Estante E. nº 8
Cajon 34

~~Fr. Benito Ramirez~~
~~ad vsuz~~

I 5/5

~~Es de Fr. Man.l de Saldañat~~

Es ad vsuz de Fr. Manuel Diez

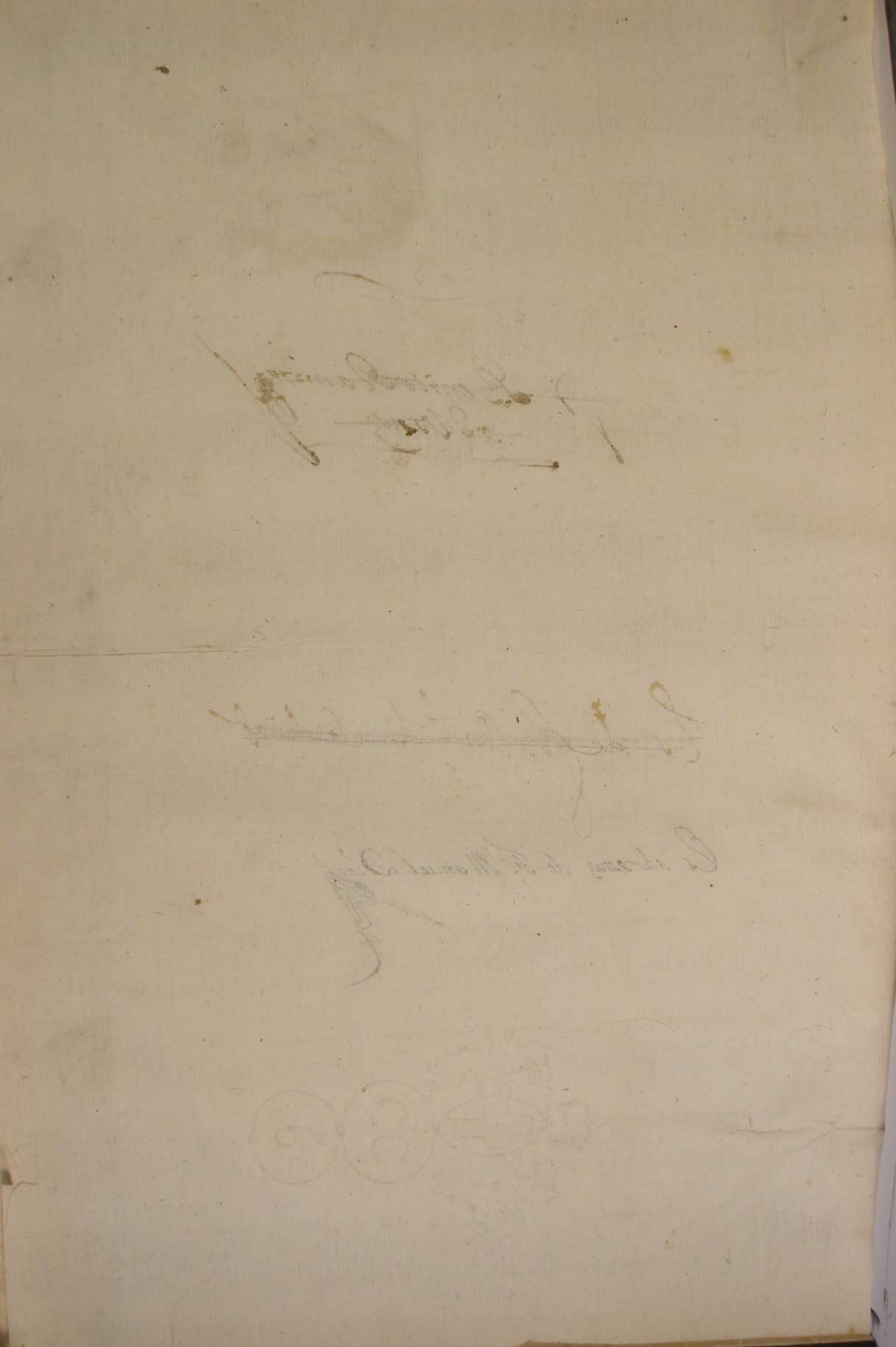

Decundeptis

126 Immaculatus
Imber
Imitari. imitatio.
127 Imminere
Immittere
Immolare
Impedire
128 Impensa. impẽdere.
Imperare. imperium
Impetus
Impius
129 Implere
130 Imponere
Impossibilis
Improperium
131 Imprudentia
Impudicicia
Impugnare
Imputare
Immũdicia
Immunis.
Immutare
In
134 Inanis
135 Inauris
Incalescere
Incantare incãtator
Incedere. incessus.
Incendium. incendere
136 Incensum
Incertus
Incipere
137 Incidere
Incircũcisus
Incitare
Inclinare
138 Inclytus
Includere
Incredulus
Increpare
Incurvare
Incumbere
Inde. deinde.
139 Indicare
Indigere. indigens
Indignatio
Indignus.
Indisciplinatus
Indoctus
Inducere
Induere. indumentum
140 Inducatio
141 Inebriare
Inexpugnabilis.
Inextinguibilis.
Infamia.
Infans
142 Inferior
Infelix. infortunatus.
Inferius
143 Inferre
144 Infidelis
Infinitus
Infirmus. infirmitas.
Inflare
Influere. influẽtia.
Infringere
Infundere
Ingemiscere
Infructuosus
Ingens
Ingratitudo
145 Ingrauatus
Ingressus. ingredi.
146 Inhabitare
147 Initium
Inimicus. inimicicia
Iniquitas
148 Inire
Iniuria
Iniustitia
Inniti
Innocentia
149 Inopia. inops
150 Innumerabilis
Inquinare
Inquirere
Insania. insan⁹.
Insanabilis
Insatiabilis.
Inscius
Inscrutabilis
Insensatus
Inserere
Insignis
Insilire.
Insidiari
151 Insipiens
Inspicere
Inspiratio
Instare. instans instanter
152 Instar.
Instaurare
Instituere
Instruere
Insula
153 Insuper
Insurgere
Integer.
Intelligere. intelligens. intellectus
Intendere
154 Inter
Interficere. interfectio. interfectus
155 Interire. interitus.
Interea interdũ interim
Interior. interi⁹
Intermittere. intermissio
Internecio
Interponere
Interpellare.
Interpretari
Interrogare
156 Intestina
Intingere
Intrare. introire
157 Introducere.
Intueri
158 Intumescere
Intus. interior. intrinsecus
Inuenire
161 Inuestigare
Inueterare
Inuidia
Inuitare
Inuius
Inuocare
Inuoluere
162 Inutilis
Ioathan. ioachim. ioachitas.
Ioab
Iob
Iocunditas
Iobannes
165 Iaiada
Ionas
Ionathas
Iosaphat
Iordanis
164 Ioseph
Iosue
Ipocrisis
165 Ipse
Ira. irasci. irat⁹.
166 Ire
167 Irridere
Irrigare
168 Irritare
Irritus. irrita. irritum.
Irruere
Israel
Iste
169 Ita
170 Itaq;
171 Iter
Iterum. iterare.
Inuicem
172 Iubere
Iubilus. iubilare. iubilatio.
Iudas. iuda.
173 Iudea
Iudeus
174 Iudicare
175 Iudiciũ diuinũ
176 Iugiter
Iugum
177 Iumentum
Iungere iũctura
178 Iurgium
Iurare. iuramẽtum
Iustus. iustitia. iustificatio
179 Iustificare
Iuuare
Iuuenis. iuuentus.
180 Iurta

Kalende

Karissimus

Labium

181 Labi
Labor. laborare.
182 Lac
185 Laceratio
Lachryma.
184 Lacus
Lamentum
Lamina
185 Lampas
Lana
Lancea
186 Languor langue re. languidus.
Lapis
187 Laqueus
Largus. largitas
Lasciuia
Lassitudo. lassus fatigatio
188 Lateres. later.
Latro. latrones.
Latitudo. latus.
Latus. latera.
189 Lauare
190 Laus. laudare
191 Lazarus
Lectulus lectus
Ledere
Leena
192 Legatus. legatio
193 Legio
Legere
Legittim⁹. legittima.
Lenitas
Leo
194 Lepra
195 Letitia. letus
Leuare
196 Leuita. leui
Leuis. leuitas
197 Lex
Lyra
Liba. libamen. libamentum. libare.
198 Libanus
Libenter
Liber
199 Liberalitas. liberalis
Liber. libertas
200 Licere. licet
Ligare ligamentum
201 Lignũ ligna
202 Lilium
203 Limes
Limen
Lingua
204 Limpidus
Lingere seu lambere
Linire.
Linũ lineum
205 Liquescere. liquefieri
Lis. litigare. litigiosus.
Littus littoris
Littera. littere
206 Liuor
Locuples
Locus
207 Locusta.
Longanimitas
208 Longeuus.
Longe. longius quus.
209 Longus. longitudo.
Loqui. locutio
210 Lorica.
Lorum
Loth
211 Lucere
Lucerna
Lucrum
Lucus
212 Ludere
Lugere. luctus.
213 Lumbi
Luna
214 Lupanar
Lutum
Lustra
Lux
216 Lumen. lumina re.
217 Luxuria

Macha

218 beus.
Macedonia macedo
Maceria
Machina
Mactare
Macula
219 Madian
Magdalena
Magis
Magister
220 Magistratus
Magnates
[illegible]animitas
[illegible]gnalia dei
Magnificare
Magnus. magnitudo
222 Maiestas
223 Maior maius
Malicia
Maledicere maledictio
224 Malignari. malignus
Malleus
Malus. malum
225 Malũgranatũ
Mamma. mamilla
Mandare. mandatum
226 Manducare.
Mane
227 Matutinus
Man. manna
Manasses
Manere
228 Manifestus
Manipulus
Mansuetudo
229 Manus
230 Marcescere
Mardocheus
Margarita
Mare
231 Maria virgo
233 Maritus
Marmor

Martha
Martyrium
Massa
Masculus
Masphat
Mathatias
Materia
Mater
234 Matrimonium
Maturitas maturare
Maxilla
Maximus
235 Maxime
Mechari
Mecum
Medicus. medicina
Meditatio. meditari
236 Medius. medium.
237 Medulla
Mel
Melius. melior.
238 Melchisedech
Melodia
Membra
Memoria. memini
Mens
239 Mensa
Mensus
240 Mentiri
Merces
241 Meretrix
Meridies
M[illegible]ri.
Meror merere
242 Mestus. mesticia
Metari
Metere messis.
Metiri. mēsura.
243 Metus. metuerie.
Met. memet
Me mei
245 Meus. mea. meum.
246 Michael
Mihi
247 Michol
Miphibozeth
Migrare
Militia. miles. militare
248 Mille
Ministrare. minister.
Minor. minorare. minimus
249 Mirari. mirabile.
Misereri. miseratio. misert⁹.
250 Miscere mixtio commixtio.
251 Miseria.
Misericordia
252 Mysterium
Mittere. missus missio.
Mitis mitigare
Moab
253 Modestia. modeste. modest⁹ moderatio
Modicum
Modo
Modus
Moyses
254 Molestia
Mollis. mollicies
Momentū
Monere
Monumentū
Mons. mōtes
256 Monstrare
Monstrum
Morari. mora.
Mordere. morsus.
Mors. mori. mortuus.
258 Mos moris. mores.
259 Monere motus
Mulier
261 Multum. multitudo
Multiplicare
Mundare. mundus mūdicia
262 Mundus
Mundus substantiue
Munire. muntus. munitio
Munus
Murmur
Murus muri
264 Mutare. mutatio
Mutuo
265 Mutus

Naaman

Naas
Naason
Nabal
Naboth
Nabuchodonosor
Nabuzardan
Nachor
Nadab
Nam
266 Narrare
Nares
Nasci. natus. natiuitas
267 Natu
Natio
Nathan
Nathanael
Nathinnei
Natura
Nauis. nauicula.
268 Nazareth. nazarenus
Nebula
269 Necessitas. necessaria
Necis. necare
Neemias
Negare
Negligentia
Negocium. negociari.
270 Nemo
Nemus
271 Neomenia
Nepos nepotes
Neptalim
Nequando. neforte.
Neq;. nequaq;.
Nequicia. neq;. nequissimus
272 Nequire
Nescire
Nichanor
Nihil
273 Nidus
Nigredo
Nimietas. nimis.
Niniue
274 Nisi
Nitere. nitor
Niti
Nix
275 Nobilis. nobilitas
Nobiscum. vobiscum.
276 Nocere
277 Nocturn⁹. nox. noctes
278 Noe
Nolle
Nomen
279 Nondum
280 Non
281 Nonne
Noscere
Nouem. nonus. nonaginta
282 Nouus nouitas
283 Nouissimus. nouissima.
284 Nox
Nubes
285 Nudus. nuditas.
286 Nudiustercius
Nullus
Numerus. unmerare
287 Nunciare nuncius
Nunc
289 Nunq;
Nunquid
Nuptie
290 Nutrire. nutrix.

O

291 Obdormire
Obducere
Obdurare
Obedientia
Obijcere
Obire. obitus
Oberrare
Obligare
292 Obliq̄tas
Obliuio
Obmutescere
Obnoxius
Obrigescere
Obruere. obrut⁹
Obscuritas
293 Obsecrare
Obsequium
Obseruare
Obsidere
Obstinatio
Obstruere
Obstupescere
294 Obtempare
Obtenebrare.
Obtinere.
Obturare
Obuiare
Occasus.
Occasio
295 Occidere. occisio.
Ociū. ociositas.
Octo. octonari⁹
296 Octoginta
Octingenti
Occumbere
Occultum.
Oculus
298 Occupare
Occurrere. occursus
299 Odire. odium
300 Odor
Offendere.
Offerre. oblatio.
302 Officium
Oleum
303 Oliua
Olla
Olim
Olofernes
304 Omne. omnis
306 Omnino
Omnipotens
Onager
Onus
Onyas
Operari. opus. opera
308 Operire. opertus.
309 Opes.
Opidum
Oportet
310 Oportunitas.
Oppressio
Opprobrium
Optare
Optimates
Optimus
Oppugnare
311 Ora
Oratio. orare.
312 Ordeum
Ordo. ordinare.
Organum
Oriens. orientalis
313 Oriri. ortus
Ornatus.
314 Ortus. orti.
Osculari. osculū
315 Os oris
Os ossis
316 Ostendere
317 Ostium.
Ouis.

Finiūt dictiones in scda pte dictionarij cōtente.

Secunda pars Dictionarij. De littera E. ante A. Incipit feliciter.

A. Eam. Earum

Nota q̄ istud ꝓnomen ea cū sit ꝓnomen adiectiuū et relatiuū videt posse significare: quicq̄d suū significat substātiuū. Verū plerūq; fit q̄ p talia ꝓnoia generalia p fectiones ꝓtente in re seu ꝑsona significant: ergo dicā q̄ p ea: in bono significato pōt intelligi beata virgo vel quelibet sancta ꝑsona seu aia vel etiā ecclesia militans vel triumphans: qz. s. ista oia ꝓtinent sub genere femīnio. Notabis ḡ q̄ talis ea ꝓmēdat in scriptura: qz

Tranq̄llitatis sede quietat. Diuinitatis corde adamat. Eternitatis fronte adiuuat. Sublimitatē monte subleuat. Sterilitatis sorte macerat. Felicitatis fonte adequat.

Istā em̄ solet quietare pacis tranq̄llitas Mat. x. Veniet pax vestra sup eam. Et Esa. lvj. Ecce declinabo sup eas quasi fluuium pacis.

Itē istam solet adamare fraterna charitas. Vñ de Hester legit Hester. ij. q̄ rex adamauit eā sup oēs mulieres. Ista est em̄ illa sunamitis de qua dī. iij. Reg. j. q̄ adduxerunt eam ad dauid regē: rex vo nō cognouit eā. Ad regē. n. id ē ad christū fuit beata virgo: aia vel ecclesia p fidem adducta t eidē spūaliter desponsata. ꝑ. Adducent regi virgines post eam.

Itē istā solet adiuuare dei benignitas. ꝑ. Adiuuabit eam de⁹ vultu suo: de⁹ in medio eius non cōmouebit.

Itē istā solet sublimare virtutū dignitas. ꝑ. Elegit eas deus t ꝑelegit eā. Itē istā solet macerare pene sterilitas seu asperitas. s. penitētia. Ezech. xxv. Faciā eā desertā ab austro. Et Osee. ij. Ducā eā in solitudinē t loq̄r ad cor ei⁹.

Itē istā solet reclinare celi felicitas. ꝑ. De⁹ in taberna culo suo habitare facit eam. Ista em̄ erit ibi. s. in paradiso

Sponso sociata. Fama diuulgata. Gratia ditata. Federe ligata. Gaudio vallata.

Dico inq̄ sponso sociata. Unde de filio regis Amon. i. de christo dī. ij. Re. xiij. q̄ ipe appēndit eā et dixit: Cuba mecū sororem mea. Fama etiaz diuulgata Gen. xij. Sublata est mulier in domū pharaonis t laudauerūt eā apud illū. Cañ. vj. Et regine laudauerūt eam. Gratia etiam ditata. j. Paralip. xx. Inuenit in ea auri pondo talentū. Aurū. n. grām designat. Federe vo ligata. i. pacificata. ij. palip. v. Portauerūt leuite archā t intulerūt eā. t omnē paturā taberna culi. Gaudio etiā letata t ꝑsolata. vnde ista est illa ea de q̄ scribit Esa. lj. Gaudiū t leticia inueniet in ea gratiarū actiō t vox laudis. Sic ergo patet quō ea potest accipi in bono significato inq̄tum. s. significat beatā virginē. sctām aiam vel ecclesiā. Sed si vis dic q̄ ea pōt etiā accipi in malo Et sic p eam notabis aiam peccatricē: seu ecclesiaz vel religionē vicijs deprauatā t ꝑuaricatā. Et sic nota q̄ talis ea

Vicioꝝ fecibus fedat. Deitatis gratia ꝑuat. Amicoꝝ ope nō iuuat. Inimicoꝝ dēte lacerat.

Dico q̄ ista vicioꝝ fedat sterq̄linio. Vñ de ista dicit Esa. xiij. Ponam eam in possessionē eri et in paludes aquaꝝ. Itē ista deitatis priuat sponsalicio. Deus enim sponsus eius repudiat t dimittit eaz cū peccat Ezech. xvij. Recessit ab ea anima mea. Item ista amicoꝝ orbat patrocinio. qz scz omnes angeli t sancti q̄ eā solebant diligere ipam nūc abhominant t horrent Tren. j. Mō est q̄ cōsolet eā ex oibus charis eius. imo ibidē dī q̄ oēs amici ei⁹ spreuerunt eā t facti sunt ei inimici. Itē ista inimicoꝝ grauat male ficio. Vñ Tren. j. dī. Inimici ei⁹ appēnderunt eā inē angustias. Istud potissime fiet i iferno qñ ista ea ꝓpetuis doloꝝb⁹ affligēt. Hiere. vj. Tribulatio appēndit nos: dolores vt parturientem. Sic ergo patet quomodo ea in bono sumitur et in malo.

E Nota q̄ E ꝓpositio seruiens ablatiuo idez signat: qđ a vel de. vel ex. Et ideo vide in alijs titulis. qz auctoritates nō habeo nisi paucas.

Ebrietas. Ebrietas in scriptura generaliter idē est qđ repletio. t siue in bono siue in malo accipiat sp vt repletionē t supabundantiā designat. Et possum⁹ notare q̄ est quedaz Ebrietas virtuosa. que est abundantia gratie et deuotionis: De qua pōt dici illud Cañ. v. Comedite amici t bibite t inebriamini charissimi. Ebrietas vitiosa est abundantia culpe t spūalis infectionis. Et de ista pōt dici illud ps. turbati sunt t moti sunt sicut ebrius: t ois sapientia eoꝝ deuorata est. Ebrietas. n. cui vocabulo est abundantia vini t corporalis refectionis: de qua Prouer. xx. Luxuriosa res est vinū t tumultuosa ebrietas. Ebrietas dolorosa est abundantia eterne miserie t tam eternalis q̄z tē poralis afflictionis. De quo Esa. xvj. Inebriabo te lachryma mea. t Tren. iij. Inebriauit me absinthio t̄c. Ebrietas gaudiosa est abundantia glorie t future cōsolatiōis: et de ista pōt dici illud ps. Inebriabunt ab vbertate dom⁹ tue t torrente voluptatis tue potabis eos. quonia apud te est fons vite. Est ergo quedā ebrietas spiritalis. quedā corporalis. quedā tpalis. quedā eternalis. Ut vo breuiter transeam⁹. Primo dicam⁹ q̄ est ebrietas vitiosa q̄ signat spiritalē mētis alienationē: p quā homo ab humano sensu t cōuersatione imutat. De qua quidē pōt exponi illud Cañ. v. Comedite amici mei et bibite t inebriamini charissimi. vbi oñdit q̄ quatuor sunt q̄ faciunt hoiem spūaliter ebrium. Et ista sunt. Contritio timorosa q̄ pōt in vbo notari Comedite. Dilectio viscerosa. Amici in q̄t et charissimi. Deuotio dulcorosa. q̄ notat in vbo bibite. Instructio fructuosa que notari pōt in vbo inebriamini. Dico ergo q̄ hoiem spūaliter inebriat timorosa cōtritio. Delphini em̄ audito tonitruo ita timent q̄ quasi epilentici facti t ebrij ad fundū maris cadunt t se capi t illaqueari a piscatoribus pmittūt. Sic vere charissimi illi q̄ bene audiunt t pcipiunt diuinarū cōminationū tonitruū q̄ pctōribus incutit: statim fiunt ebrij. i. timorosi t stupidi. t sic cadūt ad pfundū maris. i. inferni p ꝑsiderationē: t se pmittūt capi t inuolui p ꝓfessionē. Ista vo ꝓtritio oñdit cū dicit. Comedite. Comedere em̄ nihil aliud est q̄z cibos terere vel masticare. et signat ꝓtritionē q̄ crimina facta et preterita terit. diuidit. ꝑsiderat et masticat. Talē cibū comedebat dauid cū dicebat. Cinerē tanq̄z panē manducabā t potū meum cū fletu miscebā. Et Joelis. j. dī. Expgiscimini ebrij et flete: vlulate q̄ bibitis vinū in dulcedine. Sicut em̄ videmus q̄ panis vigelle comestus facit hoiez ebriū. Sic vere talis comestio t masticatio. seu ꝑsideratio spiritalis facit hoiez stupidū t spūaliter ebriosuz. Sicut ividem⁹ q̄ ebri⁹ titubat cadit. spumat. faciliter plorat. et sine verecundia se denudat. parietibus innitit sic nec corruat. Sic vere ille quem ꝓtritio facit ebriū p dei timorē titubat. p ꝓfessionem spumat. p orōnē parietibus. i. sanctis innitit. p būilitatē cadit t deprimit. t p cōpunctionē plorat t desolat: Juxta illud ꝑdictū Esa. xvj. Inebriabo te lachryma mea. t etiam per peccatoꝝ suorum reuelationez sine verecundia denudat. Talib⁹ ergo dī Esa. xxix. Obstupescite t āmirami. fluctuate et vacillate. inebriamini t nō a vino. mouemini t non ab ebrietate. Et illud ps. Visitasti t inebriasti terram sanctitiōes eius q̄ cōmota est. Ista est ḡ ebrietas cōtritiōis timorose. Adhuc dico q̄ est ebrietas dilectionis viscerose. Amici in q̄t mei. Amor em̄ filis est ebrietati. Sicut em̄ videm⁹ q̄ ebrius solet sua liberaliter dare. vestimēta sua abijcere de illatis iniurijs nō curare. plīū audacius inire: t in plio ictus t vulnera non sentire. Sic vere charissimi: amor dei qñ cor inebriat facit eū piū et liberalē. datorē vestimentoꝝ. i. bonoꝝ tpaliū ꝓtemptorē. illatas iniurias obliuiscentem. plīū ꝓtra vicia aggredientē. t p christo illicita verba nō sentientē. Vñ ꝓuer. vij. de mutuo amore loquens illa amasio suo dicebat sic. Veni inebriemur vberibus: t fruamur cupidis amplexib⁹. Talē ebrietatē habuerūt martyres q̄ se sicut boies ebrij t sine sensu morti opponebant. t de illatis vulneribus nō curabāt. Isti em̄ fuerūt sicut eleuas q̄ ex industria solet inebriari vt ad prelīū animek t audaciōr efficiat. qz vo qñ amore diuino inebriati fuerūt. tūc prelia mūdi tribulationū audacter intrauerūt: t viriliter sustinuerunt. Amor em̄ ebrietati ꝓpe cōpat. qz q̄ ꝑfecte amat sensum. modū t rōnē nō seruat. Ut em̄ dicit Ouid. Est in amore modus nō tenuisse modū. Amici

ergo ⁊ charissimi. Ideo talib⁹ fecit deus iuxta ꝓsiliū Eccl. vj. Si possides amicū in tēptatione possidе eum. Jō dicit Petrus raueñ. Amor eñ impenetrabilis est lozica vulnera respuit. iaculū excutit. periculo insultat. mortez irridet. si amor est oia vincit. Uñ in ꝑs. Calix me⁹ inebrians qꝫ preclarus est. Etēplū de aplis Act. ij. q̄ ꝑ seruoꝛe spūs ebrij putabant. Ista est ḡ ebrietas dilectionis viscerose. Deni qꝫ est ebrietas deuotionis dulcoꝛose. ⁊ b̄ oñdit cū dr bibite. Potꝰ eñ deuotiōis ⁊ pfecte cōtēplatiōis boiem inebriat ipmqꝫ facit stupidū ⁊ mirantē. Ebrietas eñ bz leticiā excitare. somnū etiā ꝓcurare. ⁊ de rebꝰ inuisis. s. de bonis padisi somniat ⁊ excogitat. Ben. ix. Noe plantauit vineā: bibensqꝫ vinū inebriatus est. Exemplo illi⁹ anne q̄ ꝑ deuotione ebria ab hely fuit tradita. qñ ꝑ samuelis origine dñm ꝓcabat. j. Regū. j. Aduerte aūt qꝫ talē ebrietatē nō bñt ypocrite lz babere videañ. Isti eñ siles sunt cuidā lapidi q̄ dr dyonisi⁹ q̄ sicut dicit Dyascorides: distpatus cum aq̄ vinū dr fragrare: ⁊ qđ mirū est ebrietati resistit. Iste lapis ꝓculdubio signat ypocritas: isti eñ dictis ⁊ verbis ⁊ simulationib⁹ suis vinū eterne voluptatis: ⁊ dulcedinē eterne glozie fragrare. sape ⁊ desiderare videt: ⁊ ꝓcerto istud verū nō est: qz ebrietati isti. i. eterne felicitati ⁊ fertilitati. cōtēplationi ⁊ deuotioni videt factis ⁊ opib⁹ resistere. ⁊ ei totis viribꝰ ꝓire. Uñ Aggei. j. Bibistis multū ⁊ nō estis inebriati. Nō sic. ⁊ simus spūaliter ebrij. s. ebrietate deuotionis dulcoꝛose dormiendo ꝑ deuotionē. Rursuz dico qꝫ inuenit ebrietas instructiōis fructuose. doctrina eñ cōparatur vino. s. qz mētes solet inbuere ⁊ inebriare. ⁊ bonis opibus fecundare. De q̄ Esa. lv. Descendit ymber ⁊ nix de celo: ⁊ inebriabit terram et infundit eam: et germinare facit eam. ⁊ dat panem serenti ⁊c. Simus ergo ebrij charissimi Dolendo ꝑ deuotionē. Diligendo ꝑ affectiōem. Largiendo ꝑ cōpassionē. Titubando ꝑ ꝓtritionē. Hauriēdo ꝑ instructōnē. Et sic ꝑz quō ē q̄dā ebrietas ꝛtuosa. Sc̄o dico qꝫ est q̄dā ebrietas viciosa et ista ꝓculdubio triplex est

Una est corꝑalis gulositatis.
Alia est mundialis ꝓspitatis.
Tercia est criminalis iniq̄tatis.

Dicunt ḡ ebrij.
Qui replent vinositate.
Ebrij q̄ replent ꝓsperitate.
Ebrij q̄ replent iniquitate.

oia bona debilitat. vitā diminuit ⁊ oēz sbaz extēniat. et sic possum⁹ dicē: qꝫ ista ebrietas viciosa ē ꝓpē tria. s. qz ꝑ istaz Secreta reuelant: qz sicut quirinus lapis inuentus in niAnimi concitant.
Corꝑa maculant.

surgitis mane ad ebrietatem sectandā ⁊ potandū vsq̄ ad vesperū. Itē mentē turbat Esa. xxiij. Agitabit terra sicut ebrius. Itē sensum ebetat Job. xij Palpabūt quasi in tenebris ⁊ nō in luce. ⁊ errare eos faci et quasi ebrios. Itē vomitū parit Esa. xix. Errare fecerūt egyptū sicut errat ebrius. Itē supbiā eleuat Esaie. xxviij. Ue corone supbie: ebrijs effraym. Itē iracūdiā inflamat. Eccl. xxvj. Mulier ebriosa ira magna. Item penuriam et ⁊ pauptatē generat ⁊ ꝓcurat Eccl. xix. O parius ebriosus nō locupletabit. Patet ergo qꝫ est ebrietas viciosa. s. ebrietas vinositatis. Et de ista si vis vide pulcerrimas auctes sanctoꝝ in manipulo floꝝ in titulo suo. Itez dico qꝫ est ebrietas mūdialis ꝓsperitatis: sicut eñ q̄ repleti sunt vino ⁊ ebrietate: sunt vt cōiter rone carētes: vndiq̄ vacillātes. fortiter dormientes. iugiter sitientes. Sic vere illi qui diuitijs et ꝓsperitate sunt pleni ⁊ ebrij. carent rone debite discretionis. nesciūt eñ cogitare de futuris nec de ptinentibus ad salutez. ꝑs. Sicut ebrius sapia eoꝝ deuorata est. Itē isti sunt vacillantes ꝑ imbecillitatē incōstantie ⁊ imprfectionis. ꝑs. Turbati sunt ⁊ moti sunt sicut ebrius. Item isti sunt dormiētes in lecto pigricie ⁊ obstinatiōis. j. Thes sal. v. Qui ebrij sunt nocte et die dormiunt. Item isti semper sunt sitientes ꝑ ardoꝛem auaricie ⁊ ambitiōis. j. Coꝛ. xj. Alius quidē esurit. alius ebrius est. Esuries eñ auariciam signat. ꝑs. Esurientes ⁊ sitientes aīa eoꝝ in ipsis tabescebat. Prosꝑitas eñ est calix babilonis q̄ inebriat vniuersam terram sicut dr Hiere. lj. Calix aureus babilon in manu dñi: de vino eius biberūt gētes ⁊ ideo cōmote sunt Tales figurant Apoc. xvij. vbi dr: qꝫ Johānes vidit mulierem sedentē sup bestiā coccineaz: q̄ erat ebria sanguine martyrū ihesu: eratqꝫ circūdata auro ⁊ argēto ⁊ lapidib⁹ pciosis ⁊ erat scriptū i titulo ei⁹. Babilon mr̄ fornicationū terre. Ista mulier charissimi ꝓcerto signat mūdi diuites: ⁊ ꝓsperitate repletos. qz reuera dicunt sedere sup bestiā: qz sedent ⁊ q̄escūt in mentib⁹ sensualib⁹ ⁊ bestialib⁹. Dicūtur isti ebrij sanguine martyꝝ ihesu. qz pleni sunt pauperū christi substantijs ⁊ bonis tpalibus. Dicunt circūdati argento ⁊ auro: qz ornati sunt cunctis diuitijs ⁊ mūdanis facultatibus. ⁊ iō isti dicunt babilon mater fornicationū. qz pleni sunt fornicatione ⁊ viciozꝝ ꝓfusionib⁹. Babilon eñ interpretat ꝓfusio. Et ideo breuit tales vident dicere illō Esa. lvj. Uenite sumamus vinuz ⁊ impleamur ebrietate. Aduertant tñ isti qꝫ ista ebrietas q̄ ipos facit modo somniare ⁊ multa falsa ⁊ vana ꝑsumere: deficiet eis qñ ꝑ mortem a somno huius vite euigilabūt. Ideo dr Joel. j. Expgisciminī ebrij ⁊ flete oēs q̄ bibistis in dulcedine: qñ periit ab oze vio. Deniqꝫ dico qꝫ est ebrietas iniquitatis: Et ista est qñ bō totaliter inuoluit: ⁊ sopit in vicijs et pctis. de q̄ dr Esa. xxviij. Ue corone superbie: ebrijs effraym. Et Hiere. xlviij. Inebriate eū qm̄ ꝺ dñm erectus est Ista est ergo triplex ebrietas viciosa. s. iniq̄tatis. ꝓspitatis ⁊ voluptatis. Sed ꝓcerto tales ebrietates dz fugere ꝓfectus: iuxta illud qđ de sacerdotibus ⁊ cōsecrandis dr Leuit. x. et Nume. vj. qꝫ vinū ⁊ oīe qđ inebriare pōt bibere nō debebant. Tercio dico qꝫ est quedam ebrietas dolorosa. Et ista est pena inferni: que ebrietati comparatur: ꝑ eo qꝫ in damnatis absorbet vsum rationis: quia nesciunt quid faciunt. Et nota si vis qꝫ ebrietas inferni babet secum:

Fletum eterne desolatōnis.
Oppꝛobriū abiectiōis ⁊ despectiōis.
Amaritudinē desperationis.
Omnis carentiam miserationis.

Ibi eñ est fletus ⁊ desolatio Joelis. j. Ebrij flete ⁊ vlulate. Itē ibi ē oppꝛobrium atq; despectio. Naum. iij. Inebriaberis ⁊ eris despecta. Itē ibi est tristicia ⁊ desperatio. Unde aīa damnata dicit Treñ. iij. Replenit me dñs amaritudinib⁹ inebriauit me absinthio. Itē ibi est nulla pietas ⁊ miseratio: Unde Hiere. xlvj. Deuorabit eos gladius ⁊ saturabit ⁊ inebriabit ⁊c. Nota qꝫ ꝑm medicos: plura sunt que bibit sanguie eoꝝ. Nota qꝫ ꝑm medicos: plura sunt que ebrietati resistūt ⁊ ab ebrietate ꝓseruāt. s. amigdalus. crocus. poꝛos. olus. ametistus portatus. Sic vere dico charissimi qꝫ q̄nqꝫ sunt virtutes spūales q̄ ab istis malis ebri-

Potū solet ꝓuocare.
Mentē solet turbare.
Sensuz solet ebetare.
Uomitū solet excitare.
Supbiā solet eleuare.
Iracūdiā solet iflamare.
Penuriā solet generare.

Dico ergo qꝫ ebrietas potū ꝓuocat: Ideo Esa. v. dr. Ue qui

etatibus ne nobis noceant nos ꝑseruant. s. amigdalus: q̄ calorem febrilem repꝛimit. hec est castimonia: puritas et castitas. Crocus q̄ cordi dꝛ subuenire: hec est benignitas. Porrus q̄ est amarus: est pnie aspitas. Hysopus qđ est cibus paupꝛū est abstinentie ꝓpetas. Ametistus ꝺo q̄ est lapis ꝑciosus est sapia ⁊ sagacitas. Jsta em̄ q̄nq; s. sapia. abstinentia. pnia. benignitas ⁊ castitas ebꝛietati tā tꝛpali q̄ mundiali dicunt̄ resistere ⁊ nos ab eis pꝛeseruare. Castitas em̄ ⁊ abstinentia ꝑseruant a copali voluptate. Sagacitas ꝺo ⁊ pꝛudentia ꝑseruant a nocumeto ꝓsperitatis mūdialis. Benignitas ꝺo ⁊ pnia ꝑseruāt a viciop iniq̄tate. Ostensuꝫ est ergo q̄ est ebꝛietas dolorosa. Quarto ꝺo dico q̄ est ebꝛietas gaudiosa. Et ista est opulētia glorie paradisi. De qua pōt notari q̄ sicut ebꝛij letant̄ ⁊ iocundant̄. dele ctant̄ ⁊ impinguant̄. q̄etant̄ ⁊ cōsolant̄. Sic illi q̄ ꝟberta te diuine glorie inebꝛiant̄ habēt iocūditatē impturbabilē ꝑ. Riuos eius inebꝛians multiplica genimia eius: in stillicidijs ei⁹ letabit̄ germinās. Jtē bñt ꝓsolationē inestimabilē. Hiere. xxxj. Conuertā luctū eop in gaudiū ꝓsolabor et letificabo a dolore suo. ⁊ inebꝛiabo aias sacerdotū pingue dine. Jtē bñt quietē ⁊ satietatē interminabilez. vñ Hiere. xxxj. Jnebꝛiaui aiaz meā lassaz ⁊ oēm animam esurientē saturaui. Sic ergo patet q̄ est ebꝛietas gaudiosa. dolorosa vitiosa ⁊ virtuosa ꝛc. Sufficit.

Ebron. Nota q̄ ebron q̄ fuit ciuitas regia in tribu iuda: vbi ꝓmo regnauit dauid sup iudam. pōt significare ꝓsciam. ecclesiaz. celi patriā. Cōscia em̄ est locus vbi deus solet habitare. Unde Gen. xiij. Abraā habitauit iuxta quallē mambꝛe: que est in ebron. Ecclesia est locus vbi quisq; dꝛ militare. ij. Reg. v. Venerūt vniuerse tribus isrl ad dauid in ebron. Paradisus est locꝰ vbi cunctꝫ debent ꝙgregari. j. Paralip. xij. Venerūt in ebron vt cōstituerūt regē dauid. Ebron em̄ interꝓetat transcendens significans ꝓsciam vbi est transcēsus altissime ꝓtēplationis. Vñ de samsone dꝛ Judic. xvj. q̄ ipe portauit ianuas ciuitatis ad verticem montis q̄ respicit ebron. Ebron inꝓetat transiens. significās eccl̄iam vbi fit transit⁹ nostre pñtis mortalis pegrinatōnis. ij. Reg. xv. Surrexit ⁊ abijt in ebron. Ebron inꝓetat ꝓiugiū seu visio sempiterna: q̄ signāt culmē ⁊ claritatē eterne glorie: ⁊ beatifice visionis: ⁊ ꝓiugiū eterne charitatis ⁊ dilectiōis. ij. Reg. ij. Interrogauit dauid dñm dicēs. Quo ascēdā? et rñdit ei. Jn ebrō

Si aūt p ebron vis intelligere mūdū. dic q̄ ebron interꝓtat incantator. q. s. mūdus oēs se diligentes decipit ⁊ incātat: iposq; morte culpe afficit atz ꝙuat Gen. xxiij. Mortua est sara in ciuitate arbee q̄ est sita in terra chanaan ꝛc.

Ebur. Ebur est res solida. res candida. res frigida. res mūda. res rubicunda. Solida em̄ est: qꝛ fit de dentibus et ossibus elephantis. Et sicut aliqui volunt tante soliditatis est q̄ ignibus nō faciliter concrematur. Per ebur ergo intelligitur multiplex virtus. videlicet

Patientia que est candida ⁊ nō inficit.	De tali ergo
Continētia q̄ est solida ⁊ nō comburit̄.	ebore. i. de tā
Tempantia q̄ ē frigida ⁊ nō dissoluit̄.	mltiplici vir
Jnnocentia q̄ est mūda ⁊ nō corrūpit̄.	tute dꝛ in no
Amicicia q̄ ē ignea ⁊ rubicūda ⁊ ñ extinguit̄	stris ꝓscienti

is fieri thronus xꝑo. ij. palip. ix. Fecit salomon soliū eburneū ⁊ vestiuit illud auro. De tali ebore dꝛ edificari eccl̄ia sancta dei. ꝑ. A domib⁹ eburneis delectauerūt te filie regum. i. sancte aie. De tali etiā ebore fuit sedes christi. i. ipa btā virgo ꝓposita Cañ. vij. Collū tuū sicut turris eburnea Et Cañ. v. Venter tuus eburneus distinctus sapbiris. vñ etiā cuilibꝫ eburneo. i. boi sancto. ꝺtuoso ⁊ mūdo pōt dici illud Ezec. xxvij. Transtra tua fecerunt tibi ex ebore indico. Peccatoꝛi aūt dꝛ Apoc. xviij. Oia vasa eboris recesserunt a te. Vel si vis dic q̄ iustus pōt dici ebur vel eburneus. Et hoc ꝓpter. Soliditatē ꝓstantie. candorē ꝓtinētie. frigiditatē temperantie. leuitatē mansuetudinis ⁊ modestie ponderositatē pꝛudētie. mundiciā innocentie. rubicundi tatem charitatis ⁊ amicicie. Treñ. iij. Candidiores niue rubicundiores ebore antiquo. sapbiro pulcriores ꝛc.

Ece Nota q̄ ecce est dictio demōstratiua. seu aduerbiū demonstrandi: demonstrat em̄ Res miras. Res novas. res magnas. Res insolitas. Res ꝓmptas. Res certas vel demonstratas. Res pñtes. Res viles. Res miserabiles. Res derisas atq; despectas. Sumit̄ ergo ecce admiratiue q̄n loquit̄ de re mira. sicut de virginis partu Esa. vij. Ecce virgo concipiet. De re nova Apoca. xxj. Ecce nova facio oia. De re magna. sicut Luc. ij. Ecce euāgelizo vobis gaudiū magnū. qꝛ natus est vobis saluator mundi. De re insolita et ignota: sicut Mal. iij. Ecce mittam vobis helyam ꝓphām. De re ꝓmpta Esa. vj. Ecce ego. mitte me. Jtē sumit̄ demonstratiue. ⁊ sic sumit̄ q̄n loquit̄ de re certa. sicut cuꝫ dꝛ Marci xvj. Ecce locus vbi posuerūt dñm. De re pñti seu ostensa Job. j. Ecce agnus dei. De re vili Judith. iij. Ecce Holofernes iacet in terra. De re miserabili seu pia. sicut cū dicitur Job. xix. Ecce homo. Et Dañ. xiij. Ecce morior cū nihil boꝝ fecerim qđ ipi maliciose cōposuerūt aduersuꝫ me Jtem sumit̄ derisiue seu despectiue. et sic sumit̄ q̄n q̄s loquit̄ de re improba ⁊ ꝓtempta. sicut in ꝑ. Ecce bō q̄ non posuit deū adiutorē suū. His ergo ꝓmissis quocunq; modo sumaꝫ ecce possum⁹ dicere moraliter loquendo q̄ ecce pōt oibus rebus ⁊ materijs moralibus ꝙuenire. Cū ergo materie morales. aut tractent de ꝓsonis. aut de rebus. aut de locis. De ꝓsonis dico sicut de deo. de impio. de dyabolo. de iusto. De rebus etiā sicut de virtutib⁹. de tpalib⁹. de vicijs. de pena ⁊ de gloria. De locis insup sicut ecclia. mūdus. religio. infernus ⁊ paradisus. Dicā ergo q̄ ꝑ dictō ecce pōt ad hec oia ꝓtinere. Primo q̄dē dicam⁹ aliq̄d de Ecce inq̄tū ꝓtinet ad ꝓsonas. Significat ergo ecce Presentiā

Superne deitatis.	Jnuenit̄ ꝑ vnū ecce qđ designat
Mortalis prauitatis.	dei pñtiā demonstratā. Res em̄
Hostilis falsitatis.	quanto plus habet de cēntia. tan
Humane bonitatis.	to pl⁹ pōt habere de pñtia. Et in

de est q̄ deus qui dꝛ cē infinitū: pōt hꝛe actū ꝓmptissimū ⁊ patū. Si em̄ sol subito ⁊ pñtialiter radios suos ad loca quantūcunq; remota transmittit ⁊ lux quecūq; ꝓpter suā maximā subtilitatē ⁊ agilitatē ad loca varia se diffundit. multofortius ipse deus lucis et solis creator pōt se vbi voluerit pñtare. ⁊ ad oīs actus suos subito ⁊ sine tarditate ꝓcedere iuxta suū arbitriū voluntatis ⁊ dicere semꝑ ecce Esa. xxv. Ecce deꝰ nr̄ iste. Jn q̄b⁹ vbis oñdunt̄ q̄tuor ecce ⁊ q̄tuor demr̄atiōes ad ipm deū spectātes. vicz vnū ecce

Qđ ꝓcernit rerū creationē.	Primū ecce si
Qđ ꝓcernit carnis assumptionē.	gnat dei pote
Qđ cōcernit mali punitionem.	statē impatiuā
Qđ cōcernit boni redditionē.	Ecce deꝰ inq̄t.
Primū facit pietas imensa. Ecce deꝰ.	Scdm ecce de
Scdm facit charitas ipensa. Ecce nr̄.	notat dei chari
Terciū facit equitas oñsa. Ecce dñs.	tatē distributi
Quartū facit bonitas incensa. Ecce iste.	uam. Ecce nr̄.

Terciū ecce designat dei seueritatē iudicatiuā. Ecce dñs. Quartū ecce demonstrat dei benignitatē ꝓmiatiuā. Ecce iste. ¶ Dico q̄ ꝑ ecce pōt demōstrari dei subtilitas ordinatiua seu impatiua: vicz ipe deus inq̄tū deus ⁊ inq̄tū creator. puisor ⁊ gubernator est rerū qđ oñdit̄ cū dꝛ. Ecce deus. Deus em̄ a ꝓncipio creationis rerum se diuersimode demonstrauit dicens. Ecce ꝛc. Et continue se demonstrat

Et nota si vis q̄ ipse se demonstrat et repꝛesentat vt sꝛ

Creatorē cūcta fabricantem.	Dicā ergo q̄ de
Defensorem suos adiuuantem.	deo possumus
Correctorem suos castigātem.	dicere: Ecce de
Prouisorem suos ordinantem.	us creans ⁊ ge
Visitatorem suos consolantem.	nerans: vñ ipse
Benefactorem suis miserantem.	dicit Esaie. lxv.
Justum pretorem mala vindicantē.	Ecce ego creo
Strennuū bellatorē dyabolū vincentē.	celos nouos. et
Verum doctorem falsa detrūcantē.	terraꝫ nouā. Et
Doctū rectorem cuncta moderantē.	Hiere. xxxij. Ec

ce tu fecisti celū ⁊ terraꝫ. Ecce deus iuuās et liberans. ꝑ. Ecce em̄ deus adiuuat me: ⁊ dñs suscep. est aie mee. Ecce deus pungens ⁊ verberans. qꝛ. s. deꝰ seueriter castigat suos vt retrahant̄ a malis. Vñ ipe dicit Hiere. xxv. Ecce in ciuitate in q̄ iuocatū est nomen meū incipio affligere. Et xlv. Ecce q̄s edificaui ego destruo. ⁊ q̄s plantaui ego euello. Ecce deus regēs et impans. qꝛ. s. ad deū spectat regimē totius vniuersi Esa. xxxij. Ecce in iusticia regnabit rex. Ec

et deus visitans et consolans Esa.lxij. Ecce saluator tuus venit. Ecce de⁹ parcens z miserās. ꝑ Ecce oculi dñi super metu. eū: z in bis q̄ sperāt sup mia ei⁹. Ecce de⁹ ledens et vulnerans. s. pcōres. Hiere. xxiij. Ecce ababo eos absinthio: z potabo eos felle. Ecce deus vincēs z supans Apoca. v. Ecce vicit leo de tribu iuda. Ecce deus docēs z reserans Hiere. j. Ecce dedi verba mea in ore tuo. Ecce deus dia moderans. q:. s. ordinatio z moderatio ecclie militanꝫ a deo ꝓcipaliť ꝓcedit: sicut ipe dicit Esaie. liij. Ecce ego sterna ꝑ ordinē lapides tuos: z fundabo te in saphiris pona iaspidē ꝓpugnacula tua z oīs portas tuas in lapides sculptos: z oīs filios tuos doctos a dño. Potissime aūt ꝓmotio z istitutio ꝓlatoꝝ ad ipm ꝓtinet Esa. xxviij. Ecce mittā in fundamentis syon lapidē: lapidē ꝓbatū angularem. Uñ etiā bono ꝓlato a deo ꝓmoto dirigiť illud vbuz Hiere. j. Ecce ꝓstitui te sup gentes z regna ꝛc. et tñ ꝓchō. sepe ꝓtingit q̄ deus nō dat nobis tales ꝓlatos sicut essent necessary: sicut z ipe cōminatiue dicit zacha. xj. Ecce ego suscitabo pastorē in terra q̄ derelicta nō visitabit. dispsum nō queret. z ꝓtritum nō sanabit. z id qō stat nō enutriet. z carnes pinguiū comedet z vngulas eoꝝ dissoluet. De⁹ ei nobis placatus dat nobis bonos prelatos. indignat⁹ aūt z iratus dat nobis malos. Patet ergo q̄ ꝑ ecce pōt designari dei sublimitas impatiua. ecce deus inq̄t. Deinde dico q̄ hic oñdiť dei benignitas repatiua. s. ipe deus ad nostraꝝ aiaꝝ redemptionē carnisq; assumptionē intent⁹ qō oñdiť cū dicit. Noster. Mysteriū em̄ incarnationis ipm spaliter fecit nostrū: nostrisq; vsib⁹ z vtilitatib⁹ ordinatuz. Noster inq̄t ꝑ. Ecce manifeste veniet de⁹ nr̄ z nō silebit. et illud Esa. xl. Ecce deus noster. Noster em̄ fact⁹ est duz carnē nr̄ām assumpsit: z dū viueret nris vtilitatib⁹ millitauit. Duis em̄ silvestris nra efficit q̄n a nobis capit z in cauea posita nostris viribus subiugat: z ibi nos delectando corā nobis dulciter modulat. Sic de⁹ dei filiꝰ q̄ ꝓmo nobis silvestris z etne⁹ appebat caueā nre carnis itrauit nobisq; cecinit z ꝓdicauit z se bñanitaſ vsib⁹ subiugauit z sic nr̄m se fecit z dem̄auit. Dicit ꝑ nr̄. Et nō q̄ iste nr̄ fact⁹ ē

Quia virginaliter boiem intrauit.
Quia psonaliter nobis ministrauit.
Quia spiritaliter nos associauit.
Quia mirabiliť culpas nras lauit.
Quia salutariter nobis predicauit.
Quia nra dulciť vulnera sanauit.
Quia nras acriter penas tolerauit.
Quia carnē nraz fortiter suscitauit.
Quia iter nrz ad celos patefecit indicauit
Quia efficaciter nostros liberauit.
Quia fiualiter suos premiabit.

Dico ergo q̄ iste noster se fecit seu se nobis demonstrauit z presentauit vt virginaliter corpus subintrans. vñ Esa. vij. Ecce virgo ꝯcipiet z pariet filiū. Item ꝓsentauit se vt ꝓsonaliter nobis ministrantē. Lu. xv. Ecce tot annis seruio tibi. Item demōstrauit se vt tpaliter seu spūaliter nos associantē seu visitantē. Uñ ipe dicit Apoc. iij. Ecce ego sto ad ostiū z pulso: si q̄s audierit vocē meā: et aperuerit ianuā introibo ad illū. z cenabo cū illo z ille me cū. Item pītauit se vt mirabiliter culpas expiantez Joh. j. Ecce agnus dei: ecce q̄ tollit pcā mūdi. Item pītauit se: vt salutariter mūdo ꝓdicantē Esa. lij. Ego q̄ loquebar ecce assum. Item pītauit se vt nra dulciter vulnera sanantē. Uñ ipe dicit Hiere. xxxiij. Ecce ego obducā eis cicatricē z sanitatē. z curabo eos. Item pītauit z demonstrauit se vt corpaliter penas tolerātē. s. i passiōe Apoc. v. Vidi in q̄t z ecce in medio throni ꝛc. agnū stātē tanq̄ occisū: habētē cornua septē z oculos septē q̄ sunt septe spūs dei Mar. xiij. Ecce filius hois tradeť in manus pcōz. Item pītauit se vt corpus fortiter nostrū suscitantē in resurrectione Hiere. xxxij. Ecce dies veniūt dicit dñs z suscitabo dauid. Item pītauit se vt triūpbaliter celos ascendentē Hiere. xlix. Ecce quasi aq̄la ascendet: z euolabit z expandet alas suas sup bosram. Item pītauit se vt efficaciter suos liberātē. s. de inferno Esa. lxij. Dicite filie syon: ecce saluator tu⁹ venit. Item pītauit se vt eternaliter suos ꝓmiantē: dicēs. s. illud zacha. ix. Ecce rex tuus venit tibi. Et Esa. lxij. Ecce saluator tuus venit: ecce merces ei⁹ cū eo. Patet ergo q̄ hic in hoc vbo ecce oñdiť dei benignitas repatiua cū dicitur. Ecce noster. Deniq; dico q̄ ꝑ ecce oñdiť dei seueritas iudicatiua: qō oñdiť cū dicit. Ecce dñs. Dere em̄ sume terribili nobis presentata z demonstrata libenter vidimus ecce. Et q: deus in iudicio terribilis appebit: ideo admirando poterim⁹ dicere verbū istud. Ecce dñs. Esa. lxvj Ecce dominus in igne veniet: z quasi turbo quadriga ei⁹. reddere in indignatione sua furorē suū z increpatiōez suā in flama ignis. Et nota q̄ ista dei ꝑntia erit terribilis: quia

Se reuelabit cunctis manifestum.
Se demonstrabit triste z molestū.
Cito volabit ꝑ motū infestum.
Tūc quēq; relegabit inbonestum.
Ignis cremabit impios ꝑ estum.
Illis sociabit cōsortium mestum.
Ipsos seruabit ne faciant festum.
Illis locum dabit triste z funestum.

Dico ergo q̄ in iudicio ecce dñs erit cunctis manifestus Apoc. j. Ecce venit cū nubibus: z videbit eū ois oculus. Ecce supbis dur⁹ erit z molestus. q:. s. deus supbis z impijs appebit crudeliter: dicens illud Hiere. lj. Ecce ego ad te mōs pestifer q̄ ptur bas vniuersam terrā. Et illud Ezech. xxix. Ecce ego ad te pharao rex egypti: draco magne: q̄ cubas in medio flumi nū. Deus em̄ tūc ꝓcipue pītialiter opponet se montibus pestiferis. i. supbis draconibus: inflamatis. i. armatis habitātibus in medio fluminū. i. deliciosis z luxuriosis. Item ecce furtim veniet citus z infestus Jaco. v. Ecce iudex añ ianuaz assistit. et illud. Ecce dies dñi sicut fur ita in nocte veniet. Et. j. Thessa. v. et Esa. v. Ecce festin⁹ velociter veniet. Item ecce relegabiť q̄sq; inbonestus. i. q̄libet malus: q̄ scz a mundo z a dei ꝓsortio relegabiť in infernū Hiere. x. Ecce longe ꝓijciam habitatores terre. in hac vice tribulabo eos. Item ecce ꝓcremabiť ꝑ ignem estus. Uñ Ezech. j. Ecce inq̄t vent⁹ turbinis veniebat ab aq̄lone nubes magna: z ignis inuoluens. Item ecce sociabiť illis cetus mestus. s. cet⁹ demonū. cui ꝑ petuo ꝓiungent. Hiere. viij. Ecce ego mittā vobis serpentes z regulos q̄bus nō erit incātatio. Item ecce elongabiť ab bis dies festus. i. oē gaudiū Hiere. xvj. Ecce ego auferā de loco isto vocē gaudij z letitie: vocē sponsi z vocē spōse. Item ecce bis locus dabiť tristis z funestus. s. locus inferni: vñ Apoc. vj. de equo pallido dicit. Ecce inquit equus pallidus et infern⁹ sequebat eū. Pz ꝑ q̄ ꝑ ecce designat dei seueritas iudicatiua. Ecce dñs inquit Esaie. xlij. Ecce dies dñi veniet crudelis z indignatōis plenus. Et Esa. xl. Ecce dñs in fortitudine veniet

¶ Demū dico q̄ ꝑ ecce designat dei liberalitas ꝓmiatiua z hoc cū dī. Ecce iste. Iste est em̄ ꝓnomen demōstratiuū z signat deuz in patria. qui bona vera eꝛnitia z ꝓmansura finaliter demōstrabit. Nūc. n. nihil est ꝓprie demōstrabile q: oīnia q̄ videm⁹ carēt durabili q̄ddidate: ꝫ nō sic in ꝑia: q: ibi ipe poterit dici iste z hic: q̄ eēntialiť demōstrabiť z cū eo cūcta bona. Ecce inq̄t iste. vñ Can. ij. Ecce iste venit saliēs in montib⁹. Et si vis notare dic q̄ ibi est vnū ecce. scz

Mobilis generi.
Stabilis federis.
Fertilis muneris
Quiete tranq̄llitaſ.
Cōplete formositaſ.

Ibi em̄ demonstranť simi generi nobilitates. q:. s. q̄tūt sē ibi filij dei sunt Sap. v. Ecce quō cōputati sūt inē filios dei: z inter sctos sors illorū est. Item ibi demonstranť initi federis fraternitates: seu stabilitates seu felicitates. pō. Ecce q̄ bonū z q̄ iocundū habitare frēs in vnū: z maxime: q: deus est caput z ꝓticeps istius federis z amoris Apoc. xxj. Ecce tabernaculū dei cū hoib⁹ z habitabit cū eis. z ipi ꝓpls eius erūt. z ipe deus cū eis erit eoꝝ deus. Item ibi demonstranť immensi muneris fertilitate. q: vicz ibi est pax z societas: iocunditas: formositas z voluptas. Uñ dñs dirigens verba sua pcōribus z damnatis dicit sic Esaie. lxv. Ecce serui mei comedent z vos esurietis. ecce serui mei bibent z vos sitietis. ecce serui mei letabunť z vos ꝓfundemini. ecce serui mei laudabunt ꝑ exultatiōe: z vos clamabitis ꝑ dolore. Q: etiā ibi demonstreť pax z tranquillitas sempiterna: ptz Esa. lxvj. vbi dicit dñs. Ecce declinabo super eam q̄si flumen pacis. De formositate vo z pulcritudine sempiterna q̄ ibi specialiter demonstrať: ptz Cant. j. vbi sponsus a sponsa: z spōsa a sponso de pulcritudine demonstrabiliter cōmendať. Ecce inq̄t tu pulcra es amica mea: ecce tu pulcra oculi tui columbarū. ecce tu pulcer es dilecte mi z decorus lectulus noster floridus. Verba sunt christi z aīe beate. De isto ergo ecce dicit Aug. Ecce quid erit in fine sine fine? Quis ꝑ alius est finis nisi iste vbi nul

lus est finis. Patet ꝙ quō ecce referꝛ ad deum in patria se demonstrante: ecce iste. In iudicio nos castigante. ecce dominus. In carne nos redimēte. ecce noster. In seipo manente. ecce deus. Primū notauit eius essentiā. ecce deus. ꝙ ſcōm eius dementiā. ecce noster. ꝙ tertiū eius iusticiā ecce dñs. quartū vo suā beatificatiuā pñtiā. Ecce iste. Bene ergo dictū fuit de deo. Ecce dñs deus noster iste. Pꝛz ꝙ ꝙ p ecce denotaꝛ dei pfectio mꝛtipharie demōstrata. Nota ꝙ p ecce denotaꝛ rex pditio mirabiliter variata. De rebꝰ em̄ subito appentibꝰ ꝛ celeriter disparentibꝰ dr ecce. Et qꝛ Mundus trāsit cū fortune cursu. Ideo vī ꝙ p hec oīa Vita perit tēpoꝛ discursu. Fortune impetus. Morbꝰ accedit cū tremēdo pulsu. Et vite transitus. Et mortis exitus. possunt denotari per ecce. De mundo ergo ꝛ mundi fortuna siue trāsitu: potest dici Ecce. Quia Habitaꝛ artissime. De arta mūdi habitatiōe: ꝙ. s. nulli Vacuaꝛ citissime. est satis lata pōt dici illud. iij. Reg Terminaꝛ tristissime. vj. Ecce locus in quo habitamus coram te angustus est. De cita mūdi vacuatiōe cuiꝰ domꝰ finaliter erit nuda pōt dici illud Lu. xiij. Ecce relinquetꝛ vobis domꝰ vra deserta. De ciꝰ finali desolatōne que vtiqꝫ finaliter erit magna: pōt dici illud Hiere. iij. Aspexi terrā ꝛ ecce vacua erat ꝛ nihil: et celos ꝛ non erat lux in eis. Vidi mōtes ꝛ ecce mouebanꝛ: ꝛ colli oēs pturbati sunt. Intuitus sum ꝛ nō erat hō: aspexi ꝛ ecce carmel⁹ desert⁹ erat ꝛc. Expone de diuersis mūdi statibꝰ: quō nō sunt nisi vnū ecce. i. aliquid momentaneū atqꝫ pñs. De vita etiā humana ꝙ nō sit nisi vnū ecce pꝛz Deu. xxxj. Ecce ꝓpe sunt dies mortis tue. q. d. Ecce vita tua nihil est. Vñ etiā de malis ꝛ impijs dr in pſ. Vidi impiū superaltatū ꝛ eleuatū sicut cedros libani trāsiui ꝛ ecce nō erat. Aduertēdū ꝙ breuitas huius vite vtilis est ad vitā ppetuā acq̄rendā. qꝛ. s. nūc est tps merendi. Vñ. ij. Corꝛ. vj. Ecce nūc tps acceptabile. ecce nūc dies salutis. De morte ꝙ sit vnū ecce. i. statim ꝛ presentialiter affutura pꝛz Deu. iiij. vbi pñtialiē dicit moyses. Ecce morior in hac humo. Et Job. vij. Ecce nūc in puluē dormio: ꝛ si mane me quesieris nō subsistam. Pꝛz ꝙ quō p ecce designaꝛ rex cōditicio mutabiliter variata. Secdo principaliter dico ꝙ p ecce designaꝛ malꝰ actio dānabiliter deprauata: de quolibꝫ em̄ malo ꝛ impio pōt dici ecce qꝛ. s. tāte sunt iniq̄tates malꝰ ꝙ generāt miraculū ꝛ stupoꝛē. Sicut em̄ solus visus fulminis et fulguris et audit⁹ tonitrui stupoꝛē generat in vidente: ꝛ aures fatigat audientis. Sic vere ꝛ visus ꝛ auditus nr̄ in ammirādo turbatur. quando vita malorum nostris aspectibus presentaꝛ: ꝛ tūc dicam⁹ ecce. Ecce. s. demōstrando suas vilitates. Ad mirādo suas prauitates. Deridēdo seu detestādo suas vanitates. Mōbis ꝫ ꝙ ō malis ꝛ vicijs ipoꝛ dici pōt sic: Ecce

Fantasia perturbat oculos.
Luxuria maculat paruulos.
Discordia dissoluit nodulos.
Nequitia figet ꝓditiosos.
Superbia mouet pſūptuosos.
Seuitia inflamat furiosos.
Pigritia pariperat ociosos.
Jactantia extollit gloriosos.
Lasciuia adornat furiosos.
Auaricia succēdit auxiosos.
Vinolētia occidit ebriosos.
Ignorātia excecat obliuiosos.
Castrimargia tenet deliciosos
Malicia indurat obstinatos.

Dico ergo ꝙ scriptura nobis oñdit stultoꝝ fantasias ꝛ vanitates: ꝛ de ꝫ pōt dici illud Gen. xxxvij. Ecce somniator venit: venite occidamus eū. Itē nobis oñdit malorū luxurias et feditates Nume. xxv. Ecce vnus de filijs isrl intrauit coꝛā fratribus suis ad scortū madianiten videte moyse. Itē nob oñdit malorꝝ discordias ꝛ diuersitates Judic. xij. Ecce i effrao ta ē seditio. Itē nob oñdit ꝓditoꝝ neq̄tias ꝛ aduersitates. Vñ de Absalon dixit dō. ij. Reg. xv. Ecce filiꝰ meꝰ q̄ egressus est de vtero meo querit aiam meā. Itē nobis oñdit istatoꝝ supbias ꝛ crudelitates. Hester. xj. ecce duo draco nes magni parati ꝛ se ad plīū. Itē nobis oñdit tyrannoꝝ seuitias ꝛ austeritates: isti em̄ figuranꝛ in illo pisce q̄ Thobiā voluit deuorare Thob. vj. Ecce pisces immanis exiuit ad deuorandū eū. Itē nobis oñdit desidiosoꝝ pigricias ꝛ ociositates Prouer. xxiiij. Per agrū hois pigri transiui ꝛ p vineā viri stulti: ꝛ ecce totū repleuerāt vrtice ꝛ spine ꝛ macerīa lapidū destructa est. Itē nobis oñdit vanas gloriosoꝝ iactantias ꝛ pompositates. pſ. Ecce quō inimici tui sonuerūt: ꝛ qui oderūt te extulerunt caput. Itē nobis oñdit carnaliū lasciuias ꝛ curiositates Prouerbi. vij. Ecce mulier occurrit ei ornatu meretricio. Itē nobis ostēdit inīq̄ auaricias ꝛ cupiditates: de qb⁹ Esa. l. Ecce vos oēs accedētes ignē accincti flamis. Flama em̄ ꝛ ignis ardorē auaricie signāt. De auaris etia dr in pſ. Ecce ipi peccatores ꝛ abundātes in seculo obtinuerūt diuitias. et alibi. Famem patienꝛ vt canes: ecce dispgenꝛ ad manducādū: si nō fuerint saturati murmurabunt. Itē nobis oñdit malorꝝ vinolētias ꝛ ebrietates. s. exēplo bolofernis q̄ ebrius ꝛ dormiens fuit occisus Judith. xiij. Ecce bolofernes iacet in terra ꝛ caput eius nō ē in eo. Itē nobis oñdit malorꝝ ignorantias atqꝫ cecitates Esa. lx. Ecce tenebre operient terraꝫ ꝛ caligo pplos. Itē nobis oñdit castrimargias eoꝝ ꝛ gulositates Lu. vij. Ecce hō vorator ꝛ bibēs vinum publicanoꝝ ꝛ pcōꝝ amicus. Itē oñdit nobis eoꝝ duricias ꝛ pteruitates seu eoꝝ malicias ꝛ obstinatas volūtates Vñ vh sunt q̄ dicūt Esa. lix. Expectauimus lucē ꝛ ecce tenebre. splendorē ꝛ in tenebris ambulauim⁹. palpauim⁹ q̄si ceci parietē: ꝛ q̄si absq̄ oculis attrectauim⁹ ꝛc. Pꝛz ꝙ quō diuerse malorꝝ iniq̄tates significanꝛ p ecce. Significaꝛ ꝫ p ecce malorꝝ actio damnabiliter deprauata. Tercio dico ꝙ p ecce designaꝛ hostis deceptio palliata. Dyabolus em̄ pōt significari p ecce ꝓ eo. s. qꝛ sp est pñs ꝛ ꝓmptꝰ ad nocēdū ꝛ fallēdū Lu. xxij. Symon ecce satban expetiuit te vt cribraret velut triticū. Et illud pdictū. j. Reg. xvj. Ecce spiritus malus exagitabat Saul. Quarto vo principaliter dico ꝙ p ecce designaꝛ pfectio cōsummata. De iusto em̄ pōt dici ecce: ꝛ boc ꝓculdubio. Ecce em̄: ꝓpter vtutes Excellentes ꝛ admirabiles. Ecce em̄ vt dictū est po-
Demōstratas ꝛ imitabiles. nit admiratiue. demon-
Presentatas ꝛ cōmēdabiles. stratiue. charitatiue: seu pñtatiue. qꝛ. s. iustꝰ est admirabilis ꝓpter sanctitatem. ꝛ demōstrabilis ꝓpter honestatē: ꝛ pñtabilis ꝓpter obsecutiuā charitatē ꝛ sedulitatē: sp em̄ dicit iustus ecce. et sp vult eē ꝓmptus ꝛ pñs vt possit obsequi ꝛ ꝓdesse dicēs cuicunqꝫ pñti vel auxiliū postulāti illud pſ. Ecce cōcupiui mādata tua. Et bene ecce. q. d. Paratꝰ sum pñs ꝛ ꝓmptꝰ ecce. Sicut em̄ myrrha q̄ facilꝰ: prius ꝛ ꝓmptꝰ stillat ab arbore melior reputaꝛ ꝛ dicit stacten seu myrrha electa. illa autē q̄ tardius. s. in autūno ꝛ difficiliꝰ. s. cū dauoꝝ pforatōne de arbore exilit illaudabilior iudicaꝛ. Sic ve charissimi si volumus esse myrrha electa ꝛ dare suauitatē odoris: ꝓmpte cito ꝛ faciliter debemus ad bona opa exire dicentes: ecce Esa. vj. Ecce ego: mitte me. Illi em̄ q̄ tarde exeūt ad labores pnie tolerandos. s. in autumno senectutis. vel q̄ difficiliter. s. p violentiā aduersitatis sūt illaudabiles apud deū. Nō tardes ꝫ cōuerti ad dñm ꝛ ne differas de die in diez. Eccli. v. Sz accelera dicendo ecce q̄si diceres: paratus sum emendare: pniam facere: ꝑterita plangere: futura nō committere: imposita sustinere. pſ. Ecce ego in flagella patus sum ꝛ do. me. in cō. meo sp. Ubi aduerte ꝙ p pnias dr eē humiliatus ad subiectionē. qꝛ. s. ipe dr eē patus et ꝓmptꝰ ad flagella. Contribulatꝰ p ptritionē: doloꝝ inq̄t me⁹ in cōspectu meo. Cōtinuatꝰ p durationē cū dr: sp. Ecce ꝫ circa istud vocabulū ecce. p qō ꝓmptitudo ad bonū intelligit: possumus notare ꝙ quattuoꝝ ꝓsonaꝝ genera dñt habere ꝓmptitudinē virtuosaz. Debent em̄ eē prompti ꝛ parati:

Prelati ad iusticiā. Prelati dico debēt eē ꝓmpti ad
Clerici ad decentiā. iusticiā faciendā. Corpa em̄ ce-
Regulares ad mūdiciā. lestia ꝛ etiā terrestria semp sunt
Seculares ad clemētiā. ꝓmpta ꝛ pata ad suū officiū exercendū. sicut sol ad illuminandū. ignis ad calefaciendū. aqua ad refrigerandū. Sic vere charissimi dico ꝙ q: platoꝝ ꝛ supioꝝ officiū est facere iusticiā ꝛ eq̄tatē: cū ipsi ministri iusticie nuncupenꝛ. bñ dico ꝙ ad istud officium exequendū debent cōtinue esse prompti. Ecce inquit. Unde Hiere. xxiij. Ecce dies veniūt dicit dñs: ꝛ suscitabo dauid germē iustū: ꝛ regnabit rex ꝛ sapiēs erit ꝛ faciet iudiciū et iusticiā in terra. Ubi aduerte ꝙ prelatus debet esse dauid Vultu desiderabilis p honestatē. Germen iustū p eq̄tatē. Regnare rex p auctem. Debet sapiēs eē p prudētiā ꝛ maturitatez. Ecce ergo. Et videꝛ ꝙ ista ꝓmptitudo iusticie ō dr eē in plaſ, dr eē duplex: qꝛ ipi debēt eē pati ad iusticiā

erga bonos ipos iuste ꝓmonēdo. Prelati ei debēt eē sicut apes q̄ portant mel ⁊ aculeū .q. vere q̄tū ad bonos ipos sp debent eē pati eis ꝑbere mel dulcas ꝓsolatiōis ⁊ debite ꝓmotiōis Mat.xxj. Ecce rex tuus venit tibi māsuet⁹. Et q̄tū ad malos sp ꝓmpti inferre aculeū correctiōis ⁊ iuste punitiōis: vt de eis dicat illud Beñ.xxxij. Ecce vir luctabat cū illio. q. s. vir. i. vtuosus ꝑlatus sp dz luctari p acrimoniā correctionis cū discolis ⁊ pueris: exēplo dñi de q̄ dr̄ Esa.xxx. Ecce nomen dñi venit de longinq̄ ardēs furor ⁊ grauis ad portandū. Elephas em̄ est aial pudicissimum ⁊ mansuetissimū: ⁊ tm̄ fm̄ Plī. q̄n puocat durissime ferit. Sic vere ꝑlatus dz eē māsuetus ⁊ pi⁹: verūtm̄ si p delicta puersor ꝓuocet dz inueniri durissim⁹ ⁊ seuerissim⁹. Vñ Bern̄. sup Cañ. Sit in vobis inqt materna pietas ⁊ paterna seuentas: exhibete vos matres fouēdo: prēs corripiendo suspendite vbera: ꝓducite verbera. De isto g̃ ecce. i. de ista ꝓmptitudine quā deberēt habere ꝑlati ad iusticiā faciendā: pōt dici figuraliter illud Apoc.vj. Ecce inqt equ⁹ alb⁹ ⁊ q̄ sedebat sup eū habebat arcū: ⁊ data est ei corona ⁊ exiuit vincens vt vinceret. Iste sessor charissimi signat ꝑlatū: q̄ ꝓcerto dz habere albū equū. i. corpus mūdū p castitatē. Debet habere arcū ad sagittandū malos. i. iusticie seueritatē. Debet hr̄e coronā. i. dignitatē ⁊ maiestatē. Debet vincere p ꝓseuerantiaz ⁊ longanimitatē. Istud adhuc ecce pōt figurari Apoc.iij. vbi dicit Ecce in celo sedes posita erat: ⁊ supra sedē sedēs: ⁊ yris erat in circuitu sedis: et in circuitu sedis sedilia vigintiquattuor ⁊ supra thronos. xxiiij. seniores sedentes circūamicti vestimētis albis: ⁊ de throno procedebāt fulgura ⁊ voces ⁊ tonitrua ⁊ lampades ardentes. Sedes ista charissimi est stat⁹ ꝑlationis. q̄ in celo sancte ecclesie collocat: in q̄ sedens. i. q̄libet iudex vl ꝑlat⁹ ꝑsidet atq; sedet. Dz ꝓcerto iste dz habere circa se plurima. Et primo yridis arcū celestē p quē pōt iusticia designari Esa.xxxij. Ecce in iusticia regnabit rex. Itē dz habere seniores: ⁊ isti significant bonā societatē. q. s. senes vestimēta alba. i. castā ⁊ honestā vitā ducētes: debēt ꝑlatis associari ⁊ circa eos in sedib⁹. i. in officijs ⁊ dignitatib⁹ habitare Ezech.viij. Seniores iuda sedebāt iuxta me ⁊ vidi ⁊ ecce similitudo q̄si aspect⁹ ignis. Itē de ista sede debēt exire fulgura terroris ⁊ correctionis: tonitrua clamoris ⁊ p̄dicationis: voces dulcoris ⁊ cōsolatiōis. lampades amoris ⁊ dilectiōis: bene g̃ dicit Ecce q̄tū ad statū ꝑlatiōis. vñ Luce xix. Ecce vir nomine zache⁹ ⁊ ipe erat princeps. Zache⁹ ergo interp̄tat iusticia. iustificatio. iustus ꝓsilio: aut iustificatus aut festinatio. Ecce ergo. Et si vis nota q̄ prelati in iusticie executione prompti debent esse et parati vel apparere

Audaces et animosi.
Sagaces ⁊ studiosi.
Veraces ⁊ nō dolosi.
Mordaces ⁊ rigorosi.
Viuaces ⁊ vigorosi.
Simplices et virtuosi.

Appareant dico animosi simul ⁊ audaces. ad ꝑlatos em̄ ptinet q̄ nihil timeāt ꝓ iusticia faciendā: Iere. l. Ecce quasi leo descēdit de supbia iordanis. Et apoca. v. Ecce vicit leo de tribu iuda. Itē appareāt studiosi sil⁹ et sagaces. Ad ꝑlatū em̄ ptinet q̄ sit sapiēs Ezech. xxviij. Ecce sapiētior es tu daniele: oē secretū nō est absconditū a te. Item appeant nō dolosi: g̃ magis veraces Job. j. Ecce vere israēlita in q̄ dolus nō est. Itē appareant rigorosi simul ⁊ mordaces. s. impios corrigendo. dicētes. s. cuilibet malo illud p̄dictū Iere. lj. Ecce ego adte mons pestifer q̄ turbas vniuersaz terrā. Item appeant vigorosi sil⁹ et viuaces. i. fortes ad ꝓseuerandū ⁊ mala toleranduz vt q̄libet dicere possit illud p̄s. Ecce ego in flagella paratus suz. Et Ezech. ix. Ecce vir vnus ⁊c. Itē virtuosi appareāt sil⁹ ⁊ simplices. q. s. ad ꝑlatū ptinet q̄ sit mitis ⁊ dulcis Mat. xxj. Ecce rex tuus venit tibi māsuetus. Et de Jona q̄ inꝑpretat colūba: dicit Lu. xj. Ecce plus q̄ iona hic. et Job. j. dicit Ecce agn⁹ dei. Et sic patz q̄ ꝑlator ꝓmpta cōditio designat ꝑ ecce. q. sicut dictū est: ipi debēt habere ꝓmptitudinē iusticie. Sint g̃ ꝓmpti ⁊ pati prelati ad iusticiā faciendā. Clerici sint pati ad decētiā obseruādā. Sicut em̄ videm⁹ q̄ corpa celestia sunt ceteris pulciora, clariora ⁊ formosiora. sic vere ecclastici debēt eē ceteris p decentiā pulciores. p sciam clariores. p vite eminētiā altiores. Unde de isto ecce: potest dici illud qđ dicitur Zacha. vj. Ecce inquit vir oriens nomen eius, et sub ipso orietur lux: ⁊ ipse fundabit templū ⁊ portabit gloriā ⁊ sedebit ⁊ dominabit in solio suo. Clerici debent dici oriens q̄ est regio calida: et ꝓcerto ipi debēt habere charitatis feruorē. ⁊ ex ipis dz ouri lux. q. ipi debēt habere honestatis splendorē. et sic ipi fundabūt tēplū ꝑ exēpla ⁊ documēta: ⁊ habebūt gloriā ⁊ honorē. Clerici em̄ charissimi debēt eē sil⁹ illi bestie q̄ dr̄ cameleon q̄ in pelle sua hz oēs colores circūstantes. Ad colorē em̄ rex oppositaz ⁊ ꝓpinq̄z ꝓmptissime ⁊ facillime se ꝓuertit. Sic ve charissimi ecclastici colores honestaz ꝓditionū q̄ in circūstantib⁹ ꝑsonis apparēt: debēt i se ꝓmptissime recipe ⁊ ipas in pelle sue ꝓuersatiōis facillime ꝑsentare. Ecce inqt. Vñ Ezech. x. Ecce in firmamēto qđ erat supra caput cherubin q̄si lapis saphirus. Firmamētū est eccia: cherubin q̄ ꝓcerto debet habere lapidē saphirū q̄ colorē hz celestē: signat vtutē honestatis q̄ ꝓcerto dz in ecclasticis relucere. et nō solū honestas: imo etiam famositas Genes. xxvij. Ecce odor filij mei sicut odor agri plen̄ cui benedixit dñs. Sint g̃ parati clerici ad decentiaz obseruādā. Seculares debēt eē parati ad clemētiā exequendā. Sicut em̄ corpa superiora pōnt mūdo lumen: sic inferiora pōnt mūdo nutrimētū. Terra em̄ arbores. aq̄. fructus ad nutrimentū oīm viuentiū ꝓducūt: Idco q̄uis superiorib⁹ nō pñt in lumine coeḡri: ipos tm̄ in fructib⁹ ꝑcellunt. Sic vere inferiores. i. seculares: q̄uis supiorib⁹. s. ecclesiasticis in lumine scie ⁊ honestatis nō adequāt: ipos tm̄ in nutrimēto pietatis debēt superare: q. isti fructus bonorū tpaliū maxime elemosynaz debēt ꝓducere ꝓ indigētibus nutriendis: vt sic dicat illud Mat. xxj. Ecce prandiū meū pauī: thauri mei ⁊ altilia mea occi. sunt: venite ad nuptias. Exēplo illi⁹ zachei: q̄ dixisse legit Lu. xix. Ecce dimidiū bonoz meoz do paupib⁹. ¶Regulares debēt eē pati ad mūdiciā frequētandā. Sicut em̄ res q̄ celo sunt ꝓpinquiores ⁊ q̄ situ sunt altiores sunt coiter puriores ⁊ mundiores: sicut de supiori pte aeris vbi pluuia vel quecunq; mala impssio nō ascēdit: sicut etiā ptz de mōtib⁹ vbi feces ad modū vallīū nō abundāt. Sic vere q. religiosi ⁊ statu ⁊ gradu habent eē in celo. i. deo ꝓpinq̄ ⁊ vicini: ⁊ p cōtēplationē circa celestia occupati. iō p castitatē debēt eē lucidi at q; mūdi. Unde de tali ecce dicit Daniel. x. Ecce vir vnus vestitus lineis: ⁊ renes accinctus auro obrizo. ⁊ corp⁹ ei⁹ q̄si crisolit⁹: facies eius q̄si spes fulguris oculi ei⁹ velut lampas ardēs. In q̄bus vbis aduerte ꝓditiones boni religiosi q. primo iste dz esse vir: Per stabilitatis vigorē. vestit⁹ lineis. Per castitatis nitorem. Accinctus auro obrizo. Per honestatis decorē ⁊ maxime circa renes. i. q̄tū ad opa carnis. q. in istis ⁊ opando ⁊ loquēdo se dz religiosus honestissime portare. Itē dz habere faciē cordis velut spēm fulguris ꝑ charitatis ardorē: et oculi⁹ intellect⁹ velut lampas ardens: p sapie ⁊ claritatis splendorē. Isti debent eē sicut apes q̄ valde diligunt mūdiciā ⁊ iō in volando anteq̄z intrant alueare solent eijcere stercus ⁊ feces: ne forte in alueari aliqua imūdicia inueniat: vt dicit Ambro. ⁊ Plī. Sic vere religiosi summe debent amare ⁊ seruare mūdiciam ⁊ castitatē ⁊ fetorē ⁊ carnalitatē abhorrere. Et iō extra alueare religionis debēt eijcere feces suas. i. opa carnalia si q̄ in seculo habuerint. dicētes xp̄o illud Mat. xix. Ecce nos reliquim⁹ oia. Et sic patet charissimi quō diuersi ad diuersa bona opa debēt eē parati. s. ¶Regulares ad mūdiciā. Seculares ad clemētiā. Clerici ad decentiā. Prelati ad iusticiā: qđ nota totū in isto verbo ecce. Et maxime hoc dz eē isto tpe sancto: in q̄ et iusticia ⁊ decentia ⁊ mundicia ⁊ dementia: semp debēt in ope custodiri. q. fm aplm. ecce nūc tp̄s acceptabile ecce nunc dies salutis. ij. Cor. vj. Verūtm̄ charissimi multi sunt hodie q̄ faciunt ꝓtrariū. q. vere multi sunt q̄ nō sunt ꝓmpti ad iusticiā: g̃ ad negtiā. nō ad decentiā: g̃ ad insolētiā. Nō ad pietatē: g̃ ad auaricia ⁊ cupiditatē. nō ad castitatē. g̃ ad carnalitatem. De iniustis em̄ ⁊ crudelib⁹ dicit Esa. lviij. Ecce inqt ad lites ⁊ ꝑtiones iejunatis ⁊ percutitis pugno impie. De inhonestis ⁊ insolentibus dicit Apocal. vj. Ecce equus pallidus: ⁊ q̄ sedebat sup eū nomen illi mors: ⁊ infern⁹ sequebat eū. Insolētes em̄ habent equum pallidū ꝑ inhonestam ꝓuersationē: et iō ipi sunt mors ⁊ venenū aliorū ꝑ malorū exemplorū data onē. ⁊ ideo infern⁹ sequtur eos p eternā damnationem. De

cupidis ⁊ auaris dī Lu.xiiij. Ecce bō q̄dam ydropic⁹ erat ante illū. Ydropicus em̄ q̄ quāto plus bibit tanto plus sitit auaros signat. q̄ quāto plus bint tāto plus cupiūt. Jō de talibus pot mō dici illud Jsaie.lviij. Ecce in die ieiunij vr̄i inuenīt volūtas vr̄a: ⁊ oēs debitores vr̄os repetit⁊. De immūdis aūt carnalib⁹ dī. Dañ.viij. Ecce byrcus capra veniebat ab occidēte sup faciē vniuerse terre. Tales ḡ ebriissimi sunt ꝓmpti ad malū nō ad bonū. Ad vicia non ad virtutes. Ad opa vilia nō ad vtilia. Dz nō sic: q̄ mundi ⁊ puri dñt eē vt magis reputent angeli q̄z carnales Mala.iij. Ecce ego mittā angelū meū ad vos q̄ ꝓparabit viaz tē. Actu.xij. Ecce angel⁹ dñi astitit tē. Res ei pure facilius ascendūt. Sic vere religiosi q̄ p cōtinentiā ⁊ innocentiā puri sunt ad ꝓtemplationē celestiū facili⁹ se extollūt. iij. Reguz xviij. Ecce nubecula pua ascēdebat de mari. Pz ḡ q̄ pati dñt eē regulares ad mūdiciā. Seculares ad clemeniā. Clerici ad decentiā. Prelati ad iusticiā ⁊ hec oia sunt ꝓbata p ecce. Et sic pz q̄ ecce ptinet ad iustū. Ad dyabolū. Ad malū. Ad deū. De ecce aūt in q̄ztū p̄t dici de reb⁹. puta vicijs ⁊ vtutib⁹. pena ⁊ gl'ia. satis luculēter inseruī. s.e.ti. De vicijs quidē ⁊ de pena quā vicia merent. in.ij. mēbro ꝓncipali. De vtutib⁹ aūt ⁊ de gl'ia q̄bus vtutes remunerant in.j. mēbro. §. penl'. ⁊ i q̄rto diuisionis mēbro. Deniq̄z si vis aliq̄d dicere de ecce in q̄ztū ptinet ad loca. puta: ad mūdū ad eccl'iam. religionē infernū. paradysum tē. Passim in b̄ titulo poteris auctes notare. Ne tñ diu vagabūdus oberres: ptim loca in b̄ titulo designare: ptim auctes annotare deliberaui. Si ḡ ecce. ad eccl'iaz velis aptare. dic auctez Apo. xxj. Ecce tabernaculū dei cū hoib⁹ Et Ezech.vj. Ecce ego demoliar excelsa vr̄a. i. eccl'ias seu loca in q̄bus adorastis ydola. Et Zach.vj. Ecce vir oriēs nomē ei⁹. ⁊ ipe edificabit tēplū dño. Si ad mundū ⁊ ꝓalia. s. ad vitā ⁊ morbū q̄ cū tpe veniūt. reqre ibi ꝓmo q̄dem dico in. §. nō q̄ per tē. Si ad religionē ꝓut ē locus vbi regularis vl' canonice observātie fratres ad diuini cultus laudē ⁊ dec⁹ collecti morant: dic illud ps. Ecce q̄z bonū ⁊ q̄z iocundū habitare fratres in vnū. Si ad infernū: vide ibi ꝓmo quidē dico. in. §. Deniq̄z dico tē. post mediū. Si ad celū vel paradysum. Vide ibidem in. §. Demum dico tē. ⁊ sic sufficit.

Etiam Jsta dictō etiā q̄ntz affirmat q̄ntz addit. Affirmat dico. Et sic ē idem etiaz: qđ certe: seu ista: seu amen. sicut Math.xj. Xp̄s de beato Johāne dicit Quid existis in desertuz videre ꝓphām. Et Job.xxj. Petre amas me: etiā dñe tu scis q̄ amo te. Addit etiā: et hoc vt cōiter: q̄ vbicūq̄z ponit etiā semp addit ad pclusionē p̄cedentē. videt em̄ supponere idē qđ adhuc. idez qđ et. idē qđ atq̄z. idē qđ insup. ⁊ sic de silibus. Jgit dicat qđ etiā signat assensum ⁊ assertionē: vel etiā augmentum ⁊ additionem siue bona fuerit siue mala. Est ergo etiam Quod est

Habendum.	Primum est veritatis affirmatio.
Agendum.	Secundum est bonitatis aggregatio.
Cauendum.	Tercium est prauitatis augmentatio.
Timendum.	Quartum est aduersitatis cumulatio.
Sperandum.	Quintuz ē supne felicitatis aduētatio seu additio.

Dico ergo q̄ est vnū etiā qđ signat assensuz veritatis: q̄ scz nunq̄z debem⁹ veritatē negare: ꝫ ei potius assentire ⁊ eam affirmare. Jstud em̄ vocabulū etiā. id ēve ritatis assertio semp debet nobiscū esse: ⁊ in ore nostro iugiter apparere: vnde de dauid dicitur. ij. Regum. vj. Dauid erat accinctus ephot lineo. Ephot em̄ est vestimentuz lineū ⁊ album atq̄z clarum. ⁊ veritatem designat qua Dauid. i. quilibet iustus precipue se induit ⁊ adornat. talis autē veritas: ⁊ tale etiā ephot debet potissime apparere. In

Proprie fragilitatis cogitatione.	Appareat ergo nostra
Veritatis fidei confessione.	etiaz. i. nostra asser o
Voluntatis dei inuestigatiōe.	veritatis, ꝓtiā frag i
Dei beneficiorum recognitione.	tatē premeditando vt
Dei iudicio commendatione.	sic dicamus Job.ix.
Fraterna dilectione.	Etiā si simplex fuero:
Deuota oratione.	hoc ipm ignorabit aia
Peccatorum confessione.	mea. Jtē appareat no
Firma spe ⁊ deuotione.	strum etiam pro fidei
Diuine passionis compassione.	veritate nos exponen

do: vt sic dicamus dño illud Matthei.xxvj. Etiam si oportuerit me mori tecum nō te negabo. Jtē appareat nostruz etiā dei voluntatē inuestigando. j. Cor.ij. Spiritus oīa scrutatur etiam ꝓfunda dei. Jtē appareat nostrū etiā diuina beneficia recognoscēdo: vt etiā dicam⁹ illud Luce.x. Dñe etiā demonia subijciunt nobis in nomine tuo. Jtem appareat nostrū etiā dei iudicia recōmendando: dicendo scz illud Apocal'.xvj. Etiā dñe deus oīpotens: magna ⁊ vera iudicia tua. Jtē appareat nostrū etiā ꝓximos amando ⁊ diligendo: vt dicam⁹ cū apostolo illud. j. Thessalo.ij. Volebamus tradere vobis nō solū euangeliū: ꝫ etiam animas nostras. Jtē appareat nostrū etiā in feruenter ꝓ fratribus orādo ⁊ supplicādo. ij. Thes. j. In quo etiā oram⁹ semp ꝓ vobis: Jtem appareat nostrū etiā nr̄a pctā confitendo ⁊ diuinas laudes p̄dicando. j. Reg.xix. Expoliauit se saul vestimētis suis ⁊ ꝓphauit. Jtē appareat nostrū etiam in deo sperādo ⁊ cōfitendo: vt dicam⁹ illud Job.xiij. Etiā si occiderit me in ipo sperabo. Jtē appareat nr̄m etiam. i. nostra veritas diuine passioni cōpatiendo ⁊ volēdo Apoca. j. Plangent se sup eum oēs tribus terre etiā amē. sic etiā patet q̄ etiā signat assensum ⁊ assertionē veritatis.

Secūdo dico. q̄ etiā signat augmentū ⁊ additionē bonitatis. Boni em̄ viri semp bona bonis adijcere. ⁊ vtutes virtutib⁹ debent aggregare ⁊ nō solū vnā virtutē seu vnū bonū actū: ꝫ etiā alias ⁊ alias exercere. Vñ de tali etiā bonoz operū multiplicatione et additione pōt dici illud. iij. Regū. xviij. Jmplete inquit helyas quatuor ydrias aqua ⁊ effundite sup holocaustū. Etiā inquit secūdo hoc facite. Sequit̄: tercio idipm facite. Quatuor em̄ ydrie sunt quatuor affectiones cordis. q̄. s. aqua deuotiōis ⁊ gr̄e seu etiā lachrymose cōpunctionis sunt implēde. Hac ḡ aq̄ holocaustū bonoz operū nostroz dz rigari ⁊ nō solū semel: imo etiam secūdo ⁊ tercio dz talis spiritual' irrogatio iterari. Et notabis ergo qđ in nobis debet iterari. supaddidi et augeri.

Stabilitas forte fundamentum.	Jgit supaddat in nobis fundamentū fort⁊
Humilitatis bassum fulcimentū.	stabilitatis. ij. Paral'.
Librralitatis dulce roramentum	iiij. Bases etiam fecit
Castitatis purum vestimentum.	et conchas quas sup
Paupertatis nudū pauimentū.	posuit basib⁹. Bases
Charitatis grande alimentum.	

ei fundamentū stabilitatis ⁊ ꝓscie signāt. Jtē supaddat in nobis fulcimētū hūilitatis: vñ de illo bono rege dī. ij. Paral'.xvij. Or ipe excelsa ⁊ lucos de iuda abstulit. Excelsa ei superbiā signāt q̄ a nobis auferē: qñ hūilitas supaddit ⁊ augeē Judith.viij. Etiā de nr̄a hūilitate gl'iemur. Jtē supaddat rorāmētū liberalitatis ⁊ pietat⁊: ⁊ sic accedat illud etiam qđ dr̄ Thob.iiij. Si multū tibi fuerit abūdāter tribue ⁊ si exiguū etiā exiguū libēter impārti stude Hester.v. Etiā si dimidiā ptē regni mei petieris dabit̄ tibi. Jtē supaddat vestimētū pure castitat⁊: vñ de Judith dr̄ Judit.xvj. Erat etiā vtuti castitas adiuncta. Jtē supaddat pauimentū nude pauptatis Lu.x. Etiā puluerē q̄ adhesit vobis abstergite. Puluis. n. diuitias signat. Jtē supaddat alimentū dulcis charitat⁊ seu hūfactorie pietat⁊. ij. Mach.xj. Etiā deum ceps bonoz nobis cā eē tentabo. Sic ḡ pz quō etiā signat augmētū ⁊ additionē bonitat⁊. Tercio dico. q̄ qñq̄z etiā designat adiunctionē iniq̄tatis ⁊ prauitat⁊. In opibus. n. iniquoz sp appet vnū etiā. i. q̄daz ꝓfect⁹ i malo: ⁊ quedaz additio maloz i malo. q̄si nō sufficiat ei peccare semel sed etiā pluriēs. nec vno crimine corrūpi: ꝫ etiā pluribus nec vnū malū cōmittere: ꝫ etiam aliud ⁊ aliud iterare: nec vni boi malū facere: ꝫ etiā plurib⁹ pctōrib⁹ alijs i criminib⁹ se alligare. Jsta. n. iteratio peccati implicat: hodie multos et multa. Vñ Osee.iiij. Corrues hodie corruet etiam ꝓphēta tecum. Nota ergo si vis q̄ per etiam intelligitur Additio

Discordie q̄ mentes stimulat.	Dico ḡ q̄ etiā signat mo
Jnuidie: que sese iaculat	tū discordie bonis rebellā
Seuicie: que bonos strāgulat	tē Job.j. Affuit inter eos
Fallacie: que mores simulat	etiā satban. i. aduersari⁹.
Luxurie q̄ carnem maculat.	Hiere.xij. Etiā ipi pugnerūt aduersus te. Jtē sigt
Jncōstantie: q̄ cadens erulat	ensem iuidie suos iaculā
Jgnorantie: q̄ sensus tribulat	tē. j. Mach.x. Jrruit etiā ipse scz armiger regis saul i gladiū suū. Jtē signat actū seuicie bonos strangulantē. Unde de crudelib⁹ latronibus dicit

Luc.x. Qui etiã spoliauerũt eũ.s.sauciatũ: ⁊ plagis iposi tis abierũt. Itẽ signat tectũ fallacie bona simulantẽ.i.ficti onẽ ⁊ ypocrisim. Vñ Baruch.vj.de idolis dr. Ipsa etiaz deaurata ⁊ inargentata falsa sunt. Itẽ signat vitiũ luxurie carnẽ maculatẽ Eze.xv. Hũc fornicabiẽ i fornicatione sua etiã hec.Et.iij.Reg.xxj. Petre fecit etiã iudã in im mundicijs suis. Itẽ signat fluxũ incõstantie facile ruentẽ Osee.v. Ruet etiã iudas cũ eis. Itẽ signat fluuiũ ignorãtie sensus cbetãtẽ Lu.xj. Etiã corpus tuũ tenebrosuz erit Itẽ signat ictum pestilentie impios in fine pdentẽ: ⁊ in inferno punientẽ.qz.s.cõstat q̃ illi q̃b⁹ nũc supaddunt quotidie culpe mortales:finaliter supaddent pene ⁊ miserie infernales Vñ de petre dr.iij.Re.ix. Etiã hũc peutite in curru suo.qz.s.de⁹ illos q̃ sunt mala malis cõtinue supaddentes:eterna morte peutiendos decreuit.ipsosq; a facie sua segregauit ⁊ expellit.iij.Re.xxj. Peccare fecit.s. manasses rex:etiã iudã in abbominatiõib⁹ suis. Propterea dicit dñs:inducã mala sup irlm ⁊ iudã:vt quicunq; audierint tinnient ambe aures ei⁹. Sic ergo pz quõ Etiam signat additionẽ imẽtatis ⁊ prauitatis. Quarto vo dico q̃ signat additõnẽ aduersitatis ⁊ pauptatis. Bonis em̃ q̃ tidie supaddunt miserie tpales.ij.Reg.xj. Etiã seruus turus vrias etheus occubuit. Et puer.xiij. Etiã primo suo paup odiosus erit. Amici vo diuitũ multi.q.d. Paupes odiosi sẽ nõ solũ extraneis ⁊ remotis:ꝫ etiã vicinis ⁊ pinquis. Malis vo finaliter supaddent mestitie infernales. Ezech.xv. Etiã cũ esset integrũ.s.lignũ vitis nõ erat aptũ ad opus q̃nto magis cũ illos cõsumpserit ignis. Quinto etiã dico q̃ signat additionẽ eterne vite felicitatis ⁊ dignitatis. De q̃ Job.xj. Ego sum resurrectio ⁊ vita q̃ credit in me etiã si mor.fue.vi.s.vita eterna. Patet ꝫ quõ etiam significare põt diuersa crementa ⁊ additamẽta tã virtutũ q̃z vicioz.vel etiã possit significare psonas siue in bono siue i malo pficientes:⁊ siue vicia vicijs vl' vtutes vtutibus cumulãtes. Si vo ad deũ ipm vocabulũ referre cõtingit dic q̃ iste est etiã q̃ affectu miscdie sue cõtinue bominib⁹ supaddit Ro.viij. Etiã pprio filio suo nõ pepcit ẽ. Mala vo malis:impia impijs finaliter supaddet Apoc. xvj. Sanguinẽ dediſti eis bibere digni em̃ sũt.etiã dñe deus omps ẽ. Sufficit de etiam.

Ecclesia. Nota q̃ eccia idẽ est q̃ congregatõ Et qz triplex est congregatio.s.malor bonor ⁊ beator. Ideo põt triplex ecclesia designari. Est em̃ eccia
Malignantiũ. Militantium. Triũphantiũ.
Est dico eccia in q̃ cõueniũt cũcti malignantes. ⁊ ista signat quascunq; cõgregatiões ⁊ cõspiratiões boim maligor. De q̃ dicit dauid in ps. O diui ecciam malig. ⁊ cum im.nõ sedebo. Itẽ ẽ eccia i qua cõueniũt iusti militãtes. ⁊ ista est pprie eccia militãs q̃ est congregatio fideliũ iustor q̃ scz sẽ in militia ⁊ laborib⁹ b⁹ vite.de q̃ Ecci.iij. Filij sapie eccia iustor. Itẽ est eccia in q̃ cõueniunt bti triũphantes Et iste ẽ stat⁹ glie sempiterne. De q̃ in ps. Cãtate dño can. no. laus ei⁹ in ec.san. De eccia vo materiali.i. de oratorio nihil ad pns. His ꝫ pmissis dicam⁹ aliq̃d de eccia militantez boc intẽtũ generalr cõpbendit oẽs fideles: vl' specialiter intẽtũ cõpbendit statũ oim eccliasticor. Igit dicamus q̃ sicut reges terre i ciuitatib⁹ suis edificant palacia seu castra que specialiter ipsor habitatoib⁹ deputant.qd etiã naturali exemplo firmat de rege apũ:q̃ in medio alueari edificãt sibi domũ. Sic de⁹ lz tot⁹ mund⁹ sit suus et teneat vel tenere debeat fidẽ suã.in speciali tamẽ palaciũ ⁊ hospiciũ sibi fecit statũ seu eccliam eccliasticor viror.s. plator religiosor ⁊ etiã clericor:vt ibi speciali⁹ hospitet vt ibi diligenti⁹ excolat:vt ibi deuoti⁹ bonoret. Mund⁹ em̃ iste materialis duas bz ptes.s.inferiorẽ que corruptionib⁹ elementaribusq; impssionib⁹ ẽ subiecta:diuersisq; flatib⁹ ⁊ turbinib⁹ nubib⁹ ⁊ reuolutõib⁹ obnoria. Et superiorẽ q̃ dara ẽ ⁊ quieta: ⁊ a cũctis tribulatiõib⁹ absoluta. Sic dicam⁹ q̃ mund⁹ spiritalis.s.xpi fides ⁊ eccia duplicẽ habet ptẽ.vicz inferiorẽ q̃ est stat⁹ seculariũ turbulẽtijs. tribulatiõib⁹ ⁊ angustijs valde plen⁹. Et ptẽ superiorẽ q̃ ẽ status ⁊ habitatõ clericor.q̃.s.bz eẽ limpid⁹ ⁊ seren⁹: ⁊ a cũctis malis impssiõib⁹.i.a cũctis vicijs alien⁹ in q̃.s.pte sol ⁊ stelle.i.papa ⁊ plati luculenti morant ⁊ in q̃ securi⁹ viuitur ⁊ habitat. Eccl'a em̃ cõpat etheri stellas cõtinenti corpori ex mẽbris cõstanti manu iustos cõtinenti. Hanc bonos deferenti.mari semp fluctuanti:celo stellis rutilanti, arcturo nunq̃ occidenti. Est em̃ eccl'a sicut ether quẽ septẽ planete solent inhabitare. Septenari⁹ em̃ numer⁹ vniuersitatẽ signat ẽm Greg.qz vniuersitas plator ⁊ eccliaſſ cor pagrat ⁊ inhabitat locũ istũ. Apoca.j. Septẽ stelle.septem angeli sunt septẽ ecclesiarũ. Est etiã ecclesia sicut corpus.scz qđ ex multis mẽbris inuicẽ diffecẽtib⁹ cõstat. Vñ apls dicit.j.Cor.xij. Qz corpus vnũ est: ⁊ membra habet plura. In corpore em̃ sũt oculi cetera regentes: sẽ lingua ⁊ labia verba pferentes.sunt aures sonos audientes.sũt nares de odorib⁹ iudicantes.sẽ manus p mẽbris pugnantes.sunt pedes corp⁹ sustinentes. Sicvere etiã in eccl'a sẽ oculi ⁊ labia que vices gerunt pdicatorũ. Mares q̃ vices gerunt deotor ⁊ religiosor.q̃.s.suauitatẽ eternã odorãt Man⁹ q̃ vicẽ gerunt militũ:pedes que vices gerũt agricolar. Omnia em̃ ista membra sunt necessaria: ⁊ in eccl'a diuersimode seruientia ⁊ obsequentia. Sicut em̃ dicit apostolus Ro.xij. Omnia membra non eundez actũ habent. sed multi vnũ corpus sumus in xpo. singuli aũt alter, alterius membra. Est etia sicut manus in qua.s. de⁹ cõtinet ⁊ manu tenet oẽs saluandos Sap.iij. Justor em̃ anime in manu dei sunt.q̃.s. ex diuersis ⁊ differentib⁹ constituit digitis ⁊ pfonis. Et insup sicut nauis in qua solũ q̃ continent:ad portũ salutis portant. Illi vo q̃ extra sunt in pfundũ abyssi mergunt. Prouer.xxxj. Facta ẽ sicut nauis istitoris. Est etiã sicut celũ q̃ stellis.i.sctis rutilat atq; fulget Genesis.j. Stellas posuit in firmamento celi. Est etiã sicut arcturus cõstellatio septem planetar q̃ circa polum mundi.i.xpm per fidem circuit ⁊ apparet:nunq̃ vo occidit:nec vnq̃ deficit seu perit. Ista em̃ p tribulatiões cõtinue est in motu.sed nunq̃ cadit aut occidit:immo sp in petuo statu sistit. Vñ Greg.libro.xx.moral'.dicit. Qz arcturus eccliam signat.semp em̃ vertit̃ ⁊ nunq̃ mergit̃.qz ecclesia semp tribulatiões tolerat:⁊ sine termino semp durat.quinimmo ẽm sanctos boc bz pprium fides ⁊ eccl'a xpiana.qz quanto plus tribulatiõib⁹ angit̃:tanto meritis ⁊ virtutib⁹ plus auget̃. Videt̃ em̃ esse silis viridario seu prato:qđ tunc magis ridet ⁊ floret qñ tempestas ⁊ pluuia magis vrget.tunc vo magis desiccat̃ ⁊ deficit.qñ estus et serenitas magis viget. Prosperitas em̃ eccl'ie solet nocere aduersitas vo sibi solet pficere ⁊ valere.vnde Valeri⁹ als bilari⁹ de tri.li.vltimo dicit sic.boc pprium babet ecclesia qz dum psequit̃ floret:dum opprimit̃ crescit.dum cõtemnit̃ pficit.dum ledit̃ vincit:⁊ tunc supat cum supari videtur. Et idem ibidẽ. Hoc inquit bz pprium vt tunc vincat cũ ledit̃.tunc intelligat cum arguit̃.tunc obtineat dũ deseritur. De ecclesia tñ nra speciali vocabulo sumpta. Notabis q̃ ista debet esse exemplo materialis ecclesie. Locus
Stabilis durationis.
Flebilis cõpunctõis.
Humilis orationis.
Veracis locutionis.
Fidelis intentiõis.
Prudentis discretiõis.
Diligentis plationis.
Cõsilij ⁊ ordinatiõis.
Auxilij ⁊ cõsolatiõis.
Psalterij ⁊ iubilatiõis
Judicij ⁊ iurisditiõis
Eloquij ⁊ pdicatiõis.
Fastigij ⁊ exaltatiõis.
Coniugij ⁊ concordis alligationis.
Repudij ⁊ exclusiõis.
Sit ergo eccl'a stabilis ⁊ durativa. Ecclesia em̃ materialis fit vt cõiter cemento bono et lapidibus firmis:vt.s.diu possit stare ⁊ durare. Sic vere ecclesia spũalis de psonis bonis et stabilis.cõstantib⁹ ⁊ virtuosis debet cõstitui.q̃ cemento fortis charitatis iungant̃ ne faciliter ad vicia delabant̃. Et ideo isti cõpant̃ stellis celi q̃ a standor stabilitate dicunt̃. Vñ xpus de ecclesia dicit. Matb.xvj. Supra petrã edificabo eccliaz meam. Et.iij.Reg.viij. dicit̃ Dmnis eccl'a isrl stabat. Qđ tñ est bodie ꝓtra multos ecclesiasticos q̃.s.nõ babẽt pstantiam virilẽ:ꝫ potiꝰ mollicie femineã.qz.s.cũ dicat̃.j.Cor.xiij. Turpe ẽ em̃ mulierẽ in ecclesia loq̃:cui si loq̃ turpe ẽ multomagis pesse. Itẽ sit ecclesia flebilis ⁊ ꝓpunctiua. In ecclesia em̃ materiali sp vt cõiter inuenit̃ aqua bñdicta. Sic vere apđ eccliasticos dz aq̃ lachrymar ⁊ cõpunctiõis vigere Judith.vij. Fact⁹ est flet⁹ ⁊ vlulat⁹ magn⁹ in eccl'a magna. ⁊ clamauerũt pplentes.peccauim⁹. Itez sit eccl'a

bñdis ꝛ exoratiua. Jn eccl'ia.n. materiali oraꝯ passiue. Jn Jn eccl'ia vo spūali fit oratio actiue Actū.xij. Dio aūt fiebat sine intermissione ab eccl'ia ad deuꝫ ꝑ eo. Jtē sit eccl'ia veritatis ꝓlocutiua ps̄. Eteñ veritatē tuā in eccl'ia sctōꝝ. Jtē sit eccl'esia veritatis exp̄ssiua. Debent eñ eccl'iastici viri iuxta p̄ceptū apl'i ꝓphana ꝛ vaniloquia deuitare.ij. Thi mo.ij. Sed sic vba sua moderari vt i vitate possint sibi vēdicare illud Prouer.viij. Veritatē meditabit guttur meū Jtē sit eccl'ia fidelitatis executiua. Debet.n. bñe boies fideles.j. Mach.iij. Cōgregauit iudas ꝓgregationē ꝛ eccl'iam fideliū secū. Jtē sit eccl'ia prudēs atq; discretiua. Viros.n. prudētes debꝫ bñe q̄ prudēter de negocijs valeāt ordinare Ecc'i .xxj. Os prudētis q̄rit i eccl'ia. Jtē sit eccl'ia diligēs ꝛ sollicitiua. Viri.n. eccl'iastici: ꝛ maxie plati debēt eē i regimine ꝛ officio diligētes. vigiles patēti exēplo cū apl'o dicētes .ij. Cor.xj. Jnstātia mea q̄tidiana sollicitudo oīm eccl'iarū Et Act.xx. Attendite vobis ꝛ vniuerso gregi.in q̄ vos posuit spūsctūs epos regere eccl'iam. Jtē sit eccl'ia ꝓsulens ꝛ deliberatiua. Negocia eñ eccl'ie debent ꝓsulte ꝛ deliberate fieri nō ꝓmpte.j. Mach.v. Cōuenit eccl'ia magna cogitare q̄d faceret. Jtē sit eccl'ia ꝓpatiēs ꝛ adiuuatiua. Jbi.n. debēt esse viri misericordes ꝛ pij a deo auxiliū postulātes Judith.vj. Dis ppl's p totā noctē intra eccl'iam orauerūt petētes auxiliū a deo isrl'. Debēt etiā eē alijs bñficia ꝛ elynas misericorditer impēdētes Ecc'i.xxxj. Elynas ei⁹ enarrabit ois eccl'ia sctōꝝ. Verūtñ multi eccl'iastici nō sic: q̄.s. multi sunt eccl'iastici q̄ nō libēter sua cōicant: imo poti⁹ aliena vēdicāt ꝛ affectāt Phi.iij. Nulla eccl'ia mihi cōicauit i rōne dati ꝛ accepti. Jtē sit eccl'ia leticie ꝛ iubili oñsiua. Eteñ nō debēt ꝓsone diuinis mācipate mīsterijs. instar phariseorū facies exterminare. dū vel orāt vel ieunāt. vel aliud q̄d boni opis ꝓpetrāt: q̄n poti⁹ hilarē vultū p̄ferāt Mat.vj. Unge caput tuū: ꝛ faciē tuā laua ꝛc. vt sic cū iubilo ꝛ leticia se leue iugū dñi ferre cōprobarēt. dū iubilarent oīes filij dei Job.xxxviij. Jtē sit eccl'ia iuste iudicans ꝛ determinatiua. Jn eccl'ia.n. debet vigere iusticia ps̄. Annūciabo iusticiā tuam i eccl'ia magna. Jtē sit eccl'ia docte p̄dicās ꝛ enūciatiua Viri.n. eccl'iastici debēt eē eloq̄ntes ꝛ docti: ꝛ ad deū laudādū ꝛ p̄timū instruēdū instructi ꝛ informati: vñ de bono doctore dī Ecc'i.xv. Jn medio eccl'ia aperuit os ei⁹: ꝛ ipleuit eū dñs spū sapie. Et in ps̄. Jn medio eccl'ie laudabo te. Et alibi. Jn eccl'ijs bñdicā te dñe. Jtē sit eccl'ia alte p̄sidens ꝛ p̄dñatiua. Jsta.n. dꝫ oibus ꝑeminē. Et viri eccl'iastici ꝛ maxime plati debēt honorabilit oib⁹ p̄sidere ps̄. Exaltēt eū in ec.pleb'. ꝛ i cathe.se.lau.eū. Jtē sit eccl'ia bonos aggregās ꝛ eoꝝ ꝓcordatiua Judic.xx. Jn eccl'iaꝫ dei ppl'i ꝙueneŕt. Jtē sit eccl'ia malos sepans ꝛ eoꝝ repudiatiua: q̄.s. sic ab eccl'ia mali arcent ꝛ expellunt excōicati. sic a statu eccl'iastico repudiari debēt viri ipij ꝛ infecti. Tria.n. gña ꝓsonaꝝ ꝓhibētur in lege antiq̄ ab ingressu eccie sic dī Deu.xxiij.ꝟ. Eunuchi. Māseres. Ammonites ꝛ Moabites. Eunuchi eñ genitalib⁹ puati significāt imbecilles. igrātes ꝛ desidiosos. q̄.s. p̄dicatōes nesciūt alios in fide ꝛ moꝛib⁹ gñare. Māseres aūt ex scorto nati significāt scorti. i. carnis filios: ꝫ est dictu carnales ꝛ luxuriosos. Ammonites vo ꝛ moabites q̄ interptant iniq̄ vl' coangustātes. significāt crudeles ꝛ pnicios os. q̄.s. alios ꝓsecutōib⁹ coangustāt. Tales.n. ab eccl'ia debēt arceri: ꝛ eis ois ꝓmotio interdici. Et tñ ꝓcedꝫ. ꝫ ē ꝙū bodie: q̄.s. iā multi iniq̄ eccl'iam dei ingrediūt ꝛ ad gradus eccl'iasticos ꝓmouent. de q̄ Tre.j. Vidit gētes ingressas sctūariū tuū: de q̄b⁹ ꝓcepas ne intrarēt eccl'iam tuā. Et lō ꝓcerto: eccl'ia bodie ꝓfundit ordie turbato. Cōcutit turbine ꝓuato. Percutit fulmie elata. Jā.n. eccl'ia sbiacet ordinis ꝓfusiōi. Ptz: q̄ i multꝫ ipsa ꝑt dici babylō q̄ interptat ꝓfusio: ꝛ etiā ꝑt dici de terre miserie ꝛ tenebriaꝝ. vbi vmbra mortꝫ ꝛ nullus ordo: ꝫ sempiternꝰ horroꝝ ē inbitās. vñ Act.xix. Erat.n. eccl'ia ꝓfusa. Jā.n. eccl'ia i seipa sbiacet disordie ꝛ turbatōi: ꝛ vt vere fatear miserie ꝛ desolatōi. vñ malis retoꝝ eccie ꝑt dici illd Thu.xx. Cur eduristis eccl'iaꝫ dei in solitudinē. Jā insup eccl'ia ab exteriori sbiacet multiplici tribulatiōi. Aū de herode q̄ tyrānoꝝ gerit figurā dī Act.xij. Misit herodes rex manꝰ vt affligēt q̄sdā de eccl'ia. Et Act. viij. Persecutio magna facta ē in eccl'ia. Persecutio inq̄t ꝛ ꝑsecutio: q̄ sic videmꝰ tyrāni ñ cessant eccl'iaꝫ impugrē: ꝫ tñ sp videmꝰ eā finalt ꝓualē. Tyrāni.n. sic's sē cuidā mō stro marino q̄d dī serra maris. q̄d ꝓ tāto serra dī. q̄ supra dorsuꝫ bꝫ pēnulas scindētes ad imitar serrule. q̄b⁹ ib naui occulte trāsiēs ipaꝫ lacerat atꝫ rūpit. De q̄ dicit liber de na reꝝ. Or cū bēat alas altas ꝛ magnas: q̄n vidit nauē velificare ꝓ maria inuidet ei. ꝛ fili mō ecōtrario velificare ꝓtēdit ipamq; ꝓcursu suo q̄ntū ꝑt impedit sibiq; obuiat ꝛ resistit Postq; vo aliq̄diu aq̄ superficie natādo ꝛ volādo fic fecerit in se fatigata deficit ꝛ ibsistit: ꝛ nauis libē tunc ꝓtrāsit. Sic reuera marꝭ bui⁹ mūdi mōstra. i. mōstruosi tyrāni. q̄.s. ꝓpē enormitatē moꝝ dici ꝑt merito mōstruosi. q̄.s. destructo. rodēdo ꝛ rapiēdo dici ꝑt merito serre marꝭ ꝛ potissime: q̄ nauē eccie occulte ꝑ machinatōes ꝛ fallaces adinuētiōes. si apte ꝫ facē nō audeāt: serrāt dissipāt ꝛ ꝓsumūt. Jsti dico videtes nauē istā eccie sctē dei cū suis ꝓuilegijs ꝛ imunitatib⁹ ꝑ mūdū libē trāsfretare. inuidēt ei ꝛ volēt: q̄ sm statū suū liberi⁹ ꝛ facili⁹ velificat ꝑ hūc mūdū. Cōstat.n. q̄ ecclesiastici sm stat⁹ suos magꝫ honorabil'r ꝛ opulēter ꝛ felicit ipis mūdi ꝓncipib⁹ ducūt ꝛ trāsigūt cursuꝫ vite. ꝓt q̄d ipi sec'ares eccl'iastic'ꝫ inuidēt q̄ntū p̄t. Exēplifica quō mūdi nobilib⁹ vī q̄ nec cleric⁹ nec monach⁹ dꝫ statū ducē. vt bonis vestib⁹ indui. nec bonū equū etiā eq̄tare. Et sic de alijs vñ Gre. i omel'. dic. q̄ dū electi ꝓficiunt inuidi ad furoꝝ rabiē aiant: bonaq; nascētia q̄ imitari nesciūt ꝓsecunt. Et iō tales malign⁹ ꝛ mōstruosi. eccl'esijs liberi⁹ velificatib⁹ obuiare nitunt: sibiq; ꝛ suis ꝓuilegijs obsistūt ꝛ eq̄ sinuosa velo ꝑire conant. finalit tñ lassati deficē ꝓbant: ꝛ eccia libere flatu spūsancti regēte. oppssis tyrānis ad patriā nauigās trāsportat. Nauis.n. petri fluctuasse legit ñ pisse: q̄ eccia xp̄i fluctuare q̄dē potent tyrānoꝝ tribulatōib⁹ nec pibit. q̄nimo vt dictū ē plus valebit. vñ Cassio. sup ps̄. Nouit ecclesia inguata i suis cladib⁹ diuio bñficio triūphare. Persecutōib⁹.n. ꝓficit. tribulatōib⁹ augeť. sanguie martyrū rigať. tristicia magerigit. angustia dilatať. fletib⁹ q̄z pascit ieunijs satiať. indeq; poti⁹ crescit vñ mūdus deficere ꝓsuevit. Sz heu ꝓchd. timeo q̄ hec solū dicta sūt de ꝓmitiua ecclesia ꝛ qd moderne eccie nō debeāt ꝙuenire: Teste.n. scriptura. Filij isrl' deū obliuiscētes: ꝛ gētiliū se ydolatrijs ꝛ viciis polluētes in ipoꝝ gētiliū manib⁹ a deo tradebabant: vt ab eis depssi a suis vicijs purgarent Judic.iij. Fecerūt filij isrl' malū in cōspectu dñi: ꝛ obliti sunt dei sui seruiētes baalim ꝛ ascaroth. iratusq; dñs ꝑ isrl' tradidit illos i manu chusan rasathaim regꝭ mesopotamie. Sic vē timeo bodie q̄ nos israelitici seu eccl'iastici tāta mala facim⁹ ꝛ cōmittim⁹: ꝛ ita deū ꝛ ei⁹ mādata obliuiscimur ꝛ horrem⁹. q̄ dñs ꝑ inimicos suos. i. ꝑ regē mesopotamie ꝛ suos. i. ꝑ ipꝫ diabolū ꝛ pctōres sec'ares ꝛ tyrānos nos puniet: ꝛ nos i eoꝝ manib⁹ tradet: ꝛ p cosvt i spiritalib⁹ emēdemur i tpalib⁹ nos ꝓfundet. Uñ de vicijs eccl'iasticoꝝ loq̄ť Bern̄. i apologeti co. O inq̄t vanitas vanitatū: ꝫ ñ vanioꝝ q̄n ifanioꝝ fulget eccia i parietib⁹ ꝫ eget i paupib⁹. suos lapides auro iduit. ꝛ suos filios nudos deserit. De supbis⁹. n. egenoꝝ: fuit oculis diuitum. Sed nō sic kñi: ꝫ potius sim⁹ eccia sctā ꝛ ima culata ꝛ mūda. vt. s. de ꝛena irl'm trāsfozmemur i triūphā tē ꝛ celestē irl'm darā ꝓpetuā atꝫ notiā: q̄d nob ꝓcedat xp̄s dei filꝰ spōsus nr̄. Sufficit: q̄ in titulis valde mltis fit mētio de eccl'ia ꝛ eccl'iastic'ꝫ siue spūalib⁹ siue bonis siue mal'.

Ecōtra. Ecōtrario.

Videvbi contra.

Edere.

Mota q̄ in scptura inuenit Edere

Gulosoꝝ. Gulosi eñ dicunt edere cibos voraciter

Tyrannoꝝ. Uñ de malo seruo dī Luce.xij. Or si ipse

Peccatoꝝ. cepit ꝓcutere suos ꝛ ancillas: ꝛ edere et

Miseroꝝ. bibere. ꝛ inebriari: ꝛ veniet dñs ei⁹ in hora

Doctoꝝ nō. q̄ nescit ptemq; ei⁹ ponet cū infidelib⁹.

Perfectoꝝ. Tyrāni edūt paupes crudeliter ps̄. Ap

Beatoꝝ ꝓpiant super me no. vt edāt car. meas

Pctōres edūt culpas suauiter. Mali.n. petā dicunt edere. q̄ ipa sibi solet incorpare ꝛ p cōplacentiā intimare. Uñ Thob.j. dī. q̄ cum oīes ederent de cibis gentiliū: iste solus custodiuit aiam suam. Cibi eñ gentiliū sunt peccata. Paupes edunt panem alacriter ps̄. Edent pau. ꝛ satu. vi. eoꝝ. eoꝝ in se. sec'i. Docti humiles comedūt scripturas dulciter Math.xv. Catelli edunt de micis que cadunt de mēsa dñoꝝ suoꝝ. Perfecti edulit xp̄m humiliter: quia. s. iusti

edūt xp̄m in altari Heb.xiij. Habem⁹ altare de q̄ edere nō
habēt ptātē q̄ tabernaculo corpis defuiūt. Edūt etiā xp̄m
p gr̄am:ip̄mq; vnacū merit̄ z vtutib⁹ sibi incorpant incef
santer.j.Cor.ix. Qui i sacrario opāt:q̄ de sacrario sē edūt
Beati vo edunt deū felicit. Uñ dns dicit Ecci.xxiij. Qui
edunt me adhuc esurient:z qui bibunt me adhuc sitiēt. Et
illud Apoc.ij. Uincenti dabo edere de ligno vite ꝛc. Uide
supra de comedere.

Edes. Distingue de ede sicut supra de domo. Et si
vis nota q̄ in scriptura inuenitur

Edes interioris conscientie.
Edes exterioris opulētie.
Edes securioris residentie.
Edes superioris eminētie.

Edes interior ē prepāda .s.
pscia.de q̄ vicz oia imunda.
debēt ei̇a:z oia mūda z san
cta immitti z induci.j.Ma
chab.xiij. Mūdauit edes in q̄b⁹ fuerāt simulachra. Et.j.
Macha.iiij.dī. Or edē z atria sctificauerūt. Edes exterior
est detestāda.s.stat⁹ z opulētia habitatōis mūdane: q: re
uera iste sunt edes voluptuose. Edes litigiose. Edes ruino
se z piculose. Voluptuose dico Esa.xiij. Respōdebūt vlu
le in edib⁹ voluptat̄. Litigiose etiā:q:.s.in edibus mūdane
opulentie nō sunt nisi turbatōes z lites. Uñ de malis dicit
Michee.vij. Lingent puluerē sicut serpens: velut reptilia
terre.pturbabunt̄ in edib⁹ suis. Periculose etiā sunt z rui
nose:q:.s.tales dom⁹. edes z stat⁹ finaliter z facilit̄ destrui
solent z pire. Uñ Amos.iij. Diripient̄ edes tue. Et iterū
ibidē. Dissipabunt̄ edes multe. Edes securior est habitan
da.s.edes fidei z ecclie.extra quā nō est salus z in q̄ morā
tur z habitāt oēs iusti. De q̄ Prouer.xxx. Stellio manib⁹
nitit̄ z morat̄ i edib⁹ regū. Edes em̄ z stat⁹ ecclesiastici.fue
runt edes regū.i.viroꝝ excellentiū z sctoꝝ. Istas g̃ soli stel
liones q̄ animalia sunt stellata z pelle varia picturata.i.viri
iusti vita z cōuersatione ornati debēt habitare: z ibi s.stere
z manere.q̄uis bodie procdō.verificet illud.ij. Macha.
.vj. Or in sacratis edibus mulieres vltro se ingerebāt qđ
vtiq; de locis sctis pōt intelligi q̄ impudice q̄q; a mulieri
bus freq̄ntant̄:vel etiā de statib⁹ z officijs ecclie.vbi mulie
res z psone muliebres z inepte mltotiēs ꝓmouent̄. Edes
superior est affectāda.s.edes padisi: z iste sunt scde edes al
sueri. De q̄b⁹ dī Hester.ij. Or virgines regine de cubiculo
regio in scdas edes ducebant̄. Cubiculū regiū ē ecclia mili
tans. scde edes sunt ecclia triūpbās. Paradisus.n.est illa
edes sancta ad cui⁹ edificatōem dauid se dicit impēsas va
rias prepasse.j.Paral.xxix. Et sic g̃ ptz quō edes dī mul
tis modis ꝛc. trāseo:q: supra multa dixi de domo.

Edictum. Edictū est ordinatio vel statutū a su
periore publice diuulgatum.qđ.s.pti
net ad deū.iudicē vel prelatū. Uide g̃ de rege ꝛc.

Edom. Nam edom idē est qđ esau: sicut dī Gene.
.xxxvj. Esau ip̄e est edom. Fuit.n.p̄mogenitus ysaac cui debebat̄ p̄mogenitura:q̄ priuat⁹ fuit:z ter
rā ydumee z terrā edom inhabitauit. sicut ptz in hystoria
Gen̄. z p discursum biblie in multis locis. Interp̄tat̄ em̄
edom rufus vel fuluus.siue terrenus aut sanguine⁹: q̄a g̃
edom fuit regnū filijs isrl̄ inimicū:etiā ip̄e edom vel esau fi
lius ysaac fuit malus:z ideo iure p̄mogenite priuat⁹. vñ
g̃ q̄ p edom pōt intelligi mūdus vel etiā q̄libet vir iniqu⁹.
qui.s.filijs isrl̄.i.iustis boib⁹ cōtinue se opponit z eoꝝ vite
z moꝛib⁹ ꝓtradicit. De rege.n.edom legit̄ q̄ trāsitū filioꝝ
israel impediuit:z eos ptransire penit⁹ recusauit Nūc.xx.
Rñdit edom. Nō trāsibis p me alioq̄n armat⁹ occurrā ti
bi: q:.s.mali societates bonoꝝ recusant: z eis bñ facere sp
negant.ipsiq; obedire refutāt z rebellāt.ij.Pali.xxj. Rebel
lauit edom ne esset subdit⁹ iude. Tales em̄ sunt rufi p falsi
tatē.fului p inuidie pallidit̄. terreni p cupiditatē. San
guinei aūt:q: sanguinē alienū libēter fundūt:vel q: finalit̄
sanguis fusioni:z morti z occasioni sempiterne succūbunt.
vñ Esa.xxxiij. Facta est interfectio magna in terra edom.

Edificare. Nota q̄ edificare.ꝓstruere.cōponere z facere idem significare vident̄.
Edificare.n.dī ꝓprie aliquē locū vel domū p habitatōe cō
struere. Et sic dicit̄ edificatio ab edes.z facio.cis. q̄si edis
factio. Est g̃ moralit̄ loquēdo multiplex edificatio.s.tpalis
virtualis.crimin alis.spiritalis.corpalis.eternalis. Pri
mo dico.q̄ est tpalis edificatio. q̄n.s.aliq̄s cōponit z ꝓsti
tuit factū z domū mūdane ꝓsperitatis z opulētie.in q̄ qui
dē tot lapides ponunt̄.q̄t bona tpalia acq̄runt̄. Et aduer
te:q̄ edificiū ꝓsperitat̄ mūdane ꝓcomitant̄ vt cōiter q̄tu
or mala.vicz

Iniquitas in acquirendo.
Crudelitas in possidendo.
Pomposit as in presidendo.
Fragilitas i residēdo z corruēdo

De iniq̄tate z iniustitia
dī Hiere.xxij. Ue q̄ edi
ficat domū suā in iusti
cia:z cenacula sua nō in
iudicio. De crudelitate
z violētia dī Habacuc.ij. Ue q̄ edificat ciuitatē in sanguib⁹.
De pōpositate z iactātia seu superbia dī dañ.iij.q̄ nabuch.
superbia elat⁹ deambulās p aulā babylonis dicebat. Nōne
ista est babylon quā edificaui in domū regis in robore fortitudinis mee:in gl̄ia decoris mei. De fragilitate vo z ruino
sa existētia dī Mal.j. Edificabūt z ego destruā. Istos em̄
videt dns mō edificare: q: fecit eis omnia advotū succedere:z statū eoꝝ sp in melⁱ⁹ qualere. Ipsos tm̄ destruit:z tpa
liter z eternalit̄ bos ꝓfundit ps. Destrues eos z nō edifica
bis illos. Et Hiere.xlv. Ecce q̄s edificaui ego destruo ꝛc.
Et Job.xxvij. Edificauit sicut tinea domū suā. Ista est.n.
domus q̄ nō est edificata supra firmā petrā. sed sup arenā
bonoꝝ tpaliū. Jō faciliter deperit z cassat̄ ps. Nisi dns edi
fi.domū.inuanū labo.q̄ edi.eā. Jtē spiritalis edificatio ē
q̄n aliq̄s edificat domū interioꝝ volūtat̄ z ꝓscie fm mētē
in q̄ tot lapides ponunt̄ q̄t vtutes z gr̄e ꝓcurant̄. Cōstruc
ta crescit in tēplū sctm̄ in dño in q̄ z vos coedificamini in
habitaculū dei in spūsctō. Jtē eternalis edificatio ē: q̄n
aliq̄s edificat sibi supioꝛē z ꝑpetuā māsionē in q̄ tot lapides ponit q̄t bona opa facit z q̄t merita apud deū acq̄rit.
De q̄ pōt dici illud ps. Hierlm q̄ edificat vt ciuitas cuius
ptici.ei⁹ in idipm. Iste sunt g̃ tres edificatiōes q̄rū ꝓma ē
viciosa:secda vtuosa:tercia gl̄iosa. Secdo dicamus aliq̄d
de edificatiōe vtuali seu moꝛ q̄ est vtuosa:q: reuera charissimi q̄libet nr̄m dz se edificare.cōponere z ꝓstruere vt effici mereat̄ dom⁹ z edificiū summi reg̃. Apes em̄ ꝓmo edificant domū regis sui: z postmodū edificāt domos suas fm
Pli.z Amb. Sic ve charissimi. Primo z p̄ncipaliter nos
debem⁹ edificare domū ꝑ rege.i.ꝑ xp̄o.s.mētē interioꝛē:et
postmodū edificabim⁹ domū ꝑ nobis.s.ꝓuersatiōz exterioꝛē.s cut fecit salomon qui ꝓmo edificauit templum domini et postmodum edificauit domum suam. Juxta illud.j.
Paral.xxj. Cōsurgite z edificate sanctuariū dño deo. Sic
nō faciūt ypocrite:q̄ domū exterioꝛ ꝓuersatōis sue bñ edicāt domū vo dei.i.domū interioris ꝓscie ptermittūt dicēte illud Aggei.j. Modū venit tps domus dñi edificāde.imo
qđ pci⁹ ē ipaz pctis z vicijs destruūt z subuertūt ps. Destruestis nō edifi.eos. Nō sic g̃ ē tā domū interioꝛē q̄ exterioꝛē
tā domū dei q̄ nr̄am edificem⁹.ꝓponam⁹.ꝓstruam⁹. Juxta
illud Aggei.j. Ascēdite inq̄t in mōtē. portate ligna z edificate domū. Et videte q̄ in q̄libet edificio necē est labores subire.onera sustinē.mām bze. Sicvere si nosipsos edificare volum⁹ virtualit̄ necē ē q̄ nos laboꝛib⁹ affligam⁹.ascēdite inq̄t in mōtē:qđ vtiq; magn⁹ ē labor. Jtē q̄ nos oneribus supponam⁹ qđ oñdit cū dī. Portate. Or nos vtutib⁹
fulciamus que noie lignoꝝ intelligunt̄. Lignū inq̄t. Ligna
em̄.i.virtutes sunt materia de q̄bus bō virtuosus edificat̄
Habeamus ergo laboris penalitatē. virilem stabilitatem
virtutū fertilitatē. Dico q̄ si volum⁹ edificare nosipsos
habitaculū virtutū nos debem⁹ habere penalitatē laboꝝ
qđ ostendit cū dicit̄. Ascēdite in montē. Sicut em̄ ascēde
re in montē graue ē z laboriosum: z maxime senis. pueris
z infirmis. Sic ve ad montē.i. ad moꝛ pfectōnē ascēdere
z graue est z difficile. Et ideo necē ē in bonis actib⁹ z operibus laborare:z maxie nobis q̄ sum⁹ infirmi p incōstātiā
q̄ sum⁹ pueri.p imprudētiā.q̄ sum⁹ senes.p impotentiam
Ascendam⁹ g̃ in mōtē Esa.ij. Uenite ascēdam⁹ in montē
dñi:z ad domū dei iacob. Et.j. Esdre.j. Ascēderūt ad edificandū tēplū dñi. Necessaria est g̃ laboris penalitas que p
ascēsuꝝ in mōtē denotat̄. Mōs.n.pfectōez designat:z ascēsus in mōtē laborē z penalitatē signat. Apes.n.cū magnis
industrijs z laboꝛib⁹ edificāt domos suas. Nō cessant em̄
laborare z discurrere:q: sicut dicit Pli. Inter ipsas nulla
est ociosa. imo ociosas a se eijciūt z eas secū habitare nō p
mittūt. Sic ve charissimi ꝓtinue debem⁹ esse in labore z exercitio opis vtuosi vt.s.domos ꝓsciaꝝ nraꝝ possim⁹ vtualiter edificare. Odium em̄ debem⁹ fugere: quia omnia mala docuit ociositas Ecci.xxxiij. Et ociosoꝝ z desidiosoꝝ cō

sortio dedinare. Jux illud Sen. xxxvij. epla. Labor nutrit animos generosos cur laborē recusas: nō est viri timere ludorē. Qd vtiq; est ō multos q̄ ita sunt delicios: q̄ in bonis opibus nolūt aliq̄liter laborare. De q̄bus dī in ps. Jn labore boim nō sunt: t cū boibus nō flagellabunt. iō tenuit eos supbia. opti sunt iniq̄tate t impietate sua. Sed aduertant isti qd dicit Bern. super cātica. Qui in laborib⁹ boim nō sunt: in laborib⁹ demonū erūt. Mō sic g̃: s babeam⁹ laboris penalitatē. Ascēdite in q̄t in mōtē Amos. ix. Qui edificat in celo ascēsionē suā. Et. ij. Parak. xxvij. Urbes edificāt in mōtibus. Jnsup dico. q̄ si volum⁹ vtualiter edificari. necesse ē q̄ babeam⁹ virilē stabilitatē: q̄ onera diuersarū tribulationū: mādatoz t regulariū statutoz portare. t in patia sustinere debem⁹. Jux illud Michee. vij. Jram dñi portabo q̄m peccaui ei. Et Mich. x. Hec infirmitas mea est: t portabo eā. Formice em̄ magnas festucas t pōderosas trabūt t portāt: vt ex illis edificēt loca sua. Sic̄ve charissimi nos on⁹ magnaz t grauiū tribulationū sustinere t portare debem⁹ vt nobis edificiū virtutū t moz in isto mūdo: t edificiū p aliq̄d in alio prepare possim⁹. Debem⁹ g̃ bze virilē stabilitatē: seu patie summitatē. Portare inquit.

Deniq; debem⁹ bzevirtutū fertilitatē q̄ notat q̄n dī. Lignū. Ligna em̄ q̄b⁹ dom⁹ moralis pstruit sunt vtutes. Sicut. n. dicit Pli. Castores miro mō iuxta flumina edificāt domos suas. Et dicit q̄ gregatim vadūt ad siluā t cū dentibus ligna scindūt: t vnū de societate supinū ad terrā ꝓsternūt: t inter ei⁹ tybias ligna ponūt: t sic de ipo alij quadrigam faciūt: t ipm cū lignis ad locū edificij sui trabunt. Sic vere charissimi ad siluā pfectiōis debem⁹ gregatim. i. cōcorditer ambulare. Ligna etiā virtutū t graz cū dētib⁹ i. cū oznib⁹ debem⁹ abscindere t ꝓcurare. ad terrā etiaz debemus nos p būilitatē ꝓsternere t inclinare Esa. lj. Posuisti vt terrā corpus tuū: t sicut viā trāseūtib⁹ ligna. i. virtutes debem⁹ ampleri t retinē: t sic edificiū pfectōis debemus ꝓstruere: t iuxt fluuiū deuotōnis ꝓtinue pmanere. Et de b̄ pōt intelligi illd. iij. Reg. vj. Eam⁹ singuli vsq; ad iordanē: t tollam⁹ singuli de silua materias singlas: vt edificem⁹ ibi locū ad bitādū. Et ē aduertēdū q̄ in edificio req̄rit

Fundamētū. Parietes. Tectum. Cementum. Lapides. Ligna. Claui.

Sic vere in edificio morali req̄rit fundamentū hoc est fides Eph. ij. Supedificati sup fundamētū apl̄oz. Jtē req̄runt q̄tuor cardinales virtutes Ezec. xlj. Parietes edificij q̄nq; cubitoz: q̄nq; in q̄t: quia tectū qd ceteris supeminet ē spes: q̄ sp est de supioz⁹? q̄ facit q̄ntam dimēsionē in edificio isto. Jtē sequit cementū qd oia ligat: hoc ē charitas q̄ est vinculū pfectiōis Col. iij. Quia sicut dī. j. Coz. viij. Scia inflat: charitas vo edificat. Jtem req̄runt lapides. i. duricies ꝓstātie pseuerātie t duratōis. Ligna etiā. i. memoria crucis t dñice passionis. Claui etiā. i. pūctura cō passionis t ꝓtritōis de q̄bus pōt dici illud. iij. Regū. v. Parauerūt biblij ligna t lapides ad edificandū domū. Jstis g̃ cōgregatis edificab̄ bō interioz et domicilū mentis p dño bospitando: t sic ista erit illa dom⁹ de q̄ dī puer. ix. Sapia edificauit sibi domū: excidit colūnas septē. Sapia em̄. i. q̄libet bō sapiēs de seipso edificat domū virtutū in q̄ ꝓcerto septē colūne ponunt. i. septē p̄dicta q̄ ad domū virtutū requirunt. s. fundamētū fidei. Parietes virtutū. Tectū spei Cemētū charitat̄. Lapides firmitatis. Ligna crucis t passionis. Claui etiā cōpūctiōis. Talis erat dom⁹ de q̄ dicebat sakon. ij. paralip. ij. Dom⁹ quā edificare cupio magna est nimis t inclita. Sic g̃ patz charissimi q̄ si bn̄ volum⁹ nosipsos edificare: nos debem⁹ bze sicut dictū ē virtutū fertilitatē. Virtū stabilitatē. laboris sedulitatē t sic de nobis dicetur illud. j. Coz. iij. Dei agricultura estis: dei edificatio est. Jsta est g̃ edificatio vtuosa. Et si vis pone q̄ sicut in edificio ecclesie mālis edificāt. Altare. sedes cāpane. cāpanile. t multa alia. Sic in edificio ꝓscie tē. Dic si vis sicut in eodē vbi agit de eccl̄ia. Jsta est g̃ edificatio vtualis q̄ est edificatio interioris volūtatis t ꝓscie. Tertio dico. q̄ inuenit edificatio criminalis q̄ est edificatio prauitatis t iniusticie. Sicut. n. boni edificāt spūale edificiū. i. virtutū cōpaginē in seipis vt ibi secū possit p gr̄am dñs habitare Mee. ij. Venite edificem⁹ ir̄lm. q̄ etiā ipe dñs ꝓsulit t requirit Aggei. j. Edificate domū dñi. Sic ꝓcerto mali nō cessant edificare domū dyabolo in seipis. i. ꝓgerie viciozum. Videm⁹ em̄ q̄ aranee q̄ sunt aialia venenosa: mirabili edificio faciunt telas suas: t ad b̄ solent diligētissime laborare. Sic vere venenosi pcōres ad edificandū telā dyabolicā. i. viciozum cōgerie diligēter intendūt. ex hoc solo gaudētes: q̄ muscas terrenoz bonoz mediāte viciozum rethi t edificio capiūt et acq̄runt. Un̄ de pcōre pōt dici illud Job. xxvij. Edificauit sicut tinea domū suā. Ergo notab. q̄ mali edificāt i seipsis Altare crudelitatis vbi cremant paupes egentes. Cauernā cupiditatis. q̄ cōgregāt dyamos latentes. Lupanar carnalitatis in quo natant ad actus fetentes. Ascēsum pōpositatis quo aspirāt ad status ingentes. Dico g̃ q̄ isti edificant in seipsis altare crudelitatis t seuicie. Antiq̄tus em̄ in altarib⁹ cremabant aialia vt dño offerrent. Sic mali videtur adbuc viciū crudelitatis loco altaris in seipis ꝓstruere Jn quo solent paupes affligere t cremare: q̄s repbendēs scriptura dicit Josue. xxij. Que est ista trāsgressio? cur relinquistis dñm deū israel edificātes altare sacrilegum? Jtē dico q̄ isti edificāt in seipsis tēplū cupiditat̄ t auaricie. Auaricia em̄ tēplo cōpar: q̄ ex aggregatis lapidib⁹ cōstruit: et ab oīnibus ibi donaria t pecunie cōgreganf. Et istud ē fanū dyamos ydoli Moab: q̄ infatuatus salomō legit edificasse. q̄. s. dyamos intrpar cōgregās. significās auaricia q̄ solet oīa ꝓgregare. iij. Reg. xj. Edificauit salomō fanū dyamos ydolo moab. Jtez dico. q̄ mali edificāt in seipsis lupanar carnalitatis t imundicie Ezech. xvj. Edificasti tibi lupanar: fecisti tibi ꝓstibulum in cūctis plateis: ad oīne caput vie edificasti signū ꝓstitutionis tue. Jtē dico q̄ mali edificāt in seipsis turrē seu ascēsum pompositatis t superbie Hiere. xxxij. Posuerūt ydola sua in domo in q̄ inuocatū est nomē meū: t edificauerūt excelsa baal. Excelsa enim baal signāt altitudinē superbie. Jsta est g̃ edificatio criminalis. Quarto dico. q̄ inuenit edificatio spiritalis. Et ista est edificatio q̄ nos in bono edificam⁹ ꝓmos: q̄n eis documēta salutis dam⁹: vel q̄n bene viuēdo exēpla virtutuz eisdē ministram⁹. Qdlibet em̄ bonū documentū vel exemplū est vn⁹ lapis in edificio psersionis fraterne. j. Thessa. v. Cōsolamini inuicē t edificate alterutrū. Jsta est igit edificatio q̄ eccl̄ia p fidē t gr̄az spiritalr edificat et q̄ a deo dirigēte. a plato regēte. a p̄dicatore monēte. ab āgelo inspirāte: t iusto q̄libz coadiuuāte spūalr ꝓstruit t formab. Deus em̄ pncipaliter edificauit t fundauit eccl̄iaz. Mō em̄ facta est būano ope: s diuino. Nisi em̄ dñs edificauerit domuz: inuanū laborauerūt q̄ edificāt eā. Un̄ iste facit sicut ille rex de q̄ legit Judith. j. Qz ipse edificauit ciuitatē potentissimā tē. Expone si vis de ecclesia t vide ibi. Un̄ ista est illa sponsa xp̄i: de q̄ ipse spōsus loquēs angelis. p̄dicatoribus. apl̄is. martyrib⁹ t plat̄is: q̄. s. oēs in eius ꝓstructiōe sunt t fuerūt dei adiutores. iuxta illud qd dī ciuitati nobilissime tyro Ezech. xxvij. Finitimi tui q̄ edificauerūt te: ipi implerunt decorē tuū dicebāt sic Cant. viij. Si murus est: edificem⁹ sup euz ꝓpugnacula argētea. Si ostium. cōpingam⁹ illud tabulis cedrinis. Et reuera ecclesia t murus ē t ostium. Murus est dico quo boni defendunt t cōtinentur in via. Ostium vo quo boni introducunt ad gloriam in patria. Murus est cuius articuli fidei lapides fuerūt. Martyres p cemento istius muri ꝓpium sanguinē prebuerūt. Jsta em̄ est illa turris de qua sit mentio in bystoria mellini que a terra absorbebat quotiens edificabat quouscq; sanguis iuuenis sine patre fundamentis edificij fuit mixtus. Jsta est ecclesia: quia. s. lapides eius. s. patres veteris testamēti oēs in inferno absorbebant: quouscq; edificiū fuit xp̄i t martyrū sanguine cemētatū. Un̄ xp̄o dicebāt antiq̄tus sancti pres illud ps. Benigne fac dñe in bona volūtate tua syon: vt edificent muri ir̄lm. q. d. tu esto sic agn⁹ benign⁹ t da nobis sanguinē p cemēto. Ostiū etiā ē eccl̄ia p qd. s. boni ad gloriā admittunt t mali etiā includunt. Quid g̃ ꝓcerto ista debet edificari t cōpingi tabulis cedrinis. i. bonis t altis psonis: t ornari dz ꝓpugnaculis argēteis. i. pciosis virtutibus atq; donis. Ecclesia em̄ est illa virtus. de qua dicitur Cantico. iij. Sicut turris Dauid collum tuum que edificata est cum ꝓpugnaculis: mille clippei pendent ex ea oīnis armatura fortiū. Jn ista em̄ turri Dauid t sunt ꝓpu

gnacula: ⁊ sunt clipei .i. diuersa genera virtutū quarū q̄dā dicunt ꝓpugnacula: quia valent ad hostes inuadendū. Et dicunt clipei. q; valent ad nos ab hostib⁹ defendendū. De istis ergo mille clipeis ⁊ ꝓpugnaculis: que mille dicunt ꝓpter pfectionē ⁊ cōplementū qđ habent. q; millenarius numerus est pfectissim⁹: que quidez virtutes sunt armatura fortiū ⁊ sanctoꝝ: possum⁹ dicere ⁊ notare q; isti clipei ⁊ ꝓpugnacula. q̄ ad edificationē eccl̄ie ꝑ currē diuoscunt sunt

Amor charitas ⁊ amicicia.
Pax trāq̄llitas atq; ꝓcordia.
Splendor veritas ⁊ sapiētia.
Rigor equitas atq; iusticia.
Timor būilitas ⁊ reuerētia.
Vigor firmitas ⁊ pmanentia.
Honor honestas atq; decētia.
Squalor pauptas ⁊ abstinentia.

Jsti sunt ergo cācelli in quoꝝ quolibet suspēdunt tres clipei: boc ē virtutū variarū triplicati corbortes ⁊ cunei. Dico ergo q; in boc edificio debet inuenire. Amor et charitas vel amicicia. vñ Ezech.xl. Ostendit mibi angelus edificiū ciuitatis vergentis ad austrum. Auster em̄ ps mūdi calida: feruoꝝ dilectiōis dēsigt quia sicut dr̄. j. Coꝝ. xiij. Charitas edificat. Jtem ibi debet esse. Pax ⁊ trāquillitas atq; ꝓcordia Roma. xiij. Que pacis sunt sectemur: ⁊ q̄ edificatōis sunt inuicē custodiamus Jtē ibi debet esse splēdor ⁊ veritas ⁊ sapia. q; sicut dr̄ Pro xxv. Sapiētia edificabit dom⁹. Jtē ibi dz esse rigor ⁊ equitas atq; iusticia Ecc̄i. iij. Jn iusticia edificabit tibi. Jtē sit ibi timor bumilitas ⁊ reuerētia. vñ Act̄. ix. dr̄. Or ecclesia habebat pacē ⁊ edificabat. ambulās in timore dñi ⁊ in ꝰsolatōe spūssti. Jtē ibi dz esse vigor ⁊ firmitas ⁊ pmanētia: q; .s. deus est ille pater bō sapiēs. De q̄ dicit Math. .vij. Or ipse edificabit domū suā supra petrā. Jtē ibi debet esse bonor bonestas atq; decētia. j. Coꝝ. xiij. Omnia ad edificationē fiant. Jn etiā de pulcritudine puersatōis ⁊ bone statis pōt dici illud qđ canit eccl̄ia ⁊ accipit a Thobi. xiij. Oēs muri tui ⁊ turres bierl'm gēmis edificabunt. Jtē dz ibi esse qualor ⁊ pauptas ⁊ abstinentia. De quo Esa. lviij. Edificabunt in te deserta a sec'lo. Jsta ꝑ sunt ꝓpugnacula turris nr̄e q̄ a deo fuerūt antiq̄tus edificata: ⁊ in eccl̄ia cōstituta: ita q; tūc dicebat dñs illud Esaie. xliij. Dico ierl'm edificaberis: ⁊ ciuitatib⁹ iuda edificabimini: ⁊ deserta eius suscitabo. Sed reuera istud edificiū ꝓ magna pte collapsū ⁊ destructū: ⁊ ꝓ vicia ibidē male psidentiū ⁊ habitātiū dissipatū est. Jn Prouer. xiij. dr̄. Or sapiēs mulier .i. sapiēs ania vel psona edificat domū suā. Jnsipiēs vo extructā destruit manib⁹. Quia reuera iam tot sunt in ecclesia insipiētes ⁊ inepte psone. q; edificia virtutū q̄ dudū ibi sancti viri edificauerūt: iam ꝓ vicia penit⁹ destruxerūt. Jn cuilibet malo pōt dns dicere illud .j. Paral'. xxij. Multū sanguinē fudisti .i. multa pcta feciſti. nō poteris edificare domū nomi meo. Dotet ꝑ q; de⁹ ipam reedificaret ⁊ reparet: ⁊ vtutib⁹ ⁊ moꝛib⁹ renouaret. als forte oīno corueret. j. Macha. x. Cepit edificare ⁊ renouare ciuitatē dicens. .s. illud Zach. j. Reuertar ad birl'm in misericordijs: domus mea edificabitur in ea. Et Hiere. xxxj. Jn charitate ꝓpetua dilexi te. iō attraxi te miserās. rursusq; edificabo te: ⁊ edificaberis vir go israel. Dtz ꝑ q; est edificatio spūalis. Quito dico. q; inuenit edificatio materialis. .s. domoꝝ corꝑaliū ꝓ nr̄a habitatiōe mortali. Et ista ꝓcerto est duplex. .s. Edificiū dei ⁊ publicū qđ deberet fabricari cum diligētia. ⁊ edificiū nostrū seu seu priuatū qđ debet moderari cū tpantia. De edificio ꝑ materialis eccl̄ie seu tēpli. ꝓstat q; ad ei⁹ ꝓstructionē debem⁹ oēs currere: ⁊ adhoc diligēter succurrē ⁊ ꝓ viribus laborare. Natura em̄ primo format ⁊ edificat in corpore membra publica q̄ priuata. Primo em̄ format Coꝝ. Epar ⁊ Cerebrū. q̄ sunt cōia ⁊ vl'ia membra. q̄ aures ⁊ pedes q̄ sunt pticularia. Sic vere nos pmo ⁊ pncipaliter debemus intēdere ad edificationē domus dei. q̄ oībus ē cōis q̄ ad domoꝝ nr̄arū pticularū ⁊ puatarū instauratōez. Ad qđ facit figura de salomone qui pmitus legit domū dñi: q̄ domū suā edificasse. Filij isrl' tēplū primit⁹ in birl'm reedificauerūt. q̄ ꝓstruerēt domos ei⁹. Ad hoc em̄ astringimur ꝓcepto cogēte. Ad hoc etiā instruimur nā vocēte. Ad hoc inducimur spū fauēte. Precepto dico cogēte: q; .s. māda ta dei q̄libet ad hoc cogit. .s. Esdre. j. Cyrus rex ꝓposuit edictum vt dom⁹ dei edificaret. Natura etiā ad hoc inducit. Nā de apib⁹ legit q; pmo ⁊ añ oīa edificant domū regis ergo nos debem⁹ multo fortius domū dei. Spūs etiā sctūs ad hoc fauet et hoc sibi placere ꝓtendit. Vñ illud Eph. ij. dr̄. Omnis edificatio ꝓstructa crescit in tēplū scīm in dño in quo ⁊ nos coedificamni in habitaculū dei in spūsctō. vnd̄ de tēploꝝ edificatōib⁹ dr̄ deo illud .ij. Luc. vij. Dign⁹ est vt hoc ei prestes. dicit em̄ gentē nr̄am: ⁊ synagogā edificauit nobis. Tales em̄ tēploꝝ edificatores a deo cōmēdant ⁊ bonis ⁊ diuitijs ampliant. vñ est illud ꝓdictus Zach. vj. Ecce vir oriēs nomē eius: ⁊ ipe edificabit tēplū dño. ⁊ ipse portabit gl'iam: ⁊ sedebit ⁊ dñabit sup solio suo. De edificio nr̄o quato notare possum⁹ q; istud est moderādū ⁊ a supfluitatib⁹ q̄ stat⁹ nr̄os excedūt sagaciē pscindēdū. Aq̄le em̄ vno nido: ⁊ leones vna fouea sunt ꝓcti. apes etiā vna cella. Quidā etiā phi fuerūt q̄ medio volio ꝓ omni edificio ꝓcti fuisse legunt. Et etiā q̄dā sunt nobiles ꝓuincie in q̄bus boies cauernis ꝓ domibus vtunt. sicut exēplificat de bragmānis in bystoria alexādri ⁊ alie vbi boies testudinū marinaꝝ (q̄ in illis ꝓtib⁹ sunt marie) singuli ꝓ vno bitaculo ꝓtentant. sic exēplificat Solin⁹. Et ad b̄ videt alludere Sen̄. in li. de moꝝ. q̄ dicit q; breue tuguriū vtutes recipit. Edificia ꝑ nō sunt in supbiā ⁊ magnitudinē ampliāda. nec in aliorꝝ ꝓiudiciū fabricāda: q; sic dr̄ Ecc̄. xxj. Qui edificat domū suā impēdijs alienis: q̄si q̄ colligit lapides in hyeme Lapides. n. q̄ in hyeme de lapidicinis colligunt. gelant atq; frāgunt. Sic vt talia edificia cū aliorꝝ iiurijs facta nō dñt diu durare. ꝑ facilē solēt ⁊ dñt corruere ⁊ pire. Jsta ē ꝑ q; edificatio materialis. Sexto dico q; inuenit edificatio etnal ⁊ impialis. ⁊ ista ē edificatio glie ⁊ palacij padisi. Jstud. n. palaciū nobis edificam⁹: q̄n fidez ope vo fidelr militam⁹ ⁊ q̄n ꝓ bona opa laboram⁹? Jsta ē em̄ edificatio lata. grata rata. clara. cara. Lata ē multos recipiēs. Vñ de⁹ vr̄ dicē illud .ij. Paral'. ij. Dom⁹ quā edificare cupio magna ē nimis ⁊ indita. Grata ē cūctos alliciēs. ij. Coꝝ. v. Edificatiōez ex deo bem⁹ domū nō manufactā ꝑ eternā i celis. Rata ē. .s. et firma nūq̄ deficiēs ps̄. Edificauit sic vnicorn⁹ sctificiū suum in terra quā fundauit in secula. Clara est ⁊ luculēta deū ꝓ spiciēs ps̄. Edificabit dns syon ⁊ ibi videbit in gl'ia sua. Cara est atq; trāquilla quietē sentiēs ps̄. Edificabo in gñatōe ⁊ generatōz sedē tuā. Sedes. n. q̄tē sigt. Lata ē ⁊ sblimis ⁊ alta bonoꝛes subiēs Amos. ix. Edificat in celo ascēsionē suā. Sic ꝑ pz quō inuenit i scptura. edificatō supnal. corꝑal spiritalis. crimialis. vtualis ⁊ tpal' ⁊c. vide de domo ⁊ silib⁹.

Educere. Nota q; educere idē ē q; ēducere. idē qđ de vno loco ad aliū ēbere. Nota.

bo ꝑ q; Educit Xps de sinu paterno.
Anima a deo supno.
Justus a mor̄ inferno.
Jmpi⁹ de vētre matno.
Dyabol⁹ de corde intno.

Et sic ꝑ dicā q; Educit xps de pūs gremio vt mundū visitet.
Educit spūs a dei filio vt carnē inbitet. Educit iust⁹ a culpe vicio vt libervolitet. Educit Jmpius de statu ꝓprio vt pauēs bē sitet. Educitur dyabolus de corde impio dum ipe penitet.

Dicā ergo q; xps educit de pūs gremio. ⁊ b̄ q̄dē fit per eternā gīationē ⁊ pductionē. vel p btām ad nos missionē ⁊ incarnationē. vñ Baruc. iij. Quis ascēdit in celos ⁊ accepit eā. .s. sapiaz increatā. ⁊ eduxit eā de nubib⁹. Jtē educit spūs a dei filio. Spūs em̄ rōnalis ⁊ humanus: cū cetera educant de potentia materie ꝺ nihilo creat ⁊ educit abipo deo p suā potentiā infinitā. Vñ de b̄ pōt dicere q̄libet illud Ero. xiij. Jn manu forti eduxit te dns. Jtē educit iust⁹ a culpe vicio Deut. xx. Dns de⁹ tuus tecū est q; eduxit te de terra egypti .i. de statu pcti. Jtē educit impi⁹ a loco ꝓprio. q; .s. de⁹ cū educit malos de statu gre. ⁊ b̄ sicut educit piscis de fluuio vt comedat. vel sicut educit murena serpētis sibilo. vt impgnet. De⁹ vo p mortē ⁊ dānatōz de mūdi ꝓsperitate ⁊ etiaz de corpe educit eos. ⁊ b̄. .s. sicut educit latro de carcere vt suspēdat. De sansone em̄ legit q; educt⁹ de carcere ludebat coram philistijm exercet⁹? Judic. xvj. De athalia etiā nequissima ꝓcipit sic ij. Para. xxiij. Educite eā ex septa tēpli. ⁊ interficiat foris gladio. Tales ei de mūdo q̄ q̄uis sit carcer. tm̄ vr̄ eis palaciū seu templū finaliter p mortē ⁊ coram philisteis. i. coram demonib⁹ in inferno ludentes ab ipis acriter occidunt. Talis aūt eductio fiet in iudicio. potissime vbi angeli omnes homines de terra p resurrectionē educentes. ⁊ secus littus sedentes eligent

bonos in vasa sua.malos aũt foris mittẽt.vbi.s.mali p̃ desperatiõe dicẽt illud Job.x. Quare de vulua eduxisti me. q̃ vtinã ꝓiumptus essem ne oculus me videret. Itẽ educit dyabolus de corde impio.qđ.s.fit q̃n pct̃or cõuertit: et sic p gram diuinã dyabolus educit de eo. sicut Job.xxvj. dicit. Qui obstetricante manu dei eductus est coluber tortuosus. qz.s.dum manus diuine gre z potẽtie intercedere dignat.necesse est vt de corde pct̃oris dyabolus educat.

Dis ergo ꝓmissis solum de eductione liberatiua.qua.s. deus educit suos de periculo vel de malo aliq̃d est dicẽdũ. Deus em̃ est sicut ceruus.qui.s. vt ait Plinius.li.viij. flatu suo põt serpentes de cauernis suis extrahere z educere vt sic possit eos incorpare sibi z comedere. De serpẽte etiã legit q de corpe qđ intrauit educit q̃n lactis calidi odoribus euocat. Sic vere deus serpẽtes.i.pct̃ores flatu attractiuo siue inspiratõis.de cauernis suis.i. de terrenoꝝ amore.z de corpe dyaboli solet educere z sibi p fidẽ z charitatẽ incorpare.adiũgere z vnire.qđ vtiq; meli⁹ fit.q̃n lac z suauitas siue dulcedis z miscẽdie ipis pct̃oꝝ⁹ oñdit. p qđ ad spem venie currẽtes.de corpe dyaboli.s.de iniquoꝝ ꝓgerie facili⁹ educunt. Vñ in ꝑsona taliũ eductorũ dicebat Dauid in p̃s. Educes me ꝺ laqo quẽ statuerũt mihi: z a scãdalis opantiũ iniq̃tatẽ. Et istud etiã ipe dicebat alibi cũ dicebat domino. Educ de custodia aiam meam ad ꝓfitendum nomini tuo.me expectant iusti donec retribuas mihi. Vbi nota q quia homo potest subijci trib⁹ malis. vz. Malo

Culpe seu neq̃cie spiritualis
Nore seu miserie tẽporalis
Pene seu mestitie infernalis

Ideo ab istis tribus petit dauid in his verbis educi et liberari. A malo culpe seu neq̃cie que mẽtes incarcerat. Educ inq̃t aiam meã ad ꝓfitendũ. A malo nore seu miserie q̃ mentes macerat. De custodia inq̃t. A malo pene seu tristicie q̃ mentes lacerat. Me expectãt inq̃t.s.in padiso donec retribuas mihi. Homo em̃ educit a culpa p pniam z ꝓfessionem. Educ inquit ad ꝓfitendũ. Hõ etiã educit a miseria p gram z ꝓsolatiõnẽ. De custodia inq̃t supple miserie pñtis. Hõ iustus educit a pena.s.infernali.p gloriã z retributionẽ. Me inq̃t expectant.donec retribuas mihi. Dico ergo. q deus nos educit a culpis q̃ nos incarcerãt. Constat em̃ q pct̃m carcer ẽ ex q̃ nullus liberat nisi p ꝓfessionẽ z pniam inde a deo misericorditer extrahat. Et hoc est qđ petit cum dicit. Educ de carcere aiam meã ad cõfitendũ.ps. Eduxisti ab inferno aiam meã.saluasti me a descendentibus in lacũ. Peccatũ em̃ infernus z lacus dicit. p eo q ibi pct̃or p cõscientie remorsuꝝ sicut in iferno affligit z ibi p diuersas imũdicias sic in lacu fetido maculat. Et nota sivis q de⁹ educit aiaz.

A tenebris ignorantie.
A latebris auaricie.
A terebris inuidentie.
A terebris immundicie.
A palpebris extollentie.
A sepulcris castrimargie.
A feretris accidie seu pigritie

Educit deus ab ignoratie tenebris.ps. Eduxit eos ꝺ tenebris z vmbra mortis.z vincula eoꝝ dirupit. Itẽ educit a latebris auaricie. Contract⁹ em̃ auaricie spolũt latere. Ipi em̃ auari tenẽt in latebris bona sua Idicũ.vj. Eduxi vos de domo seruitutis. Teste em̃ aplo Gall.v. Auaricia ẽ ydoloꝝ seruit⁹ Auaricia etiam ignis est a quo suos educit dominus ne crement. Mee.ix. Eduxisti abraã de igne chaldeoꝝ. Item educit dñs de inuidentie terebris. Inuidia em̃ ẽ sicut terebrũ q̃ terebat z pforat corda nra. Ista est em̃ fornax ferrea babylonis in q̃ nabucho. dyabolus cremat z affligit pueros.i.simplices impfectoꝝ.nisi inde a dño misericordit educant. Deut.iij. Vos aũt tulit dñs z eduxit de fornace ferrea. Itẽ educit de immũdicie terebris. Terebra em̃ bũana mẽbra sunt.mollia.fleumatica z imũda.q̃.s. multas imundas superfluitates emittũt sicut luxuria. Et iõ ista cõpat lacui seu feci q̃ faciliter maculat ꝓtingẽtes. Iõ dicebat dauid in p̃s. Eduxit me dñs.s. de lacu miserie z de luto fecis. Itẽ educit ab extollentie palpebris.i.a pct̃o superbie. q̃ plerũq; in palpebris designat.vñ in p̃s. Educit vinctos in fortitudine.silr eos q̃ exasperãt. Exasperare em̃ ad superbiam spectat. Itẽ educit de castrimargie sepulcris. Eze.xxxvij. Aperiã tumulos vros: z educã vos de sepulcris vris. Itẽ educit de accidie seu pigricie carceribus seu feretris. Pigri em̃ z accidiosi q̃si in feretro sunt ligati: z q̃si in carcere cõuoluti.p̃s. Educ de carcere aiaz meã. z Miche.vij. Eduxit cũ de domo carceris. Patz q̃ q deus nos educit de pctis q̃ nos incarcerãt. Educ inquit. Scõo dico. q ipe nos educit de tribulatõibus q̃ nos reuerberãt. qđ oñdit cuz dicit. De custodia. Hõ em̃ in mũdo isto est in custodia z miseria detẽtus z in corpis z mũdi vinculis alligatus z diuerꝝ angustijs circũseptus. Act.iij. Posuerũt eos.s.aplos in custodia publica. Vñ ista est terra egypti in q̃ filij isrl in seruiture fuerũt. Egyptus em̃ interptat angustia. Suos q dñs de ista custodia.i. de mũdi tribulationib⁹ z angustijs eripit q̃n ad statũ religiõis z ecclie ipsos puertit: z q̃n a mũdo z mundanis vicijs z miserijs ipsos liberat z educit. p̃s. Ego em̃ sum dñs deus tuus q̃ eduxi te de terra egypti. z Mee.vj. Iste est deus tuus q̃ eduxit te de egypto. Tertio dico q ipe educit a tormẽtis q̃ nos dilacerãt.s. a purgatorio vel inferno.qđ oñdit cum dicit. Me expectãt iusti donec retribuas mihi. Retributio em̃ eterna est liberatio z saluatio. Eductio z ereptio a pena z angustia sempiterna. Pro uerb.xiij. Justis retribuent bona. Talis aũt finalis retributio z eductio ptinet mlta bona. Ibi.n. educit hõ bon⁹.

A paupertate penuriosa.
A seruitute periculosa.
Ab augustia meticulosa.
A tristicia defectuosa.

Dico q q beati educti sunt a pauptate et indigentia. p̃s. Eduxit eos cum argẽto z auro: z non erat in tribubus eorũ infirmus. Item educti sunt a seruitute z subiacentia. Dañ.vj. Danielem precepit educi de lacu. Figura de ioseph de quo legit Gen̄.xlj. Qui eductũ de carcere totũderunt z mutatib⁹ vestib⁹ ipm regi pstentauerũt. Itẽ educti sunt ab artitudine z angustia. p̃s. Eduxit me in altitudinẽ. saluũ me fecit q̃n voluit me. Itẽ educunt a turbatiõe z tristicia. p̃s. Eduxit pplm suũ in exultatione. z electos suos in leticia. Ptz igitur quõ iusti a deo educunt ab augustijs infernalibus. Sap̃.x. Ab altitudine inferoꝝ eduxit illos. De miserijs tpalibus dicit Exo.xx. Ego dñs q̃ eduxi te ꝺ terra egypti. A nequicijs cordialib⁹ Sap̃.x. Eduxit eum.s. adam a delicto suo. et eduxit eum de limo terre. Et hoc de educere sufficit. Vide de extrahere et liberare ꝛc̃.

Fferre. Vide de portari: z infra de Ferre

Fficere. Effici. Effectus

Vide vbi facere. factus. factũ z fieri. ꝛc̃.

Effeminatus. Effeminare.

vide infra de Femina.

Effodere. Vide infra de Fodere.

Ephod. Nota q ephod erat q̃daz vestis sacerdotalis. talis linea z in antiq̃ lege. ad cui⁹ pñtiam dñs dabat respõsum: sicut bene supponit. j. Reg.xxx. vbi dauid applicato ephod legit rñsum a dño dabuisse. In q̃ .s. notat q illis q̃ ephod lineũ.i. puritatẽ innocẽtie z ptinẽtie seruãt. solet dñs spualit apparere: z eis secreta celestia reuelare. Castitas em̃ est ꝑtie vestis sacerdotalis. quã q̃ habet dignus est dño mistrare. z iubilare: z ab ipso reuelationes reportare: z p ipso tribulamia tolerare. Ministrare dico exẽplo samuelis. de quo di. j. Reg. ij. Samuel mistrabat ante ꝓspectũ dñi puer accinct⁹ ephod lineo. Jubilare etiã. exẽplo dauid de q̃ di. ij. Reg. vj. q dauid accinct⁹ ephod lineo ludebat añ arcã. Revelatiões recipe insup. sicut. j. Reg. xxx. dicit. q Abiathar applicauit ephod ad dauid z ꝓsuluit dñm. Mala etiaz ab impijs tolerare: qz sicut di. j. Regũ. xxij. Saul malus rex occidit. lxxxv. viros vestitos ephod lineo. z ritũ sacerdotalẽ trãstulit ad dñiũ puritatẽ ꝓtra dñi voluntatẽ. de q̃ grauiter est punit⁹. qz. s. in vindictã oñes filij eius legitimi p vnũ spuriũ sunt occisi. sicut dicit Judic. viij. De micha etiã legim⁹ Judic. xvij. q idolum sibi fecit: z q fatu⁹ leuita sibi in ephod ministrauit. z sic vestem diuinis vsibus deputatã in vsus idoloꝝ puertit. Ita recte vident facere ypocrite. qz. s. vestes sacerdotales z lineas. i. sanctã z honestã pversationẽ. z castã z mundã ꝺditionẽ q̃s exteri⁹ ꝓtendũt. solent in vsus ydoloꝝ ad voluntatẽ demonũ puertere: z ad puatas vtilitates lucraq; tpalia ordinare. Et ideo sicut Judic. xvij. legit. Ipse mi-

chas fuit ab hostib⁹ spoliat⁹ t in hoc q̄ male egerat est punitus. quia .s. tales a deo finaliter puniunt pro eo q̄ illud qđ solū ad dei laudē debet fieri in p̄ijs vsib⁹ exequunt ꝛc.

Effundere. Nota q̄ effundere idē est qđ extra fundere. vl' ex toto fundere. Effundere ēm ptinet ad res liq̄das. vel ad res etiā sep̄atas. sicut est aqua. vel sanguis. vel pecunia. sicut expandere ptinet ad res cōtinuas atq; siccas. sicut est pannus. vel liber. vel hmōi. Dicam ergo q̄ effusio. Pertinet ad deum. ad iustū t ad impium. Ad deum dico ptinet: quia. .s. quāto res melior est t perfectior. tanto solet se diffundere latius t abundantius vniuersis. Et sic notabis q̄ deus. Effundit:

Dulciter riuulos fluminis.
Dulciter radios flaminis.
Fortiter liquorē sanguinis.
Artius splendorem luminis.
Effundet acriter seruorē fulmis.
Effundet grādit bonorē culmis.

Ista ēm sunt dei negocia q̄ a deo nō solū diffundunt. imo etiaz effundūt. Dicā ḡ q̄ deꝰ effundit hūorē flumis ad nos vegetanduz: t ista est effusio sue misericordie t gre. q̄ aq̄ seu flumini cōpat. qz .s. deꝰ gram suā spūalem t tpalem nō cessat effundere: et nos suis bñficijs irrigare. Effundit misericordiaz suam culpas indulgēdo. Ecc. xviij. Patiēs ē deꝰ in illis: t ꝓpter h̄ effundit miam suā sup illos. Effundit gram virtutes augendo. Eccl. xxiiij. Ego sapia effudi flumina. Effundit baptismuz mētes abluēdo. Titū. iij. Per lauacrū regnatōnis t renouationis spūssancti quē effudit in nos abunde ꝛc. vt iustificati ꝛc. Effundit lachrymas pisse culpas abstergēdo. Eze. .xxxvj. Effundā sup vos aquā mundā t mūdabimini ꝛc. Effundit etiā terrenā sbam cūctis succurrēdo. qz .s. sic pluuia effunditur in locis fructuosis t infructuosis. Sic dei bñficia effundunt. tam bonis q̄ malis. Job. xxxvj. Effundit ymbres. ad instar gurgitū q̄ de nubib⁹ fluūt. Effundit ḡ deus hūorē flumis ad nos vegetādū. Deniq; dico. q̄ ipse effundit vigorē flaminis ad nos ꝓsolādū seu visitādū. Sicut ēm leo inspirādo t spm̄ seu anhelitū effundēdo t emittendo sup catulos suos ipsos viuificat t ꝓfortat. Sic deꝰ spm̄sctm̄ effundēdo sup fideles ipsos viuificat t cōfortat. Vñ ipse est q̄ dicit Eze. xxxix. Effundā spm̄ meū sup oēm domū isrl. t Joel. ij. Effundā de spū meo sup oēm carnē.

Adhuc dico q̄ deus effundit liquorē sanguis ad nos redimendū. Moze. .s. pellicani q̄ ꝓpriū sanguinē p pullis viuificādis effundit. Heb. ix. Sine sanguis effusiōe nō fit remissio. t Heb. xj. Fide celebrauit pascha i sanguis effusione. Et illud Mat. xxj. Hic est sanguis meꝰ noui t eterni testamēti. q̄ p vobis t p multis effundet in remissionē peccatoꝝ. Insup dico q̄ deus effundit splendorē lumis ad nos instruendū seu dirigendū t iste est splendor sapie t doctrine quē inspirando t p̄dicando t p scripturā declarādo diffundit. Eccl. xxiiij. Doctrinā q̄si ꝓphetiā effundā. Rursum dico q̄ deus effundet ardorē flumis ad nos puniendum. hoc est dictum rigorem sue iusticie. Vñ ꝓcerto iste ē q̄ effundit irā suā in gētes q̄ eū non cognouerūt t in regna q̄ nomē eꝰ non inuocauerūt. Iste est q̄ effundit framea et ꝓdudit aduersus malos. vt nō glorient oēs q̄ opant iniq̄tatē. sicut ipe ꝓtestat in p̄s. Ipse ē q̄ dicit Eze. xx. In brachio extento t furore effuso regnabo sup vos t cetera silia qz .s. deus in iudicio p̄ impios se eriget t irā suā in ipos diriget t effundet. Hiere. xiij. Effundam sup eos malignū.

Demū dico q̄ deꝰ effundit bonorē culmis ad būles sublimandū. Ptz in saul cuiꝰ humilitas facile dep̄hendit. duz p̄is asinas q̄ pierāt q̄siuit. t se de minima tribu isrl. t ō nouissima cognatōe inter oēs familias de tribu beniamin fatet. .j. Reg. ix. t tñ dei iussu t inspiratiōe. ad regni israelitici fastigiū per samuelē leuat. .j. Reg. x. Tulit samuel lenticulam olei. t effudit sup caput eiꝰ. .s. saul. t deosculat⁹ est eū. t ait. Ecce vnxit te deus sup hereditatē suā in ꝓncipē. Dei aūt hereditas isrl. Esa. xix. Hēditas aūt mea isrl. Patz ergo quō effusio ptinet ad deū. Scdo dico q̄ effundere p̄t referri ad virū iustū. Justi ēm effundūt se t sua. Se dico. qđ fit q̄n ad volūtatē dei t vtilitatē ꝓximi totaliē se exponunt. p̄s. Sicut aq̄ effusus sum t dispsa sunt oia ossa mea. ꝓximi etiā qđ fit q̄n sua iuste distribuūt t expēdūt. Joh. ij. Numularioꝝ effudit es. Sicut ḡ vi q̄ liq̄r effusus ad nihilū deducit. terra exinde humectat t imbibit. aer etiaz inde refrigerat t tpat⁹ efficit. Sic dicā q̄ cor nr̄m effusum. resolutum t liq̄factū ad nihilū deducit in ꝓspectu. .s. suiꝓius p humilitatē t ꝓtritionē. Terrā etiā aliena. .s. paupes humectat t impiguat p elymā t cōpassionē. Aerē vo ꝓscie tpat t refrigerat p gram t deuotōem. Rei etiā quā tāgit. i. ipso deo se applicat seu intimat p oronē t dilectōem. Et sic dico q̄ effusio tāgēs cor ꝓmū. h̄ ē ꝓtritio. Et ē effusio q̄ fit ad ꝓximū. h̄ ē ꝓpassio. Et ē effusio ptinēs ad deū. h̄ ē deuotio. seu oratio aut dilectio. Sic ergo dico q̄ iustus. Effundit per

Cōtritionē delictoꝝ memoratiuā.
Proximoꝝ cōpassionē ꝓsolatiuā.
Deuotionē diuinoꝝ amplexatiuā.

Effundit dico iustus p ꝓtritōem sce lerū. Nubes. n. effusa pluuias solet emittere. t in seipsa solet deficere. t consumptis vaporib⁹ aerē serenare. Sic vere effusio ꝓtritōis nubē. i. cor nubilosum solet resoluere. t aquā lachrymarū stillare: t aerē cōscie a vaporib⁹ criminū emūdare. Amos .v. Vocat aq̄s maris. t effundit sup faciē terre: t illud p̄dictum Eze. xxxvj. Effundā sup vos aquā mūdā t mūdabimini. Aq̄ ēm maris ē lachryma amara. q̄ reuera aq̄ mūda dicit. qz qn̄ p ꝓtritionē effundit. aia lauat t a pctis abstergit. Vñ Tre. ij. dr. Defecerūt p lachrymis oculi mei. ꝓturbata sunt viscera mea. effusum ē in terra iecur meū. sup cōtritionē. Itē dico q̄ effundit iustus p cōpassionē viscer. Vñ ēm ignis terrā tāgit stati resoluit. t p ebullitiōe effundit t circūquaq; extēs segregat. Sic affectō nr̄a aliena miseria tacta solet p cōpassionē resolui: t p exteriora bñficia ad ꝓximos ꝓdiuldi. t effundi. t maxime ista debēt ad pauperes distillari t miscōiter ordinari. t istud ꝓprie vī oleuz magdalene qđ effudit sup caput Jesu. sicut dr Mat. xxvj qz .s. vnguētū seu oleuz mire t elyne in Jesum. i. in paupes xp̄m repūtates dz effundi: t in vsus eoꝝ expēdi. vt etiā sicut de magdalena dr ibidē. q̄a .s. dom⁹ repleta est ex odore vnguēti Joh. xij. Sic t de tali elymaria t cōpassiua effusione odor bone fame possit ab oib⁹ p̄tari. Cant. j. In odore vnguētoꝝ tuoꝝ currim⁹. oleū effusum nomē tuū. Dicit ḡ q̄libet pius bō illud Esa. xliij. Effundā aq̄s sup sitientē t fluenta sup aridā. qz .s. sup paupes sitiētes t aridos. dñt aq̄ t flumina bñficioꝝ effundi. t merito. qz ꝓcerto sicut dr Esa. lviij. Cū effuderis esurienti aiam tuā. supple. p cōpassionē interiorē: t aiam afflictā repleueris. .s. p elymā exteriorē. tūc inḡt oriet in tenebris lux tua. t tenebre tue erunt sicut meridies. Ista est ḡ effusio q̄ effundit iustus p cōpassionē viscerū. Itē dico. q̄ iustus effundit per deuotionē superū. Col. ij. ad deuz eleuatū p deuotionē effundit. t in seipso p dilectōem liq̄scit. dissoluit t mouet. Et sic bō p oronē ad deū effundere cōprobat. Effundit ḡ p deuotiōem. p̄s. Effundite cor ā eo corda via deus adiutor vr̄ in eternū. Itē p dilectionē Rom. v. Charitas dei diffusa ē in cordib⁹ vr̄is Per p̄dicationē p̄s. Diffusa ē gra i labijs tuis. Per oronē p̄s. Effundo in ꝓspectu eiꝰ oronē meā: t tribulationē meā ante ipsum ꝓnuncio. Sic ergo ptz quō inuenit. effusio ptinens ad iustum. Tertio dico. q̄ inuenit effusio ptinēs ad impium. De malo ēm homine nota q̄ ipse. Effundit

Gram ipam amittendo.
Sanguinē ꝓximū ledendo.
Seipm malis exponendo.

Dico ḡ q̄ mali effundunt gram virtutes deponēdo. Seipm malis exponendo. Fatui ēm si qn̄ hnt aliq̄d gre t virtutes. nō solet illud fuare. & potiꝰ facili occasione perdere t euacuare. Prouerbium ēm cōe est. q̄ miser vel infelix nunq̄ habebit bonā scutellā q̄n eā effundat. De velidibus t filiab⁹ regis dauid legit. q̄ viros suos ad instinctum p̄is p̄ma nocte nuptiaz ꝓditiose occiderūt. ꝓt qđ dicit fabula q̄ ipsas dij ad pēnā eternā in inferno damnauerūt. q̄. .s. fuit vt doliū sine fundo implerevolētes. sp aquā infunderēt. vt. .s. q̄tuz a pte supiori possit infundi. sp a pte inferiori effundi. t sic impetuū laborarēt. Sic vere dico. q̄ in mūdo sunt multi pctōres infelices. q̄. .s. nō p̄nt hīe alīquā bonā scutellā (vt rudi t visitato vocabulo vtar). i. aliquā vtutū copiā cōgregatā. q̄n ipaz effundant faciliter t emittant. t peccādo occasione facili ipam pdant. Vident ēm hīe doliū cordis pforatū t fundo seu fundamēto p̄stātie t pseuerātie priuatū. qz .s. q̄tuz infundūt. tantū effundūt: t q̄tū boni laborādo acq̄rūt. tantū peccādo amittūt. Bene ḡ dr Eccl. xx. Gre fatuoꝝ effundent. Et meritoꝝ: qz sicut subiungit Eccl. xxj. Cor fatui q̄si vas ꝓfractū t oēm

sapiam nō tenebit. Ptz ꝙ q mali effundūt grām virtutes deponēdo. Itē dico q mali effundūt sanguinē simplices affligendo. Crudeles em̄ boies videnť sikes leonib⁹. q. s. in sanguis effusiōe se delectāt. Sicut. n. dī. puer. j. Pedes eo rū ad malum currūt ⁊ festināt: vt effundant sanguinē. Et isti ꝓcerto sunt fatui: qz scḗptura nūq̄ fallit̄ q̄ dicit Eccl. ix Quicūq̄ effuderit būanū sanguinē effundet̄ sanguis illi⁹. Sz de b̄ vide. j. de sanguie. Effundūt ꝙ mali sanguinē būanū: impie agēdo. vl̄ ꝓmū affligēdo. Itē dico q isti effundūt seip̄os ꝑtis exponēdo. Ille. n. aliq̄d dī effundē. q̄ nihil sibi vult retinere. Sic homo tūc tpis se effundit qñ ex toto vicijs se exponit. Et sic dico q aliqui effunduntur.

Delicioſe edendo.
Luxurioſe agendo.
Seditioſe viuendo.
Impetuoſe loquendo.
Rerū copiā aggregādo.
Opulentiā deserēdo.
Culpe veniā desperādo.

Effundunť dico dū edūt gulose vel delicioſe ꝑ illud Eccl. xxxvij. Non te effundas sup omnē escam. Itē agendo impudice ⁊ luxurioſe: sicut ruben q fedauit cubinā ꝑis sui iacob vt dicit Gen. xlix. Ascendisti cubile ꝑis tui effusus es sicut aq̄ nō crescas. Itē viuēdo iracūde ⁊ litigioſe. de q̄ in ꝑs. Effusa ē ꝓtētio sup ꝓncipes. Itē loquendo indiscrete ⁊ impetuose ꝑ illud Eccl. xxxij. Ubi nō ē auditus. nō effundas ꝓmonē. Quia sicut ibidē dī. Adolescēs loq̄re in tua cā. vix ⁊c. Itē aggregādo rerū copiā affectuose. sicut in ꝑsona auari terrena affectāt̄. dicit Hiere. Tre. .ij. Effusum ē in terra iecur meū. In terra inq̄t. i. i terenis Itē effundunť dimittēdo opulentiā doloroſe atq̄ luctuose. s. in morte. qñ. s. ipsi morienť ⁊ bona eoꝝ vndiq̄ effundenť. iij. Reg. xiij. Altare scindet̄ ⁊ effundet̄ cinis. Itē desperādo culpe veniā obstinate ⁊ ꝑsumptuose. sicut. s. de iuda despante dī Act̄. j. ꝙ effusa sunt oia viscera ei⁹. Mali ꝙ ad mlta mala vicia effundunť ⁊ etiā diffundunť. Diffundunť. n. se in mūdi. ꝑsper̄ dilatātes ⁊ mūdi opulētias ambientes. ij. Reg. v. Philistijm diffusi sunt in valle rapban. Diffundenť aūt postea oino deficiētes ⁊ peuntes. Sap̄. v. Spes impij tanq̄ lanugo sequit̄. Et tanq̄ fum⁹ q̄ a vēto diffusus est. ⁊ Sap̄. ij. dī de morte ei⁹. Extinctus cinis erit corpus nr̄m: ⁊ spūs diffundet̄ tanq̄ mollis aer ⁊c. Sufficit de effundere seu diffundere.

Effraym. Nota ꝙ effraym fuit vn⁹ de filijs ioseph. q̄ inter filios iacob duodecimus tenuit locū. ⁊ duodecimū fecit tribū. Joseph. n. in effraym ⁊ manasse filijs suis duplicē sortē habuit: ⁊ sic in loco duorū succesſit. ꝑ eo ꝙ leui cui dabanť decime nullā beredita tē assumpſit. igit̄ cū effraym interꝑtat̄ crescēs seu augmētatus: seu etiā fertilitas vel augmētū: cū etiā trib⁹ effraym fuerit illa q̄ mag idolatrie vacauit. ⁊ q̄ ꝓma filios isr̄l ad idolatrādū induxit: qz. s. ieroboaz regnū isr̄l diuisit ⁊ cōtra dn̄m suū salomonē se erexit: ⁊ q̄ vitulos aureos in dan et bersabee ꝓstauit. ꝺ effraym tribu fuit. sicut dī. iij. Reg. xj. ⁊ Eccl. xlvij. ex effrē impare impiū durū ⁊c. vi ꝙ in bono ⁊ i malo possit assumi. Dicā ꝧ ꝙ ꝑ effraym ꝓt intelligi. vir iustus. eccl̄ia padisus. vel etiā vir ipi⁹ seu iustus. Primo ꝧ dicā ꝙ effraym sigt virū iustū. q̄. s. crescēs seu augmētat⁹ dī ꝑ eo ꝙ sp in meli⁹ ꝓficiscēs. gratijs ⁊ virtutib⁹ augmētat̄. ⁊ eo ꝙ vsq̄ ad magne ꝑfectionis cumulū ꝓficiscit̄: et ideo in scḗptura in plurib⁹ locis fit mētio de mōte effraym. ad denotandū ꝙ iust⁹ sp dz esse in mōte nō in valle. i. in pfectionis acumie nō in pede Judic. xix. Fuit q̄dā vir leuites bitans in latere mōtis effraym. In q̄b⁹ ꝛbis oñdit̄ ꝙ q̄cūq̄ vult esse bon⁹ effraym. i. vir iustus atq̄ ꝑfect⁹ debet eē

A malis cetibus resipiscens.
Virtutū viribus reminiscens.
Perfectis actibus ꝓficiscēs.
A vanis motibus obliuiscens.
In celi turribus ꝛcupiscens.

Primū fit qz dz viuere singularit̄. Quidā inq̄t Secḗm fit: qz dz perfici ꝛctualit̄. Dir inq̄t. Tertiū fit qz dz augeri efficaciter. leuites additio ⁊ appositio. Quartū fit qz dz locari imobilit̄ bitās. Quitū fit. qz dz leuari supnalit̄. In latē mōtis effraym. Sit ꝧ in ipso q̄dā singularitas sepatiua: qz. s. ipe dz eē. q̄dā nō ois. Teste. n. Sen̄. in epla. Muscq̄ est q̄ vbiq̄ ē. Res. n. solitarie ⁊ singlares sē in nā ꝑ ceteꝛ excellētes. Ptz de fenice aue vnica ⁊ singulari: quā in nā ꝑ ceteꝛ ammiramur. Patz de margarita q̄ ⁊ vnio dī: qz vna ⁊ singularis sp in suo cōbili repit̄: q̄ tm̄ in medicina ꝑ ceteꝛ lapidib⁹ cōmēdat̄. Patz de polo artico q̄ in nr̄o emisꝑio est vnica ⁊ singularis stella ⁊ imobilis. q̄ ad dirigēdū nautas ꝑ astronomos ꝑ ceteris vtiliozꝛ repit̄. Sic reuera dicā ꝙ illi q̄ singlares ⁊ solitarij volūt viuē ⁊ a cōi ꝓsortio boim plus abesse solēt ⁊ pñt ꝑ ceteꝛ boni eē ⁊ sibi ⁊ alijs ꝓficē ⁊ ꝓdesse. Sz de b̄ vi. j. de solitudie vl̄ etiā singularj. qđ q̄dē oñdit̄ cū dī q̄dā. qđ idē ē qđ vn⁹ ⁊ singular. Qui ꝧ vult secū solo morari: mag̃ pōt eē effraym. i. mag̃ pōt ꝛctutib⁹ augmētari Osee. viij. Onager sibi solitari⁹ effraym. Quidā inq̄t. de q̄ pōt exponi illud qđ scribit̄ Judic. xvij. Fuit eo tpe vir q̄dā de mōte effraym noie michas. michas cū interꝑtat̄ q̄s est b̄. aut q̄s ē iste. qz. s. tales singulares ita solēt alios ꝛctutib⁹ excellē. ꝙ admirādo possum⁹ q̄ sūt bi: ⁊ q̄ sē isti dicē ⁊ clamare. Sic ergo i effraym. i. in viro iusto. augmētato virtutib⁹ vel adaucto ē q̄dā singlaritas sepatia. Demq̄ sit in ipo q̄dā virtualitas roborativa. Dir inq̄t. q̄. s. dī a ꝛctute vel a viresc̄tia. vl̄ viroꝛe. Arboꝛ. n. nūq̄ augmētat̄ nisi q̄diu viresc̄it. Sicca. n. arboꝛ nūq̄ crescit. Sic vere nec alicꝰ augmētat⁹ efficit̄ vel ꝓfectus: nisi viroꝛe gr̄e sit humect⁹. Dir inq̄t. j. Reg. j. Fuit vir vn⁹ de ramatha in sophim de mōte effraym: ⁊ nomē ei⁹ belcana. q̄ interꝑtat̄ zelus vl̄ dei possessio ⁊c. Dide. j. de viro ⁊ i tabula i multꝭ locꝭ. Sit ꝧ i illo q̄ vult eē effraym q̄dā ꝛctualitas roborativa. ꝑs. Effraym fortitudo capit̄ mei. Adhuc sit i ipo q̄dā ꝓtinuitas vegetativa. qđ oñdit̄ cū dī leuites q̄ interꝑtat̄ oppositio seu additio. qz. s. sic puer nūq̄ ad augmētū debitū ꝑducit̄: nisi nutrimētū ꝓtinuū mēbris ipis apponat̄. Sic nec bō ꝓplemētū moꝝ ⁊ virtutū attingit: nisi q̄ ꝓtinue in ꝛctutib⁹ ⁊ bonis opib⁹ vegetat̄ ⁊ crescit. Leuites inq̄t. Judi. xvij. Cū venissent i mōtē effraym intrauerūt domū miche agnoscētes vocē adolescētis leuite. Adolescēs q̄ adhuc ē i crescēdo ⁊ leuita q̄ interꝑtat̄ appositꝰ. cremētū ⁊ ꝓfectū ꝛctutū designāt. de q̄ Hiē. xxxj. Audiui effraym trāsmigrātē. i. de bono i meli⁹ ꝓcedētē. Sit ꝧ i illo q̄ vult eē effraym. i. iust⁹ ⁊ augmētat⁹ ⁊ cōplet⁹: q̄dā ꝓtinuitas augmētatia seu vegetatia. leuites inq̄t. Insup sit in ipo q̄dā imobilitas collocatia. qđ oñdit̄ cū dī bitās. Hitare. n. morā ⁊ statū in aliq̄ loco designāt. qz. s. pegrin⁹ q̄ nō facit nisi trāsire. nō dī ꝓpie bitare. Plāta. n. nūq̄ augmentat̄ aut crescit. nec ad debitū ꝓplemētū attigit: nisi illa q̄ in aliq̄ certo loco sine mutatōe residet atq̄ sistit. teste. n. Sen̄. in epla. Mō qualescit plāta q̄ sepe trāsferť: ⁊ nihil adeo sanitatē ipedit. vt remedioꝝ crebra mutatio. Sic vere dicā ꝙ stat⁹. q̄es. pseuerātia ⁊ imobilitas i vno ꝓposito seu loco valde ꝓficit ad obtinēdū ꝛctutū debitū cōplemētū: ⁊ ad b̄ ꝙ q̄s effraym spūalr possit dici qz. s. nūq̄ in ꝛctutib⁹ magn⁹ efficit̄: nisi q̄ a motu mētis ⁊ coꝛpis q̄escat atq̄ sistit̄: ⁊ nisi q̄ magis bitatoꝛ q̄ pegrin⁹ censeť. Hitās inq̄t. vid. j. ꝺ bitare. vñ Judi. xix. Appuit bō senex reuertēs de agro. q̄ ⁊ ipe erat de mōte effraym: ⁊ bitabat i gabaa. Sit ꝧ i illo q̄ vult eē ꝛctuosus ⁊ iust⁹. q̄dā imobilitas q̄etatiua. bitans inq̄t. Demū sit in ipo q̄dā supnalitas cōtēplatiua seu subleuatiua. s. contēplatio vel affectio supioꝝ ⁊ eternoꝝ bonoꝝ qđ oñdit̄ cū dī. In latere mōtis effraym. mōs em̄ altitudinē ꝓteplatōis designāt. Hñ de moyse legit̄ Deut. xxxiiij. ꝙ ipse ascēdit sup montē nebo ⁊ oñdit ei dns totā terraꝫ effraym: ⁊ de gedeone Judic. vij. ꝙ ipse misit nuncios in omnem montem effraym. Et nota si vis ꝙ illi qui tali modo dicunť effraym. s. viri iusti deum

Aspiciūt fide cognoscēdo.
Suscipiūt mente diligēdo.
Recipiunt sibi succedendo.

Talib⁹. n. de⁹ manifestat̄ ꝑs. Qui sedes sup cherubin manifestare coram effraym. Apud tales ⁊ dns hospitat̄. ꝑs. Effraym susceptio capit̄ mei. Talib⁹ insup de⁹ cōicat̄. qz. s. isti sē filij ⁊ successores dei in glia padisi Hiē. xxxj. Effraym ꝓmogenit⁹ me⁹ ⁊ ibidē fili⁹ honorabil̄ m̄ effraym. Ptz ꝧ quō ꝑ effraym intelligit̄ iusti ꝓditio. Sc̄o dico. ꝙ ꝑ effraym itelligit̄ eccl̄e seu religiōis possessio. Ista ē. n. q̄ ꝛctutib⁹ augeť: ⁊ q̄ bonis opibus cottidie augmentanť. Dici ꝧ pōt effraym. quia ibi

Diget deuotio.
Clamat ꝓfessio.
Audit̄ ꝑdicatio.
Sentit̄ castigatio.

De deuotiōe ptz: qz in ꝑs. dī illud predictū. Effraym susceptio capitis mei De ꝓfessione etiā ptz: qz sicut dī Judic. iij. Insonuit buccina in mōte effraym. De ꝑdicatōe vo pōt dici illud Judi. vij. Misit gedeon nūcios i oēm mōtē effraym di. Descēdite i occursuꝫ

madian: seqꝫ. Clamauitq; ois effraym. Et illud qđ dī in pđ. Ecce audiuim⁹ eū in effrata. De correctiōe vo pōt dici illud. pō. Filij effrem intēdentes t mittētes arcū. t Judic. v. Effraym delcuit eos. Si vo per effraym velis intelligere augmentū t opulentiam paradisi: quia videlicz. Ibi

Conspicaꝫ dei essentia.
Percipiē dei clemētia.
Cōmendaꝫ dei potēta.
Dedicaꝫ alta pīsidentia.

Est eīm locus dar⁹ in q̄ deus nude pspicaꝫ pō. Manifestare coꝝ effraym tc. vt. ē. Jtē ē locus opulētus vbi bonū oē pcipiē: qz. s. ibi ē felicitas sempiterna Geñ. xlviij. Effraym posuit ad dexterā. Dextera. n. felicitatē eternā signat. Jtē ibi est locus letus vbi deus alte cōmēdaꝫ. Uñ illud pdictum Judic. iij. Insonuit buccina in mōte effraym. Jtē ibi ē locus altus vbi iustus digne pricipaꝫ. Unde illud pdictuz Judic. xix. Habitans in latere montis effraym. Tertio dico q̄ p effraym potest intelligi. vir iniquus. Constat eīm q̄ mali cultum dei derelinquunt. idola. i. peccata seu bona terrena amplexanē: t colunt vitulos aureos. i. mūdi diuitias deauratas adulādo adorāt t diligūt Osee. xl. Particeps idoloꝝ effraym. Et nō q̄ pctōr pt dici effraym. Quia

Jnuidus t maliciosus.
Supbus t pſumptuosus.
Rixosus t seditiosus.
Jmmūdus t luxuriosus.
Languidus t desidiosus.
Jgnarus t obliuiosus.
Auarus t calumniosus.
Jnanis t vaniglosiosus.
Jnstabilis t infructuosus.
Jnfidel' t piculosus.

Est dico iuidus t maliciosus Esa. ix. Unusq̄sq; carnē brachij sui vorabit. manasses effraym et effraym manasses. sil' ipsi ptra iudā Est etiā supbus t ambitiosus Esa. xxviij. De corone supbie. ebrijs effraym. Jtē est rixosus t seditiosus Judic. xij. Jn effraym orta est sedicio. Jtē est imūdus t luxuriosus Osee. v. Fornicat⁹ ē effraym. Jtē ē languidus t desidiosus Osee. v. Uidit effraym languorē suū. Jtē est ignar⁹ t obliuiosus Osee. vij. Fact⁹ ē effraym q̄si colūba seducta nō bñs cor. Jtē ē auar⁹ t colūniosus Osee. xij. Calūniā dilexit: t dixit effraym verūtñ diues effect⁹ sum. Jtez est inanis t vaniglosiosus Osee. xij. Effraym pascit ventū t sequē estū. Jtē ē instabil' t inuirtuosus Osee. ix. Effraym q̄si auis auolauit. Jtē est infidelis t piculosus: qz sicut dī Osee. ix. Effraym ducit ad infectiōez filios suos. Jtē ipe erit final' fract⁹ t flebilis atz luctuosus. s. q̄n dānabiē ineternū. Osee. ix. Confusio effraym capiet. t Zach. ix. Dispdā quadrigā ex affraym. Jtē aūt p oia dic de mundo.

Effugere. Uide. j. de fugere vbi fiet. vel. j. de euadere t alijs simūlibus.

Egenus. Egestas. Nota q̄ quadruplex est egestas. videlicet. Egestas

Cōmendabilis t veneranda.
Detestabilis t euitanda.
Miserabilis t subleuanda.
Formidabilis t cauenda.

Prima egent viri virtuosi.
Scđa egent viri vicios.
Tertia egent viri luctuosi.

Quarta vo egēt viri dolorosi. s. dānati. Primo q̄ dico q̄ inuenīē egestas bominū iustoꝝ: t ista ē q̄daz egestas tpaniet abstinentie. qz. s. isti volūtarie fiunt paupes t egeni vt in padiso valeāt abundare. Exēplo xpi de q̄ dz. ij. Coz. viij. Oz cū diues eēt. p nobis egen⁹ factus ē. Tali aūt egestate eguerūt sancti dū viuerēē in boc mūdo. qz sicut dicit ap'ls Hebreo. xj. Isti fuerūt egentes angustiati. afflicti q̄bus dign⁹ nō erat mūdus. in solitudinib⁹ errātes. in spelūcis t in cauernis terre. t. ij. Coz. vj. dz de sanctis. q̄ ipsi fuerūt sic egētes. multos aūt locupletātes. Tāq̄ nihil bñtes: t oia possidētes. Jsta est q̄ egestas boim iustoꝝ. Scđo dico. q̄ inuenīē egestas boim malorꝝ: t ista est spiritalis loq̄ndo egestas raptoꝝ: egestas auaroꝝ: egestas etiā oim pctōꝝ. Dē eīm isti sunt sicut ignis q̄ pſumit et deuorat q̄cq̄d apponīē t rursus indiget t rursuz nutriaē. De raptorib⁹ ptz. q̄ oia bona alioꝝ deuorāt t tñ sp paupes sunt t egēt. Figurati i illis vaccis macilētis Geñ. xlj. Que deuorata pinguedine aliaꝝ. nullā saturitatis dedere vestigiū. Jdeo Prouerb. xj dī. q̄ alij diuidūt ꝓria t ditiores sunt. Alij rapiūt nō sua t sp in egestate sunt. Et pcerto multi nobiles nrī hmōi sūt t magni viri: q̄ recte videnē esse maledicti maledictiōe ioab pncipis militie dauid. de q̄ dī. ij. Reg. iij. Nō deficiat de domo ioab fluxū semis sustinēs t leprosus: t teneēs fusoꝝ cadēs gladio: t indigens pane: qz. s. tales nobiles semiflui sunt p luxuriā leprosi sunt. i. fetētes p infamiā: tenēt fusuz p mollicie effeminatā. cadūt gladio p iracūdiā: t finaliter p diuinā iusticiā: t sp pane indiget p penuriā. Anialia eīm rapacia sunt vt cōiter paupioza. Et iō Ecci. x. dī. Melior est q̄ opaē t abundat q̄ q̄ gloriaē t indiget pane. Et vere tales gloriātes t glorioſi bñ dicunē. co. s. qz p supbiā iactātiam: t vanā gloriā p ceteris extollunē. Uō tñ ꝓpter b̄ minus indigere t esse paupes dinoscunē. Et boc est qđ dī in scriptura Prouer. xiij. q̄ vbi vba sunt plurima: ibi frequēter egestas. Qđ etiā de inferioꝝb⁹ t baiulis. dictuliscq; dominoꝝ sepe videm⁹: qz. s. isti aliena rapiūt vt ditenē: t tandē sua a superioꝝb⁹ aliq̄tiens rapiunē: t sic ad egestatē ampliozē deducunē. vñ Prouer. xxij. Qui calūniaē paupem vt augeat diuitias suas. dabit ipse ditioꝝi se egebit. Multi. n. nobiles sunt q̄ q̄ntoplus rapiūt alienū: tāto amplius paupes fiūt. De istis q̄ dicto termio q̄ isti q̄busdā suis pauperibus viliozes: t q̄busdā suis rusticis sunt peiozes: qđ bñ testaē scptura dī. Prouer. xij. Melior ē paup vt sufficiēs sibi: q̄ glorioſus t indigēs pane. Et merito: qz ꝓcerto indigentia t insufficiētia magnoꝝ. oppssio est t destructio subditoꝝ: qz sicut dī Prouer. xxviij. Dux indigens cēsu multos oppmet p calūniā. De auaris vo q̄ ptinue egēt ptz qz. s. sicut vorago seu caribdis aq̄s absorbēs q̄ntoplus de aq̄s recipit: tātomin⁹ apparet qđ recepit. imo sp indigere vī vt recipiat iterato. Sic auari nūq̄ satianē receptis: q̄ sp indigēt recipiēdis. pō. Diuites egerūt t esurierūt: inhrentes aūt dñm nō minuenē oī bono. Jsti videnē intrasse maledictionē tantali. q̄ vm fabulas in inferno posit⁹ est in aq̄ vsq; ad labiū inferi⁹: q̄ caput indinare nō pōt: q̄ntoplus abūdat: tātomagis eget: t q̄ntoplus bz aquā tātoplus bz sitis. Jndigentia. n. sua ē inutilis. affluētie pñtia amplius irritabiē. Sic ē de diuitib⁹ t auaris: q̄nto. n. plus babēt. tātomagis egēt. Uñ Señ. dicit. q̄ diues est nō q̄ magis bz q̄ minus eget. Et iō de maledictōe istoꝝ dī Mal'. ij. Mittā in vos egestatē: t maledicā bñdictōib⁹ vris. i. opulētijs vris. Uñ diuitib⁹ dī Apoc. iij. Dicis inq̄t q: diues sum t nullī egeo. cū sis miser: miserabilis t paup: cec⁹ t nudus. De pctōrib⁹ aūt ptz q̄. s. oib⁹ bonis spūalib⁹ indigēt. Sūt eīm sicut ēra sterilis t deserta. in q̄ est carētia t idigētia ois boni Prouer. iij. Egestas a dño in domo ipij. qđ vtiq; nō ē de iustis. Jsti. n. nō sūt egētes q̄ poti⁹ abūdātes. sic. n. dī Lu. v. Mō egēt q̄ sani sūt medico q̄ q̄ male bñt. j. Coī. xij. Honesta nr̄a. supple mēbra nulli⁹ egēt. Teste. n. Señ. Justus nō eget nisi seipō. in b̄. s. deū imitās. De q̄ dz Ecci. xlij. q̄ ne q̄ adiectū est neq; minuiē: neq; eget aliqu⁹ cōsilio. t in pō. De⁹ me⁹ es tu: q̄n bonoꝝ meoꝝ nō eges. Sic vere iusti q̄ deū t seipos secū bñt nulli⁹ ꝓximus egēt. Ad qđ monet scriptura Ecci. xl. Fili in tpe vite tue nō indigeas. Melī⁹ ē. n. mori q̄ indigere. Nō indigeas inq̄t supple vtutib⁹. vl' nō indigeas. supple terrenis opib⁹: q̄ modico ptent⁹ ipas abhorreas t ptenas: qz ꝓcerto. Melī⁹ ē mori q̄ talē indigē Justi. n. nō indigēt trena opulētia. nō indigēt pnia: nō indigēt sapia. nō indigēt nisi freq̄nti pfessiōis mūdicia t eterne hospitalitatis cōplacētia: t mutue firmitat⁹ beniuolētia q̄ nō indigeāt opulētia ptz Prouer. xxxj. vbi de mulīe forti. i. de diuia gra dī. q̄ ꝓfidit in ea cor viri sui. t spolijs suis nō idigebit. Jtē q̄ nō idigeat pnia. qz. s. q̄ nō cōmittit penitēda. Ptz Lu. xv. de nonagintanouē iustis q̄ ipsi nō indigēt pnia. q̄ isti nō indigeāt sapia. ptz qz. s. ipam āministrat liberaliter eis de⁹. Ptz Jaco. j. vbi dī. Si q̄s vīm indiget sapia. postulet a deo q̄ dat oīb⁹ affluenē: q̄ solū q̄ isti indigeāt purificatiua ꝓfessione et mūdicia. s. ꝓ cotidianis venialib⁹ ptz Job. xiij. Qui lot⁹ est. nō indigēt nisi vt pedes lauet. Jtē q̄ isti indigēt eterni hospicij cōplacētia ptz Judi. xix. vbi dicūt. Nulla re indigemus nisi hospitio. Jtē q̄ isti indigeāt mutue charitat⁹ firmate et amicicia. pz: qz oia mēbra indigēt vnū altero: sic boies. j. Coz. xij. Nō pōt dicere oculus manui opa tua nō indigeo tc. Sz reuera ecōtra. mali oīb⁹ indigēt. dicētes illud Dīē. xliij. Ex eo tpe q̄ cessauim⁹ sacrificare regine celi. et libare ei libamia oībus indiguim⁹: et gladio et peste pſumpti sum⁹. Mali. n. q̄ regine celi. i. btē vgini p bona opa nō sacrificāt. cōstat q̄ bo-

nis omnibus indigent atq; carent. Isti enim. Indigent
Gratia vinificante. Dico ꝙ q mali indiget gra q̄ vi
Gloria beatificante. uificat Job.xxx. Vita ipsa pu
Doctrina rectificante. tabant indigni. egestate z fame
Jocunditate letificante. steriles. Itē indiget gloria que
Fidelitate iustificāte. beatificat. Ro.iij. Oes em̄ pec
Stabilitate fortificāte. cauerūt z egēt gloria dei. Item
indiget doctrina q̄ rectificat Heb.v. Rursum indigentis vt
doceamini. Itē indiget iocunditate q̄ letificat. Vñ Prouer.
.xxxj. Da merētib⁹ vinū ꝛc. sequē. Habāt z obliuiscant ege
statis sue. Itē egēt fidelitate q̄ iustificat. De q̄ Prouer.xj.
Qui despicit amicū indigēs ē corde. Itē egēt stabilitate q̄
fortificat. qz.s. tales nō habēt pstantia z stabilitatē cordis
Prouer.x. Virga in dorso ei⁹ q̄ indiget corde. Tales em̄
sunt mali egeni seu indigētes q̄.s. nō sunt digni stare inter
bonos boies z valētes iuxt illud qđ p̄cipit Deut.xv. Dino
indigēs z mēdic⁹ n̄ erit int̄ vos. Et Act.iiij. dr. q int̄ aplos
z discīplos nullus penit⁹ egens erat. Ptz ꝙ q ē z inuenit
egestas z idigētia boim puerso. Tertio dico. q inuenit
indigētia boiz miserō z paupez z egenō. Et ista pcerto
A tyrannis solet despici crudeliter. Dico ꝙ q tyrāni
A demētib⁹ solet aspici benigniter. egēos crudelit̄ af
A dño solet liberari salubriter. fligūt z despiciunt
Ab eodem solet exaltari feliciter. Despiciūt. n. eos
necessaria denegādo Esa.xlj. Egeni z paupes q̄rūt aq̄s z nō
sunt. ipos recipiēdo atq; fraudādo Amos.iiij. Audite ver
bū h. vacce pingues q̄ estis in mōte samarie. q̄ calūniā fa
citis egenis z pfringitis paupes. ipsos ledēdo seu iniuriā
do Job.xxiiij. Mane pmo psurgit homicida vt interficiat
egenū z pauperē. Itē dico q clemētes egenos benignit̄
adiuuāt z respiciūt. iuxt illud Eccli.iij. Rogatōez ptribula
tiue abijcias: z ne auertas faciē tuā ab egeno. z ab inope
ne auertas oculos tuos. Et aduerte q istī debēt respici et
videri vicz vt foueant̄ Esa.lviij. Egenos z vagos induci
domū tuā cū videris nudū opi eū. Et eruant̄. s. ab impijs
oppressorib⁹ pī. Eripite paupem z egenuz. de manu pctōris
liberate eū. Et vt pmia eterna extinde recipiant̄ z pmereā
tur. qz.s. sicut dr in pī. Btūs q̄ intelliget sup egenū z pau
perē. in die mala liberabit eū dñs. Itē dico q deus z sancti egenos saluāre liberāt z eripiūt pī. Ego vo egen⁹ z pau
per sum. de⁹ adiuua me. Et alibi dr de eo. q ipse eripit in
opem de manu fortiō eius. egenū z paupem a diripienti
bus eū. Itē dico q deus z sancti egenos q̄nq; tpalit. semp
sūt eternalit̄ exaltāt z pficiūt: qz.s. sicut dr.j. Reg.ij. Deus
est de puluere suscitās egenū: z de stercore erigēs paupem
Ista est ꝙ indigētia boim miserō. Quarto principalit̄
dico. q inuenit̄ indigentia seu egestas hominū damnato
rum. isti em̄ indigent omni bono. Vñ damnatis maledicit
domin⁹ Deut.xxviij. Percussit te dñs egestate z febri. fri
gore z estu. z aere corrupto ac rubigine. Et si vis nota q e
gestas z pauptas eterna z etiaz tpalis acquirit̄. Propter
Indisciplinatā ,pteruitatem. De ,pteruia in
Immoderatā gulositatem. disciplinata dr
Inerudītam fatuitatem. Prouerb.xiij.
Inexercitatā seu nimis sopitā ociositatē. Egestas z ig
nominia ei q̄ deserit disciplinā. De gulositate iocdiata z imo
derata dr ,puerb.xxj. q q̄ diligit epulas i egestate erit. De
fatuitate inerudita. dr Prouer.x. Qui indocti st̄ in cordis
egestate morient̄. De pigritia z ociositate somnolēta z cō
sopita dr Prouer.xxviij. Qui sectat̄ ociū replebit̄ egesta
te. Et ibidē.xxj. Omnis piger sp in egestate ē. Et ideo bñ cō
sulit̄ Prouer.xx. Noli diligere somniū ne te egestas oppri
mat. Ista est ergo egestas dānatoz. De beatis vo pstat
q egestas eis nō oueniat. qz.s. sicut dr Apoc.xxj. Ciuitas
hec nō eget sole neq; luna. Et ibidē.xxij. dr. d sanctis. quia
ipsi nō egent lumine lune. neq; lumine solis. qm̄ dñs illūi
nabit illos. Hoc ꝙ de egestate seu indigentia sufficit.

Egyptus Egyptus vt cōiter q̄druplr signat. Si
gnat em̄ mūdū. pnie statuz. pctm̄ z in
fernū. Egyptus em̄ interpretat tenebre. Et ideo signat mun
dū in q̄ est tenebrositas erroz. Signat pnie statū q̄ est te
nebrositas būliatoz. Signat pctōrē vel pctm̄ qđ est tene
brositas vicioz. Signat infernū vbi est tenebrositas tor
mentoz. Dr ꝙ p egyptū mūdus intelligat̄ ptz Esa.xix. vbi
de incarnatiōe xpi dr. Ascēdet dñs sup nubē leuē z ingre
diet egyptū. q etiā p egyptū intelligat̄ pnie stat⁹ ptz Exo.
.iij. Vidi afflictōem ppli mei q̄ est in egypto. q etiā p egy
ptū intelligat̄ pctm̄ vl pctōr ptz Esa.xxxj. Egypt⁹ ho z nō
deus. z eq̄ eius caro z nō spūs. q etiā p egyptū intelligat̄
infernus. ptz Ezech.xxix. Ecce ego ad te Pharao rex egy
pti. draco magne. q̄ cubas i medio fluminū. Primo ꝙ di
cam⁹ aliq̄d de egypto inquātū signat mūdū. Et notem⁹ q
p egyptū pōt mūdus intelligi triplici rōne. Primo in egy
pto est caloris inflamatio. Scdo ferarū habitatio. Tertio
deserti pagratio. Egyptus em̄ estub⁹ inflamat̄. A feris ha
bitat̄. Desertis puallat̄. Sic vere charissimi in mūdo isto ē.
Cupiditas feruentissima. Calores em̄ ardoris cupidi
Societas iniquissima. ditate. fere z bestie designāt
Anxietas penalissima. malox societatē. deserti vo
denotat laboris anxietatē. Dico ꝙ q in egypto isto ē nimie
tas ardoruz. In egypto em̄ supioz tantus viget estus fm
Isid. q nullus bō pōt ibi tute morari. Soli em̄ serpentes
z basiliſci z alia reptilia viuūt ibi. Illi em̄ boies q̄ ibi puer
sant̄ toti nigri efficiunt̄ ,pter calorem. Sic vere in egypto
huius mūdi. maxime in pte supioz. i. in statu diuituz z su
perioz. regnāt bodie multiz varij calores z ardores. scilz.
Auaricia. Luxuria. Iracūdia. ,pter qđ ibi pauci boies. i.
pauce psone rōne vtētes puersant̄. z multi serpētes z ma
li peccatores inibi cōmorant̄. vñ Ezech.xxx. Dabo terro
rē in terra egypti. z dispdam terrā pbatures. z dabo ignez
in taphnis. Sequit̄. Interficiā multitudinē alexandrie. z
dabo ignē in egypto. Vñ aduerte q qui in ista egypto ar
dore auaricie sunt inflamati. habent generalit̄ ista vicia. s.
Ignorantiam. Ignorantia oñdit̄ cum dr. Egypti qđ
Fraudulentiam. interpretat̄ tenebre. Ideo dr. Dabo ter
Detractionem. rorē in terra egypti. Ad denotādū q il
Adulationem. li q̄ sunt p ignorantiā tenebrosi. facilit̄
sunt stupidi z tremulosi. qđ maxime ptinet ad auaros. q̄
semp timēt amittere bona sua. Quia fm Senecā. Quātū
accessim⁹ ad successum. tantū successim⁹ ad metū. Et i pī.
Trepidauerūt timore: vbi nō erat timor. Itē fraudulētia
ostendit̄ cuz dicit̄. Pbatures. i. stat⁹ illoz q̄ sunt deceptio
pauperū. calcatoz z oppressoz. Itē detractio denotat̄ invo
cabulo taphnis qđ interpretat̄ os insanū serpentū. Detra
ctores em̄ serpētibus silēs sunt: qz os eoz insanū est. z ve
nenosum z pnitiosum pī. Os eoz abūdauit malicia. Itē
adulatio intelligit̄ p multitudinē alexādrie. q̄ interpretat̄ al
leuans tenebras. qz.s. adulatores adulādo z facta alioz iu
stificando tenebras sue desperatiōis z timoris alleuant et
supportāt: qz isti sunt q̄ in malicijs suis letificāt regē. z in
mēdacijs suis principes. Sicut dr Osee.vij. In ista ergo
egypto. i. in mūdo ,put dictū est inuenit̄. Deceptio. detra
ctio. adulatio. z ignorantie obfuscatio. Viget em̄ hodie in
mūdo ignis z ardor auaricie. cupiditatis. luxurie. carnali
tatis. iracūdie z crudelitatis. Dabo inqt ignē in egypto. et
sic bene dico q in ista egypto. s. in mundo est nimietas ar
doz. Dico etiā q ibi est societas maloz. In egypto em̄
habitāt multa crudeliū anialiū genera. Sunt em̄ ibi ypo
tamij q̄ sunt equi fluuiales. q̄ de die in aq̄s natāt: de nocte
vo exeuntes segetes boim depascūt. Itē ibi sunt crocodili
q̄ in nili fluuio cōmorātes mādibulā supioꝛē soli inter oia
anialia dicūt̄ mouere. Itē ibi nascunt̄ basiliſci q̄ solo visu et
flatu dicunt̄ omnia viuētia interimere z necare. Et pcerto
in egypto hui⁹ mūdi sunt talia genera anialiū puersoꝛum
Primi em̄ sunt luxurioſi. q̄ more ypotamoz in fluuijs de
licias versantes. de nocte. i. in abscōdito z occulto exeunt
facere facta sua turpia. z imūda Job.xxiiij. Oculus adul
teri obseruat caligīnē. Et ideo isti dicunt̄ equi fluuiales. qz
equus est animal valde luxurioſum Hiere.v. Equi amā
tores in feminas z emissarij facti sunt. vnusq̄sq; ad vxorē
proximi sui binniebat. Itē sunt ibi auari z ambitioſi: q̄ mo
re crocodiloz mandibulā supioꝛē tātūmō mouent inferio
rem vo imobilē semp tenēt. qz.s. isti semp ad supioza anhe
lant. Inferioza vo. s. primi vtilitatē. mortis necessitatē. et
inferni ,pfunditatē nō p̄siderāt neq; cauēt: ꝙ solū mouere
supioꝛē mādibulā. i. tractare z masticare de supbis z subli
mibus vanitatibus se delectant. dicentes. s. illud Esa.xiiij.
Ascēdā in celū ꝛc. Sunt etiā ibi inuidioſi. quoz visus mo

re basilisci aliꝰ vetenū est: qꝫ. s. oībus quos in ꝓsperitate vident mundet: ⁊ ipsos detrabēdo inuenenāt ⁊ corrūpunt Et sic bene dico q̄ qꝫ in ista egypto. i. mūdo cōmorant̄ inuidiosi. ambitiosi. luxuriosi. bene dico q̄ ibi ē societas malorū. Ūñ Ezech. xxx. Fortissimi gentiū adducent̄ ad dispgendā terrā: ⁊ euaginabūt gladios suos sup egyptū. ⁊ sectur. Tradā terrā in manus pessimorū. Ibi ē ergo societas malorū. Est ꝓterea ibi anxietas laborū: egyptus. n. ex vna parte circūdat̄ mari. ex oīa alia pte desertis inaccessibilibus est vallata. Sic vere charissimi: mūdus ⁊ mari ⁊ deserto. i. oīm genere tribulationū. laborū ⁊ amaritudinū ē vallatus Ezech. xxix. Erit terra egipti in desertū ⁊ in solitudinem. Istud maxime ptz in filꝫ isrl̄: q̄ q̄diu fuerūt in egypto semp fuerūt in seruitute: oppssione ⁊ tributione. sicut dī Exo. j. Et possum⁹ aduertere q̄ sicut egyptus antiq̄⁹ decē plagis pncipalib⁹ fuit afflictus. s. sanguine. ranis. cinifib⁹. ⁊ muscis. sicut dī Exo. vij. ⁊. viij. Itē morte aialiū grandine ⁊ vesicis: sicut ibidē dī ca. ix. Itē locustis ⁊ tenebris sicut dī Exo. x. Itē morte pmogenitorū sicut dī Exo. xij. Sic vere charissimi. egyptus mūdi multis plagis vulnerat̄. multis tormētis sbiect̄. multis vicijs imbuit̄: multis tribulationib⁹ infestat̄. Et maxime ibi sunt decem plage p quas possumus intelligere q̄tuor genera boim malorū ⁊ sex genera pncipaliū vitiorū. Quatuor eīm malorū boim genera significant̄ per q̄tuor reptilia animata. de q̄bus fit mentio p ranas. cinifes. muscas ⁊ locustas. Rane eīm clamose significāt malos aduocatos qui nō cessant clamare coarare ⁊ coartare: Per cinifes q̄ gallice dicunt̄ thentes que dormiētes inquietāt. intelligo malos balliuos qui nō cessant alios molestare. Per muscas q̄ vlcerib⁹ insidiant̄ intelligo malos iudices q̄ nō cessant aliorū defectus ⁊ vlcera seu scelera inuestigare. vt sanguinē sue substātie tpalis possent p emendas sugere ⁊ habere. Locuste signāt detractores q̄ famā aliorū nō cessant rodere ⁊ vastare. Locusta eīm os habet triangulū ⁊ in cauda portat aculeū. Ideo de istis q̄tuor dicit̄ in ꝑ. Or rana cynomia. i. musca cinifex et locusta fuerūt in egypto. Sed dico adhuc q̄ in istis plagis possunt intelligi sex genera vitiorū. Ibi eīm est sanguis. ecce petīm luxurie: qꝫ sicut dicit̄ Osee. iij. Furtū ⁊ adulteriū inundauerūt sup terrā: ⁊ sanguis sanguinē tetigit. Itē ibi fuit mors aialiū. ecce petīm pigricie qō boies bestiales occidit: qꝫ ꝑm Sen̄. Otiū sine lris mors est ⁊ viui bois sepultura. Itē ibi est vesica inflata: ecce petīm superbie. Itē ibi est grādo q̄ dure percutit: ecce petīm rapine ⁊ seuicie. Ibi fuerūt tenebre: ecce petīm ignorātie. Ibi est mors primogenitorū. i. antiquarū: ecce petīm inuidie. Qui eīm odit fratrē suū manet in morte. j. Joh. iij. Istis ergo vicijs ⁊ tribulatōnibus subiacet egyptus hui⁹ mūdi: qꝫ sicut dicit̄ Esa. xix. Dabo egyptū in manu crudeliū dñoꝝ. Ista ergo est egyptus ꝓut dictū est vbi inuenit̄. Anxietas laborū. Societas malorū Inimicias ardorū. Ideo de isto egypto debēt filij isrl̄ q̄tum ad affectū recedere: ⁊ ad terrā ꝓmissionis q̄ est in celo anhelare. Iuxta illud Osee. xj. Puer isrl̄ ⁊ dilexi eum: et ex egypto vocaui filiū meū. Sed vivis adhuc notare dic q̄ egypt⁹ signat mūdū bonos afficientē. Egyptus eīm sp legit fuisse filijs isrl̄ inimica. vel falsa amica. Inimica dico qꝫ ipsos tenuit in seruitute. sicut ptz Deut. vj. vbi dī. Serui eram⁹ pharaonis in egypto. Falsa vo amica. vñ de fallacia mundani auxilij dī Esa. xxxvj. Cōfidis super baculū arūdineū ꝓfractū istū sup egyptū. cui si innixus fuerit bō. intrabit in manū ei⁹. Sic vere dicā de mūdo. qꝫ. s. sp est et fuit inimic⁹ nociu⁹ ⁊ dirus filijs isrl̄. i. viris iustis ⁊ bonis. ⁊ maxime viris ecclīasticis ⁊ religiosis. Cōstat eīm q̄ mundani sp ꝓsueruīt odire ⁊ psequi viros iustos ⁊ se eis oīdūt inimicos Exo j. Oderāt aūt filios isrl̄ egyptij. vel saltē sp est ⁊ fuit ipsis falsus ⁊ infidelis amicus ⁊ sustētator arūdineus atq; van⁹: ⁊ iō sperātes in mūdo ⁊ mūdanis arguūtur Esa. xxx. Ve filij desertores q̄ ambulatis vt descēdatis in egyptū. sperātes auxiliū in fortitudine pharaonis. Talis q̄ regio debet dimitti ⁊ a viris prudētib⁹ despici ⁊ exiri Hiere. xlij. Nolite intrare in egyptū. Ille. n. egyptū intrat q̄ mūdū ⁊ mūdi pompā diligit ⁊ affectat. In egyptū q̄ ⁊ in mūdus p affectū ⁊ cōplacētiā nō est intrādū: q̄ abinde potius exeundū. Et merito: qꝫ ꝑcerto ibidē residentes diuersis vicijs ⁊ varijs alijs periculis supponunt̄. Hiere. xlij. Si ingrediamini in egyptū vt ibi habitetis. gladius quē vos formidatis vt apphendet vos in terra egypti ⁊ fames pro qua solliciti estis adherebit vob⁹ in egypto. Ibinde vo. exeuntes: ⁊ ipm q̄tū ad effectū dimittētes sanctificant ⁊ emēdant̄ ꝑ. In exitu isrl̄ de egypto tc̄. Facta est iudea sanctificatio eius. Et si vis notabis q̄ ista egyptus. s. mundus fugiendus est ⁊ cōtemnēdus ꝓpter multa. vicz qꝫ est. Ibi

Gule voracitas.
Mētis captiuitas.
Luxus carnalitas.
Grauis cupiditas.
Grandis crudelitas.
Sensus obscuritas.
Cordis debilitas.
Falsa fidelitas.
Vana ꝓsperitas.
Boni sterilitas.
Leuis fallacitas.
Tristis aduersitas.
Mortis necessitas.

Est dico in ista egypto voracitas gulositat̄. Ūñ illi gulosi dicebāt Mūe. xj. Recordamur piscū q̄s comedebam⁹ i egypto. Vulg⁹. n. ꝓmiscuū vt dī ibidē cepit flagrare desiderio carniū tc̄. Et percussit dñs pplm plaga mag̃ ⁊ vocat⁹ ē locus ille sepulcra concupie. Itē ē ibi captiuitas seu seruit⁹ ociositatis. in mūdo. n. seu in statu peccati sunt boies in fruitute pigricie ⁊ ociositat̄ detēti Deu. xxiij. Memēto q̄ seruieris in egypto. Itez est ibi immūdicicia seu luxus carnalitat̄. Ūñ ibi abundāt eq̄ amatores in feminas. i. viri luxuriosi sic dī. iij. Reg. x. Adducebant̄ eq̄ de egypto salomoni. vñ etiaz de asmodeo demonio qō occidebat fornicarios. i. de spū fornicatōis dicit Thob. viij. q̄ ligat⁹ fuit in deserto superioris egypti. Egypt⁹ eīm superior signat statū mūdanorū. q̄. s. dicunt̄ desertū: qꝫ carent oīm bonitate ⁊ dicunt̄ sp̄m fornicatōis secū bīe: quia pleni sunt carnis voluptate. Itē est ibi fames ⁊ esuries cupiditatis Hiere. xlij. Fames adherebit vobis in egypto. Itē est ibi effrenitas crudelitat̄ potissime apud superiores ⁊ magnates Esa. xix. Dabo egyptū in manu dñoꝝ crudeliū. Itē est ibi obscuritas erroneitatis Esa. xix. Et marcuerunt pncipes memphebos. decepērūt egyptū angulū pplorū eius. Dñs miscuit in medio ei⁹ sp̄m vertiginis ⁊ errare fecerūt egyptū in oīi ope suo. Itē ibi est debilitas fragilitatis Esa. xix. Erit egyptus q̄si mulieres. Itē est ibi fallacitas infidelitatis. Infidelis eīm dī mūdus: qꝫ ꝓmittit auxiliū qō nō reddit Esa. xxx. Egypt⁹ frustra ⁊ vane auxiliabit Falsus etiā ⁊ infidelis dī. qꝫ aliud appet esse q̄ inueniat. Et iō tam infideles q̄ hypocrite mōstruosis aialib⁹ q̄ apparēt ee boies: ⁊ etiā imaginib⁹ ⁊ idolis cōpar̄. Ūñ Ezech. xx. In idolis egypti nolite pollui. Itē est ibi ꝓsperitas totius vanitatis. Hiē. xlvj. Vitula formosa ⁊ elegās egypt⁹ stimulator ab aq̄lone veniet ei. Itē ibi ē sterilitas tot⁹ bonitatis. Ūñ illud ꝑdictū Ezec. xxix. Dabo terrā egypti desertā. Itē ibi est verbositas adulatorie prauitatis. Ūñ de adulatore pt dici illud Osee. xij. Fedus cū assyrijs iniit. et oleū in egypto ferebat. Itē ibi est aduersitas grauis ꝓspritatis: qꝫ in mūdo viget multa aspera ⁊ aduersa. Ūñ Esa. xix. cap̄. Onus egypti. ꝯcurrere faciā egyptios aduersus egyptios: ⁊ dirumpet̄ spūs egypti tc̄. Itē ibi ē necessitas mortis ⁊ mortalitat̄. qꝫ. s. post oīa necesse ē omnes mori. Amos. iij. Misi in vos mortē in via egypti. Ista q̄ oīa vitia ⁊ pricula sunt i egypto. i. in mūdo: q̄propter filij isrl̄. i. viri iusti ipm vt dictū est debēt exire. ipmq; ptēnere ⁊ horrere Ezec. xxiij. Egypti nō recordaberis ampli⁹. Quapropē etiā dñs solet inde suos educēre ⁊ saluare Josue. xxiij. Dñs deus nr̄ eduxit nos ⁊ pres nros de egypto. i. de mundo vel pctō. Secdo dico q̄ p egyptū pt stat⁹ puie intelligi Exo. iij. Vidi afflictionē ppli mei q̄ ē in egypto. Egypt⁹ eīm magnis calorib⁹ inflamat̄. Solitudinib⁹ circūdat̄. Aquis et fluminib⁹ irrigat̄. Sic vere charissimi pnie status hz ardorē ptritōis Ezech xxx. Dabo ignē in egypto. Flumina lachrymose ꝓpūctiōis Gen̄. l. Fleuit egyptus. lxx. dieb⁹. Habet etiā deserta laboriose afflictōis Ezec. xxix. Dabo terrā egypti desertā: ⁊ seruiet dño egyptij Matth. ij. dī. Or angelus ꝑcepit ioseph matrē ⁊ puerū accipe. ⁊ in egyptū a facie herodis fugere. In q̄bus vbis notare possum. q̄ a facie herodis. i. dyaboli. in egyptū. i. ad caliginē hūilitatis ⁊ ad pnie statū debem⁹ fugere. vt puerū. j. puritatē cuz mīe eius innocētia possim⁹ ꝙuare. Quia reuera in tali egypto debet esse altare ipse deuotōis. ⁊ seruitiū diuine obediētie ⁊ famulatōis. Seruiet inq̄t dño egyptij. i. būles ⁊ penitēt⁹

Et si vis notabis q in egypto .i. in statu bñlitatis. religi
oms ⁊ pnie manēdum est cum isto puero. Quia locus est
Salutionis cutissime. Ibi ēñ anime saluanť ⁊ li
Cognitionis certissime. berant Exo.ij. Dir egypti⁹
Dilectionis charissime. liberauit nos. Ibi etiā diui
Reuersionis vtilime. na credunť et cognoscunť
Esa.xix. Cognoscet dñs ab egypto. Ibi etiā oēs amanť ⁊
diliguntť Deut.xxiij. Nō abhominaberis ydumeū: q fra
ter tuus nec egyptiū ⁊c. Ibi insup ad dēū reuertunť ⁊ re
ducunť Esa.xix. Reuertentť egyptij ad dominū ⁊c. Ter
tio dico q p egyptū intelligit pctm. vel pctā: ⁊ boc. Quia
Luxurioše solet aspicere. Dico ḡ q egyptij .i. pec
Se capitose solet erigere. catores seu mūdani so
Litigiose se solet regere. lent inspicere luxurioše.
Solacioše solet pmere. Vñ Gen.xij. dr q vide
Supiores solet ptemnere. rūt egyptij mulierē pul
Inferiores solet opprimere. cram ⁊ fecerūt q subla
Se meliores solet dimittere. ta ē in domo pharaonis.
Graues dolores solet incurrere. Itē dico q isti solent eri
gere se capitose. habēt ēñ cor ⁊ caput ptra deum ⁊ primū
induratū ⁊ obstinatū Exo.xiiij. Indurabo cor egyptiorum
vt psequātur vos. Indurabo indic .i. indurari pmittā. Itē
isti solēt se regere litigiose. vñ illud Esa.xix. Concurrere fa
ciā egyptios ꝑ egyptios. Itē solēt pmere solacioše. Ma
li ēñ nō curāt nisi solaciari ⁊ ludere in psperis hui⁹ mūdi
Itē isti solent cōtemnere superiores. Vñ de agar egyptia dr
Gen.xvj.ca. Or pcepisse se videns despexit dñam suā. De
pteris etiā subditis q plātos ⁊ superiores ptēnūt dici pōt
illud Gen.xlvj. Detestanť egyptij oēs pastores ouiū. Itē
isti solent opprimere inferiores. vñ Exo.j. Derāt filios isrl
egyptij ⁊ affligebāt eos. atq ad amaritudinē pducebāt vi
tā illor⁹ opib⁹ duris. Itē isti solēt dimittere se meliores: q
.s. mali nō curāt d societate bonor⁹. Abhominanť ēñ ⁊ co
medere: ⁊ cohabitare cum eis ptemnūt Gen.xliij. dicit. q
egyptij ꝓbanū putāt hmōi pximū. Isti etiā solent incur
rere graues dolores. s. finaliter in inferno. Figurati in illis
egyptijs q submersi sunt in mari rubro. p qd denotat ama
ritudo inferni: cū pharaōe rege suo p quē dyabolus deno
tatur. De quo Exo.xiiij. Fugiētibus egyptijs occurrerūt
aque. ⁊ inuoluit eos dñs in medijs fluctibus. Quarto
dico q adhuc egyptus signat infernum: et hoc. Propter
Ardorem extitiosum. Est ēñ ibi ignis inextingui
Squalorem penuriosum. bilis. Vñ illud pdictū Ezec.
Errorem caliginosum. .xxx. Dabo ignem in egypto
Furorem impetuosum. Itē ibi est squalor seu sterili
tas isatiabilis. Vñ illud pdictū Eze.xxix. Dabo terrā egy
pti desertā. Itē ibi est error inillustrabilis. vñ ⁊ egyptus in
terpťat tenebre. seu angustia aut tribulatio. vñ Exo.x. Te
nebre sup terrā egypti tamdēse vt palpari q̄ant. Itē ibi est
furor nunq placabilis: q. s. sicut in supiori egypto sunt fe
re crudeles. sic in inferno demōes. vñ illud Esa.xix. Dabo
egyptū in manu dñor⁹ crudeliū. Patet ḡ q egypt⁹ signat
mundū. penitētie statum. pctm infernum.

Ego. Nota q ista dictio ego est pnomē noiatiui ca
sus. numeri singularis. prime persone. omnis ge
neris q. s. sp psonā illius q loqť signat ⁊ sp prime psone se
copulat atq ligat. Igit dico q ego ad oia pt referri. s. Ad
Summū creatorem. Dicā ḡ qd ego pōt predicari de
Justum viatorem. deo: ⁊ q deus pōt dici ego ⁊ etiā
Ducem vel pastorem. ipse de seipo pōt dicē ego. Est. n.
Uanum peccatorē. iste ego noiatiu⁹ ꝑ diuulgatā
Hostem pditorem. famositatē. hz. n. nomē admira
Mundū deceptorem. bile in vniuersa terra. vñ ipse dic
Esa.xlij. Ego dñs boc ē nomē meū. Itē ipse singulariter nū
eri ꝑ summā ⁊ vnicā dignitatē Esa.xlv. Ego dñs ⁊ nō est al
ter. ⁊ Deu.xxxij. Videte q ego suz solus: ⁊ nō sit ali⁹ deus
pter me. ego occidā ⁊ ego viuē faciā. percutiā ⁊ ego sanabo.
Itē ipse est pme psone ꝑ superiorē excellētiā. ꝑ antiquorē
exīstiā. ꝑ efficaciorē influētiā. Prim⁹. n. est q prior in di
gnitate dū ab ipo cūcta gubernanť Esa.xlj. ⁊ Apoc.j. Ego
pmus ⁊ nouissim⁹: q por in entitate ⁊ antiquitate. duz post
ipm cūcta generāt Job.viij. Anteq abrāā fieret ego suz.
q por in bonitate. dū ab ipo sicut a pmo pncipio oia pce
dere cōprobanť. Vñ ipse de seipso loquēs dicit Job.viij.
Ego pncipiū q ⁊ loqr vobis. Itē est oīs gñis ꝑter oēm
⁊ vniuersalē superioritatē Esa.xlv. Ego dñs faciens oia. Itē
ipse testimoniū phibet de seipso ꝑter summā ⁊ ineffabilē
veritatē. Ista. n. dictio ego ip loquit de seipsa sicut de⁹ cuz
allegare neq̄at aliud ver⁹. se testimoniū phibet libipsi. vñ
ipse est qui dicit Job.viij. Si ego testimoniū perhibeo de
meipo verū est testimoniū meū: quia scio vñ venio ⁊ quo
vado. Unde ipse est qui dicit de seipso illud Exod.iij. Ego
sum q suz. In qb⁹ verbis oñdit q ipse de seipso pdicat. Sue
Veritatis summā essentiā q̄ nunq̄ deficit. Ista. n. dictō
Maiestatis summā potētiā. q̄ totū efficit. suz. ē dictō sb
Bonitatis sūmā clemētiā q̄ cūctis ꝑficit. stātiua. Ista
Primū spectat ad eius diuinitatem. dictio q̄ est di
Secundū ad eius auctoritatem. ctio effectiua.
Sed tertium ad eius humanitatem. sp. n. ad istaz
Eius essentia nūq̄ variať. Ego sum. dictionē q̄ se
Eius potentia semp opatur. Qui inq̄t. quit aliquis
Eius clementia cūctis pñtať. Sum iuq̄t. actus. vt cuz
dicitur. Qui viuit. qui dormit. qui bibit ⁊c. Ista dictio sum
est dictio presentativa vt cum dictum est Job. xviij. Quē
queritis Jesum nazarenū: dixi vobis. quia ego sum. s. hic
ad psens: ⁊ sic bene dixi q hic ostendit de deo p istud ego.
Diuinitas durans ppetue. Ego sum. Dico ergo q istud
Sublimitas agens assidue. ego qui. ego pōt pdicari de
Humanitas pñs ptinue. ego sum. deo inq̄ntū ad eēn
tiā sue diuinitatis. Ego sum inq̄t. Sum ēñ signat q̄ndaz
exīstiaz inuariabilē ⁊ eternā. q̄ vtiq̄ cōpetit deo soli. cū pter
ipm nihil sit repire qd ꝑter sit: q. s. oīs creatura eo q̄ cre
atū ē a vero eē deficit ⁊ desistit. qd pt⁹ de angelis. de qb⁹ di
citur Job.iiij. Ecce qui seruiūt ei nō sunt stabiles. de celis
dicit Job.xv. Ecce celi nō sunt mūdi in cōspectu ei⁹. Qd
pt⁹ etiā de boibus de qbus dr Esa.xl. Oēs gentes q̄si nō
sunt: sic sunt cora deo. De terra etiā ⁊ de mari dicit Apoc.
.xxj. Primū celū ⁊ prima terra abyt: ⁊ mare iam non est.
Ad dēū ergo solū ptinet dicere. Ego sum. q. s. ipse bz verū
⁊ summū ppetuitatis ⁊ essentie fundamētū. Vñ ipse est q̄
dicit Leui.xviij. ⁊. xix. Ego dñs. ⁊ iterū. Ego dñs deus ve
ster. ⁊ iterū. Ego sum dñs deus vr. Et sic notare potes q
de⁹ pt dicē de seipo suā. s. eternā eēntiā pdicādo. Ego sum
Imperator fortissimus. Dicit ḡ se esse fortissimū impa
Liberator tutissimus. torē. Vñ ipse dixit Iacob Gen.
Vindicator durissimus. .xlvj. Ego sum fortissim⁹ deus
Expiator sanctissimus. pūs tui noli timere. Itē dic se
Reuelator verissimus. esse tutissimuz liberatorē. de q̄
Speculator certissimus. ipse dicit Gen. xxxj. Ego sum
Fabricator doctissimus. de⁹ abrabā pūs tui noli time
Dominator altissimus. re. q: ego tecū suz. sup. patus
liberare ⁊ iuuare te. Itē ipe dicit se durissimū vindicatorē
vñ ipse est q̄ dicit Exod.xx. Ego. n. sum fortissim⁹. zelotes.
deus visitās iniq̄tatē patrū in filios i tertiā ⁊ q̄rtā genera
tionē. Itē ipse se dicit eē sanctissimū expiatorē. s. nfor⁹ cri
minū ⁊ culpar⁹. Vñ ipe est q̄ dicit Leuit.xx. Sanctificami
⁊ estote scti. q: ego suz sctūs dñs de⁹ vr: ⁊ sequit. Ego dñs
q̄ sctifico vos. Item ipse se esse dicit verissimū reuelatorē.
Vñ ipse dicit se eē lucē q̄ oia abscōdita reuelat Job. viij.
Ego sum lux mūdi. Itē ipe se dicit certissimū speculatorē
Dicit. vij. Ego sum. ego suz. ego vidi dicit dñs. Itē ipe se
dicit doctissimū, p creatorē ⁊ fabricatorē. Vñ ipe ait Apoc.
.j. Ego suz pmus ⁊ nouissim⁹: ⁊ ibidē. Ego suz pncipiū et
finis. Itē ipse dicit se esse altissimū dñatorem Leui.xxiij.
Ego suz dñs de⁹ vr. Et aduerte. q: vt cōiter vbicūq̄ deus
dicit. ego suz. ipe vr loq cōminatiue ⁊ etiā ꝓhibitiue. q. d.
Caueatis a malo: q: ego dñs q̄ punirē vos. sicut Leui. xix.
vbi in pncipio dr. Ego dñs de⁹ vr nolite querti ad ydola.
sequit. Ego dñs de⁹ vr nō faciet furtū. nō mētiemi. nec de
cipiat vnus q̄sq̄ ꝓximū suū ⁊c. q: reuera valde dz a vicijs
q̄s cauere. q̄ sat talē dñm se bze. q̄. s. patus ē bonos ⁊ obe
dientes remunerare. pteruos vo ⁊ discolos castigare. vnd
Leui.xxv. Nolite affligere ꝓtribulos vros: ꝑ timeat vnus
q̄sq̄ deū suū: q: ego dñs de⁹ vr. facite pcepta mea ⁊ iudicia
custodite ⁊ implete ea vt habitare possit in terra absq̄ vl
lo pauore. Ptz ḡ q ego pōt dici de deo. q̄tū ad eēntiā sue
diuinitat. Ego sum inq̄t. Adhuc dico q ego pōt dici de
deo q̄tum ad potētiā sue sublimitatis: ⁊ boc oñdit cū dr.

q̄. Qui.n. est vnū ꝓnomē qđ̄ solet factū aliq̄d̄ sequēs notare ⁊ significare. vt dicū est. vtpote cū dicit. Qui viuit in eternū creauit oīa simul Ecci.xviij. ⁊ in ꝑs. Qui habitas in celis miserere nobis. Et Prouerb.xij. Qui opat̄ terrā suā saturabit panib⁹ ⁊c. Et ideo dico q̄ q̄q̄ deus q̄ esse dī in hoc operatiua ipsi⁹ potentia designat. Vñ ipe est. Qui

Sanctificat. Saluificat. Iustificat. Letificat.

Est em̄ sanctificatio deuotoꝝ ipos constitutes in felicitate Leui.xx. Ego dns̄ q̄ sanctifico vos. Est etiā saluificatio seu liberatio depssoꝝ ipsos eripies ab aduersitate Esa.lxiij. Ego q̄ loq̄r iusticiaꝝ ⁊ q̄ ꝓpugnator sum ad saluandū. Est etiā iustificatio pcātoꝝ ipsos mūdificans ab iniq̄tate Esa.xliij. Ego sum ego suꝫ ipse q̄ delco iniq̄tates tuas ꝓpter me. Est insup letificatio miseroꝝ ipos tutificās a captiuitate: ⁊ iō ists est q̄ dicit in ꝑs. Ego em̄ sum dns̄ deus tu⁹ q̄ edu. te de ter. egyp. dilata os tuū ⁊ implebo illud. Sic ḡ dico q̄ ego referē ad deū q̄tuꝫ ad potētiā sue sublimitatis. Qui iniq̄t. Vide. j. de q̄ in titu. suo in lra. Q. De iuq̄ dico. q̄ ego pōt referri ad deū q̄tū ad clemētiā sue bonitatis. qđ̄ oñdit̄ cū dī. Sum. Sū.n. vt dictū est. verbū substātiuū ē signat.n. sba. sba aūt accidētia sustētat. Sic in xpo diuinitas būanitatē suſtinet atq̄ portat ipāmq̄ in ꝓsona filij ꝓsonat ⁊ limitat: ⁊ ei⁹ dependētiā determinat atq̄ sedat. Vñ ipse est q̄ dicit illud Act̄.ix. Ego sum Jesus nazaren⁹. Ego iniq̄t sum. Ecce quō diuinitas ꝟstat būane nature. Jhs iniq̄t. i. saluator: ecce quō obuiat būane iacture. Nazaren⁹ iniq̄t. i. floꝛid⁹. Ecce quō portat flores scitat̄ pure. Et aduerte q̄ iste ego. s. xp̄s. d̄ seipō būanato ⁊ icarnato pōt ⁊ poterat dicē q̄ sequūt. vicꝫ. Ego sum

Procurator supne deitatis.
Predicator ⁊ nūcius veritatis.
Mdicator ⁊ regula pauptatis.
Cōsultor magne sagacitatis.
Cōsectator care fraternitatis.
Impator grādis sublimitatis.
Famulator grandis būlitatis.
Illustrator oīs obscuritatis.
Cosolator tristis aduersitatis.
Conseruator iugis sedulitatis.
Expiator oīus iniq̄tatis.
Castigator dure seueritatis.
Suscitator oīus mortalitatis.
Gubernator grādis auctoritat̄.
Erogator dulcis benignitatis.
Attestator vere fidelitatis.
Triūpbator inuicte potestatis.
Contēplator excelse dignitatis.
Premiator immense largitatis.
Dominator ꝑclare maiestatis.

Ecce ḡ quot modis in scriptura xp̄us dī ego. Iste em̄ supne vitatis fuit ꝓcurator. Q ꝑe. n. ꝓcessit ⁊ ab ipso fuit legat⁹ ⁊ ꝓcurator in mūdū miss⁹ dī. Ecci.xxiiij Ego ex ore altissimi ꝓ dñ. ⁊ Joh.vij. dī. Ego scio ex⁹ q̄ ab ipso sum. ⁊ ipe me misit. Jtē iste eterne vitatis fuit ꝑdicator. vñ ipe dic Joh. xiiij. Ego suꝫ via. veritas ⁊ vita. ⁊ Joh.xviij Ego in hoc natus sum ⁊ ad hoc veni vt testimoniū ꝓbibeaꝫ vitati. vel etiā ipse būane ruditat̄ fuit informator. vñ ipse dicit Esa.xlviij. Ego dns̄ docens te vtilia. Jtē iste egene pauptatis fuit freq̄ntator: q⁹. s. q̄diu xp̄s vixit. fuit paup ꝑs. Paup sum ego ⁊ in laboꝛib⁹ a iuuētute mea. Jtē iste magne sagacitatis fuit ꝟsultator Prouer. viij. Ego sapiētia habito in ꝟsilio. Jtē iste care firmitatis fuit ꝓfectator Prouer. viij. Ego diligentes me diligo. ⁊ Cañ. vj. Ego dilecto meo ⁊ dilect⁹ me⁹ mihi. Jtē iste grādis sublimitat̄ fuit impator Eccs. j. Ego eccliastes fui rex israel. Jtem iste grādis būlitatis fuit famulator. Jste em̄ dicebat Lu.xxij. Ego in medio vīm sum sicut q̄ ministrat. Jtē iste ois obscuritatis fuit illustrator. Vñ ipse dicit Ecc̄.xxiiij. Ego feci in celis vt oriret lumē indeficiēs: q⁹. s. ab ipso reuelata ē lux fidei ⁊ scripture: ⁊ patefacta rerū obscuritas q̄ latebat. vñ ipse dicebat Joh.viij. Ego sum lux mūdi. ⁊ Joh.xij. Ego lux in mundū veni. Jtē iste ois aduersitatis fuit ꝟsolator Vñ ipse dicit se cē vitem ⁊ vineā: q⁹ vinū letificat cor hois Joh.xv. Ego sum vitis vera. ⁊ Ecc̄.xxiiij. Ego q̄si terebinthus. ego q̄si vitis. Vñ etiā ipe dicit Lu.xxiiij. Ego sum nolite timere. Jtē iste magne sedulitatis fuit ꝟseruator. Valde em̄ diligēs ē ⁊ fuit ad aiam ⁊ eccl̄iam ꝟseruādā. Vñ de vinea virit ipe Esa.xxvij. Ego dns̄ q̄ seruo eā: sequit̄. Nocte ⁊ die seruo eā. Jtē iste oīus iniq̄tat̄ fuit expiator. Vñ iste est q̄ dicit Ezec.xxxvij. Ego dns̄ sanctificator israel. Jtē iste dure seueritat̄ fuit castigator. Acriter em̄. repbēdebat peccātes. sicut legit Mat.xxj. ⁊ Joh.ij. Vbi fecit flagellū ad vēdētes ejciendū de tēplo. Vñ ipse est q̄ dicit Eze.xxix Ecce ego ad te pharao rex egypti ⁊c. ⁊ Eze.xxvj. Ecce ego sup̄ te tyre ⁊c. Bonos etiā q̄q̄ castigat ⁊ tribuat ne deficiāt quā: q⁹ ipe est q̄ dicit Apoc.iij. Ego qs amo. arguo ⁊ castigo. Jtē ista nre mortalitatis est ⁊ erit suscitator: q⁹. s. iste suscitabit in iudicio mortuos coꝛpaliter: nūc vo cotidie ipe p gr̄am suscitat mortuos spūaliter. s. pcātores. vñ ipse dicit Joh.xj. Ego sum resurrectio ⁊ vita. q̄ credit in me etiā si mortu⁹ fuerit viuet. Jtē iste grādis auctis fuit gubernator Pastor em̄ erat ⁊ greges fidelium pascebat ⁊ gubernabat Joh.x. Ego sum pastor bon⁹. Jtē iste dulcis benignitatis fuit erogator. Libēter em̄ paupib⁹ būfaciebat: ⁊ alios pauperib⁹ būfacere mādabat. vñ ipe dicit Jo.vj. Ego suꝫ panis viuus ⁊ ego sum panis vite. sup: ad alios nutriendu. ⁊ Osee.xj. dī. Ego q̄si nutricius effraym. Jtē iste magne fidelitatis fuit attestator. Vñ ipe dicit Mic̄.xxix. Ego suꝫ iudex ⁊ testis. ⁊ Joh.viij. Si ego testimoniū pbibeo veritati testimoniū meū verū est. Jtē iste inuicte ptātis fuit triumphator. Vñ ipe ē qui dicit. Cōfidite. ego sum q̄ vici mūdū Joh.xvj. Jtē iste excelse ciuitatis fuit speculator seu cōtēplator Ecc̄.xxiiij. Ego in altissimis habito: ⁊ thron⁹ meus in colūna nubis. Jtē imēse largitatis fuit p̄miator: q⁹. s. ꝑmia vite eterne dat iustis: sic ipe dicit Joh.x. Ego cognosco oues meas: ⁊ sequūt̄ me. ⁊ ego vitā eternā do eis. Jtē p̄clare maiestatis ē dñator. Vñ ipse est q̄ dicit Apoc̄.xvij. Ego sum gen⁹ ⁊ radix dauid. stella splēdida et matutina. Et si vis dic q̄ iste dī ego. q⁹ p̄cedit alios antiq̄tate ⁊ eternitate. q⁹. s. ipe ē q̄ dic Jo.viij. Ante q̄ abraā fieret ego suꝫ Dicit̄ gen⁹ ⁊ radix: q⁹ ipse influit alijs bonitate ⁊ pietate. Genus em̄ cōicat se spēb⁹: ⁊ radix influit i ramos. Dī dauid. i. vultu desiderabilis: q⁹ iste p̄cessit alios ꝙuersatōnis pulcritudine ⁊ honestate. Dī stella splēdida ⁊ matutina. q⁹ oēs alios p̄cedebat. scietia. claritate ⁊ sublimitate. Ptz ergo q̄ ego p̄dicator de deo ⁊ q̄tum ad suā būanitatē q̄ se p̄ntauit nobis ꝓficue. Sum iniq̄t. Et q̄tum ad suā auētē q̄ se repntat agens assidue. Qui iniq̄t. Et q̄tuꝫ ad suā diuinitatē q̄ sp extitit durās ꝓpetue. Ego sum iniq̄t. Bene ḡ dicit. Ego sum q̄ sum. Ptz ḡ q̄ ego pōt dici de summo creatore. s. de deo. Et hoc ē p̄mū p̄ncipale. Scdo dico. q̄ ego pōt dia ⁊ p̄dicari. de iusto viatore. Justus em̄ dicit̄. Ego: q⁹ sicut dictū est ego est p̄me ꝓsone. ⁊ verbo p̄me ꝓsone cōiungit̄. noiatiui casus ē. nūeri singularis. Pronomen ē qđ̄ .s. ꝓ noie ponit̄. oīus generis est: ⁊ sp signat ꝓsonā illi⁹ q̄ loquit̄. sicut. s. de deo declarau. Jste em̄. s. iustus viator dz esse p̄me ꝓsone: q⁹ alios dz p̄cedere. s. bona opa inchoādo ⁊ anticipādo. Vñ illud Apoc̄. j. Ego p̄m⁹. ⁊ Esa.xlv. Ego ante te ibo. Prime ꝓsone dz pūgi: q⁹. s. p̄mioꝛibus. i. deo ⁊ sctis ⁊ melioꝛib⁹ se dz iūgere. ipoꝝ bonos moꝛes imitādo ⁊ societatē sectando. Vñ iste bonis ꝓsonis dz dicere illud Math̄. vl. Ego aūt vobiscū suꝫ oībus dieb⁹ vsq̄ ad ꝓsummationē seculi. Noiatiui casus dz esse. s. bonū nomē ⁊ famā babēdo ⁊ vēdicādo Ecc̄.xlj. Curā habe de bono noie. Numeri singularis dz esse. s. alios in vtutib⁹ singulariter excellēdo. vel societatē alioꝝ fugiēdo ⁊ solitarie. ⁊ singulariter habitādo ꝑs. Singulariter sum ego donec trāseā: p. nomen debet esse: q⁹. s. p alijs se debet ponere opponere ⁊ exponere ipos adiuuando ⁊ defendēdo. ⁊ p eis orādo et supplicādo Luc̄.xxij. Ego rogaui p te vt nō deficiat fides tua. ⁊ iij. Reg. ij. optime loquit̄. Ego loq̄r pro te regi. Dis generis debet esse. s. oībus subueniēdo ⁊ se oīb⁹ ꝓformando. j. Cor. ix. Oibus oia factus suꝫ. sequit̄. Ego aūt sic curro. De seipso aūt libēter loquit̄. s. se repbendendo: ⁊ ꝓpriā fragilitatē recolēdo: ⁊ etiā bona sua vt sit exēplū alijs recitādo dicēs. s. illud Joh.viij. Ego testimoniū pbibeo d̄ me ipso. Et aduerte si vis. q⁹ p ego pōt p̄dicare ⁊ dicere. Sue

Nature fragilitatem.
Fortune sterilitatem.
Miserie calamitatem.
Precedētis culpe iniq̄tatē
Penitentie penalitatem.
Abstinentie austeritatē.
Clementie benignitatē.
Patientie stabilitatem.
Efficacie fecunditatem.

Jtē si sibi dicat̄ ⁊ ab eo q̄ratur. Quis es tu? q̄tū ad naturę fragilitatē. Rñdet Sapiēn. vij. Sum q̄dez ego bō mortalis. filius hoīs et ex genere terreno illius qui ꝓmo factus ē. Jtez q̄s es tu? q̄tū ad fortune tenuitatem seu sterilitatez. Rñdet illud

Item dico q ipe pōt p̄dicare p ego.
Doctrine amplitudinem.
Mundicie pulcritudinem.
Justicie rectitudinem.
Fiducie certitudinem
Charitatis vicissitudinem.
Humilitatis bassitudinem.
Sublimitatis celsitudinem.
Orationis fortitudinem.
Devotionis quietudinem.
Prelatōis statū seu subditor̄ multitudinē
Finalis mortalitatis mestitudinem.
Presentis aduersitatis magnitudinem.
Future felicitatis plenitudinem.

ps. Paup sū ego t in labo rib⁹ a iuuētu te mea. Item qs es tu. q̄ tū ad miserie calamitatez. Rñ. illud ps. Ego sum vermis t nō hō. obprobrium hoim t abiectio plebis. Item quid fu, isti. q̄tum ad p̄cedētis culpe quersitatē. Rdet cuz dō. ij. Reg. xxiiij. Ego sum q̄ peccaui. ego q̄ iniq̄e egi. t cuz ap̄lo Ro. vij. Ego carnalis sum venūdat⁹ sub pctō. Item q̄d fecisti q̄tū ad pnie penalitatē. Rñdet illud ps. Ego aūt cum mihi molesti essent induebar cilicio. Item q̄d facis q̄tum ad abstinētie austeritatē. Rñdet illud Thob. xij. Ego inuisibili cibo t potu vtor. Item q̄lis es tu. q̄tū ad clemētie dulcedinē t pietatē. Rñdet in ps. Ego q̄si oliua fructificaui in domo dei. Item q̄lis es tu q̄tū ad patie stabilitatē. Rñdet illō ps. Ego aūt in flagella paratus sum. Item q̄d feasti q̄tum ad operū efficacie fecūditatē. Rñdet. Eccl. xxiiij. Ego q̄si vitis fructificaui suauitatē odoris: t flores mei fructus honor. t honestatis t gfe. Si vo vltra ꝓcedendo q̄rat q̄d fecerit q̄tū ad doctrie amplitudinē. Rñdet. Eccl. xxiij. Ego sapientia effudi flumina. t ibidē. Ego q̄si trames aque immense defluo. Ego q̄si fluui⁹ dixi. dixi. Rigabo hortū plantationū mearū. Item si querat q̄lis sit q̄tū ad mundicie seu castimonie pulcritudinē. Rñdit illud Can. ij. Ego flos cāpi t lilium conuallium. Item si q̄rat q̄lis est q̄tū ad iusticie rectitudinē. Rñdit illud Esa. lxij. Ego q̄ loq̄r iusticiā. Item si querit q̄lis sit q̄tū ad fiducie certitudinē. Rñdet illud ps. Ego aūt in dño sperani: exultabo t letabor in misericordia. Item si q̄rit. q̄lis est q̄tū ad charitatis vicissitudinē. Rñdet illō p̄dictum Prouer. viij. Ego diligētes me diligo. Item si querit q̄lis est q̄tū ad humilitatis bassitudinē. Rñdet illō ps. Ego vo egen⁹ t paup sum. t illud. Ego ser⁹ tu⁹ t fili⁹ ancille tue. t̄. Ego aūt humiliatus sum nimis. Justus. n. libēt⁹ allegat illud qđ ptinet ad hūilitatē. Exēplo Amos ꝓphete q̄ dicebat Amos. vij. Non sum ꝓpheta: nec sum filius ꝓphete: sed armētarius ego sum vellicās sicomoros. Item si querit q̄lis est q̄tū ad ꝓtemplatōis celsitudinē. Rñdet illud p̄dictū Eccl. xxiiij. Ego in altissimis habito. Item si q̄ritur q̄lis fuit q̄tum ad oronis fortitudinē. Rñdet illud ps. Ego aūt orabā. Et illud. Ego clamaui t exaudisti me. Item si querit q̄lis est q̄tū ad deuotiōis q̄etudinē. Rñdet illud Cant. v. Ego dormio t cor meū vigilat. Item si querit q̄lis est q̄tū ad p̄latōis statū seu q̄tū ad subditor̄ multitudinē Rñdet illud p̄dictū Joh. x. Ego sum pastor bon⁹. t cognosco oues meas t cognoscūt me mee. Item si querit q̄lis est q̄tus ad mortis mestitudinē. Rñdet illud. ij. Thi. iiij. Ego enī iam delebor: t tēpus mee resolutōis instat. Et illud. iij. Reg. ij. Ecce ego ingredior viam vniuerse carnis. Item si querit q̄lis est q̄tum ad oīnis ꝓfectōis sanctitudinē. Respōdet illud p̄dictum Apoc. xxij. Ego sum genus et radix dauid. stella splēdida t matutina. Vide eā expositā t diuisam. j. de stella. Item si querit q̄lis sperat esse q̄tus ad eterne glorie t saluationis plenitudinē. Rñdet dirigēdo verba sua ipi deo. t dicit illud ps. Ego aūt i iusticia apparebo in ꝓspectu tuo. satiabor cuz apparuerit glia tua. Ecce ē quō istud vocabulū. ego cōprehēdere pōt oēs vtutes t opa virtuosa. Patet ergo quomodo ego potest intelligi de quolibet viro iusto. Et etiam si vis applicare ad beatam virginē Mariā. die q̄ per ego potest intelligi t p̄dicari. Sue

Puritatis. candescens flosculus.
Pietatis frondescens ortulus.
Charitatis ardescēs lectulus.
Habertatis ꝓcrescēs riuulus.
Dignitatis splēdescens titulus.

De sua puritate pōt dicere illud predictū. Ego flos cāpi t̄. De sua pietate pōt ipa dicere illud p̄dictū. Ego aūt sicut oliua t̄. De charitate vo sua pōt dicere ipa illud predictū Can. ij. Ego dilecto meo t̄. De vbertate vo sua potuit dicere illud predictū. Ego q̄si vitis fructificaui t̄. De dignitate vo t finali felicitate pō dicere illud p̄dictus. Ego sum genus t radix t̄. Dici pōt igit ego. de iusto viatore: t etiā d̄ celi possessore. qđ est secundū. Tertio dico q ego pōt dici de quolibet pctōre. Peccatores enī volunt esse ꝓme ꝓsone alios precedēdo per ꝓlationē t dignitēm. primis ꝓnis volunt ꝓiungi p magnor̄ seruicia t associationē: t per suam ꝓsumptuosam reputationē. Omnis gēneris sunt p variationem t adulationem. nominatiui casus volunt esse per suc fame t nois inanē diuulgationem. Singularis etiā numeri volunt esse p singularē p̄dilectōez: t p alienę vite ptēmptū abbominationē t p̄sumptionē. Semper etiā de ipsis loqui gestiunt p iactantiam t elationem. Et breuit notare potes q pctōr dī. ego. ꝓpē mlta. vicz. Quia

Auaricie fame cruciat.
Violentie dente effrenat.
Immūdicie fece maculat.
Presumptōis verbis efferat.
Obstinatōis dausura durat.
Desperatōis timore turbat.
Tribulatōis carcere ligat.

Dico igitur q peccator̄ denotat p ego: quia cruciat auaricie fame: t ideo ipse cōpatur cani qui semp famescit: t filio ꝓdigo q̄ dure languescit. Vñ iste pōt dicere cum Golia. Mūq̄d canis sum ego: quia tu venis ad me cū baculo. j. Reg. xvij. Et cum filio ꝓdigo Luc. xv. Quanti mercēnarij in domo patris mei abundant panibus: ego autē fame hic pereo. Quia reuera bonis sufficit qđ habēt t sic abundāt. Malis aūt nihil sufficit: t sic esuriūt t mēdicāt. Item pctōr dicit ego: q̄ effrenat violētie dente. Similis. s. illi roboam q̄ superbe loquēs populo dicebat. ij. Paral. x. Pater me⁹ cecidit vos flagellis: ego aūt cedam vos scorpionibus. Item q̄ maculat immūdicie fece. s. carnalitate t luxuria. dicere potest illud p̄dictū ps. Ego aūt sum vermis t nō homo. Et illud p̄dictum Roma. vij. Ego autē carnalis sum. Item dico q iste pōt significari p ego: quia efferat p ꝓsumptionē. videt enī sibi q ꝓpetuo nō deficat ꝓspitas status sui. Unde iste est qui dicit illud ps. Ego dixi in abundantia mea non mouebor in eternū. Item q̄ indurat p obstinationē. Peccator enī induratus in malicia non vult audire vel dicere quicq̄d boni ps. Ego aūt tanq̄ surdus non audiebam t̄. Item q̄ ꝓturbat p desperatiōem. Videt enī peccatori q ꝓpetuo non pōt venia adipisci. Vñ iste dicit dño illud ps. Ego dixi in excessu mētis mee ꝓiectus sum a facie oculorū tuor̄. Item quia carcerat. s. in inferno p eternā tribulationē. Vñ talis ego pōt dici illud Esa. xxxviij. Ego dixi in dimidio dierū meor̄ vadā ad portas inferi. Et illud Job. vij. Nunq̄d mare sum ego aut cetus. q̄ circūdedisti me carcere. Patet igit quomodo ego pōt referri ad impium. ad iustum t ad deum. De alijs aūt nihil amplius volo notare: quia possunt sub precedētibus contineri. Sufficit igitur de ego.

Egredi. Egressus. Nota q egredi idē est qđ d̄ aliquo loco discedere vel exire: vel ad aliū locum ꝓcedere t abire. Vñ ꝓprie. egredi signat de termino a quo. ire ad terminum ad quem. Et ideo sicut est dare bonū locum t malum. vicio, sum t virtuosum. Sic ꝓculdubio possumus distinguere. egressum t exitum. vtilem t inutilem. cōmendabilem t detestabilem. meritoriū t damnatoriū. Egressus ergo cōmendabilis potest de creatore t de creaturis intelligi. Et breuiter dico q duplex est egressus. diuinus. scz t humanus.

Est ergo egressus domini seu diuinus. Sicut enī video q egredit a sole radius. egredit a fonte fluuius. egreditur a domo nuncius. egredit de bello saucius. Sic vere diuersimode egredit diuinus filius a patre. per eternam generationem. A matre per humanam ꝓpagationem. A celo per temporalem incarnationē. A mūdo per corpalem mortē t passionē. Egressus est ergo dei filius a patre p generationē eternā Joh. xvj. Exiui a patre t veni in mūdū. Et Michee. v. Egressus ei⁹ a diebus eternitatis: t iste est egressus radij ab ipsius solis suba. Ab ipo enī ptinue egredit t manat: t tū cū ipo ꝓpetuo indiuisibiliter manet t durat. Sic filius a pie exit: t in pie semp est t fuit Joh. xiiij. Ego in pie t pater in me. Iste est ē egressus a pie p generationē eternā. Item dico q est egressus a matre p ꝓpagationē humanā: t ista fuit in die natiuitatis qñ ipse exū

pit de vtero mris in mundū. De q̄ Joel.ij. Egrediat̄ sponsus de cubili suo. Et Esa.xl. Egredietur virga de radice yesse Et iste egressus est sicut egressus floris a stipite. q̄ sine ei⁹ corruptione foris exit Esa.xxvj. Egredietur dñs de celo sctō suo. Jtē dico q̄ egressus ē de celo p incarnatōez tpalē. Vñ in ps. A summo celo egressio ei⁹. Jtē egressus ē a mūdo p passionē corpalē. vñ Job.xxj. Exiui a pte et veni in mūdū iterū relinquo mūdū et vado ad patrē. Et iste egressus fuit sicut hospitis q̄ exit de hospitio vt scz ad ppriū domicilium reuertat̄. dicens cum Jacob Gene.xxxij. In baculo meo transiui iordanem nunc. cum duabus turmis regredior. Xps em̄ in crucis baculo iordanē nostre mortalitatis trāsiuit: et cū duab⁹ turmis. i. corpe et ania ad pūs gremiū ē regressus. Et si vis nota q̄ xps est egressus in mūdū. Ad

Refrigerandū benigniter.
Illuminandū mentaliter.
Saluificandū vtiliter.
Affligendum seueriter.
Eruciendū subtiliter.
Miserandum dulciter.
Regendum sagaciter.

Egressus est dico ad nos benigniter refrigerādū. qđ. s. fecit in baptismi institutiōe. vel gre infusiōe Joelis.ij. Fons de domo domini egredietur ad irrigādum torrentē spinarū. Jtē ad nos spūaliter illuminandū Gen.xix. Sol egressus ē sup terrā. et loth ingressus est segor. Jtē ad nos vtiliter saluificādū. Abacuc.iij. Egressus es in salutē ppli tui. in salutē cum xpō tuo. Jtē ad se. p nobis corpaliter affligendus. p passionē. s. et mortē. Jesus egressus est trās torrentē cedron. s. ad locū vbi a iuda tradi. a iudeis capi. ad pilatū ad pbra. ad flagella et ad mortē se trahi pscisuit Job.xviij. vt. s. Jtē ad nos subtiliter eruciendū Marc.j. Egressus Jhs cepit pdicare. Jtē ad nos dulciter et misericorditer miserandū Lu.xxij. Egressus Jesus ibat in montē oliuaz. Oliua em̄ pietatē signat. veniā et dulcorē. Jtē ad nos sagaciter regēdū et gubernādū Gene.xlix. Jnde pastor egressus est lapis israel. Jste est ergo egressus dñicus. Est etiā egressus humanⁿ⁹: et iste pculdubio multiplex est vicz. Virtuosus. vicios⁹. laborios⁹ dolorosus. formidolosus. luctuosus et gloriosus. Primus q̄ est egressus seu exit⁹ virtuosus: et iste est qñ bō exit a vicijs et pcedit ad virtutes. Sicut em̄ vapor ab inferioribus egredit: et sursuz in celestib⁹ inalterat̄. Sic vere nos debem⁹ ab inferioribus bonis et oblectamēt⁹. nec nō a pctis et vitijs egredi discedere: et sursum ad bona spūalia et virtualia nos transferre. Jsta videt̄ fecisse abraā Gen.xij. Egredere de terra tua. et de cognatiōe tua. et veni in terram quā mōstrauero tibi. Jn q̄bus vbis oñdunt̄ duo. a q̄bus est mihi egressus et exitus inchoādus. et duo ad q̄ est terminādus et ordinādus. Egredi em̄ debem⁹ ab infectiōe cupiditatis: ideo dr egredere de terra. Ab affectiōe carnalitat̄: iō dicit̄. egredere de cognitiōe tua: et domo pūs. Quorsuz q̄. ad ppinquitatē charitatiuā: iō dicit̄ veni. i. appropinq̄ te. Quorsum? ad serenitatē pteplatiuā: ideo dr in terrā quaz ego mōstrauero tibi. Egrediamur q̄ a terrenoz cupiditate. Egredere ingt de terra tua. Terra em̄ nostra ē mūdus a qua pcerto tūc tpis egredimur: cū terrenas cupiditates et bona tpalia detestamur. Serpētes em̄ duz de terra egrediunt̄. visum quē pre obscuritate amiserāt. respiciēdo solē recupare dicunt̄. vt dicit Jsid. Hyrundines aūt et cyconie terrā ppriā in hyeme exeūt et dimittūt. et in remotis ptib⁹ pascua sibi querūt. Jn q̄bus pculdubio nra vocet̄ infirmitas. q̄ terrā ppriā. s. mundū et mūdanas cupiditates debemus q̄tum ad effectū exire: et relinq̄re. et ad solem iusticie xpm p deuotionē nos quertere: et ad terrā remotissimā. s. ad paradisum p affectū et desiderū nos trāsferre. vñ Gen. .ij. Fons descēdebat de terra. Sequit̄. Fluui⁹ egrediebat̄ de loco voluptatis. Terra em̄ et locus voluptatis dr mundus iste. a quo pcerto q̄tum ad effectū egrediunt̄ q̄ fontes p puritatē: fluuij p pietatē: nūcupari merēt̄. Dr vtiq̄ est ptra multos q̄ sunt immixti et inuoluti in affectib⁹ terrenis. q̄ exinde egredi ppetuo nunq̄ q̄rūt. Jsti sunt siles cuidā ape false q̄ dicit̄ labion. q̄ sm Plinij qñ pōt intrare alueare tāto ardore in mel infigit̄ vt comedat q̄ amplius egredi nō pōt: sed ab apib⁹ ibi inuenit̄ a q̄bus necatur et occidit̄. Et siles etiā sunt muscis q̄ in telis aranearū duz incautevolitāt circa ipas taliter se inuoluūt q̄ exinde amplius egredi nequeūt: imo qñ ibi ab aranеis capte inueniuntur. capiunt̄ et occidunt̄. Reuera charissimi sic accidit multis pctōrib⁹ bui⁹ mūdi: q: vere tāto impetu et appetitu. tāta affectiōe et delectatione. tāincaute et tāindiscrete in melle voluptatū carnaliū. et in rbem cupiditatuz tpaliū se infigūt. immergūt et inuoluūt p luxuriā et auariciā. q̄ exinde nō pnt amplⁱ⁹ resilire. Sicut pz de luxuriosis et auaris induratis et obstinatis: q̄ nunq̄ exinde q̄runt exire. immo vsq; ad mortē pseuerātes ibidē captiz irretiti istis criminibus ab araneis. i. a dmonib⁹ inueniunt̄: et pena ppetua i inferno feriunt̄. De q̄ Matb.v. Amē dico tibi. nō exibis inde. Vñ isti pnt dicere illud. iij. Reg. ij. Nō egrediar sed hic moriar. Nō sic q̄ charissimi q̄ egrediamur a terrenoz cupiditate. De terra ingt tua dicere. l. Recedite de medio babylonis: et de terra chaldeoruz egredimini. Et Hiere. l. Mur⁹ babylonis corruet. egredimini de medio eius pple meus. vt saluet vnusq̄sq; aiam suā. Et notabis si vis q̄ nos debemus egredi de mūdo et etiam de oñi mundana quersatione et delicto. Egredere ergo de mundo sicut.

De Solacio delicioso.
Officio laborioso.
Consortio pniciosо.
Incendio piculoso.

Jgit̄ egrediendū est a mundo: q̄a inficit voluptatib⁹. Vñ illō Gen. .ij. Fluui⁹ egrediebat̄ de loco voluptatis. Et ideo angelus monet loth q̄ egrediat̄ de sodomis: qz. s. p carnis imundiciā erat locus infect⁹ Gen.xix. Surgite et egredimini de loco isto. qz delebit dñs ciuitatē istā. Jtē qz affligit. aduersitatibus. Mundus. n. est egypt⁹ in q̄ filij isrl diuersis aduersitatib⁹ sunt afflicti. Et iō inde egressi fuerūt Exo.xij. Egressus est exercit⁹ dñi de terra egypti. Jtē qz pungit malis boibus. Jbi em̄ sunt male societates. q̄ merito sunt fugiende Esa. .xlviij. Egredimini a babylone. i. mundo. qz vt dr Esa.xiij. ibi habitant dracones. strutiones. pilosi. vlule. syrene ꝛc. p q̄ q̄ alia pctōres varijs polluti crimib⁹ designant̄. quoz⁹ society ē abhorrēda: qz cū querso querteris Pō. Jtē quia succēdit cupiditatib⁹. Vñ mūdus ē sicut fornax babylonica a q̄ pueri sancti illesi egressi fuerunt Dañ.iij. Sydrach. misach et abdenago egredimini et venite. Sequit̄. Qz statim egressi sunt de medio ignis. A mūdo ergo debem⁹ mētaliter egredi et cū cordialit̄ detestari Gen.xxxj. Surge et egredere de terra hac. Egrediēdū q̄ est a terrenoz cupiditate.

Jtē egrediamur ab amicoruū carnalitate. A carnali em̄ affectiōe. et a nimia parentū nroz dilectiōe debem⁹ discedere et egredi. qđ oñdit̄ cū dr. De cognatiōe tua et de domo pūs tui. qz. s. cognatoz et parētū dz a nobis affectio et carnalitas vilipēdi: et de b comendat̄ aaron Deut̄.xxiij. de q̄ dicit̄ ibidē. Qui dixerit pri suo et mri sue nescio vos. et fratrib⁹ suis ignoro vos. et nescierūt filios suos. bn̄ custodierūt eloquiū tuū. Sicut em̄ aqla nō curat de pprijs filijs. et maxime de illis q̄ aptis oculis sine lachrymatiōe solem respicere neq̄unt. imo sm Aresto. tales pfuevit de nido pro pio eijcere: et sicut alienos dimittere: et de eis penit⁹ non curare. Sic vere maxie nos plati et clerici de nris carnalibus filijs. i. nepotib⁹ et cognatis nō nimis debem⁹ p affectionē curare. Sed de nido cordialis affectiōis ipos expellere et fugare. nisi ita forte pfecte fuerint et pfecti. q̄ solem xpm p ptēplationē possint respicere et videre. tales em̄ solos de cognatis et psanguineis nobis in nido cordialis affect⁹ retinere debem⁹: et ipos pmouere et fouere. De alijs vbo imperfectis et insufficientibus non curare. Egredere q̄ de cognatiōe tua et de domo pūs tui. Pō. Obliuiscere pplm tuū et domū pūs tui: et pcupiscet rex decorē tuū. Dr pch. dolor est cōtra multos tā clericos q̄ platos. q̄ ad pfangulneos carnales taliter afficiunt̄. q̄ ptra deū et iusticiā illos tā ignorātes q̄ imperfectos pmouere nitunt̄. Jsti sunt sicut pellicanus q̄ p salute filioz mortis piculo se exponit. Sic reuera multi sunt qui p carnalib⁹ filijs et cognatis di tandis. nō timēt multas iniusticias cōmittere: et se mortis eterne periculis obligare. Jsti possunt figurari Apoc.xiij. vbi dicit̄. q̄ ipse vidit supra montē syon agnū stantē. et in conspectu eius q̄dragintaquatuor milia habentiū nomen eius et nomen patris eius scriptū in frontibus suis. Mōs em̄ syon signat statuz ecclesie et prelationis. De isto em̄ dr Esa.ij. Venite ascēdam⁹ ad montē dñi. Sed pcerto charissimi multotiens accidit. q̄ agni. i. simplices et ignorātes in isto mōte pficiunt̄. et ad plationis apicē pmouent̄. Ju-

ꝓ illud Esaie.iij. Dabo pueros ꝓncipes eoꝝ: ⁊ effeminati dominabunt eis. Quid vltra? ꝓcerto statim q̄ tales indigni ⁊ iniusticiates sunt ꝓmoti. ipsi ꝓculdubio nūq̄ cessabunt quousq̄ in ꝓspectu suo in ꝓsa. i. ecclia. in p̄bēdis ⁊ dignitatib⁹ officijs ⁊ bñficijs ecclie sue fecerint venire ⁊ stare q̄dragintaq̄tuor milia. i. q̄plures poterūt de illis q̄ portant nomē suū ⁊ ꝓs sui. i. de ꝓpijs parentib⁹ ⁊ cognatis. cōpatrioas. familiarib⁹ atq̄ not̄. Isti g̃ nō egrediunt de domo ꝓs ⁊ carnalū parētu affectoe. Exo. xij. Nullus vim egrediat ostiū dom⁹ sue. Nō sic charissimi nō. g̃ egrediamur ab amicoꝝ carnalitate. Vñ illud Joelis.ij. Egrediat sponsus de cubili suo. i. de affectiōe carnali. Isti sunt g̃ duo termini a q̄bus ē egrediendū. s. Carnalis affectio ⁊ talis possessio

Sed adhuc dico q̄ sunt alij duo termini ad q̄s ē gradiē dū. Et isti sunt sicut dictū ē ꝓpinq̄tas charitatiua. Et leuitas ꝓtēplatiua. Dico g̃ q̄ egredi debem⁹ ad amoꝛē charitatis. qđ oñdit cū dr. Veni. Venire em̄ idē est qđ appꝛopinquare. ⁊ de loco remoto egredi ⁊ exire: ⁊ ad locū ꝓpinquū se trabere. Cant̄.ij. Surge amica mea ⁊ veni. Surge dico de loco in q̄ stas egrediendo. veni etiā ad dēū p amoꝛē appꝛopinquādo. Egrediamur ergo ad amplexū charitatiuū Murena em̄ serpentis sibilo euocata de fluuio egredit. et ad amplexū serpētis venit ⁊ attrahit: ⁊ sic a serpēte ꝓcipit ⁊ imꝓgnat. Sic vere charissimi ad sibilū ⁊ euocationē dei (q̄ Nume.xxj. p eneū serpentē figurat) de fluuio mundane ꝓsperitatis ⁊ voluptat⁹ debem⁹ egredi ⁊ exire ⁊ ad xp̄m p charitatē nos trabere ⁊ venire: ⁊ sic ab ipso poterim⁹ p gr̄az imꝓgnari: ⁊ p bona opa fecūdari. Isto etiā mō egressa mulier chananea a finib⁹ tyri ⁊ sydonis accessit ad dñm ⁊ curationē filie sue p̄cib⁹ impetrauit. Tyrus.n. angustia interp̄tat. Sydon vo venatio dicit. q̄ vtiq̄ pctm̄ ⁊ mundum designat. vbi ⁊ angustia tribulationū: ⁊ venatio tēptationum inuenit. Unde cum homo egredit: ⁊ ad xp̄m per charitatem accedit. curationem filie sue. id est. anime impetrat ⁊ acquirit. Notabis aūt si vis q̄ iustus debet ad deum venire ⁊ egredi ad plura bona opa facienda: vicz.

Plorandum luctuoso fluxu.	De luctu ꝓtritōis dicit
Orandum clamoroso pulsu.	Matth̄.xvj. Qr petrus
Pugnandū virtuoso nixu.	postq̄ negauit dominū.
Consolandū amoroso rixu.	egress⁹ foras fleuit amare.
Meditandū timoroso passu.	De clamore oꝛonis
Increpandū rigoroso iussu.	dr Exod̄.x. Qr egressus

moyses de ꝓspectu pharaonis oꝛauit dñm. De pugna vo bone resistētie ⁊ vtuose opatōis dr Exo.xvij. Egressus pugna p amalech. De dulcore ꝓsolatōis dr Esa.vj. Egredere in occursum Achaz ⁊ dices ei. Noli timere. De timore meditatōis dr Gen̄.xxiiij. Qr ysaac fuerat egressus ad meditandū in agro. De rigore aūt punitōis ⁊ castigatōnis dr Exo.ij. Qr moyses egressus ad fratres suos cū vidisset egyptium pcutientē hebreū. sepeliuit eū sub zabulo ⁊ occidit. Egrediēd̄ i est g̃ ad amplexū charitatiuū. Veni inq̄t. Vñ Dañ.iij. Egredimini ⁊ venite. Itez dico. q̄ nos debem⁹ egredi ad aspectū ꝓtēplatiuū. Veni inq̄t in terrā quā mōstrauero tibi. Ygit̄ terrā quā mōstrat nobis deus ē paradisus. ad quā ꝓcerto videndā ⁊ ꝓtēplādā. debem⁹ de pctis ⁊ vicijs: ⁊ de mūdi negocijs ⁊ delicijs egredi: ⁊ exire. Jux illud Cañ.vij. Egrediamur in agruz: cōmoremur in villis mane surgam⁹ ad vineas ⁊c. expone. Apes q̄n de alueari suo egrediunt statim sursumversus celū celeriter eleuant Jn q̄ docemur q̄ ad ꝑ de inferioꝛib⁹ egredi debem⁹. vt sursum ad ꝓtēplatiōez celestiū ascēdam⁹. Cañ.iij. Egredimini filie syon ⁊ videte regē salomonē in diademate ⁊c. Zacha.vj. Isti sunt q̄tuoꝛ venti celi q̄ egrediunt vt stent coꝛā dñatoꝛe oīs terre. Sic g̃ ptz charissimi q̄ egressus esse dz. Cōtēplatiu⁹. Charitatiu⁹. Detestatiu⁹ carnalitatis: ⁊ fugientes cupiditatis. Scdo dico q̄ ē q̄dā egressus bois vicios⁹: ⁊ iste ē q̄n q̄d egredit de bono ad malū: ⁊ de vtute ad vicīū. de religiōe ad seculū de gr̄a ad pctm̄. Tales ergo sunt siles talpe q̄ incaute de cauernis suis egredit exteri⁹ sup terrā: ita q̄ sepe a miluo rapit vel ab alio capit ⁊ necat. Sic vere faciūt multi q̄ cauernas. s. hūilitatē ⁊ religionē deserūt ⁊ exeūt ⁊ exterius ad mūdi negocia se puertūt. sicut dr de multis religiosis q̄ claustrū abhominant. ⁊ ad exteriora negocia ⁊ bñficia exeunt. q̄ cū nesciāt se regere a miluo. i. dyabolo diuersis crimib⁹ capiūt. qđ s. gutatū ē in Dyna. Gen̄.xxxiiij. Que egressa vt videt mulieres regiōis. ab emoꝛ ē corrupta. Quia vt dū aia a sue ꝓpie secreto. vl a religiōis claustro ad exteriora egredit sepe fit q̄ ab emoꝛ. i. dyabolo corrūpit. De isto g̃ vitioso egressu pot dici illd Gen̄.iij. Egressus Cayn a facie dñi habitauit vagus ⁊ ꝓfugus i terra. Et iste est g̃ egressus vitiosus. Et sicut potes de malis dicē q̄ egrediunt ad malū. ⁊ ab ipis etiā ꝓcedūt ⁊ egrediunt oīa mala. Egrediuntur dico ad mala. s.

Jnaniter gaudendum.	Dico q̄ in mal̄ inuenit egres
Subtiliter fallendum.	sus ad ꝓsperitat⁹ gaudia ꝓse
Crudeliter nocendum.	quēda. Vñ de filijs maloꝝ di
Carnaliter viuendum.	uitū dr Job.xxj. Qr egrediū-
Verbaliter iniuriandum.	tur q̄si greges puli eoꝝ: ⁊ in-
Perenniter deperiendū.	fantes eoꝝ exultāt lusibus. te

nēt tympanū ⁊ psalteriū. ⁊ gaudēt ad sonitū oꝛgani. ducūt in bonis dies suos: ⁊ i pūcto ad inferna descēdūt. Jsta. n. est vitas q̄ illi q̄ a deo ⁊ a statu gr̄e ad mūdi ꝓsperitatē egrediunt. finaliter ad mundi aduersitatē regrediunt. Exēplū de amon. de q̄ legit Hester.v. q̄ egressus ē amō illo die letus ⁊ alacer. ⁊ tn̄ seq̄t q̄ in crastino fuit suspēsus. Jtē egrediunt mali ad fallacitat⁹ studia pagēda. Vñ.ij. Reg.xxj. Egressus ē spūs ⁊ stetit coꝛā dño ⁊ ait. Ego decipiā achab Seq̄t. Egrediar ⁊ ero spūs mēdax in oꝛe oīm ꝓphetaꝝ. se quit. Egredere ⁊ fac ita. Jtē egrediunt ad crudelitat⁹ scelera cōmittēda. s. ad nocēdū ⁊ ad grauāduz bonos. vñ dyabolus videt ꝓpe cuilibet malo illud qđ naduchodonosoꝛ ꝓcepit holoferni dicēs Judith.ij. Egredē aduersus oē regnū occidētis: ⁊ p̄ illos p̄pue q̄ ptēpserūt impiū meū. nō ꝑeat oculus tu⁹ vlli regno. Dyabolus. n. p̄pue vult p malos molestari iustos. illos. s. q̄ ptēnūt impiū suū. Jtē egrediunt ad carnalitat⁹ opa faciēda: figurati in malis senibus ⁊ impudic⁹ Dañ.xiij. De q̄b⁹ dr. Qr egressi recesserūt a se. Et de garrula mulie legit Prouer.vij. Qr fatuo iuueni loq̄bat dicēs. Egressa suz in occursuz tuū desideraꝝ te videre ⁊ repi te ⁊c. Jtē egrediunt mali ad rixositatis verba ꝓferēda. Exēplo golie. De q̄ dr. j. Reg.xvij. Egressus ē vir spun⁹ de castris philistinoꝝ noie goliad. ⁊ dr ibi q̄ ipe exprobrabat agminib⁹ isrl̄. Jtē finaliter isti egredient ad aduersitat⁹ verera sustinēda. s. ad penas inferi subeūdas. De q̄. iij. Reg.ij. Quocūq̄ die egressus fuer⁹ de isrl̄m. scito te interficiēdū. Qui. n. de irl̄m. i. de statu gr̄e egredit. necesse ē q̄ in iferno ꝑpetuo occidat. Vñ q̄libet dānat⁹ pōt dicere illud Mich̄.xiiij. Si egressus fuero ad agros. ecce occisi gladio: ⁊ si ītroiero ciuitatē. ecce attenuati fame. Et Hiere.v. Eieci illos a facie mea ⁊ egredient. Et si dixerint quo egrediemur? dic eis. Hec dicit dñs. Qui ad mortē ad mortē. Qui ad gladiū ad gladiuz: ⁊ q̄ ad famē ad famē. ⁊ q̄ ad captiuitatē ad captiuitatem. Jste est ergo egressus malorū ad mala. Sed adhuc notab. q̄ inuenit egressus malos a malis. A mala em̄ arboꝛe nunq̄ egredit nisi malus fructus. Sic a malis hoib⁹ nō pōt egredi: nec emanare nisi malus act⁹. Unde nota q̄ ab ipis malis egredit. Actus

Nequitie male iudicando.	Ab ipis dico egredit act⁹
Seuicie bonos molestando.	nequitie ⁊ iniusticie. Aba-
Fallacie cūctos venenādo.	chuc. j. Idcirco egredit

iudiciū puersuz: q̄ ipius ꝓualet aduersus iustū. Jtē ab eis egredit act⁹ seuicie ⁊ violētie. vñ Job.xlj. de leuiathan dr q̄ flama ex oꝛe ei⁹ egredit. Alitus. n. p̄runas ardere facit. Jtē ab ipis egredit̄ act⁹ fallacie ⁊ fraudulētie Esa.xiiij. De radice colubri egredietur regulus. Patet g̃ q̄ est multiplex egressus vitiosus. Tertio dico q̄ inuenit egressus laboriosus. Et iste est egressus ad vitā mortalē. De quo Job .j. Nudus egressus sum de vtero matris mee: nudus reuertar illuc. De quo quidē egressu plangēdo dicebat Hieremias. Hiere.xx. Quare de vulua egressus sum vt viderem laborē ⁊ doloꝛem. ⁊ ꝓsumerent in cōfusione dies mei

Quarto dico q̄ ē egressus doloꝛosus. Et iste ē egressus de mūdo qui fit per mortem. iij. Regū.xix. Egressus Helyas stetit in ostio spelunce. i. sepulcri. Quito dico q̄ inuenit egressus formidolosus. Et iste est egressus xp̄i ad iudiciū. Vñ de xp̄o tūc a patre egrediēte ⁊ veniēte poterit dici illud Dañ.vij. Fluui⁹ igne⁹ rapiduſq̄ egrediebat a facie eius. Tūc em̄ verificabit illud Hiere.iij. Egrediat vt

ignis in digratio. Sexto dico q̄ est egressus luctuosus. ⁊ iste est egressus ad dānationē ⁊ infernū. De q̄. s. immedia te vbi agit̄ de egressu vicioso in fine. Septimo inuenit̄ egressus gaudiosus et gloriosus. De q̄ Esa. lv. In leticia egrediemini. Et Eccl. iij. Oz interduz egredit̄ de carcere quis ad regnum ⁊c. Sufficat.

Egregius. Nota q̄ illud egregiū esse dī qđ no bile ⁊ notabile. bonuz ⁊ vtile in suo genere repit̄. Dicit̄ ḡ aliq̄d esse egregiū tpaliter. Aliquid virtualiter. Aliq̄d eternaliter. Primū signat rerū mortaliuz amenitatē: ⁊ talis nihil aliud est q̄z pspitas tpalis. vel fozmositas corpalis vel nobilitas popularis. Prospera em̄ mūdi dicunt̄ egregia. q̄. s. sunt ptēnēda Mume. xviij. Nō peccabitis sup hoc pinguia vobis ⁊ egregia reseruātes .i. nō reseruetis vobis talia egregia ne peccetis. Pulcri etiaz iuuenes dicunt̄ egregij. Uñ de ooliba meretrice dī figura liter Ezech. xxiij. q̄ ipsa insaniuit libidine in adolescētibus q̄ erāt forma egregia. Nobiles etiā viri dicunt̄ egregij: et q̄cūq̄ diuites ⁊ pclari Ezech. xxxj. Omnia ligna voluptat egregia atq̄ pclara in lybano vniuersa q̄ irrigant̄ aquis. Iste est ḡ egregietas q̄ signat rerū mortaliū amenitatem.

Scđo signat grārū virtualiū vtilitatē. Et sic q̄libet iust egregius pōt dici. vñ dī sadoch dī. j. Parał. xij. Oz ipe erat puer egregie indolis. De dauid dr dī. ij. Reg. xxiij. Egregius psaltes ⁊c. Tertio signat bonoz eternaliū felicitatē. Unde de terra .i. de habitatōe paradisi dici pōt qđ dicit moyses filijs israel Deutero. iiij. Vos trāsibitis iordanem ⁊ possidebitis terrā egregiam. Et Ezech. xx. dī. Oz ista est egregia inter omnes terras.

Egrotare. Nota q̄ inuenitur multiplex egritudo. videlicet. Egritudo

Corpalis languoris.
Temporalis doloris.
Uirtualis valoris.
Criminalis horroris.
Infernalis laboris.

Egrotāt em̄ mortales oēs corporaliter. Uñ Gen. xlviij. dī. q̄ nūciatū ē Joseph q̄ egrotaret pater eius. Egrotāt paupes tpaliter. Paupes em̄ egroti dicunt̄ in q̄tuz imūdi statu debiles ⁊ nulli⁹ valoris reputantur. imo ab oīb⁹ horrent̄ ⁊ fastidiunt̄. De q̄. j. Reg. xxx. Dereliq̄t me dñs q̄z egrotare cepi. Egrotāt iust virtualiter. Justus em̄ egrotat in q̄tū spū fortis. ⁊ corpe⁊ reb⁹ debilis inuenit̄. Eger em̄ dolet ⁊ tristat̄: calescit ⁊ inflamat̄. ⁊ gustus ei⁹ aliter q̄z an̄ fuerat repit̄: q̄escere cōpellit̄ ⁊ inbetur: ⁊ medicinis ꝓgruis refouet̄. Ab amicis visitat̄. A medicis frequētat̄. A nociuis cibarijs pseruat̄ ⁊ diligēti custodie cōmittit̄: ⁊ in lecto ne exeat q̄nq̄z p violētiā detinet̄. Sic vere iustus dolet p ꝓtritionē: tristat̄ p timorē. calescit p diuinuz amorē. ij. Reg. iij. Adamauit amnon aīs amon thamar sororē suā: ita vt egrotaret ꝓpē amorē ei⁹. Gustat suauitatē diuinā p ꝓtēplationē. Talis etiā solet q̄escere p deuotionē. Medicinis fouet̄ p sacroz ⁊ bonoz documentoz adhibitionē. Ab amicis visitat̄ p sctoz reuelatōez ⁊ p dei ⁊ angeloz psolatōez. A medicis frequētat̄ p pdicatorū ⁊ platoz visitatōez. A nociuis cohibet̄ p mūdi delectabiliū abdicationē. Diligenē custodit̄ p dei ⁊ superioz gubernationē. Violēter etiā q̄nq̄z in lecto miscōie detinet̄ p tribulationē ⁊ flagellationē. Eger erat dauid de quo dī. j. Reg. xix. q̄ cū quereret̄ vt veniret ad saulē. Respōsum ē q̄ egrotabat. Et de ezechia etiaz rege iusto. dī. iij. Reg. xx. q̄ egrotauit ezechias vsq̄ ad mortē. Et reuera tales egri gratijs vngunt̄. a sanctis iuuant̄. a xp̄o curant̄. Gratijs dico vngunt̄. Unde Mar. vj. dī. q̄ apli vngebāt oleo multos egros. A sanctis etiā iuuant̄ ⁊ psolant̄. Uñ de sctis dicit̄ Mar. xvj. q̄ sup egros manus imponēt ⁊ bñ habebūt. A xp̄o etiā curant̄. vñ Act. v. dī. q̄ afferebāt egros ⁊ curabātur. Egrotāt ḡ iusti virtualiter. Egrotāt etiā impij crimialiter. Pctōr em̄ eger dicit̄: qz ad oē bonū impotēs reputur. iij. Reg. viij. Egrotauit benadab rex syrie. Egrotāt etiam dānati eternaliter. Unde achaz regi pessimo dictū ē. ij. Parał. xxj. Tu autē egrotabis pessimo languore vteri ⁊c. Uide infra de infirmitate.

Ejus. Uide vbi eam ⁊ ea.

Eijcere. Nota q̄ eijcere idē est q̄ expellere fugare cōtemnere. non curare. Res em̄ que eijciuntur signum est q̄ non diliguntur: immo q̄ potius contēnunt̄. ⁊ q̄ de eis non curatur. Possumus ergo breuiter notare q̄ peccatores eiectionem triplicem faciunt. Eijciuntur enim a statu

Uirtutis ⁊ bonitatis.
Mūdane ꝓsperitatis.
Superne felicitatis.

Primo eijcit̄ pctōr a gre sincerritate. boc fit q̄n peccat mortaliter. tūc. n. pdit stat⁹ gre securitatē. ⁊ dei ⁊ angeloz̄ societatē. Apes. n. mortuas ab alueari eijciūt ⁊ ipas secū esse nō ptmittūt. Sic vere de⁹ mortuū. i. pctōrē. de alueari. i. de statu gre eijcit. ⁊ ipm a sctoz̄ ⁊ sctārū ⁊ angeloz̄ societate bannit ⁊ expellit. Tales. n. mortui a deo ꝓtēnunt̄. ⁊ ab alueari stat⁹ gre vel etiā eccl̄ie expellunt̄. Jn signū b⁹ adā statim q̄n peccauit d̄ paradiso fuit eiectus. ⁊ ad laborē ⁊ culturā exteri⁹ in mūdo mirabiliter ꝓdenat⁹. Et possum⁹ notare q̄ ab isto statu dre vl ecclie eijciunt̄ vel eijci merent̄. Ambitiosi. Luxuriosi. Invidiosi. Desidiosi ⁊ Furiosi. Prio ambitiosi. Jstud pz in lucifero q̄ eq̄litatē dei ambiēs de empyrio celo ē eiect⁹. Sic vere q̄ vltra q̄ debēt ambiūt ⁊ supbiūt. de statu gre eijciunt̄. ⁊ finaliter statu glorie ꝓuant̄. ps. Deiecisti eos dū alleuarēt. Et Ezech. xxviij. Peccasti ⁊ eieci te d̄ mōte sctō dei. ⁊ pdidi te cherubin. Jtē eijciunt̄ luxuriosi. Et isti figurant̄ in leprosꝫ de q̄b⁹ dī Mūe. v. Precipe filijs israel vt eijciāt d̄ castris oēz leprosuz ⁊ q̄ semine fluit. Jtē eijciunt̄ inuidiosi q̄ figurant̄ i Cayn: q̄ inuidia mot⁹ fratrē occidit. Et ideo Gen. iij. dixit Ecce eijcis me hodie a facie terre. ⁊ a facie tua ⁊c. Jtē eijciūtur desidiosi. vñ Mat. xxv. dī de suo q̄ talēto opari noluit. Seruū inutilē eijcite i tenebras exteriores. De furiosis aūt ⁊ obstinatꝫ. q̄. s. nō faciūt nisi turbare alios. siles demonib⁹ dicunt̄ Math. x. Infirmos curate. de mones eijcite. Isti ḡ pctōres a deo eijciunt̄. ab ei⁹ amore. acceptiōe ⁊ gra expellūt̄. Eijciunt̄ ḡ a gre sinceritate. Scđo dico q̄ pctores eijciunt̄ a mūdana ꝓspitate. Aranea. n. muscā captā in laqis suis ipam ꝓmo in cauernā suā portat. diligenter reponit. būditatē ipius paulatim bauriēs. cū vacuata fuerit ipam expellit citⁿ⁹ eijcit ⁊ emittit. Sic vere charissimi: cū aranea .i. dyabolus aliquē in laqo malaz̄ suggestionū ⁊ tentationū ceperit. ligauerit ⁊ inuoluerit. ipm ꝓmo in cauernā suā .i. in amorē mūdane ⁊ terrene ꝓspitatis portat. vbi totū būorē gre ⁊ deuotiōis quā habebat sibi aufert extrahit ⁊ exhaurit. Cū vo ipm in ꝓfundo mūdani amoꝛ viderit in cūctis. s. vicijs inuolutū. oī būore gre ⁊ deuotōis ⁊ cōpassiōis vacuatū. tūc a cauerna b⁹ mūdi ipm p mortē eijcit ⁊ ad inferos trāsmittit. Et iste bn̄ figurat in Samsone. q̄ cū supra genua dalide dormiuisset incepit ipm tōdere. ⁊ cū septē crines sibi abstuliss̄et. eiecit eū dicens. Philistijm sup te samson. Charissimi. Dalida ista signat dyabolū. q̄ ꝓculdubio duo genua hz. i. duplicē mūdi ꝓspitatē. s. delicias. diuitias. supra q̄ cuz bō p malas cōplacētias obdormit. ꝓmo ab ipo dyabolo vellere diuitiaz̄ ⁊ grāz̄ tondet̄. ⁊ septē crinib⁹. i. septē donis spūssti vacuat̄ ⁊ puat̄. ⁊ tādē p mortē tpalē de mōdo eijcit ⁊ inferni funib⁹ colligat̄ Isti figurant̄ i Nabuchod. rege gliosissimo ⁊ potētissimo q̄ dū gloriaret̄ in glia babylonis ⁊ diceret. None ista ē babylon quā edificaui in domū regni. in roboze fortitudinis mee. ⁊ in glia decoris mei? Audiuit voce de celo dicētē sibi. Regnū trāsijt a te. ⁊ ab hoib⁹ te eijciēt: ⁊ cū bestijs feris q̄ erit habitatio tua. Quia ꝓcerto tales gliosi ⁊ psumptuosi subito de societate hoim p mortē eijciunt̄. ⁊ ferꝫ infernalib⁹ exponūt̄. vñ Dic. xvj. dī. Eijciā vos de tra baci terrā quā ignoratis vos ⁊ pres vri: ⁊ seruietis dijs alienis die ac nocte. q̄ nō dabūt vob⁹ requez die ac nocte. Terra. n. quā ignoram⁹ ē infern⁹. vbi sunt dij alieni. i. demōes q̄b⁹ dānati a mūdana ꝓspitate eiecti fuiūt ⁊ obediūt oī hore. vbi tm̄ nō inueniūt requem aut q̄tē. Isti ḡ eijciunt̄ a mūdana ꝓspitate. Tertio dico q̄ pctōres eijciunt̄ a supna felicitate. Mali em̄ in die iudicij de celesti bēditate ⁊ gra fugabunt̄ nō q̄ ibi sint vl fuerint: ḡ q̄ ibi eēnt si nō peccassent. Sic. n. dicit Amb. ⁊ Pli. Apes ociosas valde odiunt: ⁊ ipas a se eijciūt ⁊ secū viuē nō ptmittūt. Sic vere de⁹ scti ⁊ angeli in die iudicij pctōres q̄ in ope bono fuerit desides ⁊ ociosi ab beredītate paradisi possidēda eijcīet ⁊ puabūt ⁊ a tāiocūda societate bannīūt ⁊ fugabūt. vñ Judic. xj. Eiecerunt iepte fratres sui dicentes. Heres in domo nostra esse non potes

q; de adultera natus es. Et Hiere. xv. Eieci eos z egrediẽ tur z q; ad mortẽ ad mortẽ. q; ad gladiũ ad gladiũ. qui a fame ad famẽ. qui a captiuitate ad captiuitatẽ. Sic ergo ptz q; mali ejciunt a gr̃e sinceritate. A mũdana ꝓsperitate. a superna felicitate. Possum; adhuc notare q; iectio potest accipi in bono z in malo. In bono ẽm qñ nociua ejcimus z fugamus. Unde Bal'. uij. Ejce ancillã z filiũ eius .i. cupiam z pcm̃. In malo vo qñ utilia z ꝓficua expelli mus z de eis nõ curamus. Unde in ps̃. Proiecisti sermones meos retrorsum. Notabis ergo q; inuenitur. Eiectio Perfectorũ. Est ergo eiectio pfectoꝝ qui ejciunt res Fatuorum. viciosas. Sicut. n. videm; oia nãliter so Tyrannorũ. lẽt ejcere suas superfluitates. z illa ꝓpter Prelatorum. q̃ sibi videt̃ piculuz iminere. Et ideo ẽ q; arbores oñi anno solẽt folia sua ejcere z etiã superfluũ exterius emittere. Elephãtes etiã sciẽtes z quodã sensu naturali aduertẽtes se venari ꝓpter dẽtes suos eburneos solent ipsos frangere z excutere. z ne sibi sint cã piculi ipsos spõte dimittere venatorib; z cassare. Quid dicã de castoribus q̃ ꝓpter testiculos medicinales q̃s gestãt. videtes se p sequi a venatore: z ob h̃ timentes capi z piculũ incurrere. ipsos spõte cũ dẽtib; trũcãt z rũpunt. z venatorib; ejciũt z dimittũt: z sic solẽt euadere piculũ qd timebãt. His g̃ exemplis instruimur q; bona mũdi superflua p ꝓptũ ejcere debem;: z pcã z crimia si q̃ insunt a nobis penit; abdicare. cuz reuera ista sint nobis cã piculi mortis eterne. ꝓpter ista ẽm a venatorib;. i. a tyrãnis z demonib;. tẽtatõibus z exactõib; infestamur. Sic g̃ si tuti esse volum; a periculo oportet vt q̃stũ ad desideriũ z affectũ hec oia dimittamus Ejciam; g̃ testiculos carneos. i. toti; carnalitat̃ z luxurie feditatẽ. Ejciam; insup folia z fruct; arboris. i. tpalis substãtie facultatẽ. More etiã cerui ejciam; cornua. s. elationis z superbie vanitatẽ. Scriptũ est. n. Marci. ix. Si oculus tu; scãdalizet te ejce euz abs te. q. d. Quicq̃d habem; qd̃ nobis ẽ piculũ z scãdalũ. a nobis ẽ ejciẽdũ z cũ diligẽtia dimittẽdũ. Si. n. ista a nob̃ saltẽ q̃stũ ad amorẽ z desideriũ ejciam; z trũcam; morꝫ eterne piculũ euadem;. Uñ de tali iectione põt dici illud Matb. vij. Luc. vj. Ejce trabem de oculo tuo. Sicut ẽm trabs si eẽt in oculo piculũ ceciatat̃ induceret z iõ statim ejciẽda eẽt. Sic vere talia q; piculuz cecitatis morꝫ eterne pñt inducere. statim debem; de oculo cordis emittere z ejcere. Jsta est g̃ iectio pfectoꝝ q̃ ejciũt res viciosas. Est etiã iectio fatuoꝝ q̃ ejciũt res viciosas. Mali. n. sunt sicut stomachus infirm; q̃ euomit z ejcit medicinã q̃ ipm̃ poterat curare: z etiã nutrimẽtũ qd̃ ipm̃ poterat sustẽtare: q;. s. isti ꝓjciũt illa bona q̃ sibi pñt esse vtilia ad salutẽ. Osee. viij. Proiecit isr'l bonũ z inimicus psequet̃ eũ. Mali ẽm ꝓjciũt legẽ nolẽtes dirigi. Dei timorẽ nolẽtes terreri. Disciplinã nolẽtes corrigi. Doctrinã nolẽtes doceri. Proꝫciũt dico legẽ dei z eius mandata Hiere. vj. Uerba mea nõ audierũt: z legẽ meã ꝓjecerunt.

Jtẽ dei timorẽ atq; iudicia Ezech. v. Judicia mea, pjecerũt: z pcepta mea nõ custodierũt. Jtẽ disciplinã z bona monita ps̃. Tu vo odisti disciplinã z ꝓjecisti ꝑmones meos retrorsuz. Jtẽ dei sciam atq; doctrinã. j. Reg. xv. Proiecisti sermonẽ dñi z ꝓjecit te dñs. Et ꝓculdubio tales sẽ mali z imbecilles milites q̃ arma sua ꝓjciunt vt fugiãt. q̃ cũ cõprehẽsi fuerint nõ habeãt cum q̃ defendere se pñt. sic isti ꝓjciũt vtutes q̃ sunt arma spũalia. j. Mach. vij. Proiecerũt arma sua z fugierũt: z iõ ꝛ demones nõ defendun tur: g̃ ab eis capiunt̃. q̃propter tãq̃ inutiles a deo ꝓjciũt̃ Ezech. v. Proꝫcies eos i medio ignis. Et in ps̃. Jn ignẽ d ꝓjcies eos i miserijs z nõ subsistẽt. Deꝰ ẽm ejcit reprobos ab acceptiõe sua. z a beneplacito gr̃e sue. qd̃ vtiq; nũc videt̃ facere de eoꝝ salute nõ curans: g̃ ꝓne volũtati ipsos dimittens Hiere. xliij. Munq̃d ꝓjciẽs abiecisti iudã? Sic de saul abiecto. z reprobato dic̃ dñs Samuel. j. Reg. xvj. Usq̃q̃ tu luges saul cũ ego ꝓjecerim eũ? Finaliter vo ꝓjjcit eos a ꝓspectu bt̃oꝝ. s. in iudicio qñ verificabit̃ illud ps̃. Proiectus sum a ꝓspectu oculoꝝ tuoꝝ. Et iõ de dyabolo z mẽbris eius dr̃ Apoca. xij. Proiect; ẽ draco ille magn;. Sequit̃. Proiect; est in terraz z angeli eius ꝛc. Et Hiere. xxij. Sepultura asini sepelie̅t. putrefact; z ꝓjectus extra portas ihm. Ptz g̃ q; est iectio fatuoꝝ. Est denicq; iectio tyrannoꝝ. A supbis ẽm z tyrãnis ꝓtenunt̃ z ejciunt̃ paupes atq; iusti. Ejciũt ẽm eos abhoiantes ipis cohabitare. Uñ de ceto nato dr̃ q; pharisei dicebãt sibi. In pcis nat; es totus: z tu doces nos: z iecerũt eũ ex̃ ciuitatez z tulerũt eũ ad supciliũ mõtis vt ꝓcipitarẽt eũ. Jstud aũt fecerũt vt ptz ibi q; reprehẽdebat eos atq; docebat. Mõ solũ ẽm cecus natus: imo etiã xps̃: hoc ẽ dictu: nõ solũ ignorantes imo etiã sapiẽtes a supbis ejciunt̃ z ꝓtenunt̃. dũ ipsos re prehẽdere nituñt̃. ij. Paral'. xxij. Ejecistis sacerdotes dñi. z fecistis sacerdotes vobis sicut oñes ppli terrarũ. Jtem ejciũt supbi paupes cupientes eos exhereditare. locis et habitationib; spoliare. ij. Paral'. xx. Filij Amon moab et seyr nituñt̃ ejcere nos de possessiõe qua̅ tradidisti nobis. Et Michee. ij. dicit̃ talibus. Mulieres ppli mei ejecistis de domo deliciarũ suarꝫ: hec est iectio supboꝝ z tyrãnoꝝ.

Demum inuenit̃ iectio ꝑlatorũ. Et ista est illa qua boni z prudentes prelati de domo ecclesie malos ejciũt. bonos vo retinẽt z extollũt. Uñ nota q; ab eccl'a debẽt ejci.

Symoniaci. De symoniacis dicit̃ Jo. ij. q; deꝰ iecit
Demoniaci. emẽtes z vendẽtes de tẽplo dicẽs. Mo-
Excõmunicati. lite facere domũ pr̃is mei domũ negocia
Uerb effrenati. tionis. De demoniacis. i. de obstinat̃ dr̃
Carne maculati Luce. xij. Ecce demonia ejcio z sanita-
Mẽte eleuati. tes pficio ꝛc. De excõicat̃ vo dr̃. iij. Reg. ij. Iiecit salomõ abiathar ne eẽt sacerdos. Abiathar inter ꝓtat̃ pctõ vigilas. De vbosis dr̃ puer. xxij. Ejce derisorẽ. z exibũt cuz eo iurgia. De luxuriosis dr̃ Mat. viij. Qz ihs ejciebat spũs imũdos. De supbis aũt dr̃. Qz nabuchodonosor fuit iectus ab hoibus cum bestijs. Dañ. iij. Et hoc de ejcere sufficiat.

Leazar fuit filiꝰ aaron q̃ immediate succ cessit sibi in sacerdotio. z post eũ e vna cũ iosue pplm̃ rexit: z terrã ꝓmissiõis cuz filijs isr'l intrauit. Interꝑtat̃ aũt eleasar. deꝰ adiutor. vl' adiutoriũ dr̃. Tal' g̃ ꝓt significare bonũ ꝓlatũ aarõ .i. xpi vicariũ z succesorẽ. plebis rectorẽ z introductorẽ. z finaliter terre ꝓmissiõis paradisi possessorẽ et aliorũ adiutorẽ z bñfactorẽ. Adiutoriũ. n. dr̃ deꝰ eo q; eo mediãte alij a deo adiuuant̃. Si vis dilata quõ iste fuit vestit; z in iussu dñi institutus Hume. xix. z xx. Cetera omitto gr̃a breuitatis.

Eligere. Electio. Quia materia de electione valde est ꝓlixa ideo breuiori mõ q̃ possum; de ipa aliq̃d distinguam;. Dicamus g̃ q; electio idẽ est qd̃ melioꝝ acceptatio. Res ẽm q̃nto melior. tanto eligibilior imo vt cõiter nihil eligit̃ nisi sub rõne boni alicuius eligat̃ dũ tñ in eligẽte rectitudo iudicij nullatenꝰ viciet̃. Est igit̃ electio diuia z bñana. Prõ dico q; diuia electio nihil aliud ẽ q̃ sua ꝓdestinatio p quã deꝰ eligit saluãdos. z ꝓtenit dãnãdos. Uñ Mat. xiij. Elegerũt bonos i vasa sua. malos aũt foras miserũt. Et possum; notare bꝛeuit̃ q; eligũt̃ gñaliter tria psonarꝫ gña. s. illi q̃ bñt.

Benignitatem. In illis ergo qui a deo eligunt̃ si-
Humilitatem. ue ad dignitatẽ tpalẽ siue ad eter-
Sagacitatem. nã requirit̃ virt; benignitatis. Sicut ẽm alique sunt species que quãtoplus habẽt de humore tantoplus habent de valore. Uñ gariofilũ a medicis dicitur z eligit̃. qd̃ pressum virgula humorẽ sudare videt̃. Campsor etiam illũ denariũ libentius eligit. quẽ sub pollice plicare sentit. Pomũ etiã citrinũ qd̃ dicit̃ arẽchia tũc eligibilius est q̃n interi; humore inuenit̃ plenius. Sic vere ille a deo eligit̃ z assumit̃ qui humore passionis z demẽtie plus repleꝰ. Et ideo si instantijs z supplicationib; pauperum premimur. statim nos eis applicare. intimare z fauere debemus: z sudorẽ z humorẽ. compassionis z demẽtie eis emittere tenemur: alias a deo eligi non meremur. Unde Matth. xij. z Esa. xlij. Ecce puer meus quem elegi dilectus meus in quo cõplacuit sibi aia mea. Puer ẽm faciliter lachrymas emittit: z ideo noie pueri vir pius z cõpatiens designatur. Sit igitur in illis virtus benignitatis.

Jterum debet in eis esse virtus humilitatis. Balsamus ẽm tanto melius eligit̃: quãtomagis ad fundũ descẽdere cõprobat̃. Sic vere illi qui per hũlitatẽ descẽdunt z fiunt inferiores: sunt deo acceptiores z eligibiliores. Illi vo qui per supbiam supnatare videnꝰ. indigni ab oñi electiõe tã

diuina ꝙ bñana censent. Istud ptz in dauid q̄ cūctis suis fratrib⁹ minor erat. ⁊ minori ⁊ humiliori officio. s. custodie ouiū seruiebat. Et iō rep̄isit' est electꝰ. Añ dicit in ps. Elegit dauid seruū suū ⁊ de postfetantes accepit eū. De supbis vo q̄ a deo nō eligant. dī illud Baruch. iij. Isti fuerūt gygātes noiati. statura magna sciētes bellū. ñ hos elegit dñs Sit igit in illis virt⁹ hūilitatis. Deniq; dico q̄ in eis debet esse virt⁹ sinceritatis siue puritatis. Colūba em̄ pura grana ⁊ mūda dī eligere. de putridis vo ⁊ immūdis nō dī curare. Sic vere charissimi deus castos ⁊ mūdos eligit. et ipsos in statu felicitatis post mortē. in statu vo p̄latois dū viuerēt collocat ⁊ reponit. Eph. j. Elegit nos de⁹ vt essem⁹ sancti ⁊ imaculati in ꝓspectu ei⁹. Et iō Nūe. xvj. dī. Quē cūq; dñs elegerit ipse erit sctūs. Ista est ꝙ electio diuina. q̄ eligit ⁊ acceptat sctitate nitētes. Hūilitate pollētes. Benignitate madētes. Scdo possum⁹ dicere q̄ est electio humana. ⁊ ista est q̄q; bona q̄q; mala. Bona em̄ est quando omissis exterioribus. eligētes meliora sectantur. qđ fit q̄n ad regimē prelatōnis meliores ⁊ digniores assumunt. q̄n eterna tpalib⁹. vtutes criminib⁹ p̄ferunt. De q̄ dī Deutero. xxx. Elige ꝙ tu vitā vt viuas. Mala. n. electio est q̄n bō deprauato iudicio rōnis mala eligit ⁊ bona dimittit. sicut ptz. qz mali q̄q; malos eligunt in mgros melioribus cōceptis. Añ. j. Macha. ix. Elegit bachides viros impios ⁊ p̄stituit eos dños regiōis. Dicam⁹ ꝙ aliq̄d dō bona bonoꝝ electioe. Et p̄mo dicam⁹ de electōe qua eligunt bona Eligēdi sunt em̄ ad p̄lationē mag̃ sufficiētes. Sicut. n. natura bñ dispositā de cibis eligit qđ est meli⁹ ⁊ puri⁹ ad corporis nutrimentū. sic subdit⁹ in collegio debet eligere meliorē ad eccie regimētū. Exēplo alexādri magni de q̄ narrat iustin⁹. Qz ei esset in lecto mortis ⁊ peteret ab eo quē eligeret tāti imperij successorē. Respōdit. dignissimū. ⁊ q̄q; uis haberet fratrē ⁊ filiū neutrū noiauit. ꝙ potius designauit debere eligi meliorē ⁊ ad regimē digniorē. Tunc. n. ꝑm Vegetium ⁊ senecā. bene respublica regebat. q̄n non poterat esse maior nisi q̄ melior. Iuxta illud. iiij. Reg. x. Eligite meliorē de filijs dñi vri. ⁊ euz qui vobis placuerit. ⁊ ponite eū sup̄ soliū p̄is sui. Dicam⁹ ergo de q̄libet bono electo. ⁊ exponam⁹ illud Exo. xviij. vbi dī. Qz moyses electis viris strēnuis de cūcto isrl. cōstituit eos p̄ncipes ppli tribunos ⁊ centuriones. q̄nquagenarios ⁊ decanos. vt iudicarent pplm om̄i tpe. vbi ostēdit q̄ p̄lati debēt esse assumpti cum deliberatione: ideo dicit electis. Repleti om̄i pfectione: ideo dicit. viris strenuis. Promoti sine acceptōne: iō dicit. Ex om̄i israel. Occupati etiaz iusticie executione: q̄a p̄stituit eos dē. vt iudicarēt pplm om̄i tpe. Sed qz istoꝝ p̄secutio nimis esset plira: ideo aliam auctem breuiorē accipiamus Esa. xl. Forte lignū ⁊ imputribile elegit artifex sapiēs. In q̄b⁹ vbis oñdit p̄dicto boni electi. debet em̄ hīe Constantie vigorem. Forte inquit. Sit igit firm⁹
Clementie dulcorē: qz debet esse lignū. ⁊ solidus. pius
Mūdicie nitorē: qz dz esse imputribile. ⁊ fluidus. mundus ⁊ nitidus. Firmitatē p̄bat virtutis. p̄bitas. forte. Pietatē notat ligni fecūditas. ligni iuxt. Puritatē monstrat fecis imunitas. imputribile. Sit ergo elect⁹ p̄stans ⁊ solidus plen⁹ firmitate: qz. s. ipse debet esse fortis. Colūne em̄ fortes ⁊ stabiles solēt eligi. vt domus edificia possint firmiter sustentari. Sicut etiā dicit Plinius. Cerui fluuiū transituri solēt fortiorē eligere ⁊ ipm̄ alijs p̄ponere ⁊ ei⁹ cornibus innitēdo fluuiū ptransire. Sic vere charissimi ille q̄ in p̄latū eligit alijs fortiorē ⁊ solidiorē debet esse. qz nisi fuerit fortis. solidus atq; p̄staxs. onus officij sui ⁊ pōdus regiminis pastoralis sustinere neq̄bit: nec ad transeūdū fluuiū. i. cursum fluxibilis vite hui⁹ subditos adiuuare. Forte igit Fortis em̄ debet esse p̄stāter aduersa sustinēdo. Potēter subditos ptegendo. Strēnuus alios animādo. Sit ꝙ fortis aduersa sustinēdo. j. Reg. xviij. Esto vir fortis ⁊ p̄lia re p̄lia dñi. Itē sit fortis subditos ptegēdo valenter Luc. xj. Si fortꝫ armat⁹ custodit atriū suū. Itē sit fortis alios aiando valēter. Añ. ij. Macha. vj. Adolescētib⁹ forte exē plū relinquā. Tales ꝙ fortes ⁊ solidi sunt p̄ alijs eligendi. Iuxta illud. j. Paral. xix. Elegit viros fortissimos ex israel Debet ꝙ elect⁹ esse fortis ⁊ solidus plen⁹ firmitate. Forte iuxt. Itē dico q̄ ipse dz eē dulcis ⁊ fluidus plen⁹ pietate qđ oñdit cū dī. q̄ ipse dz esse lignū. Lignū em̄ liquorem fluidū solet emittere. sicut ptz de pino ⁊ cedro. Fructus. n. solet ad nutriendū boies parturire. sicut de pomo ⁊ moro. Sic vere bonus elect⁹ vel p̄latus dz esse interi⁹ gūmosus p benignitatē ⁊ cōpassionē. exteri⁹ fecundus ⁊ fructuosus p elemosynaꝝ emissionē et p bonoꝝ operū vbertatē Beñ. .iij. Dicit mulier lignū q̄ esset pulcrū visu ⁊ ad vescendū suaue. Et sicut lignū q̄uis exteri⁹ sit durū. int⁹ tñ sp̄ē medulloſuz. qz. s. vix aut nūq̄ est dare lignū q̄n intus habeat aliq̄d de medulla. Sic vere p̄latus q̄uis exteri⁹ oñdat duriciā iusticie. int⁹ tñ in corde sp̄ debet hīe medullā clemētie ⁊ miscōie. Añ p̄lat⁹ dz esse silis cedro q̄ est arbor alta. pulcra. gūmosa. ⁊ ad malos nauiū valde apta. Sic vere videt dicere scp̄tura Ezech. xxvij. Cedrū de lybano tulerūt vt facerēt tibi malū. Ad denotandū q̄ illi q̄ mali nauiū. i. p̄lati esse eligunt. cedri ⁊ viri pfecti. s. gūmosi p pietatē. pulcri p honestatē. alti p ptēplationis sublimitatē eē tenent. Jux illud Cañ. v. Spes eius vt lybani. elect⁹ vt cedri. p̄. Btūs quē elegisti ⁊ assumpsisti. habitabit i atrijs. Sit igit dulcis ⁊ fluidus plen⁹ pietate. Insup dico q̄ elect⁹ dz eē casti⁹ ⁊ nitidus plen⁹ puritate. Et hoc oñdit q̄n dī. imputribile. Ligna. n. imputribilia debēt eē illi q̄ ad p̄lationē eligunt. q̄a q̄uis in aḡs deliciarū ipos esse ptingat. q̄uis foris ad mūdana negocia ipos exire oporteat. q̄uis vētos ⁊ turbines tētationū ipos sentire ⁊ sustinē sepe accidat. ipsi tñ nūq̄ debēt p luxuriā vl ipudicitiā putrefieri: nec p pctm̄ aliqđ corrūpi. De q̄ quidē putredine dī Jobelis. j. Cōputruerūt iumēta in stercore suo. Ad edificādū. n. arcbā testamēti ⁊ altare thimiamatis. electa fuerūt ligna imputribilia ⁊ incremabilia. s. ligna setbim sicut dī Exo. xxxviij. Ad denotādū q̄ illi q̄ in tabernaculo sctē eccie debēt esse arcba testamēti. i. p̄lati. q̄. s. virgā correctōis. mānā cōpassiōis: ⁊ tabulas scp̄tas scie ⁊ discretōis ꝓtinē debēt: ⁊ q̄ etiā more altari thimiama deuotōis ⁊ oꝛonis sp̄ debēt hīe de lignis imputribilib⁹ ⁊ incremabilib⁹. i. de psonis q̄ nec p auariciā crementē nec p luxuriā corrūpant debent edificari. eligi ⁊ assumi. vt de tali possit dici illud ps. Nō dabis sanctū tuū videre corruptionē. ij. Pet. j. Fugiētes eā q̄ in mūdo ē p̄cupie corruptionē. Ut sic de tali electo possit dici illud Nūe. xvj. Quē cūq; dñs elegerit: ipse erit sctūs. i. pur⁹ ⁊ mūdus. Añ illud Esa. xliij. Noli timere serue me⁹ iacob: ⁊ rectissime quē elegi. Idē. xlij. ⁊ Mat. xij. Ecce puer me⁹ quē elegi dē. Jō de bono electo pōt dici illud Cañ. v. Dilect⁹ me⁹ candidus et rubicūdus elect⁹ ex milib⁹. Vide etiā. s. vbi dilect⁹ p̄sequit Et nota q̄ dī dilect⁹: ecce benignitas. Debet. n. facē q̄ diligat q̄d maxie facit māsuetudo. Dī candidus: ecce puritas Dicit rubicūdus: ecce charitas. Dī ex milib⁹ elect⁹ eē: ecce p̄ciositas: raritas ⁊ singularitas. Jnē mille. n. dz eligi q̄ dz alijs p̄ncipari. Añ de moyse dī Ecci. xlv. Qz de⁹ in fide ⁊ lenitate ipsi⁹ sanctū fecit illū: ⁊ elegit eū ex oi carne. Ptz ꝙ q̄ elect⁹ dz hīe puritatē ⁊ mūdiciā. Pietatē et clemētiā. Firmitatē ⁊ p̄stātiā. Et ista ē electio q̄ eligunt boni. Sz adhuc dico. q̄ est q̄dā electio q̄ eligunt bona: ⁊ h ē virtuosa. Añ nō q̄ nos debem⁹ eligē spālit bona spūalia nō tpalia. celestia nō terrena. vtutes nō crimia. Esa. vij. Sciat reprobare malū ⁊ eligē bonū. Bufo. n. dī hīe duo iecora. vnū medicinale ⁊ aliud venenosuz. q̄ ꝑm plinīū talit cogscunt qz bufone mortuo in formicario ꝓiecto. formice iecur medicinale eligūt ⁊ comedūt. Aliud vo qđ venenosuz ē intactū relinquūt. Sic de charissimi tñ duo sunt in mūdo bona. s. spūalia ⁊ tpalia: quoꝝ q̄dē p̄ma sunt aie medicinalia alia venenosa. Nos ꝓculdubio illa debem⁹ eligē ⁊ bona ⁊ vtilia reputare. q̄ dudū a formicꝫ. i. a xp̄o ⁊ sctis fuerāt electa ⁊ freq̄ntata. Et illa etiā refutare q̄ ab eis fuerāt refutata Jta dico q̄ nos silr̄ ista bona diligē ⁊ eligē debem⁹. q̄ scti ⁊ sctē elegerūt. s. hūilitatē. pauptatē. tribulatiōz ⁊ ꝑssiōez. Juxta illd̄ Job. xxiij. Judiciū eligam⁹ nobis: ⁊ inter nos videam⁹ q̄d sit meli⁹. Et si vis nō q̄ nos debemus eligere
Humilitatis forte fundamentū. Eligam⁹ ergo humilitatē. pō. Elegi abiectus
Tenuitatis artum nutrimentū. esse in domo dei. Itez
Aduersitatis graue nocumentū. eligam⁹ pauptatē ⁊ de
Sublimitatis altum leuamentū. iectionē: qz sicut dicit
Maturitatis tardū lorametum. Jaco. ij. Pauper de-
Stabilitatis tutū firmamentū.

Veracitatis mudū pauimētum.
Sagacitatis verum documentū.
Felicitatis summū munimentū.
q̄ dī Deb. xj. magī eligēs affligi cū pplo dei. q̄z tpalis pecca
ti bīe iocūditatē. Exēplū de Sulamna q̄ magis elegit occidi
q̄z fornicari. Dañ. xiij. Exēplū. ij. Machab. xiij. de Razia
q̄ eligēs nobiliter mori potius q̄z subdit⁹ fieri pctōrib⁹ gla
dio se petijt interemi. Jtē eligam⁹ sublimitatē z ptēplatio
nē. Ūñ Job. vij. Elegit suspēdiū ania mea. Jtē eligamus
maturitatē z discretionē. ij. Reg. xviij. Eligite vobis bouē
vnū. Bos eñ maturitatē signat. Jtē eligam⁹ stabilitatē z
durationē. Esa. lxij. Planū facite iter z eligite lapides. Jtē
eligamus veritatē z rōnē. p̄. Dīā vītatis elegi. iudicia tua
nō suz oblitus. Jtē eligam⁹ vocalitatē z lectionē. Prouer.
viij. Accipite disciplinā z nō pecuniā. vocrinaz magis q̄z
aurū eligite. Jtē finaliter eligamus summā felicitatē z sal
uationē. s. gloriaz padisi z vitā eternā. vñ illud Deut. xxx.
Elige ergo vitā vt z tu viuas. Dita eñ est summū z opti
mū eligibile. potissime aūt vita eterna. Jdeo de maria di
cit Luc. x. Maria optimā ptē elegit q̄ non auferet ab ea.
Jsta est ergo electio q̄ eligunt bona. Sed adhuc est vlti
ma electio qua eligunt mala. q̄ est viciosa. Sicut eñ muli
er impgnata bonos cibos fastidit. viles vo cibos. s. carbo
nes. fructus acidos z alia talia solet eligere z comedē. Sic
vere multi sunt q̄ cōceptu dyabolico impregnati. bonos ci
bos. i. spūalia bona vilipēdūt. vilia vo. s. bona tpalia z vi
cia z crimia eligūt z diligūt. Sicut eñ camelus ſm plinū
aquā turbidā eligit. aquā vo claram ptēnit. Sic vere mul
ti sūt q̄ aquā turbidā bonoz tpaliū diligūt z eligūt. Aquā
vo clarā spūaliū virtutū ptēnunt. q̄bus dicit Hiere. ij. Et
nūc q̄d tibi vis sup viam egypti vt bibas aquā turbidam.
Jsti figurant in filijs Israel Num. xj. Qui ptępto māna
dulcissimo cibo egyptias mēsas affectabāt. Figurant etiā
in illis pharaseis q̄ in cōuiuio pmos recubitus eligebant
Luce. xiiij. Figurant etiaz in Lotb. q̄ interpt̄at declinans
q̄ dimissa societate abrae elegit regionē circa iordanē z ba
bitauit cū sodomis. vbi postmodū fuit vi z vehemētia zo
domoz afflictus. Gen. xix. z. ij. Pet. ij. Sic vere tales de
clinantes pctōres q̄ oculos suos statuerūt declinare in ter
ram. societatē z amorē abrae. i. dei relinquentes. z manna
. i. bonoz spūaliū dulcedinē abhorrētes. regionē iordanis
. i. statum psperitatis mūdane. cibos egypti. i. bona tpalia
eligūt z affectāt. Juxta illud Esa. lxv. Faciebatis malū in
pspectu meo. z q̄ nolui elegistis. Et sic ergo ptz q̄ est q̄daz
electio diuina q̄dam būana. q̄dam virtuosa. q̄dā viciosa.

Sed si vis notare adhuc potes dicere q̄ in scriptura re
periunt tria genera electorum. s. Quidam qui eligunt ad
Saluationem. Primos electos eligit dominus. Se
Prelationem. cūdos electos eligit pplus. Tertios
Damnationem. electos eligit mūdus. Primo ergo
dico q̄ est electio qua eligit deus ad saluationē. Et ista est
electio sue occulte p̄destinationis. Deus eñ est sicut cam
psor. q̄ oēs q̄dē pecunias in saccū suū recolligit: tandem
in statera oia ponderās q̄ bō melio⁹ est elegit z in meli⁹ reser
uando reponit. q̄ vo minus iuste pōderat tanq̄ reprobū
ad partē ponit z ad pflandū vēdit. vel ad expēdendū ex
ponit. Sic vere deus oēs q̄dem ad bursam eccl'ie vocat. ſ
in statera iudicij sui oculisq̄ p̄scie illos q̄ babētvel babita
turi sunt debitū pōdus virtutis z gr̄e elegit. ceteros vo re
pudiat z repellit. Dañ. v. Appēsus ē in statera. z inuētus
est min⁹ babēs. Sic ſ cōstat q̄ oēs quidē ad fidē vocant.
pauci vo z optimi sunt electi. Mat. xx. Multi sunt voca
ti pauci vo electi. Et iō dñs Mat. xiij. cōpat talē fidē z ec
clesiā sagene misse in mari. vbi. s. piscatores. i. p̄dicatores
informādo z loquēdo. deus vo z angeli inspirādo z reue
lādo. ex oi gr̄e piscīū. i. boim congregauerūt. in fine tm. s. in iu
dicio ad lit⁹ z ad terminū fluctuose vite detracti examina
bunt. Boni vo in vasis z receptacul' padisi eligent z repo
nēt. Mali vo reprobabūt z foras i ifernū mittent. Elege
rūt inq̄t bonos i vasa sua. malos āt foras. Tales igr̄ electi

A dei puidētia preordinant.
A dei sapientia illuminant.
Virtutū opulētia accumulant.
Cōstanti relidētia fortificant.

Dico ergo q̄ electi dei
cōmendari possunt: qz
deo sunt accepti z pre
ordinati. Accepti dico
Celorum p̄eminentia btificant. Matth. xij. Ecce puer
meus quē elegi. dilectus me⁹ in quo bñ placuit anie mee.
Et Act. ix. Vas electōis est mihi iste. Preordinati sunt eti
am Job. xiij. Ego scio quos elegerim. Jtē qz fide sunt illu
stres z illuminati Jaco. ij. Nōne paupes elegit deus diui
tes in fide? Sap. iij. Dabit⁹ inq̄t illis fidei donū z sors i tē
plo dei acceptissima. Jtē qz virtutib⁹ sūt diuites z accu
mulati. vñ ipsis dī illud. j. Pet. ij. Vos estis genus electū.
gens sancta pplis acq̄sitōis. Ūñ de accumulatione virtu
tū pōt dici illud Col. iij. Jnduite vos sicut electi dei viscera
miscōie. benignitatē. būilitatē. modestiā. patiaz. suppor
tantes inuicē z donantes. Jtē qz sunt stabiles z fortifica
ti. Ad hoc eñ eligunt vt ꝺ dyabolū z vicia p̄lient. Ūñ de
xp̄o pōt dici illud Judith. iij. De vniuersis aūt vrbib⁹ ac
cepit sibi auxiliarios viros fortes z electos ad bellū. Jtē
qz in celis erūt felices atq̄ beati. Ad hoc eñ electio opat
vt eterna beatificatio subsequat. Sap. iij. Fulgebūt iusti
z tanq̄ scintille in arūdineto discurrēt. iudicabūt natiōes
z dñabuntur pplis. sequit. Qñ donū z pax est electis dei.
Jbi eñ electi deū laudāt phenni carmine. semp gaudēt si
ne turbamie. clare videt sine caligine. alte sedēt in summo
culmine. De laude dī in ps̄. Ad videndū i bonitate electo
rū tuoz. vt lauderis cū hereditate tua. De leticia dī in ps̄.
Eduxit pplm cū exultatione. z electos suos in leticia. De
visione eterna dī. ij. Reg. vj. Congregauit dauid oēs ele
ctos isrl'. Jsrael āt interpt̄at vidēs deū. De honorabili vo
sublimatōe dī in ps̄. Exaltaui electū de plebe mea. Jsta. n.
bona etīa electis dī finaliter distribuunt. z ista dei bēdictas
ipis disponit atq̄ dat. p̄s̄. Disposui testamētū electis meis.
Et iō bñ cōcludit illud ps̄. Btā gēs cui⁹ ē dñs de⁹ ei⁹. pplis
quē elegit in hēditatē sibi. Ptz ſ q̄ ē electio q̄ q̄s eligit ad
salutē. Secdo dico q̄ est electio q̄ q̄s assumit ad p̄latōez
nullus eñ dz officiū p̄lature ꝓpria aucte accipe. ſ poti⁹ ab
illis q̄ ptātē ad b̄ bñt dz eligi vt digne possit alijs impare.
Graues eñ (vt sepe dictū ē) eligūt sibi ducē. z apes. s. eligūt
sibi regē. De vinea etiā videm⁹ q̄ qñ ē plena fructib⁹. cu
stos sibi eligit. z pponit. a q̄ z fruct⁹ z vinea custodit. Sic
ſ z nos. nobis z vinee nr̄e. i. p̄ñti eccl'ie debem⁹ regē. ducē
z custodē eligere. q̄. s. nos possit cū diligētia custodire. Sz
reuera ammirādo z stupēdo z inq̄rendo dī Hiere. xlix. Et
q̄s erit elect⁹ quē ego p̄ficiā ei? q. d. Pauci sunt digni eligi.
Et iō cū magna diligētia sunt eligēdi. Jsti eñ debēt ee ita
sancti q̄ alios possint sctōs facē. z ita electi virtutib⁹ q̄ eo
rū pticipatiōe alij boni z electi possint esse. Juxta illud p̄s̄.
Cū sancto sctūs eris: z cū electo electus eris. Aduerte ſ q̄
sicut in reb⁹ nālibus due cause ꝓcurrūt. vicz. Cā ꝓpinqua
z remota. Mediata z imediata. Supior z inferior. Cōstat
eñ q̄ in gñatōe bois facit bō z sol. Bō. n. visibiliter agit. Sol
vo z celū inuisibilit influit: q̄uimo ipse p̄ nihil faceret. nisi
virt⁹ supior hūc moueret. Sic vere dicā q̄ in electiōe bois
nō solū opat cā extrinseca visibilis z appens: vicz misteriū
electoz. verūetiā pmo z pncipaliter opat inuisibiliter ipse de⁹
tanq̄ cā supior z celestis. Jpe. n. ē qui pncipaliter eligit. z q̄
vbi voluerit eligentiū corda vertit. vl' verti a dyabolo per
mittit. Ūñ etiā sepe sit q̄ i vindictā z odiū nr̄i. malos eligi
sustinet. q̄s etiā ipe se elegisse dicit. sicut clare ptz de saul q̄
ꝺ dei voluntatē fuit elect⁹: z q̄ in regimīe fuit malus. z tm
elect⁹ dñi fuit dict⁹. Qz ꝺ dei volūtatē fuerit elect⁹. ptz ex
eo q̄ cū maiores natu isrl' peterēt a samuele vt sup se regē
ꝓstitueret. Drāti ꝓterea ad dñm. Samueli rñsum ē. Nō
te abiecerūt ſ me ne regnē sup eos. j. Reg. viij. q̄ vba vtiq̄
displicētie z indignatōe plena sē. Qz vo fuerit malus in re
gimīe pz: qz reprobat a samuele. j. Reg. xiij. Neq̄q̄ regnū
tuū vltra ꝓsurget. Cā ponit. j. Reg. xvj. Spūs dñi recessit
a saul z exagitabat eū spūs neq̄. Qz aūt fuerit dilect⁹ dñi
dict⁹ ptz. ij. Reg. xxj. Crucifigam⁹ eos in gabaa saul quon
dā electi dñi: z tm de eo yronice dicit. j. Reg. xij. Nunc igi
tur p̄sto est rex vester quem elegistis z petistis. ecce dedit
vobis dominus regem. Et ipse dominus dicit. Dabo tibi
regem in furore meo Osee. xiij. Deus eñ quandoq̄ eligit
malos malis. vt ꝑ malos inferat mala malis. Ad cuius er
go spectat principaliter electio. Et ideo ad ipm debet ba
beri recursus z deuotio. Et inde est q̄ veni creator spiri
tus in electionibus cānitur. vt spūs sci gr̄a in electionibus

effundaſ. ⁊ vt ille quem deus eligibilē iudicat ab electoꝛibus eligaſ. Ideo cuilibet electoꝛi dī Deuter. xvij. Euꝫ cōſtitues quē dñs deus tuꝰ elegerit. Ubi nota aliq̄d q̄ſtū ad

Electum accedentem.
Subditum eligentem.
Dñm dirigentē ſeu influētē.

Iſta eſt tria ſunt neceſſaria in electione. vicz. Electus accedēs q̄ ſit virtuoſus. Eſt inq̄t. Subditus ꝓcedēs q̄ ſit ſtudioſus. Cōſtitues inq̄t. ſ. tu electoꝛ. Qui ſit gratioſus. quem deus dñs tuus elegerit. Requirit ꝑ a pte electi ꝓditio virtuoſa. qđ oñdit cū dicit. Eū. Iſtud eſt ꝓnomē relatiuū eū. refert ad ipm electū. q̄. ſ. dꝫ eſſe virtuoſus ⁊ bonus. Bonitas etiā ipſius electi in hoc ꝓnomine denotaſ. Eſt eſt eū ꝓnomē adiectiuum. accuſatiui caſus. nūeri ſingularis. Ad denotādū q̄ electus dꝫ eſſe ꝓnomē qđ ꝓ noie ponit. q̄. ſ. ꝓ alīs ſe debet ponere ipſos adiuuādo. ⁊ ꝓ eis apud deū intercedēdo. et gregē ſuū ꝫ dyabolū ⁊ tyrānos defendendo. pñs. Elegit dauid ſuū ſuū. depoſtfetātes accepit eū. Depoſtfetātes inq̄t q̄s. ſ. regebat ⁊ defendebat. Accuſati caſus dꝫ eē. q̄. ſ. ſeipꝫ dꝫ accuſare. ⁊ ſe indignū ad officiū reputare. Scriptū ē. n. puer. xviij. Oꝛ iuſtus ꝓiꝰ eſt accuſatoꝛ ſui. Uñ de bonis arboꝛib⁹ quas alie arboꝛes voluerūt in regē eligere. ſ. de ficu. oliua ⁊ vite. legit Judic. ix. Oꝛ ſe excuſauerī ⁊ regnū accipe noluerunt. q̄. ſ. boni ſuā impfectionē accuſantes: ⁊ ſe cū quadā diſplicētia excuſantes debēt magis inuite trahi ad officia. q̄ volūtarie accedere. Uñ de paulo dī Act. ix Oꝛ circūfulſit eū lux de celo. Seq̄t. Ad man⁹ aūt illū trahētes introduxerūt damaſcū. Et ſubdit. Vade q̄ vas electionis eſt mihi ipſe. Trahi eſt debet electus ⁊ nō ſe ingerere. Trahi dico ꝓ diuinā inſpirationē. ꝓ ſocioꝝ ſupplicationē. ꝓ maioꝛē impoſitionē. Et ꝓ vtilitatis publice quam ſperat ſe facturū deſideriū ⁊ affectionē. Numeri etiā ſingularis dꝫ eſſe. q̄. ſ. iſte debet eſſe ſingularis vite ⁊ pfectōnis. ⁊ a multis ſingularit electꝰ. ⁊ inter multos ſingularit pfectꝰ Uñ de iſto eū dī Eccl. xlv. Elegit euꝫ ex oīni carne. Debet etiā adiectiuū dici. q̄. ſ. ſp debet virtutes virtutib⁹ adiūgere. ⁊ merita meritis aggregare. Et breuiter iſte eſt illud eū. q̄ a deo ē electus. a deo erit vnctus. ⁊ in alto regimine ꝓſtitutus: ⁊ finaliter in celi gloria coꝛonabiſ. ſicut i pſalmis dī. Elegit eū dñs ſacerdotē ſibi ad ſacrificandū ei boſtiā laudis. Inuenit dñs dauid ſeruū ſuū. oleo ſcō ſuo vnxit eū. Amauit eū dñs ⁊ oꝛnauit eū ſtola gloꝛie induit eum. ⁊ ad portas padiſi coꝛonauit eū. Ecce ergo q̄liter in iſto ꝓnoie eū intelligit iuſta electio ꝓtuoſa: q̄ reuera iſtud ē ſūme neceſſariū q̄ electꝰ ſit ꝓtuoſus ⁊ iuſtus. Uñ nō q̄ iſte debet

Durabilis ꝓſtantie fundamēto fundari.
Notabilis iuſticie libramento libari.
Amabilis mūdicie velamento velari.
Spectabilis decentie paramēto parari.
Humilis ſubiacentie pōdere ſubiugari.
Fertilis opulentie opere fecundari.

Electus. n. debet eſſe cōſtās ⁊ foꝛtificatus. vicz ad pſeuerandū in bono .ij. Paral. xxix

Uos elegiſtis dē. vt ſtatis coꝛā eo. Ad reſiſtēdū malo. Dañ. .ij. Cōſurgēt electi ad reſiſtēdū. Itē dꝫ eē iuſtus ⁊ rectificatus. Eſa. xlviij. Noli timere ſerue meꝰ Jacob et rectiſſime quē elegi ⁊c. Itē debet eſſe mūdus ⁊ purificatus. Math. .xij. ⁊ Eſa. xlij. Ecce puer meꝰ quē elegi. Puer. n. mūdicia puritatis ſignat. Itē debet eſſe decēs ſeu venuſtatꝰ. Dañ. xij. Eligent ⁊ dealbabunt ⁊ q̄ſi ignis ꝓbabunt. Itē dꝫ eē ſubditꝰ ⁊ būliatꝰ. Eſa. xliij. Audi Jacob ſeruus meꝰ. iſrl quē elegi. Itē debet eē fertilis atq̄ fecundās. ſup. in bonis opibus. Joban. xv. Elegi vos ⁊ poſui vos vt eatis ⁊ fructū afferatis. ⁊ fruct⁹ veſter maneat. Sic ergo oñdit q̄ in electiōe dꝫ eē ex pte electi ꝓditio ꝓtuoſa. Eū inq̄t. Item ibi dꝫ eſſe ex pte ppli intētio ſtudioſa. Cōſtitues inq̄t. Conſtituere eſt eligere ⁊ noiare ptinet ad ſubditos electoꝛes. iij. Reg. x. Eligite meliꝰē de filīs dñi vē. Et. ſ. Reg. xvij. Eligite ex vobis virum. Ecce inſtātia acceleratiua. eligite. Ecce noticia conſideratiua. ex vobis. Ecce iuſticia ꝓpōderatiua. virū inq̄t. Accelerare. n. debēt electoꝛes pſonā etiā debēt cognoſcere ⁊ iō ex ſeipō debēt eligere. ſi ydoneū repliīt virū. i. pſonā virilē ⁊ iuſtā debēt eligere. nō effeminatū aut imbecillē q̄ tm̄ ſunt ꝫ multos. q̄ int̄ ſe inuidi ⁊ diſcoꝛdes ſolent magis extra ſe q̄ ex ſe eligere: ⁊ magis feminas q̄ viros ſi ē magis imbecilles q̄ puidos ꝓmouere. Talibus ergo ſepe ptingit ſicut figuraliter ꝓtingit arboꝛib⁹ q̄ elegerūt ramnū arboꝛē quandā degenerē ⁊ indignā: de q̄ tm̄ electa ⁊ ꝓmota dī Judic. ix. Oꝛ exiuit ignis ex ea ⁊ ſuccēdit etiā cedros lybani. Quia reuera q̄ſi aliq̄s rānus. ſpinoſus degener. inſufficiēs. exneus ⁊ indigꝰ eligit. ſepe fit q̄ ignis rapine ⁊ inuidie ab eo finaliter ſuccēdit. a q̄ ipſi ſui electores etiā q̄ſ ſunt cedri lybani. i. q̄ſ ſunt magni ⁊ boni ⁊ nobiles moleſtant. Ex vobis ergo ꝓſtituite ſi poteſtis. ⁊ ſi ydoneū inuenietis. Uñ Deutero. xvij. dī. Nō poteris alterī⁹ gentis regē facere q̄ nō ſit frater tuꝰ. cuiꝰ fuerit ꝓſtitutus nō multiplicabit ſibi eq̄s. Aduerte tm̄ q̄ multi pñt dicere illud. j. Jo. ij. Ex nobis ꝓdierūt: ſ ex nobis nō erant. Quia ꝓcerto ſepe accidit q̄ illi q̄ eligunt ex gremio ſunt peiores q̄ extranei. ⁊ crudeli⁹ agūt in ſubditos q̄ſ q̄cunq̄ remoti. Jnuebe bñ. q̄ tales: ⁊ etiā ſm vitatē vtiliꝰ ē q̄ſq̄ cōſtituere extraneos q̄ſ ꝓpinq̄s: ⁊ maxime q̄ñ q̄s inuenerit eos ydoneos atq̄ bonos. Dicit enim Plini. q̄ coturnices mare trāſiture eligunt ſibi duces extraneos. ſ. comites qui eos defendāt ab aduerſarīs auib⁹. cū de ſe ſint debiles et imbecilles. Sic vere ſi nos q̄ mare buiꝰ fluctuoſe vite trāſimus. videmꝰ q̄ nullus ē inē nos ydoneus rectoꝛ ⁊ defenſoꝛ q̄ gregē nr̄m ab aduerſarīs demōib⁹. ⁊ tyrānis digne poſſit defendere vel tueri. debemꝰ ducē externi gregis eligere. ⁊ extra gremiū noſtrū extraneū aliquē ꝓcreare. potiſſime cū nullus ꝓprie ſit extraneꝰ imo oēs ſumus ciues ſanctoꝝ ⁊ domeſtici dei. eiuſdē. ſ. fidei ⁊ eccl'ie xp̄i deuoti. Nō eſt eſt dicere apud nos ego ſuꝫ pauli. ego ſum apollo. ego ſum cepbe. cuꝫ ꝓculdubio in coꝛpe xp̄i myſtico. ſicut dicit apl's Col. iij. Nō eſt maſculus ⁊ femia. gētilis ⁊ iudeꝰ. circūciſio ⁊ p̄puciū. barbarus ⁊ ſcbyta ſeruꝰ ⁊ liber ſ xp̄s in oībus. Jnduite ꝑ vos ſicut electi dei. q. d. Ad boc q̄ poſſitis electi dei eſſe. nullū oportet extraneū reputare. nec patrie ꝓditionis aut generis allegare varietatē. cū oēs ſimus xp̄i in fide. ⁊ debemꝰ alterutrū tanq̄ ex vno gremio reputare. Eligite ꝑ vobis virū. Dic ſi vis ſicut infra de viro. et iſta oīa oñdunt cū dī. Cōſtitues. ij. Paral. x. Dīs iſrl' ꝓuenerat vt ꝓſtitueret regē ⁊c. Uide. ſ. de ꝓſtituē. Jſtud eſt ꝑ ſcōm req̄ſitū in electione. ſ. ex pte ppli intētio ſtudioſa. ſeu collectio amoꝛoſa. Conſtitues inq̄t a cō. qđ eſt ſil' ⁊ ſtatuo q̄ſi ſil' ſtatuēs. Etiā in plati electōe req̄rit ex pte dei acceptio gratioſa. Quē inq̄t dñs elegerit. q. d. ille ꝓ boies debꝫ inſtitui. q̄ a deo merēt eligi ⁊ aſſumi. Deus. n. ꝓprie dī eligere inq̄tū. ſ. vt. ſ. dictū eſt electionē ſolet inſpirare: ⁊ tandē tanq̄ gratā ⁊ vtilē acceptare. Deus elegerit inq̄t. Uñ danid de ſe ipſo dicit. j. Paral. xxviij. Elegit me dñs deus iſrl' vt eſſem rex ſup iſrl'. Sequit. Placuit ei vt me eligeret regē. Et ſbdit. Dñs elegit Salomonē filiū meū vt ſederet in throno dñi ſup iſrl'. Et ꝓculdubio tales q̄ a deo eligūt ⁊ acceptant. ⁊ q̄ a carne ⁊ ſanguīe. p̄ce. timoꝛe ⁊ fauoꝛe nō introducunt. ꝓprie electi dei dici merēt. j. Pe. ij. Uos eſtis gen⁹ electū ⁊c. ſicut. ſ. Jō bñ ꝓdudit in ps. Etūs quē elegiſti ⁊ aſſumpſiſti. habitabit in atrīs tuis. Et bñ dicit habitabit q̄. ſ. tales diligūt i ſuis eccl'ijs et in ſuis bñficijs remanere. nō in alienis loc̄ inutiliē diuagari. Cuiꝰ q̄ ꝫ facīt. electi ꝓculdubio nō ſunt. imo ꝺ talibꝰ nō dei ſ diaboli electi ſic in mundi negocijs inuolutis dī Exo. xv. Electi pncipes eiꝰ ſubmerſi ſunt in mari rubro. abyſſi opuerūt eos. deſcenderūt in ꝓfundū q̄ſi lapis ⁊c. Exponet inuebe ꝫ tales. ⁊ vide. j. de malo electo. q̄. ſ. eligit ad dānationē. Patet ꝑ quō in q̄libet electiōe req̄rit vicz. Dei acceptatio occulte puidens. Quē inq̄t dñs elegerit. Plebis aſſentio opis pſidēs Cōſtitues inq̄t. Juſti. ſ. eligēdi pfectō grādis ⁊ euidēs. Eū inq̄t. Et ſic bñ dictū fuit. Eū ꝓſtituet quē elegerit dñs. Sic ꝑ ptz q̄ eſt q̄dā electio ad plationē. Sed forte vis loqui de vna ſctā vel de vna electa in gñe femīo dic q̄ preciose margite eligunt. vt i coꝛonis regū ⁊ pncipū apponāt. ⁊ vt ſup caput bonoꝛabiliꝰ deferant. Sic vere dico q̄ ſctē femie eligunt a deo. vt i coꝛona dei (q̄ eſt ꝓgeries ſeu collegiū platoꝝ) poſſint coꝛā alīs rutilare. ⁊ i dignitat̄ capite ꝓpere pñs. Elegit eā deꝰ ⁊ ꝓelegit eā. ⁊ habitare eā facit i tabnaculo ſuo. Et ſi vis notabis q̄ in ſcriptura reperio. Electam ad

Dei filium ꝓcipiendum.
Carnis lilium cuſtodiendū.
Mundi ſolium recipiendū.
Celi gaudiū accipiendum.

Prima fuit beata virgo de qua dī Cañ. vj. q̄ ipſa eſt pulcra vt luna. electa vt ſol terribilis vt caſtroꝝ acies

ordinata. Unde de ea ꝛ tpō pōt dici illud Judicū. v. Pulcerrima feminaꝝ eligit. Secūda ē q̄libet sanctimonialis vel aliqua ꝛgo mūda ꝛ casta. De q̄ Hester. ij. Deambulabat ante vestibulū dom⁹ in qua electe ꝛgines seruabant. s. mardochei. Tercia pōt dici q̄libet plata vel abbatissa. de qua sc̄z pōt dici illud p̄dictū. Elegit ea deꝰ ꝛ p̄elegit ea tc. q̄ etiā debz esse talis q̄ possit dicere de seipa illud Ecci. xxiij. In plateis sicut cynamomū ꝛ balsamū aromatizās odorē dedi quasi myrrha electa dedi suauitatē odoris. Quarta ē q̄libet sancta aia vel psona. q̄. s. a deo eligit vt sibi in gloria p̄petuo vniat. ij. Paral. vj. Elegi illū vt sit nomē meū in ea Unde etiā de deo in patria pōt dici illud Ecci. j. Cum electis feminis gradit. ꝛ cū iustis ꝛ fidelib⁹ agnosat. Sīlr de sancta eccl̄ia dr̄ q̄ ista sit electa. dic̄q̄ de hoc dr̄ Cañ. vj Una ē colūba mea. pfecta mea. una est matri sue. electa genitrici sue. Pz ergo q̄ ē electio qua ḡs assumit ad p̄lationē. Tercio dico q̄ ē electio qua ḡs assumitur ad damnationē: ꝛ ista ē electio dyaboli siue mūdi. Ipsoꝝ. n. felices. s. mūdi diuites pctōres vident eē ceteris p̄electi. qz. s. ita sūt mūdi p̄spitate fulgentes q̄ respectu ipoꝝ oēs alij videntur esse reprobati ꝛ spreti. Unde de bachide. id est de dyabolo dicitur. j. Machabeo. ix. q̄ ipe elegit viros impios et constituit eos dnos regionis. Aduerte tamē q̄ tales electi Succidentur a statu mūdane p̄speritatis. Comedent ex haustu demonū gulositatis Occidentur in lacu eterne crudelitatis. Dico q̄ succidant a mū di p̄speritate Unde in psona nabuchodonosoꝛ. i. dyaboli dr̄. iij. Reguꝫ. xix. ꝛ Esaie. xxxvij. Succidā excelsa cedroꝝ eius. ꝛ electas abietes illi⁹. Itē comedunt demonū gulositate. s. p tentationē qđ fit quādo p pctā de coꝛpe vel societate ei⁹ efficiūtur. ꝛ in cōgeriem malorū trahūt. Habacuc. j. Incrassata ē pars ei⁹. ꝛ cibus ei⁹ electus. Itē occidunt eterna crudelitate. s. in inferno. Hiere. xlviij. Electi iuuenes ei⁹ descenderūt in occisionē. Sic ergo pz q̄ mali eligunt ad damnationem digni ad p̄lationem. iusti ad saluationē. Et hoc de ālgere sufficiat tc.

Eleuare Nota q̄ eleuare idē est qđ se de inferioribus ad supiora trāsferre et leuare. Et sic ista vocabula sunt eiusdē significati. s. Eleuatio. Exaltatio sublimatio. surgere sursum. supra. volare. ascēdere. Et pōt accipi cōiter in bono ꝛ in malo. In malo em̄ eleuat bō per supbiā ꝛ elationē. ꝛ hec ē eleuatio uiciosa pctōꝝ. In bono ꝛo eleuat p celestiū ꝓtemplationē. ꝛ p bonoꝝ eternoꝝ desideriū ꝛ affectionē. ꝛ p talem seu ꝓpetuā ꝓmotionem. ꝛ ista est eleuatio ꝛtuosa. Prima ē eleuatio pctōꝝ. ꝛ ista ē duplex. qz una ē vanitatis ꝛ supbie. Scōa p̄speritatis ꝛ mūdane glorie. Primo de eleuatione uiciosa supbie ꝛ vanitatis. pōt dici illud Dtē. xiij. Eleuauerūt coꝛ suuꝫ ꝛ obliti sunt mei. Istis em̄ accidit sicut in terremotu aliq̄n solet cōtingere. Uētus. n. in ꝛeriorib⁹ cauernis terre terrā cōcutit. interius q̄si tonitruū facit. queresq̄ sibi exitū. terrā in altū eleuat q̄si montē. q̄ tandē crepit ꝛ rumpit. ꝛ sic nihil de illo monte nisi uorago seu cōcauitas inuenit. Sic vere fit q̄ interior vetus. i. interior cogitatio seu p̄sumptio i seipa cōcutit ꝛ efferꝫ. ita q̄ bō in seipo q̄si vn⁹ mons p supbiaꝫ erigit ꝛ leuat. ꝛ istud fit q̄n bō p̄sumit de se vtpote ꝺ diuitijs nobilitate. pulcritudine vl̄ fortitudine. Ezech. xxviij. Eleuatū ē coꝛ tuū in decoꝛe tuo. p mortē tamen subito rumpitur. ita q̄ tota eleuata sua montuositas ad nihiluꝫ computatur: Et in uoraginem infernalem inclinatur. ij. Paralip. pomenon. xxvij. Eleuatum est coꝛ eius. Et facta est contra eum ira. Si autem vis potes adhuc notare ꝛ dicere q̄ Eleuant mali sup alios ipos opprimendo Super seipsos de se p̄sumendo. Eleuant ꝺ, co sup al os. Cōtra dnm ipm ꝛ omnes contemnendo. Mume. xvj. Cur eleuamini sup ppl̄m dn̄i. sup seipos. Treñ. iij. Sedebit solitarius ꝛ tacebit q̄m leuauit se supra se ꝛra dnm. et Esa. iij. Eleuate sunt filie syon ꝛ ambulauerūt extento collo tc. Et tñ dns ꝓhibet tales supbas eleuationes. Hiere. xlix. Nolite eleuari qz dns locutus ē. Et merito. qz ꝓcerto de tali eleuatione sequit mors eterna. sicut de illo rege dr̄. ij. Paral. xxvj. Cū roboratus eēt eleuatū ē coꝛ ei⁹ in interitū suū ꝙ dnm. Isti figurant i illa cedro eleuatissima secūdissima ꝛ pulcerrima q̄ tñ subito legit coꝛruisse de quo dr̄ Ezech. xxxj. Aīa dr̄ in ps̄. Vidi impiū supexaltatū sicut cedros lybani trāsiui ꝛ ecce nō erat. Ista ē ergo eleuatio vanitatis q̄ ē uiciosa. Adhuc dico q̄ ē eleuatio uiciosa p. speritatis. s. ꝛ mūdane gloꝛie q̄ ē piculosa. Cornix. n. nuces quā fragere neq̄t surſuꝫ eleuat vt dū ab alto ceciderit ipaꝫ frangat. Sic vere dyabol⁹ boiem p p̄sumptionē ꝛ supbiaꝫ facit eleuari ꝛ erigi. ꝛ q̄nq̄ etiā p mundi ꝓsperitatē ipm facit exaltari. vt ꝓmo cadat p peccatū. tandē frangat p mortē finalē comedat p penā eternā. Job. xxx. Eleuasti me ꝛ q̄si sup ventū ponēs collisisti me valide. Et illud ps̄. Quia eleuās allisisti me. Illa. n. auis maxima q̄ dr̄ Roc. elephantē rapiēs sursum leuat. ꝛ eū dimittit cadere dū occidit deuorat. vt dicit Marc⁹ paul⁹. in libello suo de regionib⁹ oriētis. Sic dyabol⁹ tales. Ezech. xxxj. Eleuatū est coꝛ eius i altitudine sua. Ista ē ergo eleuatio duplex pctōrū q̄ ē uiciosa. Scōo dico q̄ inuenit eleuatio ꝛtuosa et pfectoꝝ. ꝛ ista ē eleuatio q̄ boni apud deū ꝛ boies tā spūaliter q̄z eternaliter eleuant. Sapores em̄ quāto puriores tāto faciliꝰ eleuant sursum. Et inde ē q̄ res celestes q̄ sē sursum eleuate ꝛ supiores sunt ceteris puriores. Sic vere charissimi illi q̄ sunt puri ꝛ sancti. sp̄ sunt sursum spūaliter per affectū ꝛ desideriū eleuati. Quia ve bō q̄nto sanctior fuerit. tāto ab inferioribus ꝛ inferiora amoꝛe magis remotus ꝛ eleuatus erit. vñ huic pōt dici illud Esa. lij. Ecce intelliget ꝙ⁹ me⁹. exaltabit ꝛ eleuabit ꝛ sublimis erit valde In q̄b⁹ ꝛbis oñdit q̄ triplex ē eleuatō. q̄ bōi diuersimode subleuāt

Una est interior.	Una ē dico interior ꝛ coꝛdialis.
Alia exterior.	Alia superior.
Una ē coꝛdialis affectionis.	ꝛ affect⁹ ad affectum ꝛ aspectū supiorum p ꝓtemplationē ꝛ desideriū eleuant quādo q̄s a viciosoꝝ casu ad statū gratie erigit. q̄n a terrenoꝝ affectu ad amoꝛē celestium extollit. q̄n q̄s a cura ꝛ noticia inferioꝝ ad ꝓtemplationes leuat.
Alia tempalis ꝓmotionis.	
Tercia supnalis p̄lationis.	

De eleuatiōe em̄ a statu pcti ad gratie pfectionē dr̄ Esa. lj. Eleuare eleuare consurge ierl̄m. Et illud Exod. xix. Sanctificabis illos eleuās coꝛa dño. qđ pōt dici de sacerdotib⁹. de penitentib⁹. de cōuersis. de eleuatiōe terrenoꝝ ad eternoꝝ affectionē dr̄ Ezech. j. Ꝙ cherubin. i. iusti cuꝝ euntib⁹ ibant. ꝛ cū stantib⁹ stabāt. ꝛ cū eleuatis a terra pariter eleuabant. De eleuatiōe vo ab inuestigatiōe inferioꝝ ad supioꝝ ꝓtemplationē pōt dici illud Mume. xxiij. Eleuās balaā oculos isrl̄ vidit in tentoꝝijs suis. i. sanctos i patria. De ista ergo triplici ꝛtuosa eleuatiōe pt̄ dici illud. Ecce puer me⁹ exaltabit ꝛ eleuabit. Alia ē exterior ꝛ mundialis. Et ista ē q̄n boni ꝛ digni ad ꝓmotiones ꝛ dignitates erigunt ꝛ sublimant. De quo dr̄ illud. Seruus meus exaltabit tc. Tercia insup ē supior ꝛ eternalis. Et ista ē quādo boni ꝛ digni post bui⁹ mūdi labores ad celi celsitudinē ꝓuehunt. Iō dr̄. Sublimis erit valde. Istā ergo triplicez eleuationē ꝛ exaltationē aliquātulū latius p̄sequamur.

Dicam⁹ ergo q̄ ē quedā eleuatio interior ꝛ coꝛdialis seu ꝛtualis. Lignū ei sub aqua positū supius se eleuat. ꝛ nisi p violentiā teneat naturaliter sursum natat. Ignis etiā inferius ē naturaliter dedignat. ꝛ iō naturaliter sursū fert ꝛ eleuatur. Arboꝝ etiā statim quādo de terra nascūt ꝛ exeunt. sursum ꝛsus celū se eleuāt ꝛ ascendūt. Aues etiā q̄diu sūt inferius sunt in piculo. quādo ꝛo supius se eleuāt sūt i tuto. Sic ꝓculdubio charissimi nos nūq̄ debemus iferiora mūdi bona diligere. nec ibidē manere nisi p quandā violētiā. vtpote q̄ nr̄m officiū seu negociū ḃ req̄rit remanere sursū ad bona p affectionē ꝛ ꝓtēplationē debem⁹ ferri et eleuari. vt sic possum⁹ a pctis ꝛ piculis liberari. Et ḃ mari me erit si nos fuerim⁹ lignū. i. teneres p pietatē. ignis. i. calidi p charitatē. arboꝝes. i. sursum eleuati p ꝓtēplationem aues. i. spūales. p sanctitatē. Job. xxix. Ad p̄ceptū tuum eleuabit aq̄la. ꝛ in arduis ponet nidū suū. Ꝺ tñ ē ꝙ multos q̄ sūt sil̄es q̄busdā lignis q̄ ita sunt solida ꝛ ponderosa q̄ more lapidis ad fundū descēdētes nūq̄ sursū natāt aut eleuāt. sicut dic̄ plin⁹ viez. De buxo. ebano ꝛ fico egyptiaca. Sil̄es etiā sē q̄busdā aub⁹ q̄ ita sūt carnose ꝛ ponderose q̄ nūq̄ supius volāt. nec de terra surgūt aut se eleuāt sicut de struthiōe. Sil̄es etiā sē q̄busdam arboꝝib⁹ q̄ ita sunt debiles q̄ nūq̄ pōt sursum crescere vel eleuare. ꝙ sem

per circa terrā solent repe ꝛ inclinari. sicut patet de vepri-
bus ꝛ de rubis. Et reuera charissimi. tali modo impedium
tur multi ne p̄ contemplationē sursuz ad celestia eleuent.
Panni sunt delicioſi. Delicioſi. n. in aq̄s deliciaz se
Bestiali desidioſi. immergūt ꝛ nunq̄z sursuz ad
Lerci auari ꝛ ambitioſi. ptemplādū vel desiderandus
eterna se eleuāt vl̄ extollūt. Strutiones etiā. i. desidioſi. tāto
pondere pigricie vl̄ accidie cōprimūt. q̄ nūq̄z sursū ad ptē
plationē vel affectionē celestiū erigūt. Vepres insup. i. auā
ri ꝛ ambitioſi ita circa terrā ꝛ terrena ꝛ auaricia se dilatāt
ꝛ diffundūt. q̄ ad celestia nūq̄z eleuāt. vel crescūt. Vñ bis
p̄t dicī illud Judicū. viij. Nō poterāt vltra ceruices eleua
re. Nō sic ḡ charissimi. s eleuemur ad deū. i. ad bona eter-
na. bona terrestria vilipendēdo. cōmissa crimia p̄meditan
do. secreta celica inestigādo. Eleuemur ḡ a terrenoz affe-
ctiōe. Idiere. x. Eleuat nebulas ab extremitatib⁹ terre. Jtē
eleuemur a pceōz delectatōe Ezech. iij. Eleuauit me spūs
ꝛ assumpsit ꝛ abij amar⁹ i indignatōe spūs mei. Glo. Quā
to dulcescit supple spūi qđ int⁹ videt. tāto in amaritudinē
vertit qđ foris bz. Jtē eleuemur i supnoz pserutatiōe. vñ
Ezech. xliij. Eleuauit me spūs ꝛ introduxit me i atriū iteri⁹
ꝛ ecce glia erat repleta dom⁹ dñi. Jsta ē ḡ eleuatō interioz
ꝛ cordialis. Jntelliget int̄ ꝛ eleuabit. Vñ dr Deu. xxxij.
Vtinā saperēt ꝛ intelligerēt. ꝛ prudēter nouissima prude-
rēt. De xp̄o vo dicatur Act. j. q̄ eleuatis manibus fereba-
tur in celū. Et si vis potes notare q̄ boni debent eleuare.
Cor per affectionē. Oculos p̄ ptemplationē. Vocē p̄ lau-
dē ꝛ pfessionē. Faciē p̄ spei pfolationē. Man⁹ p̄ oratione

Eleuari dico dz
Affectus.
Aspectus.
Affatus.
Conspectus.
Effectus.

Eleuet igit̄ primo sup⁹ ad dñm affe-
ct⁹ cordial. Qđ bñ figurat in hostia
cui⁹ pectusculū debebat eleuari cora
dño. Pect⁹. n. cordialē affectionē de-
signat. Leui. viij. Tulit pectusculum
eleuās cora dño. Et Leu. x. Eleuaue
rūt armū ꝛ pect⁹ cora dño. Jtē eleuet aspect⁹ visualis. id
est psideratio. j. Paral. xxj. Eleuās dr oculos vidit ange-
lū. Et Gen. xxij. dr de abraā. q̄ eleuatis oculis vidit locū p̄
cul. Jtē eleuat affat⁹ vocalis p̄ honestā locutionē. qz pcer
to iusti eleuāt vocē amare plāgēdo. dñm laudādo. culpas
pfitendo. Amare dico plorādo. s. p̄ culpe cōmissione. sicut
j. Reg. xj. dr. Eleuauit ois ppls vocē suā ꝛ fleuit p̄ fracta
cōpassiōe. sicut de Joseph dr Gen. xlv. q̄ videns fratrē suū
eleuauit vocē cū fletu. dñm laudādo. p̄s. Eleuauerunt flu-
mina vocē suā. Culpas etiā pfitēdo. Job. xxxviij. Eleuab
in nebula vocē tuā. Et illud. j. Esdre. iij. Eleuabāt vocē in
letitia. Jtē eleuet pspectus facialis p̄ spem. fiduciā ꝛ deuo
tionē. Job. xxij. Eleuabis ad deū faciē tuā. rogabis eum ꝛ
exaudiet te. Jtē eleuet effect⁹ manualis p̄ deuotā supplī-
cationē. Mee. viij. Eleuātes man⁹ incuruati sunt. ꝛ Exodi
xvij. dr. Cūq̄z leuaret moyses man⁹ vincebat isrl̄ ꝛc. Jsta ē
ergo eleuatio interior ꝛ vtualis. Est etiā quedā eleuatō
exterior ꝛ tpalis. ꝛ ista ē eleuatio dignitatū ꝛ promotionuz.
ad q̄s boni ꝛ iusti sunt assumēdi ꝛ eleuādi. qđ oñdit cū dr
Seruus me⁹ exaltabit. Illi. n. q̄ sunt serui dei p̄ būilitatez
ꝛ sedulitatē debēt eligi ꝛ exaltari ad tpalē ecclīasticam di
gnitatē. qz sicut dr Luce. xiiij. ꝛ xvij. Qui se būiliat exalta
bit. Et p̄m Greg. Nō ē equū vt alijs p̄sint. q̄ subesse non
didicerit. Natura ei illā arborē solet exaltare ꝛ eleuare. q̄
aquis seu fontib⁹ irrigat. q̄ in terre p̄fundo radicat. q̄ ra-
mis ꝛ frondib⁹ infer⁹ nō grauat. Sic ꝺe ille dz ad statuz
p̄latiōis exaltari q̄ aq̄s deuotiōis fuerit irrigat⁹. Juxta il-
lud Ezech. xxxj. Atque nutriuerunt ipm. abyssus exaltauit
eū. Jtē q̄ p̄ būilitatez fuerit p̄fundat⁹ qz sicut dr Eccl. xj.
Sapia būiliati exaltabit caput. Jtē q̄ ramoz. i. nepotulo-
rū ꝛ cognatoz multitudine circa radicē. i. circa cordialem
affectū nō fuerit p̄grauat⁹. vel etiā ramoz. i. bonoz tpaliū
Quia vere illi merent̄ p̄moueri ꝛ exaltari. p̄lati ꝛ superio
res fieri. q̄ q̄tū ad desideriū ꝛ amorē ramis bonoz tpaliū
sunt nudati. Vñ Lu. j. Exaltauit būiles. ꝛ esurientes imple
uit bonis. Jsta ē ergo eleuatio exterior ꝛ tpalis. ij. Reguz
iij. Eleuet thron⁹ dauid sup isrl̄. Adhuc dico q̄ ē eleua
tio superior ꝛ eternalis. Et ista ē eleuatio ꝛ exaltatio glie pa
radysi. qđ oñdit cū dr. Sublimis erit valde. Cōtrarie em
Ꝺe p̄rios bñt act⁹. p̄ria loca. p̄rias bñt p̄suetudines. et iō
ista de se vera dr iueniūt. q̄ q̄ i vno loco depmit. in lo-
co cā⁹ p̄rio ꝛ sublimat̄ ꝛ eleuat. Jstud pz i planetis q̄ di-
uers ꝛ p̄rijs signis bñt suas exaltatiōes ꝛ suas depssiōes.
Vñ planeta q̄ i. v. signo depmit. i sig̃ p̄rio exaltat. Reue-
ra kīi sic ē q̄ mūdus ꝛ padisus vita pñs ꝛ futura. sūt q̄si
duo signa. due regiōes. due bitatōes. q̄ p̄riāt ꝛ aduersant̄
ꝛ i mozib⁹ ꝛ pditiōib⁹. Dic si vis quō sic ē q̄ i vno ifloz. s.
i mūdo boni depmūt ꝛ tribulāt. Mali vo exaltāt ꝛ pro-
sperant̄. Ergo d̄ guū ꝛ iustū ē q̄ i p̄rio sig̃. s. i statu p⁹moz-
tē ꝛ i futura vita. mali dānent̄ ꝛ depmāt. boni vo pmoue
ant̄ ꝛ exaltent̄. Et pcerto ita fit. qz illi q̄ mō sunt i tribula-
tione ꝛ depssione. s. paupes ꝛ depssi. in alia vita erūt in pa
radiso i exaltatiōe ꝛ pmotione. Sublimis inq̄t erit valde
vñ Gen. viij. Multiplicate sūt aq̄ ꝛ eleuauerūt archā i sub
limi a terra. Aque inq̄t. s. tribulationū tpaliū. qz. s. iste st cā
finalis eleuatiōis ꝛ saluatiōis. Vñ de sanct̄ dr in p̄s. Mīm
duj fortes terre eleuati sē. Illi vo q̄ mō sunt indebite ꝛ iiu-
ste i mūdi exaltatiōe ꝛ gloria. erūt i alia vita in iferni depſ
sione ꝛ miseria. vñ Esa. ij. Humiliabit̄ sublimitas viroz. Et
sic illud verificabit̄ euāgelicū Lu. j. Deposuit potentes de
se. ꝛ exal. bu. Et Ezech. xj. Eleuauerūt cherubin alas suas
ꝛ rote cū eis. ꝛ gloria dñi erat supra eas. Pz ḡ triplicē esse
bonoz exaltationē. elevationē ꝛ sublimationē. s. interiorē ꝛ
cordialē. Exteriorē ꝛ tpalem. Superiorē ꝛ eternalē. ꝛ hec suf
ficiāt. Videt̄. vbi ascendere. Et. j. i alijs titulis t̄ in princi-
pio notatis. Et vide supra. vbi adducere. vbi inuenies illā
auctoritatem diuisam. Ezech. viij. Eleuauit me spiritus et
adduxit me in irsem in visione dei ꝛc.

Elemosyna. Nō q̄ elyna ,prie dr largitas q̄
diuino amore ꝛ pietatis cōpas-
sione erga paupes exercet̄. Bona. n. mūdi iō diuitib⁹ sunt
pcessa a deo vt necītatis tpe dei ,pcuratoꝛib⁹ (. s. paupibus
ei⁹ pson̄a repsentantib⁹) restituant̄. ꝛ p̄ elynas pcedātur.
Sicut ei natura humoꝛē radicalē arboꝛ posuit i radicē et
medullā. vt inde ad ramos diriuet̄. Sanguinē etiā fonta
lē posuit i corde ꝛ epatent inde ad nutriēda mēbra sumat̄
ꝛ diriuet̄. Sic vere de⁹ in diuitib⁹ sanguinē ꝛ humorem ꝛ
bonoꝛē bonoꝛ tpaliū voluit reponi. vt tandē mēbris ꝛ ra
mis. i. paupibus valeant p̄ elemosynas circūfundi. condi
uidi pariter ꝛ largiri. Largiende sunt ergo elemosyne.

Vt calamitas pauperū temperet̄.
Vt criminū malignitas expietur.
Vt bonoꝛ fecunditas ,pinetur.
Vt celoꝛ fertilitas procuretur.
Vt inferni penalitas declinetur

Elemosyna ḡ tempe
ret pauperū calami-
tatē. Fim⁹ q̄ a boue
egerit̄ ꝛ emittit̄. Aq̄
q̄ a fonte distillatur
Ros qui a celo diffunditur. terram aridam imbuunt ꝛ fe
cundāt. Sic elemosyne que a viris pijs ꝛ misericordibus
distribuūt̄. aridos paupes recreāt. nutriūt ꝛ p̄fortāt. Ari-
di. n. ꝛ paupes nō diuites sunt donis ꝛ elynis fecundādi.
Jurta illud Dan. iij. Pcta tua elynis redime ꝛ iniq̄tates
tuas miserijs paupm. Tpat ḡ elyna paupeꝛ calamitatē
Jtē elyna expiat criminū iniq̄tatē. sicut ei aial qđ dici-
tur muscus apostemate timēs mori. ad arboꝛē se fricat ꝛ
apostema rūpens humoꝛē emittit. ꝛ sic infirmitatē ꝛ moꝛ-
tē euadit. Sic diues sentiēs se infirmū p̄ plura pcta fricet
se ad arboꝛē crucis p̄ deuotionē. rumpat ꝛ aperiat aposte
ma suū vbi sunt amores diuitiaꝛ recōditi. s. archā vl̄ bur-
sam per elynarū largitionem faciatq̄ illud fluere pauperi
bus erogādo. ꝛ sic ab infirmitate pcti liberabit̄ dei miam
p̄sequēdo. qz bti misericordes qm̄ ipi miaz p̄sequēt̄ Ma-
thei. v. Sicut ei dr Eccl. iij. Sicut aq̄ extinguit ignem: ita
elyna resistit̄ pctis. Jtē elyna ,pinat bonoꝛ fertilitatem
Sicut ei fons quātoplus de aq̄ p̄ riuulos mittit. tāto sibi
natura ab iteriozib⁹ occultis meatib⁹ de aq̄ ampli⁹ trāsmit
tit. Sic ꝺe illi q̄ sē misericordes. quātopl⁹ p̄ elynas exteri⁹
paupib⁹ largiūt̄. tāto p̄ occultā dei ,puisionē sibi a do am
plioza donant̄. sicut de Iobe elemosinario dr. q̄ quātopl⁹
dabat. tātopl⁹ abūdabat. Jux illud Prouerb. xj. Alij diui
dūt ,pria ꝛ ditiozes sunt. Alij rapiūt nō sua ꝛ sp in egesta
te sunt. vñ Eccl. xvij. ꝛ xxix. Elyna viri q̄si saccul⁹ cuz ipso
Jtē elyna ,purat celoꝛ fertilitatē. Vñ Aug. li. de vdis
dñi. Si vis inq̄t esse mercatoꝛ optim⁹. feneratoꝛ egregius
da qđ nō potes amittere da modicū vt accipies centuplū
da tpalia ꝛ accipe etna. Jtē elyna declinat iferni penali

tatē. qz sicut dicit Piero. vel Grego. Nō recolo me vidisse boiem male moztuū. q̄ libēter exercēt opa pietatis. Unde Thobie. iiij. z. xij. dr. Elyna a morte liberat. z ipa ē q̄ purgat pcca. z facit inuenire vitam eternam. Sed si vis ad huc aliquantulum curiosius et plenius distinguere. dic q̄ cum elemosyna nihil aliud sit q̄z misericordia vel pietas indigētibus p effectos demonstrata possum dicere q̄ elemosyna facienda z exequenda est ꝓpter multa. videlicet. quia hec.

Docet a rerū natura.
Jubet in sacra scptura
Arcet pauprm iactura.
Delet peccati pūctura
Auget bonoz structura
Cauet penarū vsturā.
Habet celoz pcturā.

Dicā ḡ q̄ faciēda ē elyna. qz hoc docet a rerū natura. Jus. n. naturale dictat bn qd nob ab alijs volum⁹ fieri vt bn alijs faciam⁹ z bn eq̄uersor vt q̄cq̄d nob oderim⁹ fieri bn ne faciam⁹ alteri. Prima istaz regulaz naturaliū ponit a xpo Mat. vij. Scda vo ponit Thob. iij. Cū ḡ nos omēs si essem⁹ indigētes. vellem⁹ nobis ab alijs elynas dari z bn ficia impēdi. oderim⁹ etiā ipa nobis negari z impie ꝓdici. inde possum⁹ ꝓcludere q̄ indigētib⁹ ex naturali instinctu debem⁹ elynas dare z nō negare. z sm q̄ nra requirit facultas z ipoz necessitas ipis misericoꝛditer subuenire. Natura. n. nō creauit bona sua ꝓ singulis ḡ ꝓ oibus. Et iō qz eiusdē nature sum⁹ z fratres. debem⁹ z nature bonoz simul esse ptices z cōsoꝛtes. Paup. n. caro z frat nr ē. z iō ipm sic carnē ꝓpriā debem⁹ diligere. z ipi tāq̄z fratri bona nra cōdiuidere atq̄ dare. Et bn allegādo clamat Esaias di. Esa. lviij. Frange iēt esurienti panē tuū. z egenos vagosq̄ induc in domū tuā. cū videris nudū operi eū. z carnē tuā ne despexeris. Et bn dicit carnē tuā. i. pauperē. qz sicut dr Epbe. v. Nemo vnq̄ carnē suā odio habuit. ḡ nutrit z fouet eā. Et reuera natura rez z natura alialiū ad elynas nos inducit. sicut. n. sepe dixi. Dia opa nature diffundūt z cōicāt semet ipa. Aues etiā nobiles q̄uis rostra habeāt pungētia z acuta. bnt tn digitos nō cōtiguos ḡ diuisos Man⁹ etiā buma na nō ē ꝓtigua neq̄ clausa ḡ in plures ptes z digitos ē distincta. qd quidē sagax ordiauit natura. vt se facile posset extēdere. z ad erogandū seu operandum facilē dilatare. De re em̄ diuisa. discōtinua z fixa facile cadit qd bz. Et iō in forma man⁹ bois. z pedis auis nobilis. satis vr natura innuere q̄ man⁹ nras debem⁹ alijs extēdere. bona nra cunctis diuidere z dimittere. z sola necaria retinere. Et merito qz ꝓcerto bona nra meli⁹ seruanē erogādo q̄z retinēdo. Frumentū. n. in arcba nō multiplicat. imo lapsu tpis corrumpit. seminatū vo in agro vertili multiplicat z successiue si nō in se tn in suo simili meli⁹ ꝓseruatur. z ꝓ grano seminato. ꝓ vno quidē multiplex. ꝓ corrupto integrum. ꝓ veteri nouū finaliter reportat. Sic vere dico q̄ bona nra in agro pauprm p elemosynas seminata z sparsa. melius seruanē. z multiplicanē. q̄z si a nobis retineant. Ager. n. pauperum fertilis est. Restituit ei magna ꝓ paruis. Multa ꝓ paucis Eterna ꝓ caducis. Celestia ꝓ terrenis. Unde Aug. in ꝥmone de dedicatneō. Elemosyna pcta mūdat. z ꝓ nobis ad deum intꝛpellat. Quicq̄d. n. pauperib⁹ dederim⁹. integre possidem⁹. Et iō Crisost. sup Mat. dicit sic. Meli⁹ seruat pecunia in dextera paupis q̄z in archa. Hāc calūniatoꝛ nō extorquet. inuid⁹ nō criminat. latro nō aufert. fur nocturn⁹ nō diripit. huus fugā meditās nō tollit. ḡ sp ē tuta. sp integra sp salua. Et Aug. li. de vbis dñi dicit Oꝛ fecūdus ager pauper cito reddit donantib⁹ fructū. Via ad celū sūt pauperes. si nō vis ḡ errare. studе paupib⁹ erogare. Pz ergo q̄ elyna faciēda ē. qz hoc docet a rerū natura. Scdo faciēda est qz hoc iubet in scriptura. Inter cetera. n. opera virtuosa scriptura solet elemosynā mirabiliter cōmendare z singulariē impare. Precipit. n. z cōmēdat elemosinā.

Ut numinū exoratricem.
Ut omniū emūdatricem
Ut bostiū debellatricem.

Precipit ḡ vt numinū exoratrix. Ecci. xxix. Cōclude elynā in sinu paupis. z ipa ꝓ te exorabit. Itē vt bostiū debellatrix. Narrat de quoda q̄ oi sero cōsueuerat vnū pauperē hospitare z pascere. z cōtigit quoda sero q̄ vnū inuenit z inuitauit. vꝛoꝛ bn nesciēs alium inuenit z inuitauit. famul⁹ suus bn ignoras aliū inuenit z inuitauit. dns vo vnū solū se bie credēs z in sero tres inuenies. oēs tres gaudēs recepit z pauit. in sero ipe raptus ad iudiciū cū in quadā domo indusus a demonib⁹ obsideret assuerūt tres pauperes supradicti q̄ ianuas custodiēres. hostes repulerūt z cū defenderūt. Jdo de elyna dr Ecci. xxix q̄ elyna viri q̄si saccul⁹ cū ipo. Sequit sup scntū potentis z sup lanceā aduersus inimicū tuū pugnabit. Itē ꝓcipitur vt oim emūdatrix. Lu. xj. Date elynā z oia munda sunt vobis. Et iō breuit Thob. xiij. cōcludit sic. Filijs inq̄t vestris mādate vt faciāt elynas z iusticias vt sint memores dei. Pz ḡ q̄ elyna faciēda est. qz bn iubet in sacra scriptura

Tercio dico q̄ faciēda est qz hac fouet pauper iactura pauperis. n. morerent nisi elynis diuitū fouerent. z ideo diuina ꝓuidētia q̄sdā pauperes eē decreuit. vt ipi ex sua patientia lucrarent. z vt ꝓpter inopiā a malis cohiberent. et vt pietas diuitū in eis ꝓbaret z exercitaret. Et iō dic Basilius in quadā Omel. q̄ nō iniustus ē de⁹ res inequaliter distribuēs. vt alter paup sit. alter babūdet qz hoc facit vt tu dispēsationis merita ꝓsequaris. ille aūt patie beatus coronet. Panis famelici ḡ ē panis quem tu tenes. nudi tunica quē tu reducis. discalciati calce⁹ quē tu reseruas. argentū qd possides indigētis. z tot iniurias facis q̄t subuenire dū vales omittis. Fiat ḡ elyna. qz hac fouet pauper iactura Pauper dico viuoz. q̄ p elynas corpalit recreant. Pauper etiā moztuoz q̄ p amicoz elynas a purgatorio liberātur. Elyna em̄ opus ē satisfactoriū. non solū ꝓ ꝓpijs: imo etiā ꝓ alienis pctis. Cū. n. ꝓ moztuo elemosyna pauperi dat. paup ille q̄ languet in purgatorio ꝓsolat. z a sua miseria liberat. Jnq̄stū p hoc diuine iusticie satisfactio ipendit q̄ placat. Igit faciam⁹ sicut facere solebāt Crates als puto Traces popli tūc pagani in moztib⁹ amicoz. Sicut em̄ ponit Pomponi⁹. in funeribus moztuoz amici conueniebāt z circa corpus amici q̄cq̄d ꝓciosaz opum z q̄cq̄d armoz habebāt exponebāt: z explicabant. Parati cū fato iacentis (si daret) aut pacisci cū diuitijs. aut decernere seu bellare cū armis. Sic vere dico q̄ ꝓ amicis nostris moztuis debem⁹ exponere et opes et arma. Opes dico diuitiarū elynas ꝓ eis faciēdo. Arma etiā oratiōnū ꝓ eis apud deū intercedēdo. Sic ḡ cū fato isti⁹ moztui. i. cū morte vel purgatorio. seu cū diuina iusticia poterimus decertare vel pacisci. Decernere bellare p oratiōnē. Pacisci z concordare p elynaz largitionē. Ut z sic possemus dicere. illud Esaie xxviij. Pepegim⁹ fedus cū morte. z cū inferno fecimus pactū. Et ideo ad talem elynam moztuis impendendaz scriptura inducit Ecci. iij. vbi dicit sic. Elynam pauperis ne defraudes. z oculos tuos ne transferas a paupere. animā esurientē ne desperis. Fiat ḡ elemosyna. qz hac fouet pauperū iactura. Quarto dico q̄ faciēda ē elyna qz hac delet peccati punctura. Pctā. n. p elynas redimunt. Ubi nabuchodonosoꝛ fuit dictum Dañ. iij. Pctā tua elynis redime. z iniq̄tates tuas misericoꝛdijs pauperū. Istud potissime ptinet ad seculares q̄ nō pnt vacare ad alia opa satisfactoria. s. oratiōnē. lectionem. ꝓtemplationē. qꝛvicz isti p elemosynas debēt se saluare. z p ceteris pijs opib⁹ insudare. Legit em̄ in vita beati Anthonij. q̄ dū ipe Anthoni⁹ iuit p desertā videre paulū primū beremitā. inuenit boiem equo innixū. cui⁹ dato q̄ verba nō intelligeret. sibi tamen viā oīdit. z statim fuga voluci aufugit. p desertū tandē inuenit in alio loco bomuntionē aduncis naribus. fronte cornib⁹ asperata. qui ei dactilos porrigebat. a q̄ cū peteret q̄s ect⁹ rn̄ dit. Moztalis ego sum vn⁹ ex accolis beremi. legatōe fungoꝛ p grege popli mei. vt cōem deū oꝛes ꝓ nobis ꝓcamur xc. Tuc etiā legit dixisse Anthoni⁹. Ue tibi alexandria beatie xp̄m loquūt z boies ignoraūt. Jn bis ḡ notabo q̄ equo innixi. i. viri lubrici z luxuriosi. bomūciones vo. i. simplices z ignari in naribus deuotionis diminuti z cornib⁹ bestialitatis muniti. solent sanctos z paupes p̄ ceteris recognoscere z dactilos bonoz terrenoz p elynas largiri. z viā veritatis ipi q̄ bestie sunt demonstrare. Et sm rei veritatē ista quotidie fiūt. qz. s. bestie meli⁹ loquūt xp̄m q̄z boies. simplices z layci plus insistūt elynis q̄z clerici. imo etiā ipi layci viaz vite de facto clericis ostendunt. z bene agendo. male agentes clericos reprehendūt. Asina em̄ Balaam meli⁹ vidit angelū z ei⁹ gladiū q̄z ꝓpha. z iō a gladij itinere declinabat. a quo tn ꝓpha balaam nō cauebat. quē asina postea reprehēdit z ipius insaniā increpauit. sicut dr Numeri. xxij. Prophete em̄. i. ecclīastici viri. angelū. i. deū z gladiuz sue dure

sententie nō videnť aduertere. ꝛ iō nō curāt a via viciorū diuertere. Ysme vo. i. simplices ꝛ deū ꝛ ei⁹ gladiū aduertūt ꝛ attendūt. Et ideo a mala via fugūt ꝛ diuertūt. ꝛ sic de facto ꝓphas. i. clericos repbendūt. Breuiť ergo ista ē vitas. q̄ sicut inť aialia femine magis vacat nutritioni fetuum ꝛ pullo⁹ q̄ masculi. Sic vē inť boies seculares. imbecilles ꝛ femine plus solēt vacare nutritioni paupe⁹ q̄ clerici vl' ꝓlati. Et in hoc q̄dem ipi benefaciūt. ꝛ nos male. qz. s. pctā sua elemosynis redimūt. ꝛ iniq̄tates suas in misericordijs paupe⁹ Quia sicut dr Ecci. iij. Sicut aqua extinguit ignē sic elymā resistit peccatis. Faciam⁹ ergo elymam. qz hac delet peccati punctura Quinto dico faciēda ē qz hac augetur bono⁹ structura Bona eñ nō solū spūalia ꝛ etna imo etiā tpalia vel terrena p elymam augenť. multiplicantur ꝛ continuanť. Pone exemplū sivis de montib⁹ salis i catbalonia. q̄ exhausta ab incolis ibidē sal accipiētib⁹ ꝛ foueas magnas facientib⁹ statim aduenīte pluuia foueā replente. ꝛ in naturā salis se vertente. ipi montes reintegranť. et in naturā pristinā reuertunť. Sic dicā de multis q̄ nō pūt tantū p elymas ꝛ p bono⁹ suo⁹ cōicationē minui. q̄n vtute diuina ipos videm⁹ in diuitijs nō minui ꝫ augeri. Marra si vis de simplicia q̄ vnicā vaccam suā dedit. p deo vt cē tum haberet: audito. s. vbo euāgelico. Date ꝛ ceintuplū accipietis. Tandē mendicus factꝰ. cū in domo regis cū alijs paupib⁹ elymam peteret. in sero ꝛ in obscuro rogauit deuꝫ q̄ p vna de centū vaccis suis lumen tunc tpis sibi daret. Statim ergo cereus splendēs de celo descēdit q̄ totū palacū illuminauit. Quo audito rex ꝓpē verificationē euangelij nonagintanouē vaccas sibi dari p̄cepit. Per elemosynā ergo etiā bona tpalia augenť. Vide b̄ supra o dare ūi fine secūdi mēbri. De bonis vo eternis cōstat q̄ illa p elemosynas augenť ꝛ in infinitū multiplicanť. Elemosyna eñ ē semen de q̄ fructus eterne felicitatis succrescit. Vñ Leo sup illud Lu. vj. ca. Date ꝛ dabiť vobis. Da inq̄t q̄ accipias. sere q̄ metas sparge q̄ colligas. q̄uis ei nō habeas nisi qđ acceperis. nō potes tū nō bre qđ dederis. Fatuus. n. est q̄ sibi nō vult eē ppetuū. qđ estimat diligendū. Jdeo cōsulitur Lu. xij. Vendite qđ possidetis ꝛ date elymam. facite vobis sacculos q̄ nō veterascūt thesauꝝ indeficientē. Faciamus ergo elymaꝫ qz hac augeť bonoꝝ structura. Sexto dico q̄ faciēda est. qz hac caueť penaꝝ vsura. Per elymaꝫ eñ liberať hō a pena tpali ꝛ eterna. Cōstat eñ q̄ multi rei liberanť a penis dando munera iudicib⁹ vel eorū amicis. Sic ergo si xp̄o in psona paupe⁹ elymas damus. maxime cū isti sint ipius amici specialissimi. cōstat q̄ apud eū gratias impetram⁹. ꝛ sic mortē tpalem ꝛ ppetuam euitam⁹ vñ Thobie. iiij. Elemosyna a peccato ꝛ a morte liberat. et nō patiť aias ire in tenebras. Jsta ē eñ veritas. q̄ q̄dq̄d fit p xp̄o pauperi xp̄s sibi reputat esse factū. Juxta illud Matthei. xxv. Qđ vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis. et ideo bene consulebať cuidā q̄ nō poterat ieiunare. q̄. s. q̄tiens ieiunū frāgeret. vnū pauperem secū vocaret ad comedendū. vt sez si ipm dns in iudicio argueret. q̄ in die ieiunabili comedisset. posset rndere ꝛ dicere. dne. ꝛ tu mecum. De quodā etiā burgense duro ꝛ tenaci legiť. Qz quadam die cuidā paupi importuno dedisset panē vnū. ꝛ eū despectiue p tedio pcussisset. p̄iciens sibi panē. q̄ nocte tractus ad iudicū. ponderauit panis p̄iectus ꝑ oia mala sua q̄ euigilās elymas multas fecit. ꝛ tandē tunicā. ꝓriā cuidam paupi dedit. q̄ statim eā vendidit. ꝫ postea apud emptorē cognita voluit. ꝛ se indignū dicebat. q̄ paup ei⁹ tunica vteretť. Nocte eadē vidit xp̄m ei⁹ tunica indutū. ꝛ euigilans aiebat. Deu mihi q̄libet paup xp̄s ē. ego ꝫ volo eē xp̄s. volo eē paup. Dibus ꝫ suis venditis ꝛ datis. fcip̄m finaliter vendi fecit ꝛ p̄cium erogari. ꝛ in virū pfectū creuit. ꝛ multa p eo miracula dei⁹ fecit. Bñ ꝫ dico q̄ elemosyna faciēda ē. qz hac caueť penaꝝ vsura. Septimo vo dico q̄ facienda ē. qz hac habeť celoꝝ ꝓtura. s. gloria padysi. Cōstat eñ q̄ p elymas celuꝫ emiť. ꝛ p tpali bono qđ dať celestis glia ꝓmereť. Et iō dicit Petr⁹ rauē. i fmone quodā. Da pauperi terrā p celo. numū p regno. qz qđ pauperi dederis b̄ habebis. qđ nō dederis hēbit alter. Et iō bñ dr Thobi. xij Elymna a morte liberat. ꝛ ipa ē q̄ purgat pctā. ꝛ facit inuenire vitā eternā. Et ꝓcerto ista est vitas. q̄ ille q̄ b̄ dare non vult aliq̄d in psona paupm ipsi xp̄o. nūq̄ se dz sperare aliq̄d ab eo receptuꝫ i celo. Et iō sicut videm⁹ q̄ mercatores in alienis ptib⁹ laborātes. q̄q̄d acquirūt ad domū suam portātes. ibidē recolligūt ꝛ reponunt. Aues etiā ad nidos suos rapinā solēt deferre. Et formice ꝛ bericij. ꝛ apes solēt illa q̄ foris acquirūt ad sua domicilia vbi habituri sunt reportare. Sic vere ꝛ nos si sapientes mercatores fuerim⁹ bona q̄ b in ista aliena patria possidem⁹ vbi tanq̄ pegrini trāsim⁹. ad domū nostrā. q̄ paradysus ē p manus paupe, rū trāsmittem⁹. vñ Aug. in quadā epla dicit sic. Si vis eē mercator optim⁹. fenerator egregi⁹ da qđ nō potes retinere. vt accipias qđ nō potes amittere. da modicū vt accipias centuplū. cōmuta tpalia cū eternis. Premittam⁹ ergo illuc p paupes bona nra. qz fm Crisp. sup illud Math. vj. Nolite thezaurizare thezauros in terra ꝛc. Stulticia est ille relinquere vñ exiturus es. ꝛ illuc nō ꝓmittere q̄ iturꝰ es Illic ꝫ sbam tuā colloca. vbi te brē patriā cognoscis ꝛ sequiť. Qui i terra thezauros collocat. nō bz qđ speret in celo. vt q̄d inq̄t celū respicis vbi nihil repositū habes. Quicq̄d ꝓ aia tua dederis tuū ē. q̄q̄d reliq̄ris pdidisti. Sicergo dico q̄ septē rōnib⁹ elymē sunt faciende. Vide. s. de mia pietate. dare. erogare ꝛ similia ꝛc.

Eloqui Eloquium eloquentia.

Quia. j. in ti. de loq̄ satis diffuse de b̄ tractavo. iō parū habeo dicere de locutionis materia loco isto. Nō ꝫ breuiť q̄ in scptura fit mētio de eloq̄o diuio ꝛ būano. Primo ergo aliq̄d de diuino eloq̄o dicam⁹. Per eloq̄a. n. dei intelliguntť ꝓprie vba sacre scripture q̄bus. s. ipe deus nobis loquiť. ꝛ q̄bus nos debem⁹ credere sicut illis eloquijs q̄ore diuino ꝓmuntť. vñ Apls Ro. iij. Loquēs de pplo iudeorū dicit q̄ q̄dem credita sūt illis eloq̄a dei Sicut. n. in ps. dicitur. Deus emittet eloquiū suum terre. velociter currit sermo eius. Breuiter ergo notabo q̄ eloquium dei id est sac dei verba ꝛ diuina scriptura est credendum. tenendum legendum ꝛ frequentandum multiplici ratiōe. videlz Quia

Viuificat morientes.
Justificat penitētes.
Letificat cōfidentes.
Trisstificat metuētes.
Certificat ꝓtemplātes.
Rectificat opantes.
Flāmificat affectātes
Dulcificat xp̄z degustātes
Saluificat bostī rebellātes

Dico ergo q̄ eloquiū dei morientes viuificat p gre restitutoez ps. Eloquiū tuū viuificauit me Jtē penitētes saluificat seu iustificat p vtutū reparationem. ps. Jn eloquiū iusticie tue. fac cū seruo tuo fm miscōiam tuā ꝛ iustificatiōes tuas doce me. Jtē cōfitētes letificat p spem ꝛ ꝓsolationē. seu p futuroꝝ bonoꝝ repromissionē. ps. Letabor ego sup eloq̄a tua sicut q̄ inuenit spolia multa. Jtez metuētes tristificat p timorē ꝛ ꝓtritionē. ps. Statue seruo tuo eloquiū tuū in timore tuo. Jtē ꝓtemplantes certificat p doctrinā ꝛ institutionē. ps. Juxta eloquiū tuū da mihi intellectū Jtē opantes rectificat p prudentē gubernationez seu directionē. ps. Gressus meos dirige fm eloquium tuū. Jtem affectantes flammificat per desiderium et dilectionem. ps. Jgnitum eloquium tuū vehementer ꝛ seruus tuus dilexit te. Et de iosepb dr in ps. Eloquiū dñi inflamauit eū. Jtē xp̄m degustātes dulcificauit p devotionē. Ps Qz dulcia faucibus meis eloq̄a tua. Jtē qz bostī repugnātes tutificat seu liberat ꝛ saluificat p adiutoriū ꝛ subuentionē. ps. Jntret postulatio mea i ꝓspectu tuo. fm eloq̄. tuū ēripe me. Et illud. Judica iudiciū meū ꝛ eripe me. ꝓpē eloquiū tuū. Et breuiť oia bona p̄nt inueniri in eloquijs diuinis. Jsta. n. sunt eloq̄a casta. argentū igne examinatū. probatū terre. purgatū septuplū. Et iō ꝓculdubio ista sūt meditāda. p̄dicāda audiēda. ꝛ in corde ppetuo reponenda ꝛ ꝓseruāda. Meditāda dico. ps. Preuenerūt oculi mei ad te diluculo vt meditarer eloq̄a tua. Predicāda etiā in ps. Pronūciabit lingua mea eloquiū tuū. qz oia mādata tua eq̄tas. Audiēda insup. Prouer. iiij. Fili mi ausculta fmones meos ꝛ ad eloq̄a mea inclina aurē tuā. Conseruāda i. sup ꝛ in cordib⁹ absc̄dēda. ps. Jn corde meo absc̄di eloquia tua vt nō peccem tibi. Jstud ē ergo eloquiū dei qđ ē venerandū. Scdo dico. q̄ inueniť eloquiū humanū. qđ est duplex. Unū iusti qđ ē moderandū. Sicut. n. video q̄ flatus artificis in instrumēto musico facit diuersos dulcis-

cos sonos ꝓmi. Sic flatus ⁊ inspiratio tactus ⁊ admonitio ſ. ꝑſſanct. diuersa bonoꝝ eloquioꝝ genera fideles bomines facit loq. sicut bñ dr Act. j. q. apli loquebantur varijs linguis ꝓut spūſanct⁹ dabat eloq illis. Eloquētia. n. est quoddā ſpeciale spūſancti donū. qđ ꝓculdubio valde necessariū ē cuilibet oratori. q. ſ. ꝑdicādo. docendo. allegando. aliqs bz loqui. Teste cīc. Lassi. Eloquēs ē ille q ſ. ait magna granditer. parua submisse et media dicere ꝑpate. q ſcit inuenire ꝑclare. nunciare magnifice. apte disponere. varie figurare. Ad mores ergo applicādo dico q in iustis inuenitur multiplex bonum eloquium. Videlicet Eloquium Confessionis quo ſe debet fortiter accusare. Eloquiū Oratiōis q deū debet dulciter reclamare. gratiarū Rñsionis q qlibet debet suauiter ꝛba dare. actionis Predicatiōis q qñq; dz vtilit informare. q dz deū ꝛbaliter laudare ⁊ ꝓmēdare. De eloqo cōfessionis suiꝑ⁹ accusatiuo dr Job. x. Dimittā aduersū me eloquiū meuz. loquar in amaritudine aie mee. De eloqo orois dei ⁊ sctōrū depcatiuo dr Job. v. q̄obrem dñm depcabor. ⁊ ad deum ponā eloquiū meū. De eloqo rñsionis cuilibet dulciter satis factiuo dr Gen. xlix. Neptalim fuus emissus dās eloquia pulcritudinis. Et Cant. iiij. dr. Sicut vitta coccinea labia tua ⁊ eloquiū tuū dulce. Et in ꝓ. Erūtet cōplaceant eloqa tua. De eloqo ꝑdicatiōis aliorū vtilit informatiuo. dr illud Ecci. xxxix. Tanq; imber mittet eloqa sapiētie sue ⁊ Deut. xxxij. Concrescat in pluuia doctrina mea. fluat vt ros eloquiū meuz. De eloquio añt gratiarū actiōis diuine laudis emissiuo ⁊ de promptiuo dī i ps. Jocundū sit ei eloquiū meū. ego vo delectabor in dño. Istud est q eloquium iusti qđ ē moderandū. Dz adhuc dico. q inuenit eloq̄um ímpij quod est refutandum. Et sic dico q ē Eloquiuz

Derisionis. De eloquio derisorio dr Job. vj. Ad increpandū tantū ꝛba ꝓnnatis. ⁊ inuenio ꝛba ꝑsertis.

Detractionis.

Simulationis. De eloqo iactatorio dicitur Job. xxix. Verbis meis addere nihil audebāt. ⁊ sup ipsos stillabat eloquiū meū. De eloquio vo detractorio dr Isai. xxix. Et erit q̄si pbitonis de terra vox tua. ⁊ de humo eloquiū tuū musitabit. De eloquio autē simulationis seu ypocritice fictiōis dr ibidē Isa. xxix. Nūquid aberis de terra loqueris. ⁊ de humo audiet eloquiū tuū. Sic ergo patet. q est eloquium impij. iusti ⁊ dei. Vide de loqui. vox. verbum ⁊c.

Elongare Vide vbi longe. delonge. alonge.

e Vere Cum emere nihil aliud sit q̄ aliquid acquirere ꝑcio mediāte possum⁹ notare ⁊ dicere. q i scptura inuenit Emptio

Dei que est speciosa. Emit de⁹ būanas animas seipz tribuens.

Iusti q est virtuosa. Emit iustus virtutes optimas se culpis exuens.

Impij que ē viciosa Emit impius merces vilissimas se culpis imbuens. Est ergo emptio qua de⁹ emit būanas animas. Et ista ꝓcerto nihil aliud ē q̄ būani generis redēptio. q̄ semetipm dedit ⁊ morti exposuit ꝓ eo bñdo. emēdo ⁊ redimēdo. Istud. n. fuit pre cū nimis carū. cui⁹ valor in infinitū mercū valorē excedit & b̄ fecit vt amorē suuz erga nos declararet. ⁊ nos sibi ad antidotū obligaret. Et iō q; tam charitatiue fuim⁹ empti. debem⁹ emptorē nostz summe diligere. ⁊ ne in seruitutem ꝓtinam labamur sūmope ꝓcauere. Elephas. n. suū liberatorē de fouea diligit. Et panthera suū benefactorez agſcit. Cū & de⁹ de fouea pcti ⁊ fruitute dyaboli nos emerit et libertati restituerit valde debemus ipm diligere. j. Cor. vj. Empti. n. estis ꝑcio magno glorificate ⁊ portarę deū in corpore vro ⁊ etiā ab oi fuitute pcti decetero ꝑcauere ⁊ etiā abstinere. j. Cor. vij. Precio empti estis. nolite fieri serui. Ista ē & emptio q̄ de⁹ emit nras aias q̄ est emptio ꝑciosa Dz de b̄ vide. j. de redimere ⁊ de ꝑcio. Secdo dico. q est emptio q̄ iustus emit merces optias. ⁊ ista ꝓculdubio nihil aliud ē q̄ bonoꝝ opm exercitatio. Nō. n. qñ bñ opatur cū deo ꝛbit ⁊ ꝑcū solvit. q̄ dei beniuolentiā ⁊ gratiā in pñti. ⁊ gloriā i futuro emit. vñ Aug. i ꝓsona xpi dicit sic. Venale habeo qđ pauptate emi. Emam⁹ & ꝛra celū. paupta te regnū. labore requiē. morte vitā. ⁊ iō scptura vocat nos ad talē ꝛtuosam emptionē faciendā di. Isa. lv. Oēs sitientes venite ad aquas. properate. emite ⁊ comedite. Et si pe

tis que sunt illa emenda. ⁊ per bona opera a deo vendicāda ⁊ acquirenda. Respondeo q tu debes emere.

Charitatis igniculum qui semp ardeat. Emamus & charitatez ip ardēte. Apo cali. iij. Suadeo tibi emere. auz igni, tū ꝓbatu. vt locuples fias ⁊ indumētis albis induar. Itē emam⁹ vitatē clare lucentē. Veritas. n. ⁊ sapia emit. qñ studēdo. legēdo ⁊ audiēdo. interrogādo ⁊ inuestigādo. ad acqsitionē ipi⁹ laborat. De q Prouer. xxiij. Veritatē eme. ⁊ noli vendere sapiam. ⁊ doctrinā ⁊ intelligētiā. Itē emam⁹ pietatē pauperes fouētē. Mar. vj. Ētes emam⁹ ducētis denarijs panes ⁊ dabim⁹ bis māducare. Itē emam⁹ firmitatē sp pmanentē. iij. Reg. xxij. Emant ligna ⁊ lapides ad instaurādū templū. Itē emam⁹ benignitatē xpm demulcentē Marci xvj. Emerūt aromata vt venientes vngerēt ihm. Itē emam⁹ iocūditatē i deo gaudētē Isa. lv. Emite absq; argento ⁊ vlla ꝓmutatione vinū ⁊ lac. Vinū. n. letificat cor bonis Itē emam⁹ felicitatē sp babundātē. ſ. gloriā padysi. q̄ scz ē thezaur⁹ ⁊ margarita i agro celi. qđ q inuenit bō abscondit ⁊ emit agrū illū ⁊c. Mat. xiij. Añ de sagaci muliere dr Prouer. vl. Cōsiderauit agrū ⁊ emit illū. Ista ē & emptio q̄ iust⁹ emit merces optias. Tercio dico q ē emptio viciosa q̄ impi⁹ emit opes pessimas. Et ista nihil aliud est q̄ pcm̄. Nō. n. peccādo cū dyabolo ꝛbit ⁊ ab ipo ꝑ mōi delectabilia. tandē iferni terribilia emit. Siue. n. agat de emptionib⁹ auaroꝝ. de q̄ Prouer. xx. Malū ē. malū ē dic̄ ois emptor. siue de emptiōe symoniacoꝝ. q̄. ſ. emūt spūalia et bñficia de q̄ Mar. xj. dr. q xps cepit ejicere vēdētes ⁊ emētes i tēplo. siue de emptiōe q̄rūlibet pctōꝝ. q̄. ſ. seipos dāt dyabolo ⁊ ab eo emūt delectabilia mūdi. dicētes illud Bene. xlvij. Eme nos i fuitutē ista tñ ē vitas q ex tali emptione mors ētna sequit ⁊ dānationis lucz ⁊ pmiū reportat vñ Lu. xvij. Emebāt ⁊ vendebāt. ⁊ venit diluuiū ⁊ iuoluit oēs. Sic & patz quō inuenit emptio impij q̄ ē viciosa iusti que est virtuosa. dei q̄ est preciosa. Vide de vendere. ⁊ vbi mercator ⁊c.

Eminere. eminēs. Eminere dr q̄si extra manare. vel extra manere. Est añt eminētia idē qđ notabl' appentia Añ inuenit eminētia interior. exterior. supior. inferior. Iusti ei eminēt i ꝛtutib⁹ interioꝝ. figurati i domo salomōis q̄ cedro intrinsec⁹ vestiebat. bñs curuaturas ⁊ iūcturas ⁊ celaturas eminētes. Principes ⁊ ꝓlati eminēt i potētijs exteriorib⁹. vñ de Saule dr. j. Reg. ix. Ipse ab hūero sursuz supōes alios eminebat. ⁊ Mac. viij. Aquit esdras libz. coram oi ppl'o. supvniuersū q̄ppe ppl'm eminebat. Vbi eminēt in excellētijs superioꝝ. vñ de vbis dici ꝑt i ꝓsona dei. Super montē excelsū ⁊ eminentē. i sublimi mōte isrl' plātabo illō Ezech. xvij. Mali eminēt in fallacijs deterioꝝ. Unde & pctōre pōt dici illud. j. Mach. vj. Vidit Eleazar bestiaz q̄ erat eminēs sup ceteras bestias ⁊c. Vide de excellentia ⁊c.

Emittere. Nota q emittere idē ē qđ ēmittere Et pōt referri ad boiem ⁊ ad deū. est ēm emissio būana. ⁊ emissio diuia. Primo dico q ē emissio būana qñ bō ab interiori corde ⁊ affectiōe aliqđ bonum op⁹ ēmittit ⁊ effundit. Sicut. n. aliq̄ arbores sūt q̄ interi⁹ multū hñt de būore gūmoso. intantū q ipm solēt exteriꝰ emittere ⁊ stillare. sicut ꝑz de pinu ⁊ de thure. Sic ve illi q̄ sunt interi⁹ pleni liq̄re pietatz. gre ⁊ devotiōis. dñt illud exteri⁹ emittere ⁊ oñdere ꝑ el'ymax largitionē ⁊ p bonoꝝ operū executionē. Eccl. xlij. Emissiones tue pad ysus malorꝝ punicoꝝ. De medulla. n. arboris. flores. fructꝰ ⁊ folia emittūtur et qb⁹ boies pascūt. qz ve xpi flores bone affectionis fructꝰ bone opationis. folia sane locutiōis. de interioꝛ cordis medulla emittūt. et qbus exteriores boies spūaliter recreant. ⁊ etiam tempaliter nutriūtur. fons enim continue emittit aquam. sol continue emittit lucem. Lapis qui enidros dicitur ꝓtinue emittit lachrymas. ⁊ voluntarie emittit liquorem. rosa notoria emittit odorē. Baziliscus etiam si ꝓmit emittit sudorē. Sic ve boni ⁊ pfecti ꝓtinue debent emittere ⁊ effundē lucē eruditiōis. aquā pietatz ⁊ dassiōis

lachrymā cōpunctiōis. Sapi. vij. Primā vocē sibilem oīb⁹ emisi plorās. Etiā dz liqre clynay ⁊ pietatis voluntarie ⁊ ꝓpꝑe emittere. odore bone fame diffundere ⁊ sudore doloris ⁊ cōpassionis sup alioꝝ miserijs desudare. De ista ḡ emissiōe mīta pñt exēpla adduci. Sz pauce sūt auctes. ideo omitto. Scdo dico q̄ ē emissio diuia. vbi possum⁹ breuiter notare. q̄ de⁹ emittit. i. ex se mittit ⁊ fundit. De⁹. n. emisit nob filiū ad redimēdū. spīm ad renouādū. Gratiā ad viuif. cādū. sciam ad informādū. penā tpalez ad castigandū penā eternā ad ꝓdēnādū. malos de mūdo ad occidendū. bonos de corpe ad pmiandū. Emisit dico filiū ad redimēdū. Sicut. n. pecunia ⁊ thesaurus de arca seu de bursa emittit vt vēdita bēditas redimat. Sic vere de⁹ pr̄ d̄ tbzno padysi filiū p icarnationē emisit. ⁊ sic boiem venditū restituit ⁊ redemit. Figurat⁹ i noe Gen. viij. Qui emisit colūbā de arca. q̄ tandē cū ramo oliue ad eū redijt ⁊ cessatiōez diluuij designauit. q̄ ve colūba xp̄s. a noe. i. a deo pze d̄ arca padysi emissus. itez ad patrē p ascēsionē redijt. ⁊ ramū oliue. i. būanitatē assumptā secū portauit. ⁊ diluuiū dānationis ⁊ mortē cessasse pnosticauit. Jō petebat humanū genus. Emitte manū tuā de alto. eripe me ⁊ libera me d̄ aqs vt dī i ps̄. Emisit ḡ filiū ad redimēdū. Emittit spīm ad renouādū. spūs ei. i. vent⁹ ⁊ maxie fauoni⁹ vl̄ austral' terrā facit germinare. florere ꝛc. ⁊ virere. Et sic ve spūs a deo ifusus ⁊ emissus facit terrā. i. pctōrē p gratiā reuirere. ⁊ ab antiq̄ ꝓsuetudine p puersionē penit⁹ renouari. vñ ps̄. Emitte spiritū tuū ⁊ cre. ⁊ re. fa. ꝛc. Emittit gratiā ad viuificandū Sicut. n. pellican⁹ p emissionē sanguis sui pullos suos viuificat sic vere de⁹ p emissionē sanguinis i passiōe. ⁊ gr̄e sue mie largitiōe viuificauit spūalit mortuos pctōres vñ Zacha. ix. Tu aūt i sanguie testi tui emisisti vinctos tuos d̄ lacu in q̄ nō erat aq̄. Jp̄e. n. emittit fontes i q̄uallib⁹ sicut d̄r in ps̄. Emittit doctrinā ad eruidiendū. q̄ sicut a celis lux nob ꝓtinue emittit. a q̄ tenebraz obscuritas effugat. Sic ve a deo lux fidei ⁊ scie fuit emissa. ispirata ⁊ infusa. p quē a mūdo fuit erroꝝ obscuritas effugata. ps̄. Emitte lucē tuaz ⁊ veri. t. ꝛc. Emittit penā tpalē ad castigādū. Sic. n. manus pr̄is de sinu emittit vt delinquēs puul⁹ feriat. sic de⁹ duriciē pene tpalis emittit ex q̄ puulos suos castigat sepius atz ferit. Dñs Ecci. xxxiij. Ab altissimo fuit emissa visitatio. Emittit penā eternā ad ꝓdēnādū. q̄. s. ipe emittat sagittā ⁊ gladiū mortē vt in iferno feriat pctōres. ps̄. Emitte sagittas tuas ⁊ pturbas eos. Emittit malos de mūdo ad occidēdū. q̄. s. sicut bos pinguis de stabulo educat ⁊ mitti turvt i macello occidat Sic de⁹ mittit pctōres de ꝑ mūdo vt i macello inferni ipsos occidat. Gen. iij. Emisit eū d̄ paradyso voluptatis. Justi sūt. n. sicut ⁊ feces q̄ de ventre bui⁹ mūdi emisse in doacā iferni ꝓjciūt. sicut Mat. xv. d̄r In ventrē vadit ⁊ p secessū emittit. Emittit bonos e corpe ad pmiandū. Jux illud Job. x. Cū emiserit oues suas añ eas vadit. Sz si vis alio mō distinguere. dic q̄ est emissio diuina. humana et mundana. Diuina. Emissio nostre

Redemptionis.
Conuersionis.
Purgationis.
Directionis.
Correctionis.
Saluationis.

Jgit dico. q̄ de⁹ emisit filiū ad mundū redimēdū. Cōstat. n. q̄ dns pr̄ filium suū ꝓpetuo generat ⁊ emittit q̄tū ad diuinā generationē. Jp̄m aūt tpalit i mūdū emisit. i. misit p beatā i carnationē. ad būani gn̄is redemptionem. ⁊ de hoc Isa. xxj. d̄r. Emitte

Emisit insuper.
Filiū vt nos redimēt.
Spīm vt nos cōuerteret.
Aquā vt nos abluere
Lucē vt nos dirigeret.
Virgā vt nos corrigeret.
Dexterā vt nos eripet

agnū dñe dñatorē terre. de petra deserti ad montē filie syon. Jtē de⁹ emisit spīm ad mundū renouandū. sicut. n. p spīm seu ventū australē q̄n sup terram emittit flores ⁊ folia generāt ⁊ terre facies renouat. Sic p emissionē spūssancti in hoies fit vtutū generatio. ⁊ moralis exītie renouatio. ps̄. Emitte spīm tuū ⁊ cre. ⁊ re. fa. ꝛc. Jtē emittit de⁹ aquā. s. gr̄e ad culpas abluendū ps̄. Qui emittis fontes i q̄uallib⁹. inē medīū montiū ptrāsibūt aq̄. Jtē emittit de⁹ lucē. s. scpture ad mūdū dirigēdū ⁊ illuminādū. Cōstat. n. q̄ fides ⁊ scriptura a deo fuit imediate emissa. ⁊ mūdo spiritalr reuelata. ps̄. Emitte lucē tuā ⁊ vitatē tuā. ipa me deduxerunt ꝛc.

Jtē emittit de⁹ vgam. s. iusticie ad mūdū corrigendū ⁊ puniendū. Justicia. n. diuia nūc d̄r vga. q̄ emittit ad behūgiā correctionē. ps̄. Virgam vtutis tue. emit. ꝛc. In iudicio vo finali dicet sagitta. q̄ tūc emittet ad malor occasionez ⁊ dānationē. ps̄. Emitte sagittas tuas ⁊ pturb. eos. Talis emissio fuit facta. q̄n de⁹ emisit adā de padyso post peccatū Gen. iij. Jtē dns emittit manū suam. s. dexteraz mie ad nos saluandū ⁊ liberādū. Ezec. viij. Emissa silitudo man⁹ appbēdit me i cincinno capitis mei ⁊ ele. ꝛc. Talē aūt manū diuine mie petebat d̄ in ps̄. di. Emitte manū tuā de alto. eripe ⁊ li. me de aqs mul. Talis aūt emissio mie facta ē q̄n xp̄s captiuos de iferno emisit ⁊ liberauit. de q̄ Zach. ix Tu aūt in sanguie testi tui emi. vin. tu. de lacu. Jsta est ergo emissio diuia. Jtē adhuc inuenit emissio būana. Justus. n. emittit bona ipa faciēdo ⁊ pducēdo. sicut. s. bōa arbor q̄ emittit exteri⁹ bonos fruct⁹. De q̄ Can. iiij. Emissiones tue padysus ma. pu. cū po. fru. Emittit etiā a se mala ipa relinquēdo ⁊ deserēdo. ⁊ etiā malos societatē eorū fugiēdo ⁊ declinādo. sicut ꝓcipit q̄ bire⁹ q̄ portabat peccata ⁊ malas impcatiōes ppli. in desertū emittebat. ⁊ deuorandus a feris dimittebat. sicut d̄r Lesi. xvj. q̄ reuera bircos id ē luxuria fetētes. illos etiā q̄bus alij impcāt. mala oīb⁹ displicētes. pctā etiā alioꝝ p imitationē bntes ⁊ possidentes. debem⁹ a nobis emittere. ⁊ eoꝝ societatē dimittere et vitare. Hiere. v. Eq̄ amatores in feminas ⁊ emissarij facti sunt. Ultimo dico q̄ inuenit quedā emissio mūdana Et ista ē illa qua mūdus pctōres finalit emittit ⁊ ejcit in ifernū. sicut emittunt stercora in latrinā. Mat. xv. Oīne qd i os intrat in ven. vadit ⁊ in secef. emittit. Jsta est etiā illa q̄ mali emittunt a deo tāq̄ reprobi ⁊ inutiles. ⁊ vicijs et demonib⁹ exponūt. De q̄ pōt dici illud Apoca. vj. q̄ stelle ceciderūt de celo. sicut ficus emittūt grossos suos. Sic ergo dico q̄ est emissio mundi. iusti ⁊ dei.

Emulari. emulatio.

Mō q̄ Emulari q̄nq̄ sumit ꝓ inuidie malignitate. ⁊ q̄nq̄ ꝓ amoris immēsitate. q̄nq̄ ꝓ zelotipie acerbitate. Sumit dico ꝓ inuidie malignitate. ⁊ sic sumit Ecci. xxxvij. vbi dr. Ab emulantibus te absconde cōsiliū. ⁊ Gal. v. vbi d̄r. q̄ opa carnis sunt im mūdicia ꝛc. seqūtur. Emulationes. ꝓtentiōes. ire. rixe inuidie. Sumit etiā ꝓ bona amoris integritate ⁊ sic d̄r. j. Cor. xij. Emulamini charismata meliora. ⁊. j. Cor. xiij. Emulamini spūalia. Et Apls dicebat. ij. Cor. xj. Emulor eivos dei emulatione ꝛc. sumit insup ꝓ zeli doloze seu acerbitate. ⁊ sic q̄nq̄ sumit ꝓ bono zelo q̄. puenit ex iustitia. sicut Paul⁹ dicebat de se ipso. Gal. j. Habūdanti⁹ emulator exīs paternaz traditionū. quod etiā docet scptura. j. Mach. ij. vbi d̄r. Emulatores estote legis. Cuiusmōi emulator ⁊ zelator fuit multoties ipe de⁹ q̄ scz more zelotipi furibunde aiaduertit: sicut vir in vxorē q̄n vidit q̄ alijs se piungit: in filios isrl: q̄s sibi mīmonialit ꝓiūxerat. cū idolis fornicari videbat. vñ Josue. xxiiij. d̄r. Dñs ei sanct⁹ ⁊ fort emulator ē. Deu. iij. Dominus de⁹ tuus ignis ꝓsumēs dns emulator. Q̄nq̄ vo sumit emulatio ꝓ malo zelo quod ꝓuenit ex neſcia. Et sic sumit zelus ⁊ emulatio ꝓ malo zelo. ꝓsperitatē ⁊ glie peccatoꝝ ⁊ istud fit q̄n q̄s dolet q̄ nō ē silis pctōrib⁹ in ꝓsperitate mūdana ⁊ q̄n desiderat appetit talis esse sicut ipi. de quo d̄r Prouer. xxiij. Nō emulent cor tuū pctōres. ꝑ in timore dñi esto tota die. et in ps̄. d̄r Noli emulari i malignātib⁹ neq̄ zelaueris facientes iniq̄tatē: q̄m tanq̄ fenū velociter arescēt: ⁊ sapiēs dicit alibi. Non zeles gloriā et opes pctōris: nescis enī q̄m ventura sit ipius subuersio. Quādoq̄ etiā sumit emulatio ꝓ indiscreto zelo q̄ ꝓuenit ex ipericia. ⁊ ꝑ est q̄n q̄s nimis seuere zelat ꝓ diuina lege custodienda. vl̄ ꝓ bonore religionis ⁊ hmōi. Et q̄n nimis exaspat alios p iustitiā. de talib⁹ d̄r Ro. x. Emulationē dei habēt. ꝑ nō sm scientiā. ⁊ ideo bn̄ docet aplus Gal. iij. dicēt. Bonū emulamini. in bono semp ꝛc. Vide de zelo.

Emortuus.

Vide. j. de morte.

Emundare. emūdatio.

Vide. j. de mundicia.

Mō q̄ istud aduerbiū en q̄nq̄ signat idez quod ꝓcerto. seu idē quod vere vel certe. q̄nq̄ etiā signat idē quod ecce. Est ei aduerbiū demōstrādi signat enim rem certam. demōstrā

bilem atq; veraz. Propositio ei demonstratiua ita est certa ⁊ vera q; ipossibile ē aliē se hꝫ. Dicam⁹ ḡ q; en ꝑt dici
De dei veritate infallibili. Primo ḡ dico q; p en possum⁹ demōstrare ꝓmeda
De iusti bonitate ꝑdurabili re ⁊ ꝑdicare dei vitatez in
De impij volūtate obstinabili fallabilē. De⁹ ei sūme ē demōstrabil. qz q̄cq̄d i eo ē. totū est
vez iuariabile atz certū. Et sic nota q; p en demonstratur
Sua clementia cūctos reficiēs. Demonstrat dico p
Justicia scelera puniens. en dei clemētia q̄ cun
Sua potentia nunq; deficiens. cti reficiunt. Deut. j.
Sua ꝑsentia bonos eripiens. En ingt tradidi vob
Sua scientia suos erudiens. terrā ingredimini ⁊ pos
Sua amicicia bonos alliciens. sidete eā. Itē demon
strat p en dei iusticia qua scelera puniūt. vñ de venditōe
Iosephi in egyptū dixerūt ipi vēditores frēs sui illud Gen.
xlij. Peccatum⁹ in fratrē nr̄m ⁊c. sequit. En sanguis ei⁹ exquirit. Itē demōstrat p en dei potētia qua cūcti ꝓficiunt
Et sic dr̄ Deu. x. En dñi dei tui celū ē ⁊ celū celi ⁊ tra ⁊ oia
q̄ in eis sunt. Itē demōstrat p en dei pñtia qua boni eripiunt. vñ Judi. iij. de Delbora legit dixisse barach Hec est
ingt dies qua tradidit de⁹ sizarā in man⁹ tuas. en ipe ē ductor tu⁹. sequit q; pterruit dñs sizarā ⁊ curr⁹ ei⁹. Itē demōstrat p en dei scia qua cūcti eruditi. vñ sapiētia increata.
Id ē ipe de⁹. dicit Prouer. j. Couertimini ad correptionem meā. en ꝓferā vobis spūm meū. ⁊ oñdam vobis verba mea
Itē demōstrat p en dei charitas ⁊ amicicia qua sancti alliciunt. Et sic in ꝑsona deuote aie dr̄ Can. ij. En dilect⁹ meus loquit mihi. surge, ꝓpera amica mea. Sic ḡ pz quō p en
demonstrat dei veritas infallibilis. Secundo dico q; p en demonstratur iusti bonitas ꝓmendabilis. Et sic dico q;
iusti per banc dictionem en solent iuste demonstrare.
Sue nature fragilitatem. Oñdit ḡ per en nr̄a fragilitas natural. vñ Jacob di.
Sue miserie calamitatem Gen. xlix. En morior in se,
Sue insufficiētie ignauitatem pulcro meo sepelite me. Et
Sue intelligētie sagacitatem Gen. xlviij. dr̄ en ego mor
Sue molestie aduersitatem. ior ⁊ erit dñs vobiscū. Itē
Sue diligētie sedulitatem p en oñdit nr̄a calamitas tpalis. Gen. xliij. En oēs fui sum⁹. Itē p en oñdit nr̄a ignauitas psonalis. Et de hoc dicebat ipe moyses suā insufficientiā recognoscēs Exod. vj.
In fi. En incircumcisus labijs sum. quō audiet me pharao
Itē p en oñdit nr̄a sagacitas ꝓtual. vñ Deu. iij. En pplꝰ sapiēs ⁊ intelligēs magna. Itē p en oñdit nr̄a aduersitas mūdialis. Et sic dicebāt filij israel ab egyptijs se flagellari
Exo. v. En famuli tui flagellis cedimur. ⁊ iuste agit erga pplm tuū. Itē p en intelligit nostra sedulitas spālis illa. s.
sedulitas qua iusti dei seruicio se mācipāt. ⁊ qua erga deū p deuotionē vacāt. De qua Can. iij. En lectulū salomonis
lx. fortes ambiūt ex fortissimis isr̄l oēs tenētes gladiū ꝓpter tiores nocturnos. Fortes. n. isr̄l. i. viri iusti. lectulū paradysi vbi salomon xp̄s iacet. p deuotionē ambiūt ⁊ gladios
oratōis ꝓtinue secū ferūt. Pz ḡ quō in scptura p en demōstrat iusti bonitas ꝓmēdabil. Tercio dico q; p en demōstrat ipij prauitas detestabil. Et sic nota q; inuenitur En.
Gulositatis. Breuit. n. petōres oēs vident dicē en. i.
Callidítatis. ecce. B ē dictū q; cito ⁊ indeliberate vult
Mendacitatis. ꝓficere mala sua. Pz in vorazib⁹ atz gu
Loquacitatis. losis. q̄ figurati in Esau ꝓp̄ cibū sua ꝑ,
Crudelitatis mogenita dante. q̄ dicebat Gen. xxv. en
Fuge aduersitat. morior. sup. nisi statim comedā. ⁊ q̄d ꝑderūt mihi ꝑgenita mea. Pz in callidis ⁊ malicijs figurati in illis gabaonit̄ q̄ ad astruendā suā malicīā dicebant
Josue. ix. En panes q̄n egressi sum⁹ calidos sumpsim⁹ ⁊c. Pz in mendacib⁹ atq; adulatorib⁹. figurati in illis falꝰ ꝑbet q̄ alt alteri⁹ dolū ꝓfirmās fallacia regi dicebāt: de q̄
ij. Para. xviij. En vba oim ꝓphar vno ore bona annūciāt regi. Pz de loquacib⁹ atz vbosis. q̄. s. sine deliberatiōe loq̄ volūt. De q̄ Job. xxij. dicebat beliu iuuenis vbosus. En
veni⁹ me⁹ quasi mustū absq; spiraculo q̄d lagunculas nouas dirūpit. Pz de crudelib⁹ ⁊ furiosis. q̄. s. in ꝓmptu ⁊ sine deliberatione ad iurias ꝓrumpūt. In quor ꝑsona dr̄
Tre. ij. Fremuerūt dētib⁹ ⁊ dixerūt deuorabim⁹. En hec ē dies quā expectabam⁹. inuenim⁹ ⁊ vidimus. De tribulatiōe ⁊ calamitoꝰ q̄b⁹. s. eterna aduersitas subito accidit. pōt
dici illud q̄d de aman supbo dr̄ Hester. vij. En lignum q̄d parauerat mard. stat in domo ei⁹. sequitur. Appendite eum
in eo. suspensus est itaq; ⁊c. Vide de Ecce supra.

Enarrare. Vide. j. vbi narrare.

Eneus. Vide. j. vbi es eris.

Enim. Cū. n. sit aduerbiū affertiuū videt q; sicut ē. de añ dictū ē supi⁹. pt oēm affirmationē seu certitudinē designare. Dicā ḡ q; p istud auerbiū asserit et firmat ⁊ certificat. aliq̄d q̄d spectat ad deū. aliq̄d q̄d spectat ad iustū. aliq̄d q̄d spectat ad ipiū. aliq̄d q̄d ad dyabolū. aliq̄d q̄d ad mundū. aliq̄d q̄d ad infernū. aliquid quod ad paradysum. Et sic notabis q; inuenitur. Unum enim.
Summi creatoris. Primo ḡ dico q; ēvnū. n. q̄d pertinet ad deū summū creatorez. Nihil
Justi viatoris. ei ē certi⁹ aut veri⁹ ipo deo. ⁊ ideo
Nostis fraudatoris. q̄cq̄d de eo ꝑt dici. vere ⁊ certe ꝑt
Mūdi deceptoris. asseri ⁊ firmari. Jpe em̄ ē via ⁊ vi
Ceci vocatoris. tas ⁊ vita. ⁊ ideo ipm possumus
Celi receptoris. tanq; viaz perambulare tanq; veritatem annunciare. tanq; vitam participare. Igitur dico q; istud aduerbium enim Affirmatur de dei.
Essentia. Igit dico q; p em̄ affirmat dei essentia q̄ p
Potentia. sistit imutabilr. Un̄ de deo dr̄ Dan. vj. Jpe
Clementia. em̄ de⁹ viues ⁊ eter⁹ i secula. ⁊ Mala.
Scientia. iij. dr̄. Ego. n. dñs ⁊ nō mutor. ⁊ Jo. viij
Mestitia. Ego em̄ ex deo ꝓcessi ⁊ veni. Itē p ei
Justicia. ꝓdicat dei potētia q̄ ꝓsidet imp̄ialiter. j.
Misericordia. Paral. xxix. Tua ē em̄ dñe magnificen,
Munificentia. tia. ptās. gūa ⁊ victoria. ⁊. j. Reg. ij. dicit
Nō ē sanct⁹ vt ē dñs. neq; ei ali⁹ de⁹ ex te. nō ē fortis sic de⁹
nr̄. sequit. Dñi ei sē cardies tre. ⁊ Eph. ij. dr̄. Ipsi⁹ em̄ factura sum⁹. Itē p em̄ declarat dei clemētia q̄ succurrit incessabilit. q; reuera iste em̄ fuit clemēs carnem assumēdo
Lu. ij. Ecce. n. annūcio vobis gaudiū magnū q; nat⁹ ē vob̄ saluator mūdi. Est etiā clemēs culpas remittēdo Mat. j.
Jpe em̄ saluū faciet pplm suū a pcis eor. Est insuper clemēs penas minuēdo. seu in penis ⁊ tribulationib⁹ subueniēdo ⁊ adiuuādo ꝑ. Ecce. n. de⁹ adiuuat me ⁊ dñs suscepto⁹ ē aie mee. ⁊ alibi. Ab ipo em̄ salutare meum. ⁊ ipe rex me⁹ ⁊ salutar⁹ me⁹. suscepto⁹ meus nō mouebo⁹ amplius
Itē p em̄ ꝓmēdat dei scia q̄ agst̄at infallibilit. Maz iste em̄ scz de⁹ verus ⁊ cert⁹ nouit ꝑterita ⁊ futura. intrinseca ⁊ extrinseca superiora ⁊ inferiora tpalia ⁊ eterna. Un̄ de ipo dr̄
Sap. viij. Sobrietatē em̄ ⁊ prudentiā docet ⁊ iusticiā ⁊ virtutē. sequit. Scit ꝑterita ⁊ de futur⁹ estimat. scit versucias sermonū ⁊ dissolutōes argumētor. signa ⁊ mōstra scit anteq; fiāt. Et breuit. Iste em̄ nouit oia ⁊ ipa cordis intima et secreta. ꝑ. Jpe em̄ nouit abscōdita cordis. Itē p ei deplorat dei mestitia q̄ morit miserabilit. s. in passione. Un̄ Luce. xviij. Tradet em̄ gētib⁹ ⁊ illudet ⁊ flagellabit ⁊ despuetur ⁊ occidēt eū ⁊c. Itē p em̄ designat dei iusticia q̄ affligit valde seueritē. vñ ꝓp̄ seueritatē sue iusticie ipe em̄ de
us ꝓpat igni. Mal. iij. Jpe. n. qsi ignis cōflās. ⁊ qsi herba fullonū. Istud potissime appebit in die iudicij. qn̄ verificabit q̄d sequit ibidē. Ecce. n. dies veniet succēsa quasi caminꝰ. ⁊ erūt oēs supbi ⁊ oēs facientes impietatē stipula ⁊ iflamabit eos. Nā in iudicio ab isto ei impij pcutient ⁊ iferni
supplicijs exponēt. Isa. xxx. Avoce em̄ dñi pauebat assur ꝑga pcussus. Itē p em̄ designat dei mia q̄ dimittit largit. Concluſit em̄ de⁹ oia in incredulitate vt oim̄ miserea ē
Ro. xj. Nec despet impi⁹ petōr pssus multitudine. ꝺ confidat de mia vbertate. Multe em̄ mie ei⁹. ij. Regum. xviij
Itē p ei denotat dei gra seu munificētia q̄ ꝓmiat delectabilit. Un̄ de isto em̄ dr̄ ipis bonis illud Job. xxj. Jpe em̄
p̄ amat vos. ⁊ Ro. j. dr̄ de eo. Uirt⁹ em̄ dei ē in salutē omni credēti. ⁊ Lu. xj. Omis em̄ q̄ petit accipit. Pz ḡ quō est vnū em̄ q̄d ptinet ad deū summū creatorē. Secdo dico.
q; ē vnū em̄ q̄d spectat ad quēlibet iustū viatorē. Nā em̄z vt dictū ē assertione ⁊ certitudinē signat. ⁊ sic viros certos
⁊ vitaq; assertores designat Deu. iij. Que ē em̄ alia gēs tā inclita vt bēat cerimonias. iustaq; iudicia ⁊ vniuersā legē
⁊. ij. Reg. vij. dr̄. Que ē em̄ gēs vt pplꝰ tu⁹ isr̄l. Et nō si vis

q̄libet talis ẽm multis virtutib⁹ solet pollere. Istud ẽm
Prudentie liberat maturitas.
Justicie regit auctoritas.
Obedictie punit humilitas.
Misedie rigat humanitas
Diuine gratie audit sublimitas
Sume clemẽtie acceptat charitas
Magnificẽtie extollit dignitas.
Clare scientie erudit veritas.
Eterne glorie ditatur felicitas.
Igit̄ dico q̄ istud ẽm id ẽ virũ iustum liberat maturitas magne prudẽtie. j. Regũ. iij. Senex ẽm erat vir et grãdeu⁹. Itẽ ipsuz regit auctas magne iusticie. j. Regũ. viij. Rex. n. erit sup nos z iudicabit nos rex nr̄. Rex ei ꝓprie dr̄ q̄ iuste se z alios r̄git z moderat̄. Et aduerte si vis q̄ noie iusticie ois virtutũ ꝓgeries moꝝq; pfectio designẽt. z io q̄n tales ei iusti dicũt. vtute z gr̃a abũdare p̄dicãt. In iusticia ei istoz cõprehendit̄
Fidei veritas z notitia.
Corpis castitas z mũdicia.
Amoris vnitas z ꝯcordia.
Animi libertas z ꝑstantia.
Mẽtal̄ claritas z prudẽtia
Cordis bũlitas z sbiacẽtia
Dico ḡ q̄ isti ei dicũt iusti, p pter fidei vitatẽ. Gal̄. iij. oẽs ẽm filij dei estis p fidẽ q̄ ẽ in xp̃o iesu. Itẽ ꝓpt̄ corpis castitatẽ. vñ ipi dicunt illud. ij. Cor. x. In carne ei ambulãtes. nõ sm carnẽ militam⁹. Arma ei militie nr̄e nõ sũt carnalia. Itẽ ꝓpt̄ amoꝝ vnitatẽ Gal̄. iij. Oẽs ẽm vos vnũ est̄ in xp̃o iesu. Itẽ ꝓpt̄ ai libertatẽ. Gal̄. v. Vos ei in libertatẽ vocati estis. Itẽ ꝓpt̄ sensuũ daritatẽ. j. Thes̄. v. Oẽs enim vos filij lucis estis. Itẽ ꝓpt̄ cordis bũlitatẽ. j. Pet̄. v. Oẽs ei inuicẽ bũlitatẽ insinuate. Ista ẽ ḡ va iusticia. s. vtutũ cõgeries z babũdãtia. Sap̃. j. Justicia ei ꝑpetua ẽ z imortal̄ Pz igit̄ quõ ei iustã regit auctas magne iusticie. Itẽ ipz punit bũlitas obedie. Tal̄ ei ꝓprie dr̄ hu⁹di hu⁹mo bũlitaꝫ est nomẽ. ij. Re. vij. Tu ei scis huũ tuũ dñe de⁹. z. ij. Re. xiij. dr̄. Et ẽm hu⁹ tu⁹ p̄cepit istud. z alibi. Et ẽm hu⁹ tu⁹ dilexit illud. Itẽ ipm rigat bũanitas mie. j. Reg. xxiij. Multe. n. sẽ mie ei⁹. Itẽ ipm audit sblimitas diuie gr̃e. De⁹ ei libẽt exaudit eũ. i. viz iustũ. Un̄ sibi p̄t dici illud. iij. Re. ij. Neq; ei negare tibi p̄t q̄q;. Et ibidẽ legit̄ rex dixisse. Pete. neq; ei vas ẽ vt auertã faciẽ meã. Et vt tal̄ ei secur⁹ sit de impetrãdo a dño q̄q̄d petit sibi dr̄ Thob. iiij. Ita ei fiet vt nec a te auertat̄ facies dñi. Itẽ ipm acceptat charitas diuie clemẽtie. Cõstat ei q̄ de⁹ sociatẽ iustoꝝ diligit z acceptat Et io ipos frẽs suos z amicos vocat. iij. Reg. ij. Ipse ei ẽ frat̄ me⁹ maioꝝ me: z eos secũ sp bñe z retinere tẽtat. Un̄ si q̄nq; iust⁹ a deo p pctm̄ velit recedere. dñs dicit sibi illũ. iij Reg. xj. Qua ei re apud me idiges vt q̄ras ire: Ipsoq; q̄rit z diligit z ꝓcurat. ij. Reg. xvij. Unũ ei virum tu quer̄ Itẽ istũ extollit dignitas magnificẽtie. q:. s. tales tãq; digni a deo spiritalit̄ eligũt̄ ⁊c. Et etiã q̄nq; ab ipo ad dignitates seculi extollũt̄. iij. Reg. xiij. Cõstituet ei dñs regẽ isr̄l ij. Paral̄. xxvj. Ipm ei elegi mihi i filiũ. z. ij. Para. vij. Elegi ei z sanctificaui locũ istũ z merito. Tal̄ ei a deo eligit̄ oi sanctitate z vitate fulcit̄. Sãctitas ei z innocẽtia ipsum ornãt. ij. Para. ix. Sanct⁹ ẽ ei b. Ueritas vo: timoꝝ dei z reuerẽtia ipm iuuãt. Mec. vij. Ipse ei quasi vir verax z timens
Itẽ istũ erudit vitas magne scie p̄s. Ipse ei nouit absc̃ditа cordis. z. ij. Reg. xiij. Ipse ei iudicabit tibi q̄ i euẽtu rũ sit. Et merito q: tales angelos dei secretarios habent q̄ eos i offi scia instruũt z iuformãt. Thob. v. Credo ei q̄ angel⁹ dei bon⁹ comitet̄ ei. Et io sapia z scia istoz: quã scz isti p deuotas oões z reuelationes acq̄runt: iuẽ illud Prouer bi. ij. Si ei sapiam inuocauer⁹ itelliges timorẽ dñi: reb⁹ omnib⁹ anteferẽt: z Prouer. viij. Meliorẽ ei sapia cũct̄ opib⁹ vñ Sap̃. j. dr̄. Benign⁹ ẽ ei spũs sapie. Et io alij ab istis sagacit̄ z vacãt instruũt̄: Mat. vij. Erat ei docẽs eos q̄si ptã tẽ bñs. z b q: tals ei dei secreta scrutãt̄ z meditãt̄. j. Cor. ij. Spũs ei oia scrutat̄ etiã ꝓfunda dei. Itẽ istũ ditat felicitas eẽue glie. Cõstat ei q̄ illi q̄ sẽ ẽm id ẽ viri iusti certi z veri in isto secalo penis affligunt̄. Tre. ij. Magna ei velut mare ꝓtritio tua. Diuinis gratijs sp imbuũt̄. Ezech. xxxj. Erat ei radix illi⁹ iuẽ aqs. Dei auxilia spare noscũt̄ Dañ. xiij. Erat ei coz ei⁹ fiducia bñs i dño. Justa iudicia libẽter sequũt̄. Dañ. iij. Judicia ei vera fecisti. Atq; seuerit̄ malos ꝓsequũt̄. Isa. x. In vga ei sua ꝓcuciet tẽz baculũ suũ leuabit sup te i via egypti. z ꝓpt̄ b post bãc vitã ẽtne glorie fructus ꝓsequũt̄ Sap̃. iij. Labor ei bonoꝝ gloriosus ẽ fruct⁹ z nomẽ eternũ cũ b ꝓsequũt̄. Sap̃. iiij. Immortal̄ ei cum memoria illi⁹. z Baruc. v. Noiabl̄ ẽm tibi nomẽ a deo in sempiternũ. sic ei dr̄ Lu. x. Dign⁹ ẽ ei opari⁹ mercede sua z Lu. xviij. Taliũ ẽ ei regnũ dei. z Lu. xx. Neq; ei vltra mori poterũt. Ecce igit̄ quõ p ei itelligit̄ vir pfect⁹. pz igit̄ q̄ est vnũ ei qđ ꝓcernit iustũ viatorẽ. Tercio dico q̄ ẽ vnũ ẽm qđ ꝓcernit vanũ pctorẽ. Ista dictio ei siue accipiat̄ p q: sue p certe. sp p̄t significare viz rebellẽ z malũ. q̄. s. nũq; cõfitet̄ se male feciſſe. imo sp nitit̄ reddere rõez z cãm q̄ bñ egerit dñ deligt̄ sp ei dicit. q: seu ẽm. Quia ingt̄ ista fuit rõ vl̄ illa. seu ego ei feci sic vl̄ sic. Per ẽm igit̄ itelligit̄. vel malo: rebellis obstinatio. z suoꝝ viciorꝝ defensio. vl̄ sua in vi cijs affirmatio z omnium malorꝝ assertio z multiplicatio. Unde ipsi mali possunt dicere illud. j. Reg. xij. Addidim⁹ ẽm vniuersis peccatis nostris malum. Notabis igit̄ q̄ p enim designatur peccato: multiplici ratõne. vicz. Quia est
Pauidus z timoꝝosus
Fluidus z ruinosus
Infamis z maculosus
Auarus z ambitiosus
Immũd⁹ z luxuriosus
Ignoras z obliuiosus
Supb⁹ z p̄sumptuosus
Rebellis z litigiosus.
Inuidus z malicioſus
Iracũdus z sedicioſus
Crudel⁹ z facinoꝝosus.
Tristis atz luctuosus.
Dãnat⁹ atz doloꝝosus
Est dico pauid⁹ z timoꝝosus. q: scz mal⁹. sm p̄s. Trepidat timore vbi nõ erat timo:. Un̄ de isto malo ei dr̄ Judic. viij. Timebat ei q: adhuc puer erat. z. j. Regũ xxxj. fuerat ei nimio tioꝝe pterit⁹ Itẽ iste ẽ debil⁹ z ruinosus. Mali ei sẽ spũalit̄ debiles z facilit̄ corruũt i pctm̄. Judic. xvj. Stati ei ab eo fortitudo recessit. Un̄ Job vj. Que ẽ ei fortitudo mea vt sustineã: aut q̄s finis me⁹ vt patiẽter agam: Itẽ iste ẽ infamis et obꝓbrioſus. Un̄ de ifamia taliũ. i. boim malorꝝ dr̄. j. Regũ. ij. Nõ ẽ ẽm bona fama quã audio. z. ij. Reg̃. viij. Erãt ẽm viri ꝓfusi turpiter. Itẽ iste ẽ auar⁹ z ambicioſus. vñ de talib⁹ ei dr̄ Amos. ix. Auaricia ei in capite oim: z nouissima eoꝝ gladio interficiã. Itẽ iste ẽ imũdus z luxurioſus Prouer. xxiij. Fouea ẽm ꝓfunda ẽ meretrix. z. j. Coꝝ. iij. Adhuc ẽm carnales estis. z Prouerbi. vij. dr̄. De fenestra ẽm dom⁹ mee ꝓsidero vecordẽ iuuenẽ. sequit̄. Et ecce mulier ornatu meretricio occurrit ei. z. c. Mar. vj. Erat ei coꝝ illoꝝ excecatũ. Itẽ iste ẽ ignoras z obliuioſus. Ignoras di. Isa. xxix. Peribit ẽm sapia. z tñ dr̄. j. Thes̄. iij. Nõ ẽm vocauit nos de⁹ in imũdicia. Et obliuioſus Baruch. iij. Obliti ei estis eũ q̄ nutriuit vos. Itẽ iste ẽ supbus z pre, sumptuoſus. Sopb̃. ij. Hoc ei eueniet eis ꝓ superbia sua
Itẽ iste ẽ rebellis z litigioſus. Eccl̄. xxviij. Nõ ei iracũd⁹ incẽdit litẽ. Itẽ iste ẽ inuid⁹ z malicioſus Prouer. xviij. Eris ei inuid⁹ aie tue. Item iste ẽ iracũdus z seditioſus Eccl̄. j. Iracũdia ei animositatis illi⁹. subuersio ipsius est. Itẽ iste ẽ crudelis z facinoꝝosus. Isa. j. Man⁹ ei vie sanguie plene sũt. Et Eze. xxiij. Sãguis ei ei⁹ i medio ei⁹ est̄. z Prouer. j. Pedes ei eoꝝ ad malũ currũt z festinãt vt effũdãt sanguinẽ. Itẽ iste ẽ tristis z luctuoſus. s. i extremo iudicio. cũ audiet deũ euãgelico isultãtẽ oraculo sibi et alijs pctorib⁹. Esuriui ei: z nõ dedi. mihi mã. Mat. xxv. Audiet etiã deũ penas ꝓminãtẽ Mat. xxiij. Audituri ei est̄ plia q̄ scz sẽ tãluctuosa z tristia vt aie morte iferãt Eccl̄. xxx. mlt̄os ei occidit tristicia. Itẽ iste finalit̄ erit afflict⁹ atq; doloꝝosus. qđ scz fiet i inferno vbi iueniet penas nec tpe. nec mõ tpatas vñ Mat. xxiij. Erit ei tũc tribulatõ mag̃. tũc. s. q̄n diuia smia ipios in ꝓfundã infernivoraginẽ mittit inde nũq; exituros Mat. v. Amẽ dico tibi nõ eries inde. Ecce ergo quõ p ẽm põt intelligi: vir iniquus. vl̄ quõ p istud ad uerbiũ ei asserit̄ mala ꝯditio viri mali. Pz ḡ q̄ evnũ ei qđ ꝓcernit vanũ pctorẽ. Or aũt ẽm posset referri ad dyabolũ ad mundũ: ad infernũ: ad celũ: z ad alia multa pz p multas auctes. ḡ omitto gratia breuitatis.

Enumerare. Vide infra vbi numerus. Vel numerare.

Enunciare. Infra vbi nunciare. z nuncius et supra vbi annunciare.

Enutrire. Vide vbi nutrire.

Episcopus. De epo pñt dici multa: ḡ pauciſſime sunt auctes z in plibus locis dicũt b plima q̄ ad platus z ad epm ptinẽt. Epus ẽm dr̄ esse pfect⁹ z integer in

vita fama ⁊ doctrina. Vita dicō. vñ Titū. j. dr. Oportz epm sine crimine eē sic dei dispēsatorē. nō superbū nō iracundū nō violentū nō percussorē nō turpis lucri cupidū ꝫ hospitalez benignū prudētē sobriū iustū sctm. De fama vo ⁊ cōuersatiōe dr. j. Tbi. iij. Oportz inqt epm irreprehensibilē esse. vnius vxoris vir. i. vni⁹ eccie sponsū sobriū. ornatū prudentē pudicū. De doctrina vo seu prudētia q̄ necia ē ad regimē alicui⁹. dr. Act. xx. Attēdite nob ⁊ vniuerso gregi. in q̄ posuit vos spūsctūs. s. epos regere eccliam dei ⁊c. Vide de plato.

Epistola. Nota q epla dr illa lra vl scriptura in q̄ psensus ⁊ voluntates absentiū sibi invice scribunt ⁊ manifestant. Et sic dicā q ꝓ epla pt intelligi xps q̄ a deo ꝑe missus nobis voluntatē ipsi⁹ declarauit. seu q̄libet p̄dicator q̄ xpi mandata nobis p̄dicādo declarat. vl etiā sacra scriptura q̄ voluntatē dei si eā legimus manifestat. Jgit possum⁹ dicere tria eē genera epla⁹. vicz

Epla quā scriptura loquit. Epla scripte sūt nre fidei
Epla que in choro legit. firmamentū. Epla lecte sē
Epla q̄ a nobis mittit. legis veteris signamentū
Epla misse seu directe sē pctōris velamentū seu plamentū

Prio epla scripte sē ille q̄ in biblia ptinent. s. q̄s scripsit paul⁹. ⁊ septē canonice dicte. q̄⁹ petr⁹ duas iacob⁹ vnam iohes tres iudas vnā scripserūt. Jste em̄ ab aplis abntib⁹ seu in carceribus degētib⁹ scripte fuerūt. in q̄b⁹. s. fideles nuiē cōuersi in fide informabant. ⁊ ad resistendū tribulatōnib⁹ aiabant. Et sic in istis eplis nra fundamēta iaciebāt. Pl⁹ em̄ ꝓfuerūt eccie apli in carceribus detenti vel abntes q̄z liberi vel pntes. Tūc ei epas istas scripserūt q̄ ad sustentationē fidei ⁊ mor⁹ q̄plurimū valuerūt. q⁹ totū mundum vbi nūc sē due dispse epla q̄ntū in se fuit cōuerterūt. pntes vo paucis regionib⁹ ⁊ pplis locuti sē. q̄ nūc ꝓ magna pte a fide diuerterūt. De oib⁹ ei pplis q̄b⁹ apli pntialit p̄dicauerūt paucos inuenio exceptis dūtaxat romanis. cypriis. ⁊ chorintijs: q̄n oēs sint falsi ⁊ scismatici xpiani. vel sarareni pfidi vel pagani. Epla vo ad remotas ptes delate ꝓficiunt. ⁊ de die i diē fideles ad xpm̄ q̄uertūt. Et sic dico q pl⁹ valuerūt epla q̄z vba ⁊ magis scripta q̄ dicta ⁊ pl⁹ abntia q̄z pntia. De q̄ pōt dici illō. ij. Cor. x. Epla inquit graues sē ⁊ fortes. pntia corpis infirma ⁊ vmo cōtēptibil. Cōstat em̄ de Aug. Hiero. Sen. ⁊ aliis scriptoribus q̄ eor epla pl⁹ cottidie ꝓficiūt quā ipsi ꝓ suā pntiā ꝓfecerūt. Jste sē ꝑ epistole scptē q̄ sē nre fidei fundamentū. Scdo dico q sē epla lecte q̄ sē veteris legis signamentū. ⁊ iste sē epla q̄ legūtur in missis. Jste em̄ legunt añ euangeliū. ⁊ dū legunt bonies sedēt. Euāgeliū vo post legit. q⁹ dū legit boies stāt Epla vo veterē legē signat. euangeliū legē nouā. Jgit epistola. i. lex autentica legē nouā ꝓcedit. Auditores vo antique legis. i. sancti pres sedendo in tenebris ⁊ vmbra mortis istam epla⁹. i. sacrā ꝓphaz scripturā audiebāt. ⁊ aduētū veri lumis expectabāt. Auditores vo legis noue. s. fideles stare dicunt. q⁹ pati dñt eē fidē defendere. ⁊ q⁹ q̄si gaudentes: ⁊ xpm̄ q̄si pntē in sacris lris audiētes sibi assurgere cō probant. De q̄ pōt intelligi illō. ij. Para. xxx. Scripsit ezechias epas ad effraym ⁊ manasses vt venirent in irlm̄ in domū dñi. ⁊ facerēt phase. Tercio dico q sē epla directe Et iste sē cottidiane epla vel lre q̄s alijs destinant⁹. ⁊ in q̄bus ꝓcept⁹ nros alijs declaram⁹. ⁊ iste ꝓculdubio dñt scribi discrete. caudi secrete. celari fideliter atz tute. Scribi in quio discrete. valde em̄ magnū piculū est indiscrete scribere ⁊ nimis cōcept⁹ suos exprmere vel nimis effluere. q⁹ facilit pnt aperiri ⁊ inde mala plima euenire. De hoc ponit exm̄ Orosi⁹ Or cū rex xerses sum̄ bozrendū exercitum vbi mille milia boim ⁊ q̄nq̄ milia nauiū fuisse dicunt: paret q̄ greciā. rex q̄dam grec⁹ q̄ apd eū in pside epulabat: voluit scribere grecis q̄ pcauerēt sed nō ausus. accepit licentiaz scribēdi filie sue i cera ⁊ nō in lra. Jlle ꝑ cautelā adbibēs. lram cōtinētē negociū ⁊ regis q̄ grecos appetū sup tabulā extendit. ⁊ post sup epla⁹ lignū cera vestiuit. ⁊ post i cera extēsa aliq̄ superficialr scripsit. ⁊ sic nūci⁹ cū talib⁹ tabulis grecia venit. Filia vo cautelā pris cognoscēs. secretā grecis aperuit. Cautelas silēs adbibēt illi q̄ scribunt cū succo cepe in papyrū. vbi tandē nihil videt scriptū. ꝑ cū calefactū fortit ad ignē fuerit. tunc rubescēte lra legi pōt. Scribendū est ꝑ caute ⁊ discrete. Jtē caudi dñt secrete ne. s. forsitan inueniant ⁊ impediant. ⁊ iō mos fuit apd egyptios epas alis columbaz q̄s de alienis ⁊ diuersis terris ad hoc deportauerāt ligare q̄ emisse statim ad loca natiuitat⁹ sue vtpote ad castra obsessa ⁊ ad remota amicor loca volabāt. q̄s alii cognoscētes recipiebāt ⁊ epas inueniebant.

Etiā dñt eē fideles ⁊ tute. Cōstat ei q̄ de iure nature secretū dr celari. De iure etiā gentiū legati vbi poterāt ire libere. ⁊ ꝓfectū erat ipsos aliqlit violare. ⁊ exinde exuit forte illud ꝓuerbiū gallicanū. qđ. s. dr. q̄ nūci⁹ nec dr bonus audire nec malū recipe. Messagiers nebien oirne nemal auoir. Cū igit epe nre sint legati ⁊ nūcij nri. ⁊ secreta intima mētis nre in se ptineant ꝓ certo ire dñt libere ad illos ad quos mittunt. q̄nimmo q̄ ipas iniurioseviolat aut aperit sine voluntate mittentis iuris gentiū violator dici poterit. Jn ꝟ cōmēdat ille quondā victorioſus Juli⁹ cesar. q̄ cū haberet bellū ꝫ pompeyū quē postea supauit. ⁊ gentes sue in mari cepissent lras plinjū senatoz q̄ pompeio mittebant ipas aperiri noluit. nec alienū secretū: q̄ꝫ essz inimicoz suoz passus fuit reuelari. ꝑ eas poti⁹ inuiolatas remisit ⁊c: Dilata si vis de epis instructorijs allectorijs deceptorijs cōminatorijs. Et pone si vis dūam int epam ⁊ cōcionē. Concio ei est ornata locutio. q̄ fit pntib⁹ verbo. Epistola vo est illa locutio. q̄ fit absentib⁹ facto.

Epulari. epule. Quia ꝑ. de comedere cibare. cibus conuiuiuz. ⁊. j. de esca. manducare ⁊ alijs synonimis multa dicuntur. Restabit de epulatione que pro conuiuio supponit paululū apportare. Notabo ergo q est Epulatio

Cūctor q̄ fit ad nature sustentationē. Per epulā enim
Malor q̄ fit ad corpis impinguatōz. pt intelligi q̄libz
Justor q̄ fit ad gr̄e repatiōez delectatio vl cō,
Sanctor q̄ fit ad gl̄ie delectatōz solatio siue fuerit

bona siue mala. Primo ꝑ dico q est q̄daz epulatio q̄ fit ad nature sustentationē. ⁊ ista ꝓcerto necia est oi viuenti ad restauratiōz humidi radicalis. qđ p calorem naturalē cōsumit omni hora. Et ꝓculdubio talis epulatio dr fieri Cum bonor sociatione.. Dico cū associatiōe bonorum Cum sanctor inuocatiōe Magna est em̄ ⁊ valde delectabilis cōsolatio cū bonis sanctis ⁊ discretis boib⁹ cōuiuari. Plus em̄ ꝓficiunt bona verba q̄z pinguia cibaria. Non enim in solo pane viuit homo sed in omni verbo qđ ꝓcedit de ore dei. Jō bñ cōsulebat thobias filio suo dicēs Thob. iij. Vade inquit ⁊ adduc aliquos de tribu nra timentes deū ⁊ epulent nobiscum. Jtem dr esse cū inuocatione sanctor. q⁹. s. in principio debet fieri benedictio. in fine vo gratiarū actio. De benedictione vo dr Tho. vij. Epulati sunt bñdicentes deū. De grarum aūt actione dr in ps. Justi epulent ⁊ exultent in cōspectu dei ⁊ delectent in leticia. Jtē debet fieri epulatio cū moderatiōe cibor. vñ Eccl. xxxvij. ꝓcipit sic. Noli inqt esse auidus in omni epulatione. ⁊ nō te effundas sup oēm escam. Jn multis enim escis erit infirmitas. ⁊ ideo bene dr Eccl. xxix. q̄ melior est victus pauperis sub tegmine asserū q̄z epule splendide.

Jtem debet fieri epulatio cum recordatione egenor. vñ de pharaone legit Gen. xl. q̄ inter epulas recordat⁹ ē magistri pincernarū q̄ erat in carcere. Jsta est ergo epulatio q̄ fit ad nature sustentationē. Scdo inuenit epulatio q̄ fit ad corpis impinguationē. Et ista est epulatio gulosor q̄ ꝓculdubio multis vicijs est referta. Hāc ei concomitant

Oblinis fraterni meroris. Tales enim epulationes fraterni timoris nolunt condolere. quia scilicet tales non cogitant int
Omissio diuini timoris
Detractio inuidi liuoris.
Derisio alieni maloris.
Infectio luxurie fetoris.
Incursio sempiterni terroris.

misericordia de pauperū miserijs. figurati i diuite illo q̄ epulabat cottidie splēdide indut⁹ purpura ⁊ bisso. de q̄ legit Lu. xvi. q̄ lazaro nō dignabat dare micas seu reliquias mense sue. q̄ tm̄ gutam aq̄ postea ab ipso petijt in inferno. Jtem diuino timori nolunt subiacere. Non em̄ epulant in timore dei. sed potius in superbia ⁊ elatiōe. Vñ iudas in canonica dixit. Hi sūt in epulis suis macule. conuiuantes sine timore pascentes semetipsos. Jtem ista aliena facta solent remordere Jo

dicū.ix. Inter epulas ⁊ pocula maledicebant abynelecō.

Itē aliena mala solēt deridere. sicut de femis deridētibus samsonē excecatū. dr Judi.xvj. ꝙ sumptis iā epul' ꝑceperūt vt vocaret samson vt luderet añ eos. Itē isti sancta luxurie solent exercere. Jac.v. Epulati estis sup terrā. ⁊ in luxurijs vr̄is enutristis corda vr̄a. Itez isti inferni tormentis debebūt lugere seu mortis picula dñt sustinere sicut ps Lu.xij. vbi illi diuiti q̄ dicebat. Alia mea multa bona bēs reposita in annos plurimos. requiesce comede bibe. epulare. dictū fuit stulte. hac nocte repetēt aiam tuā a te. Jō puer.xxj. dr. Qui diligit epulas sp in estate erit. s. in inferno. Ptz ꝫ ꝙ inuenit q̄dam epulatio q̄ fit ad corpis impinguatiōz. Tercio dico ꝙ inuenit q̄dam epulatio que fit ad gr̄e restauratōnē. ⁊ ista est sacietas. comestio seu epulatio spūalium epularū. s. studium scripture ⁊ doctrine. receptio eucharistie. ⁊ silia. Talis enim epulatio debet fieri

In innocentie puritate.
In ꝓscie sinceritate
In mutua charitate.
In mentis iocunditate.

In innocētie dico puritate. j. Cor.v. Itaq; epulemur nō in fermento veteri neq; in fermēto malicie ⁊ nequicie ⁊c. Itez in ꝓscie sanctitate. Deu.xiij. Comedes coz̄ dño deo tuo ⁊ epulaberis illud. Jstud eñ fit coz̄ dño nō coz̄ mundo qđ fit in ꝓscia corde puro. Itē in mutua charitate. ij. Esdre.ix. Abierūt epulari ⁊ dare munera bis q̄ nō babebant

Itē in cordis iocunditate. Añ ꝓrie in die pasce qñ recipiē corp⁹ xp̄i q̄libet dz dicere fratri suo illud Luc.xv. Epulari ⁊ gaudere oportebat q⁹ frater tu⁹. s. xp̄s mortu⁹ fuit ⁊ reuixit. Hec ē ꝫ epulatio q̄ fit ad gr̄e repationē. Quarto dico ꝙ inuenit epulatio q̄ fit ad glie delectationē. ⁊ ista nihil aliud est q̄ fruitio ipsi⁹ dei vel ꝑceptio ipsi⁹ voluptatis eterne. q̄. s. erit gaudiosa ⁊ copiosa ꝑpetua durabilis ⁊ gliosa. ps. Jn voce exultatiōis son⁹ epulantis. ⁊ Deu.xvj. epulaberis in festiuitate tua ⁊c. Vide in alijs ti. synonimis. s. vbi cib⁹. cōuiuium prandiū cena societas esca alimentum comedere ⁊ cetera similia.

qualis. equalitas.

Cuz eq̄litas significet quādā ꝓportionē ptiū inuicē adeq̄tarz. vr̄ ꝙ idē sit qđ silitudo. ⁊ sic ꝑt significare eq̄tatē ⁊ iusticiā societatē ⁊ amicitiā imitationē seu s. litudinē ⁊ eq̄perantiā. De tali ꝫ eq̄litate ⁊ de iusticia vide s. de amore charitate ⁊ amicitia. z. j. de imitatiōe silitudie ⁊ cōsonātia ⁊c.

Eques. equites.

ꝓrie dicunt illi q̄ eq̄rū auxilio ⁊ admiculo deuesūt. ꝓrijssime āt illi eq̄tes vocāt q̄ i bell' eq̄s vtūt. ⁊ in facē militie sup eq̄s agūt. Cū igr̄ eq̄tes r̄spectu peditū sint vt communiter.

Conditione nobiliores.
Facē bellicis vtiliores.
Ad inadēdū audaciores
Ad fugiendū agiliores

Videt ꝙ ꝑ eq̄tes itelligunt omnes illi q̄ alios v̄tute ⁊ potentia ꝑexcellunt. ⁊ q̄ alijs ꝑeminent ⁊ presunt. Dicam ergo ꝙ equites significant.

Animos corpora fouentes.
Prelatos subditos regentes.
Tyrannos pauperes nocentes

Primo ꝫ dico ꝙ eq̄tes pnt dici animi q̄ in humanis latent corpibus.

Anim⁹ eñ seu spūs est quasi eques. corp⁹ v̄o est sic equ⁹. iux illud Esa.xxxj. Eq̄ caro ⁊ nō spūs. q⁹. s. sicut equ⁹ eq̄ti solet obedire ⁊ mediante freno ⁊ calcarib⁹ ad voluntatē ei⁹ incedere ⁊ suos ꝓprios impet⁹ ad votū ipsi⁹ eq̄tz cohibere. Sic vere corp⁹ ad voluntatē spūs dz regi mediante freno tpantie ⁊ calcari diuini timoris a suis vanitatibus cohiberi. Jstoz ei cōditio nobilior est ⁊ vtilioz. q⁹ sczisti sp dñt pctā fugere ⁊ hostes aie impugnare. Dr ꝫ spūs tam humani q̄ angelici significent ꝑ eq̄tes ptz Cañ. j. vbi xp̄s loq̄ns anime sponse sue dixit sic. Eq̄tatui meo assimilaui te. Equitat⁹ ei xp̄i sē angeli. q̄b⁹. s. anima assimilat q̄n donis ⁊ v̄tutib⁹ decorat. Eq̄tes ꝫ sē animi q̄ in humanis latent corpib⁹. Secō dico ꝙ eq̄tes sē ꝓlati q̄ subditis ꝫ sunt boib⁹. q⁹. s. isti sunt q̄ subditos freno mandatoz ⁊ statutoz regulāt ⁊ calcarib⁹ rigoris ⁊ iusticie stimulāt ⁊ pungunt. Jsti ei alijs nobiliores dñt esse in bello ꝑ mores malos. fortius dñt pugnare sagaci⁹ dñt pctā fugere ⁊ bona audaci⁹ ⁊ fortius attentare. Añ de exercitu iude dr. ij. Macha. xv. ꝙ exercit⁹ erat ordinat⁹ bestie ⁊ eq̄tes oportuno loco ꝓpositi. Etiā bono ꝓlato ꝑt dici illud. ij. Mach. xj. ꝙ cū filij iuda pariē ⁊ ꝓmpto aio ꝓcederent bierosolimis apparuit ꝑcedēs eos eq̄s i veste cādida armis aureis vibrās.

Tercio dico ꝙ eq̄tes sē iniq̄ q̄ egenis nocēt ⁊ paupib⁹. vicz mali diuites b⁹modi. q̄. s. eq̄tes eē dicūt ꝑ eo ꝙ alijs altiores ⁊ potētiores. ⁊ ad nocēdū agiliores sē. Ad bñ āt agēdū fugatiores eē noscunt. Ecci.x. Vidi ḡuos i eq̄s ⁊ ꝑncipabulates sup trā. Et si vis nō dr talib⁹ eq̄tib⁹ diaboli ꝙ isti

Terrenoz opibus induunt
Vicioz fluctib⁹ imbuunt
Tormētoz clauib⁹ puniunt

Jnduunt dico vestib⁹ seu opib⁹ terrenoz. vñ Ezech. xxiij. Jnsaniuit. s. ir̄m ooliba i amatores suos assyrios vestitos iacincto ꝓncipes magistrat⁹. iuuenes cupidis vniuersos eq̄tes ⁊ ascēsores eq̄. Expone sivis sicut in ps. dr. Dixit in currib⁹ ⁊ bi in eq̄s. Itē isti imbuūt fluctib⁹ vicioz. figurati. s. in eq̄tib⁹ pharaōis q̄ oēs i mari rubro submersi sē. sicut dr Exod. xiij. q̄. s. eq̄tes dyaboli mali diuites ⁊ tyranni i mari ⁊ amaritudine vicior̄ ꝓtinue dimergunt. vñ Exo.xv. Jngressus est eñ pharao cū currib⁹ ⁊ eq̄tib⁹ i mare. Itē isti inferni dabib⁹ puniunt. vñ babyloni. i. inferno ꝑt dñs dicere illud Hiere. l. Collidā in te equū ⁊ eq̄tē ⁊c. qđ bñ figurat Ezec.xxxix. vbi dr sic. dic oi volucri ⁊ vniuersis auib⁹ cūctisq; bestijs agri cōuenite ꝓperate cōcurrite vndiq; ad victimā meā. sequit Et saturabimi sup mensam meā. de eq̄ ⁊ eq̄te fort. ⁊ dōni uersis viris bellatorib⁹ ait dñs. Bestie ei volucres ⁊ aues sunt demones. q̄. s. finalit̄ ꝓuocant ad tales eq̄tes deuorā dū. ⁊ in inferno crudeliter puniendū. Sic ꝫ ptz ꝙ equites pñt dici diuites mali ꝓlati boni spūs ⁊c.

Equitas. equalitas.

Nota ꝙ equitas seu eq̄litas noia sunt relatiua. vñ illa eq̄ dicunt. q̄z vnū alterū nō excedit. ⁊ si vna ⁊ eadē res eq̄ dicat. illa eq̄tas vr̄ ad ptes ipsi⁹ referri. q⁹. s. qñ ptes rei inuicē sē eq̄te ⁊ eq̄liter collocate. ipsa res eq̄ ꝓrie ꝑt dici. Moralr tñ ⁊ breuit eq̄tas ptinet ad iusticie rectitudinē. Eq̄tate eñ rō ⁊ iusticia eq̄pant̄. Judex q̄ppe ꝓnceps vl' ꝓlat⁹ equ⁹ iust⁹ ⁊ rōnabilis dz esse. q⁹. sczeque ⁊ iuste dz int̄ virū ⁊ ei⁹ ꝓrimū iudicare: ⁊ ad vtrūq; sine acceptōe ꝓsone eq̄liť se bīe ꝑm ꝙ iusticia ꝓsuadet. iste eñ dz eē silis libre seu statere q̄ est instrm equal' ⁊ eq̄ ponderis. qđ. s. i tali equalitate ⁊ ꝓportiōe ꝓstituit̄. ꝙ nunq; si vera sit: ad vnā ꝑtē plusq; ad aliā ponderare vr̄. iux illud Exo.xxx. Equal' ponder⁊ erūt oia. Sic vere iudex vl' ꝓlat⁹ dz esse eq̄ssim⁹ vl' iustissim⁹. ⁊ in ꝓportiōe eq̄tatis ⁊ iusticie rectissime mēsurat⁹. Ponderare ei vel se inclinare advnā ꝑtē plusq; ad aliā nunq; dz. nec vni iusticiā facere ⁊ alteri denegare. nec vnū ꝓmouere aliū dimittē. ꝫ cōsideratz meritis ꝓsonarz. ⁊ ꝓportione de merito ad meritū facta dz ad oēs eq̄ ⁊ eq̄liter se bīe. iuxta illud Sap. vj. Eq̄liter est ei cura de oib⁹. Curā ei dz bīe iudex ꝓnceps vel ꝓlat⁹ de oib⁹. q⁹. s. ita bñ dz curare de remotis vt de ꝓpinq̄s. de paupib⁹ vt de diuitib⁹. de extneis sicut de notis. iuxta illud Deut. j. Sive civis sit ille sive pegrin⁹. nulla erit distantia ꝓsonarz ita puū vt magnū audiēt. ⁊ sic q̄libet talis iudex vel ꝓlat⁹ poterit dicere illud ꝓuer. viij. Meū ē cōsiliū ⁊ eq̄tas. mea est prudentia mea est fortitudo. Jn q̄bus v̄bis tria notantur q̄ ptinere ad bonos ꝓlatos seu iudices dinoscunt. Debent ei bīe

Prudentiā in deliberando.
Justiciam in determinādo
Constantiā in ꝓseq̄ndo.

Meū est int̄ consiliū. Justiciam in determinādo Mea est eq̄tas int̄. Cōstantiā in ꝓseq̄ndo. Mea est int̄ fortitudo. Hēant igitur

Prudentiam deliberatiuā
Justiciam determinatiuā
Constantiā corroboratiuā.

Habeant adhuc.

Prudentie maturitatem.
Justicie ciuilitatem
Cōstantie strennuitatē

Primo ꝫ dico ꝙ tales debēt bīe prudentiā in deliberādo qđ ostendit̄ cū dr Mea ē inquit ꝓsiliū q⁹ reuera tales debēt. sp seq̄ cōsilia pitorū. non ꝓrijs inuiti sñijs. iux illd thobie. iij. Cōsiliū a sapiēte pq̄re. q⁹ sicut dr Prouer. xj. Salus vbi multa cōsilia. Firmamento ei ⁊ suo raptui celerrimo adiūcti sē. vij. planete ꝑrij mot⁹ ⁊ diuersi. q⁹ vtiq; recte ꝓuisum est a natura vt ꝑrietas planetarū motum firmamenti rapet ⁊ violentiā tpararet. qđ si nō faceret tant⁹ ē impet⁹ firmamenti ꝙ totā mōi machinā inflāmaret. Sic vere charissimi. cū firmamētū. i. ꝓncipes ⁊ supiores sint vt cōit̄ ad vindictā ⁊ iracundiam ꝑcipites ⁊ veloces ipi tñ secū debēt bīe planetas. i. viros ꝑfectos quoz scientijs ⁊ cōsilijs ⁊ adiutorijs vtant̄ ad rem publicā gubernandū. ⁊ quorū prudentia reprimant̄ ne ad motū suoz appetitiuū sensitiuoz ipetuose ⁊ sine rōe ferāt

ne forte nisi sic fieret tota subdita plia rapinis ⁊ exactiõibus vindictis ⁊ vexatõib⁹ inflammaret. Cõsiliũ g. Bñ dicit ille phs sedechias in li. de dictis phoꝝ. Qñ bene ẽ pplo cũ rex est bone discretiõis ⁊ bom cõsiliũ ⁊ sapiens in sactis ⁊ q̃male est ipli si aliqd p̃dictoꝝ defecerint ei. De psilio vero pulcre loqt Petr⁹ rauenas. Cõsiliũ inqt pitoꝝ ⁊ ex aptis obscura. ex paucis magna. ex ꝓpinqs remota. ⁊ ex ptib⁹ tota estimat ⁊ ppendit. nouit cñ qliter ⁊ q̃ via aggredi debeant vniuersa. Cõsiliũ g ⁊ deliberatio dñt eqtate comitare. eqtatẽ bie ⁊ frequentare. eqtatẽ attẽdere ⁊ cogitare. iuxta illud ps. Oculi tui videãt eqtatẽ. Iste ẽ. n. equus anim⁹. i. placid⁹ tranqll⁹ ⁊ qetus. prudẽs ⁊ deliberatiu⁹ q̃ sepe sugerit in scptura. q. s. valde ẽ necessar⁹ trib⁹ generib⁹ psonaꝝ. s. Presidentibus. Equũ g aim dñt bieviri psidentes ⁊ iõ Metuentibus. illi regi isrl achab dr. iij. Reg. xxj. Gran. Cõtemplantib⁹ dis auctis es ⁊ bñ regis regnũ isrl. surge ⁊ comede panẽ. ⁊ eq̃ esto aio. Itẽ equũ aim dñt bie viri metuentes se. vt viri tribulati ⁊ patientes. vt. s. meli⁹ deliberẽt q̃d agẽdũ circa pricula vitanda sit. Añ filiꝝ isrl i tribulatiõe cõstitutis dictũ est Judith. vij. Equo anio estote fratres ⁊ expectem⁹ a dño miam. Itẽ equũ aim dñt bie viri cõtemplantes. i. deũ ⁊ celestia meditãtes. Añ Jac. v. dr. Oret eq̃ aio ⁊ psallat. q. d. Qdo cũ eq̃ aio dr fieri. Habeant g illi q̃ eq̃ ⁊ pfecti eẽ voluerint prudẽtiã i deliberando

Scdo dico q bie dñt iusticiã in determinãdo. qd̃ oñdit cũ dr. Mea est eqtas. Prelat⁹ ei ⁊ iudex dñt dicere eqtatẽ suã ꝓpriã eẽ. q. s. ipse dr eẽ equ⁹ pncipalr q̃ ad duo. s. in platiõe iudicioꝝ. scdo in distributiõe bñficioꝝ. Sit igitur equ⁹ in iudicijs. s. iuste alienũ ⁊ ꝓprimũ iudicãdo. Itẽ i bñficijs eq̃ remotũ ⁊ ꝓpinquũ admittẽdo. Judex ei dr eẽ sic centrũ in medio spere qd̃ ab oib⁹ ptib⁹ spere equaliter distat Et etiã dr esse sicut tra q̃ in medio firmamenti dyameraliter ⁊ eq̃liter est suspensa. Sillis etiã dr eẽ soli q̃ est medius inẽ planetas. q̃ qñ ad signa libre puenerit. noctes ⁊ dies eq̃les facit. Sic vere charissimi bon⁹ plat⁹ ⁊ iudex i medio iusticie dr eẽ ⁊ ad oẽs subditos patrie sibi cõmissos eq̃li affectiõe q̃tũ ad iusticiã se bie. nocteq̃ ⁊ dies. i. paupes ⁊ diuites amicos ⁊ inimicos ꝑm q merita ipsoꝝ exigũt equanimiter ordinare. De eq̃litate g q̃tũ ad bñficia et alias ꝓmotões põt dici illud Leui. vij. Cũctis filiꝝ aaron equa mensura p singulos diuidet. Equa mensura dico. s. facta ꝓportiõe ⁊ deductiõe de meritis vtrozũq. Itẽ de equalitate. q̃tũ ad iudicia reddẽda ⁊ facienda. põt dici illud Leui. xix. Statera iusta ⁊ eq̃ sint põdera. iust⁹ modi⁹ equusq̃ sextari⁹ Et Col. iij. Qd iustũ est ⁊ equũ seruis pstate. Sz heu pcdolor q̃multi sũt q̃ carent ista iusticie eqtate. vbi sũt hodie p deo illi q̃ i ꝓmotioib⁹ ⁊ iudicijs equaliter se hẽant ꝛc. Si vis dic sicut ℈. de acceptiõe psonaꝝ. ⁊ pone si vis exẽplũ de aqua q̃ dr q̃si equa. q̃ tñ variꝝ causis reddit ineq̃lis ꝛc. Debẽt g hie iusticiã determinatiuã. Eqtas inqt. vt ⁊ sic subditi dicant eis illud ps. Cognoui dñe. q. eqtas iudicia tua. ⁊ iõ dicebat Salomon pabolas suas pficere. puer. j. ad intelligendũ vba prudentie ⁊ ad suscipiẽdũ iudiciũ iusticiã eqtatẽ. habeãt igit iusticiã determinatiuã. qd̃ vtiq̃ figuratũ est Ezec. xliij. vbi de ariel. i. de altari dicebat q̃ q̃dranguln eq̃s laterib⁹ debebat esse. ⁊ Apoc. xxj. dr q̃ altitatis noue urbis longitudo ⁊ latitudo equalia sũt. Ad denotandũ q̃ pncipes ⁊ plati q̃. s. urbis. i. ecclie altare ⁊ longitudo ⁊ latitudo. i. ptes pncipaliores põt dici. dñt eq̃litatẽ diligere. eqtatẽ ⁊ iusticiã custodire. vt vn⁹ sit ut⁹q̃ boim ⁊ iumentoꝝ. ⁊ equa vtriusq̃ pditio Eccs. iij. Eqtas igit siue interior q̃ signat mentis tranqllitatẽ ⁊ modestiã. De qua Mat. ij. In pace ⁊ eqtate ambulauit mecũ. siue exterior q̃ signat vt dictũ est iusticiã. valde ẽ cõmendanda ⁊ a bois bominib⁹ frequntanda. Jõ dicebat sapies puer. iij. Tiã sapie mõstrabo tibi. ducã te p semitas eqtatis. q̃s cũ ingressus fueris nõ arctabũt gressus tui. ⁊ turrẽs nõ bebis offendiculũ. Hẽant igit iusticiã determinatiuã. Tercio dico q̃ tales dñt hie pstantiã corroboratiuã. qd̃ oñdit cũ dr. Mea est fortitudo. De fortitudie g pstãtie quã dñt hẽ plati ad hoc vt possint eqtatẽ iusticie pseuare. vide ℈. ti. d electõe. ꝑmo mẽbro illi⁹ auctis. Forte lignũ ⁊ iputribile ꝛc. In ti. d fortitudine ⁊ vbi alibi agit de pstantia ⁊ fortitudine in pl̃ibus locis. ⁊ sic viro seu plato forti poterit dici illud ps. virga eqtatis vga regni tui. Virga cñ fortitudinẽ platiõis significat. iuxta illud ps. Custodi nno. ⁊ vide eq̃. qñ sẽ reliquie bo. pacifico. Plagendo tñ possum⁹ dicere illud d curijs ⁊ domib⁹ multoꝝ iudicũ ⁊ platoꝝ. Esa. lix. Cõuersus est retrorsum iudiciũ. ⁊ iusticia lõge stetit ⁊ corruit i platea. veritas ⁊ eqtas nõ potuit ingredi. Cuilibet et iniq dr in ps. Dilexisti ma. sup benigni. inqta. magis q̃ loq eqtatem Mõ sic charissimi. ptz g q̃ ille q̃ bñ vult bre eqtatẽ. dz bre prudentiã in deliberãdo seu ꝓuidẽdo. iusticiã in determinando seu ordinãdo. Cõstantiã in pseuerando seu resistẽdo. De eqtate vo diuina. Nota q̃ eqssim⁹ ⁊ iustissim⁹ et rectissim⁹ est. suaq̃ iudicia ⁊ opa eq̃ sẽ atq̃ iusta. lz q̃q̃ p ma facie ꝓximi videat. Lancea ei in aq̃ ptum int⁹ ⁊ ptim exposita. lz sit rectissima. fracta tñ ⁊ tortuosa vr. qd̃ vtiq̃ facit diuersitas. s. rantas ⁊ densitas medioꝝ. Visus ei nr̃ facliter fallit. q. sicut dicit Sen̄. Nihil acie nr̃a fallaci⁹ Sic vre oculus ronis nr̃e ita est impfect⁹. q̃ de dei eqtate ⁊ de lancea sue iusticie rectissima. q̃tũ ad act⁹ iudicioꝝ suoꝝ iudicam⁹ sepissime. q̃ sit torta. ⁊ q̃ iniq sit ⁊ nõ recta. Ezec. xxxiij. Dixerũt filij ppli mei. nõ est equi ponderis via dñi. Jsta tñ tortuositas nõ est in dei opib⁹ sed in defectuoso iudicio mentis nr̃e. Costat eñ q̃ ipsa est vera eqtas. ⁊ q̃ oia opa sua iusta sẽ nõ iniq. ps. Just⁹ dñs ⁊ iusticiã dilexit. eqtatem vidit vultus eius. Et aduerte si vis q̃ eqtas diuina

Viuificat penitentes gram infundendo. De viuificatione penitentiũ dr in ps. Viui ficabis me i eqtate tua. De tutificatiõe in se spantiũ ⁊ pfidentiũ. dr Esa. xj. Judicabit in iusticia paupes ⁊ arguet in eqtate p mãsuetis ꝛe. De iustificatiõe obedientiũ. q̃. s. fit p mãdata eq̃ ⁊ iusta eis tradita dr in ps. Fidelia oia man. ei⁹ ꝓpar. in se. se. facta in veritate ⁊ eqtate. De dãnatiõe vo seu tristificatiõe delinqntiũ dr Sap. v. Sumet scutũ inexpugnabile eqtatẽ acuet iraz durã in lanceã. ⁊ pugnabit cũ illo orbis terrarũ p̃ insensatos. De saluificatiõe aũt seu beatificatiõe triũphantiũ dicit in ps. Replebimur in bonis dom⁹ tue sctũ est templũ tuũ. mirabile in eqtate. Hec igit de equitate tam diuina q̃ humana sufficiant.

Equus. Equ⁹ in scriptura multipliter significat. denotat eñ qñq bonũ qñq malũ. vñ generaliter qñq equ⁹ figurat subditũ obedientẽ carnale luxuriantẽ ꝓteruũ supbientẽ. Primo dico q equ⁹ signat boiez obedientẽ. Equ⁹ ei sup oia aialia frenis ⁊ capistris ligat. ⁊ sine rebellioẽ. nõ ad suã ℈ advolũtatẽ ducit psidẽt. Sic vere subditi dñt freno obie ligari. ps. In chamo ⁊ fre. maxo pstringe. Mõ ad suã ℈ ad volũtatẽ sessoris sui ⁊ plati regere se ⁊ ordinare. Figura Apo. vj. Ecce inqt equ⁹ albus ⁊ q̃ sedebat sup eũ hẽbat arcũ. ⁊ Abac. iij. Tiã fecisti i mari eqs tuis. Signat g subditũ obedientẽ. Scdo dico q equus designat mũdũ luxuriantẽ. Equ⁹ ei est aial valde luxuriosũ. Qñi ei tpe si adest oportunitas vult luxuriari. sic vere multi sẽ. iõ dr Esa. xxxj. Eq̃ eoꝝ caro ⁊ nõ spũs. ⁊ Hiere. v. Eq̃ amatores i feminas vnusq̃sq advxorẽ ꝓximi sui binniebat. Isti figurant Apoc. vj. Ecce inqt equ⁹ rufus. ⁊ q̃ sedebat sup eũ nomẽ illi mors. Tercio dico q equ⁹ designat ꝓteruũ supbiẽtẽ. equ⁹ ei aial ẽ supbũ. In nullo ei aiali appet supbia sic in eq̃. est ei aial ita supbũ q̃ sonitu tube rũ audito magl incitat ad bellũ q̃ terreat. Sic multi sẽ ita ꝓterui ⁊ supbi q̃ sonitu tubaꝝ. i. terrore diuinoꝝ iudiciorũ nõ terrent. nec a bellis ⁊ cõtentiõib⁹ retardant. ℈ qd̃ pei est amplius aiant. Mau. iij. dr. Vox impet⁹ rotaꝝ ⁊ eq̃ frementis. Isti figurant Zach. vj. In eqs variis ⁊ fortibus q̃ grebãt discurrere p vniersã curiã. Breuit g tã in bono q̃ in malo. p equũ intelligit supbiens. pelicies ⁊ obediens ꝛc. Vide in tabula exẽploꝝ ⁊ vocabuloꝝ q̃ in fine fiet. Sz si vis aliter distinguere. dic q̃ in scriptura reperio Equos

Splendentes ⁊ etbereos.
Fetentes ⁊ corporeos.
Mordentes ⁊ tartareos.

Dico g q̃ inueniunt equi etherei virtutibus splendentes. Et isti pro certo significant angelos vel quoslibet viros iustos qui sec̃ more equi vt dictum est freno diuine legis stringuntur. Diuini timoris calcari punguntur. a plato p correctionẽ victu satis

sterili.s.feno grano ꝛ aq̃.i.cibo macilẽti pascũt. Ad voluntatẽ sui ductoris.s.dei vl̃ plati p obediaz regunt atz ducũtur. vñ Jac.iij. in psona platoꝝ supioꝝ ꝛ antiq̃ꝝ ꝺ subditꝫ ꝺr. Eq̃s frenos i ora mittim⁹ ad pi ẽtẽdũ nob. ꝛ oẽ corp⁹ coꝝ circũferim⁹. et sivis scire pditõz bõi eq̃ dic q̃ iste ꝺz eẽ

Pedib⁹ agilis.
In freno docilis
Frontis nõ humilis
Visus terribilis
Solee stabilis
Vocis hinnibilis

Sic ꝟẽ dico. q̃ iust⁹ ẽ pedib⁹ agil⁹ p diligẽtiã. Hier.iij. velociores aq̃lis eq̃ ei⁹. Et bñ dic aq̃lis q̃ ẽ auis. qz. s. iusti ꝺñt esse siles illi eq̃ ficticio q̃ pegasus dicebaẽ. q̃ fm fabulas alas i pedib⁹ bẽbat. ꝛ volãdo p aera magistrũ suũ pscũ vna die ab oriẽte in occidentẽ portabat. qz isz boni ꝺñt eẽ alati p ꝟtutẽ agilitaꝫ. ꝛ ad votũ mgri sui ꝺi vl̃ plati atissime ꝺñt volare p ipetũ bõe sedulitatis Abac. j. Leviores pdis eq̃ ei⁹. Jtẽ ꝺz eẽ talis equ⁹ in freno docilis p obiam ꝛ subiectionẽ. vñ illud p̃dictũ Jaco.iij. Eq̃s frenos in ora mittim⁹. Equ⁹ ei q̃ freno non obedit piculosus ẽ. Vñ de iustis ꝛ obedientib⁹ p̃t dici illud.ij. Mach.x. Apparuerũt aduersarijs.s.iudeoꝝ.s.tbimo. cũ exercitu pegrine multitudis ꝛ eq̃tatui asiano q̃nq̃ viri de celo in eq̃s frenis aureis decori Jtẽ ꝺz eẽ frontis nõ bũilis ꝙ altez ere cte cerucias p audaciã ꝛ spei erectionẽ. mẽtisq̃ i deũ eleuatõz. Equ⁹ ei audax ꝛ nobilis caput gerit directũ. Sic vere ad iustos ptinet q̃ sint audaces ꝛ supbi p̃ fidei inimicos sicut exẽplificat solim⁹. de eq̃ regis nichodemis. q̃ occisorem mgri sui cũ eũ spoliare vellet dentib⁹ laniauit. Altũ etiam ꝺñt caput mentis bẽe. inq̃ntũ. s. sp ꝺñt de altis ꝛ celestib⁹ cogitare. Apoc.ix. Capita eq̃ꝝ erãt tanq̃ capita leonum.

Jtẽ talis equ⁹ ꝺz esse visus seu aspect⁹ terribilis p ferocẽ p malos indignationẽ. Joel.ij. Quasi aspect⁹ equoꝝ aspect⁹ eoꝝ. Jtẽ ꝺz esse solee stabilis p pseuerantiã ꝛ durationẽ. Esa.v. Ungule equoꝝ ei⁹ vt silex. Jtẽ ꝺz esse vocis hinnibilis p laudẽ ꝛ cõfessionẽ seu p̃dicationẽ ꝛ gr̃arũactionẽ ꝛ p aspam malorꝝ reprehensionẽ ꝛ redargutionẽ. Mañ iij. Vox flagelli ꝛ vox impet⁹ rote ꝛ eq̃ frementis ꝛ quadrige ferventis. Et breviter ꝛ iusti ꝛ angeli p̃ñt dici eq̃. Angeli em̃ apparuerũt q̃nq̃ in spẽ eq̃ꝝ ignitoꝝ. ad figurãdũ feruorẽ charitatis coꝝ. vñ.iiij. Reg.ij. ꝺr. q̃ eq̃ ignei ꝛ currus belyam leuauerũt in celũ. ꝛ iij. Reg. vj. ꝺr. q̃ puer belysei vidit plenũ montẽ eq̃s ꝛ currib⁹ igneis. Aperuit inq̃t ꝺñs oculos pueri ꝛ vidit. ꝛ ecce mõs eq̃ꝝ ꝛ curruũ igneorũ i circuitu belysei. Cõstat em̃ q̃ illi erãt ãgeli q̃ p eo equi dicũt q̃ p eos iusti i celũ portanẽ Abacuc.iij. Qui ascẽdes sup eq̃s tuos. ꝛ q̃drige tue saluatio. Scꝺo dico q̃ inveniunt eq̃ corpori crimib⁹ fetẽtes. Et isti sẽ ꝓprie pcõres q̃s diabol⁹ ducit ꝛ eq̃tat q̃cũq̃ vult. ꝛ isti ꝓpe dicũt eq̃. q̃ sẽ

Bestiales p ignorantiam
Carnales p immundiciã.
Discurrentes p inconstantiã
Hinnientes p malã eloq̃ntiam
Deficientes p fraudulentiã.

Sunt em̃ isti p ignorantiã bestiales p̃s. Molite fieri sicut equ⁹ ꝛ mu. q̃. nõ ẽ intellect⁹. Jtẽ p immũdiciã sẽ carnales Tbob. vj. Sue libidini ita vacant sicut equ⁹ ꝛ mul⁹. Jtẽ p inconstantiã sẽ currẽtes. qꝺ. s. facit obstinatio ꝛ p̃sumptio. De q̃ Eccli. xxx. Equ⁹ indomit⁹ evadet dur⁹. Jtẽ p eloq̃ntiã sũt hinnientes. Hiere. xij. Quõ cõtendere poteꝛ cũ eq̃s. Jtẽ p desistentiã sẽ deficientes p̃s. Fallax equ⁹ ad salutẽ. Isti sẽ ergo eq̃ q̃ a deo vilipenduntẽ. qz sicut ꝺr in p̃s. Mõ in fortitudie eq̃ voluntatẽ bẽbit. Et finaliter eternis penis ꝛ vinculis supponuntẽ. Prouer. xxvj. Flagellũ eq̃. ꝛ cham⁹ asino. Et merito qz isti ꝺñ viuunt sp p̃ paupes fremere ꝛ eos ledere ꝺinoscunt. Hiere. viij. Audan audit⁹ est fremit⁹ eq̃ꝝ Isti sẽ ergo eq̃ corpori crimib⁹ fetentes. Tercio invenĩunt eq̃ tartarei boĩb⁹ nocentes. Isti sẽ demones figurati in locustis de abysso ascẽdentib⁹. sil'ib⁹ eq̃s patis ad p̃lium q̃ ptãs nocet boĩb⁹ ꝛc. Apoc.ix. Vide ibi ꝛc. sufficit.

Radicare. Euellere.

Ꝺdez sunt. i vsq̃ ad radicẽ aliq̃ꝺ extirpare. ꝛ põt significare in bono ꝛ in malo. In bono em̃ signat bonã mutationẽ ꝛ transitionẽ. In malo ꝟo designat paupez destructionẽ ꝛ euulsionẽ. Dlus em̃ ꝛ pozrũ de vno loco solet euelli ꝛ eradicari. vt in alio loco plantatũ meli⁹ pficiat. Sic ꝛ nos de amore mũꝺi debem⁹ eradicari ꝛ euelli. ꝛ in agrũ paꝺisi p affectũ ꝛ desideriũ trãsplantari. vl̃ etiã in agrũ permitẽtie cõmutari. vñ Lu. xvij. Eradicare ꝛ transplãtare in mare. Jbi ei meli⁹ fructificabim⁹ ꝛ pficiem⁹ p opa ꝟtuosa

Ubi distigue meli⁹ q̃ est eradicatio viciorꝝ iniquorꝝ egenorꝝ pfectorꝝ. Vicia ei eradicanẽ a corde p cõtritionẽ. Jniqui a mundo p ꝺãnationẽ. Egeni a ꝓpria domo p exhereꝺationẽ. Boni ꝟo ab hõ seculo p cõemptũ ꝛ abominatiõz Eradicanẽ q̃ vicia p cõtritionẽ. qz. s. a radice. i. a corde ꝺñt euelli. q̃ ei a corde nõ eradicent. iterũ morez zizanie repullulare noscunẽ. Mat. xv. Dis plãtatio quã nõ plantauit pr̃ me⁹ eradicabiẽ. ꝛ Prouer. xv. Cogitatiões impioꝝ eradicabunẽ. Jtẽ eradicanẽ inicj. s. de mꝺo p ꝺãmnatõz. Ele pbas ei ꝺz Pli. etiã marias arbores solet eradicare significans xp̃m. q̃. s. xp̃s illos q̃ sẽ potentes. ꝛ maximi p mortez ꝛ damnatiõz eradicat ꝛ subuertit. vñ Ecci. xxj. Suba sup, bi eradicabiẽ. ꝛ Sap. iij. A nimietate venti eradicabitur. Jtẽ eradicanẽ paupes p exheredatõz. vñ de ciuitate irñ ꝺr. j. Macb. v. q̃ antioch⁹ eradicauit eaz ꝛ accepit spolia ei⁹. Jtẽ eradicãẽ boni ꝺ mꝺo p ꝑsionẽ ꝛ mutationẽ. sicut pozrũ vl̃ olus eradicanẽ. ꝛ alibi transplantanẽ vt pficiant ꝛc. Vide supra in p̃nci. ti. Lu. xvij. Eradicare ꝛ transportare in mare ꝛc.

Eregione.

Mõ q̃ eregiõe. sicut mihi vr̃. est vna dictio cõposita de e q̃ est p̃. ꝛ regio. q̃si p̃ regionẽ. Est em̃ vt opinoz aduer. loci. ꝛ signat ide qꝺ ecõtrario. signat igit p̃rietatẽ ꝛ oppositionẽ. ꝛ io sicut p̃rietas ponit in bono ꝛ malo significato. sicut s̃ patuit in lra C. sicut istud vocabulũ eregiõe. Mõ q̃ breviẽ q̃ eregiõe signat oẽm oppositõz seu diuisionẽ. siue bona fuerit siue mala. Signat ei p̃rietatẽ q̃ mali opponũt bonis ꝛ sic de yma bel ꝺr. Gen. xvj. q̃ man⁹ ei⁹ p̃ oẽs. ꝛ man⁹ oim p̃ eũ. ꝛ eregiõe vniuersoꝝ fratrũ suoꝝ figet tabernacula. Jtẽ signat diuisionẽ q̃ boni distinguunt a malis. ꝛ sic ꝺr Deut. xxvij. q̃ trib⁹ ignobiles q̃ ordinate fuerãt ad maledicendũ. eregione tribuũ nobiliũ ad bñdicendũ ordinate stare debebant.

Jtẽ signat distinctiõz q̃ boni distiguunt a bonis. ꝛ sic ꝺr Mũe. viij. q̃ mẽsa q̃ signat pietatẽ. ponebaẽ ad ptẽ borealẽ q̃ signat aduersitatẽ. Lucerna ꝟo p̃ borealẽ eregiõe ponebaẽ. s. ꝟsus austrũ: qꝺ signat ꝓsperitatẽ. qz. s. lucerna prudẽtie nccia est in ꝓsperitate. ꝟt⁹ ꝟo clemẽtie i aduersitate.

Jtẽ signat oppositõz q̃ p̃rianẽ mali mal'. sicut de illis q̃ se invicẽ occiderẽt. ꝺr. ij. Reg. ij. q̃ eregiõe steterũt bi exvna pte piscine illi ex altera. Jtẽ signat distinctõez q̃ mutuo subveniũt boni bonis: sic ꝺr. iij. Reg. viij. q̃ cherubi erat supra ꝓpiatoriũ eregiõe se respicientes: Et de agar filio cõpatiẽte ꝺr Gen. xxj. q̃ ipa sedit eregiõe ꝓcul. ne. s. videret filiũ morientẽ ꝛc. Vide s. vbi p̃rietas. ꝛ. j. ex aduerso.

Erga.

Ꝺdẽ est qꝺ iuxta circa ꝓpe. Et io erga p̃t significare amiciciã ꝛ ꝓpinquitatẽ societatẽ ꝛ sedulitatẽ. Vñq̃ ꝟo p antifrasim designat p̃rietatẽ. q̃ erga significet charitatẽ p̃z Gen. xxxj. vbi ꝺr q̃ Jacob aiaduerit q̃ facies laban nõ erat erga se. Jtẽ q̃ significet sedulitatẽ. p̃z Luc. x. vbi ꝺr. Martha martha solli. es ꝛ tur. erga plu. Ille em̃ q̃ erga aliq̃ꝺ morat. ꝺ eo sollicit⁹ eẽ videt. Jtẽ q̃ significet p̃rietatẽ p̃z iob. vij. vt q̃ꝺ inq̃t apponis erga eũ cor tuuz ꝛc. Vide s. de circa. ꝛ. j. de iuꝛ ꝛ de ꝓpe. Et potes adducere exempla de societate ꝓpinquitate ꝛ sedulitate.

Ergo.

Ergo signat f. nalẽ metã ꝛ ꝺitionẽ ꝓpositõis Jstud ei ꝙ sp seq̃t p̃ p̃missas siue accipiẽ ꝙ p modũ cõis siue p modũ rõis siue p modũ final ꝺclusiõis. sp se ꝺz ꝓsecutiue ex aliq̃ꝺ p̃cedẽtib⁹ ꝛ p̃missis. Jgit ꝺe ꝺ ꝙ interrogatiuo. p̃z Joh. j. Quid ergo baptizas si tu nõ es xp̃s Jstud ei ꝙ inꝛrogatiuũ secutũ ẽ ex eo q̃ Joh. p̃direrat se nõ eẽ xp̃m aut ꝓpꝺz Jtẽ de ꝙ rationatiuo p̃z Heb. iij. vbi ꝺr bñtes ꝙ põtificẽ ꝛc. ꝙ inq̃t. i. sẽ ex p̃missis. Jtẽ de ꝙ ꝺclusiuo p̃z generaliẽ in oiꝺ⁹ exemplis. sp. n. ergo seq̃t post p̃missas. ꝛ naturaz ẽt seq̃t p̃missaz. ꝛ io fm q̃ p̃misse sẽ bone vl̃ male verevel false cõgruevl̃ incongrue. fm hoc ergo. i. cõclusio narat generaliẽ. ergo charissimi per p̃missas intelligiẽ vita p̃s. p cõclusionẽ ꝟo mors notat. Possum⁹ ergo ꝺicere q̃ sunt generaliter tres p̃misse q̃ p̃t dici

Vita temera. Ex vita temera cõcludiẽ ergo damnatio.
Vita misera. nis. Ex vita ꝓspera cõcludiẽ ergo afflicti
Vita ꝓspera. onis. Ex vita misera cõcludiẽ ꝙ saluatõis

Damnatio. n. est finalis cõclusio pcõz. Saluatio est fina

lis cõclusio pfectoꝝ. Afflictio est finalis cõclusio ꝓsperoꝝ

Dicam⁹ g̃ metando breuit̃ q̃ est q̃dã ergo ⁊ q̃dã necia cõclusio qđ seq̃t̃ ex vite fraglitate. qđđ qđ seq̃t̃ ex moꝝ iniquitate. q̃dã qđ sequit̃ ex miserie calamitate. Primus igit̃ ergo ẽ mors tpalis. Sz scđm ẽ mors eternalis. Et ter ciũ est lux supnal. Primo igit̃ ergo signat mortẽ tpalem Ista ei cõclusio est meta oim rerũ sensibiliũ seu terribiliũ. Sic ei videm⁹ q̃ flumina dulcia sp mouent̃ ⁊ fluũt q̃adus q̃ veniant ad suã cõclusionẽ ⁊ terminũ. s. mare. vbi ois eo rũ flux⁹ sistit̃. omnis eoꝝ dulcedo amaricat̃. ois eoꝝ pulcritudo turbat̃. Sic reuera q̃diu sum⁹ in hac vita sp fluimus ⁊ laboram⁹ ad mare. i. ad amaritudinẽ mortẽ. Sicut em̃ dicit̃. ij. Reg. xiiij. Oĩs morimur ⁊ quasi aque dilabimur in terrã. Sicut em̃ Seneca dicit. Cottidie diminuit̃ aliqua ps vite nostre. ⁊ tunc q̃q̃ cum crescim⁹ vita decrescit. Istud igit̃ ergo. istud mare. s. mors est nostri flux⁹ terminatiuũ. In isto em̃ ergo includit̃ ⁊ inuoluit̃ ois humana cõditio. Null⁹ est em̃ bon⁹ logycus q̃ istud ergo valeat euitare. Iste em̃ est loc⁹ ad quẽ cottidie declinam⁹. Termin⁹ ad quẽ cottidie ꝓperam⁹. Port⁹ ad quẽ cottidie nauigam⁹. vñ Sen. lxxxviij. epla. An putas te ad aliud ꝓuẽ turũ q̃ q̃ sp ibas. nullũ iter est seu exit⁹ alibi ꝛc. Alibi etiaꝝ dicat Sen. q̃ port⁹ aliq̃n petend⁹ est. nunq̃ aũt recusand⁹. Istud est g̃ ergo. ⁊ iõ iob timens cõclusionẽ illi⁹ argumenti ⁊ videꝫ p istud argumentũ se necio ꝓcludi dicebat Job x. Dimitte g̃ me vt plangã paululũ doloꝛẽ meũ anteq̃ vadam ad terrã tenebrosam ⁊ optam mortis caligine ꝛc. istõ ergo damnatiõis bñ declinauit ille scholaris parisien. cui cũ mgr̃ su⁹ post mortẽ appareret cũ vna cappa de cedulis aut de lacera bapyro cõtexta quã dicebat ponderare magiq̃ aliquã turrẽ mũdi. ⁊ scholaris eidẽ diceret qđ sibi videbat q̃ nõ magnã penã sustinebat. dimisit ergo mgr̃ vnã guttã sudoris sui cadere sup brachiũ discipli q̃ statim brachiũ cũ carne ⁊ ossib⁹ penetrauit. tũc scholaris damãs intrauit religionẽ. ⁊ cõposuit istos vsus. Linquo coax ranis cras coruis. vana q̃ vanis. Ad logycã pgo q̃ mortis nõ timet ergo. Vaniglozijs ergo bui⁹ mũdi q̃ veniũt ad mortẽ põt dici illud Ro. iij. Ubi est g̃ gloriatio tua? exclusa est. Istud est ergo primũ ergo qđ. s. signat mortẽ tpalẽ. j. Re. xxxj. Mortu⁹ ẽ g̃ saul. Scđo dico q̃ g̃ põt̃ significare mortẽ eternalẽ. sicut sophista. post q̃ p fallacias diu euasit. q̃n. q̃ tñ venit ad vnũ argumentũ demonstratiuũ vbi necce est ipm concludi. Sicut etiã lup⁹ post q̃diu p nemora bianti fauce circuierit multas bestias inuadendo. finalit̃ tñ q̃n. q̃ ad pedicã vel ad foueã venit vbi arrestat̃ capit̃ ⁊ cõcludi tur. Sic mali ⁊ impij post q̃ p nemora bui⁹ mũdi vtendo fallacijs ⁊ rapinis diu transierint dies suos. ipsi tñ finaliter veniũt ad metã cõclusionis ⁊ redargutiõis. s. ad foueã inferni. ad laqueũ damnatiõis ⁊ ad pedicã mortis eterne. vbi sistunt̃ ⁊ capiunt̃ ⁊ ppetuo cõcludunt̃. Pctã em̃ interioꝛa ⁊ gaudia mundi exterioꝛa sunt pmisse que ducũt ad istã cõclusionẽ. Uñ Ro. vij. Qđ ergo bonũ est mihi factũ est mors. Bonũ em̃ de se est mundi ꝓsperitas. q̃ tñ mors efficit̃ male vtenti. Isti ergo dicũt illud Sap. v. Ergo errauim⁹ a via veritatis. ⁊ lux iusticie nõ luxit nobis. vñ de isto ergo dr̃ Roꝛ. vj. Quẽ ergo fructũ habuistis ĩ q̃b⁹ nũc erubescitis? Nam finis illoꝝ mors est. Ptz igit̃ q̃ ergo signat penã eternalẽ. Tercio dico q̃ ergo signat lucẽ eternalẽ. s. gloriã padisi. Sicut em̃ mot⁹ ⁊ laboꝛ pegrinoꝝ sisti tur q̃n ad hospiciũ reueniũt. q̃n a pegrinatiõe redeũt. quãdo in domo ꝓpria q̃etant̃. q̃n ab exilio reuertunt̃. Sic vere gloria eterna est termin⁹. Cõclusio ⁊ finis oim laboꝝ et penaꝝ. Pene em̃ ⁊ miserie bui⁹ mundi sẽ pmisse q̃ ducunt ad istã cõclusionẽ. Uñ possum⁹ dicere q̃ istud ergo ista cõclusio ducit ad libertatẽ. cõfert securitatẽ. pstat immunitatẽ. vebit ad dignitatẽ. Ducit inq̃t ad libertatẽ. vñ Jo. viij. Si g̃ fili⁹ vos liberauerit vere liberi eritis. ⁊ Mat. xvij. dr̃ Ergo liberi sẽ filij. Jtẽ cõfert securitatẽ. Heb. iiij. Adeam⁹ ergo cũ fiducia ad thronũ gr̃e ei⁹ Jtẽ pstat immunitatẽ. s. a damnatiõe ⁊ pena. Ro. viij. Nihil g̃ damnatiõis ẽ his q̃ in xpo sũt. Jtẽ vebit ad dignitatẽ. vñ Joh. xviij. Ergo rex es tu. tu dicis. q̃ rex sũ ego. Sic igit̃ patz triplex g̃. s. Ergo Glorie ⁊ saluationis. Primo dico q̃ est vnũ ergo repre Miserie ⁊ damnatiõis Mortis ⁊ afflictõis

Sz sivis potes adhuc notare q̃ iuenit̃ Unũ g̃ Reꝓbensionis Redargutionis Eruditionis Diffinitionis Desolationis. Dissolutionis. Consolationis

bensionis qđ sequit̃ ex scelerib⁹ q̃ cõmittunt̃. ⁊ sic loquit̃ scriptura Job. xij. vbi de psumptõe amicos suos redarguit dicens. ergo vos estis soli boies. ⁊ vobiscũ orietur sapia. Et iõ dicit malꝫ ipos arguẽdo cõcludit̃ ad Heb. xij. Ergo adulteri ⁊ nõ estis filij. Istud em̃ g̃ p prie ptinet ad platos malũ corrigentẽ. Ad pdicatorẽ culpas reprobantẽ. Finaliter aũt ptinebit ad dñm malos iudicantẽ ⁊ punientẽ. s. in iudicio. Prelat⁹ em̃ dicit ergo dum malos corrigit. Job. xiij. Audite g̃ correctiões meas. ⁊ execrãdo culpas subditoꝝ ipse dr̃ dicere illud Heb. vij. Mũq̃d g̃ spelunca latronũ facta est ista domus. Predicator etiã dicit̃ q̃ malos inuebit dicit ergo. Et b̃ pcerto recitando ipsoꝝ iniquitatẽ. execrando ipsoꝝ ꝓperitatẽ. approbãdo ipsoꝝ futurã penalitatẽ. Predicator g̃ pcludit q̃ maloꝝ iniq̃tates. ⁊ sic dicit Hier. xij. Et bi g̃ abierũt post deos alienos. ⁊ j. Cor. vj. dicit. Tollẽs g̃ mẽbra xpi faciã mẽbra meretricis. Jtẽ pcludit q̃ maloꝝ ꝓsperitates ⁊ sic dicit Job. xxj. Quare g̃ impij viuũt? ⁊ Hier. xij. Quare bñ est oib⁹ q̃ preuaricant̃ ⁊ inq̃ agunt? Jtẽ cõcludit iniq̃rũ penalitates dñi cuilibet malo dr̃ illud Ezec. xxxij. Tu g̃ in medio incircũcisoꝝ cõtereris. ⁊ dormies cũ interfectis gladio. Xps in sup cũ iudicabit ipios dicet g̃. Xps eni tunc erit optim⁹ argumẽtator. sic ei dr̃ Esa. xj. Ipse tũc iudicabit i iusticia paupes. ⁊ arguet in eq̃tate ꝓ mansuetis tre. Et iõ de isto g̃ dr̃ Osee. xij. Judiciũ ergo dñi cũ iuda. Et ipse dñs dicit Eze. xx. Dixi ergo vt effunderẽ furorẽ meũ sup eos in deserto. Tũc em̃ xps q̃ malos cõcludit q̃n eos a suo cõsortio ppetuo excludet. ⁊ eos i infernũ pducet dicit. s. illo Ezechie. xx. Eieci ergo eos de tra egypti. ⁊ eduxi in desertũ. de dãnato ergo q̃libet sic pduso ⁊ cõfutato dicit̃ scptura Job. xviij. Nec sẽ ergo tabernacula iniq̃. ⁊ iste loc⁹ ei⁹ q̃ ignorat deũ. Ptz ergo q̃ est vnũ ergo reꝓbensiuũ. Scđo dico q̃ est vnũ g̃ redargutiuũ seu inuolutiuũ ⁊ istud ẽ ergo pcti. diabol⁹ ei est subtilissim⁹ logic⁹. ꝓmittit ei q̃sdã appentes ꝓpositiões. s. delectabilia mũdi. spez longe vite. ⁊ finalis pnie et cetera silia. ⁊ tũc subito infert cõclusionẽ suã. s. malũ ꝓsentis seu pctĩ. ⁊ sic dicit g̃. q. d. Captus es ⁊ cõclusus. iuolut⁹ vict⁹ ꝓdit⁹ ⁊ cõfusus. Uñ dyabol⁹ vr̃ pducẽ ⁊ dicerẽ illud Job. ix. Terra data ẽ in man⁹ impij q̃ si nõ ille est q̃s g̃ est? Etiã ipsi pctores p remorsuꝫ pscie q̃ seipos pcludũt. Et iõ apd̃ seipos loquunt̃ ⁊ dicẽt illud Sap. v. Ergo errauim⁹ a via veritatis. ⁊ sol intelligentie nõ est ort⁹ nobis. Istud est g̃ vnũ g̃ redargutiuũ seu cõclusiuũ. Tercio dico q̃ ẽ vnũ g̃ eruditiuũ. scptura ei ratiocinãdo nos instruit ⁊ viã mandatoꝝ ee scãm ⁊ vtilẽ nobis oñdit. ⁊ iõ in mltis passib⁹ dicit g̃. vñ puer. viij. Nũc g̃ filij audite me. Cõsulit g̃ disciplinã ⁊ correctionẽ mũdiciã ⁊ orationẽ prudẽtiã ⁊ discretionẽ audaciã ⁊ spei fortificationẽ. zelũ legis et emulatõnẽ mãdatoꝝ adipletionẽ. Pniam ⁊ pfessionẽ. Disciplinã cõsulit Job. v. di. Increpatõnẽ g̃ dñi ne reprobes Jtẽ oronẽ psulit Hiere. iij. di. Ergo saltẽ ãmodo voca me Jtẽ discretionẽ psulit puer. vj. Fac g̃ qđ dico fili mi. sup. appbendẽs sapiam ⁊ discretionẽ quã te doceo. Jtẽ psulit audaciã. j. Mach. ij. vos g̃ filij cõfortami ⁊ viriliter agite. Jtẽ zelũ legis. j. Mach. ij. di. Nũc g̃ o filij emulatões este legis. Jtẽ adipletoꝝ mãdatoꝝ psulit Mat. xxiij. di. oia g̃ q̃cunq̃ dixerit vobis seruate ⁊ facite. Pniam aũt psulit Ezec. xliij. Nũc g̃ repellãt pcul fornicatiões suas ꝛc. Istõ est igit̃ g̃ eruditiuũ ⁊ pultiuũ. Quarto dico q̃ ẽ vnũ g̃ diffinitiuuꝫ. Et sic dico q̃ p ergo determinant̃ dei iudicia Ro. ix. Ergo cui⁹ vult miserẽ⁹ deus ⁊ quem vult indurat.

Quito est vnũ g̃ qđ est desolatiuũ. Et sic dico q̃ bõ desolat⁹ ⁊ tristis multipl'r dicit g̃. Dicit em̃ ergo cõquerẽdo.

De malꝫ vita ꝓspera
De suipsius vita misera
De gaudioꝝ dilatione.
De tormẽtoꝝ illatiõe

De malꝫ dico ꝓsperitate ⁊ opulentia ⁊ sic loq̃t̃ i tẽ. Sup iniq̃s pacẽ pctoꝝ videns. Et dixi. Ergo sine cã iustificaui cor meum. De ꝓpria vo calamitate ⁊ miseria dr̃ Job. x. Dimitte g̃ me vt plangã paululũ doloꝛẽ meũ. De dilata vo celoꝝ affluentia dr̃ Job. xviij. Ubi est g̃ nũc pstolatio mea? De penarum vo pestilentia dr̃. j. Mach. ij. Quid ergo adhuc

nobis est viuere? Et Ezech. ix. Ergo ne dispdas oēs reli-
quas isr̃: Ista ē igit ergo desolatiuū. De ḡ aūt dissolu-
tuo. i. de cōclusiōe mortis satis dictū est ē. in pn̄. De er-
go vo pfolatiuo. i. de glia padisi de q̄. j. Mach. ij. Vos ḡ si
li cōfortamini satis dictū est supra. Sufficit de ergo. Vide
de igit & de itaq; & de pter.

Erigere. Nō. q̄ erigere idē est q̄ sursum. superi⁹
eleuari sublimari & exaltari. Et pōt ac-
cipi in bono et in malo. Est enim erectio Quedam

Virtuosa — Virtuosa est qñ q̄s a depssione peccati ad
Fructuosa — statū virtutū erigit p cōtritionē & cōuersio-
Gloriosa. — nē: Fructuosa est qñ q̄s a terrenis se erigit
Viciosa: — p cōtemplationē. Gloriosa est qñ q̄s de sta-
Periculosa. — tu pauptatis & mundane miserie erigit ad
celi plationē. Viciosa ē qñ q̄s erigit p supbiā & elationez.
Periculosa ē qñ q̄s erigit p tpalē bonorē & pmotionē. de-
primis ḡ trib⁹ erectiōib⁹ bonis pt̄ exponi illud Job. xl. Cir
cūda tibi decorē. & in sblimi erigere. & esto gliosus. In q̄b⁹
vbis oñdit triplex erectō q̄ boni in b̄ sc̄o erigūt.

Erigunt ei a pctis ipsa dimittendo. — nā pmiationem.
Erigunt a terrenis ipsa detestando — Gratie infusionē
Erigunt ei a mūdanis celū occupādo. — pbat decor mo-
Erigunt dico a pctis p gr̃e inspiratōz. — ralis. Jō dr. Cir
Erigūt a terrenis p celoz ptēplatōz — cūda tibi decorē
Erigunt ēt a miseriis mūdanis p sup- — Celoz affectio-
nē pbat vigor mentalis. q̄. s. notat cū dr. In sublimi erige
re. Celestē pmotionē pbat dulcor finalis. Jō dr. Esto in-
q̄t gloriosus. Primo ergo dico q̄ est electio virtuosa q̄
boni erigunt a pctōz depssiōe. qđ notat gr̃e ispiratio q̄ no
tat cū dr. Circūda tibi decorē. Decor em̄ anie est gr̃a. quā
tūc anima recupat & recipit. qñ a depssione pcti se erigit et
auertit. Verba ei calcata & luteata pdit decorē. rore tñ su-
perfusa solet iterū erigi. & ad pristinā pulcritudinē restitui
Sic vere anima luteata & fedata diuersis pctis. & p diuer
sas malas psuetudines calcata & pssa decore spūali priua
tur. Juxta illud Tre. j. Recessit a filia syon oīs decor ei⁹
Qñ vo rore gr̃e pfundit. tūc iterū ad statū spūalis rectitu
dinis erigit & ad spūalē pulcritudinē repat. ita q̄ tūc tpis
de ea pōt dici illud pr̄. Cōfessionē & decorē induisti amict⁹
lumine sicut vestimēto. Et puer. xxxj. Fortitudo & decor
indumentū eius. Talis est em̄ similis elephanti. q̄ qñ ca-
dit nō pōt surgere p se. p alioz tñ auxiliū aliqñ erigit & le-
uat. Sic vere charissimi pctōr q̄ p pctm̄ cecidit p se surge-
re nu nq̄ pōt. qñ tñ de⁹ sibi gr̃am tribuit interius & boni p
timi ipm̄ p oziones adiuuant exterius. tūc ad pnie rectitu
dinē reducit & a mali statu depssione erigit. & a malor cō-
suetudinū onerib⁹ subleuat. De tali ergo erectione pōt in
telligi illud pr̄. Dñs erigit elisos. dñs soluit cōpeditos. do-
min⁹ diligit iustos. Jō talib⁹ sic erectis & conuersis loquit
de⁹ Leui. xxvj. Cōfregi catbenas ceruicū vr̃arum vt ince-
deretis erecti. Talis aūt erectio bonis platis & socijs iniū
gitur. Hebreo. xij. vbi dicitur Manus remissas & soluta
genua erigite. Tales figurant Luc. xiij. in illa muliere in-
firma & inclinata. qne p. xviij. annos nō poterat respicere
sursum. quā cum vidisset Jesus imposuit illi manus & cō
festim erecta est. Ista enim mulier signat animā peccatri-
cem que tunc temporis curua & inclinata efficit. qñ inferi
us ad bona mundi solūmō de eis cogitando p auariciam
curuat. Tunc vo respicere nequit sursum qñ in malis con-
suetudinib⁹ indurat & ab amore celestium diffuescit. Sz
tūc a xpo sibi man⁹ porrigit. qñ adiutrix gr̃a dei interi⁹ in-
spirat. & tunc vltimo ab ipso erigit. qñ ad statū innocentie
& pfectionis reducit. Et sic tali ,,pie pōt dici illō. qđ Act.
ix. dr. de thabita. Or Petrus dans illi manū erexit eā. Eri
gamus ergo a pctō caput nr̃e intentiōis. Aures nr̃e atten
tiōis & subiectionis Oculos nostre discretiōis. Pedes no
stre affectionis & flectamus genua nostre deuotionis. Eri
gat ergo anima caput intētiōis sicut aries q̄ semp dormit
capite erecto. Qñ illud Leui. xxvj. ca. Confregi catbenas
ceruicū vr̃az ut incederetis erecti. Et Lu. xxj. Respicite &
leuate capita vr̃a. Jtē erigat aures attentiōis. & sit sic ele,
phas q̄ qñ pugnat cū draccone aures solet erigere & cū eis
draconē ferire. iuxta illud Mee. vlij. Aures omnis populi
erecte erant ad libū. Jtē erigat ad deū oculos discretiōis
& sit silis aquile. q̄ stans solitaria sup rupem. sp & cōit oc
los bz erectos ad solem Thob. iij. Oculos meos erigo ad
te. Jtē erigat a pctō pedes affectiōis. & sic sicut canis & leo
q̄ qñ mingunt crus seu pedem erigunt. Ad denotandum
q̄ illi q̄ volunt mingere. i. vrinā pctōz dimittere. dñt pedē
affectionis ad deum erigere. vñ. ij. Parał. iij. de cherubin
templi dr. q̄ ipsi stabūt erectis pedibus. Facies aūt eorz
erant auerse ad exteriorē domū. Jtem genua sue deuotio
nis & oziōnis flectat. vñ Dañ. x. Erexit me sup genua mea
Jn tali ergo erectiōe a pctō cōsistit spūalis decor anime q̄
ostensa est qñ dictum est. Circunda tibi decorē. Et sic quā
do omnia mēbra spiritalia anime erant bñ erecta & dire-
cta. sibi poterit dici illud Cant. vj. Pulcra es & decora fi-
lia irlm. terribilis vt castroz acies ordinata. Et ipse etiam
poterit dicere illud Ezech. xxvij. Perfecti decoris ego sum
& in corde maris sita. Jstud est ergo primū gen⁹ erectiōis
scz a pctōz depssiōe qđ notat gr̃e inspiratio. j. Re. xiij. Ere
xit se isr̃l aduersus philistiim. Et & de deo dicat illō qđ de
moyse dr̃ Mume. vij. Erexit tabernaculum & vnxit & san-
ctificauit illud. Et hec erectio ostendit cum dr. Circūda ti
bi decorē. Scdo dico q̄ erectio fructuosa. q̄ nos debe
mus erigere a terrenoz affectione. qđ notat sublimis con
templatio. Jn sublimi inqt erigere. Symia q̄uis naturali
ter pedib⁹ & manib⁹ terram tangat cum sit animal qua-
drupes. tñ qñq; docet sursum se erigere. & sup posteriores
pedes incedere sicut homo. Sic vere charissimi. q̄uis ho-
mo naturaliter sit animal q̄drupes. qr. s. p quatuor affecti
ones ducit curuat⁹ & inclinat⁹ ad terrena. pe tñ a terreno
rū affectu se debet sursum ad celestia contemplanda eri-
gere. & sicut homo. i. tanq̄ psona rōnalis erect⁹ ad celestia
ambulare. Jta q̄ ipse de se & alijs pctōrib⁹ possit dicere il-
lud pr̄. Ipsi obligati sunt & ceciderunt nos aūt surrexim⁹
& erecti sumus. Et sic de tali erectiōe & sublimatiōe potest
dici illud Esa. liij. Ecce intelliget seruus meus & exaltabit
& eleuabit & sublimis erit valde. Unde de ista erectiōe di-
cit Job. xxxix. Cū temp⁹ venerit in altū alas eriget. Ter-
cio dico q̄ est erectio gliosa qua nos possum⁹ erigi a mū
dana afflictione quod facit finalis premiatio. que ostendi
tur cum dicitur. Et esto gliosus. In quibus verbis no-
ta q̄ erectio glorie paradisi consistit in tribus. scilicet In
Charitate & dilectione. quod notat dictio copulatiua Et.
Firmitate & directiōe. quod ,pbat dictio substātiua Esto.
Dignitate & pmotōe qđ mōstrat dictō bonoratiua. gliosus
Per istā ergo ,pmotionez erigunt miseri & depssi. qr sicut
ps rote q̄ est inferior. qñ rota vertit & erigit: sit supior. sic
econuerso illa ps que superi⁹ eminet si rota vertit inferi⁹
descendit & deprimit. Sic charissimi illi q̄ modo sunt pau
peres & depssi. in die iudicij qñ rota hui⁹ mundi voluetur
tunc ad statum eterne supiozitatis & glie erigent. econuer
so aūt illi qui modo sunt in exultatione & glia tunc erūt in
depssione & miseria. Qñ ,puer. xxix. Supbū sequit humili
tas: & humilē spū suscipiet glia. De tali ergo erectione po-
test dici illud Job. v. Ponit būiles in sublimi: & merentes
erigit sospitate. Figura Mūe. viij. vbi dr̃. Or candelabz in
australi erget. Australis em̄ ps vbi est ardor & splendor:
paradisum signat. vbi est charitas & vnitas. vbi. s. candela
bra. i. viri sancti & iusti finaliter erigunt Eccli. xj. Erexit eū
ab humilitate. Patet ergo q̄ est quedā erectio gliosa fi-
nalis & premiatiua. Quedam fructuosa mentalis & con-
templatiua. Quedam virtuosa. vitalis & eleuatiua. Una
erigimur vt dictum est a mundi depressione. Alia a terre-
na affectione. Alia a peccati infectione. Et sic ptz de erecti
one virtuosa. Quarto dico q̄ est quedam erectio vicio-
sa. Et ista est erectio supborum & obstinatoz elatorum et
pteruorum qui eriguntur contra deum p obstinationem.
cōtra ,primū p dedignationē. contra seipsum p elationem
platos inobediendo: & subditos ipsos depredando. De ta
libus ergo potest dici illud Job. xj. Vir vanus in superbi
am erigitur. et quasi pullum onagri se liberum natum pu
tat. Et possumus notare: q̄ mali tripliciter eriguntur.

Erigunt em̄ p ambitionē. — Erigunt ḡ q̄dā p ambitio
Erigunt em̄ p elationē. — nē vt ,pcipent. Draco em̄
Erigunt em̄ p rebellionē. — ad velū nauis vbi scit flare
Ambitio querit ,pcipari — ventū valde desiderat vo-

Elatio cupit bonorari
Rebellio nō vult subiugari
lare ⁊ erigi: vt ardorē suū
possit venti rozaculo tem
perare. Sic vere charissimi: Ambitiosi ventū ⁊ flatū desi.
derāt vane laudis. Et iō nihil aliud querūt q̄ sursum i na
ui ecclie. ad velū. i. ad plationis statū erigi ⁊ leuari: vt sic ven
to vane laudis possit ardor sue ambitiose ⁊ vane volunta
tis tpari ⁊ recreari. Isti figurant in datban ⁊ abyrō ⁊ cho
re. q̄ ptra voluntatē dei ad sacerdotū dei ambientes: q̄dā
igne sunt cōsumpti. alij vō a terra viuentes sē absorpti. iō
illis dictū est Nūc. xvj. Multū erigimini filij leui. Isti eīm
sunt sicut ille adonias. de quo dr. iij. Reg. j. q̄ eleuabat di
cens. Ego regnabo. Isti sē ḡ q̄ erigunt p ambitionē vt pn
apent. Itē q̄dam erigunt p elationē vt glorient. Isti sē
q̄dam supbi: q̄ in se erigunt ⁊ efferunt. s. se iactando. de se
psumendo. ⁊ se p alijs reputando. sīles illi serpēti q̄ dr cen
thris: q̄ sp dr erect⁹ incedere. si eīm se inclinaret vel incur
uaret: statim creparet. Sic vere q̄dam sunt ita supbi ⁊ ele
uati q̄ nullo mō volunt se inclinare p humilitatē. ⁊ magis
⁊ magis se erigere. erecto collo incedere. de se vltra debitū
psumere. de alijs vō nihil curare. Et breuiē ita grossi ⁊ in
flati sē q̄ citi⁹ creparēt q̄ se ad aliquā hūilitatē seu mīam
incurvarēt. De talib⁹ pōt dici illud Job. xv. Cucurrit ad
uersus deū erecto collo: ⁊ pinguī ceruice armat⁹ est. Figu
rati in saul q̄ erexit sibi fornicē triūphalē. ⁊ in absalon q̄ e
rexerat titulū noi suo. sicut dr. j. Reg. xv. ⁊. ij. Reg. xviij.

Quidā ēt erigunt p rebellionē. Isti sē supbi inobediētes
subditi q̄ ō platos erigunt. Isti sē baliui q̄ ō paupes aian
tur. Isti sē ēt pncipes ⁊ tyranni q̄ ad depdādos subditos
roborant. Ūñ tales sīles sē basilisco q̄ ē serpens veneno
sissim⁹. q̄ sp dr incedere erect⁹. Iō pñt alij dicere. de eisdē
illud Tre. j. Vide dñe afflictionē meā qm erect⁹ est inimi
cus. Ista est ḡ triplex erectio viciosa. Quinto dico q ē q̄
dā erectio piculosa mūdane. s. dignitatis ⁊ psperitat⁊ q̄ qñ
q̄ mali pl⁹ erigunt q̄ boni. q̄ tñ sīles sē locustis. q̄ qñq̄ sal
tant sursū ⁊ erigūt. statim tñ cū se sursū tenere nesciant. ru
unt inferi⁹ ⁊ deprimunt. qz ve tales q̄s mundana psperi
tas ita eleuās erigit ⁊ extollit. statim erigunt ⁊ statim dep
munt. subito pmouent subito annihilant. Et ve sicut al
te. i. ad alta officia se subito erigunt ⁊ saliunt. ita iusto dei
iudicio cito pereūt ⁊ descendūt deficiūt ⁊ corruunt. Juxta
illud Mu. ij. Quō erigent ita ⁊ depriment. De talib⁹ loq̄
tur Señ. li. de tranq̄llitate aī circa medīū Lectores iuq̄t re
ḡre q̄s fortuna nunq̄ respexit q̄ q̄s deseruit: noli huic trā
q̄llitati cōsidere: in momēto mare euertit. ⁊ eodē die q̄ na
uigia luxuriāt absorbent. Et breuiē charissimi ex ista ere
ctiōe nō sequit nisi depssio: ⁊ si nō in hoc mūdo tñ in alio.
Ista ē ḡ erectio piculosa. Periculosa ei est sibipīs q̄ erigū
tur. qz p ipsam in inferno pcipitant. Periculosa etiā ē alijs
qz. s. dū tales sē in sua psperitate ⁊ erectiōe: offis alios vo
lunt deprimere. oēs volūt subiugare. oīb⁹ volunt pfici. ab
oīb⁹ volūt honorari. oīb⁹ volūt nocere. ⁊ paucis seu nemi
ni cōplacere. Exēplū habem⁹ de aman q̄ ad dignitatē erec
t⁹. mardocheū q̄ ipm nō venerabat suspēdere pcurauit.
⁊ etiā in despectū ipsi⁹ ⁊ vindictā totū voluit destruere su
um gen⁹. nisi de⁹ alis puidisset sicut hr Hester. v. Exēplus
etiā hēm⁹ de abimalech: q̄ erect⁹ in regē offis frēs suos oc
cidit. sicut dr Judi. ix. Isti ḡ bñ ppie figurant in statua au
rea quā fecit erigi nabuchō. rex. q. lx. cubitos in altū. sex vō
in latū babēbat corā qua oīa gña instrox citharizabant. ⁊
q̄ nō flectebāt genua añ eā. ⁊ q̄ nō adorabāt: i caminū ig
nis mittebant. sicut dr Dañ. iij. Sic ve charissimi sepe fit
q̄ rex Nabuc. i. aliq̄s ponceps aut plat⁹ erigit in aliq̄ officō
altero ⁊ statu aliquā statuā. i. aliquē boiez ignorantē. quā
sez facit aureā. i. diuitē ⁊ potentē. corā talib⁹ igit sic pmot
⁊ erectis optet citarizare p adulationē: oz genua flectere p
obiam ⁊ subiectionē. alioq̄n caminꝰ ignis. i. tribulatio ⁊ ad
uersitas sequit: alioq̄n mors ⁊ destructio pcurat. sicut dr
ij. Mach. xv. Or nichanor quadā summa supbia erectus
cogitauerat cōe tropheū de iuda. Patz ḡ gñaliter q̄ q̄ntu
plex est erectio. Prīa vtuosa. Scda fructuosa Tercia gl̄i
osa Quarta viciosa. Quinta piculosa. Sufficit ḡ. Vide. ē
vbi deuare ascēdere ⁊c. Et in plūbus alijs locis ⁊ titulis.

Eripere. eruere. Itē signāt qđ liberare. Pertinet ei eripe ⁊ erue re ad boiem. potentē dementē atq̄ prudencē. Eripi vō p
tinet ad bomiem miserum ⁊ se defendere non valentem.
Inuenio ergo q̄ eripit iustus ⁊ angelus ⁊ deus. Eripit
Justus pssis succurrēdo. Primo dico q̄ iustus eripit
Angelus bostē repellēdo. succurrendo pssis ⁊ miseris.
Deus vires adaugendo Advīz ei iustū ptiet q̄ p pos
se miseros ⁊ iniuriatos eripiat de manib⁹ tyrānox, puer.
xxiij. Erue eos q̄ ducunt ad mortē. ⁊ q̄ trabunt ad interi
tū liberare ne cesses. Ūñ filij israel vt a gētilib⁹ eripent in
uocabāt auxiliū machabei dicentes. j. Mach. v. Cōgrega
te sē gētes vt auferāt nos. nūc ḡ veni ⁊ eripe nos de mani
bus eox. Juxta illud ps. Eripite pau. ⁊ ege. ḋ ma. ⁊c. Se
cūde dico q̄ angel⁹ eripit obuiādo casib⁹ asperis. seu se op
ponēdo bostib⁹ temeris. s. demōib⁹: vñ thob. de anglo lo
quens Thob. xij. dicit sic. Meipm a deuoratione eripuit.
Petr⁹ ēt ab angelo liberat⁹ dicebat Act. xij. Misit dñs an
gelū suū ⁊ eripuit me de manu herodis: ⁊ de oi expe. ple.
iudeox. Et iō dr in ps. Immittet ange. dñi i cir. ti. eū. ⁊ eri
piet eos. Tercio dico q̄ de⁹ eripit sbmouēdo sarcinā sce
leris. i. vicia ⁊ pctā. ⁊ ēt pcauēdo ne incurram⁹ picula ⁊ tor
menta Eccl. j. Eruis sustinctes te dñe ⁊ liberas eos ḋ ma
nu angustie dñe de⁹ noster. De⁹ ei sp est pñs suis vt ipos
eruat: vt ⁊ eis in oi necessitate subueniat ⁊ succurrat. Unḋ
ipe loq̄ns biere. dicit sic. Biere. j. Ne timeas a facie eorū.
qz tecū sū vt eruā te. Et ista ē pcerto magna pslatio boi.
qñ. s. cogitat q̄ sp deū ⁊ bonū anglin secū bz q̄ ipm pñt eri
per ⁊ saluare Deu. xxiij. Dñs de⁹ tu⁹ ambulat ī medio ca
strox tuox vt eruat te. Et sivis nota q̄ de⁹ eripit atz saluat
Humiles ⁊ timorosos. Or dñs ergo eripiat humiles
Flebiles ⁊ lachrimosos ⁊ timorosos. ptz in ps. vbi di
Devotos in se sperantes cit. vide hūilitatē meā ⁊ eripe
Cōtritos ad se clamantes me. Itē q̄ eripiat flebiles ⁊ lu
ctuosos pz in ps. vbi dr. Viam meā eri. ḋ mor. ocu. meos ⁊
lachrymis pe. me. a lapsu. Itē q̄ eripiat in se sperantes at
q̄ devotos ptz in ps. vbi dr. Sperauit in dño eripiat eum
saluū faciat eū qm vult eū. Itē q̄ eripiat ad se clamantes
atq̄ cōtritos pz Baruch. iij. vbi dr. Clamate ad dominū
⁊ eripiet vos. Et Jud. x. Et Nume. x. Clamastis ad me et
erui vos de manu eox. Et aduerte q̄ de⁹ eripit suos ab oī
bus tribulationibus periculis ⁊ delictis. Eruit enim eos
A cupiditate inflāmatiua Dico ergo q̄ de⁹ eripit eos ⁊
A carnalitate maculatiua mundi cupiditate Gal. j. De
Ab obscuritate excecatiua dit semetipm vt eripet nos
A crudelitate molestatiua a psenti seculo nequā. Itez
A demonum malignitate a fetenti carnalitate seu vo
A societate defraudatiua luptate Prouer. ij. Eruaris
A timiditate perturbatiua. devia mala: ⁊ a muliere alie
Ab iniquitate deprauatiua na ⁊ extranea: q̄ mollit ſmo
Ab aduersitate tribulatiua. nes. Et in ps. petit david a
A calamitate eternatiua dño dicens. Eripe me de lu
to vt nō infigar: ⁊ de ꝑfundis aq̄ox. Itē ab ignorantie ob
scuritate Col. j. Eripuit nos de potestate tenebrarū. Itē
a tyrannox crudelitate. ps. Eripe me de ini. meis de⁹ me⁹.
Et alibi. Erue me de manu filiox alienox: ⁊ a psequenti
bus me Itē a demonū malignitate. ps. Erue ⁊ fraī. de.
ani. meā: ⁊ de ma. ca. ⁊c. Et alibi. Eripe aiam meā ab ipio.
Itez a fallaci societate. ps. A viro iniquo ⁊ doloso erue
me. Itē a mentali timiditate. ps. A timo. ini. eri. ani. me
am. Itē a criminū iniq̄tate. ps. Ab oīb⁹ iniq̄tatib⁹ meis
erue me. Et alibi. Eruat a morte aias eox. Morte dico. s.
culpe Itē a tpali aduersitate. ps. Ex oī tribulatōe eripui
sti me. Itē ab infernali calamitate. ps. Eruet aiam me. ḋ
manu inferi cū accepit me. Et alibi. Eripuisti aiaz meā de
inferno. Breuiē ḡ loq̄ndo dicere possum⁹ q̄ de⁹ sp pat⁹ est
suos eruere ⁊ eripe: ⁊ a culpa interiori: miseria exteriori. pe
na seu tristicia posteriori misericorditer liberare: ⁊ eos in loco
tuto padisi pstituere: ⁊ locare. ps. Clama. ad me ⁊ ego ex.
eū cū ip. sū in tri. eri. eū ⁊ glo. eū ⁊c. Vide infra de liberare.

Erroz. errare. Errare idem est qđ deficere cum credulitate bñ faciendi. Accipit ei ꝑpie errare p illo defectu quē facit homo cre
dens se bñ facere. q̄ruis ipropie p quocūq̄ defectu sepis
sime sumat. Moraliē aūt dicere possum⁹. q̄ errare nihil
aliud est q̄ aliquē a rectitudie deuiare. Et iō possum⁹ ad

scribere: q̄ pl̄a sunt genera errorū ⁊ plura sē q̄ faciūt nos errare in via mortis. Et q̄ de erroꝛe fit mētio in isto opere in multis ⁊ exemplis. Ideo breuiter transeundo possumus notare q̄ multiplex eū erroꝛ in moꝛibus. Est enim erroꝛ

Affectionis. Primo igit̄ est erroꝛ in affectione. Et
Electionis iste est q̄n illud q̄ minꝰ est affectatur
Cognitiōis. Illud vo q̄ plꝰ est melꝰ cōtemnit̄. et
Progressiōis. sic videnꝫ errasse filij isrl̄. q̄ pepones:

Quidā em̄ errāt
In diligēdo
In eligēdo.
In cognoscēdo
In ambulādo

poꝛros ⁊ allia ⁊ ollas affectantes carnis. manna dulcissima abhoꝛrebāt: sic dicit Num. xj. Significātes auaros ⁊ carnales: q̄ mūdi bona ⁊ carnis oblectamenta p auariciā ⁊ luxuriā afferāt ⁊ diligūt. manna vo. i. bona spūalia ⁊ etna cōtemnūt ⁊ negligūt: De tali ergo erroꝛe pōt exponi illud. j. Thim. vj. Radix oim malorū est cupiditas. quā q̄dam appetētes errauerūt. Iste est g̃ erroꝛ affectōis. Scdo dico q̄ est error electionis. Et iste est q̄n nesciꝫ q̄d est melꝰ: ita q̄ q̄nq̄ peius p melioꝛ eligit ⁊ econuerso. Istū vo erroꝛem inducit cecitas ignorantie: q̄ nō sinit hoiem recte eligere vel iudicare. Si em̄ deberꝫ aureꝰ vel plumbeꝰ ceco añferret: faliter erraret in eligēdo. Tali mō errauit iacob cui de nocte supposita est lya p rachel. ipse vo lyam p rachele suscepit ⁊ cum ea delicias duxit. q̄ tn̄ nō suscepisset si eā clara luce vidisset. Tali mō decipiunt̄ multi in electionibus platoꝝ. q: em̄ cecitas ignorātie: cecitas etiā affectōis ipos excecat. ideo sepe fit q̄ vnū p alio. plumbū p auro. malū p bono. ypocritā p viro sancto eligūt ⁊ assumūt ⁊c. Vide supra de electiōe. Ān Tre. iij. Errauerūt ceci in plateis.

Tertio dico q̄ est erroꝛ cognitōis. Et isto mō potissime errāt plati in pmotiōib⁹ subditoꝝ figurati in ysaac q̄ cecutiens: ⁊ iacob esau esse credens: pellib⁹ capr̄inis q̄b⁹ mediantib⁹ ipm̄ tergerat decept⁹. bñdictionē primogeniti secūdogenito cōcessit: sicut dꝛ Gen. xxvij. Quia vere plat⁹ q̄n est cecutiens ⁊ ignorans ⁊ maxime q̄n tangit pſonā mediante pelle carnalis affectiōis sepe taliter errat ⁊ decipit q̄ primogenitos ⁊ filios eccie suc: ⁊ subditos meliores ⁊ antiquiores impromotos dimittit. Iuniores vo ⁊ impfectiores ad q̄s afficit ⁊ pmouet ⁊ extollit. Bñdictionē. i. bñficiū q̄ ad alios pertinebat eis indebite cōcedit. De isto ergo erroꝛe dꝛ Eccs. x. Est malū q̄ vidi sub sole: q̄si p erroꝛem a facie pncipis posit̄: stultum in dignitate sublimi: ⁊ diuites sedere deorsum. Isto etiā mō errāt iudices in iudicijs Ignorantes em̄ q̄d agere debeāt: ⁊ ignorantes merita psonaꝝ: sepe fit q̄ malos dimittūt bonos puniūt. Exemplo lamech q̄ cecus credens sagittare bestiā boiez interfecit sicut dꝛ Gen. iiij. in hystoria scholastica. Isto etiā genere erroꝛ errāt in fide ⁊ veritate. q̄n. s. hereſis fides credit: ⁊ q̄n mendaciū veritas reputat Isa. liij. Dñs nos quasi oues errauim⁹. Quarto dico q̄ est erroꝛ pfectiōis. In via em̄ malorū faciliter errāt. q: q̄nq̄ via q̄ ducit ad mortē eligit. via vo q̄ ducit ad vitā cōtemnit. q: est via q̄ videt boi recta. nouissima vo ipsius ducunt ad mortē. sic dꝛ Prouer. xiij. Sicut em̄ cursoꝛ q̄ tenet aliā viā q̄m debet tenere: ⁊ maxime si teneat viā p̄riā: nunq̄ venit ad terminū q̄ tendebat Sic vere si vitā ducim⁹ aliter q̄m debem⁹: ⁊ a vie rectitudine deuiem⁹: nunq̄ ad terminū p̄adisi veniem⁹. ps. Errauerūt in solitudine in inaq̄so: viā ciuitatis habitaculi nō inuenerūt. Si igit̄ i ista via errauerim⁹ faciam⁹ sicut apes q̄ q̄n ab acie errauerit ⁊ deuiauerit. solēt odoꝛe sentire quā viam alie tenuerūt ⁊ eas odoꝛe psequi ⁊ ad acie reuerire. Sic vere charissimi: si ab acie sc̄e eccie ⁊ a cōgregatione fideliū errare p peccm̄ nos cōtingat: p culdubio debem⁹ odoꝛare ⁊ sentire p deuotionē ⁊ p cōsiderationē quā viā alij tenuerūt ⁊ p quā viā illi q̄ pcesserūt nos. s. sci ⁊ sc̄e iuerūt: ⁊ incesserūt ⁊ inueniem⁹ q̄ p humilitatis viā pauptatis ⁊ martirij ⁊c. ambulauerūt. Per tales ergo vias debem⁹ post eos ire. si ab erroꝛe volum⁹ reduci ⁊ ad rectitudinē pueire. Et sic poterim⁹ dño dicere illud ps. Posuerī pec. la. mihi: ⁊ de mādatis tuis nō errauī. Sic g̃ ptz q̄ est multiplex erroꝛ. s. per ambulando: cognoscēdo: eligendo: affectando ⁊c. Sz si vis potes adhuc notare ⁊ dicere. q̄ errare generaliē sumitur p peccare. puer. xiij. Errant q̄ operant malū. Sicut. n. videm⁹ q̄ natura dꝛ errare q̄n monstrū vel partū defectuosū cōtingit facere ⁊ generare. Bñ alis em̄ intentio nāture est vt hoīnem fetū pfectū. errat tn̄ q̄nq̄. q: vel ex abundantia vel ex diminutione materie, p creat aliq̄tiens impfectū ⁊ monstruositate varia deformatū. Sic dicā q̄ tunc ania, p̄ue errat q̄n p tum mōstruosū. i. op⁹ defectuosū, p creat. Cōstat em̄ q̄ generalis intentio anie est bñ facere ⁊ bñfaciendo ab beatitudinē pueniꝛe: q̄ bñ apparet i sindereſi q̄ est ps potentie rōnalis: q̄ semp reclamat ⁊ remoꝛdet quotiens aiam ad malū actū declinare sentit ⁊ videt. Sic reuera sepe fit q̄ p supfluitatē vel diminutionē materie. i. p superabundātiā vel penuriā bonoꝝ terrenoꝝ: mūdiq̄ delectabiliū decipit̄: ⁊ sic monstruosa defectuosa ⁊ deformia opa p erroꝛē, p creare videt. iiij. Reg. xvij. Errauit iuda ⁊ ambulauit i erroꝛib⁹. Nō em̄ q̄ nesciat viā: si ductoꝛē suū dimittit faciliter oberrabit. Cū ergo via vite bois sit ignota: nisi vnīquiq̄ ductoꝛē habeaꝫ dñm nr̄m ihm̄ xp̄m: sicut dī in sermone Aug. de resurrectione: restat q̄ si peccando mortaliter istū ductoꝛē dimittim⁹: faciliter errabim⁹: ⁊ p diuersas malas vias deuiabim⁹ ⁊ vadem⁹. Figurati in agar de qua dicitur Gen. xxj. Oꝛ cum abisset et ab abraam recessisset errabat in solitudine. Et notabis q̄ multa sunt que sunt ⁊ fuerunt occasio hominibus peccati vel erroꝛis: videlicet.

Defectus veri luminis
Aspect⁹ falsi numinis.
Despect⁹ sancti agminis
Obiect⁹ rerū turbinis.

Primo errāt q̄dā, p̄ter veri luminis defectū de nocte: q̄a q̄n lumen deficit errāt facili⁹ q̄z de die. Sic vere dico q̄ q̄n lux diuine gr̃e sacreq̄ doctrine ⁊ sciētie deficit: restat q̄ erroꝛ ⁊ ignorantia suboriat̄ ⁊ succrescat. Et ideo sicut ceci q̄ lumen directiuū nō vident faciliter errant: sic illi q̄ p ignorantiā vel p malicia ceci sunt faciliter deuiant atq̄ peccāt Errāt em̄ q: ignorant dei iudicia. Errant q: obcaurant̄ forti malicia. Errant. q: defraudat̄ fratris astutia. De simplicitate ⁊ ignorantia dꝛ Matth. xxij. Erratis nescientes scripturas. Et illud ps. Errauī sicut ouis q̄ perijt Et illud Sapientie. v. Ergo errauim⁹ a via veritatis ⁊ lumē intelligentie nō est oꝛtū nobis. De obstinatione ⁊ malicia dꝛ Sap. ij. Hec cogitauerūt ⁊ errauerunt excecauit em̄ illos malicia eoꝝ. Ān etiā de malitiosis ⁊ obstinatis dici pōt illud proner. xij. Anie dolose errant in peccatis. Dol⁹ em̄ maliciaz voluntariā imporꝛtat. De aliena fraude ⁊ astutia: patet q: sc̄z multi sē q̄ ex alioꝝ malis suggestionib⁹ peccant: ⁊ mlti sunt ita mali q̄ nō solū ipsi errant: ꝫ alios ad erroꝛes solliciant ⁊ inclinant. ij. Thimo. iij. Errantes ⁊ in erroꝛē mittentes. Isti sunt p̄prie illi q̄ cozā ceco ponūt offendiculum De q̄bus dicit Deut. xxvij. Maledict⁹ q̄ cecū facit errare in itinere. Mō sic em̄ dꝛ esse: q: s. nō debem⁹ simplices i erroꝛē ducere. sed ab erroꝛe potius reuocare. Figura Exodi. xiij. vbi dꝛ. Si occurreris boui inimici tui vel asino errāti reduc eum. Inimicus nr̄ est dyabol⁹: bos aūt est q̄libet eius subditus ⁊ sue seruitutis iugo p̄ssus quez si in fide et moꝛib⁹ videmus errare: p virib⁹ debem⁹ reducere: ⁊ ad viā veritatis monendo: docēdo: corrigēdo ⁊ dirigēdo trahere ⁊ a suis erroꝛibus releuare. Deutro. xxij. Mō videbis ouē fratris vl̄ bouē errantē ⁊ pterbis. Patet ergo q̄ alicq̄ errant p̄ter veri luminis defectū. Scdo dico q̄ alicq̄ errant p̄ter falsi numinis aspectū. Et iste est erroꝛ idolatrarū: q̄ idola picta ⁊ bñ pulcra credūt deitatē bñe. q̄d bñ innuit Sap. xiij. vbi dꝛ. Prouexit aūt ad boꝝ culturā ⁊ bos q̄ ignorabāt artificis ecimia dil'gentia. Ān Ezec. xliij. Lōge recesserūt a me in erroꝛe filioꝝ isrl̄: ⁊ errauerūt a me p⁹ idola sua. Iste ei fuit summ⁹ erroꝛ. s. adoꝛare idolū p deo ⁊ credere deū q̄d ipe bō fecerat q̄ credebat: credere etiam deitatē esse nō solū in syderibus ⁊ planetis: verūetiā i mutis animalib⁹ serpentibus atq̄ ranis. Sap. xj. Quidā errantes colebant mutos serpentes ⁊ bestias supuacuas. Ista ad lr̄am vera fuerūt de babylonijs: q̄ errantes p deo adorabant draconē sicut dꝛ Dan. xiij. Ista fuerūt vera de romanis q̄ ab epidauro accersierūt esculapiū. i. quendā boꝝ rendū serpentē quē loco esculapij p deo adoꝛauerūt: ⁊ pestem epidimie iuxta libꝛos sibillinos cessare p eo credidērūt: sicut ponit Ouid. de transformatis lib. vltimo fabula penulti. Ista etiā fuerūt vera de libeis q̄. s. ionē aymonis i spē draconis cū arietino capite adoꝛabant. De erroꝛe ergo idolatrie: dꝛ Sap. xvij. Indisciplinate aie errauerunt.

Jn quē quidē errorē se nō incidisse gl̄iabat sapiēs cū dicebat Sap̄.xv. Nō in errorē induxit nos boim malas art̄z excogitatio: nec vmbra picture labor sine fructu effigies sculpta pvarios colores. Errant ꝫ aliq̄ ꝓpē falsi numms aspectū. Tercio dico ꝙ aliq̄ errant ꝓp̄ boni agminis despectū: q̄ eīm illoz q̄ sunt viā seqū vestigia designat̄ errare facit coprobat̄. Bonoz eīm t prudentiū societas errare bonū nō pmittit. Solitudo vo t singularitas in errorē facilit immittit. ps̄. Errauerūt in solitudine t in inaquoso. et Esa.xvj. Errauerūt in deserto. Et Heb.xj. Jn solitudinibus errantes ꝛc. Quarto dico ꝙ aliq̄ errāt ꝓpē rerū turbinis obiectū. Obiectū.n. t pñtatio aeris turbidi t obscuri sē cā sepissime deuij vl̄ erroris. Sic vere dico de reb⁹ mūdi q̄ reuera turbide sē t obscure. nihil bñtes limpidi vl̄ trāquilli: qz qñ alicui plus abundanē debito pñtaneē: t qñ in mundi bonis aliq̄ superfluē, ꝓsperaneē: pcerto in mltis errare t deficere t multos errores incurrere cōprobaneē. boiez Seculi dignitates p superbiam. (enim errare faciunt
Carnales voluptates p luxuriā Dico igit̄ ꝙ mali errant
Terrene facultates p auariciā p superbiā: qđ faciūt seculi
Blāde vbositates p ꝓplacētiā dignitates. De q̄ pōt dici
Hostiles facultates p negl̄ciā. illud Ezech.xxxiij. Erraverūt greges mei in cūctis mōtib⁹. Montes eīm altitudinē dignitatū designāt. Jsti eīm superbi sē nubes sine aq̄ t sydera errantia sicut dr̄ in Canonica Jude. Jtē errant mali p superbiā qđ ꝓcurant carnis voluptates. de q̄ Esa.xxviij. Errauerūt p ebrietate absorpti sē a vino. Jtem errant p auariciā qđ faciūt terrene facultates. De quo Jude. Ve illis q̄ in viā Caym abierūt t errore balaam mercede effusi sunt. Jtem errant in malo p cōplacentiā: qđ faciūt stabiles vbositates. s. vba adulatoz. Eā in psona diuitū dicitur adulatorib⁹ Esa.xxx. Loquimini nobis placentia vide te nobis errores: diuinate nobis somnia cesset a facie nr̄a sanctus isrl̄. Ad lr̄am eīm vba adulatoz t maloz cōsiliatorū sē cause quare mundi ꝓncipes in multis deviant t oberrāt. Eā Esa.xix. dr̄. Sapiētes ꝓsiliarij pharaonis dederunt cōsiliū insipiens. Sequit̄. Errauerūt ꝓncipes mēphe os: deceperūt egypti angulū ppl̄oz. Jtem errant p insidelitatē t nequiciā: qđ faciūt bestiū falsitates seu demonū prauitates. Cōstat eīm ꝙ dyaboli fallacia multos in errorē immittit. qđ potissime fiet in tpe antixp̄i. Mat.xxiij. Surgēt eīm pseudo xp̄i: t pseudo ꝓphete: t dabūt signa magna t pdigia: ita vt in errorē inducaneē: si fieri potest etiā electi. Jsta potissime verificabunt̄ de antixp̄o q̄ causa erroris t deuij multis erit. Et ideo.ij. Thes.ij. Vocat eū operationē erroris dicens. Eo ꝙ charitatē veritatis nō receperūt vt salui fierēt. mittet illis operationē erroris vt credāt mēdacio. Sic ꝫ ptz quō mali mltis errorib⁹ seducunt̄. Eccl̄i.xj. Error t tenebre pctōrib⁹ cōcreate sē. Errantes aūt a dō odiunt̄ t cōtemnunt̄. Eccl̄i.xv. Dñe execramentū errorz odit de⁹. Et iō finalit̄ tales errantes t erronei cū demonibus q̄b⁹ credāt t obediūt disponūt t ptē sortiunt̄. ꝓuer. xxj. Vir q̄ errauerit a via doctrine: in cetu gygātiū ꝓmorabit̄. Et sic ptz quō quatuor modis generalit̄ errāt mali. s. Per rerū obiectū seu affectuz. Per bone societatis despectū. Per idolatrie aspectuz. Et p ignorantie defectum ꝛc.

Erubescere. Erubescentia.

Jdem est quod verecundia seu cōfusio. Et accipit̄ quādoq̄ in bono q̄nq̄ in malo. Et ideo nota breuit̄ ꝙ Quedā ē
verecundia seu eru, Virtuosa est q̄n homo erubescit crimina virtuosa. mina. Viciosa est q̄n cōfunditur crimina dicere. Dolorosa est q̄n cōpelQuedam viciosa
Quedā dolorosa lit̄ crimina pandere. Prima ꝫ verecundia vtuosa est de peccati cōmissiōe. de qua pōt dici illud Ezec.xxxvj. Erubescite sup vijs vr̄is. Secunda verecundia viciosa ē de peccati confessiōe. Dañ.xij. Erubescant iudicare sibi. vñ in ps̄. Erubescāt impij: t deducant̄ in infernū: muta fiāt labia dolosa. Ad lr̄am eīm ista erubescētia labia facit muta: qz pctā cōfiteri nō sinit. Verecundia dolorosa erit in inferno. de pctōz ostensiōe. Jbi eīm ppetuū obprobriū: eterna verecundia: sempiterna cōfusio t immortalis erubescētia sp erit. ps̄. Erubescāt t cōturbent̄ oēs inimici mei: cōuer. t eru. val. ve. Dicam⁹ ergo aliq̄d de qualibet istaz triū cōfusionum: Primo ꝫ est q̄dam erubescētia vtuosa. t ista est qñ bō erubescit de malis factis t ppetratis: t qñ bō verecūdat̄ de re cōfusibili t inhonesta si eā cōmiserit: vel si sibi imposita fuerit. Elephas eīm ab alio victus intantū verecundat̄ ꝙ in pñtia ipsi⁹ nō audet amplius apparere: sicut dicit Plini⁹. Si vocē victorus audiuerit statim fugit. Sic vere charissimi si aduersari⁹ nr̄ diabolus nos vicerit p tentationē. t nos induxerit p peccatū nos ꝓculdubio debem⁹ verecundari t pudere: t nos victos ab ipso fuisse: vel inhonestū aliq̄d cōmisisse. verecundū t indecens reputare. Debem⁹ eīm dicere illud.j. Esdre ix. De⁹ me⁹ confundor t erubesco leuare faciez meā deus me⁹ ad te. Jsti⁹ ergo victorus dyaboli debem⁹ ꝓsortiū fugere t vocē sue suggestionis nō libenē attendere vl̄ audire. ipamq̄ horrere pariter t timere. Et sic loquit̄ Amb.li. de morte abel. Erubescere inq̄t debem⁹ t cōtemnere peccatū nō defendere: qz pudore culpa minuit̄. defensiōe cumulat̄. Erubescere ei dz bō t potissime iuuenis t maxime qñ repbendit̄ a maiore. Jō dr̄ Hiere.xxxj. Postq̄ oñdisti mihi pcussi femur meū: cōfusus sum t erubui. Jsta eīm virtus valde est cōmendabilis t in natura t in scriptura. Jn natura eīm cōmendat̄ plib⁹ exemplis. sicut dicit Solinus de mirabilib⁹ mundi in signū verecūdie. Si corpora viri t mulieris flumine submerguntur. corp⁹ viri supinū. corp⁹ vo mulieris ad terrā ꝓnū inuenīet. Natura eīm vult celare serū t abscōdere verēda mulieris. Ptz in alijs exemplis. Canes eīm venatici aures habentes pendentes p alijs nobiles reputant̄. Elephas etiā aures pendentes hz: ipasq̄ nunq̄ erigit nisi qñ p draconē cōtendit. Jn india etiā dicūtur cē boies ore t loquela carētes. Jn q̄b⁹ ꝓculdubio exēplis possumus instrui q̄ verecundiā debem⁹ sectari. Jsta est eīm q̄ aures submittit: os. i. audaciā loq̄ndi deponit: q̄c q̄d verecūdū t inhonestū est celat: cōtegit t abscōdit. De ista ꝫ virtute loquit̄ Bern̄. sup Cant̄. Quid inq̄t amabilius verecundia? hec ei spei bone nuncia: bone indolis radix. virga discipline: expugnatrix malor: ꝓpugnatrix puritatis. gl̄ia cōscie: fame custos: vite dec⁹: virtutū heres gratie: nutrimitie: nature laus: insigne totius honestatis. Sz heu ꝓh dolor! O q̄ maxime ista virt⁹ hodie in multis defecit t cessauit: qz vere mlti sunt inuerecundi t frontosi: q̄ nō erubescunt crimina facere: correctiones audire. suas inuerecundias detegere. Nō eīm erubescūt si sua facta mala sciunt̄: immo qđ pei⁹ est in hoc gl̄iant̄ t letant̄. Jn india eīm est q̄dā insula vbi boies cōiter vadunt nudi t manifesti: ita ꝙ oia eoz crimina t pudibunda sciunt̄ t videnē. ipsi vo nō cōfundunt̄. Juxta illud Gen̄.ij. Erāt aūt nudi adā t vxor ei⁹ t nō erubescebāt. Tales etiā sē silles asinis indicis q̄ in fronte morem nicornis inē oculos vnicū habēt cornu. vt dicit Plini⁹ Vere charissimi: tales inuerecundi t frontosi in fronte. i. in apparentia t in promptu cornu obstinatiōis t inuerecūdie se armari: qz vere si arguunt̄ ab aliq̄ statim inuenit eos inuerecundos: cornutos: pteruos t obstinatos ita ꝙ de eis pōt dici illud Hiere.iij. Frons mulieris facta est tibi: noluisti erubescere. Et de publicis vsurarijs videt loq̄ Hiere.viij. Confusi sunt qz abominationē fecerūt. q̄n potius cōfusione nō sunt cōfusi: t erubescere nescierūt. patet ergo charissimi ꝙ est q̄dam verecundia virtuosa. Unde biere.xxxj. Postq̄ cōuertisti me egi penitentiā: pfusus sum t erubui: qm̄ sustinui obprobriū adolescētie mee. Secundo dico ꝙ est q̄dam verecūdia viciosa. Et ista ē qñ bō verecundat̄ dicere pctā in cōfessione. Sicut ei infirm⁹ quā tūcunq̄ vlcera ipi⁹ sint horribilia t pudenda. discreto tamen t sano medico ipsa oñdere nō erubescit. Sic ve crimina nr̄a q̄q̄ vilia t enormia: nō debem⁹ verecundare medicis. i. sacerdotib⁹ cōfiteri. ps̄. De⁹ me⁹ in te cōfido nō erubescā. Talis eīm verecundia valde est periculosa. Ipsa eīm equiparat̄ infirmitati squinātie: q̄ guttur ita stringit ꝙ anhelitū ab interioib⁹ exire nō pmittit: q̄ statim hoiem interficit nisi celerit̄ succurrat̄. Sic vere verecundia cōfitendi guttur hois facit ita strictū ꝙ de interioib⁹ ꝓcie sue nō pt anhelit⁹ t flat⁹ confessiōis exire: t iō sine remedio mors eēna talib⁹ est ꝓpinq̄. Narrat eīm de quodā sancto q̄ cū pdicaret cōfessionē vidit dyabolū q̄ singulos aurib⁹ cōsedebat: a quo cū peteret q̄d ageret rñdit. Facio inq̄t emēdas me-

as:z qđ abstuli hominib⁹ reddo. Abstuli eñ eis verecun
diã qui peccabãt. nũc ipam eas restituo qñ ꝓfiteri dñt. Isti
ſt sicut reus q̃ ducit ad patibulũ q̃ ꝑ verecũdia nõ audet
appellare. Isti ſt sicut ouis quẽ lup⁹ strangulat. q̃ qz tene
tur ad guttur nõ põt clamare. Isti ſt sicut ille q̃ submergi
tur: q̃ ꝑ aque multitudine nõ põt ſpirare: qz breuit verecũ
dia talib⁹ ita claudit os q̃ appellatiõis clamorẽ z ſpiratio
nẽ cõfeſſiõis celant: z sic morte eternã inducit. Añ. ij. Tbi
mo. j. dr. Noli erubeſcere teſtimoniũ. i. cõfeſſionẽ. Pone h
ſi vis quõ leo capit cũ duplici fouea. Hm Hiero. ſup Ezec.
xix. Sz omitto causa breuitatis. Vide supra de abscõdere
vbi posui. Nota vo q̃ est aliud gen⁹ male verecundie, p
uenens ex ſuphia. Et iſta est nõ detegere suã ꝓditionẽ seu
ꝓfessionẽ. Conditionẽ dico sicut ſt̃ multi q̃ erubeſcũt cõfi
teri pauptatem sue parentele. paupesq̃ socios z cognatos
pudent recognoscere z amare: immo ipos solent refugere
z negare: Deut. xxxiij. Dixit patri z matri sue neſcio vos:
z fratrib⁹ suis ignoro illos. Professionẽ dico sicut illi qui
erubescunt se dicere xpianos: de qb⁹ dicit Lu. ix. Qui me
erubuerit corã hoib⁹: erubescet eũ filius hominis corã an
gelis eius. De talibus g̃ verecundis malis dicit ps. Vere
cundia mea cõtra me est semp. i. petiõ meũ cõtra me ẽ sp.
Iſta est g̃ verecundia, viciosa. Tercio dico q̃ ẽ alia ve
recundia dolorosa. Et iſta signat cõfusionẽ z obprobrium
mortis eterne. O q̃ magna z ponderosa erit illa verecun
dia: qñ omia crimina damnatoꝝ deo angelis sanctis z dã
natis sine aliquo operculo apparebũt z monstrabunt qñ
tanq̃ excõicati de bonoꝝ cõsortio expellent. qñ tanq̃ sce
lerati infernalib⁹ carceríb⁹ mancipabunt. z qñ tanq̃ pu
blici inimici z malefactores ꝓter defectũ suũ tormentis z
incendijs exponent. Jõ talib⁹ poterũt dici illud Roz. vj.
Quẽ fructũ habuistis in illis in q̃bus nunc erubescatis: nã
fruct⁹ vel finis illoꝝ mors est. Et Hiere. xxij. Confunderis
z erubesces ab omni malicia. Sic g̃ patet q̃ est triplex ve
recundia. s. Una virtuosa z habenda. Una viciosa q̃ ẽ ca
uenda. Una dolorosa q̃ est timenda. Sufficit. vide de ve
recundia.

Erudire. Nota q̃ erudire idẽ est qđ docere ĩstru
ere informare. Et sic ille dr erudit⁹ q̃ est
sapiens prudes bñ doct⁹ disciplinat⁹ instruct⁹ z informa
tus. Et videt esse differẽtia inter docere z erudire. qz eru
dire ſp accipit in bono. Docere vo qñq̃ i bono qñq̃ i ma
lo accipit. Nota ergo q̃ homo eruditur z instruitur. scilz

Per interiorẽ meditationem. Erudit dico ꝓ meditatoꝝ
Per exteriorẽ tribulatõnẽ interioꝝ. Añ. puer. viij.
Per superiorẽ inspiratiõnẽ Ego sapia habito i psilio:
Per creaturarũ manuductoꝝ z eruditis intersum cogi
Et ꝑ scripturaꝝ reuolutiõem tatiõib⁹. Jtẽ erudit ꝓ tri
bulatiõem exteriorẽ. Añ Hiere. xxxj. Castigasti me dñe et
erudit⁹ sum q̃si iuuencul⁹ indomit⁹. Jtẽ erudit ꝓ inspira
tionẽ supiorẽ. Añ Treñ. j. De excelso misit ignẽ in ossib⁹
meis z erudiuit me. Jtẽ erudit ꝓ manuductionẽ creatu
raꝝ. Añ iob. c. xxxv. dr. Qz de⁹ docet nos sup iumenta tre
z sup volucres celi erudiuit nos. Jtẽ erudit ꝓ reuoluti
onẽ scripturaꝝ. vñ Act. xxij. Erudit⁹ iuxta veritatẽ pater
ne legis. Possum⁹ g̃ dicere q̃ duo genera ꝓsonaꝝ debent
esse pũcipaliter erudita vicz. Doctores z rectores. Erudi
ti eñ debent esse doctores vt sciant quid dicendũ est quid
tacendũ. Rectores vo vt sciant q̃d agendũ z q̃d non agẽ
dum. Jõ breuiter de talib⁹ potest intelligi illud dauidicuz
verbum ps. ij. Et nũc reges intelli. erudimini q̃ iudi. terraz
In quibus verbis ostenduntur tria ad que eruditio z sa
pientia est necessaria. Iſta ei necessaria est. Ut prudenter

Mosiꝑos regulem⁹. Reges inquit. Primo g̃ erudia
Occulta cogitem⁹. Intelligite inq̃t mur vt debite regu
Subditos gubernem⁹. Qui iudica lem⁹ affect⁹ interio
tis inq̃t terram. Erudiamur ergo res. s. mot⁹ z deside
Ad regulandũ nr̃as ꝓditiones. ria cordis z carnis.
Ad meditandũ rerũ pfectiones. qđ oñdit cũ dicitur.
Ad gubernandũ subditas natiões. Reges. ille eñ vera

citer est rex: q̃ nouit seip̃m regere z suis passionib⁹ impare
z mentẽ z carnẽ rõnis legib⁹ z viríb⁹ subiugare Job. xix.
Ergo rex es tu: tu dicis qz rex sum ego. Vide j. de rege. Jõ
de boie sic moraliter erudito: põt intelligi illud puer. xv.
Semita vite sup eruditũ vt inclinet de iferno nouissimo. z
notab⁹ q̃ bõ q̃ se discrete vlt regẽ. dr eũ erudit⁹ arca modũ
Conciliõnis. De modo viuendi dr Ecci. xxxj. Qz suffi
Locutionis ciens viro erudito vinũ exiguũ. De mo
Cõuersatiõis do loquendi dr puer. xvj. Erudit⁹ inver
Obseruatiõis. bo reperiet bona. De mõ couersãdi dici
tur Ecci. xxj. Stult⁹ a fenestra respiciet in domũ Vir autẽ
erudit⁹ foris stabit. De mõvo sue ꝓprie a malo obſuatõis
dr Ecci. xl. Vir disciplinat⁹ z erudit⁹ custodiet se. Sic g̃ de
bẽt in se eruditi q̃ alios voluerint erudire: regib⁹ z maiori
bus assistere. z se digne in moríb⁹ gubernare. Exẽplo sctõ
rum pueroꝝ Dañ. j. Qz ipsi erant sine vlla macula. decori
forma. eruditi omni sapientia. cauti scientia. docti disciplí
na. Iſta est g̃ eruditio q̃ regulam⁹ affect⁹ interiores. Re
ges inq̃t. Scõo dico q̃ eruditi debem⁹ vt cognoscam⁹
naturas exteriores. Intelligite inquit. Ille ei erudit⁹ z sa
piens dr dici qui scit cognoscere z intelligere illa que sunt
Agenda. Bona eñ opa debem⁹ agere. Fidei articu
Credenda. los debem⁹ credere. Petã z mũdi bona debe
Horrenda mus horrere. Veritates z bona eterna debe
Amanda. mus amare. Infernũ z dei iudiciũ debemus
Timenda. timere ps. Jntelligite g̃ insipiẽ. in po. z stult.
aliq̃n sapite. Et sic de quolibet sic intelligente cogitante et
desiderante. potent dici illud Esa. lij. Ecce intelliget seru⁹
me⁹ ꝛc. Vide eã ꝓsecutã supra vbi Eleuare. Act. vij. Eru
ditus est moyses in oi sapientia. Iſta aũt sapia itelligẽtia.
Ebriſti legem facit meditari. Iſta eñ xpi legẽ iugit me
Sanctũ gregẽ facit informari. ditat. ps. Beatus quez tu
Summũ regẽ facit honorari erudieris dñe: z de le. tua
docu. eum. Iſta etiã sanctũ gregẽ. i. subditos corrigit z se
ctat Prouer. x. Labia iusti eruditur plurimos. Et Eccli.
vij. Filij tui sunt eruditi illos. Summũ regẽ. s. xpm limpide
contemplat Dañ. xij. Qui ad iusticiã eruditur plurimos
quasi stelle imꝑpetuas eternitates fulgebunt. Eruditmur
ergo vt cogitem⁹ naturas secretiores vel vtiliores. Ter
cio debem⁹ eruditi vt gubernem⁹ subditos z iferiores. Qui
iudicatis terrã inq̃t. Illi eñ q̃ alios habent erudire z corri
gere: debent esse eruditi z correcti disciplinati z ordinati
Celum eñ z stelle q̃ terrã z inferiora bñt regere. ſt in suis
motib⁹ z cursib⁹ ordinatissimi. nunq̃ eñ deficiũt a solito
cursu suo vt cõiter. Sic vere charissimi illi q̃ alios regũt iu
dicant z gubernãt: debent ꝓ aliꝭ eẽ eruditi. docti. disciplí
nati z regulati. ita q̃ a debito cursu suo. s. a prudentia z iu
stitia nunq̃ dñt aliq̃liter variari iuxta illud Sap. j. Diligi
te iusticiã q̃ iudicatis terrã. Iſta tñ ſt ꝓtra multos: q̃ sunt
sibi stellis erraticis. q̃ qñq̃ fiunt retrograde: ita q̃ tũc tẽ
poris ipse ꝓdunt sui directi vel stationarij cursus z regule
disciplinam. Sic vere multi sunt hodie iudices z ꝓlati. qui
multimode a cursu z motu sue ordinate greſſionis eruditi
õis prudentie iusticie z disciplíne retrogradi efficiuntur.
qđ vtiq̃ qñq̃ facit affectio: qñq̃ munerũ acceptio quãdo
q̃ odiũ z iracundia. qñq̃ timor z ignauia. qñq̃ error z ig
norantia. Multis eñ modis retrogradiunt illi q̃ iudicãt
terram a rectitudine veritatis. Nõ sic g̃ sed simus eruditi,
tiui gubernem⁹ subditos inferiores. qz sicut dr Ecci. xxxvij
Vir sapiens plebem suam erudit. Simus ergo eruditi. scz
Subditos gubernando. Discrete cogitando. Mosiꝑos re
gulando. Vide supra de docere. Et Ecci. xxxvij. Vir peri
tus multos eruditet z infra instruere z informare ꝛc.

Erumpere. Nota q̃ erumpere idem est quod
emanare. cito egredi. exire z appa
rere. Unde erumpere idez est qđ de interiori loco extra re
petere z ipetuose procedere. Signat ergo erumpe aliquẽ
actũ violentũ. celerẽ z promptũ. Significat ergo quãdoq̃

Promptam z cogentem cõpassionem. De compassi
Promptam z ingentẽ ꝓmotionem. one patet de
Promptam z vigentẽ dãnationem Joseph Ge
Promptã z rigentẽ malorũ multiplicatiõez. ne. xliij. Qui
visis fratribus non poterat se continere. quia erumpebãt
lachryme. De promotione põt dici illud Esa. lviij. Si vi
deris nudum operi eum ꝛc Sequit. Tunc erumpet q̃si ma
ne lumen tuum. De damnatione vo malorum que erum
pit. id est que cito venit dicit Ezec. xiij. Erumpere faciam
spiritum tempestatum ꝛc. De eruptione autem iniquoꝝ

in cōmuni que cōtinue erumpūt ad nocendū dr Esa.lix. Ova aspidū ruperūt: telas aranee texuerūt Sequit qđ cō sotū est erumpet in regulū. Et.j. Reg.xxx.dr. Dedit latrun culos q̄ erumpebant aduersus nos. Et si vis dic: q a nobis debent emanare ⁊ erumpere cuncta bona. Nam sicut

De terra erumpunt radices.
De nubibus erūpunt voces.
De stellis erumpūt luces.
De montib⁹ erūpunt fontes.
De arboꝛib⁹ erumpūt flores
De floꝛib⁹ erumpunt fruct⁹.
De vineis erūpunt luctus id est lachryme seu stille.
De abyssis erumpūt fluctus.

Sic dico q ab homine sancto ⁊ iusto erumpit radix bone intentiōis Osee.xiij. Erumpet radix ei⁹ vt libani. Erumpet vox laudis ⁊ confessionis. Bal.iiij. Erūpe ⁊ clama que non parturis. Erūpit lux bonestе cōuersatōis Esa.lviij. Erumpet q̄si mane lumen tuū. Erūpit fons sapie ⁊ discretionis. Deut.viij. In cui⁹ campis ⁊ montib⁹ erūpunt fluuiorum abyssi. Et puer.iij. Sapia illi⁹ erūpunt abyssi. Erūpit flos bone affectiōis Nume.xvij. Turgentib⁹ gēmis erūpebāt flores. Erumpit fruct⁹ bone opatiōis Ezec.xvij. Erūpet in germen: ⁊ faciet fructū. Erūpit luct⁹. i. lachryma cōpassiōnis Gen.xliij. Cōmota sūt viscera sua sup fratre suo ⁊ erumpebāt lachryme. Erūpit fluct⁹ aspere correctiōis ⁊ malop punitiōis Job.xxxviij. Cōclusit bostijs mare: qñ erumpebat q̄si de vulua procedens ⁊c. Sufficiat de eruptione. Vide vbi Egredi ⁊ exire ⁊ similib⁹.

Ereus. Eneus. Mō q es est metallū rubeū terreū ⁊ feculentū. Et pōt significare in bono ⁊ in malo. Potest enim significare virum perfectum ⁊ virum imperfectum. Potest ergo significare virum perfectum. Sicut enim es seu cuprum est metallus Rubei coloris. Sic vere vir pfect⁹ dr esse rube⁹ ⁊ igne Sonori damaris us p amicicia. Sonorus ⁊ canorus p Aurei splēdoris. eloquentia. Aure⁹ ⁊ fulgid⁹ p sapiam Iste ēm dr rubere feruenter diligendo vñ Ezec.xxiij. Pone eā sup prunas vacuā vt incalescat ⁊ liq̄fiat es ei⁹. Iste etiā dr sonare patenter pdicando: vt sic dicat illud Iere. xl viij. Cor meū ad moab q̄si tibia eris sonabit. Itē iste debet fulgere bonestе conuersando: vñ de Esdra dr.j. Esdre viij. Or ipse reportabit de babylone vasa eris fulgentis optimi. De tali ergo viro rubente p dilectionem sonante per predicationem: fulgente per bonestam cōuersationē. potest dici illud Ezec.xl. Et ecce vir cuius erat species quasi spes eris. In q̄b⁹ verbis oñdit: q sicut es naturaliter est

Solidum ⁊ durabile.
Fulgidū ⁊ spectabile.
Fluidū ⁊ liquabile

Sic pcul dubio vir iustus debz eē Solid⁹ p constantia ⁊ firmitatez. Vir inquit fulgidus p decentiam ⁊ bonestatē. Cui⁹ erat inquit. Fluidus p clementiā ⁊ pietatem. Quasi inq̄t spes eris. qđ. s. liquefit ad ignē. Prio ergo habeam⁹ firmitatē cōstantissimā: qđ ostendit cū dr. Vir. Es ēm est metallū valde durabile ita etiā forte ⁊ solidū q cū instrumentis ereis solebāt antiq colere terras ⁊ ercere bella ⁊ omnia sua opa facere anteq̄ inuent⁹ fuit vsus ferri ꝑ m Isid. Sic vere charissimi nos debem⁹ esse fortes ⁊ solidi durabiles ⁊ pseuerantes ⁊ firmi. Terrā ēm corporis nr̄i debem⁹ colere p pniam. Bella etiā ꝓtra dyabolum ꝓpter nos ⁊ ꝓpter subditos debem⁹ mouere p audaciā et cōstantiā. sp etiam debem⁹ durare p pseuerantiā: vt dr nobis dicat. qđ de celis dr Job.xxvij. Tu fortitan cū eo fabricat⁹ es celos: qui solidissimi q̄si ere fundati sūt. Et circa hec nota q erea fortitudo necessaria est ad multa videlicz

Ad resistendum tentationib⁹.
Ad subsistendū oppressiōib⁹.
Ad assistendū operationib⁹
Ad insistendū orationibus
Ad mozbos auferendum
Ad sordes abluendum.
Ad carnē macerandum
Ad fidem pdicandum

Dico ēm q p temporalez fortitudinem tentationibus resistim⁹ Iere.j. dedi te in virū ereū ⁊ in columnā ferreā: ⁊ pliabunt aduersuz te ⁊ pualere nō poterūt. Item tribulationib⁹ subsistim⁹. Ista ē ēm basis ⁊ fundamentuz ad oia difficilia sustinendū. ij. Paral.vj. Fecit salomon basim eneā. Et Exo.xxx.dr. Or in tabernaculo facte sūt colūne enee.xx. cū basibus suis. Item bonis opib⁹ assistim⁹ pō. Posuisti vt arcum ereū bra. mea. Item orationibus insistimus. vñ Nume.xvij.dr. Or ibi erant thuribula erea

Item p istam ab infirmitatibus nos curam⁹. Unde nume.xxj. Or p aspectū serpentis enei curabant pcussi a serpentib⁹. Item a nostris sordib⁹ nos lauam⁹: vñ.iij. Reg. viij.dr. Or salomon fecerat mare eneū in quo sacerdotes immolaturi lauabant Istud ēm mare significabat amarā pniam in q̄ sordes viciop lauant. Itē carnē nr̄am arcemus ⁊ deuincim⁹. vñ.ij. Paral.iiij.dr. Or altare eneū fact̄ est in tēplo. in q̄. s. carnales bostie cremabant. Et Exo. xxxv.dr. Or ipse fecit altare eneū ⁊ craticulā ei⁹ eneā. Tale ēm altare est fortis iust⁹ seu cor solidū viri iusti qđ carnē cōcremat ⁊ cōburit. Itē p banc eneā fortitudinē fidē pdicam⁹ ⁊ deū bñdicim⁹. vñ Exo.xxx.dr. Or factū est labium eneū cū base sua. Et breuiter omnes vtutes nostre debent esse eree. i. pseuerantia ⁊ fortitudine cōmunite.iiij. Regū.xxv. Dia erea. Vñ Exo.xxvij. Omnia vasa ex ere fabri cabis. Ista constantia seu pseuerantia ostendit cum dr. Vir. qđ est nomen fortitudinis ⁊ virtutis. Et ecce inq̄t vir In quibus tribus verbis aduerte q vir perfectus dr esse Fortis ad laborandum. Vir. Et vo designat aliquā su, Crescens ad psummādū. Et. peraddita plenitudinem. Prompt⁹ ad admirādū. Ecce Et ēm semp vbiunq̄ sit: Vir ēm significat fortitudinē significat aliquid sequens Ecce significat promptitudinē post se: ita q ꝓprie p eet: potest significari crementū. supadditio adiunctio ⁊ pfectus ad alia bona. ⁊ supabundantia meritoꝛ. vt sic de tali et. i. de tali cremento ⁊ de tali ꝓfectu ad complementū pfectionis potest dici illud ꝓuer.iij. Justoꝛ semita q̄si lux splēdens ꝓcedit: ⁊ crescit vsq̄ ad pfectum diem. Sit ḡ vir vt de eo dicat illud Job.j. Vir erat in terra bus noie Job. ⁊ erat ille simplex ⁊ rectus ⁊ timens deū ⁊ recedens a malo ⁊ pmanens in innocentia sua. Habeam⁹ ḡ firmitatē pstantissimā. Cui⁹ tm̄ cōtrariū est in multis q̄ nō sunt fortes sed debiles: dicentes illud Job.vj. Mō ēm fortitudo mea vt fortitudo lapiduz: nec caro mea enea est. Scdo dico. q nos dēm⁹ habere bonestatē intentissimā: qđ ostendit cuz dr. Cui⁹ spēs. Es ei qñ ē bñ politū ⁊ splēdidū valde ē speciosum. Spēm ēm auri vr̄ pretendere ⁊ dic. Sic vere viri iusti ⁊ bonesti qñ ab oi rubigine pcti vel male cōsuetudinis sē purgati ⁊ p maturā cōuersatōz limati ⁊ politi. tunc vere deo ⁊ boib⁹ speciosi sūt ⁊ grati. Vñ Can̄.v. Spēs ei⁹ vt libani elect⁹ vt cedri. Aduerte tm̄ q es valde facilē rubigi, nat: nisi sepe oleo liniat. vel arena fricet. vel auro seu stagno liniat. vl̄ deaureꝫ. Ista ei tria ꝓseruāt es a rubigie. scz Olei linitura. Sic vere charissimi: spēs bonestatis bu Arene fricatura. mane facilit̄er cōtrabit rubiginē alicui⁹ Auri dauratura pcti. alicui⁹ insolentie: alicui⁹ infamie nisi liniat oleo clementie ⁊ pietatis. nisi cōfricet arena pnie ⁊ aspitatis. nisi etiā deaureꝫ auro sapientie ⁊ fulgentissime sanctitatis. Et iō ypocrite q̄ istis tribus vident carere facilit̄er rubiginant. ⁊ a fulgore bonestе cōuersatiōis denigrātur. Ezec.xxiij. Ue ciuitati sanguinū. olle cui⁹ rubigo i ea est. Habeam⁹ ḡ bonestatē fulgentissimā. de q̄. j. Macb. vj Refulsit sol in clipeos aureos: ⁊ resplenduerūt mōtes ab eis. Tercio debem⁹ hie pietatē feruentissimā: qđ etiam pōt denotari in vocabulo es: q̄si inq̄t spēs eris. Sicut ēm es p appositionē ignis pōt liq̄fieri. Sic vere p clementiā ⁊ compassionē statim q ignis. i. aspitas aliene miserie nobis adiungit debem⁹ misericordit liq̄fieri ⁊ resoluī ⁊ ad modū rei liq̄facte formis ⁊ figuris alienis. i. necessitatib⁹ ⁊ miserijs alioꝛ benigniter applicari. dicendo cū pō. Factū ē cor meū tan. cera liq̄. in me. ven. mei. Et Job.xxviij. Lapis solutus caloꝛe in eo vertit. Multi ei sūt sicut q̄dam spēs eris q̄ difficile fundit ⁊ multas malleatiōes recipit. sicut ptz de ere de quo fiunt pelues: qđ nec ignib⁹ soluit: nec malleis facile dissipat. Sic vere charissimi multi sūt ita duri parci ⁊ auari q nec igne diuini amoris soluunt p clementiā ⁊ cōpassionē: nec malleis tribulatōis supant p cōtritionē. Isti potissime sūt illi q̄ sunt pelues ad paupes decoquendos. s. impij ⁊ tyranni. q: vere tales nec paupib⁹ cōpatiunt: nec correctiōib⁹ vel tribulationibus emendant. Vñ Iere.v. Dñe pcussisti eos ⁊ nō doluerūt. attriuisti eos ⁊ renuerūt accipe disciplinā. Mō sic charissimi ḡ simus sicut illud es. de quo fiunt campane q̄ i altis campanilib⁹ ponunt. ⁊ cū

ꝯbus gentes ad eccl̃iam vocanť.qđ facilť dissoluiť ꝛ liq̃-
scat.qz vere charissimi illi q̃ digni sť ꝛ abiles in alto gradu ꝛ
statu eccl̃ie collocenť per ꝓlationē.vt alios cōuocent ad
fidem ꝑ ꝓdicationē. Tales ergo debent faciliter ꝑ cōpassi
onem dissolui.ꝛ ꝑ pietatē ꝛ clementiā liquefieri.dicētes il-
lud Cañ.v. Anima mea liquefacta est vt dilect⁹ locut⁹ est
Patet ergo charissimi q̄ boni ꝛ perfecti viri companť eri
Quia durant per firmitatē Si vis potes applicare figu
Quia fulgent ꝑ bonestatē. gurā illā sil̃em esse quattuor
Quia liquescūt ꝑ pietatē aialib⁹ Ezec.j. De ꝯb⁹ dicit
q̄ in ipis erant sanctille q̄si aspect⁹ eris candentis. Patz ꝫ
q̄ es significat boiem pfectū ꝛ virtuosum. Sz adhuc di
co.q̄ es pōt significare boiem infectū ꝛ vicios̄um. Mali ei
sunt simulachra aurea ꝛ argentea ꝛ erea. De ꝯb⁹ fit men-
tio Apoc.ix. Es ei statim clamat si ꝑcutiť. Es misup facilť
rubigescit si nō fricaťseu strigilať Es liquescit si ad ignem
ponť. Es durū est si palpať seu si tangť. Sic vere charis
simi pctōres. Per impatientiā sunt clamosi. Per inbone-
stam cōuersationē sť rubiginosi. Per mala desideria sť liq̃
facibiles fluidi ꝛ delicios̄i. Per crudelitatē ꝛ seuiciā sť du
ri ꝛ rigorosi. Qz vo tales sunt clamosi ꝛ litigiosi. Ptz.j.
Coz.xiij. Factꝰ sum velut es sonans aut cymbalū tynni-
ens.q̄ vo sunt rubiginosi pz per illud Dañ.xiiij. vbi de ido
lo belis dicebať.q̄ intrinsecus erat lutꝰ extrinsecus ereꝰ.
Illi em̄ q̄ sunt idolū pictū ꝛ fictū.s.ypocrite sť ꝑculdubio
viles ꝛ lutei intꝰ in ꝓcia.foris vo sť rubiginosi ꝛ intꝰ erei i
apparētia Job.xli. Reputabit q̄si lignū putridū es.q̄ eti
am sūt carnales ꝛ delicios̄i. Ptz Dañ.ij. vbi de statua di.
q̄ venter eius ꝛ femora ex ere erant.q̄ insup sunt crudeles
ꝛ furiosi patet Esa.xlviij. vbi dr̄. Scio em̄ qz dur⁹ es tu: et
neruꝰ ferreꝰ cervix tua.ꝛ frons tua erea. De supbis igitur
dicit Zach.vj. Et montes montes erei. Jsti ei sunt duj au
rei ꝛ erei q̄ a fatuis cultorib⁹.i.ab adulatorib⁹ laudanť.sic
dr̄ Danieť.v.q̄ tū a deo finaliť ꝓfringunť ꝑs. Cōtriuit por-
tas ereas:ꝛ vectes ferreos cōfregit. De talib⁹ ꝫ ꝑsonis fa
cit dyabol⁹ vasa sua.qz.s.de aliquib⁹ facit ollas ad paupe
res decoquendū. De aliq̄b⁹ facit tubas ad iactandū ꝛ cō-
minandū. De aliq̄b⁹ facit cymbala sua ad alioꝝ laudes ꝓ
dicandū ꝛ resonādū. De alijs aūt facit arma sua ad alios
puniendū ꝛ inuadendū. Golias em̄ veniens cōtra Dauid
armat⁹ erat ereis ocreis.ꝛ galea erea.sicut dicit.j.Re.xvij
Rex etiā roboam ꝓ scutis aureis q̄ abstulerat rex egypti:
fecit fieri in irlm scuta erea.ad denotandū q̄ qz rex egypti
dyabol⁹.de irlm.i.de statu eccl̃ie ꝛ religionis abstulit bo-
die clipeos aureos.i.viros pfectos:idcirco i loco ipoꝝ cō-
stituunť scuta erea.s.pctōres ꝛ imperfecti. Breuiť de pctōri
bus pōt dici illud Deu.xxviij. Celū qđ supra te est eneū:ꝛ
terrā quā calcas ferrea. Celū em̄ ꝛ terra ferrei sť ꝛ enei q̄n
subditi.i.ēra sť ferrei.i.obstinati. ꝛ q̄n ꝑlati q̄ sūt celuꝫ sūt
erei id est rigidi ꝛ mali. Et si vis nota q̄ mali dicuntur erei
Quia vicijs corrumpunť. Quia malis desideriis dissoluñ
tur. Quia infernalib⁹ supplicijs finaliť cōsumuntur. Jsti
dico corrumpunť diuersis vicijs Hiere.vj. Dñs isti prin
cipes declinantiū ambulantes fraudulenter:es ꝛ ferrū om
nes corrupti sunt. Jtē isti dissoluunť puersis desideriis:
vñ de aia peccatrice dr̄ Eze.xxiij. Pone eā sup prunas va
cuā vt liquefiat es eius ꝛ ꝓflet. Jtem isti cōsumunť i sup-
plicijs.s.finaliter in inferno vñ de chaldeis.i.de demonib⁹
dr̄.iij.Reg.xxv.q̄ ipsi transtulerūt omne es in babylonez
id est omnez peccatrīe in infernū. Vñ de peccatoribus in
inferno damnandis potest dici illud Ezechieť.xxij. Dñs
isti es ꝛ ferrū ꝛ stannū in medio fornacis. Ptz ergo quō ꝑ
es intelliguntť nō solū viri virtuosi:ꝫ etiā vicios̄i. De ere
vo inꝯtum sumiť ꝓ pecuniā notabis q̄ istud Est Es ver-
ť̄ynam effundendū. Es ꝑ pauptatē voluntariā abiciēdū
Es ꝑ devotionē in vsus dñi ꝓuertendū ꝛ deo offerendum.
De eris effusione dr̄ Joh.ij. Numulariorꝝ effudit es. De
eris abiectione dicit Marc.vj.q̄ apli nō debebāt porta-
re es in zona. De eris oblatiōe dr̄ Exo.xxxviij.q̄ eris obla
ta sunt talenta.lxxij.milia.q̄ aūt ꝑ es q̄nq; intelligať duri-
cia cordis ꝛ obstinatio malicie ptz Dañ.iij. vbi de Nabuch.
dr̄. Alligeť vinculo ferreo ꝛ ereo. Et Ecci.xxviij.dr̄.de pctō
re. Vinculū ei⁹ vinculū ereū.i.fugiet pniam ꝛ incurret i pe
nā eternā. Porte etiā inferi porte ereę noiantť Esa.xlv.ca.
Portas ereas ꝓterā ꝛc. Hec ꝫ de es: enet ꝛ ere⁹ sufficiāt.

Esca. Nota q̄ esca dr̄ ab edo.edis.i.comedo. Cū er-
go alibi sit actū de comedē.de cibo.de pane.de
manducare epulari ꝛ silib⁹.hinc est q̄ de esca breuiť trāse
undū erit. Nota ꝫ breuiť q̄ sic supra dcm̄ ē de epulatōe in
scriptura repiť esca Cunctoꝝ malorꝝ iustorꝝ ꝛ sanctorum.

Esca cunctoꝝ est necessaria
Esca malorꝝ est deceptoria.
Esca iustorum refectoria
Esca sanctorꝝ saluatoria

Esca cunctoꝝ est sobriaꝛ
tpata. Constat ei q̄ natu-
ra nō parauit mortalib⁹
escas nimis delicatas:nec
cōfectas nec fartitas: sed
potius simplices ꝛ non
nimis lautas Gen̄.j. De
dixobis oēm herbā vt sit
vobis in escā. Esca malorꝝ est sapida ꝛ venenata:siue ei
sint carnis gulositates.siue pctā vel iniq̄tates.siue diuitie
vel facultates.q̄.s.oia pñt dici esce malorꝝ.sp tñ venenum
dyabolice deceptōis occultať ibidē.ex q̄ tādē sequiť mors
eterna Ecci.xxxvij. In multis escis erit infirmitas. Esca iu-
storꝝ ē aspera ꝛ medicatiua.ꝛ iste sť esce spūales.que.s.ani
mā refocillant.ꝛ q̄ medicina sunt ꝛ remediū cōtra pctā.j.
Coz.x. Dñs candē spiritalē escaꝫ mandecauerunt. Esca
sanctorꝝ est vtilis ꝛ delicata.s.esca glie paradisi. De q̄ in ps̄.
Memoriā fecit mira.suo.misc.ꝛ misc.dñs escā dedit timē.
se. His igiť p̄missis dicēdū est generaliter q̄ inueniūť esce
Male ꝛ periculose. Esce bone ꝛ fructuose. Primo em̄ male
ꝛ periculose esce possunt dici oia illa in quib⁹ delectanť ma
li. Sicut em̄ dicit Plini⁹. Aliq̄ sť ppli indoꝝ q̄ escas come
dunt venenosas:immo ipm venenū est eis delectamentū:
ꝛ esca.sicut etiā in epla Alexandrū dr̄. q̄ puella
nutrita veneno fuit ei oblata. Dodoic⁹ etiā dicit q̄ serpen
tes sť esca cōis multis indiaꝝ pplis. In ptib⁹ em̄ illis sunt
plurimi serpentes ꝛ maximi.alia vo aialia rara ꝓpter loca
arentia:sterilia ꝛ deserta. Et iō boies necesse bñt assuesce-
re serpentes comedere.cū alia aialia nō bñt. qz est regula
generalis q̄ omnis natio cōsueuit sibi facere escas de illis
rebus ꝛ aialibus que in suis ptibus abundant. Et inde est
q̄ cumani ꝛ aquilonares comedunt equos: occidentales
vo oues ꝛ boues.arabes ꝛ perse comedunt camelos. Jn
di leones serpentes et elephantes. Ethiopes vero draco
nes.ad quod.scilicet.alludit scriptura dicens in psal. Tu
confregisti capita draconis:dedisti eā escaꝫ populis etbio
pum. Breuiter ergo cōcludo q̄ alique sunt gentes ꝯbus
esca sunt atq; cibus illa que de sui natura venenosa sūt et
nociua. Reuera tales gentes sunt boies mali. qz.s. istō de
rebus venenosis.i.inutilib⁹ ꝛ nociuis faciūt sibi escas ꝓ
de luxuriosis quoꝝ esce sunt male mulieres. Sap.xix. Tā
q̄ equi depauerūt escam. Equi em̄ luxuriosi sunt ꝛ carna
les.q̄ loco escaꝝ carnes appetunt mulierū. siles illis eq̄s
dionisij tyranni quoꝝ esce erant carnes humane ꝫz Dme
rū. Mu.xj. Quis dabit nobis escas carniū? Ptz de gulo-
sis etiā ꝯbus esce sunt venena inꝯtum sť vicioꝝ ꝛ crimi-
nū incentiua. Contra q̄s loquiť Eccl̃i.xxxvj. Dñs esca
manducabit venter:ꝛ est cib⁹ cibo melior. Cib⁹ dico.s.spi
ritualis cibo.s.corporali.qz.s.cibus spiritalis animam nu-
trit.corporalis vo si superflue sumať illam occidit. Jō cōsu
lit sapiens Eccl̃i.xxxvij.di. Noli esse auidus in omni epula
tione ꝛ nō te effundas sup omnē escam. Patet etiā in ty-
rannis q̄ de paupib⁹ ꝛ egenis faciunt sibi escas inꝯtū.scz
ipoꝝ carnes.i.ipsoꝝ tpales substantias devorant rapiunt
atq; edūt.ps̄. Devorant plebē meā sicut escam panis. Jsti
em̄ sunt sicut aq̄le:qz de auibus innocentib⁹.s.de paupib⁹
sibi ꝛ pullis suis faciunt escas Job.ix. Quasi aquila volās
ad escam. Jtem in ꝑsona pauperū dicebat Dauid in ps̄.
Dedisti nos sicut oues escaꝫ:ꝛ in gentib⁹ dispersisti nos.
Ptz etiam in demonibus.q̄.s.de peccatricibus aiab⁹ faci
unt escas suas inꝯtum.s.in eoꝝ corpus.i.in corp⁹ peccati
ꝛ in cōgerie iniquoꝝ primo traūciunť ꝛ peccādo comedū
tur.ꝛ in fine inꝯtum in eoꝝ penis ꝛ misc̄rijs delectantur.
Vñ hiere.xvj. Dabo cadauer eoꝝ in escā volatilibus celi.
Cadauer em̄ ꝛ mortiferū animas peccatrices designāt. q̄
scz mortue sunt.ꝛ fetentes ꝛ putride coram deo. Tales ꝛ
sunt diuitie male esce malorꝝ.q̄.s.bonaꝝ escaꝝ.i. bonorꝝ
ꝑsonaliū ꝛ vtutū fastidium generant. ps̄. Omnē escam abo

minata est anima eoꝝ. t appropinquauerūt vsq; ad portas mortis. Et dei t sanctoꝝ indignationem ꝓcurant. pō. Adhuc esce eoꝝ erant in ore ipoꝝ: t ira dei ascen. sup eos Et merito: qꝝ ꝓcerto iste sūt In quibus scandalizamur Pro quibus exheredamur. Et quibus nō cōfortamur. Ab istis dico scandalizamur. j. Coꝝ. viij. Si esca scādalizat frēm meū non manducando carnē inet, nii. Pro istis etiā exheredamur. s. a glia paduli Hebre. xij. Propter vnā escā ꝓdidit esau primogenita. Ab istꝫ nō roboramur nec in bono ꝓfortamur. Hebre. xiij. Optimū ēm est grā stabilire coꝛ nō escis q̄ nō ꝓfuerūt ꝛc. Iste ḡ sē male esce periculose. Scdo dico. q̄ inueniunt esce bone t fructuose. Et iste ꝓcerto signāt oia q̄b⁹ boni spūaliē pascunt t in q̄bus spūaliē delectant. Et sic dico q̄ boni pascuntur Escis penitentie t tribulatiōis Escis gre atq; deuotionis Escis doctrine legis t lectiōis. Escis eucharistie sacre refectōis. Escis celestis glie t ꝓsolatōis Contritio ēm t pnia sūt esca laborantiū. Ān illō pō. Cinerē tan. panē mā. t po. me. cū fle. misceba Xps etiā dicit p pō. Deus in escā meā fel: t in siti mea po. me aceto. Deuotio etiā t grā sē esce incipiētiū: seu religiosoꝝ t simpliciuꝫ. pō. Qui dat iumen. escā ipoꝝ: t pul. coꝛ. inuo. eū. Jumenta ei sunt simplices t layci: pulli vo coꝛuoꝝ sunt religiosi atq; docti. magis bispidi t pnia squalidi: t ad inuocādū dnm oꝛdinati. Doctrina scriptura t eucharistia sē cib⁹ ꝓficientiū. Scriptura ēm sacra est illa arboꝛ pulcerrima de q̄ fit mentio Dan. iij. Cui⁹ rami pulcerrimi t fruct⁹ ei⁹ nimi⁹ t esca vniuersoꝝ in eo, qꝝ. s. in ista arboꝛe vniuersi. s. docti t indocti: simplices t ꝓuecti: diuites t egeni. maiores t puuli. inueniūt sibi escā. i. doctrinā t sciam vnicuiq; ꝑm statū suuꝫ ꝓportionatā. Et iō seq̄t ibidē. q̄ bestie gētiū bitabāt sub arboꝛe. aues vo celi in ramis ipius volitabāt. ad denotandū q̄ bestie. i. simplices sub arboꝛe scripture q̄escūt. simplices escā doctrine rudioris sumendo firmiter credendo t simpliciter cōfitendo. Aues vo. i. subtiles t ꝓuecti p ramos. i. p libros ei⁹ volitant studendo t disputando t altioꝛa itel ligendo. Quia breuiter scriptura sacra est sicut arcba noe vbi sicut dꝛ Ben. vj. Pro nutriendis oīb⁹ generib⁹ animaliū reposita sē oia genera escaꝝ. vñ ibidē dꝛ. Tolles tecum ab oīb⁹ escis q̄ manducari pnt t cōportabis apud te t erunt tam tibi q̄ illis in cibū ꝛc. Expone. Ergo bñ regratiādo dicit dauid in pō. Cōfitemini deo celi. Qui dat escā oīni carni. Ān etiā de nubib⁹. i. de ꝓdicatoꝛib⁹. ꝓlatis t doctoꝛib⁹ qui sacre doctrine t scientie sunt ministri dicit Job. xxxvj Per bec enim iudicat pplos. t dat escas multis mortalibus. Eucharistia etiā ꝓficientiū esca est. panis ēm coꝛ hominis cōfortat ne deficiat in laboꝛe. Ān de xpo escam istā hominib⁹ ministrante dici pōt illud. j. Macba. ix. Posuit in ciuitate auxilia t apparat⁹ escaꝝ. Eterna ēm gloria esca est ꝓfectoꝝ t contemplantiū. Jsta enim est esca que dat Orantib⁹ t supplicantibus dei largitatem Sperantib⁹ t expectantib⁹ dei bonitatem Videntib⁹ t speculantib⁹ summā vitatem Cupientib⁹ t desiderātib⁹ supnā vbertatem Dat dico dei largitatē ꝓstulantib⁹ pō. Catuli leonū ru. vt ra. t q̄. a deo escā sibi. Dat etiā dei bonitatē seu pietatē pstolantib⁹ pō. Dia a te expe. vt des illis escaꝝ in tpe. Dat insup summā veritatē speculantib⁹. Ān de aqla q̄ ē suis limpidissimi visus dicit Job. xxxix. In inaccessis rupibus cōmorat. inde cōtemplat escam delonge oculi eius ꝓspiciūt. Dat nibilomin⁹ supnā vbertatē cupientib⁹ t affectantib⁹ pō. Facit iudiciū iniur. pa. dat escā esurien. Esurire ēm idem est qd escā auide desiderare. Sic ḡ pz quō in ueniunt esce fructuose. t esce piculose. vide supra de cibo t in aliis silibus. Sz si vis alio mō breuiter distinguere. dic t nota q̄ esca seu cib⁹ multiplr signat i scptura. Est ēm Esca tempalis. Esca spiritalis Esca sacrīmentalis Esca sempiternal' Esca tpalis signat bonoꝝ tpaliū vbertatē. Esca spiritalis signat vtutū t grāꝝ puritatē. Esca sacrālis signat sancte eucharistie dignitatē. Esca sempiternal' signat bonoꝝ supnaliū voluptatē. Esca tpalis ē gratiosissima ad digerendū. Esca spiritalis est purissima ad nutriendū. Esca sacrālis est aptissima ad roborandū. Esca supnalis seu eternalis est dulcissima ad recreandū. Esca tpalis est tempate sumenda. ꝑm q̄ dꝛ Eccli. xxxvij. In multe escis erit infirmitas. Esca spiritalis. s. gratia t scia seu doctrina est auide ꝓcuranda. Ān. j. Coꝝ. x. Oēs eāde escā spiritalē manducauerūt ꝛc. Jte esca sacralis est deuote sumenda. Ān pō. Dia a te expe. vt des illis escā in tempe. Esca vo eternal' est ardenter desideranda t cōsideranda. Ān Job. xxxix. Jn inq̄t cōtemplat escā t oculi ei⁹ delonge ꝓspiciūt. Esca tpalis est vitupanda. Ān pō. Oēm escaꝝ abomina. est ania coꝝ. Esca spiritalis est desideranda. pō. Oculi oīm in te spe. dne: t tu das escā in ꝛc. Esca sacralis est reuerenda. Ān pō. Escā dedit timen. se. Esca eternalis est affectanda. vt sic sim⁹ q̄si aquila volans ad escam. sicut dꝛ Job. ix. De istis ḡ escis posset fieri magn⁹ tractat⁹: sed qꝝ supra dictuꝫ est de cibo. De comedere satis ꝓlixe. ideo omitto causa bꝛuitatis.

Esse. Nota de esse quanto in locis plurib⁹ inuenit tanto plura significare dinosc. Jstud est ēm verbū anoꝛmalū qd nō se quit regulā alioꝝ. Jstud est etiā verbū substantiuū qd significat substantiā t rōnale exīntiā subiectoꝝ. Et iō ꝑm istam ipi⁹ duplicē naturā possum⁹ denotare duo ipi⁹ significata Ānū. s. bonū t vnū malū. Notem⁹ ḡ q̄ esse pōt ptinere ad vicios ad virtuosos t ad glios Primo quidē dico q̄ est ptinet ad malos t vicios. Sicut ēm sum⁹ es ẋbuꝫ est anoꝛmalū qd regulas alioꝝ nō sequit. qd nulli cōiugationi subiicit. qd singulare modū seruare dinosc. t qd etiaꝫ quandā immutabilē existentiā significare videt dedignari Sic vere charissimi multi sunt ita ꝓterui: inobedientes et obstinati: q̄ alijs verbis. i. alijs socijs dedignant assimilari p ꝓformitatē regulis dei t platoꝝ nō volūt subiici p obedientiā t bumilitatē: nullā etiā sequunt cōiugationē. id est nullā freq̄ntāt cōiunctionē. vnitatē charitatē t societatez. ḡ sē in malo exītes pseuerantes t immutabiles p obstinationē t malicie prauitatē. Jō ꝓprie ista pnt dici ẋba anoꝛmala: q̄. s. isti alieni sē a norma t iusticia totius discipline. De talib⁹ ergo solis singularib⁹ obstinatis: immutabilib⁹ t anoꝛmalis pōt dici illud Eccs. iij. An⁹ est t scdm nō bz. Ubi aduerte q̄ tales mali alijs nō cōiungunt p charitatē q̄ vnus est. i. singularis. Alijs nō cōformant p societatez. q̄ scdm nō bnt. Alijs etiā nō subiungant p bumilitatē. qd oñdit in vocabulo nō. oīb⁹ ei ꝓdicūt: oīb⁹ sē rebelles. Juxta illud Hiere. ij. A seculo cōfregisti iugū dixisti nō seruiā Jsti sē ḡ singulares sine cōformitate: vn⁹ inq̄t Solitariꝰ sine societate q̄ nō babent secundū. Jnobedientes sine bumilitate. q̄. s. cuilibet dicunt nō. Dico ḡ q̄ isti sē sine consoꝛmitate. An⁹ inq̄t est. Multi ēm sē q̄ gliant esse vn⁹. i. singulares t partiales. sicut sē supbi q̄ alijs nō dignant copulari vel cōformari. sīles illi cepe canine seu squille q̄ q̄n vna seu sola inuenit sp est venenosa. q̄n vo due simul inueniunt: tūc vtriusq; malicia tpat. Sīles etiā sē illi aui q̄ dicit fenix q̄ vna t sola ē in natura q̄ etiā alijs auib⁹ in cōditionibus est difformis Similes etiā sē vni generi margarite qd dꝛ vnio: eo q̄ vna semp t nunq̄ duo simul inueniunt. Sic vere charissimi multi sē bodie q̄ singularitatez et vnitatē in moꝛib⁹ volūt ꝙuare t nulli alij se dignant cōformare: oīb⁹ ēm alijs nobiliores t meliores se reputant. t iō p charitatē t cōcoꝛdiā neq̄q̄ alter alteri se cōformant. Jsti figurant in illo Thoma ap'o. de q̄ dꝛ Jobis. xx. Qꝛ Thomas vn⁹ de duodecim nō erat cū discipulis q̄n venit ibs. Et iō q̄diu vn⁹ t solus fuit sibi nō legit xps apparuisse. ḡ tunc q̄n cū alijs est inuent⁹ Jn q̄b⁹ verbis instruimur q̄ illi q̄ sē thomas q̄ interpt abyssus. i. tales singulares qui moꝛe abyssi vix possunt cognosci vel inuestigari. talib⁹ dico xps non dicit apparere. ḡ nisi ad societatem t cōgregationē alioꝝ redierint ipos inuisitatos relinquere. Nota ergo q̄ tales qui consistunt in tali sigularitate t vnitate sunt Frigidi sine charitate. Fragiles sine firmitate. Jmpij sine pietate Proditoꝛes sine fidelitate Sunt dico frigidi sine charitate. Eccli. iij. Duo fouebuntur mutuo vn⁹ quō calefiet: Sūt etiā fragiles sine firmitate. faciliter enim cadunt in peccatū. Ān pō. Sicut vnus ex ꝓncipibus cadetis. Jtem ipi sunt crudeles sine pietate Eccl. xj. A scintilla vna auget ignis: t ab vno doloso auget sanguis. Tales ergo insup sē ꝓditoꝛes sine fidelitate. Ān Jo

ban.xiij. Annus et vobis me tradet. Patet ergo q̄ isti sunt singulares sine conformitate. Item isti sunt solitary sine ordine etate: q.d. isti nō bñt secundū. Habere eñ scōm nihil aliud est q̄ bñe sociū. Añ. ij. Esdre. iij. Secundo loco se dedit a dario: t cognat⁹ dary vocabit. De q̄ Matth. xxij. Scōm vō suū est hunc q̄ vtiq; tales carere noscunt: q.d. sola etate t annicia deceitant. Apoc. xj. Scōm abyt. Item dico q̄ isti sē supbi sine būlitate: qđ oñdit cū dīnō. Isto eñ vocabulū solui sē dicere supbi. Nō eñ volūt maiorib⁹ obedire. ⁊ eis negatiue p̄dicere t cōtraire: dicentes nō ibo no facā: nō dicā tē. Isti rñdent sicut Johannes Jobis. j. Cū peteret. Tu q̄s es? Rñdit se nō esse xp̄m: t dixerūt belyas es tu? Rñdit nō. ꝓpha es tu? Rñdit nō. Tales ei negant se esse xp̄m t belyam t ꝓphām. Xp̄s eñ grece interp̄tat⁹ unctus: belyas vō interp̄tat⁹ robust⁹: ꝓpheta aūt interp̄tat⁹ videns. Quia vere isti nō sunt xp̄s. i. uncti p̄ p̄fectē. Non sē belyas. i. robusti p̄ firmitatē. Non sunt ꝓphete. id est occulta cōsiderantes p̄ ꝓuidentiā t sagacitatē. Añ tales possunt dicere illud Amos. vij. Nō sum ꝓpheta nec filius ꝓphete: armentarius ego sum vellicans siccomoros. isti sunt ḡ illi q̄ sunt malo nō offendi: qui. s. in malo stabiles et firmi sunt non in bono. Unde nota q̄ isti sunt

Fallaces pleni nequicia.
Tenaces pleni miseria.
Procaces sine modestia.
Sagaces sine cōstantia.
Loquaces pleni iactantia.
Voraces sine sufficientia

Sunt dico fallacitate veiati. Eccl. xix. Est q̄ nequit se humiliat: t interiora ei⁹ plena sē dolo. Itē sunt tenacitate ligati. Eccl. xj. Est q̄ locupletatur parce agendo. Itē sē p̄cacitate effrenati. Eccl. xx. Est odibilis q̄ ꝑcax est ad loqndū. Itē sunt sagacitate seu infidelitate depr̄auati. Eccl. vj. Est amic⁹ socius mense. t nō ꝑmanebit in die necessitatis. Itē sunt iactantia t vbositate immoderati. Prouerb. xiij. Est q̄si dives cū nihil bēat. Itē sē voracitate nō satiati seu cupiditate ab omni sufficientia vacuati. Prouerb. xiij. Est q̄si p̄sup cū in multis diuitijs sit. Tales igit sē q̄ in malo ꝛc̄ p̄severant t sistunt. ita q̄ cuilibet tali sic indurato t existenti pōt dici illud Esa. xlviij. Sciui ei q̄ dur⁹ es tu. t nervus ferre⁹ cervix tua: t frons tua erea. Et exo. vij. Indurat⁹ est cor pharaonis. Et breuit tales q̄ sic sē p̄nt dicē illō ps. Fact⁹ sum sicut hō sine adiutorio inter mortuos liber: tē. Sic a vide s. de ego in malo significato. Et. j. de tu tuos Et isti t in locis alijs plūmis vbi ponit est siue sūt i malo significato siue in bono. Sic ḡ ptz q̄ istud vbum sum es: significat q̄ñq; malos t viciosos. Scdo dico q̄ q̄ñq; ptinet ad bonos t vtuosos. Esse eñ signat sbstātie realitatē t cētie veritatē: t illos signat q̄ sē reales. p̄fecti. fortes. stabiles t firmi exītes t p̄seuerantes. nō ypocrite neq; superficialit apparentes Quilibet ḡ talis pōt dicere illud Lu. xviij. Uidete man⁹ meas t pedes meos: q.d. ego ipse sum. In q̄bus vbis aduerte q̄ ille q̄ veracit existit. Est humilis ad opandum: q.d. habet manus. Est agilis ad ambulandū. q.d. habet pedes. Est etiā stabilis ad p̄manendum. Jō dicit. q.d. ego ipse sum. Tales ei suos oñdit effect⁹ Jō dicūt. Uidete manus. Suos detegūt affect⁹. ió dr. videte pedes. Illos incurrūt defect⁹. q.d. sp̄ p̄seuerant. Jō dicunt. q.d. ego ipse sum Tales eñ boies veri t nō ficti nihil sciunt celare. immo illa q̄ in eis sē volunt oīnibus apparere. Añ ipi oñdūt alijs Quid sunt. Dicam⁹ ergo q̄ si volum⁹ esse virtuosi. rea- Quid volūt les t existentes. nos debem⁹ habere virtuo Quid agūt sos effectus qđ oñdit cū dicit. Uidete int̄ man⁹ meas. Per man⁹ eñ intelligit virtus opatiua quaz p̄certo q̄libet dr bre. si tñ verā t realē existentiā cupiat obtinere. Idola eñ nō bñt verū esse ⁊ fictum. t ió nō bñt virtutē opatiuā. q.d. nihil p̄nt facere. Jurta illud qđ dr i ps. Man⁹ habent t nō palpabūt. Talib⁹ etiā dr Esa. xlij. Bñ asit aut male si potestis facite. Sic vere charissimi milti sūt hodie idolū. i. similtudo bois t nō hō sicut sunt milti q̄ habēt apparentiā nō entitā. vicz ficti t ypocrite. q.d. vere tales carent vtute opandi t bonū faciendi. Et ió isti nō ꝓprie sunt immo q̄si sē. Si⁹ es eñ si ficarijs q̄ sē mōstra būanā spēm bñtia. nō tñ entia. q.d. q̄uis boies esse videant exteri⁹ i figura. cōstat tñ q̄ nō sē boies in natura. Opa ei būana nō faciūt. nec rōne vtunt. imo ꝓprie bestie sē t bestialit opant. Sic vere charissimi tales nō sē boies sed quasi boies. q.d. q̄uis ist. habeāt apparentiā. nō tñ bñt entitā. Quia breuiter isti opa rōnabilia nō faciūt sed more bestiarū opa bestialia irronabilia t carnalia opant t agunt. vñ de talib⁹ pōt dici illō qđ dictū ē de ceco nato. Joh. ix. q.d. alij dicebāt q̄ h ē. alij vō dicebant nō ⁊ silis ei⁹ est. Ilio sic ḡ ⁊ bēam⁹ manus. i. virtutē bñ opandi t faciēdi. vt sic dicam⁹ illud Canti. v. Man⁹ mee stillauerūt mirrā. Dico ergo q̄ nos debemus bre virtuosos effect⁹. Man⁹ int̄q. Uide infra de manu. Insup dico q̄ nos debem⁹ bre laudabiles affect⁹ qđ oñdit cū dr. videte pedes meos. Per pedes eñ affectōes intelligunt. q.d. p̄m Aug. Pes me⁹ affect⁹ me⁹ t eo feror q̄ cunq; feror. Et nō sicut ad naturalē bois existentiā req̄rit q̄ habeat pedes q̄bus ambulet. sic ad moralē p̄fectionem requirit q̄ habeat affectus q̄bus desideret. Habeat ḡ pedes: nō. s. vnū ⁊ duos: q.d. due nature corporales ceteris nobiliores: vicz natura bois t natura auis. non vni pedi: nec tribus nec quatuor. ⁊ tñ duob⁹ innitit. Sic vere charissimi illi q̄ sunt boies. i. p̄sone rōne vtentes. illi etiā q̄ sūt aues. i. p̄ cōtemplationē sursum in celestib⁹ habitantes: p̄ culdubio duob⁹ pedib⁹ debent muniri. q.d. duas p̄ncipales affectiones debent bre. Una. s. q̄ ad deū erigat. Alia q̄ ad ꝓximū dirigat. Una p̄ quā sursum celestia cōtēplentur. Alia p̄ quā inferi⁹ in tpalib⁹ gubernent. Est eñ genus aqle ⁊m Plinū Ouevnū pedē habet clausum more auis volatilis: quo natat t vadit p̄ aquā. Aliū vō bz diuisum t apertū more auis rapacis. cū quo rapit t accipit predā suam. Sic vere charissimi viri p̄fecti duob⁹ pedib⁹. i. duabus affectionib⁹ vtunt. vna spūali alia tpali. Una cōtemplatiua alia actiua. Una tpalis q̄ claudit alia spūalis q̄ aperit Una cū q̄ se dirigat in aḡs deuotiōis: alia cū q̄bus gradit ad laborē opatiōis. Et istud potissime ptinet ad p̄latos q̄ debent bre vtrunq; pedē. i. vtranq; vitā. s. actiuā t cōtemplatiuā. Figurati in illo angelo Apoc. x. Qui posuit pedē suū dextrū in mare: sinistrū vō sup terrā. Prelat⁹ eñ dicit angel⁹. q.d. iste debet esse tot⁹ angelic⁹ t celestis. Malac. ij. Labia sacerdotis custodiūt scientiā. q.d angel⁹ dñi exercituum est. Iste ḡ vnū pedē ponit in aqua: aliū in terra. q.d. dextrū pedē. i. affectum spiritalē debz ad mare. i. ad p̄sidū opulentiā extendere p̄ deuotionē. Sinistrū vō. i. affectum tpalem dz ad terrā. i. ad regimē terrenor. dilatare p̄ bonū exercitiū t opationē. Habeam⁹ ḡ pedes. i. laudabiles affectus: si nos volumus esse stabiles. i. p̄seuerantes. Juxta illud Ecci. xxvj. Cōlumne auree sup̄ bases argēteas: pedes firmi sup̄ plantas stabilis mulieris Neemie. ix. Nō sunt attriti pedes eor. Et in ps. Stantes erant pedes nostri in atrijs tuis hierlm. Quis p̄culdubio multi possunt dicere illud ps. Mei autem pene moti sunt pedes. pene effusi sūt gressus mei. Sed p̄certo remedium ponit alibi in ps. vbi dicit. Si dicebam motus est pes me⁹ misericordia tua domine adiuuabat me. Et possumus notare q̄ isti pedes nri

Sunt lauandi. Sunt vngendi Sunt stringēdi Sunt tegendi.

Sunt dico lauandi p̄ lachrym[illegible]ionem. Ecñ. xix. Lauate pedes vestros t requiescite sub arbore. Et Leui. j. Intestina et pedes lauabunt. Item sunt vngendi per cōpassionē. Añ Job. xij. dicit. Or maria vnxit pedes ihu. Item sunt stringendi p̄ inanis glie execrationē. Luc. ix. Excutite puluerem de pedib⁹ vestris Item sunt tegendi t calciandi p̄ discrete custodie absconsionē t tuitionē. Exo. xij. Calciamenta habebitis in pedibus vestris. Debem⁹ ḡ habere laudabiles affectus. Uidete int̄q pedes meos. Adhuc dico Or si moraliter esse t existere volum⁹: optet nos cauere a viciosis defectib⁹: q.d. nos semp debemus in bonis p̄seuerare: non deficere nec cessare. qđ ostendit cū dicit. Egoipse sum. Istud eñ sum qđ est p̄ntis tpis signatve rā exītiam t p̄seuerantiā. Alia ei tpa. s. p̄terita vl futura sp denotant mihi aliquē fluxū aliquē defectū aliquā distantiam aliquē transitū seu motū: sicut cū dicit: Fui eram Ero Solū vō p̄sens tp̄s verā t realem existentiā designat. Jō dicit. Quia egoipse sum. Et ió cui⁹ essentia nō nouit p̄teritum vel futurū. suā cōtinuā essentiā p̄ verbū p̄ntis tpis declarauit. Exo. iij. vbi dicit. Ego sum q̄ sum. Sic dices eis. Qui est misit me ad vos. Dicat ḡ q̄libet illud p̄dictū. Ego ipse sum. Et notem⁹ q̄ nos debemus esse stabiles t ꝓncipaliter p̄seuerantes: t hoc ꝓncipaliter in sex cōditiōib⁹. s. In

Perfectione
Locutione
Dilectione
Fidelitate
Humilitate
Cräqllitate

Dim⁹ ꝫ stabiles in pfectiõe: pseuerem⁹ in bono dicentes illud .j. Cor. xv. Gra dei sũ id qđ sum ⁊ gra ei⁹ in me vacua nõ fuit. sed gra ei⁹ semp in me manet. Qđ est ꝑ leues ⁊ instabiles q̃ mõ sunt mõ non sunt: qz. s. si bñ facere incipiũt: statũ desistũt ⁊ desinunt Juxta illud Sapie. v. sic ⁊ nos nati cõtinuo desinim⁹ esse: ⁊ nullũ q̃dẽ vtutis signum volum⁹ ostendere. siles pisci q̃ dr eumera. q̃ mox eodẽ die q̃ nascũt. ita q̃ isti possunt dicere illud Job. x. Fuissem q̃si nõ essem de vtero translat⁹ ad tumulũ. Isti em̃ in vita morali nõ pseuerant: qz statim q̃ñ viuere p gr̃am incipiũt: p pcm̃ moriunt ⁊ deficiunt. qz si de vtero mũdi vl carnis p gr̃am q̃ñq egrediunt. statim ad tumulũ bonoꝝ tpaliũ p auaricia transferunt: vel stati p pcã moriunt: ⁊ in tumulo maloꝝ cõsuetudinũ inuoluũtur. Jõ de talib⁹ bñ põt dici illud Eccl. xliij. Qui pierunt q̃si q̃ nõ fuerũt: ⁊ nati sũt q̃si nõ nati. Jterũ sim⁹ stabiles ⁊ pseuerãtes in locutiõe habeam⁹. s. vba vera stabilia ⁊ firma. Juxta illud Mat. v. Sit sermo vester est est: nõ non: ⁊ ita hẽbat aplus. ij. Cor. j. di. Sermo nr̃ q̃ fuit apud vos nõ fuit in illo est ⁊ nõ: ꝫ est in illo fuit. Jterũ sim⁹ pseuerantes in dilectiõe. Juxta illud Sen̄. Sic diligam⁹ q̃si desinere nõ liceat. Qđ est ꝑ multos q̃ nõ diligunt vere ꝫ ficte: nõ in aduersitate ꝫ tm̃ in ꝓsperitate. De q̃b⁹ dr Eccl. vj. Est amicus soc⁹ mẽse ⁊ nõ pmanebit in die necessitatis. Jtẽ sim⁹ pseuerantes in fidelitate: vt de nobis dicat qđ d̃ moyse dr. Num. xij. At nõ talis seru⁹ me⁹ moyses: q̃ in tota domo mea fidelissim⁹ est. Jtẽ sim⁹ pseuerantes in bũilitate: nõ sim⁹ sicut multi q̃ q̃diu sẽ paupes valde sẽ humiles statim vo q̃ñ diuites fiũt: vel q̃ñ ad aliquã dignitatẽ ascendũt ꝑ alios sunt superbi. sicut apparuit de Saule. Sim⁹ igit sicut aplus q̃ dicebat. j. Cor. xv. Ego sum minim⁹ aplorum q̃ nõ sum dign⁹ vocari aplus. Jtẽ sim⁹ pseuerantes in tranqllitate ⁊ stabilitate: qz siue succedãt ꝓspa siue aduersa sp debem⁹ cẽ solidi ⁊ tranqlli. Nõ em̃ debem⁹ ꝓpt casus fortuitos esse alij ⁊ alij. ꝫ sp idez ⁊ ipi: vt ei posset dici illud p̃. Tu aũt idem ipe es: ⁊ anni tui nõ deficient. Siles celo qđ q̃uis cõtinuevoluat ⁊ moueat: nunq̃ tm̃ ꝓpt b̃ sua eẽntia variat. immo sp eadẽ repit. Sic ⁊ nos debem⁹ esse: dicentes illud Job. xix. Quẽ visur⁹ sum ego ipe ⁊ nõ ali⁹. Et sic ergo ptz q̃ si nos veraci esse volum⁹: necesse est q̃ caueamus defect⁹ vitiosos. q̃ habeam⁹ affect⁹ vtuosos. q̃ ꝓducam⁹ effectus serios ⁊ fructuosos. Sz adhuc nota q̃ cũ duplex sit esse. s. substantiale ⁊ accidentale. quoꝝ ꝓmuz est pmanens ⁊ fixum: aliud vo transitoriũ: ⁊ debile ⁊ ineptũ. Sic vere duo sũt esse moralia. s. substãtiale ⁊ pmanẽs qđ ptinet ad bonos. Accidẽtale ⁊ trãsiẽs qđ ptinet ad malos. Et iõ possum⁹ notare qđ tria sunt genera boim qui ꝓpie possunt dici nõ existere vel nõ esse: q̃. s. nõ habent pseuerantiã in bono nec pmanentiã vtuosam. Qui. s. nõ bñt esse vere ⁊ bñ ale ꝫ esse ficti ⁊ accidẽtale. Et isti ꝓcerto sunt

Nugacis amicicie sectatores.
Fallacis apparentie ꝓfessores.
Fugacis opulentie possessores!

Primi sẽ amici mundani.
Secundi sẽ ypocrite vani
Tercij sunt diuites insani

Primi carẽt durabili dilectõe
Scdi carent durabili pfectiõe
Tercij carẽt durabili possessiõe

Primi ergo q̃ dicunt nõ esse: sũt nugacis amicicie sectatores. s. amici mũdani. Isti em̃ nõ habent pmanentẽ exñtiam. qz. s. nunq̃ in amicicia pseuerant. Si ei bodie sẽ amici in crastino sunt inimici. Amici em̃ sẽ dum durant ꝓspera: inimici vo sẽ dũ veniũt aduersa. Isti em̃ siles sunt muscis ⁊ locustis q̃ sunt in estate q̃ñ terra solet cẽ munita fructib⁹: in hyeme vo deficiunt oẽs. Jn vere em̃ q̃ñ virent flores folia generant. in autumno vo adueniente frigore moriunt: Sic ve falsi ⁊ mũdani amici: in vere ⁊ i estate. i. in ꝓsperitatis tẽpe q̃ñ fruct⁹ ⁊ lucra pñt inuenire ipi pro cert⁹ Tũc sunt. Tũc durãt. Tũc pseuerãt

Sed ꝓcul dubio si estas illa transierit si tẽpus ꝓsperitatis defuerit. si frig⁹ aduersitatis aduenerit. tunc certe desinunt esse. tunc nõ inueniunt. ꝫ abscondunt. tũc nõ accedunt ꝫ recedũt. Istud bñ apparuit in petro q̃ sp fuit amicus dñ quousq̃ venit ad aduersitatẽ. s. cum diceret ei. tu ex discipulis ei⁹ es: ipse em̃ tunc q̃dcito ⁊ statim desiit cẽ dicens. O hõ nõ sum. De q̃b⁹ dr Ezec. xiij. Mon est paries: ⁊ non sunt q̃ liniunt eũ. Statim em̃ vt paries. i. mortalis hõ desinit esse ⁊ qđt esse ꝓsperitatis ⁊ ustus sui. fiat. in ꝓcerto illi q̃ liniebant eum q̃ applaudebãt ei. i. adulatores ⁊ falsi amici incipiunt nõ esse dicere. xxxj. ⁊ Matth. q. Rachel plorans filios tuos nolut ꝓsolari. qz non sunt. Jth ꝫ dicunt nõ esse. qz. s. sũt nugacis amicicie sectatores. Sut alij q̃ ꝑnt dici no esse. q̃. s. sunt fallacis apparentie ꝓfessores. i. hypocrite. Jsti em̃ vident esse ⁊ no sunt. tales em̃ nõ habeant esse pmanens. sed transitorũ ⁊ transcurrens. qa q̃uis aliq̃diu perseuerent in sua ficta essentia ⁊ existentia istud tm̃ durare nõ põt. qz vt cõiter ꝓuitas istoꝝ manifestat: ⁊ sic tota sua ficta existentia euanescit. Sicut em̃ dicit Sene. Nihil qđ simulatũ ⁊ fictũ est põt esse diuturnũ. Jõ talib⁹ dr illud Esa. xlj. Ecce vos estis ex nihilo: et op⁹ vr ex eo qđ nõ est. Jtem isti sẽ sicut poma q̃ nascunt circa lacum alphati vbi dudũ fuit ciuitas sodomoꝝ: q̃ habent apparentiã sed nõ existentiã. sunt em̃ exterius pulcerrima: interius aũt sunt fauillosa ⁊ cinerea. qz vere tales bñt apparentiã nõ existentiã formositatẽ nõ bonitatẽ honestatẽ nõ sanctitatẽ. Cõtra quos loquit Cris. O hypocrita inqt aut appare qđ es. aut esto qđ appares. Jsti ergo sẽ fallacis apparentie ꝓfessores. Sunt tercij q̃ dicunt nõ esse. q̃ sẽ fugacis opulentie possessores. Et isti sunt mali diuites q̃ exaltant subito: subito pereunt ⁊ deprimunt: mõ sũt modo nõ sẽ. Jsti em̃ sunt siles istis torrentib⁹. q̃ ꝑ aggregationes aquarũ ⁊ pluuiarũ subito crescunt: ꝫ estate ⁊ siccitate aduenie̊nte amplius nõ sẽ: immo esse desinunt ⁊ desistunt. Sic vere tales ꝑ aggregationẽ aquarũ. i. diuitiarũ efficiunt potentes ⁊ magni. ꝫ tandẽ estate ⁊ feruore mortis vrgente ita subito pereũt q̃ nõ possunt amplius inueniri. p̃. Vidi impiũ superaltatũ ⁊ elevatũ sicut cedros libani transiui ⁊ ecce nõ erat. quesiui ⁊ nõ est inuent⁹ locus eius. Jsti figurãt in edera Jone q̃ subito sup caput ei⁹ exorta fuit. subito sicc̃ata ⁊ perijt. Figurant etiam in illa bestia q̃ portabat mulierem ebriã sanguine martyrũ ihu: q̃ erat ornata auro et argento: ⁊ lapide pretioso. De qua tamen dicit Apo. xvij Ego tibi dicam sacramentuz mulieris: ⁊ bestie q̃ portat eã Bestia quã vidisti fuit ⁊ nõ est: ⁊ ascensura est de abysso ⁊ in interitũ vadit. Bestia em̃ ista signat tales malos homines. peruersos ⁊ bestiales: more bestie de futur̃ nõ cogitantes: ⁊ de sanguine martyrũ ihu. i. de rapinis pauper suas mulieres inebriantes ⁊ replentes. ipsasq̃ auro ⁊ argento ⁊ lapide ꝓcioso pantes ⁊ ornantes. qz vere tales subito i interitum mortis ⁊ inferni ruunt ⁊ vadunt. Jta q̃ de eis potest dici: fuerunt ⁊ non sunt. Bestia inq̃ quam vidisti fuit ⁊ non est Ezec. xxvij. Ad nihilum deducta es: ⁊ non eris vsq̃ iperpetuũ. Ptz ꝫ q̃ tria sẽ gña boim q̃ nõ bñt esse turabile. scilicet

Sic ꝫ ptz quõ esse refert adviros inutiles ⁊ vitiosos Et adviros laudabiles ⁊ virtuosos. Et hoc est scom. Tercio vo dico q̃ esse ptinet ad sanctos mirabiles ⁊ glorioſos. s. ad deum ⁊ ad angelos: ⁊ ad bonos. Jsti em̃ ꝓpie sunt qz ab existentia sue beatitudinis nunq̃ perpetuo cadere possunt. Unde de sanctis ⁊ beatis dicit Apo. vij. Hi qui amicti sunt stolis albis. q̃ sunt ⁊ vnde venerunt Hi sunt q̃ venerunt ex magna tribulatione: ideo sunt ante thronũ dei ⁊ seruiunt ei die ac nocte. De angelis etiã põt dici illud Apoc. xiij. Hi sẽ q̃ cũ mulierib⁹ nõ sẽ coinq̃nati sine macula sẽ añ thronũ dr. et Apo. j. dr angeli sẽ. de quo dicit. Qz ipse ꝓpie est ⁊ nullus alius preter ipm Esa. xlij. Ego sum: ego sum dñs ⁊c. Vide supra de Ego. Et vbi de essentia exponit̃ illa auctoritas. Ego sum qui sum. De deo em̃ ꝓpie non dicit fuit vel erit: sed semp est. qz vere eternitas ⁊ essentia summa nõ nouit ꝑteritum neq̃ futurum. immo est tota simul. tota ꝑsens ꝑterita ⁊ oẽia futura cõsiderat in ꝑsenti: ⁊ ideo dicit est. qz istud vbũ significat rei existentiã rei ñtiam rei quantitatẽ. Sicut em̃ videm⁹ q̃ corpora celestia sp sunt ⁊ nunq̃ deficiunt nec corrumpuntur immo in suis ꝓprietatib⁹ ꝑpetuo pseuerant. Illã lz celũ q̃ñ q̃ operit: ita q̃ quo ad apparentiã videat aliqualit̃ se immutare. semp tamen in se incorruptibile ⁊ immutabile pseuerat. Sic vere charissimi deus q̃uis in assumpta carne videat nubibus. i. purissimis virginis visceribus vel sacratissimis humanis carnib⁹ inuolutus. ꝓpter qđ q̃ñ tũ ad ap-

parentiã aliquã mutabilitatẽ habere visus fuerit. nullam tamen cõmutationem corruptionem vel alienationẽ habuit quantum est in re veritate: immo sub nube humanitatis semper videtur diuinitas existens ⁊ immobilis latitare. Est inquit. Ideo de isto potest dic. Joh. vj. Hic ẽ venturus est in mundum. Si ergo queritur

Quis est. Ad ois̃a possum⁹ rñdere p̃ est. Si ergo q̃
Quant⁹ est. rñ̃. Quis est. põt rñdere ⁊ dicere illõ Exo.
Qualis est. iij. Ego sũ q̃ sum. Qui est mis̃it me ad vos
Ubi est Eccli. xx. Est q̃ multa redimat pr̃cio mo,
Unde est dico Prouer. xxij. Est quasi diues cuz nihil habeat: ⁊ est q̃si paup cũ in diuitijs sit. Jtẽ si querat̃. Quãtus. põt dici Job. xj. Excelsior celo est: ⁊ quid facies? pfũdior inferno est: ⁊ vnde cognoscis longior terra mensura ei⁹ ⁊ latior mari. Jtẽ si querat̃ qualis est: põt rñdere ⁊ dicere. Bon⁹ est Treñ. iij. Misericors est. Deut. iij. Justus est. ij. Paral. xij. Item si querat̃ Ubi est? pcerto ipse potuit rñdere illud Esa. lxvj. Celũ mihi sedes est ⁊ terra scabellũ pedũ meoz. Item possumus ⁊ nos sibi dicere illud p̃s. Si ascendero in celum tu illic es. si descendero ad infernũ tu ades. Si q̃rat̃. Unde est? ad hoc põt dici illud Job. iij. q̃ de tra ẽ de tra loq̃t̃ q̃ de celo venit sup oẽs est. Jstud ẽ: pcerto est ptra multos mutabiles instabiles: diuisibiles: corruptibiles: fragiles ⁊ destructibiles. q̃ ꝓpie loquendo non sunt. qz. s. non habent aliquã existentiã firmitatis: nec pseuerantie nec virtutis. qz. s. ad modicũ impulsum tentationis de esse in non esse. de gratia in peccatũ. de virtute in viciũ cõuertunt̃. ⁊ tales ideo non sunt. ⁊ ideo ipsi possunt dicere illud Sap. v. Nos aũt vt nati sumus cõtinue desinimus esse. Sicut em̃ videmus q̃ nix habet debilissimã existentiam: qz. s. ad modicuz calorem dissolui⁹ ⁊ desinit esse. Sic vere multi sunt qui habent debilissimã existentiam in moribus suis: sicut hypocrite ⁊ falsi amici ⁊ leues instabiles ⁊ variabiles psone. q̃. s. ad modicũ calorẽ. i. ad modicã displicẽciã ⁊ tẽtationẽ ⁊ occasionẽ resoluũt̃ ⁊ desinũt esse: qđ potissime verũ est de falsis aduocatis: q̃ nõ bñt aliquã firmitatem similes lingue statere que nihil habet de stabilitate. qz. s. modo pendet ad vnã partem q̃ ad aliã nihil ponit̃ ad aliam statum vo cum pond⁹ ponit̃ ad alteram se declinabit ad partem oppositã. Sic vere multi sunt tales q̃ nõ pseuerant cum ysta psona q̃cũs ei p̃miserint. qz si alia pars magis offert de pondere pecunie. dimissa prima parte ad aliam se conuertunt. tales ergo non sunt. ⁊ ideo talib⁹ hypocritis ⁊ talibus falsis amicis omnibus duplicibus ⁊ fictis adulatoribus ⁊ aduocatis potest dici illud Esaie. xlj. Ecce vos estis ex nihilo: ⁊ opus vestrum ex eo qđ non est. Sic ergo quilibet talis potest cum petro dicere illud Luc. xxij. O homo non sum: hypocrita em̃ ⁊ falsus amicus apparet ⁊ non est: ⁊ ideo dr Job. xx. Alij dicebant q̃ hic est: alij dicebant q̃ hic non est. similis em̃ eius est. Charissimi sic non rp̃s. qz reuera ipse habuit existentiam veritatis. stabilitatis ⁊ firmitatis: ⁊ potissime q̃tum ad diuinitatem. qz vere ipse est eternitas: diuinitas ⁊ incõmutabilitas. Est inquit. Ideo de isto potest dici illud Matth. xxvij. Hic est ie sus nazarenus rex iudeorum. Et aduertamus q̃ illud est significat essentiã vt dictum est. presentiã qz est p̃ntis tpis. Singularitatẽ. qz est verbũ anomalũ. Generalitatẽ. qz oibus rebus indifferenter conuenit esse. Omnia ei cõueniũt in essendo. ⁊ ideo pcerto charissimi tales ꝓprietates habz ꝓpie deus ⁊ etiã q̃libet ecclesiastic⁹ debet bñe. sicut pz in auctoritate p̃dicta. Competenť em̃ significat sicut dictum est p̃ntiam. ⁊ iõ dicit̃ est: anomalitatẽ. iõ dr rec. Et dicam? q̃ exẽplo dei ista debent nobis moraliter ineſſe. Sit ꝯ in nob̃

Amicicie presentatio. Habeat igit̃ quilibet prelat⁹ vel
Patientie sustentatio. ecclesiasticus amicicie fidelitatẽ
Singularitas pfectiõis quo ad peritiam. qz debet esse h̃
Generalitas affectiõis. qđ est ꝓnomen demonstratiuũ

Habeat patientie sustentationem: qđ notat̃ in hoc verbo est. qđ significat existentiam: que ad accidentia recipienda patiens est ⁊ parata. Habeat pfectionis singularitatẽ: quo ad vitã. qz debet esse nazarenus. Habeat affectionis generalitatem: qz debet esse rex. Mary sine acceptatione psõna rũ debet generaliter iudicare. Primo dico q̃ debemus habere exemplo dei amicicie iuuamentum. Hic inquit. qz sicut hoc ꝓnomen hic est demonstratiuũ ⁊ rem ꝓmptam ⁊ p̃sentem signat. Sic vere q̃libet vir pfectus ⁊ maxime p̃latus sp̃ie debet ꝓmptum ⁊ p̃ntem exhibere alijs ad iuuandum ⁊ cõsolandũ ad instituendũ ⁊ corrigendũ. ad sb̃ueniendum ⁊ succurrendum. De tali ad: põt dici illõ Job xxix. Ubicũq; cadauer fuerit statim adest: ⁊ sic pcerto facit deus. Jõ de ipso dicit Ambro. in li. de virginib⁹ Omnia inquit xp̃s est. Si caro impugnat victor est. si febrib⁹ estuas. fons est. si grauaris iniquitate: iustitia est. si auxilio indiges: virtus est si mortem times: vita est. hec Ambro. Jsta est aduocatrix xp̃i p̃nia ⁊ ostendit̃ cum dicit̃. Hic. qz hoc ꝓnomen hic: demonstratiuũ est. Adhuc notandũ q̃ nos debemus modis p̃dictis nos p̃sentare ⁊ demonstrare. vt de quolibet dicat̃ illud Luce. xxiij. Vere hic homo iust⁹ erat. Ubi nota q̃ hui⁹ p̃tiã admittere debet cõmunis fideditas. in affectu vere. benignitas in aspectu. homo: solidtas i affectu: iustus. Homo est animal naturaliter mansuetũ. Sz pcerto charissimi tales hic non sũt hodie multi: qz ve charissimi pauci sunt hodie q̃ habent veritatem amicicie. ⁊ q̃ se velint alijs in necessitatib⁹ p̃sentare. Hodie boies nõ se presentant in necessitate sed in ꝓsperitate. nõ ad subueniẽdum: sed ad accipiendum. non ad adiutorium: sed ad beneficium. sicut omnia patent de falsis amicis. qui ad accipiendum habent man⁹ apertas. ad dandũ clausas: cõtra doctrinã sapientis Eccli. iij. Non sit porrecta man⁹ tua ad accipiendũ ⁊ ad dandũ collecta. Patet ⁊ in alijs ecclesiasticis q̃ nunq̃ sunt p̃sentes in ecclesijs seruiendo: ꝯ optime ad accipiendum fructus. Tales ergo non sunt hic: q̃a non sunt ꝓnomen demonstratiuũ: q̃libet em̃ talis qui credit̃ esse hic. i. bonus ⁊ iustus: in necessitate ꝓcerto ipse est alius. s. duplex. falsus diuisibilis ⁊ variabilis ⁊ inconstans Similes cuidam animali qđ dr byena. qđ immutat sexuz sm̃ Plini. ⁊ Jsido. qz. s. inueniť vno tempore sex⁹ masculinus. alio tempe inueniť sexus femineus. Sic vere charissimi tales mutant sexum. i. cõditionem. qz vere q̃n in tpe necessitatis ⁊ aduersitatis hic credit eos inuenire masculum. id est bonos ⁊ legales. amicos ⁊ constantes. ipse procerto inuenit eos femellas. i. variabiles ⁊ vanos. Talis ergo nõ est hic. ⁊ ideo de tali cuilibet potest dici illud Jobis xviij. Mõ hũc sed barraban. Erat em̃ barrabas latro. Mõ sic charissimi: quia ipse in assumpta carne cuz hominibus cõuersatus. exhibuit nobis amicicie iuuamentũ. Quia bene omnia fecit: ⁊ surdos fecit audire ⁊ mutos loqui Marci. vij. Fuit hic qđ est ꝓnomen demonstratiuũ. quia se nobis in nostris necessitatibus adiutorem pissimuz demonstrauit: maxime dico in isto in carnẽ aduentu. j. Paral. xj. Hic stetit in medio agri ⁊ defendit eum. Ad denotandum q̃ p̃latus debet ditioni sue commissos: ab omni infestatione tam tpali q̃ spirituali: vtrunq; poterit defendere Joh. ix. Bonus pastor animam suam dat ꝓ ouibus suis. Secundo dico q̃ nos debemus habere patientie sustentationem. Est inquit. Jstud enim verbum Sum es est. sicut dictũ est: significat existentiam ⁊ firmitatez. eo q̃ ipsa est fundamentum omniũ accidentium exteriorum. Nam q̃uis accidentia mutentur ⁊ varientur. semper tamen manet essentia ⁊ perseverat. Reuera charissimi talis essentia ẽ virtus patientie ⁊ constantie q̃ est perfecta. qz vere ista debet in pfectis ⁊ ecclesiasticis esse tanta. q̃ omnia accidentia exteriorum tribulationũ ⁊ tentationum: sine sui corruptione ⁊ mutatione equanimiter toleret. qđ ostendit̃ cum dicit̃ Est. quia nunq̃ debet in eis desinere patientie ⁊ constantie firmitas. p̃s. Tu aũt idem ipse es ⁊c. vt supra. Et talem essentiam non habent hodie multi vnde possumus notare q̃ peccatores desinunt esse p̃ auariciam per inconstantiam ꝓ imprudentiaz. Per auariciam ergo dicit̃ Job ix. Terra data est in manibus impij. q̃ si ille non est: quis ergo ẽ? q̃si diceret. Illi qui habent terrã p̃ auariciam non sunt ꝓprie p̃ existentiam. Item alij desinunt esse p̃ inconstantiam sicut falsi amici. de quibus in p̃s. Transiui ⁊ ecce non erat. quesiui eum ⁊ non est inuentus locus eius. Eccl̃ vj. Est amicus socius mense. ⁊ non permanebit in die necessitatis. Item mali desinunt esse p̃ imprudentiaz. Ideo dicit̃ Esa. xxvij. Non est popul⁹ sapiens. ideo non miserebitur eius qui fecit eum. Tales ergo qui pseuerantie con-

stantiam ⁊ essentiam non habent: sunt sices vitro. Vtrum em̄ cū sit splendidū ⁊ clarū. habet tm̄ debilissimā expressionem qz nō pōt aliquātulū pcuti q̄n frangat. ⁊ q̄n resonet ⁊ tyniat atq; clamet. Sic ve sunt multi q̄ quāuis videant̄ boni ⁊ clari. lucidi atq; sancti. q̄m̄ tm̄ tangūtur p correctionez vel reprehensionē a deo vel plato. ipi pcerto nequeūt sustinere. imo statim frāgūtur. statim p impatiētiā ⁊ desperationem incipiūt recalcitrare. ⁊ p murmurationē ⁊ detractionē sonare. Talis pxie nō est. de eo em̄ pōt dici illud Job. ix. Mō est hic bō a deo. Mō sic charissimi nō: ꝫ habeamus patiētie fortē fundamētū. Est inq̄t. Tercio dico. q tu debes hre excellētissime moris paramētū. qz tu debes eē exēplo xpi nazareni⁹. i. floridi⁹. Istud em̄ vbū est: est vbū anoz malū. qz nō sequit regulā alioz vboz. est etiaz singularis nūeri. ⁊ ex hoc dat intelligi. q ecclīasticus ⁊ maxime prelatus debet hre excellētiā moz ⁊ pfectionū. debet itaq; habere eminētiā ⁊ singularitatē vite pariter ⁊ sanctitatē debet eē anormal⁹. i. a regulis alioz superexcellere. ⁊ ideo de bois singularitate dr̄. illud Eccles. iij. Vnus ē ⁊ scdz nō habet: ⁊ hoc oñdit cum dr̄ Nazareni⁹. qz nazarenus interpt̄at virgultū. floridi⁹. custodiēs. sepatus. mūdi⁹. sctūs. vnc⁹. consecrat⁹. qz revera charissimi nos debem⁹ esse virgultū. qd̄ dr̄ esse a viriditate p honestatis appentiā. floridi p sāctitatis redolentiā custodes. s. ⁊ regere p pastoralē diligētiā. sepati scz a cōditionib⁹ alioz. mūdi p purgatā pscientiā sancti per mādatoz dei obseruātiā. vncti p dulcissimā locutionē. consecrati p dignissimā vocationē. ⁊ sic enim⁹ nazarei. singulares. anormali. perfecti. ⁊ sic de nobis dicet illud Treñ. iiij. Cādidi facti sūt nazarei ei⁹. Seqūtur. Cādidioꝛes vino. nitidiores lacte. rubicūdiores ebore antiquo. zaphiro pulcriores. ⁊ talis pcerto fuit xps in carne. ⁊ ideo nazareus dicit Matth. xxj. Hic ē iesus pphā a nazareth galylee. Et pcerto charissimi. Jsta bodie sūt ptra multos. qz vere multi sūt bodie in scō ⁊ in claustro q̄ nō debēt dici nazarei. sed iebusei. i. nō florentes sed fetidi nō alios custodientes. ꝫ suffodientes. nō ab alijs sepati. ꝫ cōibus vicijs inq̄nati. nō vncti nō psecrati. sicut xps. De istis pōt dici illud Act. xxiij. Inuenim⁹ hūc boiem pestiferū ⁊ pcitantē seditiōes ⁊ actoꝛes seditionis secte nazarenoz. Mō sic charissimi. ꝫ habeam⁹ excellētissime moris paramētū. nazareus! inq̄t. exēplo xpi q̄ fuit excellēs ⁊ singularis pfectionis. In pfectiōis sāctitate in discretiōis claritate. in pditiōis puritate. nec etiā ipe habet aliquē silem nec parē. Ēn ipe est sicut fenix q̄ est auis vnica ⁊ singularis. nullū hñs pparē aut psilem in natura. Quis silis est tui in dijs dñe? nō est hm opa tua. Et ido de eo pōt dici illud Deut. vj. Deus vn⁹ est. Habuit ꝫ excellētie singularitatez. nazareni⁹. Quarto dico. q iste habuit pfidētie iustā equitatē. qz rex iudeoz. Charissimi istud verbū est. ē generalissime significatiōis. oib⁹ em̄ rebus pōt cōpetere. ⁊ de reb⁹ oib⁹ predicari ⁊ applicari. oia em̄ participāt essentiā ⁊ esse cuiuscūq; pditiōis existāt. Revera charissimi tale vbum debet eē prelat⁹. qz iste debet se generaliē ⁊ eqliter ad oia hre. ⁊ sine acceptiōe psonaz oibus suis sbditis se cōicare. ⁊ oibus eqliter hm merita psonaz ⁊ hm p portionē. correctionē iuste ⁊ debite discalare. ⁊ de tali plato dici pōt qđ de deo dr̄ Sap. vj. Equaliē ē cura illi de oibus. Talis. n. de⁹ est. qz sicut dr̄ Act. x. In veritate apperi qz nō est acceptio psonaz apud deū. Tales em̄ debēt esse ecclīastici. maxime plati. iudices. principes ⁊ rectores. sicut pcipitur Deut. j. Siue cuius sit ille siue pegrin⁹. nulla erit distātia psonaz. qđ oñdit cum dr̄. rex. Rex em̄ dr̄ a regendo. eo q oēs suos sbditos debet eque regere ⁊ gnaliter debet ad oēs suū puidū regimē dilatare. Et de hoc Eccl. xxxvij. Ēn⁹ erit oīnibus imperās. Et nota q plat⁹ potissime debet impare ⁊ pparī regi apum q̄ sūmā bꝫ māsuetudinē. ⁊ sine acceptiōe oēs equaliē regit. Applica de rege apum q̄cq̄d volueris. Sed ve ista sunt ptra multos q̄ vere nō sē sic reges apū p benignitatē māsuetudinē ⁊ demētiā ac equitatē. imo sicut rex auiū p crudelitatē ⁊ iniq̄tatem p supbiam ⁊ vanitatē dic de aq̄la contra fideles plat⁹. principes. iudices. ⁊ rectores sicut volueris. Et ita pñt dicē subditi illud Dan. iij. Tradidisti nos in man⁹ inimicoz pessimoz. preuaricatoꝛiq; ⁊ regi iniusto ⁊ pessimo. Rex em̄ iniustus est crudelis. ⁊ raptoꝛ ⁊ psonarum acceptoꝛ. q̄ nō expedit ⁊ pmouet nisi notos. familiares ⁊ cōpatriotas. Prevaricatoꝛes em̄ iniqui ⁊ mali sunt taliū coadiutoꝛes ⁊ officiales ⁊ aduocati. Applica quicq̄d volueris de acceptiōe personarū. Non sic charissimi non. sed habeat quilibet ecclesiasticus ⁊ maxime prelatus. exemplo christi videlicet

Prefidētie iustā equalitatē. Amicicie pmptā charitatem. Excellentie singularitatē. Et sic cuilibet dicitur. Patientie fortem firmitatē. est. Jsta em̄ sunt quattuoꝛ mēbra auctoritatis. Et sic erimus cōformes deo ⁊ christo qz sicut dictū est habuit veram ⁊ realē existentiā q̄ tum ad diuinitatē. qz vere ipe fuit eternitas diuinitas ⁊ incōmutabilitas. quod oñditur cum dicit est Jsta ergo de est. esse. essentia. gratia breuitatis sufficiant.

Estas. Est tēpus anni calidū. ⁊ in quo sol est nobis propinquioꝛ ⁊ vicinioꝛ. Cum ergo estas plures habeat proprietates possum⁹ aduertere q hm diuersas conditiones potest diuersa significare. Unde breuiter possumus notare q estas significat Tempus scilicet

Venie. Gratie. Glorie. Vite presentis. Prosperitatis. Aduersitatis. Die nob exhibite charitatis. Et sic dico. q inuenitur Estas Culparum abolitiua Virtutuz repatiua. Bonoz premiatiua. Laboz cumulatiua. Maloz consolatiua. Doloz aggregatiua. Cunctoz ampliatiua.

Primo ꝫ dico. q p estatez intelligitur tēpus venie vel penitentie. ista est ea⁹ que culpas abolet et abstergit. Sicut em̄ videm⁹ q in tpe estatis solēt a sole arbores interius penetrari. ⁊ gūmosi ac viscosi liquoꝛes exteri⁹ expelli. et tandē flores. fruct⁹. folia generari ⁊ pduci. Sic vere charissimi i estate penitētie boies penetrāt a sole. i. a diuina gra p deuotionē ⁊ pritionē. viscosi humoꝛes emittūtur p confessionē. ⁊ tandē boni fruct⁹. i. bona opa pducunt p satisfactionem. Unde de tali estate potest dici illud Genesis octauo. Estas ⁊ hyems. noc et dies non requiescent. Estas em̄ est feruoꝛ ⁊ acerbitas contritionis. Hyems pluuiosa est humoꝛ ⁊ teneritas lachrymationis. Noc obscura est boꝛroꝛ et profunditas meditationis. Dies clara est splendoꝛ et lucidas contemplationis. Jsta em̄ se habent per ordinē Quia primo homo fit feruidus per contritionez. Estas. Secūdo homo fit roridus per lachrymationem. Hyems. Tercio homo fit obscurus per timoꝛem ⁊ profundaz meditationem. Noc. Quarto vero homo efficitur hylaris et clarus per conscientie depurationē. Dies. id est p spei consolationem. Jsta est ergo estas venie seu penitentie. Secūdo dico. q ē estas gratie. Sicut em̄ in estate fructus habundāt. volucres cantant. luta siccantur. homines ditantur. Sic vere in statu gratie. quādo scz sol iusticie xp̄us nobis est per charitatē ꝑpinqu⁹. tūc pcerto solēt fruct⁹ bonorum operū habūdare. volucres diuine laudis ⁊ gratiaruz actiones resonare. luta peccatoꝛ solent deficcari ⁊ merita bonoz operum ampliari. Unde de statu gratie potest dicī illud psalmiste. Tuus est dies ⁊ tua est noc. tu fabricat⁹ es auroꝛam ⁊ solem. tui sunt oēs fines terre. estatē ⁊ ver tu plasmasti ea. In quib⁹ verbis aduerte. q istud pronomen tuus qđ est pronomen possessiuū aggregat in possessionē dei ⁊ in estate ⁊ statu gratie quatuoꝛ genera psonaz.

Diem. Noctem. Auroꝛam Et solem.

Per que denotant̄

Fulgoꝛe nitentes. Timoꝛe pallentes. Humoꝛe madentes vel dulcoꝛe fluentes. Auroꝛa. Amoꝛe vel caloꝛe feruentes. Sol. Sit ergo in nobis.

Splendoꝛ honestatis. Dies. Umbra humilitatis. Noc. Dulcoꝛ pietatis. Auroꝛa. Feruoꝛ charitatis. Sol.

Jstam auctoritatē potes psequi et applicare vbicūq; in theorica ī psona dei dī. tuus. vel tui. vel etiā posset dici de estate. sed omitto gra breuitatis. Tercio dico. q p estatē intelligit status glorie. Sicut em̄ in estate fruct⁹ ad quos bō laboꝛauerat p totum annū recolligūtur. feruoꝛes sunt ampliores. dies lōgiores. noctes breuioꝛes. Sic vere charissimi in estate glorie padisi oīne illud pmiū ad qđ ⁊ ꝓpter qđ ordinantur oēs labores totius ān̄i. i. totius vite humane recipiet et habebit. Ibi etiā est dies pfectissime scientie. q̄ quidē est lō-

gissima.q; scz nunq; corrūpit seu deficit. Flor etiā ignorā me ibi est brevissima.quia scz beati parum aut nihil ignorant.q; sicut dr Apoc.xxj. Flor nō erit i ea. Et Esa.lx. Nō occidet vltra sol tuus.z luna tua nō minuet. Itē etiā sunt ardores feruentissime charitatis ꝛc. Ān de tali estate pōt dici illud Eccli. Quasi libia q̄ sunt in trāsitu aque.z q̄si thus redolēs in diebꝰ estatis. Sācti em̄ q̄ sūt in patria.sūt q̄si lybia p puritatē.sūt in trasitu aque p voluptatē.sūt q̄si thus p oronē z vnctionē.sūt redolētes p fame diffusionē.sunt etiā in diebꝰ estatis p feruorē z dilectionē. Aialia em̄ q̄ in byeme ꝓpter defectū cibi macerant.solēt in estate ꝓpter cibor copiā impinguari.sicut pz in ouibꝰ z silibꝰ. Aialia vō que ꝓpter defectū z paucitatē motꝰ.z cibor copiā in byeme impinguāt.sicut sūt pozci.i estate postmodū ꝓpter motus multitudinē a carnibꝰ paupant. Sic ve charissimi illi q̄ in byeme buiꝰ vite sūt paupes z depssi.z q̄ ꝓpter carētiā bonor tpalīū sūt carnibꝰ.i.diuitijs denudati.sicut sūt oues id ē simplices z paupes.isti dico i estatē.i.in etate felicitatis impiguabūt.z voluptate bonor oim replebūt.pō. Replebimur i bonis domꝰ tue. Sz pculdubio pcci.i.mūdi peccatores q̄ in byeme vite pntis delicijs z diuitijs impiguāt qñ finaliter veniēt ad estatē.i.ad statū post mortē.tūc macres z famelici p eternā miseriā inuenient Esa.xvij. Attenuabit glia iacob.z pinguis carnes eiꝰ marcescēt. Nunc em̄ sūt tales pinguis.q; paz mouent p infortuna z tribulationes.q; scz paz laborāt z tristāt. Ān Dicit.xlviij. Fertil fuit Moab ab adolescētia sua.requiescit i fecibꝰ suis.nō est trāsfusus de vase in vas.in captiuitatē nō abijt. Tūc vo i estate alteriꝰ vite.qñ feruor z ardor.z rigor mortis z iudicij incaluerit.tūc q; motu eterni laboris mouebūt.necesse erit q carne ois ꝓsperitatis z voluptatis denudent. Ista est ḡ estas glie q̄ ꝑpetuo durat.z vbi aues.i.angeli ꝑpetuo modulāt. De q̄ Esa.xviij. Estate ꝑpetua erūt sup eū volucres. Pz ḡ q p estatē intelligit statꝰ glorie.gre.venie seu pnie. Quarto dico q p estatē intelligit status vite pntis Sicut.n.estas ē tps in q̄ debemꝰ laborare.z p vindēdo i byeme fructꝰ z necessaria ꝓcurare. Sic ve vita pns ē tēpus i quo debemꝰ laborare z vtutes z ꝓmia ꝓgregare.vt finaliter in byeme mortis z in tpe post hāc vitā possumꝰ inde vitam eternā acqrere z bre. Ān Prouerb.vj.ponit exēplum de formica. Vade inq̄t ad formicā o piger.z ꝓsidera vias eiꝰ z disce sapiētiā.q̄ cū nō habeat ducē.aut ꝓceptorē.aut principē.parat i estate cibū sibi.z ꝑparat i messe qd̄ comedat.

Quito dico q estas signat statū ꝓsperitatis. Sicut.n. videmꝰ q in tpe estatis arbores z terre fructꝰ.floribus z foljs adornant.aues modulant.estus augmētat. Sic i statu ꝓsperitatis solēt boies fructibꝰ z foljs.i.bonis exterioribꝰ adornari.z more auiū ineptis z insolētibꝰ solacijs iocūdari. Estuꝰ etiā auaricie z luxurie magis q̄ alis iflamari Et possumꝰ notare q ista estas.i.statꝰ ꝓsperitatis ē. Amicor ꝓgregatiuꝰ. Vicior generatiuꝰ. Malignor venenatiuus. In estate em̄ ꝓsperitatis amici circa boiem aggregāt Cornices em̄ mures z byrūdines q̄ in byeme dormiūt z absconduntꝫ in estate inueniūt. vigilāt z apparēt. Grues etiā q̄ i byeme solēt recedere.in estate solēt iterū reuenire. Sic p certo charissimi amici mūdani i byeme.i.in aduersitate discedūt.fugiūt z dormiūt z nō inueniūt. In estate vo ꝓsperitatis q̄diu scz bō bz fructꝰ bonor tpalīū.ipsi veniūt.applaudūt z se sociāt z pntes efficiūt.q; breviter sic dr Prouer.xix. Diuitie addūt amicos plurimos Itē in ista estate vicia generātur.sicut.n.videmꝰ q vmes.musce.culices pediculi z pulices solēt generari i estate.sic oia vicia in ꝓsperitate. Et iō boi accidit sicut ruthe.cui plꝰ ꝓficit byems q̄ estas. In estate ab erucis comeduntꝫ.In byeme vo non Sic ve multi sunt q̄bꝰ plꝰ ꝓficit aduersitas q̄ ꝓspitas.q; scz in byeme aduersitas ꝓseuerāt i bono. In estate vo prosperitas erucis.i.pctis z vicijs corrodūt. Ān ps. Ecce ipsi pctores in seculo obtinuerūt diuitias. Item in ista estate malignī inuenenant.q; scz sic serpētes sūt magi venenosi z plꝰ nocēt in estate q̄ in byeme. Sic mali in ꝓsperitate q̄ i aduersitate. Estas ḡ signat statū ꝓsperitatis.qd̄ bñ figurat Judic.iij. In eglon rege moab.q̄ solꝰ sedēs in estiuo cenaculo occisus ē ab inimico.q; scz illi q̄ estiuū cenaculū ꝓsperitatis sectant a demonibꝰ occidūt. Ān ꝓuer.x. Qui stertit estate filiꝰ cōfusionis est. Sexto dico q estas pōt significare statū aduersitatis feruorē z ardorē mortis.iudicij z inferni de quo pōt dici illud qd̄ scribit Prouer.xx. Propter frigus piger arare noluit.medicabit ḡ estate z nō dabit ei. Cōstat em̄ q̄ illi q̄ nūc arant.i.opari negligūt.in estate future mortis fame.scūt. Septimo aūt dico q estas significare pōt statū xpi aduētꝰ.z sue nob ostēse charitatis.ꝛc. Sufficit.

Estimare.estimatio.

Cū estimare nihil aliud sit q̄ de aliq re opinatiue z ex ꝓiecturis aliqb; iudicare.potero dicere q estimare qñq; sumit cōpatiue.sicut Baruch.iij.vbi dr.Hic ē deꝰ nr.z nō estimabit alius aduersus eū.i.nulli ꝓpabit illi. Qñq; sumit adeq̄tiue seu mēsuratiue.sicut cū dr Leuit.vj. Offeret arietē ꝑ pctō.z dabit eū sacerdoti iuxta estimationē mēsurāq; dicti. Et illud Leuit.xxvij. Juxta mēsurā semē q̄ estimabit pcūi. Qñq; sumit detestatiue seu abominatiue.sicut cū dr in ps. Estimati sumꝰ sicut oues occisiōis. Qñq; sumit opinatiue seu reputatiue.z sic vt cōmuniter sumit.q; scz estimare vt cōiter idē est qd̄ de occultis aliquid opinari seu reputare.videre.credere.iudicare.

Notemus ergo q in scriptura reperitur Estimatio

Sūme sapientie.
Sane prudentie
Vane stulticie.
A deo realiter z intuitive.
A iusto sagaciter z pōderatiue.
Ab impio fallaciter z opinatiue.

Prio deꝰ res appciat et estimat.ipasq; videt z cōsiderat ꝓut sūt sine q̄cūq; deceptiōe. Ān de sapientia increata q̄ dns ē.dicit Sap.viij.q ipa scit ꝑteritа z de futuris estimat. Scdo iustꝰ estimat res q̄tū valēt cū prudēti pōderatiōe z discretiōe.nō em̄ attendit rerum appentiā s valorē. Ān ꝑcerto ipe iuxta doctrinā Senece in epla. Nō estimat bonā nauē q; bñ picta s bñ iuncta.bonū ensem q; bñ splēdēs.s bñ scindēs.bonaz regulā.q; bñ scripta.s bñ recta.z sic de alijs. Estimat em̄ iustꝰ i seipo q̄nta scit fragilitas.in mūdanis q̄sta mobilitas.i diuinis q̄sta nobilitas.in infernis q̄sta penalitas.in eternis q̄nta felicitas. In spūalibꝰ quāta vtilitas. De tali ḡ sācta z prudēti estimatōe dr Leuit.xxvij. Dis estimatio sicdo sāctuarij pōderabit. De ꝓpria ergo fragilitate q ipam debeat cogitare z estimare.pz ꝑ Senecā in ꝓuer.vbi dicit. Or nisi estimaꝫ virib; aggrediar sarcinaz:sbiacebis.Et illud Gal.vj. Nā si q̄s existimat se aliq̄d esse cuz nihil sit:ipe se seducit. De mūdanor varietate z mobilitate q debeat estimari. pz Pibl.iij.vbi dr.Existimo oia detrimētū ee. De dei vor sctōr et eterne glie felicitate q estimāda sit patz Luce.xiij. vbi dr.Cui sile estimabo regnū dei. De inferni penalitate q sit estimāda pz Sap.iij.Estimata ē afflictio z exitꝰ illoꝝ.Et ab itinere iusto abierūt in exterminiū.i.desolatiōe infernalē.vbi moraliꝰ puerorū colubrorū exterminant.i. demoliūt. Sap.xvj. Itē de eterna felicitate estimāda pōt dici ad deū illud Ecc.xxvj.Estimo me beatū apud te. De bonor vero spiritualiū vtilitate q estimari debeat z pensari.patet.q; scz nos debemus cōsiderare z estimare. Mūdi tribulationes q̄ cito transeūt. Malor elationes q̄ cito pereūt. Nostras imperfectiones q̄ stare nequeūt. Virtutū promotiones que bonos prouebunt. Existima ergo q sunt breues mundi tribulationes. Romanor.viij. Existimo q nō sunt cōdigne passiones huius tpis ad eternaz gloriā que reuelabit in nobis Itē existima q̄ vane sūt malorū cōsolationes.pō. Zelaui sup iniquos pacē peccatorū videns.existimabā vt cognoscerē.hic labor ē ante me. Itē existima q sunt labiles nre imfectiones.j.Cbor.x. Si q̄s itaq̄ existimat stare.videat ne cadat. Itē existima q sunt bone virtutū promotiones.j.Cbor.iiij. Sic nos existimet homo vt ministros xpi z dispēsatores mysteriorꝰ dei ꝛc. Sic ergo dico q iustus existimat res ꝓut valent cum prudenti ponderatione Tercio peccator z stultus existimat res prout apparēt cum indiscreta meditatiōe z opinione. Judicant em̄ de rebus sm exteriorē figurā non sm interiorem naturam.sm qualitatē patentē.non sm bonitatem latentem.sm q sensus exterius apprehendit.nō sm q ratio cōprehendit. Quādoq; em̄ accidit q oculus ꝓpter aliquā sanguineā infectionem.spiritū visibilem in nervo optico interi immutātē.estimat sanguineū z rubeū q̄cquid videt. Facit etiā qñq; q ꝓpter fantasiam ꝓturbatā a vino

estimat ebrius aliud q̄ vidēat se videre. Ad qđ facit fabula Ouidij de bacho deo vini.li.iij.fabula vltima. de quo dicit. Dz cū esset iuuenis pulcerrim⁹ z a nautis tyrrhenis deferret in naui vtute eius factū ē q armamenta nauis mutata sunt in lincas.tigrides z pantheras.qđ timentes nautę de naui p̄silierūt z in mari submersi fuerūt. hoc autē ad ostendendū vtutē vini a poetis fictū est. vicz q̄liter bach⁹ id ē vinū facat res aliter q̄ sint imaginari.z vnū p alio estimari.z remū nauis esse tigridē opinari.Quare reuera lesa z turbata imaginatio.de rebus nō veraciter estimat.q vnū esse putat aliud.Sicut ad litterā pz de melancolico q̄ ꝑpē infectionem cerebri ab humore melancolico seipsum quā doq; estimat eē regē vel etiā bestiā seu auem. Q̄nq; celum humeris portare.q̄nq; caput aureū vel arietinū hre. sicut in plurib⁹ locis exemplificāt naturales. Virtus.n.estimatiua inficit.z infecta de rebus nō veraciter opinatur.Sic reuera dico loquēdo spūaliter q multi sunt quoz fantasia z imaginatio.interioq; sensus z rō q̄si penit⁹ sunt corrupti Vinū.n.sanguis z humor.i.voluptas vanitas z pſperitas terrenoz ipos inficit multiplr z corrūpit.p̄.Corrupti sē z abhominabiles facti sunt nō ē q̄ faciat bonum. Et ideo p certo isti nesciunt de reb⁹ veraciter iudicare.imo solēt multa falsē z male estimare. Vñ de inuido dr Prouerbi.xxiij. q ipe ad similitudinem arioli z coniectoris estimat quod ignorat.Notabo ergo q mali male estimant et iudicant.

De summa veritate que cūctis p̄minet. Estimant ergo mali male de dei maiestate.z hoc potissime faciūt ydolatre q̄ vtitatē attribuunt lapidib⁹ atq; lignis z etiā hoīb⁹ mortalib⁹ z terrenis.sicut apparuit in illis q̄ crediderūt iouē.herculē.esculapiū.z saturnū deificatos.q̄s tñ pstat fuisse mortales hoies impios z iniustos.Cōtra quos dr Sap.xiiij. q eū q̄ ante tp̄s tā q̄ hō honoratus fuerat deū estimauerūt. z incōmutabilē dei tatis nomē lignis z lapidib⁹ imposuerūt.Et ideo in p̄. dr Existimasti iniq̄ q ero tui silis. Iste etiā ptinet ad illos q̄ p̄ obstinationē z superbia dei iusticiā ptemnētes.vident eaz nimis leuē estimare z de ei⁹ duricia nō curare.figurati in illo behemoth de quo dr Job.xlj.q quasi stipulā estimabit malleū.z deridebit vibrantē hastā. Pertinet etiā ad illos q̄ hōficia dei nesciūt cogitare.imo illud qđ a deo recipiunt credūt a se z a suis meritis obtinere.Figurati in nabucho donosor.Esa.x.Qui quāq; a deo missus z ordinatus esset tanq; virga furoris sui ad regna plurima conterenda. ipe tamē potentiā illā z fortunā a deo sibi datam sibi attribuebat z suis virtutibus ascribebat.Unde ibidem dr sic.Ad gentē fallacem mittā eū.z cōtra populū furoris mei mandabo illi vt auferat spolia z diripiat predā.Sequit.Ipse aūt nō sic arbitrabit z cor eius nō ita estimabit.ē.Et reuera multi sunt tales.q̄.s.nō considerāt se esse baculos furoris dei in filios pestilētes.nec considerāt q postq; ds vgas puerū castigauit.ipam virgā in ignem ponit.Sic etiā dominus postq; crudeles z impios ad castigationē suoz accipserit.ipos finaliter igni tribulationū cōmittit Pertinet etiam talis estimatio ad viros furibūdos z supbos q̄ se estimāt vltra posse facturos.sicut de supbo antiocho dicit.j. Macha.v.q ipe p̄ supbia estimabit se terrā ad nauigādū pelagus vt ad iter agendū deductuz. Patz ergo quomō mali male estimāt de dei maiestate. Iteruz dico q mali male estimāt de iusti bonitate.Sicut.n.teste Aust. Pueri sua innocētia alios mensurāt.z inde est q pueri cū sint innocētes oēs alios innocētes forma sui credāt esse.Et iō faciliter solēt credere z alijs assentire.Sic isti ex ꝓpria nequicia alios estimāt z iudicāt de eisdem.q; cū ipi mali sē. hic est q oēs alios malos credūt.q; se sciūt nō eē bonos. et iō oēs alios estimāt eē malos.Eccl'.x.Stultus in via sua ambulās.cū z ipe insipiēs sit.oēs stultos estimat. Isti figurati sē.j.Reg.j.in Heli sacerdote.q̄ anna eo q feruenter orabat.temulentā z ebriā estimabat.Figurati sunt etiā in Thobia de q̄ dr Thobie.ix.q ipe vocauerit ad se angelū quē hoiez estimabat.q;.s.tales illos q̄ feruenē sciūt orare p deuotionē.illos etiā q̄ sē angeli p vite mūdiciā. z carnis macerationē z coertionē.credūt z estimāt eē malos et hoies carnales z vtutib⁹ nudos.z abūdantia criminuz temulētos.Et breuiter bonū p̄t dicere de quolibz tali malo estimatore illud Sap.ij.Tanq; nugaces estimati sum⁹ ab illo.Sicut et Dauid sanctus de sapo dicebat in Psal. Estimatus sum cum descendentib⁹ in lacum.In persona etiam ipoz malorum dr Sap.v.Nos autem vitam illoz sez bonoz estimabamus insaniā.z finē illoz sine honore. Ecce quō cōputati sunt inter filios dei. Isti ergo mali male estimant de iusti bonitate. Demū dico q mali male estimant de vite vanitate.Et sic dico q ipsi male estimant.

De terrenis que diligunt nimis diligenter. De terrenis dico
De eternis q̄ negligunt nimis imprudenter. male estimāt Sap.ix.Difficile estimam⁹ que in terra sunt.Constat cūm q in estimatione istoz terrena spūalibus pferunt. Et tamē scriptum est ad Heb.xj.q moyses maiores diuitias estimauit improperiū xp̄i thezauris egyptioz. Vñ de istis dr.j.Thimo.vj.q ipi estimāt questū esse pietatē Pueri.n. magis estimāt pomū q̄ castrū.auem q̄ lucem.nutricez q̄ matrem. De eternis etiā male estimāt. q; sez ipa nō tantū diligunt vt deberēt.vñ de hoc potest dici illud Sapientie.xvij.Estimauerūt deteriora eē q̄ nō videbant.q.d. Inuisibilia bona deteriora esse visibilibus ab eis estimantur

De spiritalib⁹ vo bonis aut vtualib⁹ qualiter paz estimant ab istis patz Sap.vij.vbi dr.Tanq; lutū estimabit argentū.Argentū cūm spūalia bona designat q̄ ab istis lutea reputant.Breuiter ergo patet quō inuenit estimatio. impij iusti z dei.Sufficit.

Esto.estote. Nota q istud vocabulū esto cū sit dependēs de sum es.potest significare realē existentiā.veritatē.pfectionē. robur cōstantiā z pseuerantiā.sicut sum es.que tūc tpis nobis iubent. qñ p impatiuū esto vl estote nob⁹ dr.sic illo Exo.xxiij. Ascēde i montē ad me z esto ibi.i.pseuera ibi Et illud.j.Reg. xviij.Esto vir fortis z pliare plia dñi.z illud.ij.Reg.ij. Estote filij fortitudis.Exponam⁹ g̃ illud Apoc.ij.Esto fidelis q̄ ad mortē z dabo tibi coronā vite. Et aduertam⁹ q q̄tuor sunt quare athleta in stadio fortis pugnat z pseuerat.s.

Exterior exhortatio. Sic ve dico q nos debem⁹ stabiles
Interior obligatio. z fortes eē.q; ad h̄ districti⁹ exhortamur.esto.q; ad h̄ veraci⁹ obligamur.fidelis iq̄t.q; in h̄ breuissime tribulamur.q;.s.tm̄ vsq; ad mortē q̄ nihil durat. q; ex h̄ ditissime p̄miamur.dabo inq̄t tibi coronā vite. Iste cūm sē q̄tuor cāe q̄ faciūt hoiem stabilē z pstātē.laborātē z pseuerātē sez exhortatio.obligatō vite breuitas. lucri q̄ntitas seu bonitas.p̄ g̃ estote pstātes.q; de⁹ ad h̄ exhortat.qđ oñdit cū dr.Esto.qđ ē ipatiui mōi.Eq̄.n.tūc tpis meli⁹ z audacius currūt z pugnāt qñ tub⁹ z acclamatiōib⁹ exhortant. Accipit etiā meli⁹ volat z rapit qñ ab aucupe exhortat z accelerat. Canes etiā tūc feruēti⁹ laborāt z currūt. qñ a mgris suis exhortāt z excitāt. Sic ve kñi.q; videm⁹ q̄ mgr nr de us plati z pdicatores.z boni socij nō cessant nos continue exhortari.monere z excitare. idō ꝓcerto debem⁹ ad bene opandū aiari z roborari.Esto inq̄t.Et iō notare possum⁹ q̄ de⁹ ad multa nos p̄cipalit exhortatur per Esto.sez

Ad charitatis vicissitudinem. Ad charitatis dico vicissitudinem.Unde ad Gall.
Pietatis plenitudinem. iij.Estote sicut ego.quia
Sobrietatis sanctitudinem. ego sicut vos. Iteꝝ ad
Sagacitatis limpitudinem pietatis plenitudinē Lu.
Honestatis pulcritudinem vj. Estote misericordes:
Firmitatis fortitudinem. sicut et pater vester miseri.est. Item
Item esto. ad sobrietatis
Pacificus in conuersando. sanctitudinem
Benignus in agendo. ij.Thimo. iiij
Cautus in respondendo. Ministeriuz
Diligens legem scrutando. tuū imple. sobrius esto.
Prouidens mortem meditando. Itē ad sagacit
Stabilis fidem obseruando. tatis limpitu
Agilis in obediendo. dinem.j.Pe
Vigil fidem predicando. tri.iij. Estote
Humilis de te non presumendo. stacq; prudentes cē. Item ad honestatis pulcritudinem
Sanctus culpas non committendo.
Doctus virtutes omnes admittendo.

Job.xl. Esto gloriosus et speciosis induere vestibus.

Item ad firmitatis fortitudinem. Eccliast.v. Esto firmus in via domini. Et.j. Regū.xvij. Esto v.r fortis ⁊ preliare plia dñi. Itē dico. q̄ p esto nos exhortamur ad pacifice viuendū. Mat.v. Esto ꝓsentiēs aduersario tuo dum es in via cū eo. Itē ad benigniter agēdū. Eph.iij. Estote inuicē benigni. Itē ad sapiēter loquendū. Eccl.xxxij. In multis esto q̄si ignaus. ⁊ audi tacēs sil⁊ q̄rens. ⁊ loqui in medio magnatoꝝ nō ꝓsumas. ⁊ vbi sūt senes nō multuꝫ loq̄ris. Itē ad legē dei diligēter cogitandū atq; seruandū Eccli.xxvij. In medio cogitantiū legem dei assiduus esto.

Itē ad futura prudēter meditādū. s. morte iudiciū ⁊ infernū. Eccli.xuij. Memor esto q̄m mors nō tardabit. ⁊ Ecclesiasti.xxxviij. Memor esto iudicij mei. Itē ad fidelitatē firmit obseruādū. Apoca.ij. Esto fidel vsq; ad mortē. Itē ad agiliter obediendū ⁊ bñ opandū. Eccli.xxxj. In oibus opib⁹ tuis estovelox. Itē advigilāter alios iformādū. Apoca.iij. Esto vigilās ⁊ cōfirma cetera que moritura erāt. Itē ad būliter se regendū ⁊ ordinādū. Eccli.xxxij. Rectorē te posuerūt. noli extolli. esto in illis q̄sivn⁹ ex ipis

Itē ad sancte ⁊ sincerit̄ pseuerādū atq; manēdū. Leuiti. xx. Sanctificamini ⁊ estote sancti. Et Leui.xj. Et vos sancti estote q̄m ego sanct⁹ sū. Itē ad vocē vtuose ⁊ sagacit̄ oia facēdū. Mat.x. Estote prudētes sicut ser. ⁊c. In q̄ b⁹etiā vbis ipe exhortat ad sapiaz ⁊ sbtilitatē. Estote inq̄t prudētes. Exhortat et ad vtutes. s. ad patiaz ⁊ fidelitatē. sicut iq̄t ꝑpētes. q̄. s. totū corp⁹ p defendēdo capite exponūt Ad tpantiā ⁊ benignitatē. Simplices inq̄t sicut col. Sim⁹ g̃ ꝓstātes pmanētes ⁊ pseuerātes. q: ad b̄ de⁹ exhortatur. Esto iq̄t. Scdo q: ad b̄ bō obligat q̄ oñdit cū dr fidel. Fidel.n. dic⁹ a feudo. eo q̄ illi q̄ feudū a dño suscipiūt ad fidelitatē seruādā se obligāt ⁊ exponūt. ⁊ iō tales vasalli ⁊ fideles dñm suū tenent defendere. ⁊ p ipo pugnare ⁊ laborare. Sic vere q: ꝑs plura feuda. i. plura bñficia nobis dedit. ⁊ p oīs ad fidelitatē sibi seruandā ⁊ impendēdā nos oīm plurimū obligauit. bñ dico q̄ p ipo debem⁹ ꝓstāter ⁊ fidelit laborare. Pone exemplū quō elephas liberat⁹ a fouea serpētis venatorē. Itē de leone illo de q̄ i hysto. hieroslymitana. q̄ p militē liberat⁹ a q̄dam serpente q̄ ipm intoxicauerat ipm militē secut⁹. ꝯ hostes. p eo pugnabat. ⁊ p̄das qs capiebat eidē apptabat. Bñ g̃ capit Eccl.xxij. Fidez possidē cū amico tuo. ⁊ i tpe tribulatiōis pmane illi fidel. Sim⁹ g̃ ꝓstātes ⁊ pseuerātes. q: ad b̄ obligat. Fidel iq̄t. Act.xxiij Esto ꝓstās paule. Tercio q: ad tps breue limitat. s. vsq; ad mortē. Miles.n. fortius pugnat ⁊ ꝓstāt⁹ pseuerat q̄n scit q̄ labor su⁹ bz modicū durare. Sic vere q: labor bonorū nō bz durare nisi modicū. s. dū durat misera vita nr̄a vsq; inq̄t ad mortē bñ speꝛ q̄ ꝓstāter debem⁹ pugnare operari ⁊ laborare. Juxt illud Eccl.iij. Vsq; ad mortē certa. p iustificia. Et Mat.ij. Esto ibi vsq; duz dicā tibi. Quarto vo debem⁹ eē ꝓstātes ⁊ laborātes. q: lucꝝ magnū reportatur. q̄d oñdit cū dr. Dabo tibi coronā vite. Corona.n. vite est gloria gaudysi q̄ corona dr. q: ipe de⁹ q̄ ad modū corone caret finez pncipio. ē merces laborātiū ⁊ corona. Jsta.n. ē corona stellaꝝ. xij. i. xij. pticulariū gaudioꝝ q̄ sunt i pria. q̄b⁹ mulier. i. aia beata extitit coronata. Vide. ē. de. xij. nūerata a beato Bern̄. circa finē ⁊c Verūtn̄ valde ꝓsiderāda sunt vba apli. ij. Thimo. ij. Memo coronabit nisi q̄ legitime certauerit. Et iō bñ sequit ibidē. Labora sicut bon⁹ miles xpi q: put dr Jaco. j. Beat⁹ vir q̄ suffert tentationē. q̄m cū p bat⁹ fuerit acci. co. vite. quā repromisit de⁹ dili. se. sequit ibi dē. Estote factores vbi ⁊ nō auditores tm̄. Bñ g̃ dictum ē q̄ standū est ⁊ strenue laborandū. ꝑ lucrū q̄d reportatur ꝑter terminū q̄ breuiat. ꝑter animā seu hominē q̄ obligat. ꝑter dominū q̄ exhortat ⁊c.

Estus. Nō q̄ in scptura triplex inuenitur estus. Est enim estus. Vicios⁹ Virtuos⁹. doloros⁹.

Estus vicios⁹ est auaricia seu cupiditas. De estu ar

Estus virtuos⁹ est amicicia. amor ⁊ charitas dois ⁊ cō

Estus doloros⁹ ē violētia seu aduersitas. cupiscētie pōt dici illud Hiere. xxxvj. Cadauer ei⁹ ꝓijcief ad estuz p diem. Cadauer cūm signat fetentē carnē luxuriosoꝝ vl vilē ꝓcupiscentiā auaroꝝ. q̄ estu luxurie ⁊ auaricie inflamant Ān Judith. viij. dr d manasses. q: i dieb⁹ messis ordeaces (istabat ei sup alligātes manipulos i cāpo) ecce signū auaricie: venit ei⁹ sup caput ei⁹ ⁊ mortu⁹ ē. Locupia cūm solet Urere. Urere dico vicz p sollicitudinē. Ben. xxxj. die Soluere. nocteq; estu vrebar ⁊ gelu. fugiebatq; somn⁹ Premere. ab oculis meis. Soluere etiā. s. p luxurie turpitudinē. Esa.v. Ve q̄ ꝓsurgitis mane ad ebrietatē sectandā. vt vino estuetis. cui cōsectanea ē luxuria. Prouerb. xx Luxuriosa res ē vinū. Premere p terreno⁹ pondus ⁊ gravedinē. Mat.xx. Portauim⁹ pondus diei ⁊ estus. Jtez de estu amoris ⁊ amicicie pt exponi illud Job.xxxviij. Jndica mihi p quā viā spargit lux sup terrā ⁊ diuiditur estus

Itē de estu aduersitatis ⁊ violētie pōt dici q̄ duplex est estus aduersitatis. s. Tpalis ⁊ eterne. Tpalis fuit ille de q̄ dr Jone. iij. Ortus est sol sup caput ione ⁊ estuabat. Eternus est ille de q̄ dr Apoca.xvj. Estuauerūt boies estu magno ⁊ blaspbemauerūt deū. Q talibus g̃ estubus saluātur iusti. q: sicut dr Hiere. xvij. Beatus vir q̄ cōfidit in dño. et erit tāq; lignū q̄d trāsplantat sup aq̄s. ⁊ ad humorē mittit radices. ⁊ non timebit cum venerit estus. Jsta omittō ꝓsequi q: paucissime sunt auctes. ⁊ ex supius satis dictuz est de calore ⁊ de ardere. Predictas etiā figuras de estuatione ione ⁊ manasses ⁊c.

Esuries. esurire. Nō. q̄ esuries et fames idē sunt. Esuries. n. nihil aliud est q̄z vehemens appetitus sumendi cibum. Sic de xpo dicitur Matbei. iij. Cum ieiunasset. xl. diebus postea esurijt. Potest tamen transumptiue significare indigentiam qualemcūq; sicut dicit in pō. Diuites egerunt ⁊ esurierunt. Vel etiam significare potest quodcunq; desiderium vel affectum. sicut Matbei. v. Beati qui esuriunt ⁊ sitiunt iusticiaz. Notabis ergo Qz in scriptura reperitur esuries.

Justorum. Primo esuriunt iusti. Celum eōtatis. De

Miserorū. lū bonestatis. Zelū charitat. Celū felicita

Jniquorū. tis. Esuriūt. n. iusticiā vt mali puniāt Jsti

Beatorū. eīm affectāt ⁊ zelāt p iusticia. Mat.v. Beati q̄ esuriūt ⁊ sitiūt iusticiā. qm̄ ipoꝝ ē regnū celoꝝ. Itē esuriūt sanctitatē ⁊ gratiā seu eucharistiā vt inde nutriant. Ois. n. natura suū ⁊ sibi conueniēs appetit ⁊ esurit nutrimētū. Gratia aūt ⁊ eucharistia. sapientia ⁊ doctrina sunt anime nutrimenta. q̄nimo etiā penitentiā ⁊ abstinentiā. q̄q; sunt de se tristia ⁊ amara. esurit ⁊ affectat anima deo grata Unde Prouerb. xxvij. Anima esuriens amarum p dulci sumat. Jtem esuriunt charitatem vt inde reficiant. Unde de pmis patribus ecclie dicit in pō. Qz deus collocauit illic esurientes. ⁊ constituerunt ciuitatē habitatiōis. Ciuitatem inquit. id ē ciuium vnitatē. que scz charitas est. Itē esuriunt celū felicitatis in qua satient. boni eīm in miseria huius vite valde esuriunt satietatē glorie padysi. Luc. iij. Consummatis diebus esurijt. Sic ergo patet quō esuriūt iusti. Secundo dico q̄ esuriunt pauperes miseri. Generaliter eīm per esuriem intelligit inopia. paupertas et miseria. indigentia. vacuitas ⁊ tenuitas bonoꝝ temporaliuz que vtiq; valde est cōmendabilis. quia p istam venitur ad satietatē bonoꝝ eternorum. Juxta illud Luce. j. Esurientes impleuit bonis ⁊ diuites dimisit inanes. Et nota q̄ talis esuries potest esse valde vtilis. Per banc enim.

Mundum cōtemnimus. Dico ergo q̄ p esuriez pau

Celum appetimus. pertatis mūdus contēnit.

Deum requirimus. Sicut. n. puer cū aliq̄ amaro solet a mris vberib⁹ ablactari ⁊ separi. Sic de bō q̄n videt q̄ mr̄ sua mūd⁹ infert ei tot amaritudines. tot miserias ⁊ pauptates. solet ipz cōtenere. ⁊ vbera suaꝝ fallaciū voluptatū effugere ⁊ horrere vñ Act. x. Cū esuriret voluit gustare. Itē dico q̄ p esuriem celū appetit. Aq̄la. n. filios ⁊ pullos suos in nido facit esurire vt necessitate cōpulsi nidū dimittāt ⁊ volare sup⁹ assuescāt. Sic de⁹ de⁹ mūdo isto fac boies bonos sitire et esurire. idigere ⁊ miserias sustinere. vt sic cōpellantur alibi solaciū quere. nidū bui⁹ mūdi ptenere ⁊ sursū ad celū p desideriū euolare. de tali esurie dr Luce. vj. Beati q̄ nūc esuritis. q: saturabimini. Nūc. n. id ē in hoc seculo bonū ē esurire. vt in alio possumus cuz angelis manducare. Nam sicut mercennari⁹ q̄ p totuz diem laborauerit in agro. esuriens solet sero a pfefamilias benignit recolligi. et affuēter

refici ⁊ satiari. Sic vere illi q̄ in hoc mūdo sunt in esurie ⁊ labore in fero mortis a deo recolligent ⁊ voluptate eterne glorie replebūt. Quia sicut dr Apoca. vij. nō esurīet neq; sitient amplius. neq; cadet sup illos sol. neq; vllus estus. p hāc ḡ celū appetūt. Adhuc dico q̄ p esurīē de⁹ requiritur Sicut. n. pulli q̄ esuriūt solēt ad matrē recurrere ⁊ clamare. Vñ etiā galline ⁊ anseres sunt famelice tūc solēt ad homines recurrere ⁊ ipos vt aliq̄d accipiāt ifestare. In esta te vo q̄ satis quidē comedere iuenīūt. tunc petere de boī bus tedignāt. Sic vere q̄diu bō ē in esurie pauptat̄. tam diu ad deū recurrit ⁊ ipm supplicat ⁊ requirit. Beñ. xlj. vbi dr. Qt plebe esuriente clamauit ad pharaonē alimenta petens. Q̄n vo boies mūdi replent ⁊ satiant. tūc ad deū recurrere nō dignant. Vñ Baruch. ij. Oculi deficiētes ⁊ aia esuriens dant tibi gloriā. p hāc ḡ esuriem deus requiritur

Deniq; dico q̄ p istā esurīē culpa euadit seu diluit. Si cut. n. esuries ⁊ abstinētia impediūt infirmitates. ⁊ reddūt boiem quietū ⁊ sanū corpalit. Sic vere q̄n bō p̄ pauptate cōpellit esurire ⁊ a mūdi diuitijs ⁊ delicijs abstinere. tunc pcerto infirmitates multoꝝ pctoꝝ euadit ⁊ a talib⁹ pser uat. q; vt cōiter p talē dictā sanat bō a febre auaricie ⁊ ab apostemate supbie. Vñ apl's talem esuriem elegit. sicut dr j. Coꝝ. iij. Adhuc in q̄t esurim⁹ ⁊ sitim⁹. alapis cedimur ⁊ nudi sum⁹. Talis ḡ esuries quāq; sit tristabilis ⁊ amara. ē tñ aiab⁹ vtilis atq; sana. Et ī talib⁹ sic esurientib⁹ est miserandū et cōpatiendū et etiā subueniendū. Juxt illud Esai. lviij. Frāge esurīēti panē tuū ⁊c. Et de thobia dr Thobie j. q̄ esurietes alebat. nudis vestimēta pbebat. Cū tñ cōtrariū faciāt impij q̄. s. esurientes ⁊ paupes molestāt ⁊ ledūt ipsoq; p rapinas ⁊ iurias exasperāt ⁊ confundūt. vnde Job. xxij. Esurienti subtraxisti panē. Jsta ē ḡ esuries vtuosa ⁊ sustinenda. qua. s. esuriunt pauperes et miseri. Tercio dico. q̄ est alia esuries detestanda et fugienda qua esuriūt nequam et temeri. Et ista esuries significat Famem.

Tpalis auaricie. Famē dico auaricie. Sicut. n. canis Crudelitat̄ ⁊ seuicie sp esurit et famescit sic multi sunt q̄ Jnfernalis indigētie p famē auaricie sp diuitias esuriūt ⁊ affectāt. Prouer. xix. Alia dissoluta esuriet. Et in ps. Esurietes ⁊ sitietes. aia eoꝝ in ipis defecit. Jsti. n. sp esuriūt et nūq; satiari pñt. Esa. ix. Declinabit ad dexterā et esuriet ⁊ comedet ad sinistrā et ñ saturabit. Jtē ē esuries crudelitatis ⁊ seuitie. Quia sicut aialia crudelia sp esuriūt ⁊ cupiūt alijs nocere. sic crudeles pncipes et tyrāni sp esuriūt et desiderāt alios infestare. Prouer. xxviij. Leo rugiēs ⁊ vrsus esuriens pnceps impius sup pplm pauperē. Vñ de fame licis nobilib⁹ dr Esaie. viij. Cū esurierit irascet ⁊ maledicet regi suo. Jtē ē esuries infernalis indigentie. de qua Esa. lxv. Ecce serui mei comedent et vos esurietis. Et sic patz q̄ est esuries q̄ languēt temeri. Quarto dico q̄ est esuries quā babent superi. s. beati q̄ semp deo fruunt ⁊ tamen ipm semp desiderāt. et cū quadā ptinuandi esurie in eo delectant. de quo Ecci. xxiiij. Qui edunt me adhuc esurient ⁊ q̄ bibunt me adhuc sitient. Sufficit.

T Nota q̄ ista dictio et. ē dictio copulatiua et aggregatiua. Solet. n. dictiōes dictioni bus copulare. et sñias sententijs aggregare. Sine ista. n. dictiōe nulla oro oratōi nec verbū verbo seu sñia sñie iungeret. Cū ḡ ista sp significet copulā vel augmentū (Copulā dico. sicut cū dr Act. iij. Petrus ⁊ Joh. ascendebāt in templū. Augmentū dico seu additamentuz sicut cū dr Beñ. j. In pncipio creauit de⁹ celū et terrā. Et in ps. Dñi ē terra ⁊ ple. ei⁹ ⁊c. Et. n. sp addit aliq̄d ad pcedētia. et sp addit cumulū dictionum ps. Et aurit populuz suum vehementer) possumus dicere q̄ per et potest intelligi omnis additio seu societas siue bona fuerit siue mala.

Nota ergo q̄ in scriptura reperitur vnum Et.
Quod pertinet ad supernam diuinitatem. Dico ḡ q̄
Quod pertinet ad fraternam societatem. inuenit in
Quod pertinet ad internam mentis charitatē scriptura
Qd pertinet ad externā gentis prauitatem. vnum Et
qd ad deū spectat et ptinet. Unū et. fraternuz. p qd vir iustus splēdet ⁊ eminet. Unuz et. internū qd diuersa ligat et ptinet. Unū et. externū qd terrena ambit ⁊ retinet. Primo ḡ ēvnū et. qd ptinet ad supnā diuinitatē. Jsta ei dictō ⁊ inq̄tū ē copulatiua ⁊ adiūctiua pt significare ipm deū q̄ sez manutenēdo copulat vniuersa et p suā eterna ꝓuidentiā moderat̄ et colligat toti⁹ armoniā vniuersi. In rerū ei machina nūq; tot diuerse nature inuicē moderarent nisi p istū. et. i. p ipm deū parit iūgerent ⁊ ad ꝓportionē debitā reducerent ps. Et tu dñe i pncipio terrā fundasti. ⁊ opera manuū tuaꝝ sūt celi. seqūt. Tu aūt idē ipe es ⁊ anni tui non deficiēt Boies ēt copulatiue ⁊ charitatiue ligat ⁊ vnit ipos q; inuicē i vnitate fidei ⁊ charitat̄ pūgit. Unde. xvj. Separauit vos de⁹ ab oī pplo. ⁊ iūxit sibi vt fuiret ei. Potissime aūt ista dictio et. spectat ad dei filiū q̄ iūxit deū ⁊ boiem i vnitate psone. ⁊ q̄ mediator ē dei ⁊ boim bō xps ihs. Spectat etiā specialit ad spūmsanctū. q̄. s. pris ⁊ filij amor ē atz nex⁹ q̄. s. sicut dr. j. Joh. v. Pat et verbū ⁊ spūssanct⁹ hij tres vnū sunt. Et fili⁹ dicit Jo. x. Ego ⁊ pr vnū sum⁹. Unū dico scz p et. i. spūm q̄ nos vnit. Et etiā. i. ipe de⁹. nō solū hz vtutē copulatiuā vt visum est. imo etiā hz vtutē additatiuam ⁊ adiunctiuā. p istū. n. oia bona i boie multiplicāt. ⁊ vtutes vtutib⁹ adaugent. ⁊ p⁹ merita pmia cumulant ps. Et bñ. dixit eis et multiplicati sunt nimis. Et possum⁹ notare de isto et. id est de deo copulatiuo ⁊ charitatiuo et bonoꝝ omnium augmentatiuo ⁊ multiplicatiuo. q; ipe est et fuit.

Fabricator mundi palacij.	Dico ḡ q; iste et est et fuit
Habitator carnis bospicij.	bui⁹ mūdi palacij fabrica
Expiator nostri flagitij.	tor. Vñ in pncipio Gene.
Tolerator grandis supplicij.	legit oia fecisse. et creaturaꝝ oim ordinez diuisisse.
Frequētator bui⁹ exilij.	vñ ibidē dicit. Et vidit lu
Predicator dulcis eloquij.	cē q; eēt bona ⁊ diuisit lu
Jmperator alti fastigij.	cē a tenebris sequit. Et fe
Defensator tuti refugij.	cit firmamentuz. et diuisit
Premiator magni stipendij.	aquas ab aquis. Sicut
Castigator duri iudicij.	

enim in Psalmis. dicitur. Jpe dixit ⁊ facta sunt ipe mādauit et creata sunt. Et sil'r. Domini ē terra ⁊ plenit. ei⁹ or. ⁊c. Jtē iste ē nre carnis bospitij bitator. q̄. s. ipe de⁹ in virgine nostrā būanitatē assumpsit. Apoca. x. Et vidi angelū aliuz fortē descendentē de celo amictū nube ⁊ yris erat in capite ei⁹. et facies ei⁹ vt sol. ⁊ pedes ei⁹ tāq; colūna ignis. ⁊ habebat in manu sua libellū aptū. ⁊ posuit pedē dext̄ sup mare sinist̄ aūt sup terrā. Et sequit. q; leuauit manū suā ad celū. Jste. n. et. i. dei fil⁹ dr angel⁹ ꝓpter puritatē. Alij ꝓpē singularitatē. Fortē ꝓpē eternitatē. Descendēs ꝓpē būilitatē. Amictus nube ꝓpē būanitatē. Yris in ei⁹ capite ꝓpter dignitatē vl diuinitatē. Facies ei⁹ vt sol ꝓpē maiestatez. Pedes bñs igneos ꝓpē charitatē. Libellū babēs in manu ꝓpē scpture auctem. Sup terrā ⁊ mare tenēs pedes. ⁊ ad celū etiā leuās man⁹ ꝓpē generalē rex oim ptātem. De isto ergo et. inq̄tū fuit nostre carnis inbabitator. ⁊ nre būanitat̄ assumptor. dr Baruch. iij. In terris visus ē ⁊ cū boib⁹ cōuersatus ē. Jtē iste nr̄i fuit flagitij expiator. ps. Et sustulit eos de via iniq̄tatis eoꝝ. Vñ dr in ps. petebat p istuz ⁊ id ē p ipm xpm a suis iniq̄tatib⁹ liberari di. Et in pctis cōcepit me m:r mea. Et pm multitudinē miseraꝝ. tu. del. ⁊c. Et spūm rectū inno. in visc. meis. ⁊ spūmsctm tuū ne aufe. a me.

Jtē ipe fuit duri supplicij celator. s. in cruce. ps. Et sustinuit q̄ sil' ꝓtristaret. ⁊ alibi. Et flagellat⁹ tota die. Jtē ipe fuit b⁹ exilij frequētator. fuit. n. sicut pegrinus in mundo. ps. Et intrauit isr̄l de egipto. ⁊ iacob accola fuit in terra cham

Jste etiā fuit dulcis eloquij pdicator. s. dū viueret in hmūdo ps. Et suscitauit testimoniū in iacob. ⁊ legē posuit in isr̄l. Et Lu. j. Et loquebat bñdicēs deū. Jtē iste fuit celsi fastigij imperator. qd̄. s. summe appuit q̄n triūphauit de morte resurgēdo ⁊ ascendēdo. Et ī dō de isto etiā dr in symbolo athanasij. Et incarnat⁹ ē de spūsā. ⁊ resur. tercia die. et ascēdit in celū sedet ad dexterā pris. De dñio aūt imperiali dr in ps. Et dñabit ā mari vsq; ad mare. ⁊ a flumine vsq; ad terminos orbis terraꝝ. Et canit eccl'ia. Ecce aduenit dominator dñs. ⁊ regnū in manu eius ⁊ potestas ⁊ imperiū. de ꝓpetuitate aūt ipius dr in ps. Et pmanebit cum sole ⁊ ante lunā. in generatione ⁊ generationē. Sicut cñ dr Dani. vij. Ptās eius ptās eterna. ⁊ regnū ei⁹ qd̄ nō auferetur.

Jtē iste et. fuit tuti refugij defensator. Ad imperatorē. n. p. tinet defendere gentem suam. Et ideo xps verus imperator defendit et protegit oñes suos. vt de sanctis in isto et.

id ē in deo sperātibus. ⁊ de deo ipos adiuuātē ⁊ ptegente dr Sap. x. Et fuit illis i velamēto diei. ⁊ in lucē stellaꝝ noctē. Et trāstulit illos p mare rubꝝ. ⁊ trāsuexit eos p aquā nimiā. ⁊ ad altitudine inferoꝝ eduxit illos. Jtē ē et fuit magni stipendij ꝓmiator. qz. s. iste ⁊ tpalit̄ ⁊ spualit̄ ⁊ eternalit̄ ditat ⁊ ꝓmiat deuotos. Jste ei dat suis tpalia vt nutrianꝯ. Scialia vt eruditāt. Sacmētalia vt reficianꝯ. Spūalia vt pueanꝯ. Eternalia vt ꝓpetuo leticia potianꝯ. De tpalib⁹ dr in ps. Et dedit eis regiones gentiū. Et alibi. Et eduxit eos cū argēto ⁊ auro. ⁊ nō ē in tribub⁹ eoꝝ infirmus De scialib⁹ dr in ps. Et eduxit aquā de petra ⁊ eduxit tāq̄ flumi. aq̄s. Petra ei ē sacra scriptura. de q̄ aque flumina. i. diuersa sciaꝝ genera educūt̄. De sacralib⁹ dr in ps. Et pluit illis manna ad manducāduz ⁊ pane celi satura. eos. De spūalib⁹ aūt ⁊ vtualib⁹ dr in ps. Et mādauit nubib⁹ desup ⁊ ianuas celi aperuit. Et eduxit eos i nube diei ⁊ tota nocte in illuminatiōe. Jlluminatio ei nihil aliud ē q̄ grāz infusio De eternalib⁹ bo. i. de bonis eternis q̄ ab isto et. i. a deo distribuunꝯ dr Mat. xxv. Et tradidit illis bona sua. ⁊ vni q̄dem dedit. v. tal'. alij aūt duo. alij vo vnū. Et Lu. xij. dr. Qz pōnget se ⁊ faciet illos discūbere ⁊ trāsiens mistrabit illis Jste ḡ fuit ⁊ ē largi stipendij munerator. Jste. n. et amat ⁊ remunerat oēs iustos suos. vñ de iusto beatificādo canit̄ illud Qz amauit eū dns ⁊ ornauit eū. sto. glo. induit euz. ⁊ ad portas paradysi coronauit eū. Jtē dico q̄ iste et. ē ⁊ erit duri iudicij fulminator. scz ꝑ malos. Et ideo de seueritate sua dr in ps. Et occidit pingues eoꝝ ⁊ electos israel impedivit. Et ꝓuertit in sanguinē flumina eoꝝ ⁊ dedit erugini fructus eoꝝ. ⁊ tradidit grandini iumēta eoꝝ. ⁊ possessionem eoꝝ igni. Ecce ḡ quō xps oia facies i carnē veniēs. Scelera diluens. tormēta subiēs. exiliū patiēs. Saluberrime erudiens. infernū adiens. ad celos rediens. suos defendendo ꝓspiciens. Justis retribuēs. ⁊ malos puniēs. pōt intelligi p et. Patet ḡ ꝓmū ꝓncipale. s. vnū et. qd̄ ptinet ad supnaz diuinitatē. Secūdo dico q̄ in scptura inuenit̄ vnū ⁊ qd̄ ptinet ad fraternā charitatē ⁊ bonitatē. et. n. vt dictū est copulat ⁊ addit. ⁊ sic pōt significare quēlibet virū iustum. qz scz viri iusti sunt copulatiui seipos alijs charitatiue affocando ⁊ inē alios charitatiue ꝓuiuādo ⁊ cōuersando ⁊ etiā inē discordes mediādo ⁊ eos ad ꝓcordiā reducēdo. Unde Apoca. j. Beat⁹ Jobes ꝺ seipo dicebat sic. Ego Jobes frater vr̄ ꝓceps ⁊ socius in tribulatiōe ⁊ regno. Esaie. xj. Vitulus ⁊ leoꝝ ouis sil' morabunt̄. ⁊ puer paruulus minabit eos. q. p. Jsti quidē morabunt̄ simul charitatiue ꝓuersando ⁊ puer minabit eos inter eos mediando. Jsti etiā iusti nō solū copulatiui sunt vt dictū ē. imo etiaz additiui semp in meli⁹ ꝓficiendo. ⁊ vtutes vtutib⁹ aggregādo ⁊ vsq; ad eternā gloriā ⁊ felicitatem crescendo. Luce. ij. Crescebat et confortabat̄ plenus sapientia. ⁊ gratia dei erat in illo. Ad quod suadet scriptura. Gene. j. dicens. Crescite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terrā. De tali ergo et. id est de viro iusto sociativo. charitativo. ⁊ bonorum aggregativo et multiplicativo possumus notare ⁊ dicere. q̄ iste multiplicatur

Florendo p bonam affectionem.	Justus. n. p affectionem cōsuevit
Virendo p bonam conuersationem.	florere. ps. Et florebit ꝛneternum
Madendo p deuotam lachrymationē.	ante dnm. ⁊ Ecclesiasti. xxiiij. Et
Ardendo p feruentē dilectionem.	flores mei fruct⁹
Diuendo p gratiam ⁊ deuotionem.	bonoris ⁊ bone.
Manendo p pseuerantem durationē.	
Videndo p lympidam ꝓtemplationē.	
Gaudēdo p eternā consolationem.	

Jtē p pseuerationē ꝓfecit virere Hiere. xvij. Et erit folium eius viride nec aliqn̄ desinet facere fructū. Jtem p lachrymationē solet madere. ps. Et erit tāq̄ lignū qd̄ plantatū ē secus decursus aq̄z qd̄ fructū dabit in tpe suo. Jtē p dilectionē solet ardere. Lu. xij. Jgnē veni mittē i terrā. ⁊ q̄d volo nisi vt ardeat. Jtē p gratiā solet viuere seu vigere. vñ i ps. Et viuet ⁊ dabit̄ ei de auro arabie. auz signat gratiam.

Jtē p pseuerantiā solet manere ps. Et māsi i solitudine ⁊ Job. xv. Et maneo i ei⁹ dilectōe. Jtē p limpidā ꝓtemplationē solet videre Ezec. j. Apti sūt celi ⁊ vidi visiōes dī Et Job. ix. Abij ⁊ lauī ⁊ vidi. Jtē p eternā gloriam solet gaudere. ps. Exultabit Jacob ⁊ letabit̄ israel. ⁊ Esa. lxj. Gaudēs gaudebo ⁊ exultauit aia mea i deo meo. Vñ de iust̄ si mul associat̄ ⁊ iūctis dī Mat. ij. Et videntes stellā gauisi sūt gauio magno valde. ⁊ intrātes domū xc. Et in ps. Et gliabunt̄ in te oēs q̄ diligūt nomē tuū Ps ḡ quō et. ptinet ad fraternā bonitatē. Tercio dico q̄ et. qnq; ptinet ad internaz charitatē. Nō solū. n. p et intelligit̄ vir charitatiuus ⁊ augmētatiuus vt dictū ē. imo etiā ipa charitas. q̄ s. bz ligare ⁊ piūgere. bz etiā augere ⁊ vtutes alias cumulare. Charitas. n. dr et. qz pingit deū cū boie. Apocal'. xxj. Ecce tabernaculū dei cū hoib⁹. ⁊ ipi ppls ei⁹ erūt. ⁊ ipe de⁹ cū eis erit eoꝝ de⁹. Cōiungit etiā boiem cū deo. Vñ in ps. Dauid loquēs domino dicit. Et ego semper tecum. Jsta etiam coniungit dominem cum homine. Ps. Simul in vnum diues ⁊ pauper. Et si vis nota q̄ ista dictio et. id est charitas.

Mentem letificat.	Charitas dico mentē letificat. ps.
Carnem mestificat	Et imisit i os meū canticū nouuz
Uires fortificat.	carnē deo nr̄o. Jtē solet carnē
Statū magnificat.	tristificare. ps. Et posui vestimētū
Gentes pacificat.	meū ciliciū. ⁊ opui in ieiunio aiaz
	meā xc. Jtē solet vires fortificare. Apoc. ij. Et tenes nomē meū. ⁊ nō negasti fidē meā. Et Apo. ij. Sustinuisti ꝓp nomē meū ⁊ nō defecisti xc. Jtē solet seipam magnificare. ps. Et bñdictū nomē maiestatis ei⁹ ineternū. Jtez solet oēs pacificare. ps. Fact⁹ ē in pace locus eius. ⁊ habitatio ei⁹ in syon. Ecce ḡ quō et. signat internā charitatē. Quarto dico q̄ et. signat externā pauitatē. qz. s. p ꝓiunctiuū ⁊ additiuū pōt intelligi mala societas q̄ sp ē malo⁹ adunatiua ⁊ etiā auaricia seu cupiditas. q̄ sp ē terreno⁹ aggregatiua ⁊ cumulatiua. Uel etiā pōt intelligi ipi mali q̄ sunt cuz alijs malis ⁊ cū dyabolo ꝓfederatiui ⁊ piūctiui. et vicio⁹ accumulatiui. et semp in deterius ꝓfectiui. ⁊ terreno⁹ p auariciā ꝓgregatiui. De mala malo⁹ ꝓfederatiōe dī in ps. ⁊ cō, iuncti sunt inē gentes ⁊ didicerūt opa eoꝝ. ⁊ fuierūt sculptilib⁹ eoꝝ et factū ē eis in scandalū. De malo malorū ꝓfectu et vicio⁹ cumulatiōe dr in ps. Et apposuerūt peccare ei. De eoꝝ aūt ditatione ⁊ terreno⁹ acq̄sitiōe dr in ps. Ecce ipi pctores ⁊ abundātes in seculo obtinuerunt diuitias Jsti ḡ sunt et. Et si vis notabis q̄ dicunt̄ mali et. Quia sē.

Carnales ⁊ delicios.	Sunt dico carnales ⁊ delicios:
Verbales ⁊ iniurios.	seu luxurios. ps. Et manduca,
Fallaces ⁊ malicios	uerūt ⁊ saturati sunt nimis. Jtē
Fugaces ⁊ defectuos.	sunt verbales et iniurios. Ps.

Et male locuti sunt de deo. Jtē sunt fallaces et malicios. ps. Et dilexerūt eū in ore suo. ⁊ lingua sua mentiti sē ei. Coꝝ aūt eoꝝ nō erat rectū cū eo xc. Jtē sē fugaces ⁊ defectuos ps. Et defecerūt i vanitate dies eoꝝ. ⁊ anni eoꝝ cū festinatiōe. Sic ḡ patet quō et. in scriptura sumit̄ multis modis

Etenim. Cū etenī sit aduerbiū affirmādi. qd̄ idez signat grāmaticaliter quod ꝓcerto possum dicere q̄ per etenim potest intelligi certitudo

Dei carnem assumentis.	Etenī ergo signat certitudi
Eius alte presidentis.	nē dei dementie ps. Etenim
Eius penas sustinentis.	dominus dabit benignitatē
Dei malos punientis.	⁊ terra dabit fructum suuz.
Eius bonos extollentis.	Jtez signat certitudinē sue
Justi deo obsequentis.	alte potentie. Job. xiij. vos
Impij deum non timentis.	vocatis me magister ⁊ dñe ⁊ bñ dicit̄ sū etenī Jtē sigt certitudinē sue mestitie seu passiōis ⁊ tristitie. j. Coꝝ. v. Etenī pasca nr̄m. immolat⁹ est xps. Jtē signat certitudinē sue iusticie. ps. Etenī sagitte tue trāsiuit. vox tonitrui tui i rota. ps. Etenī cozrexit oz. ere q̄ ñ cōmouebit̄. Et Heb. xij. Etenī dns nr̄ ignis ꝓsumēs ē. Jtem sigt certitudinē sue munificētie. ps. Etenī bñ di. dabit legislator. ibūt de vtute i vtutē vide. de⁹ deoꝝ i syon. Jtē sigt certitudinē nr̄e obedie. ps. Etenī passer inuenit sibi do. ⁊ turtur nidū vbi reponat pullos suos. altaria tua dñe vtutū. Passer. n. ē aia deuota q̄. s. apud altaria dei. i. in religiōe ⁊ statu obedie domū inuenit atz nidū. ps. Judicia dñi vera xc. Sequit̄. Etenī dnus tu⁹ custodit ea. i custodiēdis ill' retributō mīta. Jtē signat certitudinē incredulitat̄ ⁊ obstiate malicie xc. ps. Etenī non credētes inba. dñm deū xc. vide de Enim

Etas, Nō q̄ etas signat literaliter tempis distinctiones. Et ideo omnes ille res q̄ tpe mensurant. quibusdam etatibus distinguuntur et variantur. Etas ergo alicuꝯ rei signat suā totalē durationē. vl' sue durationis

aliquā certā diſtinctionē. Dz q̄ de etate naturali nō intendim⁹ agere niſi q̄tū ad mores poſſumus applicare. Ideo breuiter dicamus. q̄ etas rei poteſt mihi denotare Suum Crementum. Ideo breuiter nota q̄ ſicut vita naturalis p̄ ſeptē etates vlq; ad finē diſcurrit Augmentum Complementū. Sic vita ſpūalis & moralis p̄ ſeptē ſpeciales v̄tutes ad ſuū puenit cōplementū. In vita.n. naturali ſeptē etates ſm aliq̄s cōputant.ſ. Infantia. Puericia Adoleſcētia. Iuuētus. Senex. Senū. Decrepitas. Sed dz v̄o alios.v. etates tm̄ nō p̄putāt.ſ. Infantia. puericia. adoleſcētia. iuuētus. ſenect⁹. Et poſſum⁹ dicere q̄ ſit vita moralis debēt eſſe q̄nq; ſpeciales v̄tutes. Sit igitur in nobis.ſ. Infantia verecundie & humilitatis. Puericia innocentie & puritatis. Adoleſcētia pſeuerātie & p̄tinuitatis Iuuenitus p̄ſtantie & probitatis. Senect⁹ prudentie & maturitatis. Infantia eſt ſignat verecundiā et hūilitatē. Infans.n. dr̄ q̄ſi nō fans.i. q̄ſi nō loquēs. q.ſ. verecūdia & hūilitas nō p̄ſumūt nec audēt loq̄. & maxime de bonis ꝓpriis. Amos.v. Propē bec prudēs in illo tpe tacebit. q̄m dies mali ſunt. Puericia ſignat vite & ignorātie puritatē. Puericia eſt a puritate dr̄. Un Oſe. xj. Puer iſrl & dilexi eū. Adoleſcētia deſignat pſeuerantie continuitatem. q̄ adoleſcens dicitur quaſi adhuc creſcēs vel quaſi adultus et creſcens. Unde Luce. vij. Adoleſcēs tibi dico ſurge. Surge inq̄t. i. quod incepiſti continua & p̄fice. Iuuenis ſignat p̄ſtātie ꝓbitatē. j. Joh. ij. Scribo vob̄ iuuenes. q̄ fortes eſtis & verbū dei in vob̄ manet. Senect⁹ v̄o ſignat prudentie maturitatem. Unde Job. xij. In antiquis eſt ſapientia. & in multo tempore prudentia. Tales ḡ etates ſpirituales debemus habere. & ſic vitam noſtrā poterimus laudabiliter conſummare. Unde. iij. Regum. j. Et rex Dauid ſenuerat. & habebat etatis dies plurimos. & videte hic tria que pfectam etatē poſſunt in homine denotare tam tpaliter q̄ ſpūaliē. ſ. Honoris celſitudo Rex. Uigoris fortitudo. Dauid manu fortis. Senſuum plenitudo quia ſenuerat & habebat etatis plurimos dies. Iſta enim tria nō ſolent inueniri niſi in illis qui perfecte ſunt etat̄. ſ. Honor & eminentia. Uigor & pmanētia. Senſus & ſapientia. Sic reuera ſpūaliter neceſſe eſt q̄ etatē ſpiritalē plenā & pfectam ſcilicet omnium virtutum cōgeriem habeam⁹. ſi iſta tria iuſte & debite habere cupiam⁹. ſ. Celſitudinem promotionis rex. Fortitudinē durationis. Dauid Plenitudinē diſcretōis. Senuerat. Primo ḡ requirit̄ p fecta etas ad p̄moti onis celſitudinē. q.ſ. bō q̄diu ē puerilis & etatis imꝑfecte nō admittit̄ ad bonorē. nec etiā ad menſam patris recipit̄. q̄ ſm plm. Iuuenes nemo eligit duces. Sic vere illi q̄ ſpiritaliter ſunt puete & pfecte etatis. ad p̄lationē & p̄motionē debent recipi & admitti. q̄d oñdit̄ cū dicit̄. Rex. q.ſ. qui habēt etatē perfectā debēt fieri reges & p̄ſides alior̄. ſ. maiores in dignitate & bonore. Dz vtiq; natura ſagax benevidet̄ cū ſuis operibus deſignare. Animalia.n. bruta. q̄ habēt plures filios ſicut ſunt ſues & canicule. ſolent p̄mo naſcentē plus diligere. & primā & pinguiorē māmillam eidem porrigere & ertē dere. ad q̄d quidē facit illa figura de Joſeph. q̄ vocās fratres ſuos ad conuiuiū. vnūquēq; iuxta etatē ſuā primū vl vltimū fecit ſedere. ſicut dr̄ Gen. xliij. q.ſ quātoplus habuerūt de etate. tantoplus habuerūt in illa menſa de ꝓpietate. Et ꝓcerto chariſſimi talis Joſeph dz eē q̄libet ſuperior ꝓlatus. q̄ ad menſam eccl̄iaſticor̄ bñficior̄ bz alios p̄mouere. ſituare & iuuare. q.ſ. ipe dz eos ſituare vnūquēq; ſm etatē ſuā. i. ſm ſuā pfectionē & v̄tutē. Quāto.n. eſt antiq̄or in tali etate. tanto p̄ certo dz eē p̄or in dignitate. & potior i bñficij quātitate. Priorib⁹.n. & antiq̄oribꝰ & melioribꝰ & pfectioribꝰ ſunt potiores māmille & vberiores porrigende. id ē p̄bende vberiores. ꝑ ſedes & p̄lationes priores diſtribuende & p̄cedende. Naz etiā inē elephātes ille dr̄ ducere gregē. q̄ pfectionē bz etatē. Quia v̄e ad gregē ſubditor̄ regendū. ducēdū. gubernādū. ille ē ſufficiētior. q̄ i etate ē antiq̄or. i. i v̄tutib⁹ pfectior. Rex inq̄t. Et ido fratres ioſeph videtes ſm etatis adhuc imꝑfecte dicebant Gen. xxxvij. Numq̄d rex noſter eris? aut ſubiicie mur vitioni tue? q. d. nō decet. q.ſ. nō vueri ꝑ ꝓuecti ſunt alior̄ p̄ſides & maiores cōſtituendi. Quia ſicut de Dauid legit̄. j. Paral. xxiij. Dauid ſenex & plenus dierū regem p̄ſtituit Salomonem. Ideo de tali ꝓmotione p̄t exponi illud Dan. v. vbi dicit̄. q̄ in cōuiuio balthaſar vnuſq; q̄ ſm ſuā bibebat etatem. Requirit ḡ tal' etas ſpirital' ad obtinēdā celſitudinē ꝓmotois. Scdo dico q̄ tal' etas req̄rit̄ ad p̄tinenda firmitudinē durat̄ois. q̄d oñdit̄ cū dr̄. Dauid q̄d iterp̄tat̄ manu fortis. Quia vere null⁹ efficit̄ manu fortis. null⁹ efficitur Dauid. nullus efficit̄ cōſtans & robuſtus. niſi ſit in etate perfecta. i. in v̄tutū cōgerie cōſtitutus. Un Judicū. viij. Jux̄ etatē robur eſt bois. Ideo de tali Dauid & eius fortitudine dr̄ j. Reg. xvij. Percuſſit ſaul mille & dauid decē milia. Et. j. Reg. xvij. dr̄ q̄ feſtinauit dauid & cucurrit ad pugnam.

Tercio dico q̄ talis etas virtutis & pfectionis requirit̄ ad acq̄rendā plenitudinē diſcretionis. q̄d oñdit̄ cū dicit̄. Senuerat. Senect⁹.n. ſapientiā deſignat q̄ ſicut dr̄ Sap. iij. Cani ſunt ſenſus bois & etas ſenectutis vita immaculata. Teſte.n. plinio archela⁹ dicit. q̄ cuniculi ſeu parui leporcs q̄t bñt annos in etate. tot introitus faciunt in cauernis ſuis. vñ in boc videnē eſſe ſagaciores inq̄tū. ſ. introit⁹ ad cauernā ſuā ſi parāt & faciūt ampliores. Sic v̄e chariſſimi in b̄ debet eſſe ſagacitas ſpūalis etatis noſtre. q̄ quāto plus habemus de etate & naturali & morali. tanto ad cauernā noſtrā. ſ. ad paradyſum debem⁹ nobis plures introitus p̄ bona opa facere. & plures vias intrādi paradyſū inuenire. & plures modos intrādi celeſtē urb̄m p̄curare. Dō oñdit̄ cū dr̄. q̄ dauid ſenuerat & habebat etatis plurimos dies. Dies.n. iſti ſunt v̄tutes & pfectōes. q̄s quātoplures bz bem⁹. tātoplures vias nobis ad celū facim⁹ & pamus. tāto etiā ampliori ſagacitate & ſpūali prudētia p̄poliem⁹. Und Eccl̄s. vj. Plures dies etat̄ bñerit. De dō dr̄. j. palyp. vlt. Qui mortu⁹ē i ſenectute bona plen⁹ dier̄ & diuitis. Iſta v̄o diſcretio ſūme dz appere i pfecte loquēdo & diſcrete alios inſtruēdo. Jux̄ illud Job. ix. Etatē bz ipe de ſe loq̄t. & Job xxij. Sperabā q̄ etas plixior loquerēt. & annos multitudo doceret ſapiam. Ptz ḡ q̄ ſpirital' etas boiem abilē reddit ad p̄motionē. Facit ſtabilē ad durationē. Facit ſubtilem p̄ diſcretionē. Abilē dico ad p̄motionē q̄ p̄ſtat eminētia bonor̄. ij. Mach. vj. Cogitare cepit etat̄ & ſenectuti ſue eminētiā. Itē ſtabilē ad durationē. q̄ p̄ſtat pmanentiā vigoris. Eccl. xxvj. Species faciei ſup etatē ſtabilē. Itē ſubtilē ad diſcretionē. q̄ p̄ſtat ſapiam ſplēdoris. Lu. ij. Jhus aūt p̄ficiebat ſapia. etate & gr̄a. Que tm̄ ſunt p̄ malos. q̄. ſ. ſunt etate & antiq̄tate pleni. q̄ in mal' annis. i. in vicijs iduranē. ij. Mach. vj. Etate pariter & demētia p̄uectus. Et ſic de etate ſpūali ſufficit. Vide infra de ſenectute & ſupra de anno. & die & antiquitate ꝛc̄.

Eternus. eternitas. Nō. q̄ eternitas ſignat menſura z durationis interminabilis. influxibilis. inuariabilis. Tempus enim eſt menſura motus. Et ideo ſicut mobile ſemper vertitur. fluit & de loco ad locum mouetur Sicut tempus quod ipſius eſt menſura ſemper de momento ad momentum fluit & nunq̄ in eodem ſtatu ſubſiſtit. Eternitas autē eſt menſura rei permanentis. ſalz ipſius cuius eſſentia eſt tota ſimul. ita q̄ non nouit p̄teritum vel futurū. Et ideo ipſa eternitas eſt idem quod duratio vel menſuratio que nec eſſe incipit. nec eſſe deſinit. nec de puncto ad punctum labit̄ nec de ſtatu ad ſtatū variat̄ Poſſum⁹ ḡ notare q̄ duplex ē eternitas. ſ. bō & mala. ꝑ bonā eſt eternitatē deſignat̄ Dei immenſitas ſeu eſſentia. Celi felicitas & opulentia. Morum ſtabilitas et permanentia. Dei enim immenſitas nunq̄ variatur. Celi felicitas nunq̄ terminatur. Bonorum bonitas ſemper augmentatur. Primo ergo de bona eternitate dico. pſeuerans eſt et eterna. poteſt dici dei immenſitas. Unde Danielis. vij. dicitur Poteſtas eius poteſtas eterna. Et Prouerbior̄. viij. Ab eterno ordinata ſum. Item perſeuerans & eterna pōt dici celi felicitas. Unde Eccl̄i. xxxj. Perfectus inuentus eſt et erit illi gloria eterna. Item perſeuerans & eterna poteſt dici morum ſtabilitas. quia ſcz boni ſemper debent in ſua bonitate perſeuerare & nūq̄ amplius deficere vel ceſſare. vñ Sapiēē. v. Juſti aūt in perpetuū viuent. Et Eccleſiaſti. xv. Nomine eterno hereditabit illum. De iſta v̄o vltima

eternitate.id est de bonorum perseuerantia ⁊ durabilitate multa possemus dicere. sed in alijs titulis iam dictis de pseuerãtia ⁊ stabilitate. multa meminim⁹ nos dixisse. ⁊ solũ aduertendũ ẽ q̃ oia q̃ sunt desiderãt ⁊ affectãt attingere ad eternitatẽ. i. ad sui ꝓmanationẽ ⁊ ꝓpetuationẽ. Nihil est enim qđ naturaliter desideret nõ esse vl nõ fuisse. Et ido ad talẽ ꝓmanationẽ vel ꝓpetuationẽ habendã solent oia pcurare. pficua. ⁊ declinare nociua. Sic ve ꝓpetuationẽ perseuerãtie. ⁊ eternitatẽ supne glorie sume debemus diligere ⁊ ad eã totis visceribus laborare. Nullus enim sapiẽs dz velle morale gdere. si ipm dz ꝓpetuo sine pcti resistẽtia cõseruare. Dañ. v. Rex in eternũ viue ⁊c. Vide de glia ecna. Et de beatitudie. De pseuerãtia. De durabilitate. Constãtia Et cetera similia. Sic ꝙ eternitas accipitur in bono. Secundo dico. ꝙ eternitas põt dici in malo. Et sic accipitur.

Pro voluntate obstinata.
Pro ꝓsuetudine indurata
Pro pena iferni interminata.

De obstinata ergo volũtate dicã põt illud Jude qui vinculis eternis sb caligine reseruauit. Itẽ de indurata ꝓsuetudine põt dici illud Eccs. xij. Ybit bõ in domũ eternitatis. Itẽ de interminata penalitate põt dici illud. ps. Laborauit in eternũ. ⁊ viuet adhuc in finez. Si autem vis adhuc notare alio mõ dic ꝙ in scriptura reperitur Eternitas

Immutabilis.
Imitabilis.
Appetibilis.
Formidabilis.

Prima est eternitas dei.
Secunda iusti.
Tercia celi.
Quarta inferni.

Primo ergo est eternitas dei que semp est manẽs ⁊ immutabilis. Veritas enim sue essentie nunq̃ mutat aut variatur. imo ipe ⁊ idem pmanet nec aliq̃liter immutatur. ps. Veritas dñi manet in eternũ. Et alibi. Tu autẽ dñe in eternũ pmanes. ⁊ memoriale tuũ in generatione ⁊ generatõez Jpe. n. est eternus apteante. qz sicut dr Michee. v. Egressus est a diebus eternitatis. Apte nũc qz sicut dicit Esa. lvij. Ipse ẽ habitãs eternitatẽ. ⁊ sanctũ nomẽ ei⁹. Aptepost. ij. Pet. iij. Ipsi gloria nũc ⁊ in dieb⁹ eternitatis. Et i. ps. Sedebit dñs rex in eternũ. Quia ꝙ iste eternus ẽ immutabilis atq; firmus iustũ ẽ ꝙ tanq̃ rei firme ⁊ stabili. ⁊ tanq̃ fundamento in defectibili. eidem p fidem spem ⁊ deuotionem ꝓcipaliter innitamur. ⁊ ab oĩ fama defectibili crudelitate penitus abstrahamur. Sicut. n. dr. j. Joh. v. Hic ẽ ver⁹ deus ⁊ vita eterna. Et Dañ. vj. dr. Qz ipe est vivus ⁊ eternus. Dia enim que in deo sunt. indefectibilia ⁊ eterna sunt. Jpe. n. bz eternũ nomẽ. eternũ verbũ. eternã misericordiã eternã iusticiã. eternã vitã. eternã vitatẽ. eternã potestatẽ. De noie enim dei dr Ecci. xxxvij. Qz nomẽ est illi viues in eternũ. De verbo dei dr in. ps. Jn eternũ dñe ꝓmanet verbũ tuũ. De mia aũt dei dr in. ps. Misericordia dñi ab eterno ⁊ vsq; in eternũ sup timẽtes eũ. De iusticia dei dr in. ps. Justicia tua iusticia in eternũ. De vita dei dr Ecci. xviij. Qui vivit in eternũ creauit oia simul. De vitate ei⁹ dr in. ps. Veritas dñi manet in eternũ. De potestate deo eius dr. Dañ. vij. Potestas ei⁹ ptãs eterna ⁊c. Hec ẽ ergo eternitas dei que semp ẽ manẽs ⁊ immutabilis vite. Secũdo dico ꝙ ẽ eternitas iusti q̃ est imitabilis. qz dat nobis ꝓpetuitatẽ. Ecci. xv. Homine eterno hereditabit eũ. Quia ꝓfert glorie copiositatẽ. ij. Cor. iiij. Eternũ glorie pondus operatur in nobis. qz repromittit eterne vite hereditatẽ. Heb. ix. Repromissione accipiãt q̃ vocati sunt eterne hereditatis. Tercio dico ꝙ ẽ eternitas celi q̃ ẽ appetẽda. qz ibi ẽ infinita gloria. j. Pet. v. Vocauit nos in eternã suã gloriã. Quia ibi est habitatio tuta ab omni ruina. ij. Cor. v. Habem⁹ domum nõ manufactã sed eternã in celis. Quia ibi ẽ cõsolatio cõtinua. ij. Thes. ij. Qui dilexit nos ⁊ dedit ꝓsolationem eternam.

Quarto dico ꝙ ẽ eternitas inferni q̃ ẽ formidãda. qz ibi nulla ẽ flame crepitantis extinctio. Baruch. iij. Ignis supueniet ei ab eterno. qz ibi nulla ẽ penarum intermissio. ij. Thes. j. Penas dabunt in interitu eterno. Quia ibi nulla est liberatio. Judas in Canonica sua. Vinculis eternis sb caligine reseruauit. sup. damnati.

Ethyopia. Nota ꝙ ethyopia est regio feruentissima solis ardoribus exposita. Et ab omni aeris tpamento semota. Et ideo homies istius regionis nigri sunt. deformes ⁊ caliginosi. ⁊ in multis partibus mõstruosi. q̃ etiã q̃si penit⁹ vacãt nudi. Jsta regio feris et serpentibus est referta. ⁊ pro magna parte arenosa. vacua ⁊ deserta. Et ideo res nomini congruere dinoscit. quia ethyopia caligo vel tenebre interpretatur. Jgit moraliter loquendo dico ꝙ ethyopia significare potest.

Penitentiam ⁊ statum iustorum.
Peccatũ ⁊ statum malorum.
Mundum ⁊ statum vanorum
Tribulntionem ⁊ statũ miserorum.
Mortem ⁊ statum defunctorum.
Jnfernum ⁊ statum damnatorum.
Et sic dico ꝙ inuenit ethyopia
Penitentie.
Opulentie.
Pestilentie.
Violentie.
Defluentie.
Turbulentie.

Primo ergo dico ꝙ ethyopia significat statũ religionis vel boim penitentium. Ibi enim habundat.
Calor macerationis.
Ardor contritionis
Nigredo palloris ⁊ bũi ꝙuersatiõis.
Nuditas pauptatis ⁊ tenuis possessionis.

Jsta est ergo ethyopia que.
Deum preuenit per deuotionem.
Deum requirit per orationem
Pressos liberat per compassionem.
Celum occupat per saluationem.

Deũ dico ꝓuenit sibi deuote credẽdo. Ps. Ethyopia ꝓuent manꝰ eius deo. Deum etiã honorat deuote orando. pũ. Corã illo pcidẽt ethyopes. Unde de eunucho candacis regine ethiopũ dr Actu. viij. ꝙ ipe venerat adorare in hierlem Alijs etiã subuenit ipis misericorditer compatiendo. Uñ de abdemelech ethyopie dr Hiere. xxxviij ꝙ ipe compassus hieremie q̃ erat in luto carceꝛ sedit eum liberari. Celũ vo ⁊ paradysum occupat ibi finaliter habitando. Unde de illm loquit dauid in Ps Ecce alienigene ⁊ tyrus ⁊ ppls ethyopum bij fuerunt illic Jsta est ergo ethyopia penitentie. Secundo dico ꝙ iste nit ethyopia opulentie. ⁊ sic ethyopia signat statũ peccati: vel etiã statũ mundi. vbi. s. viget ardor concupiscẽtie ⁊ auaricie. calor ⁊ siccitas indeuotionis ⁊ spiritalis indigẽtie. vbi fere ⁊ serpentes. i. pctores vsant. ⁊ vbi nigredo male ꝙuersatiõis ⁊ obscuritas igrãtie repit. Mõ ꝙ ꝙ i ista ethyopia ẽ.

Flumẽ deliciarũ.
Draco maliciarũ.
Pauor trisiciarũ.
Labor molestiarũ.
Horror nequitiarũ.

De flumine deliciarũ dicit Gen. ij. Qz fluuius vison circuit omnẽ terram ethyopie. De dracone maliciarum dr in ps. Cõtribulasti capita draconũ in aquis. dedisti eam escam ppls ethy. De pauore trisiciarũ dr Ezech. xxx. Erit pauor in ethyopia cuz ceciderint vulnerati in egypto. De labore molestiarũ dr Esa. xlv. Labor egypti ⁊ negociatio ethiopie ad te transibunt. de horrore vo nequitiarũ dr Habacuc. iij. Pro iniquitate vidi tentoria ethyopie. turbabũtur pelles terre madiã. Tercio dico ꝙ inuenit ethyopia pestilentie. Peccatores enim ⁊ mũdani possunt dici ethyopes. qz sicut ethyopes semp legunt fuisse inimici filiorũ israel ⁊ cõtra eos ꝓ crudelibus regibus dimicasse. sicut legit. ij. Paral. xiij. Sic mali semp sunt inimici bonoꝝ ⁊ laici clericorum. ⁊ mundani religiosorum. Et sicut ethyopes habẽt nigredinem sempiternã que nec arte nec natura potest mutari. Sic mali ꝓpetua nigredine viciorũ. ⁊ male ꝙuersationis rubigine taliter sunt infecti. ⁊ ita in suis iniq̃tatibus indurati. ꝙ vix aut nunq̃ possunt mutari vel ad bonũ ꝙuerti. Hiere. xiij. Si potest ethyops mutare pel. suam ⁊ pdus varietates suas. sic ⁊ vos pote. bo. fa. cũ didi. ma. Jsta ẽ ꝙ ethyopia pestilentie. s. statꝰ pcti vel mũdi. Quarto dico ꝙ inuenit ethyopia violẽtie. ⁊ ista ẽ statꝰ tribulatiõis. Status. n. tribulatiõis pũtis bz feras ⁊ dracones. i. mũdi tyrannos. Habet deserta. i. sterilitatẽ bonoꝝ. Hz ardorẽ. i. infirmitatẽ ⁊ laborẽ. Quito dico ꝙ ẽ ethyopia defluentie. s. status morẽ. q̃ bz dracones ⁊ serpẽtes q̃ comedũt corpꝰ. ⁊ bz sterilitatẽ ⁊ vacuitatẽ bonoꝝ oĩm mũdi. ⁊ bz ardorem multipliciũ dolorũ. Sexto dico ꝙ ẽ ethyopia turbulẽtie. scz status infernalis q̃ bz dracones ⁊ feras. Hz attrocitatẽ demoniorũ. bz etiã ardorẽ ⁊ squalorẽ. i. acerbitatẽ ignii et tormentorũ. Et sic ꝙ bñ ꝓducit ꝙ q̃libet istorũ statuum adversitatis ꝓ ethyopiam designat. Sopho. ij. Et vos ethiopes vlterfeci gladio modo eritis ⁊c. Vide in tabula. qz in

diuersis locis ponunt exempla de ethiopia.

Etheus.ethei. fuerūt quidā ppli q̄ terram ꝓmissionis inhabitauerūt sed p aduentū filioꝝ israel partim occisi. partim subiecti fuerūt. Et credo q̄ sydonij t tyri fuerūt reliq̄e etheoꝝ. Interpretat aūt etheus stupens aut formidās: seu stupidus aut formido. Urias aūt fidelis miles quē Dauid occidi fecit. de isto ppl'o. i. de reliquijs hui⁹ ppli fuit. sicut dī. ij. Reg. xj. Uñ ibidē dicit dī. Seru⁹ tu⁹ urias ethe⁹ mortu⁹ ē ꝛc.

Vadere. Nota q̄ euadere sumit pro eripi. liberari t fugere vel exire. ptinet ergo ad illum q̄ fuit in angustia vel dolore. q̄. s. cupit euadere. t saluari. Cū ḡ sint generaliter tria mala viz

Penitentium q̄ euadunt malū spiritale.
Sapientium q̄ euadūt malum tpale.
Trīūphantiū q̄ euadūt malū eternale.

Est ḡ euasio a loco pnicioso. scz a statu peccati a quo solēt boies euadere qñ per pniam fugiūt: t in statu gratie q̄ est locus securitatis se ponūt. sicut dī Deutero. iiij. q̄ ciuitates refugij institute sunt ad quas euadere poterat. q̄ homicidium cōmiserat. Talis ciuitas est gra t penitentia. q. s. in ista euadit t eripit: q̄ aiam suā p pctm occidit t ex hoc argui verebat Iere. l. Uox fugientiū t eoꝝ q̄ de terra babylonis euaserūt. Uox inqt fugientiū. q. d. ad talē euasionez requirit vox confessionis t fuga totius male occasionis.

Itē est euasio ab onere laborioso. Et sic euadūt illi q̄ p prudentiā sciūt euadere mūdi tribulatiōes vel etiā eas p patiaz superare. Uel q̄ on⁹ tpaliū bonoꝝ sciūt t volūt p paupertate volūtariā declinare Judith. xv. Relicti⁹ oibus euadē conabant. Isti em̄ vident gloriari. q. alijs in mūdi periculis manētib⁹ ipse se sentiūt liberatos. Exemplo illi⁹ nūcij Job. q̄ alijs mortuis dicebat Job j. Euasi ego solus vt annūciarē tibi. Itē est euasio a tormēto periculoso. s. a morte t periculo infernali. qđ. s. ꝓprie euaserūt beati. Uñ de periculo maris dicit. Act. xxvij. q̄ fracta naui factū est periculum vt oēs aie euaderēt ad terrā. vt t sic q̄libet btūs possit de dyabolo dicere illud. ij. Cor. xj. Euasi man⁹ ei⁹ in noie dñi ꝛc.

Euacuare. vide vbi vanitas. in lra. v.

Euaginare. Cū euaginare nihil aliud sit q̄ ꝑ gladium de vagina sua extrabere. notare possum q̄ ꝑm diuersitatē gladioꝝ inuenit diuersitas euaginationū. Signat em̄ gladius iracūdiam t punitionē verbū dei t oꝛonem. Euaginatio vo signat hui⁹ gladij executionē t ad actum applicationem. Sicut vagina signat huius gladij coertionē. Dicā ergo q̄ inuenit. Euagiatio

Maloꝝ q̄ fit cōtra bonoꝝ innocentiā.
Bonoꝝ q̄ fit cōtra maloꝝ iniusticiam.
Dei t sctoꝝ q̄ fit ꝺ reproboꝝ insolentiā.

Dico ḡ ꝓmo q̄ mali euaginat gladios suos vt ledant boies innocētes. q. s. gladiū crudelitatis euaginat ad ledendū corpaliter. gladiū lingue ad infamādū psonaliter. gladiū malicie ad malignādū ptinaciter. De ista euaginatione dī in ps. Gladiū euaginauerūt pctores. intenderunt arcū suū. Itē scdo iusti euaginat gladios vt corrigāt fatuos delinquētes: q. s. ꝑlatus euaginat gladiū iuste correctionis. doctor gladiū ꝑdicatōis. religiosus gladiū oꝛois Primo gladio pcutit malus subdit⁹. Scdo gladio pcutitur pctor obstinat⁹. Tertio gladio pcutit dyabolus effrenatus Josue. v. Uidit angelū euaginatū tenentē gladiuz. Itē est gladius petri q̄ reponi pcipit invaginā Job. xviij Mitte gladiū tuū in vaginā: q. gladi⁹ iusticie t punitiōis vel etiā excōicatōis ꝓcerto magis est reponēdus q̄ extra bēdus. magis ebetādus q̄ acuēdus: t magl retinēdus q̄ vibrādus Ezech. xxj. Reuertere in vaginā tuam o mucro dñi. Qđ tñ est ꝺ multos crudeles iudices t magos: q̄ gladiū istū faciliter euagināt. Uñ isti vident dicē illud Ezec. xxj. Mucro mucro euaginare ad occidendū. Immo etiā isti de baiulis t filijs suis gloriant: qñ gladios euaginatos habēt t ad occidendū paratos Judic. ix. Euagina gladiū tuū t pcute me. Itē tertio dico q̄ deus t angelus euaglnant t gladios suos vt puniāt impios decedentes. q. s. fiet in iudicio qñ dñs dicet illud Deut. xxxij. Euaginabo gladium meum: et interficiet eos manus mea ꝛc. Uide de gladio.

Euangelium. euangelizare.

Nota q̄ euageliū dicit ab eu qđ est bonu: t angelus qđ ē nūcius. seu gelos qđ est nūciū: q̄si bonū nunciū. Est ḡ euāgeliū ipsa fides t regula legis noue: t ipsa doctrina dñi saluatoris. Euāgelista vo dī q̄ istam legē credit. predicat aut secrat. Notandū ḡ est q̄ euāgelizare est officiū. s. Officiū

Dignitatis: quia dominicū.
Puritatis: q. angelicū.
Ueritatis: quia catholicū.
Utilitatis. q. fructiferū.
Trāq̄llitatis. q. pacificū.
Subtilitatis: q. scientificū.

Dico ḡ q̄ euāgelizare est officiū dominicū quo ꝓbatur ipsius dignitas. Ipse em̄ legit euāgelizasse et ꝑdicasse: t euāgelicā vitatē verbo suo cōfirmasse. Uñ Lu. viij. dī. Oꝛ xp̄s iter faciebat p ciuitatē euāgelizās t ꝑdicās regnū dei. Itē istud ē officiū angelicū q̄ ꝓbat ipi⁹ puritas. Angeli em̄ q̄ sūt purissimi euāgelizasse legūt. In quo notat q̄ ꝑdicatores seu euangelliste puri t euāgelici esse tenēt Luc. ij. dixit angelus. Euāgelizo vobis gaudiū magnū. vñ Apoc. xiij. dī. q̄ ipse vidit angelū babentē euāgeliū vt euāgelizaret sedētibus sup terrā. Itē est officiū catholicū q̄ ꝓbat ipsius vitas. Scriptura em̄ euangelica verissima est. q. ab ore vitatis de ꝓpta: t ipius euāgelizatores veri fideles t catholici debēt ee Bal. ij. Ueritas euāgelij pmaneat. Itē est officiū fructiferū q̄ ꝓbat ei⁹ vtilitas. q. s. fructus glozie padisi p hoc euāgelizat t annūciatur. q̄ est vtilissimus. vñ Epbe. iij. Mibi aūt oim sanctoꝝ minimo data ē gra in gētibus euāgelizare inuestigabiles diuitias gre dei. Itē est officiū pacificū q̄ ꝓbat ei⁹ tranquillitas. Predicatores em̄ debēt esse boies pacifici t benigni. q. s. euāgeliū pacis. qđ tpe pacis. a deo pacis factus est euāgelizāt. Euāgelizāt em̄ euāgeliū pacis vt dī Epbe. vj. Calciati pedes in ꝓparatione euāgelij pacis. Et iō euangelizātes pacifici esse iubent Roma. x. Qñ specioſi pedes euāgelizantiū pacē euāgelizātiū bona. Itē est officium sciētificū q̄ ꝓbat eius subtilitas seu sagacitas. Predicatores em̄ debēt esse viri sciētifici t ptēplatiui: t diuine reuelationis receptiui scriptū ē em̄ in ps. q̄ dñs dabit verbū euāgelizātibus vtute multa. Et Esa. xl. dī. Sup montē excelsum ascēde tu q̄ euāgelizas syon. q. s. talis debet a deo illuminari t diuinis vbis p reuelationē informari. t in mōte ptēplatiōis iugit̄ puersari. Et breuit dico q̄ euāgeliū ē.

Firmiter credendū.
Aperte fatendum.
Diligēter colendum.
Uiriliter defendendū.

Firmiter dico credendū Mat. j. Penitemini t credite euangelio. Apte etiā seu publice fatēdū t ꝓfitendū Roma. j. Mō. n. erubesco euāgeliū. Diligēter colendū. ij. Thimo. j. Collabora in euāgelio. Uiriliter insup defendēdū Phil. j. habeo vos in defensione t ꝓfirmatōe socios euāgelij. Premissa. n. oia. s. credere. Dicere. Colere t defendere. Alta ptēplari. pacifice puersari: t puritatē sectari: sunt opa q̄ decent ꝑdicatores t euāgelistas. De quo. ij. Thimo. iiij. Tu vo vigila in oīmbus labora. opus fac euāgeliste. sobrius esto ꝛc. Uide etiam infra de predicare ꝛc.

Euge. Nota q̄ Euge est interiectio q̄ qñq̄ ē veritatiua. qñq̄ ꝓgratulatiua. Est dico qñq̄ cōgratulatiua t ptinet ad dei charitatē. Et sic loquit de⁹ beatis t bñ meritis t ad celestē gloriā acceptatis Luc. xix. dicēs. Euge serue bone t fidelis. intra in gaudiū dñi tui. Et idē Matb. xxv. Qñq̄ etiā est veritiua t ptinet ad maloꝝ superbiā t prauitatē Ps. Ferāt ꝓfestim ꝓfusionē suā q̄ dicūt mihi euge euge. Signat ḡ veritatē t ptemptū. Quas nūc a malis sustinēt boni ps. Dixerūt euge euge. viderunt oculi nostri. Signat etiā veritatē quā in inferno a demonibus sustinebūt dānati. quā veritatē petebat euitare david dicēs in ps. Dicāt in cordib⁹ suis euge euge anie nre. nec dicant deuorabim⁹ eū ꝛc. Uide. s. vbi deridere.

Euellere. extirpare. Et aliq̄d de loco suo tollere t auferre. Et pōt accipi in bono. Uerūtñ cōiter accipit in malo. Primo in bono accipit t significat mutationē. s.

De mūdo ad claustrū.
De seculo ad padisuz.
De infidelitate ad fidē.
De peccato ad gram.

Sicut em̄ bone berbe solēt euelli t eradicari de exterioribus siluis t nemoꝝ. vt in hortis t viridarijs trāsplantent. Sic deus

de silua peccati seu mūdi ꝓdestinatos suos p gr̄am & vocationem: seu etiā finaliter per mortis afflictionē eradicat & euellit: vt in speciali horto suo.s.in eccl̄ia p fidem in regulatione p quersationē. vel etiā in paradiso p beatitudinez transplantent̄. Et sic fuerit dictū Hiere.j. Ecce te cōstitui sup gētes & regna.vt euellas & destruas & edifices & plantes. Boni em̄ p mortē destruunt̄ & euellunt̄. vt in paradiso edificent̄ & plantent̄ Hiere.xxxj. Sicut vigilaui sup eos vt euellerē & demolirer.dissiparē.dispderdē & affligerē.sic vigilabo sup eos vt edificem & plantē. Ista est ergo euulsio bona & virtuosa int̄ꝫ.s. euellere potest accipi in bono.

Scōo dico adhuc q euulsio cōmuniter accipitur in malo. Et sic possum notare q euellere est aliquid ex toto vellere et colligere. Et sic possumus dicere q est. Euulsio

Crudelitatis. Prima est euulsio q̄ paupes a raptoribꝰ
Aduersitatis. de domicilijs euellunt̄. De q̄ Ezech.xvij.
Penalitatis. Aquila grādis venit ad lybanū: tulit me dullam cedri.summitatē frondiū ei⁹ euulsit. Aquila grandis est crudelis & raptor.q̄ cedros.i.subditos freq̄nter solet visitare vt frondes bonoꝝ suoꝝ exterioꝝ possit p rapinā ab eis euellere & auferre. Scōa est euulsio q̄ diuites p infortunia subuertunt̄. Multos em̄ videmus euulsos & euersos a fortuna q̄ p ipam plantati fuerāt & erecti. Jō fortuna pōt dicē illud Hiē.xlv. Quos plātaui ego euello.

Tertia euulsio est q̄ impij p mortis impetuz destruunt̄ de q̄bus dī in ps̄. Euellet te & emigrabit te de tabernaculo tuo: & radicē tuā de terra viuentiū. Sicut em̄ herba euellit̄ vt in sterq̄linio ponat̄: & ab eq̄s & bestijs comedat̄. vel vt siccata incēdijs exponat̄. Sic vere mali de mūdo & de vita ista p mortē euellunt̄.vt in iferni sterq̄linio positi a bestijs .i. demonib⁹ deuorēt̄. & vt ꝑpetuis incendijs ꝓburant̄ ps̄. Fiant sicut fenū tectoꝝ qd̄ pusq̄ euellat̄ exaruit. Et ꝓprie tales dicunt̄ euulsi: q̄ sicut arbor q̄n euellit̄ nihil de ea remanet: q̄.s.vsq̄ ad radicē eradicat̄. Sic vere taliū mors ꝓprie dicit̄ euulsio : q̄.s.post ipsos nihil remanet de ipsis: q̄ nec fama.nec suba.nec memoria. Nomē em̄ & fama talīū p dit̄ & sba eoꝝ post mortē dispgit̄.memoria ꝝ sua obliuiscit̄. Jō in psona talīū loquit̄ Job.xix. Expoliauit me gloria mea.abstulit coronaz de capite meo. & destruxit me vndiq̄ & peor: & q̄si euulse arbori abstulit spem meā. Sic ꝫ ps̄ q̄ duplex ē euulsio.s.bōa & mala.vide.s. ꝺ eradicare ꝛc.

Euenire.euentꝰ. Nota q̄ euenire idē ē q̄ accidere seu aduenire. De fortuitis ꝫ & subitꝫ accidētibꝰ & euētibꝰ rerū q̄.s.ab occulta dei ꝓuidentia insperato ꝓcedunt multa possunt dici.& breuiter transeo. hoc solū nota q̄ inuenit̄. Euentus

Necessitatis. Euētus necessitatis ꝓtingit cūctis viuen
Prosperitatis. tibus. et iste est euentus mortis Eccl̄s.ix.
Asperitatis. Eadē cūctis eueniūt. Euētus ꝓsperitatꝫ ꝓtingit iustis credētibꝰ. q̄.s.iustis eueniūt finaliter ꝓspera.vel in hoc seculo vel in futuro.ij. Paral.xx. Credite ꝓphetis eius: & cūcta eueniēt ꝓspera. Euentus aduersitatꝫ cōtingit mestis lugētibꝰ Job.iij. Timor quē timebā eueniit mihi. Aduerte ꝫ q̄ euētus rerū & futura cōtingentia debent p̄cogitari: & p prudentiā p̄ueniri Sapien.viij. Signa & mōstra fit anteq̄ fiāt. euētus tēpoꝝ & seculoꝝ. Cogitare em̄ debet hō q̄ euentꝰ ꝓsperi pñt aspero fine claudi vt nō inflet̄. Et euentꝰ asperi plerūq̄ bono fine claudunt̄ vt ꝓpter hoc nō turbet̄. Mens em̄ bōana debet esse solida atq̄ firma ꝓtra biformes euentꝰ fortune: & scire.q̄ sicut dicit̄.ij.Reg.xj. Varius ē euētus belli: & nūc hūc nūc illū cōsumit gladius: ideo si infortunatꝰ euētus eueniat sibi constanter debet sustinere: & virili animo tolerare. Exemplo thobie. De quo dicit̄ Thobie.ij. Qr nō est ꝓtristatus ꝓtra deum q̄ plaga cecitatis euenerit ei ꝛc. Vide.s. de aduenire. de accidere & de ꝓtingere.

Euertere. Nota q̄ euertere idem est q̄ ex toto vertere. vl̄ extra vertere. destruere vl̄ euellere. Est ergo euersio

Penitentie qua euertit̄ machina viciorꝝ. Est dico euersio peni
Iniusticie qua euertit̄ series animorꝝ. tentie q̄ vicia subuertit. Vñ de muliere.i. de rōne q̄ dragmā gratie p peccatū ꝓdiderat dī Luc.xv. Qr ipsa euertit domū.i. cōgeriem viciorꝝ: & querit diligēter donec inueniat. De Hieremia etiam dicit̄ Eccl̄i.xlix. Qr cōsecratus est ꝓpheta euertere & perdere. Est em̄ euersio iniusticie que animos pertit.mēs em̄ quorūdam per obstinationē & peccata quasi totaliter euertit̄ : & omnis virtutū machina in eis dissipatur. Quā euersionē timens dauid dicebat. Impulsus euersus sum vt caderem.sed dñs suscepit me. Et Danielis.xiij. de malis senibus dicit̄. Qr euerterūt sensum suū & declinauerūt oculos suos.vt nō viderent celum: & non recordarent iudicioꝝ iustoꝝ. Est insup euersio pestilētie q̄ malignos euertit: q̄ scz mali tyranni a deo p infortunia q̄nq̄ temporaliter.semp aūt eternaliter destruunt̄: & eoꝝ status & gloria dissipant̄. De malis em̄ & symoniacis prelatis dicit̄ Marci.xj. Qr christus cathedras vendentiū euertit. De tyrannis etiam dicit̄ Sap̄.v. Qr malignitas euertet sedes potentium ꝛc. Vide.s. de Destruere & similibus ꝛc.

Eufrates. fluuius est mesopitamiaz a syria diuidēs in mōtib⁹ maioris armenie visibiliter.in paradiso ꝝo terrestri subterraneez inuisibiliter ortum sumēs.tandē in mare persicū iuncto sibi fluuio. Tigride se diffundēs. Interp̄tat aūt eufrates frugifer. vl̄ crescens vel bum⁹.aut puluerulētus. Jgit̄ p istū potes notare oīa que de fluuio inferius annotant̄. Significat enim Gratiam qua cuncta vegetant̄. Scientiā qua mores augmentat̄. Vitam p̄sentē qua fluctus agitant̄. Mortem sequentē qua cuncta terminant̄. Oīa ꝓsequere & cōcorda si vis q̄ omitto gratia breuitatis.

Euigilare. Cum euigilatio nihil aliud sit q̄ a somno vel a dormitiōe excitatio. videtur q̄ vn⁹ q̄ sunt diuersa genera somnioꝝ. diuersa sunt genera vigilationum. Dicam ergo breuiter q̄ Euigilat

Deus ad malos puniendum. Primo dico q̄ est que
Justus ad bona faciendum. dam euigilatio q̄ deo
Impius ad mala ꝓsequendū. tat dei iusticiā. Patien
Mortuus ad vitā resumendū. tia em̄ dei videt̄ esse q̄dam somn⁹. Deus em̄ nūc videt̄ dormire malorꝝ crimina patiēter ferendo. Stimulus tñ sue iusticie ipm q̄nq̄ excitat & euigilat: & ad puniendū impios se armat. Scelera.n. humana q̄nq̄ excitāt dei iusticiā vt feriat Hiere.lj. Euigilabit ꝺ babylonē cogitatio dñi. Et in ps̄. In ira excitauerūt exceisum & in inaquoso. Miserie ꝝo & clamores pauperū & tribulatoꝝ excitāt suā clementiā. vt eis succurrat & subueniat. Jsta duo litargicū excitant.s. q̄n pungit̄ & q̄n circa eū clamat̄. Sic deus suscitat̄ a somno sue dissimulatiōis. vel p punctūrā male & horrēde malorꝝ actōis. vel per clamorē feruētis bonoꝝ oꝛonis Job.viij. Si diluculo surrexeris & ad omipotentē fueris deprecatus euigilabit ad te placatū reddet tabernaculū tuū. Et in ps̄. dī. Et excitatus est tanq̄ dormiēs dñs: sequit̄. Et pcussit inimicos suos in posteriora. Jsta est ꝫ excitatio seu euigilatio q̄ deuotat dei iusticiā. Scōo dico q̄ inuenit̄ euigilatio q̄ stimulat iusti pigriciaz. Justi em̄ p pigriciā q̄nq̄ dormire q̄ ad bñfaciendū vident̄. Et ideo necesse est vel q̄ ad euigilādū per dei tribulatiōes. vel p supioꝝ minas & oꝛones: vel p diuinoꝝ iudicioꝝ tonitrua & cōminatōes. vel per fumi infernalis ꝓsideratōes stimulent̄ & excitent̄. j. Coꝝ.xv. Euigilate iusti & nolite peccare. Jsta em̄ est vigilatio a peccato cū incipimus culpas horrere. ab ignorātia cū incipim⁹ clare videre.a pigricia cū incipim⁹ bonis vigere seu bona opa exercere. Euigilāt ꝫ petā diluēdo p ptritiōem. Vñ de petro incarcerato & catbenato legit̄ Act̄.xij. Qr angelus ꝓcusso latere eius excitauit eū dicens. Surge velociter. Angelus em̄.i. ratio latus ꝓscientie pctōris carcere peccati detenti. & catbene male ꝓplacentie ligati p ptritionē ꝓcutit.a pctō ipm euigilat.excitat & reducit Ben̄.xlv. Jacob aūt q̄si de graui somno euigilās ꝛc. Jtē euigilāt secreta meditādo p ꝓtemplationē.iij. Reg.iij. Euigilauit salomō & intellexit q̄ dñs esset. Et.ij. Esdre.ij. dī. q̄ multi quoꝝ sensus excitat⁹ est ascēderūt in irām. Jtē euigilāt & excitant̄ ad bene laborandū p bonā opationē Eccl̄i.vj. Si videris sensatū euigila ad illū. Sequit̄. Cogitatū babe in ꝓceptis dei. Dormiēt̄tes em̄ valde mane excitant̄ ad opa: & q̄ nocte dormierant mane euigilāt ad agenda. Pone si vis quō ouis bestiola in ortu canicule euigilat & tripudiat q̄ imber & frigus abijt

instentq; vapores ignei solis. vt vestiat terra floribus herbasq; pferat t fructus. sicut alibi dixi. Pone g ptra carnales t obstinatos quo glires t vsi difficulter euigilat sic mali Job. xiij. Donec atteratur celu no euigilabut. Multi em sunt q ita fortiter dormiut in pctis. q no nisi forti clamore pdicationis. vel forti pcussione tribulationis excitari pnt. De lazaro em mortuo legimus q ad eius excitatione necessaria fuit dei presentia t etia ipius clamor t eloquentia Legit em xps fleuisse t alta voce clamasse. Lazare veni foras. Sic vere q ad hoc q lazarus. i. pctor quadriduan? t fetidus. t malis pfuetudinib? inuolutus: t sub lapide dure obstinationis sepultus excitet t euigilet a pcto. necesse est q xps presentialiter p sue gratie immissione: t q vox scripture. vel pdicationis intercedat p bona bonor exhortatione Job. xj. Lazarus amicus nr dormit. vado vt a somno excitem illu. Est g euigilatio q stimulat nram pigriciam.

Tertio dico q est quedam euigilatio q agitat mali negtia Mali em ad malu euigilant: t ad malos actus excitant t natant. vnde t ebriosus dicit Prouer. xxiij. Dm euigilabo t rursus vina reperia. Quarto dico q erit qda euigilatio que deuincet mortis potentia. s. resurrectio vltima. De qua dicit Dan. xij. Qui dormiut in puluere terre euigilabunt &c. Vide infra de vigilare. t supra de dormire. Et infra de exurgere &c.

Eum. Ei. Eo.

&c. Vide. j. post excutere.

Eunuchus.

Eunuchus est ille q trucatis genitalibus est castratus. In qbusda em partib? iuuenes castrant. vt ipsis puectis mulierum custodia securius cōmittat. Signat em eunuchus in bono t in malo. In bono em denotat castitate atq; mundicia. In malo vo designat sterilitate t impotentia. Dicaz g q teste scriptura sunt eunuchi q sic ex vtero nris nati sunt: t isti sunt illi quos frigidos t ad generationem inabiles reputamus. Sunt eunuchi: quos facit hominu violentia. s. illi q ex certa scientia castrant t detrucant. Unde ad idem. Sunt eunuchi q facti sunt ab hoibus. Sunt eunuchi quos fecit virtutis cōtinetia. Illi. s. q seipsos qtu ad actus libidinis castrant. t in castitate t mundicia pseuerat. Dm ad idem. Sūt eunuchi q se castrauerūt ppter regnu celor. Dica ergo moraliter q p eunuchos significant qnq; viri steriles t vicios. Dnq; viri nobiles t vtuosi. Primo dico q eunuchitas signat virtutu oim sterilitate. Peccatores em eunuchi dicunt: q: virtute generatiua bonor operu pdiderut. q: vires pstantis fortitudinis t virilem audacia amiserut q: barbam atq; prudentia diminuerut: q: cantu spuale. i. dei laudem t gratiarū actione ppmere cessauerut. Anialia em castrata perdut audacia t fortitudine. patz q: bos t capo no ita pugnant sicut thaurus t gallus perdut decentiam t pulcritudine. q: s. homo pdit barba t gallus cristam. perdunt leticia t metis latitudine: perdut etiam generadi efficaciam t pductiuaz aptitudine. Sic vere dico q pctores perdut audacia t ptra tentationes nesciut pugnare: t decentia perdut: q: cristam t barba. i. honesta t virilem conuersatione nesciut gestare: perdunt leticia: quia deu laudando nesciut catare. perdut generadi potentia: q: bona opa nesciut generare. De talib? ergo eunuchis t pctorib? dicitur Gene. xl. Accidit vt peccaret duo eunuchi pharaonis iratusq; o eos misit eos in carcere. Breuiter g tales eunuchi. i. pctores eterna gloria priuabunt. Dm Deutero. xxiij. dicit. No introibit eunuchus attritis aut amputatis testiculis in templu dni. Ista est g eunuchitas q signat virtutu oim sterilitate. Scdo dico q eunuchi signant oim virtutu pluralitate. Eunuchi em q a carnis immundicijs sunt liberi viros puros t mundos designat q p votu ptinetie vel p costantia boni ppositi sese castrant. t societate castraz psonaru frequetat Hester. ij. Egeus eunuchus custos virginu. Sicut g eunuchi trucati t castrati sunt puritatis maioris. pietatis amplioris. t dignitatis etia eminetioris (solent em palacia frequetare. Regu seruicijs insudare. Et reginas t regu filias custodire t cu eis habitare. sicut dr. iij. Reg. xx. Erant eunchi in palacio regis t in multis alijs locis) sic dico q illi q spualiter sunt casti t castrati. sunt mundi p innocentia. Sunt pu p clementia. Sunt t erut digni p finale dignitate t eminentia. De pietate em talu habemus exemplu Hiere. xxxviij. In abdemelech ethiope eunucho: q hieremia de lacu extrahi ppcurauit t eu de morte periculo liberauit. De puritate habem? exemplu Act. viij. de illo eunucho cadacis regine ethiopu: q venerat ad adorandu in ierlm: t fuit baptizat?: lotus t purificatus. De finali vo dignitate t celi felicitate q talib? dabit dicit Esaie. lvj. Non dicat eunuchus: ego lignum aridu: qz hec dicit dns eunuchis. Dabo eis in domo mea t in muris meis locum t nome melius a filijs t filiabas &c. Vide supra de Castitate t Castrare t similibus.

Euomere.

Vide infra de Uomere.

E. Nota q ista ppositio ex. semp signat aliqua causaz: siue efficiete: siue formale: aut certe materiale: aut finale: siue qcuq; mo principiatiua. Sp. n. videt supponē p termio ichoatiuo: t alicui? rei vl negocij, productiuo. Sic g dico moralit q ex sigt.

Eternam diuinitatem.
Virtutum vtilitatem.
Bonorum societatem.
Gratie sinceritatem.
Eterne glorie satietatem.
Dei filij humanitatem.
Celorum immensitatem.
Demonu peruersitatem.
Terrenam vanitatem.
Mundanam varietatem.
Filij a patre.
Filij a matre.
Spiritussancti a filio t patre.
Bonor oim ab ipa btissima trinitate.

Primo g dico q ex signat pcessuz q spectat ad summa diuitate. et sic signat pcessum filij dico a pte Jo. viij. Ego aute ex deo pcessi. Filij etia a virgine mre Mume. xxiij. Oriet stella ex iacob. Et in symbolo apostoloz. Natus ex Maria vgine. Spūssancti a filio t a pte. Dm in symbolo Athanasij. Qui ex patre filioq; pcedit. Bonor etia oim ab ipsa trinitate Joh. viij. Qui ex deo est vba dei audit, pterea vos no auditis: qz ex deo no estis. Sicut em oms radij lumis sunt ex sole sicut ex qda pncipio causatiuo. Sic oes iusti t oes iustor vtutes ex deo, pcedut t p quada spiritate emanatione ab eode oriunt t fluut. Dm apls dicebat. ij. Cor. iij. Mo q sufficietes sim? cogitare aliqd a nobis tanq; ex nobis: g sufficientia nra ex deo est. Non solu aut bona imo etia ois boni cause ex deo sunt. Dm. j. Joh. iij. Nos ex deo sumus q aut no est ex deo: no audit nos. Signat g ex, pcessuz qui spectat ad supma diuinitate. Scdo dico q signat, pcessum spectate ad virtutu vtilitate. Justus em t sua iusticia ex vtutib? pcedut. De veste em sacerdotali: dr Exo. xxviij Qz ipsa qz textura t cucta opis varietas erit ex auro t iacincto t purpura: coccoq; bistincto. De ciuitate etia noua ierlm dr Apoc. xxj. Qz structura muri ei? erat ex lapide iaspide. Ipsa vo ciuitas aurū mundu. Dm in hymno canim? Platee t muri ei? ex auro purissimo. Sic reuera dico q ciuitas noua ierlm. i. interioz pscia: vestis sacerdotalis. i. exterioz apparetia: ex auro t iaspide. i. ex vtutu pciositate cōtexit t varijs bonis bitib?: opib? t actib? fabricat. Dicitur em ex bono cogitatu interiori Mat. xij. Ex abundatia coz dis os loquit. Jte ex affatu exteriori. Ibidem. Ex vbis tuis iustificaber. Jte ex fructu seu actu vberiori t vtiliori. Ibidem. Ex fructu arboz cognoscit: Signat g ex, pcessuz spectate ad virtutu vtilitate. Tertio dico q ex sigt, pcessuz spectante ad iustor societate. Ex em denotat pgregatione bonor Actuu. ij. Erat aut in ierlm viri religiosi ex omni natioe q sub celo e. Quarto sigt, pcessuz spectante ad gre sinceritate. Dm de gra baptismi dr Joh. iij. Nisi qs renat? fuerit ex aq t spu sco no intrabit in regnu celor. Quito signat celestis glie satietate ps. Cibauit eos ex adipe frumenti: t de petra melle saturauit eos. Sexto dico q ex signat dei filij bnanitate: t sui sacramēti bonitate. vn Luc. j. d xpi incarnatone dicit bta vgo. Ecce. n. ex hoc beata me dicent oes generatiões. De sacro vo altar &c dr Joh. vj. Sicq; ma ducauerit ex h pane viuet ineternu. Septimo dico q ex significat imesitate. Testimonio Gen. j. vocauit de? firmamētu celu. Celu vo moraliter diuina scptura repntat. De q in glo. interliniari sup vbo. Fiat fir. in me. a. Gen. j. dr. Celu sicut liber plicabit. Et Apoc. vj. Celu recessit sicut liber

inuolutus. Vere celū. i. sacra scriptura liber inuolut⁹ ⁊ pli catus est: ita vt nulla arte: nullo ingenio: nulla rōne possit oīmode explicari vel alicui⁹ calami lōgitudine mēsurari: q̄n pon⁹ iuxt̄ ps̄. Ex hoc in b̄ inclinat ⁊ inducit. puta de sensu bystorico in allegoricū: ⁊ de lra ad intelligentiā moralē. De terrenis ad celestia: de būanis ad diuina. ita vt iure poteris de illa dicē Illō Job. xj. Excelsior celo ē. pfundior inferno. longior terra mēsura ei⁹: ⁊ latior mari. Signat ḡ ex: celop imēsitatē ps̄. Ex hoc in hoc ⁊c̄. Octauo dico q̄ in malo signat malop oīm cōitatē ⁊ pcessuz q̄ spectat ad dyaboli puersitatē. oēs em̄ mali ex dyabolo ꝓcedūt Joh. viij. Vos ex p̄re dyabolo estis. Et Joh. x. Nō creditis q̄ non estis ex ouib⁹ meis. Nono signat bonop terrenop vanitatē ⁊ ifaliditatē Joh. iiij. Dis q̄ bibit ex hac aqua sitiet iterū. q. d. ista nō replent. Decimo signat mūdi status varietatē ⁊ mutabilitatē Ps̄. Et inclinauit ex hoc in hoc: verūtamē fex ei⁹ nō est exinanita: bibēt oēs pctōres terre ⁊c̄.

Nota exaltare idē est qđ ēt saltare.

Exaltare. Ūn exaltatio idē est qđ quedā excellens ⁊ supior saltatio ⁊ eleuatio. Et pōt significare in bono ⁊ in malo. Diuide sic in alijs titulis silib⁹. Et ideo vide. s. de Altitudo vbi ponit illa auctoritas. scz Ascendā sup altitudinē nubium. Et adiūge illud. Sup astra celi exaltabo soliū meū. Itē vide. s. de Eleuare. vbi exponit illa auctoritas. Ecce intelliget seru⁹ me⁹ Jacob. eleuabit ⁊ exaltabit ⁊ sublimis erit valde. Itē vide. s. de Ascendere: de Ambitione. de Erigere. Et infra de sublimitate. Et vide supra ō Adducere: vbi exponit illa auctoritas. Eleuauit me spūs ⁊ adduxit in bierusalem. Et infra de Excelso. vide si vis in Mauricio de Exaltatione christi vbi satis bene ꝓsequit. Sed si vis dic q̄ in scriptura reperit multiplex exaltatio. promotio se bonoratio. videlicet Dei. Impij et Justi.

Deus em̄ exaltat humanis vocib⁹. Impius exaltat humanis opib⁹. Justus exaltat diuinis nutibus. Primo ḡ dico q̄ in ueniēt exaltatio dei q̄ exaltat laudibus būanop. Exaltatio em̄ dei nihil aliud ē q̄z ei⁹ laus ⁊ bonoratio: ⁊ sue potētie extimatio ⁊ cogitatio. Deus. n. ō se nec minuit nec exaltat: ꝯ ex estimatione humana eius vtus ⁊ magnificētia exaltabilis p̄dicat. Prope aūt de⁹ altus ⁊ exaltat⁹ dr: q̄ ei⁹ altitudinis ⁊ imēsitas cognitio nūq̄z ab humano corde attingit: imo quāto plus cogitauerim⁹ ⁊ locuti fuerim⁹ de eode: tp̄mq̄z cognoscere tentauerim⁹: tāto supra cognitionē nr̄am amplius exaltat. Ps̄. Accedet bō ad cor altum: ⁊ exaltabitur deus. Et Eccl. xliij. Glorificate dominū quātūcunq̄z potestis supualebit adhuc: ⁊ admirabilis magnificentia ei⁹. Benedicētes dominū exaltate euz quātum potestis: maior est em̄ oīi laude. Exaltantes eū replemini virtute: non em̄ comp̄hendetis. Aduerte autez q̄ dei q̄tuz ad humanitatem triplex est exaltatio. videlicz In cruce sicut in equo bellū aggressurus. In celo sicut in solio regnū obtentur⁹. In iudicio finali sicut in palatio iura redditur⁹. Dico q̄ fuit exaltatio dei in cruce: in q̄ fuit exaltat⁹ ad mūdū redimēdū Joh. iij. Sicut moyses exaltauit serpentē in deserto: sic exaltari oportet filiū bois. Jp̄e em̄ exaltat⁹ fuit in cruce sicut in palatio: ⁊ etiaz ipse p hoc exaltauit crucē: ⁊ magnificauit gl̄iaz ligni crucis qđ antea in vituperiū babebat Ps̄. Exaltabuntur cornua iusti. Et Ezech. xvij. Exaltaui lignū humile: florere feci lignū aridū Et in ps̄. Exaltabunt ligna cāpi: ⁊ cedri libani q̄s plātauit illic passeres nidificabūt. Pone si vis quō crux fuit exaltata ⁊ bonorata: ⁊ quō factū est ornamentū impatop: q̄ fuerat supplicij malefactop. Pone quō belena clauū in freno trudi fecit: ⁊ cū alio ferro miscerī. vt cā esset victorie cōstantino: qđ quidē oīdit bodie in carpētorate ꝓpe auinionē in eccl̄ia sancti dyfredi. Et breuiter de cornu. i. de cruce cornuta. dr. j. Reg. ij. Exaltatū est cornu meū in deo meo. Et Eccl. xlvij. Exaltauit cornu gentis sue. Jsta est ḡ exaltatio dei q̄ facta ē in cruce ad mūdū redimēdū. Iterū dr q̄ est exaltatio dei q̄ facta fuit in celo ad cūctis p̄sidēdum. Sicut em̄ dr Phil. ij. Xp̄s būiliauit semetip̄m factus obediens vsq̄z ad mortē: ꝓpter qđ deus illū exaltauit: ⁊ dedit illi nomē qđ est sup oīe nomē ⁊c̄. qđ petēs dauid dicebat in ps̄. Exaltare sup celos de⁹: ⁊ sup oēm terrā gl̄ia tua. Quāto em̄ sagitta plus in arcu depūnit: tāto emissa altius exaltat. Sic q̄ xp̄s in arcu. i. in ligno crucis magis p mortem fuit depressus: tāto ad altitudinē gadisi ad ip̄i⁹ p̄us dextrā fuit ampli⁹ exaltat⁹ Esaie. lv. Sic exaltant celi a terra: sic exaltate sunt vie mee: a vijs vr̄is dic dñs. Jsta est ḡ exaltatio dei i celo ad cūctis p̄sidēdū. Insup dico q̄ erit exaltatō dei in iudicio ad malos puniēdū. Sua. n. iusticia q̄ nūc videt pcūta ⁊ depssa: tūc erit famosa: sublimis ⁊ exaltata Et nota q̄ deus in iudicio exaltabit.

Ad vindicandū paupes potenter.
Ad iudicandū bumiles clemēter.
Ad eradicandū supbos patenter.

Tunc em̄ paupes de ppessis iniurijs vindicabit ps̄. Exurge dñe ⁊ exaltet⁹ man⁹ tua: ne obliuiscaris pauperū. Itē tunc būiles misericorditer liberabit et iudicabit Esaie. xxx. Exaltabit dñs parcēs vobis: q̄ de⁹ iudicij est. Itē tunc impios seueriter eradicabit Esa. ij. Exaltabitur dñs solus in die illa: q̄ dies domini sup oēm supbū ⁊ excelsum: ⁊ arrogantē ⁊c̄. Et in ps̄. dr. Exaltare q̄ iudicas terrā: redde retributionē supbis Patet ḡ q̄ est exaltatio dei q̄ exaltat immēsis laudib⁹. Et hoc est p̄mū p̄ncipale. Scdo p̄ncipaliter dico q̄ in scriptura inuenit exaltatio impij q̄ exaltat mūdanis opibus vel q̄ eleuat puersis motib⁹. Cōstat em̄ q̄ illa q̄ sunt amplius leuia ⁊ inania: facili⁹ exaltant: ⁊ inde est q̄ nubes q̄ nullā babēt in se firmitatē aut stabilitatē exaltant in aere ad altā sublimitatē. Sic vere in moribus illi q̄ sunt inanes ⁊ virtutib⁹ vacui: q̄ sunt instabiles ⁊ nubei facilius inaltant ⁊ mētaliter ⁊ tpaliter exaltant. Exaltant em̄ mētaliter per p̄sumptionē ⁊ supbiaz: verbaliter p electionē ⁊ iactantiā: realiter p vanā opationē ⁊ inanē gloriā. tpaliter p terrenā promotionē ⁊ potentiā. Quia breuiter mali exaltant in corde. In ore. In visu. In ope ⁊ in effectu. In reb⁹ seu in statu. In corde dico supbiēdo ⁊ irascēdo Prouer: xviij. Anteq̄z pterat exaltat cor bois: ⁊ anteq̄z glorificet bumiliat. Et Eccl. xxviij. Homo iracūdus exaltabit iram suam. In ore iactando ⁊ deridendo Eccl. xxj. Fatuus in risu exaltat vocem suam in visu alios despiciendo. ⁊ elate oculos circūferendo: cuius tamē contrariū facit iustus dicens cum dauid in ps̄. Domine non est exaltatū cor meum neq̄ elati sunt oculi mei. In actu supbe agendo ⁊ cuncta sua opa pompatice faciēdo. Ūn de golia supbe agēte: ⁊ de suis virib⁹ p̄sumēte: ⁊ ꝺba supba dicente: dicit Eccl. xlvij. Or dauid dixerit exaltationē golie. Et. ij. Esdre. viij. Jniquitates nostre exaltate sunt vsq̄z ad celuz. Opera em̄ iniqua ad celum exaltari dicuntur: quādo sursum ad diuine iusticie noticiam pueniūt vt exinde vindicta sumat. In statu etiam exaltant: bonis mūdi p̄ ceteris abūdādo: ⁊ altas seculi dignitates sibi vēdicādo Judith. j. Exaltatū ē regnū nabuchodonosor. Et aduerte q̄ alicui⁹ rei exaltatō bz fieri q̄nq̄z

Per radicis vegetationē sicut arbores.
Per ptinuā appositionē sicut turres.
Per desup attractionē sicut vapores.
Per violentā impulsionē sic̄ sagitte vel lapides.

Pri mi sunt q̄ exaltant a parenti bus sicut nobiles nostri a radice em̄. i. parētum successione sunt exaltati. De q̄ Ezech. xxxj. Ecce assur q̄si cedrus ⁊c̄. Eque nutriue rūt illū. abyssus exaltauit eū. Sequit. Erat em̄ radix illi⁹ sup aq̄s. Ūn cuilibet tali pōt dici illud ps̄. Exaltabit te vt bēditate capias terrā. Secūdi sunt q̄ exaltant lucris vigētibus: sicut sunt vsurarij ⁊ mercatores: q̄ postea fiūt mūltes: q̄ scz tales appositiōe grossop lapidū. i. aq̄sitione nouop ⁊ grossop lucrop alti fiūt sicut turres Judith. j. Posuit turres eius in altitudine cubitop centū. Tertij sunt illi q̄ exaltant suis agētibus. i. auxilio suop: sicut cōpatrote: familiares ⁊ nepotuli p̄latop: vel officiales tyrannorū. Jsti em̄ p desup attractionē sicut vapores exaltant. Virtute em̄ aliena sursum trabunt: ⁊ a sole suo. i. ab auūculis vel dñis ad altas dignitates ⁊ officia eccl̄ie vel seculi exaltant. vñ Hester. iij. Rex assuer⁹ exaltauit aman filiū amadathi. de q̄ etiā pōt dici illud Eccl. xv. Exaltauit illū. i. fortuna. apud ꝓximos suos. Quarti sunt illi q̄ exaltant causis latētib⁹ seu fortune flatib⁹: ⁊ isti sunt illi q̄ sine cā apparenti subito ꝓmouent. vident em̄ sicut vna sagitta subita sursum iacti: ⁊ q̄si fortune impetu sublimati: qđ q̄dem pōt facere ⁊ p̄curare dyabolus: vt p ip̄os bonis noceat. vñ vt eos tādē in ꝓfundū infortunioꝝ mūdialiū: ⁊ tormētop in fernaliū demergat. Et hoc dr in ps̄. Inimici vo dñi morte

bonorificati fuerīt ⁊ exaltati: deficiētes quēadmodū sum⁹ deficient. Mali eīm sunt sicut locuste q̄ subito saliūt ⁊ exaltant: ꝙ nō in alto stare aut pseuerare nequeūt: subito cadere comprobant. Negocia eīm subita nō sunt bene stabilia: sed potius defectibilia ⁊ trāsitiua. Vñ ps. Vidi impiū superexaltatū ⁊ eleuatū sicut cedros lybani: transiui ⁊ ecce non erat: q̄siui eū ⁊ nō est inuētus locus eius. Et breuiter oīs qui iuste exaltant: necesse est q̄ finaliter deprimant: ⁊ q̄ q̄nq; tpaliter. semp aūt eternaliter psistant. Vñ ps rote q̄ se exaltādo erigit: q̄n ad altū ⁊ ad altitudinis seu vltimū punctū venerit: ptin⁹ ymo petit: ⁊ vsq; ad vltimū depssionis punctū descendit. Impij rota sunt: q̄ scz ptinue de malo ad malū: de statu ad statū: de officio ad officiū variabilit fluūt ⁊ currūt. j. Regū. xxv. Anima inimicoꝝ tuoꝝ rotabitur quasi impetu ⁊ circulo funde. Iusta ꝙ rota ⁊ si nūc exaltat ⁊ erigit p mūdi ꝓmotiones ⁊ p mētis elationes. finaliter tñ rotando cadit ⁊ deprimit p tribulatiōes. Planete eīm q̄ in vno signo exaltant ⁊ regnāt: in eius opposito cadunt deprimunt ⁊ exulant ꝝm astrologos. Sic tales q̄ hic in hac vita indebite exaltant ⁊ impetrāt in altera vita quibuc est ꝓtraria: p tribulationes ⁊ depssiones corruūt atq; mutāt. Ecōtra etiā est de bonis. q̄. s. si in isto signo. i. in ista vita ꝓmunt ⁊ tribulant: in eius ꝓtrario. scz in vita futura exaltabunt. Et hec ē sentētia saluatoris Luc. xiij. ⁊. xviij. Qui se exaltat humiliat: ⁊ q̄ se humiliat exaltabit. Inuenit ꝙ in scriptura exaltatio impij q̄ eleuat puersis motib⁹ ⁊ hoc secundū ꝓncipale. Tertio dico q̄ inuenit exaltatio iusti q̄ exaltat gratie virib⁹. Justus eīm est sicut arbor q̄ vsq; ad debitum cōplementū semp exaltat ⁊ crescit. Humor eīm q̄ latet interius in radice: ⁊ calor solis qui ipaz penetrat inuisibiliter sub cortice: ipin in altū facit crescere ⁊ trāsire. Sic vere dicā q̄ calor solis. i. radi⁹ diuie gre resursum veniēs: humor deuote ac lachrymose mētis intus obdiēs: ita vegetāt ⁊ imbuūt spāliter corda iustoꝝ q̄ sursum ad dñm eleuant: ⁊ varijs bonis ⁊ pficuis eleuatiōib⁹ exaltant. Vñ in ps. Dextra dñi exaltauit me: dextera dñi fecit virtutē: nō moriar ꝙ viuā: ⁊ narrabo opa dñi. Cum ergo sit q̄ntuplex bona bonoꝝ exaltatio. videlicz Exaltatio

Mētalis que yma abdicat.
Moralis quā vtus duplicat.
Vulgaris quā fama ꝓdicat.
Tpalis quā bonor iudicat.
Supnalis quā deus vēdicat.

Et sic inuenit exaltatio.

Affectionis.
Perfectionis.
Fame seu reputatiōis.
Dominij seu prelatiōis.
Celi seu celestis saluationis.

Quia videlicet iusti exaltant mētaliter celestia desiderādo ps. Accedet homo ad cor altū ⁊ exaltabitur deus. Et Ecci. ij. Dñe deus exaltasti sup terram habitationē meā. Et Eze. x. Eleuātia cherubin alas suas exaltata sunt a terra Moraliter: virtutes acquisitas. Exaltat. Faculta

tes ⁊ virtutes exaltāt cor sup oīa timor dñi. Vulgarit seu opinaliter famā ⁊ nomē acq̄rēdo Ecci. xv. Exaltabit illuz apud. primos suos. Sequit. Et noīe eterno hereditabit illum. Tpaliter ad plationē ascēdēdo Ps. Exaltaui electū de plebe mea. Et alibi. Exaltent eū in eccl'ia plebis: ⁊ in cathedra seniorꝝ laudēt eum. Eternaliter celestē gloriaz adipiscendo Psal. Exaltabit te vt hereditate capias terram. Iste sunt ergo exaltationes bone quibus. s. exaltant. Viri

Humiles quos firmat patientia.
Simplices q̄s vomat tpantia.
Prudentes quos ornat sapiētia.

De hūmilib⁹ dī Luc. .j. Et exaltauit humiles. Et Jaco. iij. Humiliamini ⁊ exaltabit vos. De simplicib⁹ dī in ps. Exaltabit māsuetos in salutē. De prudētib⁹ vo dicit Ecci. xj. Sapiētia humiliati exaltabit caput. Valde plura dici possent q̄ tñ de talib⁹ exaltatōib⁹ supra in locis plurimis vt dictū est fit mētio: supsedeo q̄ ad psens. De exaltatiōe tñ quabeata virgo: vel q̄libet sancta anima quinq; modis predictis vel aliquo eoꝝdem exaltat a deo potest dici illud Ecclesiastici. xxiij. Quasi cedrus exaltata sum in lybano: et quasi platanus exaltata sum iuxta aquas ⁊c. Vide eā infra de Quasi. Et dic q̄ ista fuit exaltata Propter

Cedrum contemplationis.
Cypressum fortitudinis ⁊ duratiōis.
Oliuam compassionis.
Montē syon cōtemplationis ⁊c.

Prosequere sicut ibi si vis vide de Sursuz infra. Et supra vbi Ascendere. Eleuare ⁊ similia.

Exaudire. Idē est qd̄ cum cōsensu audire. vel idē qd̄ ex toto audire. Vñ ille exaudit vocem alterius: q̄ eius ꝓcibus annuit ⁊ applaudit. Et ideo exaudire signat. Misericordiam. Pietatē. Benignitatem Indulgentiā. Liberalitatē. Concessionē. Cōsensum ⁊ cōpletī executionē. Est ꝙ exaudire idē qd̄ aduertere. Attēdere. Auscultare. Cōcedere. Cōsentire. Et generalit in scriptura exaudire ptinet ad deū. ⁊ vix aut nunq̄ inuenit exaudire nisi ad psonā dei referat. Possumus ergo notare q̄ quatuoꝝ genera psonarū solent a deo exaudiri. videlicz

Feruentius amantes.
Attentius clamantes.
Dulcius miserātes.
Amplius indigentes.

Primo ꝙ dico q̄ exaudiri merent illi q̄ feruētius amāt. Ista est rō naturalis: q̄ ille q̄ amat plus filius impetrat. Fum⁹ eīm quāto a fortioꝝ igne ꝓcedit tāto ascēdit altius: ⁊ penetrat intimius. Sic oīo quāto ab igne charitatis fortioꝝ ꝓcedere tāto solet ad intima diuini bñplacti ꝓfundi⁹ ⁊ altius penetrare. vñ ps. Dilexi q̄m exaudiet dñs vocē oīonis mee. Secōo dico q̄ exaudiri merent illi q̄ attentius clamāt. Diligentia eīm supplicātis facit supplicationē exaudiri: q̄n eīm pulli in nido clamāt ad matrē: solet eis alimenta procurare. Paupes vo q̄n clamāt ad piū elemosynarū solet eos misericorditr exaudire. Jdeo dicebat Ps. Ad dñm cum tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me. Ideo dicit ps. in psona dei. Clamauit ad me ⁊ ego exaudiā eum: cum ipso sum in tribulatione: eripiā eum. ⁊ glo. eum. In q̄bus verbis aduerte q̄ deus tripliciter exaudit clamātes ad se. scz Ipsos in terris associando. Cum ipso sum. Exaudit Ipos i penis auxiliādo. In tribulatōe eripiā. ergo iste Ipsos in celis beatificado. glorificabo eum. vt amicis⁹ sum⁹ visitator. Cum ipso sum. Esse eīm cū aliquo signat p̄sentialē visitationē: q̄ vere dē⁹ semp ē p̄ns inuocātib⁹ eū. Jux illud ps. Prope ē dñs oībus inuocātib⁹ eū. Cuz ipsis eīm ē sic doctor ad docēdū: sic tutor ad ꝓtegēdū: sic ductor ad dirigēdū. Est ꝙ dē⁹ nobiscū sic doctor vt nos doceat: q̄ ipse dñs q̄ docet manu⁹ nr̄as ad p̄liū: ⁊ digitos nr̄os ad bellū. Jtē nobiscū ē sic tutor vt nos ꝓtegat Esa. xliij. Cū trāseris p aq̄s tecū ero: ⁊ flumia nō opient te. ⁊ Ben. xxvj. Noli timē q̄ ego tecū suz. Jtē iste ē nobiscū sic ductor vt nos dirigat. j. palip. xvij. Fui tecū q̄cūq; prexisti. Iste est ꝙ visitator amicissim⁹. Iste eīm sicut verus amic⁹ desiderat nobiscū ee: ⁊ nos p gras ⁊ charitatē secū hīe. Gaudet eīm societatē ⁊ vicinitatē boīm amāt: ⁊ iō iux boīm habitacula faciūt nidos suos. Canis etiā societatē boīs amat: ⁊ iō q̄ q̄q; verberatus fuerit ⁊ repulsus. semp se solet in societatē hominū ingerere: ⁊ cū ipsis malis gratib⁹ bitare. Sic vere deus amicissim⁹ visitator nr̄: semp diligit nobiscū p gram ee ⁊ societatē nr̄am p charitatē ⁊ amicitiā frequētare: ⁊ maxime si fuerim⁹ boīes. i. viri rōnabiles ⁊ pfecti. Cū ipo suz ingt. vñ Prouerb. viij. Delicie mee esse cū filijs hoīm. Fuit ꝙ amicissim⁹ visitator. Iste eīm frequentauit societatē. s.

Societatē paternā.
Societatē maternā.
Societatē fraternā.

Fuit eīm dico in societate paterna. Jdo in ꝓna ꝓis sibi potest dici illud Luc. xv. Fili tu semper mecū es: ⁊ oia mea tua sunt. Jtē fuit in societate materna Vñ angelus dixit vgini mr̄i sue. Dñs tecū bñdicta tu Lu. .j. vbi dicit Aug⁹. Dñs ingt tecū: tecū inventrē: tecū in mente: tecū in vtero: tecū in auxilo. Jtē ipse fuit in societate fraterna. s. cū aialibus in p̄sepio. cū discip'lis in seculo: cū latronib⁹ in patibulo cū captiuis in inferno: cū angelis in paradiso. Fuit ꝙ cū aiabus p q̄ intelligunt simplices ⁊ innocētes quos deus libenter visitat ⁊ frequētat. vñ Marci. j. Erat iesus cū bestijs: ⁊ angeli ministrabāt ei. Jtē fuit cū discip'lis p quos intelligunt viri humiles ⁊ obedientes Joba. xj. Ibi morabat cū discip'lis suis. Jtē fuit cuz latronib⁹ q̄ erat in cruce: p quos designant viri afflicti ⁊ pēnitētes Esaie. liij. Cum sceleratis reputat⁹ est. Jtē ipse fuit cū p̄b⁹ in inferno per quos intelligunt viri sperātes ⁊ expectātes. Vñ illi possunt dicere illud Judith. xiij. Aspice portas q̄ nobiscū deus. Et Mūeri. xiiij. Dñs nobiscū ⁊ nolite timere. Jtē ipse est ⁊ fuit cū angelis in paradiso: p quos intelligunt viri discreti ⁊ contemplantes Matth. xvj. Filius hominis venturus est in gloria patris sui cum angelis suis. Justoꝝ enim

solet deus frequẽtare societatẽ.s. Simpliciũ ꝛ innocentiũ: humiliũ ꝛ obedientiũ Contritoꝝ ꝛ penitentiũ. Sperãtiũ ꝛ expectantiũ. Prudentiũ ꝛ ꝓemplantiũ. Cum ipso inq̃t sum. Ideo cuilibet tali põt dicere ipse deus illud Matth. vlti. Ego aũt vobiscum sum vsq; ad ꝓsummationẽ seculi. Dico igit̃ q; dñs exaudit nos vt amicissim⁹ visitator Esaie .xlix. In tpe placito exaudiui te. Itẽ dico q; dñs exaudit clamãtes vt strẽuissim⁹ defensatoꝛ: qđ oñdit̃ cũ dicit̃ In tribulatione eripiã eũ. Istud est em̃ certũ ꝛ verũ: q; homo q̃ est in tribulatione: si deuote ad deũ clamauerit: exaudiet̃ ꝛ liberabit̃ ꝛ eripiet̃: ꝛ ideo cessante causarũ inferioꝝ aduersoꝝ: ad superiores ẽ recurrẽdũ. Sicut em̃ a grauamie iudicis inferioris ad superiorẽ est appellãduꝫ. Sic vere charissimi q̃ cause ꝛ iudices inferiores.i. mũdi tribulationes ꝛ miserie incessabiliter affligũt nos: tũc debem⁹ ad superiorem deum ꝓ oꝛonem recurrere ꝛ nos totos sibi cõmittere: ꝛ tunc ꝑcerto ipse exaudiet nos ꝛ misericorditer liberabit Tunc em̃ vt dicit q̃dam sct̃us ꝓmptꝰ sentit̃ dei auxiliũ q̃n deficit humanũ ꝓsidiũ. Deus em̃ est sicut cetus q̃ pisces marinos solet a crocodillo defendere ꝛ ꝓtegere: ꝛ iõ pisces videtes crocodillũ ipos deuorare volentẽ: ꝛ cõtra ipsos fumũ venenosum ꝛ fetidũ emittentẽ: solent se post caudã ceti ponere. cetus vo solet ꝓ ipsis cõtra crocodillũ pugnare: ꝛ sic pisces ab eius malicia eruere ꝛ saluare. sicut dicit Horatꝰ ꝛ Plinius. Sic vere charissimi si crocodillus .i. mũdus vel dyabolus vult nos inuenire ꝑ delectationes vel deuorare ꝑ tribulatiões: nos ꝑcerto debem⁹ de ceto.i. deo scutũ nostrũ facere: ꝛ eũ sequi: ꝛ nos sibi ꝑ spem ꝛ oꝛonem cõmittere: ꝛ sic ipse pugnabit ꝓ nobis ꝛ clemẽter eripiet ꝛ saluabit. In tribulatione inq̃t eripiã eũ. Ideo dicebat dauid. Dñs tribulor: velociter exaudi me. Et sic poterimus dicere illud ps̃. Eripuit me de inimicis meis fortissimis: ꝛ ab hijs q̃ oderũt me: q̃n ꝓfortati sũt sup me. Istud figuratũ fuit in thobia iuniore quẽ piscis volebat comedere: nisi ipm angelus eripuisset. vnde ipse dixit Thobie. xj. Ms inq̃t sanũ duxit ꝛ reduxit: pecuniã a gabelo suscepit: vxorẽ mecum fecit: demoniũ ab ipsa cõpescuit: gaudiũ parẽtibus ei⁹ fecit: ꝛ meipm a deuoratiõe piscis eripuit. Iste ergo exaudit clamãtes vt strẽuissim⁹ defensator. Denicz dico q; ipse exaudit egentes vt benignissim⁹ erogatoꝛ q: scz iste dat ꝛ erogat ꝓmiũ eterne glie: qđ ostendit̃ cũ dr. Glorificabo eũ. i. in gla btificabo. Sicut em̃ rex solet militẽ post labores ꝛ victorias glorificare ꝛ premiare. Sic deus post labores huius mundi: ꝛ post victorias viciorũ et tormentoꝝ: solet homini bonorẽ ꝛ gloriam distribuere et dispensare. j. Regũ. ij. Quicunq; honorificauerit me glorificabo eũ Ps̃. Gloria et honore coronasti eum domine. Ideo dicebat Dauid. Exaudiet me in latitudine: dominꝰ saluũ me fecit quoniã voluit me. Sic ergo patet deus esse Benignissimũ distributorẽ. Et ideo ipse exaudit clamãtes ad se. Tilsum est q̃ quõ Strẽuissimũ defensatorẽ. Amicissimũ visitatoꝛem. deus exaudit firmiter amãtes: fortiter clamãtes. Tertio dico q; libẽter exaudit largiter donãtes. s. viros pios ꝛ misericordes. q̃. s. libẽter exaudiũt depcatiões pauperũ: tales em̃ a deo merent̃ exaudiri. Dñ Esaie. lviij. Frãge esurienti panẽ tuũ: ꝛ egenos vagosq; induc in domũ tuã. Sequit̃. Tunc inuocabis ꝛ dñs exaudiet: clamabis ꝛ dicet: ecce assum. Et ecõtra q̃ preces pauperũ exaudire nolũt: a deo nõ exaudient̃: q; sicut dicitur Jaco. ij. Judiciũ sine misericordia fiet illi: qui nõ fecit misericordiaz. Seneca. dicit. Ab altero exspecta: alteri qđ feceris. Et ideo dm sententiã Salomonis Prouerb. xxj. Qui obturat aures suas ne audiat pauperem: clamabit ipse ꝛ nõ exaudiet̃. Quarto dico q̃libẽter exaudit deus magꝫ vel amplius indigẽtes: cuiusmodi sunt innocẽtes. Peccatores. Paupes. Indigẽt em̃ innocẽtes custodia ne ruant Ecc̃. xxj. Exaudiuit dñs vocẽ pueri. i. innocẽtis: ꝛ custodit innocẽtis viam Prouer. xiij. Indigẽt pcatores venia ne pereant Exo. xxij. Exaudiã: quoniã misericors sum: ꝛ auferetur iniquitas tua: ꝛ peccatũ tuum mũdabitur Esaie. vj. Indigent pauperes alimonia vt viuant ps̃. Desiderium pauperum exaudiuit dominus: dans. s. victui necessaria ꝑ. Paupes eius saturabo panib⁹ Exaudiunt̃ ergo a deo Multipliciter egentes. Vide supa de audire in viuer. Dulciter donantes. Fortiter clamantes. Firmiter amantes. sis titulis. De Oratione. Et supa de clamare ꝛc. Sufficit.

Excelsus. Nota q; excelsus idez est qđ Altus. Sublimis. Erectus. Elevatus. Exaltatus. Et põt accipi multiplr in scꝑtura. Est em̃ Excelsus Deus Est em̃ excelsus deus ꝓ dñationẽ. vñ ps̃. Excelsus sup oẽs gẽtes dñs. Est excelsus status. scz Status. Locus. Actus. status ꝓlatoꝝ ꝓ iurisdictionẽ. vñ Eccl. xlv. Exaltum fecit Aaron fratrẽ suũ. Est excelsus locus. s. gradibus ꝓ elevatiõem. vñ Matth. xvij. dr. Oz iesus assumpsit petꝝ ꝛ iacobũ ꝛ iohannẽ: ꝛ duxit eos i mõtẽ excelsum seorsuz. Est etiã excelsus act⁹ ꝓ ꝓtẽplationẽ. vñ Esaie xxxviij. Attenuati sunt oculi mei suspicientes i excelso. Põt em̃ accipi excelsitudo i bono ꝛ malo: in bono em̃ significat Vite perfectionem. Mentis erectionẽ. Celi possessionẽ. Istis em̃ q̃tuoꝝ modis põt bõ esse Status ꝓmotionẽ. ipũaliter erectus vel excelsus. vt de vt tali excelsitudine exponat illud Deutero. xxxij. Constituit eum sup excelsam terram: vt comederet fructus agroꝝ: vt sugeret mel de petra: oleumq; de saxo durissimo. In q̃bus vbis ostẽditur q; homo q̃nq; a deo quadrupliciter fit excelsus. s. q̃nq; Per ꝓlationẽ tpalem. Cõstituit inq̃t eum. Per ꝓmotionẽ eternalẽ. Sup excelsam terraz. Per ꝑfectionẽ virtualẽ: q̃ notat̃ ꝑ fructus agroꝝ. Per ꝓtẽplationẽ vel affectionem cordialez q̃ notat̃ ꝑ fuctionẽ olei ꝛ mellis. vt inq̃t sugeret mel de petra. Primo g̃ dico q; est celsitudo tpalis ꝓlationis: qđ oñdit̃ cũ dicit̃. Cõstituit eũ. Constituere em̃ idẽ est qđ in aliquo officio statuere ꝛ ponere: sicut dr in ps̃. Ego aũt ꝓstitutus sum rex ab eo sup Syon montẽ scũm eius. Et de Joseph etiã legit̃ i ps̃. Cõstituit eũ dñm dom⁹ sue: ꝛ ꝓncipẽ ois possessionis sue. Cõstitutio g̃ nihil aliud est q̃ ad aliquẽ gradũ facta ꝓ superiorẽ elevatio. Superior em̃ debet in officijs ꝛ dignitatib⁹ viros bonos ꝓstituere et sine affectione vel acceptiõe ꝓsonarũ ipsos ꝑ̃m seruitutes ꝛ merita ꝓmouẽ. Dñs pharao rex egypti ꝓcepit Joseph q̃ erat dispẽsator domus sue de fratrib⁹ suis: si quos inq̃t nouisti cum eis viros industriosos ꝓstitues eos magros pecoꝝ meoꝝ. Et reuera magri pecoꝝ. i. ꝓlati subditoꝝ nõ debẽt cõstitui nisi viri industrij ꝛ discreti. Tales em̃ q̃ sic cõstituunt debent esse discussi ꝛ examinati: si ꝺs inquit nouisti. Discreti ꝛ illuminati industrios. Perfecti ꝛ fortificati: viros inquit Tales ꝓsulebat ietro sacerdos madian socero suo moysi q; ipse ꝓstitueret sup ꝓplm dicens Exo. xviij. Prouide inquit de cũcta plebe viros potẽtes ꝛ timentes deum: in quibus sit veritas ꝛ qui odiũt auariciã: ꝛ constitue eos tribunos: centuriones ꝛ decanos. Tales em̃ cõstituendi sunt Cum deliberatione. Prouide. Sine oñi acceptione: q; ex oñi plebe. Pleni magna ꝑfectione: q; debẽt esse viri potẽtes. Taliter em̃ ꝓstituti debent esse ꝑ ceteris. Discretiones Perfectiones seu maturitates. Audatões ꝛ Benignitates

Discretiones dico: q; sicut aq̃la q̃ sup oẽs aues clarit̃ videt regina est auiũ ꝓstituta. Sic vere illi reges ꝛ ꝓlati aliorũ debẽt ꝓstitui: q̃ clarioꝝ discretois visu ꝑ ceteros sunt muniti. ij. Regũ. j. dr̃ iam illud ꝓdictũ. Constituit eũ dñm. Et sequit̃. Ut erudiret ꝓncipes ei⁹: ꝛ senes ei⁹ prudẽtia doceret. Itẽ debẽt ꝓstitui ceteris maturiores. Eos em̃ q̃ est aial maturissimũ. patiẽtissimũ: laboriosissimũ: ẽ ꝓstitutus rex oim iumẽtoꝝ. sicut dicit Grego. sup Ezech. Ad denotandũ q; illi q̃ alijs debẽt ꝑesse: maturi ꝛ bũiles. fortes ꝛ patientes ꝛ stabiles debẽt esse. vñ Dañ. iij. Dñat excelsus in regno hoim ꝛ hoiem humilẽ cõstituet sup illud. Itẽ debent esse audaciores. Leo em̃ est rex ferarũ: q̃ sup oia animalia audaciores esse. vñ Prouer. xxx. Leo fortissim⁹ bestiarũ ad nullius parebit occursum. Ad denotandũ q; illi q̃ dñant ꝛ q̃ sup alios imperant atq; regnãt: debẽt esse audacissimi ad malos corrigendũ: ꝛ ad iura ecclie defendendũ vt dictũ fuit ꝺiere. s. Ecce ꝓstitui te sup gẽtes ꝛ regna: vt euellas ꝛ destruas: edifices ꝛ plantes. Itẽ dico q; isti debẽt esse ceteris benigniores. Ideo em̃ q̃ est aial mansuetũ: naturaliter est rex oim aliorũ animaliũ. Dñs in ps̃. dr. Constituisti eum sup opa manuũ tuarũ. Rex etiã apũ aculeo carere dicit̃ cuius alijs apib⁹ maior in duplo esse noscat̃. Ad denotandũ q; illi q̃ sunt aliorũ reges. dñi ꝛ ꝓlati: debent eẽ bꝰ

miles pñ et benigni. vñ Luce.vij. Nam ⁊ ego bō sum sub potestate cōstitut⁹. Et breuiter charissimi ista sunt vera q̄ illi qui prelati constituunt: prudentiores: sapientiores: audaciores ⁊ etiam benigniores esse tenent. Quod est ꝑcerto ꝑtra multos in dignitatib⁹ ꝓstitutos q̄ vere nō habent prudentiā aquilinā. patientiā bouinā. audaciā leoninā. benignitatem humanā: imo multi ꝑcerto sunt qui alio mō possunt dici Aquila. Bos. Leo. Homo: q⁹ sęs multi sunt

Aquile per crudelitatem.
Leones per voracitatem.
Boues per ignorātiā ⁊ tarditatē.
Boues vo ꝓ debilitatē ⁊ fragilitatē.

Et ideo multi vident figurati in ꝓlatiōe abymelech q̄ cōstitut⁹ rex occidit oēs fratres suos sicut dī Judic.ix. Quia vere multi sunt q̄ statim q̄n sūt ꝓstituti reges.i. ꝓlati iudices ⁊ maiores: ipsi cōuertunt ad crudelitatē ⁊ inq̄tatē: ita q̄ fratres.i. subditos suos depellant: exhereditāt ⁊ deuastāt. Et ideo de ꝓstitutiōe taliū pōt dici illud.j. Machab.ix. vbi dr. Q⁹ bachides elegit viros impios ⁊ ꝓstituit eos dños regiōis. Adhuc si vis exēplū q̄ iperator dedit ranis regē trucū q̄ nihil faciebat eis: postea multū q̄ oīnes deuorabat ⁊c. Sic ergo ꝓz q̄ est q̄dam celsitudo ꝓlationis tpalis q̄ oñdit eis dr. Cōstituit eū. Ideo de tali celsitudine potest dici illud Judic.ix. Erat turris excelsa in medio ciuitatis: vbi aduerte q̄ prelatus debet esse

Fortissime roboratus. Turris.
Altissime sublimatus. Excelsa.
Eq̄ssime regulat⁹. In medio ciuitat⁹.

Dico ꝫ q̄ est celsitudo ꝓlatōis tpalis. Secō dico q̄ est q̄dam celsitudo supnalis seu eternalis ꝓmotōnis: q̄ oñdit eū dr. Sup excelsam terrā. Excelsa em̄ terra paradisus est vbi ꝑcerto est stat⁹ sublimitas: sup. Loci securitas: excelsam. Aere stabilitas vel fictus fertilitas: terrā. Terra em̄ est stabilis ⁊ fertilis. Status sublimis est superior. Loc⁹ excelsus ē securior. terra infima ē fertilior. Dico ꝫ q̄ iste locus bz dignitatē: q⁹ sup. vñ Esa.vij. Pete tibi signū a dño deo tuo in ꝓfundū siue in excelsum supra. Itē iste loc⁹ habet securitatē: excelsam. Loca em̄ ⁊ castra q̄ sunt excelsa et alta: sunt magis tuta ⁊ secura. Et ideo de isto loco securo ⁊ excelso pōt dici illud ps. Sup excelsa statuēs me: q̄ posuit man⁹ meas ad preliū. Posuisti vt arcū ereū brachia mea. Itē iste locus bz fertilitatē: terrā. vñ Ezec.xxxiij. In montib⁹ excelsis pascā eos. Sequit. Ibi requiescēt in herbis viretibus. Ista est ꝫ celsitudo eternalis ꝓmotōis. Tertio dico q̄ ē celsitudo vtualis pfectōis. Sic em̄ aggregatio ⁊ cumulus paruarū arenarū facit q̄ndq̄ montē magnū ⁊ excelsum: sic q̄n particulares vtutes in boie aggregant: vir magn⁹: pfect⁹: excelsus etiā efficit: qđ oñdit eū dr. Fruct⁹ agroz. Fruct⁹ em̄ agri sunt vtutes gre ⁊ merita boni viri q̄ ipm̄ faciūt pfectū ⁊ excelsum. vñ Luce.xij. bois cuiusdā diuitis vbere fruct⁹ ager attulit. Ideo de tali celsitudie pōt dici illud Eccl.xliij. Sol in aspectu annūciās: in exitu vas admirabile opus excelsi. Vir n. pfect⁹ dī sol ꝓpt̄ caritatē honestatis. Dicit vas ꝓpter capacitatē charitat⁹. Dr admirabile ꝓpt̄ plenitudinē sctitat⁹. Et sic ista celsitudo est vtual⁹ pfectōis. Quarto dico q̄ ē celsitudo cordialis affectōis. Et ista ē q̄n cor efficit altū ⁊ excelsum p supnoz affectionē ⁊ ꝓtēplationē. vñ Job.xvj. Ecce i celis ē testis me⁹ ⁊ ps⁹ me⁹ in excelsis. Et boc oñdit eū dr: vt sugeret mel de petra oleūq̄ de saxo durissimo. Cōtēplatio. n. ⁊ affectio sugūt attrahūt ⁊ sibi incorpant mel ⁊ oleū. i. dulcedinē gr̄ie padisi. Mel. n. qđ ē dulce signat dulcedinē fruitōis. Oleū aūt qđ ignē nutrit ⁊ lampadē lumia sigt plenitudinē dilectōis et caritatē beatissime visiōis: q⁹ vē gl̄ia eterna ꝓsistit in pfecta fruitōe: ⁊ cōpleta dilectōe: ⁊ carissima visiōe: ⁊ iō ꝓtēplatiuo q̄ iam bonis eternis nutrit pōt dici illud Eze.xvj. Similā ⁊ mel ⁊ oleū comedisti: ⁊ decora facta es vehemēter. Sic. n. agn⁹ poplices flectit: caput erigit: ⁊ vbera mris sugit: ⁊ exinde suū nutrimētū extrahit. Sic debem⁹ poplices cordis flectere p būilitatē caput erigere p intētōnis ad deū eleuatōez: ⁊ vbera mris nre. i. dulcedinē illi⁹ q̄ sursuz ē bierim q̄ est mr̄ nra sugere ⁊ nobis incorpare p ꝓtēplationē Esa.lxvj. Gloriā gentiū sugetis ⁊ ad vbera potabimini Sed ꝑcerto multi sunt q̄ alio mō sugūt: q⁹. s. nō sugūt superiora ꝫ inferiora: nō eterna ꝫ terrena: nō supnalia ꝫ tpalia. Isti sunt diuites ⁊ auari q̄ sunt sīles aranei q̄ non cessant sugere ⁊ haurire būidinē muscaz. Sīles etiā sūt sanguisugis q̄ nō cessant sanguinē mēbroz q̄bus insidēt sugere ⁊ haurire. Sic ve tales nō cessant sugere. attrahere. haurire ⁊ auare rape ⁊ sumere būiditatē ⁊ sanguinē. i. tpalem sbam alioz ⁊ maxie muscaz. i. pauperū ⁊ illoz q̄b⁹ insidēt. i. vicinoz. De tali ꝫ sūctōe dī Job.xxx. Caput aspidū suget: ⁊ occidet eū lingua vipe. Caput. n. aspidis est intentio auari que nō cessat sugere bona alioz: ⁊ ideo lingua vipe eas finaliter occidet. Non sic ergo ꝫ sugamus eterna ⁊ superiora: ⁊ sic per cōtemplationē erimus alti ⁊ excelsi: vt sic de nobis ⁊ nostrū quolibet possit dīs dicere illud Esa.xl. Super montem excelsum ascende tu qui euangelizas syon/ ⁊c. Patet ergo q̄ est quadruplex excelsitudo. scilicet

Prelationis tpalis.
Promotōis supnalis.
Perfectionis vtualis.
Cōtēplationis cordialis.

Et sic patet q̄ quidaz sunt excelsi in bono. Sed si forte alio modo velis distinguere de excelso: dic q̄ in scriptura reperitur multiplex celsitudo. videlicet celsitudo

Potentis fulminans.
Mentes ptaminans.
Malos exterminans.
Mentes illuminans.
Celum examinans.
Honorem geminās.
Perpetue dominans.

Potentis fulminatiua. Et ista est celsitudo dei et sue potentie inattingibil⁹ magnitudo Job. xj. Excelsior celo ē ⁊ quid facies? Ista est em̄ celsitudo potentie diuine: que scilicet est

Ad impetrandū satis egregia.
Ad miserandū satis propicia.
Ad operandum satis proficua.
Ad considerandū satis ꝑspicua.

Ista est ꝫ celsitudo summa et impatiua. Vñ de filio dicit pī in ps. Et ego ꝓmogenitū ponā illū excelsum p̄ regib⁹ terre. Et ponā in mari manū ei⁹ ⁊c. Res. n. celsiores sunt ceteris potētiores. Ptz ō sul mine qđ de excelsis venit. sic dico hm ps. Vñ excelsus est dñs: terribilis rex sup oēs deos. Itē ista ē celsitudo dulcis ⁊ miserativa. Res. n. excelsiores: sunt ⁊ flexibiliores ⁊ molliores: ptz in arboz sūmitatib⁹ respectu stipitū ⁊ ramorū. Ptz etiā in nubib⁹ excelsis q̄ ita sunt būidez tenere: q⁹ ros ⁊ pluuia ab eisdē descēdit. Sic a deo ros gr̄e: pluuia miseri cordie: ⁊ flexibilitas idulgētie ꝓueniūt. Iste. n. bz gr̄az immutatiuā a culpa ps. Hec mutatio dextere excelsi. Et gr̄az liberatiuā a pena ps. Dei⁹ excelsus redēptor eoz ē. Itē ista est celsitudo virilis ⁊ opatiua. Vñ de ipa dī in ps. Jpe deduxit filios isr̄l de egypto: i manu potēti ⁊ brachio excelso. Itē ista ē celsitudo sblimis ⁊ ꝓsideratiua. Excelsa. n. corpa ꝑspicua sunt ⁊ lūinosa sic dī in ps. Excelsus dñs ⁊ būilia respicit: ⁊ alta alōge cognoscit. Oculos em̄ bz aq̄linos ⁊ lumiosos: q̄ de excelso videt ps. Prosperit dē excelso scō suo: dñs de celo i terrā aspexit. Itē est ꝫ excelsus ⁊ summ⁹ cui. s. mali male ꝑdicūt ⁊ officiūt ps. In ira excitauerūt excelsum in insaḡso. Boni vo ei obediūt atq̄ fuiūt. Et iō gr̄az ⁊ gl̄iam ab ipo finaliter ꝓpēdūt ⁊ ꝓcipiūt. Vñ bonis dī i ps. Ego dixi dij estis ⁊ filij excelsi oēs. Ista ē ꝫ q̄dā celsitudo potenter fulminatiua. Adhuc ē q̄dā celsitudo cordiū maculatiua seu etiā eleuatiua. Et ista sigt altitudinē supflue ⁊ mētalis ꝓsumptiōis aceruū: q̄n. s. ḡs i suis oculis ē excelsus: ⁊ se putat i vtutib⁹ gr̄ie ⁊ pulcritudie ⁊ opib⁹ ꝓeminētē. Talis. n. excelsitas superbie valde ē abhominabil⁹ deo. Cōstat. n. q̄ antiq̄tus demōes i excelsis colebant: ⁊ ꝓpt̄ h excelsa destrui a deo ꝓcipiebant ⁊ mādabāt: sic ꝑ Numeri.xxxiij. Sic ve dico q̄ excelsus loc⁹. i. cor qđ ē excelsus p superbiā: ⁊ ꝓpt̄e locus demonib⁹ dedicat⁹: ⁊ cultib⁹ demonū ⁊ vicioz aptatus: iō deus talia excelsa. i. superbie elationē mādat destrui: nec vult talia altaria seu tales superbie cult⁹ i terra isr̄l fabricari: ꝫ potiꝰ fideles suos vult in ymo būilitat⁹ sacrificia bonoz operū ꝓsectari. ij. Paral.xxxij. Quāq̄d nō iste ē ezechias q̄ destruxit excelsa? De multis. n. regib⁹ isr̄l legit⁹ q⁹ boni fuerūt. s. deū adorauerūt ⁊ idola ꝓtēpserūt: verūtn̄ in h rebēbēsibiles iudicant: q⁹ excelsa nō abstulerūt: ⁊ ꝑ ꝑplm in excelsis sacrificare etiā dño ꝓmiserūt ꝛ ꝓhibitōez diuinā Pplm. n. in excelsis imolare delectabat: q̄ tn̄ solū sacrificare in tēplo dñi iubebat. iij. Reg. iij. Attn̄ pplm imolabat in excelsis. Et de salomōe dī ibidē. Q⁹ ipe ābulauit i vijs p̄ris su: excepto q⁹ i excelsis imolabat. Sic ve dico q⁹ multi sunt q̄ cuius sint boni ⁊ bonoz operū ministri. excelsa tn̄. i. superbiā ⁊ fastū: ⁊ quādā elationē ⁊ ꝓsumptionē: laudēq⁹ ⁊ iactātiā quā ex bonis suis ꝓcipiūt solēt diligē: ⁊ in vana gl̄ia se plu

rimā delectare. Vix ēm est dare aliquē ita satīm q̄ gloriet ⁊ eleuet: si cōmēdare audiat factū suū. Talis ḡ deū colit ꝙ excelsa nō aufert: qñ. s. bene quidē opat: ꝙ exinde eleuat in gloriā ꝓpter laudē quā aliena adulatio sibi affert. iij. Reg. xv. Fecit asa rectū in ꝓspectu dñi sicut dauid pr ei⁹: abstulit effeminatos: purgauit sordes idoloꝝ: subuertit specū patris: destruxit idolū turpissimū. excelsa aūt nō abstulit. Soli ēm tres de oībus regib⁹ iuda abstulisse excelsa leguntur: viz Josias. Josaphat ⁊ Ezechias. De iosia. iij. Reg. xxiij. Excelsa quoq; q̄ erāt in būlīm polluit rex ⁊c. De iosaphat. ij. Paralip. xvij. Etiam excelsa ⁊ lucos de iuda abstulit. De ezechia. iij. Regū. xviij. Dissipauit excelsa: ⁊ ezechias. Ad notandū q̄ pauci sunt q̄ talia excelsa. s. inanis glorie laudē ⁊ elationē nō libēter admittāt. Ista est ergo excelsitas cordium eleuatiua. ij. Paralip. xxiij. Instaurauit excelsa ⁊ fecat lucos. Tertio dico q̄ est excelsitas maloꝝ diffusiua. Et ista ē altitudo status ⁊ ꝓsperitatis: ⁊ eminētie malignoꝝ q̄ causa ē suę dānatōis ⁊ mortis. Istud potissime dico de illis q̄ p usuras ⁊ rapinas: ⁊ p vana fortune lenocinia sbito efficiūt excelsi: ⁊ de humili plebe ad sublimē statum erecti: sicut ptz de multis burgēsib⁹ ⁊ aduocatis: ⁊ alijs de nihilo ꝓcreatis: tandē ad statū militie assumptis: ⁊ inter maximos computatis: ita q̄ de multis pōt intelligi illud Deutero. ij. Fuerūt habitatores ei⁹ ꝑpls magn⁹ ⁊ validus: ⁊ tā excelsus vt de enachim stirpe q̄si gigātes crederētur: q̄si diceret. Multi taliū ita sunt mag⁹ ꝓsperitate leuati ⁊ ita in diuitijs ⁊ pōpa ornati: q̄ p gigātes. i. nobiles antiquos videnē esse ꝓgenitī ⁊ creati: vt talib⁹ dicaē illud Esaie. xxij. Excidisti i excelso memoriale. Aduerte aūt q̄ mūdā nor statuū celsitudo ꝓtēnēda est ⁊ timēda: q̄ est Status Incertus ⁊ periculosus. Loca excelsa. Ad ascendēdū Desertus ⁊ penuriosus. sunt difficilia ⁊ laboriosa. Ad Molestus ⁊ laboriosus. remanendū sunt inutilia ⁊ pernuriosa. Ad descendēdū sunt terribilia ⁊ periculosa. Inuenīē ḡ labor difficilis in ascēdendo. Per multas ēm ambages: p multos laboriosos nexus: p multos graues accessus puenīūt boies ad excelsa. Sic p multas ambages fraudiū: labores corpor⁹: ⁊ sollicitudines mentiū ascendūt homines ad supīma Esaie. xxj. Laborauit moab sup excelsis suis. Itē inuenīē squaloꝝ seu horroꝝ inutilis in possidendo: excelsa ēm loca sunt alijs magis sterilia. Sic mūdi dignitates ⁊ officia alta ⁊ magna: sterilia dicunē: vel q̄ bonoꝝ spūaliū vbertate pātiaē: vel q̄ mēs būana nūq̄ ab eis nec in eis saciaē Esaie. xlij. Desertos faciā mōtes excelsos: cōcomitaē vt in plurib⁹ frigus ⁊ fames: sicut de mōte vētoso ꝓpe Auinionē dī. Qr q̄squis ad summitatē ei⁹ ascēderit: se famelicū expiē. Sic dico de celsitudie mūdi officiorū ⁊ statuū. Sic ꝓcerto ibi viget frigus indeuotionis: ⁊ fames auaricie ⁊ ambitionis. sterilitasq; oīs sufficiētie ⁊ repletionis. Ūñ ꝓpie ista sunt excelsa baalim q̄ interp̄tatur deuoratores: q̄. s. illi q̄ ibidē ascendūt solent mūdi bona cōtinue occupare: ⁊ deuorare: ⁊ tn nunq̄ se possunt reficere vel replere Hiere. xix. Edificauit excelsa baalim. Itē inuenīē terror tristabilis in descendēdo seu amittēdo. Loca ēm excelsa piculosa sunt: ⁊ boc iō q̄ p terremotū faciliē destruunē ⁊ cadūt: ⁊ q̄ illi q̄ ibi sunt facile corruūt: ⁊ indevix sine malo descēdūt. Sic vere est de excelsis mūdi statibus. faciliter ēm a deo ꝓcutiunē: ⁊ p terremotū infortunioꝝ ad nihilū deducunē: ⁊ ipsi q̄ ibi habitāt mortē eterne periculū ꝓsequētur. De q̄ Esa. ij. Ecce dies dñi sup oēm superbū ⁊ excelsum: ⁊ sup arrogantē oēm ⁊ būiliabiē: ⁊ sup oēs cedros lybani sublimes ⁊ erectas: ꝙ sup oēs quercus basan: ⁊ sup oēs mōtes excelsos ⁊ colles eleuatos: ⁊ sup oēm turrim eleuatā ⁊ murū munitū: ⁊ sup oēs naues tharsis: ⁊ sup oē lignū q̄d visu pulcrū est. Ptz ḡ q̄ inuenīē excelsitas malorū subuersiua seu tribulatiua ⁊ destructiua. Tertio dico q̄ inuenīē celsitudo cumulatiua ⁊c. Vide supra de q̄druplici celsitudine viri iusti que sequīē in distinctōe. videlicet

Virtuali.	Virtuali dico quā facē cumulata mor ꝓfectō
Cordiali.	Cordiali quā facit eleuata mentis affectio.
Tēporali.	Tēporali quā facit vendicata digna platio.
Eternali.	Eternali quam facit occupata celi possessio.

Vide supra de eodē in principio in auctoritate diuisa ⁊ ꝓsecuta. Et supra de exaltare ⁊ locis alijs sufficit.

Exclamare. Idē est q̄d ex toto conatu clamare vel excessiue clamare: vel excellēter clamare. Et iterū pōt significare feruoꝝ oīonis: pdicatōnis ⁊ similia. Vide supra de Clamare.

Excitare. Nota q̄ excitare idem est q̄d aliquē de somno euigilare. Et q̄ p somnū intelligit status peccati: ideo per excitatiōem seu euigilationem potest intelligi exurrectio a peccato. Possum⁹ ergo breuiter notare q̄ tribus modis excitaē bō a somno peccati. scz

Per timorē.	Per clamorē. Boiem. n. excitat timor dā-
Per rigorē.	natōis. Rigor correctōis Clamor monitio
Per clamorē.	nis seu ꝓconis. Primo ḡ q̄dā excitant p dānatōis timorē. Brues. n. q̄ alias seruant excubias: solēt lapillū i pedē ponē. vt ex ei⁹ casu (si dormierint) possint a somno euigilari ⁊ excitari. Casus etiā horologij qñ fluxit vsq; ad certū pūctū suū: dormiētes ad surgēdū excitat ⁊ inuitat. Sic ve clarissimi dico q̄ lapidē. i. pene eterne vel iudicij diuini duriciā debem⁹ p ꝓsiderationē portare: ⁊ casus horologij. i. mortē alior attēdere: vt sic p timore inde ꝓcepti possim⁹ excitari ⁊ euigilare. Tonitruū q̄d ē son⁹ terribilis boiem excitat ⁊ ipm ne dormiat impedit et retardat. Quia ve si q̄s tonitruū diuini amoris: terroreq; sue ire et iudicialis clamoris attēderit: nūq̄ p pcm dormitabit. Ūñ ḡ monet aplus. j. Cor. xv. Euigilate iusti ⁊ nolite peccare. Dicit. n. Plin. Qr si bō ꝓpe morsus aspidis efficit litargicus. i. violenē dormiēs ⁊ sopit⁹: tūc cinis mustele cōbustus bibit⁹ excitat patientē. Quia ve cinis. i. ꝓsideratio mortē: ⁊ maxie mustele ꝓbuste. i. maloꝝ boim cōbustoꝝ in iferno ⁊ dānatoꝝ etiā excitat boiez a somno desidiet pcti Tales ḡ excitant a pctō timore dānatōis. Scdo dico q̄ q̄dā excitant rigore correctiōis. Sic ēm litargici fortib⁹ verbib⁹: ⁊ medicinis aspis vtpote sinape vel pipere excitant si in naribus mittat. Sic isti sē ita dormiētes ⁊ sopiti i vicijs ⁊ pctis q̄ nō pñt euigilari: nisi duris ⁊ aspis correctōib⁹ excitent: sicut dī Esa. xxviij. Sola vexatio dat intellectū. Qd bn figuratū fuit i petro catbenato dormiēte ⁊ icarcerato. De q̄ dī Act. xij. Qr angelus ꝓcusso latē petri excitauit eū dicēs Surge velociter. Quia ve charissimi qñ bō ē p pcm dormiēs ⁊ sopit⁹: qñ etiā ē p malas cōplacētias alligat⁹ ⁊ icatenat⁹ ⁊ p malas ꝓsuetudines incarcerat⁹: tūc nccē ē q̄ agelus. i. ꝓlatus p correctionē ipm pcutiat ⁊ affligat: ad boc vt a tali somno euigilet ⁊ exurgat. Isti ḡ excitant rigore correctōnis. Tertio dico q̄ aliq̄ excitant clamore monitōis seu ꝓconis. Clamor. n. tubaꝝ solet eos ad plīum excitare. Clamor etiaz leonis solet catulos suos a morte suscitare. Sic ve charissimi clamor ꝓconis ⁊ exhortatōis solet mortuos pctōres a sōno pcti excitare. ⁊ ad plīū vtutū monē ⁊ aiare Osee. xj. Leo rugiet ⁊ formidabūt filij mar. Sic ḡ ptz q̄ fit excitatio. Per clamorē. Per rigorē. ⁊ per timorē ⁊c. Sufficit.

Excutere. Nota q̄ excutere dī q̄si ex cadē. i. ex ꝓ ūcere vt expellē. Dicā ḡ q̄ excutiūē. s.

Peccata p ꝓfessionem.	Est ḡ excussio viciorꝝ q̄ fit p fla
Terrena p reiectionē.	gellū ꝓfessiōis. Sic. n. sputū cū
Impij p dānationē.	lingua de ore excutiē ⁊ ex sputē
Justi p tribulationē.	⁊ ejciē: sic pcm cū lingua. i. per

ꝓfessionē dz excuti: vt palat⁹ ꝓcie inde valeat mūdificari. Sicut. n. equ⁹ nobilis de stabulo surgēs solet torporē excutere: ⁊ p membrorꝝ ipulsiōz ad iter se ꝓcutiēs ꝑare. Sic bō q̄ q̄nq; iacuit in pctō. q̄nq; se p ptritionē ꝓcutit: ⁊ q̄dū in ipso torpore et peccati fuerit: p ꝓfessionē excutit: et sic liber ad bona opera deambulat ⁊ discurrit Gen. xxvij. Tempus veniet vt solues ⁊ excuties iugū ei⁹ de ceruicib⁹ tuis. Itē est excussio terrenoꝝ. Sicut ēm puluis de pānis excutiē vt vestis mūdior habeaē: sic pulueres terrenoꝝ debem⁹ ptēnere ⁊ excutere: vt mūdi possim⁹ dño fuire. Ūñ aplis pcipit Matth. x. Excutite pulueē de pedib⁹ vrīs. Ūñ aie ꝓsulē. Esa. lij. sic. Excutere de pulnere: ꝓsurge birlim. Itē inuenīē excussio iniquoꝝ: q̄. s. deus de mūdo malos excutit: ⁊ eos in infernū ꝓjicit ⁊ immittit Job. xxxviij. Excussisti impios ex ea. scz ex ecclesia vel ex terra. Item est excussio iustoꝝ seu perfectorum: quos. s. deus cum flagello mortis more tritici excutit: ⁊ i horreo paradisi reponit. Unde Judic. vj. dī. Qr gedeon intrauerat i torcular vt excuteret et purgeret frumentū ⁊c.

Eum.ei.eo ⁊c. Nota q̄ p̄ istud ꝓnomen Is eius cū suis casib⁹:cū sit adiectiuū ⁊ relatiuū: pōt referri ad psonas:ad res ⁊ ad loca. Ad psonas dico: ⁊ sic pōt referri. Ad deū. Ad iustū. Ad dyabolū. Ad impiū

Ité ad res.⁊ sic refert Ad gr̄az. Ad gl̄iaz. Ad miseriā ⁊ Ad penā. Seu ad v̄tutes. Ad p̄mia. Ad pcā.⁊ Ad tormēta. Ité ad loca:⁊ sic refert ad mūdū. Ad religionē seu ecclesiā. Ad infernuz seu ad iudiciū:⁊ Ad paradisum. Ad ista eñ oia pñt dicta ꝓnoia applicari: ⁊ de ipis ad oia ꝓcorda ri. Ad euitandū tñ tantā cōgeriē pluritatū: dicam⁹ solū in q̄tum refert ad psonas. Et sic dico q̄ p

Deus ⁊ eius dignitas insupabilis.
Christus ⁊ ei⁹ charitas inextimabilis.
Justus ⁊ eius bonitas incōpabilis.
Angelus ⁊ ei⁹ puritas imaculabilis.
Impius ⁊ ei⁹ vanitas incorrigibilis.
Dyabolus ⁊ ei⁹ prauitas intolerabil'.

Eum pōt intelligi Primo ꝑ dico q̄ p eū intelligit ipe deus q̄tū ad suā ꝓpriā dignitatem seu etiā deitatem. Deus.n. ꝓprie innoiabilis ē. Nō eñ pōt sua pfectio aliq̄ certo noie designari. vñ ⁊ ipe dixit Gen.xxxij. Cur q̄ris inq̄t nomē meū qđ ē mirabile? qz ꝓcerto sic dr̄ Esa.ix. Vocabit nomē ei⁹ admirabilis:psilian⁹:de⁹ fort:p̄ futuri sec̄i:ꝓnceps pacis:multiplicabit ei⁹ imperiū: ⁊ pacis nō erit finis. Et iō q̄nies reputat q̄ ipa dei ꝓpietas:ipsiusq̄ magnificētia ⁊ pfectio infinita p aliqđ gñale ꝓnomē debeat designari. Designat ꝑ istud ꝓnomē eū:eo vel ei. vñ Apoc.j. dr̄. Gr̄a vobis ⁊ pax ab eo q̄ ē: q̄ erat ⁊ q̄ venturꝰ ē. Deus.n. p̄ significat p eū.sic p̄z Jo.xiij.vbi dr̄. Dñe oñde noō patre:philip. q̄ videt me:vi.⁊ pa.meū:⁊ ammō cog.eū⁊ vidistis eū.s.patrē. De⁹ etiā filiꝰ itelligit ꝑ eū. Eñ i psona p̄is loq̄nꝫ de filio: dicit.iij.Reg.vij.Ego ero ei in patrē.Deus etiā spūsctūs designat ꝑ eū:sicut de spūsctō xp̄s loquēs: dicit Joh.xvj. Cum assumptus fuero mittā vobis eū. Breuiter ergo dicam q̄ iste eum.scz ipse deus sic generaliter noiatus debet

Adorari. Honorari. Exaltari. Cōmendari. Amplexari. Frequētari. Cōtemplari. Formidari. Visitari.

Debet dico adorari affectu mētali p̄s. Adorate eū oēs angeli ei⁹:audiuit ⁊ letata ē syō Jtez debet honorari effectu reali Eccl.xxxvij.Dedit hoīb⁹ sciaz altissim⁹:honorari in mirabilib⁹ suis. Dr̄ etiā exaltari affatu verbali Eccl.xliij. Exaltate eū quātū potestis: maior est eñ oñi laude. Jté dz cōmendari sono musicabili p̄s. Laudate dñm de celis: laudate eū in excelsis. Laudate euz in sono tube:laudate eū i psalterio ⁊ cythara.Laudate eū i tympano ⁊ choro:laudate eū in cordis ⁊ organo. Laudate eū in cymbalis bñ sonātib⁹: laudate eū i cymbal' inbilatōis:omis spūs laudet dñm. Jtem debet amplexari manu cordiali. De quo pōt dici illud Math.xxvj. Jste est:tenete euz.Et Cant.iij. Tenui eū nec dimittā Jté debet frequētari nexu sociali. Eñ de sapiēte pōt dici illud Eccl.j. Omis sapiētia a dño deo est:⁊ cū eo fuit semp:⁊ est ante euū: vt sic q̄libet dicat illud Prouer.viij.Cū eo erā cūcta cōponēs. Jté debet cōtēplari sensu visuali Nūeri.xxiij. Videbo eū sed nō modo :intueboꝛ eū ꝙ nō ꝓpe. Jté debet formidari metu filiali. De q̄ Math.x. Nolite timere eos q̄ occidūt corpus: aiam aūt nō possunt occidere: ꝙ potiꝰ timete eū q̄ pōt corpus ⁊ aiam occidere ⁊ mittere in gehennā. Jté debet visitari gressu supnali.s. finaliter i paradiso q̄n verificabit illud Joh.xiij. Ad eū veniem⁹ ⁊ māsionē apud eū faciem⁹. Et breuiter bñ ptz quō p istud ꝓnomē pōt ipe de⁹ ⁊ ipius pfectio designari. Dicā ꝙ q̄ iste ē pfectissim⁹ ⁊ excellētissim⁹ ꝓpē multa: q̄.s.omia p istud ꝓnomē signant:vz qz habet

Essentiā incōmutabilem.
Potentiā insupabilem.
Clementiā incōpabilem.
Sciētiā inextimabilem.
Justiciam irrefragabilem.
Psentiā multū amabilē.

Quia eius:

Essentia nunq̄ moritur.
Potentia nunq̄ vincitur.
Clementia nunq̄ auertit.
Scientia nunq̄ decipit.
Justicia nunq̄ variatur.

Dico ꝙ q̄ deus timēdus ē ⁊ amādus ꝓpter suā essentiā incōmutabilē. Res eñ durabiliores:sunt in suo genere meliores: ⁊ iō amabiliores. Ptz i auro respectu metalloꝝ:cui⁹ eēntia etiaz in igne durat.Cuz ꝙ eēntia dei sit imutabilis et eterna: bñ dico q̄ efficaciter ē amāda p̄s. Benedictuz nomen maiestatis ei⁹ ineternuz.Et Psentia nunq̄ effugitur. alibi.Sit nomē ei⁹ bñdictū in secula:ante solē pmanet nomē ei⁹.Eñ illō ꝓdictū. Jpe est tenete eū. Jté timēdus ē vel amādus ꝓpter suā potētiam insupabilē.Qui eñ bz fortes hostes:bñ diligit habere adiutoꝛ:ē potētē ⁊ adiuuare volentē.De isto aūt adiutore:legit Daniel'.vij. Qz potestas ei⁹ potestas eterna q̄ nō auferet: ⁊ regnū ei⁹ qđ nō corrūpet.Eñ etiā ibidē dr̄. Qz milia miliū ministrabāt ei:⁊ decies centena mīlia assistebant ei. Jsta.n. potētia nō solū ē inferi⁹ ꝙ etiā supius:qz sicut dr̄ in ps̄. Magnificētia ei⁹ ⁊ virt⁹ ei⁹ i nubib⁹: nec solū supi⁹ ꝙ inferi⁹:qz sicut dr̄ Job.xlj. Nō est ptās sup terrā q̄ comparet ei:⁊ merito: q̄a sicut dr̄ Job.xxv. Potestas⁊ terroꝛ apud eū ē. Jté timēdus ē vel amādus ꝓpter suā clementiā incōpabilē.Re⁹ eñ valde diligit iudicē clemētē.Pauper ꝺo libēter sequit diuitē pñ ⁊ cōpatientē. Deus aūt iudex clemēs ⁊ diues:misericoꝛs ⁊ cōpatiēs ē.vñ Lu.j.Misericordia ei⁹ a generatiōe in generationē timentib⁹ eū.Et in ps̄. Jneternū misc̄dia ei⁹ ⁊ a generatione in generatiōez veritas ei⁹. Clemētia eñ ⁊ misc̄dia illius apparet:qz Dat vitā moriētibus. Dat panē indigentibus. Quietē laboratibus. Salutē pereūtibus.

Dat dico moriētib⁹ vitā gr̄e:qđ.s. facit qñ pctōres ꝙuertit Deutero. .xxx. Adbereas ei qñ ipse est vita tua. Dat etiā indigētib⁹ panē eucharistie Osee.ix.Sacrificia ei⁹ q̄si panis lugētiū Eccl.xlix Aser pinguis panis ei⁹ ⁊ ꝓbebit delicias regib⁹. Dat insup laboratib⁹ q̄ete pacis ⁊ ꝓcordie Job.xxij.Accḡesce ḡ ⁊ habeto pacē:qz sic dr̄ Prouer.xij. Die ei⁹ vie pulcre:⁊ oēs semite pacifice:lōgitudo diez i dextera ei⁹:⁊ i sinistra illi⁹ diuitie ⁊ gl̄ia.Dat insup ꝓuntib⁹ salutē securitatē ⁊ cēne gl̄ie Eñ de naufragare timētib⁹ aplis dr̄ Mat.viij. Qz accesse rūt ad eū discipli ei⁹ ⁊ suscitauerūt euz dicētes.Dñe salua nos ꝓim⁹.q̄ surgēs imperauit vētis ⁊ mari: ⁊ facta ē tranq̄llitas magna.Sequit.Vēti ⁊ mare obediūt ei. Jté timendus ⁊ amādus ē:frequētādus ⁊ adorādus: ꝓpē ei⁹ sciam indeceptibilē.Magr eñ q̄ oia scit de cē: diligit.Judex ꝺo q̄ oia scit:timet. Sic deus. Jpse eñ babet sapiam ⁊ sciam infinitā:nibil eñ latet eū.Et iō dr̄ Eccl.xxxix. Qz collaudabūt multi sapiam ei⁹.Eñ in ps̄.dr̄.Qz oculi eius sup gētes respiciūt:palpebre ei⁹ interrogāt filios hoim.Eñ etiam de oculis sue clarissime noticie:dr̄ Apoc.j. Qz oculi ei⁹ velut flama ignis: caput ⁊ capilli eius candidi velut lana alba.

Jté timēdus est ⁊ amandus ꝓpter iusticiā irrefragabilē seu inuariabilē.Justus eñ iudex diligit et timet. Diligit dico a bonis:timet a malis. Sed diligit qz remunerat bonos:timet qz punit malos. Talis ē deus.Eñ in ps̄.Justicia eius manet in seculū seculi.Et alibi. Annūciabunt celi iusticiā ei⁹. Jsta aūt iustitia ei⁹ potissime apparebit in iudicio:qñ ignis a facie ei⁹ exardescet:⁊ inflamabit in circuitu inimicos ei⁹: ꝛm Psal. Et qñ verificabit illud Apoc.j. Ecce venit cū nubib⁹:⁊ videbit eū omis oculus: ⁊ qui eum pupugerūt:⁊ plangent se sup eū omnes tribus terre. Jstud ergo iudiciū ⁊ ista iusticia ei⁹ figurat Danielis.vij.vbi dr̄. Aspiciebā inq̄t donec throni positi sunt:⁊ antiqu⁹ dierꝫ sedit:vestimētū ei⁹ quasi lux candidū: ⁊ capilli ei⁹ quasi lana alba:thron⁹ eius q̄si flame ignis:rote ei⁹ ignis accēsus:fluuius igne⁹ rapiduſq̄ egrediebat a facie ei⁹ ⁊c. Expone si vis. Jté amādus ⁊ veneradus est qz babet p̄tiā valde amabilē:qđ potissime erit in p̄ia: vbi p̄cipaliter videbit qñ scz ad eū veniem⁹:⁊ mansionē apud eū faciem⁹:qñ scz accedem⁹ ad eū ⁊ illuminemur:⁊ facies nostre nō confundētur:qñ etiaz ꝓueniem⁹ facie eius in confessione: ⁊ qñ ꝓcedentius ⁊ adorabim⁹ ante eū:quādo in sup ibi eū videbimus sicut dixit nobis.Sicut dicit Marci.xvj.Et quando nos perpetuo diligim⁹ eum:quoniā ipe prior dilexit nos.j.Johānis.iiij. Et qñ erim⁹ similes ei.j. Joh.iij. Nos sciamus quoniā cum apparuerit similes ei erim⁹:qñ videbim⁹ eū sicuti est. Ptz ergo quomō ꝑ eum denotat. Dei psentia Justicia. Clementia. Potentia. Essentia. Et sic dico q̄ per eum intelligit ipse deus.s. q̄tum ad suā deitatem. Secdo dico q̄ ꝑ eum intelligit ipse xp̄s.s.q̄tum ad suā bñanitatē. Et sic notabo q̄ illud ꝓnomen signat xp̄m

A patre exeūtem eternaliter.
A matre ꝓdeūtem tpaliter.
Per mūdū trāseūtē coꝛporaliter.

Jgit dico q̄ ꝑ eū et ei⁹ intelligit xp̄s a pie eriēs p̄s. A summo celo egres

In cruce penitẽ visualiter
In morte redeuntẽ virtualiter.
In celos adeuntẽ mirabiliter.
In celis veniẽte terribiliter.
In celis se mõstrãte facialiter.

Item intelligit xps a matre pdiẽs. scz p natiuitatẽ corpalẽ Luc. ij. Inuenerunt puerũ cũ Maria mre ei9: z pcidetes adorauerũt eũ: z aptis thesaurz suis obtulerũt ei munera. Itẽ intelligit xps p mũdũ transiẽs. Job. j. In ꝓpria venit z sui eũ nõ recepe rũt. Itẽ p eum intelligit xps in cruce morieẽs Esaie. liij. Vidimus eũ z nõ est aspect9. Vñ nec reputauim9 eũ: vere dolores nostros ipe portauit: z languores nr̃os ipe tulit: z nos putauim9 eũ quasi leprosum pcussz a deo z humilia tũ. Ipe aũt vulneratus est ꝓpter iniqtates nr̃as. Sequit. Disciplina pacis nostre sup euz: z liuore ei9 sanati sum9.

Itẽ p eũ notat xps ad vitã rediẽs Gal. j. Deus suscitauit eũ a mortuis. De deo em̃ põt intelligi illud Job. xxxvij. Abscondit lucẽ z pcepit ei vt rursus adueniat. Lux. n. est xps q̃ abscõdit9 est p sepulturã z morte: s rursus aduenit p resurrectionẽ. Item p eum designat xps ad celos adiens Act. j. Quẽadmodũ vidistis eum eũtem in celum ita veniet. Itẽ per eũ designat xps a celis veniẽs. s. ad iudicium. De quo Malach. iij. Et q̃s poterit cogitare diẽ aduẽtus ei9? z q̃s stabit ad videndũ eũ? Ipe em̃ quasi ignis conflans. Vñ de eo ad iudiciũ veniẽte põt dici illud Joelis ij. Post eũ solitudo deserti: neq; est q̃ effugiat eũ. Et ibidem. Ante faciẽ eius ignis vorans: z post eũ cõburẽs flamma. Item per eũ designat xps in celis gloriãs. Vñ deo patri potuit dici de xpo illud ps. Gloria z honore coronasti eũ dñe ꝛc. Et illud. Gloriã z magnũ decorẽ impones super eũ: qm̃ pueniſti eũ in bñdictiõib9 dulcedinis ꝛc. Et illud Esaie. lx. Gloria lybani data est ei: decor carmeli z saron. Sic g̃ ptz quõ p eũ: vel eius: vel ei: vel eo: intelligitur xps q̃tũ ad suã humanitatẽ. Tertio dico q̃ p eũ põt intelligi bõ iustus q̃tũ ad suam bonitatẽ z virtuositatẽ: vel etiã q̃libet vir pfectus: z potissime vir talis cui9 ꝟtutes nõ facile pticulatim exp̃mant: iuno necesse ẽ q̃ aliq̃ gñalivocabulo denotent. De tali eo seu eũ põt dici q̃ de9 talẽ eũ solet

Benigniter recipere
Utiliter eripere.
Mentaliter diligere.
Mobiliter erigere.

Dico ergo q̃ talẽ eũ solet xps secum recipere. Vñ dñs dicit Joh. vj. Eum q̃ venit ad me nõ eiciã foras. Deus em̃ q̃ vult venire ad eum p fidem: religionẽ z penitentiam: munq; repudiat aut eũcit: s eũ potius letanter recipit atq; nutrit Luce. xix. Et ille excepit eum in domũ suam gaudẽs. Similis em̃ videt offifrago q̃ recipet nutrire psueuit pullũ ab aquila derelictum. Scdm hystorias etiã romanoz. Antiq; duces exercituz trãsfugas libẽter recipiebãt: z eos cũ suis militibus admittebãt. Tales aũt trãsfuge q̃nq; multa bona bijs ad quos trãsfugerãt faciebãt: ita q̃ eis mediantib9 sepe alios supabant. Sciebant em̃ merita ptis aduerse: z ideo q̃n volebant esse fideles: ꝑplurimũ vtiles erant. Sic vere deus neminẽ repudiat aut refutat: s oñs q̃ de exercitu dyaboli ad ipm̃ p penitentiã refugiũt: vel ipos q̃s aquila dyabolus repellit z eiecit. s. paupes z egenos: libenter recipit z acceptat. Trãsfuga em̃ fuit Paulus z dyonisius: z q̃ ꝓmo fuerant milites dyaboli. facti sunt milites xpi. Isti em̃ multa de secretis aduerse ptis. s. dyaboli sciuerũt: z ideo nr̃is plurimũ pfecerũt. Eos g̃ nõ debuit xps reijcere s poti9 recipe z amare põ. Suscepit eos de via iniqtatis eoz. Vñ videt q̃ libet talis eum figurat in illo pisce Thobie. vj. q̃ ꝓmo voluit devorare thobiam: q̃ appbendẽs eũ attraxit euz ad terrã: z inuenit in eo fel de quo illuminauit postea patrem suũ: z per eius fumũ demoniũ effugauit. Talis pisces fuit paulus cuz pbis primitiuis: qz. s. isti ꝓmo thobiam. i. xpm z eius fidẽ devorare z destruere conati sunt. Iste tñ thobias: istos eos: ad se p fidẽ attraxit: z eos ad se quertit Eze. xxxij. Expandã sup eũ rhete meũ z capiet in sagena mea: z sic eoruz felle z fumo vsus fuit. Felle dico. i. sua spiritali cõtra vicia indignatione. Fumo. i. sua devota oõne z affectione. Isti9 em̃ mediatib9 patrẽ suũ cecũ. i. pplm iudaicũ quo ad multas psonas xps illuminauit: z demoniũ potentiam effugauit. ij. Reg. xxiij. Fecit eum dauid auricularij9 z secretarij9. Unde de quolibet tali: eum: põt dici illud ps.

Inuenit eum in terra deserta: in loco horroris z vaste solitudinis. Circũduxit eum z docuit z custodiuit eũ quasi pupillam oculi. Posuit in eo verba signoz suoruz: z custodiuit quasi pupillam oculi sui. Ptz q̃ illũ q̃ dicit: eum. solet christus benigniter secum recipe. Item dico q̃ talẽ: eũ. solet xps a malis eripere ps. Immittet angelus domini in circuitu timentiũ eum: z eripiet eos. Sicut em̃ quodã naturali instinctu animalia solent catulos suos defendere et iuuare. Sic xps eos quos suos novit esse. Istos em̃ a tentationibus eripit. Istos a mũdi tribulationibus protegit. Istos ab inferni damnationib9 liberat z defendit ps. Eruet eos a peccatorib9: z saluabit eos q̃m̃ speraverunt in eo. Et alibi. Eripiet eos a cõtradictionib9 populi ꝛc. Et alibi. Eripiam eũ z glorificabo eũ. Item dico Qz talem eum solet xps summe diligere. Unde Gen. xxxij. dicit. Israel aũt diligebat eũ. scz Joseph super oñes filios suos: eo q̃ in senectute sua genuisset eum. Et Gen. xliij. Pater em̃ te nerrime diligit eum. Signum autem q̃ deus diligit: eos. z sanctos z iustos: satis potest esse euidens: quia scilicet sicut pater filium quem diligit solet induere magis honeste solet arguere magis moleste: solet honorare z promouere magis manifeste. Sic: quia christus bonos et iustos stola gratie honeste indaxit. j. Machabeorũ. x. Indnit eum pura: zelo iusticie. Moleste arguit Matthei. xviij. Corripe eum inter te z ipm̃ soluz. Et Esaie. xxvij. Qui formauit eum non parcet ei. Corona glorie honorabiliter eum astruit Ps. Gloriam et magnuz decorem impones super eum domine: bene est verisimile q̃ eos amat: z q̃ bonũ z salutẽ eoz affectat. Unde de tali: eum. canit ecclesia. Amauit euz dominus z ornauit eum: stola glorie induit eum: z ad portas paradisi coronauit eũ. Unde. j. Machab. x. dicit. Qz rex scripsit eum inter primos amicos. Et. j. Macha. xj. dicit. Qz rex exaltauit eum ante ꝓspectũ amicoz. Patet ergo q̃ talem eum solet xps summe diligere. Adhuc dico q̃ talem eũ solet xps digne erigere. Constat em̃ q̃ christus illos q̃ sunt: euz. id est. viros iustos z bonos erigit z elevat interius per contemplationẽ z affectionẽ Actuũ. j. Elevatus est: z nubes suscepit eum. Exterius per ꝓmotionem z prelationẽ. Deus em̃ de modico statu quãdoq; hominem erigit: z ad statum alte ꝓmotois deducit. Unde de dauid dicit in ps. Qz sustulit eũ de gregib9 ouiũ: de postsetantes accepit eum. Et alibi. Constituit eum dominũ domus sue: z principem oñis possessionis sue. Posterius per finalez salutionẽ z p eterne glorie adeptionẽ Deutero. xxxij. Cõstituit eũ sup excelsaz terrã: vt comederet fruct9 agroz ꝛc. Christ9 em̃ sanctos finaliter erigit: z eos ad societatẽ z satietatem eternam secũ aduocat z extollit. ij. Reg. xj. Vocauit eum dauid vt comederet coram eo. Unde in cantico canit ecclesia dicens. Et rege eos z extolle illos vsq; in eternum Et breuiter isti beati a deo in celo honorabiliter recipiunt. j. Macha. x. Delectatus est rex in aduentu eoz. Ab angelis amirabiliter associant Gen. xxxij. Fuerũt ei obuiam angeli dei: quia sicut dicit. j. Machab. x. Scripsit alexander rex Jonathe vt veniret obuiaz sibi. Ab oñib9 sanctis delectabiliter z festinãter alliciunt Matth. xxv. Ecce sponsus venit: exite obuiam ei. In pace ꝑpetua ꝓstituunt Die remie. xxxij. Reuelabo eis depcationẽ pacis. z in ps. Factus est in pace locus eius: z habitatio eius in syon. Et iõ oñia que desiderãt eis finaliter cõcedunt Ps. Desiderium eoz tribuit eis: non sunt fraudati a desiderio suo. Et alibi in ps. dicit. Pluit illis manna ad manducandũ: z panem celi dedit eis: panem angelor̃ manducauit homo: cibaria misit eis in abundantia. Patet ergo q̃ ille qui dicit: eum. scz quilibet vir pfectus est a deo receptus et non eiectus. ereptus z non derelictus. dilectus z non spretus. erectus et non despectus. Et sic patet quomodo per eum et eos potest intelligi perfectio virtualis. Et ideo breuiter de quolibet viro perfecto põt dominus dicere illud Canticoz. v. Dilectus meus candidus et rubicũdus electus ex milib9 caput eius aurum optimum: come eius sicut elate palmarum. Oculi eius sicut colũbe: gene illius sicut areole aromatũ: labia eius distillãtia mirrã primã: man9 eius tornatiles: auree plene iacinctis: venter ei9 eburneus distinctus zapbiris: crura illi9 colũne marmoree: species ei9 vt lyba-

ni:electus vt cedri. In ista aūcte sunt nouē genitiui ,pnomunales qui possessionē et perfectiōem virtutum signant. Et sic nota q̄ ille qui tenotaī p eum vel p eius debet hic.

Intentionis rectitudinē. Caput eius auri. Dico ergo q̄ iste
Effectōis celsitudinē. Come ei⁹ sic elate pal. ei⁹ debet
Discretōis limpitudinē. Oculi ei⁹ sic colūbe. hic intentionez re
Verecūdie ḡtitudinē. Gene ei⁹ sicut areole. ctissimā:
Eloquētie sanctitudinē. Labia ei⁹ distillātia. qō esse
Efficacie fortitudinē. Manus ei⁹ tornatiles, dicīt cuz
Abstinētie mestitudinē. Uēter ei⁹ eburneus. dicīt. Ca
Permanētie firmitudinē. Crura ei⁹ sic colūne. put eius auri optimū. Caput eim qō est primū t principale membū corpis (quo infirmo cetera mebra volent) intē tionem signat q̄ prima t pncipalis pars ē cuiuslibet actionis: que si sana fuerit et recta totum corpus actionis sanum est t sincerū. Et etiam ēcōuerso. Caput ergo eius debet esse aurū optimū: q; sez intētio nostra debet esse aurea t sincera: t sic oīa sequētia erūt salubria atq; sana. Bonitas eim vel malicia oīnis actus a capite intētionis dependet. Sit ergo eius .i. intentio cuiuslibet viri iusti aurū optimū. Unde de sancta muliere .i. de sancta ania dicīt Apoc. .xij. Q; in capite eius coronā stellarū duodecim. Duodecim eim stelle: fidē duodecim articulox designāt: que sez in capite nre intētionis ptinue est tenēda: quia sez oīnia que agimus: cum intētione vere fidei fuīt agenda p̄. Posuisti in capite eius coronā de lapide pciosō. Eim etiā canit ecclesia: t accipit ab ecclesiastico. xlv. ca. Corona aurea sup caput ei⁹ expssa signo sanctitatis: gloria honoris: t opus fortitudinis. Habere ergo debet iste eius intētionē rectissimā Caput eius inq̄t aurum Danielis .ij. Caput statue ex auro erat. Itē debet habere affectionē altissimā: qō oīndit cū dicit. Come eius sicut elate palmarū. Come ,pcedentes a capite: sunt affectiones ,pcedētes a corde. q̄ sez sicut folia palmarū: q̄ oīnia tendūt sursum: debēt esse: inq̄tum sursuz ad celestia debēt esse erecte t sublimes Cant. vij. Come capitis eius sicut purpura. Itē debet habere discretionez clarissimā: qō oīndit cū dicit. Q; iste habet oculos. Oculi inq̄t ei⁹ sic colūbe sup riuos aquax. Colūbe eim ita habent oculos clāros q̄ visa vmbra accipitris in aq̄ statim refugiunt: sic oculi ad forame discretionis nre debent esse clarissimi: quia .i. in aqua sacre scripture: vel in aqua lachrymose penitētie statim debemus vmbrā tentatiōis ppellere: t sic ab accipitre dyabolo p̄cauere: t ad forame p̄sciētie refugere t transire Danielis .x. Oculi eius vt lampas ardens.

Itē debet habere verecūdiā simplicissimā: qō ostendit cum dicit. Gene eius sicut areole aromatū. In genis eim summe apparet verecūdia: q̄ areole aromātū compat: q̄a sez nihil fragrantius vel odoriferius verecūda facie iudicat vñ Cant. iiij. Sicut fragmē mali punici gene tue. Et Eccli vij. dicit. Gratia verecundie illius sup aurū. Itē dico q̄ debet habere eloquentiā verissimā: qō ostendit cum dicit Q; labia eius sunt distillātia mirrā primā. Mirra eim prima q̄ sine infectione t violētia stillat ab arbore est veritas que .s. prima ē inter virtutes: t sine difficultate debet a nris labijs sponte t volūtarie distillare. Ista est ad modū mirre odorifera sed amara: q; .s. fama veritatis est magna: licet q̄nq; multis sit displicēs et amara p̄s. Scuto circūdabit te veritas eius. .s. Petri. iij. Prohibeat linguā suaz a malo t labia sua ne loquant dolum. Et Prouer. xvj. Labijs ei⁹ addet grām. Ecōtra tm̄ multa sunt labia q̄ nō distillāt mirram veritatis: sed ferentē immūdiciā falsitatis t venenose t detractorie loquacitatis p̄s. Venenū aspidū sub labijs eox. Venenū aspidis dormire pmo facit: t post dormiendo occidit et inuenenat. vñ Esaie. xxx. Labia ei⁹ repleta sunt indignatiōe: t lingua ei⁹ quasi deuorās ignis. Itē debet habere efficaciā fortissimā: qō oīndit cū dicit. Q; manꝰ eius tornatiles auree distincte iacinctis. Manꝰ eim virtutē operatiuā: t bonox operū effectiuā designāt. quā .s. q̄libet ei⁹ .i. q̄libet iustus debet habere: vt .s. iacineti virtutum in ipis suis manib⁹ .i. in suis opibus debeāt chorusc are. Tornatiles etiā debent dici ,p eo: q; opationes nostre bone: nūc ad deum: nūc ad nos: nūc ad ,primū tornari debēt t verti p̄s. Manus eius in copbino seruierūt. Et alibi. Ponā in manu inimicū ei⁹: t in fluminib⁹ dexterā eius. Et breuiter de bonis opibus p̄t dici illud p̄s. Opa manuū ei⁹ annūciat firmamentū. Et Job. j. dī. Operib⁹ manuū eius benedixisti t possessio ei⁹ creuit in terra. Multi eim sunt q̄ habēt manū aridā ad bene operādū: t cecū oculū ad videndū. De q̄ dicit Zacharie. xj. Brachiū eius dexterū ariditate siccabit. Et oculus eius dexter tenebrescēs obscurabit. Itē dico q̄ talis eius: debet habere abstinentiā artissimā seu continentiā mūdissima: qō oīndit cū dicit. Uenter eius eburneus. Ebur eim qō est candidū t frigidū castitatē designat que p puritatē ē cādida: t p temperātiā frigida t modesta Unde Job. vij. De ventre ei⁹ fluent aque viue. Et Creā. iij. dicit. Cādidi facti sunt nazarei ei⁹. Sequit. Cādidiores niue: rubicūdiores eboze: antiquo sapbiro pulchriores. Talē tamē ventrē eburneū cum aquis niuis: castitatis t puritatis nō habēt aliq̄: sed pot⁹ ventrē vbi habitat ignis cupiditatis t carnalitatis. vñ Eccl. xl. In ventre ei⁹ ignis ardebit. Itē dico q̄ iste debet habere pmanentiā firmissimā: qō ostendit cum dicit. Q; crura eius sicut columne marmoree: q̄ fundate sūt sup bases aureas. Marmoree .i. colūne stabiles sunt: bases auree onere nō succūbunt. Sic pseuerātia nostra nunq̄ debet deficere: sed in firmitate rōbois cōtinui t ppetui pdurare. Eim talis eius pōt figurari in illo angelo Apoc. x. de quo dicit. Q; amictus erat nube. t yris in capite eius: t facies ei⁹ erat vt sol: t pedes ei⁹ sicut colūna ignis. Nubes eim signat puritatē: yris que fit ex resplēdētia lucis signat diuie gratie luminositatē. Sol vo signat charitatē. Columna pseuerāntiam t stabilitatē. Ignis vo signat imputribilitatē. Itē dico q̄ talis ei⁹ debet habere apparētiā pulcerrimā qō oīndit cū dicit. Species eius vt lybani: electus vt cedri. q. d. Species eius debet esse p bonestatē pulcerrima more. .s. lybani q̄ est mons syrie semp virens. Eim de tali specie dicit Danielis. x. Ecce vir inq̄t vestit⁹ linteis: t renes eius accincti auro obrizo: corpus eius q̄si crisolit⁹: facies ei⁹ velut spes fulguris ꝛc. Si vis expone t dic q̄ vestitus lineis est innocētia. Aurū circa renes est continētia. Corpus lapideū est pmanentia. Facies t species fulguris est clara t honesta apparentia. Sic ergo patēt nouē bone pditiōes istius ei⁹. Et ideo breuiter fuit in vita ista deo placēs t gratiosus: in se bonus t virtuosus. Et iō finaliter in pdiso ipe ē t fuit alte regnās t gloriosus. Ista eim deo placuit Sapien. iij. Placita erat deo ania eius. Iste etiā mozes coluit p̄s. Anima ei⁹ in bonis demorabit. Iste insup celū meruit p̄s. Gloria t diuitie in domo eius: t iusticia ei⁹ manet in seculū seculi. Et Prouer. iij. dī. Q; lōgitudo dierū in dextera ei⁹: t in sinistra illius diuitie t gloria. Sic ergo ptz quō per eum: t per eius pōt intelligi cōditio viri iusti ꝛc. Si vo de plurib⁹ simul loqui volueris: dic q̄ p eos: t eis: t eox: potes intelligere virtutes t conditiones sanctox. Isti sunt enim Quorum

Effectus a deo respiciunt. Deus eim complet iustox
Affatus a deo exaudiunt. affectus p̄s. Desiderium
Effectus a deo remunerant. eox attulit eis nō sūt fraudati a desiderio suo. Et alibi in p̄s. Preparationē cordis eox audiuit auris tua
Aspectus a deo illuminant.
Processus p deū rectificant.
Successus in deo saluificant.

Deus etiaz exaudit iustox affatus. i. eox oziones t pces p̄s. Oculi dñi sup iustos: t aures ei⁹ in preces eox: vt eruat a morte anias eox: t alat eos in fame. Deus insuper remunerat iustox effectus. id est. bona opa t virtutes eox p̄s. Da illis fm opa eox: t fm opa manuū eorum tribue illis. Deus nibilomin⁹ illuminat iustox aspectus. id est intellectus t noticias earūdē p̄s. Eduxit eos de tenebris t vmbra mortis: t vincula eorū dirupit. Et alibi. Expandit nubē in ,protectionē eox: t ignē vt luceret eis per noctē.

Deus etiā rectificat iustorum ,pcessus. p̄s. Eduxit eos in viā rectā. vt irent in ciuitate habitatiōis. Deus insup saluificat seu beatificat iustorum successus p̄s. Et saluauit eos ,pter nomē suum: vt notā faceret potentiā suam. Sequitur. Et saluauit eos de manu odientium: t redemit eos de manu inimici. Infinita alia possent applicari. de eos referendo ad oēm virtutē: sed omitto gratia breuitat⁹ Patet ꝫ quō p istud ,pnomē eos. eox. eis. eum. ei. eius ꝛc. intelligit bō iustus ḡtuz ad suā bonitatē. Quarto dico

q̄ p̄ illud, pnomē pōt intelligi vir malus q̄tū ad suā p̄uitatē seu iniq̄tatē. Illiq̄ eīm sunt ita mali q̄ aliq̄ spēali voca bulo nō pōt cōmode diffiniri: ⁊ ideo solent a lectura aliq̄ generali vocabulo appellari. Q̄nq̄ ḡ tales p̄ illud pnome eum ⁊ eos designant: ⁊ eorum nequicie tali generali voca bulo appellant. Notabo ergo q̄ mali qui designant p̄ eos

Indurant̄ diuino verbere.
Impinguant̄ carnali vbere.
Colligant̄ demonū federe.
Maculant̄ criminū scelere.
Excecant̄ ignorantie erroꝛe.
Molestant̄ laboꝛ onere.
Demorant̄ c vdeli vulnere.
Relegant̄ a celi munere.

Isti.n. sunt obstinati nec cōtingunt diuinis verbe, ribus. Et ideo Hiere.v. di cit. Dñe p̄cussisti eos ⁊ nō doluerūt. Attriuisti eos et renuerūt accipere disciplī nā: indurauerūt facies su as supra petrā: noluerūt reuerti. Itē isti sunt impinguati ⁊ delectant̄ carnis vbe, ribus. Vñ ibi sunt illi equi de q̄bus dī Esaie.xxx. Equi eo rū caro ⁊ nō spūs. Carnales eīm equi dicunt: eo.s. q̄ sicut equus ⁊ mulus sensu ⁊ rōne p̄uant̄ Joelis.ij. Quasi aspe ctus equoꝝ aspect⁹ eoꝝ. Itē isti sunt desperati ⁊ socian tur bestiis federib⁹. vñ Job.j. Effuit inter eos satban. Ui dent̄ eīm mali magis federari dyabolo q̄ deo Pō. Auerte runt se ⁊ nō seruauerūt pactum quēadmodū patres eoꝝ.

Itē isti sunt deprauati ⁊ inq̄nant̄ multis scelerib⁹. Vñ Ezech.xxiij. Fuerūt iniq̄tates eoꝝ in ossib⁹ eoꝝ. Item isti sunt excecati nec illustrant̄ veris splēdoꝛib⁹. q̄.s. plerū q̄ mali cecit ate ignorātie sunt p̄cussi pō. Obscurent̄ oculi eoꝝ ne videāt: ⁊ dorsum eoꝝ semp incurua. Et Luc.xxiij. dī. Oꝛ oculi eoꝝ tenebant̄ ne eum agnoscerēt. Item isti sunt tribulati ⁊ fatigant̄ multis laboꝛibus. Constat eīm q̄ mali in vita ista multis miseriis ⁊ tribulatiōib⁹ affligunt. Vñ in p̄s. dicit. Oꝛ dñs misit in eos iram indignatiōis sue indignationē: ⁊ iram: ⁊ tribulatiōez: īmissionē per angelos malos. Et sequit ibidē. Oꝛ ipse p̄uertit in sanguinē flumi na eoꝝ: ⁊ ymbres eoꝝ ne biberēt. Misit in eos cynomiā ⁊ comedit eos: ranā ⁊ disperdidit eos. Dedit erugini fruct⁹ eoꝝ: ⁊ laboꝛes eoꝝ locuste. Et tradidit grādini iumēta eo rū: ⁊ possessiones eoꝝ igni. Ecce ergo quō isti. Eos ⁊ eorū .i. mali multis in pēnti vita miseriis affligunt. Jtez dico q̄ isti sunt p̄demnati vt deuorent̄ seu crucient̄ diris vulneri bus: qđ vtiq̄ fiet finaliter in inferno. qū.s. verificabit illd qđ dicit Deutero.xxxij. Cōgregabo sup eos mala ⁊ sagit tas meas cōplebo in eis. Cōsumēt fame: ⁊ deuorabūt eos aues morsu amarissimo. Dentes bestiarū immittā in eos cum furoꝛe ⁊c. Foris vastabit eos gladius ⁊ intus pauoꝛ. Sequit. Una eoꝝ vua fellis ⁊ botrus amarissimus. Fel draconū vinū eoꝝ: ⁊ venenū insanabile. Et iterū. Mea est vltio ⁊ ego retribuā eis in tēpoꝛe vt labat̄ pes eoꝝ. Isti ḡ erunt p̄demnati: ⁊ trucabūnt̄ multis vulnerib⁹ scz in in ferno. Item dico q̄ isti erūt exulati ⁊ spoliabūnt̄ summis bonoꝛib⁹. scz gloria ⁊ felicitate celesti. q̄.s. isti non solū ba bebūt penam sensus quā sustinebūt in inferno: imo penaz damni quā patientur priuati dei ⁊ sanctorū p̄sortio. vnde Osee.ix. Propter neq̄tiā adinuentionū eoꝝ ē domo mea eiciā eos. Breuiter ergo cōcludo q̄ p̄ eos: eoꝝ ⁊ eis. pōt pluraliť intelligi viri mali. Si vis potes dicē q̄ etiā in singulari nūero p̄ Eum: ei ⁊ q⁹ ⁊c. pōt intelligi singulariť q̄libet vir iniq⁹. Et hoc q̄ sicut p̄dixi pōt p̄ scripturā: iste

Ignorantie cecat̄ erroꝛe.
Immūdicie fedat̄ boꝛroꝛe.
Auaricie cremat̄ ardoꝛe.
Iracūdie vexat̄ stridoꝛe.
Sapiētie priuat̄ splendoꝛe.

Dico ergo q̄ talis excecat̄ p̄ ignoratiam Esaie.vj. Ex ceca eoꝝ ppli hui⁹: ⁊ sures eius aggraua. Et.iij. Regū xiij. dicit. Caligauerūt ocu li ei⁹ p̄ senectute. De Thobia etiā legit Thob.ij. Oꝛ ster coꝛa calida cecauerūt oculos eius. Sic faciūt plerūq̄ ster coꝛa ⁊ immūdicie vicioꝝ. Itē iste maculat̄ p̄ immūdiciā Vñ de immūdo ⁊ luxurioso pōt dici illud Treñ.j.ca. Sor des ei⁹ in pedib⁹ ei⁹: nec recordata est finis sui. Vñ Pro uerb.vij.dī. de luxurioso. Et ecce ornatu meretricio occur rit ei mulier. Itē iste inflamat̄ p̄ auariciā Pō. Ignis in p̄spectu ei⁹ exardescet: ⁊ in circuitu eius tēpestas valida. Auaricia eīm: ⁊ ignis dicit̄ ⁊ tempestas. Itē iste insatua tur p̄ impudentiā. De iusto eīm dī q̄ collaudabunt multi sapientiā eius ⁊c. De pctōre vo dicit̄ Prouer.xxvij. Non auferet ab eo stultitia eius. Itē iste incitat̄ p̄ iracūdiaz Vñ de iracūdo pōt dici illud Pō. Ignis a facie ei⁹ exarsit carbones succesi sunt ab eo. Patz ergo quomodo singu lariter ⁊ pluraliter per illud, pnomē eum: potest intelligi. s.

Vir iniquus.
Vir iustus.
Homo ⁊ p̄s.
Deus summus.

Sed si adhuc vis aliq̄d dicere de Ea. i genere femineo nō ⁊c. Pone illud qđ supra positū est de Ea. Nota quia su pra in litera. D. cōditionē nature angelice: ⁊ ei⁹ moralizationē. similiter etiā dyaboli rōnem mo raliter discussim⁹. ea hic iterare superfluū arbitramur. Jdo ne vel incuria vel negligētia putet ḡs factū esse: vt in capite hui⁹ tituli diuidēdo angelū ⁊ dyabolū. p̄ eū. ei. eo. posse intelligi meminerimus: nec id autoꝝ testimonio deduxerimus. volumus lectoꝛi supra in loco designato esse satisfactum: vt ibi aptas intentioni sue auctoritates comporet ⁊ colligat ⁊c. Sufficit.

Exemplum. exemplar.

Nota q̄ exemplū ⁊ exemplar est illud ad cui⁹ similitudinē fit aliud. Et siue accipiatur in bono vel in malo semper denotat aliquam si militudinem. Est ergo quadruplex exemplum. scilicet

Tenendum.
Cauendum.
Timendum.
Querendū.

Exemplū tenendū est exemplū bonoꝝ quoꝝ. s. vie ⁊ semite sunt sequēde. j. Pet. .ij. Xp̄s passus est p̄o nobis: vobis relin quens exemplū vt sequamini vestigia ei⁹. Exemplū cauendū. Est exemplū malorū: quoꝝ vite vie et semite sunt fugiēde. vñ Numeri.v. dicit. Oꝛ mulier adul tera post ventris diruptionē: ⁊ post amarā aquarū pota tionē: erat in maledictionē ⁊ in exemplū oīm pplo. Jn exē plum dico nō imitandū nec assimilandū: ō magis cauēdū ⁊ euitandū. Exemplū timenduz: est exemplū damnatoꝝ. Pena eīm istoꝝ est aliis in exemplū. i. in signū q̄. s. q̄ simili ter fecerit similiter dānatus erit. Vñ in Canonica Jude dici tur. Oꝛ sodoma ⁊ gomoꝛra facte sunt in exēplū ignis eter ni. Exēplū q̄rendū: est exemplū bonoꝝ: qui. s. dant̄ aliis in exemplum: q̄ q̄ silia fecerit silr recipiet ⁊ habebit Exo.xxv. Attende ⁊ fac iuxta exēplar qđ tibi in monte mōstratū est.

De exēplo Tenendo. Sequēdo ⁊ Jmitādo possumus aliquātulū dilatare q̄ vita: p̄ditio ⁊ p̄uersatio bonoꝝ ⁊ p̄fectoꝝ: sunt quedā exempla q̄ debem⁹ seq̄ ⁊ imitari: ⁊ qui bes debem⁹ p̄formari. Cameleon eīm est aīal ethiopicū qđ talis est p̄ditōis vt dicit Jsid. Oꝛ ad formā: figurā ⁊ colo rē rerū exterioꝝ dī, p̄riū colorē ēsse ⁊ mutare siue fuerit paries alb⁹: siue fuerit color rube⁹: siue fuerit arboꝛ viridis. Sic p̄certo charissimi dico q̄ colores. i. exteriora opa exē pla q̄ in aliis existūt debēt a nobis p̄ imitatiōez recipi: q̄. s. Albedo castitatis. Uiroꝝ etiaz benestatis. que in aliis Rubedo charitat̄. p̄sonis inueniunt̄: a nobis debēt re cipi ⁊ exēplarē imitari: ⁊ ad ipam debem⁹ p̄ditiōez nr̄am vertere: ⁊ nos eis moraliter p̄formare: vt sic dicam⁹ illud Prouerb.xxiij. Oꝛ cū vidissem posui in coꝛde meo: ⁊ exē plo dedici disciplinā. Accipiam⁹ ḡ bona exēpla a superioꝛi bus: ⁊ sim⁹ tales q̄ bona exēpla demus inferioꝛib⁹. Me dicus eīm bonas herbas solet colligere: ⁊ de malis ⁊ inutili bus nō curare. Colūba etiā bona grana solet colligē: mala aūt ⁊ inutilia refutare. Apes etiā flores bonos ⁊ puros so lent freq̄ntare: vt inde possint mel p̄ficere ⁊ generare. Sic vere charissimi bonos flores: bona grana: bonas herbas. id est. bona alioꝝ exēpla debem⁹ p̄ imitationē recipe ⁊ col gere. mala ⁊o respuere ⁊ horrere. Ut eīm dicit Plini. Apes q̄ flores amaras frequēt ant: sicut ē flos absinthij solet mel amarius facē. Quia vere illi q̄ amara ⁊ mala alioꝝ exēpla recipiūt exinde mel amarū. i. opa mala ⁊ inutilia cōficiunt Bona ḡ bonoꝝ exempla frequētemus. Mala aūt malo rū opa. i. exēpla respuam⁹. Jdeo nobis dī in p̄sona bono rū Judic.ix. Qđ meviderit facere: hoc instāter facite. Bo ni ergo exēpli acceptio p̄tinet ad subditos. Boni etiā exē pli datio p̄tinet ad p̄latos. Sicut.n. videmus: formica q̄ nō pōt portare onus suū: solet ip̄m p̄cedere: ⁊ precedendo ip̄m cū oze post trahere. Apri etiā videntes venatoꝛem fi lios suos inuadere (vt dicit Plini⁹) precedūt eos: ⁊ p̄ eis pugnāt ⁊ eos defendūt: q̄. p̄certo charissimi p̄latus q̄ ha bet aliq̄d onus. i. aliquē onerosum subditum: volens eum portare ad paradisum: ⁊ a venatoꝛe dyabolo tueri ⁊ defen dere: tutissimū est ⁊ optimū q̄ eum p̄ boni exempli datio.

nem p̄cedat: ꝛ q̄ cum ore.i. cum verbo consolatorio ꝛ exhortatorio secum ducat. Faciat ergo talis iuxta consilium Apostoli.j. ad Thimo.iiij. Exemplū inq̄t esto fidelium. In verbo. In conuersatione. In charitate. In fide. In castitate. In q̄bus verbis quinq; ostenduntur in q̄bus prelati ꝛ viri p̄fecti alios p̄cedere: ꝛ alijs dare bona exẽpla tenent.s.

In eloquētie veritate. In verbo.
In apparētie venustate. In cōuersatione.
In amicicie firmitate. In charitate.
In sapientie claritate. In fide.
In continentie puritate. In castitate.

Ista.n. q̄nq; debēt in viris p̄fectis p̄cipalit̄ eē: vt alij minus p̄fecti possint ibi bonū exēplū accipe. Ad bonos.n. ptiet q̄ bēant

In verbo veritatem.
In conuersatione honestatem.
In charitate firmitatem.
In fide stabilitatem.
In castitate puritatem.

Ista omitto p̄sequi gr̄a breuitatis: q; hoc vocabulum exemplū satis raruꝫ est in scptura. Multa.n. poteris ad ꝓpositū inuenire in alijs titulis. Et ideo vide infra de imitari. Et si vis p̄sequere predictam auctoritatē. vide p̄secutionē in alijs particularibus titulis.

Exercere. Nota q̄ exercitiū idez est qđ diligēs ꝛ frequēs circa aliq̄d occupatio. Vñ exercere idē est qđ aliq̄d diligēter ꝛ frequēter facere: vl' circa aliq̄d laborare. Est ꝫ duplex exercitiū seu opus.s. Vnū virtuosum: aliud vicioſum. Vnū p̄fectoꝝ: aliud peccatoꝝ Est ergo exercitiū virtuosum: ꝛ ista est bona occupatio et opatio quā debem⁹ semp facere ꝛ ptinue exercere. Creatura ergo quāto plus habēt de p̄fectione tanto plus habent de exercitio ꝛ occupatione. Istud ptz in angelis q̄ ptinue se exercitant deum cōtemplando. Patz in stellis q̄ ptinue se exercitant nobis influēdo. Patz in terra que cōtinue se exercitat fructū ꝓducendo. Ptz etiam in mari qđ ptinue se exercitat sese purgādo ꝛ agitādo. Et breuiter nō est dare aliquā nobilē creaturā q̄n exercitiū diligat ꝛ freq̄ntet. Sic vere charissimi loquēdo spūaliter oēs illi q̄ volunt eē nobiles ꝛ p̄fecti debent seipsos exercere: ꝛ in bonis opib⁹ occupare: q; vere aut debem⁹ sicut angeli supioꝝ ꝓtēplatiōi vacare: aut sicut stelle p̄ pietatē in aliq̄s influere ꝛ eis bene facere. Iuxta illud.j. Thimo.iiij. Exerce teipm ad pietatē Aut sicut terra fruct⁹ bonoꝝ operū ptinue ꝓducere. Aut sicut mare p̄ ptritionē ꝛ nr̄i status discussionē ptinue nos agitare: ꝛ p̄ p̄fessionez nos purgare. Sicut em̄ p̄ phos motus maris est causa quare non putrescit nec corrūpit. Sic vere motus ꝛ exercitiū bonoꝝ operū est causa q̄ homo p̄ peccatū nō corrūpit. q; scz dum bō in honestis opibus occupat a pctōꝝ corruptionibus p̄seruat. Ideo bene p̄sulebat Hiero. dicēs. Semp aliq̄d boni facito ne te dyabolus inueniat ociosuꝫ. Quia cū pauce sunt auctes: de isto vocabulo exercere: iō nolo aliquā auctoritatē diuidere: ꝫ breuiter aliq̄d volo distinguē ꝛ notare. Notem⁹ ꝫ q̄ bonū exercitium: bonus labor: bona occupatio: bonum opus debet ex causa triplici freqntari: quia scz per bonum exercitiū.

Virtus excitat. Primo dico q̄ p̄ bonū exercitiū virtus excitat. Siue em̄ in corpalib⁹: siue in scientialib⁹: siue etiā in moralibus. nulla virtus sine exercitio qualescit. Quia sicut dicit Vegetius de re militari. Oēs artes ꝛ opa iugib⁹ exercitijs qualescūt. Apes em̄ vt dicit Plinius ꝛ Ambrosius: si diu q̄escant: infirmant. Si ꝺo opa sua ꝛ labores suos ptinuauerint: in sanitate p̄seuerāt ꝛ vegetant. Animalia etiam siluestria sunt domesticis vt cōiter fortioꝛa ꝛ velocioꝛa: et ad esum sapidioꝛa ꝛ melioꝛa: sicut ptz de apris respectu domesticoꝝ porcoꝝ: qđ vtiq; facit ptinuitas mot⁹ ꝛ laboris: cibi etiā siccitas ꝛ aeris puritas. Nam p̄ mot⁹ ptinuitatē mali humores consumunt: pori aperiunt. virtus roboratur ꝛ vigorat. Cui⁹ tm̄ in aialib⁹ domesticis totū ꝫiū inuenit. Sic vere charissimi illi q̄ maioꝛib⁹ studijs ꝛ exercitijs occupant. saniores ꝛ fortiores ꝛ meliores efficiunt: ꝛ tam in tpalibus q̄m in spūalib⁹ roborant. Puritas em̄ aeris. i. puritas p̄sciētie: cibi siccitas. i. paritas abstinētie. motus ptinuitas. i. labor exercitij ꝛ obediētie p̄seruāt boiem ab infirmitate ꝛ morali ꝛ corpali. quā tm̄ q̄es. i. ociū introducit. Ideo dicit Hugo in li. ix. Exēplor. Cōstat oēm opaz egre resumi si diu ab exercitio q̄escat. Cū em̄ nō frequētāt studia ꝓsueta ꝛ ingenia in artib⁹: ꝛ brachia in corpib⁹ irrigescunt. Per exercitiū ꝫ virt⁹ roborat. Et iō videm⁹ de multis q̄ nullo bono exercitio se occupant: q; in eis repentur

Nulla virtus. Similes q̄busdā hominib⁹ q̄ sunt
Nullus vigor. in ethyopia. q̄ sm̄ Pli. dicunt gra-
Nulla fortitudo. sapbantes. q̄ nullo penit⁹ exercitio
Nulla bonitas. se occupāt: ꝫ sicut bestie ptinue vadunt nudi. Ad notandū q; illi q̄ bonis exercitijs. studijs ꝛ laboꝛib⁹ nō occupant. nudi sciētijs ꝛ moꝛib⁹. nudi etiaꝫ bonis tpalib⁹. nudi etiā gratijs ꝛ virtutib⁹ inueniunt. Vñ tales possunt dicere illud Job.j. Nudus egressus sum de vtero matris mee: nudus reuertar illuc. Exerceamur ergo ꝛ occupemur in bono: nec aliqualiter vacem⁹ ocio vel q̄eti: q; vere p̄ exercitiū virt⁹ roborat. Scōo dico. q; p̄ exercitiū fruct⁹ reportat. Terra em̄ si bene colit. vinea si bene fodit: arboꝛ si bene purgat: solet meli⁹ fructificare: ꝛ fructus magis vberes ꝓducere ꝛ portare. Et ecōuerso si de bita cultura deficiat: tūc terram vepres ꝛ vrtice occupant. vinee ꝛ arboꝛes a fructib⁹ se retardāt. Sic vere charissimi per culturā ꝛ exercitiū bonoꝝ operū. fructus meritoꝝ et ꝛ premioꝝ reportat. requirit ꝛ habet. Alis em̄ nisi bonum exercitiū freq̄ntet. vepres peccatoꝝ in nobis oriunt. ꝛ fructus eterne glorie retardant. Unde Prouerb. xxiiij. Per agrum hominis pigri trānsi: ꝛ per vineam viri stulti. ꝛ ecce totū repleuerāt vrtice. operuerāt faciem eius spine et maceria lapidu; destructa erat. Spine significant peccata que cōscientiā p̄ remorsum cōtinue pungūt. Vrtice q̄ carnem pungūt designant mala desideria q̄ nō cessant mētem inflamare. Talib⁹ ergo spinis ꝛ vrticis: ager. id est. cor peccatoris replet: qñ p̄ bonū exercitiū nō colit. vñ Prouerb. xxiij. Diligēter exerce agrū tuū. Dico ergo q; p̄ exercitiuꝫ fructus reportat. Unde ad Heb. xij. Oēm disciplina in p̄senti nō videt esse gaudiū ꝫ meroris. Postea aūt exercitans per ipsam fructū pacatissimū reddet. Tertio dico q; per exercitiū culpa resecat. Sicut em̄ vestes q̄ sepe ꝓcutiunt ꝛ verberant sepe a tineis p̄seruant. Aqua etiā putei in quo sepe bauriē: ꝓpter motū ꝛ exercitiū a putredine p̄seruat. Sic homo q̄ sepe mouet ꝛ bonis exercitijs occupat: nec a tinea malarū cogitationū rodit: nec a corruptione peccatoꝝ mortaliū vitiat. Sicut em̄ dicit Iobānis cius. Exercitiū est vnū de illis septem accidētibus q̄ ad cōuersatiōem humane vite req̄runt. q̄. s. sunt.

Aer. Cib⁹. Potus. Somnus. Vigilia. Exercitiū. Requies. Quia reverā charissimi ad vite spūalis cōuersatiōem ista requiruntur. s:

Aer. i. gratie ꝛ deuotionis sinceritas.
Cibus. i. verbi dei suauitas.
Potus. i. passionis xp̄i acerbitas.
Somnus. i. ꝓtemplatōis ꝓfunditas.
Vigilia. i. discretionis subtilitas.
Exercitiū. i. occupationis sedulitas.
Requies. i. stabilitatis trāquillitas.

Exercitiuꝫ ergo valet ad vite spiritualis p̄seruationē: ꝛ p̄ consequēs ad mortis .i. peccati destructionē et expiationem. Sicut em̄ dicit Cōstantin⁹. Exercitiū ad tria valet .s. Ad caloris naturalis excitationē. Ad membroꝝ solidationem. Ad supfluoꝝ cōsumptionē. Quia vere charissimi bonū exercitiū. bona occupatio. bon⁹ labor. calorē excitat charitatis. vigorē solidat firmitatis. supflua ꝺo. i. pctā destruit ꝛ deuastat. Et ꝓpter hoc pulcerrime loquit de exercitio fulgēti⁹ tractās illud ꝓuer. vlt. s. panē ociosa nō comedit. in quodā sermone allegās dicta sapientis cuiusdā sic dicens. Honestus labor: vite būane est custodia fida. tormentis nature vigil. stimulus sopiti caloris. luna supfluitatis. ꝓsumptio viciorum languoꝝ medicina lucrū tpis. iuuētutis debitū. adolescētie disciplina. senectutis gaudiū. salus adiutoꝝ. nutricis oīm malorum. s. accidie ꝛ ocij inimica. Ille nempe solus ab exercitio se subtrahit ꝛ labore: qui felicitatis gaudijs vult carere. Et sic ꝛ charissimi q̄ exercitiū ad multa est vtile. q; scz sicut dictum est bonum exercitiū est

Culparū impeditiuū.
Bonoꝝ acquisitiuū.
Virtutū roboratiuū.
Per exercitū em̄ vt dictū est.
Annullat culpaꝝ prauitas.
Procurat celi fertilitas.
Excitat virtutū ꝓbitas.

Paucissime sunt auctes de exercitio in scptura. Et iō nihil diuisi. Sed vide in alijs titulis q̄ eundē habēt sensum. s. de labore. De occupatione. De operatiōe. De facere. De p̄fectu. De

motu. De currere ⁊ ceteris similib⁹. Itē dico q̄ exercitiū potest accipi in malo: ⁊ sic signat malū malor̄ laborē. Isti. n. sunt similes aranee q̄ capiēdo muscas ptinue se exercitat atq; vacat. Sic mali sunt in cōtinuo exercitio ⁊ labore ad alios capiendū. vñ Judith. ix. Exercebāt latrocinia ⁊c. Vide in p̄dictis titulis ⁊c.

Exercitus. Nota q̄ exercitus nihil aliud ē q̄z cōgregatio hoīm ad preliū faciēdū siue pro hostiū invasione. siue pro hostium defensione. Exercitus ergo loquēdo spūaliter potest denotare societatez. cōitatē. pcordē ⁊ individuā vnitatē. Et ꝓpē hec nos possum⁹ distinguere q̄ quadruplex est Exercitus. s. Exercitus Dominū pfectorū. De exercitu pfector̄. i. de bonorū Dominū puersor̄. congregatione p̄t dici illud. ij. Demonū malignor̄. Paralip. xiij. Ergo in exercitu nr̄o de Ciuiū supior̄. us dux est. De exercitu puersorū. i. de societate malor̄. qui quasi vnanimes nō cessant cōtra paupes p̄liari dicit. iij. Reg. xxv. Persecutus ē exercitus chaldeor̄ regē. cōprehēditq; eū. Et Piere. xxxij. Exercitus regis babylonis obsidebat birlim. De exercitu vo demonior̄ dicitur Judith. v. Ita multiplicati sunt. scz madianite: vt eor̄ exercit⁹ numerari nō posset. De exercitu beator̄ dicit. iij. Reg. xxij. Vidi dominū sedentem sup solum suum: ⁊ omnem exercitum celi assistentē ei. Quis ergo exercitus multis modis potest accipi. generaliter tamē per exercitum quis posset accipere statum ecclesie vel religionis. Illi em̄ qui sunt eiusdem exercitus. Communiter Viuunt. finē tendunt. Sicut em̄ exercitus. Sequitur Jacent. supiores. Impugnat exteriores. Diligit interi Laborāt. ores: inter se bene ordinat. Exterius bospitat. Ad cōem Cōtinue laborat ⁊ agitat. Sic ꝓculdubio exercitus fidelis debet superiorib⁹. s. deo ⁊ p̄latis obedire. Ideo de verbo dei dicit Apoc. xix. Exercitus q̄ in celo sunt seq̄bant eum in equis albis. Debet exteriores. s. hostes spūales impugnare Josue. v. Exercitu disposito oppugnabat Debet etiā interiores. s. socios ⁊ vicinos diligere ⁊ amare Judic. xx. Cōportent exercitui cibaria. Debet etiaz p prudentiā bene ordinari. ij. Macha. xv. Exercitus erat ordinatus. Debet sicut hospes in mūdo pegrinari. ij. Cor. v. Quādiu sum⁹ in hoc corpe pegrinamur a dño. Debet etiaz semp in bonis exercitijs occupari. Semp em̄ debem⁹ esse parati cōtra hostes p̄liari: ⁊ nos p bona opa defendere et tueri. vnde Ezech. xxxvij. Ingressus est in ea spūs vixerūt steterūtq; supra pedes suos exercitus magn⁹ nimis. Ubi nota q̄ illi qui in hoc exercitu congregant̄ debent habere Ductorē precipientem. Spiritus. Vide vbi ponitur Gratiam p̄ficientem. Uixerunt. quō exercit⁹ apuz Rigorē stabilientē. Steterūt ⁊c. est bene ordinatus ⁊ occupatus ⁊c. Omitto gratia brevitatis. q̄ pauca debemata inveniunt̄. Vide. s. de bello ⁊c.

Exire. Quia supra satis tractatuz est de egressu qđ idem est qđ exitus: ideo parū dicere intendo de exitu. Notare ꝑ possum⁹ q̄ est exitus divin⁹ ⁊ bīanus.

Pro dico q̄ ē exit⁹ divin⁹ q̄ ē multiplex. Dic⁹. n. Exiuit

A patre p generationem. Est ꝑ exitus dei a patre per
A matre p incarnationem. generationē eternalē: ⁊ iste
A mūdo p mortē ⁊ passiōez. ꝓpie est exitus: sicut exitus
Exiet vo de paradiso ad radij a sole: sicut exit⁹ riuuli
iudicij ꝓmulgationem. a fonte: sicut exitus calor̄is
Primus fuit exit⁹ valor̄is. ab igne: qz q̄uis filius a pa
Secūdus exitus amor̄is. tre exeat: cū ipso tn̄ cōtinue
Tertius exitus dolor̄is. pseuerat Joh. xvj. Exiui a
Quartus exitus terror̄is. patre ⁊ venī in mūdū: iterū
reliquo mundū ⁊ vado ad patrē. Itē est exit⁹ dei a matre p incarnationē temporalē. De ista exiuit sine matris corruptiōe. sicut flos exit de arbore. sicut odor exit de flore. sicut vir⁹ exit de calamo: sicut spōsus exit ō thalamo. Vñ iste fuit sicut murena q̄ ad sibilum serpētis exit ō fluuio: ⁊ cum eo carnaliter p̄iūgit. Sic vere xp̄s ad sibilū oz̄onis et deuotionis. serpētis. i. virginis prudētis: fluuiū paradisi exiuit. ⁊ cū ea mirabiliter se p̄iūxit. Vñ de tali exitu dī Esaie .ij. De syon exibit lex: ⁊ verbū dñi de irlm. Sancta em̄ virgo dicit syon qđ interp̄tat specula: dicit hierusalē que interp̄tatur visio pacis. qz vere ista semp fuit divine maiestatis speculatrix: ⁊ dei ⁊ hoīm cōcordatrix ⁊ pacificatrix. Ub ista ergo exiuit lex ⁊ verbū. i. dei filius benedictus. q̄ dicit lex totius equitatus: ⁊ verbuz totius veritatis. De isto ergo exitu quo xp̄s exiuit ab vtero matris in exilium mundi dicitur in p̄s. Exibit homo ad opus suum ⁊ ad opationem suam vsq; ad vesperam. Ubi nota q̄ iste exitus est. Ad Merorem. Merorem contulit fiebiles natura. Homo. Laborem. Laborē intulit penarū iactura. Ad op⁹ suū. Dolorem. Dolorem attulit termini clausura. scz mors que notatur per aduerbium vsq; ⁊ per nomen vesperam.

Jē xp̄s exiuit de mūdo p passionē corpalē: ⁊ ꝓcerto fuit sicut exit⁹ pegrini de hospitio. sic exit⁹ militis ō stadio. sicut exit⁹ victoris de p̄lio. Un de isto exitu mortē p̄t dici illō p̄s. Exibit spūs eius ⁊ reverter̄ in terrā suā. De xp̄o em̄ exiuit spūs ei⁹ p passionē: ⁊ sic reversus fuit in terrā suā. s. in paradisum per resurrectionem et ascensionem. Item iste exibit. scilicet de paradiso ad discussionez generalem. scilicet ad iudicandum vivos ⁊ mortuos: ⁊ sic iste exibit sicut Rex de palatio ad exterius p̄liandū. Sicut gladius exit de vagina ad alios occidendus. Sicut fulgur exit de nube ad aliquid exterius cōburēdū. vnde Matb. xxiij. Sicut exit fulgur ab oriente ⁊ apparet in occidente: sic erit aduentus filij homis. Et Zacha. ix. Exibit vt fulgur iaculum eius.

Item est exitus regis apum: qui q̄n exit de alueari tota turba tumultuat: ita q̄ per tres dies ante demonstrat exitus eius. Quādo etiā exit solet a turba apum circūdari et vallari. Quia ꝓcerto exitum regis christi ad iudiciū: circūdabit turba angelorum. prenosticabit clamor tubarū: ipm etiam venturum denunciauit per tres dies. scz Tempore Legis. Nature ⁊ Gre. Turba ꝓphetarū vñ. j. Macb. iij. Exiuit rex ab āthiochia. Sic ꝑ ꝓz q̄ ē q̄druplex exit⁹ xp̄i. s.

Primus de patre: qui est mirabilis. Bene ꝑ dī illud
Secūdus de matre: qui est amabilis. in p̄sona dei Eccl
Tertius de mundo: q̄ fuit tristabilis. xxiij. Ego q̄si flu
Quartus de paradiso: q̄ erit terribilis. uius dixi: ⁊ q̄si aq̄ductus exiui de padiso. Iste est ꝑ exit⁹ divin⁹. Sedo dico. q̄ est exitus bīanus ⁊ iste ē multiplex. Quia ē exitus

Virtuosus. Exitus ergo virtuosus ē quādo homo exit
Vicios⁹. de mūdo per voluntariā pauptatē. De car-
Doloros⁹. ne per meritoriā castitatē. De delicijs p pur
Gaudios⁹. gatoriam asperitatem. De eminentijs per depressoriam humilitatem. De carcere peccati per gratie libertatem. Ideo ad talem exitum inducimur ad Hebre. xiij. Exeamus ad eum extra castra improperiū eius portantes ⁊c. Item exitus vicios⁹ est quando bō exit. De

Bona societate. nis vnitate. Unde Luce. xxij. Tan-
Gratie puritate. q̄z ad latronem existis comprehēde-
Fidei vel religio- re me. Item exitus doloros⁹ est quando homo compellitur exire.

De divitijs ad pauptatem. um. Unde Marci. j. Ex-
De vita ad mortem. clamans voce magna ex-
De mundo ad infernum. ijt. Itē exitus gaudio-
De fortuna ad infortuni- sus est quando exitur de mundo ad paradisum. De miseria ad fastigium. De tristicia ad solatium. Unde Deutero. xxiij. Letare sabulon in exitu tuo. Possumus ergo de bono ⁊ morali exitu diuidere illam auctoritatem predictam. Exibit homo ad opus suū et ad operationē suam vsq; ad vesperam. In quibus verbis ostendit triplex exitus moralis. Est enim Exitus Naturalis. Exit homo in mundum naturaliter viuendo.
Virtualis. Exit homo in mundo virtualiter operando.
Personalis. Exit homo de mūdo personaliter recedēdo.

Primus est exitus merorⁱs: qui ostenditur cum dicitur Exibit homo.
Secundus est exitus laborⁱs cum dicit. Ad opus suum.
Tertius est exitus dolorⁱs. i. mortis: qđ ostenditur cuz dicitur vsq; ad vesperam. Dico ergo q̄ exitus naturalis est exitus merorⁱs: qui ostendit cum dicit. Exibit homo. Quādo em̄ homo exit in mundū p generationē naturalē ꝓcerto exit ad lachrymas ⁊ ad luctum. In cuius signum puer statim quādo est natus incipit clamare: plorare ⁊ dicere. A. si sit masculus. Vel dicere. E. s. sit femella. Per literam A. denotans adam. Per literam vo E. denotans euam. In signū q̄ per adam ⁊ euam venerūt nobis cau-

se luctus ⁊ fletus. s. miseria hui⁹ mũdi. Ille vo mero⁹ oñ, dit cum dicit. Homo. qđ est anial flebile ⁊ lachrymabile vñ Sapiẽ. viij. Sum quidẽ mortalis homo. similis omi nibus de genere terreno illius q̃ prio⁹ factus est. Sequit. Et ego natus accepi cõmunẽ aerem: ⁊ primã vocẽ simile oibus emisi plorans. Ad qđ quidẽ facit verbum Berñ. in quodã sermone. Consideranti tibi q̃d sis: occurrit tibi ho mo nudus sic plorans ⁊ murmurãs. Qr sic homo inquit nascit de muliere: ideo cũ reatu breui viuens tẽpore. Ideo cum metu replet multis miserijs. Ideo cuz fletu additur multis: q⁹ anie ⁊ corpis. hec Berñ. Iste est ꝺ exitus natu ralis q̃ est ad meroꝛẽ. Homo. Sicut em̃ dicũt naturales: ⁊ maxime Cõstãtinus ⁊ Auicẽna nullũ anial respectu co⁹ poris habet ita magnũ nec ita humidũ cerebrũ sicut hõ: et ideo põt sup oĩa etiã plorare ⁊ flere. Et inde est q̃ pueri qui cerebrũ habent humidi⁹: ceteris gẽtibus plorant faci lius. Charissimi p cerebrũ vbi est sedes rõnis possum⁹ in telligere prudentiam ⁊ disciplinam siue discretionem. que reuera in hominib⁹ solet esse maio⁹ q̃ in alijs co⁹palibus creaturis. ⁊ ideo ad istum potius pertinet flere q̃ ad alia animalia. magis em̃ abundat in humore. i. in miseria ⁊ fra gilitate: ⁊ ideo plures habet causas fletus ⁊ meroꝛis. Me lius etiam debet causas ipsas cogitare: in q̃ntum pre ceteris participat rationem. Ploꝛet ergo ⁊ mereat homo. De Sua vili conditione. Homo em̃ q̃ Presentis vite miseria ⁊ afflictione. tum ad ozigi, Futura mortis tristabili defunctione. nem est vilissi Future vite tam longa ⁊ incerta dilatõe. m⁹. vñ Eccl. .xvij. Deus de terra creauit hoiem tc̃. Item q̃tum ad pre sentẽ vitã est miserim⁹. vñ Job. xiij. Hõ natus de mulie re breui viuẽs tpe replet multi miserijs. Itẽ q̃tũ ad statũ futurũ est timidissim⁹. Timere em̃ debet de mortis certitu dine. vñ ad Heb. ix. Statutũ est hoibus semel mori. Itez timere debet de future salutis incertitudine. vñ Eccẽs. ix. Nescit hõ vtrũ amoꝛe vel odio dei dignus sit. Patet ergo q̃ est exitus naturalis q̃ est ad meroꝛẽ. Ad de causis isti⁹ meroꝛis dicit Eccl. xl. Occupatio magna creata est oĩbus hoibus. iugũ graue sup filios adam a die exitus de ventre mris ipsoꝝ. Insup dico q̃ est exit⁹ virtualis q̃ est ad la boꝛẽ. Ibit ad opus suũ. Sicut hõ q̃ exit de lecto ad operã dũ: cursoꝛ exit de hospitio ad ambulandũ. Auis exit de ni do ad volandũ. Sic vere charissimi nos debem⁹ exire ex terius ad laboꝛes: ⁊ hoc vt operemur p virtuosam actionẽ: vt volitemus p altaz ptemplationẽ. Ad opus suũ inquit. Oĩa em̃ que sunt: certis laboꝛib⁹ seu opibus occupanẽ sicut ptz in apib⁹ ⁊ formicis: q⁹ apes opanẽ flores colligẽ do. Formice vo laboꝛãt grana congregãdo. Ut. n. dicit Am bro. ⁊ Plini. Mira est inter apes solertia opis ⁊ laboris. Nulla em̃ est inter eas q̃n aliqbus laboꝛib⁹ occupet. Alie em̃ vt dr̃ ptra alias sicut in bello campestri certãt. Alie circa victũ vigilãt. Alie vo futuras ymbꝛes pmeditanẽ ⁊ ex ploꝛant. seu nubiũ pcursus attendũt. Alie vo ceras ⁊ mel la pficiũt. Alie domos cellulasq̃ cõponũt: ⁊ tñ. vt dicit. inẽ tam diuersa opa: nulla alterius laboꝛib⁹ insidiat. nulla ra ptu victũ querit: ꝺ ꝓpio volatu inter herbas ⁊ flores ciba ria recolligit ⁊ req̃rit. Et reuera charissimi miz exẽplũ ope randi deꝛet laboꝛandi in tamparuis animalib⁹ nobis da tur. q⁹ pculdubio charissimi nullus vacare debet inẽ nos ocio vel coꝛpoꝛi: q⁹ pcerto charissimi nos semp debemus ad aliq̃ bona opa vacare. munq̃ vo ociosi esse. Ad dicitur Eccl. xxxiij. Omnia mala docuit ociositas. Aut em̃ debem⁹ regi nro xpo assistere p ptẽplationẽ: dicẽtes cũ belyseo. iiij Reg. iij. Aliuit dns in cuius ospectu sto. Aut futuras ym bꝛes psperitatẽ eternalis. vel futuros pcursus aduersitatẽ infernalis pmeditari p prudẽtie circũspectionẽ. Juxta il lud Senece. Futura pcaue. pñtia ordina. meditare prete rita. Aut circa victũ. i. circa acq̃sitionẽ bonoꝛ tpalium. ad bũane vite necessitatẽ oportunoꝛ inuigilare p diligẽtẽ at tentiam. vñ Job. xxiij. Vigilãtes ad predã pparant panẽ liberis. Aut domos ⁊ cellulas nobis in paradiso edificare p operũ pietatis execution̄e. vñ Zach. j. Reuertar in irlm in miseꝛia: domus mea edificabit in ea. Aut ceras seu mel la pficere. i. dulcedinẽ ⁊ deuotionẽ. vñ Cant. v. Comedi fa vum cũ melle meo. Aut saltẽ nulli alteri iuidere: nec alios quodãmodo ledere p aliquã machinationẽ. Nec etiã ra ptu victũ q̃rere p aliquã exactionẽ: ⁊ magis laboꝛibus et opibus insistere ⁊ vacare. Et sic dico q⁹ multis generibus bonoꝝ operũ debem⁹ laboꝛare: ⁊ nos dum viuim⁹ occu pare. Ad opus inq̃t suũ. vñ Eccl. ix. dicit. Quẽcũq̃ potest man⁹ tua facere instãter opare: q⁹ nec opus. nec ratio. nec sciẽtia. nec sapiẽtia erũt apud inferos. Iste est ergo exitus virtualis qui est ad laboꝛẽ. i. bona opera exequẽda. Unde Math. xiij. dicit. Exijt q̃ seminat seminare semẽ suũ. Ista tamẽ sunt ptra multos q̃ vere non exeũt ad bona opera ꝺ ad mala. s. ad mũdi ludibria ⁊ negocia q̃bus accidit sicut apibus q̃ dum exterius exeũt ad pastum q̃nq̃ appꝛehen dit eos pluuia vel tempestas p quã pereũt ⁊ necanẽ. Sic vere multi sunt q̃ duz incaute exeũt ad exterioꝛa opa ⁊ ne gocia mũdana. q̃nq̃ accidit q⁹ pluuia voluptatis vel tem pestas tentatõis ipsos obꝛuit vel submergit: ⁊ sic mortem eternam de suo exitu ⁊ de suis operib⁹ ⁊ laboꝛibus repoꝛ tant. quia sicut dicit Esaie. lix. Opera coꝝ opera inutilia: ⁊ laboꝛes coꝝ sine fructu. Ista potissime patent in religio sis qui claustra exeũt ⁊ dimittũt: ⁊ curias principũ frequẽ tant vt mũdi negocia administrent: qui ꝓpie figuranẽ in Esau. qui exiẽs foris ad venationẽ perdidit benedictiõem. Quia vere religiosi ⁊ ecclesiastici q̃ exterius ad mundi ne gocia exeũt sine causa. bñdictiõem celestẽ perdũt. Unde. j. Macha. v. dicit. Ceciderũt sacerdotes in bello duz sine consilio exiuerũt in prelium. Non sic ergo: sed habeam⁹ exi tum virtualem qui fit ad laboꝛem. Ad opus suum inquit.

Adhuc dico: q⁹ est q̃dam exitus personalis q̃ est ad do lorem. Et iste est exitus mortis. Et iste notat cum dicitur. Usq̃ ad vesperã. Istud em̃ aduerbiũ vsq̃ ẽ aduerbiũ limi tatiuũ ⁊ terminatiuũ. semp em̃ signat terminũ loci vel tpis vsq̃ ad quẽ põt homo ꝓcedere ⁊ vlterius non trãsire. Et sic ꝓpie p istud vocabulũ vsq̃ põt intelligi termin⁹ mo rtis vsq̃ ad quẽ possumus ꝓcedere ⁊ viuere: sed vltra non possum⁹ pertrãsire: tunc em̃ de seculo ⁊ de mũdo exire ne cessario oporter: vt sic homini dicat illud Job. xxxviij. Cir cũdedi mare terminis meis: ⁊ dixi vsq̃ huc venies ⁊ non ꝓcedes amplius: ⁊ hic cõfringes tumentes fluctus tuos. Mare charissimi: signat hominẽ mortalem ⁊ fluctuosum. quem ꝓcerto deus infra duos terminos circũdedit ⁊ con clusit. scz inter natiuitatẽ ⁊ mortem. Sibi ergo potest dici vsq̃ huc venies scilicet vsq̃ ad mortem ⁊ amplius nõ ꝓ cedes. q. d. Tunc de mũdo exies: ⁊ fluctus vite tue ibi ter minabis ⁊ confringes. De isto ergo vsq̃ id est. de termio vite humane potest dici illud. iiij. Reg. xx. Egrotauit eze chias vsq̃ ad mortem. i. vsq̃ ad vesperam. Uespera em̃ q̃ est finis diei significat mortem. qui reuera finis est ⁊ termi nus diei vite nostre. Sicut em̃ sol per totum diem sup no strum emisperiũ lucet: quãdo vo vsq̃ ad occidentẽ discur rerit: tunc sol de nostro emisperio exit. ⁊ aduesperascente die nox succedit. Sic vere charissimi. q̃uis sol. i. homo per diẽ vite pñtis appareat circueat ⁊ discurrat. q̃n tamẽ ve nit ad vesperã senectutis. necesse est q⁹ de mundo exeat et discedat. ⁊ q⁹ nox. i. mors veniat ⁊ succedat Ps̃. De mane vsq̃ ad vesperam finies me. ⁊ Eccl. xviij. A mane vsq̃ ad vesperam immutabit tempus. De tali ꝺ exitu mortis po test dici illud. ij. Reg. xv. Heri venisti ⁊ hodie compelleris egredi. Scriptura em̃ non facit differentiam inter vitam ⁊ mortem: nisi quãtum inter heri ⁊ hodie compelleris in quit egredi. Sicut em̃ hyena mortuos de sepulcris ejcit ⁊ euellit. Sic procerto mors animas de sepulcris. id est. de suis coꝛporibus exire compellit. Unde ps̃. Exibit spiritus eius ⁊ reuertet in terram suam. Patet ergo q⁹ est triplex exitus. s. naturalis. virtualis. psonalis. Primus ad meroꝛem. Secꝰ ad laboꝛem. Tertius ad doloꝛem tc̃. Dide supra de egressu.

Existimare. Dide supra estimare.

Expandere. Nota q⁹ expãdere idẽ est qđ ex tendere. apire. dilatare. coopire. tegẽ defendẽ. cape. inuoluẽ. Notare ꝺ possum⁹ q⁹ expãdit Uestis ad calefaciendum. Dico ꝺ q⁹ expãdit vestis Manus ad oationem. ad calefaciẽdũ. Uestis em̃ Ale ad pfectionem. signat bona nra tẽporalia

Retbe ad involutionem.
Tegumen ad absconsionem.
Nubes ad refrigerationem.
Liber ad instructionem.

que ꝓcerto debem⁹ expãdere ⁊ ꝓ miscdiam ad ꝓximos dilatare. vñ Ruth. iij. dicit. Expande pallium tuũ sup ancillã tuã: qr ꝓpinquus es. Itẽ dico. q expandit man⁹ ad deũ dprecandũ. Unde ꝑ. Expandi man⁹ meas ad te. Et alibi. Si expandim⁹ manus nras ad deũ alienũ. Itẽ expandunt ale ad ꝓtegendũ. Per alas em̃ intelligit potentia defensiua. Unde in ꝑ. In tegmine alarũ tuarũ sperabo. Ideo Deut. xxxij. dicit. Expandit alas suas ⁊ assumpsit eos. Itẽ expandit retbe ad capiẽdũ. Per retbe em̃ intelligit tentatio vbi pctores capiunt. vel ꝓ retbe intelligit mors in qua oes boies involuunt. Unde Eze. xvij Expandã sup eũ recbe meũ: ⁊ capiet i sagena mea. Itẽ expandit tegumẽ ad operiẽdũ. Et istud tegumẽ pot̃ significare virtutẽ bonestatis q̃ omnia verecũda operit atq; tegit Unde Ezech. xvj. Expandi amictũ meũ sup te: ⁊ operui ignominiã tuã. Itẽ expandit nubes ad refrigerationẽ. Et ista significat virtutẽ clementie supiorũ. quã ipsi tenentur expãdere vt possint pauper recreare. Unde in ꝑ. dr. Expandi nubẽ in ꝓtectionẽ eor. Itẽ expandit liber ad informandũ. Et iste signat virtutẽ scie ⁊ discretiõis: q̃ aliis ẽ ꝓdicanda ⁊ expãdẽda. Unde Ezec. ij. Ecce manus missa ad me in q̃ erat liber involut⁹: ⁊ expandit illũ cor̃ã me. Manus em̃ ista doctorẽ vel ꝓdicatorẽ signat. qui librum sacre scripture in pectore clausum babet: quẽ ꝓcerto debet aliis expandere: ⁊ ꝓ doctrinã ⁊ eruditionẽ aperire. Sic ḡ ptz q expansio sumit multis modis ꝛc. Vide supra. de dilatare. Et infra de extendere.

Expendere. Expense.

Nota q expendere idẽ est qd expãdere. i. extra dispgere. distribuere. exponere. dispensare. disponere. Expandere em̃ est qñ aliquis rem suã extra se pandit ⁊ in alios alienat. Et possum⁹ dicere q expensa dicitur illud precii qd ꝓ alia re tradit seu datur. quia vo vocabulum expendere rarum: imo quasi nullum est in scriptura. quamq; multa inuenirentur extra: ideo omitto gratia breuitatis. Veruntamen possum notare q

Quidã expendũt bona naturalia.
Quidam bona spiritualia.
Quidam bona temporalia.

Primo ḡ dico q quidã expẽdũt bona naturalia q̃ sunt gr̃e naturales. sicut sunt fortitudo. pulcritudo. stabilitas seu limpitudo q̃ ꝓculdubio i dei laudib⁹ ⁊ i bonis vsib⁹ sunt expẽdenda ⁊ dispẽsanda. Cui⁹ tñ ꝛ̃ũ multi faciũt. q̃. s. Expẽdũt

Fortitudinẽ in stulticia.
Pulcritudinẽ in luxuria.
Subtilitatẽ in malicia.

Et sic tales figurant in filio ꝓdigo qui portione bonorũ a patre recepta abijt i regionẽ longinquã: vbi dissipauit omnia bona sua viuẽdo luxuriose Luc. xv. Quia charissimi multi sunt qui portionẽ bonorũ naturaliũ que eis pater ipsor̃ deus distribuit ⁊ dispẽsat in regionẽ peccati que longinqua est: qr longe est dñs ab impijs Prouerb. xv. dissipat omnia ista bona scz viuẽdo luxuriose ipsis supflue vtendo: ⁊ ea indebite expendendo.

Scdo dico. q quidã expendũt bona spũalia q̃ sunt gratie spũales. s. virtutes tam theologice q̃ morales. que. s. in bono debent expendi: qr. s. ipsis est debite vtendũ: nõ vltra debitũ ꝓsumendũ: sicut faciebat ille pbarisseus Lu. xviij. dicens. Jeiuno bis in sabbato: decimas do omniũ que possideo ꝛc. Tales em̃ q̃ bona sua spũalia vltra modũ reputãt ⁊ dilatant: ⁊ q̃ de se plus merito ꝓsumunt. ipsa incaute expendũt ⁊ pdunt. Nota etiã circa boc. q ille dicit male sua expendere qui ꝓ modicis dat magna. Pro nociuis vtilia. Pro vilibus nobilia. Sic vere multi sunt q̃ bona spũalia. scz gr̃am ⁊ virtutes q̃ reuera sunt magna. vtilia ⁊ nobilia. dant ꝓ delectabilib⁹ bui⁹ mũdi. que ꝓculdubio sunt modica. inutilia. vilia ⁊ nociua. Isti sunt silles fatuis nobilib⁹ qui ab vsurarijs accipiũt mutuo pecuniã ad temp⁹ aliqd ꝓsoluendũ. hereditatẽ suã obligãtes ⁊ bona ꝓpria distrabentes: q̃bus ꝓcerto accidit: q cũ illa bona recepta fuerit expensa cũ ad hereditatẽ suã nõ babeant regressum. oportet eos miserabiliter mẽdicare. Sic vere charissimi illi qui hereditatẽ gr̃e ⁊ glorie obligãt vsurarijs infernalib⁹. i. demonib⁹: ⁊ ab eis vsq; ad tẽpus. i. vsq; ad mortẽ accipiunt bona tẽporalia ⁊ mũdi delectabilia isti ꝓcerto cum tẽpus boc transierit: ⁊ tempus mortis aduenerit. tunc ꝓcerto incipient mendicare. cum scz hereditatẽ suam expederint indiscrete. Et sic tales possunt plãgere cũ Hieremia Treno. v. Hereditas mea versa est ad alienos. Talibus em̃ facit dyabolus sicut tabernari⁹ istis ribaldis q̃ videt eos babere pecuniã. cupiens em̃ bursam eor̃ euacuare. ponit eis mensam. offert eis liberaliter vinũ ⁊ carnes incipit cũ eis ludere cũ tribus talis. Et sic ꝓmo perdũt ⁊ expendũt pecuniam que erat in bursa. deinde vestimenta: cum nibil amplius babuerint. nudi de taberna ejciunt ⁊ qd peius ẽ egregie sepissime verberant. Reuera sic facit dyabolus talibus. Aperit em̃ eis buius mũdi delectabilia. ponit eis mẽsam ꝓsperitatis. ammistrat eis panẽ ⁊ vinum. id est. omnia genera voluptatis. ludit cum ipsis tribus talis. i. cum triplici ꝓcupiscentia: ⁊ sic bursam eor̃ euacuat a gr̃a. Ipsos etiam finaliter spoliat ⁊ denudat ab honesta cõuersatione ⁊ bona: ⁊ sic nudos ⁊ paupes de taberna ista. i. de mundo per mortẽ ejcit: ⁊ in inferno verberat ⁊ confundit. Unde Job .xxiij. Nudos dimittunt homines vestimenta tollentes.

Tertio dico. q quidã expendunt bona temporalia que sunt diuitie temporales. que ꝓcerto debent libere expẽdi. ⁊ bene et meritorie dispensari. Ille em̃ inter thauros nobilior dicitur ꝛm Pli. qui arenam cum pedibus altius spargit et q̃ in arena ejciẽdo ⁊ spargendo amplius se delectat. Dicit enim Plinius q ille thaurus dicitur generosus qui

Frontem babet cornutam.
Aspectum ferocem.
Aures acutas.
Dimicationẽ aliis ꝓoffert.
In altum spargit arenam.

Sic vere charissimi ille moraliter dicit generosus. nobilis pariter ⁊ ꝓfectus: qui frontẽ babet cornutã. i. duriorem ꝓ constantiã. Aspectum fortiorẽ ꝓ audaciã. Aurẽ acutiorẽ. i. ad audiendũ veritatem negociorũ. ꝓmptiorem. Qui etiam aliis bella ꝓoffert per rigorem ⁊ iusticiam. Et qui arenã diuitiarũ altius ⁊ liberalius ejcit ⁊ spargit. per elemosynã ⁊ clementiam. Unde in ꝑ. de personis liberalibus dicitur. Dispersit dedit pauperibus. Unum tamẽ circa buius sparsionem est aduertendũ: quia ꝓcerto expẽse temporales fac. de sunt.

Nõ nimis laute. ne depauperemur.
Nõ nimis parce. ne vituperemur.
Sed moderate vt cõmendemur.

In casu. n. expẽdendi. Quidam sũt supflui. Quidã sunt diminuti. Sic eũ in spinis quedaz sunt recte ⁊ extente: que q̃uis acriter pungant nibil tamen sibi retinent. Quedã vo sunt curue q̃ pungũt: ⁊ illud qd pungunt retinẽt nec dimittũt. Sic vere charissimi plura sunt genera spinarũ. i. raptor̃ põgentiũ ⁊ excoriantiũ: ⁊ aliena bona occupantiũ. Quidã em̃ sunt extẽti ⁊ liberales. Et isti sunt ꝓdigi nobiles: q̃ per rapinã bene pungũt: verũtamẽ nibil sibi retinẽt: ⁊ in supfluitatib⁹ totũ expendũt. Et ideo isti paupes ⁊ vacui semp manẽt. De q̃bus dr Prouer. xj. Alij rapiũt nõ sua ⁊ semper in egestate sunt. Alij vo curui sunt: ⁊ retracti. i. parci: ⁊ ꝓ auariciã restricti ⁊ reflexi sicut sunt vsurarij ⁊ auari: qui bene rapiũt ⁊ pungũt. verũtamẽ capta vel acq̃sita nec dimittũt nec expendũt: ⁊ totũ sibi retinent atq; seruãt. Unde isti pñt dicere illud Exo. v. Nescio dñm: ⁊ isr̃l nõ dimittã. Nõ sic charissimi: nõ simus ꝓdigi vel auari nõ simus vltra debitũ expendẽtes: nec vltra debitũ retinẽtes. Mã sicut corp⁹ ex nimio sudore ⁊ egestione debilitat ⁊ vacuat. ex nimia vo retẽtione ⁊ ꝓstipatione inflatur: torquet ⁊ perimit. Sic vere illi q̃ vltra debitũ egerunt ⁊ expẽdũt: efficiunt vacui. paupes ⁊ debiles. Illi vo qui vltra debitũ bona retinẽt. inflant ꝓ superbiaz. torquent ꝓ inuidiã. ꝓstipant ꝓ parcitatẽ. ꝓ iniquitatẽ moriunt. Nõ ergo oportet nimis retinere: nec nimis expendere: sed ꝓ culdubio aliqua sunt retinenda: ⁊ aliqua expendenda. Sicut em̃ pinus ⁊ alie arbores gũmosi humorẽ ꝓ sui ⁊ ramorum suor̃ nutrimẽta intus retinent. illud vo qd eis supest de gũmi seu humore exterius emittũt. Sic vere charissimi illa que sunt nobis ⁊ ramis nostris. i. ꝓximis ⁊ parentibus necessaria. de humore nostror̃ bonor̃ temporalium debemus retinere. Illa vo que sunt supflua. debem⁹ emittere ⁊ expendere: ⁊ ad alios deriuare. Homo em̃ plus tenet sibi q̃ alijs qr charitas incipit a seipsa. Ideo dicebat

belyas.iij.Regum.xvij. Fac mihi prius subcinericios panes.tibi autem & filio tuo facies postea. Sic ergo patet. qualiter tria genera bonorum sunt expendenda.scilicet Naturalia. Spiritualia. Temporalia. Possemus tamē adhuc aduertere quomodo bona aliquo⁹ indebite expendū tur.sicut quorūdam in superbia.quorūdā in luxuria &c. Omitto gratia breuitatis.

Expectare. Nota q̄ istud vocabulū Expectare.idem ē quod sperare seu sustinere.Expectare em̄ sp referē ad aliquod futurum.Et ideo breuiter loquēdo.expectare videt significare q̄ndq; i bono. q̄ndq; in malo.In bono em̄ designat patiētie longitudinē Confidētie certitudinē.In malo aūt signat pigritie seu accidie magnitudinē.Dico ergo q̄ quidā expectant cum patiētie lōganimitate.Ūñ in psal.dicit Improperiū expectauit cor meū & miseriam. Itē alij expectāt cum spei seu confidētie.firmitate.Ūñ in psal.dicit.Expectabā eum q̄ saluū me fecit a pusillanimitate spūs & tēpestate. Item q̄dam expectāt cum pigritia & tarditate.sicut sunt illi q̄ expectant cōuerti & confiteri vsq; ad mortē.& qui expectant & sperāt bñe paradisum sine operib⁹.De q̄bus dicit Job.iij.Expectat lucem & nō videat nec ortum surgētis aurore. Dico ergo breuiter charissimi.q̄ est quedā expectatio vituosa Et est expectatio viciosa. Primo dico.q̄ est expectatio virtuosa.q̄n aliqua ꝓsperitas seu cōsolatio futura cum spe & fiducia expectat.sicut resurrectio mortuor.quā i die iudicij expectam⁹.Ad Phyl.iij.Saluatorē expectam⁹ dñm q̄ reformabit corpus humilitatis nostre.Vel etiam quādo aliqua futura aduersitas cum patiētia prestolat.vñ de certa correctiōe mortis future dicebat Job.xiiij.Cūctis diebus quibus nūc milito:expecto donec veniat immutatio mea. Seneca etiam dicit.Qz sapiens eadē patientia mortē alioꝝ sustinet:qua suam expectat. Nam reuera charissimi sicut videm⁹ q̄ agricola expectat temp⁹ quo fruct⁹ sunt recolligendi.nec cessat per totū annū laborare.vt fructus expectatum valeat reportare.Sic & de charissimi fructū eterne glorie expectare & sperare debem⁹:& vt ipm tēpore suo id est in morte colligam⁹.continue p bona opera laborare debem⁹.Ūñ Jaco.v.dicit.Ecce agricola expectat p̄ciosum fructum terre:patienter ferens donec accipiat. Possum ergo notare.q̄ triplex est bona expectatie.

Una que ē sapientie & maturitatis. Dicam⁹ ergo. Quedam expectatio maturitatis et sapiētie.Et sic expectatio oppōit scurrilitati.leuitati & mobilitati.Sapiens em̄ quādo est ad mēsam diuitis:nō se solet replere grossis cibarijs.que sibi in p̄ncipio offeruntur. imo sapiēter expectat & dissimulat quousq; veniāt cibaria delicata.Pulli etiā in nido q̄ndq; famem sustineant.de nido ꝓpter hoc non exeūt neq; volant.& matrē suam eis cibum afferētem patiēter expectant.Expectās etiam bñficium in bona collatione.multa parua bñficia q̄ndq; refutat:vt post longam expectationē meli⁹ recipiat & habeat. Sic ꝓcerto charissimi:illi q̄ sunt prudētes & sapientes:nō sunt nimis celeres:precipites & festinantes.qz sicut dicit Seneca.de lor cōsilium seq̄tur penitudo imo ꝓculdubio vsq; ad tempus opportunū expectāt:vt finem meliorē cōsequātur & habeant.qz sicut dicit Ecclesiasti.j.Usq; ad tēp⁹ sustinebit patiens.& postea redditio iocūditatī. Tales ergo parua bñficia huj⁹ mundi:& grossa cibaria bonor tēporaliū respuūt & refutāt.& vsq; dum veniāt bona bñficia & cibi delicati bonorū eternaliū sapiēter expectant.Ūñ Treno.iij.Bonum est prestolari cū silentio salutare dei.Inter pullos etiam q̄ sūt in nido religionis et ecclesie ista debet esse maturitas & prudentia.quia scilicet non debent nimis festinare:vt videam exeant. Exteriora bñficia habeant:imo prouidam claustra dimittāt. certo ipi debēt expectare q̄ mater ipsorum scz prelatus ipsos sm merita sua ꝓmoueat.& ipsos nutriat atq; pascat.Juxta illud Judith.viij. Expectemus humiles cōsolationem eius. Sed ꝓcerto charissimi. ista sunt hodie contra multos.qui reuera nō expectant tēpus sue tēporalis ꝓmotionis.vel etiam tēpus future salutionis & recreationis. Isti sūt mūdani viuites q̄ ad modum rusticor se grossis replent cibarijs.scz bonis tēporalibus.vt finaliter nō repleātur nec sacient delicatis.qz sm Hieronymū. Impossibile ē q̄ hic ventrē illic mētez impleas.& q̄ in vtroq; seculo appareas gloriosus. Isti etiā iunt subditi ambitiosi.qui tēpus sue ꝓmotionis nolūt expectare.similes filijs viperarū.qui in partu solutionē nature nō expectātes.ante tepus volūt ventrē exire.& ideo qz mater nō potest eos parere & emittere.quia scz tēpus eor nōdū venit.ideo solent matrē corrodere & ventib⁹ laniare.& vio lenter exterius exire.Sic vere charissimi multi sūt ita ambitiosi.intantū q̄ desiderant ꝓmoueri.qz ꝓcerto ipi nolūt expectare tēpus sue ꝓmotionis & parturitionis.i.tempus scz quo possint formari & perfici quo ad mores:vt tandez mereant promoueri & exterius parturiri ad honores.imo matrē suam plātum ventibus.i.iniurijs & appellationib⁹ mordent & corrodūt.ipmq; depauperāt.attenuant & affligunt.& sic ante tēpus ꝓmouētur & exeūt. Omnes autē filij animaliū que sunt gulosa & voracis nature.sicut sunt filij canū & lupor impfecti generant.Catuli etiā leonis nascūtur mortui.catuli canū nascūtur ceci.catuli vrsorum nascūtur informati.& hoc quia ꝓpter eor gulositatē natura non expectat q̄ in vtero formetur.ne forte ventibus & vnguib⁹ corroderet matrem suā.& ideo ad vitandū matris periculum.solet eos natura ante tēpus emittere.& ideo necesse ē istos impfectos parturiri.Sic vere charissimi.tales gulosi & ambitiosi.impfecti parturiūtur & ꝓmouent.quia em̄ ꝓpter gulositatē ambitionis.tēpus sue formationis & pfectionis expectare nequeūt.Ideo ne forte in matres.i.in prelatos insurgant.ideo necesse est q̄ ceci ignorātes & impfecti peccatores.mortui & incorrecti ante tēpus debitum ꝓmoueant & pareātur.Expectare q̄ oportet non festinare. Ūñ Prouerbio.x.Expectatio iustor letitia &c. Unū tamē circa hoc aduertēdum est.q̄ multi sunt q̄ nimis haberent expectare si expectarēt promotionē plator suor.qz vere vix hodie p prelatos suos aliquis bene meritus ꝓmouet quia nisi ꝓmotores aut fautores habuerit:nunq; ab aliq̄ respicit vel iuuatur.Figura ad hec habetur Joh.v.de p batica piscina.in quā primus descēdens post aque motuz sanabat.ita q̄ erat ibi magna multitudo languētium & expectantiū aque motum.verūtamen erat ibi vnus languidus circa aquas.qui.xxx.annis expectauerat & nunq; sanatus fuerat.ideo quia hominē qui ipum portaret nō habebat.& ꝓpter hoc alius ante euz se ponebat.qui sanitatis bñficium recipiebat.Reuera charissimi.ista piscina signat ecclesiam vel religionē in qua ꝓcerto tunc aqua mouetur quādo aliquis prior vel canonicus moritur & decedit.Et iō circa istam pisc:nā est hodie magna multitudo expectantium aque motum.i.desiderātium & expectantiū mortez alicuius.& hoc quādo aliquis sanat a languore desiderij sui. scz ille qui tūc tēporis promouet.Sed ꝓculdubio charissimi.aliqui sūt q̄ bene possunt expectare p triginta annos id ē illi qui nō habent auūculum aut parentez.q̄ non habēt fautorem.adiutorē.vel promotorē. Et ꝓcerto tales quasi ppetuo remanent sine ꝓmotione. q̄ndq; sint boni & sufficientes.ita q̄ ipsi lamētando & conquerēdo possunt dicere illud Esa.lix.Expectauim⁹ iudiciū & nō est:salutem & elongata est a nobis. Nō sic ergo:nō faciūt eos plātos vltra debitum spectare.sed solū vsq; ad ipor pfectionē & moralez formationē.qz sicut quādo materia ē disposita.natura amplius nō expectat.imo statim solet infundere sibi formam Sic etiā artifex metallo liquefacto & pparato.solet ipum fabricare & formā quam intēdit imprimere.qz si nimis diu expectat infrigidabit & sic nō poterit opari. Sic & de charissimi statim quādo subditus ē liquefact⁹.paratus & dispositus ad ꝓmotionem:artifex plātus nō debet expectare nec differre.sed statim ipum sm merita ꝓmouere & formare. Sepe em̄ fit q̄ illi qui vltra debitum postponūtur.refrigerātur p indeuotionē.indurātur p obstinationē:& sic in omnib⁹ peiorātur.Et sic isti dicūt illud Job.xxx. Expectabā bona & venerūt mihi mala. Patet q̄ q̄ est quedā expectatio maturitatis & sapiētie. Insup dico.q̄ est quedā expectatio stabilitatis & patiētie.In patiētia em̄ sūt expectāda infortunia futura. Nō est em̄ bonus miles q̄ in campo nō audet aduersarij expectare.& qui ante fugit q̄ percutiatur.Expectari ergo & sustineri debēt tentatiōes & tribula-

tiones a militantibus in hoc seculo. Et potissime expectatio patiētie spectat principaliter ad platos. q̄ nunq̄ in promouēdo ⁊ iudicādo debent esse celeres vel festini. q̄nimo multa debent expectare ⁊ tolerare: ⁊ vsq̄ ad tēpus dissimulare. sicut etiā facit ipe deus q̄ modo diu expectat pctōres vt ad penitētiam puertantur. sicut dicit Ysaie. xxx. Expectat dns vt misereat vestri. Ut etiā dicit. ij. Petri. iij. Patiēter agit de⁹ circa nos nolēs aliquē perire: ⁊ oīes ad penitētiā reuerti. Ipe etiā vt dicit Sap. xj. Dissimulat pctā hominū ꝓpter penitētiā. Aduertāt tamen illi qui istam expectationē ⁊ patiētiam vilipendūt. q⁹ procerto q̄nto ipos ꝓpe huius vite expectat diuti⁹. tanto ꝑcerto ipos (nisi conuersi fuerint) pcutiet acrius ⁊ impetuosi⁹. Sicut etiā lapis quāto altius ⁊ remoti⁹ elongat a terra. tanto rediēs fortius ipm pcutere cōsueuit. Sicut etiā aries quāto amplius retrocedit. tanto rediens forti⁹ pcutit atq̄ ferit. Sic vere deus q̄to peccatores diuti⁹ sustinet ⁊ expectat. ⁊ q̄sto plus ab eor pcussione ⁊ punitione in pīti dissimulādo se elongat. tanto ipos durius pcutit in hoc mūdo. ⁊ tanto etiam ipos finaliter crudelius ꝑdēnabit. Unde in ps. dicit. Nisi cōuersi fueritis gladiū suū vibrabit: arcum suū tetendit ⁊ paravit illum. Et parauit in eo vasa mortis ⁊c. Ista videm⁹ q̄sq̄ ad oculū in hac mūdo in tyrānis ⁊ pctōrib⁹. quos deus diu pmittit viuere. vt ad eū puertātur. qđ quia finaliter facere nolūt solet ipos morte subita pcutere. ⁊ tā tpaliter q̄ eternaliter cruciare. dicens illud Esa. xlij. Tacui: sp silui. patiens fui quasi pturiens. loquar. dissipabo. ⁊ absorbebo sil. Isti em̄ sunt sicut illa vinea Esa. v. De qua dicit dns. Expectaui vt faceret vuas: fecit autē spinas. Ista est ḡ expectatio patiētie ⁊ stabilitatis ⁊c. Adhuc dico q⁹ est expectatio cōfidentie. s. expectatio spei qua futurā gloriā expectamus. De qua Osee. iij. Diebus multis expectabis me. De ista ḡ expectatiōe pōt dici illud ps. Expecta dnm: viriliter age. Vide eā supra expositā titulo de Agere. Et Tho die. ij. Illam vitā expectam⁹ quā deus dat⁹ est fidelib⁹ suis. Et sic patet. q⁹ ē triplex expectatio ⁊tuosa. s. spei ⁊ cōfidentie. patiētie. sapiētie. Sc̄o dico. q⁹ est q̄dam expectatio vitiosa. Et ista ē expectatio falsitatis ⁊ expectatio tarditatis. Prima ptinet ad vsurarios deceptores q̄ ita expectant paupes ipis insidiādo: sicut cattus expectat murem ⁊ venator talpam. Ideo dicūt ipi paupes illud ps. Me expectauerūt pctōres vt pderent me. Et Hiere. iij. In vijs sedebas expectās eos sicut latro. Scda ptinet ad tardilocos puersores. s. ad illos q̄ vsq̄ ad mortē expectāt ⁊ continue ꝓcrastināt cōuerti ad dnm. Istis dr̄ illud Hiere. xiij. Expectabit lucē ⁊ ponet eā in vmbrā ⁊ caliginē. Et ista est expectatio vitiosa. Vide de tarditate ⁊c. Sufficiūt ista de Expectatio.

Expellere. Nota q⁹ expellere idē est qđ eijcere ⁊ emittere. ⁊ extra aliquid pellere.

Possumus ergo dicere. q⁹ est

Quedā expulsio virtuosa.	Prima est facienda.
Quedam vitiosa.	Secūda fugienda.
Quedam tolerosa.	Tercia ꝓuidenda.

Dico ergo primo. q⁹ est quedā expulsio ⁊tuosa. ⁊ ista est qua expellūtur peccata p confessionē. vel qua expellimtur bona tpalia p elymosinā ⁊ cōpassionem. Sicut. n. videm⁹ q⁹ fortis medicina in stomacho recepta vētrē mouet ⁊ malos humores expellit Sic vere timor dei q̄n in stomacho cordis recipit ⁊ concipit. solet ventrē conscientie mouere p cōtritionē. ⁊ humores pctorum expellere. p confessionē. sicut dicit Eccli. j. Timor dni expellit pctm. Sicut etiam berba que dicit tiptānus sagittam de corpe cerui dicit expellere Sic vere cōtritio vel timor dei: spes etiaz venie seu gratia sagittam peccati seu desperationis de corde expellit. Unde Eccle. xxx. dicit. Contine ⁊ cōgrega cor tuū in sanctitate. ⁊ tristiciā longe expelle a te. Per istā etiam expulsionē debemus expellere malos bores de societate nostra. sicut etiaz de apibus dr̄. q⁹ si aliqua iparuz in alueari suo mortua fuerit: statim alie apes ipam extra proijciūt ⁊ expellūt. Hoc idem dicūtur facere naute. quia cadauer mortuū nunq̄ secum portāt: ⁊ ipm statim eijciunt ⁊ emittūt. In quo doce mur socios mortuos. i. corruptos ⁊ obstinatos fugere. et ipos a nobis expellere ⁊ vitare. ne forte si nobiscū remanent p ipos corrūpamur. Et sic p⁹ q⁹ ista ē expulsio ⁊tuosa.

Scdo dico. q⁹ est q̄dam expulsio viciosa. Et ista est quādo deū p pctm expellimus. vel q̄n amicos paupes refutamus ⁊ ejcimus. Quidā em̄ expellūt deū de pscientia. sicut em̄ formice de domib⁹ suis p fumū expellūtur. sic deus q̄n in domo pscientie fumū malarū cogitationū inuenerit: exinde expellit ⁊ recedit. Ideo dicit q̄dam q⁹ fumus ⁊ mulier ⁊ stillicidia expellūt boiem de domo ꝓpria. Itez alij expellūt ꝓprimū. isti sunt crudeles. impij ⁊ ingrati. q̄ recipiunt boies dum sunt eis vtiles ⁊ necessarij. i. dum durat eorum psperitas. ipos vero fugiūt ⁊ expellūt cuz eis supuenerit aduersitas. Isti sūt siles apib⁹ que q̄sdā alias apes steriles ⁊ nō melliferas (que dicūtur faci) bñ recipiūt secum ad laborādum. ⁊ ad domos suas edificādum. s. quādo eis plus nō indigent: ipos expellūt. ⁊ de melle suo comedere nō pmittunt. vt dicit Pli. Sic vere charissimi multi sunt q̄ ꝓprios suos steriles ⁊ paupes bene recipiūt ad laborādum: nō tamē ad ꝓsolandū. qa sez dum eorū auxilio indigēt. ab eis recipiūtur. Si vo eis amplius nō indigent. ab eis ejciūtur ⁊ expellūtur. Unde Eccl'. xiij. Diues pmotus ꝓfirmat ab amicis. humilis aūt cum ceciderit: expellet etiam a notis. Ista est ḡ expulsio viciosa. Tercio dico. q⁹ est quedā expulsio doloroſa. Et ista est q̄n homo expellitur de mūdo p mortez. Mors em̄ est durissimus ianitor q⁹ de quiuio huius mūdi oīes expellit. Unde Job. xviij. dicit expellet eum de luce in tenebras. Et posses hic allegare de illo rege q⁹ post annū expellebat. de quo narrat in floribus sanctor in bistoria barlaam ⁊c. Ptz ergo q⁹ ē expulsio. virtuosa. viciosa. doloroſa. ⁊ cetera. Vide supra de Ejicere. ⁊ abijcere. ⁊ cetera.

Extendere. Nota q⁹ extēdere idē est qđ extra tendere. Et est idē extēdere qđ dilatare. porrigere seu expādere. Quia ḡ extensio pōt referri ad deum ⁊ hominem. ideo de vtroq̄ potest aliquid annotari. Est ergo extensio diuina et humana. Primo ergo dico. q⁹ est extensio diuina. que potest significare Suaz Justiciā ⁊ correctionē. Clemētiam ⁊ largitionē Veniam ⁊ receptionē. Potētiam ⁊ ereptionē Et ista q̄tuor possūt significari p extēsionem man⁹. q⁹ man⁹ extēdit. Ad pcutiendū. Largiendum. Recipiendum. Protegēdum. Et recipiēdum. Per manus em̄ virtus opatiua designat. Et ideo p manum dei oīa eius opa denotant. Extēditur em̄ manus diuine opationis ad pcutiēdum malos durissime Postq̄ em̄ de⁹ malos diu sustinuerit. ipe solet manū suaz extēdere ⁊ ipos atrociter ⁊berare Elephas em̄ q̄uis sit benigne ⁊ mit⁹ nature. q̄n tñ puocat. graviter solet irasci. ita q⁹ aures ⁊ p nasicidā suā. i. rostrū suū q̄ vtit loco manus extēdit. ⁊ dure pcutit atq̄ ferit. Sic ve deus q̄q̄s sit benignissim⁹: q̄n tamē diu p mala opa pctorum ad iracūdiā puocatur. solet contra impios manū sue iusticie extēdere. ⁊ ipos p mortē subitam pcutere. ⁊ p mortem pertuā vulnerare. Unde Esa. v. dicit. Iratus ē furor dni sup populū suū. ⁊ extēdit manū suam sup eum. Talibus ergo dicit Ezech. xx. In manu forti. ⁊ brachio extēto. ⁊ in furore effuso regnabo sup vos. Insup dico q⁹ man⁹ diuine opationis extēditur ad retribuēdū bonis largissime. Ipe em̄ extendit manū misericordie sue. s. filium suū vsq̄ ad nos p incarnationē. ipamq̄ ptinue nobis extēdit p bñficior suorum collationē ⁊ pcessionē. Et ideo deus pr figurat in assuero rege. q̄ extendit virgam auream quā manu tenebat vsq̄ ad hester reginā in signū clementie. p quā extēsionē ipa petitionē suam impetrauit. ⁊ populuz suū de aman malicia liberauit. sicut dicit Hester. v. Quia ve charissimi. Assuerus q̄ interptatur beatitudo. i. deus pr extendit ad Hester reginā. i. beatam virginē. virgam virtutis sue. quā emisit ex syon p beatam incarnationē. ⁊ sic erga nos ostendit suam clemētiam ⁊ dilectionē. ⁊ nobis pcessit humani generis liberationē ⁊ ereptionē. Unde Judic. vj. dicit. Extendit angelus sūmitatē virge ⁊c. Huc etiam charissimi. quotidie extendit manū suam ad nos sua bona largiendo. Finaliter autē ⁊ pcipue extendet nobis celestem gloriā dispēsando. ps. Extēdit manū suam in retribuēdo. Et tūc dicet homo illud ps. Extēdisti manū tuam. ⁊ salui me fecit dex-

tera tua. Extēdit̄ ꝑ ista manus ad distribuēdum bonis largissime. Deniq; dico. q̄ ista manus extendit̄ ad recipiendum suos dulcissime. Sicut em̄ man⁹ extēdunt̄ ad amplexādū ⁊ ad recipiēdū. Sic ꝺe charissimi porriget nobis manū misēdie suę. nos ad veniā recipiēdo. ⁊ nos caritatiue amplexādo ⁊ diligēdo. Et in signū hui⁹ xp̄s fuit crucifixus extētis manib⁹: ⁊ in pectore pforato. ad innuēdu⁹ q̄ parat⁹ est oēs ad misēdiam recipe. ⁊ cordialē affectū oīmbus apire. Ūñ de leproso a ihesu mūdato dr̄ Luce. v. Extendēs manū iesus tetigit eū dicēs. Volo mūdare. Extēditur ergo manus ad recipiēdum suos dulcissime. Rursu⁹ dico q̄ manus diuine misēdie extendit̄ ad eripiēdū suos tutissime. Sicut em̄ homini q̄ in foueā ceciꝺit manus porrigitur ⁊ extrahit̄. Sicut etiā manus extēdēdo alios ꝺefendimus. ⁊ ꝓtra eo⁹ aduersarios ꝺimicam⁹. Sic ꝺe manu⁹ misēdie sue ꝺe⁹ nobis porrigit. ⁊ nos ꝺe fouea pcti exhibit ⁊ ꝺeducit ꝑ ip̄am. ⁊ ab hoste nr̄o ꝺiabolo nos ꝓtegit ⁊ ꝺefendit vñ Hiere. xxj. dr̄. Debellabo ego i manu extēta ⁊ i brachio forti. Sic ꝙ patet q̄ manus ꝺiuine virtutis nobis extēdit̄.

Ut ereptrix tutissima.
Ut receptrix dulcissima
Ut refutatrix demētissima
Ut castigatrix seuerissima

Ista est ꝙ extēsio ꝺiuina. Secūdo ꝺico. q̄ est extēsio humana. Sicut em̄ ꝺidem⁹ q̄ auis q̄ volat: totū scz quicq̄ꝺ habet extendit. s. collum ⁊ caput ad ptem anteriorē. Pedes et caudam ad posteriorē ptem. duas ꝺo alas ad ptes exteriorem. Sic ꝺe charissimi si volum⁹ sursum ad paꝺisum volare. ⁊ nos trāsferre ꝺe mūꝺo ad celu⁹. necesse ē q̄ quicq̄ꝺ in nobis ē moraliter extēdamus. q̄ scz ⁊ caput qꝺ est mēbrū principale. i. bona intensio. ⁊ collū ꝑ qꝺ vox erit. i. bona locutio. pedes cū quib⁹ graꝺimur. i. bona affectio. cauda q̄ est finis corpis. i. finalis pseuerātia ⁊ ꝺuratio. ale ꝺo que sursum aues portāt. i. spūalis cōtēplatio ⁊ meꝺitatio. oia ad bonos actus ꝺebem⁹ extenꝺere. ⁊ ad ꝺiuina bñpla cita ordinare. vt sic extenti ⁊ ꝺispositi possim⁹ ad celestia finaliter trāsuolare. Ideo ꝺe viro pfecto sic extento. ⁊ sic ad cūcta bona opa ꝺisposito. pōt exponi illud ps̄. Extēdēs celū sicut pellē: q̄ tegis aq̄s supioꝛa ei⁹. Vir. n. pfect⁹ dr̄ celū q̄ sic pell' ꝺebet extēꝺi: ⁊ aq̄s spūalib⁹ ꝺebz ꝓtegi. Ecce ꝙ h̄ tria ad q̄ ꝺebem⁹ extēdere nosmetipos. Debz. n. hō extēꝺi

Ad ꝺeum. Ꝺebet. n. extēꝺi ad ꝺeū ipm contēplando:
Ad seip̄m. qꝺ ostēꝺit cum dr̄. Celū. Debet etiā extenꝺi ad ꝓximū. ꝺi ad seip̄m sese castigādo: qꝺ ostendit̄ cū ꝺicit̄ Pellis. Debet etiā extēꝺi ad ꝓximū ip̄m aꝺiuuādo qꝺ oñditur cū ꝺicit̄. Or. ipe tegit̄ aquis ꝑ quas intelligit̄ roꝛificatio pietatis. Extēꝺamur ꝙ ad ꝺeū ꝓtēplando supernalia. Ad nosip̄os macerādo corpalia. Ad ꝓximū erogando tpalia. Dico ꝙ q̄libet extēꝺi ꝺebet supius ꝺeū contēplando. q̄ scz ipe ꝺebet esse celū quod superi⁹ est locatū q̄ scz bono ꝺebet ee sursum ꝑ ꝺei ⁊ bonoꝝ eternoꝝ contēplationē. ⁊ ꝑ istoꝝ inferioꝝ supationē. contēptū ⁊ abominationē. Ūñ Prouer. xxv. ꝺicit̄. Celū sursum ⁊ terra ꝺeorsu⁹ De talib⁹ ergo celis sic extētis: pōt ꝺici illud Hiere. lj. Extēꝺit celos prꝺētia sua. Celi em̄ extēꝺunt̄ supma tangendo: infima tegēꝺo: cūcta cōtinēꝺo. Sic viri pfecti ꝺebēt ee extenti tangēꝺo supioꝛa. s. ꝺeum ⁊ bona eterna ꝑ contēplationē ⁊ oꝛonem. Ūñ Eccli. lj. ꝺicit̄. Manus meas extenꝺi in altum. Tangēꝺo inferioꝛa. s. subꝺitos ꝑ ꝓtectionē ⁊ ꝺefensionē. Ūñ Job. xxxvj. ꝺicit̄. Extēꝺet quasi nubes tentorium suū. Continēꝺo etiam oia. s. bonos ⁊ malos generaliter ꝑ caritatē ⁊ ꝺilectionē. Ūñ Isa. liij. ꝺicit̄. Dilata locū tentoꝛij tui: ⁊ pelles tabernaculoꝝ tuoꝝ extende. Extendi ergo ꝺebet superi⁹ ꝺeum contēplānꝺo. q̄ ꝺicit̄ Celum. Ūñ Job. ix. Qui extēꝺit celos suos ⁊c. Deniq; nos ꝺebem⁹ extenꝺi inferi⁹ nosip̄os castigando: quod ostendit̄ cum ꝺicitur. Pellis: extendens inquit sicut pellem. Pellis em̄ de qua fit pergamenum. Primo in ligno extenditur, deinꝺe instrumentis ferreis raꝺitur. ⁊ a carnositate ⁊ pinguꝺine ꝺepurat̄. creta alba ꝺelinitur. in librum postea formatur. qui primo litteris nigris scribitur: ⁊ postea litteris aureis ⁊ rubeis ꝺecorat̄. ⁊ tandē alij in ip̄o ꝺocentur ⁊ informātur. Sic vere charissimi: nos si fuerimus pellis que ꝺeberet carni. i. viri carnales ⁊ ꝺelicioſi. si liber. i. viri pfecti vo lumus fieri ista sunt nobis necessaria ꝑ ordinem. s. q̄ extenꝺamur in ligno crucis ꝑ ꝺiuici passionis meꝺitationē ⁊ cōpassionem. Secūdo q̄ a carnalitate raꝺamur ⁊ abstergamur ꝑ penitētiam ⁊ macerationē. Tercio q̄ in nobis scribantur littere. i. scientie ꝑ ꝺoctrinaz ⁊ eruꝺitionē. Quarto q̄ illuminemur ⁊ purgemur ⁊ ꝺecoꝛemur ꝑ bonoꝝ exemploꝝ receptionē. Et sic poterim⁹ esse liber. i. viri pfecti aliorum informatiui ⁊ instructiui. Unde Baruch. iij. ꝺicitur Hic est liber mandatoꝝ ꝺei: ⁊ lex que est in eternū. De tali ergo pelle ꝺicitur Isaie. liij. Pelles tabernaculoꝝ tuoruz extende. Et aꝺuerte. q̄ pellis quāꝺo ē bene extenta ⁊ bene sicca. optime sonat. sicut ptz in tympano. Sic vere charissimi illi qui ꝺñ sunt extenti ꝑ penitētie asperitatē. q̄ ꝺñ sunt sicci ꝑ pauꝑtatē. optime sonant apuꝺ ꝺeum ꝑ oꝛonē ⁊ laꝺem: ⁊ spiritalē iocunꝺitatē. Debet ꝙ vir pfectus ee extentus Jux illud Ezech. xxviij. Tu cherub extētus ⁊ ꝓtegēs in paraꝺiso ꝺei fuisti ⁊c. Et potissime charissimi manus ꝺebemus habere extentas ad ꝺeum. q̄ scz manus extēꝺūntur

Ab orantibus. Prima ē extensio ꝺeuotionis. quāꝺo
Ab natātibus. scz homo extēꝺit manus suas ad ꝺeū
Ab amplexātibus. orando. De quo ꝺicit̄. iij. Reg. vj. Extendebāt alas suas. Secūꝺa ē extensio euasionis. quia scz ille q̄ est in aqua manus extēꝺendo ⁊ aquā post se ꝓpicꝺo natat ⁊ a submersione seruat̄. Sic ꝺe charissimi. illi qui sunt in aquis ꝺeliciarū si ue ꝺiuitiarū. extēꝺentes manus ad paupes per elemosynā: ⁊ aquā ꝺiuitiarum pulsando ⁊ se vilipēꝺendo. saluant̄ ⁊ eripiūtur. Ūñ Isa. xxv. ꝺr̄. Extēꝺit natās ad natāꝺū man⁹ suas. Tercia ē extēsio ꝺilectois q̄ scz aliq̄s ab alio amplexat̄ ⁊c. Explica si vis sicut de aliis duob⁹. Insup ꝺico. q̄ nos ꝺebem⁹ extenꝺi exteri⁹ ꝓximos aꝺiuuādo. Sicut em̄ lux est nature cōicabilis: ita q̄ nō est contēta in seip̄a consistere. imo in instāti sui ortus solet se vsq; ad nos ꝺiffunꝺere. cōicare ⁊ extēꝺere. Sic ꝺe charissimi nos ꝺebemus esse cōicati ꝑ pietatē. q̄ scz ꝺebemus nos vsq; ad alios ꝺiffunꝺere. ꝺilatare ⁊ extēꝺere per misēdiam ⁊ largitatē. quod ostendit̄ cum ꝺicit̄. Tegis aquis supioꝛa eius. Aque em̄ signant pietatē. q̄ scz sicut aq̄ continue se extenꝺūt quousq; inueniāt aliquē locum vacuum quē impleant. Sic ꝺe pietas ⁊ misēdia inceſſanter se solent ꝺiffunꝺere ⁊ extēꝺere. vt locos vacuos. i. pauperes ⁊ inanes possint replere bñficijs ⁊ iuuare. Aqua em̄ ꝺe se est male terminabilis ⁊ sistitur termino alieno. quia ꝺe vir pius nō ꝺebet quiescere quousq; terminū inueniat alienū scz in quo sistat. i. pauperē vel ꝺebilem. Ūñ ꝺe hoc ꝓuer. xxxj. ꝺicitur. Palmas suas extendit ad paupem. Tegis inquit aquis. Quia ꝺe charissimi. arboꝛes. i. homines q̄ aquis pietatis tegūtur ⁊ nutriūtur. magis ad alios ꝺilatantur. sicut ꝺe illo cedro metapboꝛice ꝺicit̄ Ezech. xxxj. Que erat pulcerrima in ꝺilatatione arbustoꝝ suoꝝ. Erat em̄ radix illius sup aquas multas. Extēꝺamur ꝙ exteri⁹ ꝓximos ad iuuando Eccl. xxiij. Quasi therebinth⁹ extēꝺi ramos meos. Vide ꝺe ꝺilatare ⁊ expāꝺere. Et vide ꝺe cherubin vbi ē auctas ꝺiuisa. Tu cherub extēt⁹ ⁊c. Ptz ꝙ q̄ ē triplex bona extēsio. s. Extēsio ꝓximi iuuatiua. Extēsio nri macerativa. Extensio ꝺei cōtemplativa. Sed aꝺhuc ꝺico. q̄ est alia mala extēsio. q̄n scz aliq̄s extēꝺitur ad furanꝺuz ⁊ ad male opanꝺum. q̄n scz homo trāsgꝺitur limites sibi ꝺatos: ⁊ vltra ꝺebitum se extenꝺit. ps̄. Non extēꝺant iusti ad iniquitatem, manus suas ⁊c.

Extinguere. Nota q̄ extinguere nihil aliud ē q̄ lumen vel splēꝺoꝛē. vel caloꝛez. vel arꝺoꝛē ꝺestruere vel annihilare. Pōt ꝙ significare moraliť loq̄ndo i bono ⁊ i malo. Ūñ q̄ꝺruplex ē extictio. s.

Quedam virtuosa. Primo ꝺico. q̄ est extinctio ꝺuo
Quedam viciosa. sa. q̄ est extictio pctoꝝ. Ūñ Eccl.
Quedam doloꝛosa. iij. Ignem arꝺentē extinguit aq̄.
Quedam gaꝺiosa. sic ⁊ elemosyna extinguit pctm̄.

Secūꝺo ꝺico. q̄ est extinctio viciosa. que ē extinctio meritoꝝ. Et ista est quāꝺo gr̄e ⁊ virtutes extinguūntur ⁊ pꝺūntur. quod vtiq; magis facit ꝓsperitas q̄ aꝺuersitas. Quia sicut ꝺicit̄. Apes oleo extinguūntur que aceto viuificantur. Calx etiam oleo extinguit̄ que aqua calescit ⁊ inflāmatur. Quod etiā ꝺicitur ꝺe lapiꝺe qui ꝺicit̄ gagates. Carbunculus etiā in igne extinguit̄. qui aqua supfusus recuperat ꝺaritatem. Sic ꝺe oleum ⁊ ignis munꝺane ꝓsperitatis. q̄ ꝺicit̄ oleum. quia fedat ⁊ inficit. ꝑ carnalitatem q̄ ꝺicitur

ignis.q; inflāmat ⁊ vrit ꝙ cupiditatem: extinguit in homie lucem meritoꝝ ⁊ gr̄arum charitatem. Aqua vo ⁊ acetum miserie ⁊ tribulationis. de qua dicit in p̄s. Saluū me fac de us quoniā intrauerūt aque vsq; ad aiam meaz: sūt recte causa ⁊ occasio q; tales vtutes ⁊ gratie cōualescūt. Et ido fatue virgines videntes q; suū oleum. i. mūdi ꝓsperitas vel carnalitas nihil valebat alienū oleum petebant dicentes Matth. xxv. Date nobis de oleo vr̄o: quia lampades nostre extinguūtur. Aqua eīm tribulationū in viris perfectis virtutes ⁊ gr̄as nō extinguit. Quia sicut dicit Cantico rum. viij. Aque multe nō poterūt extinguere charitatem.

Tercio dico. q; est extinctio dolorosa. scz extinctio gaudiorum vite mortalis. vel ꝓsperitatis tpalis. De qua dicitur Job. xviij. Nōne lux impij extinguet. Quarto est extinctio gaudiosa tormentoꝝ. sicut accidit illis q̄ de tribulationib⁹ mundi vel purgatorij eripiūtur. De quo ad Heb. xj. dicitur. Extinxerūt impetū ignis ⁊ cetera. Aduerte tamen. q; multiplex ē ignis qui nō patit extinctionē. s. Ignis

Perfecte dilectionis. Primus ergo ignis scz perfecte dilectionis ē ie extinguibil.

Auare affectionis.

Eterne damnatiōis. Ista eīm nunq; pōt extingui: quia verus amor nō potest ab alio dissipari. Vñ ad Rhomanos. viij. dicit. Quis nos separabit a charitate christi? tribulatio? an angustia? ⁊ neq; mors neq; vita ⁊c. q. d. Nec aduersitas nec ꝓsperitas possunt veram charitatē extinguere. Vera eīm charitas est sicut carbūculus. cuius splendor de nocte nō extinguit sed ampli⁹ augmentat. Sic vere nox tribulationū veram charitatē nō extinguit. sed eam potius manifestat ⁊ relucere facit. Unde ꝓuerbio. xxxj. dicitur. Non extinguet in nocte lucerna eius. Secundus ignis inextinguibil est ignis scz auare affectionis. Exquo eīm aliquis igne auaricie semel fuerit inflāmat⁹. vix aut nū q; potest ampli⁹ extingui. Unde Ecci. xxiij. dicitur. Anima calida quasi ignis ardens nō extinguet donec aliquid gluciat. Terci⁹ est ignis eterne dānationis. quia scz sine aliqua extinctione vel refrigeratione corpus ⁊ aīa damnatorum eternis ignibus succendētur. Unde Ysaie. j. Succendetur vtrūq; simul: ⁊ nō erit qui extinguat. Damnati enim sunt sicut lapis qui dicit albeston. qui semel accensus perpetuo nō potest extigui. quia breuiter sicut dicit Esa. lxvj. et Marci. ix. Vermis eoꝝ non morietur. ⁊ ignis eoꝝ non extinguetur ⁊c. Vide in tabula.

Extra. Exterius. Exterior.

Nota q; ista vocabula signāt diuersimode in scriptura. Possunt eīm denotare circūstantiam loci ⁊ circūstantiam rei. Quādo eīm ista concernūt rem. signāt illa q̄ nobis sūt apparentia atq; nota. sicut sunt bona tpalia ⁊ facta corporalia. Ista eīm sunt quedā extrinseca. que boibus possunt apparere. ⁊ q̄ extra ⁊ preter rei substantiā velut accidētia possunt esse. Vñ ista ꝓprie signant exteriorē ꝙuersationem et conditionē. vel exteriorē subuentionē seu possessionem. Quādo vero concernūt locū: signant a loco exclusionem. elongationem ⁊ remotionē. sicut dicitur. Iohannes est exterius. vel extra. vel exterior. Moraliter ergo accipiendo. ista verba exterius ⁊ extra. possunt mihi denotare scilicet

Exteriorem conditionē. Primo ergo dico. q; ē quedam exterioritas conditionis q̄ prepanda ⁊ ordinanda est exterior cōuersatio.

Exteriorem possessionē.

Exteriorem electionē.

Preparanda.

Detestanda.

Formidanda. Sicut. n. color ⁊ pictura ponitur in supficie nō in centro. pulcritudo consistit in pelle exteriori nō in carne interiori. Sic vere color: pulcritudo ⁊ pictura cōuersationis. i exteriorib⁹ principaliter consistit. Ista eīm exteriora. scz opatio ⁊ cōuersatio. principaliter ab boibus aspiciūtur. et aspectibus boīm principaliter obijciūtur. Et ideo a prudētibus ista mūdius ⁊ pulcrius ⁊ honestius ornanē ⁊ gubernātur. Sicut eīm radij solares inclusi in ventre nubis causant exteri⁹ arcum celestē in q̄ pulcerrimi colores appent. Sic vere radius diuine gr̄e: si in ventre nubis. i. in corde nostro habitauerit. ipe procerto exteri⁹ in apparētia colores pulcerrime ⁊ honeste ꝙuersationis efficiet ⁊ causabit. Et cetera omitto. q; nullas habeo auctoritates Maledicat qui in cōcordantijs dimisit. Sed vide infra. vbi sortis ⁊ sortas: vbi satis poteris inuenire. Vide etiā supra de apparere. ⁊ de cōuersatione. Et vide de hypocrisi. q; scz hypocrite magis studēt exteriora parare q̄ interiora. magis laborāt circa honestatē exteriorē: q̄ circa honestatē interiorē. Cui⁹ tamē cōtrariū facit natura. q; primo formatur mēbra interiora scz Cor. Epar. Cerebr̄ ⁊ talia. Et postea mēbra exteriora. scz manus. pedes ⁊ sīlia. Ad denotādum q; ꝓmo ⁊ principaliter debem⁹ curare de interiori ꝓscientia parāda. ordināda ⁊ vtutibus pficiēda. ⁊ postea de exteriori ꝙuersatiōe et apparētia est tractādum. Vñ Matt. xxiij. dr. Mūda pr⁹ q̄ intus ē calicis ⁊ parapsidis: vt fiat ⁊ illud q̄ deforis ē mūdum. Ex mūdicia eīm interiori solet exterior mūdicia redūdare. Sic ꝙ patz q; exterioritas signat exteriorē ꝓditionem q̄ est ꝓparāda Secdo dico. q; signat exteriorē possessionē que ē contenenda. s. bona tpalia ⁊ mūdana q̄ exteri⁹ apparēt. Ista eīm sunt causa multoꝝ malorꝝ. Calor eīm accidētalis ⁊ exterior solet esse causa mortificatiōis ⁊ euaporatiōis caloris naturalis. Aperit eīm poros ⁊ vias ꝙ quas calor interior euaporat. Et inde ē q; quāto bō est frigidior exteri⁹. tanto solet esse interi⁹ calidior ⁊ dispositior. Sic vē charissimi. bona tpalia que causant calorē auaricie exteri⁹ sunt causa q; cōscientia ⁊ cor interius caloze diuine gr̄e priuātur ⁊ euacuātur. Quādo eīm bō est exteri⁹ frigid⁹ ⁊ parum per q̄tum ad tpalia. tūc est interi⁹ calidior q̄tū ad spiritualia. Exteri⁹ eīm picture frenetiris ⁊ melācolicis sunt nociue. augent eīm melancoliā ⁊ furorē. ⁊ ideo tales infirmi nō sunt in locis pictis vel coloratis ponēdi. Sic vē exteriora bona q̄ nō sunt nisi picture q̄dam. quia scz nō bñt existentiā veram. infirmis pcōribus nō sunt necessaria. Augent eīm imagines malorꝝ desideriorꝝ. ⁊ sunt causa furoris ⁊ melancolie. i. diuersorꝝ pcōrꝝ. Et breuiter talia exteriora non sunt q̄renda vel diligenda. ꝙ magis timēda ⁊ fugiēda. Vñ Grego. v. li. moral. ca. j: Sancti inqt viri cuz sibi suppetere ꝓspera ꝓspicūt pauida suspitiōe turbant. Timent eīm ne hic laborꝝ suorꝝ fruct⁹ recipiant timētq; q; diuina iusticia eos exteriorib⁹ mūeribus cumulans ab internis repellat. Ista est ꝙ exterioritas q̄ est contenanda. Tercio dico. q; est alia exterioritas formidāda. ⁊ hec ē exterioritas pcī mortalis. q̄ ponit boiem exterius a statu gr̄e. vel ista est dānatio infernalis q̄ extra paradisuz ejcit pcōres. Jdo de peccatore in die iudicij q̄n rex veniet de paradiso vt videat discūbentes: ⁊ videbit ibi nō babētem vestē nuptialē. i. gr̄am Jp̄e, procerto ligatis manib⁹ ⁊ pedibus faciet eū mitti in tenebras exteriores. sicut dicit Matth. xxij. et Hiereīm. xxij. Sepultura asini sepelietur putrefact⁹ ⁊ ꝓiectus extra portas hierlm. Et sic ptz triplex exterioritas Sed adhuc nota. q; q̄dam ꝓijciūtur Extra gr̄am ꝙ iniqtatem. Extra mūdum ꝙ mortē. Extra veniā ꝙ desperationē. Extra gloriam per dānationē. Primi ꝙ per iniqtatem extra statuz gr̄e ejciūtur. Vñ talis ē recte: sicut piscis exiens extra aquam q̄ necessario morit. Sicut ouis exiēs extra tectū q̄ a lupis deuorat. Sicut etiā malefactor exiēs extra locū priuilegiatū q̄ a balliuis suspēditur ⁊ capit. Ista bñ figuraliter dicūtur Mūe. xxxv. vbi dicit. Qr interfector q̄diu erat in aliqua ciuitate refugij tutus erat. ꝙ stati q̄n erat ex. erat in periculo. q; occidi poterat ab amicis ⁊ parētib⁹ interfecti. Sic vere illi q̄ aiam suā occiderūt ⁊ interfecerūt ꝙ pctm̄ mortale. debēt ꝓcerto recurrere ad ciuitatē refugij. s. ad statum gr̄e vel pnie. als si extra ista ciuitatē inueniūt. mortis eterne piculo sbiacere nosc̄t. q; vere in die iudicij q̄n veniet amici ⁊ parētes istius anie sic interfecte. s. deus ⁊ angeli. nisi istum malefactorē. s. pctorem in loco tuto ⁊ priuilegiato inueniāt. i. in statu gr̄e ipm occidūt. Status eīm gr̄e ē sicut vmbra cuiusdā arboris. q; dicit psidion. in q̄ vmbra q̄diu colūbe māserint draco nō pōt eis nocere. statim vo q̄n extra vmbrā exierit. solet eas deuorare. q; ꝓcerto q̄diu i vmbra. i. in refrigerio gr̄e mānerimus. a draconc dyabolo nō ledemur. Si vo extra istā vmbrā. i. extra statū gr̄e fuerim⁹ a draconc dyabolo rapiemur. Ista potissime videmus de apostatis. cū quib⁹ recte ludit dyabol⁹ sicut lupus cuz boue ludit. vt ipm extra societatē vsq; ad nem⁹ paulatim deducat. quē cum in nemore tenuerit. ipm strangulat ⁊ occidit. Sic vē dyabolus ꝙ malas suggestiones ludit cum re-

ligiosis.ipōsq; extra religionē vsq; ad nemus mūdi ptrahit.vbi p diuersa peccata ipos permit. Ista figurant in vitula illa Mūe.xix.quā extra castra tm̄modo erat licitū cremari. Dē⁹ em̄ t dyabol⁹ fecerūt partitū ludū.q; illa q̄ sūt intra sunt dei:t q̄ extra sūt dyabli. Ideo de pessima arbalia dicit.iij.Reg.xj.t.ij.Paralip.xxiij. Educite eā extra septa tēpli t interficite ibi. Tales ḡ p culpā extra gram ejciunt.

Sedi p mortē extra mūdum ꝓiciūtur. Sicut.n. facto t finito cōuiuio.ianitor solet inuitatos extra emittere.t bene cauet q; secū de bois hospicij nihil portēt. Sic ꝺe mors q̄ est ianitor in conuiuio hui⁹ mundi.oēs finaliter ex cōuiuium hui⁹ mūdi mittit.t de bonis hui⁹ mūdi portari aliq̄d nō ꝑmittit.vñ de morte ꝑt dici qđ de iudeis dī Act.vij.c. Or ejcientes stephanū ex ciuitatē lapidabāt ꝛc. Tercij per desperationē extra veniā ꝓstituūtur. Istis accidit sicut accipitri q̄ extra manū mgri sui dimissus:ita fortiter indignat q; redire renuēs extra taliter diuagat q; siluestris efficit. Sic ꝺe charissimi.sepe accidit q; dū boies extra manū dei p petm̄ mortale ponūtur.ita q̄nq; desperāt t obstinātur q; vlterius redire ad ipm̄ p pniam dedignant. Figurati i corno Gen̄.viij. Qui extra archā dimissus:redire ad noe ampli⁹ noluit.ſ cadauerib⁹ contētus:circa ea penitus se occupauit. Isti sunt siles corallo:q̄ dum ē in aqua radix dicit.cū ꝺo extra pon̄:in lapidis duriciā ꝑmutat. Quia vere multi sunt q̄ libēter exeūt de archa t de aqua.i.de statu gr̄e p petm̄:ſ vere cū extra fuerint.vix aut nūq; tractāt amplius de reditu.imo circa bona tpalia:t circa cadauera carnalia taliter occupātur.q; eis totaliter cōtenti.de alijs curare nō vident ſ quod peius ē in lapideā duriciā vertūtur t ꝑmutāt p obstinationē.de quib⁹ dicit illud Job.xlj Cor eius indurabit quasi lapis ꝛc. Isti ḡ extra veniā per desperationē constituūt. Quarti extra gloriā p dānatiōez stabiliūtur. Sicut em̄ apes expellūt sorores suas mortuas extra alueare suū:nec secū habitare ꝑmittūt. Sic ꝺe⁹ t angeli expellēt in die iudicij a societate sua petōres.qđ figuratur de leprosо Leuit.xiij. Qui sol⁹ extra castra debebat habitare.q; vere leprosi t infecti petōres in die iudicij de castris.i.de angelici exercit⁹ cōgregatione expellētur.t extra padisum.s.in inferno dānent t relegabūtur. Ūñ Mūeri.xij.dicit. Separētur septē diebus ex castra Sic ergo ptz q; ē q̄druplex maluz ex. Sz adhuc possum⁹ dicē.q; istō vocabulū ex pōt sumi i bono significato.sic cū aliq̄d ponit.

Extra periculum. sortiū seu locum. Et sic loq̄tur apostolus ad Hebreos.xiij. Exeamus
Extra peccatum. ad eū extra castra improperiū eius
Extra malū con portātes ꝛc. Vide supra de Egredi t Exire.quia ista dicta tant recessum extra locū ꝛc.

Extraneus. Nota q; extrane⁹ idem ē qđ peregrinus.aduena.alien⁹. Et pōt significare in bono t in malo. Extraneus em̄ in bono signat virū pfectum a mūdo t a mūdi negocijs alienū. sicut fuerūt sancti quos mūdus exeos reputabat.t velut exeos a suis ꝓmotionib⁹ repellebat. Ūñ Sap̄.xix.dicit. Inuiti recipiebāt extraneos. In malo vo illos q; nullam bnt nobiscū familiaritatē.sicut sunt pauper t ignoti. Sp̄aliter etiā loquēdo extranei sunt illi q; per petā sua a deo sūt alieni.t qui in hereditate padisi nihil habēt:ſ sicut extranei.i. extra nati ipa ꝓpetuo ꝓuabūtur. Ūñ Prouerb.xiij.dicit Jn gaudio ei⁹ nō miscebit extrane⁹. Boni ḡ pauper possunt dici exnei in hoc mūdo. Mā sicut exnei nō cognoscūt Mō honorātur.vilipenduūtur.t nulla certa domo vel hereditate ditātur. Sic ꝺe pauper t viri pfecti in hoc mundo sunt sicut exnei.quia scz ipi sunt sine honore ab oibus contempti t cōculcati.nullus em̄ vult ipos ꝓgnoscere.imo etiam frēs t amici dinoscūtur de talib⁹ non curare. Aspides em̄ affris t mauris nō nocent.exneos vo letaliter occidūt vt dicit Jsidor⁹. Ideo affri t mauri volētes ꝓbare de pueris an sint filij sui solent eos aspidibus apponere.t si aspides eos nō leserint:solent eos vt ꝓprios retinere. Si vero ipos aspides momorderint:solent eos tanq; exneos t degeneres refutare. Sic ꝺe aspides.i.venenosi tyrāni balliui mauros t affros.i.mūdi nigros petōres:t maxime vsurarios nō ledūt.imo sicut notos t amicos ipos ꝓtegūt t defendūt. Sed ꝓculdubio exneos t ignotos.i.pauperes t debiles:rapinis t exconiatiōib⁹ vulnerāt t occidūt. Ideo dicūt tales cū psalmista. Extraneꝰ fact⁹ sum fribus meis.et peregrin⁹ filijs matris mee. Itē nota.q; sicut ciues t nō extranei ad ciuitatis officia t cōsilia solent admitti Juxta illud Eccli.vij. Coram exneo ne facies cōsilium. Sic in ciuitate ecclie:boni t nō mali debēt ꝓmoueri t ordinari. Cuius tamē ꝓtrariū fit hodie. Ideo mō plangūt veri filij eccle sic dicētes Treno.v. Hereditas nra versa est ad alienos domos nre ad exneos ꝛc. Cetera omitto:q; pauce sunt auctoritates. Et inuenies de exneo supra de acceptiōe.t de equo. Et infra de pegrino. Et supra de alieno t aduena. Et breuiter multa inuenirem⁹ exēpla:ſ copia auctoritatuꝫ deficit t cetera.

Extrabere. Nota q; extrabere idem ē qđ extra locum trabere. Et pōt significare in bono t in malo. Jn bono em̄ signat de petō seu aliquo periculo ereptionē t saluationē. Ūñ.ij.Reg.xxij. Misit de excelso t assumpsit me t traxit me de aquis multis. Et Daniel.xiiij. Extraxerūt danielē de lacu leonū. Jn malo autē signat de ꝓpria hereditate ejectionē.vel de mundo expulsionē. Sicut em̄ byena extrabit mortuos de sepulcro t eos deuorat. Piscator etiam extrabit pisces de fluuio. vt eos mād̄ucet. Sic raptores extrabūt hominem de propria domo. Dyabolus extrabit petōres de fluuio.i. de deliciarū irriguo. Mors ꝺo extrabit oēs de corp⁹ hospicio Ūñ de petōribus dicitur Ezech.xxix. Ecce ego ad te draco magne q; cubas i medio fluminū.extrabā te de medio fluminū. Paupibus etiā pñt dicere vsurarij t raptores illud Ezech.xxij.Extrabā te in sagena mea.ꝛc. Multa exēpla habem⁹ de exbere:ſ auctoritates deficiunt Vide supra de ejcere.t de expellere.t infra de trabere ꝛc.

Extremus. Extremitas. Nota q; extremus idē est qđ vltimus seu nouissim⁹.t signat finē siue posteriorez ptē rei. Et ideo loquēdo moraliter possum⁹ dicere q; extremitas pōt significare humilitatē. Tepiditatem. Moralitatē. Et ideo possumus dicere.q; est quedam

Extremitas ꝓmēdabilis. Primo ḡ est q̄daz extremitas cōmendabilis t desideranda.t ista est extremitas humilitatis. Vir em̄ humilis semp alijs se postponit.seq; alijs nō ingerit aut ꝓponit: imo respectu oīm alioz se oīm extremū t vltimū reputat. t supponit. Catuli em̄ fm Pli. qui nascūt vltioriez:sunt vt cōiter ceteris meliores. Sic ꝺe illi q; vltimi t extremi sē per humilitatē.t q; etiam ab alijs vltimi reputant propter corpalem miseriā t pauptatem.sunt quo ad dm̄ meliores quod figuratū est in benyamin q; inter frēs Joseph fuit vltimo natus.qui tamē a Joseph amplius fuit dilectus.t in mensa sua ferculis amplioꝛib⁹ saciatus. Sicut dicit Genesis.xliij. Quia ꝺe charissimi.verus Joseph xp̄s illos pleni⁹ in mensa padisi reficit.quos in hoc mūdo ꝺa humilitas et pauptas vltimos t extremos facit. Ideo de iuda machabeo in figura xp̄i dicit.j.Machab.v. Erat iudas congregans extremos. Et Jsa.xlix. Salus mea vsq; ad extremū terre.q̄a breuiter fm regulā saluatoris. Erūt primi nouissimi t nouissimi primi Matb.xx.quia sicut dicit Matthei xx. Paterfamilias incepit a nouissimis denariū diurnum seu salarium dispēsare. Ad denotādum.q; illi qui sunt nouissimi p humilitatē t tēporalem pauptatem.erūt primi in gloria paradisi. Sic ergo patz q; est quedā extremitas cōmēdabilis t desideranda. Secūdo dico.q; est alia extremitas detestabilis t vituperāda. Et ista ē extremitas illorum qui ad oīme bonū faciēdum volūt esse vltimi atq; tardi:t ista est extremitas atq; vltimitas pigricie.negligentie seu accidie:que valde est vitupabilis. Tales em̄ extremi: si fugiūt.primi a psecutorib⁹ cōprehendūtur. Extremi etiā paupem per elymosinā minus laute reficiūtur. Illi etiam qui extremi ad opandum veniūt minus de labore reportare merentur. Sic vere illi qui volunt esse vltimi t extremi ad bene opandum.minus in paradiso de premio reportabūt:t psecutoribus.inuasoꝛib⁹ t tēptatoribus subiacebūt Exēplum habemus Mūeri xj. vbi dicitur. Or ignis deuo-

rauit extremā partē castroꝝ. Extremū eñ fructus ficuum que scz circa autūnum nascūtur nihil valent. quia scz nun q̄ possunt matureſcere. Quia vere charissimi illi qui bene opando volunt esse extremi. sicut sunt illi qui tēpus autūnū. id est senectutē expectant. vere tales vix possunt in moribus matureſcere. vel ad bonū aliquod puenire. Eñ Numeri. xxiij. dicit. Principiū gentiuꝝ amaleeb cui⁹ extrema perdentur. Ista est ꝑ extremitas. detestabilis ꝛ vitupanda. Tercia dico. q̄ est extremitas formidabilis ꝛ p̄medi tanda. Et ista est extremitas vite. ꝛ finis corpis. terminus ꝛ meta ꝓsperitatis. q̄ procerto timenda sunt ꝛ considerāda. Celum eñ habet duas extremitates imobiles. scz polū articum ꝛ polum antarticū. que sunt stelle immobiles. inter quas tota celi substantia continue rapitur ꝛ mouetur. Sic vere bō habet duas extremitates. s. natiuitatez ꝛ mortem. Isti eñ sunt duo poli. i. duo termini sibīnuicē contrarij. in quoꝝ vtroq̄ homo immobilis reperit. Ante eñ natiuitatē ꝛ post mortem bō non mouet. sed vere infra istos terminos vita humana voluit. ꝛ continue diuersis variationibus agitatur. Totum eñ celum. id est tota mens nostra debet continue volui p consideratione infra istas duas extremitates. s. nūc cogitādo de natiuitatis vilitate. nūc de mortis acerbitate meditādo. Unde sicut Eccli. xlviij. dicitur. Spiritu magno vidit vltima. Ista eñ vltima ꝛ extrema sunt que finaliter contingent. scz mors. iudicium. infernus. paradisus. sunt spiritu magno ꝓuidenda ꝛ considerāda. Animal eñ quod extremitatē. i. caudam ꝓdidit a sacrificio repellebat. sicut dicit Leuiti. xxij. Sic vē illi qui talez extremitatem. i. extremoꝝ consideratione nō habent. nec deo sacrificari: nec ab eo acceptari merētur. Ideo dicitur in psal. Si sumpsero pēnas meas viluculo: ꝛ habitauero in extremis maris. etenī illuc manus tua deducet me. Extrema eñ maris sunt ista. eo q̄ multis amaritudinib⁹ sūt respersa. Aduerte tamē q̄ quidā sūt sicut symie. ꝛ sicut bō qui sunt animalia ingeniosa que tamē talib⁹ extremitatib⁹ scz cauda carere noscūtur. Ad hec tandū q̄ illi qui ingenio ꝛ ratiōe ampli⁹ vigent. de mortis consideratioe min⁹ habent. Istis facit dyabol⁹ sicut formica grano cui scz extremitates aufert ne possit fructificare. Sic dyabolus aufert peccatorib⁹ futuroꝝ ꝓsiderationes ne aliquod bonuꝝ opus possint facere. Non sic charissimi ꝛc. Sufficit replica distinctionem.

Exurgere. Nota q̄ exurgere idem ē qđ ex toto surgere. vel ex affectu vel ex appetitu surgere ꝛ se superi⁹ eleuare. Sicut de beata virgine dicitur Luce. j. Exurgens Maria abijt in montana cū festinatiōe. Pōt ꝑ referri ad deū ꝛ ad boiez. De⁹ eñ exurgit
Ad adiuuādum p potētiā.
Ad puniēdum p iusticiā.
Ad miserādum p clementiā.
Deus eñ aliquos adiuuat p potentiā. Eñ in ꝓ. dicit, Exurge dñe adiuua nos. Itē aliōs cruciat p iusticiā. Eñ ꝓ. Exurgat de⁹ ꝛ dissipētur inimici ei⁹. Itē aliq̄b⁹ parcit p clemētiā. Unde ꝓ. Tu exurgens miserēberis syon ꝛc. Item exurgit homo.
A cadendo. A sedendo. A dormiendo.
Sic vere exurgere debet homo spiritualiter. Quando cadit p iniquitatem
Quādo sedit p tepiditatē. Quādo dormit p carnalitatez.

Surgamus ꝑ a casu iniq̄tatis. Eñ Micheē. vij. Ne leteris inimica mea q: cecidi consurgā. Itē a somno carnalitatis. Eñ Ephes. v. Surge qui dormis: ꝛ exurge a mortuis et illuminabit te xp̄s. Item surgam⁹ a sede seu quiete tepiditat⁹. Unde Luce. j. Exurgens Maria abijt in montana cum festinatione. Vide supra de eleuare ꝛ erigere ꝛ exaltare. Et infra de surgere ꝛ de sursum. Et si vis pone illam auctoritatē. Exurgens saul de spelunca pgebat cepto itinere. Istam diuide: sicut in illo sermone. Exurge in occursum meum ꝛ vide ꝛc.

Exuere. Expoliare. Nota q̄ expoliare siue exuere idē est quod vestes deponere. seu exterioribus apparatibus se nudare. Et ideo sicut sūt tria genera vestimētoꝝ moraliū. s.
Bona spiritualia.
Bona tēporalia.
Bona eternalia.
Virtuosa ē illa qua nos exuimus tpalibus p largitatem.
Uiciosa ē illa qua nos denudamus spūalibus p prauita tez. Dolorosa ē illa q̄ ꝓpter nos eternalib⁹ p iniquitatez
Ideo vm hec possum⁹
Prima est seruitoꝝ qui se expoliant vt possint melius seruire. Et ista est expoliatio q̄ se expoliauit dauid vt luderet coram archa. ij. Reg. vj. De qua etiam dicit Canti. v. Expoliaui me tunica mea: q̄modo induā illam. Secūda ē ebrioꝝ qui impudenter q̄q̄ se expoliāt. ita q̄ apparēt pudibūda sua. sicut apparuit in Noe Gen. ix. quia scz illi q̄ vino peccati sūt ebrij. vestimētis ꝛ tutum se expoliāt. ꝛ sic pudibūda suoꝝ malorū operū oīb⁹ manifestāt. Unde. j. Reg. xxj. dicit. Expoliauerūt saul armis suis. Tercia ē expoliatio miseroꝝ que fit bis qui nō possunt soluere qđ expenderūt. bij ꝓpꝛijs vestib⁹ expoliant. Sic vē damnati in die iudicij q̄ rationē de commissis ꝛ omissis reddere nō poterūt. vestib⁹ eterne glorie priuabūtur. Unde. j. Reg. xxxj. Uenerūt phylistei vt expoliarent interfectos. Sūt ergo vt dictuꝝ est aliqua vestimēta que debem⁹ exuere. s. vestes exteriorꝝ possessionis. vel etiā vestes exteriorꝝ male cōuersationis. Item sunt alie vestes q̄bus se expoliauit Judith vt posset holofernē decipere ꝛ occidere. Iste etiā sunt ille veteres pelles quib⁹ se solent serpentes expoliare ꝛ exuere. vt iuuētutem possint recupare. Quia vē charissimi: qui contra holofernē. i. dyabolum vult ꝑualere. ꝛ iuuētutem moralis cōuersationis recupare. necesse est q̄ pellem veteris ꝛ male cōuersationis expoliet. ꝛ q̄ vestib⁹ bonoꝝ tēporaliū saltē quātum ad affectum se denudet. Sicut de Jonatha dicit. j. Reg. xviij. Expoliauit se ionathas tunica sua ꝛ dedit eā dauid. Ido de iudith dī Judith. x. Exuit vestimētū viduitat⁹ sue lauit corp⁹ suū ꝛ vnxit se myrrho optimo. In q̄b⁹ ꝑbis notat
Quid tu debes deponere.
Quid tu debes abstergere.
Quid tu debes corrigere.
Reruꝝ facultates sunt deponēde. Culpe prauitates sunt abstergēde. Carnis voluptatis sunt corrigēde. Primū probat vestis nudatio. Exuit se vestimentis viduitatis sue. Secūduꝝ probat facies ablutio. Lauit corpus suū. Terciū probat carnis afflictio. vnxit se myrrho optimo. Igitur deponamus rerū possessionē. Abluamus mentis infectionē. Habeamus carnis afflictionē. Que scz denotantur p myrrhā quod est vnguētum valde amarum. Ista possemus valde notare. ꝛ de expoliare. exēpla plurima reperire. Sed q: pauci sunt auctoritates ideo omitto. Et ꝓpter hoc vide de vestimēto. de nuditate. de spoliare ꝛ cetera.

Exultatio. Nota. q̄ exultare idem est quod extra saltare. Et est exultatio q̄daz leticia que intantū abūdat interius q̄ p certa signa apparet exteri⁹. Est ꝑ exultatio excellēs gaudiū seu leticia aliq̄bus certis indicijs declarata possum⁹ ergo nōre. q̄ multiplex est
Quedā tēporalis ꝛ transitoria.
Quedā spūalis ꝛ meritoria.
Quedā criminalis ꝛ dānatoria.
Quedā eternalis ꝛ ꝑmānsoria.
exultatio. scz Primo ergo dico. q̄ est q̄dam exultatio tēporalis. Et hec est illa quaz aliquod bonū tēporale seu aliqua tēporalis ꝓsperitas introducit. ꝛ ista est exultatio puerorū qui i rebus modicis ꝛ inutilibus magis exultant q̄ in magnis ꝛ vtilibus. Est etiam sicut exultatio nautarū qui quādoq̄ eadē die qua exultauerūt a mari absorbent. q: extrema gaudij scz tēporalis luctus occupat. Sicut dicit Prouerbio. xiij. Unde Jacobi. iij. Omnis exultatio talis maligna est. Et dicitur Jaco. iij. Terrena animalis ꝛ dyabolica. Vide istā auctoritatē prosecutā supra in titulo. Secūdo est quedam exultatio spūalis. ꝛ ista est exultatio iustoꝝ qui i rebus spiritualibus exultāt. scz in ꝓscientie puritate. in amicicia bonoꝝ ꝛ charitate. in spei securitate. in pacis tranquillitate. Unde in psal. dicit. Exultate iusti in domino rectos decet collaudatio. Et iterū. Sancti eius exultatiōe exultabunt.

Tercio est quedā exultatio criminalis. ꝛ ista est quādo aliquis exultat de peccato ꝓꝓio. vel de alterius incōmodo. sicut illi de quib⁹ Prouerbio. ij. Qui letant cum malefecerint: ꝛ exultāt in rebus pessimis. Et in psal. dicit. Qui tribulant me exultabūt si motus fuero. Quarto est exultatio eternalis. Et hec est illa quā sancti post bui⁹ vite laboꝝ superi⁹ in paradiso habebūt. quia tūc exultabūt san

ci in gloria.letabãtur in cubilib⁹ suis.tunc exultabũt filie syon.i.anime in rege suo dicentes. Hec est dies quam fecit dos:exultemus ⁊ letemur in ea. De talibus ergo exultationibus quib⁹ scz sancti in hoc mũdo p spem.in alio p speciẽ exultãt.potest exponi illud Isa.ix. Exultãt victores capta preda:quãdo diuidãt spolia. In q̃bus verbis ostenditur q̃ de tribus est principaliter exultandum.scilicet

De victor̃ superatiõe.Exultant victores.
De meritor̃ acquisitiõe.Capta preda.
De pmior̃ distributione.Diuidãt spolia.

Exultem⁹ ergo q̃n victa superamus victores. Simusq; sicut elephãtes.qui scz ꝟm Plinium exultant ⁊ gaudẽt quãdo vincũt.tristantẽ ⁊ volentẽ q̃ndo vincãtur. Quia reuera boni ⁊ iusti qui contra hostem dyabolũ in hoc mũdo sicut in stadio sunt locati.q̃n hostes dyabolũ:⁊ eius iacula.s.mundi tribulatiões ⁊ tentationes superãt atq; vincũt:valde exultant ⁊ letantẽ.quia tũc exultationes dei in gutture eor̃:et gladij ancipites in manib⁹ eorũ. Si vero contingat q̃ aliquo casu vincãtur.⁊ q̃ a diabolo vel eius tentationib⁹ supantur.valde solent p contritionẽ dolere:⁊ signũ doloris p confessionẽ ⁊ penitentiaz ostendere. Unde Judith.xvj. Per tres menses bui⁹ victorie gaudiũ celebratũ est. Tres isti mẽses sunt exultatio cordis.vocis ⁊ operis. Sicut enim videmus q̃ gallus post victoriam cantat ⁊ exultat.exultationẽq; suaz voce ⁊ alis denotat ⁊ demonstrat. Sic vere iusti superato ⁊ victo dyabolo letantur ⁊ gaudent:⁊ exultando deo regratiantẽ ⁊ cantant Habacuc.iij. Super excelsa deducet me victor in psalmis canentem. Unde in psal.dicitur. Vox exultationis ⁊ salutis in tabernaculis iustor̃. Letemur ergo ⁊ exultemus q̃ndo victa superamus. Iterũ dico.q̃ nos debemus exultare q̃ndo merita cumulam⁹.qđ ostenditur cum dicit. Capta preda. Preda enim quã debemus sequi ⁊ insequi.venari pariter ⁊ inq̃rere sunt merita.gratie virtutes:boni habit⁹.bone dispositiones ⁊ conditiões. Sicut enim videm⁹ q̃ canis nobilis predam suã diligenter querit:qua inuenta solet saltare ⁊ exultare:⁊ nouo latrandi genere gaudium sui animi declarare. Sic ꝺe charissimi. Predam virtutum ⁊ meritorum tenemur diligenter q̃rere.quã si acquirere possumus valde gauderemꝰ ⁊ exultare debem⁹. Unde psal. Pinguescẽt speciosa deserti.⁊ exultatione colles accingentẽ. Induti sẽ arietes ouiũ:⁊ valles abũdabũt frumento.quasi dicat. Sicut desertum gaudet de pluuie irrigatione.sicut colles letantur de rozis madefactione.sicut arietes exultant de pabuli ministratione. Sicut insup valles videntur iocundari de frumenti ꝓductione:abũdantia ⁊ multiplicatione. Sicut vere boni letantur ⁊ gaudent de virtutũ ⁊ meritorum acquisitione. Ista est ergo preda nostra.capta inquit preda. Unde de quolibet viro iusto põt dici illud Ezech.xix. Leo factus est ⁊ didicit capere predam. Talis enim dicitur leo.quia predaz quã cepit non solet libenter dimittere.immo si aliquem viderit.solet eam cum pedibus amplexari. et pro ipsa defendenda preliari. Sic vere predam virtutum quã cepim⁹ ⁊ acquisiuimus debem⁹ custodire.ipamq; viriliter defendere.⁊ pro ipo contra hostes infernales strenuissime militare. Et sic dicit de eo leo factus ꝛc. Ubi aduerte.q̃ talis qui taliter accipit talem p̃dam debet bre.

Fortitudinis firmamentuz. Leo.
Sãctitudinis cõplementũ. factus est.
Certitudinis documentũ. didicit.

Et sic habebit spũalis plenitudinis nutrimentũ.quia capiet predã. Debem⁹ ergo exultare.s.q̃n merita cumulamus. Deniq; dico.q̃ nos tũc possum⁹ exultare q̃n gloriam occupamus.qđ ostendit cum dicit. Quãdo diuidũt spolia. Istud enim aduerbiũ q̃n signat terminũ finalem tẽporis in quo est aliq̃d faciẽdũ. Et vere istud est q̃n mortis.in quo sancti diuidũt inter se ꝺm diuisiones meritorũ spolia et diuitias premior eternor.q; ꝺm apostolũ j.ad Cor.xij. Diuisiones grãz sunt.vn⁹ aũt spũs diuidẽs singulis put vult. Ideo de isto q̃n dicit in p̃s. Q̃n diuidebat altissim⁹ gentes.q̃n separabat filios adaz.q.d. In isto q̃n scz in gloria paradisi altissim⁹ diuidit gentes.vnũq̃q; ꝺm meritũ diuersimode p̃miando.⁊ separabat filios adaz id est bonos a malis ꝓbenniter distinguendo. Sicut ergo videm⁹ q̃ naute post maris pericula valde exultant q̃n ꝓ ueniũt ad securũ portũ. Operarius post laborem exultat q̃n in sero recipit premiũ. Cursor post cursuz letat q̃n ꝓ mercede recipit brauiũ. Miles etiam gaudet q̃n post triũphũ acquirit solium. Sic vere illi in paradiso qui in isto mundo fuerũt sicut in mari.vt nauigarẽt.sicut in ope vt laborarẽt sicut in stadio vt properarẽt.sicut in prelio vt dimicarent. tunc proculdubio letantur ⁊ exultant q̃n peruenerũt.scz

Ad portũ securitatis.
Ad premiũ felicitatis.
Ad brauiũ eternitatis.
Ad soliũ sublimitatis.

Tunc enim percipiũt q̃ verũ est verbũ thobie. Thob.iij. vbi dicitur.q̃ deus post tempestatẽ tranquillũ facit.⁊ post lachrymationẽ ⁊ fletũ exultationez infundit. Isti enim mõ exultãt

Quia dulcissime recreantẽ.
Quia tutissime collocantẽ.
Quia largissime premiantẽ.
Quia letissime modulantẽ.

Isti dico delectãt siue recreantẽ dulcissime. Ideo dicũt in p̃s. Exultauimus ⁊ letati sum⁹. Item collocantẽ seu situantẽ tutissime.s.in protectiõe ⁊ saluatione dei p̃s. In velamento alarũ tuarũ exultabo. Item isti p̃miantur ⁊ remũerantẽ largissime. Unde p̃s. Venient cũ exultatione portantes manipulos suos. Et alibi. Qui seminant in lachrymis in exultatiõe metent. Isti insup modulantẽ ⁊ regratiantẽ letissime. Unde in psal.dicit. Vox exultationis et salutis in tabernaculis iustor̃. Et alibi. Exultabunt labia mea cum cantauero tibi. Tũc ergo exultam⁹:vt dictũ est: q̃n celestem gloriã occupam⁹.qđ ostendit cũ dicit.q̃n diuidũt spolia. Unde in psal.dicit. Exultabo ⁊ diuidã siccimã. Siccima enim interpꝛtat laboriosa.⁊ signat gloriã paradisi q̃ acquirit laborib⁹ infinitis.q̃ tamẽ q̃n diuidit seu attribuitur.tũc eternũ gaudiũ ⁊ exultatio in boie cumulat. Patet ergo.q̃ est triplex bona exultatio.scz Una de supatiõe viciorũ. Alia de acq̃sitione meritor̃. Tercia de distributiõe premiorũ.

Explicit littera E.

Incipit littera. F.

Aber. fabricare

f

Nota.q̃ fabricare idem ẽ qđ aliq̃d artificiose opari vl facẽ. Pertinet aũt fabricare ad illos artifices mechanicos q̃ cuz manualib⁹ laboribus pcussionibusq; ⁊ ictibus solent aliq̃d cõstruere vel formare.⁊ sic solem⁹ fabrũ dicere illũ qui de ferro.ere.ligno.vel lapide solet aliquid fabricare. Moraliter igit loquẽdo dicã q̃ in scriptura reperit multiplex faber.videlicet Faber

Gloriosus q̃ fabricat opus mirabile.
Uirtuosus q̃ fabricat opus laudabile.
Uiciosus q̃ fabricat opus inutile.
Odiosus q̃ fabricat opus dãnabile.

Primo igit dico.q̃ in scriptura reperit faber mirabilis ⁊ gloriosus. Et iste ẽ deus q̃ sine malleo vel securi fabricauit ⁊ fabricat vniuersa. Unde etiam q̃ntũ ad diuinitatem iste dictus est faber.quia fuit omniũ creator. Psal. Tuus est dies et tua est nox.tu fabricatus es aurozam ⁊ solem. Tu fecisti omnes terminos terre.estatem ⁊ ver tu plasmasti ea. Q̃ntũ etiam ad humanitatẽ iste dictus est faber.quia fuit mundi creator. Unde de christo dicit Mathei.xiij. Mõne iste est fabri filius? Monne mater eius dicit Maria? Si enim fabri filius.ergo faber.quia scz nõ potest filius facere nisi que viderit patrem facientem.⁊ quecũq; ille fecerit.hec et similiter filius facit Johãnis.v. Q̃ntum vero ad vtrumq; faber dici potest.quia ipe est in viris iustis virtutũ omniũ generator. Unde sibi potest dici illud Job.xxxvij. Fabricatus es celos qui solidissime q̃si ere fundati sunt. Iste enim quotidie fabricat celos.id est viros iustos. quos scz p interiorem gratie infusionem.⁊ exteriorem tribulationem ⁊ tunsionem facit solidos atq; firmos. Et sic dico.q̃ deus est faber mirabilis ⁊ gloriosus. Secũdo dico.q̃ iustus est faber laudabilis ⁊ virtuosus. Justus enim templum dei in seipo fabricat.quãdo congeriem virtutũ aggregat ⁊ idem habitaculũ deo parat. Alios etiaz fabricat ⁊ edificat quãdo p bonam eruditionem vel correctionẽ ipos ad bo

tum instruit ⁊ informat.⁊ sic eos in xpi habitaculum construit atq; format. Sibi etiam in paradiso domū construit qñ per bona opera deo seruit. Bonoꝝ eñ operum executio eterne possessionis ⁊ habitationis est constructio. Sicut eñ dicitur Hebreos.iij. Oñis nanq; domus fabricaꝫ ab aliquo. Unde de bono fabro.i.de viro iusto virtualiter fabricante ⁊ operāte potest dici illud Isa.xliij. Faber ferrarius luna opatus est.in prunis ⁊ in malleis formauit illud.⁊ operat⁹ est in brachio fortitudinis sue. Just⁹ eñ faber ferrari⁹ dicit.eo q̄ contra labores ad modū ferri duratur. In luna etiaz opari dicit.eo q̄ luna penitētie se carpinat. Et alios etiam luna discipline ⁊ iusticie cupit a suis vicijs expiari. In prunis etiam opera sua facit.eo q̄ in feruore charitatis facit ⁊ fabricat quicq̄d agit. Malleos etiā qñq; adhibet.qz sepe necesse est q̄ seuientatis ictibus ⁊ timoris diuini tusionib⁹.se ⁊ alios fabricet atq; domet. Sic igitur in brachio fortitudinis operaꝫ.qñdo faciendo bonum ⁊ declinando a malo contra demones fortiter pdiatur. De tali ergo fabro videt domin⁹ loqui Isa.liij. Ego creaui fabrum sufflantē in igne prunas.⁊ ꝓducentez vas in opus suū. Sed heu ꝓcerto pauci tales fabri q̄ sciant se et alios in bonis moꝛib⁹ fabricare inueniūtur in mundo. Dicit eñ figuraliter.j.Reg.xiij. Quod in oñi terra israel nō inueniebaꝫ faber ferrarius.qđ pro tanto erat.qz pbyli stīm q̄ filios israel sibi subiacerant.ordinauerāt q̄ nullus faber ferrari⁹ in terra israel habitaret.ne forte lāceas aut gladios fabricarent. Sic ꝺe videt hodie factum. Nam qz pbyliſtīm.i.demones.israelitas.i.xpianos sibi pervicia ſbiecerūt.ideo eoꝝ ordinatione factum est.q̄ de terra israel. id est de statu ecclesie vel fidei xpiane.fabri ferrarij.hoc ē dictum.boni virtutū fabricatores.vel boni prelati ⁊ predicatores.qui sez alios in moꝛib⁹ fabricant atq; formant.q̄si in pluribus defecerūt. Volunt eñ demones q̄ pdōres a sue seruitutis iugo possint resurgere.⁊ ideo nolūt q̄ arma spūalia valeāt fabricare.quapropter bonos fabros studuerūt de medio submouere. De quo dicit.xxix. Egressus ē faber ⁊ inclusor de bierlm Non sic charissimi.sed sint i nobis boni fabri.id est boni pdicatores ⁊ prelati.⁊ boies alij virtuosi. Unde Eccli.xxxviij.dicit.q̄ oñis faber ⁊ architector noctem cū die trāsigit.sculpit signacula ⁊c. Sequitur. Faber ferrari⁹ sedens iuxta incudē considerās opus ferri. Vapor ignis vrit carnes eius.⁊ in caloꝛe fornacis cōcertaꝫ. Uox mallei intonat aurem eius.⁊ contra simultudinem vasis oculi⁹ eius.cor suū dabit in cōsūmationem operū. Expone si vis de bono fabricatore.i.de boie virtuoso.qui noctem ⁊ diem trāsigit in bono pseuerando.in nocte ⁊ die benefaciendo.signacula sculpit virtutuz imagies in se pinguendo.iuxta incudem patiētie sedet ictibus tribulationū se assuefaciendo. Opus ferri considerat.omnē difficultatem ⁊ duriciē virtute vincendo ⁊ superando. Carnes suas igne contritiōis vrit.abstinentia ⁊ penitentia carnem attenuādo ⁊ macerando. In fornace infernali cōcertatur ibi iugiter meditando. Uocē mallei.id est cōminationis diuine libenter audit.scripturis ⁊ sermonib⁹ vacando ⁊ attendendo.⁊ sic ad cōsūmationē operū attingit virtutum multitudinē aggregando.⁊ tandē operum premia reportando. Ptz igitur q̄ iust⁹ est faber laudabilis ⁊ vtuosus. Tertio dico.q̄ impius est faber inutilis ⁊ vicios⁹ Impi⁹ eñ faber dicit q̄ in se p petīm domū dyabolo fabricat.Et etiā pro se in inferno habitaculū operaꝫ. Delibet eñ peccatū qđ facit vnus est ictus vel actus edificij diabolici.hic sez in congerie viciorum.⁊ postea in cōgerie tozmē tozū.Et nota q̄ impij dicūtur fabri seu fabricatores.quia

Perimūt iustos crudeliter.
Confingūt fraudes subtiliter.
Decipiūt bonos fallaciter.
Recipiūt opes rapaciter.
Superbiūt nimis inaniter.
Insidiāt sese carnaliter.

Et sic dicam. q̄ est vna fabricatio crudelitatis ⁊ seuicie Sicut eñ fabri p cutiūt super ferrum.sic tyranni nō cessant tribulationū malleis percutere.pauperem populū atq; iustuz. Psal. Supra dorsuz meum fabricauerūt peccatores.prolongauerūt iniquitatē suam. Item est fabricatio malicie ⁊ iniquitatis.sez machinatio fraudiū peruersarū.quam viri malicios⁹ nō cessant quotidie cōtra alios fabricare. Ideo dicitur Ecclesiastici.xj. Extende tibi a pestifero:fabricat eñ mala.ne forte inducat super te subsannationē imperpetuū. Item est fabricatio fallacie ⁊ mendacitatis.scilicet a parte ipsoꝝ agentium.seu ignorantie ⁊ fatuitatis.scilicet a parte fatue credentium ⁊ obedientium. Sic introductores sectarum malarum fuerūt mali predicatores.⁊ aliorum deceptores.sicut fuit machometus ⁊ similes. Contra quos dicit Isaie xlv.capitulo. Ubierūt in confusione fabricatores errorum

Item est fabricatio auaricie ⁊ cupiditatis. Constat eñ q̄ auari per malos questus fabricant ⁊ edificant edificiū status sui.⁊ operum congeriem ⁊ structuram Baruch.iij. Argentum fabricant ⁊ sollicitī sunt.nec est inuentio operum illorum. Baruch.vj. Accepto auro.scilicet ydole fabricate sunt. Coronas certe habent aureas super capita sua. Item est fabricatio superbie et pōpositatis.sicut patet de supbis qui fabricant alta palacia.qui sibi procurāt ⁊ fabricant altos status.ij. Paralyp.xxj. Dereliquerat dominum deum patrum suorum.insuper excelsa fabricatus est ⁊c. Item est fabricatio luxurie ⁊ carnalitatis Ezechie. lis.j vj. Fabricasti tibi lupanar.⁊ fecisti tibi prostibulum. Sic ergo patet quō peccator dicitur faber inutilis ⁊ vicios⁹. Quarto vero dico.q̄ dyabolus est faber damnabilis ⁊ odiosus. Iste est eñ qui fabricat oñe malum in cordibus impiorū. Unde dicitur q̄ dyabol⁹ ita fabricat quēadmodum Sapien.xiij.dicitur de fabricatore ydolorum. Si quis artifex faber de silua lignū rectum secuerit ⁊ bius docte eradat omnē corticem.⁊ arte sua vsus diligenter fabricat vas inutile in cōuersationem vite. Constat eñ q̄ iste faber de silua ecclesie.ligna recta.id est viros iustos per tentationes secat.⁊ cortice bone cōuersationis denudat.et eos in vasa inutilia fabricat atq; format ⁊c. Et sicut videmus q̄ fabri vtūtur malleis ⁊ securibus.limis.serris terebris.⁊ dolabris.⁊ varijs vtensilibus. Et sicut faber ferrarius materiam suam in igne mollificat.⁊ super incudez ipsam fortiter percutit atq; domat. Sic dyabolus impios igne infernali inflāmabit.⁊ eos malleis eterne tribulationis percutiet ⁊ grauabit. Unde Zacharie.j.dicitur.q̄ ipe primo vidit quatuor cornua que erant cornua que ventilauerūt iudam. Postea vidit quatuor fabros qui venerāt deterrere cornua supradicta. Quatuor eñ cornua significant vniuersitatē malorum.⁊ maxime superborū ⁊ tyrannorum.qui in quatuor mundi plagis grauant ⁊ ventilāt innocentes. Fabri autez isti demones sunt.qui sez in quatuor mundi plagis omne malum fabricant ⁊ componūt. Quatuor autem fabri quatuor cornua deterrent.quia scilicet demones ipos tyrannos ⁊ superbos finaliter in inferno confundūt Isaie.xl. Numquid sculptile conflabit faber. Sic ergo patet quomodo dyabolus ⁊ impius.iustus etiam et deus diuersimode fabricare dicūtur ⁊ cetera. Uide infra de facere.⁊ supra de edificare.⁊ cōstruere.

Facere. Nota.q̄ istud verbum facere est cōmune oñi potentie ⁊ virtuti actiue ⁊ operatiue. Unde facere proprie est ille actus qui a potentia immediate elicitur ⁊ causatur. Et est facere idem quod componere.construere.agere.peragere.edificare.operari ⁊ fabricare. Et ideo breuiter possumus distinguere.q̄ est multiplex factio.s. Diuina et supioꝝ. Humana ⁊ inferioꝝ. Diabolica et confusio.

In rebus eñ nihil est ociosum.
Facit eñ deus.
Facit iustus et impius.
Facit dyabolus.

nec est aliquid dare quin continue faciat opus suum. De deo eñ dicitur in Psal. Qz ipsius ē mare et ipse fecit illud.et aridam fundauerūt manus eius Et alibi. Tu es deus qui facis mirabilia. De iusto vero dicitur Prouerbiorū.xxj. Qz gaudium est iusto facere iudicium. De impijs vero dicitur Prouerbioꝝ.ij. Qz ipsi letāt cum malefecerint.⁊ exultant in rebus pessimis. De diabolo vero dicit Matb.xiij. Inimicus hō hoc fecit.sez seminauit zyzaniā. Primo ꝑ dicam⁹ aliq̄d de factiōe diuina q̄ est supioꝝ. Facere eñ dei nihil aliud est q̄ suū velle siue suā imperare. Et ideo quātum ad deū.facere semper denotat potestatem ⁊ auctoritatē. Unde ps. Ipse dixit ⁊ facta sunt ipse mandauit et creata sunt. Sicut eñ hom⁹ arti

fex ſolet bona opa facere. bona cauſa ſolet bonū effectum ꝓducere. bona arbor ſolet bonū fructum ꝓcreare. Sic vere deus cum ſit artifex q̄ errore non decipit. cum ſit cauſa q̄ occaſione non deludit. cū ſit arbor q̄ accidentib⁹ nō impedit. bonor effectus in mūdo ꝓducat. ⁊ ſicut rex aut imperator omnia ad votum ſuū facit ꝓ ordinat. Ūñ Beñ. j. Vidit de⁹ cuncta q̄ fecerat et erant valde bona ⁊c. Mirabiles eñ cauſe nō faciunt niſi mirabiles effect⁹. ⁊ vere iſte eſt mirabilis cā que nō neceſſario aut violenter ſed libere ⁊ voluntarie ⁊ omnipotenter atq; ſupnaturaliter operat. ꝑ. Tu es deus q̄ facis mirabilia. Item ſibi pōt dici illud Heſter. xiij. Tu feciſti celū ⁊ terram ⁊ q̄cq̄d celi ambitu cōtinet. quia breuiter omnia que ſunt ſiue ꝓſpera ſiue aduerſa ſiue media a dei factione ꝓuidentia vel ordinatione vno mō vel alio ꝓcedunt. Et ideo hic poſſum⁹ videre q̄ deus facit ſumma. facit infima. facit media. Ipſe eñ facit ſupior ꝓſperitatem q̄ notat̄ ꝑ celum. Inferior aduerſitatem que notat̄ ꝑ terram. Exterior varietatem q̄ notat̄ per ea q̄ celi ambitu continent̄. Ab eius factione procedit Promotio ſuperior. Ipſe eñ facit q̄nq; opa notabilia
Depreſſio inferior in aliquor ꝓmotiōe. Opera terri
Conditio exterior bilia in aliquor depſſione. Opera
mirabilia in aliquor oſtenſione Facit dico delectabilia q̄ bonis placeant. Cōtriſtabilia q̄ malos ſreant. Admirabilia q̄ cuncti ſtupeant. Dico q̄ deus multa facit laudabilia. Et iſta ꝓcerto ſunt ꝓmotiōes bonor tam tempales q̄ eterne. q̄ ꝑ celum deſignant̄. Quia vere nullus bon⁹ efficit celum. i. vir celeſtis q̄tum ad bonitatem. vir alt⁹ q̄tus ad dignitatem. vir clarus q̄tum ad honeſtatem. niſi a deo ꝓncipaliter fiat. ⁊ niſi deus ipm faciat ⁊ componat. Ūñ ꝑs Qui facit celos in intellectu. Jō de talium factione dr Bene. j. q̄ factum eſt firmamentū in medio aquar ſupiorum ⁊ inferior. Fecit inquit firmamentū in medio aquar. ⁊ diuiſit aquas ab aquis. Sequit̄. Vocauitq; deus firmamētum celū. q⁹ vere illi q̄ ſunt firmamentum ſiue celū ꝑ eminentiā dignitatis debent eſſe in medio aquarū. i. ſubditor ꝑ temporantiā eq̄tatis. ⁊ dñt diuidere ⁊ diſcernere aq̄s ab aq̄s. i. bonos a malis ꝑ ſapiam veritatis. Aduerte ḡ q̄ illi q̄ volunt fieri celū. i. ſupiores debent hic ꝓncipaliē tria ſcz Conſtantiā ſine defectione Cōſtantiā ꝓbat ſtat⁹ ſtabilitas. q⁹ debet eſſe firma
Juſticiam ſine acceptione
Prudētiā plenā abſq; dinutōe mentū. Juſticiā ꝓbat localis eq̄tas q⁹ dz eſſe in medio aquarū. Prudentiā ꝓbat ſenſus ſubtilitas. q⁹ debet diuidere aquas ab aquis. Habeant ergo tales cōſtantie firmitatem. Fiat inq̄t firmamētum. Sicut eñ corallus q̄diu eſt in aqua ſp fit mollis ſicut radix. qñ tñ ſup aquas ponit̄ ⁊ deinfra aquas extrahitur. efficit̄ corallus vt lapis ſolidus atq; firmus. Sic vere q̄diu homo eſt inter aquas. i. inter ſocios ⁊ inferiores. ſ. in ſtatu ſubiectionis. fit qñq; mollis fragilis ⁊ ſine firmitate. Ipe tñ qñ extinde trabit̄ ⁊ ſup aquas. i. ſuper ſocios inter quos nutritus fuerat ponit̄ ⁊ ꝓficit ipſe durus. conſtans firmus. ſolidus ⁊ lapideus. extunc eſſe tenetur. Unde ezechielis. x. Ecce in firmamento lapis ſapbirus. Unde ipſe debet eſſe firmus in ſe ſtabiliter perſeuerando firmamentum. alior ipſos ſouendo ⁊ ꝓtegendo. Unde de quolibz tali pōt dici illud ꝑs. Erit firmamētum in terra in ſummis montiū. ſuperextollet̄ ſup lybanū. Sic eñ firmamētū habet Claritatem. Sic vere vir ꝓfect⁹ maxime ꝓlatus dz habere claritatem diſcretiōis. Ūñ Beñ. j. Fi-
Capacitatē ant luminaria in firmamēto celi. Sublimi-
Stabilitatē tatem cōtemplatōis. Ūñ Ecci. xliij. Vas caſtror in excelſis. in firmamento celi reſplendens glorioſe. Capacitatē dilectiōis. Ecci. xxvij. In tpe agnitiōis inueniet̄ firmamentū. Stabilitatem duratōis. Ūñ de Joſeph dr Ecci. xlix. q̄ ipſe erat firmamentū gentiū. rector fratrum ſtabilimentū ppli. Iſti ergo debent hic cōſtantie firmitatē

Inſup dico q̄ iſti debent habere iuſticie equitatem. q⁹ oſtendit̄ cum dicit̄. In medio. Res eñ q̄ eſt in medio eq̄liter ſe habet ad omnes partes. ſicut ꝓz de centro q⁹ eq̄liter diſtat ab omnib⁹ ꝓtibus ſpere. Sicut etiam ꝓz de medulla q̄ equaliter ſe hz ad offes ꝓtes ligni. Sic vere chariſſimi ꝓlatus ſine aliqua affectione vel acceptione ꝑſona, cum ſe dz ad offes ꝓtes ſpere ſue. i. ad offes ſubditos collegij ſui vel eccleſie ſibi cōmiſſe equaliter ſe habere. Ūñ ipſe debet dicere omnib⁹ ſubditis illud Luc. xxij. ca. Ego aūt in medio veſtrū ſum ſicut q̄ miniſtrat ⁊c. Unde de iſto medio ſupra in titulo. Habeat ergo iuſticie equitatē. Item de dico q̄ ipſe q̄ vult taliter firmamentū fieri a deo vt formari debet habere ꝓudentie claritatem. q⁹. ſ. ipſe debz eē talis vt ipſe ſciat diuidere aq̄s ab aquis. Unde eñ ſignāt ſubditos. q⁹ ſicut dicit̄ Apoc. xvij. Aque multe populi ſūt Inter quos ꝓcerto diuidendum eſt. ⁊ prudent diſtinguēdum ⁊ diſcernendum. Dividende enim ſunt aque ab aq̄s i. boni a malis. ſapientes ab ignaris. ſ. vt ſciat̄ q̄ ſint ꝓmouendi ⁊ q̄ repellendi ⁊ q̄ puniendi ⁊ qui dimittendi. Jō de iſta diuiſione dicit̄ Beñ. j. Fiat lux. ⁊ facta eſt lux. ⁊ diuiſit lucem a tenebris. Et ibidem dicit̄. q̄ deus diuiſit aq̄s que erant ſub firmamento. ab his qui erant ſuper firmamentum. quia vere chariſſimi valde debet prelatus diuidere ⁊ diſcernere. que aque ⁊ qui ſubditi ſunt ſup ⁊ ſubt⁹. Qui. ſ. ſunt ſurſum per contemplationem ⁊ ꝑ celeſtiū affectionem. ⁊ qui ſunt deorſum ꝓ terrenoū ambitionem et ꝓ auaricie excecatōnem. Sōm eñ Jſid. In mari ſunt aque dulces ⁊ fluuiales mixte cum marinis ⁊ amaris. Sed dulces dicunt̄ in pluuiam reſolui ⁊ ſurſum aſcendere. marine vo que groſſe ſunt ponderoſe ⁊ amare dicunt̄ inferius remanere Ad denotandum q̄ illi q̄ ſunt dulces ⁊ boni. ſurſum aſcendunt celeſtia deſiderando. Illi vo qui ſt̄ peccatores ⁊ amari deorſum manent terreſtria frequentando. Dulces etiā ſunt a prelatis ſuperius eleuandi per ꝓmotionem. Amari vo rudes ponderoſi atq; graues ſūt inferi⁹ relinq̄ndi ꝑ depreſſionē. iuxt illd Deu. xxviij. Ipe aſcēdet ⁊ erit ſupior tu aūt deſcēdes ⁊ eris inferior ⁊c. Diuidendū eſt igit̄ ⁊ diſcernendū int̄ aq̄s ſupiores ⁊ inferiores. Sicut dicit̄ in ꝑs. Diuiſit mare rubrum in diuiſiones. Sic igit̄ patet quomodo aliquis poteſt fieri celum. i. vir celeſtis ⁊ altus per diuinam ꝓmotionem. Tu inquit feciſti celum. vnde dicit̄ q̄ dominus fecit celum ⁊ terram: mare et omnia que in eis ſunt. Et ſic patet q̄ deus multa facit notabilia.

Adhuc dico q̄tum ad ſecundam dei factionem q̄ deus multa facit triſtabilia. Terram inq̄t. ⁊ iſta ſunt depreſſiōe inferior. quia vere ſicut dei miſericordia aliquos facit eſſe celum ipſos alte ꝓmouendo. Sic eius iuſticia aliquos facit eſſe terram ipos in ſtatu paupertatis dimittendo. ⁊ cōculcari per tribulationes ab alijs faciendo. Terra enim q̄ inferius collocat̄ ⁊ que ab omnibus conculcat̄. ⁊ que nullo ſplendore vel colore decorat̄ ſignat ſtatum paupertat̄ aduerſitatis ⁊ calamitatis. que ceteris eſt inferior conculcatior ⁊ viliorꝫ ſplendore proſperitatis eſt priuatior De q̄ dicit̄ Hieremie. xvij. Habitabit in deſerto. in ſiccitate. i terra ſalſuginis ⁊ inhabitabili. Et de hoc etiā dicit̄ in ꝑs. Suſcitans a terra inopem ⁊ de ſtercore erigens pauperē. quia ſicut dicit̄. j. Regum. ij. Dominus pauperem facit ⁊ ditat humiliat ⁊ ſublimat. Talem igit̄ terram id eſt talem paupertatem ⁊ aduerſitatem facit ⁊ cauſat. Quia ſicut dicitur Amos. iij. Non eſt malum in ciuitate quod non faciat deus. Malum ſupple pene non culpe. Unde ipſe dicit Hiere. xxvij. Ego feci terram ⁊ homines ⁊ iumenta que ſunt ſuper faciem vniuerſe terre. Sicut enim ꝓz naturales ſol eſt cauſa amaritudinis maris. Et hoc quia dulces partes aq̄ maris euaporare facit ⁊ pro magna parte conſumit. ⁊ ſic remanent groſſe ⁊ terree partes. que magis ac magis decoquuntur ⁊ in ſalſedinem commutantur. Sic vere chariſſimi deus eſt cauſa quare amaritudo paupertatis et aduerſitatis in mari huius ſeculi generantur. Iſte enim per radios ſue occulte ꝓuidentie. aquas dulces. id eſt dulcedinem conſolationis quandoq; ab hominib⁹ aufert ⁊ tollit. ipſoſq; in ſalſedine ⁊ amaritudine tribulationum conſtituit ⁊ dimittit. Unde breuiter de deo dicit̄ in ꝑs. Omnia quecunq; volnit fecit in celo ⁊ in terra in mari ⁊ in omnibus abyſſis. Patet igitur q̄ deus facit multa triſtabilia

Deniq; dico q̄tum ad tercium dei factionem. q̄ ipſe facit multa mirabilia. ⁊ iſta ſunt cōditiōes exteriorū ſeu vniuerſor⁹ q⁹ oſtendit̄ cum dicit̄. Quicq̄d celi ambitu cōtinetur. Quia breuiter chariſſimi nihil fit in terra ſine cauſa. ſicut dicit̄ Job. v. Et ideo quicq̄d in mundo agit̄. totū a dr diſpoſitiōibus ordinat̄. Quilibet enim ſentit ⁊ ꝓcipit in ſe

ipso. ⁊ta cottidie circa eū virtus diuine ꝓuidentie opeř. qñ. s. ui eū sperař. vl' deuote ꝓ oionem ad eum clamat ꝑs. Spera in eo ⁊ ipe faciet. Et. iij. Regū. ij. Postula qđ vis ⁊ fiaāt tibi. Uñ dicūt q̄dam solennes theologi. q̄ nō est ita modicus vermis in mundo q̄n oporteat q̄ de⁹ aniam ipsius faciat. creet atq; formet. Omnia etiā alia q̄ nobis ca sualia videř. a deo dispositue fiunt. q̄ sicut dicř Mat. x. Nec capillus perit de capite. nec auicula laq̄o capiř nec passer ꝑuo venditř q̄n totū a deo fiat ⁊ disponař. qđ satis videř mirabile. vt. s. illa dei tam immensa, pusio se de tam modicis itromittat. Jō bñ dr de do illō ꝑs. Dia i sapia fe, cisti. impleta est tra possessione tua. Patet igiř q̄ de⁹ facit mirabilia tribilia amabilia. Et sic notabis q̄ de⁹ solet facē

Facta potentie. Ipse em̄ ꝓ potentiā creat ⁊ ꝓgit. Per
Facta prudentie prudentiā regit ⁊ dirigit. Per iusticiaz
Facta iusticie perimit ⁊ corrigit. Per demētiā iuuat
Facta clementie ⁊ porrigit. Sūt igiř q̄dam facta dei q̄
cōcernunt suā potentiā. Et ista sunt facta creatiōis. De q̄ Lu. j. Fecit potētiā in brachio suo. Et in ꝑs. Tu fecisti om nes terminos terre. Et alibi. Fecit magnalia in egypto. mi rabilia in terra cham. tembilia in mari rubro. Et Job. x. Memento queso q̄ sicut lutū feceris me. ⁊ in puluerē re duces me. Item q̄dam sunt facta q̄ cōcernunt suā pru dentiā. ⁊ ista sunt facta ꝓuidentie dei ⁊ ordinatiōis ⁊ gu bernatiōis rerū. qua. s. facit omnia certis ordinibus cōue nire. Job. xxv. Facit cōcordiā in sublimib⁹ suis. Omnia ei ꝓ dei sapiam ⁊ ꝓuidentiā fiunt. Uñ Esa. lxvj. Omnia ꝟ ma nus mea fecit. Item q̄dam sunt facta q̄ cōcernunt suam iusticiā. Ista aūt sunt immissiones tribulationū siue in bo nos siue in malos. Dañ. iij. Justus es in omnib⁹ q̄ fecisti nobis. Et ibidem. Omnia q̄ fecisti nobis dñe in vero iudicō fecisti. Et sunt verba pueroꝝ q̄ erant in igne. Potissime aūt talia facta fient in vltimo iudicio De quo in ꝑs. De celo au ditū fecisti iudiciū. terra tremuit ⁊ quieuit. Item aliqua sunt dei facta q̄ cōcernunt suā clementiā. Luc. j. Fecit mi bi magna q̄ potens est ⁊ sanctū nomen eius. Et miscōia ei⁹ a ꝓgnie in ꝓgenies timentib⁹ eū. Ista aūt ei⁹ demētia seu mia apparet in infinitis gratijs q̄ nobis facit. Iste em̄

Ab culpis liberat. Liberat dico a culpa ꝑs. Saluum me
In penis tēperat fecit a pusillanimitate spūs ⁊ tempesta
Occulta reserat. te. Tempat etiam a penis ꝑs. Saluuz
In celis munerat me fecit dextera tua. Informat etiam in occultis. Deu. iiij. De celo audire te fecit vocem suā Re munerat etiam in excelsis ꝑs. Notas mihi fecisti vias vite adimplebis me letitia cum vultu tuo. delectationes in de xtera tua vsq; in finē. Et sic patet q̄ est q̄dam factio supior ⁊ diuina. Scdo dico q̄ est q̄dam factio seu opatio inferi or ⁊ humana. q̄ q̄dem nihil aliud est q̄z actio opatio occu, patio exercitiuz ⁊c. Jsta igiř q̄nq; est bona q̄nq; est mala. De bona dr. Gal. vj. Bonuz aūt facientes non deficiam⁹ De malo vo dicř in ꝑs. Omnes declinauerūt simul inuti les facti sunt. nō est q̄ faciat bonū. Est itaq; factō iusti ⁊ im pū. Dicam⁹ aliq̄d de factione bona q̄ facit ⁊ opař iust⁹. Omnis em̄ hō teneř bonum facere. a malo etiā ꝓcauere. Juxta illud ꝑs. Declina a malo ⁊ fac bonū. Sicut em̄ cau se naturales semp ⁊ cōtinue faciunt suos effectus. sicut pa tet de igne semp calefaciente. De terra cōtinue fructifican te. De sole cōtinue illuminante. De celo cōtinuo se mouē te ⁊ currente. Sic ꝓcerto charissimi hō nunq; dz esse ocio sus. Semp em̄ debet aliq̄d boni facere ⁊ se in aliquo bono continuo occupare. Juxta illud Hiero. Semp aliq̄d boni facito vt te dyabolus inueniat occupatum. Debet em̄ alios calefacere ꝓ charitatē ⁊ dilectionem. aut fructus elyna rum emittere ꝓ pietatem ⁊ cōpassionem. aut alios illumi nare ꝓ prudentiam ⁊ discretionē. Uñ ad Col. iij. Omnia in noie dñi Jesu xpi facite. Nobis igiř ꝓcipiť q̄ bona facia mus ⁊ q̄ a malis actib⁹ caueamus. Uñ cuilibet dr illō Ex odi. xxv. Respice ⁊ omnia fac sm exemplar qđ tibi in mō te monstratū est. In q̄bus vbis ostendunt tria necessaria cuilibet q̄ vult aliquid boni facere. Est enim sibi necessaria Attenta meditatio. Jō dicř Respice. Magna informatō ideo dr Fac. Regule cōformatio. iō dicř Scdm exēplar.

Debet igiř habere q̄ bene vult facere opus suum atten tam meditationem. q̄ vere nullus pōt bene facere nisi sit diligens ⁊ attentus. q̄ sicut dicř Hiere. xlviij. Maledict⁹ q̄ facit opus dñi negligenter. Alia ira bz fraudulenter. Jō ꝓcipiť. q. Parař. xix. Cū diligentia cuncta facite. qđ ostendit cum dr. Respice. i. cōsidera. delibera ⁊ attende. Unde Judicū. xviij. dr. q̄ missi sunt viri fortissimi vt explorarent terram ⁊ diligenter inspicerent. Sicut em̄ artifex q̄ opus difficile vult facere. circa opus suum diligenter inspicit et attendit. Sicut ꝓz de scriptoribus. q̄ nihil pñt bene face re nisi cōtinue inspiciant ⁊ cōsiderent opus suum. Als em̄ nisi bñ inspicerent. nunq; recte aut cōgrue scriberent. im mo defacili deuiarent ⁊ vnā ira, ꝓ alia facilit faceret aut locarent. Sic vere charissimi ad hoc q̄ bene possim⁹ opa ri ⁊ facere. necesse est q̄ diligenter inspiciamus ⁊ attenda mus ⁊ q̄ ꝓudent cōsiderem⁹ ⁊ videamus qualiter opera nostra sm debitum ordinem faciam⁹. ipsa. s. ad bonū finē ordinando. bona intentiōe incipiendo. ⁊ ipsa bonis circū stantijs circūdando ⁊ circūuallando. Als facilit poterim⁹ deficere. ⁊ vnā ira, ꝓ alia. i. vnum malū opus ꝓ vno bo no facere ⁊ locare. Unde de tali circūspecta attentōe dicit Deu. xxix. Intelligatis vniuersa que facitis. Nota illi qui de nocte aliq̄d facit necessaria est lucerna. Nos aūt omes in nocte sum⁹. ⁊ iō lucerna attente discretiōis indigemus Exo. xxv. Facies ⁊ lucernas septem. ⁊ pones eas sup can delabrū vt luceant ex aduerso. Respiciendū est igiř. Ideo de anna dr Thob. xj. Anna sedebat in supalio. vñ respice re poterat. Supaliū em̄ est locus altus. ad denotandū q̄ illi q̄ facta sua bñ volunt inspicere ⁊ videre. ab infimis et humanis debent mentē ⁊ animū eleuare. Sic igiř nos de bemus habere attentaz meditationē. Item dico q̄ si be ne volum⁹ facere. nos debem⁹ die mgri exercitationē seu informationē. qđ oñdit cum dr. Fac. Fac em̄ est impatiū modi ⁊ pñtis tpis ad denotandū q̄ illa q̄ nobis a nostris supioribus impanř. a nobis ꝓmpte ⁊ pñtialiter exeq̄ ⁊ im pleri debenť. Fac igiř. Et si q̄rim⁹ iuxta euangeliū dicen do illud Lu. x. ⁊. xviij. Magister qđ faciendo vitā eternaz possidebo. Et illud Lu. iij. Magister qđ faciem⁹. Possu mus notare q̄ a deo ⁊ a scriptura multa nobis iniungun tur facienda ⁊ implenda. Nobis em̄ ꝓcipiť ⁊ mandař vt Faciamus opa pietatis. Faciam⁹ igiř elymam ⁊ pieta, Impleam⁹ opa sanctitat̄ tem. Juxta illud Luc. xvj. Fa Doceam⁹ opa veritatis. cite vobis amicos de mammo Repēdam⁹ opa charitat̄ na iniquitatis. Et Luc. xij. Fa cite vobis sacculos q̄ non veterascunt thesaurū indeficiē tem in celis. Item impleamus sanctimoniā ⁊ bonitatē. Deut. vj. Fac qđ beneplacitum est ⁊ bonum in conspectu domini. Item doceamus sapientiam ⁊ veritatē. Num. x. Fac tibi duas tubas argenteas. id est predicatiōem vtri usq; testamenti. Unde. ij. Thimo. iiij. Tu vo vigila. in om nibus labora. opus fac euangeliste. ministerium tuum im ple. Item rependamus amicitiam ⁊ charitatē ad quā sez pertinet illud affirmatiuum Math. vij. Omnia que cunq; vultis vt faciant vobis homines ita ⁊ vos facite il lis. Et illud negatiuum Thob. iiij. Quod tibi oderis fieri vide ne alij facias. Et ratio redditur a Seneca qui dicit. Ab altero expecta alteri quod feceris. Nullus enim vnq; debet facere alij nisi quod sibi fieri vellet. quia vere istō ex dei iusticia sepissime fit. vt quod quis alicui fecerit siue bo num fuerit siue malum. hoc eidem ab altero fiat. Ideo de illo rege qui dicebatur adonibezech qui abstulerat extre mitates manuum. lxx. regibus qui colligebant reliquias mense sue dicit Judicū. j. Qr summitates manuum suaz sibi filij israel abstulerunt. Et ideo ipse compulsus est dice re vt habetur ibidem. Sicut feci ita reddidit mihi de⁹. Ad quod facit illud Hiere. l. Juxta omnia que fecit reddite ei Et ibidem. Sicut fecit facite ei. Patet igiř quō ad benefa ciendum necesse est habere magistri informationē. Uñ et bonos mgros debem⁹ diligere. ⁊ eos vt nos doceant im plorare. dicentes sicut dicebat Saul Samueli. j. Regum xviij. Vocaui igiř te vt ostendas mihi qđ faciam. Habea mus igiř magistri informationem. Fac inq̄t. Imperatiue loquit em̄ ⁊ informatiue. ⁊ iō ꝓcerto isto verbo imperiali debemus obedire. ⁊ q̄cq̄d nobis ꝓcipiť facere ⁊ implere. Deut. xij: Qđ ꝓcipio tibi hoc tm̄ fac. Nos vo respondēdo dicamus illud Josue. j. Omnia q̄ ꝓcepisti nobis faciem⁹.

Josue.xiij. Sicut ꝓcepit dñs moysi ita fecerūt filij israel. Bonus em̄ obediens magis intelligit facere voluntatē di vel plati q̄ ꝑpriam.exemplo xp̄i dicentis Joh.vj. Descendi de celo no vt faciā voluntatem meā sed voluntatē eius q̄ misit me. Et merito.q̄ ꝓcerto omnis q̄ facit voluntatez dñi manet in eternū.j. Joh.ij. Facite ḡ vobis cor nouuz & sp̄m nouū. Ezec.xviij. Facite fructus dignos pnie. Mat. iij. Facite iudiciū & iusticiā. Hiere.xxij. Bonas facite vias vr̄as & studia vr̄a. Hiere.vij. Quecunq; dixerit vobis xp̄s facite. Joh.ij. Sic facite vt salui sit̄. Ecci.iij. Valet igit̄ ad bñfaciendū q̄ habeam⁹ magistralē informationem qđ oñ dic̄ cū dicit Fac. Insup dico q̄ si benevolum⁹ facere.inos debem⁹ habere regule cōformationē.qđ oñdic̄ cū dicit. Scđm exemplar. Ista em̄ ꝓpositio ꝑm.semp denotat similitudinē.cōformitatē. imitationē & cōsecutionē. Sicut em̄ videm⁹ q̄ scriptor & pictor artifex lignarius & cementarius.opant̄ & cedunt.pingunt & scribunt ꝑm regulā & exēplar cui cōformant̄.& quam sequi & imitari tenent̄. Sic vere charissimi cū deus dederit nobis aliqua exemplaria certa.& aliq̄s certas regulas.s.vitā xp̄i & sanctor (q̄ ois xp̄i actio nostra est instructō. ꝑm Aug.) ꝓculdubio necesse est q̄ ista exemplaria sequamur.& q̄ ꝑm eor regulam operemur.q̄q; eis in omnib⁹ cōformemur. Un̄ de isto ꝑm.i .de ista exemplari conformitate dr.ij. Esdre.viij. Omnia fz legem dei fiant. Et.j. Cor.xiij. Omnia honeste & ꝑm ordinē fiant in vobis. Apes em̄ reges suos sequunt̄ & eis q̄tū pl⁹ possunt cōformant̄. Et iō ꝑm Plini. Apes rex q̄ntūcunq; ꝓcesserit statim sequit̄ eum exercitus apum.tantā em̄ regi suo reuerentiam exhibent.q̄ de cellis suis nō exeūt donec ꝑmo rex eaz exiuerit & sibi volat⁹ vendicauerit ꝑncipatuz Sic vere charissimi dz esse de nobis. Reges em̄ nr̄os id ē xp̄m & sanctos tenemur sequi.& nosipsis attentius cōformari & ad omnia bona opa ad que ipsi nos precesserunt ꝑ instructionem exire post eos & ꝓficisci ꝑ imitationē. Sicut em̄ dr Job.v. Quecunq; viderit filus patrem facere: hoc & similiter filius facit. Jō dicit Judicū.ix. Qđ me videritis facere hoc instāter facite. Sic igit̄ ptz q̄ ad hoc q̄ iust⁹ qui benevult facere aliq̄d bonū opus tria requiruntur scz Attente considerare. Nunc restat dicere de factione im Magistro obtpare pior. q̄ ꝑpauci sunt q̄ hodie faci. Regule se cōformare unt ista q̄ iam dicta sunt.hodie em̄ multi sē q̄ nō opant̄ cum deliberatiōe.sed subito & absq; ꝑmeditatione. Non sequunt̄ magistri mandatū.sed sue voluntatis impetū & appetitū. Nō se conformant bonis exēplaribus sed malis pson̄is & infamibus. Et ideo tales nō possunt bene facere.immo solēt q̄plurimū deuiare. De q̄ cōquerit̄ dñs di. Hiere.ix. Quid est q̄ dilectus me⁹ in domo mea facit scelera multa. Un̄ nota q̄ tales faciunt opa

Carnalitatis. Faciunt igit̄ opa carnalitatis & luxurie.
Cupiditatis vñ Ezec.viij. Ecce vides abbominatiōes
Fallacitatis q̄s ipsi sibi faciunt. Jtē ipsi faciūt opera
Pomposit at̄ cupiditatis & auaricie.vñ Hiere.vj.& viij
Crudelitatis. A maiore vsq; ad minorem omnes auaricie studet. A ꝑpba vsq; ad sacerdotem oēs faciunt dolū

Jtem faciunt opa fallacitatis Apoc.xxij. Foris ciuitatem stet omnis q̄ amat & facit mendaciū. Jtem ipsi faciunt opa pomposit atis & supbie. De q̄ in ꝑs. Non habitabit in medio dom⁹ mee q̄ facit supbiam. Jtem ipsi faciunt opa crudelitatis & inimicicie.vñ in ꝑs. Noli emulari ireo q̄ ꝓsperat in via sua.in homine facīte iniusticias. De talibus ḡ dicit generalit̄ Hiere.xxxij. Erant filij israel & filij iuda iugiter facientes malum. Et bñ dicit facientes. q̄a scz isti cōtinuant incessant̄. Judicū.ij. Addiderūt filij israel facere malū. Et tñ in ꝑs. dr. Ipse retribuet abundanē facientib⁹ supbiam.& Ecci.xxvij. q̄ facienti neḡssimū cōsiliū reuertet̄ sup eum. Nō sic charissimi.sed declina a malo et fac bonū Jnquire pacem & ꝓsequere eam. Tercio dico q̄ est quedam factio infera & sceleratior.s.dyabolica.que nihil aliud est q̄ malicia & nequicia dyaboli.cui sp̄z in omni loco fuit.est et erit intent⁹. Sicut em̄ a deo optimo q̄ est omnis bonitatis & eq̄tatis autor & origo.nil nisi bona & eq̄ emanant. Juxta illud Gen.xl. Dabo vobis omnia bona. Et ꝑs. Omnia mandata tua equitas. Sic a dyabolo iniq̄ssimo.q̄ est omniū vicior & sordium artifex & magister.iuxta illud Eccli.xxv. Nō est caput nequius sup caput colubri.nil nisi fraudes & iniq̄tates opant̄ & ꝓcurant.iuxta illud Hiere.loquentis dyabolo. Hiere.xxij. Tui vo oculi & cor ad calumniā & ad cursum mali operis. Et vere sp̄us ille nequā paratus est facere cursum mali opis.& in oi tempore & in omni loco. Fecit enim malum & boc in celo.facit malum & boc in mundo.faciet malū & boc in mundi termino & in inferno. Fecit dico malū.s.supbie in celo.duz dicebat in corde suo. Ascendam sup altitudinē nubiū. similis ero altissimo. Esa.xiiij. Propter qđ dr ei in dei pson̄a ꝑ ꝑs. Non habitabit in medio dom⁹ mee q̄ fecit supbiam. et Hiere.iij. Fecisti mala & potuisti ergo detraheris in ꝓfundum laci. Esa.xiiij. Jtem facit cottidie mala hominibus scelera suggerendo. Suggerit enim & inspirat dat & suadet ad omnia scelera licentiam & cupidinē.immo & ꝓpetrationem dicens.j. Paral.xxij. Omnia que in corde tuo sē facet. Et.j. Reg.xviij. Fac omnia que placent animo tuo. Nec aduertit miser pctōr q̄ facit sibi vincula & cathenas.ponit q̄ in collum vt trahat̄ in infernū. Hiere.xxvij. Fac tibi vincula &c. Jtem faciet malum in mundi termino & in inferno.dum quos hic suis fraudulentijs & inspirationibus venenosis infecit.decepit & illaqueauit.secuz post extremi iudicij sniam.ad inferni tormenta trahet & deducet. Que et.si pctōr malignitas iusto dei iudicio meruit.dyabolus tñ nō amore iusticie.sed furore inuidie.fallacie.scelicie & exq̄site nequicie.improbe maloz cohorti debita ꝑnia dispensabit iuxta dei edictuz dicētis. Sic̄ fecit sic facite ei. Hiere. l. Fecit scelera sustineat tormēta. Baruch.iij. Sustinete iram que supueniet vobis. Hinc dyabol⁹ auctoritate sumpta a deo dicet sibi & tristibus damnatis. Cum inferno fecimus pactum. Esa.xxviij. Dicet etiā deo. Ego cibabo populum meum absinthio & potū dabo eis aquā fellis. Hiere.ix. Et Esa.ix. Erit popul⁹ iste quasi esca ignis &c. Posset hic plura adiungi.fz quia de pena.flāma.igne.inferno.tormento &c. satis inuenies.statui hic iam esse cessandum. Patuit ergo triplex facere dyaboli.s.in celo superbiēdo in mūdo suggerendo.in inferno nequiter puniendo. Sic igit̄ patet charissimi quomodo est alia factio diuina & superior. Alia humana & inferior. Tercia dyabolica vel infera et sceleratior.

Factus. Facta. Factū. Nota q̄ factus participiū semp denotat alicuius operis complementū siue bonum fuerit siue malum. Quod possumus ad tria hominū genera referre.s.ad hominem iustum.ad hominem iniustum.ad dei & hominum mediatorem.deum & hominē iesum xp̄m. Primo ergo dicamus in bono significato q̄ illud dicatur esse factum qđ est in virtutibus bene dispositum & completum.seu in bonis moribus consūmatū. Sic igitur sancti viri & iusti facti dicuntur.quia virtutum pfectione & complemento letant̄. Hominem em̄ esse nō in fieri sed in facto esse dicim⁹ q̄n virtutum plenitudine consūmat̄.vt sic q̄libet iustus bene cōpositus atq; dicat illud ꝑs Vigilaui & factus sum. Jn q̄b⁹ vbis aduerte q̄ ad ḃ q̄ vir iust⁹ fact⁹ ꝓpie dici possit.necessaria sunt tria videlz vnū

Jncboatiuum. Primum est ornamentum animi studiosi. Vigilaui. Secundū est incremē
Mediatiuum. tum operis copiosi. Et factus.quod
Terminatiuuz scz additionem significat. Tercium est fundamentum roboris virtuosi. Sum. Adesse igitur debz in homine. Diligens oculus dare prospiciens. Bonorum riuulus semp proficiens. Roboris titulus nunq̄ deficiens. Jsta em̄ tria necessaria sunt homini qui vult fieri vel factus esse. Studiosa discretio q̄ scit incipe. Vigilaui. Oposa ꝓfectō q̄ scit insistē. Et inq̄t. Virtuosa pfectio q̄ scit ꝑsistere. Suz

Dico igit̄ q̄ habenda est solers discretio dare prospicies.& boc ostenditur cum dicit Vigilaui. Vigilia em̄ que cōtraria est dormitioni.& vbi oculi & alij sensus non sunt ꝑ somnum impediti vel ligati.solertiam & diligentiam. discretionemq; & prudentiam signat.que procerto necessaria est ad boc q̄ aliquis possit in moribus fieri vel componi. Edificia enim non solent fieri ab artifice dormiente. & potius vigilante. Illa enim que a dormiente fiunt non ꝓpie dicunt̄ facta sed potius dicunt̄ ficta. sicut sunt som-

nes et somnia que contingunt. Naturales etiam virtutes in corpore semp vigilare ꝛ nunq̄ dormire videnť. ꝛ sic corp⁹ pficiť ꝛ complet. Vigilia igit̄ .i. Diligentia ꝛ discretio requirit̄ ad hoc q̄ ds virtutū cōplemento dotet̄. q̄ p culdubio siue agam⁹ de scientys. siue d̄ diuitys. siue de virtutib⁹ siue de q̄busdam fortune gratie vl̄ etiā glorie operibus. nihil in suo cōplemento pficiť nisi qđ diligentia ꝛ vigilia p̄uenit̄. Unde Ecci. xxxviij. d̄r de artifice diligēte. Eligilia sua pficiet opus. Sequit̄. Cor suū dabit in cōsummationē operum ꝛ vigilia sua ornabit impfectōnē. ꝛ sic de homine p diligentiā ꝛ discretionē facto ꝛ pfecto. possit dici illud Gen̄. q̄. Inspirauit deus spiraculū vite in faciē eius. et factus est homo in aiam̄ viuentē. Hō em̄ rōem ꝛ discretionem signat. vita vo viuens motū diligentie designat. Vigila igit̄ .ij. Timo. iij. Tu vo vigila. in oibus labora. op⁹ fac euangeliste. Et bicre. j. Vigilabo sup vbo meo vt faciā illud. Patet igit̄ q̄ ad virtutū actionē seu pfectionē babēdam. necessaria est solers discretio somnū discutiens vl̄ dare ꝓspiciens. sicut Salomon dicebat Ecci. j. Ecce magn⁹ effect⁹ sum ꝛ p̄cessi sapientia oēs q̄ fuerunt ante me in irlm ꝛ mens mea cōtemplata est multum sapienter. Vigilaui inq̄t. Iterū dico q̄ ad talē factionē requirit̄ viuax adiectio semp ꝓficiens. Profect⁹ em̄ in bono ꝛ cōsūmatio virtutū ꝛ bonor̄ operū requirit̄ ad hoc vt q̄s posset dici. factus. i. ad hoc vt pfect⁹ efficiať. qđ ostendit̄ cū dicit̄. et. qđ est dictio aggregatiua ꝛ dictionū dictiōib⁹ negocior̄q; negocijs adiunctiua. signans. s. pfectū in virtutib⁹. quo. s. vires viribus ꝛ mores moribus aggreganť. vt q̄s ad pfectū attingere mereať. Nunq̄ ei pfectus seu cōpletus fieret. nisi in eo vires virib⁹ adderent̄. ꝛ nisi corp⁹ ipsi⁹ augmentaret̄. Sic vere null⁹ fact⁹ aut pfect⁹ efficiať nisi ille q̄ crescit in virtutib⁹ ꝛ augeť. Un̄ Gen̄. xxj. Creuit puer ꝛ morat⁹ est in solitudine. ꝛ fact⁹ est iuuenis sagittari⁹ ꝛ habitauit i deserto pharan. Ubi nota q̄ ipm augmentauit ꝛ pfecit ꝛ in bono ꝓficere fecit. Gratia q̄ ipm vegetauit. Creuit inq̄t Prouidentia q̄ ipm ordinauit. morat⁹ est. i. morosus siue morigerosus. Pnia quā ipse frequentauit. q̄ ipe fuit in solitudine ꝛ deserto. Constantia q̄ ipm roborauit Iuuenis inq̄t. Justicia q̄ multos castigauit Sagittari⁹. Abstinētia q̄ corpus macerauit. q̄ habi. in de. Eloquentia qua mltos informauit. q̄ in pharan qđ interpretať frugifer. siue onager. Predicator em̄ frugifer est. q̄ fruges doctrine ꝓfert. Onager etiā d̄r. q̄ boras dicit ꝛ noctis. id ē cōditiōes gratie ꝛ pcti clamat ꝛ refert. Fact⁹ est igit̄ iuuenis sagittarius Et inq̄t. Unde de q̄libet tali p̄t dici illud qđ de ysaac dicit̄ Gen̄. xxvj. Et ibat pficiens atq; succrescens donec vehementē magn⁹ effect⁹ est. Requirit̄ igit̄ ad talē factiōem seu cōpletam pfectionē. Mor adiectio sp ꝓficiēs. vide s. de Et. Adhuc dico q̄ requirit̄ cōstans duratio numq̄ deficiens. Sum inq̄t. Sum em̄ vbum substantiuū signat durabilē exīt̄iā ꝛ vigorē. sicut s. de esse satis apparet. ꝛ etiaz in multis alijs locis. Existentie em̄ stabilitas ꝛ duratio rei bene facte sunt cōditio. Null⁹ em̄ domū bñ factā fuisse diceret. q̄ statim cum esset facta corrueret. Sum inq̄t seu factus sum. j. Cor. xiij. Factus sum vir ꝛ euacuaui q̄ erant puili. Un̄ de q̄libet viro durabili atq; forti pōt dici illd ps. Et Math. xxj. Hic factus est in caput anguli. a dño factū est istud. Et nota q̄ iust⁹ fact⁹. Factus d̄r ꝛ pfectus ꝓpter

Animi dulcem affectionem
Uirtutum latam possessionem.
Mor daram cōuersationē
Dis sanam locutōnem
Auris mutam auditionem.
Humilem mentis subiectionē
Cōmunē plebis dilectionē
Deuotam laudis cōfessionem
Flebilem miseror̄ cōpassionem
Delectabilē eternor̄ cōsolatiōz

Qđ igit̄ isti bene sūt facti ꝛ formati q̄ctum ad animi affectionē ptz in ps. vbi d̄r. Factum ē cor meū tanq̄ cera liq̄scens in medio ventris mei.

Item q̄tū ad virtutuz possessionem. Patet. s. Cor. j. In oibus diuites facti estis in xpo

Item q̄tum ad moralem ꝛ honestam cōuersationez. j. Cor. iiij. vbi d̄r. Spectaculum facti sum⁹ mundo ꝛ angelis ꝛ hominibus. Sancti em̄ spectaculū alijs fiunt: ꝓpter admirabilem cōuersationē ipsor̄. Item q̄tum ad oris locutionē. j. Cor. xiij. Factus sum velut es sonans ꝛ cymbalum tynniens. Item q̄tum ad auris auditionē. seu q̄tum ad patientem iniuriarum tolerationem. ps. Et factus sum sicut homo nō audiens ꝛ nō habens in ore suo redargutiones. Item q̄tum ad humilitatem seu subiectionē ps. Obprobrium factus sum multis. ꝛ tu adiutor̄ fortis.

Item q̄tum ad mutuā charitatem ꝛ subuentionem. j. Cor. ix. Omnib⁹ omia factus sum vt omnes facerem saluos. Item q̄tum ad laudem ꝛ cōfessionē. j. Cor. ix. Factus sum iudeis iudeus. Jude⁹ interp̄tať cōfitens. Item q̄tum ad pietatem ꝛ compassionē. j. Cor. ix. Factus sum infirmis infirmus. vt infirmos lucrifacerem. Item finaliter bene erunt facti formati ꝛ pfecti q̄tum ad eternaz cōsolationem. ps. In cōuertendo dns captiuitatem syon: facti sumus sicut cōsolati. tūc repletum est gaudio os nostrum ꝛ lingua nostra exultatione. Tunc dicent inter gentes ꝛc. Isti igit̄ q̄ taliter sunt facti ꝛ sic tam virtualiter q̄ eternaliter sunt cōpleti bñ dicunť durabiles ꝛ pfecti. Suz inq̄t. ij. Esdre. viij. Et ego constans animo factus sum. vñ istis d̄r Epb. ij. Vos q̄ aliq̄n fuistis longe facti estis ꝓpe. et merito. q̄ pticipes facti sunt spūssancti. Heb. vj. Et fortes facti sunt in bello. Heb. xj. Patet igit̄ quō ad sancti vl̄ iusti viri factionē cōpletionē seu pfectionē moralem requiritur seu necessaria est. Existentia nunq̄ deficiēs Sum. Excrescentia semp ꝓficiens. Et. Diligentia caute respiciens. Vigilaui. Bene ergo d̄r. Vigilaui. ꝛ factus sum. Scdo dicamus de homine iniusto ꝛ pctore. q̄ magis dicit̄ infectus q̄ factus. Agens em̄ pfectum sp in materia bene disposita facit opus pfectum ꝛ bonum. sicut supra dixi in tit. p̄cedenti. Impfectum autem nō solet perfectum opus facere. sed impfectum potius ꝛ ineptum. sicut patet in monstris ꝛ faunis vbi virtus nature debilis. fetus malefactos ꝛ deformes producit. Sic vere dicam q̄ cum mali non sē facti a deo qui est agens perfectissimum. si potius a dyabolo male suggerente vel a fortuna seu a mundo male ꝓmouente. que q̄dem sunt agentia impfectissima. necesse est q̄ sint mali ꝛ male formati ꝛ facti maleq; morigerati. Un̄ isti possunt dicere illud ps. Facti sumus in obprobrium vicinis nostris subsannatio ꝛ illusio bis qui in circuitu nostro sunt. Isti autem sūt similes monstris ethiopie. q̄ vere isti non sunt ita facti ꝑ potius mō cōtrario. Sunt em̄ homines in ethiopia vt dicit Solinus qui nō sunt facti sicut alij homines. q̄. s. aliqui sunt ibi q̄ habent oculos in humeris. alij qui carent capite. alij qui os habent in ventre. Sic vere in mundo isto multi sunt qui in moribus facti seu pfecti nullatenus dici possunt. q̄. s. aut carent capite recte intentionis. aut in humeris. i. in suis hūeralibus ꝛ collateralib⁹ amicis. bñt oculos acceptōis affectionis ꝛ attētiōis. aut in ventre habent os p gulositatem voracis comestionis. habentq; nigredinem male cōuersationis. ꝛ turpitudinē male operationis. Et breuiter isti sunt contrario modo facti. Juxta illud Hiere. vij. Factiq; sunt retrorsum ꝛ nō ante. ita q̄ ꝓpie isti non debent dici facti sed poti⁹ impfecti Eze chiel. xxij. Omnes isti es ꝛ stannum ꝛ ferrū ꝛ plumbū i medio argenti scoria argenti facti sunt. Isti em̄ dicunť es qđ facile rubiginať. stannum qđ facile dissoluit̄ ꝛ eliquať. ferrum qđ p̄ alijs indurať. plumbū quo manus facile maculať. Quia. s. isti cito rubignanť p inuidiam corrosiuā. Dissoluanť ꝛ eliquanť per inconstantiam defectiuā. Duri sūt per crudelitatem ꝛ iniusticiam inuasiuam. Alios maculant per carnalitatem ꝛ luxuriam infectiuam. Et sic scoria loco veri argenti fiunt per generalem nequiciam bonorū oīm destructiuam. Et possumus notare q̄ mali facti sunt Inepti ꝓpter pigriciam que ipsos vinculat. Disiuncti ꝓpter inuidiam que ipsos stimulat. Elati ꝓpter superbiam que ipsos extulat. Immundi ꝓpter luxuriam que ipsos maculat Indocti ꝓpter stulticiam que ipsos iaculat. Infirmi ꝓpter inconstantiam qua virtus tremulat. Seducti per fraudulentiam qua bestis cumulat. Perdit per pestilentiam que ipsos ingulat. Dico igit̄ q̄ isti facti sē inepti ꝓpter pigriciā ps. Simul inutiles facti sunt. nō est qui faciat bonū. Item facti sunt̄ divisuncti ꝓpter inuidiam. Treno. j. Omnes amici eius spreuerť eam. ꝛ facti sunt ei inimici. Inuidia em̄ de amicis facit inimicos. Item q̄ facti sunt elati ꝓpē supbiā. ps. Hō vanitati silis fact⁹ est. dies ei⁹ sic vmbra ptereūt. Ad hanc ei elatio

supbor parū durat. Item facti sūt immundi ꝓpt luxuriam ps. Abhominabiles facti sunt in studijs suis. Hiere. v. dr. Or equi amatores i feminas t emissarij facti sūt t vnus qsq; ad vxorē ꝓximi sui hinniebat. Itē facti sunt indocti ꝓpter stultitia. Hiere. x. Stult⁹ fact⁹ est omnis homo a sciencia. Hiere. xxij. Factus sum qsi vir ebrius. t qsi hō madidus vino. q. s. viu debite rōnis caret. Et hiere. xlix. dr. q inutilis facta est superbia eor. Itē facti sunt infirmi p inconstantiā. Hiere. lj. Heu⁹ oratus est robur eor facti sē qsi mulieres. Et Heb. v. Imbecilles facti estis. Itez facti sūt seducti p fraudulētiā Osee. vij. Fact⁹ ē effraym qi colūba seducta nō habens cor Item facti sūt pditi p pestilentiā qd potissime fiet in inferno. qñ damnat⁹ qliber poterit dicere illud ps. Factus sum quasi vas pditum qñ audiui vitupe rationē multor. ꝛc. Et iō factus sum sicut hō sine adiutorio inter mortuos. Sic igit pz qd fiunt. vl qd facti sunt ipi mali Tercio dicam⁹ de humanitatis xpi factione. Eteī qtum ad diuinitatē nunq dicit fact⁹. ē patri t sancto flamini coeternus. Et ideo in symbolo Athanasij dr genitus nō factum. Et iō Arrius reprehendit q ipm inter res factas cōputat. filiūq; dei adoptiuū t creaturā fuisse opinat. Sic pz in hystoria triptita. vbi etiā dr q idem Arrius crepuit i medio sicut iudas in ꝓstantinopolim effudit. Sz reuera qtū ad hūanitatē fact⁹ dr. t vera creatura fuisse in qtū homo phibet. t de qua quantitate ad magna creuisse credit t docet. Scribit eī Roz. ix. Or verbum abbreuiatū fecit dns sup terram. Et Joh. j. dr. Verbū caro factum est t habitauit in nobis. Et Gal. iij. dr. q deus misit filium suū factū ex muliere. factum sub lege vt eos qui sub lege erant redimeret. Or tum aūt ad virtutes cōstat q ipse ab instanti sue cōceptiōis deitati fuit vnitus t p ꝓfs beat⁹. t sic de necessitate pfectus t cunctis virtutibus completus t qtum ad diuersos effectus erga nos. id qd ante fuerat fuit fact⁹

Unde nota q christus in mundum veniens: factus est
Humilis carnē assumendo.
Similis nobis cōuiuendo
Flebilis penas sustinendo.
Nobilis celos ascendendo
Utilis cunctis succurrendo

De humilitate sue incarnatiōis dr. ij. Cor. viij. Egen⁹ fact⁹ est cum diues esset
De similitudine sue cōuersatiōis dr in ps. Similis fact⁹ sum pellicano solitudinis. Et iterū. Fact⁹ sum sicut nocticorax in domicilio
De flebilitate sue passionis dr Gal. iij Fact⁹ est ꝓ nobis maledictū. Et vt sibi possit dici illd Esa ie. xiij. Et tu vulnerat⁹ es sicut t nos nostri similis factus es.
De nobilitate sue ascensionis dr. Heb. vij. Segregatus a peccatorib⁹ t excelsior celis fact⁹.
De vtilitate vo sue subuentionis. qua. s. nunc subuenit gram infundendo t a tentatiōib⁹ t tribulatiōib⁹ liberando. finaliter vo subueniet a tormentis infernalib⁹ eruendo t salutem cōcedendo. pōt dici illud ps. Fortitudo mea t laus mea dns. t factus es mihi in salutē. Et Heb. v. Fact⁹ est omnib⁹ obtemperantib⁹ causa salutis. Si aūt adhuc de facta in femineo genere. vtpote de aliqua sancta vel psona honesta facias mentionē. dic q talis facta. i. completa t pfecta dr qñ cunctis virtutib⁹ adornat. Prouer. xxxj. Facta est qsi nauis institoris delonge portans panem suū. t de Bersabee dr. ij. Reg. xj. Or introduxit eam dauid in domū suaz t facta est ei vxor. Et in ps. dr. Facta est iudea sanctificatio ei⁹ Et alibi. Hec facta est mihi. Et Ezec. xvj. Facta es mihi t laui te aqua. t emundaui sanguinē tuū ex te. vnxi te oleo. vestiui te discoloribus ꝛc. Ecōuerso aūt de mala muliere pt dici illud Treno. j. Facta est quasi vidua dna gentiū. pnceps puinciarum facta est sub tributo. Et Esa. j. Quō facta ē meretrix ciuitas fidelis ꝛc. t Hiere. xviij. Facta ē terra in desolationem ꝛc.

Facies. Nota q facies est illud membrū qd primo t pncipaliter alijs oñdit t apparet. t inde est q p faciē hr noticia psone sm Greg. sup Eze. q. vt cōiter nullus ad plenū cognoscit nisi p faciē videat. vt eī dicit Isi. Facies ab effigie dr. q. in facie est certa figura hominis t plena psone cognitio. Et iō facies dr vult⁹ q. voluntatis testis. q. voluntas interior siue tristis fuerit siue leta p vultū t p faciem denotat. Igit spualiter p faciē potest intelligi illd p qd alijs cognoscit. Et iō possum⁹ distingere. s. faciē dei t faciē hois. Facies dei p quā cognoscit ē triplex. s. iusticia t misericordia. Facies hois est qr tripler. s.
Interior cōscientia
Exterior apparentia
Fauor etia t amicicia
Rigor insup seu iusticia
Primo g dicam⁹ de facie hois hō eī cognoscit a deo p faciem conscientie. Cognoscit ab hoie p faciē appentie. Cognoscit a pauperib⁹ p faciem amicicie. Cognoscit a peccantib⁹ p faciem iusticie. Facies pscie debet esse mundissima. iuxta illud Mat. vj. Inunge caput tuum t faciem tuā laua. Facies apparentie debet esse honestissima. ij. Macb. iij. Ornauerunt faciem templi coronis aureis. Facies amicicie debet esse fidelissima. q. s. istam debem⁹ alijs in tempestatis ostendere. t eis fauorem nostrū t amiciciā declarare. Thob. iij. Non auertas faciem tuam ab vllo paupe Cui⁹ tñ cōtrariū faciunt multi q necessitatis tpe alijs dorsum non faciem sp monstrant. Juxta illud Hieremie. xxij. Verterunt ad me terga t non facies. Isti sunt similes situle in qua hauriē aqua. que tamdiu vertit faciem fonti q diu potest aquam recipere. statim vo cum plena fuerit reflcit ei dorsum. Sic vere falsi amici q diu possunt ab alijs lucrum t emolumentū recipere. vertunt ei faciem applaudunt ei. videnē eum diligere t fauorem ei ꝓmittunt ipendere. Si vo quis ad talem statum veniat q inde aliqd amplius recipere vel habere non possunt. tūc pculduqio dorsum ei vertunt de ipo amplius non curantes. Hiere. xviij Dorsum t nō faciem ostendā eis. Facies iustitie debz esse seueriss̄ima. q. s. p tristiciam vultus corrigit animā delinquentis. Eccs. vij. Ān dr iudicib⁹ Ezec. iij. Obfirma faciem tuam aduersus ciuitatem. Ista est igit facies qdruplex moralis quam viri pfecti maxime plati debent habere. vt de quolibz exponit illud Eze. j. Quatuor facies vni t quatuor pennae vni. In qb⁹ verbis ostendit. q qlibz vir pfectus debet esse Multimode notificat⁹. Dūmode simplificat⁹. Altimode leuificatus. Debet dico esse multimode notificat⁹. qd ostendit cum dr. Or ipse debet hre quatuor facies. i. qtuor modos se notificandi. Item dz esse omode simplificatus. q. dz esse vn⁹. Uni inquit. Debet esse omnimode leuificat⁹. q. s. ipse debet habere quatuor pennas. i. quatuor modos se eleuandi p contemplationē. Justus eī solet ostendere q in eo fulgeat virtutum qualitas Quatuor facies solet existere q a se transeat simplex identitas. Uni inqt. Solet ascendere vt sursum sedeat ei⁹ sedulitas. Quatuor penne. Dico ergo q vir iust⁹ dz esse multimode notificat⁹. q. s. ipse debet habere quatuor facies. i. quatuor modos notificandi. sicut supius dictum est. s. mūdam cōsciam p quā a deo cognoscit. Honestam apparētiam p quam ab hominib⁹ videat. Veraz amiciciā p quā ab omnibus diligat. Seuerā iusticiam p quā a male agentibus timeat. Iste sunt ille quatuor facies quas habebāt animalia Ezec. sicut patet Ezec. j. t. x. Ipse enim videbat vnum animal qd habebat quatuor facies. s. faciem hominis anterius. Faciem aquile superius. Faciem leonis ad dexteram. Faciem bouis ad sinistram. Facies eī bois q est munda. signat conscientie puritatem. Facies aqle q est clara t pennis induta. signat apparentie claritatē. Facies leonis que est curua signat iusticie seueritatem. Facies bouis q est benigna. signat amicicie bonitatē. Nos igit in facie cōscientie debemus esse bonies. q. sicut facies hominis est sensib⁹ ornata. capillis nudata munde cōseruata. Sic vere facies cōscientie dz esse ornata sensib⁹ discretionis. Ecci. xix. Ab occursu facici cognoscit sensatus. Et p uer. xvij. In facie prudentis lucet sapientia. Mudata criminibus male affectiōis. Baruch. vj. Extergunt facies eor ꝓpter puluerē. Mudata fecib⁹ totius inquinationis t infectōis. Ān Ben. xliij. Egressus cōtinuit se. Et si vis nota q facies volūtatis t interioris cōscie t mēt nre.
Est manifestanda.
Est purificanda.
Est exhilaranda.
Est alte leuanda
Est sortificanda
Est basse premenda
Dico igitur q ista facies est manifestanda per compassionem. Juxta illud Cantic. ij. Ostende mihi faciem tuam. sonet vox tua in auribus meis. Aures enim dei sūt cōfessores. quibus ꝓcerto est facies cōscientie reuelanda. et

vox cōfessionis declaranda. Nō vtiq; est cōtra multos q̄ faciem cōscientie nō denudant p cōfessionē. ꝙ ipam operiunt atq; velant p pcōz excusationē z absolutionē Exo. iij. Abscondit moyses faciem suā. Item dico q̄ ista facies est purificāda p lachrymationē. Ūñ Job. xvj. Facies mea intumuit a fletu. Item dico q̄ facies cōscientie est exhilaranda p spem z cōsolationē. De quo dr in ps. Ut exhilaret faciem in oleo. Item ista facies est alte leuanda p eternorū cōtemplationē seu p deuotionē z orationem. Job. xxij. Sup omnipotentē delitijs afflues z leuabis ad deū faciē tuam: rogabis eū z exaudiet te. Item ista facies est fortificanda p cōstantiā z durationē. Facies em̄ est membz̄ corpus qđ magis exponit frigoribꝰ atq; ventis. Sic voluntas iustoz dr esse solida z fortis cōtra tribulationes Eze. iij. Dedi faciem tuā valentiorē facieb⁹ eoz̄. z frontē tuam duriorē frontibus eoz̄. z quasi silicem z adamantē dedi faciem tuā. Facies em̄ cordis dr esse fortis z firma in bono ope. z in bono ꝓposito solida z fundata Luce. ix. Firmauit faciem suam vt iret in hierlm. Item ista facies est in cunanda p humilitatē timorem q̄ z deuotionē z prudentē dissimulatione. Eccl. xix. Est iustus q̄ nimiū se submittit a multa humilitate. Et est iustus q̄ inclinat faciē z dissimulat se nō videre. Ista est ꝑ facies hominis. Ūñ Apo. ix. Facies earum quasi facies hominū. Aduerte tm̄ q̄ multi sē similes cuidam bestie q̄ dicit manticora vel mammonet⁹ q̄ fert habere faciem bois. z tm̄ bestia est crudelissima. Habet em̄ tres ordines dentiū in ore cuz q̄bus carnes humanas vlq; deuorare. Sic vere charissimi multi sunt bodie q̄ vident habere facies. i. cōscientias mūdas. nudas z sanctas. q̄ tm̄ in opibus sunt crudeles. qz. s. cum tribus ordinibus dentiū alios deuorant z corrodunt. Habent em̄ dentes detractionis cū q̄bus corrodant aliorū psonā. Habēt insup dentes rapacitatis cū q̄bus deuorant aliox substantiam. Et iō de ista bestia dicit q̄ in cauda portat aculeum qz vere tales q̄uis p fictam cōscientiā z apparentiā se esse homines dissimulent. cauda tm̄. i. finis suox operū. z exercitios ipsos scorpiones esse ꝓbant. Et ideo isti figurant̄ in illis locustis q̄ ascenderunt de puteo abyssi Apoc. ix. Que habebant facies hominū. ꝙ aculei erant in caudis eox. et de ore eox exibat ignis z sulphur z fumus ꝛc. Non sic igitur ꝙ simus in facie conscientie homines. Sicut em̄ facies est illa ps corporis que ab alijs libentius inspiciat. z q̄ i signum amoris ad hominē cōuertit. Sic voluntas z cōscientia nostra deo est magis placens z amabilis. quapropter ipsam ad eū in signum amoris semp debem⁹ cōuertere. ei vel eum cōtemplando. vel opem ipsius implorando. faciem cordis ad eū applicare. De suspensis experimentaliter vt cōmuniter videt q̄ facies eox versus solem cōuertunt̄ Facies etiam solsequij solem dr sequi z ad eum cōuerti et aperiri. Sic bō z maxime p cōtemplationē suspensus. z a terrenis p ptemptū eleuat⁹. Faciē cordis ad deū cōuertit z eum libenter respicit atq; cernit Thobie. iij. Ad te domine faciem meā cōuerto. z adꝛte oculos meos erigo. Ista ē igit facies hominis q̄ signat interiorē conscientiam Item dico q̄ in facie apparentie debem⁹ esse aq̄le. Facies ei aq̄le habet oculos paruos z ꝓfundos. rostrum demissum et inclinatū. cutem plumatā atq; pennatam. Sic vere charissimi facies nostre apparentie debet esse plumis diuersarū virtutū vestita. oculis ꝓfundis z nō eleuatis z vagis munita. rostro locutionis verecundo z inclinato ornata. Ista em̄ tria faciem nostre apparentie faciunt aptam z gratam scz humilis cōuersatio que notat̄ per operturam plumax. Sensuū reseratio. custodia z cohibitio q̄ notat̄ p ꝓfundā inclusionē oculox. Verecunda locutio q̄ notat̄ p inclinationē rostrox. De ista igit facie aq̄le dr Ezec. j. Facies aq̄le desup ipox. Ista em̄ facies apparet desup. s. exterius in risu hoz. Et nō si vis q̄ ista facies. s. nra pūtia z apparētia

A mulieribus est auertenda.
Pauperibus est ostendenda.
Per leticiam est exhylarāda
Per sapiam est moderanda

De auersione a vanis appetitib⁹ mlierū dr Eccl. ix. Auerte faciem tuā a mulierē compta. De affabilitate pauperū z egenox dicit Thobie. iiij. Noli auertere faciē tuam ab vllo paupere. De spūali leticia dicit in ps. Ut exhylaret faciem in oleo. De prudentia vo z sapientia q̄ i facie nostre cōuersatiōis debet apparere. dicit Prouer. xvij Jn facie prudentis lucet sapientia. Et aduerte si vis q̄ ista facies est testis interiorū habituuz. Ut em̄ dicit Jsidorus. Facies est q̄dam mentis ymago. Eccl. xxviij. Inter faciem hominis similitudo alteri⁹. Ad qđ facit scriptura Ecclesi. xiij. Cor hominis immutat faciem eius siue in bono: siue in malo. Quia breuit ꝑm Grego. Per hoc q̄ foris apparent. q̄d intus lateat aperit. Cui⁹ cōtrariū in ypocritis inuenit. quox. s. cōuersatio cōscientie nō est testis. Ūñ isti nō habent faciem aq̄le. immo vere vident habere faciē cameleontis q̄ ꝑm Plinū bz similitudinez porci z symie. qz vere facies cōuersatōnis talium in pte similis est symie q̄tum ad symialē similationē. Jn parte similis est porco q̄tum ad immundiciā z infectionem Esa. xiij. Facies eoruz cōbuste vultus eox. Talibus accidit sicut mulieribus fucatis. que q̄uis ad temp⁹ faciem suā decorare z colorare videant. illa tm̄ ꝓculdubio ad modicū flatum venti deficit. z turpitudo pristina reuiuiscit. qz vere charissimi ficta z colorata facies ypocritax nō pōt diu durare. immo per mala opera solet turpitudo talū apparere. Ūñ isti sunt sicut isti de q̄bus dicit Treno. iiij. Candidiores niue pulciores sapbiro. Et statim sequit. Denigrate sūt facies eorum sup carbones. Nō sic igit. sed in facie apparentie simus aquile. i. toti spirituales z aquilini. Item dico q̄ in facie iusticie debem⁹ esse leones. Viri em̄ pfecti z maxime ꝓlati debent q̄ntq; induere faciem leoninā iusticiam exeq̄ndo. z more leonis ad impios acriter irrumpendo. vt de talibus dicat illud. j. Paral. xij. vbi de q̄busdam viris fortissimis dicit. Qz facies eorum quasi leonis z veloces quasi capree in montibus. Sicut em̄ facies leonis habet Cōstantiam inflexibilem. Habet audaciā inuincibilem. Habz potentiam insuperabilem respectu alioz animaliū. Sic vere tales semp debent habere z ostendere faciē constantē. audacem z potentem. Constantē dico ad pseuerandū. Unde Luce. ix. Firmauit faciē suam vt iret in irlm. Audaces ad aggrediendum. s. malos. Unde Hiere. j. c. Ollam succensam ego video. z faciem eius a facie aq̄lonis. Potentē ad resistendū. Ūñ Ezec. iij. Dedi frontē tuam duriorē ꝛc. Et Esaie. l. Faciem meā nō auerti ab increpantibus z cōspuentib⁹ in me. Et alibi. Posui faciem meā vt petraz durissimā. sciens q̄m̄ non confundar. Jn facie em̄ posuit deus signa seueritatis z asperitatis scz oculos. vt ꝓ inimicos corusceant. Dentes vt fremescant. cornua vt ꝑcutiant. Sic dico spūaliē q̄ in facie z pūtia viri iusti ꝓ malos dñt appare re. iusticie z seueritatis signa. z zelus diuine legis z iusticie figurari. vt scz loco z tempore sciat indignationem aspiciendo. ostendere frendorē dentiū reprehendendo z arguendo ꝓtendere ꝑcussurā cornuū. i. lesionē z corporalē castigationē inferre. Unde nota q̄ talis facies. i. talis iusticie seue

Supbis clericis z doctorib⁹
Jniustis auaris z raptorib⁹
Falsis z iniquis scrutatorib⁹
Fictis z velatis deceptorib⁹

(ritas debet acui z ostēdi.
De malis clericis z subtili
bus q̄ dici possunt israel. i.
videns deum dicit Ezec.
vj. Fili hominis pone faciem tuā ad montes israel. De auaris z raptoribus q̄ possunt dici sydon. qui interpretatur pbarao. q̄ interpretat nudans z discooperiens virum. q̄a scz isti alios nudant z discooperiunt bonis suis. potest dici illud Ezec. xxix. Pone faciem tuam contra pbaraonem De falsis vo scrutatorib⁹ z explozatorib⁹ q̄ alioz secreta vt nocere possint explozando venant̄ dicit Ezech. xxviij. Pone faciem tuā cōtra sydon. Sydon interpretat venatio tristicie. De fictis deceptorib⁹. i. iniqs doctorib⁹ z ꝓbetis qui ꝓbetant de corde suo. z docent hominū mandata ꝛc. dicit ad Gal. ij. Jn faciem eius restiti. Et Thobie. iiij. Noli auertere faciem tuam ab vllo peccatore. Ista est igitur facies leonis que est iusti. Item dico q̄ in facie amicicie debemus esse boues. Sicut enim bos est animal bominis maxime iuuatiuum. intantū q̄ tempore pitagore q̄ bouem occidebat criminis reus erat. quia. s. fratrem z incolā enecabat vt dicit Plin⁹. Sic verus amic⁹ semp dat alijs solacū z iuuamen Ezec. j. Facies bouis a sinistro. qz ꝑcerto charissimi. Facies z fauor bonox amicox sz ꝓcū

ipue nuenīt i parte sinistra.i.in tpe aduersitatis z paupta, tis. Juxta illud Eccī.iij. Ne auertas faciez tuā ab egeno Dō tñ est contra multos q̄ faciem fauoris z amicicie sue tpe necessitatis alijs nō oñdunt ꝙ ipsam auertunt z absco, dant. Unde isti videnī dicere illud Hiere.xviij. Dorsum z non faciem ostendam eis in die perditionis eorum. Non sic igitur sed habeamus quatuor facies.id est quatuor mo dos p̄dictos notificandi nos. Uñ Matthei.xvij. Resplen duit facies ei⁹ vt sol. Facies eñ cōscientie debet resplēde, re sicut sol p̄ innocentie puritatē. Facies exterior appare, tie debet relucere.per bonam cōuersationē z honestā. Fa cies iusticie debet refulgere p̄ veritatem z equitatē. Faci, es v̄o amicicie debet rutilare p̄ clementie pietatem z boni tatem. Sic igitē dico charissimi q̄ vir p̄fect⁹ maxime plac⁹ dz esse multimode notificat⁹. Demū dico q̄ vir iustus debet esse omnimode simplicat⁹ qđ oñdit cum dicit Uni Un⁹ eñ z simplex dz esse homo intentiōe. qz q̄uis multi, pliciter operet meditet z cōtemplet.omnia tñ ad vnuz fi nem q̄ deus est ordinare tenet. Sis igitē vn⁹ non bin⁹ sim plex nō duplex.idem nō varius.Eccs.iij. Unus est z secū dū nō dz cc. Uide.j.de vno. Naturaliter eñ vnū animal cō tentum est vna facie.alīs esset monstrū. Sic vere homo in suo genere vnitatem z simplicitatem in suis facieb⁹.s.i in tentione interiori z in apparentia exteriori debet hz̄e.quia scz in intentione z in cōuersatione z in locutione z opera, tiōe duplicitas reprobat.z tamen ꝓchdoloz.hodie sc multi q̄ per varietates z fraudes diuersimodos habēt vultus similes illis boibus q̄ in montib⁹ seirthie habitare dicunt q̄ duplicem faciem.s.humanā z caninam habere noscuntur Sic isti.s.pditores z hypocrite falsi amici cc.Dañ.v.Fa cies regis cōmutata est.Et Ezech.x.Quatuor facies ha bebat vnū.Quatuor eñ facies male sunt quatuor varieta tes.s.in intentione cōuersatione locutione z operatiōe.Et si vis nota q̄ facies malor sunt z esse cōsueuerūt Facies

Obstinate p̄ p̄riam rebellionē.
Palliate p̄ hypocrisis deceptōz.
Inclinate p̄ terrenor affectionē
Dilatate ad terrenor p̄motionē
Maculate p̄ carnaliū infectiōz.
Exornate ad luxurie attractionē
Cōcitate p̄ iracūdie turbationē

De facie obstinata di, cit Judi.xx.q̄ illi q̄ p̄i us simulauerant fugaz versa facie fortius resi, stebant. De facie palli, ata dr i p̄s. Usq̄quo iu dicatis iniq̄tatē z facie peccator sumitis.De facie inclinata dicit.ij.Regz.j.Ce cidit sup faciem suam.Et.ij.Reg.ij.Leuare nō potero faci em meā.De facie dilatata seu ad exteriores honores elar, gita z expansa dici pōt illud.ij.Paral.iij.Facies eor ver, se ad exteriorez domū.i.ad mundū.De facie maculata dr illud p̄dictū Mau.ij.Facies omniū sicut nigredo olle.De facie exornata dr Judith.xv.q̄ Judith in facie speciei sue dissoluit eum.i.Holofernem.De facie v̄o iracunda z con citata dicit Ezec.x. Impetus singulor ante faciem suam Iste sē ei male malor facies. q̄s ꝓcerto deus nō dz gratū videre.sed poti⁹ ipsas solet confundere z horrere.p̄s. Im, ple facies eor ignominia.Unde ipse finaliē dicet.j. Ma, chabe.vij. Nolite mihi ostendere faciez eor z occidit eos exercit⁹. Isti igitē nō sunt facies vna sed multe. Non sic. ꝙ sit vir iust⁹ omnimode simplificat⁹ vni inq̄t Adhuc di co q̄ vir iust⁹ debet esse omnimode leuificat⁹. qz.s. q̄ttuor pennas dz habere p̄ quas.s.volitet ad remota.i. quattuor genera p̄sideratiōis z meditatiōis.Cū vna debz volare ad cōsiderandū carnis fragilitatē.Cū alia oportet volare ad cōsiderandū mundi labilitatē.Cū alia dz volare ad consi derandū mortis inferni z iudicij asperitatē. Cū quarta dz volare ad cōsiderandū padisi felicitatē z securitatē. Et sic ipse erit illa bestia de q̄ dr Dañ.vij.q̄ ipse habebat alas q̄ si auis q̄ttuor sup se.Ezec.x.Quatuor vultus vni z q̄ttuor penne vni.vide s̄.de ala. Sic igitē ptz q̄ vir p̄fectus debet

Notificari.
Simplificari
Altificari.

Et sic patet q̄ est q̄daz facies inferior z hu mana cc. Sc̄o dico q̄ est facies superi or z diuina.Et ista facies est illud p̄ qđ de, us nobis notificatur.Et qz de⁹ notificat mundo p̄ filij sui incarnationē.p̄ iusticie sue executiōz.z p̄ sue nie distribu, tōem.iōq̄ in scr̄ptura triplex dei facies repit.dz eñ faciz

Honorabilem.
Amicabilem

Facies dei bonorabilis est filij būilitas: seu humanitas. Per istam eñ faciē fuit Formidabilē nobis de⁹ ostensus z manifestat⁹. z ideo est facies honorabilis z desiderabilis,iuxta illud ꝓuer.cōe scz.Honora faciē senis.z in p̄s.dicebant sancti. Onde faci em tuā z salui erim⁹. Ista tñ facies est duplex.qz.s.in xp̄o est facies diuinitatis z humanitatis vt sic bñ figureī Eze. xlj.vbi dr. Duas facies habebat cherub. Cherub eñ erat facies auis seu aq̄le alīs ignote.que in templo erat depicta q̄ duas facies habebat. Qđ denotandū q̄ cherub q̄ interp tat plenitudo cōscientie.s.xp̄s q̄ plen⁹ est scientia p̄ discre tionē.figuram hz aquile p̄ contemplationē. Duas etiam habet facies p̄ vtriusq̄ nature vnionē z cōiunctionē. Ista igitē faciem desiderabant sancti patres dicentes in p̄s. Nō auertas faciem xp̄i tui.Et de istius facici dilatione cōque, rebant dicentes. Quare faciem tuā auertis obliuiscēris in opie nostre z tribulatiōis nostre qz vere. Auertente te faci em tuā turbabunt. Ista est igitē facies honorabilis. In, sup dico q̄ est q̄dam facies dei.s. facies formidabilis. Et ista est facies sue iusticie quā in fine peccatorib⁹ ostendet. Panthera est animal qđ a cunctis alijs diligit z insequit qz tñ vultum habet quodāmō terribilem.iō faciei ei⁹ torui tate terrent. vt dicit Plin⁹. Sic vere charissimi q̄uis de⁹ sit summe laudabilis z amabilis.quia tñ facies sue iusti, cie z sue occulte ꝓuidentie est terribilis.ideo q̄n ipsam bñ consideram⁹ terreri z formidare debem⁹. Istud bñ figu, rat Exo.xxxiij.vbi dicit. Qz filij isr̄l viderunt faciem moy si cornutam z timuerunt ꝓpe accedere.Quia vere qui be ne intuet faciem diuine iusticie z equitatis. ipsam ꝓcerto inuenit armatā contra malos magne seueritatē. Uñ Exo. xxxiij dicit. Facies moysi cornuta erat ex cōsortio sermonis dñi Ista aūt est facies quaz Dauid formidabat dicens. Auer te faciem tuā a peccatis meis z omnes iniquitates meas dele. Ista est igitē facies que peccatores in inferno deua, stat. Leui.xxvj. Ponā faciem meā contra vos. Ista est fa cies quā omnes debem⁹ timere. z p̄ timorē ei⁹ a vicijs ab stinere. Latro eñ esset bene fatuus q̄ nō timeret commit, tere furtum añ faciem iudicis. Jō Job dicit. A facie ipsi⁹ turbat⁹ sum. z considerans cū timore sollicitor. Job.xxiij. Et merito.quia ꝓcerto in iudicio facies eius erit sicut spe cies fulguris. Sicut dicitur Danicl.x. Quia.s.ignis a facie eius exardescet.succendent carbones ab eo.sicut dicit in psal.Et alibi. A facie domini mota est terra a facie dei Ja cob. Sicut enim dicit Joelis.ij. A facie eius cruciabuntur populi.omnes vultus rediguntur in ollam. Adhuc di co q̄ est facies dei amicabilis.Et ista est eius clementia et benignitas.Et istam faciem ostendit deus tripliciter scilz.

In p̄cōr correctiōe
In spūaliū largitōe
In eternor cōcessiōe.

Facies igitē diuine misc̄die ostēn, dit in correctione delinquentiuz. qz ꝓcerto quando deus dimittit hominem vm voluntatem suam vagari per vicia z pecca ta.nec ipsum corrigit vel castigat.signum est diuine iracū, die non clementie.indignationis non compassionis. con, temptus z non affectus. Sicut enim dicitur.ij. Machab. iiij.Et enim nō sinere peccatoribus ex sententia agere.ma, gn beneficij est indicium.Et ideo deus similis est illi aui: que dicitur kaladrius cc.Uide de hoc z dic sicut supra ti, tulo de auertere. Nunc enim videtur deus a peccatorib⁹ faciem auertere.quando ipsos non diguatur percutere vl punire. Psal. Auertit faciem suaz ne videat in finem. De quo timens Dauid dicebat. Auertisti faciem tuam a me. z factus sum conturbatus. Unde alibi. Ne p̄hōcias faci em tuam a me.et spiritum sanctum tuum ne auferas a me

Item dico q̄ facies diuine misericordie ostendit in lar, gitione spiritualium. Psal. Misericordia z veritas p̄ce dent faciem tuam. Ideo dicitur Apocalip.x. Facies eius sicut sol.qui scz gratiarum radios mittit. Item ista faci es ostenditur in eternorum concessione. Et ista est facies in quam z angeli z beati respicere delectantur. De qua.ij. Paralipom.ix. Omnis populus desiderabat videre faci em Salomonis et audire sapientiam eius. Deus enim si, milis est speculo.cui si faciem ostendis:faciem ostendet ti bi.et si dorsum sibi verteris:dorsum similiter tibi vertet. Sic vere charissimi.si faciem cordis z conscientie ad deum conuertemus per deuotionem.ipse procerto faciem sue misericordie ad nos conuertet per gratie z glorie largitio

nem. Juxta illud Mume.xij. Loquebaꝫ dñs facie ad faciem. Si vo dorsū eide verterim⁹ de eo non curando. ꝛ nos ad ei⁹ oppositum. ſ. ad bona tpalia cōuertendo. siue etiaꝫ ad peccata. ipse vere dorsum iue indignatōis ad nos vertet ꝛ nos tanq̄ extraneos respuet ꝛ cōtemnet. Juxta illud ꝑdictū. Dorsum ꝛ nō faciem ostendā eis. Hiere.xviij. Et rōem reddit: Hieremie.ij. Verterunt ad me dorsum ꝛ non faciem. Jō dauid in ꝑ. dicebat. Exquisiuit te facies mea. faciem tuā dñe requiram. Jsta est igiꝫ facies que sanctis in paradiso erit letissima. qñ. ſ. verificaꝫ illud Job.xxxiij. Videbis faciem eius cū iubilo ⁊c. Ipsiſq; erit tutissima et certissima. Judicū. vj. Vidi angelū dñi facie ad faciē. Jsta erit facies desideratissima ꝛ amātissima. ij. Paralip. ix. Omnis populus desiderabat videre faciem salomonis ꝛ audire sapientiā eius. Et merito. qz ꝓcerto ista est mirabilissima ꝛ gratissima. Hester. xv. Valde eſt admirabilis es domine. Et facies tua plena est gratiarū. Sic igiꝫ patet q̄ triplex est facies diuina. Et quadruplex facies humana. De faciē vo dyaboli fallaci ꝛ ꝑdiciosa: minaci et tumultuosa. mordaci ꝛ periculosa. potest dici illud Eccli.xxj. A facie colubri fuge ⁊c. sufficit de facie.

Facilitas. Nota q̄ illō dr facile. quod ex rei natura. vel ex agentis virtute. sine difficultate ꝛ labore est factibile. Est ergo facilitas que ꝓtinet

Ad dei voluntatem
Ad rerū qualitatē
Ad cordis leuitatē
Ad mor̄ sanctitatē

Primo ergo dico q̄ est facilitas diuine voluntatis. qz. ſ. apud voluntatem diuinaz omnia sunt facilia. ꝛ nihil est difficile seu impossibile apud eum. Gen.xviij. Numq̄d deo est quicq̄ difficile. Difficultas eīm in rebus ꝓuenit ex agentis impotentia ꝛ defectu virtutis. qz. ſ. virtus ꝛ potentia agentiū naturaliū creata est ꝛ ad certū q̄d determinata ꝛ cōtracta. Potentia aūt ꝛ virtus diuina cū sit increata infinita. nec limitata ad aliquid ⁊ ad omnia indifferenter extenta. Et iō nihil est difficile apud illuz. Hiere.xxxij. Non erit tibi difficile oīe verbum. Jsta aūt facilitas videt̄ q̄ appareat in trib⁹ videlicet

In egenor̄ ꝓmotione
In ꝓlior̄ cōmissione
In ꝑmior̄ redditiōe.

Apparet dico in miseror̄ subita ꝓmotione. Eidem⁹ eīm q̄ dei ꝓuidentia mediāte paup q̄q; ad magnū statum erigitur ꝛ mira facilitate ꝑ spem oīnū a domino ꝓmouet. Un Eccli.xj. Facile est in oculis dñi subito honestare pauperem. De ꝓlior̄ cōmissione ꝛ victorie inspirata cōcessione patet. Sepe eīm fit q̄ quadā facilitate fortune vel quadā diuine ꝓuidentie inopinata virtute fortiores a debiliorib⁹ supant̄ ꝛ plures a pauciorib⁹ faciliter debellant̄. vñ. j. Mach.iij. Facile est conducti multos in manu paucor̄. ꝛ. ij. Reg.xiiij. Nō est difficile dño. vl̄ multis vel in paucis saluare. De ꝑmior̄ redditōe seu de meritor̄ retributione patet. qz. ſ. cum ipse sit oīpotens facile est sibi retribuere iuxta merita vel demerita singulorum Eccli.xj. Facile est eīm in cōspectu dei in die obitus retribuere vnicuiq; ꝛm vias suas. Jsta est igiꝫ facilitas diuine voluntatis. q. ſ. faciliter operaꝫ omnia iuxta votum. Secūdo dico q̄ facilitas inuenit realis qualitatis. Alique enim res de sui natura ꝛ qualitate sunt faciles vel difficiles. Facile ē eīm boi bono facere ꝛ itelligere bonū. Prouer. xviij. Doctrina prudentium facilis. Difficile vo facere malū et adherere malo. Plus est enim difficultatis in malo faciēdo q̄ in bono. nihil eīm difficilius aui q̄ volare contra flatum venti. naute q̄ nauigare cōtra estum freti. planete q̄ currere contra impetum firmamenti. Sic vere dico q̄ maior difficultas est homini contra flatum spiritussancti volare ꝛ contra estuz seu contra fluctū ꝓuie cōscientie redarguentis ꝛ remordentis agere. ꝛ cōtra firmamentū dei mādator̄ currere. Sicut eīm dr Eccli.xlvj. Pugnare cōtra deum nō est facile. Unde etiam scriptura introducit ipos malos in iudicio desolatos desperantes ꝛ dicētes illud Sap. v. Lassati sumus in via iniquitatis ꝛ perditionis ꝛ ambulauimus vias difficiles. Nota tamē q̄ inuenit difficultas

Virtutis socia
Homini nocia.

Est dico difficultas vtuosa. Et ista est illa quā adhibet hō virtuosus ad terribilia ꝛ ad ardua opera facienda. Secm̄ eīm phos. Virtus est circa bonū ꝛ circa difficile. nec etiam bonio virtuosus q̄s dicit. nisi q̄ circa res arduas ꝛ difficiles occupaꝫ. Un etiā Hercules perseus Jason ꝛ alij mirabiles homines hodie magnis laudib⁹ extollunt. q̄ aggressi fuisse ꝛ vicisse res difficiles dinoscunt. Teste enim Sene. Res difficilis est virtus. Jdeo Helyseo spm Helye petenti dictum est. iij. Regū. ij. Rem difficilem postulasti. Jsta est igitur difficultas virtuosa. Et ista est difficultas que est

In scientijs pectoralib⁹
In diuitijs tpalibus.
In nequicijs criminalib⁹

De difficultate scientiarum dicit Prouer.xxx. Tria st mihi difficilia. ꝛ quartū q̄d penitus ignoro. Et Eccs. j. dicit. Cūctas res difficiles. nec pōt eas homo explicare ſmonib⁹. Utilius igiꝫ ē facilioribus scientijs vacare. q̄ difficilib⁹. qz etiam potus ſm medicos q̄ facilius trahit. vtilior ꝛ nutribilior est q̄ cibus. De difficultate diuitiarū ptz. Jste eīm sunt difficiles in acquisitione. in custodia in ꝓditione ꝛ potissime in regni celestis exclusiōe q̄ fit p ipsas. Cōstat eīm q̄ malus diues difficiliꝫ saluabit. ꝛ q̄ p male quesitas diuitias celestis ianua claudit ꝛ serat. Teste eīm scriptura Math. xix. Facilius est intrare camelum p foramen acus q̄ diuitem in regnuz celor̄. Funiculus eīm q̄ ligant̄ diuites triplex est. ſ. Funicul⁹ male acq̄rendi male detinendi male expendēdi: seu etiā de eis male ordinandi. Et ideo dr Eccs. iiij. Qz funiculus triplex difficile rumpit̄. Un etiā Marci. x. dicit. q̄ difficile q̄ pecunias habent intrabunt in regnū celor̄. De difficultate nequiciarū ptz. Constat aūt q̄ ipsa peccata semp habent annexam difficultatē resurgēdi Eccs. j. Peruersi difficile corriguntur. ꝛ stultor̄ infinitus est numerus. Jsta est igiꝫ difficultas viciosa. Jtem dico q̄ est difficultas periculosa ꝛ tediosa. ſ. ipsa pena eterna que est difficilis atq; grauis. De quo. ij. Mach. xij. dicit. Erat eīm presidium carmon inexpugnabile. accessuq; difficile. ꝓpt̄ locor̄ angustias. Carmō eīm infernum signat. qz interpretaꝫ discindens merentes. aut diuisio murmurantiū. qz. ſ. in inferno damnati q̄ sunt merentes: murmurantes desperati ꝛ dolentes. p tormenta scinduntur ꝛ ab omni societate charitatiua diuidunt̄. Patet igiꝫ q̄ inuenit̄ facilitas seu difficultas realis qualitatis

Tercio inuenit̄ facilitas cordialis leuitatis. Et hoc est qua quis faciliter inclinat⁹ est ad malū ꝛ qua facile cōuertit̄ ad iniquitatem similis signo seu gallo qđ est supra cāpanile qđ ad flatū venti se conuertit. Sic mali ad modicā tentationem dyaboli. Unde Prouerb. xxix. Qui ad indignandum facilis est. erit ad peccandū ꝓcliuior. Quarto inuenit̄ facilitas moralis bonitatis. Et ista est illa qua q̄s deo ꝛ prelatis faciliter obedit. Un de manna celitus dato dicit Sap. xix. q̄ facile dissoluebaꝫ sicut glacies. Sic isti p cōpassionē cōfessionē ꝛ affectionem facile dissoluunt̄. ꝛ iō deo ꝛ ꝓlatis obediēdo a glaciali duricia immutant̄. Et ꝫ sufficit de facili ꝛ de difficili quo ad presens. qz pauce sunt auctoritates ꝛ iō transeo ⁊c.

Falsitas. Nota q̄ falsitas idem est qđ fraus. deceptio. Fallacia seu calliditas. Et ē ꝓpie falsitas qñ aliq̄d apparēs simulatū ꝛ fictū. ꝓ vero et certo tradit̄ ꝛ babet̄. Et sic falsitas ꝛ veritas ꝑriant̄. Possum⁹ igiꝫ notare breuit̄ q̄ triplex est falsitas. Est ei falsitas

In affectione
In locutione
In ostensione
In intentione
In operatione.

Prima significat amicitiam nugacem.
Secda significat eloquentiā mendacez.
Tercia denotat apparentiam fallacez
Quarta designat maliciam pticacem.
Quinta vo signat efficaciā nōueracem

Dico igiꝫ q̄ est quedam falsitas amicicie. Et ista est illa quam falsi amici fingunt se habere. p quā alios decipiunt ꝛ defraudant. Sub specie eīm amicicie ficte ꝛ palliate. fiūt hodie omnes fraudes deceptiones ꝛ ꝓditiones. Sicut ei illa bestia que dicit̄ hyena dicit̄ fingere vocem humanam ita q̄ vox eius ꝛm Plinium cum fistula potest misceri. et ideo tabernacula pastor̄ solet circuire. ꝛ canes cum dulcedine vocis sue ad se sequendum inuitare. ꝛ sic solet eos comedere. Et ista est illa bestia que dicit̄ de sepulcris mortuos eīcere ꝛ carnes eorūz deuorare. Sic vere charissimi tales falsi consiliarij ꝛ amici ꝛ etiā vsurarij fraudulenti. habent vocem humanā ꝛ verba dulcia attractiua ꝛ allectiua ꝓmissiua ꝛ adulatiua. ꝛ sic dum alij sophistrias illorū sequuntur. ꝛ dum eorum consilijs obtemperant. sepe ad damnum ꝛ periculum ab eis ꝓtrahuntur. Unde ꝓuer. xij

Cōsilia impioꝝ fraudulēta. Istud potissime patet de vsu rarys. q̄ primo multa paupib⁹ fallaciter ꝓmittunt. ⁊ tandem ipos de suis sepulcris. i. de suis habitationib⁹ eqūt ⁊ expellunt. De talib⁹ igit fraudulētis amicis dicit Hiez. x. Unusq̄sq; inquit a ꝓximo suo se custodiat. ⁊ in oī fratre suo no habeat fiduciā. q⁹ omnis frater supplantās supplantabit. ⁊ omnis amicus fraudulenter incedit. Isti ēm similes sunt male mulieri que sub mala intentione falsaz amiciam pretendit. De qua dr Prouer. v. Ne intendery fallacie mulieris. Fauus ēm distillans labia ei⁹. Sequit. Mollissima ei⁹ amara sicut absinthiū. Ista est igit falsitas amicie. q⁹ vere tales nō habent amiciā veram sed fictā nō existentē sed apparentē. nō realem sed verbalez. nō stabilem sed mutabilem. Scdo dico. q⁹ est q̄dā falsitas eloquentie. Et ista est falsitas mendacij. Mendaces ēm habent falsitatem in vbis. Unum ēm dicunt ⁊ aliud sentiūt. vnū loquunt ⁊ aliud meditant. Unū habent in ore. ⁊ aliud in pectore. Prouer. xxiij. Fraudes labia eoꝝ loquūt. Et hoc etiā dicit Prouer. xxvj. Lingua fallax nō amat veritatē. Et ista falsitas tūc tpis est summe nociua q̄n ad alium perniciem est intenta. Uenenū ēm serpētis q̄d bz i dētibus ⁊ in ore. cuius sp de sui natura sit malū. tm efficit pessimū q̄n in alios diffundit. ⁊ q̄n q̄s inde ledit aut mordet Sic vere cuius venenū mendacij sp sit malū. tunc tm efficitur pessimū. q̄n per detractionem decptionē vel falsuz testimoniū extendit in ꝓximū seu in ꝓximi nocumentū. ps. Alienati sūt pctōres a vulua errauerunt. ab vtero locuti sūt falsa. Et tm scriptū est Exo. xx. Nō loqueris ꝓtra ꝓximuz falsuz testimoniū. Et merito. q⁹ sic dr ꝑuer. xix. Falsus testis nō erit impunit⁹. Ista est igit falsitas eloquētie. Tercio dico q⁹ est q̄dam falsitas apparentie. Et ista est falsitas hypocritaz: q̄ fingunt se esse vnū ⁊ sunt aliud. q̄ videntur esse optimi ⁊ sunt pessimi. Figurati in illo supplātatore iacob q̄ se esse esau finxit. vt benedictionē illi⁹ reporaret. vñ de eo dictū est Gen. xxvij. Uenit germanꝰ tuus fraudulenter ⁊ subripuit benedictionē tuā. Fingunt ēm se alios q̄s sē vt bñficia q̄ primogenitis. i. bonis ⁊ iustis debent reportent. Prouer. xij. Cōsilia impioꝝ fraudulenta. Et Dan. xj. Obtinebit regnuz in fraudulentia. Sicut ēm cerastes pulcritudine cornuū suoꝝ coloratoꝝ aues fallit. ⁊ decipit. q̄a sz toto reliquo corpore sub arena occultato. dum aues dicta cornua credunt esse vermes ad ipsa descendūt credentes ipsa comedere. que tm econuerso a cerastis comedunt ⁊ devorant. Sicut dicit Ysid. ⁊ Plin⁹. Sic vere sepe fit vt hypocrite ⁊ heretici toto corpore. i. tota maloꝝ morū suoꝝ cōgerie sub barena penitentie exteriorū abscōdita. ab auib⁹. i. a simplicib⁹ vermes. i. viri benigni ⁊ humiles esse credant (Juxta illud ps. Ego sum vermis ⁊ nō hō) q̄ tamen serpentes nequissimi esse realiter cōprobant. q⁹ dū simplices hoc errore decepti vsq; ad ipsos accesserint. ab eis malis suggestionib⁹ inuadunt. ⁊ malis eoꝝ exēplis ⁊ opibus spūaliter pimunt. Tales figurant in symone mago: cui dicit Act. xiij. O plene omni dolo ⁊ omni fallacia fili diaboli ⁊ inimice omnis iusticie. nō desinis subuertere vias dñi rectas. Tales igit habent falsitatē seu fallaciā apparentie. Pulcri ēm sunt exterius in cōuersatiōe. veneno si tm interius in intentione. Prouer. xxvj. Fallax gratia et vana est pulcritudo. Quarto dico q⁹ est q̄dā falsitas malicie. Quidam ēm sunt falsi ita cauti ita malicioſi. tot sciūt vias alios decipiendi. q⁹ nō potest bñ q̄s euadere manus suas. sicut patet de proditoꝝ q̄ p multas vias cautelas simulationes ⁊ fraudes sciunt alios decipere inuoluere et irretire. De q̄bus Treno. ij. dr Prophete tui viderunt tibi falsa. Et. ij. Lam. xj. Periculū in falsis fratrib⁹ ꝛc. Isti eti am ptz de fallacib⁹ aduocatis. vñ videt q⁹ tales sē similes pardo q̄ est animal multis coloꝝ ⁊ maculis picturatuz q⁹ reuera chariſſimi tales sunt bodie toti pleni maculis et oculis cautelarū fallaciarū ⁊ fraudū. Isti ēm sē sicut aial. Ezech. j. q⁹ erat ante ⁊ retro plenū oculis. q⁹ etiā vnalfacie cōtentū nō erat. immo quatuor facies habebat. q⁹. s. in vna parte habebat faciē bois. In alia faciez leonis. In alia faciem aquile. In alia faciem bouis. Sic vere chariſſimi tales sunt bodie multis oculis. i. multis cautelis ⁊ maliciis oculati. Apoca. iiij. Totū corpus in circuitu erat plenū oculis. Et iō ꝓcerto de talib⁹ vix potest sciri q̄d sunt vel q̄d intendunt. Habent ēm plures facies. i. plures modos cū alijs se habendi. Nūc ēm vident habere faciem bois p benignitatem. q̄n q̄ faciem bouis p laborē ⁊ penalitatem. nunc faciem leonis p seuiciam ⁊ crudelitatem. nunc faciez aquile p fallaciā ⁊ subtilitatē. De istis dicit Dan. xj. Impij in testamētū simulabūt fraudulenter. vt eis possit dici illud Ecci. j. Cor tuū plenum est dolo ⁊ fallacia. De ist⁹ loquit Hiere. vj. Principes declinantiū ambulantes fraudulenter. Ista est igit falsitas malicie. Quinto dico q⁹ inuenit quedā falsitas mali opis seu efficacie. Est ista ē illa q̄ a falsarijs false monete vel falsе litere fabricant. Ūñ nota q⁹ sic est de falsarijs sicut de humorib⁹ veneniaticis. q̄ cōmixti cum corpis humorib⁹. tanq̄ veri humores in venis recipiunt. vbi nature destructionem ⁊ mortē ⁊ piculū operant. Sic vere isti homines venenosi cum tales esse nesciant. ab alijs nō cauent. Quapropter totū corpus. i. totaz patriā inuenenāt. ⁊ sub specie veritatis: sue falsitatis nocumenta ꝓpinant. Isti igit inter ⁊ sup oīs malos sūt piculosi. ⁊ toti reipublice plus damnosi. ij. Cor. xj. Periculum in falsis fratribus. Igit sicut acri medicina venenosi hūores eijciendi sunt de corpore. sic acri ⁊ seuera disciplina falsarij eijciendi sunt de pplo vel de plebe. Dicunt ēm autores Ambro. ⁊ Pli. q⁹ inter veras apes q̄n q̄ inueniunt q̄dam false apes q̄ dicunt furari. que. s. nunq̄ mellificant. s aluearia subintrantes mel aliarū devorāt. q̄s tm vere apes aculeo pungunt ⁊ ab alueari fugant. Sic vere falsi apes. i. falsarij q̄ ꝓprie furari dicunt ꝓ eo q⁹ furtiue officium alienum vsurpant ⁊ furant. sōcietates ⁊ collegia prebendas ⁊ beneficia falso modo subintrant. ⁊ mel alienū. i. beneficia vbi nō habent ius surripiunt ⁊ devorant. quapropter vere apes. i. q̄libet bonus. ⁊ maxime iudices ⁊ prelati q̄n suā capiunt falsitatez. aculeo iusticie ipos pungant eijciant et trucidant. De talibus dicit apls Gal. ij. Qr falsi fratres sūb intrauerunt explorare libertatem nostram q̄ est in xpo. vt nos in seruitutē redigerent. Isti figurant in illa falsa bestia ⁊ in illo pseudo ꝓpheta. de quo legit Apoc. xiij. que. s. habebat cornua sicut agnus. ⁊ loquebat sicut draco q̄ seducit habitantes in terra. ꝓpter signa que data sunt illi facere. ⁊ fecit oīes pusillos ⁊ magnos habere caracterē bestie. Et sequit Apoc. xix. q⁹ apprehensus est pseudo ꝓpheta ⁊ omnes q̄ acceperunt caracterem ⁊ adorauerūt imaginem bestie. ⁊ vivi missi sunt in stagnum ignis ⁊ sulpburis. Reuera sic erit de talibus pseudoprophetis seu falsarijs. q̄. s. faciunt signa ⁊ sigilla. caracteres ⁊ imagines falsas. et q̄ seducunt vrbem ⁊ orbem. ⁊ q̄ fingunt se habere cornua agni. i. ptātem pape vel ꝓlati. ⁊ tm loquunt sicut draco. propter. s. q⁹ verba eoꝝ plena sunt malicia ⁊ veneno. q⁹ vere isti ⁊ illi q̄ suos adorant caracteres ⁊ imagines. i. q̄ suis falsis vtunt lris in stagnū ignis finaliter mittunt. Inq̄tum ardori tribulatōnū supponunt. Contra tales loquit scriptura. Hiere. x. Stultus inq̄t factus est omnis hō a scia. Confusus est oīs artifex a sculptili q̄n falsum est q⁹ conflauit ⁊ nō est spiritus in eis. Uana sunt ⁊ opus risu dignum in tpe visitatiōis sue. Stultus inq̄t factus est omnis hō a scientia. Quia reuera scientia ⁊ subtilitas talium infatuat eos q̄ falsa sculptilia ⁊ litteras cōponunt. Et iō merito debent esse confusi. q⁹ isti p ceteris cōfusione digni sūt. Et ad lram ista sunt vana opa ⁊ risu digna in q̄bus nō est spiritus. i. in quibus non est aliqua efficacia seu virtus. Et ido tpe visitationis necesse est q⁹ pereant ⁊ q⁹ deprehendant. ⁊ q⁹ autores scelerū puniant. Inter alia ei omnia crimē falsi est illud q⁹ minus pōt celari. ⁊ q⁹ finaliter est necesse inueniri. i. seueriter corrigi ⁊ puniri. Prouer. xix. Falsus testis nō erit impunitus. Sicut ēm dicit Seneca. nihil q⁹ simulatum ⁊ fictū est pōt esse diuturnū. Stultum est igit talia facere vel sperare q⁹ nō pōt ꝓficere vel durare. ps. Beatus cui⁹ est dñs deus spes eius q̄ nō respexit in vanitates ⁊ insanias falsas. Patet igit quō q̄ntuplex fraus seu falsitas inuenit. s. falsitas efficacie malicie apparentie eloquētie amicie ꝛc. Sufficit.

Fama. Fama idē est q⁹ bonū nomen. bon⁹ rumor. vel bona opinio de aliquo. Etiā est recte fama q̄si quoddā accidēs q⁹ de virtutis substātia solet ema

nare. Sicut enī videm⁹ q̄ arbores aromatice a sua interio
ri substantia solent aliqua bona accidentia emittere. i. bo
nos odores ⁊ liquores. sicut pz in cedro ⁊ cypresso. q̄ sunt
arbores bone ⁊ pfecte interi⁹ ⁊ suauem odorē fragrant et
diffundant exterius. Sic vere charissimi bona fama ē qꝺ
dam spūale accidens. qꝺ de virtutib⁹ viri pfecti diffundit
⁊ emanat. qz cū isti sunt boni ⁊ pfecti interius. ideo odorē
bone fame fundunt ⁊ emittunt exterius. Nam sicut odor
sentī longe a re ex qua exit. Sic vere bona fama longe la
teq; potest diffundi ⁊ ad loca remotissima dilatari. Sic de
xp̄o dicit Luce. iiij. Oz fama exijt p vniuersam regionē de
illo. Et aduerte q̄ pz sententiā sapientis summe curandū
est de habenda bona fama. sicut dr Eccl. xli. Curam habe
de bono nomine. Sicut enim dicit Prouer. xxij. Melius
est nomen bonū q̄ diuitie multe. Seneca in ꝓuer. dicit. q̄
honestus rumor alterius est patrimonium. Triplici ꝺo rōne
possum⁹ dicere q̄ fama bona est habenda. quia. scz ista est
Bonorum letificatiua. Dico igit̄ q̄ bona fama ē bono-
Malor⁹ tristificatiua rū letificatiua. oīa enī q̄ sē (vt
Virtutū manifestatiua cōmuniter) solent in bonis odo-
ribus delectari. Unde de istis puis animalib⁹ apib⁹. s. ⁊ for
micis legit̄. q̄ in bonis odorib⁹ delectant̄ ⁊ a malis feto-
ribus occidunt̄. Et ideo flores ⁊ arbores odoriferos solent
frequentare. A locis ꝺo fetidis solent fugere recedere ⁊ ab
ire. Sic vere charissimi boni ⁊ iusti in bono odore ⁊ in bo
na fama aliorum bonorum solent delectari ⁊ iocundari ⁊
etiam recreari (quia sicut dicitur Prouerbior. xxvij. Un
guentis ⁊ odorib⁹ varijs delectat cor) ⁊ societatē taliū fre
quentare. a societate ꝺo fetentiū seu infamiū ꝓsonar⁹ de
bent summope resilire. Tali mō fecit regina Saba q̄ a fi
nibus terre venit. audiuit famam Salomonis. Sicut di
cit. ij. Paralip. ix. ⁊ iō venit eū ꝓsonaliter visitare ⁊ videre
⁊ eius sapientiā audire dicens sibi. Nō credebā narranti
bus mihi donec ipsa veni ⁊ vidi. ⁊ ꝓbassem q̄ media pars
mihi narrata nō fuisset. vicisti famam virtutib⁹ tuis. Fama
enī est illud qꝺ summe appetit cor generosum. Et iō ꝓ fa
ma acq̄renda antiqui omnia ardua opa faciebant. gloriā
q; ⁊ famā ꝓ finali premio suor⁹ operū expectabant. Et b̄
q̄ veram celi gloriam verumq; sempiternū premiū igno
rabāt. Fama etiā est talis cōditiōis q̄ velociter ⁊ etiā inui
to homine ad remotissima loca transit. Et iō fm Fulgen
tium ꝓ pegasum equū persei. q̄ alas in pedibus habebat ⁊
ꝓ aera celeriter volitabat. fama intelligebat. ꝓ quam illi⁹
virtuosi militis virtus ⁊ noticia vndiq; vehebat. Ad litte
ram enī fama equus alatus dr. ꝓ eo q̄ citissime circumfer
tur. Ruth. j. Velox apud cunctos fama ꝓcrebuit. Est igit̄
fama bonor⁹ letificatiua. Secundo dico q̄ bona fama ē
malor⁹ tristificatiua. Mali enī ⁊ maxime inuidi i infamia
alior⁹ letant̄ ⁊ in bona fama tristant̄. Cum enī omnia ani
malia diligant pantherā ⁊ de suaui odore quē de ore emit
tit q̄ plurimū delectant̄. solus draco istuz odorē refugit et
abhorret. ⁊ eum nō valens sufferre fugit ⁊ abscondit in ca
uerna vt dicit Pli. Sic vere charissimi cū omnes homines
naturaliter debeant diligere odorē bone fame bonar⁹ pso-
nar⁹. ⁊ in eo delectari. ⁊ ex eo ad eos sequendū frequentā
dum ⁊ diligendū animari. iurta illud Cañ. j. In odore vn
guentor⁹ tuor⁹ currim⁹. oleū effusum nomen tuū. ideo ado
lescentule dilexerūt te. Draco tñ. i. detractor ⁊ inuidus ta
les odores refugit. ⁊ ipsos nequiens sustinere a taliū pre
sentia se abscondit. Hufo enī odorem vince florentis susti
nere nō valens exinde fugit ⁊ exit. Sic vere inuid⁹ ⁊ detra
ctor odorem bone fame alior⁹ sentiens ⁊ audiens solet ex
inde recedere ⁊ exinde dolorem ⁊ tristiciā concipere ⁊ ba
bere. Ideo dicebat apls. ij. Cor. ij. Christi bonus odor su
mus in his qui salui fiunt. ⁊ in bis q̄ pereūt. Aliis quidem
odor mortis in mortē. aliis odor vite ad vitam. Et breuiē
bene dicit Sen. Oz quotq̄t sunt bona feliciū tot sunt tor
menta inuidor. Aiunt enī illud. j. Reg. ij. Nō est bona fa
ma quam audio. Isti enim sunt sicut porci qui magis dele
ctantur in fetoribus q̄z in odoribus: quia magis volūt au
dire mala de alijs q̄z bona. Dañ. xj. Fama turbauit eū ab
oriente. Et Hiere. vj. Audiuim⁹ famā eius. dissolute sē ma
nus nostre. Tercio dico q̄ bona fama est virtutū manife
statiua. Sicut enī purus ⁊ bon⁹ odor demonstrat substan
tiam rei de qua emanat esse ꝑfectam ⁊ bonaz. sicut patet in
rosa. Sic vere bona fama ⁊ fragrātia declarat (vt cōiter)
illū cui⁹ est esse virtuosum ⁊ bonū. Mala enī herba nunq;
(vt cōmuniter) bonum fundit odorē. Sic mal⁹ nunq; bo
nam famam diffundit. q̄ vis sepe accidat q̄ aliq̄ falsis vul
gi opinionib⁹ famam magnā acq̄rant. ⁊ famosi efficiantur
anteq; virtuosi. Uñ dicit Boetius. iij. de cōsolatione. Plu
res inquit falsis vulgi opinionibus magnum nomen acce
perunt. quo tñ nihil turpius esse credo. Tales potissime sē
hypocrite q̄ habent nomen sine re. gloriam sine dignitate.
⁊ sine bonitate. Famam sine virtute. Sed ꝓculdubio ta
lis fama nō ꝑpōt durare vel ꝓseuerare. qz sicut accidens na
turaliter nō ꝓseuerat nisi in substantia radicet. sicut pz de
fictis pomis ambreis. que qz in loco vbi ambra fuit aliq;
diu tenent. ideo vera poma ꝓpter odorem credunt. qz tñ
ambre substantia deficit. ideo odor cito dilabit ⁊ recedit.
⁊ sic falsum pomū a falso factum apothecario se extendit.
Sic ne talis fama potest durare que in virtutis substan
tia non fundat. Iō dicit Cassio. li. vij. Mel⁹ est cogitare
de vita q̄z de fama. post mortē enī si aliq̄d egim⁹ nostr⁹ est
si aliq̄d habuerim⁹ alienum est. Aduerte igit̄ q̄ fama ē re
cte sicut vmbra. quā si secutus fueris fugiet ⁊ si ipsam fu
geris te sequet. Sic vere fm Alanū de planctu nature. ve
re fame hec est gloriosa ꝓprietas vt appetitores sui cōtem
nat ⁊ appetat cōtemptores. famāq; fugiendo cōsequimur
quā ꝑdimus insequendo. Et ideo de fame appetitoribus
pulcre loquit Pet. Raven. in quadā epla. Qui inq̄t lau
des boim vilipendunt in hoc sunt laudabiles. q̄ in oi tem
pore famā seculi venant. omni tpe sē infames. Bene igit̄
dico q̄ bona fama est virtutū manifestatiua. Et malor⁹ tristi
ficatiua Et bonor⁹ letificatiua. Et hec de fama sufficient.

Fames. Nota q̄ fames est indigentia ciboz. vel accipitur ꝓ desiderio ⁊ appetitu come
cendi. Et ideo fames in scriptura potest designare

Ieiunium ⁊ afflictionem
Desideriū ⁊ affectionē.
Supplicium ⁊ vexationē

Signat dico ieiunium ⁊ affli
ctionem. ij. Cor. xj. In fame
⁊ siti. in frigore ⁊ nuditate. Et
Ruth. j. Facta est fames magna in samaria Item signat
desideriū ⁊ affectionē. Et sic signat q̄nq; desideriū bonum
vt Amos. viij. Mittam famē in terra. non famē panis ne
q; sitim aque sed audiendi verbum dñi. Quinq; etiā deside
rium malū. s. appetitū auaricie. de quo dicit in ꝑ. Fames
patient̄ vt canes ⁊ circuibunt ciuitatem. Item signat in
digentiā ⁊ vexatiōz. ⁊ sic accipit cōiter in scriptura Esa. v.
Nobiles ei⁹ interierūt fame. multitudo ei⁹ siti exaruit. Ge
neraliter igit̄ possum⁹ dicere q̄ in scriptura regit̄ Fames

Habenda.
Linquenda
Horrenda
Ferenda.
Petenda

Primo dico q̄ fames virtuosa est appeti
tus eternor. Tales enī famelicos requi
rit dñs ad mensam suā. Uñ Luc. j. Esurie
tes ipleuit bonis. Job. v. In fame eruet
te de morte. Item ē fames viciosa. Et ista

Et sic dico
q̄ est fames
Virtuosa
Uiciosa.
Tediosa
Gloriosa.
Dolorosa.

est fames auaricie seu desideriū terrenor.
Hier. xiiij. Si introiero ciuitatē. ecce atte
nuati sē fame. Istaz famē q̄tidie patiunt̄
auari. qui recte vident̄ habere bosilinum
spiritualem. Bosilinus enim est infirmi
tas que continue facit hominem esurire ⁊
appetitum caninuz habere. Quia vere ta
les bonis mundi satiari nequeunt. immo per auariciā cō
tinue more canis esuriunt ⁊ famescunt. Sicut enī dicit ꝓ
uerb. xxij. Uenter impiorum insaturabilis. Unde possum⁹
notare q̄ quidam nituntur temperare istaz famem per se
uiciam ⁊ crudelitatem. sicut sunt mali nobiles ⁊ raptores
De quibus illud predictum Esa. v. Nobiles eius interie
runt fame. Alij nituntur eam supplere per vsuram ⁊ cu
piditatem. sicut sunt vsurarij ⁊ auari mercatores. qui sicut
canes famelici non cessant vndiq; circuire. Iurta illud ꝓ
predictum. Famem patientur vt canes ⁊ circuibunt ciui
tatem. Alij ꝺo sunt qui istam famem nituntur temperare
per fallaciam ⁊ calliditatem. sicut sunt mali aduocati ⁊ de
ceptores. De quibus Job. v. In vastitate ⁊ fame videbis
Et ibidem. Cuius messem famelicus comedit. Tales enī
ridendo ⁊ dissimulando messem. i. bona temporalia alio
rum acquirunt. ⁊ sic famem auaricie sue satiare intendūt.

Jsta est igit̄ fames viabsa. de qua dicitur Prouer.x. Nō affliget dominꝰ fame aiam̄ iusti. Et ego dico q̄ est fames tediosa.s.fames paupertatis ⁊ paupeꝝ calamitatis. q̄.s.est i patiēcia sustinēda.Et b̄ q⁊ talis fames meret̄ eternā satietatē.⁊ tal' calamitas i etnā mutabit̄ felicitatē.Matthei.v.Bti q̄ nūc esuritis q⁊ saturabimi.Et j.Reg.ij.Infirmi accincti sūt roboze.⁊ famelici saturati sunt. Quarto dico q̄ est fames gloziosa.Et ista est fames quam habent in patria cōprehensozes de essentia diuina videnda ⁊ cōtemplanda.q⁊.s.ipsi dum esuriunt satiantur.⁊ dum satiant̄ desiderant ⁊ ad amplius animant̄. Juxta illud p̄s. In diebꝰ fames saturabunt̄.Et Eccli.xxiij.Qui edūt me adhuc esuriunt. Quinto dico q̄ est fames dolozosa.Et ista est illa quam sustinent iniqui ⁊ petōres.Sicut enim videmus q̄ talpa dum est viua non scit nisi nocere.⁊ prata ⁊ possessiones boim dissipare.q̄nto capit̄ tunc p̄ pedes suspendit̄.⁊ fame interficit ⁊ necat̄.Miluus etiā q̄ dum viuit nō cessat pullos mures ⁊ minutas bestias infestare.q̄ ad senectutez puenerit rapere nō pōt.immo p̄ pigricia ⁊ ignauia fame morit̄.Sic vere petōres ⁊ maxime auari ⁊ raptozes q̄ modo dum sunt in vita ista non cessant terras ⁊ possessiones boim inuadere ⁊ vsurpare ⁊ pullos.i.simplices ⁊ pauperes ledere ⁊ molestare.finaliter capiunt̄ p̄ mortem ⁊ in inferno fame ꝑpetue affectionis ⁊ indigentie perimuntur Unde de talibus dicit̄ Apocal.xviij.Una die venient plage eius.s.moꝛs ⁊ luctus.fames ⁊ ignis. Tales esū habent

Mortem interminabilem
Luctum inconsolabilem
Famem insatiabilem.
Ignem inextingubilem.

Quia breuiter sicut dꝛ Eccli. xxxix.Ignis fames grando ⁊ mors.hec omnia ad vindictā creata sunt. Sic igit̄ patet q̄ est quintuplex fames.s.Fames infernalis afflictionis.Fames supnalis dilectionis.Fames corporalis vexationis. Fames mundialis seu pectoralis ambitionis.Fames virtualis affectionis.Sic igit̄ pz q̄ multi affligunt̄ triplici fame.videlicet

Fame Carnalitatis ⁊ penurie
Cupiditatis ⁊ neq̄cie
Aduersitatis ⁊ tristicie

De fame miserie seu penurie et pauptatis satis patet.Justo eīm iudicio fit q̄ puersi nobiles ⁊ tyranni semp indigent ⁊ famescūt ⁊ sp cum nihil eis sufficiat esuriunt ⁊ languescūt.Prouer. xj.Rapiunt nō sua ⁊ sp in egestate sunt. Nō bene figurat Gen̄.xlj.Consumptura est inquit fames omnem terram. Et dicit ibidem.Qz ipse vidit septez vaccas squalidas. famelicas atq̄ macras.que septem vaccas pinguissimas deuozauerūt.que tñ ꝓpter hoc nullum saturitatis dedere vestigium.Sic vere dico q̄ terra egypti.i. generatio nobiliū ⁊ raptozum.fame ⁊ indigentia dei iudicio consumit̄.quia semp macres ⁊ pauperes esse noscunt̄.q⁊ dato q̄ vaccas pingues.i.subditos ⁊ vicinos p̄ rapinas ⁊ extorsiones cōsumant.famem tamen sue miserie ex hoc non satiant neq̄ replent.similes illi bericio: de quo narrāt fabule vt̄ refert Ouidius.q̄ quia arbozez cereris violauit ⁊ scidit tanta fames violentia est percussus q̄ primo omnia sua consumpsit ⁊ deuozauit.tandem carnem ꝓpriam consumpsit ⁊ deuozauit.⁊ in fine vite perijt ⁊ decessit Sic isti q⁊ arbozes cereris.i.bonos ⁊ simplices deuozant ⁊ violant per rapinā. fame pauptatis ⁊ miserie affligunt̄ intantuz q̄ suaꝫ aliena consumere ⁊ in fame ⁊ miseria viuere ⁊ tandem mori ⁊ deficere dinoscunt̄.Unde Esa.v.illud predictum. Nobiles eius interierunt fame.Et eccli.xl.Fames ⁊ cōtritio ⁊ flagella super impios. De fame vo nequicie patet. Constat enim q̄ omne peccatum semp solet habere famem anne ꝓpriū.id est desiderium cōtinuandi.pz de luxuria.de q̄ dicit Eccli.xxiij.Homini fornicario omnis panis dulcis.nō satigabit̄ transgrediens vsq̄ in finem. Patet de auaricia que est ignis q̄ nunq̄ dicit sufficit.Prouer.xxx. Patet de inani gloria ⁊ supbia de qua dicit̄ Eccli.j. Oz nō satiatur oculus visu.nec auris auditu implet̄.i.vana laudet sic de alijs.Gen̄.xlij.Fames oīem' terrā vehementius premebat. De fame vo tristicie ⁊ indigentie satis dictū est.in ꝟ p̄cedenti.sufficit.Vide ē de esurire.⁊ infra de ieiunio

Familia. Nota q̄ familia dicit̄ illa gens q̄ i vna domo vni domino familiariter famulat̄ seu ille ppls qui in vna congregatione seu consanguinitate ab alijs distinctus morat̄.Sicut patet ex decursu scripture.vbi dilucide patet q̄ populus israel per tribus ⁊ familias ⁊ domos distinguebat̄.More igit̄ posito⁹ sic de q̄libet pgregatiōe q̄ ē Familia

Jsta est igit̄ ꝯtuplex
Superior que est beatoꝝ familia.Sed vt breui⁹ dicamus ponamus solūmodo duas familias scz familiā dī de qua sūt omnes boni.⁊ familiā dyaboli.de qua sunt oēs mali.
Secretior que est angeloꝝ
Sincerior que est deuotoꝝ
Exterior que est mundanoꝝ.
Deterior que est damnatoꝝ

Primo ergo dico q̄ boni de familia dei sunt.q⁊ ei famulant̄ ⁊ subsunt.⁊ ab eo sicut ꝓpꝛij familiares priuilegia gratie.vestes cōuersationis honeste.cibos eucharistie ⁊ stipendia celestis glorie recipiunt ⁊ acquirunt.Unde de Joseph dicit̄ Lu.ij.q̄ ipse erat de domo ⁊ de familia dauid.ꝓpter q̄ venit in bethleem vt describerēt ibidem.Joseph enim interpretat augmentuz vel appositio.bethleem vo domus panis interpretat.Ad denotandum q̄ illi q̄ virtutibus se augmentant (Juxta illud Gen̄.xlix.Filius accrescens ioseph &c.) de familia David.i.xpi esse noscunt̄. qui ꝓpter xpiani dicunt̄.⁊ ideo in domo panis.s.in celesti habitatōne finaliter describuntur Jsta est enim familia.Quam iust⁹ prelatus debet gubernare.Quam ipse christus solet vendicare. Que christum dominum solet adorare.Hec enim debet habere fidelē dominem dispensatozem.Matth.xxiiij.Quis putas est fidelis seruus quem cōstituit dominus sup familiam suam vt det illis cibum in tempoze.Hec etiam habet ipsum deum pro possessoꝛe ⁊ vendicatoꝛe.Gen̄.xij.Fecerunt ei oues et boues ⁊ familie.Hec insuper istum adorat.⁊ ei seruit pro deo ⁊ creatoꝛe.p̄s.Adorabunt in conspectu eius omnes familie gentium.Aduerte aūt q̄ illi qui sunt de familia dicūtur familiares ⁊ famuli.Et ideo nota q̄ sicut famuli ⁊ sui

Per dominos solent castigari.
Pro dominis solent preliari.
Cū dominis debent federari
A dominis solent munerari

Sic dico q̄ famuli ⁊ familiares christi p̄ christū castigant̄ per tribulationes.Exodi.v.En famuli tui flagellis cedunt̄. Pro christo preliant̄ contra tentationes.Nume.xxxij.Nos autem famuli tui omnes expediti pergemus ad bellum.Cum ipso federant̄ p̄ charitatis ⁊ fidei colligationes.j.Regum.xx.Fedus me famulum tecū inire feciſti.Ab eo premiant̄ p̄ eterne p̄mie retributiones. iij.Regū.iij.Fecit Salomon grande cōuiuium vniuersis seruis. Jsta est igit̄ familia bona de qua sunt famuli christi. Secundo dico q̄ inuenit̄ familia mala de qua sūt omnes iniqui generaliter qui.s.sunt famuli dyaboli. Sicut ei famuli dominoꝝ portant vestes arma ⁊ signa magistrorum suoꝝ.p̄ que statim possunt cognosci de cuius familia sint.Sic vere mali in sua conuersatione mala.portant signa magistri sui dyaboli que sūt diuersa mala opera ⁊ peccata.vnde mali vident̄ dicere dyabolo illud q̄ dictuz est holoferni Judith.iij.Omnes facultates nostre ⁊ familie i potestate tua sunt.sint omnia sub lege tua. Nos etiam ⁊ si q̄ nostri serui tui sumus veni nobis pacificus dominus ⁊ vtere seruitio nostro sicut placuit tibi.Sic igit̄ patet de famulis ⁊ familijs malis. De familiaritate vo ꝓut accipitur cōmuniter potest dici q̄ valde caute est et prudenter i ea ꝓcedendum.Fatuum est enim in familiaritatē recipere quem quandoq̄ necesse est dimittere.Teste enim Seneca.Turpissimū est cum illo bellum gerere cum quo familiariter vixeris.Sicut enim videm⁹ q̄ cū omne dulce familiare ⁊ amicabile sit nature.valde cauendum est tamen q̄ cum dulci nullum sit venenum admixtuz.Sic valde cauendum est q̄ homo in familiarem non recipiat q̄ venenū malicie sub specie amicicie habeat.Teste enim sentētia sapientum.Nulla pestis grauior q̄ familiaris inimicus.Cauendum est etiam ne contra naturaz status nostri ita nos familiares alijs ostendamus q̄ cōtemptibiles nos reddamus.Aliqui enim sunt qui illos quos sibi vident familiares vicinioꝛes ⁊ amicicioꝛes solent aliqualiter contemnere.extraneos vo magis recipere ⁊ amare.Exemplo quorundam animaliū.q̄ teste Odozico sunt in quadam ꝓuincia regni celari in india.que vicinos inuenenare solent et ledere.extraneos vo non ledere nec grauare.Sic vere mīti sunt qui ꝓpinquos ⁊ familiares contemnunt ⁊ contemnendo ledunt.extraneos vo diligunt.Figura ad b̄ de mo

liere que plus gauisa est de dragma vna nouiter inuenta. q̄ sup nouem quos antea habebat z possidebat. dato q̄ ille nouem multo plus valerent q̄ illa. De angelis dicit ibidem. s. Luce. xv. Dr maius est eis gaudiū super vno pecca tore penitentiā agente. q̄. s. extraneus eis fuerat z remot⁹. q̄ supra. xcix. iustis q̄ non indigent penitentia. quos. s. semper familiares habuerant z amicos. Ad idem etiam facit alia figura de filio ꝓdigo ibidem Luc. xv. q̄. s. extran⁹ patri fuerat. cum dicit ibidem q̄ pater fecit sibi maius festum ipmq; amplius honorauit q̄ primogenito filio q̄ semp familiariter cum eo pmanebat. Sic reuera dico de multis q̄ quotidianos z familiares q̄q; sint mediocres contemnunt extraneos vo z nouiter venientes prediligunt. Noua em̄ magis solent placere. Et teste Innocentio. Familiaritas solet cōtemptum z odiū generare. Cum tn̄ dicat scriptura Eccli. ix. Ne derelinquas amicū antiquum. nouus em̄ non erit similis illi. Aduertendum etiam q̄ q̄dam ecōuerso familiares suos nimis diligunt ipsosq; quantū possunt. dilatant: cōmendant ꝓmouent z extollunt. omnes etiam alios vilipendunt z impromotos relinquūt. Sed de hoc vide satis vbicunq; agit de acceptione psonarū. Sufficit igit de familia. famulo z familiari ꝛc.

Fanum. Nota q̄ fanum idem est q̄ templū. ꝙ. ꝓie fanum est vbi adorant ydola vl̄ demonia. Templū vo vbi deus colit z adorat. vñ Judi. ix. dr. q̄ ingressi sunt fanum dei sui berith. Et. ij. Parali. xxiiij dicit. q̄ atbalia impissima ornauerat faciem baalim. Dic igit. q̄ fanum vbi colunt demonia signat malam constantiam mundum z magnatū tyrannidem. Et cetera omitto. Vide infra de templo.

Farao. Nota q̄ farao fuit rex egypti. q̄. s. dei ppl̄z flagellauit z tandem dn̄s ipm in mari rubro submersit. Quis em̄ farao essz tpib⁹ illis nomen commune regū egypti. scriptura tn̄ spēaliter z magis cōmunit de illo faraone regē egypti mentionē facit. qui filios israel sub Moyse z aaron molestauit. sicut patet Exodi. j. et deinceps vsq; ad. xv. ca. Interptat aūt Farao nudauit virū vel dissipauit eū. seu denegans virū: vel discooperiens eū Iste igit signat dyabolum vel tyrannū seu quēlibet impium vel iniquum. Dyabolus em̄ in egypto. i. in mundo dominat filios israel. i. fideles christi psequit z eis aduersat. bonis grātijs z vtutibus eos denudare molit. z tandem eos infideliter seducere z in inferno dissipare z destruere comprobat. z tandem cuz exercitu suo. i. cum omni membro in mari rubro. i. in infernali amaritudie submergetur. p̄. Excussit faraonē z virtutē eius in mari rubro. Dr etiam significet tyrannos seu crudeles z impios patet. Isti enim Deum negant impia cōmittendo. Viros. i. iustos nudant diuitias tollendo. Hebreos. i. pauperes grauant z dissipāt iniuste deprimendo. In mari inferni perenni tormenta sustinendo. Negant igit deū saltem facto si nō verbo dum crimina cōmittunt. sicut dicit Apl's ad Titū. j. Confitent q̄dem se nosse deum. factis aūt negant. Vñ de faraone legit Exo. v. q̄ ipse dixit moysi. Nescio dn̄m z isrl nō dimittam. Item nudant viros iustos z maxime ecclesiasticos dū rapinas cōmittunt. q̄. s. sicut dr Job. xxiiij. Nudos dimittunt vestimenta tollentes. Vñ de tali pharaone dicit Gen̄. xlvij. En vt cernitis z vos z terrā vr̄am pharao possidet. Item dissipant. s. pauperes z egenos dū furore immittūt. vnde ipsi possunt dicere illud p̄s. Dissipata sē ossa nostra secus infernū. Vñ de pharaone dicit Exo. v. Dixit pharao. sequit. Oppримant operib⁹ ꝛc. Item submergunt. s. in inferno cum se mori cōspiciunt. Exo. xv. Ingressus est em̄ eques Pharao cum currib⁹ z equitibus in mari. et reduxit dominus super eos aquas maris. Breuiter ergo dicam q̄ pharao. id est quilibet tyrannus vl̄ peccator

Superbia solet agitari pompaliter
Fallicia solet variari mobiliter.
Malicia solet effrenari crudelit
Proteruia solet indurari ꝓaciter.
Luxuria solet inquinari carnaliter.

Talis igit est ꝓterminus z presumptuosus Exo. vij. Indurauit cor pharaonis z n̄ audiuit. Item est immundus z luxuriosus. Gen̄. xij. Sublata est mulier in domū pharaonis. Item est pompaticus z ambitiosus. Can̄. j. Equitatui meo assimilaui te in currib⁹ pharaonis Item est variabilis z defectuosus. quia decipit omnes in eo confidentes. Unde. iiij. Regum. xxviij. dicit q̄ Pharao rex egypti est sicut baculus arundineus bis qui confidunt in eo. Item est crudelis z malicios⁹. vñ iste compatur draconi. Ezech. xxix. vbi dicit. Ecce ego ad te Pharao rex egypti. draco magne ꝛc.

Faretra. Cum faretra sit locus vbi sagitte custodiunt vnde sagitte emittunt. z vbi sagitte reponūt. vr̄ q̄ ꝑm diuersitatē sagittaꝝ. inueniet diuersitas faretrarū. Dicā igit q̄ ē faretra. Diuina Dyabolica z hūana. Prio igit q̄tū ad deū dico q̄ ipse habz faretram

Latentis prouidentie.
Potentis presidentie.
Patentis euidentie.
Ingentis sapientie
Virentis eloquentie.

Est dico faretra diuine ꝓuidentie seu patientie. in qua. s. deus ligat z abscōdit illas sagittas quas tandem habet emittere seu illa iudicia vel opera que tandem deus ꝓponit loco z tempore. Vñ etiam Esaias de seipo dicebat Esa. xlix. In faretra sua abscondit me z posuit me sicut sagittam electam. Est igit faretra diuine potentie seu presidentie. que. s. semp est potens emittere sagittas suas. De qua Tren. iij. Misit in renib⁹ meis filias faretre sue. Est insup diuine iustitie seu euidentie. Ista est enim faretra q̄ emittit sagittas quas ꝓuidentia z patientia retinuerat. et potentia acuerat z parauerat. De qua dr Job. xxx. Faretram suam aperuit z afflixit me. z frenum posuit in os meum. Ista est aūt faretra iustitie que potissime aperiet i die iudicij. q̄n̄ scz xp̄us sagittas venenatas contra peccatores emittet. Hiere. v. Faretra eius quasi sepulcrū patens. q. d aperta erit ad impios sagittandū Item est faretra diuine sapientie. Et ista est ꝓprie faretra sacre scripture. vbi latent sagitte diuinoꝝ eloquioꝝ. Vñ diuersi libri ꝓphetarum z apl'oꝝ possunt dici diuerse faretre. vñ. j. Paral. xviij. dicit. q̄ tulit dauid faretras aureas q̄s habuerāt serui adadeser. Itē est faretra diuine eloquentie. z sic faretra pōt dici q̄libet bon⁹ doctor vel p̄dicator diuine eloquentie. q̄a scz ipo mediāte ds sagittas diuinoꝝ eloquioꝝ suoꝝ emittit. Vñ Job. xxxix. Sup ipsum. s. sup equum sonabat faretra vibrabit hasta z clypeus. q. s. super predicatorem z doctorem debet faretra eloquentie resonare. et inde sagitte eloquiorum volare: quibus possit peccatores cordialiter vulnerare. Unde sibi dicit dominus illud Gen̄. xxvij. Sume arma tua faretram z arcum z affer mihi de venatione Iste sunt igitur faretre diuine. Secundo dico q̄ inueniuntur faretre dyabolice z humane. Et sic nota q̄ ē faretra

Crudelitatis z sevicie.
Iniquitatis z malicie
Carnalitatis z luxurie

De faretra interioris crudelitatis emittunt sagitte tribulationum. p̄. Ecce peccatores intenderunt arcum. parauerunt sagittas suas in faretra vt sagittent in obscuro rectos corde. De faretra malignioris iniquitatis. i. interioris malicie z prauitatis emanant sagitte detractionū z proditionum. Hiere. lj. Acuite sagittas. implete faretras. In faretra immundioris carnalitatis reponūtur luxuriosoꝝ sagitte. Iste em̄ sunt faretre carnee malaꝝ mulierū. de quib⁹ dr Eccli. xxvj. In filia non aduertente se firma custodiam. sequit. S. cut viator sitiens. ad fontes os aperiet. z cōtra omnē sagittā aperiet faretraꝝ ꝛc. Vide de sagitta z arcu ꝛc. Sufficit.

Farina. Nota q̄ farina de qua fit panis significare pōt sacram scripturā. q̄. s. mola sani intellectus terit. Cortex rudis hystorie p expositionē frangitur. z tandē cibus seu panis sancte doctrine vite cōficit. z adiuncta aqua vel oleo diuine gratie in cibos varios trāsformat. Vel etiam farina que ē materia ciboꝝ ad vite humane sustentationē. signat diuinā gratiam q̄ optimus est gratia stabilire cor. Ista est em̄ farina qua Helyseus abū amarū temperat z indulcorat. iiij. Reg. iij. Ista est farina quā in tribus satis mulier euangelica fermentat. Matth. xiij. Ista est farina q̄ apud viduā indeficiens Helye pāb⁹ pseuerat. iij. Reg. xvij. Ista est farina quā cōsperſaz ppls isrl egyptū exiens secum portat. Exo. xij. Ista est farina de qua Gedeon angelo panes parat Judic. vj. Ista est farina de qua libamina deo Moyses fieri mandat Leuit. vj. Quia ꝓculdubio charissimi farina diuine gratie seu etiaꝝ diuine scripture omne amaꝝ temperat q̄ cōsolationē. que

in trib⁹ sacris.i.in fide sancte trinitatis cōtinet⁊ ibi fermentat⁊ cōficit p expositionē.⁊ p feruorem⁊ dilectionē. Fermentum em̄ dicit a feruendo.q⁹ pastam facit feruere.trāsituri mare rubrum.i.bui⁹ amare vite periculum.istam se cum portare p fidem⁊ deuotionem banc gedeon.i.q̄cunq⁹ fidelis angelo testamenti xp̄o offert⁊ p̄sentat p gratiarū actionē.eamq⁹ deo sacrificat atq⁹ libat p purā⁊ sctām intentionē.Sicq⁹ ista apud viduā sanctā.i.apud ecclām in defectibilis p̄seuerat p belye.i.p dei prudentiā⁊ ordinationē.Ām̄.iij.Reg.xvij.Fac mihi de farinula subcinericiuz panē.hec em̄ dicit dn̄s. ydria farine nō deficiet⁊ lechitus olei nō minuet.Bñ igit dicit Esa.xlvij.Tolle molā.more farinā.denuda turpitudinē tuā. Sz si in malo significato vis farinā accipere. Dic q p farinā q̄ est res subtilis p̄t q̄libet subtilitas malicie designari. Malicia em̄ est illa farina diabolica de qua thamar.i.aia peccatrix facit sorbiunculas.i.cōplacentias.amon.i. dyabolo fratri suo. a quo tm̄ p diuersa vicia opprimit.sicut dr̄.ij.Regū.xiij.Caueant tm̄ illi q̄ farinā malicie secum portant.q⁹ sicut dicit Gen̄.xl.c.Pincerna pharaonis q̄ p̄m somni sui visionem tria canistra farine sup caput suum portabat.a pharaone fuit crucifixus⁊ a celi auibus laceratus.q⁹.s. qui farinam malicie⁊ nequitie in trib⁹ canistris.i. in corde ore⁊ opere portant.ipsos finaliter pharao cum suis auibus.i. lucifer cum suis demonibus crucifigunt.lacerant⁊ cruciatant.et cetera vide de simila.

Fariseus. Nota q pharisei fuerūt q̄dā ppli int̄ iudeos.q̄.s.se p̄ ceteris iustos arbitrabant.⁊ quandā specialem sectam q̄sdāq⁹ mores seueros sectabant⁊ sequebant.Et iō pharisei dicti sunt.q̄ interp̄tant diuisi vel diuidentes seu violenti vel dissipātes.et qr̄ in ritu⁊ moribus ab alijs diuidebant⁊ segregabant⁊ Isti tamen ceteris peiores erant⁊ ceteris deteri⁹ opabant.sicut p̄z p excursum euangelioꝝ. Per istos igit p̄nt intelligi.Superbiciosi⁊ hypocrite.q̄.s.q̄tum ad ficticios mores suos se solent ab alijs diuidere⁊ distinguere se alijs meliores solent dicere.atq⁹ alios respectu sui solent vilipendere⁊ cōtemnere.Malis tm̄ opib⁹ solent p̄ ceteris abundare.Bene igit cōsulit Mat.xvj.Cauete a fermēto phariseoꝝ qr̄ est hypocrisis.Nō igit q tales pharisei.i.hypocrite seu ficti

Veritatis lumine p̄uantur. Isti igit nō splendescunt
Falsitatis tegimine velant luce veritatis.Ām̄ de pha
Charitatis ligamine nō ligāt. riseis dr̄ Matb̄.xv.Scis
Inuidie molimine molestant q̄m pharisei audito b̄ ver
Jactantie famine gloriant bo scandalizati sunt. Seq̄
Auaricie fulmine cōcremant tur.Sinite illos. ceci sunt
⁊ duces cecoꝝ.Et Matb̄.xxiij.dr̄.Pharisee cece munda p̄ius q̄ deintus est. Item isti delitescunt sub velo falsitatis.i.sub ficta⁊ falsa cōuersatione.De quo Matb̄.xxiij. Ve vobis scribe⁊ pharisei ypocrite.q̄ similes estis sepulcris dealbatis.que apparent q̄dem boīb⁹ speciosa. intus vo plena sunt ossib⁹ mortuoꝝ⁊ omni spurcicia. Jtē nō ardescunt facibus charitatis.Ām̄⁊ pharisei (vt supra dictum est) diuisi interp̄tant.eo q nunq̄ p charitatē inuicez colligant.⁊ p p̄ns calore spūs nullatenus inflammantur. cū res abinuicem diuise raro calescere cōprobent.Ām̄ de diuisione.odio⁊ discordia talū dr̄ Act̄.xxiij.Cū paul⁹ diuisset.Nam⁊ ego pharisеus sum⁊ filius phariseoꝝ.Dicitur ibidē.Qr̄ facta est dissensio inter phariseos⁊ saduceos⁊ soluta est multitudo.Jtē isti expallescunt liuore prauitatis.s.p malicia⁊ inuidia. De phariseis em̄ legit q isti p̄pi opibus inuidebant⁊ contra eum maligna cōsilia ptractabant.Joh.xj.Collegerunt pontifices⁊ pharisei consilium aduersus Jesum.vñ etiā Marci.xv.dicit.Qr̄ pylatus sciebat q p inuidiā tradidissent eū. Jtē isti intumescunt turbine vanitatis.s.de se p̄sumendo⁊ bona sua iactando⁊ alios contemnendo.Ām̄ Luce.xviij.de phariseo dicit.q apud se orans dicebat.Dñe nō sum sicut ceteri hominuz raptores:adulteri velut etiā hic publicanus ieiuno bis in sabbato ⁊c̄. Item isti inflamescunt face cupiditatis.Ām̄ Lu.xvj.dicit.Qr̄ pharisei q̄ erant auari audiebāt verba iesu⁊ deridebant eū.Sic igit p̄z quō phariseus accipit in malo. Jn bono vo posset dici q p phariseos q̄n q⁹ intelligunt viri iusti. Isti em̄ ceteris iudeis erant credulitatis veracioris.Credebāt em̄ alteram vitam⁊ resurrectionem mortuoꝝ.sicut dr̄ Act̄.xxiij.qd̄ saducei nō faciebant.Sunt vl fuerunt orationis deuotionis⁊ etiam elemosyne⁊ cōpassiōis abundantioris.Ām̄ etiā de xp̄o legit Luce.vij.q ipse intrauit in domum cuiusdā pharisei sabbato manducare panē ⁊c̄.Ām̄ paulus se phariseum⁊ phariseorum filium dixit.Et in hoc sectā eoꝝ p̄ ceteris approbauit

Fas. (Et cetera vide supra de diuidere.

Vide infra vbi licere.

Fase. Fase est solennitas iudeoꝝ in quo agnus paschalis comedebat.⁊ in quo oīne fermentū abesse a iudeoꝝ tabernaculis iubebat.sicut dr̄ Exo.xij. Interp̄tat etiā pbase transit⁹ dñi p eo q tūc q̄n̄ ista solennitas fuit instituta.angel⁹ occisis egyptijs filios israel ptransiuit.nullūq⁹ p̄mogenitū in eoꝝ domib⁹ signatis agni sanguine trucidauit.tūc etiā mare rubrum filij israel transierūt.⁊ sic solennitatē istaz pbase.i.transitū vocauerūt. Dic igit q istud pbase signat Est igit vnū pbase spirituale.⁊ istud est q̄n̄ iust⁹ in coz
Spiritualem refectionē. de suo agnuz paschalē.i. xp̄m
Sacramentalē comestionē p cōpassionē immolat⁊ eius
Penitentialē cōuersionē. sanguie purpurat.⁊ de amore mundi ad amorē celestiū se transportat. Jste em̄ est bonus⁊ spiritalis transitus.q̄ de bono tendit in melⁱ⁹ Deu. xxj.Observa mensez nouaꝝ frugū⁊ verni p̄mi tp̄is vt facias pbase dño tuo.Tale em̄ pbase mense.ix.verno tpe.⁊ luna.xiiij.q̄ numerus surgit ex decem⁊ quatuor efficit p eo.q talis spiritalis solennitas in nouitate spūs cū denario cōplementi decalogi⁊ quaternario vtutum cardinalium in animo cōsumat. Item est pbase sacramentale et istud est sumptio⁊ comestio sacramēti altaris qd̄ loco agni paschali succesit.qd̄.s.oīns fideles debent sumere.⁊ euz religiose⁊ deuote comedere⁊ recipe Exo.xij.Hec est religio pbase.Et Num̄.ix.Faciant filij israel pbase in tempore suo. Jtē est pbase penitentiale.⁊ istud est q̄n̄ bō p mare rubrum.i.p amaritudinē p̄nie transit⁊ egyptios cū pharaone.i.pctā cū dyabolo in isto mari submergit.Exod̄.xij. Est em̄ pbase.i.transitus dñi. Pnia em̄ trāsit⁹ dr̄.eo q ipsa mediante mundi piculum secure transit.⁊ eo q p eā de morte ad vitā⁊ de culpa ad gratiā de gratia vo ad gliam pueniē. Item est pbase supnaturale.s.festū ciuiū padisi.s.vbi agn⁹ dei q̄ tollit pctā mundi.s.xp̄s p claram visionem cognoscit.p dulcē fruitionē gustat.⁊ p firmā securitatem⁊ ppetuitatē tenet.Num̄.xxviij.Fecerūt pbase filij isrl̄.Filij em̄ isrl̄ (q̄ interp̄tat videns deū) sanctos⁊ btōs signāt q̄ pbase eterni cōuiuij deū clare speculādo celebrāt

Fasciculus. Cum fasicul⁹ sit aliquaz rez cumul⁹ seu glob⁹ inuicē colligat⁹ et strict⁹.possū dicere q ē fasicul⁹.i.ꝯgregatō i scptura vide licet Fasicul⁹ Fasciculuz iustoꝝ ligat charitas.Ām̄ de
Bonorum. dauid dr̄.j.Reg.xxv.q ipse custodiebat
Malorum. quasi in fasciculo viuentiū. Fasciculū
Meritoꝝ. iniquoꝝ stringit prauitas.s.cupiditas et
Tormentoꝝ mala societas.Esa.xxiij.Cōgregabunt cōgregatōe vni⁹ fascis in lacū. Fasciculū vtutū seu meritoꝝ iungit bonitas seu sanctitas Leui.xxij.Eleuabit fasciculū coz̄ dño. Fasciculū doloꝝ seu tormentoꝝ adunat aduersitas.ip̄mq⁹ leuit ac tpat pietas⁊ benignitas.Unde Esa.lviij.Solue fasciculos deprimentes⁊ oē on⁹ dirumpe

Fatigatio. Nota q fatigatio lassitudo labor⁊ fessio idem sonant⁊ significant. Et ideo vide de labore seu de lassitudine.

Fatuus. Nota q fatuus est ille qui sensu⁊ discretione caret.Unde fatuus insipiens.stultus⁊ stolidus idem sunt.Et p̄t dici fatuus a fateor teris. qr̄ idem est qr̄ revelo las.q⁹ tales nesciunt secreta tenere quia sicut dicit Eccl̄i.xxj.Coz fatui quasi vas confractum. Sic breuiter fatuus dicit ille q̄ moribus rōnis non regit. sed sensualitatis⁊ p̄prie voluntatis ductibus gubernatur Et p̄t intelligi literaliter⁊ spūaliter.Et breuiter p fatuuz p̄t intelligi vir pctōr.q⁹ sicut fatuus sine causa letat. sine causa irascit.facliter currit⁊ mouet.alte⁊ indeliberate loquit.amicicia nō seruat.secreta revelat.sapiētes nō amat nec frequentat.hominem nō honorat.de vtilitate p̄pria nō

curat.de piculo vitando non curat.nec de futuris cogitat seu tractat. Vel si vis dic sic. Fatuus sine causa gaudet inaniter.iracunde frendet faciliter.vagabunde currit mobiliter.indiscrete loquit̄ iugit.vim secreti p̄odit fallacit̄.sapientes odit literaliter.in amore nō durat firmiter.de vtili nō curat libenter.nō vult corrigi patienter.de futuris nō curat prudenter. inhoneſta agit impudenter.picula ñ cauet studenter. Sic ꝑ culdubio k̄m pet̄or pōt dici spūaliter fatuus.q; sine causa letat̄ p ineptam cōsolationē. Ecci.xxj. Fatuus in risu exaltat vocem suā. Item sine cā̄ irascitur p iracundie cōcitationē.q; sicut d̄r Prouer.xij. Fatu⁹ statim indicat iram suam. Item faciliter currit t mouet̄ p inc̄stantiā t mutationē. Vñ Ecci.xxj. Pes fatui facilis. itē alte t indeliberate loquit̄ p iactantiam stultiloquiū t multiloquij ꝓlationē. Esa.xxxij. Stultus aūt fatua loquet̄. et ideo d̄r Eccli.xx.q; ex ore fatui reprobat̄ parabola.q; non dicit eam in tpe suo. Et merito.q; sicut d̄r Eccli.xxj. Narratio fatui quasi sarcina in via. Item secreta sua t aliena reuelat p iactantiam t ꝓditionē. Unde ifti sē sicut serpēs: q̄ habet cor iuxta guttur.q;.s. tales q̄cquid habent i corde statim transit ad guttur t ad linguam. Unde Ecci.xxj. In corde sapientiū os eor̄ t in ore stultor̄ cor eor̄. Tales em̄ nihil sciunt celare. Vñ Ecci.xx. Ad facie verbi parturit fatuus. Item talis societatē bonor̄ t prudentiū refugit t ñ amat ꝓter dissimilem cōuersationem. Ecci.viij. Cum fatuo cōsiliū non habeas. nō em̄ poterunt diligere nisi q̄ eis placent. Item talis amicitiā nō seruat ꝓter duplicitatem t variationē. Vñ Ecci.xx. Fatuo nō est amicus. Et maxime hoc est verum de amicitia dei t sanctor̄ quam tales p peccatis pdunt. Item talis de vtilitate ꝓpria nō curat per stulticiā t indiscretionem.q;.s. de diuitus gratiarū t virtutū non curant. bona paradisi nō ꝓcurant. picula inferni ñ deuitant. immo omnia bona sua pdunt p peccator̄ obligationē. Vñ Ecci.xx. Gratie fatuorum effundent̄. Item talis nunq̄ pōt corrigi ꝓter mentis duriciam t obstinationem.q; sicut d̄r Eccl̄s.j. Peruersi difficile corriguntur t stultor̄ infinitus est numerus. Et Ecci.xxij. Qui docet fatuu⁹ quasi q̄ cōglutinat testam. Item talis nunq̄ cogitat de futuris p mortis inferni iudicij t paradisi cōsiderationē. vñ Eccl̄s.iij. Melior est puer paup t sapiens rege senex stulto q̄ nesciat ꝓuidere imposterū. Item inhoneſta agit impudenter. Prouer.xvij. Expedit magis vrse occurrere raptis q̄ fatuo cōfidenti sibi in stulticia sua. Is em̄ sibi omnia putat licere. Item picula nō cauet. iuxta illud p̄dictus Prouer.xij. Stultus statim indicat iram suā. Et ideo breuiter de talibus fatuis.q̄.s. plus amant pomū q̄ castrum. mundū q̄ celum. seculum q̄ paradisum. pōt dici illō Hiere.l. Habitabunt dracones cū fatuis ficarijs. t habitabūt in ea strutiones. Ubi ostendit̄ q̄ fatui p̄nt dici tria genera peccator̄.s.illi q̄ sunt inflamati crudelitate. dracones. Illi q̄ fūt palliati calliditate.s. hypocrite. ficarij inq̄t. q̄ sunt bestie. t tamen vident̄ homines. Item illi q̄ sunt aggrauati cupiditate. strutiones. qui sunt aues nunq̄ a terra se eleuantes ⁊c. Si vis potes dilatare materiā istam. sed nō est necesse. q; multa inuenies in mentionib⁹ cōtra sapiam. et ideo sufficit vide infra de stulticia.

Fauces. Nota q̄ fauces sē ille cōcauitates oris in q̄b⁹ lingua voluit̄ t mouet̄.q̄ t locutiōi ꝑferūt t gustui famulant̄. Dico igit̄ q̄ inueniūt̄ fauces
Gulose comestionis. Fauces comestionis debent obser
Bone locutionis. uari p abstinentiā. Ecci.xxxj. Sup
Intime deuotionis mensam magnam sedisti. ne aperi as faucem tuam sup illā p̄ior. Fauces locutionis debent moderari p temperantiam ps̄. Adhesit lingua mea faucib⁹ meis. Fauces deuotionis q̄.s. gustant spiritualia debēt reserari p sapientiaz ps̄. Q̄ dulcia faucib⁹ meis eloquia tua sup mel ori meo. Dic igit̄ breuit̄ q̄ fauces signant ꝟtutem discretionis. ꝟtutē bone locutiōis. ꝟtutem deuotiōis. Iste sē em̄ q̄ saporē.s. ꝟtutē rerū diiudicant t distinguunt. t verborū varietatē emittūt. Job.xij. Nōne auris ꝟba diiudicat t fauces comedentes saporē? ⁊c. vide de ore infra.

Faulla. Nota q̄ faulla t scintilla. nihil aliud sē q̄ illa subtilissima t tenuissima particula. que de materia post ignis consumptionē resoluit̄. In ß tamen differe vident̄. quia scintilla dicit̄ dum extinguitur. faulla vo dum est mortua vl̄ extincta. Dum igit̄ faulla idē est qđ cinis vel cineris particula valde vilis est. dico q̄ per faullam potest intelligi vilitas humane conditionis seu nostre mortalis resolutionis. Job.xxx. Comparatus sum luto t assimilatus sum faulle t cineri. Seu vilitas diuitiarum vel terrene possessionis. q;.s. more faullarum facile dispergitur t faciliter congregat̄. Bona enim mundi vel etiam ipsa vita humana sunt sicut palee ante faciem venti aut sicut faulla quam turbo dispergit. Job.xxj. Seu asperitas penitentie t macerationis. seu acredo mortis memorie t compunctionis. Job.xlij. Ipse me reprehendo t ago penitentiam in faulla t cinere. Seu q̄cūq̄ vanitas aut leuitas. vel etiā defectus fortitudinis t duratiōis. Vñ cuilibet pōt dici q̄ est imbecillis illud Esa.j. Erit fortitudo vra vt faulla stupe. t opus vestrū q̄si scintilla. Et Esa.v. Radix eor̄ velut faulla erit t germen eor̄ vt pulvis ascendet ⁊c. Vide supra de cinere. t infra de scintilla.

Faus. Nota q̄ faus est illa materia in qua mel recolligit̄.s. cera vna cum melle ibidem cōtento. Est em̄ faus illa materia cerea que diuersis cellulis distinguit̄. in qua apes velut in domiciliis bospitantur t in qua mel cōficit̄. t ex qua postmodū distillat̄ t eliquatur. Fau⁹ etiā est res dulcissima t sapidissima. Et iō q̄ favū pōt omnis spiritalis dulcedo intelligi. vt sic de fauo spiritualiē posset dici illō Cañ.iij. Fauus distillās labia tua sponsa. In q̄b⁹ vbis oñdit̄ q̄druplex spiritual dulcedo. ē ei
q̄dā dulcedo Dulcedo interior est deuotio que ostendi-
Interior tur cum dicit̄ Fauus.q̄ dicit̄ a fauore. q̄a
Inferior sez deuotio familiaritatem t fauorem dei
Exterior ipetrat t inducat. Dulcedo inferior est cō-
Superior passio que ostēdit̄ cū dicit̄. distillans. Dulcedo exterior locutio que ostendit̄ cū dicit̄. labia tua. Dulcedo supior est dilectio. s. ille perfectus amor qui habet̄ in patria. que ostendit̄ cum dicit̄. sponsa. Ista igitur verba. Fauus distillans labia tua sponsa. possunt referri ad quālibet sanctam aiam̄. vel etiam ad quamlibet virginez vel etiā ad quālibet bonestam psonam que ꝓcerto debet bre Fauum dulcis deuotionis. Distillationem dulcis cōpassionis. Labia dulcis locutionis. Sponsalitatem dulcis t perfecte dilectionis. Habeamus igit̄ fauum t fauorem deuotionis. Fauus em̄ nihil aliud signat q̄ illum fauorē. illum dulcorē. illam suauitatē. quā homo inuenit gustando cōtemplando t cōsiderando bona spūalia t diuina. Unde Cañ.v. Comedi fauum cū melle meo. Item habeamus fauū t feruorem compassionis Distillans inquit Tale em̄ fauum debent apes. i. viri misericordes cōponere t ipsus pauperib⁹ distillare. Cant̄.v. Manus mee distillauerunt myrrbā. Et pverb.xxiij. Fauum dulcissimū gutturi. Item habeamus fauum t dulcorem deuote locutionis. q;.s. dulcedinem diuinor̄ eloquior̄ debemus gustare. Qđ ostendit̄ cum dicit̄ labia tua. Vñ ꝑuer.xvj. Fauus mellis labia composita. Vñ dicit̄ in ps̄. Dulciora sup mel t favum

Item habeamus fauū t fauorem dilectionis. qđ ostendit̄ cum dicit̄. Sponsa.q;.s. cum domino debemus despōsari t p charitatem viri. qđ potissime fiet in patria vbi est pfecta dulcedo dilectōnis. q; sicut dicit̄ Ecci.xxiij. Spūs meus sup mel dulcis t hereditas mea sup mel t favus ⁊c. Sufficit. Potes dilatare hic quō anima vel quelibet virgo pōt dici sponsa xp̄i. t maxime beata vgo que ad modū favi infra cellulas ventris sui mel. i. dei filiū portauit ⁊c.

Fedus. Nota fedus idem est qđ pactum. pmissio: obligatio: conuentio. Et si
f aduertamus verba scripture inuenim⁹ q̄ sp loquit̄ de ꝓcussione federis. sicut. ij. Reg.v. Percussit dñs rex cum eis fedus. Et.j. Reg.xj. In boc ferīā vobiscum fedus q̄ ⁊c. Et vnde talis vsitatus modus loquēdi in scriptura inoleuit nescio. nisi forte ꝓ tanto q̄ quando fiunt alique pactiones solet quilibet contrabentium manū alteri⁹ tangere t pcutere in signū q̄ dicta pactio d̄r firmit̄ teneri t obseruari. Possum⁹ igit̄ dicere q̄ est Fedus
Tenendum. Fedus tenendum est illa pactio vel cō-
Rumpendū uentio vel obligatio que est inter nos et
Timendum deum. quam in baptismo secum pepigi.

Petendum. mus. Et de hoc .ij. Paral. xvj. dicit. Inter me & te fedus est. Fedus rumpendū est illa cōfederatio quam facit homo cum dyabolo. vel cum carne q̄n eius suggestionibus consentit & obedit. De quo. Judic. ij. Non feriatis fedus cum habitatoribus terre huius. Fedus tunc dum est illud pactum & illa connexio quam vident habere damnati cū inferno a quo ꝑpetuo nō recedunt. de quo Esa. xxviij. Pepigimus fedus cum morte. & cū inferno fecimus pactum. Fedus amandū est illa connexio quam habent sancti in patria cū deo. De quo Hiere. l. Apponentur ad dñm federe sempiterno. Dicamus aliq̄d de spūali cōfederatione seu dilectione. Sicut enim homines contrarij & diuersi aliquando inuicem cōfederant. ita q̄ vnus & idem efficiunt. qđ vtiq; ꝑ cōmunia matrimonia solet eē Sic vere deus & homo qui inter se fuerunt diuersissimi et cōtrarijssimi. Quia altissim⁹ odio habet peccatores Eccli. xij. cōfederati sunt inuicē & vniti. De⁹ em̄ filiā humani generis. scilicet. naturam humanaz in vtorem assumpsit. Et sic de nostro genere factus fuit & nos de suo. Et ita inter nos & ipsum fedus perpetuum est ligatum. amor perpetuus est cōbinatus. obligatio mutua interiecta. qđ perpetuo dissoluere nullus dz. Unde deus pater poterat dicere illud Gen̄. vj. Ponā arcum meū in nubib⁹ & erit signuz federis inter me & inter terram. In nubib⁹ em̄ .i. in puris Marie viscerib⁹. fuit positus arcus federis. i. dei filius benedictus. q̄ inter deum & terram fedus: pactū & amiciciaz reparauit. Antiquit⁹ em̄ pacta fiebant & treuge seu federa ligabant. quando man⁹ ad manū applicabat & extendebat. Et talis federatio vocabat dextra. Un̄. ij. Macha. xj Damus dextras securitatis. Et ibidem. Bene igit̄ feceris si dexterā dederis Item q̄nq; vitulus occidebat & i duo diuidebat & illi q̄ erant federati ꝑ vituli mediuz transibāt sicut ad plenum innuit Hiere. xxxiij. Vitulū cōciderūt in duas ptes. & transierūt inter diuisiones eius principes iuda & principes hierlm &c. supple volentes inire fed⁹. Et etiam Hee. vj. Veni & ꝓcutiamus fedus in vitulis. Item q̄nq; aqua sup terrā effundebat in signum q̄ sicut de terra & aqua superfusa efficit vnū. sic deo & pplo sibi federato debebat extunc pfecta vnitas amor & charitas repiri. & sic loquit̄. j. Reg. vij. Cōuenerūt in maspbat. hauserūt aquā & effuderunt in conspectu dñi Et reuera charissimi istmodis fuit vt videt nobis dominus federatus in cruce. Ibi em̄ interuenit Sanguinis effusio. Manuū in cruce extensio. Aque de suo latere effusio. Et sic ꝓcerto nobiscum fuit cōfederatus & ꝑpetuis amicicie vinculis alligatus. vt ip se cuilibet viro insto possit dicere illud Gen̄. ix. Hoc est signum federis quod do inter me & te. In q̄bus vobis potest ostendi q̄ istud fedus quo nos sum⁹ cum domino federati. & etiā qđcunq; fedus seu conuentio nra debet habere.

Stabilitatem indefectibilem. Fedus igit̄ & confedera-
Fidelitatem inuiolabilem tio charitat̄ & amicicie no
Cōmunitatē indissolubilem stre debet esse stabilit̄ firmata qđ ostendit̄ cum dicit̄. hoc est Fideliter seruata. Fedus inq̄t. qđ ꝑm Isid. dr a fidus da. dū. seu a fide. Cōmuniter ligata. qz debet esse inter me & te. Primo igit̄ dico q̄ omnis federatio debet habere durabilem stabilitatē. nō em̄ debet homo q̄ cum deo federatus est. ꝑ peccatū aliqđ illud irrumpe. nec eius aduersario dyabolo consentire. Ē inq̄t. Sicut em̄ vasallus q̄ rone feudi dño suo fedus & fidelitatem fecit. si rupto federe eius aduersario se copulat feudū amittit & etiam ꝓditor reputat. Sic vere charissimi homo q̄ in baptismo deo federat & copulat. & fedus gratie in ꝑsenti & glorie in futuro ab ipso se tenere & sperare. ꝑ bat si suo aduersario dyabolo ꝑ peccatū cōiungit (ꝓtra illud Judi. ij. Non feriet⁹ fedus cum habitatoribus terre huius) tunc fedus qđ initum fuerat violat. & ius qđ habebat in feudo padisi penitus anullat. Stabilis igit̄ dz esse ista federatio. qđ ostendit̄ cum dicit̄. Hoc est. q. d. durabilis est & nō deficiet nec cessabit. Un̄. ij. Paral. xvj. Inq̄t me & te fedus est. Sicut em̄ membra inter se & cum capite sē ꝑ petuo federe copulata. Sic vere nos & inter nos inuicē et cum capite nostro xp̄o ita debem⁹ firmiter federari. q̄ nullo mō debem⁹ ab hmōi federe separi. Qđ tñ est ꝙ multos q̄ reuera non seruant nec deo nec ꝓximo fidelitatem: nec fedus. ita q̄ de eis pōt dici illud Esa. xxiiij. Terra infecta est ab habitatoribus ei⁹. qz inq̄t transgressi sunt leges. mutauerunt ius. dissipauerunt fedus sempiternum. Et reuera charissimi inter deum & hoiem & ꝓximū dz esse fedus sempiternū & firmū. qđ tñ hodie multipliciter rumpit̄ & diuersimode violat̄. Juxta illud Osee. viij. Transgressi sūt fedus meū. Un̄ nota q̄ q̄dam fedus dei rumpūt cōfederādo se cū carne ꝑ luxuriā. Quidā cofederando se cū mūdo ꝑ auariciā. Quidā cōfederando se cū demonib⁹ ꝑ errores & idolatriam. Quidā cōfederando se cū ꝓncipib⁹ ꝑ adulationē & fallaciā. Dñs isti figurati sunt in filijs israel. q̄ cū quis fedre ꝓpetuo se domino cōiunxissent. ipi tñ ꝙ formaz pacti vxores alienigenas acceperunt & eis cōfederati fuerunt sicut dr Hee. ix. & x. Uxores em̄ alienigene sūt ꝓdicte dyaboli filie. s. Luxuria. Auaricia. Infidelitas. Aduiatio.

Quidā igit̄ cōfederant̄ cū luxuria. & istud est fedus nimis fedum. qđ cū initū est vix pōt dissolui. Istud em̄ est sicut bitumen aspbalti qđ indissolubiliter ligat & iungit. ita q̄ nec aqua nec igne pōt dissolui. qz vere luxuria ita fortit̄ ligat q̄ si quis ipsa ligatus fuerit vel linitus vix aut nunq̄ se poterit expedire. De isto malo federe loquit̄ scriptura. Esa. lvij. Suscepisti inq̄t adulterū. dilatasti cubile tuū & pegisti cū eis fed⁹. Quidā federant̄ cum auaricia. Auaricia em̄ est filia dyaboli ditissima. cū qua ꝓcerto videntur federati omnes diuites hui⁹ mundi. ita q̄ recedere ab ea nunq̄ possunt. Un̄ ipsi possunt dicere illud ꝓdictū Esaie. xxviij. Pepigimus fed⁹ cum morte & cū inferno fecim⁹ pactum. Auaricia em̄ & mors & infernus dr ꝓpt̄ insatiabilitatem suā. qz sicut dr ꝓuer. xxvij. Infern⁹ & ꝓditio nō implebunt̄. similiter & oculi hoim insatiabiles. Quidaz insup cōfederant̄ cum demonib⁹ ꝑ infidelitatē. Et isti sunt sorti legi. heretici & alij similes q̄ cum demonibus habēt secreta pacta & federa. Figurati in pplo Isabes galaad. cui rex Amon se confederare voluit sub tali tñ pacto & federe: vt oculos eoz dextros erueret. Sicut dr. j. Reg. xj. Jabes. n. interpt̄at siccitas. galaad interpt̄at testes transmigrantes qz vere tales heretici q̄ siccitate indeuotiois arcent̄. & q̄ testes falsitatis exñtes pacta dei transmigrant & transgrediunt̄ cum rege amon dyabolo. tale fedus inisse vident̄. qz ꝓcerto dextrū oculū. i. lumen vere & certe fidei eis aufert & sinistrū oculū. i. malā & falsam fidem eis dimittit & infert. Judicum. viij. Filij israel fornicati sunt cum baalim. percusseruntq; cum baal fedus Quidam insup federantur cū ꝓncipib⁹ & magnat. b⁹ ꝑ adulationē & fallacitatē. adulatores. n. nihil aliud querūt nisi ꝑ adulationē decipere. vt sic possint se cum talibus federare. Un̄ Osee. xij. Fed⁹ cū assyrijs inijt & oleū in egypto ferebat. Vide illā auctem expositam supra de adulatione. Osee. x. Ferietis fedus cum mendacio. Et ꝓcerto qui cum potentibus adulant̄. necesse est q̄ fedus cum mendacio ꝓcutiant & sectent̄. Non sic charissimi non confringamus nec irritum faciamus fed⁹ quod habemus cum deo ꝑ quascunq; alias confederationes. sed istud fedus stabiliter & inuiolabiliter cōfirmemus qz vere sicut dictū est fedus istud debet habere durabilez stabilitatē Ait em̄ ꝓpheta pacto seruato. hoc est inq̄t. Recor daberis federis sempiterni qđ pepigi tecum. Sđo dico q̄ istud fedus debet habere notabilem fidelitatē. qđ ostendit̄ in isto nomine fedus. qđ dicit̄ a fidus vel a fide. qz vere illi q̄ sunt ꝑ fedus & pactum inuicem cōfederati. debent sibipsis esse fidi fideles & securi. Qđ tamen est cōtra multos. q̄ reuera q̄q; ꝑ amicitiam vl ꝑ genus sint inuicem federati. ipi tamen sibipis fidelitatē nō seruāt. sed ꝑ ꝓditiones & deceptiones fedus suum multipliciter interrumpūt & lacerant. De q̄bus pōt dici illud Roma. j. vbi aplus ait de talib⁹ quos vocat insipientes. incompositos. sine affectione. sine federe sine misericordia. Tercio dico q̄ istū fedus debet habere indiuisibilē cōmunitatē. qđ ostendit̄ cum dr. Inter me & te. Ista em̄ verba inter me & te denotant quandā mutuam cōmunitatē & eq̄litatē. qz ꝓcerto inter federatos debet esse cōmunitas & eq̄litas. Ita em̄ ligatur & obligat̄ vn⁹ vt alius. paup sicut diues & econuerso. Quando em̄ ad fedus amicicie venit̄ oēs eq̄les esse censent̄. q̄n nulla cōsiderat̄ in maioritate diuersitas. quando in federe charitatis est vnitas & cōmunitas. Qđ ostendit̄

in ista ꝓpositiõe inter. quẽ est ꝓpositio duos diuersos ẽmi-
nos ligans ⁊ ad cõmunitatẽ reducens. Vñ de ista cõmu-
nitate dr Zacha. vj. Cõsiliũ pacis erit inter illos. ⁊. ij. Pa-
ralip. xvj. Fedus inter me ⁊ te est. Inter adamantẽ ⁊ fer-
rũ est quedã naturalis cõfederatio seu cõnexio. ita q̃ ada-
mas ferrũ attrahit ⁊ ipm sibi copulat ⁊ cõiungit. Inter ru
tbam ⁊ ficum videt esse quedã amicicia naturalis. q. s. ru-
tba melius dr ꝓficere si iuxta ficũ fuerit seminata. Inter
oliuas ⁊ malogranata est q̃dã naturalis cõformitas. qz. s.
si vna fuerit iuxta aliã plantata dicunt sibinuicẽ ꝓficere. ⁊
altera alteram in suis opatõib⁹ adiuuare. Sic vere charis
simi inter deũ ⁊ boiem ⁊ vxorẽ ⁊ virũ ⁊ ꝓximũ cũ ꝓximo
debet esse quedam cõfederatio seu q̃dam amicicia spũal.
quã ꝓcul dubio vnus tenet alteri. ita q̃ alter vtute ⁊ effi-
cacia alterius debet ꝓficere. ⁊ ꝓfectionẽ aliquã exinde re-
cipere ⁊ habere. Vñ ꝓuer. xiij. Inter iustos morabit gra
Sit igit inter tales ꝓfecta charitas ⁊ cõitas. vt. s. ille q̃ est
ꝓfectior ⁊ potentior. alterũ adiuuet ⁊ supportet. Vñ enim
paupes sẽ situati ⁊ plantati iuxta diuites. ignari iuxta sapi
entes. imꝓfecti iuxta ꝓfectos. iuuenes iuxta ꝓuectos. exin
de debent ꝓfici. ⁊ tpaliter atq; spũaliter adiuuari. vt de ta
libus sic adiutis ⁊ ad cõitatẽ meliorꝫ admissis dicat illud
Sapie. v. Cõputati sũt inter filios dei ⁊ inter sanctos sors
illorꝫ est. Ista etiã possunt dici de cõfederatiõe dei ⁊ boim
Exquo eñ fuit inter eos cõfederatio incarnatiõis. ferrum
rutba ⁊ oliua. i. peccatoꝝ durus vt ferrũ ꝑ obstinationem.
amarus vt rutba ꝑ desperationẽ. debilis vt oliua ꝑ imꝓfe
ctionẽ fuit ad bonũ attractat⁹ ⁊ inclinat⁹ ⁊ virtute tãte cõ
munitatis bonis opib⁹ fecundat⁹. De tali igit federe ⁊ cõi
colligatiõe põt dici illud iam ꝓdictũ. ij. Parali. xvj. Inter
me ⁊ te fedus est. Ista eñ sunt cõtra multos. qz vere ẽ multi
sunt hodie q̃ q̃uis sint inuicẽ federati vel ꝑ genus vel ꝑ
amicicia colligati. nullã tñ inter se vident habere cõmuni
tatem. qz. s. nullus alteri bona sua cõmunicat aut ipm ad-
iuuat aut supportat. Istud videm⁹ de illis q̃ sunt eiusdem
generis eiusdẽ opis. eiusdẽ regionis. eiusdẽ religionis. eius
dẽ eccl̃ie eiusdẽ patrie. ipi tñ non bñt inter se cõitatem sed
ꝓprietatẽ. nõ pacẽ sed litem. nõ amorẽ sed rancorẽ. nõ dile-
ctionẽ sed dissensionẽ. nõ cõcordiam sed inuidiã. Sicut ei
pluma aq̃le ⁊ penna columbe nullã bñt contrarietatẽ ex-
terius apparentẽ. bñt tñ occultã cõtrarietatẽ qua pluma
aq̃le pennã columbe attenuat ⁊ corrodit. Sic vere charis-
simi multi sunt q̃ quis ꝓxima facie videant esse sibies ⁊ ꝓxi
mes. amici ⁊ federati. sepe tñ fit q̃ intus habent aliquã oc
cultã cõtrarietatẽ. s. aliquã radicem odij vl inuidie ꝑ quaꝫ
vnus alteri inimicat. ⁊ ꝑ quã detrahendo nocendo inua-
dendo. publice vel occulte alter ab altero corrodit ⁊ gra-
uat. Vñ de tali inter potest dici illud Lu. xxij. Factaq̃ dis-
sensio inter eos q̃s eoꝝ videret esse maior. Ista tñ dissen-
sio seu cõtrarietas vt cõmuniter habet fieri inter tales rõ-
ne bonorꝫ tpalium. Canes eñ tunc inter se habent brigaꝫ
q̃n habent aliq̃d os inuicem corrodere. q̃libet eñ vult ip-
sum rodere solus. ⁊ ideo solet cõtra alĩ ꝓpugnare. Guer-
re etiã vt cõmuniter nõ fiunt inter animalia nisi rõne cibi.
vel rõne vxoruꝫ. vt dicit Arist. Sic vere charissimi iste dis
sensiones ⁊ lites. inuidie ⁊ cõtrouersie. inter tales solẽt cõ
surgere ratione ciborꝫ tpalium. vl rõne vxorum. i. pbenda
rum ⁊ beneficiorꝫ spiritualium. Ista eñ solent inter homi
nes iurgia suscitare. Iuxta illud ꝓuer. xiij. Inter super
bos sp̃ sunt iurgia. Mõ bene figuratũ est Gen̄. xiij. vbi dici-
tur. q̃ qz substantia Loth ⁊ abraham erat nimia. nõ simul
habitare poterant. ⁊ ideo facta est rixa inter pastores vni⁹
⁊ pastores alterius. Quia breuiter istud est verũ q̃ illi quo
rũ possessio est nimia. s. mundi diuites ⁊ potentes. vix põt
pacifice habitare. Mõ sic charissimi. nõ sim⁹ cõtrarij vl di-
uersi. sed habeam⁹ charitatẽ ⁊ cõcordiã atq; piter vnitatẽ
Inter me et te. fratres eñ sumus. Igit dico q̃ inter nos
debet esse fedus. vt. s. alter alterum diligamus. Et alter al-
teri fideliter succurram⁹. Dei eñ fed⁹ ⁊ fidelẽ ligã ⁊ ami-
ciciã summe videt diligere q̃d ptz. qz ipse cum genere hu-
mano vt visum est fedus legit fecisse ⁊ in arcba federis ⁊ i
tabernaculo federis dr habitasse In scriptura eñ inuenit

Tabernaculũ feder̃. Tabernaculũ feder̃ est eccl̃ia.
Arcba federis Arcba federis est ẏgo Maria.
Volumen federis. Volumen feder̃ est sacra scẽptura.
Verba federis Verba federis sẽ diuina eloquia.
Sanguis federis. Sanguis federis sunt xpi tormẽta.
Tectum federis Tectũ federis est celi patria.
Arcus federis Arcus federis est xpi pson̄a. Ecce igit quõ
omnia q̃ ad deũ spectant nomẽ pacis ⁊ federis secũ portãt

Est igit tabernaculũ federis. i. eccia. q̃d debem⁹ ꝑ fidez
sectari. Num. viij. Leuitas sepabis de medio filiorꝫ israel
vt sint mei. ⁊ ingredient tabernaculũ federis vt seruiãt mi
bi. Itẽ est arcba federis. i. btã virgo Maria cui debem⁹
famulari. Josue. iij. Ecce arcba federis dñi. Itẽ est vo-
lumẽ federis. i. sacra scriptura. in q̃ debem⁹ meditari Exo.
xxiiij. Assumens moyses volumen federis dñi legit coram
oi ppl̃o. Itẽ sunt verba federis q̃ sunt dei mandata que
debem⁹ opari. Deut̃. xxix. Hec sunt ẏba federis q̃ ꝓcepit
dñs moysi. Item est sanguis federis q̃ signat xpi passio
nẽ quo debem⁹ ꝑ cõpassionẽ aspergi ⁊ irrigari. In scotia
eñ sunt q̃dam ꝓuincie vbi homines fedus inituri sangui
nem alter alterius bibũt. ⁊ sic ꝓfederati amplius se diligũt
Tale est fedus dei ⁊ hominũ. Ipse eñ bibit sanguinẽ no-
strum carnem ⁊ sanguinẽ assumendo. Nos aũt sanguinẽ
suũ bibimus ipm in sacramento recipiendo. Exodi. xxiiij.
Hic est sanguis federis dñi q̃d pepegit vobiscum Item
est tectum federis q̃d signat celestem patriam vbi debem⁹
lete gloriari. Et de hoc dicit Numeri. xiiij. Apparuit glia
dñi sup tectum federis. Itẽ est arcus federis qui signat
diuinã pson̄ã que pro hominibus voluit incarnari. Et de
hoc dicit Gen̄. ix. Arcũ meũ ponã in nubib⁹. i. Filiũ in ma
rie viscerib⁹. Et erit signũ federis inter me ⁊ terram. Patz
igit quõ inter deum ⁊ boiem sunt multa federa. ⁊ quõ de-
us multis modis nobiscuz iũgit amicicias atq; pacta In-
ter me inq̃t ⁊ te. Nos etiã econuerso cũ ipso pedes iunga
mus. vt a fide ipsi⁹ nunq̃ ꝑ peccatũ ⁊ heresim recedam⁹.
ij. Parali. xxix. Placet mihi vt ineamus fedus cũ dño ⁊c.
Vide de pacto. Sic igit patet q̃ fedus ⁊ federatio nr̃a de
bet habere cõmunitatem indiuisibilẽ. Fidelitatẽ indisso-
lubilem. Stabilitatẽ indefectibilẽ seu sp̃ durabilẽ ⁊c.

Fel. Nota q̃ fel quod est res amarissima. potest plu-
rima significare. signat eñ cõtritionis amarum
saporem. Vexationis mundane dolorẽ. Infectionis pec-
cati liuorem. Damnatiõis inferni furorẽ. Est igit fel in-
teriorꝭ cõtritionis. Fel eñ amarũ est ⁊ tamen vtile medi
cine. quia. s. fel auium rapacium valet ad claritatẽ oculorꝫ
Unde vir contritus ⁊ penitens potest dicere de domino il
lud Trenorum. iij. Circundedit me felle ⁊ labore. colloca
uit me in obscuris. Est etiam fel exteriorꝭ vexationis
seu tribulationis. Amara enim est tribulatio mundana. ꝫ
sana ⁊ vtilis peccantibus et patienter sufferentibus. Fi-
gurata. s. in felle piscis quo thobie oculi sunt sanati. Tho-
bie. vj. ⁊. xj. Ideo christus poculum fellis voluit pro no-
bis sumere. vt nos posset a cecitate culpe ⁊ miserie libera-
re. Psal. Dederunt in escam meam fel. ⁊ in siti mea pota-
uerunt mẽ aceto. Item est fel deteriorꝭ infectionis scili
cet fel peccati. Peccatuz enim fel dicitur. eo q̃ sicut fel est
amarum et corporis cutem fedat quando in corpore ni-
mis habundat. Sicut patet in bycterica passione. Sic pec
catum amaritudinem remorsus conscientie secum portat
cutemq; conuersationis si habundet maculat ⁊ inquinat.
Unde dyabolus potest de peccatoribus dicere illud Hie-
remie. ix. Ecce ego cibabo populum meum absinthio ⁊ po
tum dabo eis aquam fellis. Potissime autez peccata que
de sui natura sunt amara intelliguntur per fel. sicut est in-
uidia. iracundia et tristicia. Unde Actuuz. viij. In felle a-
maritudinis ⁊ obligatione iniquitatis video te esse. Itez
est fel posteriorꝭ damnationis. s. turbatiõis infernalis. de
qua Deutero. xxxij. Uua eorum vua fellis ⁊ botrus ama-
rissimus.

Felix. felicitas. Sicut ⁊ beatitudo status
est oim bonorꝫ aggregati
one perfect⁹. Quis aũt felicitas q̃nq; sumat ꝑ fortuna seu
ꝑ gloria temporali. sicut illud Senece. Infelicissimũ ge-
nus infortunij est aliquando fuisse felicẽ. Et illud Senece
in epistola. Res est inquieta felicitas. alios in superbiam:
alios in luxuriam agitans. Propue aũt loquẽdo felicitas

sumit̃ pro primo significato. Pauce vel nulle sunt auctoritates. Trāseo gratia breuitatis. Vide vbi beatitudo vbi gloria eterna. Et vbicūq; agitur de ꝓsperitate ꝛc.

Femina. Nota. q cū femia sit nomē sex⁹. Mollicies. Infirmicies. Frigidicies. Callidicies. Dico spūaliter loquēdo pōt in scriptura diuersimode designare. Pōt em̄ significare in bono z in malo. In bono em̄ pōt significare boiem. clementē. misericordē. mollē piū. viscerosum z benignū. Vñ de creatione bois dicitur Gen̄. j. Qz deus ad imaginē suam creauit eū. masculū z feminā creauit eos. Itē potest significare in malo. z sic p femina intelligūtur viri infecti z peccatores. virtute z fortitudine carētes. Unde Deut. xxij. Vir nō vtetur veste femini. quasi diceret. Femineitas nō decet virū. Primo igitur pōt femina accipi in bono. z sic pōt significare quēlibet virū misericordē vel quēlibet sbditū z inferiorē. Et potissime p feminā in scriptura pōt intelligi btā virgo z etiā quelibet sācta. Sicut em̄ femina de natura sua ē pulcrior z formosior. mollior z humidior. z etiam circa fetū diligentior z attentior. z naturaliē clemētior z benignior. Sic vē beata virgo fuit z spūaliter z corpaliter pulcerrima Unde Canti. vj. dicit. Pulcra es z decora filia hierusalē. Fuit etiam z est p benignitatē mollissima. Vñ dicit mulier quasi mollis aer. Vñ Prouerb. xj. Mulier grōsa inueniet gloriam. Fuit etiā z est circa fetus suos. i. erga pctōres sibi devotos defendēdos. s. z miserādos diligentissima z ad eis bñfaciendū clemētissima. Figurata in illa femina. q̄ defendendo se z alios abimelech interfecit Judicū. ix. De quo dr̄ ibidē. Manus femine iecerūt eū. Ista igit̃ feminam Dei filius cōcupiuit. Huic femine se mrimonialiter copulauit. Infra sinū istius femie p incarnationis gr̄am reclinauit. Juxta illud Hiere. xxxj. Creauit deus nouū sup terram. Femina circūdabit viz. De ipa igit̃ pōt intelligi illd Judi. v. Pulcerrima feminaz elegit ei. Aduerte igitur. q ista femina habet venustatē gloriosissimā. q: dicitur pulcerrima. Pietatē fluentissimā. quia dicit Femina femina rū. Dignitatē affluentissimā. quia eligitur ei. Ista enim.

Quātum ad exteriora fuit gratissima. Dico igit̃. q ista
Quātuz ad interiora fuit pissima. habuit gratiosis.
Quātum ad supiora fuit dignissima. simam venustatem. quia dicitur pulcerrima. Ista enim fuit pulcra facie sed pulcrior fide. Pulcra bonestate. sed pulcrior sanctitate. Pulcra in apparentia exteriori. sed pulcrior in conscientia interiori. Ista enim est sicut panthera inter animalia cuius pellis est pulcrior. cuius anbelitus est suauior. cui⁹ anim⁹ est liberalior. cui⁹ etiam modus est familiarior Et ideo ista bestia ab oibus ꝓter draconē eligit̃ z frequentatur. A dracone vō fugit̃ z timet̃. Talis ꝓculdubio fuit beata virgo. ipa em̄ oim aliarū mulier fuit pulcerrima. nō solum spūaliter imo z corpaliter. intātū q btūs dyonisius (cui paulus aplūs ipam ostēdit) fertur dixisse ista verba. nisi inq̄t fide illuminat⁹ essem. aliū deuz nō crederē ꝓter istam. Vñ de ipa potuit dici illud Canti. iiij. Tota pulcra es amica mea z macula nō est in te. Anbelitū etiā. i. vocez habuit suauē z dulcē oibus dulciter respōdēdo z nulli dure loquēdo Canē. iij. Sicut vitta coccinea labia tua. z eloquiū tuū dulce. Ista em̄ habet animuz liberalissimū. nulli em̄ denegat bñfacere oibus parata est subuenire. Ista em̄ est fons patens domui iacob. Zach. xiij. Et ideo breuiter istam debēt oēs per deuotionē z orōnē frequētare. diligere z honorare cū parata sit oīes benigniter adiuuare. A facie em̄ istius draco dyabol⁹ timet z turbat̃. z in eius pñtia appere nō audens. tota vtute eius vginis eneruatur Ideo de eius pulcritudine dicit Canē. j. Pulcra vt luna. electa vt sol. terribilis vt castroz acies ordinata. Ista est Pulcra vt luna. ꝓter candidissimā castitatē. Electa vt sol ꝓter feruētissimam charitatē. Terribilis. s. draconi diabolo ꝓpter excellētissimā potestatē. Ordinata ꝓpter rōnabilissimā voluntatē. Ista em̄ fuit pulcra respectu sui. Electa respectu dei. Terribilis respectu dyaboli. Ordinata respectu ꝓximi. Pulcerrima igit̃. Jdo breuit̃ recurrere pōt ad eā q̄libet devotus z dicere illud Canē. vij. Qz pulceri sūt gressus tui. in calciamētis filia principis. Ostēde mihi faciem tuā. sonet vox tua in auribꝰ meis. vox em̄ tua dulcis et facies tua decora. Dico igit̃ q ista q̄tum ad exteriora fuit gratissima. z in hoc pōt etiā dici femina. Quia sez femine habēt vt cōiter facies magis gratas z pulcras q̄ viri. ideo etiā potest sibi dici illud Canē. v. Qualis ē dilect⁹ tuus o pulcerrima inter mulieres. Insup dico. q ista pōt dici femina. q: q̄tum ad interiora fuit pissima. qd̄ ostendit̃ cū dicit̃ Feminaz. Femina em̄ de sui natura ē valde mollis z humida. Et ideo ꝓpter abundātiā humoz facilius solet lachrymari q̄ vir. Sic vē charissimi ista sup oīes fuit; plena humore pietatis. z ideo stillas z lachrymas dulcoris z cōpassionis faciliter emittit. q̄bus pctōres riganē. z q̄bus sue indeuotionis ariditas tempat̃. Vñ ipa pōt dicere illd̄ Gen̄. xxxj. Juxta consuetudinē feminaz accidit mihi. De ꝓsuetudine em̄ est q ipa debent eē clemētes z benigne. Et ideo ad istā debent alie femine. i. alie ꝓsone pie z devote recurrere. z ab ipa pietatē recipe z haurire. Ista est em̄ de q̄ pōt dici illud Hester. j. Dasti regina fecit cōiuiū feminaz Ista igit̃ q̄tum ad interiora fuit pissima. Deniq; dico. q ista q̄tum ad supioza fuit dignissima. quia sez eligit̃ ei. Dignissima em̄ reputat̃ puella q̄ regi francie eligit̃ in vxorem. multo igit̃ fortius ista dignissima. que ei. i. filio dei est electa. Elegit eam deus z ꝓelegit eam z habitare eam facit in taberuaculo suo. vt dicit̃ in ps̄. De ista em̄ dicit dei filius in ps̄. Hec requies mea in seculū seculi. hic habitabo quoniā elegi eam. Vñ de ista z alijs sanctis vginibus dr̄ Eccle siastici. j. Cū electis feminis gradit̃. z cū iustis z fidelibus agnoscit̃. s. deus. Sic igit̃ patz q ista ē femina Gratissima. Pissima. Dignissima. Sed heu ꝓdolor q̄ pauce sūt hodie femine q̄ istis tribus ꝓditionib⁹ sunt dotate. Quia reuera pauce sunt hodie curātes de pulcritudie spūali. multe vō de corpali. Quia vō hodie multe curant de corpoꝝ ornamento. parū vero de ꝓscientie paramēto. Itez pauce sunt q̄ habent pietatē. multe vō que habēt auariciā z cupiditatem. Istud potissime ptz de vxoribus vsurioz z advocatoz. que magis sunt crudeles z cupidi q̄ viri. De istiz igitur est sicut de leopardis z vrsis. inter quos vt dicit Aristotiles. femine sunt fortiores z crudeliores. q: vere interraptores z vsurarios solent quādoq; mulieres crudeliores z auariores esse. z etiā ad crudelitatē z cupiditatez solent aliquādo viros z masculos incitare. ita q paupes post sunt dicere illud Judic. ix. A femina interfect⁹ sum. q: breuiter sicut dicit̃ Eccli. xxv. Breuis ois malicia sup maliciam mulieris. Item pauce sunt que habeant dignitatem. multe vero que habent indecentiam z vilitatem. Secūdo dico. q femina pōt accipi in malo. z sic de malis feminis possumus dicere. q ipe carent dignitate spirituali. Vñ

Carent humilitate. Humilitate dico. sicut sunt q̄daz
Carent fidelitate. femine brigose rebelles z litigiose
Carent puritate. que nō cessant volūtatibus virozesse cōtrarie. sil'es focis vel hoacis. i. vaccis marinis. inq̄ꝫ fm Aristo. Femine ptra masculos dicūt̃ pugnare. intātū q a suis feminis q̄q; masculi perimūt̃. Sic vē multe sūt male femine. q̄ sine dūlitate z reuerētia nō cessant contra viros ꝓximos debellare. z quicq̄d pñt ptra eos machinari. q: sicut dr̄ Eccl. xxv. Mulier si ꝓmatū habeat ꝛria ē viro. Itē indigne pñt dici qñ caret fidelitate. sicut sunt ille q̄ ꝓpios viros nō diligūt neq; seruāt. ꝫ qñq; invenenāt atq; necāt. Dicit em̄ Aristo. Qz femina masculo ē naturaliter infidelior. Vñ dicit q inter eos sepi⁹ masculꝰ pugnat pro femia. nō tamē ecōuerso. q: femina nō pugnat ꝓ masculo ꝫ potius ptra ipm. Sic vere multi sunt hodie viri feminas suas amantes. z ꝓ eis vestiendis z honeste tenēdis laborantes. qui tamē ab ipis non amant̃. sed qñq; ab eis mozti tradūtur z decipiūtur. Exemplū de Sāpsone q validaz decepto. De qua dicit̃ Judic. xvj. Tradidit em̄ dñs in manu femine. Item indigne sunt ille que carent castitate. Quia fm q dicit̃ Eccli. xxvj. Nō est compatio anie continentis. Sic vere ecōuerso nulla est tanta vilitas z indignitas sicut femine luxuriantis. Unde Dan̄. xj. Et crit in concupiscentijs feminarum. Ad quod facit illud Hester. ij. De tridinio ꝯeminarū ad regis tridinium transibāt. scilicet puelle. Non sic charissimi: sed ad modum bone femine sitis. vt dictū est supra. §. Primo igitur. Dignitate polentes. Pietate fulgentes. Venustate excellentes. Sed

adhuc dico. Oz femina põt intelligi in malo. Et sic ꝑcul dubio p femina significaꝫ mollicies. imꝑfectio. vel incõstã tia. vel etiã quilibet vir imꝑfectus. vel etiã ꝙlibet malꝰ actꝰ Femia eñ parũ habet de calore. Paꝝ de vigore. de barba nihil. ⁊ multũ de humore. Sic ꝑcõz nihil habet de calore charitatis. parũ de vigore constantie ⁊ firmitatis. nihil de barba prudẽtie ⁊ sagacitatis. multũ vo de humore carnalitatis ⁊ voluptatis. vñ talis ꝑpie femina dicit. qz mores femineos imitaꝫ. Sicut eñ in regno amazonie nõ sunt nisi mulieres. viri eñ exinde expellũtur. ⁊ ibi viuere nõ permittũtur. Sic ve inter illos q̃ sunt amazones. ab a. qõ est sine ⁊ mazos. qõ est mamilla. q̃si sine mamilla miscõie. scz inter mũdi pcõres auaros ⁊ crudeles. nõ diligũt viri bodie. i. viri ꝓsone vtuose. ꝫ potius mulieres. i. ꝓsone imꝑfecte ⁊ infructuose. Tales eñ. i. viros bonos. pcõres secum viuere nõ ꝑmittũt. ꝫ eos ejciũt ⁊ expellũt. malos vo ⁊ femineos magis diligũt. ⁊ ipos secũ retinent. ꝑmouẽt ⁊ extollũt Job. xxxvj. Vita eoꝝ inter effeminatos. Istud potissime videm⁹ bodie in multis collegijs ⁊ ecclesijs. in quib⁹ plus ꝑmouẽt femine ꝙꝫ masculi. Simplices ꝙꝫ eruditi. imꝑfecti ꝙꝫ ꝑfecti. Juxta illud Hiere. Popul⁹ mꝰ mulieres in medio tui. Dyabol⁹ eñ est sicut pharao qui sicut dicit Exod. j. Pueros hebreoꝝ ꝑcepit destrui et submergi. feminas vo reseruari. Sic ve dyabol⁹ ꝑsume nititur de ecclesia viros ⁊ vtuosos bones eradicare ⁊ ibidẽ feminas. i. imꝑfectos ⁊ insscios plantare. Juxta illud. iij. Regũ. xiij. Effeminati fuerũt in terra. Uñ etiã de mollibus et imbecillib⁹ pncipib⁹ ⁊ platis dicit Esa. iij. Dabo pueros ꝓncipes eoꝝ. ⁊ effeminati dominabũtur eis. Jdo bodie cõ queritur moyses. i. xps Nũeri. xxxj. Cur inq̃t feminas reseruastis: nõne iste sunt q̃ deceperũt filios israel? Et reuera isti nõ essent reseruãdi. ꝫ potius de mũdo eradicãdi. iij. Regũ. xv. Abstulit effeminatos de terra. scz Aza rex iuda. purgauitq; vniuersas sordes idoloꝝ. Patz igit q femina potest accipi in bono ⁊ in malo ⁊c. Vide infra de muliere: et supra in plurib⁹ titulis. sicut in tabulis poteris inuenire

Femur. Cum femora sint partes corpis ceteri⁹ carnosiores. in q̃bus natura inseruit genitalia. ⁊ in quib⁹ vis luxurie ⁊ virtus generatiua q̃esat. possumus dicere q̃ per femur intelligitur ipa caro vel ipsa carnis lasciuia. seu ipa carnalis fomitis corruptela. Notabis ergo q femur ꝓpie carnis Quidã amãt ⁊ ꝓtegũt. Quidã velant ⁊ contegũt Quidã nudant ⁊ detegũt. Dico igit q quidã femur suũ solent ꝓtegere Femur eñ carnis. i. ipa conditio ⁊ inclinatio carnalis. valde est debilis ⁊ ad luxurie pctã ꝓcliuis. ⁊ ideo necesse ẽ q̃ gladio diuini timoris armeꝫ. ense oroni⁹ tueatur. ⁊ cingulo tẽperantie stringaꝫ. Uñ ps. Accingere gladium tuũ super femur tuũ potentissime. Item q̃daz istud femur solent contegere. ⁊ isti sunt honesti viri. q̃ pallio honeste cõuersationis contegũt actus venereos ⁊ pudẽdos qõ potissime spectat ad viros ecclesiasticos ⁊ platos. Uñ de Aaron ⁊ filijs eius dicit Exo. xxviij. Facies femoralia linea vt operiant carnẽ turpitudinis sue a renibus vsq; ad femora. De bracarũ speciebus ab Ezechiele femoralia dicũtur. quib⁹ sacerdotũ verenda opiebanꝫ. in signũ q̃ casti ⁊ pudici esse tenebanꝫ. Ezech. xliij. Femoralia linea erũt in lumbis eorum

Itẽ quidã istud femur solent detegere. ⁊ isti sunt illi qui actib⁹ libidinosis vacãt. De quo Eccl. xlvij. dr ipi salomoni q̃ valde fuit libidinosus. Jnclinasti femora tua mulieribus. habuisti potestatẽ in corpe tuo. dedisti maculã i gl̃ia tua. ⁊ Hiez. xvj. Nudaui femora tua añ faciẽ tuã ⁊ apparuit ignominia tua Et bñ dixit appuit ignominia tua qz. s. imũdicie femorales. i. opa luxurie cito p ifamiã diuulgãt virq; diu pñt latere. imo facilit reuelãt. qõ sat ad pñs figurari pt i statua nabuchodonosoz. de q̃ dr Dañ. ij. Oz femora eius erant ex ere. qõ scz est metallũ valde clamosũ. Jn quo notatur q clamoz ⁊ sonus infamie. femora carnalitatis ⁊ luxurie comitaꝫ. Et breuiter luxuriosis dicit Nũeri v. Putrescere faciat femur tuũ. ⁊ tumẽs venter tu⁹ dirũpatur. Nota vo si vis q antiqui pr̃iarche q̃n aliquẽ iuramẽto obligare volebãt. ipm sup femur suũ iurare faciebant. sicut patet Geñ. xlvij. vbi iacob dixit Joseph. Pone manũ tuã sup femur meũ ⁊ iura mihi q nõ sepelias me in egypto. Hoc aũt pro tãto faciebant. qz christũ de suo semine ⁊ de lumbis femoꝝ⁹ corpaliter ꝓpagari sciebant. ⁊ sic in christo venturo ipos iurare intẽdebant. Nota etiã q per femur qõ est carneũ christi caro seu humanitas intelligit. Et ideo Apocal. xix. dicit. q in femore ⁊ vestimẽto dei erat scriptũ. rex regũ ⁊ dñs dñantiũ. ad denotandũ q ipe christus etiam in q̃tũ hõ rex ⁊ dñs regũ erat.

Fenus. Nota. q fenus in malo significato sumit ꝓ vsura Deut. xxiij. Non fenerabis fratri tuo. Quandoq; sumit ꝓ elemosyna. qz scz sicut in fenore amplius reportaꝫ ꝙꝫ detur. sic in elemosyna modicũ datur ⁊ celi gloria retribuit. Jdeo bene dicit Prouer. xix Feneratur dño qui miserꝫ paupis. Uñq; ꝓ contributione mutua. Unde Luce. vj. Peccatores peccatoꝝ⁹ feneranꝫ vt recipiant equalia ⁊c. omitto. Vide de vsura. vel vide si vis Mauricium.

Fenestra. Nota q fenestra est illa domus, particula ꝑ quã dom⁹ illuminationẽ recipit. ⁊ ꝑ quã ille qui inter⁹ exterius respicit. ⁊ per quã quis intrat ⁊ exit. Jgit dico q ẽ Fenestra numinis. Fenestra luminis. Fenestra hominis. Prima scz numinis fuit humana natura ꝑ quã de⁹ mũdum intrauit. Scda scz luminis est diuina scriptura ꝑ quã fides mũdum illustrauit. Tercia ẽ multiplex structura que facta bois tẽperauit. Fenestra numinis ẽ purissima. ⁊ ista est beata vgo vel etiã humanitas ipius christi. qz non ꝑ ostium ꝫ per fenestrã que ẽ via extraordinaria ⁊ inconsueta. ingressus ẽ dei filius in mũdum. i. ꝑ vginẽ gloriosam. q̃ ingressus valde exorbitauit a ꝓmuni aliorꝫ regula. Unde de Salomone dicit. iij. Regũ. vj. q ipe fecit in tẽplo fenestras obliquas. Et Ezech. xl. dicit. Oz super ostia erant fenestre clause. Quia ꝓcerto ipa virgo ⁊ ipa christi humanitas. fenestre sunt oblique ⁊ clause. Clause dico per virginitatẽ. Oblique ꝑ extraordinariã ⁊ nature contrariã qualitatẽ. Fenestra luminis ẽ clarissima. Ista est eñ fenestra sacre scripture ꝑ quã lux dei in ecclesia subintrauit. Ista est etiã fenestra ꝑ quã homo videt ⁊ considerat qõ ẽ extra. Exinde eñ videt paradisum. iudicium ⁊ infernũ. bonos ⁊ malos. ⁊ quicq̃d ad fidem ptinet ⁊ ad mores. Unde de doctoꝝ⁹ ⁊ de contẽplatiuis dicit Esa. xl. Qui sunt isti qui vt nubes volant. ⁊ qnasi colũbe ad fenestras suas. Et Prouer. vij. dicebat Salomon. De fenestra dom⁹ mee ꝑ cancellos prospexi. Fenestra hominũ est latissima. Homo eñ multas habet fenestras. que oẽs ita sunt late ⁊ magne q̃ p istas hõ oñia cõphendit. Et sic nota q hõ habz

Fenestrã ad ingrediẽdum.
Fenestrã ad recipiendũ.
Fenestram ad prospiciendũ.
Fenestrã ad egrediendũ.

Fenestra ad ingrediẽdũ est natiuitas corporalis. Per natiuitatẽ eñ intrat hõ in mũdum. iij. Reguz xiij. Aperi fenestram orientalẽ. Fenestra etiam ad ingrediendũ spualiter est penitentia siue fides. Per bas eñ fenestras intrat hõ in ecclesiã militantẽ. ⁊ finaliter in ecclesiam triũphantẽ. ⁊ per istã exit peccatũ seu mũdi periculũ ⁊ ignorantia. Uñ apls dicebat. ij. Cor. xj. Per fenestram dimissus sum in sporta. ⁊ sic euasi manꝰ ei⁹ in noie dñi. Aduerte eñ q ista fenestra penitẽtie semp debet bñe verecũdiam ⁊ rubore. Et inde est q sicut dicit Josue. ij. Domus in cuius fenestra funicul⁹ pendebat coccine⁹ a destructione est saluata. Fenestra ad recipiendũ est sensualitas. Quinq; eñ sensus quinq; fenestre sunt ꝑ quas contra mentem recipim⁹ oñia bona ⁊ mala. Ezech. xl. Erant eñ in vestibulis fenestre. Iste eñ sunt fenestre q̃ debent esse clause. ⁊ que semp debent esse ꝑ diligentiã custodite. Per istas eñ proijcit dyabolus sagittas ad animã per tentationẽ occidendam Hieremie. ix. Mors ascendit per fenestras nostras. ingressa est domos nostras. Per istas etiam fenestras multa vana inaniter respicimus: propter que deum offendimus ⁊ turbamus Eccl. xxj. Stultus a fenestra respicit in domũ. De Micol etiam legitur. ij. Reguz. vj. Oz ipa per fenestraz vidit Dauid saltantem ⁊ contẽpsit eum. De vana etiam letitia que in fenestris oris et oculorum apparet dicitur Sopho. ij. Oz vox cantantis in fenestra corvus in suplimiari. Fenestra ad ꝓspiciẽdũ est rõnalitas. s. intellectus vel volũtas Cant. ij. Ecce ipe dilectus stat

post parietē nostr respiciens p fenestras prospiciens per cancellos. Fenestra ad egrediēdum ē mortis necessitas Mors em̄ est q̄dam fenestra strictissima intantū q̄ q̄ per eam de mūdo egredit. nihil secū portare pmittit. imo nudus necesse é vt emittat Job.i. Per fenestras cadent t nō demolient. s. quātum ad anima. Et hec sufficiant de fenestris. Vide de ostio t de fozamine t de similib⁹.

Fenum. Cum fenū sit herba q̄ pro pabulo ignīū: vel pastura animaliū colligit, t siccatur. que scz eodē anno quo nascit ex terra euellit. t cum ardorem solis sustinere nō possit. viroze t humoze facilit spoliatur. videt q̄ per fenū possunt illa oia denotari. q̄ facile solent deficere vel euelli. Dme em̄ quod habet essentiā defectibilē atq; raram p fenū intelligit. qō scz in suo eē nō durat. & ptinuo dissipat. Sic igit dicā q̄ per fenū intelligitur

Mundi ꝓsperitas que cito pallescit.	Jgit dico q̄ p
Carnis formositas q̄ cito marcescit.	fenū intelligit
Vite labilitas que statim aresc̄it.	facile pallescēs
Malor̄ prauitas q̄ cito fordescit.	mūdi ꝓsperitat
Virtutum puritas que cito virescit.	Jsta ē cibus iu
Doctrine sanitas que nunq̄ putrescit.	mētor̄. i. boim
Pauperū vilitas que volens stupescit.	rudiū mōanor̄
Culparū raritas que cito euanescit.	ps̄. Producēs

fenū iumentis: t herbā seruituti boim. Jsta est etiam q̄ parum solet durare: q; etsi cito solet crescere: cito tñ solet defecere Esaie.xl. Omnis gloria eius q̄si flos feni. Et Jacobi.j. Exortus ē sol cū ardoze suo t arefecit fenū: t flos eius decidit. Ardoz em̄ aduersitatis faciliter desiccat fenū. et florē prosperitatis. Jtez per fenum intelligitur facile marcescens carnis formositas Esa.xl. Omnis caro fenum. Et ibidem. Vere fenū est popul⁹. Caro em̄ defectibilis ē: t vana pulcritudo ipius subito p antiq̄tatem vel mortē est ptransibilis t caduca Eccli.xviij. Dis caro sicut fenū veterascet. Esa.xl. Exiccatū est fenū t cecidit flos: t decor vultus eius deperijt. Jtē per fenū intelligit facile decrescēs vite labilitas. Vita em̄ humana ad modū feni cito defecit. t si bodie est cras perijt Math.vj. Fenū agri q̄ hodie est: cras in clibanū mittit. Jtē per fenū intelligit facile fordescēs culpe maligmitas seu malor̄ prauitas. Jpi em̄ pctores fenū dicūtur. Et hoc q; parum in viroze sue ꝓsperitatis durabūt. imo p mortē siccabunt. t a iumētis. i. a demonibus deuozabunt. t inferni incēdijs cremabunt t exiccabunt. Exiccabunt dico. Reg.iiij. xix. Facti sunt sicut fenum agri: t virens herba tector̄ que arefacta est anteq̄ veniret ad maturitatē. Ps̄. Fiant sicut fenū tector̄ quod priusq̄ euellat exaruit. Deuozabunt etiā. Ad de dyabolo dicitur Job.xl. Qz fenū quasi bos comedet. Cremabūtur insup t comburent Apocal.xiij. Dme fenū viride combustū est.

Jtem p fenū intelligitur iugiter virescens vtutum puritas. Jpi em̄ viri iusti sunt sicut prata virentia. vbi fenū. id est virtutum congeries nascit. qua iumenta. i. simplices p bona opera nutriūtur Prouer.xxvij. Aperta sunt prata: apparuerūt herbe virentes: t collecta sunt fena de montibus. Jpi em̄ viri vtuosi per fenū intelligūtur: qui semp virentes t floridi esse noscūtur. ps̄. Percussus sum vt fenum t aruit cor meum. Jtez p fenū intelligit nequaq̄ putrescens seu torpescens doctrine sanitas. Jpa em̄ simplex doctrina sacre scripture per fenū intelligit. In qua iumenta: id est simplices impinguant. Ad Math.xiij. Et Marci vj. dicit. Qz iesus ꝓcepit turbis discūbere sup fenū. Jstud est fenū quod mōtes. i. ptēplatiui doctores: qbete t apli pduxerūt t nutrierūt. ps̄. Producit in mōtibus fenum et herbā seruituti boim. Aduerte tamē q̄ mali mōtes p ducūt malū fenū. i. mali doctores t heretici malā scientiam t corruptā. Dicit em̄ Plinius lib.vj. ca.cvj. Qz in ponto fluuius est astates. in cuius pratis eque q̄ ibi nutriūtur: vel q̄ feno ipo pascunt lac nigrū proferre noscunt. Tales enim corrupti doctores seu talia mala prata: qs scz fluui⁹ corrupte sciētie rigauit. fenū male doctrine proferūt. t ideo qui taliū feno pascunt: lac nigrum. i. opa mala producūt. Ps̄: In simlitudinē vituli comedentis fenū. Jtē per fenum intelligit facile gemescēs pauper vilitas. Fenū em̄ quod est herba tenuis t minuta: modici precij vel momenti: que ab aialib⁹ depascit t etiā cōculcat. Sic pauper a tyrānis p crudelitates t rapinas cōculcant t depascunt. Zacha. xij. Ponam duces Juda q̄si facie ignis in feno. Et tamen Apocal.ix. dicit. Qz malis locustis ꝓceptuz est ne ledēret fenū terre. quia scz pauper nunq̄ debent ledi a principib⁹ et tyrānis. qui tamē contrariū faciūt: quia etiaz de locusta et bruco dicit in ps̄. Qz comedit oīne fenū in terra ipozum et comedit oēm fructū terre eorū. Jtem p fenū intelligitur cito euanescēs culpar̄ raritas. s. ipa peccata venialia q̄ leuia sunt. t facile igne purgatorij seu penitētie consūptibilia sicut fenū. De quo. j. Cor.iij. Si q̄s supedificauerit aurum: argētum t lapides ꝓciosos. lignū. fenū. stipulā. vnius cuiusq; opus manifestū erit. Per. lignū em̄ fenum t stipulā intelligunt venialia que facile consumunt. Sufficit de feno tc.

Fera. Cum fere sint illa animalia que p siluas t deserta loca vagant. nulliq; iugo disciplīe subdūtur. humanis viribus nullatenus submittūtur. ab hominū consortio segregantur. t inter se solitarie cōmorantur. notare possum moraliter q̄ in scriptura reperitur Fera

Terribilis animas iugulās.	Est dico fera terribilis t
Dānabilis paupes tribulans.	pniciosa. Et ista est dya
Laudabilis mūdo exulans.	bolus. Fere em̄ naturaliter sūt crudeles. t bestiarū innocentiū inimice. Sicut ptz de leonibus t pardis t similib⁹. Sic demones crudeles sē hominū inimici. Dñ Gen.xxxvij. Fera pessima deuozauit filium meū ioseph. Est etiam fera dānabilis t piculosa Et sic p feram intelligit tyrānus t q̄libet imp⁹. quia impius t tyrānus a societate boim. i. dei t sanctor̄: bonarūq; t rationabiliū personar̄ alienus. animaliū simpliciū. i. pauperū est inimicus. t sanguinis eor̄. i. eozum tpalis substantia sitibūdus. Unde in figura talium de nabuchodonosor dicit Dan.iiij. Cum feris sit pars eius in herba terre. cor eius ab humano cōmutetur. t cor fere detur ei. Sequitur Et cum feris sit pabulū eius. Iste em̄ fere a ferocitate dicūtur. q: contra paupes t innocentes velociter debachātur. Unde de ysmael dictū est Gen.xvj. Hic erit ferus bō manus eius contra oēs Est insup fera laudabilis atq; virtuosa. Et sic p feras intelligūtur homies beremite t homines solitarie vite q̄ societatē hominū fugientes: siluas t beremos frequētant. t sic a mūdi pompis t vicijs se abdicant: vt liberius deo vacant. De talib⁹ dicit dñs illud ps̄. Mee sunt oēs fere siluarū: iumenta in montibus et boues. mea sunt oīnia volatilia celi tc. Dñ etiam de illis sanctis hominib⁹ a crudelitate tyrannor̄ t idolatrie periculo fugientibus dicit. ij. Macabeor̄. v. Qz inter feras vitaz agebant tc.

Fermentū. Nota. q̄ fermētum dicitur a ferueo ferues. Facit em̄ pastam elevari. intumescere t feruere. Modicum em̄ fermentum in magna farine massa positum ipam solet ab ipsa naturali t azimali puritate quam primit⁹ habebat corrūpere. t in aliam conditionē cōuertere t mutare. Pōt igitur in bono et in malo significare. Sic dicam q̄ fermētum significat

Charitatis feruozem.	Jsta em̄ oīnia fermento cōparantur. vel quia feruere faciūt
Malicie liuozem.	suo modo. vel corrūpere com
Jracundie furozem.	probantur. Est igitur fermē
Luxurie fetozem.	tū charitatis t amicicie. Jstud
Hypocrisis pallozem.	est em̄ quod mentem facit fer
Fallacie errozem.	uere t homies desideriis estuare. Panis em̄ fermētat⁹ sanior est vt cōmuniter q̄ azimus. Et inde est q̄ mulier euā gelica cōmendat. quia fermētum in tribus satis farine pō suisse predicat. sicut dicit Luce.xiij. In hostia etiā pacificorū panes fermētati offerri iubebant. sicut ptz Leuit.vij Panes etiā duo fermētati pro primicijs dño iubebantur offerri. t cum eis septē agni agniculi: t vnus vitul⁹ t vn⁹ aries imolari. Sicut dicit Leuit.xxiij. In quo notatur. q̄ mulier euangelica: id est ecclesia vel anima: cum tribus satis farine. id est cum fide trinitatis: miscere debet fermentum intime charitatis. nec enim hostia pacificorum. id est pax t concordia celebratur: nec deo debite primitie offerūtur: nisi fermentum charitatis adhibeatur. t sibi septem agni: id est septem dona spiritussancti: cum vitulo spiritalis letitie t ariete fortitudinis et audacie adiungantur.

Amos.iiij. Offerte mane victimas vras: tribus diebus decimas vras: ⁊ sacrificate de fermentato. Jstud est igit fermētum charitatis ⁊ amicicie. Insup dico. q̄ inuenit fermētum malignitatis ⁊ inuidie. Dñ em fermētū malicie et inuidie: cor exagitat: ipm ꝓcerto feruere facit ⁊ inflāmat: et oēm in eo puritatē corrūpens ipm in aliena naturam mutat. Jdem etiā dicit de fermento: iracundie. luxurie. hypocrisis ⁊ hereseos seu falsę doctrine. Scriptū est em. j. Cor. v. Oz modicū fermētū totam massam corrūpit. Et ideo ibidem dicit. Expurgate vetus fermētū vt sitis noua cōspersio sicut estis azimi. Jtaq; epulemur nō in fermēto malicie ⁊ nequicie: sed in azimis sinceritatis ⁊ veritatis. Qđ bene figuratur Leuit. ij. vbi ꝓcipitur sic. Dis inqt oblatio q̄ offert dño absq; fermēto fiet. nec q̄cq; fermenti aut mellis adolebit in sacrificio. ⁊ ideo in oīm bono opere qđ deo offerim⁹ seu qđ pro deo facim⁹: a fermēto male intētionis: seu malicie: nequicie: inuidie: hereseos hypocrisis ⁊ fallacie: nec nō a melle adulatricis blandicie abstinere debem⁹ Luc. xij. Attendite a fermēto phariseoz qđ est hypocrisis Ūn Leuit. vj. Comedet aaron cū filijs suis absq; fermento. Et Osee vij. dicit. Quieuit paululū ciuitas a ꝓmixtione fermenti. Et Matb. xvj. dicit. Cauete a fermento phariseoz ⁊ sadduceorum. Exponit dñs ibidē. A fermēto. i. a mala doctrina. Sic igit ptz quō fermētū in bono sumit ⁊ in malo ꝛc.

Ferre. Cū istud ꝟbuz ferre multifarie exponat. videtur q̄ ipm simpliciter oia illa significet q̄ sua cōposita significāt. Et sic ptz q̄ sumit pro portare seu pro referre Gen. vij. Archa ferebat sup aquas. Et Job. ij. Maurite nūc ⁊ ferte architriclino. Jtē sumit pro dare seu conferre. ps. Dñs opem ferat illi sup lectum doloris eius. Jtē sumit pro sustinere seu sufferre Jacobi. v. Ecce agricola expectat fructum pciosum terre patiēter ferēs donec accipiat. Jtē accipit pro dicere seu referre. si accipit fert pro dicit Hester. xiij. Apud nullū feruntur interptum. Et Jud. xix. Ferte sniam ⁊ in cōmune decernite. Jtē accipit pro ꝓducere seu pro ꝓferre. vel etiaz ꝓ adducere seu pro affere Job xv. Oēm palmitē in me nō ferentē fructū: tollet eum. ⁊ oēm qui fert fructū purgabit eū vt fructuz plus afferat. Jtē sumit pro tollere seu ꝓ auferre Thob. j. Jusit eū occidi ⁊ tulit oēm substantiā eius. Jtē sumit pro ꝓlongare seu ꝓ differre Prouer. xxvij. Impetū cōcitati spiritus q̄s poterit ferre: id est differre. Et Sap. xij. dī. Molestę ferebant in q̄bus patiētes indignabant. Jtē sumitur ꝓ imittere seu ꝓ inferre. iiij. Reg. xxiij. Tulit popul⁹ terre ioachaz ⁊ constituerūt eū in regē. Jtē sumit ꝓ arcūagere seu ꝓ proferre. Et sic dī Gen. j. Oz spūs dñi ferebat super aquas. Jtē sumit ꝓ efferre seu ꝓ extrabere. Et sic de naufragātib⁹ dicit Actuū. xxvij. Oz alios iussit natādo euadere: alios aūt in tabulis ferebant. Jgit cū longū esset dicere de ferre ꝑm oia ista signata: hoc solū notabo: q̄ in scriptura inuenit loq̄ndo spūaliter ferre dei: ferre iusti: ⁊ ferre impij Primo igit dico q̄ ferre spectat ad deū. ⁊ sic dico q̄ dē⁹ bz

Vnū ferre qđ est potentie. Nam p potentiā ipe fecit
Vnū ferre qđ est patientie. omnia Esa. xlvj. Ego feci et
Vnū ferre qđ est amicicie. ego feram: ⁊ ego portabo ⁊ saluabo. Per patiētiam hic fert ymmania: qz scz ipse tulit pro nobis tormenta Esa. liij. Vere languores nr̄os ipe tulit: ⁊ dolores nr̄os ipe portauit. Et etiaz cōtinue ipe suffert ⁊ tolerat humana delicta. Per amicicia hic fert vtilia: qz scz ipe fert: profert ⁊ affert nobis multa ꝓficua atq; bona. scz gram in p̄senti: ⁊ gloriam in futuro. ps. Dñs opem ferat illi ꝛc. Jstud est igit vnū ferre diuinū. Dilata si vis de patientia seu de potētia dei. Secūdo dico. q̄ ē vnum ferre qđ spectat ad iustuz. Et sic notare potes q̄ bō fert q̄tū

Ad deū onus būilis subiugatiōis. Ferre dico debz bumiliter dei onera.
Ad mūdū ictus flebilis tribulatiōis. Esa. lij. Mūdabimini qui vasa dñi fertis ꝛc. Quicqd em nobis iniūgit deus: humiliter ferre debem⁹ dicentes illud. iij. Reguz. xvij. Peccaui: recede a me: ⁊ offle qđ imposueris mihi feram. Jtē ferre debz bō patiēter seu stabiliter mūdi ꝟbera. Debet eē homo sicut ille aque de quib⁹ narrat Seneca de naturalib⁹ q̄stionibus que dicta grauia ferre possunt. sicut ē ille lacus pfidis arecusa. sic bō ferre debēt oīa grauia patiēter. Ūn Seneca in Prouer. Libent feras qđ necesse est. Jtē ferre debz bō fertilit bona opa. s. q̄tum ad se Job. xv. Qui manet in me ⁊ ego in eo hic fert fructū multū. Jtē ferre debet bō vtiliter grata mūera. s. q̄tum ad proximū Dan. xiij. Habacuch serue dei fer prandiū in babylone danieli q̄ est in lacu leonum. Et. j. Machab. viij. dicit. Si instituerit bellū romanis: auxiliū feret gens iudeoz. put tēpus ꝓmiserit. Sic igitur ptz q̄ est vnū ferre qđ spectat ad iustum. Potes si vis dilatare quō diuerse arbores diuersos ⁊ varios fruct⁹ ferūt. id est diuersa bona opa ⁊ ꝟtutes. Tercio dico. q̄ est vnū ferre qđ spectat ad impiū. Et istud sūt mala opa. Sūt em alique arbores q̄ fructū venenosum ferūt. ps. Ferāt cō festim confusionē suam q̄ dicūt mihi euge euge. Mali em ferūt fructus ad dyabolū pabulandū ⁊ recreandū Job. xl Hinc mōtes herbas ferāt ꝛc. Vide de portare ⁊ sustinere

Ferire. (vbi magis plene inuenies. et infra de tollere Vide de Percutere.

Ferrum. Nota. q̄ per ferrum generaliter intelligitur duricia. Et ideo quia duricia moralis multiplex est. Hinc est q̄ per ferruz designat quedā

Duricia virtuosa. Duricia ꝟtuosa est firmitas durationis. De qua Deut. xxxij. Ferrum ⁊ es calciamentū eius. Duricia viciosa est imutabilis obstinationis. De qua. iij. Regū xxij. Feat sibi sedechias cornua ferrea. Duricia doloroſa est acerbitas tribulationis. De qua dicitur in Psal. Vinctos in mendicitate ⁊ ferro. Dico igitur q̄ est Ferrum

Stabilitatis. Primū ferrum debem⁹ habere. Sed se
Malignitatis. cūdū debem⁹ cauere. Terciū debemus
Penalitatis. horrere Primo igit est quoddā ferrū firmitatis: constantie ⁊ stabilitatis. q̄ sicut ferrū trabit ab adamante ꝓpter quandā similitudinē quam habēt ad inuicem. Sic de viri fortes ⁊ constantes q̄ non facile corrūpunt: nec ad peccatū inclinant. ab adamāte. id est a cristo tanq; sibi in hoc casu cōsimiles attrahunt ⁊ imitant. et ad celum ⁊ celestia finalit deducunt. Unde Job. xxviij. Ferrum de terra tollit. Tali em ferro. s. fortitudine ⁊ ꝟtute debemus esse armati contra mūdi tribulatiōes: ne facile ab eis superemur. ij. Regum. xxiij. Armabit ferro: ⁊ ligno ⁊ lancea: vt sic de quolibet tali dicat illud Hiere. j. Dedi te in ciuitatē munitam: ⁊ in colūnam ferream: ⁊ murū eneum: ⁊ debellabūt aduersum te ⁊ nō prevalebūt. Jstud est igit ferrum stabilitatis qđ debemus hre. Secūdo dico. q̄ est aliud ferrum qđ debemus cauere. Et istud est ferruz id est obstinationis duricia interi⁹. ⁊ crudelitas seu seuicia exterius. Elephas em habēs ferr̄ in corpe bibit oleuz ⁊ sanatur. Ceru⁹ etiam si ferrū in corpe habuerit: herbam q̄ dicit dyptann⁹ querit: ⁊ ipm comedens ferrū expellit ⁊ periculum euadit. Sic vere charissimi. si ferrū dure desperationis vel dure obstinationis vel crudelitatis in corde habemus: pro deo recurrere debem⁹ ad dyptannū. id est ad verba sacre scripture: ⁊ videre quid ibi contineatur. Ecclesiastici. iij. Cor durum male habebit in nouissimo. Libet etiam ⁊ tibi incorpora oleum diuine misericordie: vel etiam pietatis humane. Et sic proculdubio istud ferrū istam duriciam superabit: ⁊ te a mortī eterne periculo liberabit. Dáptannus em sacre scripture remollit ferrum obstinationis. Oleum diuine misericordie liberat a ferro desperationis. Oleum pietatis ⁊ elemosyne liberat a duricia crudelitatis ⁊ inflāmationis Esaie. xlv. Portas ereas conteraz et vectes ferreos confringā. Possum igitur notare q̄ istud ferrum: ista duricies: ⁊ temporaī ⁊ mollitur aliquādo per scripture meditationem: aliquādo per diuine misericordie considerationē. Sicut de istis duobus posita sunt exempla etiam de ceruo ⁊ elephante. Item p cōtritionis liquefactionem. Per penitētie confricationē. ⁊ p mortis meditationē. Sicut em lima seu sabulū ferrū fricando corrodit ⁊ ipum limat ⁊ polit. Sic vere charissimi quāuis homo sit durus: ferreus ⁊ etiā obstinatus. si cuz igne cōtritionis caleſcat ⁊ resoluat. si arena. i. mortis meditatione fricetur: si etiam lima. i. infernalis pene corrosione p considerationē vrgeatur: vel lima etiam tēporalis tribulatiōis acriter corrodat. sepe fit vt q̄ erat rubigino⁹ us: efficiat clarus. Qui

erat durus ⁊ obstinatus. efficiat̄ mollis tractabilis ⁊ benigius. Quierat mal⁹ efficat̄ bonus. Sicut ẽ dicitur Job xxviij. Ferrū de terra tollit̄. ⁊ auro locus ẽ in quo cōflatur lapis solut⁹ caloꝛe in eꝰ vertit̄. Sed videm⁹ hodie q̄ multi sunt ita duri ⁊ obstinati: q̄ nullo mō possūt ad bonū cōuerti. Quidā ẽ sunt duri ⁊ ferrei p̄ inuerecūdiam ⁊ obstinationē. Quidā p̄ crudelitatē: rapinam ⁊ exactionē. Quidam vo p̄ malā ꝓsuetudinē ⁊ induratā cōtradictionē. De obstinatis dicatur Esaie. xviij. Scio ẽ quia durus es tu: et neruus tuus ferreus ceruix tua ⁊ frons tua erea. Peccatoꝛ enim potest dici ferreus ꝓpter tria. scilicet ꝓpter duriciam obstinationis. rose conditionis. Sicut ẽ Frigiditatem indeuotionis. dicat̄ Eccli. xxij. Arenam ⁊ Ponderositatē sue one. salē ⁊ massam ferrei facili⁹ est portare q̄ vnū stultuꝫ. De crudelibus etiā dicit̄. q̄ ipsi sunt siles illi crudeli bestie. De qua dicit̄ Dañ. vij. Qꝛ habebat dentes ⁊ vngues ferreos: ⁊ deuoꝛabat ⁊ cōminuebat ⁊ reliqua pedib⁹ coculcabat. De induratis etiā ꝓpter malam consuetudinē possumus dicere q̄ ipi sunt sicut statua nabuchodonosoꝛ: cui⁹ tybie erant ferree ⁊ pedū quedā ps lapis tamē dicit̄ de monte cecidisse q̄ totam statuā dicitur cōfregisse. sicut dicit̄ Dañ. ij. Quia ꝛe charissimi q̄ habent pedes. i. finem vite ferreos. i. p̄ malā consuetudinē induratos. subito dum nō aduertūt venit de monte. i. a deo lapis occulte sentētie dei: que ipos p̄ mortē destruit ⁊ cōfundit. qꝫ sicut dicit̄ in psal. Dñs contriuit portas ereas. ⁊ vectes ferreos confregit. Jstud est igit̄ ferꝛuꝫ q̄ debem⁹ cauere.

Tercio dico. q̄ est aliud ferrū q̄ debemus timere. Et ista ẽ duritia pene tam tēpalis q̄ eterne. Sicut ẽ bubal⁹ qui nullo modo domari pōt q̄n capitur: circulo ferreo i naso imisso circūducit̄ per violētiā ⁊ tenet̄. Sic etiam latro ferreis vinculis ne euadat ligat̄. homicida etiā ferro p̄cutitur ⁊ necatur. Sic ꝛe mūdi peccatoꝛes q̄ reuera indomabiles. fures homicide possunt dici. eo q̄ dei legi⁹ nō subij ciūtur. ⁊ q̄ animā suā ꝓpriā p̄ peccatū interficientes deo furant̄. q̄n per mortē capiūtur: circulo ⁊ catbena ferrea. i. duricia mortis eterne inuoluūtur ⁊ violēter aggrauantur Eccli. xxviij. Jugū eius iugū ferreū. Et in Psal. dicit̄. Reges eoꝝ in cōpedib⁹: ⁊ nobiles eoꝝ in manicis ferreis. Aduerte tamē q̄ p̄ ferrū q̄nq̄ intelligit̄ pena tpalis seu rigoꝛ iusticie. qui ꝓculdubio q̄nq̄ necessari⁹ est. qꝫ sicut de psita dicit̄. q̄ caput habet ita durū q̄ ad hoc q̄ loqui doceat̄ est necesse vt caput eius vga ferrea p̄cutiat̄. Sic ꝛe multi sunt ita duri ⁊ ita obstinati q̄ ad nullum bonū possunt instrui vl̄ doceri. nisi virga ferrea. i. duri rigoꝛis ⁊ iusticie vinculo mediante. p̄. Reges eos in virga ferrea ⁊c. Patꝫ igitur. q̄ triplex ẽ ferrea duricia. vicz Virtuosa. Viciosa. ⁊ doloꝛosa. Vide supra de afferre. vbi inuenies auctoꝛitatē diuisam. Et supra de Ere ⁊c.

Fertilitas. Cum multiplex sit fertilitas. s. meritoꝝ seu premioꝝ, terꝛenoꝝ. viciorum. tormentoꝝ. plurima possem⁹ dicere: ꝫ deficiūt auctoritates vocales. Vide igitur de Fructificare. de vbertate. plenitudine ⁊ replere.

Feruoꝛ. feruere. Feruoꝛ idem ẽ quod excessiu⁹ caloꝛ. Vñ ⁊ olla feruere dicitur qui mediante caloꝛe compellit̄ ebulire. Ergo tam in bono q̄ in malo dico. q̄ in scriptura reperitur Feruoꝛ virtuosus: q̄ est caritas ⁊ deuotio. Primo dico Feruoꝛ viciosus: q̄ est cupiditas ⁊ affectio q̄ feruet in Feruoꝛ doloꝛosus: q̄ ẽ aduersitas ⁊ afflictio stus p̄ caritatē ⁊ deuotionē. qꝫ scz sicut fontes vtute sui caloꝛes inati feruere ⁊ bulire nō cessant. Sic iusti q̄ perfecta desiderant semp ad deū ⁊ ad bona eterna feruēt. ebuliūt ⁊ anbelant. Sicut de Apollo dicit̄ Act̄. xviij. Qꝛ feruens spū loq̄bat̄ que sunt iesu. Et aduerte. q̄ sicut olla feruens spuma purgatur. aqua paupatur. ⁊ a muscis insidētibus liberat̄. Sic dico q̄ homo bono spū feruens: spumaꝫ viciorꝝ emittit. aquā voluptatis dimittit. muscas malaꝝ cogitationū non admittit. Vñ ergo ꝓsulit apls Rom. xij. dicēs. Spū feruētes: dño seruientes. Feruet ꝫ iust⁹ p̄ charitatē ⁊ deuotionē.

Secdo dico q̄ feruet impi⁹ p̄ cupiditatē ⁊ malā affectionē. Mustū ẽ q̄diu impuꝝ est sp feruet. q̄n vo depuratū fuerit tūc q̄escit. Sic hō pcoꝛ ⁊ impur⁹ sp p̄ mala desideria fremit ⁊ feruet. Si vo purus fuerit: tūc p̄ animi trāq̄llitatē in deo q̄escit Esa. lvij. Coꝛ impij quasi mare feruens. qđ q̄escere nō valet. Feruet ẽ impi⁹ p̄ auariciā: p̄ supbiā p̄ iracūdiā. p̄ luxuria. ⁊ p̄ supbiā: spumāsq̄ maloꝝ vboꝝ fluuiū ⁊ maloꝝ desiderioꝝ cōtra dei volutatē emittit. De auaricia ẽ dicit̄ Job. xlj. Qꝛ leuiathan qđ interptat̄ additamentū. i. auaricia q̄ sp studet diuitias addere feruescere facit quasi ollā ꝓfundū maris. i. coꝛ auari. De supbia dr̄ Prouerb. xix. Stulticia bois supplātat gressus ei⁹: ⁊ cōtra deū feruet animo suo. De iracūdia vo seu de iracūdo dr̄ Job. xlj. Qꝛ de narib⁹ eius ꝓcedit fum⁹ sicut olle succēse atq̄ feruētis. Crudeles ẽ ⁊ iracūdi figurāt̄ in illo mari. de quo dicit̄ Jone. ij. Qꝛ stetit mare cū feruoꝛe cū Jonaꝫ absoꝛbuisset: qꝫ scz feruoꝛ furoꝛis taliū nō q̄escit. donec absoꝛbeāt ⁊ destruāt innocentē. De luxuria vo siue de luxurioso pōt exponi illud qđ de equo: qđ animal luxuriosuꝫ ē dicit̄ Job. xxxix. Feruēs ⁊ fremēs soꝛbet terrā. nec reputat tube p̄sonare dangoꝛē. Ad lrāꝫ ẽ equi ⁊ luxuriosi ad actus venereos sūt feruentes. sonoq̄ tube. i. diuine scripture seu p̄dicationis vba modicū reputātes. Patꝫ igit̄. q̄ feruet impi⁹ p̄ malā affectionem. Tercio dico. q̄ feruet mūd⁹ ⁊ etiam infern⁹ p̄ doloꝛes ⁊ tribulationē. Omnis ẽ feruoꝛ afflictiu⁹ est ⁊ cōsūptiu⁹. Feruoꝛ igit̄ mūdane tribulationis ẽ vtilis. Feruoꝛ eterne damnatiōis est flebilis. Arboꝛes ẽ medicinales sicut ẽ palma: piper ⁊ cynamomū in locis feruētib⁹ solent creſcere. qꝫ scz boni ⁊ medicinales viri in feruoꝛe mūdi tribulaminū solēt ꝓficere ⁊ valere Gen. xviij. Apparuit dñs abrahe sedēti ad ostiū tabernaculi sui in ipo feruoꝛe diei. Draconcs etiā ⁊ fere crudeles in locis feruidis. s. in ethyopia habitare dicūt̄. qꝫ scz impij et dānati in ipo feruoꝛe inferni ꝓpetuo ꝓmorant̄. Unde de dānatis dicit̄ illud Amos. iij. Leuabūt vos in cont̄ ⁊ reliq̄as vr̄as in ollis feruētib⁹. De quolibet vo btō dicit̄ Eccli. xiij. Protegēt sub tegimine illi⁹. s. dei a feruoꝛe: ⁊ in gloria req̄escet. Sed si vis alio mō dicere: dic q̄ feruere idē est qđ bulire. Feruoꝛ ẽ nihil aliud ē q̄ excellēs caloꝛ vel ardoꝛ. Est aūt differētia inter ardere ⁊ feruere. qꝫ ardere ē in materia sicca. feruere vo in materia liq̄da. Feruoꝛ igitur spūaliter loquendo nihil aliud ē q̄ motus coꝛdis et elevatio: ⁊ quedaꝫ desideriorū ebullitio. que quādoq̄ mala dicitur: ⁊ quandoq̄ bona. Nota igitur. Qꝛ est Feruoꝛ Deuotionis ⁊ amicitie. Feruoꝛ amoꝛis.
Turbationis ⁊ iracūdie. Est igit̄ Feruoꝛ furoꝛis.
Uexationis et angustie. Feruoꝛ doloꝛis.

Est dico feruoꝛ amoꝛis. ⁊ iste est q̄n quis p̄ deuotionem ⁊ dilectionē est totus feruidus ⁊ accēsus Caloꝛ ẽ facit aquā feruere ⁊ superi⁹ elevare. Sic caloꝛ charitatis ⁊ amoꝛis facit q̄ē per bona desideria feruidū. ⁊ sursum ad deuꝫ p̄ deuotionē ⁊ ꝓtēplationē erectū. Ad Rom. xij. Spū feruētes: dño seruientes. Elytropia ẽ lapis p̄ciosus q̄ ad radios solis posit⁹ in aqua facit aquam feruere ⁊ ebullire. Sic vere charitas vna cū radio diuine gr̄e faciunt feruida coꝛda nr̄a Act̄. xviij. Feruēs spū loq̄bat̄ cū fiducia. Dein de dico. q̄ est feruoꝛ furoꝛis. Et iste ẽ feruoꝛ auaricie. luxurie. seuicie ⁊ iracūdie. q̄bus coꝛ puersoꝝ q̄tidie feruet ⁊ inflāmat̄. Sicut ẽ mare in parte mūdi circa deserta inhabitabilia Libie ⁊ Ethyopie dicit̄ innauigabile ꝓpter hoc. q̄ ꝓpter nimiū solis caloꝛem illud mare sicut olla dicit̄ feruere ⁊ continue ebullire. Sic vere charissimi coꝛ peccatoꝛis ꝓpter ardoꝛem cōcupiscētie q̄ ipm cōtinue exurit: cōtinuis feruoꝛib⁹ maloꝝ desiderioꝝ estuat ⁊ ebullit. Feruet enim p̄ luxuriosam affectionem. Feruet p̄ auariciā ⁊ ambitionem. Feruet p̄ crudelitatem. iracūdiam. vindictam. punitionem. Unde Esaie. lvij. Coꝛ impij quasi mare feruēs qđ quiescere nō valet Job. xlj. Duꝫ feruescere facit quasi ollam profundā maris. Jste ẽ igitur feruoꝛ furoꝛis Deniq̄ dico. q̄ est feruoꝛ doloꝛis. Et iste est feruoꝛ temporalis tribulationis. Et feruoꝛ infernalis afflictionis. Sicut enim in regionibus feruidis inueniūtur species aromatice. Sicut patet de pipere qui inuenitur in feruoꝛibus montis caucasi. Sic vere sub feruoꝛe et ardoꝛe tribulationum cōtinentur et habitant viri virtuosi: et aromatici et famosi. Sicut Geneſis. xviij. dicitur. Qꝛ in ipso feruoꝛe diei apparuerunt abrahe tres viri. Sicut etiam in feruoꝛibus

deserto⁹ habitāt basiliscē ⁊ dracones: ⁊ animalia venenosa. Sic vere in seruoibus iniqui tenent ⁊ affligunt veneno si ⁊ impij peccatores. Vñ Amos. iij. Leuabūt vos in contis. ⁊ reliquias vras in ollis feruentib⁹. Sic igit patet q̄ est seruor dolorosus. Furiosus ⁊ amorosus ⁊c. Vide supra de ardere. De calore ⁊c.

Festinare. Nota. q̄ festinare idem qđ accelerare. pperare vel aliquid celeriter exercere. Et est quadruplex festinatio. scilicet

Virtuosa. Virtuosam debem⁹ habere. De qua Prouerbior. xx. Doce iustū ⁊ festinabit accipere.

Viciosa. Viciosam debem⁹ cauere. De qua Prouerbior. j. Pedes eor ad malum currūt ⁊ festinant vt effundāt sanguinē.

Dolorosa. Dolorosam debemus timere. De qua dicit Deut. xxxij. Juxta est dies perditionis ⁊ adesse festinat tempora.

Gaudiosa. Primo igit dico q̄ est festinatio virtuosa q̄ debet haberi: ⁊ ista ē celeritas obedientie ⁊ bone operationis. quia vt nos debem⁹ esse solliciti ⁊ festini ad faciendū bona opera ⁊ virtuosa. Juxta illud Eccliastici. xxxj. In omnibus operib⁹ tuis esto velox. ⁊ omnis infirmitas nō occurret tibi. Sicut ēm viator q̄ magis festinat currere citius puenit ad terminū: operarius q̄ tomagis festinat opus cōplere citius puenit ad brauium. nauis q̄ toplus festinat trāsfretare citius puenit ad portū: sic vere charissimi q̄nto quis magis festinās est bona opera exequi: citi⁹ puenit ad paradisum. Jdeo cuilibet dicit Prouerb. vj. Discurre: festina: suscita amicum tuum. ne dederis somnū oculis. In quibus verbis aduerte q̄ nos debemus festinare

Obediendo maioribus. Discurre. Festinem⁹ igitur obedire superioribus. ⁊ prelatis. discurre inquit. Sicut ēm ad nutū aucupis solet accipiter discurrere ⁊ volare: ⁊ totis viribus festinare vt predam sibi ostensam capiat ⁊ attingat. canis etiam nobilis ad instinctū magistri sui ostensa sibi preda discurrit ⁊ festinat. planete etiam q̄ sunt sub firmamento fm cursum firmamēti nō cessant discurrere. ⁊ sub ipo cōtinue pperare. Sic reuera charissimi ad vocem: mandatū ⁊ instinctū. voluntatem ⁊ regulā superior ⁊ magistror nostrorum. dei scz ⁊ prelator debem⁹ per obediētiam ad exercitium bonor operum celeriter festinare ⁊ discurrere. Festina. Unde Ezech. j. Nec erat visio discurrēs in medio animaliū. splendor ignis. ⁊ de igne fulgur egrediēs. Ubi notatur. q̄ ille qui bñ vult currere ⁊ festinare. necesse ē q̄ habeat Directricē subtilitatē. Visio inquit. Adinstricē societatem. q̄ ipse debet esse in medio animaliū. Charitatis fortitudinem. Jgnis. Voluptatis promptitudinē. Fulgur. Et sic procer:o debēt discurrere ⁊ festinare viri sancti ad volūtates superior. Juxta illud Zach. vj. vbi dicit. Qui equi fortissimi ⁊ robustissimi querebāt discurrere p vniuersam terram. Discurre ergo ⁊ festina. Et possumus notare q̄ ad mandatum magistrorum ⁊ superiorū nostrorum debemus festinare principaliter ad quattuor. scilicet

Ad ascensum felicitatis. Festinem⁹ igitur felicitatem acquirere. Juxta illud Hebr. iij. Festinem⁹ ergo ingredi ad illā requiē.

Ad descensum humilitatis.

Ad egressum iniquitatis.

Ad trāsgressum psperitat.

Jtē festinem⁹ per humilitatē descēdere. Vñ Luce. xix. Zachee festinans descende: q̄ hodie in domo tua oportet me manere.

Jtem festinem⁹ egredi iniquitatē. ij. Regum. xvij. Trāsierūt festināter guttata paululū aqua.

Jtē festim⁹ transgredi vel etire psperitatē. Vñ Josue. iiij. Festinauit popul⁹ ⁊ transiuit iordanē. Sic igit dico. q̄ nos debem⁹ discurrere ⁊ festinare. Discurre inquit. festina. Jsta ēm sunt duo vba imperatiui modi q̄ pertinēt ad superiores ⁊ principales.

De nicz dico. q̄ nos debem⁹ festinare subueniēdo inferioribus. id ē pauperib⁹. q̄ sicut aliquo membro leso natura statim festinat illuc sanguinē mittere. vt membrū possit sanare ⁊ adiuuare: Sic vere in corpore ecclesie si aliq̄d membrum. i. aliq̄s xpian⁹ p pauptatē fuerit lesus. vel p aliud infortuniū vulnerat⁹. nos psentialiter debem⁹ sanguinē nostrū. i. subsidium bonor nrorū ad ipm mittere festinanter: ⁊ iom q̄cit⁹ poterim⁹ erigere ⁊ iuuare. qđ ostenditur cū dicit. Suscita. Suscitare ēm est aliquē de statu infimo ad statū superiorem leuare. Juxta illud ps. Suscitās de terra inopē: ⁊ de stercore erigens pauperē. Vñ de ista festinatiōe quā debemus habere ad bñfaciendū pauperib⁹. pōt figuraliter dici illd j. Regū. xxv. vbi dicit. Qr abigail festinauit ⁊ tulit ducentos panes ⁊ portauit ad dauid. in desertū. Festinem⁹ igit subueniēdo paupibus.

Jnsup festinem⁹ nos inuitādo seu pūgendo primior⁹. Amicū inquit tuū. Omnia ēm q̄ inter se habent amicitiā seu similitudinē: cū quadā festinatione cupiūt inuicem copulari. Sicut ptz de lapide vel de quocūq̄ graui sursum iacto: qđ cum magna festinatōe iterum descēdit ad cētrum cū quo habet naturalem similitudinē atq̄ nexū. Sic pculdubio q̄libet amicus debet amicum diligere. ⁊ si aliq̄ occasione ab ipo fuerit sepat⁹ vel distinctus. ad ipm festināter ⁊ sine violētia se trāsferre. Exēplo vginis gloriose Luce. j. de qua dicit. Exurgens maria abijt in montana cū festinatione ⁊ salutauit elyzabeth. Festinanter q̄ debemus nris primior⁹ copulari. Amicū tuum. Juxta illud Eccli. xxij. Est ēm egressus ad amicū. Vide supra de amicicia vbi satis habes. Patet igit q̄ sunt festināter faciēda. Charitas erigēda. Pauptas subleuāda. Maiestas obsequēda. Debem⁹ ergo festināter vt dictum est obedire superioribus. Subuenire paupior⁹. nos vnire proximior⁹. Et ista ē festinatio virtuosa.

Scđo dico. q̄ ē quedā festinatio viciosa. Et ista ē illa qua mali libenter: celeriter ⁊ festinanter mala opa faciūt. sicut de raptor⁹ qui festinanter ad rapiēdum debachant. De iracūdis ⁊ crudelibus qui motiue ⁊ festināter contra alios sine deliberatione deflectūtur. De quo pōt dici. Sicut aquila festinans ad comedēdum oēs ad pdam veniēt Habacuc. j. Et illud Prouer. j. et Esa. lix. Pedes eor ad malum currūt: ⁊ festinant vt effundant sanguinē innocētem

Jtē etiaz ē qđaz alia festinatio viciosa. s. illa cum aliquis festine: subito ⁊ celeriter efficitur diues vel felix. quia sicut dicit Prouerbior. xxviij. Qui festinat ditari nō erit innocens. Et etiaz tales subitas promotiones sequit infortuniū. vel in psenti vel in futuro. quia sicut dr Prouerb. xx. Hereditas ad quam festinatur in fine: bñdictione carebit. De hoc supra. vbi Cito. ⁊ vbi Currere.

Tercio dico. q̄ ē quedā festinatio doloriosa. Et ista pculdubio ē pena eterna vel etiam mors. q̄ contra malos fatagit ⁊ festinat. De quo Eccli. xx. Casus malor festināter venient.

Quarto autē pōt dici. q̄ est q̄dam festinatio gaudiosa. Et ista ē illa qua de⁹ festinat pressis ⁊ miseris subuenire. De quo in ps. Dñe ad adiuuāduz me festina. De quo etiam. j. Reg. xvij. Festina ⁊ veni: q̄ insoderūt se philistei sup nos. Et hoc de festinatiōe sufficit. Vide supra de Cito. ⁊ infra de Velociter ⁊ Subito.

Festū. festiuitas. Nota. q̄ festiuitas nihil aliud est q̄ gaudio sa ⁊ celebris solēnitas. Dicam igitur. q̄ festinitas in bono sumit ⁊ in malo. Dico igitur primo. q̄ festiuitas sumit in bono. Aues ēm ⁊ animalia suo modo faciunt festa sua. Uno ēm tempore magis q̄ alio simul cōueniūt. ⁊ exultādo ⁊ cantando deum laudant. ⁊ signū amoris ⁊ leticie simul ostendūt. Et tandem pro victu quotidiano ad consuetos labores redeūt ⁊ accedunt. sic vere dico debent facere iusti. Qñq̄ ēm necesse est vt festa deo ⁊ sanctis: ⁊ etiam sibi ipis faciant. vbi lete ⁊ charitatiue cōueniant. ⁊ vbi recreationem a laboribus capiant. ⁊ deo seruiant atq̄ viuant. Psalm. j. Celebra iuda festiuitates tuas. Notabis igitur. q̄ tria vel q̄tuor sunt genera bonarū festiuitatū. videlicet

Festū spirituale qđ est interius. Dico igitur. q̄ inuenitur festiuitas interior et spiritalis seu virtualis. Apud iustos ēm interius in conscientia ⁊ in corde. bone cogitationes ⁊ affectiones. virtuosq̄ ⁊ habitus virtuales faciunt spūaliter festa sua in psentia dei sui. qui scz ipis p gram psentat. Ibi ēm oro cōfessio ⁊ gr̄arūactio cantāt. Ibi laus ⁊ pdicatio tubicinat. Ibi fides ⁊ deuotio citarizat. Ibi charitas spes ⁊ letitia tripudiat. Ibi tpantia ⁊ prudētia festū ordinant. Justicia vero ⁊ fortitudo istud festū defendūt: custodiāt atq̄ seruant. De tali igitur spiritali festo loquit dauid in psal. Vñ cogitatio bois confitebit tibi. ⁊ reliquie cogitationes diem festuz agēt tibi. Et reuera talia festa spiritalia bodie

Festū tēporale qđ est exterius.

Festū supnale qđ est inferius.

Festū eternale qđ est superius.

in cordibus nostris in ecclesiasticis deficiunt: & omnes lucrus & tristicie subincrescūt. Unde demones videnē dicere illud ꝑ. Cognatio eor simul: quiescere faciam? dies festos dei a terra. Ista ē igit festiuitas interior & spiritalis.

Deinde dico. q apud iustos inuenit festiuitas exterior et tpalis. Et iste sunt festiuitates q̄ ab ecclesia sunt institute: & ad dei laudem & gloriā ordinate. vt scz bō relictis exterioribꝰ negocijs ad dñm se cōuertat. & p deuotionē oronē et cōtemplationē sepm ad deū cōtrahat & reducat. In festiuitabꝰ eñ debemꝰ esse deuotiores: & bonis operibꝰ pleniores. Sūt eñ quedā arbores q̄ acsi ⁊tutē festoꝝ sentiret solent circa aliq̄ foliis: floribꝰ & fructibꝰ plus solito abundare. sicut de q̄busdam nucibꝰ est exptus. q̄ sicce vsq̄ ad festum beati iobis solent pstuerare. nullū vultū virozis ostēdere vel mōstrare. ꝙ aliis virorē & fructū faciētibꝰ: aridi ta, tem & facie byemalē ptendere & seruare. Et vbi ad vigiliā festiuitatis sancti iobis attingūt q̄dam occulta & mirabili ⁊tute: flores fructꝰ & folia ꝓducunt. ita q in mane ab aliis nucibꝰ non differūt. ꝙ in ipa festiuitate fructiferos & floridos se ostendūt. multe tales inueniūtur in varijs locis. Et de vna tali exēplicat Gervasi? in lib̄o de ocijs impialibus que in ꝓuincia apud villam de variolis in Aquēn dyocesi illis tēporibꝰ babebat. Istud igit adducā ad ꝓpositum et dicam. q isti nuci boies silēs debent esse. q scz dato q antea aridi fuerint atq̄ sicci in viroze gre. folijsq̄ & floribꝰ boneste apparētie. & fructibꝰ bone operis. i. efficacie p diuersa vicia denudati. q̄n tamē venit festiuitas dei vel alicuius sācti statim debēt ⁊tutibꝰ se induere. & de nouo bonis operibus se vestire. nunq̄ eñ debent (et maxime in festiuitatibus) virtutibus esse nudi: immo si ante peccatozes fuerint: tunc debēt fieri iusti: & iustis aliꝰ simules inueniri. Unde de iudith dicit. q ipa erat diebus festis procedēs in gloria magna Judith. xvj. Et aduerte. q sic i festis cōiter diui tū & magnatū inueniūt

Cibi lautiozes.
Uestes pulciozes.
Cultus letiozes.
Cantus altiozes.

Sic in festis spiritualibꝰ epulandum est lauti: dulci etiaz atq̄ sapidi p deuotionē & eucharistie sūptionē: & etiā paupibꝰ largitionē Deut. xvj. Epulaberi i festiuitate tua. vñ Thob. ij. dicit. Oz cū esset dies festus dñi: factū est prandiū bonū in domo thobie. Uestiendū est pulcrius atq̄ mūdius p mūdam & honestā cōuersationē Ecclesiasti. xliij. A luna signū dici festi. Luna inquit. i. pulcritudo cōuersationis. Exultādū est letius & iocūdi? p spirituale gaudiū. iij. Reg. viij. Fecit salomon in tēpore illo festiuitatem celebrem & omnis israel cuz eo. Sequit. Letantes & alacri corde. Uociferādum est altius p dei laudem & gratiarū actionē seu p confessionē & orationē Jobānis. vij. In die magno festiuitatis stabat iesus & clamabat. Et Jobānis. xij. Ascenderūt vt adorarent in die festo. Et sic igit dicā. q festa debēt esse tpa.

Leticie & exultationis.
Innocentie & iustificatiōis
Misedie & miserationis.

Oz festa sint tpa leticie visū est statim supra. Item q debeant esse tēpora iusticie & innocentie: & q nibil iniustum aut crudele debeat in festiuitatibꝰ cōmitti. Patet p verba etiam ipoꝝ crudelium iudeoꝝ: qui scz in die festo christū quē occidere animo & mente decreuerūt: corpore tamē occidere metuebāt. Unde ipi dicebant Matth. xxvj. et Marci. xiiij. Non in die festo: ne forte tumult? fieret in populo Tumultus dico. i. scandalum. quia scz magnū scandalum est quādo in festiuitatibꝰ fiunt mala. Item q festa debeāt esse tēpora misedie: clementie & indulgentie. Patet: qz tūc debemꝰ indigentibꝰ potius subuenire: & in nos delinquēti bus indulgere. Et inde dicit Luce. xxiij. Oz iudex necesse babebat dimittere vnū vinctum in die festo. De illis igit qui nō seruant festa multa possent dici. Constat eñ q ille qui sabbatum nō coluit: sed in eo ligna collegerat dño iubente lapidat? est. sicut dicitur Numeri. xv. Scōm etiam fabulas. Theseus rex thebarum q̄ festum bachi colere contēnebat: & colentes insup impediebat a matre & sororibus ꝓpijs fuit traditus: & ab eis bachi iusto iudicio interfect? Sic igit qui festa dei & sanctoꝝ non coluerit: vindictez periculo subiacebit. quia scz propria mater cum sororib?. id ē deus cum sanctis in eo vindicabit. Sed vide infra de sabbato: quia transeo gratia brevitatis. Dico igitur. q in scriptura inuenit festiuitas exterior & tēporalis. Insup dico. q apud iustos inuenit festiuitas inferior & supnalis. Et ista est festiuitas: cōmunū & solēnitas quam iusti inter se q̄q̄ faciūt gratia cōitatis & intuitu charitatis. De quo Numeri. x. dicit sic. Si q̄n habebitis epulū & dies festos. id est kalendas canetis tubis &c. Tales eñ gaudiose festiuitates & societates videt bodie penitus defecisse. & luct? et tristicia tribulatioq̄ & angustia vndiq̄ successisse: ita q iam videt verificatū illud Trenoz. ij. Obliuioni tradidit dñs in syon festiuitatē & sabbatuz: & obprobrio in indignatione furoris sui legem & sacerdotē. Denicq̄ dico. q in scriptura reperitur festiuitas supior et eternalis. Et ista est solēnitas beatoꝝ qui scz superi? cum deo & angelis quiescūt: iubilant & festiuant. De quo pōt intelligi illud Johannis. v. Erat dies festus iudeoꝝ & ascendit iesus hierosolymam. Hierosolyma que interpretat visio pacis: signat paradisum vbi est pax: tranq̄llitas atq̄ festum cōmune. quia scz sicut dicit Augustin? in omelia sup iobānem. Ibi est festiuitas sine labe: serenitas sine nube: eternitas sine fine. Sic igitur patet quō festum accipi pōt in bono. Secundo principaliter dico. q festiuitas sumi pōt in malo. & per festum intelligi potest gaudium & prosperitas: gloria & solennitas impiorum. Sive igitur agamus de festis et conuiuijs temporalib? malorum: sive de eoꝝ prosperitatibꝰ: glorijs & statibus fortunatis: possum? notare q talia festa

Bonos afficiūt.
Cito deficiūt.
Luctus adijciūt.

Bonos dico gravant & afficiūt. Constat eñ q mali diuites de substātijs pauperum faciūt festa sua. In festo pascali apud iudeos necesse erat occidi agnū: quia scz in festis & in cōuiuijs talium cū ipi de suo nō possint ea facere: necesse est q agni. i. subditi innocētes grauentur & pelle. i. exteriori substantia spolient Luce. xxij. Approp̄inquabat dies festus azimoꝝ. qui dicit pascha. Uñ taliter festiuantibus videtur dñs dicere illud Isa. j. Neomenias & sabbatum: & festiuitates alias nō feram: iniq̄ sunt cetus vestri. Unde cito etiā cessant & deficiūt. Unde de supba synagoga dicitur Osee. ij. Cessare faciam oēm gaudiū eius: solēnitatez eius: neomeniā eius: sabbatum eius: & oia festa temporuz eius. Luct? insuper generāt & adducāt. q: vt cōmunit̄ omnia festa & solacia mūdi. finaliter vel cōuertunt in tpalem tribulationē & luctum: vel in eternale supplicū & tormentum Amos. viij. Tenebrescere faciam terram in die lumi, nis: & cōuertam festiuitates vestras in luctum: & oīa cantica vestra in planctum. Tales igitur festiuitates: mūdane q̄ leticie & prosperitates: a deo odiūtur & in perniciem taliter festiuantiū cōuertūtur. Unde Amos. v. dicit dominus. Odi & proieci festiuitates vestras: & nō capiam odores cetuū vestroꝝ &c. Vide de gloria mūdi. Gaudio. Prosperitate & Fortuna. Et ceteris silibus.

Fetor. Cum fetor nibil aliud, sit q̄ malus vapor a corrupte celi substantia euaporans: sensuz olfactus afficiens atq̄ ledens: videtur q fetor semp signat in malo. Signat eñ

Culpam internam.
Infamiam externam.
Penam eternam.

Est dico fetor culpe. Nibil eñ tā tum fetet deo & angelis sicut peccator. De peccatore autē antbiocho dicit. ij. Macbab. ix. Oz vermibus de carne eius scaturientib?: exercitus fetore ipius grauabat. Uermes sunt peccata: que p remorsum conscientie mentem lacerant atq̄ mordent. Est etiam fetor infamie. Vapor eñ male opinionis q̄q̄ de substantia operū alicuius persone falso vel vere eructuat. qui alios per malam imitationē inficit. vel per displicentiaz grauat. Unde Isaie. xxxiij. De cadaueribꝰ eorum ascendet fetor. Est insuper fetor pene seu miserie. Constat eñ q fetor est grauissima pena ipm continue sustinenti. Unde pena eterna fetor dicitur. quia gravat & inficit eos a quib? suffertur. Et ideo cōminative dicitur ipsis malis Isaie. iij. Oz ipis erit pro suaui odore fetor: & pro zona funiculus: & pro crispanti crine calujcium &c. omitto: quia pauce sunt auctoritates vocales. Vide de odore: & de fama & de infamia. & silia.

Fetus. Nota. q fetus sunt animalium filij seu fructus. Et inde dicitur fetus seu fetosus adiectiuū: idem q in generando fructuosus & copiosus. Vide igit infra vbi filius: & de Generare &c.

Fex. Cū feces sunt ptes seu supfluitates rerū q̄ a natura tanq̄ inutiles ejiciunt̄: seu ad fundū vasoru a plurib⁹ liquorib⁹ segregate mūdant̄. consequēs est q̄ feces sunt res ceteris impuriores: viliores ⁊ inutiliores. Igitur possumus dicere. q̄ in scriptura reperiunt̄. scz feces

Terrenoꝝ. Feces dico terrenoꝝ q̄ in imo locant̄.

Vitiorum. In liquorib⁹ eīm partes puriores ⁊ meliores sunt supius: feces vero infer⁹ sb̄ sunt. Iste sunt feces vbi anguille ⁊ rane versant̄. ⁊ vbi scarabones ⁊ porci delectant̄ ⁊ volutant̄. q̄ scilicet porci. id ē luxuriosi. scarabones i. auari ⁊ circa diuitias diligētes ⁊ studiosi. anguille. i. cautelosi. q̄ scz ad similitudinē anguille difficiliter tenent̄ ⁊ de manib⁹ cito labūtur. rane. i. detractores ⁊ clamosi: ad feces bonoꝝ terrenoꝝ versant̄. ⁊ ibidem mente ⁊ corpe detinent̄. pō. Fex eius nō est exinanita. bibent oēs pctōres terre. Itē sunt feces viciorū que in cor de velant̄. Peccata eīm feces sunt. In q̄bus scz mūdi peccatores delectātur ⁊ sistūt. Multi eīm sunt sicut onocrocuti aues immūde q̄ magis feces diligūt q̄ res mūdas. q̄b⁹ tamē dīs cōminat̄ Sophonie. j. Visitabo sup̄ viros defixos in fecib⁹ suis. Itē sunt feces tormētoꝝ vbi mali iactant̄. Pena eīm infernalis cōparat̄ fecib⁹. q. scz. ista ē inferius in pfundo. ⁊ q. scz in ista horribili loco pijciunt̄ damnati. Oz igit̄ per feces tribulatio ⁊ miseria designat̄ patet Ezech. xxiij. vbi anie damnate in figura idolatre ciuitatis hierusalē cōminat̄ dīs dicens. Calicez sororis tue bibes pfundum ⁊ latū: ⁊ eris in derisum ⁊ subsannatōem calicē meroris ⁊ tristicie calicē sororis tue samarie ⁊ bibes illū ⁊ potabis vsq̄ ad feces. Et ideo Dauid gloriabatur se a talib⁹ fecib⁹ liberatū. dicens in p̄s. Eduxit me de lacu miserie: ⁊ de luto fecis: ⁊ statuit supra petram gressus meos. ⁊c. Vide de lacu ⁊ de luto ⁊c.

Fiale. Cū fiale sint vasa rotūda cū orificio lō go ad ptinēdū liq̄res apta. pm diuersā pditionē liquoꝝ necesse erit diuersitatē ponere fialaꝝ. Et sic nota q̄ sunt fiale

Ad continēdū gratie dulcorem.
Ad effundendū doctrine liquorem.
Ad retinendū culpaꝝ horroꝝ.
Ad augendum audit⁹ errorem.
Ad hauriendū viciorū saporem.
Ad emittendū vindicte furorem.

Prime fiale sūt mētes iustoꝝ
Secūde fiale sunt corda doctoꝝ.
Tercie fiale sunt corda peccatoꝝ.
Quarte fiale sunt ora adulatoꝝ.
Quinte fiale sunt ventres gulosoꝝ.
Sexte vē fiale sunt cōscie iracūdoꝝ.
Septime fiale sunt oēs sanctoꝝ.

Dico igit̄. q̄ sunt fiale grām continentes: ⁊ iste pme mētes iustoꝝ significant: q. scz gratiam continent ⁊ odorē orationis ⁊ deuotionis pfinant. De q̄bus dicit btūs Johānes Apocal. v. Oz seniores circa thronū habebāt fialas plenas odoramentoꝝ que sunt oīones sanctoꝝ. Itē sunt fiale doctrinam effundētes. Et isti sūt doctores ⁊ pdicatores q̄ liquorem sancte doctrine diffundūt. Iste sunt aūt fiale q̄s moyses fecit in vsus tabernaculi. sicut dicit Exodi. xxxvij. Et quas salomon fabricauit in vsus altaris ⁊ templi. sicut patet. iij. Regum. vij. q. scz doctores ⁊ pdicatores fuerūt in tabernaculo ⁊ in templo. i. in lege antiqua ⁊ noua. pter q̄d j. Esdre. j. dicit̄. Oz reportate sunt in hierusalē fiale auree triginta. ⁊ fiale argentee mille. Aduerte tamen q. bodie in multis verificat̄ illud. iiij. Regū. xxv. vbi dicit̄. Oz caldei fulerūt de templo oīa vasa erea: nec nō thuribula ⁊ fialas. Quia vē demones de templo ecclesie subtraxerūt thuribula oīonis: ⁊ fialas deuotionis ⁊ lectiōis. Item sūt fiale venena portantes. Et isti sunt viri mali q̄ venena diuersoꝝ viciorū habēt. Isti mali figurant̄ Apocal. xvj. vbi visi sunt septē angeli habentes septē plagas nouissimas ⁊ septem fialas quas effundētes fecerunt in hoibus strages magnas. Septem eīm isti angeli: vniuersitatē maloꝝ significant. Quia pm Gregoriū. septēnarius nūerus semp vniuersitatē significat: quia pcerto isti habēt septem fialas. i. vniuersitatē viciorū. ⁊ iō isti habebūt septē plagas nouissimas. i. vniuersitatē penaruꝝ ⁊ tormentoꝝ. Itē sunt fiale vnguenta habentes. Et iste pcerto significant adulatores: et malos ⁊ falsos diuitum consiliarios. qui scz labamina seu liquorem adulationis ⁊ proditiōis de fialis cordium suorum emittūt. quib⁹ diuites inebriant ⁊ perfundunt. ⁊ eos ad oīne vicium pronos reddūt. Figurati Apocal. xvj. vbi dicitur. q. quidā angelus effudit fialam suā in solem. ⁊ datum est ei affligere homines estu magno. Quia reuera q̄n isti mali angeli fialam oris sui aperiūt: ⁊ venena adulationum: detractionū ⁊ maloꝝ consilioꝝ in solem. i. in aliquez superiorē emittūt. tūc eum ita ad malum inflamant: q. alij ab eo affligūtur ⁊ pereūt. Unde ibidez dicit̄. Oz vna fiala effusa est in terrā ⁊ factū est vulnus seuū. Itē sunt fiale vina bauriētes. Et isti sunt viri ebriosi: cōtra quos dicitur Amos. vj. Oz bibentes vinū in fialis: ⁊ vnguētis optimis delibuti: nihil patiebant̄ super cōtritione ioseph. Item sunt fiale furorem fundētes. ⁊ isti sunt tyrānī qui scz furorem ⁊ iracūdiam extra pfinant. Un isti sunt illi mali angeli de q̄bus dicit̄ Apocal. xv. Oz ipsi babebāt fialas plenas iracundia dei ⁊c.

Ficus. Vide supra de adducere: vbi est illa auctoritas Mūeri. xx. Adduxisti nos in locū istū pessimū qui nec ficum gerit ⁊c. Vide etiam supra de arbore. vbi est illa auctoritas. Arborem fici babebat q̄daz plantatam in vinea sua ⁊c.

Fingere. fictio. fictū. figmē. tum. figui⁹. Nota. q. fictū dicit illud qđ apparet aliud q̄ sit. Et inde est q. oīne illud opus fictile dicit̄. qđ de terra in alienā figuram effingit ⁊ formāt. Signat q̄ fictio vel fictilitas animi humilē subiectionē. corpis fregilem cōditionez. culparum mobilē receptionē. Primo q̄ est fictilitas virtuosa. Et ista est q̄n homo se reputat fictilē. terreū ⁊ mortalem. ⁊ p cōsequēs dejectū humilē atq̄ vilem. Un Numeri. v. dī. Accipiat sacerdos aquā sanctā i vase fictili. i. in corde humili gra cōtinet̄. si tamē terra pauimēti. i. mortis ⁊ mortalitatis consideratio eidem adūgat̄. Gra eīm dei ē quidā liquor pciosissim⁹. qui pm rei veritatē i tali vase fictili volt seruari. Un apostol⁹ dicebat. ij. Cor. iiij. Habem⁹ thesaurum istū in vasis fictilib⁹. Aduerte tamē q. nos vūes ⁊ fictiles debem⁹ deum recognoscere. sicut pprium figulū ⁊ fictorē. Iste eīm dicit Hiere. xviij. Sicut lutū in manu figuli sic vos in manu mea domus israel. Nā sicut dicit Rhom. ix. Iste figul⁹ ex eadem massa facit vas in honorē: ⁊ vas i contumeliā. Et hī prochdolor: q. sunt multi q̄ eū nō cognoscūt fictorē suū q̄uis ipe sit verus pmethe⁹. de quo fingūt fabule q. imagines ⁊ statuas fictiles fecit ambulare et viuere nihilomin⁹ nos ipum actu nō esset fictor noster continuū⁹. Sapiētie. xv. Cinis est eīm cor ei⁹ ⁊ terra supuacua spes illi⁹. ⁊ luto vilior vita ei⁹. q̄n ignorat q̄ se finxit: ⁊ q̄ inspirauit illi aiam: ⁊ eidē pdicimus ⁊ ptra eū superbiu⁹. De quo admiratiue dicit Rom. ix. Uūquid dixit figmentū ei q̄ se finxit: ⁊ quare fecisti me sic? Et Isaie. xxix. Hec est cogitatio vra: quasi si contra figulū lutū cogitet: ⁊ dicat op⁹ factori suo nō me fecisti. ⁊ figmentū dicat fictori suo nō intelligis. Nō sic charissimi: ⁊ honorem⁹ figulū ⁊ fictorez: q. pm pē. Ipe est q̄ cognouit figmentū nrm: ⁊ qui finxit figillatim corda nostra. Ista est igitur fictilitas seu fictio virtuosa. Secūdo dico. q. inuenit̄ fictilitas ruinosa. Et sic p res fictiles intelligit̄ terrea ⁊ fragilis vita nra. q̄ scz p tentationes frangit̄. ⁊ maxime q̄n alicui morticinio vel immundo p malam pplacentiā sociat̄. Leuit. xv. Vas fictile qđ i. mūdum tetigerit pfringet̄. ⁊ qđ etiam mortalitate finalit̄ dissipat̄. Sicut de statu nabuch. dicit̄ Dan. ij. Oz partē pedez eius que erat fictilis: lapis q̄ desup cecidit dissipauit. Pes eīm finē vite signat: quā q. fictilē ⁊ terreā: lapis. i. mortis duricia inuenit: ipam caffat. Istud etiā pt⁹ de diuitib⁹. q̄ ficticijs bonis mō pinguūtur: ⁊ pnīb⁹ ⁊ futuris tribulationib⁹ a deo pfrūguūtur. Isa. xxx. Cōminuet̄ sicut conteret̄ lagena figuli pcritione puluida. Tercio dico. q. inuenit̄ fictio viciosa. Et ista ē fictio q̄ fit in moribus: q̄n scz malicio si ⁊ hypocrite mala fingūt esse bona: ⁊ etiam bona mala: ⁊ q̄nq̄ exteri⁹ in vbis ⁊ conuersatiōe vnū simulāt atq̄ fingūt. in corde vero ⁊ intētione aliud cogitāt atq̄ gerūt: sil'es statuis ⁊ figmētis Sap. x. Stans figmētum. Talē aūt fictionem spūssanctus abominat̄. ⁊ oēs fallaces ⁊ ficticios detestatur Sap. j. Spūssanctus discipline effugiet fictū. Unde q̄ muri fictilis pminatur dicēs. Eiulabo ⁊ clamado ad viros muri fictilis lamētantes Hiere. xlviij. Sapiēs etiā ista

fictione se carere dicebāt Sapiēn.vij. Hanc sine ficiōe dicta: z sine inuidia cōmunico. Aplis vo nō in ficta charitate se aliq̄d faciēdū esse dicebat.ij.Cor.vj. In charitate nō ficta. Figulus aūt istoz est dyabolus: q̄ eos fingit z efficiat fictos. Unde de multis ecclesiasticis lamentat Hieremias Treñ.iij.dicēs. Quō inq̄t reputata sunt in vasa testea: opus manuū figuli? Et bñ testea: q2 vere tales teste a sua ficta puersatione frangunt. Uñ ps. Tanq̄ vas figuli pfringes eos. Non sic charissimi: q2 sicut dī.ij. Mach.vj. Non em̄ etati nostre dignū est fingere. Aduerte tamē q̄ fictio q̄nq̄ capit in bono: q̄ nihil aliud est q̄ discreta simulatio: sicut de xpo dī. Oz ne cognoscerēt finxit se longi9 ire Lu.xxiiij. Talis aūt fictio potissime spectat ad plātos z iudices ꝛc. Aide de mala fictione vbicūq̄ infra agit. de Ypocrisi. Malicia siue fraude z similibus.

Fides. Nota q̄ fides est fundamentū z subiectuz oim aliarū virtutū. Et ideo sicut subiectuz subijcit bonis z malis accidēti9 ipo inuariabili pmanente. Sic fides pōt pseuerare z inuiolabilis pmanere sub peccatis z virtutib9. Est etiā fides informis z fides formata. Fides informis est q̄ forma gre z charitatis caret ꝓpt cōcomitantiā peccati mortalis. Formata vo dī q̄n charitati z gre est piuncta. Describit aūt fides ab apło Heb.xj. Fides est sperandarū sub̄a rerū: argumentū nō apparentiū. Describit ab Isi. Fides est quaveraciter credim9 id q̄d nunq̄ videre valem9. Describit insup a Cryso. Fides est sanctissime religionis fundamentū. Fides em̄ fundamētū dicit: quia sicut sine fundameto nihil pōt edificari: sic impossibile est aliquā sine fide virtutū ogerie fabricari. Quia sicut dicit Hebreo.xj. Sine fide est impossibile quēq̄ placere deo. Est em̄ fides inter vtutes sicut mater inter filias: sicut ships inter frondes: sicut caput inter mēbra exteriora sicut cor inter mēbra interiora. Et ideo sicut in natura fm Arestо. Primo format cor inter omnia alia mēbra: sic vere nobis debet cē pncipalis z pcipua cura de fide nra prio z ante oia bene formāda z ordināda. Quia reuera fides ē

Sicut pes ad sustentandū. Per fidē em̄ sustentatur
Sicut oculus ad dirigendū. nra fragilitas. vñ Col.j.
Sicut cor ad viuificandū. Permanetis in fide fundati. Item p fidē dirigit erroris cecitas. vñ Heb.xij. Aspicientes in autorē fidei z psummatorē Jesuz: ita q̄ de istis duobus pōt dicere ipsa fides illud Job.xxix. Oculus fui ceco z pes claudo. Itē p fidē viuificat nra mortalitas: q2 sicut dī Roma.j. Gal.iij. Hebre.x. Justus ex fide viuit Et ideo charissimi dyabolus videt esse silis astuto luctatori: draconi deceptori: accipitri raptori. Luctor.n. pedes socij sui supplantat: draco pugnās cum elepbāte oculos sibi (si potest) extrabit vt cecus efficiat: accipiter aūt capta p̄da cor ipius eradicat vt exinde satiet. Nihil em̄ sapidius accipitri q̄z cor comedere p̄de sue. Et pculdubio charissimi sic facit dyabolus: q2 vere summe nitit nobis auferre pedē fidei sustētantis: oculū fidei dirigētis: cor etiā fidei viuificātis. Scit em̄ dyabolus q̄ sine tali pede non stamus vel in bono nō pseueram9: sine tali oculo illa q̄ sunt credēda nō intelligim9 nec psideram9: sine tali corde vitam gre nō habemus nec ptinuamus. De dyabolo igit bene pmonetur. j. Pet.v. Aduersari9 vr dyabolus tanq̄ leo rugiēs circuit q̄rens quē deuozet: cui resistite fortes in fide. Dyabolo em̄ est fortiter resistendū: qđ tm nō faciūt q̄ p errores hereses z sortilegia vident cor z pedē z oculū amisisse. De q̄bus.ij. Thimo.ij. A veritate ceciderūt z subuerterūt quorūdā fidē. Nō sic charissimi: § ꝫ dyabolū viriliter dimicemus: z cor pedem z oculū fidei seruem9. Jux illud.ij. Thimo.iiij. Bonū certamē certaui: cursū psumaui: fidē seruaui ceterо reposita est mihi corona iusticie ꝛc. In q̄b9 vbis oñdit q̄ p fidem Mūdi preliū superam9. Bonū inq̄t certamē. Aite terminū psummam9. Cursum inq̄t. Celi bzauiū reportamus. Jdeo inq̄t reposita ē mihi corona iusticie. Fides em̄ iuuat in plijs viriliter dimicare. Facit in stadijs felicit psumare. Facit de bzauijs vtilit reportare. Dat igit fides

Constantiā roborativā. Primo § dico q̄ p fidē verbera toleram9: qđ oñdit cuz dī. Bonū certamen certaui. Jstud est em̄ bonū certamē
Perseuerātiā psumativā.
Celi gloriā pmiativā.
Dico igit q̄ p talē fidem.

Uerbera toleramus. certare: tribulatiōes z angustias sustinere p fide et iusticia. Jux illud Eccli.iij. Usq̄ ad mortē certa p iusticia. Sicut em̄ dixit Auicēna z Ambro. in exameron. Apes p defensione regis sui certāt z pugnāt: z p eo pire pulcrū putant. Serpes etiā p capite suo ne ledat corpus obijcit: z plagis z verberib9 p seruādo capite totū corp9 exponit. Sic vere charissimi si fideles z boni fuerim9: p rege z capite nro.s. p xpo z ei9 fide defendēdo z sustinēdo: certare z pliare debem9. s. cōtra demonū tētationes: extra mūdanas tribulatiōes: z etiā extra infideliū impugnationes: corpusq̄ nrm z mēbra penis z laboribus exponere ꝓpter ipm: iux illud.j. Thimo.vj. Certa bonum certamē fidei. Jstud verbū potissime pōt dici militib9 cruce signatis vel alijs: cōtra infideles vel etiā quoscūq̄ iustū pliū ingressuris: q2 pcerto fides p qua pugnāt (quā sciūt esse certā z verā) debet eis maximū esse in certamie fundamentū z audacie fulcimentū. Bonū ergo certamē certaui Et hoc: q2 pcerto sicut dī.ij. Thimo.ij. Nō coronabit nisi q̄ legitime certauerit. Et si vis potes hoc dilatare quō certandū est p mūdū: carnē z bostē. Et quot modis succūbit z quot modis in hoc certamie pliat. Et vide.ſ. de Bello. Patz igit q̄ p fidē verbera viriliter toleram9. Scdo dico q̄ p fidē opa terminam9. Cursum cōsumaui. Fides.n. quā de deo z de reb9 inuisibilib9 z futuris habem9: valde iuuat hominē vt ad virtutum complementū perueniat et attingat. Fides em̄ mētē dirigit. Spes mentem erigit. Charitas mentē inflamat z accendit. Jgit alie vtutes pōt bona opa incipe: ſ ad fidē ptinet psumare z ad finē debitū ordinare. Cursuz inq̄t psumaui. Sic em̄ carēs oculis nō pt bñ psumare seu pficere cursuz suū. Sic vere charissimi cursuz bonoz operū non pōt pficere seu cōplere illi q̄ fidei lumie sunt puati. Jdeo bñ dī Heb.xij. Curram9 ad ꝓpositū nob certamē: aspiciētes in autorē fidei nre z psummatorē ihm Per fidē igit opa terminam9 seu psūmam9. Et nota q̄ in isto vbo pōt applicari de pseuerātia. Et vide.ſ. de Currere

Tercio dico q̄ p fidē munera reportam9: qđ oñdit cuz dicit. Reposita est mihi corona. Et vere charissimi corona glorie reponit z reservat illis q̄ fidē dei cū operib9 sectant Uñ dī Thobie.ij. Uitā illā expectam9 quā deus daturus est illis q̄ fidē nunq̄ mutāt ab eo. Quid em̄ charissimi est apud deū magis meritoriū q̄ sit fides vt bō magis credat alteri vbi captiuat ꝓpriū intellectū: z cōpellit ipm credere id qđ penit9 excedit limites rōnis. Scōm.n. Greg. Fides nō habet meritū: cui būana rō pbet experimētū. Excedit em̄ oēm sensum: ideo valde meritoria debet esse. Et ideo ꝓcerto charissimi sancti meruerūt p fidē. miracula facere: mūdi tribulationes vincere: z in fine celestem gloriā acq̄rere. Per fidē em̄ sancti miracula fecerunt Matb.xvij. Si habueritis fidē sicut granū synapis: dicetis monti huic trāsi hinc z trāsibit z nihil impossibile erit vobis. Itē p fidē pericula euaserūt. vnde Heb.xj. Fide trāsierūt mare rubrū. Jdeo petro sup mare timēti piculū. dicit Mat.xiiij. Modice fidei q̄re dubitasti? Iterū p fidē tormēta supauerūt z paradisum acq̄sierūt. Uñ ibidē Heb.xj. Sancti p fidē vicerūt regna: opati sunt iusticiā: adepti sunt repromissiones. Obturauerūt ora leonū: extinxerunt impetū ignis: effugauerūt acie gladij qualuerūt d infirmitate: fortes facti sunt in bello. Ecce quot pmia: q̄t munera: quot pilegia habet fides nostra. Et breuiter charissimi si fides nō moriat per petm̄ mortale: ab ipsa reportabim9 bona spūalia z eterna Corona inq̄t reposita ē mihi. Et iō cuilibet pcipit Apoc. .ij. Esto fideles vsq̄ ad mortē: z dabo tibi coronā vite. Ad qđ facere pōt qđ scribit Hester vlti. Cognoscāt oēs qui fideliter p fidē obediūt: dignā p fide mercedē recipe. Si vis potes hic inuebere ꝫ illos q̄ habent fidē sine opibus. Potes etiā applicare hic de corona glie. vbi sunt duodeci gaudia pticularia ꝛc. i loco.xij. lapidū pciosoz: obmitto tm oīa gra breuitatis. Patz igit q̄ p fidē: celi munera reportant. Bona opera terminant. Deue verbera tolerantur. Et breuiter charissimi: fides in scriptura compat illi lapidi qui dicit Jaspis: q2 sicut dī Apoc.xxj. In celesti hierlm fundamentū primū iaspis. Sicut em̄ Jaspis fm Dyasco. ridē facit boiem tutū inter picula: maleficijs z incantatio-

nibus obuiat ꝛ resistit: oculos operit: ardorē tpat: ꝛ castitatem diligit. Sic vere charissimi fides facit bonem tutū per cōstantiā Col.ij. Firmamentū ei⁹ q̄ in xp̄o est fidei vestre incantationib⁹ ꝛ suggestionibus demoniū ꝛ hereticoꝝ obuiat p verā sciam Eph.vj. Sumētes scutū fidei in q̄ possitis oia tela inimici ignea extinguere: Oculos intellect⁹ acuit p prudentiā: ardorē etiā ꝓcupie tpat p sctitatē ꝛ castimoniam. Jdeo de iaspide fidei dr Apoc.xxj. Jerlm lumē eius simile lapidi pretioso tanq̄ lapidi Jaspidis. Et breuiter dicere possum q̄ fides seruanda est ꝛ habenda. Quia

Deum iratū solet placare.
Mentis petīm solet purgare.
Quēcq̄ grauatū solet iuuare.
Mortis byatū solet vitare.
Celi optatū solet prestare.

Per fidem dico deus placat. Fides em̄ signū reg̃ est: quo viso in plio bui⁹ mūdi: deus cognoscēs eū esse ex pte sua pcit ei. Fides em̄ est sicut ille lapis q̄ portat⁹ reconciliat inimicos: q̄ facz faciliter deus reconciliat bomi quē inuenit catholicū ꝛ fidelem. Nam sicut teste scriptura Hebre.xj. Sine fide impossibile ē placere deo. Sicut dr Ecci.j. Bñplacitū est deo fides ꝛ miscdia. Jtē per fidē culpa purgat. Sicut.n. aer purificat aduentu luminis: sic mēs p illuminationez fidei Prouer.xv. Per fidē ꝛ miscdiam purgant peccata: ꝛ p timorē dñi declinat oīnis a malo. Jtē p fidem homo saluat. i. a peccati ꝛ inferni piculo liberat. Ān illi mulieri infirme: dicit Luce.vij. Confide filia fides tua te saluā fecit.

Jtē p fidē vita seruat. Fides em̄ tenet locū cordis i virtutib⁹ moralib⁹: q̄ scz virtutes nō viuūt sine ista. Habacuc.ij. Justus aūt ex fide viuit. Jsta est em̄ q̄ a morte culpe et pene nos liberat. Jtē p fidē salus donat.j. Petri.j. Reportantes finē fidei vestre: salutē animarū viarz. Et iō breuiter de eius pfectōib⁹ pulcerrime loquit Augu.li. de verbis dñi. Nulla inq̄t maior suba vel thesaurus: nulle maiores diuitie vel bonores q̄z sit fides nra. Hec em̄ bonies saluat: cecos illuminat: infirmos sanat: catbecuminos baptizat: fideles iustificat: penitētes repat: tutos augmētat: martyres coronat. Virgines ꝛ viduas casto pudore conseruat clericos ordinat sacerdotes constituit: bomines cum angelis sursum locat.

Fidelis. fidelitas.

Nota q̄ fidelitas ē q̄dam mentis inuariabilis rectitudo: q̄ inter amicos ꝛ inimicos: inter pauperes ꝛ diuites: seruos ꝛ dños generalit locū babet. Hāc.n. virtutē omnes possunt bre. Ad banc etiā ꝛ natura voluit oēs bomies generaliter ꝛ naturaliter obligare. Est igit fidelitas mentis rectitudo seu illa obligatio naturalis: qua q̄s ad amicitiā repēdendā: ad secretū cōmissz celandz: ad firmitatē ꝓpositi ꝛ etiam cuiuslibet ꝓmissi reddēdā et babendam se sentit efficaciter obligatum. Unde possum⁹ notare q̄ nos debemus esse fideles. Erga deum ipsum credēdo. Erga ꝓximz ipm diligēdo. Erga seipm quilibet se fideliter conseruando. Erga susceptum officium ipsum fideliter exercendo ꝛ dispēsando. Juxta illud.j. Corinthioꝝ.iij. Dicitā querit inter dispēsatores vt q̄s fidelis inueniat. Notemus igitur q̄ nos debemus inuicem Fideliter

Diligere.
Diuidere.
Persistere.

Dico igit ꝓmo q̄ ad vitā fidelē ptinet fideliter diligere. Fidelitas em̄ req̄rit vt vnusquisq̄ nostrū alterū diligat: alter alteri subueniat: alter alterum supportet ꝛ foueat. Inter elepbātes em̄ videt esse maxima fidelitas: vn⁹ em̄ dicit alterū diligere: ꝛ ipm si ceciderit sublcuare. Inter passeres etiā tā fidelis dicit esse amor q̄ si vnus laqueo capit: statim (si possunt) ab alijs ꝓcurrētib⁹ liberat. Nō de porcis etiā videmus. Jsti em̄ quodā fideli nexu alter ad clamorē alterius ꝓcurrūt: ꝛ si possunt ei subueniūt ꝛ succurrūt. Sic ꝓculdubio charissimi debet esse de nobis. Quia vere charissimi erga amicos nr̄os debem⁹ esse fideles et ipsos pfecte diligere: ꝛ eis in tpe tribulationis quāto magis poterim⁹ subuenire. Jnt illud Ecci.xxij. Fidē possidē cū amico tuo i paupertate illius. i. in tpe tribulationis ipius mane illi fidelis. Jstam tamē regulā nō tenent falsi amici: q̄. s. nō amāt nec fideliter nec veraciter: q̄. s. non diligūt psonā ꝑ fortunam: nō bomis bonitatē sed ꝓpriā vtilitatē. Jstud ptz q̄ si in ꝓsperitate aliquē diligūt: si supuenit aliqua tribulatio vel tētatio ab ipso recedūt. Juxta illud Ecci.vj. Est amicus: socius mense: ꝛ nō pmanebit in tempore tribulationis. Job adtnūrādo loquit sapiēs Prouerb.xx. Multi sunt misericordes: virū aūt fidelē quis inueniet? Non sic igitur ꝑ sive simus subditi sive plati: sive dñi: sive vasalli: sive superiores sive inferiores: sive maiores sive minores: alter alterū diligam⁹? ꝛ alter alteri fidelitatē seruem⁹? q̄ sicut dr Prouer. .xxviij. Vir fidelis multū laudabit. Et q̄ sicut dicit Ecci. .vj. Amicus fidelis ꝓtectio fortis: ꝛ amico fideli nulla est compatio. Debem⁹ igit fideliter diligere. Scdo dico q̄ nos debemus fideliter diuidere. Dispensator em̄ ꝛ ꝓcurator qui babet reddere salariū debet fideliter operarijs reddere qd̄ merent. Si em̄ odio vel fauore inequaliter diuideret: vel si vltra voluntatē domini sui retineret: nō fidelis sed infidelis diceret. Furtum em̄ cōmitteret: ex quo bona domini cōtra voluntatē ipsius dispensaret. Procerto charissimi talis fidelitas requirit in quolibet ecclīastico vel p̄lato: cui cōmissum est regimē seu administratio domus dei Jste em̄ subditis suis debet bona sibi cōmissa sine accepti, one personarū distribuere ꝛ dividere: ꝛ nō sibi aut suis indebite retinere: quia sicut dicit. j. Corinth. iij. Jam queritur inter dispēsatores vt fidelis q̄s inueniat. Nō vtiq̄ est contra multos q̄ revera nō diuidūt fideliter ꝛ equaliter: ꝑ malignitet ꝛ dispariter: q̄. s. bona ecclesie suis cōpatriotis familiarib⁹ ꝛ consanguineis: q̄q̄ indignis distribuūt: bonis ꝓo ꝛ sufficientib⁹ nibil donant. Jsti sunt silles lupo: qui talis ē conditiōis q̄ totā predā suā solus cum cattulis suis vellet comedē: ꝛ nibil alijs distribuere. Ān iste nec fidelis nec bon⁹ dispensator est. Nec etiā ē silis leoni q̄ predaz suā etiā extraneis ꝛ alijs aialib⁹ diuidit ꝛ largit. Sic vere multi sunt bodie in eccl̄ia auari ꝛ lupini: rapaces atq̄ tenaces: q̄ bona sua alijs nō diuidūt: ꝑ se: cattulis ꝛ parētib⁹ ipa reseruāt ꝛ custodiūt. Ān isti nō sunt dispēsatores fideles: ꝑ fures: ꝛ impij ꝛ crudeles. De istis dr Esaie.j. Principes infideles: socij furū. Nō sic charissimi: ꝑ ꝓcerto nos debemus fideliter diuidere. Tertio dico q̄ nos debem⁹ ꝑ de iter pfistere. Vir em̄ fidelis: stabilis ꝛ firmus dicitur

Veraciter loquēdo.
Tenaciter celādo.
Simpliciter viuendo.
Stabiliter berendo.

Veraciter dico loquēdo q̄. s. vir fidelis nō debet vnū dicere ꝛ aliud cogitare: q̄ sicut dr Prouer. .xiij. Testis fidelis nō mentiet. Jtē tenaciter celando: q̄. s. illud qd̄ sue fidelitati cōmittit nō debet quacūq̄ occasiōe alicui revelare: q̄ sicut dr Prouer.xj. Qui fidelis ē celat amici cōmissz. Jtē simplr viuēdo: q̄. s. vir fidelis nō debet eē duplex ꝑ simplex: nō dzvnū ꝓmittere ꝛ aliud facere: non vnuz fingere ꝛ aliud sentire. Ān de tali firmitate pōt dici illud Esa.xxij. Figā illū paxil lū in loco fideli. Jtē in amicicia stabiliter adberēdo: q̄ vere sicut canis ē aial fidele dño suo: sicut plurib⁹ de canis fidelitate posset ondi exēplis: sic de cane lysmachi regis exēplicat Solin⁹. q̄ dñm suū comitat⁹: dū corpus ei⁹ mortuum ꝓbureret: i flamas cū eo se iniecit. Sic vere charissimi dñis nr̄is: superioribus ꝛ magr̄is debem⁹ eē fideles: eis. s. fideliter famulando: nulli alī adberēdo: ꝑ cū ipsis stabiliter pseuerādo. Jnt illō Apoc.ij. Esto fidelis vsq̄ ad mortē ꝛ dabo tibi coronā vite. Et breuit notare potes q̄ fidelitas

Precipitur diuinis legibus.
Perficit bumanis gregibus.
Extollit immēsis laudibus.
Erigit eternis sedibus.
Diligitur a cunctis gentibus.

Dico em̄ q̄ fidelitas diuinis legibus precipitur. vñ Job.xx.dr. impando Moli eē incredulus ꝑ fidelis. Et illud predictuz Apoc.ij. Esto fidelis vsq̄ ad mortē. Jtē dico q̄ bñanis gregibus pficit. Deus em̄ nō vult babere pfectos vel prelatos in populo suo nisi fideles ꝛ bonos Matb.xxiij. Fidelis seruus ꝛ prudēs quē ptituit dñs sup familiā suam. Et.j. Regū.ij. Suscitabo mibi sacerdotem fidelē. Item immēsis laudib⁹ extollit. Fidelitas em̄ inter oīnes virtutes summe laudat. Jurta illud ꝓdictum. Prouer.xxviij. Vir fidelis multū laudabit. Et merito si laudat: q̄ ꝓcerto ista est virtus ceteris rarior: ceteris carior: ceteris sanior. Rarior dico. Prouer.xx. Virū aūt fidelē q̄s inueniet? Carior etiā Sap.iij. Fideles in dilectōe acq̄escent illi. Sanior insup. Prouer.xiij. Legatus fidelis sanitas. Jsta igitur immensis laudibus extollit. Jtē ista eternis sedib⁹ erigitur. Deus em̄ in cōuiuio suo eterno: cum ꝛ ipse fidelis

sit. Juxta illud ps. Deus fidelis z absq; vlla iniqtate iust9 z rectus: vult habere cōuiuas fideles ps. Oculi mei ad fideles terre vt sedeant mecū. Item ista a cunctis gentibus diligitur. Tanta est em̄ fidelitatis virtus q ipsam in alijs diligūt etiā infideles Ecci.xxxvij. Seruus fidelis sit tibi q̄si aia tua. Et breuiter charissimi fidelitatē nullus debz infringere ꝫ ipsam pot9 ꝓseruare: q2 sicut dicit Seneca in puer. Viri boni est pollicitā seruare fidē. Et ideo dicit ibi dē. Malo mihi deesse successum q̄ fidē frāgere. Sed, pceto charissimi istud nō faciūt bodie mlti: q2 ꝓculdubio valde pauci sūt bodie viri fideles. Infringūt.n. aliq; fidelitatē Per ꝓmissoꝝ non implecionem. Per secretoꝝ reuelationem. Per amicoꝝ defraudationē z pditionē. Per dominoꝝ impugnationem. Infideles .n. sūt ꝓmissoꝝ variato res. Juxta illud Rosn.iij. Exinanita est fides: abolita est ꝓmissio. Item isti sunt secretoꝝ reuelatores: nesciūt em̄ aliquid celare: quinimo sepe fit q fideles z bonos se fingūt esse vt sub tali specie secreta hominū inquirant: vt tandem ipsa reuelent z prodant: similes vasis cristallinis: que ita sunt perusa z etiam lucida q quicquid intus est declarat. quia vere quicquid talium fidelitati cōmittit: statim exterius reuelant. Et ideo bene cauendum est cui vel quali secreta cōmittunt. Juxta illud Ecci.viij. z Prouerb.xxv. Secretū extraneo non reueles: quia ꝓcerto falsi z pditores veniunt in vestimētis ouiuz: intrinsecus aūt sunt lupi rapaces. Quod figuratū est in illo ysmael Hiere.xlj. De quo dicit. Oz ipe in occursuz aliorum incedens z ploras ibat. scz fingendo se eis compati z condolere z dissumulans se velle ipsos ad locū securitatis ducere: ipsos opportunitate habita interfecit. Et sic in talibus implet illud Ecclīastici.xij. Oculis suis lachrymabit inimicus: z cum inuenerit tempus non satiabit sanguine. Isti igitur sunt secretoꝝ reuelatores. Item isti sunt amicorum defraudatores. Amicos em̄ suos. id est. illos qui in se confidūt velut amicos solent tales infideles decipere: et sub specie boni mala consilia suggerere: fidem insup z veram amiciciā alijs tanq; ꝓpinquis z ꝓmioribus nō seruare. Unde. j. Thimo. v. Qui suoꝝ maxime domesticoꝝ curam non habet fidem negauit: z est infideli deterior.

Item isti sunt dominoꝝ impugnatores. Sepe em̄ fit q infideles serui dominos: discipuli magros: subditi prelatos (q̄q̄ eis multa bona fecerint) solent decipe: cōtra eos insurgere: z eos accusare. Et istud ptz in Absalon z Achitophel. ij. Regū. xvij. Quoꝝ vnus fūus: alter fuit consiliarius z secretarius regis dauid: z tamē contra eum insurrexerunt: z ipsum de regno ꝓpio expulerūt. Taliter em̄ faciunt bodie mali serui suis dominis: mali subditi suis prelatis: mali filij suis patribus: mali ingrati suis benefactoribꝰ Isti em̄ sunt sicut Jupiter qui saturnū patrem suuz de regno suo fingit eiecisse. Tales igit infideles sunt q̄ infidelitate stabilitatis z amicicie non persistunt: ita q ꝓprie de talibus potest dici illud Deutero.xxxij. Generatio em̄ puersa est z infideles filij. Non sic igit charissimi non: sed sim9 fideles z boni: z psistamus stabiliter. Diuidamus equaliter. Diligam9 veraciter ꝛc. Vide supra de Estote: z in illa auctoritate. Esto fidelis vsq; ad mortem ꝛc.

Fiducia. Nota q fiducia idē ē qđ confidentia: spes seu securitas. Primo igit possumus breuiter notare q est q̄dam fiducia cōmendabilis et virtuosa. Et ista est fiducia qua in deo z in sanctis confidimus z speramus. Deus em̄ est sicut lapis Adamas: q̄ gestatus timores dicit pellere: z hominē secuz reddere. Episthes etiam facit (vt dicit Dyascorus) hominē inter pericula tutum esse. Sic vere deus illos qui in ipso habent fiduciam: z qui ipsuz per iugem deuotionem z fiduciam secum portant: tutos in periculis facit esse. Unde Hiere.xxxix. Erit anima tua in salutem q2 in me habuisti fiduciā. Ista est igit fiducia cōmendabilis z virtuosa. Secdo ē fiducia detestabilis z viciosa. Et ista est fiducia quā quidā habent

In mūdi diuitijs.
In ꝓprijs malicijs.
In amicoꝝ multitudie.
In ꝓpriarū virtū fortitudine

Habent dico fiduciam in diuitiarū plenitudine. vñ Job.viij. Sicut tela aranee fiducia eius. Et Job .xxxj. Si dixi obrizo fiducia mea est. Item in maliciarum ꝓmptitudine Esa.xlvij. Fiduciaz habuisti in malicia tua. In amicoꝝ multitudine Job.xxxix. Nunquid habebis fiduciam in magna fortitudine eius. contra illud Hiere.ix. In oīi fratre suo non habeat fiduciā. In ꝓpria fortitudine: nec attendūt q subito attenuat. Ideo dicit Esa.xxxvj Que est fiducia ista qua confidis? q.d. nulla. Tertio dico q est fiducia affectabilis et gloriosa. Et ista est illa perfecta securitas z fiducia quā habēt sancti in patria. de qua Esa.xxxij. Sedebit populus meus in requie opulenta in tabernaculis fiducie. Et hoc sufficit: quia supra satis dictū est de Confidentia.

Fieri. Nota q fieri signat mihi quendā cōtinuationem: z quēdam trāsitū z mutationē: z de vno esse ad aliud alterationē. Signat etiā impfectionē: oīmisq; cōplemēti carēciā: z necdū adeptā pfectionē. Igit cum significare possit in bono z in malo. Dicam9 q fieri in bono significato pōt referri ad deū: z ad quēlibet virū iustuz. In malo significato ad quēlibet impiū z peccatorē. Primo ergo de fieri dei dicam9. Quis em̄ deus q̄tuz ad essentiaz suam unq; consistit in fieri ꝫ potius in facto esse. cū nullā impfectōem habeat: nec in aliquo transitu aut alteratione consistat: respectu tñ nostri quotidie fit z efficit inq̄tuz in nobis ꝫm merita in diuersa mutatur. Quis em̄ sol in sua essentia est immutabilis: in suis tamen effectibus z q̄tum exteriorē faciem ꝫm q in diuersis signis currit multipliciter alteratur. Sic deus q̄uis semp idem ipse sit: tamen ad effectus z ꝫm signa per que decurrit. i. ꝫm qualitatē hominū in quos agit multipliciter variat. Et sic notabo q deus

Fit nobis hospes z habitator. Fit nobis tutor z defensator. Fit nobis pater z consolator. Fit nobis ꝓcurdator z mediator.

Oz fiat nobis hospes z visitator seu cohabitator patz Job.j. vbi dī. Oz verbū caro factum est z habitauit in nobis. Ista em̄ fuit quedaz factio z alteratio mirabilis: q2. s. fact9 est deus hō. Sūmus ymus Etern9 mortalis. Istā factiōem ꝓpheta desiderauit. Matura stupuit z expauit. Maria tñ credidit z acceptauit. Pro pheta dico desiderauit dicens in ps. Fiat misericordia tua dñe sup nos quēadmodū sperauim9 in te. Et illud. Fiat man9 tua sup virū dextere tue: z sup filiū hois quē ꝓfirmasti tibi Matura etiā ipsam reformidauit. Unñ ꝓpter mutationē ordinis nature: beata vgo expauescēdo dicebat Luc.j. Quō fiet istud qñ virū nō cognosco? Maria tñ ipam credidit z būiliter acceptauit: dicēs ibidem. Ecce ancilla dñi fiat mihi ꝫm verbū tuū. Sic igit dico qđ xps q̄tuz ad diuinitatē nō fit nec fuit factus. Unñ in symbolo canit: genitū nō factum: ꝓsubstātialē pri: p quē oīa facta sunt. Quatuz vo ad būanitatē fuit in fieri z etiā fuit fact9. Unde Gal.iij. Misit deus filiū suū factū de muliere: factū sub lege. Iste igit fit nobis hospes z visitator: patet in ps. vbi dī. Fiat man9 tua vt saluet me. Item q fiat nobis tutor z defensator: patz in ps. vbi dī. Fiat man9 tua vt saluet me. Item q nobis fiat pater z ꝓsolator. ptz in ps. vbi dī. Fiat misericordia tua vt ꝓsoleī me. Item q nobis fiat cōcurdator z mediator: ptz in ps. vbi dicit. Fiat pax in virtute tua. Sic igit ptz quō fieri spectare pōt ad deū. Secdo dico q fieri pōt referri ad virum iustum. Justus em̄ ꝓtinue fit z proficit: z de bono in melius alterat. vt. s. ad supmuz factū z ad summā pfectionē. i. ad eternā beatitudinē attingere mereat. Sicut em̄ puer in vtero nō cessat formari z fieri quousq; ad maturā pfectionez ipm ptingit parturiri. Sic in vtero huius mūdi semp debemus esse in fieri quousq; mater nra de9 bñ formatos z factos in lucem eternitatis emittat Matth.viij. Sicut credidisti fiat tibi. Deus enim talem factionem in nobis appetit: z nos bonos fieri concupiscit. Unde. j. Thimo. ij. dicitur. Oz ipse omnes homines vult saluos fieri z ad agnitionem veritatis venire. Et sic nota q ipse vult nos Fieri

Stabiles z solidos.
Humiles z timidos.
Clemētes z fluidos.
Feruentes z auidos.
Honestos z fulgidos.
Modestos z puidos.

Igit fiamus stabiles et solidi. Ben. j. Fiat firmamentū in medio aquarū. Item Matth.iij. Dic vt lapides isti panes fiant Item fiamus humiles z pauidi Luce.xvij. Qui maior ē vīm fiat mīor. Et illud Jaco.iij. Molite plures magri fieri fratres mei: scientes q̄m maius iudicium sumitis Roma.iij.

Subditus fiat omnis mūdus deo. Item fiamus clemē tes ⁊ fluidi Luce.xij. Dicitis nimbus venit ⁊ ita fit. Nimbus eñ fuoꝛē pietatis ꝛsignat. Item fiamus feruētes ⁊ auidi.ſ.in oratione ⁊ deuotione.ſ.Coꝛ.xvj. Oīa veſtra in charitate fiant. Et Actuū.xij. Fiebat aūt oratio ſine intermiſſione ab eccleſia ad deum pꝛo eo. Item fiam⁹ boneſti ⁊ lucidi Roma.viij. Conformes fieri imagini filij ſui Et Geñ.j. Fiat lux ⁊ facta eſt lux. Et ibidē. Fiant luminaria in firmamēto celi. Lux eñ ⁊ imago honeſtā ꝙuerſationem ꝛsignant. Item fiam⁹ modeſti ⁊ ꝙuidi.j. Corinē. .xiij. Oīa ſm ordinem fiant in vobis. Iſta ſunt igit̄ que oꝛtet fieri Apoc.j. Quia ſi iſta nō fierent: non fieret ſalua omnis caro. Tertio dico q̄ fieri p̄t referri ad peccatoꝛes q̄ non fiunt modo iam dicto. Sunt enim ſicut monſtra que faciendo errat natura: quia ꝑcerto oīnia videnē in eis mō inordinato ⁊ rōni ꝓtrario eſſe facta. Iſti eñ fūt

Rebelles ⁊ litigioſi.
Imbecalles ⁊ deſidioſi
Carnales ⁊ luxurioſi.
Crudeles ⁊ iniurioſi.
Inſtabiles ⁊ defectuoſi.

Miſerabiles ⁊ penurioſi ſeu luctuoſi. Oꝛ fiant rebelles ⁊ litigioſi: ptꝛ in p̄s. vbi dicit̄. Fiant contra dñm ſemp. Itē q̄ fiant imbecilles ⁊ deſidioſi. ptꝛ.ij. Regū. .xviij. vbi dicit̄. Fiant ſicut puer inimici domini. Et Exo. .xv. Fiant immobiles quaſi lapis. Item q̄ fiunt carnales ⁊ luxurioſi. patet Eph̄.v. vbi de luxurioſis dicit̄. Oꝛ q̄ in occulto ab eis fiunt turpe eſt dicere: ⁊ tamē in p̄s. dicit̄. Nolite fieri ſicut equus ⁊ mulus q̄bus non eſt intellect⁹.

Item q̄ fiant crudeles ⁊ iniurioſi. patet Gene.xlix. vbi dicit̄. Fiat dan coluber in via ceraſtes in ſemita mordens vngulas equi. Item q̄ fiant inſtabiles ⁊ defectuoſi: ptꝛ Iere.xviij. vbi dꝛ. Fiant corruētes in conſpectu tuo. defectuoſi ſcꝛ breues ⁊ impſeuerātes p̄s. Fiant dies eius pauci. Item q̄ iſti finaliter fiant miſerabiles ⁊ penurioſi. ſcꝛ poſt mortē in inferno. patꝛ in p̄s. vbi dicit̄. Fiat habitatio eius deſerta fiant filij eius orphani: fiant nati ei⁹ in interitū Et alibi. Fiant tanq̄ pulvis ante faciem venti: ⁊ angelus domini perſequens eos ⁊c. Sufficiat de fiat tam in bono q̄ in malo ſignificato. Sed ſi vis potes dicere q̄ iſtud verbuꝛ fiat dicitur imperatiue. Supplicatiue. Execratiue ſeu maledictiue ⁊ ordinatiue. Imperatiue dico ſicut illud Fiat lux ⁊c. Supplicatiue ſicut illud. Fiat miſericordia tua dñe ſuper nos. Maledictiue ſeu execratiue: ſicut cum dicit̄. Fiant nati eius in interitū: in generatione vna deleatur nomen eius. Ordinatiue ſicut illud. Omnia veſtra in charitate fiant. Adhuc dico q̄ eſt Unum fiat qđ eſt

Potentie. Fiat potentie pertinet ad deum creatoꝛem
Clementie. Gene.j. Fiat lux. Fiat clementie ptinet
Iuſticie. ad chriſtum redemptoꝛem. Unde Dauid
Equitie. in pſal. Fiat pax in virtute tua. Fiat iuſtitie pertinet ad viatoꝛem bonū Prouerb. xxviij. Longi fient dies eius. Fiat neq̄tie ptinet ad vanū pctoꝛē p̄s. Fiat ei. ſupple maledictio ſicut veſtimētū q̄ opit̄ ⁊c. Sufficit.

Figere. fixus. fictio. Nota cuꝛ illud qđ fixuꝛ eſt ſiue ſit palus ſiue ſit clauus ſtabiliter adheret rei cui infigitur: vidēt q̄ loquendo moraliter: fixio ſtabilitatē ꝛsignet. Homo eñ fixus dicit̄ q̄ in aliquo ꝓpoſito efficaciter ſtabilit̄. Sumit̄ igitur figere in bono ⁊ in malo ſignificato. In bono eñ ſignificat ꝑſeuerantiā ⁊ duratione. In malo vō ꝛsignat cordis ꝓteruiā ⁊ obſtinationē. Bonus eñ debet eſſe fixus ⁊ in bono ꝓpoſito ſtabilitus. Sic eñ pali tabernaculoꝝ quāto ꝓfundius in terra figunt̄: tanto ipſa tētoꝛia contra ventoꝝ impetū efficacius ſtatuunt̄. Sic bō bonus cū in ꝓfundo p bonū ꝓpoſitū in virtutib⁹ radicat̄: cōtra tentationū flatus ⁊ fluct⁹ ſtabiliter roborat̄. Arboꝛ. n. faciliter euellit̄ q̄ in terra nō figit̄: aut cui⁹ radix nullaten⁹ ꝓfundat̄. Igit̄ figamur in deo p fidē ipm ꝑfecte credēdo Eſaie.xvij. Figam illum paxillū in loco fideli. Figamur in primo p charitatē ipm fortiter amando Eccl.vj. Amicus ſi pmāſerit fixus: erit tibi ſic coequalis. Figamur in celo p ſpem bona eterna cordialiter affectādo. Uñ illud qđ dicitur i collecta. Ibi nr̄a fixa ſint corda vbi vera ſunt gaudia Quidā eñ ſanct⁹ pater cum rogaret a diſcipulis verbuꝝ ſalutis ꝓponere: ſoluꝝ iſta duo aduerbia dicebat. Ibi. vbi. ⁊ rogatus exponere dictam collectā dixit. Ibi inſit noſtra fixa ⁊c. Spes eñ fides ⁊ charitas ſunt tres clauꝝ tabernaculi cordis nr̄i: ⁊ tres radices arboꝛis mētis nr̄e: ⁊ tres colūne edificij virtutū noſtrarū: que ſi ſtabiliter fixa fuerint: nunq̄ cadere poterūt aut perire Exo.xix. Iſrael fixit tentoꝛia eregione mōtis. Et breuiter in nobis debet eſſe Fixa

Intentio. De fixa intētione p̄t dici illud Eccl.xxvij
Affectio. In medio cōpagmis palus figit̄. De fixa
Locutio. affectione p̄t dici illud Eccl.vj. Amic⁹ ⁊c. vt.ō. De fixa locutione poteſt dici illud.ij. Regū.xix. Fixū eſt qđ locutus ſum. De malis etiam ⁊ obſtinatis quomodo in ſuis opinionib⁹ ⁊ malis ꝓpoſitis fixi ſunt: patet. Arboꝛes infructuoſe vt cōmuniter ꝓfundi⁹ figunt̄ in terra: ⁊ maioꝛes ⁊ excellētioꝛes exiſtunt q̄ arboꝛes fructuoſe: ptꝛ de quercub⁹ ⁊ de vlmis reſpectu mali punici ſeu moꝛi. Sic vere mali ⁊ infructuoſi ꝓfundius figunt̄ in ſuo malo ꝓpoſito q̄ boni figant̄ i bono figurati Actuū.xxvij. In illa naui cui⁹ pꝛoza in bitalaſſi ita ſtabat imobilis q̄ ante fracta eſt q̄ laxata. Sic mali vſq̄ ad fractionē mortis fixi ⁊ ſtabiles pmanēt in delict⁹. Uñ de yſmael dī Geñ.xvj. Oꝛ ergo ne vniuerſoꝝ ſuoꝝ figet tabernacula.

Figulus. figmētum. Vide vbi ſm, gere.

Figura. Nota q̄ figura accipit̄ ꝓ exteriori imagine ſeu forma. Et inde eſt q̄ in ſcientialib⁹ illud figura dicit̄: vbi ſub exteriori apparētia hyſtorie vel litere: interiora myſteria continent̄. Nota igitur q̄ figura ſm vtrunq̄ ſumptum ſignificatū quo vel ſm literam: vel ſm lr̄e myſticam intelligentiā ſignat. ſignificare moraliter p̄t

Caliginem velate veritatis.
Imaginē ornate venuſtatis.
Eruginē mūdane qualitatis.

Inuenit̄ igit̄ figura quā debemus intelligere. Et iſta ē figuralis ⁊ enigmaticus ſcripturarū ꝓceſſus ſub quo verus intellect⁹ latet. de qua dicit̄. ſ.Coꝛ. x. Oꝛ ſanctis patribus oīnia in figura: contingebāt. Nam facta antiquoꝝ ex veris hyſtoꝛijs ꝓceſſerūt: ⁊ futuroꝝ legis noue ſacramētoꝝ ſigna ⁊ figure fuerūt. Parabole etiā xpi figuratiue dicte ſunt: ⁊ vnū q̄dem interi⁹: aliud vō exterius ſignificant ⁊ ꝓtēdunt. Cognitio etiā noſtra ꝓ tempoꝛe hui⁹ vie nunq̄ eſt nuda ⁊ facialis: ſed potius obſcura: enigmatica ⁊ figuralis. Cui⁹ tamē contrariū erit in patria: quia ibi nō erit parabola vel figura: ſed nuda veritas atq̄ clara: ita q̄ de q̄libet beato poterit dici illud Mūe.vij. Non per figuras ⁊ enigmata: ꝑ facie ad faciem dñ videt.

Item inuenit̄ figura quā debem⁹ emēdare ⁊ corrigere. Et iſta eſt figura exterioris ꝙuerſationis: que.ſ.per virtutes ornat̄ atq̄ pingit̄.iij. Regū.j. Cui⁹ figure ⁊ habit⁹ eſt vir q̄ occurrit vobis? Reſponderunt. Uir pilooſus: ⁊ zona pellicea p̄cinctus renib⁹. Per vicia aūt hec figura deformat̄ ⁊ ifict̄. vñ Leuit̄.xix. Neq̄ figuras aliq̄s aut ſtigmata facietis vobis. Figuras dico. i. male ꝙuerſationis imagines. Per penitentiā vō antique ⁊ male figure deſtruuntur. iij. Regū.xxiij. Figuras idoloꝝ ⁊ imm̄undicias abſtulit Joſias. Noua vō ⁊ ſancta figura repat̄ ⁊ refict̄: ſicut nabuchodonoſoꝛ Danie.iij. de ſeipſo ꝑus in beſtiā mutato ⁊ tandē reformato dicit. Figura mea reuerſa eſt ad me

Itē inuenit̄ figura quā debem⁹ ꝓtēnere ⁊ negligere. Et iſta eſt figura curſus ⁊ imago ꝓſperitatis mūdane: de q̄. ſ. Coꝛ.vij. Preterit eñ figura hui⁹ mūdi ⁊c. Vide. ſ. de imagine: ⁊ de forma: ⁊ aliꝝ ſimlibus.

Filippus. Nota q̄ filippus interp̄tat̄ os lampadis ſeu os manuū: ſignificās virū iuſtum: ⁊ maxime doctoꝛem ſcientificū vel prelatū: qui dicitur os: quia loquit̄ alios inſtruendo: lampadis quia fulget alios exemplariter illuminando. Dicitur os manuum quia oꝛi manus applicat: quia id qđ docet p̄dicando: confirmat operando. Et ſi vis nota q̄ pbilippus eſt Nomen

Abundantie ⁊ poſſeſſionis.
Intelligentie ⁊ diſcretionis.
Sapiētie ⁊ inſtructionis.
Amicicie ⁊ dilectionis.
Eloquentie ⁊ predicationis.
Excellentie ⁊ exaltationis.

Pbilippus eñ abundauit in vtutib⁹. vñ Job.ſ. Erat autez pbilippus de bethſaida ciuitate petri andree. Bethſaida. n. interp̄tat̄ domus frugū. Fruges vō virtutes ꝛsignant. Itē pbilippus ignoꝛa

tes informauit.ptz Actuũ.viij.vbi dr. Or eunucho in curru suo legenti ysaiam: adiũctus est pbilippus q̃ scripturã sibi aperuit: z eũ cõuertit z baptisauit. Item pbilippus clarã intelligentiã postulauit Joh. xiij. Dixit christo philippus. Dñe oñde nobis patrẽ z sufficit nobis. Sequitur. Qui videt me: videt z patrẽ meũ. Jtẽ verã amicitiã fre quẽtauit: ꝓmotionẽq; z bonorẽ acq̃siuit. vñ.j. Mach. vj. dicit. Or rex vocauit philippũ vnũ de amicis suis: z ꝓposuit eum sup vniuersum regnũ suũ. Item philippus fidem dei ꝑdicauit. Uñ z bene interꝑtat os lampadis vt ꝑdictum est. Unde z ista euãgelista z bon⁹ annũciator dicitur fuisse Actuũ. xxj. Intrantes domũ philippi euãgeliste q̃ erat vnus ex septẽ mansim⁹ ibi ꝛc. Jtẽ philippus celestia vendicauit Actuũ. viij. Spũs dñi rapuit philippũ et inuẽtus est in azoto. i. in paradiso ꝛc.

Filistÿm. Philisteus. Philistea.

Cum philistÿm fuerãt ppli infideles dudũ in illa parte syrie q̃ nũc palestina dicit habitãtes: pplo dei semp inimicantes: z eos vel bellis impetẽtes vel seruitute ꝓmentes. videt q̃ p philistÿm possunt intelligi vel demones vel tyranni a vera fide deuÿ z bonis oĩbus inimici. Jsti em̃ ptra bonos ꝓtinue militant: ipsosq; diuersimode fatigant z molestant. j. Regũ. xxj. Philistÿm pugnabãt aduersus israel. Interpretat. n. philistÿm vl philistei poculo ruẽtes q. s. ipsi demones poculo supbie imbuti ceciderũt de celo. Mali ꝙ poculo viciorũ ebrÿ quotidie cadunt inferius in inferno. j. Reg. vij. Humiliati sunt philistÿm: nec apposuerũt vltra vt venirẽt in terminos isrl. Tales em̃ finaliter p damnationẽ humiliabunt: z terminis israel. id est. patria deũ videntiũ boc est celesti gloria ꝓuabunt. Et merito. quia procerto tales philistÿm. id est. mali z maxime tyranni

Mũdi substantie eligunt cumulos.
Alte potentie vendicant titulos.
Male cõcordie cõstringũt nodulos.
Tristis inuidie sustinent famulos.

Sic igit ꝑs q̃ tales philistei per auariciã diligunt terrena. j. Regũ. xxiij. Philistÿm infuderũt se super terram. Per supbiam ascendũt amena. j. Reg. xvij. Philistÿm stabant sup montem. Per malã ꝓcordiã iũcti sunt babena. Unde ibidẽ dicit. Congregauerũt philistÿm agmina sua. Et p inuidiam spargunt vt barena. i. diuidunt abinuicẽ. ij. Reg. v. Philistÿm diffusi sunt in valle.

Filius. Nota q̃ filius est nomẽ subiectiõis. nomẽ dilectionis. nomẽ vtilitatis. nomẽ nobilitatis. nomẽ cõformitatis. Nomẽ dico subiectionis: q. pri debet subingari. Nomen dilectõnis: q. a patre debet amari. Nomẽ vtilitatis: q. patri debet subrogari. s. in successione. Nomen nobilitatis: q. liber debet iudicari. Nomen ꝓformitatis: q. debet ꝑem in virtutib⁹ imitari. Jstis quiq; modis charissimi debem⁹ ꝓcerto esse filÿ dei z sanctorum: quia ꝓcerto charissimi boni z perfecti viri istis quinq; rõnibus possunt spirituales filÿ nũcupari. s. quia ista habẽt

Humilitatis subiectõem.
Charitatis dilectionem.
Nobilitatis conditionem.
Hereditatis successionem.
Cõformitatis applicatõem.

Boni em̃ humiliẽ maioribus subiunguntur. vñ Sap. .ix. Et etiã in ps. Ego seru⁹ tuus et filius ancille tue. Jtẽ alternatim diligũt et diliguntur. s. tam a deo q̃ ab hominibus. vñ Gene. xxij. Tolle filiũ tuũ quẽ diligis ysaac. Et Luc. iij. Tu es filius me⁹ dilectus. Jtẽ isti sunt nobiles moraliter z liberi. q. s. isti sunt filÿ z nõ serui. qui em̃ facit pctm̃ seruus est pcti Joh. viij. Et ideo q. sancti sine tali seruitute fuerunt liberi z nobiles spualiter dici potuerũt. vñ Sap. ij. Si est vere filius dei liberabit eũ. Jtẽ isti vtiliter hereditant: ꝙa. s. filÿ spuales dei z ecclesie: habent ius in hereditate z successione pijs z mris. i. in bonis ecclesie. in bonis gre. in bonis glorie. Unde Gal. iiij. Or si filius z heres. Jtẽ isti ꝓformiter imitãtur: q. pies spuales. vicz deũ: platos z sanctos viros debẽt imitari. z eis invirtutib⁹ ꝓformari. vñ Gen. v. Genuit adã filiũ ad imaginẽ suã. Et sic procerto charissimi si istas q̃q; ꝓditiones q̃s habuerit. bñ spualis. i. dei filius dictus erit. Et sic poterit dici de ipso illud ꝓallegatũ Luc. iij. Tu es filius me⁹ dilect⁹. In q̃bus verbis ostendit q. ad boc q. q̃s filius dei possit dici tria ꝓncipaliter req̃runt. Debet. n. esse

Abilis ab eterna susceptionem: quia dicitur Filius.
Humilis per interna subiectionez: quia dicitur Meus.
Amabilis p supernam dilectionem. quia dicit Dilectus.

Jsti enim sunt Dei successores. Dei seruitores. Dei amatores.

Dei successores qd̃ ꝓbat ꝓditio: quia filius vel filÿ. Dei seruitores qd̃ ꝓbat possessio. Meus. i. mibi subditus vel a me possessus. Dei amatores qd̃ ꝓbat affectio. Dilectus inq̃t. Si em̃ a deo est dilectus p ꝓns ipm̃ supponit diligere. Jux illud Sene. Ama si vis amari. Primo q̃ dico. q. iustus dr filius dei: q. succedit in bereditatẽ: z boc oñdit cum dr. Filius. Filius. n. dr pũ naturaliter succedere. Sic sancti z iusti q̃ per gr̃am filÿ dei ꝓsti tuunt in bereditate sua. i. sequẽti gloria. vel in pñti eccia: beredes z successores fieri merent. Et ideo videm⁹ q. de⁹ facit talibus sicut vitulus marin⁹ q̃ est anial natãs in aq̃s z gradit in terris: q̃ filios suos in terra generat atq; parit. ipsosq; finaliter ad mare ducit: z ibidem ipsos natare docet: instruit z inducit sicut dicit Plinius. Sic vere charissimi. Deus pater filios suos fideles in terra. id est. in b mũdo generat p gr̃am: z tandem in morte ipsos ad mare. id est. ad affluentiã paradisi eos ducit: z regni paradisi successores tanq̃ legitimos filios eos facit. Jdeo de talibus potest dici illud Joh. xviij. Seruus nõ manet in domo in eternum. Jdeo tali filio loquit xps Luce. xv. Fili tu semp mecum es: z omnia mea tua sunt. Sic igit dico. q. quicũq; iustus dicit dei filius: quia succedit in bereditate. Scdo dico. q. filius potest dici q̃ precellit in bumilitate. Fili⁹ em̃ nomẽ est bumilitatis. Jstud em̃ vocabulũ filius importat de se q. sit in paterna potestate. cum sit vocabulũ relatiuũ. Et boc etiam ostendit cum dicit. Meus: qd̃ est ꝓnomen possessiuũ. Jsta em̃ ꝓnomina meus. tuus z suus significãt quasi possessionem z subiectiõem. ad denotandũ q. illi qui filÿ spuales dei z ecclesie volunt esse. debent per bumilitatem deo z suis maioribus subiici: z p abdicatõem ꝓprie voluntatis alterius iuris fieri z non sui. Meus inquit. vnde Matb. xvij. Hic est filius me⁹: vt sic q̃libet dicat illud Gene. xxvij. Ego sum filius tu⁹ esau. Ubi nota q. talis bumilitas debet babere obedietie ꝓmptitudinẽ: qd̃ notat cũ dicit. Ego: qd̃ est ꝓme ꝑsone. Ad denotandũ q. ad prompte obediendũ debet inter ceteros ꝓmus esse. Jtem debet babere ꝑseuerantie firmitudinẽ: qd̃ ostendit cum dr. Sum. Jtem debet babere bumilitatis ꝓmptitudinẽ qd̃ notatur cum dicit Tuus. Jtẽ debet babere fecũditatis plenitudinem: q. dr Esau. qd̃ interꝑtat terra. De isto igit me⁹. i. de ista subiectiua possessione põt q̃libet taliũ dicere illud ps. Dñs dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu. Justus igit fili⁹ dei dr. q. ꝓcellit in bũilitate. Tertio dico: q. talis fili⁹ dei dr: quia fundat in charitate: qd̃ oñdit cũ dr. Dilectus. Quia. n. tales a deo sunt dilecti: ideo supponit q. ipsi deũ diligãt: ꝙa deus nõ diligentes se non diligit. Jux illud Prouerb. viij. Ego diligẽtes me diligo. Et in ꝑsona talium dr. j. Joh. iiij. Nos igit diligam⁹ deũ: qm̃ ipse ꝓior dilexit nos. Amor. n. babet naturã reciprocã. diffundit em̃ de vno in aliũ: q. sic bumor a radice trãsfundit in ramos (sicut ptz tpe verno) z ecõuerso a ramis diffundit in radicẽ sicut patz in tpe biberno. Sic vere a radice. i. a deo pũb⁹: z platis: z maioribus amor trãsfundit vel trãsfundi debet ꝓmo z ꝓncipaliter in ramos. i. in filios z subditos: z q̃libet viros iustos: sic dicebat dauid in ꝑsona taliũ supiorũ. ij. Reg. j. Sicut mr vnicũ amat filiũ ita te diligebã. Sed procerto ab istis ramis. i. inferioribus dz iste bumor. i. iste amor iterũ in deũ et supiores vice reciproca refundi: q. valde est ꝓsonũ rõni vt illos a q̃bus diligimur: totis affectib⁹ diligam⁹. Juxta illud Joh. xv. Hoc est ꝓceptũ meũ vt diligatis inuicẽ ꝛc. Sic q̃ patz breuiter q. si filius dei q̃s esse voluerit: sicut a deo z supioribus suis diligit: sic ipsos diligere tenet. Dilect⁹ inq̃t. vñ Matb. xvij. Hic est fili⁹ me⁹ dilect⁹ in quo mibi bñ coplacui. Sed heu prochdolor charissimi: q̃ pauci sunt hodie filÿ q̃ istũ amorẽ repẽdant aut repẽsant. Amor quẽ bz deus ad boies nõ rependit: q. q̃uis a deo diligamur. ipm tñ nõ diligim⁹ nec timem⁹. Dellican⁹ em̃ sicut dicit magr Jacobus in li. de mirabilib⁹ orientaliũ regionũ: p viuificandis filÿs suis seipm̃ vulnerat et debilitat. vt vtute sui effusi sanguis filios ipsos suscitet z viuificet. sit tñ vt dicit

idem q̄ q̄dam ipsoꝝ filioꝝ de patre sic p eis debilitato nō curāt.nec ei necessaria ministrāt.qđ aduertens ipse pater. quādo ad sanitatē puenit. ipsos ingratos filios punit ⁊ a nido suo eiçit ⁊ expellit. Istud charissimi quotidie videmus in nobis q̄ sum⁹ filij dei p creatōem. Quis em̄ pater nōster deus sanguinē suū in cruce fuderit vt nos mortuos viuificaret ⁊ suscitaret.nos tm̄ tāti beneficij immemores.sibi in psona pauperū suoꝝ debilitate depresso et fatigato nō subuenimus nec de ipso curamus. Quis ipse clamet in scriptura Esaie.xxviij. Reficite lassum ⁊ hoc ē meū refrigerū Nec etiam vulnerib⁹ que p nobis sustinuit in aliquo cōdolemus. Quis ipe clamat Treñ.j. O vos oēs q̄ trāsitis per viam attēdite ⁊ videte si est dolor sicut dolor meus. Et ideo vere ꝓprie ipse potest de nobis dicere illud Esa.j. Filios enutriui ⁊ exaltaui: ipsi aūt spreuerūt me. Et ideo finaliter de nido paradisi tales eiecit ⁊ in die iudicij ꝑsortio suo ⁊ hereditate paradisi tāq̄ ingratos ꝓuabit et in infernū deijciet ⁊ fugabit. dicēs illud Esa.j. De genti peccatrici semini nequā:pplo graui iniq̄tate.filijs sceleratis. Ista etiā scz ingrata filialitas apparet in multis ecclesiasticis. q̄ q̄uis sint ecclesie vel religionis filij ⁊ ministri: ⁊ q̄uis ab ipsis scia fuerint educati.nutriri. edocti ⁊ augmētati. viuificati.⁊ ad statū ꝓmoti.ipsi tm̄ de hoc nō vident aduertere: nec de matris sue necessitatib⁹ curare. De vtilitate em̄ cōmuni nō curāt ꝙ de ꝓpria tm̄. q̄n vo vt ꝓpriam vtilitatē faciāt.derogare cōi quodāmō nō formidāt.ita q̄ de talibus dī Baruch.iij. Mō est q̄ cōsolet eam ex oibus filijs q̄s genuit. Sed q̄d dicem⁹ charissimi de naturali filialitate? Inuenit ne ibi predicta ingratitudo? sic ꝓculdubio: quia vere multi sunt ita ingrati filij ⁊ puersi. q̄ a parētib⁹ suis oia bona recipiāt. Quis patres vel parētes eoꝝ oīa bona expēdāt ꝓ eis.vel sanguinē sue temporalis subē in eoꝝ vtilitate: ⁊ viuificatōne ⁊ ꝓmotiōe expēderint:ita q̄ sepe fit q̄ exinde ad debilitatē pauptatis veniūt:ipsi tamē ingrati filij:paupes parētes ⁊ depauptos ptemnūt:nec eisdē subueniūt aut succurrunt:ita q̄ bene de talibus potest dici illud Deut.xxxij. Generatio em̄ puersa est et infideles filij. Mō sic charissimi.nō habeam⁹ ingratitudinē ꝙ amicicie firmitudinē. Mō obliuiscamur benefactores:ꝙ diligam⁹ nostros amatores. Sic ꝙ ꝓ charissimi q̄ q̄ spūalis filius esse voluerit:necesse est (sicut dictū est) q̄ habeat nobilem ꝓditionem:humilē subiectōem: vtilē dilectionē. Sic ꝙ dictū ē Tu es filius me⁹ dilectus. Sed adhuc dico.q̄ istud vocabulū filij in plurali pōt in scptura multiplr inueniri. Jō generaliter quotiēs istud vocabulū filij pluraliter inuenit vel ponit in scptura.pōt allegari illa auctoritas.j. Joh.iij Nunc filij dei sumus. In q̄bus verbis ostendit q̄ illi qui volunt esse filij dei spirituales vt filij naturales. habeant Voluntatis ꝓmptitudinē.cum dī. Nunc. Dico ꝙ ꝓ Dignitatis celsitudinē.cum dī.Filij dei. mo q̄ illi q̄ Firmitatis fortitudinem. cū dī Sumus. boni filij dei eē volūt.nōe ē q̄ habeāt volūtatē ꝓmptitudinē:qđ oīdit cum dī Nunc. Promptitudo.n.⁊ pūctia denotant ꝓ istud aduerbiū nūc:quia illi q̄ veri filij dei volūt esse.debent esse Promptissimi ad obediēdum. Boni em̄ filij tenētur Promptissimi ad cōpatiēdum. maioꝝ⁹ obedire. vñ Promptissimi ad ꝓsentiēdum. Col. iij. Filij obedite parētibus vestris ⁊c. Itē debēt suis mīoꝝ⁹ subuenire. Vñ in ps. dī. Filij tui sicut nouelle oliuarū. Item debēt suis ꝓsortib⁹ ꝓsentire.qz scz sicut filij eiusdē pūis sunt vt cōmuniter inuicē ꝓsentientes: ⁊ inuicē pacifici ⁊ pcordes. sic boni ⁊ iusti debēt alter alteri ꝓsentire: ⁊ inter se pacifice cōuersari. Jurta illud Matb.v. Bti pacifici:q̄m filij dei vocabunt. Habem⁹.n.vnū patrē ⁊ vnā matrē.s.deū ⁊ ecclīaz vñ Gen.xlij. Oēs filij vni⁹ viri sum⁹. Et Malach.ij. Un⁹ pr̄ est oīm nr̄m. Habeam⁹ igit mentalē ꝓmptitudinē ad obediēdum isti patri ⁊ mri. Huc inq̄t Prouer.viij. Nunc ꝙ filij audite me:qz sicut aq̄la filios suos excitat ad volandū ⁊ ad ipsam extra nidū sequēdū. qđ nisi ꝓmpte fecerint solet eos pcutere vel vnguib⁹ pforare. Sic vere filij dei.s. sancti ⁊ sancte erēplo pūis sui xp̄i debēt ad bonuz animari ⁊ ipm extra nidū mūdani amoris ꝓmpte obediēdo insequ. nec p pigritiam retardari. Qđ qz q̄nq̄ nō faciūt: sed aliq̄bus oblectamētis detenti in mūdo diutius sistunt:ideo sepe f.t vt a deo corrigant et varijs tribulatōibus feriātur:⁊ sic quasi p violentia ptemnere et dimittere mūdi ludibria compellant Hebr.xij. Flagellat em̄ dns oēm filiū quem recipit. Et ideo charissimi q̄ in hoc mūdo incorrecti dimittunt:⁊ in nido mūdi delectabilū sine tribulatōe relinquūtur:nec deum ꝓmpte sequunt vel ei obsecunt. Filij dei dici non merent:⁊ ideo sicut alieni hereditate celestis glorie priuabunt. Isti em̄ sunt sicut filij illegitimi.de q̄bus q̄ pater parū curat: ⁊ eis de hereditate ꝓpria nihil donat Osee.ij. Filij fornicationū sunt:qz fornicata est mater eoꝝ. Mō sic ꝙ:sed simus sicut veri ⁊ legitimi filij:volūtati dei patris nostri ꝓmpte parētes ⁊ obediētes. q̄ vere si filij dei eē volumus:nos debem⁹ habere volūtatis ꝓmptitudinē. Hūc inq̄t. Scdo dico. q̄ nos debem⁹ hīe dignitatis celsitudinē:qz debem⁹ esse filij dei qđ est summa dignitas. Gra em̄ nes facit filios dei.pctm̄ vo filios dyaboli. Et marie et specialit filij dei pñt dici viri ecclīastici ⁊ religiosi:q̄ a deo sunt spēaliter adoptati ⁊ deo spēaliter dedicati. Un illud.j. Joban.iij. Videte qualem charitatē fecit nob deus vt filij dei nominemur ⁊ simus. Sed ꝓcerto charissimi temp⁹ modernū videt retrotractuz ad tpa Noe. in q̄bus sicut dī Gen.vj. videtes filij dei filias hoim q̄ essent pulcre. acceperūt sibi vxores ex oibus quos elegerāt. Et ideo istis tpibus factū fuit diluuiū quo totus fuit ppls dissipat⁹. Sic vere charissimi hodie filij dei.i. viri ecclīastici et religiosi fece luxurie maculati:vxores ⁊ pcubinas de filiab⁹ hoim sibi accipiūt: ⁊ sic dei ecclīam maculātes: diluuiū ecclesiastice ruine introducūt. Jdeo Job.j.dī. Oz cum filij dei cōparerēt in cōspectu dñi.affuit etiā inter illos ⁊ satban. Satban.n.q̄ interpretat aduersarius:signat pctm̄ luxurie. qđ ꝓcerto inter dei filios habitat ⁊ versat: ⁊ eis totis vīrib⁹ aduersat. Non sic:ꝙ simus filij dei: deū collaudātes:deū adorātes. deo seruiētes ⁊c. Deū dico collaudātes Job.xxxviij. Ubi eras cū me laudarēt simul astra matutina ⁊ iubilarēt oēs filij dei. Item deū adorantes. Jurta illud pī. Afferte dño filij dei.afferte dño filios arietū. Item deo famulātes Roma.viij. Quicunq̄ spū dei agunt. hij filij dei sunt. Tales ergo habēt dignitatē celsitudinē q̄ filij dei. Tertio dico. q̄ tales habēt vel hīe debēt firmitatē fortitudinē:qđ ostenditur cum dī. Sumus.qđ est verbū substantiuū:qz.s.tales debēt seq̄ modū substantie cum patre suo deo stabiliter pseuerādo:nō modū accidētis ipsum faciliter dimittēdo.vl occasione mūdanarū tribulationū dilectationū vel tentationū ab eo faciliter discedēdo:vt sic dicamus illud Thobie.ij. Filij sanctoꝝ sumus ⁊c. Dic de isto sumus cōplicando ⁊ inuebēdo sicut habes bene supra vbi Esset vbi Este. Uel si vis dic q̄ sicut ligna setbim q̄ sunt incremabilia ⁊ imputribilia: sic isti nec aliqua voluptate debēt eē putrifactibiles:nec igne concupiscētie cremabiles: imo semper sint stabiles ⁊ durabiles.vt dum sic in vita habuerūt firmitatem cōstantie post vitam habituri sint ꝓpetuitatē eterne glorie Heb.iij. Jnitiū sube ei⁹ vsq̄ in finē firmū retineam⁹ Et Exo.xv. Introduces eos ⁊ plantabis in mōte hereditatis tue.firmissimo habitaculo tuo qđ opat⁹ es dñe. Sic ergo patet q̄ illi qui spūales filij dici volunt firmitatē.dignitatem et promptam voluntatem habere debent et possunt. Sed si vis adhuc dic q̄ de bonis filijs potest exponi illa auctoritas pī. Filij tui sicut nouelle oliuaꝝ in circuitu mēse tue. Ubi nota.q̄ boni dicuntur filij dei. Propter Intimiorem dilectionem. Tui. Primo ꝓpē intimiorē dilectiSimiliorē ꝓditōez. Sic nouelle oliuaꝝ. nē tui ⁊c. Nota Humiliorē subiectionem. In circuitu. Utiliorem successionē. Mense tue. q̄ filij⁹ ꝓprius ꝓsecutius diligit instigāte naturavel instigatione nature q̄ putatiuus. Exēplū de trib⁹ sagittātibus ꝙ patrē iudicio salomonis:quoꝝ ver⁹ noluit sagittare.alij aūt sagittauere ⁊c. Nota bystoriā: qz.s.veri filij.i.iusti nō libēter p petā sagittāt xp̄m.putatiui vo.i.mali audacter peccādo irritāt xp̄m Sed ꝙ est hodie ꝓh dolor ꝙ multos q̄s in ecclīa comperimus:qui sunt nō vo filio:ꝙ illi malo ⁊ putatiuo sīles: qz.s. adhuc finē q̄ hereditatē bonoꝝ ecclīasticoꝝ.bñficioꝝ ⁊ pbendarū possint hīe:nō veraciter parentes suos.s.plātos aut ecclīam q̄ eos genuerūt aut nutrierūt diligūt: imo detractiōibus aut litib⁹ sagittare. appellatōibus lacerare. et

brigis ⁊ ꝓtentionib⁹ vulnerare nō verenť: ꝙnimmo sic est hodie ꝙ qui ꝓfundius pr̄em ꝓlatum. vel mr̄em eccl̄iaz sagittat: ⁊ attroti⁹ ⁊ graui⁹ vulnerat. ꝺepaupat ac ꝺefamat. hereditatē beneficiox ecclesie citi⁹ se habiturū sperat. sicut ad lr̄am ꝺe ambitiosis ⁊ brigosis religiosis possum⁹ videre qui ꝓ bñficijs extorquēdis solent brigas ⁊ lites ꝓtra suos ꝓlatos ⁊ eccl̄ias suscitare. Sil'es illis pplis in india quoꝝ mos est parētes ꝓnios mortuos loco sepulture comedere ⁊ ad eos comedēdū amicos alios iuitare: ⁊ sic credūt eos mirabiliť honorare. Sic vere tales litigiosi ⁊ ambitiosi. parētes. i. ꝓlatos ⁊ eccl̄as suas ꝓtentionib⁹ comedūt: ⁊ ad hoc etiā amicos suos excitāt ⁊ inducūt: ita ꝙ iā impletū videť illud Math. x. Insurgēt filij in parētes ⁊ eos morte afficient ⁊c. Morte inqt. i. infamia vel tribulatōne. qz. s. mors q̄ affligit ⁊ fetere facit. tribulatiōem ⁊ infamiā ꝓtendit. Isti ꝫ nō sunt filij parētū ꝺilectores ꝫ inuasores. nō sunt pij ꝫ impij: nō sunt fideles ꝫ potius infideles. Jō in ps. ⁊ origenaliter Deuť. xxij. bñ ꝺi. Or generatio puersa est ⁊ infideles filij. Sed nō sic isti ꝓcerto vt iaz dictū est. Isti dicti fuerunt filij ꝓpter fideliorē ꝺilectionez. Filij inqt tui. Uñ ꝺño pōt optime ꝺe istis ꝺici hodie Esa. lx. Filij tui ꝺelongevenient: ⁊ Thob. ij. Ipsi sunt q̄ fidē suā nunq̄ mutāt ab ipso.

Scꝺo ꝺico. ꝙ isti fuerūt ꝺicti filij ꝓpter similiorē ꝓditionē: qz sicut filius naturaliter ꝓsuevit esse similis parētibus sic isti ꝓformari voluerūt ꝺeo: ⁊ sctis patrib⁹ ⁊ supioribus. ꝺicētes illud. j. Job. iij. Nūc filij ꝺei sum⁹. Et hec moralis imitatio ⁊ ꝓformatio oñdit cum ꝺi. Sicut nouelle oliuaꝝ Istud em̄ aꝺuerbiū similitudinis sicut ꝓformitatē signat. nouella vo oliua q̄ est tenera ⁊ q̄ facliter vbi q̄s voluerit se inclinat: illū signat q̄ p imitatōem bonis boibus vel i oibus se ꝓformat: quales ꝓculdubio fuerūt isti ⁊ quales ꝺebēt esse q̄libet viri iusti. q̄ fuerūt sicut olive speciose in campis. Et sicut ꝺi Zach. iij. Ipsi fuerūt filij olei splēdoris. q̄ assistūt ꝺñatoi vniuerse terre. Sed heu ꝓchdoloz charissimi vbi sunt hodie in eccl̄ia filij q̄ studeāt suis parētibus. i. xp̄o ⁊ suis bonis p̄ꝺecessoꝝ⁹ assimilari: ⁊ ipsoꝝ virtutes ⁊ gratias imitari. Uideam⁹ ꝓ ꝺeo q̄s prelatus imitať suos p̄ꝺecessoꝝbus vel melioꝝ est in regimine? quis clericus imitať suos bonos supioꝝes: q̄s religiosus imitať primos sui ordinis fundatoꝝes? Reuera nulli: qz ꝓcerto mores filioꝝ ecclesie taliter a p̄mis suis parētib⁹ ⁊ p̄ꝺecessoꝝib⁹ ꝺiuersificanť. ꝙ eccl̄iastici moderni nunq̄ taliū patrū vestigia sequi videnť. Uñ recte videť ꝙ nos nō simus veri filij ꝺei vel sanctoꝝ: immo videmur esse spurij vel bastardi Cōstat. n. ꝙ mlte sunt mr̄es q̄ nō a suis maritis ꝫ ab adulteris ꝯcipiūt. Et ideo taliū filij n ō viris ipsoꝝ ꝫ adulteri si miles sunt. vñ etiā inter bruta reperim⁹ ꝙ qñq̄ visa ē mulier serpētem pepisse. Equa etiā in exercitu xerxis reḡis cōperta est vulpē pturijsse ꝝm Oroſium. Scom etiā naturales. leena adulteras cū pardo leopardū generat. q̄ a generositate leonis multū ꝺeviat ⁊ ꝺiscoꝺdat. Sic igiť fit ꝙ tales mr̄es filios ꝺissiles viris suis generāt eo ꝙ ꝺe adulteri nō ꝺe viris ꝓpijs ipsos habent. Sic revera charissimi mr̄a. s. eccl̄ia vlis. q̄. s. vnico ⁊ vero spōso. s. xp̄o extitit ꝺespōsata: ⁊ etiā religiōes ⁊ eccl̄ie pticulares iam videnť ꝓnios viros. s. xp̄m ⁊ sanctos p̄ꝺecessoꝝes ⁊ fundatoꝝes spernere: ⁊ adulteros scz mundū. sanguinē. carnē ⁊ ꝺyabolū eligere. ⁊ sic filios ꝺegeneres ⁊ p̄ꝺictis maritis ꝺissiles a talibus adulteris generare. Et inꝺe ē ꝙ iste mr̄es q̄ñq̄ pariūt vulpes. i. boies maliciosos. q̄ñq̄ serpētes p auariciā: q̄ñq̄ leopardos p supbiaz. Isti. n. filij nūc p carnalē affectiōez: nūc p fraudē ⁊ ypocriticā fictionē: nūc p symoniacā munerux acceptionē i eccl̄ia ꝯcipiunť: q̄propter ꝺissiles suis bonis p̄ꝺecessoꝝib⁹ eē cōprobanť. Et sivis exēplifica quō moderni religiosi sunt ꝺissiles p̄ꝺecedētib⁹: ⁊ in habitu: ⁊ in gestu ⁊ in scięcia ⁊ pscia Hañ. vij. Ꝺissimilis erat ceteris bestijs quā viderā ante eā. Et si querič q̄re. ꝓcerto pōt rñderi: qz ꝺe adulterio sunt ꝓducti. Et ideo sicut leo vꝺrē adulterā ꝺf lacerare. Sic vere xp̄s hodie videť eccl̄iam tribulationi bus infestare. Uñ ꝓpie inuehič ꝫ eccl̄iam Osee. ij. vbi ꝺi in pſona ꝺñi tales filios alloquentē. Jndicate inqt matrē vram. indicate qm̄ ipsa nō est vxor mea ⁊ ego nō vir suus. auferat fornicationes suas a facie mea et adulteria sua ꝺe medio vberū suoꝝ. ne forte expoliē eā nudā: ⁊ statuā eam ꝝm ꝺiem natiuitatis sue ⁊ interficiā eā. sui ⁊ filioꝝ eius nō miserebor: qm̄ filij fornicationū sunt: qz fornicata ē mr̄ eorū. Sic ꝓculdubio videť hodie posse loq̄ ꝺñs eccl̄ie moderne. Ipsa em̄ iaz nō videť esse vxor sua: nec ipe etiā spōs suus: ⁊ ꝫ qz plures fornicationes vicioꝝ cōmisit. ex q̄bus malos ⁊ adulteros filios. i. insufficiētes ⁊ illicite ꝓmotos in suis visceribus ꝓcepit: q̄propter ipsam iā admonet ꝙ tales fornicatiōes suas. i. iniustas ⁊ carnales ꝓmotiōes ⁊ alioꝝ criminū ꝓmotōes a facie sua auferat. Alioq̄n ipaz minať tanq̄ aꝺulterā punire. ipsamq̄ iā nitiť nuꝺā vtuti bus ⁊ etiā bonis tpalibus ꝺimittere: ⁊ eā gl'ia quā bacten⁹ habuit spoliare. ipam etiaz videť ad statū natiuitať sue. i. ad pauptatē quā antiq̄tus habuit velle reꝺucē: ⁊ eā sīti in opie vel auaricie infestare: ⁊ filioꝝ aꝺulteroꝝ. i. malorum subditoꝝ ⁊ clericoꝝ nō misereri: sed eos poti⁹ enecare. Et ideo breuiter talib⁹ malis filijs insultat ꝺñs Esa. lvij. Accedite huc filij auguratōis: aꝺultere semē ⁊ fornicarie. Sz nō sic isti charissimi nō: qz ꝓcerto isti fuerť filij veri nō spurij: ⁊ iō habuerūt vt ꝺictū ē silioꝝē ꝓditionē. Sicut inqt nolle oliuaꝝ: qz. s. arboꝝ nouella vt ꝺictū est facliter alteri ꝓformať p̄s. Quoꝝ filij sicut nouelle plantatiōes in inuentute sua. Tercio ꝺico. ꝙ isti ꝺicunť filij ꝓpter seduliorez affectiōem. Et hoc ostendiť cū ꝺi Jn circuitu. qz. s. filij ꝺebent esse in circuitu parentū. s. pati ⁊ seduli ad eis obseq̄ndū: ⁊ ad eos etiā si necesse fuerit ꝺefendendū. Sic iusti erga pentes. s. ꝙ ꝺuotiōez circa ꝺeuz: ⁊ ꝙ obeꝺientiā circa p̄latū: ⁊ ꝙ charitatē ⁊ cōpassionē erga ꝓximū solent stare et ipsis sedule mistrare. Quia ꝓcerto: sicut stelle circa poluz imobilē circuire nō cessant. Sic boni filij. boni subditi ⁊ ꝺe uoti circa parētes spūales. s. circa ꝺeū. p̄latū ⁊ eccl̄iam circuire. ministrare: ⁊ ꝙ honesta obseq̄a sedule ꝺiscurrē semp ꝺebēt. Jn circuitu inqt Ecci. j. Luſtrās vniuersa in circuitu pgit spūs. i. vir spiritalis. Et Apoc. vij. ꝺi. Or oēs angeli stabāt in circuitu throni: vt sic ꝺe talib⁹ ꝺicať illud Col. iij. Filij obedite parētibus. Et Job. j. ꝺi. Or venerūt filij ꝺei ⁊ steterūt coꝝa ꝺño. Et ꝓcerto tales fuerūt isti: ⁊ iō filij ꝺicti sunt ꝓpter seduliorē affectōem. Quarto vo ꝺicti sunt filij ꝓpter vtiliorē succession̄e. Mense inqt tue. Filius cū ille ꝺr̄ cui hereditas reseruať. Sic vere quia sancti habuerūt ⁊ admissi fuerūt ad hereditatē patris. s. ad gloriā sempiternā: merito filij p̄nt ꝺici ad Gal. iij. Or si filij⁹ ⁊ heres Jsta aūt hereditas ostendiť cum ꝺi. Mense tue: qz. s. gloria eterna est illa mēsa ad quā soli filij admittunť: ⁊ ꝺe cuius micis canes comedē nō sinunť: qz. s. ibi ē panis filioꝝ qui canibus merito ꝺenegať Math. xv. Non est bonū sumere panem filioꝝ ⁊ mittere cānib⁹ ⁊c. Nota tñ ꝙ pater noster ꝺeus q̄tuor generaliter habet mēsas figuratas in illis ꝺe q̄bus ꝺi Ezech. xl. q̄ q̄tuor mēse erant in tēplo. vicz

Mensam scripture. Prima ē mēsa scīaꝝ. Scꝺa ē mēsa
Mensam pasture. diuitiaꝝ. Tertia ē mensa meritoꝝū.
Mensam gratie. Quarta vo est mēsa celestiū p̄mio,
Mensam glorie. rū. Sed revera moderni filij eccl̄ie parū curāt ꝺe trib⁹ mēsis p̄us sui. s. ꝺe mēsis scie gr̄e glie. Sed ꝓcerto ꝺe q̄rta mēsa. s. ꝺe mēsa bonoꝝ ⁊ bñficioꝝ ecclesie vel terrene opulētie optime noscunť curare. ibiq̄ sīme appetūt sedere. ⁊ satietatē ipsi⁹ vēdicare. Aliā. n. mensam nō somniāt: ⁊ aliam satietatē nō curāt p̄s. Et ꝺixerūt. Nūq̄d poterit ꝺe⁹ pare mēsaz i ꝺeserto? Et tñ isti ꝺeberēt cauere maledictionē q̄ sequiť. Fiat mēsa coꝝ coꝝa ipis in laqueū: ⁊ in retributiōes ⁊ i scāꝺalū. Obscurenť oculi coꝝ ne videāt: ⁊ ꝺorsuz coꝝ sp incurua ⁊c. Quia ꝓcerto talis mēsa. i. terrenoꝝ bonoꝝ abunꝺātia ē ipis laque⁹ ad capiē ꝺū. retributio ad bona si q̄ fuerit vl' fecerint remunerā ꝺū. scāꝺalū. i. occasio vel occiso ad caꝺēꝺū. obscuritas ignorātie. incuruatio auaricie. Et breuiť ꝺe istis filijs q̄ in ista mēsa a ꝺeo pascanť pōt ꝺñs ꝺicē illud Esa. j. Filios enutrivi ⁊ exaltavi: ipi aūt spreverūt me. Et illud Lu. xxij. Ecce manus tradētis me mecū est in mēsa. Expone si vis ꝫ ingtos eccl̄iasticos: q̄ in mensa ꝺei opulēter ꝺitati: ipm offendere nō verenť: silˀes aꝺbusꝺaz filijs pellicani q̄ viuificati ab eo ipm fugere ꝺicunť: sibiq̄ vulnerato compati non ꝺignantur. Quia ꝓcerto illi q̄s ꝺeus p mūꝺi ⁊ eccl̄ie ꝺiuitias suo sanguie acq̄sitas viuificat ⁊ ꝺitat. eū ꝓtēnūt ⁊ p vicia affl. aūt ⁊ offenꝺūt. Etiā sepe fit ꝙ ipsa mr̄ eccl̄ia ab ipsis filijs

suis ampli⁹ spernit q̄ in eius bonis crassius impinguant. Sicut ad lram pt3 de diuitib⁹ religiosis 7 clericis q̄ nunq3 intrāt ad horas cantādū: vel ad labores ecclie sustinendū 6 potius ad gaudia.luxurias 7 puinia celebrandū ⁊c. Ūñ talib⁹ pōt dici illud Baruch.iij. Exacerbastis cum q̄ fecit vos obliti estis eū q̄ nutruit vos: 7 pturbastis nutricē vestram ihrūm. Mō sic isti: qz ,pcerto isti elegerūt vtiliozē successionē.s.gloriā paradisi. Mēse inq̄t tue. Dico ꝙ q ,pt̄ hereditatē oblatā.humilitatē delatā.cōformitatē relatā. fidelitatē innatā isti dici potuerūt filij dei. De filijs aūt naturalibus possum⁹ notare.q a patrib⁹ sunt corrigēdi. instruendi 7 diligēdi. Ista em̄ sunt q̄ pies debēt filijs impendere.s.correctiōez instructionē 7 dilectōez. Correctionē dico: qz p castigationē 7 verbera debēt corrigere ne delinquāt: sic supra panit exēplū de aquila. Quia sicut dī Eccl. xxx. Qui diligit filiū assiduat ei flagella. Jtē instructionē qz.s.ipm dz instruere 7 informare ad illa q̄ ptinēt ad salutem: sicut elephātes q̄ filios suos balneare docēt: 7 noue lune inclinare: 7 celi luminib⁹ q̄dāmō reuerētiā exhibere. In q̄bus ,pcludubio instruit paterna sedulitas: vt filios suos doceat 7 moneat p ꝓfessionē balneari 7 purificari: celum 7 celi lumina.i.deuz 7 sctōs honorari 7 venerari: 7 ad celū 7 celestia mētaliter recipe 7 eleuari. Sic videt fecisse thobias: qz sicut dī Thobie.j. Genuit filiū nomē suum imponēs ei: 7 a iuuētute timere deū docuit: 7 etiam abstinere ab oñi pcto: Sic docebat filiū suū sapiēs Eccle.ij. dicens. Fili accedēs ad seruitutē dei: sta i iusticia 7 timore. Et.xxj. Fili peccasti: ne adijcias peccare vltra. Et.xxxij. Fili sine ꝓsilio nihil feceris ⁊c.silia. Jtē q̄ pies debent filijs dilectionē 7 subuentionē: qz.s.sicut natura oia aialia docuit.pater tenet filiū diligere 7 eidē necessaria ministrare. Juxt̄ illud.ij. Cor.xij. Mō debēt filij thesaurizare pentib⁹?: ꝙ parētes filijs. Et ista sunt charissimi hodie p̄ multos fatuos parētes q̄ filios suos nō corrigūt: nec diligūt: nec instruūt vt deberēt: q̄.s.filios suos ,prie voluntati dimittētes: faciunt eos insolētes.incōpositos.maledoctos. Jō bene dī Prouer.xiij. Qui pcit virge odit filiū. Et Eccl.xxx. Lacta filiuz tuū 7 pauentē te faciet ⁊c. Sed adhuc dico. q amor filioz est q̄q3 boi valde nociuus. Et iō sicut aq̄la sentiēs se grauatū in educatiōe filioz oīs solet de nido eijcere p̄ter vnū vel duos. Sic nos videtes q amor filioz carnaliū nobis efficit multa mala.ipos de nido affectiōis nre debem⁹ q̄tum ad excessiuū amorē eijcere: 7 de ipis vltra licitū non curare. Mā sicut videm⁹ q symia ,pt̄ pōdus filioz quos nimiū diligit impedit ne fugiat: 7 sic a venatore capit. Tigris etiā respiciēdo specula in q̄bus vidit imaginē suā intantū in eis delectat. q a cursu 7 a recupatiōe captoz catuloz impedit. Sic ,pcludubio fit q illi q̄ filios suos p nimiū affectū secum portāt: 7 q̄ in speculis.i.in suis vxorib⁹ 7 imaginib⁹.i.suis filijs ex ipis genitis vltra debitū se delectant.a cursu bonoz operū impediunt: 7 ab inferni venatorib⁹ p multa vicia capiunt. Constat em̄ q multi rone filioz fiūt auari.vsurarij 7 raptores: 7 sic filij sunt causa sue captionis seu detentiōis: 7 sue finalis dānatōnis. Et sic de talibus dī sicut de sennacherib dī.ij. Paral.xxxij. Filij ei⁹ interfecerūt eū ⁊c. Tales em̄ a filijs interfici dicunt: quādo ipoz occasione in ppetuū dānari ,merent. Ecōtra vo sepissime fit q rone ,puū filij dānant. qñ.s. mali filij malis parētib⁹ succedētes. occasione bonoz male acq̄sitoz i q̄bus male succedūt post pies suos dānant. Sicut.n. venenū salamādre dī esse tam pniciosum q si radicē arboris infecerit: oēs rami p ꝓsequēs inficiunt. q̄nimo etiā oia poma arboris sunt infecta. Sic vere charissimi venenū vsurarū rapinaz 7 iniq̄tatū talis ē nature. q exq̄ radix.i.prima ria pies hereditas tali labe fuerit infecta 7 p prauitatē vsurariā acq̄sita. oēs ,pcerto rami 7 oia poma.i. oēs pticulares filioz successoz eadē labe inficiunt. Et iō succedētes filij q̄ istis ramis 7 pomis adherēt eis succedēdo: morte ,petua ꝓdēnant. Et sic breuit sic amor filioz ē cā dānatōis patrū: ita possessio sba 7 successio patrū est cā dānatōis filioz. Jō de talib⁹ patrib⁹ sic male acq̄rētib⁹?: 7 de talib⁹ filijs male succedētib⁹ pōt dici illud ps. Jmmolauerūt filios suos 7 filias demonijs. Jsta etiā q̄busdā exēplis familiarib⁹ ,pbant. Narrat.n. in vitis patrū. Qz q̄dā sctūs ,ptus in infernū. vidit in q̄dā maxio igne boiem supinū: de cui⁹ vētre arboz altissima ascēdebat. in cui⁹ ramis bomines erāt suspēsi: q̄ oēs eodē igne vna cū suo stipite cremabant quo viso mirat sctūs. Respōsuz est sibi ab āgelo q ipm ducebat. q ille supin⁹ fuerat q̄dā vsurari⁹: q illa magnā arbor rē.i.magnā possessionē 7 hereditatē acq̄sierat. q̄ qz plures successores in diuersis ramis.i.in diuersis possessionis sue pticulis habuerat. iō igne infernali vna cū dict⁹ suis successoribus dānat⁹ ē. Jstud etiā pt3 p aliud exēplū in vitis patrū legit q q̄dā religiosus bñs p̄iez vsurariū 7 fratrē q̄ dicto p̄ii successerat: q̄ ambo mortui fuerant. rogauit dēū vt statū p̄is 7 fratris sui sibi oñdēt mortuoz: q̄ sibi oñsi sunt in q̄dā puteo pleno igne. i duab⁹ situlis igne plenis alternatim ad fundū putei descēdētes 7 ascēdētes: q̄ qñ alter alteri obuiabat. alter alterū cū dentib⁹ deuorabat. Pr̄.n. dicebat filio. De tibi fili qz p te dānat⁹ suz. qz.s.vt te ditarē vsurarius 7 auar⁹ fui 7 male bona plurima acq̄siui. Fili⁹ vo replicabat: imo ve tibi p̄ qz p te dānat⁹ sum. Mā qz male acq̄siueras iō male successi nec restitui qō male fuerat acq̄sitū. Et iō ,pdoloz dānat⁹ sum. Sic igit̄ p̄ dānat⁹ dānatū filiū salutabat atq3 vice reciproca filius p̄ii rñdebat. In ꝓsona ꝙ taliū filioz pōt dici illud Eccl.xlj. de patre impio conquerunt̄ filij quoniā per ipsum sunt in obprobrio Breuiter ergo filij maxime quādo sunt mali magna incommoda faciunt suis patribus. Et ideo bene dicit Eccl.xxj. Qz melius ē decedere sine filijs q̄ relinquere heredes impios. Si aut̄ vis adhuc notare de filijs bonis tam naturalibus q̄z moralibus. dic q bonus fili⁹ debet esse Filius

Humilis 7 obsequiosus.
Agilis 7 operosus.
Subtilis 7 ingenioſus.
Hylaris 7 solatioſus.
Mundus atq3 formoſus.
Fidus 7 amoroſus.
Benignus 7 viscerosus.
Patri similis 7 imagineſus.
Patri amabilis 7 gratioſus.
Succedens 7 in diuitijs copioſus:
Ex patre nobilis 7 i domo ip⁹ gloſus.
Honorabilis pius 7 glorioſus.
Stabilis.perseuerans 7 obsequioſus.
Prope disciplinā 7 labores doloroſus.
Et sic fit fili⁹. 7 i statu 7 i glia spacioſus.

Jste sunt ꝙ.xiij ꝓditōes bonoz filioz. qz reuerz fili⁹ ē nomē bumilitatis. Ūñ.j. Thi. iij. de epo dī. q filios debz hīe subditos in oi castitate. Ūñ Ephe. vj. Filij obedite parentibus vris. Et illd̄ p̄. Ego seru⁹ tuus 7 fili⁹ ancille tue. Jtē filius est nomē agilitatis. Filij.n. respectu patz debent ee agiles ad opandū: qz sic dī Ro.viij. Quicūq3 spū dei agunt hij filij dei sunt. Et.ij. Reg.ij. Estote filij fortitudis. Jtē fili⁹ ē nomē subtilitatz seu sagacitatis. Filij.n. iuuenes vt cōiter habēt sensus acutiores 7 intellect⁹ ,mptiores. Sic ve illi boni q̄ filij dei vel plati dici merent. discretōe 7 sapia illustrant Baruch.iij. Filij agar exq̄sierūt prudētiā. Ūñ de illa stella luminosa q̄ dī lucifer vel vesper⁹ dī Job. xxxviij. q de⁹ ,ducit luciferū in tpe suo: 7 vesperū sup filios terre ꝓsurgere facit. Lucifer.n. iste signat sapiē 7 vitaz lucē: vt 7 talib⁹ dicat illud.j. Thes.v. Oēs vos filij luc⁹ estis 7 filij diei. Jtē fili⁹ ē nomē bylaritatz seu iocūditatis. Cōstat em̄ q iuuenes sunt nāliter ceterz letiores. Sic boni sūt in spū 7 diuis laudib⁹ iocūdiores Job.xxxviij. Cuz me laudaret sil astra celi 7 iubilarēt filij dei. Jtē fili⁹ ē nomē formositatis. Filij em̄.i.iuuenes sunt vt cōiter ceteri formosiores. sic sancti viri vestitū pulcritudie 7 honestatis decentia sunt pulciores ps. Speciosus forma p filijs boim diffusa ē gra i labijs tuis. Jtē fili⁹ ē nomē fidelitatz. Nibil.n. tā fidele dz esse p̄ii sic fili⁹.j. Cor.iiij. Misi ad vos thimotheū q̄ filius ē me⁹ charissim⁹ 7 fidelis in dño. Jtē fili⁹ ē nomen benignitatis. Juuenes em̄ sunt vt cōiter benigniores q̄ senes: 7 ad ,pcendū 7 ad subueniēdū etiā ,pniores. Jdeo cecі 7 leprosi qñ xp̄i misericordiam implorabāt: ipm esse dauid filium allegabāt. Miserere inquit mei fili dauid Marci.x.

Jtē fili⁹ est nomē ꝓformitatis. Fili⁹ em̄ silis dz esse p̄. bomo em̄ generat boiem 7 non bouē. Sic vir iustus sp debet se p̄is sui.s.dei vel plati: vel boni pentis vel instructoris bonis moribus ꝓformare: 7 ei⁹ in se virtualē imaginē p̄sentare. vñ Job.viij. Si filij abrahe estis. opa abrahe facite. Et Job.v. Non poterit filius facere nisi qō viderit pa

trem facientē. quecūq; em̄ ille fecerit hec ⁊ silr filius facit.

Jtē filius est nomē amabilitatis. Nō em̄ mereꝝ dici filius q̄ patrē nō diligit: ⁊ ecōuerso. Sic vere ad bonū filium spūalē ⁊ moralē ptinet q̄ charitatiue diligaꝫ ⁊ diligat vniuersos Job.v. Pater em̄ diligit filiū ⁊ omia demōstrat ei. Et Matb.iij. Hic est filiꝰ meus dilectꝰ. Jtē filius ē nomē vtilitatis. Filius em̄ de sui ꝓditione debet succedere in hereditate paterna: sic isti in paradiso. vñ Luc.xv. Fili tu semp mecū es ⁊ oia mea tua sunt. Jtē filius ē nomē nobilitatis. Filij em̄ sunt liberi ⁊ nō serui. Sic iusti a pctis sē liberi. nō vicioꝝ seruitutibus subiugati Matb.xvij. Ergo liberi sunt filij. Jtē filiꝰ est nomē bonorabilitatis: q̄.s. filij solent in domo paterna p̄ ceteris bonorari. Sic iusti qui p̄ virtutes dei ⁊ sctōꝝ sunt filij: merenē bonorabiliter venerari debent.xxxj. Filius bonorabilis mihi effraym. Jtē filius est nomē pseuerātie ⁊ stabilitatis: q̄.s. mercēnarij faciliter recedūt. filij aūt cum p̄e pseuerant ⁊ sistunt. Sic vere mali in suis ꝓditionibꝰ sunt incōstātes. boni vō sunt in bonis pseuerātes. Perseuerāt em̄ cū deo p̄ grām. cum superiore p̄ obedientiā: cū socijs p̄ amiciciā. cū quolibet p̄ fidelitatē ⁊ iusticiā Job.viij. Seruus nō manet in domo in eternū filius manet in eternū. Et illud ꝓdictū. Fili tu sp mecū es Luce.xv. Jtē filius nomē est penalitatis. Filiꝰ em̄ a patre laboribꝰ ⁊ disciplinis exponit̄: ⁊ etiā si delinq̄t a patre corrigit̄. Sic vere iusti a deo Hebre.xij. Flagellat deus oēm filiū quē recipit. Et Ecci.xxx. Qui diligit filium assiduat ei flagella. Jtē fit filius in statu ⁊ gloria spacious q̄ bijs ꝓditionibꝰ est ornatus. Jste em̄ sunt ꝓditiones bonoꝝ filioꝝ. id est. virorū bumiliū ⁊ iustoꝝ. quos.s. deus per gratiam in filios adoptauit. et quibus hereditatem celestem ⁊ gloriam reseruauit Gal.iij. Or si filius ⁊ beres p̄ deum. Sed ꝓcerto multi sunt qui non sunt tales filij. vicz peccatores et impij: quia vere isti dici possunt illegitimi et spurij. Et sic notabis q̄ in scriptura reperitur Filius

Proteruus ⁊ seditiosus.
Jnuidus ⁊ proditiosus.
Auarus ⁊ ambitiosus.
Astutus ⁊ malicioſus.
Superbus ⁊ p̄sumptuosus.
Prodigꝰ atq; sumptuosus.
Rebellis ⁊ tumultuosus.
Carnalis ⁊ luxuriosus.
Biliguis ⁊ detractoriosus.
Negligens atq; ociosus.
Jnsolens atq; curiosus.
Mentiēs ⁊ semp̄ vbosus.
Moriens atq; luctuosus.

Dico q̄ q̄ mali filij. s. peccatores possunt dici filij ꝓterui ⁊ seditiosi. vñ Deut.xxj. Filius noster iste ꝓteruus ⁊ cōtumax est monita nr̄a audire contēnit: comessationibus vacat. luxurie ⁊ conuiuijs. Jtē inueniunt̄ inuidiosi ⁊ ꝓditiosi. Jnfideles em̄ sunt deo cui non seruant pactū. ecclie cui ꝓmittunt vituperiū. plato cuius affectāt dānuz. primo cuiꝰ nō volūt bonū. Deut.xxxij. Generatio. n. puersa ē ⁊ infideles filij. Et tñ isti deberēt attēdere ad illud qđ dī Ecci.xv. vbi dī. Qz deꝰ nō ꝓcupiscit multitudinē infideliū filioꝝ ⁊ iutiliū. Jtē nueniunt̄ filij auari ⁊ ambitiosi. Pctōres. n. per auariciā fameſcūt ⁊ ardēt. Fameſcūt dico cū nibil eis sufficiat p̄. Mutātes transferanē filij eiꝰ ⁊ medicēt. Et Hiē. .xviij. Da filios eoꝝ in famē. Ardēt vō cū mēs eoꝝ ad babendū sp̄ anbelat atq; ambiat. Vñ de demonibꝰ dī Hiere. .xix. Qz edificauerūt excelsa baalim ad cōburendū filios suos igni. Baal. n. interp̄tat̄ deuoratoꝝ significās deuoratorē. i. auariciā cuiꝰ cultores igne cupiditatis vrunt̄. Jtez inueniunt̄ filij astuti ⁊ malicioſi. vñ Luc.xvj. Filij buiꝰ seculi prudētiores filijs lucis in gñatiōe sua sunt. Jtē inueniunt̄ filij superbi ⁊ p̄sumptuosi. Vñ de dyabolo legit̄ Job .xl. q̄ ipse ē rex sup oēs filios superbie. Jtē inueniunt̄ filij ꝓdigi atq; sumptuosi. Expendūt em̄ indebite bona gr̄e: ⁊ fortune: ⁊ nature. vt Luc.xv. dī de iuniore filio ⁊ ꝓdigo q̄ ipse dissipauit bona sua viuēdo luxuriose. Jtē inueniūtur filij rebelles ⁊ tumultuosi. qđ maxie de malis subditis ptz respectu p̄latoꝝ. de q̄bus dī Matb.x. Jnsurgēt in patrētes filij: ⁊ morte eos afficiēt. Morte dico saltē infamie. q̄ genus est mortis: figurati in cham filio noe Gen̄.ix. Jtē inueniunt̄ filij carnales ⁊ luxuriosi Osee.j. Fac filios fornicationū. Et Osee.ij. Filij fornicationū sūt ⁊c. Et Gen̄.vj Videtes filij dei filias hoim q̄ essent pulcre elegerunt sibi vxores. Jtē inueniunt̄ biligues ⁊ detractoriosi p̄. Filij bolm dētes eoꝝ arma ⁊ sagitte. ⁊ lingua eoꝝ gladius acutus ⁊c. Jtē inueniunt̄ filij negligētes ⁊ desidiosi. Negligentes em̄ sunt mali: ⁊ ad bñ opandū: ⁊ ad dei gr̄am ꝓseruandā. Ad bñ opandū Prouer.x. Qui cōgregat in messe filius sapiēs est. q̄ aūt stertit in estate filius cōfusionis est. Ad dei vō gr̄am retinendā. j. Regū.xx. Dixit dñs q̄ filius mortis es q̄ nō custodisti xp̄m ⁊c. Jtem inueniunt̄ filij lasciuientes seu insolētes atq; curiosi p̄. Filij tui sicut nouelle oliuarū in circuitu mense tue. Et alibi. Quoꝝ filij sicut nouelle plātatōes i iuuētute sua. Filij eoꝝ cōpositē circūornate vt similitudo templi. Jtē inueniunt̄ filij mendaces ⁊ semp̄ verbosi p̄. Filij alieni mentiti sunt mibi. filij alieni inueterati sunt ⁊ claudicauerūt a semitis suis. Et finaliter dico q̄ inueniunt̄ filij morientes atq; luctuosi. q̄ñ scz ꝓcunt in inferno Tre.j. Facti sunt fili mei perditi: q̄m inualuit inimicus.

Filia. Nota q̄ filia est nomē bumilitatis. nomē benignitatis. nomē formositatis. nomē verecūdie ⁊ honestatis. nomē insup clemētie ⁊ pietatis. nomē letitie ⁊ iocūditatis. Est dico nomē būilitatis. vñ Esa.xlvij. Descende: sede in puluere vgo filia babylonis. Jtē nomē benignitatis ⁊ vginitatis Judic.xix. Habeo filiā virginē. Jtem nomen est formositatis. Vñ p̄s. Audi filia ⁊ vide: et obliuiscere pp̄lm tuū ⁊c. ⁊ cōcupiscet rex decorē tuū. Jtem nomē est verecūdie ⁊ honestatis p̄s. Filie eoꝝ cōposite. circūor. vt simi. templi ⁊c. Jtem nomē est clementie ⁊ pietatis p̄s. Filie tue in mūe. vultū tu. deprecabuntur omnes di. plebis. Jtē nomen est letitie ⁊ iocūditatis. Unde Zach.ix. Exulta satis filia syon: iubila filia bierusalē. De qualibet ꝑ tali filia spūali pōt breuiter exponi illud Cant.ij. Sicut lilium inter spinas: sic amica mea inter filias. In q̄bus verbis aduerte q̄ ad boc qđ aliqua persona seu anima possit dici filia: quattuor requiruntur. Debet enim babere Puritatē interiorē: quia debet esse sicut lilium. Penalitatem exteriorē: quia debet esse Inter spinas. Charitatē feruētiorem: quia debet esse Amica. Societatē conformiorē: quia debet esse Inter filias. Filia em̄ naturalis se debet Munde seruare. In p̄nia dz versari. Amicos dz amare ⁊ venerari. Bona ꝓsortia dz sectari. Dico p̄mo q̄ talis filia dz bre purā castitatē: q̄ dz esse sicut liliū. Liliū em̄ q̄ integrū redolet. fractū vō fetet: cuiꝰ color ē cādidus: cuiꝰ decor est pallidus. cuiꝰ vēter ꝓtinet grana aurea. cuiꝰ figura sex bz folia. signat castitatē. Quia reuera castitas dū integra p̄seuerat redolet p̄ bonam famā. si vō p luxuriā frangit̄ tunc per infamiā valde fetet. Jsta est etiā placida ⁊ candida p̄ puritatem. Pallida p̄ ꝓstantie decorem. fert aurea grana p̄ cordis pudici florem. Exterius babet sex folia. i. sex virtutum multiplicitatē: q̄ sunt bumilitas. verecūdia. abstinētia. rariloquium. occupatio. occasionis vitatio. Jste enim sex virtutes sunt castitatis custodes: quia siquis istas virtutes babuerit. grana aurea. i. castitatis merita poterit ille sa et integra custodire: et sic erit lilium. videlicet Lilium

Purum.
Mundū.
Placidum.
Mitidum.

Ut sic dici possit eidē illud Cañ. vij. Vēter tuus quasi crater tornatilis distinctus lilijs Jstam tamē castitatē pdidit dyna filia Jacob qñ egressa ē vt videret mulieres regionis: ⁊ corrupta ē ab eoꝝ filio regis siebem. sicut dī Gen̄. .xxxiij. Sic vbi bodie sunt multe filie q̄ qz nimis ⁊ indiscrete volūt discurrere ⁊ vagari. s. ad festa. ad villas. bospitia ⁊ lubdria. sepe corrūpunt̄ ⁊ luxuriant̄. vñ. j. Thim̄. v. Discūt circuire domos. ⁊ cū fornicate fuerint volūt nubere. Mora sic bona ⁊ spūalis filia: qz ista sp̄ seruat purā castitatē. Vñ Exo.ij. Descendebat filia pharaonis vt lauaret̄ in flumine Lotura em̄ puritatē significat. Scdo dico q̄ omnis talis filia debet babere vigentem penalitatē. quia scz ipsa debet esse inter spinas. Spine em̄ significāt asperitatē pnie. sedulitatem diligētie. punctura diuini timoris. Ysuram diuini amoris. Jste em̄ sunt q̄dam spine que animā debent continue pungere ⁊ animā ad bonuz sollicitare ⁊ a malo etiā tardare Osee.ij. Sepi aūt vias tuas spinis et sic ista erit filia maris filia amaritudinis. De qua Esaie.xxxij. Transi terram tuam filia maris non est cingulum vltra tibi.

Tertio dico. q̄ ipsa debet babere firmam charitatem. Amica inquit mea. Amicitiam em̄ debet babere filia spiritualis: ⁊ maxime anima: ⁊ erga deum: ⁊ erga ꝓximum: et

erga seipsam. Deū em̄ debet diligere. Proximo teneꝫ beneraceré. seipam debet carā ⁊ nobilē reputare: ⁊ nō ꝓ modico seipsam dare. ne sic dicat sibi dyabolus illud Cant. .ij. Surge amica mea: ⁊ veni. Nos etiam spūaliter loquēdo filiā nr̄am. s. aiām debem⁹ ebare diligere. ip̄amq; caute seruare ⁊ custodire. Juxta illud Ecci. xxvj. In filia nō aduertente se firma custodiā. Unde possum⁹ notare q̄ filia nostra. scilicet anima debet a nobis amari Propter suam

Naturalē formositatem.
Virtualem nobilitatem.
Eternalē hereditatem.
Cordialem sagacitatem.
Spūalem iocūditatem.

Jstis. n. cautis diligunt filie iuuenes. s. Q̄ñ sunt pulcre. Q̄ñ sunt nobiles. Quā do sē diuites. Q̄ñ sunt prudentes. Q̄ñ sunt hylares. Sic vere ania: seu pſona vel ꝓscia sancta istis q̄nq; rōnibus debet amari. Est em̄ in ipsa q̄dam formositas naturalis: q. s. in ea resultat imago totius trinitatis. vñ Cañ. vij. Q̄pulcri sunt gressus tui in calciamentis filia ꝓncipis. Et Cañ. vj. Pulcra es ⁊ decora filia ier̄m. Jtē in ipsa ē nobilitas virtualis. Jsta em̄ est filia summi regis. iij. Reg. ix. Filia regis est: ⁊ iō nō debet maritari cū fatuo. i. cū dyabolo. q̄ ꝓ vna sola supbia pdidit hereditatē paradisi. Nec etiaz cum rustico. i. cū mūdo q̄ plus diligit grossa cibaria q̄ delicata. bona. s. tpalia q̄ eterna. Nec cū puero. i. cum carne q̄ more pueri se solet sepissime maculare. vñ Deu. vij. Filiā tuā nō dabis filio eius vxorē. Cui⁹ tm̄ multi faciūt ꝓtrariū Et iō q: dāt filiā suaz alicui taliū maritoz sepissime efficit vilissima ⁊ pauprima: q: ꝓ abusum taliū maritoz hereditatē pdit. s. gr̄am in p̄nti ⁊ gl̄iam in futuro. Unī in p̄s. Filia babylonis misera. Quidā vo sunt adhuc oib⁹ deteriores. q. s. istā filiā suā ꝓstituūt oibus vicijs ⁊ petis: cōtra illud Leui. xix. Ne ꝓstituas filiā tuā. Jtē dico q̄ ista filia admari dz ꝓpter suā eternalē hereditatē: q. s. ad istā ptinet maxima succession bonoz. s. padisi. Unī dr̄ Mūe. xxvij. Ad filiā trāsibit hereditas. Jtē ꝓpter suā cordialē sagacitatē. vñ Eccl. xxij. Filia prudēs hereditas ē viro suo. Jtē ꝓpter suā spiritalē iocūditatem p̄s. Filie syon exultēt in rege suo. Ergo dico q̄ filia spūalis sine sit aia sive bona pſona. dz ꝓ charitatē amari ⁊ ꝓ charitatē amare. Amica mea. Debet ē hīc firmā charitatē. Quarto dico q̄ ois talis filia dz frequētare cōpetētē societatē: q. s. ipa dz esse inter filias ⁊ inē alias pſonas būles ⁊ deuotas. vñ Gen. xix. Due filie eius cū eo dē. Dic de isto vocabulo inter sic in titulo suo patebit. Unū tm̄modo nota. Qz aliq; sunt q̄ filiā suā. i. aiam ꝓstituūt ꝓ luxuriā. Quidā eam interficiūt per inuidiā. Quidā eā demonio tradūt ꝓ ydolatriā. Cōtra primum dicit Leui. xix. Ne ꝓstituas filiā tuā. De secdo dicit Matth. ix. Filia mea modo defuncta est. De tertio dicitur in p̄s. Jmmolauerunt filios suos ⁊ filias suas demonijs. Et Matth. xv. Filia mea male a demonio vexatur. Et breuiter potes notare. q̄ in scriptura reperitur Filia

Supba ⁊ p̄sumptuosa.
Crudelis ⁊ pniciosa.
Lasciua atq; curiosa.
Jmpudica ⁊ luxuriosa.
Auara ⁊ ambitiosa.

De filia supba et p̄sumptuosa dicit Esa. iij. Eleuate sunt filie syon ⁊ ambulauerūt erecto collo dē. De filia crudeli ⁊ pniciosa dicit. Treno. iij. Filia populi mei crudelis quasi strutio in deserto. De filia lasciua atq; curiosa dicit in p̄s. Filie eoz composite: circūornate vt similitudo templi. De filia impudica et luxuriosa dr̄ Eccl. xlij. ca. Sup filiaz luxuriosam constitue custodiam. De filia auara et ambiciosa dr̄ Prouerb. xxx. Sanguisuge due sunt filie dicentes. affer. affer. Et breuiter quelibet talis potest dici filia latronis. filia pharaonis. filia babylonis. Filia dico latronis: q: per dyabolum deo furat ⁊ subtrahit. Jdeo sibi dicit Michee. v. Nunc vastaberis filia latronis. Filia pharaonis: quia delicijs rigat ⁊ imbuit Exod. ij. Descendebat filia pharaonis. vt lauaret in flumine. Filia etiā babylonis finaliter damnat ⁊ confundit. Babyon. n. interpretat cōfusio p̄s. Filia babylonis misera. Et hec causa vel gratia collationis dicta de filia sufficiat. Vide si vis in Mauricio vbi inuenies de filia mortua suscitata. Et de filia chananee a demonio liberata.

Finis. Nota q̄ finis in singulari signat terminum alicuius rei. s. extremitatē alicuius corporis vel terminum alicuius temporis. Jn plurali vo signat distinctiones vel contactus terrarum ⁊ locorum. Generaliter vo finis significat communiter loquendo.

Locorum distinctionem.
Ultimam dimensionem.
Postremam durationem.
Mentalem intentionem.
Cōplemētum ⁊ pfectionē.
Fundamentū ⁊ reductōez.
Durationis defectionem.

Significat dico locoruz distinctionē. Unī i p̄s. Dicerit eīs fines ter. salu. ⁊ ei. Jtē signat vltimā dimēsionez. s. extremitatē corpoz. ⁊ pozū ⁊ locoz. vñ Sap. vij. Attingit a fine vsq; ad finē fortē Ezech. xlij. Finis eius cubiti vnius. Jtem signat postremā duratōem p̄s. Q̄ñis cōsummatōis vidi finem. Jtē signat mentalē intentionē. vñ Treñ. iij. Periit finis meus ⁊ spes mea a domino. Et iste est finis philosophicus. s. finalis causa ⁊ intentio quare aliquid fit: sed de isto fine nihil ad presens. Jtem signat complementū ⁊ pfectōem Matthei. xxiij. Qui autē pseuerauerit vsq; in finem hic saluus erit. Jtem signat fundamentū ⁊ reductiōem: quia. s. finis est illud ad qd̄ oia reducunt. sicut dr̄ Rom. x. Finis legis xp̄s est. Et. j. Thimo. j. Finis precepti est charitas. Jtē signat defectū ⁊ corruptiōez. vñ Gen. vj. Finis vniuerse carnis venit coram me. De fine ⁊ quantū signat vltimitatē vel posterioritatē duratōis. finē etatis vel tpis. mortis vel senectutis. aliquid breuiter distinguam⁹. Dicam⁹ ergo q̄ finis hominis est in quadruplici differētia. Est enim Finis

Laudabilis.
Damnabilis.
Horribilis.
Amabilis.

Primo ergo dico. q̄ est finis laudabilis ⁊ virtuosus: et iste est finis senectutis et mortis. s. q̄ñ homo in bonis virtutib⁹ terminat: ⁊ q̄ñ quicq̄d in iuuētute fecerit ꝓ bonitatem finis ⁊ etatis emendat dē. Fructus em̄ in principio sunt acidi. in fine tamē fiunt dulces. sapidi ⁊ maturi. Sic etiam vere charissimi virga etiā q̄nto altius in arbore ponit tanto gracliorem inuenit: ⁊ ei⁹ gracilitas sp in fine amplior q̄ in ꝓncipio cōprobat. Sic vere charissimi q̄is hō in ꝓncipio iuuētutis sepissime sit viridis ⁊ immaturus ⁊ insoles. s. male cōposit⁹ ⁊ male doct⁹: q̄nq; tm̄ ꝓ actiōem diuine inspiratōis taliter diligit ꝓuertit ⁊ castigat q̄ in fine fit dulcis ꝓ benignitatē. matur⁹ ꝓ honestatē. bon⁹ ⁊ sapidus ꝓ pietatē. Sicut. n. dicit apls. Ubi abūdauit delictū ibi supabūdauit ⁊ gr̄a Ro. v. Sicut. n. dicit Jsid. de summo bono. Deus non respicit q̄les antea fuim⁹ vel viximus: ⁊ quales in fine erim⁹? Ambro. etiā sup epl̄am ad Gal. dicit sic. Non querit q̄lis q̄s fuerit: ⁊ q̄d sit. ꝓtenta cū nō iudicant nec damnāt. De bono ⁊ fine babendo. de bona finali pseuerantia finaliter tenēda: valde debem⁹ certare: ⁊ iꝑm totis viribus ꝓcreare. Finis em̄ nō pugna coronat: q: sicut dr̄ Eccl. vij. Melior est finis oratiōnis q̄ ꝓncipiū. Et iste est finis q̄ est cōmēdabilis ⁊ virtuosus. Secdo dico. q̄ est quidā finis detestabilis ⁊ vitiosus. Et iste ē finis etiā instabilium ⁊ imꝑfectoz. Jsta. n. q̄tuor genera homi. s. falsoz. amicoz. pditoz. ypocritarū. inconstantiū solet bñ incipe ⁊ male finire. Falsi em̄ amici q̄is in ꝓncipio boni ⁊ veri ee vident. in fine tm̄ cōtrarij esse cōprobant. De q̄bus dr̄ Eccl. xxxvij. Sodalis amico iocundabit in oblectatione: ⁊ in tempore tribulatōis aduersarius erit. Sic em̄ faciunt ꝓditores q̄ in ꝓncipio fingunt se esse bonos et veros ⁊ in fine inuenta occasione nocendi ostendunt se crudeles ⁊ inimicos. similes illi bestie que dicit manticora que faciem hominis habet. in cauda vo habet aculeum instar scorpiōis. quia scilicet tales in facie ⁊ in principio vident esse homines. id est. iusti benigni ⁊ fideles. in fine vo ostendūt se esse scorpiones. id est. pungentes. impios ⁊ crudeles. fallaces pariter ⁊ infideles. De istis pōt intelligi illud Prouer. v. Fauus distillans labia meretricis. nouissima vo illi⁹ amara velut absinthiū: ⁊ acuta velut gladius biceps. Ypocrite etiā finē vt cōiter habēt vituperabilē: q: q̄is aliq̄ diu videātur pseuerare. tm̄ in fine cito eoz ficta pro facto dilabitur ⁊ cassat. vnde Eccl. xiij. Omne opus corruptibile in fine deficit: ⁊ qui operatur illud ibit cum illo. Jnconstātes insuper et instabiles finem habent vituperabilem: quia scilicet q̄is in principio quandoq; inueniantur feruentes et boni. in fine tamen inueniuntur tepentes ⁊ mali. Secōm em̄ phm Aeres in principio franguntur in fine. Jsti sunt sicut pilosi qui ab effigie humana incipiūt: ⁊ in bestialem similitudinem terminant: quia. s. in principio homines: vsi

deuoti: rōnabiles ⁊ perfecti videnť esse. q̄ tamen a pristino feruore paulatim deficientes. Finaliter bestie. i. vin bestiales ⁊ carnales fiunt Juxta illud Gal. iij. Sic stulti estis: vt cum spiritu ceperitis carne consummamini. Jste est ergo finis vituperabilis. vnde Treñ. iij. Appropinquauit finis noster completi sunt dies nostri: q̄z venit finis noster. Et Ezech. vij. Finis venit: venit finis sup quatuor plagas terre ⁊ cetera. De tali ḡ malo fine dī in ps. Irritat aduersarius nomen tuū in finem. Tertio dico. q̄ est q̄dam finis abominabilis: ⁊ iste est finis malor̄ ⁊ puersor̄ qui nihil est aliud q̄ mors eterna Phil. iij. Quor̄ finis interitus: ⁊ gloria in cōfusione eorū qui terrena sapiūt. Ut cōmuniter ēm ex malo semine gignunť male plante. ex malis premissis sequiť mala conclusio. ex mala vita sequiť mala mors: ex malis principijs seqūtur malus finis. Juxta illud. ij. Corinthio. xj. Quorū finis erit ꝑm opa eor̄. vnde Eccl. xxj. Via impiorum complantata lapidibus: ⁊ in fine illor̄ inferi: et tenebre: ⁊ pene. Finis ēm altarum nubium est cōsumptio herbarum viridiū finis est desiccatio: finis é delinquentiū damnatio ⁊ destructio ps. Propterea deus destruet te in finem. euellet te. ⁊ emigrabit te de tabernaculo tuo ⁊ radicē tuam de terra viuentiū. Jste est ergo finis abbominabilis.

Quarto dico. q̄ est q̄dam finis desiderabilis. Et iste est finis bonorum scz gloria paradisi et vita beata. Sicut ēm agricola post mltos labores in fine recolligit fructū. Nauta post multa pericula finaliter venit ad portum. Operarius post multas penas in fine venit ad premiū. Sic sancti ⁊ iusti post multas mundi miserias veniūt finaliter ad paradisum. Jste ēm finis vltimus est ad quē debent oīa ordinari. Jste ēm est finis ⁊ pfectio q̄ nunq̄ potest amplius destrui vl̄ dissipari: ⁊ merito: quia ipse deus ꝑius ⁊ precipuus finis noster est. sicut ipsemet dicit Apoc. j. Ego sum Alpha ⁊ o. ꝓncipium ⁊ finis. Unde. j. Corinth. xv. Deinde finis cum tradiderit deo regnū ⁊ patri. Et ꝑma Pet. j. dī. Reportantes finem fidei vestre salutem animarū vestrar. De quo fine dicit Augusti. de ciuitate dei. li. xxij. Jpse erit desideriorū nostrorū q̄ sine fine videbiť: sine fastidio amabitur: sine fatigatione laudabiť. Sequiť ibidem. Vacabimus ⁊ videbimus. videbimus ⁊ amabimus ⁊ laudabim? ecce q̄d erit in fine sine fine: ⁊ quis ergo noster est finis nisi esse vbi nullus est finis. Quem finem nobis concedat ille qui sine fine viuit ⁊ regnat cē. Vide supra de Extremitate. Et infra de vltimo ⁊ nouissimo. Et de post seu posterius. Si autez adhuc vis dicere aliquid de finibus in plurali potes notare. q̄ in scriptura reperiuntur Fines

Jniquor̄ quos debes fugere.
Perfector̄ quos debes petere.
Beator̄ in q̄bus debes manere.
Damnator̄ quos debes horrere.

Dico ergo primo q̄ sunt fines iniquorum quos iusti fugiunt. et isti ꝑcerto signāt statum mūdi vel peccati. Jn istis ēm finibus abūdant oīa mala ⁊ pericula. Jsti ēm sunt fines periculosi: q̄bus ꝑcerto latrones ⁊ anīalia venenosa. i. impij ⁊ tyranni: ⁊ etiam ipsi demones infernales damnanť ⁊ cōuersanť ibidem. figurati in finibus egypti de q̄bus dicit Exo. x. Ut innumerabiles locuste ascēderūt in vniuersam terrā egypti: ⁊ in oībus finibus egyptior̄. operuerūtq; vniuersam superficiē terre oīa deuastantes. Locuste iste sunt demones ⁊ etiā inīqui homines ⁊ crudeles: ⁊ etiam ipsa peccata ⁊ culpe interiores: q̄z scz in finibus peccator̄. i. in ipsorum interiori cōscientia. locuste. i. interiora vicia oīa deuorāt ⁊ destruunt virtuosa. Jn finibus etiā pcōr̄. i. in suo statu ⁊ in mundi opulentia. locuste. i. demones ꝓfundunt oīa seriosa. Vel in finib? eor̄. i. in ipsor̄ comitiua ⁊ cōfratria. locuste. i. mali ⁊ raptores abūdant: q̄ deuastāt oīa speciosa ps. Dixit ⁊ venit cynomia ⁊ cinifes in oib? finib? eor̄. Et si vis nō q̄

Ab istis finibus: iusti repellunť.
Jn istis finibus: stulti extollunť.
Jn istis finib?: sancta nō gustanť.
Ab istis finibus: sancti separantur

Justi inquit inde repellunť. Constat ēm q̄ boni nō recipiunť nec diligunť aut ꝓmouenť in finib? iniquor̄. Volunt ēm habere sanctos sibi dissimiles: vel socios sibi dissimiles: sed cōformes. Unde Nume. xx. dī. Or cum filij israel dicerēt ppl̄o edom: in extremis finibus tuis positi: obsecramus vt nobis transire liceat per terram tuam. Edom dī respōdisse: nō transibis per me. alioquin armatus occurrā tibi: quia scz mali nunq̄ volunt bonos secum habere: nec vt boni secum gaudeant sustinere. Unde de xp̄o dī Matth. viij. q̄ illi de regiōe gerasenorū viso miraculo de demoniacis curatis: ⁊ porcis mortuis ⁊ submersis. rogabant dīm vt transiret a finibus eorum. nolebant ēm secum habere ita sanctū hominē: qui. s. malos vellet corrigere vel sanare. Unde Nume. xxj. dicit Or rex amorreorū noluit cōcedere q̄ trānsiret israel per fines suos cē. Ab istis ergo finibus boni secludunť. Jtē stulti seu mali extollunť Prouer. xvij. Oculi stultor̄ in finibus terre Exod. x. Seuerūt in oīb̄ finibus egyptiorum. Jtem in istis finibus sancta nō gustantur. vn Exo. xvj. dī. Or vbi filij israel attigerunt fines chanaan defecit eis māna: quia in finibus malor̄ māna deuotiōis non inueniť: nec bonor̄ spūalium dulcedo. Jtem ab istis finibus boni separātur. De muliere ēm chananea legiť Matthei. xv. Or a finibus illis egressa erat quādo curatōem filie a domio impetrauit: que antea a demonio vexabatur. Jn quo notat̄ q̄ nulla mulier. i. nulla persona curatōnem filie sue. i. ꝓprie cōsciētie a demone per vicia occupate impetrat: nisi que a malorū finibus se elongat. Un Luce. xj. dicit. q̄ regina saba de finibus terre venerat: vt sapiētiam salomonis audiret: quia scz diuia sapiētia nō cognoscatur nisi cum q̄s a mūdi finibus segregatur. Patet ergo q̄ sunt fines iniquor̄ quos iusti fugiunt. Deinde dico q̄ sunt fines iustor̄ ⁊ perfector̄ quos iusti capiūt. Et isti fines procul dubio signāt statum gratie ⁊ iusticie: statumq; religionis ⁊ ecclesie: vbi. s. iusti delectanť versari. Jsti ēm sunt fines in quibus homo potest viuere ⁊ non vltra. Teste ēm pompeio in egypto est q̄dam lacus in cuius ꝓfundo facta fuit antiq̄tus quedā ara: sic q̄ vsq; ad fines illius are poterat q̄s sine periculo nauigare: si aūt fines illos trāsiret peribat ⁊ corpus ipsius. Tales sunt fines iusticie. Si quis. n. exinde exierit: ⁊ exteri? ad iniq̄tatem ꝓruperit. statim procerto vita gratie priuabiť: ⁊ vicior̄ putredine corrumpeť. Ara ḡ ⁊ altare legis diuine nobis dať in signū ne eam trāscendamus: ⁊ ne de iusticie finibus exeamus Prouer. viij. Legem ponebat aquis ne trāsirent fines suos. Et nota q̄ tales fines nō sunt transeūdi vel dimittēdi: quia. s. ibidem

Diuine legis auditur ꝓdicatio.
Supni regis sentiť gubernatio.
Fidelis gregis vniť federatio.
Eterni ducis timetur dominatio.
Jtem ibidē laudis fructus habeť.
Eterne necis videť liberatio.
Jntime precis habeť exoratio.

Jn talibus igitur finibus diuina lex auditur. vnde de predicatoribus dicitur in ps. Jn omnē terram exiit sonus eorum. ⁊ in fines orbis terre verba eor̄. Jtem ibidem supernus rex sentiť: quia scz prudentia ⁊ gubernatio diuina percipiť: manifeste ps. Jn manu eius sunt omnes fines terre. Jtem ibi fidelis grex vniť: q̄. s. inter iustos inueniť vnitas pacis ⁊ ꝓcordie ps. Posuit fines tuos pacē: ⁊ adipe frumēti satiat te. Jtem ibidē dei virtus timeť ps. Timeāt eum oīes fines terre.

Jtē ibidē laudis fructus habeť ps. Laus ei? vsq; ad fines terre. Jtē ibidē mortis luct? caueť. j. Mach. x. Hierusalē fit libera cū finib? suis. Jtē ibidē pcis actus videtur ps. A finibus terre ad te clamaui. De alijs duob? finibus. s. beator̄ ⁊ dānator̄ pcorda si vis sicut i ꝓncipio. De finibus malor̄. Et hec de finibus iustor̄ sufficiant.

Firmare. firmitas. Nota q̄ firmitas idem est qđ stabilitas. fortitudo ⁊ immobilitas. Et est firmitas quando aliquid fortiter ⁊ stabiliter et sine mutatione: corruptione et varietate perseuerat. Est ergo Quedam

Firmitas habenda.
Firmitas horrenda.
Firmitas cauenda.
Firmitas petenda.

Firmitas habēda ē stabilitas virtutōis. s. ꝑseuerātia in bono. De q̄. Eccle. v. Esto firm? in via dñi. Firmitas horrēda est imobilitas obstinatōis. quā. s. habēt illi q̄ in malo suo ꝓposito volūt firmiť ⁊ imobiliter ꝑmanere. De q̄ in ps. Firmauerūt sibi sermonē nequā. Firmitas cauenda est ꝓsperitas mūdi potētie ⁊ dominationis. De qua Job. v. Vidi stultum firma radice. ⁊ maledixi pulcritudini eius statim. Firmitas petenda est immortalitas eterne durationis quam sancti habebūt in patria. Un Deuť. xxxij. Firmissimo habitaculo tuo q̄

opatus es dñe. De ꝓma ꝙ firmitate. sez de stabilitate constantie ⁊ ꝓseuerantie. fortitudinis et durationis possum⁹ dicere ⁊ notare. q sicut illa que sunt alioꝝ fundamentū debent esse ceteris magis solida atq firma: sicut ptz de stipitibus ⁊ colūnis. Sic vere nos ecclesiastici qui debem⁹ esse sustentatio ⁊ fundamentū alioꝝ. debemus esse solidi atq firmi. pseuerātes. stabiles ⁊ pstantes. Juxta illud ℟o. xv Debem⁹ aūt nos firmioꝝ imbecillitates infirmoꝝ sustinere: vt sic de quolibet exponaṫ illud Prouerb. xviij. Frater q adiuuaṫ a fratre quasi ciuitas firma. Vide supra vbi adiutoꝝ ibi ponit predicta auctoritas ꝓsecuta et diuisa. Item vide supra vbi diligentia ⁊ edificare: vbi ponit illa auctoritas. Edificauit roboaz ciuitates ⁊ firmauit eas sūma diligentia ꝛc. Si aūt de firmitate constantie ⁊ virtutis vis aliquantulū loq magℓ. notabis q res firma ē sūmope diligenda. Jsta est em̄ cui qs secure potest inniti: ⁊ a quo potest sine periculo sustentari. Et ideo bona spūalia ⁊ eterna que de sui natura solida sunt ⁊ firma ⁊ a principijs firmis ⁊ solidis ꝓgressiua debem⁹ summe diligere. cū ista sint q nos pñt sine piculo sustentare. Vñ de dauid legit. j. ℟e. xviij. Morabaṫ dauid in deserto in locis firmissimis. Et aduerte q triplex bona firmitas reperitur. scilz Firmitas Jneterna. Prima est firmitas virtualis. quam facit Externa. gratia intus exuberans. Scda est firmitas Eterna. talis: quā facit fortuna dure reuerberās. Tertia est firmitas supnalis: quā facit gloria alte remunerans. Primo ergo de firmitate interna dico. q boni habent firmitatē gre quā denotat virtutū vbertas: q notatur in verbo dauid. Morabaṫ inqt dauid. Firmitatē fortune quam declarat bonorum paupertas que notaṫ in verbo. Deserto. In deserto inquit. Firmitatem glorie quam designat celoꝝ libertas. qđ notaṫ ꝙ verbū. In locis firmissimis. i. in celis. Jsta em̄ sunt tria q faciūt boiem firmū. vicz Virtus interior. Dicam ergo q inueniṫ firmitas Status inferior. tus virtualis. Et ista est firmitas in Locus superior. stoꝝ q scz in omni bono sunt solidi atq firmi. Arbores em̄ quāto ꝓfundiores habent radices tanto sunt vt cōmuniter firmiores ⁊ contra quoslibet impetus fortiores. Magnitudo em̄ radicū ē causa firmitaṫ. Unde narrat Plinius. q cum exercitus romanus semel ꝙ quēdaz lacū nauigaret: apparuerūt eis delonge mlte alte arbores ⁊ protense: erecte sup aquas natantes: ⁊ se per radicum suarū amplitudinem contra flatus firmiter sustētantes. alluuione enim radicate fuerant: ⁊ sic erecte super aquas natabant. Exercitus ergo romanus obuiā exercitū esse credens direxit aciē ptra ipsas. Et q iusti q ꝓprie pñt dici arbores fructuose (Marc. viij. Video homines quasi arbores: q. s. bona arbor bonos fructus facit Mat. vij.) ideo habēt radices cordis valde ꝓtensas ⁊ longas: q scz cordis sui affectio attingit vsq ad paradisum ⁊ euz appetat. cordis sui timor attingit vsq ad infernū vt euz fugiat. cordis sui dolor attingit vsq ad ꝓprium delictū vt ipm defleat. cordis sui amor attingit asq ad deum vt sibi faueat. cordis sui dulcor attingit vsq ad amicum vt eum foueat. Unde dico q firmi in bono ꝓposito possunt esse: ⁊ contra lapsum quē introducūt delicie: cōtra impulsum quem irritant diuitie: cōtra insultū quē machinanṫ inuidie. ptra ruinam ⁊ casum quē patiunṫ eminentie firmi ⁊ solidi apparere Ecci. xv. Qui timet deū faciet bona. Sequiṫ. Firmabiṫ in illo. s. in deo ⁊ nō flecteṫ: ⁊ ptinebit eū ⁊ nō ꝓfundeṫ. Justi em̄ etiā in fluctib⁹ tribulationū ⁊ tentationū mediante radicū cordis latitudine recte nauigāt: ⁊ contra quoslibet impetus firmi natant Gene. j. Fiat firmamentū in medio aquarū. Et illud Sap. xiij. Dedisti in mari viam: ⁊ in fluctibus semitā firmissimā. Et nota q res efficiṫ firma. Vñ Jnnitiṫ solido fundamento. Moraliter aūt loq̄ndo Cōstringiṫ valido ligamento. dico. q solidū fundamē Eripiṫ ab hostiū nocumento. tū est veritas. Validum Protegiṫ pluriū iuuamento. ligamentū est charitas. Hostiū nocumentū est demonū iniq̄tas. Pluriū iuuamentū est virtutū cōitas. Firmi sunt ꝙ iusti: q innituṅ fundamento solide veritatis. vicz ipsi xp̄o: qui est via veritas et vita: q firmamentū est dñs timentibus eū ꝑm ps. Et fidei xp̄iane: q̄ est firmissima ⁊ tutissima Col. ij. Firmamētū ei⁹ q̄ in christo est fidei nostre. Et bonis etiā spūalibus ⁊ eternis que sunt incorruptibilia Ecci. xliij. Uas castroꝝ in excelsis in firmamento resplendens: vt ⁊ sic figureṫ in illa domo euangelica Matth. vij. Que fluctibus ⁊ flatibus non fuit obruta vel cassata. Et causa subiungiṫ. fundata enim erat supra firmam petram. Jstud est ergo fundamentū solideveritatis. ij. Thimo. ij. Firmū fundamentū dei stat habens signaculum. Item firmi sunt iusti: quia constringunt̄ ligamento valide charitatis. Uinculum em̄ charitatis quādo ꝓstringit hominē vel astringit deo ⁊ proximo. facit cum firmū in omni bono Ecci. vij. Non te pigeat visitare infirmū: ex his em̄ in dilectione firmaberis. Item firmi sunt iusti quando carent nocumēto totius prauitatis. ℟es em̄ que carent nocumento interius seu exterius corrūpente sunt vt cōmuniter magis firme. patet in corporibus celestibus: que nec interi⁹ nec exteri⁹ habent aliq̄d ꝙ qđ corrūpant̄. ⁊ ideo in firmitate perpetua semp durant. Sic iusti ⁊ maxime isti q per spem affectionū ⁊ contemplationum superius sunt erecti. a cunctis vicioꝝ corruptionibus ⁊ in bono ꝙ cōsequēs sunt magis firmi ℟iere. ij. Firmauit i excelso robur suū. Et Ecci. xliij. Altitudinis firmamentū pulcritudo eius. Item firmi sunt iusti qñ pollēt fulcimēto toti⁹ bonitatis. Sicut. n. multe stipites vndiq̄ sustētātes faciūt firmā arborē. sic multe vtutes boiem. Et sic dico. q bō efficiṫ bene firmus qñ ipm sustentat ⁊ fulcit Justicia liberans equaliter. De iustitia dicitur Pro Clementia cribrans suauiter. uerb. xvj. Justitia firma Constātia vibrans audaciter. tur soliū. De clemētia dr Concordia ligans similiter. Prouerb. xxv. Auser im Mestitia rigans flebiliter. pietatem de vultu regis: Facundia orans humiliter. ⁊ firmabiṫ clemētia thro nus eius. De constantia dr in ps. Qr deus firmauit terraz sup stabilitatē suā: nō inclinabiṫ in seculū seculi. De pcordia dr Leui. xxvj. Firmabo pactū meū vobiscū. De lachrymosa vo mestitia dr in ps. Qr deus firmauit terram super aquas. Vñ de illa cedro dr Ezec. xvij. Qr transportata fuit in vrbe negociatoꝝ vt firmaret radices sup aquas. De facundia vo seu eloquētia dr. ij. Paral. vj. Firmeṫ sermo tuus quē locut⁹ es. Sic ꝙ patet quō inueniṫ firmitas status virtualis. Et hoc ostendiṫ cum dr. Morabaṫ Dauid Mora em̄ ⁊ assuefactio in bono solidat atq firmat: quia ꝑm Ouidiū in libro de remedio amoris. Mora facit vires teneras quoq percoquit vuas. Et validas segetes qđ fuit herba facit. Dauid etiā manu fortis ⁊ vultu desiderabilis signat virū iustū multis virtutib⁹ adornatum ⁊ bonis moribus confirmatū. Vide supra de dauid si vis. Und de tali firmitate dr. ij. Regū. v. Cognouit dauid qđ firmasset dominus eum in regem. Jsta aūt oīa possunt dici de firmamēto ⁊ firmitate ecclesie militantis. que. s. firma est ⁊ ꝙ petua. rōne fundamenti. ligamenti ⁊ iuuamenti. Et ideo ecclesia ꝓprie dicit firmamentū qđ in medio aquarū. id ē. in mundi fluctibus est factum: ⁊ luminaribus. id est. sctis hominibus adimpletum Gene. j. Fiat firmamentum in medio aquarū. Et ibidem. Fiant luminaria in firmamēto celi. Jsta est ergo firmitas status virtualis. Secundo dico. q inuenitur firmitas exterior status tēporalis. Et ista est ꝓprie illa firmitas quā habent pauperes voluntarij: q̄ scz in infimo statu iacent et modicis sunt contenti. Nihil em̄ tam firmū sicut illud quod est infimū ⁊ profundū. Status em̄ infimus teste Ouidio non habet vnde cadet. vnde in libro de ponto dixit. Qr fortuna miserrima tuta ē. Et in libro de tristibus dixit. Ardua ꝙ preceps gloria vadit iter. Et ideo q arduas mūdi glorias ptempserūt ⁊ status pauperes elegerūt. firmi ⁊ stabiles in fide ⁊ moribus ꝓmanserūt. ps. Posuisti firmamentū ei⁹ formidinē. q. d. Paupertas que mūdi diuitib⁹ est formido: est sanctis hominibus firmamentū: qđ oñdiṫ cum dr in deserto Sap. xj. Iter fecerūt ꝙ deserta que non inhabitant̄: ⁊ in locis secretis fecerunt casas. fixio em̄ firmitatem signat. Jsta est ergo firmitas status temporalis. In deserto inquit. Tertio dico. q inuenitur firmitas eterna status supnalis. scz firmitas glorie paradisi. ℟es enim celestes sunt ceteris firmiores. Unde Job. xxxvij. dicitur de celis q solidissime quasi ere fundati sunt. Sic vere beati et bona eterna solida sunt et fir-

ma. nulli defectui vel corruptioni subiacentia: sed perpetuo duratiua sicut in Pſ. dicitur. Etenim deus firmabit orbem terre qui nō cōmouebit: parata est sedes tua extūc Et hoc ostēditur cum dicitur. In locis firmissimis. Loca enim illa sunt firma ⁊ tuta Pſ. Erit firmamentū in summis montiū. superexaltabit sup libanū fructꝰ eius. ⁊ florebūt de ciuitate dñi sicut fenū terre. Et qz locus iste firmꝰ est purus ⁊ altꝰ decet. floridus ⁊ amenus ō illuc introducent solū pſone floride. firme pariter atq; pure. cū locus locato debeat rndere. Un dr Ezech. x. Uidi: ⁊ ecce in firmamēto quod erat super caput cherubin quasi sapbirus. quasi species similitudinis solij apparuit super eum. Ibi enim est

Claritas lucis. Uidi.
Deitas patris. Ecce.
Ueritas fulgens. Cherubin.
Plenitudo scientie. Quasi.
Firmitas constans. Lapis.
Puritas vernās. Sapbirus.
Dignitas regnans. Spes inquit silitudinis solij. Et sic ptz quō iusti gaudēt vt visum est triplici firmitate vel sunt i triplici firmamēto. s. Interiori q̄ est gratie. Exteriori q̄ est fortune. Supiori q̄ est gloie ꝛc.

Lagellum. Nota q̄ flagellū ē instrumētū de ligno ⁊ corrigis factū. ad verberandū alia ordinatū. Signat ergo flagellus quālibet correctionē. punitionē vel castigationē. vel quālibet carnis vel animi inuoluntariā lesione. Dicā ḡ q̄ triplex ē flagellū in scriptura. vicz flagellū Correctionis. Et est flagellum filiorum leuiter verberans. Punitionis. Et est flagellum peccatoꝝ turpiter lacerans. Damnationis. Et est flagellū dānatoꝝ grauiter macerās

Primo ḡ dico. q̄ inuenit flagellū correctiōis verberans leuiter. Nō em̄ duplici flagello vtit. s. flagello q̄ ledit filios ⁊ flagello grosso q̄ ledit azinos. Sic ꝛe deus i vita ista vtit duplici tribulatiōe. s. quadā parua ⁊ charitatiua q̄ ē ad bonoꝝ correctionē. de q̄ in pſ. Fui flagellat⁹ tota die: ⁊ castigatio mea i matutinis. Et q̄dā grossa q̄ ptinet ad supboꝝ afflictiōes ⁊ punitiōes. de q̄ dicit. s. Et aduerte q̄ sic video

Flagellat vestis vt puluis excutiat.
Flagellat puer vt doctus efficiat.
Flagellat stultus ne piculis subiiciat.
Flagellat risus vt pinguis inueniat.
Flagellat catulus vt leo terreat.

Sic vere dico q̄ boni a deo flagellant corrigūtur: ⁊ talit puniunt vt mūdētur a pulueriḃ⁹ vicioꝝ. Constat em̄ q̄ flagella exteriora cōpellūt boiem redire ad cor. ⁊ sic faciunt eū excutere culpas suas exemplo serpētis q̄ flagellatus dicit venenū euomere. Et sic etiā tympanū pcussus ⁊ flagellatū solet sonū ⁊ vocem emittere: qz sez iusti per tribulationem flagellati. venenū vicioꝝ per confessionē euomūt pſ. Quoniā ego in flagella paratus sum: ⁊ dolor meꝰ in ꝓspectu meo semp. Et p gratiarūactiōes ad diuinas laudes insurgūt. ij. Mach. iij. Tu aūt flagellatus annūcia mirabilia dei. Item vt instruant in operiḃ⁹ mādatoꝝ Eccl. xxij. Flagella ⁊ doctrina in oīmi tpe sapiētia. Et Eccl. xxx. Qui diligit filium assiduat ei flagella. Sequit. Qui docet filiū letabit in illo. Itē vt liberet a periculis tormentoꝝ. sez futuroꝝ. Constat em̄ q̄ per flagella stulti abstinēt a cōmittēdis scelerib⁹: ⁊ liberant a penis ⁊ a verberib⁹. Sic vere mūdi flagella ⁊ tribulamina hominē a peccādo impediūt: ⁊ sic a penis eternis liberum eum reddūt Thobie. xiij. Dm̄ tu flagellas ⁊ saluas: deducis ad inferos ⁊ reducis. Item vt inpinguent sanguie meritoꝝ. Ursus em̄ verberatus efficit pinguior. Et polipus verberatus efficit tenerior: quia scilicet quādo iusti tribulant solent teneriores ⁊ humiliores fieri: ⁊ p ꝓsequēs virtutibus impinguari. Constat em̄ q̄ p talia tribulamina iustus in melius conualescit Marci. x. Conspuent eū et flagellabunt: ⁊ tertia die resurget. Item vt terreantur animi peruersoꝝ. Sicut em̄ leo timet quādo videt catulū verberari. Sic mali timēt ⁊ corrigunt quādo vident iustos a dño tribulari. cogitant em̄ illud euangelicū. Si in viridi hoc faciunt: in arido quid facient vel fiet? Et ista est causa quare sicut dicit ad Hebreos. xij. Flagellat deus oēm filiū quem recipit. Unde de Jesu innocente dicit Johānis. xix Et pylatus flagellauit eū. Post dixit. Ecce homo quasi dicat. Ecce exemplū ⁊ bene facientiḃ⁹ ⁊ male compatiue loquendo. Patet ergo q̄ inuenit flagellum correctionis verberans leuiter. Secūdo dico. q̄ inuenit flagellū punitionis seu vexationis vulnerās grauiter. Et istud est illud flagellum quo deus in hoc seculo punit malos. Mos em̄ fuit apud romanos q̄ oēs q̄ securi ꝓcutiebant: primo virgis flagellabant: sicut patet in tito liuio et val. maximo in pluribus locis. Unde etiā de xp̄o morte a pylato damnando dicit Marci. xv. Qz ipse tradidit iudeis Jesum flagellis cesum vt crucifigeret. Sic ꝓculdubio videt deus facere. malos em̄ ⁊ eternis supplicijs fustigādos: solet etiā flagellis penarū temporaliū verberare: ⁊ infernū ipsoꝝ hic ⁊ in hoc seculo inchoare. Exemplū de pharaone qui licet eēt perpetuo a deo puniēdus. fuit tamē in hoc seculo multipliciter flagellatus Eccl. xl. Cōtritio ⁊ flagella super iniquos Et illud pſ. Multa flagella peccatoris: sperantem autē in domino misericordia circūdabit. Istud est ergo flagellum vexationis vulnerās grauiter. Tertio dico. q̄ inuenitur flagellum damnationis lacerans acriter. Et sic p flagellus intelligit pena eterna. qua scilicet corpus ⁊ anima flagellabuntur ⁊ cruciabunt in euum. Unde Sapien. xvj. Impij per fortitudinē brachij tui flagellati sunt nouis aquis et grandinibus: ⁊ pluuijs persecutionē passi sunt: ⁊ p ignē consummati sunt. Unde etiaz de christo in iudicio impios flagellante dicit Maum. iij. De ciuitas sanguinū: vniuersa mendacij dilaceratione plena non recedet a te rapina. vox flagelli. vox impetus rote. ⁊ equi frementis: ⁊ quadrige feruentis: ⁊ equitis ascendentis: ⁊ micantis gladij. ⁊ fulgurātis baste: ⁊ grauis ruine: nec est finis cadauerū. Ista enim ciuitas sanguinū est anima peccatrix. que scilicet mē daciorum. id est. viciorū lacerationē confusa. voce flagelli id est. verbo seuerissimi iudicis concutit ⁊ turbat. quia scilicet statim istam vocem flagelli sequit vox rote. id est. tumultuosa conscientia. vox equi frementis. id est. demonuz austera violentia. vox equitis ascendentis ⁊ gladij micantis ꝛc. id est. terroꝝ potētie diuine ⁊ mestitia. ⁊ vox grauis ruine. id est totalis desperatio ⁊ tristicia. A tali ergo flagello se gaudet beata anima liberatam dicens illud Job. v. A flagello lingue absconderis: ⁊ non timebis calamitatez cum superuenerit. In vastitate ⁊ fame ridebis: ⁊ bestiam terre non formidabis: sed cum lapidiḃ⁹ regionis pactum tuum: ⁊ bestie regionis pacifice erunt tibi. Et sic patz quomodo triplex flagellum est. s. Fructuosum quo ad iustos. Luctuosum quo ad ꝓteruos. Perniciosum quo ad dānatos. Uide de verberare. percutere. ledere ꝛc. Sufficit.

Flama. Nota q̄ flama nihil aliud est q̄ ignis accensus in materia aerea. sicut carbo ē ignis in materia terrea. Est enim ignis de sui natura subtilis ⁊ inuisibilis. verūtamen quando corporali materie coniungit tunc visibilis efficit. Et si in subtili materia ⁊ aerea incorporatus fuerit tunc flama efficit. si grossa vo fuerit materia. scilicet lignea ferrea. vel terrestris: tūc poterit dici carbo. Moraliter ergo loquendo possumus dicere q̄ flama multipliciter sūmitur in scriptura. Sumitur enim flama

Pro angelo spirituali.
Pro homine virtuali.
Pro ardore criminali.
Pro splēdore scientiali.
Pro dolore noxiali.

Sumit dico pro angelo spirituali. Un ad Hebre. j. Qui facit angelos suos spiritus ⁊ ministros suos flamā ignis. Itē sumitur p viro iusto ⁊ virtuali. vnde Apocal. j. dicitur. Qz ipse vidit similem filio hominis: cuius oculi vt flama ignis: et pedes similes aurichalco. Item sumitur pro ardore criminali. scilicet ardore auaricie. iracundie vel luxurie. Unde in psal. Flama combussit peccatores ꝛc. Item sumitur pro splendore scientiali. Unde Sapientie. xvij. Ignis quidem nulla vis poterat illis lumē prebere: nec syderum lympide flame illuminare poterant illam noctem horrendam. Item sumitur pro dolore sensibili ⁊ noxiali. scilicet pro ardore mundanorum ⁊ infernalium tormentorum. Unde Esaie. xvij. Loquens de damnatis ⁊ ydolatris dicit sic. Animam suam non liberabunt de manu flame. Quis ergo flama possit quandoq; accipi in bono: communiter tamen et generaliter in malo accipitur. Unde per flamam intelligitur

Ardor culpe interioris.
Ardor pene exterioris.
Ardor gehēne posterioris.

Sicut enim flama calefacit. vrit ⁊ ꝓsumit. Sic flama culpe et concupiscentie per mala desideria calefacit. Flama temporalis pene per diuer-

ne tribulationes nos vrit. Flama pene eterne suis perpetuis ignibus malos ledit. Notare ergo possumus q̄ quadruplex flama in scriptura generaliter inuenit. videlicet
Appetenda. Fugienda. Sustinenda. Metuenda.
Appetenda dico. z ista est flama charitatis. Charitas enī cōparat flame Canti. viij. Fortis est vt mors dilectio. Secūt Lampades ignis atq; flamarum. Sicut enī salamādra viuit in flama z in igne: sic iustus viuit in amore z charitate: z sic flama eleuat si pōt materiā in quam agit: qz tendit piramidaliter versus celū. Sic flere flama z feruor charitatis cor inflamatū eleuat ad paradisum. Figura ad hoc Judicū. xiij. vbi dr. Or in flama sacrificij angelus ascendit in celū: qz ꝓcerto illi q̄ sunt angeli p puritatem: qui sunt inflamati p charitatem. ascendūt faciliter ad celum per desiderium et voluntatem. Ista est enim flama
Illuminans nostram cecitatem. Eliminans nostram prauitatem. Conglutinās dei bonitatē. s. ad boues.
Isti. n. sunt tres effectus flame. s. illuminare: purgare. calefacere: qz. s. flama charitatis nr̄e. mētes nr̄as solet illuminare Apoc. xix. Oculi eius flama ignis. Culpas nr̄as solet purificare Mūe. xxxj. Dñe q̄ pōt trāsire p flamas igne purgabit. Deū erga nos solet calefacere z inflamare Exo. iij. Appuit dñs in flama ignis. Ista est q̄ flama appetenda. s. flama charitatis. Flama q̄ est fugiēda est flama mūdane cupiditat̄. s. luxurie. auaricie. inuidie z ire cādie. Ista est enī sicut ignis q̄ cōburit siluā: z sicut flama cōburēs mōtes. Ista est illa flama fornacis babylonice q̄ eripuit z incendit q̄s reperit iuxta fornacē de chaldeis. sicut dr Dañ. iij. Fornax enī babylonis est mūdi ꝓsperitas vel flama ꝓcupie vel ire cūdie: q̄ chaldeos. i. pctores diuersimode accēdit z vrit. Juxta illud pr̄. pdictū. Flama combussit pctores. Tales enī flame bonos nō ledunt: nec eos calefaciūt aut cōburunt Sap. xix. Flame ecōtrario corruptibiliū aialiū nō vexauerūt carnes coambulantiū. Flama q̄ est sustinēda ē pena tpalis aduersitatis. vñ ista ē illa flama in q̄ fenix seipam accēdit z inflamat renouat et in q̄ seipam et post incinerationē in auem pristinā trāsformat. Quia reuera charissimi mlti sunt in igne tpalis tribulationis efficiunt meliores. ita q̄ ab antiqua ꝓuersatiōe renouant̄ z in meli? cōmutant̄. Jsta. n. flama q̄ licet cruciet et affligat iustos tm̄ nō destruit neq; dānat. Sunt enī sicut ille aues caristie q̄ fm Solinū i flamis impune volant. Vñ dñs videt̄ cuilibet tali dicere illud Esaie. xliij. Cū ambulaueris p ignē nō cōbureris: z flama nō ardebit in te. Flama metuēda est pena eterne calamitatis. Vñ diues Luce. xvj. petijt vt Lazarus gutta aque temperaret ardorē lingue eius: qz inq̄t crucior valde in hac flama. Jdeo talibus damnatis q̄ flamis eternis accendunt̄ pōt dici illud Esa. xl. Dñes vos accēdētes ignē: accincti flamis. Et Esa. xlvij Mō liberabūt aiaz suā de manu flame. Sic q̄ ptz q̄ in scriptura multiplex flama inuenit̄. Vide. j. de Jgne.

Flare. flatus. Nota q̄ flatus est illud spiraculum qđ ab ore emittit̄ z per flatur. Accipit̄ aūt pro quolibet spiraculo venti. Et moraliter loquendo flatus qui ab ore emittitur signat quamlibet verbalem ordinationem: seu sententie prolationem. suggestionem pariter z diffusionē. Dicam ergo q̄ inuenit̄ur in scriptura quidam flatus superni numinis.
Flatus dei qui est mirabis. Flatus boīs q̄ est mutabilis. Flatus bestis q̄ est dānabilis.
Flatus dei signat sue voluntatis ostēsionē z sue gr̄e inspirationē. Et sic dicaz q̄ a deo ꝓcedit. Quidam flatus estuantiū tpatiuus. Quidam flatus nauigantiū ꝓparatiuus. Quidā flatus fluctuantiū dissipatiuus. Primo igit̄ dico. q̄ est flatus dei mirabilis. vel flatus diuini numinis. q̄ est flatus diuine gr̄e z sue inspiratōis. Flando enī. i. inspirādo gr̄am z spūm sctm̄ immittit: z ignē charitatis accēdit: z ignē cupiditat̄ extinguit: z nauē. i. aiam ad paradisi portū feliciter ducit. Constat enī q̄ p eundē flatum vnus ignis extinguit̄ z alius inflamat̄. Temperat g̃ iste flatus ignē improbe cupiditatis. Unde de pueris q̄ erāt in fornace babylonis dr Dañ. iij. Or fecit dñs in medio fornacis quasi ventū roris flantē q̄ impediuit ne lederent̄ ab igne. Vñ in ps̄. Flauit spūs eius z fluent aque. Aque dico gr̄arū vel lachrymarū q̄ sez temperāt malos ardores. Jtē iste flatus accendit ignē amoris z charitatis Lu. xij. Cū videritz austrū flantē dicitis estus erit. Jtē ꝓducit ad portū salutis z securitatis Actū. xxvij. Flāte austro sed̄a die venim? puteol'. Jtē ē flatus diuine iusticie z p eū immisse tribulatōis. Constat enī q̄ per flatum
Lutum desiccatur. Aqua congelatur. Puluis effugatur. Jter ꝓperatur. Lachryma generat̄.
Talis ꝓcerto est spūalis dei flatus qui. s. ipsius prudentiā z iusticiam ordinat. Jsta enī lutū carnalitatis desiccat Exo. xl. Repēte flauit z exaruerūt ꝛc. Aquā fragilitatis ꝓstringit: fortificat z congelat Job. xxxvij. Flante deo cōcrescit gelu. Puluerē cupiditatis effugat. Vñ Exo. xiij. Abstulit illud dñs flante vēto vehemēti. Illud dico. id est mare per qđ insatiabilitas auaricie designat. Item ad paradisum accelerat Actu. xxvij. Scđm flatum aure tendebant ad littus. Lachrymas vo compūctionis inducit z generat ps̄. Flauit spūs eius z fluent aque. Item est flatus diuine potētie z sue iurisditiōis. Et iste erit in iudicio quādo flatus diuine sententie malos in eternam damnationem vrgebit. Flatus enim intemperatus z excessiuus lucernas extinguit. flamas accendit. naues subuertit. mare concutit. domos subuertit vel destruit: z frigus generat et inducit. Sic ꝓcerto sententia iudicialis que ore diuino fabrik̄: z ipsa pena eterna q̄ per eum impijs infligek̄. lucernā vite extinguit. flamas eternas succendet Esaie. xxx. Flat? dñi sicut torrens sulpburis. Naues. i. mundi diuites oneratos subuertet Exo. xv. Flauit spūs tuus et operuit eos mare submersi sunt quasi plumbū in aquis vehemētibus Domos. id est. mūdi status destruet z ꝓfundet Matthei. vij. Flauerūt venti z irruerūt sup domū illā z cecidit. Frigus eterni doloris inducet Ecci. xliij. Frigidus vēt? aq̄lo flauit z gelauit cristallus ab aq̄. Sic g̃ ptz quō inueniunt̄ quidā flat? supni numinis ꝛc. Scđo dico q̄ inuenit̄ quidam flatus mortalis boīs. Et sic dico q̄ inuenit̄ in homie
Flatus vitalis qui cito deperit. Flatus verbalis q̄ bonos ꝓterit. Flatus moralis q̄ mentē aperit.
Est ergo flatus in homine vitalis qui mortalis dr̄sistit. De q̄ Dañ. v. Deum q̄ habet flatum tuū in manu sua: z oēs vias tuas nō glorificasti. Item in eo est flatus verbalis q̄ bonis resistit. Et iste est flatus detractionis qui est sicut flatus ventis q̄ inflamat aerem. Et ideo detractor pōt dici ille serpens flatu adurens. de quo fit mētio Deutero. viij. Jtē est in eo flatus moralis qui deo assistit. Et iste est flatus deuotiōis z orōnis. De quo potest dici illud Job. xxviij. Si direxerit. scz homo ad deum cor suum spiritū eius z flatum ad se trahet. Jste est ergo quidā flatus moralis vel mortalis hominis. Tertio dico: q̄ inuenit̄ flatus bestialis turbinis. i. dyabolice suggestionis. Unde de dēmonibus dicit̄ Deutero. viij. Or in deserto. i. in mūdo erat serpens flatu adurēs. z scorpio ac dispas z nulle oīno aque. Sufficit de flatu vide etiā infra de spiritu z de vento.

Flectere. Nota q̄ moraliter loquendo: ego inuenio. s. Unum flectere qđ est fragilitatis. Unū flectere qđ est humilitatis. Unū flectere qđ est benignitatis. Primo ergo dico. q̄ est vnū flectere fragilitatis qđ signat inconstantiā. Illiqui enī sunt inconstātes z molles: z statim a constantia z iusticia se flectentes. Similes colūnis salicum z vlmor: que non sunt solide neq; firme: z que onere cito deficiunt z flectunt̄. quia sez tales nesciunt in firmitate z soliditate iusticie ꝑmanere. Contra quos Deutro. xxv. de muliere manū ad verenda viri rumpenda mittente dicit̄ sic. Abscides manū illius: nec flectet̄ sup illam aliqua misericordia. q. d. Si flecteris talis flectio est incōstantie non iusticie. quem etiā rigorem ipse deus ꝓtra obstinatos obseruabit z potissime ꝓtra damnatos. Unde Piere. xxj. dicit̄. Or dñs ꝑcutiet eos in ore gladij z nō flectet̄. neq; paccet. neq; miserebit̄. Et b:euit̄ illi q̄ nimis facile flectunt̄. vitupabiles iudicant̄: qz etiam sicut dicitur Judicū. vij. Illi q̄ flexerūt poplices vt biberent fuerunt a prelio repudiati. Illi vo qui bibendo steterūt fuerūt ad p̄lium approbati. Istud est ergo flectere fragilitatis quod signat incōstantiā. Secūdo dico. q̄ est vnū flectere humilitatis quod signat reuerentiā. Et sic dico q̄ flectio genuum reuerentiā signat z humilitatē. Et vide q̄ genua fle

ctimus qñ aliq̄d bñ̄liter supplicam⁹: vel reuerentiā exhibeamus. Genua eñ sunt mēbra q̄ sunt flexibilia. ad significādū q̄ oīs superbia humana loco ⁊ tpe debet flecti. ⁊ ad humilitatē ⁊ obedientiā inclinari. ij. Paralip. vlti. Et nūc flecto genua cordis mei precās ad te bonitatē dñe. Aduerte tñ q̄ genua boīm flectunt̄ in posteri⁹. genua vo bruto⁹ vt cōiter flectunt̄ in anteri⁹. Ecōuerso aūt est de cubitus boīm ⁊ de genib⁹ anteriorib⁹ aialium. q. s. cubitus humani flectunt̄ in anteri⁹: ⁊ genua anteriora aialiū flectunt̄ in posteri⁹. Ista est ꝯ regula q̄ membra anteriora in boie flectunt̄ in anterius: posteriora in posterius sicut cōgruū est rationi. In brutis vo anteriora in posteri⁹: posteriora in anterius ꝓtra regulam rōnis. Sic vere dicam loquēdo moraliter: q. tam bonnies q̄ bruta. i. tam boni q̄ mali duo habent genera membro⁹. scz anteriora que signant opera intellectiue: ⁊ posteriora q̄ signant opa sensitiue. Sic est q̄ homines. i. iusti flectunt mēbra sua eo mō quo debēt. vicz anteriora in anterius ⁊ posteriora in posterius: q. licet posteriora. i. sensualia tendant naturaliter in posterius. i. versus temporalia ⁊ terrena. que. s. post nos remanebūt ꝓter necessitatē corpis ⁊ fragilitatē vite. tamē anteriora que sūt ratio ⁊ ꝓsideratio. ꝓtemplatio ⁊ affectio taliū semp flectūtur in anterius. s. superius. versus celum Pbil. iij. Que retro sunt obliuiscēs. ad ea vo que priora sunt extendēs me ipm. destinatū. psequor ad brauium. In brutis vo. i. in peccatoribus. anteriora. i. rōnalia flectunt̄ in posteri⁹ ad mūdi bona. posteriora vo eo⁹. i. sensualia flectunt̄ in anteriora. i. ad celestia. Constat eñ q̄ mali videnť q̄ñq̄ brutaliter eterna petere ⁊ tamē ꝓstat q̄ mētaliter solent ad posteriora. i. ad temporalia inbiare Ecc. j. Girat ad meridiē ⁊ flectit̄ ad aquilonem. Est ergo vnū flectere qđ signat humilitem ⁊ reuerentiā Dañ. vj. Tribus tpibus in die flectebat genua sua ⁊ adorabat. Allega ꝓtra illos si vis qui similes elephanti nequeūt flectere genua cordis sui. Tertio dico q̄ ē vnū flectere qđ signat benignitatē ⁊ clementiā. Aurum eñ purū optime flectit̄: cuprū ⁊ ferrū nō sic. Sic vere boni ad misc̄iam cito flectunt̄. mali vo citius rumpuntur q̄ flectant̄. ij. Macha. iiij. Fletus ad misc̄iam lachrymas fudit. Sufficit. Vide de genu.

Fletus. flere.

Nota q̄ fletus. planctus. ploratus. lachrymatio. luctus. lamentū. quasi ꝑ eodē accipiunt̄ in scriptura. Significant enim generaliter dolorem. merorem. angustiam. tristiciam ⁊ miseriam. Et ideo possumus distinguere q̄ est. Quidaz

Fletus interior.
Fletus exterior
Fletus posterior.

Est enim fletus.

Interioris contritionis.
Exterioris vexationis.
Posterioris damnationis.

Fletus ꝓtritionis ē exercendus. Sic faciebat Esaias. Esa. xxij. d. sic. Recede a me ⁊ amare flebo. Et idē. xxxiij. Angeli pacis amare flebūt Fletus tribulatōis ē sustinēdus. Ūñ Judic. ij. Descendit angelus dñi de galgala ad locuz flentiū Fletus vo dānationis est metuēdus ⁊ pcauēdus. Ūñ de fletu ꝑpetuo infernalis miserie loquit̄ Math. viij. ⁊. xiij. Ibi erit fletus ⁊ stridor dentiū. Dico ꝯ q̄ est q̄daz fletus virtuosus. Et iste ꝑculdubio ē fletus ꝓtritionis ꝑ pctō⁹ ꝓsideratiōe. Flet⁹ cōpassionis ꝑ ꝓximo⁹ tēpssione. Fletus desolationis ꝑ gaudio⁹ dilatiōe ⁊ ꝑ bui⁹ mūdi miserie ꝓlongatione ⁊c. Pro bis eñ tribus causis solēt sancti flere in isto mūdo et spūaliter ꝓtristari: q. ꝑcerto ex hmōi fletib⁹ sequit̄ ꝓsolatio paradisi. Juxta verbū saluatoris Joh. xvj. vbi dī Amē amē dico vobis: q. plorabitis ⁊ flebitis vos. mūdus autē gaudebit. vos aūt ꝓtristabimini: ꝯ tristicia vra vertetur in gaudiū. Sicut eñ videm⁹ q̄ post resolutionē pluuiaz aer remanet serenus ⁊ clarus. Sic ꝑculdubio post resolutionē lachrymaz sequit̄ status paradisi q̄etus. vñ Lu. vj. Beati q̄ nūc fletis: q. ridebitis. Istud bene ꝑuiderat Esaias q̄ dicebat illud ꝓallegatū. Esa. xxij. Recedite a me. ⁊ amare flebo. nolite incūbere vt ꝓsolemi me. Inē oia aialia de mūdo illud qđ ē magis flebile et qđ libēti⁹ lachrymas emittit est bō. qđ vtiq̄ ꝑm aliquos facit sui cerebri humiditas. Et in hoc possum⁹ doceri q̄ nos alij q̄ntomagis sum⁹ boies. i. q̄ntomagis sum⁹ rōnales. tāto ꝑcerto magis debemus flere ⁊ dolere: ⁊ a mūdi solacijs abstinere. Si eñ sum⁹ rōnales ⁊ rōnabiliter ꝓsiderātes q̄lis est nre nativitatis vilitas: q̄lis est nri incolat⁹ penalitas: q̄nta ē mūdi miseriaz immēsitas: q̄ dubia ē mortis future necessitas. q̄ longe distat eternoz bonoz felicitas. ꝑcerto nos dolebim⁹ ⁊ flebimus. ⁊ vitā nr̄am in planctu ⁊ gemitu deducem⁹. Jurē ꝓsilū apli di. Oportet flere cū flentib⁹: ⁊ gaudere cū gaudentibus. ad Ro. xij. Flere. s. cū flētib⁹ in pnti miseria: ⁊ sic gaudebim⁹ cū gaudētib⁹ in celesti glia. Exponē ꝯ possum⁹ illud ps. Sup flumia babylonis illic sedim⁹ ⁊ fleuim⁹ dū recordaremur tui syon. In q̄bus vbis oñdit̄ triplex cā q̄re iusti ⁊ boni in ħ seculo solēt flere. Flent. n. ⁊ ꝓristant̄ ꝑ Mundanā afflictionē. Mūdi afflictio ptz ex flumie su
Virtutū defectionem. per q̄ nos sedemus: q. nos sede-
Gloríe dilationem. mus sup flumia. s. tribulationū. Moz defectio ptz ex ordine q̄ nos carem⁹. q. s. nos sum⁹ in babylone. i. in cfusione ⁊c. Celi dilatio ptz ex culmine q̄ nos volem⁹. q. s. nos recordamur tui syon. Fleam⁹ ꝯ charissimi ꝑter Jllatā multitudinē tormentoz. Propter innatam turpitudinē seu aptitudinem viciorū. Propter dilatam plenitudinem gaudiorū. Dico ergo primo q̄ debemus flere ex tormentoz afflictione: qđ oñdit̄ cum dicit̄ q̄ nos sedem⁹ sup flumia. In fluminib⁹ eñ tribulationū sedem⁹. cū. s. in pnti miseria fluctuam⁹. Ūñ q̄libet pōt cōparari ciuitati alexādrie. de q̄ dī Maum. iij. Alexādria populoz bitat in flumib⁹. Sicut ꝯ ceruus a canib⁹ artat⁹ et infestat⁹ ꝓsideras se nō posse euadere solet flere ⁊ mugire ⁊ ad boiem vltro refugere et venire sicut dicit Auicēna li. viij. Sic ꝑculdubio iustus dū videt se in hac miseria a canibus ⁊ a venatorib⁹. i. a diuersis generib⁹ tribulationū ⁊ afflictionū infestari: ⁊ certi sunt q̄ dum viuūt nunq̄ euadere poterūt mūdi penas ipsi nō imerito flere. mugire ⁊ dolere tenent̄: ⁊ ad boiem. i. ad dēū recurrere ꝓpellunt̄. Ūñ de talibus dī Hiē. l. Veniēt filij iuda ⁊ filij isrł simul ambulātes ⁊ flentes ꝑgerabūt ⁊ dñm deū suū q̄rent in syon: interrogabant viā. Filij inḡt iuda ⁊ filij isrł. i. boni viri ⁊ iusti dū cōfitentes: ⁊ deū videtes ⁊ ꝓtēplantes. dū hic in terris inueniunt tot cās luct⁹ ⁊ fletus. Mat. vij. Venerūt flumina ⁊ flauerūt venti ⁊ irruerūt supra domū illā. Istam miseriā bene ꝑcipit bō cuz nascit̄. q̄ statim incipit flere ⁊ primā vocē plorādo emittere: ⁊ suo fletu miseriā in quā intrat indicijs pignare ⁊ prenosticare. vñ dicit Bern. tractās illud Job. xiij. Homō nat⁹ de muliere breui viues tpe. Homō inḡt nat⁹ de muliere iō cū reatu. breui viues tpe iō cuz metu. replet̄ multis miserijs. ideo cū fletu. Flere ꝯ debem⁹ ꝑ tormētoz afflictionē. vñ Hiē. xxij. In fletu veniēt ⁊ p tornētes aquarū deducā eos in viā rectā. Istud tñ nō aduertūt multi. q̄ q̄uis sint in loco fletus ⁊ luct⁹. s. in misera vita ista. ipsi tñ gaudēt ⁊ solacianť. Et q. hic flere nolūt. ad fletū eterne miserie deducē-
tur. vñ dicit Gregorius in moral. Lachrymaz cās q̄dā ridentes pagūt et mortis sue negocium tripudiātes exequunt. Istis ꝯ dī illud Luc. vj. Ve vobis diuitibus q̄ hic habetis ꝓsolationē: q. lugebitis ⁊ flebit⁹. Ista ē prima cā q̄re debemus flere. s. ꝑ tormētoz afflictiōez. Sup flumia inḡt sedim⁹ ⁊ fleuim⁹ Mee. s. Cūq̄ audissem vba bui⁹ sedi ⁊ fleui. Secdo dico q̄ nos debem⁹ flere ꝑ vicioz infectiōez vel defectōem. cū dī Babylonis. Babylon. n. ꝓfusio interpretat̄. Babylon ciuitas fuit ydolatraz. Babylō inimica fuit dei cultoz. Babylon a rege crudeli Nabucbod. fuit edificata. Babylon mō a cūctis generib⁹ bestiaz ē inhabitata. Sic dī Dañ. iij. ⁊ Esa. xiij. Ista ciuitas charissimi ꝑ culdubio sigt statū pcti: q̄ iō ꝓfusio interpretat̄: qz ī pctō oia ꝓfusa ⁊ sine ordine inueniunt̄. ibi. n. ancilla. i. caro dñatur. dña. i. aīa famulat̄. Ibi etiā illud qđ dz esse supius ꝑ ptēplationē: vicz mens ⁊ affectio efficiunt̄ inferi⁹ ꝑ terrenoz auariciā ⁊ ambitōnē. vñ Apoc. xviij. dī. Ve ve babylon ciuitas illa magna. Ūñ de ista ꝓfusione dic̄ Bern. Ancillā dñari vel dñam ancillari magna abusio ē. In ista. n. ciuitate Nabucbod. i. dyabolus sicut dñs impat: ibi etiā multitudo bestiarū. i. pctoz inhabitat. Quādo ergo viri boni ⁊

iusti ad istam ciuitatē.i. ad pfusionē pcti aliquo casu pue-
niūt: vel olim se pcussse sentiūt: tunc merito grauī fletu et
meroze se afficiūt. ꝙum.s.in ciuitate pcti se detētos ⁊ capti
uos aspiciūt. Et iō dī in tit. Tre.j. Postq̄ in captiuitate re
ductus ē isr̄l. sedit Hieremias flens ⁊ plozās lamētatione.
Sicut.n. mandragoza dī clamare qñ a terra eradicat. sic
,pculdubio viri iusti ⁊ boni qñ a suo fundamētali pncipio
.s.a deo p aliqđ pctm̄ se viderint auelli: ipsi ,pcerto clama-
re ⁊ flere nosc̄nt: ⁊ pfecte etiā penitere. sicut apparuit in
Petro Mat. xxvj. Qui postq̄ dn̄m negasset: egressus fo-
ras fleuit amare. Et iō sicut Petr⁹ p fletū impetrauit pcti
sui remissionē. Ezechias etiaz rex ipetrauit p fletū vite sue
plongationem: sic vt dī Esa. xxxviij. Fleuit ezechias fletu
magno ⁊c. Per fletū q̄z Susanna impetrauit de manibus
falsoꝝ iudicuz liberationē. Sic dī Dañ. xiij. Sic ,pcerto p
fletū cōpūctiōis ⁊ dolozis veniā a deo reportam⁹. vitaz gre
plongam⁹: ⁊ nosipos de manib⁹ demonū deliberam⁹. Si-
cut em̄ narrat in fabulis poetaꝝ. Cygnus Steneli fili⁹ ex
materno genere frater phetontis: cū fleret de fulminatōne
sui fratris quē iupiter fulminauerat. ,puersus fuit in auem
fluuialē albissimā. q̄ nūc cign⁹ cōiter appellat. q̄ solet i flu
minibus habitare: ⁊ p cantu gemere seu flere Duid. li. ij.
Metb. fab. iij. ⁊c. Sic ,pcerto charissimi si fletū cōpūctōis
ptritiōis ⁊ cōpassionis frequētauim⁹. ,pcerto nos de boie
in volucrē. de pctōre in viruz spūalē mutabimur ⁊ puerte-
mur: ⁊ fluuiales ⁊ cādidi. flebiles parit ⁊ gemebūdi. i. pfe-
cti deuoti ⁊ casti decetero efficiemur sic loquit Joel. ij. Cō
uertimini ad me in ieiunio: ⁊ fletu: ⁊ planctu. Flendū est ꝯ
,pter ,pria iniqtatē. Añ dī Joel. j. Exprgiscimi ebriī ⁊ flete.
Propter ,primoꝝ necessitatē: sic faciebat Job. xxx. q̄ di
cebat. Flebā quōdā sup eo q̄ afflict⁹ erat. Et Lu. xix. dicit
Oz videns Jesus ciuitatē fleuit sup illaz. Itē ,pter mutuū
amorē ⁊ charitatē. sicut dī de ioseph Geñ. xlvj. q̄ inter am
plexus beniamin fleuit. Et Thob. xj. dī. q̄ fleuerūt ambo
p gaudio. Sic ꝯ ptz q̄ nos debem⁹ flere ,pē vicioꝝ pfusio
nē. q̄ pfusio notat i noie babylonis: q: sicut dī in ps. Filia
babylonis misera ⁊c. Tercio dico q̄ sancti ⁊ iusti in isto
mūdo flent ,pē gaudioꝝ dilationē q̄ oñdit cū dī. Duz re-
cozdaremur tui syon. Sicut.n. captiui solēt flere qñ vident
pditam libertatē: fatui ⁊ miseri solent flere qñ psiderāt vē
ditā bereditatē: bāniti ⁊ relegati solēt flere qñ psiderāt ve-
titā ⁊ interdictā pīe dulcedinē ⁊ amenitatē (q:.s.pm leges
vnicuiq̄ patria sua ē dulcissima) Sic ⁊ nos captiui in boc
mūdo ⁊ a libertate: bereditate ⁊ patria padisi exclusi ban-
niti ⁊ relegati debem⁹ suspirare ⁊ flere. dum ipam celestez
patriā vel celestē gloriā recozdamur: ⁊ dū ab ipa sicut pe-
regrini ⁊ bospites exulamur. Dum recozdaremur inq̄t tui
syon. Et ad boc monet nos Esa. xlvj. Redite preuaricato
res ad coz. recozdamini pozis seculi. Paradisus.n. dī pri⁹
seculū: q: ⁊ bomo ⁊ angelus ibidē pus babitauerūt: ꝯ suis
demeritis exigētibus exinde banniti relegati ⁊ expulsi fue-
rūt. ergo ,p patrie dilatiōe debem⁹ flere. suspirare ⁊ wlere.
⁊ ad ipsam totis desideriis anbelare. Exēplo susanne de q̄
dī Dañ. xiij. q̄ flēs suspexit in celū. Jstud ē ꝯ irriguū supe
rius qđ dedit calepb filie sue in bereditatē. sicut dī Josue
.xv. ⁊ Jud. j. Scōm.n. Greg. filia ista sigt aiam q̄ a pīe deo
,p pnti bereditate accipit duplex irriguū. i. duplices lachry
mas seu fletus. s. inferius ⁊ supius. quātū. s. ipsa plorat ,p
pntis miserie tribulatiōe. ⁊ p supioris gloie dilatiōe. Jste
est ꝯ triplex fletus bonoꝝ ⁊ pfectoꝝ: q:.s. flere debemus

Pro dilatione celestium gaudioꝝ.	Fleam⁹ ꝯ ,p istis
Pro cōmissione mentaliū vicioꝝ.	causis vt exinde
Pro afflictione terrestriū tormētoꝝ.	ad leticiam venia

mus. vt tēpus nr̄m debite expēdamus. vt ad talē fletū ali-
os ,puocemus ⁊ inuitem⁹. Flenduz est ergo ,pter futurā
consolationem. Añ Tho. iij. Post lachrymationē ⁊ fletuz
exultationē infundis ⁊c. Jtem flendum est ,pter tempo-
ris conditionem: quia sicut dicit Eccs. iij. Tempus flendi
Jtem flendū est ,pter aliorū ,puocationem. Sicut dicit
.j. Esdre. x. q̄ flente esdra fleuerūt alij. Et ideo pro ista vl-
tima causa legitur xp̄m ter fleuisse. s. in lazari suscitatione.
Sup ciuitatz futura tribulatōe. Jn cruce ⁊ in passione ⁊c.
Vide si vis in distinctionibus Mauricij vnde illud vlti-
mum accepi. Et nota q̄ bonus fletus frequentandus est.

Quia facit ad deum currere. Per fletuz em̄ ad deum
Quia facit eterna cernere. currim⁹ celeriter. Citꝰ
Quia facit mortem effugere. em̄ vadit bō p aquā na-
Quia facit celum ascendere. uigando q̄ p terrā itine
rando. Unde Hiere. l. Ambulātes ⁊ flentes ,perāt ad do-
minū deum suū. Jtem p fletum eterna cernimus celeriter
scz ptemplādo. Celum em̄ melius videt post pluuiā aere
purificato. Unde de Susanna dī Dañ. xiij. q̄ flens suspe-
xit in celū. Jtem p fletū mortem effugimus sagaciter. Un
de d̄ Ezechia rege dicitur Esa. xxxviij. q̄ audita morte sua
vertit se ad parietē ⁊ fleuit fletu magno: ⁊ impetrauit ,plō-
gationē vite. Itē p fletum celū ascedim⁹ finaliter. ij. Reg.
.xv. Dauid ascēdebat cliuū oliuaꝝ flens ⁊ coopto capite.
Et bec de bono fletu sufficiāt. Sed si volum⁹ possumus
notare de malo fletu q̄ triplex ē gñalit malus flet⁹. Est em̄

Fletus ficte cōpassionis.	Fletus ꝯ ficte compassiōis
Fletus triste damnationis.	ptinet ad vsurarios dēpda
Fletus false deceptionis.	tores q̄ recte vident flere ⁊

miserijs pauperū cōdolere dum eis aliq̄d accomodāt seu
prestant: q̄ tamē finaliter ipsos exheredāt ⁊ molestāt. Un
de tales sunt similes crocodillo qui inueniēs boiem iuxta
fluuiū occidit eum: ⁊ postmodū plorat eum: ⁊ finaliter de-
uorat ip̄m. Sic vere tales vsurarij paupes primo occidūt
ipsos in suis cōtractib⁹ irretiēdo ⁊ obligando. tandē ipos
flent ⁊ plorant eis ficte cōpatiēdo ⁊ eis ad mutuū prestan
do. finaliter vo ipsos deuorāt eos exhereditando ⁊ penit⁹
psumendo. Unde isti ꝑm dictū apli possunt dici illi q̄ flent
tanq̄ non flētes: ⁊ q̄ gaudēt tanq̄ nō gaudētes. j. Coz. vij
Fletus vo deceptionis ptinet ad falsos amicos ⁊ pdi-
tores. De q̄bus dī Eccl. xij. Oculis suis lachrymabit ini-
micus: ⁊ si venerit tēpus non satiabit sanguine. De q̄bus
Ouidius ait. Ut flerēt oculos eruditre suos. Fletus vo
finalis dāpnatiōis ptinet ad miseros mortuos peccatores.
q̄.s.ppe habent flere in inferno: similes illi lapidi q̄ di-
cit enidros. q̄.s.ppetuo ⁊ cōtinue emittit lachrymas. Un
de de ipso dicit in lapidario ppetui fletus lachrymas di-
stillat enidros: quia. s. isti damnati perpetuo babēt lachry-
mas emittere ⁊ ppetuis fletibus suspirare: iuxta illud Lu
ce. xiij. Jbi erit flet⁹ ⁊ stridoz dentiū. Et bec de triplici ma-
lo fletu sufficiant ⁊c.

Flos. florere. Nota q̄ flos nibil aliud ē q̄ quedā originalis materia re-
spectu fruct⁹. Flos.n. pcedit fructū sicut via pcedit termi-
nū. sicut pmisse pcedūt pclusionē. sicut materia pcedit rei
pfectiōez. Est.n. flos illud qđ i arboze exteri⁹ videt: ⁊ illud
qđ pmo ⁊ pncipaliter oculis intuet. Pōt ergo flos diuer-
simode significare in scriptura. Per florem em̄ intelligit

Interioꝝ affectio.	Per florē dico intelligitur interi
Exterioꝝ puersatio.	oꝝ affectio: q:.s. sicut flos pcedit
Virtutū accumulatio.	fructū ⁊ est ei⁹ materia. Sic bo-
Juuentutis incboatio.	na affectio pcedit bonū opus ⁊
Prosperitatꝫ psolatio.	est ei⁹ pncipiū ⁊ origo Eccl. xxiij

Flores mei fruct⁹ bonoꝝ ⁊ bonestatis. ⁊ Geñ. xl. Vide-
būt post flores vuas maturescere. Itē p florē intelligit ex-
terioꝝ puersatio. Añ Cant. ij. Flores apparuerūt in terra
nr̄a. Itē p florē intelligit grāz ⁊ vtutū decozatio: ideo no
bis pcipit Eccl. xxxix. Florete flores ⁊ q̄si liliū date odorē
Itē p florē itelligit iuuētutis icboatio Job. xiij. Quasi flos
egredit. Itē p florē intelligit mūdi ,prperitas seu trāsito-
ria cōsolatio: q̄ bz naturā valde debilē ⁊ faciliter decidit.
Sic mūdi ,prperitas valde ē fragilis ⁊ facilit trāsit ⁊ perit
Añ. j. Pet. j. Gloria vr̄ q̄si flos feni exiccatū est fenū ⁊ ce
cidit flos. Sic ergo patet quomō flos diuersimode sumi-
tur in scriptura. Dicam ergo breuius q̄ est quidam Flos

Virtualis pfectionis.	Prim⁹ est flos quē debem⁹ bie.
Tpalis successionis.	Scds ē flos quē debem⁹ boꝛē.
Eternalis recreatiōis.	Tertiꝰ ē flos q̄ debem⁹ gaudere.

Dicam⁹ ergo primo aliq̄d de floze virtualis pfectionis: ⁊
dicamus q̄ sicut arboz nō est pfecta q̄ floribus nō decoza-
tur: ⁊ q̄ fructib⁹ non fecundat. Sic bomo nō pōt dici pfe-
ctus q̄ floribus virtutū nō est ornatus: ⁊ q̄ fructib⁹ bono-
rum operū nō est repletus. Et ideo ad babendū tales flo-
res monet scriptura dī. Eccl. xxxix. Florete flores ⁊ quasi
liliuꝫ date odorē. Jn q̄bus verbis oñdit q̄ sicut in floze

est dare humorē. colorē. odorem. Sic in ⁊tuali perfectione est dare humorē seu fluxus pietatis. Florete inq̄t. i. fluxē habete. qz flos dicit a fluendo. Itē colorē seu decorem honestatis. q̄ ostendit cum dicit. nos. Item odorē seu nitorē castitatis. quasi inq̄t lilia. Dico ergo q̄ si volum⁹ esse floridi p sanctitatē. nos debem⁹ esse fluidi p pietatē. qđ ostenditur in vocabulo florete. i. fluxē pietatis habete. Flos em̄ ē naturalit̄ mollis ⁊ humid⁹. in tactu suauis ⁊ fluid⁹. qz vere illi q̄ per sanctitatē volūt esse flores ⁊ floridi. debēt p pietatē ⁊ benignitatē esse molles ⁊ humidi. semp em̄ debet in alios fluere. ⁊ p pietatem se ⁊ sua ad alios dilatare. Juxta illud Joel. iij. Stillabūt montes dulcedinē. ⁊ colles fluent lac ⁊ mel. Montes em̄ sunt viri p̄fecti. q̄ dulcedinē pietatis ⁊ clementie. lac benignitatis ⁊ modestie. mel deuotionis et dulcis eloquētie. debēt sicut veri flores alijs distillare. Ideo de talib⁹ floribus possumus dicere illud Cant. vij. Videam⁹ si vinea nr̄a floxit. ⁊ si flores fructū parturiūt. Vinea em̄ que parū habet de cortice ⁊ multū de medulla. significat viros pios ⁊ misericordes. qui qz sunt pleni medulla pietatis. ideo parū eis remanet de cortice tēpalis facultatis. Istoz ergo flores fructus parturiūt. qñ ipoz pie ⁊ fluide affectiones. fructū bonoz opez producūt. Patet ergo q̄ nos debem⁹ esse fluidi p pietatē. Itē dico. q̄ nos debemus esse nitidi p honestatem. qđ etiā ostendit in vocabulo. Flores. Sic em̄ ptz in naturalib⁹ dico q̄ flores sūt Arboz ornamentū. Sic reuera flores bonoz exēplorū nutrimentū. ⁊ honeste conuersationis sūt re Morboz medicamētū. cte sicut quoddā gratissimū paramētum in hoie virtuoso. Pulcrū em̄ est videre hominē in quo relucet viola humilitatis. rosa rubea charitatis. lilium castitatis. amigdaluz pietatis. ⁊ tales p̄nt dicere illud predictū. Flores apparuerūt in terra nr̄a. Alpes em̄. i. viri simplices ⁊ imp̄fecti q̄n inueniūt tales flores. i. talia bona exempla vel ⁊tutes. ibi ꝓcul dubio suū nutrimentū spūale. i. suas bonas informationes accipiūt. qz procerto tales flores contra oia vicia medicina sunt q̄n discrete recipiūt. ⁊ q̄n ad bona opa applicant̄. Ūñ Eccs. xij. Florebit amigdalus. impinguabit̄. Ūñ em̄ amigdal⁹. i. vir iustus vel plantus floret p bonā conuersationē. tūc ꝺe locusta. i. simplex imperfect⁹ aut subdit⁹ impinguat̄ p bonā ipius imitationez Aduertam⁹ tm̄ q̄ dicit ysaac in dictis q̄ apes q̄ pascunt̄ ⁊ que comedūt flores amaros. faciūt vt cōiter mel amarū. ad denotandū q̄ illi qui frequētant malos homines ⁊ amaros. ⁊ qui ab ipis amaros flores. i. mala exēpla recipiunt ⁊ accipiūt. tales dico mel amarū. i. mala ⁊ amara opa faciūt Adonides em̄ fm̄ fabulas poetaruz iuuenis pulcerrimus fuisse dicit. qui colligēdo flores rubeos mortu⁹ est. ⁊ ido a paganis antiqs plangebat̄. Sicut dr̄ Ezech. viij. vbi dicit q̄ ipe vidit mulieres plangētes adonidē. Tales g̃ sūt malorū exemploz collectores. q̄ quia colligūt ab alijs flores rubeos. i. carnales ⁊ mala exēpla. ido spūaliter morīūtur. malos g̃ flores. i. mala malorz exēpla debem⁹ cauere ⁊ fugere. ⁊ bonos flores. i. bona exēpla freq̄ntare. vt dicam⁹ illud Sap̄. ij. Corone m⁹ nos rosis anteq̄ marcescāt. Seq̄t Nō ꝑtereat nos flos tpis. Iste ē ergo flos bone conuersati. onis quē debem⁹ hr̄e. Aduertam⁹ tm̄ q̄ hypocrite habent istū florem sine fructu. Sil'es em̄ sunt sabuco. cuius flores redolēt. fruct⁹ vero fetent. Sic flos cōuersationis hypocritarū est odorifer⁹. fructus vo suē opationis ē malus ⁊ pestiferus. Quia sicut dicit Matb. vij. Mala arbor malos fructus facit. Isti em̄ sunt sicut Epytimū. qđ est quedaz herba cui⁹ tota virt⁹ fm̄ medicos est in flore. Sic ⁊ tota p̄fectio taliū consistit in cōuersione. cū nihil habeāt de bona opatione. Nō sic ergo ⁊ simus florētes ⁊ nitidi p honestatem. Juxta illud p̄s. Just⁹ vt palma florebit sicut cedr⁹ libani multiplicabit̄. Itē dico. q̄ nos debem⁹ esse florētes ⁊ candidi p castitatē. qđ ostendit cum dr̄. Quasi lilium date odorē. Lilium em̄ est flos purissim⁹ ⁊ candidissim⁹. cuius color ē gratiosissim⁹ ad videndū. ⁊ cuius odor est suauissim⁹ ad odorāduz. ⁊ signat ⁊tutem castitatis. que cuz sit virtus purissima. deo ⁊ angelis est gratiosissima ⁊ apud oēs famosissima ⁊ fragrātissima. Et ideo de isto flore dicit in p̄s. Justus germinabit sicut lilium. ⁊ florebit in eternuz ante dom̄ ⁊c. Vide supra. vbi filia i illa auctoritate. Sicut lilium inter spinas. sic amica mea inter filias. Ptz ⁊ q̄ flos id est vir p̄fectus vel spūalis p̄fectio debet habere annexā pietatem. honestatē ⁊ castitatem. vt sic dicat q̄libet vir p̄fectus illud Cant. ij. Ego flos campi ⁊ lilium conuallium. Iste est ergo flos ⁊tualis p̄fectionis. Secūdo dico. q̄ per florem intelligit̄ amenitas tēporalis successionis. Sicut em̄ flos est quoddā debilissimū ⁊ fragilissimū qđ modico vento diruit̄. modica nebula corrūpitur. modico calore siccatur. Sic vere mūdi ꝓsperitas que scz consistit in fortuna. pulcritudine. sensus limpiditudine iuuentute ⁊ rerum quantitate. fragilis est ⁊ caduca. Ista em̄ omnia floxi cōparant̄. qui a fluendo dicit̄. quia scz hec omnia faciliter fluūt ⁊ labūtur. ⁊ tribulatione vel morte siccant̄ ⁊ destruūt̄. De quo dicit Esa. xl. Omnis inq̄t caro fenū. ⁊ omnis gloria eius quasi flos feni. exiccatū est fenū ⁊ cecidit flos. Ista etiā possunt applicari ad hypocritas ⁊ ad instabiles ⁊ inconstātes. quoz ficta p̄fectio cuius sit floxida ⁊ gratiosa: nō est tamen durabilis neq̄ firma. qz scz modica tentatione fluūt ⁊ labūtur. ⁊ deficiūt ⁊ frangunt̄. Ūñ Job. viij. Cum adhuc sit in flore nec carpat̄ manu. ante oēs herbas arescit. Iste est ⁊ flos tpalis ꝓsperitatis. Tertio dico. q̄ inuenit̄ in scriptura flos eternalis felicitatis. Ūñ p̄s. Florebūt de ciuitate dñi sicut fenū terre. Item in p̄s. Plantati in domo dñi. in atriis domus dei florebūt. q̄ p flores accipit̄ beata virgo. patet p illud p̄dictum Cant. ij. Ego flos campi ⁊c. vel xp̄us. sicut illud Esaie. xj. Egrediet̄ virga de radice yesse. ⁊ flos de radice eius ascendet. Pōt applicari qđ dictū est supra. scz q̄ flos habet humorē. odorem. colorē ⁊c. p oīa sicut supra ⁊ plura alia. sed omitto gratia brevitatis. quia etiaz in multis alijs locis fit mentio de flore.

Fluctus. Nota q̄ fluct⁹ q̄ nihil aliud sūt q̄ maris vel aque circūuolutio. vel inundatio seu motus. vt cōmuniter in scriptura accipiūtur in malo. Fluct⁹ em̄ cōiter signāt.

Superboz elationes.
Terrenoz possessiones.
Tormentoz turbationes.
Cordiales tentationes.
Infernales damnationes.

Significāt dico superboz elationes. quia cōmunit̄ fluct⁹ maris emittūt magnum damorem. generāt magnū terrorez. producūt spume fetorem. frequentāt motus horrorem. Sic ꝓcul dubio superbi ⁊ impij sunt clamorosi p iactantiam. discordiā ⁊ pminatōem. p̄s. Elevaverūt flumina vocem suā. elevaverūt flumina fluct⁹ suos a voc⁹ aquarum multarū. Sūt terrētes p nihilipēsam ⁊ contēptiōem. Esa. lvij. Redundāt fluctus eius in p̄dicationē ⁊ in luturz id ē in simplices ⁊ humiles. Sūt etiam spumātes ⁊ immūdi p luxuriam. carnalitatē ⁊ infectionē. Jude. Fluct⁹ feri maris despumātes suas confusiones. Sūt etiam cōtinue se mouētes p inconstātiam ⁊ mutationē. necnō p tristiciaz et cordis afflictionē. j. Machab. vj. In quos fluctus tristicie ego deueni. Et ideo de talib⁹ loquit̄ scriptura Esaie lvij. Impij quasi mare feruēs qđ quiescere nō valet. ⁊ redundāt fluctus eius. Isti etiā dicūtur impij rōne crudelitatis. Dicūtur mare feruens rōne cupiditatis. Dicuntur quiescere nō valētes ratione mobilitatis. Dicuntur redūdare fluctus eorum rōne multitudine iniq̄tatis. Secūdo dico. q̄ p fluctus intelliguntur terrenoz possessiones. Recte eteni sicut fluctus impetuosa collisione agitant̄. sic mentes eoz qui terrena cū affectione nimia possident. cōtrarijs ⁊ repugnātibus cogitationib⁹ concutiūt̄. Suadet em̄ in parte vna superbia. ad magnificentie ostentationē posse ssa debere cōuerti. nec aurū semp in arca esse claudendū sed in apparat⁹ edium. suppellectilis. cōuiuioz ⁊ solatioz ac aliarum mūdi vanitatum expendendū. Exemplo diuitis epulonis induti purpura ⁊ bysso. ⁊ epulantis quotidie splendide Luce. xvj. Econtra suadet auaricia possessam. somnam inuolui. infodi. ⁊ idem nec ad videndū exhiberi. exemplo inutilis ⁊ timidi serui. Luce. xix. Hinc igit̄ ambitio ad superba tractanda sollicitat ⁊ leuat. hinc auaricia ad humilia deprimit ⁊ artat. Illa vult effossum aurū ad sectuli pompam extolli. illa vult ipm̄ in penetrālib⁹ infimis sepeliri. quo fit vt continua dissensione turbati ⁊ confusi. instar estuantis freti fluctuent atq̄ fremāt. Juxta illō Isaie. lj. Ascendit sup babylonez mare. multitudine fluctuū eius operta est. Et Jacobi. j. Similis est fluctui maris. Flu-

ctus ergo signant terrenoꝝ possessiones. Tercio dico. q̄ per fluctus intelligũtur tormentoꝝ turbatiões. Per fluctus eñ mũdi tribulationes intelliguntur. q̄bus in hui⁹ mũdi pelago boies velut naues mouent̄ & quatiũt Matth. viij. Motus magn⁹ factus ē in mari ita vt nauicula operiẽtur fluctib⁹. Talib⁹ eñ fluctib⁹ subiacet hō dum nauigat per pelagus hui⁹ mundi. & ideo ne hmōi fluctib⁹ absorbeatur debet facere sicut q̄dam piscicul⁹ qui dicit Etheri⁹. q̄ videns mare fluctuosum & tepest uosuꝫ tumẽs ne forte fluctibus extra ejiciat̄ ad siccũ & ne piscatoꝝ sportulis imponatur: solet ad fundũ descendere & alicui lapidi fortiter adherere & ibi tãdiu remanere quousq; trãsierint dicti fluct⁹. Sic ve charissimi: si fluct⁹ magne tribulatiõis taliter abũdauerint q̄ ab ipis timeam⁹ spũaliter subzui vel submergi uos ꝑculdubio debemus inferius ad fundũ inferni p̄ consideratiõnē tormentoꝝ descendere & lapidē. i. pondus diuini timoris seu etiã future mortis p̄ meditatiõnē accipe. & sic ꝑcerto poterim⁹ fluctus mũdanaꝝ tribulationũ faciliter supare. Sic faciebat Job. xxxj. dicens sic. Semp inq̄t quasi tumentes fluct⁹ timui deum. & pond⁹ eius ferre nõ potui. Et ꝑcerto charissimi si timor dei. & iudicioꝝ suoꝝ seueritas. & si status mortis & sue incertitudinis dubietas. si pene inferni & sue penalitatis asperitas debite ꝓsideraret̄. fluctus mũdanarũ tribulationũ modicũ reputabũtur & facliter superabũt̄. Sic supauerat illos ille q̄ dicebat Eccli. xxiij. Profundũ abyssi penetraui & in fluctib⁹ maris ambulaui. & in oñi terra steti. fluctus ergo signant tormentorum tribulationes. Quarto dico. q̄ per fluct⁹ intelligũtur interiores tentationes. Tentationes eñ & carnis & cordis sunt recte sicut q̄dam fluct⁹. in quos dñs homo ꝓuenerit. mortis peccati periculũ vir euadit. Dyabolus eñ est sicut balena. que videns filiũ circa arenã maris arrestatum magnos fluct⁹ aque sup ipm euomit. & sic ipum ad mare trahit & deducit. Sic ve dyabolus q̄n videt q̄ aliq̄s filius suus. s. peccatoꝝ circa arenã penitẽtie aliqualit̄ arrestatur. fluctus tentationũ super eũ ejicit. & sic eũ ad mare. id ē ad maris peccati amaritudinẽ reducit. Vñ in ps. Fluctus ruit super me transierũt. Vñ Matth. xiij. Nauicula in medio maris iactabat̄ magnis fluctib⁹. Per fluctus ꝯ intelligũt̄ tales tentationes seu suppfiue cogitationes. Impij eñ de siderijs & tentationib⁹ fluctuare nõ cessant. & ideo fumos et spumos multoꝝ criminũ euaporant. Et ido sicut fluct⁹ arenis circũstantib⁹ sistitur. sic fluctus tentationũ arena & timore mortis. & penitẽtie aridtate finit̄. Unde cordi perucrso dr̄ illud Job. xxxviij. Circũdedi mare termis meis. et dixi hucusq; venies & nõ ꝓcedes ampli⁹. & hic ꝓfringes tumentes fluct⁹ tuos. Quinto dico. q̄ per fluct⁹ intelligũtur inferni vexatiões. Unde Luc. xxj. Erit in terris pressura gentiũ pre confusione sonit⁹ maris & fluctuũ. arescentiũ hoꝝ hominũ. Ista ꝯ de q̄ntuplici fluctu sufficiãt.

Fluere. fluxus. Nota. q̄ fluere idem ē qđ distillare. liq̄scere. currere. accedere. & in se nõ subsistere: ꝫ ad aliũ locũ transire Et potest accipi in bono & in malo. In bono eñ signat clementiam & pietatẽ. diligentiã & sedulitatẽ. In malo vo signat inconstantiã & labilitatẽ. luxuriã & carnalitatẽ. Signat ꝯ fluctus iste clementiã & pietatem Joel. iij. Stillabũt montes dulcedinẽ. & colles fluent lac & mel. Item signat diligẽtiaz et sedulitatẽ. Unde Esa. ij. Erit in nouissimis dieb⁹ preparatus mons dom⁹ dñi. & fluent ad eñ oñes gentes. Item signat inconstantiã & labilitatẽ. & sic status & ꝓsperitas maloꝝ dicit̄ fluxibilis. q̄ de facili est defectibilis. Unde ps. Sicut cera q̄ fluit auferent̄. supcecidit ignis & nõ viderũt solem. Mũdi eñ ꝓsperitates sunt sicut mõtes facti de niuib⁹ qui ad modicũ calorez fluũt atq; deficiũt. Sic ve mali et eoꝝ stat⁹ niuei esse vident̄. q̄ per ardorem tribulationũ. vel dei vltimã sniaz & iudiciũ. in nihilũ defluũt & solui tur. ps. Mõtes sicut cera fluxerũt a facie dñi. a facie domini oīs terra. Et bñ dixit mõtes. q̄ nõ est dare ita magnum mõtẽ. i. ita diuitẽ vel supbũ. ita excellẽtẽ regẽ. vel regnũ. q̄n a statu suo finaliter habeat defluere vel perire. Teste. n. Seneca. Certis cũcta rpibus nascere debẽt. crescere & extingui Job. xiij. Mõs cadẽs defluit. & alluuiõe paulati terra cõsumit̄. Iste ē eñ fluxus rerũ q̄ semp tendit de eē i nõ esse. Vñ Esa. xxxiij. Luxit & defluxit terra & infirmata est. defluxit orbis terre. & infirmata ē altitudo populi terre. & terra interfecta ab habitatoꝝ suis. Sic aut nõ erit i patria. q̄ scz de quolibet sctõ dicit̄ in ps. Qr foliuz eius nõ defluet. et oīa quecũq; faciet sp ꝓsperabũt̄. Signat aũt fluere inconstantiã & labilitatem. Item signat luxuriã & carnalitatez Vñ. ij. Machab. xij. dr̄. q̄ stagnũ hiericho sanguine interfectoꝝ videret̄ fluere. De luxuriosis etiã dicit̄ Ezech. xxiij. Quoꝝ carnes sunt azinoꝝ & sicut fluxus equoꝝ fluxus eorũ. Primo ergo aliq̄d de morali fluxu & vtuoso. dicam⁹ q̄ sicut metalla q̄ius sunt duriissima. eñ p̄ fortem ignẽ efficiunt fluxibilia sicut aqua. Sicut eñ flores & herbe in alembico ponũtur. & p̄ actionẽ ignis in aquã fluũt & distillant̄. Sic vere charissimi q̄ius hõ q̄nq; sit durus & obstinatus q̄n tamẽ ignis spũssancti ipm inflamat interi⁹. vel etiã ignis tribulatiõis exteri⁹. tunc ve per contritionẽ resoluit̄ taliter q̄ ab ipo aqua lachrymaꝝ fluit & dilabit̄. & q̄ totus p̄ cõpunctionẽ & compassionẽ in vim mollẽ & fluxibilẽ dilatatur. Unde in ps. Flauit spũs eius & fluent aque. Breuiter ergo loquẽdo dico. q̄ boni quadrupliciter fluũt. scilicet

Per lachrymarũ distillationẽ. Per elemosynaꝝ largitiõem. Per bone fame diffusionẽ. Per bone doctrine eruditionẽ.

Fluũt ergo boni p̄ lachrymarũ distillationẽ. q̄ scz in vere q̄n vinea scindit̄: de ea fluit aqua Sic vere q̄n homo scindit̄ per cõtritionẽ. tũc ab eo fluit aq̄ lachrymarũ per compũctionẽ. Vñ ps. Percussit petrã & fluxerũt aq̄ Petra eñ est duz cor pectoris. q̄ q̄nq; per cõtritionẽ vel exteriorẽ tribulationẽ percutit̄. tũc p̄ lachrymaꝝ distillationẽ fluit & eliquat̄. Item boni fluũt per elemosynaꝝ largitionẽ. Sicut eñ myrrha balsam⁹ & alie medicinales arbores oñi anno fluũt & stillãt liquorẽ ad hoim iuuamentuz. Sic viri pij continue fluũt & diffũdũt elemosynas ad pauperũ nutrimẽtum Joel. iij. Stillabũt montes dulcedinem & colles fluent lac & mel. Item fluũt iusti p̄ bone fame diffusionẽ. sicut arbores aromatice fluũt & fundunt odorem. Vñ Cant. iij. Surge auster. pfla ortuz meũ & fluet aromata illi⁹. Item fluũt iusti per bonã & vtilẽ doctrinã & locutionẽ. Vñ Deut. xxxij. Locrescat vt pluuia doctrina mea. fluat vt ros eloquiũ meũ. Et sic patz q̄ est q̄dam fluxus⁹, moralis & virtuosus. Secũdo dico. q̄ est q̄dam fluxus⁹ letalis & viciosus. Et iste est fluxus viciorũ. & iste fluxus⁹ denotatur in fluxu sanguinis illi⁹ mulieris. q̄ sicut dicit̄ Mat. ix. duodecim annis fluxũ sanguinis patiebat̄. Sicut eñ serpens q̄ dicit̄ emacroys qñ percussit hominẽ dissoluit oñs venas eius. ita q̄ fluxu sanguinis facit eũ vitam finire. sicut dicit Isid. lib. xij. Et ideo emacroys dicitur ab emach. qđ est sãguis. & roys qđ ē fluxus⁹. Sic ve charissimi: diabol⁹ qñ aliquẽ mordet & inficit q̄cũq; mõ p̄ malas tentatiões & ꝓlacẽtias. facẽ eũ sãguinẽ pcoꝝ fluere & emittẽ & taliter fluẽdo vitã gre amittere & pdere. vñ talis fluxus⁹ viciorũ figurãt Leuit. xiij. & xv. vbi dr̄. q̄ vir de cui⁹ capite capilli fluũt. & albus⁹ vel rufus color fuerit eoꝝ. vel q̄ patit fluxũ semis i. mũdus in lege reputabat̄. similiter & mulier q̄ patitur fluxum sanguinis. q̄ procerto illi a quibus fluit & emanat semen male doctrine. capillus maloꝝ exemploꝝ. & sanguis peccati & luxurie. tales dico apud deũ sunt immũdi. Ideo dicit̄ in ps. Sicut fluit cera a facie ignis. sic pereãt pcores a facie dei. Talia eñ habent quendã fluxũ emanantie inq̄tum oriũtur ab ipis malis. Sed ꝑcerto ipsi habent vlterius vnũ fluxum desistẽtie. q̄ scz talia mala & maxime maliciose facta nõ diu perseuerãt. Unde Esa. xxxiij. Dis malicia eoꝝ defluet sicut defluit foliũ de vinea. Sic ergo patz q̄ est fluxus laudabilis & vituperabilis.

Flumen. fluuius. Nota q̄ flumẽ seu fluuius diuersimode sumit̄ in scriptura. Est. u. fluuius

Scripture. Gratie. Gloꝛie. Prosperitatis. Adueisitatis. Mortalitatis. Perfectionis. Confessionis.

Primo ergo dico q̄ ē fluui⁹ scripture in quo scz aqua sciẽtiaꝝ abũdat. & in q̄ pisces. i. viri virtuosi & studiosi inueniunt spũalia nutrimẽta. De quo dicit̄ in ps. Flumen dei repletũ est aquis. paratis eoꝝ bũ illoꝝ. Et iste fluui⁹ ita est ꝓfundus q̄ vir põt scirī vel inuestigari. Soli eñ sapientes ngute. i. soli excellentes doctores ꝑ

Deuotionis. funditatē ist̄ius attingūt. Ūñ Job.xxviij. d. aī de talibus doctorib⁹. Profunda fluuioꝝ scrutat⁹ est ⁊ abscōdita ꝓducit in lucem. Scriptura eñi est fluui⁹ nitidus in q̄ emundamur. Fluuius frigid⁹ in q̄ recreamur. Fluuius sapid⁹ in q̄ saciamur. Fluui⁹ viuid⁹ in q̄ vegetamur Fluuius splēdid⁹ in q̄ speculamur. Est dico pur⁹ ⁊ mitid⁹ emūdans delinq̄ntes. Ūñ de naaman dr̄. iiij. Regū. v. q̄ a lepra in flumie ē mūdat⁹. Et Ezech. xxxij. Tūc purissimas reddā aq̄s eoꝝ. ⁊ flumia eoꝝ quasi oleū. Itē iste fluui⁹ est recens ⁊ frigid⁹ irrigans estuātes. Ūñ Exod. ij. Descendebat filia pharaonis vt lauaret in flumine. Itē est dulcis ⁊ sapid⁹ alens fameſcētes Gen. xlj. Putabā me stare super ripam fluminis. Et sequit̄. q̄ ibi septē vacce pingues vires ꝯcta carpebant. Itē iste ē fortis ⁊ viuid⁹ irrorans arescentes Gen. ij. Fluui⁹ egrediebat̄ ꝛc. irrigās ꝛc. Job. vij. Flumina de ventre ei⁹ fluent aque viue. Itē est lucens ⁊ splēdidus docēs speculātes. Ūñ Ezech. j. Juxta flumen chobar vidit visiones. ⁊ Apocal. xxij. Ostēdit mihi fluuiuꝝ aq̄ vite splēdidā quasi cristallū ꝛc. Sc̄o dico. q̄ est fluui⁹ gr̄e. Iste ē fluui⁹ vegetatiu⁹. q̄ scz terram. i. animā quam irrigat. facit bonis fructib⁹. i. bonis operib⁹ abūdare. Jō de hic irrigatis dr̄ Flume. xxiij. Tabernacula tua iacob. ⁊ tēctoria tua israel vt valles nemoro se. vt orti iuxta fluuios irrigui. ⁊ vt tabernacula q̄ fixit dñs. quasi cedri iuxta aq̄s. Jn q̄bus vbis ostendit̄. q̄ illi q̄ isto flumine sūt irrigati. p istū fluuiū fortificant̄ p constātiā. q̄ dicāt̄ iacob q̄ interp̄tatur luctator. Clarificant̄ p prudētiā. q̄ dicūtur israel. q̄ interp̄tat̄ videns deū. Rectificant̄ p iusticiā. q̄ dicit̄ quasi cedr⁹. Jn isto eñi fluuio debēt viri sācti habitare ⁊ se ibidem cōtinue balneare ꝛc. Castores eñi iuxta flumina morantur vbi domos suas mira edificio fabricare dicuntur et caudam suaz que de natura sua piscis est ne putrescat posit continue balneare. Sic ꝓcerto charissimi sancti q̄z caput ē intellect⁹. ⁊ quoꝝ cauda ē volūtas. circa fluuiū gr̄e habitātes morātur. ne cauda sua defectiua volūtas q̄ p:o certo naturalit̄ est piscea. i. corruptibilis. mutabil̄ ⁊ varia. per petā corrūpat̄. in hoc flumine iugiter balneat̄. Illō bene patet Ezech. j. vbi ezechiel erat iuxta fluuiū chobar. et aperti sunt celi ⁊ vidit visiones dei. Iste eñi est fluui⁹ gr̄e. qui etiā pōt dici fluui⁹ p quē pōt intelligi spūssctūs vel spiritussancti dona. de q̄bus dicit̄ Joh. vij. Qui credit in me flumina de ventre eius fluēt aque viue. Iste eñi spūssctūs est ille fluui⁹ de quo dicit̄ Dañ. vij. Fluui⁹ igne⁹ rapidus, q̄z egrediebat̄ a facie eius. q̄ inde diuidit̄ in q̄tuor capita.

Vbi aduerte q̄ hui⁹ fluuij. s. spūssancti ortus ē nobilis. q̄ egredit̄ de loco voluptatis. Finis ē vtilis. q̄ iste ꝓgredit̄ ad irrigandū paradisum. i. eccl̄iam vel animā. Actus est fertilis. q̄ iste diuidit̄ in q̄tuor capita. Frequētem⁹ ergo istū fluuiū. q̄ nobilis q̄tum ad egressuz. q̄ scz iste egreditur de loco voluptatis. i. de mente ⁊ intrinseca substātia p̄ris et filij. Iste est eñi spūs q̄ a patre ꝓcedit. dicēs. Eccl̄. xxiij. Ego quasi fluui⁹ doriz exiui de paradiso. Ūñ recte videt̄ q̄ dei filij sit sitis balene. De q̄ dicit ille pbs Jorat. q̄ videns catulū suū ꝓpter aque paucitatē in cumulo zabuli arrestatū. ita q̄ ipm p maris ꝓfunda sequi non valet sed ibidē necesse habet sistere in sui periculū ⁊ comodū piscatoꝝ. ad ꝓfundū maris magnā quantitatē aquē hausit ⁊ bibit. quā tandē sup catulū arrestatū sicut quendā fluuium euomit. ⁊ sic ipm ad mare retrahit ⁊ reducit. ⁊ a periculo liberat ⁊ educit. Sic ꝑe charissimi. q̄ balena nr̄a xp̄s videbat catulos suos. s. aplos ⁊ fideles. ꝓpter arenas a:peras. i. ꝓpter tribulationū timorē a sui sequela penitus arrestatos. pauidos. debiles ⁊ infirmos. nup in ascensione iuit ad ꝓfundū maris. s. padisi. ⁊ tandē bodie reuertens sup catulos suos aplos euomuit maximū fluuiū. s. spūssanctum q̄ istos fortificauit ⁊ cōfirmauit. ⁊ a p̄dicta arrestatione liberauit. ⁊ ad seq̄ndum p fidem ⁊ dilectionē animauit ⁊ solidauit. Jdeo de tali fluuio dicit̄ Jobis. vij. Flumina de ventre eius fluēt aque viue. Figura Apocal. xij. vbi dicit̄. q̄ serpens emisit de ore suo aquā tanq̄ flumē. vt mulierē faceret trahi a flumine. Sic ꝑe xp̄s qui serpenti cōparat̄ i scriptura Job. iij. ibi. sicut moyses exaltauit ser. ꝛc. fluuiū spūssancti euomuit bodie ⁊ emisit. vt mulierē. i. apostolos et fideles q̄ ad modū mulieris erant debiles ⁊ infirmi attraberet ⁊ moneret ad fidei negociū exercendū. Egrediet ergo iste de loco, voluptatis. i. de mente patris ⁊ filij. Unde de illo pōt dici illud Job. xlj. Flāma de ore eius egreditur. Et illud Jobelis. ij. Fōs de domo dñi egrediet ad irrigandū torrentē spinarum. Et notandum. q̄ spūssanctus egressus ē in mūdu Et tutor. vt ductor. vt doctor. vt ꝓtor.

Ut tutor. ad defendendum. Jdeo de isto de isto pot q̄,
Ut ductor. ad dirigendum. libet dicere illud Elaie. lj.
Ut doctor. ad instruendū. Egressus est saluator me⁹.
Ut pretor. ad corrigendū. Est ḡ spūssanct⁹ fluui⁹ nobilis q̄tum ad egressum. Insup dico. q̄ fluui⁹ scz spiritussanct⁹ est vtilis q̄tū ad ꝓgressum. q̄ scz iste venit ad irrigandū superficiem terre. Sicut eñi fluuius ē vtilis q̄ terrā irrigat ⁊ fecūdat. ⁊ q̄ maculas abluit ⁊ lauat. Sic ꝑe spūssanct⁹ quia terrā corāis hūani irrigat interius inspiracio. fecūdat exteri⁹ p:o:urādo. lauat ⁊ purgat pct̄oꝝ maculas abluendo. Ūñ iste dicat Eccl̄i. xxiij. Egressus de paradiso. dixi rigabo ortū plātationū mearū. penetrabo vsq̄ ad ſferiores ptes ter̄e. illūinabo dormiētes i dño. Ubi aduerte q̄ iste spiritus habet ortus celsitudinē. q̄ exiuit de paradiso. Iza. habet fructus plenitudinē. q̄ rigat ortū plantationū. Habet actus fortitudinē. q̄ penetrat inferiores ptes terre. Habz stat⁹ pulcritudinē. q̄ illuminat dormiētes. Et ideo charissimi istū fluuiū frequētem⁹. ⁊ sim⁹ similes elephanti. q̄ sm Plinū est animal valde fluuiale. diligit eñi habitare iuxta flumia. natare in aq̄s ⁊ se balneare. qđ maxime facere i nouilunio ꝓsueuit. Sic ꝑe charissimi fluuiū spūs debem⁹ Per deuotionē frequentare. Et maxime q̄diu durat no Per dilectōez ſbintrare. ⁊ i eo ulluniū vite huius. q̄ ꝓpter Per confessionē balneare. velocem transitū nouilunio compar̄. q̄ in momēto perfic̄ ⁊ cōplet̄. Et sic enim⁹ sicut filia pharaonis q̄dū veniret vt se lauaret in fluuio. i. uenit ibi puerū vagientē quē in filiū adoptauit. vt dicitur Exod. ij. Sic ꝑe in flumine spūssancti debem⁹ p deuotionē balneare. ⁊ puez Jesuz p fidē q̄rere. ⁊ ipm p spez ⁊ desiderū iuēire. ⁊ p charitatē adoptare i nr̄is cordib⁹ ⁊ nutrire Fides eñi querit. Ad irrigandū igit̄. Nam de ꝑtute irrigatiua dicit Gregoriꝰ sup Cant. capl̄. Charitas nutrit. iij. Spūssanct⁹ mentē quam replet illuminans irrorat. ⁊ irrorans illūinat. vt de luce eius videat qđ appetat. ⁊ de roze ei⁹ se refrigeret ne lasſescat Iste est ḡ fluui⁹ vtilis q̄tum ad ꝓgressum. Deniq̄ dico. q̄ iste est fluui⁹ fertilis q̄tuz aq̄ successuz. q̄ scz iste fertilit̄ se distribuit illis quos iuenit dignos se. qđ ostendit̄ cū dicit̄ q̄ ipe diuidit̄ in quattuor capita. Diuidit̄ eñi iste fluuius Jn fluuiū letificatiuū. Iste eñi fluui⁹ letificat. q̄ fluminis impet⁹ letificat ciuitatē Jn fluuiū fructificatiuū. dei. ps̄. Et ideo ē fluui⁹ gyon q̄ Jn fluuiū purificatiuū. circuit terrā ethyopie. q̄ scz spiritussanct⁹ illos q̄ in ethyopia. i. in feruore tribulationum morant̄. circuit. letificat. ⁊ consolat̄. Jtem iste amplificat seu fructificat. q̄ flumen dei repletū est aq̄s. Ūñ iste est enfrates q̄ interp̄tat̄ crescens vel frugifer. q̄ scz iste facit bonū crescere spūaliter. ⁊ fruges bonoꝝ operum ꝓcreare. Itē iste purificat Exod. ij. Descendebat vt lauaret̄ in flumine. Jdeo iste ē fluui⁹ tygris q̄ interp̄retat̄ velox. q̄ scz fluui⁹ q̄tuelocioz tātom̄dioz ⁊ medicabilioz. Ūñ iste ē quasi fluui⁹ violent⁹ quē spūs dñi cogit Esa. lix. Itez iste pacificat. ⁊ pacez iustoꝝ et bonoꝝ conseruat. q̄ ad modū fluuij defendit ciuitatē eccl̄ie ab hostib⁹. ⁊ seruat pacem ciuiū ⁊ q̄etem. Jdeo iste est fluui⁹ physon q̄ circuit terrā euilat vbi est aurū optimū. q̄ scz spūssanct⁹ viros sanctos et aureos circuit. vegetat atq̄ fouet. ꝓtegit. pacificat. ⁊ defendit. Ūñ Esa. lxvj. Declinabo sup eū q̄si fluuiū pacis. Iste est ḡ fluui⁹ q̄ diuidit̄ in q̄tuor capita. q̄ sicut dr̄. j Coz. xij Diuisiones gr̄aꝝ sūt. vn⁹ aūt spūs diuidens singulis ꝓut vult. Sed heu charissimi q̄t sunt bodie miseri pctōres q̄ de isto flumine nō curātes: alia flumina sibi querūt. videlicet.

Quidam fluuiū deliciarum. Et benedicant̄ ista es.
Quidā querūt fluuiū diuitiarū. se flumina. q̄ sicut flu.
Quidam fluuiū scientiaru. mina semp sunt in fluxu ⁊ semp defluūt vsq̄ ad mare vbi terminat̄. Juxta illō Ecclesiastes. j. Oīa flumina intrant mare. Sic ꝑe mundi ꝓsperitas q̄ cōsistit in delitijs diuitijs ⁊ sciētijs pulcritu

dine.fortitudine.nobilitate.celsitudine.cōtinue fluit ⁊ nū-
q̄ ꝑtie pōt stare.imo ad mortis ⁊ inferni amaritudinē sp
recūt.pſ.Abierūt in sicco flumina.Eccli.xl. Substātie im-
pioꝝ quasi fluuius siccabunē. In flumine delicias morant
luxuriosi. In flumine diuitias ⁊ eminentias morant aua
ri ⁊ ambiciosi. In flumine scientias ⁊ corpalium elegantias
morant ⁊ delectant superbi ⁊ psumptuosi.talibus accidit
sicut ceruo.q̄ calefact⁹ ⁊ a venatorib⁹ fatigat⁹ in flumine
se submergit.vbi taliter refrigescit ⁊ irrigescit q̄ tādē fuge-
re nesat ⁊ neq̄t.⁊ a venatore capit atq; perit. Sic ve cha-
rissimi illi q̄ tribulatiōe fatigati.tentatiōib⁹ calefacti.in flu
uio mūdane ꝓsperitatis se imergūt.ibi q̄nq; frigescūt ꝓ in
deuotionē tantū q̄ nō pūt fugere nec cauere ꝓ bonā opa-
tionē.imo necesse ē eos capi ꝑ eternam dānationē. Unde
Job.xxij. Sublati sunt añ temp⁹ suū.⁊ fluui⁹ subuertit fun
damēta eoꝝ. Isti igit pūt lamētari cū dauid. Sup flumi
na babylonis illic sedim⁹.⁊ fleuim⁹. Ubi notandū.q̄ qua
tuor dicūtur esse flumia babylonis. Jtē dic de eis sicut in
tabula.⁊ allega figurā de draconе magno q̄ cubat in me
dio fluminū Ezech.xxix.sic habes ibidē.vel in morali ti. de
draconе. Nō sic igit charissimi.nō frequētem⁹ ista flumi-
na.§ fluuiū spūssancti.qz reuera iste ē fluui⁹ fertilis.vtilis
nobilis. Jste ē igit fluui⁹ de quo dicit Gen.ij. Fluui⁹ egre
diebatur de loco voluptatis ad irrigādum vniuersam sup
ficiem terre. Hic est igitur fluui⁹ gratie. Tercio dico.q̄
inuenit fluui⁹ glorie. Gloria enim paradisi dicit fluui⁹.

Quia generat iocūditatem.	Generat dico iocun
Quia continet fertilitatem.	ditatē. Juxta illud
Quia etiā pfectā ꝓtinet claritatē	pſ. Flumis impe-

tus letificat ciuitatē dei. Cōtinet etiā fertilitatē.qz sicut dr̄
Eccli.xxxix. Benedictio illi⁹ quasi fluui⁹ inundabit. Habet
insup oim⁹ dā claritatē.qz sicut dicit Apocal.xxij. Ostēdit
mihi angel⁹ fluuiū aque vite splēdidū sicut cristallū: Hic ē
igit fluui⁹ glorie in q̄ profecto bti pfectissime satiant.⁊ ad
que pfecti anhelant ⁊ afficiunt. Ceru⁹ em̄ sitiens ⁊ fatiga-
tus nō sistit in riuulo vt bibat sciens q̄ ibi nō pōt comode
recreari cōtinue currit quousq; inueniat fluuiū vbi pfecte
refrigerat.⁊ vbi plenissime satiat. Sic vere charissimi: viri
iusti q̄uis estib⁹ desideriorum aliquotiēs inflāment.tm̄ in ri
uulo bonoꝝ tpaliū nō sistūt per affectionē.imo ꝓtinue cur
rūt ꝑ bonā opationē.quousq; ad bona padisi pueniant ꝑ
finalē premiationē.vbi scz in flumie eterne voluptatis pfe
ctā pūt inuenire saciationē ⁊ recreationem. Añ de isto ple
nissimo fluuio pōt dici illud Apocal.xxij. Ex vtraq; parte
fluminis lignū vite afferēs fruct⁹ duodecim. Jste ē igitur
fluui⁹ glorie. Quarto dico.q̄ ē fluui⁹ ꝓsperitatis. Mū
di em̄ ꝓsperitas pōt vni fluuio ꝓpari.qz scz ista sp fluit ⁊ nō
pseuerat.⁊ finalit q̄n mare intrat dulcedinē suam perdit.i.
q̄n mortis amaritudo succedit.oia em̄ flumina intrāt ma
re.sicut dicit Eccs.j.qz scz oia mūdi dulcia ad finalē ama
ritudinē ꝓuertūt. Jste em̄ ē fluuius q̄ dicit in scriptura.

Fluui⁹ turbidus.	Turbid⁹ est ꝑ fallacitatē.qz scilicz
Fluuius rapidus.	veritas ibi nō videt ad plenū.qđ
Fluui⁹ igneus.	maxime apparet in cognitiōe vere
Fluui⁹ piceus.	amicicie q̄ procerto ꝓsperitatis tē
Fluui⁹ sanguine⁹.	pore nō cognoscit. Añ Sen.dicit
Fluui⁹ tumultuosus.	q̄ ob hoc solū amanda ē pauptas
Fluui⁹ periculosus.	qz a quo ameris ostēdit. Ecōuerso
Fluui⁹ defectuosus.	igit de ꝓsperitate q̄ est contraria

pauptati.qz procerto ista ē turbida ⁊ obscura. Añ Hiere.
ij. Quid tibi vis in via assyriorum vt bibis aquam fluminis.

Jtē rapid⁹ est per austeritatē. Illi em̄ qui in isto flumi-
ne habitāt vt cōiter pauperib⁹ sunt austeri. Añ Esa.xviij.
Diripuerūt flumina terrā eius. Habacuch.iij. Nūq̄d i flu-
minib⁹ furor tu⁹. Jtē igne⁹ est ꝑ cupiditatē. vñ Dan.vij
Fluui⁹ igne⁹ rapidusq; egrediebat a facie ei⁹ Jtē pice⁹
est ꝑ carnalitatē.qz scz luxuria ad modū picis maculat q̄c
q̄d tangit. Esa.xxxiij. Cōuertent torrētes ei⁹ in picē.⁊ bu-
mus ei⁹ in sulphur. Jtē sanguine⁹ est ꝑ crudelitatē. Jō
iste ē fluui⁹ egypti q̄ versus fuit in sanguinē.i.in crudelita
tem Exod.vij. Quicq̄d hauseris de fluuio vtiq; in sangui-
nē. Et in pſ. dr̄. Cōuertit in sanguinē flumia eoꝝ ⁊ ymbres
eoꝝ Jtē tumultuosus ē ꝑ nrositatē. In fluuio em̄ ꝓsperi
tatis multe sūt rixe ⁊ discordie. Jste em̄ sūt aque rasini q̄
nō vadūt cū silentio. Añ in pſ. Elevauerūt flumia vocem
suā.elevauerūt flumina fluct⁹ suos. Jtē periculosus est
ꝓpter frequētantiū societatē.qz sicut fluuiū q̄ dicit nilus.
frequētant animalia crudelia.s.ypotami.scilicet equi fluvia-
les.crocodilli ⁊ dracones. Sic ve fluuiū ꝓsperitatis freq̄n
tant multa genera pcōꝝ ⁊ demoniorum Ezech.xxix. Draco
magne q̄ cubas in medio fluuiū. Et ideo piculosum ē habi
tare ibidē.qz sicut dicit.ij.Cor.xj. Periculū in mare.peri
culū in flumine. Jtē defectuosus e.qz scz parū durat.ci-
to deficit.⁊ in amaritudinē cōmutat. Añ Esa.xix. Desola
bit fluui⁹ ⁊ siccabit. Et Eccli.xl. Substātie impioꝝ quasi
fluui⁹ siccabūt. Jste em̄ est fluui⁹ in q̄ masculi bebreoꝝ
fuerūt submersi. Exo.j. Quicq̄d masculinū fuerit in flumē
ꝓiicite. Quia ve charissimi pharao dyabol⁹ sume cupit q̄
masculi.i.pfecti in fluuio ꝓsperitatis ponant.vt ibidem ꝑ
vicia submergant. Et hoc procerto ꝓ tanto videt facere.qz
iste fluui⁹ est de natura illi⁹ fluminis ciconaꝝ de quo dicit
Plini⁹.q̄ nō solū virgulta imo volatilia in illo ꝓiecta tra
ctu tpis lapidescūt.qz vere vix est dare aliquē ita spūalem
et scientificū atq; bonū q̄n ꝓsperitas faciat ipm malū. Ex
emplifica de alexādro.tyberio.nerone.⁊ similib⁹.q̄ antea
virtuosi:in ꝓsperitate facti sunt vicioſi. Figura Apocal.ix.
vbi dicit. Ex q̄tuor angeli erant alligati in flumine magno
eufrate.qz scz etiam viri angelici in isto flumine vicijs alli-
gant. Sap.xix. Eructauit fluui⁹ ranaꝝ multitudinē. Vitā
dus est igit fluui⁹ iste.qz aqua ipsi⁹ perniciosa ē. Jdeo pci
pit Esaie.xlviij. Trāsite flumina ⁊c. Jste ē igit fluui⁹ pro-
iperitatis. Quito dico.q̄ est fluuius aduersitatis. Sicut
em̄ fluui⁹ solet impetuose currere.⁊ terras circūiacētes sb
uertere ⁊ dissipare. Sic aduersitas impetu suo oēs q̄s tan
git diuersimode destruit ⁊ etiā sbuertit. Jdeo dicit de im-
pijs Job.xxij. Nūq̄d semitam seculorum custodire cupis quā
calcauerūt viri iniq̄? Ablati sunt añ tēpus suū.⁊ fluui⁹ sub
uertit fundamēta eoꝝ. Fluui⁹ aduersitatis siue sit tpalis.
siue iudicialis.siue eternalis.siue infernalis.est ille fluui⁹
cyconaꝝ de q̄ loquit Sen.Quidi⁹ ⁊ Solin⁹.qui scz oia q̄
tangit lapidea efficit.qz scz fluui⁹ tam pūtis q̄ vltime ad-
uersitatis boies facit immobiles q̄si lapides.⁊ etiā frigidos.
miseros ⁊ egenos. Silles illi capiti illi⁹ monstri terribil⁹ qđ
dicebat gorgona.ad cui⁹ aspectū boies lapidificabāt Job
xxxviij. In siltudinē lapidis vtunt aque.⁊ superficies abys
si constringit. Et breuiter ꝓ aduersitatē mortis.iudicij vel
inferni fiūt oia lapidea.i.impotētia ⁊ caduca. De aduersi-
tate igit tpali dic.q̄ iste est fluui⁹ quo pauper sūmergūt
ꝑ potentia tyrānoꝝ. Unde sicut dr̄ Apocal.xij. Os q̄dam
draco volens q̄ndam mulierē impedire ne fugeret.aquaꝝ
ad modū flumis post eā vomuit ⁊ emisit. Quia ve draco,
nes.i.tyrāni ⁊ raptores nō cessāt fluuiū tribulationū emit
tere.vt mulieres.i. debiles ⁊ pauper possint ꝓtra iusticiam
pturbare. Sed q̄d dr̄ ibidē Apoca.xij. Procerto dr̄ q̄ ter-
ra aperuit os suū.i.sepulcz aperiet ⁊ nos ꝑ mortē recipiet
in scipam.tūc flumen mūdanaꝝ tribulationū siccabit.ita
q̄ extūc ab oībus mūdi periculis eruemur. Añ mors pōt
dicere illud Esa.l. Ponā flumina in siccū.vt ad mortē re-
feram⁹ illud pſ. Disrupisti fontes ⁊ torrētes.tu siccasti flu
mios etham. Mors em̄ ē sic q̄dā lapis q̄ dr̄ achates vtute
cui⁹ sm̄ Jsid. flumia sistūt.qz.s.tēpestas tribulationū tēta
tionū.delationū ꝑ istū lapidē.s.mortē sedāt.limitāt.⁊ ar-
restāt.qz sic dic Sen. Si multi sūt q̄ tibi mortē intētāt.vn⁹
te eripiet de manib⁹ aliorum. Quia breuit mors est illō quo
finiūt ⁊ ꝓspera ⁊ aduersa. Añ in pſ. Abierūt in sicco flu-
mina. De isto fluuio vide supra de fletu.vbi ponit illa au-
ctoritas. Sup flumina babylonis illic sedim⁹ ⁊ fleuim⁹.
Jste est igit fluui⁹ aduersitatis. Sexto dico.q̄ ē fluui⁹
mortalitatis. Vita em̄ ista mortalis cōparat fluuio.⁊ q̄tū
ad naturalia ⁊ q̄tū ad moralia. Ut⁹ dico ad naturalia.
qz sicut fluui⁹ q̄tidie labit ⁊ fluit.⁊ ꝓtinue descēdit ad ma
re(Multa etiā sunt flumina.q̄ ab arenis absorbent.sicut
de eufrate ⁊ nilo exemplificat tam Sen. q̄ Solinus) Sic
hō naturaliter est in continuo fluxu ⁊ motu.qz scz ipe egre
ditur ⁊ conterit.⁊ fugit velut ymbra.⁊ nūq̄ in eodem sta-
tu pmanet Job.xiiij. Et finalit ad mare.i.ad mortis ama-
ritudinē compellit deuenire. Unde Eccs.j. Omnia flumia
intrant mare.⁊ ab arenis etiam absorbet inq̄tū sub terra

vel arena fatalit̃ sepelit̃. Hiere.v. Posuit arenaz termi-
nū mari. Et illud predictū Apocal.xv. Aperuit terra os su
um t absorbuit fluuiū. Fluit eīm iste fluuiꝰ de iuuētute ad
senectutē. de sanitate ad infirmitatē. de diuitijs ad paupta
tem. de ꝓsperitate ad aduersitatē. de vita ad morte. Jtē
vita ista mortalis q̄tum ad moralia etiā fluuio compatur
qz sicut fluuiꝰ sp labit̃ t currit. nūq̄ in se pmanet aut sistit
sp tortuose incedit. semp ad ima descēdit. t finaliter ad ma
re tendit. Sic ꝓcerto bō nūq̄ in eodem statu pmanet. etiā
q̄tum ad mores. qz sez cōtinue variat̃ de cogitatiōe ad co
gitatiōem. de affectione ad affectionē (Juxta illd̄ Job.xx.
Cogitatiōes varie succedūt sibi. t mens in diuersa rapit̃)
de tristicia ad leticiā. de pcō ad gr̄am. t ecōuerso. Jste eīm
nūq̄ recte incedit. qz sez bō naturaliter nūq̄ tenet rectitudi-
nem iustitie. imo p malitiā naturaliter nitit̃ incedere tortu
ose. i. fallaciter t peruerse. t ad ima. i. ad pcā naturaliter de-
clinare. qz sicut dr̄ Gen̄.viij. Sēsus t cogitatio hūani cor-
dis ꝓna sunt in malū ab adolescētia sua. Et ideo iste fluui
us ad mare puenit. qz nisi deus impediat. ad amaritudinē
mortis inferni (q̄tū est de se) labit̃ atq; tendit. Un̄ Eccs.
xxiij. Fluuiꝰ meus appropinquat ad mare. Jste ē igit̃ flu
uius hūane mortalitatis t cōditionis. Septimo dico q̄
fluuiꝰ signat cumulū pfectionis. Fluuiꝰ eīm signat virū p-
fectū. q̄ ꝑz more fluuij. Est purus p castitatē. Est humilꝰ
per pietatē. Est clarus p honestatē. Est deorsum descēdēs
per mentis humilitatē. Est ad mare pueniens cōsiderādo
mortis t inferni penalitatē t aduersitatē. Est etiā cito t ve
lociter currens t circuiens p diligētiam t sedulitatē. vt sic
quilibet talis dicat illud Eccli.xxiij. Ego q̄si fluuiꝰ doriz t
sicut aqueductꝰ exiui de paradiso. dixi rigabo ortū planta
tionū. t inebriabo partē mei fructū. Doriz eīm interꝑtatur
medicamentū. q̄ vere viri iusti t pfecti medent̃ alijs p cō
passionē. inebriātq; eos p gr̄am t deuotionē. Et aduerte h̄
q̄ q̄libet vir pfectus pōt dici fluuiꝰ multiplici rōne. Fluui
us eīm oīm̄ se cōicat. imagines i se repsentat. ꝓtinue cur-
rit t ꝓperat. vtilit̃ iuuat t mūerat. Sic ꝑ dicā q̄ vir iustꝰ

Habet charitatē cōmunicatiuā — Justꝰ eīm cōmunicatur
Habet qualitatē repsentatiuā. — generalit̃. Jdeo dicitur
Habet firmitatē continuatiuā. — Ego. qđ est ois generis
Habet bonitatē auxiliatiuā. — Bonos imitat̃ virtuali
ter. Jdeo dr̄. Quasi. Continuat̃ actualiter. Fluuiꝰ qui di-
cit̃ a fluendo. Auxiliat̃ supnaturalit̃. Jdo dr̄. Doriz. i. me
dicamētū. Jtē rē. Ego rē. vide supra de Ego. t applica si
cut vis. Un̄ Eccli.xxiij. Ego sapiētia effudi flumia. Un̄ de
vtute cōmunicatiua dr̄ illud Gen̄.ij. Fluuiꝰ egrediebatur
ad irrigādū. Jtem rē. Quasi. Fluuiꝰ eīm recipit imagines
speculantiū. Sic iustꝰ per imitationē vtutes recipit alioꝝ
Quasi inqt. vide infra de quasi. Un̄ Amos.viij. Ascēdat
q̄si fluuiꝰ immēsus t defluet q̄si riuus egypti. Jtē rē. Flu-
uius a fluendo. continuat̃ eīm t pseuerat. donec crescat in
immēsum. Hester.x. Fons paruꝰ creuit in fluuiū magnū.
Jtē rē. Doriz. qđ interꝑtat̃ medicamentū. qz sez iustꝰ suis
dictis t exemplis est alijs medicina Apocal.xxij. Ex vtra-
q; parte flumis lignū vite. sequit̃. Et folia ligni ad medici
nam. Jste est igit̃ fluuiꝰ perfectionis. Octauo dico. q̄
fluuiꝰ signat lauacrū confessionis. baptismi t pine. t lacri
mationis vel cuiuslibet spūalis purificatiōis. Compara si
vis istū fluuiū illi q̄ est in sicilia. de quo dr̄ in lib. de naturis
rerū. q̄ oues nigras si inde biberint facit albas. Sic iste de
de animab̄ peccatoribꝰ facit sanctas. Et breuiter iste est
fluuiꝰ ad quē descendūt elephātes vt balneent̃. Jste ē flu-
uiꝰ ad quē venit vxor leonis post fornicationē cū pardo vt
lauet̃. Ad quē filia pharaonis lauāda descēdit t puerꝰ va
gientē inuenit. sicut dr̄ Exod.ij. Jste ē fluuiꝰ in q̄ Naaman
syrus lotꝰ a lepra sanitatē recupauit. sicut dr̄. iij. Regū. v.
Quia reuera charissimi in flumine baptismi. pnie vel con-
fessionis debet q̄libet fidelis balneari t leuari. quia in isto
Fetor luxurie mūdatur. In isto bō perfecte sanat̃ t bal
Lepra auaricie purgatur. neat̃ Exod.ij. Ecce descende-
Puer iesus p gratiā in- bat filia pharaonis vt lauaret̃
uenitur t recuperat. in flumine. Jste est igit̃ fluuiꝰ
confessionis. Nono dico. q̄ fluuiꝰ signat piscinam deuo
tionis. Et iste ē fluuiꝰ qui venit de paradiso q̄ transit p ba
bylonia. in quo lignū pciosum aloes reperit̃. Sicut dicit
Jsidorꝰ. Quia de charissimi fluuiꝰ deuotōis. cōpūctiōis t
lachrymatiōis. de paradiso. i. a supna inspiratiōe t influctia
venit t generat̃. Jn q̄ ꝑuldubio lignū aromaticū. s. odor
t memoria ligni crucis pōt a deuotis mētib̄ inueniri. Jn
isto fluuio latitabat murena. i. beata vgo. q̄n serpens ma-
gne prudentie deus pr̄. p sibillā suū. i. p gabrielez ipam ad
cōnubiū euocauit. t in ipa dei filiū generauit. Jste ē fluuiꝰ
de quo dr̄ Job.xx. Nō videat riuulos flumis currētis la-
ctis t mellis. Jste eīm fluuiꝰ a deo principalit̃ procedit. iu-
xta illud Eccli.xxiij. Ego sapiētia effudi flumia. ego quasi
trames aque immēse. Sic igitur patz de fluuio Deuotio-
nis. Confessionis. Perfectionis. Mortalitatis. Aduersita-
tis. Prosperitatis. Gloxie. Gratie. Scripture vel scientie.
Vide supra de aqua. vbi inuenies illam auctoritatē diui-
sam t prosecutā. Ostendit mihi dominꝰ fluuiū aque vite.
Jtem vide supra de fletu. vbi inuenies illam auctoritatez.
Super flumina babylonis illic sedimus t fleuimus. Hec
igitur de flumine sufficiant.

Fodere. Nota. q̄ cum fodere ídez sit qđ terrā aprire t eruere. dicā q̄ cuz

Fodiendo fontes aperiamus.
Fodiēdo fundamēta faciam⁹.
Fodiēdo thesauros abscōdam⁹.
Fodiēdo vineas excolamus.
Fodiendo secreta inq̄ramus.
Fodiendo terras ejciamus.

Potero notare q̄ fossura pōt si
gnificare in scriptura moraliter lo
quendo. t etiam in bono significa-
to accipiendo.
Studiū sedulitatem.
Profundam humilitatem.
Discretam sagacitatem.
Penitētie fertilitatem.
Sapientie subtilitatem.
Elemosyne liberalitatem.

Nam si studes tu fo-
dis scripturas t fon-
tes aperis. Nā si sis
humilis. tu fodis cor
tuū t bases congeris
Nam si sis discretus
tu fodis vtutes t eas
operis. Naz si sis pe
nitens. tu fodis car-
nem tuā t eam conte
ris. Nam si sis subti-
lis. tu fodis alios t q̄
stiones loq̄ris. Naz
si sis liberal. tu fodis
res tuas t eis egueꝝ

Est igit̃ q̄dam fossu-
ra q̄ signat studiū diligentiā. Hō eīm q̄ studendo. exponēdo
et inuestigādo scripturā laborat. pōt dici spūalis agricola si
ue fossor. p cuiꝰ diligentiā putenꝰ aquarū viuētiū. i. sapiētie
et doctrine aperit̃. vt sic dicat q̄libet bonus doctor illō Ge
nesis.xxj. Ego fodi puteū isū. Aduerte tamē q̄ Gen̄.xxvj.
dr̄. Qz puteos q̄s ysaac t serui sui fodiēdo aperiebāt. pby
listei operiebāt. signātes hereticos. q̄ puteos sciarū t do-
ctrinarū q̄s sancti doctores aperuerūt. per malas t hereti
cas cōpositōes claudūt. Un̄ Gen̄.xxvj. Jnuidentes pale-
stini. puteos quos foderant serui abrahaz obstruxerūt im
plentes humo. Hec ē igit̃ fossura q̄ signat studiū diligētiā.
Gen̄.xxvj. Foderūt in torrente t reperierūt aquā viuam.

Jtem ē fossura q̄ signat humilē subiacētiā. Tutū eīm fū
damentū non iacit̃ in ꝓfundū: nisi fundū primit⁹ fodiat̃.
Nos igit̃ in ꝓfundo fodim⁹: q̄n nos humiliam⁹. t sic vir
tutes nr̄as firmiter stabilim⁹. Matth.xxj. Fodit torcular
et edificauit turrim. Jtem ē quedā fossura q̄ signat sa-
gacem ꝓuidentiā. Et ista ē illa qua cū fossorio prudentie
cautelas t circūstantias adhibem⁹. vt tam vtutes nr̄as q̄m
vicia sepeliamus t abscondam⁹. Thob.viij. Abierūt t fo
derūt sepulcrū. Jtem ē quedā fossura q̄ signat fertilez
pniam. Penitens eīm ortū t vineam ꝓprij corpis p contri-
tionē scindit. p confessionem aperit. t per satisfactionē t la
borem fodit. t sic seipm̄ ad vtutū fructū disponit. t matu-
me q̄n aquis lachrymar̄ se perfundit. t stercora. i. ꝓprie vi
litatis t mortis memoriā apponit. Un̄ de ficu sterili dicit̃
Luce.xiij. Sine fodiam circa illā t mittam stercora. Jtē
est q̄dā fossura q̄ signat inq̄sitiuā sapiam. Fodiēdo eīm ra
dices bonar̄ herbar̄ inq̄rimus t thesauros absconditos.
t ꝓciosos lapides t metalla in terre visceribꝰ inuestigam⁹
Sic facit sapiēs p fossurā sapie. t a deo t ꝓximo bona et
vtilia ꝓcipit t acq̄rit. Esa.xxxvij. Ego fodi t bibi aquam.

Jtē est fossura q̄dā que signat elemosynā t affluētiam.
Fodiēdo eīm terrā ejcim⁹. t ipam dispgim⁹ t mouemus
Sic liberalis bō bona sua solet p elemosynaz fodere. ipsa
alijs erogare. Taurꝰ eīm t equꝰ gloriat̃ terrā t vngula fo-
dere. t eā retro iacere. vel iactare. Job.xxxix. Terrā vngu
la fodit t exultat t in occursum vadit armatis. Sic igitur

dico. ꝙ fodere sumitur in bono. Sed adhuc dico. ꝙ fodere sumi pōt in malo. Vñ nota ꝙ est vnum fodere qđ est

Malicie. Sculticie. Scuicie. Mequicie. Auaricie. Pestilentie

De fossura malicie qua scz sepe fit ꝙ mali fodūt alios foueas. ⁊ parant pericula ⁊ offendicula in qbus incidūt. dr̄ Prouerb. xxvj. Qui fodit foueā incidet in eā. De fossura stulticie cōtra illos q̄ stulte scrutant sc̄ias sec̄ares. dr̄ Hiere. ij. Qz foderūt sibi cisternas dissipatas. ⁊ dereliquerūt fontes aque viue. De fossura seuicie qua scz tyranni fodūt ⁊ lacerāt paupes. dr̄ in p̄. Foderūt manus meas ⁊ pedes meos ⁊c. De fossura negcie qua scz demones fodunt homini foueas tentationū. dr̄ Hiere. xviij. Foderūt foueā anie mee. De fossura auaricie qua scz diuites fodunt thesauros in terra ⁊c. dr̄ Mach. xxv. Iluens fodit in terram ⁊ abscondit talentū. De fossura eterne dānationis ⁊ mestic̄ie. dr̄ in Psal. Donec fodiatur peccatori fouea ⁊c. sufficit.

Folium. Nota ꝙ foliū diuersimode sumit in scriptura. Est em̄ foliū illa ps arboris exterior debilior ⁊ fragilior. ⁊ ad casuz seu desiccationē facilior ⁊ insup ad statū vēti mobilior ⁊ vtilior. Et signat foliuz.

Verbalē locutionem. Mozalem cōuersationē. Mūdanā prosperitatē. Humanā mortalitatē.

Signat dico vbalē loquacitatē q: sicut q̄dā arbores qñq; plꝰ abūdant in foliis q̄ in fructibꝰ qz vt cōiter arbores q̄ vltra debitū abūdant in foliis. vt cōiter fructibꝰ nō abūdant. Sic q̄dam boies plus abūdant in vbis q̄ in operibꝰ. Et isti figurant in illa ficulnea Marc. xj. In qua nō inuenit iesus nisi folia. ⁊ ideo ab ipo ertitit maledicta ⁊ penitus desiccata. ad denotandū ꝙ illi q̄ verbis vltra mēsuram sunt abūdantes. sant vt cōiter sicci. i. vtute ⁊ pfectione carētes. Iuxta illud Prouerb. xiij. Ubi sunt vba plurima ibi frequenter egestas. Sicut etiā arbores qñq; babēt folia medicinalia ⁊ vtilia. Sic boni habent vba salubria ⁊ honesta Dañ. iij. Ezech. xlvij. Et Apocal. xxij. Folia eius ad medicinaz

Jtē dico ꝙ signat moralē p̄uersationē. q̄ aliqñ in aliq̄bus est bona. Sicut dr̄ Hiere. xvij. de viro iusto. Erit foliū eius viride. nec aliqñ desinet facere fructū. Aliqñ in aliq̄bus est mala. sicut de hypocritis q̄ consuūt folia ficus. i. qui cōnectūt suā fictam p̄uersationē ad pudenda sua. i. ad sua mala opa contegēda. Jsta tamē folia cito desiccant. qz scz ficta cōuersatio taliū faciliter dilabit. Esaie. j. ca. Et erūt q̄si quercus defluētibꝰ foliis. Jtē folium signat mūdanā prosperitatē. qz scz ad modū folij solet faciliter desiccari Esa. xxxiij. ca. Omnis malicia eoz defluet sicut defluit foliū de vinea ⁊ de ficu. Jtem foliū signat humanam mortalitatem seu fragilitatē. Vñ Job. xiij. Contra folium qđ vento rapitur ostendis potentiā tuam ⁊c.

Fons. Nota. ꝙ fons nihil aliud est q̄ aquaꝝ indeficiens. ozigo in cōcauitate aliq̄ recepta. que quot aq̄s ab interiori recipit tot exteriꝰ p riuulos emittit. Et signat fons multipliciter i scriptura. Signat em̄ p maiori pte illa q̄ signat fluuius seu aqua. Accipitur em̄ pro

Mozali perfectione. Gratie diffusione. Gloie recreatione. Baptismi inundatione. Cōfessionis. purgatōis ⁊ Lachrymaꝝ inūdatione. Sacre scripture pditione.

Accipitur dico fons pro mozali pfectione. Et sic p fontem intelligitur xp̄s vel beata vgo. vl etiā q̄libet vir pfectus. Vñ dicitur Cant. iij. Ortus pclusus soror mea. ort? pclusus. fons signat?. Jtē dico ꝙ sumit p gr̄e diffusione Mich. xx. Aperi dñe thesauꝝ tuū fontem aque viue. Jtē accipit pro glorie inexhaustibili cōsolatiōe Esa. xij. Hauriet is aq̄s in gaudio de fontib? saluatoris. Item accipit pro baptismi mūdatione. Vñ Judith. xij. Exibat noctib? in vallem bethulie. ⁊ baptizabat se in fonte aque. Vñ Zach. xiij. Erit fons patens domui iacob in ablutionem ⁊ pcōris ⁊ mēstruate. Et Hiere. ix. Quis dabit capiti meo aquā. ⁊ oculis meis fontē lachrymaꝝ? Jtē accipit pro sacre scripture humectatione. Prouer. xviij. Torrens redundās fons sapientie. Pōt etiam accipi p carnalitatis infectione. sicut Marci. v. accipit. vbi dicit. ꝙ siccatus est fons sanguinis. Et Sap̄. xj. dr̄. Pro fonte sempiterni fluminis sanguinē dedisti ei bibere. Ut ergo de ceteris taceamus. dicam? aliq̄d de fonte moralis pfectionis. boc ē dictum in q̄tū per fontē pōt intelligi vir pfect?. vt de boc exponamus illud Cant. iij. Fons ortorum puteus aquarū viuentiū. que fluūt impetu de lybano. In quib? verbis ad uerte. ꝙ sicut fons naturaliter est herbarū multiplicatiu?. Jdeo dicit fons ortoꝝ. Est sui cursus cōtinuatiu?. qz dicitur puteus aquaꝝ viuentiū. Est aque sue cōicatiuus. que fluūt inquit impetu. Omnis sordiū purificatiu?. quod ostenditur cū dicit. de lybano. qz lybanus interp̄tatur candor. qui scz est purior inter colores. Sic p̄certo dico. ꝙ vir iustus ⁊ pfectus solet i alijs herbas. i. vtutes multiplicare p sciētiam. ⁊ sic dicit fons ortoꝝ quasi fouens ortos. Solet etiā fluxum bonoꝝ operꝝ continuare p cōstantiam. qz dicitur pute? aquaꝝ viuentiū. que scz p tinue pseuerāt. Solet etiā bona cōicare p clementiā. qđ ostendit in vbo Fluūt. Solet insup se ⁊ alios purificare p continentiā. qđ ostenditur in vbo lybano. Justos em̄ facit alios p sanctitatem fructificare. Solet seipm pseuerādo cōtinuare. Solet bona sua p pietatē cōicare. Solet corpus suū p castitatē purificare. Dico igit primo ꝙ vir pfectus dr̄ fons. qz facit alios p bona opa fructificare. qz dicit fons ortoꝝ. Fons em̄ dicit a fouendo vm Jsid. qz fouens ⁊ secūdans ortos. Sicut em̄ fons ortos q̄s irrigat fecundat. Sic vir pfectus illos quos p doctrinam ⁊ p̄dicationem irrigat. facit bonis operib? abūdare. Vñ Joelis. iij. Fons de domo dñi egredietur ad irrigandū torrentē spinaꝝ. Fons em̄ est p̄latus doctor vel q̄libet vir pfectus. qui de domo dei q̄ est eccl̄ia: debet ad mūdum egredi p predicationē. ⁊ torrentē spinaꝝ id est populū cōsciū pctoꝝ debet irrigare. p doctrine ⁊ boni exempli eruditionē. ⁊ sic faciet em̄ fructificare p bonā operationē. ita ꝙ ipsi erūt quasi ortus irriguꝰ. cuiꝰ nō deficient aque. Multi tñ sunt boies forte alteri? cōditionis. q̄ scz p doctrinam ⁊ bona exēpla nō causant in alijs vtutum seu operꝝ vbertatē. imo p suā malam vitā ⁊ doctrinā causant in eis oīm bonoꝝ operꝝ sterilitatē. Similes illi fonti q̄ dicit esse in sicilia q̄ dicit causare in potantib? sterilitatem potātes em̄ de aqua fontis illius efficiūtur steriles ⁊ ad generationē inabiles ⁊ inanes. qz procerto multi sunt bodie fontes mali. i. p̄lati. predicatores. vl etiā peruersi i oīmb? ⁊ per oīmia vicioſi. De q̄bus dicit. ij. Pet. ij. Hij sunt fontes sine aqua. ⁊ nebule turbinib? exagitate. q̄bus caligo tenebrarū reseruat. Jsti igit p suam malā vitā ⁊ doctrinam auditores ⁊ imitatores suos faciūt steriles. ⁊ a fructu bonoꝝ operꝝ vacuos ⁊ inanes. Figurati in fonte bierico qui terrā quā irrigabat q̄q; esset optima sterilē faciebat. sicut dicit. iij. Regū. ij. Quia em̄ multi sunt p̄dicatores. p̄lati ⁊ ecclesiastici mali q̄ terraz quā irrigāt. i. populū quē docēt et gubernāt. suis malis vbis ⁊ exēplis. bonis vtutibus sterilizant. Mō sic igit sit vir pfectus. ⁊ sit fons ortoꝝ. i. vegetans circūstantes. ⁊ faciens eos vt dictū est p bona opera fructificare. Scdo dico ꝙ q̄ vult esse fons spūalis. ipe debet bona opa cōtinuare. qz scz ipe debet esse pute? aquaꝝ viuētiū. Aque em̄ viuentes sunt ille q̄ nunq; deficiunt nec cessant. ⁊ continue scaturiūt atq; manant. Quia de vir pfectus sine cessatione. ⁊ defectu debet aquas vivas. i. vtutes ⁊ gras semp bre. ⁊ indefectibiliter cōtinere. Et sic erit ille fons. de quo dr̄ in p̄. Apud te est fons vite. ⁊ in lumine tuo videbimus lumen. Et Numeri. xx. dr̄. Aperi thesauꝝ tuū fontē aque viue. Quatuor aūt vident ee genera aq̄ꝝ. viuētiū. i. aq̄ꝝ q̄ in nob viuere ⁊ pseuerare debēt. Et iste st

Aque gr̄e ⁊ deuotionis. Aque clemētie ⁊ cōpassiōis. Aque lacrimaꝝ ⁊ ppūctiōis. Scie. doctrine ⁊ lectōis.

Jste em̄ sūt aque viue. ⁊ etiā aque vite. qz. s. nūq; debēt i nobis siccari. vt p ipas vitā eternā possumus amplexari. Et sic q̄libet fons dicet fons aque salientis in vitā eternam sicut dr̄ Joh. iij. Sed pdolor. videt bodie in multis q̄ ipi non bīt aquas vivas. qz scz multi inueniūt boies in q̄bus aque iste penit? sunt siccate. vt de eis possit dici illud Joelis. j. Exiccati sunt fontes aquaꝝ. ⁊ ignis pſūpsit speciosa deserti. Ignis em̄ auaricie: ignis luxurie. ignis iracūdie ⁊ seuicie consumit bodie in multis fontib? tales aq̄s. Juxta illud p̄s. Tu dirupisti fontes ⁊ torrētes. tu siccasti fluuios etbam. Mō sic igit sed simus pute? aquaꝝ viuētium. Puteus em̄ est pfundus inferi?. Est aptus superius est aq̄ plen? interi? Sic pculdubio nos debem? ee putei. s.

Putei profundi p humilitatē ⁊ subiectionē. Putei sursuz aperti p superiorē contēplationē ⁊ affectionē. Putei interius aqua pleni p gratiarū cōtinentiā ⁊ repletionē. Puteus igit aquaz viuentiū. Et sic de ꝗlibet tali puteo dicit illud Ben. xvj. Appellauit puteū viuentis ⁊ videntis. Et Eccli. l. Emanauerūt putei aquaz. Debet igit talis fons bona opa cōtinuare. Tercio dico. q̄ ille q̄ vult ee fons spūalis: debet sese alijs cōicare. qđ ostendit in verbo fluūt impetu. Sicut enī fons aquā quā ab interiori recipit: sibi nō retinet. imo cōtinue p riuulos ipsam fluit ⁊ emittit. ita q̄ liberaliter aquā suam oibus indifferēter cōicat ⁊ diffundit. Sic ve vir pfectus bona sua tpalia. ⁊ etiā spūalia. que scz ab interiori. i. a deo se meruerit recipe ⁊ habere. Juxta illud. j. Cor. iiij. Quid habes bō quod nō accepisti? continue nō cessat p pietatē alijs oibus sine psonaz acceptōe se diffūdere ⁊ cōicare. iuxta illd Prouer. v. Diuidant fontes tui foras. ⁊ in plateis aquas tuas diuide. Fluūt int. Unde ps. Flauit spūs ⁊ fluxerunt aque. ⁊ torrētes inundauerūt. Un talis est fons q̄ ascendebat de terra irrigans vniuersā facie terre. Viri etiā pij ⁊ misericordes dicūt de terra ascendere tpalia ptēndo. ⁊ dicunt alios illustrare tpalia mini strādo ⁊ erogādo. Ista tī sunt ptra multos: ⁊ maxime cōtra auaros. q̄ procerto nō sunt sicut fons aquā bonoz tpalium cōmunicādo. imo ve sunt sicut stellio seu maris vora go ipa vndiq; absorbendo ⁊ attrabēdo. De q̄bus Job. xl. Absorbebit fluuiū ⁊ nō mirabit. habet enī fiduciā q̄ influat iordanis in os eius. Nō sic ergo. ⁊ si volum? esse fontes spūales nō debemus nos alijs cōicare. Quarto dico. q̄ vir pfectus more fontis debet se a culpis purificare. quod ostendit cum dr. de lybano. Sicut enī fons naturaliter est purus ⁊ purificatiu?. ⁊ scorie reiectiuus. maculaz ⁊ sordium ablutiu?. Sic procerto viri pfecti debent esse fontes puri per castitatē. Juxta illud Virg. At liq̄di fōtes ⁊c. Assint Et Quid. Fons sonat a dextra tenui plucidus vnda. Et debēt esse fontes purificatiui p boni exempli. ⁊ p bone doctrine sanctitatē. Un illud predictū Zach. xiij. Erit fōs patens domui iacob in ablutionē pcōris. Et illō ē cōtra multos q̄ nō sunt fontes puri ⁊ fontes obscuri. q̄ scz nō habēt puritatē. castitatis. ⁊ immūdicie carnalitatis. Un isti sunt fontes sanguinei nō aquei. Similes fōti iacob q̄ dicit esse in ydumea. q̄ q̄uis aliq̄tiens inueniat clarus. q̄ter tamen in anno efficit sanguine?. vt dicit Jsid. Sic ve sunt multi qui q̄uis aliq̄n scz in iuuētute sint. aliq̄n puri ⁊ mūdi p castitatē. Fiūt tī q̄nq; rubei ⁊ sanguinei p carnalitatē. Figurati in flumine egypti q̄ cum esset clarus ⁊ purus. pcussus tamē virga Moysi factus fuit sanguine?. ad denotandu; q̄ illi q̄ virga tentationis pcutiūtur in sanguinem luxurie carnalitatis ⁊ immūdicie cōuertūtur. Un de talibus fontibus dr Sap. xj. Pro fonte sempiterni fluminis sanguinez dedisti iniustis. Nō sic chariſſimi. ⁊ simus fontes puri et mūdi. casti ⁊ sancti. qđ ostendit cum dr. De lybano. Lybanus enī interpt candor vel candid?. p quē quidē colorē puritas atq; castitas denotat. Lyban? enī est mons q̄ perpetuis niuib? candidat. q̄ etiaz herbis aromaticis atq; arboribus adornat. qz vere illi q̄ candidant niuea castitate. sunt vt cōiter odoriferi ⁊ aromatica famositate. Un Ecci xxiij. Quasi lybanus nō incēsus odor me? ⁊c. Patz igit q̄ vir pfectus pōt dici fons rōne castitatis purificatiue. rōne pietatis cōicatiue. rōne firmitatis seu lōganimitatis continuatiue. rōne fecunditatis multiplicatiue. Bene ⁊ dictum est. Fons ortor. puteus aquaz viuentiū. q̄ fluūt impetu de lybano. Aduerte tamē q̄ xp̄s pōt dici fons multiplicā rōnē. Fons enī est sui renouatiu? Fons est aquaz suaz indifferēter oibus distributiu?. Fons est suiipsi? ad eq̄litatem opis sui ⁊ altitudinē eleuatiu?. Sic procerto xp̄s fuit sui renouatiu? in incarnatione. Fuerit aq̄rum suaz distributiu? in gre et doctrine diffusione ⁊ collatione. Fuit etiā suiipsi? ad illam de q̄ descēderat altitudinē eleuat? in ascēsione. vt istis trib? dicat illud Ben. ij. Fons ascēdebat de terra irrigans vniuersam supficiem terre. Iste enī fuit fōs de terra p ortum ⁊ natiuitatē. Fuit fons irrigās per gratie ⁊ doctrine fecūditatē. Fuit fons ascēdens p reassūptaz celestiū felicitatē. Ostendit igit in illa auctoritate xp̄i nati uitas ⁊ incarnatio. q̄ fons de terra. Christi benignitas at q̄ ppassio q̄ irrigabat. Christi sctitas ⁊ eleuatio. q̄ ascēdebat. Nota q̄ p fōte pōt itelligi btā vgo. q̄ procerto ista fuit

Per castitatem purificata. Fuit dico purificata per
Per pietatem cōmunicata. virginitatē. q̄ sicut dicit
Per humilitem amplificata. Cant. iiij. Ista ē ortus cōclusus. fons signatus. Itē ista fuit cōicata p pietatē. q̄ ista est illa fōs patēs domui iacob. de q̄ fit mētio Zach. xiij. Dī enī fōs patēs. q̄ ꝗlibz pōt ibi haurire ⁊ bibere. s. fm Bern.

Peccator veniam. Ista enī gra plena fuit. De cui? ple-
Justus gratiam. nitudine accipiūt vniuersi. Itē ista
Angelus leticiam. fuit amplificata per humilitatem. q̄
Deus gloriam. ista est fons paruus q̄ circuit in fluuiū magnū. sicut dr Hester. x. ⁊c. Applica si vis primā auctoritatem diuisam per oīa sicut de viro iusto. Sed adhuc dico q̄ est inuenire quendam fontez Purificatiuū. Quendā fontē damnificatiuū. Quendā fontem refrigeratiuū. Fons purificatiu? est baptismus vel pnia. est votio seu gra. est lachrymatio seu spūalis tristicia. Sicut enī accipiter antiquat? ascēdendo sursum fortiter volādo. tandem in fonte viuo se balneādo. plumas antiq̄s ejcit ⁊ deponit. nouas vo plumas recipit ⁊ resumit. ⁊ sic iuuentus ipsi? renouat. ei? fortitudo recupat ⁊ sui visus cecitas purificat ⁊ clarificat. Sic procerto pctōr sursum ascēdendo p celestium psideratione. fortiter volādo p bonoz opez exercitationē. antiquas plumas. i. pctā dimittēdo p cōtrariez ⁊ confessionē. seipm in fonte gre pnie balneando p lachrimationē ⁊ ppūctionē. plumas nouas. i. vtutes ⁊ gras recipiendo p moralē psuasionē ⁊ imitationē. pculdubio poterit spūaliter se renouare. ⁊ oculos cordis sui poterit purificare ⁊ mūdare. Un quibusdā sic balneatis. renouatis ⁊ lotis cantat ecclesia dicēs. Isti sunt agni nouelli ⁊c. Sequitur Modo venerūt ad fontes aquaz. induti sūt claritate. Penitētia enī est sicut q̄dam fons q̄ dicit esse in epyro. in quo faces extincte si imergunt iterz accēdunt. Cui? silis inuenit circa grōmopolim in gallia lugdunēsi. sicut dicit Aug. lib. de ciuitate dei. q̄ vere illi q̄ sunt extincti p peccatū. si in fonte pnie intingant. pūt iterz reaccendi. ⁊ lumie gre iterū illustrari. vñ dicit Bern. Qz penitētia cecos illumiat. mortuos viuificat. vtutes reparat. peccata purgat ⁊c. Iste est igit fons purificatiōis. Un iste ē fons sardinie q̄ dicit oculis infirmis mederi. Verūtamē si fures dato iuramēto in isto fonte lauant. cecitate ꝓpe feriūtur. fm Jsid. Quia ve fons confessiōis ⁊ pnie oculo cordis medet. preterq̄ in illis q̄ male confitēdo pctā ꝓpria furant. Insup dico. q̄ est fons dānificatiu?. Et iste ē fons psperitatis deliciarū seu carnalitatis. Dānificatiu? enī est fons iste. q̄ inflamat affectionē. obfuscat cognitionē. effrenat etiā rōnem. Inflāmat dico affectionē. Un iste est sicut fons tantali. De quo q̄toplus bibebat. tātoplus sitiebat. q̄ de bonis mundane psperitatis q̄toplus q̄s habuerit. tantoplus cupit ⁊ sitit. Un Joh. iiij. Omis q̄ bibit ex hac aqua sitiet iterz. ⁊ aqua quā ego dabo fiet in eo fons aque salientis in vitā eternā. Esa. xxix. Sōniat sitiens q̄ bibit. ⁊ cum expergefactus fuerit lassus adhuc sitit. Itē obfuscat cognitionē. Un iste ē fōs boetie q̄ dicit inducere obliuionē. q̄ vere illi q̄ aqua mundane psperitatis sunt repleti. deū faciliter obliuiscūt. nec salutis etiā ꝓprie recordant. Jdeo conquerit dns Dicē. ij. Me derelinquerūt fontē aque viue. ⁊ foderūt sibi cisternas dissipatas. Et ibidem dr. Popul? meus oblit? ē mei dieb? innumeris. Iste enī est sicut q̄dam fons q̄ est in noe rigia. in quo fm Jsid. Oīne corp̄ immissum in lapidis sb stātiā indurat. Quia ve q̄ in isto fonte ponunt. lapides p obstinationē ⁊ dei oblionē efficiūtur. Unde Job. xl. Cor eius indurabit quasi lapis Itē iste fons effrenat rōnez seu discretionē. Un iste est sicut q̄dam fons q̄ fm Jsid. est in ethyopia rubei coloris. De q̄ qui biberit limphatic? efficitur. Iste est fons psperitatis ⁊ maxime carnalitatis. q̄a procerto illos quos rapuit. facit per malū humorem limphaticos. i. vltra limites rōnis effrenatos ⁊ totaliter insensatos. Unde dicit Seneca. Qz fortuna quem nimiū fouet stultum facit. Iste est igitur fons dānificatiu?. Et de isto vide latius supra de aqua in vltima distinctione. vbi multa inuenies de fonte psperitatis ⁊ de fonte aduersitatis ⁊c.

Denicq; dico. q̄ est q̄daz fons refrigeratiu?. ⁊ iste ē fons

glorie paradisi. Et de isto poteris videre supra. de desiderio. vbi exponit illa auctoritas. Quēadmodum desiderat ceruus ad fontes aquaꝝ. Sancti em̄ sūt sicut cerui. q̄ post mūdi aduersitates tribulatōes ⁊ calefactiones nihil aliud sitiunt q̄m gloriam paradisi. dicentes illud Psal. Sitiuit anima mea ad deum viuū. quādo veniam ⁊ apparebo ante faciem domini. Et nota. q̄ gloria eterna dicit fons in Quo satiamur. Dico igit̄ q̄ iste fons ē satiatiu⁹. i fō Quo recreamur. te em̄ mel⁹ satiatur sitiens q̄m in riuo. Quo speciamur. Sic aia melius satiatur in patria q̄m in Quo optinuamur mūdo. Unde. xx. Apc eis vñe tbesaurū Quo letificamur seu i q̄ ppetuamur tuū fontem aque viue vt satiati cessat murmuratio eoꝝ. Itē iste ē fons recreatiu⁹ seu delectatiu⁹. ps. Quia apud te est fons vite. ⁊ i lumine tuo videbim⁹ lumen. Itē est fons speculatiuus in isto em̄ potest om̄is veritas videri ⁊ om̄e dubium reuelari. ps. Aperuerūt fontes aquaꝝ ⁊ reuelata sunt fundamenta orbis terraꝝ. In isto em̄ fonte ⁊ in isto speculo eterno possunt beati videre ⁊ cognoscere quicq̄d volūt. Itē iste ē fons ppetuatiu⁹. quia scz aqua felicitatis eterne que ab isto fonte prorūpit nunq̄ deficiet in eternū. Iste ē enim fons iuuentutis quē posuerūt poete in quo senes iuuenescent. Esa. lviij. Erit q̄si ortus irriguus ⁊ sicut fons aquaꝝ cui⁹ non deficient aque. Item iste est fons letificatiuus. Esaie. xij. Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris. Et breuiter iste est fons ardoris. Splendoris ⁊ vigoris. Est em̄ in isto fonte ardor perfecte charitatis. Unde iste est fons ignis. De quo loquitur Plin⁹ libro. ij. cap. de miraculis ignis. qui extens de petra. etiam in alienaz transit materiam: quia scz fons ignee charitatis. de petra. id ē de christo exit. ⁊ alienam materiā. i. sanctos ⁊ angelos incendit. Unde iste est fons solis. De quo fit mentio Josue x. In paradiso etiam sunt fontes calidi. Est etiaz ibi fōs ille q̄ omnē materiam cōbustibilem statim accendit. Est etiam ibi ille fons ignis q̄ in montibus caspijs iuxta ciuitatem baruc inuenitur. qz scz fons charitatis ē in paradiso. quo statim inflāmatur omnis q̄ morat̄ in illo Hester. x. Fons paruus creuit in fluuiū maximū ⁊ in lucez solemq̄ cōuersus est. Est igitur in isto ardor pfecte charitatis. Itē in ipo est splendor sincere veritatis. qz scz sicut dicit Eccli. j. Ibi est fons sapientie verbum dei. Item ibi ē vigor perpetuitatis ⁊ continuitatis. qz scz sicut dicit Canti. iiij. Iste est fons ortoꝝ. puteus aquarū viuētium ⁊c.

Fores. Nota q̄ fores ianue seu porte sunt ille partes ciuitatis vel domus p quas fit introit⁹ ⁊ ingressus. Et qz in foribus ciuitatum antiq̄tus fiebant iudicia: in foribus fiebant predicationes. inditiones ⁊ preconia: in foribus dantur pauperib⁹ elemosyne ⁊ beneficia. i foribus examinantur intrantes ne forte velint machinari aliqua maleficia. ibiq̄ ponūtur custodie ad precauēdū ne subintrātes hostes operētur flagicia. in foris⁹ fiebant orones ⁊ sacrificia. Uidetur q̄ cū ecclesia q̄ est domus dei ⁊ ciuitas sūmi regis habeat duas portas. vicz forinsecaz q̄ est pars militans. ⁊ intrinsecā que ē triūphans. videtur q̄ p foras q̄ de foris apparēt pōt ipsa militās ecclesia designari. In istis em̄ foris⁹ president plati ad bonos introducendum ⁊ indignos excludēdum. Exemplo Loth de quo dicitur Gen̄. xix. Qz eo sedente in foris⁹ ciuitatis. ⁊ vidisset angelos. iuit eis obuiam rogans q̄ ad domū ipsi⁹ declinarēt Ibidem etiam dicit. Qz cū mali homies de nocte vellent intrare. ita vt prope esset. q̄ fores frangerēt. nō sunt pmissi q̄ interius introirent. Quia reuera Loth. i. bonus prelatus. q̄ in foribus ecclesie. i. in loco publico ⁊ statu iudiciario presidet atq; sedet. debet angelos. id ē viros angelicos intus in ecclesiaz ad officia ⁊ beneficia ecclesiastica admittere. imo ipos rogare ⁊ trabere. malos vero ⁊ malicioso⁹ qui violenter intrare nitūtur debet excludere ⁊ fugare. Exodi. xl. Applicabis aaron ⁊ filios eius ad fores tabernaculi. ⁊ lotos aquaz indues sanctis vestib⁹ vt ministrent mihi. Cui⁹ tamen contrarium fit hodie. qz scilicet moderni iantores libentius recipiunt malos q̄m bonos. Un̄ Hester. iij. Cuncti serui regis q̄ in foribus palacij versabantur flectebant genua ⁊ adorabant Aman. Mardocheus aūt istud nullatenus faciebat. quia scz mali prelati ⁊ nō boni admittūt̄ aman. i. indignos quoslibet ad honores. Item i istis foribus sunt boni iudices ad iura reddendum ⁊ iusticiam faciēdum. Unde Hester. vj. dicit Qz marchodeus iude⁹ qui sedebat ante foras palacij fuit p rege mirabiliter honoratus. Item in istis foribus sunt boni p̄cones. i. predicatores ad edicta regis promulgādum ⁊ enūciandum. Prouerbio. viij. Stans iuxta portam ciuitatis in ipis foribus loquit̄ dicens. O viri ad vos clamito. intelligite paruuli astuciam. Item in istis foris⁹. id ē in statu ecclesiastico sunt boni dispēsatores ad elemosynas pauperib⁹ largiēdum ⁊ concedēdum. id ē boni actiui ⁊ pij viri. Genesis xliij. In ipis foribus accedētes ad dispēsatorē locuti sūt.

Item in istis foribus examinātur per custodes bi q̄ volūt intrare ne maleficium vel flagiciū machinētur. imo p sone de bis suspecti ingredi ꝓbibētur Deut. xxij. Ejcient eam extra fores dom⁹. Itē in istis foris⁹ sunt deuoti viri ad deū orāduz ⁊ ei sacrificādū. Constat em̄ q̄ antiq̄tus in foris⁹ tabernaculi fiebant sacrificia. Ibi etiā ante fores per populū quē nō erat licitum intus ingredi fiebāt orationes ⁊ suffragia. Sic vere in ecclesia militāte sūt multi deuoti adoratores ⁊ sacrificioꝝ bonoꝝ operꝝ oblatores. Exodi. xxxiij. Adorabāt p fores tabernaculoꝝ suoꝝ. Et de pse cratiōe aaron ⁊ filioꝝ suoꝝ. ⁊ sacrificijs ad hoc necessarijs dicit Leuit. viij. Qz facta est ante fores tabernaculi. De foris⁹ vero pōt adhuc dici q̄ deuorāt quēcunq; locū publicū ⁊ cōmunē pro eo. s. vt dictum est. q̄ om̄ia negocia publica fiebant antiquitus. et fiunt adhuc in aliquibus partibus in foribus ciuitatum. Et sic loquitur scriptura Genesis. iij. vbi dicitur. Nonne si bene egeris recipies. sinautem. statim peccatum in foribus aderit. id est publice scietur. quasi diceret. Nihil occultum quod non reueletur. q̄z ꝑm Augustinū. Si tegis. deus detegit. si detegis. deus tegit. Etiam q̄ fores ꝑ publico sumātur patet Prouerbio. ix. vbi de mala muliere stulta ⁊ clamosa dicit. Qz sedet in foribus domus sue sup sellam in excelso vrbis loco. vt vocet transeūtes viā ⁊c. Uide infra de ianua ⁊ de porta.

Foris. foras. Nota q̄ foris seu foras idem est quod extra. signat em̄ partē exteriorē rei vel loci. Denotat em̄ foras exclusionē a loco. vel extra locum immissionē. vel extrinsecam rei dimensionem. Et ideo possumus breuiter notare. q̄ reperitur in scriptura videlicet Duum foris quod est

Uiatorū. Mūdus em̄ est q̄dam forinseca pegrinatio.
Egenorū. Pauptas est q̄dam forinseca abbominatio
Proditoꝝ. Proditio est quedam forinseca inhabitatio.
Dānatorū. Infernus est quedam forinseca relegatio.
Peccatorū. Peccatum est quedam forinseca trāspositio
Cōuersorū. Pnia seu gra est q̄dā forinseca liberatio.
Singuloꝝ. Habitus vo seu apparat⁹ est q̄dā forinseca cōuersatio. Dicam igitur q̄ est vnū foris quod est viatorum. Et sic dico. q̄ istud aduerbium foris signat mūdi peregrinationem. Qz diu em̄ viui sumus in mūdo. nos stamus foris a paradiso ⁊ a paradisi conuiuio seu hospitio. vnde viri sancti reputant se esse in mundo. sicut exterius in quadā forinseca peregrinatione ⁊ expeditione. Un̄ christo ostenditur Matth. xij. Ecce mater tua ⁊ fratres tui foris stant. Et aduerte q̄ religio potest intelligi p intus. mūdus autem ꝑ foris. Sicut em̄ illa que parum valent foris ejciūtur. bona vero ⁊ vtilia intus retinent̄ ⁊ custodiūtur. Sic dico q̄ bonos in domo religionis ⁊ ecclesie collocat. Malos autem ⁊ inutiles foris ad mūdum ⁊ mūdana ej̄cit atq; fugat. Unde illud Apocal. xj. Atriū autē qd̄ est foris templū ejice foras. ⁊ ne metiaris illud q̄m datū est gentibus. Et aduerte q̄ in isto loco forinseco. scz in mundo

Mali relegantur. Foris dico scz in mūdo mali relegā-
Justi tribulātur. tur. Unde de Esau dicit Gen̄. xxvij.
Lites generātur. Qz sibi dictum est. Egredere foras.
Impij cōuersant̄. scz ad venandum. Et dicit ibidem. q̄ dū esset foras frater suus q̄ remanserat domi reportauit benedictionē ⁊ ipe nō. qz scz illi q̄ in religione ⁊ ecclesia remanent benedicūtur. Illi vero q̄ foris vagando ad mūdi negocia discurrūt benedictiōe priuātur. Et ideo de amicis suis dicit xps Joh. vj. Eum q̄ venit ad me non ej̄ciam foras. Itē in isto foris. scz in mūdo iusti tribulantur. Fo-

ris eñ abundant leones ⁊ bestie q̄ devorant bestias innocentes. Sic in mundo abundant tyranni q̄ ledūt ⁊ tribulant impotentes. Uñ Gen.iiij.dr.q̄ caym volens abel occidere dixit. Egrediamur foras. Et sequit̄.q̄ eū in agro foras occidit. Uñ Prouer.xxij. Leo est foris.occidend⁹ sum Deut̄.xxxij. Foris vastabit eos gladius. Itē in isto foris. sc3 in mundo lites generant̄. Foris eñ plures ventor fiunt impetus q̄s in domo.ij.Cor.vij. Foris pugne. Itē foris.s.in mundo impij cōuersant̄.qs.s.latrones magis habitant foris q̄s in domib⁹ seu villis. Uñ Osee.vij. Fur ingressus est spolians latruncul⁹ foris. Istud est igit̄ vnū foris qđ est viator.s.mund⁹. Secundo dico q̄ est vnū foris qđ est miseror. Paupes eñ in bonis domib⁹ nō recolligunt̄.sed foris in misera pmittunt̄.qđ vtiq̄ de bonis ecclesiasticis pōt dici.qs.foris in statu pauptatis extra statū ⁊ pmotionē ecclesiasticam dimittunt̄ iacere. Uñ de maria dicit̄ Joh.xx. Maria aūt stabat ad monumentū foris plorans. Et de petro dr Joh.xviij.q̄ petrus stabat ad ostium foris. Foris eñ paradisum sunt sancti in p̄senti mundo. Foris etiā ecclam dimittunt̄ boni sine aliqua pmotione ꝛc. Verūtamen isti finaliter in cōuiuiū paradisi introducent̄.ita q̄ cuilibet dicet̄ illud Gen.xxiij. Ingredere benedicte dñi qđ foris stas? Ut sic de bonis ecclesiasticis et etiā de alijs paupibus dr illud Job.xxxj. Foris nō mansit pegrinus.ostium meū viatori patuit. Alij vo q̄ vident̄ mō esse intus ⁊ non foris.sicut sunt multi q̄ in magnis statib⁹ ecclesie sunt introducti.finaliter foras mittentur ⁊ in tenebras exteriores ejicient̄. Juxta illud Matb.xiij. Elegerūt bonos in vasa sua.malos aūt foras miserūt. Istud est igit̄ vnū foris egenor. Tercio dico q̄ inuenit̄ vnū foris qđ est pditor. Proditores eñ ⁊ detractores ab interiori amicicia recedunt.⁊ vt liberius obloquant̄ ⁊ nocent foris in absentia esse volunt.ps. Et si ingrediebat̄ vt videret vana loquebat̄ cor eius.cōgregabit iniquitatē sibi. Egrediebat̄ foras ⁊ loquebat̄ in idip̄m. Quarto dico q̄ est vnum foras qđ est damnator. Nam foris signat inferni relegationem.qr sicut canes foris cōuiuiū ejciunt̄. Latrones foris ciuitates suspendunt̄.illa q̄ nihil valent foris domicilium dimittunt̄. Sic mali ⁊ pversi foris mundū p mortez. foris paradisum p iudicis sententiā banniunt̄. Matb.v. Ad nihilum valet vltra nisi vt mittat̄ foras ⁊ cōculcet̄ ab hominibus. Et Esa.xliij dicit̄. Educ foras pp̄lm cecū ⁊ oculos habentē.surdum ⁊ aures ei sunt. Apoc.xxij. Foris canes ⁊ venefici.homicide ⁊ ydolis seruientes ⁊ omnis q̄ amat et facit mendaciū. Istud aūt potissime verificabit̄ i iudicio Luce.xiij. Cum aūt intrauerit paterfamilias ⁊ clauserit ianuam incipietis foris stare. Istud est igit̄ vnū foris qđ ē dānator. Quinto dico q̄ est vnum foris qđ est vitiosorum qs.s.foris potest significare peccati extrapositionem. Dyabolus eñ est sicut ceruus.q̄ volens serpentes comedere: ipsos cū anhelitu suo foras de cauernis extrabit ⁊ educit. quos cum foris euenerint ipsos libere devorat ⁊ transglutit. Est etiā dyabolus sicut draco q̄ insidians columbis. si extra vmbram arboris q̄ dicit̄ psidion ipsas foris inuenerit.statim ipsas devorat atq; rapit. Est etiā diabolus sicut piscator.q̄ cum linea sua pisces d aqua foris extrabit ⁊ tūc ipsos accipit ⁊ occidit. Quia ꝓcerto charissimi q̄diu homo est in aqua gratie ⁊ devotionis.⁊ vmbra memorie crucis ⁊ dominice passionis.in cauerna humilitat̄ ⁊ sue mortis cōsiderationis.tamdiu ꝓcerto dyabolus q̄ est recte sicut draco insidians p fallaciam.sicut ceruus cornut⁹ p superbiam.sicut piscator acutus p diligentiā.nō potest ei nocere.sed si ip̄m exinde cum flatu sue suggestionis.cū linea sue tentationis.extrabere foris ad statū peccati potuerit. ip̄m ꝓcul dubio faciliter devorabit. Qđ bñ figuratū est.ij. Paralip.xviij. vbi athalia nequissima educta est extra septa templi vt interficeret̄ foras. Ad denotandū q̄ pctōr p̄mo extra templū.i.extra statum gratie ponit̄ vt foris in statu peccati liberius occidat.vñ de pctōre dr Joh.xv. Mittet̄ foras sicut palmes ⁊ arescet ⁊ in ignē mittēt ⁊ ardet. Istō est igit̄ foris pctōr qđ signat peccati exclusionē. Sexto dico q̄ est vnū foris qđ ē ꝓsor seu pfector qđ signat gratie seu penitentie liberationē. Sicut eñ pisces q̄ pōt exire foras sportulā piscatoris. Fera q̄ pōt exire cordula venatoris.efficit̄ extra periculum ⁊ restituit̄ libertati. Sic peccator q̄ de laqueo peccati pōt exire.⁊ foris ad statuz gratie vel penitentie se transferre tunc tut⁹ ⁊ liber efficit̄.⁊ a mortis eterne piculo liberat̄. Sic fuit liberat⁹ Petrus.de quo dicit̄ Matb.xxvj. Or recordat⁹ peccati egressus foras fleuit amare. Sic etiā liberatus fuit Lazarus de quo dictuz est Joh.xj. Lazare veni foras. Bñ igit̄ signat foris gratie libertatē. Uñ istud est illud foris de quo ꝓuer.j. Sapientia foris pdicat in plateis dat vocem suā. De quo dr Prouer.xxiij. Prepara foris opus tuum. In isto eñ foris.i.in statu gratie vel penitētie libertate.desiderat dñs devotos suos inuenire dicēs cuilibet illud Cañ.viij. Quis mihi det te fratrem meū suggentem vbera matris mee.vt inueniaz te solum foris ⁊ deosculer te? ꝛc. Septimo dico q̄ ē vnū foris qđ est singulor qđ potest significare exteriorē cōuersationē. Illud eñ de foris est in aliqua re qđ primo oculis objicit̄ ⁊ qđ principaliter intuet̄. Sic vere cōuersatio est illud in homine qđ principaliter attendit̄. ⁊ qđ ab homib⁹ pcipue cōsiderat̄. Homines eñ nō vident cor.s fm qđ vident foris in cōuersatione iudicant de interiori intentione ⁊ cogitatione. Quia fm Greg.in omelia. Per hec q̄ foris apparent.qđ int⁹ lateat aperit̄. Figurati in illa arcba Exodi.xxv. Que erat vestita auro purissimo int⁹ ⁊ foris. Et in illo libro Apocal'.v. Qui intus ⁊ foris erat scriptus.qs.s. viri sancti habent auream sanctitatē.⁊ scripture etiam veritatē foris in cōuersatione ⁊ intus in intentione. Hypocrite contrariū tñ faciunt sua eñ foris inseca ⁊ exteriora non signant sua interiora.qr sicut dr Matb.xxiij. Isti mundant qđ est de foris calicis ⁊ parapsidis.intus tñ pleni sunt rapina ⁊ immundicia. Sicut eñ malogranata vident̄ cē exterius ⁊ de foris dura ⁊ sicca.interius aūt sunt valde mollia ⁊ aquosa. Sic tales foris in cōuersatione p penitentiā ⁊ abstinentiā sunt duri ⁊ sicci.intus tñ in corde p delicias ⁊ luxuriā sunt molles atq; fluidi. Nō sic debet esse.qr vnum dz alteri correspondere.immo etiā intentio ⁊ affectio semper debet esse melior q̄ ꝓuersatio. Uñ.ij.Cor.iij. Si is q̄ foris est noster hō corrumpit̄.ille tñ q̄ intus est renouatur de die in diem ꝛc. Uide supra de extra vel exterius. Et vide de Cōuersatione ⁊ hypocritis ꝛc.

Forma. Cū forma sit in duplici differentia.s. substantialis q̄ dat esse rei. Et accidentalis q̄ dat apparentiam rei. De forma substantiali (que moralit̄ loquendo diuidit̄ in naturalem.⁊ sic est anima. in virtualem ⁊ sic est gratia.in temporalem ⁊ sic est fortuna.⁊ in supernalem seu eternalem.⁊ sic est gloria) nihil ad presens. pro eo q̄ nulle sē auctoritates in biblia de tali forma mentionem vocaliter facientes. Sed si vis vide in reductorio meo morali libro sexto.cap'o scdo. vbi de talibus formis inuenies satis dictū. De forma vo accidentali ⁊ superficiali q̄.s.nihil aliud ē q̄ exterior apparētia vl' figura. Potes notare q̄ talis forma reperit̄ multiplex in scptura vicz Forma Corporalis que est cinerea. Temporalis que est aerea. Virtualis que est etherea. Supernalis que est syderea Criminalis que est sulpburea

Primo igitur est quedam forma seu figura que est cinerea seu corporalis. Et ista est forma figura ⁊ pulcritudo corporis.que scilicet de sui natura tendit in cinerem ⁊ in terram. De qua dicitur Danielis.j. Or rex precepit introduci coram se pueros de semine regio. decoros forma. ⁊ eruditos dei sapientia. in quibus nulla esset macula. Istam tamen formam ille qui est speciosus forma pre filijs hominum.scilicet christus creditur assumpsisse.⁊ in mundo sub ea latuisse.similis illi Joui de quo dicunt fabule q̄ formam thauri accipiens rapuit ⁊ acquisiuit illam puellam regiam Europam. Quia scilicet. sicut dicitur Philipen.ij. Humiliauit semetipsum formam serui accipiens ⁊ habitu inuentus vt homo.vt scilz puellam regiam id est animā acquireret ⁊ haberet. Aduerte tamen q̄ isti sic transformato accidit sicut Atteon qui transformatus in ceruū ⁊ nō cognit⁹ fuit a ꝓprijs canib⁹ devorat⁹ qr sc3 deus transformat⁹ in homine a suis primitivis sequacibus ⁊ canibus.s.a iudeis fuit incognitus ⁊ etiam crude.

liter morti dat⁹. Forma ẽm diuina est inuisibilis. Et iō q̃a deū sub aliena forma viderūt ipsū crudeliē occiderūt. Deu tero.iij. Uocē quidem ei⁹ audistis.ꝫ formā penit⁹ nō vi distis. Ista est igit̄ forma q̃ est corporea seu cinerea. Job xxxiij. Ecce ⁊ me sicut te fecit de⁹ ⁊ de eodē luto formatus sum. Scdo dico q̃ inuenit̄ q̃dā forma que est aerea. Et ista est forma fortune. Ilde ẽm exterior in suo esse fortunali hꝫ suā formā specificā.i.ipm statū mundialē.⁊ ipam gloriam tpalem.q̃.s.forma aerea potest dici.qz debilissimū habet esse. Ista ẽm est sicut forma q̃ apparet in speculo.vl sicut forma quā accipit dyabol⁹ vl angel⁹.q̃ magꝫ est aerea q̃ corporea.magis vana q̃ firma. Subito ẽm apparet et subito desistit.sic stat⁹ fortune. Uñ de quolibet sic formato atq; formoso pōt dici illud Hiere.xlvj. Uitula elegans atq; formosa egypt⁹.stimulator ab aq̃lone veniet ei.j. Re. xxviij. Deos vidi.supple ego phitomissa.ascendētes de terra.⁊ dixit.supple saul.qualis est forma eius. De illis igit̄ q̃ dñ p fortunā formati sunt pōt dici illud Ezech.xxiij. ca. Adolescentib⁹ forma cunctis egregia Tercio dico q̃ est quedā forma que est etherea. Et ista est forma virtutum ⁊ morū.qz.s.boni exterius sunt cōpositi ⁊ formati. Puer ẽm bñ format⁹ ⁊ figurat⁹ dicit̄ q̃n membra ipsius in se inter se debite disponunt̄. Sic vere boni bñ dicunt̄ formati q̃n bonis morib⁹ in omnib⁹ suis membris.i.in oibus suis actibus ⁊ cōditionib⁹ sunt rotati.ps. Speciosus forma pre filiis.diffusa est gra.in la.tuis. Justi ẽm ita sūt formati q̃ ipi sunt forma ⁊ regula alioꝝ. Uñ aplꝰ dicebat talib⁹ illud.j. Thessal.j. Imitatores nostri facti estis.ita vt ⁊ facti sitis forma omnib⁹ credentib⁹. Bon⁹ ẽm artifex istos formatꝫ de⁹.⁊ ideo nō mirū si congrue sunt formati. Esaie.xliij. Ego creaui cū.formaui eum ⁊ feci eū. Et Esaie.xlix. Et nūc hec dicit dñs.formans me extero seruū sibi. Ratione igitur talis forme.i.talis vtualis imaginis vel figure. Justi pōt dici formosi ⁊ morali pulcritudine decori. Esaie.lxiij. Iste formosus in stola sua gradiens in multitudine fortitudis sue. Sancte etiā anime sic virtutib⁹ formate ⁊ formoseꝫ loquit̄ sponsus. Cañ.ij. dicens. Surge ꝑpera amica mea. speciosa mea.formosa mea ⁊ veni. Ut cōmunit̄ ẽm formosi viri volunt habere formosas sponsas. Et ideo cū christ⁹ sit speciosus forma pre filiis hoim. vult q̃ ania sponsa sua etiā virtutibus sit formosa. dicens illud Cant.j. Nigra sum ⁊ formosa filie irlm. Patet igit̄ q̃ est vna forma virtualis ⁊ etherea. Quarto dico q̃ est q̃dam forma q̃ est syderea Et ista est forma beatifica.que.s.sanctos in patria facit sydereos atq; claros Forma ẽm celestis ita replet oīs materie appetitus.q̃ materia nō appetit amplⁱ alienam formā. Sic deus q̃ est forma beatifica ⁊ ipa summa rō beatitudinis.oīa anime desideria satiat. ipamq; taliter pficit atq; formatꝫ q̃ nihil aliud appetit atq; affectat. Deꝰ enim sicut dicit̄ Esa.xliij. est creans Jacob ⁊ formans isrl. Jacob luctator signat iustum viatorē. Jsrael videns deum signat beatum cōprehensorem.qz.s.⁊ iusti ⁊ beati formant̄ a deo p grām in psenti ⁊ p gloriam in futuro. facient eos cō formes imagini filij dei.sicut dī Rom.viij. Jste ẽm tūc reformabit corpus humilitatis nostre.sicut dicit̄ Philip.iij Uñ ipe pōt dici illud Esa.xliij. Omnē q̃ invocat nomē meum in gloria mea.formaui ⁊ creaui ⁊ feci eum. Jsta est igitur forma syderea. De fora vo sulphurea.i.de statu moribus ⁊ cōsuetudinib⁹ hoīs pctōris.⁊ de figura exterioꝝ cōditionū suaꝝ multa possunt dici. Siles ẽm vident̄ hoibus monstruosis.quos qz natura nescit bñ formare ꝑter indispositionē materie.formatꝫ eos pessime. Sic dyabolus tales ⁊c. Excoqit ẽm tales in fornace tentatiōis pcutit eos malleis suggestionis.fricat eos runcina cōminatiōis. ⁊ sic introducit in eos formā oīs iniqtatis ⁊ corruptiōis. Unde de artifice formante ydolū. dr Esa.xliij. Faber ferrarius opat⁹ est in prunis ⁊ in malleis formauit illud ⁊c. Sic igit̄ pꝫ de multiplici forma ⁊ figura. Sꝫ si vis potes adhuc dicere de multiplici formatore. Uñ nota q̃ formare idē est qđ facere vl creare. Et ꝑprie formare idē est qđ formā.i.figurā dare. Et pōt significare moraliꝫ qualibꝫ moralē exēplarē cōpositionē ⁊ instructōꝫ.q̃ q̃dem ptinet ad spuales artifices.s.ad deū q̃ formatꝫ formā vtutū ⁊ morꝝ p correctōꝫ impmendo

De⁹ igit̄ formatꝫ spualiter boiem q̃ ad mores p spiritalē inspirationē. Doctor formatꝫ eū p bonā doctrina ⁊ eruditionē. Prelat⁹ vo formatꝫ eū p bonā monitionē ⁊ correctionē Quo igit̄ bō spualit̄ formar̄ cōuert̄ ⁊ pfic̄ possent multa dici.sed qz oīa ptinent vl ad correctionē.vel ad cōuersionē vel ad pfectionē.de q̃bus in suis titulis satis est dctm vl postea dicet̄.iō omitto gratia breuitat̄.⁊ maxime quia pauce sunt auctoritates ad ꝓpositū facientes. Breuiter tñ possum⁹ dicere q̃ q̃dam formant̄ a deo p specialē inspirationē ⁊ sic fuit format⁹ Paul⁹ dicens.j. Cor.xv. Gratia dei sum id qđ sum. Sicut ẽm multa sunt animalia q̃ solū p influentiā celestē creant̄ ⁊ formant̄.sicut sūt illa q̃ fiunt sine carnis copula ⁊ sine carnali generatione. Sic vere p influentiā gratie dei multi formant̄ ⁊ pficiunt̄ nullo hūano exercitio suffragante. vt de talib⁹ dicat̄ illud Gen.ij. Formauit itaq; de⁹ hoiem de limo terre ⁊c. Itē q̃dam formant̄ a pdicatorib⁹ p doctrinā ⁊ eruditionē. Ursa ẽm fet⁹ suos q̃ informes nascunt̄ (scz ad modū vnius frusti carnis) lambendo dr formare ⁊ ad completā formā ꝓducere.ita q̃ bene formati ⁊ vivi finaliter efficiunt̄. Sic vere doctores ⁊ pdicatores.cū lingua.i.cū verbis fet⁹ suos.i.subditos ⁊ auditores informes.i.sine forma vtutū ⁊ carnalitate plenos solent lineare ⁊ formare.pficere pariter ⁊ cōplere ⁊ formā seu figurā virtutū in eis introducere ⁊ creare. Unde Esaie xliij. Formaui eū ⁊ feci eū. Itē q̃dam formant̄ a plātis ⁊ animalib⁹ p correctionē. Sicut enī in opib⁹ mechanicis forme ⁊ figure introducunt̄ p multas scissuras ⁊ sculpturas.⁊ maxime q̃n materia est valde dura. Sic plat⁹ q̃n hꝫ aliquē durū ⁊ obstinatū subditum.quē ipse vult pficere in morib⁹ vl formare.pcerto necesse est q̃ scissura vl sculptura fortis correctionis intercedat.vt sic talis format⁹ dicat illud ps. Tu formasti me ⁊ posuisti super me manū tuam.

Aduerte tñ q̃ oīa animalia rapacia ⁊ gulosa vt cōiter generant filios informes ⁊ imperfectos. Patet de vulpe ⁊ cane q̃ generant filios cecos. de leone q̃ generat mortuos ⁊c Sic vere istud est cōmune ⁊ generale q̃ illi q̃ sunt pces gulosi.i.plati cupidi ⁊ auari.generant vt cōmuniter filios informes.qz.s.filij.i.subditi taliū male vt cōmuniter formāt̄ ⁊ informant̄. Accipiunt ẽm munera ⁊ ꝓmouent seu generant informes psonas.i.insscios ⁊ ignaros.anteq; formentur ⁊ ꝓbent in scientijs ⁊ vtutib⁹ ⁊c. Justi ẽm ꝓposterāt ordinē nature. Natura ẽm primo formatꝫ postea parit ⁊ generat vt cōiter. Justi vo anteq; formāt filios subditos vel ne potes ipos pariūt ꝓmouēdo. Nō sic ꝫ primo dicāt illō bic re.j. Priusq; te formarē in vtero noui te. ⁊ añq; exires de ventre sctificaui te.⁊ ꝓphām in gentib⁹ dedi te.⁊ pstitui te sup gētes ⁊ regna ⁊c. Nō ei añq; exeat de ventre.i.de daustro.dr primo sctificari.⁊ tandē sup gentes ⁊ regna ꝓmoueri ⁊ collocari. vt sit speciosus forma p filiis hoim ⁊c. Sic igit̄ acq̃rit bō formā vtutū. q̃n.s.influenit di inspiratio supna. Doctoris informatio interna.⁊ plati castigatio exēna. Sufficiat. Vide.j. de imagine. Forma ẽm vt cōiter in scriptura accipit̄ ꝑ exemplo.imagine vl figura ⁊c.

Formidare. formido. Cū formidare idē sit q̃ timere seu dubitare.potest dici q̃ inuenitur Formido

Justor⁹ q̃ facit cautiorē. Prio mō formidāt filij māda-
Uanor⁹ q̃ reddit laxiorē tū paternū. Scdo mō formidāt
Malor⁹ q̃ facit tristiorē deum dolorē exēnū. Tercio mō formidant impij stridorē eternū. Dicā igit̄ q̃ est q̃dā formido q̃ timēt būiles regꝫ impia. Itē est alia formido q̃ timēt debiles mūdi cauteria. Itē est etiā alia formido q̃ timēt flebiles orci suspiria. Prio igr dico q̃ inuenit̄ formido vtuosa q̃ ē filial. Et ista ē illa q̃ iusti sp trepidāt ⁊ formidāt. Dē ei inferr⁹ q̃dā istinctu nāli reuerent̄ ⁊ formidat suū superi⁹. sicut pꝫ de filio respectu pris. De famulo respectu regis. De suo respectu dñi. De discipulo respectu magistri. Cum igit̄ deus sit pater ⁊ rex ⁊ dñs ⁊ etiam magister dignū est q̃ a iustis tanq; a filiis. seruis ⁊ discipulis formidet̄. sua clementia paternalis. sua iusticia regalis ⁊ principalis. sua doctrina ⁊ sapientia magistralis. Formida igitur deum patrem tuum qui te potest exhereditare. Osee xj. Formidabunt filij maris. Item formida deum regem regū q̃ te potest transuerberare. ps. Ab increpatiōe tua fu-

gient.a voce tonitrui tui formidabunt. Itē formida deum doctorē tuū q̄ te nouit docere t insormare ps. A verbis tuis formidabit cor meū. Ista est igit formido vtuosa q̄ est filialis. Secō dico q̄ est formido viciosa que est noxialis Et ista est formido seruilis.qua.s.imbecilles t formidolosi trepidauerūt timore.vbi nō erat timor. Formidant em̄ Mortis angustias t turbatiōes. Hostis versutias t tentationes. Mundi seuitias t vexatiōes. Carnis blandicias t deceptiōes Dei iusticias t punitiones. Dico igit q̄ mali semper formidāt mortē angustias. ps. Formido mortis cecidit sup me Quia em̄ nō sperāt bonū post mortē.nō terret eos pena mortis. Itē formidant hostis versucias. Timidi n.ad modicū insultuz formidare solent.t se t castrū suū reddere inimicis. Sic vere imbecilles t impfecti solent insultus tentationū valde metuere t nulla soliditate suffulti solent se suis hostib⁹ cito dare. de quo reprehendunt Hiere.xlij. Nolite timere a facie regis babylonis quē pauidi formidatis nam debilis est hostis q̄ nō pōt vincere nisi volentē t a viro forti minime formidādus. Et maxime qui p libito voluntatis potest habere fortissimū adiutorem quotiens voluerit deū inuocare. Jōo.j Macha.iij.dicit. Impetū inimicoz ne timueritis.memores estote quomodo salui facti sunt patres nostri: t nunc clamem⁹ in celum t miserebit nostri de⁹ noster. Mali igitur t impfecti formidare solent hostis vsucias. Item isti formidant mundi molestias.patet de diuitibus t mundanis qui semper sunt in formidine t terroze Formidāt em̄ Tyrannos quia predant. Pauperes quia furant. Amicos quia inuident Inimicos quia nocent Hostem ne eos seriat Mortem ne eos hauriat Et breuit de quolibet tali dr̄ Job.xviij. Undiq̄ terrebunt eū formidines t inuolūt pedes eius. Esa.xviij. Formido t fouea.t laque⁹ sup te q̄ habitator es terre.ps. Posuisti firmamentū eius formidinē. Itē formidāt carnis delicias. Molles em̄ t delicati sic carnis t corpis curam agunt sic q̄z carni t corpi aduersa formidant.vt nec diuina pcepta.nec humana iussa custodiant.ita vt cuilibet tali possit iure dici illud Baruch.vj. Sicut in cucumerario formido nihil custodit. Itē isti solent formidare dei iusticias. Latro em̄ q̄ reprehensus est in flagitio valde formidat iudicem quē scit iustū. Sic revera de iusto iudicio dei dr̄.j. Reg.ij. q̄ dñm formidabūt aduersarij eius.t sup ipsos in celis tonabit. Et sic igit patet q̄ est q̄dam formido viciosa seu etiam noxialis. Tercio dico q̄ est quedā formido luctuosa.q̄z eternalis. Et ista est formido quā in inferno patiunt damnati. Ipse enim terroz hostis est ipsis causa formidinis t horroris.q̄z sicut dicit Job.xlj. Per girum dentium eius formido. Ita q̄ cuilibet damnato pōt dici illud Job xvij. vbi enumeratis multis criminibus que faciunt. dicit sic. ꝓterea circundatus es laqueis t cōturbat te formido subita. Sed procerto iusti talia nō formidāt. Et merito.q̄z A deo personaliter visitantur. A iustis actualiter cōsolant A prelatis regulariter gubernant A deo t sctis vtualiter comitant. Visitant dico a deo personaliter. Jō Job .xiij. dr̄. Nō turbet cor vestrū neq̄ formidet. vado t venio advos. Itē a iustis ꝓsolant socialr Jud.vij Si sol⁹ ire formidas descēdat tecū pbara puer me⁹. Itē a platis gubernant regulariter. Hiere.xxiij. Suscitabo sup eos pastores q̄ pascent eos t nō formidabunt vltra. Itē a deo t sanctis comitant vtualiter. Un̄ Deut.xx. Nolite cedere neq̄ formidetis.q̄z dñs de⁹ vr̄ in medio vr̄i est tc. Vide de timore.pauore terroze t metu tc. ℣

Fornax. Nota q̄ fornax est incendiū Dilectiōis Tentatiōis Tribulatiōis Damnatiōis Fornax dilectiōis figurat in mōte ardente in q̄ dñs legez dedit. De q̄ dr̄ Exo.xix. Qr inde fumus q̄si de fornace exibat. Fornax tentationis figurat in igne ferrū molliente. De q̄ Eccli.xxxviij. dr̄.q̄ faber ferrari⁹.i.dyabol⁹ sedet iuxta incudē.t i fornace cōcertat vox malleī innouat aurem ei⁹. Fornax tribulationis figurat in fornace babylonis sctōs pueros cōtinente. In q̄.s.nō fuerūt lesi dato q̄ ꝑ eēnt igne maxime pflagrati.sicut dr̄ Dañ.iij. Fornax el tribulatiōis bonos purgat t eos examinat atq̄ pbat. Eccl.xxvij. Vasa figuli pbat fornax. Fornax dānationis.s.ignis infernalis figurat in fornace ferrea egypti de q̄ filij isrl.i.scti eripiunt.sicut dr̄ Deut.iij.t in quo mali cōsumunt t devorant. Ezech.xxij. Omnes isti.s.damnati es t stannuz et ferrū t plumbū.in medio fornacis scoria argenti facti sūt tc. Vide.j.de igne t supra de ardore. Vel vide si vis in distinctionib⁹ Mauricij. vbi ista materia bene tractat.

Fornicatio.fornicatus. Cū fornicatio accipiat ꝑ oi actu lubrico vl luxurioso.q̄nq̄ tn transumit ad act⁹ ydolatrie vel erroris. Sicut em̄ mulier q̄ spreto viro suo alteri se cōiungit dicit fornicaria. Sic anima q̄ vero deo derelicto dyabolo p ydolatriā se cōnectit fornicaria pōt dici. Dicam igit q̄ in scriptura inuenit fornicatio que Carnē maculat p luxuriam Mentē iugulat p neq̄ciam Hostiꝫcopulat p ydolatriaz Dicaz igit q̄ inuenit fornicatio carnē maculans. Et sic p fornicationē itelligit q̄cūq̄ act⁹ lubric⁹ vl carnal. De q̄ Eph.v. Fornicatō aūt t ois immundicia nō nominet in vobis. Et merito.q̄z procerto fornicatio carnalis facit t causat in homine multa mala. Jsta est em̄ Quam de⁹ despicit Que mores inficit. Que mentē allicit Que penis afficit Que regno deijcit. Primo igit dico q̄ fornicationē deus despicit. Cōstat ei q̄ oēs res abominant suū ornū. Cū igit dñs sit mundissim⁹ t ex mundissima matre nat⁹. necesse est q̄ oīnem carnis immunditiā vilipendat.horribilesq̄z fornicarios t immundos cōtemnat. Et iō Thobie.iij.dr̄. Attende tibi ab oi fornicatōe.t ꝑter vxorē tuā nunq̄ patiar⁹ crimen scire. Intantū em̄ videt de⁹ abominari t despicere viciū fornicatiōis q̄ nō dignat corrigere delinquentes. s dimittit eos sm̄ desideria cordis sui vt vadant in adinuentionib⁹ suis Ad qd̄ etiā facit lex ciuilis q̄ mulierē maritatā publice fornicātē nō reputat dignā subijci legib⁹.nec pena adulterij punit eam. Sic ꝺo de⁹ reseruans talib⁹ fornicarijs penas eternas nō dignat eos in hoc mundo punire. Un̄ Osee.iiij. Nō visitabo sup filias vestras cū fuerint fornicate. Iste est libellus repudij q̄ dudū dabat vxoribus ꝓpter corpis feditatē.sicut dr̄ Deut.xxiiij.ps. Dimisi eos sm̄ desideria cordis eor.ibunt in adinuentionibus suis. Et iō bn̄ cōsulit apls Eph.v.dicens. Fornicatio aūt t omnis immundicia nō nominet in vobis. Secō fornicatio mores inficit nullū em̄ pctm̄ est q̄ tantū inficiantur mores sicut p luxuriā. Alia em̄ pcta quadā honestate pnt velari.fornicatio aūt ita bz insolentiā annexā q̄ in verbis t opib⁹ se revelat. Fornicatio em̄ est sicut ille serpens q̄ dicit seps q̄ mordens boiem oia membra t etiā ossa dissoluit t in massam carneā totū corp⁹ reducit. Sic fornicatio ita inficit boiem q̄ oia membra.i.oīs vtutes t oīnes mores confundit.t carnales dissolutos t inutiles eos facit. Hiere.iij. Polluisti terrā in fornicationib⁹ tuis. Ita em̄ inficit fornicatio mores.q̄ cum alia vicia velint celari istud gloriat videri. Sicut d̄ illis dicit Esa.iij. Qr pcta sua sicut sodoma ꝓdicaverunt nec absconderunt. Un̄ Ezech.xxiij. dicit. Denudauit fornicationes suas.t discooperuit ignominiā suā. Jgit mores inficit. Et vere mores.s nō solū ꝓ prios immo etiā alienos. Constat em̄ q̄ vn⁹ fornicator inficit multos alios q̄n ipsos habet socios vel vicinos. Jdo cōsulit.j.Cor.v.cū fornicarijs nec cibum sumere. Et merito.q̄z sicut dr̄ Eccli.xix. Qui se iungit fornicarijs erit nequam. Fornicatio igit mores inficit. Tercio dico q̄ ista mentem allicit. Constat em̄ q̄ in valle lubrica sua quāto q̄s labendo vlterius progredit tanto impetuosius labit Nō em̄ facile est q̄ ille q̄ in lubrico labi incipit arrestet.nisi forte alicui solido adhereat quo sistat. Sic est d̄ luxuria. Immunda enim t lubrica est ista via.qui igitur ibidem labi incipit.semper in deterius ꝓcedere consuevit. Jsta enim est vorago caribdis que semp aquas attrahit t naues devorat t transglutit. Scriptū est q̄ homini fornicario omnis panis dulcis.nō fatigabit transgrediens vsq̄ ad finez sicut dr̄ Eccli.xxiij. Stimul⁹.n.carnis fornicatione non satiat.s magis ad deterius ꝓuocat. Ezech.xvj. Fornicata es in noie tuo .t exposuisti fornicationē tuā omni transeunti vt eius fieres.sequitur. Et postq̄ fornicata es nec sic es satiata sed multiplicasti fornicationem tuam. Jsta igitur mentem allicit seu nunquā deficit. Quarto dico q̄

ista penis afficit. Ane enī maior pena q̄ vita fornicaria. in qua mens inquietat. Temp⁹ pdit. Fama ledit. Substā tia diminuit. Corp⁹ laborib⁹ fatigat. Humorib⁹ exhaurit Fetorib⁹ maculat. Ursus enī valde est animal luxuriosū et immundū. t inter omnia animalia istud est animal magis inde tum. Sic ꝓcerto charissimi luxuriosi nunc̄ sūt in quiete. Penis igit̄ afficit luxuria qđ potissime fiet in inferno. qñ verificabit̄ illud ps̄. Perdidisti oēs q̄ fornicant̄. Uñ de de monib⁹ pt dicit illud Ezech. xvj. referendo vba ad psonas fornicatā. qñ venit post mortē lapidabūt te lapidib⁹. tru cidabunt te gladijs suis. t cōburent domos tuas igni. t fa cient in te iudicia t desines fornicari. Quito dico q̄ ista a regno deijcit. Nō enī decet fornicarios q̄ sunt immundi q̄ in illo loco mundissimo. vt. s. in regno celi si locent̄. De ciuitate enī in qua intelligit̄ celsus dr Apoc. xxj. Oz nihil inquinatū intrabit in illā. Per viam enī lubricosas t immundā nō faciliter ascendit ad excelsa. Cū igit̄ via fornicatiōis sit immūda. p illā nō erit ascensus ad celsi. Eph. v. Dis fornicator aut immund⁹ nō hz hereditatē in regno xpi t dei ⁊c. Vide infra de luxuria ⁊c.

Forte. Forsitan. Nota q̄ ista vocabula forte seu forsitan sūt ad uerbia dubitandi. t vbicunq; ponunt̄ in scriptura signifi cant dubietatē t incertitudinem. casum etiam t fortunam Ideo q̄d est incertū et dubiū potest p ista aduerbia de notari. Possumus igitur distinguere q̄ istud forte potest significare tria que in mundo valde sunt dubia et incerta

Vite fragilitatem. Mundi ꝓsperitatē Mortis necessitatē

Primo dico q̄ dubia est vite fragili tas. Nescit enī vbi qñ qualiter finie tur. Uñ ꝓpie vita nostra non est nisi vnū forte. Quia sicut res casuales t fortuite possunt veni re vl nō venire. sic vita nostra potest durare vel deficere. Uñ dr Jac. iiij. Quid est ē vita nostra nisi vapor ad modi cū parens ⁊c. Jō bñ cōsulit̄ boi Eccl. vj. Ne te extollas in cogitatione tua sicut thaur⁹ ne forte elidat virt⁹ tua. Se cundo dico q̄ dubia est mundi ꝓsperitas. Qualē enī pro speritatē. qualē gradū. qualē statū bō sit in hoc mundo ba biturus totū est fortuitū t casuale. Totū enī dependet a ca su t a fortuna. i. a dei occulta ꝓuidentia actiua vel passiua quā in isto casu fortunā voco. Uñ bō dum hic viuit forte affligit̄ pauptate. forte premit̄ aduersitate. Forte dicat̄ re rū facultate. Forte honorat̄ magna dignitate. Forte dico affligit̄ pauptate. Uñ Hiere. v. Forsitan pauper sū t stul ti. t ignorantes viā dei sui. Forte etiā deprimit̄ aduersitate ps̄. Cū erurgerent hoies in nos. forsitan viuos deglutissēt nos. Cū iraſceret furor eor in nos. forsitan aq̄ absorbuis set nos. Forte insup ditabit̄ rex omniū facultate. Uñ Iu dic. v. Forsitan nunc diuidit spolia t pulcerrima femina ꝓ eligit̄ ei. Forte etiā honorabit̄ alta dignitate. Uñ de baal dicit̄. iij. Reg. xviij. Forsitan loquit̄. aut in diuersorio est. aut forte dormit. Tercio dico q̄ fortuita est t dubia mor tis necessitas. Forte enī erit mors ad damnatiōs. forte ad salutionē. Ad damnationē dico. sicut est mors malor. de qua potest dici illud ps̄. Forsitan tenebre conculcabūt me Forte ad saluationem. Job. xj. Forsitan vestigia dei com prehendes. t vsq; ad pfectum omnipotentē repies ⁊c. Et aduerte adhuc si vis q̄ istud aduerbium forte seu forsitan cum semp quandam dubitationē importet potest signare

Prudentiam deliberatiuam. Fiduciam considerativam. Stulticiam vituperativā

Justi enī semp p forsitan cōtinent t deliberant. Te ste enī scriptura Eccl. xviij Sapiens in oibus metuit. Et iō q̄d agit p forsitan adhi bet atq; dicit. sp enī hz oculū ad casus fortuitos t sp timet ne forsitan male agat. vel forte male sibi accidat vel succe dat. Ita fecit illa mulier eua qñ ꝓmo rñdit serpēti. Cur p cepit vobis de⁹ ne ꝺcomedat s de ligno vite? ⁊c. Ne forte moriamur. Est igit̄ istud vocabulū forte qñ adiungit̄ sibi illa negatio ne. vnū signū prudentie t cautele ad oia picu la ꝓcauenda. Et sic notabis q̄ est prudentia timorosa. q̄. s.

notat̄ p ne. forte cauet
Malor detractiones.
Verbales derisiones.
Crudeles inuasiones.
Ineptas locutiones.

Timeat g̃ prudēs t caueat lin guas detractorū. ps̄. Ne forte dicāt in cordib⁹ suis euge euge aie nostre. nec dicāt deuorabi mus eū. Jtē timeat verba de

Ingratas obliuiones
Fortune cōcussiones.
Culparū deceptiones
Eternas damnationes

risor. sicut saul. j. Re. xxx. Jn trice me ne forte veniat in carcē cisi t illudāt mihi. Jtez timeat penas inuasor. sicut dauid in uasiones ꝓprij filij timebat. dicens. ij. Reg. xv. fugiamus a facie Absalon ne forte veniens occupet nos. Jtem timeat immanitatē verbor. Eccl. xxviij. Attende tibi ne forte la baris in lingua. t cadas in cōspectu inimicor. tuor. insidi antiū tibi. Jtē timeat obliuisci bonor. puer. xxxj. Noli re gib⁹ dare vinū ne forte obliuiscant̄ iudiciorum iustorum. Jtē timeat casum fortuitor. Eccl. vj. Ne te extollas in co gitatione tua sicut thaurus. ne forte elidat̄ virtus tua. Jtē timeat fraudes inimicor. Eccl. xj. Attēde te a pestifero (fa bricat enī mala) ne forte inducat sup te subsannatōnē. Jtē timeat t caueat penas supplicior. s. penas inferni t iudi cij. Hiere. iij. Auferte prepucia cordiū vestror. viri iuda ne forte egrediat̄ vt ignis indignatio mea. t succendat̄ t non sit q̄ extinguat. Patet g̃ quo iusti p forte vel forsitan timē do cauent t deliberant. Adhuc dico q̄ iusti p forte optā do sperant t cōsiderant. Et istud potissime fit qñ dicitur. si forte. Est enim dubitatio mixta spei. Trenor. iij. Ponet in puluerem os suum si forte sit spes. Sperat enim forte:

Peccatorum penitentiam
Diuinitatis indulgentiam
Orationis cōplacentiam
Prouisionis opulentiam

Ergo sperandū est peccator. pnia. Ezech. ij. Loqris verba mea ad eos si forte audiant t quiescant qñ irritatores sunt

Jtē speranda est diuinitatis indulgentia t misericordia. de qua Amos. v. Odite malū t diligite bonum. cōstituite in porta iudiciū si forte misereat̄ dñs reliquijs ioseph. Jtē acceptio t complacentia. Uñ de filio morente da uid dic tur. ij. Reg. xij. Propter infantem cū adhuc viueret ieiu naui t flevi. dicebam enī q̄s scit si forte donet mihi eū dñs Jtem speranda est necessitatū sufficientia. iij. Regū. xviij. Si forte inuenire possim⁹ herbam. Dico igit̄ q̄ p forte op tando sperant t desiderant. Postremo dico q̄ mali per forte derideudo nugant t vituperant. Ut cōiter enī derisores vtunt̄ isto aduerbio forsan t forsitan t forte. s. dicēdo alijs derisorie. forsitan tu fecisti hoc. vel forsitan tale nota bile factū t hmōi. Et sic sumit̄ Job. xxxvij. Tu forsitan cū eo fabricatus es celos q̄ solidissime quasi ere fundati sunt De ouis etiā structionis mirabiliter in harena cōfectis de risorie loquebant̄ amici Job dicentes. Job. xxxix. Qñ de reliquit̄ in terra ova sua. tu forsitan in puluere calefacies ea? Sic ergo ptz quō forte t forsitan significant varia t di uersa. Et si vis potes dicere q̄ forsitan in bono pōt significare. s. boiem timorosum prudentē t deliberatiū. q̄ nihil audet asserere vel firmare. Vel in malo significato significare potest boiem imbecillem dubiū t ignarum ⁊c. Sufficit. Vide infra in alijs titulis. s. de Vita. de Prosperitate t Morte ⁊c.

Fortitudo. Nota q̄ fortitudo dicit̄ illud quod faciliter non labit̄. Jd qđ faciliter nō frangit̄. Jd qđ faciliter nō vincit̄. Est enī quedā fortitu do corpalis. q̄dā tpal'. q̄dā criminal'. q̄dā vtual'. Accipit̄ ei fortitudo ꝓ roboze corpali. qđ ꝓsistit in potētia in ꝓstātia seu firmitate t stabilitate. Fortitudo aūt corpalis ē vilipē dēda. Jux illō Hiere. ix. Nō gloriet̄ fortis in fortitudine sua Fortitudo. i. potētia tpalis nō est diligenda. Jsta ei comi tant̄ mlta vicia t pctā. Uñ. iiij. Reg. v. Erat Naaman vir fortis t diues s lepzosus. Fortitudo ꝓstantie firmitat̄ seu stabilitat̄ nō ē extollēda. qz recedit nec est coartanda p̄ser tim i mollib⁹. Judi. xvj. Stati fortitudo ab eo discessit. et ij. para. xx. Jn nobis ñ ē tāta fortitudo. t Job. vj. Que est fortitudo mea vt sustineā? Fortitudo criminal' ē eliminā da. De q̄ Esa. v. Ue q̄ potētes estis ad bibendū vinū t fo tes ad miscēdū ebrietatē. t Mec. iij. Debilitata est fortitu do portantis. Fortitudo vtual' ē cōtinuāda. Uñ Jos. xiij Illi⁹ tpis fortitudo in meyse bodie pseuerat. De q̄rta igr fortitudine. s. vtuali. ceteris omissis intendo aliq̄d bal butire. q̄uis supra de accumbere in illa aucte. ysachar asi nus fortis. Et s. de eligere in illa aucte. Forte lignū impu tribile ⁊c. de ista aliq̄d sit lā dictū. Est g̃ fortitudo vt⁹ ani mi q̄ bō potens t abil' efficit̄ ad resistēdū malo t ad pseue randū in bono. Et sunt hmōi fm Macrobiū septez speci

eo.s.Magnanimitas.Fiducia.Securitas. Magnificentia.Cōstantia.Tolerantia.Perseuerantia.Jsta est ḡ vna de quatuor virtutib⁹ cardinalib⁹.quā q̄ nō habuerit.ab ad uersario suo dyabolo faciliter victus erit.Sicut eñ athleta q̄ in stadio habet pugnare.colūna que magnū pondus habet portare.viator q̄ magnū cursum h3 cōtinuare vel cōtinuare debent habere fortitudinē ⁊ vigorem.Sic ꝓcul dubio nos aliq̄ in stadio p̄sentis pugne ad militandum sumus positi.q̄ onerib⁹ tribulationū sustinendis sum⁹ supositi.qui cursui ⁊ laborib⁹ bonor⁹ opationū ad continuādum sumus expositi.debemus esse stabiles atq; fortes. q2 sc3 sine spūali fortitudine.nec pugna tribulationū tolerat. Jō dicit Hebre.xj.Fortes facti sunt in bello. cōualuerūt de infirmitate.Nec pond⁹ tribulationū sustentat.Jō dicit Treñ.j.Abierūt absq; fortitudine añ facie tribulantis. Et iō dicit Esa.xxv.Fact⁹ est fortitudo pauperi.fortitudo egeno in tribulatione.nec cursus bonor⁹ laborꝝ cōtinuat. Jō dicit Dañ.viij.Cucurrit ad eū impetu fortitudis sue. Et de belya dicit.iij.Regū.xix. Oz ipse ambulauit in fortitudine cibi illi⁹ vsq; ad montē dei oreb.Et iō de hmōi fortitudine virtuosa pōt breuit exponi illa auctoritas Esa.xl. Sancti q̄ sperant in dño mutabunt fortitudinē Assument pennas vt aq̄le.In q̄bus vbis ostendit q̄ spūalis fortitudo tripliciter potest acquiri.Sicut eñ aliquis dicit fortis Jnnitendo ad rem fortiorē.Dimittendo rem debiliorem. Ascendendo locū tutiorē.Sic ꝓcerto efficit homo spūaliter fortis q̄ deo innitit in ipso penit⁹ cōsidendo q̄d ostendit cū dicit.Sancti q̄ sperant in dño.Jsta est eñ virt⁹ fortior.Jtem cū a malo cōuertit.ab ipso penitus recedendo q̄d ostendit cū dicit.Mutabunt fortitudinē.Jste eñ ē status vilior ⁊ debilior.Jtē cum in celo erigit supna cordicitus ascendendo seu cōtemplando.q̄d oñdit cum dicitur. Assument pennas vt aquile.Celuz eñ est locus tutior ⁊c. Fit ergo hō spūaliter fortis q̄ deo innitit p attentionem cū a malo reuertit p cōuersionē cū in celo erigit p affectionē. Dico ergo primo q̄ hō fit spūaliter fortis q̄ fortiꝑ cōfidentiā innitit.s.ipsi deo q̄d ostendit cū dicit.Sancti q̄ spant in dño.Dñs eñ est tutor ⁊ defensor fortissim⁹.cui si q̄s p spem ⁊ cōfidentiā innixus fuerit:fort; ⁊ stabilis fact⁹ erit.Turris eñ fortissima nomen dñi.ad cuz fugit scūs et saluabit.Prouer.xviij.Stelle eñ efficiunt in suis effectibus fortiores.q̄ stellis ⁊ signis fortib⁹ cōiungunt.Sicvere ille efficit stabilior ⁊ fortior.q̄ cum illo q̄ fortissimus est sc3 deo p cōfidentiā ⁊ deuotionē iungit.⁊ q̄ p spem ⁊ charitatē cū ipso penitus copulat.Sancti inq̄t q̄ sperant i dño.Un Hiere.xvij.Beat⁹ vir q̄ cōfidit in domino ⁊ erit dñs fiducia eius.Sic ergo patet hoiem esse fortē.q̄ fortiꝑ cōfidentiā innitit.Fortis eñ est turris supra firmā petrā fundata.fortis est arbor in ꝓfunda terra plantata. fort; ē domus columnis fortib⁹ sustentata.Sic ꝓcerto fortis est anima q̄ p spem ⁊ deuotionē est in deo fortiter radicata. A deo eñ principal'r venit fortitudo.q2 sicut.j.Macha.iij dicit.De celo inq̄t fortitudo.q2 nullus ad resistendu3 peccatis fort; efficat.nisi in deo mētaliť solidet Jō dicebat dō in p̄s.Diligā te dñe fortitudo mea dñs firmamentū meū ⁊ refugiū meū.⁊ liberator meus.Et nota q̄ fortitudo diuia

Bonos tangit ipsos corrigendo.
Malos frangit ipsos puniendo
Hostē angit ip̄m reprimendo
Sanctos tegit ipsos defendēdo.
Cuncta regit ipsa gubernando

Dico q̄ diuina fortitudo corrigendo solet tā gere. p̄s. A fortitudine manus tue ego defeci i increpationibus.ꝓpter iniquitatem corripuisti hoiem. Jtē puniendo solet frangere.s.bonos ⁊ malos.q̄d potissime fiat in iudicio. Esa.ij. Jntroibunt in spelucas petrarū ⁊ in voraginē terre a facie fortitudinis dñi.cum surrexerit p̄cutere terrā. Jtem reprimendo solet angere.s.dyabolū.p̄. Deduxisti me. q̄a factus es spes mea turris fortitudis a facie inimici Jtē defendendo solet tegere.p̄s.Dñs fortitudo plebis sue ⁊ protector saluationū xp̄i sui est. Jtē ꝓuidendo solet regere vñ illud Job.xij.Apud illū est sapia ⁊ fortitudo. Jō in p̄sona dei dr ꝓuer.viij.Meū est cōsiliū ⁊ eq̄tas.mea ē prudentia.mea fortitudo.Jp̄i ḡ tanq̄ fortissimo ē p spem ⁊ fiduciā innitendū vt fortes efficiamur.⁊ vt ei⁹ fortitudie roboremur.vt sic dicat q̄libet sic fortificat⁹ illud.ij.Reg.xxij Quis fortis p̄ter dñm deū.q̄ p̄cinxit me vtute ⁊ fortitudie Patet ḡ q̄ hō fit fortis q̄n forti p fiduciā innitit. Sperat inq̄t in deo. Sc̄o dico q̄ hō fit spūaliter fortis cū a malo p pniam cōuertit.q̄d oñdit cū dr. Mutabunt fortitudinē. Penitentia eñ mutat hoiem.q2 ille q̄ i⁹erat fortis ad resistendū bono efficax fortis ad resistendū malo. Jlle qui erat fortis in criminib⁹ efficax fortis in vtutib⁹. Jlle q̄ fuerat fortis ⁊ durus p obstinationē.efficax fortis p cōstantiā ⁊ pfectione. Jsta apparuerūt in paulo ⁊ magdalena in q̄bus vbi abundauerat pctm̄.ibi supabundauit ⁊ gr̄a. quia ſm Greg. Magdalena quot in se habuit oblectameta tot de se fecit deo holocausta. Sicut enim teste scriptura lapis fortis ⁊ durus p decoctionē ignis mutat ⁊ efficit metallū vel vertit in metallu3.⁊ sic efficit magis fortis. ita q̄ eius p̄maria fortitudo in meliorē fortitudinem cōmutat. Juxta illud Job.xxviij.Lapis solutus caloze in es vertit Sic ꝓcerto sepe fit q̄ illi q̄ prius erant lapides duri p obstinationē ⁊ q̄ ad faciendū malū erant fortes p malā assuefactionē.q̄n igne spūssancti decoquunt interius ⁊ igne tribulationis ⁊ penitentie affligunt exterius.tūc ipi mutant fortitudinē.q2.s.ipsi efficiunt metallū.i. viri sancti ⁊ boni. firmi ⁊ fortes per constantiā.sonori ⁊ resonantes per eloquentiam.⁊ sic isti mutant in virū altū.q2 hec est mutatio dextre excelsi. Un de ista mutatione fortitudinis loq̄t dñs Esa.xlj.Ascendant inq̄t ad me insule ⁊ gentes mutēt fortitudinem.Tali mō nō faciunt multi peccatores.q̄ re, uera suā fortitudinem mutant in veter⁹ ⁊ nō in melius. q2 sicut infantes p̄mo sē magis abiles ⁊ fortes in p̄te supiori.s.q̄tū ad cor ⁊ man⁹.ꝓcessu tm̄ tp̄is mutant fortitudinē ad p̄tes inferiores.ita q̄ finaliť cor inferiora fiāt dura ⁊ fortiora. Sic multi q̄ fortitudinē quā hāt in p̄te supiori.i.in bonis spūalib⁹ cōmutant ad p̄tem inferiorē.i.ad bona tpalia ⁊ terrena.vel etiā ad vicia ⁊ pctā. fiunt finaliter fortes ad faciendū mala.sīles asino q̄ fortior est in p̄te posteriori q̄ in p̄te anteriori.vbi est crux.q2 vere multi sē asinini q̄ fortiores sunt in parte posteriori q̄ anteriori.in crimib⁹ q̄ in vtutib⁹ ad laborandū ꝓ mundo q̄ ꝓ deo.ad acq̄rendū tpalia que debent postponi q̄ spūalia q̄ debent anteponi. Jstud p̄z in auaris.q̄ plus sunt fortiores ad laborandū ꝓ diuitijs q̄ ꝓ virtutibus. Un illō Job.xxij. In fortitudine brachij tui possidebas terrā. Tales potissime sunt raptores ⁊ tyranni.q̄ optime allegant illud ꝑbi. Omnia sē viror⁹ fortium.Et illud Prouer.xij. Manus fortiū dominat. Uident eñ sentire q̄ bona mundi occupanti cōcedunt.⁊ q̄d scindit gladius inter duos.fortioris est.⁊ iō ipsi dicunt Sapie.ij. Oppr̄imam⁹ pauperem nō parcam⁹ vidue ⁊c. Sequit.sit fortitudo nostra lex iusticie. Patz etiam illud in luxuriosis q̄ optime sunt fortes ad suā impudiciciā exercendā. Un de fortitudine taliū dr in p̄s. Qz dominus neq; in fortitudine equi voluntatē habebit. Patz etiam in supbis q̄ valde sunt fortes ad laborandū ꝓ mundi gloria acquirenda. Un isti dicunt illud Amos.vj. Nūq̄d i fortitudine nostra assumpsim⁹ nobis cornua. Patet etiaz in iracundis q̄ optime sunt fortes ad suā iracundiā vindicandā.q2 isti sunt sicut leo fortissimus bestiarū q̄ ad nulli⁹ pauebit occursum. Prouer.xxx. Patz etiā in gulosis ⁊ ebriosis q̄ optime sunt fortes ad suā castrimargiā faciendam Esa.v. Ue q̄ fortes estis ad bibendū vinū ⁊c. Nō sic charissimi nō.ſ mutemus fortitudinē malā in bonā.q2 ꝓcerto ille spūaliter est fortis q̄ a malo cōuertit.vt sic de q̄libet tali forti dicat illud.j.Reg.xvj. Uidi filiū yſai bethleemitez scientē psallere.fortissimū robore.⁊ virū bellicosum prudētē in vbis ⁊ virū pulcrū. ⁊ dñs ē cū eo.Expone si vis. Jste est ḡ fortis q̄ a malo cōuertit Tercio dico q̄ ille est spūaliter fortis q̄ in celo erigit.Sicut ei turris q̄ in alto loco situat.fortior vt cōiter reputat.q2.s.hostes nō p̄nt ita faciliter ip̄am cū suis machinis impugnare.Sic vere hō quādo sursum in padiso ꝓ cōtemplationē est erect⁹.tūc fortis est spūaliter ⁊ robust⁹.⁊ ad hostiū spūaliū machinis ⁊ tentationib⁹ satis tut⁹.q̄d oñdit cū dr.Assument pennas vt aq̄le.ij.Reg.j.Aquilis velociores leonib⁹ fortiores. Penne ei aq̄le p quas in altū ferť significant vtutem cōtemplationis que hominē eleuat mentaliter ad eterna.⁊ dicunt penne aq̄le.q2.s.sicut tria sē genera aq̄larū. Unū videlicz

qđ rapit in terra. Aliud qđ rapit in aqua. Aliud qđ rapit
sursum in aere. inter qđ ille q̄ sursum in aere rapiūt iudicā
tur nobiliores. fortiores ⁊ animosiores. sicut dicit aristote.
Apes etiā q̄ in montib⁹ pascunt fortiores ⁊ velociores ee
dicunt q̄m ille q̄ in vallib⁹ cōuersant. Sic ꝑculdubio cum
tria sint genera bonoꝝ hoim. s. q̄dam q̄ ꝑdam eterne vite
querāt in terra. Isti sūt bom actiui q̄ terrena ministrando
lucrant vitā eternā. Juxta illud ꝓuer. xij. Qui opat ter
ram suā saturabit panib⁹. Alij sē q̄ istam ꝑdam q̄rūt i aq̄.
⁊ isti sunt boni doctores ⁊ clerici. q̄ in aqua scripture ver
santes eternā vitā laborando mercant. Alij sē q̄ istā ꝑdaꝝ
q̄rant in aere ⁊ isti sunt boni cōtemplatiui. q̄. s. sursum i ae
re paradisi. p iugē meditationē ⁊ cōtemplationē morant.
De q̄b⁹ dr Deut. xxxij. Habitaculū ei⁹ sursum. Isti ei sē
apes q̄ pascunt de floꝝ montanoꝝ. qz cōtemplatiui iaz
nutriunt de floꝝ⁹. i. de gaudijs celestiū regionū. Juxta il
lud Ezech. xxxiij. In excelsis montibus isrl pascā eas. ibi
erāt in herbis virentib⁹. Quid vltra? ꝑcerto dico charissi
mi. nisi q̄ tales cōtemplatiui sunt ceteris fortiores ⁊ in bo
no cōstantiores ⁊ pfectiores ⁊ ad bona opa velociores. et
ad resistendū tentationib⁹ ⁊ ad subsistendū tribulationi
bus aptiores. Jō dr Esa. lj. Consurge cōsurge. induere for
titudine brachiū dñi syon. Ūñ de quolibet tali pōt dici il
lud Apoc. xiij. Vidi angelū dei forte volantem p mediuz
celi. Assimient ergo pennas vt aquile. Unde Apocal. viij.
Audiui vocem vnius aquile volantem p mediū celū. Sic
ergo ptz q̄ spūalem fortitudinem introducit eternoꝝ con
templatio. ꝑnoꝝ detestatio. robustoꝝ ampleratio. seu dei
⁊ scōꝝ fiducia ⁊ inuocatio. Isti ꝯ sunt fortes q̄ digni sunt
Hosti resistere. Illa eñ est fortitudo moralis ⁊ virtual:
Regi assistere q̄ hosti fortiter resistit. ꝓma Petri. v. ca.
Tute pfistere Cui resistite fortes in fide. s. aduersario.
Cepta pficere Et ad Heb. xj. Cōualuerūt de infirmita-
Nunq̄ deficere te. fortes facti sē i bello. castra vteft exte
Semp pficere roꝝ. Jtē regi. s. xpō feruenē assistit. Cā
ticoꝝ. iij. En lectulū Salomonis septuaginta fortes ambi
unt ex fortissimis isrl omnes tenentes gladios. Jtē tute et
secure pfistit. Vir eñ fortis semp est securus ⁊ tutus. Pro
uer. xxx. Leo fortissimus bestiarū ad nulli⁹ pauebit occur
sum. Jtem bonū opus cōplet et pficit. Ad fortem enim
ptinet operari. j. Paral. ix. Fortissimi roboꝛe ad faciendū
opus. Jtē pseuerat ⁊ nunq̄ deficit. Ūñ de viro forti du
roꝝ pseuerāte dicit Esa. xl. Forte lignum ⁊ imputribile ele
git sibi artifex sapiens. Et Amos. ij. Altitudo cedroꝝ sub
limitas eius. fortis ipse quasi quercus. Jtem in meli⁹ va
let ⁊ pficit. Ūñ illud Hiere. xx. Fortior fuisti ⁊ inualuisti.
Et ij. Reg. j. Aquilis velociores. leonibus fortiores. Sed
ꝑculdubio videt q̄ hodie talis spūalis fortitudo cessauit
⁊ fugit a nobis ⁊ recessit. De samsone enim legit. q̄ cū ca
pillos p validaz ꝑdidisset. recessit ab eo fortitudo. sicut di
cit Judi. xvj. Sic vere video q̄ valida sitibunda. i. caro et
sariem virtutū multis subtrahit. ⁊ sic ab eis oēm fortitudi
nem tollit. Ūñ Prouer. vij. de mala mnliere dr. q̄ fortissi
mi quiq̄ ab ea interfecti sunt. Nos eñ nō sum⁹ fortes sed
potius infirmi ⁊ vacillantes. Amos. ij. Peribit fuga a ve
loce. ⁊ fortis nō obtinebit virtutē suā. Nō sic ꝯ sum⁹ spūa
liter fortes. ⁊ in bene agendo ⁊ mala toleraudo validi ⁊ po
tentes. ij. Reg. ij. Cōfortent manus vestre ⁊ estote filij for
titudinis. Et hec de bona fortitudine sufficiunt.

Fragilis fragilitas. de

f bilis. debilitas. Nota q̄ in scriptura reperit̄ tri
plex fragilitas seu debilitas. videlz. Naturalis
que est meditanda. Temporalis que est supportāda. Cri
minalis que est euitanda. Primo ergo est quedā fragili
tas naturalis q̄ debet iugiter meditari. Et ista est illa qua
sensus ⁊ cogitatio hois prona sunt in malū ab adolescen
tia sua. Gen. viij. In castro eñ obsesso partes magis de
biles sepi⁹ reuisant ⁊ diligenti⁹ muniunt. In corpe etiam
humano cū oculus sit membrū delicatissimez fragilissime
cōditionis. ideo diligentius custodit. qñ etiaz ipa natura
ipsum voluit diligentius custodire. inq̄tum ipm in cōa
uitate voluit ossium clauderet palpebris operire. Jsta est
ergo veritas q̄ res fragiliores diligentius debent seruari ⁊
sepius visitari. Sic vere dico q̄ cū castrū ꝑsone nostre. et
etiam oculi⁹ mentis nostre dupliceē habeat portionē. videlz
quandā magis fortem que est rōnabilitas. aliam debilē q̄
est sensualitas. semp debemus circa fragilitatem isti⁹ inten
dere. ⁊ cum p iugē meditationē cōtinue visitare. Cōsidera
ri eñ fragilitas debet vt humilitas cōcipiat ne superbiat. et
vt ꝑcaueat ne cadat. Esa. xxxv. Cōfortate manus dissolu
tas. genua debilia roborate. Et de tali cōsideratione quo
modo ꝓficit vide ē i tit. de cōsideratione ⁊ similib⁹. Jsta ē
ergo quedā fragilitas naturalis q̄ dr iugit̄ meditari. Se
cundo dico q̄ inuenit̄ quedā fragilitas tpalis q̄ debet dul
citer supportari. Et ista est debilitas qua q̄s est debilis cor
poraliter p infirmitatē vel tpaliter p pauptatem. Talis ei
infirmitas est a fortibus. pfectis ⁊ diuitib⁹ supportanda ⁊
misericorditer subleuanda. qz ꝑcerto tales fragiles ⁊ debi
les vult dñs p elemosynam sustentari. Vult dñs a ditiori
bus bonorari. Vult ergo q̄ p elemosynas sustentent̄. Lu.
xiij. Cum facis cōuiuiū voca pauperes ⁊ debiles claudos
⁊ cecos ⁊ btūs eris. Jtem vult q̄ a diuitib⁹ bonorent̄. Ex
emplo david q̄ miphiboseth debilē ⁊ claudū bonorauit. ⁊
in mensa sua sedere fecit. ⁊ hoc qz erat filius Jonathe ami
ci sui. sicut dr. ij. Reg. iiij. In quo notat̄ q̄ null⁹ bon⁹ ⁊ ma
ꝓne amicus cōsanguineus vel vicinus est ꝓpter debilita-
tem status sui cōtemnend⁹ sed potius honorand⁹. sicut de
iuda ⁊ suis militib⁹ dicit̄. ij. Macha. viij. Qz ꝑdam omni
bus diuiserunt. equā portionē debilib⁹ pupillis ⁊ viduis:
sed et senioribus facientes. Jtem vult q̄ secum in patria
glorient̄. iō dicit̄ Math. xviij. Bonū est tibi ad vitam in
gredi debilem vl claudū ⁊c. Jsta est ergo debilitas tpalis
que debet dulciter supportari. Tercio est debilitas cri
minalis q̄ dr acriter castigari. Et ista est illa debilitas seu
fragilitas quā introducit infirmitas viciorū. Jnfirmi eñ
solent esse fragiles. ⁊ se sustinere non valentes. ⁊ multas im
mundicias emittentes. Et iō infirmi ad mensas nobilium
nō admittunt̄. nec debiles ac fragiles ad ꝓlia deducuntur
Sic vere dico q̄ peccatores viciorū humorib⁹ pressi solēt
debilitatē incurrere. tentationib⁹ ⁊ tribulationib⁹ nō subsi
stere. sed faciliter de pcō in pctm̄ cadere ⁊ corruere ⁊ tan
dem immundicias malorum operū emittūt. quapropter cō
tra demones ꝓeliari nō possunt. Et ideo de⁹ ⁊ sancti ipos
ad mensam paradisi nō recipiunt ꝯ eos reijciunt ⁊ repel
lunt. Qđ bñ figuratū est Leui. xxj. ⁊. xxij. vbi ꝓnet̄ aialia
debilia informia ⁊ mutilata a diuino sacrificio repelluntur
Jdeo dicit̄ Malach. j. q̄ maledictus est q̄ immolat domi
no debile. Et Deut. xv. Debile non immolabit̄ dño. Mul
ta ⁊ quasi infinita possent dici de fragilitate morali ꝯ om
nino deficiunt auctoritates vocales. Et ideo vide de infir
mus eger mobilis ⁊c.

Frangere. Vide supra de confrng ere. Cū fra-
ctio diuisionē ⁊ rei dissolutionem. et
cuiuslibet integritatis dissipationē designet possum dicere
q̄ fractio in bono sumit̄ ⁊ in malo. Nota ꝯ q̄ in scriptura
reperit̄ Fractio virtuosa qua frangit̄ iustus. Fractio vici
osa qua frangit̄ stultus. Fractio dolorosa qua frangit̄ cū
ctus. Primo ergo est fractio iustoꝝ. ⁊ ista est illa qua iu
sti mentem frangunt diuino timore. qua iusti frangunt pa
nem pauperum amore. qua iusti frangunt carnem penaꝝ
labore. Dico ergo q̄ mens iustoꝝ frangit̄ p diuinum timo
rem. quia scz boni faciliter franguntur ⁊ inclinant̄ ad bo
num ⁊ retrahunt̄ a malicia ⁊ obstinatione ꝓterua. s. per ti
morem concutientem. vl p dulcorem allicientem. Et sic lo
quit̄ Prouerbi. xv. vbi dicitur q̄ responsio mollis frangit
iram. Jtem dico q̄ panis iustorum frangit̄ pauperum
amore. Et sic dicit̄ Esaie. lviij. Frange esurienti panez tu
um ⁊c. Et. j. Coꝝ. xj. Accepit panem ⁊ benedicens fregit ⁊
dixit. Accipite ⁊ manducate hoc est corp⁹ ⁊c. Talis enim
fractio ⁊ bonorum terrenorum diuisio mentem illuminat
ad deum cognoscendum. Luce. xviij. Cognouerunt do
minum in fractione panis Talis fractio christum letificat
Unde de Magdalena dicitur. Qz fracto alabastro effu
dit vnguentum super caput Jesu ⁊c. Marci. xiij. Talis
etiam fractio mentem fortificat. Unde Act. xxiij. dicit. q̄
Paulus ieiunis naufragantib⁹ dixit. Rogo vos accipere
cibum. Sequitur. Et cum fregisset cepit manducare. Pa.

nis ergo iustoꝝ frangit ꝙ pauperū amorē. Itē caro iustoꝝ frangit ꝙ penaꝝ laborē. s. ꝙ penitentiā vl̄ martyrium. Iusti em̄ in vita ista voluerunt frangi ⁊ lacerari. vt in alia vita reintegrarent. Carbones em̄ de sua natura sūt valde frangibiles. ⁊ tm̄ ꝑ ceteris rebus sē imputribiles ⁊ incorruptibiles. qz. s. illi q̄ martyrio ⁊ pnia franguntur. ineternū durare ⁊ viuere dinoscunt. Speculū ei qn̄ frangit plures repsentat imagines q̄s integrū faciebat. qz. s. sancti ꝙ martyrium fracti ⁊ mortui. multoplures vtutiꝝ ⁊ miraculoꝝ imagines repsentant q̄ dum viuerent faciebant. Fractio em̄ martyrū fuit salus ⁊ cōsolatio. cōsolidatio ⁊ fidei cōfirmatio fidelium. ita ꝙ q̄libet pōt dicere illud Roma. xj. Fracti sunt rami vt ego inserar. Et reuera talis fractura tribulationū in vita eterna cōsolidat ⁊ firmitate ꝑpetua roborat. Un̄ dns dixit Ezech. xxxiiij. Qd̄ fractū fuerat alligabo. ⁊ qd̄ infirmū fuerat cōsolidabo. Sic ergo patet ꝙ inuenit fractio iustoꝝ. Scdo dico ꝙ inuenit fractio malorū Mali em̄ malleo tentationis frangunt ⁊ a soliditate constantie dissipant. Apoca. xvj. Fracta est ciuitas magna in tres partes. ⁊ loquit de babylone. quia vere mali finaliter in tres partes frangunt ineq̄tum intus q̄ ad culpam. exterius quo ad tpalem penā. ⁊ posterius quo ad eternā miseriā dissipant. Esa. xxij. Franget ⁊ cadet ⁊ peribit. Et nota ꝙ faciliter frangunt illi q̄ sunt vacui. q̄ sunt fatui q̄ sunt aridi. De vacuis q̄ virtutiḃ carent dicit Ezech. xxix. Quādo apprehenderunt te manu cōfractus es. ⁊ loquit de baculo arundineo interius concauo. De fatuis dr Eccli. xxj. Cor fatui quasivas cōfractū. De arduis dr. i. de supbis dicit Judith. ij. Qr Holofernes fregit omnes ciuitates excelsas. Hec est ergo fractio malorum. Tercio est fractō cunctoꝝ. s. mors. Hieremie. xxx. Insanabilis fractura tua ⁊c. Sufficit.

Frater. Fraternitas. Nota ꝙ Frat̄ est nomen cōmunitatis. Unitatis Equalitatis Charitatis ⁊ societatis. Significat ergo frater vt cōmuniter in bono. q̄uis aliquotiens signat in malo. Per fratres em̄ generaliter intelligūtur illi qui sunt equales in conditione. in successione. in dilectiōe. Et ideo fratres spūales pōt dici illi q̄ sunt eiusdē Religionis. Sicut em̄ fratres solent Equaliter diuidere Ueraciter diligere Cōcorditer habitare vl̄ cōuiuere. Sic vere nos omnes xp̄iani ⁊ maxime ecclastici ⁊ religiosi debemus inter nos bona nostra cōmunicare ⁊ diuidere ꝙ mutuā subuentionem. Prouer. xvij. Inter fratres hereditatē diuidet. Debem⁹ alter alterū diligere ꝙ mutuā affectionē. puer. xvij. Uir amabilis ad societatem magis amicus erit q̄ frater. Debemus cōcorditer cōuersari ⁊ viuere ꝙ mutuā vnionē ⁊ coniunctionē. vñ ps. Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocundū habitare fratres in vnū. Exponam⁹ ergo de spūali fraternitate illō qd̄ dictū est Gen. xiij. Me q̄so sit iurgiū inē me ⁊ te. frēs ei sum⁹. Uideam⁹ g̃ ꝙ nos possumus dici frēs. quia fratres Faciliter reconciliantur. Sic vere dico ꝙ inter nos Cōiter simul cōuersanē. debet Cōcorditas facilit̄ reEqualit̄ nobiles censent formari. Me q̄so sit iurgiuꝫ Societas cōiter frequentari. inter me inquit ⁊ te. Nobilitas equaliter reputari. fratres enim sum⁹. Dico ergo ꝑmo ꝙ fratres tam spūales q̄s tpales decet faciliter reconciliari. Me queso inq̄t sit iurgium. Illa em̄ que sunt ꝓtra naturam faciliter reuertunt ad regulam naturalē. Un̄ cum aqua fm Ysi. de sui natura habeat in supficie esse equa. iō si in casu aliquo moueat faciliter postmodū tranq̄llat̄: et quietat̄. Sic vere cū fratres ⁊ naturales ⁊ spūales habeant ⁊ debeant naturaliter in tranq̄llitate ⁊ pace viuere. iō si aliqua occasione turbati fuerint vel cōmoti statim debēt inter se tranq̄llari ⁊ reconciliari ⁊ ad pristinam cōcordiā reuocari. Exēplo ioseph. q̄ q̄uis a fratrib⁹ suis fuisset vēdit⁹ atq; Iesus ipis tm̄ fuit faciliter recōciliat⁹? Gen. xlv. Osculat⁹ est ioseph oēs fratres suos. Me queso inq̄t sit iurgiuꝫ. q. d. Non decet vt illi q̄ fraterno amore liganē aliq̄ iurgio moueanē. Et ideo q̄ inter fratres seminat discordias a deo in sacra pagina reprobat̄. s. Prouer. vj. Talib⁹ etiā cōminatur scriptura Prouer. xvij. Semp em̄ iurgia querit mal⁹. angelus aūt crudelis mittet̄ contra eum. Me queso ergo sit iurgiū Et reuera charissimi inter fratres nō debet esse iurgiū vel litigiū aliquale. sed pax seu concordia sempiterna. Cōcordia em̄ fratrū est vnū de illis q̄ bene placita sē sapiēti. Eccli. xxv. Et iō illi q̄ istū amorē rumpe conant̄ pessimi esse ꝑ ceteris comprobant̄. Dicit em̄ Plin⁹ Qr bufo in dextro suo latere habet vnū os occultū. qđ si in aqua feruenti fuerit positum statim desinit ebullire. ⁊ paulatim refrigerata cessat totaliter a feruore. Sic vere charissimi multotiens accidit q̄ bufones. i. mali prelati ⁊ principes q̄nq; habent circa se in latere dextro aliqđ os occultum. i. aliqs occultos laterales cōsiliarios detractores ⁊ accusatores. q̄ reuera qn̄ miscent cum aqua feruenti. i. cum ꝓsonis que vere ⁊ feruenti amore se diligunt. ipsi ꝑcerto suis detractionibus siue malis consilīs ⁊ machinationibus facūt ipsos tepescere a feruore ⁊ dilectione. atq; introducto iurgio ⁊ odio feruorem ⁊ amorem faciunt in eis deficere ⁊ cessare. vnde de talibus bene consulit̄. Prouer. xxij. Ejce derisorem ⁊ exibit cum eo iurgiū. cessabuntq; rixe ⁊ cōtumelie Et si vis nota ꝙ iurgia inter fratres ⁊ socios cōcitant̄ per

Superbie tumorem
Jactantie clamorem
Jnuidie liuorem.
Jracundie furorem.
Auaricie feruorem
Castrimargie sudorem
Luxurie ⁊ imūdicie fetorē

Dico ꝙ iurgia cōcitant̄ ꝑ superbiam ꝓsumptuosam. Un̄ illō Prouer. xiij. Inter superbos sp iurgia sunt. Et Gene. xxxj. Tumens iacob cū iurgio ait. Itē ꝙ iactantiā tumultuosam. puerb. xxviij. Qui se iactat vl̄ dilatat iurgia cōcitat ⁊c. Itē ꝙ inuidiā malicioſaꝫ puer. vj. Hō apostata vir inutilis. terit pede. digito loq̄tore puerso ⁊ omni tpe iurgia seminat. Itē ꝙ iracundiā sediciosam. puer. xxv. Que viderūt oculi tui ne ꝑseras i iurgio cito. ne forte peniteas cū deboneſtaueris amicū tuum

Itē ꝙ auaritiā ambitioſaꝫ. Cōstat em̄ ꝙ diuitie sint materia iurgioꝝ. Un̄ Gen. xxvj. cū abymelech dixisset ysaac. Recede a nobis q̄ potentior nobis factus es. seq̄t statim ꝙ inter ipsoꝝ pastores factū est iurgiū. qz. s. q̄libet dicebat. nostra est aqua. Itē ꝙ castrimargiā deliciosam. puerbi. xvij. Melior est buccella panis cum gaudio q̄s dom⁹ plena victimis cū iurgio. Et Exo. xvij. Jurgat⁹ est ꝑplis ꝓtra Moysen dicens. Da nobis aquam vt bibamus ⁊c. Sequitur. Uocauit nomen loci illi⁹ tentatio ꝓpter iurgiū. Itē ꝙ luxuriam cōtagiosam. Leui. xviij. Filius mulieris ysraelitidis quē pepererat de viro egyptio iurgat⁹ est in castris cum viro israbelita. Non sic ergo charissimi. nō simus inuicem iurgantes. ſ pacifice cōuiuātes. Exo. xvij. Quid iurgamini cōtra me? Ptz ſ ꝙ illi q̄ temporaliter volunt esse fratres debent faciliter recōciliari. Un̄ Mat. xviij. Si peccauerit in me frater meus dimittaꝫ ei septies? Et dixit illi Jesus. Nō dico tibi septies sed vsq; septuagiessepties. vsi Ecc. vij. dr de Moyse. q̄ ipse duob⁹ litigantib⁹ dixit. Uiri fratres estis. vt quid nocetis alterutrū? Debēt ſ fratres faciliter reconciliari. Scdo dico ꝙ ipsi debent concordit̄ sibi sociari. Jnq̄t inter me ⁊c. Jsta em̄ ꝓpositio inter. sp hz esse in medio duoꝝ terminoꝝ. Solet em̄ in ordine oratōis duas extremitates cōiungere ⁊ ligare ⁊ sibīnuicē copulare. ⁊ signat copulā charitatis cōiunctōis ⁊ societat⁹. Quia reuera q̄uis simus diuersi termini. diuerse extremitates. diuerse ꝓsone. qz cum simus eiusdem fraternitatis. debemus inuicem copulari ⁊ ꝑ charitatē ⁊ amicitiaꝫ colligari. Inter me inq̄t ⁊ te. De isto inter dr Prouerb. xvij. Seru⁹ sapiens inter fratres hereditatez diuidet ⁊c. Et Joh. xxj. Exijt sermo inter fratres. Sz quid ꝑcerto charissimi pauce sunt hodie inter fratres amicicie. societates ⁊ fidelitas. immo qđ nepbarius est sunt hodie inter eos odia inuidie ⁊ cōtrarietates. Dicit em̄ Hiere. ix. Unusquisq; a ꝓximo suo se custodiat ⁊ in omni fratre suo nō habeat fiduciā. qz omnis frater supplantans supplantabit̄ ⁊ omnis amicus fraudulenter incedet ⁊ veritatem non loquet̄. Et Mich. vij. Uir fratrem suum venat̄ ad mortē. ⁊ inimici eius domestici eius. Jsta em̄ videmus hodie ad sensum. qz sicut inter canes nullus viget fraternitatis amor. ānimmo q̄uis sint vl̄ fuerint ex eodē patre ⁊ matre nati solent tm̄ multotiens se mordere. ⁊ cibū alter alteri auferre. ⁊ alter alterum sicut extraneū impugnare. Sic vere multi sunt hodie ita rabidi ⁊ canini q̄ inē se charitatē ⁊ amicitiā nō pōt ha

bere. immo q̄uis sint eiusdē fraternitatis tñ nō habent in-
ter se cōcordia vel amorē. & odium inuidia & rancorē. alter
eñ bona alterius p̄dari conat. alter alterū p detractiones
mordere molit. Hīt etiā in alterū p lites & iurgia debacha
tur. Et breuit verū est hodie qđ dicit Hiere. xij. Frēs tui
& domus patris tui pugnauerūt aduersus te. Istud potis
sime videm⁹ de paupibus quos nec frēs nec amici digna
tur respicere. Iuxta illud Prouer. xviij. Frēs paupis bo-
minis aderāt. & insup noti ei⁹ longe recesserunt ab eo. Añ
q̄libet paup pōt dicere illud ps. Extraneꝰ factus sum fra-
tribus meis. & pegrinus filijs matris mee. Nō sic q̄ charis
simi sed simus cōcordes cōmunes & sociales. Inter me in
quit & te. vñ Zach. vj. Cōsiliū pacis erit inter illos. Et iob
xlij. Dedit eis pater eaꝝ hereditatē inter fratres suos. Isti
ergo debent concorditer sibi sociari. Tercio dico q illi q̄
naturaliter seu spūaliter sunt fratres debent equaliter no
biles vocari. vl' debent equaliter a patre ditari. Frēs ei in
quit sum⁹. Frēs eñ in q̄ctum frēs & maxime si sint legitimi
frēs q̄ticipant eandē nobilitatē. vt q: nati sē de eisdē parē-
tibus. Item ipsi admittunt ad eandē hereditatē. q: q̄uis
admittant p̄m diuersos gradus omnes tñ ad ipam admit-
tant. Sic vere charissimi illi q sē fratres in eadem fide. re-
ligione vel eccl'ia. vident esse eiusdē nobilitatis. q: s. vnus
p: de⁹ vl' vn⁹ plat⁹. vl' vn⁹ religiōis vl' eccl'ie fundator vna
etiā mater. s. vna fides. ecclesia vel religio. ipos generat cō
cipit atq; atq; portat. Añ Gen. xlij. Duodecim frēs sum⁹
filij vn⁹ domis. Una etiā hereditas eis debet. s. hereditas
gr̄e in presenti & glorie in futuro. Añ de xpo pōt dici illud
Mūc. xxvij. Habebit successores fratres suos. Et iō p̄cer-
to dico q isti debent equaliter nobiles vocari vl' equaliter
a patre ditari. Debemus eñ ad hereditatez gr̄e seu glorie
equaliter seu generaliter paratos admittere q̄uis non ad
equales portiones. sicut de Joseph habem⁹ Gen. xlij. qui
fratres suos ad mensam & ad cōuiuiū generaliter admisit
nō tñ equaliter omnib⁹ diuisit. q: s. fratri suo vterino ben-
iamin dedit maiorem & meliorem ceteris portionē. Sic ve
re xps Iz omnes boies bonos ad mensam gratie vl' glorie
recipiat. equales tñ portiones nō omnib⁹ donat. q: sicut dī
J. Cor. xij. Diuisiones gr̄arū sunt. vn⁹ aūt spūs diuidens
singulis prout vult. Fratrib⁹ eñ vterinis. i. psonis magis san
ctis & iustis solet abundanti⁹ ministrare. iuxta illud Mu
me. xxviij. Plurib⁹ latiorē partē dabis. Debem⁹ ergo faci
liter a patre ditari. q: fratres inq̄t sum⁹. Gen. xlij. Duode-
cim serui tui fratres sum⁹. Et si vis inuebe hic ꝫ frēs spur-
citios q̄ nihil q̄ticipant de hereditate. sicut supra de filijs.
Infer etiā quō plati q sē spūales frēs debēt alios visitare
castigare. informare. solidare & sublimare. Visitare dico de
illis & eoꝝ defectib⁹ inq̄rendo. j. Reg. xvij. Fratres tuos vi
sitabis si recte agant. Et Gen. xxxvij. Fratres meos que-
ro indica mihi vbi pascant greges. Item castigare eorum
crimina puniendo. Añ Mat. xviij. Si peccauerit in te fra
ter tuus corripe eum. Item informare docendo & p̄dican
do. ps. Narrabo nomen tuum fratrib⁹ meis. Item solida
re ipsos salubriter consolando. Luc. xxij. Tu aliquādo cō
uersus cōfirma fratres tuos. Itē sublimare ipsos benigni
ter p̄mouendo. Zach. viij. Misericordiā & iudiciū facite
vnusquisq; cum proximo suo fratre tō. Et si vis adhuc
potes dicere q frater in bono significato est Nomen

Consolationis. Bonus eñ frater solet cōsolare misе-
Supportationis. ros & flebiles exemplo. s. assueri. q̄ He
Eruditionis. ster. s. timorosam p̄fortans dicebat. q̄d
Enutritionis. babes hester? ego sum frater tu⁹. He-
Inhabitatiōis ster. xv. Itē solet supportare fractos &
Federatōis debiles. Prouer. xviij. Frater q̄ adiu-
Dilectionis uat a fratre tanq̄ ciuitas firma. Ideo
Galath. vj. dr. Fratres si occupat⁹ fuerit homo in aliq̄ de
licto. vos alter alteri⁹ onera portate. Item solet informa-
re rudes & inabiles. Ad Col. iij. Omnia nota faciet vobis
tychicus charissim⁹ frater vester. Item solet impinguare
paupes & steriles. ij. Paral. xxv. Fratres eoꝝ leuite para
uerūt eis cibos. Item solet enarrare laudes mirabiles. scz
laudando deū & sanctos. ps. Narrabo nomen tuū fratri-
bus meis. i medio eccl'ie laudabo te. Itē solet p̄curare ne
pris amabiles. ps. Ecce q̄bonum & q̄iocūdū habitare fra-
tres in vnū. Item solet adamare iustos & humiles. ij. Re-
gum. j. Doleo sup te frater mi ionatha decore & amabilis.
Sequit. Sicut mater vnicum filium ita te diligebam. Sz
procerto hodie inueniuntur in religione & alibi multi fra-
tres contrarie conditionis. Nam inueniuntur Fratres

Falsi & p̄ditiosi Item q̄ sint falsi & p̄ditiosi pa
Discordes & seditiosi tet. ij. Cor. xj. vbi apl's dicit. q
Discoli & litigiosi. periculū in falsis fratrib⁹. vnd
Queruli & iniurioſi de hypocritis etiā dī Gal. ij. Qz
Insolentes & impetuosi falsi fratres subintrauerunt ex-
Voraces & gulosi plorare libertatē nr̄am. Itez q
Ingrati & obliuioſi sint discordes & seditiosi patet
Ignari & tenebrosi Hiere. xlij. vbi dī. Dispergam
eos virū a fratre suo. Item q̄ sint rebelles & litigiosi patet
Esa. xix. vbi dī. Pugnabit vir ꝫ fratrē suum. Itē q̄ sint q̄-
ruli & iniuriosi pt⁹ in ps. vbi dicit. Sedens aduersus fra-
trem tuū loquebaris. Item q̄ sint insolentes & impetuosi
patet. ij. Thes. iij. Subtrahatis vos ab omni fratre ambu
lante inordinate. Item q̄ sint voratores & valde gulosi:
patet Job. j. vbi dī. Qz cum filij iob biberūt vinū in domo
fratris sui p̄mogeniti oppressi sunt. Item q̄ sint ingrati & ob
liuioſi pt⁹ in ps. vbi paup dicit. Extraneus factus sum fra
trib⁹ meis & pegrinus filijs matris mee. Et deut. xxxij. di
xit patri suo & matri sue. nescio vos. & fratrib⁹ suis ignoro
illos. Item q̄ sint ignari & nō studioſi pt⁹ Hiere. xxxj. vbi
dicit. Nō docebit vltra vir p̄rimū suū & fratrē suū. Nō sic
sed simus boni fratres: dulces: amabiles & concordes ps.
Propter fratres meos & p̄x. meos loquebar pacem. Pa-
tet ergo q̄ fratres tam naturales q̄ spūales debent facili-
ter reconciliari. Concorditer sibi sociari Equaliter a patre
ditari. Et hoc de fratrib⁹ sufficit. Vide supra de fedus. q̄a
idem videt esse materia.

Fraus. Fraudare. Nota q̄ fraus De-
ceptio: dolus: falla-
cia & malicia. p eodē supponūt. Est aūt fraus q̄ds p̄ter
intentionem suā p aliquā apparentiā falsam decipit ab al
tero. Fraudulenti eñ semp solent fraudē & deceptionē su
am sub aliquo veritatis vel amicicie velamine tegere. vt
possint simplices nō p̄cauentes in p̄iculū p̄capitare & indu
cere. Sīles eñ sunt venatorib⁹ lupoꝝ & ferarū q̄ foueas
operiunt herbis & foliis ita q̄ fera se tute credens incede-
re labit in p̄fundā. Et mirū. q̄ cum inter fraudē & verita-
tem sit maxima p̄trietas. fraus tñ semp vult induere palli
um veritatis ne appareat dolus eius. Turpes eñ & vetu
le mulieres solēt pulcrius & curiosius se ornare. ne forsan
sua appareat turpitudo. q: als q̄libet abhorreret. Et vere
q̄ videret faciē mentis. fraudulentoꝝ & eoꝝ corruptā in-
tentionē mundꝫ ad eos accederet & ab eis pot⁹ declinaret
Isti eñ duas habent facies. Ezec. xlj. Duas facies habe-
bat cherub. s. quandā pulcrā & allicientē quā ostendūt. et
quandā turpem tristem & terribilē quā abscondūt. Simi-
les eñ illis monstris que sunt in desertis schytie q̄ duos
vult⁹ die dicūt. canūm. s. & humanū. Et q sē q̄dā spēs ce-
nocefaloꝝ. q: s. isti in pte prima. i. in principio & in p̄tia vi
dent boies. sed p̄certo a pte post. i. in absentia inueniunt
canes. hoc est dictum. insatiabiles & mordaces. Canis eñ
lambit & mordet. Sic isti lambunt applaudendo & tandez
mordēt acriter nocendo. Jō bñ dī Prouer. xxvij. q̄ meli-
ora sunt vulnera diligētis q̄ fraudulenta odientis oscula
Et nō q̄ inuenio q̄tuoꝝ gña fraudulētoꝝ. vicz fraudulētos

In consilijs. In cōsilijs fraudant p̄ditores. q̄. s. ex cer-
In auxilijs ta scientia dant consilia mala. vt sub spe-
In colloquijs cie fidelitatis noceant atq; fraudent. vnd
In beneficijs Hiere. ix. Dis amicus fraudulenter incedet
In apparētijs & veritatē nō loquet. & inimici bois dome
stici ei⁹. In cōsilijs eñ cōmittit duplex fraus. s. vna falsе
vel falsa cōsulendo. puer. xij. Consilia impioꝝ fraudulen
ta. Est & alia fraus cōsilia reuelando & detegendo. pueb.
xj. Qui ambulat fraudulenter reuelat archana. Itez in
auxilijs fraudant feneratores. qui sub specie dandi auxiliꝫ
fraudant pauperes hereditatibus suis. & tñ sicut dī Leui.
vj. talis tenet reddere omnia q̄ p fraudē voluit obtinere. et
p̄certo talia bona p fraudes quesita nō p̄seuerant. immo
sicut p̄dix auis fraudulenta furat omniū aliaꝝ auiuꝝ ova

que tandem sota ⁊ adulta ista falsaz ⁊ fraudulenta matre euolando dimittunt. Sic bona fraudulent acq̃sita nō ꝑse uerant. ꝫ fugūt. puer. xij. Non iueniet fraudulent⁹ lucrū Jo bñ dr. puer. xxiij. Ne erigas oculos tuos ad opes q̃s habere nō potes. i. nō debes. qz faciunt sibi pēnas sicut aq̃le ⁊ volabunt. Item in colloquijs frandāt adulatores. Jsti em̄ sunt q̃ fraude ⁊ dolo ꝟboꝝ suoꝝ decipiunt supiores vt surripiant ab eis bñficia ⁊ ꝓmia q̃ magis meritꝫ debebant. Figurati in supplantatione iacob. q̃ ꝑ falsitatem ꝟboꝝ ⁊ pelles animaliū ⁊ coopturas manuu fratris ꝓmogenitꝰ bñdictionē obtinuit. qz. s. adulatores. de q̃b⁹ dr. vox q̃dem vox iacob est. loquendo fraudulenter patri. i. ꝓlato vel ꝓncipi. ⁊ adhibendo in manib⁹ suis coopturas munerū ⁊ donoꝝ. tantū sepe faciunt q̃ ab ipsis etiā in alienū ꝓiudiciū obtinent q̃cq̃d volunt. Dañ. xj. Veniet clam ⁊ obtinebit regnū in fraudulentia. Jō bñ pōt dicere ꝓlatus taliter defraudat⁹ qñ a benemeritis ꝓmia vel salaria requirunt illud Gen. xxvij. Venit germanus tu⁹ fraudulent et subripuit benedictionē tuā. Jō de fraudulētis colloquijs talib⁹ dicit Michee. vj. Loquebant mendaciū. repleti sūt iniquitate. lingua eoꝝ fraudulenta in ore ipsoꝝ. Item in beneficijs fraudant mali dispensatores. q̃. s. nō diuidūt eq̃liter. sed sibi ⁊ suis potiora reseruant. ⁊ alios decipiunt at q̃ fraudāt. qđ nō solū pōt dici de malis ꝓlatis bñficia male dispensantib⁹. immo etiā de malis domoꝝ dei mīstris. pauperū deceptorib⁹ ⁊ fraudulatorib⁹. Cōtra illud Eccli. iiij. Elemosynas pauperū nō defraudes fili. ⁊ oculos tuos ne transuertas a paupere. Item deberēt aduertere aq̃ illud qđ dicit Eccli. xxxiiij. Panis egentiū vita pauperis ē qui defraudat eū homo sanguinis est. Sequit qui effudit sanguinē. ⁊ qui fraudem facit i mercenario fratres sē. Et isti tā primi q̃ secundi figurati vident in illo anania ⁊ vxore eius. q̃ qz fraudauerūt de ꝓtio agri. sibi. s. retinētes qđ cōmunitati pauper erat diuidendū. morte subita sē ꝑcussi Act. v. O quot mali ꝓlati ⁊ mali dispensatores ꝓcuterent hodie mala morte. si oīs illi q̃ male diuidunt ⁊ dispēsant ⁊ q̃ sufficientes ꝑsonas ⁊ paupes portionibus debitis sibi fraudant. sibiq; ⁊ suis omnia retinent ⁊ reseruant in ꝑsenti seculo punirent. qz ꝑcerto quasi videt impleta ꝓphetia Hieremie. q̃ dicit Hiere. vj. Qz omnes isti ꝓncipes declinantes sunt ambulantes fraudulenter. Sequit. Uniuersi corrupti sunt ⁊ bñ corrupti. qz. s. tales nō cōferunt aliquid nisi corruptionib⁹ symonie suffragante. Jtē in apparentijs fraudant dissimulatores seu ypocrite deceptores. isti em̄ fraudant se ⁊ mundū. Dico se. qz fraudant bonis ꝑsentib⁹ ⁊ futuris. Alij aūt peccatores solum bonis futuris fraudant. qz saltem in hoc mundo alīq̃ delectabilia consequunt. hypocrite nō. Uñ q̃libet pōt dicere illud Eccs. iiij. Cui laboro ⁊ fraudo aiam meā bonis? qđ etiā de parcis ⁊ miseris pōt dici ꝛc. Mundū etiam fraudant isti q: volūt credi iusti cū sint mali. ⁊ sub pallio sanctitatis quā exteri⁹ ꝓtendunt. iniquitates suas intus fraudulenter abscondūt De quo dicit Dañ. xj. q: impij in testamentuz simulabunt fraudulent. vt. s. impleant visionē. Et tñ isti deberent attēdere ad illud qđ scribit Hiere. xlviij. vbi dicit. q: maledictus q̃ facit opus dñi fraudulenter. Jsti em̄ opus dñi id ē bona opa faciunt fraudulenter. in q̃ntum. s. cū mala intentione ꝑagunt incessanter. Et sic patet quō fraus cōmittitur multis modis. iusti tñ neminē fraudent. iuxta illud. j. Cor. vij. Nolite fraudare inuicē. Et ideo isti boni ꝓpetuis finaliter nō fraudabunt. ꝫ ad ipa ꝑm merita admittent. ꝑs. de fideiū anime eius tribuisti ei. ⁊ voluntate labioꝝ ei⁹ non fraudasti eum. Ipsi etiā fraudes q̃ sibi machinant ꝓuident. ⁊ de ipsis se liberant. Prouer. j. Ipsi quoq; ꝑ sanguinem suū insidiant. ⁊ moliunt fraudes ꝑ animas suas. Moliunt dico ⁊ insidiant. i. precauent ⁊ imaginant.

Frenum. Nota frenū est instrumentū qđ equos dirigit. vl equos corrigit ⁊ qđ eos affligit. Corrigit dico ipsos a deuijs diuertendo. Dirigit etiaz ipsos in stadijs conuertendo. Affligit insuper ipsos a notijs cohercendo. Frenum enim equum

Uertit a cursu vetito
Regit in gressu debito
Cogit impulsu subito

Jsti em̄ tres effect⁹ sē freni. s. equi correctio directio ⁊ arrestatio. Di co moraliē loq̃ndo i scptura reperiunt tria spūalia frena. q̃b⁹. s. boies ⁊ boim ipetuos evolutes. vl corrigūt vl dirigūt vl ex toto sistunt. vicz Frenū

Justicie. Justicia em̄ est frenū q̃ rector subditu a malo reducit.
Prudentie Prudētia dr frenū q̃ iust⁹ aim ꝑ
Potentie recta deducat. Potentia est frenū q̃ de⁹ impiū ad penā inducat. Primo ꝫ est quodda frenū qđ ē iustitie. Frenū em̄ vt cōiter est ferreū. ⁊ ouiz ventib⁹ ne equ⁹ mordeat applicatū. q̃. s. equus ab itinere erroneo reducit. ⁊ ad iter idoneū reuocat. talis est virtus iustitie. q̃. s. de sui natura ferrea ⁊ dura est. Jsta est em̄ mediante q̃ mali corrigunt ⁊ a malis suis itineribus ⁊ opibus reducunt. aut ne mordeant aut ne cobibent Uñ ꝓlatus dr dicere cuilibz de linquēti illud Ezec. xxix. Ecce ego ad te pharao draco magne. q̃ cubas in medio fluminū tuoꝝ ⁊ ponā frenū in maxillis tuis. ⁊ extrabā te de medio fluminū tuoꝝ. ⁊ ꝓiciam in desertū ꝛc. Pharao em̄ interꝑtat denegans virum ⁊ signat peccatorē q̃ malis opibus negat deū q̃. s. est de illis q̃ ꝑm aplm ꝓfitent ꝟbis se nosse deū factis aūt negāt. Tyt. j. Qui em̄ est draco ꝑ auariciā inflamat⁹ ⁊ deliciarum fluminib⁹ assuetus. freno iusticie dr ꝑ ꝓlatū teneri ⁊ corrigi. ⁊ ad desertū pnie extrabi ⁊ reduci. ꝑs. Jn chamo ⁊ freno maxillas eoꝝ ꝓstringe q̃ nō approximant ad te. Jstud est frenum qđ est iusticie. Secdo dico q: est vnū frenū qđ ē prudentie. Justi em̄ mot⁹ carnis ⁊ mentis sue ꝑ prudentie et tēpantie frenū frenāt. ita q: corpus ⁊ mentē diuidūt ⁊ deducunt sine viciꝝ offendiculo ꝑ semitas equitatis. Jdeo Jac. iij. dr. Equis frenos in ora mittim⁹ ad cōsentiendum nobis. ⁊ totū corpus circūferim⁹. Et bñ dicit in ora. qz ꝑ certo inter ceteras ptes bois ora maxime sunt frenanda. Jn ore em̄ notat edacitas q̃ est frenanda ꝑ abstinentiam. Jn ore notat loquacitas q̃ est frenanda ꝑ cōticentiā. Jn ore notat mordacitas q̃ est frenanda ꝑ patientiā. De freno abstinentie pōt dici illud Esa. xxxvij. Frenū ponā in labijs ⁊ reducā te. De freno taciturnitatis ⁊ moderantie ver boꝝ dicit Eccli. xxviij. Verbis tuis facito stateram. ⁊ frenos ori tuo rectos. De freno ꝟo patientie dicit. ij. Mach. x. de q̃nq; viris e celo ducatum ꝓstantibus hebreis. freniis aureis decori. Aurū em̄ qđ percussum nō resonat patientiā signat. ⁊ ideo oīs iusti possunt figurari in illis militib⁹ q̃ habebant frenos aureos ꝛc. Freni em̄ aurei sunt virtutes q̃b⁹ vt dixi mentis ⁊ carnis appetit⁹ frenant. Ptz ꝫ q: est vnū frenū qđ est prudentie. Tercio dico q: est vnum frenum qđ est potentie. Et istud est illud quo de⁹ refrenat ⁊ tenet ꝓteruitates maloꝝ. s. mores iudiciū ⁊ pena eterna. De quo pōt quilibet damnat⁹ dicere illud Job. xxx. Phas retram suā aperuit ⁊ afflixit me. ⁊ frenum posuit i os meum. Jstud est frenū pessimū. quo. s. equi. i. supbi ⁊ luxuriosi violenter in inferno tenent. Beatiꝰ frenati sē in patria freno econtrario. s. freno laudis diuine quo ornati dño ꝓ sentant. Esa. xlviij. Laude mea infrenabo te. Sic ꝫ ptz q: est frenū iusticie. prudentie ⁊ potentie. Et possem⁹ addere frenū nequicie. quo. s. dyabol⁹ frenat omnes malos: ⁊ eos vbi vult ad iniqua deducit. Et istud est frenum tributi qđ est in maxillis omnium populoꝝ. sicut dicitur Esa. xxx. Sufficit.

Frequentia. Frequenter. Nota q: frequenter ⁊ frequentia sepe idē significant. Est aūt freq̃ntia bona ⁊ mala. Boni em̄ frequentant bona. ⁊ mali similiter mala. De bona ꝫ ⁊ virtuali frequentatiōe pōt dici q: nō sufficit semel bonū facere. nisi homo etiam multotiens ipm studeat frequentare. Sicut em̄ sumptio cibi est freq̃ntanda ꝓpter deperditi nutrimenti restaurationem. alⁱs nō posset vita vel sanitas conseruari. Sic dico q: executio bonoꝝ operū est cōtinuanda si nolum⁹ in vita gratie vegetari. Et nota q: sicut videmus ad bonos pertinet Frequent

Ministrare. Debet dico frequenter ministrare sua largiendo Luce. x. Martha aūt satagebat circa frequens ministeriū. Jtē debet frequenter visitare tristes cōsolādo. Uñ illa matrona visitata q̃q; ꝑ Helyseū dicebat illō. iiij
Visitare
Jeiunare
Segregare.
Cogitare.
Tolerare Reg. iiij. Vir iste dei sanctus est q̃ transit p nos freq̃nter. Item dr freq̃nter ie unare carnem macerādo. Matb. ix. Nos ⁊ discipuli iohannis frequenter ieiu-

nantius. Item debet se frequenter segregare alta cōtēplando. Añ Job. xviij. dicit. Oz trās torrentē cedron erat bonus vbi xps frequenter cōueniebat cū discipulis suis. Itez debet frequenter cogitare aspera meditando. s. mortē iudicij & infernū. Eccs. xij. Frequens meditatio carnis est afflictio. Itē dz frequent tolerare tristia supportando. & s. c dicebat aplus. ij. Coz. xj. q ipe fuerat in plagis supra modum in mortibus frequenter. Econtrario vero dic de malis q ipsi videlz Frequētāt. Gaudenter vanas leticias Fetenter carnis spurcicias Ardenter mundi diuitias. Audenter vocis iactantias. Dico q frequentant vanas leticias Esa. xxij. vbi dicit sic. Sume cytharaz: circuj ciuitatem. meretrix obliuioni tradita. bñ cane frequenta canticū. Item q frequentant carnis spurcicias ptz Dañ. xiij. vbi de impudicis semb⁹ dicit q frequentabant domū Joachim. cuius. s. vxorem cupiebant fedare. Itē q frequentant mundi diuitias ipas. s. auare cōgregā, dō patet Eccs. vj. vbi dicit. Est aliud malū qđ vidi sub sole. & qdem frequens apud boies. vir cui dedit de⁹ diuitias & substantiā &c. Seqtur nec tribuit ei deus ptātem vt comedat. Itē q frequentant vbor iactantias. Ptz pverbi. xxij. vbi dz. Oz vbi verba sunt plurima ibi egestas frequēter &c. Vide infra de sepe & alijs silib⁹.

Rigus. Nota q frigus bz repcutere bz situare & restringere. bz etiā nocere & affligere. Est cñ frigus seu frigiditas quedam qualitas passiua. q̄ habet motū a circūferentia versus centrū. Et iō ista bz ptes materie in quā agit cōgregare & versus centrū cōstringere & arcere. Et iō p frigus pōt intelligi penitentia castitas vel abstinentia. q̄ carnis voluptates bz restringere. timor dei q̄ vanas cogitationes bz repcutere. mundi vel inferni tribulatio. q̄ boies habet affligere. gratie & deuotionis refrigeratō. q̄ ardores bz reprimere. Frigus cñ penitentie desiccat carnis infectiones. Añ Ecc. xliij. Frigidus ventus aquilo flabit. & gelabit cristallus ab aq̄s. Istud est frigus ꝓpter qđ piger arare noluit. mendicabit & nō dabit ei. Prouer. xx. Frigus diuini timoris restringit mentis diuagationes. Jō Apoc. iij. Utinā calidus esses aut frigid⁹. q. d. aut timorosus aut charitatiuus. Item frig⁹ tribulatiōis mūdi desiccat omnes delectationes ps̄. Mittit cristallū suā sicut buccellas: ante faciē frigoris ei⁹ q̄s sustinebit. Frig⁹ vo eterne damnationis tollit omnes cōsolatiōes Deu. xxviij. Percuti, et te dñs egestate. febre & frigore. ardore & estu & aere corrupto & rubigine. Item frigus gratie & deuotionis refrigerat ardores & tentatiōes. Iste est calix aque frigide. quē q̄ dedit nō pdit mercedem. Matb. x. Frigus indeuotiōis extinguit amoris inflāmationes. Zach. xiij. In die illa nō erit lux & frigus & gelu &c. omitto q̄uis materia de se potest esse multum fertilis. q̄ pauce sunt in biblia auctoritates. vide in tabula que fiet sup opus istud.

Frons. Nota q frons est ps corpis apparentior. durior & solidior. & iō frons diuersimode signat in scptura. Signat cñ. Exteriorem cōuersationē Interiorē obstinationem Solidiorē pstantiā & pfectōes. Primo q̄ dico q frons signat apparentiā cōuersationis. Scōm aresto. cñ frons est quedam imago mentis. q. s. in fronte apparent interiores anime passiones sicut est tristicia vel leticia. Sic procerto in apparētia & cōuersatione exteriori apparent interiores anime passiones: siue bone fuerint siue male. Ut enim dicit Grego. Per hec que foris apparent quid intus lateat aperit. In isto enim fronte. s. in nostra exteriori apparētia debent relucere gre & virtutes. sicut q̄dam spūalia signa. Apoc. vij. Signem⁹ seruos dei nostri in frontib⁹ eorū. Relucet ergo ibi Virt⁹ Cōtritionis & penitentie. Honestatis & verecundie Firmitatis & pmanentie Reluceat ibi vtus penitentie & cōtritionis. In fronte cñ solet interior tristicia apparere. Añ Ezech. ix. Signa thau sup frontem virorū gementium & dolentiū. Item reluceat ibi signū verecundie & dilectionis que etiam solet in fronte bois verecundi relucere. Et ista est illa lamina aurea qnā summ⁹ pontifex i fronte portare debebat. sicut dz Exo. xxviij. Quia vo in fronte & apparentia cuiuslibet pontificis seu ecclesiastici cuiuscq̄ nulla lamina darior. nullus lapis p̄cioſior. nulla virtus decentior q̄ verecundia & honestas. Istud est signū dei viui. q̄ turba sanctorū signata stare meruerunt ante thronū & quo ierui dei signati nocumentū angelicū euaserūt. sicut dz Apo. vij. Item reluceat in eo fronte signū cōstantie & pfectionis. Virtus cñ & audacia cuiuslibet alalis in fronte pcipue apparet. vt dicit Aresto. ad denotandū q̄ q̄libet ꝓpiam maxime ecclesiastici vel plati ꝓ fide & ecclesia defendenda debent esse frontosi & animosi. Et sic isti figurabunt in illis de q̄bus dz Apoc. xiij. Oz illi habebant nomen agni & nomē patris sui scriptū in frontibus eorū. sicut ꝓrie fuerūt apli & martyres. q̄ in fronte & in promptu & apparentia manifeste & notorie nomen dei cū cōstantia p̄dicauerunt. Ista est ergo frons bone cōuersationis. Scōo dico q inuenitur frons dure obstinatōis. Sicut cñ vnicornis cornu habet in fronte cū quo solet omnia alia alalia ventilare. Sic multi sunt peccatores q̄ in fronte obstinationis sue cornu crudelitatis & superbie semp portant q̄bus omnes socios durissime feriunt & molestant. figurati in illo byrco Dañ. viij q̄ inter oculos vnicum cornu habebat & cōtra meridiem & orientē & fortitudinem ventilabat. & omnē bestiam ouinaz ledebat & subiugabat. In quo ꝓculdubio viri obstinati figurant a q̄bus omnes alij molestant. Jō de philisteo dicitur. j. Reg. xvij. Qui ꝑcussus est in fronte. & infixus est lapis in fronte eius. Philistei enim. i. mali in fronte ꝓcurant q̄n in publico & in apparentia vicijs inficiunt. Lapis vo infigit quando ibi obstinatio & inuerecundia & ꝓteruitas: & inobedientia: crudelitas quoq; duricia generatur. Nota q in ista fronte apparent generaliter tria vicia. s. Vicium Impenitentie Dico q impenitentie. Añ Esaie. xlviij Inuerecundie Scio enim q̄ durus es tu: & nervus tu⁹ Impudicicie. ferre⁹: ceruix tua & frons tua erea. Itē vicium inuerecundie. Añ Hiere. iij. Frons mulieris meretricis facta est tibi: noluisti erubescere. Item vicij impudicicie. Añ Apoc. xij. dz. q pusilli & magni diuites & pauperes. liberi & serui acceperūt caracterē bestie in frontibus suis. De q̄bus tñ dz Apoc. xiiij. q oēs tales cruciabuntur igne & sulpbure &c. Et reuera in frontibus ad ſram apparet signum luxurie: sicut de malis mulierib⁹ constat q̄ inuerecunde sunt & frontose. figurate in illa meretrice magna: de qua fit mentio Apoc. xvij. que babebat in fronte scptuz babylon magna mater fornicatōnū. Ista est q̄ frons obstinationis. Tercio dico q est frons cōstantie & pfectiōis. De q̄ supra satz dictum est. De qua etiā dz Ezec. iij. Dedi frontem tuā durioꝛē frontib⁹ eoꝝ: & faciem tuā valentiorem facieb⁹ eoꝝ quasi silicem & adamantē dedi faciem tuam &c. Et sic patet de frons.

Fructus. fructificare. Nota q fructus est illud qđ vltimo de arbore expectat. Ad fructū cñ velut ad vltimū finem ordinant oēs arboris ptes. s. germen. flos folium &c. Est enim fructus illud qđ ꝓ vtilitate hominū ab arboribus colligit. & dicitur a fruendo. eo q ab hominibus fruit vel etiam manducantur. Et ideo breuiter fruct⁹ pōt multipliciter accipi in scriptura. Accipit enī vt cōiter Pro Operatione humana. Prosperitate seu possessione mundana Refectione superna. Fructificat cñ vir iust⁹ p bonam operationē. Añ Eze. xvij. dz. Vinea fructificauit in palmites: et emisit ꝓpagines. Et Mat. vij. Arbor bona fructus bonos facit. Fructificat impi⁹ p malor operū executionē. Añ ibidē. Arbor mala fructū malū facit. Fructificat mund⁹ p bonoꝝ suoꝝ ꝓductionē & emissionē. Añ Lu. xij. Bois vni⁹ divitis ager vberes fruct⁹ attulit. Fructificat etiā paradisus p gaudioꝝ ꝓpinationē & p beatorū recreationē. vñ Esa. iij. Erit fruct⁹ terre sublimis. et Cañ. ij. Fruct⁹ illi⁹ dulcis gutturi meo. Fruct⁹ q̄ iusti est virtuosus. Fruct⁹ impij est pniciosus. Fruct⁹ mūdi ē piculosus. Fruct⁹ celi est deliciosus Dicam⁹ q̄ ꝓmo aliq̄d de fructu humano q̄ est dupler. s. bonoꝝ & maloꝝ. De fructu bonorū q̄ est virtuosus dico q sicut arbor q̄ naturaliē radicem bz in terra inferi⁹. staturā añ erectā supius. ꝓmo germina deinde flores & tandē fruct⁹ ꝓducit. Sic vere vir iust⁹ qui radicē cordis bz inferi⁹ p būilitatē: erect⁹ añ est ad celum supius p cōtemplatōis sublimitatē: ꝓmo emittit germina

bonaꝝ cogitationū. deinde flores sanctaꝝ affectionū diffundit: ⁊ tandē fructꝰ bonarū operationū ꝓducit. Ūñ dicit Cant. vj. Videam⁹ si vinea nostra floruit: si flores fructꝰ parturiut. Ītā sicut arbor q̄ fructū nō facit inutilis reputatur. ⁊ ne vlteri⁹ terrā occupet succidit ⁊ ignib⁹ applicatur Sic vere apud deū ille q̄ fructꝰ bonoꝝ operū nō ꝓducit: reputat penit⁹ nil valere: quinimo ab ipso finaliter de bono huiꝰ mundi ꝑ mortē succidit ⁊ ignib⁹ ꝑpetuis deputat Ūñ Math. iij. Jam securis ad radicē arborum posita est. Omis arbor q̄ nō facit fructū excidet ⁊ in ignē mittet. Et io bannis. xv. dr. Ego sum vitis ⁊ vos palmites: omnē palmitē in me nō ferentē fructū tollet eum: ⁊ omnē qui fert fructū purgabit eū vt fructū plus afferat. Et iō charissimi faciam⁹ iuxta euangelicū Math. iij. Facite fructū dignū penitētie. vt sic ad nos videat directū illud Eccli. xxxix. Quasi rosa plantata sup riuos aquarū fructificate. Jn q̄b⁹ verbis aduerte: q̄ sic arbor ad hoc q̄ fructificet dz bīe tria. scz

Culturā
Staturā
Loturā

Culturā dico ēē ad supfluoꝝ resecationez q̄d notat in ẏbo rosa que. s. omni anno indiget ſm Plinīū vt ei⁹ supflua resecent. Jtez staturā ēē tum ad firmā radicationē: q̄d oñdit in ẏbo plātata. Jtē loturā ēē tum ad iugē humectationē. q̄d oñdit i ẏbo Riuos aquarū. Quia breuit̄ ista tria requirunt in arbore ad hoc vt fructificet. s. vt excolat vt radicet vt irriget Sic vere charissimi dico spūaliter loq̄ndo q̄ ad hoc q̄ homo possit ꝑ bona opa fructificare: ista tria sunt necessaria. scz vt excolat ꝑ penitentiā asperiorē: q̄. s. debet esse rosa: vt radicet ꝑ pmanentiā solidiorē: q̄ dz esse plantata vt irriget ꝑ influentiā supiorē. q̄. s. ipe debet esse sup riuos aquarum. Dico ḡ q̄ si volum⁹ fructificare ꝑ bona opa: nos debem⁹ ꝑ penitentiā mala resecare. Et hoc ostendit cū dr Rosa. Quasi rosa inq̄t. Rosa em̄ sicut vinea: teste Plī. indiget cultura. Debet em̄ fodi. putari resecari ⁊ transplantari. Quia sicut idem dicit. Rosa ꝓficit ꝑ incisionē ⁊ transplantationē. alīs si domestica fuerit degenerat in siluestrez Ad denotandū q̄ si bene fructificare volum⁹: necesse ē vt culturam penitentie subeam⁹: q̄. q̄ per penitentiā nō colit de domestico siluestris. i. de bono mal⁹ efficit. q̄. reuera nobis ꝓficit incisio correctionis ⁊ transportatio moralis conuersationis ⁊ munitionis. Quasi rosa inq̄t. Et sic erit homo: iuxta illud Eccli. xxiij. quasi palma exaltata in cades: ⁊ quasi plantatio roſe in biericho quasi oliua speciosa i cāpis. Et nota q̄ ipse dicit q̄ necesse est fructificare ꝑ penitētiam: sicut palmā: sicut rosam ⁊ sicut oliuā. Palma ei⁹ fructificat in feruida regione. Rosa fructificat in humida māsione. Oliua ẏo fructificat in tempata habitatione. Sim⁹ ergo sicut palma ⁊ fructificem⁹ ꝑ feruorē vere dilectionis Sicut em̄ ſm Plīnīū. Palma fructificat in locis feruidis ⁊ soli expositis Jn locis ẏo frigidis nequaq̄: sicut patz in ytalia q̄ est regio frigida vbi sunt palme nihil fructificātes q̄ si q̄nq̄ fructus faciunt ipsi tamen mīme matureſcunt Sic ꝓcerto charissimi si fructū bonoꝝ opeꝝ ꝓducere volumus: necesse est vt in feruore diuini amoris: vel etiam in feruore penitentie sedeam⁹. Munq̄ em̄ bonoꝝ operū fructibus fecundant illi q̄ frigore indeuotionis stringuntur. Sicut em̄ dr ad Gal. v. Fructꝰ spūs est charitas. Quia vere charissimi sola charitas et dilectio facit fructificare per bona opa. Quia sicut dr in ps. Justꝰ vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabit̄: sicut ergo palma exaltata sum in cades. Cades em̄ interptat̄ mutata. Ad denotādum q̄ illi q̄ sicut palma volunt fructificare: debent de loco frigido ad calidum: de malo ad bonū: de virtute ad optimū se mutare. Jsti ergo fructificant sicut palma ꝑ feruorem dilectiōis. Cant. vij. Ascendā in palmā ⁊ appēdaz fructꝰ ei⁹. Jtē q̄dā fructificāt sicut rosa in biericho ꝑ humorē cōpassionis. Rosa em̄ in locis humidis melius solet fructificare: q̄ vere null⁹ pōt fructū bonoꝝ operū ꝓducere: nisi humor pietatis ⁊ gr̄e ip̄m valeat irrigare. Ūñ de vinea dr Ezec. xvij. Or in terra bona sup aq̄s multas plātata est: vt faciat frondes ⁊ portet fructū. Et de rosa dr Eccl. Quasi rosa in diebꝰ veris: ⁊ quasi liliū q̄d est in transitu aque. Jterū dico q̄ q̄dā fructificāt: sicut oliua ꝑ tpamēta sufficientis possessiōis. Dicit em̄ Plī. q̄ oliua meli⁹ fructificat in tpata terra. que scz sit mediocris inter humiditatē ⁊ siccitatē: ⁊ inē caliditatē ⁊ frigiditatē: q̄ si tra nimis pinguis aut nimis macra fuerit: tūc oliua fructꝰ ꝓducere nō ꝓsueuit. Sic vere kīni mlti sē q̄ nec in terra pingui ꝓspere itatis nec in terra macra pauptatis ⁊ aduersitatis fructificare possunt: imo stat⁹ tempamentū ⁊ mediū exigūt ⁊ requirunt. Talis videbat̄ esse salomon q̄ dicebat ꝓuer. xxx. Nec diuitias nec pauptates dederis mihi dñe. sed tm̄ victui meo tribue necessaria. Quia vere multi sunt q̄bus nō ꝓficiunt nec ꝓspera nec aduersa. q̄. in ꝓsperis corrumpūtur supflue eis vtendo: in aduersis vero deficiūt impatienter ferēdo ⁊ desperando. Talib⁹ em̄ esset necessaria tempata sufficientia. vt sicut aplis dicebat. j. Thim. vj. Habētes alimenta ⁊ q̄bus tegamur bis cōtenti sim⁹. Tales ḡ tenētes mediū statū possunt ꝑ bona opa fructificare. q̄. si tenerent aliq̄ē extremoꝝ nullū possent fructū bonoꝝ operū ꝓcreare. Ptz de extremo diuitiarū ⁊ ꝓsperitatis i ficulnea Luxij. in qua erant folia: ad quē dñs ꝑ se diuerteret nō inuenit ibi fructū. q̄. vere sepe sit q̄ illi q̄ folijs diuitiaꝝ vescūt fructib⁹ bonoꝝ operū nō ditant̄. q̄. sicut dr Eccs. v. Qui amat diuitias fructū nō capiet ex eis ⁊c. Ptz etiā de extremis miseriarū ⁊ calamitatis. Scribit em̄ Math. xiij. q̄ semen q̄d sup petrā cecidit caruit fructu: q̄. nō habuit būorem. Ad denotandū q̄ carentia būoris. i. tpalis ꝫbe vel sustentatiōis: est causa q̄nq̄ carentie fructuū bonoꝝ opationis: ⁊ hoc ꝓpter vicīū impatientie: furti. inuidie: murmuriꝝ ⁊ desperationis. ꝑ. Fructū coꝝ de terra perdes. Jō d̄ oliua. i. de boie mediocriter tempato ⁊ sufficienē ditato q̄ ꝓducat fructꝰ bonoꝝ operū ⁊ virtutum ptz in ꝑ. vbi dicit. Ego aūt sicut oliua fructificaui. Et Hiere. xj. dr. Oliuam pulcrā vberē fructiferā speciosam vocauit de⁹ nomē tuū. Breuit̄ ḡ bñ dico q̄ q̄ bñ vult fructificare: dz ꝑ penitentiā mala resecare q̄d ostensum est in ẏbo Rosa. Jnsup dico q̄ vir iustus dz ꝑ pmanentiā se radicare q̄d oñdit̄ cū dicit Plantata. Plantatio em̄ signat radicationē stabilitatē et durationē. Mā sicut arbor q̄ nō bz radicē bñ fundatā ⁊ radicatā nō pōt fructū facere. Sic spūaliter bō q̄ ꝑ pseuerātiā in fide ⁊ moꝛib⁹ nō est fundat⁹ ⁊ firmiter radicat⁹: non pōt fructu bonoꝝ operū fertilit̄ esse dotatus. Ut em̄ dicit Sen̄. Mō cōualescat planta q̄ sepe transferē: necesse est ergo pseuerare q̄ bonū fructū voluerit ꝓcreare. Planta inq̄t. Ūñ de viro iusto dr in ꝑ. q̄ erit tanq̄ lignū q̄d planta, tū est secus decursus aquarū: q̄d fructū suū dabit in tēpe suo. Et foliū ei⁹ nō defluet. Palma em̄ diu pseuerans plātata ē ⁊ pfunde radicata solet meli⁹ fructificare. Solet ēē palma quanto antiquior tanto esse fecundior. ſm Plīnīū. Sic vere bō quanto diutius in bono antiquat̄ ⁊ pseuerat tanto meli⁹ ⁊ fertili⁹ ꝑ bona opa fructificat. Esaie. xxxvij. Mittet deorsuz ⁊ faciet fructū sursum. Dz ꝑ pmanētiā se radicare. Denicq̄ dico q̄ si fructificare volum⁹ nos debemus ꝑ influentiā nos irrigare q̄d oñdit̄ cū dr. Sup riuos aquaꝝ. Riui em̄ aquaꝝ q̄ a fonte padisi ꝓcedunt sē diuia gratia ⁊ deuotio cordis. clementia ⁊ cōpassio exterior modestia ⁊ allocutio. sacra etiā scriptura ⁊ eruditio talib⁹ em̄ riuis dz rigari ⁊ humectari ⁊ ad fructificandū ꝑ bona opa habilitari. Ūñ de quolibet tali dr Hiere. xvij. Benedictus vir q̄ cōfidit in dño: ⁊ erit tanq̄ lignū q̄d plantatū est sup aquas. q̄d ad humorē mittit radices: ⁊ nō timebit cū venerit estus: ⁊ in tpe siccitatis nō erit sollicitū: ⁊ erit foliū eius viride: nec aliq̄n desinet facere fructū. Ubi aduerte q̄ buiusmodi irrigatio Valet ad obtinēdū fidei fundamentum q̄. ad humorē mittit radices. Valet ad sustinēdū penaruz nocumentū: q̄. nō timebit cū venerit estus. Valet ad ꝓtēnendū bonoꝝ detrimentū. q̄. in tpe siccitatis nō erit solliciatū. Valet ad ꝓcurandū virtutū pamentū: q̄. erit folium eius viride. Valet ad ꝓducendū operū cōplementū: quia aliq̄n nō desinet facere fructū. Jsti ḡ riui spūalis influētie optime figurant. Apoc. xxij. vbi dicit Johes. Ostendit mihi dñs fluuiū aque vite splendidū tanq̄ cristallū. Et dr ibidē. q̄ ex vtraq̄ ꝑte fluminis lignū vite afferens fructus duodecim ꝑ menses singulos: ⁊ folia ligni ad sanitatē gentiū. Jste fluui⁹ charissimi signat fluuiū gr̄e ⁊ scīētie deuotionis ⁊ cōpassiōis: q̄ etiā dicunt aq̄ vite salientis i vitā eternā Joh. iiij. Lignū ḡ q̄d aq̄s istis rigat̄ est vir iust⁹: q̄ pro certo ꝑ mēses singulos fruct⁹ duodecim bz portare si aq̄s

istis debite fuerit irrigat⁹. Isti ꝺo duodecim fruct⁹ spūales enumerant ab aplo ad Gal.v. Fruct⁹ inqt spūs sit charitas gaudiū pax patientia bonitas longanimitas benignitas manſuetudo fides modeſtia cōtinētia caſtitas. De iſtis eñ fructib⁹ q̄dam ſunt q̄ reficiunt deū ſicut ei⁹ fides gaudiū charitas. Quidā reficiunt ꝓximū. ſicut eſt pax patientia bonitas. Quidā nutriunt aiam̄ ſicut eſt longanimitas benignitas manſuetudo. Quidā ſe q̄ reficiunt corp⁹ ſicut eſt modeſtia cōtinentia caſtitas. Fructificem⁹ g̃ p rivos aquarū: t ſimus ſicut amigdal⁹ ſicut ficus ſicut palma ſicut vinea. Amigdalus eñ ſterilis t antiqua fructificat t fecūdat p radicis fixionē t mali humoris emiſſionē. Fic⁹ antiqua t ſterilis vel ſterilizata fecundat p fimi ad radicē appoſitionē t p dulcis aque irrigationē. Palma ꝺo fecundatur qñ ſal vel cinis ad eius radicē immittit. Vinea ꝺo ſterilis fecundat qñ fodit atq; ſcindit. Sic ꝺe chariſſimi iſti quatuor modis poſſum⁹ fecundari: t fructu bonoꝝ operū ampliari. Radix ꝺo cordis noſtri ad modū amigdali debz ſcindi p contritionē. Rigari debem⁹ ſicut ficus p gratiā et deuotionē. Sal t cinerē debem⁹ habere ſicut palma p prudentiā t diſcretionē t p noſtre cinereitatis cōſiderationez ſupfluos ramos diuitiarū debem⁹ p̄ſcindere more vinee: p elemoſynarū largitionē. Per cōtritionē g̃ radicē cordis fundam⁹ vt p cōfeſſionē exeat corrupt⁹ humor peccatoꝝ. Vñ Joelis.ij.ca. Scindite corda veſtra t nō veſtimēta veſtra. Per deuotionē noſipſos rigem⁹ t humectem⁹ vt habeam⁹ incrementū meritoꝝ. Vñ Eccl.xxiiij. Rigabo hortū plantationis meę: inebriabo partus mei fructū. Per cōſiderationē ſal diſcretionis t cinerē noſtre mortalitatis nobis adiūgam⁹: vt euitem⁹ piculū mundi gaudioꝝ. Juxta illꝺ Marci.ix. Habete in vobis ſal. Per elemoſynaꝝ largitoꝝ ſcindam⁹ t cuellam⁹ ſupfluitatē noſtroꝝ ramoꝝ ſiue bonoꝝ tpalū. Eccl.xxiiij. Ego quaſi terebint⁹ extendi ramos meos t̄c. Et ſic ꝓcerto kñi ſi iſta q̄tuor fecerim⁹ fruct⁹ bonoꝝ t operū ꝓducem⁹. Fructificabim⁹ eñ t bēbim⁹ fruct⁹

Rubeos. Habeam⁹ g̃ fruct⁹ rubeos charitatis. q: ſicut dī Gal.v. Fruct⁹ ſpūs eſt charitas.

Albos Longos. Habeam⁹ fruct⁹ candidos caſtitatis. vñ Eccl. xxxix. Fructificate q̃ſi liban⁹ odorē ſuauitatis habete: florete flores q̃ſi liliū.

Rotundos. Duros Molles Amaros Dulces Habeam⁹ fruct⁹ longos patientie t maturitatis. vnde Jac.v. Agricola expectat p̄cioſum fructuz terre ſue. Habeam⁹ fructū rotundū obedientie t velocitatis. puer.iij. Primit⁹ puriſſimi fruct⁹ ei⁹. Jtē habeam⁹ fruct⁹ duros iuſticie t ſeueritatis. Jaco.iij. Fructus iuſticie in pace ſeminat. Jtē fruct⁹ molles pacis t benignitatis. Unde Job.xxij. Acq̃eſce t habeto pacē: t p hec habebis fruct⁹ optimos. Jtē habeam⁹ fruct⁹ amaros penitentie t aſperitatis. Vñ Luc.iij. Facite dignos fruct⁹ penitentie. Jtem habeam⁹ fructus dulces clementie t pietatis. Unde Cant.ij. Fructus eius dulcis gutturi meo. Sic g̃ dico q nos poterim⁹ fructificare p bona opa ſi fuerim⁹ Per influentiam irrigati. Viſuz eſt g̃ ſupra de fructu bo Per ꝑmanentiā radicati. noꝝ q̄ eſt fruct⁹ bon⁹ t virtuo Per penitentiā reſecati. ſus. Jam reſtat videre ꝺe fructu maloꝝ q̄ eſt malus t p̄nicioſus. Teſte eñ ſcriptura. Mala arbor malos fruct⁹ facit Matth.vij. q: ſicut q̄dam ſē arbores q̄ habent fructus malos t venenoſos. ſicut dicit de iuſquiano: cui⁹ fructus ſeu ſemen comedentib⁹ eſt venenū. Sic vere multi ſunt boies q̄ nō fructificāt niſi malos fructus maloꝝ operū. q̄. ſ. comedentib⁹. i. imitantibus ſunt mortiferi t venenoſi. Sapie.iiij. Fruct⁹ eoꝝ inutiles t acerbi ad manducandū Tales eñ ſē ſicut ſambuca que flores bz albos t odoriferos: fruct⁹ tñ habz fetidos atq; nigros: q: uere mundi peccatores q̃uis in mūdo pulcre floreant p ꝓſperitatē: habēt tñ fruct⁹ operū nigros p iniq̃tatem. De talib⁹ fructib⁹ loquit Prouer.xv. Jn fructib⁹ impij cōturbatio. Et Prouer.xvj. dicit. Os multi fruct⁹ cum iniquitate. Breuiter g̃ fruct⁹ opatiōis maloꝝ eſt fruct⁹ pnicioſus. Et hec de fructu humano bono t malo ſufficiant.

Sc̃o dico q eſt q̄dā fruct⁹ mundanus t piculoſus. Et iſte eſt fruct⁹ hui⁹ mundi q̄. ſ. diuidit in fruct⁹ amaros diuitiaꝝ. Eccl̃s.v. Qui amat diuitias fructū nō capit ex eis: q̄. ſ. amarus ꝺz. q: ipm̄ vrulte ſollicitudines comitant. vñ Luc.viij. de diuitijs ꝺz. q exorte ſpine ſuffocauerūt fructū Item in fruct⁹ dulces deliciarū. Eccli.xj. Jnitium dulcoris habet fruct⁹ illi⁹. Item in fruct⁹ pulcros ſcientiaꝝ. Eph.v Fructus lucis eſt in omni bonitate. Scientie eñ lucrative videnē hominib⁹ fruct⁹ pulcri ꝓpter lucrū qꝺ apportant. De quo p̄ dici illud p̄s. Ej fructu frumenti vi. t olei mul. ſunt. Frumentū qꝺ eſt groſſius ſignat ſcientiā legis Vinū qꝺ eſt dulcius ſcientiā canonū. Oleū qꝺ eſt limpidius ſcientiā medicoꝝ. Iſte eñ tres ſcientie t iſti tres fruct⁹ faciunt boies multiplicari t diuitijs augmentari. Fruct⁹ diuitiarū eſt piculoſus. q: nimis ſtringit p auariciā. Vñ ꝺe diuite ꝺz Job.xx. Cū ſatiat⁹ fuerit artabit. Fruct⁹ deliciarū eſt piculoſus. q: nimis laxat p luxuriā. Iſte eſt eñ fruct⁹ illius arboris q̄ dicit taxus q̄ ita laxat boiem q ipm̄ interficit. q: ſicut ꝺz. j. Thimo.v. Vidua viuens in delicijs mortua eſt. Fruct⁹ ſcientiaꝝ piculoſus eſt. q: nimis inflat p ſupbiam. Vñ. j. Coꝝ.viij. Scientia inflat. charitas autē edificat. Et nota q iſte eſt fruct⁹ piculoſus. q: verū aufert ſaporē. q: malū affert ſoporē. q: malū infert doloreꝝ. Iſte ꝺico aufert ſaporem. q: ſicut fruct⁹ puertunt guſtū ne inueniat ſaporem in bono vino: ſic mundi bona puertunt animē guſtū t appetitū ne in bonis ſpūalib⁹ inueniat ſaporē qꝺ figurat in filijs Iſrl. Num̄.xj. Qui fuerūt repleti fructibus egyptijs. ſ. porris cepis alijs t peponib⁹. Jō manna dulciſſimū abhorrebāt t ad p̄dictos fruct⁹ anhelabāt. Fuit etiā figuratū Joſue.v. vbi dicit. q poſtq̃ filij iſrl comederūt de fructib⁹ terre defecit eis manna: ad denotandū q illi q̄ mundi fructib⁹ ſatiant: nunq̃ in manna. i. in fructib⁹ bonoꝝ ſpūalium dulcedine delectant. Vñ ꝓuerb.xij. De fructu oris ſui vnuſquiſq; replebit. Iſte ergo fruct⁹ tollit bonū ſaporē. Jtem iſte fruct⁹ affert malū ſoporē. Sicut eñ fruct⁹ mandragore odore ſuo facit boies dormire. ſic bona tpalia hui⁹ mundi faciūt adoratores t amatores ſuos in peccato delectari t quieſcere. Jſtud apparuit in iſto diuite. Lu.xij. cui⁹ ager vberes fructus attulit: t ideo ipſe dicebat anime ſue. Anima mea multa bona habes repoſita in annos plurimos epulare t̄c. Jtez iſte fruct⁹ infert magnū doloꝝ q: ſicut arbor q̄ eſt multis fructibus onerata: a tranſeuntib⁹ ſolet impeti: t p extorquendis fructibus baculis t lapidib⁹ infeſtari: q̃q; etiā frangi penit⁹ et caſſari. Sic ꝓcerto in mundo iſto accidit. q illi q̄ fructib⁹ bonoꝝ tempaliū p̄ ceteris ſunt repleti: vt cōiter a tranſeuntib⁹. i. a balliuis t p̄ncipibus: a tyrannis t raptoribus: ab inuidis t latronib⁹ p̄ ceteris ſunt impugnati. p̄s. dixit. Venit q locuſta t bruc⁹ cui⁹ non erat numer⁹: t comedit oēm fenū in terra eoꝝ t fructū terre eoꝝ t̄c. Et alibi in p̄s. Dedit erugini fruct⁹ eoꝝ t laboꝝ eoꝝ locuſte. Locuſta ei q̃ nō ceſſat rodere q̃ꝺiu inuenit herbas t fructus: ſignificat mundi raptores: q̄ tamdiu nō ceſſant ſimplices moleſtare q̃ꝺiu fruct⁹ bonoꝝ tpaliū ſperant ab eis reportare. Etiā de fructu deliciarū patet cū quantis laboꝝib⁹ acquirit t habet. De fructu ꝺo ſcientiarū cū quantis doloꝝib⁹ t ſudoꝝib⁹ colligit t poſtea poſſidet patet. Jſti eñ q̄ habēt ſcientias lucratiuas nō poſſunt habere requiē: q: ſ. p vādis cōſilijs ab oib⁹ fatigant. ſicut ptz Luc.xiij. vbi dicit. q ibs iuit ad ficulneā querens in ea fruct⁹: q̃ tñ nō habebat niſi folia. q: ſ. tales nō habent veros fruct⁹ reñ ſed folia ꝺoꝝ. Et ſic g̃ bñ ꝺico q iſte fruct⁹ eſt cauſans doloꝝē: ſoporē et ſaporem. Et hec de fructu mundano ſufficiant. Tercio ꝺico q eſt q̄ꝺaz fruct⁹ ſupn⁹ t deliciosus. Et iſte fruct⁹ eſt triplex. ſ. Gratie. Euchariſtie. Gloꝛie. Fruct⁹ gr̃e ē ſuſtentatiuus. Fruct⁹ euchariſtie eſt roboratiu⁹. Fruct⁹ gl̃ie eſt ſatiatiu⁹ t̄c. Vel alio modo ꝺico ſic q Fructu gratie ſuſtētant incipientes. Fructu euchariſtie roborant ꝓficientes Fructu celeſtis gl̃ie ſatiant ꝓuenientes. Fruct⁹ gratie ꝺat ſanitatē peccatoꝝib⁹. Fruct⁹ euchariſtie ꝺat firmitatē viatoꝝib⁹. Fruct⁹ celeſtis gl̃ie ꝺat ſatietatem ap̃bendoꝝibus.

Fruct⁹ ergo gr̃e malis denegat. Vñ Ben̄. iij. ꝺz. q poſt peccatū: fruct⁹ ligni vite fuit homi denegat. vñ in p̄s. dicitur. Fructū eoꝝ de terra ꝑdes t̄c. Fruct⁹ euchariſtie bonis tñ ꝺat. Vñ iſte eſt ſicut fruct⁹ amigdale q̄ fm Plinium⁹ ꝺat ſanitatē: vulpib⁹ aūt ꝺat mortē. Ad denotandū q fruct⁹ corꝑis xp̄i eſt hominib⁹. i. bonis p̄ſonis ſanitas: vulpibus ꝺo t peccatoꝝib⁹ eſt mors t eterna ꝑdam.

tas. Ista est ergo fructus quē terra nostra. ſ. beata vgo nobis ꝓtulit atq; dedit. Juxta illud ps. Terra nostra dabit fructū suum. Iste est ille fructus quē duo explozatozes ab tulerunt de terra ꝓmissionis in desertū: vt filios isrl allicerent ad illuc eundū: sicut dī Nume. xiij. Duo em̄ explozatozes isti fuerūt gabriel ⁊ beata vgo: q̄ de terra ꝓmissionis padisi: istū fructū dulcissimū in vecte humanitatis nobis ad desertū hui⁹ seculi detulerūt: vt exinde ad vbertatē celestis patrie moneremur. Iste est fruct⁹ de quo beate virgini dictū fuit Luc. j. Benedicta tu in mulieribꝫ ⁊ bn̄dict⁹ fruct⁹ ventris tui. Et Deut. xxviij. dicit. Benedict⁹ fruct⁹ ventris tui ⁊ terre tue. Iste est ergo fruct⁹ roborativ⁹: qa in fortitudine cibi isti⁹ pōt ire belyas vsq; ad montem dei. Panis em̄ sicut dz in ps. cor bois cōfirmet. Sz adhuc dico q fruct⁹ glozie est satiativus. De isto dicit in ps. Satiabor cū apparuerit gloria tua. Sicut em̄ fruct⁹ in mensa divitum dant vltimi: sicut fruct⁹ q̄ sunt in summitate sē suanissimi: cuius ad habendū sunt difficilimi: sicut etiā fruct⁹ q̄ nascunt in montib⁹ sunt suauissimi: sicut dicit ysaac in dictis. Sic ꝓcerto fruct⁹ glozie paradisi q̄ in supioꝛi monte ⁊ summitate celi nascunt suauissimi esse credunt. Et iō in mensa celestis regis in fine. ſ. post mortē sanctis boibus cōferunt: vt exinde ꝑpetuo satient: cuius ad istos habendū nō modica difficultas habeat: qz sicut dz ad Hebr. xij. Omnis disciplina i ꝑsenti nō videt esse gaudij sed moroꝛis. postea aut fructū pacatissimū exercitatis p eaz reddet Unia sicut dz Sap. iij. Bonoꝝ labor gloziosus est fruct⁹ Et iō breuiter de isto fructu pōt intelligi illud Deut. xxxiij de benedictione dñi terra ei⁹. de pomis celi: de pomis fructuū solis ⁊ lune. de pomis collium eternoꝝ: de frugib⁹ terre ⁊ plenitudine ei⁹. Et sic patet qd̄ triplex est fruct⁹ supernus ⁊ delicioſus. ſ. fruct⁹ inchoatiuus q̄ est gratia: fructus ꝓsecutiuus q̄ est eucharistia. Fruct⁹ cōsummatiu⁹ q̄ ē celestis gloria. Et sic patet in generali triplex fruct⁹. ſ. supn⁹ ⁊ delicioſus: mundan⁹ ⁊ pniciosus. humanus q̄ est virtuoſus ⁊ vicioſus. Et hec de fructu sufficiant. Vide infra de Sterilitate.

Frumentū. Nota q frumentū signat qdcunq; spirituale vl tpale nutrimentū

Signat ei nutrimentū Spūalis gratie Eucharistie. Doctrine vl scientie Tempalis affluentie. Celestis glozie

Signat dico nutrimentū spūalis gratie. Et istud est frumentuz quo Joseph incepit implere saccos fratrū suoꝝ: sicut dz Genes xliij. Imple saccos eoꝝ frumento ꝛc. Quia vere frater nr̄ xp̄us summe cupit vt plenos saccos frumento. i. cōscientias gratia plenas habeam⁹. Un̄ Judith. iiij. Cōgregauerunt frumenta in ꝓparationē pugne. Item signat nutrimentuz eucharistie. Et iō de ipso dicit in ps. Cibauit illos ex adipe frumenti. Istud est em̄ granū frumenti qd̄ in orto virginalis vteri fuit seminatū p incarnationē: tandem in cruce fuit mortificatū p passionē: modo vere est summe multiplicatū p gratie ⁊ glozie pullulationē. Sicut em̄ dz Johis xij. ca. Nisi granū frumenti cadens in terra mozuum fuerit ipm solū manet: si vo mozuū fuerit mltū fructū affert. Et ideo de illis q̄ habent istum fructū dicit in ps. Et fructu frumenti vini ⁊ olei multiplicati sunt. Itē est nutrimentū doctrine ⁊ scientie: ⁊ de hoc dz in ps. Induti sunt arietes ouiū: ⁊ valles abundabunt frumento: clamabunt: etenim hymnuz dicent. Valles em̄ sunt humiles: q̄ p ceteris frumento scientie ⁊ doctrine sunt repleti. ⁊ iō ad clamādū ⁊ ad docendū vera sunt vt cōmuniter magis apti. De isto frumento dicit Job. xxxvij. Frumentū desiderat nubes ⁊ nubes spargunt lumen suū. Itē est nutrimentuz tpalis opulentie. Osee. ij. dicit. Dedi eis frumentū: vinū ⁊ oleuz argentū ⁊ aurū multiplicaui ꝛc. Ultimo vo est nutrimētum glozie vel affluentie. Et de hoc dz Zach. ix. Quid bonū ei⁹. ⁊ q̄d pulcrū ei⁹ nisi frumētū electoꝝ: Et de isto frumento dz Hiere. xxxj. Cōfluent ad bona domini sup frumento vino ⁊ oleo ꝛc. Sufficit.

Frustra. Nota illud dicit esse frustra cui⁹ legitima cessat ratio siue causa. Frustra ei ꝓprie dicit qd̄ factum inutiliter reperit. Et ideo frustra spectat ad impios. qui. ſ. nihil sciunt rationabiliter facere: sed semp frustra ⁊ inutiliter laborare. Deus aūt ⁊ natura ⁊ viri iusti nihil faciunt frustra. qz si multa facta frustra videā tur nobis: tamen si causas viderem⁹ eoꝝ que. ſ. apud eos sunt occulte: facta nō frustra sed rōnabilit̄ viderent Job v. dicit. q̄ nihil in terra sine causa fit. Et Job. xxxiij. dicit Qz vere deus non condemnabit frustra: nec omnipotens subuertit iudiciū. Notabis ergo breuit̄ q̄ mali solēt frustra

Congregare. Laborare Vigilare Incedere Confidere Viuere. Cōturbant̄ Castigant̄. Cōsolant̄. Operant̄. Cōponunt̄ Colloquunt̄. Extollunt̄. Decipiunt̄

Dico ergo q̄ mali frustra cōgregant p auaritiā. Constat enim q̄ auari nō gaudēt de bonis suis: immo ipsi frustra accumulant alienis. Unde in ꝑsona taliū dicit Eccs. ij. sic. Coacerauaui mihi aurum argentum ꝛc. Sequit. Cunq; me conuertissem ad vniuersos labores qui bus frustra sudaueram: vidi in omnibus vanitatē. Unde auari post mortez suam possunt dicere illud. j. Regū. xxv. Vere frustra seruauim⁹ omnia. Illud em̄ frustra seruatū dicit quod nō advti litatem ꝓpriā sed ad alienam ordinat. Unde talib⁹ dz Levit. xxvj. Frustra seretis sementem: qz ab alienis devorabit. Item mali frustra laborant p diligentiam. Mali em̄ valde laborant: sed labores inutiliter ⁊ frustra fiūt in q̄tum ipos ad bonū finē nō ordinant Job. ix. Impius sum quare frustra laboraui Ecōuerso aūt de bonis dz Esa. lxv. Nō laborabūt frustra qz semen benedictoꝝ est. Item mali frustra vigilāt per sapientiā ps. Nisi dom̄in⁹ custodierit ciuitatē frustra vigilat q̄ custodit eam. Item frustra ābulant p ignorantiaz Ille em̄ q̄ vadit ⁊ nescit quo debeat tendere frustra dr̄ incedere. Unde dz Job. xij. ca. Qz deus decipit eos. i. ꝓmittit decipi: vt frustra incedant p inuiū palpabunt quasi i ꝑtenebris ⁊ nō in luce ⁊ errare faciet eos quasi ebrios. Itē frustra sperant p cōfidentiam. Mali em̄ sperant finaliter ad gloziam padisi venire: sed hoc est frustra. Job. xv. Nō credat frustra erroꝛe deceptus q̄ aliquo precio redimendus sit. Item frustra viuunt p insolentiā. Vita em̄ maloꝝ frustra est ⁊ p nihilo: qz ad nullum bonū ordinat: q̄n immo meli⁹ fuisset talibus si nati nō fuissent. Eccs. vj. Frustra venit ⁊ pgit ad tenebras: ⁊ oblivione delebit nomen ei⁹. Item frustra cōturbant̄ p vanuz timorē. Mali em̄ trepidant timoꝛe vbi nō fuit timoꝛ. ps. Uerūtamen in imagine ptransit homo: sed ⁊ frustra cōturbat̄. Itez frustra castigant̄ p pene rigoreꝝ. Obstinati em̄ sunt nec ꝓficit correctio ⁊ tribulatio q̄ infert̄. Hiere. ij. Frustra percussi filios vestros: disciplinam nō receperūt. Item frustra cōsolāntur p vbi dulcorē. Consolatiōes em̄ facte p malos frustra fiunt. qz semp ad adulationē ⁊ malum tendunt. Job. xxj. Quare frustra cōsolamini me: cū rñsio vestra ostensa sit cōtradicere veritati? Item frustra opant̄ p vanū sudoꝛem Cōstat em̄ q̄ opa eoꝝ sunt opa inutilia ⁊ labores sine fructu: sicut dz Sapie. iij. Et hoc qz de ipsoꝝ opibus cuz sint mortua nō sequit̄ vita eterna. Un̄ de talib⁹ dz Hiere. xlvj Frustra mltiplicasti medicinā: sanitas nō erit tibi. Jō malis sacerdotib⁹ dz Esaie. j. Ne offeratis mihi sacrificiū frustra. Frustra componunt̄ p fictū decorē sicut sē ypocrite q̄ frustra ⁊ sine fructu ornant ⁊ cōponunt cōuersatiōz suā. Un̄ Hiere. iiij. In ꝑsona meretricis ornate dicit. Cū vestieris te coccino: cū ornata fueris monili aureo. ⁊ pinxeris stibio oculos tuos: frustra componeris. Un̄ etiā de ypocritis pōt intelligi illud Prouer. xxvj. Pulcras frustra babz claudus tibias. Itē frustra collocunt̄ p vanū clamoreꝝ Verba em̄ maloꝝ vana ⁊ fruſtratoria ⁊ mendacia sunt. Job. xxv. Igit̄ Job frustra aperuit os suum. Job interpretat̄ dolens: significans peccatoꝛem q̄ dolendo ⁊ inuidēdo loquit̄ cō bonos. ꝓtra illud Prouer. xxiij. Ne sis testis frustra cō primū tuū. Itē frustra extollunt̄ p vanū bonorem: cōtra quos dr. ij. Mach. vij. Tu aūt sceleſtissime noli frustra extolli. Item frustra decipiunt̄ p vanū erroꝛem. ij. Mach. vij. Noli frustra errare. Jō o reprehensiue dicit Eccls. ij. Risum reputaui erroꝛem: ⁊ gaudio dixi q̄d frustra decipis ꝛc. Patet q̄ quō frustra signat multitudinē vicioꝝ que. ſ. frustra fiunt: vel p que boies frustrant̄ ⁊ decipiunt̄ ꝛc. Sufficit. Vide de Vanum.

Fruges. Nota breuiter q̄ p fruges in scriptura i
.celigunt Bona tpalia Opera virtuosa
Premia e. ernalia. Pme fruges sunt paupib⁹ distribuen
de. Ūñ Prouer.iij. De pmitijs frugū tuarū da paupib⁹
Sc̄e fruges deo sunt attribuende. Ūñ Pume.xviij. Uni
uersa frugū initia q̄ gignit hum⁹ dño deportanť. De istis
ẏo frugibus.i. de nostris operib⁹ potest dici illō Señ.xlvij
Accipite semina t seminate agros vt fruges habere possi
tis. Tercie ẏo fruges sunt bonis contribuende. s. electis.
Unde Eccli.xx. Qui operatur terram suam inaltabit acer
uum frugum ꝛc̄.

Ugere. Nota q̄ fugere idē est qđ ab ali
f quo termino cū celeritate abire
t recedere. Et iō ꝑm q̄ termin⁹ a quo quis fugit
potest esse bon⁹ vel malus: ꝑm hoc fuga ab ipso
termino potest esse virtuosa vel viciosa. Possum⁹ ergo di
stinguere duplicem fugam. Unā. s. laudabilē. Aliā vitupe
rabilē. Unā bonā t aliā malā. Unā meritoriā t aliā decep
toriā. Fuga bona est q̄n a malo fugim⁹ vt q̄n recedimus
a mundo a dyabolo vl̄ a peccato. vñ. j. Reg. xix. Fugit da
uid t saluat⁹ est. Fuga mala est q̄n recedim⁹ a deo a bono
cōsortio vel ab ope pfecto t sic videbať Jonas fugere. q̄
abīt vt fugeret a facie dñi. Et iō sicut ꝺr Jone. ij. A marit
a ceto fuit absorptus. Notabo ꝯ q̄ est q̄dam fuga mobi
litatis t inconstantie: de qua ꝺr Job. xiij. Homo q̄si flos
egredit̄ t conteritˉ t fugit velut vmbra. Est fuga debilitat̄
t impotentie. Et ista est fuga dyaboli: q̄ recte silis est bye
ue que fugiente boiem sequit̄ t sequente fugit ꝛc̄. qz dya
bolus fugientes t tepidos solet inuadere: audaces ẏo t re
sistentes solet timere t fugere. vñ Jac. iiij. Resistite dya
bolo t fugiet a vobis. Jt̄ē est fuga sagacitatis t prudē
tie. Et ista est fuga bonoꝝ t sapientiū q̄ prudēter fugiunt.
cauent t relinquunt illa q̄ē sibi vident cōtraria t nocua.
De qua fuga ꝺr Eccli. xxj. Quasi a facie colubri fuge pecca
tū ꝛc̄. Et de ista si placet latius differem⁹. Dicam⁹ etiā q̄ si
cut videm⁹ naturaliter omnia fugiūt suū cōtrariū. Et inde
est q̄ in estate fontes t putei solent esse frigidiores. qđ vti
q̄ accidit ꝓpter frigiditatē q̄ exteriorē aeris calorē refugit
t ab ipso sicut a suo cōtrario in terra in interioribus se ab
scondit. Et inde etiā est q̄ natura q̄busdā impotentib⁹ ani
malib⁹ dedit summā corpis leuitatē: sicut sunt lepores et
capreoli: t boc fecit: qz q̄ nō poterant se saluare a suis con
trarijs eis resistendo. se saluarent ab eis fugiendo. q̄b⁹ ex
emplis vtiq̄ docemur q̄ a nostris cōtrarijs debem⁹ fuge
re: t ne forsitan succumbam⁹ ab eis cautius resilire. Con
stat ēn q̄ sum⁹ impotentes t inualidi: t ad resistendū tē
tationibus t tribulationib⁹ valde debiles t infirmi: t ideo
nō habemus remediū nisi q̄ prudenter fugiam⁹: t q̄ a pec
cati occasionibus caueam⁹. Exemplo Joseph q̄ relicto in
manu dñe sue pallio ab ipsa fugit t recessit. vt sic de ipso t
de q̄libet fugerevolēte possit dici illō Amos. ij. Robustus
corde inter fortes nud⁹ fugiet. Et de quolibet exponať il
lud ps̄. Mare vidit t fugit: iordanis cōuersus est retrorsū
Et videť q̄ in verbis istis ostenduntˉ tria que ab hīñ agen
dum sunt necessaria. Oportet ēn exonerare sarcinā quaz
deferim⁹. Oportet cōsiderare terminū detestabilē quē di
mittim⁹. Oportet desiderare terminū delectabilē ad quē
tendim⁹. Per ista ēn tria excitamur ad hīñ agendū. s. p ex
poliationē sarcine. s. peccatoꝝ vel bonoꝝ temporaliū quā
do ipam videm⁹ importabilē: qđ ostendit̄ cū ꝺr. mare. q̄a
mare hz se purificare ab omnibus superfluis. Per cōsidera
tionem termini a quo: q̄n illum videm⁹ detestabilē: qđ oñ
dit̄ cuz dicit̄. Uidit t fugit. Per desiderationē termini ad
quē q̄n ipsum videmus delectabilem. qđ oñdit̄ cū ꝺr. Cō
uersus est retrorsum. ad deū vl̄ ad padisum quē retro nos
antea tenebam⁹. Oportet ergo ēn q̄ vult fugere Deponе
re deteriora. Mare inq̄t. Relinquere anteriora. Uidit in
q̄t t fugit. Diligere posteriora. s. deū t paradisuz. q̄ p⁹ mor
tem acquirunt. Cōuersus inq̄t est retrorsum Primo igi
tur dico q̄ debemus fugere abīciendo sarcinā deteriorez
qđ ostendit̄ cum dicit̄ Mare. qz sicut mare q̄n feruet so
let omnes immundicias abīcere: t superfluis omnib⁹ t re
bus mortuis se purgare. Sic q̄ bene vult fugere debz per
contritionem feruescere. Juxta illud Job. xlj. Feruescere
faciet quasi ollam ꝓfundū maris: t omnib⁹ malis onеri
bus. i. omnibus peccatis t bonis tpalibus q̄tum ad affe
ctum ꝺz se exonerare t expedire. Ūñ ps̄. Cōuertit mare in
aridam. Et Apo. xx. Mare dedit mortuos suos. Sicut ei
videm⁹ ille q̄ bene vult currere t fugere: solet ab omnibus
sarcinis se exonerare. Unde de leone dicit Plin⁹. q̄ si q̄n
repletus ē cibarijs inuadať a venatore: timens ne ꝓpt re
plctionē fugere queat: solet comestos cibos cuomere t ip
sos cū ꝓpijs vnguib⁹ de gutture suo eijcere. Symia enim
ꝓpter onus sotularū q̄bus se imprudent̄ vidit̄ ligare: cuz
ipsos ad voluntatē dimittere nequeat: ꝓpter pondus etiā
filioꝝ quos imprudent̄ ꝺr portare: vemente venatore fu
gere nō valens capi necessario se ꝓmittit. Uper etiā ꝓpt ar
dorem sue interioris vrine in fugiendo grauari dicit̄: t iō
nisi ipam ciecerit faciliter capit̄ t supat̄. Quib⁹ vtiq̄ exē
plis docemur q̄ omnia q̄ ad fugam viciorum nobis sunt gra
uia t nociua debem⁹ abīcere: vt sic sine piculo possim⁹ fu
gere t recedere. Repletio ēn ciborum. i. abundantia bonoꝝ
tpalium. Onus filioꝝ. i. nimia affectio parentum carnali
um. Ardor etiā vrine siue humorum. i. infectio interioꝝ cri
minū cordialiū: nos grauant t impediunt ad virtualit̄ fu
giendū. Juxta illud Amos. ij. Peribit fuga a veloce et for
tis nō obtinebit virtutem suā. Necesse ē ergo vt cibos tpa
liū p elemosynas eijciam⁹: vt filijs. i. parētū carnaliū amo
re nos sagaciter excutiam⁹. Ut vrina ardenti. i. interioꝝ
criminibus nos p cōfessionē expediam⁹. Et sic cū ab omni
bus istis fuerim⁹ denudati: t ad modum maris purgati t
purificati: tunc fugere poterim⁹ t a cunctis piculis nos sal
uare. vñ Amos. ij. Robust⁹ eorde inter fortes nud⁹ effugi
et. Sicut ēn castor truncat sibi testiculos: sicut elephas rū
pit dentes eburneos vt fugere dimittať Sic q̄cq̄d potest i
nobis esse causa piculi debem⁹ dimittere: vt a piculo possi
mus fugere. vñ. j. Macb. vij. Proiecerūt arma sua t fugi
erūt. Jo de motu: de fuga t de recessu istius maris dī in ps̄
Moueať mare t plenitudo eius: t iterū. Quid est tibi ma
re q̄ fugisti? Fugiam⁹ q̄ abīciendo sarcinā deteriorē. ma
re inq̄t. Secō dico q̄ si hīñ volum⁹ fugere nos debem⁹ re
spicere terminū anteriorē. Uidit inq̄t t fugit. Homo ei tūc
animať ad hīñ agendū t fugiendū de aliquo loco. q̄n videt
locum illū esse piculosum. Pisces ēn videntes piculū rbe
tis nō libenter intrant. Ūñ mugil est piscis q̄ ꝓpendēs rbe
te piscatoris ita cito ferť resilire t fugere: q̄ recti⁹ videatur
volare q̄m saltare. Pisces etiā ꝑm Plinīū li. x. (vt assumit
Uincenti⁹ in speculo naturali lib. xiij. ca. vij) generaliť lo
cum occasionis vl̄ absolutiōis alter⁹ pisces solent fugere. t
odorē sanguinis suoꝝ socioꝝ horrere. Maute etiaz piculz
maris attente fugiunt: t cū ipsa ꝓpenderint ad ea nō acce
dunt. Sic vere charissimi q̄ dyabol⁹ mund⁹ t caro sūt si
cut q̄dam termini piculosissimi: qz. s. erga dyabolum inue
niem⁹ rbete deceptiōis: qz piculum in falsis fratrib⁹. ij. Co
rinth. xj. Erga mundū inueniem⁹ piculū turbatiōis. qz pe
riculū in mari. Ibidē. Erga carnē inueniem⁹ piculuz false
delectatiōis. qz piculum in fluminib⁹. Ibidem. Et sic erga
peccatū inueniem⁹ piculū mortis damnationis. qz sicut ꝺr
Eccli. iij. Qui amat piculū pibit in illo. Jdeo dico q̄ debe
mus abinde fugere t recedere t ibidem aliqualiter nō ma
nere. Fugiam⁹ q̄ dyabolū q̄ semp parat nobis rbete ali
cui⁹ tentatiōis. vñ Amos. v. Fugiat vir a facie leonis. Fu
giamus mundū. qz vere iste est mare vbi est piculū multi
plicis tribulatiōis. Ibi ēn est fluctus superbie. Ibi vorago
seu stilla auaricie. Ibi bitalassus luxurie. Ibi cant⁹ syrena
rum. i. deceptō falsoꝝ amicoꝝ. Ibi pirate. i. societas homi
nū puersoꝝ. Mund⁹ ergo est illa ciuitas de qua Hiere. lj.
Fugite de medio babylonis vt saluet vnusq̄sq̄ animā suā
Jtem fugiam⁹ carnē: qz ꝓcerto iste est locus false delecta
tiōis. Exemplo nautarū q̄ cant⁹ t salt⁹ fugiūt syrenarum
Unde de fuga male mulieris pōt dici illud ꝓuer. iij. Fu
ge ab ea: nec transeas p illam: declina t deuere eā. Et Eccs
vij. ꝺr. Uincula sunt man⁹ eius. q̄ placet deo effugiet illaz
Jtem fugiam⁹ peccatū. qz ꝓcerto iste est locus occasionis
t pditionis. Jn isto ēn loco fuerūt occisi t interfecti dam
nati piter t pditi multi socij nostri q̄ ꝑcesserunt nos. Et iō
q̄n sentim⁹ odorem t infamiam sue occisionis t damnatio
nis: dico q̄ istum locū. i. istum actū debem⁹ fugere t ab ipo

quanto poterim⁹ abstinere. Juxta illud Eccli.xxj. Quasi a facie colubri fuge peccatū: q⁹ dentes leonis dentes eius interficientes aias boim. Quasi rumphea bis acuta omnis iniq⁹tas. Vidit iniq⁹t ergo t fugit: q̄si diceret. Si bō ista pericula viderit t prudenē cōsideauerit ipa: si sapiens ē: fugiet t cauebit: vt in pona mundi: dyaboli vl' peccati dicaē illud. pō. Qui viderant me foras fugierūt a me. Et Hester xiij. dicaē. q⁹ hester regina cōfugit ad dn̄m pauens periculū qđ imminebat. Iste est ergo termin⁹ a quo: qui est periculosus: t ideo ab eo est fugiēdum. Nota ergo q⁹ fugiendū est A tractione verbali que interficit. Ab inquinatione carnali que nos inficit. Ab affectione mentali cui nil sufficit. A cōgregatione mundiali que non ꝓficit. Ab inflāmatione temporali que nos afficit. Fugiamus ḡ linguam tractatonis. Job.xix. Fugite q̄s a facie gladij. Lingua ei⁹ ad modū gladij est facta. Et ideo ꝓ gladiū intelligiē vicia lingue. pō. Lingua eo⁹ gladius acutus. q⁹.s. fugiendū est: et merito: q⁹ sicut dicaē Hiere.xlviij. Qui fugerint gladiū revertenē de terra egypti. Item fugiam⁹ maculam infectionis. s. peccatū luxurie. j. Cor.vj. Fugite fornicationē ꝛc.

Item fugiam⁹ facula affectionis. i. vana desideria. ij. Thimo. ij. Juuenilia desideria fuge. Item fugiam⁹ cordulam mundane federatiōis. s. societates malo⁹. Exēplo. s. Thobie. De quo dicaē Thobie. j. q⁹ ipse fugiebat ꝓsortia boim q̄ adorabant vitulos aureos: t solus ꝓgebat ad ierlm ad templū dn̄i t ibi adorabat. Et ꝓcerto fuga male societat⁹ t occasionis summe est necessaria. pō. Ecce elongaui fugiens t mansi in solitudine. Item fugiam⁹ situla auaricie t ambitionis. ij. Petri. j. Fugientes eius q̄ in mundo ē cō cupiscentie corruptionē. Isti ergo sunt mali termini a quibus est fugiendū t recedendū. j. Thimo. vj. Tu aūt o homo dei hoc fuge. Fugiam⁹ ergo respiciendo terminū anteriorē. Tercio fugiam⁹ aspiciendo terminū vtiliorē vl' posteriorē. Coūersus est in⁹t retrorsum. Ille em̄ q̄ ab aliquo loco fugit t resilit: necesse est vt se ad aliuz retroūertat. Et so tunc homo ad fugā fortius animaē q̄n ex bonitate t sperata vtilitate ad terminū ad quem tendit allicit t delectaē Et q⁹ charissimi a dyabolo: mundo t carne vl' peccato debem⁹ fugere. termin⁹ ad quē fugere debem⁹ est ipse de⁹ vel paradisus. qui. s. termin⁹ est valde vtilis t delectabilis ꝛc. ideo dico q⁹ ex eius cōsideratione debem⁹ ad ip̄m fugere t ad eius adiutoriū nos transferre. Sicut ei puer Iesus fugit ad matris gremiū: hō grauatus fugit t recurrit ad superioris p̄sidium. Popul⁹ impugnat⁹ fugit ad castri refugium. Sic vere nos in quacunq⁹ nostra tribulatiōe refugere debem⁹ ad dei adiutoriū t remediū: q⁹ vt dr. puer. xviij Turris fortissima nomen dn̄i. ad ip̄m fugit iustus t salua bit. Et bene saluabit. Transfuge em̄ apud antiquos seruabant ab illis ad quos transfugiebant. Sicut patet ꝺ dauid q̄ fugit ad achis a facie saulis mali regis. sicut dr. j. Regū. xxj. Ad qđ facit scriptura Deutro. xxiij. vbi dn̄s ꝓcepit sic. Nō tradas seruū dño suo q̄ ad te ꝓfugerit. Quia reuera si ad dn̄m cōfugerim⁹: a dyabolo (q̄ in statu peccati no ster domin⁹ fuerat) tuti erim⁹. Deus em̄ t status gratie est sicut ciuitas refugij. ad quā oportebat trāsfugere: sicꝫ volebat ab homicidio tut⁹ esse. Deut. xix. Quia ꝓcerto si aiam̄ nostrā occiderim⁹ per peccatū: necesse est q⁹ ad deū et ad ecclesie t gratie statum fugiam⁹ si mortē eternā effugere cupiamus. j. Regū. iiij. Fugit vnusq̄sq⁹ in tabernaculū suum. Cōuertamur ergo retrorsum t fugiam⁹ ad ꝓtectionem diuini nominis: ad refectionē supni culminis: ad recreationem eterni luminis. Juxta illud Esa. xliij. Conuerti sunt sapientes retrorsum. Deus em̄ t bona padisi dicūtur esse retrorsum. eo. s. q⁹ cū ab eis recessimus p peccatuz t ipa retro nos posuerimus: ad ea debemus retro nos cōuertere: t p penitentiā ad ipsa cōfugere: t ab illis q̄ prius amaueram⁹ retrocedere t resilire. Aū Treno. j. Ipsa aūt gemens cōuersa est retrorsum. Fugiam⁹ ḡ ad deum t ad padisum sicut ad montē ꝓtectionis. Sicut ad fontē refectionis Sicut ad pontē saluatiōis. Fugiam⁹ dico ad istuz sicut ad montē ꝓtectionis. Aū Can. viij. Fuge dilecte mi assimilare capree hynnuloq⁹ ceruoꝝ sup montes bethel. Sim⁹ ḡ sicut Loth cui dictum est Geñ. xix. Nō stes in omni circaregionē sed in monte saluum te fac. Aū. j. Macha beo. ij. Fugit ipe t filij eius (ipse. s. Mathatias) in mōtes Matb. xxiij. Qui in iudea sunt fugiant ad montes. Item fugiam⁹ ad ipsum sicut ad fontem refectionis: q⁹ sicut cervus fugiens t sitiens currit ad fontes aquarū vt ꝑplenarie satieē. Sic t nos debem⁹ fugere ad deum vt ei⁹ gratijs recreemur. Exo. xiij. Fugientib⁹ egyptijs occurrerunt aque Item fugiamus ad ipsum sicut ad pontem saluatōnis. Nā sicut videmus q⁹ ille q̄ vult transire fluuiū. Fugit t vadit ad pontem ne periditeē. Sic nos q̄ transire habemus fluuiū huius mortalis vite. recurrere debemus ad deum sicut ad pontem per quez possumus tute transire. Juxta illud ꝓdictum Hester. xiij. Hester quoq⁹ regina pauens periculū: cōfugit ad dominū. Patet ergo q⁹ si virtualiē volumus fugere: necesse habemus aspicere terminū posteriorē attendere terminū anteriorē. deponere sarcinā deteriorez Et hec de bona fuga sufficiant. Sed ꝓcerto dico q⁹ multi econuerso frequentant malam fugam t nō bonam: sicut sunt illi qui libenter fugiunt a bono t accedunt ad maluz Vñ possum⁹ notare q⁹ mali generaliter fugiūt quatuor. s.

Amicicia t societatem.
Penitentiā t penalitatē.
Justiciam t seueritatem
Cōstantiā t stabilitatē.

Fugiunt dico societatē t amicicia. Aues em̄ predales societatem fugiūt: t solitudinem amāt. vt dicit Greg. in moral. Vñ vnū par vulturū nō libenter mīdificat in loco vbi scit aliud par vulturū habitare. Sic vere multi sunt q̄ societatē charitatē t amicicia alioꝝ refugiunt t declinant. Volūt em̄ viuere soli: soli ab boib⁹ videri t reputari: socīū in bonis suis nō habere: sed soli bona sua cōsumere t deuorare. Vñ isti dicunt illud ꝓ. Ecce elongaui fugiens t mansi in solitudine. Istud potissime ꝓtinet ad auaros qui bona sua volunt soli comedere: t iō nolunt aliquē socīū inuenire. Pertinet etiā ad falsos amicos. q̄ ꝓcerto societatē amicoꝝ suoꝝ fugiunt t potissime tunc tp⁹ q̄n ad pauptatem t aduersitatē ipos deuenisse cernunt. Sicut em̄ serpēs naturaliter boiem nudū dicaē fugere. sic tales falsi amici pauperū denudatoꝝ t in aduersitate positoꝝ solent cōsortiuz abhorrere. Et iō in pona pauperū loquiē Job. xix. Noti mei q̄si alieni recesserūt a me. dereliquerūt me ꝓximi mei t q̄ me nouerunt obliti sunt mei. Et Job. xxx. dicaē. Abhominanē me: t longe fugiūt a me. Et in ꝓ. dicaē. Qui videruntme foras fugierunt a me. Isti ergo fugiunt societatez t amicicia. Insup dico q⁹ q̄dam fugiunt penalitatē t penitentiā. Sicut em̄ serpens naturaliter fugit rutbam q̄ est herba valde amara. vñ etiam in locis vbi est rutba nec serpentes nec animalia venenosa raro inueniunē. Sic peccatores venenosi t serpentini: rutbā amarā. i. penitentie amaritudinē fugiunt: t in loco vbi rutba est. i. vbi penitentia viget libenter aut faciliter nō subsistunt t isti sunt fatui: quia dū fugiunt penā talem ipsi incurrunt finaliter eternalez Vñ Job. xx. Fugiet arma ferrea: t incidet in arcū ereum. Isti ergo fugiunt penalitatē t penitentiā. Deniq⁹ dico q⁹ q̄dam fugiunt seueritatē t iusticia. Et isti sunt illi q̄ nec a deo nec a ꝑlato volunt corrigi nec puniri: im̄ mouet possint fugere solent q̄nq⁹ ꝓtra correctores suos insurgere: t ipos p appellationes vl' alis impugnare. sic̄ es illi bestie q̄ dicitur bonnacon: q̄ dicaē stercus fetentissimū contra venatorem ꝓjcere: t sic eam ꝓsequi dimittit: t bestia recedit et fugit. Sic vere multi sunt q̄ venatores t ꝓsecutores suos. i. iudices t correctores cum stercorib⁹ suis ardentibus. i. cū verbis diffamatorijs t exasperantib⁹ faciunt a correptiōe cessare t recedere. t sic incorrecti dimittuntur abire t fugere. Vñ de hoc pōt dici illud Geñ. xvj. Affligente eaz saray fugam iniit. Sicut em̄ dicit Solinus. Templū herculis nō intrabunt muscę: clauam vo herculis que in templo pendebat: solo odoratu fugiebant canes. Sic vere dico q⁹ templū religionis t clauā correctionis que hercules. s. xp̄s fortissim⁹ insigniuit: solent muscę. i. immundi boes fugere: t clauam correctionis solent canes t impij declinare. Ista est em̄ veritas q⁹ mali semp solent templū deuotionis: t a locis t a statib⁹ mundis t puris recedere. t impij t pueri si correctiōis baculū euitare. pō. Ab increpatione tua fugient: a voce tonitrui tui formidabunt. Isti ḡ fugiūt seueritatem t iusticia. Adhuc dico q⁹ q̄dam fugiūt stabilitatē t pstantia. Et isti sunt illi q̄ in bono nolunt pseuerare. nec

tentationibus resistere: q3 statim qñ aliqua tentatiõe vl tribulatiõe impugnant: solent fugere z a bono ꝓposito desistere. Uñ de talib⁹ dr Prouerb. xxviij. Fugiet impius nemine psequente. Et Leuiti. xxvj. Fugietis nemine psequente. Et tñ ith deberent ꝑsiderare q dyabol⁹ ad modũ croco dilli est aial fugax: z fugientes inuadit: resistẽtes fugit. Et ideo isti deberent fortiter resistere vt ipsum cogerent retrorsum. Jaco. iiij. Resistite dyabolo z fugiet a vobis. Sed si vis nota q fuga inconstantie est quadruplex. scilicet fuga Mature. Fortune. Miserie. Et culpe. Prima est fuga omnis viuentis. Matura ei bũana sp est in transitu z in fuga. Job. xiij. Quasi flos egredit z conterit z fugit velut vmbra z nunq̃ in eodẽ statu pmanet. Secunda est fuga fortune vl mundi labẽtis. Dia ei bona mũdi fugitiua sunt z etiã suos fugiunt appetitores. Uñ de q̃libet rep̃tali põt dici illud Esaie. xiij. Et erit quasi damula fugiens. Tercia est fuga miserie vl fluide mentis. q̃. s. nesciat tentationi vel tribulationi resistere: nec in eodẽ ꝓposito remanere. Similis illi cayn. de quo dr Gen. iiij. q ipe fugit vagus z pfugus sup terrã ꝛc. Quarta est dñi delinquentis. s. cuiuslibet peccatoris a deo recedentis: vel apostate religionẽ dimittentis. Tales em̃ fugitiui videnť simi les illi lapidi q̃ fm Plini. solebat esse in porta quirici i asia minori: q̃ lapis fugitiu⁹ dicebať: eo q qñ illuc alligarentur naues: q̃ fugere z nesciũ q̃ vtute recedere ad aliũ locũ dicebať: quousq̃. s. p incolas fuit plumbo ligat⁹ z ne fugeret adiuncto pondere aggrauat⁹: sicut dicit Pli. li. xxx. c. r. iij. Sic ꝑculdubio dico q sunt multi in statu pfectiõis: q̃ scz naues. i. seculares deberent suis doctrinis z exemplis auarus fluctib⁹ stabilire z in bonis ꝓpositi ancborare. q̃ tñ per pctñ a deo vl p apostasiã a religionis claustro fugiũt: z p mundũ z peccati statũ vagabundi discurrũt. Gen. xvj. A facie sarai dñe mee fugio. Quapropter isti q̃q̃ p plateas liganť. z vinculis ad lram arrestanť. figurati in Jona qui dñ fugeret a facie dñi vt iret in tharsis: in mari fuit ꝓiect⁹ z a pisce deuorat⁹. Jõ dr de talib⁹ dr illud. j. Regũ. xxv. Hodie increuerunt serui q̃ fugiunt dños suos: q̃ tñ deberent dicere illud ps. Quo ibo a spũ tuo: z quo a facie tua fugiã Quia sicut dr Thobie. xiij. Nõ est q̃ effugiat manũ dei. Et sic sufficit de fugere.

Fulgor. Fulgere. Nota q fulgor cũ nihil aliud sit nisi q̃dam resplendentia corpis lucidi vel politi: possum notare q q̃druplex fulgor in scriptura reperitur. scilicet Fulgor

Virtualis z fructificus. Primus est gre quo fulgent
Temporalis z damnific⁹ pectora iustorum. Secũs ẽ opu
Criminalis z fanaticus lentie quo fulgent corpa ma
Eternalis z beatificus. gnorum. Terci⁹ est falsse apparentie quo fulgẽt corpa fictorum. Quart⁹ est eterne glie quo fulgent etbera sanctorum. Primo g̃ dico q est fulgor bominũ iustorum: z iste est fulgor gratie q̃ illuminat mentẽ sanctitate interius z exteriorẽ gustũ z habitũ bonestate. Jsti ei fulgent in hac vita triplici radio vl fulgore. s. Gie sãe et Honestate. Gre dico Thob. xiij. Luce splendida fulgebis Sãe etiã seu doctrine. Dañ. xij. Qui añt docti fuerint fulgebunt sic stelle in ꝑpetuas eternitates. Honestatis vo z bone apparẽtie. Hester. viij. Fulgebat mardoche⁹ vestib⁹ regijs z iacinctinis ꝛc. Sicut ergo video q vasa fulgentia solent acceptari In Diuinis templis. Thesauris amplis Diuitũ mensis. Sic iusti taliter fulgentes digni sẽ vt ad templũ. i. ad statũ ecclasticũ debent assumi. Jn thesauro diui, ne acceptionis z ꝓdestinatiõis deb̃eãt reponi: z in ꝓuiuio summi regis in padiso debeãt apponi. Jsta sẽ g̃ vasa eris fulgentis optimi q̃ esdras de babylone in irlm reportauit: sicut dr. j. Esdre. viij. Uñ de sctã hester dr Hester. v. q die tercio accepit vestimẽta ornat⁹ sui: z circũdata glia sua z fulgẽs regio habitu ꝛnocauit oim rectorẽ Dies ei terci⁹ẽ dies gre. Tres ei dies sẽ spũales. s.

Dies nature. Dies legis Dies stat⁹ seu gre. Tali ergo die tercio. s. in statu gre: de q̃ dicit Osee. vj. Uiuificabit nos post duos dies: die tercia suscitabit nos: debet ꝛlibet Hester abscondita. id ẽ quelibet humilis ꝑsona Uestibus ꝰ honeste apparentie. Doctrina glorie z sapiẽtie. Regio habitu sanctitatis z gre refulgere: z rectorẽ omniũ inuocare Sapie. iij. Fulgebunt iusti z tanq̃ scintille in arundineto discurrent. Patet g̃ q est fulgor bonũ iustorum. Secundo dico q est fulgor diuitũ magnorum. Et iste est fulgor bonũ peccatorum vl viciosorum. Fulgor em̃ oculos intuentiũ ledit. Et ideo aues debilis visus in fulgore solis se solẽt abscõdere. cũ nõ sufficiãt hui⁹ fulgorẽ videre. Sic fulgor glie z ꝑsperitatis mundane oculos mentis solet ledere z eos lumine gre spoliare. Ecci. xliij. Refulgens radijs suis excecat oculos. Quapropter viri imꝑfecti q̃ oculos discretiõis habent debiles: debent talẽ fulgorẽ fugere z ꝓsperitatẽ gloriã euitare. Post magnũ em̃ fulgorẽ chorruscationis sequitur tempestas grandinis z turbatiõis. q3. s. vbi fulgor prosperitatis ꝓcesserit. verisimile est q damnatiõis tonitruus vel grando subibit. ps. Pre fulgore in ꝓspectu eius nubes transierunt grando z carbones ignis. Iste est g̃ fulgor diuitũ magnorum Tercio dico q est fulgor bonũ fictorum. s. ypocritarũ: q̃. s. fulgent ad modũ ligni putridi: qđ qñq̃ fulget de nocte: de die nunq̃: q3. s. isti in nocte ignorantie. scz. apud eos q̃ nõ bñ ꝓgnoscunt eos fulgẽt: z p sanctitatẽ apparentẽ resplendent. Jsti figurant̃ in imaginib⁹ lapideis: auro pictis. q̃ nõ intus sed extra fulgent. Sic ypocrite fulgorem sanctitatis nõ habent intus sed solũ extra in apparentia. Uñ de ydolis dr Baruch. vj. Nisi aliq̃s eruginẽ exterserit nõ fulgebunt. Jsti ypocrite z maxime falsi ꝓditores sunt similes gladio limato z polito z exacuto. qđ. s. fulget z scindit: q3. s. tales vt cõiter fulgent p fictam sanctitatem z bonitatẽ: z p adulatoriã falsitatẽ: scindunt tñ p detractionis z ꝓditionis iniquitatẽ. Uñ Ezec. xxj. de gladio dicit̃. q vt splendeat limatus est. vt cedat victimas exacutus est. Et sequit̃. Dedi in oibus portis eor cõturbationẽ gladij limati z acuti ad fulgendũ z ad cedendũ. Quarto inuenit̃ fulgor bonũ sanctorum. i. beatorum q̃ sunt in patria q̃ fulgent mente p cognitionẽ inextimabilẽ z corpe p claritatẽ inobfuscabilẽ: z fama p miraculorum gloriã admirabilem. Math. xiij. Tunc fulgebunt iusti sicut sol i regno patris illorum. Uñ de fulgore glorie paradisi põt dici cuilibz sancto illud Job. xj. Meridian⁹ fulgor cõsurget tibi advesperam: z cũ te cõsumptum putaueris: orieris vt lucifer z habebis fiduciã ꝓposita tibi spe: z defossus securus dormies: requiescens z non erit q̃ te exterreat: z deprecabunť facem tuã plurimi. Jsta em̃ pñt optime dici de sanctis z de fulgore miraculorum suorum ꝛc. Uide. j. de Lucere z Splendẽ.

Fulgur. Nota q fulgur nihil aliud est q̃ quedam impssio naturalis ex subtilioribus elemẽtorũ ptib⁹ generata. Et est fulgur q̃dam substantia ignea valde penetratiua z actiua. Et ideo in scriptura multipliciter accipit̃. Accipit̃ em̃ in bono z in malo. Accipitur pro

Obedientie celeritate
Auaricie cupiditate.
Eterne miserie crudelitate.
Exteriorũs apparẽtie clari-

tate vel famositate. Primo dico q est quoddã fulgur magne velocitatis: et istud est fulgur obedientie q3 sicut fulgur velocissime mouet̃ z discurrit: sic bon⁹ obediens ad volũtatẽ dei vl ꝓlati dr velocissime discurrere et moueri. Uñ Job. xxxviij. Mũq̃d mittes fulgura z ibũt: et reuertentia dicẽt tibi assum⁹? Secdo dico q est aliud fulgur magne caliditatis z istud ẽ fulgur auaricie: rapine seu sevicie. Sicut em̃ fulgur in se est ardentissimũ in tantũ (ꝓut dicit Plini⁹) q sue igneeviolẽtie nihil põt resistere. Sic crudeles z auari ita sẽ ignei: ardentes: z p cupiditatẽ inflãmati: q volunt nocere in omnib⁹ z sue auaricie ardorẽ exercere. Et potissime vsurarij similes sunt fulguri. Est enim quoddã gen⁹ fulguris fm Plinĩ qđ ex olio vinũ qđ i eo est imperceptibiliter exhaurit: z pecuniã in sacculis sine sacculi cõbustione mirabiliter liquefacit. Sic procerto vsurarij ardore sue auaricie imperceptibiliter hauriunt bibunt liquefaciunt: annihilant z cõsumunt aliorum facultates. Jpsi em̃ nõvidenť tolia nostra z saccos nostros tangere: vel ꝑsentialiter tetigisse: z tamen bene ꝓpinnť vina nostra exhausisse: z nostras nobis pecunias extraxisse. Unde de talibus fulguribus potest dici illud. ij. Regum. xxij. Fulgura multiplicauit z cõsumpsit eos. Istud ẽ ergo fulgur magne caliditatis. Tercio dico q est fulgur magne penalitatis. Et istud est fulgur pene eterne. Sicut enim fulgur oĩa quecũq̃ dura z fortia solet penetrare z scindere sue

alta loca etiã sicut sunt cãpanilia ⁊ turres solẽt facili⁹ cedere. sic fulgur eterne dãnationis vel ire diuine iudicialis solet duros obstinatos: altos: supbos ⁊ elatos impetere ⁊ pcutere: penetrare ⁊ dissipare. vñ Deut. xxxij. Si acuero vt fulgur gladiũ meũ ⁊ arripuerit iudiciũ manus mea: reddã vltionẽ bostib⁹ meis: ⁊ bis q̃ oderũt me retribuam

Et aduerte q̃ tria dicunt valere ꝓtra fulgur. s. laur⁹. cerauni⁹ ⁊ corall⁹. Sic ꝺe tria valẽt ꝓtra fulgur eterne dam nationis. s. laur⁹ arbor. Jsta ẽ memoria crucis. Cerauni⁹ q̃ cũ tonitruo descẽdit: iste ẽ timor diuine cõminatõis. Corall⁹ qui ẽ lapis q̃ in mari inuenit qui ẽ amaritudo pnie ⁊ afflictõis. Jsta em̃ tria. s. pniam. timorẽ dei. memoriã crucis si in corde babuerim⁹. fulmie dãnatõis eterne leti vel fulmiari nõ poterim⁹. Vñ dr̃ Hiere. x. Fulgura in pluuiã fecit. Fulgur em̃ eterne pene in pluuiã diuie misẽdie vertitur. si istud triplex remediũ nõ babeat. Jstud ẽ fulgur magne penalitatis. Quarto dico. q̃ est qꝺã fulgur magne formositat̃. Et istud ẽ fulgur claritatis: ⁊ splẽdor bonorũ ⁊ exemplor. magnor. miraculor. bone ꝺoctrine ⁊ bonor. documentor. Nubes em̃. i. sancti miserũt nobis talia fulgura. q̃bus scz apud nos chorruscauerũt ⁊ mũdũ illuminauerũt vñ Ezech. j. Nubes magna ⁊ ignis inuoluẽs. splẽdor ignis ⁊ de igne fulgur egrediẽs. Jsti em̃ sunt nubes p pietatẽ. sẽ ignis p charitatẽ. sũt fulgur p oĩmodã sanctitatẽ ꝛc. Vide infra de splendore: ⁊ in alijs titulis sibus.

Fumus. Nota q̃ fum⁹ est qꝺam materia aerea. que de corpor⁹ cõbustis vi caloris exalat. Jstud em̃ aereũ ⁊ aqueũ qꝺ nõ põt calor ꝓsumere. facit in fumũ euaporare. Accipit em̃ fum⁹ in scriptura in bono ⁊ i malo. Vñ gñaliť possum⁹ ꝺicere triplicẽ eẽ fumũ. s.

Quendã virtuosum ⁊ laudabilem.
Quendã vicios̃um ⁊ damnabilẽ.
Quendã doloroſum ⁊ tristabilẽ.

Primo ergo ꝺico. q̃ est qꝺam fumus laudabilis et virtuosus. Et iste est fumus

Feruide orationis
Bone affectionis.
Alte contẽplationis.

Sicut em̃ videmus q̃ fum⁹ ab igne exit ignem eẽ in loco vnde venit ostẽdit. ⁊ sursum supra ignẽ in celũ alte ascendit. Sic vere charissimi talis fum⁹ de corde ⁊ de fornace vbi est ignis amoris et dilectionis solet ascẽdere: et sursum ad deũ se erigere ⁊ eleuare. Jstud patz de fumo oronis. De quo dr̃ Apoca. viij. Ascẽdit fum⁹ incẽsorum de oronib⁹ sanctor. in ꝓspectu dei de manu angeli. Jste ẽ em̃ fum⁹ pulmonis asini. De quo hm Pli. si vom̃ suffumigaueris ab omni reptili mũdabis. Quia ꝺe fum⁹ oronis: q̃ a pulmone. i. a deuotione: asinor. i. bonor. ⁊ simpliciũ emanat: oia reptilia vicior. de domo ꝓsciẽ fugat Esa. vj. Impleta ẽ dom⁹ dñi fumo. Jstud etiã dr̃ de fumo bonorũ desideriorum ⁊ feruide affectõis. De quo dr̃ Exod. xix. et. xx. Qꝺ cum dñs descẽdisset in igne in mõte synai: totus mõs synai fumigabat. Ad notandũ q̃ illic deus vult p grãm suam descẽdere: vbi solẽt bona desideria fumigare. Et iõ sic videm⁹ q̃ i fumo olle bulliẽt nõ residẽt muscę. Sic i affectione cordis charitate feruẽtis nũq̃ residẽt cogitatões male. Jste ẽ fum⁹ ille de quo dr̃ Thob. vj. Fumus eius exterminat omne genus demonior. Jstud etiam patet de fumo contemplationis. Contẽplatio em̃ seu vir contemplatiuus ad modum fumi semp solet sursum ascendere: ⁊ de rebus superioꝛib⁹ cogitare. Vnde Cant. iij. Que est ista q̃ ascendit sicut virgula fumi ex aromatibus myrrhe ⁊ thuris? Jste est igitur qꝺam moralis fumus q̃ est laudabilis ⁊ virtuosus. Secũdo ꝺico. q̃ in scriptura inuenit quidam fumus damnabilis ⁊ vicios̃us. Et iste est fumus

Male affectionis.
Vane elationis.
Fetide infamationis.
Erroris ⁊ deceptiõis.

Jsta em̃ sũt q̃tuor genera mali fumi. Fum⁹ em̃ a fornace ardẽti solet ꝓcedere. Fum⁹ q̃ntopl⁹ ascendit: tãtomagis solet deficere. Fumus fetorẽ solet ꝓtinere. Fum⁹ obscuritatẽ solet generare

Prim⁹ est fum⁹ male affectiõis seu malorum desideriorum. q̃ ex fornace ardẽtis tentatõis ascẽdit. Figurat⁹ Apocal. ix. vbi dr̃. Qꝛ apert⁹ est puteus abyssi ⁊ exiuit fum⁹ sicut fornacis magne: ⁊ obscurat⁹ est sol de fumo putei. Puteus enim abyssi est bũana caro: q̃ putet⁹ angust⁹ aliena. Prouerbi. xxiij. In isto puteo semp ardet fornax ꝓcupiscentie. a qua ꝓcerto semp euaporãt ⁊ exeũt fumi malor. desideriorum qui rõnis aerẽ obnubilãt ⁊ obscurãt. Vñ Esa. xxxiiij. Ascendit fum⁹ eius a generatiõe in generationẽ. Jste ẽ igit̃ fumus male affectiõis.

Jtẽ est fum⁹ vane elatiõis. Et iste ẽ fumus supbie q̃ semp ad modũ fumi solet sursum ascẽdere alta petẽdo ⁊ ambiẽdo. sicut q̃ntopl⁹ ascẽdit amplius se dilatare ⁊ diffundere iactãdo ⁊ ꝓsumẽdo. solet etiã q̃ntopl⁹ se dilatat magis deficere ⁊ euanescere ab oĩni firmitate et veritate cessando ⁊ desistẽdo. Vñ in ps. dicit. Sicut deficit fum⁹ deficiẽt. Deficiũt em̃ p modũ fumi: qꝛ q̃uis p mũdi ꝓsperitatẽ aliquotiẽs sursum ferunt. p vẽtuz tñ. i. p aduersitatẽ faciliter deficiũt ⁊ dilabunt. Vñ dr̃ in ps. Jnimici dñi mor vt honorificati fuerint ⁊ exaltati: deficiẽtes quẽadmodũ fumus deficiẽt. Fum⁹ igit̃ signat supbũ ac etiaz signat supbiam. Quia scz supb⁹ semp solet ꝺba famosa et vẽtosa: iactatoria ⁊ ꝓsumptuosa emittere ⁊ expirare. sicut illi serpẽti q̃ dicit̃ cherildrix. q̃ erect⁹ ⁊ rect⁹ incedit: ⁊ nunq̃ ad aliquã partẽ se deflectit: ⁊ fumũ venenosum cõtinue emittit ⁊ expirat. sicut dicũt Jsidor⁹ ⁊ Lucan⁹. Sic ꝓcerto supbi erecti vadũt ꝓ pompositatẽ: nunq̃ se deflectũt p pietatẽ: ⁊ continue fumũ spirãt p supbiam ⁊ vanitatez. Et ideo isti figurant̃ in illis equis Apoca. ix. De quor. ore ꝓcedebat fum⁹ ⁊ sulpbur ⁊ ignis. Quia ꝺe ore equor. i. superbor. vt cõiter nõ exit nisi fum⁹ supbie ⁊ vanitatis: nisi ignis iracũdie ⁊ crudelitatis. nisi sulpbur luxurie ⁊ feditatis. Jꝺo de talib⁹ supbis dicit̃ Job. xli. De naribus eius ꝓcedit fum⁹. Jste ẽ igit̃ fum⁹ vane elationis.

Jtẽ est q̃ dam fum⁹ praue ⁊ infamis ꝓuersationis. Sicut em̃ fum⁹ vt cõiter ẽ fetidus: intãtũ q̃ fum⁹ candele extincte facit e, quã pregnãtem parere abortiuũ. Sic ꝓcerto ꝓuersatio aliquor est ita infamis: fetida ⁊ fumosa q̃ eor. exẽplis equid ẽ simplices ponũt ⁊ faciũt malor. opes abortiuũ. De tali fumo loquit̃ Judic. ix. vbi dicit̃. Qꝛ de fumo ⁊ igne mille boies sunt necati.

Jtẽ ꝺico q̃ est qꝺam fum⁹ erroris ⁊ deceptionis. Et iste ẽ fum⁹ male doctrine ⁊ beretice: q̃ totam domũ mẽtis bũane reddit obscurã ⁊ nebulosam. Vñ Apoca. xv. Jmpletũ est templũ dñi fumo. Jste ẽ igitur q̃druplex malus fum⁹. Fum⁹ borrẽdus. s. et fugiẽd⁹. Et iõ nos ꝺebem⁹ esse sicut apes qui naturaliter borrẽt fumum Fumus em̃ ipis mirabiliter est nociuus. quia ꝓcerto nos ꝺebemus istum quadruplicẽ fumũ abborrere. ⁊ tanq̃ nociuũ totis viribus ꝺedinare. Quia ꝓcerto sicut dictũ ẽ. Jste est fum⁹ dãnabilis ⁊ vicios̃us. Tercio ꝺico. q̃ est qꝺaz fum⁹ tristabilis ⁊ doloroſus. Et iste ẽ fum⁹ ignis infernalis ⁊ pene eternalis. De qua dr̃ Apoca. xiiij. Fum⁹ tormẽ torum ascẽdet in seculũ. Jste ẽ em̃ fum⁹ qui damnatos facit flere p eternam desolationẽ: nos vero ꝺebet facere flere per timorem ⁊ cõtritionẽ. Sicut em̃ videm⁹ q̃ cepe suspẽdũtur ad fumũ vt melius seruent̃. ⁊ ne germinent: ⁊ sapiꝺiora efficiant̃. Sic vere nos ꝺebem⁹ per iugem cõsiderationẽ ad fumũ tormentor. infernaliũ applicari. ne a fructificatiõe malor. opez impediamur. ⁊ vt in bono seruemur et custoꝺiamur. vt sapiꝺiores ⁊ meliores apud deum essi ciamur. Vnde Apocal. xviij. Viderũt fumũ incẽdij eius: longe stantes ꝓpter timorẽ tormentor. eius. Jsta ꝺicta sunt ꝺe babylone pcipitata et damnata. Patet ergo q̃ triplex est fumus. scz fumus doloroſus. fumus vicios̃us. fumus virtuosus. Et hec de fumo sufficiant.

Fundamẽtũ. Nota. q̃ fundamentũ iꝺem ẽ quod fundi stabilimẽtum. Fũdamentũ em̃ habet esse ꝓrius: fortius ⁊ ꝓfundi⁹. Prius ꝺico: quia ab isto ꝺebent oĩnia alia sicut quedã secũdaria ꝺependere. Fortius: quia istud habet pondus totius edificij sustinere. Profundius: quia sup̃ ista babet totum edificiũ residere. Debet ergo babere fundamẽtũ. scilicet naturã

Prioritatis
Stabilitatis.
Profũditatis.

Primo igit̃ dicã de fundamẽto prout accipitur ꝓ fidei puritate. Est em̃ fides fundamẽtũ digressiuũ rõne ꝓoritatis. Fides

Scdm igit̃ istas tres cõditiones fundamẽtũ põt triplicit̃ accipi in scriptura. Accipit̃ em̃

Pro fidei ꝓoritate.
Pro patie stabilitate
Pro bũilitat⁊ iſunitate

est primũ fundamẽtũ morũ et virtutum sine isto em̃ nullus potest construere edificium virtutuz. quia teste apostolo. Sine fide impossibile ẽ placẽ ꝺo ad Hebr. xj. Sic. n. cor ꝺm Auic. ẽ fũdamẽtũ vite: tẽ ꝓmũ mẽbrũ: ⁊ ẽ primo

a natura formatū. Sic fides ē primū fundamētū vite gre: ꝓpianeq religiōis ⁊ ecclie. Et ideo ꝑmo ē edificādū: a nob primario ītituēdū Apocal. xxj. Fundamētum ꝑmū iaspis. Istud fundamētū diuidit in duodecim ꝑticularia funda, mēta. i. in duodecim articlos fidei. sicut de ciuitate ierlm dr Apoca. xxj. Oz mur⁹ ciuitatis habebat duodeci fūdamē, ta. Istud em̄ fūdamētū pōt significare bonā intētionē: que ꝑmo ē edificāda ⁊ in qlibet ope statuēda: quā q; hypocrite nō habent: ideo eoz opa ⁊ edificia stabilia nō ꝑseuerāt. vñ in ps. dicit. Mouebāt fūdamenta terre. Potissime aūt cō stat q; super fundamento fidei fundat ecclesia sancta dei. Et procerto bene fuit necesse q; fūdamentū esset solidū at q; firmū. super qđ tantū edificiū scz ecclesia seu xp̄iana re, ligio fūdabat. Vñ nota q; istud fundamentū scz fides fuit

Altum ne inuaderetur.
Solidum ne foderetur.
Sanguineū ne dissolueretur.
Siccum ne corrūperetur.
Prudenter factum ne contemneret.
A summo rege iactū vt honocaretur.

Dico igit̄ q; fūda, mentū fidei fuit al tū ne inuaderetur Castra em̄ in locis altis fundata. sunt magis inexpugna, bilia. Sic q; istud fūdamētū in celis ē ⁊ in reb⁹ altis ⁊ inex terminabilib⁹. hinc est q; ꝑ hostes malignos nō pōt facile expugnari. ps. Fūdamēta eius in mōtib⁹ sctis: diligit dñs portas syō. Itē fuit solidū ne suffoderet. Petra em̄ que xp̄s est ⁊ lapides viui. i. apli ⁊ sācti viri sūt in hoc fūdamē to. Vñ de xp̄o dr illō Matb. vij. Fūdata erat supra firmā petrā. Et Esa. xxviij. Mittā in fūdamētis syō lapidē ꝑba tū: angularē: ꝑciosum in fundamēto fūdatū. De alijs vo la pidib⁹ dr Epb. ij. Sed estis ciues sctoz ⁊ domestici dei su, peredificati sup fūdamētū apl'oz ⁊ ꝓphetaz. Dyabol⁹ igi tur nō pōt istō fūdamētū suffodere: qđ cōstat sup tā fortes lapides sitū esse. Ideo de fide ⁊ articulis ei⁹: viris q; fideli, bus atq; firmis pōt̄dici illud Job. xxxvij. Fabricat⁹ est ce los q; solidissime qsi ere fundati sūt. Aduerte tm̄ q; hostes qñq; iuffodiūt fortissima fundamēta. extrabūt em̄ ꝑ occul tos ⁊ sōterraneos tumulos lapides ⁊ terrā de fundamen to. ⁊ supponūt colūnas ligneas ad edificiū sustentādū: in q̄bus tandē ignis ponit: ⁊ sic cadit edificiuz ⁊ cassat. Sic vere demones ꝑ occultas vias fraudiū suaz: de fundamē to ecclie qñq; subtrabūt lapides viuos. i. viros sctos ⁊ ca, tholicos ꝓlatos: ⁊ colūnas ligneas ⁊ hereticos artic'os vl' psonas in hoc fundamēto supponūt: sicut apparuit in scis maticis ⁊ in grecis. q; ꝓ fūdamēto crediderūt se bne lapi des ⁊ habuerūt ligna. fideles doctores ⁊ habuerūt hereti, cos. Et ideo totus status eoz igne tribulatiō s ⁊ tentatio nis periit. ⁊ tota scta ecclesia ad nihilū quasi venit. ps. Fū, damēta montiū cōturbata sunt ⁊ cōmota sūt: qm̄ irat⁹ est eis scz deus. Itē fuit istud fundamētū sanguineū ne dis solueret. Cemētum em̄ de sanguie factum indissolubile est Sic fides q; de xp̄i sanguine est cōfecta Leuit. viij. Fudit sanguinē ad fundamēta altaris. Et pone si vis hystoriam Mellini de turri: que nō potuit stare quousq; de sanguine pueri sine p̄e liniti sūt lapides fundamēti. Hec ē igitur fi, des sāguinis ⁊ passiōis xp̄i. Vñ eccl'a potuit figurari in ci, uitate iericho. de cui⁹ edificatōe dr. iij. Reg. xvj. Oz abiel q; interp̄tat viuēs. i. deus p̄. in ꝑmitiuo suo fundauit eam.

Itē fuit istud fūdamētū siccū ne corrūpet. Loc⁹ em̄ sic eis melior ē ꝑ fūdamēto edificij q; loc⁹ humid⁹ vel luto, sus. Eccl'a igit̄ fūdata ē in siccitate: pauptate ⁊ asperitate pie: nō in luto diuitiaz ⁊ delitiaz sceno. qđ figuratuz ē ij. Esdre. v. vbi dr. Oz filij israel fūdauerūt tēplū in nouilu nio. In nouilunio em̄ luna pacē habz de lumie: sic ꝑma ec desia pacē habuit de mūdi ꝓsperitate: satis vo de obscura aduersitate. ps. Sup maria fūdauit eū: ⁊ sup flumina ꝓpa rauit eū. Maria em̄ ⁊ flumia amaritudinē ⁊ fluct⁹ aduersi tatū designāt. Itē istō fuit fūdāmētū prudēter factum seu ordinatū ne ꝓtēnaret. Et vere q; ꝓsiderat fūdamētū xp̄i ane religiōis ⁊ ecclie: ⁊ etiā ꝑticulariū ecclia: bñ apparet q; sapiētissime fuit factū Prouer. iij. Dñs sapia fūdauit ter rā. stabiliuit celos prudētia. vñ. i. Cor. iij. Ego vt sapiens architect⁹ fūdamētū posui. Itē istō fūdamētū fuit a sū mo rege iactū vt honorare. Xp̄e em̄ de⁹ ⁊ nō ali⁹ est fun dator isti⁹ tēpli Esa. xlviij. Man⁹ mea fūdauit terrā. Vñ patz q; fūdamētū istud ē durabile ⁊ nunq; defectibile aut delebile. ps. Fūdasti terrā sup stabilitatē suā: nō inde, nabit in seculū seculi. Patz igit̄ q; fūdamētuz accipit ꝑ fi, dei ꝓtate. ps. Initio tu dne terrā fūdasti. Scdo dico. q; fundamētū accipit ꝑ virtuali stabilitate. Sicut em̄ fūda mētū habet sustinere q̄cq̄d ei supponit. Sic vtus patiētie habet sustinere q̄cq̄d ei imponit vel inūgit. Fūdamētuz etiā debet ee firmū. imū: solidissimū: stabilissimū: als si de, bile fuerit fūdamētū: totū edificiū cadit. Sic vo fūdamen, tū patiētie: cōstātie: ꝑseuerātie nre debet ee stabile atq; fir, mū. q; scz nulla tentatōe debet ꝓcuti: nulla tribulatiōe mo ueri. als nisi istud fūdamētū stabile fuerit: bō facilit cadet in pctm̄: ⁊ facilit corruet in infernū. Sicut apparuit Matb. vij. in domo iusti q̄ fūdata erat supra firmā petrā: ideo ste, tit. Et in domo impij q; fūdata erat supra debile fūdamētū ideo de ipulsu fluminū ⁊ vētoz corruit ⁊ cecidit Firma. n. petra ē fortitudo patie. vel rectitudo intētiōis bone. vl' eti, am ipe de⁹. in q̄bus si fuerim⁹ fūdati: nūq̄ vētis tribulati, enū erim⁹ deturpati. Si vo fūdamētū debile elegerim⁹. s. fundamētū arenosum mūdane ꝓsperitat̄. fūdamētū luto sum būane carnalitat̄. fundamētū tluctuosuz ꝑsone pōpo sitat̄. nos ꝓcerto ad statū pcti facilter corruem⁹ ⁊ ad locū inferni finalit̄ descēdem⁹. Jō dr Prouer. x. Quasi tempe stas trāsiens ipius nō inuenit̄. iusti aūt q̄si stabile fūdamē, tū. Tēpestati em̄ trāseūti cōparat impi⁹. q; scz tēpestas n habz stabile fundamētū. Fūdat em̄ in nubib⁹ ⁊ vaporib⁹ superi⁹ cōgregat̄. q nō sūt stabiles ꝫ fluxibiles: nō sūt ma, nētes ꝫ defluētes. nō sūt firme ꝫ trāsitorie ⁊ infirme. Et iō tēpestas nō pōt durare: q; q̄uis q̄ndq; videat fortis ⁊ terri bilis: solet tm̄ cito deficere ⁊ cessare. Sic ꝓculdubio impij bui⁹ mūdi: q̄ in reb⁹ mūdanis ⁊ vanis posuerūt fundamē tū spei sue. s. in nubib⁹ ⁊ vaporib⁹. i. in mūdi diuitijs. amici cijs. fauoꝛib⁹ ⁊ bonoꝛib⁹ nō pñt ee stabiles neq; fortes. li, cet videāt ee terribiles ⁊ sblimes. Jpi em̄ ad moduz tēpe, states tonāt. ꝑ iactātiā chorruscāt ꝑ pōpaz. cuidētiā. pluūt ꝑ bonoz abūdātiā. fulgurāt ⁊ grādinat ꝑ crudelitatē ⁊ se uiciā. ipi tm̄ ꝓpter defectū fūdamēti durare ⁊ pseuerare ne queūt: ꝫ dei mediāte iusticia faciliter ꝑ mortē vel aduersi, tatē deficiūt ⁊ pereūt. Jō pulcre loquit̄ scriptura cuilibet viatoꝛ dicēs sic Job. xxij. Mūq̄d semitā seculoz custodi, re cupis quā calcauerūt viri iniq̄. q̄ sublati sūt añ tēp⁹ suū et fluui⁹ subuertit fūdamēta eoz: q̄si diceret nō. Ergo nō sic: ꝫ habeam⁹ ⁊ q̄ram⁹ fundamētū firmū. s. ipm̄ deū: bo, nā intētionē. vtutē patiētie ⁊ pseuerātie. ⁊ sic erim⁹ stabi, les ⁊ durabiles: ⁊ in bono ꝑmanētes ⁊ pseuerātes Eccli. xxvj. Fundamēta eterna supra petrā solidā. pedes firmi sup plantas stabilis mulieris. i. stabilis anime. Sic igit̄ ac cipit̄ fūdamētū ꝓ vtuali stabilitate. Et aduerte q; ad boc q; coꝛ būanū possit ee bñ stabilitū. necesse est. videlicet Oz sit quadratum ꝑ iusticiam. De iustitia dr Esaie Oz sit ligatū ꝑ pcordiā ⁊ amicitiā. liij. In iusticia fūda, Oz sit celatū ⁊ calcatū ꝑ penitētiā. beris: recede procul a calūnia. De charitate vero ⁊ cōcordia dicitur Epb. iij. In charitate radicati ⁊ fundati: vt possitis comꝑhendere cum oīnibus sanctis. que sit longitudo. latitudo. stabilitas ⁊ p fundū. De penitentia vero dr Hebreoꝛ. vj. Jacientes fūda, mētum penitentie ab operib⁹ mortuis. Patet igit̄ q; fun damētum accipitur ꝑ virtutis stabilitate. Tercio dico. q; fundamētum accipit̄ ꝓ cordiali ꝓfunditate. Et sic ac cipitur ꝑ virtute humilitatis ⁊ ꝑ consideratione mortis. Sicut em̄ radix est arboꝛis fundamentū que quātoplus i terra fundat̄. tanto arboꝛ solidioꝛ: viuatioꝛ ⁊ fecundioꝛ in uenit̄. Sic vere quāto radix coꝛdis nostri in terra hūilita tis ⁊ nostre mortalitatis fuerit magis ꝓfundata: tanto ar boꝛ nostre moꝛalis ꝙuersatiōis erit magis ꝓtutibus fecun data. Sicut em̄ fūdamēta stabilia ⁊ fortia solēt fieri de cal ce: lapidib⁹ ⁊ arena. Sic ꝓcerto fundamētum oim virtu tum construit̄ qñ arena humilitatis lapide cōstantie ⁊ fir mitatis: calx seu cementū amicicie ⁊ charitatis. s. nr̄is coꝛ dibus apponūtur. Humilitas igit̄ ⁊ cōsideratio mort̄ sūt quedā infima et profunda anie fundamenta. Jste em̄ due virtutes semp volūt loca ꝓfunda ⁊ infima tenere: ⁊ de re bus ꝓfundis ⁊ infimis cogitare. scz de morte. de iudicio. de inferno. Unde Hiereⁿ. xxxj. Nunquid mensurari po, test celū desursum: ⁊ inuestigari fundamēta terre deorsuz?

Istud ē igit triplex bonū fundamētū. s. primū qđ est deus fides seu bona intētio. qz sicut dr. j. Cor. iij. Fundamētum aliud nemo pōt ponere pter id qđ positū est qđ est christus ihs. Itē secūm fundamētū qđ est constātia: dei et sanctoz: spes seu fiducia. De quo fundamēto dictū ē. ij. Timoth. ij. Firmū fundamētū dei stat. Itē tertiū fundamētū. pfūdū: qđ est virtus būlitatis z psideratio nre mortalitatis. ij. Paralyp. xxxj. Ceperunt aceruoz iacere fundamēta. Et sic si ista tria fundamēta habuerim?: oēm vtutū congriē superificare poterim?: ita q de nobis potent dicere illud Esa. lxij. Sternā per ordinē lapides tuos: z fundabo te i saphyris: z ponā iaspidē p pugnacla tua: z portas tuas in lapides sculptos. Sed si vis dic. q tria sunt q̄ habēt valde debilia fundamēta. viz hypocrisis. auaricia z supbia. Hypocrisis ēm habet p fundamēto malā integritatē. Auar? habet p fundamēto rerū possessionē. Supbus habet p fūdamēto cordis elationē. Fundamētū hipocritaz finaliter revelab. s. ipsi? ficta intētio. Un Ezech. xiij. loquēs dns de hypocritis dicit sic. Destruā parietē quā linistis absq; tpamēto: adequabo eū terre: z revelabit fundamētū eius z cadet. Fundamētū auaroz facilē dissipab. s. eoz tpalis possessio Eccli. xvj. Cōmouebūt fundamēta terre. Fūdamenta superboz debiliter situab. qz sez situab i vana gloria z vana laude. z ideo paz valet z valde leuit cedit in nibilum. Sap. iij. Dirūpet illos inflatos z sine voce: z cōmouebit illos a fundamētis. Et Judith. xvj. Montes mouebūtur a fundamentis ē. Sufficiat.

Funis. Funiculus. Nota. q per funez intelligit qđcunq; vinculū vel ligamen. Et pōt accipi moraliter in bono z in malo: sicut videmus q cum funibus fiunt multa bona: et multa mala. Funibus enim vtimur Ad ligādū. Ad stringendū. Ad trabendū. Ad suspēdendū. Ad cingenduz. Ad mēsurādū. Et ideo breuiter p funē possū intelligere quālibet ligaturā siue bonā siue malā. Un notare breuiter possum. q est funis

Obediētie z subiectionis.
Amicicie z affectionis.
Penitētie z cōtritionis.
Celestis glorie z finalis.

lis distributionis. Et isti sūt boni funes figurati in illis funib?

Uester. j. Qui erant in tentorio regis assueri: qz sez tentoriū regis xpi qđ est ecclesia. talib? funibus. i. talib? virtutib? est repleta. Un Esa. liij. dr ciuitati irām. lōgos fac funiculos z clauos tuos psolida. Itē i malo funes signāt ligaturā malaz affectionū: malaz pplacētiaz z telcationū. malaz psuetudinū z obstinationū: eēnaz etiā z malaz penaz z dānationū. Ligāt. n. supbi funib? vanitat. Liganē auari funib? cupiditatis. Liganē luxuriosi funibus carnalitatis. Liganē obstinati funib? indurate volūtatis. Liganē damnati funib? eterne clausure z calamitatis. Et breuiter pctōres in boc mūdo liganē funib? pctōrum. Post mortē vero liganē funib? tormētoz. Sicut dr Prouerb. v. Iniqtates sue capiūt impiū. z funib? pctōrū quisq; suoz cōstringit. Notare ergo possum. q sūt funes

Uirtuosi. Funes virtutū debem? habere.
Uiciosi. Funes viciorū debem? horrere.
Dolorosi. Funes tormētoz debem? cauere.
Gaudiosi. Funes gaudioz debem? optare.

q sūt funes boni quibus sumus ligandi. Et isti procerto sunt quatuor. sez funis

Amicicie et dilectionis.
Obediētie et subiectionis.
Penitentie z confessionis.
Eterne glorie z saluationis.

Boni enim funes

Amicicie pariter cōiungūtur.
Obediētie firmiter sbiungūtur.
Pnie a culpis extrabūtur.
Celestis glie lete distribuūtur.

Simus igitur ligati fune amicicie z dilectionis. Per istū ēm funem

Inuicem iungimur.
Fortiter stringimur.
Pariter vnimur.
Firmiter trabimur.

De isto dicit Osee. xj. In funiculis adam trabam eos in vinculis charitatis. Iste est ille funiculus coccineus cū quo exploratores de vrbe iericho fuerūt emissi z a mortis periculo liberati. Et per quē raab meretrix postmodū de vrbis excidio ē salvata. sicut dicit Jesue. ij. z vj. Quia ve chariſſimi funis coccineus z igneus. i. feruor z amor: charitas z vnitas. ligatura z iūctura quādo interuenit inter personas: solet eas ab oīnibus periculis liberare. Ideo de quolibet viro charitato potest dici illud Ezechielis. xl. Ecce vir cui? erat species quasi species eris. z funiculus lineus in manu eius.

In quibus verbis aduerte. q funis amicicie debet hre

Constantiam z firmitatē.
Decentiam z honestatē.
Mūdiciam et puritatem.

Debet dico habere firmitatem z constantiā. quod ostendit cum dicitur. Ecce vir: quia scz illi qui diligūt se: debent esse viri. i. in amore constantes z perfecti. Iste ēm funis nō debet modica occasione rumpi. Juxta illud Sen. Sic diligam? quasi desinere nō liceat. Quis multi possunt dicē illud Hiere. x. Tabernaculū meū vastatū est: oēs funiculi mei dirupti sūt. Iste est funis amicicie z dilectionis. Sicut ēm nauis funibus vnitur. z cum funib? velum erigit. per funes tota nauis ad portum applicat. Sic vere nauis anime vel eccl'ie. Funibus vere dilectionis ad portū paradisi trabitur. De lum cordis nostri cū funibus amoris sursum erigitur. Et tota vita nostra talibus funib? regitur z dirigit ē. Itē debet habere honestatem z decentiam. qđ ostendit cum dicitur. cui? erat species quasi species eris: qz illi q se diligūt pīertim ecclesiastici debent esse erei. i. p honeſt z cōmendabilis vite apparentiā z existentiam (sicut est qđ est splendidum z rutilū) chorusci z alter alteri? mutui amoris officio decenter z honeste vti. figurati in vasis ereis q̄ vsui tabernaculi fuerūt deputata. Exod. xxvij. Oīnia vasa ex ere fabricabis. Sed proh dolor sūt multi quoz scelerata societas nō est splendida p decentiam z honestatē. sed oino tenebrosa per malicia z iniqtatez: qbus iuste pōt imprecari illud Esa. v. Ue q̄ trahitis iniqtatem in funiculis vanitat. Item debet habere puritatē z mūdiciam: qđ ostendit cuz dicit. Funicul? lineus in manu eius. qz illi qui se diligunt: debent habere funiculū lineum: q̄ est albus z purus: in manibus. i. in oīnib? operationib?. i. debēt oīnia opera sua eq̄tatis z pietatis funiculo metiri z ligare. vt sic q̄libet eoz? possit dicere dño illud ps. Semitā meam z funiculū meuz inuestigasti. Sed reuera sunt consortia maloz q̄ habēt in manu funiculū non lineū & neruicū. nō album z purū: sed squalidū z cruentatū. nō vt opera sua pietate z iusticia: & crudelitate z malicia conglobēt. Et tales sūt maxime tyranni z eoz officiales: raptores z auari: q̄ vel subditos z pauperes multis iniurijs z exactionib? illaqueāt. ita vt miseri oppressi crudelib? illis recte dirigant illud ps. Funes extenderūt in laqueū ē. vel per malam cōsuetudinem obstinati se nullis patiūtur religionis vel honestatis funib? vinciri. sed oēs funes rūpūt: sicut de samsone dicit Judic. xvj. Mō sic chariſſimi: sed sim? amicicie fune sic ligati. vt habeamus in animo constantiā z firmitatē. Uir. in cōuersatione decentiam z honestatē. species eris. in ope mūdiciam z puritatē. funicul? lineus ē. dilata si placet. Adhuc ē ali? funis obediētie. s. z sbiectionis q̄ debem? etiā ligari. Sicut ēm alia silvestria funib? ligāt vt domificent: z vt ad volūtatē dñi sui ducāt. z ne etiā fugiāt z diuagēt Sic funib? obediētie z diuinoz mādatoz debem? ligari. vt sez ad volūtatē mgri nri dei. s. z plati possim? meli? circūduci et in disciplinis z moribus edomari. Ligemur igit circa collū funib? būlitat: dicētes illo. iij. Reg. xx. Ponam? saccos i lūbis: z funiculos in capitib? nris. Itē ligemur circa renes funib? castitat. vñ Job. xij. Dissoluit balteos regū: pcinxit fune renes eoz. Itē ligemur circa cor funib? charitat. Un illo Osee. xj. In funiculis adā trabā eos i vinculis charitatis. Est igit funis obediētie z sbiectionis. Est z ali? funis pnie z remissiōis. Sicut ēm p funes boues de pfundis carceribus extrabūtur. p funes onera grauia sursuz ad alta sbleuāt. Sic p vtutē pnie pctōres extrabūt de fouea z de carcere pcti. eleuāt z portant ad altū edificiū paradisi. Un iste est funis de q̄ dicit Hiere. xxxviij. Extraxerūt hieremiam funibus de lacu. Est denicq; funis eterne prouidentie et distributionis. Sicut ēm per funes sortes distribuūtur. et hereditates diuidūtur z metiūtur. Sic per funiculū diuine distributionis z sue occulte prudentie z ordinationis: hereditas paradisi nobis distribuit: et vnicuiq; sm pprias

merita certa sibi portio dispensat. Et de talibus funibus loquit in ps. dicens. Funes ceciderūt mihi in pclaris: etenim hereditas pclara est mihi. Et illō ps. Sorte diuisit eis terram funiculo distributiōis. Sic ḡ patet quadruplex funiculus bon⁹. Secdo dico. q̄ multiplex ē funicul⁹ malus In malo eīm significato p funes intelligit quelibet mala ligatura. Et sic per funem intelligitur ligamen

Cupiditatis. Ligantur eīm auari funib⁹ cupiditatis.
Carnalitatis. Luxurioси funibus carnalitatis.
Indurate obstinatōis. Actus eīm et notus ⁊ cantus ⁊ gestus mulier sunt q̄dam funes
Eterne dānationis. q̄bus homines p malas cōplacentias alligant. Uñ mala mulier ferē dixisse iuueni luxurioso Prouerb. vij. Intexui funibus lectū meum. Jtē ligant pctōres funib⁹ obstinationis. Male eīm cōsuetudines sunt q̄daz mali funes quibus hō per obstinationē taliter ligat q̄ vix pōt a malo amplius resilire. Jsti sūt funes q̄bus ligat⁹ fuit samson a dalida. De quib⁹ dicit Judic. xvj. Si ligat⁹ fuero septē nerviccis funib⁹ ero infirm⁹ sicut ceteri boies. Septē eīm funes sunt septē crimina mortalia: q̄bus si hō ligatus fuerit: ⁊ in illis p obstinationē ⁊ malā cōsuetudinē implicat⁹. ipe pcerto taliter fiet spūaliter infirmus: q̄ alicui tentatiōi nō poterit cōtraire: ita q̄ tūc potent dicere cū ps. Funes pctōrum circūplexi sunt me. Jsti sunt funiculi q̄bus Hieremias fuit sūmissus in lacū. Hiere. xxxviij. Submiserūt hieremiā funib⁹ in lacum. i. in infernū. De istis igit funibus dr Prouerb. v. illud pallegatū. Iniq̄tates sue capiūt impiū: et funib⁹ peccatoꝝ suoꝝ quisq̄ cōstringit. Item ligant damnati funib⁹ damnatiōis. Eterna eīm dānatio est q̄daz funis: ⁊ quoddā indissolubile vinculū. quo q̄ ligati fuerint nequeūt ampli⁹ delegari. Jste est eīm funis q̄ suspendunt latrones. i. pctōres. Uñ. ij. Regū. xxij. Funes inferni circūdederūt me. Jste ē funicul⁹ ad occidendū. De q̄ loquit. ij. Reg. viij. Mensus ē. s. dauid duos funiculos: vnū ad occidēdū. Jō talib⁹ dr Soph. ij. Ue q̄ habitatis funiculū mar gens pditoꝝ. Sic igit patet quō funicul⁹ in bono ⁊ in malo signat ⁊c.

Fur. Nota q̄ fur est ille q̄ fraudulēter detinet rē alienam inuito dño. Et breuiter loq̄ndo q̄ntuplex fur potest i scriptura notari. Est eīm fur. s. dyabol⁹. symoniac⁹. vsurarius. hereticus. ⁊ hypocrita. Dyabol⁹ eīm furat animā. Symoniac⁹ furat prebēdam. Usurari⁹ furat pecuniā. Hereticus furat scripturā. Hypocrita furat famā. Dēs isti dicūtur fures: q̄ sicut fur subtiliter intrat. in obscuro vadit. solitarius incedit. a nemine vult associari vel videri. in fine tamen suspendit dum depbendit. Sic q̄libet istoꝝ in occulto vult facere facta sua. Dis eīm qui male agit odit lucem: ⁊ nō venit ad lucem vt nō arguant opera eius Joh. iij. Isti sunt sicut catti q̄ melius in obscuro venant. Sunt etiā sicut anes lucifuge q̄ cōiter de nocte pdant. Quia breuiter tales nullo mō volūt q̄ videant nec ingressus nec pgressus ipoꝝ. Notare ergo possum⁹ breuiter. q̄ ē furtū

Dyabolice monitionis. Diabol⁹ eīm dr fur nobis animā
Symoniace pmotionis. subtrahēdo. Uñ de isto
Māmoniace surreptiōis. fure dr Joh. x. Fur nō venit
Heretice infectionis. nisi vt furet: ⁊ mactet: ⁊ perdat.
Sophistice deceptionis. Symoniac⁹ dicit fur occulte ⁊ fallaciter ingrediēdo: q̄ sicut dr ibidem Joh. x. Qui nō intrat p ostiū in ouile: ille fur est ⁊ latro. Jsti enim sunt sicut q̄dam false apes q̄ dicūtur fures: q̄ vt dicit Pli. habēt mirabiliter magnū ventrē: ⁊ furtiue intrāt aluearia aliena aliaꝝ apū: ⁊ ipaꝝ mella comedūt ⁊ furant. q̄n tamē deprehēdūtur occidūt ⁊ de alueari eiciūt. Sic ꝛe symoniaci q̄ ventrē. i. appetitū bñt valde magnū p ambitiōez q̄: sicut dr Prouer. xiij. Uenter impioꝝ insatiabilis. furtiue hodie subintrāt aluearia. i. ecclīastica beneficia ⁊ officia. et mella. s. bona tpalia occulte comedūt ⁊ acq̄rūt. tales igit si naliter in tenebras ejiciēt: ⁊ p dānationē ppetuā occidēt De isto igit symoniacoꝝ ingressu dr Joelis. ij. Per fenestras intrabūt quasi fures. Jtē vsurari⁹ dicit fur bona aliꝝ occulte ⁊ furtiue subripiendo Job. xxiij. Interfecit egenū ⁊ pauperē. de nocte vo erit q̄si fur. Jtē hereticus dicit fur verū intellectū scripture tollēdo ⁊ sbtiliter puertēdo. Jdeo plati ptra istū furē vigilare debēt. q̄ sicut dicit Luce. xij. Si sciret pfamilias q̄ hora fur veniret vigilaret vtiq̄: ⁊ nō sineret pfodi domū suam. Jtē hypocrita dicitur fur bonā famā iniuste vēdicādo ⁊ bonā intētionē deo furādo. Et iste furat vt esuriētē pascat animā. sicut dicitur Prouer. vj. Furat eīm. i. sibi appropriat alienā famā: vt animā suā que vanā gloriā esurit possit aliqualit recreare. Uñ iste ē de illis de q̄bus dr Hiere. xxiij. Qui furant dei sermones ⁊c. Et breuiter isti fures finalit suspēdunt in inferno p dānationē ⁊ extra ciuitatē padisi ejicient ⁊ bannitur. q̄ sicut dr. j. Cor. vj. Neq̄ fures neq̄ auari regnū dei possidebūt ⁊c. Omitto materiā istā q̄ valde ē sterilis.

Furor. Nota q̄ furor generaliter signat motū ⁊ feruorē fortis iracūdie. Uñ ꝓprie furor est quedam animi passio ex pditiōe cplexionis colerice generata Et iō furor ꝓprie ptinet ad aialia colerica ⁊ iracūda. Trās sūptiue tñ pt accipi triplr i scriptura. Uñ possum⁹ nōre q̄ ē

Furor diuine seueritatis. Primo dico. q̄ est furor diui
Furor būane crudelitatis. ne iusticie ⁊ seueritat. Et iste
Furor eterne penalitatis. est furor. i. iusticie feruor quo cōtra pctōres mouet ad ipos puniēdū ⁊ ad vindictam de eis accipiēdū. Uñ. ij. Paralyp. xxviij. Magn⁹ furor dñi iminet nobis. Est eīm duplex furor iusticie diuine. s. q̄daz q̄ est vtilis ad corrigendū. Et q̄dam q̄ est implacabilis ad cōdemnādum. Unus infert mūdi tribulationes. de quo in ps. Sup me confirmat⁹ est furor tu⁹. ⁊ oīes fluct⁹ tuos i duxisti sup me. Et iste est pcerto non contenend⁹: sed maxime formidand⁹. Psal. Ab ira tua defecimus: ⁊ a furore tuo turbati sum⁹. Puer eīm valde timet quādo patrē sentit iratum q̄ vult eum verberare. Quidā eīm sunt ita discoli q̄ dei minas nō metuūt. ⁊ ideo necesse est q̄ pro eis corrigendis furore rigoris vtatur Ezech. xx. In brachio extēso ⁊ in furore effuso regnabo sup vos. Uli⁹ furor infert eternas afflictiones. Et iste furor ꝓprie apparebit in die iudicij: q̄n verbū illud Prouerb. vj. implebit. Zelus ⁊ furor viri nō parcet in die vindicte: nec acq̄escet cuiuscūq̄ precibus. nec recipiet pro redemptiōe dona plurima. De⁹ eīm erit tūc sicut leo qō est animal furibūdū. ⁊ potissime q̄ndo perdit predam suam. Tūc eīm frendet dentib⁹. tunc caudā terram verberat. tūc signis exteriorib⁹ animi furorem ostēdit. Sic vere in die iudicij: ver⁹ leo de tribu iuda. radix david scz xp̄s q̄ndo videbit q̄ predam suam scz animas xp̄ianas necesse habebit pro maiori parte dimittere. ꝓtra peccatores apparebit furibūdus. ⁊ in sūma seueritate inflicie cōstitut⁹ efficiet oīm⁹ tremebūd⁹. Et iō contra ipos frendebit dentib⁹ per dure sñie ꝓmulgationē ⁊ afflictionē. Uñ Esaie. x. Consūmabit indignatio mea ⁊ me⁹ furor sup sceleꝝ eoꝝ. Jstū furorem timebat dauid in ps. dicēs. Dñe ne in furore tuo arguas me. Et Hiere. x. dr. Corripe me dñe: verūtamē in iudicio ⁊ non in furore tuo: ne forte ad nihilū redigas me. Aduerte tamē q̄ furor iste diuine indignatōis

Habet ardorem inextinguibilem. Jstum eīm furorez
Infert timorem inconsolabilem. concomitat ardor
Confert laborem intēperabilem. incensus Deutro.
xxxij. Ignis succensus est in furore meo: ⁊ ardebit vsq̄ ad inferni nouissima. Item ipm concomitat timor intensus. ps. Tūc loquetur ad eos in ira sua: ⁊ in furore suo conturbabit eos. Item ipm concomitat labor immēsus. Unde Hiere. vj. Idcirco furore dñi repletus sum: laboraui sustinens.

Jste est igit furor iracūdie dei. De malis presidentibus dicitur Zach. x.
Qui percutit malos presidentes. Super pastores iratus est furor meus: ⁊
Qui reprimit dure resistentes. sup hyrcos visitabo.
Qui arguit mundi sapientes. De dure resistentib⁹
Qui perdit mala machinantes. id est de obstinatis dicit Leuit. xxvj. Si ambulaueritis cōtra me: ⁊ ego incedam aduersus vos furore contrario. De

mūdi sapiētibus ⁊ maxime de malis dericis dr̄. iiij. Regū xij. Iratus ē furor dñi ptra israel. De malicioſis dr̄ Esa. xxxiij. Indignatio dñi sup oēs gentes: ⁊ furor sup vniuersam malicia eax. De supbis vero ⁊ pſumētibus dr̄ Job. xl. Dispge supbos in furore tuo: ⁊ oēm arrogantē humilia Pez igit̄ q̄ est furor supne auctoritatis. Judiciarie ptātis Et iste ē furor. i. austeritas rigoris quē prelat⁹ contra prosternos exercet. Un̄ illud p̄dictū Prouer. vj. Zelus ⁊ furor viri nō parcet in die vindicte ⁊c. Hic est igit̄ furor diuine seueritatis. Scdo dico. q̄ est furor bñane crudelitatis. Et sic furor idem ē quod ira. vindicta. seuicia ⁊c. Iracūdi em̄ comparant̄ animalib⁹ furibūdis. eo q̄ sez in suis iracūdijs nō seruant ordinē rōnis: ⁊ potius motu brutali mouent̄. Un̄ in ps. dicit̄. Furor illis sm̄ similitudinē serpētis. sicut aspidis surde ⁊ obturantis aures suas. Et notādum q̄ istū furorem inducit q̄nq̄ mūdi ꝓsperitas. Sicut em̄ abūdātia humoris causat febrē. febris vē furorez solet inducere. Sic ve humores bonoz tpalium febrē auaricie solēt inducere. et exinde solet furor iracūdie. superbie ⁊ seuicie ꝓuenire. Sicut em̄ dicit Pli. Semen insq̄ immoderate sumptū furorem ⁊ amentiā inducit. qđ etiā facit semen coriandri si immoderate comedat̄ vt dicit idem: q̄ tamē moderate si sūpta fuerint medicinalia sunt ⁊ bona. Sic ꝓculdubio charis simi: seminia bonoz tpaliū q̄uis moderate ⁊ licite eis vtentibus medicinalia sunt ⁊ vtilia ad salutē. eis tamē male vtētibus. s. ipa male acq̄rentib⁹. seruātib⁹ ⁊ dispēsantibus. periculosa sunt ⁊ nō bona. Inducūt em̄ furorem ⁊ ardorem auaricie. iracūdie. seuicie. luxurie ⁊ supbie. quib⁹ mali contra alios effrenant̄. ⁊ q̄bus ad impugnādum alios incitāt Quod bene appuit Hester. j. vbi dr̄. Qz assuer⁹ in puinio iratus ē. ⁊ nimio furore succēsus deposuit reginam vasti a sua regia maiestate. Sicut em̄ dr̄ Prouerb. xxvij. Ira nō habet misericordiam nec erūpens furor. Ideo breuiter de talibus furibūdis dicit̄ Eccli. xxxix. In furore suo cōfirmauerūt termēta sua. Iste ē igit̄ furor bñane crudelitat̄. Tercio dico. q̄ est furor extreme penalitatis. Est iste ē furor demonū deuorantiū animas in inferno. q̄ sez sine aliq̄ misericordia sicut animalia furibūda pctōres cōfundūt. Un̄ Deut. xxxij. dr̄ de dānatis. Dentes bestiarū immittā in eos cū furore trahētium sup terrā atq̄ serpētiū. foris vastabit eos gladius. et intus pauor. Et hec de triplici malo furore sufficiāt.

Futurum. Cū teste Sene. ad prudētem virū p. tineat ꝓterita recordare. pñtia ordinare. futura ꝓuidere. videtur q̄ sicut rector nauis semp respicit ad nauis posteriora. Sic prudens homo semp debet attēdere ad illa q̄ sunt posteri⁹ ⁊ futura. Que debent

Precaueri. Precauere debes culpas et scelera. Di-
Sustineri. Sustinere debes factorum aspera co er
Abhorreri. Abhorrere debes inferni verbera. go pri
Obtineri. Obtinere debes celorum munera. mo q̄

sunt q̄dam futura q̄ debemus prudēter p̄cauere. Et ista sē futuri casus tā culpe q̄ miserie. Qui em̄ stat videat ne cadat. j. Cor. x. Nullus em̄ est ita sanct⁹ quin possit cadere in pctm̄. si dñs laxat manū. Et ideo teste Ambro. Nullus debet sibi q̄cq̄ vendicare de meritis. q̄ et de ꝓterito meminit se breꝫ qđ doleat. ⁊ de futuro videt sibi supesse quod timeat. Per lubricā em̄ viam habem⁹ incedere: ⁊ ideo ne in futurū cadamus: necesse est p̄cauere. Cōstat etiā q̄ hostis antiqu⁹ nobis insidiabit̄. Juxta illud Math. ij. Futurus est vt herodes q̄rat animā pueri. Et iō oportet q̄ ipsi⁹ futura malicia caueat̄. Un̄ Luc. xxj. Vigilate itaq̄ oēm tēpore orātes: vt digni habeamī fugere oia ista q̄ futura sūt. ⁊ stare añ filiū hois. Etiā q̄ttꝫ ad tpalē ꝓsperitatē ⁊ ad pñtē futurā oportet ꝓsiderationē nr̄am in futura ꝓspicere. ⁊ casus fortune q̄ nobis ⁊ alijs pñt cōtingere cogitare. De illo em̄ maximo fortunatissimoq̄ rege nabucho. dr̄ Dañ. ij. q̄ licet esset pessim⁹. cepit tm̄ in statu suo cogitare q̄d futurus esset post hec. Et sic ostēdit sibi dñs visionē statue tāmirā. de. qz revera null⁹ est ita supbus aut mal⁹. q̄n cogitare debeat de futuris. Eccles. xj. Si ānis multis vixerit hō ⁊ his oībus letus fuerit: meminisse debet tpis tenebrosi dierūq̄ multoz. De alijs vo quoz ꝓsperitatē in pñti videm⁹ constat q̄ sp cōsiderare debem⁹ ad eoz futura infortunia q̄ sequunt̄. ⁊ hoc tā ex cōsideratiōe alioz ꝓcedentiū q̄bus multa cōtigerūt aduersa: q̄q̄ ex cōminatiōe scripturaz q̄ ad cōsiderādū talia nos hortant̄. dicētes Eccli. ix. Ilo zeles gloriā ⁊ opes pctōris. Nō em̄ scis q̄ futurā sit: illi⁹ subuersio. Et breuiter cōcludo q̄ q̄libet vir ꝓfectus debet hre oculuz ad futura mala vt ea p̄caueat. ⁊ ad futura bona vt ea pfectaliter faciat atq̄ cōpleat. dicēs sez cū illa sctā anima illud Eccli. xxiij. Creata sum: ⁊ vsq̄ ad futurū seculū nō desinā. Et in habitatiōe sācta cora ipso ministraui: ⁊ in sion sic firmata. In Jerusalē potestas mea. Jstā aūt ꝓcauentiā. ꝓuidentiā ⁊ cautelam nobis satis videt dñs indixisse inq̄tuz nobis abstulit noticiā futuroz. Sicut em̄ dicit Eccles. ix. Omnia in futurum seruant incerta. In hoc em̄ voluit nos instruere: vt simus vigiles ad considerandū per industriam. quod scire nō possumus per naturam. Patet igitur. q̄ sunt quedā futura que debemus prudenter precauere. Hic potes invenire si vis contra illos qui futura nitūtur per scientias scire. scilz per septem scientias diuinatorias. Que sunt

Piromantia. Magis em̄ proficit ad salutem igno-
Aerimantia. rare futura q̄ scire. cū ex hoc reddatur
Idromantia. bō magis diligens atq̄ cautus. Et ma
Geomantia. xime qz ad dñm spectat ꝓuie noticia
Spatulamātia. futuroz̄. Solius est ꝓprium scire fu-
Augurimantia. tura dei. Et Esa. xlj. dicit̄. Annūciate q̄
Extamantia. vētura sunt: ⁊ dicemus qz dij estis vos

Jsta sunt igit̄ futura q̄ debemus prudēter p̄cauere. Secūdo dico. q̄ sunt q̄dam futura q̄ debemus potenter sustinere. Et ista sūt future aduersitates ⁊ mors. Dicit em̄ scriptura q̄ nō contristabit iustū q̄cquid ei acciderit Prouer. xij. Vir em̄ prfect⁹ sēp debet eē indifferēs ad subeūdū futura prospa vel aduersa. Nullus em̄ ē in tāta gloria cōstitutus. q̄n sm̄ occulta dei iudicia tribulatiōib⁹ ⁊ miserijs obnoxius forsitan sicut futur⁹. Un̄ abrahe eximio pſiarche dictū fuit Gen̄. xv. Scito prenoscens q̄ pegrinū futurū sit semē tuū in terra nō sua. subijcient eos seruituti: ⁊ affligēt. Et ipi de filio dr̄ Hiere. xviij. Quare inq̄t sicut colon⁹ futurus es in terra: ⁊ q̄si viator declinans ad manendū. Talia igit̄ futura debemus sustinere. Tercio dico. q̄ sūt q̄dā futura que debemus stupenter formidare. Et ista sunt dei iudicia ⁊ infernus. que in futurū seruantur iniq̄s. Carnifex em̄ animalia sua pascit. vt in futurū occidat. Sic dyabolus malos ⁊c. Jsta figurant̄ in illa arbore fici Luce. xiij. de qua dicitur agricole. q̄ nisi fructum fecerit: in futurū succidat eam. Ideo Antiocho in persona cunctoz̄ dicitur. ij. Mach. vij. Tu aūt nō existimes tibi impune futurū q̄ cōtra deū pugnare tentaueris. Jsta sunt igit̄ futura q̄ debemus stupēter formidare. Quarto dico. q̄ sunt q̄daz futura que debemus ardenter affectare. Et ista sunt gaudia paradisi. Jsta est enim differentia inter bonos ⁊ malos. qz mali semp ꝓponūt sibi ⁊ semp sperant ⁊ ambeant ad futuram ꝓsperitatē. ⁊ tamē ipsi incurrūt futuram aduersitatem. Boni econuerso timent ⁊ ꝓuident futuras aduersitates. Et ideo ipis a deo rereruātur future ꝓsperitates et felicitates. que bene figurate videntur in duob⁹ seruitoribus pharaonis in carcere deputatis simul: ⁊ diuersimode somniātibus de futuris. quia sez pistor vidit tria canistra. et oīa ciborū genera. ⁊ desup volatilia comedentia: qui tandem patibulo fuit suspensus. Pincerna vidit vitem et tres propagines vuasq̄ maturas erūpentes: quas in calice pharaonis exprimebat ⁊ poculum regi dabat. ⁊ iste fuit ad pristinū officium restitutus. sicut ponit Gen̄. xl. Jsti. n. duo significant malos ⁊ bonos. mūdi ⁊ carnis carcere nūc detentos. Uterq̄ em̄ (licet diuersimode) somniat. ⁊ quilibet de futuris cogitat atq̄ tractat. Et ideo dispar salarium vnusquisq̄ reportat. Mali em̄ qui per pistorem intelligūtur nō somniāt nisi canistra farine cibos ⁊ voluctes. id est diuitias ⁊ honores. Diuitie em̄ significātur per canistra farine que faciliter dispergūtur. delicie per cibos quib⁹ corpora delectantur. honores per volatilia que superius exigūtur. Breuiter em̄ oīa somnia. id ē oīs spes ⁊ cura futurorū apud ipsos malos vertitur circa ista. Sed reuera: futurum premiū contrariū datur istis. quia sez quādo isti de carcere mūdi extrabūtur: statim inferni patibulo suspēdūtur. Prouer. xxiiij. Non habēt futuroz̄ spem mali: ⁊ lucerna impioz̄ extinguet̄. Boni vo q̄ intelligūt p pincernā

ponūt cor suū atq; curā ad vitē cum tribus ꝓpaginibus.i. ad fidem trinitatis tenēdū atq; credendū.7 ad vinū ꝓsolationis in calice tribulatiōis pauper ꝓpinandū.7 exinde regem xp̄m letificādū.vt vinū letificet cor hois.p̄s.ciij. Quapropter isti in futurū beatificant:7 ad xp̄i ministerium admittūtur. Et ita boni p̄nt mō dicere illud Rom.viij. Non sunt cōdigne passiones hui⁹ tēporis:ad futurā gloriā que revelabit in nobis. Et merito:q; procerto tūc iusti erūt cū illo personaliter qui est pater futuri seculi.princeps pacis Esaie.ix. Et sic patet q; est vnum futurum.

In celis triūphantium.
In inferno lamentantiū.
In mūdo vacillantiū.
Mosaua meditantiū 7 precauentium.

Adhuc est vnū futurū.scz dissolutor:in operib⁹ virtuosis ꝓcrastinātium 7 negligētium.q; scz multi sunt qui in presenti nolūt bonū incipere sed semp procrastinare 7 in futurū differre 7 q̄q; ex toto solent dimittere 7 obliuioni dare Eccles.ij. Futura tēpora cūcta obliuione pariter operiēt cē. Vide de Cras 7 de post 7 posterius 7 similibus cē. Sufficiant iam dicta de Futurum.

Explicit littera.F.

Incipit littera.B.

Baa. Nota.q; gabaa interpretatur vallis eius vel proclivū eius Et est gabaa nomē ciuitatis de tribu beniamin. de qua fuit Saul. Et pōt significare in bono 7 in malo. In bono signat ecclesiam vel statū religionis.vbi ē vallis.i.būilitatis descēsus. In malo signat mundū vbi est ꝓclivū iniq̄tatis decursus. Signat igit gabaa būilitatis statum. Nā in gaba arcba reponit. In gabaa buccina canit. De gabaa princeps eligit. Sic ve in valle būilitatis.i.in statu vel in mēte humili reponit arcba diuine legis.j.Reg.vij. Venerūt viri chariathyarim 7 reduxerūt archam dñi.7 intulerūt eam in domū aminadab in gabaa. Eraudit tuba supni regis. scz p̄dicationis.oronis 7 laudis. Osee.v. Clangite buccina in gabaa tuba in rama Eligit princeps būiani gregis.quia scz humiles debēt eligi in principes nō superbi.ij.Regum xxj. Gabaa saul quondā electi dñi. Et.j.Reg.xj.dicit. Or saul q̄ erat rex, morabat in gabaa.q̄a q̄libet scz rex vel princeps debet in valle humilitatis manere.signat igit statum humilitatis. Scdo dico.q; pōt significare statum cupiditatis.s.mūduz q̄ est vallis miserie 7 nequicie semp tendēs et declinans ad ima. Est em gabaa.id est mundus.locus

Luxurie 7 crudelitatis.
Superbie 7 pompositatis.
Tristicie et aduersitatis.

De carnalitate ꝓstat:q; vror leuite in gabaa fuit fedata. Judic.xix. De pōpositate cōstat:q; domus supbi regis saul in gabaa fuit parata.j.Regum.xv. Saul descēdit in domū suaz in gabaa. De aduersitate vo constat:q; ciuitas gabaa fuit finaliter deuastata. sicut ptz Judic.xx.scz ꝓpter scelus luxurie cē.sufficit.

Gabaon. Nota.q; gabaon fuit ciuitas gētiliuz que q̄uis indicata fuisset q; p filios israel deleret.gabaonite tñ p̄sentiētes bebreoz aduētuz.lōge iuerūt eis obuiā fingentes se esse de alio populo q̄z de illo cuius terra bebreis erat concessa.7 in testimoniū lōginquitatis acceperūt panes siccos 7 antiquos.vestes diruptas 7 cōsumptas.calciamēta dirupta atq; fracta.acsi de lōge venissent 7 in via diutius remānissent. Sic igit pacem cū bebreis impetrauerūt quaz eis iurauerūt.tandē cognita pia fraude frangere noluerūt:sed eos secū viuere permiserūt.ipos tamē ad templi seruitutē ordinauerūt 7 subiecerūt.7 in cultuz diuini nois receperūt.sicut ponit Josue.ix Tabernaculū autē moysi cum altari eneo fuit tandē positus in excelso gabaon.vbi vsq; ad templifa dicationē fuit locus oronis.sicut bene patet.ij.Paralyp.j. Dicā igit breuiter.q; gabaon q̄ interpretat vallis tristicie pōt significare multa.s.penitētiā 7 ꝓuersionem.vbi scz ē tristicia de peccatis.q; etiam gabaonite de ritu gentili ad diuinū officiuz cōuersi sunt.7 cum signis pnie 7 būilitatis se liberauerūt. sicut ptz vbi supra. Jtē sapiam 7 discretionē.q; scz prudētissime cogitauerūt de illa pia deceptiōe. Jtem cōcordiam 7 federationē. Un ipsi direrūt serui vestri sum⁹ pactū inite nobiscum. Jtē obedictiā 7 subiectionē.q; subiugati seruituti tabernaculi. Jtē reuerētiam 7 religionē.q; scz in gabaon fuit tabernaculū. Sicut dr̄.ij.Paralyp.j. Jtem celi gloriam 7 dei visionē.q; sicut dicit.iij.Reg.ix. Apparuit dñs salomoni sicut apparuerat in gabaon. Jtē eminētiaz 7 mentis eleuationē.iij.Reg.iij. Abijt salomon in gabaon vt imolaret ibi. Jstud em erat excelsuz maxim̄ū cē.sufficit

Galaad. Interp̄tatur cumul⁹ testis. Et est galaad locus montuosus in terra israel. vbi iacob 7 laban sibi mutuo intrauerūt. Pōt igitur galaad significare ecclesiā militantē.vbi inter iacob 7 laban.fidelē scz et ydolatrā.iudeū et gentilē facta est in vnitate fidei cōfederatio siue liga.7 vbi cumulus scz moys 7 passio ꝓpitestis ē fidei xp̄iane 7 adimpletiōis iuramēti q̄ deus iurauit p̄ribus nr̄is datuz se nob. Et aduerte.q; iste galaad ē loc⁹

Diuine possessionis
Predare cognitionis.
Excelse prelationis.
Perfecte curationis.
Fraterne compassionis.
Noxialis tentationis.
Triūphalis victorisatiōis.

Jste em galaad.i.ecclesia vel religio est specialis dei possessio.p̄s.Meus ē galaad 7 meus est manasses:7 effraym susceptio capitis mei. Jtem ibi est visualis dei cognitio.scz p cōtēplationē.ij.Reg.xvij. Lastrametatus ē israel.q̄ interpretat videns deū in terra galaad. Jtē est ibi supnalis 7 alta ꝓmotio Hiere.xlvj. Ascende in galaad 7 tolle resinam. Jtē ibi est v̄tualis culpe curatio.q; scz ibi sunt remedia sacramentoz q̄bus anie medicant Hiere.viij. Nunq̄d resina nō est in galaad.aut medicus nō est ibi. Jtem ibi ē fraternalis 7 pia compassio.q; scz ibi exercent opera pietatis.sicut de sepultura mortuorū.ij.Reg.ij.dicit.q; viri iabes galaad sepelierūt saul. Jtē ibi est noxialis hostis tentatio.q; scz mūdus.caro.demonia.ibi contra nos prelian. Un de Maas dicit.j.Reg.xj. Maas amonites pugnare cepit cōtra iabes galaad. Et dr̄ ibi q; oculos eoz dextros volebat eruere. Bellū etiā regis syrie contra regē israel fuit factū in ramod galaad.sicut dr̄ ij.Paralyp.xxij. Jtē ibi est triūphalis victorisatio Judic. xj. Fuit tēpore illo iepte galaadites vir fortissimus et pugnator cē.sufficit.

Gad. Interpretat succinctus latro.vel accinct⁹ latrūculus. Fuit autem gad vnus de filijs Jacob.sicut dicitur Gen.xxx. Fuit etiaz alius tēpore dauid.sicut dicit.j.Regum.xxij.

Galylea. Galyleus. Nota.q; galylea fuit quedam portio terre chanaan que a Josue 7 filijs israel fuit acquisita.7 in vsus filioz israel cōuersa. Interp̄tatur autē galylea rota vel volubilis:trāsmigrans vel trāsmigratio facta. Galyleus vero interp̄tatur trāsmeās volubilis vl rotat⁹. Notare q̄ possum⁹ q; p galyleā p̄t intelligi Status ecclesie 7 perfectiōis. Status mūdane opulentie et corruptiōis. Status celestis glorie 7 saluationis. Primo igitur dico q; per galyleā potest intelligi status ecclesie vel religionis. Jsta em potest dici trāsmigrans vel trāsmigratio.q; scz religio vel ecclesia ad modum rote volubilis nunq̄z in eodem p̄sistit.semp em est in motu tribulationū: et in profectu virtutū.et in quadā trāsmigratione de hoc mundo ad patrē.quia breuiter ista galylea.s.religio vel ecclesia nō est nisi quedā via.q̄dam transitus.7 quedā transmigratio ad eūdum in celum Esa.ix. Aggrauata ē via maris trāsiordanem galylee gentiū. Unde de xp̄o 7 de discipulis dicitur Marci.ix. Or profecti pretergrediebant galyleam. Unde q; etiam per galyleam intelligat ecclesia patet Act.ix. Ubi dicit.q; ecclesia per oēm iudeam 7 galyleā 7 samariā habebat pacē. Et aduerte.q; in ista galylea.scz in religione 7 ecclesijs debēt habitare sex genera p̄sonaz.s.

Contemplantes subtiliter rerum negocia.
Refutantes viriliter hostis imperia.
Predicantes vtiliter dei iudicia.
Defensantes salubriter fratrum consortia.
Cōuersantes cōmuniter 7 cum leticia.
Habitantes simpliciter 7 cum iusticia.

Est igitur ista galylea regio subtiliter contēplantiuz.q; scilicet ibi debent habitare prophete.i. viri spūalia contēplantes Matthei.xxj. Dic est Jesus ꝓpheta a nazareth galylee. Jn ista em galylea per fidem 7 contēplationem 7 nō alibi videtur deus Math.xxviij. Precedet vos in galyleam ibi eum videbitis. Jtē ista est regio viriliter resistētiū. Un de nabuchodonosor q̄ signat diabolū dr̄ Judith.j. Or ipe misit nūn

cios suos ad illos q̄ erant in galylea.q̄ oēs vno anio ꝓtra-
di xerūt ei. Jtē ista ē regio vtiliter ꝓdicantiū. Añ de xpo
dicit Matb.iij. Qz ipe circuibat totā galyleā docēs in sy-
nagogis eoz. Et Luce.iij.dr. Qz ipe erat ꝓdicans in synā
gogis galylee. Jtē ista ē regio salubriter adiuuātiuz.qz
ibi viri ecclīastici debēt alteruz adiuuare.j.Mach.v. Di
xit iudas symon fratri suo. Libera frēs tuos q̄ sunt in ga-
lylea. Jtē est regio cōiter viuētium z cōuersantiū. Un-
de Joh.ij.dr. Qz nuptie facte sunt in chana galylee z erat
mater ihesu ibi.vocatusq; ē ihesus z discipuli eius ad nupti-
as. Jtē ista ē regio simplicit̄ habitātiū. Añ de natbanae
le q̄ interp̄tatur datus a deo.z de quo scribit Joh.j. Ecce
vere israelita in q̄ dolus nō est: dr Joh.xxj. Qz natbanael
erat a chana galylee. Breuiter igit̄ dico.q; oīs isti galylei
dicūtur:q̄ trālire z nō manere ꝑ mūdum.volui z rotari in
laboribꝫ cōprobant̄. Act.ij. Oēs isti q̄ loquunt̄ galylei sunt
Sed ꝓcerto proh dolor ista galylea bz bodie alios habi-
tatores nō tales. Mā Joh.vij.dicit. Qz ꝓpheta a galylea
nō surgit. Et.j.Mach.v. Qz galylea repleta ē alienigenis.
Signat igit̄ galylea statū ecclesie z pfectionis. Scdo di
co q; signat statū neq̄cie z dānationis.s.statuz mundi seu
peccati.qz scz et mūdus z petīn nunq̄ in eodē stant.imoz
mente z re semp voluūtur z rotāt. Jn galylea impauit be
rodes z ibi fuit tetrarcha.sicut dr Luc.iij. Jstā galyleā per
trāsiuit xps.qz sicut dr Joh.vj. Abijt ihesus trās mare ga-
lylee qd est tyberiadis.qz scz in isto mūdo mali solent re-
gnare.boni vo inde recedere z abire.signat igit̄ statū mun
dane neq̄cie z dānationis. Tercio dico.q; pōt significa-
re statū celestis glorie z saluatiōis. Añ de xpo ascendente
pōt dici illud Joh.iij. Abijt iterꝫ in galyleaz. Et Matth.
xxvj. Cum aūt resurrexero p̄cedam vos in galyleā ꝛc. Vi-
ri galylei q̄d admiramini aspicientes in celum ꝛc.

Gaudiū.gaudere. Nota.q; gaudium idem est quod leti-
cia.exultatio.iocunditas.z mentis dilatatio. Et est gaudi-
um multiplex in sacra scriptura. Jnuenitur em̄ gaudium
Internum. Gaudiū internū est iocūditas spiritualis
Externum. Gaudiū externū est iocūditas tēporalis.
Eternum. Gaudiū eternum est alacritas supnalis.
Primū est gaudiū iustoz quod mentē perficit. Dico
Secm̄ est gaudiū malorū quod mentē inficit. igitur
Terciū est gaudiū sanctoz quod mētē reficit. primo
q; est gaudiū internū z cōmēdabile.z istud ē leticia spūalis
qua scz bō gaudet in dño. Añ possum⁹ notare q; sicut
bō tēporaliter gaudet de periculi euasione.de magni bo-
spitis receptione.de lucri acq̄sitione.de grate societatis ad
iūctione.sic boni z iusti spūaliter letāt̄ z gaudent q̄n cō-
siderant q; peccati.mūdi.z inferni pericula euaserūt.dicen
tes dño illud ps̄. Cōuertisti plan.me.in gaudiū. mi.cō.sac.
me.et cir.me leticia. Jtē gaudēt iusti q̄n cogitant q; sum
mū bospitē deum in corde suo ꝑ gr̄am receperūt.tūc enim
dicūt illud Esa.lxj.Gaudēs gaudebo in dño.qz sicut dicit
Job.xx.Gauisi sūt discipuli viso dño.Et bñ apparuit Lu
ce.xix.de zacheo recipiēte xp̄m.vbi dicit. At ille excepit eū
gaudēs in domū suā. Jtē gaudēt iusti q̄n perpendūt q;
lucrū eterne glorie meruerūt.Et istud est gaudiuz spei.qz
sancti iā gaudent de spe future glorie quā expectāt.Unde
Rom.xij.Spe gaudētes in tribulatiōe. Jtē iusti gaudēt
q̄n vident q; ꝑ gr̄am in qua sunt.societatē dei.sanctorū et
angelorꝫ acq̄sierūt. Jsta ē em̄ magna leticia viro isto.q̄n.s.
cogitat se esse ꝑ gr̄am dei z sanctoz sodā z amicuz. Añ dr
Gen.xlv. Venerūt frēs ioseph.z gauisus est pharao z ois
familia eius. Jstis ꝓculdubio q̄tuoz rōnibus gaudet vir
iustus z in dño spūaliter iocūdat̄. Juxta illud qd dicitur
Ecclesiastes.ix. Vade igit̄ z comede in leticia panem tuū.
z bibe in gaudio vinū tuū.qz deo placent opa tua. Et ideo
breuiter de isto spūali gaudio possum exponere illud Ma
thei.ij. Videtes stellā gauisi sunt gaudio magno valde:et
intrātes domū inuenerūt puerū cuz Maria mre eius. Et
videte q; in hac auctoritate q̄tuoz ostēdunt̄.que debēt gau
diū generare sicut ad sensum appet. Ille em̄ q̄ est in tene-
bris debet gaudere q̄n lumē ostēdit̄.z hoc notat̄ in verbo
Videtes stellā. Peregrin⁹ solet gaudere q̄n in bospitio no
cau recipit̄.z hoc notat̄ q̄n dr Jntrātes domū. Ille q̄ ali-
q̄d q̄rit solet gaudere.q̄n res quesita ei ꝓvnigit̄.z hoc no-
tatur quādo dicit̄. Jnuenerunt puerum. Ille qui est so-
lus solet gaudere quando bona societas ei adiūgit̄.qd no
tat̄ cū dr.Cū maria mre eius. Jstis q̄ttuoz mōis gaudent
spūaliter viri iusti.Gaudēt em̄.q̄n sunt liberati a cruminuz
obscuris fecib⁹.q̄n scz sunt videtes stellā ꝛc.Añ sunt collo
cati in fidei securis sedib⁹.q̄n scz intrauerūt domū ecclie ꝑ
fidē.Añ sunt q̄etati a laboris sedulis motib⁹.q̄n scz inue-
nerūt qd q̄rebant.Añ scz cōbinati cū supnis z celi ciuib⁹.
q̄n scz iam bñt puez cū Maria mre eius. Duo istoz ꝑ
tinent ad statū vie.alia due ad statū patrie Jn via em̄ gau
dent sancti q̄n se vident ꝑ gr̄am illustratos.z q̄n se vident
ꝑ fidē in domo ecclie receptatos. Jn patria vo letāt̄ q̄n
iam inuenerūt qd q̄sierāt.z q̄n iam sūt in societate quā a-
mauerāt. Dico igit̄ q; gaudendū est cū q̄s ꝑ gr̄am illu-
minat̄. Videntes inq̄t stellā. Lux em̄ ē maxime gaudij cau
satiua. Et ideo ceci q̄ nō videt lucē:sunt vt cōiter semp tri-
stes. Juxta illud Thob.v. Quale gaudiū mihi ē.qui in te
nebris sedeo.z lumen celi nō video.quasi dicat.nullū. Sic
ꝓcerto sine lumine gr̄e nullū pōt esse gaudium spūale. Et
ideo illi q̄ per petīn isto lumie sunt ꝓuati:sunt vt cōmuniē
tristes.timidi.desolati. Pctōres em̄ nunq̄ ꝓfecte gaudent
qz semp portāt causam secū tristicie sue.s.remorsum ꝓscie
ꝓ criminib⁹ que fecerūt.ps̄. Nō gaudebit inimicus me⁹
sup me.Sed ꝓcerto iusti gaudebūt.qz se vidēt ꝑ gr̄am il-
luminatos.z a cecitate criminū liberatos.qd bene appuit
Act.viij.vbi dr.q; ille eunuch⁹ post q̄z fuit baptizatus z ꝑ
fidē illumiatus ibat ꝑ viam gaudēs. Videtes igit̄ stellam
gauisi sunt. Et ideo de isto gaudio spūali pōt dici illud Be
ster.viij. Judeis noua lux orta visa est gaudiū.bonor.z tri
pudiuz. Cūc em̄ scz q̄n ēillumiatus gaudet iustus multa
rōne.vicz. Quātū ad se quē sentit sanatū. Quātū ad ꝓxi-
mū quē videt saluatū. Quātū ad deū quē credit placatuz.

Gaudet dico q̄tū ad se quē sentit sanatū. Jnfirmus em̄
summe gaudet q̄n videt periculū vbi fuit.z sentit q; euasit
Scit em̄ q; sicut dicit Eccli.xxx. Nō ē census super sanita-
tem corporis.z non est oblectatio super cordis gaudium.

Gaudet enim iustus	Gaudet dico vir iustus in
Jn amara contritione.	contritiōis amaritudine.
Jn spei consolatione.	Mulier em̄ que de nouo
Jn bonorū associatione.	cōcepit: magis gaudet in
Jn laborum tolleratione.	saporibus acetosis q̄z dul
Jn penitētie maceratione.	cibus. Sic etiam ania q̄ ꝑ
Jn diuine laudis iubilatione.	fidem z deuotionē conce-
Jn diuine sitis acq̄sitione.	pit xp̄m. Añ Prouerbio.

xiij. Cor qd nouit amaritudinē anie sue:in gaudio ei⁹ nō
miscebit̄ extraneus. Contritio em̄ semp habet timorē ad-
mixtū qui etiam gaudiū generat in timente.qz sicut dr Ec
cle.j. Timor dñi delectabit cor:z dabit leticiam z gaudiū.
Jtē gaudet in spei cōsolationis certitudine. Luce.x. Gau-
dete z exultate.qz noia vra scripta sunt in celis. Jtem gau
det in bonoz associata multitudinē Rom.xij. Gaudete cū
gaudētibus. Jtē gaudent in laboz ꝓpessa messitudie. Act
v. Jbāt apli gaudētes a cōspectu cōcilij.q̄n digni babiti sē
ꝓ nōie ihesu cōtumelia pati. Et Jaco.j. Omne gaudiuz exi
stimate fratres mei cuz in tentationes varias incideritis.
Jtem gaudet in pnie austera artitudine. Jhere.xxxj. Con-
uertā luctū eoz in gaudiū. Jtē gaudet in sācta rectitudie.
Prouerb.xxj. Gaudium iusto facere iudiciuz. Jtē gaudet
de diuine laudis pulcritudine. Añ de bierlm.i.de ania bo
na dicit Esa.lj. Gaudiū z leticia inuenient in ea.gr̄arū actio
z vox laudis Jtē gaudet de sācte acq̄sita plenitudie Esa.
xij. Haurietis aquas in gaudio de fontib⁹ saluatoris. Ta-
liter autē gaudet vir illuminatus ꝑ gratiā q̄tuz ad se quē
sentit sanatum. Gaudet etiam vir iustus q̄tum ad ꝓxi-
mū quem sperat saluatū. Justi em̄ valde gaudent in bo
nis aliorum iustorum.z maxime quando eos vident

A vicijs diuertere deum diligendo.	De aliorum con-
Pacifice cōuersari simul assistendo.	uersione dicitur
Unitatem ꝓmouere idem sapiendo.	in Psal. Jn cō-
Veritatē diligere nunq̄ mentiendo.	uertēdo domi-

nus captiuitatē syon facti sum⁹ sicut ꝓsolati.tūc repleta
est gaudio os nr̄m. De pacifica conuersatiōe dr Prouer.
xij. Qui suscipit pacis ꝓsilia:sequit̄ eum gaudium. De

vnitatis federatiõe dicit Phyl.ij. Implete gaudiũ meum vt idem sapiatis. De veritatis dilectiõe dr.j Chor.xiij. Nõ gaudet sup iniq̃tate: cõgaudet autẽ veritati. Taliter igitur gaudet vir illustrat⁹ p gr̃am q̃tum ad proximum quem sperat saluatum. Gaudet deniq; iustus q̃tum ad deum quẽ credit placatũ. Et sic dico q ipe gaudet in dño. De incarnatione supni numinis. Dico ergo q iusti gau De reparatione interni hominis. dent de verbi incarna De acq̃sitione moralis regiminis. tione Luce.ij. Euãge De cõsolatione finalis luminis. lizo vobis gaudiũ ma gnũ qd erit oĩ populo: q⁹ natus ẽ hodie saluator mundi.

Itẽ gaudẽt de mentis reparatiõe Luce.xv. Epulari autem z gaudere oportebat. q⁹ frater tu⁹ scz hõ interior mor tuus fuerat z revixit. Item gaudẽt de vtutum acq̃sitio ne Esa.lxj. Gaudẽs gaudebo in dño: q⁹ induit me indumẽ to salutis. Item gaudẽt de finali saluatione Matth.v. Gaudete in illo die qm̃ merces vr̃a multa est in celis. Et Phyl.iij. Gaudete dico in dño semp: iterũ dico gaudete. Sic igit gaudet vir p gr̃am illuminat⁹. Videtes inq̃t stellam gavisi sunt.j.Reg.vj. Viderũt archam z gavisi sunt. Istud ẽ igitur primũ gaudiũ iustor̃ qm̃ vident q p gratiã sunt liberati. Deniq; dico q iusti gaudẽt: q⁹ per fidẽ sũt hospitati. Intrãtes inq̃t domũ. Sicut em̃ peregrino veniato z in piculo hostiũ cõstituto. magnũ gaudiũ est qm̃ põt domũ intrare z a periculis hostiũ se seruare. Sic ꝑculdubio iusti gaudẽt: q⁹ vident q domũ ecclesie p fidem intraverũt extra quã nõ est salus. z extra quã quicũq; latronib⁹ infernalib⁹ est subiect⁹. Sicut em̃ mẽbr̃ gaudet se esse cõiunctum corpi. sume vero dolet si ab eo dividat. Sic ꝑcerto iustus gaudet se copi xpi mystico esse ꝓiunctũ p fidem. z summe debet tristari si ab eo separet p culpam. q⁹ sicut ouis q extra domũ in sero remanet a lupis devorat. pegrinus q extra civitatẽ in nocte remanet a latronib⁹ spoliat. obses si extra exierit ab hostibus jugulat. Sic illi q extra domũ castrũ et civitatẽ ecclesie sunt p infidelitatẽ. hostib⁹ latronib⁹ z lupis infernalib⁹ exponũtur. z ab eis p multa vicia devorãtur. Bonũ est igit esse intra domũ. Vñ Matthei.xxv. Intra in gaudiũ dñi tui. Qd̃ tamẽ est contra miseros infideles q magis gaudẽt de sua infidelitate q̃ nos facimus de nr̃a crudelitate. Similes em̃ sunt cygno q est avis fluvialis. q tũc dicit cantare z gaudere qm̃ debet mori. Sileς etiã sunt delphinis z syrenis z multis generib⁹ pisciũ q tũc dicũtur in mari gaudere z saltare qm̃ tẽpestas debet insurgere z venire. Tales ꝑculdubio sunt infideles z vt cõiter oẽs peccatores. q⁹ vere isti gaudẽt. saltant. tripudiant z letãtur in mari mũdane ꝓsperitatis. vel in mari. i. in amaritudine peccati. cũ tamẽ ex tali suo gaudio sequat tẽpestas z mors dãnationis eterne. vñ de istis dr̃ Job.xxj. Gaudẽt inq̃t ad sonitũ organi: ducũt in bonis dies suos. z in pũcto ad inferna descẽdũt. Non sic charissimi nõ: sed gaudeam⁹ intrare domũ ecclesie. z ibi p fidem z gr̃am manere. Juxta illud.j. Mach.xiij. Gavisi sumus in introitu. Quia vẽ charissimi sũmũ gaudiũ iustor̃ est qm̃ vident q p fidem sunt hospitati. Intrãtes inq̃t domũ. Insup dico q iusti tũc potissime gaudẽt qm̃ p glorias sunt saturati seu quietati. q⁹ ostendit cũ dr̃. Invenerũt. Sicut em̃ cervus sũme gaudet qm̃ post multam sitim invenit fontẽ. canis tũc gaudet z saltat qm̃ post multũ cursum invenit predã. laboras tũc gaudet sume z exultat qm̃ post laborẽ invenit q̃tẽ. sic vẽ sancti tũc tpis sume letãtur z gaudẽt. qm̃ post mundi labores z dolores. post sitim. famẽ. penuriã z miseriã. fortem ꝑdam z q̃tez invenĩt glorie paradisi. Tũc em̃ recreantur z satiãtur. tũc q̃tãtur z ꝓsolãtur. tũc letãtur z delectãtur. Vñ de gaudio istius invẽtionis dr̃ Luc.xv. Cõgratulamini mihi. q⁹ inveni dragmã meã. Et Matth.xiij. Or simile ẽ regnũ celor̃ thesauro absc̃dito in agro: quẽ q invenit hõ abscondit: z pre gaudio illius vadit vẽ. Tale gaudiũ charissimi nõ est in hoc mũdo s in gloria. q⁹ vere mũdi gaudia nõ sunt in invẽtione: s in cõtinua querẽdi investigatione. cum em̃ vnũ habeat: aliud sp queriẽ z ambitur. nũq; em̃ ibi est pfecta inventio. imo q̃dam cõtinu⁹ labor z investigatio. In paradiso vo ẽ contrariũ. q⁹ ibi pfectissime invenitur qd diu in hoc mũdo q̃rebatur. Et ideo epulari et gaudere oportebat. quia frater tu⁹ scz paradisus perierat scz q̃tum ad te z invẽtus ẽ Luc.xv. Unde isti dicunt illud Lrenor̃.ij. Decane est vbs plecti decoris. gaudiũ vniuer se terre. Seqũtur. En hec ẽ dies quã expectabamus. invenimus z vidimus. Et illud p̃dictũ Esa.ij. Gaudiũ z letitia i venietur in ea. gr̃arũactio z vox laudis. Gaudẽt igitur iusti qĩ sunt p gloriã quietati. Invenerũt. Rursum dico. q sancti gaudẽt. q⁹ sunt optime sociati: qd̃ ostendit cũ dicitur. Or ipsi habẽt puer̃ cum Maria matre eius. Gaudio, sum em̃ est habere gratã z mũdam societatẽ. Nulla vo so cietas põt esse gratiosior q̃ societas iuvenũ z puellarum. Et ideo isti mõ sunt in grata societate. q⁹ scz ibi est puer et puella. i. xp̃s z Maria mr̃ eius. O q̃ grata z gr̃osa talis so cietas. esse scz cũ tali puero z cuz tali puella. z vere ẽ istud gaudiosum z delectabile. Simie em̃ magis gaudẽt cũ pueris ludere z cum pueris z puulis esse. Mota mirabile elephantes etiã in cantu puellar̃ delectãtur. z ad eas lambẽdum z oscolãdũ quodã naturali instinctu inclinãt. Quid dicã de vnicorni q̃ puelle v̄gini se reddit z subiugat. z omni feritate deposita virginis gremio se reclinat. De q̃dam etiam delphino legi. q⁹ quendã puer̃ solitum in mare natare sume diligebat. z cum eo ludere z solaciari gaudebat. q̃re cum quadã die puer ita in remotis maris ludẽdo cum belua enatasset. deficiẽs viribus mortu⁹ est. belua vo de puero dolens. ipm ad littus eduxit. z extra mare exiens pre nimio dolore mortua ẽ. Mater vo que ex auditu bubuerat. q⁹ in mari erat q̃dam delphinus q̃ cum eo ludebat. ppendit ex rei eventu q iste erat piscis q̃ cum puero ludebat. le tabat. vt recitant Plini⁹ z Solinus. Ecce igit si ẽ gaudio sum bestis z animalibus cũ pueris z puellis habitare. q̃to magis sancti in patria gaudent esse cũ illo puero z puella: qui nũq; aliquã peccati maculã cõtraxerũt. Isti em̃ qui in mũdo isto fleverũt cum flentib⁹. gaudent mõ cum gaudẽtibus Rom̃.xij. Et breviter de gaudio illius civitatis et illius societatis põt dici illud Actũ.viij. Factũ est gaudiuz magnũ in illa civitate. Et de ista societate põt dici illõ Act̃ j. Erant oẽs pseverãtes cũ mulierib⁹ z Maria mr̃e eius. Ista ẽ igitur societas pfecti gaudij. vbi scz q̃libet ẽ in perpetua q̃iete. in eterna societate. in pfecta felicitate. vbi scilz nullus ẽ qui insidiet. nullus ẽ qui cõtrariet. nullus ẽ qui malũ faciat. nullus ẽ qui malũ sentiat. nullus ẽ qui bonuz nesciat. Ubi ẽ claritas sine obscuritate. levitas sine tarditate. subtilitas sine ruditate. impassibilitas sine mortalitate. Et breviter de isto gaudio dr̃ Esa.lj. Veniẽt in syon laudãtes z letitia sempiterna sup capita eor̃. gaudiũ z exultationem tenebũt. z fugiet dolor z gemit⁹. quia egoipe consolabor eos dicit dominus. Gaudent igitur sancti in patria.

De periculor̃ evasione.
De beatorũ adiũctione.
De divinitatis ꝓtẽplatione.
De victorie consecutione.
De pfectissima repletione.

Gaudẽt igitur de periculi evasione. q⁹ scz oĩs disciplina in pseuti nõ videtur esse gaudij s meroris Debreo. xij. Sed tũc ois meror ꝓteritus in gaudium cõvertet. Job.xvj. Tristicia vr̃a vertetur in gaudiũ. Gaudent etiam de leta z sancta societatione. q⁹ scz ibi est societas gaudiosissima. scz dei. sanctor̃. angelor̃. iij.Reg.j. Dixit oĩs popul⁹ vivat rex salomon z ascendit vniversa multitudo post eũ populus canẽtium tybijs z letãtium gaudio magno. Gaudent insup de veritatis visiõe z contẽplatiõe. Ps̃. Letificabis eos i gaudio cũ vultu tuo. Et Johãnis.xx.ca. Gavisi sũt discipuli viso domino. Gaudent vlterius de victoriosa triũphatione Esaie lxj. Darem eis coronam pro cinere. z oleum gaudij p luctu. Gaudent vero sup oĩa de oĩs plenitudinis adepti one. Job.xvj. Petite z accipietis vt gaudiũ vestrum plenum sit. Sũme autẽ gaudent de sui gaudij ꝓpetuatione. quia sicut dicit Johãnis.xvj. Videbo vos z gaudebit cor vestrũ. z gaudiũ vestrũ nemo tollet a vobis. Sic igit patz fratres charissimi quadrupler gaudiũ bonor̃. scz gaudiuz in patria duplex. z duplex in via. quia scilicet in patria gaudent de amabili societate. quia sunt cum puero et Maria matre eius. Item de notabili vtilitate. quia scz q i mũdo quesierant iam invenerũt. In via vero gavisi fuerãt de statu fidei securitate. quia intraverũt domum. De lucis gratie sinceritate. quia scilicet ipi fuerũt videntes stellam. Bene igitur dictum est q videntes stellam gavisi sunt: et

intrantes domū inuenerūt puerū cū Maria matre eius.

Secūdo dico. q̄ est gaudium externū ⁊ damnabile. Et istud est leticia eorum qui in hoc mundo plus gaudent in cecitate q̄ in claritate. in peccato q̄ in merito. in culpa q̄ gratia. in bonis tēporalibus q̄ in spiritualibus. Isti sūt similes latronibus qui plus gaudent de nocte q̄ de die. Et hoc quia de nocte furantur ⁊ capiūt alienum. Sūt etiā similes bubonibus qui in obscuritate luminis lune letātur. ⁊ in claritate luminis solis tristantur. Sūt etiā similes bufonibus q̄ de nocte solent discurrere ⁊ gaudere. de die vero solent torpescere ⁊ in abscōditis se celare. Sic charissimi procerto mūdi peccatores qui proculdubio possunt dici latrones. alienū appetentes per auariciam. bubones aues immūde per luxuriam. bufones aues inflate per superbiam. non gaudent esse in lumine gratie: sed magis in nocte ⁊ obscuritate peccati. Unde de malo gaudio talium loquitur scriptura Esa. xxij. Vocauit dñs ad fletus ⁊ ad plāctum. ad caluicium ⁊ ad cingulū sacci. ⁊ ecce gaudiū ⁊ leticia occidere vitulos: iugulare arietes: comedere carnes et bibere vinū. Dñs enim in mūdo isto vocauit nos ad penitentiam. isti vero se exercent ad magnam leticiā. Unde in ista auctoritate ponitur quadruplex mala malorū leticia. scz leticia superbor̄ ⁊ nobiliū. leticia auarorū ⁊ crudelium leticia detractorū. leticia gulosorū. Leticia superbor̄ et nobiliū est occidere vitulos. i. impugnare alios superbos ⁊ contra ipos luctari ⁊ debellare. Sicut patet de fatuis nobilibus qui nō gaudēt nisi esse in tyrocinijs ⁊ in guerris. sicut dicit Prouerbio. xv. Stulticia gaudiū stulto. Est etiam leticia auarorū ⁊ crudeliū. Isti em̄ non gaudent nisi iugulare arietes. i. dissipare ⁊ exheredare simplices ⁊ imbecilles. Unde Esa. xxxij. Gaudiū onagrorū pascua gregū

Adhuc ē leticia detractorū. Isti em̄ sume gaudēt comedere carnes. i. alienevite detrahere. iuxt illō Micheē. xix. Unus quisq; carnes amici sui comedet. Uñ tales dicere possunt illud Ecclesiastes. viij. Deprehēdi nihil esse melius q̄ comedere. bibere ⁊ gaudere. Est denicq; leticia gulosorū. Isti em̄ summe gaudent bibere vinū. i. in comessationib⁹ ⁊ ebrietatibus delectari. Unde bene audierūt consilū illud Ecclesiastes. ix. Bibe cū gaudio vinū tuū. Et sic patz quadruplex malū gaudiū. scz gaudiū superborū. gaudiū auarorū. gaudiū detractorū. ⁊ gaudiū gulosorū. Isti igitur magis gaudent de obscuritate peccati q̄ de claritate gratie. Et tamen isti deberent aduertere. q̄ ex talibus malis gaudijs sequit tristicia sempiterna. Sicut em̄ dicit Prouerbio. xiiij. Risus dolore miscebit. et extrema gaudij luctus occupat qz scilicet gaudia malorū sunt defectiua ⁊ sui in dolorem ⁊ amaritudinē cōuersiua Esa. xxiiij. Cessauit gaudiū tympanorū. quieuit sonitus letantiū. conticuit dulcedo cythare. cum cantico nō bibent vinū. amara erit potio bibentibus illam. Et ideo finaliter de tali gaudio dicit Esa. xxiij. Translatum est gaudiū terre. Et Trenor. v. Defecit gaudiū cordis nostri: versus est in luctū chorus noster. cecidit corona de capite nostro. ve nobis qz peccauimus. Et breuiter bñ dicit Job. xx. Qz gaudiū hipocrite ad instar puncti ⁊c. Non sic charissimi: nō gaudeam⁹ in criminibus: sed in virtutib⁹. nō in iniquitate: sed in bonitate. nō in malicia sed in iusticia. nō in peccati obscuritate: sed in gratie claritate. Tercio esset dicendū de gaudio eterno: sed de illo dictū est in hoc titulo in. §. Insuper dico. ⁊ in. §. Rursum dico. ⁊ hoc ꝓpter auctoritatis prosecutionē. ideo illic est regrediendū. Et hec de gaudio sufficiant.

Gaza. Ciuitas philistinorum interpretatur robusta seu fortitudo eius.

Gazophylaciū. Nota. q̄ gazophylaciū erat vestibulū. atriū seu deambulatorū seu vestiariū in domo regia ⁊ in templo.

Gehenna. accipitur pro pena eterna. Et interpretatur vallis tristicie: seu de valle sunt ⁊c.

Gelu. Pauce sunt auctoritates: ideo omitto. Uide de frigore. glacie ⁊ similib⁹. Signat em̄ tribulationem temporalē vel eternam.

Gelboe. Nomen est montiuz: vbi saul et filij sui ceciderūt. Et interp̄tat aceruꝰ per antifrasim. Unde dauid dicebat. ij. Regum. j. Montes gelboe nec ros nec pluuia veniant sup vos ⁊c.

Gemma. Lapis precios⁹ signat merita vl' virtutes: sed omitto causa breuitatis.

Gemere. gemitus. Nota. q̄ gemitus est q̄daz motꝰ mētis qui ex aliquo dolore seu tristicia generat. cū alicuius signi exteriozis emissione ⁊ ostēsione. Et ideo qz homo potest dolere de bono et de malo. idcirco possumꝰ distingue re multiplicem gemitum. Est enim gemitus.

Afflictorū et indigentiū. Gemūt em̄ afflicti de presentis pene impositione. Unde isti sunt sicut asinus q̄ gemit
Cōtritoꝝ et penitentiū. qui verberat et qui pondere
Perfectoꝝ ⁊ meditantiū. prēguat Exodi. ij. Ingemiscentes filij israel propter opera vociferati sunt. Unde dicit Esaie. lix. Rugiemus quasi vrsi: ⁊ quasi colūbe meditantes gemem⁹. Unde de tyrannis qui sunt causa istorū gemituū dicit Job. xxiiij. De ciuitatibus fecerūt viros gemere: ⁊ anime vulneratoꝝ clamabant. et tamen deus tales gemit⁹ solet audire ⁊ attendere et gemētes ⁊ miseros liberare. ps. Propter miseriam inopum ⁊ gemitū pauperū nūc exurgam dicit dñs. Item gemūt contriti de transactu culpe cōmissione. Unde isti sē sicut turtur que pro cantu gemitū reddit: et amisso compare dolet. Quia vere penitentes quando vident q̄ propter peccata suum comparem: id est christum perdiderūt: nunq̄ debent letari vel gaudere. sed per contritionem gemere et plorare: dicētes cū dauid. Lauabo per singulas noctes lectum meū: lachrymis meis stratum meū rigabo. Talis autem gemit⁹ contritionis Domat dico contritionis gemit⁹ carnis lasciuiā solet domare. uiam Ezech. xxj. Inge
Cordis leticiam solet frenare. misce in contritione lū
Dei clemētiam solet orare. borū. in amaritudinib⁹
Diuinam gratiam solet captare. ingemisces coram eis.
Culpe nequiciam solet vitare. Frenat etiam iste gemit⁹ cordis leticiam Esaie. xxiiij. Ingemuerūt qui letabant cor de cessauit gaudiū tympanoꝝ. Orat etiam talis gemit⁹ dei clementiā Thobie. iij. Ingemuit thobias ⁊ orare cepit dñm. Et Danielis. xiij. dicitur. Oz ingemuit susanna ⁊ ait. Angustie sūt mihi vndiq̄. Captat etiam dei beniuolētiam Exodi. ij. Audiui gemitū filiorum israel. Uitat etiam talis gemit⁹ culpe nequiciam. qz sc̄z cōuertit animā a peccato Trenoꝝ. j. Ipsa aūt gemēs cōuersa est retrorsum. Et ideo etiam sperandum est q̄ iste gemitus auferat ⁊ tollat oēm angustiā. qz sicut dr Ezech. ix. Soli frōtes viroꝝ dolētiū et gemētiū fuerūt signati: ⁊ a percussione angeli liberati Exod. ij. dicit. Oz dñs audiuit gemitū filioꝝ israel ⁊ liberauit eos. Merito igit gemūt contriti de transacte culpe cōmissione. Item gemūt perfecti de celestis patrie dilatione. Unde isti sunt sicut cygnus que est auis albissima. que in fluminib⁹ cōuersatur. que sq̄ solet gemere ⁊ nunq̄ solet cantare: nisi solum quādo debet mori vel vitam finire. Quia procerto viri perfecti q̄ in fluminib⁹ deuotionis versant. et q̄ candore castitat̄ vestiūtur. pro dilatione celestis patrie semper gemūt. ⁊ solū quādo moꝝ eis instat. qui sperant se cito ad patrem transire. gaudent. tripudiant ⁊ exultant. Unde de gemitu taliū dicitur Trenoꝝ. j. Sacerdotes eius gementes. virgines eius squalide. ⁊ ipa oppressa amaritudine. Iste ē gemit⁹ amarosus quē habet anima desiderio videndi sponsuꝝ. Unde Rom. viij. Ipsi intra nos gemim⁹ adoptionē filioꝝ expectantes. Et. ij. Coꝝ. v. In hoc ingemiscim⁹ habitationem nostrā que ex celo est supindui cupientes. Item gemūt damnati pro eterne pene oppressiōe. Unde Job. xxxj. Gigantes gemūt sub aquis q̄ habitant cū eis. Et Sap. v. Uidentes turbabūtur timore horribili. dicentes intra se penitentiā agentes ⁊ pre angustia spūs gementes. Unde isti sunt proprie sicut vrsus q̄ de nouo captus in nemore. ⁊ in cathenis ferreis ligat⁹: incipit gemere ⁊ rugire. ⁊ pre desperatione cadere. rodere ⁊ mordere Quia procerto damnati q̄ de nemore hui⁹ mūdi educūtur ⁊ i cathenis infernalibus astringūtur. tūc pre desperatione habent necessario gemere: ⁊ rugitum ⁊ lamentū facere ⁊ ducere. Unde isti dicūt illud ps. Afflictus sum ⁊ hūliatus sum nimis: rugiebā

Dñs es em̃ q̃ taliter generanť: generatio adultera ⁊ spuria spūaliter appellant. eo scz q̃ ex legitimo xpi ⁊ ecclie mrimonio nō nascūtur. Dñ ista sūt sicut generatio mulox que habet fieri de parētibus diuersax specierx. Dñ em̃ asin⁹ cōuenit cū vxore equi: tūc generať ibi mulus. qđ est animal ita frigidū q̃ nō pōt fructificare vl generare. Sic ꝓcerto ebriosi: symoniaci ex quodā adulterino ꝓcubitu generanť Dñ em̃ asinus. i. malus prelat⁹ cōiungit cux vxore equi. i. cū aliqua eccla vel platura. q̃ equi. i. boni plati debuerat esse vxor. tūc procul dubio generať ibidē muli. i. viri symoniaci cōtra deū ⁊ rōnem introducti ⁊ ꝓmoti. q̃ reuera sūt ita frigidi p intentionē. q̃ nō possunt fructū ꝓducere p bonā operationē. Unde ꝓ deo de symoniace ꝓmotis ⁊ generatis q̃liter in eccla fructificant: certe pessime: q̃ vt cōiter nec tp̄aliter nec spūaliter ꝓsperanť. Et ideo sicut dr̃ Matthei. xij. Jsti sūt generatio mala ⁊ adultera q̃ signū querit: sed signū nō dabitur ei nisi signū Jone ꝓphete. q̃ scz in mari ꝓiectus ē ⁊ deuoratus a cete: q̃ procerto tales finaliter in mari. i. in inferni amaritudine ꝓiciend̃: ⁊ a cete. i. a dyabolo deuorabūtur. Nō sic charissimi: q̃ si volum⁹ esse bona generatio: nos debem⁹ debite generari. i. iuste in ecclia ꝓmoueri. q̃ sicut dr̃ in ps̄. Dñs in generatiōe iusta est. Et exemplo Noe: de quo dr̃ Gen̄. vj. Noe vir iust⁹ atq; ꝓfect⁹ in generationib⁹ suis fuit. Et ideo in archa fuit introduct⁹ q̃ scz soli iusti in archa ecclie debēt admitti. Dñ Gen̄. vij. Ingredere in archā q̃ te vidi iustū cor̄ me. Scdo dico q̃ si volum⁹ esse bona generatio nos debem⁹ modeste cōuersari. ps̄. Hec est generatio q̃rentiū dñm: q̃ procerto illi qui nō cōuersanť pacifice ⁊ modeste: generatio bona dici nō debēt. Jsti em̃ sunt sicut generatio canū. Qui uis em̃ omnes canes sūt eiusdē specici: eiusdē generis: eiusdē generationis. isti tm̃ inter se modeste vel pacifice nō cōuersanť. imo alter ab altero sepissime mordet ⁊ impugnať. Sic ꝺe multi sūt q̃ cuius sint eiusdē generis vel sanguis: eiusdē regionis: vel religionis. ipi tamē nolūt pacifice viuere: ꝫ per detractionē ⁊ iniurie illationē alter alterꝫ mordere ⁊ impugnare. Dñ ista est illa generatio de qua dr̃ Prouer. xxx. Generatio q̃ patri suo maledicit. Generatio q̃ pro dentib⁹ gladios habet. Nō sic igit̃. q̃ nos debem⁹ modeste cōuersari.

Tercio dico. q̃ si volum⁹ esse bona generatio: nos debem⁹ deuote famulari. De qua dr̃ in ps̄. Generatio rectox bñdicet. Nō est em̃ bona generatio q̃ suis genitorib⁹ bñiliter nō obedit. Et ideo multi sūt q̃ mala generatio dici possunt. illi vicz q̃ genitorib⁹ suis. s. deo. vel plato. vel parentibus carnalib⁹ nolūt fideliter obedire: ꝫ potius eis infideliter cōtraire. Jsti sūt generatio viperina q̃ ꝓpꝛijs dentibus ꝓpios parētes interficit ⁊ corrodit. q̃vere multi sūt bodie mali filij ⁊ mala generatio q̃ propios parētes. s. platum vel ecclesiā in q̃ sunt. dentibus ⁊ morsib⁹. i. diffamationib⁹ litibus ⁊ tribulationib⁹ afficiūt ⁊ molestant. Jsti sūt generatio puersa ⁊ infideles filij. Dñ eis dicit̃ Deutron. xxxij. Generatio praua atq; puersa beccine reddis dño populе stulte ⁊ insipiēs. Nō sic charissimi: ꝫ simus bona generatō vt possim⁹ deuote famulari. q̃ reuera sicut dictū est illi sūt bona generatio qui deuote famulātur. Qui modeste conuersanť. Qui debite generanť. Quia sicut dr̃ in ps̄. Hec ē generatio q̃rentium dñm: q̃rentiux faciē dei iacob. De generatōe mala. ꝫ. in singul̃. ℣. clausula sbinserta ē. Sufficit.

Gens. Nota q̃ gēs ē nomē collectiuū sicut ꝑplus gatā. Dñ gens idē est qđ natio. generatio. Popul⁹ ⁊ plurium ꝑsonax collectio. Et accipit̃ vt cōiter vel p bona vel p mala vnione ⁊ ꝓgregatiōe. Gens igit̃ in bono signat bonam ꝓcordiā ⁊ vnitatē. Et sic intelligit̃ illud Esa. ij. Nō leuabit gēs contra gētem gladiū. Et illud Jodis. iij. Cōgregabo oēs gētes ⁊c. In malo signat malā amicitiā ⁊ societatē. Et sic accipit̃. ſ. Mach. v. Cōgregate sunt gentes aduersus Israel. Gētes em̃ fuerūt oēs ille natōes dicte q̃ erāt p vniuersū mūdū preter filios Israel. ⁊ ideo dicebātur gētes q̃si sine rege viuētes. Et sic gētes poterť significare omnes mūdi pctōres ⁊ iniquos. q̃ legi dei nō subijciūtur. q̃ a filijs Israel. i. a viris sanctis sepanť ⁊ distinguūtur. q̃ etiam idolis. i. diuersis vicijs supponūtur ⁊ subiugātur. q̃ sicut dicit̃ in ps̄. Simulacra gentiū argētum ⁊ aurum. Dicamus igit̃ aliq̃d de gētibus in bono significato. Dicamus ꝫ q̃ nos debem⁹ esse gētes. i. nos simul per cōcordiam coniungentes. vel gētes. i. nos p prudētiam vh regētes. vel gentes. i. pctā nr̃a p pniam lugētes atq; plāgentes. Et si tales fuerim⁹. nobis potent dici illud. j. Pet. ij. Vos estis gen⁹ electum. regale sacerdotiū. gens sancta popul⁹ acq̃sitionis. Jn q̃b⁹ vbis ostēdit̃ q̃ illi sūt bone ⁊ vtuose gētes q̃ sunt inter se concorditer federati. Genus inquit. Ꝫ malis singulariter segregati. Electum inq̃t. Dño spēaliter dedicati. Regale inq̃t sacer. Ꝫ deo vtualiter vēdicati. Popul⁹ inq̃t acq̃sitionis. Dico igit̃ primo. q̃ isti sūt bone gētes q̃ inter se federanť cōcorditer. Et hoc ostēdit̃ cum dr̃. Genus. Sicut em̃ in genere intellectuali ⁊ logico vniūtur ⁊ aggreganť diuerse spēs ⁊ diuersa individua. ⁊ in genere sanguinis seu corꝑali aggreganť ⁊ ptinētur diuersi gradus ꝓsanguinitat̃. sicut insup in gēte vl̃ in populo aggregāt plures ꝓsone diuerse ⁊ ptrarie q̃litatis. Sic ꝓcerto ẽ̃ simus diuersi ⁊ ptrarij q̃litate ⁊ cōditione. ꝓsanguitate ⁊ natione. patria. loco ⁊ regiōe. Debemus tm̃ in vno genere. i. in vna cōmuni cōcordia puenire. Genus inq̃t. Act. xvij. Ex vno oīne genus hoīm ꝓpagatū est. Et ideo de abrahā q̃ interp̄tatur pr̃ multax gētium dr̃ Act. xiij. Alij generis abrahā ꝛc. Sed ꝓhdolor charissimi: ẽ̃ multe sūt hodie gētes. congregatiōes ⁊ natiōes q̃ nō habēt ꝓcordie vnitatē: ꝫ potius totius ꝓtroversie diuersitatē. Dñ isti nō ꝓstituūt gen⁹ cōmunitat̃: ꝫ magis constituūt spēs diuisionis ⁊ ptialitatis. Unde. j. Mach. v. dr̃. Qx audierūt gētes edificatō. ſ. altare ⁊c. cogitabāt tollere gen⁹ iacob. Jsti sūt propie detractores inuidi ⁊ iracūdi. q̃ genus cōitatis. ꝓcordie ⁊ amicicie nequeūt sustinere: ꝫ ipm nituntť tollere ⁊ dissipare. Jsti sūt sicut q̃dam gens q̃ est in q̃dam insula indie. vbi pr̃ filiū ⁊ filius patrē solet q̃nq; occidere q̃n videt senuicē infirmari. ⁊ sic occisos eos solet māducare. Dicūt em̃ q̃ melius est occidere amicos suos cū mori debeāt ꝺm respōsum deox suox: ẽ̃ ipos diu dimittere infirmari. Melius ē etiam vt dicūt eos comedere: ẽ̃ q̃ vermes ipos comederēt vel vorarēt. Jsta narrant̃ in libro de mirabilib⁹ oriētis. Procerto charissimi. tales gētes videnť esse vsurarij ⁊ detractores. Ipsi em̃ amicis ꝓpꝛijs nō parcūt: ꝫ oēs deuorāt ⁊ corrodūt. Uidētur em̃ sentire q̃ melius est amicos. socios ⁊ vicinos comedere vl corrodere: ẽ̃ ipos alijs deuorari ꝓmittere. Jdeo de istis dr̃ Hiere. xix. Unusquisq; carnes amici sui comedet. Jsti sūt igit̃ illa gens: de qua dr̃ Luce. xxj. Exurget gēs contra gētē: ⁊ regnū aduersus regnū. Nō sic sed sum⁹ federati cōcorditer. Vos estis inq̃t gen⁹. Scdo dico. q̃ illi sūt a malis segregati. q̃ nos debem⁹ esse genus electū. Illud em̃ qđ per excellētiam bonitatis ē ab alijs separabile. ē illud etiā qđ inter multos eligit̃ ⁊ ab alijs separatur ⁊ sciūgitur. Sic ꝺe charissimi cū nos xpiani ⁊ maxime ecclīastici simus a deo inter oēs nationes electi. Juxta illud Job. xv. Elegi vos vt eatis ⁊ fructū afferatis. Dico q̃ p excellētiam virtutū debem⁹ esse ab oībus distincti ⁊ seꝑati. Et ꝺe charissimi: istam nr̃am electōem ⁊ vocatiōex sūme debem⁹ attēdere ⁊ eius occasiōe nos ab alijs separe. Jstud ꝓpie ptinet ad nos ⁊ alios ecclīasticos q̃ ad dei seruitiū sum⁹ electi. Nos em̃ sumus ppls sapiēs ⁊ intelligēs gens magna Deut. iiij. Jdeo dr̃ ibidem. q̃ est alia gens sic indicta. q̃ habeat cerimonias iustaq; iudicia. Jsta tamē sc̃ cōtra multos qui procerto nō sunt electa gens: sed gens infecta. Non gens indicta: sed gens perdita. Nō gens vtuosa: sed gens viciosa. Talibus dr̃ Esa. j. Ue genti peccatrici populo graui iniq̃tate. semini neq̃. filijs sceleratis. Jsti sc̃ sicut q̃dam gētes que sunt in aliq̃bus desertis ethyopie. q̃ a pecudibus nō videnť esse separate vel distincte. Quidā em̃ sunt q̃ vadunt nudi sine aliquo vestimento. imo mirātur quādo vident aliquem vestitū. dicentes hoc esse male factum: cum deus creauerit adam nudū. Alij vadūt prona facie sup manus. Alij matrimonij leges nō seruāt. imo mlieres oēs cuiuslibz: ⁊ singule oīm. Sic ꝺe charissimi: inē mūdi peccatores sunt q̃dam q̃ nudi sunt sine vtutum vestimento: ⁊ maxime isti sunt insolētes ⁊ viri inuerecūdi et viri inhonesti. qui q̃ nō portant pallium honestatis monstrāt oīnia sua pudibūda. Beatus esse q̃ custodit vestimēta sua ne nudus ambulet dicit̃ Apocal. xvj. Mirātur etiā

ſti dum alij ſunt veſtiti.q; vere mali mirant quo alij poſ
ſunt eſſe boni.t qđ in ſe vident impoſſibile.in alijs credũt
mirabile. Iſtos ſpoliauit dr̃:ſicut dr̃ Abacuck.iij:Tu ſpo
liaſti gentes oĩuitas. Iuda igit eſt iſta gens p vtutuz ca
rẽtiam. Alij ſunt curui ad terrã p auaricia.pũ.Oculos ſu
os ſtatuerũt declinare in terrã.Et in pũ.Gẽtes ſub pedib9
eius.Sũt ſine mrimonio p luxuriã.Ũñ iſta é gens abomi
nata.De q̃ loq̃tur Eſa.xlix.Nõ ſic:ſ ſimus gẽtes electe in
clite:t vtuoſe.q; ſicut dicit Prouer.xiiij.Juſticia elenat gẽ
tem:miſeros facit peccatũ pplos.Simus igit a malis ſe
gregati vtualiter.Electus inq̃t. Tercio dico.q; ſi volu
mus eſſe bone gẽtes t vtuoſe:nos debem9 eſſe dõ dedicati
ſpealiter.q; nos debem9 eſſe regale ſacerdotiũ:t gens ſan
cta.Sacerdotiũ eñ eſt officiũ diuinis vsib9 aptũ t deputa
tũ.Et ideo q̃ vocat nos ſacerdotiũ:debemus deo ſpecia
liter dedicari.qđ potiſſime ptinet ad eccleſiaſticos.q̃ q; ſunt
aſſumpti ad ſacerdotiũ regale. Juxta illud Apoca.v. Fe
cit nos deo nr̃o regnũ t ſacerdotes. Jdeo debem9 eẽ gẽs
ſancta t imaculata.q; vere illi q̃ ad eccleſiaſticos grad9 ſeu
officia aſſumũtur.ſanctitatẽ br̃e t ſeruare tenent. Juxta il
lud Eſa.xxvj. Aperite portas t ingrediat gens iuſta t cu
ſtodies veritatẽ.Tales eñ gentes debent portas eccle in
trare:tales pſone debẽt infra eccleſiã habitare.Alie vo gẽ
tes q̃ ſunt alteri9 cõditionis nõ debẽt eccleſiã introire.Ũñ
nota.q; deus pbibuit ingreſſuz eccleſie ſue trib9 generib9
gentiũ.ſicut dr̃ Deut.xxiij.Manzeres.i.filij meretricum.
Amonites.i.popul9 illius patrie:t moabites ꝛc.Iſte tres
gẽtes chariſſimi ſignificãt tria genera boim q̃s deus ab ec
deſia ſua abdicat t repellit.Manzeres.i.filij meretricum
ſignificãt ſymoniacos.Symonia eñ meretrix dicit.q; nõ
diligit niſi donantẽ.Et amonites q̃ interpretant filij gene
ris:ſignificãt parẽtes t nepotalos. Moabite q̃ interptãt
de pr̃e geniti:ſignificãt proteruos t ambicioſos.q; de iſtis
dicit Job.viij.Vos ex patre dyabolo eſtis. Iſtas.n.tres
gentes.ſ.illos q̃ per affectionẽ carnis vel generis exaltant
illos q̃ per ambitionem ſupbie in eccleſia introducũt.nõ
vult deus eccleſiã ſuã intrare nec ibi locũ aliqđ obtinere.
Juxta illud Judic.iij.We ſunt gẽtes quas dereliq̃t domi
nus.Sed pchdolor iſti q̃ a deo repudiant.noſtris tpib9
ſicut videmus ampli9 eligũtur.Ulix eñ aliq̃ ſunt q̃ bodie
pmouent nisi p carnalem affectionẽ.aut p ambitionẽ.aut
per ſymoniã aſſumãt.Ũñ videt verificatũ illud Luc.xxj
Jeruſalẽ calcabit a gentib9.q; vere jeruſalẽ.i.eccleſia é
bodie vt cõiter talibus gẽtibus occupata.t p eos diuerſis
oppreſſionib9 cõculcata. Jdeo plangit ſcriptura Trenoz
j. Vidit gẽtes ingreſſas ſanctuariũ tuũ:de q̃bus p̃ceperas
ne intrarẽt eccleſiã tuaz. Nõ ſic igit chariſſimi:ſ ſim9 gẽs
ſancta vt ad regale ſacerdotiũ aſſumamur.t vt ſimus dõ
dedicati ſpealiter. Regale inq̃t ſacerdotiũ gens ſancta. Et
ſic potes hic applicare quõ diuerſe gẽtes nõ deo:ſ diuerſ
dẽmonib9 ſeu numinib9 dedicant.ſicut in india vbi q̃dam
adorant canẽ.t q̃dam bouem.t antiq̃tus q̃daz baal.q̃dã
aſtaroth. Applica ſi vis.hoc eſt igit terciũ. Quarto dico
q; nos debem9 eſſe bone gentes:q; ſumus p deũ vendicati
vtualiter.qđ oſtendit cum dr̃. Popul9 acq̃ſitionis. Sicut
eñ popul9 per aliquẽ acq̃ſitus.i.de manibus boſtiũ libera
tus:liberatori ſuo tenet fidem.i.amorem ſeruare t facere.
et erga ipm melius ſe br̃e. Sic vere.q; deus nos de dẽmo
nũ poteſtate liberauit t acq̃ſiuit.ideo tenemur neceſſario
erga eũ fideles eſſe t bõſti. Nos eñ ſumus ille mons:de q̃
dicitur in pũ. Montẽ quem acq̃ſiuit dextera eius. Mũc er
go pt̃z q; rõne vendicatõis:q; ſum9 pp̃s acq̃ſitionis. Ra
tione dedicatõis:q; ſumus regale ſacerdotiũ.i.gens ſan
cta. Rõne acceptatõis:q; ſum9 gens collecta. Rõne colli
gationis:q; ſumus genus.i.cõmunitas ꝛc.nos debem9 eẽ
gẽtes bone t vtuoſe.Et ſic pt̃z q; nomen gẽtis accipitur in
bono. Sed ſi vis adhuc potes notare q; ſub noie gẽtis:
poſſunt intelligi vniuerſi mali gentes t peccatores. Un
de nota.q; per gẽtes intelligũtur illi q̃ habent Crudelitatẽ
et neq̃ciam. Diuerſitatẽ t diſcordiã. Aduerſitatẽ t miſeri
am. Pctõres eñ habent ſeuiciaz t crudelitatẽ. Unde il
li ſunt illa gens de qua Amos. vj. Ecce ſuſcitabo ſup vos gen
tem que conteret vos. Jtẽ habent maliciam t fallacitatẽ.
Unde Eſa.x. Ad gentẽ fallacem mittam eũ. Jtem habent
nequiciam t in ẽſtatem. Unde Ezech.vij. Adducam peſſi
mos de gentibus. Jtem habent diſcordiam t diuerſita
tem. Ũñ Luce.xxj. Exurget gens contra gentẽ. Jtez ſimi
liter habebũt miſeriã t aduerſitate. Unde in pſ. dr̃. Ma
nus tua gentes diſperdidit.Et Luc.xxj. In terris preſſu
ra gẽtium ꝛc.Et Soph.iij. Diſpdidiſti gentes t diſſipate ſẽ
Et ſic patet quõ nomen gentis accipit in malo.Et poſſet
multum dilatari qui vellet.Sed ſufficit qđ dictum eſt ſu
pra in inuectionibus.

Genua. Nota.q; genua ſunt membra flexibilia.
Jſta eñ membra ſunt illa in corpore:q̃
facilius deflectũtur.t q̃bus mediantib9 corpus ad terraz
proſternit t inclinatur. Primo ergo dico.q; moraliter
accipiendo p genua poteſt intelligi mentis humilitas ſeu
benignitas. Jſta eñ ſunt duo genera anime deuote:que.ſ.
faciliter inclinant t ad oñe qđ iuſtum fuerit incuruant.ſ
cut de petro dicit Act.ix. Petr9 ponẽs genua orauit. Ele
phas eñ q̃ dormit:ſuper anteriora genua ſe inclinat.Ca
melus q̃ oneratur:ſe ſolet ſup anteriora genua incuruare
Inter genua etiam t oculos dicit eſſe cõueniẽtia.q; puer
q̃ eſt in vtero complicat9.ſolet duo genua ſup duos ocu
los tenere.Et inde eſt vt dicũt aliqui q; homo flexis geni
bus facilius flere ſolet.Sic pcerto chariſſimi:genua men
tis noſtre.i.affectionem t volũtatem debem9 flectere p hu
militatez.t ipa coram deo curuare p benignitatem.t ſic la
chrymas debem9 emittere p compũctionem:t deum bũ
liter req̃rere p orationẽ.Exemplo Danielis q̃ (ſicut dicit
Dañ.vj.) Tribus vicib9 in die flectebat genua ſua. Et h
precipit Phylip.ij. Jn noie ieſu oñe genu flectatur.cele
ſtiũ.terreſtriũ t infernoz. Per iſta igit genua itelligit mẽ
tis hũilitas Scdo dico.q; p genua itelligit carnis infirmi
tas.Et ſic intelligit in pſ.Genua mea infirmata ſunt a ie
iunio. Jſta eñ genua flectunt ad mundi delectabilia t ad
oia vicia t peccata. Jdeo figuraliter dr̃ Judic.vij. Qt illi
qui flexis genib9 biberũt aquam fluminis:fuerũt a gedeo
nis exercitu reprobati.Ad denotandũ q; illi q̃ genua.i.de
ſideria cordis ſui flectunt:faciliter t inclinãt ad aquaz flu
minis.i.ad delectabilia hui9 mundi.digni ſunt a dei exerci
tu relegari t a deo ppetue reprobari. Unde Ezech.xxj.et
vij.vbi dicit.Tabeſcat oñe cor:t diſſoluẽtur vniuerſe ma
nus:t infirmabit oñis ſpũs.t per cũcta genua fluẽt aque
Et ſic p genua intelligit carnis infirmitas. Tercio dico
q; p genua intelligit mũdi pſperitas.Sicut eñ nutrix ſup
genua tenet puerũ vt ei blandiat:Juxta illud Eſaie.lxvj.
Super genua blandient vobis.Sic pcerto mũdus ſuper
duo genua ſue mũdane pſperitatis.que ſunt diuitie t deli
cie.pueris ſuis.i.mũdi peccatoꝛib9 blandit.t eos diuerſi
mode conſolat. Pliades eñ ſunt q̃dam ſtelle q̃ ſunt ſite i
ter genua thauri:vt dicit Jſido.que ſunt ſtelle pluuiales.
q; pcerto mũdi pctõres qui pluuiã mũdane proſperitatis
deſiderant t affectant:ſituati ſunt inter duo genua thauri
id eſt inter delicias t diuicias hui9 mũdi.figurati in Sam
ſone.q̃ ſuper genua dalide meretricis obdormiẽs tonſus
eſt capillis ſuis.t fortitudinẽ ſuam amiſit.t ſic a dalida ex
pulſus fuit:t ſuis traditus inimicis.a quib9 fuit poſtmo
dum excecat9. Dalida eñ meretrix ſignat mũdum q̃ mo
re meretricis nõ diligit niſi illos a q̃bus lucrũ reportat.qñ
igitur hõ dormit ſup genua eius.i.qñ delectat in mundi
pſperitate.ipſe pcerto capillis grarum t vtutũ ꝑmo ſpo
liatur.t ſic fortitudo ſue conſtãtie eneruat inimicis vo ſu
is.i.demonibus p diuerſa peccata tradit t obligatur.a q̃
bus etiam p obſtinationẽ excecat.t p quos finaliter infer
ni carceribus alligat.Et ideo Job ſe ſup genua talia fuiſ
ſe plangebat dicens Job.iij. Quare nõ in vulua mortuus
ſum:egreſſus ex vtero nõ ſtatim perij? Cur exceptus ge
nibus? cur lactatus vberib9? ꝛc.q.d. Dãnoſum et damna
bile mihi eſt ſup genua mũdane pſperitatis ꝙeſcere.t ab
vberibus carnalis dulcedinis lac guſtare.Sic igit patet.
q; per genua intelligit mũdi proſperitas. Quarto dico.
q; per genua pt̃ intelligi celi felicitas.Sicut eñ homo dor
mit ſup genua amici ſui:ſic beati in patria dormiũt i amo
re dei ſui.Et ideo celeſtis gloria p genua intelligitur.ſup
que ſpes beatoꝛ omniũ quietat.vñ pt̃ dici illis illd Eſaie
lxvj. Inundabitẽ gloriã ſugetis.ad vbera portabimini:ꝛ

ſuper genua blandient vobis. Sic igit patet quō p genua intelligit. Celi felicitas. Mūdi prosperitas. Carnis infirmitas. Mentis humilitas ꝛc.

Genus. Nota q genus accipit pro vniuersitate. pro ꝓsanguinitate. ꝛ p qualibet generali cōmunitate. Accipit dico p vniuersitate. Et sic genus est terminus vlis: sub quo sūt species ꝛ in quo diuidua ꝓtinē tur. De quo Dañ. iij. Sonitū sambuce ꝛ vniuersi generis musicoꝝ. Et Eccli. xxij. Duo genera boim abūdant i peccatis. Itē accipit pro ꝓsanguinitate. Et sic genus idez est qđ parētela. Vñ Sap. vij. Sū q̄dem bō mortalis silis bois bus alīs ex genere terreno illius q̄ prior fact⁹ est. Itez accipit p oīm cōitate vel generalitate. Et sic gen⁹ signat illa que sūt eiusdē societatis. ꝓformitat. eq̄litatis. Sicut Mathei. xiij. vbi dr. Or sile est regnū celoꝝ sagene misse in mari. ꝛ ex oīm genere piscū cōgregāti. Quia igit genus q̄cunq; modo accipiat signat quandā collectionē ꝛ cōgregationem. Ideo spāliter p illos q̄ dicūtur eiusdē generis possumus intelligere illos q̄ sunt eiusdē ꝓsanguinitatis. cōitatis ꝛ societatis ꝛ vniuersitatis. q̄ scz originaliter ab vno patre ꝛ ab vna mre. ab vno fūdatore vel ab vno creatore ꝑncipium assumpserūt. Possumus etiam notare. q illi q̄ taliter sunt eiusdem generis: debent habere

Parem nobilitatem. Parem dico nobilitatē. Et ido facMorum cōformitatē. tui sunt q̄ de suis generib⁹ gloriā

Cordium vnitatem. tur. Constat em q oēs sum⁹ de eodem genere naturali. s. de genere ade. sicut dictuz est supra Sap. vij. Sum q̄dem bō ꝛc. Itē de eodē genere spūali. scz eiusdē fidei vel eiusdē eccle vel religionis. Sicut em dicit Act. xvij. Et vno oīne genus boim ꝑpagatū est. Eandem igit nobilitatē habemus q̄tum ē de natura. ꝛ ideo nullus se debet alteri anteferre. nisi ipm mor ꝛ scientie nobilitas añponat. Vñ Hiero. in quadā epla dicit. Or nobilitas corporis solet ignobilitatē parere mētis. Et ideo Chrisꝰ. exponēs illud. Nos babem⁹ patrē abrahaz Job. viij. dicit sic Meli⁹ est de cōtemptibili claz q̄ de claro genere cōtēptibilem nasci. Itą meli⁹ est q parem nobilitatē habeamus. Qđ tamē est ꝓtra multos q̄ q̄uis sint eiusdē generis vl cōditionis: se tamē reputant alīs nobiliores: se vident alīs feliciores vel ditiores: imo q peius est sepe fit q illi rustici q̄ fauente fortuna milites vel diuites efficiūtur. alios de genere suo aduocare ꝛ recognoscere dedignātur. Isti sunt sicut papyliones. qui q̄uis a natura originaliter sint eruce. que tandem assumptis alis tales auicule sunt effecte. sicut dicit Isidorus. Ipi tamen videtur esse alterius speciei vl generis q̄ eruce. nolūt enim cū pedibus terraz repere. imo volant p aeraz sicut aues. Sic vere tales licet de erucis papyliones. id est de rusticis nobiles sint effecti: ipi procerto extūc a suo proprio genere se disternūt. ꝛ cum auibus. i. cum nobilibus volare ꝛ discurrere cōtendūt. proprios etiam parentes contēnūt. ꝛ acsi essent alterius speciei vel generis se nouos factos boies esse credūt. Istis igit non natis nobilib⁹: sed factis. nibil est crudelius vt dicit Seneca libro de sentētijs oratoꝝ. Iuxta illud. ꝟ. Crudeli⁹ nibil est bumili cuz surgit in altum. Non sic chariſſimi: q vere illi qui sunt eiusdē generis: habent vt cōmuniter parez nobilitatem. Itē habent vt cōmuniter morum cōformitatez. Illi em qui sunt eiusdē generis ꝛ maxime qñ sunt ꝓpinqui sicut fratres ꝛc. vt cōiter habent inter se aliquas similitudies corpales: vt cōmuniter etiā quilibet nititur imitari ꝛ assimilari illis a quoꝝ genere ortū sumpsit. Et ideo nos oīes qui spūaliter eiusdē generis sum⁹ vt dictum est. debemus in bono nris predecessorib⁹ conformari. ꝛ alter alterū bonis moribus imitari. Unde Sap. xix. Omnis creatura a ꝑncipio ad suū genus refigurabat. Itē dico. q illi q̄ sūt eiusdem generis debent bre cordium vnitatem. Animalia enim eiusdē spēi solēt inter se pacifice viuere. vnū alid diligere ꝛ defendere. ꝛ quodā cōsanguinitatis nexu insimul habitare. Oīne em animal diligit simile sibi. Sicut dicit Eccl. xiij Unde etiam autor dicit. q animalia eiusdez speciei nunq̄ se solent comedere preter pisces. Ad denotandū q nos q̄ sumus de eodem genere vel naturali vel morali. debem⁹ nos inuicem diligere. ꝛ per pacē ꝛ concordiam alter alterꝝ frequentare. nulli nocere: ꝑ oīes iuuare. Et sic erimus sicut thobias. De quo dr Thobie. j. Or omnia que habere poterāt quotidie cōcaptiuis fratrib⁹ qui erant de genere suo impartiebat. Sit igitur i nobis amoris vnitas. Morum cōformitas. Cōpar nobilitas. Et bec de genere sufficiunt. Unde supra de cognatione. De ꝓsanguinitate. Et in tabula vide in multis titulis. vbi fit mentio de illis qui sūt eiusdem generis vel sanguinis ꝛc.

Germen. germinare. Nota q germinare idez est qđ fructificare: emittere: ꝛ aliq̄d exterius effundere. Et est proprie germen principiū fructuū. i. illud quod ad creationem fructus natura primo emittit. Et ideo moraliter loquendo germen p cogitatione. p affectiōe vel p cuiuslibz operis inchoatione sumit. Sicut em in herbis ꝛ arboꝝ germen primo ab arboze exit. ꝛ tandem in flozes ꝛ folia p rumpit: et in fine in fructus multiplices se diffundit. Sic vere in moralibus: homo primo emittit germen cogitationis. tandem flozes desiderij ꝛ affectionis: ꝛ postea folia locutionis vel exteriozis cōuersatiōis. Finaliter vero fruct⁹ bone operationis Prouer. xj. Justus q̄si virens foliū germinabit. Et breuiter de germinatiōe spirituali possum⁹ exponere illd Ezech. xvij. Suma ego de medulla cedri ꝛ plātabo sup mōtē excelsū. ꝛ erūpet ibi germē ꝛ faciet fructū. In q̄b⁹ nobis ostēdit q sicut ad b q arbor germinet requirit tria. scz Humor sufficiens. quia debet habere medullā Radix stabiliens. quia debet esse plantata. Locus expediens. quia debet esse super montē. Sic spūaliter. ad hoc q homo ꝑferat germen gratie ꝛ virtutū: ipe debet per charitatem dulciter vegetari. Ista est em medulla glutinosa. Per fidem firmiter radicari. Ista est em que mentē stabilitat: quia plantat. Per spem celitus collocari. Ista em super montē excelsum paradisi leuat mētem. Charitas enim mentē vegetat. fides mentē firmat ꝛ plantat. spes vero i debito loco ipm situat atq̄ locat. Primo igitur dico. q si volumus spūaliter germinare: necesse est vt dulciter vegetemur. Sumā inquit de medulla. Medulla em que naturaliter est tenax ꝛ glutinosa: ꝛ ai boꝛem nutrit ꝛ vegetat. q̄ in medio arboris ꝑtitat. ꝛ sine qua arbor nō germinat nec fructificat: signat charitatez q̄ tenax ꝛ glutinosa est. q per ipam diuersa corda tenaciter iūgūtur ꝛ glutinant. quia sicut dicit apostol⁹ Col. iij. Charitatē debem⁹ sup oīa habere quod est vinculū perfectionis. Ista em in medio arboris quasi in corde hominis habet principaliter sedez suam. ibidem em existens totam animā spūaliter per deuotionem ꝛ gratiā nutrit. ꝛ per vtutes et bona opera germinare et fructificare multipliciter ipam facit. Ista est em sicut quidam ros spūalis. quo si mens irrigata fuerit: affluēter vtiq̄ germinabit. vt ipa dicat illud Osee. xiij. Ero q̄si ros et israel germinabit quasi lylium. Sicut em arbores q̄ multum habent de medulla: solent faciliter germinare. Sicut patet in vinea q̄ multum abundat in medulla. Sic ꝑcul dubio illi q̄ abūdāt i medulla charitat. i medulla pietat. in medulla benignitatis. in medulla deuotionis. in medulla cōpassionis. solent per bona opera germinare. ꝛ fruct⁹ virtutū facilit ꝑcrearet de eis ꝓdicatur illd Osee. xiij. Viuēt tritico: ꝛ germinabūt q̄si vinea. Et io de ista medulle irrigatione potest dici illud Job. xxj. Viscera eius plena sunt adipe: ꝛ medullis ossa illius irrigant. Sed beu de multis videtur verificatum illud quod dicitur Ezechielis. xvij. Aquila grandis venit ad lybanū. tulit medullam cedri ꝛc. Quia vere chariſſimi aquila alte volans. id est superb⁹ diabolus. venit bodie ad lybanū qui interpretat candidus. id est ad corda illoꝝ qui candore prosperitatis vestiūtur. et maxime ad cedros. id est ad illos qui per superbiam vt cedrus lybani eleuantur. ad istos em cum venit dyabolus. ꝛ de ipsoꝝ cordibus medullam charitatis subtrahit. ꝛ sic vtutem germinandi spūaliter eis tollit. Et ideo de multis videtur bodie dici illud Abacuck. iij. Ficus nō florebit: ꝛ nō erit germen in vineis. Mentietur opus olyue: et arua nō afferent cibum. Non sic chariſſimi: sed si volumus germinare necesse est vt per charitatem dulciter irrigemur. Summam inquit medullam. Secūdo dico. q si volum⁹ spiritualiter germinare necesse est vt p fidē firmiter radicemur quod ostenditur cū dicitur. Plantabo. Sicut em arbor q̄

non est plantata ⁊ in terra profunde radicata: non potest bñ germinare. Sic nec bō qui nō est p fidem bñ radicatus ⁊ plantat⁹. nō pōt germen virtutū nec fructū bonoꝝ opeꝝ pcreare. Jdeo de iusto dr in ps. Justus germinabit sicut lylium: ⁊ florebit in eternum ante dominum. Plantatus in domo dñi. Et nota. q ipe dicat germinabit sicut lylium. Lilium em̄ habet vnū modū satis mirabilem germinādi. Si em̄ basta lylq̄ curuetur ⁊ terra cooperiat. dum tamē semp se teneat cum radice: inuenies post paucos dies q ex q̄li bet nodo germinabit vna bulla seu cassia. qđ etiam ab Aristotele in libro de vegetalibus satis mirabile reputat. Sic vere charissimi: vir iustus quādo cum radice. i. cum deo coadiūgitur per fidem ⁊ deuotionem quādo inferius incuruatur per humilitatem ⁊ subiectionē. quādo terra coperitur per mortis considerationē. tūc vere fit q ex quolibet nodo eius. id est ex qualibet affectione ipsius prorūpit aliquod bonum germen. id est aliquod bonū opus. Un Exodi. j. Quasi germinātes multiplicati sūt. Et Osee. xiij. Germinabit quasi lylium ⁊ erūpet radix eius. Necesse ē igitur vt firmiter radicemur p fidem. Tercio dico. q si volumus germinare necesse est vt p fidem celitus collocemur: quod ostendit. cum dicitur. Sup montem excelsum. Sicut em̄ arbor nō bene germinat nisi in terra bona situetur ⁊ plātetur. Sic nec homo nisi in terra bona paradisi p spem ⁊ desiderium colloceť. Paradisus em̄ intelligit per montē ex celsū. q: sicut in mōtib⁹ excelb⁹ solēt q̄q; fōtes emanare. arbores cātare. herbe ⁊ arbores germinare. Sic vere illi q̄ in alto monte paradisi p spem ⁊ desiderium quersantur: solent aquis fluere per deuotionē. solēt velut aues canere p gratiarumactionē. solent velut arbores germinare per bonā operationē. Juxta illud Gen̄. j. Germinet terra herba virentē Et Ezech. xxxiij. In montibus excelsis israel erūt pascua eoꝝ. ibi requiescēt in herbis virētib⁹. Et possum⁹ nōre q

Quidā germināt sicut lylium p castitatē.	Germinant di-
Quidā sicut folium per honestatem.	co quidam per
Quidam sicut vinea per pietatem.	castitatem sicut
Quidam sicut terra per humilitatem.	lilium.

Lilium em̄ candidū castitatem denotat in scriptura. Unde in ps. Justus germinabit sicut lylium. Item q̄dam germinant per honestatem sicut folium. Unde Prouerb. xj. Justus quasi virens folium germinabit. Item q̄dam germinant p pietatem sicut vinea. Unde illud Osee. xiij. Germinabit quasi vinea. Quidā germinant p humilitatem sicut terra. Terra em̄ que est infimū elementū signat psonam humilem. sicut vinea que est medulla plena signat psonas misericordes. Unde Zach. viij. Vinea dabit fructum suū. Sic igit patet quō diuersimode diuersi germinant. q̄q; videamus malos male multipliciter germinare. Germinant em̄ mali germen vanū per superbiam. germen amarū per inuidiam. germen profundū per auariciam. Germen dico vanū per supbiam. Unde Ezech. vij. Flozuit virga. germinauit supbia. Item germen amarū per inuidiam. Unde Deut. xxix. Ne sit inter vos radix germinās fel ⁊ amaritudinem Item germinat germen siccum p auariciam. Un Daniel iij. Germen radicum eius in terra sinite. Est igitur terra illa maledicta de qua dicit Gen̄. iij. Maledicta terra i opere tuo cum opatus fueris eam nō dabit fructus suos. spinas ⁊ tribulos germinabit tibi. Non sic charissimi nō: nō germinetis mala germina sed bona. non opa viciosa: sed virtuosa. q: vere de talibus germinib⁹ in psenti: sequtur fructus glorie in futuro. Jdeo cuilibet dicit in ps. Riuos ei⁹ inebuians multiplica genimia eius. in stillicidiis eius letabitur germinās. Patet igitur q nos poterim⁹ spiritualiť germinare si p spem debite collocemur. Si p fidem firmiter radicemur. Si p charitatem dulciter humectemur. Et hec de germinatione sufficiant.

Girum. Nota q gyrum idez est qđ circuitus. Vide supra de circūdare. vel circuitu. scz in littera. C.

Gladius. Nota. q gladius in scriptura accipitur i bono ⁊ in malo. Cū igitur gladius vt cōmuniter fiat ad occidendum possumus notare q est quidam gladius Cōmendabilis. Detestabilis. Formidabilis. Gladius cōmēdabilis ē gladius vbi quo demones impugnant. ⁊ quo peccata ⁊ vicia detrūcant. Unde Eph̄. vj. Gladium salutis accipe qđ est vbū dei. Sicut n. gladius bz Lenitatem. Splendorem. Acutiem. Sic vbum dei debet esse lene ⁊ suaue p dulces consolatōes. q̄q; splendens ⁊ clarū per planam interpretationem. q̄q; pungens ⁊ acutū per duram ⁊ asperam correctionem. Unde Ezech. xxj. Gladius gladi⁹ exacutus est ⁊ limatus. Ut cedat victimas exacutus est. vt splendeat limatus est. Secūdo dico. q est gladius detestabilis. Et iste ē gladius peccati. Jste ē em̄ ex quo dyabol⁹ occidit animas peccatoꝝ. Sicut em̄ dicit Eccl. xxj. Quasi rūpbea bis acuta omnis iniq̄tas. Et iste gladius diuidit in septem partes. Est enim sicut bene deducit Mauricius gladius

Superbie.	Est igitur gladius supbie. Jste fuit prohi-
Jnuidie.	bitus adam ab introitu paradisi. qui sup-
Jracūdie.	be appetierat equalitate dei. Jste est gla-
Accidie.	dius igne⁹ ⁊ versatilis. Supbia em̄ dicit
Auaricie.	ignea. q: alios solet p rapinam ⁊ feniciaꝝ
Gule.	deuorare. Dicit versatilis. q: ad supbe a-
Luxurie.	gendū. contra deū. supiores et pares solꝫ

diuersimode se mutare. ⁊ se vertēdo ⁊ ostendēdo multipliciter dilatare. Jste gladius figurat in tribus lanceis q̄bus absalon aspirans ad regnum ⁊ in alta arbore suspensus a ioab extitit interfect⁹. Sicut dicit. ij. Regum. xviij. q: scz dum homo aspirat ⁊ ambit ad regnū ⁊ eminētiam ⁊ dignitatem. ⁊ dum in alto p ambitionē extollitur ⁊ suspēdit. tribus lanceis. i. triplici superbie genere. que sūt supbie cōtra

Maiorem.	Moab. i. a dyabolo fundit ⁊ necat Luc.
Minorem.	l. Gladius ad equos ⁊ ad currus. Equ⁹. n.
Parem.	animal supbum et pōposuꝫ denotat. j. Re-

guꝫ. xxj. Ecce gladi⁹ golie. Jste ē igit gladi⁹ supbie. Itē est gladi⁹ inuidie. isto percutit homo in corde. Jste. n. gladius est gladi⁹ golie. qui mgrm suū interfecit. q: scz inuid⁹ dū nocere alii nititur. ipe primo interi⁹ gladio inuidie prosternatur. Un ps. Gladi⁹ eoꝝ intret in corda ipoꝝ. Item est gladi⁹ iracūdie. Jsto gladio percutiūt iracūdi publice iniuriando ⁊ occulte detrahēdo. Lingua em̄ detractoꝝ gladius acutus. Jste est gladi⁹ aioth. q̄ fecit sibi gladiū ancipitem vt secrete interficeret eglon regem moab Judicū iij. Detractio em̄ est gladi⁹ anceps. i. ad duas partes scindēs. quia scz tales diuersimode scindūt ⁊ detrahūt. Nam secreto dū homo nō aduertit a detractoꝝ⁹ inficitur. ⁊ ab ipis p vite ⁊ fame diminutionē impie lacerat. ps. Exacuerūt vt gladiū linguas suas. intenderūt arcū rem amaram. vt sagittent in occultis īmaculatum ⁊c. Jste etiam gladi⁹ q̄q; manifeste vulnerat. q: scz more apri homo iracūdie motus in venatoris gladio se infigit. Exemplo saul. qui irruit sup gladium suū ⁊ mortu⁹ est. sicut dicit. j. Reg. xxxj. Jste est igit gladius iracūdie. Item ē gladius accidie. Jsto gladio auferūtur hominū pedes. vt ad aliq̄d bonuꝫ opus neq̄ant se mouere. Jste est gladi⁹ quo ysboseth dormiens. s. extitit interfect⁹. sicut dr. ij. Regū. iij. Itē ē gladius auaricie q̄ dyabol⁹ percutit hominē in manib⁹ vt ad aliq̄d largiendū ipas extendere non possit. Un Amos. ix. Auaricia in capite omniū. ⁊ nouissimū eoꝝ gladio interficiam. Item ē gladius gule. Et isto percutit homo i gutture. vt scz appetat ad superfluitatem: nō ad necessitatez. Et iste est gladius quo ioab tenens mentū amase. eximēs gladium quē habebat absconditū percussit eum. Pozro amasa nō obseruauit gladiū ioab. sicut dicitur. ij. Regum. xx. Joab em̄. i. dyabol⁹ dum in manu sua tenet mentū homis id ē gulā. dū homo nō cauet gladiū suū. i. vicium castrimargie. subito percutit eū ⁊ spūaliter occidit. dū scz sub specie necessitatis facit eū prūpere ad opa superfluitatis. vñ ps. Gladius in labijs eoꝝ. Itē est gladius luxurie. ⁊ isto percutiūtur boies in renib⁹. Un Job. xvj. Circūdedit me lāceis suis. cōuulnerauit lūbos meos. effudit in terra viscera mea. cōscidit me vulnere sup vulnꝰ. Ubi notat q in isto peccato ē ptinua stimulatio lāceis ⁊c. Cordialis enervatio. Effudit in terra viscera mea. Perseueras iteratio. Vulnere iquit. sup vulnꝰ. Jsto gladio percutiūtur oia genera psonaꝝ scz pueri. sacerdotes. religiosi. populi seu sūdi ⁊c. Pueri dico. Un Job. j. Pueros percusserūt gladio. Item sacerdotes. ps. Sacerdotes eoꝝ in gladio ceciderūt. Itē religiosi.

Hiere.ij. Devoravit gladius ꝓphetas vr̃os. Itē sūditi. vñ ps. Cōclusit in gladio pplm̃ ꝛc. Aduerte tñ q̄ isto gladio q̄ cutit diabol⁹ indirecte qñ facit peccare ꝓtra naturā. et sic figurat in abner q̄ percussit asael auersa hasta in inguine. sicut dr̃. ij. Regū. ij. Hasta eñ diaboli. i. luxuria tūc vertit. qñ ꝓtra naturā circa bāc aliquid operat. Iste ē gladi⁹ malignus de q̄ dicebat Dauid. De gladio maligno eripe me. Et sic igit patet charissimi: quō cū multiplici gladio diabolus nos inuadit. Qualiter igit tot gladios euadem⁹. q̄ nudi sine armis vtutū in inimicoꝝ medio residem⁹? Nō restat eñ nisi q̄ faciam⁹ sicut leo. Leo eñ qñ videt gladios venatoꝝ: ne ab eis terreat solet ad terram aspicere. ꝛ solet cōtra gladios ꝛ spicula insurgere ꝛ bellare. Sic ꝛe charissimi: si gladij tentationū p̄dictaꝝ nos terrent Juxta illud Job. xv. Nō credit q̄ reuerti possit de tenebris. ad lumen circūspectans vndiq̄ gladiū. nō restat nisi q̄ respiciamus ad terrā. i. ad memoriā mortis nr̃e. ꝛ q̄ ibi ꝓfundius cogitemus. ꝛ sic procerto gladiū pctōrū supabimus: ꝛ contra venatores demones p̄ualere poterim⁹. Juxta illō Ecclesiastici. vij. In oibus opibus tuis memorare nouissima tua: ꝛ in eternū nō peccabis. Vñ de equo dr̃ Job. xxxix. q̄ contēnit pauorē nec cedit gladio. Iste ē igit multiplex gladius detestabilis. Tercio dico. q̄ est quidam gladius formidabilis. et iste gladius est triplex. Juxta illud Ezechielis. xxj. Duplicetur gladius ꝛ triplicetur. Est eñ gladius Diuine iurisdictionis. Iste est gladius iusticie ꝛ sentē
Mūdane tribulationis. tie dei. Iste est eñ gladius bis
Eterne flagellationis. acutus q̄ de ore sedentis i throno dr̃ exire Apocal. j. Iste ē gladius quē tenebat angelus qñ asina Balaam videns eū nō audebat vlterius ꝓtransire. sicut dr̃ Nume. xxij. Iste ē gladius q̄ angelus populuz israel interficat. qñ dauid ip̄m indiscrete fecerat nūerari. sicut dr̃. j. Paral. xxj. ca. vbi dr̃. q̄ dauid eleuans oculos vidit angelū inter celum ꝛ terrā stantē. euaginatū gladium babentē. versum ꝓtra hierlm. Angel⁹ eñ magni consilij de us. gladiū, sue iusticie aliqñ babet in ore sentētialiter diffinīēdo. Aliqñ babet in manu actualit operando ꝛ exequēdo Cū isto eñ gladio q̄ bis acutus dr̃. eo q̄ ad destructionem anie ꝛ corporis olim delinquētiū ordinat. pctōres in iudicio a bonis diuidet ꝛ abscidet Esa. xlix. Posuit os meum quasi gladiū acutuz. Cū isto etiam gladio malos in inferno puniet ꝛ affliget. q̄ fortis vastabit eos gladi⁹ ꝛ int⁹ pauor. iuuenē simul ꝛ virginem. lactentē cū boie sene Deut. xxxij. Istū angelū cum isto gladio debet videre asina. i. q̄libet simplex ꝛ būlis xp̄ianus. q̄ dum gladiū diuine seueritatis ꝓsiderat. ab icessu maloꝝ opeꝝ se retardat. Sicut. n. illa asina plus timebat gladiū q̄z calcaria. plus reuerebat angelū q̄z ꝓpriū sessorē seu dñm. Sic bō magis debz timere gladiū diuine iusticie. q̄z calcaria cuiuscūq̄ tpalis angustie. Juxta illd Job. xix. Fugite a facie gladij. qñ vltor iniquitatū gladi⁹ est. Magis eñ debem⁹ reuereri angelum. id ē deum q̄z quēcūq̄ tpalem dñm aut mgr̃m. q̄nimo magis nos debem⁹ ꝓ penas tpales nos ꝓmittere lacerari. q̄z cōtra volūtatem ip̄ius angeli aliq̄d temere opari. q̄ sicut dicit Act. v. Obedire oportet deo magis q̄z hoibus. Iste est igit gladi⁹ diuine iurisdictionis. Insup ē alius gladius formidabilis. s. mūdane tribulatiōis. ꝛ iste ē gladius quo mūdus bonos pcutit ꝛ detrūcat. De q̄ dicit Hebr. xj. q̄ sancti in occisione gladij mortui sūt. Adhuc ē gladius formidabilis. s. eterne dānationis. De q̄ potest dici illd Exodi. xv. Euaginabo gladiū meū. interficiet eos man⁹ mea. Et Hiere. l. Gladi⁹ ad chaldeos. Gladius ad habitatores babylonis. Gladi⁹ ad principes. Gladi⁹ ad sapientes. Gladius ad diuinos. Gladi⁹ ad fortes. Gladi⁹ ad eqs ꝛ curr⁹ In q̄bus verbis ostendit. q̄ multa sūt genera ꝓsonarū q̄ isto gladio feriūtur. Et isti sunt. Effrenati crudelitate chaldeos intt. qui interpretant quasi feri. Alligati cupiditate. isti sunt habitatores babylonis. q̄ non curāt nisi de habitatiōe hui⁹ mundi. Elevati pōpositate. Principes intt. Informati calliditate. ꝛ isti signāt ꝓ sapientes ꝛ diuinos. Animi temeritate. isti sūt fortes. Inflāmati carnalitate. isti sunt equi. Roborati auctoritate. isti sūt currus q̄ faciūt strepitū Omnes igit isti gladio eterne dānationis feriūtur. q̄z sicut dicit Amos. ix. In gladio morient oñes pctōres populi mei. Iste igit gladius ē formidabilis. Sufficit.

Gloria. Nota. q̄ gloria idem est qđ honor. maiestas. solēnitas. Et accipit gloria ꝓ quacūq̄ cordis letitia. cōsolatione. gaudio seu laude. Possumus igitur distinguere. Gloriam tēporalem. ꝛ gloriā eternalem. Gloria eñ temporalis est transitoria. Gloria eternalis est permansoria. Gloriantur enim aliqui in
Criminū puersitate. In criminū puersitate gloriāt pec
Mūdana ꝓsperitate. catores. de q̄bus dicit in ps. Quid
Eterna felicitate. gloriaris in malicia q̄ potens es in iniq̄tate. In mūdana ꝓsperitate gloriant viatores. Et ꝫ patet. q̄z q̄dam gloriant in diuitijs. q̄dam in sciētijs. q̄daz in fortitudine. q̄dam in pulcritudine. cōtra illud Hiere. ix. Nō glorietur sapiens in sapiētia sua. nec fortis in fortitudie sua. nec diues in diuitijs suis. glorietur autē scire ꝛ nosse me. Succedit eñ male glorianti in sapia vel in sciētia. Exemplū de Plinio q̄ cum vellet ingrere causaz incēdij mōtis etne. nimis appropinquās cōbustus ē. Itē ꝛ in fortitudine exēplum de milone cr̃ōn. narra. Itē in diuitijs. exēplum de illo cui dictū est. Hac nocte repetent animā tuam a te Luce xij. In celi felicitate gloriant cōprebēsores. ꝛ de ista dicitur Prouer. xxix. Humilē spiritu suscipiet gloria. Sicut eñ sapiens nō gloriat nisi de re vtili ꝛ honesta. Stulti ꝛo ꝛ pueri in rebus vanis ꝛ inutilib⁹ gloriant. Sic vere boni ꝛ iusti gloriant tātūmodo in bonis spūalibus ex q̄bus possūt fructus multiplices reportari. Stulti ꝛo ꝛ fatui in rebus supuacuis hui⁹ mundi. s. diuitijs ꝛ delicijs ꝛc. volūt summopere gloriari. Vñ de bonis dicit in ps. Gloria mea in deo est. Igit ceteris obmissis. De gloria eterna aliq̄d dicamus Et possumus dicere q̄ gloria idem ē qđ beatitudo. Et est gloria quoddā nomen generale ꝓfectissime significās bonorū omniū cōplemētum. Sicut eñ dicit Boetius. Beatitudo ē status oim bonoꝝ aggregatione ꝓfectus. Et ideo gloria nihil aliud est q̄z illa celestis felicitas. quā post mundi labores sancti in patria ꝓsequūtur. Breuiter igit de ista gloria pōt dicē q̄libet beatus illud Job. xxix. Gloria mea semp̄ innouabit. ꝛ sicut palma multiplicabo dies. Et quia ipse cōparat gloriā eternā palme. videte q̄ fm tres palme ꝓpietates: sē i celesti glia tria bona. Palma. n. hz fm nāles Decoris pulcritudinem. Quia fm Plinium. Palma sup
Fructus plenitudinem. oñes arbores diutius durat.
Tēporis longitudiné. Sic ꝓcul dubio eterna gloria. Habet amenitatē gratiosissimā. qđ ostendit in verbo Innouabitur. Habet fertilitatē opulētissimaz. qđ ostendit in verbo. Palma. Habet eternitatē diuturnissimā. qđ ostenditur i verbo Semp. ꝛ in verbo. Multiplicabo dies. Jstius eñ glorie pulcritudo nunq̄z defozmat. Plenitudo nūq̄z minozat. Longitudo nunq̄z terminat. Dico igit primo. q̄ in ista gloria pulcritudo ē valde gratiosa. qđ ostēditur in verbo Innouabit. Res eñ que sūt noue solent esse magis grose ꝛ magis placentes. Et ideo glia noua illa dr̃. q̄z quicq̄d est gratiosum ꝛ placidū ibi inuenit. Est eñ ibi noua lex. Nouus rex. Noua lux. Nouus dux. Noua ciuitas. Noua iocūditas. Est dico ibi nou⁹ rex. Unde Exod. j Surrexit rex nouus sup egyptū. Est etiā noua lex. Vñ Hester. iij. Nou⁹ est popul⁹ ꝛ nouis vtens legibus. Est insup ibi noua lux. Unde Hester. viij. Noua lux oriri visa ē. gaudiū. bonoꝝ ꝛ tripudium. Est insup nou⁹ dux. q̄z sicut dicit Hebre. ix. Ille q̄ est ibi ductor. testamēti noui mediator ē. Est ibi noua ciuitas Apocal. xxj. Vidi ciuitatē nouā hierusalem. Est ibi noua iocūditas. Vñ Apocal. xiiij. dicit. Qz illi q̄ sunt ibi cantabāt canticū nouū ante sedem dei ꝛ agni. quia igit oñia sunt ibi noua vt visum ē: bene sequit quod ibi ē pulcritudo valde gratiosa. Innouabit inquit. Unde Eccli. xxxvj. Innoua signa ꝛ inuta mirabilia vt de pulcritudine istius glorie dicat illud Esa. xxxv. Gloria lybani data ē ei. decor carmeli et saron. Secdo dico. q̄ in ista glia ē nitudo valde copiosa. qđ ostendit in verbo Palma. Per palmā eñ que semp̄ viret. ꝛ que multos fructus dulcissimos portat. ꝛ de qua victores antiq̄tus coronabant. et q̄ ab elephantib⁹ frequentat. intelligit gloria padisi. cui⁹ viror et pulcritudo semp̄ durat. que in fructib⁹ omniū bonorum affluens abundat. de qua etiaz deus victores ꝛ btōs premiat ꝛ coronat. ꝛ quam insup elepbas. i. q̄libet vir de.

uotus p̄ spem ⁊ desiderū circuit ⁊ frequētat. Jō de beatis dr̄ Apocal'.vij. Qr̄ ipi erāt stātes in cōspectu agni amicti stolis albis ⁊ palme in manib⁹ eor̄.vñ de filijs israel figuraliter dr̄ Exod'.xv. Qr̄ ipi venerūt in helim vbi erāt.xij fontes.et.lxx.palme. Et Ezech'.xlj.dicit. Qr̄ in tēplo inter cherub ⁊ cherub erat palma.ad denotādum q̄ illi q̄ sunt filij israel.i.deū videntes ⁊ ptemplātes.⁊ illi q̄ sūt cherub. id ē plenitudo sciēcie p̄ spūalem discretionē.fontib⁹ aquarū eterne voluptatis merent̄ satiari.⁊ palma eterne fecunditatis merent̄ recreari. Qd̄ bene senserat ille qui dicebat Cant'.vij. Ascendā in palmā ⁊ appēdam fructus eius. Est igit̄ in illa gloria plenitudo opulentissima. Quia sicut dicit̄ in p̄s. Gloria ⁊ diuitie in domo eius. Et Prouer'.iij. dicit̄. Longitudo dier̄ in dextera eius.⁊ in sinistra illi⁹ diuine ⁊ gloria. Iste em̄ sūt diuitie de q̄bus loquit̄ Grego. Si de inq̄t diuites esse cupitis.veras diuitias amate. Ista est plenitudo copiosa. Vñ Ezech'.xliij. Repleta est gloria domus domini. Domus enim domini.id est paradisus repletur gloria.quia scilicet nihil deficit ibidē. Est enim ibi

Jocūditas inestimabilis.
Sublimitas in attinguibilis.
Sacietas infastidibilis.
Societas cōmunicabilis.
Claritas indefuscabilis.
Suauitas incōtristabilis.

Est dico ibidem plenitudo iocūditatis. Unde in p̄s. dr̄ Exultabūt sancti in gloria. Est etiam ibi plenitudo sb̄limitatis seu auctoritatis. Unde in p̄s. Gloria hec est oīb⁹ sanctis eius. Est insup ibi plenitudo satietat̄. Unde in p̄s. Satiabor cū apparuerit gloria tua. Jtē est ibi gratitudo societatis dum oīnis beator̄ chorus mente ⁊ voce socia deū laudat dicens. Tibi gloria in secula seculorū. ij. Paral'.xxxvj. Item ibi ē limpitudo veritatis seu caritat̄. certitudis seu sagacitatis.q⁹ scz ibi videtur deus facie ad faciem.p̄s. Videbit̄ in gloria sua. Et Act'.vij. dr̄ de bt̄o stephano.q̄ aspiciens in celū vidit gloriam dei. Jtē ibi ē dulcedo seu gratitudo oīnis suauitatis. Esa.lxvj. Diuitijs affluens ab oīmoda gloria eius. Ecce igit̄ quō est ibi copia oīm bonor̄ Ibi em̄ nihil deficit.ibi quicq̄d est p̄ficit.ibi q̄c quid ē anime sufficit.ibi quicq̄d ē animā reficit. Et ideo dicit Bernard⁹. Festinemus inq̄t ad locū tutiorem ⁊ ad agrum vberiorē.vt habitem⁹ sine metu.abūdemus sine defectu.iocūdemur sine tedio.epulemur sine fastidio. Patet igitur quō in ista gloria est plenitudo iminuibilis. Tercio dico q̄ ibi ē longitudo interminabilis.qđ ostendit̄ cū dicit̄. Multiplicabo dies.⁊ cum dicit̄ semp̄. Multiplicare em̄ dies p̄petuitatē.semp̄ vero cōtinuitatē signat.q⁹ scz ista gloria nunq̄ cessat.sed p̄petuo cōtinuat̄ ⁊ durat. Vñ Eccl'.xxxj. dicit̄. Perfect⁹ inuentus ⁊ erit ibi gloria eterna. Jneternū em̄ durat ista gloria.q⁹ habet causam ⁊ fundamētum eternor̄.s.deum. Sicut em̄ lux de se est p̄petua ⁊ imortalis q⁹ a causa idefectibili ⁊ icorruptibili.s. a sole bz cōtinue emanare. Sic illa gloria q̄ in deo inuisibili ⁊ imortali p̄cipaliter fundat̄.nunq̄ perpetuo terminat̄. Multiplicabo inq̄t dies. Vñ Job xxxvj. Cōplebūt in bono dies suos ⁊ ānos suos in gloria. Ista ē igitur gloria eterna:gloria supna.gloria fraterna. Gloria dico eterna p̄ durationē. Unde illud.ij. Cor̄.iij. Eternū glorie pond⁹ operat̄ in nobis. Est gloria supna p̄ prelationē. Vñ in p̄s. Super celos deus.⁊ sup oēm terram gloria eius. Est gloria fraterna p̄ dilectionē.q⁹ sicut dicit Aug. sup Joh. Non erit ibi inuidia disparis caritatis.vbi regnabit in oībus vnitas charitat̄. Sed quid charissimi.p̄certo sicut videmus q̄ glorie ⁊ dignitates hui⁹ mūdi acq̄runtur magnis laborib⁹.p̄cedūtur solis maiorib⁹.denegātur viris peiorib⁹. Sic p̄certo glia paradisi magnis laboribus acq̄ritur.q⁹ sicut dicit̄ Roma. viij. Passiones hui⁹ tēporis nō sunt condigne ad futuram gloriam que reuelabit̄. Jtem viris maiorib⁹ conceditur id est qui virtutibus sunt maiores:et maxime personis

Paratis ⁊ agilibus.
Astutis ⁊ subtilibus.
Jnfirmis ⁊ debilib⁹.
Timidis ⁊ flebilib⁹.
Deuotis ⁊ humilib⁹.

Gloriā ḡ paradisi possidebūt illi q̄ sunt agiles ⁊ obediētes Job.xxxvj Si audierint ⁊ obseruauerint.complebūt dies suos in bono.⁊ annos suos in gloria. Illi etiā qui sūt astuti ⁊ prudentes Prouer'.iij. Beatus homo q̄ inuenit sapiētiam.⁊ q̄ affluit prudentia. Sequit̄. In sinistra illius diuitie et gloria. Illi etiam q̄ sunt infirmi ⁊ patientes Luc.xxiij Oportuit pati xp̄m ⁊ ita intrare in gloriā suam. Illi insup qui sunt flebiles ⁊ deum timētes Eccl'.j. Timor dñi gloria ⁊ gloriatio. Illi nihilomin⁹ qui sunt humiles ⁊ sese spernentes Prouer'.xv. Gloriā p̄cedit hūilitas. Et Prouer'.xxix. Hūilem spū suscipiet gloria. Et Job.xxij. Qui humiliat⁹ fuerit erit in gloria. Patet igit̄ q⁹ gloria ista maior⁹ conceditur. Jtē viris peiorib⁹ denegat̄. Unde Esa.xxvj. Sm̄ aliā lr̄am.tollatur impius ne videat gloriā dei. Unde etiā in p̄sona dei dr̄ Esa.xlviij. Gloriaz meā alteri nō dabo.⁊ laudem meā sculptilib⁹. Et Baruch.iij. Ne tradas alteri gloriā tuā ⁊ dignitatē tuam genti aliene.q̄si di. Jsta gloria nō est cōcedenda peccatorib⁹ qui a deo alieni reputant̄.⁊ q̄ sculptilib⁹ ⁊ reptilibus comparant̄. Patet igitur quō ista glia habet eternitatē indefectibilē habet fertilitatem iminuibilē.habet amenitatē inobfuscabilē.⁊ hoc sufficit de gloria spūali. Sed nota adhuc.q⁹ est alia glia mala. Et ista ē gloria huius mūdi. Et sic gloria accipitur pro

Mundi p̄speritate.
Vana iocunditate.
Quacūq; mūdani status solennitate.

Est dico magne deceptionis.q⁹ sicut papylio decipit̄ in candele claritate.q⁹ ibi taliter delectat̄ q⁹ circuuolans comburit̄ ⁊ crematur.

Et possum⁹ nōre q⁹
Est magne deceptōis.
Est breuis durationis.
Est nulli⁹ repletōis.
Est toti⁹ distractōis.

Sic etiā perdit̄ cū caritate luminis capit̄.qui dū de nocte lumen videt ⁊ credit esse diē.in rheti aucupis inuoluit̄ Sic illi p̄certo decipiūtur q̄ in lumie mūdane glie delectant̄. Credūt em̄ esse diem qđ est candela.credūt esse verū qđ est falsum.credūt esse vtile qđ est dānabile. Et idō dum nō aduertūt.a dyabolo liganē ⁊ capiūtur.⁊ igne cupiditatis cremant̄ ⁊ cōburūtur. Et de hoc dr̄ in p̄s. Usq; q̄ peccatores domie.vsq; quo peccatores gloriabūtur. Jtē ista est gloria breuis durationis.quia ista ē sic̄ gloria fatuorum.qui in festis ab alijs fatuis eligūtur i reges.ita q⁹ vna die fit eis magnum festum.in crastino vero deficit glia sua et sunt viles rustici sicut ante. Sic vere mundi diuites habent vnam gloriam valde breuem.nō durat nisi modicuz Festum em̄ sue solennitatis ⁊ glorie.in quo modo gloriātur ⁊ honorant̄.statim post istam vitam deficit.⁊ q̄ glorios⁹ fuerat.remanet sine gloria ⁊ honore. Unde in p̄s. dicit̄ Ne timueris cum diues factus fuerit homo.⁊ cum multiplicata fuerit gloria domus eius.quoniā cum interierit nō sumet oīnia.nec descendet cum eo gloria eius. Et Esa.xvij Attenuabitur gloria iacob ⁊c. Et Esa.xxj. Auferetur gloria cedar. Cedar em̄ interpretat̄ tenebrosus. Jacob interpretatur supplantator.q⁹ vere charissimi gloria peccator⁹ deceptorum ⁊ supplantator⁹ breuiter durat et perseverat et facliter deficit atq; cessat.imo quod peius est quātum i pūcipio habent de gloria.in fine tantū habent de miseria Unde illud Osee.iij. Gloriam eoruz in ignominiā cōmutabo. Item ista est gloria nullius repletionis. Hūq̄.u. satiat mentem glorios⁹.imo q̄tomagis augetur gloria.tantomagis augetur glorie cupido. Patet in alexandro magno.cui nō sufficiebat esse glorios⁹ in regno grecorū.q̄n potius gloriam suaz vsq; ad terre fines dilatare.multo labore.multa cede.multis periculis ⁊ angustijs tentabat.de quo vide.j.Macha.j.in pūcipio. Patet in nabuchodonosor.q̄ gloriam suam intra limites assyrior⁹ cōtineri.duxit ingloriū.sed quo gloria potiret̄ ampliori oēm cogitatōem suam eo cōiecat.vt orbem sue ditioni ⁊ imperio subiugaret vt habet̄ Judith.ij. Nec fuit gloria p̄tētus humana.s̄ omnes deos terre iussit exterminari.vt sibi soli diuini nois gloriā vendicaret.sicut p̄z Judith.iij. Igitur nō satiat s̄ euacuat mūdi gloria.nō est fertilis.sed sterilis ⁊ inanis. Unde bñ p̄cipit̄ Bal'.vj. Non efficiamini inanis glie cupidi. Et Eccl'.i.cōparat̄ nebule. Inter nebulas inq̄t glorie. Sicut em̄ nebula replet infecto aere.⁊ nec nutrit.nec satiat. Sic mūdi glia replet veneno supbie.q̄ mentē exhaurit et macerat. Vñ.j.Macha.ij. Glia eius.s.mūdi sterc⁹ ⁊ vermis est.vermis q̄ ad repletionē.sterc⁹ q̄tū ad fetorē ⁊c. dilatetur ad placitū. Item dico.q⁹ ista gloria ē tristis p̄clusionis.q⁹ sicut videm⁹ q⁹ post magnā lucē sequūtur magne tenebre.post magnū calorē sequūt̄ magne pluuie.post magnā serenitatē sequūt̄ magne tēpestates. Sic p̄certo post magnā p̄speritatē sequūt̄ magne aduersitates.⁊ p⁹ mūdi

felicitatē inferni penalitates. Apoc. xviij. vbi loq̄t de ciuitate babylonica. Quantum in⁹ glorificauit se & in deliciis fuit tantū date illi tormentū & luctū. Et hec de gl̄ia tpali sufficiant q̄ ad p̄nā. Sz adhuc dico q̄ visio q̄d ē gl̄ia spūal. & q̄d est gl̄ia tpalis. adhuc pōt d ci q̄ est q̄dam gl̄ia cordialis. et ista pōt esse bona vel mala. Bona q̄n q̄s de bono gl̄iat. sicut. q. Cor. xij. Libenter gloriabor in infirmitatibus meis Malavt q̄n q̄s gl̄iat inaniter de aliq̄ bono q̄d credit se habere vel q̄n gl̄iat maligniter de aliquo malo q̄d potuit implere. Jō de inani gl̄ia loq̄t Hiero. ad nepocianū. Nec nimis religiosa velit videri. nec plus humilis q̄m necesse ē. Et Sen̄. dicit. Gloriā fugiendo nō queras. Ille em̄ gl̄iam fugiendo sequit. q̄ de humilitate vel aliqua alia v̄tute quam h3 tanq̄ de bono ꝓprio gloriat. Et de talib⁹ loquit Grego. i moralib⁹. Sub hoste quē ꝓstrauit mouit. q̄ de culpa quā supat gloriat. Et iō dicit Criso. in omel. Si gloriari cupis gloriam despicere eris omnib⁹ gloriosior. Q̄d tm̄ ypocrite n̄ faciūt. q. ist̄ sunt de q̄bus dicit idem Greg. Qui p̄ntez gloriam amantes affect̄ p̄nt. quasi despiciēdo sequunt. & breviter fatui sunt q̄ gloriant̄ in reb⁹ tpalib⁹. q. vere illi q̄ gloriant̄ in pulcritudine sunt sicut q̄ gloriant̄ in ornamento sibi accomodato. q̄ in fortitudine sunt sicut illi q̄ gloriant̄ i fortitudine inimici sui. q̄ in diuitijs sunt sicut illi q̄ gl̄iant̄ i vinculis suis vel in sarcina q̄ ipsos in ꝓfundum ꝓiicit. q̄ in mulieris specie. sunt sicut illi q̄ gloriant̄ in simulacri facie. q̄ in scientia gloriant̄ sunt sicut illi qui gloriant̄ in candela sibi accomodata. qui in genere sunt sicut illi q̄ gloriantur in aliena virtute q̄ in ꝓprijs virtutib⁹ sunt sicut q̄ gloriant̄ in armis magistri sui q̄ portant. q̄ in gr̄a diuina sunt sicut q̄ gloriant̄ i equo magistri sui sibi accomodato. Jsta sc̄ em̄ multa genera inaniū gloriarū. Gloriant̄ g̃ fatui Jn Carnis pulcritudine. Corporis fortitudine. Rerū plenitudine. Mulieris gratitudine Scientie limpitudine Generis magnitudine. Virtutū sanctitudine Diuine gr̄e habitudine.

Jsti igit̄ omnes gloriant̄ inanit̄. q. s. gloria taliū h3 debile fundamentuz. Dico g̃ q̄ fatui gloriant̄ in corporali ꝑpulcritudine similes pauonit̄ columbe q̄ gloriant̄ in pulcritudine plumaz. Et equo q̄ gloriat̄ in pendentia iubaz. q. s. tales gloriātur in pulcritudine pellis vestis & crinis. & tm̄ de gl̄ia ista dicit Esa. xl. Omnis caro fenū & omnis gl̄ia ei⁹ q̄si flos agri Exiccatū est enim fenū & cecidit flos & decor vultus ei⁹ deperijt. Et Eccli. xj. Jn vestitu ne glorieris vnq̄z. Jtē alij gloriant̄ in corpis fortitudine. sicut milites nr̄i q̄ gloriant̄ in armis. sic̄es illis pplis venetor q̄ sibi de ere faciebant dicas fm solinū. Ad q̄d facit q̄d dicit Justin⁹ li. xliij. Quante inuentionē idolor boies adorabant lanceas. Jō de talibus fatuis nobilib⁹ dr Judith. ix. Confidūt in multitudie sua & in contis & in sagittis suis & in lanceis gloriant̄ & nesciunt q tuipse es deus noster q̄ conteris bella. Jtē alij gloriant̄ in diuitiarū plenitudine p̄s. Jn multitudine diuitiaz suaz gloriant̄. Jtem alij gloriant̄ in mulieris gratitudine. p̄s. Gloriant̄ in simulacris suis. Jtē gloriant̄ i scie limpitudine. vñ Hiere. l. De babylone q̄ gloriabat in scientijs diuinatorijs dicit. Terra sculptiliū est. & in portētis gloriat. Vñ Ro. ij. Mali clerici repbendunt. Requiescis in⁹t in lege & gloriaris in deo. & nosti voluntatē eius. Sequit. Alijū doces. teipm̄ nō doces. Jtem alij gloriantur in generis magnitudine. Jstis dr Roma. xj. Quid gloriaris? nō tu radicem portas g̃ radix te. Jtē alij gl̄iantur in suaz virtutū sanctitudine. sicut sunt ypocrite q̄ gloriant̄ sicut cattus in pulcritudine pellis. i. cōuersatiōis Jaco. iij. Nolite gloriari & mendaces esse. Jsti etiā sē q̄ bona opa sua gloriant̄ se habere nō a deo g̃ a seipso: cum dicat Eph. ij. Dei em̄ donū est nō ex operibus ne q̄s glorietur.

Jtem q̄dam gloriant̄ in diuine gratie habitudine. Jstis dr illud Hiere. xiij. Date deo gl̄iaz. De talib⁹ igit̄ male gloriantib⁹ dr p̄s. Usq̄quo pctōres dñe usq̄quo pctōres gl̄iabunt & & j. Cor. v. Nō est bona gl̄iatio vestra. Hec igit̄ de gloria corpali. tpali & supnali sufficiūt &c.

Glorificare. Nota q̄ gl̄ificare idem ē q̄d laudare: magnificare: honorare & cōmendare. Vñ nota q̄ de⁹ gl̄ificat ab homine p laudē & gratiarū actionē. Homo em̄ glorificat a deo p celestis gl̄ie distributionē. Homo glorificat a mūdo p p̄ntis honoris assecutionē. Homo glorificat ab homine p vanoz verborū adulationē. Breuiter de glorificatione qua deus glorificatur ab hoie dr Luc. xiij. q̄ mulier curua erecta est & glorificabat deū. Et. xxiij. dr. q̄ Centurio videns q̄d factū fuerat glorificabat deū. De glorificatione qua hō glorificat a deo dr in p̄s. Eripiam eum & glorificabo eū cum ipso sum i tribulatione. Timentes em̄ deū glorificat deus. q. sicut dr p uer. xxvij. Custos dñi sui glorificabit. De gl̄ificatiōe q̄ homo a mundo gl̄ificat & honorat dr. j. Mach. x. q̄ alexander rex addidit adhuc glorificare ionatham. De glorificatione q̄ homo ab homine glorificat p adulationē. dr Treñ. j. q̄ oñs q̄ glorificabant eam spreuerūt eā. & facti sūt ei inimici. Et loquit de ciuitate hierlm q̄ dū fuerat in ꝓsperitate ab omnib⁹ glorificabat. q̄ tandē q̄n venit ad aduersitatē ab oñib⁹ cōtemnebat & spernebat. q. s. adulatores nō glorificant hominē nisi q̄diu est in statu ꝓspero. Similes cicadis. q̄ in tpe daro solent cantare turbulēto aūt tacere &c. De gl̄ificatiōe v̄o q̄ dicit gl̄ie adeptionē vl̄ corpoz gl̄ificatiōem nihil ad p̄s. Vide s̄. de gl̄ia & de claritate.

Gomorra. Nota q̄ Gomorra fuit vna de ciuitatib⁹ sodomoz q̄ terremotu & igne & peste fuit subuersa. Jnterptat aūt gomorra cecitas vel seditio. timor popular vel timens pplm. Et breuiter ista signat pctōres q̄ sunt ceci & ignorantes seditiosi & rebellantes amorosi & pauescentes. q. s. a deo finaliter subuertunt. & in inferno igne & sulpbure cōburunt &c. Allega. cōtorda. dilata sicut vis.

Gratia. Nota q̄ gratia generaliter diuidit in gr̄am gratis datā. et gr̄am gratū facientē. Est em̄ gratia gratis data illa dei beniuolentia quā ex liberalitate sue bonitatis in aīmā infundit. p quā ipsam ad faciendū q̄d iustū est excitat & inducit. Et ista etiā dr gratia ꝓueniens. q. s. deus in quantū in se est parat⁹ est hoiem spūaliter ꝓuenire. & ipm ad bene agendū disponere & iuuare. Jsta gr̄a dr gratis data. q. s. a deo nobis etiā cuiq̄z & q̄q̄ pctōri cōcedit sp & offert. Et iō dicit Aug. sup Joh. Si gratis tibi gratiam dedit ipm gratis ama. si noueris ad p̄miū diligere. de⁹ ipe sit p̄miū tuū. Jsta etiā dr gratia ꝓueniēs. q. sicut homo quantūcunq̄z sit bon⁹ artifex tm̄ sine instrumēto nō potest operari. Sic vere ne spūaliter q̄q̄ homo polleat virtutibus naturalibus. nunq̄z tm̄ pōt facere aliquod bonū opus meritoriuum nisi gratia gratis data p̄ueniens sibi detur Sicut em̄ lux solis generalit̄ diffundit̄ sup oñs. ita q̄ quantum est in se parata est oñs illuminare. illi tm̄ q̄ sunt ceci illo beneficio non vtunt. Sic gratia gratis data super omnes homines generaliter distillat. & q̄ntū in se est parata ē oñs ad bonū disponere. q̄q̄ illi qui ceci sunt. s. peccatores eius nō velint influentiam recipere g̃ ipsam poti⁹ refutare. Boni v̄o q̄ habent oculos intellect⁹ istius gratie b̄ficium recipiunt. & exinde in bonis opib⁹ ꝓficiunt. q. sicut dr Prouer. xij. Qui bonus est gratiam hauriat sibi a dño. Jsta gratia similis est rori. q. sicut ros de celo sup omnes herbas generaliter descendit. in omnibus tamē herbis eq̄liter virtutem suam non ostendit. quia sc̄z alique sunt herbe sicce & mortue que per rotis influentiam nequeunt vegetari. Sic gratia gratis data generaliter omnibus concedit. Juxta illud Eph. iiij. Unicuiq̄z nostrū data est gratia. pctōres tm̄ sicci & mortui ab ista gr̄a non adiuuant. Boni v̄o spūaliter p ipsaz vegetant. q. sicut ꝓuer. xiij. dicit. Jnter iustos morabitur gratia. Gratia gratum faciens ē illa mentis dispositio p quam anima deo placita efficit. et p quam eius beniuolentiam assequitur. & p quam imago dei que in anima fuerat per peccatum turpata iterum reformat. & per quam boni a malis separant̄ & distinguuntur. q. fm Aug. de verbis apostoli. Sola dei gratia redempti a pditis sunt distincti. & est ista gratia q̄dam forma spūalis que in anima immediate a deo generat. p quaz anima ipsi deo conformat. & p quam a deo diligit̄ & acceptatur. Sicut em̄ speculum cōuersum ad hoiem recipit eius imaginem. auersum v̄o ab homine primā dispositionem perdit. & eius imaginem recipit ad quam vltimo se conuertit Sic ꝓcerto anima quando ad deū p bonam affectionem

cõuertĩ. z a dyabolo p pcti displicentiã auertĩ. tunc ima go dei in ipa p gr̃am generaĩ. Si vo a deo p peccatũ auer sa fuerit z ad dyabolum cõuersa. tunc dispositio gr̃e quaz habebat perditur. z tota ipsius species deformatur. De ista igitur gratia aliquid diffusius proferamus z dicamus generaliter q ista gratia rõne suorum effectuum multipli cium. multis reb⁹ z multipliciter compaĩ. Jsta eñ cõpaĩ

Rori. Gratia dico cõpaĩ rori. q3 cõfert humorẽ de
Flori notiõis. Cõpaĩ flori. q3 cõfert decorẽ cõuersati
Fonti onis. Compaĩ fonti. q3 purgat horrorẽ infectio
Ponti. nis. Compaĩ ponti. q3 portat fluorẽ nr̃e cõditi
Clavi onis. Compaĩ clavi. q3 p hanc celestẽ gl̃iam in
Navi gredimur. Compaĩ navi. q3 p hanc sine piculo
Flumini transuehimur. Compaĩ flumini. q3 p hanc vir
Lumini tutũ riuulis vegetamur. Compaĩ lumini. quia
Semini. per hãc p dona sp̃ussancti illustramur. Cõpaĩ semini. q3 per hanc glorie fructib⁹ fecundamur. Est igitur

Ros humectatiuus Dico ꝓmo q gr̃a cõpaĩ rori.
Flos decoratiuus. q3 est mentis humectiua. Jsta ẽ
Fons depuratiuus. eñ sicut ros hermon q̃ descẽdit
Pons sustentatiu⁹ in monte syon. p̃s. cxxxij. Sicut ei
Clavis aperitiua ostrea de mari egredĩ. z apta te
Navis transportatiua sta a rore pfundĩ. z sic margari
Flumen vegetatiuum ta in ipsa cõcipĩ. sic q̃n hõ d̃ ma
Lumen illustratiuũ. ri pcti exit p cõtritionẽ. q̃n etiã se
Semen fecundatiuũ aperit p cõfessionẽ. tũc ꝓcerto in

ipm descendit ros gr̃e z deuotionis. z generaĩ in ipo mar garita sanctitatĩ z pfectõis. z sic posset dici cuilibet tali bo mini illud Geñ. xxvij. Ex rore celi. z ex pinguedie terre erit benedictio tua. Jõ d3 in p̃s. Diffusa est gr̃a in labijs tuis. ꝓpea be. te de. ineĩ. Compaĩ igit gr̃a rori. q3 est mentẽ bu mectiua. Scõo dico q gr̃a cõpaĩ flori. q3 est mentis de coratiua. sicut eñ flos solet arborẽ in q̃ est decorare z spez fructus future verisiliter declarare. Sic gr̃a aiam decorat et venustat z fructũ future glie padisi affutur̃ declarat. Jsta eñ duo. s. gr̃a z gl̃ia bñt se sicut flos z fruct⁹. q3. s. vbi flos gr̃e nõ pcedit. ibi fruct⁹ glorie nõ succedit. z arbor. i. homo q̃ floꝛib⁹ gr̃e nõ ornaĩ. nunq̃ post mortẽ fructib⁹ glorie fe cundaĩ. sicut d3 in p̃s. Gr̃am z gl̃iam dabit dñs. q. d. gratiã primo gloriã subsequenter. Et de isto flore d3 Eccli. xxxix. floꝛete flores: q̃si lilium date odorem z frondete in gr̃am. Et sic pt3 q gr̃a est flos mentis decoratiua. Tercio dico q gr̃a cõpaĩ fonti. q3 est mentis depuratiua. Sicut eñ fons b3 virtutẽ purificatiuã z sordiũ z fecium abductiuaz. Sic gratia mentẽ purificat atq3 mundat. Et sicut abvno fonte exeũt plures riuuli. sic a dei gratia emanant plures virtu tes. Et sicut accipĩ senescens altissime ascendit. z tandem in fontẽ viuũ descendit. vbi plumas veteres dimittit. z sic renouaĩ z iuuenescit. sicut dicit Pli. Sic ꝓculdubio petõr d3 alte ascendere p cõtemplationẽ. d3 in fonte gr̃e se balne are p deuotionẽ. d3 plumas veteres. i. malos mores depo nere p pniam z cõtritionẽ. z sic renouabĩr z iuuenescet per morale mutationẽ: cõuersionẽ z iustificationẽ. Uñ Tyt. iij Justificati gratia ipsi⁹ heredes sim⁹ sm̃ spem vite eterne Et sicut fons magis fluit ad locũ inferiorẽ. sic gratia magĩ fluit ad mentem humiliorẽ p̃s. Qui emittis fontes in con uallib⁹ inter mediũ montiũ ptransibunt aque. Jõ d3 Ja co. iij. Deus superbis resistit humilib⁹ aũt dat gratiaz. Jsta est igit̃ more fontis depuratiua. Quarto dico q gr̃a cõ paĩ ponti. q3 est mentis sustentatiua. Pons eñ portat et sustinet hoiem ne in fluuiũ cadat. Pons etiaz est illd̃ quo mediante de vna ripa ad alterã hõ transit. z sine quo hõ si ne piculo rapidũ fluuiũ nõ transcurrit. q3 ꝓcerto charissi mi de ripa hui⁹ mundi ad ripam paradisi nõ trãsim⁹. z flu minis inferni piculũ nõ euadim⁹. nisi sup pontem gr̃e ma neam⁹. Gr̃a ei ẽ sic̃ pons stabilissim⁹ sup q̃ q̃diu sum⁹ mor tis eterne periculũ nõ timem⁹. Jõ bñ dicit apl's Hebr. xiij. Optimũ est gratia stabilire cor. Quinto dico q gr̃a cõ paĩ dauid. q3 ẽ padisi aperitiua. Jõ de iusto d3 Esa. xxij. da bo dauẽ dom⁹ dõ sup humer̃ ei⁹. z aperiet z nõ erit q̃ dau dat z daudat z nõ erit q̃ aperiat. Sine claue aũt dauid hõ nõ põt padisũ aperire. i. sine gr̃a dei. vt de eo possit intelli gi illd̃ qd̃ de bona aia d3. puer. xj. Mulier gratiosa inue niet gl̃iam. Uñ de Stephano pleno gr̃a z fortitudine ca niĩ q ipse vidit celos aptos. vidit z introiuit. beat⁹ hõ cui celi patebũt. Sexto dico q gr̃a cõpaĩ naui. q3 ẽ nr̃i trãs portatiua. Jsta eñ omnes quos cõtinet de piculo maris in ferni liberat z saluat. Jonas eñ q̃diu in naui fuit a ceto ñ fuit absorpt⁹. statim vo q̃n a naui fuit eiect⁹ z in mari pic tus a ceto extitit deuorat⁹. sicut d3 Jone. ij. q3 ꝓcerto q̃ diu hõ est in naui. i. in statu gr̃e ipse nõ b3 cetũ. i. dyabolu ptimere. Si vo p pctm̃ mortale de ista naui ejiciaĩ. statim a ceto. i. dyabolo subiugaĩ. z ab eo finaliter deuoraĩ. Sine vo ista naui hõ ad portũ padisi nũq̃ puenit. vñ Sap. xiij. Transeuntes mare p ratem liberati sunt. z Act. xv. Per gr̃am credim⁹ saluari. Gia igit̃ d3 nauis q3 est ad portum transportatiua. Septimo dico q gia d3 flumen. q3 ẽ ani me vegetatiua. sicut eñ flumen terrã circũiacentẽ penetrat z imbibit. z ipam vegetat hũectat z infundit. Sic gr̃a dei aiam sp̃aliter vegetat z humectat. z p deuotionẽ z p cõ passionez ipsam irrigat z fecundat. Jõ de ista d3 Eccli. xl. Ad oram fluminis omne semũ euellet. z gia sicut padisus i bñdictioib⁹ z mia abundabit ꝛc. Octauo dico q gr̃a cõ paraĩ lumini. q3 est mentis illustratiua seu informat ua. si cut eñ lumen fluit a corpe luminoso z aerẽ cui infundĩ ĩ luminat. Sic gr̃a a deo emanat. z humanã mentẽ informat z illustrat. Uñ peccatori d3 Eph̃. v. Surge q̃ dormis z ex urge a mortuis z illuminabit te xp̃s. Gr̃a eñ est lumen ad reuelationẽ gentiũ. q3 sicut d3 Tytũ. ij. Apparuit gia dei z saluatoris nostri omnib⁹ hoib⁹ erudiens nos. Jõ multi sẽ q̃ q̃uis habeant claros oculos z intellectus. q3 cũ eis defi cit lumen gie. nesciunt se dirigere ad salutẽ. immo sepissi me errant per petã z vicia. Nono dico. q gia cõpaĩ semi ni. q3 est mentis fecundatiua. Sicut eñ semẽ in terra ꝓiĩ tur vt exinde fruct⁹ fecundĩ generet. sic semẽ gie a deo bo mini cõcedĩ vt fruct⁹ bonor̃ operũ ꝓcreet. vt p ipm ani ma bonis vntib⁹ fecundet. q3 sicut d3 Luc. viij. Semẽ ce cidit in terrã bonã z ortũ fecit fructũ centuplũ. Uñ. ij. Co rinth̃. ix. Potens est aũt de⁹ oẽm gr̃iam abundare. facere i vobis vt in oib⁹ omnẽ sufficientiã habentes. abundetis in omne opus bonũ. Et sic igit̃ pt3 quõ gia diuersis rebus di uersimode põt comparari. sm̃ q diuersos effect⁹ põt itro ducere z opari. Jsta est eñ sicut influentia celestis q̃ p sui diffusionẽ solet trã ficcã z sq̃lidã imutare z ipam diuersis fructib⁹ fecundare. Sic diuina gr̃a q̃n hominẽ penetrat et infundit diuersis bonis fructib⁹ z opib⁹ abundare facit z eã sp̃aliter renouat z cõuertit. Sepe ei fit vt vbi abunda uit delictũ q ibi supabundet z gia. Uñ etiã Paul⁹ apl's di cebat de seipso. q̃. s. de pessimo fuerat fact⁹ optim⁹ divina gia mediãte. j. Cor. xv. Gia dei sũ id qd̃ sũ. z gr̃a ei⁹ in me vacua nõ fuit. q. d. Gia est forma sp̃alis q̃ dat esse sp̃iale z morale. sine qua homo sp̃aliter nõ est. q3 ꝯ Aug. Pec catũ nihil est z nihil fiunt boies cũ peccant. Gratia autem

Viuificat. Gr̃a dico viuificat. q3 tollit pcti mortalita-
Pacificat. tẽ. vñ Geñ. xij. Viuat anima mea ob gr̃az
Fortificat tui. Jtẽ pacificat. q3 tollit cordiũ diuersita tẽ. Uñ. j. Pet. j. Gr̃a vobis z pax a deo patre vr̃o m̃tiplicet. Jtẽ gr̃a fortificat. q3 ꝓfert stabilitatẽ. vñ Heb. xiij. opti mũ ẽ gr̃a stabilire cor. Act. vj. Stephan⁹ plen⁹ gr̃a z fortitudie ꝛc. Quia igr̃ gr̃a tot z tantos bꝫ vtuosos effect⁹ ipaz debem⁹ sume q̃rere. z ipam cũ oi diligẽtia ꝓcurare. Dicit eñ Amb. sup lucã q vberior est gr̃a q̃ pcatio. sp ei pl⁹ tri buit dñs q̃ rogaĩ. Et q3 sm̃ Greg. Petentis negligẽtia re phẽdĩ vbi dãtis mia ñ dubitaĩ. nec ẽ q p gr̃a ipetrãda ad eũ recurram⁹ vt ipaz inuenire cũ efficacia valeam⁹. Jux ta illud Eccli. iij. Quanto maior es humilia te z inuenies coram deo gr̃am. Jsta igit̃ dicta morall̃ de gr̃a sufficiãt q̃ ad pns

Gratiarumactio. gratitudo

Nota q gratiarũactio est q̃dam virtus. qua hõ bñficia re cepta cõfitet z recognoscit. z est virtus ad quã omnis cre atura q̃dam naturali iure mouet z inclinaĩ. Generaliter omnia que sunt benefactores suos recognoscunt. z quasi vices rependendo gratias exhibent atq3 reddunt. Et iõ gra tiarumactio nihil aliud est q̃ quedam laus. quedam con fessio. q̃dã recognitio ꝓceptor̃. Sicut eñ aues in mane be

neficiū solis ⁊ luminis sentientes solent exultare ⁊ letari. atq; dulcimode modulari. Sic dō qñ sentit se. vel a deo vl' ab alio bñficiū aliqd recepisse debz quadā naturali leticia pfundi ⁊ ad laudandū p gratiarū actionē efficacē animari. Vñ sic faciebat filij isrl. q. Mach. j. dicentes de magnis periculis a deo liberati magnifice gr̄as agim⁹ ipsi. Animalia bruta recognoscunt suos benefactores ⁊ liberatores. sicut de elephante legit. q cū in foueam ceciderit. venatorez q̄ ipsum uberat sequit. ⁊ omni siluestritate depsita p suscepti beneficiū edomat. De tygride vō legit q cū in foueam ceadisset. ⁊ q̄dam miles transiens ipsam extinde trahisset. fera extracta liberatorē suū cōducebat ⁊ sequebat. ⁊ cū cauda blandiendo gr̄as agere videbat. sicut exemplificat Plini. Quid dicā de quodā leone de quo fit mentio in hystoria dierosolimitana. Sicut em̄ ibidem dr cū vltra mare esset exerat⁹ xp̄ian⁹. q̄dam miles casu quendā leonē inuenit quē q̄dem serpens taliter ligauerat q nō poterat se mouere. Miles vō pietate cōmot⁹ serpentē occidit ⁊ leonem liberauit. Leo aūt tanq̄ gratū animal se seruituti militis mancipauit. Solebat em̄ accipe p̄das p memoria ⁊ ad militē deferebat. intantū q nō solum militi ꝫ etiaz magne parti exercitus comoda plurima cōferebat. Quid vltra? nō sufficit leoni tanta gratitudo q̄nimmo milite ad patriā redeunte mare ⁊ nauem intrante ⁊ leonem dimittere volente: leo mare ingreditur ⁊ nigr̄m vsq; in nauem sequit ⁊ ibi aliq̄diu cōmorat. ꝫ tandem deficientib⁹ victualib⁹ leo in mare ꝓicit ⁊ sic piū animal pia gratitudine mortis periculo subiugat. Quid igit dicem⁹ charissimi nos alij q̄ sumus rōnales creature. cū videam⁹ q animalia carentia rōne tali ⁊ tanta gratitudie sint dotata. Reuera nos debem⁹ sup omnia grati esse. ⁊ benefactorib⁹ gratam vicissitudinē exhibere. Sicut dicit Señ. epl'a. lxxxiij. Justicie cōueniens est. beneficio gr̄as. ⁊ iniurie reddere talionē. Quia vō bñficia a deo accepta digne nō possum⁹ cōpensare. necesse ē p gratiarū actionē dei liberalitati humiliter cōplacere. Jdeo monet apl's. j. Thes. v. Semp in q̄t gaudete. sine intermissione orate. in omnib⁹ gratias agite. In q̄bus verbis ostēdit q gratiarū actio debet fieri quatuor modis. q̄. s. ista debet habere Jugem cōtinuitatē. Semp in q̄t t̄. Vultus iocunditatē. Gaudete in q̄t. Vocis humilitatē. Orate inquit Magnā integritatē. In oīb⁹ in q̄t gr̄as agite. Gr̄arū em̄ actio debet esse te seu integritate. Primo dico q ista
Cū cōtinuitate debet hr̄e iugē cōtinuitatē. Semp in-
Cū iocunditate quit. sine intermissione. Bñficiū enim
Cū humilitate receptū nunq̄ debet de mente recede-
Cum generalita- re. q̄ sicut dicit Cryſ. sup Mat. Omelia. xxv. Optima bñficioz custos est ipsa memoria eorundem. ⁊ ppetua cōfessio gratiarū. Señ. etiā dicit. q ista bñficioz lex est vt alter statim obliuiscat dati. alter vō nunq̄ accepti obliuiscat. Flumina em̄ cōtinue a mari exeunt. et vt iterū fluant ad mare continue reuertunt. Quia ꝓcerto flumina bñficioz q̄ a deo vl' ab homine recipiunt⁹ ad ipm sp ⁊ cōtinue p gratiarū actionē reducere debem⁹. ⁊ sic ad recipiendū ampliora ipsi⁹ animū inuitam⁹. Quia ꝑm Cas. super ps. Meliora recipere merent. q̄ iam collata de corde pdere nō ꝓbat. Qd tñ est ꝓtra multos q̄ exquo bñficiū acceperunt nunq̄ volunt ampli⁹ suū bñfactorē videre. nec de bñficio accepto mentionē facere vel audire. Nō sic charissimi ꝫ sp ⁊ sine intermissione tē gratie referende. Vñ. ij. Thes. ij. Gr̄as agere debem⁹ sp. Jsta igit dr hr̄e opis cōtinuitatē. Scdo dico q dr esse cū iocunditate. Homo em̄ qñ agit gr̄as dr ꝓtendere leticiā facialē. Nā sicut dicit Sene. ij. li. de benefi. Qui gratis. i. letanter bñficiū suscipit primā eius pensionē soluit. Et Bern. ad beremitā Quintelli nū dicit. q danti nesc̄t rependere aliqd gratiosius q̄ accepit q̄ q̄ sit gratū qd gratis accepit. Bñficiū igit nobis datū debem⁹ gratum habere. ⁊ gratiarū actiones debem⁹ grate ⁊ hylariter nostris bñfactorib⁹ exhibere. Qd tñ est cōtra multos. q̄ vident similes barilibus seu cadis q̄ aquaz vel quēcunq; aliū liquorē in se grate ⁊ sine strepitu recipiunt. ipsam tñ sine magno strepitu ⁊ tumultu exteri⁹ nō emittūt. Quia ꝓcerto multi sunt q̄ aliena bñficia grate ⁊ sine murmure recipiunt. Sz quotiens habent aliqd reddere. aliquid tribuere vel conferre. semp aliquē tumultum. aliqd murmur. aliquā displicentiā faciūt ⁊ ostendūt. Contra illud Eccli. xxxv. In omni dato tuo hylarē facv̄ltum tuū. Quia sicut dr. ij. Cor. ix. Hylarem datorē diligit deus. Gaudendū est igit in quacunq; gratiarū actione. sicut de beata ciuitate dr Esa. lj. q̄ gaudiū ⁊ leticia inuenīet in ea ⁊ gratiarū actio ⁊ vox laudis. Debet igit esse gratiarū actio cū vultus iocunditate. Tercio principaliter dico. q ista dr esse cum vocis humilitate. qd ostendit cū dicit. Orate. Quicunq; em̄ gratias refert dr humiliter se habere. ⁊ nō ex ꝓpria mentis ꝫ elargitoris gratia dr se habiturū aliquid dubitare. Vñ Michee. vj. Quid dignū offeram dño? curuabo genu deo excelso? Genuū em̄ curuatio nihil aliud est q̄ q̄ denotat humilis gratiarū actio. Vñ. ij. Paral'. xxix. Jncurvato genu adorauerūt. Debet igit habere gratiarū actio vocis humilitatem. Orate inquit. Col. iij. Orationi instantes. vigilantes in ea cū gratiarū actione. Quarto dico q dr habere pfectā integralitatē. quod oñdit cū dr. In oībus gratias agite. In oīb⁹ em̄ ⁊ de oīb⁹ debēt agi gratie. q̄. s. in magnis ⁊ in modicis. i aspris ⁊ in ꝓsperis. in bonis ⁊ in malis. Sic faciebat Aug. super illud ps. Repleat os meū laude dicēs sic. Laudare inquit te debeo de⁹ me⁹ in ꝓsperis q̄ cōsolasti. in aduersis: q̄ castigasti. anteq̄ essem: q̄ me fecisti. cum essem: q̄ saluteī dedisti. cum peccassem: q̄ indulsisti. cū in aduersis essem: q̄ adiuuisti. cum ꝓseuerassem. q̄ coronasti. In oībus igit debem⁹ gratias agere ⁊ in ꝓsperis ⁊ in aduersis similes philomene. q̄ de nocte ⁊ die solet cantare. Qd tñ ē cōtra illos q̄ bene gratias agunt in ꝓsperis. qd tñ nunq̄ faciunt in aduersis. nō aduertentes ad illud qd dicit Criso. in tracta. de simbo. Semp benedicendus est de⁹. quia si benedicat in aduersis dissoluit. si bñdicit in ꝓsperis perseverat. In omnibus igit benedicēd⁹ est deus. Vñ Eph. v. Gratias agentes semp ꝓ omnibus. Sic igit patet. quō gratiarumactio debet fieri generaliter. humiliter. hylariter. ⁊ pseueranter. Et hec de gratiarumactione sufficiant. vide infra de ingratitudine.

Gradi. Gressus. Nota q gradi idem est q̄ ambulare ⁊ incedere. Et primer gradi ꝓprie ad animalia. Et est gressus idē qd incessus quē bō facit ambulādo. Moraliter igit ꝑ gressū intelligit spūalis incessus. i. aie act⁹ ⁊ pfect⁹. Signat igit gressus interiores affectōes seu exteriores opatōes. Per istas ei sicut ꝑ spūales gressus ⁊ mot⁹ ad bonū vl' ad malum: ad vtutē vl' ad viciū. ad padisum vl' ad infernū gradimur et ētperam⁹. Exinde igit notare possum⁹. q̄ se q̄dā gressus
Dirigendi. Primo ꝫ dico q bonos gressus. i. act⁹ de-
Corrigēdi. bem⁹ dirigere. i. directe regere ⁊ continu-
Erigendi. are dicentes illud Num. xxj. Nō declinabimus per agros aut vineas aut biberuus ex puteis aq̄s. sed via regia gradiemur donec transeamus terminos terre tue. Jsta enim dixerunt filij israel seon regi amorreoz. Seon q̄ interpretat calor vel calidus est dyabolus q̄ semper est feruens ⁊ calidus ad male faciendum. Amorrei vō qui interpretantur amari significant homines mundanos Nos igitur filij israel qui volumus esse sancti. qui habemus transire per terminos seon regis amorreoz. id est. p limites huius mundi. vbi dyabolus in peccatorib⁹ dominat. debem⁹ facere tria p̄dicta vt secure ⁊ sine periculo transeam⁹. Nos em̄ rerū facultatē debem⁹ cauere. Nō declinabim⁹ inquit p agros aut vineas. Carnis voluptatez debemus horrere. Non bibem⁹ inquit aquas et puteis. Viteveritatem debemus tenere. Via inquit regia gradiemur Via enim regia est via virtutum in qua Christus gressus fuit. Unde. j. Regum. xij. Nunc rex graditur ante vos. et vbi etiam sancti viri qui sciunt gressus suos regere gradiuntur. quia sicut dicitur in ps. Apud dominū gressus hominis dirigent ⁊ viam eius volet. Aduerte autem q proverbi. xxx. dicitur. q tria sunt que bene gradiuntur. scilicet
Leo Jn quo potest notari q tria genera perso-
Gallus narum tenentur ꝓ alijs bene gradi. id est
Et aries. bene viuere ⁊ opari. videlicet leo: q̄ est rex animaliū. i. mundi ꝓsides ⁊ sapiores. Jsti em̄ alioz sē duces. Vñ illud. j. Reg. xij. Nunc rex gradit ante vos. vt sic in illis figuret cherubin. De quo dicit Ezech. j. q vnum,

quodq; añ faciẽ suã gradiebañ Isti eñ significabant supe riores.q; in eis erat facies bouis q̃ est rex animaliũ. leonis q̃ est rex ferarũ. Bouis q̃ est rex iumentoꝝ. Aquile q̃ est rex volatiliũ. Si vis dic latius de istis. Et nota q; ibide dicit.s.Ezech.x.q; in quatuor partes gradiebañ.q; scz bomo debet quãdoq; ad quatuor dirigere gressus suos.s.ad

Se vt sancte viuat.
Deum vt ipm timeat
Malos vt eos puniat.
Justos vt eos ꝓmoueat

Gallus qui cantat ꝛ boras nocturnas declarat.signat clericos et ꝓdicatores. Isti eñ sunt alioꝝ magistri.ꝛ iõ debẽt similiter bene gradi. Istis eñ videñ aliq; dicere illud ps. In via hac q̃ gradier firmabo sup te oculos meos. Et Prouer.xv. Dirigit religiosos simplices humiles ꝓfessores. q̃.s. debent prudens dirigit gressus suos. Aries q̃ rudi vellere induit. bene gradi.ꝛ hoc q; sicut dr puer.ij. Deus ꝓtegat gradientes simplr. Tales ei potissime videñ habere vicꝫ gressus Latos.qđ facit charitas. Rectos qđ facit equitas. Altos qđ facit mentis subtilitas. Preuisos qđ facit mentis sagacitas. Preostensos seu directos qđ facit dei benignitas.

Et sic habem⁹ gressus pulcros qđ facit bonitas atq; sanctitas. De gressuum latitudine charitatiua dicit in ps. Dilatasti gressus meos subtus me.ꝛ nõ sunt infirmata vestigia mea. De gressuũ rectitudine mensuratiua dr Michee vj. Nonne vba tua bona sunt cum eo q̃ recte gradit. De gressuum altitudine cõtemplatiua dr Amos.iij. Gradiẽs sup excelsa terre ꝛc. De gressuum prouisione meditatiua. dicit Prouer.iiij. Palpebre tue ꝓcedant gressus tuos. De gressuum prouisione preostensiua.qua.s.de⁹ dz ꝓcedere et dirigere gressus nostros. Dicit Hierem.x. Scio dñe quia nõ est hominis via eius.nec viri vt ambulet ꝛ dirigat gressus suos.q.d. Ad deum spectat gressuum directio humanoꝝ. Et Prouer.xvj.ca. Domini est dirigere gressus eius. Et sic cuilibet anime sic directe dici poterit illud Cant. vij Qꝛ pulcri sunt gressus tui in calciamentis tuis filia principis. Isti igit gressus dirigendi sunt. Juxta illud ps. Dirige gressus meos in semitis tuis. Scdo dico q; aliq; gressus sunt q̃ sunt corrigendi. Et isti sunt gressus malaꝝ operationũ. Peccatores eñ ꝓ peccatũ male gradiunt. Isti ei sunt sicut cancer q̃ est piscis retrogradus.nunq; eñ ꝓdire, cte gradit ꝙ semp retrograde ꝛ oblique. Sic peccatoꝝ nunq; tendit recte versus paradisum ꝙ oblique currit ꝛ gradi tur ad pctũ. Et iõ figurat in serpente cui dictũ est Gen.iij Sup pectus tuũ gradieris.ꝛ terram comedes oñib⁹ diebus vite tue. Quia ꝓcerto charissimi serpentes.i.serpentini pctores. sup pectus suũ gradiunt inq̃tum ꝓ pectorale affectionẽ inferius ad peccatũ inclinati videñ.ꝛ terrã dicunt comedere q̃ se solent in bonis terrenis plus debito delectare. Isti cõfiguranť Leuit.xj.vbi dicit.q; oñe animal quadrupes qđ sup pectus gradiebat immundũ erat. Ibi etiã dr q; omnis volucris q̃ sup quatuor pedes gradiebatur erat immunda. Quia ꝓcerto charissimi ꝛ inter quadrupes.i.inter seculares.ꝛ inter volucres.i.inter clericos ꝛ inter regulares.illi coram deo sunt immundi.q̃ cũ quatuor pedib⁹.i.cũ quatuor affectionib⁹.ꝛ cũ pectore.i.cũ cordis desiderio ꝛ amore gradiunt inferi⁹ circa terrã.i.circa bona delectabilia ꝛ terrena. De q̃bus dr Ezech.xx. Post ydola gradit cor eoꝝ. Et de talib⁹ gressib⁹ dr Prouer.v.vbi loquit de mala muliere dicẽs q; pedes eius descenderũt in mortẽ.ꝛ ad inferos gressus ei⁹ penetrãt. Mali ei gradiũt

Elate per superbiam
Immature ꝓ stulticiã
Obscure ꝓ ignorantiã
Maliciose ꝓ iracundiã.

De supbia dr Dañ.iij. Gradiẽtes in supbia pot humiliare
De stulticia dicit.iij.Reg.ix. Incessus q̃si incessus iebu videt. preceps eñ gradit. Prouer.xix. Stulticia hominis supplantat gressus eius. De ignorantia dr Prouerb.vij. In obscuris gradit ad vesperũ. De iracundia dicit.ij.Reg.xvj. Qr semey gradiebat maledicens Dauid. Isti igit sunt gressus corrigendi. Juxta illud Heb.xij. Rectos gressus facite pedibus vestris. Tercio dico q; sunt quidam gressus erigendi ꝛ ab his temporalibus eleuandi. Dñ Amos.iiij. Faciens matutinam nebulam ꝛ gradiens super excelsa terre Et sic igitur patet triplex gressus scilicet. Dirigendus. Corrigendus ꝛ Erigendus. Et hec de gressu sufficiant quo ad presens.

Gradus. Nota q; gradus signat q̃ndã locũ eminentem vel ascensum ad altum locum per distinctionem passuum ordinatum. Et vt comuniter gradus accipitur ꝓ distinctione statuum vel dignitatum. Et sic notabo q; inuenitur multiplex distinctõ gradualis.scilicet. Gradus ad

Impetrandum.
Predicandum.
Ministrandum

Primo igit dico q; quidam adipiscunt gradum imperatoris. Et isti sunt illi q̃ ad altos gradus dignitatum ascendunt vt cõiter. Sicut eñ ꝓ gradus inferiores ascendit ad superiores.sic ꝙ status minoꝝ ascendit ad maiores. Figura.iij.Reg.x. vbi ad ascendendũ thronũ eburneum salomonis sex facti fuerunt gradus.ꝛ vestiuit eum auro fuluo nimis.ꝛ sedile tenebant due manus.ꝛ iuxta manus duo leones binc atq; illinc ꝛ vnus leunculus ex vtraq; parte cuiuslibet gradus. Talis igit thronus mundi signat dignitates.que auro vestite dicunt ꝓ eo. q; ibi aurũ diuine sapientie ꝛ ebur innocentie abundare tenent. Manus vo bone operationis.ꝛ leones fortis iusticie ꝛ seuere iurisditionis binc atq; inde cubare iubentur.q; vere thronus.id est officium iudiciarium ista quinq; debet bre.vicꝫ Ebur mundane intentionis. Aurũ splendide discretionis Manus executiue opationis. Sedile mature tranq̃llitatis ꝛ deliberatõnis. Et leones seueritatis iusticie ꝛ correctionis.vel leones.i.assistentes sancte ꝛ regie conditionis. ps Sedisti sup thronũ q̃ iudicas iusticiã. Ad tales tñ thronos dignitatũ ꝓ grad⁹ ascendit.q;.s.gradatim ad honores venit. Isti tñ grad⁹ de ebore st.q;.s.ꝓ candore innocentie iuste ꝛ canonice ascendere tenent. Leunculi etiã q̃ sẽ animalia audacia ꝛ fortia eis assistunt.ad denotandũ ꝙ illis q̃ ꝓ istos grad⁹ ascendũt.audacia aggressiua ꝛ cõstantia pseuerativa nccia indicant. Ezech.xl. In gradib⁹ septem ascendebat.ad portam australẽ. Per grad⁹ eñ ordinate distinctionis vel ꝓ gradus septemplicis vtutis ꝛ pfectiõis ascendũ est.ꝛ nõ ꝓ grad⁹ cõsanguinitatis ꝛ agnitiõis.q;.scz talis ascensus ꝓhibet Exo.xx. Nõ ascendes ꝓ gradus ad altare dei tui. Cui⁹ tñ ꝛrium sit qñ q̃s cõsanguineos ꝛ nepotes.q̃sto in gradu cõsanguinitatis sunt ꝓquiores tãto magis ac magis extollit. Iste est igit grad⁹ impatoris: vel platoꝝ vel plati. de quo dicit Greg. ꝙ q̃nto grad⁹ altioꝝ tanto casus grauioꝝ. Impator vr xps nõ sedet in h̃ mũdo in gradibus dignitatis ꝙ in gradib⁹ humilitatis.s.i vtero vginis. de q̃ dr Mee.viij. Stetit esdra scriba sup gradũ ligneũ. De gradu igit dignitat. dr.s. Tbi.iij. ꝙ q̃ bñ mini, strauerit gradũ bonũ sibi acquirat. Ptz igit q; alicꝫ adipiscunt gradũ impatoris. Scdo dico q; alicꝫ adipiscuntur gradum ꝓdicatoris. vide.ij. Parali.ix. dicitur De lignis thynis fecit salomon grad⁹ in domo domini ꝛ in domo regia cythoras q̃z ꝛ psalteria cantorib⁹. Tercio dico q; q̃dam adipiscunt gradũ subditi seu ministratoris. Mee.viij Popul⁹ aũt in gradu suo stabat. Et breuiter ista est veritas q; q̃libet dz esse cõtentus statu ꝛ gradu: officio ꝛ beneficio sibi dato. vñ Dañ.x. Daniel vir desideriorum intellige verba q̃ ego loquor ad te ꝛ sta in gradu tuo ꝛc. sufficit.

Grandis. Nota q; grãde dr d qđ in magnitudine alia ꝓcellit. vñ illud est ꝓprie grande qđ q̃tũ ad oẽs diuisiones suas pfectũ cõtinet cõplemẽtũ. Et ꝓt accipi in bono ꝛ in malo. In bono eñ grãde dr illud qđ ex pluribus bonis ptib⁹ aggregatis ad crementũ cõpletũ ꝓducit. Et ecõuerso. De vtroq; igit notare possum⁹ q; i scptura mlta grãdia inueniũt. inuenit ei q̃dã grãditas

Dignitatis.
Bonitatis.
Felicitatis.
Iniquitatis
Prosperitatis
Aduersitatis.

Primo igit dico q; inuenit grãditas dignitatis.ꝛ sic dicunt grandes boni ꝛ sublimes ꝓlati. De q̃ dr.iij.Reg.xxj. Grãdis auctoritatis est ꝛ bñ regis regnũ isrl. Sic etiã dicunt grandes magni.impij ꝛ tyranni. de q̃b⁹ Ezech.xvij. Aq̃la grandis venit ad lybanum.tulit medullam cedri.ꝛ summitatem frondium eius euulsit. Potentes enim huius mundi ꝛ tyranni dicuntur grandes per temporalem auctoritatẽ dicunt aquile ꝓ seuissimã crudelitatem. dicunt venire ad lybanũ qui est mons altus per superbiam ꝛ vanitatem. dicuntur euellere ramos ꝛ medullas cedroꝝ.i.substantias pauperũ.ꝓ auariciã ꝛ rapacitatẽ. Ista est igit grauditas dignita

tis. Scdo dico q̄ est alia granditas bonitatis. Et sic ille q̄ est melior est grandior. Grandes enim sunt illi qui sunt alti per contemplationem q̄ sunt lati per dilectionem. qui sunt longi per perseuerantiam ⁊ durationem ⁊ sic tales figurant in throno eburneo salomonis. De quo dr. ij. Paral. ix. q̄ rex Salomon fecit solium eburneū grande. in quo erant lex gradus ⁊ qd̄ vestitū erat auro mundissimo. In q̄ notat q̄ illi q̄ sunt spūaliter grandes. sunt sedes ⁊ solium Christi Dei p̄ pacem ⁊ tranq̄llitatē. q̄ in pace facti ē locus eius. sunt eburnei p̄ mundiciā ⁊ puritatem habent sex gradus. i. sex opa miscōie p̄ vniuersalē dementiā ⁊ pietatē Ista est igit̄ granditas bonitatis. Tercio dico q̄ est grāditas felicitatis. Et ista est granditas ⁊ excellentia bonoꝝ eternoꝝ q̄ ita grandia sunt q̄ nequeunt p̄ boiem digne p̄ mereri. Ibi est em̄ illud grande conuiuiū qd̄ fecit abrahām in ablactatione filij sui ysaac. De quo dicit Gen̄. xxj. Et. ij. Paral. xxx. Facta est grandis solannitas in irlm. Quarto dico q̄ est granditas iniq̄tatis. Et ista est grāditas peccatoꝝ ⁊ viciorꝝ. De qua Mcc. ix. Fecerunt grandes blasphemias. Et granditas iniquoꝝ ⁊ puersoꝝ. q̄. s. figurant i grandi statua q̄ stabat coꝝ Nabucho. sicut dr Dañ. ij. Et in grandi pisce q̄ Jonam in pelago deuorauit Coram em̄ rege. i. coram mundi p̄ncipib⁹ ⁊ platis apparēt hodie mlte statue ⁊ multi magni pisces a q̄bus mundi pauper deuorant̄. Quinto dico q̄ est granditas p̄speritatis. Et ista signat grandes status grandes diuitias delicias ⁊ bonores. ⁊ sic mundi p̄speritas est illud grande conuiuiū qd̄ fecit Balthazar rex babylonis. Sicut dr Dañ. v. In quo dum sederēt babylon fuit capta ⁊ balthazar interfectus. Istud est grande conuiuiū qd̄ fecit rex assuerus. in qua regina p̄didit potestatē suā. sicut dr Hester. j. Quia vere charissimi q̄to conuiuium mundane p̄speritatis est grandi⁹ tanto ibi homo per peccatum facilius interficit ⁊ tanto a regia dignitate ⁊ potestate mundanoꝝ turpius quādoq; deijcit ⁊ deponit̄. Sexto dico q̄ est granditas aduersitatis. Et ista est granditas pene eterne. que respectu omnium aliaꝝ penaꝝ grandis dr. ⁊ cui⁹ respectu oīs alie modice reputant̄. Et de ista p̄t dici illud Esa. xxvij. Visitabit dñs in gladio suo duro forti ⁊ grandi sup Leuiathan serpentem tortuosum. ⁊ occidet cetū q̄ est in mari. Serpētes em̄ antiq̄ ⁊ tortuosi. i. viri peccatores serpentini. per tortuositatē malicie depraui. ⁊ cetus q̄ est in mari. i. mundi diuites in magnis affluentijs educati. finaliter visitabunt̄ ⁊ gladio grandi ⁊ duro diuine sententie ferient̄. ⁊ per eternam miseriam occident̄. vnde domin⁹ de talib⁹ dicit Eze. xiij. Dabo lapides p̄grandes desup̄ irruentes ventum p̄celle dissipantē. vt sic ad quēlibet damnatū referat̄ illud qd̄ dr. ij. Regū. xvij. Proiecerunt absalon in saltu in foueam grandem. Et sic igit̄ patet. quō istud vocabulū grande seu grandis diuersimode sumit̄ in scriptura. vide infra de magnitudine.

Grando. Nota q̄ grando idez est qd̄ impressio aeris de pluuie guttis in glaciem congelatis vt dicūt aliq̄ generata. Et q̄ grando bz cū impetu descendere. habet fortiter p̄cutere. habet quem tangit acriter ledere. ideo generaliter per grandinem potest intelligi quecūq; tribulatio seu afflictio siue temp̄alis siue eterna siue ab boie siue a dō sic illata. Possum⁹ igit̄ dicē q̄ ē grādo

Diuine seueritatis.
Mūdane aduersitatis
Eterne penalitatis.

Prima grando ē metuenda. q̄ sicut dr Esa. xxviij. Ecce validus ⁊ fortis dñs sicut impetus grandinis. Ista est em̄ grando q̄ animalia egyptiaca fuerūt mortua ⁊ occisa. q̄. s. illi q̄ sunt animales. i. bestiales grandine diuine seueritatis ⁊ iusticie finaliter occident̄. Juxta illud Josue. x. Mortui sunt plures lapidib⁹ grandinis Scda grando est sustinenda. Grando em̄ mundane aduersitatis faciliter frangit̄ ⁊ faciliter transit ⁊ faciliter dissoluit̄. Unde Ecci. xliij. Cōfracti sē lapides grandinis. Tercia grādo est p̄cauenda. s. grando eterne penalitatis ⁊ damnationis. De qua dicit in p̄s. Ignis grando nix glacies spiritus p̄cellarū pars calicis eoꝝ. Et Eccli. xxxix. dr. Ignis grando fames ⁊ mors. omnia hec in vindictam creata sūt. Ista est illa grando de qua dr Apo. xvj. q̄ grando magna sicut talentū descendit de celo in homines ⁊ blasphemauerunt deum p̄pter plagā grandinis. Et hec dicta de grandine sufficiant gratia breuitatis.

Gratis. Nota q̄ gratis accipit̄ p̄ voluntarie Et gratus sumit̄ p̄ homine q̄ gratitudinez seu gratiositatem habet. Sed de virtute gratitudinis. vide supra de gratiarū actione. De ista em̄ dicit Mathei. x. Gratis accepistis gratis date. Et Apoc. xxij. dr. Qui q̄ vult accipiat aquam vite gratis. De vtute vo complacentie et bone gratiositatis dicit Actuū. vij. Moyses etiā fuit gratus deo. ⁊ similia. De arbitrio vo libere voluntatis q̄. s. gratis. i. voluntarie ⁊ libere facit qd̄ vult dr in bono. ij. Corin. xj. Gratis euangelium Christi euangelizauivobis. In malo vo de malis qui gratis. i. sola voluntate sine iusta causa faciunt malum. dicatur in psal. Impugnauerunt me gratis. Et alibi. Gratis absconderunt mihi interitum laquei sui ⁊c. Sufficit.

Grauis. Nota q̄ graue idem est qd̄ ponderosum tediosum difficile seu tristabile. Est enim graue omne illud qd̄ habet motū a circūferentia vsus centrū. vl qd̄ a superiori inferius descendit naturaliter ⁊ mouetur. Et ideo breuiter graue dicitur illud qd̄ est Difficile

Ad sustinendum.
Ad ascendendum
Ad faciendum

Breuit̄ igit̄ possum⁹ notare q̄ est Quedam

Grauitas virtuosa
Grauitas viciosa.
Grauitas doloroſa.

Grauitas virtuosa signat pond⁹ humilitatis. Grauitas viciosa. signat pond⁹ iniquitat̄. Grauitas doloroſa signat pond⁹ aduersitatis. Dico igit̄ primo q̄ ē quedam grauitas humilitatis que ē virtuosa. sicut em̄ illud qd̄ ē graue naturaliter vult inferius descēdere ⁊ difficulter potest moueri vel discurrere. Sic spiritualiter loquendo illi qui sunt graues id est maturi ponderosi honesti. humiles ⁊ virtuosi. semp volunt inferius descendere p̄ subiectionem. habent subsistere p̄ perfectionez nec faciliter p̄nt moueri p̄ tentationē. Multe ei sē spēs inter quas illa q̄ est grauior est melior. Sicut de cassia fistule dr. Et sicut de pomis q̄ barembe. als barembie dicūtur cōprobant̄. Inter istas em̄ illa que est grauior est melior. Et h̄ q̄ humore dinoscit̄ esse plenior. Sic p̄certo charissimi illi q̄ sē humorib⁹ grauiores sunt apud deū ⁊ boies meliores. Plenitudo ei humoris gratie ⁊ pietatis ipsos graues efficit. ⁊ meliores apud deū eos facit. De ista igit̄ grauitate. i. de ista morali honestate ⁊ mentali humilitate dr Tbiñ. ij. Teipsum p̄be exemplū bonoꝝ operū in doctria in integritate ⁊ grauitate morū. Qd̄ est cōtra multos qui grauitate moꝝ nō pollent. q̄ sicut dr Matb. xxiij. Ipsi relinquunt q̄ grauiora sē legis ⁊c. ita q̄ de ipsis dici p̄t illd Prouer. viij. Necdū montes graui mole cōstiterant. Ista est igit̄ grauitas humilitatis q̄ est virtuosa. Scdo dico q̄ est grauitas iniquitatis. q̄ est viciosa. Petōres em̄ ⁊ inj, qui faciliter descendūt inferi⁹ ad terrena desideranda. Difficiliter em̄ possunt moueri ad bona opa facienda ⁊ exeq̄nda. Justi em̄ sunt sicut elephantes: q̄ ita sunt ponderosi et graues q̄ si ceciderint nō possunt surgere. Justi etiā sunt sicut strutiones. q̄ q̄uis sint aues. ita tñ graues sunt q̄ nunq̄ p̄nt volare vl ascendere. Quia p̄certo mundi peccatores ita sē graues ⁊ inuoluti viciis ⁊ petis. ⁊ ad omnē motū bonoꝝ operū inabiles effecti. q̄ a viciis in q̄b⁹ ceciderūt nequeunt surgere nec sursum ad celestia p̄ aliquod bonum desideriū se eleuare. Et ideo tales a scriptura maledicunt̄ reprehendunt̄ vilipendunt̄ ⁊ vituperant̄. Dico q̄ isti i scriptura maledicunt̄. vñ Esa. j. De genti peccatrici pplo graui iniquitate. semini nequā. filijs sceleratis. Jte isti in scriptura reprehendunt̄. Unde in p̄s. dr. Filij hominū vsq̄q̄ graui corde. vt qd̄ dili. vanitatem ⁊ queritis mendaciū? Jte ab omnibus vilipendunt̄. Unde cuilibet tali dicit Sap̄. ij. Grauis est nobis etiam ad videndū. q̄m dissimilis est aliis vita ei⁹. Item tales ab alijs subterfugiunt̄. q̄ sicut dr Prouer. xxvij. Graue est sarū ⁊ onerosa arena sed ira stulti vtroq; grauior. Ista est igit̄ grauitas iniq̄tatis. De q̄ dr in p̄s. Iniq̄tates mee supgresse sūt caput meū ⁊ sicut onus grauate sunt sup me. Petōres em̄ sē ita graues q̄ difficiles sē

Ad dimicandum p̄ vicia.
Ad audiendum vituperia
Ad defendendum mala p̄pria

Grauat igit̄ malos p̄ vicia dimicare. iij Reguz. xxij. Educ me

Ad speculandū salutaria. Ad sustinendū tempalia. de exercitu. q̄ grauiter vulnerat⁹ sum. Item granat eos correctionē tolerare. Act. xxviij. Aurib⁹ suis grauiter audierūt z oculos suos cōpresserunt. Item grauat eos p̄ pria crimina sustentare. q̄ mala nr̄a sūt tanta q̄ nō possumus sustinere Esa. xxiij. Grauabit terrā iniq̄tas sua. Item grauat eos salutaria cogitare. Mar. xiij. Oculi eor̄ erāt grauati. Item grauat eos gubernare tempalia. ij. Reg. xiij. Grauabat eū cesaries capillor̄. s. absalonē. Ista est igitur grauitas iniquitatis q̄ est viciosa. Tercio dico q̄ est grauitas aduersitatis q̄ est dolorosa. Et ista grauitas q̄nq̄ est vtilis z castigatiua. q̄nq̄ est intolerabilis z desolatiua. q̄nq̄ est dissipabilis. damnabilis z dissipatiua. Grauitas vtilis est tribulatio tempalis. q̄ q̄n nō excedit vires nr̄as multa dona p̄ferre solet. q̄ sicut dr̄ Eccl. xxxj. Infirmitas grauis sobriam facit aiam. Grauitas flebilis est tribulatio naturalis. De q̄ dr̄ Eccl. xl. Occupatio magna creata est omnib⁹ boib⁹. iugum graue sup filios adam. Grauitas damnabilis est tribulatio eternalis. de q̄ Esaie. xxx. Ardens furor ei⁹ z grauis ad portandū. Et Esa. xlvj. Onera vestra graui pondere cōtabuerūt. Sic igit̄ patet q̄ grauitas ē triplex. s. Grauitas miserie q̄ est dolorosa. Grauitas culpe q̄ est viciosa. Grauitas gratie q̄ est virtuosa ⁊c.

Grex. Nota q̄ grex z armentū nihil aliud sunt q̄m cōgregatio animaliū simul z cōmunitervīuētium. Et est grex nomen cōitatis. nomen societatis. nomē humilitatis. nomen pluralitatis. Et iō grex pōt significare illos q̄ habent gregatim z cōiter cōuersari. sicut sc̄i illi q̄ sūt eiusdē eccl̄ie. eiusdem patrie: eiusdē regionis: eiusdē religionis. Nos aūt sum⁹ eiusdem regis. eiusdem legis. eiusdē gregis. Sicut em̄ animalia mansueta gregatim viuūt. gregatim vadunt. gregatim comedunt. Sic vere nos alij q̄ sumus in pace eccl̄ie cōstituti debem⁹ gregatim z socialiter p̄ charitatē viuere: z in vnū p̄ cōcordiā habitare. z sic erimus grex dominicus per charitatem z per vniuersalē cōcordiam z vnitatem. vt de nobis dicat illud Ezech. xxxvj Multiplicabo eos vt gregem hominum. vt gregem sanctum. vt gregē hierl̄m. In quibus verbis ostendit q̄ grex nostre societatis ad similitudinem animalium dr̄ habere

Sensus subtilitatem
Mor̄ cōformitatē.
Pacis tranq̄llitatem

Nos em̄ debem⁹ viuere sagaciter. qđ oñdit cum dr̄ Grege bominū. Boues em̄ sunt animalia vtentia rōne. Item nos debem⁹ viuere cōformiter. qđ oñdit in verbo Sicut. z in verbo vt. q̄ sunt aduerbia similitudinis. Item nos debem⁹ viuere cōcorditer. qđ oñdit in verbo ierl̄m qđ interp̄tat visio pacis. Dico igit̄ primo q̄ si volum⁹ esse de grege dñi. nos debemus habere mentis sagacitatē. q̄. s. nos debem⁹ esse grex hominū. nō grex bestiarū. gregez bominū inq̄t. Animalia em̄ que gregatim viuūt solent ceteris esse sagaciora. Istud p̄z in apib⁹ mellificātibus. in formicis grana p̄curantib⁹. in elephantib⁹ regez cognoscentib⁹. z lunam nouam adorantib⁹. i columbis inter accipitres discernentib⁹. Ista sunt em̄ animalia q̄ gregatim viuunt. ad quor̄ naturalē p̄udentiā sensus hominis vix ascendūt. Mira em̄ videt esse sagacitas in apib⁹ q̄ bene cōsiderant mellis cōpositionē. z cellularū suar̄ ordinationē. Item in formicis magna videt industria q̄ bene cōsiderant sue p̄udentie executionē. In elephantib⁹ etiā magna videt esse prudentia in hoc q̄ regis vident hie cognitionē. Et in hoc q̄ noue lune dicunt facere reuerentiaz z inclinationē. In columbis etiā magna dicit esse discretio. q̄. s. iste sciunt discernere inter accipitrū rapientiū i terra z rapientiū in aere variā z diuersam cōditionē. z p̄ vtriusq̄ insidias adhibere remediū z cautelam. sicut oīa dicit Plin⁹. z alij phi naturales. Quid etiā dicem⁹ de gruibus q̄ gregatim volant q̄ tanta naturali industria sunt dotate. q̄ excubias noctis sciunt ordinare z vnam sociarū suar̄ ad vigilandū sup custodiam toti⁹ gregis cōstituere. Et breuiter si circueam⁹ nos inueniem⁹ q̄ animalia gregatim vtentia solent esse ceteris sagaciora z ad rationis opa aptiora. In q̄bus p̄cul dubio instruimur nos alij q̄ in grege. i. in cōitate fidei. eccl̄ie vl̄ religionis viuim⁹ z manem⁹ q̄ nos debem⁹ esse prudentes z sagaces in z oñi spirituali prudē tia efficaces. Et iō breuiter habeam⁹ sagacitatē apuz cōficiendo mel deuotionis. Prudentiam formicar̄ p̄cauendo famem future byemalis seu infernalis damnatōis. Discretianē elephantiū cognoscendo regem x̄pm p̄ familiarē cōtemplationē. Industriā columbarū p̄cauendo accipitrem. i. dyabolū z eius tentationem. Sapientiā etiā gruū de nocte vigilando p̄ diligentiam z discretionē. Et si istas p̄rietates habuerim⁹ nos erim⁹ grex dominū. i. societas z congregatio p̄sonarū rationabiliū z bonarū. Et ita poterit de nobis dici illud. j. Regū. x. Obuium habebis gregez p̄phetarum descendentiū de excelso. z ante eos cytharam z psalterium: tybiam z tympanū. ipsoq̄ p̄phetantes. Ubi nota q̄ nos debem⁹ esse sicut grex p̄phetar̄ p̄ futuror̄ z absconditor̄ discretam meditationē. Debem⁹ de excelso descendere p̄ omnis superbie z elationis abdicationē. Debemus etiam cytharam z psalteriuz habere p̄ diuine laudis cōfessionē z p̄ gratiarū actionem. Sic igit̄ patet q̄ si volumus esse grex domini. nos debem⁹ habere sensus viuacitatem. Gregem boim inquit. Uñ Ezech. xxxiij. Uos aūt populus meus z greges pascue homines estis. Secūdo dico q̄ si volum⁹ esse grex dñi nos debemus habere morz cōformitatem q̄d notat cum dicit. Sicut z vt. q̄ sunt adverbia similitudinis. q̄. sicut animalia eiusdem gregis solent esse vt cōiter similia in specie z natura. Sic illi q̄ sunt eiusdem gremij vel societatis debent esse in bonis opibus similes z cōformes. Non em̄ decet vt illi q̄ sunt eiusdē societatis sint contrarie cōformitatis. Debēt em̄ esse sil̄es in cōuersatione. Sil̄es in habitus cōditione. Sil̄es in legū et statutor̄ obseruatione. Sint igit̄ similes peiores meliorib⁹ eos imitando. Minores superiorib⁹ eis obediēdo. Superiores inferiorib⁹ eos iuste regendo. Ditiores paupib⁹ eis cōpatiendo. Breuiter em̄ nihil valet in cōitate cōtrarietas ⁊ in oñib⁹ z p̄ oibus p̄excellit morz vnitas z p̄formitas. q̄d oñsum est in v̄bo vt. z in v̄bo sicut. Iō de isto sicut p̄dixi illud Cant. iij. Capilli tui sicut greges capraru descendentes tui sicut greges tonsar̄. Et Cant. vj. Dentes tui sicut greges ouium. Et breuiter vbicunq̄ est vnū grex. ibi debet esse vnū sicut. i. vbicunq̄ est eadē cōitas ibi dr̄ esse vita z morz cōformitas. Et sic alter dicat alteri illud Gal. iij Estote sicut ego. q̄. ego sicut vos. Uide rogo te quō aniālia eiusdem gregis sunt vt cōiter eiusdem legis. Et quō illa q̄ frequentant eandē cōditionē. z quō illa q̄ viuūt in eodem cōsortio. deputant eidē officio z hospitio. sicut discurrendo p̄ singula p̄t notari. Ptz em̄ de formicis apib⁹ castoris⁹ elephantib⁹ z alijs gregatim viuentib⁹. Omn̄ib⁹ enī est silis figura. silis natura. silis modus pascendi. silis modus viuendi. Sz istud p̄dolor nō fit bodie apud multos q̄. p̄certo bodie gloriant homines in singularitate nō in p̄formitate. Gloriant soli videri nō alijs siles haberi. Istō videm⁹ in bono z in malo. Primo in bono. videm⁹ et aliquos homines q̄ ita volunt esse singulares in abstinentia in pnia. in vestiū vilitate z in familia. q̄ recte nō vident eē eiusdē collegij vel gregis. Uñ isti vident dicere sicut dicebat ille phariseus Luce. xviij. dicens. Deus gr̄as ago tibi. q̄. nō sum sicut ceteri boim: raptores. adulteri. iniusti. velut etiaz hic publican⁹. iciuno bis in sabbato. decimas do oim q̄ possideo. Movit v̄o de⁹ vtrū ista difformitas veniat ex sanctitate vel ex inanis glorie vanitate. Contra tales loquit Hiero. ad nepotianū. Ne nimis inq̄t religiosa velis videri. nec plus humilis q̄m necesse est. Gliam inq̄t fugiēdo nō queras. Item vide in malo q̄liter aliq̄ ab alijs differrant. In oñi em̄ statu inuenies aliquos q̄ et in vestibus z in gestib⁹ z in actib⁹ dedignant alijs cōformari. Hoc dicit em̄ inuenies monachos venatores. Clericos bellatores. Prelatos mercatores. Et breuiter bodie gloriant homines alijs suis paribus differmari z p̄sonis gregis z collegij sui dedignant in bonis morib⁹ p̄formari. Et iō turpe ē z graue bonis p̄sonis tales videre. sic a rectis cōsuetudinibus deuiare. Ut de quolibet dicat illud Sap̄. ij. Grauis ē nobis etiā ad videndū. oñ dissimilis est alijs vita ei⁹. Et iō videt q̄ multi derici figurant Matb. viij. vbi dicit. q̄ erat ibi grex porcor̄ multor̄ in quos legio demonū introiuit. ita q̄ oñis grex precep⁹ abijt in mare. quia pastores

moderni gregis nostri magis videnť esse porcoꝝ q̄ boim qz ꝓter eoꝝ insolentias agitati ⁊ in mari.i. amaritudinez oim vicioꝝ p̄capitati. Hiere.v. Stulte egerūt pastores domuū nō q̄sierūt. ꝓ:cerea nō intellexerūt. ⁊ ois grex eoꝝ dispersus est. Hō sic charissimi nō ſ simus vicinis nostris et socijs ⁊ bonis ꝓsonis gregis ⁊ gremij nostri in bonitate similes ⁊ cōformes: qđ notatū est in verbo sicut. qđ sicut dictū est signat similitudinē. vt de ista cōformitate dicam? illud Esa.xl. Sicut pastor gregē suū pascat. sicut eīm. i. similitudo et ꝓformitas. est recte q̄si pastor spūalis. a q̄ grex dñicus nutriť: pascať ⁊ foueť. Sic igiť ꝓtz q̄ si volum? esse grex dñi nos debem? habere mor cōformitatē. Tercio dico. q̄ si volum? esse grex dñi nos debem? hāre pacis tranq̄llitatem qđ ondit cū dr. gregē ierlm cē. qz ierlm interꝑtať visio pacis vel pacifica. Sicut eīm animalia eiusdē nature vel spēi solent pacifice viuere. se inuicem diligere. ꝓ se inuicem pugnare ⁊ inter se ꝓcorditer habitare. Sic ꝓcerto nos alij debem? pacifice: cōcorditer: cū amore ⁊ amicicia: alť alter? frequentare vt de tali grege sic vnito: cōcordato ⁊ in vnū pacificato dicať illud Hiere.xij. Cōgrega eos q̄si gregez. De ista vo pacifica ierlm dr in ps. Rogate q̄ ad pacem sť ierlm S3 nota q̄ ad hoc q̄ iste grex possit viuere pacifice ⁊ quiete necesse est q̄ a pastorib? regať. q̄ a pastorib? ducať. q̄ a pastorib? educať. Pastores eīm. i. plati debēt sibi cōmissos regere p discretionē. Vñ Act.xx. Attendite vobis ⁊ vniuerso gregi. in quo posuit vos spūssanct? regere ecclīa di. Itē isti debent gregē ducere p vie veritatis ostensionē. Und in ps. dr. q̄ ꝓduxit nos tanq̄ gregē i deserto ⁊ posuit sic oues familias. Item isti debent gregē cōmissuz pascere p doctrinā ⁊ pdicationē vel p elynarū largitionem. Vñ. j. Pet. v. Pascite eū q̄ in vobis est gregem dei. S3 ꝓcerto charissimi nō sic fit hodie. qz ꝓcerto moderni greges a plat is ⁊ pastorib? nō regunť sed negligunť. Nō ducunť ſ dimittunť nō pascunť ſ a bonis pascuis expellunť. Jō plangit ecclesia. Hiere.l. Grex pditus factus est pp̄s me?. pastores eorū seduxerūt eos feceruntq̄ vagari in montib?. Sicut eīm videmus greges dispergunť ⁊ distrahunť. aliq̄n Propter
Pastorū crudelitatem — Pastores eīm sine causa alij
Lupoꝝ rapacitatem — q̄n ꝓcutiunt. Lupi totū gregē
Raptoꝝ iniq̄tatem — inficiūt. Latrones totū gregē
Leonū malignitatem — decipiūt. Leones totuz gregē
subripiunt. Pastores eīm sunt mali plati sbditos ꝓmpie ferientes. Et de hoc dr Ezec.xxxiij. Nonne greges pascuntur a pastorib?: lac comedebatis ⁊ lanis cooperiebamini. qđ crassum erat occidebatis. gregem aūt meū nō pascebatis. qđ infirmū fuit nō cōsolidastis ⁊c. Multa vide ibi. qz ibi ponit tota regula crudelium platoꝝ. Lupi rapaces sūt exteriores p̄ncipes ⁊ tyranni a q̄bus grex fidelium multimode molestať. Unde Hiere.xxiij. Ue pastorib? q̄ dispergunt ⁊ dilacerant gregem pascue mee. Latrones sunt interiores beretici. Vñ Job.xxiiij. Diripuerunt greges ⁊ pauerunt eos. Leones sunt demones malefici a q̄bus p diuersas tentationes homines inquietanť. Unde Hiere.l. Grex dispersus factus est isrl: leones dieecerunt euz. Qui libet eīm tyrann? sicut dr Michee.v. Est quasi leo inter iumenta siluarū. ⁊ quasi catul? leonis rugiens in gregib? pecoꝝ. His igiť multimodis occasionib? inquietanť greges id est congregationes ouilis dominici ⁊ eoꝝ pax multimode perturbať. ita q̄ ipsi iam nō sunt sicut greges dominici id est greges pacifici. qz sicut dicť Hiere.xxxij. Exercit? regis babylonis obsidebat ierlm. Et ꝓter hoc pastores gregis summe debent vigilare ad pace isti? gregis tuendam ⁊ defendendam. Figurati in illis pastorib? Luce.ij. Qui custodiebant vigilias noctis supra gregem suū. Juxta illud Hiere.xij. Cōgrega eos. s. subditos sicut gregem. Et ꝟ ne forte dñs dicat sibi in die iudicij illud Hieren.xiij. Ubi est grex q̄ datus est tibi pecus inditum tuuz. Et sic si grex iste bene a pastorib? regať. Viuet concorditer. Viuet cōformiter. Viuet sagaciter. Et hec de grege sufficiant.

Ubernare. Nota q̄ gubernare idē est quod regere. Unde gubernator pōt dici ille q̄ est alioꝝ iudex dñs ⁊ ꝓlatus. Et q̄uis ista materia posset multum dilatari q̄tum ad figuras ⁊ exempla. quia tamen sunt pauce auctoritates vocales. Jō breuiter transeo q̄tū possum

Notare tamen possumus q̄ gubernator debet habere
Sapientiam. — Debet dico habere sapientiam: sagaci-
Patientiam. — tatem ⁊ subtilitatem. vnde Ezec. xxvij
Diligentiam — Sapientes tui o tyre facti sunt gubernatores tui. Sicut eīm gubernator nauis si est ignarus pōt faciliter esse causa periculi. Sic rector cōmunitatis nisi sit sapiens totam nauem ecclie sibi cōmisse facit periculoz sustinere. Sicut eīm dicť Prouer.xj. Ubi nō est gubernator ppl's corruet. salus autem vbi multa cōsilia. Et Prouer.j. dicť. q̄ intelligens gubernacula possidebit. Item dico q̄ gubernator debet habere patientiā ⁊ benignitatem. Reges eīm apum carent aculeo. ad notandū q̄ illi q̄ sť alioꝝ gubernatores ⁊ rectoꝝ. debent magis vti clementia ⁊ benignitate. q̄ iusticia punctiua ⁊ seueritate. Sic faciebat ille rex qui dicebat Hester.xiij. Cū totum orbem ditioni mee subiugassem. nequaq̄ volui potentie abuti magnitudine ſ clementia ⁊ lenitate gubernare subiectos.

Tercio dico q̄ gubernator debet habere diligentiā ⁊ sedulitatē. Nisi enim gubernator nauis sit diligens circa officia subditoꝝ. nauis faciliter deperiret. Et ideo dr Jone j. q̄ cum Jonas in naui dormiret. gubernator nauis videns periculum imminere dixit ei. Usq̄quo graui somno deprimeris? surge inuoca deum tuū. Et dr ibidez q̄ ꝓter ip̄m Jonam nauis periclitabať. iō gubernator fecit eum de naui in mare eijci ⁊ expelli. In quo instruunť plati et gubernatores q̄ si in naui religionis vel ecclesie sibi commissa. vident aliquem in vicijs obdormire. dñt ipsum excitare p monitionē. ⁊ ne nauis ꝓter eum pereat in mare. id est in amaritudinē pene. ꝓcere per fortem correctionem. Vñ Prouer.xx. Gubernaculis tractāda sunt bella. Et sic igiť ꝓtz q̄ bon? gubernator dz habere Justiciam ⁊ seueritatem. Clementiam ⁊ benignitatē. Prudentiam ⁊ sagacitatem. Et hec de gubernatione sufficiant.

Gustus. Nota q̄ p gustum qui est sensus corporis discernens inter sapores ciborum q̄ p nutrimento recipiunť potest intelligi moraliť vt? anime q̄ inter actus ⁊ fruct? spūales discernit. ex q̄bus anima est spiritualiť nutrienda. Et sic per eum potest intelligi virt?
Affectionis. — Anima enim habet suos sensus natura-
Discretionis — les. Ubi enim est visus fidei. odorat? spei
Deuotionis — auditus obedientie. tactus cōpassionis. gustus deuotionis seu affectionis. Possumus igitur breuiter distinguere aliquid de gustu. Est enim Gustus
Infectus — Gustus infectus est gustans temporalia
Perfectus. — Gustus perfectus est gustans spiritua-
Refectus — lia. Gustus refectus est gustans eterna-lia. Primo modo gustant peccatores. qui scilicet habet gustum voluptatis ita infectum ⁊ repletum grossis cibarijs bonorum temporaliū. q̄ in cibis delicatis spiritualium nullatenus delectātur. similes mulieri pregnanti cuius gustus infectus magis appetit vilioza q̄ melioza ⁊ q̄n q̄ plus delectatur in carbombus q̄ in caponibus. Figurati etiam in filijs israel quorum quia gustus erat infect? cibis egypti. ideo abhorrebant manna deserti sicut dicitur Numeri.xj. Quia procerto charissimi. quando gustus voluptatis. cibis egypti id est bonis temporalibus per auariciam inficitur. dulcedinem bonorum spiritualium detestatur. Et ideo mundus ⁊ mundana sunt recte sicut olla belisei. in qua herbe amarissime sunt decocte. quibus cū gustassent filij ꝓbetarum exclamaueruut. Mors in olla vir dei. iiij. Regum. iij. Herbe enim amare sunt bona temporalia que multis amaritudinibus sunt respersa. que q̄ gustum mundanoruz per auariciam inficiant. Filij tamē ꝓbetarum. id est viri sancti quando ista p cōsiderationē gustant. optime percipiūt q̄ mors est in olla. ⁊ gustus qui in temporalibus delectať morte plurium criminum p̄gnauať. Et ideo simus sicut psalmo. Qui cum gustauerit aquā dulcem. nunq̄ redit amplius ad amarā. Quia ex quo dulcedinem gratie ⁊ scripture gustauimus. nunq̄ ampli? ad amaritudinem bonorum temporalium redire debemus. Et ideo faciamus sicut xp̄s. Qui oblata sibi potione amara. cum gustasset noluit bibere. Mathei.xxvij. Et hoc est quod p̄cipiť Jone. iij. Homines ⁊ iumenta non gustent

quicq̃.nec pascañ nec bibant aquã. Isto igit modo gustant pctores. Scdo mõ gustant cõtemplatores. Uiri ei spũales postq̃ bona spũalia gustauerũt: nunq̃ ampli⁹ in bonis tpalib⁹ seu carnalib⁹ delectañ. Isti sunt añt sic iohannes. de quo dr. j. Reg. xiiij. q cũ gustasset paululum de melle illuminati sunt oculi eius tc. Tercio mõ gustãt cõ pbensores. Isti eñ gustant in patria in mensa eterne beatitudinis suauitatẽ dulcedinis sempiterne. j. Pet. ij. Si tñ gustatis qm̃ dulcis est dñs. Et in ps. dr. Gustate z videte qm̃ suauis est dñs beati omnes tc. Uerũtñ sicut in pabola euangelica dr Lu. xiiij. q tria genera psonaꝝ ne venirẽt ad cenã oĩi se excusauerunt. s. ille q̃ villam emerat. Ille q̃ q̃nq̃ iuga boum comparauerat. Et ille q̃ vxorem duxerat Et ꝓter hoc a patrefamilias sunt cõdemnati: ne cenã istã possint amplius gustare. Amen iñq̃t dico vobis. q⁹ nemo virorũ illoꝝ q̃ vocati sunt gustabit cenam meã. Sic ꝓcerto multi sunt q̃ a gustatione huius cene diuersimode ipediunt. Illi. s. q̃ emunt villam. i. illi q̃ emendo z vendendo circa bona tpalia ꝑ auariciam meditañ. Item illi q̃ emũt q̃nq̃ iuga bouũ. i. q̃ circa delectabilia q̃nq̃ sensuum corporis occupañ. Itẽ illi q̃ ducunt vxorem. i. illi q̃ carnis delicijs p luxuriã delectañ. Oĩs eñ isti cenã eternã beatitudinis nõ gustabunt. nec dulcedinẽ illi⁹ cene pcipient vl̃ habebunt. Boni eñ tñ z nõ mali gustabunt istam cenã. q⁹ sicut dicit Sap. xvj. Di añt in breui inopes facti nouam gustauerunt escã. Sic igit ptz aliq̃d de gustu bonoꝝ. aliquid de gustu malignoꝝ tc. vide ō. de comedere: Bibere: cena. Conuiuiũ. Esca. Cibus. Et infra de sapore.

Guttur. Nota q guttur est membrũ in q̃ vox formatur. Et p qđ cib⁹ ad nutrimẽtũ corpoꝛ recipit. Et p qđ sapores ciboꝝ discernunt. Et p quod i sapor⁹ siue in opere delectat. Potest igitur guttur accipi in bono z in malo. Primo in bono per guttur designat

Bona locutio — Bona eñ locutio sonos vocũ vtiliũ
Dulcis deuotio — modulat. Et sic guttur sanctoꝝ aliq̃
Sagax discretio — emittit sonũ letum p gr̃arũactionem.

Aliq̃ sonũ altũ p feruentẽ pdicationẽ. Aliq̃ sonũ bassuꝫ p deuotã orationẽ. Sancti ei gr̃arũactionẽ sonãt letissime Isti eñ sunt sicut cicade q̃ ꝑm Isid. mirã formãt cantilenã. ex sicut dr in ps. Exultatiões dei in gut. eoꝝ. Isti etiã p pdicationẽ clamant fortissime. Uñ isti sunt sicut aq̃la i cuius gutture format vox fortis q̃ est terror auiũ aliaꝝ. Iuxt illud Osee. viij. In gutture tuo sit tuba q̃si aq̃la sup domũ dñi. Itẽ isti p humilẽ z pfundã ozonẽ clamant bassissime. Uñ isti sunt sicut cign⁹ in cui⁹ gutture format vox gemebunda. z cui⁹ guttur ẽ valde longũ. eo q̃ de pfundo aquã extrahit cibũ suũ. vt de talib⁹ dicat illud puer. viij. Veritatẽ meditabit guttur meũ. Istud est igit guttur bone locutionis p qđ vbis vtilib⁹ modulat. Scdo dico q̃ p gutẽ intelligit feruẽs deuotio p quã in cibis spũalib⁹ delectamur Uñ Can. ij. Sub vmbra ei⁹ quã desiderabã sedi. z fruct⁹ ei⁹ dulcis gutturi meo. Tercio p guttur intelligit sagax discretio p quã ad discernendũ bonũ a malo informamur Uñ Job. xxxiij. Auris ei vba ꝑbat. z guttur escas gustu dijudicat. Et sic guttur potest accipi in bono Scdo dico

q̃ per guttur intelligo — Intelligit igit p guttur loq̃
Detractoriã loquacitatẽ — citas detractoria. Uñ in ps.
Infectoriã gulositatem — dr. Sepulcrũ pa. est gut. eo.
Deceptoriã fallacitatẽ — ling. suis dolo. agebãt. Uenenũ aspidũ sub labijs eoꝝ Guttur eñ detractoꝝ compatur sepulcro patenti qđ solet eructuare pestiferũ fetorẽ. Comparat lingue dolose q̃ solet ꝓmulgare venenosum clamorẽ. q⁹ ꝑcul dubio de gutture detractoꝝ exit fetor malorũ verboꝝ inficiens illos de q̃bus loquunt. Et exinde ꝓcedit sapor male cõplacentie decipiens illos coꝝã q̃b⁹ fabulant. Cõparat etiã veneno aspidis qđ solet generare mortiferũ soporẽ. Itẽ p guttur intelligit gulositas voratoria vñ Biere. ij. Prohibe pedẽ tuũ a nuditate z guttur tuũ a siti. Itẽ p guttur intelligit fallacitas deceptoria. z maxime deceptio pulcritudinis mulierũ. q⁹. s. iné membra corporis mulier⁹. guttur solet esse ampli⁹ delicatũ. Uñ puer. v. Ne intenderis fallacijs mulieris. Fauus ei distillãs labia meretricis z nitidi⁹ oleo guttur eius. Sic igit ptz quõ guttur signat in bono z in malo. Sz q⁹ pauce sunt auctoritates q̃ dicta sunt breuitatis gratia sufficiant tc.

Explicit littera G. Incipit littera H.

Habere. Nota q habere signat possessionẽ. Et ideo ꝑm q res q̃ habet potest esse bona vel mala. ꝑm b possum⁹ distinguere q habere in bono sumit z in malo. Sumit eñ i bono q̃n habent res vtiles z fructuose. Sumitur in malo quando habentur res damnabiles z viciose. Et ideo breuiter possumus dicere q inuenitur vna habitio

Uirtuosa. — Prima est habitio spiritualium meritorũ.
Uiciosa. — Secunda est habitio criminalium viciorũ.
Dolorosa — Tercia est habitio infernaliũ tormentorũ.
Gaudiosa — Quarta est habitio eternalium gaudiorũ

Primũ habent viatores pfecti. Scdm habent pctores infecti. Terciũ habent maledicti damnati. Quartũ habent benedicti beati. Habent igit viri pfecti meritoꝝ plenitudinẽ. Uñ. ij. Cor. ix. In oib⁹ omnẽ sufficientiã habentes. abundantes in onne opus bonũ. Habent viri infecti peccatorũ magnitudinẽ. Isti sunt illi de q̃bus dr Mar. vj Adduxerunt ad iesum eos q̃ male habebãt z sanauit eos

Habent viri damnati tormẽtoꝝ mestitudinẽ. Uñ Apoca. ij. Habebitis tribulationẽ dieb⁹ decem. i. semp. Habẽt viri beati gaudiorũ celsitudinem. Uñ q̃libet istoꝝ pot dicere illud Philip. iiij. Habeo añt oia z habundo. Breuiter igit de bona habitione z possessione. qua. s. nos tenemus habere gratiam in presenti z gloriam in futuro possumus exponere illud euangelicum Luce. xix. Omni habenti dabit z abundabit: ei autem qui non habet. etiã id quod habet auferetur ab eo. In quibus verbis ostendit q virtutũ possessio est habenda triplici rõne. scz. Quia per hoc

Excitat dei largitio. — Per istam enim possessionem
Procurat celi adeptio — Excitamus dei largitatem et
Declinat rerũ defectio. — amiciciam. Procuramus celi bonitatem z opulentiam. Declinamus mozũ pauptatem z indigentiã. Per istaꝫ dico possessionẽ excitamus dei largitatem. qđ ostendit in verbo dabit. Omni habenti dabitur inquit. Item p istam ꝓcuram⁹ rerũ facultatẽ. qđ ostẽdit in verbo abundabit. Itẽ p istam declinam⁹ summam pauptatẽ. qđ oñdit in verbo. etiã qđ habet auferet ab eo

Primo igit dico q habere debem⁹ possessionẽ virtutiuꝫ q̃ p hoc dei largitas excitat. qđ ostendit cuꝫ dr. Habenti dabit. Omne eñ simile attrahit suũ simile. Unde videm⁹ q̃ in prata z herbas que multũ habent de humore: facilẽ descendit ros. qđ vtiq̃ ex quadam similitudine attrahente suum simile potest esse. Sic vere in spiritalibus ros diuine abundantie z gratie facilius descendit in illos in quibus aliquam sim̃ilitudinem z humorem gratie poterit inuenire. Et ideo necesse est vt aliquid habeamus antecq̃ aliud recipiamus. habenti inquit dabit. Habenti penitentiã dabitur venia. Habenti peccati displicentiam dabit gratia. Habenti vo gr̃am dabit gloria. Gratiam eñ in celo et gloriam dabit dñs. nec priuabit bonis eos q̃ ambulant in innocentia. ps. lxxxiij. Adamas enim nõ dat influentiã suam ferro ipsum mirabiliter mouendo. sed ipm ferrũ habz aliquam occultam dispositionem seu sũtilitudinẽ. ꝑ quaꝫ ad recipiendũ pdictã influentiã magis est aptũ. Sic vere charissimi deus nõ dat influentiam gratiarũ z virtutũ alicui. nisi habeat primo aliquã spũalem dispositionẽ p quã pdicta influentia sibi det. Habenti iñq̃t dabit. Iuxta illũ Eccli. xiij. Si habueris aliquid; conuiuet tecum. si nihil habueris derelinquet te. Et Luce. viij. dicitur. Qui habet dabitur ei. Et ideo possum notare q nos debemus habere

Erga deum fiduciam z credulitatem. — Sit igitur in nobis fiducia vl̃ credulitas. Mat. xiij. Nolite timere. habete fiduciã ego sum.
Erga proximum concordiam z vnitatem. — Sit in nobis amor cõcordia seu tranq̃llitas. Job. xv. Acquiesce igit ei z habeto pacẽ. z p hoc habebis fructus plurimos. Et Marci. ix. Habete in vobis sal z pacem habete inter vos.
Erga nosipsos mundiciam z charitatem — Itẽ sit in nobis mundicia z mentis puritas seu sanctitas. Unde Math. j. Inuenta est in vtero habens de spiritusancto.
Erga subditos diligentiã z sedulitatem — Item sit in nobis erga subditos cura. dili-

gentia atq; sedulitas. q; Luce.x. stabulario dictū est de sa
mato. Cura illius habe. t qđ superogaueris reddā tibi. Et
sic charissimi si ista habuerim⁹. nos p certo dei liberalitatē
erga nos p uocabim⁹. Habēti dabit. Deus em̄ est sicut ca
nus ioculatorius q̄ applaudit illi quē videt meliores vestes
habere. Quia sicut dī in parabola euāgelica. qñ ipse in nu
ptijs vidit hoiem nō habentē vestē nuptialē. ligatis pedi
bus t manib⁹ fecit eū p̄ici in tenebras exteriores Math.
.xxij. Ad notandū q̄ deus nō diligit illos q̄ in virtutib⁹
sunt paupes: ſ illos q̄ vestes virtutū t grāz sunt habētes
Et ideo iuxt dictū apli.j. Thimo.vj. Habētes alimēta t q̄
bus tegamur his ptenti sumus. Patz igit q̄ p virtutū pos
sessionē diuina largitas excitat. Scđo dico q̄ p virtutū
possessionē celi felicitas p̄curat. qđ oñdit in verbo habū
dabit. Ille em̄ habundat q̄ tantū habet q̄ nihil sibi deficit.
Et ideo sicut homo q̄ in p̄ncipio solet habere t cōgregare
finaliter pōt sine indigentia habūdare. Sic illi q̄ hic incipi
unt habere t possidere p gram. solent habundare finaliter
p gloriā. Qñ em̄ hō paulatim t pticulariter habet virtutes
t gras in hac vita. finaliter ipe puenit ad habūdantiā ple
nissimā in alia. Habundabit inq̄t. vñ Pbl'.iij. Habeo au
tem oia t habūdo. Arbores.n. q̄ in iuuentute sunt steriles
sunt in fine t in senectute cōiter abundātes. sicut de palma
dī que in sua iuuētute p̄suevit valde parū fructificare: t iō
in senectute qñ habet centū annos solet fructib⁹ habūda
re. Ecōuerso aūt arbores q̄ in sua iuuētute solent fructib⁹
habūdare. solent in senectute fructib⁹ sterilescere t carere
humor em̄ radicalis p nimis repentinā fructificationem
p̄sumit t sic ante tp̄s arbor deficit: t p p̄sequēs fructū
habundātia impedit. Sic vere charissimi. arbor. i. hō (q̄a
sicut dicit Marci.viij. Video homines quasi arbores) q̄ in
principio t in iuuētute sua. hoc ē dictū. in ista vita (vbi nō
facit nisi incipe viuere) fructibus mūdane p̄speritatis ha
bundat. solet in sua senectute. ſ. in tpe post mortē p̄sperita
tis fructibus deficere t carere: t ecōuerso: illi q̄ modo sunt
p̄solationib⁹ indigētes. erūt tūc tēporis habundātes: q; si
cut dī. ij. Cor. viij. Altissima pauptas eor. habūdauit i di
uitias simplicitatis eor. Tunc em̄ dñs esurientes implebit
bonis t diuites dimittet inanes. Quia sicut mō habundat
passio xpi in nobis: ita t p xp̄m habūdabit p̄solatio nostra
.ij. Cor. j. Diuites.n. sunt sicut leena q̄ in iuuētute sua so
let parere abūdantius q̄ in senectute. Primo em̄ anno pa
rit sex catulos. Scđo. v. Tertio q̄tuor. Quarto tres. Qui
to duos. Sexto vnū: t tūc totaliter sterilescit ſm Plī. Sic
vere mūdi diuites in suo p̄ncipio. ſ. in hac vita sunt multū
diuitiarū fructib⁹ habūdantes. Sed vere qñ senect⁹ mort̄
aduenerit: tūc vere eis pauptas t indigentia ipsos grauа
bit: q; q̄ntuz in hoc mūdo de gloria t habūdātia habuerūt
tantū post mortē de pena t miseria sustinebunt. Jux illud
Apoc. xviij. Quantū glorificauit se t in delicijs fuit. tantū
date illi tormentū t luctū. Quia. n. habūdātia tpalium est
eis causa culpe. Juxta illud Ezech. xvj. Hec fuit iniq̄tas
sodome sororis tue. habundantia panis t superbia vite.
ideo erit eis finaliter causa pene. Et p̄ter hoc istis consu
litur Eccl. xviij. Memor esto paupertatis in diebus habū
dantie. Sed ecōuerso. paupes sunt sicut oliua que si vno
anno deficiat: in alio plus habundat: quia scilicet ist̄i in an
no p̄sentis vite esuriūt t deficiūt: t ideo in sequenti anno
future vite glorie fructibus abundabunt. Videlicet

Pacis trāquillitate.
Plena satietate.
Perfecta charitate.
Longa stabilitate.

Jsti dico habūdāt pacis trāq̄lli
tate: q; tūc oriet in diebus illis in
stitia t habūdātia pacis. vt dicit
in ps. Et illud. fiat pax in virtute
tua t habūdātia in turribus tuis. Jtē ist̄i habūdabūt plena
facietate. sicut em̄ dī Luce. xv. Multi mercēnarij in domo
p̄tis mei abūdant panib⁹. Sicut. n. dī in ps. Libaria misit
eis i habūdātia. Jtē ist̄i habūdāt i p̄fectissima charitate. iu
xta illud Pbl'. j. Dico vt charitas vīa magis ac magis abun
det. Jtem ist̄i habūdabūt in longinq̄ stabilitate. Unde in ps.
Ego dixi in abūdantia mea non mouebor in eternū. Et sic
igit patz quō ex virtutū habitione plena felicitatis p̄curat.
Abūdabit inq̄t. Tertio dico q̄ habēda est virtutū pos
sessio: q; per hāc summa calamitas euitat. qđ oñdit cum
dicit. Et q̄ non habet: etiā qđ habet auferet ab eo. q. d. Si
nihil de bonis operib⁹ habuerim⁹. etiā qđ habem⁹. ſ. virtu
tes naturales t etiā temporalia bona amittem⁹ totaliter t
perdem⁹. Unde etiā Math. xxv. Preceptū est q̄ ab illo q̄
nō laborauerat ad habendū t ad talēta multiplicādū: au
ferret talentū qđ habebat. Tollite inq̄t talentū ab eo t da
te ei q̄ habet decem talenta. Habeam⁹ igit gram ne perda
mus gloriā. habeam⁹ virtutē. ne pdam⁹ salutē. q; ſ. pcto
ribus dictū est Math. xxij. Auferet a vobis regnū dei: t da
bit genti facienti fructū eius. Illi em̄ q̄ nihil habēt pauper
sunt. Sic illi q̄ virtutib⁹ carēt. pauptate infernalē incurrēt
Ficulnea em̄ q̄ nullos habebat fructus: ſ folia. qñ dñs visi
tauit eā. pdidit illud qđ habebat. ſ. virorē t humorē. statim
em̄ fuit maledicta: t p̄ter fructuū carentiā aruit. vt dicit
Math. xxj. Sic vere charissimi qñ deus videt hoiem q̄ nō
habet fructū bonarū operationū. q̄q̄ habeat humorē inte
riorem virtutū naturaliū: t folia exteriora bonor. tempo
raliū. ipse p̄certo aufert sibi qđ habet: q; t naturalia t tem
poralia sibi aufert. in q̄ntū aridi tati t pauptati eterne ip̄m
subiugat t submittit. vnde Esaie. v. de vinea q̄ noluit habe
re bonos fructus dī. Auferam sepē ei⁹ t erit in direptionē
t nubib⁹ mādabo desup ne pluant super eam. Tali em̄ in
fructuose p̄sone aufert sepes angelice custodie. Dat etiaz
in direptionē dyabolice malicie. Nubes etiaz. i. sancti non
pluent super eā. ſ. per adiutorij sue oronis et gratie. Non
sic igit charissimi. sed habeamus. ſ. virtutū possessionem: t
ipsam ne nobis auferat sollicite conseruem⁹. Juxta illud
Apoc. iij. Tene qđ habes vt nemo accipiat coronā tuam.
Et hoc q; per hanc euitat calamitas infernalis. Quia per
hanc p̄curat felicitas eternalis. Quia per hāc excitat be
nignitas liberalis. Et hoc de habere i bono sufficit. Sed
q̄uis sit satis dictum q̄ est quedam habitio bonorū spiri
tualium possumus tamen dicere q̄ est quedam habitio et
possessio bonorum temporalium. Et si vellemus possu
mus breuiter notare q̄ ista habitio vel possessio. Est

Malis viciosa.
Bona em̄ mūdi sunt recte sicut serui
Bonis virtuosa.
tutes q̄ ſm iura nō p̄nt p̄prie possi de
Sanctis tediosa.
ri. q; ſ. ista bona q̄ suos amatores sa
ciunt seruos: nō sunt p̄prie nec ex toto. q; nō sunt habēda
nisi p p̄te: q; ſ. si possidentē corporaliter: nō tñ possunt possi
deri cordialiter: vt sic habētes sint q̄si nō habētes. sicut dī
.ij. Cor. vj. Quasi nihil habētes t oīa possidentes. vt de
quolibet dicat illud Prouer. xiij. Est quasi diues cuz nihil
habeat t q̄si paup cū in multis diuitijs sit. Ut em̄ sctūs si
nihil hz de tpalib⁹. diues tñ est in virtutib⁹. Sufficit etiam
sibi qđ habet: t sola sufficiētia diuitē facit. Jtē dato q̄ iste
in multis diuitijs sit. ipse tamē est quasi paup: q; ſ. ubi non
ponit cogitatū vel affectū: ſ sic diuitias possidet ac si peni
tus nihil haberet &c. Et q; nomē habēdi est cōmunissimū.
ideo potest multiplicē dilatari: t maxime posset applica
ri ad auaricīā que nihil aliud est q̄ amor habēdi. Jtez ad
diuersa peccata: quia ſm q̄ homo potest habere plures
corporis infirmitates: sic potest habere ex diuersis cau
sis multas in aīa prauitates. Unde nota q̄ mali Habēt

Luxurie feditatem.
Supbie vanitatem.
Malicie prauitatem.
Jnuidie malignitatem.
Proteruie fatuitatem.
Ignorantie cecitatem.
Pigricie tarditatem.

De habitione luxurie dī Ecci.
xlvij. Jncliasti femora tua mu
lieribus potestatez habuisti in
corpe tuo. dedisti maculam in
gloria tua. Et Ezech. xvj. dicit
Habēs fiduciam in decore tuo
maculata es. De supbia dī ba
ruch. vj. Coronas q̄dem habēt aureas in capitib⁹ suis &c.
De malicia dī Esa. xlvij. Fiduciaz habuisti in malicia tua
&c. De odio ho t inuidia dicit. ij. Reg. xix. Diligis odiētes
te. De fatuitate ho t proteruia dī Amos. v. Qui odio habue
rūt in porta corripientē. De cecitate t ignorantia dī Hie
re. v. Oculos habētes nō vident. Et Esa. xlij. Educ foras
pplm cecum t oculos habētē. De inutilitate ho t pigricia
dicit in ps. Qui oculos habēt t nō videbūt: man⁹ habent t
nō palpabūt. Aures habēt t nō audiēt: pedes habēt t nō
ambulabūt. q. d. Jniq̄ habēt oīa inutilia. Nota q̄a de
habitione criminaliū pcōr infernaliū tormentor: eterna
lium gaudior. supra t infra vbi dolor vbi dānatio. vbi in
fernus vbi celū. vbi paradisus &c. habūde dictū est: iō hic
omitto gratia breuitatis.

Habitare. Nota q̄ habitare nihil aliud est q̄ in aliquo loco diuturnā facere mā sionē. Mozari eñ habitare. manere. p eodem supponunt Et ideo spūaliter loquēdo p habitationē possum intelligere locū. actum. opus. occupationē. in quo homo q̄tum ad affectiōem diutius immorat. Sicut eñ videmus q̄ inter animalia. Quedā habitāt in aere sic̄ sunt volucres ⁊ aues Quedā in aqua: sicut sunt rane ⁊ pisces. Quedā in terra: sicut sūt oues ⁊ boues. Quedā sb terra: sic̄ sunt talpe ⁊ serpentes. Sic ꝓcerto charissimi boni diuersas ⁊ diuersimode sibi spūales vendicāt māsiones. Quidā eñ habitāt sursum in aere. i. in celo p ꝓtemplationē. Quidam in aqua sacre scripture p studiū ⁊ lectionē. Quidā in terra. i. in mundo p bonā actionē ⁊ occupationē. Quidā sub terra. id est. in inferno p timorē ⁊ psideratiōnē. Sicut eñ in domo paradisi māsiones multe sunt in q̄bus sancti in patria habitant ⁊ versant̄. Sic in domo dei q̄ est eccl̄ia: multe sunt spirituales māsiōes in q̄bus boni spūalit̄ cōmorant̄. Vñ. iij. Reg. xvij. Habitauer̄t filij isr̄l in tabernacul̄ suis. Notare igit̄ possum⁹ gñaliter q̄ multiplex ē habitatio. Est eñ habitatio

Supnalis.	Prima est habitatio beatoꝝ. Scōa ē ba-
Spiritalis.	bitatio pfectoꝝ. Tertia est habitatio mū-
Temporalis.	danoꝝ. Quarta ē habitatio viatoꝝ. Quin
Corporalis.	ta est habitatio dānatoꝝ. In celo eñ ba
Infernalis.	bitant beati: q⁊ sicut dr̄ in ps̄. Beati q̄ habitāt in domo tua dñe i secula seculoꝝ laudabūt te. In ecclesia habitāt pfecti: q⁊ sicut dicit̄ in ps̄. Habitabūt recti cum vultu tuo. delectationes in dextera tua. In mundo habitāt infecti Gen̄. iij. Egressus Cayn a facie dñi: habitauit ꝓfugus in terra. In corpe habitāt delicati. Vñ Job iij. Habitāt domos luteas: ⁊ ꝛrenū bñt fundamētū. In inferno vo habitāt dānati. Vñ in ps̄. Nisi q⁊ dñs adiuuit me paulomin⁹ habitasset in inferno anima mea. De istis igitur. v. habitationibus possemus notare q̄

Supnalis est appetenda.	Habitatio
Spiritalis est frequentanda.	Est igit̄ habitatio supnalis que debet affecta-
Tpal̄ seu mūdialis ē declināda.	ri. Sicut eñ homo naturaliter affectat habi-
Corporalis est ꝓtemnenda.	tare in locis altis ꝓpt̄ se
Infernalis est euitāda.	curitatem. In locis claris propter iocūditatem. In locis gratis propter amenitatem. In locis plenis ꝓpter fertilitatem. In locis pacificis propter tranquillitatem. In locis fructificis ꝓpter satietatem. Sic procerto dico q̄ affectibile ⁊ desiderabile est in paradiso habitare: quia ē locus

Altissimus ⁊ securissimus.	Dico ergo q̄ ista habita-
Iocūdissimus ⁊ letissimus.	tio est securissima: ita eñ
Gratissimus ⁊ amenissimus.	est alta q̄ nullus potest ei
Pacificus ⁊ trāq̄llissimus.	bostiles insidias machina
Fructificus ⁊ repletissimus.	re. Sic̄. n. capree rupes altissimas habitat vbi venatoꝝ difficilis est accessus: sic sancti modo sunt in altissimo loco paradisi. vbi nullus bostis pōt attingere vel nocere. Deus eñ altissimū posuit tabernaculū suū Deutero. xxxiij. Habitaculū eius sursum: q⁊ sicut dicit̄. j. Reg. xxiiij. habitauit dauid in locis tutissimis. Istum igit̄ locū debem⁹ affectare vt ibi secure possim⁹ habitare. q̄ nos in hoc mūdo sentim⁹ oībus impugnationibus ⁊ periculis subiacere. Juxta illud Leuit̄. xxvj. Comedetis panē vsq̄ in saturitate: ⁊ absq̄ pauore habitabit̄ in terra vr̄a. dabo pacē in termis vr̄is. dormiet̄ ⁊ nō erit q̄ exterreat Auferā malas bestias: ⁊ gladius nō trāsibit termios vr̄os Ibi est igit̄ habitatio securissima: q⁊ sicut dr̄ in ps̄. Mō cō, mouebit̄ ineternū q̄ habitat in irl̄m. Itē dico q̄ ista habitatio est iocūdissima. Sicut eñ delectabilius est habitare in locis nemorosis ⁊ montuosis ꝓpter aues q̄ modulāt ibidē. Sic q⁊ in mōte ⁊ nemore paradisi est cōgregatio angeloꝝ ⁊ sanctoꝝ: q̄ p laudē ⁊ gratiarūactionē modulari nō cessant. Dico q̄ affectibile ⁊ delectabile est ibi esse. Beati q̄ habitāt in domo tua dñe in secula seculoꝝ laudabunt te Ps̄. lxxxiij. Valde eñ placet habitare in grata ⁊ leta societate. Unde etiā apes in habitatōnibus ⁊ aluearib⁹ suis retinent̄ qñ sonitus campane aut tubarū ab eis audiunt̄. Ad notandū q̄ mens nostra debet ad habitationē paradisi allici. quādo ꝓsideramus sonitū ⁊ leticiā que est ibi. sicut dicit̄ in ps̄. Sicut letantiū omniū habitatio est in te ps̄. lxxxvj. Et loquit̄ de celesti irl̄m: in qua deus habitare facit sterilē i domo: matrē filioꝝ letantē ps̄. cxij. Quia ipse in scō habitat laus isr̄l ps̄. xxj. Ista est igit̄ habitatio iocūdissima. Unde in ps̄. Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocūdum habitare fratres in vnū ps̄. cxxxij. Dico in vnū. i. in deū. De q̄ Deutero. vj. Dominus deus tuus vnus est. Item ista habitatio est amenissima. Sicut eñ divites q̄ in hyeme morari fuerant in ciuitatibus ⁊ in villis: quādo venit estas solent exire ad loca delectabilia ⁊ amena. Sic vere sancti et iusti qui in hyeme presentis vite habitauerāt in ciuitate huius mundi. quādo veniet estas. i. feruor mortis. de ista habitatione exeunt ad amenitatē paradisi: ⁊ vt ibi habitēt se conuertunt. Nos etiam q̄tum ad effectum debemus mūdū derelinquere: ⁊ ad amenitatē glorie paradisi per desideriū nos transferre Leuit̄. xxiij. Sumetis vobis fructus arboris pulcerrime. spatulasq̄ palmarū. Sequit̄. Habitabitis in vmbr̄aculis septem diebus. Item ista habitatio ē trā quillissima. ibi eñ est pax perpetua. charitas eterna. pcordia sempiterna. Ideo de quolibet ibi habitante pōt dici illud ps̄. Factus est in pace locus eius ⁊ in syon habitatio eius ps̄. lxxv. Item ista habitatio est fertilissima. Ista ē eñ sicut habitatio insule fortunate. vbi est summa fructuum fertilitas: ita q̄ nunq̄ desit satietas comedere cupienti. quia sicut dr̄ Prouer. xxj. Thesaurus incōpabilis ⁊ oleum in habitaculo iusti. Ista est igitur charissimi habitatio celestis ⁊ superior in qua sancti q̄ sunt in patria habitāt ⁊ morātur. Juxta illud Esa. lxv. Hereditabūt eam electi mei ⁊ serui mei habitabunt ibi. Qui vo sunt illi electi ⁊ illi serui⁹ audi ps̄. dicentē. Dñe quis habitabit in tabernaculo tuo: aut quis requiescet in mōte scō tuo: Ps̄. xiij. Et rñdet. Qui ingredibit̄ sine macula ⁊ operatur iustitiā. Qui loq̄tur veritatem in ore suo ⁊c. In q̄bus verbis ostendunt̄ tria genera boim que ad habitationē eius admittunt̄. s. illi q̄ habēt Mundā ꝓuersationē. Sine macula inquit. Rectam operationē. Operat̄ iustitiā int̄. Certā pdicationē. Qui int̄ loquit̄ veritatem in ore suo ⁊ nō egit dolum in lingua sua. Et Esa. xxxiij. dicit̄. q⁊ ille q̄ ambulat in iustic̄is ⁊ loquitur veritatē: qui proiicit auariciam ⁊ excutit manus suas ab oīi munere. q̄ obturat aurem suam ne audiat sanguinē ⁊ claudit oculos suos ne videat malū. iste in excelsis habitabit munimēta saxoꝝ sublimitas eius. panis ē ei datus. regem in decore suo videbit. Ista est igit̄ habitatio eternalis q̄ est affectāda. Scōo dico. q⁊ ē habitatō spūalis q̄ ē frequētāda: ⁊ ista est habitatio gratie. habitatio ecclesie. habitaculū religionis habitaculū deuotōis. Sic̄ eñ videm⁹ q⁊ rex bz generaliter aliqō magnū palaciū vb familiares sui i diuersis habitaculis ⁊ diuerticulis habitāt ⁊ morant̄. Celū etiā generaliter est habitatio stellarū. ipse vo stelle in diuersis habitationib⁹ ⁊ ordibus locis ⁊ spacijs pticularib⁹ cōmorant̄. Sic vere sancta mater eccl̄ia est quoddā habitaculū seu palacium summi regis. in quo sunt diuerse mansiones ⁊ distinctiones. Diuersi status ⁊ actus. Diuerse bone occupationes ⁊ opationes. In q̄bus. s. boni viri diuersimode etiam occupant̄. Unde sicut video. q⁊ inter animalia

Aliq̄ habitāt in maris fluctib⁹.	Quia. s. in mari habitāt
Aliqua in aquis dulcibus.	vituli marini. In aq̄s flu
Aliqua in desertis partibus.	entib⁹ habitāt castores ⁊
Aliqua in altis montibus.	fibri. In montibus habi
Aliqua in magnis societatib⁹.	tant aq̄le volātes. In deserto vo habitāt onagri currentes. In societatib⁹ versant̄ pecudes pascentes. Sic ꝓculdubio dico loquēdo spūaliter q⁊ virorū pfectoꝝ. Quidā habitāt in mari. i. in amaritudine cōtritionis. Quidam in aqua dulci. id est. in dulcedine deuotionis. Quidā in locis desertis. i. in solitudine penitētie ⁊ afflictionis. Quidā in altis locis. i. in celsitudine cōtemplationis. Quidam vo in magnis gregib⁹. i. in communitate amoris concordie ⁊ dilectionis. Dico igit̄ breuiter q⁊ q̄dam habitant in mari. i. in amaritudine contritionis. Quia sicut dicit̄ Michee. j. Infirmitata est in bonā q̄ habitat in marach. id est. in amaritudine. Sicut eñ vitulus marinus est animal in terra gradiēs ⁊ in mari natans. sic peccator̄ postq̄ per terram diuersimode circuierit per sue voluptatis adimpletiōem: ipse debet per mare penitentie natare per amarā contritionē: ⁊ per amaritudinis ꝓfundi

consideratiōnem. Juxta illud ps. Si sumpsero pēnas meas diluculo ⁊ habitauero in extremis maris. etenim illuc manus tua deducet me ⁊ tenebit. cc. ps. cxxxviij. Boni eīm accipiūt pennas discrete ꝓsiderationis: quia scz ipsi considerant mala que fecerūt. penas quas meruerūt: bona q̄ perdiderūt. Et sic ꝓcerto isti habitant in extremis maris. i. in profunditate amare cōtritionis. Et ita ibidem tenent ⁊ deducunt dextera diuine ꝓtectionis. Istud potissime debet esse in religiosis: quia isti semp debent esse in amaritudine ⁊ doloꝛe. vnde Genesis. xlix. Zabulon in litoꝛe maris habitabit. Isti igit̄ habitāt in amaritudine cōtritionis. Itez quidaz habitāt in fluminibus. id est. in dulcedine gratie ⁊ deuotionis: ꝙa sicut castoꝛ semp vult habitare iuxta flumina ne cauda sua q̄ est de natura pisces putrescat. Sic sancti viri semp volūt in fluminib⁹. id est. in ꝓfluuio gratie. deuotionis et compūctionis habitare: vt esse suum spiritale possint debite cōseruare Maum. iij. Runcd melioꝛ es alexandria populoꝝ que habitat in fluminib⁹. Sicut eīm pisces extra habitatōem aque nō potest viuere: sic nec homo extra fluuiū gratie vel deuotionis potest in bono perseuerare. Unde. iij. Regū. ij. dicit. Habita in q̄t in bieruſalē: et nō egredieris inde huc atq; illuc. quacūq; eīm die egressus fueris ⁊ transieris toꝛrentem cedron scito te interficiendū. Ista eīm verba fuerūt dicta a salomone Semey q̄ interp̄tat audi|me. Quia vere charissimi bier'm. i. sancte matris ecclesie status. toꝛrens cedron. id est. fluuius deuotionis ⁊ gratie sunt recte quedam spūales habitatōnes a q̄bus nō licet egredi huc atq; illuc per peccatū. si autem taliter inde egredimur: statim moꝛs peccati infligit et moꝛs inferni eē ꝓmeret. Habitandū est igitur in deuotionis dulcedine. Ponit etiam exemplum de salmone qui libentius habitat in aqua dulci q; in salsa. Item quidā habitant in desertis. id est. in solitudine afflictionis: sicut fuerūt beremite similes onagris qui semp volūt in desertis vagari ⁊ solitarij habitare. Ut Job. xxx. In desertis habitabāt toꝛrentiū. in cauernis terre vel super glareā. Item q̄dam habitāt in altitudine cōtemplatiōis. similes aq̄le q̄ semp fm Grego. in arduis solet ponere nidū suū: ⁊ in altis rupib⁹ solet habitare: ⁊ raro nisi ꝓ preda capienda ad terram solet descendere ⁊ venire: qz scz viri contēplatiui semp solent alta loca paradisi frequētare: ⁊ a terrenis ⁊ infimis se absentare. sed in monte celi per cōsideratiōem ⁊ affectionē iugiter habitare: vt sic q̄libet possit dicere illud Eccī. xxiiij. Ego in altissimis habito: et thꝛonus meus in columna nubis.

Item q̄dam habitant in societate. id est. in cōmunitate concoꝛdie. amoꝛis ⁊ dilectiōis. Sicut eīm animalia pacifica ⁊ modesta solent in societate viuere: ⁊ insimul pacifice habitare: sicut ꝓz de bobus: ouibus: ceruis: elephātib⁹ ꝛc. Sic vere pacifici ⁊ modesti simul per cꝛordiam habitāt: ⁊ societatem ⁊ vnitatem frequentāt. Unde ps. Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocundū habitare fratres in vnum. Ista igitur sunt quinq; genera bonoꝝ psonarū q̄ in sancta ecclia habitare noscunt. Et iō breuit̄ q̄libet sctā psona pōt dici illud Eccī. xxiiij. In habitatiōe sancta coꝝ ipso ministraui. Et sic i syon firmata suz ⁊ in ciuitate sanctificata siliter requieui: ⁊ in irm potestas mea. In q̄bus vbis aduerte. q; illi q̄ in bieruſalē .i. in ecclesia habitāt debēt habere q̄tuoꝛ ꝓditiones. scilicz

Obediētie sedulitatem.
Permanentie stabilitatē.
Castimonie sinceritatem.
Amicicie cōcoꝛditatem.

In eis eīm debet esse humilitas in obediēdo: qz scz isti debent esse ministri. coꝝm ipso ināt ministraui. Item stabilitas in perseuerādo: qz debent esse firmi. In syon ināt firmata sum. Item sinceritas in mūde viuēdo: qz scz ipsi sūt in ciuitate sanctificata. Item cōcoꝛditas in pacem seruando: qz ipsi debent simul requiescere: similiter ināt requieui

Dico igit̄. Qz illi q̄ in ecclesia habitāt debent esse humiles ad obediendū: qz. s. ipsi debent esse ministri. Ministraui ināt. Ministrare eīm nomē est humilitatis: nomē etiam sedulitatis: qz. s. habitatoꝛes ecclesie debent esse seduli i ministrando: ⁊ humiles in obediendo. Unde in ps. dicit. Filij seꝛnoꝝ tuoꝝ habitabūt: ⁊ semen eoꝝ in seculum diriget̄. Dicit eīm in euāgelio. Qui mihi ministrat me sequat̄: ⁊ vbi sum ego: illicz minister meus erit. Omnes eīm q̄tquot sumus in ecclesia: sumus ministri dei: quia sicut dicit Debꝛe. j. Omnes sunt administratoꝛij spūs in ministeriū missi.

Insup dico q; nos debemus esse stabiles ad ꝓseuerandum: quod ostēdit̄ in verbo firmata. Firmati eīm debem⁹ esse in fide: ⁊ in bonitate. Quia sicut stelle in habitaculis suis firmiter ꝓseuerant: ita q; nunq; a lumine suo deficiūt nec a locis suis cadunt. Sic nec nos debem⁹ cadere a loco nostre ꝓfessionis: nec a lumine fidei: gratie ⁊ deuotiōis Juxta illud Eccī. v. Esto firm⁹ in via domini. Quia sicut dicit̄ in ps. Non cōmouebit̄ in eternū q̄ habitat in bieruſalem. Deniq; debemus esse sinceri ad caste viuendū: qō ostēdit̄: qz ipsi habitant in ciuitate sanctificata. Nō eīm decet immūdam personā esse ⁊ habitare in loco sancto: qz. s. inter locatū. ⁊ locū debet esse ꝓportio: qō satis potest figurari Exod. iij. Et Josue. v. vbi dicit̄. Tolle calciamēta de pedibus tuis. Locus eīm in quo stas terra sancta est. Calciamenta eīm que de pellez carne moꝛtua fiunt possunt significare carnalitatem seu carnis peccata: que ꝓcerto illi debent a se tollere: q̄ in terra sancta ecclesie digne voluerit habitare: vt sic cuilibz tali dicat̄ illud ps. Tu aūt in sancto habitas laus israel. Debemus igit̄ esse sinceri ad caste viuendum. Adhuc dico q; nos debem⁹ esse cōcoꝛdes ad pacem tenendū: quod ostendit̄ cū dicit̄. Similiter reꝙeui Illi eīm q̄ similiter habitāt ⁊ moꝛant̄: in pace ⁊ concoꝛdia vt cōmuniter quiescūt ⁊ versant̄. Patet de stellis que siliter in celo sunt site: quarū altera locū alterius nō inuadit. nec ipsam in suis motibus retardat seu impedit. Queque eīm stelle cōtente sunt locis ⁊ oꝛdib⁹ suis: ⁊ ideo inter se pace ⁊ oꝛdine perpetuo quietant̄ sicut dicūt astrologi: ⁊ etiā sicut dicit scriptura Eccī. xxj. vbi loquit̄ de coꝛpoꝛib⁹ celestibus dicēs. Qz vnusquisq; proximū suum nō coartabit. Apes etiam q̄ simul habitāt: pacifice inter se q̄escunt ⁊ viuunt. Generaliter eīm oīa q̄ simul habitāt ⁊ in societate. viuūt vt cōmuniter in pacis ⁊ cōcoꝛdie tranq̄llitate. ad denotandū q; nos alij q̄ in religiōe. in ecclesia. in collegijs simul viuim⁹ ⁊ manem⁹: in pace ⁊ cōcoꝛdia habitare et reꝙescere debem⁹. Aliter eīm nō debet alterū ledere nec pacē ipsius perturbare. Similiter ināt requieui: vt dicat q̄libet de pace religionis illius illud ps. Hec requies mea in seculum seculi hic habitabo quoniā elegi eam. Et ideo de tali cōmuni. cōcoꝛdi ⁊ pacifica habitatiōe que debet esse inter nos in ecclesia. q̄cūq; sim⁹ natiōe ⁊ cōditione diuersi. potest dici illud Esale. xj. Habitabit lupus cū agno ⁊ pardus cū hedo accubabit. Vitulus ⁊ leo ⁊ ouis simul morabuntur. Vitulus ⁊ vrsus pascent̄ simul. q. d. nulli debēt esse tādiuerse cōditionis ⁊ natiōis: q̄n debeāt esse similis charitat̄ pacis ⁊ dilectiōis. q̄m sunt eiudem societatis ⁊ habitatōis Sic igit̄ patēt quatuoꝛ genera ꝓsonarū q̄ debent in ecclesia habitare. Sed heu ꝓchdoloꝛ q̄m multi sunt hodie in ista bieruſalem. i. in ecclesia habitatoꝛes alterius cōditionis: qz ꝓcerto hodie habitāt in eccl'a habitatoꝛes. Non

Pacifici sed venefici.
Sctificati ꝙ maculati.
Stabiles sed debiles.
Seduli sed emuli.
Humiles ministratoꝛes

sed superbi imperatoꝛes. Et iō ꝓchdoloꝛ scriptura plāgit Esaie. j. Quomodo ināt facta ē meretrix ciuitas fidelis: plena iudicij ⁊ iusticia habitauit i ea. nūc aūt homicide. Et. j. Machab. j. dicit̄. Fugerūt habitatoꝛes bieruſalem ⁊ facta est habitatio exteroꝝ: ⁊ facta est extera a semine suo: ⁊ nati eius reliquerūt eā. Quia ꝓcerto charissimi ciuitas ecclesie: que dudū dicebat̄ bier'm ꝓpter pacis vnitatem. Fidelis ꝓpter fidei firmitatem. Plena iudicij ⁊ iusticia ꝓpter equitatē. Modo ināt prochdoloꝛ: facta est meretrix ꝓpter venalitatē symonie. Ibi habitāt homicide ꝓpter malignitatez inuidie. Habitatio est exteroꝝ id est. peccatoꝝ ꝓpter subuersiōem iusticie. Extera est a semine suo. Semē eīm de quo fuit seminata ecclesia. fuit gens iusta. a qua. s. nūc facta est multipliciter aliena Math. xiij. Dñe nōne bonū semē seminasti in agro tuo. vnde igit̄ habet zyzania? Inimicus homo hoc fecit. i. dyabolus. Dyabolus eīm seminauit ibi zyzaniā. i. malos habitatoꝛes: figuratos in illo cadino. q̄ seminauit in agro dentes serpentis de q̄bus nati sunt milites armati q̄ se mutuo occiderūt: sicut ponit Ouidius li. iij. fabula. j. Sic vere dyabolus hodie seminauit in agro ecclesie dētes serpētinos. i. homies peccatoꝛes ⁊ venenosos: q̄ etiā transformant̄ in milites: qz. s.

ad literā multi sunt q̄ actus t habit⁹ agunt t deferūt secu-
lares. etiam seinuicem occidūt: qz. s. discorditer t irreligio-
se viuūt. De talibus igit malis habitatoribus dicit Apoc.
.xviij. Cecidit cecidit babylon ciuitas illa magna: t facta ē
habitatio demonioꝝ. t oīs spūs immūdi: t oīs volu-
cris immūde t odibilis. Demones q̄ nunq̄ possunt quer
ti significāt obstinatos. spūs immūdi significāt ypocritas
fictos t luxuria maculatos: t licet spūales appareant car-
nis immundicia defedatos: volucres etiā odibiles. que scz
de nocte clamant: detractores t verbis friuolis effrenatos
signant. talibus dicit Luc. xj. Qz vnus immūdus spiritus
assumit alios septem nequiores sc. t ingressi habitant ibi.
Non sic igitur charissimi non: sed sint ibi habitatores.

Boni t non mali. Quia ꝓcerto sicut dictū est ista est
Sancti t non ficti. habitatio spiritalis que est frequen
Perfecti t nō infecti. tanda. Et ꝫ est scōm ꝓncipale. De
Pacifici t nō malefici. malis aūt habitatorib⁹ eccie potes
dicere sicut infra. §. sequēti vbi agit de habitatorib⁹ mūdi.

Tertio dico q̄ est habitatio mūdialis: que est detestāda.
Et de ista possunt dici multa q̄ non possunt portari modo.
Si em̄ oīa exempla que facūt ad ꝓpositū vellemus po-
nere. dies forte nō sufficeret ad scribēdū. Breuiter tm̄ pos-
sumus dicere q̄ ista est illa habitatio de qua scribit Esaie
.xiij. vbi loquit de ciuitate babylonis. Nō habitabit inq̄t.
Et redāit rōnem. Quia inq̄t nō ponet ibi tentoria arabs.
nec pastores requescent ibi: ꝫ requescent ibi bestie. t replebū
tur dom⁹ eoꝝ draconi⁹: t habitabūt ibi struciones: t pilo-
si saltabūt ibi: t respondebūt ibi vlule in edib⁹ ei⁹: t syrene
in delubris voluptatis. In quibus verbis ostendit q̄ iste
mūdus nō debet mētaliter habitari: qz est locus ambitio-
sus. Ibi em̄ nō habitat arabs q̄ interpretat humilis: qz est
locus penuriosus. Ibi nō sunt pastores. i. aliqui qui alios
possint pascere: qz est locus laboriosus. Ibi em̄ nō requie-
scunt. s. habitatores: qz est locus periculosus. Ibi etiā sunt
multa genera bestiarū. q̄ scz periculū inducūt. Ūñ etiā no
ta q̄ ibi habitant vniuersa genera peccatoꝝ. Sunt em̄ ibi
carnaliter viuentes bestie. crudeliter vrentes draco nes. q̄
scz ignem spirant. Letaliter torpentes struciones. s. q̄ sunt
aues ponderosissime significātes ociosos. Inanit gauden
tes. Pilosi inq̄t saltabūt ibi. Verbaliter mordētes. Vlule
inq̄t: q̄ sunt aues de nocte vlulantes. i. in absentia detrahē-
tes. Fallaciter fraudētes syrene q̄. s. suis cantibus faciunt
nautas dormire. De istis igit habitatorib⁹ t peccatorib⁹.
De istis ciuibus t gentib⁹. De istis animalib⁹ t criminali
bus: a q̄b⁹ mūdus iste diuersimode habitat: possem⁹ mul
ta dicere: sed longū est omnia dilatare. Solum igit sufficiat
q̄ mūdus est habitatio malox plus q̄ bonoꝝ: vt de hoc
dicat illud Ezech. xxv. Dabo rabath in habitaculū came-
loꝝ. Et ista habitatio nō est sequēda sed potius fugienda.
Juxta illud Hiere. xlix. Non habitabit ibi vir: nec incolet
eam filius hominis. Vir em̄. i. pſone vituose t pfecte. Fili
us. i. pſone humiles t deuote. Hominis. i. pſone rōnales t
discrete nō habitāt hodie in mūdo: sed ꝓcerto ibi habitāt
moab t agareni. Gebal t amon t amalech. alienigene quz
habitantib⁹ tyrū. Expone si vis et vide interpretationes.
qz nimis esset longū ꝓsequi. Et potes notare quomō inter
animalia q̄dam habitāt in igne: sicut salamādra. Jsti sunt
auari q̄ in igne auaricie semp manent Esa. xxxiij. Quis ex
vobis poterit habitare cū igne deuorāte. Item q̄dam ha-
bitant in aquis sicut crocodilli. Jsti sunt guloli t luxurioſi
De q̄bus Job. xxvj. Ecce gygātes gemūt sub aq̄s t q̄ ha-
bitant cum eis. Item q̄dam habitant in mari sicut dracō-
nes. Jsti sunt inuidi t detractores: t etiam iracūdi. q̄ semp
viuūt in amaritudine t dolore. Jsti em̄ more draconis spi
rant verba flamea t vrentia. Unde eis dicit illud Ezech.
.xxxij. Leoni gentiū assimilat⁹ es: t draconi qui est in mari
Ideo talib⁹ dī Sophō. ij. Ue q̄ habitatis funiculū maris.
gens p̄ditoꝝ: cuz istis habitauerat Ezechiel. Ezech. ij. Cui
dī impij t subuersores sunt tecū: t cum scorpionib⁹ habi-
tas tē. Multa nimis possem⁹ dicere: sed solū sufficiat. qđ
talibus habitatoribus dī Hiere. xlix. Panor: t fouea: t la-
queus. sup te o habitator moab. Quia breuiter mūdi habi
tatores sunt hodie in pauore vrgenti timoris t tristicie: in
fouea ꝓfunda luxurie. in laqueo stringenti auaricie. Jtē
potes si vis applicare de habitatoꝝ. chananeoꝝ. philist
noꝝ t aliox plurū nominū quos in cōcordantijs potes
inuenire. § omisi ꝓpter tedium ꝓlixitatis. Jstud tamē nō
omitto q̄ hmōi habitatores finaliter dissipabunt: t pene
infernalib⁹ punient: quia sicut dicit Amos. j. Disperdam
habitatores de azoto. Et ibidem dispdam habitatores de
campo ydoli. Jsta est igit habitatio mūdialis detestanda.

Quarto dico q̄ est habitatio corpalis. In ista em̄ habi-
tant mortales ꝓ tpe huj⁹ vie. Jsta em̄ est similis habitacu
lis tartaroꝝ: q̄ cōtinue sunt in motu. Cū em̄ viuāt de aiali
bus: t necesse habeāt de pascua ad pascua se trāsferre: nun
q̄ volūt edificare ciuitates vel domos: immo solū faciunt
sibi habitationes portatiles vbi manēt. Sic nos cū nō ha-
beamus hic manentē ciuitatē ꝫ futurā inq̄rim⁹ Hebr. xiij.
Non decuit q̄ habitatio corpis nr̄i esset multū fortis: sed
potius mobilis t portatilis: q̄ iuxta votuz cito q̄n mutari
erit necesse de vita ad mortē: vt ad eternā t solidā habita-
tionem celestem veniam⁹. cito possit destrui t dissolui. De
quo. ij. Cor. v. Scim⁹ q̄n si terrestris domus nostra hui⁹
habitatiōis dissoluit. edificatiōem ex deo habemus domū
nō manu factam: ꝫ eternā in celis. Nam t in hoc ingemi-
scimus habitatiōem nr̄am q̄ de celo est supindui cupientes
Jsta est igit habitatio corpalis toleranda. Quinto dico
q̄ est habitatio infernalis q̄ est formidāda. Jsta est em̄ ha-
tatō tenebrosa. dolorosa. tediosa. damosa t odiosa. De ista
habitatione dicit Apoc. xviij. Cecidit cecidit babylon: t fa
cta est habitatio demonioꝝ: t oīs volucris immūde t o-
dibilis. Demonia em̄ sunt inuidi t obstinati. Volucres su
perbi t elevati. Immūdi sunt luxurioſi t maculati. O di-
biles sunt detractores t in ꝼmonib⁹ effrenati. Infern⁹ em̄
est habitatio taliū iniquoꝝ: qz sic dī Job. xxvj. Ecce gigan
tes gemūt sb aq̄s: t q̄ habitāt cū eis. Sub aq̄s. n. eterne mi
serie gemūt desperati gigātes. i. demones: t q̄ habitāt cū eis
. s. dāmati pctores. Jsta ē igit habitatio infernalis q̄ est formi
dāda. Et sic ptz q̄ q̄ntuplex ē habitatio būana. Quedam

Formidanda. Ultimo possum⁹ aliq̄d dicere de habi-
Toleranda. tatione divina. Et de hac possum⁹ dice
Detestanda. re q̄ deus vult habitare spūaliter in coꝛ
Frequētanda. de humano. Juxta illud Eph. iij. Habi
Affectanda. tare xp̄m ꝓ fidē in cordib⁹ vr̄is. Verūtū
sicut apes volūt habitare in loco mūdo. in loco q̄eto. in lo
co odoroso. in loco nō ventoso. in loco nō fumoso. quia. s.
apes odiūt fumū. ventū. fetorē. damorē. Sic vere spūalit
deus vult habitare in corde mūdo. ꝓ sanctitatē ps. Tu au
tē in sancto habitas laus israel. Item in loco q̄eto per loci
trāquillitatē: qz sicut dī in ps. Factus ē in pace locus eius
t habitatio eius in syon. In loco odorifero ꝓ virtutū aro-
maticitatem. vnde Cañ. viij. Que habitas in hortis. ami-
ci auscultant te. Ūñ facto fumo aromatū in domo dñi. iij.
Regū. viij. Dixit salomon q̄ dñs dixit qđ habitaret in ne-
bula. In loco vbi nō sit ventus superbie t vanitatis. vbi nō
est fumus infamie t iniq̄tatis: vbi nō est fetor luxurie t se-
ditatis: vbi nō est clamor discordie t rixositatis. vñ ipse di-
xit Eccl. xxiij. Ego sapia habito in ꝓsilio: t eruditat⁹ inter-
sum cogitationib⁹. Item ibidē. Ego in altissimis habito: t
thronus meus in columna nubis. Ubi nota q̄ deus spūa
liter habitat In locis elevatis ꝓ mentis sublimitatē. Ego
inquit in altissimis habito. In locis quietatis ꝓ pacis trā-
quillitatem. Thronus inq̄t meus. q̄. s. debet esse locus q̄e-
tus. In locis roboratis ꝓ mentis stabilitatem. In colum,
na inq̄t. q̄. s. debet esse firma. In locis irrigatis ꝓ dulcē be-
nignitatem. nubis inq̄t que. s. stillat pluuiā: ꝫ longum esset
ꝓsequi: t ideo sufficit qđ dictum est. Et vide. s. de domo.
t. j. de manere. de loco. de stare. de sedere. de morari.

Habundare. Habūdantia.

Nota q̄ habundātia. repletio. sufficientia. fertilitas. fecū-
ditas idem videt significare. Et quia habundantia vi-
det significare diuitiarum plenitudinem: t superius satis
de diuitijs tam spiritualibus q̄ temporalibus est tractatū
ideo parū intēdo dicere quo ad pns. Hoc igit solū notabi
mus q̄ quadruplex habundātia inuenit. s. Habundantia

Prosperitatis. Prima est habundantia periculosa.
Iniquitatis. Scda est habundantia pernitiosa.

Calamitatis. Tertia est habundantia fastidiosa.
Felicitatis. Quarta est habundantia solaciosa.
Diuites habundant in diuitijs. Dico igitur ꝓmo q̄
Peruersi habundant in neq̄cijs. est habūdantia diui
Justi habundāt in iusticijs. tiarū ⁊ in istis plus
Paupes habundāt in tristicijs. habūdant q̄ntꝫ ma
Damnati habundant in supplicijs. li q̄ boni. Vñ Job
Beati habundant in solacijs. xij. Habūdāt taber
nacula ꝑdonum q̄ audacter ꝓuocant deū. Sicut enī vide
mus q̄ arbores siluestres q̄ nihil valent plus habūdāt in
fructib⁹ q̄ domestice ⁊ bone. Animalia etiā mala ⁊ fere sicut
sunt canes. lupi ⁊ leones. plus habūdāt in filijs q̄ anima
lia bona. vtilia ⁊ domestica: sicut sunt boues ⁊ oues: qz scz
dos nō debit nisi vnū fetū in āno. Canis aūt vl lup⁹ debūt
forte .xij. Sic vere illi q̄ sunt mali. inutiles ⁊ peruersi plus ba
bundant bodie in fructib⁹ bonoꝝ. ⁊ paliū. Habūdant. n. in
Scientijs secularibus. Habent igit isti habundātiaꝫ
Amicitijs popularib⁹. scientiarū Ro. xiij. Anusq̄sq̄
Delicijs corporalibus. in suo sensu habundat. Et ta
Diuitijs tēporalibus. mē dī Ecci. xix. Melior est bo
mo q̄ minuit sapia ⁊ deficies sensu in timore dei. q̄ q̄ habū
dat sensu ⁊ transgreditur legem altissimi. Item habent ba
bundantiā amiciciarū ps. Uxor tua sicut vitis habūdās in
lateribus dom⁹ tue. Filij tui sicut nouelle oliuarū ⁊c. Itē
isti habēt habūdantiā deliciarū ps. Cibaria misit eis in ba
bundātia: ⁊ pluit sup eos sicut puluerē carnes ⁊c. Sequit
Adhuc esce eoꝝ erāt i ore eoꝝ ⁊ ira dei descēdit sup eos ⁊c.
Itē isti bīt habūdātiā diuitiaꝝ ps. Ecce ipsi pctōres ⁊ ba
būdātes i seculo obtinuerī diuitias Et nō q̄ ista habūdātia
Aufert mentis humilitatem. Aufert mentis humilita
Confert culpe iniq̄tatem. tem: qz sicut galline i esta
Affert vanā iocunditatē. te babūdantes nō dignan
Infert falsaꝫ securitatem. tur venire quando vocan
tur: sic nec peccatoꝛ. Unde Hiere. xxij. Locutus sum ad
te in habundantia tua dixisti non audiam. Item ista con
fert magnam iniq̄tatē. vnde Ezech. xvj. Hec fuit iniq̄tas
sodome sororis tue. habūdātia panis ⁊ supbia vite. Sicut
enī habūdantia humoꝝ solet causare infirmitates: sic ba
bundātia diuitiarū solet inducere iniq̄tates. Item ista af
fert vanā iocūditatē ps. Induti sunt arietes ouiū ⁊ valles
habūdabūt frumēto. clamabūt etenim ymnū dicēt. Item
ista infert falsam securitatē. vñ habūdantes videnī dicere
illud ps. Ego dixi in habundātia mea nō mouebor ineter
nū. Videt enī diuitib⁹ q̄ status eoꝝ nō pōt mutari ⁊ q̄ eo
rū fortuna nō pōt pire: nec vita eoꝝ deficere. Et tñ isti debe
rent attēdere q̄ post vaccas pinguissimas successerūt vac
te macerrime q̄ precedētes deuorauerūt. sicut dī Gen. xlj.
qđ significauit (sicut ibidē exponit) q̄ post magnā habun
dantiā tpalem. sequit q̄ntꝫ magnū infortuniū ⁊ pauptas
⁊ in vita bac ⁊ in futura. Sequunt inq̄t anni septem tante
sterilitatis. vt obliuioni tradat cūcta retro habūdātia. Et
tñ isti semp deberēt hīe oculum ad futuros casus ⁊ ad in
fortunia: q̄ pōt contingere saltem in vita futura. De q̄bus
dicit Ecci. xviij. Memento inq̄t pauptatis in die habun
dantie: ⁊ necessitatis in die diuitiarū. Q̄ mane vsq̄ ad ve
sperā imutabit tēpus ⁊ bec oīa citata in oculis dei. Nā
si tales bene talia ꝓsiderarēt. de sua habūdātia pauper ad
uuarēt. iuxta illud .ij. Cor. viij. Uestra habūdātia eoꝝ in
opiā suppleat ⁊c. Ista est igit habūdātia diuitiarū. Se
cūdo dico q̄ est habūdātia neq̄ciarū ⁊ ista est sicut habun
dantia maloꝝ humoꝝ q̄ citius mortem inducit eternam.
De ista loquit Matth. xxiij. Quoniā habūdabit iniqui
tas: refrigescet charitas multoꝝ. Sicut. n. terra inculta so
let abūdare tribulis atq̄ spinis: sic peccatoꝛ q̄ ꝑ pniam nō
colit. pctis ⁊ vicijs habūdare. ꝓbat. Isti enī habundant
In cogitationib⁹ ꝑsumptuosis. Isti enī meditant ꝑ
In ꝓlocutionib⁹ defectuosis. sumptuose Prouer.
In opationibus luxuriosis. .xxj. Cogitationes ro
In machinationib⁹ malicioſis. busti semp in habun
dantia. Itē ipsi garrulant tumultuose seu ꝓloquunt de
fectuose. Matth. xij. Ex habūdātia cordis os loquit Ps.
Os tuum abūdauit malicia et lingua tua ꝓcinnabat dolos.
Itē isti maculant luxuriose. Un illud Ezech. xvj. Hec fu
it iniq̄tas sodome habūdātia panis ⁊ supbia vite ⁊c. Itez
isti machinant malicioſe. vñ illud ps. Os tuū habundauit
malicia ⁊c. ⁊ Jac. j. Deponētes oēm immūdiciā ⁊ abūdā
tiam malicie ⁊c. Aduerte tñ q̄ sepe fit q̄ vbi multa vicia
habūdauerūt: multe virtutes postea supabūdāt. Nā sicut
videm⁹ q̄ valles in q̄bus aq̄ ⁊ feces habūdāt: solent post
cessum aquarū ⁊ aquarū in fructib⁹ ampli⁹ habūdare. Sic
vere sepe fit q̄ q̄ntꝫ in homie habūdauit ampli⁹ copia fe
cium ⁊ aquarū. i. viciorū ⁊ pctoꝝ. tāto post recessum hmōi
⁊ post pactā pniam solet in ipso habūdare amplioꝛ copia
fructuū bonoꝝ operū ⁊ virtutū. q̄ sicut dicit Roꝝ. v. Ubi
habūdauit delictū: ibi supabūdauit ⁊ gra. Sicut enī cau
sa talis fertilitatis est lutū et humoꝛ q̄ remanet post recess
sum aquarū: ita q̄ loc⁹ ille fertilioꝛ efficit ꝓpter hmōi aq̄s
q̄ fuerūt ibidē: q̄ nunq̄ fuisset si aque hmōi imbi non fuis
sent. Sic vere sepe fit q̄ illi q̄ in luto pcti habūdauerūt. ꝓ
pter hoc fiūt finaliter meliores. Remanet enī q̄dam lim⁹
. i. q̄dam memoria ꝓteritoꝝ viciorū. ꝓpter quā mens spūa
liter disponit: ⁊ ad ꝓducendū bonos fructus babilioꝛ effi
citur: ⁊ sic solet esse in opib⁹ habūdātioꝛ q̄ fuisset: si lutum
pctoꝝ nō ꝑcessisset. Ista apparuerūt in paulo: ⁊ in magda
lena: q̄ rōne ꝑcedentiū pctoꝝ facti fuerūt vltimo meliores
Deus enī fm Isido. Non respicit q̄les antea viximus: et
sed quales in fine erim⁹. Ista est igit habūdātia neq̄ciarū

Tertio dico q̄ est q̄dam habūdātia iusticiarū. Et illa est
qua sancti viri habūdāt in virtutib⁹ in hoc mūdo. Propt
qđ ipsi habūdabūt bonis celestib⁹ in futuro. Habūdātia
enī floꝝ est causa habūdātie fructuū futuroꝝ: nec pōt ba
beri fructuū copia. nisi precesserit florū habūdātia. Sic ꝓ
certo nisi floꝝ. i. virtutū ⁊ gratiarū copia habūdem⁹. habū
dare finaliter fructib⁹ celestib⁹ nō valemus. Et ideo dicit
Matth. v. Nisi abūdauerit iusticia vra plus q̄ scribarū et
pharisęoꝝ nō intrabitis in regnū celoꝝ. De ista habūdan
tia loquit Gen. xxvij. Det tibi de⁹ de roze celi ⁊ de pingue
dine tre habūdātiā. Ubi nō q̄ nos debem⁹ habūdare In
Dulci pietate. Roze inquit. Ros enī habet naturam
Mentis puritate. Celi inquit. humidioꝛē. Celū habz na
Moꝝ benignitate. Pinguedie. turā simpliciorē ⁊ purio
Mētis būiditate. Terre inq̄t. rē. Pinguedo habet na
turā suauioꝛem. Terra vo habet naturā infimioꝛē. Si vis
vide. s. de bñdictione: vbi ponit illa auctas. In roze celi ⁊
pinguedine terre erit bñdictio tua. In istis enī babundat
Justicia oīa ponderās. De habūdanti iusticia dici
Tpantia oīa moderās. tur Prouer. xv. In habun
Scientia cūcta ꝓsiderans. danti iustícia virtus maxi
Amicicia cūcta ꝓfederans. ma est. De habūdāti tpan
Clementia semp exuberās. tia dicit Philip. iij. Scio
Patiētia grauia tolerans. habundare ⁊ scio penuriā
pati ⁊c. De habūdāti scientia dicit Ecci. xxj. Scientia sapiē
tis tanq̄ inundatio habundabit. De habundāti charitate
seu amicicia dicitur Philip. j. Charitas vra magis ac ma
gis habūdet. De habūdāti clemētia. dī. ij. Cor. ix. Habun
dētis in oīe opus bonū: sicut scriptuꝫ est. Disperſit dedit
pauperib⁹. De abūdati vo patiētia dicit. ij. Cor. j. Sicut
habūdant passiones xpi in nobis: ita ⁊ p xpm abūdabit cō
solatio. Et. ij. Cor. viij. Altissima pauptas eoꝝ abundabit
in diuitias simplicitatis eoꝝ. Et breuiter oīs gra ⁊ virtu
tū sufficiētia habūdāt in ipsis. ij. Cor. ix. Potēs est enī de⁹
oēm gram abundare facere in vobis. Ista est igit abūdā
tia iusticiarū. Quarto dico q̄ est habundātia miseriarū.
Et ista est illa q̄ modo habundat in paupib⁹: q̄ recte sunt
sicut mare in cui⁹ littoꝛib⁹ solet barena ampli⁹ habūdare.
Quia vere nūc mare. i. circa paupes amaros ⁊ depressos
solet barena pōderosa ⁊ aspa. i. mūdi tribulatio ⁊ miseria
babundātius inueniri. ij. Cor. j. Habundāt xpi passiones
in vobis. Et Ecci. xj. Est bō marcidus ⁊ babūdās paupta
te: ⁊ oculus dñi respexit illum. Quinto dico q̄ est habū
dantia supplicioꝝ siue penarū. Et ista est in inferno: quia
sicut hic habūdauerūt in culpa ita ibi babūdant in pena.
Sicut hic habundauerūt in peccatis: ita illic babūdant in
tormētis. Quia sicut dī in ps. Deus retribuet habundāter
faciētibus supbiam. Sexto dico q̄ est babundātia sola
cioꝝ. Et ista est illa quā habēt sancti in patria. Ibi enī ha
bundat cordis iocunditas. ij. Cor. j. Per xpm habūdabit
consolatio. Item rerum facūditas ꝑ. Valles abūdabunt

frumento. Status securitas Prouerb.j. Habundãtia pacis frueris timore malor̃ sublato. Jtẽ gust⁹ suauitas ps. Memoriã habũdãtie suauitatis tue eructabũt: z iustitia tua exultabũt. Jtẽ pacis trãquillitas ps. Dirigit in diebus eius iustitia z habũdãtia pacis. Ibi em̃ fit pax in virtute tua et habũdantia in turribus tuis. Sed de ista vide supra in verbo habere in secũdo mẽbro illius auctoritatis. Habẽti dabit̃ z habundabit. Et hoc sufficit quo ad pr̃sens. Vide.j. de Sterilitate z supra de Fructib⁹: z in tabula: qr̃ in multis locis fit mẽtio qualiter arbores possunt diuersimode in fructibus habundare ẽ.

Barena. Nota q̃ cũ barena habeat asperitatẽ. Ariditatẽ. Sterilitatẽ. Multiplicatatem. Instabilitatẽ ꝑm varias eius ꝓditiões potest habere diuersas significatões. Dico igit̃ q̃ inuenit̃ barena asperitatis. que pnie designat stimulũ. Barena em̃ sua asperitate sordes vasis abstergit z carpinat. sua ariditate fluxũ maris sistit z terminat: sua ꝓprietate preciosa tegit z germinat. qr̃. s. aurũ z lapides ꝑciosi tegunt̃ z gignunt̃ i harenis maris z fluminũ. Sic vere dico q̃ asperitas pnie sordes vicioꝝ abstergit: qr̃. s. sicut barena sua asperitate licet tactũ offendat. vasa tñ mũdat z purgat. Sic pnie vel tribulatiõis asperitas: etsi corpus offendat: aiam tñ purificat atq; polit. Quia. s. sicut vasa barena fricata solent splendere. Sic sancti viri pnia tacti solent sciẽtijs z moꝛib⁹ relucere. Dsee .j. Erit numerus filiorꝝ israel quasi barena maris. Jtẽ ista barena pnie fluxũ carnalitatis restringit. Sicut em̃ dicunt phi. Siccitas barene ẽ causa q̃ mare nõ transit terminos suos. Sic siccitas abstinẽtie que pniam comitat̃: oẽm fluxum superfluitatis stringit. Hiere. v. Posui barenã terminũ mari. ꝑceptũ sempiternũ qũ non ꝑteribit. Jtẽ ista barena pnie. lapides ꝑciosos z metalla diuersarũ virtutũ generat atq; tegit. vñ Deutero. xxiij. Immolabũt victimas iustitie. inundationẽ maris quasi lac sugent. thesauros absc̃onditos barenar̃. Hec est igit̃ barena asperitatis que penitẽtie designat stimulũ. Secũdo dico q̃ inuenit̃ barena frigiditatis siue ariditatis: que mortalitatis designat cumulum. Barena em̃ que est frigida. sicca insipida. ponderosa z fluxus maris restrictiua. signat mortẽ. que finis z terminus maris. i. fluctuose vite existit: que humore voluptatis caret: z q̃ grauis: aspa z insipida ad gustandũ z ad sustinẽdũ est. Vñ illud Hiere. v. Posui barenã terminũ mari ẽ. Barena etiã signat põdus eterne tribulatiõis z mortis. s. penã eternã. q̃ scz aspa est z grauis: z q̃ fluxus z fluct⁹ maloꝝ terminat Job. vj. Quasi barena maris hec grauior. s. põdus pene eterne. Et sicut in barena libie inueniunt̃ dracones. Sic mali finaliter habebunt habitaculũ in inferno. vbi torquent̃ ꝑ demones Apoc. xij. Stetit draco sup barenã maris. Vel si vis posses dicere: q̃ barena signat põdus timoris vel ipm timorẽ mortis: z inferni. q̃ fluxꝰ carnalitatis restringit. Sed de hoc dic sicut. ꝫ. dictũ est de pnia. De tali vo barena. quã. s. melius est sustinere q̃ penã eternã. potest dici illud Prouer. xxvij. Graue est saxũ z onerosa harena: ꝫ ira stulti vtroq; grauior. Hec est igit̃ barena ariditatis q̃ mortalitatẽ designat cumulũ. Tertio inuenit̃ barena q̃ iniq̃tatis designat titulũ. Barena em̃ cui⁹ est tanta sterilitas q̃ nihil põt ibi crescere. signat statum peccati in q̃ nullũ bonũ crescit: qr̃ frigiditas indeuotõis z siccitas incõpassionis. ponderositas pigritie. incõiunctibilitas discordie z inuidie. impedit̃ oẽ bonũ. Ideo de peccatore põt dici illud Ecci. xxij. Harenã z salẽ z massam ferri. facilius est portare q̃ hominem imprudentẽ: fatuũ z impiũ. Quarto dico q̃ est barena multiplicitatis: que boni vel mali designat cumulũ: qr̃. s. q̃nq; barena designat multitudinẽ bonoꝝ vel maloꝝ. ij. Regũ. xvij. Congregẽt vniuersus populus q̃ est sicut harena maris. Vñ de multitudine bonoꝝ dicit̃ illud predictũ Dsee. j. Filij israel quasi barena maris. De multitudine vo dãnatoꝝ dr̃ de nabuchodonosor. i. de dyabolo Abac. j. Congregauit quasi barenã maris captiuitatẽ. Mali em̃ sunt innumerabiles z imẽsurabiles vt barena Ecci. j. Harenã maris z pluuie guttas q̃s dinumerabit? Et Hiere. xxxiij. Nec metiri harene mari pñt. Quinto dico q̃ est barena fluxibilitatis q̃ diuitiar̃ designat riuulũ. Sicut em̃ harene steriles z leues facile dispgunt̃. Sic diuitie que etiã sunt steriles z sine fructu modico tribulationũ vento pdunt̃ z dispgunt̃: z difficile cõgregant̃. nihil em̃ habẽt stabilitatis. Et io domus pscientie ruinosa dr̃: que fundata sup harenã diuitiarũ phibet Math. vij. Et ideo indignatiue loquit̃ dñs ptra ecclam harenis diuitiarũ berentẽ Hiere. ix. Dabo inq̃t ir̃lm in aceruos harenarũ z in cubilia draconũ. Nauis em̃ harene berens impedit̃ ne veniat ad portũ: z balena ne redeat ad pontũ. Et breuiter sic harena modici est preci vel valoris: sic diuitie tpales respectu eternoꝝ Sap. xij. Dine aurũ in cõpatione illius harena est exigua ẽ. Sufficiat de harena.

Harundo. Nota q̃ harũdo in bono sumit̃ et in malo. In bono em̃ signat virum humilem z obedientẽ. In malo vo signat virũ instabilem nec stare valentẽ. Signat dico in bono signato virũ humilem qui promptus obedit: qui sicut arundo solet esse

Ad flatũ mobilis. Ad tactũ fragilis. Intus est vacuus. Fous pspicuus. Igniri facilis. Mensuris abilis.

Constat em̃ q̃ harũdo facile mouetur. Sic iustus ad flatũ z volũtatez boni plati. vel ad inspiratiõnẽ spirituũ sancti faciliter agitat̃. vñ de btõ Jobãne dicit̃ Math. xj. Quid existis in desertũ: videre harũdinem vento agitatã? Jtez harũdines facile cassant̃. Sic iusti in sua reputatiõe valde debiles sunt: verũtamẽ tãto sunt fortiores quãto se reputãt fragiliores. Sicut etiam ꝓz de harundine que cedenti vento non eradicatur nec frangitur vbi m[illegible]gna arbor venti impetu frangeret. Et breuiter tales harũdines. scz iusti sunt intus vacui per volũtariã paupertatem. exterius splendidi z pspicui per exemplare honestatem. Facile igniunt̃ per sanctispũs charitatem. Et p eos alij mensurant̃ per iustitiã z equitatẽ. Et ideo de iusto dicit̃ Apoc. xxj. Qr̃ angelus ille de harundine aurea mensus est ciuitatem. Unde de iustis in harundineto paradisi habitãtibus dicit̃ Sapien. iij. Fulgebũt iusti: z tanq̃ scintille in harũdineto discurr̃et: iudicabũt natões z dñabunt̃ pplis ẽ. In malo vo significato dic q̃ harũdo signat impium qui facile cedit. Harũdo em̃. id est. vir mũdanus est

Intus vacuus carendo gratia. Flecti assiduus carens constãtia. Fouis pspicuus pre mũdi gloria. Moueri solitus iugi tristicia. Ignibus dedit⁹ in valle stigia.

Quia. s. mũdan⁹ nullam habet virtutum plenitudinẽ. Nullaz habet cõstantie aut fi ducie certitudinem. Nullam habet diuinã pulcritudinẽ. Habet timoris z tristicie mobilitatẽ z inq̃etudinem. Habet ad ignitiõez infernalem valde magnã aptitudinẽ. De tali igit̃ harundine z eius inutilitate z incõstantia dicit̃ Ezech. xxix. Fuisti baculus harũdineus domui isr̃l. quẽ cũ apprehenderũt manu ꝓfractus es: z lacerasti humerũ eoꝝ (fatuũ em̃ est confidere q̃ per fiduciã) Jn talib⁹ em̃ nihil est valens ad sustẽtandũ: ꝫ bene valent ad bonos pcutiendũ z aceto potandum Marci. xv. Percutiebãt caput eius harundine ẽ.

Hasta. Nota q̃ hasta z lancea ꝓ eodẽ supponũt. Cum em̃ hasta possit significare in bono z in malo. possum dicere q̃ cũ hasta sit bellicũ instrumentũ ad impugnãdũ hostẽ inordinatũ. qđ. s. dr̃ esse Lõgũ. Rectũ. Planũ. Solidũ. Flexibile. Et acutũ. Hasta i bono signat

Verbi diuini eloquentiã. Orationis efficaciam. Crucis virtutẽ z memoriã. Seueritatem z iustitiã.

Jste em̃ sunt quattuor hastes q̃bus iusti debent esse armati ad preliandum cõtra hostes anie. Figura. ij. Paralip. ix. vbi dr̃ q̃ Salomon fecit. cc. hastas aureas. Et. ij. Parali. xxvj. dr̃ q̃ Ozias ꝓpauit exercitui clypeos. hastas z galeas. sic. s. xp̃s q̃ ẽ verus Salomon z ozias vult q̃ exercitus iustoꝝ hastis hmõi sit armat⁹. Verbũ em̃ dei est hasta predicatoꝝ qua debellant. hereticos. demones z peccata. j. Paral. xj. Leuauit hastam suã cõtra. ccc. vulneratos vna vice. Jsti tñ q̃nq; similanter sauli q̃ hastam suã infigit in terram z obdormiuit. Et ideo dauid sibi eam subtraxit. z etiam aque cibum. Sic multi sunt doctores q̃ hastam verbi dei per corruptam intentiõnẽ in terrenis immiscent z obdormiunt in peccatis: z ideo merent̃ q̃ sibi a dauid. a xp̃o subripiat̃. s. Paral. xj. Rapuit. s. banaia hastam quã tenebat. s. vir egyptius: et interfecit eum. Item oratio est hasta religiosoꝝ. Jsta. n. ꝫ longa: perseuerãs z recta

simplexq; fuerit. dyabolū delonge pcutiet.ij. Macbab.v. Contigit in celo videri equites discurrētes auratas stolas habentes ⁊ hastas. Item memoria crucis est hasta oim deuotoꝝ. Ista est hasta quā petit dauid saulem fugiens sibi dari.j.Regū.xxj. Da mihi hastā vel gladiū. Item iustitia est hasta prelatoꝝ. qua scz vtunt pūgendo malos et tuendo bonos.j.Regū.xxvj. Ecce hasta regis transeat vn⁹ ⁊ tollat. Sed cum tamē ibi cōquerēdo dicit. Et nūcvbi est hasta regis.i.iustitia prelatoꝝ.qsi diceret. Perijt. Tali etiam hasta.s. execution iustitie vtit ipse deus. Ipse em̄ vti videtur quadruplici hasta. videlicz

Clementie hostem subijciendo.
Potentie iustis subueniendo.
Iusticie beatos alliciendo.
Misericordie iusticiā tpando.

Hasta em̄ clementie hostem verberauit. ⁊ ista fuit crux xpi qua ipse cōtra demonē dimicauit ⁊ cum ibi mortes supauit.ij.Reg.j. Saul incūbebat sup hastā suam. Hasta potentie bonos liberauit. de us em̄ semp est parat⁹ ꝓtra inimicos nostros vibrare hastam istā ad nos iuuandū ⁊ liberandū.ij.Macbab.xj. cuz pariter ꝓmpto animo ꝓcederēt hierosolymis. appuit precedens eos eques in veste cādida: aureis armis hastam vibrans. Hasta iusticie beatos p̄miabit. teste em̄ Justino. antiq̄tus antecq̄ inuenirēt ydola. haste ⁊ lancee adorabantur loco deoꝝ. Cui⁹ simile tangit Solin⁹.c. de vent. in quo notat q̄ hasta iusticie ⁊ maxime diuine ē precipue bonorāda ⁊ etiam adorāda. nihil em̄ vtilius reipublice q̄ iusticia. qz ista mediāte mali puniunt ⁊ boni p̄mianf. Unde de beatis potest dici illud Abacuc.iij. Sol ⁊ luna steterūt in habitaculo suo in luce sagittarū tuaꝝ ibunt. in splendore fulgurātis haste tue. Aduerte aūt q̄ sicut hasta est flexibilis. sic flexibilitas misedie semp debet hastaz iusticie comitari. Hasta em̄ melius pcutit qñ vibrādo flectit ⁊ mouet. Sic iustitia prelati melius opat si flexione misedie tempet. qđ etiā in correctionib⁹ appet vbi sepe plus opat benignitas q̄ seueritas ꝛc. Et iō ipe de⁹ sp solet dementiā cū seueritate miscere p̄s. Misediam ⁊ iudiciū cātabo tibi dñe. Sic igit̄ ptz q̄ q̄druplex hasta bona repit in scptura. Sz adhuc dico q̄ i malo significato inuenit mltiplex hasta mala. vicz

Hasta detractionis.
Hasta tentationis.
Hasta dānationis.

De hasta detractiōis pōt dici illud .ij.Reg.ij. q̄ abner pcussit azael in inguine auersa hasta ⁊ occidit euz. Quia .s. mali cū hasta detractorie lingue quasi ex aduerso ⁊ ab obliquo solent summope murmurare. De hasta tentationis qua.s. vtit dyabolus contra nos pōt dici illud qđ de goliad dicit.j.Reg.xvij. q̄ hasta ei⁹ erat quasi liciatorium textoris. De hasta vo dānationis. dī Mañ.iij. Vox flagelli ⁊ vox impet⁹ rote ⁊ equi frementis. micātis gladij ⁊ fulgurātis haste: ⁊ multitudinis intersecte. Fatui tñ videnf esse peccatores sicut ille behemoth. ꝺ quo dicit Job .xlj. Quasi stipulā estimabit malleū: ⁊ deridebit vibrantez hastā. Quia .s. mali nō videnf hastā eterne dānationis timere: ꝟ eaz potius deridere. vñ de p̄sumptuosis pōt dici illud Job.xxxix. Cōtemnit pauorē nec cedit gladio. sup ipz sonabit pharetra: vibrabit hasta. Ptz igit̄ quō hasta in bono sumit ⁊ in malo. Vide de lancea ⁊ de gladio.

Haurire. Cum haurire nihil aliud sit q̄z aquam vel aliū liquorē de loco ꝓfundo extrahere. potest dici q̄ fm q̄ multa sunt que haurire possunt haustus diuersimode signat in scptura. Unde nota q̄ ego inuenio triplicem haustum bonum. videlicet Haustum

Sanguinis.
Luminis.
Fluminis.

Sanguinē hauriūt crucē meditātes. illi .s.q̄ deuote recogitāt mortē ⁊ sanguinem passionis. exemplo auiū nobiliū quaruz vita est in sanguine. Mustela etiā occiso cuniculo vel gallina delectat hauriendo in sanguine. Sic sancti ⁊ deuotiui summe delectanf hauriēdo ⁊ cogitando sanguinem iesu xpi Leuit.iiij. Hauriet de sanguine vituli.i.xpi passi. ⁊ inferat illud in tabernaculū testimonij.i.interiora cordis sui.p memoriā ⁊ cōpassionē. Item lumē seu ignē hauriūt xpm diligentes. de quo Mu.xvj. vbi dī aaron p moysen. Tolle thuribulū: ⁊ hausto igne de altari mitte incēsum desup per gens cito ad pplm vt roges p eis. Aquā seu flumē hauriūt iuste uersantes. vicz sci viri: q̄ hauriūt a dño aquā vite. De q̄ Joh.iiij. Dñe da mihi hāc aquā. vt ñ sitiā itez nec q̄ veniā huc haurire. Justi.n. hauriūt triplicē aquā vite.s.

Aquā scripture ⁊ eruditionis.
Aquā gratie ⁊ inspirationis.
Aquā glie seu leticie ⁊ psolatōis.

Primo igitur dico q̄ aquā scripture hauriunt docti. Sicut em̄ dicit Joh. iiij. Mulier de samaria veit ad hauriendū aquā: ⁊ inuenit dñm supza puteū q̄ ipsaz in pluribus informauit. Sic deuota anima q̄ de samaria (que custos interpretat) esse dicitur pro eo q̄ seipsam a peccato custodire conat: quādo venit ad haurendū aquā doctrine a puteo ꝓfundissimo scripturarū: statim inuenit dominū inspirātem ⁊ doctrinam ⁊ scientiam reuelantem. Ista enim aqua haritur Ad

Simplices adaquandum.
Castrum anime muniendū.
Interna leticiā generādum.
Sitim auaricie temperandū.

Per talez em̄ haustū simplices adaquanf: ⁊ per doctores in fide ⁊ moꝛib⁹ informanf. Unde doctor videt dicere dño illud Gen.xxiiij. qđ dicit virgo pulcerrima .s.rebecca seruo abrahe. Camelis tuis aquā hauriā donec cuncti bibāt: ⁊ effundens aquā in canalib⁹ recurrit ad puteum vt hauriret aquā: ⁊ hausturz oībus camelis dedit. Ista em̄ virgo signat purū ⁊ diligentem doctorem: qz.s. doctores theologie valde mūdi esse tenenf. Iste igit̄ de puteo scripture nō cessat haurire ⁊ rehaurire aquā doctrine studendo ⁊ meditādo: ⁊ eam effundere docendo ⁊ predicando: donec camelos abrahā. id est. simplices christi adaquauerit sagaciter eruditendo. Item p talē haustū castrū anie munif. Constat em̄ q̄ illi q̄ timēt obsidionē castri sui. hauriunt aquā ad muniendū castrū. Sic nos q̄ semp sum⁹ in periculo q̄ castrū mētis p demones ⁊ hereticos impugnetur. debem⁹ aquā doctrine haurire: vt in tali periculo possim⁹ inimicis fidei cōtraire Mañ.iij. Devorabit ignis vectes tuos. aquā ꝓpter obsidionem hauri tibi. extrue munitiones tuas: intra in lutū ⁊ calca. Scriptura em̄ lutū dicitur: de qua per figulū. id est. p doctorem calcādo ⁊ studendo vasa pulcra formanf. Item per talem haustū reges ⁊ p̄incipes iocundanf ⁊ recreanf. vnde Joh.ij. dicit. Oz de aqua conuersa in vinū architriclin⁹ bibit. Haurite inq̄t nunc ⁊ ferte architriclino. Et Prouerb.xviij. Qui inuenit mulierem beatā. id est. scripturam sacram: inuenit bonū ⁊ hauriet iocunditatē a domio. Item p talem haustū sitis auaricie ⁊ cuiuslibet mali desideriū temperat. Unde Exo. .ij. Vir egypti⁹ liberauit nos de manu pastoꝝ: insup ⁊ hausit aquaz nobis: ⁊ potū debit ouib⁹. Aduerte tamē q̄ multi sunt q̄ bene hauriūt sciam: ꝟ ꝓpter malū vsum cōuertit eis in sanguinē Exo.iiij. Quicq̄d hauseris de fluuio vertet in sanguinem. Alīq̄ sunt q̄ bene vadūt ad puteū vel ad studiū scientie: sed qz non curāt haurire vel addiscere solent vacui reuenire Hiere.xiij. Venerūt ad hauriēdū aquaz et nō inuenerūt: reportauerūt vasa sua vacua. Alīq̄ autē sunt q̄ libenter hauriret ⁊ addiscerent sed illi q̄ seruant puteū. scz doctores nō diligenf aperire veritatē nec simplices instruere vel docere. Unde holofernj dictuz est Judith.vij. Jube custodiri fontes vt nō hauriāt aquam: ⁊ sic sine gladio interficies eos. Patet igit̄ q̄ aquā scripture hauriunt docti. Secō dico q̄ aquā gr̄e hauriūt iusti. Dilata si vis Prouer.xij. q̄ bon⁹ est hauriet a dño gr̄am. Tertio dico q̄ aquā glorie hauriūt beati Prouer.viij. Qui me inuenerit inueniet vitam ⁊ hauriet salutē a dño. Et Esaie. xij. Haurietis aquas in gaudio de fontib⁹ saluatoris ꝛc. Sic igit̄ patet q̄ a plerisq̄ haurif ⁊ acquirif. Potus aqueus. Haustus igneus. Liquor sanguineus.

b. **Ebreus.** Nota q̄ hebreus interpretat vincens vel trānsiēs. vel transitus iusti. Per hebreos igit̄ possunt denotari sancti viri. qui.s. in hoc mūdo sunt sicut in transitu ⁊ in motu ꝙia.s. nō habent hic manētem ciuitatē sed futuram inquirūt ad Heb.xiij. Et ideo iussu dei vel superioris carnē mundū ⁊ hostem vincūt: ⁊ cōtinue ꝓficiendo in melius ptrāseunt atq; vadunt: ⁊ ideo apls: q̄.s. in mūdo nihil ꝓpriū possidebat de se ⁊ suis similib⁹ dicebat.ij. Cor.xj. Hebrei sunt ⁊ ego. Quia revera ad religiosum ⁊ apostolicū virum ptinet q̄ sit verus hebreus. id est. per mundū nō adherendo trāsiens. sed a mundanis potius fugitiuus.s.

Reg.xiiij. En hebrei egrediunt de cauernis in q̃bus abscõdi tuerant.q.d. Isti deberent de cauernis mũdani amoris egredi z exire: z ibidem non sistere nec manere. Et aduerte q̃ ad bonũ hebreũ ptinet q̃ caueat prauã societatẽ. q̃ arceat hostis crudelitatem. q̃ videat celi sublimitatem. Verus em̃ hebreus prauã pforria debet dimittere. hoc em̃ nõ decet q̃ mali sint in societate bonor. laici clericor. secularis religiosor. vñ Gen.xliij. dicit. Or illicitũ est egyptijs comedere cum hebreis. Item cũcta crudelia debet confundere. Unde Judith.xiij. dicit. Or vna mulier hebrea fecit cõfusionẽ in domo Nabuchodonosor regis: z hoc q̃ occidit holofernem. Item celi solacia debet aspicere. s. p cõtemplatiõem. Unde de Joseph q̃ fuit expositor somniorũ z cognitor occultor. vt dicit Gen.xli. Or puer hebreus erat i carcere qui scz somnia exposuit pharaoni. Ideo cõtemplatiui possunt dicere illud p̃dictum.ij. Cor.xj. Hebrei sunt z ego. Israelite sunt z ego. Israelite em̃ interptantur videtes deum. Sed si vis in malo significato potes dicẽ q̃ hebrei significãt petores: q̃. s. nihil habẽt stabilis ne q̃ firmi. imo sp sũt in trãsitu z i motu: z in volubilitate desideror z fortuitor: q̃ sicut dr Esa.lxij. Corumpũ q̃si mare feruẽs: qđ quiescere nõ valet. Isti em̃ mali hebrei Sunt Discordes z litigiosi. Or sint discordes z sine charitate. ptz Exo.ij. vbi dicit. q̃ Imbecilles z defectuosi. moyses inuenit duos hebreos rixantes ad inuicẽ. Item q̃ sint imbecilles z sine pstãtie strennuitate. patet. j. Regũ.xiij. vbi dicit. q̃ philistijm. i. demones cauebant ne hebrei facerẽt gladios aut lanceas vt nõ possent defendere se. Item q̃ sint rebelles z sine humilitate z tranquillitate patet Act.vj. vbi hebrei cõtemnebãt grecos tanq̃ indignos. Ideo factum est murmur grecor. aduersus hebreos. eo q̃ cõtemnerent in ministerio quotidiano vidue eorum tẽ.

Hedus. Cum hedus sit animal letum simplex z lasciuũ. exterius macrũ z birsutũ. interius vo pingue z esui sapidũ atq̃ sanũ: mũdũq̃ z sacrificijs aptum. possum dicere q̃ per hedos intelligunt̃ hm diuersa signata diuersa personarum genera. scilicet

Christus saluator. Primo dico q̃ per hedũ intelligit̃ Justus viator. xps saluator. Christus em̃ est hedus mũdissimus deo in ara crucis Uanus peccator. immolat⁹ z occisus vt eius sanguine mundaret z expiare tur humanũ genus. Figura Exo.xij. vbi iuxta ritum agni precipit̃ hedus occidi: et eius sanguine postes liniri: vt sic posset dei populus a deuastante angelo custodiri: quia scilicet cum xps fuit occisus. ppls fuit virtute sui sanguinis de potestate mali angeli liberatus. Quicũq; etiam sanguine huius hedi p deuotiõem linit̃. a pharaonis. i. a dyaboli domínio liberat̃ Judic.xiij. Tulit manue hedum de capris z libamẽta: z posuit supra petrã offerens dño q̃ facit mirabilia. manue pater sampsonis signat pplm iudaicũ: qui. s. sup petrã. i. sup duriciam passionis. hedũ istum. i. xpm immolauit: z sanguinem eius libauit Gen.xxxvij. Tinxerũt tunicã Joseph in sanguine hedi quẽ occiderãt. Ptz igitur q̃ p hedũ intelligit̃ xps saluator. Secũdo dico q̃ p hedũ intelligit̃ iustus viator: quia. s. iusti sunt sicut hedi gregis dominici: qui. s. sunt leti p spũalẽ cõsolationẽ. Simplices p rectã intentionẽ. Exterius macri p carnis maceratio nem. Hispidi p humilẽ cõuersationẽ. Intus pingues per gr̃am z deuotionẽ. Et ideo diuis sacrificijs z seruitijs sunt apti p sanctitatem z pfectionẽ. Deoq̃ specialiter immolãtur p martyriũ vel regionis dedicationẽ. Isti sunt igit̃ duo hedi optimi in quor gustu ysaac ita delectatus fuit. q̃ Jacob benedixit. sicut dicit Gene.xxvij. Isti sunt illi. xij. hedi qui p peccatis totius israel fuerũt immolati: sicut dicit. ij. Esdre.vij. Isti sunt etiã illi hedi q̃ a deo meruerũt pasci et gubernari z bonis platis z pastorib⁹ cõmitti Can.j. Pasce hedos tuos post tabernacula pastor. Quia pcerto in talibus hedis. i. in viris sanctis z iustis: q̃. s. q̃nq; duo ppter duplicem charitatẽ. q̃nq; duodecim ppter. xij. articulos dicunt ipse verus ysaac deus miserabiliter delectat̃: ita q̃ eo rũ precib⁹ benedictionẽ celestẽ impendit: z peccata expiat z remittit. Per hedum igit̃ intelligit̃ iust⁹ viator. Tertio dico q̃ p hedũ intelligit̃ van⁹ peccator: qui. s. exterius ẽ vilis z inhoneste puersationis: intus vo pinguis z carnalis cõditionis. odoris vo grauis. i. infamis vite z opinionis. Et ideo tales hedi finaliter demonib⁹ immolari sunt digni z in inferno decoqui z cremari. Figura Matth.xxv. vbi dicit̃ q̃ agni a dextris. hedi vo a sinistris p iudicem statuent̃ Tunc illis q̃ a sinistris erũt dicet̃. Ite maledicti in ignem eternum. Quia procerto tales hedi non sunt digni in lacte matris sue. id est. in affluentia pietatis diuini decoqui. Iuxta illud. Non coques hedum in lacte matris sue Exodi xxiij. Et Deutero.xiiij. immo procerto digni sunt cum demonibus in inferno cremari: z ibi cum eis perpetuo commorari Esaie.xj. Pardus cum hedo accubabit. Patet igitur quomodo hedus signat xpm saluatorẽ: iustũ viatorem vanum peccatorem.

Helyas. Cum helyas fuerit vir maxime virtut⁹. eximius q̃ ppheta. qui interpretat̃ ascẽdens domin⁹: possum dicere q̃ p helyam põt intelligi xps qui celos ascendit vt dñs. Prophetarũ fuit eximi⁹ z super oñes alios virtuosus. xps em̃ compat̃ helye ppter carnis humanitatẽ: q̃ sicut dicit̃ Jac.v. Helyas homo erat similis nobis. Propter miraculor multiplicitatẽ: q̃ sicut dicitur Ecci.xlviij. Amplificat⁹ est helyas in mirabilib⁹. Propter penarũ acerbitatem: q̃ sicut dicit̃ Marci.ix. Helyas venit z fecerũt in eum quecũq; voluerũt. Propter resurrectionis mirabilitatem: quia sicut dicit̃ Ecci.xlviij. Surrexit helyas quasi ignis pflans. Propter ascensionis potẽtiam; z sublimitatẽ: q̃ sicut dr. iij. Reg.ij. Helyas in curru igneo raptus est in celũ. Et ppter aduent⁹ ad iudiciũ finalem auctem: q̃ sicut dr Malach.iiij. Helyas circa temp⁹ iudicij ventur⁹ est. Sed q̃ p helyã magis cõmunit̃ põt intelligi vir pfectus z sanctus: possum⁹ dicere q̃ Helyas

Fuit vir squaloris z penitẽtie.
Fuit vir feruoris z amicicie.
Fuit vir rigoris z iusticie.
Fuit vir splẽdoris z scientie.
Fuit vir dulcoris z clementie.
Fuit vir laboris z diligentie.
Fuit vir valoris z potentie.
Fuit vir bonoris z excellentie.

Iste em̃ helyas sic ptz ex scriptura ppriã carnem maceravit. Item pro lege zelauit. Malos increpauit. Occulta vel futura cognouit. Uiduas nutriuit. Promptus obediuit. Mira ppetrauit. Celum vendicauit. Sic vere dico q̃ sancti viri p pniam corp⁹ debilitãt. Helyas em̃ legit̃ sub iunipero dormiuisse: z comedisse subcinericiũ panẽ: z bibisse de torrente: z zona pellicea succinctus fuisse. z in deserto stetisse: sicut patet. ij. Reg.xix. Sic sancti solent p pniam z abstinentiã carnẽ macerare atq̃ aspare: sicut fecit btus Johãnes q̃ fuit eximius heremita. vnde de tali Helya dr. iij. Reg.j. Uir pilosus occurit nobis. zona pellicea succinct⁹ renib⁹. Sequit̃. helyas tesbites est. Item sancti p zelum fidei malos suppeditãt. Helyas em̃ zelo legis falsos ppbetas occidit. sicut dr. iij. Reg.xviij. Sic vere sancti maxime zelo fidei hereticos debẽt depmere. iij. Reg.xix. Quid hic agis helya? Qui rñdit. Zelo zelatus sum p dño deo exercituũ: q̃ dereliquerũt pactũ dñi filij isrl. Item summa cõstantia tyrannos agitat: sicut de helya legit̃. iij. Regũ.j. Or ochozias moriturũ p̃dixit z duos q̃nq̃genarios cõbussit. Sic sancti p iusticia boiem nõ timuerũt: s etiã ipsos prin cipes z maiores arguerũt z punierũt. vñ de helya dr Eccl .xlviij. Amplificat⁹ est Helyas in mirabilib⁹: sequit̃. Qui reiecisti reges in pniciẽ z pfregisti facile potentiã ipsorum

Item summa scia futura cogitãt. iste em̃ fuit summ⁹ propheta. Sic sancti de reb⁹ futuris meditãdo z sperãdo prophetare vident̃ Mal.iij. Mittã vobis helyam ppham.

Item isti summa clemẽtia pauperes visitãt. De helya. n. legit̃ q̃ farinã z oleu in domo paupis vidue multiplicauit. Sic sancti multiplicãt cibaria p egenis. iij. Reg.xvij. Juxta verbũ helye comedit z illa et dom⁹ ei⁹. Et ex illa die ydria farine nõ defecit z lechit⁹ olei nõ ẽ diminut⁹. Item scti obedientia seipos agitãt. De helya em̃ legit̃ q̃ ad vocẽ z sustentationẽ angeli surrexit z comedit z bibit: z ambulauit. xl. dieb⁹ z noctib⁹ vsq̃ ad montẽ dei. Quia sancti ad manda tũ plati nõ timuerũt labores subire: s voluerũt in oñibus obedire. iij. Reg.xviij. Dic dño tuo adest helyas. Et ideo iste dict⁹ est helyas thesbites: q̃ interpretat̃ festin⁹: ad intelligendũ qđ signat obedientẽ. Item mira ppetrãt: q̃ magna

potẽtia mortuos suscitant. De helya ẽm legit̃ q̃ filium vi
due suscitauit.iij. Reg.xvij. Sic sancti realiter mortos mor
tuos suscitauerũt: vel saltem de morte pcti ad vitaz gratie
p̃dicãdo plurimos reduxerũt. vñ de helya fuit dictu Ecci.
.xlviij. Quis similis tui q̃ eduxisti mortuũ ab inferis. Item
sancti cũ summa gloria ad celos volitãt: sicut de Helya le
git̃.iiij. Regũ.ij. q̃ in curru igneo raptus est in celũ. Ũñ.j.
Macha.ij. Helyas duz zelat zelũ legis recept9 est in celũ.
Tales igit̃ p̃nt dici helyas: vel helye ꝓprie cõpari: sicut de
Johãne dicit̃ Luce.j. Oz ipe preibit ante xp̃m in spũ z vir
tute helye Mat.xj. Johãnes ipse est helyas. Sed ꝓcerto
pauci sunt hodie tales: qz vere multi sunt q̃ sibi nõ sunt si
miles ꝙ diffozmes: ita q̃ si petat̃ ab eis illud Joh.j. Hely
as es tu? P̃nt rñdere nõ sum. Ũñ ꝓprie redargui p̃nt mo
derni ecclesiastici p illud qđ sequit̃ ibi. Cur igit̃ baptizas?
id est. q̃ fronre audes spũalia ministrare: si nõ es xp̃s neq;
ꝓpha neq; helyas. Pz igit̃ quõ p helyaz põt intelligi xp̃s
vel etiã q̃libet vir ꝓfectus.

Werba. Nota generaliter q̃ in scriptura reperit̃ berba in triplici significato: quia.s. ibi est
Werba bonoz. Boni ẽm inueniuntur in horto fidei
Werba maloz. xp̃iane multiplex genus berbaz. Ita
Werba cunctoz. sicut apothecarius in horto suo plantat
bonas z multiplices berbas vt sint infirmis remedia sani
tatũ. Sic de9 in horto fidei sue multiplices virtutes posu
it ꝓ medendis infirmitatibus viciozũ Gen.j. Protulit ter
ra berbã virentẽ afferentẽ semẽ: z lignũ pomiferũ iuxta ge
nus suũ. Terra dico. id est. ecclesia seu fides: q̃.s. berbã vir
tutũ ꝓducit: de qua semẽ meritoz oriẽ: a quo tandẽ fruct9
gloríe generat̃. Et aduerte q̃ in isto horto generant̃ quat
tuoz species berbarum medicinaliũ z bonarum. videlicet

Quedam berba fluidi liquoris. Per primam
Quedam berba splendidi valoris. berbã visus il
Quedam berba placidi decoris. luminat̃: quia
Quedam berba sapidi dulcoris. scriptura men
tem clarificat

Prima ẽ berba sacre scꝑture eruditio. Per secũdam
Secũda berba est gratie dei vegetatio. berbam culpa
Tertia berba est honeste vite ꝙuersatio. eliminatur: qz
Quarta berba est celi gloríe cõsolatio. gr̃a mentẽ purificat. Per tertiã berbã virtus fortificatur
quia honesta vita mentem letificat. Per quartam ꝙo ber
bam vita continuatur: quia gloria totum rectificat

Primũ fit rõne liquoris. Dico igit̃ q̃ ibi colligit̃ ber
Secundũ fit rõne valoris. ba scripture visuz clarificãs
Tertiũ fit rõne viroris. Sunt ẽm q̃daz berbe. quaz
Quartũ fit rõne saporis. liquoz exꝑssus: vel p ignẽ in
alembico distillatus: solet turbatos oculos clarificare z ca
liginẽ effugare: sicut patz de feniculo vel de ruta. Sic vere
dico q̃ succus doctrine. q̃ de berba sacre scripture. igne spi
ritussancti opante vel diligẽtia studij mediãte ꝓducitur.
oculũ intellect9 illuminat z caliginẽ errozũ z ignozãtie unde
fugat. Jdeo de berba scripture dicit̃ in p̃s. Oz de9 ꝓducit
fenũ iumẽtis: z berbã seruituti hominũ. q.d. fenũ. i. rudis
doctrina. s. ciuilis z canonica ministrat̃ iumentis. i. rudib9
berba ꝙo. i. sacra scriptura dat̃ boibus. i. rõnabilib9 z subti
libus. Insup dico q̃ in horto eccl̃ie colligit̃ berba gratie
mentẽ rozificãs seu fozdes purificãs. Sunt ẽm alĩq̃ berbe
q̃ solẽt malos hũozes purgare: z ardozes etiã refrigerare
z tpare. Sic facit berba diuine gr̃e. Jsta ẽm pctã p ꝓfessio
nẽ tpurgat z ardozẽ tentationuz tpat p̃s. Sicut ymber sup
berbã. z sicut stille sup gramia: qz nomẽ dñi inuocabo. Et
sicut ex berba ꝓuenit fruct9: sic ex gr̃a ꝓuenit gloríe gau
diũ z successus Marci.iij. Terra inq̃t primũ germinat ber
bã: deinde spicã ꝛc. Jsta est berba fullonũ q̃ valde mũdifi
cat: de q̃ fit mẽtio Mala.iij.ca. Verũtñ ꝓcdolor multi sẽ
in q̃bus ista berba ẽ nimis tenue radicata: qz.s. facilit̃ desic
cat̃ Hiere.xij. Lugebit terra: z terra omnis regiois siccabit̃
a malicia inhabitantiũ in ea. Hec est igit̃ berba gr̃e mentẽ
rozificãs seu purificãs. Denicq; dico q̃ ibi inuenit̃ berba
honeste apparẽtie corda letificãs. Nihil ẽm gratius ẽ ocu
lis q̃z viroz z coloz variaruz berbarũ. Ad qđ facit Eccl̃.xl.
vbi dr. Oz gr̃am z spẽm oculus desiderabit: z sup hoc viri
des sationes. Sic ꝓcerto berbe virides z colozes bonozũ
exemplozũ: z virtuosozũ operũ: que apparẽt in prato ꝙuer
sationis honeste. summe delectãt alienũ aspectũ Prouer.
xxvij. Aperta sunt prata z apparuerũt herbe virentes: z col
lecta sunt fena de mõtib9. Lipes ẽm. id est. simplices in tali
bus berbis colligũt flozes gratie: ex quo tandẽ ꝓficiũt sibi
mel gloríe. Sed ꝓcerto tales berbe honeste ꝙuersationis
in multis hodie sunt siccate. Juxta illud Exo.x. Decozata
est berba terre. Et ideo simplices bene p̃nt ꝓqueri de ta
li siccitate z de tali bonozum exemplozũ vastitate Job.vj.
Numq̃d rugiet onager cuz habuerit herbã? q.d. sic. Talis
ẽm berba. pluuia doctrine z gratie vegetat̃ z crescit. ij. Re
gum.xxiij. Pluuijs germinat herba. Et ideo si hmõi pluuia
deficit: necesse est ꝙ berba honeste vite sicca fit. Hec ẽ igit̃
berba honeste apparẽtie corda letificãs. Adhuc dico q̃
in isto viridario inuenit̃ z colligit̃ berba celestis gloríe ple
ne fructificãs. Constat.ij. q̃ berba est vita mortaliũ: z q̃ si
ne berbis vita humana nõ cõtinuat̃ Gen.iij. Et comedes
berbas terre. Est etiã hm Plinũ li.xxvj.ca.iiij. vbi allegat
democritũ q̃dam berba dicta lactacen. quã reges ꝓcarum
suis legatis solebãt dare q̃n ab eis mittebant̃. ꝓ eo q̃ ista
tante fert̃ esse virtutis q̃ eam portãtibus vbicq; veniunt
copiam omniũ rerũ z bonoz ꝓcurat babũdantiã. Talis
berba est gloria paradisi: qz ꝓcerto ista est q̃ nullã inopiã
sustinet: z q̃ omnẽ babũdantiã introducit: z ideo nos q̃ in
hoc mũdo sum9 sicut legati z nuncij summi regis: nõ ba
bentes hic manentẽ ciuitatẽ ꝙ poti9 futurã inq̃rẽtes Heb.
.xiij. z potissime nos ecclesiastici q̃ hm aplm ꝓ xp̃o legatio
ne fungimur. ij. Coz. v. debem9 istam berbã ꝓ spem z desi
deriũ semꝑ portare. vt tãdẽ ibi possim9 realiter q̃escere et
manere: qñ de sanctis verificabit̃ illud Ezech.xxxiij. In
pascuis vberrimis pascã eas: in mõtib9 isr̃l erũt pascue ea
rũ: ibi requescẽt in berbis virentib9. Sic igit̃ pz quõ iusti col
ligũt de horto fidei z ecclie quadruplicẽ berbã. s. Herbam
Scripture que clarificat. Jste sunt igit̃ berbe bo
Gratie que purificat. noz qđ est primũ princi
Honeste vite que letificat. pale. Secdo dico q̃ in
Celestis gloríe que fructificat. ueniunt̃ berbe maloz: in
ueniunt̃ ẽm quedã species berbe que in solo horto dya
bolico. i. in corde pctoris vl̃ in mũdo crescunt. Et iste sunt
Werba criminalis iniquitatis. Peccata ẽm dicuntur
Werba tpalis ꝓsperitatis. berba: qz in istis dya
Werba corpalis fragilitatis. bolus delectat̃ z ipis
pascit̃ z recreat̃. Ũñ de behemoth dr̃ Job.xl. Huic mõtes
berbas ferũt omnes bestie agri ludent ibi. Montes inq̃t. i.
supbi. Sicut ẽm quedã sunt berbe venenose in q̃busdam
terris sicut est napellũ z similes. Sic pctores ꝓducũt ber
bas. i. opera venenosa. Figurati in seruo belysei qui colle
git berbas agrestes. Et sequit̃ ibidẽ. Mors in olla vir dei.
sicut dicit̃.iiij. Regũ.iiij. Item mundi ꝓsperitas dicitur
berba: quia facile perit z desiccat̃ Esaie.xv. Aruit berba.
defecit semen. Prosperitas enim mundi est sicut berba
Qua mali solent letificari. Jn hac igit̃ berba mali le
Qua corda solent alienari. tant̃. Ũñ malis dr̃ Hiẽ.l.
Cuius flos cito solet siccari. Exultatis z magna loq̃mi
ni viripiẽtes hereditatẽ meã: qñ effusi estis sicut vituli su
per berbã: z mugistis sicut thauri. Jn hac etiã corda mu
tant̃. Prosperitas ẽm filios ẽ illi berbe q̃ dr̃ iusquiam? q̃ indi
screte comesta mentẽ alienat z furorẽ inducit: semẽq; ipi9
mortiferũ est z somnũ generat atq; facit. hm Jsido: qz sc3
mũdi ꝓsperitas facit hoiem dormire ꝓ dei et ꝓprie salutis
obliuionẽ. Mentẽ quoq; solet alienare p debite rõnis pdi
tionẽ z ipsius immutationẽ: furorẽq; z insaniã ꝓcurat p
supbiam z elationẽ. Figura Dañ.iiij. vbi de supbissimo re
ge Nabuchodonosor q̃ in bestiã mutatus est: dicit̃ sic. Al
ligat̃ inq̃t vinculo ferreo in herbis q̃ fozis sunt. Sequitur.
Et cum feris sit ps eius in herba terre: cor eius ab humano immutet̃: z cor fere det̃ ei. Et est ꝓpria figura ꝺ diuites
z tyrannos: q̃ in herbis mũdi ꝓsperitatis vinculo ferreo.
sc3 male dure z obstinate ꝓsuetudinis liganꝺ. feris. i. alijs
crudelibus associanꝺ: z in feras cum ferinis cordibus im
mutanꝺ. Per banc igitur herbam corda mutanꝺ. Huius
insuper herbe. sc3 ꝓsperitatis flos z pulcritudo cito sicca
tur. Ũñ ista compat̃ carecto de quo dicit̃ Job.viij. Oz dũ
adhuc sit in flore nec carpat̃ manu ante omnes herbas are
scit Tertio dico q̃ inuenit̃ berba cũctoz. Etenim nõ so

lum iniq̃tas: sed etiã ꝓsperitatis: imo etiã corpalis fragili tas dicit verba. Herba em̃ vt cõiter habet esse valde vbi le. de mane em̃ vsq; ad vesperaz siccat: ⁊ si in estate viret. in hyeme tñ mortificat. Sic vita humana de mane iuuẽtu tis ad vesperã senectutis arescit. Et si in hoc mũdo viresce re videat. hyeme tñ mortis deficit ⁊ pallescit ps̃. Mane si cut herba transeat. vespe decidat induret ⁊ arescat. Et hec de herba sufficiant.

Hereditas. Nota q̃ hereditas est illud ius. illa possessio. illa portio. q̃ a parẽ tibus ad filios derivat. Jus igit̃ hereditariũ ⁊ acquisitum differũt: qz bona hereditaria sunt quasi substãtialia. Acq̃ sita vo sunt quasi accidentalia. Hereditas igit̃ signat pos sessionẽ: diuitias ⁊ portionẽ: ⁊ maxime illã q̃ de iure domi ni debet: ⁊ q̃ fixe ⁊ pmanẽter ad hoiem nosc̃ ptinere: ⁊ q̃ post mortẽ ab eo expectat. Et iõ loquẽdo moraliter pos sum9 distinguere multiplicẽ hereditatẽ. Est.n. Hereditas

Gratie. Hereditas gratie est summe ꝓcuran
Glorie. da. Gratia em̃ est illa filia: de qua dici
Ecclesie. tur Ecci.xxiij. Filia prudẽs est hereditas viro suo. Hereditas glorie ẽ sum
Substãtie tpalis. me appetẽda. Jsta em̃ est illa de q̃ di
Miserie ifernalis. cit in ps̃. Elegit nobis hereditatẽ suã: speciẽ iacob quã dilexit. Hereditas ecclesie est tute defendẽda ps̃. Justi autez hereditabũt terrã: ⁊ inhabitabũt in seculũ seculi sup eam. Hereditas tpalis est valde cõtemnenda. Unde ps̃. Ebho minatus est hereditatẽ suam: ⁊ possessionẽ suam sprevit. Hereditas infernalis est summe metuẽda: qz sicut dicitur Ecci. vj. Improperiũ ⁊ cõtumeliam malus hereditabit.

Dicamus igit̃ aliquid de bona hereditate generaliter: boc est dictũ de successione ecclesie militãtis vel etiã eccle sie triũphãtis. Et dicam9 q̃ sicut heritas acq̃rit filijs per mortẽ patris. Sic hereditas ecclesie vel glorie p mortẽ xp̃i nobis extitit acq̃sita. Et ideo bona ecclesie dicunt̃ p̃imo niũ crucifixi: eo q̃ in virtute sanguis ⁊ crucifixionis xp̃i be reditas ista extitit nobis data ⁊ ad nos iure hereditario de voluta. Jdeo de ista hereditate põt dici illud Esa.lxv. Be reditabũt eaz electi mei: ⁊ serui mei hereditabũt ibi. Et ad uerte q̃ sicut ad hereditatẽ paternã admittunt̃ illi q̃ sunt

Legitime procreati. Legitime dico ꝓcreati: quia. s.
Criminib9 nõ ligati. spurij ad hereditatẽ non admit
Parẽtib9 nõ ingrati. tunt̃. Criminib9 nõ grauati: q̃a scilicet criminosi ⁊ maxime lese iulie maiestatis hereditate priuant̃. Jtẽ parẽtib9 non ingrati: quia. s. ꝓtervicijũ ingra titudinis homines hereditate priuari merent̃. Sic loquẽ do spũaliter illi debent ad hereditatẽ põtis ecclesie vel ce lestis patrie recipi ⁊ admitti: q̃ legitime procreant̃ p cano nicã ꝓmotiõem: isti sunt q̃ dicunt̃ mei. Qui criminib9 nõ grauant̃ p sanctificã conditionẽ. Jsti sunt q̃ dicunt̃ electi Qui penitus subiugant̃ p saluificam saluationẽ. Jsti sũt q̃ dicunt̃ serui. Dico igit̃ ꝓmo q̃ si volum9 esse xp̃i bere des: nos debemus esse canonice procreati: quia. s. nos de bemus esse filij legitimi: non spurij. Filij boni non mali. Filij ꝓprij non alieni. Filij canonice procreati non symo niace introducti: qd̃ ostendit̃ quando dñs nos vocat mei inquit. id est. a me geniti ⁊ introducti. Adulteri ⁊ nõ ꝓprij dicunt̃ qui ab alio q̃z a ꝓprio viro recipiunt̃. Et ideo symo niaci nõ sunt ꝓprij filij: q̃ a carnali affectiõe vel a muneruz acceptione: ⁊ non a xp̃i vocatione fuerũt in ecclesia gene rati. Jstis dicit̃ Judic.xj. Heres in domo nostra esse non poteris: quia de adultera natus es. Et tamẽ ꝓbdoloz nos possum9 plangere cũ psal. dicentes. Deus venerũt gẽtes in hereditatẽ tuam: polluerũt templũ sanctũ tuum: posue rũt hierusalem in pomoz custodiã. Possum9 etiam plan gere cũ hieremia Treñ. v. Hereditas nr̃a versa est ad alie nos: domus nr̃e ad extraneos. Hereditas em̃ nr̃a q̃ est ec clesia bodie ad alienos vertit̃: ⁊ magis a pctoribus q̃z a iu stis: magis ab illegitimis xp̃i filijs q̃z a ꝓprijs: magis a ma lis q̃z a bonis (qd̃ volendũ est) occupat̃. Jstis igit̃ tpibus venit̃ gẽtes in istã xp̃i hereditatẽ. Gentes dico. i. sine lege viuẽtes: boc est dictũ: viri pctores legẽ dei ⁊ ecclesiam ne gligentes: a q̃bus ꝓculdubio templũ dei p diuersa pecca ta polluit̃ ⁊ tota ciuitas irrm̃ dissipat̃. Pater em̃ spũalis. s. ꝓlatus valde debet attendere quales filios introducit et generat in hereditate ecclesie. De abraã em̃ legit̃ q̃ cũ ha beret filiũ legitimũ de vxore. s. ysaac: ⁊ filiũ spurũ de ancil la. s. ysmael: bene cauit q̃ spurio hereditatẽ suam nõ dedit sed legitimo: sicut bene dicit̃ Gen̄.xxj. Ejce ancillã ⁊ filiũ eius: nõ em̃ heres erit filius ancille cũ filio libere. Sic vere cum prelatus habeat duo genera filioz. s. legitimos. i. suffi cientes ⁊ veros ecclesie filios: ⁊ insufficiẽtes in ancilla. i. in carnis affectione genitos: valde debet attẽdere q̃ in here ditate ecclesie ꝓmoueat liberos ⁊ nõ seruos: ⁊ illos q̃bus de iure debet̃ ista hereditas nõ alios: cui9 tamẽ fit cõtrariũ Nam ꝓpter peccata ecclesiasticoz deus pmittit q̃ ipoz um hereditas ad manus veniat alienas Hiere.viij. Verbũ in quit dñi. piecerũt ⁊ sapiẽtia nulla est in eis ꝓpter hoc dabo mulieres. i. ecclesias eoz exteris: ⁊ agros eoz aliens here dibus. Et breuiter tales alieni subintroducti vident̃ vel p legitimos ⁊ bonos machinari: ⁊ xp̃i hereditatẽ inter se di uidere ⁊ partiri: dicentes illud Mat.xxj. Hic est heres: ve nite occidam9 eum ⁊ nr̃a erit hereditas. Et in ps̃. Hereditate possideam9 sanctuariũ dei in terra. Et ideo sicut vide mus q̃ animalia mũda dicunt̃ habitationẽ immũdam de relinq̃re: ⁊ exinde recedere ⁊ fugere: sicut dr̃ de apib9 ⁊ formicis que domos suas deseruut: q̃n sumo vel aliquo malo odore ipsas plenas inueniũt. Sicut etiam de taxo dicit̃ q̃ domũ suam dicit̃ derelinquere: quãdo ipsam a stercorib9 vulpis inuenit maculatã. Sic ꝓculdubio hic deus q̃ here ditatem suã que est ecclesia videt bodie multis vicijs ma culatam ⁊ infectã: ⁊ a vulpib9 ibidem habitãtibus. i. a suis malis possessorib9 diuersimode deturpatã: ipsam videtur bodie reliquisse: ⁊ in manibus ꝓncipũ secularũ velut ex traneam dimisisse. Ubi em̃ est tãtus fum9 superbie: ibi est tã tus fetor luxurie: ibi est tantus ardor auaricie q̃ ipsam ne cessario deus abhominat̃ ⁊ deserit: ⁊ velut extraneã respu it ⁊ dimittit. Unde in ps̃. dr̃. Jratus ẽ furore dñs in popu lum suum: ⁊ abhominat9 est hereditatẽ suã: ⁊ tradidit eos in manus gentiũ: ⁊ dñati sunt eoꝝ q̃ oderunt eos. U nõ sic charissimi: nõ sim9 illegitimi heredes ⁊ legitimi: nec simus indebite i ecclesia generati ⁊ a deo iuste ⁊ canonice ꝓcreati Mei inq̃t. vt sic de q̃libet nr̃m dicat illd̃ Gen̄.xv. Eccevernaculus me9 heres me9 erit. Scdo dico q̃ si volum9 eẽ dei spũales heredes nos debemus esse a vicijs liberati qd̃ oñdit̃ cũ dr̃. Electi. Ad hereditatẽ em̃ nõ q̃libet fili9 admittit̃: ⁊ ille q̃ a patre in testamẽto specialit̃ eligit̃. Hereditate etiã paterna nõ oẽs generaliter ditant̃: ⁊ illi solũ q̃ sunt p sone abiles ad eã admittunt̃. Et inde est q̃ criminosi here des nõ sunt: imo ꝓpter sua crimina ius hereditatis ⁊ pos sessionis pdunt. Sic vere ad habendũ hereditatẽ glie pa radisi vel etiã hereditatẽ ecclie militãtis necesse ẽ q̃ simus viri electi p diuinã pdestinationem. viri sancti nõ habẽtes criminũ maculã seu infectionẽ viri pfecti possidẽtes virtu tũ pfectionẽ. Talibus em̃ electis. i. viris iustis ⁊ pfectis di stribuit̃ hereditas celestis glorie: ⁊ in talib9 est distribuẽda hereditas militantis ecclesie. Elegit em̃ nobis deus here ditatẽ suam. speciem iacob quẽ dilexit sicut dicit̃ in ps̃. Et ideo ꝓcipit̃ Ecci.xxiiij. In iacob inbabita ⁊ in israel here ditare: ⁊ in electis meis mitte radices. Et sic notabis q̃ ad istã spũalem vel supnalem hereditatẽ deus in testamento sacre pagine scribit ⁊ eligit oñes bonos. Eligit enim ibi

Penurie squaloze marcidos. Jsta em̃ sunt duodeci
Constantie vigoze solidos. genera bonaruz perso
Justicie tenoze rigidos. narum que ad heredi
Fiducie feruoze auidos. tatem ecclesie militãs
Clementie dulcoze fluidos. p presenti tpe debẽt ad
Tristicie stupoze timidos. mitti: ⁊ qui ad hereditã
Sapientie fulgoze splendidos. tẽ paradisi fin̄aliter ad
Eloquẽtie clamoze feruidos. mittent̃. Jstã igit̃ here
Presidentie bonoze ꝓuidos. ditatẽ obtinebũt penu
Patientie sapoze stupidos. ria marcentes Jaco. ij.
Compatientie decoze placidos. Dñs elegit pauperes in
Continentie pudoze nitidos. ẽ mũdo: diuites in fide

heredes fieri regni ꝓmissi diligẽtib9 se. Jtẽ constantie vi gentes. s. viri solidi ⁊ fortes Ecci.xlvj. Fortis in bel'o iesus naue expugnauit insurgẽtes hostes vt ꝓsequerẽt̃ hereditatẽ. Jtẽ iusticia vigẽtes Esaie.lx. Oñes iusti in ꝓpetuũ hereditabũt terrã. Jtẽ fiducia feruẽtes Esa.lvij. Qui si

duciam habēt mei hereditabūt terrā. Itē clementia fluentes.j.Regū.x. Unxit te deus sup hereditatē suā. vnctura eīm modestiā z pietatē designat. Unde ps: Mansueti autē hereditabūt terrā. Item timentes ps. Dedisti hereditatē timentib⁹ nomē tuū. Item prudentia seu sapientia fulgētes Eccī.iij. Qui tenuerit sapientiā vitā hereditabit. vnde de sapiēte seruo dicit Prouerb.xvij. Oz inter fratres hereditatē diuidet. Item eloquētia decētes.s. boni doctores z ꝓdicatores.ij.Machab.ij. Caleph dum testificatus est in ecclesia accepit hereditatē. Itē digne psidētes Eccī.xxxvij. Sapiens in populo hereditabit honorem

Item viri patientes ps. Sustinētes aūt dñm ipsi hereditabūt terrā. Itē viri cōpatientes Esaie.xliij. Uij sunt viri misericordie. Sequit. Et cū semine illoz pseuerabit hereditas. Itē viri ꝓtinētes z innocētes ps. Mouit dñs dies imaculatoz z hereditas eoz ineternū pmanet. Isti igitur sunt q̄ ad xp̄i hereditatē debēt admitti: z nō ab ea dep̄ci vel expelli. Mali vo ecōuerso de ea debēt eīci z excludi. Sicut eīm sunt alique insule in q̄bus aues immunde intrare nō p̄nt sicut dī de Creta q̄ est insula maris in quā non pōt intrare noctua neq; bubo. Sic ꝑculdubio hereditatē paradisi nō intrabūt viri pctores z immūdi: nec etiā ad hereditatē bonoz ecclesie quoquo mō admitti debēt vel recipi: ꝙ ipsis debēt p̄uari penit⁹ z excludi. Et boc ē qđ dī Eph̄. .v. Scitote intelligētes qm̄ oīs fornicator z immūdus: aut auarus: nō habet hereditatē in regno xp̄i z dei. Nō sic igit̄ charissimi: nō: ꝙ simus electi nō infecti: sim⁹ iusti nō iniusti: sim⁹ deo placidi z accepti: nō criminib⁹ marcidi vel despecti. Quia sic dī in ps. Justi aūt hereditabūt terrā: z inhabitabūt in seculū seculi sup eam. Et ibidē dicit. Oz mansueti hereditabūt terrā: z delectabunt in multitudine pacis Simus igit̄ criminib⁹ nō grauati. Tertio dico q̄ si volumus esse heredes dei: nos debem⁹ esse parētib⁹ nō ingrati seu maiorib⁹ subiugati: qđ ostendit cū dicit. Serui mei. Sicut eīm fili⁹ q̄ patri ingrat⁹ efficit z ei in necessitate seruire dedignat paterna hereditate ꝑuari meret. Sic ꝑculdubio nos si deo z ꝑlatis de tantis diuitijs z bñficijs ingrati sum⁹: z sibi debita seruitia impēdere negligim⁹: nos procerto ius hereditatis paterne pdim⁹ z amittim⁹: nec etiaz ad hereditatē ecclesie admitti debem⁹. Nos igit̄ debemus esse serui dei.i.seruitijs mācipati: q: sicut dī Esaie.lv. Hec est hereditas seruoz dñi. Et ideo ꝑcbdolor video q̄ in hereditate dñi q̄ est ecclesia sunt mlti q̄ ipsam debent amittere. qui.s. in nullo se volunt diuinis officijs mancipare. Isti eīm sunt sicut bubones q̄ nō intrāt ecclesiā vt deo seruiant sed vt oleū bibāt: z vt ecclesiā suis stercorib⁹ maculēt z inficiant. Isti sunt etiā sicut galline in estate q̄ qñ replete fuerint z satiate ad vocē damātis dedignant venire. Quia vere multi sunt q̄ intrāt ecclesiā z bibūt oleū.i. accipiūt fruct⁹ z distributiones z cetera talia: ipam tñ nō verent suis stercoribus.i. suis criminib⁹ maculare. De q̄bus dicit Hiere. .ij. Ingressi cōtaminastis terrā meā: z hereditatē meā posuistis in abbominationē q̄nimo statim q̄ tales fructibus ecclesiarū fuerint satiati: nūq̄ volūt ampli⁹ venire ad deo seruiendū: ꝙ magis curant vndiq; recedere ad spaciandū z solaciandū. vñ Hiere.ij. Locut⁹ sum tibi in habūdantia tua: dixisti: nō seruiā. Non sic charissimi nō: quia ꝓcerto si volum⁹ esse heredes dei: oportet q̄ sim⁹ ipsius seruitores q: sicut dictuz est. Hec est hereditas seruoz dñi. vñ in ps. Dī. Habitabūt ibi z hereditate acq̄rent eam: z semē seruorū ei⁹ possidebit eā: z q̄ diligūt nomē eius habitabūt in ea Et sic igit̄ ptz quō hereditas paradisi vel etiam hereditas ecclesie militātis distribuit illis q̄ sunt legitime generati p canonicā ꝓnotionē. Dei inq̄t. Illis q̄ nō criminib⁹ grauati p sanctificā ꝓditionē. Electi inq̄t. Illis q̄ sunt maiorib⁹ subiugati p saluificaz subiectionē. Serui inq̄t. Et bec de hereditate seu herede sufficiāt quo ad ps. Vide.ē. de Domo: z de Habitatione ꝛc.

Heremus. Videvbi desertum. Et si vis dic ꝙ herem⁹ locus aridus est z desert⁹ ab ariditate sic dictus. Et signat multiplicāter in scriptura. Signat enim Mundū. Impium z Infernuz. Heremus enim est locus sterilis: incultus z horribilis. Et sic dico ꝙ Mundus est aridus sine fructu. Oz mūdus dicatur Peccator est solidus z sine cultu. herem⁹ sine fructu: Infern⁹ ē horridus z plen⁹ luctu. patet Sap̄.v. vbi dī Oz ad heremū ꝓducet oēm terrā iniq̄tas eoz.s. habitatorū ipsius: ad heremū dico.i. carentiā omniū bonoz. Oz peccator dicat herem⁹ sine cultu z sine cultura penitentie vel laboris: ptz Eccī.vj. vbi dicit sic. Ne extollaris in cogitatione tua sicut thaur⁹: ne forte elidat virt⁹ tua p stulticiam: z folia tua comedat: z fruct⁹ tuos perdat vt relinquaris velut lignū aridū in heremo. Oz etiā infern⁹ dicatur heremus plen⁹ luctu: vbi.s. habitāt fere: z vbi aialia imbecillia a crudelib⁹ deuorant. ptz Eccī.xiij. vbi dicit. Oz venatio leonis onager in heremo. Et Deutro.j. dī. Transibimus ꝙ heremū terribilē z maximā solitudinē. In bono vo significato herem⁹ signat statū penitētie seu etiā hominem penitentē squalentē z abstinētē: z fructib⁹ diuitiarum z deliciarū carentē. Iste eīm cōmouet per cōtritionē Sap̄. .xviij. Cōmotio in heremo facta est. Iste plorat p compūctionem ps. Interrupit petrā in heremo z adaquauit eos ꝛc. Iste siccus est p carnis maceratōnē Eccī.vj. Relinqueris sicut lignū aridū in heremo. Talis igit̄ heremi fuit habitator btūs Johes sicut dicit in hymno. Heremiq; cultor maxime vatū. Sufficiat: quia pauce sunt auctoritates. Vide satis plenius supra de Deserto.

Herere. Vide supra vbi Adherere.

Heresis. Nota ꝙ heresis latine loq̄ndo posset deriuari ab herendo ꝓ eo ꝙ hereticus nimis heret opinioni false. Dicit aūt hereticus ille q̄ veritati fidei ex certa sciētia cōtradicit. Si eīm ex ignorātia hoc faceret (dum tamē nō esset crassa vl supina) tūc diceret errans z nō hereticus. Quia ꝑm Augu. Errare potero: hereticus nō ero. De hereticis igit̄ aliter sapiētib⁹ q̄z catholica fides supponat multa possunt dici: ꝙ auctoritates deficiūt in scriptura. Et ideo transeo: quia in multis materijs fit mentio de eisdem hereticis. Dic tamen si vis ꝙ hereticus Solet obstinari temere credēdo. Primo dico ꝙ hereticī solent obstinari Debet euitari ꝓpere cedendo. credendo tamē simi Debet extirpari aspere tundendo. les byrūdinib⁹ q̄ sunt aues multorū in cantu flexuū: a locis occultis oīni anno venientes. De q̄bus dicit Plī. ꝙ iste sole inter aues domesticari non p̄nt. Sic heretici q̄ occulte surgētes multis z varijs sunt cātilenarū ambagib⁹ flexuosi: q̄ exquo semel ceciderūt in errorē: vix aut nunq̄ p̄nt amplius reuocari: nec ad fidem domesticari: nec a suo errore corrigi vel domari. Un Augu. cōtra Donatistas li.ij. dicit sic. Aliter aliquid sapere q̄z res se habet humana tentatio est: nimis aūt amādo sententiā suā: vel inuidēdo melioribus: vsq; ad p̄scindende cōmunionis z cōdendi scismatis vel heresis sacrilegiū deuenire: dyabolica p̄sumptio est. In nullo aūt aliter sape q̄z res se habet: angelica perfectio est. Carne itaq; homines sum⁹: sed spe angeli dei sumus: q̄bus similes in resurrectione futuri sumus. Oz diu igit̄ nō habemus pfectionem angeli: nō habeam⁹ p̄sumptionē dyaboli Isti igit̄ solent obstinari credēdo temere. Secūdo dico ꝙ hereticī debent euitari cedendo ꝓpere: q:.s. talium societas est contagiosa sicut societas leprosoz. Dicit eīm Plīnius li.xxxj.ca.ij. Oz est q̄dam fons dictus lunaris q̄ sepius mutat locū: sed qđ est mirū: vbicunq; se transtulerit pisces suos secum trāsportat z ducit. Illi aūt pisces (vt ait) sunt vaticidi. Habent eīm virtutē p̄sagiatiuā z futuroz demonstratiuā. Et ideo si alicui petenti respōsum debebat dñ cōtingere: cibum de manu eius accipiebāt z ei applaudebāt Si vo male sibi successurū esset: cibū de manu ipsius refutabāt. Talis fons est ecclesia vbi aqua baptismalis habūdat: Ista eīm quotidie mutat loca. primo eīm fuit in oriēte: in iudea: in syria: tandem in meridie: in egypto: z affrica: z postea in septētrione.i. in grecia z bibernia. Nunc vo in occidente. s. in italia: germania: gallia: z byspania. Sed ꝓcerto iste fons veros pisces suos.s. catholicos semper potat secū. Isti etiā pisces nunq̄ dimittūt fontē suū.s. ecclesiam seu fidē. Sciāt eīm ꝙ sicut dicit Ea.l. Computrescent pisces sine aqua z morientur in siti. Illi vo pisces qui non erant sui.s. scismatici z heretici in illis partib⁹ remanserūt: nec fidei nec ecclesie adhesērūt. Joēs.x. Oues mee vocē

meā audiūt ⁊ cognoſco eas ⁊ ſequunt̄ me. ⁊c. Et ꝓcerto iſti piſces. i. catholici viri debent habere vim diſcretiuā: qa ſez ipſi debent diſcernere inter bonos ⁊ malos hereticos ⁊ catholicos: cibum doctrine nunq̄ debēt a malis ⁊ hereticis recipe: ſed eos poti⁹ refutare ⁊ infortunū eternū eiſdē predicare. Bonis vo doctorib⁹ debēt applaudere: ſocietatē eorū ſequi: ⁊ cibū ſane doctrine de ſuis manib⁹ recipe. Ideo bene dicit Tytū. iij. Hereticū hoiem poſt primā ⁊ ſecūdaz correptionē deuita: ſciens qm̄ ſubuerſus eſt q̄ eſt eiuſmodi. Et. j. Cor. v. dicit. Cuz eiuſmodi nec cibū ſumere. Iſti igit̄ debent euitari cedendo ꝓpere. Tertio dico q̄ hereticī debēt extirpari radēdo aſpere. Sicut enī ponit Heruaſius. Repertū eſt q̄ qñ vxor agni fornicat cuz alio q̄ cum compare ſuo. Illi agni inuicem cōgregati ſolēt eam verberare ⁊ deplumare: ⁊ de ſuo ꝓſortio ſegregatā morti ⁊ frigori exponere. Sic vere qñ aliqua ꝑſona a ſuo vero coniuge xp̄o fornicat ꝑ hereſim ⁊ errorē: ⁊ alteri. i. dyabolo ſe ꝓiungit: alij catholici ⁊ maxime epi-⁊ plati debēt ꝓtra eā inſurgere: ⁊ a cōmunione fideliū diuidere: plumas. i. beneficia ⁊ bona ⁊ talia cōfiſcare ⁊ ab eo tollere: ⁊ eū tanq̄ brachiū putridū ab eccleſia ſegregare: ⁊ penis ⁊ doloribꝰ ꝑdemnare. Nō etiā ꝓpter fiet in iudicio qñ angeli cōgregati hereticos igne ꝑpetuo ꝑdemnabunt. Unde de adulteris mulieribꝰ Golla ⁊ Doliba dicit Ezech. xxiij. Et viri iuſti ſunt ⁊ iudicio adulterarū iudicabunt eas ⁊c. vide in titulis multis vbi fit mentio de hereticis: q⁹ omitto ꝓpter auctoritatū defectū: vide in tabula q̄ te diriget vbi queres ⁊c.

Heri. Vide infra in littera. M. vbi fiet mētio de nudiuſtertius: vbi inuenies ſatis de Heri ⁊c.

Herodes. Herodias. Nota q̄ cū fuerint tres herodes ꝓpter ex dictis ſcripture bñ deducit magr̄ in hyſtoria ſcholaſtica: oēs tamen fuerūt ꝓncipes impij ⁊ crudeles: quapropter generaliter loquēdo ꝑ herodē poſſumus quēcunq̄ tyrānū ⁊ impiū deſignare. Interdū aūt herodes pellibus gloriās: vel pellicens glorioſus: q⁹. ſ. tales ſolent in pellibus ⁊ in ſpoliis innocentiū ⁊ ſimpliciū gloriari q̄ ipſas poſſunt rapere vel furari. Impropꝛie etiā in pellis ſue pulcritudine gloriant̄: q̄ ꝑ inanē gloriā in ſue carnis ſpecie delectant̄. De talibus igitur notari pōt q⁹. ſ. ipſi

Dei laudes moleſte tolerant.	Dico igit̄ q⁹ iſti ſolent
Innocētes grauant ⁊ lacerāt.	dei laudes moleſte tole
Sanctos ꝓtemnūt ⁊ vituperāt.	rare. Uñ de herode di-
Cum iniquis ſeſe confederant.	cit Math. ij. Qz magi
Eccleſiā grauāt ⁊ onerant.	regem iudeoꝝ adorare
Adulantes amant ⁊ munerāt.	volētibus ⁊ ſtelle mira
Hos in fine demones verberāt.	culum referētibus: audiens herodes turbatus eſt ⁊ oīs hieroſolyma cum illo.

Itē iſti ſolēt innocētes iniuſte lacerare. vñ Math. ij. dī. Qz futurū erat vt herodes q̄reret puerū ad ꝑdendū eum. Ibi etiā dicit q⁹ herodes miſit in bethleem ⁊ occidit oīs pueros. Et Math. xiiij. ⁊ Marci. vj. dicit. q⁹ herodes Johannē in carcere decollauit. Item iſti ſolēt ſanctos ꝓtēnere atq; vituperare. Uñ de xp̄o legit̄ Luce. xxiij. Qz ſpreuit illū herodes cum exercitu ſuo ⁊ illuſit indutū veſte alba. Item iſti ſolent cū iniquis ſeſe ꝑfederare. vnde Luc. xxiij. Qz facti ſunt amici herodes ⁊ pylatus. Item ſolent eccleſiam iniuſte moleſtare Actuū. xij. Miſit herodes manꝰ vt affligeret quoſdaz de eccleſia. Itē ſolent adulatores laute remunerare. vñ Math. xiiij. dicit. q⁹ cū filia herodia dis ſaltaſſet ⁊ placuiſſet herodi ⁊ ſimul diſcūbentibus: ꝓ miſit ei dimidiū regni ſui. Item finaliter iſti ſolent male mori ⁊ turpiter expirare. vñ Actuū. xij. de herode dicit q⁹ percuſſit eū angelus dñi: ⁊ conſumptus a vermibus expirauit Iſtis igit̄ ſeptem rōnibus poſſunt tyrāni ⁊ iniqui reges ⁊ ꝓncipes herodi crudeliſſimo comparari. Uide ſi vis quō loquit̄ pulcre contra crudelitatem herodes Johānes criſoſtomus de Johanne baptiſta.

Heſter. Cum heſter virgo pulcerrima: ꝓmo captiua: poſtea regia fuerit aſſuero regi nupſerit. Ira ſua placauerit populū ſuū liberauerit: ⁊ Amā ppli ſui hoſtem ſupauerit: ⁊ ſuſpendi ꝓcurauerit: videtur q⁹ ꝑ heſter pōt intelligi beata virgo: vel etiā quelibet chriſti ania ſancta vel quelibet ania humilis ⁊ deuota: q̄ de captiuitate huius vite ad regnū celeſtis glorie traducit̄: vbi aſſuero q̄ interꝓtat beatificās. i. xp̄o beatifice iungitur ⁊ annectit: ita q⁹ eius ꝓcibus: devotus ſibi populus liberat. ⁊ Aman ſuperbus dyabolus ſupatur. Unde nota q⁹ iſta

Fuit decens ⁊ ſpeciosa.	Iſtas enī ſeptē ꝓditiones ha
Placens ⁊ gratioſa.	buit Heſter regina: que reue
Pauens ⁊ timoroſa.	ra debēt in ſancta muliere vel
Latens ⁊ pudoroſa.	virgine reperi. Sit igit̄ decēs
Fidelis ⁊ amoroſa.	⁊ ſpecioſa ꝑ puritatē. Uñ de
Stabilis ⁊ vigoroſa.	Heſter dicit. Heſter. ij. Qz be
Mobilis ⁊ glorioſa.	ſter erat pulcra nimis ⁊ decora facie. Item ſit placens ⁊ gratioſa ꝑ honeſtatez. vnde

Heſter ꝓ ceteris placuit regi ⁊ eunucho. Quia ⁊ de Heſter legit̄ Heſter. ij. q⁹ inter ceteras puellas placuit ei ⁊ inuenit gratiā coram eo. Et ibidez dicit̄ q⁹ adamauit eam rex ſup oēs mulieres: ⁊ inuenit graciam ⁊ miſericordiam coram eo.

Item ſit pauēs et timoroſa per humilitatē Heſter. xiij. Heſter aūt cōfugit ad dominū pauens periculū qđ immi nebat. Itē ſit latēs ⁊ pudoroſa per ſecreti ꝓfunditatem quia. ſ. ad virginē ſpectat q⁹ ſit abſcōdita ⁊ ſecreta: ⁊ a publico ſepoſita ⁊ remota. vnde Heſter interꝓtat abſcōdita vnde Heſter. xiij. dicit. Qz depoſuit veſtes regias: ⁊ fletibus ⁊ luctu apta veſtimenta ſuſcepit. Item ſit fidelis et amoroſa ꝑ charitatē: ſicut fuit iſta heſter: que vt ⁊ fidem et amorē ſuū erga ꝑplm iudaicū (quē aſſuerus a puero vſq; ad ſenē iuſſit deleri) indicaret: ꝓtra regis edictū ſe morti et periculo tradituꝝ iniuſſa regiam aulam acceſſurā Mardocheo ꝓmiſit ⁊ ꝓ populo ſuo dēpcaturā: vt habeāt Heſter. iij. Et ſicut dicit Heſter. vij. Dixit heſter regi. Da mihi populū meū ꝓ quo obſecro. Magni vtiq; amoris et fidei indiciū in femina: que cuz diuitiarū ⁊ impandi flagret cupidine: ſicut de Semirami dicit horoſius. li. j. ⁊ de multis alijs legit̄. Hec tamē cōtra mores femineos: neutro illorū vinci potuit (naz rex ei medietatē regni ⁊ imperij obtulit) ſed populi ſui amore victa vtrunq; cōtempſit: ⁊ iudeis vitam ⁊ ſalutem impetrauit. Itē ſit ſtabilis et vigoroſa ꝑ cōſtantie firmitatē: ſicut fuit iſta heſter que vanis ꝓcibus aman flecti nequiuit: quouſq; de eo factū eſt iuſticie cōplementū ſicut dicit Heſter. vij. Nō etiā moraliter loquēdo de virgine pōt dici: que ꝓcibus ⁊ dēpcationibꝰ hoſtis ſui. i. xp̄i corporis non debet cōſentire: ſ̄ eum potius ſubiugare. Item ſic erit finaliter nobilis ⁊ glorioſa ꝑ eternā felicitatem: ſicut de Heſter dicit Heſter. ij. Qz placuit regi ſuper oēs mulieres: ⁊ poſuit dyadema regni ſui ſup caput eius. Unde de finali gloria iſtiꝰ poteſt dici illud Heſter. v. Induta eſt heſter regalibus veſtimētis ⁊ ſtetit in atrio domus regie. Uide figuras de Heſter in multis locis diſperſis in hoc opere ⁊c.

Heu. Nota q⁹ heu ſi ſit ſimplex videt interiectio dolentes. Si vo ſit triplex vt cū ſimul dicit. heu heu. heu. tunc videt interiectio admirātis. Juſti. n. dolēt ⁊ ſtupēt: ⁊ vba ſeu ſigna doloris ⁊ ſtuporis ſm q⁹ res exigit manifeſtāt. Dico igr̄ breuit q⁹ heu ſiue ſit ſimplex: ſiue triplex dicit: q⁹ cū dī: ad maiorē aſſertiōz dī heu. Eſt. n. ſignū

Deſolationis.	formidatōnis. Dico igit̄ primo q⁹ heu
Miſerationis.	ſignat deſolatiue ſeu lamētatiue: q⁹. ſ.
Emulationis.	homo quādo ſentit ſe miſerū atq; tri
Deteſtationis.	ſtem ⁊ videt ꝓſentem vel timet futurā
Admirationis.	cauſam miſerie ⁊ doloris: ꝓ deſolatio
Dubitatiōis vel	ne ſolet dicere heu: ⁊ doloꝛē tali ſigno vocis demonſtrare. Dolet enim homo et deſolatur

Quādo videt ſtatum damnabilē. Dolet dico ſeu deſo
Quādo ſentit locum horribilem. latur dicens heu ꝓ
Quādo perdit fructū amabilem. pter miſeriā nostri ſtatus: q⁹. ſ. qñ hō videt ⁊ conſiderat q⁹ ſtatus ſuus tā corꝓaliter q̄ ſpūaliter ē malus: valde debet dolere ⁊ dicē heu ſicut faciebat illa vidua. ij. Regum. xiij. q̄ dicebat. Heu q⁹ mulier vidua ego ſum: mortuus eſt enī vir meꝰ. Dolet etiā ⁊ deſolabat̄ homo dicens: heu ꝓpter angustiā aurij loci ſicut videlicet qñ ſe videt detentū ⁊ incarceratū in loco ſterilis: horribili ⁊ vili: ⁊ a patria relegatū: ⁊ cū feris ⁊ latronibus ſociatū. Sic dolent iuſti in via. i. in mūdo iſto: vbi ſunt dāniti ⁊ elōgati a patria: ⁊ vbi impij hoibus ſunt ꝓiuncti: et bonis oīb⁹ ſpūalibus ꝓuati. Sic dicebat in ꝓſona talū

Dauid in ps. Heu mihi q̄ incolatus me? ꝓlongatus est: habitaui cū habitātib? cedar: multū incola fuit anima mea. Dolet insup̄ z desolat̄ homo dicens: heu ꝓpter carentiam ꝓpriꝫ fruct?: q̄. s. homo multū tristat̄ q̄n perdit socios: filios z amicos. Sic etiā spūaliter iustus tristat̄ z desolat̄ q̄n deum z sanctos q̄ filij z socij sui erāt p gr̄am. Juxta illud verbū Matb. xij. Quicūq; fecerit voluntatē patris mei q̄ in celis est ille frater meus z soror z mater est. A se p peccatū sentit fieri alienos. Et sic desolat̄ thobias. Thobie. x. p filio a se absente dicēs. Heu me fili mi vt q̄d te misim? peregrinari lumen oculoꝝ nostroꝝ. Sic desolari etiā z tristari debēt patres spūales. id est. prelati quādo filios suos id est. subditos videt per peccīm mortuos z ꝓsumptos. Sicut de ꝓpheta a leone occiso. di. iij. Regū. xiij. Planxerunt eum heu heu mi frater. Patet igit̄ quo heu signat desolatiue. Scdo dico q̄ heu signat miseratiue seu cōpassiue. Homo em̄ de miseriꝫ alienis debet ꝓtristari: z eisdē compati z flebiliter misereri: dicēs Judic. xj. Heu me filia mea decepisti me z ipsa decepta es. Et sic loquebat̄ miserando Ezechiel videns seuera dei iudicia erga pplm: dicens sic. Ezech. ix. Heu heu heu. Dñe deus ergo ne disp̄des oēs reliq̄as isr̄l: effundēs furorē tuū sup̄ hierusalē. Et Ezech. xj. Heu heu heu dñe deus: consummationē tu facies reliquiarū israel. Q̄uis em̄ iusti ꝓformēt volūtatē suā volūtati diuine: cōpatiunt̄ tamē q̄n vident ꝓtra alios dei iudicia seueriter infligēda. Sicut de samuele legit̄ q̄ plorabat saulem ꝓe cōpassione: ꝓ eo q̄ dñs abiecerat eū. j. Regū. xvj. Sumit̄ igit̄ heu vt dictum est miseratiue seu compassiue.

Tertio dico q̄ heu sumit̄ emulatiue seu vindicatiue. Ille em̄ q̄ zelat z appetit vindictaz inimicoꝝ dicit heu: sicut dñs dicit Esaie. j. Heu ꝓsolabor sup̄ hostib? meis: z vindicabor super inimicis meis. Quarto dico q̄ heu sumitur detestatiue. Ille em̄ q̄ de re abhominabili z displicēti loquit̄ consuevit cuz indignatione dicere heu. Et ideo Ezech. vj. dicit̄. Percute manum tuam: z allide pedem tuum: z dic heu ad omnes abhominationes malorum domus israel.

Quinto dico q̄ heu sumit̄ quādoq; admiratiue: quia. s. quotiens homo videt rem insolitam atq; nouam: magnā: mirabilem z stupendā solet dicere heu. Et sic mirat̄ homo

De supꝛema dei potentia.
De seuera dei iusticia.
De occulta dei prudētia seu

ꝓuidentia. Homo igit̄ dicit heu cōsiderans dei potentiā. Et sic loquit̄ Hiere mias: dicēs Hiere. xxxij. Heu heu heu dñe deus: ecce tu fecisti celum z terrā in fortitudine tua magna zc. z Rume. xviij. Heu q̄s victurus est quādo hec faciet de? Jtē homo dicit: heu ꝓsiderās dei iusticiā. Ex ꝓsideratiōe em̄ iudicioꝝ z occulte iusticie diuine solet oriri admiratio seu stupor. Sic videbat̄ admirari Hieremias ꝓpheta de hoc q̄ deus videbat̄ ordinasse punitionē maloꝝ: dato q̄ eis pax publice ꝓmitteret̄: dicēs sic Hiere. iiij. Heu heu heu: ergo ne domine decepisti populū istum dicēs: pax erit vobis: et ecce puenit gladius vsq; ad animā. Jtem homo dicit heu cōsiderās dei ꝓuidentiam seu eius occultam prudentiam Et sic. iij. Regū. ij. vbi dicit̄ q̄ exercitus triū regū videbātur ꝓpter aque carentiam consumpti: sed diuina ꝓuidentia ad preces helyſei remediauit: q̄ aquas cōtra spem oīm ꝓcurauit: dicit̄ per regem israel sic. heu heu heu cōgregauit nos deus tres reges vt traderet in manu moab. Sic igitur dico q̄ heu sumitur q̄nq; admiratiue. Sexto dico q̄ heu q̄nq; sumit̄ dubitatiue seu formidatiue. Sic dicebat ille puer helyſei videſ exercitū regis syrie missum ad capiendū magr̄m suum dicēs. iiij. Regū. vj. Heu heu heu: domine mi quid faciem? zc. Sic ꝫ patet q̄ heu est interiectio. Dubitatiua. Detestatiua. Admiratiua. Indignatiua seu emulatiua. Miseratiua. z Desolatiua zc. Vide supra in prologo. De. a. a.

b **Jcaduerbiū loci.** Nō q̄ istō aduerbiuz hic: qđ est aduerbiū loci: sp̄ significat certū locū: sed moraliter loquēdo inueniunt̄ bona et mala loca. Ergo in bono sumit̄ z in malo. Et primo dico q̄ hic signat in bono: quia scilicet per hic potest intelligi omnis locus vtilis: virtuosus et bonus. Est enim vnum hic interius in conscientia. Et est aliud hic exterius in ecclesia. Et hic supꝛ? in patria

Hic in corde est locus secretus.
Hic in ecclesia est locus cōpletus.
Hic in celo est locus quietus.

Primo igit̄ dico q̄ hic est locus secretus abilis ad cōtemplandū: q̄. scz viri cōtemplatiui solent venire: z intrare ad istud hic. id est. ad secretū cōscientie: exemplo Helye q̄ in monte dei oreb mansit in spelunca: z post egressus stetit in mōte cora domino: sibiq; dictū est. Quid hic agis. Rñdit. Zelo zelat? sum zc. iij. Regū. xix. Quia. s. illi q̄ sunt in isto hic. i. in spelūca ꝓfunde conscientie meditantes: z stant coram domio in culmine eminētie contēplātes: possunt dicere q̄ ipsi sunt hic ꝓ domo domini zelantes: z deum videntes z considerantes Gen̄. xvj. Hic vidi posteriora videntis me. Posteriora enim dei sunt ipsius humanitas: suiq; futuri iudicij seueritas: z paradisi felicitas: quia scilicet posterius euenient in futuro: que scz in isto hic. id est. conscientia debēt videri z contemplari. j. Regū. ix. ca. Jtē hic est videns respōderunt: hic est. Hic est igitur locus secretus abilis ad contemplandum. Secūdo dico q̄: hic: est locus completus vtilis ad habitandum. Et iste est locus ecclesie et religionis: statusq; gratie et perfectionis. Nam hic est Locus

Expectationis alta sperantibus.
Rejectionis pacem amātibus.
Liberationis malatimentibus.
Dispēsationis bonis egentibus.
Eruditionis parum scientibus.
Adorationis deum querētibus.
Castigatiōis culpas horrētibus.
Peregrinationis celū volantib?.
Longe mansionis ꝓseuerantibus.
Meditatōis considerantibus..
Introductōis ꝓ hospitantibus.

Jgit̄ de isto hic. id ē de statu ecclesie: religionis vel gratie dico q̄ hic ē locus expectationis: q̄. scilicet hic oportet viuere in spe z patientia z expectare beatam spem z aduētuz gl̄ie magni dei. Ad Titū. ij. Unde abrahā ascendēs in montē legit̄ dixisse: duob? pueris suis Gene. xxij. Expectate hic cū asino. Asin? em̄ patientiā designat: q̄. s. abrahā. i. xp̄s: q̄n montē paradisi ascēdit in spe: expectatione z patientia pueros z seruos suos viuere ꝓsuasit. Marci. xiiij. Sustinete hic. Item hic est locus liberationis. Hic em̄ liberat̄ homo de periculo damnatōnis eterne ꝓ fidem z charitatē: qđ bene figuratū est Gen̄. xix. vbi Loth audiēs sodomā piturā dixit domino. Nō possum in q̄t saluari in monte: est ciuitas hic iuxta parua ad quā possum fugere z saluabor in ea: quare ꝓcerto in monte eminentie huius mūdi non est salus: sed in parua ciuitate que est hic iuxta. i. in religione: vel ecclesia militante. Item hic ē locus requietionis. In statu em̄ mūdi vel peccati nō est nisi labor. In statu x̄o ecclesie vel religionis vel gratie est pax Jdeo cuilibet quietē mētis amanti. dicit̄ illud Ruth. iij. Declina parūper z sede hic. Et. iij. Regū. ij. Sede hic: q̄a dominus misit me. Sedere em̄ quietē signat. Item hic est locus dispensationis: quia scz hic sunt prelati qui bene meritis dispensant beneficia: z curati qui penitentibus dispensant sacramentoꝝ remedia: z deus z sancti qui cūctis dispensant gratiarū z virtutū suffragia. j. Corinth. iij. Hic iam queri? inter dispensatores vt fidelis quis inueniat.

Item hic est locus eruditiōis. Et ideo figuraliter: dicit̄ Jobis. vj. Est puer vnus hic q̄ habet q̄nq; panes ordeaceos z duos pisces. Puer em̄ est xp̄s q̄ hic in ecclesia administrat egentibus z cōmunicat q̄nq; panes. id est. scientiam quinq; librorū Moysi: z duos pisces. i. scientiam euangeliorum z epistolarū noui testamēti. Item hic est locus adorationis. j. Regū. j. Steti coram te hic orans. Item hic est locus castigationis: q̄ hic debet hō coercere z corrigere suos vagos z denios appetit? Job. xxxviij. Hic ꝓfringes tumētes fluct? tuos. Jtē hic est locus pegrinatiōis: quia. s. ciuitas ista nō est manēs: sed transiēs de hoc mūdo ad patrem Heb. xiij. Nō habem? hic manentē ciuitatem sed futuram inquirimus. Item hic est locus longe mansionis: quia hic scz in loco determinato z certo. scz in claustro z in religione z fide oportet ꝓseuerare vsq; ad mortē: nō per mundū z mundi negocia diuagare. iij. Reg. ij. Nō egrediar sed hic moriar. Et Exod. xxiij. Expectate hic donec reuertar. Illi de bene ꝓseuerātib? dī Matth. xvj. Sūt alicj hic stantes q̄ non gustabūt mortē donec videant filiū hominis in regno suo. Item hic est locus meditationis seu ꝓsiderationis. Jdeo dicit̄ Luce. xiij. Sustinete hic et

vigilate. Item hic est locus introductionis: qz.s. ista est via z porta ad eundū in celuz Beñ.xxviij. Vere nō est hic aliud nisi dom⁹ dei z porta celi. Patet igit̄ q̄ est q̄dam locus complet⁹ vtilis ad habitandū. Tertio dico q̄ hic est locus q̄etus z nobilis ad coapandū seu ad sopozandū vl̄ dormiendū. Et iste est locus paradisi: q̄ est vnū: hic: vbi est perfecta requies. In mūdo eñ nō est req̄es sed labor. Jō bene dicit Michee.ij. Surgite z ite: qz nō habetis hic req̄ em. Sed certe in paradiso est.hic.quietis. Juxta illud Jo bānis.xvj. In mūdo pressuram habebitis: in me aūt pacē Ideo de tali hic.id est. de quiete paradisi dicit in ps̄. Hec requies mea in seculuz seculi: hic habitabo qm̄ elegi eam. Sic igit̄ patet q̄ hic signat Locū quietū. Locū completū. Locū secretū. Et sic signat in bono. Sed adhuc dico q̄ hic significare potest in malo: z sic dico q̄ hic signat

Co: impium. Primus est locus tumultuosus quē
Mundū vniū. domin⁹ solet fugere. Coz eñ impij q̄-
Infernū antiū. si mare feruēs nō quiescere nō valet Esaie.lvij. De xp̄o vo cōstat q̄ factus est in pace locus ei⁹ z habitatio ei⁹ in syon ps̄.lxxv. Et ideo in tali hic.id est.in coꝛde impio nō potest xp̄s pacifice req̄escere vel manere Matb.xviij. Si dixerint ecce hic ē xp̄s aut illic nolite credere: qz oportet primū hec fieri ꝛc. Marci.xvj. Surrexit nō est hic. Et certe male: qz homo pōt sibi dicere illud Jobānis.xj. Domine si fuisses hic: frater meus nō fuisset mortuus. Scōs est locus defectuosus.s.mūdus: cui vir iustus debet cedere. Et merito: qz procerto per opera virtuosa mūdus non colit̄ Matb.xx. Quid hic statis tota die ociosi: immo q̄libet iustus ibi grauat̄ z cōtemnit̄ Beñ.xl. Hic innocēs in lacū missus sum. Et ideo nō mirū si finaliter veniat ad confusionem: z ad excidiū deducat̄. Quia sicut dicit̄ Matb.xviij. Non relinquet hic lapis sup lapidem. Et ꝓpter hoc dñs in scripturis cōsulit q̄ iste deseraꝛ: z q̄ a bonis boibus cōtemnat̄.iij. Reg.xix. Quid hic agis belyas ꝛc. sicut supra. Et Thobie.xiij. Nolite manere hic filij: dirigite gressus vr̄os vt exeatis binc: video eñ q̄ sua iniq̄tas finē dabit ei. Deridēdo etiā loquit̄ ptra mūdi habitatores: dicens Esaie.xxij. Tu q̄s hic? aut quasi q̄s hic? Quia excidisti tibi hic sepulcrū ꝛc. Subiūgit. Ecce asportari te faciet dñs sic asportat gallus gallinaciꝰ ꝛc. Expone ꝛc. Tertius est locus tempestuosus .s. infern⁹ a quo debet quisq; metuere. Et merito: qz ibi est labor z miseria Michee.ij. Non habebitis hic requiē. Ibi est fames z penuria. Unde damnat⁹ q̄libet potest dicere illud Luce.xv. Quāti mercēnarij in domo patris mei abundant panib⁹: ego aūt hic fame pereo. Sic igitur patet quō hic aduerbiū in bono signat z in malo.

Hic pronomen. Nota q̄ illud ꝓnomen hic est ꝓnomē demonstratiū. Et est ꝓnomē singularitatis significatiū. Et ideo per istud ꝓnomē hic pōt significari q̄libet vir perfectus: qui est in scientia z moꝛib⁹ pre alijs singularis: z q̄ rōne perfectionis z sanctitatis est alijs speculabilis z exēplaris. Demonstrant̄ eñ alijs res mirabiliores: res excellentiores res insolitiores seu rariores z nouiores. Et ideo vir perfectus potest dici: hic: q; ꝓcerto nihil ipso mirabili⁹. Unde de ipso dicit̄ Eccl.xxxj. Quis est hic z laudabim⁹ eum: fecit eñ mirabilia in vita sua: qui ꝓbatus est in illo z perfectus inuent⁹ est. Jtē viro perfecto nihil excellenti⁹. Excellit eñ alios in scientiarū z moꝛū virtute z quātitate: vt de isto h̄ dicit̄ illud Luc.j. Hic erit magn⁹ z filij altissimi vocabit̄. Item viro perfecto nihil insolitius: rarius seu nouius. Et ideo de tali hic potest dici illud qđ dictū fuit visa nouitate signoꝛ z miraculoꝛ passionis xp̄i Luce.xxiij. Vere hic homo iustus erat. Et ꝓpter hoc de tali hic.id est.de tali viro perfecto sic demōstrabili: sic speculabili: sic singulari: sic exemplari: possumus breuiter exponere illud quod dicitur Jobānis.vj. Hic est vere propheta. In q̄bus verbis ostendit̄ q̄ hō potest dici hic: hoc est dictū: virtutis demōstrabilis z singularis triplici ratione. scilicet quando habet Cōstantie vel pmanētie fortitudinē. Jsta.n. tria faciūt Facūdie vel eloquētie rectitudinē. hoiem spectabilē:
Prudentie vel sapiētie limpitudinē. demōstrabilē atq; darū.s. Permanētie fortitudo qđ oñdit̄ cū dr: hic est Eloquētie certitudo qđ notat̄ in aduerbio: vere Sapie limpitudo q̄ notat̄ cū dr. ꝓpheta. Vir eñ ꝓfectus debet habere

Cōstantiā sine vanitate vel varietate. Primo igit̄ dico q̄ sivolum⁹
Facundiam sine falsitate. esse hic.id ē. viri demonstrabiles: singulares z exemplares: nos debem⁹ habere cōstantie fortitudinē: qđ ostendit̄ cuz dicit̄: hic est. Ille eñ veraciter dicit̄ esse: q̄ ꝓpter exteriora accidentia nescit desse. Jstud eñ verbū sum es: sm̄ grammaticos est substantiuū verbū: ad denotandū q̄ ipse ē ad modū substantie q̄ propter imitatōem accidentiū non variat̄. Quia sez ille q̄ spūaliter vult est: nunq; ꝓpter accidentium tribulationē vel tentatiōem debet ab esse morali desistere vel cessare: sed semp in bono cōstare z pseuerare: qđ ostendit̄ cum dicit̄: hic est: qđ est ꝓsentis temporis: ad denotandū q̄ nos debem⁹ esse semp: z cōtinue: z ꝓsentialiter existentes z in bono pseuerātes: exemplo ꝓme materie q̄ est inuariabilis: incoꝛruptibilis z imutabilis. Qz eñ fozme z accidentia q̄bus ipsa substat varient̄: alterent̄ z coꝛrumpant̄. ipsa tamē semp eadem manet: nec quoquo modo coꝛrumpit̄ vel mutat̄. Quia ꝓcerto vir ꝓfectus semp debet esse in bono cōstans: pseuerās: incōmutabilis z eternus. Et q̄uis forma sua exterioꝛ: hoc est dictū: sua ꝓsperitas temporalis: sua sublimitas secularis: sua etiā sanitas coꝛporalis: variet̄: multiplicet̄: mutet̄: vel q tribulatiōem penitus destruat̄: ipse tamē ꝓpter hoc nō debet mutari vel deficere: nec per peccatū a bono statu desistere. sed semp in bono perseuerare et persistere. Sicut eñ dicit̄ Proverb. .xij. Non contristabit iustum quicquid ei acciderit: ita q̄ de essentia. id est. de perseuerantia talium potest dici illud ps̄. Tu autem idem ipse es: z anni tui non deficient. Hic est igitur. Et nota q̄ talis debet existere et perseuerare Jn

Fraternitate z amicicia. Debet dico pseuerare in amicicia z fraternitate: vt de ipso
Humilitate z innocētia. dicit̄ illud.ij. Mach.xv. Hic
Equalitate z iusticia. est fratrū amatoꝛ q̄ multū oꝛat ꝓ populo. Debet etiā permanere in humilitate z innocentia: vt de ipso dicit̄ illud qđ de xp̄o Matb.iij. Hic est filius meus dilectus. Debet etiā persistere in iusticia seu equalitate vt de ipso dicit̄ illud Luce.xxiij. Vere hic homo iustus erat. Sed heu ꝓh dolor videt̄ hodie q̄ multi sunt q̄ tali essentia: existētia seu pseuerantia sunt carētes. Non.n. habent esse duratiuū ꝛ defectiuū. Non habent statū existentē sed desistentē. Nō statum stabilē sed mutabilē. Jstud ptz inter mūdanos amicos qui pseuerāt in ꝓsperitatē: deficiūt tamē in aduersitate. Jstud patet inter alios mūdanos qui sunt innocentes z humiles in tempoꝛe pauptatis: sunt vo superbi z iniqui tempoꝛe ꝓsperitatis. Jstud etiā patet generaliter: inter oīes incōstantes seu leues: qui si quādo q; sunt iusti: occasione modica fiunt iniusti. Omnes eñ isti habēt esse debile: nō durabile. Modo eñ sunt: modo nō sunt. Modo apparēt: modo disparent. Modo existunt: z mō desistunt Isti sunt sicut stelle que dicunt comete: que sunt stelle tēporales nō eternales: stelle fluide nō solide: stelle apparentes nō existentes. Iste eñ vident̄ stelle z nō sunt: ꝛ sunt q̄ dam impressiones aeris q̄ ad tēpus veniūt z ad tēpus recedunt: qz sicut dicit̄ Apoc.iij. Isti sunt illi q̄ se dicūt iudeos z nō sunt sed sunt synagoga satbane. Quia ꝓculdubio tales homines incōstantes faciliter mutant̄ z variant̄: z de bono ad malū: de veritate ad mendaciū cōmutant̄ vt de talibus dicatur illud Esaie.xlj. Ecce vos estis ex nihilo: et opus vestrū ex eo quod non est. Et ideo de falsa apparentia talium: z de falsa apparentia ypocritarū qui recti videntur esse z non sunt: potest despective dici illud Esaie.xxij. Tu quis hic? aut quasi quis hic? quia excidisti tibi hic sepulcrum. Tales enim falsi amici: ypocrite z falsi humiles non possunt dici hic: sed quasi hic: non possunt dici quis. sed quasi quis: quia sez isti vt dictū est non habent existentiam sed solum apparētiam: z hoc est quod sequit̄. Quia excidērūt sibi hic sepulcrū. Sepulcrū eñ quod est pulcrū exterius: interius vo vile z fetidum: signat vicium ypocrisis z cuiuscunq; simulationis. que .s. exterius est pulcra z

siccam apparentiam. interius vo est vilis ⁊ turpis per malam et fallam existentiam. Quia scilicet tales mali sunt in intentione sed bonis assimlant in apparetia. siles miluis q̄ in rostro ⁊ pluma sunt similes auibus p̄dalibus. nō tamē in efficacia vel virtute. qz sc̄z tales in pluma. i. in habitu ⁊ puersatione. in rostro. i. in verbis ⁊ locutione bonis viris ⁊ fidelib⁹ amicis sunt similes. nunq̄ tamē in virtute ⁊ pfectōne. De talibus igit dicit Job. ix. qō dicebat de eo nato Alij dicebāt quia hic est. Alij aūt dicebāt nō. sed similis est ei. Nō sic charissimi nō. Non habeamus est ⁊ nō. nō habeam⁹ accidēs sed subiectū. nō apparetiā sed existētiam. vt de quolibet sc̄z dicat hic est. Et sic dicat illud Johānis. j. Hic est vere israelita in quo dolus nō est. Ptz igit q̄ si volum⁹ esse demōstrabiles. singulares ⁊ exemplares nos debem⁹ habere existentie seu pmanētie firmitatē. Hic est inquit. Secūdo dico q̄ si volum⁹ esse hic. i. viri demōstrabiles singulares ⁊ exēplares. nos debem⁹ hāc eloquentie certitudinē. vere inq̄t. Istud vo aduerbiū vere est affirmatiuū ⁊ certificatiuū: qz sc̄z ad hoiem pfectū ptinet vere: certe: firmiter ⁊ infallibiliter loqui. Sicut em̄ sanctitas debet esse talib⁹ in intētione: sic veritas in locutiōe: vt eis dicat illud Judith. viij. Omnia q̄ locutus es vera sunt: ⁊ nō est in sermonib⁹ tuis vlla repēhēsio. Rostra em̄ auiū rapaciū sunt curua ⁊ acuta. Rostra vo auiū mansuetarū ⁊ simpliciū sunt plana ⁊ recta. Ad tenotandum q̄ sicut rostra ⁊ ora rapaciū ⁊ maloz sunt curua p falsitatē: sic rostra ⁊ ora bonoz ⁊ simpliciū debent esse recta ⁊ plana p veritatē. vñ Prouerb. viij. Aperiet labia mea vt recta p̄dicent: veritatē meditabit guttur meū. De tali igit hic. i. de tali eloquentie veritate pōt dici qō de Apollo dicit Actuū. xviij. Hic erat edoctus viam dñi: ⁊ feruens spū loquebat ea q̄ sunt iesu. Sequit. Hic igit fiducialiter agebat in synagoga. Habeamus igit eloquentie certitudinē. Tertio dico q̄ si volumus esse hic: habeam⁹ sapiētie lūpitudinē. Prophēta inquit. Prophēta em̄ est ille q̄ tractat ⁊ cogitat de rebus secretioribus: superioib⁹: futuris ⁊ occultioib⁹: ⁊ signat virū sapientē ⁊ prudentē: qui. s. de rebus futuris ⁊ occultis. sc̄z de penis inferni: de gaudijs paradisi: de terroze iudicij: de offensa dei: de vilitate peccati: de vanitate mūdi: de fragilitate corpis humani solet cogitare ⁊ pliderare meditari pariter ⁊ tractare. Ista est igit vera ꝓphētia q̄ cogitat de rebus absentib⁹ nō de p̄sētibus. De occultis nō de manifestis. De eternis nō de mūdanis. Et sic de tali poterit dici illud Johānis. vj. Hic est vere ꝓpheta q̄ vēturus est in mundū. Et Matth. xxj. dī. Hic est iesus ꝓpha a nazareth galylee. Talis em̄ hic dicit p singularitatē pfectiōis. Dicit iesus. i. saluator p benignitatē cōpassionis. Dicit ꝓpheta p sagacitatē discretiōis. Dicit a nazareth q̄ interptat floridus p formositatē puersationis. Dicit esse de galylea qō interptat volubilis p celeritatē bone operatōis. Sic igit patet charissimi q̄ ille q̄ vult esse hic. i. vir spūalis: demōstrabilis et exēplaris: pfectus ⁊ singularis: debet habere sapiētiā psideratiuā. Eloquētiā certificatiuā. Existentiā pseueratiuā. Et breuiter tali. huic. qui. s. sic est demōstrabilis atq̄ clarus: solet dñs pacē ꝑcedere: tute defendere ⁊ bona tribuere: celo recipere: bonorē pandere: saluū efficere: marie iūgere. Deus em̄ talib⁹ pacē ꝑcedit Matth. x. Pax huic. Item tales dñs iuuat ⁊ defendit ⁊ bona eis tribuit Matth. xx. Volo ⁊ huic nouissimo dare sicut ⁊ tibi. Item istuz dñs in celū introducit Job. x. Huic ostiarius aperit. Itē istū dñs honorari facit Luc. xiij. Da huic locū. Et finaliter ipm saluat ⁊ in paradisum deducit Luc. xix. Hodie huic domui salus facta est. Et ipm beate virgini associat ⁊ piungit: qz sicut dicit Luc. x. Huic erat sororī nomine maria ⁊c. sufficit.

Hec. Nota q̄ illud ꝓnomē hec sicut ⁊ hic signat singularitatē ⁊ excellentiā virtuosam. Est em̄ ꝓnomē demonstratiuū: ⁊ p cōsequēs exemplaris excellētie ⁊ euidentie designatiuū. Siue igit referat ad beatā virginem: vel ad quācūq̄ sanctā: siue ad supnā leticiā ⁊ celi ciuitatē: potest breuiter notari q̄ istud ꝓnomen hec in scriptura signat quādam excellentiā singularē in materia de qua agitur. Et ideo possum dicere q̄ istud ꝓnomē hec sigt

Persone bonitatē. Primo g̃ dico q̄ signat psone bonitatē ⁊ singularitatē: qz. s. hec est

Vite singularitatē. femini generis: nōiatiui casus numeri singularis. Sic ista sancta de qua agimus. Fuit femina p pietatē. Nominatiua p famositatē. Singularis numeri p vite ⁊ fame excellentie moralitatē. Et ideo de tali hec canit ecclia illud qō virginib⁹ dī. Hec est virgo sapiens ⁊ vna de numero prudentū ⁊c. que secum acceperunt oleum et ornauerūt lampades suas ⁊c In quibus verbis ecclesia commendat tales. scilicet A

Sagacitate. A sagacitate dico: qz h̄ ē vgo sapiēs ⁊ vna

Pietatate. de numero prudentū. A pietate etiā: quia

Castitate. hec est virgo sapiēs q̄ acceptis lampadib⁹ sumpsit secū oleū in vasis. A castitate. Unde hec est q̄ nescuit thoz in delictis: habebit fructū in respectiōe aiarū. Et ideo breuiter de pfectione istius hec. i. istius scātē pōt exponi illud Ezech. j. Hec erat visio discurrēs in medio quatuoz animaliū splendor ignis: ⁊ de igne fulgur egrediens. In q̄bus verbis aduerte quatuoz rōnes: quare ista potuit dici singularis: demōstrabilis ⁊ exemplaris. scilicz quia ista bona sedulitate occupabat: qz hec erat visio discurrens. Firma stabilitate roborabat: qz h̄ erat i medio. iiij. aliū. Feruenti charitate inflamabat: qz ignis. s. Lucēti venusta te decorabat: qz dicebat ignis splendor ⁊ fulgur: qz. s. sp lucet. Hec opando fuit oīmoda: qz discurrēs. Hec pseuerando fuit solida: qz in medio. Hec diligendo fuit feruida: q̄a ignis. Hec cōuersando fuit lucida: quia fulgur ⁊ splendor. Fuit igit ista obediēs ⁊ oposa: discurrēs: silis martbe que satagebat circa frequēs ministeriū Lu. x. ⁊ Gen. ij. Hec vocabit virago que dicit a virtute Actuū. ix. Hec erat plena opibus bonis. Itē hec fuit firmiter residēs et virtuosa: qz fuit in medio. Illud em̄ qō est in medio magis ē firmū ps. Hec mutatio dextere excelsi Jobis. xix. Hec ē mr̄ tua.

Itē hec fuit feruēs ⁊ amorosa. iiij. Regū. viij. Hec ē mulier ⁊ hic est filius ei⁹. Amor em̄ notat in filio. Itē hec fuit lucēs ⁊ luminosa Sap̄. vij. Est em̄ hec speciosior sole. Et bene speciosior: quia scilicet in ipsa resplenduit iusticie firma sanctio Leuit. vij. Hec est lex clementie: dulcis vnctio Exod. vij. Hec est vnctio aaron. Et Mat. xxvj. Mittens em̄ hec mulier hoc vnguentū in corpus meum ad sepeliendum me fecit. Et Marci. xij. Vidua hec pauper plus omnib⁹ misit: mūdicie pura lotio. Unde de Susanna dicitur Dañ. xiij. Cū egressa est hec cum duabus puellis vt. s. lauaret in pomerio. Decentie pulcra ratio: qz sc̄z sicut dicit Ruth. j. Hec est illa noemi: que. s. interpretat pulcra. Vide pſecutionē istius auctoritatis i diuersis. s. discurrēs supra de currere: de discurrere. In medio supra vbi debet in illo verbo vbi dicit. In medio lapidū ignitoz: vide vbi fulgur vel fulgor: vel in tabula. Patet igitur q̄ istud ꝓnomen hec signat persone bonitatē. Secūdo dico q̄ signat cordis iocūditatē seu gratie vel leticie claritatē. Unde de sapiētia dicit Sapien. vij. Hec speciosior est sole. Et .x. Hec vendidit iustum nō dereliquit. De gratia vo dicit .j. Pet. ij. Hec est gratia ꝓpter deum. De leticia vo dicit in ps. Hec est dies quā fecit dñs exultem⁹ ⁊ letemur in ea. Et breuiter si per hec intelligat ecclesia vl religio. Juxta illud Exo. xij. Hec est religio pasce: vel etiā status gratie: sapiētie vel glorie dic q̄ hec est locus peregrinatiōis Gen. xlvij. Ad peregrinandū in terrā banc venimus. Est locus salutis ⁊ pmissionis Gen. xv. Semini tuo dabo terram banc. Est visionis ⁊ contēplationis Exo. iij. Vadam ⁊ videbo visionem banc magnā. Est locus amoris ⁊ dilectiōis Judic. xiij. Banc mihi accipe q̄: placuit oculis meis. Est locus iusticie ⁊ pfectionis Gen. vij. Te vidi iustum coram me in generatione hac. Est locus pstantie ⁊ liberationis Judic. vj. Vade in hac fortitudine tua liberabis israel. Signat igitur hec gr̃e vel ecclesie libertatē. Tertio dico q̄ signat vite singularitatē. s. statum pfectionis: sicut ibi Esaie. xxx. Hec via ambulate i ea: neq̄ declinetis ad dexterā neq̄ ad sinistrā. Quarto dico q̄ potest significare celi felicitatē. Unde ꝑcerto istud ꝓnomē hec predicatur sepissime de ciuitate ecclesie militantis ⁊ etiā triumphantis. De militante enim canimus. Hec est domus domini firmiter edificata ⁊c. De ecclesia vo triumphante dicitur Johānis. xvij. Hec est vita eterna. Et nota q̄ ista dicitur hec. id est. clara ⁊ demonstrabilis ꝓpter multiplicem rōnem. sc̄z Propter

Perfectā iocūditatem.
Completā amenitatem.
Quietā trāquillitatem.
Immotā securitatem.
Honestam societatem.
Inuentā felicitatem.

Est em̄ ibi locus pfecte iocunditatis: ita q̄ illi q̄ sunt ibi dicūt illud p̄s. Hec est dies quā fecit dñs: exultem⁹ t letemur in ea. Itē ibi est locus complete formositatis. vñ Treñ. ij. Heccine est vbs pfecti decoris gaudiū vniuerse terre. Itē ibi est locus quiete trāq̄llitatis. vñ p̄s. Hec requies mea in seculū seculi: hic habitabo q̄m elegi eā. Itē ibi est locus eterne securitat̄. vñ Sopho. ij. Hec est ciuitas gloriosa habitās in ꝓfidētia. Itē ibi est loc⁹ honeste societatis Ibi em̄ nō sunt nisi sancti t iusti. Gloria em̄ hec est oībus sanctis ei⁹. Unde p̄s. Hec porta dñi iusti intrabūt p eam.

Itē ibi est loc⁹ inuēte fernitatis vel felicitatis. Ūñ sancti possunt mō dicere illud Treñ. ij. En hec est dies quā expectabam⁹: inuenim⁹ t vidim⁹. Sicut em̄ laborās q̄m inuenit requiem: famelic⁹ q̄m inuenit panem: opārius q̄m inuenit mercedē. obsessus q̄m inuenit pacē: solent gaudere t diem illā plurimū cōmendare. Sic sancti in p̄ia vbi ꝓcerto inuenūt requiem t trāq̄llitatē: panē t satietatē: mercedē t vtilitatē: pacē t securitatē: pfecte exultāt: t q̄ talē locū inuenerūt summe iocūdant̄ t gaudent. Et breuiter de isto dicit .i. de ciuitate ista t de ei⁹ opulentia t felicitate. dicit Esaie. lxij. Hec est hereditas seruoꝝ dñi. Et in p̄s. Hec est generatio querentiū dñm. De mūdi ꝙ prosperitate vel de mundana iniq̄tate q̄ demōstrari posset p ꝓnomē hec allegat illud Dan. iij. Nōne hec est babylon illa magna. De impietate etiā dicit Zach. v. Hec ē oculus eoꝝ. Et de fine taliū dicit. ij. Mach. xij. Hec ꝓspectū habebat i ꝓceps. Ista ē igit̄ terra de qua est egrediendū Gene. xxxj. Surge egredere de terra hac. Et Gen̄. xix. Omnes q̄ tui sunt educ de hac vrbe. Et merito: q̄. s. dñs ꝓtra hmōi est indignat⁹: ꝓpter q̄ alibi est fugiendū Hiere. xxxij. Abscondā faciē meā a ciuitate hac: q̄. s. ista ꝓdemnata est ad venūdandū t destruendū Luce. xx. Et quidā in hac die q̄ ad pacem tibi: ⁊ veniēt dies in q̄bus non relinquēt in te lapidē ꝛc. Et sic igit̄ patet quō istud ꝓnomē: hec: potest in femenino genere magna t mirabilia designare ꝛc.

Hij. Hor. Hijs. Hos.

Mō q̄ sicut de hic dictū est: illud ꝓnomē hij q̄nq̄ sumit relative: q̄nq̄ demōstrative. Et sic dico q̄ moraliter loquēdo dici t ꝓdicari potest de impijs t de iustis. Impij em̄ sunc relativi p malam malorū imitationē t malā sui ad malos relationē: applicationem t ꝓformatōem. Boni ꝙ iusti sunt relativi: quia deū solent imitari. Demōstrativi etiā q̄ p suā vitā darā t honestā possunt alijs tanq̄ regula t exemplū demōstrari.

Igitur de malis qualiter dicuntur hij: t qualiter malos imitant̄: t qualiter ꝓpter suā vitam horribilē t infamem alijs digito demonstrant̄: possum notare q̄ hoc est

Discordiā per mundū seminat.
Jactantiā pompose fulminat.
Constantiā rumpūt t terminat.
Mundiciā fedant t inquinat.
Seuiciam inferni ruminant.

Quia
Mali em̄ discordiā solent seminare. Nā q̄ hij pacem oderūt et ꝓtemnūt p̄s. Cū hijs q̄ oderūt pacem erā pacificus. Ideo alioꝝ pacē diripiūt t diuīgunt Treñ. vij. Ab hijs diuise sunt insule gētiū Gen̄. x. Itē isti hij iactātiam solent fulminare. Tales em̄ vt cōiter pomposi sunt t t superbi p̄s. Hij in currib⁹ t hij in equis: nos aūt in nomie domini inuocabim⁹. Itē tales hij ꝓstantiā solent terminare: seu etiā nō seruare: q̄. s. mali parū pseuerāt in bono Luce. viij. Hij radices nō habēt: q̄ ad tēpus credunt: t in tpe tentationis recedūt. Item tales hij mundiciā solent inq̄nare. s. p luxuriaz. Ūñ isti sunt illi q̄ descēdūt in lacum .i. immūdiciā t fetorē. Figurati in illis de q̄bus dī Lu. viij Oꝝ hij sunt q̄ a sollicitudinib⁹. i. pctis t diuitijs t voluptatibus suffocant̄ Ezech. xxxj. Detrabe multitudinē egypti ad terrā vltimā cū hijs q̄ descendūt in lacū. Et ideo breuiter dico q̄ tales hij. i. tales q̄ taliter sunt p enormē: infamē t malā vitam demōstrabiles: inferni seuiciā: miseriā seu triticiam solent ꝓpetuo ruminare: ipamq̄ experiri realiter t tentare. Ūñ de dānatione taliū dī Ezech. xxxij. Omnes hij incircūcisi dicunt̄: q̄ ipoꝝ superfluitas t vicia nunq̄ p penitentie vel disciplīne sarculuz resecant̄. Et ideo nō mirū si damnationis gladio feriunt̄. Unde Sap̄. vj. Judiciū durissimū fiet hijs. Ptz igit̄ quō mali dicunt̄ hij. Si vis notare. Boni etiā dicunt̄ hij ꝓ eo sc̄z q̄ sunt bonoꝝ imitatores: t in se demōstrabiles t spectabiles ꝛc. dic q̄ de talib⁹ dī Roma. viij. Oꝝ q̄cunq̄ spū dei agunt̄ hij filij dei sunt. Ūñ de talibus hijs. i. de talib⁹ filijs pōt dici illud Jobis. j. Oꝝ deus dedit potestatem filios dei fieri hijs qui credunt in nomine eius: qui non ex sanguinibus ꝛc. sed ex deo nati sunt. Et si vis dicere de talibus bis: dic q̄ isti

Habent veritatis splendorē limpidū.
Tenent charitatis amorē feruidū.
Seruant equitatis tenorē rigidum
Orant deitatis dulcorem placidum.
Habent honestatis fulgorē splendidū.
Habent securitatis actorem solidum.

Tales igit̄ hij in cognoscēdo sunt valde limpidi. j. Thimo. iij. Hijs q̄ cognoscūt veritatem omnis dei creatura bona. Item diligēdo sunt valde feruidi Roma. viij. Diligētib⁹ deū omnia cooperant̄ in bonū hijs q̄ fm ꝓpositum vocati sunt sancti. Itē isti iuste agēdo sunt valde rigidi p̄s. xxxv. Et iusticiā tuam hijs q̄ recto sunt corde. Item isti deū rogando sunt valde prouidi. ij Thimo. ij. Sectare iusticiā fidem: charitatē t pacem cum hijs q̄ invocāt dominū corde puro. Itē isti honeste viuēdo sunt valde fulgidi Lu. j. Illuminare hijs q̄ in tenebris t in vmbra mortis sedent. Itē isti secure manendo sunt valde solidi: q̄. s. semp habent deum iuxta se ad auxiliandum paratū p̄s. Juxta est dñs hijs qui tribulato sunt corde ꝛc. Sed ꝓcerto de malis hijs dicit ꝓtrariū. Quia. s. isti pacem dissipando sunt valde auidi p̄s. Cum hijs q̄ oderūt pacē eram pacificus. Et ideo isti eterne lugendo erunt valde stupidi: q̄ sicut dicit Sap̄. vj. Judicium durissimū fiet hijs q̄ presunt. Et ista de hijs t hij sufficiant.

Hyems.

Cum hyems sit tempus frigidū t humidū varijs impressionibus obnoxiuz t subiectum. Notare possum q̄ in bono signat et in malo. Et sic nota q̄ in scriptura reperio ꝓmo in bono Hyemem

Latentē t solitarium.
Strugentē t necessariū.
Sedentem t secretariū.

Jn bono. n. significato dico q̄ Prima hyems latet in ꝓsciētia timorosa. Sz scda scatet in penitentia rigorosa. Ultima ptz in opulētia gaudiosa. Di co igit̄ ꝓmo q̄ in scriptura repitur hyems timorose ꝓscientie: quia reuera ꝓsciētia viri iusti hyemi comparat̄. Sicut em̄ in hyeme habundat algor ingens: dolor pungens: humor vngens: candor iungēs: vapor stergens: feruor vigēs t nitor exurgēs. Sic ꝓstat q̄ in bona ꝓscientia. Nos sentimus algorē ingentē hoc ē frigus diuini timoris. Nos sentimus dolorē pungentē: hoc est ictus ꝓtriti stuporis. Nos sentimus humorē vngentē: hoc est fletus deuoti meroris. Nos sentim⁹ candorē iungentē: hoc est decus p̄cati pudoris. Nos sentim⁹ vaporē vrgentē: hoc ē flatus spūs valoris. Nos sentim⁹ feruorē vigentē: hoc ē estus ambitus amoris. Nos sentim⁹ pingentē nitorē: hoc est virt⁹ ornat⁹ decoris. Jste sunt em̄ bone ꝓditiones hyemis. i. ꝓscientie viri iusti. Quia igit̄ deficiētib⁹ auctoritatibus vocalibus nō possem oia ꝓcordare: hoc solū allego q̄ de tali hyeme. i. de ꝓscientia iusti viri pōt dici illud Hiere. xxxvj. Rex sedebat in domo hyemali mense nono: t posita erat coram eo arula plena prunis. Rex em̄ christus in tali cōscientia stat t sedet: quē mensis nonus. i. nouem angeloꝝ numerus circūsidet t astat: t quem arula t prune. i. feruor charitatis visitat t frequētat. Hec est igitur hyems virtuose conscientie.

Scdo dico q̄ inuenit̄ hyems rigorose penitētie. qđ. s. est

Turbidū p mortis meditationē.
Frigidū per dei trepidationē.
Rudum p culpe reuelationem.
Hyrtum p pene satisfactionem.
Aridum p carnis macerationē.

Et breuiter penitētia est hyems post cuius transitū sponsa. i. anima vocat̄ ad gloriam: t q̄ p̄cedente p sponsum trahit̄ ad coronā: dicente illud Cant. ij. Jam hyems transijt: ymber abijt t recessit. Surge amica mea t veni. Ista ē etiam nichopolis: q̄ interp̄t̄ germinās: de qua ap̄s Tytum. iij. dicit. Festina ad me venire nichopolim: q̄. s. ibi statui hyemare. Ista est etiā illa hyems de qua dicit Matth. xxiiij. Videte ne fiat fuga vestra in hyeme. Hec est igitur hyems rigorose penitētie. Tertio dico q̄ inuenit̄ hyems gloriose ꝓmanentie. Vita em̄ eterna hyemi compat̄: q̄. s.

post laborez estatis bō solet i byeme q̄escere: ꝛ fructib⁹ in estate recollectis i byeme pfrui ꝛ vtilitatē recipe de cāpis: ad domū se recolligere circa ignē versari: ꝛ i virib⁹ natura lib⁹ pl⁹ valere. Sic vere dico q̄ in byeme future vite nos
Al laborū leuamur ictibus.
Premiorū gaudem⁹ fructib⁹.
Supnorū sedemus domib⁹.
Charitatis ardem⁹ ignibus.
Eternitatis vigemus virib⁹.
Et breuiter de celo vl̄ de paradiso potest dici illō Esaie.xviij. Volucres et omnes bestie terre sup eum byemabūt. Sic igit̄ patz quō inuenit̄ byems. Timorosa. Rigorosa. et Gaudiosa. Et sic sumit̄ i bono. In malo vero dic q̄ i scriptura repit̄
Byems culpe latentis.
Byems vite presentis.
Byems pene sequētis.
Byems culpe est sterilis carens virtutibus fructuosis.
Byems vite est mobilis vigens laboribus tediosis.
Byems pene est flebilis stridēs oneribus luctuosis.
De byeme culpe q̄ est sterilis carens virtutib⁹: dicit̄ Job.x. Oꝛ xp̄s nō inuenit ficus in arbore q̄ byems erat: ꝓpter qō ei maledixit ꝛ aruit. De ista dicit aplus.ij. Thimo.iiij. Festina añ byemē venire. De byeme vite seu pnītis miserie q̄ est labilis ꝛ plena laborib⁹: dī Gen̄.viij. Estas ꝛ byems ñ requiescēt. De byemebo pene q̄ ē flebilis subiacēs onerib⁹: dī Amos.iij. Percutiet dn̄s domū byemalē. Sufficit: q̄ pauce sūt auctoritates ꝛc̄.

Hilaris. Nota q̄ in scriptura repit̄ hylaritas tēporalis q̄ est vana ꝛ trāsitoria. Hylaritas spiritalis q̄ est sana et meritoria. Hylaritas supnalis q̄ est plena ꝛ saluatoria. Primo est hylaritas mūdanorum qui letant̄ in supfluis. Exemplo assueri de quo dicit̄ Hester.j. Oꝛ cū fact⁹ esset hylarioꝛ ꝛ vino incaluissēt post nimiā potationē: p̄cepit introduci reginā vasti: ad denotā dū q̄ talis hylaritas luxuriā excitat: ꝛ violentiā diligit ꝛ ꝓcurat. Talis igit̄ supflua hylaritas viris prudenib⁹ ꝓhibet̄. Eccl̄i.vij. Filie tibi sunt: serua corpus illarū et non ostendas vultū tuū hylarē ad illas. Filie. scz sunt subditi imperfecti: quib⁹ scz pater. id est plat⁹ nunq̄ debet vultum nimis familiarē aut hylarē ostendere: ne forte cōtingat ipsos p̄ cōfidentia venie: ad peccandū ꝓcliuiores esse. Jsta est igit̄ hylaritas mūdanorū qui letant̄ in supfluis. Secūdo dico q̄ est hylaritas pfectorū qui letant̄ in ꝓficuis Viri em̄ pfecti in om̄ib⁹ opibus suis se ostēdunt hylares atq̄ letos: siue cōtingāt ꝓspera siue aduersa. Unde Eccl̄i xxvj. Diuitis aūt ꝛ paupis cor bonū omni tpe: vult⁹ illorū hylaris: quasi diceret: siue cōtingant diuitie siue accidant pauptates: sp tñ in ipis vultus hylaris debet esse. Jstud aūt potissime debet esse quādo quis alteri bene facit: q̄. s. ille qui alteri dat gratiā ꝛ beneficiū semp debet vultū hylarem ostēdere: vt sic gratiā quā impēdit: possit p adiunctā leticiā plus augere. vñ Eccl̄i.xxxv. In om̄i dato tuo hylarem fac vultū tuū. Et Roma.xij. Qui misereꝛ in hylaritate. Quia ꝓcerto sicut dicit aplus.ij. Corint.ix. Hylarem datorē diligit deus. Jsta est igit̄ hylaritas pfectoꝛ qui letāt̄ in ꝓficuis. Tercio dico q̄ inuenit̄ hylaritas beatorum qui letant̄ in ꝓpetuis. Beati em̄ semp sūt hylares: nunq̄ tristes. Et hoc q̄ hylarē regē cōtinue cōspiciūt: a quo vitā perpetuā apprehendunt. Prouer.xvj. In hylaritate vultus regis vita: et clementia eius quasi ymber serotinus. Transeo quia pauce sunt auctoritates. Vide de Gaudio. Leticia. Jocunditate.

Hymnus. Nota q̄ hymn⁹ signat leticiam: cāticum: gaudiū seu laudē. Et videtur q̄ hymn⁹ deriuationē habuit ab hymnitu q̄ est son⁹ ꝛ vox equoꝛ signās leticiā eorūdē. Hymn⁹ igit̄ vt cōiter sp signat in bono. Et sic notabo q̄ in scriptura reperio
Hymnum
Precum et orationis.
Laudū ꝛ confessionis.
Voti et ꝓmissionis.
Gaudij ꝛ exultatiōis.
Bñficij ꝛ grāruactionis.
confitemini illi. De hymno voti ꝛ ꝓmissionis: dicit̄ in p̄s. Te decet hymnus deus in syon: et tibi reddet̄ votum in hierusalem. De hymno gaudij et exultationis: dicitur in p̄s. Hymnus om̄ibus sanctis eius: filijs israel: populo appropinquanti sibi. De hymno vero gratulationis seu gratiarumactiōis: dicitur in p̄s. Hymnum cantate nobis de
De hymno orationis dicit̄. iij. Regum. viij. Audi hymnum et orationem quam seruus tuus orat coram te. De hymno confessionis: dī in p̄s. In hymnis canticis syon. Et Marci. xiiij. dicit̄. q̄ xp̄s cum aplis post cenam hymno dicto exierūt in montez oliueti. Et breuiter istud est verū. Oꝛ viri iusti debēt spirituales hymnos pallere: ꝛ se in cāticis spūalibus occupare. Et ad Col.iij. dicit̄ sic Sitis inquit cōmouentes in psalmis vosmetipos: ꝛ hymnis ꝛ cāticis spūalib⁹ in gra cātātes i cordib⁹ vr̄is dño ꝛc̄.

Hyrcus. Nota q̄ byrcus est animal pilis hyspidū: carne maridū: vultu toruidū: carne fetidū: capite cornutū. Sic vere dico spūaliter q̄ byrc⁹ signat viros byspidos p squalorē pnie. Viros aridos p tenorē abstinentie. Viros toruidos p rigorem excellētie. Viros fetidos p horrorē immūdicie. Viros cornutos seu frigidos p terrorē violentie. Sic igit̄ dicā q̄ hyrcus in bono signat viros penitentes ꝛ abstinentes: iustos: rigidos ꝛ excellentes: ꝛ sic bene supponit̄ in pluribus locis scripture q̄ byrcus dño offerebat̄: ꝛ q̄ sacrificiū ꝓ peccato optimum ꝛ cōgruū habebat̄. Sicut ptz Leuit.iij. ꝛ ix. et.xvj. vbi. s. de byrco ꝓ pcō oblato: ꝛ alio i deserto misso fit mētio Ad denotādū q̄ viroꝝ iustorū q̄dā ꝓ alijs se morti obtulerunt: sicut martyres in fide nostra fecerunt. Et sicut apud romanos Curtius ꝛ duo Decij qui se ꝓ legib⁹ ꝛ exercitu ꝛ ꝓ salute populi dijs manib⁹ deuouerūt: ꝛ morte volontarie incurrerūt: vt dicit Val̄. Maximus li. v. ca. vj. Und̄ etiā dicit dauid in p̄s. Offeram tibi boues cū byrcis. Offeret ꝓ peccato byrcū capraꝝ. Quidā etiā se a mūdi cetib⁹ abdicauerunt: ꝛ in desertis solitariꝝ recesserūt: ꝛ ibidē dño seruierūt. Sic. s. fuerūt heremite in solitudinib⁹ ꝛ in speluncis errantes: quoꝝ dignus nō erat mūdus. Hebr.xj. Et isti ꝓ certo sunt illi byrci de quibus dicit̄ Deut̄.xxxij. q̄ deus dedit filijs israel vt sugeret mel de petra ꝛc̄. Et byrcos cū medulla tritici: ꝛ sanguinē vue biberēt meracissimū. Patz igit̄ q̄ byrcus signat in bono. Sed adhuc dico q̄ qñq̄ signat in malo. Et sic nota q̄ byrcus. Oculis ardet. Carne fetet. Carnib⁹ pollet ꝓ superbiā. Et ideo breuiter sicut patz in scriptura. byrcos. id est peccatores dn̄s abhominat̄: et eorū cōditionē ꝛ vitam mirabiliter detestat̄. Unde ipe est qui dicit. Esaie.j. Holocaustū arietū: ꝛ adipem pinguiū: et sanguinez vitulorū: ꝛ agnorū: ꝛ byrcorū nolui. Expone ꝛc̄. Unde in p̄s. dicitur. Munquid manducabo carnes taurorū: ꝛ sanguinem byrcorū potabo? quasi diceret: nō immo sicut ibidem dicit. Non accipiā de domo tua vitulos: neq̄ de gregibus tuis byrcos. Tales igit̄ byrcos dominus non acceptat: sed eos potius punit attrociter ꝛ cōdemnat Pone figuram de byrco cū vnico cornu in quo erant oculi: ꝛ quomodo ventilabat vndiq̄. Danielis. viij. Et expone contra malos principes ꝛ ꝑlatos sicut alibi. Unde contra tales dicit dn̄s cōminādo illud Zach.x. Sup pastoꝛes iratus est furoꝛ meus: ꝛ sup byrcos visitabo. Sic igit̄ ptz quomodo byrcus in bono sumit̄ ꝛ in malo ꝛc̄.

Odie. Nota q̄ hodie signat tēpus presens. Et iō generaliter per istud aduerbium p̄nt intelligi illa que in p̄nti bñt fieri. Et sic pōt significare.
Promptam hominis voluntatē.
Eternam celorum felicitatem.
Breuem huius vite varietatem.
Signat dico promptam hominis voluntatem: quia. scz homo nō debet spectare vsq̄ cras: si potest benefacere hodie. Juxta illud p̄s. Hodie si vocem eius audieritis: nolite obdurare corda vestra. Signat eternam celi felicitatem. Tota enim eternitas non est nisi vnum hodie: tota enim simul non nouit preteritum nec futurum. Unde in p̄s. dicitur. Dominus dixit ad me filius meus es tu: ego hodie genui te. Latroni etiam dictum est Luce.xxiij. Amen dico tibi hodie mecū eris in paradiso. Item signat humane etatis breuitatem seu varietatem: quia scz nihil habemus de vita nisi illud quod habemus hodie. Secundum em̄ Senecam. Futurum tempus nec dum est preteritum mors iam tenet: presens quoq̄ tempus cum morte diuidimus. Et ideo dicitur Ecclesiastici.x. Hodie est rex ꝛ cras morietur. Et de peccatore dicitur. j. Mach.ij. Gloria peccatoris quasi stercus et vermis: hodie extollitur ꝛ cras non inuenietur. Jn persona etiam cuiuslibet mortui dicitur cuilibet nunc viuenti illud Ecclesiastici.xxxviij. Memor esto iudicij mei: mihi heri et tibi hodie. De isto tamen triplici hodie possumus aliquantulum loqui. Dico igitur q̄ est

Unum bodie. quod est bonum volūtariū ⁊ meritoriū.
Unū bodie. quod est vanū transitoriū ⁊ damnatoriū.
Unū bodie. quod est summū ⁊ pmansoriū ⁊ saluatoriū

Dico igit primo q ē vnū bodie qđ ē meritoriū. ⁊ istud est promptitudo volūtat⁹ ad bonū ⁊ pseuerantia in statu gratie. Status em gratie dsignat p bodie. quia bodie si gnat tempus pns. nihil aūt pntat boiem nisi gra. peccatū do non sic. qz absentat boiem a deo. ⁊ iō nō possz p bodie ꝓie dsignari. vñ figura Judicū. xix. vbi socius legit dixisse leuite. Mane apud me bodie cē. ⁊ dicit ibi. Qz manendo cum eo saluus fuit cū vxore. statim autem quādo recessit. vxor eius fuit stupꝛata ⁊ extincta. Sic vere dē dicit nobis q maneamus cum eo bodie. id ē q sibi nosipsos per gratiam pstemus. ⁊ q in gratia perseueremus. ⁊ q prompti sibi ad obediendum sine procrastinatione fiam⁹ Deutro. xxix. Vos statis bodie cuncti coꝛam domino. Et Judic. xix. Queso vt bodie hic maneas. Si igitur sibi obediuerimus. sine periculo erimus. Si vero istud bodie contempserimus. a gabaonitis. id est a demonibus coꝛrumpemur. ⁊ vxoꝛem nostram. id est animam amittamus. Jdeo bene consulit scriptura. Deutroñ. vj. dicens. Timeamus dominum vt bene sit nobis cunctis diebus sicut est bodie Jgit taliter accipiendo bodie. dico q nos debem⁹ Hodie

Nos deo pfederare.
Nociuis exonerare.
Diuina considerare.
Cōstāter pseuerare.
Feruēter deū oꝛare.
Letanter obtꝛare.
In bōis eruberare:
Exēplis illuminare.
Honoris recupare.

Jgit dico q in tali bodie. id est in statu gr̄e homo deo pfederat Deu. xxvij. Hodie factus ē populus dñi. ⁊ Deut. xxvj. Dominū elegisti bodie vt sit tibi deus. ⁊ dñs elegit te bodie. vt sis ei populus peculiaris. Ipse em dicit illud Luce. xix. Hodie in domo tua oportet me manere. Jtem in tali bodie bō nociuis exonerat. s. peccatis ⁊ terrenoꝛuꝫ affectu. Deu. ij. Tu transibis bodie terminos moab. id est nūdū vel peccatū. Exo. xiij. Hodie egredimini mense nouarū frugū. Jtem in tali bodie quicqđ ē veri considꝛatur. Deu. xj. Cognoscite bodie q ignoꝛant filij vri. Jtem in tali bodie foꝛti animo pseuerat. Hieremi. j. Ego quippe dedi te bodie in ciuitatez munitā ⁊ in colūnam ferreā. ⁊ in murū eneū. ⁊ pliabūtur aduersum te. ⁊ preualere nō poterūt. Jtem in tali bodie feruenter deus oꝛat. vñ Deutr. xxx. Jnuoco bodie celū ⁊ terrā. ⁊. iij. Reg. viij. Seru⁹ tu⁹ oꝛat coꝛā te bodie vt sint oculi tui apti. Jtem in tali bodie mandatis obtꝛatur. vñ illud ps. Hodie si vocem eius audieritis. ⁊ illud Deu. vij. Custodi ergo pcepta ⁊ cerimonias atq; iudicia q ego mando tibi bodie. Jtem in isto bodie bonis operibus eruberat. Prouerb. vij. Victimas pro salute dedi. bodie reddidi vota mea. Jtez in isto bodie populus illuminat. s. p bona documenta et exēpla maioꝛ. Ūñ ipis pfectionibus dr̄ Deut. j. Vos estis bodie sicut stelle celi. ⁊ Exod. xix. Sanctifica eos bodie ⁊ cras.

Jtem in isto bodie bō remunerat ⁊ ꝑm merita bonoꝛa tur. Hiere. j. Ecce constitui te bodie sup gētes ⁊ regna cē. Patet igit q est vnū bodie qđ ē bonū voluntariū ⁊ meritoriū. Secūdo dico q ē vnū bodie qđ ē vanū ⁊ transitoriū. Et sic signat presentiā humane vite de qua supꝛa satis tetigi. ⁊ pnūtiam mūdane calamitatis ⁊ ꝓsperitatis. Et de ista figuratur Math. xvj. vbi dicit. Qz cū celū mane rubicundū videtur bodierna tempestas figuratur. Hodie inq̄t erit tempestas. rutilat em triste celū. Quia procerto deoꝛ ⁊ ruboꝛ prosperitatis bodierne non ē nisi vnū signū tēpestatis figure. Deutro. xxx. Predico tibi bodie q peas. Et nota q bodie presentis ꝓspitatis ⁊ iniq̄tatis ē vnū bodie

Breuis durationis.
Vilis conditionis.
Grandis subuersionis.
Dure vexationis.
Tristis conclusionis.

Dico igitur q istud bodie habet breuem durationē. Quia si de vita mortali loq̄ris scriptū est. Ecclesiastici. x. Qz bodie est rex ⁊ cras morietur. Si de mundi gloria loqueris. scriptum est. ij. Regum. xvj. Deri veneris. bodie compelleris nobiscum egredi. Si de instabilitate peccatoꝛis loqueris. scriptum est Ecclesiastici. xx. Qz bodie feneratur quis ⁊ cras repetit. Jtem istud bodie habet vilem conditionē. omnes em subiecit seruituti. j. Regum. xxv. Hodie increuerūt serui qui fugiūt dominos suos. Et Mee. ix. Ecce nosipi bodie serui sumus. Jtem istud bodie habet grādem subuersionē. Coꝛ em malorum auersum est a dño cōtra illud Deutro. xxix. Ne forte sit bodie inter eos vir aut mulier. aut tribus: cui⁹ coꝛ auersum ē a dño. Jtem istud bodie habet duram vexationē: quia scilicet ibi abundāt opa crudelia et horribilia sicut patet de illis matribus que dixerāt ꝓnos filios deuoꝛare: dicētes. iij. Regū. vj. Da nobi filium tuū vt comedamus cū bodie vt filium meum comedam⁹ cras. Tale vero peccatū fit ad huc bodie inter impias matres. id est inter tyrānos ecclesiasticos et mundanos: de filijs. id est de subditis deuoꝛandis. Et ideo sequit. Qz istud bodie habet tristem conclusionem: qz scz ignis inferni erit finis taliū. Math. vj. Fenum qđ bodie est: cras in clibanum mittit. Patet igit q est vnū bodie quod est vanū: trāsitoriū et damnatoriū. Tercio principaliter dico q est vnū bodie quod est summuꝫ et pmāsoriū seu saluatoriuꝫ. Et istud est ciuitas et gaudiū padisi ⁊ pnūa felicitatis eterne. Et nota q istō ē vnū bodie

Quo destruitur ois calamitas.
Quo restituit felix hereditas.
Quo cōstituit regni sublimitas.
Suo distribuit supna claritas.
Quo retribuit merita bonitas.
Quo istituitur pfecta charitas.
Quo rite colitur vera iocūditas.
Quo tuta redd̄it vite securitas.

Dicam igitur q istud bodie est vnum tempus liberatiōis. quia scz ibi cessat oīe obꝓbꝛium atq; maluz Josue. vj. Hodie sustuli a te obꝓbꝛium egypti. Jtem est tēpus restitutiōis. ij. Reg. xvj. Hodie restituet mihi dñs israel regnum patris mei. Jtē est tempus exaltationis. Josue. iij. Hodie incipiā te exaltare coꝛā populo meo. Et Hiere. j. Hodie constitui te super gētes et regna. Jtem est tēpus reuelationis: quia scz ibi videt deus facie ad faciem Leui. ix. Hodie dñs apparebit vobis. Et illud. Hodie sactis quia veniet dñs: ⁊ mane videbitis gloriā eius. Jtē ē tempus retributiōis. Zach. ix. Hodie quoq; annūcias duplicia reddam tibi. Jtē est tempus federationis seu dilectionis. Unde illud Luc. xxiij. Hodie mecū eris in paradiso. Jtem est temp⁹ exultatiōis. ij. Reg. vj. Qz gloꝛiosus fuit rex isr̄l bodie cē. Jteq; est tempus saluificatiōis seu saluationis. Luce. xix. Hodie huic domui salus a deo facta est eo q ⁊ ipse filius sit abrahe cē. Sufficat de bodie. cē.

Holocaustum. Nota q bolocaustuz erat quoddam genus sacrificij quādo scz tota hostia dño offerebatur ⁊ incendebatur ita q nihil sacerdoti aut parti reseruabatur sed totum dño immolabatur. Et ideo holocaustū dicitur ab olon quod est totum et cauma qđ est incēdiū: qsi totū incēsum. Jgit dico q holocaustū in bono sumit ⁊ i malo. Jn bono em signat Pectoꝛa que charitatis ignibus totaliter inflamant. Coꝛpoꝛa que deitatis vsibus totaliter dedicantur. Opa q bonitatis legibus totaliter moderātur. Jsta sunt em spiritualia holocausta: que scz deus acceptat ⁊ q̄ iustus soli deo dedicat: ⁊ nulli alteri diuidit aut dispensat. Ūñ. iij. Reg. viij. Sanctificauit rex medium atrij interioris ⁊ fecit holocaustū Medium em atrij est medium coꝛdis: quod scz debet esse sanctificatū vt holocaustū bonaꝛ cogitatōnū occupationū ⁊ opationū ibidez digne valeat eē sacrū. Jurta illud Eze. xlvj. Faciet holocaustum dño quotidie. Sed procerto iaz videtur verificari illud Dañ. iij. Nō est in tēpoꝛe hoc princeps: ⁊ ꝓpheta. ⁊ dux: neq; holocaustū: neq; sacrificiū: neq; oblatio: neq; incēsum: neq; locꝰ pmitiaꝝ coꝛā te. Exponē. Et ratio est quia reuera sicut dicitur. j. Mach. j. Misit. scz antiochus nūcios suos in hierusalē qui ꝓhiberēt holocausta: ⁊ sacrificia et placatiōes fieri i tēplo dei: et celebrari sabbatuz et dies solennes. Quia reuera antiochꝰ id est dyabolus mittit hodie in hierusalez. id ē in xp̄ianitatē nuncios suos. id ē vicia quib⁹ mediātibus in tēplo ecclesie vel coꝛdis humani fieri holocausta bonoꝛ operum ꝓhibet ⁊ impedit sabbataq;. i. mētis quietem et spūalē requiē inde tollit. Nō sic sed offeram⁹ dño spūalia holocausta. id ē totā mentem totū coꝛp⁹: et tota opera nostra dño offeram⁹: ⁊ nos totos diuinis volūtatibus imolemus. iurta illd pś. Holocausta medullata offerā tibi cum incenso arietū: offerā tibi boues cum byrcis. Patet igit quomodo bolocaustum sumitur i bono. Sed adhuc dico q quādoq; accipit in malo. Et

sic dico q̄ holocausta significāt mētes: psonas vl̄ opa que dyabolo: mōdo vl̄ carn̄ penit⁹ dedicāt. ⁊ q̄ i mal'vsib⁹ tota liter occupāt. Talib⁹ ei holocaustis de⁹ ñ delectat̄ ꝯ ipa pot⁹ detestat. ps. Utiq; holocaustis nō delectaberis. Et Esa.j. Holocausta arietū: et adipē pinguium: ⁊ sanguinem vitulo⁹ et agno⁹ ⁊ byrco⁹ nolui: incēsum abbominatio ē mihi. Et Hiere. vj. dicit. Holocaustomata vestra nō sunt accepta: victime vestre nō placuerūt mihi. Patet igitur q̄ modo holocaustum in bono sumit̄ et in malo. Trāseo breuiter. Vide de Hostia. Victima. Sacrificio. Oblatione.

Homo. Nota q̄ hō multipliciter accipit̄ in scriptura. Accipitur q̄nq; naturaliter quando q; spūaliter. Homo em̄ habet naturaliter naturam ceteris fragiliorē: quia sicut dicit̄ in ps. Verūtamē vniuersa vanitas ois homo viuēs. Homo etiā spūaliter habet naturam nobiliorē: quia sc̄z habet naturā participē rationis. Vñ in ps. Dñe quid est homo q̄ memor es eius: aut filius hominis quia reputas eum? Sequit̄ Omnia subiecisti sub pedibus eius ⁊c̄. Generaliter igit̄ p hominem potest intelligi

Vir nobilis et virtuosus.
Vir fragilis et vitiosus.
Vir flebilis et luctuosus.

Et ideo ꝑm istum triplicem modū aliquid de q̄libet diceram⁹. Dicamus igitur primo q̄ p hominem itelligitur vir nobilis et virtuosus: q̄ sicut homo ē aial naturaliter pfectissimum: sic debet esse spūaliter scissimus et virtuosissimū. Sicut em̄ videm⁹ naturaliter loquēdo būana natura in multis est ꝓuilegiata. Quia sicut dicit̄ Plini. et Soli. Caput bois crinibus tegit̄: stat⁹ bois sursum erigitur: occisor bois sanguine ꝓditur: gladi⁹ occidens a recto flectit̄: figura bois in rebus pingitur: potestas bois a feris ꝓcipitur: virtuti bois fulmie parcitur: et seruus bois aquis distinguitur: nature bois verbum coniūgitur: ⁊ bois dignitas cūctis ꝓficitur. Constat em̄ q̄ solus homo habet caput capillis velatum et aliud corpus nudū. Itē cōstat q̄ solus homo inter aialia erectus incedit. Itez siquis occidat boiem: sanguis solet erūpere in pūtia homicide. Gladi⁹ etiā q̄ hō occisus fuerit nunq̄ vt dr ampli⁹ rectus erit. Natura etiā ꝓ speciali ꝓuilegio figurā humanaz in pluribus rebus depigit: q̄ sc̄z ꝑm plinīū. Quādoq; visa est in celestibus stella cometa figurā habens humanā. In brutis sunt mōstra speciem humanā habētia. sc̄z fauni satiri et pilosi. In serpētibus autē sunt similes virginib⁹ sicut draconcopedes qui habēt facīē virgineā. In volatilib⁹ sicut sunt spiges et arpie. In natātibus sicut sunt nereydes ⁊ syrene. In mineralibus sicut sunt camabu. Et in herbis sicut sunt mandragore. Etiā fera aialia potētiam et nobilitatē humanā cognoscunt et timēt sicut de panthera exemplificat Plinius: que inueniēs passum bois in arena deserti: statim mutat catulos. Elephātes etiaz si bois passum inuenerit: sistunt gradum. Fulgur alia aialia ꝓcussa semper occidit: boiem vero non semper. Aqua videtur distinguere in seru humano: quia si homo et mulier submergunt̄: masculus supin⁹: mulier ꝓna fluctuabit. Istam etiā naturam tanq̄ nobiliorē assumpsit verbū et isti oia sunt aialia subiecta: et sic būana dignitas multis reb⁹: vel inscribit̄ vel ꝓficitur. Igitur moraliter loquēdo bene pōt noīe hominis quecūq; moralis et virtualis nobilitas designari. Et quicū q; iustus pōt homo ꝓprie nuncupari. Luce. xxiij. Vere hic homo iust⁹ erat. Et Luce. xix. Homo quidā nobilis ⁊c̄. Ut sic de morali eius virtute exponat̄ illud Ecci. xxvij. Homo sanctus in sapia manet sicut sol. In quib⁹ verbis aduerte: q̄ ꝑm quatuor ꝓprietates bois: nos debem⁹ habere quatuor speciales virtutes si spūales boies volumus inueniri. Homo em̄ naturaliter ē aial humidū. Et ideo dr homo ab humo siue ab humore. Homo em̄ naturaliter ē animal nudum. ⁊ ideo dicit̄ sanctus. i. sine terra. Homo etiam ē naturaliter aial rationale ⁊ discretū: et ideo dicit̄ q̄ in sapientia manet. Homo insup est aial sursum eleuatū et erectum: et ideo dicitur esse sicut sol. Sic ꝓculdubio loquendo spūaliter: si nos volum⁹ esse spūales boies et perfecti nos debemus habere istas q̄tuor ꝟtutes moraliter intellectas q̄ sc̄z nos debem⁹ esse humidi p dulcē benignitatē: quia sc̄z nos debemus esse hō. Nudi p rerum tenuitatē: quia sc̄z nos debemus esse sanct⁹. i. sine terra. Discreti p cordis sagacitatē quia sc̄z nos debem⁹ manere i sapiētia. Erecti p mētis sublimitatē: quia sc̄z nos debem⁹ esse sicut sol. Habeamus igitur dulcē benignitatē et simus hō qui dicit̄ ab humore. ꝑm em̄ Auicē. Homo ē aial valde humidū. Unde etiā dicit q̄ hō inter oia aialia respectu corpis sui magis abundat i medulla. ad denotandū q̄ illi qui spūaliter volunt esse boies: debent esse humorosi et medulloſi: māsueti pariter ⁊ benigni: pij: misericordes: dulcorosi ⁊ viscerosi. Homo enim ꝑz Aristotelem est animal mansuetum. Nam in huius signū homo non habet vngues sicut leones: nec dētes sicut apri nec cornua sicut cerui imo penitus est aial imbecille: ad denotandū q̄ nihil debet habere feritat̄ vel crudelitatis: multū vero pietatis et benignitatis. Nullū em̄ debet ledere vl̄ pcutere: sed erga oīs dulciter ⁊ benigniter se habere. Iuxta illud Prouer. xix. Hō indigēs misericors est. Et. xxvj. dicit̄. Qui homo iracūdus suscitat rixas: qui autē patiens ē mitigat suscitatas. Ista tamē sunt bodie contra multos: q̄ ꝓcerto nihil habent de benignitate. multū vero de crudelitate. Unde isti dicūt̄ esse nō boies imo fere. Sunt em̄ similes illi bestie que dicit̄ māticora: que licet videatur habere faciem bois: in nullo tm̄ imitatur naturā bois. habet em̄ os matrimū et dorendū tribus ordinib⁹ dentiū circūseptum. carnes autē humanas summe deuorare diligit: ⁊ ad modū tube damat: tumultuat atq; barrit: sicut dicit Plini⁹ qui istā bestiā vocat manticorā. Sicut etiā dicit auicē. qui istā bestiam vocat barritū. Sicut etiā dicit Arist. qui istā bestiā vocat lupus indicū. Tales ꝓculdubio charissimi sunt multi: qui solūmodo habent facīē humanā. i. apparentiā non existentiā. Non em̄ sunt benigni sed maligni. Nō sunt miseri cordes ꝑ discordes: Nō sunt propicij sed impij: Non sunt fideles ꝑ crudeles. Tales potissime sunt iracūdi ⁊ tyrānī: tales etiā sunt detractores ⁊ magniloqui. Isti em̄ semper ore patulo nitunt̄ carnes et vitam bonor̄ cōsumere et deuorare: et sua voce horrēda ⁊ tubali oēs alios perturbare. Unde Ecci. ix. dicit̄. Terribilis in ciuitate sua homo liguosus. Vñ tales figurātur in illo leone. Eze. xix. De quo dicitur. Qui leo factus ē et didicit capere predā. Homines deuorare: quia sc̄z tales deuorant boies: ipos in corpore ⁊ in rebus iniurioſe ledēdo: ipor̄ temporalem substantiā auferēdo: ipsor̄ etiā vitam et famā impie mordēdo et corrodendo. De tali boie sic crudeli: inhūano et imbenigno: dicitur Gen. xvj. q̄ dictū ē de ysmabele. Hic erit ferus hō: manus ei⁹ contra oēs ⁊ manus oim cōtra eū: ⁊ ex regiōe oim fratrū suor̄ figet tabernacula. Tales figurātur in illo Nabuchodonosor crudelissimo: qui de boie in bestiā est mutat⁹. Vel etiaz in illo lycaone Archadie tyrāno raptore: qui de boie factus ē lupus ꝑm Ouidi. li. ꝑmo. fabula. vj. Vñ de talib⁹ impijs et inhūanis: dicit̄ Dañ. iiij. Cor eius ab hūano immutet̄: et cor fere detur ei. alligēt̄ vinculo ferreo: ⁊ cuz feris sit pars eius. Isti em̄ perdiderūt penitus cor humanū. et cor habent ipiū ⁊ ferinū: et feraz. i. aliorum crudeliū et iniquoruz sectātur ⁊ amāt corsortiū. Talibus igit̄ dicit̄ illō Job. x. Nūquid sicut dies hois dies tui: ⁊ anni tui sicut humana sunt tpa: quasi diceret nō. Nos vero nō sic: sed sim⁹ homines et humani qd̄potissime debēt esse iudices et ꝓlati q̄ ꝑ ceteris debent esse hūani cōpatiētes errorib⁹ et esse fluidi parcētes interdū delinquētib⁹ vñ de spiritu. i. d̄ viro spirituali dr Sapiētie. xij. Qr ipe est human⁹ benignus: stabilis: cert⁹: secur⁹. Qui em̄ ꝓpriā fragilitatē attendit: erga alios benign⁹ existit. Roma. vj. Humanū dico ꝓpter infirmitatez carnis vestre. Et merito ꝓlatus debet hūanus esse et dulcis: quia certe corda bonor̄ ⁊ nobilium subditor̄ melius vincūtur p hūanitatem q̄ p seueritatē. Teste enim Sene. Generosus aim⁹ facilius ducit̄ q̄ trahit̄. Exemplū de elephāte: qui volūtarie obedit illi qui eum de fouea liberauit hūanitatē sibi factā humiliter recōpensans. Ideo bene dicit̄. j. Petri. ij. Subiecti estote omni hūane creature ꝓpter deum. Ergo charissimi habeam⁹ dulcē benignitatē. Itē si volum⁹ esse spūales boies nos debem⁹ hre rerū tenuitatem: quod ostendit̄ cum dicit̄. Sanctus: quia sanct⁹ etimologizatur quasi sine terra. Sicut em̄ hō est aial naturaliter nudum: nasci t̄ em̄ sine pilis. Sic nos si volumus esse spūales boies: nos debemus esse nudi q̄tum ad amorem ois tē nporalis possessiōis: et pilis diuitiarū carere: et sine terra tpalium bonor̄ manere quātum ad amorē cordialis

affectiõis. Ballctus inquit. Uñ Exo.xxij. Viri sancti eritis mihi. Et.ij. Petri.j. Locuti sunt sancti dei homines. Serpens cñ timet dominẽ nudũ: et audacter insilit in vestitu ym Jsiõ. Quia vere serpẽs dyabolus illos quos videt nudos ab omni terrena affectione timet inuadere: vbi boies vestitos vestibus bonoꝝ tempozaliũ solet intrepidꝰ impugnare. Et ido docet Greg. in omelia. Nudi inquit cũ nudo luctemur: q: vestitus si cum nudo luctaẽ: facilius ad terrã deijcit. Simus ergo sancti iuxta illud Leuitic.xix. Sancti estote quoniã sanctus sum dicit dñs. Sed ꝓcerto istud est hodie cõtra multos qui ꝓcerto nõ videnẽ homies nudi ꝫ ad modũ bestiarũ pilosi: quia recte videtur similes symijs qui in effigie formã humanã ꝓtendunt que tamẽ: quia pilo se sunt nõ esse homies se ostendũt. Quia vere multi sunt q̃ tanto vellere diuitiaꝝ se solẽt induere: q̃ recte videntur a natura boim que naturaliter nuda est deuiare. Luce. xvj. Homo quidã erat diues ꝛc. Jsti nõ sunt sancti. i. sine terra seu sine terrenoꝝ affectu. Et ideo plãgit psal. dicẽs. Saluũ me fac dñe quoꝝiã defecit sanctus: quoniã diminute sunt veritates a filijs boim. Et Ecci.xiij. que cõpatio bois sancti ad canẽ? q.d. nulla: quia scz canes. i. a uari non ꝓñt diuitijs satiari. Homo vero sanctus solet paucis opibus cõtẽtari. Non sic igiẽ chariſſimi: sed habeamus reꝝ tenuitatẽ. Esa.ij In die illa ꝓijciet homo ydola auri sui et argẽti sui sculptilia ꝛc. Jtez si volum? esse spũales homines: nos debem? habere sensus subtilitatẽ. Uõ ostendiẽ cum dicit In sapia manet: homo cñ est aial rationale. de quo etiam scriptura miratur. Job.xxxviij. Quis posuit in visceribus homis sapiam? q.d. Mirabile est qualiter in carne sanguine et ossib? põt intellectus et ratio reperiri. Rationabiles igitur debem? esse. quia scz illa que ptinent ad salutem debemus rationabiliter ꝓuidere. subtiliter meditari. et saga citer cogitare. Et nota q̃ sapientiam bois iusti comitantur

Decoꝛ in aspectu.
Timoꝛ in affectu.
Splẽdoꝛ i itellectu.

Quia. s. aspect? bois per bonestatẽ debet reducere: quia sicut dicit Ecci viij. Sapia bois lucet in vultu ei?. Affectus bois pericula debet timere Ecci.xviij. Homo sapiẽs in omnibus metuit. In sciẽtia debet resplẽdere. Job xxxviij. Quis posuit in visceriꝫ homis sapiam? aut quis dedit gallo itelligẽtiã? De multꝫ videt impletuꝫ illud Hiere.x. vbi dicit. Oꝛ stultus fact? est ois homo a sciẽtia. quia vere multi sunt qui quãto sunt in ratione et sapiẽtia mundana subtiliozes: tanto sunt in spirituali sapiẽtia stultiores Sicut sunt multi mũdi sapiẽtes quos ita excecauit mundi ꝓsperitas: q̃ nihil cogitãt de futuris nec de ptinẽtibus ad salutem. Similes ficariꝫs et pilosis: qui videntur esse homines in apparẽtia: et tamẽ sunt aialia bruta in existẽtia: ꝛ certe melius esset illis penit? nihil scire. q̃ saluti necessaria nõ sentire. Ecci.xix. Melioꝛ est homo qui minuiẽ sapiẽtia ꝛ deficiẽs sensu in timoꝛe q̃ qui abũdat sensu et trãsgredit legẽ altissimi. Jsti igiẽ ꝓie loquẽdo nõ sunt homies ꝫ sumẽta: ita q̃ ꝓie potest dici de talibus illud qõd dꝛ in pſ. Homo cum in honoꝛe esset nõ intellexit: cõpatus est iumẽtis insipiẽtib? et similis factus est illis. Non sic igiẽ sed habeamus sensus subtilitatẽ. Jtem si volum? esse spũales homies nos debem? habere mẽtis sublimitatẽ: quod ostendiẽ cũ dicitur. Sol. Sicut eñ homo habet naturaliter vultũ ad celestia erectũ: ꝛ staturã coꝛporis sursum eleuatã ad celũ. Sic si volum? esse spũales boies: nos debem? esse ad celestia desiderãda et affectanda erecti. et ab affectu bonoꝝ tpalium eleuati. Jxta illud Eccs.vij. Hoc inueni q̃ fecit dñs dominẽ rectũ. Et hoc ostendiẽ cum dicitur. Sol. Quia sicut sol habet esse sursum: supius ꝛ nõ inferi?: in celo surſuꝫ ꝛ n õi nterra deoꝛsum. Habet etiã sol radios rectos qui nunq̃ reflectunẽ a rectitudine sua. nisi qñ cadunt sup coꝛp? opacũ et grossum. Sic nos debem? esse mẽtaliẽ in celo non in mũdo: sursum nõ deoꝛsum: in padiso non in seculo: vt ibi fira sint nostra coꝛda: vbi vera sunt gaudia. Juxta illud Colꝫ.iij. Que sursum sunt querite nõ que sup terrã: vt sic de q̃libet dicaẽ illud Josue.x. Stetit sol in medio celi: ita q̃ radij volũtatis. i. ipius cogitatus ꝛ act? semper debẽt esse recti: et bene oꝛdinati et dispositi nisi forte ꝓ contactũ coꝛpis grossi. i. ꝓ affectionẽ terrenoꝝ fuerint obliquati. Jsta tñ sunt cõtra multos qui ad celestia ꝓ desideria non eleuaẽ sed magis ad terrestria per auariciam incurriã tur. ꝛ propter obicem terrenoꝝ a sua rectitudine reflectunẽ. Juxta illud Esa.ij. Incuruabit se hõ et hũiliabitur vir. Jsti sunt similes quibusdã boibus ethiopie. de quibus dicit Jsiõ. Oꝛ in desertis ethiopie sunt boies non erecti seu recti incedentes: ꝫ sup pedes et manus vultu inclinato ad terrã moꝛe pecudũ ambulantes. Et isti ꝓut dicit arabitice vocãtur quia vere in ethiopia bui? mõi sunt qui faciã coꝛdis sui nunq̃ erigũt ad celum et ad celestia affectãdo et cõtemplãdo. imo ipsum semp habẽt depssum ad mundũ bona tpalia desiderãdo et ambiẽdo. Jstud videẽ plãgere scriptura. Mich.vij. vbi dicit. Perijt sanctus de terra: ꝛ rect? in boibus nõ est. Nõ sic chariſſimi: non. sed simus spũales boies non carnales: ꝛ habeam? sicut dictũ est. Mẽtis sublimitatẽ. Sensus subtilitatem. Rerum tenuitatem. Coꝛdis benignitatẽ. Et sic erimus boies et non bruta. Dico boies

Nostra poꝛrigẽtes affectu materno.
Nostros coꝛrigẽtes obiectu paterno.
Cũctos diligẽtes cõuictu fraterno.
Stultos diꝛigẽtes aspectu supno.
Nosmet subigẽtes deiectu inferno.
Bona colligẽtes in victu eterno.

Nos eñ ꝺbem? nostra poꝛrigere liberaliẽ. Matt. xij. Bonus hõ ꝺ thesauro suo ꝓfert bona. Jtẽ nostros coꝛrigere paternaliter. vñ Dañ.vij. dicit. Oꝛ filius bois veniebat et fluui? igneus rapiduſq̃ egrediebaẽ a facie eius. Jtem cunctos diligere fraternaliter. Ecci.xiij. Omne aial diligit sibi simile: et ois homo ꝓximum sibi.

Jtẽ debemus alios diꝛigere exemplariter. Luc.xij. Occurret vobis homo ampboꝛã aque poꝛtãs: sequimini eum q̃cũq̃ introierit. Jtem debemus nosmet subigere coꝛdialiter. Luce.vij. Nam et ego homo sub potestate cõstitutus ꝛc. Et sic poterim? glorioſa bona colligere eternaliter: quia scz sancti viri in eternum viuere cõꝛobãtur. Ecci.xij. Ibit homo in domum eternitatis sue: et benedictione celestis glorie ꝓfruẽt pſ. Ecce sic benediceẽt homo qui timet dñm. Et sic ꝓcerto nos poterim? esse boies non pecudes. qui a vero boie xpo cognoscemur et ab eo tenerrime diligemur Leo eñ ym Plini. est valde liberalis circa dominẽ. in tantum q̃ boiem nunq̃ ledit nisi maxima fame arrat?. Sic ꝓcerto leo de tribu iuda xps talib? boibus spũalibus miseretur ipsoſq̃ ꝓ damnationẽ eternã nunq̃ ledit: nec vulnerat atq̃ grauat: quinimo talib? dicit illo Luce.v. O homo remittũtur tibi peccata tua: xpus eñ ꝓie est sicut canis qui semp vult cum boibus habitare. Et etiã sicut colũbe vl cyconie que nidos suos semper volũt circa habitationem hominũ fabꝛicare. Et etiam sicut elepbas q̃ naturaliter diligit boiez: ipmq̃ semp contra drachonẽ nitiẽ adiuuare. Quia ꝓcerto chariſſimi xpus deus noster: qui ẽ recte sicut canis magne fidelitatis: sicut colũba magne fecũditatis. sicut cyconia magne cõtinẽtie et castitatis. sicut elepbas magne benignitatis boies spũales naturaliter diligit et eoꝝ affectat societatẽ: spũaliter habitat cum eis et frequẽtat dicẽs illud Prouer.viij. Delicie mee esse cum filijs boim. Et Apoca. xxj. Ecce tabernaculũ dei cum boibus: et ipsi ppls ei? erũt et habitabit cum eis: et ipe deus cũ eis erit eoꝝ de?. Jsta tñ sunt contra multos: qui scz tales boies. i. bonas spirituales ꝓsonas nõ diligunt: immo ipos persequũtur odiunt ꝛ contẽnunt. pſ. Quouſq̃ irruitis in dominẽ: interficiẽ vos vniuersi tanq̃ parieti inclinato et macerie depulse? Patet igitur quomodo per boies itelligunẽ viri ꝓfecti et virtuosi

Secũdo dico. q̃ per boiem possunt intelligi viri infecti ꝛ vicioſi. Sicut eñ homo ẽ naturaliter aial valde fragile ita tum q̃ qñ nascitur nec põt incedere nec se mouere. Est etiam aial valde debile. intñ q̃ omni naturali armatura nosciẽ carere. Est insup aial valde cõfusibile intantũ q̃ nullus opimentum confusionis sue: nec caudã: nec pilos: nec alia talia nosciẽ habere. Sic ꝓcerto peccatoꝛ est valde fragilis ꝓ inconstãtiã. vñ Esa.xxxj. Egyptus hõ ꝛ non deus ꝛ equi eoꝝ caro et nõ spirit?. Est debilis ꝓ impotẽtiã. Uñ. Rom. vij. Infelix ego homo quis liberabit me de coꝛpoꝛe mortis bui?. Est etiã cõfusibilis et nudus ꝓ oim virtutũ carentiã et indigentiã. Caret eñ tegumẽto bone conuersationis: et cauda. i. memoria mortis sue: et sue finalis resolutiõis. vñ in pſ. dicit. Oꝛ hõ cum in honoꝛe esset nõ intellexit: cõpar? est iumẽtis insipiẽtib? et similis factus ẽ illis. Et si vis po-

tes bñ applicare de boibus mõstruosis: de quib⁹ supra dictum ẽ in eodẽ titulo: et de quib⁹ fit mẽtio in moꝛali per libꝝ de ꝓpꝛietatibus reꝝ in capi. de Ethiopia et ca. d̃ India et ca. de raunis et pilosis: que significant diuersa genera peccatoꝛum que obmitto ad pꝛesens causa bꝛeuitatis. Hoc solum noto q̃ homo potest signare peccatoꝛem

Propter vanitatẽ inconstantie.
Propter falsitatẽ eloquentie.
Propter ruditatẽ ignoꝛãtie.
Propter supbiã et elationem.
Propter duriciã et obstinationẽ.

Dico ꝓpter vanitatẽ inconstantiẽ. Unde in ps. Uerũtamẽ vniuersa vanitas ois homo viuẽs. Itẽ propter falsitatẽ eloquẽtie. Und̃ in ps. Ego dixi in excessu meo ois homo mẽdax. Uñ etiã de ꝓditoꝛe dicit in ps. Etẽim homo pacis mee in quo speraui: magnificauit sup me supplãtationem. Et alibi. Tu vero bõ vnanimis ꝛc. Itẽ ꝓpter rusticitatẽ ignoꝛãtie. Uñ. j. Coꝛ. ij. Gialis homo nõ pꝛcipit ea q̃ sunt spũs dei. Itẽ ꝓpter supbiam et elationẽ. Ecci. viij. Dñatur boi in malum. Itẽ ꝓpter duriciam et obstinationẽ. j. Reg. xv. Necꝛ ẽim homo ẽ vt agat penitẽtiam. A talibus igit̃ homib⁹ est cauendũ. Iuxta illud Math. x. Cauete ab hominib⁹. semꝛ etiã et pellican⁹ et aquile dicunt̃ societates boim fugere: et in desertis solitarij habitare: i quo docemur q̃ societatẽ boim peccatoꝝ debemus relinq̃re: et nos ab eoꝝ consoꝛtijs absentare. Exemplo deoꝝ de quibus dr̃ Dañ. ij. Exceptis dijs quoꝝ non ẽ cum boibus conuersatio. Sicut etiã faciebat apls dicens Gal'. j. Si adhuc boibus placerẽ xpi seruus nõ essem. Sic igitur dico q̃ per boiem intelligũt̃ viri infecti et viciosi: vt de quolibet dicat̃ illud ps. Ecce bõ qui nõ posuit deũ adiutoꝛẽ suũ: nec sperauit in deo salutari suo. sed sperauit in multitudine diuitiarum suarum: et ꝓualuit in vanitate sua. Et si vis generaliter potes notare: q̃ homo in malo significato est nomen

Deceptionis et fallacie.
Detractionis et inuidie.
Inuasionis et calũnie.
Pꝛesumptiõis et supbie.
Defectiõis et inconstantie.
Coꝛruptiõis et imũdicie.
Obliuiõis et ignoꝛãtie.

Mali igit̃ boies sunt mẽdaces: quia veritatis carẽt eloquio. ps. Diminute sunt veritates a filijs boim. Itez sunt mozdaces. quia charitatis carẽt incẽdio. ps. Filij bominũ dentes eoꝝ arma et sagitte: et lingua eoꝝ gladius acutus. Itẽ sunt rapaces. quia pietatis carẽt officio: qd̃ potissime ptinet ad crudeles ꝓtra quos dicit̃ in ps. Erue me a calũnijs boim vt custodiam mãdata tua. Itẽ sunt ꝓpaces seu nugaces. quia vanitatis vacãt fastigio: qd̃ scz ptinet ad supbos. ps. Filij bominũ vsq̃q̃ graui coꝛde: vt quid diligitis vanitatẽ et queritis mendaciũ? Itẽ sunt fugaces. quia stabilitatis carent refugio. ps. Vos aũt sicut boies moꝛieminl: et sicut vnus de principib⁹ cadetis. Itẽ sunt ꝓpaces: quia carnalitatis fetent cõiugio. Geñ. xj. Cunq̃ cepissent homies multiplicari acceperũt sibi vxoꝛes ꝛc. Item sunt ineffi caces quia stoliditatis stupẽt diluuio: et hoc ptinet ad obliuiosos et desides. De quib⁹ dicit̃ in ps. Dñs de celo pꝛospexit super filios boim vt videat si est intelligẽs aut requirens deum ꝛc. Et illud p̃dictũ: homo cũ in honoꝛe esset non intellexit. Et bꝛeuiter. ij. Esdre. iiij. ꝓducit̃ d̃ boib⁹ talibus et dr̃. Oꝛ iniq̃ omnes filij boim. Bene ergo dico q̃ noie bois intelligunt̃ viri infecti vicioſi. Terao dico q̃ p boiem p̃t intelligi viri flebiles et doloꝛosi. Istud ẽim nomẽ homo est Nomen

Magne fragilitatis.
Magne flebilitatis.
Magne penalitatis.
Magni etiã laboꝛis.
Magni doloꝛis.
Magni timoꝛis.
Magne miserie.
Magne penurie.
Magne tristicie.

Homine. n. inter moꝛtalia quid fragili? Ipse ei ꝓpt̃ suã maximã fragilitatẽ cõpatur vermi. Und̃ in ps. Ego sum vermis et nõ bo ob pꝛobꝛium boim et abiectio pleb. Itẽ inter moꝛtalia quid flebili? Ipse ẽim statim quãdo nascit̃ incipit flere: et fletu suo illam quam intrat miseriã declarare: dicens. Sap. vij. Sum quidẽ moꝛtalis homo similis boib⁹ de genere illi⁹ qui pꝛior factus ẽ. Et sequit̃. Et ego natus accepi cõem aerem: et primam vocẽ oibus similez emisi ploꝛans

Item iter animalia quid penali? Statim ẽim q̃n homo nascit̃. penis et miserie subũcit̃: dicens. Zach. xiij. Homo agricola ego sum: quoniã adam exẽplũ meum a iuuentute mea. Itẽ inter moꝛtalia quid laboꝛiosi? Homo ẽim nascit̃ ad laboꝛem: et auis ad volatũ. sicut dicit̃ Job. v. Homo ẽim laboꝛ bois in oꝛe eius: et aia eius non impiet̃. Ecci. vj.

Itẽ inter aialia quid doloꝛosi? Iste ẽim sine doloꝛe diẽ non trãsigit: et sine coꝛdis vl' carnis molestia boꝛam modicam vix pꝛãsit. Cuncti ẽim dies eius laboꝛib⁹ et erũnis pleni sunt: nec q̃ nocte mente requiescit. Ecci. ij. Item, rogo quid inter moꝛtalia timoꝛosius? certe nihil. Iste ẽim timet mala ꝓterita ne forte redeãt: mala pñtia ne forte non transeant mala futura ne forte remaneãt. Dicit ẽim cũ ps. Timoꝛ et tremoꝛ venerunt super me et ꝓtexerunt me tenebre.

Itẽ etiã obsecro quid in rebus inuenies boie miseriosi? penuriosious seu tristabili⁹. Alia ẽim aialia q̃n nascunt̃ secũ poꝛtant sue indigentie suppleme̅ta. Quia scz apꝛoꝛtant secũ pellem durã qua operiant̃: foꝛtitudinẽ qua ambulẽt et moueant̃: naturalẽ industriã qua mamillas matris reꝛ rere doceant̃. Homo vero ẽ aial q̃ ceteris miserabili⁹ nascitur. Nascit̃ ẽim nudus sine opimeto: nascitur debilis sine cuiuscũq̃ virtutis fulcimẽto: nascitur ignarus et insciꝰ sine cuiuscũq̃ industrie documẽto. Et bꝛeuiter iste fame et fꝛigoꝛe moꝛit̃: nisi aliũde tegatur et nutriat̃. Et ideo bꝛeuiter cõcludit̃ Job. xiij. vbi dicit̃. Homo nat⁹ de muliere bꝛeui viues tpe: repletur multis miserijs. Qui quasi flos egreditur et cõteritꝰ: et fugit velut vmbra: et nunq̃ in eodẽ statu pmanet. Ubi nota. Uidem creationem: q: nat⁹ de muliere. Curtã durationẽ: quia viues bꝛeui tpe. Paucam cõsolationem: quia repleꝛ multis miserijs. Labilem cõplexionez: qz quasi flos egreditur. Finibilẽ conclusionez: quia cõteritꝰ et fugit velut vmbra. Mutabilem conditionẽ: quia nunq̃ in eodem statu pmanet. De istis igit̃ miserijs humanis admirat̃ ps. dicẽs. Dñe quid est homo: q: innotuisti? Et ad istam q̃stionẽ diuersimode rñdet in scriptura. Et ꝓmo quãdo queriꝰ. Quid ẽ homo? Rñdet idem ps. Homo vanitati similis factus est: dies eius sicut vmbra ꝓtereunt. Ad hoc etiã videtur respondere Job. vij dicens. Oꝛ militia est vita bois sup terrã. Et. xiij. dicit. Bꝛeues dies bois sunt: numerus mensium ei⁹ apud te est: cõstituisti terminos eius q̃ ꝓteriri nõ poterũt. Ad hoc etiã respõdet sapiẽs Eccs. iij. vbi dicit. Oꝛ vnus est interit⁹ boim et iumẽtoꝛum et equa vtriusq̃ cõditio. Et Eccs. ix. dicit. q̃ nescit bõ vtruꝝ amoꝛe vel odio dignus sit. Ultimo ad istã q̃stionẽ rñdet Hiere. et dicit illud qd̃ dicit̃ Hiere. x. Scio inquit dñe q̃ non est bois via eius: nec viri vt ambulet et diꝛigat gressus suos. Sz ad hoc quid rñdet be. Berñ. q̃n q̃rit̃. Quid ẽ homo? Homo inquit nihil aliud ẽ quã sperma fetidũ: saccus stercoꝝ: cib⁹ vermiũ. Innocenti⁹ aũt libꝛo de miseria conditiõis humane flebiliter valde rñdet. O inquit. Quis det oculis meis fontẽ lacbrymaꝝ vt fleã miserabilẽ bũane cõditiõis ingressum: damnabilẽ bũane dissolutiõis egressum: et multa pulcra et retboꝛica que idem Innocentius ibidem recitat. Et nota q̃ hominis miseria apparet in multis. videlicet

Quia cõponit̃ carne cinerea.
Quia coꝛrũpit̃ sorde venerea.
Quia cõcutit̃ lite foranea.
Quia excutit̃ luce syderea.
Quia dissolluit̃ morte funerea.
Quia cõcludit̃ stige tartarea.

Igit̃ dico q̃ miseriam bois denotat sue carnis vilis conditio: quia scz non est nisi terra et cinis. Ideo sibi dicit̃. Memẽto homo q: cinis es et in cinerẽ reuerteris. Und̃ Ecci. xviij. Dñs boies terra et cinis. Itẽ sue sordis grãdis ifectio. videlicet ꝓcupiscẽtia carnis q̃ sibi est innata. Uñ. Roñ. vij. Infelix ego bõ quis me liberabit de coꝛpe moꝛtis bui⁹? Sequit̃. Igitur mente seruio legi dei: carne seruio legi pcti. Itẽ mũdi lucis dura turbatio. s. fluct⁹ et tumult⁹ negocioꝝ quib⁹ ẽ subditus homo. Eccs. j. Occupationẽ pessimã dedit deꝰ filijs boim. Et Eccl'. xl. Occupatio magna creata est oibus boibus iugũ graue sup filios adam. Itẽ vere lucis pauca cognitio bẽ dictũ vicium ignoꝛãtie quo fuscat̃ mirabiliter mens bumana. quia ꝓpt̃ nulla veritas cognoscitur. ps. Diminute sunt veritates a filijs boim. Item mũdi cladis dira percussio. hoc ẽ dictũ vexatio et tribulatio boim puerioꝝ. De qua Prouer. xxv viij. Regnãtibus impijs ruine hominum bõ ẽim in vita ista sustinet a malis boibus mlta mala. Petitũ ẽim fuit a q̃dã pbo q̃d erat inimicissimuꝝ boi. Et rñdit alter bõ a malis ẽim sustinem⁹ fame detractionẽ. Sap. xij. Comestoꝛes viscez boim et deuoꝛatoꝛes sanguinis. Ho-

nozū distractionē. Prouer.xxix. Boies pestilētes dissipant ciuitatē. Et Job.xxiij. Mudos dimittūt boies vestimenta tollētes. Item corpoz destructionē seu lesionem. Ecci.xlj Luctus boim in corpe ipoz. Et in ps. Posuisti tribulationes in dorso: impositi boies sup capita nostra. Ista est igit mundi cladis dira pcussio. Item sustinet hic a nobis vite finis et mortis solutio. quia sicut dicit apls Hebre.ix. Statutuz est oibus hominb? semel mori. Item vltimo denotat hominis miseriam infernalis tristis cōclusio. Inter miserias em hūanas ista est summa: qz scz homo ē i periculo descēdendi finaliter ad infernū. Luce.xvj. Homo q̄ dam erat diues. Sequit. Mortu? est autez diues et sepultus est in infernum. Sic igitur patet quomodo hominis miseria patet ex mltis. ita breuiter q̄ quādo queri. Quid est homo. Nos possum? respōdere et dicere q̄ hō ē Sicut

Mare magne mobilitatis.
Fluuiē magne velocitatis.
Flos magne debilitatis.
Umbra magne fugacitatis.
Uent? magne labilitatis.
Uitrum magne fragilitatis.

In ps. Sciant gētes quoniā boies sunt. Et breuiter de senectute: de iuuentute: de vita et morte hūana multa possent dici: sed ista sufficiant quo ad pzesens: qz satis in suis titulis de singulis differemus. Sic igitur pz generaliter q̄ p hoiem intelligit viri fragiles et dolosi. viri impij z vicioſi. viri pfecti z virtuosi. Si vo d̄ xpo q̄ fuit de? z hō vis aliq̄ dicere. Notabis q̄ iste d̄: hō Quia

Destinat? de summis sedibus.
Incarnat? submotis sordib?.
Perforatus acutis sudibus.
Reuocat? a mortis cladibus.
Sublimat? supmis sedibus.
Expectat? ab altis edib?.

Dico igit q̄ iste ē homo grādis autoritat?: qz de summis sedib? fuit destinatus. Deus em pater misit ipsum tanq̄ salutis humane legatū. Job.j. Fuit hō missus a deo. Et Sall.iiij. Misit deus filiū suū ꝛc. Item est homo dulcis hūanitatis: quia fuit submotis sordib? incarnat?. Phil.ij. In similitudinē hominū factus: z habitu inuēt? vt homo. Figurat?. Apoca.xiiij In filio hois ascēdente sup nubē candidaz ꝛc. id est virginem gloriosam. Et ideo canitur. Mat? de Maria virgine: et hō fact? est. Et Sap.vij. Sum quidem mortalis homo ꝛc. Item iste ē hō fortis stabilitatis: qz acutis sudib? fuit perforat?. s. in passione. Unde de eo flagellato dixit pylat? Job.xix. Ecce hō. Et Rom.vj. dicit. Homo noster crucifixus ē. Figurat? Apoc.xix. in illo rege regū qui habebat vestes aspsas sanguine. Item iste est hō mirande nouitatis: quia a morte cladib? fuit reuocat?. scz in resurrectiōe. Figurat? Apoc.j. in illo filio hois cū septem stellis z cādelabris ꝛc. qui dicit: fui mortu? z ecce sum viues. Figurat? etiā. iij. Reg.j. vbi dicit. q̄ die tercio apprehendit hō veniēs de castris saul veste cōcissa. Item est hō pcelse. dignitatiu: quia supmis sedib? fuit sublimat?. scz in ascēsione. ps. Ascendat hō ad coz altū et exaltabitur de?. Item ē hō dure seueritatis. qz ab altis edib? nunc ē expectatus. scz vt veniat ad iudiciū. Figurat? Dan.vij. vbi dicit. Ecce in nubibus celi filj hois veniebat ꝛc. vide ibi. Si vero dyabolum velis vocare hominē: dic figurā de zizania: vbi de dyabolo dicit Inimic? homo h̄ fecit. Et applica omnia que supra dicta sunt de hoie vicioso. ꝛc. Sufficit de hoie quo ad pzesens.

Honestas. Nota q̄ honestas est virtus q̄ mores boim intrinsecus z extrinsecus cōponunt. z qua sub quadā regula disciplīne oi turpitudine resecata ferunt. Dicā igitur breuiter q̄ quicq̄d ē in homine rp̄iano siue interi? siue exterius: debet esse fulgidū et honestum. vt oia que facim? cū corpe: mentaliter quia sint z luminosa quo ad int?: et extra sint bona cōuersatiōe semper plena. z in oi sui pte fulgida atq̄ clara. Quia videlicet z illud qd̄ est intra nos. s. cogitatio vel affect?: z illud quod est extra nos. scz act?: gestus: habit? et affat?: debent fulgere limpida claritate: et relucere floxida venustate. z carere qualibet inhonesta et stolida vilitate. Iuxta illud Apost. j. Cor. xiiij. Oia honeste et sm ordinē fiāt in vobis. Quod potissime spectare debet ad ecclesiasticos: qz vere in ipis debent esse p̄ ceteris oia limpida z honesta. Legit em q̄ Nero imperator fecit templū fortune de quibusdā lapidibus lucētib? vt cristallis et trāslucidis atz claris: que in arabia et capadocia inueniūtur. sicut dicit Plj. li. xxxvj. ca. xxj. Ita q̄ intrātib? illud templū cūcta clara et quia videbant. In quo notādū ē q̄ templū quod fumm? impator xp̄s fecit. s. eccia vel stat? ecclesie synagoga debet esse de lapidib? trāslucidis z honestis: vicioz caligine nō fedatis. Un Thobie xiij. Luce splēdida fulgebis. Sequtur. Beat? ero si fuerint reliquie seminis mei ad videndū claritatē hierusalē: ex saphiro et smaragdo edificabit. Ista tn̄ sunt contra multos: qui si honesti sunt in verbis. tn̄ non in factis. in conuersatione ꝫ nō in itentione: in gestu corpis non fructu operis. Istis loq̄tur Seneca Epla. xxj. Medi? inquit p̄bas honesta q̄ sequar. vides vbi posita sit felicitas. ꝫ ad illam accedere nō audes. Mō sic: sed oia honeste et sm ordinem fiāt in nob. Et iuxta doctrinā apli Rom.xiij. Abiciam? opera tenebrarum et induamur arma lucis sic vt in die honeste ambulemus. Unde notabo q̄ nos debemus Honeste

Cogitare: interi? mentem ruminātes.
Uigilare: aspери? carnē macerātes.
Laborare: exteri? bene operātes.
Mos ornare: sinceri? mores ornātes.
Cōtinuare: vlteri? bonū pperātes.
Nos armare: posteri? mala tolerētes.

Igitur dico q̄ necesse ē honeste cogitare. qz sicut dicit Tulli? in officijs libro. iij. Etiaz si deos et boies lateat: nihil ē bono viro turpiter faciendum. Satis inquid nobis si modo in phia aliquid pfecim? persuasum esse debet. si oīs deos hoiesq̄ celare possum?. nihil tn̄ auare. nihil iniuste. nihil libidinose. nihil incōtinenter esse faciendū. Uno de vino. id est de gratia dei. dicit. ij. Eph.v. Preconcdia facit honesta. Item necesse est honeste vigilare. scz studēdo z cōtemplādo ad maiorē carnis edomationē. Quia p certo sicut dicit Ecci.xxxj. Uigilia honestatiz tabefaciet. Item necesse est honeste laborare. Unde de iusto dicit Sapiē.x. Quod honestū fecit illū i laboribus z cōplenit labores illi?. Et Sap.viij. In operib? manuū illi? honestas. Item necesse ē nos ornare. s. p bonā z exemplarē cōuersationē. Un Ecci.xxxix. Ego quasi vitis fructifi caui suauitatē odoris: z flores mei fruct? honoris et honestatis. Et bene dicit fruct?: quia flores amenī honoris z honestatis. pducūt odores amenitati: z gignūt fruct? vtilitatis. Ideo bene dicatur. j. Thessal.iiij. Honeste ambulet ad eos qui foris sunt. Item necesse est honeste continuare. Non em sufficit honestatis amplex? in pncipio vel semel fact? sed requirit z sepius et sine intermissione: z in oi opere honestatē obseruare. Sap.viij. Honestas sine defectiōe

Item necesse ē honeste mala portare. s. paupertatez et abstinentiā: z finaliter mortē. Un Ecci.xj. Bona z mala: vita z mors: paupertas z honestas a deo sunt et ideo toleranda. Ista de honestate morali sufficiāt. Quia de honesta cōuersatiōe in locis infinitis ḡactum. De honestate vero in quā tū signat pompā z claritatē stat? mundani. nihil ad pzens.

Honor. Nota q̄ honor accipit in bono z in malo ꝫ Est em honor idē quod gloria: maiestas: excellētia: dignitas. Et ideo honor potest distingui in temporalē z eternalem: i diuinum etiā et hūanū. Honor enim

Temporalis ē cōtemnendus.
Honor eternalis est appetēdus.
Honor diuin? ē frequitād?.
Honor human? ē fugiēdus.

Primo igit dico q̄ ē honor temporalis quez oē hem? cōtemnere. Iste em honor est valde periculosus. Post magnuz em honorez incurrit sepe hō magnū vituperium z pudorem. Exemplum habem? in Amā cozā quo cūcti serui regis flectebāt genu z adorabant eum sicut dicit Hester.iij. q̄ postmodū vituperabiliter ē suspēsus. sicut dicit Hester.vij. Et sic verificatur illud Gregorij qui dicit. Non est tanti honoris excelsa tenuisse quāti meroris de excelsis corruisse. Constat ei

Eternalis q̄ est appetendus.
Finalis q̄ ē impēdendus.

q̄ honor mundanus.
Sensum puertit.
Mores subuertit.
A deo auertit.
Ad inferna diuertit.

Dico igit q̄ honor mundanus sensum puertit. Hō em quādo in locū nimis altū ascendit: cerebrum ipius solet turbari ita q̄ d̄ reb? infimis bene iudicare non pōt. Noctua etiā quāto altius de die volat tanto min? videt. Sic multi in altis honorib? et in die et in claritate mūdane dignitatis et psperitatis cōstituti: visum vere discretionis pdunt: quod patet. quia tūc etiam pr̄ios benefacto

res aut socios nō cognoscunt. Unde de quodā nobili scholari narrāt q solit⁹ erat dicere. Omnes mundi platos esse cecos: eo scz q magistro suo q̄ erat solēnis cleric⁹ beneficium nō dabāt. Tandē factus plat⁹ de magistro nō cogitabat. Propter quod cū quadā die ciuitatē intraret: mgr i hora meridiei cū magnis lūinarib⁹ et accēsis iuit ei obuiaz in introitu ciuitatis. Et querēti discipulo quid hoc esset. Rñdit magister: lumino vobis inquit dñe q: cec⁹ estis sicut et alij. De quodā etiā papa legit qui cū socium nō cognosceret illi querēti dicēti. Pater sancte nō cognoscatis me? Respondit. Vade miser: et quō te cognoscerez: q: meipsum nō agnosco. Bene igit dicit in ps. Homo cū i honore esset nō intellexit: cōparatus ē iumentis tē. Honor igit mūdan⁹ sensum puertit. Item mores subuertit. Nota q multi primo sunt boni: tādē honorati facti sunt mali. Exēplū d̄ Herone et saul. Honores eīm mutāt mores. Et tamē prochdolor isti honores hodie summe petūtur. Ūñ saul dicebat samueli. j. Reg. xv. Honora me corā senioib⁹. Itē iste honora deo auertit. Exemplū de iuliano q̄ factus imperator apostatauit a fide. Jōb in ps. xl. Impij mox vt honorificati fuerint et exaltati: deficiētes quēadmodū fumus deficiet. Jdeo bene cōsulit Eccl. vij. Noli querere ab hoīe ducatum nec a rege cathedrā honoris tē. Itē talis honor ad inferna diuertit. Sicut eīm videm⁹ q aues p̄dales q̄diu viuunt in honore tenēt et habētur: sup partica ponūtur: et diligētius colūtur et custodiūtur. q̄n vero mortui sunt in sterquilinio p̄jciūtur. Et ecōuerso galline et anseres q̄diu viuūt modicū reputātur: quādo vero mortue sunt et parate corā rege honorabiliter deportātur. Sic ꝓcerto tales diuites et auari: offic̄iales et aduocati hodiernis tpibus a magistro suo dyabolo honorifice ꝓmouētur. Eccl. x. Est homo qui honorificat ꝓpter substantiā suā. qui tamē post mortē sine honore in inferni sterquilinio infodent. Juxta illd Judith. j. Remiserūt eos vacuos et sine honore abiecerūt. Ūñ Sap. iij. In nihilū cōputabūtur et sine honore erit nouissima senect⁹ eor⁹. Galline vero. i. pauperes et miseri qui diu viuūt nihil reputātur: imo ab oībus fugant et vilipēdunt quādo post mortē igne tribulationū decocti fuerint et pati: corā deo honorabiliter deportabūtur: et in mēsa celesti et regia locabunt. Ūñ Rom. ij. Honor et pax oi operāti bonum Ūñ mali de istis finaliter dicēt illud Sap. v. Ergo illor⁹ estimabamus insaniā: et finē illorū sine honore: ecce quō computati sunt inter filios dei tē. Iste ē igit honor tpalis quē debem⁹ contēnere. Secūdo dico. q est honor eternalis quē debem⁹ appetere. Et iste ē honor celestis glorie q̄ sanctis i patria cōferet. De q̄ dicit Aug. q nulli denegabit dignos: et nulli cōcedit indigno. Et i ps. dicit. Gloria et honore coronasti eū dñe. Iste honor figurat Hester. vj. vbi dicitur. Homo quē rex honorare cupit debet indui vestib⁹ regijs: et imponi sup equū q̄ ē de sella regis: et accipe regiū dyadema sup caput suū: et primus de regijs principib⁹ teneat equū eius: et p plateaz ciuitatis incedēs clamet et dicat. Sic honorabit quēcūq; rex voluerit honorare. Charissimi vestes regie sunt virtutes. Iste sunt eīm vestes nuptiales: quib⁹ si hō indut⁹ nō fuerit. in tenebras exteriores missus erit. Equus sup quē rex rp̄s equitauit ē crux vel penitētia. Jsta eīm ē aliquis equ⁹ de sella regis. Abac. iij. Qui ascēdes sup equos tuos: et quadrige tue saluatio. Homo igit qui a rege rp̄o in paradiso voluerit honorari: debet indui vestibus regijs. i. virtutib⁹: debet ascēdere sup equū regis. i. sup crucē p cōpassionē: vel etiā in penitētie opibus: et sic dydemate eterni honoris insigniet. Et a primo principaz. scz a michaele p plateaz ciuitatis paradisi honorabiliter deducetur. Quia ꝓcerto sic honorabit quēcunq; rex decreuerit honorare. Ūñ. ij. Pet. j. Accipiēs a deo pie gloriā et honorē. Et in ps. Gloria et honore coronasti eū dñe tē. Signū eīm leonis ꝑm Misael ē domus nouoz vestimētorū et honor: ad denotādū q nullus ē ver⁹ honor nisi ille q̄ in domo leonis. i. in paradiso vbi regnat leo de tribu juda cōcedit: vbi quilibet sanctus pōt dicere illud Dan. iiij. Sensus meus reuersus ē ad me: et ad honorē regni mei decorēq; pueni. Iste ē igitur honor eternalis quē debem⁹ appetere. Tercio dico. q ē honor finalis quē debem⁹ impendere. Et iste est honor quē deo et sanctis nostris debem⁹ exhibere. Apes ei honorāt regem suum intīm q nulla audet volare quousq; rex sibi vēdicauerit principatū. scz q̄n oēs simul habet exterius exire. Elephātes etiā docent honorare et adorare regē. Noue etiā lune dicūtur inclinare. et ipsam suis modul⁹ honorare. Quāto magis igit nos viri rationabiles debemus deū honorare et nostris superioribus reuerētiā exhibere. Prouer. iij. Honora dñm de tua substantia. Et nota q iste persone sunt q̄s tanq̄ superiores et maiores honorare debem⁹. scz. deus platus: pater: doctor: religiosus tē. Honora ergo

Deum creatorem.
Patrem genitorē.
Prelatus rectorez.
Virum seniorem.
Prudētem doctorē.
Pius nutritorem.
Uiduā cōtinētem.
Religiosus d̄o fructē.

Honorādi igit sunt dñi cūcta tenētes. s. de⁹ et angeli. Juxta illd Prouer. vij. Honora dñm et valebis. Et. j. Tbi. j. Soli deo honor et gloria. Item genitores atq; parētes Eccl. vij. Honora patrem tuū et gemitus matris tue ne obliuiscaris. Item dños atq; p̄sidētes. j. Tbi. vj. Serui dños suos omni honore dignos arbitrētur. Item seniores et reuerētes. Leuit. xix. Honora p̄sonam senum.

Item prudentes et sapientes. Eccl. xxxvij. Sapiēs in populo honorē hereditabit. Item benefic⁹ atq; demetes. Prouer. xxij. Victoriā et honorē acquiret qui dat munera.

Item viduas et cōtinētes. j. Tbi. v. Uiduas honora que vere vidue sunt. Item religiosos et deo seruientes. j. Tbi. v Qui bene p̄sunt presbyteri duplici honore digni sunt. Bene igit cōsulit. j. Pet. ij. Dēs honorate: fraternitatez diligite: deum timete: regē honorificate. Aduerte tm̄ q̄d multi vl nō honorāt sic Malach. j. Si ego p̄ sum vbi ē honor me⁹? Aut si honorāt false honorāt. Mar. vij. Popul⁹ h labijs me honorat: cor aūt eor⁹ lōge ē a me. Cōtra istos etiā qui nimis ambiciose honores diligūt: dicit illud Eccl. vij. Noli querere cathedrā honoris. Cōtra illos etiaz qui honore quesito impudēter vtūtur. dicitur Eccl. xl. In die honoris tui ne extollaris. Sic igit patet q i scriptura repit. Honor cōtinendus. Honor appetendus. Honor impendend⁹ tē. Vide vbi platus: vbi subditus: et vbi humilitas.

Hora. Nota q hora ē quedā mensura motus celi: cōtinens circi naturalis vicesimāquartā partem. illud. s. spaciū tpis. quo medietas vnius signi. h̄ est dicēs: quidecī gradus zodaici supra tropicū emisperiū elevāt. Jta q sicut annus p mēses: mēses p septimanas: septimane p dies: dies p horas: horas p puncta et p minuta distinguūtur diuersimode possum dicere q p horas possunt intelligi quecūq; distinctiones et cōditiones: quor⁹ vis temporum et etatum. Reducenduz enim ad mores: hore significant diuersa puncta fidei: meriti: peccati: mundi: paradisi: inferni. Et sic notabo moraliter q in scriptura reperiuntur hore bone et hore male. Bone dico. videlicet

Hore luminose clause reserātes.
Hore pluuiose male tpantes.
Hore fructuose bona ꝓpetrātes.

Prime significāt fidei splēdorē.
Secūde designant gratie dulcorē.
Tercie vo designāt glorie decorē.

Primo igit dico q ī uenīūtur hore fidei et articulor⁹. Iste autem hore sunt diei et nō noctis. scz duodecim articuli fidei: qz scz dies artificialis qui nihil aliud ē q̄ solis latio sup terrā. i. noticia vere fidei: que solis iusticie cōtinet veros motus suiq; status articulos atq; pūcta. Ūñ de istis horis. i. d̄ duodecim articulis dicit Job. xj. Nonne duodecim sunt hore diei? Onager eīm in equinoctio horas suo rugitu denotat duodecies de die: et duodecies de nocte clamat. quia. s. onager. id est ꝓbete et apli: horas et pūcta nostre fidei cecinerūt. et tam de die q̄ de nocte. id est tā ꝓsperitatis q̄ aduersitatis tpe duodecim articulos docuerūt. Iste sunt igit hore fidei et articulor⁹. que scz habēt et docēt limpidā veritatē. Joh. xij. Venit hora vt clarificet filius hois. Jsta aūt hora istius claritatis et noticie non semp fuit. quia scz post mortem et resurrectionez christi p̄cipue rutilauit. Jdeo aīm istud tempus fuit dictum illud Johā. ij. Quid mihi et tibi mulier: nondum enim venit hora mea. Et aduerte q christus habet vel habuit quatuor principales horas videlicet.

Horam venīctis ad hoc etiliū.
Horā patīctis crucis supplicīū.
Horā redeūtis ad carnis hospitīū.
Horā scientis sui iudicium.

Xp̄s igit habuit vnaz horaz qua carnem assumpsit. Et ista est hora divine incarnatio.

nis.q̄ sc̄z xp̄us venit vocare peccatores ad penitentiā. Ūñ de deo patre dicit. Lu.xiij.q homo quidā fecit cenaz magnā: et vocauit multos: t misit seruū suū hora cene dicere ī uitatis vt venirēt. Cena eñ magna seu conuiuiū generale qđ deus fecit a principio fuit fides: ꝫ hora cene fuit ille pñctus fidei in q̄ comedēd⁹ erat vitul⁹ sagīnatus. i. sacramentum altaris t stat⁹ gratie. In ista igit hora misit dē⁹ pater seruū xp̄m p beatā incarnationē: vt sc̄z boies inuitaret ad tam letā et lautā refectionē. Ista est igitur hora q̄ carnem assumpsit. Itē habuit xp̄us vnam horā q̄ mortē hūc consumpsit. Ista fuit hora passionis: qua sc̄z quo ad vitā corpoream ipe fuit assumpt⁹. Job.xxiij. Cōsumpta est caro ei⁹ a supplicijs. Ūñ de ista hora dicitur Matb.xxvj. Ecce appropinqbit hora: t filius hois tradet in manꝰ peccatoꝝ. Unde Joh.xix. dr̄. q xp̄us hora sexta emisit spiritū. Itē habuit xp̄s vnā horā qua corp⁹ resumpsit. Ista eñ fuit hora resurrectiōis et p̄prie glorificatiōis: de qua Joh.xvij. Pater venit hora: clarifica filiū tuum. Item est alia hora christi q̄ magna p̄sumpsit: sumendo sc̄z p̄teritum p futuro. id ē hora futuri iudicij t vltime resurrectiōis aut repationis. De qua Joban v. Venit hora et nunc ē quando mortui audient vocem filij dei: t qui audierint viuent. Et Apoca. xiij. Venit hora iudicij ei⁹. Patet igit quomodo ī scriptura reperit hora seu hore fidei et articulorum. Secundo dico q ibi repiunt hore gratie t sacramētoꝝ. Dies eñ gr̄e hz sue horas t sua pūcta. Circa qđ nō q in scptura repit hora

Prima: que est hora meditantiū.
Tercia: que est hora penitentiū.
Sexta: q̄ est hora miserentiū.
Nona: q̄ ē hora contemplantiū.

Prima igit hora dei gratie est hora meditantiū: seu cogitātium: seu vigilantium quādo sc̄z homo euigilat a peccato: t vigilat considerans quid agere debeat. Matbei.xxvj. Non potuisti vna hora vigilare mecum. Tertia est hora penitentium. Prīa ei hz tres ptes. s. Cordis contritionem. Oris confessionem. Operis satisfactionē. Et ista est illa hora tercia. De q̄ dicit Matb.xx. q paterfamilias circa horā terciaz inuenit in foro ociosos t misit eos ī vineā suam. Vinea eñ laborem penitētie signat: vbi paterfamilias deus ociosos peccatores inuitat: t laboꝛi et abstinētie eos artat. Act.ij. Non eñ sicut estimatis hij ebrij sunt cum sit hor̄ diei tertia. Sexta hora est hora miserentiuz illoꝝ. s. qui sex opa misericordie libenter exercent. Et ista ē illa hora qua febris. i. ardor auaricie curatur. Sicut de filio illi⁹ dicit Joh.iij. q hora sexta reliquit eū febris. p eo qz qui ad opa misericordie liberalis existit: nunq̄ p auariciaz inflamat. Ūñ etiā in eodē ca. dr̄. Oz qñ mulier samaritana venit ad hauriendū: aquā vbi inuenit iesum iuxta puteum ex itinere fatigatū: hora erat quasi sexta: ad denotanduz q hora sexta. id est virt⁹ misericordie iesuz in suis pauperibus fatigatū recreat. Juxta illud Esa.xxviij. Reficite lassum et ecce hoc meū refrigeriū est. Uirtus misericordie etiā puteum et aquā beneficioꝝ cōmunicat: et mulierē. id est paupe res refugerat t cōfortat. Nona hora est hora cōtēplantiū. Et ista bene vadunt per ordinē: vt sc̄z hora p̄ma homo vigilet statū suuz considerādo. Tercia hora peniteat a peccatoꝝ ocio surgendo t laborādo. Sexta hora homo ad puteū hūc vadat iesuz ī p̄sona pauꝝ adaq̄ndo t recreādo Nona vo contēplatiōi itēdat deū orādo t celestia cogitādo. Act.iij. Petr⁹ t Jobānes ascēdebāt in tēplū ad horā orationis nonā. Ista est eñ angeloꝝ hora qui nouē ordinibus cōtinent̄: et ideo horā nonā. id est virtutē contēplationis sectant̄. Ūñ et Act̄.x. dicit̄. q hora nona angelus apparuit Petro. Sicut enim ponit Rasiel in libro suo. Certi angeli deputati sunt super horas: et singuli supra singulas Ad qđ sat̄ alludit illō vbū scpture. Apo.ix. vbi dicit̄ q angeli parati erāt in horā et diē: mēsem t annū. In quo moraliter notabo q angeli bti solēt istas spuales horas et pūcta gr̄e t vtutū seruare: t ad bñ opandū hoies adiuuare.

Generalr igit̄ de hora et statu gratie notabo q ista est hora

Uenie et remissiōis.
Salutis et curatiōis.
Feruoris et oīonis.
Audacie t expugtiōis.
Laboꝛi et occupatiōis.
Studij t meditatiōis.
Doctrine t p̄dicatiōis.
Cōnubij t copulatiōis.
Laudis t benedictiōis.
Gaudij t exultatiōis.

Ista igit̄ hora culpa remittitur. Job.x. Peccaui t ad horam pecisti mihi. Item ista hora salus immittit̄. Matb.viij. Sanatus est puer in illa hora. Itē ista hora feruoꝛ emittitur. sc̄z orationis. Lu.j. Dis multitudo populi erat orās foris hora incēsi. Item ista hora hostia excutit̄. Ūñ Judith bolofernem p̄cussura t occisura dicebat. Judith.xiij. Cōfirma me deus in hac hora. Itē ista hora opus p̄agit̄. Ecci.xxxix. Omne op⁹ in sua hora ꝫministrabit̄. Itē ista hora studio sistitur. Dañ.v. In eadem hora apparuerūt digiti scribentis in pariete. Itē ista hora quis cogere loquitur. sc̄z p̄dicando t docēdo: Matb.x. Quod dico vobis ī illa hora q̄d loq̄mini. Item ista hora Marie iūgitur. sc̄z p charitatis et deuotiōis cōnubiū. Ūñ ꝺ illa dicit̄ Joh.xix. q ex illa hora accepit eam discipulus in suā. Itez ista hora laus dei p̄mitur. Unde Luce.ij. dr̄. de Anna p̄phetissa q hec ipsa hora supueniēs cōfitebat dño et loq̄batur de iesu. Itē ista hora gaudiū gignit̄. sc̄z exultatio in sanctospiritu. Lu. x. dicit̄. q in ipa hora exultauit iesus in spiritusancto. Sic igitur patet quō hora diuine gratie varia habet puncta: t varia virtutū et spūaliū bonoꝝ remedia. Dico igitur q in scriptura repiuntur hore gratie et sacramentoꝝ. Tercio dico. q in scriptura reperiūtur hore glorie. et celi bonorum Et ista est hora beata in qua p̄destinati recipiūtur ad vitaz et miseri post labores recipiunt̄ ad gloriaz. Pauperes eñ post marculi. id est mallei sonitū seu signū a dispēsatore regis vel dom⁹ datū cōueniunt. t post hora ordinata mediāte signo vel marculo p̄cedente domū seu cōuiuium introeunt vel ascendūt. Sic vere p̄destinati t iusti mediāte signo gratie: hora certa a deo instituta intrāt ad cōuiuū paradisi et ptingunt ad prandium dei viui. Unde christus videtur dicere cuilibet anime vel p̄sone sancte illud quod scribitur Ruth.ij. Quando hora vescendi fuerit veni huc et comede panē. Et breuiter de ista hora celestis glorie potest exponi illud qđ scribit̄ Apoc.viij. vbi dr̄. Oz factū est silētiū ī celo quasi dimidia hora. Quia scilicet nullum est verū silentiuz nulla quies nisi in celo. id est in gloria paradisi: que tamen q̄ si media hora dumtaxat modo tribuitur p eo: q̄ isto tempore sc̄z ante iudiciū sola anima sine corpore beatificatur: et sic media pars hois et non tot⁹ homo in pace et silentio collocatur. Patet igitur q in scriptura reperiūtur hore glorie et celi bonoꝝ. Et sic patet q hora sumit̄ in bono. Si vero vis accipere in malo. Nota q sicut ſm astrologos in anno sunt multe hore infortunate t male: et hoc ratiōe malorum planetarū qui dominantur in illis. Sicut patet de illis horis vbi ascendunt gradus puteales in q̄bus puer qui nascitur cec⁹ aut alīs monstruosus vel mancus efficitur. Sicut etiam patet certis horis que sunt in diebus egyptiacis: in quibus non est bonum aliquid facere: alīs non solet exinde finis laudabilis prouenire. Tales hore p̄certo videntur esse status et conditiones malorum: et vite ipsorū tēpora vel momenta: vel etiaz istius mundi prosperitas seu status. Omnia enim ista sunt mala. et a malis planetis. id est a malis spiritualibus vl̄ hominibus gubernata. Et ideo non possunt esse aliqua bene facta. Et ideo nota q in scriptura reperitur hora.

Caliginosa.
Periculosa.
Insidiosa seu tēpestuosa.

Est dico hora caliginosa. Et ista est vita peccatoꝝ quam concomitant̄ tenebre ignorantie vel peccati: de q̄ Luce.xxiij. Tenebre facte sunt fere ab hora sexta vsq̄ ad horā nonā ꝛc̄. Et illud Ecci.xj. Malicia hore obliuionē facit. Itē ē hora piculosa. Et ista ē hora p̄speritatis mūdane: q̄ sc̄z quādoq̄ videtur clara et serena: et tamen subito fit terribilis et obscura. Exodi.ix. En pluam hac ipsa hora cras grandinem multam nimis.

Item est hora insidiosa et tempestuosa. Et ista est hora mortis: est hora futuri iudicij et inferni: que scilicet occulta est et ignota: et subito proueniens et incerta. Unde hora mortis: et iudicij: et inferni: comparatur aduentui furis ꝺ bñ cauet q aduēt⁹ ipius nō sciat̄. Lu.xij. Si eñ sciret p̄familias q̄ hora fur veniret: vigilaret vtiq̄ t nō sinet̄ p̄fodi domū suā: vigilate itaq̄ qz nescit̄ diē neq̄ horam. Et breuiter dicā q hora mort̄ē hora p̄uidenda. Hora iudicij

est hora metuenda. Hora inferni ē hora p̄cauenda. Nam hora mortis subito nos tenebit. Mat. xxiij. De die illa et hora nemo sat. Hora iudicij grauiter nos terrebit. Apoc. vj. In illa hora factus ē terremotus. ⁊ Apoca. xviij. Una hora venit iudicium tuū. Hora iferni penit⁹ ñ delebit. apoc. xviij. Venit hora vt metat qñ maturauit messis terre. Et Apoca. xviij. Una hora destitute sunt tante diuitie. Expone si vis istas duas auctoritates p̄ moduz figure. Et vide ibi. Sic igit patet quō hora in bono sumit ⁊ in malo ⁊c.

Horreum Nota q̄ cum horreum sit illud seu illa concauitas vbi grana pro custodia reponuntur. ideo in scriptura potest multiplex horreū reperiri tam in bono q̄z in malo signato. videlicet.

Horreum mundi. Horreum impij. Horreum inferni. Horreum iusti. Horreum xp̄i. Horreum celi.

Primū est horreū quo auari terrena reponūt. Secūdū est horreum quo maligni peccata componūt. Tercū est horreū quo damnati se ipos supponūt. Quartū ē horreū q̄ deuoti virtutes disponūt. Quintū ē horreū quo p̄fati fideles apponūt. Sextū ē horreum quo angeli beatos deponūt. Primo igit est vnū horreū boīm auaroz. q̄. s. isti summe cupiunt bona terrena accumulare ⁊ in horreis recōdere ⁊ seruare. Exemplo illius q̄ dicebat Lu. xij. Hoc faciā. destruā horrea ⁊ maiora faciā. ⁊ illic cōgregabo oia q̄ nata sunt mihi. ⁊ dicam anime mee Hia multa bona habes reposita in āños plurimos. come de ⁊ bibe ⁊c. Jsta igit ē cogitatio tota auaroz. oia in horreis cōgregare. ip̄mq̄z claudere ⁊ serare ⁊ nihil paupibus erogare. Cū tñ ipa deberēt potius aperire. ⁊ necessitat⁹ tēpore pauper enutrire. Exemplo Joseph qui aperuit horrea ⁊ vendidit egiptijs. Et merito. q̄z p̄certo p talē aptionem ⁊ erogatōnem horrea huius mūdi solēt amplius exuberare ⁊ bonis oīibus abundare. Prouerb. iij. Honora dñm de tua substantia. ⁊ de primitijs frugū tuaz. da pauperib⁹. ⁊ implebūtur horrea saturitate. ⁊ vino torcularia redūdabūt. Et merito. q̄z p̄certo. sicut Prouerb. xxviij. dicit Sapiēs. Qui dat pauperi nō indigebit. Jstud ē igitur horreū boīm auaroz. Secūdo dico. q̄ ē vnū horreum boīm impioz. Et istud ē arca. p̄ij cordis sui. vbi. s. ip̄i reponūt vicia ⁊ peccata. Jsta autez horrea. s. impioz corda sunt hodie p̄ vicia demolita ⁊ multipliciter dissipata. Joe lis. j. Computruerunt iumenta in stercore suo. demolita sunt horrea. dissipate sunt apothece. Tercio dico ē vnū horreū hostiū malignoz. Et istud ē infern⁹ vbi diaboli reponūt suū p̄ciosum thesauz. quē cū tantis diligentijs nūc acq̄runt. s. boies impios ⁊ damnatos. Ūñ diabolo pōt dici illud Deu. xxviij. Maledictū horreum tuū. ⁊ maledicte reliquie tue. Quarto est vnum horreum cordium deuotoram. ⁊ istud nihil aliud est q̄z mens ⁊ cōsaentia viri iusti. vbi scilicet reponit merita ⁊ virtutes. Unde xp̄us videtur cuilibet dicere illud Malachie. iij. Inferte omnem decimationem in horreum meum. id est omnem virtutem in cor vestrum. vt sit cibus in domo mea. Et. ij. Paralip. xxxj. Prepararent horrea in domo domini. Quinto est vnum horreum hominum perfectorum. ⁊ istud est ecclesia vel religio que proprie est horreum vbi christus sub fidei disciplina fideles reponere consueuit. Luce. iij. Triticum congregabit in horreum suum. Ecclesia etiaz potest dici horreum publicum. vbi scilicet beneficia pro sufficientibus. ⁊ diuitie pro indigentibus reponuntur. sicut Gen. xlvij. dicitur. q̄ ex horreis publicis dabantur cibaria sacerdotibus. ⁊ ideo non sunt compulsi vendere hereditatem suam. Jsta tamē horrea non videntur hodie esse publica. quia scilicet inde plus recipiunt filij et nepotes. q̄z viri scientifici aut domini sacerdotes. Sexto dico. q̄ est vnū horreum hominum beatorum. scilicet paradisus vbi thesaurus eterne glorie et sanctorum societas reponuntur. Unde christus in iudicio dicet angelis illud Math. xiij. Colligite primum zizania ad comburendum. triticum autem congregate in horreum meū. Et ideo de talibus horreis potest dici illud xp̄o Deutro. xxviij. Benedicte cunle ouiū tuarum. ⁊ benedicte reliquie tue ⁊c. Patet igit quō horreum in bono sumitur ⁊ in malo ⁊c.

Horror. Horribilis. Cuz horor sit animi passio causata ex improportionalitate potentie ad obiectū. vtpote. quia q̄n obiectum intantū p̄cellit vires potentie q̄ non sufficit ad comphensionem ipius. quidam stupor et quedam detestatio generat in ipa. que horror vulgariter nūcupatur. notabo igitur q̄ aliquid dicit horribile vel horrendum Ratione.

Autoritatis immense. Iniquitatis intense. Calamitatis extense. Fallacitatis offense. Penalitatis incense.

Et sic dico q̄ horribilis potest dici et admirabilis et stupenda maiestas creatoris q̄ virtutem excedit. Prauitas peccatoris q̄ deo nō obedit. Uanitas deceptoris mūdi qui non ꝓcedit. Falsitas temptatoris q̄ nil boni concedit. vel cui nullus tute credit. Grauitas exustoris. s. inferni qui ꝓpetuo ledit. Dicam igitur primo q̄ inuenitur quidam horror qui concipitur de deo summo creatore. Sicut cñ videmus omne quod ē imbecillis virtutis solet horrere illud quod ē respectu sue infirmitatis inestimabilis quantitatis. intolerabilis claritatis. insupabil' ptātis. immitigabilis seueritatis. Et sic dico q̄.

Horret sensus celorum tenorem. Horret visus solarem splendorē. Horret auditus nubiū fragorem. Horret tactus ignīū ardorem. Horret gustus amarū saporem. Horret olfactus fetidū odorem.

Hec duo membra si q̄s vult prosequi. accipiat qđ sibi cōgruit ex autoritate. Sap. xj. Qz de⁹ immittere potuit ⁊c. q̄ ponit infra. §. Secūdo dico. Nūc ad deductionē prioz quatuor. Nota inter sensum ⁊ sensatum debet esse ꝓportio. Et ideo quando sensatum nimis excedit. in sensu generat quidam horroris et stuporis concussio et incursio. Unde de illa insolita ⁊ mirabili visione. de qua fit mentio Ezech. j. vbi. s. vētus turbinis veniebat ab aquilone. ⁊ nubes magna. ⁊ ignis inuoluens. ⁊ splendor in circuitu. quē scz quatuor stupenda animalia ⁊ quatuor rote mirabiles cōcomitabant. dicitur ibi q̄ statura erat in rotis ⁊ horribilis aspectus. ⁊ totū corpus in circuitu plenū oculis. Tali igitur mō dicam. deū esse nostre infirmitati horribilem ⁊ stupendū rōe essentie q̄ manet infinita. Et ideo ꝓpatur celo cūcta continēti. Ezech. j. Similitudo firmamēti quasi aspectus cristalli horribilis ⁊ extēti. Jtē rōne scie q̄ nihil est oblita. ⁊ ideo ꝓpatur soli semp radiāti. vñ de p̄funditate diuine scie dr̄ Job. iij. Porro ad me dictū ē verbū absconditū in horrore visionis nocturne. qñ. s. solet sopor occupare boies. pauor tenuit me ⁊ tremor. ⁊ Job. vij. dr̄. Terrebis me p̄ somnia. ⁊ p̄ visiones horrorez concutics.

Jtem rōe potentie q̄ nūq̄z ē contrita. ⁊ ideo cōpat nubi fulmē emitēti. vñ illud p̄dictū Ezec. j. Nubes magna ⁊ ignis inuoluēs. Sequit. Et horribilis aspect⁹. vñ de sua potentia pōt dici illud Malach. j. Horribile nomē meū in gētibus. ⁊. ij. Paral. xvj. Horribilis dñs super omnes deos.

Jtem rōe iusticie. q̄ nūq̄z ē lenita. ⁊ lō ꝓpat igni cuncta devorāti. vñ Gen. xv. dr̄. q̄ pauor irruit sup abraam ⁊ horror magnus. Sequit. Qz facta est caligo tenebrosa. ⁊ apparuit clibanus fumās ⁊ lampas ignis trāsiēs. Jste horror potissime erit in die iudicij. vbi p̄certo xp̄s apparebit horribilis vniuersis. ⁊ maxime pctoribus ⁊ dānatis. Nam q̄s mō nolūt horrere. nec timere suā potētiā. horrebūt tūc suam iusticiā. Malach. iij. Dies dñi magn⁹ ⁊ horribil. Ūñ de ista die dr̄ ip̄is pctoribus. Sap. vj. Horrēde ⁊ cito apparebit. q̄ iudicium durissimū fiet his q̄ p̄sunt. Nā q̄ tūc xp̄s habebit iudicare pctores terribiles ⁊ horrēdos. cōgruum erit q̄ horribilis appeat ⁊ horrēdus. vt. s. horrende ⁊ terribilit timeat. iuxta illud Sap. viij. Disponā pp̄los ⁊ nationes mihi erūt ꝺiecte. timebūt me audientes reges horrēdi. Et sic p̄z q̄ in scriptura repitur q̄dam horror q̄ cōcipit de summo creatore. Secdo dico q̄ inuenit quidam horror qui concipitur de vili peccatore. quia reuera sicut sunt aliqua animalia q̄ tante sunt deformitatis. crudelitatis. vel venenositatis. q̄ horrorē faciūt intuenti. Sic dico q̄ multi sunt peccatores. qui ita in moribus sunt deformes in actibus sic crudeles. in exemplis ⁊ gestis ⁊ sermonibus sic venenosi ⁊ infames. q̄ sine dubio ip̄i sunt horribiles ad videndū: detestabiles ad conuersandū. ⁊ intolerabiles ad sustinendū. vñ de pctoribus notabis q̄ ip̄i sunt horrēdi. s. ratione.

Superbie. De superbia horrēda dr̄ Sap̄.x.q̄ moyses stetit ꝓtra reges horrēdos in porrētis
Iactantie. et signis. Reges horrendi sunt superbi. De
Sevicie. iactantia horrenda dr̄ Ozee.xiij. Loquen
Auaricie. tē effraym horror invasit israel. De sevicia seu crudelitate horrenda dr̄ Sapien.xj.q̄ deus immittere potuit egiptijs multitudinem vrsor̄ aut audaces leones. aut novi generis irā plenas et ignotas bestias. aut vaporē igneū spirantes. aut odorem sumi ꝓferentes. aut horrendas scintillas ab oculis emittētes. De horrore vo auaricie pōt dici illud Habacuc.j. vbi dns dicit sic cōminatiue loquēdo. Suscitabo inquit chaldeos gentem amarā et velocem. ambulantē sup multitudinem terre. vt possideat tabernacula nō sua. horribilis et terribilis ē ex semetipa. Iste est igit horror q̄ concipit ex vili peccatore. Tercio dico q̄ inuenit q̄daz horror qui ꝓcipit ex mūdo desertore seu deceptore. quia. s. mūdus bene cōsideratus nihil aliud ē q̄ quoddā desertū horribile et vitandū ps. Inuenit eū in terra deserta. in loco horroris et vaste solitudinis. Quarto dico. q̄ concipitur ex hoste temptatore. s. ex diabolo. qr ꝓcerto demones dicit̄ horribiles et stupendi. Vñ de peccatoribus et demonibus ipos opprimentibus dr̄ Job.xx. Vadet et venient sup eos horribiles. Quinto vo dico. q̄ ē horror q̄ cōcipitur ex graui cōbustore. id ē ex penis infernalibus. qr sez in inferno ē terror horror et error. De terrore dr̄ Sap̄. v. q̄ videntes turbabūtur terrore horribili. Et Sap̄.xvij. Pauentes horrende. et ꝑturbatione nimia perturbati. de horrore dr̄ Job.x. Qr infernus est terra miserie et tenebrarum. vbi vmbra mortis et nullus ordo sed sempiternus horror inhabitat. De errore vo dr̄ Exod.x. q̄ tenebre horribiles facte sunt in vniuersa terra egypti. ita q̄ tribus diebus nemo vidit fratrem suū et. Sufficit.

Horrere vide supra vbi contemnere vbi fugere similiter in alijs titulis.

Hospes. Hospitalitas. Hospitiū. Nota q̄ hospitalitas est illa liberalitas qua qs peregrinos et extraneos solet hospitio recipere et eis necessaria ministrare. Hospes vo nō solum est ille qui recipit. immo etiam ille qui recipit. qr iuxta sniam grāmaticor̄ vbi. Hospes qui recipit et quisq̄ receptus habet. Sic est qui nutrit et qui nutritur alūnus. Accipiatur igitur hospes siue actiue siue passiue notabo q̄ in scriptura inuenit̄ hospes.

Magnus et admirabilis. Primus hospes est xp̄us
Malus et detestabilis. qui debet percipi. Secūd⁹
Vagus et semp mobilis. hospes est diabolus qui debet ꝑcipi. Tert⁹ hospes
Iustus et miserabilis. est homo vanus q̄ debet corripi. Quartus hospes est egenus qui debet recipi.

Primo igitur dico. q̄ xp̄us est hospes mentaliter recipiēdus. Ipse em̄ ē hospes honestatis et autoritatis immense. et ideo hospitiū latum mūdum. tutum et quietum requirit. quia videlicet cū iste de corde humano faciat hospitium suum. necesse est q̄ istud

Per innocētiam sit purum. de firmū. Jn tali autē
Per charitatem sit latum. hospitio vult xp̄us hospi
Per trāq̄llitatē sit quietum. tari. et ibidē humiliter ho
Per fidē et pstātiā sit val. norari. et cum suis fidelibus recreari. Vñ ipe ē qui regratiando dicit Matb. xxv. Hospes erā et recepistis me. nudus eram. in carcere eram et. Et merito recepistis. qr iste illos q̄ eū honorabiliter hospitāt solet ditare et gratijs et virtutib⁹ inpinguare. Sicut ad ifram faciūt nobiles liberales. q̄ illis apud quos hospitanē solēt q̄q̄ plura apportare q̄ hij expendere. et pl⁹ tribuere quā auferre. Ad qđ facit narratio quā facit Ouid. de paupculis cōiugib⁹ pilemone et baucide. li. viij. Fabula septima. q̄ iouez et mercuriū ab alijs refutatos hospitio receperūt. q̄ eos liberauerūt et alios submerserūt. et de eorū domo templū fecerūt. vbi ipos in sacerdotium ꝓmouerūt. Et finaliter pylemonē in fruticem et baucidē in tiliam mutauerūt. Jn quo notat̄ q̄ illi qui in domo cordis sui volūt iouē et mercuriū. i. xp̄m et sanctos hospitio recipe. ipi solent bona spūalia eor̄ sic illos hospitio recipientium multiplicare. et a cūctis eos piculis liberare. et ipor̄ corda in templum domicilij consecrare et eos p devotionem sacerdotes facere. et finaliter in arbores. id ē in immortales et durabiles commutare. Tales igit̄ hospites in corde debent devote recipi. p quos tot bona pñt percipi. Figura Gen̄.xix. vbi dr̄. q̄ angelus que loth recepit hospitio ipm liberauit a subuersione et incendio. Vñ de nūcijs cornelij ab angelo missis dr̄ Act̄.x. q̄ Petrus introducens eos recepit hospitio. Patet igit̄ q̄ xp̄s est mentaliter ꝓcipiēdus.

Secūdo dico. q̄ diabolus ē hospes viriliter reijciēdus Hostes em̄ sub figura hospitū q̄q̄ ciuitates et hospitia subintrant. et cū introducti fuerint et recepti omnia inficiant et deuastant. Sic iste falsus hospes diabolus hospitium cordis sub figura boni q̄q̄ solet intrare. et in corde sū aliquo bono colore aliquā malam complacentiā generare. Sed statim cū ibi fuerit cuncta bona solet rapere et auferre. ignē concupiscentiar̄ accendere et oia desolare. Similis illi auicule que scalpendo intrat ventrem crocodilli q̄ cum intrauerit omnia viscera eius lacerat. et sic pariter facit diabolus. qđ pōt applicari contra falsos ypocritas. cōtra etiam ꝑditores. etiam cōtra falsos cōsanguineos ac amicos. q̄ sub specie boni intrant. et postq̄ introducti fuerint omnia diripiūt et molestant. Patet de ypocritis q̄ sb specie sanctitatis intrant eccias. occupant ꝓlaturas. cum autē ibi fuerint. hostes nō hospites se declarant. Jtem de ꝑditoribus q̄ sub specie societatis intrant aliox̄ cōsortia. vt secreta scrutētur. et postea nocumēta machinētur. Jtē Jtem etiā de malis amicis et consanguineis. q̄ sub specie cōsanguinitatis hospitia dominar̄ solent intrare. vbi cum recepti fuerint cūcta nitūtur cū luxuria maculare. Quod etiam de falsis religiosis multotiens est compertū. Et idō tales mali hospites figurari pñt in illo principe tributorū antyochi q̄ loquēs verba pacifica in dolo receptus est in bierlim. et statim vbi se receptū vidit. ciuitatē occupauit et spoliauit. ipam succēdit. et muros ei⁹ dissipauit. sicut ponitur. j. Macb. j. Sic vere diabolus in cor humanū et ypocrita in ecclesie vel ꝓlature domū. et ꝑditor iniquus cōsilientie archanū. et luxuriosus sub specie pacis et amici introcūt. et cū intrauerint oia bona inde rapiunt. et q̄dē dyabolus p suggestionē. ypocrita per exactionē. ꝑditor p rapinā. luxuriosus p ocupiam vniuersa succendūt: muros, q̄ ois discipline sbuertūt. De tali igit̄ fraudulente hospite dr̄ Eccli.xxix.c. Vbi hospitat̄ non fiducialiter aget. hospitabit̄ et pascet. et potabit ꝛc. Sed nota q̄ diabolus non solū ē fraudulentus hospes accipiēdo hospitez passiue. imo etiā accipit̄ q̄q̄ actiue. Quia revera iste est sicut hospes seu stabularius q̄ hospites gratanter recipit. et tandem receptos spoliat et occidit. Siles illi hospitisse seu stabularie de qua loquit̄ Aug. li. de ciui. dei. Que hospites suos mutabat in asinos. Vel illi circe filie solis. q̄ oēs ad suū hospitiū declinantes ꝓtinue mutabat in porcos et diuersas bestias. Sicut de socijs vlixis ponit Ouidi. in reditu de excidio troiano. lib. xiij. fabula. v. Similes etiam illi gigāti q̄ vocabat̄ Cercion qui hospites grate recipiebat. et ꝑ pedibus lauandis sup arbores quas violenter complicuerat sedere faciebat inter quas compressi et vincti exanimabāt̄. et post per eum in mare ꝓiciebantur. Ouidius lib. viij. fabula. xviij. Quia procerto diabolus et heretici. et etiam mali ꝓlati solent illos qui ad sua hospitia veniūt blande attrahendo decipere. et tandem solent eos destruere et grauare. Diabolus em̄ peccatores ad suū hospitiū. id est ad mūdanū statum benigne recipit. ita q̄ plerosq̄ sup arborem. id est super ambitionem dignitatum pficit et disponit plures. tū porcos p delicias efficit. et alios in asinos laboriosos p auariciā cōmutat et vertit. et procerto finaliter oēs destruit et occidit. et in mare. i. in inferni amaritudines ꝓiicit et sbuertit. Qđ etiā heretici faciūt. qr. s. simplices et illitteratos blande attrahūt. quos tandem destruūt et corrūpunt. Et hoc etiā mali ꝓlati solent facere. qr omnes subditos suos solent suis malis et emplis corrumpere et in porcos et in asinos. i. in luxuriosos et auaros mutare. De tali igit̄ hospitalitate. imo certe in hospitalitate pōt dici illud Sap̄.xix. Etem̄ inḡt detestabilē hospitalitatē instituerunt. Alij q̄dē ignotos nō recipiebāt aduenas. Alij bonos hospites in seruitutē redigebāt. Jsta ē igit̄ pessima hospitalitas tā passiua q̄ actiua. Et sic bene ostēsum est q̄ diabol⁹ ē hospes viriliter reijciēdus. Tercio dico. q̄ peccator est

hospes verbaliter exasperandus. Hospes em̄ est ille qui p alia vagat hospitia non p sua. Et ideo mundani hospites dicuntur. qz. s. sicut quidam sunt qui rarissime penes se. sepissime ant penes alios hospitant sicut hodie faciūt multi milites z barones. qui sicut archipsbyteri vadūt penes alios continue deuastando. Sic loquēdo spūaliter. Mūdum in nullo sunt stabiles neq; firmi. nec in hospitio proprio. s. in fide vel in gratia. vel etiā per spem in celesti pria sunt fixi. ℞ in mūdi hospitio circa diuitias z eminētias circūcurunt vagabūdi. Ūñ Eccli. xxix. Transi hospes. ornamentam tē. Exemplo theseī de quo narrat Ouidi⁹. Qz redicus a vellere aureo conq̄rendo a pre sno rege athenien siū non fuit cognitus. ℞ prima fronte repulsus. Ūñ isti etiam sunt qui in alienis hospitijs tamdiu p affectionez morant. q; reuera timendus est q; qñ ad suū ꝓpriū reuenient hospitiū. s. ad paradisum a pie z fratribus. i. a xp̄o z angelis minime cognoscētur. Judi. xix. Sedebāt in platea ciuitatis. z nullus eos recipe volebat hospitio. Isti igitur caueāt ne eos oporteat ad malū hospitiū z ad hospites malos. s. ad infernū diuertere. vbi q̄ hospitant nūq; p̄t decetero reuenire. Talū igit vagoz hospitiū in terra vagatio reprehendit. Sap̄. v. vbi dr. q; spes impij tanq; lanugo que a vento tollit. z tanq; spuma gracilis q̄ a vento dispergit z tanq; fumus q̄ a vento diffusus ē. z tanq; memoria hospitis vnius diei pretereūtis. Hic est igit verbaliter exasperandus seu corrigendus. Actu. xvij. Athenienses z aduene hospites ad nihil aliud vacabāt nisi aut dicere aut audire aliquid noui. Sed reuera tales hospites non sunt iusti. qz ipi non sunt ciues z domestici paradisi. Ūñ ephe. ij. Fratres non estis hospites z aduene. ℞ estis ciues sanctorum z domestici dei tē. Hic est igit hospes corrigendus z exasperandus. Quarto vo dico. q; iustus seu egenus ē hospes realiter recipiendus seu refocillandus. Omnes em̄ iusti spūaliter dicūtur hospites. qz cum in hoc mundo manentē nō habeant ciuitatē. nequnt ꝓprie dici ciues. Hebr. xj. Peregrini z hospites sunt super terrā. Isti em̄ pegrini sunt in hoc mūdo. q; istoz hospitiū ē in celo. Undenota q; mūdus est hospitiū in quo cūcti nascūtur. omnes boni z mali cōueniunt ibi sicut in hospitali cōmuni. In isto em̄ hospitio p natiuitatē intramus. z inde p mortē exim⁹. Judi. xix. Ingressus ē homo hospitiū meū. Item eccl̄e sia vel religio ē hospitium in quo iusti versant vel in quo cuncti saluātur. qz. s. in hospitio eccie p fidem. gram z penitentiā est ꝓprie vera salus. In tali igit hospitio morabatur Petrus. de quo dr. Actu. x. q; hic hospitabat apud symonē coriariū sup mare. Mare em̄ amaritudinem penitētie signat. Item infern⁹ ē hospitiū in quo mali ligātur seu incarcerant. Istud ē hospitiū cerastū q̄ oēs hospites suos dīs suis immolabāt ꝓpter quā crudelitatem fm fabulas ipos mutauerūt in thauros. Ouid. li. x. fabula. vj Sic vere maligni spūs illos quos in hoc suo hospitio recipiūt viuificat z occidūt. Et iō thauri. i. superbi et petuli dici pūt. Ūñ de damnatis dici pōt illud Judith. xiij. vbi dr. q; serui holofernis festinauerūt ad hospitia sua z clausit vagao ostia cubiculi. Item padisus ē hospitiū. in quo beati letant. qz. s. sicut operarij q̄ tota die laborauerūt. z pōdus diei z estus sustinuerūt. Viatores etiā q̄ tota die decurrerūt. solent qñ de sero ad hospitiū veniūt exultare z ibi epulari z gaudere. Sic iusti q̄ in hoc mūdo sunt cursores z laboratores. in sero mortis ad hospitiū padisi veniunt. z ibi pascūtur z letātur exultāt dormiūt z quiescunt. Istud em̄ ē hospitiū summē necessariū. qz ꝓcerto illi qui extra istud hospitiū remanēt. lupis z latronib⁹. i. demonib⁹ subiacēt. Nos igit bn̄ possum⁹ dicere illud Judi. xix. Nulla re indigem⁹ nisi hospitio. Igit q̄ in hoc mūdo adhuc laborare z peregrinare noscūtur. z q̄ ad istud hospitium ꝓperant z mouētur. hospites ꝓprie nominant. Juxta illud p̄dictum Hebreos. xj. Peregrini z hospites sunt sup terraz. In celo ant erimus in ꝓprio hospitio. nō in alieno. ita q; tūc ꝓprie non erimus hospites immo ciues. Ad qđ facit illud p̄dictuz. Fratres. iam nō estis hospites z aduene tē. Ad qđ facit Aug. de verbis domini. ca. xxvij. dicēs. Ipse ē xp̄ianus qui z in domo sua peregrinū se esse nouit. patria nr̄a sursum est. ibi hospites nō erimus. Istis igitur hospitib⁹ z omnibus alijs extra ꝓpriam dom̄ū ex iusta causa pegrinantibus. z maxime paupibus z egenis domū aut hospitium nō habentibus. ℞ ad celi hospitiū anbelanib⁹. debet hospitalitas fieri. et omnis humana liberalitas impertiri. Virtus em̄ hospitalitatis summe deo solet placere. Et iō ipam debent qui possunt libēter et liberaliter exercere. In arcba em̄ Noe ad animalia introducenda fuit ostiū. sicut dicitur Gen. vj. et tabernaculum federis a parte orientis fuit aptū. sicut dr. Exod. xxvij. In q̄ notat q; ostia nr̄a debēt sp esse apta bonis et honestis hospitib⁹. et maxime pegrinis et paupibus. vt dicamus illud Iob. xxxj. Foris non mānsit pegrinus. ostiū meū viatori patuit. Et ad hoc hortamur ad Hebr. xiij. vbi dr. Hospitalitatē nolite obliuisci. Et merito hospitalitas obliuisci non dz. qz ꝓcerto ista facit.

Deo placere. Deo dico facit hospitalitas placere.
Opes augere. quia reuera quicq̄d p hospitalitatez
Malū arcere. fit pauperi: deus reputat factū sibi.
Celum habere. sicut ipe dicit math. xxv. Hospes erā z collegistis me. Seq̄tur. Ūñ te vidim⁹ hospitem et collegimus te tē. Et rñdet. Amen dico vobis. qđ vni ex minimis meis fecistis. mihi fecistis. Et q; talis munificētia deo placeat satis patet Gene. xix. Ubi angeli recepti hospit. o suos hospites saluauerūt. nō solū em̄ angeli. immo etiam xp̄s q̄nq; sub figura hospitis latuit. vñ Aug. li. cōtra q̄r. q; hereses dicit sic. Discite xp̄iani nō indiscrete exhibere hospitia. ne forte cui domū dauseritis ipe sit xp̄s. Que tamē omnia sunt cōtra multos. Qui. s. aut recipiunt nullos aut malos. Quia ꝓcerto multi sunt qui bene faciūt hospitalitatem malis et nō bonis. diuitib⁹ et nō pauperibus. superbis et non humilibus. similes mari mortuo quod nibil viuum potest in se recipere nec immergere. omne vo mortuum solet in se continue profundare. Sicut ponit Solin⁹ z magister in hystoria scholastica. Sic vere isti libenti⁹ recipiunt in hospitio mortuos q̄z viuos seculares q̄z religiosos. malos q̄z bonos. quia scilicet malos solent in suis hospitibus honorare. bonos autem aut refutare aut de eis non curare. Talis igitur hospitalitas nō placet. immo displicet ipsi deo. quia p̄o certo boni potissime sunt recipiēdi. z ad hospitium pre ceteris admittēdi. De athlante em̄ rege Affrice legimus q; in corde suo disposuerat nunq; se aliquem iouis filium hospitio recepturū. Et hoc quia poma aurea que hortus ipius producebat se metuebat p iouis filios amissurum in cuius vindictam Perseus iouis filius ab eo refutatus ipsum mutauit in lapidem. z corp⁹ eius giganteum transformauit in montem. Sicut ponit Ouidius de transformatis libro. iiij. fabula. xvij. Sic vere multi sunt magni z gigantei diuites. qui omnino abhominantur filios iouis. id est religiosos bonos et clericos hospitio recipere. semper timētes quia poma sua aurea. id ē vxores eoz̄ vel filias debent rapere vel fedare. Perseus igitur id ē xp̄s ab bis in persona talium refutatus finalit tales punit. z eos lapidificat. id est in malo facit obstinari z montes per superbiaz fieri patit z pmittit. Non sic igit sed exerceamus hospitalitatem que deo debeat placere. z nos deo faciat complacere. Juxta illud p̄dictum Hebr. xiij. Hospitalitatē nolite obliuisci. Per bāc em̄ placuerūt q̄dam angelis hospitio receptis. Et si vis potes notare q; ad hoc q; hospitalitas deo placeat. necesse ē q; ipsa sit. Liberalis in inuitatione. Quia ꝓcerto boni hospites de Hylaris in prosecutōne. bēt feruenter hortari vt introeo Fidelis in defensatione. ant. Decēter affari vt remaneant. Fidēter tutari vt nō timeāt. Dico igit. q; hospites debēt vt introeant feruēter hortari. seu diligenter z efficaciter inuitari: Quod est contra illos qui superficialiter z leuiter z sine ostensione interioris affectus inuitāt hospites ad manēdū. ℞ boni non sic. similes illi Laban filio Bathuelis. Gen. xxiiij. Qui inuentens seruū abrae qui deloīge veniebat dicebat sic. Ingredere benedicte domini. cur foris stas preparaui locum z domum. Sequitur. Et introduxit eum in hospitium. Item dico. q; hospites debent vt maneant decenter et dulciter affari. quia. s. iocunda verba et vtilia. nō vana nec detractoria debemus hospitibus nostris dare. j. Petri. iiij. Hospitales inuicē sine murmuratione. Et merito. quia sicut dicitur. ij. Corinthios. ix. Hylarem dz.

torem diligit deus. Item debent hospites vt nō timeāt fidenter tutari.q.s.exquo quis ad nostrū venit hospitiuz ipm debemus tutari.defendere.z sicut nos.pos defendere. ptegere z fouere. Sic faciebat ille Judi.xix. q dicebat illud de leuita hospitio recepto volens ipum ab impudicis defendere. Nolite inquit facere malū hoc.ingressus est bō hospitiū meū. Si igit hospitalitas talis fuerit. nō ē dubiū q deo z angelis complacebit. Sic igit dicam.q bona hospitalitas facit deo placere. Itē hospitalitas facit opes augere. Quia reuera boies hospitales solēt p ceteris abū dare.z tpaliū sufficientia plus gaudere. Exemplo helye q hospitatus a vidua z ipius farinula recreatus fecit q sus filius fuit a mortuis suscitatus. z q farina in ydria z oleū in lechito multiplicata fuerūt. Et de helisco etiam legitur q sue hospite oleū multiplicauit. eiusq filiū suscitauit. Et Et de xpo q Marthe cuius comederat panem resuscitauit lazarum fratrem. sicut hec omnia patent. iij. Reg. xvij. iij. Reg. iij. Et Job. xj. In Ouidio etiaz legit. q cū latona mater apollinis z dyane fugitiua z vagabūda propter iram iunonis non inueniret in orbe qui eam auderet aut vellet recipe hospitio nec vt apud se pareret sustinere. tandem insula delos que tūc tempis erat mobilis z errans errāti compatiens ipam recepit. z in ea apud se parturire pmisit. pter quā humanitatē ipa insula virtute dee latone de errāti z mobili. stabilis z imobilis facta fuit. Quia pcerto ista est veritas q illi qui belyā belyscū z latonā et xpm. i. bonos hospites z indigentes recipiūt hospitio. pmerent ditari tempali z spūali būficio. Nam deus taliz bona terrena solet multiplicare. z si errantes seu mobiles fuerint z vagantes. ipos solet stabiles facere. z cōtra motū temptationū firmare. fratrem z filios mortuos. i. interiores affectus p peccatuz mortuos z sopitos solet in eis viuificare. z eos in bonis tpalibus z spūalibus ampliare. Juxta illud Lu. vj. Date z dabit vobis. Quia sicut dicit Prouer. xj. Alij diuidūt pria z ditiores sunt. alij rapiunt nō sua z semp in egestate sunt. Bene igitur monet aplus Roma. xij. dicēs. Necessitatibus sanctoz cōicantes. Hospitalitatem sectantes. Hospitalitas igit facit opes augere. Item hospitalitas facit malis carere. Constat enim q boni hospites gratāter z honeste recepti. sunt sepissime suis receptoribus causa damni vitandi z etiā lucri captādi. Exemplū de meretrire que quia recepit nūcios iosue z eos fideliter saluauit z seruauit. ab eis tandē capta hiericho liberata fuit. sicut patet iosue. vj. Xps etiā receptus a Zacheo dixit Lu. xix. Hodie huic domui salus facta ē. Exemplū etiā de loth q per angelos hospites a subuersionis periculo fuit saluatus. Gen. xix. vñ Aug. cōtra quinq bereses dicit sic. Obsecutus loth angelis tanq pegrinis. pro consuetudine hospitalitatis liberatus est. ciuitatis tēpale cuasit incendiū. eternā consecutus ē premiū. Item hospitalitas facit celo gaudere. quia. s. ista ē que procurat vitam eternā. Cōi em iure seruat q qui aliquē extraneū hospitio recepit. si ab eo in suis ptib⁹ recipiat vicē receptam sibi reddit. ipmq gaudens recipere cōsueuit. Sic vere illi qui nūc in hac pegrinatione xpm in persona peregrinoz recipiunt. ab eo tandē post mortē in sua patria. i. in alio seculo cognoscūtur. z in celi hospitio receptant. Mat. xxv. Hospes eram z collegistis me. Sequit. Venite benedicti patris mei. pcipite paratū vobis regnū. Patet igitur q in scriptura quadruplex hospitalitas repitur ꝛc. Vide vbi recipere z introducere.

Hostia. Videvbi sacrificium. Vel si vis dic breviter. q hostia generalit signat q̄cquid deo porrigitur vel offertur. Dico igitur q deo offertur.

Hostia vitalis.
Hostia mentalis.
Hostia vocalis.
Hostia realis.
Hostia letalis.

Hostia dico vitalis. z ista ē xpus q patri fuit oblatus. q fuit hostia pacificoz. qz moz eiꝰ pacē inter deū z boies reformauit. Martyres etiam sancti hostie dici potuerunt qz deo imolati fuerūt. Deu. xij. Sanguinē hostiaz fundes in altari. Itē ē hostia mētalis seu spūal. Et ista nihil aliud ē quā bona cogitatio vel affectio. z etiā bona actio z opatio. Jsta em oia sunt spūales hostie q deo sunt acceptabiles. iij. Reg. iij. Mille hostias in holocaustū obtulit Salomon. j. Pe. ij. capi. Offerte spūales hostias acceptabiles.

Item est hostia vocalis. vn in ps. Tibi sacrificabo hostiā laudis. Item ē hostia realis. vñ Esa. xix. Cognoscent dñm egiptij z colēt eū in hostijs z muneribꝰ. vñ Heb. viij Dis potifex ad offerendū mūera constituit. Item est hostia letalis et ista signat malos q̄ de se faciunt hostiaz diabolo. Judi. xvj. Philistijm obtulerunt hostias dagon deo suo. Vel mala opa q̄ a malis q̄tidie offerūt. puer. xxj. Hostia impioz abbominabiles. Si vis potes applicare quō pcōz puertendo se ad deū facit de se ipūalem hostiaz. Et ideo sicut hostia primo ad ostium tabernaculi ad sacerdotes adducebat. manꝰ sacerdotū eiꝰ capiti imponebatur. sanguis effundi iubebat. pellis a toto corpe detrahebat. artus in frusta pcidebat. oia tandē lauabāt. cūcta finalit cōcremabāt. sicut p oia dr Leui. j. Sic pculdubio talis hostia dz esse bō. Debet em ad sacerdotes applicari p bonorum boim cōsiliū et frequētationē. vñ Ecci. vj. In multitudine pbroz prudentiū sta et sapie eoz ex corde cōsūgere. Debet manꝰ eius capiti imponi p boni pslij collatōez et p diuine gre implorationem. Quia sicut dr Act. xix. de paulo. Cū imposuisset eis manꝰ venit spūsanctꝰ sup eos. Debet sanguis peccati deflere p ois carnalitatis expiationem. Pellis ois excusationis debz extrahi p purā et mūdam pfessionē. vñ Job. j. Pellem p pelle et cūcta q̄ habz bō dabit p aia sua. Debent artus eiꝰ in frusta cōmuni p oim actuū et circūstantiū declarationē. Debet postmodū totaliter lauari p ois vane glorie absterſionē. Esa. j. Lauamini mūdi estote. auferte mala cogitationum vraz ꝛc. Debet tandē ignis oia cremare p penā dolorē et satisfactionem. sicut em dr Heb. ix. Sanguis bircoz et vitulorū. et cinis vitule aspsus inquinatas sanctificat ad emūdatōez. Sic igit peccatoz poterit deo offerri. et eius sacrificium et hostia spūaliter ordinari. vñ Ro. xij. Exhibeatis membra vestra deo hostiā viuentem. sanctā. deo placentē. rōnabile obsequiū vestrū: et nolite cōformari huic seculo ꝫ reformami in nouitate sensus vri ꝛc. Vide infra vbi sacrificiū. Et vide in tabula de eucharistia et vbi de pane.

Hostis Nota q hostis pōt sumi in bono et in malo. Bonus em hostis ē ille q̄ se opponit et hostem z rebellē oñdit malis boīb⁹ p iusticiā. mūdo z vicijs per pniam. hereticis p fidem et sapiam. demonijs per innocentiam. oīmibus em talibus inimicis debemus nos hostes ostendere. z eos totis viribus impugnare z ditioni nostre hostiliter sbiugare. vt de tali bona hostilitate dicatur illud quod dictum est filijs israel. Numeri. xxv. Hostes vos sentiant madianite. Sed de tali hostilitate nihil amplius ad psens cū vocales auctoritates desint. Malus enim hostis est ille qui alium sine causa vel ob malam causam persequitur. ipsumq hostiliter odit z contra eum machinatur. z sic dico q in scriptura reperiuntur.

Hostes vri q̄ sunt tpales. Hostes iusti qui sunt spūales. Hostes dei q̄ sunt criminales. Hostes tpales debemꝰ placare facto vl loq̄la. Hostes spūales debemꝰ plicare vigoris tutela. Hostes criminales debemus vitare debita cautela. Primo igit dico. q sunt hostes placādi dulciter. Et isti sunt hostes nri tpales. q̄s. s. nos p virib⁹ debemꝰ nobis placare z recōciliare. z ad pacem z cōcordiaz reuocare. Et si a nobis victi vel supati fuerint ipos debemus benigniter tractare z petentibus veniam dulciter indulgere vnde Crisosto. viij. lib. de compunctione cordis sup mat. vj. dicit sic. Qualem vis erga te deū esse. talem te debes erga hostes tuos exhibere. Ad quod facit Jsido. iij. de sum. bo. dicens. q frustra pciari sibi deū querit. qui delinquēti primo non placat. Et nihil ē tam contrariuz in natura quin possit ad cōcordiā reduci. sicut patet de igne z aqua que sunt ptrarijssima elementa. q̄ tñ mediante forma celesti in mixto corpe fiūt vnū. vtrūq em aciez sui rigoris ebetat vt alteri conueniat z se iungat. Sic vere nullus debet esse alteri ita rebellis vel hostis. q̄n mediāte forma celesti. id ē charitatis virtute sibi esse debeat benivolus atq mitis. z q̄n omnē rigorez odij taliter debeat tēpare q possint inuicem pueire. Igit rancorē animi dimittamus. z eōs hostiles actꝰ deponam⁹. z nris hostib⁹ idulgētes ipis nos cordialit vniam⁹. sicut. n. dicit Petrꝰ Rauen. in sermone.

Dimittendo alteri tibi pārcis. Et Sētēca de mortū dicit. q magnarum virtū est contemnere ledentē. Quod ē contra illos qui nūq; voluut hostibus reconciliari. immo sine pietate quacunq; volūt de eis vindicari. similes populis scythie q̄ postq; hostes suos occiderint. nō contenti tamē hac crudelitate. & etiam solent sanguinē eoꝝ bibere. ꝛ cuꝝ cratere capitis in memoriā ꝓpetue vindicte q̄diu viuunt potū sumere. vt dicit Plini⁹. Quia vere multi sunt ita crudeles q nō solū hostes suos ad interemptionē ꝓsternunt immo etiā eoꝝ sanguinē. i. eoꝝ cōsanguineos anibilare ꝛ exhaurire volūt. ꝛ post mortē in eoꝝ capitibus. i. capitalibus p̄dis potum sumūt. Vñ Hester. ix. Judeis interfectō parabat. ꝛ hostes eoꝝ inbiabāt sanguini. Non sic charissimi hostib⁹ nr̄is insidiemur. & faciliter indulgentes ipsos nobis recōciliare curemus. Ad qđ facit documētū Senece in ꝓuer. vbi dicit. Optimū ē semp ignoscere tanq; si tu ipe q̄die pecces. Secūd. Alteri sepe ignoscito. tibi nunq;. Dico igit q sunt q̄dā hostes dulcit placādi. Secdo dico q sunt q̄dā hostes fortit plicādi. i. ipugnādi ꝛ supandi Et isti sūt hostes aie. q̄. s. i triplici vtia solēt ee: qz. s. aīa bz.

Hostem superbum qui allicit ad eminentiā. Et de isti
Hostem auarū qui allicit ad opulentiā. trib⁹ bo-
Hostem infectū qui allicit ad immūdiciā. stib⁹. Primus est diabolus q̄ in alta animos eleuat. Secundus est. mūdus q̄ in yma aios degrauat. Tercī⁹ ē ꝓprīū corp⁹ qđ ad feda aios deprauat. Sic igit dico. q inuenit vn⁹ hostis.

Potens ꝛ callidus. Et isti tres hostes vident esse si-
Ardens ꝛ auidus. miles tribus generibus aquaꝝ
Fetens ꝛ sordidus. q̄ sunt auibus innocentibus inimice. Nam vt dicit mgr̄ de ꝓpietatibus allegās Pli. Alique sunt aquile q̄ venant in aere. Aliq; in terra. Alique in aqua. Sic revera de nostris spūalibus hostib⁹. Aliq; sunt aerei. i. demões ꝛ mūdane eminētie. Aliq; sunt terrei. Isti sunt mūdus ꝛ mūdi opes ꝛ diuitie. Aliq; aquei. Isti sunt caro ꝛ carnis luxus ꝛ delicie. Isti enim sunt tres hostes qui nō impugnant ꝛ qui p multa vicia nos debellāt. Isti aūt tres hostes potuerūt figurari in illis trib⁹ hostilib⁹ nocumentis. de q̄bus fit mentio. j. Paralip. xxj. vbi dicit sic. Unū de tribus tibi elige. aut per tres menses fugere te hostes tuos. ꝛ gladiū eoꝝ non posse euadere. aut trib⁹ annis pestilentiā. aut tribus diebus gladiū domini et mortē versari in terra tua. et angelū dñi percutientē in vniuersis filijs israel. Angelus em̄ percutiens ē diabolus qui superbie morte nos percutit. Hostis psequēs est iste mūdus qui auaricie face nos succendit. Pestilentia bona corrūpens ē p pria caro que luxurie nos fece confundit. Primus hostis scz diabolus ferit in tympore. i. in capite. quia. s. supbia est illud vicīū qđ sūme facit hoiem fantasiari ꝛ vana ꝛ iutilia ymaginari. Unde Treñ. j. Facti sunt hostes eius in capite. Secūdus hostis. s. mūdus ferit in pectore. qz. s. auaricia est illud quod pectus et coꝝ facit inflamari et ad bona temporalia dilatari. ij. Parali. xxxvj. Incenderūt hostes domū domini. Tercius hostis. s. caro ferit i iecore seu in femore. quia. s. luxuria facit illas partes principaliter inflammari. Unde Hester. ix. Hostes eorum inbiabant sanguini. Et breuiter ego possum concludere q tales hostes nō faciliter suppeditantur nisi dei auxilia nos defendant. Dicamus igitur deo et sanctis illud Job. vj. De substantia vestra donate mihi. de manu hostis liberate me: et de manu robustoꝝ eruite me. Patet igitur q sunt quidam fortiter plicandi seu viriliter impugnandi. Josue. xxiij. Unus ex vobis hostium persequetur decez milia. Quod tamen est contra multos. qui. s. ita sunt imbecilles q hostibus nūq; fortiter resistunt. immo ad primos insultus deficiūt ꝛ succumbūt. Cum tamen isti hostes ita debiles sint q̄ voluntarios solos vincunt. debilis est enim hostis qui non potest vincere nisi volentem. Unde Josue. vij. dicitur. Domine deus quid dicam videns hierusalem hostibus suis terga vertentem? Et Deutro. xxviij. Tradet te dominus corruentem ante hostes tuos. Et revera supbia de victoria habita. et inanis gloria exinde concepta. vanaq; securitas ꝛ defectus diuini timoris ꝓpterq; consideratōnis sunt quandoq; causa q deus dimittit hominem quandoq; corruere ante hostes suos. et tandem multipliciter in peccata. vt. s. discat cognoscere sethetipm. et stulte divina nō ꝓpria triūphasse. vñ Judi. vij. Percussit castra hostiū q̄ securi erāt et nihil aduersi suspicabant. Isti igit sunt hostes fortiter plicandi. Tercio dico. q inueniūtur hostes prudēter vitandi. Et isti generaliter sunt oēs pctores qui. s. dei. sanctorū. innocentiū aduersarij sunt et hostes. qz revera sicut necessariū ē q homo vitet societates hostiū tpaliū. et hoc ne forte p eos capiat. Sic homo debet vitare societates. malos ne ipos malis erroribus corrūpat. Homo em̄ libēter solet vitare illos quos amici sui odiūt. et illos qui suis ꝓncipalibus inimicis confederati sunt. Cū igit mali sint inimici dei et sanctoꝝ qui sunt amici nostri specialissimi: demonib⁹ confederati videtur q̄ sunt hostes nr̄i crudelissimi restat q eorum societas est vitanda et ipoꝝ cōditio contēnenda. Et nota si vis q tales hostes. s. peccatores.

Indignando solent respicere. Tales igitur hostes sunt idignā-
Subsannādo solēt despicere. tis aspect⁹. Job
Dissipando solent diripere. xvj. Hostis me⁹
Inaniter solent se tollere. terribilib⁹ oculis
Faciliter solent deficere. me intuitus ē. Item sunt subsannātis despectus. quia scz tales non cessant ridere et subsannare facta bonorum Treñ. j. Viderunt eam hostes et deriserūt sabbata eius.

Item sunt dissipantis effectus. qz. s. omnia bona aliorū nitūtur rapere et furari. Treñ. j. Manū suaz misit hostis ad oīa desiderabilia eius. Item sunt supbientis affectus. qz isti sunt q̄ volūt sup alios bonorari et in honoribus eleuari. Exemplū aman. de quo dr̄ Hester. iij. Qz rex exaltauit aman filiū amadathi. Sequitur. c. vij. Hostis et inimicus nr̄ pessimus ē iste aman. Item isti sunt corruentis defectus qz videlz tales a statu ꝓsperitatis solēt cadere. et tpaliter et eternalit depire. vñ de casu tpali taliū dr̄ Isa. xj. Hostes iuda pibūt. De casu vo taliū eternali. et de punitōe. qua de⁹ puniet in inferno dr̄ Esa. j. Heu cōsolabor sup hostibus meis. et vindicabor sup inimicis meis Et Hiere. xlviij. In descensu oronaim hostes vlulatū audierunt. i. in descensu inferni. qz. s. oronaim interptat fortmen tristicie. Sic igit patet q inueniūtur hostes quos debes vincere. Hostes quos debes flectere. Hostes quos debes fugere ꝛc. Sufficit vide de Amico.

Hostium Nota q ostiū idem est qđ introit⁹ seu ingressus. ianua seu porta. Et iō vide infra in dictis titulis. Et vide infra in lra O. vbi ponūtur pcordātie de Ostia. Nō em̄ dz scribi cū aspiratione ꝛc.

Hoc Nota q hoc sicut hic est aduerbium loci. signat enim illum locuz vbi inuitans psonalit cōmorat. ꝛ ad quē aliqs p aliū inuitat. Secdm igit diuersos inuitatores inueniri possum⁹ diuersos huc. ꝛ sic notabo q i scptura inuenit.

Unum huc quod est laboris. Primo igitur dico q ē vnum huc
Unum huc qđ est valoris. qđ signat statū la
Unum huc qđ est bonoris. boris. hoc ē mundanā pestilentiā. Istud ē em̄ vnū huc ad qđ sp dyabolus nos inuitat. ꝛ hoc vt nos polluam⁹ p immundiciā. vt res acq̄ram⁹ p auariciā. vt alios ledam⁹ p insolentiā. Hic est enim locus infectionis ꝛ luxurie. Unde de isto huc dicitur Gene. xix. Educ viros huc vt cognoscamus eos. Et Esa. lvij. Accedite huc filij auguratricis. semen adultere ꝛ fornicarie. Item huc est locus ambitionis ꝛ auaricie. Et ideo istud huc. id est sitim auaricie iustus refutat. ꝛ ab eo p viribus se elongat. dicens cū samaritana xpo illud Joh. iiij. Domine da mihi banc aquā vt nō sitiam iterum. ꝛ nō veniam huc haurire. q. d. Omnis aqua. i. omnis tpalis substātia que est huc. non est sufficiēs ad sitim auaricie temperādam. nec est facilis ad acquirendū seu hauriendus. Item iste est locus seditionis ꝛ violentie. quia. s. illi qui huc. id ē in mundi officijs ꝛ statibus se ingerunt. bonos libenter fatigant ꝛ offendūt. Unde de Saulo Actu. ix. dicit sic. Et huc ad hoc venit vt vinctos duceret in hierusalē. s. illos q̄ nomen domini inuocabant. Iste autē erat Saulus qui erat spirans minaꝝ ꝛ cedis in discipulos domini. Istud ē igit vnū huc qđ signat statū laboris hoc ē mūdanā pestilētiā.

Secūdo dico. q ē vnū huc quod signat statum valoris

hoc est gratiam et pniam. Penitentia em̄ t gratia religio seu ecclesia sunt quedaz huc ad quę dom̄s nos aduocat t ad veniendū t accedendū istud huc iugiter excitat t inuitat. Et merito. qz pcerto istud huc est loc⁹ seu stat⁹ Ubi Probantur t examinatur celum possessuri. Est ei istud Docent̄ t illuminant̄ fidem ꝓfessuri. huc loc⁹ exa
Sanant̄ t emūdant̄ culpas dimissuri. minis t ꝓba
Ornant̄ t spaciant̄ iuste conuicturi. tionis. Jdeo
Jsaac dixit iacob Gen̄. xxviij. Accede huc vt̄tangam te et probem. si es filius meus. Jtem est locus scientie t instructionis. qz. s. ibi audiēt t discit verbū dei. Josue. iij. Accedi te huc t audite verbū dn̄i. Jtem ē locus salutis t curationis. quia. s. ibi possunt om̄es qui per vicia sunt infirmi per penitentiam mūdari et curari. qz. s. ibi curant̄ illi qui sunt lunatici ꝑ incōstantiā. vñ de lunatico Mat. xvij. dixit xp̄s Afferte huc illum ad me. et exiuit ab illo demoniū t curatus ē puer. Jlli etiam q̄ sunt debiles ꝑ simplicitatē et ignorantiam. Luc. xiiij. Exi cito in plateas et vicos ciuitatis. et quos cūq; inueneris debiles et pauperes. cecos et claudos introduc huc. Jlli insuper qui sunt sine auribus. i. qui audire et obedire dedignant̄ per obstinationem maliciam et insolētiā. vñ de illo q̄ aurē ꝑdiderat dixit xp̄s Lu. xxij. Sinite vsq; huc. et cū tetigisset auriculā ei⁹ sanauit eū. Jstud ē igit̄ huc. i. locus salutis et curationis. Jtem istud ē loc⁹ more et habitationis. qz. s. in isto huc ꝓuersant̄ et morāt̄ oēs viri iusti et boni et q̄cūq; deo volūt esse ꝓfederati et ꝓiūcti dicētes illud. j. Reg. xiij. Accedamus huc ad deū. vñ. iij. Reg. viij. dr̄. Air dei venit huc. Sic igit̄ patet qđ ē vnum huc qđ signat statū valoris. s. gram t pniam. Tercio dico. q̄ ē vnū huc qđ signat statuz bonoris. hoc ē dignitatis eminentiā. Ad istud em̄ huc. i. ad statū bonoris t dignitatis inuitant̄ boni t inde repudiantur mali. Boni dico ad istud huc diuina gratia deducūtur t ad dignitatis excellētiam sublimant̄. vñ dauid suā regiā dignitatē admirās dicebat dn̄o. ij. Reg. vij. q̄ ē domus mea qz adduxisti me huc vsq;? q. d. Non erā dignus tanto honore. Mali etiam ab isto huc repudiant̄. Et sic aduerte q̄ tria genera ꝓsonarū repudiant̄ inde vicz. Carētes ꝓuilegio libertatis. Jlli. s. q̄ sunt in seruitute pcti. ij. Paralip. xxviij. Non introducetis huc captiuos. Jtem egentes pānitegio honestatis. s. illi q̄ vestib⁹ honeste cōuersatōnis carēt. vñ illi q̄ nō habebat vestē nuptialē. t tñ ad nuptias regis intrauerat dr̄. Mat. xxij. Amice quō huc intrasti nō habēs vestē nuptialez? Et seq̄tur. Oz ligatis manib⁹ t pedib⁹ ꝓiectus ē in tenebras exteriores. Quia reuera illi q̄ sunt egētes honestatis amene pannitegio. Jlli qui sunt torpētes facultatis terrene sb cōtagio. Jlli q̄ sunt carētes libertatis serene ꝓuilegio. Si ad istud huc. i. si ad dignitates ecclesiasticas ꝓsumūt accedere. digni sūt tenebras exteriores sentire t duplici morte perire. vñ breuiter talib⁹ indignis huc intrātib⁹ se indigne ingerentibus. dici pōt reprehensiue illud Judicū. xviij. Quis te adduxit? qđ hic agis? quā ob cām huc venire voluisti? Patet igit̄ q̄ vnū ē huc qđ signat statū bonoris. id ē dignitatis eminentiā. Quarto dico. q̄ est vnū huc qđ signat statū doloris boc ē mortalē defluentiā. Mors em̄ ē vnū huc ad qđ oportet oēs accedere. t in quo oportz oēs manere t ꝓsistere. t vltra qđ nō ē licitū transire vel ꝓcedere. vnde dn̄s loquēs defluctuoso mari. i. de vita dicit Job xxxviij. Circūdedi mare terminis meis. t posui vectez t ostia. t dixi hucusq; venies. t hic confringes tumētes fluctus tuos. Mors em̄ ē vnū huc qđ ē malis ad damnationem. bonis vo ad gaudiū t saluationē seu vite eterne acq̄sitionem. Unde Hiere. l. dicitur de iustis in tempe illo venient filij israel t filij iuda simul ambulantes t flentes ꝓperabunt t dominū deum suū querent. in syon interrogabunt viam. huc facies eoz venient. t apponent̄ domino federe sempiterno quod nulla oblīuione delebit̄. Jsta ē em̄ veritas q̄ flendo oportet dominū querere si viam in syon id est in celi speculam volumus inuenire. t si huc volumus deo coniungere t vnire. et federe perpetuo copulare. Sic igit̄ patet q̄ in scriptura inuenitur vnū huc quod est doloris. vnum huc quod est bonoris vnum huc quod est valoris. vnum huc quod est laboris. Hoc est dictu. status mortis qui est vltimus. status dignitatis qui ē maximus. status gratie seu meriti qui est optimus. status mūdi seu peccati qui est pessimus ꝛc̄.

Humerus. Cum humerus sit pars corpis sustinēdis oneribus magis apta. ita q̄ quicquid ponderis corpi supponit̄. per humeros facilit̄ sustentatur. Dicā q̄ moraliter t spūaliter loquēdo. vel etiam in corpe morali virtuoso t mystico. vel etiam in corpore ciuili et politico. per humeros significant̄ illi q̄ i corpore eccie militantis sciūt t possunt sustentare alios. sicut sunt prelati et viri perfecti. vel in corpe morali per humeros designant̄ ille virtutes q̄ omnia mala tolerant t que sine murmure cūcta portant. sicut est virtus patientie. cōstantie. misericordie t prudētie. Cōstat em̄ q̄ iste virtutes sunt humeri spūales. quia. s. temperantia t prudentia sunt humerus dexter q̄ equanimiter sustinet ꝓspera. Patiētia vo t misericordia sunt humerus sinister qui fortiter sustinet aduersa. Dicā igit̄ q̄ in scriptura inuenit Humerus.

Dei qui portat omnia. Primo igitur dico. q̄ inueni-
Justi q̄ portat grauia. tur humerus dei q̄ portat oia
Impij q̄ portat leuia. Ad Hebre. j. Portans om̄ia verbo ꝓtutis sue. Dei⁹ em̄ ē sicut elephas q̄ ita fortes habet humeros q̄ castrum ligneum super se portat. Sic iste non castrum ligneū sed stellеum. s. ipm̄ celum t quicquid celi ambitu continetur portat. Deus enim habet duos humeros. s. humerum dextrum qui signat eius ꝓtectionem t potentiam. Et humerum sinistrum qui signat dissimulationem eius t patientiam. Et sic dicam q̄ diuini humeri.

Mala supportant. Mala dico supportāt. quia. s. isti
Bonos trāsportāt. humeri sustinuerūt crucē t etiaz
Bona reportant. patienter dissimulando sustinent quotidie cūcta mala. Jsa. xxij. Erit. s. eliachim quasi pater habitantib⁹ hierusalē t domui iuda. Et dabo clauem domus dauid sup humerū eius. t aperiet et nō erit qui claudet. claudet et non erit qui aperiat. Clauis dauid ē crux. Bonos dico transportant. s. ad gloriam celi. t ad requiez paradisi. Similis aquile que i humeris suis pullos suos sursum eleuat. et claritatem luminis illis monstrat. Unde Deutro. xxxij. Expandit alas suas et assumpsit eum atq; portauit in humeris suis. Seq̄t. Cōstituit eū sup excelsaz terrā vt comederet fructus agroz ꝛc̄. Bona insup reportant. qz. s. dignitas et excellentia. tranquillitas et complacentia inuenit in istis humeris. De dignitate em̄ dr̄ Jsa. ix. q̄ factus ē principatus eius sup humerū eius. et vocabit̄ de⁹ fortis ꝛc̄. De tranq̄llitate vo dr̄ in persona cuiusli bet beati. Deutro. ca. xxxiij. Beniamin amātissim⁹ dn̄i habitabit ꝓfidenter. in eo quasi in thalamo demorabit̄. et inter hūeros illius requiescet. Sic igit̄ patet q̄ inuenit̄ hūerus dei. Secūdo dico. q̄ inuenit̄ humerus iusti qui portat grauia. Hūerus em̄ patiētiā signat qua mediante grauia et difficilia cūcta portat. Dñs de homine patiente dicit̄ Gen̄. xlix. Jsachar asinus fortis accubās inter terminos vidit requiem q̄ esset bona: et terrā q̄ esset optima. et sup posuit hūeros ad portandū. factusq; est tributis seruiens Et bene dixit asinus qui. s. portat crucem super humeros quia. s. omnis crux. i. omnis cruciatus debet a iustis in patientia tolerari. Et sic nota q̄ humeri patientie t temperātie charitatis et clemētie debēt portare t supportare.

Infirmitatem fraternam. Portet igitur ab hu
Aduersitatem externam. meris nostris infirmi
Seueritatem supernam. tas fraterna pie com
Auctoritatem paternam. patiendo. sicut de illo qui ouem perdiderat. dicitur Luce. xv. q̄ cum inuenerit eam imposuit in humeros suos gaudens ꝛc̄. Duis enim perdita infirmos fratres signat. et maxime illos qui sunt perditi per peccatum. et qui a domo ecclesie vel fidei sunt errātes qui. s. pie sunt supportandi et ad ecclesie domicilij reducendi. qz sicut ibi dr̄ est angelis dei gaudiuz sup vno petōre. sic super

pios bũeros reportato. Item portet in istis bũeris adversitas externa.i.quecũq; tẽporalis tribulatio. Sicut.n. dicitur.ij.pali.ij. In edificatioe templi erãt septuagita milia virorũ qui onera ꝑtis bumeris deferebãt. Ad denotãdum q illi qui in tẽplo dei famulãtur: debẽt ꝑtis humeris cũcta grauia et difficilia sustinere. Quãto.n. quis ẽ templo dei coniũctior et gradu ecie intimior et specialior. tanto debet esse ad sustinẽdũ difficilia fortior ⁊ ꝑmptior. Figura Mũe.vij.vbi dr q filij Cabat q in tabernaculo secretius leuitis ceteris seruiebãt.onera nõ in plaustro sicut ceteri: ſ in ꝑtis bũeris deferebãt. Quia ei isti archã et altare ⁊ vasa tenebãtur portare.nõ audebãt ea bob⁹ ⁊ plaustris committere.imo tenebãtur ea ꝑtis humeris sustẽt..re. Ad denotãdũ q quãto quis maior ⁊ deo familiarior in ecclesia tenet gradũ:tãto ad portãdum vasa dñi.i. ad sustinendus onus et difficultatẽ dei mandatorũ:et ecclesie negõciorum laborũq; et tribulationũ dr prebere bũer⁹ magis ꝓptus.j. Paralip.xv. Sanctificati sunt igit sacerdotes et leuite vt portarẽt archã domini dei israbel.et tulerũt filij leui archã dei sicut ꝓceperat moyses iuxta verbũ domini humeris suis in vectib⁹. Quod tamẽ est bodie cõtra multos ecclastricos et ꝓlatos. De quib⁹.s.dicitur Matb xxiij.q ipi imponũt in humeros boim onera grauia et importabilia.digito aũt suo nolunt ea mouere. Non sic:sed portet a nobis adversitas externa. Item portetur ab humeris nostris seueritas supna.boc ẽ dictum correctio dei et prelatorũ sicut faciebat iob.xxxj. Librũ scribat ille qui iudicat vt in humeris meis portẽ illum. Itẽ portetur in istis bũeris auctoritas paterna.i.reuerẽtia et timor dei et pentũ. Sicut de filijs Noe legit Gene.ix.q imposuerũt palliũ humeris suis ⁊ retrocedẽdo cooperuerũt patrem nudatũ ne videret pudibunda sua.quia scz pallium excusatiõis paterne.⁊ quicquid facere põt ad maiorũ et amicorũ nostrorũ verecũdiaz submouendã debem⁹ libenter tollere.et istud onus patienter portare. Item portetur humeris istis sagacitas iterna boc est dictum. Onus sapie et doctrine: et cuiuslibet discipline. Vñ de sapia dicit Eccl.vj. Inijce pedẽ tuum in cõpedes illi⁹:et in torques illi⁹ collũ tuum subijce humerum tuũ et porta illum. Talib⁹ igitur fructuosis onerib⁹ debemus humeros patiẽtie ⁊ obediẽtie supponere:et oia difficilia ꝑ dño sustinẽ. Sopb.iij. Tũc reddã pplis labiũ electũ: vt invocẽt oĩs nomẽ domini ⁊ seruiant ei in humero vno Et merito:quia ꝑcerto ista onera parũ durabunt. quia in morte a nostris bũeris deficiẽt et cessabunt. Unde de iugo et onerib⁹ bui⁹ mundi quo.s.nunc ꝓmunt iusti dicit Esa. xxij.q auferetur ab eis iugũ eius:et onus eius de humero eorũ tolletur. Et boc:quia ꝑcerto xps virgã humeri eius ⁊ sceptrum exactoris eius supabit sicut in die madyan.sicut dr Esa.ix. Talis igitur bumer⁹.i.talis patiẽtie virtus nos faciet ꝓ ceteris apparere.et regnũ israel.i.celestẽ gloriam possidere.sicut dr saul legit.j.Reg.ix.q ab bũero eminebat sup oĩs.et q pre ceteris fuit in regẽ israel sublimat⁹.quia ꝑcerto ille in quo bumer⁹ patiẽtie ꝓ ceteris eminet super alios regnare debet:et regnũ paradisi finaliter obtinet. Sed aduerte q summ⁹ põtifex legis diuine habebat vnũ nobilissimũ ornamẽtum quo sui humeri tegebãtur quod super bumerale cõiter vocabatur:qd scz Auro. Jacincto. Purpura.Cocco et Byſſo erat textuz.et duob⁹ onichinis ꝑciosis lapidib⁹ in q̃bus sculpta erãt noia.xij.ꝑiarchaz erat ornatũ:et annulis aureis et catbenis vt strigeret cũ rationali iudicij qd erat ornamẽtum pectoris erat i angulis cõiunctũ. Istud igit ornamẽtum põtifex super bũeros portabat qñ sacrificium dño faciebat. Et boc vt filiorũ israel memoriã corã domino baberet ⁊ sanctorũ patrũ meritis se muniret. Sic reuera dico q humeri interioris ꝯutis sacerdotũ et pontificũ nostre legis debẽt supbumerali.i.virtute patiẽtie fortitudinis et constãtie principaliter adornari.ita q ibi aur honestatis.iacinct⁹.id ẽ affectus celestis felicitatis.purpura rosee verecũdie et fragrãtis famositatis.coccus ignee charitat.et bissus inocẽtie et puritatis resplendeant et lucescant. Duoq; lapides ꝑciosi onichini qui scz faciunt oculos tremere.id ẽ timor dei qui scz duplex dicit.ꝑ eo q homo debet timere gloriã pdere et miseriã incurrere ibi appareãt et lucescãt.sanctorũ patrũ noia.i.iporum merita et exẽpla ibi refulgeãt et splẽdescãt. Catbene quoq; et annuli.i.vnitas et cõcordia.ronale iudicij.id est veritas et iustitia ibi reluceãt et virescãt. Si enim tale superbumerale.i.talis virtutũ cõgeries humeros prelati ornauerit.procul dubio ꝑ filios israel.i.ꝓ subditis suis intercedere dignus erit Exodi.xxviij. Portabat aaron noia filiorũ isti super vtrũq; humerum ob recordationẽ. Patet igit q in scriptura inuenitur bũer⁹ iusti: qui portat grauia. Tercio vico.q in scriptura inuenit humerus impij qui querit leuia. Virt⁹ enim et fortitudo malorũ ita est debilis q onera leuia semp querit. Isti enim sunt sicut argẽtum viuũ qđ modicuz pond⁹ auri sustinere nõ potest magnũ vero põdus lapidũ seu ferri:sustinet valde bene. Sic mali pond⁹ auri.i.pondus spirituale et meritorũ nõ sustinent.ferrũ vero et lapides.i.onera tẽporalia grauia et inutilia bene portant.quia reuera isti nunq volũt subijcere bũeros suos dei seruicio: imo isti ab omni ope et onere meritorio vertũt humeros ⁊ recedunt. Mee.ix. Dederũt humerũ recedẽtem.et cervicez suã indurauerũt nec audierũt: Sed reuera ipos bene subijciunt mundi iugo.carnis officio.et dyabo.i laborioso dominio. Baruch.ij. Inclinate humeruz et seruite regi babylonis.quia.s.nullus labor mũdan⁹ ẽ eis durus.nec aliqua liter difficilis aut auster⁹. Figurati in illis babylonijs.de q̃bus dr Baruch.vj. Videbitis in babylonia deos aureos ⁊ argẽteos:et lapideos et ligneos in humeris portari. Babylonia ei est mund⁹:vbi.s.a malis diligẽter portãtur et sustinẽtur onera grauia atq; dura.dũ tamen spectẽt ad aurum et argentũ ꝛc.i.ad terrenum emolimẽtuz vel lucrum. Vel ista possunt dici cõtra malos prelatos eccl.asticos q̃ deos suos.i.ꝑdilectos nepotulos et cõsanguineos per nimiã diligentiã semper portãt.⁊ in bũeris sustinẽt atq; fouẽt. cũ sint lapidei et lignei.i.bebetes et ignari.ipos tamẽ argentẽos ⁊ aureos p diuitias fieri procurẽt. Vñ de ydolo dr Esa. xlvj.q magistri illi⁹ ꝑducunt auz de sacculo.et argẽtũ statera põderãt vt cõducãt artificez vt faciat deũ et procidũt et adorẽt ante eũ.et portãt illũ in humeris gestãtes. O q̃t sunt bodie tales q̃.s.auro et argẽto artifices supiores ꝑducunt ⁊ ꝓmiãt.vt filios suos i deos.id ẽ in magnos diuites ꝓmoueant.ita q ꝓ nimia cura videt q semper in humeris eos portant.Et breuiter nota q mali babent humeros

Denudatos q̃s nesciũt velare.
Amputatos q̃ nolũt laborare.
Obstinatos q̃ solẽt nõ cessare.
Laceratos q̃s decet dissipare.

Et sic dico. q apd malos inueniũtur humeri nudi p inuerecũdiaz et luxuriã. Vñ Esaie. xlvij.de babylone in figura mulieris male dicit sic. Discooperi humerũ reuela crura.trãsi fluuia.reuelabitur ignominia tua:videbitur obprobriũ tuuz. Ista potissime possunt dici de dominab⁹ modernis q̃ humeros portãt ad litteraz discooptos vt appareat alba caro et incitent homines ad venerem. Itẽ inueniũtur bũeri abscisi p imbecillem ignauiam.quia.s.multi sunt ita inepti et ignaui ad bene operanduz.q recte videntur babere humeros amputatos. ij. Mach.xv. Manũ nicbanoris cum humero abscisam iussit iudas perferri bierusalẽ. Et Job.xxxj. Humer⁹ meus a iũctura sua cadit.et brachiũ meum cũ suis ossibus confringatur. Itẽ inueniuntur humeri duri p obstinatã maliciam. Unde obstinatis ⁊ crudelib⁹ dicit Ezech.xxxiiij. Latera⁹ et humeris impingebatis.et cornib⁹ vẽtilabatis oia infirma pecora donec dispgentur foras. Itez inueniuntur humeri lacerati p future dãnatiõis pestilẽtiaz. q̃a scz sicut teste Pli. Dracones volant super humeros elephantũ vt eorum sanguine satiẽtur. Sic demones finaliter super humeros malorũ volabũt et eos p damnationez ꝑpetuã lacerabunt. Esa.xj. Volabũt in humeros philistijm: ꝑdabunt filios orientis. Unde diabolo põt dici illud Eze.xxix. Quod pbaraoni regi egypti dictum fuit. Fuisti baculus arundineus domui israel ⁊ quãdo cõprebẽderunt te cõfractus es et laceraſti humerũ eorum:et dissolu sti omnes renes eorũ et innitẽtibus eis sup te cõminutus es. Dyabolus enim bũs qui in eo cõfidunt baculus est arundineus. qui scz innitẽti frãgitur.ita q ꝑ damnationem eternã is qui sibi innitit laceratur. Sic i nr patet q inuenitur humerus qui querit leuia:humerus iusti qui suffert grauia humerus dei qui portat omnia ꝛc. Sufficit.

Humilitas. Nota q̄ būilitas accipitur in bono et in malo. In bono enim accipitur ꝓ virtuali subiectione. Unde. j. Pet. v. Humiliamini sub potēti manu dei vt vos exaltet ꝛc. In malo accipit ꝓ penali depssione ꝛ tribulatione. Et sic accipit Esa. xvij. Arrogātiā fortiū bumiliabo. Et illud sepe dictum in euangelio Matb. xviij. et xxiij. Qui se exaltat bumiliabit. Accipitur etiā in malo ꝓ ficta et būiliata ꝓfectione et cōpassione. Sicut de ypocritis dicitur Ecclē. xix. Est qui nequiter se bumiliat et interiora ei⁹ plena sunt dolore. Et in ps. Bumiliati sunt i iniq̄tatib⁹ suis. Sz q̄ nō ītēdo aliq̄d dicē nisi d̄ būilitate morali. dico q̄ triplex ē būilitas. Bona et virtuosa. Mala ꝛ viciosa. Dura et dolorosa. Primo igit̄ de bumilitate bona et virtuosa dico q̄ nos debemus esse bumiles multiplici rōne. Ad b̄ enim excitat scriptura. Ad boc inducit natura. Ad boc insuper admonet figura. Scriptura eīm semper p̄dicat bumilitatem. Xp̄s eni dicit Matb. xj. Discite a me: q̄ mitis sum et bumilis corde. Ecc. etiā. vij. dicit et p̄apitur. Būilia vade spiritū tuū: quia vindicta carnis impij ignis et vermes. Item natura inducit bumilitatē. Nulla eni natura fragilior: nulla natura vilior: nulla natura ad būilitatē abilior q̄ bumana. Homo eīm est plen⁹ fetorib⁹ et sudorib⁹. bumoribus ꝛ stercoribus. doloribus ꝛ laborib⁹. Ideo sibi dicitur Michee. vj. Humiliatio tua in medio tui. i. causa bumilitatis tue. Item figura admonet bumilitatē. q̄ sicut d̄r Esa. xl. Omnis mons ꝛ collis bumiliabit: et erunt prava in directa et aspa in vias planas. Quia. s. ad boc q̄ prauitas viciorū vertatur in directum virtutum. et ad boc q̄ asperitas tribulationū vertat in planicie cōsolationum necesse est q̄ omnis mons et collis. i. omnis tumor et elatio supbie būilietur. ꝛ q̄ bumilitas cum diligētia frequētet. Quia sicut dicitur Luc. xviij. Qui se bumiliat exaltabit. et q̄ se exaltat bumiliabitur. Būiliemur igit̄ et sim⁹ sicut spica que q̄n ē granis plena solet inclinari ꝛ versus terrā inferius incurvari Si vero vacua fuerit et inanis tūc solet sursum erigi et extendi: et versus celuz sine incuruatione aliqua eleuari. Sic vere charissimi: q̄ granis virtututū sunt pleni semp solēt inclinari inferi⁹ per bumilitatez. Illi vero qui virtutib⁹ sunt vacui se solēt sursum erigere ꝛ recti etiā incedere per superbiam ꝛ vanitatē. Breuiter eīm quāto quis est melior tanto efficit bumilior. Et quāto quis ē deterior: tāto efficitur elatior et supbior. Et boc est quod dicit Eccle. iij. Quāto magis es bumilia te in oībus et coram deo inuenies gratiam. Boni igit̄ debēt būiliari. quia sicut dicit Greg. xxvij. Mora. Virtutis origo būilitas ē. Illa igitur virt⁹ tm̄modo pullulat que in ista radice ꝓfixe ꝓseverat. De bonor igitur bumilitate possum⁹ exponere illud Esa. ij. Incuruabit̄ sublimitas bominum ꝛ bumiliabitur altitudo virorum. In quibus verb aduerte q̄ bumilitas babenda est ꝓpter tria bona que per eam nobis insunt. scz Quia per banc efficimur Sagaciores. Humilitas eni facit nos sagaciter occulta ꝓsiderare q̄. s. facit nos boies. i. rationabiles. Dominū inquit. Itē facit nos i bono stabiliter perseverare. quod ostēdit cū dicitur Virorum. Facit eīm nos viros. i. stabiles et virtuosos. Itē facit nos feliciter ad summa accelerare. vel feliciter excelsa pticipare: qd̄ oīditur cū dicit. Altitudo. Būilitas enim acuit bumanā sagacitatē: q̄ facit bomies. Dominū inq̄t. Robora interna felicitatē. q̄ facit nos viros. Virorz inquit. Eleuat ad summā felicitatē: quia nos facit altos. Altitudo inquit. Igit̄ dico. q̄ bona ꝛ virtuosa bumilitas ē babēda. q̄ nos facit sagaciores: quod ostēdit in verbo bominum. Būilitas ei nos facit esse boies. i. discretos et rationabiles ad cōsiderādum ꝓpria vilitatem. Sicut eīm dicitur Eccl. xj Sapia bumiliati exaltabit caput eius. Sicut enim videmus aialia minora ꝛ inferiora sunt vt cōiter sagaciora ꝛ ingeniosiora. Sicut patet de formicis apib⁹ et araneis. Ad quor operz subtilitatē būana rō nō attingit sicut dicit Pli. Dicit. n. idem. q̄ aialia parui corpis babēt sensus valde acutos. videt. n. audiunt ꝛ olfaciunt miro modo. sicut videmus de pulicib⁹ que statim q̄n quis vult eas capere solent fugere et saltare. Sicut etiā videm⁹ de araneis que statim videt muscā quādo est in laqueis suis capta. Sic vere charissimi ꝓpter tem: sunt vt cōiter sagaciores ꝓ spualē sapiētiā et subtilitatez. Habet. n. sensus spiritales acutos: subtiles ꝛ discretos per būilitatē absconditos ꝛ velatos. Quia sicut d̄r ꝓv. xj. Ubi fuerit humilitas ibi et sapia. Et boc oīditur in verbo boim. q̄. s. humilitas facit nos esse boies. i. rationales et discretos. s. ad rōnabiliter cōsiderāda illa que ptinēt ad salutez. Un̄ puer. xviij. Cor bois antec̄ exaltat būilia tur. Istud ē cōtra supbos q̄ recte nō videtur esse sapiētes vt bomines: sed stulti et ignorātes et bestie. Nibil. n. videtur sapere vel sentire de būana vilitate vel fragilitate. Figurati in nabucho. Dan. iij. Qui cū esset bomo supbissim⁹: mutat⁹ fuit ꝛ bestiā. nec potuit sibi humana figura reuenire quousq̄z humiliat⁹ fuit. oculos ad celū leuauit et altissimo benedixit. ꝛ q̄ dominetur excelsus in regno boim recognouit. tūc. n. figurā bumanā recuperauit et sensum suū bumilitate repauit. Quia breuiter sicut superbia d̄ boibus facit bestias ꝛ de sapiētib⁹ stultos. Juxta illud puer. xj. Ubi fuerit superbia ibi erit et cōtumelia. Et Eccle. xv. dicitur Or sapia longe abest a supbia et dolo. Sic būilitas de bestijs facit bomines. ꝛ de ignorātib⁹ sapientes. j. Macb. vj. Per loca bumilia ibāt caute ꝛ ordinate. Patz igit̄ q̄ bumilitas nos facit sagaciores. Deinde dico. q̄ humilitas virtuosa nos facit cōstātiores. facit enim nos esse viros. id ē constātes ꝛ virtuosos. Virorz inquit. Un̄ Esa. ij. Incuruauit se bomo et bumiliatus est vir. Sicut. n. arbor que radicē babet ꝓfundā in terra fortior est cōtra vētorum impet⁹ ꝛ insultus. Sic illi quorū radix. id ē cor ē profunde radicatuz per būilitatē. ē cōtra vētos tribulationū et temptationū magis forte ꝓ cōstātie firmitatē. Eccle. x. Plātauit bumiles ex ipsis gētibus. Radix eni q̄ ē ps arboris inferior. bumidior ꝛ flexibilior. ꝛ que est toti⁹ arboris fundamētum ꝛ etiā nutrimētum signat virtutē cordialis būilitatis. Jsta enim inferior ē per subiectionē. bumidior ꝓ deuotionez. flexibilior per cōpassionē. fundamētum per cōstātiam. nutrimentū aie ꝓ diuinā gratiā. Deus. n. superbis resistit būilibus autē dat gratiā. j. Petri. v. Et nota q̄ dicit q̄ deus bumilibus deb⁹ dare gratiam. Quia sicut aqua semp currit ad loca infima Sic diuina gratia ad loca et corda bumilia. et sicut valles et loca bumilia sunt vt cōiter fertiliora ꝛ fecundiora. Juxta illud psal. Valles abūdabūt frumēto. Sic procerto corda bumiliora sunt cōiter fructib⁹. id est virtutib⁹ pleniora. In alueari enim apū: faui q̄ sunt inferiores sunt melle pleniores et repletiores. Illi vero qui sunt superiores sunt magis vacui et inaniores. Sic vere charissimi: inter personas ille que sunt inferiores et infime per bumilitatē. sunt melle deuotionis et gratie magis plene ꝓ donorū spualiū vbertatē. Illi vero qui per arrogātiā ꝛ superbiā volūt esse superiores et eleuati. vt cōiter melle deuotionis et gratie priuati sunt et euacuati. Deus ei depossuit potētes de sede et exaltauit būiles. Esurientes impleuit bonis ꝛ diuites dimisit inanes. Bumilitas igit̄ nos facit viros. i. cōstātes. Perfectos et virtuosos: et virtutib⁹ et gratijs plenos: fertiles et fecūdos. Jsta ē. n. sicut radix de qua venit fructuū. i. virtutum origo. Quia ꝟm Greg. Virtutū origo est bumilitas: ꝛ est sicut fundamētū de quo ꝓuenit omniū spiritualiū fortitudo. Un̄ Augu. Cogitās magnā fabricā construere celsitudinis de fundamēto cogitet bumilitatis. Dico igit̄ q̄ bumilitas nos facit cōstātiores. Insup dico. q̄ babēda est bumilitas virtuosa. q̄ nos facit sublimiores seu feliciores Altiendo inquit. Altitudo. n. celestis glie per būilitatem ac q̄rit̄ et babetur. Sicut eni palma que ꝓfundas ꝛ infinitas babet radices ad magnā altitudinē eleuat̄. qui etiā et puri vapores a sole sursum faciliter exaltātur sagitta etiā quanto inferi⁹ in corda trabit̄. tāto superius et alti⁹ sublimat̄. Sic ꝓcerto dico q̄ illi qui ꝓ bumilitatē sunt profundiores minores et depssiores. sūt finaliter in celesti glia altiores. Humiles eni puros et scōs sol iustitie xp̄s sursum ad celi gloziā eleuat. et quāto b̄ deprimūtur inferi⁹. tāto illic superius eos ordinat atq; locat. Quia sicut d̄r puer. xv. Timor dñi disciplina sapiētie. et gloziā p̄cedit bumilitas. puer. eccl. xxix. dicit̄. q̄ superbū sequit̄ būilitas: ꝛ bumilē spiritus suscipiet glia: Viri. n. būiles ꝛ pfecti sunt sicut fic⁹ egyptiace cuius lignū in aqua positū cōtinue petit fundum. ꝛ cum

inferius descenderit ⁊ aquis repletū fuerit ⁊ imbutū tunc cōtra naturā aliaꝝ arboꝝ solet supnatare sursum. ⁊ sicut testat Plī. ad aque supficiez reuenire. Sic ꝓcerto viri bumiles locū ⁊ gradū inferiozē solent petere: ⁊ se maiozibus equalib⁹ ⁊ minozib⁹ ꝑm diuersos bumilitatis gradus sub mittere ⁊ supponere. Quia sicut dicit Ecc̄. xix. Est iustus qui nimiū se submittit a multa bumilitate. Cum vero i ta li loco ⁊ gradu infimo ⁊ ꝓfundo ⁊ste imbuti fuerit ⁊ reple ti aquis gratie ⁊ deuotionis. aquis lachrymaꝝ ⁊ cōpūctio nis. aquis inlup dementie ⁊ cōpassionis. finaliter ipsi post mortem ad supficiem paradisi ascendūt ⁊ eleuant: ⁊ ad glo riam supnatant ⁊ sublimant. Et boc est qd̄ dicit Job. v. ca. Oꝝ deus ponit bumiles in sublimi: ⁊ merentes erigi so spitate. Et Job. xxij. dicit. ꝙ qui bumiliatus fuerit erit in gloria. ⁊ qui inclinauerit oculos saluabit. Bene igit cōsu lit. j. Pet. v. Bumiliamini sub potenti manu dei vt vos exaltet in tempore visitationis. Exemplo. Ihesu Xristi qui bu miliauit se formam serui accipiens ⁊c. Sequit. Propter quod deus exaltauit illum Philip. ij. Sic igitur patet ꝙ nos debemus esse bumiles. quia per bumilitatem.

Sublimius ⁊ altius eleuamur. Et bec sunt tria mē.
Constantius ⁊ fortiꝰ roboramur. bra auctozitatis nr̄e.
Sagacius ⁊ doctiꝰ informamur. Mos igit debemus esse bumiles veraciter ⁊ nō fallaciter. Perfecte ⁊ nō ficte. Existenter ⁊ nō apparenter. Quia sicut dicit valerius eps in sermone. Bumilitas i amicitijs grata. In violētijs ociosa. Inter amicos blāda. Inter inimicos officiosa. nō extorquet seruitiū: nec req̄rit voces adulantiū. Hec igit dicta sunt de bumilitate vera. Secundo de bumilitate mala et viciosa possumus dicere ꝙ est Bumilitas

Deceptiua. Bumilitas deceptiua est bumilitas hypo
Defectiua. critarū. Ista em̄ fingūt se bumiles vt boni
Dejectiua. et sancti ab hominib⁹ reputent: ⁊ vt ad di gnitates ⁊ officia libentius assumant. Similes vulpi qui finxit se mortuū in via: vt venientes bubulci qui ducebāt quadrigam pullozꝝ ipm ꝓpter pellē babendā sursum ꝓjcerent in q̄driga. vbi cū fuit positus incepit viuus nō mortuus apparere. qꝫ. s. oēs pullos incepit occidere ⁊ deuorare. De quibus dicit. Eccl. xix. Est q̄ nequiter se bumiliat ⁊ interiora eius plena sunt dolo. Tales em̄ quādo sunt in ecclesia vl̄ collegio solēt se fingere mortuos ⁊ dejectos. bumiles pariter ⁊ deuotos. ⁊ boc vt sup catbedram p̄latiōis ponant: ⁊ vt ad aliquē gradū ecclesiasticū assumant vbi si assumpti fuerint ⁊ ꝓmoti statim incipiūt pullos. i. subditos rodere. ⁊ suā fictā bumilitatē in crudelitatē ⁊ supbiaꝫ cōmutare. De talib⁹ pōt dici illd̄. ij. Mach. xi. Humiliat⁹ ad terrā in gestatozio portabat. Hypocrite em̄ sunt sicut ceraste qui cū sit serpes venenosissim⁹. solet tamē mitiozē seu mortuū se fingere. ⁊ auibus vt ipas alliciat ⁊ suscipiat solet cornua sua que babet ad modū arietis demonstrare. qꝫ ꝓcerto tales solēt se alijs ostendere mitissimos ⁊ bumiles. q̄uis in veritate sint serpentini venenosi ⁊ crudeles. Ad nibil em̄ intendūt nisi alios decipere ⁊ sub bumilitatis fictione venenosam malicia suā palliare. De bumilitate vero taliū loquit Bern̄. sic. Hypocrite volūt esse būiles sine despectu. pauperes sine defectu. bene vestiti sine sollicitudine. delicate pasci sine laboze. alijs adulātes ⁊ alijs detrabentes. mozdaces vt canes. dolosi vt vulpes. supbi vt leones. rapaces vt lupi. lasciui vt vsi. Hij volunt esse sine auctozitate iudices. sine visu testes. postremo falsi accusātes ⁊ oīm veritate carētes. Ista est igit bumilitas decepti ua. Scdo dico. ꝙ est q̄dam bumilitas defectiua. Et ista est bumilitas quā babēt imbecilles ⁊ molles p̄lati. qui q̄n qꝫ erga subditos se babēt ita bumiliter ⁊ familiariter ꝙ parū aut modicū reputant. ⁊ ꝙ ab eis negligunt ⁊ cōtemnūtur. Teste em̄ innoc. in libzo de miseria bumana. Crudelitas generat odiū: ⁊ familiaritas parit ꝓtemptū. Nō decet em̄ semp se esse bumilē ⁊ benignū: sed q̄n̄q; auctētic⁹ ⁊ austerū Juxta illud Eccl. xij. Noli esse bumilis in sapia tua vt qui p bumilitatē nō emendant. pseueritatē ⁊ iusticiam corrigant. Mare em̄ talis est ꝓditiōis ꝙ erga debilia tebile efficit. ⁊ forte erga fortia reperit. Vñ in terra mea circa mare tale est ꝓuerbiū ꝙ mare a debili vincit. Illud vero ꝙ forte est a mari superat. Isto nibil aliud est dicere nisi qꝫ loca lutosa sabulosa ⁊ palludosa. q̄ sūt circa mare p aggregationē luti ⁊ sabuli cōtinue dilatant ⁊ sic mare circa talia retrabit ⁊ quodāmodo vincit. Loca vo fortia dura ⁊ petrosa a mari forti⁹ impellunt ⁊ paulatim ab eo corrodunt Et sic verū est qd̄ dictū est. Oꝝ mare dura ⁊ fortia superat a debilib⁹ vero ⁊ mollib⁹ superat. Sic ꝓcerto debet esse de p̄lato. Quia vere q̄n̄ inuenit psonas molles. benignas ⁊ bumiles nō debet cōtra ipas fremere nec rigoroſe, ꝓcedere: ſ benigniter ⁊ bumiliter se babere. Si vero inueniat rupem durā. id est subditū obstinatū ⁊ ꝓteruū tūc debet bumilitatē deponere. supbam apparentiā induere. cōtra ipm p rigoꝛē ⁊ iusticiā ꝓcedere: ⁊ cōtra ipm p violentiā p̄uale, re. Decet em̄ q̄ p̄lat⁹ ab bumiliū p̄ecib⁹ vinci se p̄mittat. q̄ꝫ viros pestiferos ⁊ supbos supbe feriat atq; vincat. Et de boc leo papa in sermone ⁊ ponit in decreto. lxxxvj. di. Odio babeant peccata ⁊ nō homines: corripiant tumidi tolerent infirmi. Et qd̄ seuerius necesse est castigare. non puniant seuientis animo ſ medētis. Nō decet igit p̄latū nimis esse bumilē. qꝫ talis est būilitas defectiua. Et de bac dicit Esaie. xxix. Vox pbitonis vox tua ⁊ bumiliaberis: de terra loq̄ris ⁊ de bumo eloquiū tuū musitabit. q. d. Tales vix audēt apte loqui. Item inuenit bumilitas dejectiua Et ista bumilitas nibil aliud est q̄ꝫ peccati dejectio et vilitas. De q̄ Treno. v. Mulieres in syon bumiliauerūt ⁊ virgines i ciuitatib⁹ iuda. Et ibidē. Repleuit dñs in iuda bumiliatū ⁊ bumiliatā. Sic igit patꝫ ꝙ inuenit bumilitas dejectiua. Defectiua ⁊ Deceptiua. Et sic patꝫ ꝙ inscriptura inuenit bumilitas nō solū virtuosa: immo etiam viciosa.

Tercio dico. ꝙ est bumilitas dura ⁊ dolozosa. Et sic bumilitas signat depssionē: tribulationē vel dānationē. Possumus ergo breuiter dicere ꝙ illi q̄ in boc mūdo plus ceteris p superbiā crigunt. in futuro amplius deprimentur ⁊ bumiliabunt. Juxta illud ps. Tu bumiliasti sicut vulneratū superbū in brachio virtutis tue dispsisti inimicos tuos. Sicut em̄ lapis quanto ab altiozi descendit tāto in terram ꝓfundius se figit: ⁊ quāto pars rote est superior tāto versa rota efficit inferior. Sic illi q̄ in boc mūdo sunt supiozes. quando per mortem ceciderūt: ⁊ rota vite versa fuerit et mutata. ipsi efficient bumiliozes ⁊ deppessiozes. ⁊ in inferno inferiozes ⁊ viliozes. qꝫ sicut dicit Baruch. v. Cō stituit dominus bumiliare omnē montē excelsuz. Et Esaie. xlv. dicit Gloriosos terre bumiliabo. Et Job. xl. dicitur domino. Disperge supbos in virtute tua. ⁊ omnē arrogantem bumilia. Osee. vij. Humiliabit supbia israel. Patet igit ꝙ triplex est bumilitas. Prima que est moralis ⁊ virtuosa. Secūda que est letalis ⁊ viciosa. Tertia que est penalis ⁊ dolozosa. Et bec de bumilitate sufficiant q̄ ad pns quia in multis titulis buius libri tractatum est siue tractabitur de eadem: ⁊ tabula te diriget vbi fiet. Vide etiā si vis in Mauricio vbi satis pulcram tbeozicam de bumilitate poteris inuenire ⁊c.

Humus. Nota ꝙ bumus multipliciter accipit in scriptura. Signatur em̄ per bumuz Bumane vilitatis labilis natura. Dico igit ꝙ bumus Terrene facultatis sterilis iactura. signat labilē naturā Diuine ciuitatis nobilis structura. vilitatis bñane. Hu, Inferne feditatis flebilis vstura. mus em̄ dicit ab bumoze quia scz bumana ꝓditio ex bumoꝛib⁹ constat. Unde nota ꝙ bumana conditio denotatur per bumum

Ratione vitalis ingressus. Primo igit dico ꝙ bumus
Ratione fatalis ꝓgressus. signat naturā labilis vilita,
Ratione finalis egressus. tis bumane. Homo em̄ de bumo creatur originaliter. Unde de eo dicit Esaie. xlj. ꝙ adducet magistratus quasi lutū: ⁊ quasi plastes cōculcās bumū. Et Soph. j. dicitur. Effundetur sanguis eoꝝ sicut fumus. q. d. nostra corpozalis cōplexio constat ex bumoribus scilicet sanguine. adipe atq; bumo. Homo em̄ super bumū viuit tēporaliter Deutro. xij. Cunctis diebus q̄bus super bumū gradieris facies p̄cepta ⁊ indicia. Homo insuper ad bumū tendit corpozaliter scilicet in fine per mortē. Esaie. ij. Ingredere in mortē ⁊ absconde in fossa bumo Sic igitur patet ꝙ bumus signat naturā flebilez vilitatis bumane. Secundo dico ꝙ bumus signat iacturā sterilem facultatis terrene. Terrena em̄ possessio bum⁹ dicit.

q; de bumo principaliter generaf Zach.ix. Edificauit cir⁹ munitionem suam. coacernauit argentuz quasi bumum. z aurum quasi lutum platearū. Et procerto terrena substacia bumus dicit. quia immūda animalia. id est peccatores ibidem nascunf et puersanf. Constat enim q animalia que ex bumo nascunf z que sine generatōne maris z femine ꝓducūtur: sicut sunt mures limaces z huiusmodi viliora ceteris iudicanf. Sic reuera mali quoz ortus z puersatio est i bumo facultatis terrene: debent viliores ceteris iudicari Unde de peccatoribus in bumo terreno; iacenti b⁹ dicit figuraliter Leui.xj. q omne q̄drupes quod super pectus suū p bumū trabit immūdum reputabatur. z tangi vel comedi a filijs israel vetabaf. Et sicut etiā lacerta z alia animalia quatuor pedes habentia pectore tñ bumuz tangentia z p bumū corpus trabentia immūda erāt: nec filij israel talib⁹ vesci debebāt. Sic reuera dico q illi boies q̄ quatuor pedib⁹. id est quatuor affectionibus. bumo. i. terrene facultati. pectore hoc est dictu cordialiter inherēt circueundo mūdi negocia z ibi trabunf. volutāt z delectanf immūdi apud deū reputanf. z tangi p associationē z māducari seu incorpari p imitationē ab israeliticis. id est a q̄ busuis xp̄i fidelibus ꝓhibenf. Et ideo breuiter possum cōcludere q talis bumus. i. talis terrena possessio.

Affectus macerat curis ingētibus. Ingit bum⁹ ista solet curis affect⁹ lacerare. Un Esaie.
Animos obserat culpis stringentib⁹.
Animas onerat penis vrgentibus.
Boies lacerat verbis pungentibus. xxxij. Sup bumuz populi mei spine ascendēt. Item ista bumus solet culpis animos obturare: Unde Gen.xxvj. dicit. Obstruxerūt serui abymelech puteos ysaac iplētes bumo. Ita ista bum⁹ solet penis animas onerare. q; scz terrena possessio trabit boies in infernū. Unde de Dathan z Abyron dr Nume. xvj. q descenderunt in infernū operti bumo. Itē ista solet verbis boies lacerare. q; scilicet ista facit boies z ꝓtumeliosos z detractores. z aliox verbis laceratis z pungentibus afflictores. Unde detractoribus dicit illud Esa.xxix. Humiliaberis. de terra loqueris z de bumo eloquiū tuū mussitabit. Signat igit bumus iactura sterilē facultatis terrene

Tertio dico q bumus in scriptura signat structurā nobilem seu fertilē ciuitatis amene: anime vel ecclesie. Ista ē em̄ bumus fertilis: que si bene z rite colit. fructus yberes et gloriosos ꝓducit. Est em̄ bumus secretior q̄ ꝓducit fructus meritoz. Et ista est anima q̄libet vel p̄scientia sancta De qua Nume.xiij. Terrā quā circuiuim⁹ valde bona ē si ꝓpitius fuerit nobis dñs inducet nos in eā: z tradet nobis lacte z melle manantē. Itē est bumus yberior que ꝓducit plantas electoz. Et ista est bumus religionis vel ecclesie. De qua dicit Gen.ij. Produxit domin⁹ deus de bumo oīe lignū pulcrum visu z ad escendū suaue zc. Item est bumus felicior que producit fructus gaudioz. Et ista est bumus paradisi z habitatio māsionis celestis. vbi est q̄es z gaudiū sempiternū. Unde dñs videt dicere post iudiciū ipsis beatis illō Ezech.xxxvij. Scietis inquit q ego dominus: cū aperuero sepulcra vestra z eduxero vos de tumulis vestris. z dedero spiritū meū in vobis z viuetis. et requiescere vos faciā super bumū vestrā. Et bene dicit requiescere. quia scz illa requies erit perpetua z quieta. Unde Amos.ix. Plantabo eos super bumū suā. z nō euellaz eos vltra de terra sua quā dedi eis. Et si vis nota. q bumus anie debet esse sicca carēs voluptatis bumore Josue iij. Sacerdotes qui portabant arcbā federis dñi: stabāt super bumū siccā in medio iordanis. Humus ecclesie debet esse opulenta plena splendore Mee.ix. Humū pinguē posiderunt: z domos plenas cunctis bonis. Humus celestis patrie semper erit leta plena charitatis tenore. Un Ezech. xj. Congregabo vos de populis z adunabo vos de terris z dabo vobis bumū israel. Sequitur. Dabo eis cor vnuz: et spiritū vnū tribuā in visceribus eoz. Sic igitur patet q bumus signat structurā nobilē ciuitatis Amene. Quarto dico. q bumus significare potest vsturā flebilē fetiditatis eterne seu inferne: boc est dictū habitationē infernalez. Et de hac potest dici illō Amos.viij. Filij tui z filie tue gladio cadent. bumus tua funiculo metietur: tu in terra polluta morieris. Et Esaie.xxxiij. de tali bumo dicit sic. Victima domini in bozra. et interfectio magna in terra edom. Et descendent vnicornes cū eis. z tauri cū potentib⁹ inebriabit terra eoz sanguine z bumus eoz adipe pinguiū. quia dies vltionis domini: annus retributionis iudicij syon zc. Unde ibi. Sic igitur patet q est quadruplex bum⁹. scz Infernalis. Uirtualis. Temporalis z Corporalis. Sufficit. Unde infra de Terra zc. Explicit littera H.

Incipit littera. I.

Iacere. Nota q iacere

idez est qd ad terrā longo corpore pronū prostratūq; esse. Et accipitur iacere pro q̄escere z pro dormire. Et potest accipi in bono z in malo. In bono em̄ signat depressionē humilitatis. In malo designat incuriationē cupiditatis. In mediocris aūt potest significare inclinationem aduersitatis. Est igit iacere virtuosum. Jacere vicioſū. z iacere doloroſum. Primo igitur dico q est quoddam iacere quod est virtuosum. Et sic nota q Jacet

Homo stupens miracula. De stupente miracula ꝓz
Homo petens oracula. Dañ.x. Ubi viso illo admirabili angelo stupens dani el de seipso dicebat. Non remansit in me fortitudo: sed species mea immutata est in me z emarcui. Sequit. Et audiui vocem sermonū eius: z audiens iacebā consternatus: vultusq; meus berebat terre.
Homo cauens pericula.

De petente vero oracula dicit. j. Esdre.x. Or orante Esdra z implorante dñm: z flente z iacente ante templū dei: collectus est ad eū de israel cetus grandis. Istud est em̄ iacere humilitatis. Sic em̄ solebant iacere z ad terrā se prosternere antiq̄ in signū humilitatis quando deū volebāt orare. Sic fecit moyses sicut ipe dicit Deut.ix. Jacui coram domino q̄draginta dieb⁹.

De timente vero pericula qd iacere debeat patet. Cautela em̄ est q bomo leoni vel apro obuius iacet in terra. Sicut em̄ aper non potest nocere bominē iacentē vel ad terrā pstratum. Sic nec diabolus bominē cōtritū z humiliatū. Aper em̄ erectos non iacentes solet inuadere. Et diabolus superbos z non bumiles solet in peccatū trūcere z temptationibus infestare. Ideo de dauid legitur. ij. Regū. xj. Or dū de peccato quod i vria cōmiserat timeret z peniteret: z mori puer⁹ formidaret: ingressus leoz: suz iacuit in terra. Istō est iacere virtuosum qd est humilitatis. Secundo dico q est iacere vicioſuz quod est iniquitatis. Et sic iacere fm diuersas considerationes signat diuersa genera peccatoz. Ille em̄ qui iacet non operat. non se exercet ad aliqd bonum opus. nisi forte ad impudicicias z ad malū. Et sic iacere signat vicū ociositatis. Quia ociosi videnf iacentes non operantes. non em̄ ambulant nec operanf per diligētiam z vigorem: imo iacent dormiūt z quietanf per ignauiam z torporē. Un. iij. Reg. iij. Puer mortu⁹ iacebat in lectulo. Tales em̄ dicunf pueri ꝓpter debetationē sensus z rationis dicuntur mortui propter carentiam bone operationis. dicunf esse in lectulo propter quietē male dilectionis. Item ille qui iacet q̄si ex toto corpore est expānsus z extēsus sup terrā. Et sic p iacētē significat auari q̄. s. ex toto corpe. i. ex toto affectu z appetitu: terrā. i. terena z tpalia p auariciā amplexanf Ergo tales auari figuranf illo ydolo dagon. qd cū esset iuxta arcbam domini situatum. ipm tñ inuentū est iacens capite detruncato. sicut dicit. j. Reg. v. Quia vere charissimi mlti sunt bodie positi in ara ecclesie iuxta arcbam testamenti. id est iuxta corpus christi i diuersis ecclesie gradibus constituti. qui scilicet dicunf ydolum. quia scilicet babent apparentiā z non existentiā. imaginē z non veritatem. fictionē z non pfectionē. j. Cor. viij Idolū nibil ē. Dicunf etiā dagon q̄ interpretat pisces inutiles. quia scilicet isti sunt pisces: quia in aquis deliciarum versanf. dicunf inutiles: quia nibil vtile in ecclesia operātur Esaie. lix. Opera eoz opera inutilia. Tales igit inueniunf bodie iacentes in terra. i. in terrenis bonis per auariciam quiescentes: z capite recte intentionis per malicias carentes. Figurati etiam in boloferne cui mulier abstulit caput. sicut dicitur Judith. xiij. De quo dicitur. Ecce bolofernes iacet in terra: z caput eius non est in eo. Mulier em̄ ista est auaricia que talibus aufert caput. i. rectam in-

tentionem. Et ideo ipsi iacent in terra per cupiditatē ⁊ per terrenoꝝ affectionē. Figurati in socru symonis Mat. viij qui erat iacens ⁊ febricitans. Unde nota q̄ Quidā iacent
In cauernis terre sicut cuniculi p auariciā. Et breuiter
In luto sicut porci per luxuriam. bodie esset
In stercorib⁹ sicut vpupa p pigriciam. multū necessaria ꝓbatica piscina. vbi sicut dicit Joh. v. Jacebat multitudo magna languentium. quia reuera multi inueniuntur diuersimode languentes. Unde notabo q̄ quidam Jacent
In terra perquirētes bona terrestria. Isti sunt igitur
In platea ꝑcurantes mūdi negocia. multitudo languentiū ⁊ iacētium in ſpiritu
In sanguine diligentes lites ⁊ prelia.
In igne suscitantes rixas ⁊ odia.
In deserto languentes falsa mestitia. alibus languorib⁹ atq; culpis
In lecto exercentes carnis officia.
In domo incurrentes mortē ⁊ ocia. Ergo dicaꝝ q̄
In vmbraculo bauritēs vinū ⁊ brodia. in terra iacent
In ostio ambientes ad beneficia. bōa terrestria
In monticulo tumentes vana ſupbia. perquirentes
Tre. ij. Jacuerūt in terra foris puer ⁊ senex. Item i platea iacent mundi negocia ꝑcurantes Thobie. ij. Mundicia uerūt vnū ex filijs israel iugulatū in platea iacere. Item in sanguine iacent lites ⁊ plia diligentes. ij. Reg. xx. Amasa ꝓsperſus sanguine iacebat in via. Item in igne iacent rixas ⁊ odia ſuſcitantes Mume. xvj. Precipe eleazaro sacerdoti vt tollat thuribula que iacent in incendio. Item in deserto iacent languentes falsa mestitia scz hypocrite. Unde Mume. xiij. Cadauera vestra iacebūt in solitudine hui⁹ vestri vagi erunt in deserto. Item in lecto iacent carnis officia frequentantes. Unde de holoferne temulento ⁊ Judith amplexus expectante dicit Judith. xiij. Qz holofernes iacebat in lecto. Et Judic. xix. Cōcubina iacebat ante hostiū. Item in domo iacent somnos ⁊ ocia exercētes Exo. xij. Nulla erat domus in qua nō iaceret mortu⁹. Et Marci. ij. dicit q̄ per tectū submiserūt grabatū in quo iacebat paraliticus. Item in vmbraculo iacent vinuꝝ ⁊ pinguia glutientes. Unde de noe ebrio dicit Gen. ix. q̄ nudatus iacebat in tabernaculo. Item in ostio iacent ad bñficia ambiētes. illi scz q̄ necdū itrauerūt: ⁊ sperāt ⁊ expectant ingressuꝝ. Unde illud. Lu. xvj. Lazarus iacebat ad ianuā diuitis vlceribus plenus. cupiens saturari de micis quas canes māducabant ⁊ nemo illi dabat: sed veniebant canes ⁊ lingebāt vlcera eius. Iste est em̄ ambitiosus peccator qui expectat ad ianuā vt micis quas canes. i. insatiabiles ecclesiastici comedūt satiet. Et tn̄ sepe fit q̄ paucos inuenit dantes: ⁊ solū lambentes vlcera. i. fallaces, promissores. verbales ⁊ receptores. Item in mōte iacent alta domūia ꝓsiderātes: seu vana superbia tumescentes. Unde de philisteis. i. de demonibus dicit. j. Reg. xxxj. q̄ ipsi inuenerunt saul ⁊ filios eius iacentes in mōte gelboe: ⁊ p̄ciderunt caput saul. Et bene dicit. Preciderunt. Quia reuera superbi ⁊ potentes qui in montib⁹ dignitatū iacent. capite id est sensu ⁊ discretione bodie carent. quia. s. isti nō vtunt in suis actibus ratiōe: ⁊ potius volūtate ⁊ affectione. Un̄ illud p̄dictum Judith. xiiij. Caput holofernis non est i eo qui. s. mortuus iacebat in tētorio. Jgit de quolibet taliter iacente ⁊ languente. i. de quolibet peccatore dici potest ⁊ exponi illud Math. viij. Domine puer meus iacet in domo paraliticus ⁊ male torquet. Peccator em̄ dicit puer. quia libenter maculat p carnalitatem. sicut de amon luxurioso dicit. ij. Reg. xiij. q̄ ipe iacebat in lecto expectans thamar Dicit iacere: qz ad terrā applicat p cupiditatē. Dicit etiā paliticus. qz ad nullū bonū opus mouet p sedulitatē. Dicit male torqueri: quia mentaliter anxiat. Un̄ Mach. ix. Erant verati ⁊ iacentes sicut oues p̄ inuidiā ⁊ malignitatem Et aduerte q̄ sicut porcus ſm̄ Pli. q̄n̄ iacet in luto sp̄ p maiorē parte tacet in dextero latere. Sic tales peccatores sic iacentes semp̄ solēt in dextera parte diuine misericordie ḡhescere. semp̄ em̄ sperāt q̄ in fine misericordiam cōsequent. et sic ad dexterā diuine misericordie nō ad sinistrā sue iusticie resplcere dinoscunt. Un̄. s. Reg. xxvj. Inuenerunt saul iacētem ⁊ dormientē. Dormientē dico. i. in spe venie ḡhescentē Istud est igit̄ iacere vicioſum qd̄ est in quitatis Josue. vij Surge: cur iaces pronus in terra? Tertio dico. q̄ est iacere voluptuoſuz qd̄ est aduersitatis. Jacere em̄ signat statū depssiōis sicut erigi signat statū ꝓmotiōis. Ille ei q̄ iacet: ad terrā deprimit. Sic paup ⁊ tribulat⁹ iferi⁹ sb̄ alioꝝ pedib⁹ ꝑculcat. Un̄ Judic. ij. Inuenerūt dn̄m suū mortuū ia cētē i terra. Et io miseri ⁊ tribulati q̄ iacēt sb̄ dadib⁹ fortune pñt figurari in sisara. qz Jabel fuit occisus postq̄ sitiens satis de lacte bibisset: ita q̄ iacens ⁊ mortuus est inuentus Un̄ Judicū. iiij. dicit. Vidit sisaram mortuū iacentē ⁊ clauuz in tempore eius. Quia reuera sepe fit q̄ post potus lactis. i. post haustus dulcedinis mūdane, ꝓsperitatis aliqs a statu deijcit. ⁊ iacēs ⁊ mortu⁹. i. depssus ⁊ miserabilis inuenit. ij. Mach. iij. Ille quidē per diuinā virtutez iacebat mutus ⁊ omni spe ⁊ virtute priuatus. Tales igit̄ sic iacentes sunt misericorditer eleuādi. sicut de asino ponit exemplū Exo. xxiij. q̄ si iacens sub onere cecidisset subleuari debebat. Uerūtn̄ mali in fine in inferno iacebunt ⁊ ibi sine remedio remanebūt. Prouer. xiij. Jacebūt mali añ bonos. ⁊ impij ante portas iustoꝝ. Et sic igit̄ ptz qd̄ est iacere voluptuoſum. vicioſum ⁊ virtuoſum. Vide supra de Cadere. ⁊ de dormire ⁊ de habitare ⁊c.

Jacere. iact⁹

Nota q̄ iacere vel ꝓiacere signat multiplicit i scptura. Un̄
Jacit semen vt fructus faciat. Primus est iact⁹ gre
Jacitur telum vt hostem feriat. saluatoris. q̄. s. in cor
Jacitur retbe vt feram capiat. de humano solet semen gre ꝓuenientis
Jacit fundamētū vt domū fulciat iacere: vt fructus gre
Jacitur lapis vt ictu noceat. gratū facientis valeat pullulare. Unde Mar. iiij. Sic est regnū dei quēadmodum si homo iaciat sementē in terrā ⁊ dormiat ⁊ exurgat die ac nocte. ⁊ semen germinet ⁊ increscat ⁊c. Et tn̄ de multis pōt dici illud Deu. xxviij. Sementē multā iacies in terram ⁊ modicam cōgregabis. qz locuste oīa deuorabunt.

Secūs est iactus iaculi temptator⁹. s. sagitte diabolice. ij. pali. xviij. Accidit vt vnus e pplo in incertū sagittā iaceret ⁊ percussit regem israel. Tertius est iactus boni p̄dicatoris. q̄ scz retbe p̄dicationis peccatorib⁹ tēdit. Et tn̄ de obstinatis supbis dicit Prouer. i. q̄ frustra iacit retbe ante oculos pennatoꝝ. Quartus est iact⁹ prudētis, puisoris qui scz in oib⁹ q̄ facit iacit debitū fundamentū. sicut i credulitate fidē: in agibilib⁹ intentionē rectā ⁊c. Un̄ Josue. vj. In primogenito suo iaciat fundamentū. Primogenitus est fides vel recta intentio. Quintus est iactus inuidi vexatoris: qui videlicet cōtra iustū iacit mala opera vel mala verba Job. viij. Tulerūt lapides vt iacerent in eū. Sextus est iactus terreni cōemptoris illius q̄ scz iacit ⁊ ꝓiacit terrena ne pereant periculū. sicut ꝓ ad litterā fit in naui q̄n̄ est nimis onerata. Unde Actuū. xxvij. Secūda die iactuz fecerunt. Uel si vis dic adhuc alio modo. Et sic nota q̄ aliquid iacit̄ vel iactatur multiplici ratione. s. qz iactatio seu iacrantia solet fieri vt quid
Multiplicetur. Primus est iactus predicatoꝝ. Isti sunt em̄ qui semen verbi diuini solēt iacere vt fructus bonoꝝ operū inde possint multipliciter ꝓuenire Mar. iiij. Sic est regnū dei quēadmodum si iaciat homo sementem in terram ⁊ dormiat. ⁊ exurgat die ac nocte. ⁊ semē germinet ⁊ increscat. Multi sunt tamen qui parū ꝓficiunt semina iactēdo. qz cor indeuotum non ꝓficit fructificando. Unde Deutro. xxviij. Sementem multā iacies in terram ⁊ modicam congregabis. Secundus est iactus hominū deuotoꝝ q̄ scz fundamentū fidei charitatis ⁊ spei. recteq; intentionis ⁊ deuotionis in oibus operibus suis solent ꝓiacere. vt virtutum edificiū possint stabiliter fabricare Aggei. ij. Fundamenta iacta sunt templi domini: ponite sup cor vestrū. Et ideo de iactu fundamenti specialit dicit in p̄. Jacta sup dn̄m

curam tuā ⁊ ipe te enutriet. Tertius est iactus hominū pioꝝ seu largitoꝝ. qui scz ad modū illoꝝ qui sunt in mari et vident nauē suā nimis oneratā ⁊ ex hoc timent submergi. iactant in mare ⁊ in fluctib⁹ merces suas. sic pij ⁊ timorati diuitias suas solent in mare. i. in pauperes iacere et dispergere. ⁊ se a mortis ecne periculis liberare. Aduerte tñ q fm legem rodiā de iactu: talia tempe periculi iactata si ad portū ⁊ littus applicabant ⁊ impellebanť a mari suis dñis reddebanť. qz scz talia que iactanť ⁊ pijciunť pauperibus in portu ⁊ littore paradisi suis restituenť iactoribus Ecc. xxxij. Alleuiabant nauez iactātes triticū in mare. Et sequiť. Oz paul⁹ ⁊ socij sui saluati fuerūt a piculo. Quartus est iactus bonoꝝ platoꝝ. qui scz sagittas ⁊ tela correctionis iaciūt in filios pestilentes. Figura. ij. Mach. x. vbi dicit. Oz quinq; viri celitus missi in equis frenis aureis de cœli ducatū iudeis pstabāt. ⁊ machabeū mediū ptegebāt. ⁊ aduersarios tela iaciebant. qz. s. boni ⁊ celestes duces q equos. i. corpa sua p temperantiā frenant: bonos ptegunt ⁊ malos sagittant. Unde de iesu naue dī Ecci. xlvj. q gloriam adeptus est tollendo manus suas ⁊ iactando contra ciuitates rumpheas. Quintus est iactus demonū tempratoꝝ. qui scz retbia temptationū iaciunt vt pisces. feras ⁊ aues. i. vt inferiores defraudēt. Uerūtamen de prudentibus qui sciunt temptationū retbia pcauere dicit Prouer. j. Frustra iacit retbe ante oculos pennatoꝝ. ipsi eñ cōtra sanguinē suū insidianť. Sextus est iactus hominū pessoꝝ. qui scz penas ⁊ tormenta detractionis ⁊ murmura iaciunt cōtra bonos. Sicut dicit. ij. Mach. x. Oz illi q erant intus sermones nephandos ctra filios israel iactabāt. Et Job. viij. dicit. q iudei tulerūt lapides vt iacerēt in iesum De tali aūt iactu vel iactura que idez est qd tribulatio seu damnū dicit Matb. xiij. Nauicula in medio mari iactabatur fluctibus Septimus est iactus hoim verbosoꝝ. q scz verba sua iactant. efferūt ⁊ extollunt: ⁊ seipsos ꝓpalāt p iactantiā ⁊ pponūt. Istud est eñ vicū iactantie. q multi mirabiliter sunt infecti. qui scz tantū solēt in suis operib⁹ ⁊ psperis successibus gloriari. q nō possunt a iactantia moderari. Isti tñ debent attendere q in hoie infirmo acuto morbo signū est mortis. qñ sepe ⁊ inquiete solet brachia iactare et denudare. sicut dicit in pnosticis. Sic vere qñ infirmus: vir simplex vel peccatoꝝ brachia sua. i. opera ⁊ facta ⁊ alia bona si q̄ habet inquiete ⁊ inordinate denudat: et ipsa ostentat et publicat atq; iactat. signū est pditionis et mortis. Quia. s. tales magis videnť in morib⁹ esse mortui q̄ viui: ⁊ magis esse inutiles q̄ puecti. Mā vt dicit Valerius maximus Nibil est qd magis diminuat laudis pconiū q̄ suos iactare successus. Et isti videnť similes byspanis quoꝝ mos est brachia nō tegere nec vestire: sed nuda ⁊ discooperta habere ⁊ tenere. Sic etiā tales ꝛc. Esaie. xx. Minabit rex assyritoꝝ captiuitatē egypti. nudā. discalciatam: ⁊ discooptis natibus. Et nota q dicit natib⁹ cōtra illos q etiā sua pudibunda denudant. Istud eñ vicū tunc est pessimū: qñ homo nō solū se iactat de bonis suis: ꝫ etiā de malis ⁊ vitijs. similes istis mendicantib⁹ q̄ turpiora et magis horribiliora ⁊ morbida membra libentius ostendūt vnde istis accidit sicut antiquitus accidebat insule Cypri. de qua dicit Beruasius. q antiquitus nullum mortuum retinebat. imo terra illius insule quicq̄d mortuū sepeliabatur id ipm protinus euomebat. Helena tamē constantini mater de hyerosolyma rediens. crucē boni latronis quaz cū cruce christi inuenerat ibidē reliquit. virtute cui⁹ terra mortuos retinuit et sepultos euomere tūc cessauit. Sicut dicit Beruasius in libro de ocijs imperialib⁹. Sic vere videntur esse multi qui nibil sepultū aut secretū sciunt tenere: quinimo mortuos suos. i. peccata sua solent per iactantiam euomere et coram oīmibus ostentare Esaie. iij. Peccata sua sicut sodoma pdicauerūt nec absconderunt. Ue cesse est igit talibus q crucis memoriā habeant: vt verecundia ducti mortuos suos. id est peccata sua teneant et absondant. nec ea p iactantiam publicēt ⁊ ostendāt. Talibus igit dicit Job. xviij. Usq; ad quē finē iactabis? q̄re reputati sumus vt iumenta ⁊ sordium? coꝝā te? Unde de tali vomitu dicit Prouer. xxix. Uerbū custodiens filij extra pditionē erit. Et sequiť. Prouer. xxx. in pncipio. Uerba congregantis filij vomentis. Et nota q vicium iactantie fugiendum est quia.

Signū est imperfectionis. Istud eñ impfectū denotat
Causa est indignationis. se iactantem. Perfecti enim
Finis est desperationis. viri nunq; sunt vt cōmuniť iactatores: immo pbitatū. virtutum et virium occultatores Juxta illud Sene. Esto occultator virtutū sicut alij vicioꝝ. Econtra aūt est de imperfectis. Quia isti solent prealijs se iactare. qz sicut dicit Senec. Debilior canis magis indulget latratibus. Unde Hiere. xlviij. dicit. Audiuim⁹ superbiam moab: supbus est valde. Sequiť. Ego scio dicit dominus iactantiam eius q non sit iuxta eī virtus ei⁹: nec iuxta quod poterat conata sit facere: quasi diceret: maior est iactantia q̄ potentia. Item ista gravat ⁊ irritat audientem. Quia pcerto sepe fit qd p iactantias fatuoꝝ multi audientes puocanť et indignanť. Unde scriptū est Prouer. xxviij. Oz qui se iactat ⁊ dilatat iurgia concitat. Unde de esculapio qui mirabiles curas faciebat in medicina: ita q mortuos videbať ad vitam reducere scriptum est qd fulmine periit. Et dicit fabula Quidij. Oz qz nimiū se iactabat: ⁊ artē suā nimiū palabat: dij indignati fulmi nauerunt eum. Item iactantia vrit ⁊ agitat desperantē Quanto eñ quis fuit prius gloriosior se iactādo: tāto qñ venit ad infortunū fit miserabilior desperādo. Unde de damnatis dicit Sap. v. Oz ipi p desperatione dicēt. Quid nobis inquient pfuit supbia? q̄d diuitiarū iactantia? transierunt omnia sicut vmbra: ⁊ tanq̄ nuncius pcurrens: et tanq̄ nauis ptransiens fluctuosaz aquam. Patet igit q iactantia designat imperfectionem. Prouocat indignationem. Augmentat desperationem. Transeo quia paucissime sunt auctoritates vocales. Uide de Lingua. Labio. Sermo. Loqui ꝛc.

Jacinctus. Nota q iacinct⁹ ē nomē bois: nomē lapidis: nomē fruct⁹: nomē coloris. Fuit eñ iacinct⁹ iuuenis gr̄osus: ē iacinct⁹ lapis pciosus: est iacint⁹ frutex ⁊ uosus: est iacinct⁹ color speciosus Et sic dico q est Nomē iuuenis. Nomē lapidis. Nomē coloris. Nomē floris. Fuit dico iuuenis gr̄osus a phebo plurimū adamatus. Ponit eñ Oui. li. x. fabula. v. q iacinct⁹ fuit quidā iuuenis quē phebo⁹ deus luminis plurimū adamauit: qui ludens cū phebo casu periit. Et ideo phebo⁹ ipsum in florem sui nois trāsformauit. Item iacinctus est lapis plurimum pciosus: fundamētis celestis hierlm applicatus. Quia sicut supponiť Epoca. xxj. In noua hieru salez fundamētum vndecimū erat iacinct⁹. Item iacinctus est color plurimū speciosus sacris altaribus dedicat⁹ Est eñ color celestis vnus ex quatuor pncipalibus: de q̄bus facta sunt sacerdotū legis et tabernaculi fundamēta ⁊ paramēta. Item iacinctus est flos plurimū virtuosus medicinis varijs deputatus: qz scz iacinctus est nomē berbe ⁊ floris celestē colorem habētis. Et credo q est ille flos qui a medicis yreos appellať. Et sic dico q iacinctus fuit puer placans appollinē. Jacinctus est lapis mutās imaginem: qz scz fm tempus variat colorē. Jacinctus est color decorans velamen. Jacinctus est berba que sanat hominem Breuiter tamē applicādo ad mores dico q per iacinctum possunt intelligi varie gratie ⁊ virtutes colorem celestem ⁊ spiritalem imaginē pretēdentes phebo. id est sibi iusticie placentes: templū ⁊ sacerdotes. id est statū eccle decorātes: gen⁹ humanū spiritaliť medicātes ⁊ morbos viciorum pellētes. Tales eñ iacinctos voluit xp̄s portare talib⁹ se voluit adornare. Ūñ. Canť. v. dī de spōso. Oz manus erāt tornatiles ⁊ auree plene iacinctis. Et aduerte q iacinct⁹. i. celestis gr̄a. sapia. ꝓuersatio siue ōt⁹ ad diuersos vsus aie spūaliť puertiť. Ūñ nō q fm scpturā De iacinto

Fit velamentum. Sic vere dico q virtus seu gratia
Fit ornamentum. anime conuertiť in velum seu ve-
Fit fundamentum. lamentum puritatis ⁊ innocentie
Fit ligamentum. Exo. xxvj. Facies velum de iacin-
Fit calciamentum. cto ⁊ purpura ⁊ cocco bis tinto:
Fit operimentum. ⁊ bisso retorta. Itē ſ decorē seu ornamētū castitatis ⁊ ptinētie. Ūñ de Aaron scribiť Ecci. xlv. Oz dñs induit eum stolā sanctā: auro iacinto ⁊ purpura opus textile viri sapientis. Et dī ibidem. Oz circūpe

des ⁊ feminalia imposuit ei. Feminalia ẽm que applicantur membris pudibꝫ virtutẽ castitatis designant. Item in fundamẽtũ firmitatis ⁊ patiẽtie. Apo. xxj. Fundamẽtũ vndecimũ iacinctus. Item in ligamentũ charitatis ⁊ amicitie. Vñ Exo. xxviij. Stringãt ronale anul' suis cũ anulis supbũeratis vitta iacinctina vt maneat iũctura fabrefacta

Item in calciamentũ humilitatis ⁊ subiacentie. Calciamentũ ẽm tenet inferiorẽ locũ: sic ⁊ humilitas. Vñ anime dicit Ezech. xvj. Calciaui te iacincto: cinxi te bisso: indui te subtilibus ornaui te ornamento ⁊c. Item in mãtellum seu operimentũ honestatis atq; decẽtie. Unde generaliter q̃q̃ quid erat in tabernaculo federis: pallijs iacinctinis vl' pellibus debebat opiri. Qd denotandũ q̃ in tabernaculo ecclesie nõ debet esse aliud vas. i. aliqua psona quin iacincto honeste vite ⁊ cõuersationis specialiter sit vestita. Rume. iij. Vasa altaris opiant velamine iacinctina ⁊ pelliũ. Pelles ẽm que remanent post animalia mortua: significãt exempla sanctorꝫ q̃ post eos boibus remãserũt: q̃ quia iacincti na. i. celestia ⁊ spũalia fuerũt: ideo vasa altaris. id est ministri ecclesie se talib⁹ induere debuerũt. Figura Rume. iij vbi dr: q̃ candelabrũ luminis: mensa: ⁊ altare aureũ ⁊ vasa alia operienda erant pallijs iacinctinis: ⁊ postea etiam desup omnia debebant involui opimento pelliũ iacinctinarum. Quia reuera nõ est dare in ecclesia altare aureũ. id ẽ virum sanctitate nitentẽ: nec candelabrũ luminis. i. virũ veritate fulgentẽ: nec mensã ꝓpositionis. i. virũ pietate pollentem: q̃n iacincto pallio vel opimento. i. celesti ⁊ honesta cuersatione debeat operiri ⁊ virtutũ coloribus insigniri. Hester. viij. Mardocheus aũt de pallatio ⁊ de pspectu regis egrediens fulgebat vestib⁹ iacinctinis. Aduerte tñ q̃ istud palliũ iacinctinũ. i. honeste cõuersationis decorẽ accipiunt hodie multi mali: ⁊ maxime viri ypocrite atq; ficti. Figurati in idolis gentiliũ: de quib⁹ dicit Hiere. x. vbi dr q̃ lignũ sũt argento involutũ: iacinctus ⁊ purpura indumẽtum eorꝫ: opus artificũ vniuersa hec. Quia ꝓcerto vniuersa idola. i. ypocrite aliud ꝓtendẽtes q̃ ipi sunt: lignũ sunt ꝓ certo argento involutũ. q̃. s. interius valẽt modicũ: extra multũ interius sunt lignei. i. impij: exterius apparẽt aurei. id est iusti: q̃. s. artificiose sunt facti: ⁊ iacincto honeste conuersationis: ⁊ purpura ficte charitatis ⁊ dilectionis induti Unde Apoca. ix. dicit. De illis locustis mirabilibus que habebant loricas igneas et iacinctinas. Applica si vis totam figuram vel partem ipsius contra tales. Sed adhuc dico q̃ iacinctus cum sit color celestis quandoq; transumitur ad illas res que colore celesti sunt colorate. Et sic dico q̃ in scriptura iacinctus sumitur.

Pro flore. Inuenit ẽm flos qui dicit iacinctus: de q̃
Pro lapide. fingunt fabule: sicut ponit Ouidius. li. x.
Pro veste. fabula. v. q̃ fuit puer pulcerrimus a sole
Pro pelle. ꝑdilectus: sed dum luderet p iocum alterius discũ sursum iaciendo: quo capiti suo iniecto dum p̃ceps occideret: mortuus est ⁊ p phebum in florem sui nominis mutatus est. Lapis etiã inuenit celestis coloris qui iacitus dicit: qui in fundamẽto ciuitatis hierusalẽ applicat: sicut dicitur Apoca. xxj. Uestes etiã coloris celestis dicunt iacinctus de quib⁹ aaron fuit ornatus: sicut dicit Exo. xxviij. Pelles tali colore tincte iacinctie vocabant de quibus tabernaculũ tegebat sicut dicit. Exo. xxvj. Breuiter ista est veritas q̃ color iacinctinus diuinis vsibus specialiter fuit dedicat⁹. ⁊ sacerdotalibus vestibus applicat⁹. templi velis ⁊ opertorijs deputatus ⁊ ad ornamentũ regũ ⁊ principũ ordinatus. De iacincto. i. de panno iacinctino fiebant vela ad interiora templi celandũ. ad seperata ligãdum. pallia ad sancta vasa inuoluẽdũ. vestes ad sacerdotes ornandum. opertoria ad tabernacula operiendũ. Dicam igit q̃ talis color potest significare viros celestes celestem vitam ⁊ cõuersationẽ habentes. celestia ꝓtemplãtes ⁊ spũalia diligentes. Isti ẽm dicunt flores ratione sancte affectionis. Dicunt lapides ratione solide intentionis et durationis. Dicunt vestes ratione honeste cõuersationis Dicunt pelles ratione penitentie ⁊ carnis mortificatiõis. Pelles ẽm de mortuis animalibus fiunt. Et ideo isti q̃nq; sunt vela puritatis ⁊ innocentie Exodi. xxvj. Facies velũ de iacincto. Quandoq; sunt tunice charitatis ⁊ amicicie. Tunica ẽm defendit a frigore Leui. viij. Uestiuit pontificem subula linea accingens cũ balteo: ⁊ induens tunica iacinctina. Quandoq; sunt vitte seu ligamina pacis seu tranquillitatis Exo. xxix. dicit. Qr cingulũ aaron erat de iacincto ⁊ purpura ⁊c. Quandoq; sunt pallia honestatis ⁊ apparentie Rume. iij. Mensaꝫ involuent iacinctino pallio Quandoq; sunt operimenta pellicea humilitatis ⁊ patiẽtie. Illud ẽm operimẽtũ erat expositũ pluuijs ⁊ tempestatibus. sic etiã patientia est exposita exterioribꝫ nocumẽtis Rume. iij. Archam domini ⁊ vasa altaris operient velamine iacinctinarum pelliũ. Talib⁹ igitur celestib⁹ velamẽtis debem⁹ esse vestiti: ⁊ talib⁹ virtutibus adornati. Exẽplo mardochei de quo dicit Hester. viij. Qr egrediens fulgebat vestib⁹ iacinctinis: coronã aureã habens in capite. Aduerte tñ q̃ hypocrite vsurpãt sibi falsa tales vestes. qr scz q̃uis mali sint. celestem tñ cõuersationẽ moliunt hre Figurati in ydolis de q̃bus dr Hiere. x. Qr iacinct⁹ ⁊ purpura indumentũ eorꝫ. Figurati etiaꝫ in chaldeis de q̃bus Ezech. xxiij. dr. Insaniuit libidie oolla in amatores suos assyrios vestitos iacincto ⁊c. Figurati etiã in illis locustis Apoca. ix. que habebant loricas iacinctinas ⁊c.

Jacob. Qr quis istud nomẽ iacob sit nomẽ ꝓprium qr tamen cõmune est in scriptura aliq̃d de eo est dicendũ. Nota igit q̃ iacob aliquãdo sumit ꝓ pplo Aliquãdo ꝓ psona. ꝓ populo sumit Rume. xxiij. vbi dicitur. Non est ydolum in iacob. Pro psona ẽm sumit Gen. xxix. Profectus iacob venit in terrã orientalem. Ut igitur aliq̃d morale de isto nomine extrabamus possum⁹ dicere q̃ per istud vocabulũ potest intelligi pfectus populus vel pfectus homo. Per iacob ẽm q̃tum repsentat psonã patriarche intelligit vir pfectus. Jacob ẽm interpretat supplantator. Jacob cũ angelo fuit luctator. Jacob mutato nomine dictus est israel speculator. Sic ꝓcerto vir pfect⁹ debet esse supplantator: diaboli ipm decipiendo. Vñ Gen xxvij. Recte vocatuꝫ est nomẽ eius iacob. en alia vice supplantauit me. Debet etiaꝫ esse luctator. mũdi tribulatiões ⁊ temptationes sustinendo ⁊ contra eas ꝓpugnando. Vñ de iacob dicit Osee. xij. In vtero supplantauit fratrẽ suũ: ⁊ in fortudine sua directus est cum angelo. Debet insup esse israel. i. deũ videns ipm subtilissime ꝓtemplando. Vñ Gen. xxxij. Nequaq̃ inquit iacob vocabit nomen tuum: s israel. Item per iacob inq̃tum repñtat pplm israeliticum q̃d ab ipso iacob descẽdit. possum⁹ intelligere populum xp̃ianum vel ecclesiam militãtem. que adhuc in hoc mundo luctat tribulationes sustinendo: sed finaliter quãdo vi abolum supplantauerit vocabit israel. quando fiet ecclesia triumphans deus in patria speculãdo. Vñ in ps. Exultabit iacob ⁊ letabit israel. Et Esaie. xliij. Miserebit ẽm dominus iacob: ⁊ sanabitur israel. Quocunq; igit modo: accipiat iacob: siue ꝓ populo siue ꝓ psona: semp potest significare virum pfectũ. Ideo de tali iacob possumus exponere illud qd dicit Gen. xxviij. Egressus iacob de bersabee pergebat aran. In q̃bus verbis ostendit q̃ iacob. i. quilibet vir pfect⁹ ad modũ iacob debet facere tria. Jacob ẽm in simplicitate vixit. qr scz fuit pastor ouiũ. Item ꝓpriam patriam dereliquit. timebat ẽm fratrem suũ esau cuius benedictionem surripuerat. Item aliam terram adiuit vbi plurima acquisiuit. sicut hec omnia narrant Gen. xxviij. ⁊ xxix. ⁊ xxxij. sic vere vir pfectus ad hoc q̃ sit spiritualis iacob. ipe debet esse sue simplicitatis declaratiuus ido dicit. Egressus. Mũdi ꝓsperitatis detestatiuus. quod no tam in verbo bersabee. qd interptatur putens saturitatis. Celi sublimitatis affectiuus. qd notatur cũ dicit. Qr pergebat aran. qr aran interpretat excelsum. Omnis ẽm vir bonus ⁊ pfectus debet detegere suam simplicitatem. quia iste debet egredi de velamine omnis simulationis ⁊ falsitatis ⁊ manifestare qualitatem sue bonitatis ⁊ simplicitatis Egressus inquit. Item debet deserere mundi ꝓsperitatẽ quod ostẽdit cũ dicit. Qr debet exire de bersabee. i. de puteo saturitatis. Item debet appetere celi sublimitatez. qr scz p desideriũ ⁊ affectum debet pgere aran qd interptat excelsus. Primo igit dico de iacob ꝓut signat psonaz. q̃ si vis esse iacob serua simplicitatẽ. Egressus inquit. Debes ẽm exire. id est qualis es intrinsecus. talẽ debes te fo-

ris p simplicitatem ⁊ veritatem manifestare. Vir eñ simplex innocens ⁊ fidelis nesciat aliquid dissimulare vel tegere.immo quicq̃d habet in corde solet omnib⁹ declarare.Et ideo talis dicit egredi:quia sc̃z ad modū egredientis ⁊ exterius de latibulo exeuntis solet alijs manifestari.vt ab oibus cognosci valeat vel videri Juxta illud qđ dictum est iacob Gen.xxxj. Surge ⁊ egredere.Sicut eñ aq̃ de occultis terre meatibus egredit.⁊ exterius qualis est visibiliter manifestat. Jgnis etiam in nube solet egredere ⁊ exterius ebullire ⁊ apparere. Puer insup de ventre egredit:⁊ q̃lis in ventre latuerat manifestat.Sic vere vir simplex ⁊ rectus timens deū.nunq̃ vult latere vel velari ⁊ simulatā fallacitatem:imo semp vult egredi ⁊ manifestari per veritatem.Jta faciebat Job cum dicebat Job.j.Nud⁹ egressus sum de vtero matris mee:nudus reuertar illuc.Nud⁹ inquit sine operimento.i.sine cuiuscunq̃ simulationis velamento.Jsta sunt contra hypocritas qui magis dicunt ingredi q̃z egredi.intrare q̃z exire.⁊ magis volunt celari q̃z videri.⁊ magis in occidēte ⁊ in obscuro:q̃z in oriente limpido seu claro.Similes limacibus que sūt animalia vilia ⁊ limosa:que si quando q̃ de testa sua egrediunt in ipa tñ occasione modica reducunt.Rane etiā si quando q̃ exterius apparēt:ad modicū tñ strepitum itez ingrediunt.Et statim cuz se videri peceperint ingrediunt ⁊ disparent.Sic vere multi sunt qui nullo modo volunt q̃ opera sua videantur.Quia sicut dicit Joh.iij. Oīis qui male agit odit lucem ⁊ non venit ad lucem vt nō manifestent opera eius Jsti sunt hypocrite qui ad modum limacis sunt

Viscosi per immūdiciā. Quia sc̃z in testa sue ficte ⁊ si
Sunt corrupti p superbiā. mulate cōuersatiōis includū
Sunt tardi per accidiam. tur.ita q̃ suoz actuū prauitas ab hominibus non videt. Jsti eñ boni vident in conuersatione ⁊ locutione.malivero sunt in opatione.ita q̃ p prie de talibus potest dici illud Gen.xxvij. Vox quidē vox iacob est:⁊ manus manus sunt esau. Jsti habent vocē iacob.id est eloquentiam hominis simplicis ⁊ perfecti.⁊ manus habent esau.id est opera viri impij et peruersi. Nō sic sed simus iacob nō esau.q̃ sicut dicit Gen.xxvij.Esau bō pilosus extitit.Jacob lenis.Unde Mal.j. Jacob dilexi: esau aūt odio habui.Habeamus igit vite simplicitatem. Egressus inquit. Secūdo dico.q̃ si volumus esse iacob necesse est q̃ abhorreamus mundi ꝓsperitatem.quia sicut iacob ꝓpriam patriam dereliquit ⁊ domum fratris sue ne a fratre peruerso occideret. Sic ⁊ nos debemus domus et patriam huius mundi derelinquere.hoc est mundi ꝓsperitatez q̃tum ad effectū deserere.ne forte esau. id est lucifer primogenitus frater nr̄ nos posset per vicia trucidare:qđ ostenditur cum dicit bersabee.que interp̃tatur vt dictum est puteus ꝓpter exeundi difficultatem.⁊ vbi est saturitas ꝓpter tempalium vbertatem. Et hoc est qđ videt p̄ceptū Amos.v. Jn galgala nolite intrare:⁊ bersabee nō intrabitis. Galgala eñ interp̃tat collis circūcisionis. ⁊ signat collem.i.eminentiā dignitatū ⁊ bonoz:vbi homo a virtutib⁹ faciliter circumcidit ⁊ priuat. Jn galgala igit. i.in status eminentiam q̃tum ad effectū nō est intrandū.nec in bersabee.id est in diuitiaz opulentiā est transeundū Unde de tali iacob dicit Gen.xxxij. Nec dicit iacob frater tuus apud laban peregrinatus sum vsq̃ modo.q.d. Jn mundo isto debemus sic peregrini viuere.⁊ sicut hospites ⁊ non ciues in mundi ꝓsperis habitare.j. Pet.ij. Obsecro vos tanq̃ aduenas ⁊ peregrinos.Et Esaie.xvij. Attenuabitur glia iacob:⁊ pingues carnes eius marcescent. Horreamus igit mundi prosperitatem. Tertio dico q̃ si volum⁹ esse spirituales Jacob necesse est q̃ adeamus celi sublimitatem. Quia scilicet sicut iacob patria derelicta adijt ciuitatē arā que interp̃tat excelsus.vbi vxorem ⁊ liberos ⁊ possessionem plurimā acquisiuit. Sic vere charissimi relicta q̃tuz ad' affectū patria huius mundi.nos debemus ire aran.id est nos mentaliter transferre ad celsitudinē paradisi.vt. s. vxorem ⁊ liberos ibi ducamus.id est vt celi gloriam ⁊ gaudia sempiterna ibi perbenniter habeamus.Un Gen.xxix. Profectus iacob venit in terram orientalem.Et vt possessione virtutum perpetuo polleamus. Unde p̄s. Jntrauit israel in egyptum ⁊ iacob acola fuit in terra cham. Vir eñ

pfectus qui dicit iacob p tolerantiā tribulationum.qui dicitur israel per claritatem contemplationum.debet primo intrare egyptum.id est angustiam penitentie vt finaliter fiat accola in terra cham. id est in possessiōe celestis opulentie. Sicut enim iacob primogenito fratre repulso obtinuit paternam benedictionem ⁊ hereditatem. Sic bonus et pfectus homo obtinebit dei patris benedictionē. id est gratiam in p̄senti:⁊ hereditatem.id est gloriam in futuro. Un de frater suus primogenitus diabolus exhereditat ⁊ priuatur.Et ideo talis potest dici iacob.id est supplantator. eo sc̃z q̃ fratrem suum diabolum supplantauit. inq̃tuz benedictionem ⁊ hereditatem ipsius reportauit.vt de talib⁹ dicatur illud Gen.xj. Venerunt vsq̃ aran ⁊ habitauerunt ibi.Et Gen.xxxij. Jacob quoq̃ abijt itiere quo ceperat:fuerunt q̃ ei obuiam angeli dei. Aran eñ interp̃tat acerus tritici:⁊ signat opulentiam paradisi vbi procerto nos debemus mētaliter accedere ⁊ venire.et ibi cordialiter habitare:vt nobis possint angeli finaliter obuiare. Sic igitur erimus iacob.id est viri spirituales ⁊ pfecti.Circa qđ notādum.q̃ si volumus esse tales iacob:nos debemus esse.

Deo precipue dedicati. Deo dico totaliter dedica
Jn deo corditus ordinati. ti.quia sicut dicitur Nume.xxiij. Non est ydolum
A deo dulciter habitati. in iacob nec augurium in
Per deum fortiter adiuuati. israel. Jtem in deo cor
Cum deo firmiter colligati. ditus iocūdati. quia sicut
Pro deo grauiter flagellati. dicitur in p̄s. Letabitur iacob ⁊ exultabit israel. Jtem a deo dulciter occupati Eccles.xxiiij. Jn iacob inhabita ⁊ in israel hereditare. Jtem per deum fortiter adiuuati. Unde p̄s. Beatus cuius deus iacob adiutor eius. Jtem cū deo firmiter colligati. Unde in p̄s iacob elegit sibi dom⁹ israel in possessionē sibi. Jtem pro deo graviter perturbati. Unde Hiere.xxx. Tempus tribulationis iacob. Jlli igitur qui sic sunt ⁊ dicuntur iacob scilicet viri vel populi ecclesiastici vel perfecti.

Mancipantur dei seruitijs. Tales dico dei seruitijs
Liberantur culparum vicijs. mancipantur. Unde in
Consolantur spei blandicijs. p̄s. Semen Abraam serui eius: filij iacob electi
Frequentant plebis officijs. eius. Et alibi. Jacob fu
Jnformantur veris scientijs. niculus hereditatis ei⁹
Releuant mundi mestic̃ijs. Jtem tales culparū
Sublimant celi fastigijs. vicijs liberantur. quia
Quietant summis solacijs. scilicet deus tales liberat a captiuitate peccati p̄s. Benedixisti domine terram tuaz:auertisti captiuitatem iacob. Et alibi. Oz deus redemit in brachio suo filios iacob ⁊ ioseph

Jtem tales spei blandicijs confortant. Unde quemlibet talem videtur dominus consolari Hiere.xxx. Tu igit ne timeas serue meus iacob ⁊ ne paueas israel. Jtem tales plebis officijs honorantur.seu frequentantur .Unde alij vident dicere illd Esa.ij. Venite ascēdam⁹ ad mōtez dn̄i ⁊ ad domū dei iacob ⁊ docebat nos vias suas. Jtē tales veris scientijs informantur. Unde Baruch.iij. de sapientia vera dicitur. Oz deus dedit illaz iacob populo suo et israel electo suo. Jtem tales a mundi mestitijs releuantur. Unde Amos. vij. dicitur. Quis suscitabit iacob quia paruulus est. Jtem tales celi fastigijs sublimātur Luce.j. Regnabit in domo iacob in eternum. Jtem tales summis solacijs quietantur Hiere.xxx. Reuertetur iacob et requiescet:⁊ cunctis affluet bonis:⁊ non erit quem formidet. Unde etiam de loco future habitationis istius iacob dicitur Nume.xxiij. Oz pulcra tabernacula tua iacob:et tentoria tua israel sicut valles nemorose.sicut horti iuxta fluuios irrigui. Et bene dicit Jrrigui.quia sc̃z ibi in delicijs eternis pascuntur.⁊ bonis omnibus recreant. p̄s. Pascere iacob seruum tuum ⁊ israel hereditatem tuaz Sed heu proh dolor: q̃z pauci sūt hodie tales iacob. Quia revera moderni ecclesiastici ⁊ etiam christiani qui sc̃z deberent esse veri iacob.

Jsti igitur carent auctoritate ⁊ excellentia. Unde Esaie.xvij. Attenuabitur gloria iacob ⁊ pinguedo carnis eius marcescent.

Nihil habent auctoritatis.
Nihil habent stabilitatis.
Nihil habent securitatis.
Nihil habent iocunditatis.
Multum habet iniquitatis.

Jtem ipsi carent stabi

Multum habent penalitatis. litate ⁊ permanentia j. Ma. j. Commota est terra super habitantes in ea: ⁊ vniuersa domus iacob induit confusionem. Item isti carẽt securitate ⁊ confidentia quia scz deus mundus ⁊ diabol⁹ pugnant indies contra eos. Treno. j. Mandauit dom⁹ aduersus iacob in circuitu eius hostes eius. Item isti carent iocunditate ⁊ cõplacentia. j. Ma. iij. Ablata est voluptas a iacob: ⁊ defecit ibi tibia ⁊ cythara. Item isti abũdant iniquitate atq; malicia Esaie. lviij. Clama: ne cesses. quasi tuba exalta vocem tuã: annuncia populo meo scelera eorum ⁊ domui iacob peccata eor. Item isti finaliter abundabunt aduersitate atq; miseria. s. in inferno. Unde Hieremie. xxx. Ue quia magna est dies illa: nec similis ei⁹ tempusq; est tribulationis iacob. Non sic charissimi non: non simus mali: sed boni iacob scz Sed adhuc ⁊ i Affectando celi sublimitatem. co. q; p iacob Detestando mundi prosperitatem. põt intelligere Demonstrando nostram simplicitatem. populũ seu regionẽ ppli israelitici. Uñ possum⁹ notare q; est Unũ iacob Interius latens. Primum signat domũ humans cõ Exterius patens. scientie in qua deus debet habitare Superius petens. Eccl'. xxiij. In iacob ibabita. Ista est pulcra ⁊ sincera habitatio nisi forte per vicia sit sedata Nume. xxiij. Or pulcra tabernacula tua iacob. ⁊ tentoria tua israel. Scõm signat domũ fidei vel ecclesie. Ecclesia eñ militãs bene dicit iacob. q; in ea est locus luctus ⁊ tribulationis. Jacob eñ fuit luctator: ⁊ etiã ista est in laboribus ⁊ in luctu Hiere. xxx. Tempus tribulationis iacob. Item militãs ecclesia est locus redẽptionis remissionis pñ. Auertisti captiuitatem iacob remisisti impietatẽ plebis tue. Est locus lectionis vel eruditionis Esa. ij. Uenite ascẽdamus ad domũ dei iacob ⁊ docebit nos vias suas ⁊c. Est etiam locus afflictionis ⁊ macerationis. j. Mach. iij. Ablata est voluptas a iacob. Tertium signat domũ celi seu patrie. quia scz iacob finaliter fuit vocatus israel qõ interptat videns deũ. p eo scz. q; in isto iacob. i. in celo deus beatifice videt Deus. xxiij. Oculus iacob in terra frumẽti. Et illud pñ. Jacob elegit sibi dñs: ⁊ israel in possessionẽ suam Ista igit de iacob sufficiãt: nisi velis dicere in malo significato q; iacob fuit luctator ⁊ seditiosus. q: luctatus est contra angelum sicut mali faciũt ptra bonos. Item fraudator ⁊ malicios⁹. q: surripuit benedictionẽ fratris. ⁊ cõsensit in furtu ydolor labã. Item adulator ⁊ deceptios⁹. sicut apparuit Genñ. xxiij. vbi adulando dicit esau. Or Ipe videbat facie ei⁹ sicut faciem dei ⁊c. Expone applica ⁊ pcorda.

Jacobus. Dic de iacobo q̃cq̃d dictum est de iacob. quia quasi eadem est interpretatio vtriusq;. Et si vis nota q; iacobus fuit.

Speculator dei secretorum. Or fuerit secretorũ dei
Predicator dei preceptorum. cõtemplator ptz Mat.
Conisectator boim iustorum. xvij. vbi dr. Assumpsit
Castigator durus peccatorum. iesus petrũ iacobũ ⁊ iobannẽ ⁊ transfiguratus
Detestator verus terrenorum. est ante eos. Et. j. Cor. xv. Deinde visus est iacobo. Item q; fuerit celestium mandator pdicator ptz Act. xv. vbi dr Postq; tacuerunt respondit iacobus dicens. Uiri fratres audite me. Item q; fuerit iustor boim pfectator seu frequentator ptz Act. j. vbi dicit. Or discipuli ascenderũt ad supiora. vbi manebãt petrus ⁊ iobannes. iacob⁹ ⁊ andreas. philippus ⁊ thomas ⁊c. Item q; fuerit peccator durus castigator ptz Luce. ix. vbi dicit. Or Iacob⁹ ⁊ iobãnes petierũt a xpo q; faceret ignẽ de celo descẽdere q̃ psumeret illos qui dñm refutarent. Item q; fuerit terrenor verus detestator ptz Math. iiij. vbi dicit. Or iacobus ⁊ iobãnes relictis retibus ⁊ patre secuti sunt dominũ. Uel si vis dic adhuc q; iacob interpretatur supplantãs festinantem. vel supplantator consilij. quia videlicet beatus Jacobus diaboli consilia supplantauit. ⁊ illum qui bonos festinat decipere ab intentione sua defraudauit. Et ideo potest figurari in iacob qui interpretatur supplantator. Et sic quic quid de iacob dicitur de eo potest dici. Et nota Or

Jacobum christus inuitauit. Beatus eñ iacobus te
Jacobo se christus monstrauit. ste scriptura a christo fu
Jacobus secreta gustauit. it vocatus ⁊ inuitatus Jacobum christus adamauit. specialiter. Uñ Math. iij. Procedens iesus vidit alios duos fratres iacobũ ⁊ iobannem vocauit eos. Et Marci. v. q; iesus non admisit quemq; se sequi nisi petrũ iacobum ⁊ iobannem. Item beatus Jacobus per christum fuit visitatus personaliter. De isto eñ legit. q; xpus post passionem sibi personaliter apparuit. j. Cor. xv. Deinde visus est iacobo. Item iste a christo fuit reuelatus seu secretor reuelatione dotatus faciliter Mat. xvij. Accepit iesus Petrum iacobum ⁊ iobannez ⁊ duxit eos i mõtem seorsum ⁊ transfiguratus est ante eos. Item iste fuit adamatus fraternaliter. Unde iacobus in euangelio frater domini dicebatur Gal'. j. Apostolorum neminem vidi nisi iacobum fratrem domini. Item iste per bonos fuit comitatus socialiter. quia scz sanctorum societatem sectabatur. Unde Act'. j. dicitur. q; simul manebant Petrus et iobannes. Jacobus ⁊ andreas ⁊c. Uide de iacob. Quod idem signat quod iacobus. Et si vis dicere de miraculis beati iacobi. Uide flores sanctorum: vel vide speculum hystoriale. vbi ponuntur miracula eius excerpta de libro beati Calixti de miraculis eius confecto ⁊c.

Jactantia. Jactare. Cum iactantia nihil aliud sit q; aliquid concutere vel mouere possum dicere. q; quandoq; iactare sumit' pro motu fluctuantis conscientie sicut dicit Matt. xiiij. q; nauicula i medio mari iactabatur fluctibus Quandoq; pro contemptu temporalis opulentie. sicut fit quando naute timentes periculum iactant in mari diuitias suas vt alleuient nauem. super quo factus est ille titulus iuris ciuilis ad legem rodiam de iactu. De quo Actu. xxvij. Alleuiabant nauem iactantes triticũ in mare. Quãdoq; sumitur pro appetitu diuine prouidentie seu gratie. sicut cum dicitur in ps. Jacta super dominum curam tuã et ipse te enutriet. Quandoq; pro actu filialis reuerentie. sicut cum dicitur Luce. xix. q; discipuli iactantes vestimenta sua super pullum imposuerunt iesum. Quandoq; pro iactu iracũdie sicut. ij. Macha. x. dicitur de illis maledicti. q; nephandos sermones iactabant. Quandoq; vero pro estu intemperate eloquentie. Et hoc est quãdo quis iactat ⁊ dilatat apud alios bona sua. ipsa scz extollendo ⁊ per inanem gloriam ostendendo. Et istud est vicium iactantie de quo fit mentio in scriptura de qua multa possent dici: sed pauce sunt auctoritates. Notabo tamen q; Jactantia

Raro proficit. Raro dico solet proficere. quandoq;
Multum officit. tamen. quia scz cautela est q; illi q̃ volunt ab alijs honorari ⁊ timeri. iactant
Cito deficit. se de bonis habitis ⁊ non habitis vt sic possint a subditis reuereri. Sicut de Numa rege romanor dicit q; se iactabat vxorem nam nomine Egeriam haberet ⁊ cum ea secrete in quodam nemore conuenire ⁊ ab ea cultum deor et populi regimen acapere. ⁊ hoc faciebat vt populus timore ⁊ reuerentia de ductus sibi vellet ⁊ posset melius obedire. Simile fecit ligurgus rex lacedemonioruz. qui leges suas ab appolline accepisse fingebat vt ad earum obseruantiam populum inclinaret. Simile videtur fecisse Assuer⁹. Hester. j. vbi dicitur. q; ipse fecit illud solennissimum conuiuium vt ostenderet diuitias glorie regni sui ⁊ magnitudinem atq; iactãtiam potentie. Jactantia igitur quandoq; sed raro proficit. Sed pro certo sepius officit. quia scz illi qui se genus facta ⁊ diuitias suas iactant. se magis apõ prudentes vituperant q̃ exaltant. Unde valerius maximus dixit. q; nihil est quod magis diminuat laudis preconium q̃ suos iactare successus. Quandoq; etiaz fit q; pr⁹ indignatione audientiũ iurgia suscitant. Juxta illud Prouerbio. xxviij. Qui se iactat ⁊ dilatat iurgia suscitat. Quãdoq; insuper ad sibi nocendum aliorum auariciam irritãt ⁊ inuitant Coruus eñ piscis est qui quando habet filios semper grunit. ita q; pr⁹ sono se prodit. sicut ponit liber de natura rerum. Et ideo a corui volucris similitudine dictus fuit. Sic vere est de multis qui quando habent filios id sufficientes vel diuitias aliquales non possunt abstinere a grunitu. id est a iactantia vel a dicto. Et ideo sepe fit q; seipsos produnt. ita q; occasione iactantie proprie alijs preda fiunt. Unde Grego. Hostes conuocat ad rapinam

qui suas eoꝝ noticie diuitias venudat Iere. xlviij. Jactā tiam eius scio. ideo sup moab eiulabo. Sed ꝓcerto ista ci to desiat. qz vt cōiter tales vani glorioſi sunt illi qui min⁹ in ꝓsperis ꝓseuerāt. Unde Sap. v. Quid nobis ꝓfuit su perbia? quid diuitiarū iactantia? transierunt omnia velut vmbra ꝛc. Vide in ti. infinitis.

Jaculū. Nota q̄ in scriptura inuenitur

Jaculum correctionis.	Correctōis ei pungit delinq̄n
Jaculum contritionis.	tes. Uñ platis ⁊ pdicatorib⁹
Jaculum detractionis.	dicit Iere. l. Non parcatis
Jaculum tentationis.	iaculis. qz dño peccauit. s. ba
Jaculum afflictionis.	bylon. Contritio pūgit pe
Jaculum damnationis.	nitentes. iij. Regū. xij. Per

cute terrā iaculo ⁊ pcussit tribus vicibus. Terra ei cor dis nñ pcutienda est iaculo ꝓtritōis Et hoc nō semel: im mo trib⁹ vicib⁹. vt. s. homo ꝓcerat. de peccato cordis. oris ⁊ opis. Detractio pungit innocētes ꝑs. Molliti sunt ser mones ei⁹ sup oleū ⁊ ipi sunt iacula. Tentatio pungit negligētes q̄ nō sunt bene armati virtutib⁹. Uñ. s. Paral. x. Inuenerūt saul sagittarij ⁊ vulnerauerūt eum iaculis.

Afflictio seu tribulatio pungit hic viuentes. qz. s. ⁊ boni ⁊ mali subiacēt iaculis tribulationū. Et certe magis boni q̄z mali Unde de Joseph dicit Gen. xlix. q fratres sui ex asperauerunt eum inuiderūtq; illi habētes iacula. Dā natio pungit impios morientes. vñ de deo malos iudican tez puniente dicit Zach. ix. ca. Dominus deus sup eos vi debit. ⁊ exibit vt fulgur iaculū eius. ⁊ dñs deus in tuba ca net ⁊ vadet in turbine austri ꝛc. Vide de sagitta. Cuz ia culū sit instrumentū bellicū. qđ sez est longū ⁊ strictū. ꝓ maiori ꝑte ligneū. in sui tñ extremitate ferreū ⁊ acutū. In ligno tñ ⁊ in ferro rectū ad iaciendū. ⁊ de longe feriendus aptū. ⁊ ideo a iaciendo iaculū nuncupatū. possum notare q per iaculum in scriptura potest intelligi.

Punctura correctionis.	Primo igit dico q iaculum
Lesura detractionis.	signat correctionis punctu
Jactura damnationis.	ram. Jaculū ei debet habe
Nam charissimi.	re ligniū ⁊ ferrū lignū molle
Correctio pūgit ⁊ discutit.	⁊ ferrū durz. lignū longum ⁊
Detractio turbat ⁊ pcutit.	ferū curtū vtrunq; tñ planū
Damnatio ledit ⁊ pcutit.	⁊ rectum. Et sic ꝓprie signat

correctionē seu iusticie executionē. que. s. debet bre lignum qđ est molle. i. molliciē benigne pietatis. ⁊ ferrū qđ est du rum ⁊ acutū. i. acutiem ⁊ duriciā austeritatis ⁊ seueritatis vt. s. pungendo vngat. ⁊ vngendo pungat. Et vt etiā a iu sticia pietas non recedat. nec altez ab altero se disiungat. Debet etiā ibi plus esse de ligno q̄z de ferro. i. de molli dul cedine mie q̄z de duricia seueritatis ⁊ iusticie. Quia sez si cut dicit. Superexaltat misericordia iudicio. Utrunq; debet esse planū ⁊ rectū. vt sez ibi sit planicies in executione. rectitu do vero in intentione. Intentio ei illius q̄ ꝓfert iaculuz correctionis ⁊ iusticie. s. boni iudicis vel plati debet esse re cta. Executio vere debet esse plana ⁊ apta veritate. ⁊ cun ctis manifestissima nuditate. Josue. iiij. Filij quoq; ruben incedebant p plana atq; campestria. In factis ei iudicia rijs omnia debent plane. nude. deliberate. ⁊ sine exasperati one fieri. ⁊ debita rectitudine moderari. Quia sez tā lignū q̄z ferrū. i. tam benignitas q̄z seueritas semp debent habe re rectitudinē equitatis. ⁊ planā certitudinē veritatis. Uñ Esa. xl. Erant prava in directa ⁊ aspera in vias planas. Et aduerte q iaculū correctionis valet ad q̄tuor. videlz. Ad

Informandum insipientes.	Dico ad insipientes ifor
Stimulandum ꝓficientes.	mandū Uñ. s. Re. xx. dī
Castigandum deficientes.	sic. Uenit puer ad locuz
Vulnerandum supbientes.	iaculi qđ miserat ionatas

Puer ei de nouo insipientē designat. Item valet ad ꝓfi cientes stimulandū. vt sez magis ac magis ꝓficiant in ara tro virtutum. Unde Eccl. xxxviij. Qui tenet aratrū et qui gloriatur in iaculo stimulo boues agitat. ⁊ puersat in opa tionibus eoꝝ. Item valet ad deficientes castigandū. Uñ iij. Reg. xij. Percute terrā iaculo. Et. ij. Regū. xj. Direxe runt iacula sagittarij ad seruos tuos ex muro desup. Item valet ad superbientes vulnerandū ⁊ occidendū. Unde. s. Paral. x. Aggrauatū est ꝓlium cōtra Saul. et inuenerunt eū sagittarij ⁊ vulnerauerūt eū iaculis. Patet igit q iacu lum signat correctionis punctura. Secdo dico q signat detractionis lesurā. Lingua ei ⁊ verbū detractoris iacu lo compat. Percutit ei a longinquo. ⁊ vbi homo nō spe rat ⁊ licet a principio videat planū. molle ⁊ rectū. ⁊ quadā intentionis rectitudine. ⁊ cōpassionis vel amicie planitie vallatū ⁊ rectū. in fine tamen ledendo et diffamādo inue nitur acutū ꝑs. Molliti sunt sermones eius sup oleum. et ipsi sunt iacula. Similes sez illi serpenti qui dicit iaculus qui est in india maximus et pennatus. de q̄ dicit Plinius q subito volat sup humeros elephantū ⁊ boum. ⁊ sangui nem eoꝝ sugendo ipse occidit. Sic vere detractores vbi homo non cauet. subito insiliūt in hominē. ⁊ sanguinē vbi est vita. i. bonā eius famā sugendo ⁊ auferendo ipm in ali oꝝ opinione mortificāt ⁊ occidunt. Unde Prouerb. xxv. Jaculum et gladius ⁊ sagitta acuta. Sic homo qui loqui tur cōtra ꝓximū suū. Signat igit iaculū detractionis lesu ram. Tertio dico q signat damnationis iacturā. Siue ei per iaculū accipiamus sententiā christi iudicantis. Iu xta illud Zach. ix. Exibit vt fulgur iaculū eius. ⁊ dominus deus in tuba canet. ⁊ vadet in turbine australi. Siue p ia culum accipiamus tormentum demonis puniētis. Juxta illud qđ demonibus videt dici de peccatore Iere. l. Nō parcatis iaculis quia domino peccauit. istud tamē est ver qđ istud iaculum plus habet de ligno q̄z de ferro. quia sez ꝑm doctores. Deus semp punit citra condignū. De pecca tore igit inferni iaculis interfecto pōt dici illud Exod. xix. Lapidibus oppriment aut cōsodient iaculis. Et sic patz tri plex iaculum in scriptura. s. iaculum correctionis. detractō nis. dānationis. vide de lancea gladio. ⁊ sagitta ⁊ silib⁹ ꝛc.

Jam. Cū iam sit aduerbiū tpis. significans tempus q̄ntq; ꝑteritū q̄nq; ꝑns. q̄nq; futurū. Preteri tū dico. sicut cū dicit Gen. xxxj. Jamq; iacob tetēderat ta bernaculū ei. s. laban cōsecutus fuit ei. Pns. sicut Gen. xxxij. vbi angelus dixit iacob. Dimitte me. iam ei ascēdit aurora. Futurū. sicut Gen. xlvj. vbi iacob dixit ioseph. Jā let⁹ moriar. qz vidi faciē tuā. Item nota q istud aduerbiū iā sumit ꝓ plurib⁹ aliis aduerbijs. Signat ei idē qđ de cetero. sicut Job. xiij. Jam non multa loquar vobiscum. Item idē qđ tunc sicut Exo. xiij. Jā aduenerat vigilia ma tutina. Item idē qđ nūc sicut Job. xv. Jā vos mūdi estis ꝓ pter sermones quez locut⁹ sum vobis. Jgit quocūq; mō sumat. iā dico. q cōiter accipit ꝓ tpe pnti pfecte cōpleto. Et sic notabo moraliter q in scriptura repit. Unum iam

Qđ spectat ad deū.	Primo dico q̄ est vnū iaz qđ spe
Qđ spectat ad iustū.	ctat ad deū. qz ꝓcerto de⁹ pntiali
Qđ spectat ad impiū.	ter. cito statim iam ⁊ celeriter fa
Qđ spectat ad btīn.	cit opera sua. nescit enim tarda

molimina spūssancti gratia. Et sic dico q de⁹ bz Unū iaz

Qđ est presentie.	Deus ei se pntat omnib⁹ patenter.
Qđ est clemētie.	vicz. p btām incarnationē. Uñ Exo.
Qđ est potentie.	xix. Jā nunc veniā ad te in caligine

nubis vt audiat ppls me loqntē ad te. Et iō nos debemus dicere de isto iā illud qđ canit. Jā lucis orto sidere deū p cemur sup. ꝛc. Deniq; de⁹ nos vocat clemēter. nos ab et no ꝑdestinādo. gram infundēdo. ⁊ in fine gliam nobis cō cedēdo. Uñ de ꝑdestinatiōe dici pōt illud Eccl. vj. Qui tur⁹ est iā vocatū est nomē eius. De gra vero eius ⁊ glia dī aie sancte in psona ipius dei illud Cant. ij. Jaz byems trā sijt. ymber abijt ⁊ recessit. surge amica mea ⁊ veni. De⁹ in sup nos gubernat potēter. s. qz ꝓcerto iste est in se ppetu⁹ ⁊ eternus. Sicut dī Rom. vj. Xps resurgēs ex mortuis iā nō morit. mors illi vltra nō dñabit ꝛc. Erga malos so est rigidus ⁊ seuer⁹. Uñ de isto iā dicit Exo. xiij. Jā aduene rat vigilia matutina. ⁊ dñs respexit sup castra egyptioꝝ. ⁊ interfecit exercitū eoꝝ. ⁊ subuertit rotas curruū eoꝝ. ferebā turq; in ꝓfundū. Istud notissime faciet in iudicio q̄ veri ficari poterit illud iā. de q̄ dī. Exo. xix. Jā aduenerat dies tertius ⁊ mane indaruerat. ⁊ ecce ceperūt audiri tonitrua ⁊ micare fulgura. ⁊ nubes densissima opire montē. dāgoꝝ q; buccine vehemēti⁹ ꝑstrepebat. Istud est igit vnū iā qđ spectat ad deū. Secdo dico q est vnū iā qđ ptinet ad iu stū. Justi ei bona opa nō ꝓcrastināt. si iā. i. statim ⁊ celeriē ad bñ opandū festināt. Et sic nota q isti bñt Unū iā qđ est

Charitatis ⁊ amicitie.
Puritatis ⁊ innocentie.
Libertatis et eminẽtie.
Fidelitatis ⁊ ꝓuidentie.
Stabilitatis ⁊ ꝑmanẽtie.
Seculitatis et diligentie.
Humilitatis ⁊ ꝑnie.
Sagacitatis ⁊ sapientie.

Justi igĩ habent vnũ iam magne charitatis. qz scz alter alterum principaliter diligit. et ad amoꝛ. amplexus vocat celeriter ⁊ intendit Mar. x. Jtaq; iam nõ sunt duo sed vna caro

Jtem bñt vnũ iã magne puritatis. semp eñ volũt esse innocentes ⁊ cõmentes. Unde illud Job. xv. Jam vos mũdi estis ꝓpter sermonẽ quẽ locutus sum vobis.

Jtẽ bñt vnũ iam magne libertatis. quia scz iaz sunt soluti ab omni seruitute mortalis peccati ⁊ ꝓstituti in libertatẽ filiorum dei Joh. xv. Jam non dicã vos seruos. ꝙ amicos ⁊c.

Jtem babẽt vnũ iam qđ est magne fidelitatis. quia scz iusti semp volunt inueniri fideles et veri. et maxime in administrationib⁹ sibi creditis et cõmissis. j. Coꝛ. iiij. Dic iam querẽ inter dispensatoꝛes vt fidelis ꝙs inueniaẽ. Jtem bñt vnũ iaz qđ est stabilitatis. Nolũt eñ de cetero vacillare Eph. ij. Jam nõ sum⁹ paruuli fluctuãtes.

Jtem bñt vnũ iam. qđ est sedulitatis. Nolũt eñ decetero dormire in pecõ. ꝙ iam surgere de pecõ Roma. xiij. Hoꝛa est iam nos de somno surgere.

Jtem bñt vnũ iam qđ est humilitatẽ. qz scz humiliter penitent ⁊ humiliter reuertunẽ ad xpm. Figurati in illo ꝓdigo reuertente ad ꝑem Luce. xv. Pater peccaui in celũ et coram te. iam non sum dign⁹ vocari filius tuus. fac me sicut vnũ de mercẽnarijs tuis. Et merito qz iusti audiunt ꝓceptũ apli Eph. iiij. Qui furabaẽ. iam nõ furet.

Jtem bñt vnũ iam qđ est auctoꝛitatis seu sagacitatis. scz officiũ alios docendi. ⁊ eis ꝓdicandi et cõuertẽdi. Un xps dixit petro Lu. v. Ex hoc iam eris homines capiens. Jstud est igĩ iam qđ spectat ad iustũ. Tertio dico q est vnũ iã spectãs ad impiũ. Et sic notabo q impij. Jã

Sevicia sunt effrenati.
Luxuria sunt maculati.
Infamia sunt depꝛauati.
Altaria sunt detestati.
Ab eccl̃ia sunt elõgatij

De sevicia patet Gen. xix. vbi dicit. q iã ꝓpe erat vt portas effringeret. vt scz violenter intrarẽt in domũ lotb De luxuria põt dici illud Numeri. xij. Ecce iam dimidiũ carnis deuoꝛatum est lepꝛa. De infamia dr̃ Job. xj. Dñe iam fetet. qđriduan⁹ eñ est. De indeuotiõe vero seu fuga ab altari vl̃ eccl̃ia dr̃. ij. Mach. iiij. q sacerdotes nõ iam circa altaria dediti erãt. ꝙ ꝓtempto templo cupiebant participes fieri paleſtre. Et. j. Coꝛ. xj. dr̃ ipsis malis. Cõuenientibus vobis in vnũ iam nõ est dominicã cenã mãducare ⁊c. Jstd̃ est igĩ vnũ iã spectãs ad ipiũ. Quarto dico q est vnũ iã spectãs ad btm. Bti ei iã sunt extra miseriã ⁊ laboꝛẽ. Et sic nota q istud est. vnũ iaz

Perspicui splẽdoꝛis.
Continui sapoꝛis.
Proficui valoꝛis.
Perpetui bonoꝛis.

Beati igĩ iam videt dñm splẽdoꝛe lucido. Unde canit illud. Ecce iam noctis tenuat vmbra lucis aurora rutilãs choruscat Et illud. Aurora iam spergit polũ. Jtẽ bti iam tenẽt terminũ sopoꝛe placido. Ap̃ Apoca. xiiij. Amodo iam dicit spũs vt requescant a laboꝛib⁹ suis. Jtẽ bti iam fruct⁹ colliguntvaloꝛe splendido Job. iiij. Videte regiones. qz albe sunt iam ad messem. ⁊ Luce. xxj. Videte ficulneã ⁊ oẽs arboꝛes. cũ iã ꝓducunt ex se fructũ scitis. qz ꝓpe est estas. sic ⁊ vos cũ videbitis hec fieri. scitote qz ꝓpe est regnũ dei.

Jtem beati iam caput erigũt bonoꝛe solido. vñ ipis dr̃ Eph. ij. Fratres iam non estis hospites ⁊ aduene. ꝙ estis ciues sanctoꝛ ⁊ domestici dei. Et Gal. iiij. dicit de quolibet beato. Jtaq; iam non est seruus sed filius. q si filius. ⁊ heres per deum. Qđ nobis cõcedat ⁊c. Sed si vis adhuc dicere. nota q iam est aduerbiũ temꝑis. qđ idez signat qđ statim vel nunc. vel decetero. Signat enim tempus illud preteritum quod imediate precessit. vel illud ꝑsens qđ iam accessit. vel illud futurum qđ immediate successit. Signat dico ꝓteritum tempus qđ immediate ꝓcessit. sicut cũ dicit Cant. ij. Jam hyems transijt. ymber abijt ⁊ recessit ⁊c. Jtem signat tempus ꝑsens qđ iam accessit sicut cũ dicit Gen. xlij. Jam nunc experimentũ vestri capiam. Et illud. Hoꝛa est iã nos de somno surgere. Rom. xiij. Jtem signat tẽpus futuꝛ seu succedẽs sicut cũ dicit Luce. v. Ex hoc iã eris capiẽs homines. Et Exo. xix. Jã nũc veniã ad te i caligine nub. Cũ igĩ iã signat quãdã tꝑis subitaz breuitatem possuz notare moraliter q in scꝛptura inuenitur Unũ iam

Spectans ad moꝛtales.
Spectans ad moꝛales.
Spectãs ad letales.
Spectans ad penales.
Spectans ad vitales.

Primo ergo dico q est vnuz iam significãs vite breuitatẽ qz scz vita ista moꝛtalis non est nisi vnũ iaz. i. vnum quid momẽtaneũ atq; ꝑsens. Un Ben. xlvj. Jam let⁹ moꝛiar. qz vidi faciem tuã. Et illo Roma. iiij. Non ꝑsiderauit Abrahaꝫ coꝛp⁹ suũ iam emoꝛtuum. Et Matth. iij. Jam securis ad radicẽ arboꝛis posita ẽ

Secũdo dico q est vnũ iam significans moꝛũ bonitatez seu ꝓmptaz volũtatem. Et istud est quãdo quis in statu gratie semp est ꝓmptus ad bonum aliquod faciendum. Et sic dico. q boni babent vnum iam. id est vnum statum gratie penitentie et virtutis. Jstud est enim Jam

Penitẽtie. quod ẽ lacbꝛymosum.
Diligeutie qđ est operosum.
Pudicitie. qđ est gratiosum.
Amicitie qđ est dulcoꝛosum.
Fidelitatis. rite diuidendo.
Legalitatis. nihil subtrabendo.
Mobilitatis. nihil seruiendo.
Stabilitatis. bonis inherendo.
Fecũditatis. bona ꝓducendo.
Societatis. simul cõuiuendo.

Dico igitur q boni bñt vnũ iam. i. vnã boꝛã penitẽtie. Talis fuit illa boꝛa ⁊ illud iam. de quo dicit Lu. xv. Ubi filius ꝓdig⁹ penitens dicebat patri. Pater peccaui in celum ⁊ coram te. iam nõ sum dign⁹ vocari filius tuus. fac me sicut vnũ ex mercẽnarijs tuis. Jtem boni babent vnũ iam diligentie. Stat⁹ eñ gratie est vnũ iam ⁊ vna spiritalis boꝛa in q̃ est cuigilanduz. ⁊ ad bonos laboꝛes surgendũ ⁊ insistendũ. Rom. xiij. Hoꝛa est iã nos de somno surgere. nũc eñ ꝓpioꝛ est nostra salus ⁊c. Jtem boni bñt vnũ iam pudicitie. Job. xv. Jaz vos mũdi estis ꝓpter sermonẽ quem locut⁹ sum vobis. Jtez boni bñt vnũ iam amicitie. Joh. xv. Jã non dicã vos seruos ꝙ amicos. Jtẽ boni babent vnũ iã fidelitat. j. Coꝛ. iiij. Jam q̃ritur inter dispensatoꝛes vt fidelis ꝙs inueniaẽ.

Jtem isti bñt vnũ iam legalitatis. Hoꝛa eñ status gre nõ admittit ꝓditionem nec furtũ. Eph. iiij. Qui furabaẽ iam non furet ⁊c. Jtem boni babent vnũ iam nobilitatis seu libertatis. Jsta eñ boꝛa nõ admittit aliquam seruitutẽ peccati. Job. xv. Jam non dicam vos seruos ꝙ amicos ⁊c. ⁊ Gala. iiij. Jtaq; iam nõ ẽ seruus ꝙ filius. Jtẽ dico q isti bñt vnũ iam stabilitatis. Unde de bonis dr̃ illud Eph. iiij. Jam non simus paruuli fluctuantes. Jtẽ babent vnũ iam fertilitatis seu fecũditatis. qz. s. boꝛa gratie: semp solet bonoꝛ opeꝛ fructibus habundare. vñ Lu. xxj. Videte ficulneam et omnes arboꝛes cum ꝓducũt iam ex se fructũ ⁊c. Jtem isti bñt vnũ iam societatis. quia. s. boꝛa ⁊ status gratie concordiã ⁊ vnitatem requirit. Mar. x. Jtaq; iã non sunt duo ꝙ vna caro. Jstud ẽ igĩ iam. i. tps ⁊ boꝛa gre. in qua spũs mittit. de⁹ q̃rit. hõ instruit. Spiritus dico mittit. vñ canit eccl̃ia illud ymnicũ. Jã xps astra ascenderat. regressus vnde venerat. ꝓmissum patris munere sanctũ daturus spũm. Deus etiam requirit. vnde illud iam lucis orto sydere deũ ꝓcemur supplices ⁊c. Et illud. Jã bone pastor petre ⁊c. Deniq; homo instruit. vñ illud doctor egregie paule mores instrue ⁊c. Et de beꝛo etiam fuit dictum Luce. v. Ex hoc iam eris homines capiens. peri predicatõnem. Jstud est eñ iam signi icans moꝛ bonitatem seu sanctitatem. Tercio dico q ẽ vnũ iam q signat culpe prauitatem. Jam eñ quandoq; refertur ad tempus culpe. quia. s. peccatoꝛes babent suũ iam. id ẽ suũ tps trãsitoriũ et breue. Et notab q istud ẽ vnũ iã

Fetoris et immundicie.
Languoris ⁊ negligẽtie.
Furoris et violentie.
Erroris et ignorantie.
Ardoris et auaricie.

Et sic dico q iam ẽ in fetoꝛe vir luxuriosus similis Lazaro mortuo et sepulto. De q dr̃ Jo. vj. Dñe iã fetet. quadriduan⁹ ẽ. Jtẽ ẽ i lãguoꝛe vir dlicios⁹. ⁊ maxie appet i mal̃ eccl̃astic̃. q̃ valẽ sũt negligẽtes in offõ diuio et seruitio. ij. mach. iij. Erat autẽ in auditũ scel⁹. ita vt sacerdotes iã ñ circa altar̃ officia dediti eẽnt. Jtẽ iã ẽ in furoꝛe vir malicios⁹. sicut de illis pessimis dr̃ Gen. xix. Jam ꝓpe erat vt foꝛes effringerent.

Jtẽ iam ẽ in errore vir obliuios⁹ seu ẽt vir ignoꝛans et caligino⁹. Unde ignoꝛãtib⁹ potest dñs dicere illo Joban. xvj. Modicũ iam et non videbitis me. Jtem ꝙ est

in ardore vir ambicios⁹.⁊ potissime vir auar⁹ ⁊ symonia cus. De q̄ Lume.xij. Jam dimidiū carnis eius deuoratuz est a lepra. Et sic dico qđ ē vnum iā quod signat culpe pra uitate. Quarto dico quod ē vnuz iam quod signat pene grauitatē boc ē dictū statū⁊ temp⁹ boim damnatoz. Et sic dico q istud est vnum iam. id est vnū tempus statim ⁊ su bito aduenturz. quia scz presens vita ꝑ momento et pro nibi lo reputat. Jam ēm. id ē subito et ex insperato veniet xp̄s. Qui pompas absterget. Xp̄us ēm ad iudiciū veniēs Qui malos submerget. pompas absterget et eradi Et quo ignis emerget. cabit. Uñ de isto iam dicitur vel dicere pōt ipse dñs cuilibet peccatori illud Exo. xxxiij. Jam nūc depone ornatū tuū vt sciā quid factur⁹ sim tibi Ornat⁹ ēm luxū ⁊ pompam rex terrenaz designat. Jtē malos submerget atq; suffocabit. Uñ Exo. xiij. Jamq; ad uenerat vigilia matutina. ⁊ ecce dñs respiciēs sup castra e gyptioz ꝑ columniā ignis ⁊ nubis interfecit exercitum eo rum. et subuertit rotas curruū eorū. ferebāt q; in ꝑfundū.

Jtem ab eo ignis emerget. quia cuncta cremabit. Exo. xix. Jam aduenerit dies terci⁹. ⁊ ceperūt audire tonitrua. ⁊ micare fulgura. ⁊ nubes densissima operire montē. seq̄t. Et descendit dñs sup montem in igne. et ascendit fum⁹ ex eo sicut de fornace. Jsta ēm ꝑ̄ intelligi ē igne qui ꝑcedet iudiciū. vel de igne inferni qui sequet. Signat igit istō ad uerbiū iam infernalis pene grauitatem. Quinto dico q inuenitur vnum iam significans vite sanctitatem. scz vitaz eternam ⁊ gloriā beatoz. Et sic nota q istud ē Unum iam Lucis atq; claritatis. Jbi ēm vigebit claritas cogniti Pacis atz charitatis. onis ꝙ. Ben. xxij. Dimitte me Honoris ⁊ auctis. iam ēm ascendit auroza. Auro Quietis et securitatis. ra dico. id est claritas eterna de qua canitur. Auroza iam spargit polū terris dies illabitur ⁊c. Jtem ibi vigebit tranquillitas seu sinceritas dilectio nis chare. Unde Cantico. ij. dicit. Jam byems trāsijt. ym ber abijt ⁊ recessit. surge amica mea ⁊ veni. Jtem ibi vi gebit auctoritas conditionis dare. qz. s. omnes erūt ciues ⁊ domestici dei. ad Ephe. ij. Fratres. iam non estis hospi tes ⁊ aduene ꝙ estis ciues scōz ⁊ domestici dei ⁊c. Jtez ibi vigebit dulcor q̄tionis pure. vñ Apoca. xiiij. Amodo iam dicit spūs vt requiescant a laboribus suis. Sic igitur patet quomō iam signat diuersorum temporuz seu statu um qualitates. s. glorie. pene. culpe. gratie ⁊ nature ⁊c.

Janua. Nota q ianua idem ē quod introitus do mus. ostium. porta ⁊ ingressus. Et possu mus notare q in scriptura repit multiplex ianua tam in bono q̄ in malo. Primo igit dico. q ianua potest signi ficare in malo. Et sic dico q in scriptura inuenit Janua.

Per quam ingredimur. Est igit ianua vite p̄ quā est
Per quam egredimur. ingressus. s. ad mūdum. ista
Per quā aggredimur. ēm est ianua de qua dicitur
In qua cōgredimur. Matb. xxvj. Oz exeūte pe tro ianuam. vidit eū alia ancilla. qz. s. ancilla. i. seruit⁹ mise riarū apprehendit quēlibet istam ianuaz exeuntem. Est etiam ianua mortis ꝑ quā est egressus. s. de carcere corpo ris ad iudiciū. Jaco. v. Judex ante ianuā assistit. Deni q; est ianua sensuū ꝑ quā fit aggressus. qz. s. ibi bostes ani me faciūt plium. ⁊ ibi semp nitūtur apponere vicioz. incē dium. ps. Exciderūt ianuas eius in idipm. incēderūt igni sanctuariū tuū in terra. Jnsup est ianua inferni in qua erit mortalis cōgressus. vbi. s. petōz claudet in ppetue ser uitutis domicilio. Uñ de suo dr̄ Deu. xv. Perforabis au rem ei⁹ in ianua. eritq; tibi ꝑu⁹ sempiternus. Et sic ianua pōt significare in malo. Secdo dico q potest significare in bono. Et sic dico q in scriptura inuenitur Janua.

Culminis ⁊ eminentie. E st dico ianua prelature vl
Fidei et penitentie. eminentie. p. quā. s. intrat ad
Pacis et affluentie. beneficia ecclesiastica. Et ido
Cordis ⁊ conscientie. in ideo in ea debet sedere pu dens ianitor vel plātus. qui. s. debet esse vigil et diligens. iuxta illud Mar. xiij. Janitori pcepit vt vigilet. Et etiam debet esse ꝓuidus. s. ad pcauendū. ne mali intrāt. et ad in troducendū bonos ⁊c. ij. Paralip. xxxv. Janitores p por tas singulas obseruabāt. Quia tales ianue sunt bonis aperiende. malis claudende et obserande. Actu. xxj. Statim clause sunt ianue. Nota tamen q Lazarus plenus vlceri bus stabat ad ianuam. Sic ambicioli ⁊c. Jtē est ianua fidei vel penitentie. iste enim sunt due ianue per quas itur ad celum Hester. vj. Reuersus est Mardocheus ad ianu am palacij. Jtem est ianua pacis ⁊ affluentie. scz ianua paradisi p̄. Januas celi aperuit. ⁊ pluit illis māna ad mā ducandum. Jtem est ianua cordis ⁊ conscientie. Unde Actuum. xij. Pre gaudio non aperuit ianuam. Sed si vis nota breuiter q in scriptura sunt. Quedam ianue

Claudende. Janua claudenda est ianua sensuuz cor
Aperiende. poris humani. istas ēm debemus claude
Seruande. re. ne mala desideria valeant subintrare
Intrande. Taxus ēm cum cauda villosa ianuam caueme ꝑ quam ventus intrat dicitur claudere. aliam ve ro ianuam per quā ventus non venit dicitur aperire. qui scz ianuam sensuum corporis per quam ventus vanitatis intrat. cum cauda. id est cuz mortis memoria debemus ob struere. Januam vero bonaz affectionum debemus deo ⁊ bonis spiritualibus referare. De boc dicit Jo. xx. Venit iesus clausis ianuis ⁊ dixit. Pax vobis. Jesus autē venit ad vos per gratiam quando sensus corporis sunt clausi ꝑ diligentem custodiam ⁊ tunc habet homo pacem interius Quando non possunt intrare bostes exterius. Sed quan do ianue sen suum sunt aperte. latrones ⁊ bostes. id est de lectationes ⁊ tentationes sunt ad intrandum vsq; ad ani mam statim prompte. Unde Job. xxx. Aperta ianua irru erunt in me. ianua ēm sensuum non solent incendi solum per malas delectationes. vel fraudulenter aperiri per fal sas suggestiones. imo etiam frangi ⁊ violenter intrare per fortes tentationes p̄. Quasi in silua lignoz securibus ex ciderunt ianuas eius in idipsum. Janua aperienda est ianua cordis nostri. quaz scz debemus deo aperire per bo num desiderium ⁊ affectum vt per gratiam ad nos intret. Unde Apoca. iij. Ecce sto ad ostium ⁊ pulso. si quis ape ruit mibi intrabo ad eum ⁊ manducabo cum illo. Ja nua obseruanda est ianua ecclesie seu ingressus status ec clesiastici. ista est enim ianua palacij christi vbi prelati sicut boni ianitores sedent vt indignos arceant. dignos vero recipiant ⁊ admittant. Hester. ij. Mardocheus ad ia nuam regis morabatur. Janua intranda est ianua pa radisi. De quo Esaie. xlv. Aperiam ante euz ianuas. Jsta tamen est sicut ianua ordinati cōiuij que solis bonestis ⁊ nobilib⁹ aperit. inbonestis vero claudit. Exemplo vir ginū Matb. xxv. qz. s. ianua nuptiaz prudentib⁹ fuit aper ta ⁊ fatuis fuit causa. vñ Act. xxj. Statim clause sūt ianue Et si vis circa boc nota q sicut ianitor porte palacij pape vel regis. Habet officium Sic plātus custodies
Judicantis. quia discernit. ianuā ecclie. debet iu
Jnuitantis. quia recipit. care ⁊ discernere inter
Refutantis. qz excludit. ingredientes. Jaco. v.
Expectantis. qz ptinue ibi psistit. Juder añ ianuaz assi
Defendentis. qz custodit. stit. Habet inuitare
Vigilantis. qz non dormit. ⁊ recipe. s. bonos. Si cut de ancilla aplor dō Act. xij. q audies petz stare añ ia nuā. p̄ gaudio nō stati aperuit. ꝙ introcurres ad aplos. tan dē petz interi⁹ introduxit. Quia reuera ad bonā ancillaz ostiariā. i. ad bonū plātū ptinet q qñ videt petz. i. aliquez sctīm viz ianuā ecclie statūq; ecclīasticū introire volentez multū dz gaudere. nō tñ ipm statim dz introducere. quia scriptū est. j. Thim. v. Mennini cito man⁹ iponas. imo dz cū aplis. i. cū alijs bonis psonis psiliū br̄e. ⁊ eū tandē gau dēti aio acceptare. Jtē bz refutare ⁊ excludere. s. malos ij. Parali. xxiv. Janitores p portas singulas obseruabāt supple ne intrarēt bostes. Jtē bz expectare. vt audiat q̄ ad eā deferanť. iuxta illud p̄dictū Hester. ij. Mardoche⁹ ad regis ianuā morabat. Jtē bz defensare ⁊ ptegere. s. ptra bostes eccl'ie. Ḃ est ptra demones hereticos ⁊ tyrānos qđ. s. p p̄dicationē solet potissime fieri. Uñ Neemi. x. Jbi erāt sacerdotes ⁊ cātores. ⁊ ianitores ⁊ mistri. Cātores cū p̄dicationē designāt. Jtē bz vigilare ⁊ attendere. s. ad bo nā. ne fur veniat. ⁊ ne sinat ꝓfodi domū suā ⁊ etiā q̄ bona dñs ipsius sit vēturus. Uñ Mar. xiij. Janitori pcepit vt vigilet ⁊c. Dide de ostio ⁊ de porta. ⁊ intrare. ingredi. dau dere ⁊ aperire. ⁊ similibus ⁊c.

Bi. Nota q̄ ibi est aduerbiū loci semp significans aliquā certam dimensionē. localem habitatiōem seu māsionē. Nihil eīm est dare in hoc mūdo quin habeat suū ibi. Ergo loquendo moraliter dico q̄ istud aduerbiū ibi pōt referri ad ista loca q̄ cōcernūt xp̄m. Et ad illa loca q̄ concernūt iustum. Et ad illa loca que concernunt beatuz. Et ad illa que cōcernunt iniustum. Et primo quidem dicam⁹ de ibi qđ concernit xp̄m. Constat eīm q̄ xp̄s habuit diuersa ibi. i. diuersa loca i q̄b⁹ māsit corpaliter. z ēt adhuc i q̄bus manet spūaliter. Sic igit notabo q̄ xp̄s būit vnū ibi in quo.

Latitauit. Latitauit sub vmbra corporis in mris lilio.
Dimicauit Dimicauit sub ramis arboris in crucis prelio.
Recubuit Recubuit sub petra marmoris in sepulcri solio.
Triumphauit. Triūphauit de morte splendoris resumpto pallio.
Disputabit. Disputabit cū zelo pectoris de culpe solio seu polio.
Festiuabit. Festiuabit post fluctus equoris i celi solio.
Habitabit. Habitabit in cordis anchoris gr̄e solio.

Primū ibi. est corpus virginis in q̄ latitauit alma diuinitas. Eze. viij. Ecce ibi gloria dñi. in isto eīm ibi. i. in corpore virginis glorioſe fuerūt facte nuptie diuinitatis z būanitatis. Jo. ij. Nuptie facte sunt in chana galilee. z erat mater ihu ibi

Secundū ibi ē lignū sanguinis in quo dimicauit strata humanitas. Habacuc. iij. Cornua. s. crucis in manibus ei⁹. scz xp̄i. ibi abscondita est fortitudo eius. Sequit. Ante faciem eius ibit mors. Terciuz ibi. ē sepulcrum tegminis quo. s. recubuit carnis necessitas. Gen. xlix. Ibi sepultus est ysaac. Quartū ibi. est status luminis qđ recuperauit victrix sublimitas. s. in resurrectione z ascensione. Exod. xxiij. Ascende ad me in montē z esto ibi. Verbuz ē patris ad filium. Quintū ibi. ē vallis turbinis in qua iudicabit seu disputabit alta scientias. s. in valle iosaphat. Joel. iij. Ibi sedebo vt iudicem omnes gentes. Sextum ibi. est dom⁹ numinis in quo nos festiuabit seu p̄miabit regnās eternitas. q. s. sicut dr̄ Mar. xvj. Jp̄e p̄cedet vos in galyleam. i. in paradisum. ibi eū videbitis sicut dixit vobis. Ali sio eīm tota merces est. Septimū ibi. ē pectus hominis. qđ inhabitabit summa benignitas. q. s. deus p gr̄am habitat in corde humano q̄n ipsum purū inuenit atq; munduz De quo potest dicere aia cordi suo illud. iiij. Reg. iij. Animaduerto q̄ vir iste sanct⁹ ē qui transit per nos frequenter. Faciamus igit ei cenaculū paruū. et ponamus in eo lectulum. et mensaz. z sellā. z candelabrū. vt cū venerit maneat ibi. Jn isto eīm ibi. hoc ē in corde būano tunc spūaliter req̄escet z manet quādo mundiciā ibi reperit. z q̄n mensaz mi sericordie. cellam iusticie. z candelabrū sapiētie noster animus ibi tenet. vt p̄pie dicat homo illud Ezech. ij. Ecce ibi sup me manus dñi. Sed q̄d⁹ procerto. iste vir sanct⁹. Xp̄s dimisit hodie in multis hoibus istud ibi p̄pter peccata et inmundicias viciorz. Esa. xiij. Non habitabit ibi vir nec inco let eam filius hois z̄c. Sic igitur patet quomodo istud aduerbiuz ibi quandoq; refertur ad iustū. Et sic dico q̄ istud ibi signat quedaz certa et determiata loca iustis hoibus deputata. Et sic notabo q̄ in scriptura repitur. Unum ibi. vl vnum stadium in quo pugnant iusti militātes. Unum ibi vel vnum stadiū in quo vernant iusti contēplātes. Unum ibi. vel vnum stadiū in quo regnāt iusti triūphantes. Primū ibi. signat ecclesiā vbi viget gracie puritas. Secunduz ibi. signat scripte sophiā in qua viget doctrine vitas. Terciuz ibi. signat celestem gloriā in qua viget eterna claritas Dicam igit q̄ ē vnū ibi. id ē vn⁹ certus locus in quo pugnant iusti sicut in stadio. Et istud ē ecclesia militās in qua scz semp habūdat labor et pugna. tribulatio z angustia seu dolor. Ibi eīm dolores vt pturiētis. in spiritu vehemēti cōteres naues tharsis. Ps. xlvij. Manicula. n. Petri semper iactat magnis fluctibus. z vndis tribulationū z tentationum incessanter impellit ita q̄ necesse est q̄ ad deuz deuotis p̄cibus continue recurrat. et q̄ dñe salua nos perimus cuz magnis vocib⁹ exclamet. Matth. viij. Et aduerte q̄ sicut homo existēs in mari dum imminēt maris pericula oīno necesse habet ibidem residere. cū inde exire nequeat nisi ad mortem. ad periculum z ad mare. Sic cum extra statū ecclesie nō sit salus. necesse ē q̄ continue p fidem et gracia remaneamus ibidem z q̄ inde nullatenus recedam⁹. Jta etiā dico de religione. quia quicunq; per professionez ibi exitit inde amplius sine periculo non exibit Luce. xij. Jn quamcunq; domuz intrauerit ibi manete. Jstud eīm ibi videtur simile illi nemori vbi habitabant puelle fatate. sicut ponitur in hystoria Alexandri. que q̄dam mozabātur ibidem viuebant. Si vero aliquo casu vmbram nemoris dimitterent mortī continuo subiacebant. Mons est religio vel ecclesia. Umbra vero est fides seu gratia. Jsta eīm sunt infra quoz ambitū puelle. id est anime possunt viuere. z si inde recesserint necesse est primo per culpam z post per penam miserabiliter interire. Et ista bene videnē figurata. iij. Regum. ij. vbi rex Salomon dixit semey. Edifica tibi domum in hierusalem z habita ibi. z non egredieris inde huc atq; illuc. Quacunq; enim die egressus fueris z trāsieris torrentē cedrō. scito te interficiēdū. Qđ. s. postea factū est. qz. s. tāde semey oblit⁹ mandata iuit in getb ad repetēdū seruos suos q̄ illuc fugerāt. z sic a Salomone fuit occisus. Sic vere charissimi cū ciuitas hierlm. i. ecclia militās vel religio sit nobis assignata ad habitādū z sb̄ pena mortī eterne ab inde nō exeundū. restat vt q̄cunq; inde p peccm vel apostasiam exiuerit. mortis eterne periculis subiacebit. Seruos igitur nostros. id est mundi diuitias non debemus velle repetere. nec in getb qui interpretatur torcular vel oppressus. id est in mundum. vel in peccati oppressionem redire. alioquin necesse habebimus eternaliter introire. Jn ista igitur hierusalem maneamus z inde nullatenus recedamus. Rume. xj. Egressi. s. filij israel de sepulcro cōcupiscentie venerunt in asserot z manserunt ibi. Asserot interpt̄at btitudies mortales. significās ecclie vl religiōis statū. vbi z nō alibi p̄nt btitudies mortales. i. q̄ bīt p̄nt a mortalib⁹ inueniri. Et nō sivis q̄ istō ibi ē inhabitandū. q. ē locus.

Redemptionis pro delinquentibus.
Deuotionis pro deo seruientibus.
Eruditionis pro ignorantibus.
Contemplationis pro speculantibus.
Peregrinationis p mūdi ptemplantib⁹
Sanctificationis pro deum laudantibus z ei ministrantibus.

Jtem q̄ sit locus redemptionis patet. q. ibi sunt septem sacramēta z alia salutis remedia per que redimitur z mundus redditur omnis homo. Unde Michee. iij. Ibi liberaberis. ibi redimet dominus te de manibus inimicorum tuorum. Jtem q̄ ibi sit locus deuotionis patz Gen. xxxv. vbi de Jacob dicitur. q̄ ibi edificauit altare domino. Altare dico. id est cultum deuotionis z orationis.

Jtem q̄ ibi sit locus eruditionis patet Luce. iiij. vbi de Jesu dicitur. q̄ ipse descendit cauarnaū ibiq; docebit sabbatis. Jtem q̄ ibi sit locus contemplationis patet in p̄ vbi dicitur q̄ ibi beniamin adolescentulus in mētis excessu. Jtem q̄ ibi sit locus peregrinatiōis patet Gen. xxvj. Quiesce in terra quā dixero tibi et peregrinare ibi. Jtē q̄ ibi sit locus sanctificationis seu sancte habitationis patet Hec. x. vbi sic dicitur. Ibi erant sacerdotes leuite cantores z ianitores. vbi ostenduntur quatuor genera personarum que habitant in hoc ibi videlicet Ibi qui

Prebent diuinitati thura. Sacerdotes.
Colunt scripturarum rura. Cantores.
Regunt iusticie iura ianitores.
Xp̄o p̄bent thura sacerdotes innocētes.
Assistunt mente pura leuite ministrātes.
Justicie iura reddunt presidentes.
Scripturarū rura colunt predicantes.

De istis igit q̄ tuor generib⁹ psonarum. s. innocentib⁹ z sim. plicibus sacerdotib⁹. puris leuitis z ministrātib⁹. psidētib⁹ z ianuas ecclie custodiētib⁹ scientificis z p̄dicātib⁹ potes dilatare. quō ipi sunt in isto ibi. i. in ecclia militāte. z potes videre i alijs. s. vbi sacerdos. leuita. ianitor vel ianua. z vbi cātor z̄c. Breuiter igit de isto ibi. i. de ecclia militāte. z de bonis psonis ibidē deo p̄uientib⁹ i gradib⁹ z statib⁹ diuersis pōt dici illd Esa. lxv. Educā de iacob semē. z de iuda possidentē mōtes sctōs. z hereditabūt eā electi mei z serui mei habitabūt ibi. Ptz igit qđ est vnū ibi in q̄ iusti pugnāt sicut in stadio. s. ecclia. Secdo dico q̄ est vnum ibi in quo doctivernant sicut in studio. z istud nihil aliud est q̄ loc⁹ sacre scripture ō. s. est p̄pius locus et certum ibi. vbi viri scientifici studendo cogitant z laborēt Figurati in belya de quo dicitur. iij. Regum. xvij. q̄ dñs

sibi dixerit. Vade ⁊ absc̃dere in torrẽte caritb qui ẽ cõtra iordanẽ.⁊ de torrẽte ibi bibes.cornisq; p̃cepi vt pascant te ibi. Caritb interp̃tatur signũ occurrens.iordanis riuus iudicij significat scripturã vbi multa signa mirabilia inuenitur et occurrũt.et vbi sicut in riuulo vel in fonte scaturiũt iudicia veritatis. Helyas igit̃.id est quilibet doct⁹ homo d̃ tali semp torrẽte.id ẽ de fluentis sacre scripture debet bibere.⁊ibi se absc̃ondere vt meli⁹ studeat et latere. Et tunc fiet q̃ cornu.i.sancti doctores p̃ penitẽtiam denigrati ipsum nutriũt p̃ doctrinã.sibiq; ministrabũt ⁊ dabunt vere scie di sciplinã. Istud ẽ istud igit̃ illd ibi vbi viri speculatiui medi tant̃.pñs. Ibi beniamin adolescentul⁹ in mẽtis excessu. Et vbi simplices docẽtur et informãtur. Can.viij. Ap̃prehendam te ⁊ ducam te in cubiculũ genitricis mee. ibi me docebis. Verba sunt discipuli ad mgr̃m.mr̃ .n.nr̃a ẽ ecclesia.cubiculũ ẽ scriptura.ibi igit̃ doctor introducit̃ a discipulo qñ aliq̃d ab eo postulat̃. Scriptura em̃ ẽ vnũ ibi ⁊ vnus loc⁹

Vbi boni reficiunt̃. Vbi dico reficiũtur boni quia sc̃z
Vbi mali concutiũt̃. isti p̃ consolationẽ scripturarum
Vbi cũcti recipiũtur. spem cõcipiũt futurorũ. Job.iij.

Ibi requieuerũt fessi robore.et quondã victi piter sine mo lestia.non exaudierũt vocẽ exactoris. Vbi etiaz cõcutiunt̃ mali.quia sc̃z cõminationes scripturarũ p timorẽ concuti, unt malos ipsosq; retrabunt a pctis. Job.iij. Ibi imp̃ cessauerũt a tumultu. Vbi insup cuncti fouent̃ ⁊ recipiuntur quia sc̃z scripture oibus sunt p̃munes. Job.iij. Parvus ⁊ magn⁹ ibi sunt.et seruus liber a dño suo. Patet igit̃ q̃ est vnũ ibi in quo docti vernant sicut in studio. Tertio dico q̃ est vnum ibi in quo beati regnãt sicut in predio.vel sicut in solio. Et istud ibi signat paradisum seu etiã ipsum celum vbi.s.est loc⁹ glorie et triũphi. Principes em̃ ⁊ duces olim postq̃ in diuersis ptibus bella contra inimicos gesserãt et victores extiterãt.roma z reuertebãtur.et ibi triumphabãt et ꝑm merita honorabant̃.⁊ cũ triumpho.i.cũ certo honore victorie sue debito.sedẽdo in curru quatuor equis albis vecto vrbem ingrediebant̃.sicut ponit tytus liuius in multis locis. Sic vere dico q̃ iusti q̃ in hoc mũdo p̃tra hostes anime pugnauerũt ⁊ victoriaz ab eis reportauerũt: digni sunt ad vrbem vrbiũ paradisi finaliter accedere.⁊ ibidem in curru ꝑ̃ij corpis quatuor equis albis.i. quatuor dotibus insignito.laudem ⁊ gloriam reportare.vñ quilibet beatus põt dicere illud Ezech̃.iij. Veni inquit ad transmigrationem.ad acerũ nouaz frugum. ⁊ ad eos qui habitabant iuxta flumen chobar.⁊ sedi vbi illi sedebant.⁊ mãsi ibi tribus diebus.Chobar em̃ int̃p̃tat̃ iuxta electũ. qz reuera sancti ⁊ iusti finaliter ad illos qui iuxta electũ x̃pm in flumine deliciarum paradisi habitant.s. ad angelos veniũt et acceduut.et cum eis sedent perpetuo vel ẽ̃sent. vel tribus diebus qui sunt tres anime vtes manent perenniter et ꝑsistũt. Tres enim dies isti sunt . Clara fruitio. Clara cognitio. Vera duratio.seu eterna securitas atq; tẽtio. Est em̃ ibi clara fruitio gustans suauiter.qz.s. padisus põt dici illud cenaculũ grãde stratũ vbi x̃ps p̃cepit parari cenã.ibi inq̃t pate nob. Lu.xxij.ps. Ibi letabimur in ipo.vñ etiã Aug.de vbis apl̃i.c.xj.dicit. Quid est inq̃t sursum bñe cor.ibi spera.ibi ama inde.spera vtutem.ibi expecta mercedẽ.vñ augu.de ci.dei.xxj.c.dicit sic. Ibi beata vita in suo fonte bibit̃.vbi veritatis visio clarissime aperit̃.

Itẽ ibi ẽ clara cognitio vidẽs veraciter. Mat̃.xv. Ibi eũ videbitis sicut dixit vob. De q̃ idẽ Augu.ibidem dicit. Ibi inq̃t tota vtus erit videre qd̃ amas. et summa felicitas amare qd̃ videas. Item ẽ ibi vera duratio viuens penniter. Vñ x̃ps põt dicere de quolibet beatificãdo illud qd̃ dr̃.j.Reg.j. Ducã eũ vt appareat in ꝑspectu dñi.et maneat ibi iugit̃. Vñ de ista securitate eternitatis dicit Aug. vbi.s. Ibi inq̃t vacabim⁹ et videbim⁹.amabim⁹ et laudabim⁹. Ecce inquit qd̃ erit in fine sine fine. Mã quis nr̃ ẽ finis nisi q̃uenire ad regnũ cui⁹ nullus ẽ finis. vt de isto ibi et de aiaz felicitate et beatoz ibidem exñtiũ dicatur illud Ezech̃.xxxiij. Ju mõtibus excelsis isr̃l. erũt pascue earũ. ibi requiescẽt in herbis virẽtib⁹.et in pascuis pinguib⁹. Pascua em̃ ista sunt vera et eterna et sp virẽtia gaudia padisi.q̃.s.bñt ortũ ex grata sanctoz ⁊ angeloz societate. Esa. lxv. Serui mei habitabũt ibi. Itez bñt ortũ gaudia padisi ex sublata maloz q̃uersitate.qz sc̃z sicut dicit Esaie.xxxv. Tunc inquit saliet sicut ceru⁹ claudus ⁊ apta erit lingua mutoz. Sequit̃ Et erit ibi semita ⁊ via sancta vocabitur. Non erit ibi leo ⁊ mala bestia nõ ascendit per eam nec inueniet̃ ibi. Itẽ ex oñsa dei p̃nia ⁊ sue glie claritate.qz sicut dr̃ Ezec.viij. Ecce ibi glia dñi. Et Ezech̃.xlviij. Nomẽ ciuitatis ex illa die de⁹ ibidẽ. Itẽ ex pfecte vite decẽtia ⁊ stat⁹ nobilitate ⁊ libertate.qz.s.ibi cessabit ois seruit⁹ ⁊ ois p̃cipatus.nec aliquis erit alteri subditus.⁊ quilibet alteri socius ⁊ amicus Job.iij. Parvus ⁊ magnus ibi sunt. ⁊ seruus ⁊ liber a dño suo. Et ideo breuiter de isto ibi loquitur ꝑsper.libro de vita ptemplatiua vbi dicit. Futura inquit vita ibi credit̃ esse beate sempiterna. sempiterne beata.vbi est certa securitas. ⁊ secura tranq̃llitas ⁊c. sicut⁊. vbi gloria. Sic igit̃ patet q̃ iusti habẽt vnũ ibi vbi regnãt cũ summo gaudio. Vnũ ibi vbi vacãt sicut in studio.vnũ ibi vbi certãt sicut in stadio. Et sic ptz quõ istud aduerbiũ ibi qñq; referr̃ad instũ. Quarto dico q̃ qñq; ibi spectat ad iniustum. Et sic per ibi possunt itelligi tria loca videlicz Unum ibi in qd̃ rigẽt culpe sectatores. Aliud i qd̃ viget rerum delectores. Tertium in qd̃ lugent mortis possessores

Primum ibi est interius. Dicam igit̃ q̃ est vnũ ibi qd̃
Secundum ibi est exterius. est peccatoz qd̃ inhabitan
Tertium ibi est inferius. tes fedat ⁊ inficit. Et istd̃ ꝑ

Primũ ibi nocet ⁊ inficit. certo⁹ signat statũ peti qui li
Scd̃m ibi trahit ⁊ allicit. q̃ ibi habitãt diuersis ma
Terciũ ibi necat ⁊ officit. lis morib⁹ inficiunt̃.⁊ devi

Primũ ibi.est peti stat⁹. cio ad vicium dilabunt̃. Ptz
Scd̃m ibi est caro vl̃ mũd⁹. in figura Math.xij. vbi dr̃
Tertiũ ibi.est sequẽs ifern⁹. Qz spũs immũdus rediens

ad hoiem assumit secũ septẽ alios nequiores se. q̃ intrantes habitãt ibi. Et fiunt nouissima hominis illius peiora priorubus. Spũs imundus peccatũ signat. q̃ sc̃z vnus septem secum adducit. inq̃ntum.s. teste Greg. suo pondere ad aliud trahit.ita q̃ vnũ septẽ.i.alioz vniuersitatẽ introducere ꝑsueuit. Istud igit̃ ibi nõ est inhabitãdũ ⁊ omni diligentia fugiendũ. Esa.xxxij. Consurgẽs transfreta ibi q̃m non erit requies tibi.qz reuera q̃ in tali ibi.s.in peccato habitauerit.morti ꝑpetue subiacebit.iuxta illud Hiere. xlij. Omnes viri q̃ posuerũt faciem suã vt ingrediant̃ egyptũ vt habitent ibi.morient̃ fame.gladio ⁊ peste. Egyptus em̃ que interp̃tat̃ tenebre.signat peccatũ qd̃ mentẽ facit dispidam ⁊ obscuram. In tali igit̃ egypto.s.in peccato sunt ista tria mala vicz. Pestis seu epydimia. Hoc est tam ꝑ̃ij ꝛ̃ fecti q̃ alioz infectio ⁊ corruptio. Gladi⁹.i.vermis cordis pũctura ⁊ remorsio. Fames.i.desideriozꝰ iniquietus ⁊ indeterminatus appetitus ⁊ affectio. Quod aũt istud ibi. s. peccatoz sit sui ⁊ alioz corruptiuum ⁊ infectiuuz. Patet Can.viij.vbi dicit̃. Ibi corrupta est mater tua.ibi violata est genitrix tua.mater em̃ ⁊ genitrix est voluntas. Item q̃ istud ibi sit more gladij punitiuũ ⁊ remorsiuum. Patet Hiere.xlij. vbi dicit̃. Si intraueritis egyptum vt ibi habitetis.gladius quẽ vos formidatis ibi comꝑhendet vos.

Itẽ q̃ istud ibi sit famis appetitus inquietatiuũ ⁊ inflãmatiuum. Patet ibidem vbi dicit̃. Fames pro qua solliciti estis adherebit vobis in egypto ⁊ ibi moriemini. Quia breuiter in peccato non est dare requiẽ sufficientẽ aut quietem. Esa.xxxij. Ibi non erit requies tibi. Patet igit̃ q̃ est vnũ ibi qd̃ est inꝑquoz.qd̃ inhabitãtes fedat ⁊ inficit.

Deinde dico qd̃ est vnũ ibi qd̃ est terrenoz qd̃ inhabitãtes trahit ⁊ allicit. Et istd̃ ꝑcerto est mũdus.qui recte est vnũ ibi seu vnus locus more caribdis attrahẽs ⁊ absorbẽs Caribdis em̃ est locus seu vorago aut periculũ in mari qd̃ naues attrahit ⁊ absorbet. Sic mũd⁹ attrahit mentẽ bois allicièdo.⁊ absorbet ⁊ sibi incorporat glutiẽdo. Aliq; em̃ attrahũt ad delicias.aliq; ad diuitias.aliq; ad eminẽtias. Post q̃ aũt attracti fuerint.aut allecti.inde amplius exire aut euadũt. Dicũt em̃ illud Hiere.xlij. Pergemus inquiũt vbi nõ videbim⁹ bellum.clangorem tube non audiemus. Famem non sustinebimus ⁊ ibi habitabimus. Et aduerte q̃ tale ibi est euitandũ. Propt̃ Honoratos q̃ inde recedunt Propter Sceleratos q̃ ibi ꝑcedũt. Propter Efferatos q̃ nocẽt ⁊ ledũt. Ibi em̃ est nobiliũ ⁊ bonoratoz indigẽtia qz.s.ibi vt cõmuniter nõ habitant viri sancti Esaie.xxxiij.

Nobiles dñs nō erūt ibi.regē potius inuocabūt.z omnes pncipes eius erūt in nibilum.Et Esa.xiij.dicit. Non siget ibi tentoria arabs.nec pastores requiescēt ibi. Arabs interpretatur vigilās pater.significās contemplatiuos. Pastores vero significāt bonos plātos et actiuos.qui.s.non habitāt bodie in hoc mūdo. Vñ illō Hiere.l. Nō habitabit ibi vir i.virtuosus. Itē quia ibi est debilitū et sceleratoz opulētia.quia.s.mali et scelerati florēt pre ceteris in hoc ibi. Vñ Esa.xiij. Requiescent ibi bestie.z replebunt dom⁹ eozum draconibus et habitabūt ibi struciones.z pilosi saltabūt ibi. z respōdebunt ibi vlule in edib⁹ eius.et syrene in delubris voluptatis. Vide eā expositā in ti. de Item quia ibi est crudelitū z efferatozum violentia.quia.s.ibi habitant crudeles z tyranni qui grauāt et ledūt boies innocētes. De quibus Baruch.iij.dicit ibi fuerūt gygantes noiati a pncipio.statura magna.sciētes bellum.non bos elegit dñs.et Esa.xxxiij. Occurrēt inquit demonia.onocētaurus z pilosus clamabūt alter ad alterū.ibi cubabit lamia z inuenit sibi requiē.ibi habuit foueā bericius z enutriuit catulos zc. Vide eam expositā in titulo de Et applica quomodo demonia significāt impios et crudeles Onocentauri mixti ex asino et tauro significāt rusticos nobilitatos et nobiles factos.pilosi hypocritas.lamia luxuriosos q̄ mōstrū est femineū cum pedibus equinis.bericius cum spinis signat auaros. Omnes enim tales in mūdo habitāt.et ibi bonos ipetūt atq; grauāt. Et breuit ego dico. q ibi ē loc⁹

Immūdicie corpus maculātis.
Insolētie bona dissipātis.
Incōstātie praua machinātis.
Iniusticie deum ꝓuocātis.
Defluētie cito corruptis.

Dico igitur. q in hoc ibi per immūditiā corpus maculatur. Et p̄ certo tam in seculo q̄ in claustro. Ose.vj ca. In domo mea vidi horrendū ibi.fornicatiōes effraym contaminatus est israel z iuda. Item ibi p insolentiā virtus dissipatur. Sicut de filio ꝓdigo dicitur Luc.xv.ca. Qz accepta portione sua a patre iuit in regionē longinquā. et ibi dissipauit substantiā suam viuendo luxuriose.id est superflue. In mūdo em̄ qui recte a deo longinqu⁹ z remotus dicitur. bō substantiam virtutis z gratie dissipat. Dum ibi luxuriose.i.superflue z insolenter habitat. Item ibi p inconstantiam bō variat. Jaco.iij. Ibi inconstantia z oīe opus prauū. Item ibi p iniusticiam deus prouocatur. Ose.ix. Ibi exosus habui ꝓpter multitudinē adinuentionū eoz. Item p defluentiam vigor eneruat. quia.s. ibi facilter corruit i pctm̄.ps. Ibi ceciderūt q̄ operant iniqtatem.confusi sunt qm̄ deus sprevit eos. Et merito.qz pcr to ibi impellimur ab hoste a quo etiā armis spūalib⁹ spoliamur.qz.s.sicut dī in ps. Dyabolus ibi confregit potentias.arcum.scutū.gladiū z bellū.Expone zc. Sic igit ptz quō per ibi intelligit mūdus. Et sic dico quod est vnū ibi qđ est terreno⁹ quod inhabitantes trahit z allicit. Insuper dico.q est vnum ibi quod est damnatoz quod inhabitantes ledit z afficit. Et istud est infernus vbi damnati cruciantur z dolent. z vbi desolantur z ingent. Infern⁹ em̄ est quoddā ibi seu quidaz locus metuendus z fugiendus multiplici ratione.videlicet.quia ibi est.

Dura cordis anxietas.
Nulla cibi facietas.
Feda loci ꝓpietas.
Multa pene varietas.
Dira gentis societas.

Ibi.s. in inferno maluz ē habitare,ꝓpter duram cordis anxietatē.qz.s.sicut dī Math.viij. Ibi erit fletus z stridor dentiū. Item ꝓpter nullam cibi facietatem.Hiere.xlij. Ibi morientur gladio et fame. Item,ꝓpter malā loci ꝓpietatem.quia.s.iste locus. est lacus fetidus et etiam carcer obscurus.Esa.xxiij. Congregabūtur cōgregatione vnius fasis in lacū.et claudent ibi in carcere. Item ,ꝓpter multam pene varietatē.qz.s.ibi dolores vt pturientis.ps. Vñ de damnando Ezech.xij.dicit dñs sic. Extēdā rhete meū sup illū et capiet in sagena mea. et ducam eū in babilonē et ipam non videbit.ibiq; morietur.ibi em̄ rapit et inuadit qz capit in sagena.ibi ligat et inuoluit.qz extendit sup eū rhete.ibi vituperatur et confundit.qz adducit in babilonē que interpretatur confusio. ibi etiam obtenebratur et obtunditur. Ipam inquit non videbit.ibi exterminat et occiditur ibiq; morietur. Igitur horrēdus est locus iste ,ꝓpter multam pene varietatem. Item ,ꝓpter viram loci societatem qz sez ibi sunt demones z damnati. Unde si vis scire q̄lia genera personaz habitāt ibi.vide illud Ezech.xxxij. ca. Ibi Assur.ibi Elam.ibi Mosoch z Thubal. ibi Jaumea z reges eius.ibi pncipes aquilonis omnes z vniuersi venatores. Vide eam diuisam z ꝓsecutā j. in titulo de Inferno in.§. Item est locus male societatis. Et s.c igit patz q ibi inquantū spectat ad inustum.

Denotat peccatū.statum iniquoz.
Denotat hūc mūdū.nidū malignoz.
Denotat infernū.locū damnatoz.

Et sic bene patet q ibi. qñq; referē ad iustū qñq; ad btm̄.qñq; ad iustū.qñq; ad ꝑm. Sufficit Vide de illic.

Nota q id idem est qđ illud Signat em̄ rez de qua agitur.z maxime rem solidā atq; certā.Et si vis dic z nō q in scptura repit. Unū id qđ

Est ꝓuidentis.
Est penitentis.
Est miserantis.
Est iudicantis.
Est ꝓtemplantis.
Est patientis.
Est ꝑmanentis.
Est submittentis.
Est obedientis.

Dico igit q nos debem⁹ habere vnū id quod spectat ad ꝓuidentem.sez id qđ est necessariū ad vitam. Vñ Exo. xvj.dicit de māna.q singuli iuxta id qđ edere poterant congregauerunt. Item vnū id qđ spectat ad penitētem.z istud est lauare crimina penitēdo z ꝓfitendo. Vñ p̄cipit Leui.xiij. q si sacerdos viderit lepraz nō creuisse.p̄cipiet z lauabunt id in quo est lepra. Et sic verificabit illud.q.Mach.xij.q id qđ factū fuerat delictū oblitioni traderet. Item vnū id qđ spectat ad miserantē. z istud est virtus clementie. Unde Deut.xxiij. Fratri aūt tuo id quo indiget sine vsura comodabis. Item vnū id qđ spectat ad iudicantē seu ad p̄sidentez.z istud est factū iusticie Unde Job.vj. Respondete obsecro absq; contentione. z loquentes id qđ iustum est iudicate. Item vnum id qđ spectat ad contemplantem. Et istud est illuminatio mētis luce scie. Vñ Dañ.viij. Jd qđ videram in principio vidi in visione mea. Item vnū id qđ spectat ad patientem seu sustinentē. Et istud est virtus fiducie.s.spes illi⁹ quod sequit de patiētia aduersoz.s. gloria paradisi. De qua.ij. Coz.iiij. Jd em̄ qđ in p̄nti est momentaneū z leue tribulationis.eternū gloriē pōdus operabit in nobis. Illud etiā qđ cōcomitat illum actū tribulationis z tentationis.scil. auxilium diuine gratie z virtutis. De quo.j.Coz.x. Fidelis deus est z non ꝑmittit vos tentari vltra id qđ potestis

Item est vnum id qđ spectat ad stabiliter ꝑmanentem z istud est virtus ꝑstantie de q̄ Esa.vj. Semen sanctū erit id qđ steterit in ea. Ad qđ hortat scriptura Apoc.ij. Tn̄ id qđ habetis tenete donec veniam. Item vnū id quod spectat ad humiliter submittentē. Et ista est virtus humilitatis. qualem.s. videbat habere xp̄s q̄n illis quibus bñfecerat p̄cipiebat vehemēt vt nemo id sciret.vt dī Mar.v

Item est vnum id qđ spectat ad obedientē. z ista est virtus ꝓmpte voluntatis. De qua dī.ij. Coz.viij. q si voluntas prompta est.fm id quod habet accepta est.non fm id qđ nō habet. Sic igitur patet q istud pronomen id qñq; signat in bono. Sed videt q id.etiam qñq; habet significare in malo.vnde qñq; signat vicium.qñq; penā. Vicium dico.sicut de vicio ypocrisis scribit Mat.xxiij. Ve vobis scribe pharisei ypocrite q̄ mūdatis qđ deforis est zc. Penam etiā signat sicut de peccatoribus dī Job.ij. q cum inebriati fuerint.supple vicijs in hac vita.dat eis tunc id qđ deterius est hoc est dictū de pena eterna. Et hoc sufficit de id. Vide de huius z bis z similib⁹ in lra b. z vide de idem̄ j. vbi idem in fine.

Idcirco. Nota q idcirco sicut z ideo est pnūciō causalis.significans idē qđ erga z sicia Signat em̄ quandā cōclusionē.et quandam p̄missarum probationem z consequentiam. Dicam igitur moraliter q sicut ex premissis sequit cōclusio.ex veris vera.et ex falsis falsa. Sic etiam in moribus fm q boni vel mali precesserint cōclusiones. z consequentie bone vel male sequent ideo possumus dicere q idcirco potest accipi in bono z in malo. In bono dico.quia.s.ex bonis p̄missis. id ē ex bona intentione et voluntate. ex bona fide et veritate.ex bona dilectione z charitate.sequit in quolibet iusto bonum id circo.id est bona p̄clusio.videlicz vicioz detestatio bonoz

habituum ⁊ virtutum generatio. bonorum operum ꝓduc-
cio. ⁊ vite eterne acquisitio. Ex bona enim radice prouenit bonus fructus. Ex bono semine. bona planta. Ex bonus principijs bonus finis. Primo igitur notabo q̄ boni ⁊ insti habent vnum idcirco.

Charitatis federatiue.
Equitatis distributiue.
Sedulitatis executiue.
Auctoritatis imperatiue.
Humilitatis deprecatiue.
Sagacitatis dispositiue.
Turbatōnis meditatiue.
Locutionis moderatiue.
Compassionis desolatiue.
Afflictionis maceratiue.
Consolationis retributiue.

Iste ei sunt fines ⁊ ꝓclusiones iustoꝝ q̄ inferūt cathegorice p id circo. Dico igit q̄ i ist̄ viget ⁊ ē

Charitat̄ fedus.
Equitatis modus.
Sedulitatis actus.
Auctoritatis status.
Humilitatis virtus.
Sagacitatis fructus.
Meditatio timorosa.
Collocutio seriosa.
Compassio viscerosa.
Afflictio dolorosa.
Cōsolatio seu retributio gl̄iosa.

Dico igit q̄ in sanctis ē charitatis nod⁹ omnia federans. Vñ de finees dicitur Nūe.xxv.ca. Finees auertit irā meam ne delerem filios israel. Idcirco loquere ad eū Ecce pacē fœderis mei.

Itē in ipis est equitatis modus omnia tēperans. Deutro.xix. Idcirco p̄cipio tibi vt tres ciuitates equalis intra se spacij diuidas. Itē in ipsis ē sedulitas act⁹ iustis obtemperans .ij. Reg.xix. Agnosco ego seruus tuus peccatum meū. Idcirco hodie primus veni de oī domo ioseph. descendiq̄ in occursum domini mei regis. Item in ipsis est auctoritat̄ status alijs imperans. Constat ēm q̄ deus ꝓmouet q̄ndq̄ iustos ad arduas dignitates vt iuste iudicent ⁊ vt ꝓficiāt alienis. Unde de isto idcirco dicitur .ij. Paralip.ix. Diligit deus israel ⁊ vult seruare eum. Idcirco posuit te super eum regem vt facias iudicium atq̄ iusticiam. Item in ipis est humilitas p̄ce exuberās .vñ j. Paralip.xvij. Idcirco inuenit seru⁹ tu⁹ fiduciā vt oret coram te. Itē in ipis est sagacitas deliberās. Mcc.iij. Idcirco nūc veni vt ineamus consilium pariter. Item est in ipis meditatio mentē reuerberās. Justi ēm turbantur ⁊ timent quādo cōsiderāt maiestatē diuinam. Job.xxiij. Idcirco a facie ipius turbatus sum et cōsiderans eum timore sollicitor. Et etiaz quādo animaduertunt iniq̄tatē humanā. Unde Eccs.ij. Idcirco teduit mevita mea videntē mala vniuersa esse sub celo. Itē in ipsis ē discretio sermones moderās. Eccs .v. Deus inquit in celo ⁊tu sup terram idcirco sint pauci sermones tui. Item ē in ipis compassio flentu exuberās. Tre.j. Idcirco ego plorās ⁊ oculus meus deducēs aquas. Itez dico q̄ i ipis est afflictio corpora macerās. Unde quilibet pōt dicere illud Job.xlij. Idcirco ipse me reprehendo. et ago penitētiā in fauilla et cinere. Cinis ēm et fauilla. mortificationez ⁊ macerationem carnis designat. Item ego dico q̄ in ipis est cōsolatio salutē operās Et ista est finalis cōsolatio padisi in qua oīs dolor auferet. et omnis letitia quies atz felicitas subinferet. Unde anime desolate. ⁊ in p̄nti tribulatiōib⁹ afflicte dicit Esa .lj. Quis cōtristabit sup te? vastitas et contricio. et fames. et gladi⁹. Quis ꝓsolabitur te? Sequit. Idcirco audi paupercula et ebria non a vino. Ecce tuli de manu tua calicem sopōris. ⁊ fundum calicis ydignatiōis mee. Sic igit p̄z q̄ inuenit vnū idcirco q̄d spectat ad iustū. Scdo dico q̄ ē vnū idcirco spectās ad iniustū. Mali ei i triplici statu suo. q̄ ē dīpe. misere. ⁊ pene. bīnt i q̄libet suū idcirco. i. suā diffinitiuā decisionē suūq̄ finē ⁊ conclusiōez. Dico igit q̄ isti bīnt vnum idcirco

Possessiōis et opulētie.
Infectionis ⁊ imūdicie.
Cōfusiōis et verecūdie.
Turbatiōis et incōstātie.
Dormitiōis et negligētie.
Obliuiōis et ignorātie.
Elatiōionis et supbie.
Obstinatiōis et malicie.
Desolatiōis atz tristicie.
Uacuatiōis atz penurie.
Uisitatiōis atz iusticie.

In istis igit quatuordecim particulis possum vt videt indudere. quicquid conclusiue ptinet ad malos. generalit loqndo quātum ad statuz p̄ntis miserie. latētis culpe. sequētis pene. et possum ꝓbare oīa per id circo. Dicam igit q̄ isti bīnt vnū idcirco opulētie et possessionis. quia sc̄z mali in hoc mūdo ꝓsperitate ⁊ diuitijs florēt

Diffinitionis atq̄ finis. Unde Hiere.xlviij. Fertilis
Relegationis ⁊ ipotentie. fuit moab ab adolescētia sua
Executionis ⁊ violentie. nō est transfusus de vase ad vas. idcirco remansit gustus in eo⁊ odor ipius nō est immutatus. Item isti habēt vnū idcirco imundicie ⁊ infectionis. q̄ sc̄z mali vt cōmuniter luxurie veneno sunt infecti. Unde in psona luxuriose mulieris fatuū iuuenē alloquentis dicit Prouer.vij. Victimas ꝓ salute deuoui. hodie reddidi vota mea. idcirco egressus suz in occursū tuū desiderans te videre. ⁊ reperi. Itez isti habent vnū idcirco verecundie ⁊ confusionis quia omnia sunt apud eos inordinata ⁊ confusa. Unde de turrivbi confusuz est labium vniuerse terre. dicit Gen.xj. Oz idcirco vocatum est nomen eius babel. quod interpretat cōfusio. Item habent vnū idcirco inconstantie ⁊ turbationis. semp ēm sunt in volutione ⁊ motu ⁊ cū animo inquieto. Job.xx. Idcirco cogitationes varie succedunt sibi. ⁊ meus in diuersa rapit. Item habent vnum idcirco negligentie et dormitiōis. Sunt ēm sicut homines mortui sine motu bonorum operū ⁊ virtutū. Unde illi infirmo ⁊ pessimo regi Achab. dictum est. iij. Reg.j. Idcirco de lectulo sup quē ascendisti non descendes. sed morte morieris. Item habent vnum idcirco ignorantie ⁊ obliuionis. Isti ēm obliti sunt dei creatoris sui. Et ideo ab ipo finaliter obliuioni tradent. Unde Job.xxxiij. Mouit ēm opa eoꝝ. ⁊ idcirco inducet noctem ⁊ conterent. Nox ēm designat ignorātiā ⁊ errorem. Item isti habent vnū idcirco supbie atq̄ elationis. Hiere.v. Confregerūt iugum. ruperūt vincula. idcirco p̄cussit eos leo de silua. Leo ēm superbiam signat q̄ sc̄z illos percutit ⁊ inuadit qui vincula discipline legis et iusticiē rumpūt. Itē isti habēt vnū idcirco malicie ⁊ obstinationis. Isti ēm ita obstinati sunt in malo q̄ per quācunq̄ tribulationē nunq̄ possunt flecti ab bonū. quinimo multi sunt qui vident positi esse a deo sicut signum ad sagittam. vt deus miracula potētie sue ostendat in afflictione ipsoꝝ. Sicut de Pharaone legit. Unde de tali idcirco dicit Exo.ix. Idcirco aūt posui te vt ostendā in te fortitudinē meā. Et loquit dns Pharaoni. Item isti habēt vnū idcirco tristicie ⁊ desperationis seu desolationis. Constat ēm q̄ mali desperant de vita futura. ⁊ ideo nunq̄ habent veram letitiā. imo semp sunt in mentali tristicia atq̄ dolore. Und de tali idcirco dicit Esaie.xvj. Audiuim⁹ supbiā Moab ⁊c. Sequit. Idcirco vlulabit Moab: ad Moab vniuersus vlulabit. Ululabit dico. i. desolabit ⁊ desp̄abit

Itē isti bīnt vnū idcirco penurie ⁊ vacuatiōis. Mali ēm bīnt penuriā ⁊ vacuitatē bonoꝝ spūaliū. ⁊ etiā q̄ndq̄ tpaliū Quia etiā ⁊ sepe fit q̄ ⁊ si habundant diuitijs. instigāte tñ auaricia semp sunt in indigētijs ⁊ penuria. Teste ēm Seneca. Diues est nō q̄ magis habz. sē q̄ min⁹ cupit. Sepe etiā fit q̄ cū deus dederit in manib⁹ eoꝝ oīa ipi tñ vtunt eis i supbia. nec benefactorē mō debito recognoscūt ideoq̄ ipe de⁹ indignat⁹ solet bona sua retrahere ⁊ auferre. ⁊ eos ad pauptatē ducere ⁊ deferre. Unde de tali idcirco dī Osee. ij. Ego dedi eis frumentū ⁊ vinū ⁊ oleū. ⁊ argentū multipliaui eis ⁊ auz̄ q̄ fecerūt Baal. Idcirco conuertar ⁊ sumaz frumentū meū in tpe suo. ⁊ vinū meū in tpe suo. Itē dico q̄ tales habēt vnū idcirco iusticie ⁊ visitatiōis. Quia Deus videt iniq̄tates istoꝝ solet eos iusticialiter visitare. et eos fm demerita iudicare. qd potissime fiet i die iudicij vl particularis vel gñalis. De q̄ idcirco dī Hiere.vj. Cōfusione inq̄t nō sunt ꝓfusi. erubescere nescierūt. Idcirco cadēt inter corruentes. in tpe visitatiōis sue corruent. Deus ēm illos q̄s donis ampliorib⁹ dotauit ⁊ fauorib⁹ maiorib⁹ ampliauit solet si ingrati sunt acrius visitare ⁊ eos seuerius castigare. Unde Amos.iij. dī. Tantūmō vos cognoui ex oīb⁹ cognatiōibus tre. idcirco visitabo sup vos oēs iniq̄tates vias. Itē isti bīnt vnū idcirco finie ⁊ diffinitiōis. Unde de Balthasar dicit q̄ supbe egerat dī Dan.v. Idcirco missus ē a deo articulus manus q̄ scripsit in pariete. Mane tecbel pbares. Expone. Scptura ēm significat sniam diffinitiuā q̄ fm iura vari⁹ in scriptis. Itē isti bīnt postea vnū idcirco miserie ⁊ relegationis. Erudunt ēm a visiōe dina ⁊ a gl̄ia padisi. Unde ij. Reg.v. Idcirco dī in ꝓuerbio cec⁹ ⁊ claud⁹ nō ītrabit templū. Itē vltimo dico q̄ isti habēt vnū idcirco. id est

vnum finem & conclusionem violentie & executionis. Judex em̃ sententiam suam debet exequi. & eam per violentiam & potentiã consecuti. Unde Ezech. xxj. Idcirco egredietur gladius meus de vagina sua ad omnem carnem. ab austro vsq; ad aquilonẽ vt sciat omnis caro q̃ ego dñs eduxi gladiũ meũ de vagina sua irrevocabilẽ. Et. q. Paral. xxxiij. Idcirco stillabit furor meus super locũ istum & non extinguetur. Et certe si conquerunt̃ damnati quare talia patiũtur. potest eis responderi per idcirco & dici illud quod scribitur. j. Regũ. xxviij. Quia non obedisti voci domini. Idcirco quod pateris fecit tibi dominus hodie. Item q̃ etiã ipsimet cõfitendo proprios reatus recognoscent finaliter culpã suã & se confitebunt̃ necessario iuste pati. dicentes q̃libet illud idcirco qđ scribit̃ Hiere. vj. Idcirco furore domini plenus sum. laboraui sustinens. Unde breuiter cõcludendo de eis potest dici illud qđ scribit̃ iij. Regũ. ix. Qz qz dñs eduxit patres eoz de egypto & ipsi adorauerunt deos alienos. et adorauerunt eos & colucrũt. idcirco induxit dominus super eos omne malũ hoc. Patet igit̃ quomodo inuenitur vnum idcirco spectans ad iustum. Tertio vero possum dicere q̃ inuenitur vnum idcirco quod spectat ad deum. Et sic dico q̃ deus.

Qđ mundũ redimit.
Quod iustos eximit.
Qđ malos perimit.

Habet vnum idcirco
Deus em̃ diffinitiue & concludendo de mundũ voluit redimere. Et ideo ipse dicit Esaie. xxviij. Idcirco hec dicit dominus deus. Ecce ego mittã in fundamẽtis syon lapidez. lapidẽ probatũ. angularẽ preciosũ. in fundamento fundatũ. Iste em̃ lapis angularis fuit christ⁹. q̃ per incarnationẽ in mundũ redimendũ fuit missus & syon id est ecclesie fundamentũ effectus. Item deus bonos et iustos a malis intendit liberare & eximere. vnde ipse est qui dicit de homine iusto illud Hiere. xxxj. Filius honorabilis mihi effraym. adhuc recordabor eius. Idcirco cõturbata sunt viscera mea super eũ. miserans miserebor ei⁹ ait dominus. Item deus malos decreuit condẽnare & dẽprimere. Unde Ezech. v. ipse dicit. Judicia inquit mea proiecerunt. et in preceptis meis non ambulauerunt. Idcirco hec dicit dñs deus. Sequit̃. Faciam in te iudicia. & ventilabo vniuersas reliquias tuas in omnẽ ventũ. Idcirco viuo ego dicit dñs. Sequit̃. Confringã & non parcet oculus meus & non miserebor. Sic igit̃ pz quomodo idcirco põt spectare. Ad iustũ. ad impiũ & ad deũ. Sed si velles alio modo sumere posses dicere q̃ idcirco in bono significato põt designare homines rationabiles & discretos. q̃ scz sciunt ad oẽm ꝓpositũ respondere. & omnẽ bonã cõclusionẽ finẽ & terminũ imponere vel inferre. Unde ꝓprie tales possunt dici idcirco. Et sic dico q̃ isti sunt idcirco. Charitatis equitaſ ꝛc. sicut s. §. j. igit̃ notabo. Et allega p omnia sicut ibi. In malo vero significato dic q̃ idcirco põt significare hominẽ rebellẽ & litigiosum. q̃ scz nulli rationi vel assertioni vult acquiescere. sed de omnibus factis suis vult rationẽ reddere. & vnũ idcirco de omnibus assignare. Talis igit̃ potest dici ergo. vnde. ideo vel idcirco. Et ideo dic omnia de tali idcirco q̃ supra dicta sunt. in. §. Secõ dico ꝛc. q̃ iste ẽ idcirco possessionis infectiõis ꝓfusionis ꝛc. ꝓcorda si vis.

Vocanẽ per pniam ne peant.
Ditanẽ p opulentiã ne egeant.
Firmanẽ p patiam vt maneant.
Mundanẽ p ꝓtinentiã ne seteant.
Famanẽ p redolentiam vt placeãt.
Sectanẽ xp̃i pñtiam vt pareant.
Leuanẽ ad eminentiã vt sedeant.
Portanẽ ad regni gl̃iaz vt gaudeãt.

Istud est em̃ ideo bonoz & iustoz. qz boni & iusti per merita sua i pñti gras & virtutes. in futuro vero gloriã & beatitudinẽ fortunt̃. qđ scz totũ põt ꝓbari per ideo. Dico igit̃ q̃ ideo vocanẽ ad pniam. Vocatio em̃ ad penitentiã vel ad fidẽ ex occulta dei ꝓdestinatione puenit Hiere. xxxj. In charitate ꝑpetua dilexi te. ideo attraxi te miserans tui. Item dico q̃ ideo ditanẽ p opulentiã. Justis em̃ vt cõmuniter dat̃ sufficiẽtia terrenoz. Quia sicut scriptuz est. Non affliget dñs fame animã iusti. quinimo sepe fit dei ꝓuidẽtia occulta q̃ diuitie malos reseruanẽ bonis Sicut apparuit de terra ꝓmissionis que dudũ fuit hominum malignoz. quos deus expulit & deleuit. & ibi filios israel introduxit. Unde dicit̃. Prouer. xiij. q̃ custodit̃ iusto substantia peccatoris. Unde Sap̃. x. dicit̃. q̃ iusti tulerunt spolia impioz. & decantauerũt dñe. nomen sanctũ tuũ. et victricẽ manũ tuã laudauerũt pariter. Itẽ dico q̃ iõ firmanẽ p patiam. Etem̃ qz iusti ꝓbãt̃ p patiaz. & ꝓfecti inueniunt̃ p ꝓstãtiã. sicut de Abraã legit̃ Geñ. xxij. Jõ stabilita sũt bona illoz i dño Eccl. xxxj. Itẽ dico q̃ iõ mũdanẽ p ꝓtinẽtiã Lu. j. Ideoq; & qđ nascet̃ ex te sanctũ vocabitur. Sanctitudo em̃ mundiciã mẽtis & carnis designat. Itẽ dico q̃ ideo famanẽ p redolentiam. Cant̃. j. Oleũ effusuz nomẽ tuũ. ideo adolescentule dilexerũt te nimis. Quia. n. nomen & fama vbiq; diffundit̃. ideo merito ab adolescentulis. i. ab innocentibus mentib⁹ adamat̃. Item dico q̃ qz iusti sunt ideo sectanẽ xp̃i ꝓsentiam. Astant em̃ xp̃o eidem iugiter seruiendo. Unde Apocal. vij. dicit̃. q̃ ꝙa ipsi lauerãt stolas suas & dealbauerunt eas in sanguine agni. Ideo sunt ante thronũ dei & seruiũt ei die ac nocte. Just⁹ em̃ pl⁹ amat obedire diuis mãdatis q̃ abũdare diuitijs insinitis. Unde ps. Jõ dilexi mãdata tua sup aurũ & topazion.

Leuat ipsos vana supbia cordialis.
Turbat ipsos grauis iuidia pectoralis.
Grauat eos tristis molestia corpalis
Damnat illos grãdis sñia supnalis.

Mali enim quia mali sunt ideo p supbiam leuanẽ cordialiter ps. Jõ tenuit eos supbia. operti sunt impietate. & iniquitate sua. Et causa reddit̃. qz. s. ꝓdijt quasi ex adipe iniq̃tas eoruz.

Itẽ dico q̃ quia iusti sunt ideo p ꝓstãtiã leduntur corporaliter. Unde Eccl. xxxj. De ocho nequã. p quẽ intelligit̃ oculus inuid⁹ dicit̃. Memẽto qm̃ malus est oculus nequam Hequius oculo quid creatũ est? Idcirco ab omi facie sua lachrymabitur. q. d. Inuidus solet per malum oculum insidiari. etiam quandoq; qm̃ ledere nõ põt lachrymari. Unde de detractoribus & inuidis dicitur Ezech̃. v. Ideo patres comedent filios in medio tui. et filij comedent patres suos. Item dico q̃ mali. quia mali sunt ideo per molestiam leduntur corporaliter. Constat em̃ q̃ ꝓpter malum culpe sequit̃ etiam corporaliter malum pene. vtpote infirmitas vel tribulatio temporalis. sicut de rege israel achab scribitur. iij. Regũ. j. q̃ quia miserat ad consulendum deum accaron. dictum est sibi. Ideo de lecto super quem ascendisti non descendes. sed morte morieris. Mortuus est igitur ꝛc. Item dico q̃ mali. quia mali sunt ideo per iusticiam damnantur. seu pmunt̃ eternaliter. qz scz in iu-

Ideo. Nota q̃ ideo est cõiunctio causalis. Signat em̃ causam cuiuslibet effectus siue bon⁹ fuerit siue malus. Dico igit̃ q̃ ideo se habet per modũ causatiue responsionis quia non est dare aliquam questionem que per ideo non possit solui. Ista enim duo aduerbia q̃re & ideo videntur fuisse duo disputantes. vnus querens. alius respondens. Unus discipulus alius doctor. Quia. s. quare se habet per modũ discipuli vel querentis. Ideo vero se habet per modũ magistri vel respondentis. Oportet tamen q̃ semper secuz habeat baccalarios suos quiv cõmuniter vocanẽ vt & quia. Si em̃ fiat questio quare christus fuit incarnatus. Respõdebit̃. Ideo seu propter hoc vt homo esset saluatus. vel quia adhoc fuerat a patre destinatus & missus. Igit̃ dicam q̃ ideo semper signat allegationem. vel cõsequentis effectus designationem. Et sic dico q̃ est ideo ptinẽs ad bonos. et ideo ptinẽs ad malos.

Primo igit̃ dico q̃ ideo signat allegationẽ. vel cõsequẽtiã que spectat ad bonos. Et ideo dico q̃ quia iusti & sancti deo seruierũt deũ timuerũt. Deũ dilexerũt. neminẽ lese

dicio non resurget ad gloriã sicut sancti. imo cõprimẽtur ad miseriam vt iusti. Unde in ps. dicitur. Ideo nõ resurgunt impij in iudicio neq; peccatores in consilio iustorũ. Sic igit patet quomõ ideo est quedã allegatio q̃ spectat ad malos z ad bonos ꝛc. Vide de, ꝓpter. j. ira P. Et etiã de idarco z de igit. z de quare. z de quapropter. Si vis aũt dic de ideo sicut de idarco. quia. s. per ideo intelligunt homines scientiosi z rñdentes. z homines querulosi z cõtradicentes ꝛc. Vide de idarco in §. vltimo.

Idem Nota q̃ idẽ signat quãdã integritatẽ. quã dam conformitatem. z quandam essentie quidditatez. Et sic notabis. Or est Identitas realis. Idẽtitas moralis. Identitas localis. Dico igitur primo q̃ est identitas realis. Et ista est identitas diuine essentie q̃ est immutabilis. Iustitie que est imitabilis. Pñtie que est habitabilis. Clarũ em̃ est iusticiã z p̃sentiã diuinã nihil aliud esse q̃ diuinã essentiaz q̃. scz nec re mutat. nec tempe. imo semp eadẽ z in eodẽ statu pseverat. De rebus aũt creatis nõ sic. q; iste cõtinue variant. quinimo sunt z fuerũt plũ qui dixerũt q̃ omnia tpalia mutant cũ tempe. eterna vero stant z eadem essentialiter pseverant. Unde etiã isti dixerũt. q̃ homo nunq̃ est idem Non em̃ idem vt aiunt inuenis qđ senex. Non idem in vno loco qđ in alio. Non idem dexter qđ sinister. Nõ idẽ mortuus qđ viu? ꝛc. similia. Ad qđ satis facit illud quod scribit Job. xiij. Homo natus de muliere breui viues tpe replet multis miseriis. Qui quasi flos egredit z pteritur. z fugit velut vmbra. z nunq̃ in eodem statu pmanet. Sed ꝓcerto de deo est aliud. q;. s. ipse est q̃ dicit. Ego dñs q̃ nõ muto; Mal. iij. Ipse est de q̃ dicit. Non est deus vt mentiat nec tanq̃ filius hominis vt mutet. Nume. xxiij. Iste semp vnus z idem est. z in eodem statu imutabilis pmanet z psistit. Et hoc est qđ bene dicit in ps. et Heb. j. Ipsi pibunt tu aũt pmanes. z omnes vt vestimentũ veterascent z velut amictũ mutabis eos z mutabunt. Tu aũt idẽ ipse es z anni tui non deficiẽt. Et ideo. j. Cor. xij. dr. Diuisiones gratiarũ sunt. idem aũt spũs. z diuisiones ministrationuz sunt: idem autem dominus. Et diuisiones operationum sunt. idem aũt deus. Et sequit. Idem aũt spũs. diuidens singulis ꝓut vult. Ista est igr idẽtitas q̃ est realis. Secõ dico q̃ est idẽtitas q̃ est moralis. Et sic dicã q̃ est. idẽtitas Constans z solida. Firmam facit vigoris fortitudo. Instans z feruida. Secũdaz facit amoris certitudo. Astans z ꝓuida. Terciam facit mortis similitudo.

Dico igit q̃ inuenit identitas firmitatis q̃ est informatiua. Et hec est illa summa z inextimabilis fortitudo que mentẽ ita formatfirmat z informat in bono ꝓposito. q̃ si ue veniant ꝓspera. siue insurgunt aduersa. siue interueniant varia z diuersa semp tñ in virtute z cõstantia manet idem. vt nec sit motus varietatis in pectore. nec gestus cõtrarietatis in corpe. nec actus difformitatis in opere semp igit debet esse idez iuxta illud. j. Cor. j. Sitis aũt pfecti in eodem sensu. z in eadẽ scientia Phil. iij. Idem sapiam? z in eadẽ pmaneam? regula. Allega hic Sen̄. qui in multis passibus loquit de tali identitate. Et si vis inuebe contra illos q̃ carent hmõi virtuosa z stabili identitate. z q̃ nunq̃ in eodẽ statu psistunt. imo ad modicũ flatũ fortune. vel aspere vel secunde tam interius q̃ exterius statũ mutant Siles illi lapidi sylonites q̃ ꝑm lunã mutat imaginẽ. q;. s. sicut luna mutat in celo. sic imago lune q̃ est in lapide mutat z variat in ipsius corpusculo. sic tales ad mutationez lune. i. fortune mutant imaginẽ status sui. Similes tiresie vati. q̃ ꝑm fabulã de viro in feminã z de femina in virũ fuit mutatus q̃ tñ oculoz lumine fuit ꝓuatus vt dicit Ouidius li. iij. fabula. iiij. sic tales qñq; sunt viri qñq; femina qñq; fortes. qñq; infirmi. qñq; leti. qñq; tristes. qñq; magni animi. qñq; parui. Et sic nunq̃ sunt idẽ. Job. xiij. Nũ q̃z in eodẽ statu pmanet. Quod potissime ptz in nobis ecclesiasticis q̃ fortune subiicimus nosmetipsos. z facili occasione voluimur z rotamur. Job. iiij. Ecce q̃ seruiunt ei nõ sunt stabiles ꝛc. Ista est igit identitas firmitatis q̃ est informatiua. Item dico q̃ in moꝛib? inuenit identitas charitatis que est transformatiua. Amor em̃ transformat amantez in amatũ. Et ideo amor ꝓprie cõparat igni q̃ scz duo metalla solet taliter liquefacere z ignire q̃ efficiuntur vnum z idem. sic etiã amor. Unde Seneca in epstola dicit de amico. Est em̃ amicus qui est quasi alter idẽ. Itẽ dico q̃ inuenit in moꝛibus identitas qualitatis q̃ est ꝓformatiua. Idem em̃ qñq; accipit ꝓ simili. Unde qñ vnũ est alteri similimũ tunc dicit esse idem cũ ipso. Sicut cũ dicit ad Romanos. ij. ca. Eadẽ em̃ agis q̃ iudicas. Eadẽ em̃ dico. id est simulia. Et sic dico q̃ nos inuenimus identitatẽ bonoꝛ z idẽtitatẽ maloꝛ. Bonoꝛ dico. qui s. volũt se bonis aliis cõformare. z cũ eis esse idem in moꝛib? z in vita. qa scz isti solent idẽ credere. idem sapere. idẽ facere. ibidem sistere. Habent em̃ iusti eundẽ locũ. qz. s. omnes sunt in ecclesia militante. Et omnes illi qui sunt eiusdẽ religionis debẽt esse eiusdẽ habitationis. Act. ij. Erant aũt omnes discipuli pariter in eodem loco. Credũt etiã iusti eũdem deũ. ij. Coꝛ iiij. Habentes aũt eundem fidei spm̃ ꝛc. Habẽt etiaz iusti eundẽ scientie fructũ. qz. s. omnes eadem doctrina z sciẽtia sunt instructi. j. Coꝛ. x. Omnes em̃ vnũ potũ spualem biberũt. Et Phil. iij. Idem sapiatis eandẽ charitatẽ habentes. vnanimes idipsum sentientes. Faciũt etiã iusti eundez bene operationis actũ. qz. s. in actibus z ritibus vnus alteri se ꝓformat. Nume. xv. Taz indigene q̃ pegrini eodẽ ritu offerẽt sacrificia. Eccli xliij. Et ysaac eodẽ fecit modo. Inuenim? etiã identitatẽ maloꝛ qz. s. mali bñt identitatẽ obstinationis. z identitatẽ cõuersationis. Obstinationis dico. qz. s. ita sunt obstinati in malo q̃ semp volũt esse idem. nec a suo malo ꝓposito possunt aliqliter immutari. Cõuersationis etiã qz semp se solet vnus alteri in moꝛib? cõformare. eosdem actus facere. z idẽ dicere z sentire. Prouer. x. Idẽ sequit aues volantes. i. quilibet talis idem se cõformat auib? volantib?. i. alijs vanis boibus z ineptis. Et sic patet q̃ est quedã identitas que est moralis. Tercio dico. q̃ est quedã identitas q̃ est localis. Quia ꝓcerto iusti habent eundẽ locũ. s. ecclesiã militantem in via. Josue. v. Manserũt in eodẽ castroꝛ loco donec sanarent. Et padi sum seu ecclesiã triumphantẽ in futuro. Nume. ix. Cũctis diebus quib? stabat nubes sup tabernaculũ manebãt in eodẽ loco. Et mali etiã in eodẽ loco manẽt. qz. s. in vita sua isti habent eandẽ habitationẽ. z finaliter i inferno eandez habebũt damnationẽ. Unde de illo iniquo andronico qui oniam occiderat dicit. ij. Mach. iiij. q̃ in eodẽ loco i quo oniam interfecerat iussit rex antbiochus sacrilegũ vita priuari. Et ꝫ de idẽ z de eodẽ sufficiãt. Vide de hmõi i Ezra. ꝫ

Idipm Quia idipm videt significare illd qđ idẽ notare possũ q̃ nos debem?. Idipsum Sapere. Idipsum dico sapere. Roma. xv. Deus autẽ Dicere. pacis z solacij det vobis idipm sapere in alterutrũ. Item idipm dicere. j. Coꝛ. j. Obsecro Facere. aũt vos fratres vt idipm dicatis omnes. et nõ Sperare. sint in vobis scismata. Item idipm facere. Laudare. Phil. ij. Gaudeo z cõgratuloꝛ vobis. idipm aũt vos gaudete z congratulamini mihi. Item idipsum sperare. ps. In pace in idipsum dormiã z requiescam. Item idipm laudare ps. Exaltem? nomẽ ei? in idipm ꝛc. Sufficit.

S. Nota q̃ is vt commun? accipitur demonstratiue. designat enim certitudinem persone. Et ideo quia omnis persona aut est bona aut est mala. Dicam q̃ is potest in bono et in malo significare et designare hominem virtuosum et hominem vitiosum.

Primo ergo dico q̃ is signat hominẽ virtuosum. Virtuosus enim potest dici is. quia scilicet iste est demonstrabilis et spectabilis apud omnes ratione vite apparentie et doctrine. Et sic notabis q̃ homo potest dici is. id est demonstrabilis et virtuosus. Ratione.

Sapientie speculatiue. Fiducie postulatiue. Constantie toleratiue. Charitatis retributiue. Voluntatis renouatiue. Humilitatis subiugatiue.

Talis em̃ is solet subtiliter speculari. Unde Actuum. x. dicitur. Or is vidit in visu manifeste quasi hora nona angelum dei. Item is solet suppliciter rogare. Unde de illo claudo qui sedebat ad portam speciosam. dicitur Actuum. iij. q̃ is videns Petrum et Johannem incipientes introire in templum. rogabat vt elemosynam acciperet. Item is solet stabiliter portare. supple tribu

latiões.vñ.ij. Mach.vij. dī. de sexto martyre machabeoꝝ q̄ is mori sapiens Antiochum arguebat. Item is solet sinceriter amare. supple deū ⁊ quemlibet bñfactorē. vñ Luc.vij. Quis inquit eum plus diligit? Rñdet. Existimo q̄ is cui plus donauit. Item solet animū renouare. s. per penitentiā oportunā. Ēñ.ij. Coꝝ.iij. Licet is q̄ deforis est noster homo corrumpat. is tñ q̄ intus est renouat de die in diem. Item is solet se dare subiugare. vñ de demoniaco dicit Luce.viij. Is vt vidit Jesum ꝓcidit añ illū. Sic igit dico q̄ is designat hoiem ꝑtuosum. Scdo dico q̄ pt designare hoiem vitiosum. q̄. s. demonstratiu⁹ pōt dici ꝓ eo q̄ qñq̄ sic abundat in vicijs. q̄ tanq̄ mōstrat vel specta culū p alios ad digitū demōstrat. Et b̄ merito. q̄ ꝓceto is abundat mēdacijs sine veritate. Talis dico solet
Predicat eloquijs plenis falsitate. mendacia semina.
Pessundat negocijs sua prauitate. re. j. Joh. ij. Quis
Redundat spurcicijs ⁊ cupiditate est mendax nisi is
q̄ negat qm̄ Jesus nō est xp̄c. Item solet fallacia p̄dicare. ij. Coꝝ. xj. Si is q̄ venit aliū xp̄m p̄dicat quē nos nō p̄dicauim⁹. supple falsum p̄dicat ⁊c. Item solet in vicijs abundare. s. in luxuria ⁊ auaricia. j. Coꝝ. v. Si is q̄ frater nominat inter vos est fornicator aut auar⁹. aut idolis seruiens ⁊c. cum hmōi nec cibum sumere. Item solet advocia cōcitare seu ꝓuocare. s. alios suis malis dictis ⁊ factis j. Thes. iij. Misi ad cognoscendū fidem vestram ne forte tentauerit vos is q̄ tentat ⁊ inanis fiat labor vester. Transeo. q̄ sterilis est materia ⁊c.

Idest. Nota q̄ idest pōt accipi ꝓ vna dictiōe vl̄ ꝓ duab⁹. Quocunq̄ tñ mō accipiat dictio est interpretatiua: expositiua ⁊ declaratiua. Et sic nota q̄ istō vocabulum idest. signat Prudentē sagacitatem. Rebellē fatuitatem. Presentē ꝓsperitatē. Mundanā aduersitatē ⁊ Celestem felicitatē. Ista effrosia habent vim interpretatiuā vel alter⁹ q̄ ostendant significatiuā. Naz ꝓ primū idest notat mox sanctitas in ꝓuidis. Nam ꝓ scōm id est notat vite prauitas in fatuis. Nam ꝓ terciū idest notatur mundi vanitas in ꝓsperatis. Nam ꝓ quartū id est notat rerū pauptas in tribulatis. Nam ꝓ q̄ntum id est notat celi felicitas in beatis. Primo igit dico q̄ ista dictio idest. signat in ꝓuidis ⁊ prudētib⁹ mox sctitatē. Prudēs ei bō nihil aliud est q̄ vnū idest. q̄. s. isti se q̄ sciūt interp̄tari res alit q̄ eas ꝓferant. Ipsi se etiā aliud aliq̄tiēs q̄ oñdāt. q̄ p̄cul dubio q̄uis nō semp appareant. isti tñ sūt qñq̄ Viri
Penitentes ⁊ magni doloris. Dico igit q̄ q̄dam sūt viri penitentes dolore
Permanentes ⁊ magni vigoris. cōtriti. vt de ipsoꝝ quo
Cōtinētes ⁊ magni decoris. libet dicatur illud Gen.
Precellentes ⁊ grandis valoris xxxv. q̄. s. rachel appellauit nomen filij sui bennoni. i. filij dolorꝰ. Item q̄dam sunt viri ꝑmanentes vigore muniti. vt. s. de quolibet dicat illud Gen. xxxv. Pater vo vocauit eum beniamin. i. filius dextre. Dextera em̄ fortitudinē bone operationis designat. Item dico q̄ q̄dam sunt viri cōtinentes decore floridi seu politi. vt de tali dicat ill̄ō Judic. xvj. Nazareus. i. cōsecratus sum dño. Nazareus aūt floridus interp̄tat. Item dico q̄ q̄dam sunt viri p̄cellentes valore fulciti. Et isti sunt illi q̄ lz modici videant. sciūt tñ ⁊ possunt magna facere. magnis resistere. ⁊ p fide magna ⁊ grauia sustinere. vt de talib⁹ dicat illud Dan. iij. Viri aūt bi tres. i. sydrac misac ⁊ abdenago ceciderunt in medio ignis colligati. ⁊ ambulabant in medio flāme laudantes deū. Habes aūt de istis ibidem quō ꝓinciam babylonis reꝑūt. ⁊ quō iniquis regis iussionib⁹ cōtradixerūt. vt de quolibet tali dicat illud. iij. Reg. vij. Vocauit columnā iachin. i. firmitas. Et sic igit dicā q̄ istō idest. signat morū sanctitatē. Scdo dico q̄ ista dictio idest signat in fatuis vite prauitatā. per idest em̄ intelligi pñt q̄dam q̄ et in ꝓbis ⁊ in factis nō sunt nisi vnū idest. vnū aliud q̄ ostēdāt In ꝓbis dico. sicut sunt rebelles ⁊ litigiosi: heretici ⁊ superstitiosi: mendaces ⁊ proditiosi. Isti em̄ habent sua ꝓba sp duplicia ⁊ obscura. q̄ nunq̄ sunt talia sicut esse videntur. immo sp vno idest. i. vna fallaci expositione glosata ⁊ inꝓtata noscunt. ⁊ tñ verba nostra debent esse ita solida q̄ nulla calua occasione vel ficta interpretatione debent mutari. sed in ea intentione qua ꝓlata sunt immutabiliter debent effari. Leuit. xxvij. Si quicq̄d voverit sanctū erit nec mutari poterit. id est nec meli⁹ malo nec pcus bono. In factis etiā sunt sicut hypocrite ⁊ malitiosi. quoꝝ vita non est nisi vnū idest. q̄. s. alia est existentia q̄ apparentia. alia cōuersatio q̄ opatio. Alia vestis q̄ pestis. Ēñ de malis dicit Judic. xix. Venerūt viri ciuitatis illi⁹ filij belial. id est. absq̄ iugo. Ēñ de pctis taliū pōt dici illud Deut. xxix. Vidistis abominationes ⁊ sordes. i. ydola eoꝝ. Patet igit q̄ idest qñq̄ sumit ⁊ designat vite prauitatem. Tercio dico q̄ idest signat in ꝓsperatis mundi vanitatem. Mundi em̄ gloria nō est nisi vnū idest. vnum em̄ ostendit ⁊ aliō ꝓtendit, vnū est ⁊ aliud erit. vnū patet ⁊ aliō latet. Quia reuera mundus videt splendere ⁊ tamen solet fetere. videt ridere ⁊ inuenit lugere. videt gaudere ⁊ solet tedere. quia reuera ⁊ in mundo ⁊ in mundanis plus est de amaritudine q̄ de dulcedine. Plus de tedio q̄ de gaudio. pl⁹ de labore q̄ de sopore. Et ideo de tali idest potest talis mundana ꝑsona dicere illud Ruth. j. Non vocetis me noemi. id est pulcrā. sed vocetis marā. i. amarā. q̄. amaritudine repleuit me omnipotens. Talis aūt amaritudo ⁊ tale id est. tunc precipue complebit. qñ ꝓ damnationem eternā omne qd̄ dulce fuerat in amaritudinē cōuertet. ⁊ qñ mundana gloria futuris infortunijs destruet. Ēñ de futuris infortunijs dicit Hiere. lj. Sonabunt fluctus quasi aque multe. q̄. venit sup eam id est sup babylonem predo. ⁊ apprehensi sunt fortes ei⁹ ⁊ emarcuit arcus eoꝝ. q̄. fortis vltor dñs retribuet. Ptz igit q̄ id est qñq̄ designat mundi vanitatem. Quarto dico q̄ idest designat in tribulatis rerū pauptatē. Cōstat em̄ q̄ status p̄sentis tribulationis et pauptatis nō est nisi vnū id est. Signat em̄ ꝓ tēpe futuro aliud q̄ ꝓ modo. q̄. pcerto miseria presentiū tribulationum signū est futuroꝝ cōsolationū. Nō bene figuratū est Gen. xlviij. vbi dicit q̄ Joseph posuit effraym ad sinistrā suā. i. ad dexteram israel. Quia reuera qñ ioseph q̄ intepretat augmentū vel appositio. i. mundi ꝓsperitas in qua est bonoꝝ terrenoꝝ augmentū. ponit aliquā ad sinistram suam. i. in statu tribulationū. istud nō est nisi vnum idest. b̄ ē dictu. vnū signum ⁊ vna demonstratio q̄ ipse erit finalit: ad dexteram israel. id est in felicitate eternarū consolationum. ⁊ in societate israel. id est deum videntium boc ē spū alium cōtemplationū. Signat igit idest rerum pauptatē: ⁊ aduersitatem. Quinto dico q̄ idest signat in beatis celi voluptatem ⁊ felicitatem. Id est em̄ signat declarationeꝝ ⁊ expositionē illoꝝ que dicta sunt. Et q̄ in celo oia sunt clara nuda exposita ⁊ aperta. bene dico q̄ celi vita pōt dici id est. Unde nota q̄ ibi est declaratio et manifestatio
Veritatis ⁊ scientie. Ibi em̄ refulget veritas ⁊ cognitio. q̄. s. ibi sunt cherubin q̄ int̄
Claritatis ⁊ letitie pretant plenitudo sciētie. ij. Re
Securitatis ⁊ fiducie gū. vj. Mensura pari opus vnū
Trāq̄llitatis ⁊ pscie erat in duobus cherubin. i. altitudinē babebāt. x. cubitoꝝ. Hoc
Libertatis ⁊ indulgētie est dictu altitudinē mentis ad cognoscendū verū denarij
Saturitatis ⁊ opulētie retributionis eterne. Item ibi refulget charitas ⁊ dilectio. vnus em̄ alterū affectat ⁊ desiderat alterū intueri. ⁊ p charitatē inuicem cōsolari. Roma. j. Desidero em̄ videre vos id est simul cōsolari in vobis p eam quē inuicē est fidem vestram atq̄ meā. Item ibi refulget securitas ⁊ quietio. q̄. s. ibi est secura habitatio q̄ a nemine ꝓturbat. Unde istud est tabernaculum nō manufactū. i. nō bui⁹ creatiōis Hebre. ix. Unde Gen. xxxij. q̄ iacob cum obuiā habuisset angelos. appellauit nomē loci illius manaim. i. castra. Et xxxiij. c. dicit q̄ appellauit nomē loci illi⁹ sochoth. i. tabernacula. Ēñ de celesti habitatione dī Hebre. xj. Nūc autē iḿt meliorē appetūt supple habitationē seu patriā. i. celestem. parauit em̄ illis ciuitatē Item ibi refulget tranq̄llitas ⁊ quietio. Levit. xxiij. Die ꝓmo ⁊ die octauo erit sabbatum. i. requies. Item ibi refulget libertas ⁊ remissio. q̄ scz oē onus seruitutis remittit ⁊ cessabit ibi. sicut Num. xxxvj. Et Levi. xxxvij. dī. q̄ cū iubileus. i. annus remissionis aduenerit restituet hereditas ꝓstino possessori. Hec est aūt hereditas seruoꝝ domini. s. gloria sempiterna. Item ibi declarat saturitas ⁊ refectio. Quia. s. diuinitas ⁊ humanitas christi sunt duo fercula q̄bus anie beatoꝝ recreant

ꝛ corpora. Ūñ Exod. xvj. dicit. q filij isr de manna celesti colligebant cibos duplices. s. duo gomor p singulos homines. Et Exo. xij. Est enim phase. i. transitus domini. Pbase enim. id est pascha erat festum vbi comedebatur agnus paschalis ꝛc.

Idolum. Nota q idolum est illa imago: figura: statua seu similitudo q̄ antiquit⁹ ab infidelib⁹ p deo colebat. Uerūtamen q̄uis generaliter ydola in scriptura significent deos gentiliū. possunt tamen designare diuersa genera peccatoꝝ. vel etiam diuersa genera vitioꝝ. Et breuiter dico q in scriptura inueniunt idola

Bonorum exteriorꝝ
Deoꝝ deteriorum
Uitioꝝ interiorꝝ
Peruersorꝝ ꝛ peccatorꝝ

Bona em̄ terrena dicunt idola q: ista nō sunt vere res imo imagines rerum. Quedā etiā fictiones dicunt esse idola quas bebetes ꝛ stulti faciunt deos suos. Et ideo consulit Esa. ij. In illa die pjiciet bō idola argenti sui ꝛ simulacra auri que fecerat vt adoraret. Ad literā em̄ antiqnit⁹ p totū orbē fuerunt idola. in que fatui idolatre crediderunt ꝛ ea coluerūt ꝛ adorauerunt. De q̄bus Ezech. xx. In idolis egypti noli te pollui. Peccata etiā possunt dici idola. q: sez multi sē q̄ de diuersis peccatis deos suos faciunt ꝛ in cordib⁹ suis ea adorant ꝛ colūt. Sicut ptz de carnalib⁹ q̄ recte vident luxuriā deificare. Et de auaris q̄ vident auariciam adorare. Epbe. v. Auaricia q̄ est idoloꝝ seruit⁹. Peccatores etiā dicunt idola. q: pcerto sicut idolū nulli⁹ erat virtutis q̄uis magne esset auctoritatis. Sic pctōres nulli⁹ sunt tutꝫ apd deū. q̄uis magne sint auctoritatis apd mundū. Et sic idola de diuersis metallis ꝛ materijs solebāt fieri. q. s. q̄dā erāt

Lignea
Lapidea
Aurea
Erea.

Sic vere mūdi peccatores dicunt esse lignei p fragilitatem. Lapidei p insensibilitatē. Aurei p pompositatem. Erei. i. faciliter resonantes p iactantiā ꝛ detractoriā prauitatē. Juxta illud ps. Symulacra gentiū argentū ꝛ aurum. De talibus igit ꝛ eoꝝ malis opibus pōt dici illud Sap. xiij. Infandoꝝ em̄ ydoloꝝ cultura omnis mali causa est. Et breuiter possumus notare. q p idola possunt accipi tria vel quatuor genera peccatoꝝ. s. illi Qui magnis statib⁹ sublimant Qui falsis ritibus palliant. Qui bonis motib⁹ elōgant. Primi sunt superbi ꝛ ambitiosi. Secundi sunt ypocrite ꝛ proditiosi. Tercij sunt pigri ꝛ accidiosi. Primo igit dico q ydolum signat superbos elatos ꝛ ambitiosos. Sicut em̄ ydolum q̄uis esset sine virtute ꝛ sine sensu. tñ antiqt⁹ in alto loco ponebat tanq̄ deū adorabat. corā ipso thurificabat. ꝛ diuersis cultib⁹ ꝛ muneribus ab infidelib⁹ colebat. Sic vere hodie multi sunt ambitiosi qui q̄uis careāt omni sensu ꝛ ratione. omni virtute ꝛ discretiōe. omni motu ꝛ bona operatione. ipi tñ hodie in altis dignitatib⁹ ꝛ offic̄ijs sublimant. vbi dñi. i. viri excellentes ꝛ pfecti esse credunt. vbi etiā ab infidelib⁹. i. ab adulatoꝝ colunt ꝛ honorant. ꝛ vbi p adulationē ꝛ vane laudis exhibitionē thurificant ꝛ incēsant. Isti figurant in illo ydolo. i. in illa statua quā fecit erigi Nabuchodonosoꝝ rex corā quo istrumentis varijs cantabat. ꝛ quam q̄ adorare nolebant i fornacem ignēā ponebant. sicut dicit Dañ. iij. Sic vere charissimi videmus q hodie multa idola. i. multe statue. i. multe plone inutiles ꝛ ignorantes a rege Nabuchod. i. a papa Rege vel impatore in altis dignitatib⁹: officijs: platuris ꝛ beneficijs erigunt. Et statim pcerto assunt coram talibus cantores ꝛ musitatores. i. fallaces adulatores. mali consiliarij ꝛ suggestores ꝛ suoꝝ malorꝝ actuū iustificatores Tales em̄ coram talib⁹ idolis cōtinue resonant ꝛ adulant. et p sonos vane laudis corā eis modulant. Juxta illud Esa. xxx. qd̄ ꝓprie videt esse dictū talib⁹ idoloꝝ. laudes adulatoꝝ diligentiū. Loquimini in q̄unt nobis placentia. videte nobis errores. auferte a me viā. dedinate a me semitam cesset a facie nostra sanct⁹ isrāel. Et breuiter paupes subditi talia ydola adorare ꝛ munera dare cogunt. qd̄ si facere noluerint. igne diuersarū tribulationū cremant. Quia vere si tales talibus malis ꝓncipib⁹ vel prelatis: officialibus vel balliuis nō offerunt munera. statim incurrunt lites et verbera. De talibus igit idolis loquit Ezec. viij. q ipe vidit in templo vniuersa idola domus isrāel depicta in parietibus. q̄bus seniores isrāel thurificabant. Hodie em̄ in templo ecclesie idola. s. plone male sunt in dignitatib⁹ sepi⁹ cōstitute. Quia reuera sunt viri picti ꝛ ficti. coram q̄bus seniores. i. illi q̄ debent esse cōsilio saniores. non cessant thus ꝛ incensum adulationis incendere ꝛ verba placentia incensare. Quia vere istud fit hodie in domib⁹ prelatoꝝ ꝛ magnatū. q: seniores. i. illi q̄ in eoꝝ curijs sunt maiores. ꝛ i cōsilijs secretiores. ꝛ ad quos ptinet magis verū magistriū dicere. ꝛ ipsos de malefactis corrigere. st hodie ad thurificandū ꝛ ad adulandū ꝓmptiores. ꝛ ad dicendū veritatez remotiores. Sicut em̄ dicit Seneca. Cū diuites omnia habeant. hoc eis solū deficit. s. q̄ eis verum dicat. Tales enim nō curant verum dicere ꝙ magis magistros suos p adulatiōem decipere. vt. s. possint magistri sui diuitias exhaurire ꝛ suas ꝓprias ampliare. Et inde ē q talia idola. i. tales ꝓncipes vl prelati sunt hodie paupes. seniores vo isti. scz. sui balliui ꝛ consiliarij sunt diuites ꝛ potentes. Istud figuratur Daniel. xiij. vbi dr. Qr in babylone erat vnū ydolū coram quo magna infinitas ciboꝝ omni die ponebat ꝛ q totum comederet a pplo credebat. In sero em̄ apponebantur cibaria. sed de nocte sacerdotes (q̄ seruabant istō idolum) cum vxoribus ꝛ puulis omnia occulte comedebant. ita q in crastino nulla coram idolo cibaria apparebāt. populus vo stupebat quō illud idolum tamsubito tot ꝛ tanta comedebat. Sic vere charissimi coram idolis nostris. i. coram ignaris ꝓncipibus ꝛ prelatis apponunt hodie infiniti cibi. i. infinite diuitie. q̄ de eoꝝ redditibus quotidie apportant. Quia sicut dr ꝓpuer. xiij. Multi cibi in nouali⁹ patrum. Mensa vo ipsoꝝ nō videt esse in crastino ꝓpter istos cibos fertiliores vel repletiores. q. s. sacerdotes q̄ sunt circa idolum. i. seruitores consiliarij ꝛ officiales talium. totuz occulte deuorant furant ꝛ subtrahunt. ꝛ sic nihil apparet coram idolo. q. s. paupes ꝛ miseri semp fiunt. Jō bn̄ consulit Eccli. v. A cōsiliario malo absconde aiam tuā. Quia breuiter mense dominoꝝ sunt inanes ꝛ vacue. mense vo taliū sacerdotum bonis dominoꝝ sunt replete. vñ Eccl. xxx. Quid ꝓderit idolo libatio nec em̄ manducabit nec odorabit. Tales igit dicunt idola: s. viri ambitiosi de q̄b⁹ dicit. q rex Antiochus posuit abominandū idolum desolationis in templo. sicut dr. j. Mach. j. Quia. s. hodie in tēplo ecclesie sunt multa talia idola constituta. ꝓpter qd̄ ipsa est hodie quasi penitus desolata. Multa sunt igit talia idola Et cerce malum est eis thurificare. ꝛ eos colere ꝛ eis seruire. Ūñ. j. Coꝝ. x. Fugite a cultura idoloꝝ. Et merito. q: sicut dr Sap. xiij. Infandoꝝ idoloꝝ cultura omnis mali cā est. Et sequunt ibidem vicia talium idolatrarū. i. taliū curialium ꝛ adulatoꝝ. Aut enim inqt dum letant insaniūt. aut certe vaticinant falsa. aut viuunt iniuste. aut piurant cito. dum em̄ cōfidunt in idolis que sunt sine anima male iurantes noceri se non sperant. O deus quot vicijs hodie tales idolant. Et em̄ dicit ille poeta. Nulla fides pietasq̄ viris q̄ castra sequunt. Ueruntamen q̄q̄ sit q in talium curijs ꝛ seruitijs sunt aliq̄ q̄ in medio cursu vadunt. q. s. ꝛ bonam conscientiā seruare volunt ꝛ magistris suis seruiunt ꝛ obediunt. qd̄ satis est impossibile. cum nemo pōt duobus dominis seruire. Isti figurati sūt in samaritis: q̄ simul deū ꝛ ydola colere voluerunt. Ūñ. iij. Regū. xvij. in fine dicit q fuerunt gentes timentes deū. ꝛ nihilominus idolis suis seruientes. Breuiter igit istud est verum q hodie sunt multi q̄ gaudent se esse in seruitio vnius talis idoli dicentes illud Osee. xij. Ueruntamen diues effectus sū. inueni idolum mihi. Significant igit ista idola illos q̄ indigni in dignitatib⁹ sublimant. Secundo dico q p idola possunt ypocrite significari q̄ falsitatibus palliant. Sicut em̄ idolum nihil hz nisi exteriorez apparentiā. q. s. nō habet nisi membra exteriora. s. os: oculos: manus: faciē ꝛc. De membris vo interioribus nihil habet. q: cor: viscera: medullam ꝛ sanguinem nō habet. Sic ypocrite optime sūt formati ꝛ figurati in exterioribus sed nunq̄ in interioribꝫ q. s. illud qd̄ in eis exterius apparet. s. os locutionis. oculi discretionis. manus operationis. est in ipsis optime cōpositum. Sed vere illa que latent interius. s. cor: intentionis. viscera compassionis. medulla deuotiōis. sanguis ꝛc. id est memoria dominice passionis. nō sunt in eis facta vl formata nec composita vel figurata. Omnibus em̄ talib⁹

membris.i.vtutib⁹ interioꝛib⁹ carent.⁊ illa solū habēt que exteri⁹ apparent. Figurati in idolo bel qđ erat in babylone.de quo dr Dañ.xiij. Ne erres inq̄t rex.iste intrinsecus luteus est.foris vo creus. Vñ de deceptione et fictione talium ydoloꝛum q̄ vnum videnť exteri⁹ ⁊ aliud sunt interi⁹ dr Amos.ij. Decepeꝛūt eos idola sua. Isti sūt igiť ypocrite fallacitatibus palliati. Tercio dicuntur idola illi qui sunt a bonis motibus elongati. Ydolum enim caret

Sensu. Ydolum eīn nō cogitat:nō videt:nō audit:nō
Motu. operať:nō sentit:nō odoꝛat:nō ambulat:nō
Actu. loquiť. De idolis eīn dr in p̄s. Oꝛ os habent ⁊ nō loquenť oculos habent ⁊ non videbunt ⁊c. Sic vere viri pigꝛ:ocioſi.peccatoꝛes ⁊ defidiosi nullo motu boni exeꝛciq̄ mouenť.nec in aliquo bono ope occupanť. Nō eīn cogitant p̄ contēplatiōs.nō vident p̄ discretionē.nō audiunt p̄ informationē.nō opanť p̄ aliquā bonā opationem. nō sentiunt p̄ compassionem.nō odoꝛant p̄ deuotionē. nō ambulant p̄ aliquā bonā affectionē.nō loquunť p̄ cōfessionem:oꝛationē ⁊ gratiaꝝ actionē. De talib⁹ loquiť Bap. xiij. Confidūt inq̄t in ydolis q̄ sunt sine anima. Talia igiť ydola.i.tales mundi peccatoꝛes a deo finaliter destruenť ⁊ cōfundenť. Quia sicut dr Osee.x. Disp̄denť excelsa idoli. Patet igiť quō p̄ idola possunt intelligi accidie toꝛpidi sectatoꝛes.ypocrite fallaces p̄fessoꝛes. dignitatum indigni possessoꝛes ⁊c.

Idria. Nota q̄ idria est vas aquaticū de terra vel de lapide vt cōmuniter factū. Sumiť aūt in scꝛiptura moraliter.

Primo igiť est idria nobilis que
Pro diuina scꝛiptura. denotat scꝛipturā.qꝛ.s.idria que
Pro fragili natura. est repositoꝛiū liquoꝝ.signat scꝛi
Pro doctrine litura ptura q̄ est repositoꝛium scientie
Pro lachryme lotura. Vñ de salomone dr.iij. Reg.vij. q̄ ipse fecit idrias ⁊ fuscinulas in templo. Secdo dico q̄ est idria fragilis q̄ denotat naturam. Natura eīn coꝛpoꝛis q̄ fragilis est p̄t p̄ idriam designari.q̄.s.facliter frangiť ⁊ cassať. Vñ Eccs.xij. Ibit homo in domū eternitatis sue.⁊ circuibunt in platea plangentes anteq̄ rumpať funiculꝰ argenteus ⁊ recurrat vita aurea.⁊ conterať idria sup fontem.⁊ confringať rota sup cisternam ⁊ reuertať pulvis in terram suā vnde erat.⁊ spiritus redeat ad deū q̄ dedit illum Aduerte tñ q̄ in fragili idria latent aliquotiēs multa.qꝛ.s.sub humani coꝛpoꝛis fragili velamento latent q̄ñ, q̄ virtutes digne mirabili monimento. Quandoq̄ eīn ibi recondiť aqua.q̄ñq̄ farina.q̄ñq̄ lucerna recondiť. Dico q̄ ibi recondiť aqua lachrymose deuotionis. Joh.ij. Implete idrias aqua. Recōdiť etiaꝫ ibi farina pie ⁊ viscerose cōpassionis.qꝛ.s.nutrit ⁊ sustentat miseros indigentes. vñ ista est idria farine que paupcule belyā nutrienti fuit multiplicata.ita q̄ ꝫ quotidie exinde comederet:nunq̄ tñ cōsumebať.sicut dr.iij. Reg.xvij. In quo notať q̄ idria .id ē virtus compassionis.subuentionis clementie ⁊ beneficentie tante est efficacie.q̄ suam farinā.i.bona sua tpalia. quibus belyas.i.iusti ⁊ pauperes sustentanť nō minuit § auget. Quia sicut dicit Prouer.xj. alij diuidunt ꝓpria ⁊ diuites fiunt. Et Lu.vj. Date ⁊ dabiť vobis. Et puer.xxviij Qui dat pauperi nō indigebit. Ad qđ etiā applicari p̄t illud de nuptijs galylee Joh.ij. vbi dicit. q̄ aqua que fuit i sex ydrijs posita vm purificationē iudeoꝝ. cōuersa fuit in vinū. Ad denotandū q̄ sex opera misꝛie.lapidee.i.firme ⁊ solide continuantes ⁊ pmanentes debent esse. Et q̄ etiā ad purificationem criminum institute fuerunt tante sunt efficacie.q̄ semp aqua mutať in vinum.minus mutatur i maius.bonum mutať in melius.modicum mutať in magnum.terrenum conuertiť in eternum.iij. Reg.xvij. idria farine non deficiet.⁊ lechitus olei non minuet vsq̄ ad diem qua dominus deus daturus est pluuiam sup facie terre. Recondiť insup in idria etiam lucerna clare ⁊ miraculose conuersationis. Lucerna enim mire sanctitatis quandoq̄ latet sub fragilium coꝛpoꝛum velamento.que quando exterius manifestať.virtus latentis luminis declarať. qđ potissime patet in martyribus qui in idrijs fragiliū coꝛpoꝛum lumen veritatis ⁊ fidei continuerunt.quibus tandem morte confractis.lux sue virtutis emicuit.que mundum exemplis ⁊ miraculis illustrauit. Qđ potissime apparuit in xp̄o.in cuius idria.i.in cuius coꝛpoꝛe lux diuinitatis latuit.que fracto coꝛpoꝛe ⁊ mortuo p̄ fidem ⁊ miracula resplenduit ⁊ refulsit. Figura ad hoc in ydrijs gedeōis Judic.vij. vbi dr.q̄ fractis idrijs lucerne intus posite apparuerunt.que madianitas taliter terruerunt q̄ filij isra, el fugatis ⁊ victis postꝫ victoꝛiam habuerūt. Quia.s.fractura idriaꝝ.id est moꝛs xp̄i ⁊ martyrum ⁊ maceratio coꝛpoꝛum hominū iustoꝛum.⁊ apparentia lucis.i. bonoꝝ exemploꝝ documentoꝝ ⁊ miraculoꝝ.est ⁊ fuit terꝛoꝛ ⁊ boꝛoꝛ demonum ⁊ omniū impioꝝ. Patet igiť q̄ inueniť idria fragilis que denotat coꝛpoꝛis naturam. Tercio dico q̄ est idria vtilis que designat doctrine liturā. Ydria eīn que vt supra dictum est fundit aquam:ministrat farinam:occultat lucernam:signat doctoꝛes q̄.s.fundūt aquā scz simplicem doctrinaꝝ p̄ imbecillibus ⁊ insipientib⁹. Farinam.i.doctrinam fortioꝛē p̄ p̄ficientibus. Lucernam id est doctrinam subtiliozem p̄ p̄fectis ⁊ excellentib⁹.iij. Regum.xviij. Implete quatuoꝛ idrias aqua ⁊ fundite super holocaustum. Quatuoꝛ eīn idrie doctoꝛes euangelicos et doctrinam quatuoꝛ euangelistarum designant. Qui aqua sapientie repleti.holocausta.i.illos qui deo offeruntť docendo ⁊ p̄dicando irrigant ⁊ humectant. Si eīn alicꝫ petierit a doctoꝛe dicendo illud Geñ.xxiij. Inclina idriam tuā vt bibam.statim debet aquam doctrine infundere.⁊ eū in salutarib⁹ informare. Juxta illud qđ sequiť ibidem. Effundens idriam in canalibus recurrit ad puteum vt hauriret aquam.⁊ hausta oīnib⁹ camelis dedit. Doctoꝛ eīn debet illud qđ hausit ⁊ studuit effundere ⁊ p̄ iterum hauriendo ad puteum recurrere.vt iterum hausta doctrina possit alios adaquare. Unde ibidē dr. Ederiter deposuit rebecca ydriam in vlnam suā ⁊ dedit ei potum.s.seruo abrae. Hec est igiť idria vtilis ⁊c. Quarto dico q̄ in scꝛiptura repiť idria flebilis que designat anime loturam.i.penitentiā lachrymosam. Et de hoc dicit Geñ.xxiiij. q̄ rebecca descenderat ad fontem aque ⁊ repleuerat idriam ⁊ reuertebatur Quia reuera dum anima peccatrix ad fontem diuine misericordie descendit idriam cordis solet aqua lachrymaꝝ implere.⁊ sic ad domum ecclesie ⁊ statum gratie solet reuerti p̄ pniam ⁊ redire. Si vis adhuc dic de ydria alio mō. cū idria sit vas cōcauū cōtinendis liquoꝛibus aptum Possū dicere. Oꝛ idrie significā: tā p̄sonas q̄ virtutes liq̄rē gr̄e cōtinentes. Sic iuxta Mauriciū nota q̄ in scꝛiptura

repiť ydria
Continentiū.
Penitentiuꝝ.
Sapientium
Meditantiū
Miserantiū.
Cōtemplantiū.

Prima est idria virginitatis. Et ista est illa quam rebecca dicit portasse. que vt dicit Geñ.xxiiij. erat puella decora nimis virgoq̄ pulcerrima.habens.s.idriam in scapula. Ponit aūt Mauricius. q̄ sicut idrie que erant in nuptijs vbi vocatus est Jesus. cōtinebat quelibet metretas binas vel ternas. Sic iste spirituales idrie binos vl ternos habent gradus. Virginitas eīn habet metretas binas.qꝛ.s.ipsa debet esse in coꝛde vl in carne. Vel ternas qꝛ triplex est castitas.s.Castitas virginalis Vidualis ⁊ Coniugalis. Secunda est idria penalitatis quam.s.deferunt penitentes. Figurati in illis qui erant in exercitu Gedeonis. Qui frangentes idrias ⁊ lampades ostendentes hostes suos superauerunt. Quia.s.hostis anime superať q̄ñ idria coꝛpoꝛis ⁊ carnalitatis per penitentiam frangituꝛ ⁊ mortificatur.⁊ lampas id est splendoꝛ bonoꝝ operū declarať. Penitentia etiam vm Mauriciuꝝ binas habꝫ metretas.quia mortificat malos affectꝰ ⁊ malos actꝰ. Vel ternas.qꝛ costať ex tribꝰ.s.

Ex Cordis contritione.
Oris confessione.
Operis satisfactione

Tercia est idria sagacitatiꝫ figurata i idrijs aureis quas Salomon sapientissimus fabricauit in templo.sicut dicit iij. Regū.vij. Quia.s.sapientia per splendoꝛem aureuꝫ denotať. Et ista similiter binas habet metretas. Inquantuꝫ scz ista apparet in circumspectione spiritualium ⁊ temporalium. Vel ternas.qꝛ.s.ista prudenter agit in recordatione preteritoꝝ ordinatione presentium cautela futuroꝝ.

Quarta est idria fragilitatis.quam.s.viri meditatiui debent considerando portare.⁊ qꝛ frangibilis ipsam modicam reputare. Eccl.xj. Memento creatoꝛis tui in diebus iuuentutis tue anteq̄ veniat tempus afflictionis tue ⁊ re

uertat ꝛc. Et sequit. Anteq̃ conteratur idria super fontẽ Due autem metrete istius sunt labor presentium ⁊ incerti tudo futurorum. Terne sunt Carnis infirmitas. Rerũ te nuitas. Mortis necessitas. Quinta est idria benignitatis seu clementie ⁊ pietatis. Figurata in idria farine ⁊ lechito olei q̃bus Helyas fuit in sarepta nutrit⁹. que. s. bauriendo nõ fuit diminuta. Et ista similiter habet metretas binas que sunt. Iniurias indulgere. ⁊ miserias ꝓximorũ releuare. Vel ternas que sunt Corde diligere. Ore instruere. Opere prouidere. Sexta est idria tempalitatis quam sez contemplantes debent dimittere vt soli deo possint vacare. Figurati in illa muliere Job. iiij. Que idriam repositi christiq̃ sermonibus vacauit. Et isti⁹ bine metrete sũt Contemptus terrenor ⁊ affectus celestium. Terne vo sẽ Curarum abdicatio. Mentis deuotio. Scripturar lectio ⁊ inuestigatio. Si igit̃ istas idrias habuerim⁹ vinũ celestiz vulcedinis ꝓ aqua miserie pñtis reportabimus.

Idumea. Idumeus. Nota q̃ Idumea fuit regio arabie in cõfinijs terre ꝓmissionis. vbi habitauit posteritas edom. i. Esau. Fuit aũt ppls idumee semp filijs israel inuidiosus ⁊ ipsis plurimũ in omnibus que potuit odiosus. Interpretatur aũt idumea rufa vel sanguinea: rubea vel terrena. Igit̃ per idumeam possum intelligere Statũ

Hominis penitẽtis
Seculi pestilentis.
Inferni punientis.

Et ꝓmo dico q̃ idumea potest significare statum sincere penitentie. Penitentia em̃ dicit rubea ꝓpter igneum colorem seu feruorẽ q̃ fit in contritione. Sanguinea propter colorem roseum qui fit in verecuncia confessione. Terrea vero seu terrena. propter pondus graue ⁊ difficile. quod fit in satisfactione Et sic dico q̃ in idumea id est in statu penitentie: religionis vel ecclesie Est obsequium humilitatis. Est presidium securitatis. Est solatiũ societatis. Ibi em̃ est humilitas obsequiosa. q. ibi ꝓprie seruiet deo. ij. Regum. viij. Facta est idumea seruiens dauid. Et Esa. xj. Idumea ⁊ moab preceptum manus eorũ ⁊ filij amon obedientes erunt. Item ibi est securitas presidio sa. q. s. in statu penitentie viget potissime custodia ⁊ defensio euangelica. Unde de dauid. i. de xpo dicit. ij. Reg. viij. Qz ipse posuit custodes in idumea. Item ibi adest societas solaciosa. q. s. deus adest penitentibus ⁊ deuotis. dicens illud ps. In idumeam extendam calciamentũ meum: mihi alienigene subditi sunt. Quis deducet me in ciuitatẽ munitam? quis deducet me vsq̃ in idumeam. Deus ei diligit cum talib⁹ habitare. ⁊ eos tanq̃ suos protegere ⁊ seruare. Nume. xxiij. Erit idumea possessio eius. Et idouult ⁊ ꝓcipit q̃ libet talis foueri debeat ⁊ amari. Deut. xxiij. Non abominaberis idumeũ q̃ frater tuus est. Peccator em̃ q̃n penitet efficit ꝓximi⁹ qui antea fuerat alien⁹. Patet igit̃ q̃ idumea signat statum sincere penitentie. Secundo dico q̃ signat statũ mundane insolentie. Stat⁹ em̃ pcti ⁊ mundi significat ꝓ ydumeã. q. s. ibi est filior israel. id est iustor odiũ ⁊ inuidia. Ibi est rubor ⁊ ruffedo. i. callidi, tas ⁊ malicia. Ibi est sanguineitas. i. crudelitas ⁊ seuicia. Ibi est frestreitas. i. cupiditas ⁊ auaricia. Sũt ei tales idumei. i. mũdani vl pctores

Ignorantes ⁊ stultissimi
Indigentes ⁊ pauperrimi
Malignantes ⁊ seuissimi
Machinantes ⁊ falsissimi

In istis enim viget ignorantia seu fatuitas. Vñ Abdie. j. Perdam sapientes in ydumea. Item in istis viget indigentia seu cupiditas Hiere. xlix. Erit idumea deserta. Cupiditas em̃ deserta dicit. ꝓ eo q̃ ꝓpter defectum sufficientie seminis sterilis ⁊ vacua reperit. Item ibi est seuicia seu crudelitas. Unde. j Regum. xxij. dicit. q̃ doech idumeus irruit in sacerdotes dñi ⁊ occidit eos. Et. ij. Esdre. iiij. dicit. q̃ idumei incenderunt templum domini. Item ibi est fallacia seu callidi, tas. ps. Simul aduersum me testamentum disposuerũt tabernacula idumeorum ⁊ ysmabelite. Signat igitur status mundialis insolentie. Tercio dico. q̃ signat statum infernalis pestilentie. Ydumea enim signat infernum ⁊ idumei significant demones infernales. Isti enim sunt q̃ contra filios israel. i. contra fideles per tentationes ⁊ tribulationes opponunt. ⁊ ipsos ꝓ viribus psequuntur. ij. Paralip. xxviij. Venerunt idumei ⁊ percusserunt multos ex iuda. ⁊ ceperũt predã magnaz. Ydumea em̃. i. infern⁹ ꝓt dicit rufus ⁊ rube⁹ ꝓpter furorem. Sanguineus ꝓpter fetorem Terreus seu terrenus ꝓpter longum tenorem. Ibi ei Est Furor ptiens. Furor dico ptiens. q. s. ydumea interpretat rufa vel rubea qui Fetor inficiens Terror irretiens sunt colores hominis furiosi. Unde de xpo malos in inferno ptiente ⁊ puniente potest dici illud q̃ de rege israel dicit. iij. Reg. viij. Venit Joab̃ seyra ⁊ omnis exercitus cuz eo ⁊ surrexit nocte percussitq̃ idumeos. Fetor etiam inficiens. quia. s. idumea interpretatur sanguinea. Unde Esaie. xxxiij. dicit sic. Ecce sup idumeam descendent. ⁊ super populum interfectiõis mee ad iudicium. Sequit. Descendent vnicornes cuz eis: ⁊ inebriabit terra eorum sanguine. ⁊ cõuertent torrentes eius in picem ⁊ humus eius in sulphur ꝛc. Vide ibi. Terror insuper irretiens. qz. s. pena illa in eternum durabit. Et unde est q̃ idumea interpretat terrena. qz terra est solidissimũ elementũ. Iuxta illud Eccls. j. Terra aũt in eternũ stat. Unde de eterna conclusione ⁊ captiuitate seu seruitute damnatorum potest dici illud Amos j. Transtulit captiuitatem perfectam vt concluderet eas in idumeam. Ut de tali idumea concludatur illud Joelis. iij Egyptus in desolationem erit. ⁊ idumea in desertum perditionis. Sic igitur per idumeas potest designari Status

Damnatorum
Mundanorum
Conuersorum.

Nota adhuc alio modo q̃ idumea fuit patria filior edom: qui ab Esau descenderunt. que in principio abrahe iij aremis ⁊ mõtib⁹ fuit sita. q̃ semp fuit filijs israel inimica. q̃ rufa vel rubea interpretat. seu sanguinea vel terrena. de semine abrae primitus genita. ꝑ a cultu diuio prauitatis facta est aliena. Igit̃ p istã põt moraliter intelligi stat⁹ Claustri Mundi ⁊ Inferni. Signat em̃ idumea Statum

Religionis ⁊ meriti.
Perditiõis ⁊ peccati
Damnatiõis ⁊ tormẽti

Signat dico statum conuersionis seu religiõis ⁊ meriti. qz. s. stat⁹ penitentie p memoriam dominice passionis est rubeus seu sanguineus. Per asperitatem arenosus. Per contemplationis eminentiam montuosus. Ista enim ydumea. s. penitentia: religio vel ecclesia montuosa dicit. eo q̃ perinde ad celorum altitudinem ꝓuenit. iij. Regum. ij. Per quam viam ascendamus? Rñdit per desertum idumee. q. d. ista est via ascendendi ad celum. Et merito. qz ꝓperto. In ista idumea domino seruit Et hac idumea ad xpm venit. In hac idumea iustus custodit. Ab hac idumea dominus audit. Ibi dico domino seruit. ij. Reg. viij. Facta est idumea seruiens Dauid. Et Nume. xxiij. Erit idumea possessio eius. Itẽ ex hac idumea ad deum venit. Marci. iij. Multa turba secuta est Jesum ab idumea. Item in hac idumea iustus custoditur. ij. Reg. viij. Posuit dauid custodes in idumea statuitq̃ presidium. Item per hanc dominus audit. quia scz precepta diuina percipiuntur ibidem. Vñ Esa. xj. ydumea ⁊ moab preceptum manus eorum ⁊ filij amon obedientes erunt. ydumea igitur signat statuz religionis ⁊ penitentie. Secundo dico q̃ quandoq̃ signat statum perditionis ⁊ iniusticie. s. statum mundi vel peccati. Constat enim q̃ idumea id est peccatores ⁊ mundani ab abraam id est a christo geniti ⁊ creati fuerunt. ⁊ tamen a cultu vere fidei recesserunt. ⁊ idolis. id est bonis terrenis ⁊ vicijs adheserunt. Et ideo sanguinei per luxuriam: terreni per auariciam: rufi per maliciam interpretari merito debuerunt. Et merito. quia filiorum israel. id est sanctorum ⁊ iustorũ inimici sunt ⁊ fuerunt. ps. Aduersum te testamentum dispposuerunt tabernacula idumeorum ⁊ ysmabelite. moabt agareni. gebal ꝛc. Et nota q̃ talis ydumea debet vitari

Quia ibi est virtutum vbertas.
Quia ibi cessat animi libertas
Quia ibi adest prudẽtiũ pauptas.

Ista igitur idumea caret bonorũ omnium vbertate. Unde Hieremie. xlix. Erit idumea deserta. omnis qui trãsibit per eam stupebit. Item caret virtutis animi libertate. quia scz illa subiacet seruituti peccati. vnde dyabol⁹ potest dicere illud ps. In ydumeam extendam calciamentum meum mihi alienigene subditi sunt. Item non caret prudentium bonorũ paupertate Abdie. j. Perdam sapientes de ydumea. Ista est igitur idumea cuius habitatores

ſcz demones vel peccatores templum dei ſuccendunt⁊ ſacerdotes occidunt. ſicut dicit. ij. Eſdre. iiij. Et. j. Reg. xxij. Quia. ſ. mali ſemp nituntur templū eccleſie deſtruere. ⁊ ſacerdotes. i. eccleſiaſticos diſſipare. ij. Paralip. xxviij. Venerunt idumei ⁊ peuſſerunt multos ex iuda. ⁊ acceperunt predam magnam. Signat igit idumea ſtatum perditionis ⁊ iniuſticie. Tercio dico. q̄ idumea ſignat locum damnationis ⁊ peſtilentie. ſ. infernum. Unde Joelis. iij. Egyptus in deſolationem erit. ⁊ idumea in deſertum perditionis. Ideo dicit Eſa. xxxiij. Inebriatus eſt in celo gladius meus. ſuper idumeam deſcendet ⁊ ſup pplm interfectionis mee. ⁊ ad iudicium inebriabitur terra eorum ſanguine. et conuertentur torrentes eius in picem ⁊c. Vide vbi de inferno ⁊c.

Ieiunium. Nota q̄ ieiunium eſt abſtinentia a rebus comeſtibilibus. ob diuinam reuerentiam ad carnis macerationez completa. Eſt autem duplex ieiunium. Unum. ſ. ſpirituale quo abſtinemus a vicijs. Aliud corporale quo abſtinemus a corporalibus cibarijs. De ieiunio ſpirituali loquitur Eſa. lviij. Hoc eſt enim ieiunū q̄d elegi. diſſolue colligationes impietatis. ſolue faſciculos deprimentes. dimitte eos qui confracti ſunt liberos. ⁊ omne opus dirumpe. De ieiunio vo corporali dicit Heſter. xiiij. Humiliauit corpus ſuum ieiunijs ⁊ cinere ⁊ ſtercore ipleuit caput. Sz q̄ plene tractaui ſ. de abſtinentia. de ieiunio vo ſupra in aliquo loco vel in aliquo ſermone. de q̄ ad preſens nō recordor ſatis plene ſcripſi ideo omitto gratia breuitatis. hanc ſoluz expone auctoritatē. Genua mea infirmata ſunt a ieiunio. ⁊ caro mea immutata eſt. ꝓpē oleum. pſ. cviij. In iſta igit auctoritate oſtendit quot ſunt vero ieiunio neceſſaria ad hoc q̄ dño ſit acceptum. Habeat igit Humilem orationem. Genua inquit mea infir. ſunt. Corpis afflictionem. Ieiunio inquit ⁊ caro. Moralē conuerſionem. Mutata eſt inquit. Clementem compaſſionez Oleū inquit. Iſta enim ſūt neceſſaria in vero ieiunio. ſ.

Feruens oratio.
Carnis afflictio.
Morū cōuerſio
Pia compaſſio

De iſtis igit dicit Thob. xij. Bona eſt oratio cum ieiunio. ⁊ elemoſyna magis q̄ theſauros auri condere ⁊c. Iſta enim quatuor requirunt ad hoc q̄ ieiunium acceptum habeat. videlz. Q̄tuz ad deum feruens oratio cum humilitate. Be. infir. ſunt. Q̄tum ad corpus ꝓpium mordens afflictio ſpreta voluptate. Ieiunio inquit ⁊ caro. Q̄tum ad aiam ſeu ad ſpūm morum conuerſio ab iniquitate. Mutata inquit. Q̄tum ad pauperem ſeu ad ꝓximū pia compaſſio cū humanitate. Propter oleum. q̄d. ſ. compaſſionē ſignat. Dico igit primo q̄ ieiunium debet concomitari oratio feruens ⁊ humilis. Sputum em̄ hominis ieiuni valde eſt virtuoſum. Occidit em̄ ſerpentem ſi ex ipſo guſtauerit ſicut dicit Iſid. In quo notat q̄ ſputum q̄d exit ex ore. i. oratio q̄n eſt humilis ⁊ deuota. valde eſt vtilis atq; digna. Serpentē em̄. id ē dyabolū vel peccatū ſuperat. ⁊ eum in corde mortificat atq; necat. Q̄d bene figurat Matth. xvij. ⁊ Mar. ix. vbi dicit de demonio. q̄d diſcipuli eijcere nequierūt. q̄ hoc genus demonioꝝ non eijcit niſi in oratione ⁊ ieiunio. Iſta ei duo ſemp ſimul debent eſſe. ſ. ieiunium ⁊ oratio. Sicut Luc. ij. dr de Anna ꝓphetiſſa q̄ non recedebat de templo ieiunijs ⁊ obſecrationib⁹ ſeruiens die ac nocte. Tas em̄ vacuū melius ſonat q̄ plenum. Cythara concaua. ſicca ⁊ vacua dulciter modulat que ſi plena eſſet vel humectata vel ſolida: nullum ſonum emittere poſſet. nec melodia ipſius audiretur. Sic vere homo ſiccus: macer: ieiunus ⁊ vacuus ⁊ macerationē corporis aſſuetus. ſolet p orationem dulcius canere ⁊ in diuinis auribus acceptius ⁊ melodioſius reſonare. Ille vo q̄ p voluptatem eſt humidus ⁊ p carnis delicias cibis ⁊ potib⁹ ſemp plen⁹. raro fit ſono orationis vedit⁹. nec ſon⁹ ipſi⁹ eſt a deo acceptabilis ſiue grat⁹. Dñ igit dicebat dauid in pſ. Humiliabā in ieiunio animā meā ⁊ oratio mea in ſinu meo cōuertet. Iſta aūt oratio oſtendit cū dicit. Genua mea infirmata ſunt. Q̄n em̄ oratio ſit genua ſolent incuruari ⁊ ex incuruatiōe ebetari ⁊ infirmari. Mee mie. viij. Incuruati ſunt ⁊ adorauerunt deū. Requirit igitur ad ieiunium oratio feruens ⁊ humilis. Genua inquit mea in. ⁊c. Secundo dico q̄ ad ieiunium requirit afflictio marcens ⁊ ſterilis. q̄. ſ. ieiunium debet fieri cum macerationē carnis. nō cū cibarijs delicioſis q̄ oſtendit i verbo. a ieiunio. Et in vbo Caro mea. Conſtat em̄ q̄ p ieiunū macerat caro. iij. Re. xxj. Sicut achab veſte ſua ⁊ operuit cilicio carnē ſuā. ieiunauitq; ⁊ dormiuit i ſacco: ⁊ ambulauit demiſſo capite. Et de regina Heſter dr Heſter. xiij. Orauit pauēs piculū cōfugit ad dñm. ⁊ dimiſſis veſtib⁹ regijs luctui apta indumēta ſuſcepit. ⁊ p vnguētis varijs cinere ⁊ ſtercore ipleuit caput ⁊ corp⁹ ſuū humiliauit ieiunijs. j. Mach. iij. Fatigati ſumus ieiunio hodie. Requirit igit ad ieiunium afflictio marcens ⁊ flebilis. Tercio dico q̄ ad ieiunium requirit cōuerſio voluens ⁊ mobilis. q̄d oſtenditur cum dicit. Immutata. Quia tunc bonū ieiunū reputat. ſi a puerſis moꝛib⁹ animus immutat. Dñ illis. q̄. ieiunantes immutant nec conuertunt. Dicit Eſa. lviij. Ecce inquit in die ieiunij veſtri inuenit voluntas veſtra. ⁊ oēs debitores veſtros repetitis. Ecce ad lites ⁊ cōtentiones ieiunatis ⁊ percutitis pugno impie. Sequit. Nunquid tale ē ieiunū q̄d elegi p diem affligere hominē: contorquere q̄ſi circulum caput ſuū ⁊ ſaccum ⁊ cinerē ſternere? nūq̄d non vocabis iſtud ieiunium ⁊ diem acceptabilē domino? q. d. Non. Sequit. Nonne hoc eſt magis ieiunū quod elegi? Diſſolue colligationes impietatis ⁊c. ſicut ſupra in ꝓncipio illius tituli. Iſti igit non bene ieiunant q̄ ſe a vicijs nō immutant. immutata inq̄t. Vide igit de mutare Danielis. v. Vultus regis immutatus eſt. Et Danielis. x. Species mea in me immutata eſt. Unde de tali conuerſione poteſt dici illud Joelis. ij. Conuertimini ad me in toto corde veſtro. in ieiunio ⁊ fletu ⁊ planctu ⁊ ſcindite corda veſtra ⁊c. Requirit igit ad ieiunij pfectionem cōuerſio voluens ⁊ mobilis. Immutata eſt inquit ⁊c. Quarto dico q̄ ad bonum ieiunū requirit compaſſio iuuans ⁊ vtilis. Et hoc oñdit cum dr. Oleum. Oleū em̄ habet letificare ⁊ lenire. Ad denotandū q̄ ille qui ieiunat debet eſſe letus ⁊ hylaris q̄tum ad ſe. ſ. letanter ſuſtinens ꝓpter xp̄m. ⁊ debet eſſe vngens ⁊ leniens p cōpaſſionem ⁊ elemoſynā quo ad ꝓximū. Matth. vj. Cum ieiunatis nolue fieri ſicut hypocrite triſtes. exterminant em̄ facies ſuas vt appareant hominibus ieiunantes: Tu aūt cum ieiunas vnge caput tuum ⁊ faciem tuam laua. Caput tuū chriſtus eſt. q̄. ſ. a ieiunāte ingit q̄n in pauperū pſona p elemoſynam viſitat. pſ. Exhilares faciem in oleo. ⁊ panis cor hominis cōfirmet Hominis dico. ſ. pauꝑis. Vide de oleo. Ptz igit quadruplex cōditio boni ieiunij ⁊c. Vide ē. de abſtinentia.

Jebuſeus. Nota q̄ iebuſeus qui interpretat̄ pulus chananeoꝝ quos dominus deleri precepit. ⁊ quoꝝ terram filijs iſrael aſſignauit. Filij tamen iſrl̄ populū iſtū iebuſeoꝝ delere non potuerunt ſed ipſum ſubiugauerunt ⁊ ſic ſecum ſub tributo viuere pmiſerunt. Joſue. xv. Jet uſeum non potuerunt delere filij iuda. Jſte igit popul⁹ moraliter motus carnales ſignificat. qui. ſ. ſunt quoddam pre ſepe vbi dyabolus ſe impingunt ⁊ quo mediante mot⁹ rationis ſubiugat ⁊ conculcat. Iſtos igit non poſſunt filij iſrael id eſt quicunq; ⁊ q̄cunq; iuſti de terra ſua. i. de corpore ſuo penit⁹ delere. immo neceſſe eſt vt eos permittāt ſecum viuere ⁊ manere. Ipſos tamen iugo ſeruitutis debent premere. ⁊ ſub rationis ferula ſubiugare. nec ad votum permittere laſciuire. Judicum. j. Jebuſeum nō deleuerunt filij beniamin.

Jericho. Nota q̄ iericho que interpretatur luna vel odor eius fuit ciuitas gentilium que a deo circundante Joſue cum exercitu iſrael. ⁊ tubis ⁊ buccinis reſonantibus. ⁊ populis proceſſionalit̄ euntibus. vndequaq; fuit deſtructa. ⁊ muris miraculoſe corruentibus diſſipata. ⁊ a filijs iſrael occiſo populo cū ſuis bonis omnib⁹ igni data. Sicut dicitur Joſue. vj. Lapſu vo temporis iuxta imprecationē ioſue ſerui dī ab abiel de bethel reedificata eſt. ⁊ in morte primogeniti filij ſui fuit fundata ⁊ in morte ſui vltimogeniti conſummata. Joſue em̄ maledixerat iericho ⁊ quicunq; eam amplius reedificaret in primogenito ſuo iaceret fundamentum eius. ⁊ in vltimogenito poneret valuas eius. quod ſcz poſtea factuz eſt

quia.s.Abiel q̄ eam reedificauit q̄n fundamēta ei⁹ posuit: primogenitū suū pdidit.q̄n vo cōpleto edificio valuas ap posuit vltimogenitū amisit.sicut dr̄.iij.Reg.xvj.i fine. Ap plicando igit̄ ad mores dico.q̄ Jericho p̄t significare statū Horribilem mundi vel pcti. Jsti em̄ quatuor sta Laudabilem populi sacrati. tus boim ꝛ cor̄ habita Spectabilem seculi beati. tiones ꝛ loca videlicet. Damnabilē baratri cecati Mund⁹ ꝛ scelerat⁹.Ec clesia ꝛ iustificatus.Paradisus ꝛ beat⁹.Jnfernus ꝛ dam nat⁹.possunt p Jericho signari. Primo igit̄ dico q̄ p Jeri cho possumus intelligere statum horribilem mundi dece ptoris.Mund⁹ em̄ ꝓprie dicit̄ Jericho.i.luna.q̄.s.iste con tinue ad modum lune variat̄.vnde.s.ille versificator bene dicit.q̄.s.Status fortune variat imagine lune.Crescit de crescat in eodem sistere nescit.Ita etiā de homine mutabi li ꝛ mundano dr̄.Eccli.xxvij.Stult⁹ vt luna mutat.Mū dus igit̄ est Jericho.quem Josue.i.xp̄us cum exercitu iusto rum impugnare ꝛ tubando.i.predicando circuire nō ces sat.ita q̄ muros sue obstinationis quandoq̄ subuertit et transat.ꝛ vicia occidendo pp̄lm ei⁹ spūaliter interficit dū ip̄m cōuertendo in melius mutat.Hebr.xj.Fide muri Je richo corruerunt.Jste est etiā Jericho cui⁹ dilectores ꝛ edi ficatores p̄mogenitū suū.s.aiam p̄mo pdunt.deinde vltio genitū.s.cor⁹ amittunt.Nota igit̄ q̄ in isto Jericho Sunt Jnsidiantes parcentes nemini Jbi ei demones in Cecutientes rebelles lumini sidiant̄.Lu.x.Homo Afficientes nocentes homini q̄dam descendebat de bierl̄m in Jericho ꝛ incidit in latrones q̄ etiam spoliauerūt eum ꝛ plagis impositis abierunt semiuiuo relicto. Quia reuera quando homo dimissa bierusalem.i. dimisso statu gratie ecclesie vel penitentie:descendit.s.ad complacenti as mundiales.statim adsunt latrones demones q̄ ei insi diant̄.q̄.s.ip̄m bonis spūalibus spoliantes ꝛc. Per diuer sa mala desideria plagantes ꝛ vulnerantes ip̄m semiuiū inq̄ntum.s.anima mortua corpore solus viuit dimittere cō prohibant̄. Jtem ibi simplices obtenebrantur.seu p ignorantiam excecant̄.Sicut Math̄.xx.dicit̄.q̄ duo ceci egre dientes de Jericho clamauerunt ad xp̄m vt illuminarent̄. Homo vo existens in Jericho.i.in mundo cecus manet.q̄ si ad xp̄m per penitentiam ꝛ per mundi contemptus egre ditur statim videt.Christus em̄ egredientes de mundo p fi dem gratiam ꝛ sapientiam illuminat quos mund⁹ secum retinens cecos seruat.Luc.xviij.Cum appropinquaret Je richo cecus q̄dam sedebat secus viam mendicans. Jtem ibi homines excerebrant̄.i.capiunt̄ p demones ꝛ damnā tur.Hiere.lij.Exercitus chaldeorum apprehenderunt se dechiam in deserto.qd̄ est iuxta Jericho.ꝛ omnis comitat⁹ eius diffugit ab eo.ꝛ adduxerunt sedechiam ad regem ba bylonis.Quia.s.in deserto huius mundi exercitus demo num solent sedechiam.i.hoiem peccatorē p mortē compre hendere.ꝛ eum ad regē babylonis luciferum in infernū de ducere vel portare.Signat igit̄ Jericho statum horribilē mundi deceptoris. Secundo dico.q̄ Jericho signat sta tum laudabilem legis ꝓfessoris.i.hominis seu populi iu sti.Hoc est dictu.statū ecclesie fidei vel penitentie.q̄.s. lu na dicitur ꝓpter fidei splendorem ꝛ odor eius ꝓpter deuo tiōis feruorē.Talis ei Jericho seu tal⁹ stat⁹ aut citas ē loc⁹ Tutus ad habitandum Dico igit̄ q̄ Jericho.i.sta Gratus ad visitandum. tus religionis vel ecclesie est Aptus ad pullulandum. locus tute habitationis. Jo sue.vj.Jericho clausa erat atq̄ munita.Muri em̄ diuine legis claudunt ꝛ ambiunt istum locum.Et ideo tutū ē ha bitare ibidem.Exemplo helysei de quo dr̄.iij.Regū.ij.At ille habitabat in Jericho. Jtem iste est locus grate visita tionis seu etiam spaciationis.Quia.s.in loco isto sunt flo res ꝛ fructus bonorum operum ꝛ virtutum.ꝛ copia etiam arborum ꝛ herbarū.i.bonarū ꝛ sanctarū psonarum.Ecci. xviij.Quasi plantatio rose in Jericho.quasi oliua speciosa in campis.Et inde est q̄ sancti solent hic spaciari ꝛ p gra tiam habitare.Luce.xix.Egressus Jesus pambulabat Jeri cho. Jtem iste est locus apte pullulationis.ibi enim cre scunt vtutes ꝛ merita incessanter.Unde seruis dauid qui carebant barba dictum est.ij.Regū.x.Manete in Jericho donec crescat barba vestra.Barba em̄ q̄ ornat facie signat virtutes que ornant aiam̄ seu mentem.Sic igit̄ patet q̄ Jericho signat statum laudabilem legis ꝓfessoris.Terao dico q̄ signat locum mirabilē summi creatoris.s.padisum q̄ bene dicit̄ luna vl odor.p eo q̄ ibi est claritas lucis eter ne.Juxta illud Esa.lx.Nō occidet vltra sol tu⁹ ꝛ luna tua nō minuet̄.Et etiā q̄ ibi est fragrantia suauitatis immen se.Cañ.iij.Odor eius super omnia aromata.Et nota de ista Jericho q̄ hec est locus vbi sunt Pulcra que conside rantur.Leta que desiderantur.Justa que remunerantur. Tuta que non vulnerant̄ seu verberant̄. Dico q̄ h̄ sūt pulcra digna considerari.Josue.ij.Considerate terā vr bemq̄ Jericho. Jtem hic sunt bona digna desiderari. q̄ scz ibi est conuiuium sempiternū.Josue.v.Fecerunt pba se in campestribus Jericho. Jtem hic sunt iusta digna re munerari.q̄.s.ibi est locus retributionis triumphi.Et ideo Jericho in scriptura ciuitas palmar̄ dr̄.que.s.significat victo riam.Ūn de filijs isrl̄ dicit̄.Qui ipsi adduxerūt filios iu da in Jericho ciuitate palmarū ad fratres suos.ij.Parali.xxviij.Filij em̄ israel cum videntes sunt angeli.q̄.s.filios iuda.i.homines deū cōfitentes in Jericho.i.in padisum de ducunt.vbi palmā.i. triumphū ꝛ victoriā iuxta merita cū fratribus suis.i.cū sanctis recipiunt. Jtem ibi sē tuta di gna nō vulnerari seu nō impugnari. Jsta em̄ ciuitas val de tuta est.q̄.s.ista est extra omnē inimicorū tumultū.scz extra limites hui⁹ vite.Numc.xxj.Transiordanē Jericho sita est.Pro igit̄ q̄ Jericho signat locū mirabilez summi creatoris. Quarto dico q̄ signat locū terribilē hosti⁹ ten tatoris.i.infernū q̄ ꝓprie dicit̄ luna.q̄.s.ibi est ppetua edy psis.Et ad hoc applica de Sedechia q̄ in deserto iuxta Je richo fuit captiuatus ꝛ ad regē babylonie ductus.p eū q̄ cecatus ꝛ ligatus ꝛ in babylonem.i.in cōfusionē ꝛ ppetuā seruitutem tractus.Sicut dr̄.Hier.lij. Vel si vis dic de Jericho alio modo que interp̄tat̄ luna seu odor eius.Fuit em̄ primo ciuitas idolatrie dedita.a deo maledicta.a filijs israel dissipata.clangentib⁹ buccinis a diuino plus q̄ hu mano ope dirupta ꝛ subuersa.transiordanem situata.ꝛ a q̄busdam vrbs palmarū vulgariter nuncupat̄.Et tandē ab abiel q̄ interp̄tat̄ pater me⁹ vel patris deitas.media te morte sui p̄mogeniti filij fundata ꝛ renouata.Et media te morte sui vltimogeniti cōsummata.Et tandem solēnis ciuitas magis q̄ antea reputata.sicut hec oīa patēt Jo sue.vj.Et.ij.Reg.xvj.Et deinceps possum dicere q̄ p Jeri cho potest significari in scriptura Mundi ꝓstibulū i quo iacent qui sepe delinquunt.Christi latibulum in quo gau dent q̄ mundū relinquunt.Legis vmbraculum in quo se dent q̄ fidem addiscunt. Dico igit̄ q̄ p Jericho intelligit̄ ꝓstibulum mundane corruptionis. q̄ ꝓcerto mund⁹ est ciuitas ydolatrar̄.i.pctōr̄.q̄ a filijs isrl̄.i.a sctis boib⁹ fuit supata vltra iordanē q̄ interp̄tat̄ riuus iudicij.i.vltra om nē rōne ꝛ iudiciū fuit fundata.ꝛ lune q̄ sp est in mutatōne ꝛ motu.ꝓpter instabilitatem suor̄ fluctuū compata. Et si vis nota q̄ in Jericho signat mūdū ꝓpter tria.vicz.quia est Locus penuriosus. Est dico locus penuriosus. q̄ Locus periculosus. caret virtutū fluctib⁹.vñ Hiere. Locus ruinosus. lij.dr̄.q̄ iuxta Jericho erat desertum in quo app̄hensus est sedechias.ꝛ omnis exercitus ei⁹ fugit ab eo.q̄.s.desertū.i.carentia omnis boni inuenit̄ h. vbi cum q̄s deducit̄ a suis mundanis amicis ꝛ comitibus deseritꝛ odit̄. Jtem est loc⁹ periculosus.q̄ abundat pra uis hominib⁹.Ūn Luc.x.dr̄.q̄ hō q̄dam descendebat a ie rusalem in Jericho ꝛ inci.in la.ꝛc. Jtem est locus defectu osus seu etiam ruinosus.Heb.xj.Fide muri Jericho corru erunt.Jstud est igit̄ Jericho qd̄ signat ꝓstibulū mundane corruptōis. Jnsup dico q̄ Jericho signat latibulū fidei ec clesie vel religionis.Jericho em̄.i.ecclia de antiqua facta fuit noua.inq̄ntum de synagoga.nostra noua ꝛ fidelis ec clesia fuit orta.q̄ sub abiel.i.a deo patre in morte sui p̄mo geniti christi fuit fundata.ꝛ gratijs ꝛ virtutib⁹ reparata.ꝛ transiordanem.i.vltra fluxum mundane habitationis mi rabiliter collocata.Numc.xxj.Transiordanem Jericho si ta est.Et aduerte q̄ status fidei religiōis vl ecclie intelligit̄ per Jericho.scz.Quia Jsta en̄m Jericho est dei Vallat̄ clausulis mandator̄ mandatis clausa vel val Serutat̄ oculis plator̄ lata Josue.vj.Jericho ci

ditat plantulis meritoꝝ. Sectat cumulis p̄fectoꝝ.

Item ista est a bonis prelatis visa vel scrutata. boc ē di cit. dozrecta vel visitata. Unde exploratoub⁹ dictum fuit Josue. ij. Considerate terrā vrbēq; iericho. Item ista ē vtutum plantulis aucta vel ditata. Uñ ipsa etiā pōt dicere illud Eccl. xxiiij. Quasi palma exaltata sum in cades: et quasi plantatio roſe in iericho. Et bene dicit quasi palma. q̄. s. signat victoriā. Quia. s. ibi solet devicīs victoria repoz tari. ij. Paral. xxviij. Imposuerunt eos in jumentis ⁊ adduxerūt in iericho ciuitatē palmarū. Item ista est a viris honestis semp habitata. Mā. ij. Reg. x. dicit. Oz huis david p̄ceptum est q̄ manerent in iericho donec creſceret barba sua. Barba dico. id est. sapientia seu virtus. Et. iiij. Reg. ij. dicit. q̄ helyseus habitabit in iericho. Sequit. Ecce habitatio ciuitatis bui⁹ optima est. Patet igit q̄ iericho signat latibulū ecclesie vel religionis. Deniq; dico q̄ iericho signat vmbraculū synagoge ⁊ antiq̄ traditiōis. Ista enim fuit ciuitas p filios israel destructa ⁊ in nouā ecclesiam transformata. Ad istam eñ xp̄s psonaliter venit. ⁊ ip sam lumine fidei ⁊ gratie illustrauit. ⁊ moribus ⁊ virtutib⁹ informauit. Uñ Luce. xviij. dicit. q̄ cū christus appropinquaret iericho cecus quidā clamauit. Jesu fili dauid miserere mei. q̄ statim illuminauit eum. Cecus eñ iste fuit populus iudaicus q̄ in aduentu christi ad iericho. i. ad synagogam fuit illuminatus. ⁊ fide ⁊ miraculis illustrat⁹. Sic igit patet q̄ iericho potest mundum ecclesiam ⁊ synagogam signare ⁊c. Sufficit.

Jeremias. Nota q̄ Jeremias interpretat excelsus dominus vel certitudo domini. Fuit aūt Hieremias ꝓpheta. Speculator dei secretoꝝ Tolerator mundi tormentoꝝ. Procurator celi gaudioꝝ Iste eñ dei secreta contemplabat. Unde Hiere. j. Quid tu vides hieremia? ollam succensam ego video ⁊c. Itē iste mundi tormenta amplexabat. q². s. multas penas sustinuit pro veritate. Hiere. xxxij. Exercit⁹ babylonis obsidebat ierlm. ⁊ Hieremias erat clausus in atrio carceris. Itē pro peccatoribus deprecabat. ij. Macha. xv. Hic est q̄ multū orat p populo hieremias ꝓpheta. Exemplifica si vis quomodo in vtero sanctificatus fuit. Quomodo ad predicandum destinatus fuit. Quomodo murus ferreus rōne sue constantie reputatus fuit ⁊c. Sicut p⁹ Hiere. j. ⁊ deinceps

Jeroboam. Nota q̄ Jeroboam fuit ille rex: q̄ maiorem partem regni salomonis occupauit ⁊ rapuit. ⁊ qui scisma inter filios israel p̄mo fecit. q̄ vitulos fecit conflatiles ⁊ in populo domini idolatriam introduxit. Interpretat aūt ieroboam causa populi. Diuisio populi. Discernens pplm. aut sup⁹ dijudicās Per istum igit possunt intelligi tyranni alienorum bonorum occupatores. Diuisionum ⁊ discordiarum ⁊ scismatarum introductores. Ydolatrie. i. viciorum ⁊ iniquitatum in suo populo gloriatores. Et inferiorum p potentiam iudices ⁊ imperatores. Ista aūt omnia possunt haberi p bystoriam. iiij. Reg. xij. ⁊ deinceps. Et. ij. Paral. x. ⁊c. Sed vlterius non curo ꝓsequi nisi solum q̄ tales Sopiuntur in vicīs mortalibus. Farciūt malicīs fallacibus. Feriunt supplicīs letalibus vel finalibus. De obdormire in vicīs quam facit obstinatio dr. iij. Regū. xiij. Dormiuit ieroboam cum patribus suis. De occupatione in malicīs quam facit machinatio dicit. ij. Paralip. xiij. Jeroboā retro molieb⁹ insidias. De afflictione seu inflictione in supplicīs q̄d facit condemnatio seu eterne mortis vulneratio. Dicitur Amos. vij. In gladio morietur ieroboam. Quia breuiter tyranni in vicīs totaliter obstinant. Malicīs totaliter occupant. Supplicīs finaliter laceranť seu terminantur Et sic isti sunt ieroboam ⁊c.

Jerosolyma. Nota q̄ ierosolyma idez fuit q̄d hierusalem. caput. s. regni ⁊ ciuitatum iudee. antiquitus etiaz apud infideles mirabiliter commendata. Solinus enim d̄ iudea loquens dicit sic Huius inquit. s. iudee vrbs est hierosolyma. vrbium oriētis longe clarissima. Interpretatur autem hierosolyma pacifica vel visio pacis. Et sic ponit magister in bystoria ecclastica. Ista primo fuit dicta salem. vbi fuit rex melchisedech. sicut Gen. xiiij. in fine. Tandem p̄ co q̄ populus iebuseorum habitauit ibi: sicut dicit Josue. xv. dicta est iebusalem. Et sic b. mutata in r. hierusalem finaliter nuncupata. Tandem vo tpe salomonis a Hierlm hierosolyma fuit dicta. ⁊ visio pacis nominata. Dicā igit q̄ qz hierosolima iterp̄tat pacifica vt dictū ē. p̄m q̄ in reb⁹ inuenio triplicem pacē. sic dicā triplicē esse hierosolymā. Inuenit eñ Pax temporea que est mundialis. Pax pectorea que est spiritualis. Pax etherea q̄ eternalis. Prima est malorū Secunda iustorum. Tercia sanctorum. Sic vere dicaz q̄ in scriptura fit mentio De hierosolyma exteriori que signat statum mundanoruz. Interiori que signat statū perfectorum. ⁊ Superiori que signat statum electoruz. Prima spectat ad iniquos cum seculo prosperantes. Secunda spectat ad electos in seculo militantes. Tercia spectat ad beatos de seculo triumphātes. Et sic dico q̄ est triplex hierosolyma. s. Mundus. Ecclesia. Paradisus. Primo igitur dico q̄ inuenit hierosolyma exterior. ⁊ ista ꝓprie signat mundum ⁊ statum hominū mundanoꝝ. qui. s. in ꝓsperis ⁊ terrenis rebus viuunt pacifici ⁊ quieti. In ista ē hierosolyma. scilicet in mundo Ficta pace mali vtuntur. Falsa luce vani fruunť. Dira falce boni cruciātur. Primum facit rerum prosperitas. Secundus facit mundi cal liditas. Terciuin facit dira crudelitas. Dicam igitur q̄ hierosolyma. s. mundus gaudet ficta pace. quia scilicet ibi mali videntur esse in quiete ⁊ pace. Et tamen ista non est pax vera: imo instabilis atz vana. Dyabolus enim videt peccatoribus pacem ad tempus concedere. vbi tamen nō sperant solet confringere. ⁊ eos temporaliter ⁊ eternaliter molestare. Figura. ij. Machabeorum. v. vbi dicit. q̄ Apollonius intēdens omnes iudeos perfecte etatis interficere. mulieres ⁊ paruulos vendere. cum veniss̄et hierosolymam pacem symulans. quieuit vsq; ad die sabbati. In sabbato vo armari fecit suum exercitum contra ipsos. et vbi non precauebant. omnes qui ad spectaculum venerūt interfecit. Quia reuera appollonius qui interpretat exterminans. id est dyabolus qui ad nihil aliud intendit nisi genus humanum vendere ⁊ occidere. in Hierosolyma huius mundi solet ficte ⁊ fallaciter pacem et prosperitatem ostentare et pretendere. Sed reuera in sabbato requiei mundane. ⁊ vbi homo se sperat esse in maiori quiete. solet tribulationes ⁊ infortunia suscitare. Johannis. x. Facta sunt encenia in hierosolymis ⁊ hyems erat. quia. s. semper cum encenijs ⁊ cum festis hyems tribulationis insurgit. Gaudet igitur ista hierosolyma ficta pace. Insuper dico q̄ ista lucet seu splendet vana facie. i. vana sapiētia. Unde. j. Machabeoꝝ. j. dicit. Oz iniqui filij israel edificauerunt gimnasium hierosolymis. Gimnasium enim. i. studium. quia studium fallacis sapientie viget ibi. Deniq; dico q̄ ista hierosolyma stridet dira seu dura falce. id est dura crudelitatis strage. Ibi boni iniuste grauantur et molestantur a malis. Unde Marci. x. Ecce ascendimus hierosolymā ⁊ filj⁹ hois tradet ⁊c. ⁊ cōdemnabūt eū morte ⁊c. Ista est igitur hierosolyma exterior. Secundo dico q̄ inuenitur hierosolyma interior. Et ista est ecclesia militans seu religio vel status quilibet saluandoꝝ. Quia scilicet ista habet pacem interiorem in via ⁊ videt ⁊ sperat pacem superiorem in patria. Et sic bene interpretatur visio pacis ⁊ pacifica. Dic aūt q̄ ista hierosolyma Est locus

Obsecrationis.
Expectationis.
Inquisitionis.
Visitationis.
Predicationis.
Expiationis
Emundationis
Federationis
Castigationis.

Mam procerto hic adoratur diuinitas. Johannis. iiij. Hierosolymis est locus vbi adorare oportet. Itez hic expectatur dignitas. scilicet glorie paradisi Actuuz. j. Precepit illis ab hierosolymis ne discederent sed expectarent promissionez patris Item hic expectatur veritas. Matbei. ij. Ecce magi ab oriente venerunt hierosolymaz dicentes. vbi est qui natus est rex iudeoꝝ? Item hic visitatur charitas. Unde apostol⁹ Galath. j. Deinde post annos tres veni hierosolymam videre Petrum ⁊ mansi apud eum diebus quindecim. Itē hic predicatur sanitas. id est. penitentia et remissio peccatorum. Luce. xxiiij.

Oportebat predicari penitentiam in remissionem incipientib⁹ a hierosolymis. Item hic expiatur p̄tinitas. quia scilicet oblatio pura ⁊ immaculata offertur ibidem ,p peccatis ⁊ culpis. Unde de Machabeo dicit. ij. Machabeorū. xij. Qz ipse misit duodecim milia dragmas argenti hierosolymam offerri ea ibi ,p peccatis mortuorum. Item hic procuratur puritas. q. s. sicut dicit Johannis. v. Erat autem hierosolymis ,pbatica piscina: circa quam iacebat multitudo languentium: cecorum. claudorum ⁊ aridorum ⁊ qui mota aqua per angelum p̄m⁹ descenderat san⁹ erat.

Item hic federatur seu colligatur vnitas seu etiā amor charitas ⁊ fraternitas. Unde. ij. Machabeorū. j. Fratrib⁹ qui sunt per egyptum iudeis salutem dicunt fratres q̄ sūt hierosolymis. Item hic castigatur vanitas. quia. s. illi q̄ in ecclesia peccāt debent acriter castigari. Et potissime symoniaci. Exemplo illius qō dicit Johannis. ij. vbi dicit. Qz Jesus ascendit hierosolymam ⁊ inuenit emētes ⁊ vendentes in templo. ⁊ facto flagello eiecit eos ⁊ dixit. Auferte ista hinc ⁊ nolite facere domum patris mei domum negociationis. Ista est igit hierosolyma exterior. Si vis facere tercium de hierosolyma morali et interiori scz de mente vel de anima potes dicere omnia que hic sunt dicta. q̄a scz omnia possunt ad morale propositum applicari. Tercio dico q̄ inuenit hierosolyma superior. Et ista signat paradisum. que. s. est habitatio pacifica ⁊ pacis visio. Ibi em̄ nō solū pacifice ⁊ tute viuitur. sed insuper ille qui est pax ip̄a et fecit vtraq; vnum ibi visibiliter contēplat. Juxta illud Galath. j. Veni hierosolymis videre petrum ⁊c. Ibi em̄ est beata visio ⁊ beata tuitio ⁊ fruitio ⁊ bonorum omnium felix ⁊ laeta acquisitio. Juxta illud. ij. Esdre. j. Fecit Josias pascha in hierosolymis. Pascha em̄ signat conuiuium paradisi vbi ipse agnus dei qui tollit peccata mundi p̄sentialiter recipitur ⁊ gustatur. Et sic patet quomodo hierosolyma potest accipi multis modis. s. Pro futuro statu sanctorū. Pro p̄senti statu iustorū. Pro nephando statu malorū ⁊c. Vide infra de ierusalem.

Jerusalem. Nota q̄ istud vocabulum Jerusalem quadrupliciter sumitur in scriptura. Sicut enim dicit Innocentius in sermone quadragesime que dicitur Letare ierl̄m. Est quedam ierusalē

Superior.	Superior inquit est in patria
Quedam inferior	Inferior est ecclesia que est in miseria
Quedam interior	Interior est in pscientia.
Quedam exterior	Exterior est in syria.

Accipiendo igitur ierusalem pro ciuitate sancta in qua dominus dicitur spiritualiter habitare. Juxta illud Eccli. xxiiij. In ciuitate sanctificata similiter requieui ⁊ in ierusalē potestas mea. possumus dicere q̄ est ierusalem superior que est gloriosa. et ista est ecclesia triumphans. Juxta illud Esa. xlvj. Dabo in syon salutem. ⁊ in ierusalem gloriam meam. Item inferior que est virtuosa. Et ista est ecclesia militans. de qua dicitur Esa. lx. Surge illumināre ierusalem. quia venit lumen tuum. Item interior que est speciosa. Et ista est bona conscientia vel bona anima. De qua Canticorum. vj. Pulcra es amica mea: suauis ⁊ decora sicut Hierusalem.

Item exterior que est dolorosa. Et ista est ierusalem terrestris que nunc a fidelibus occupatur. De quo in p̄s. Deus venerunt gentes in hereditatem tuam. polluerunt templum sanctum tuum. posuerunt ierusalem in pomorū custodiam. Et Galath. iiij. Que nunc est ierusalem seruit cū filijs suis. De isto igit vocabulo ierl̄m possum⁹ dicere q̄ signat paradisi habitationem. Quia non commouebitur in eternum qui habitat in ierusalem. p̄s. Ecclesie congregationem. Luce. ij. Homo quidam erat in ierusalem nomine Symeon. Bone persone seu bone conscientie perfectionem. Unde. j. Machabeorum. x. Jerusalem sit sancta et libera. Hierosolyme mansiones seu regionē. De qua Hieremie. xxxviij. Factum est vt caperetur ierusalem. De ista igitur quadruplici ierusalem possent multa ⁊ mirabilia dici. Sed quia in pluribus locis particulatim dictum est de eisdem. idcirco supersedeo quo ad p̄sens. Vide igitur de ierusalem superiori supra vbi Adducere. in illa auctoritate. Eleuauit me spiritus ⁊ induxit in ierusalem Ezechielis. viij. De ierusalem vo inferiori. id est ecclesia vide supra vbi custodire. vel vbi Cōstituere. in illa auctoritate diuisa. Super muros tuos ierusalē constitui custodes Esa. lxij. Et infra. Letare ierusalem. De ierusalem interiori. id est de bona conscientia vel bona persona vide in sermone. Materna leena. de assumptione beate virginis. in illa auctoritate diuisa. Illa que sursum est ierusalem libera est. que est mater nostra. Galath. iiij. In sermone que sursum est ierusalem. Item in sermone videbunt filium hominis. in illa auctoritate. Venit lumen tuum ierusalē. De ierusalem vo exteriori ⁊ terrestri. vide bene in sermone de passagio. q̄ incipit. Recordamini prioris seculi. ⁊ ierusalez ascendat sup cor vestrū. In istis em̄ ⁊ plurib⁹ aliis locis de ierusalem fit mentio. Et iō extimaui superfluū ampli⁹ dicere exquo in tot locis de ir̄lm memini me dixisse. Sed si vis istam materiā dilatare. dic q̄ in scriptura repit ierusalem

Speciosa latens interius.	Dicamus igitur primo q̄
Uirtuosa manens inferi⁹	inueniturvna ierusalē la
Uiciosa viuens deterius	tens interius que est speci
Gliosa gaudens superius	osa. Et ista est anima san
Luctuosa gemens exteri⁹.	cta aut pscientia pura. vel

beata virgo. vel quelibet virgo sancta. Ista em̄ dicitur ierusalem p̄ eo q̄ sicut in ierusalem fuit antiquitus sedes regis. Templum legis. Fidelitas gregis. Quia. s. ibi fuit Sedes equitatis quam dauid tenuit. Templum pietatis quo cultus viguit. Populus sanctitatis q̄ deus coluit seu timuit. Sic vere dico q̄ in ista spirituali hierusalem est sedes et habitatio summi regis. qui. scilicet ibi per gratiam habitat. ⁊ qui iusticiam ibidem suscitat atq; plantat. Hieremie. iij. Uocabunt ierusalem solium domini. Ibi etiam est templum deuotionis. in quo scilicet deus spiritualiter colitur. ⁊ in quo per spiritum contribulatum quotidie sacrificat. et hostia laudis ⁊ orationis offertur. p̄s. In templo tuo quod est in hierusalem tibi offerent reges munera. ij. Parahpo. xxx. Facta est grandis celebritas in hierusalem. Ibi etiam est populus videns. id est congregatō virtutum. que scilicet istam ciuitatem inhabitant. ⁊ illā ornant visitant ⁊ frequentant. Sicut enim in Psal. dicit. Ista est hierusalem que edificatur vt ciuitas cuius participatio eius in idipsum. Ciuitas idem est quod ciuiū vnitas. Quia scilicet ierusalem anima sancta habet in se spiritualem ciuitatem. id est virtutum ⁊ affectionum vnitatem: ⁊ bonorum spiritualium participationem ⁊ fertilitatem. Psal. Rogate que ad pacem sunt hierusalem. ⁊ abundantia diligentibus te. Ista est igitur speciosa que ē interius. De qua potest dici illud Canticorū. vj. Pulcra es amica mea. suauis ⁊ decora sicut hierusalem. In quibus verbis aduerte. q̄ ista spiritualis hierusalem describit Ut

Purificata nitoris floſculo.	Fuit em̄ in ista ierusa
Fortificata vigoris angulo	lem Floſculus nitoris et
Letificata amoris oſculo	innocentie. Pulcra. An
Magnificata bonoris titulo.	gulus vigoris ⁊ pmanen
Lenificata dulcoris riuulo.	tie. Es. Modulus amor⁊
Gratificata viroris ortulo.	⁊ amicicie. Amica. Titu
Assimilata decoris speculo	lus bonoris ⁊ excellentie
Turbificata timoris scrupulo.	Mea. Riuulus dulcor⁊

⁊ patientie. Suauis. Hortulus viroris ⁊ apparentie. Decora. Modulus decoris ⁊ adiacentie. Sicut. Scrupulus timoris ⁊ reuerentie. Hierusalem. Dico igit q̄ istam spiritualem ierusalem commendat floſculus puritatis. Pulcra inquit. Nihil enim tampulcrā facit animā sicut puritas ⁊ innocentia. Pulcritudo em̄ corpis consistit in debita membrorum ꝓportione ⁊ in omnis macule carentia ⁊ delectione. Sic vere anima spiritualiter pulcra dicit. quando omnia membra sua spiritualia. s. omnes interiores affectiones ⁊ potentie in deum ordinanē ⁊ in se debite regulantur. Canticor. vij. Qz pulcra es ⁊ q̄ decora charissima in delicijs. Unde ista fuit ciuitas noua hierusalem quam vidit Johannes descendentem de celo. Apocal. xxj. Ego inquit Johannes vidi ciuitatem sanctam hierusalē nouā descendentē de celo. a deo paratā. sicut sponsam ornatam viro suo. Ista em̄ habuit pulcritudinem vnitatis. quia q̄

uitas.i.ciuilis vnitas. Pulcritudinem bonitatis.quia sancta. Pulcritudinem puritatis.quia noua. Pulcritudinem humilitatis.quia descendens. Pulcritudinem dignitatis Quia de celo. Pulcritudinem honestatis.Quia parata. Pulcritudinem charitatis.quia sponsa. Pulcritudinem decoris. Quia ornata. Pulchritudinem fidelitatis.quia viro suo. Pulcra. Vide de pulcritudine hierusalem Cantico.j. Sequit. Ecce tu pulcra es amica mea.ecce tu pulcra.oculi tui columbarū. Istaz igitur cōmendat floscu lus puritatis. Insuper dico.q̄ istam cōmendat angul? firmitatis.quod ostenditur cuz dicitur.Es. Istud em̄ verbū es signat boni propositi firmitatem.z constantis pseuerantie stabilitatem.Es em̄ verbū est substantiuū.substantia em̄ stat.accidentia vero fluūt. Ideo de ista hierusalem sic ente z manente dicitur Ezechielis.v. Ista est hierusalē in medio gentium posui eam. Vide eam infra vbi iste.Unde Esaie.xxxiij. Oculi tui videbunt hierusalem habitationem opulentam.tabernaculuz qđ nequaq̄ vltra transferri potent.nec auferentur claui eius in sempiternū. Null? em̄ hostis potest sanctam animam vincere nec eam a soliditate sue constantie immutare. Unde Zacha.xiij. Una, thema nō erit amplius.s est hierusalem secura. Deinde dico.q̄ istam hierusalem cōmendat nodulus charitatis. Et hoc ostenditur cum dicit. Amica. Vide supra de amicicia. Ista em̄ amica dicitur.quia magno zelo a christo diligitur z zelatur. Zacharie.j. Zelatus sum hierusalem zelo magno. Quia reuera sicut homo tantum diligit sponsam vel amicam q̄ nullo modo vult q̄ preter ipm aliquis tangat illā.imo si cum alio amatore coniūgitur.acriter aniaduertit in ipam. Sic deus ita zelotipe diligit animā amicaz suam.q̄ si alicui alteri amatori.scz mundo.carni vel dyabolo se peccando p̄iungit.deus ipam per tribulatiōes verberat.z si emendare noluerit ipam destruit z occidit. Tho bie.xiij. Hierusalem ciuitas dei.castigauit te dom̄?. Verūtamen sicut homo perfecte diligens amicaz .licet irascatur ei dum intelligit q̄ alteri se fecerit gratam z placidam. illi tamen reconciliatur.dum de offensa penitet z lachrymatur. Sic deus perfecte diligens animam hominis.eam despicit z abhominatur.cum se peccati z dyaboli amplexibus polluit.tamen ipam penitentem nō excludit:sed recipit dicens illud Cantico.ij. Jaz byems transijt imber abijt et recessit.surge amica mea z veni. Unde ipe est qui dicit Zacharie.j. Reuertar ad hierusalez in misericordia.domus mea edificabitur in ea. Cōmendat igitur istam perfecte nodulus charitatis. Deinceps dico.q̄ istam commendat prouecte titulus dignitatis.cum dicitur. Mea. Magna em̄ est dignitas esse amicam vel sponsam regis. multoplus igitur de.ij. Paralypo.vj. Elegi hierusalez vt sit nomen meum ibi. Unde de tali dignitate dicitur Baruch.v. Etue te hierusalem stola luctus z vexationis tue. et induere decore et honore eius que a deo tibi est in sempiterna gloria. Sequitur. Exurge hierusalem z sta in excelso. Et nota.si vis q̄ dignitas ista consistit in

Carentia seruitutis.	Ista em̄ habuit carenti
Decentia iuuentutis.	am male seruitutis.q̄a
Prudentia senectutis.	scilicet peccatis et vi-
Mundicia sanctitatis.	ciis non fuit subiecta.j.
Facundia veritatis.	Machabeoz̄.x. Hie-
Letitia iocunditatis.	rusalem sit sancta z li-

bera. Et Galath.iiij. Que sursum est hierusalem libera est

Item habuit decentiam sancte iuuentutis.id̄est innocentiam z puritatez. Unde ista dicitur noua Apocalyp.iij Scribam super illum nomen meum z nomen ciuitatis dei mei noue hierusalem. Item habuit prudentiaz docte senectutis. Hiere.vj. Erudire hierusalem ne forte recedat anima mea a te. Item habuit mūdiciam pure sanctitatis Esaie.lij. Induere vestimentis glorie tue hierusalem ciuitas sancti. Item habuit facundiam magne veritatis. Zacha.viij. Vocabitur hierusalē ciuitas veritatis. Item habuit leticiam summe iocūditatis. Psal. Lauda hierusalem dom̄m.lauda deum tuū syon. Esa.lxv. Ego creo hierusalem exultationē. Sic igit dicam.q̄ istā cōmendat p̄uecte titulus dignitatis. Deniq̄ dico.q̄ ipam cōmendat benigne riuulus pietatis. Et hoc quādo dicit Suauis. Suauitas em̄ lenitatem.misericordiam z benignitatē designat. Psal. Suauis est misericordia tua. Res em̄ suauis tangentē no ledit sed ipm potius delectat atq̄ lenit. Sic plona pacifica z benigna nō solet alios contingētes z secuz cōuersantes ledere sed mulcere. z ad oēs dulciter z pacifice se habere. Pō. Rogate que ad pacem sunt hierusalez. Et sequitur. fiat pax in virtute tua z abundantia in turribꝰ tuis. Suauis igitur Cant.v. Guttur illius suauissimū. Etiā dico.q̄ ipam cōmendat vinacis botrul? honestatis.q̄z dicit decora. Unde Treno.ij. Cui assimilabo te filia hierusalē? Sequitur. Hec cine est vbs pfecti decoris gaudiū vniuerse terre. Vide vbi Decor. Adhuc dico.q̄ ipam cōmendat voluētis modulus qualitatis.qđ ostenditur cū dicitur. Sicut. Aduerbiuz similitudinis.q̄z scz ista p̄ virtutē humilitatis z obediētie volebat se ad oēm actum vtutis.z se bonis psonis omib? cōformabat. Sicut inq̄t. Unde illud Apocal.xxj. Vidi ciuitatem sanctū hierusalē a deo paratā sicut spōsam ornataz viro suo. Vide infra.vbi. Sicut.vt et ipa dicat illud Eccli. xxiiij. Sicut cynamomū z balsamū aromatizans odorem dedi. Ultimo vō dico. Oz istam cōmendat turbate seruulus volūtatis.qđ ostendit in verbo hierusalē. Quia hierusalem interp̄tat pfectus.q̄z scz ad sanctā animā vginez vel psonam ptinet q̄ pfecte timeat deuz suū. Baruch.iiij. Cōtristatis hierusalē nutricē vestrā. Timor em̄ filialis deducit ad securitatē ppetue cōsolationis. Un̄ Esa.lx. Surge illuminare hierusalē.q̄z gloria dñi sup te orta est. Quia ecce tenebre operiet terram.z caligo populos. Sup te aūt oriet dn̄s.z gloria eius in te videbit.q.d. de caligine presentis timoris.peruenit ad lumen glorie z bonoris. Pone hic definali beatitudine seu glorie eterna que dabitur isti hierusalē p̄pter merita supradicta. Juxta illud Esa.xlvj.c. Dabo in syon salutem z in hierusalē gloriā meā. Ptz igit quō inuenit vna hierusalē latens interius.q̄ est speciosa. scz ania vel q̄libet virgo sancta. Et hoc ē primū principale

Secūdo principaliter dico.q̄ inuenit vna hierusalem manens inferius.que est virtuosa. Et ista est ecclesia militans seu religio vl quicūq̄ perfectionis status. Ista est em̄ hierusalē quam christus inhabitauit. z vbi habitationē fidelium ordinauit. z vbi specialiter credi z coli voluit z mā dauit. vbi christus de deo patre loquens videtur dicere illud. ij. Paralypo. vlti. Et. j. Esdre. j. Omnia regna terre dedit mihi dn̄s deus celi. Et ipe precepit mihi vt edificarem ei domū in hierusalem que est in iudea. id est que est in fidei confessione. Et notabis q̄ ecclesia vel religio dicitur hierusalem propter multa. videlicet quia est locus

Tute habitationis.	Ibi igitur ē habitatio tuta.
Laute cumulationis.	Tutum em̄ z securum ē ha
Docte predicationis.	bitare in castro forti. z maxi
Caute inquisitionis.	me quando rex z fortissimi
Certe eruditionis.	defensores habitāt ibi. Sic
Juste iurisdictionis.	est ista. Hierusalē. quia deꝰ
Multe dimicationis.	et angeli ipam inhabitant
Alte contemplationis.	z defendūt. z ideo hostes spi
Lete exultationis.	rituales istaz nō capiūt nec
Sancte congregationis.	offendūt Trenoz.iij. Non
Digne visitationis.	crediderūt omnes habitato,
Magne consolationis.	res vrbis q̄ ingrederet hostis per portis hierusalem. Securum est igitur ibi viuere:

et ibidem per gratiam habitare ij. Regum.xix. Veni mecum dixit rex Dauid berzellai vt secur? requiescas in hierusalem. Item ibi est cumulatio lauta.id est diuitiaruz spiritualium.scilicet gratiarum et virtutum abundantia. Psal. Hierusalem que edificatur vt ciuitas cuius participatio eius in idipsum. Unde.iij. Regum.x. dicitur. Oz salomon fecit vt abundantia tanta effet argenti in hierusalem vt lapidum. Item ibi est predicatio docta. Unde Esa.xlj. Hierusalem euāgelistā dabo. Et Esa.ij. De syon exibit lex.z verbum dn̄i de hierusalē. Et Hiere.ij. Vade z clama in auribꝰ hierusalē. Item ibi est inq̄sitio seu tentatio cauta. Quia regina Saba audita fama Salomōis venit in hierusalem vt tentaret eum in enigmatibus.iij. Regum.x. Item ibi est eruditio certa.quia scilicet veri,

tas sapientie ⁊ fidei viget ibi. Un illud Zach. viij. Vocabitur ir'lm ciuitas veritatis. Et Esaie. lx. Surge illuminare ir'lm. Jtē ibi est iurisdictio iusta. Hiere. iij. Dabo vobis pastores iuxta cor meū. Sequtur Et vocabit ir'lm soliū dñi

Jtē ibi est dimicatio multa. qz scz ibi viget bellū tentationū ⁊ tribulationū. ij. Paralyp. xvij. Bellatores ⁊ robusti erāt in ir'lm. Item ibi ē contēplatio alta Ezechiel. viij Eleuauit me spūs inter celū ⁊ terrā: ⁊ adduxit me in ir'lm i visione dei. Item ibi est exultatio leta. qz scz ibi lete ⁊ iocunde laudāt deus Jeremie. xxj. Audita ē leticia in ir'lm.

Item ibi ē congregatio sancta. Quia scz ibi ē societas bominū sanctoꝝ ⁊ innocentiū. Psalmista. Edificās hierusalem dñs dispsiones israel cōgregabit. Jtē ibi est visitatio digna. qz scilicet ibi sunt prelati q̄ habent subditos custodire ⁊ visitare. Sophō. j. Scrutabor hierusalē in lucernis. et visitabo sup viros defixos in fecib⁹ suis. Et Esa. lxij. Super muros tuos ir'lm pstitui custodes ⁊c. Jtē ibi ē cōsolatio magna. qz. scilicet ibi ē spes diuini psilij ⁊ auxilij. ⁊ arra glie sempiterne. Jdeo illud pdictū Esa. xlvj. Dabo in syon salutem ⁊ in ir'lm gloriā meam. Un Esa. xl. dicit. Cōsolamini cōsolamini populo meus. dicit dñs deus vr̄. Seq̄t. Loq̄mini ad cor hierusalē ⁊c. Jsta est igit ir'lm vbi debemus per gram habitare et deo humiliter deseruire. Quia sicut in ps. dicitur. Te decet hymnus deus in syon. ⁊ tibi reddetur votū in hierusalē. Exemplo xpi De quo dicit Luce. ij. Remansit puer Jesus in hierusalem ⁊c. Quia reuera q̄ in ista hierusalē per gratiam nō manserit. mortis eterne periculis subiacebit. Quod bene figuratum est Luce. x. vbi homo qui descendebat de hierusalem in iericho incidit in latrones qui spoliauerūt eum. ⁊ plagis impositis abierūt semiuiuo relicto. Quia ꝓcerto qui statim per peccatum ⁊ cupiditatem ⁊ affectum vult hierusalē istam. i. statum gratie religionis vel ecclesie dimittere. ⁊ in iericho que interpretatur luna. i. in mūdum varium ⁊ mutabilem p auariciam ⁊ negociationē descendere. sciat latrones. i. tentationes ⁊ demones presto esse. Qui scz solent eū gratuitis virtutibus spoliare ⁊ in naturalibus vulnerare. ⁊ semiuiuuꝝ boc est solo corpe viuentē. (anima iam occisa) dimitteret abire. ita q̄ media ps compositi mortua est exquo mortali crimini subiugat. Bene igitur precipitur. iij. Regum. ij. per salomonē illi Semey sic. Edifica tibi in hierusalez domum. ⁊ nō exeas inde huc atq; illuc. quacūq; em die exieris scito te interficiendū. Jsta est igitur ir'lm. manens inferius que ē virtuosa. ⁊ istud scdm principale. Tercio dico q̄ inuenit vna hierusalem viuens deterius q̄ est viciosa. Et sic dico. q̄ sicut hierusalē quādoq; fuit ciuitas diuino cultui specialiter dedicata. ciuitas nobilis regia ⁊ ornata. tamen relicto cultu diuino facta ē idolis subiugata. ⁊ a deo contēpta ⁊ a gentilibus conculcata. Sic vere ania et ecclesia fuit in principio spōsa vel ciuitas sūmi regis. quaꝝ vicz in baptismo per fidem sibi ⁊ cultui suo specialiter dedicauit: vbi p gratiā regnauit ⁊ habitauit. Jta q̄ ornataꝝ virtutibus ipam pre alijs exaltauit. Nūc vero prochdolor videtur in multis ista sponsa propriū sponsum xpi cōtemnere. cultū diuine legis dimittere. ⁊ ydolis. i. demonib⁹ vel peccatis. mūdicq; ⁊ secularib⁹ negocijs dānabiliter adbere re. Et ideo de⁹ istā ciuitatē puaricatricez. i. animā vl' ecclesiam peccatricē iam videt in gentiliū. i. in tyrannoꝝ manibus dimisisse ⁊ se ab ea elongasse. q̄ reuera nō cessant ipaꝝ quotidie cōculcare ⁊ penis ⁊ iniurijs molestare. De B videtur plangere dauid ⁊ dicere in ps. Deus venerūt. gētes in hereditatē tuam. polluerūt tēpluꝝ sanctū tuū. posuerūt ir'lm in pomoꝝ custodiā. Et si vis nota. q̄ tres reges legūtur ir'lm specialit afflixisse. vicz. Nabuchodonosor rex babylonis q̄ eam cepit. obsedit. captiuauit ⁊ dissipauit. ⁊ regem ipsi⁹ excecauit. Hiere. xxxix. Sesac rex egypti qui thesauros domus dñi ⁊ scuta aurea q̄ fecit salomon inde tulit. ⁊ vniuersa diripuit ⁊ vastauit. sicut dr̄. iij. Regum. xiiij. Et antiochus rex syrie q̄ muros ir'lm destruxit. tēplū spoliauit: ⁊ idolū abominatōis in tēplo posuit. sicut dicitur. j. Mach. j. Primus istoꝝ regū Nabuchodonosor. q̄ interpretat sedens in angustia. q̄ fuit rex babylonis. que interpretat confusio: signat peccatū auaricie. qz scz ista est q̄ sedet in angustia. qz scz auaricia angustiat cor auari vl' desiderio acq̄rendi. vel studio coseruandi. vel timore pdendi. Nullius em cor magis est in angustia positū q̄z auari. Daniel. xiij. Angustie sut mihi vndiq; q̄d eligā ignoro: Jstud etiam peccatū rex babylonis. i. cōfusionis dicit pro eo. q̄ diligentes pecunias finaliter confundūtur ⁊ ad nihilū deducūtur Pbyl. iij. Gloria in cōfusione coꝝ qui terrena sapiūt. Jste igit rex scz auaricia nostrā ir'lm. s. animā vel ecclesiā captiuat vel dissipat. ⁊ sibi submittit ⁊ subiugat. et p desideriū habendi incēdit pariter ⁊ inflāmat. ps. Jgnis accensus est in iacob. flāma combussit pcōres. Secūdus istoꝝ regū fuit Sesac rex egypti. ⁊ iste signat peccatū luxurie. Sesac em interpretat humecta egypt⁹ tenebre. Luxuriosi em volūt esse in humoꝝ carnaliū deliciaꝝ. ⁊ in latebris ⁊ in absconditis tenebraꝝ Job. xxiiij. Oculus adulteri obseruat caliginem. Et iste rex scz luxuria de tēplo dñi. id ē de ecclesia vel ania ausert ⁊ surripit thesauros ⁊ scuta aurea. Thesauros dico gre ⁊ deuotionis. scuta aurea bone et splendētis cōuersationis. Treno. iij. Quō obscuratum est aurū ⁊c. Tercius istoꝝ regum fuit antioch⁹ rex syrie: q̄ interpretat paup silens. Et syria interpretat sublimis. ⁊ signat peccatū superbie q̄ scz vt plurimum facit hominē pauperē ⁊ mendicū. sublimez tñ ⁊ elevatū. ⁊ per superbiam exaltatū ⁊ altum. Et iste rex scz superbia istam ir'lm animā scz vel ecclesiā inuadit ⁊ suppeditat. ⁊ murū regularis obseruantie ⁊ diuinoꝝ mādatoꝝ subuertit ⁊ dissipat Mee. ij. Considerabā muꝝ ir'lm dissipatum. Templū. i. decoroꝝ et religiosoꝝ seu deuotiōis statum bonis spūalibus depredat ⁊ spoliat. ⁊ ydolū abominādum. i. ignaras ⁊ inutiles psonas vel vicia ibidē collocat. ipōsq; muniere vel fauore ibidem ꝓmouet ⁊ exaltat. ⁊ honorādos in altas prelationes eleuat ⁊ pfentat. iij. Regū. xxj. Posuit idolū luci in templo dñi. Jsti sunt igit tres reges. i. tria capitalia crimina que ir'lm spūalem capiūt ⁊ confundūt. qz scz auaricia ipam succendit. Baruch. j. Ceperūt chaldei hierusalez et succenderūt eam igni. Luxuria ipam pfundit. Treno. j. Facta est hierusalē quasi polluta mēstruis. Et. ij. Paral. xxj. Fornicati sūt habitatores hierusalē. Superbia ipam confudit. Hiere. xiij. Putrescere faciam superbiam iuda ⁊ superbiam hierusalem multā. Et breuiter ista hierusalem repleta est bodie vicijs ⁊ malicijs. quia scilicet ibi regnant

Crudelitas ⁊ seuicia.	De crudelitate dr̄. iij. Regū
Fallacitas ⁊ malicia.	xxiij. Oz manasses repleuit
Contrarietas ⁊ discordia.	ir'lm cruore innocētiū. De fal-
Jnstabilitas ⁊ incōstantia.	lacitate vo dr̄. ij. Paral. xxv.

Tetēderūt insidias in hierusalē. De rebelli cōtrarietate dicitur. j. Esdre. iij. Venerūt in hierusalem ciuitatem rebellem. De instabilitate vero dicitur Trenoꝝ. j. Peccatum peccauit hierusalem pr̄terea instabilis facta est. Et ideo procerto in ista hierusalē inuenit aduersitas ⁊ pestilentia. Unde. ij. Paralypo. xxiiij. Dereliquerūt templum domini dei patrum suoꝝ. ⁊ seruierūt lutis ⁊ sculptilibus. Et facta est ira domini contra iudam ⁊ hierusalem. Sic igitur patet q̄ inuenitur vna hierusal m viuens deterius que ē viciosa. Quarto vero dico q̄ inuenitur vna hierusalem gaudens superius que est gloriosa. Et ista est hierusalē celestis. scilicet paradisus. vbi salomon pacificus xpus imparat atq; regnat. Sed quia de hierusalem inquātum denotat paradisum satis dixi alibi. sicut notaui superius in principio huius tituli. ideo parum dicam. Hoc solum dico q̄ ista hierusalē scilicet celestis patria est appetenda ⁊ desideranda propter multa. videlicet quia ibi est ⁊ inuenitur.

Tranquillitas que cunctis sufficit.	Est dico ibi que
Fertillitas cui nullus officit.	cunctis sufficit mi-
Jocunditas que corda reficit.	ra fertilitas. quis
Eternitas que nunq; deficit.	scilicet ibi est abū-
Securitas que totum perficit.	dantia omniū bo-
Subtilitas que cuncta pspicit.	norum. Psal. Ui-

deas bona hierusalem omnibus diebus vite tue. Et alibi. Hier'm abūdātia in turrib⁹ tuis. Et Esa. xxxiij. Oculi tui viderūt hierusalem ciuitatem opulentam ⁊c. Jtem ibi est cui nullus officit pacis tranquillitas. Ubi em est pax et requies sempiterna. Psal. Rogate que ad pacem sunt hierusalem. Jtem ibi est que corda reficit lea iocunditas. ij. Paralypo. xx. Reuersus est omnis iuda et babi-

atores bierusalē ꝛ iosaphat añ eos in bierusalez cū letitia magna. Et illud ꝓdictū Mice. xij. Audita est letitia in irlm.

Jtē ibi est q̄ cuncta perficiat vera securitas. Zacha. xuij. Sedebit bierusalē secura ꝛc. Jtē ibi est q̄ cūcta conspiciet clara ſbalitas. qz scz ibi ē ꝑfecta visio ꝛ intuitiua cognitio. Añ Esa. lx. Illumiare bierusalez. Et illud Ezech. viij. Eleuauit me spus ꝛ adduxit in bierusalē in visione dei ꝛc. Sic igit patet q̄ ē vna bierusalē gaudēs supēri? q̄ est gloriosa. Quinto dico. q̄ inuenit q̄dam bierusalez gentis exterius q̄ est luctuosa. Et ista est irlm terrestris. q̄ scz teste aplo Gal. uij. Mūc seruit cū filijs suis. Jsta em̄ est irlm de qua lamētando dr Treno. v. Hereditas nr̄a versa ē ad alienos dom? nostre ad extraneos. Constat em̄ q̄ irlm et terra sancta ē specialis ꝛ peculiaris hereditas populi xp̄iani. que scz sibi p xp̄m extitit acq̄sita ꝓphetaꝝ vaticinijs insignita lege dei pre ceteris erudita. diuino cultui dedicata. cristi p̄sentia decorata. ꝛ eius sacro sanguie ꝑsecrata. Jsta. n. est quā melchisedech sacerdos dei sūmi primit? habitauit Jsta ē quaz dauid de manu iebuzeoꝝ abstulit ꝛ regni isrl̄ caput effecit. Jsta ē quā salomon tēplo ꝛ mirādis edificijs insigniuit ꝛ imensis diuitijs cumulauit. Jsta ē quā destructam a chaldeis Neemias reedificauit. Jsta ē quā cristus ꝑsonaliter visitauit. ꝛ in qua redēptionis būani generis misteriū celebrauit. ipamq; ꝓpio sanguine decorauit. Jsta est in q̄ sub cōstantino ꝛ alijs romanis impatoribus fides catholica pullulauit. ꝛ quā tandē per thurcos possessā frā cozū populus acq̄siuit: in qua p annos plurimos regnauit ꝛ impauit. Jsta est q̄ sub melchisedech salē fuit dicta. Tādem a iebuzeoꝝ populo ibidē habitante fuit irlm quasi iebusalē appellata. Postea vero tēpe salomonis hierosolyma nūcupata. Postremo vero ab adriano impatore rhomano q̄ belyseus fuit reperata ꝛ belya nūcupata. ꝛ ab ipso iudeis interdicta ꝛ xp̄ianis assignata. Sed ꝓchdoloz ista est quā tandē agerent ceperūt ꝛ vastauerūt egyptij tenuerūt et possederūt: tartari afflixerūt ꝛ confuderūt. ꝛ saraceni fedauerūt ꝛ subiecerūt. Jsta igit est ꝓchdoloz q̄ a saracenis calcatur. Que ab infidelibus regitur. Que a fidelibus plangit. Que a gentilibus occupatur. Jaz igitur ꝓchdoloz videtur impletū illud Luce. xxj. Hierusalē calcabitur a gentibus donec impleant tempora nationū. Ad istam igitur bierusalē debemus anhelare. Jstam debem? desiderare. Jstā debemus appetere ꝛ repetere. ꝛ pro recuperatione ipius totis conatibus laborare. Dicam igit crisi fidelibus illud Hiere. lj. Recordamini ꝓcul domini et bierusalem ascēdat sup coz vestrū. confusi sumus quoniam audiuimus obprobrium. quia venerūt alieni sup sanctificationem domus dei. Dicat igitur populus christian? illud Zacharie. j. Reuertar ad bierusalem in miſericordia domus mea edificabit in ea. vt et de quolibet deuoto cristiano dicatur illud Luce. ix. Firmauit faciem suaz vt iret in bierusalem. Et nota q̄ tria principaliter debent nos monere ad bierusalem visitandū ꝛ maria trāsuadendū. vicz. Jniq̄tas gentis impie quam ꝑsequmur. Dico igitur. q̄ Hereditas gentis ꝓprie quā ꝑsequmur. monere nos de Humilitas tante venie quā consequmur. bet iniq̄tas gētis impie. s. paganoꝝ ꝛ saracenoꝝ q̄ in signum nostri vituperij tenent ꝛ possident terram sanctam. ꝛ qui vilipendūt ꝛ vituperant nomen xp̄i. ꝛ calcant et inficiunt illa loca q̄ cristus suo sanguine dedicauit. Ad vindicandū igitur xp̄i mortem ꝛ iniurias illatas nomi xp̄iano: ꝛ ad extirpandum secta impij machometi nos zelo fidei ꝛ iusticie monuit illuc debem? accedere: ꝛ terrā illam p̄sentialiter visitare. Excessus em̄ criminū monere debet animū viri iusti ad vindictā de impijs sumendā. Unde aliā causam nō allegat dñs in scriptura quare deleuit habitatores antiquos istius terre sancte. s. Eueos. Amorreos. Jebuzeos ꝛc. nisi qz horrendis criminib? abūdabāt. que dñs nō potuit amplius sustinere. Et ido terrā istā filijs israel voluit dare: ꝛ cananeoꝝ pplos extirpare. Sicut ptz Deut. iiij. ꝛ deinceps horror ho criminū mouit eū. De filijs etiā isrl̄ legit Judicū. xix. et. xx. q̄liter cōgregati sunt ad delendā ciuitatem gaba ꝓpter zelus cōmissz in vxorē leuite. quā. s. occiderūt abutēdo. Etiā ipa bruta alia q̄dāmodo nos incitant ad hoc ipm. qz. s. si bos alijs alicubi occisus fuerit: alij boues odorem sanguinis sentiētes quodā horrore cōmoti mugiunt atq; clamat: ꝛ de morte socij sui tumultuāt atq; sonat Cū igitur socius nr̄ xp̄s occisus fuerit in iudea ꝛ viri leuite scz filij dei. vxor hoc ē būanitas ibidem mortua fuerit et occisa indebite ꝛ iniuste. constat q̄ odor istius sanguinis. ꝛ excessus istius criminis. debet nos monere ad illuc eundū ꝛ ad istud facm? vindicandū ꝛ sceleratos homines puniēdum. Añ de iniq̄tate istoꝝ qui nūc calcant et habitant terrā sanctā pōt dici illud p̄. Deus venerūt gētes in hereditatē tuam. polluerūt tēplū sanctū tuū: posuerūt bierusalem in pomoꝝ custodiā. Effuderūt sanguinē filioꝝ ꝛ filiaꝝ tuarū tanq̄ aquā in circuitu bierusalē: ꝛ nō erat q̄ sepeliret. Jgitur nos monere debet iniq̄tas gentis impie. Jtē dico. q̄ monere nos debet hereditas gentis ꝓprie. Cōstat em̄ q̄ terra illa hereditas nr̄a est ꝛ nobis a deo distributa et data. Jsta em̄ terra ꝓmissionis dr pro coq̄ a deo fuit ꝓmissa abrahe patri nr̄o. ꝛ semini eius distributa. s. Josue. Cū igit nos sumus abrahe vez semen. restat q̄ ista ē ꝓpria terra nr̄a. Deus em̄ q̄ est verus terre ꝛ rerum dñs. dedit eā plebi israelitice ꝛ voluit vt ibi ꝓmo vigeret cultus ꝛ fides ipius: ꝛ exinde diffunderet in orbem. Terra mea est inq̄t dñs set cui voluero dabo ipam. ergo eū oīa naturaliter diligāt loca ꝓpria. Quia scz q̄dam n .turalis amoz et quedā ꝓportio est insita inter locū ꝛ locatū. Inter auem ꝛ nidum suū. Inter patriā ꝛ virū. Inter boiem ꝛ illud q̄d ē suū. Aues em̄ ꝓ nidis suis pugnant: ꝛ ipos ꝓdictos recuperant. Canes em̄ ad domos dnoꝝ suoꝝ de longinq̄s ptibus redeūt. ꝛ solo odore precedentiū viam querūt. Reuera dico. q̄ terrā sanctā tanq̄ hereditatē nr̄am ꝛ domū dñi dei nostri. ꝛ tanq̄ ꝓpriū nidum nr̄m debem? amare ꝛ repetere. ꝛ ipam pugnando recupare ꝛ acq̄rere: ꝛ odor veri dñi nostri. scz christi. ꝛ patrū nr̄oꝝ. s. ꝓphetaꝝ ꝛ aplorum qui ibi fuerūt nos ad hoc debet trahere ꝛ monere. ij. Paralypo. xx. Reuersus est ois vir iuda in bierusalē cum letitia magna. Similes naboth q̄ ꝓ hereditate sua seruāda morte recepit. iij. Regū. xxj. Et Esa. liij. Hec est hereditas seruoꝝ dñi. vt sic dicat q̄libet illoꝝ Eccli. xxiij. In oibus requiem q̄siui: et in hereditate dñi morabor. Sequtur. In ciuitate sanctificata sil'iter requeui: ꝛ in bierlm potestas mea. Moneat igit nos hereditas gentis ꝓprie. Dico. q̄ monere nos debet vtilitas date venie. qz scz illi q̄ istam viam aggrediūtur peccatoꝝ suoꝝ plenaz indulgētiam ꝑsequi ē Mone mercatores ꝑ lucro tpali mare transeūt: ꝛ diuersis periculis se exponūt. Turtures etiā byrūdines ꝛ cyconie mare solent trāsire. ꝛ in tēpore byemis ad vberiora loca ꝛ ad regiones calidas se transferre. Vultur etiam odorem corporum mortuoꝝ vltra mare sentit. illucq; transuolat et accedit. sicut ptz ꝑ Plinū ꝛ Soli. Multo igit fort? ꝑ lucris spūalibus ꝛ eternalib? acq̄rendis. s. ꝑ venia pcōz m et gloria seu copia celestiū ꝑmioꝝ trāsire debem? maria et in terrā sāctā trāsfretare. Et xp̄m etiā mortuū deuotis corpibus adorare. Et etiā ad spūalia pascua ꝛ eterna mētaliter ꝛ corpaliter nos trāsferre. Cū em̄ dñs nūc velit in terra sācta fidem suā semare ꝛ deuotū etiā populū habitare. ipse ꝓcerto vult ꝛ ꝓcipit. q̄ nos eū ꝓcedam? ꝛ q̄ inimicos suos exinde tollam? ꝛ subuertam?. ꝛ q̄ locū ꝛ habitaculuz eidem ꝑparemus. Marci. xiij. Jussit iesus discipulos suos descendere in nauiculam ꝛ precedere eū transfretū. Et ad hoc monet scriptura. j. Esdre. j. vbi dicitur. Dr suscitauit dominus spiritum cyri regis persarum: ita vt diceret. Sic deus celi precepit mihi vt edificem ei domū in bierusalem que est in iudea. Quis est in vobis de vniuerso populo eius. Sit domin? illius cum eo. Ascendat in bierusalē q̄ est i ndea. vt edificet domū dei isrl̄. Dico igit qd̄ ꝑ Utilitatem quā consequmur. Nos debemus bierusalē Hereditatez quā prosequmur. trāsfretare ꝛ ad terre sanGentilitatē quam ꝑsequmur. este acq̄sitionē totis conatibus anhelare. Exemplo iude machabei dicentis. j. Machabeo. iij. Ecce contriti sunt inimici nr̄i: ascendam? nūc mūdare sancta ꝛ renouare. Et dicitur ibidem. q̄ congregatus est oīs exercitus ꝛ ascenderūt in montē syon ꝛc. Sic igitur patet quō inuenitur in scriptura bierusalē exterior. Superior. Deterior. Jnferior. Interior. Et hoc sufficit. Vide de bierosolyma.

Jesus. Nota. q̄ istud nomen iesus signat vt cōi-ter dominū saluatorē. Et q̄nis possit diuersimode applicari sicut alia nōia: nō decet tñ q̄ ad significā dū aliquid aliud transmutet q̄ ad significādū psonā saluatoris singulariter ē assūptū. Distinguam⁹ igit breuiter de isto nomie: t dicamus q̄ istud nomē Jesus est nomen

Benignitatis.
Utilitatis.
Humilitatis.
Mobilitatis.

Jesus enim
Benigniter miserebat.
Utiliter operabat.
Humiliter cōuersabatur.
Mobiliter dominabat.

Dico q̄ iesus benigniter miserebat. Ān ipse dicebat illud Marci viij. Misereor super turbā: q̄ ecce iam triduo sustinent me. nec habent q̄d mādūcent. Et ideo q̄ benignus t misericors ē ad ipm est p̄cipue recurrēdum t ei⁹ auxiliū implorandū. Exemplo cerui q̄ artatus a canibus desperās de euasione vltro refugit ad boiem. sm Ysido. Sentiēs ipm instinctu nature esse aīal misericors t benignū. Sic faciebat ille cec⁹ Luce. xviij. Jesu p̄ceptor miserere mei. Misericordia vero sua bene apparuit Luc. xix. Ubi p̄uidens miserias ciuitatis hierusalē fleuit super eā. Et Jobis. xj. vbi condolēs Lazaro mortuo lachrymatus est sup sepulcrū. Item iste vtiliter operabat. Opera enī que faciebat testimoniū perhibebāt de ipo. Iste enī opatus ē salutē in medio terre. Sicut dicitur Habacuck. iij. Ān de ipo dicit Act. j. Q̄ cepit iesus facere t docere. Item iste būiliter cōuersabat. Iste enim fuit būilis in nascēdo. būilis in viuendo. būilis in moriendo. Quia sicut dicit Phyl. ij. Hoc sentite in vobis q̄d t in christo iesu: q̄ cum in forma dei esset: semetipm exinaniuit formā serui accipiens: t habitu inuētus vt hō humiliauit semetipm factus obediēs vsq; ad mortē. Itē nobiliter dñabat. Quia sc̄z iste ēille homo nobilis q̄ venit in regionem longinquā bin⁹ mūdi accipe sibi regnū Luc. xix. Et iō de isto scribitur. q̄ iste est iesus nazarenꝰ rex iudeorū. Johānis. xix. Luce. xxiij. Ān ipe poterat dicere oibus sibi deuotis illud Act. xxij. Ego sum iesus nazarenꝰ quē vos q̄ritis. In q̄bus ostenditur. q̄ iesus est Amandus. Querēdus Laudādus t magnificandꝰ triplici ratōne. s. Quia iste est Fortissimꝰ sustentator. Primum probat dictio solida. Pōssimus liberator. Ego sum. Sed scōm dictio fluida. Mādissimus cōuersator. Est. Jesus. i. saluator. Sed tercia dictio florida. Nazarenus q̄ interp̄tat florens. Iste. n. fuit solidus sustētando. Ego sum inq̄t. Fluidus in adiuuando Jesus. Florid⁹ mūde p̄uersando. Nazarenus.

Primo igit dico t consulo. q̄ queram⁹ t diligam⁹ hierusalem sicut solidū sustentatorē. quia dicitur. Ego sum. Omne enī debile t fragile q̄d per se nequit stare. indiget aliq̄ forti et solido cui sua fragilitas innitat. Et ideo videm⁹ q̄ debiles t infirmi indigent aliquo magno t forti cui possint inniti: t p̄ quem portent t sustineant. Atque etiam naturaliter indigent terrena firmitate inferius. vt per terre firmitatem earū fluxibilitas poret. Et indiguerūt firmitate celi superi⁹ vt p̄ celi soliditatem aquea labilitas sisteret. Jō dicit Gen. j. Fiat firmamētum in medio aquar. Uinee etiam q̄ sunt debiles indiget aliq̄ alia firmitate. Et ideo palis firis t solidis solent ligari. vt ea⁹ possit fragilitas sustētari. Et quia igit charissimi: nos q̄ sum⁹ in hac vita. Quia faciliter p tentationes vincimur: sumus infirmi. Quia faciliter p affectiones labimur: sumus aque. Quia facilit p delectationes flectimur: sum⁹ vinee. Ideo valde indigemus q̄ ad xp̄m iesum sicut ad q̄d forte t solidum recurramus. Quia sc̄z ipe est ita solidus atq; firmus: q̄ ipe potest nostram fragilitatem portare. Nostram labilitatem sistere. t nostram flexibilitatem firmiter sustinere. Quod ostenditur cū dicitur. Ego sum. Istud enī verbum sum est verbum substantiuū significans essentiā. substantiā fortitudinem t firmitatē. Qd bene notauit cū dixit moysi illd Exodi. iij. Ego sum q̄ sum. Sequitur. Qui est misit me ad vos. Ān Luce. xxiij. Hic ē iesus nazarenꝰ rex iudeor⁹. Et Joh. xviij. Quē queritis? Respōderunt. Jesum nazarenū. dixit eis. Ego sum. Et Act. ix. Ego sum iesus nazarenꝰ quez tu psequeris. Ad denotandū q̄ iste est p se t nō p participationē. Iste ē enī sicut adamas cui⁹ existētia nō ferro vincit nec igne cremat. Est etiā sicut colūna cypressina: q̄ onere nō deprimit. nec aliquo graui flectit. quia sc̄z tanta est sua firmitas bonitas t fidelitas q̄ quicūq; ei p deuotionē t confidentiam innitit. ab ipo iuuatur foueet et sustentat. et in oīb⁹ tribulationib⁹ sustinet. Ego sum inq̄t. Et si quereretur ab eo quod quesitum est ab ipo Jobis. viij. Tu quis es? Ipse procerto respondere t dicere potest. Ego sum

Sustentator oīnis debilitatis.
Illustrator oīnis obscuritatis.
Expiator oīnis iniquitatis.
Renouator oīnis antiquitatis.
Imperator grandis auctoritatis.
Predicator magne sagacitatis.
Satiator magne fertilitatis.
Consolator magne securitatis.
Gubernator magne benignitatis.
Amplexator magne fidelitatis.
Tolerator oīnis aduersitatis.
Ministrator oīnis humilitatis.
Reparator oīnis mortalitatis.

Dico igit q̄ respondendo ad q̄stionem Tu q̄s es? Ipe pōt se vocare debilitat̄ sustentatorē. Et ideo ipe pōt dicere illud Gen. xlvj. Ego sum fortissimꝰ deus patris tui. Item vocat se obscuritat̄ illustratorem. Ān ipe pōt dicere illud Johānis. viij. Ego sum lux mūdi. Et illud Job. xij. Ego lux veni in mūdū. Itē vocat se iniq̄tatis expiatorē. Ān Esa. xlij. Ego sum qui deleo iniq̄tates ꝓpter me dicit dñs. Itē vocat se antiq̄tat̄ renouatorē. Unde Esa. xlij. Ecce ego facio noua. Et xlij. Ego sum dñs faciens oīa. Itē ipe vocat se auctoritatis imperatorē. Ān ipemet dixit pylato. Tu dicis q̄ rex sū ego Et Esa. xlij. Ego sū dñs t absq; me nō est saluator. Itē vocat se sagacitatis p̄dicatorem. Unde Esa. lxiij. Ego q̄ loquor iusticiā t ꝓpugnator sum ad saluandū. Item vocat se fertilitatis satiatorē. Ān ipse dicit Joh. vj. Ego sum panis vite. Itē vocat se securitatis consolatorē. Ān ipe dixit Matth. xiij. Ego sum: nolite timere. et Esa. lj. Fugiet dolor et gemit⁹ ego ipe qui cōsolabor vos. t Esa. lxvj. Ego cōsolabor vos in hierusalē cōsolabimini. Itez vocat se benignitatis gubernatorē. Unde ipe dixit Joh. x. Ego sum pastor bonus t cognosco oues meas. Itē vocat se fidelitatis amplexatorē. Ān Joh. xij. Que ego loquor sicut dixit mihi pater sic loquor. q̄si dicat. Nolo loq̄ nisi q̄d mandatū est mihi a patre q̄ misit me. q̄ descendi de celo nō vt faciā volūtatē meā: s volūtatē eius q̄ misit me. Itē iste se vocat aduersitatis toleratorē. vñ Act. ix. Quis es? Ego sum iesus nazarenꝰ quē tu psequeris. Itē ipe se vocat humilitatis executorē vel ministratorē. Ān Luc. xxij. Ego aūt in medio vestri sum sicut q̄ ministrat. Item vocat se mortalitatis reparatorez. Unde Johānis. xj. Ego sum resurrectio et vita. qui credit in me etiam si mortuus fuerit vivet. Et Johānis. xiij. Ego sū via veritas et vita. Ad iesum igitur est recurrendū t ipsius auxilium deuotissime requirendum. quia sc̄z tot bona potest homin̄ibus facere et tantis beneficijs fragilitatem hominum sustinere. quod tñ ostenditur cum dicitur. Ego sum. Actuū. ix. scilicet Jesus nazarenꝰ quem tu psequeris. Req̄ramus ergo t diligamus ipm sicut sustentatorē. Secūdo dico. q̄ debem⁹ ipm querere t dilig̃ere sicut p̄uidū liberatorez. quod sc̄z ostenditur quādo dicit Jesus. quia sc̄z iesus interpretat saluator. Saluare enī nihil aliud est q̄ aliquē de periculo liberare. Et ideo canimus. Jesu saluator seculi. Et de eius nomine dicitur Luce. j. Et vocabis nomen eius iesum. ipe enī saluū faciet populū suū a peccatis eor. Et nota q̄ iste dicit saluator seu liberator. quia sicut vincti t incarcerati: per virtutem sapyri sm Oyas. de vinculis liberantur. vt dicitur in Lapidario. Dic lapis vt perhibent educit carcere vinctos. Sic iste vinctos in mendicitate t ferro de infimo primitus liberauit et saluauit. Nōc etiam illos qui sibi deuoti sunt de vinculis peccatorez educit. Sed sicut iste lapis non saluat nes liberat hominē: nisi mūdus fuerit atq; castus. Sic procerto nec iesus saluat aliquos nisi illos qui vitā bonam durerūt t mūdā. Et nota q̄ iste liberauit nos

Discordes ad concordiam reuocando.
Tormenta p̄o hominibus tolerando.
Miranda inter homines operando.

Iste enim discordes ad cōcordiā reuocauit. Fecit enī vtraq; vnū. sc̄z ex populo iudeo t gētili vnā ecclesiā cōstituit t etiā discordiā dei p̄fis t hoīm concordauit. Iste enī fuit sicut adamas q̄ est lapis reconciliationis Unde de ipo dicit Job. xx. Stetit iesus in medio et dixit.

Pax vobis. Jte ste tormēta pro boibus tolerauit. Vñ mē fuit aries abrahā per cui⁹ morte fuit ysaac liberat⁹. ꝯa sez per morte xpi fuit genus hūanū liberatū ⁊ saluatū. vñ Matb. xxviij. Jesum q̄ crucifixus ē queritis. Jt ez iste miranda inter boies demōstrauit. Vñ Job. vlti. Multa q̄dem ⁊ alia signa fecit iesus. Et ideo sicut elephas seq̄tur suū de fouea liberatorē. Sic nos debem⁹ diligere istū nostrū redemptorē ⁊ saluatorē dicentes illud Job. xij. Dñe volum⁹ iesum videre. Jste em̄ nō solum liberat de fouea peccati. imo etiā iuuat existentes in fouea inferni. Legitur em̄ q̄ q̄dam sanct⁹ vidit in inferno quendā. q̄ erat totus i igne: ⁊ req̄situs quare caput suū nō patiebat⁹: Respondit Quia mag̃t nomen iesus cū digito in fronte scribere deuote solebaz. Jstū igit̄ diligam⁹ sicut quidū liberatorē. Et cio diligam⁹ ⁊ queram⁹ eum sicut floridū cōuersatorem. qđ notat̄ cum dicit̄. Nazaren⁹. qđ interptat̄ florid⁹. Jste em̄ habuit floridam cōuersationē. i. mūdā. purā. placidam ⁊ honestā Matb. xxj. Hic est iesus ꝓpheta a nazareth galylee. Figuratus in nazareo sicut dr supra de abstinentia. et applica de floze ad pfectionē vl ad uersatōez sic supra. Jdeo de isto dr Job. xix. Hic ē iesus nazaren⁹ rex iudeorum. Et vide istam auctoritatē diuisam ⁊ prosecutā in secūdo sermōe. Prope est estas ⁊c. Patet igit̄. Jstius uersatio que fuit nobilis. Jstius liberatio q̄ fuit vtilis. Jsti⁹ sustentatio q̄ fuit stabilis. Si aūt de iesu vis magis ali quātulū dilatare. dic q̄ illud nomē iesus est nomen oīnis perfectōis ⁊ vtutis. Jn isto em̄ inuenit bō oīa necessaria ad salutē. Teste em̄ Bernardo sup Cant. Nomen iesus. ⁊ q̄z carum. q̄z vtile. Si vtile inq̄t nō esset nō me lucraretur. Jesus mel in ore. melos in aure. iubilus in corde. Jsta est em̄ veritas q̄ si nomen ad nominatuz referimus. ⁊ status et conditiones Jesu attēdimus: certe in ipso sex exempla vtilia reperimus. Ergo vide iesum.

Nascentē. ecce signū dulcoris.
Pendentē. ecce signū doloris.
Surgentē. ecce signū vigoris.
Scandentē. ecce signū bonoris.
Solantē. ecce signū fauoris.
Tonantē. ecce signū rigoris.

Jn iesu nascente capies humilitatē. Jn iesu pendente seu moriente cōcipies asperitatez sez penitētie. Jn iesu surgente ⁊ de miseris redeūte concipies strēnuitatē. Jn iesu ascendēte ⁊ triūphante cōcipies felicitatē Jn iesu solante seu dona spūsācti tribuente cōcipies liberalitatē. Jn iesu tonante vel iudicante cōcipies seueritatē. Jsta em̄ sunt sex exempla que nos inuenim⁹ in iesu. vicz. Exemplū dulcoris ⁊ amicicie ⁊ boc cū nasc̄ humiliter. Exēplū doloris ⁊ penitētie. ⁊ boc cū mor̄ flebiliter. Exēplū vigoris ⁊ pmanentie. ⁊ boc cuz resurgit viriliter. Exēplū bonoris ⁊ excellētie. ⁊ boc cū triūphat nobiliter. Exēplū fauoris ⁊ beniuolentie. ⁊ boc cum consolatur discipulos liberaliter. Exemplū rigoris atq̄ iusticie. ⁊ boc cum iudicabit terribiliter. Dico igit̄. q̄ in iesu nascente nos inuenim⁹ exemplū dulcoris. Quid em̄ dulcozius. Quid humili⁹. Quid benigni⁹. q̄z q̄ deus bō fieret. carnē sumeret. paup viueret. nullū lederet. oīnibus sb. ueniret. Sicut em̄ dr Job. j. Vidit iobānes iesum venientem ad se ⁊ ait. Ecce agnus dei: ecce q̄ tollit peccata mūdi. Agno em̄ nihil mansueti⁹. humili⁹. seu dulcius. Unde ipe est qui dixit Hiere. xj. Ego quasi agnus mānsuetus q̄ portatur ad victimā. Et bene agnus: in quo quisq̄d est totum est bonū ⁊ vtile. sez pellis. lana. ⁊ caro. Quia procerto i iesu nihil fuit nisi bonuz: ⁊ nisi humano generi vtile ⁊ proficuū. ⁊ boc nō solum in carne fluide cōpassiōis. aut in lana doctrine ⁊ eruditōis. imo etiā in pelle honeste uersatiōis Et sic nōbis q̄ ibs nascēs fuit boibus exemplū et signum.

Puritatis ⁊ innocentie.
Veritatis ⁊ sapientie.
Humilitatis ⁊ patiētie.
Debilitatis ⁊ impotentie.
Benignitatis ⁊ sustinentie.

Fuit em̄ iesus innocētissimus sine malicia. Et ideo dr Luce. ij. Remansit puer iesus in hierusalem. Jte fuit iesus sapientissim⁹ sine stulticia. Unde Luce. ij. Jesus aūt proficiebat sapiētia ⁊ etate coꝝ deo ⁊ hominib⁹. Jtem fuit iesus patientissim⁹ sine proteruia seu superba. Unde cū se posset defendere quādo voluerūt eū lapidare. tamen dicit̄ Job. viij. Jesus aūt abscondit se ⁊ exiuit de templo. Jtem fuit iesus penitentissimus seu maceratissim⁹ sine blandicia. quia sez semper vixit in penitentia ⁊ penuria. Unde Matbei. iiij. Ductus est iesus in desertum vt tentaretur ⁊c. Desertum em̄ penitentie et penurie asperitatem designat. Jtem fuit iesus miseratissimus sine duricia. Quia sicut dicitur Johis. xj. de morte lazari. Lachrymat⁹ est iesus. sez pie compassiōe. Unde ille cecus Luce. xviij. dicebat. Jesu preceptor miserere mei. Et ideo iste iesus. i. saluator. quia oīnibus semp voluit benefacere ⁊ oīnibus misericorditer adiuuare Luce. j. Vocatum est nomen eius iesus. Patet igitur. q̄ nos inuenimus in iesu nascente exemplū dulcoris. Jtem inuenimus in iesu pendente seu morieme exemplum doloris. Constat em̄ q̄ christi passio fuit nobis in exemplum: vt penas ⁊ miserias pro ipo sustinere loco ⁊ tēpore debeamus. Quia christus passus est pro nobis: vobis relinquēs exēplum vt sequamur vestigia eius. j. Petri. ij. Unde de christo dicit̄ Job. s. xix. Exijt iesus portans spineam coronaz ⁊ purpureū vestimentū. Et dixit pylatus. Ecce homo. q̄si diceret. Ecce exemplū penitētie ⁊ doloris. Unde Bernardus sup Canti. dicit sic. Habem⁹ christū iesuz ex patre nascentem. in patre cubantē. etiam cū patre sedentē. sub pre pendentem. a patre ambulantē. pro patre stantem. sine patre morientez. Jtem dico. q̄ nos inuenim⁹ in iesu surgēte exemplū vigoris. Constat em̄ q̄ iesus in triduo illo: demones debellauit. inferos spoliauit. patres liberauit. ⁊ tādem resurgens mortis potentiā superauit: in quo vigorez sue infinite potentie demonstrauit. ⁊ exemplu⁹ pugnandi contra vicia ⁊ vincēdi hostiles impet⁹ nobis dedit. Eccli. xlvj. Fortes in bello iesus nauc Matbei. xxviij. Jesum q̄ crucifixus est queritis. surrexit nō est hic. Jte inuenim⁹ in ibu stante seu ascēdente exemplu⁹ bonoris. Jn boc em̄ q̄ christ⁹ iesus teste apostolo: semetipm exinaniuit formā serui accipiens: ⁊ būliauit semetipm factus obediens vsq̄ ad mortem. propter quod deus exaltauit illum ⁊ dedit illi nomen qđ est super oīne nomen. vt in nomine iesu omne genu flectatur: celestium. terrestriū ⁊ infernoꝝ. ⁊ oīnis lingua confiteatur. quia dominus iesus christ⁹ in gloria ē dei patris. sicut dicitur Phyl. ij. Datum est exemplū fidelibus: q̄ per viam pene. martyrij vel laboris. peruenitur ad fastidium excelsi premij vel bonoris. Et q̄ per exercitium laboriosum nomen acquiritur glorioſum. Jn nomine inquit iesu, omne genu flectatur. Et reuera istud nomen est fortissimum ⁊ bonorabilissimū angelis. est sanctis gratissimum. demonibus vero est terribilissimū. Teste em̄ Bernardo super Canti. Nomen iesu lucet predicatū. pascit cogitatum. lenit inuocatum. Hoc em̄ reparat sensus. roborat virtutes. vegetat bonos mores. castas fouet affectiones. Si vis narra de illo milite. qui cum iuisset peregrinari hierusalem ⁊ circuisset oīnia loca quē christus in scriptura legitur ambulasse. ⁊ finaliter venisset ad montem oliueti vnde iesus in celum ascendit. tunc iesum amplius sequi non valens. nimia cordis affectione letatus expirauit. ⁊ pendentibus medicis q̄ pre gaudio mortuuz est corpus eius. in medio cordis inuentum est scriptuz. Timor meus iesus Breuiter istud est nomen sūmi bonoris. Unde Luc. xxiij. Hic est rex iudeorum. Ergo vide in iesu scandente exemplum bonoris. Jtem inuenimus in iesu solante apostolos et promissionem spiritus mittente exemplum fauoris Ad regem em̄ in regni solio pacifice et potenter dominantem et diuitijs abūdantem bene spectat q̄ se fauorabilem et liberalem ostendat. ⁊ q̄ de bonis suis omnibus sibi deuotis largiter tribuat ⁊ concedat. Sicut fecit christus qui iam regnans in celis spiritū sanctum misit. ⁊ discipulos suos donis varijs ditauit. ipoſq̄ consolatione multiplici cōfirmauit. oīnibus sez dans exemplum. q̄ illi qui scīūt ⁊ posſunt debent alijs ⁊ maxime indigentib⁹ ⁊ desolatis benefacere ⁊ cunctis fauorabiles se prebere. Jste em̄ confert

Gratiam penitentibus.
Leticiam contēplantibus.
Gloriam triūphantibus.

Est em̄ iesus penitentibus gratiosus. Johis. j. Gratia et veritas p iesū xpm facta ē

Est etiā ibs ptēplātib⁹ gaudiosus. vñ Habacuck. iij. dr. Ego autem in dño gaudebo: et exultabo in deo iesu meo.

Est insuper iesus beatis seu triumphantibus glorioſus vnde ipsi dicere possunt illud Hebreo. ij. Videmus iesum gloria et honore coronatū. Et illud Act̄. vij. Ecce video ce

los aptos ⁊ iesum stantē a dextris virtutis dei. Patet igit̄ q̄ nos inuenim⁹ in iesu solante exēplū fauoris. Sexto dico. q̄ nos inuenim⁹ in iesu tonāte exēplū rigoris. hoc est dictu in iesu iudicāte. Decet em̄ principē esse nō solū amorosum bonis. imo etiā iustum ⁊ rigorosum malis. Ideo ie sus nō solum ē pius grām bonis dādo. imo etiā est in iudicio rigorosus ⁊ iustus impios puniēdo. Unde Act̄. x. dicit̄ Verbū misit dñs filijs isrl̄. annūcians pacē per iesum xp̄m Sequitur. Quez cōstituit iudicez viuoz̄ atq̄ mortuoz̄. De rigore etiā iesu dū viueret habemus exēplū Jobis. ij. Ubi eiecit ementes ⁊ vendētes de templo. facto flagello de funiculis. Et Marci. xj. dr̄. Ut circūspiciens eos cū ira contristatus est. Et sic igit̄ bene dico. q̄ hm diuersos status suos datus ē nobis in exemplū. Rigoris. Fauoris. Honor⁹. Uigoris. Doloris. Amoris. seu Dulcoris. Hec sufficiāt de Jesu. Uide de christo ⁊c.

Jehu. Fuit rex israel. q̄ q̄uis esset malus: tamē ad puniēdum ioram. q̄ erat deterior. ⁊ ad delēdum domū ip̄ius necnō ad extirpādū cultū baal ⁊ p̄bas ip̄ius: fuit a dño rex electus. Sed q̄ in multis alijs peccauit: ⁊ exequēdo dei volūtatem excessit. ideo domus ei⁹ finaliter perijt: ⁊ semen ei⁹ de regno israel abijt ⁊ recessit. sicut dr̄ Osee. j. Interp̄tat̄ aūt parcens vel commotio siue maleficⁱ⁹ seu maleficiū. Uide bystoriā de iehu. iij. Regū. ix ⁊ deinceps Et. ij. Paral. xix. Et applica ꝓut voluens ⁊c.

Jezrabel. Nota. q̄ Jezrabel fuit q̄dam particularis ꝓuincia in terra ꝓmissionis. signis fertilibus insignita. vbi finaliter illa regina Jezabel vxor achab fuit canib⁹ deuorata. ꝓpter hoc q̄ ibidem naboth occidi fecerat sine causa ⁊c. Interp̄tatur autē semen dei vel seminauit dñs. sicut hec apparet. iij. Regum. xxj. et iiij. Regū. ix. Expone si vis quō mūdi fertilitas ⁊ ꝓsperitas possessores suos facit diuersis vicijs inq̄nari. ꝓpter q̄ necesse est ip̄os finaliter ab infernalib⁹ canib⁹ deuorari ⁊c.

Jezabel. Uxor achab regis israel q̄ interp̄tatur fluxus vanus vel fluxⁱ⁹ sanguinis. siue cohabitatrix aut sterq̄linij fuit mulier luxurie plena fetoribus. Seuicie spirās ardoribⁱ⁹. Angustie pressa doloribus. Ista em̄ habitu meretricio legit̄ ornatu. Prophetaꝝ seu innocentū supplicio fuit satiata. Et tandē canina laceratione fuit deuorata. Sicut hec oia patent. iij. Regū. xviij. et xxj. Et. iiij. Regū. ix. Et sic bene fuit interp̄tata fluxus vanus quo ad luxuriā q̄ fuit possessa. fluens sanguine q̄ ad seuiciā quā fuit professa. sterq̄linū quo ad miseriā seu angustiā qua fuit depressa. Et si vis hec applica contra malas ⁊ improbas dñas ⁊ reginas que fetent luxurie carnalitate. Unde de ista legit̄. iij. Regū. ix. q̄ ita ornauit se ⁊ depinxit stibio oculos suos vt Jehu ad libidinē prouocaret Et ideo de talibus dr̄ Apocal. ij. Permittis mulierē Jezabel que se dixit ꝓphetare. docere ⁊ seducere seruos meos. fornicari ⁊ comedere de idolotitis. ⁊ dedi illi tēpus vt penitentiā ageret. Jtē que stridet seuicie crudelitate. Sicut de ista legit̄ q̄ ꝓphetas dñi occidit. Uelyam etiā summuz prophetaz occidere voluit ⁊ naboth iustū (q: vineam suā noluit vendere) interfici ꝓcurauit. iij. Regū. xviij. Cuz interficeret Jezabel prophetas dñi. tulit Abdias centū prophetas ⁊ abscondit eos. Jtem q̄ finaliter dolent angustie seu miserie calamitate. videlicet i inferno. q:. s. sicut canes dei iudicio comederūt istam pessimā mulierē corporalit̄. Sic tales a canib⁹ infernalib⁹ deuorabūtur eternalit̄. iij. Regum xxj. Canes comedebāt Jezabel in campo Jezrabel ⁊c. Sufficit.

Situr. Cum igitur sit aduerbium cōdusiuū. diffinitiuū ⁊ allegatiuū. ⁊ alicuius presumpte vel vere certitudinis ostensiuū. Notabo q̄ moraliter loquēdo Jgitur significat cōclusionem ⁊ terminū oīus rei. ⁊ coertionem ⁊ conclusionem ad aliquid faciendum vel ad aliquid sustinendum. Et sic notemus q̄ igitur siue actiue siue passiue sumatur. potest referri Ad deum. Ad iustum. Ad hominē. Ad mūdū. Ad impium. Per igitur enim potest intelligi conclusio

Summi creatoris.
Uiri viatoris.
Mundi deceptoris.
Dyaboli turbatoris.
Justi sectatoris.
Dam peccatoris.

Dico igitur primo. q̄ est vnū igitur spectans ad creatorem. Jste em̄ et orationes sanctoꝝ ⁊ eorum merita ⁊ opera sunt vnū igitur: quo deus artatur ⁊ conducitur ad quesita misericorditer concedendū. j. Paralyp. xxij. Prebete igit̄ corda vestra ⁊ animas vt queratis dñm deum vestrum. Sic volebat eum cōcludere ille Ezechias. ij. Paralyp. xxix. vbi dicebat sic. Nunc igitur placet mihi vt iniamus fedus cum domino deo nostro: vt auertat a nobis furorem ire sue. Et si vis dic q̄ ad deum spectat multiplex igitur conclusiuū ⁊ determinatiuum. tam actiue q̄ passiue. videlicet vnum igitur

Predestinationis.
Dure punitionis.
Tute saluationis.
Tute confessionis.

Ad deum em̄ spectat vnū igitur cū, cta predestinans. Conclusiue em̄ et determinatiue potentia predestinati ua ꝑmanet apud ipsum. Unde Roma. ix. dicit̄. Jgitur nō est volentis neq̄ currentis: sed dei miserantis. Jtem ad eum spectat vnū igitur malos exterminans. Jste em̄ finaliter ⁊ conclusiue perdit ⁊ dissipat oīes malos Ezech. ix. Jgitur ⁊ mens nō parcet oculus: neq̄ miserebor. Et Ezech. xx. Ego igit̄ leuaui manū meaz super eos in deserto ne introducerē eos in terram fluentē lac et mel. Jtem ad ip̄m spectat vnū igitur bonos illuminans. quia sez finaliter ⁊ conclusiue oīes boni per euz saluabūtur Job. xxxvj. Eripiet pauperez de angustia sua. ⁊ reuelabit in tribulatione aurem eius. Jgitur saluabit te de ore angusto latissime ⁊ nō habente fundamentū lubtersse. Jstud autem igitur. i. ista conclusio erit in patria. quando sez deus cessare facit a beatis oīne malum. dicēs illud Gen. viij. Non igitur vltra percutiā oēm animam viuentem. Et quādo ip̄is conferet oīne bonū Matth. xij. Jgitur peruenit in vos regnū dei. Jtem ad ip̄m spectat vnum igitur laudans ⁊ carminans. quia sez sancti ⁊ angeli laudant ⁊ magnificant ip̄m in patria dicendo. s. illud. j. Paralypo. xxix. Nūc igitur deus noster confitemur ⁊ laudam⁹ nomen tuū inditum. Patet igitur. q̄ est vnū igit̄ spectās ad creatorem. Secūdo dico. q̄ est vnū igitur spectās ad viatorem. sez ad hominem mortalem. Jste em̄ habet igit̄ actiuuz ⁊ non passiuum. conduditur em̄ ⁊ non conducit. Quia sez mors ⁊ sepulcrū ip̄m solent finaliter concludere ⁊ infra suos limites coartare. iiij. Regū. xij. Mortuus est igit̄ belyseus ⁊ sepelierūt eū. Tercio dico q̄ est vnū igitur quod spectat ad deceptorem. id est ad mūdum. qui scilicet decipiendo mentes humanas ⁊ eas ad voluptates alliciendo videtur inferre illud igitur ⁊ illam conclusionem que scribitur Ecclesiastes. viij. Ubi in persona mūdi potest dici. Laudaui igitur leticiam ⁊ q̄ non esset homini bonum sub sole nisi q̄ comederet biberet ⁊ gauderet. Et hm veritatem istud est eundem. q̄ scilicet mūdus ⁊ mūdani nullam aliam conclusionem cōmendāt: nisi q̄ homo sit in presenti gaudio vel quiete. Quarto dico. q̄ ē vnum igitur quod pertinet ad turbatorem. id est ad dyabolū tentatorem. qui scilicet ad nihil aliud videtur concludere aut intendere q̄ ad ledendum. tentandum. vel ad occidendum damnando Job. ij. Egressus igitur satban a facie domini: percussit Job vlcere pessimo. Quinto dico. q̄ est vnuz igitur seu vna conclusio que spectat ad iusticie sectatorem boc est dictu ad virum iustum. Jste enim potest dici igit̄. et dicere igitur. quia scilicet vir iustus debet bonam conclusionem facere. ⁊ ex oīnibus premissis cogitationum et affectionum suarum aliquem bonum finem ⁊ bonam diffinitionem inferre. primo Paralypo. xxij. Surge igitur et fac et erit dominus tecum. Supponendo igitur q̄ p igitur intelliguntur sancti viri ⁊ homines virtuosi ⁊ docti. q̄ optime sciunt concludere facta sua ⁊ oīnia fine ⁊ conclusione debitis terminare. Juxta illud. iij. Regum. vj. Jgitur edificauit salomon domum ⁊ consummauit eam. Notare possum q̄ tales sunt ⁊ dici possunt vnum igitur. scilicet

Cōuersionis et penitentie.
Discretionis ⁊ sapientie.
Remissionis ⁊ indulgentie.
Subiectionis ⁊ obedientie.
Dejectionis ⁊ subiacentie.
Affectionis ⁊ confidentie.
Orationis et reuerentie.
Subiectionis et prouidentie.

Dico igitur. q̄ in iustis inuenitur vnum igitur. id ē vna conclusio penitentie atq̄ conuersionis. Dñe Actuum. iij. Penitemini igitur et cōuertimini vt deleantur peccata vestra.

Jtem habet etiā vnuz

Turbationis atq; tristicie.
Copassionis atq; clementie.
Predicationis et eloquentie.
Expectationis ⁊ tẽperantie. vel
Perdurationis ⁊ permanẽtie.
Emũdationis ⁊ continentie.
Cõuersationis ⁊ apparentie.
Inquisitionis ⁊ diligentie.
Contẽplationis ⁊ eminentie.
Circũspectionis ⁊ vigilantie.
Federationis ⁊ amicicie.
Tolerationis ⁊ patientie.
Delectationis ⁊ affluentie.
Sublimationis ⁊ excellentie.
Consolationis ⁊ complacentie.

igitur sapiẽtie ⁊ discreti onis Rom̃. xvj. Bauteo igitur i vobis: sed volo vos sapiẽtes esse in bo no. Item habẽt vnũ igitur indulgentie vel remissionis. Indulgẽt eĩ misericorditer delin quentibus in se. vt cuili bet taliter dicat illo Ma thei. v. Si igitur offers mun⁹ tuũ ad altare ⁊c. Vade prius reconcilia ri fratri tuo ⁊ post veni ens offeres munus tu um. Talibus etiã remittũtur peccata Actuũ. xiij. Notum igitur sit vobis fratres: q; remissio peccator̃ vobis annũ ciatur. Item isti habent vnũ igitur Obedientie ⁊ subiec tionis. Quia sc̃z isti seruiũt obediũt ⁊ subsunt alijs diligẽ ter. Quia reuera ad iustum ptinet q; sit diligens ⁊ seruicia lis. deo. sibi. ⁊ proximo. Deo dico. Roma. vij. Igit̃ egoipe mente seruio legi dei. Juxta illud Deutro. v. Custodite et facite que precepit vobis dñs. Sibi etiaz. prima Cor. viij. Ego igitur sic curro ⁊c. Seq̃tur. Et castigo corpus meum ⁊ in seruitutem redigo. Proximo insuper Romanos. xv. Nũc igitur proficiscẽ hierusalẽ ministrare sanctis. Item isti habent vnũ igitur subiacentie ⁊ delectionis seu humili atõis. prima Petri. v. Humiliamini igit̃ sub potenti manu dei vt vos exaltet ⁊c. Item isti habent vnũ igitur cõfiden tie seu spei ⁊ deuotiõis. Quia sc̃z isti in deo ⁊ celestib⁹ spez et deuotionẽ reponũt. Unde scda Cor. iij. Habentes igit̃ talem spem multa fiducia vtimur. Item isti habent vnũ igitur reuerentie ⁊ orõnis. prima Thymoth. ij. ca. Obsecro igit̃ primũ omniũ fieri; obsecrationes. orõnes. postulatio nes. gratiarũ actiones pro oibus hoibus. pro regib⁹ ⁊ om nibus q̃ in sublimitate sunt constituti. vt tranq̃llam vitam agamus in oĩi pietate ⁊ castitate. Item isti habẽt vnũ igitur prouidẽtie seu beneficentie ⁊ subuentionis. quia sc̃z isti subueniũt ⁊ prouident indigẽtib⁹ iuxta posse. ⁊ ad hoc tendit totum suũ igit̃. i. sua conclusio ⁊ intentio vniuersa Unde indigens amicus loq̃tur tali igit̃ primo Regũ. xxj. Nũc igitur si q̃d habes ad manũ vel q̃cq; payes da mihi Et pmo Regũ. xxv. Festinauit igit̃ abigail ⁊ tulit ducẽtos panes. s. ad Dauid in desertum. Item isti habent vnuz igitur tristicie ⁊ turbationis. Quia sc̃z iusti in vita ista sem per sunt in tristicia ⁊ trenore Jobis. xvj. Et vos igit̃ nũc tristiciam q̃dem habetis. iteruz autẽ videbo vos ⁊ gaude bit cor vestrũ. Item isti habent vnũ igitur clementie et compassionis q; sc̃z dementer ⁊ flebiliter solent compati desolatis. Unde amicis susanne casui suo compatientib⁹ dicitur Danielis. xiij. Flebant igitur sui ⁊ oĩes qui nouerant eam. Item isti habent vnũ igitur eloquentie ⁊ pre dicationis. quia sc̃z isti solent instruere ⁊ docere. Act. viij. Igitur qui dispersi erant pertransibãt euangelizãtes regnum dei. vt cuilibet tali dicatur illud. ij. Reguz. xxix. Nũc igitur surge et procede ⁊ alloquens satis fac seruis tuis.

Item isti habent vnũ igitur temperantie ⁊ moderatiõis seu expectationis ⁊ perdurationis. quod maxime debz es se q̃ando prouectores loquentur. Unde dicit̃ Job xxxij. Igitur Heliu expectauit Job loquentem. Item isti ba bent vnum igitur continentie ⁊ emũdationis. Unde scda Corinth. vij. Has igitur promissiones habẽtes charissimi mũdemus nos ab oĩi iniquitate. Item isti habẽt vnuz igitur apparentie et cõuersationis. Unde Ruth. iij. Laua re igitur ⁊ vngere ⁊ induere cultioib⁹ vestimentis. Itẽ ipsi habent vnum igitur diligentie et inquisitionis. Act. j. Igitur qui conuenerant interrogabant iesuz dicentes. Do mine si in tempore hoc restitues regnum israel. Item isti habent vnum igitur eminentie ⁊ contemplationis. quia. s. mens talium semper est eminens ⁊ eleuata. sc̃z celestia ap petendo ⁊ contẽplando Juxta illud pma Chorinth. xv. c. Igitur sicut portauim⁹ imaginem terreni. portemus ima ginem celestis. Unde Colocẽses. iij. Igitur si consurrexi stis cum christo: que sursum sunt querite vbi christus est i dextera dei sedens. que sursum sunt sapite ⁊ que super ter ram. Exemplo illius qui dicebat Daniel. iiij. Igitur post fi nem dierum ego nabuchodonosor oculos meos ad celuz leuaui. Item isti habent vnum igitur vigilantie ⁊ medi tationis. quia sc̃z isti in oĩibus operibus suis sunt circũ specti vigiles ⁊ astuti. Unde. j. Thessal. v. Igitur non dor miamus sicut ⁊ ceteri. sed vigilemus ⁊ sobrij simus. Itẽ isti habent vnum igitur amicicie ⁊ federationis. Non eni diligunt guerram sed pacem habere cum omnibus Job. xxij. Acquiesce igitur ei ⁊ habeto pacem. ⁊ per hoc habe bis fructus optimos. Et Romanos. v. Justificati igitur ex fide pacem habeamus. Item isti habent vnuz igitur patientie ⁊ tolerationis Jacobi. v. Patientes igitur esto te fratres vsq; ad aduentum domini nostri ihesu christi. Et Paulus dicebat scda Chorinthor. xij. capit. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis. vt inhabitet in me virtus christi. quasi diceret. Non solum patiens ero: imo etiam gloriabor. Item isti finaliter habebunt vnum igi tur affluentie et delectationis. videlicet in patria vbi abũ dabunt ⁊ affluent cunctis bonis in gloria paradisi. Roma nos. xv. Habeo igitur gloriam in christo ihesu ad deum.

Item isti habebunt vnum igitur ⁊ excellentie ⁊ domina tionis. quoniam sc̃z in honore perpetuo sublimabũtur. ita q; deus cuilibet beato dicet illud Hester. xv. Accede igitur et tange sceptrum. Sceptrum eĩ honorem ⁊ dignitatem designat. pma Petri. ij. Vobis igitur honor credentibus.

Item isti habent vnum igitur complacentie ⁊ consola tionis. quod sc̃z fiet inter eos inuicem quando cogitabunt de securitate salutis dicendo illud quod scribitur Roma nos. v. Igitur magis nũc iustificati in sanguine ipsius sal ui erimus ab ira per ipsum. Sic igitur patet q; est vnũ igi tur q̃d spectat ad iusticie sectatorem. Sexto vero dico. q; est vnum igitur quod spectat ad nequicie professorem. sc̃z ad peccatorem. Peccator eĩ potest dici igitur. Quia scilicet sicut igitur de sui natura significat Immutabilem conclusionem. Detestabilem elationem. Perturbabilez re bellionem. Sic peccator. Est eĩ immutabilis conclusi onis. quia procerto sicut igitur est vnum aduerbium con clusiuũ. ⁊ vna dictio que videtur ponere ⁊ imponere finẽ verbis. Sic peccator ita est fatuus ⁊ obstinatus: ⁊ ita i ma lo proposito confirmatus. q; quicq̃d dicit ⁊ facit vult im mobiliter stare: ⁊ nihil de malis operibus imutare. Est detestabilis elationis. Quia sicut igitur est vna dictio que scribitur aliquando tali modo in orthographia. q; vnum i que est littera valde parua. ponitur super vnũ g. que est lit tera grossa et magna. hoc modo g̃. Sic sepe fit q; pecca tor paruus. ⁊ iuuenis insufficiens et ineptus preest ⁊ pre ficitur grosse littere i. alicui statui magno ⁊ solenni. vel q; alicui magno viro per superbiam ⁊ elationem se preficit ⁊ preponit. Est etiam perturbabilis rebellionis. Quia si cut igitur semper habet vim redargutionis ⁊ argumenta tionis. Sic vere peccator semper vult rebellando ⁊ cõtra dicendo redarguere ⁊ oĩibus que dicũtur q̃cq̃ benedicta fuerint obuiare. Et breuiter de igitur. id est de peccatore possum notare q; iste conclusiue ⁊ obstinate.

Carnaliter fedatur. Fedatur dico carnaliter. quia sci
Mendaciter effatur. licet tales vt cõmuniter sũt luxu
Crudeliter predatur. rioſi. Unde de immũda persona
Finaliter damnatur. cum suo igitur id est cum sua ob
stinata intentione dicitur Ezechielis. xxiij. Fornicata ẽ igi tur coilla ⁊ insaniuit in amatores suos. Effatur etiã mẽ daciter. quia scilicet tales sunt vt cõmuniter mendaces at q; verbosi. Unde scdo Paralyp. xviij. Nunc igitur dedit dominus spiritũ mendacij in ore omniũ propbetarum.

Predatur insuper crudeliter. quia sc̃z tales vt cõmuni ter sunt rapaces ⁊ sedicioſi. Sicut de rege Antbiocho legi tur scdo Machabeor. v. Igitur antiochus mille octingẽ tis ablatis de templo talentis velociter antiochiam regres sus est. extimans se pre superbia terram ad nauigandum pelagus vero ad iter agendum deducturum. Antiochus interpretatur pauper silens. quia scilicet raptores vt com muniter sp sẽ pauperes licet boc taceant ⁊ sileãt. Prouer bior. xj. Alij rapiũt nõ sua ⁊ semp in egestate sunt. Dã natur cum talis igitur finaliter et perbẽniter. Quia scilicet

tales finaliter mortis ꝛ dānatiōis erūt capaces ꝛ obnoxij
Dñ Prouer.j.dicit sic.Comedūt igit fruct9 vie suę ꝛ con,
silijs suis saturabūtur.Et Ysaie.v.Quid igit fiet in nouis
simo eius? Vide supra in primo.j.codē titulo.Patet igit
quō igit in malo sumit ꝛ in bono. Vide de ergo ꝛ similibus.

Nota q ignis multipliciter significat i scri
Ignis. ptura.significat em quēcūq; ardorē vel fer
uore bonū vl malū.vl quōcūq; feruēs desiderū vl appetitū
Distinguam9 igit breuit de igne.qr ē multiplex ignis.i.ignis
Luminosus. Ignis luminosus est spiritussanctus.
Virtuosus. Ignis virtuosus est amor inditus.
Vitiosus. Ignis viciosus est feruor vetitus.
Doloroſus. Ignis doloroſus est dolor insitus.

Primo igit dico.q est q̄dam ignis q̄ est luminosus. Et
iste est ignis spiritussancti q̄ illuminat oēm hoiem veniente
in hūc mūdum.sicut em tēpore noctis obscuro nō habem9
lumen nisi p ignem.Sic in tenebrosa vita p̄senti nō possu
mus habere lumen qō nos dirigat nisi ignem sanctispūs
habeamus.Iste est em illa colūna ignis que filios isrl de
nocte illuminabat.quando de egypto ipos dūs ducebat.
Sicut dr Exodi.xiij.Dñ in ps.dr.Expādit nubē in protecti
onem eorum ꝛ ignē vt luceret eis p noctē.Spūs em sctūs
Est fortificatiu9.quia dicit columna. Dñ de eo dr Esa.l.
Est refrigeratiu9.quia dicit nubes. Ambulate in lumie
Est illuminatiu9.quia dicit ignis. ignis.Quare? Certe
quia dr Esa.x.Erit lumen israel in igne. De isto igit igne
scz de spūsancto nō oportet amplius dicere.qr in primo mē
bro distinctionis vltime inuenies satis plene.Iste ē igitur
ignis luminosus. Secūdo dico.q est q̄daz ignis qui est
virtuosus.Et iste ē ignis dilectionis ꝛ amoris vel cuiuscū
q; boni desiderij ꝛ feruoris.De isto igne loq̄tur dñs Luc.
xij.Ignem veni mittere in terrā.ꝛ q̄d volo nisi vt ardeat.
Iste ē ignis inflāmatiuus.quo scz viri sancti fuerūt accen
si.ꝛ quo etiam totum mūdum accenderūt ꝛ inflāmauerūt
Sicut em dicat Plinius.Est q̄dam mons in india vbi cre
scit piper. Ibi tamen ē tanta serpentū copia q nullus au
det accedere.Incole igitur pipere maturo in estate ignem
in siluam accendūt.ꝛ sic serpentes ignem metuētes fugiūt
ꝛ incole piper accipiūt.quod postmodum ad nos mittunt.
Sic vere charissimi:qr serpentes.i.demones totam siluā
hui9 mūdi solebant occupare.ideo dūs ignem charitatis
per incolas suos.i.p apostolos in ista silua accendit.ꝛ sic
eos fugauit ꝛ expulit.Et piper quod custodiebāt.i.pecca
tores suos sibi retinebant.mediante isto incendio ad par
tem suam resumpsit.Unde Treno.iij.Succendit dūs i
syon ignem.De isto em igne possumus exponere illd Lu
ce.xxij.vbi dicitur.Qr accenso igne in medio atrij ꝛ circū
sedentibus illis erat Petrus in medio illorum.In q̄bus
verbis nota.q sicut ignis habet vtutem inflāmatiuam.vir
tutem indurativam.vtutem copulativam.Quia scz per
ignem ligna inflāmantur.per ignem mollia indurantur.si
cut patet in vasis luteis.Per ignem metalla copulantur.
Sic dico q ignis charitatis habet inflāmare cordium tepi
ditatem.Accenso inq̄t igne in medio atrij.i.in corde.Ro
borare cordium debilitatem.quod ostendit in verbo Pe
trus.quia dr de petra:Copulare cordium diuersitatez.qd
ostenditur cum dicit.In medio illorum. Dico ergo.qr
per charitatem corda tepentia inflāmantur.quia scz p cha
ritatem in medio atrij.scz in corde quod est in medio ho
minis.accenditur ignis.i.feruor affectionis ꝛ sanctorum de
siderium.Sicut em ignis facit aquam feruescere.ꝛ sicut
sursum facit flāmam ascendere.ꝛ sicut cera ꝛ metalla solet
liquefacere ꝛ dissoluere.Sic vere charitas corda liquefa
cit per deuotionem ꝛ compūctionem corda facit feruere
per desiderium ꝛ affectionem.ꝛ ipa sursum ascendere.sci
licet ad deū per amorem ꝛ dilectionem.Iste ē igitur ignis
accensus in medio atrij.i.in corde.quia sicut precepit do
min9 Leuitici.vj.ca.Ignis in altari debebat semp ardere.
Altare em dei est cor.qd per quatuor cardinales virtutes
debet esse quadratum.In quo scz ignis charitatis ꝛ spiri
tussancti nunq; debet deficere vel cessare.Aduerte tamen
q duo filij aaron qui super altare dñi ignem alienū posue
runt:igne celesti perierūt.sicut dicit Leuitici.x.capitulo.
Ad denotandū.q illi qui in altari cordis sui qd deo debet
esse totaliter consecratū ꝛ dedicatū offerūt ignem alienum
id est arborem ꝛ feruorem malorum desiderior.scz ignem
carnalitatis.ignem cupiditatis ꝛc.a deo finaliter feruēter
ꝛ igne perpetuo cremabūtur.Unde de talib9 proprie pos
set dici illud Ezechiel.xv.capitulo.De igne egredient ꝛ ig
nis consumet eos.Quia em tales egrediūtur de igne cha
ritatis ipm derelinquēdo.ideo ipos consumit ignis perpe
tue aduersitatis penam eternam infligendo.In medio igi
tur atrij cordis debet accendi ignis.Unde Ezechiel.x.ca.
Sume ignem de medio rotarū.Et ibidem dr. Ingredere
in medio rotarum.ꝛ imple manū tuam prunis ignis.q̄ sūt
inter cherubin.Quatuor rote sunt quatuor cordis affecti
ones.super q̄bus ꝛ sup quas cor semp voluitur ꝛ mouet.
Media igitur istarum rotarū.i.profunda cordis nostri in
grediantur per meditationē.ꝛ de igne q̄ est inter cherubin
id est de perfectōe charitatis que est inter bonas personas
et sanctos viros debemus implere manus nostras p ipsi9
actualem executionez.Accenso igitur igne in medio atrij.
Accendamur igitur isto igne.Sicut abeston lapis q̄ si se
mel accensus fuerit:nunq; quocūq; vento potest amplius
extingui.Quia scz ignis charitatis nunq; per tribulatōem
debet extingui:sed potius augmentari.Unde Prouerbi.
xxxj.cap.Nō extinguet in nocte lucerna eius.Et illd Eze
chielis.xv.cap.Utramq; partem eius consumpsit ignis.
Charitate igitur corda tepida inflāmantur. Denq; di
co.Qr per ignem charitatis corda debilia roborantur.Si
cut em vasa testea valde sunt mollia ꝛ debilia.tandem ve
ro cum igne cocta fuerint fiūt stabilia atq; dura.Sicut pa
tet de lateribus.Sic vere cor q̄tum est de se valde est de
bile atq; molle.ꝛ ad cadendum in peccatū facile:ꝛ ad resi
stendū fragile.Si vero ignis charitatis ipm perfecte rece
perit:tūc efficitur stabile atq; firmū.ꝛ ad perseuerandū du
rabile seu durum Job.xl.Cor eius indurabitur quasi la
pis.Unde Genesis.xj.Uenite faciamus lateres ꝛ coqua
mus eos igni.habuerūtq; lateres pro saxis et bytumen p
cemento ꝛ dixerūt.Uenite faciamus nobis ciuitatē ꝛ tur
rim cuius culmen pertingat ad celum.Quando em late
res.i.homines igne charitatis coquūtur:tūc saxei per fir
mitatem.bytuminosi per concordiam ꝛ vnitatem efficiun
tur.ꝛ sic ciuitatem paradisi sibi edificant.ꝛ turrim celestis
celsitudinis sibi parant.quod ostendit cum dicit.Petrus
qui dr a petra.Quia scz tales sic cocti:fortes ꝛ petrei effi
ciūtur.Unde Marci.xv.Petrus vero sedebat cum minis
tris ꝛ calefaciebat se ad ignem. Insuper dico.q p ignez
charitatis corda contraria concordant.qd ostenditur cuz
dicitur In medio eor.Sicut em ignis habz diuersa corda
cōglutinare ꝛ inuicē vnire.sic charitas hz diuersa corda cō
glutinare ꝛ inuicem adunare.Interrogat9 em Dyogenes
qui essent veri amici?Respondit.Qr illi q̄ in duob9 corpo
rib9 habent animā vnam.quasi diceret.Amor ē tante po
tentie:q in diuersis psonis vnam efficit volūtatē.vñ Ber
nard9 dicit.O felix amor q̄ dulciter capis ꝛc.U de cā su
pra de charitate.In medio inq̄t cor.Charitas.n.est sicut
medium qd habet pūgere extrema.Dñ de hoc pōt proprie
dici illud qd Dan.iij.de trib9 pueris dr.Qr ceciderūt i me
dio camini ignis colligati.Per istū igit ignem corda ptra
ria concordant.Patet igit q ignis charitas est inflāmati
uus ꝛ elatiu9.Est indurativ9 ꝛ roboratiu9.Est cōcordati
uus ꝛ cōglutinatiu9.Tali igit igne fuerūt sancti inflāma
ti figurati in filio bois.Apocal.j.Qui habet oculos q̄si flā
ma ignis:ꝛ pedes eius siles auricalco ardenti.Et Ezechie
lis.viij.vbi dr.Et vidi.ꝛ ecce similitudo q̄si aspectus ignis ab
aspectu lūboꝝ eius ꝛ deorsum ignis aspectu.Figurati etiā
Ezech.j.In illis sctis animalibus quorum similitudo q̄si aspe
ctus carbonū ignis ardentiū ꝛ q̄si lāpadarū.quia scz cha
rissimi:sancti viri q̄cūq; habent debent totū habere igneū.
Quia scz in oibus actib9 suis debet ignis charitatis relu
cere.Juxta illd Apostoli.j.Cor.xvj.Dia opera vestra in
charitate fiāt.In oculis em discretōis.In pedib9 sue affe
ctiōis.In lūbis sue dilectōis.In aspectu sue benignitatis
ꝛ cōpassiōis.In oibus dico istis debet ignis charitatis a
moris appere.ꝛ bon9 amor ꝛ feruor ꝛ bona intētio ꝛ affe
ctio relucere.Et sic erūt illi ministri de q̄bus dr Heb.j.Facit
angelos suos spūs ꝛ ministros suos flammā ignis.Et ista au-

ceo ritatem vide ꝓsecutā supra de angelis ⁊ ibi inuenies q̄ modo vir ꝓfectus ⁊ igni ⁊ angelis cōparat. Iste est ignis vituosus q̄ scz est charitas. Si vo vis banc materiā magz ꝓlongare. adde qđ dicit infra in. §. Adbuc dico q̄ est qui dā ignis q̄ est ad virū iustū ꝛc. Tercio dico. q̄ ē quidā ignis q̄ est vitiosus. Et significat ardorem ⁊ tentationem peccatorum. Et iste diuiditur in quattuor partes. ꝑm qua tuor ignis ꝓprietates. Quia scilicet ignis habet

Sursum ascendere.
Cōpacta liquefacere.
Res ꝓximas affligere.
Res vicinas ꝓsumere.

Et ꝑm ista q̄tuor inuenitur in scriptura.

Ignis nubeus.
Ignis aqueus.
Ignis flāmeus.
Ignis terreus.

Ignis nubeus ē superior. q̄ significat mētalē ambitionē. Ignis aque⁹ est interior q̄ significat carnalem infectionē. Ignis flāme⁹ est exterior q̄ significat iracundie inflāmationē. Ignis terre⁹ est inferior q̄ significat auaricie consūptionē. Est igit ꝑm⁹ ignis ⁊ ardor ambitōis. Et iste ē ignis nubeus. Isto em̄ igne inflāmantur bodie nubes nostre. i. viri alti ⁊ in ꝓlationib⁹ ⁊ officijs cōstituti. Iste ē em̄ ignis superior sursum ascendēs ⁊ mouēs q̄ scz semp facit boiem supiora appetere ⁊ inferiorē statū contēnere: ⁊ de sūmis ad sūmiora velle si pōt conscēdere. Exemplū in lucifero q̄ celū magis superi⁹ appetebat. dicens Esa. xiiij. Ascendā in celū sup astra celi exaltabo solium meū silis ero altissimo ꝛc. Iste ē ignis nubeus ⁊ superior. De boc Ezech. j. Nubes magna ⁊ ignis inuoluens ⁊ splendor in circuitu. Tales em̄ nubes magne habent bodie ignem ambitiōis. q̄ dicit ignis inuoluens. q̄ scz cūcta cupit inuoluere ⁊ suis comodis aggregare. Iste ē igit ignis nubeus ⁊ superior. Itē est ignis aque⁹ interior. Et iste est ignis luxurie quē aque scz delicie nō possint extinguere sed augere. Iste ē em̄ ignis grecus q̄ aqua nō extinguitur ꝑ aceto. Quia scz acetū. i. acredo penitētie ignez luxurie extinguit. Iuxta illud Eccli. iij. Ignez ardentē extinguit aqua. Aqua vo voluptat⁹ ⁊ deliciarū ipum accendit. Ista em̄ aqua ē sicut aqua ardens q̄ fit de vino q̄ videtur habere naturā olei. q̄ scz ignem nō extinguit. ꝑ accendit. Un Sap. xvj. In aqua q̄ oīa extinguit. plus ignis valebat. ⁊ aqua extinguētis nature obliuiscebat. In talez igit aquā nō extinguentē sed inflāmantē submergit bodie diabolus peccatores. Et ideo de filio q̄ erat obsessus a demone dicit Marci. ix. Oz diabol⁹ frequēter ipm in aquā ⁊ in ignem misit vt eū perderet. vtinā igit nos sim⁹ sicut ligna setbim. q̄ nec igne cremari nec aq̄ putrefieri valebāt. vt sic nob⁹ possit dicē dns illo Esa. xliij. Cū trāsieri ꝓ aquas tecū ero: ⁊ flumina nō operient te. qñ ambulaueris ꝓ ignem nō cōbureris ⁊ flāma nō ardebit te. Tecū inq̄t ero q̄a scz bene ē necessariū q̄ illi deū ꝓ gram socīū habeant. q̄ per aq̄s et flumina delicarū habent trāsire. si volūt q̄ ignis ⁊ flamma carnalis tentatōis ipos vrere neq̄at vel cremare. Iste est igit ignis aque⁹ ⁊ interior. Itē est ignis flāmeus et exterior. Et iste ē ignis seuicie crudelitatis ⁊ iracūdie. inuidie pariter ⁊ discordie. Sicut em̄ dracones tante sunt calidtatis q̄ flāmam ab ore emittūt q̄bus aerem circūiacentem inflāmant. Sic crudeles ⁊ iracundi ignem iracūdie et crudelitatis semp spirant. q̄bus oīes alios inflāmāt cruciant ⁊ molestant. Exēplū de antiocho. de q̄ dicit. ij. Machabeoz. ix. Qui erat supbia repletus: ignem spirans animo in iudeos negocium accelerari iussit ꝛc. Ista patēt de raptorib⁹. ballinis. tyrannis. crudelib⁹. ⁊ vindicatiuis. Figuratis in Nabuchodonosor Daniel. iij. Qui oīes q̄ sibi obedire nolebant: in fornacem ignis mittebat. Figurati etiam in parabola de ramno Judicū. ix. Qui electus in regem arborum. egressus est ignis ab eo qui deuorauit cedros lybani. q̄ scz crudeles ⁊ tyranni. iniqui ⁊ vindicatiui quādo ad regnū seu aliquod altum officium assumūt. omnes subditos ⁊ vicinos verbis. minis. exactionib⁹ et iniurijs cōburere ⁊ inflāmare nitūtur. Unde Jobelis. ij. Ante faciem eius ignis vorans. ⁊ post eū exurens flamma. De igne vero iracūdie ⁊ inuidie ꝓprie potest dici illud Ezech. xxviij. Ignem producā de medio tui q̄ comedat te. Quia scz iste ignis quando viget in medio cordis humani. ꝑmo et principaliter suū vult ⁊ violat possessorem. Iste ē ignis flāmeus ⁊ exterior. Iste ē em̄ gladius igneus ⁊ versatilis qui ꝓhibet introitū paradisi. sicut dicit Gen. iij. Item est ignis terreus ⁊ inferior. Et iste ē ignis auaricie q̄ circa terram ⁊ terrena habet interius operari. In q̄busdam em̄ montib⁹ aluernie ⁊ ruthine: est ignis q̄ terram cōtinue cremat ⁊ vrit. ipamq̄ vsq̄ ad magna interualla deuorat ⁊ cōsumit. Sunt em̄ in illis montib⁹ lapides ⁊ minime cōbustibiles q̄ continue comburūt. ita q̄ de locis iam cōbustis etiam carbones fabrorū in magna copia extrabūtur. Sic vere auarissimi: in mūdi superbis diuitib⁹ latitat bodie ignis auaricie. q̄ terras circūiacentes. i. possessores vicinorū suorū consumit. deuorat ⁊ ipas annibilat ⁊ deuastat. Iste est ignis vsq̄ ad consūmationem deuorās Job. xxxj. Iste est ignis qui nunq̄ dicit sufficit Prouerb. xxx. Iste ē ignis q̄ ꝑm q̄ plus de lignis apponit amplius exardescet. sicut dicit Eccli. xxviij. Quia scz ignis auaricie ꝓ struem lignoz id ē diuitiarū quādo apponit nō minuetur: ꝑ augeb. Iste est igitur ignis terreus ⁊ inferior. Quia scz ꝓ istum ignem terre ⁊ possessiones hominū ab auaris ⁊ impijs consumūt Unde Esa. xxiij. Erit terra eius in picem ardentē. Et Sophon. j. In igne zeli mei deuorabit oīs terra. Patet igitur q̄ est ignis Terreus. Flāme⁹. Aque⁹ ⁊ Nubeus. Quarto principaliter dico. q̄ est q̄dam ignis q̄ est dolorosus. Et iste ē duplex. Unus ē ignis ꝓsentis tribulationis q̄ est in patientia tolerand⁹. Alius ē ignis future dānationis q̄ est cum vigilantia formidand⁹. Ignis dolorosus ꝑsentis tribulatōis q̄uis sit afflictiu⁹: est tamē purificatiu⁹. Quia sicut ignis a metallis rubiginē tollit: ⁊ ipsa ad fabricā ⁊ ad figurationē disponit: ita q̄ q̄diu durat ignis possunt formari ⁊ figurari. statim vero cū virtus ignis defecerit: figurari nequeūt vel malleari. Sic vere tribulatio tm̄ ꝓficit hominib⁹ q̄ ab ipis rubiginem peccatoz tollit. ⁊ ad obediendū dispositioni artificis dei vel ꝓlati ipos disponit. ⁊ in figuras ⁊ in formas variarū virtutū ipos occasionalit mutari facit. Aurū em̄ in igne purgat ⁊ meliorat. Sic homo in tribulatōe emendat. Sic em̄ dr Eccli. ij. In igne probatur aurū ⁊ argentū. homies vero receptabiles in camino humiliationis. Et istud patet in multis q̄ dum sūt actualiter in igne tribulatōis: fiūt malleabiles cōuertibiles ⁊ boni Si vero ignis iste recesserit: tūc sicut prius indurant ⁊ obstinant ⁊ ad ꝓuersionē inabiles efficiūtur. Sancti igit talem ignē sustinuerūt. q̄ scz extinxerūt impetū ignis: ⁊ fugauerūt aciem gladij. sicut dr Hebreo. xj. Et inde probati et purgati fuerūt. Juxta illud ps. Igne me examinasti ⁊ nō est inuenta in me iniq̄tas. Sancti em̄ sunt sicut quoddā genus salis qđ est in sicilia. qđ in igne positū ab igne nō resilit: ꝑ ibi sicut aqua liquescit. Quia scz boni nō refugiūt ignem tribulatōis. ꝑ etiam resoluūtur ꝓ virtutē deuotionis ⁊ ꝓpassiōis ꝛc. Multa possent dici de isto igne. sed in aliis titulis inuenies. Iste ē igitur ignis in patientia tolerandus. Quod tamē non faciūt multi atq̄ stulti. siles sali nro seu etiam castanee nō incise. Sal em̄ nostrū igni applicatum statim crepitat atq̄ stridet. Castanea vo in igne posita ab igne resilit ⁊ clamorē magnū facit. Sic vere multi sūt qui ab igne correctōis vel tribulatōis refugiūt. ⁊ si eis a deo vel a maioribus tali igne castigari cōtigerit statim stridēt murmurando. ⁊ statim clamorem faciūt impatientiam ostēdendo: ⁊ statim fugiūt ⁊ resiliūt totum onus sibi impositū dimittendo. Ista patent in illis q̄ penitētias iniūctas facere nolūt. vel in illis q̄ apostatant occasione correctōis ꝛc. Sicut em̄ dr Prouerb. xv. Non amat pestilens eū q̄ se corripit. Sed procerto q̄a tales fugiūt ignem tēporalis correctionis: ipi finaliter ponentur in igne infernalis damnationis. Tales em̄ fugiūt arma ferrea ⁊ incidūt in arcū ereū Job. xx. c. Decidit in scillam q̄ vult vitare caribdim. Et de boc Ezech. xv. De igne egredient ⁊ ignis consumet eos. Iste ē igitur ignis dolorosus ꝑsentis tribulatōis: q̄ est tolerandus. s. in patientia. Ignis vero dolorosus future dānationis ē ignis formidād⁹. s. tribulatio infernalis. Sicut em̄ ligna inutilia ⁊ arbores q̄ nec ꝓ edificijs nec ꝑ fructibus aliq̄d valent solent in ignem mitti. Sic infructuosi peccatores q̄ paradisi edificijs nibil valent ignib⁹ infernalibus cremabūtur. Juxta sniam saluatoris q̄ dicit Matthei. iij. Et luce. iij. Oīs arbor q̄ nō facit fructū bonū: excidetur ⁊ in ignem mittet. Infernus em̄ est sicut q̄dam re

gio q̄ dicit Theozonia. q̄ ꝑpetuo igne flāmat. vt dicit Ber uarius in libro suo de mirabili⁹ mūdi. Est aūt dicta regio in finibus ethyopie a parti⁹ meridiei vbi pre nimio solis ardore ocean⁹ dr̄ feruere vt cacab⁹. Sic ꝑculdubio in in ferno est ignis ⁊ flāma perpetua. ⁊ feruor ⁊ ebullitio sempi terna. Ibi em̄ dyabol⁹ facit ferueſcere q̄si ollam ꝑfundus maris: sicut dr̄ Job. xli. Ibi etiam sicut dr̄ ibidē alitus dia boli prunas ardere facit. q: scz ignis eor̄ non extinguet et vermis eor̄ nō morietur Esa. viti. ⁊ Marci. xx. ca. Ignis em̄ sulpbur ⁊ spūs procellarū pars calicis eor̄. pō. In isto igit̄ igne reponent̄ finaliter petōres. Unde Apocal. xiiij. Qui adorauerit bestiā cruciabit̄ igne ⁊ sulpbure. Et Apocalip. xix. dr̄. q bestia ⁊ pseudo ꝓpheta missi sunt in stagnū ignis ⁊ sulpburis. Bestia em̄ significat demones. pseudo ꝓphe ta malos. q̄ in iudicio pariter igne infernali cremabūt. Jō de dyabolo ⁊ collegio reproboꝝ dicit dn̄s Ezech. xxxviij. Ignem ⁊ sulpbur pluam sup eum ⁊ sup exercitum eius. Hic ē igitur ignis doloꝛosus future damnationis q̄ est for midandus ignis scz infernalis. De igne aūt purgatorij nihil ad ꝓsens dico: neq; de igne cōflagratōis in iudicio. ti mens prolixitatem. Vide de eis alibi. Et sic igitur ptz qua druplex ignis scz luminosus. Virtuosus. Uiciosus. ⁊ Do loꝛosus. Sed si adhuc vis aliq̄d supaddere. dic q̄ i scri ptura reperitur sextuplex ignis. scilicet ignis

Etbereus. Primus erit spiritualis bonitas. Pri
Pectoreus. Secūdus erit mētalis charitas. mo
Fulgureus. Tercius erit ambiēs vanitas. igitur
Sulpbureus. Quartus erit carnalis vilitas. dico.
Cinereus. Quintus erit opum cupiditas. q̄ in
Tartareus. Sextus erit pene crudelitas. sacra

pagina reperit̄ ignis etbere⁹. Et iste ꝓcerto significat diui mi spūs bonitatem. Ignis em̄ celestis luminis triplicis est vtutis. Nam sicut dicit Dyonisius de diuinis noibus. Ig nis habet vtutem cōmunicatiuā. Virtutē viuificatiuam. Virtutē purificatiuā. Ignis em̄ sese cōmunicat. qđ patet. q: vna candela pōt accēdere mille sine sui detrimēto. Ig nis etiam cūcta vinificat. Nam fm naturales: nihil pōt vi uere sine vtute ignei caloris ⁊ solaris. Ignis insup purifi cat: sicut patet ad sensum. q sordes metallor̄ purificant̄ in igne. Et reuera charissimi: talis ignis ē spūssanct⁹. Quia vere iste sese cōmunicat p liberalē compassionē. Mentes viuificat p cordialem dilectionē. Corda purificat p crimi nū abstersionem. Habet dico spūssanct⁹ compassionem cōicatiuā. Un̄ iste ē qui p septē dona nō cessat quotidie se cōicare ⁊ distribuere. Jdeo dr̄ a Dyonisio vbi supra. q ig nis per oīa dare se venit. Un̄ de ista vtute cōicatiua di cit Gregor⁹. Oꝛ p septem gradus erit ascēsus in ciuitatē celestem. s. bierusalē. i. p spiritū septiformē vt scz sim⁹ Per timorem humiles. Per pietatē misericordes. Per sciētiaꝝ discreti. Per fortitudinem liberi. Per consiliū cauti. Per intellectū prouidi. Per sapiam maturi. Iste ē igitur ignis compassionis cōmunicatiue. Item spūssanctus ē ignis dilectionis viuificatiue. Sicut em̄ salamandra ex igne vi uit. Allec ex aq̄. Cameleon ex aere. Talpa de terra. Quia scz ista quatuor viuūt ex istis q̄tuor elementis. Sic ve cha rissimi: nos debemus viuere igne spūssancti. scz charitatis Aere innocentie ⁊ puritatis. Aqua clementie ⁊ pietatis. Terra patientie ⁊ firmitat̄. Jdeo de ista vtute viuificati ua dicit Innocētius in sermōe de spūsancto. Spūssanct⁹ ad discipulos i igne mittitur. vt splendeant p sapiam ⁊ ca leſcant p charitatem. Charitas em̄ informat vitaꝝ ⁊ sapis informat doctrinam ⁊c. Item spūssanctus ē ignis absters sionis purificatiue. Sicut em̄ ignis aufert imundiciā a me tallis. Juxta illō Eccli. ij. In igne probat̄ aurū. Sic spūs sanctus ab animalibus tollit maculas peccatoꝝ. Unde In nocentius ibidem. Ignis p splendorem illustrat. p caloꝛ purificat. Spūssanctus illumiat mentes bois per sapiam purificat p charitatem. Igitur spūssanctus est ignis puri ficatiuus. viuificatiu⁹. cōmunicatiu⁹. Cuz em̄ ignis habeat duplicem qualitatē. scz calorem ⁊ ardorem. iste tamē quā doq; abinuicē separant̄. Ignis em̄ est in empyreo cū splē dore ⁊ sine ardore. ⁊ in inferno cum ardore ⁊ sine splēdo re. in hoc mūdo cū splendore simul ⁊ ardore. Iste ignis q̄ est in hoc mūdo comparat̄ spūisancto q̄ ardet ⁊ splendet. q: spūssanctus est splendēs per veritatem. ⁊ est ardens p charitatem. Jdeo de isto igne dr̄ Eccl. xxxix. Principiū neces sarie rei vite hoim aqua ignis ⁊ ferrū. Aqua dico pietatis. Ignis charitat̄. Ferrum firmitat̄. Secūdo dico. q̄ inue nitur ignis pectoreus. Et iste procerto designat pfectā ani mi charitatē. Sed de isto plene dictum est in isto eodem ti tulo supra. Tercio dico. q̄ inuenit̄ ignis fulgureus signi ficans ardentis ambitus vanitatē. Quia scz fulgur de ma teria terrea fortiter ignita est sursum ascēdens: sed finali ter deorsum cadens. Sic ambiciosus igne ⁊ ardore dñan di accensus. sursum q̄diu viuit semp nitit̄ ascendere. s fi naliter in morte compellit̄ vsq; ad infernū descendere et tranſire. Un̄ Ezech. j. Hec erat visio discurrēs. splendor ig nis ⁊ de igne fulgur egrediēs. Ubi aduerte. q ambitio bz Mentis laborem. discurrēs. Iste est igit̄ ignis fulgu
Mentis ardorem. ignis. re⁹. Quarto dico. q in
Mentis furorem. fulgur. uenit̄ ignis sulpbure⁹ si

gnificās carnalis impet⁹ vilitatem. Quia scz ignis sulpbu reus significat peccatū luxurie qđ valde fetet. in q̄ balneāt̄ luxuriosi. Un̄ istud peccatū est illud stagnū ignis sulpbur. in quo posita est bestia ⁊ pseudo ꝓphete. Apocal. xix. Un̄ in ꝑs. Ignis sulpbur ⁊ spūs procellar⁹ pars calicis eorum Ubi aduerte. q istud peccatū vult affectōem ignis. Habet infectōem. sulpbur. Jnfert damnatōem. spūs procellaruꝝ pars calicis eor̄. Hic est igit̄ ignis sulpbure⁹. Quinto dico. q inuenitur ignis cinere⁹ significās auari ani ꝓpriuita tem ⁊ ardorem auaricie q̄ sub cineribus. i. sub mūdi diui tijs custodit̄. Diuitie em̄ sūt sales cinerei iuniperi q̄ seruat ignem grecum inextinguibilē. Sic diuitie ignez auaritie n̄ dimittūt extingui. imo semp augent ipm. Hic ē ignis q̄ nū q̄ dicit sufficit. Prouerb. xxx. Unde Job. xxxj. Ignis ē vs q; ad perditōem deuorans. Hic est igit̄ ignis cinereus.

Sexto dico. q̄ inuenit̄ ignis tartareus significās tormen ti pessimi grauitatem. Quia scz ignis iste est dānatio eter na qua inflamātur damnati sales illi lapidi q̄ dr̄ abesson. q̄ semel accēsus nūq; ampli⁹ extinguit̄. Sic ve aia peccatrix igne infernali sel̄ accēsa nūq; ampli⁹ extinguit̄. Un̄ Esa. vlt. Ignis eorum nō extinguet̄ ⁊ vermis eorum nō morietur. Quod vtiq; preiudiciū erit nō soluz in ania. imo etiam in corpore. Unde Esa. ij. Succedent̄ vtriq; simul ⁊ nō erit q̄ extinguat. Sed de istis ignibus vide plenius in alijs prece dentibus. De etbereo in. §. ꝑmo dico. q est q̄dam ignis q̄ est lumiosus. De pectoreo in. §. Secūdo dico. q est q̄dam ignis q̄ est vtuosus. De fulgureo. sulpbureo. cinereo. p oꝛ dinem in. §. Tercio dico. q est q̄dam ignis q̄ est viciosus. De tartareo in. §. Quarto dico. q est q̄dam ignis q̄ est do loꝛosus. Nota si placet specialiter de igne spūssancti dis serere. expone istum vsiculum psalmiste. Expandit nubez in protectōem eorum. ⁊ ignem vt luceret eis per noctem. In ista em̄ auctoritate patet. q sicut ignis habet vtutem

Sui diffusiuam. Quia scz ignis sine sui diminuti
Cito cōmotiuam. one se diffundit ⁊ cōmunicat: ex
Rerum seruatiuam. pandit. Ignis em̄ in quā agit ci
Foris ostensiuam. to mouet ⁊ viuificat: nubem. Ig
Simul ꝓiūctiuam. nis scz bene proporcionatus res
Sordis consumptiuā. custodit ⁊ tutificat: in protectōez
Usus allectiuam. Ignis res ostendit atq; demon
Umbre sublatiuam. strat. eorum inēt quod est prono men relatiuū. Ignis res ꝓiūgit ⁊ consolidat ⁊ ꝓiūctio copulatiua. Ignis feces consumit ⁊ res expurgat: ignē. Ig nis visum reficit atq; delectat: luceret. Ignis vmbram tol lit ⁊ aerem illumiat: per noctem. Sic reuera dicam⁹ q̄ spi rituſsanct⁹ ad modum materialis ignis solet se vtiliter dif fundere. quia deus ipm expandit. Solet mobiliter se insū dere: quia vocatur nubes que semp est in motu. Solet vi riliter nos defendere. quia datur in protectōem. Facit vo caliter verum dicere. quia facit nos esse eorum. i. pronomi na relatiua. Solet silr corda iungere. quia dicitur. et. que ē cōiunctio copulatiua. Solet totaliter culpas tergere. quia dr̄ ignis. qui scz metalla purgat. Solet mentaliter letuz fa cere. quia dr̄ luceret. Et luce nihil consolabili⁹ est oculis. Solet finaliter pandere. quia dr̄ illuminare per noctem.

Primo igitur dico. q iste ignis scz spūssanctus solet vti liter se diffundere. quia scz sicut ignis habet naturā suā

us diffusiuam ⁊ multiplicatiuã. quod patet extensiue. ḉa de vna candela possunt accendi, mille ⁊ sine sui diminutione. Patet etiam intensiue. qz ignis multiplicat in infinitum si materia ministretur. Sic spūssanctus per diuersas gratias in hoies diffunditur. ⁊ ꝑm q̃ inuenerit cordis materiam ignibilem ⁊ ad recipiendum influentiam ipius ꝓparatam cõtinue augmentat. Quod bene apparuit i apostolis Actuũ. ij. Super quos spūssanct⁹ in specie ignis descendit supra singulos eorum sedit. ⁊ domum vbi erant sedentes repleuit ⁊ varijs donis spūalibus ipsos impleuit. seq; in eis diffudit ⁊ multiplicauit. Quia scilicet sicut ibidē dicitur. Repleti sunt oēs spūsancto ⁊ ceperūt loqui. Et hoc ostendit cuz dicitur. Expandit. quia scz de⁹ pater istũ ignem expandit. diffudit. dilatauit ⁊ multiplicauit per diuersa carismata gratiarum. Unde de spūsancto potest dici illud Esaie. vj. cap. Erit in ostensionem sicut terebintus et sicut quercus que expandit ramos suos. De multiplicata autem magnitudine istius ignis dicitur Deuteron. iiij. De celo audire te fecit dñs vocem suã vt doceret te. ⁊ in terra ostendit tibi ignem suũ maximũ. Solet igitur ignis iste vtiliter se diffundere. Expandit inquit. Secũdo dico. q̃ ipe solet mobiliter nos perfundere seu se infundere. Et hoc ostenditur. cum dicit. Nubes. Nubes em̃ est quid valde mobile ⁊ suũpsi⁹ ad diuersas partes aeris translatiuũ. ⁊ sui etiam in formas varias cõuersiuũ. terre etiaz sicitatis irrigatiuũ. ⁊ ardoris solis refrigeratiuũ. Ignis etiã valde mobile quid esse dinoscitur. quia semper se agitat et mouetur. Et illam in quam agit materiam mouere ⁊ agitare dinoscitur ⁊ probatur. Sic vere spūssanctus mobilis est: vbi vult se diffundit. vnum dimittit alterum tangit. Iuxta illud Johis. iij. Spūs vbi vult spirat. Sicut patet Quia dauid suscepit ⁊ saul dimisit. Paulum intrauit. Judam contẽpsit. gentiles cõuertit. Iudeos excecauit. Unde Sapientie. vij. dicitur. q̃ iste est spūs intelligentie. vnicus multiplex. subtilis. mobilis. incoinq̃nat⁹ certus. suauis ⁊c. Mobilis etiam dicitur pro eo q̃ illos quos inhabitat: ad bonum mobiles dꝛligentes ⁊ agiles facere comprobatur Nescit em̃ tarda molimina spūssancti gr̃a. sicut dicit Ambrosius in quadam omelia. Et breuiter iste est qui terram cordis humani solet donis ⁊ gratijs irrigare. ardorem tribulationũ et tentationũ temperare. ⁊ totum subiectuz qđ inhabitat bonis operibus fecũdare. Nubem inquit. Unde Ezechiel. j. Nubes magna ⁊ ignis inuoluens ⁊ splendor in circuitu. Quia sicut dicitur in Psal. Transiuimus per ignem ⁊ aquam ⁊ eduxisti nos in refrigeriuz. Compara si vis istum ignem illi: de quo dicit Plinius. q̃ bitumẽ quod dicitur napbata. quod alio nomie vocatur oleuz de bacuth. talis est nature q̃ ignem vbicũq; visum rapit. De longe em̃ solet ignis prosilire ⁊ accendi in re que tali bytumine fuerit inuncta. Unde luminaria inuncta tali bytumine: per se videnꝫ accendi acsi vna candela etiam a longe ostendatur eidem. Est em̃ istud bytumen cognatum ignibus sicut ait. Tale bytumen est gratia diuina. Ista em̃ cognata est igni spūssancti. Quia reuera vbicũq; fuerit statim ignis iste spūssanctus rapitur. ⁊ cor illud ꝑ sancta desideria inflammat. ps. Accẽdatur velut ignis zelus tuus. Solet igitur iste ignis mobiliter se infundere. Nubem inquit

Tercio dico. q̃ solet viriliter nos defendere. In protectionem inq̃t. Nonne gladius igne⁹ ⁊ versatilis datus est angelo ad defendendũ ⁊ custodiendum paradisum ⁊ viã etiam vite ⁊ ligni vite. Iste est spūs qui scz ⁊ ignis ⁊ gladius potest dici. quia scz ab inimicis nostris nos protegit et defendit. Unde Zacha. ij. Ego ero murus ignis in circuitu hierusalem: ⁊ in gloria ero in medio eius. Unde iste est qui dicit Gen̄. xv. Noli timere abrahm ego protector tu⁹ sum. Sequitur. Apparuit dibanus fumans ⁊ lãpas ignis

Quarto dico. q̃ iste ignis facit vocaliter vera dicere. et hoc ostenditur cum dicit. Eorum. quia istud est pronomẽ relatiuũ. quia scz sicut ignis nõ est sine vocali sono ⁊ strepitu. sicut dicitur Exod. xix. Or clangor buccine vehementi⁹ perstrepebat totusq; mons synai fumigabat. eo q̃ descendisset dñs super israelem in igne. Sic dico q̃ istum ignem semp concomitat sonitus laudis dei. Quia procerto quãdo super aliquos venerit: facit eos in dei laudem per predicationẽ prorũpere. facit eos relatiua inquantũ facit eos verba predicere ⁊ referre. Eorum inquit. Unde Actuũ. ij. dicitur. q̃ apparuerũt. s. apostolis dispartite lingue sic̃ ignis: seditq; super singulos eor: ⁊ repleti sunt oēs spiritusancto: ⁊ ceperũt loqui varijs linguis, put spūssanctus dabat eloqui illis. facit igitur vocaliter vera dicere. Eorũ inq̃t. Esa. lxvj. Ignis eorũ nõ extinguetur. figura de illo filio bomis Apocal. j. Qui habebat oculos sicut; scintilla ignis. ⁊ vox eius erat tanq; vox aquarũ multarũ. Quicunq; em̃ istum ignem habuerit: predicando ⁊ laudando voces suã faciliter exaltabit. Hiere. v. Ecce dedi verba mea i ore tuo in ignem. Facit igitur vocaliter vera dicere. Eorũ inquit. Quinto vero dico. q̃ iste ignis solet similiter corda iũgere. Sicut em̃ ignis habet vtutem consolidatiuã ⁊ conjunctiuã. ⁊ duoꝝ metalloꝝ in vnũ effectiuã. Sic spūssanctus quãdo est in cordibus boim: ipos ad vnitatem ⁊ cõ cordiam reuocat: ⁊ ꝑ pacis ⁊ charitatis vinculum eos ligat. Et hoc est quod ostendit cum dicit. Et. que est cõjunctio copulatiua. Quia scz ignis spūssancti solet diuersa inuicem concordare. Et inq̃t Joelis. ij. Sup seruos meos ⁊ ancillas meas effundam spiritũ meuz. ⁊ dabo prodigia in celo ⁊ in terra sanguinem. ⁊ ignem ⁊ vaporẽ fumi. Aduerte tamen. q̃ ꝑ ignem nõ consolidanꝫ aut vniũtur nisi aliq̃ pinguedine mediante. Sicut patet quãdo aliquod metallum deauratꝫ. ⁊ quãdo aurũ alteri copulatꝫ quod nõ vniũtur sibūnuicẽ: nisi aliqua terra pingui interueniente. Sicut etiam patet quãdo ferrũ cum ferro iũgitꝫ. qz semp lutũ vel terra pinguis interuenire ⁊ apponi probatꝫ. quo scz mediante vnũ efficiũtur. Sic vere dicam. q̃ mediãte igne spūssancti nunq; possunt diuersa corda ligari. vel vnũ per charitatem fieri: nisi terra ⁊ lutũ. i. cõsideratio nre terree mortalitatis interueniat. aut nisi pinguedo diuine gratie intercedat. Unde de tali terra ⁊ de tali igne potest dici illd̃ Luce. xij. Ignem veni mittere in terram. ⁊ q̃d volo nisi vt ardeat. Reuera q̃ cum igne. i. cum spūssancti gratia. terra. i. nostre terreitatis consideratio iũgitꝫ. necesse est q̃ per charitatem ⁊ concordiam accendatꝫ. Esa. l. Succendetꝫ vtrũq; simul ⁊ nõ erit q̃ extinguat. Solet igitꝫ ignis iste sil⁹ corda iũgere. Sexto dico. scz q̃ iste ignis solet totaliter culpas tergere. Ignem inq̃t. Ignis em̃ babet vtutem abstersiuam. purgatiuam. ⁊ mũdificatiuã. Patet in metallis sopbisticatis. sicut est argentũ vel aurum cũ plumbo vel cupro mixtũ. Quia si in igne ponũtur: vtute ignis totum illd̃ inutile qđ supadditum fuerat consumitꝫ. ⁊ vera auri substantia purgata remanere probatꝫ. Sic vere dicam de spũ sancto. Quia procerto q̃ in cor humanũ diffunditꝫ. omnẽ peccati maculam ⁊ omnẽ mixtionẽ malorꝝ desideriorꝝ vel labem quãcũq; superfluam viciorꝝ exinde tollere adnibilare ⁊ consumere nosciꝫ. ita q̃ bomo mũdus ⁊ purus sanctus ⁊ impollut⁹ efficitꝫ dum purgatꝫ. Deutro. iij. De⁹ tuus ignis consumens est. Teste em̃ Plinio. Fulgur q̃ percutit animal venenosum: oēm venenũ in ipo consumere consueuit. Sic spūssanctus q̃ insufflat in boiem pctorem oēm peccatũ seu oēm peccati venenũ consumit ⁊ destruit in eodem. Sicut apparuit in paulo ⁊ silibus. Unde illud Sap̃. xvj. In aqua q̃ oīa extinguit: plus ignis valebat. Bene igitꝫ dicit de talib⁹ sic purgatis illud Ecci. ij. In igne probatꝫ aurũ ⁊c. Quia sicut dr̃ Esa. ix. Succensa est qsi ignis impietas. Solet igitꝫ totaliter culpas tergere. Ignis inq̃t. Septimo dico. q̃ iste ignis solet mentaliter letum facere. qđ ostenditꝫ q̃ comparatꝫ luci: vt luceret inq̃t eis. Nibil em̃ consolabili⁹ luce. Quia sicut dicitꝫ Ecci. xj. Dulce lumẽ ⁊ delectabile ẽ oculis videre solẽ. De spũ ꝺo sctõ dicitꝫ Johis. xiiij. Or paraclit⁹. i. consolator per ipm dñm appellat. Bene igitꝫ dicitꝫ Esa. x. Erit lumen israel i igne. vt luceret inq̃t. Prouer. xv. Lux oculoꝝ letificat animam. Solet igitꝫ ignis iste mentaliter letũ facere. Octauo dico. q̃ ignis iste solet totaliter vmbras tollere. i. vmbrã ignorantie vel erroris. Qđ ostenditꝫ cũ dicitꝫ. Per noctẽ. Quia scz iste est q̃ mẽtẽ ꝑ inspiratõem ⁊ reuelatõem illuminat ⁊ oẽm noctẽ erroris inde fugat. ps. Eduxit eos in nube diei. et tota nocte in illuminatõe ignis. patet igitꝫ quõ iste ignis Errores tollit. Letũ facit. Culpas euellit. Simul ꝓiungit. Uera ꝓponit. Tute defendit. Cito operatꝫ ⁊ agit. Et vtilitꝫ

se ꝯmunicat ⁊ diffundit. Et sic bene dico. ꝙ deus expandit nubem in protectionē eoꝝ. ⁊ ignem vt luceret eis per noctem. Iste ē igit̄ quidā ignis q̄ est de spūsancto specialiter expositus. Adhuc dico. ꝙ est q̄dam ignis q̄ est ad virū iustum ⁊ etiam ad charitatis ⁊ dilectionis affectum referendus. Dicamus ergo aliquid de viro iusto prelato vel quolibet sancto viro. de angelo. de xp̄o. Primo de viro iusto prelato vel sancto dico ꝙ est ignis. Quia ignis est

Sui purgatiuus.
Sui diffusitiuus.
Sui occultatiuus.
Sui augmētatiuus.

Sui dico purgatiuꝰ. Ignis em̄ ē elementū purissimū: nō recipit em̄ aliquā vtutē. quia scz quicq̄d ei accidit cōsumit. Et sic in puritate sua necessario sistit. Itē ignis est elementū cōmunicatissimū. qz scz in oīa se diffundit: ⁊ vtutem suā cunctis distribuit ⁊ effundit. Et inde ē ꝙ oīe corpus penetrat ⁊ intime cuz corpore se ꝯiūgit. Itē ignis ē elementuz occultissimum. Qui scz ignis de sui natura est inuisibilis: nec ab oculo corporali videt̄. nisi q̄ alicui materie terrestri vel aeree incorporat̄. Item ignis est elemētū infinitū seu maximū. Quia scz ignis si applicet̄ materia in quā agit in infinitum solet crescere. ⁊ se continue augmētare. Sicut hec oīa patēt p sanctū Dyonisiū. ca. xij. de angelica ierarchia. Sic vere dico. ꝙ vir iustus habet puritatem immaculabilem. Nihil em̄ immūdum recipit: qz quicq̄d male suggestionis vel cogitationis sibi adiūgitur: illud statim consumere comprobat̄. Nullam em̄ prauā imaginatōem p dilectionē recipit: imo statim p firmitatē boni propositi illā annihilat ⁊ cōfundit. ⁊ sic purus ⁊ immaculatus persistit. Et sic dico. ꝙ iust⁹ ꝝ pō. Est sicut ignis q̄ comburit siluā malarū. s. cogitationū. Et sicut flāma cōburens mōtes vanarū. s. elationū. Itē dico. ꝙ habet bonitatez cōcreabilē amicicie. qz scz neminē solet contēnere: ⁊ cūctis benigniter se incorporare ⁊ cōiungere ⁊ bñficia sua cōmunicare ⁊ diffundere. Actuū. ij. Ignis sedit sup singulos eoꝝ. ⁊ repleti sunt oīes scz bñficijs huius ignis. Itē dico. ꝙ iste ignis habet inuisibilitatem nō demonstrabilē. Quia scz iustus semp vult esse incognitus ⁊ ignotus: ⁊ p iactantiā ⁊ ostentatōem nunq̄ bonis ꝓpalatus. Et nunq̄ nisi p adiūctionem terrestris materie id est nisi p incorporatōem alicui⁹ actualis operis vtuosi fit libenter bonis manifestus. Vñ Seneca. Esto occultator vtutum sicut alij vicioꝝ. vñ iste ē ignis ille absconditus. de quo dicit̄. ij. Macha. j. Qz sacerdotes tūc dei cultores erant: acceptū ignem de altari occulte absconderūt. eū in valle vbi erat puteus altus ⁊ siccus. Expone de iusto. s. qui semp vult abscondi in puteo ꝓfundo humilitatis ⁊ in siccitate abstinentie ⁊ pauptatis Prouerb. vj. Munq̄d p̄t quis abscondere ignem in sinu suo. pō. Cōsiderabā ad dexteram ⁊ videbam. ⁊ nō erat q̄ cognosceret me. Item habet quātitatē supereſcibilem. qz scz iustus non cessat q̄diu viuit vtutibus crescere. ⁊ si ligna. i. occasiones ⁊ bene operandi materia eidem apponit̄ se semp solet in melius augmentare Eccl̄. xj. A scintilla vna augetur ignis. Et Eccl̄. xxviij. Secūdum ligna silue ignis ardebit. Breuiter igitur dico. ꝙ vir iustus ignis dicitur: ⁊ igni merito comparatur Unde de belya propheta dicitur Eccl̄. xlviij. Surrexit belyas propheta q̄si ignis. Ubi aduerte. ꝙ sicut ignis

Superius gaudet.
Interius ardet.
Exterius splendet.
Asperius mordet.

Sic vere iustus gaudet superius deitatis celo. Surrexit. Ardet interius charitatis zelo belyas. Splendet exterius decētie velo propheta Mordet asperius iusticie telo. Quasi ignis. Primo igitur dico. ꝙ spūalis ⁊ moralis ignis. s. homo iustus. ⁊ maxime bonus ecclīasticus vel prelat⁹ superi⁹ gaudet contemplādo celū. Surrexit inq̄t. Quia reuera sicut ignis habet regionem suā superi⁹. ita ꝙ inferius nunq̄ detinet̄ nisi q̄ terrestri materie incorporat̄. ⁊ tūc continue sursum tendit et vt sursum euadat ⁊ erūpat continue agitat̄. Sic vere iusti superius p contēplatōem habitant: ⁊ celuz visitāt ⁊ frequentāt dicentes scz illud Phyl̄. iij. Cōuersatio nr̄a in celis est: q̄nimo si necessitate alicui⁹ negocij in terra. i. in terrenis occupationib⁹ detinent̄. nunq̄ ibi mente q̄escere. compробant̄. imo semp tentant ⁊ conant̄ inferiora dimittere ⁊ superius agitant̄. sursumq̄ per desiderij circūeūt ⁊ mouētur dicentes scz illud. Non habem⁹ hic manentem ciuitatem: ⁊ futuram inq̄rimus. Hebreo. xiij. iuxta illud Eccl. iij. Que sursum sunt q̄rite vbi xp̄us ꝛc. Surrexit inq̄t Josue vij. Surge cur iaces ꝓnus in terra. Vñ de talis ignis motu ⁊ ascensu dicit̄ Judicū. vj. Ascēdit ignis de petra ⁊ carnes azimosq̄ panes consūpsit. Expone igit̄ dico ꝙ tal⁹ spiritualis ignis superi⁹ gaudet contēplando celum. Surrexit inq̄t. Secūdo dico. ꝙ iustus interius ardet demonstrando zelum. Et hoc ostendit̄ cuz dicit̄. Belyas q̄ scz inter ceteros sanctos plus inuenit̄ zelasse pro fide ⁊ veritate. sicut ipe dicit. iij. Regū. xix. Zelo zelatus sum pro domino exercituū ꝛc. Et iste zelus satis apparuit q̄n ignem sup quinq̄genarios descendere iussit. iij. Regū. j. Et q̄n ꝓphetas baalim interfecit. iij. Regū. xviij. Sicut em̄ ignis exnatura ꝓterea feruet ⁊ ardet. Sic iustus pro fide ⁊ veritate zelat. pō. Accendetur velut ignis zelus tuus. j. Macha. ij. Belyas dū zelat zelum legis receptus ē in celū. qđ scz factum fuit in curru igneo. sicut dicit̄. iij. Regū. ij. Igitur iustus ad modū ignis interius ardet demonstrādo zelū. Belyas inq̄t. Ignis em̄ zeli ⁊ ꝓfundi amoris ē ille ignis q̄ in stupis cōtineri nō potest q̄n appareat. Vñ Jeremias de fermone dñi ad se facto dicit sic. Jhere. xx. Dixi non recordabor dñi neq̄ loquar in noie illius. Seq̄tur. Et factus ē in corde meo quasi ignis exestuās claususq̄ in ossib⁹ meis ⁊ defeci ferre nō sustinens. Ignis igit̄ iste interi⁹ ardet demonstrando zelū. Belyas inq̄t. Tercio dico. ꝙ iust⁹ exterius splendet illustrando velū. i. exteriorez habitū. Quia scz sicut ignis habet innatū splendorē annexū essentie sue: per quē non solū in se splendet ⁊ rutilat: imo etiam alia illustrat ⁊ illuminat. Sic vere iustus habet annexū duplicē spūalem splendorē. s. vnū interius q̄ est splendor veritatis fidei ⁊ sapiētie. De quo illud Esaie. iij. Creauit dominꝰ super omnē locum montis syon splendorē ignis flāmantis in nocte. Et alium exterius: ⁊ iste est splendor honestatis ⁊ decentie seu bone apparentie. De quo Esa. x. Erit lumen israel in igne. Igit̄ talis ignis. s. homo iustus ⁊ in se lucet ⁊ alios illuminat. Quia scz in se lucet interius per fidem sapientiā ⁊ veritatem. exterius p decentiā ⁊ honestatem seu cōuersationis sanctitatem. Et alios illuminat q̄tuz ad primū per scientiā ⁊ doctrine vtilitatem ⁊ subtilitatez. Et q̄tum ad secūdum p bonoꝝ exemploꝝ regulam ⁊ puritatē Unde de tali directiuo splendore dicitur Ezech. j. Qz illa sancta animalia viros iustos significantia erant splendentia et ignea. Unde ibidem dicit̄ sic. Hec erat visio discurrens in medio animaliū splendor ignis: ⁊ de igne fulgur egrediens. Fulgur dico. s. bonoꝝ exemploꝝ. Igitur iustus exterius splendet auferendo velum. s. caliginis ⁊ erroris: seu illustrando velum. i. habitū honestatis. Et hoc ostendi cū dicitur propheta. Quia scz propheta ⁊ interi⁹ splendet p diuinas reuelationes. ⁊ exterius fulget per cōuersationes directiuas et exēplares sanctitatis conditōes. ita vt sibi ab alijs possit dici illud Jobis. iij. Oñe vt video q̄ propheta es tu. Et Matth̄. xj Quid existis videre prophetam inquit. q. d. Tales propter suam exemplarē vitam digni sūt ab oīnibus inspici ⁊ videri. Ignis igitur. i. iustus exterius splendet auferendo velū. Propheta inq̄t. Quarto vero dico. ꝙ iustus asperius mordet infigendo telū. Et hoc ostēditur cum dicit̄. Quasi ignis. De natura em̄ ignis est non solum ꝙ splendeat: imo etiā ꝙ ledat affligat atq̄ mordeat Unde etiā apes habent seu telum qđ ignee fertur esse virtutis. qz scz dolorem ⁊ adustionē inducat. Ignis em̄ ⁊ quelibet res ignea vel ignita: habet ledere ⁊ affligere: purgare ⁊ abstergere: attenuare ⁊ consumere. Sic vero dico. ꝙ iustus ⁊ maxime iudex vel prelat⁹ debet habere exēplo apē telū igneū. i. rigorez ⁊ seueritatē iusticie. qz scz ⁊ verbo corrigendo: ⁊ ope puniēdo: ⁊ vultu seueritatē ꝓtendendo: debet esse igneus: vt scz possit malos corrigere abstergere et purgare: ⁊ si forte noluerint: possint eos cōsumere vel delere Malach. iij. Jpe em̄ quasi ignis ꝓflans: ⁊ q̄si herba fullonū: ⁊ sedebit ꝓflans ⁊ emūdās argētū: ⁊ purgabit filios leui: ⁊ colabit eos q̄si aurū ⁊ q̄si argentū. ⁊ erūt offerentes dño sacrificia in iusticia. Et breuit̄ de talib⁹ dicit̄ Zach. xij In die illa ponā duces iuda sicut caminū ignis in lignis: ⁊ sicut faciem ignis in feno. Aduerte tū. ꝙ ignis in metallis nobilibus nō cōsumit substātiā: ⁊ accidēs ⁊ feculētia inter-

mixtū:sicut est argentū ⁊ aurū. Ad tenotandū q̄ intentio boni iudicis ⁊ iusti prelati debet esse ad exterminādū vicia ⁊ nō naturam:⁊ ad purgandū ⁊ purificādū hoiem no dānandū. Siles illi igni vbi fuerūt positi Sydrach. Misach et Abdenago. q̄ scz viros ipos nō lesit aut ꝓturbauit:vicula tamē dirupit ⁊ eos liberauit. Ad tenotādū q̄ iudex (cui⁹ ignis seu seuerus) nō debet ad consūptionē psonaꝝ intēdere:ꝫ ad dissolutōem ⁊ cōsumptōem vinculoꝝ.i. culparū pūcipalit̄ anhelare Math.iij. Cōgregabit triticum in horreū:paleas aūt cōburet igni inextinguibili. Cui⁹ tamē ꝓtinū est in multis:q̄ scz nō curāt nisi q̄ possint emēdas ⁊ munera reportare:de purgatiōe vo vel emēdatione psone parū solēt attēdere vell curare. Siles cuidā speciei fulguris.i. celestis ignis:de quo facit Plini⁹ mentiōem dicens. q̄ est spēs fulguris q̄ dissoluit aurū in saculis ipis saculis ⁊ sigillis saculoꝝ intactis. Vinū etiam cōsumit in dolio:⁊ gladiū in vagina:intactis ⁊ illesis dolio ⁊ vagina. Illud em̄ qd melius ē accipit iste ignis:illud aūt qd nihil valet nō accipit ꝫ dimittit. Sic vere sunt multi q̄ in punitiōibus ⁊ correctiōibus suis nō curant nec querūt nisi aurum a barbaris extorq̄re:vinū ⁊ arma ⁊ oia p̄ciosa subripe. De saculis vo vagina ⁊ dolijs.i. de inutilib⁹ ⁊ parū valentib⁹: imo etiā de culpis ⁊ vicijs delinquentiū nō curare:q̄nimo multi sunt q̄ magis amāt seditiosos q̄ pacificos:eo q̄ ab ipis solēt vtilitatē ⁊ cōmoditatē rōne suoꝝ criminū reportare Jodis.j. Ignis cōsumpsit speciosa deserti. Nō sic igitur:ꝫ debite ⁊ cū intētione sincera ignis spūalis mordeat. Justicie velo splendeat. Charitatis zelo ardeat. Eminenti celo gaudeat. Et sic bene dicetur. Surrexit belyas prophēta quasi ignis. Iste est igitur ignis ad virum iustum referendus. Si vero velis ad angelos applicare ⁊ ipsos igneos appellare:dic q̄ sicut ignis inter elementa

Sedet superius. Sic dico q̄ angeli sunt in statu superiores. Sunt in motu celeriores.
Volat celerius.
Splendet vberius. Sūt in intellectu splēdidiores. Sūt
Ardet feruentius. in affectu feruētiores Sūt in effectu
Agit potentius. potentiores. Bene igit̄ dicit̄ in ps. Qui facit angelos suos spūs ⁊ ministros suos ignem vrentē. Si vero ad xp̄m applicare velis:dic sicut supra de spūsancto:vel etiam hic de iusto ꝛc. Nota q̄ oīa que de igne viri iusti moralisata sunt a. §. q̄ incipit. Adhuc dico q̄ est q̄dam ignis q̄ est ad virum iustū ꝛc. possunt applicari supra ad. §. vbi agitur de igne virtuoso.

Ignobilis.tas. Vide vbi nobilis seu Nobilitas ꝛc.

Ignominia Nota q̄ ignominia habet cōtrarietatē cū nomine. Est em̄ ignominia illa confusio seu infamia q̄ priuat hoiem bono nomie. Et ideo ignominia nihil aliud est ꝓpie loquendo:q̄ boni nomis priuatio vel carentia. Accipit̄ autem vt cōiter pro cōfusiōe. Et isto cū ignominia sp accipiat̄ in malo. Scriptura vo nō faciat mētionē gnaliē nisi de triplici malo. vicz De malo culpe. Miserie ⁊ Pene. Hinc est q̄ de triplici ignominia possum⁹ facere mētionē. Et sic dico q̄ est ignominia plena vicijs. Ignominia cū priuijs. Ignominia cū supplicijs. Prima est ignominia culpe latentis. Secunda est ignominia vocis seu fame patentis. Tercia ē ignominia pene fetentis. Primo igit̄ dico. q̄ est quedā ignominia latens q̄ est interior. Et ista nihil aliud est q̄ culpa. Peccatū em̄ est illud qd facit hoiem ignominiosum.i. sine nomie. Nomie dico digno coram deo noiari:vel digno in libro vel in volumie vite scribi. Vñ de peccatore dr̄ Prouerb.xvij. Natus est stult⁹ in ignominiā suam. ꝫ nec pater in fatuo letabit̄. q. d. Stultus.i. peccator in ignominiā natus est.i. ignominiabilis apud deū factus ē. Et ideo p̄ eius scz xp̄s ipe deus nō letabit̄ in ipo in eternū. q̄ scz] nomē eius in libro vite nō inueniet scriptū:ꝫ inde potius ignominiose deletū. Qui em̄ ignominiose se habebāt in bello:vt, pote q̄ fugiebāt:vel se capi sine magna causa ab hostib⁹ ꝓmittebant:a militia olim ignominiose remittebant̄. stipē dās priuabant̄. ⁊ nihilominꝰ penis ⁊ improperijs subdebant̄. Sicut accidit romanis militib⁹ q̄ in bello cānensi a prelio ignominiose fugerūt. quos senat⁹ in Sicilia relegauit. ⁊ ibi sub ignominiosa militia militare coegit. ⁊ q̄ diu hannibal esset in ytalia:ibi nō intrarēt ipos similiter condē nauit. Sicut ponit tytus liuius de bello pu. Sic vere illi q̄ in bello contra vicia ignominiose pugnat:⁊ q̄ debiliter resistendo ꝓ culpam hostib⁹ se subiugāt. ignominiosi apō deum fiūt:ita q̄ quousq̄ se a culpa purgauerint:⁊ hoste ab ytalia.i. dyabolō a suis cordib⁹ fugauerint:a senatu iustorum ⁊ societate spūaliū militū lōge desistūt. De alijs etiaꝫ militibus legit̄. q̄ qz male pugnauerūt:damnati fuerunt ab imperatore suo. q̄ decetero stādo alijs recūbētibus manducarēt. quousq̄ ignominiā ⁊tuose pugnādo in alijs prelijs compēsarūt Hiere.iij. Operiet vos ignominia vestra. Et Prouerb.xviij. Impi⁹ cū in ꝓfundū pcōꝝ venerit cōtemnet:⁊ seqūtur eū ignominia ⁊ obprobriū. Et aduerte. q̄ scriptura facit mētionē de multiplici ignominia. videlicet

Carnalitatis ⁊ immūdicie. Est igit̄ q̄dam ignominia
Cupiditatis ⁊ auaricie. carnalitatis. Et ista potis-
Proteruitatis ⁊ pertinacie. sime est in actib⁹ luxurie
Verbositatis ⁊ adulatrie. damnate:sicut ē adulteri-
Infidelitatis et ydolatrie. um ⁊ incestus ⁊ silia. De adulterio em̄ dicit̄ Prouerb.vj. Qui adulter est ꝓpter cordis inopiā perdit aiam suam turpitudinē ⁊ ignominiā cōgregabat sibi De incestu vo cōiter loq̄tur i scriptura. sicut Leuit̄.xx. vbi dicit̄. Qz qui acceperit sororē suam ⁊ viderit turpitudinē suam. Seq̄tur. Illaq̄ cōspexerit ignominiaꝫ fratris sui:nefariam rem opati sunt:occident̄ in cōspectu populi. Per ignominiā em̄ in scriptura intelligit̄ actus luxurie:et etiam ipa mēbra pudibūda. Hiere.xiij.c. Nudauī femora tua contra faciem tuā:⁊ apparuit ignominia tua: adulteria tua ⁊ binnit⁹ tuus:scelus fornicatiōis tue. Unde etiā peccatū sodomiticū qd valde ē ignomiosum ⁊ infame sb noie ignominie cōtinet̄. Roma.j. Tradidit eos deus in passiōes ignominie:vt faciāt quod eis non expedit. Ista est igit̄ ignominia carnalitatis. Item ē ignominia cupiditatis. Patet em̄ ad sensum. q̄ illi q̄ incidūt in auariciam ⁊ cupiditatē:sicut sunt vsurarij ꝛc. vltra modū sunt tenaces ⁊ parci. Qui scz apud oēs sunt tenaces ⁊ ignominiosi. Vñ de istis ⁊ alijs ipos cōtemnētes ⁊ abominātes: pōt dici illud Treno.j. Viderunt eam hostes ⁊ deriserunt sabbata eius.i. pompas ⁊ supba solacia:vtpote q̄ñ alijs se preferūt:vel milites fieri seu nobilitari q̄rūt:alij q̄ ignominiā vsurarū a q̄bus ista quenerūt cogitāt:ipos merito vilipendūt:imo q̄nq̄ talia ipis improperāt ⁊ opponūt. Ezechiel.xxiij. Ipsi discooperierūt ignominiā eius. Item est ignominia ꝓteruitatis. Proterui em̄ boies q̄ scz parentes tā naturales q̄ spūales nō reuerētur. ꝫ eis ꝓterue ⁊ obstinato animo opponūtur ignominiosi merito reputātur Prouerb.xix. Qui affligit patrem ignominiosus erit ⁊ infelix.

Item dico q̄ est ignominia adulatricis verbositatis. Homines em̄ adulatores ⁊ mendaces:⁊ q̄ solent placentia dicere:⁊ malos in suis malicijs ꝓfouere:infames ⁊ ignominiosi apud bonos ⁊ veridicos solent esse. Hiere.viij. Sanabāt ꝓtritionē populi filie mei dicētes pax pax:⁊ nō erat pax. Item est ignominia idolatricis infidelitatis. Heresis em̄ ⁊ idolatria sūt vicia valde ignominiosa. Vñ de idolatris q̄ adorauerūt vitulū ꝓflatilem dr̄ Exod.xxij. Spoliauerat eos aaron ꝓpter ignominiā sordis. Patet igit̄ q̄ est ignominia latēs q̄ est interior. Secdo ꝓcipuit̄ dico q̄ ē ignominia patēs:que est exterior. Et ista nihil aliud est q̄ñ

Exterior cōfusio ⁊ infamia. De ignominia cōfusiōis
Exterior pauptas et miseria. et infamie dr̄ Hiere.xlvj.
Exterior tribulatio ⁊ angustia. Audierūt gentes ignominiam tuā:⁊ vlulatus tuus impleuit terrā. De ignominia pauptatis ⁊ miserie:dr̄ Prouerbio.xiiij. In paucitate plebis ignominia ꝓncipis. De ignominia vo aduersitatis ⁊ angustie:dicit̄ in sb. Imple facies eorum ignominia. Ista est igit̄ ignominia patēs que est exterior. Tercio principaliter dico. q̄ est ignominia scatēs seu fetēs que est posterior. Et ista ē ignominia ⁊ cōfusio infernalis. Valde em̄ ignominiosum ē homini nobili q̄ñ relegat̄:⁊ magis q̄ñ in insulā deportat̄. Homini libero q̄ñ incarcerat̄. ⁊ magis q̄ñ seruituti ⁊ vinculis subiugat̄. Homini diuiti ⁊ glorioso q̄ñ depauperat̄ Homini delicioso q̄ñ laboribus⁹ ⁊ angustijs deputat̄. Sic vere qz infernus est exilium ⁊ relegatio:est seruitus ⁊ subiugatio:est pauptas ⁊ attenuatio:est etiaꝫ ad,

uersitas ⁊ dolorosa tribulatio. ideo maxima ē ignominia ⁊ cōfusio pcōrubus: ⁊ maxime diuitib⁹ hui⁹ mūdi qñ depu, tanē ibidem: ⁊ qñ ad illas penas ⁊ miserias ꝓdemnātur. Tūc em̄ pōt dici de ꝙlibet damnato illud Osee. iiij. Gloriā eius in ignominiā mutabo. Quia reuera ꝙnto maior ꝓces fit gloria dñi florebāt: tanto maior seqūtur ignominia qñ ca dūt. j. Macha. j. Scōm gloriā eius multiplicata ē ignomi nia eius. Añ breuiter ame peccatrici pōt dici illud Ezech. xxiij. Dictū est meretrici ooliba. Ecce ego tradā te in ma nus eoꝝ quos odisti: in manus de ꝙbus saciata est anima tua: ⁊ agent tecū in odio: ⁊ tollēt oīes labores tuos: et di mittēt te nudā ⁊ ignominia plenā. ⁊ reuelabit ignominia fornicationū tuaꝝ. Sic igitur patet quō iuenit ignominia

Infernalis. Vide de cōfusione ⁊ verecūdia ⁊c. Si
Mundialis. vis adhuc dic q ignominia idem ē qđ con
Criminalis. fusio: verecūdia obprobriū seu infamia val de magna. Et ideo ignominiosus dicit ab in qđ ē nō: ⁊ no men qđ est fama: q̄si sine nomine seu fama. Et iō nota q i scriptura triplex confusio seu ignominia reperitur. vicz.

Ignominia continēs gratiam. Prima est ignominia
Ignominia q̄ spectat ad culpā. quam in mūdo vir iu
Ignominia q̄ spectat ad penā. stus sustinet. Secūda ē ignominia quā ob culpā impius cōtinet. Tercia est igno minia q̄ in penam dānatos detinet. Et sic dicam q i scri ptura reperit ignominia trāsitoria q̄ est penitētiū ꝙuerso rum. Ignominia destructoria q̄ est delinquētiū iniquoꝝ. Ignominia pmansoria q̄ est gemiscētiū dammatoꝝ. Dico igit primo. q est qđam ignominia tpalis ⁊ transitoria. Et ista ē ignominia tpalis tribulatiōis quā scz electi patiū tur in mūdo: vt necessitate cōpulsi veniant ad salutē. Pa rum em̄ reputat pr ignominiā filij pestilētis si ꝺberarēt in scolis. vt ex tali ignominia corrigat: ⁊ tandē gloriā ꝓseqūt. Sicut em̄ dr Eccl. iij. Est cōfusio adducēs gloriā. Et de ta li ignominia dr in ps. Imple facies eoꝝ ignominia: ⁊ que rēt nomen tuū dñe. Secūdo dico. q est ignominia cri minalis ⁊ cōfusoria seu destructoria. Et ista est ignominia peccati. nihil em̄ cōfusibilius q̄ peccatum. Et ideo sicut vi deo q illi in mundo sunt ignominiabiles ⁊ infames.

Qui proditiose dños respuūt. Sic vero dico spūali
Qui vituperose sese ꝓstituūt. ter. q illi abominabi,
Qui penuriose se bonis exuūt. les possunt dici q̄ sūt
Qui ꝓfuptuose se stultos astruūt. prodicioſi ꝓ peccatū et idolatriā. Sicut scz sunt illi q̄ deum ꝓprium dñm derelin quūt et eius aduersario. s. dyabolo se ꝓtūgūt. Unde de po pulo idolatro dr Exo. xxxij. Or aaron ipm spoliauerat ꝓ pter ignominiā sordis. Et inter hostes nuduꝫ cōstituerat Et Prouer. xix. dr. Or qui affligit patrem suū ignominio sus erit ⁊ infelix. Jte illi q̄ sunt vituperosi ꝓ abusuꝫ vel immūdiciam. Quia scz omnes actus luxurie sunt ignomi nosi. Añ etiam illa mēbra pudibūda ignominiosa nomi nantur. Unde Iere. iij. Nudaui femora tua contra faci em tuam: ⁊ apparuit ignominia tua. Et mulieri meretrici loq̄tur scriptura Esa. xlvij. dicens. Revelabit ignominia tua: ⁊ videbit obprobriū tuū. Jtem illi q̄ sunt penurio si ꝓ virtutum relictam copiam. qz scz sicut ille q̄ fuit diues ⁊ oīa vendens ⁊ inhoneste expendens efficitur pauper: ignominiose viuit. Sic illi qui virtutes vendūt ⁊ expendūt et in bonis spūalibus inopes fūt: ignominiose quo ad de um viuūt. Et ideo a deo ⁊ a sanctis contemni ⁊ vilipendi digni sunt. Unde Treno. j. Peccatū peccauit hierusalez propterea instabilis facta est. Oēs q̄ glorificabant eam: sprezerūt eam. qz viderūt ignominiā eius. Sequitur. De posita est vehemēter nō habens consolatorē. Jtem illi q̄ sunt pfuptuosi seu tumultuosi ꝓ fatuaꝫ insipientiā. Unde Prouerb. xviij. Impius cū in profundū peccatoꝝ venerit contēnet: ⁊ sequit eum ignominia ⁊ obprobriū. Et Pro uerb. iij. Stultoꝝ exultatio ignominia. Jsta est igitur igno minia criminalis. Tercio dico. q est ignominia infernalis ⁊ dānatoria. Et de ista dicit Osee. iiij. Gloriā eius in ig nominiā cōmutabo. Et. j. Macha. j. Scōm gloriā ei⁹ mul tiplicata est ignominia eius ⁊c. Sufficit.

Ignorantia. Nota q ignorantia nihil aliud est q̄ carentia scientie. Et ē qñ, q̄ vicii nature: qñq̄ vicium ꝓpone. Homo em̄ naturaliter est insciꝰ ⁊ ignarus. q̄uis anima creet a deo capax oīs scientie. Quia fm Aristotelē. Nihil est difficile apud potē tiam intellectus. ipa tamen quādo creatur est sine scientia actuali. Est em̄ sicut tabula rasa in qua nihil est depictum

Distinguamus igitur. q est triplex ignorātia. scz q̄dam
Naturalis. Primo igitur dico. q est ignorantia natu,
Criminalis. ralis: et est illa q̄ nobis insita est a natura.
Virtualis. Multa em̄ sunt q̄ nobis natura scire ne, gat. Et hoc fit ex nature debilitate: vel ex dei ordinatiua vo lūtate. Sicut em̄ q̄dam sunt animalia q̄ naturaliter nascun tur ceca: sicut sunt canes. vulpes. lupi. leones. ⁊ generalit oīa animalia rapacia ⁊ gulosa. Sic vere charissimi: nos a, lij qñ nascimur sumus ceci: ⁊ naturaliter ⁊ originaliter ig norantes: ⁊ q̄d debemus facere nescientes. Unde nota. q nos naturaliter ignoramus. iij. Regū. iij. Ego sum puer p, uulus ignorans egressum ⁊ introitum meum. scilicet.

Meritorū qualitatem. Ignoramus dico merito
Futurorum veritatem. rum nostroꝝ qualitatem
Mortis nostre ꝓpinquitatem. Quia sicut dicit Eccles.
Mortuorū conditionem. ix. Nescit homo vtr amo
Judicij discussionem. re vel odio dign⁹ sit Job ix. ca. Nempe ⁊ si iustus homo fuero: hoc ipm ignorabit ania mea. Jtem ignoram⁹ futurorū veritatez. Eccles. viij. Multa inq̄t hois afflictio: quia ignorat preterita ⁊ fu tura. Jtem ignoram⁹ mortis nostre ꝓpinq̄tatem. Gene. xxvij. Ecce ides inq̄t q senuerim ⁊ ignorem die mortis mee.

Jtem ignoramus mortuoꝝ conditōem. Eccles. xj. Ig, noras que sit via spūs. Jtem ignoram⁹ discussionē iudi cij seu acceleratōem. quia sicut dicit Matb. xxiij. Veniet dñs serui illius hora qua ignorat: et partē eius ponet cum peccatorib⁹. Ignorantia em̄ istoꝝ quinq̄ charissimi: ē no, bis insita naturaliter. quia scz nos nō scimus quātum deo placemus: nec q̄d de futuris dicemus: nec etiā quādo mo riemur. nec a quo post mortem ducemur. nec quādo in iu dicio discutiemur. Jsta est ignorantia naturalis. Secū, do dico. q est ignorantia criminalis. Et ista est q̄n ignora mus q̄ scire tenemur. Ignorantia em̄ facti q̄nq̄ excusat. Quia scz oīa facta nō possumus scire. ⁊ maxime si crassa nō fuerit vel supina. Sed ignorātia iuris nō excusat. Jus aūt voco quicq̄d scire tenemur. sicut sunt illa que ptinent ad salutem. Ignorare em̄ talia est peccatū et periculosum Sicut em̄ dicit. j. Coꝝ. xiij. Si quis ignorat: ignorabitur. Sicut em̄ aues ⁊ animalia que habent visum debilē facilit capiūtur. quia scz nō vident nec percipiūt rhetia venatoꝝ ita q in illis faciliter inuoluūtur. Sicut patet de leporib⁹ ⁊ annetis que aues sunt in sero volantes circa nemora: q̄ in magnis rhetibus ab arboꝝ pendentibus capiūt. Sic vere illi q̄ visum scientie ⁊ intelligentie p ignorantiam bñt debilem ⁊ obscurum: in rhetibus peccatoꝝ ⁊ vicioꝝ facili ter irretiūtur. Dum em̄ nō vident nec intelligūt q̄d sit ma lum: ipm fugere nequeūt nec vitare. Non em̄ euitat ma, lū: nisi ꝓius cognitū. Et aduerte q quadruplex est mala ignorātia. s. ignorātia

Ignorantia sperādoꝝ est igno
Sperandorum. rantia bonoꝝ paradisi que pro,
Credendorum. certo multū est periculosa. Illa
Agendorum. em̄ si ignorāt nō appetūtur. Jō
Cauendorum. de malis q̄ nihil sperāt de bonis futuris dicit Job. xxiiij. Perfodiūt in tenebris domos et ignorauerūt. Ignorantia credendoꝝ est ignorantia ar ticuloꝝ fidei et diuine scientie scripture. De qua Roma. x. Ignorantes inq̄t dei iusticiam: ⁊ suam volentes statue re: iusticie dei nō sunt subiecti. Et Esa. xxviij. Sacerdos et ꝓpheta ignorauerūt iudicium. Ignorantia agendoꝝ est ignorantia operū bonoꝝ que facere tenemur. De qua j. Regum. xx. dicitur. Quid agerē penitus ignorabat. Et Phyl. j. Coarto em̄ ex duobus ⁊ quid eligam ignoro. Et j. Reg. xxvj. Apparet q stulte egerim: ⁊ ignorauerim mul ta nimis. Ignorantia cauendoꝝ est ignorantia vicioꝝ: et ignorantia infernaliū tormentorū. De ignorantia pecc toꝝ dicit Prouerb. vij. de illo iuuene qui ꝓ mulierem ir retitus erat multis sermonib⁹: statim eam sequitur. sicut bos ductus ad victimam. ⁊ quasi agnus lasciviens igno rans q ad vincula stultus trabatur. De ignorātia vo tor mentoꝝ dicitur in Ps. in persona peccatoꝝ. Congregata

sunt sup me flagella ⁊ ignorani. Et ideo breuiter videmus q̄ aues ignorantes laqueū capiūtur: ⁊ homines ignorātes insidias hostium occupātur. Sic dico q̄ illi qui ignorāt pericula cauenda. scz laqueos viciorū ⁊ insidias demoniorū: faciliter in vicijs inuoluūtur. ⁊ per damnatōem perpetuā morūtur. pō. Veniant sup eum laqueus quē ignorat. Job xviij. c. Hec sunt igit̄ tabernacla iniqui: ⁊ iste locus eius q̄ ignorat. Ista est igitur ignorantia criminalis. Sed ista est periculosa ⁊ viciosa in quolibet viro iusto: multo fortius in prelato. Magis em̄ dāmificaret mūdus si sol efficeret obscurus: q̄ si oēs alie stelle obscurarent. Sic malus ē rei publice pudicium. si sol. i. superior vel platus efficiat ignorās q̄ de alijs quibuscūq̄. Et exēplifica sicut supra in pluribus locis. Esa. lvj. Pastores ignorauerūt intelligentiam Ideo dicit admiratiue Job. iij. Tu es magister in israel: ⁊ hec ignoras? Ista est igitur ignorantia criminalis.

Tercio dico. q̄ est ignorantia virtualis. Et ista est ignorātia bonorū simplicium. qui scz debent ignorare: ⁊ se ⁊ suos et sua. Se dico. Unde Cant. j. Si ignoras te o pulcerrima mulierū: egredere ⁊ abi supple a peccato. Suos sicut sunt illi q̄ per carnalem affectōem neminē cognoscūt. Deutro. xxxiij. Dixit patri suo ⁊ matri sue: nescio vos. ⁊ fratribus suis ignoro illos. Sua insuper. sicut scz sunt illi qui cor in diuitijs nō apponūt: imo ipas ignorant ⁊ vilipēdūt. Tho bie. v. Quō pecuniaz banc exōram ignoro ⁊c. Vide supra de Cecitate. ⁊ infra de Visu. De vmbra. De obscuritate. De illuminare. De luce. De lumie ⁊ similib⁹.

Ignoscere. Nota q̄ ignoscere idem est quod indulgere vel remittere. Dicitur autē ignoscere quasi nō noscere ab in ⁊ nosco. Ille em̄ qui indulget ⁊ ignoscit iniurias sibi factas. videt obliuisci vel ignorare ⁊ nō noscere: vel pro oblitis ⁊ ignoratis. ignotis ⁊ nō recolitis habere. Talis em̄ ignotio spectat ad Deum. Ad deū dico. Iste em̄ est sicut puer qui solo Justum. risu vel applausu: solo pomo vel solo troco i Impium. dulget ⁊ ignoscit homini se ledenti ⁊ sibi iniuriam facienti. Quia scz nunq̄ possum⁹ tantū isti puero iniuriasse; peccando: q̄n ignoscat cōtinuo: si sibi arriserimus cōuertendo: ⁊ applauserim⁹ penitēdo. Ad bene videt dicī Jone. iij. Ubi rex audito malo quo delere volebat dñs niniuitas: p̄cepit ieiunare: ⁊ indui sacco ⁊ clamare ad dominū diligenter dicēs. scz ista verba. Quis scit inq̄t si conuertat ⁊ ignoscat deus ⁊c. Ignoscere igit̄ spectat ad deū.

Item ignoscere spectat ad iustum. Ad iustū em̄ ⁊ generosuz virū pertinet iniurias dimittere. ⁊ vbi plus vindicare potuit indulgere. Silis ligno viridi. qđ vbi plus calescit magis efficit humidū ⁊ flexibile. Sic vere generosus ⁊ virtuosus homo de q̄to plus calescit ⁊ lacessit iniurijs: tāto plus debet molliri flecti ⁊ inclinari miscōia ⁊ indulgētijs. Magne em̄ virtutis est q̄ homo tūc velit ignoscere quādo se sentit maiorib⁹ iniurijs tacū esse. Un̄ Seneca dicit. Ut nobile genus vindicte ē ignoscere. Exemplo illius impatoris romani Pompey. Qui cū herodem regē iudee bellovi esset. ⁊ adductus añ eum genua flexisset: ⁊ corona añ pedes eius dimisisset. Accepit eam impator ⁊ reposuit in capite regis victi: dicens eiusdē esse potestatis regē vincere ⁊ facere. Bene igit̄ dicit Seneca in libro de morib⁹: vt videtur. Alteri semp ignoscito: tibi nunq̄. Vide si vis Senecā in libro de clementia ad Meronē: vbi multa allegat ad ꝓpositū. Ignoscere igit̄ spectat ad iustū. Item ignoscere spectat ad iniustū. Constat em̄ q̄ peccator ⁊ iniustus sp indiget q̄ ignoscat eidem. Et ideo pari passu ⁊ iste debet ignoscere bis q̄ iniurianť eidem. Juxta illud Luce. vj. Date ⁊ dabitur vobis: dimittite ⁊ dimittet vobis. Et. iij. Reg. v. Ignoscat mihi dñs seruo suo. Qđ est contra multos q̄ bene volūt sibi ignosci. ⁊ nūq̄ volūt ignoscere cuicūq̄. Figurati in illo seruo nequā qui a dño suo indulgentiā petijt et accepit: ⁊ tamē cōseruo suo voluit indulgere. sicut dicit Math. xviij. Quapropter fuit a dño dānatus ⁊ in tenebr̄ exterioribus cōdemnat⁹. Quia sicut peccator sibi vult ignosci: sic debet ⁊ ipe alijs misereri. Sicut dr̄ Dañ. iij. Peccata tua elemosinis redime. ⁊ iniq̄tates tuas miscōias pauperū. Forsitan ignoscet dñs delictis tuis. q. d. Si tu ignoscis: ille ignoscet ⁊c. Vide de Dimittere. Venia. Indulgētia. Parcere. Misereri ⁊c.

Ille. Illius. Nota. q̄ istud ꝓnomē ille est ꝓnomen relatiuū Refert em̄ semp ad aliud antecedēs. Et sic dico loquēdo moraliter: q̄ ille pōt accipi in bono ⁊ in malo. Habet em̄ ille in seipo quandā naturā nō sustentiuam: sed ad aliud vt dictum est relatiuam. Et sic dicam q̄ per ille intelligitur. Christus. Justus. Impius. Dyabolus. Mundus

Christus est ille q̄ cuncta iudicat.
Justus est ille qui mores vindicat.
Impius est ille qui bona abdicat
Dyabolus ē ille q̄ culpas duplicat.
Mūdus est ille qui pōpas explicat.

Primo igitur dicamus de ille inq̄tū sigt xp̄m. Xp̄s em̄ ꝓprie dici potuit relatiu⁹. Habuit. n. añcedens deū patrem q̄tū ad diuinitatē. Virginē matrez q̄tum ad humanitatē. Et sic fuit relatiu⁹ inq̄tum ipos in mūdum retulit p predicatiōis ⁊ fidei veritatē. Et sic dico. q̄ xp̄s est silis illis plantis q̄ vocant agnate: quaz natura est sm̄ Plinū libro. xvj. ca. xliij. Oz cum sedē suam nascē di. i. ꝓpriaz nō habeant: in aliena viuant: sicut de visco: polipodio. dolichos ac serpilo exemplificat ibidem. Sic vere iste ē ille q̄ quodāmodo agnat⁹. i. simul natus fuit cum patre quo ad diuinitatē. Et fuit etiā agnat⁹ matri. i. matri insitus ⁊ aliūde portat⁹ quo ad humanitatē. Dicit em̄ Plinius ibidē. Oz quicqđ roboz agnascit: seu quicqđ aliūde in roboze crescat ⁊ gignit. de celo missum; credit. Quia reuera iste fuit de celo in v̄ginem missus: ⁊ ibi in aliena sede genit⁹ ⁊ format⁹. Et sic sicut relatiu⁹ in añcedēti fuit positus ⁊ fūdat⁹. Fuit igit̄ xp̄s ille. Un̄ nōte charissimi: q̄ h̄ ē

Ille q̄ mōstrauit patris splēdorem.
Ille qui seruauit matris pudorez.
Ille qui p̄dicauit verbi tenorem.
Ille q̄ reserauit plebis errorem.
Ille qui sanauit populi languorez.
Ille qui acceptauit morū fulgorem.
Ille q̄ habitauit carnis humorem.
Ille qui diuulgauit fame valorem.
Ille qui tolerauit mortis laborem.
Ille qui vendicauit celi decorem.

Et sic bene dico. q̄ iste ille ⁊ retulit nil ta ⁊ fuit relat⁹ ad multa. Refert igit̄ ille ad patrem qui bunc generauit vt pater dicat illō Joban. xvj. Ille me clarificabit: q̄ de meo accipiet ⁊ annūciabit vobis. Item refert ad matrē quā purificauit. id est quā benedixit ⁊ purā seruauit. Ruth. iij. At ille. Benedicta es in̄q̄t a dño filia. Itē refertur ad mūdum cui p̄dicauit. Joh. xiij. Paradītus aūt spūssanct⁹ quē mittet pater in noie meo illevos docebit oīa: ⁊ sugeret vob oia

Item refert ad cecos quos illumiauit: q̄ sicut dr̄ Joh. v. Ille erat lucerna ardens ⁊ lucens. Item refert ad infirmos quos ille curauit. Luce. iiij. cap̄. At ille singulis manus imponens curabat illos. Item iste refertur ad virtutes quibus abundauit. Unde. iiij. Regū. j. Cuius figurę ⁊ habitus est vir ille: Seq̄tur. Uir pilosus ⁊ zona pellicea accinctus renibus. Uir em̄ dicit a v̄tute. Item iste refertur ad corpus qđ inhabitauit Beñ. xviij. Quis est ille qui venit per agrū. Et Johis. ix. Ille hō qui dr̄ iesus sputū fecit ex luto ⁊ liniuit oculos meos ⁊ video. Lutū em̄ ex sputo: est corpus ex terra ⁊ sanguine. (Virtute scz cui⁹ humanū genus qđ cecum erat fuit illumiatum) Item iste refertur ad famā que hūc diuulgauit. q̄ scz ille fuit honestissime ⁊ maxime fame. Un̄ Job. j. Erat aūt vir ille magnus inter oēs orientales iustus ⁊ rectus ac timens deū. Itez iste refert ad mortem q̄ ipm̄ ꝓstrauit. Un̄. ij. Macha. vj. Ille gliosam mortē amplectens volūtarie ibat ad supplicū. Item iste refert ad celum qđ recuperauit. s. ascēdēdo. Un̄ Judicū. xix. At ille ꝓsurgens cepit velle ꝓficisci. Iste est em̄ ille in quo est cōfidendū. Cui est acq̄escendū. Et cui obediendū. Et merito. Quia ꝓcerto sicut dr̄ Sap̄. iij. Qui cōfidūt in illo intelligēt veritatem ⁊ fideles in dilectiōe acquiescēt illi. Quia sicut dr̄ in p̄s. Justicia illius in filios filiorū bis qui seruāt testamentū eius. ⁊ memores sunt mandator illius ad faciendū ea. Et sic igit̄ ptz quō xp̄s potuit dici ille ⁊ quō fuit relatiu⁹ ad multa. Ille igitur sigt xp̄m.

Secūdo dico. q̄ ille signat iustū. Justus em̄ pōt dici ille Et hoc q̄ ille vt dictū est: est pronomē relatiuū. Cōformatur em̄ ⁊ refert ad suū añcedens: ⁊ ipm̄ añcedens supponit signat ⁊ refert. Sic reuera vir iustus pōt dici ꝓnomen q̄ ꝓ noie: hoc est dictu: ꝓ xp̄o nobilissimo ponit inq̄tum

scz pro ipo z ipius fide: z iustitia ptra malos pdicat z eis opponit Actu ū. ix. Ego ostendā illi q̄ptum oporteat eū p nomie meo pati. Uel etiā in q̄ptum p ipo z loco ipius platus pdicator vel superior ordinar. ñ. Cor. v. Pro xpo legatione fungimur. Pomit igit pro nomie. s. p xpo. Hic etiā dicit ille, pnomen relatiuū. qz ipe habuit relatōem ad suū añcedens. s. ad deū z prelatū. Ad platum ei in bonis moribus se cōformando z obediendo. Ad deū: ipius dei fidē tenendo credēdo z adorando. Juxta illud Gen. j. Ad imaginez z silitudinē suam fecit illū. Jpos etiam retulit z ptentauit pdicando z magnificando: z vtutes ipor in se exēplariter ostendēdo. Bene igit pōt dici ille. Et maxime qz iste nō solum ē relatiuū. imo etiā aliquotiēs demonstratiuū. quia. s. iustus solet vt dictū est añcedentes. s. deū z sanctos pres exēplariter ostēdere: z viā veritatis alijs verbo z ope demonstrare. Uñ illud predictū. Joh. xiiij. Ille vos docebit oīnia. Et. iiij. Reg. vj. At ille mōstrauit ei locū. Sic igitur possum dicere q̄ ille potest significare grandē perfectōem Est em ille vocabulum generalissimū: sub quo possunt cōtineri oīes homines virtuosi. Unde de isto sancto possumus dicere. q̄ tanta fuit in illo perfectio q̄ nō potuit proprio nomine nominari. Et ideo necesse fuit eum generali vocabulo nominari z nūcupari. Dictus igitur fuit ille. De isto igitur ille possum notare q̄ ille fuit

Clarus in cōuersatione.
Carus in dilectione.
Gnarus in discretione.
Purus in affectione.
Durus in correctione.
Mirus in duratione.
Mitis in responsione.
Fortis in oratione.
Tristis vel dulcis pre compassione.
Plenus operatione.
Altus contemplatione.
Doctus in predicatione.
Certus in locutione.
Justus in prelatione.
Sanctus in religione.
Promptus in subiectione.
Letus in cōuersione.
Tutus in saluatione.

Jsta em z multa alia possūt dici de ille seu de illo. i. de quolibet viro iusto

Dico igit. q̄ ille fuit dare pditionis seu quersatōis vñ illud pdictū Joban. v. Ille erat lucerna ardēs et lucēs. Ad tamē ē cōtrariuz de multis: q̄ q̄uis loquāt de lumie vtutū z bone quersatiōis docēdo z pdicādo: ñ bñt tamē hmōi lumē opando z quersando. Joh. j. Nō erat ille lux: ꝟ vt testimoniū phiberet de lumine. Sed reuera boni sunt lumen z luminosi. quia scz in se lucent per gratiam z cōuersationez: z alios illumināt per doctrinam et exēplor representationem. Unde Sap. x. dicitur de talibus illis. q̄ deus fuit illis in velamēto diei et in luce stellarum nocte: transtulit illos per mare rubrū: et transuexit illos per aquam nimiam. Jnimicos autem illorum dimersit in mare: z ab altitudine inferoꝝ eduxit illos. Expone si vis. Tal igit fuit iste ille. Quia scz iste fuit dare conditōis Jtē iste fuit care dilectiōis. Quia scz ille dilexit deum z proximū supra modū. Uñ Eccli. xlviij. dicit Or de oīni corde suo laudauit dñm: et dilexit deum q̄ fecit illum: et dedit illi contra inimicos potentiaz. A deo etiam fuit dilectus z cū deo cōfederatus. Uñ Eccli. xliij. Enoch placuit deo z trāslat? ē in paradisū. Noe iuēt? est perfect? z iustus: et testamēta scī posita sūt apud illū. Ut z ipe dñs dicat illo Sap. viij. Amator fact? sū forme illi?. Or etiā dilexerit primū ptz exēplo saul: de q̄ dr. j. Reg. xvj. Uenit dauid ad saul z stetit cora eo. At ille dilexit eū nimis. Et Bene. ix. Uidebo illū z recordabor federis mei. Jtem ille fuit gnare discretionis. Discretus em sciens z sapiēs fuit ille. Unde Sap. x. Justum deduxit dñs per vias rectas z ostēdit illi regnū dei: z dedit illi scīam sctōr: honestauit illū in laboribus: z compleuit labores illius. In fraude circūuenientium illum affuit illi. z bonestum fecit illum. Certamen forte dedit illi vt vinceret: z scīret quoniā omniū potentior est sapientia. Jtem ille fuit pure affectiōis. Affectio em illius nō fuit lubrica vel immūda. imo semp' casta nitida z honesta. Uñ Ecclīastici. xlv. In fide z lenitate ipsius sanctū fecit illū: z elegit illū de oīni carne. Audiuit em vocem ipius: et induxit illum in nube. Et dedit illi cor ad precepta: z legem vite et disciplīne. De oīni em carne. iō ē de omni carnalitate fuit segregatus: puritate fuit velatus: et corde et animo dei mandata fuit amplexus. Jtem ille fuit dure correctionis. quia scz predicando: arguendo z puniēdo impios dure corrigebat. Uñ Eccli. xlvij. In diebus illis nō pertimuit pncipē: z in potentia nemo vicit illum: nec supauit illum vbum aliqd. Jtez ille fuit mire durationis. Fuit em constans z pseuerās in bono: z in tētationibus z tribulatiōibus z pbationib? semp fortis. q̄. propter diuinis reuelatiōibus meruit illustrari. Ut de tali illo dicat illud qd scribit Eccli. iiij. Timorem z metū et pbationē inducet sup illum. z cruciabit illum in tribulatione doctrine sue: donec tentet eū in cogitatiōibus suis. et credat anie illius: z firmabit illū: z iter directū adducet ad illum: z letificabit illum: z denudabit abscōsa sua illi z thesaurizabit sup illum scīam z intellectū iusticie. Jtez ille fuit mitis respōsiōis Gen. xliij. At ille rndit. Pax vobiscū. Nolite timere. Sequtur. At ille demēter resalutatis illr ꝛc.

Jtem ille fuit fortis oronis. ij. Paral. xvij. Ille clamauit ad dñm: z auxiliatus ē ei. Et Luce. xviij. At ille multo magis clamabat. Jesu fili dei miserere mei. Jtē ille fuit dulcis cōpassionis: qz scz pie cōpatiebat indigentib? z elemosynas dabat illis. iij. Regn. ix. At ille fudit oleum sup caput eius. Uñ Eccli. xxxj. Erit illi glia eterna qui potuit trāsgredi z nō est trāsgressus. z facere malum et nō fecit. Jdeo stabilita sunt bona illius in dño. z elemosynas illi? enarrabit oīnis eccla sanctoꝝ. Jtē ille fuit bone opationis Jacobi. ij. Abrahā pater noster nōne ex operib? iustificatus est? Et sequtur. Fides coopabat operib? illi?. Unde iste fuit de ill' de q̄bus dr Apocal. xiij. Opera illoꝝ sequūtur illos. Et Sap. viij. In operibus illius bonestas.

Jtem ille fuit alte contēplationis. ij. Paral. xxiij. Ille cōuocatis maioribus ascēdit in domū domini. i. in paradisum celestia contēplando Actuū. j. Cūq; intuerent in celū euntē illum: ecce duo viri astiterūt iuxta illos. Et ibidē dicitur. Videntibus ill' eleuatus est: vt de quolibet p contēplationē eleuato: dicat illud Eccli. xlv. Excelsum fecit aaron fratrem eius. Sequit. Jnduit illum corona glie: z coronauit illū in vasis virtutis. Jtē ille fuit homo docte predicatiōis Marci. j. At ille egressus cepit pdicare z diffamare sermonē. Et. ij. Paral. xvij. At ille idcirco ait. Audite vbum dñi. Jtem ille fuit bō certe locutionis. Uerba em vera et certa z nō mendacia consueuit conferre. Uñ Sapientie. j. Cordis illius scrutator est verus. Et capl. ij. Videamus si sermones illius veri sint: vt de veritate locutionis illius: dicatur illud. ij. Corinthioꝝ. j. Non ē in illo ē et non: sed est in illo est. Jtem ille fuit homo iuste prelationis. Psal. Justicia illius in filios filioꝝ. Unde de eo potest exponi illud Ecclīastici. xv. Qui continens est iusticie: apprehendet illaz. scz sapientiam z obuiabit illi quasi mater honorificata: z quasi mulier cuz virginitate suscipiet illum. Cibabit illum pane vite z intellectus: et aqua sapientie salutaris potabit illum. z firmabitur in illo z nō flectetur. z continebit illum z non confundet. z exaltabit illum apud proximos suos in medio ecclie aperuit os eius: z impleuit illum spiritu sapientie et intellectus. z stola glie induit eum. Jocūditatez et exultatōem thesaurizauit super eum: z nomine eterno hereditabit illum. Uide in ista auctoritate quanta bona facit iusticia cuilibet tali ille. Patet igitur q̄ iste ille fuit homo iuste prelationis. Jtem ille fuit homo sancte religionis. Unde ipe videtur fuisse de illi regularibus de quibus dicitur Gal. iij. Quicūq; hāc regulam secuti fuerint. pax super illos. Jtem ille fuit homo prompte subiectionis. Quia scz deo z maioribus prompte obediebat. et se eis penitus submittebat. Exemplo abrahe. de quo dicitur Genesis. xxj. Or cum deus vocasset illū At ille respondit. adsum. Et sequitur. Or mandato domini filium immolare iubentis: statim obedire voluit z parere. Genesis. xxx. At ille. Tu nosti quomō seruierim tibi ꝛc.

Jtem ille fuit homo grate acceptionis: seu grate conuersionis: qz scz deus valde habuit gratam z acceptā conuersionem illius: exēplo illius filij q̄ cōuersus ad patrē dixit. Pater peccaui in celum z coram te ꝛc. Luce. xv. ca. De quo subditur. Or vidit illum pater illius: z misericordia motus super illum dixit. Cito proferte stolam primam et

induite illum. Ultimo vo dico. q̄ ille fuit homo tute saluationis seu celestis mansionis. Quia sc̄z iste finaliter obtinuit gloriam sempiternam. Unde Ecclesiastici. xlv. c. Similē illum fecit in glia sanctor̄: glorificauit illū in conspectu regū: t misit illū coz̄ pplō suo: t ostendit illi gl̄iaz suā. Et Sap̄. x. Descendit cū illo in foueam: t in vinculis non dereliquit illum donec afferret sceptrū regni t dedit illi claritatem eternā. Sic igit̄ ptz multis deductionib⁹ quō iste pnomen ille significat omnē pfectionē: t quō referēt ad istū. Sz si de sanctis loquens in pl̄ali potes simili modo dicere. q̄ ipor̄um pfectio in pnomine illi significat̄. Et dic sicut s̄. de Ille in pncipio isti⁹. §. Et sic notab̄ q̄ Illi sē qui

Jn deo digne sperauerūt.
Cū deo sese cōiunxerūt
Pro deo cūcta reliquerūt
De deo multa p̄dixerunt.
Sub deo dura ptulerunt.
A deo magna receperūt.

Dico q̄ illi in deo digne sperauerūt. Sap̄. iij. Spes illor̄ immortalitate plena est. Jn paucis verati i mł̄tis bene disponent̄. quoniam de⁹ tentauit illos t inuenit eos dignos se. Jtem illi cū deo sese coniunxerūt. s. p charitatē. Actuū. xij. At illi vnanimes venerunt ad eum

Jtem illi p deo cuncta reliquerunt Math̄. iiij. At illi cōtinuo relictis rbeticus secuti sunt eū. Jtem illi de deo multa p̄dixerunt. s. eum laudando t p̄dicando. Actuū. xxj At illi cum audissent magnificabant deū. Jtez illi ſb̄ deo multa ptulerunt Sap̄. iij. Tanq̄ aurum in fornace pbauit illos: t q̄si holocausti hostiā accepit illos. t in tēpe erit respectus illor̄ Jtem illi a deo magna retulerunt seu receperunt. s. liberationē ab inferno t possessionē glorie paradisi. Sicut de liberatione ab inferno t a piculis dr̄ Sapientie. x. Fuit illis in velamento diei t̄c. Vide eam supra in. §. q̄ incipit. Dico igit̄ q̄ ille fuit clare cōditiōis. De acquisitione vo paradisi dr̄ Sap̄. iij. Justor̄ anie in manu dei sunt. t non tanget illos tormentū malic̄ie. Visi sunt oculis insipientiū mori: t extimata est afflictio exitus illor̄. illi autem sunt in pace. Un̄ in p̄s. Saluū fac pplm tuum domine: t benedic hereditati tue: t rege eos t extolle illos vsq̄ ineternum. Et alibi. Tu das escam illorum in tpe oportuno. Sz si adhuc vis loq̄ de illa in femininо genere: vtpote de aliq̄ sctā: vl̄ de diuina gr̄a vl̄ scia. dic q̄ ista fuit Demōstratiua: cōformatiua. relatiua t̄c. sicut supra. dic q̄ i isto vocabulo illa: istius sancte pfectio dēsignat̄ Un̄ nota q̄ Illa

Veritatis rutilat splendore.
Charitatis flāmescit ardore
Dignitatis p̄cellit honore
Bonitatis redundat valore
Pietatis abundat dulcore.
Castitatis redolet odore
Venustatis refulget decore.
Viuacitatis viresc̄it vigore.
Securitatis stabilit tenore
Tranq̄llitatis allicit sopore
Nobilitat̄ resplēdet fulgore

Dico igit̄ de gratia: sapientia vel anima seu virgine gloriosa. vl̄ alia sancta q̄ illa rutilat splendore veritat̄. Sap̄. vij. Super salutē t speciem dilexi eaz: t p̄posui p̄ lucebabere illam. Jtem dico q̄ illa flāmescit ardore charitatis. Illa em̄ digit omnes: t ab omnib⁹ debet diliḡi. q̄ q̄ illam diligit diligit̄ a deo. Eccl̄i. iij. Eos q̄ diligunt illam diligit deus. Jdeo dicebat ille Sapientie viij. Hanc amaui t exquisiui eam a iuuentute mea. t quesiui mihi sponsam assumere eam: t amator factus sū forme illius: sed et omnium domin⁹ dilexit eam. Jtem dico q̄ illa p̄cellit honore dignitatis. Nihil em̄ potest comparari dignitati t excellentie virtutum ipi⁹. Sap̄. vij. Proposui illam regnis t sedibus: t diuitias nihil esse dixi i cōparatione illius nec comparaui illi lapidem p̄ciosum. q̄m omne aurum in compatione illius arena est extigua. t tanq̄ lutum extimabit̄ argentū in conspectu illius. Jtez dico q̄ illa redundat valore bonitatis. Unde ibidem. Venerunt mihi omnia bona pariter cū illa: t innumeralis bonestas per manus illius. Jtem dico q̄ illa abundat dulcore pietatis. Figurata in columba noe: de qua dicit̄ Genesis. viij. Or illa venit ad noe ad vesperam ferens ramū oliue virentibus foliis. Oliua em̄ pietatē designat. Jtē dico q̄ illa redolet odore castitatis: seu q̄ illa redolet viro re puritatis. Un̄ Ezech̄. xxxvj. Illa terra inculta: facta est quasi hortus voluptatis. Jtem dico q̄ illa refulsit decore venustatis. Sap̄. viij. Jn operibus manuū illius honestas sine defectione: circuibam querens vt mihi illam assumerem. Jtem dico q̄ illa viresc̄it vigore seu viror̄ viuacitatis. Illa enim est per quam vita spiritualis t moralis datur hominib⁹ Eccl̄i. iij. Qui illam diligit diligit vitam. et qui vigilauerit ad illam complectetur placatorem eius q̄ tenuerit illam vitam hereditabit. Jtem dico q̄ illa confirmat tenore securitatis. Eccl̄i. iij. Qui audit illam iudicat gentes. t q̄ intuet̄ illam pmanebit confidens. Jtē dico q̄ illa quietat fauorem tranquillitatis. Cuz ista em̄ t nō cum alia est vera quies. Sapientie. viij. Intrans in domū meā conquiescam cum illa. Jtem dico q̄ illa exultat sopore felicitatis seu eternitatis: vel q̄ illa triumphat splendore nobilitatis. s. superius in paradiso. Gal̄. iij. Illa que sursum est ierūm libera est que est mater nostra. Sic igitur patet q̄ tam ille q̄z illi q̄z illa possunt moraliter pfectionez oīmodā designare. Tercio dico q̄ ille q̄nq̄z referēt ad impium vel ad iniustū. Peccator em̄ t iniust⁹ dicit̄ pprie relatiu⁹. q. s. in seipso nō sistit p constantiā: ſ suū antecedentem. s. dyabolū vl̄ alios malos sequit̄: t ad illos se refert p imitationē t complacentiā. Illos etiam in vita t moꝛib⁹ repsentat t demonstrat: p male vite t doctrine apparentiam. Et sic dico q̄ ille. s. peccator generalit̄ dicit̄ ille cū nullum sit pprium vocabulū qd̄ sua mala possit designare pp̄ suaz iniquitatū abūdantiā. Jō breuiter xp̄s videt̄ dicere de q̄libet tali illo illud Jobis. vij. Testimoniuz perhibeo de illo: q. opa illi⁹ mala sunt. Et sic dico de talib⁹ ill̄ q̄ Illi

Rationis orbanē lumine.
Elationis iactanē flamine.
Proditionis vocanē nomine
Jnfectionis fedanē crimine.
Derisionis vtunē famine
Cōpassionis priuanē flumine
Promotiōis leduntē limine
Deceptionis liganē vimine
Damnatiōis turbanē turbine

His em̄ t similibus malis accidentib⁹ repletur q̄libet talis ille. id ē q̄libet impius t peccator. Dico igit̄ de talib⁹ illis q̄ bi rationis lumine orbanē. vt de quolibet tali dicat̄ illd̄. iij. Regū. xiij. At ile nō poterat videre. q. oculi eius caligauerāt pre senectute. Et Numeri. xiij. Illi contenebrati ascenderunt in verticem montis. Jtem dico q̄ elationis flamine iactantur. sicut scilz patet in superbis. De quibus dicitur Ecclesiast. xxj. Non exorauerunt pro peccatis suis antiqui gigantes. t non pepercit peregrinationi eorum. sed percussit eos t execratus est illos pre superbia verbi illorum. Jtem dico q̄ proditionis nomine vocantur. Unde de proditore dicit̄ Marci. xiij. Ve autem homini illi per quem filius hominis tradetur: bonum erat ei si natus non fuisset homo ille Jtez dico q̄ infectionis crimine fedantur. Hoc est dictu: peccato luxurie. Figurati in illis demonibus: de quibus dicitur Matbei. viij. Or illi exeuntes abierunt in porcos. Unde etiam de Dalida meretrice Sampsonis dicitur Judicuz xvj. Or illa dormire eum fecit super genua sua. Jtem dico q̄ derisionis famine vtuntur seu loquuntur. Mali em̄ semper subsannant t derident bonos. ij. Paralip. xxxvj. At illi subsannabant nuncios dei. Jtem dico q̄ compassionis flumine priuantur. Crudeles enim sunt t nō miſericordes. Exemplo illorum de quibus dicitur Mar. xv. At illi magis clamauerunt Crucifige eum. Et. iij. Regum xxj. At illi. scilicet viri dyabolici falsum testimonium dixerunt contra Naboth. propter quod scilicet occisus est.

Jtem dico q̄ promotionis limine leduntur. Quia scilicet in limine. id est in ingressu promotionum: tales solent symoniace se habere. Unde Jobannis. x. Qui non intrat per ostium in ouile sed ascendit aliunde: ille fur est et latro. Jtem dico q̄ deceptionis vimine ligantur. Tales enim facile decipiuntur: t maxime quando nō credūt bono cōsilio. Un̄ de Roboam dr̄. ij. Paral̄. x. At ille reliquit consiliū senū. t cū iuuenib⁹ tractare cepit. Et ideo talibus illis accidit illud p̄s. Veniat illi laqueus quē ignorat. t captio quā abscondit apprehendat eū. Jtem dico q̄ damnationis turbine turbanē. scilicet finaliter in inferno. Un̄ dominus comminat̄ illis in psal. dicens. Persequar inimicos meos t comprehendam illos. t non conuertar donec deficiant. Et Sapientie. iij. dicitur. Or vacua est spes illorum t labores sine fructu. maledicta creatura illorum: t sine honore erit nouissima illorum senectus. p̄s. Quoniam non intellexerunt opera dñi. destrues illos t non edificabis illos. Et alibi. Da illis fm opera eor̄ t fm opera ma-

nuñ cor tribue illis ꝛc. Hec igit de Ille. illi. illa. cum suis casib⁹ sufficiāt tam in bono q̄ in malo. Et si vis de dyabolo vl de mundo dicere: applica sicut de pctore vl impio.

Illuc. illic. Nota q̄ ista aduerbia illic ꝛ illuc: videñ composita de hic ꝛ huc: sic q̄ ilic dicaī quasi illud hic: ꝛ illuc quasi illud huc: ꝛ videntur idem significare nisi q̄ hic ꝛ illic sunt aduerbia loci significantia statum sicut sede hic ꝛ mane illic. Huc vo ꝛ illuc sunt aduerbia significantia motum. sicut veni huc ꝛ vade illuc. Videntur etiam significare hic ꝛ huc locum hominis magis propinquum. Illic vo ꝛ illuc locum ab homine magis remotum. Sed de istis grāmaticalibus differētijs non curantes ad mores stili seriem conuertamus ꝛ dicamus q̄ cum illic ꝛ illuc sint aduerbia denotantia et desiguantia locum. Hinc est q̄ ꝑm diuersitatem locor mozalium ista aduerbia variañt. Et sic dicā q̄ nos inuenim⁹ locū

Primū. Infimū. Pessimū Vltimū Intimū. Azimū. Optimū

Ista eñ sunt septem loca seu septē habitationes: quarū tres incolunt a malis. Una a cunctis. Tres a bonis. A malis eñ incolit locus ꝓmus qui est veneno sus: ꝛ iste nihil aliud est q̄ caro seu corp⁹ q̄ nobis naturaliter est ꝓtima ꝛ coniuncta. Item locus infim⁹ q̄ est ruinosus. et iste est mundus. Item locus pessimus q̄ est anxiosus: ꝛ iste est infern⁹. A cunctis vo incolit locus vltim⁹ q̄ e mors seu tumul⁹. Item a bonis incolunt alia tria loca: videlicet locus intim⁹ qui est gratiosus: ꝛ iste est mens seu animus. Locus azimus id est purus qui est luminosus: ꝛ iste est ecclesia. religio vel vite ꝛ gratie status. Locus optim⁹: qui est gloriosus. ꝛ iste est celestis paradisus. Et sic dicā q̄ in scriptura inuenit multiplex illic seu illuc: videlicet Illic

Primū qd est immūdor. Infimū qd est terrenor. Pessimū qd est damnator. Vltimū qd est singulor. Intimū qd est deotorū. Azimū qd est pfector. Optimā qd est beator.

Dico igit primo q̄ est vnū illic qd est immūdorū. Et istud signat corp⁹ ꝓtium. Illic eñ habitāt ꝛ indicant tria genera ꝑsonar. q̄. s. nō querūt nisi delicias corpales. s. gulosi: luxuriosi: desidiosi. Gulosi querunt comedere. Luxuriosi querunt colludere. Desidiosi querūt quiescere. Iste locus videt similis domui dei somnivbi ꝑm poetriā Ouidij q̄cunq; illuc intrabat vel appropinquabat dormire ꝓtin⁹ appetebat. Dicit eñ idem q̄ ibi erant herbe iusquiam⁹ ꝛ papauer q̄ somnū ꝓuocant ꝛ quietē. Quia reuera q̄cunq; corp⁹ ꝓtium incolit dormitioni ꝛ quieti ꝛ cuilibet carnali voluptati se facilē dedicat ꝛ consentit. Illic ei vnguñt delicioſi. iij. ℟egū. xix. Cunq; queneris illic vnges azael regē ℟eges eñ ꝛ diuites ꝑ ceteris delicijs inunguñt. Item illic sedañt luxuriosi. pō. Illic passeres nidificabunt: passer auis est luxuriosa. Item illic sopiunt desidiosi. Mar. ij Erant aūt illic q̄dam de scribis sedentes: q̄. s. illic: hoc ē in cultura corporis seu carnis habitant hodie ista tria genera ꝑsonar. vel ista tria genera vicior. s. gula: luxuria ꝛ desidia: que sunt vt cōiter inuicem cōiuncta. Vnd Esa. xxxiij. Illic congregati sunt milui alter ad alterū. Milu⁹ eñ est auis ꝛ miluus dicta: q̄ molliter volat: ecce desidia. Auis ē cibor querula. ecce gula. Auis est immunda ꝛ ponderosa ꝛ etiā immundis vescens ꝛ vtens: ecce luxuria. Et reuera in isto illic multi sunt milui. i. pctores: q̄ etiā multis reptilibus. i. malis desideriis ꝛ cogitationib⁹ associañt: sicut ꝓz etiā de miluis q̄ in ꝓtijs nidis suis reptilia ꝛ vermes aggregare noscunt. ps. Hoc mare magnū ꝛ spaciosū manib⁹ illic reptilia q̄rū nō est numer⁹. Dico igit q̄ est vnū illic qd est immundorū. Scdo dico q̄ est vnū illic qd est terrenorū. Et istud est mund⁹ vbi terreni ꝛ auari habitant ꝛ quiescunt: nō querētes alibi cōuersari: nec als nec alit ꝓsperari: sikes q̄busdā piscib⁹ q̄ ꝑm Pli. inueniunt circa pasligoniā ciuitatē: q̄ infra terrā ꝛ nō in aqua habent sedes suas: q̄uis natura piscū sit habitare in aqua Iurta illud Esa. l. Cōputrescēt pisces sine aqua ꝛ morient in siti. Isti tñ de aquis exeūt ꝛ more talpar terras effodiūt: ꝛ ibidē bitare ꝛ viuere cōprobañt. Sicut exemplificat Pli. Allegās theofrastū dicentē. Or mirū est tales pisces tot labores sumere terras effodiendo vt vitent aq̄s ꝓrias. Aqua eñ videtur istis pisib⁹ ꝓria. q̄ tñ est alijs nutrimentū. Et iō ꝛas effodiūt ꝛ subintrant. vt terrenū recipiāt nutrimentū: sicut videt tāgere Pli. li. ix. Ista reuera possunt applicari ad mūdanos: q̄. s. terrenis negocijs delectati: illic ꝛ nō alibi volūt viuere ꝛ manere. Flumen eñ religionis: aquā scientie: sapientie: gratie ꝛ deuotionis nō amant: ꝛ eas tanq̄ contrarias refugiunt ꝛ euitant: in terra. i. in terrenis negocijs cauernas vomos ꝛ habitationes querentes. illic se ingerunt ꝛ subintrāt. Ita q̄ de dyabolo ꝛ de mūdanis ꝛ de isto illic videt dictū illud ps. Collocauit illic esurientes ꝛ cōstituerunt ciuitatē habitatiōis. Et seminauerunt agros ꝛ plantauerunt vineas ꝛ fecerunt fructū natiuitatis. Ista potissime possunt applicari ad religiosos ꝛ ad clericos nri temporis. Qui cū deberent esse pisces aquei non terrei. i. deuoti: ꝛ in aqua deuotionis ꝛ gratie ꝛ scientie nutriri ꝛ delectari. ipi tamen videñt esse pisces terrei ꝛ nō aquei. Aquas. s. ꝛ flumina deuotionis ꝛ oratōis horrentes: ꝛ in terra terrenis negocijs habitantes ℟egum curias ꝛ iudicia ꝓcurantes: ꝛ sumptis claustris ꝛ ecclesijs secularia negocia ptractantes: qd maxime de mendicantib⁹ pōt dici ꝛc. Unde. j. Parali. x. Dereliquerūt. s. filij israel vrbes suas ꝛ huc illuc q̄ dispersi sunt. Qd tñ est contra illud qd scribit. iij. ℟eg. ij. Edifica tibi domū in ierlm: nō egredieris inde huc atq; illuc: quacunq; eñ die egressus fueris huc ꝛ illuc: scito te morte moriturū. ℟eligiosis eñ ꝛ clericis inhibet ne huc ꝛ illuc. i. vndiq; p mundi negocia transeāt: ꝛ ne claustra aut ecclesias dimittant: alioquin mortis eterne suppliciū sibi parant. Hiere. xlij. Ne ingrediamini egyptū vt habitetis illic. Et hoc est qd ꝓcipit. Ben. xxiij. Filiū meum ne reducas illuc. Deus eñ nō vult q̄ illi q̄ facti sunt filij sui religionē vel statuz ecclesiasticū ꝓfitendo: reducañt ad istud illuc. s. ad seculū se secularibus negocijs implicando. Istud est igit vnū illic seu illuc qd est terrenorū. Et si vis nota de isto illic. i. de mūdo q̄ Illic solet Abūdare diuitie. Pullulare tristes inuidie. Imperare viri superbie. Molestare gentes seuicie. Conturbare viri discordie. Studere fraudare viri nequicie. Formidare viri desidie. Applicare gentes tristicie. Nequit habitare homo iusticie. Dic igit q̄ illic solet esse locus auarorū. s. magne diuitie solent abundare in isto illuc. vñ. j. Mach. vj. Audiuit antiochus ee ciuitatem elymaidem nobilissimā pside ꝛ copiosam in argēto ꝛ auro: ꝛ templum in ea locuplex. ꝛ illic velamia aurea ꝛ lorice ꝛ scuta que reliquit Alexander ꝛc. Item illic solet esse locus inuidor. q̄. s. in mundo regnat auaricia rum pens ꝛ diuidens charitatem. De qua. ij. ℟egū. ij. Percussit aquas ꝛ diuise sunt huc atq; illuc. Item illic solet esse locus superborum q̄. s. super alios volunt regnare ꝛ imperare. j. Mach. x. Ascendit alexander ꝛ occupauit Ptholomaidam: ꝛ receperunt eum ꝛ regnauit illic Item illic solet esse locus crudelium: q̄. s. alios affligunt iniuste ꝛ grauant. Unde Job. xvij. dicit de iuda. Or cū accepisset cohortem venit illuc cum laternis ꝛ facib⁹ ꝛ armis. s. ad ihm capiendum. ideo nō est tutū habitare illic. vbi. s. tot iniq̄ et crudelia cōmittunt. Unde et ipsi xpo fuit dictum ꝑ aplos sic. Job. xj. Nunc querebant te iudei lapidare ꝛ tu iterū vadis illuc. Item illic solet esse locus discordium. Illic eñ abundant dissensiones ꝛ lites. ij. ℟egum. xvij. Expobrauerunt pbilistijm ꝛ congregati sunt illic in ꝓlium. Unde Actuū. xvij. Uenerunt illuc cōmouentes ꝛ cōturbātes multitudinem. Item illic solet esse locus fallacium. qui scz alijs insidiant. Unde. j. Mach. j. Et posuerunt illic gētem peccatricem viros iniquos ꝛc. Sequit. Et factū est ꝛ ad insidias sanctificationis ꝛ in dolum magnum in israel

Item illic solet esse locus timentiū. i. hominū imbecillium ꝛ imperfector. qui scz sine causa: ꝛ vbi non est timendum timent. ps. Illic trepidauerunt timore vbi non fuit timor.

Item illic solet esse locus volentiū. quia. s. in mundo nō est aliquis sine dolore. Unde in ps dicit. Ecce alienigene tyrus et populus ethyopum hi fuerunt illic. Tyrus enim interpretatur angustia vel tribulatio. Ethyopia vero interpretatur caligo seu tenebre. Quia scilicet. illic. id est in mundo est dolor et angustia ratione caliginis et ignorantie: et ratione tribulaminis atq; molestie. Item illic solet esse locus nō bonorum: quia null⁹ bonus libenter habi

est illic. Ūñ de xp̄o dicit Matb. xxiij. Si quis vobis dixerit. Ecce hic est xp̄c aut illic nolite credere. q. d. Justi nō habitant in tali illic. Patet igit̄ q̄ est vnum illic qđ est terre nox. Tertio dico q̄ est vnū illuc qđ est damnatorū. Et istud est infernus. Iste eñ est sicut cloaca in qua recipiuntur omnes ciuitatis feces. ⁊ sicut carcer dei vt illuc includat omnes impios ⁊ latrones. Baruch. vj. Ingressi itaq; babyloniam eritis illic annis plurimis. Et ideo tali illic in quo morīunt̄ miserabilit̄ damnati: potest dici illud. j. Machabeor. vj. Decidit in lectum ⁊ incidit in languorē p̄ tristicia ⁊ erat illic dies multos. Sequit̄. Et mortuus est illic antiochus rex. Ūñ. ij. Macha. iij. xp̄o videt̄ dictū illō. Si quem habes hostem aut insidiatorem regni tui mitte cuz illuc. q. d. Iste est finalis locus hostium Ihesu xp̄i. Patet̄ igit̄ tria illic. i. tres habitationes malor. s. corpis ⁊ spūs: mūdi ⁊ damnati. Quarto dico q̄ est vnum illic qđ est singulor. Et iste locus signat mortē seu sepulcrū: vbi. s. recipiūtur omnes homines quo ad corpus. Illic enim recipiunt̄ finaliter cuncta mortalia: sicut in mare recipiunt̄ cuncta fluxibilia. Job. j. Mud⁹ egressus sum de vtero matris mee nudus reuertar illuc. Quinto dico in bono significato. Qr est vnum illic qđ est deuotorum. Et istud signat mentem iusti. Illic enim debent deuoti per considerationē iugiter habitare: ⁊ illic de se ⁊ de deo cogitare. Unde de belya dicit̄. iij. Reg. xix. Cumq; venisset illuc. s. in montē dei oreb mansit in spelunca. Homo eñ q̄ in montem p̄fectōis ascēdere in spelunca. i. in secreto cordis habitare debebit. Et merito. q. ꝑcerto Illic inuenit̄ feruens dilectio. Exaudit̄ damans oratio. Spaciat̄ seu delectat̄ gaudens affectio. Lachrymat̄ dolens compunctio. Cōmorat̄ seu receptat̄ xp̄us hospitio. Illic dico feruens dilectio solet inueniri q. Mach. ij. Altare incensi intulit illuc. Et Mume. xvj. dicit̄ de sacerdote q̄ ignem huc illucq; dispergat. Illic etiam damans oratio solet exaudiri. Ben. xxij. Ego ⁊ puer illuc ꝑgentes cum adorauerim⁹ reuertemur ad vos. Illic iterum gaudens affectio debet gratulari seu etiam consolari. Eccli. xxxij. Hora surgendi non te tristet. Precurre prior in domū tuā ⁊ illic aduoca te: ⁊ illuc lude ⁊ age conceptiones tuas non in delictis ⁊ verbo superbo. Illic in sup dolens compunctio solet lachrymari. Quia. s. aque lachrymarū illic abundant. Ūñ Johannis. iij. Aque multe erant illic: ⁊ veniebant ⁊ baptizabant̄. Illic nihilominꝰ xp̄s hospitio solet receptari. Quia. s. christus solet habitare in cordibus deuotorum. Unde Johannis. iij. Jhs venit in terram iudeam ⁊ illic demorabatur ⁊ baptizabat Est igit̄ vnum illic quod est deuotorum. Sexto dico q̄ ē vnum illic quod est p̄fectorum. Et istud nihil aliud est q̄ status gratie vel ecclesie seu locus religionis vel penitentie. Illic enim ⁊ alibi morant̄ iusti: ⁊ si qui inde exiuerint efficiuntur iniusti. Animalia enim munda naturaliter diligunt loca munda. sicut exemplificatur de apibus que aluearia noua ⁊ munda diligūt vt illic faciāt mella sua. Impugnati etiam ab hostib⁹ mirabiliter appetunt loca tuta: vt illic. s. ab hostib⁹ tueant̄ ⁊ ab impugnatiōib⁹ defendantur. Sic igit̄ ⁊ nos debem⁹ loca p̄dicta diligere. vbi mūdet tute possim⁹ ⁊ sine piculo habitare. q. reuera Illic ē locꝰ

Malorū purificatiuus.
Factor confederatiuꝰ.
Ardorū refrigeratiuus.
Egenor refatiatiuus
Mortuor resuscitatiuꝰ
Bonorū fructificatiuꝰ
Justor assimilatiuus
Multorū cōsociatiuus
Judicior determinatiuꝰ.

Dico igit̄ q̄ illic. s. in religione vel ecclesia seu in statu fidei ⁊ gratie est locꝰ purificatiuus malorū: q. s. culpe ⁊ vicia p̄ baptismū ⁊ penitentiā purificant̄ ibidem. Ūñ de iesu dicit̄ Jobis. x. Qr ipe abijt trans iordanē in loco vbi erat Johannes baptizans p̄mū ⁊ mansit illic. Item dico q̄ illic est locus accumulatiuus sanctor. Illic eñ solent sancti inuicē congregari. Joh. xviij. Frequenter iesus conuenerat illic cum discipulis suis. Iste enim est locus dei ⁊ sanctor in quo. s. semp est manendū: ⁊ nunq̄ p̄ peccatū inde recedendū aut fugiendus. Juxta illud Marci. vj. Quocunq; introieritis in domum illic manete. Et in quocunq; loco ⁊ statu vocem p̄dicationis sanctorū audieritis: illic est vndiq; ⁊ fide ⁊ moribꝰ concurrendum: cōuersandum. Ūñ Hec. iij. In loco quocunq; audieritis vocē tube illic concurrite. Item illic est locꝰ refrigeratiuus ardor. Quia. s. in isto illic abundant aque gre ⁊ lachrymar. scientie ⁊ deuotionis q̄ ardores tentationum mitigant ⁊ refrenant. Job. iij. Aque multe erant illic

Item illic est locꝰ refatiatiuꝰ egenor. Illic eñ inuenit̄ cibus eucharistie: cibꝰ gre: cibus scientie: cibꝰ corpalis elemosyne: ꝑ paupib⁹ tam spūalibus q̄ corpalibus nutriendis. Unde Marci. xiij. Demonstrabit vobis cenaculum grande stratū: ⁊ illic parate. Iste eñ locus dicit̄ cenaculū a cenando. qr ibi expectat̄ serotina. i. futura retributio. Dicit̄ grande: qr ibi capit̄ ⁊ decinet̄ multor tam p̄fectorū q̄ simpliciū congregatio. Dicit̄ stratū. qr ibi sternit̄ in p̄senti lapidū viuor. i. iustor humilis ⁊ constans dejectio ⁊ subiectio. Et illic dicit̄ esse patū supple conuiuium spūale Quia illic est oim bonor spūalium consolatio ⁊ recreatio. Et breuiter ista est veritas. Qr ois q̄ in isto illic ꝑ gratiam nō habitat. ꝑ ambitionē ⁊ auariciā esurit ⁊ mendicat. Item illic est locus viuificatiuꝰ mortuor. Illi eñ q̄ p̄ peccatū sūt mortui: illic ꝑ penitentiā fiunt viui. Ptz de multis q̄ in seculo peccatores fuerūt: q̄ tandem in ecclesia vl' in claustro facti sunt iusti. De multis etiā q̄ fuerant in seculo simplices ⁊ ignorantes q̄ tandem in statu ecclesiastico fiunt scientifici vel prudentes. Similes illis aub⁹ q̄ vulgariter i terra mea pictauie dicunt̄ cranant: vel auce arboree: q̄. s. i arboribꝰ generant̄ q̄. s. q̄diu sunt pendentes ad lignuz sunt mortue: qñ vo in mare ceciderint illic post aliquantulum tp̄is fiunt viue. Quia vere multi sunt qui in arbore ⁊ loco natiuitatis sue fuerunt fatui qui qñ ad mare religionis vel ecclesie puenerint spūaliter fiunt docti: ⁊ in vita ⁊ moribus suscitati. p̄s. Suscitans de puluere egenum ⁊c. Unde Eccl's. vj. Quid babet amplius sapiens a stulto: ⁊ q̄d pauper nisi q̄ pergat illic vbi est vita. Item illic est locꝰ fructificatiuus bonorū. Quia. s. omnes fructus bonor operū pullulant ⁊ fructificant illic. Eccli. xliij. Qui nauigant mare enarrant pericula eius: ⁊ in terra illic p̄clara ⁊ mirabilia opera. Item illic est locus assimilatiuꝰ iustor. quia scz illic solent simplices p̄fectioribꝰ: ⁊ minores maioribus necnon minus boni melioribus in virtutibus conformari Figura Ezech. j. vbi dicit̄ de animalibus. Qr vnūquodq; ante faciem suam ambulabat. ⁊ vbi erat impetus spiritus illuc gradiabant̄: nec reuertebantur cum ambularent. q̄a reuera in boc loco iusti ambulant ante se semper in melius proficiendo: spiritum id est spiritussancti instinctum vl' etiam spirituales viros sequuntur in bonis moribus se illis conformando: nec reuertuntur aut retrocedunt a bonis operib⁹ inceptis desistendo. Unde sequitur ibidē Quocunq; ibat spiritus illuc ⁊ rote pariter eleuabantur sequētes eum. Item illic est locus consolatiuus multor. quia scz illic confederant̄ simul in fidei vnitate ⁊ in mutua charitate parui ⁊ magni: simplices ⁊ docti: imperfecti ⁊ perfecti. Unde in p̄s. Illic reptilia quorum non est numer⁹: animalia pusilla cum magnis: illic naues pertransibunt. Reptilia eñ que circa terram ⁊ terrena repunt sunt laici. Animalia pusilla sunt simplices religiosi ⁊ clerici. Magna vo sunt viri sapientes ⁊ docti. Naues vo que in vno loco nō permanent: immo cōtinue sunt in motu: sunt p̄fecti homines ⁊ ꝑuecti: qui in seculo non sistentes: nec hic manentē ciuitatem habentes ad eterna. sunt euecti. j. Mach. j. Venerunt illic qui missi erant a rege. id qui sunt vocati a xp̄o

Item illic est locus determinatiuus iudiciorū: q. s. iusticia ⁊ iudicium fiunt illic. p̄s. Quia illic sederunt sedes i iudicio: sedes super domum dauid. Istud est igit̄ vnum illic quod est p̄fector. Septimo dico q̄ est vnū illic. i. vnꝰ locꝰ qui est beator: vicz paradisus. Et sic nota q̄ Illic est

Societas multū bonorata.
Satietas nunq̄ minorata.
Prop̄rietas lucis declarata.
Jocunditas omnis exaltata

Illic est igit̄ societas. q. s. in isto illic. id est in paradiso est societas dei ⁊ sanctorum: ⁊ etiam beatorū angelorum. Qr eñ illic sit deus cuz sanctis patet Jobānis. xij. vbi dicit̄. Ubi ego sum illic ⁊ minister meus erit. Quia ꝑ certo in isto illic. scz in paradiso inuenitur deꝰ p̄sentialiter. illucq; deducet iustos delectabiliter: eosq; manutenet et custodit ibidem perenniter et eternaliter. Psal. Si ascendero in celum tu illic es. Sequitur. Etenim manus tua

deducet me: ⁊ tenebit me dextera tua. Item q̄ illic sit deꝰ cum angelis: ptz Luce. xvij. Ubicunq; fuerit corp⁹ illuc cōgregabunt̄ et aquile. Est igitur illic societas bonorabilis. iij. Reg. xj. Illic em̄ cōgregat⁹ erat oīs israel. Itē vi, co q̄ illic est satietas delectabilis. Quia. s. illic est vera ⁊ nu da visio deitatis q̄ totaliter reficit oīs anime appetit⁹. vñ iij. Reg. ix. Cunq; pueneris illuc videbis iehu filiū Josa, phat. Jehu em̄ interp̄tat vita vel requies. Josaphat dñs iudicabit: qz. s. illic est ꝑpetua requies atq; vita invisione fi lij dei patris q̄ vivos ⁊ mortuos iudicabit. Uñ de visione eterna q̄ erit illic dr in ps. Saturabunt̄ ligna campi ⁊ ce, dri libani quas plantauit. illic passeres nidificabunt. Itē illic est luciditas admirabilis. Quia. s. lumen increatū: qđ illuminat omnē curiā beatoꝝ. ps. Illuc ꝓducaz cornu da uid: paraui lucernam xp̄o meo. Item illic est iocūditas consolabilis. Quia. s. ibi viuunt in leticia ⁊ in laude. ps. Il luc em̄ ascenderunt trib⁹ trib⁹ dñi testimoniū isr̄l ad cōfi, tendū nomini dñi. Et sic ptz quō ꝑ illic ⁊ illuc in scriptura sacra possunt intelligi cuncta loca ⁊c.

Ilico. Cuz ilico idē significet qđ statim aut ꝓtinuo possumus notare q̄ ilico signat celeritatem tam bonam q̄z malam. Et sic nota in bono q̄ nos debem⁹

Ilico scindere ꝑ contritionē. Ilico radere ꝑ confessionē. Ilico currere ꝑ opationem Ilico canere ꝑ glorificationē

Ista em̄ satis bene se habent ꝑ ordinez. s. Cō, tritio Cōfessio Satisfa, ctio seu operatio: ⁊ dei laus ⁊ glorificatio. Dico igit̄ q̄ iusti qñ sentiunt se peccas, se: ilico se scindunt ꝑ contritionē. Figura Exo. iij. vbi dici tur. Oz cū dñs occurrens vellet occidere moysen ꝑ eo q̄ filium suū nō circūciderat: tulit ilico sepbora. s. vxor moy, si accutissimā petrā ⁊ circūcidit ꝓpuciū filij sui. Quia. s. qñ iusti deū cōtra se indignatū attendunt: statim cū petra di, uini timoris: filiū suum. i. animū suū ꝑ cōtritionē scindunt ⁊ ꝓpuciū oīs superfluitatis ilico inde ꝑiciunt ⁊ auellunt.

Item ilico se radunt ꝑ confessionē. Figurati. Num. vj. vbi dr. q̄ nazareus cui⁹ cōsecratio fuit ꝑ mortuū inq̄nata ⁊ polluta debebat ilico caput suū radere ⁊ cōsecrationis ob seruantiā iterare. Radet inq̄t ilico caput suū ⁊c. Quia. s. si mortuū. i. mortalē petā in nobis viderim⁹: ilico caput mē tis ꝑ cōfessionē radere ⁊ nos ab omni superfluitate purga re debem⁹. Item ilico discurrunt ꝑ bonā opationē. Uñ Thob. xj. Vidit alonge ⁊ ilico cognouit venientē filiū suū currensq; nunciauit viro suo. Item ilico cōcinnūt ꝑ glori, ficationē. Luce. j. Aperta est ilico os ei⁹ ⁊ lingua ei⁹ ⁊ loque bat benedicēs deū. In malo vo significato nota q̄ ma, li ilico Terrenē pectoraliē. Terunē corporaliter. Perdūē eternaliter. Ilico dico terrenē. Und de illo iniquissimo Aman dicit Hester. vij. q̄ ilico obstupuit vultum regis et regine ferre nō sustinens. Ilico etiā terunē. s. ꝑ infortu, niū corporale. Parū em̄ durat gloria malorum. Josue. vj. Igit̄ vociferante populo ⁊ clangētib⁹ tubis muri ilico cor ruerūt. q. d. Periit ⁊ ilico defecit memoria malor: cū soni, tu. i. cū gaudio singulor. Quia ꝑm ps. Letabit̄ iustus cuz viderit vindictam Illic insup sternunt̄ seu destruunt̄. s. ꝑ damnationez eternā. Uñ peccator pōt dicere illud Job xxx. Ad dexteram orientis calamitatis mee ilico surrexer̄t supplantemones contra me: pedes meos subuerterunt et opp̄resserunt: dissipauerunt itinera mea: Insidiati sē mihi ⁊ ꝓualuerunt. nō fuit q̄ ferret auxilium ⁊c. Uide de Stati de Cito: de Cōtinuo.

Illudere. Nota q̄ illusio in scriptura qñq; su, mit̄ ꝑ carnali infectione: qñq; ꝑ vi, suali deceptiōe seu ꝑ figurali fictione seu simulatiōe. qñq; etiā ꝑ reali seu vbali obprobriosa delusione seu derisione Oz accipiat̄ ꝑ fornicatiōe ptz Judi. xix. vbi dicit̄. q̄ vt sal uarent̄ leuita a cōtumelia sodomitica eduxit cōcubinā suā hosibus ciuitatis: ⁊ eis tradidit illudendaz. Et Ben̄. xxxix. dixit vxor putifar ad ipm̄. Introduxisti hebreū vt illuderet mihi. Item q̄ significet sensuū deceptionē: aut ficte apparentie ostensionē: patet. qz. s. illi q̄ arte magica de cipiunt sensus ⁊ faciunt apparere q̄ nō est illusores dicun tur. De quo Prouer. iij. Abominatio est dñi oīs illusor.

Item q̄ significet obprobriosam derisionem. patet qua si vbiq; in scriptura Matb. xxvij. Illudebāt dño genu fle xo: dicentes. Ave rex iudeoꝝ. Isto aūt vltimo mō vt cōi, ter accipit̄ in scriptura. Illudere em̄ nihil aliud est q̄z ille, gitime ludē: ⁊ sub specie ficti ludi aliū deridē. Est aūt illu, tio q̄ fit verbis: q̄ fit factis ⁊ q̄ fit signis. Verbis dico sicut Luce. xxiij. dr. q̄ oēs q̄ viderint illum edificantē incipiūt ei illudere dicentes. Hic bō incepit edificare ⁊ nō potuit con summare. Factis etiā sicut de Herode legit̄ Luce. xxiij. q̄ ipse illusit xp̄o ⁊ induit veste alba. Et Luce. xxij. dr. q̄ iu, dei illudebant ei cedentes eū. Signis insup sicut Matb. xxvij. dr. q̄ ptereuntes blasphemabant: mouentes capita sua. Sequit̄. Similit̄ ⁊ ꝓncipes sacerdotuz illudentes ⁊c. Moralit̄ aūt accipiendo notare possū q̄ in scriptura repi unt̄ multi spūales illusores. vicz

Adulator q̄ illudit vbis alliciendo
Ypocrita q̄ illudit factis decipiēdo.
Dyabol⁹ q̄ illudit signis officiēdo.
Derisor q̄ illudit bonos decipiēdo.
Prelatus q̄ illudit malos afficiēdo
Deus q̄ illudit dure ꝑcutiendo.

Illudit igit̄ adu, lator vbis allicies Uñ illi regi Abd. j. dicit̄. Viri fede, ris tui illuserūt ti bi: ⁊ inualuerunt aduersus te viri pacis tue ⁊c. Adulatores em̄ nihil querunt nisi vbis blan, dis diuites illuderez ad opinandū tam de se q̄z de alijs a, liud q̄z sint eos inducere: vt inde possint comodū repota, re. Uñ dyabol⁹ pōt de adulatore decipiente ⁊ illudente di uitē dici illud ps. Draco iste quem formasti ad illudendum ei: omnia a te expectant vt des illis escā in tpe: dante te illis colligent: aperiente te manū tuam omnes implebunt̄ bo nitate. auertente aūt te faciem tuā turbabunt̄ ⁊c. Compa adulatorem draconi: q̄. s. habet in ore fistulā sibilantez. q̄a sz tales vident̄ facti ad illudendū diuites q̄bus seruiunt vt escam ⁊ necessaria recipiant ab eisdem. qz. s. data liben ter colligāt ⁊ eis collectis bonitate. i. alacritate ⁊ leticia ple ni fiunt. Si vo facies ab eis auertit̄. ꝓtinus impcanē ⁊ in pulverē. i. in pastinā miseriā cōvertunt̄. Itē illudit ypo crita factis decipiens. Ypocrita em̄ illudit ⁊ oculos ⁊ men tes alioꝝ ostendens. s. in seipo aliud q̄ sit ibi: videlz virtu tes fictas suppositas ⁊ nō veras. Uñ in canonica iude dr. q̄ in nouissimis tpibus venient illusores ꝑm desideria sua ambulantes in impietate. Hi sūt q̄ segregant semetipsos: animales ⁊ spiritū nō habentes. Item illudit dyabolus signis officiens. Quia. s. dyabolus devicijs que suggerit fa cit q̄ alia appareant q̄ existant. Facit em̄ apparere bonū qđ est malū: dulce qđ est amarū. molle qđ est durū. Unde de tali illusione dicitur illud premissum. ps. Draco iste quē formasti ad illudendum ei ⁊c. Eccli. xxvij. Facienti nequis simū consilium super ipsum devolvet̄. ⁊ non agnoscet un de eueniet illi illusio ⁊ improperium superbozum. Justi tamē specialiter deludent animas ⁊ deridebunt animas in iferno. Et ideo non immerito timebat saul illudi per incircūcisos sicut dicit̄. j. Paralip. x. Ut ⁊ damnati possint dice re illud ps. Facti sumus obprobrium vicinis nostris: sub, sannatio ⁊ illusio bis qui in circuitu nostro sunt. Itez il ludit derisor bonos despiciens: sicut de pueris malis dici, tur. iij. Regum. ij. Qui belyseo illudebant dicentes. Asce, de calue: qui tamen statim fuerunt a leone occisi. Scriptū est enim Prouerbioꝝ. iij. Oz illusores deus deludet; man, suetis autē dabit gratiam. Item illudit prelatus malos afficiens. quia scilicet prelato vel viro iusto bene licet pro, teruos vel malos quandoq; mediante iusticia deridere et illudere: ⁊ etiam quandoq; decipere vel fraudare. Exem, plo filiorum israel qui illuserunt ⁊ deceperunt Egyptios: thesauros mutuo accipientes ab eis. Exemplo etiam Ue lye: de quo dicitur. iij. Regum. xviij. q̄ prophetis baal illu debat Abdyas dicens. Clamate voce maiori: deus em̄ est: ⁊ forsitan aut loquitur: aut in diuersorio aut in itinere est aut forte dormit. Item illudit deus dure percutiens. s. damnatōnem eternam. j. Machabeoꝝ. ix. Uindicabat in illos ⁊ illudebat. Et illud Esaie. lxvj. Illudaz illusiones eo rum. Communiter enim illi qui alios derident ⁊ illudunt: a deo vel ab alijs finaliter illuduntur. Prouerbiorum. iij. Illusores ipse deludit.

Illuminare. illuminatio. Nota: q̄ illuminare idem est quod lumen alicubi influere: vel in, fundere. Et significat spiritualiter gr̄e vel scie infusionem

vel illustrationē. Mā sicut corpa luminosa sunt in se lucē tia t lucis seu luminis in alios influxiua. Sic de⁹ angeli et viri sancti sunt in se primo t pncipaliter luminis gratie cō tentiui: t alioꝝ p bonas influentias illuminatiui t illustra tiui. Jō dicit Gen.j. Fiant luminaria in firmamento celi t illuminent terrā. Illud em̄ qđ est supius sp illuminat illō qđ est inferius. Ūn̄ sm Dyonisiū. Angeli superiores illu minant inferiores. Corpora etiā superiora sicut sunt sol et stelle infundunt lumen suū ad inferiora. s. in aerē t i aquā Sic pcerto illi q̄ sunt supiores t dariores p scientiā grāz t pfectionē: debent alios illuminare p gratie scientie t bo noꝝ exemploꝝ illustrationē. Luce.j. Illuminare bis q̄ i te nebris t in vmbra mortis sedent: ad dirigendos pedes no stros in viā pacis. Illuminemur igit̄ A deo p gratie infu sionem. Ab angelis p intrinsecā inspiratiōnē A platis per extrinsecam interpretationē. A viris discretis p bonā eru ditionem. A viris pfectis p bonoꝝ exemploꝝ ostensionē. Et sic qlibet sic illuminās pōt figurari in illo angelo Apo ca. xviij. Vidi aliū angelum descendentē de celo habentez potestatē magnā: t terra illuminata est a glia ei⁹. Et iō bre uiter cuilibet indigenti tali spuali illuminatione pōt dici il lud Eph.v. Surge q̄ dormis t exurge a mortuis t illumi nabit te xps. In q̄bus verbis aduerte q illi q̄ a deo volūt illuminari: debent dimittere terminū impedientem. Exur ge. i. extra surge. Debent disponere animū suscipientē. q̄a scz ipsi debent surgere a dormitione t a morte. Debent q uirere actorem sufficientē. s. xpm. Illuminabit inquit te xps. Sicut em̄ videm⁹ ad illuminationē naturalē ista tria requirunt. s. locus expediens. ideo dicit. Exurge. q. s. in p fundis foueis nō fit bene illuminatio. Item mediū suscipiens. q. s. oculus nō pōt illuminari nisi vigilet t nisi sit be ne dispositus. iō dicit. Surge q̄ dormis t exurge a mortuis. Item causa efficiens. s. sol corpus luminosum. iō dicit: Xps q̄. s. est lux vera q̄ illuminat omnē hominē venientez in hunc mundū Joh.j. Dico igit̄ q ad illuminationem gratie vl scie suscipiendā ncce est Qz relinquam⁹ locū im pedientē. Exurge. Qz disponam⁹ mētē suscipiētē. dormis t a mortuis. Qz eligam⁹ cām efficiētē Xps. Ergo charissimi

Eligat locus superior.
Expellat forma deterior
Perquirat causa vtilior
Primo igit̄ dico q si volu mus illuminari nos debem⁹ ascendere locū supiorē qđ oñ dit cum dicit. Exurge. i. extra surge. Sicut em̄ ille q̄ est in fra t intra terrā nō pōt illuminari. q. s. illuminatio pfecta nō pōt loca intima pfundare. Sic illi q̄ sunt in fouea t in pfundo peccatoꝝ constituti: t in terra p auariciā inuolu ti: illuminari p gratiam nō merent: quapropter necesse est vt de pfundo peccatoꝝ t de amore terrenoꝝ exeuntes sursum ad bona eterna p affectum t desiderium transferā tur. Exurge inquit t surge. Et hoc est qđ dr Esa.lx. Sur ge illuminare ierlm. vt sic peccator dicat illud ps. Exurrexi t adhuc tecum sum. Loca em̄ supiora habent magis illu minari q̄ inferiora. Aues etiā q̄ sursum habent volare ba bent visum limpidiorē t magis illuminatū q̄ animalia q̄ inferi⁹ versant. Saura etiā t vipa t alij serpentes pp̄t lō gam morā quā in byeme cōtrahunt in interioꝝ terre vi scerib⁹ qsi penit⁹ excecant. q̄ tm̄ in vere exurgentes iteruz illuminant. Quia vere charissimi illi q̄ infer⁹ in amore ter renoꝝ t in pfunditate peccati p obstinationem t auariciam diu manent: lumine diuine gratie t visu sane intelligē tie se denudant. Qđ ptz. q. tales sic obstinati t excecati ne sciunt nec volunt ad viam veritatis redire: nec a pp̄ris ini quitatib⁹ resilire. Sicut dr Prouer. xviij. Impi⁹ cū in p fundum pctoꝝ venerit cōtemnet. Illi vo q̄ sursuz circa de um t circa bona padisi p cōtemplationē t desideriū habi bitant t versant. lumine diuine gratie t visu sane intelli gentie t sapientie decorant. Surge igit̄ t exurge. Luce.j. Exurgens maria abijt in montana. Et sequit̄ in eodē cap. Illuminare bis q̄ in tenebris tc. Ascendam⁹ igit̄ ad locū supiorē. Scdo dico si volum⁹ illuminari expellam⁹ for mā deteriorē. Dormis t a mortuis. Una em̄ forma nō in troducit nisi sua cōtraria expellat. vñ aliqđ subiectū nō il luminat: nisi forma luci ptraria. s. vmbra t tenebre erinde primit⁹ auferat. Sic vere charissimi anima nunq̄ pōt per gratiam t sapientiā illuminari nisi peccata q̄ sunt spuales tenebre: luci diuine gre t scie t p̄rie pmitus expellant. Si cut em̄ dr Sap.j. In maliuolā aiam nō introibit sapiētia. Jsta aūt forma ptraria luci diuine q̄ est auferenda est pec catū t obscuritas q̄ intelligunt in verbo dormis: t in vbo mortuis. Dormitio em̄ signat mortalia. Jō petebat illumi nari dauid in ps. Illumina oculos meos nevnq̄ obdormi am in morte tc. Tercio si volum⁹ illuminari oportet q̄ eligam⁹ causam vtiorē. xps. Meli⁹ em̄ illuminat dom⁹ p soē q̄ p candelā. Sic anima p xpm q̄ p quācūq̄ creatu rā. Ūn̄ de ciuitate hierlm. i. de aia dicit Apoc.xxj. Qz ciui tas nō eget sole t luna. sed claritas dei illuminabit eā: t lu cerna eius est agn⁹. Et sic nota si vis q̄ xps nos illuminat

Ab eterno p̄destinando.
Per gratiā nos visitando.
In aduersis nos ꝓtegēdo
In errorib⁹ nos dirigendo.
In celestib⁹ nos erigendo

Illuminat igit̄ nos xpus p eternā p̄destinationez. ps. Illuminans tu mirabiliter a montibus eternis. turbati sunt oēs insipientes corde.

Item p gratie visitationē. ps. Accedite ad eū t illumina mini t facies vestre nō cōfundent. Accessus em̄ ad xpm si gnat gram gratis datā. illuminatio vo gram gratū facien tem. Item illuminat p aduersoꝝ moderationē. Luc.j. Jl luminare bis q̄ in tenebris t in vmbra tc. Et in ps. Dns il luminat cecos: dns erigit elysos. Item illuminat p sacre scripture eruditionē ps. Preceptū dñi lucidum illuminās oculos. Item illuminat p glie distributionē. Apo. xviij. Vi di alterū angelū t terra illuminata est a gloria ei⁹. Et Esa. lx. Illuminare irlm qz venit lumen t glia dñi sup te orta e Jste est igit̄ xps verus illuminator. Eccl. xlij. Sol illumi nans p oia respexit. Fatui sunt igit̄ q̄ magis volunt illu minari p lunā q̄ p solem: a mundo q̄ a xpo: p tpalem pro speritatē q̄ p xpi spualem gram t benignitatē. Jsti sunt si cut vespertiliones q̄ de lumine solis nō curāt: ꝫ in lune seu candele lumine se delectant. Quia. s. mūdi peccatores pl⁹ gaudent illuminari a creatura q̄ a creatore: a dato q̄ a da tore: a ꝓsperitate defectibili q̄ a ppetuo largitore. Illumi natio em̄ ista q̄. s. pcedit a mundi scientijs vl a mundi diui tijs solet cōburere p auariciā. ps. Tota nocte in illumina tiōe ignis. Solet decipe p ignorantiā. Exo. xiij. Erat autē nubes tenebrosa t illuminans noctē. Solet inficere p im mundiciam. ps. Nox illuminatio mea in delicijs meis. Et breuiter iste illūminationes sunt potius obtenebrationes similes choruscatōni q̄ ita transitorie radiat q̄ plus obscu rat q̄ illuminat. t magis nocet q̄ iuuat. Peccatores igit̄ non illuminant. Et hoc vel ꝓpter defectum illuminantiuz scz doctoꝝ vel platoꝝ. q̄. s. ita obscuri sunt t ignari q̄ ali os illuminare nō p̄nt. Juxta illud qđ de idolis dr Baruc vj. Signa inquit in celo gentibus nō ostendunt: neq̄ illu minabunt vt sol: neq̄ illuminabunt vt luna. Vel ꝓpt̄ ma ximā obscuritatē recipientiū. q. s. multi sunt ita p peccatū obscurati t indurati q̄ nullo modo possunt illūinari. Sa piētie. xvij. Neq̄ syderū limpide flamme illuminare pote rant noctē illam horrendaz Non sic: sed a xpo recipiam⁹ spuales illuminationes non a mundo tempales: vt dica mus illud ps. Dns illuminatio mea t salus mea quē time bo. Xpc inqt. Ūn̄. ij. Thim̄. j. Gratia data est nobis in xpo Jesu ante tempora secularia: manifestata aūt nunc p illu minationem dñi nri ihu xpi: qui destruxit mortem. illumi nauit autem vitam. Eligat igitur causa efficiens. xps. Ex pellatur forma deficiens Mors t dormitio. Perquiratur status ꝓficiens. Surge t exurge. Et si vis nota q̄ xpus multos diuersimode solet illuminare: videlz. Delinq̄ntes p gratiam p̄uenientem. Penitentes p veniam subuenien tem. Ignorantes per sapientiam vel per doctrinam con uenientem. Indigentes vel patientes per leticiam ꝓfici entem. Triumphantes seu consummantes p gliam ꝓfici entem. Illuminat igit̄ xps delinquentes ipos p̄uenies p gratie infusionē. Pctor em̄ nō se cognosceret nec a pctō resipiscē ꝓponeret nisi ipm de⁹ p gratiā p̄ueniret. Et ista est illuminatio mortuoꝝ. i. peccatoꝝ. De qua in ps. Dñe il lumina tenebras meas. Et illud. Illumina oculos meos ne vnq̄ obdormiam in morte. Item illuminat penitentes se proficientes ipsis subueniens p venie collationem. Et ista est illuminatio illius ceci qui ex luto facto de spu to linitis oculis illuminatus est vt videret dare omn̄a:

sicut dicit Job.ix. Sputum enī abominationem ⁊ vilitatem status peccati signat. lutum vo mortis memoriam de signat que duo si xp̃us apposuerit: cōstat q̄ peccatorē illuminabit: ⁊ sibi visum spūalem p̄ gr̄am ⁊ venā reformabit Ista est etiā illuminatio tbobie q̄ cū felle piscis illuminat? est. Fel enī amaritudinē penitentie signat ⁊ cōtritionis. vñ de ista illuminatione ⁊ sanatione spūali dicit Eccli. xxxiij Oz de? est depcatio offensionis: adiutoriū casus: exaltās animā: illuminans oculos: dans sanitatē ⁊ vitā ⁊ benedictionē. Itē illuminat innocentes seu se regere nesciētes p̄ doctrine ꝓpinationē. Doctrina enī fides ⁊ sapientia dei instruunt ⁊ elucidant intellectū. ps̄. Preceptū dñi lucidus illuminans oculos. Istud est mel qđ comedit Jonathas ⁊ illuminati sunt oculi eius. sicut dr. j. Reg. xiiij. Item illuminat tribulatos seu patientes p̄ spem fiduciā ⁊ consolationē. Esa. lx. Surge illuminare ierlm q: venit lumen tuum. i. cōsolatio tua ⁊c. Vñ xp̃s est ille angel? babens potestatē magnā: ⁊ terra illuminata est a glia eius. Apoc. xviij. Terra ei obscuros desolatos ⁊ tenebrosos designat quos dei misericordia illuminat ⁊ cōfortat. Hebr. x. Illuminati magnū certamen passionis sustinuistis. Itē illuminat sanctos ⁊ beatos seu triumphantes p̄ glorie retributionē: q̄a sc̄s sol. i. xp̃s p̄ omnia respexit. Ecci. xlij. Quia dñs Apoc. xxj De ciuitate paradisi seu de btā aia. Claritas dei illuminabit eam: ⁊ lucerna eius est agnus. Vide de Luce: de Lumine ⁊c. Sufficit.

Imago. Nota q̄ imago accipit p̄ quacunq; figura repsentatiua alicuius rei. Moraliter aūt accipit in bono, ⁊ in malo. In bono enī signat bonā bonoz imitationē. Bonoz exemploz emersionē. Morū honestoz cōpositionem. Et sic imago pōt dici ille q̄ ad similitudinē dei ⁊ sanctorū est honeste composit? ⁊ format?. Alijs miñ? pfectis i exemplar datus ⁊ alijs meliorib? cōformat? ⁊ ipoz virtutes p̄ viribus imitat? ⁊ cōsecut?. Et sic igit imago designat virū pfectū bonis gratijs ⁊ virtutib? compositū ⁊ dotatū. De q̄bus intelligit illud Roma. viij. Quos pscivit hos ⁊ predestinavit cōformes fieri imaginis filij sui. Item imago accipit in malo. Et sic signat malā maloz imitationē. ypocritarū simulationē: bonoz tpalium fictionē. Sicut enim imago nō bz esse verū sed fictū ⁊ simulatū: nō bz etiā mēbra interiora. nō pōt etiā se mouere cū nō habeat vitā. sic ypocrite habent similitudinē nō veritatem. Isti enī videntur esse ⁊ nō sunt. q:. s. ipsi habent tm̄ exteriorē apparentiam: nullā aūt habent interiorē existentiā Isti enī sunt quedam picta ⁊ picta idola: q̄ quis multū habent formositatē ⁊ honestatis: nihil tn̄ habent sanctitatis seu bonitatis. Vñ de factoꝝ? idoloz dicit Esa. xliij. Fecit inquit imaginez viri quasi speciosum boiem habitantē in domo. Oz etiā tales imagines nihil habeant potestatis. ptz Sap̄. xiij. vbi dicit. Nō pōt se adiuuare imago enī est. ⁊ opus est illi adiutoriū. Bona etiā mundi possunt dici imago. Nō sunt enī nisi q̄dam similitudo bonoz eternoz. Vñ in ps̄. dicit. Verūtamen in imagine ptransit homo. Prosperitas enī ⁊ vita pñs est sicut imago q̄ appareat in aqua q̄ ad motū aque statim turbat. Debilem enī valde habet existentiā ita q̄ facilime dissipat. q:. s. motus tribulationū: mortis: infirmitatis: pauptatis ⁊ aduersitatis istam imaginē faciliter cōturbat ⁊ destruit. ip̄amq; finaliter penit? annihilat ⁊ subuertit. ps̄. Imaginē ipoz ad nihilum rediges. De bona igit imagine. i. deviro pfecto possum? exponere illud Sap̄. vij. Cādor enī est lucis eterne. ⁊ speculū sine macula ⁊ imago bonitatis. Auctoritatē istam habes expositam diuisam ⁊ p̄secutam in sermone de purificatione. Lumen refulsit i habitaculo. Jō ad pñs exponamus illud Job. iij. Stetit q̄dam cui? non agnoscebā vultum imago coram oculis meis In q̄bus verbis aduerte q̄ sicut imagines sanctoz in ecclesijs firmiter situant: aliud imitant pub. ice demonstrātur. Sic vere si nos volum? dei ⁊ sanctoz imagines esse ⁊ figure nos debem?: videlz Firmiter situari p̄ animoz stabilitatē. Aliud imitari p̄ melioz cōformitatē. Publice demonstrari p̄ exemploz claritatē. Sim? ergo charissimi Cordialiter roborati. Stetit inq̄t q̄dam. Virtualiē cōformati. Imago inquit. Exemplariē p̄tati. Coram oculis nostris. Dico igit p̄mo q̄ si volum? esse spūales imagines: nos debem? firmiter situari. Stetit inq̄t q̄dam. Sicut enī videm? q̄ imagines sanctoz de aliqua forti ⁊ solida materia fiunt. sicut de lapide vel de aliquo solido ligno. vl etiaz de metello: ⁊ hoc vt diutius durent ⁊ ne faciliter corrūpantur. Unde de illo ligno qđ dicit ylex solent fieri in templo imagines p̄m Isid. eo q̄ lignū sit fortez imputribile: ita q̄ sub aqua ad modū lapidis indurek. Vñ Esa. xl. Forte lignum ⁊ imputribile elegit artifex sapiens ⁊c. Et loquit de idolis. Et Esa. xliij. dr. Artifex lignar? fecit imagine: succidit cedros: tulit ylicem ⁊ quercū. Solent etiam in locis firmis locari ⁊ situari ne p̄ impulsum ventoz vel alis facilē cadant ⁊ destruant. Vñ Hiere. x. Clauis ⁊ malleis cōpegit illud vt nō dissoluat. Sic p̄certo charissimi nos debemus esse firmi ⁊ solidi p̄ constantiā ⁊ stabilitatē boni ꝓpositi: ⁊ in stabili loco sancte ecclesie p̄ stabilitatē fidei collocati: vt. s. p̄ p̄severantiā impulsi tentatiōib? nō moueamur ⁊ ne p̄ pctm̄ cadam? a statu gratie vl corrūpamur. Stetit inq̄t. Jō p̄cipit. ij. Thes. ij. State ⁊ tenete traditōes quas didicistis. Ut sim? de illis de q̄bus dicit Apo. viij. Vidi septem angelos stantes in cōspectu dñi vt iste sit sicut supra dictū est. Cādor lucis eterne ⁊ speculū sine macula ⁊ imago bonitatis dī. Sap̄. vij. ⁊ xiij. Imago enī est. Esse ei stabilitatē designat. Sz p̄certo charissimi video bodie multas imagines. i. multas psonas que tali p̄severantie firmitate nullaten? sē dotati. Et iō videt q̄ multi sē sicut imagies debiles ⁊ nō stabiles: fluide ⁊ nō solide: deficientes ⁊ nō permanentes. Et iō notare possum? q̄ sūt plures imagines q̄ nō sē stabilis sed fluxibilis nature. Vñ nota q̄ sūt Imagines

Terree. Omnes ei imagines faciliter generant ⁊ faciliter destruunt. Esse enī ipsarū nō est dura
Uitree. bile. sed defectibile ⁊ variabile. sicut ad sensū
Ceree. apparet q̄ Imago terrea cito conterit. Ui-
Aquee trea leuiter frangitur. Cerea cito dissoluitur
In speculo. Aquea cito conturbat. In speculo cito im-
In muro mutatur. In muro cito maculat. Imago terrea signat auaros. Isti enī sunt terra ⁊ terrei: in terrenis ⁊ temporalibus occupati. Esa. lvij. Posuisti vt terram corpus tuum. Unde cuilibet auaro potest dicere dyabolus illud Hiere. ij. Traduxi vos per desertum: p̄ terram inhabitabilem et imaginem mortis. per terram sitis ⁊ in via in qua nō ambulauit vir nec habitauit homo. Imago vitrea signat superbos. Isti enī ad modū vitri volunt splendere ⁊ p̄ inanem gloriam relucere. Unde de supbis ⁊ elatis potest dici Abacuc. iij. ca. Splendor eius vt lux erit. cornua in manibus eius. Unde superbo potest dici illud Esa. xliij. Qr dyabolus fecit imaginem quasi speciosi hominis habitantis in domo. Et Ezech. vij. dicit. q̄ ornamenta monilij suorum in superbiam posuerūt ⁊ imagines abominationuz suarum fecerunt ex eo. Imago cerea signat luxuriosos. Isti enim modico igne carnalis concupiscentie excitantur et in libidinem resoluuntur. De quibus dicitur in ps̄. Sicut cera que fluit auferentur. supercecidit ignis ⁊ nō viderunt solem. Unde luxurioso mulieri dicitur Ezech. xvj. Feciste tibi imagines masculinas ⁊ fornicata es. Vñ iste est imago bestie. de qua dicitur Apoc. xiij. q̄ dyabolus dicit habitantibus super terram q̄ ipsi faciant imaginem bestie que habet plagam gladij. Expone contra luxuriam et mulieres. Imago aquea signat iracundos. Quia scilicet imago in aqua apparens ad modicum aque motū cōturbatur. Sic iracundi occasione modica concitant. Unde in ps̄. dicit. Sicut aqua diffusus sum. ⁊ dispersa sūt omnia ossa mea. Et alibi. Turbati sunt ⁊ moti sunt sicut ebrius: ⁊ omnis sapientia eorum deuorata est. Iterū ps̄. Verūtamen in imagine ptransit homo. sed et frustra cōturbat.

Imago in speculo homini ridenti solet arridere: ⁊ cum tristato tristitiam simulare. Quia scilicet modus est adulatorum se omnibus conformare. ⁊ maxime diuitibus cū quibus sunt ita vt recte videantur gaudere cum gaudentibus ⁊ flere cum flentibus. Iuxta illud Sapient. xvj. Ad quid quis volebat conuertebatur. Unde adulatores videntur posse dicere illud. ij. Corinth. iij. Gloriam domini speculantes in eandē imaginē transformamur. Imago vo in muro signat ypocritas deceptores. Talis enim ima

go nō habet nisi apparentiā. Isti ēm more talis imaginis pulcri ꝛ honesti apparent exteri⁹: q̄ tm̄ sunt lutei ꝛ lapidei id est petōres ꝛ infecti interi⁹. vñ talib⁹ dr Act. xxiij. Percutiet te deus paries dealbate. Ām. ꝓpe ypocrita dr imago mortis q̄ n̄ pōt se mouere. De qua Sapiē. xv. Aspect⁹ ei⁹ dat insensato concupiscentiā: ꝛ diligit mortue imaginis effigiem sine anima. Tales imagines. i. tales hypocrite figurant Ezechē. xxiij. vbi dr. Or ooliba vidit viros depictos in parietib⁹. imagines chaldeorum expressas coloꝛib⁹: balteis accinctos renes: tyaras tinctas habentes in capitib⁹ forma ducuꝫ: omniū similitudinē filioꝝ babylonis. Iste imagines charissimi significant multos fictos ꝛ varios ecclesiasticos q̄ in parietib⁹ sancte ecclesie habent hodie formaꝫ ducum ꝛ prelatoꝝ: ꝛ portant tyaras atq; mitras. Isti ēm dicunt viri picti ꝓpter suam indurabilē vanitatē. Dicunt expressi coloꝛib⁹ ꝓpter sue cōuersatiōis fictam formositatem ꝛ honestatē. Dicunt habere baltheos in renib⁹ ꝓpter violentam cōtinentiā ꝛ castitatē. Dicunt habere mitrā in capitibus ꝓpter obtentam ab eis ecclesiasticā dignitatem. Dicunt habere formā ducum. i. specē bonoꝝ nō essentiā nec veritatē. Dicunt tm̄ cū hoc habere similitudinē filioꝝ babylonis. i. viroꝝ peccatoꝝ ꝓpter sue male vite occultam peruersitatē ꝛ iniquitatē. Tales igit imagines faciliter a statu gratie deficiunt ꝛ corrumpunt: ꝛ faciliter in peccatū decidunt ꝛ labunt: ꝛ sic spūaliter cōterunt. Ām. iij. Reg. xj. Destruxerunt aras baal. ꝛ imagines cōtriuerunt valide. Nō sic igit charissimi sed spūales imagines simus. Et sic erim⁹ in virtutib⁹ cōformati. Steti inq̄t. j. Corinth. x. Qui stat videat ne cadat. Secūdo si volum⁹ esse spūales imagines nos debem⁹ esse meliorib⁹ cōformati. qđ ostendit in verbo imago. Natura ēm imaginis est q̄ cōformet illi rei cui⁹ est imago ꝛ q̄ ipsū quantū est possibile repsentet. Ydo de adam dr Gen. v. q̄ ipse genuit filium ad imaginē ꝛ similitudinem suaꝫ. Et iō charissimi: qr nos alij sum⁹ in ecclesia in loco statu ꝛ gradu prioꝝ sanctoꝝ ꝛ viroꝝ pfectoꝝ q̄ añ nos fuerunt. Ām bn̄ dico q̄ ipsos nos debem⁹ imitari ꝛ eorum vtutib⁹ cōformari. j. Corꝝ. xv. Sicut portauim⁹ imaginem terreni. portem⁹ ꝛ imaginem celestis. Sūentes ēm lapis est preciosus in se cōtinens imaginē lune. q̄ q̄dam imago ipsi lune in omnib⁹ se conformat. Ipsa ei crescente crescit ꝛ decrescente decrescit. Ad notandū q̄ imago lune. id est cōformitas dei ꝛ sanctoꝝ debet in nobis relucere ita q̄ ꝗtum erit possibile cōditiones ꝛ mores nostros eorum moribus cōformem⁹. ꝗtum ad crementū boni ꝓfect⁹. ꝗtum ad detrimentū mundani successus. ꝗtū ad lumē sue honestatis. ꝗtū ad obscuritatē sue humilitatis. vt dicam⁹ illud. ij. Corꝝ. iij. Jam reuelata facie gl̄iam dn̄i speculātes in eandē imaginē trāsformemur. Ad tm̄ est contra mltos q̄ nō se cōformant meliorib⁹ sed peiorib⁹. Nō pfectis ꝫ infectis. Nō virtuosis ꝫ viciosis. Isti figurant in illis q̄ adorauerunt bestiam ꝛ adorauerūt imaginē: q̄ tandē vna cuꝫ bestia missi sunt in stagnum ignis ꝛ sulpburis. sicut dicitur Apoc. xiij. ꝛ xiiij. xv. ꝛ xvj. ꝛ xix. Bestia vo est dyabolus: eius vo imago ꝛ repsentatio est peccatum. Quia. s. illi qui imaginē dyaboli ꝛ virorum iniquoꝝ secum portant p imitationē finaliter in ignem sulpburis ꝛ eternā damnatiōeꝫ mittunt. Sicut vo dicit Apoc. xv. Illi q̄ vicerunt bestiaꝫ ꝛ imaginē eius. i. dyabolum ꝛ pctm̄. stabant sup mare vitreū. i. in affluentia claritatis eterne cū canticis ꝛ citharis. Simus igit nō peioribus sed meliorib⁹ conformati. Tercio si volum⁹ esse spūales imagines nos debem⁹ esse cūctis gentib⁹ presentati. Cora me inq̄t. Sicut ēm imagines i locis publicis ꝛ nō occultis ponunt: vt p eaꝝ aspectū homines ad deuotionē inuitent. Sic boni viri ad alioꝝ exēplar ꝓponunt. vt videntes eos p eoꝝ doctrinā ꝛ exēpla ad melius excitent. Coram me inquit. Juxta illud Mat. v. Sic luceat lux vestra cora hominib⁹ vt videant opa vra bona ꝛ glorificent pīem vrm q̄ in celis est. Ad tm̄ est cōtra multos q̄ ita sunt turpes ꝛ infames in cōuersatione q̄ nō sunt digni alijs ꝓponi p exemplari. Quis ēm bona exempla a suis p̄decessoribus potuerint accepisse: ipsa tm̄ alijs repzsentare nō nouerunt. Sunt ēm similes q̄busdam speculis q̄ ꝛ si cuiuscunq; pulcri hominis imaginem recipiant: ipsa tm̄ alijs turpissimā repsentant. Similes etiā sunt lapidi q̄ dicit topazius. qui imaginem in se receptam reuersam repsentant. Sunt vo multi q̄ imaginē bonoꝝ exemplorum que a suis maioꝝ accipiunt in se nō retinent nec recipiunt: immo alijs totū cōtrariū ꝛ totū reuersum repsentant ꝛ ostendunt. Quia si danē bona exempla. ipi tm̄ dant alijs turpia infamia atq; mala. Unde de talib⁹ dr Roꝝ. j. q̄ ipi mutauerunt gl̄iam incorruptibilis dei. in similitudinē imaginis corruptibilis hois ꝛ volucrū ꝛ quadrupedū. q. d. Isti imaginē dei. i. repsentationē bonoꝝ exemplorū deberēt aliis p exemplar ostendere. ipsi tm̄ ostendunt eis similitudinē corruptibilis bois p luxuriā. similitudinē volucrū p superbiam. similitudinē q̄drupedū p auariciā. Et si vis pone q̄ que dam sunt imagines

Porci per luxuriam
Leonis per superbiā.
Canis per auariciam
Talpe cece p ignorantiā
Bouis per pigriciam.

Et tm̄ isti deberēt aduertere ad illud qđ scribit Apoc. xiij. Or. q̄cunq; adorauerit bestiam vel imaginem ei⁹ bibet de vino ire dei. Non sic charissimi sed coram aliis repsentemus imagines bonoꝝ exemploꝝ: vt de nobis possit dici illđ Lu. xxiij Fuit vir ꝓpheta potens in opere ꝛ sermone cora deo ꝛ hominib⁹. Ut sit etiā sicut ille liber de quo q̄libet possit dicere illud Ezech. ij. Erat liber inuolutus scriptus intus ꝛ foris ꝛ scripte erant in eo lamentatiōes carmen ꝛ ve. ꝛ expā dit illud coram me ꝛc. Expone sicut supra. Simus igit tales vt coram aliis ꝓ exemplari ꝓponi possim⁹ ꝛ debeam⁹. Talis ēm imago viri iusti nō est velanda vel occultanda. sed cunctis exemplariter demonstranda. Ām. j. Corint. xj. Vir. i. virtuosus homo nō debet velare caput q⁹ imago et gloria dei est. Et sic igit pt⁹ quō poterim⁹ esse bone ꝛ spirituales imagines. s. si simus cunctis exemplariter p̄senta ti. Bonis virtualiter cōformati. Int⁹ cordialiter cōfirmati. Et hec de imagine sufficiant. Vide de idolo. Nihil dico de imagine dei que resultat in anima. q⁹ hoc est magl scīētiale ꝫ morale. Nec de imagine patris q̄ est filius. q⁹. s. sicut aliqua sunt specula cōcaua. que imaginē longe a se pīciunt. ita q̄ imago nō intra speculū sed longe extra apparere videt. ita q̄ quasi posse palpari credit ab ignaris. Sic dn̄s pater speculū sine macula per pietatē cōcauū ꝛ depssum. imaginē suum. s. filiū benedictū extra in mundū picait ꝛ immisit. s. p incarnationē beatam intantum q̄ palpabilis ꝛ visibilis apparuit vniuersis. Ām Baruch. iij. Postea in terris visus est ꝛ cum hominibus conuersatus est. scz xp̄us. q̄ sicut dicit Col. j. Est imago inuisibilis dei. Sz de ista nihil ad presens.

Immaculatus. Nota q̄ immaculat⁹ dicit ille qui nullam habet maculā peccatoꝝ. Et iō immaculat⁹ idē est qđ sanct⁹ q̄ de peccato liber est ꝛ immunis. Juxta illud p̄s. Ero immaculatus cū eo: ꝛ obseruabo me ab iniquitate mea. Ubi ostenditur q⁹ ad hoc q⁹ aliquis possit esse innocens ꝛ immaculatus tria sunt necessaria que etiam sunt necessaria illi qui vult seruare mundiciam corporalem. Oportet enim ꝓmo

Expiare quod solet inficere
Frequentare qđ solet ꝓficere
Declinare qđ solet officere

Primū erit culparū macula. Immaculat⁹. Secōm sctoꝝ copula iō dr. Cū eo. Sz terciū peccati crapula cū dr. Obseruabo me ꝛc Igit abstergam⁹ culpaꝝ feditatē. Quia sicut dr Col. j. Exhibete vos sanctos ꝛ immaculatos ꝛ irrepbensibiles cora deo. Immaculatus inq̄t. Igitur habeam⁹ bonam societatem. Cū eo inquit. i. cū deo vel cū viro sancto ꝛ honesto. qr sicut dr in p̄s. Cum sancto sanctus eris ꝛ cum viro innocēte innocens eris. Et in canonica Jude. Potens est ēm deus vos obseruare sine peccato: etiam constituere immaculatos ꝛc. Igit caueam⁹ culpe malignitatem. Obseruabo me inquit ab iniquitate. Ām Deu. viij. Obserua ꝛ caue ne qñ obliuiscaris dn̄i dei tui ꝛc. Quia sicut dicit Jacobi. j. Religio munda ꝛ immaculata hec est. immaculatuꝫ se custodire ab hoc seculo. Obseruabo igitur me ab iniquitate mea. q. d. Alias immaculatus non ero. Bene igitur dicit ij. Pet. iij. Satagite immaculati ꝛ inuiolati ei inueniri in pace. Et merito. qr ꝓ certo viri sancti mundi ꝛ immaculati

Famulant imperio legis.
Dedicant seruitio regis
Receptant ꝓuuio gregis

Tales enim diuine legi imperio solent obedire. Constat enim q⁹ viri

mundi ⁊ innocentes magis sunt obedientes ⁊ pessimi vl' puerui. ptz in pueris ⁊ i pullis equoꝝ. q̄ facile vocē amb bulare ⁊c. Sic ista ps̄. Beati immaculati in via q̄ ambulāt in lege dñi. Et bene dicit: in lege dñi. Quia ꝓcerto sicut in ps̄. dicit. Lex dñi immaculata conuertēs animas: testimoniū dñi fidele sapientiā prestans paruulis Et nota q̄ ista est q̄ viros immaculatos exigit ⁊ requirit. Itez tales summi regis seruitio solent conuenire. Constat enī q̄ mundi viri volunt habere viros immaculatos ⁊ mundos in seruitio suo. Et inde est q̄ in lege vbicūq; p̄cipit aliquid offerri. sp̄ p̄cipit q̄ sit immaculatum ⁊ mundū. Et hoc siue sit bos siue aries. siue ouis siue agnus: vitulus vel hircus ⁊c. Quia reuera quicunq; seipsum offert seruitio diuino: nō sit bos siue rudis ⁊ laborioſus aries dux gregis. i. prelatus ⁊ glorioſus. Siue ouis. i. simplex laicus diues ⁊ lanoſus. Siue agnus. i. iuuenis ⁊ ignarus ⁊ obliuioſus. Siue vitul⁹. i. lasciuus insolens ⁊ solatioſus. Siue hircus. i. paup byspid⁹ ⁊ penurioſus. Sed ꝓcerto exquo ad dei seruitiū aduenerit: immaculat⁹ ⁊ mund⁹ esse debebit. s. exemplo ipsi⁹ q̄ se metipm obtulit immaculatū deo. Sicut dr̄ Heb. ix. Mam q; immaculat⁹ est: immaculatos vult habere seruos. Ān Leuit. xxij. dicit sic. Hō q̄ obtulerit victimā dño ⁊c. immaculatū offeret vt acceptabile sit. Isti igit̄ summi regis seruitio solent conuenire. Item isti celsi regis cōuiuio solent lasciuire. s. in conuiuio eterno ⁊ gloria paradisi ps̄. Mouit dñs dies immaculatoꝝ: ⁊ hereditas eoꝝ ineternū erit ⁊c. Plura p̄nt dici de immaculatiōe. ℔ vide de macula. de munditia. de innocētia. Pauca enī inuenirent̄ hic themata. Et ideo pretermitto diffusius dilatare.

Imber. Nota q̄ imber dicit̄ ab imbuendo ⁊ inebriando eo. s. q̄ habeat humectare imbuere ⁊ madefacere. Ān Esa. lv. c. Descendit imber ⁊ nix ď celo: ⁊ illic vltra nō reuertit̄. sed inebriat terrā ⁊ infundit eā. ⁊ germinare eam facit. Et nota q̄ imber potest significare gratiā: sciam: ꝓsperitatē: carnalitatē ⁊ aduersitatē. Ista ei habent animā imbuere siue in bono siue in malo. ⁊ ipsam bona vel mala opa faciunt germinare. De imbre igit̄ diuine gratie ⁊ clementie dicit̄ Prouer. xvj. Clementia ei⁹ q̄si imber serotin⁹. De imbre scientie ⁊ doctrine dicit̄ Esa. v. Nubib⁹ mandabo desup ne pluant sup eam imbrem. Et Eccl̄i. xxix. dr̄. Et ipse quasi imber emittet eloquia sapientie sue. De imbre prosperitatis potest dici illud Joelis. ij. Descendere faciet dñs ad vos imbrem matutinū. De imbre carnalitatis dr̄ Ezec. xxxviij. Judicabo eū peste ⁊ sanguine ⁊ imbre vehementi. De imbre ꝺo aduersitatis potest dici illud Ezech. xiij. Erit enī imber inundans in furore meo ⁊ dabo lapides pergrandes ⁊c. Omitto gratia brevitatis. Vide infra de pluuia. Et vide si vis in distinctionibus.

Imitari. imitatio. Nota: q̄ Imitatio nihil aliud est q̄ alteri in moribus conformatio seu assimilatio Cum igitur mores aliquorum sint boni ⁊ aliquorum mali. necesse est supponere q̄ est dare imitationem bonam ⁊ malam. Bonaꝝ dico quā habent boni qui imitant̄ boies virtuoſos. Malam ꝺo quam habent mali qui imitantur homines vicioſos. De bona igitur imitatione. Notandum q̄ sicut null⁹ est ita sapiens siue doctus quin bene debeat alīs credere ⁊ adherendo melioribus intellectum ꝓprium aliquotiēs captiuare: ⁊ nō in sensu ꝓprio vltra debitum abūdare. Juxta illud. Noli esse sapiens apud temetipsū. Sic vere nullus est ita sanctus seu p̄fect⁹ q̄ de sanctitate sua debeat taliter p̄sumere. quin bene velit melioribus se conformare: ⁊ se p virtuosam imitationē bonis aliorum mor̄ib⁹ coaptare. Sicut apl̄us pbilippensib⁹ scribebat dicens. Phili. iij. Imitatores mei estote fratres. In q̄b⁹ verbis aduerte q̄ imitatio debet esse Sagax vt eligat cōgruū obiectum. Tenax ne negligat assumptum subiectum. Verax vt diligat cōmunem profectum. Debet enī esse Prudens in eligēdo. Manens non desistendo. Feruens in diligēdo. Primū probat regula sanctitatis nobis obiecta. Mei inquit. Secundū ꝓbat verbula firmitatis nunc̄ dicta. Estote inquit. Tertiū ꝓbat facula charitalis nobis iniecta. Fratres inquit. Probat sanctitatē signū exēplatiuū. Mei inquit. Probat firmitatem v̄bum substantiuū. Estote. Probat cōtantem nomen cōpositiuū seu aggregatiuū. Fratres inquit. Igit̄ dico primo q̄ imitatio debz esse sagax ⁊ discreta. q. s. homo dz discrete ⁊ sagaciter eligere que debeat imitari: ⁊ q̄ virtutibus taliter polleat q̄ imitari sit dignius. Et hoc ostendit cum apl̄s dicit Mei. Ille ei q̄ erat sanctissima regula ⁊ exemplar virtutum. semetipm imitādum ꝓponit. Mei inquit. j. Cor. iij. Imitatores mei estote sicut ego xp̄i. Sen. enī dicit. Dr̄ maximū in eo vicii ē q̄ non tam melioribus placere studet q̄ plurib⁹. q. d. semp melioribus est placendum ⁊ eoꝝ moribus p imitationis formulam insistendū. Utile est enī speculo q̄ recipiat imaginem rei munde. Quia si res immunda fuerit: sepe fit q̄ maculam ꝓpetuā in se cōtrahit. sicut apparet q̄n in speculo nouo speculat̄ mulier menstruoſa. Sz reuera si res visa pulcra fuerit atq; munda: tunc eius imago sine lesione speculi apparet in eo gratioſa. Sic vere dico q̄ vtile est homini mundarū ⁊ sanctaꝝ psonaꝝ formam ⁊ similitudinem in se p imitationē recipere: ⁊ se melioribus non deterioribus conformare. Quia. s. a bono exemplari bonum effigiat̄ transsumptum. Et a bona ⁊ recta regula rectū efficit̄ regulatū. Econtra ꝺo p receptionē male ⁊ immunde imaginis ⁊ p imitationem male psone. macula vicioꝝ cōtrahit̄. ⁊ ipsius speculi. i. ipsius q̄ specularis esse debuerat cōuersatio ⁊ superficies deturpat̄. Imitatores igit̄ mei estote inq̄t apl̄s. Ubi ipse est q̄ dixit. ij. Thes. iij. Subtrahatis vos ab omni fratre ambulante inordinate. ipsi enī scitis quēadmodū oportet vos imitari nos. q̄m non inquieti fuimus apud vos: vt nosmetipsos formā darem⁹ ad imitandū vos. Dō tamen est contra multos. Quia. s. multi sunt inter maiores: q̄ nō se exhibent tales formulas aut exempla q̄ ab alīs debeant imitari: ℔ potius refugi sicut abominabiles ⁊ horreri. Juxta illud Prouer. iij. Ne emulet̄ hominem iniustum: nec imiteris vias eius. q⁹ abominatio dñi est omis illusor. Multi etiā sunt q̄ bona exempla bonorum nolunt p imitatiōez recipe. ℔ malis ⁊ non bonis se tonant̄ in moribus cōformare. Contra illud qđ dicit̄ in. iij. Canonica Johannis. Noli imitari malū. Multi etiā sunt qui nunc̄ possunt imitari vel in seipsis repr̄sentari imaginem q̄uis eis pulcerrima p̄sentet̄. Sicut patet in aqua mota ⁊ turbata in q̄ nun q̄ imago potest formari debita nec decora. Sicut etiaz pz in speculo rubiginoso vel immundo vel etiā concauo vbi nunq̄ apparent tales imagines vt deberent. Sic reuera q̄dam sunt sicut aqua moti p inuidiā: tristiciā vl' inconstantiam. q̄dam rubiginoſi p auariciā. q̄dam ꝺo immundi p luxuriā. q̄dam insup cōcaui ⁊ inanes p superbiā. ⁊ isti ꝓcto nunq̄ bona exempla vel imagines. i. bonos mores bonorum solent in seipsis p imitatoꝝ oñdere: ℔ aliud ⁊ aliter q̄ receperūt solent in suis moribus p̄tare. ⁊ se nō melioribus sed peioribus cōformare Deut. xviij. Caue ne imitari velis abominationes gentiū. Mei inq̄t igit̄ apl̄s. Et merito. q⁹ si cut dicit Aug. in sermone. Nō solū apl̄m: immo xp̄m sivolum⁹ possum⁹ imitari ⁊c. Imitari dico nō q̄tum ad opa potentie: ℔ q̄tum ad opa iusticie. Ān. j. Thes. j. Imitatores nri facti estis ⁊ dni. Igit̄ imitatio dz esse prudēs ⁊ discreta. Mei inquit. Scdo dico q̄ dz esse manens ⁊ certa. i. solida ⁊ completa. Et hoc oñdit in v̄bo substantiuo durabili ⁊ pmansiuo cuz dicit̄. Estote. Eph. v. Estote imitatores dei sicut filij charissimi. Et bn̄ dixit filij. q⁹ fili⁹ magis realiter q̄ quicq̄d aliud imitat̄ patrem. Cui⁹ tn̄ ꝺn̄ aliquotiens inuenit in filijs monstruosis. q̄. s. pulcros ⁊ bene formatos nullaten⁹ imitant̄ pentes. sicut de muliere q̄ peperit serpētē ⁊ alia elephantē. sicut dicit Pli. Etiā sicut ps̄ in fabulis poetarū vbi dr̄. Dr̄ ocyroe. Chironis ⁊ charicle filia q̄uis a principio fuerit in humanā effigiē o pentes figurata. Finaliter tn̄ fuit in equam conuersa. Item fingit̄ de Erychtonio vulcani ⁊ minerue filio q̄ supior pars corporis humanā speciē ꝓtendebat. sed reliquam instar draconcopedis. i. serpentis habebat. Item de socijs vlixis est fabula qđ per circe fuerunt in varias bestias. puta leones sues: vrsos: lupos ⁊c. mutati. sicut ponunt Virgil⁹. ⁊ Ouidius. Sic vere dico q̄ multe sunt filiē filij seu subditi qui dici possunt merito mōstruoſi. q⁹. s. q̄uis ipsi habeant pfectissimos pentes. videlicet deū: sanctos: bonos doctores ⁊

prelatos.q̄ ipos habeant in moꝛbus pulcros ⁊ bñ foꝛmatos ꝓducere.⁊ bona exempla dando scipis imitabiles pñtari.ipi tñ ipos in nullo volunt imitari: sed ꝑ diuersa vicia in pctoꝛes ⁊ serpentinos boies trāsfoꝛmari qꝛ q̄uis i pte.i.pncipio ⁊ iuuentute sint boies. ipi tñ mutanť finaliť in eqs.i.in luxuꝛiosos.in serpentes.i.in malicioſos. in elpbātes.i.in supbos ⁊ alios pctoꝛes. Uñ isti nō sunt imitatoꝛes dei sicut filij charissimi:immo certe sunt filij diaboli. sicut filij pessimi Sap̄.ij. Imitanť aūt illū.s. diabolū q̄ sūt ex parte ipsius.Et.ij. Paral'.xxj.dr de illo malo rege Joꝛā q̄ ipe fuit imitatus fornicationē domus achab. Mō sic imitatio manens ⁊ cōcreta.Estote inquit. Dic de isto. Estote ⁊ de pseuerātia.sicut.F.in lra.E.in es ⁊c.sicut volueris.

Tercio dico.q̄ ista imitatio dꝛ eē feruēs ⁊ secreta.Frēs Fraternitas em̄ signat charitatē feruentē ⁊ secretā.⁊ amicitiā cōpetentē.qꝛ scꝛ ille q̄ bonos imitanť dꝛ boc facere feruenter ⁊ amoꝛose.sine fictione.secrete vo ⁊ occulte sine ꝓ palatione.j.Thes.ij.Vos em̄ imitatoꝛes facti estis frēs ecclesiarū dei qui sunt in iudea. Dic si vis ꝓtra illos q̄ nō ex fraternitate vel amoꝛe imitanť bonos:sed potius de timoꝛe ⁊ necessitate. Dic etiā quomō nomē fraternitatis importat ⁊ signat charitatem sicut supꝛa de fratre in lra.F. Sic igit̄ patz quō boni imitanť bonos feruēter manēter ⁊ pꝛudenter. Et sic satis visum est de imitatione bona et mala. Vide vbi Exemplum. Imago. Similitudo. Sicut. Tanq̄. Velut.Et in alijs titulis similibus ⁊c.

Imminere. Nota q̄ imminere idez est quod ꝓpinquo manere. Et sic imminere idem qd̄ aliq̄d de ꝓpinquo emergere.insistere vel instare. Vide igitur in alijs titulis synonimis.

Immittere. Nota q̄ immittere idem est qd̄ aliq̄d in alium mittere.Et si de deo agitur.dic ⁊ nota q̄ ipse immittit seu immitti pmittit.

In iustos gratie dulcoꝛem. Dico igitur.q̄ deus in iustos imittit gr̄am Sen̄.ij.
In beatos glie decoꝛem.
In iniustos culpaꝝ boꝛoꝛē. Immisit dñs sopoꝛem in
In damnatos penaꝝ teꝛꝛoꝛē. adā. Et in ps̄. Immittet angelus domini in circuitu timentium eum ⁊ eripiet eos.

Itē dico.q̄ deus in beatos immittit gl̄iam: vt q̄libet beatus dicat illud ps̄. Immisit in os meū canticū nouū: carmē deo nr̄o. Itē dico.q̄ deus in iniustos immittit.i.immittit pmittit culpā Exo.viij. Immittā in te oīme genꝰ muscarū.i.oīne genus viciꝝ.Musce em̄ q̄ inquietāt carnem significāt vicia ⁊ temptationes.malos motus ⁊ cogitationes q̄ inquietāt mentē. Uñ de tali imissione culpe pōt dici illud.ij.Reg.xxiij. Immisit dñs pestilentiā in isr̄l. Pestilētia em̄ q̄ est coꝛruptio aeris moꝛtē introducēs signat coꝛruptionē culpe q̄ introducit finaliter moꝛtē pene. Quarto vo dico.q̄ dr̄ in dānatos immittit penā.Et certe penā.

Timoꝛis. In dānatos em̄ ⁊ pctoꝛes immittit: a dño timoꝛe pcutiens Eccl'.xxxvj. Immitte timoꝛez tuum dñe sup gētes que nō exquisierunt te.
Stridoꝛis.
Languoꝛis.
Ardoꝛis.

Itē terꝛoꝛ ⁊ crudelitas hostium malignorum recutiēs.iij. Reg.xvij. Immisit dñs in eos leones q̄ interficiebāt eos. In eos dico q̄ scꝛ nō timebant dñm vt dr̄ ibidē. Itē stridoꝛ discutiēs Deut'.xxxij. Dentes bestiarū immittā in eos cū furoꝛe trabentiuꝝ sup terrā atq̄ serpentiū. Item languoꝛ incutiens.s.languoꝛ infirmitatis ⁊ famis Eze.xiiij. Conterā virgā panis eius ⁊ immittā in eum famē ⁊ interficiā. Item ardoꝛ excutiēs scꝛ oēm foꝛtitudinē et virtutē Ezech̄.xxxix. Immitte ignē in magog ⁊ i bis q̄ bitāt in insulis ⁊c. Vide.j.de Mittere.

Immolare. Nota q̄ immolare idem est qd̄ aliquid ꝑ sacrificiꝫ deo offerre: Et signat pāpue oblationem ⁊ sacrificiū bonoꝝ operū. Quia sicut dicit in ps̄. Sacrificiū deo spūs cōtribulatus: coꝛ contritū ⁊ humiliatū ⁊c. Et possemus notare q̄ sicut antiquitus deo immolabantur Carnes. Panes. Boues. Oues. Hedi.⁊ Uituli. Hirci. Sic moraliť accipiēdo nos debemus deo offerre carnes nostras ipsas per pniam affligēdo. Panes nostre tpalis facultatis ipāz pro deo pauperibus erogando. Boues.i.foꝛtitudines nostroꝝ laboꝝ ipsos in eius seruitio impendendo. Oues.i. mansuetudinem nostre simplicitatis ipām ad eum referendo. Hedos ⁊ vitulos.i.leticiā nr̄am ad laudem ipius ordinando. Hircos etiam.i.fetoꝛem peccatoꝝ nostroꝝ ipa ne coꝛam ipso foꝛeant cum igne penitentie cōburendo. Iste em̄ sunt que dam spirituales victime que in altari coꝛdis nostri debent deo specialiter immolari. Immolꝫtur igit̄ ⁊ offeranť deo.

Carnes nostre coꝛporalitatis. De immolatione em̄ carnis dicitur Ozee. viij. Immolabūt carnes ⁊ comedēt. De pānibus fit mentio Mu
Hedi ⁊ vituli nr̄e iocūditatis.
Hirci nostre iniquitatis. meri.vj. De bobus vo ⁊ ouibus dicitur.iij. Reg.viij. Immolabāt oues ⁊ boues ⁊c. De hedo dr̄ Exo.xij. Immolabit eū.s.bedū vnt̄ uersa multitudo filioꝝ israel. De vitulo vbi dicit̄ Leui. j. Immolabit vitulum coram domino. De hirco autem emissario fit menito Leuiti.xvj. Et breuiter de qualibz immolatione spirituali potest dici illud Psal. Immola deo sacrificium laudis.⁊ redde altissimo vota tua. Sed ꝓcerto charissimi peccatoꝛes non sic. Quia sicut dicit̄ Deutr. xxxij. Ipsi immolauerunt demonijs ⁊ non deo.dijs quos ignoꝛabant. Peccatoꝛes em̄ immolant diabolo videlicet. Carnes sue carnalitatis per castrimargiaz. Panes sue facultatis ꝑ auariciam. Boues sue foꝛtitudinis ꝑ superbiā. Oues sue simplicitatꝭ ꝑ hypocriticā maliciā. Uitulos sue iocūditatis ꝑ inanē gloꝛiā. Hircos sue iniquitatis per luxurie feꝛoꝛem ⁊ infamiā. Unde dicit̄ Ozee.xj. Baalim immolabāt.⁊ demonijs sacrificabāt. Et aduerte q̄ sicut antiquitus gētiles imolabāt diuersis demonijs. Sic bodie mlti sunt q̄ seipos imolāt ⁊ dedicāt diuerꝭ vicijs. Quidaz em̄ immolāt seuentri ꝑ gulam ⁊ castrimargiā.non cessant em̄ imolare noua fercula sicut noua sacrificia. Iste est em̄ dr̄ baal q̄ interꝑtať deuoratoꝛ. Quia.s.vētres taliū satiari seu ꝓtentari nō pñt. Dan̄.xiij. Nūquid tibi videť bel deus viuens:an vo nō vides quantū bibat comedat quotidie? Itez quidā se immolant mūdo ꝑ auariciā. Sicut sunt illi q̄ ex toto se dāt negocijs ⁊ lucris ⁊ ambitiōibꝰ ⁊c. Isti em̄ sunt de quibus dicit Sen̄.q̄ vbiq̄ sunt p̄terq̄ secum. Quia cū de alioꝝ negocijs sepissime tractant .de suo nūq̄. Et tñ alibi dicit. Oꝛ nusq̄ est qui vbiq̄ est. Isti sunt illi de quibus dr̄ in psal. Oꝛ imolauerūt filios suos ⁊ filias suas demonijs Quia reuera filios suos ⁊ filias recogitatꝰ affectus ⁊ actus isti solent in seruitio demonū occupare ⁊ de dei seruitio non curare.⁊ sic eos demonijs spūaliter immolare. Quod etiam ad litteram verificatur sepissime de filijs ⁊ filiabus naturalibus.quia scꝛ mūdani ipsos mūdi lucris ⁊ negocijs dedicant ⁊ sic occasionaliter ipos demonijs immolant. Ezech̄.xvj. Tulisti filios tuos ⁊ filias tuas quos genuisti. ⁊ immolasti eos ad deuorandum. Itez quidam immolant se diabolo per superbiā. ⁊ isti sunt illi qui pompis ludibrijs ⁊ vanitatibus sunt dediti ⁊ in altum ꝑ alijs eleuati. De quibus dicitur.iij. Reg.xj. Adhuc populus immolabat ⁊ adolebat in excelsis. Item sunt alii qui qui immolant se diabolo ꝑ simulationem deceptoriā. Et isti sunt ypocrite q̄ sub ouina specie ⁊ simplicitate offerūt dño in populi conspectu non verā firmā ⁊ exñtem sed falsam debilem ⁊ apparentē oꝛonem.deuotōnem ⁊ sanctitatem. de quibus dicit̄ Malach̄.j. Maledictus qui immolat debile dño. Quid vo potest dño debilius immolari q̄z sacrificiū apparens ⁊ non exñs? ⁊ illud ē vt dixi hypocritarū simulatio. Alij immolant se diabolo ꝑ inanem gloriā. Isti sunt qui omnia opa sua cū insigni magnificētia et apparatu faciūt vt populi laudibus extollanť.qui dāt elemosinas magis ad sui rumoꝛē q̄z paupeꝝ fauoꝛem.q̄ edificant aras ⁊ oꝛatoꝛia magis ad ꝓpriam q̄z ad dei gloriam qui offerūt munera magis vt a videntibus laudenť q̄z vt deo recōalienť. De quibus dr̄ Mee .xj. Immolauerūt in die illa victimas magnas ⁊ letati sunt ⁊c. Alij imolant se veneri ꝑ luxurie feꝛoꝛē ⁊ infamiā. Isti sunt qui totū animū suū ⁊ coꝛpus impudicarū mulierū imperio mancipārūt. de quibus dr̄ Abacuc.j. Immolauit sagene sue ⁊ sacrificauit rheti suo. Sagene.i. mulieri impudice. Ecclīastes vij Mulier laqueus venatoꝛum.⁊ sagena coꝛ eius. Venatoꝛ dico.id est amatoꝛum ⁊c. Non sic charissimi.sed immolemus deo victimas spūales.s. turturem ⁊ colūbam q̄ sp

gemūt.id est volorem ꝛ planctū contritionis.immolemus passerē garrulū.sicut.s.fiebat in curatione leprosi.i. sonitū laudis ꝛ cōfessionis. Immolemus pbase.i.transitū dñi.i. imitationē vtuose puersationis. Et immolemus sibi sanguinē.i.dulcorem deuotionis ꝛ compassionis:vt sic q̄libet dicat illud Psal. Immolaui in tabernaculo eius hostiam vocationis:cātabo ꝛ psalmū dicam dño ꝛc. Vide vbi Hostia. Victima. Sacrificiū ꝛc.

Impedire. Nota q̄ cū impedimētū possit accipi in bono ꝛ in malo significato. vtpote quia homo potest impediri facere bonum ꝛ facere malum.et sic primum impedimentum est malū. scīm vo bonum.dicere possum q̄ triplex est malum impedimētū. vicz Culpe. Fortune ꝛ miserie eterne. Impedit ēm quis Peccatoꝝ vinculis ligatus. Terrenoꝝ poculis lactatus. Tormētoꝝ iaculis ꝓstratus. Ista ēm sunt tria impedimenta q̄ in p̄nti impediūt gr̄am et vtutē. In futuro gl̄iam ꝛ salutē. Et primo dicamus aliq̄d de impedimento peccatoꝝ seu viciorū. Sicut ēm videmus q̄ infirmitates interiores impediūt actus ꝛ opera membroꝝ naturalium et virtutum. Sicut patet de corde.cerebro pulmone ꝛ similibus.que sepissime per malos humores ꝛ infirmitates intrinsecas taliter suis operationib⁹ impediunt. q̄ cessante motu vitali naturali ꝛ animali anima suffocat. Sic vere dico.q̄ membra ꝓncipalia anime:que sunt cor. id est fons caloris.hec est charitas.cerebrum sensuum. hec est fides.pulmo.i.fons spūalium hec est spes.aliq̄n impediuntur ꝛ a suis bonis actibus retardant. Infirmitates ēm vicioꝝ quādo in interioribus anime abundant. talia solent impedire.ꝛ mortem spūalem ꝛ eternam in hoīe generare. ꝛ spūaliter animā suffocare.Fides ēm impedit per errorem.Spes per timorem.Charitas per inuidiam et liuorē. De impedimēto fidei quod fit per errorē dī Gal.v. Quis vos impediuit veritati non obedire ex eo qui vocat vos. De impedimento spei q̄ fit per timorē seu terrorem possunt dicere sic impediti illud prima Thessal.ij. impediuit nos satbanas:q̄ est ēm nostra spes.aut gaudiū aut corona glorie. De impedimento vo charitatis q̄ fit per liuorē id est per iram inuidiā ꝛ stridorē potest dici illud Ecclesiastici.xlvj. Impeditus est sol:ꝛ vna dies facta est quasi duorum.Quia ꝓcerto q̄n sol fons caloris per inuidiā in animo perpendit.tunc vna dies aliene ꝓsperitatis ꝛ daritatis in duos convertit.in q̄ntum per displicentiā vnum alienum bonum duo esse vident. Sic igit patet q̄ sunt impedimenta culpe seu viciorum.ij. Esdre.v. Gentes aūt impediuerūt me ne ꝑsummarem edificiū. Gentes ēm.id est sine lege viuentes sunt vicia que sine freno legis habitant in peccatore ꝛ in ipso impediūt omne bonū. Secō dico.q̄ sunt impedimēta fortune seu terrenoꝝ. Bona ēm fortune: siue sint diuitie.siue delicie.siue sciētie.siue pulcritudo. siue fortitudo.siue fauores.siue honores.nihil aliud sunt q̄ q̄daz impedimenta ne homo perueniat ad salutem. Naute ēm impediunt in mari ne scz applicent ad portum optatum. quandoq̄ flatibus aurarum q̄nq̄ fluctibus vndarū.q̄nq̄ rupibus petrarū.q̄nq̄ viribus stellarū. q̄nq̄ motibus arenarum.q̄nq̄ vocibus sirenaruz q̄nq̄ voraginibus cauernarū.Explica de singulis ꝛ potissime de stella belena. que ꝑm Plinium et Solī. sydus est terrificū ꝛ nauigantibus ꝓtrariū.Eius enim fulgur et apparētia naufragia submergit. In bystoria ēm Romana quā scripsit paulus dyaconus cassinen. legit de quodam rege vandalorum qui cum maximo exercitu nauigabat de affrica ꝑ romā.q̄ obuiā habuit vitulū marimū:q̄ territ⁹ retrocessit. Sz aliq̄ posset ad patriā reuenire. periit cū exercitu vniuerso. Sic vere dico q̄ hō q̄ nauigat ad eterna. ꝛ p mare huius vite fluctuat ꝛ transfretat:bonis fortune diuersimode impedit Gal.v.Currebatis bñ. q̄s vos impediuit? Et certe responderi pōt q̄ spūales cursores impediuntur.

Auris ꝛ flatib⁹ mūdani fauoris
Undis ꝛ fluctib⁹ carnal' dulcor.
Petris ꝛ rupibus inanis honoris
Stellis ꝛ sensibus terreni splēdo,
nici fluctus arene vel loca temporalis fructus.id est diuiti arūz voces supflue mulieb̄ris ductus seu cantus. voragines assidue meroris ꝛ luctus.i.tristicia seu timor. Ista ēm oia impediunt hominē ne ꝙueniat ad portū salutis.ij. Regū.xvij. Quid impedit si ego currā? Et allega si vis quō cursor impedit ꝓpter pondus.Exemplo dauid qui armatus armis saulis impediebat magis q̄ iuuabat.j. Reguꝝ xvij. Tortuca etiā maris impedit se ꝓfundare in aq̄ maris ꝓpter leuitatē corticis vel cutis que scz semp cogit eam supnatare.Aut forte supnatat ꝓpter amplitudinem dipel quē habet in dorso ad latitudinē quinq̄ cubitoꝝ. Et sic videns eā aquila ipsam solet rapere ꝛ vorare sicut dicit liber rerum.Et sic igitur aliqua sunt q̄ impediunt a ponderositate:aliqua a leuitate. Sic vere quosdam ne saluent impedit ponderositas terrenoꝝ.quosdā vero superba leuitas animoruz.que scz ipsos facit superficiem.i. altos honores appetere.nec eos patitur se in aq̄s lachrymose amaritudinis ꝓfundare.quapropter necesse est eos aquilarum infernalium cibos esse.j. Macha.ix. Impedita sunt opera alchimi. Patet igitur q̄ sunt impedimēta fortune seu terrenorum. Tercio dico.q̄ sunt impedimēta miserie seu tormentoꝝ.i.pene ꝛ damnationis eterne. Mā sicut in matrimonio vel cōtractu vel cōtrahendo sunt quedam impedimenta talia.quedā ꝑpetua:sed talia nō dirimūt matrimonium:qz possunt cessare. Perpetua vo que nunq̄ sunt cessatura ip̄m dirimūt ꝛ dissoluūt. Sic vere dico.q̄ matrimoniū dei ꝛ aie quod fit per gr̄am in p̄nti ꝛ per gl̄iaz in futuro.q̄nq̄ impedit talit̄er: vtpote qñ hō mortaliter peccat in hac vita: sed certe istud impedimenttū non dirimit ex toto matrimonium.qz.s.adhuc remanet spes ꝛ fides.ꝛ adhuc pōt hmōi impedimētum ꝙ pniam amoueri. Q̄nq̄ vo impeditur eternaliter.hoc est qñ hō moꝛit in peto mortali:ꝛ qñ ad penā perpetuā condemnat. Quia extūc nulla est spes q̄ hoc matrimoniū repareť:immo necesse est q̄ deus ꝛ aia perpetuo separant:ꝛ q̄ aia impedimento mortis eterne ꝑpetuo submergeť. Ūñ de diuitibus ad infernū descēdentibus dicit dñs in ps. Oꝛ ira dei ascendit sup eos ꝛ occidit pingues eoꝝ:ꝛ electos israel impediuit. Sed de beatis ꝛ sanctis qui.s.nullo impedimēto culpe fortune vel miserie detinent pōt dici illud Bap.xix. Terra arida apparuit ꝛ in mari rubro via sine impedimento. Sic igit patet quō impedimentū pōt sumi in malo. Sed adhuc dico.q̄ sumi pōt in bono.hoc est qñ hō impedit facere malū Mulus ēm impedit omni anno fluere ꝛ intrare mare ꝑ tres menses ꝛ sic redundās totā terram egypti irrigāt ꝛ fecundat.qui si nō impediret sed semp fluere libere ꝑmitteretur tota terra egypti (cū de celo nō habeat pluuiā) in arenam ꝛ puluerē verteret. Et ponūt pbi tres causas huius refluxus ꝛ impedimēti istius cursus in mari. Dicūt ēm q̄ istud est aut ꝓpter arenarū cumulos q̄ in ostijs nili ꝙgregate impediunt ingressum. Aut ꝓpter ventos cōtrarios aquas retroducere:ꝛ vlterius nō fluere cōpellentes. Aut ꝓpter fortissimos solis et stellarū radios sup fontē nili in ethyopia descēdentes:ꝛ aquas fortiter attrahentes ꝛ eas sursum ligantes:ꝛ ne fluant retinentes:sicut ponunt Piero. Sene. Pli.ꝛ Soli. Sic vere dico.q̄ hō q̄nq̄ impedit ꝛ retardatur ne defluat in mare.i.in amaritudinē vicioꝝ triplici impedimento. Quia certe q̄nq̄ impedit ꝑ arenam q̄ est puluerea ꝛ ponderosa.i.per pondus diuini timoris.ꝛ per puluerem ꝙsiderate mortis.ꝛ future asperitatis infernalis voluis. Q̄nq̄ impedit per flatus exteriox tribulationū ꝛ tē poralīū vexationum. Q̄nq̄ vo impedit per radios solis ꝛ stellarum.i.ꝑ gr̄am xp̄i ꝛ sanctoꝝ. Arena ēm.i.mortis ꝛ infernī consideratio istos ne defluant ꝑ vana desideria solet infra ꝓrias ripas.boc est infra dei mandatoꝝ limites cōtinere. Flatus oppositarū tribulationū solet eos discutere ꝛ a suis malis volūtatib⁹ repellere.ꝛ ad redeundū ad cor suū cū quadā violentia cōpellere vel artare. Radij vo diuine gr̄e solēt tales sursum attrahere:ꝛ in amore dei ꝛ terrenoꝝ calefacere.ꝛ sic ne in petā defluāt retinere. Quo fluxu taliter impedito:sepe fit q̄ talis fluuius.i.talis hō i gratijs sciētijs ꝛ virtutibus eleuat ꝛ crescit:ita q̄ ꝑ ip̄m tota patria irrigat ꝛ virescit.vegetat ꝛ fecundatur ꝛ pficit psal. Torrētes inundauerūt. Et alibi. Statuit aquas quasi in vtre:ꝛ eduxit eos in nube diei et tota nocte in illuminatione ignis.q.d. Q̄n aque gr̄e ꝛ sciētie i talis fluuijs statuunt

ꝛ ex causis ꝓdictis ꝓgregant ꝛ cumulant ibidē. tūc alij ꝓ ipos ad modū nubis irrigant: ꝛ ad modum luminis illustrātur. ꝛ ad modū ignis etiā inflamant. Un̄ pōt dici illud ꝓdictus Eccl'.xlvj. Impeditus est sol: ꝛ facta est vna dies q̄si duo. Jsta igit sunt vtilia impedimēta. q̄ scz redūdāt inutilia munimēta. ꝛ in alios ꝓficua documēta. Ad quod facit illud qđ scribit.ij.Macha.vj. Etsi multo tpe nō sinere peccatoribus ex sūia agere: sed statim vltiones adhibere magni bñficij est indiciū. q.d. Impedire malos in malis ꝓpositis ꝛ desideriis suis magnū est beneficiū suū: cum inde fiant vt plurimū meliores. Pſ. Imple facies eorum ignominia: ꝛ quer̄t nomen tuū dñe ꝛc.

Impensa. Impendere. Expēdere. Nota q̄ impēdere idē est qđ in aliū aliquid pēdere. Et expēdere idē est q̄ aliquid extra dare seu pēdere. Nam pendo pendis idem est quod Do das. De expensis igitur nota. ſm q̄ sunt bona tpalia ꝛ spūalia. Distinguendum est de expensis tpalibus ꝛ spūalibus. Et ꝓmo quidē aliq̄d dicat de expēsis tpalibus: ꝛ sic notabo q̄ inueniunt. vicz Expense

Diminute que sunt auarorum.
Institute que sunt discretorum.
Prostitute que sunt fatuorum.

Mā charissimi sicut ad sensuz ptz. Auarus expēdit minus q̄ debeat. Sapiens expendit sicuti decet. Fatuus expendit vltra q̄ liceat.

Primo igit dico. q̄ sunt expense boīum auaroꝝ. Et iste ꝓcerto semper sūt diminute. Nū. q̄ eīm volūt vel audent expendere ad sufficientiā. qz semp timēt q̄ diminuant aut deficiant bona sua. Jstis aūt cōtingit sicut stagnis in q̄bus fit calciata de lapide vel de terra ad retinendū aquā. vt.s. ipm stagnū impleat ad summū. Quia reuera nisi ibidē relinquat aliq̄ via vel aptura ꝓ quā aqua ꝓtinue exeat sicut intrat. necesse est q̄ pondus aque retēte ꝛ nō euacuate calciatā destruat atq; rūpat. Et q̄ aqua q̄ diu seruata fuerat ꝛ retēta: vna hora defluat ꝛ recedat. Quia ꝓculdubio tales auari q̄ calciata ꝛ retiaculo auaricie modica hora infra concauitates suas. i. in arcbis solarijs ꝛ cellarijs suis volūt oia retinere. ꝛ semp aliūde lucrari ꝛ recipe. nec tn̄ aliq̄d exteri' diffundere vel expendere. multotiēs ꝓ interiores familiares. vel ꝓ exteriores raptores. vel saltē ꝓ posteriores mortē et demones inuaduntur. Jta q̄ nullo suffragante tenaculo vel clausura oia dispergunt. ꝛ q̄ diu seruata nec debite expensa fuerāt. hora modica rapiunt ꝛ ad alienū dominiū trāsferunt Apoca.xviij. Una hora destitute sunt tāte diuitie. De quo illud Eccl'.iij. Unus est ꝛ scdm nō habet nec tn̄ satiant oculi eius diuitijs ꝛc. Et Eccl'.xiij. Qui acerual ex animo suo iniuste alijs cōgregat et in bonis illius alius luxuriabit. Et Eccl'.vj.dī. Uir inquit cui deus dedit diuitias substā ꝛ bonorē. ꝛ nibil deest aie sue ex oībus q̄ desiderat. nec tribuit ei deus ptātem vt comedat ex eo: sed bō extraneus vorabit illud. Sequit. De hoc ego ꝓnūcio q̄ melior sit abortiuus. Frustra eīm viuit ꝛ pgit ad tenebras: et obliuione delebit nomē eius. Talibus igit pōt dici illud Esaie.lv. Quare appenditis argentū vestrū nō in panib⁹. ꝛ laborē vestrū nō in saturitate? Sequit. Comedite bonū ꝛ delectabit in crassitudine aia vra ꝛc. Jste sunt igit expēse seu impense boīm auaroꝝ. Scdo dico. q̄ inueniunt expēse boīm discretoꝝ. Uiri eīm moderati ꝛ discreti nec diminute nec supflue solēt expēdere ꝙ expēdēdo moderamē ꝛ regulā obseruare. De natura eīm fontis est q̄ ꝓ⁹ ab occultis venis aquā recipiat. qua scz suā cōcauitatē impleat q̄ aquā exterius diriuet aut emittat. Un̄ autē plenus fuerit tūc solet p riuos aq̄s quotidie receptas emittere. et nibil de supfluo retinere. ꝛ quantū aliunde recipit solet alijs exteri' diriuare. Sic vere prudēs bō anteq̄ incipiat emittere vel expendere. debet añ oia lucrando vel als licite acquirēdo aliūde recipe ꝛ bauríre. Cū ꝛo ad sufficientiā plenus et ditatus fuerit. tūc quicq̄d de quotidianis ꝓuentibus oritur debet liberaliter erogare. Exemplo Dauid ꝛ salomonis de q̄bus scribit. Qr anteq̄ templū inciperēt impēsas ꝓparauerūt: ꝛ tūc templū fecerūt et compleuerunt. Unde.s. Para'.xxij. dicit dauid. Ligna ꝛ lapides ꝓparaui ad vniuersa impendia. Et ibidem. Ecce ego in paupertate mea ꝓparaui impensas domus domini. De salomone vero legit.ij. Para'.viij. Impensas paratas habuit salomon. Et Luc.xiiij. dī de illo q̄ turrem volebat edificare q̄ añ oia sedens cōputat si habeat ad perficiendū. ne posteq̄ ceperit edificare ꝛ nō potuerit cōsummare oēs q̄ viderint incipiāt ei illudere. Sunt igit ꝛ inueniunt expense bominum discretoꝝ. Tercio dico. q̄ inueniunt expēse bominum fatuoꝝ seu ꝓdigoꝝ. Et isti sunt illi q̄ sine discreto moderamine supra et vltra vires expendūt oia bona sua. que cum sint consumpta. tunc etiā q̄nq; qđ est deterius expendunt aliena. Jstis accidit sicut nubi que q̄nq; simul ꝛ impetuose pluit ꝛ diffundit aquam suā. ita q̄ quasi subito illa nubes que erat grauis ꝛ onerosa. aq̄s oībus vacuatur. leuisq; ꝛ vacua efficit ꝛ per ventos vndiq; agitat. Terra etiam adiacens q̄ tantū pondus aq̄ sustinuit amplius inde ledit q̄; iuuat. Sic vere multi sunt qui totū bumorē suum ꝛ oēs diuitias suas simul ꝛ supflue expendere ꝛ nibil sibi penitus solent retinere. quapropter necesse est eos per paupertatē vacuos fieri. ꝛ tandē vagos ꝛ paupes vētovanitatis impelli: exēplo templi belis. De quo dī Dañ.xiij. Qr impēdebant ꝓ singulos dies simile artabe duodecim ꝛc. Uide de boc alibi ꝛ applica potissime cōtra expēsas superfluas quoꝝundā ꝓlatoꝝ ꝛ clericoꝝ. Jsti tamē deberēt aduertere q̄ natura bñ disposita nunq; solet expendere: boc est emittere vel eijcere necessaria: sed solū supfluentia: nec supra vires: immo ſm vires. Sic nec isti deberēt. j. Esdre ij. Scdm vires suas dederūt impensas. Sic igitur ptz q̄ sunt expense Prodigoꝝ. Discretoꝝ. et Auaroꝝ. Uide de Dare ꝛ de Donare ꝛc.

Imperare. Imperium. Imperator. vide supra de dño. Et infra de Rege ꝛ de Regno. de Precepto ꝛ de Mandato. Imperium eīm accipit ꝓ mandato. ꝓ iurisditione et pro dominio. Un̄ Tytum.ij. Loquere et exhortare et argue cū omni imperio: nemo te contemnat. Et Nume.ix. dicit. Ad imperiū dñi ꝓficiscebant: ꝛ ad imperiū dñi figebant tentoria. Item accipit pro regni seu territoꝝ dimensione. Et sic sumit Esaie.ix. Multiplicabitur eius imperiū: ꝛ pacis nō erit finis. Accipit igit imperium pro precepto siue pro regno. Et imperare ꝓ mandare seu ꝓ regnare. Un̄ Prouerb.viij. Per me reges regnāt: ꝛ ꝓncipes imperāt. Posset igit distingui quadruplex imperium. scz Tempale. Internale. Spūale. Supernaturale. Primū est imperium terrene iurisditionis. Scdm est imperiū mētalis dominationis. Terciū est imperiū ecclesiastice sublimationis. Quartū est imperiū supne gubernationis. Primo igit dico. q̄ est imperiū qđ gubernat aduersitatibus: ꝛ istud est imperiū mūdi, vbi non est pax seu cōsolatio aliqualis. Jstud eīm nō durat: quia ꝓ mortē statim deponit. Un̄.ij. Parali.xv. Maacham matrē Asa regis ex augusto depositi imperio. Et istud est imperium qđ oliua legit refutasse. q̄n scz alie arbores dixerūt ei. Impera nobis. sicut legit Judicum.ix. Quia scz oliua. id est virtus nō querūt. non ambiūt imperiū buius mūdi: immo etiā ipm repudiāt ꝛ contēnunt. Scdo dico. q̄ est vnū imperiū qđ dotat mor ꝓuentib⁹. Et istud est imperiū mentis bumane. in quo scz ratio dz imperare ꝛ omēs alie potētie debēt obedire seruire ꝛ ꝓtempare. Et istud ē regimē ꝛ imperiū aie. vbi.s. sapiēs dñabit astris: ꝛ vbi bō imperat sibi ipsi. ꝛ vbi ratio imperat passionib⁹ carnis ꝛ mētis. Unde Sene. epla. xviij. Imperare sibi maximū est imperiū. Et idem in Prouer. dicit. Uis babere bonorē ꝛ magnū imperium impera tibi. Et reuera impare passionib⁹ ꝓpriis magnum imperiū est. Quia etiā teste sacra scriptura. Qui dominat aio suo melior est expugnatore vrbium. Un̄ Aug. de ciui. dei lib. xix. c. xxv. Seruiens deo animus recte imperat corpori. in q̄ ipse animus rōni subditus. recte ratio imperat libidini et ceteris vicijs. Aduerte tn̄ q̄ in mentib⁹ multoꝝ inuenit bodie istud imperiū multipliciter dissipatū. qz scz in ipsis nec animus seruit deo: nec passiones et affectus seruiunt rationi: quinimmo ꝓbdolor impatoꝛ ratio seruit et exulat. sensualitas vero cū passionibus et affectibus imperat atq; regnat: vt sic cuilibet tali dicat illud qđ dictū est salomoni Eccl'.xlvij. Collegisti quasi auricalcum aurum. et vt plumbum cōplesti argentū. inclinasti femora

ti:a mulierib⁹. Potestatē habuisti in corpe tuo: vdisti ma
cuiā in glia tua. Prophanasti semē tuū: inducere iracundi
am ad liberos tuos. z in ceteris stulticiā tuā. vt faceres im
periū bipertitū: z ex effrem (als effraym) impare imperiū
durū. Dic eī supponit scriptura q; ꝓpter auariciā z libidi
nem z alia vicia salomonis. regnū z imperiū israel fuit di
uisum: ita q; Jeroboam qui erat de tribu effraym: ibidē re
geret cū roboam. sicut aperte patet. iij. Reg. xj. z. xij. In q̄
certe figuraliter ostenditᷣ. q; cū quis vicijs subijcitᷣ z reple
tur. necesse est q; mentis eius imperiū diuidatᷣ. z q; ibidem
extranei. i. passiones z mali impetus dominentᷣ. z q; semē
bonoꝝ effectuū ꝓpanetᷣ. Et q; sub duce motuū irronabi
lium. imperiū mentis exulet z grauetᷣ: vt sic dicatᷣ cuilibet
tali illud Thobie. ij. Vix effugisti mortis imperiū. Mō sic
sed impet deus aio seu rōni. animus corpi. corpus mūdo.
vt. s. animus sanctus petat z dicat dño illud pſ. Da impe
riū puero tuo: z saluū fac filiū ancille tue. De q̄ aug. vbi. s.
ca. xxvj. Hec in vnoq̄q; iustic ia est vt de⁹ boi. anim⁹ corpi.
ratio aūt vicijs repugnātib⁹ impet vel subigendo: vel resi
stēdo. vt z ab ipo deo petatᷣ z meritoꝝ gr̄a: z pcōꝝ venia
ꝛc. Patet igitᷣ q; ē iperiū qđ firmatᷣ moꝝ ꝓuētib⁹. Ter
cio dico. q; est imperiū qđ pferē regnis z gētib⁹. Et istud ē
imperiū z iurisd: tio ecclesiastica q̄ de salute aiarū ꝑncipa
liter bz tractare. Jstud est eī imperiū qđ bz esse Ō tum
Ad pōsides sanctissimum Jsta eī est veritas q; bon⁹
Ad mandata iustissimū. plat⁹ vel spūalis impator
Ad humiles dulcissimū. debet esse sanctissimus in cō
Ad ꝓteruos durissimū. uersando: vt sc̄z sit in viuēdo
regula vite z morū. Mā vt dicit Seneca in Prouer. Dēs
equo animo parēt vbi boni imperāt. Jtē iustissimus in
iudicādo. Nihil eī valet imperiū sine iustic ia. q; als non
est imperiū sed latrociniū. Vñ Esaie. xlv. Jgitᷣ in dño di
cet mee sunt iustic ie z imperiū. Jtem dulcissimus in re
mittēdo seu in indulgēdo. Melius eī boni obtemperant
qñ plati benigniter regnāt z imperāt. Exemplum de Ro
boam filio Salomonis cui dixit ppl's. Minue paululum
de imperio patris z seruiemus tibi. Quod q; facere noluit
sed minas z dura verba respōdit. ideo maiorē partē regni
pdidit. sicut dicitᷣ. iij. Regū. xij. Vñ contra tales crudeliter
imperātes z benignitatē facere nescientes dī illud Ezech.
xxxiij. Cū austeritate z potētia imperabatis eis: z dispersē
sunt oues mee. Jtē debet esse loco z tpe durissimus. sc̄z
cōtra ꝓteruos z malos. Quia sc̄z multū decet principem
vel plat̄um imperiose loqui z agere. z facere se timeri. Vñ
ap'ls docet Tyt̄. ij. Loquere z exhortare et argue cū oñi
imperio: nemo te contemnat. Jstud est igitᷣ imperium qđ
preferē regnis et gētibus. Quarto dico. q; est vnū impe
rium qđ regitur eternis legibus. Et istud est imperiū ipsi
us dei q̄ sc̄z creaturis imperat vniuersis. Quia sicut dicitᷣ
Apocal. j. Christus fecit nos regnū z sacerdotes deo z pa
tri suo. Ipsi gloria et imperiū in secula seculoꝝ Amen ꝛc.
Vide vbi regnū. Dominari. Prelatus z similibus.

Impetus. Nota q; in scriptura dicitᷣ de quo
dam impetu virtuoso. De quodam
impetu vicioso. De quodā impetu doloroso. Impet⁹ eī
signat celeritatē. velocitatē. subitam z p̄cipuam motionē:
citam et irretardabilem actionem. Primo igitᷣ dico. q;
est quidā impetus cōmendabilis. Et iste signat agilitatem
z ꝓmptitudinē virtuosam quā bz aliquis ad bona opera
facienda. Et ideo q̄libet talis dicitᷣ Cañ. iiij. Fons ortorū:
puteus aquarū viuētium q̄ fluunt impetu de libano. Vide
istā auctem diuisam et ꝓsecutā supra de fonte. Et ideo ta
les sic virtualiter z spūaliter impetuosi figurantur in illis
sanctis aīalibus Ezech. j. De quibus dicitᷣ. q; vbi erat im
petus spūs illuc gradiebanᷣ. Impet⁹ eī spūs signat me
atum gr̄e diuine: q̄ subito et sine dilatione vbi vult influit
atq; spirat. Nescit eī tarda molimina spūssti gr̄a. Vñ in
Pſ. dicitᷣ. Fluminis impetus letificat ciuitatē dei. Et ista
est igitur impetuositas cōmendabilis. Scōo dico. q; est
via impetuositas detestabilis. Et ista est illa qua stulti et
mali impetuose z sine deliberatione faciūt facta sua. Ma
li eī et maxime iracundi z superbi similes sunt leopardo
et leoni. qui valde sunt impetuosi z precipites ad sangui
nem z ad predam. Sic isti ad nequiciam et ad culpam. et
maxime ad iracundiam seuitiam et vindictam. Et ideo de
superbo Nabuchodonosor et de exercitu eius et de violē
tia eoꝝ dicitᷣ Esaie. v. Rote eius quasi impetus tempesta
tis. Et ideo sicut tales impetuose z sine deliberatione faci
unt facta sua. Sic ꝓcerto cito z cū impetu deficit vita sua
z accelerat pena sua. Sicut habemus de antiocho qui im
petuose currebat de montibus ad occisionē iudeoꝝ. quez
impetu euntem cōtigit de curru cadere et tam mirabiliter
q̄ miserabiliter in mōtibus vitam finire. Ad qđ facit figu
ra de porcis in quos demones intrauerūt. sicut dicitᷣ Mar
ci. v. Quorum grex magno ipetu p̄cipitat⁹ in mare. Quia
vere illi quos demones inhabitāt per pctm̄. cum impetu
z festinatione p̄cipitanᷣ et pereunt p motis amaritudinez
et infernum. Et ideo talis talium violentia et impetus nō
debet a nobis timeri: sed magis vsq; ad tempus in patien
tia sustineri: cum cito z cum impetu debeat terminari. Un
de. j. Macha. iiij. Impetum eoꝝ ne timueritis: memētote
quomō salui facti sunt patres vestri. Jsta est igitᷣ impetuo
sitas detestabilis. Tercio dico. q; est vna impetuositas
formidabilis. Et ista est violentia mortis eterne. De qua
Apocal. xviij. dicitᷣ. Or quidam angelus fortis. id est xp̄s
misit lapidem molarem. id est insensibiles pcōres in ma
re. i. in amaritudinem infernalem: dicens. hoc impetu mit
tetur babylon z vltra non inuenietᷣ ꝛc. Vide supra de festi
natione. Et de Cito. Et de Celeritate. Et infra de Subito
et Velocitate ꝛc.

Impius. Nota q; impius idem est qđ iniquus.
Crudelis. Peccator z tyrānus. Ō uis
em impius possit significare quēlibet peccatorem ꝓprie ta
men signat illos q̄ sunt sine pietate. Et sic dicitᷣ impius ab
in quod est sine z pietas quasi sine pietate. Impius igitur
idem est qđ crudelis. Nam sicut crudelis diceretur q̄ pro
priaꝝ vxorem. ꝓprium filium. ꝓprios seruos gladio iugu
laret vel in manib⁹ hostiū captiuos daret. Sic charissimi
pcōr q̄ vxorē suā. i. aiaꝝ suā. filiū. i. aīm. seruū. i. sensus cor
poris z aie potētias gladio pcti occidit z ipas i manib⁹ ho
stiū. i. demonū obligat atq; tradit. Crudelis z impius pōt
dici: vt de talibus dicatᷣ illud. ij. Regum. iij. Homines im
pij interfecerūt virum innocium in domo sua. Impietas
igitur accipitᷣ p sevitia et crudelitate. z pro nequitia z ini
quitate. Impietas eī crudelitatis regnat in malis superi
oribus. Jsti eī crudeliter z impie solent erga subditos se
habere. Generalis eī est regula q; omnes aues predales
suis pullis et filijs sunt impie z crudeles. Sicut patet in
aquilis qui ꝓprios filios solent percutere z vnguibus pun
gere: z eis nutrimentum subtrahere et ad exeundū niduꝝ
compellere et expire. Sicut dicit Aristotiles. Sic vere mali
et iniqui principes z prelati. officiales. iudices z balliui: z
etiam mali vsurarij et tyranni. Tales eī filijs suis. id est
subditis pauperibus simplicibus et minoribus sunt impij
crudeles pariter z iniqui. Jstos eī vnguibus sue rapaci
tatis excoriant per rapinam vsuram z veratione m. ipsis
nutrimenta suoꝝ bonoꝝ tpalium subtrahunt per mul
tiplicem exactionem. ipsos etiam finaliter de nidis domi
bus et possessionibus ejciunt per exheredationem. De
tali impietate conqueritur scriptura Habacuc primo. Di
rigens ad deum verba sua. Quare inquit taces devoran
te impio iustiorem se: et facies hominis sicut pisces maris
z quasi reptilia non habentia ducem? Et dicitᷣ in eodem
capitulo. Impius preualet aduersus iustum. propter hoc
egreditur iudicium peruersum. Et aduerte q; sicut tales
aues impie et rapaces solent altius volare. clarius videre
z in plumis pre ceteris auibus abundare. Sic vere tales
impij solent altius volare per status eminentiam. q; facili
cet ascendūt pre ceteris ad altas dignitates z officia. Pſ.
Vidi impium superexaltatum et eleuatum supra cedros
libani. Jtem solent altius videre per mundanam subtili
tatem z sapientiam. quia vt cōmuniter ita fit q; illi q̄ sunt
ceteris sapientiores sunt sepissime nequiores Esaie. xr. Suc
censa est quasi ignis impietas. Succensa dico. id est per sa
pientiam illuminata. Jtem solent plumas plures habere
id ē maiorem diuitiarū opulentiā. quia sicut dicitur Hie
remie. xij. Via impiorum prosperatur: bene est omnibus
qui preuaricantur z inique agunt. Veruntamē omnis im

pietas est horrenda multiplici ratione. quia Iniquorum Prosperitas nō est durabilis. Malignitas est immutabilis. Iniquitas deo est odibilis. Crudelitas est importabilis. Tranquillitas est perturbabilis.

Dico igit̄ q̄ isti habent indurabilē ꝓsperitatē. Unde Job. xx. Scio a principio q̄ ex quo positus est homo super terram q̄ laus impiorum breuis sit. Itē isti habent immutabilem malignitatē. Sunt em̄ obstinati in malicia. Unde Prouerb. xviij. Impius cū in ꝓfundum peccatorum venerit contemnet. Item isti habent deo odibilem iniq̄tatem: quia sicut dicit Sap. xiij. Similiter sunt deo odio impius et impietas eius. Item isti habent importabilē crudelitatem. Unde Ecclesiastici. xxij. Arenam et salem et massam ferri facilius est portare q̄ hominem imprudentem et fatuum et impium. Item isti habent perturbabilem trāquillitatem. quia scz isti nunq̄ habent pacem perfectā. Unde Esaie. lvij. Impij quasi mare feruēs qđ quiescere non valet: et nō est pax impijs dicit dns. Ergo charissimi. Derelinquat impius et vir iniquus cogitationes suas ꝛc. quia sicut dicit Ecclesiastici. xv. Deus nemini mandauit impie agere: et nemini dedit spaciū peccandi. Quia ꝓcerto deus cū sit pius: impios exterminabit et eos in inferno sine pietate damnabit Jude. Ecce veniet dns arguere omnes impios de omnibus operibus impietatis eorum quibus impie egerunt. Nos igit̄ iuxta cōsilium Pauli ad Tytum. ij. abnegantes omnem impietatem et secularia desideria sobrie. et iuste. et pie viuam⁹ in hoc seculo. expectantes beatam spem ꝛc. De impietate vero in deum que nihil aliud est q̄ cōtemptus legis diuine aut diuini cultus nihil ad presens. Vide de Iniquo: et de Peccatore: et supra de crudelitate ꝛc.

Implere. Nota q̄ implere idem est qđ augere Cumulare et cetera similia. Accipit etiā implere ꝓ facere vel ꝓ exeq̄. Un̄ nota q̄ implere signat Alicuius operis executionē. Alicuius tpis ꝓsummationē. Alicuius loci cumulationē. Alicuius rei ampliationē.

Implere dico accipit ꝓ operis executione. Un̄ Nume. xxij. Impleuerunt voluntatē meam. Item accipit pro certi temporis terminatione: vt. j. Paralip. xvij. Cumq̄ impleueris dies tuos suscitabo semē tuum. Item accipitur pro omnis loci vacui seu vasis adimpletione. Et sic accipit Jobānis. ij. Implete hydrias aq̄ et ferte architriclino: et impleuerūt vsq̄ ad summū. Item accipit pro omnis negocij cōsummatione et pro quolibet cōplemento et perfectione et terminatione Jobānis. xv. Ut gaudium vestrum impleatur ꝛc. Et sic potest dici q̄ est implementum bonum et malum. Sed omitto gratia breuitatis. quia satis dicet infra de Plenus. Et vide supra de Adimplere. Nota igit̄ q̄ est implere seu impletio

Virtuosa. Primo igit̄ dico. q̄ est impletio virtuosa qñ scz homo impletur bonis virtutibus

Viciosa. Et quādo domus ecclesie impletur bonis

Dolorosa. personis et honestis hominib⁹. De impletione virtutū et mox dicit Luce. j. Zacharias pater eius impletus est spūsancto et ꝓphauit. Et aduerte q̄ loca vacua et non plena soleut impleri. Et ideo notādum q̄ illi q̄ pleni sunt bonis terrenis et peccatis non possunt impleri spūsancto vel gratijs et virtutib⁹. nisi prius peccatis et terrenorum affectionibus vacuentur. Illi vo qui sunt humiles et pauperes: et bonis tpalibus indigentes solent a deo facilius impleri: et gratijs et scientijs plus ditari. Sicut em̄ dicit Luce. iij. Omnis vallis implebitur. Et Luce. j. dicit. Oz dominus esurientes impleuit bonis et diuites dimisit inanes. Et sicut videmus q̄ si in vase pleno bono et subtili liquore poneretur aliquid terreū seu grossum. statim liquor effunderet. et vas illa re grossa et terrea impleretur. Semper em̄ liquidum cedit grosso et compacto. Sic vere charissimi si aliquis habeat cor plenum bono liquore gratiarum et virtutum. et cor: pora grossa. id est bona terrena supintroducant̄ per affectionem. vel etiam vicia et peccata. tunc dictus bonus liquor effunditur: et illud quod introducū est retinetur. Et ideo de multis videmus q̄ sunt impleti vicijs et non gratijs. Unde nota q̄ quidam implētur carnalitate Psal. Lumbi mei impleti sunt illusionib⁹.

Quidam cupiditate Eccl̄s. v. Quarus nō implebit pecunia. Quidā crudelitate. iij. Regū. xxiij. Impleuit hierusalem cruore. Quidam superbie vanitate. Un̄ Esaie. vj. Domus impleta est fumo. Non sic: sed impleamur gratijs et non vicijs. virtutibus et non criminibus. deuotione et non infectione: vt sic dicat illud Pō. Aperiente te manū tuam omnia implebunt bonitate. De impletione bonarum personarū quibus scz ecclesia debet impleri potest dici illud Matb. xxij. Implete sunt nuptie discumbentibus. Et tamen hodie verificatur illud Zacha. viij. Platee ciuitatis implebunt infantib⁹ et puellis ꝛc. Expone de personis inutilibus que sunt hodie in ecclesia: que possunt comparari infantibus ratione ignorantie et simplicitatis: et puellis ratione sterilitatis. Dictum est igit̄ de impletione virtuosa.

Scdo dico. q̄ est impletio viciosa. Et ista est quādo homines implent̄ vicijs et peccatis. et terrenis diuitijs seu bonis. Un̄ de filio ꝓdigo dicit Luce. xv. q̄ cupiebat implere ventrem suum de siliquis quas porci māducabāt. Tercio dico. q̄ est impletio dolorosa. Et ista est qñ damnati implebunt miserijs et tormentis. De quo pōt dici illud Eze. ix. Implete atria interfectis. Quarto dico. q̄ est impletio gaudiosa. Et ista est impletio perfectorum et beatorum: qui impleti sunt cunctis bonis Philip. iij. Deus aūt impleat ōmne desiderium vestrū. Ibi em̄ omne desiderium et omnis appetitus perficit et impletur. Quia sicut Prouerb. xiij. dicit. Desiderium si compleat dilatat animam ꝛc.

Sed si vis adhuc aliquid dicere de impletione virtuosa. Uiciosa. Dolorosa et Gaudiosa. dic q̄ cum teste Aug⁹. Cor humanum sit capax deo et dei habitatione: constat q̄ nihil minus deo ipsum potest implere. Et inde est q̄ solus deus (cum omne aliud minus sit ipso) cor humanum implet et satiat. als si deo careat inane et vacuum perseuerat. Animam inquit deo capacē nihil minus deo implere potest. Et ideo iste est qui inuitat animam vt per eum impleatur. et vt sua gratia et per consequēs omni virtutum abūdantia cumulet dicens illud psal. Ego em̄ sum dominus deus tuus qui eduxi te de terra egypti: dilata os tuū et implebo illud. Aduerte tamen q̄ deus multiformiter dicitur creaturas implere scz essentialiter et hoc facit eius infinitas qua rebus insidet. Potentialiter et hoc facit eius sagacitas qua cunctis ꝓuidet. Spūaliter et hoc facit eius benignitas qua corde residet. Presentialiter. et hoc facit ei⁹ felicitas qua celis presidet. Dei em̄ essentia cuncta solet replere. Cum em̄ ista sit infinita: necesse est ponere q̄ ista sit vbiq̄. et per consequens ista impleat omnia. Et hoc est qđ ipse dicit Esaie. lxvj. Celum inquit mihi sedes est: et terra scabellum pedū meorum. Et Hieremie. xxiij. Celum et terrā ego implebo dicit dominus. Istud potissime apparuit in beata incarnatione vbi simul implebat celū et vterū virginalem. Un̄ Aug. in epistola ad Felicianū dicit. Nō igitur locali motu ad Mariā diuinitas venit: sed ineffabili potētie sue manifestatione et vterū matris gignēdus impleuit: et totū qđ est substantie sue plenitudine non ꝓuauit. Non reliquit patrē cū venerat ad virginē. vbiq̄ totus: vbiq̄ ꝓfectus. quia nec diuisionem simplicitas recipit: et partes plenitudo non nouit. Sequit. Jacebat christus q̄tum ad carnē mortuus et sepultus: mortuos resuscitās in inferno vitā tribuens vniuersis in celo. Nec mundū dimittēs ad celū ascendit: nec celū deserens venit: sed vno et eodē tempore totus totum impleuit. Dei autē ꝓuidentia cuncta solet supplere. Potentia enim prouidentie diuine implet et satiat vniuersa. Unde in Psal. Oculi omnium in te sperant domine: et tu das escam illorum in tempore opportuno. Aperis tu manū tuam: et imples omne aīal bñdictione. Diuina vo gra cuncta facit vigere. Ista est em̄ q̄ implet aiam omni bono: et ō vtutes in ipa generat et ꝓducit. De qua in psal. dicit. Oia a te exspectant vt des illis escam in tempore. Dante te illis colligent. Aperiēte te manum tuam omnia implebuntur bonitate. Diuina autem gloria cuncta facit videre. Quia scz ista est que implet oēs anie appetitus: et que beatos implet et satiat omni bono. Unde Jobānis xv. Gaudiū meum in vobis sit: et gaudiū vīm impleat. Et nota si vis q̄ beati implent̄ in patria ꝓ pōtiam creatoris clara cognitione: q̄ cuncta ꝓspicit. Isti em̄ implent̄ a

Dulci fruitionē q̄ cultcta reficiāt. Longa duratione: q̄ nunq̄ deficiāt. Requiem tibi dabit dñs deus semper: et implebit splēdoribꝰ aiam tuā ꝛc. Itē implentur a deo dulcore fruitionis. Unde Ecclesiastici. xxiij. Transite ad me oēs qui concupiscitis me ꝛ a generationibꝰ meis implemini. spūs em̄ meꝰ super mel dulcis. ꝛ hereditas mea sup mel ꝛ fauū. Qui edūt me adhuc esurient ꝛ qui bibunt me adhuc sitient. Itē implentur a deo tenore. id est ꝓpetuitate durationis. quia sc̄z gloria eorum durabit perpetuo. Non em̄ erit infecunda ꝛ sterilis terra tua. numerū dierum meorum implebo Exod. xxiij. Et breuiter de plenitudine cuiuslibet beati potest dici illud Exodi. xl. Postq̄ cuncta perfecta sunt operuit nubes tabernaculum testimonij et gloria domini impleuit illud. Sed adhuc nota. q̄ in scriptura inuenitur multiplex impletio tam actiue q̄ passiue. Est enim Impletio

Perfecti opis quā debes facere.
Diuini muneris quā debes sumere.
Immissi sceleris quā debes fugere.
Pātis ecclesie qua debes viuere.
Sēq̄tis miserie quā debes tremere.
Ingentis leticie q̄ debes psallere.

Impletur igitur.
Lex xp̄i pīs operibus.
Cor iusti sacris virtutibus.
Mens stulti multis sceleribus.
Ecclesia bonis hominibus.
Inferna cunctis doloribus.
Patria bonis felicibus seu sum-

mis dulcoribꝰ Primo igit̄ dico q̄ inuenitur impletio q̄ impletur lex xp̄i ꝑ operibus virtuosis. Et ista est illa qua iusti pro viribus implent ꝛ perficiūt voluntatem diuinam et ipsius opera ꝛ mandata. De filijs enim israel qui dei voluntatē in deserto violauerunt nec eā perfecerūt aut impleuerunt dicit Numeri xxxij. Oz terram ꝓmissionis intraturi non essent. De Caleph autē ꝛ Josue q̄ dei voluntatem impleuerant dicitur ibidem q̄ terram ꝓmissionis intrarent. Isti inquit impleuerunt voluntatē meā. Quia vere terrā ꝓmissionis paradisi illi soli possunt intrare. q̄ dei voluntatē studuerint ad implere. Ideo bñ dicit Deut. iiij. Precepta atq̄ iusticias sicut mādauit dominus facietis ꝛ obseruabitis ꝛ implebitis opere. Et aduerte q̄ nos debemus Implere opera

Perfectionis.
Subiectionis.
Compassionis.
Dilectionis.
Discretionis.

Per primū implemus scripta deorū. sc̄z legē dei ꝛ ecclesie. ꝛ fidei cerimonias et mādata de quo Matth. iij. Decet nos implere oēm iusticiā Luc. xxij. Quod scriptū est oportet ipleri. Per secundū implemus iussa maiorꝫ: hoc est dictu ꝓlatorum et superiorꝫ nostrorꝫ sicut faciunt veri obedientes q̄ libenter implent ꝛ faciunt quicq̄d mandat iuste. Istud est em̄ implere obedientie. quo sc̄z illa que vouimus vel ꝓmisim⁹. vel illa que a ꝓlatis in mandatis accepimus adimplere debemus. Exemplo creaturarū que optime implent officia que sibi a deo vel a natura iniuncta sunt. Exemplifica de aquis fluētibus. maribus fluctuātibus: ventis flātibꝰ ꝛc. Ideo bñ dicit Numeri. xxxij. Implete q̄ polliciti estis. Et. ij. Thimo. iij. Tu vero vigilia. in oībus labora. opus fac euangeliste. ministeriū tuū imple. sobrius esto. Per tercium implemus seu supplemus vasa minorꝫ. hoc est dictu miserias pauperū ꝛ egenorꝫ. et infortunia tribulatorꝫ. qui sc̄z sunt vacui ꝛ inanes et indigent per pietatem impleri. Juxta doctrinā apostoli. ij. Corinth. viij. In presenti tempore illorum inopiam vestra abundantia suppleat: vt ꝛ illorum abundantia vestre inopie sit suplementū. Isti sunt igit̄ pauperes qui indigent impleri. Figurati in illo q̄ ventrem suum cupiebat implere siliq̄s quas porci manducabant Luc. xv. Unde Gene. xlviij. Imple saccos eorum frumento quantū possunt capere: ꝛ pone pecuniā in ore sacci. Per quartū implemus corda nostra sc̄z per dilectionē ꝓximi. Sicut em̄ dicit Ro. xiij. Qui diligit ꝓximū legem impleuit. Et Gal. v. Omnis lex in vno sermone impletur. Diliges ꝛc. Per quintum implemus seu supplemus damna stultorum. sc̄z per opera eruditionis doctrine et discretionis. per que sc̄z ignorantes et fatuos fide et veritate replemus. De quo Johannis. ij. Implete hydrias aqua: et ferte architridino ꝛ impleuerunt vsq̄ ad summum. Et iste hydrie erant posite ꝛm consuetudinem iudeorum. In quibus scilicet dominus mutauit aquam in vinum. significātes sc̄z bonos doctores ꝛ predicatores qui alios pun. ꝛ qui sc̄z impleti scientia alios implēt. ꝛ aquam doctrine sue in vinum consolationis mutant. Iste igitur dicat alijs illud Coloc. j. Impleamini agnitione voluntatis dei. Unde de bono doctore alios implente dicit Ecclesiasti. xxiij. Oz ipse implet quasi pbison sapientiam. Impletur igitur lex christi ꝛ hoc operibus virtuosis. Scdo dico. q̄ impletur mens iusti ꝛ hoc muneribus preciosis. id ē per gratias ꝛ virtutes. Constat em̄ q̄ deus implet mentem quam inhabitat omni bono. Nam sicut prudens miles castrum suum quod intendit ab hostibus ipsum impugnātibus tueri ꝛ defendere: ꝛ in quo intendit morari et habitare solet bonis necessarijs implere ꝛ munire. Sicut etiam apes faciunt naturaliter vasa. que sc̄z inhabitant que cera et mele: floribus ꝛ pastu replent et muniūt. Sic deus cor humanum in quo cupit per gratiam habitare. ꝛ qđ ab hostibus ip̄m impugnantibus vult tueri ꝛ defendere bonis spiritualibus primo implet. et primo ibi tute et delectabiliter residet atq̄ manet Numeri. xiij. Implebitur gloria domini vniuersa terra. Uñ dñs volēs implere gr̄a cor humanū solet facere sicut bō. q̄ volens bñ implere saccū suū. solet ip̄z mouere ꝛ pcutere vt plura possit in eo cumulare ꝛ mensuram refertam ꝛ coagitatam in eo congregare. Sic vere deus volens implere cor humanum ipsum bonis affectionibus inspirationibus ꝛ cogitationibus et quādoq̄ vexationibus primo mouet et agitat. et sic ip̄m ad capiendū dilatat: ꝛ tandē bonis oībus ornat. Uñ Aug. in libro de bono viduitatis dicit sic. Uestrū inquit est velle: sed voluntas ip̄a mouet vt surgat. subleuat vt valeat. dilatat vt capiat. impletur vt habeat. Breuiter ista est veritas. q̄ deus est sicut diues vsurarius qui plena diligit ꝛ non vacua. bona similiter ꝛ non mala Exod. xxiij. Non apparebis in cōspectu meo vacuus. Igitur nota q̄ iusti implentur Quandoq̄

Sapientia vt erudiant.
Opulentia vt subueniant.
Indigentia ne superbiāt.

Implent iusti sapientia vt alios possint erudire. Ecclesiasticī. xvij. Sensu impleuit cor eorum. bona ꝛ mala ostendit eis Ecclesi. xv. Impleuit illum dñs spiritu sapientie ꝛ intellectus et aqua sapientie salutaris potauit illum ꝛc. Itē implent opulentia vt alijs possint subuenire Prouerb. iij. Da inquit pauperibus et implebunt horrea tua saturitate ꝛ vino torcularia redundabunt. Item implentur indigentia seu tribulatione ꝛ penuria nec possint superbire. psal. Imple facies eorū ignominia ꝛ querēt nomen tuū domine. Et Job. ix. In turbine inquit conteret me. ꝛ multiplicabit vulnera mea etiam sine causa. non concedat quiescere spiritum meum. et implebit me amaritudinib⁹. Et breuiter ista est veritas q̄ iusti implent omni gratia iusticia et virtute. vt sc̄z finaliter impleant eterna gloria cum salute. Psal. Oz magnificata sunt opera tua domine: omnia in sapientia fecisti. impleta est terra possessione tua. possessio dico. id est virtutū et bonorum operū cumulatione. Igit̄ patet q̄ impletur mens iusti ꝛ hoc muneribꝰ ꝑciosis. Tercio dico. q̄ implet cor stulti ꝛ hoc stercoribꝰ viscosis. Porci em̄ magis delectant̄ impleri stercoribus q̄ odoribus: ꝛ magis sapiūt eis fetida ꝛ immūda q̄ nitida seu mūda. Sic vere pctores magis volūt satiari ꝛ impleri. cumulari ꝛ fecūdari reb⁹ fetidis ꝛ immūdis q̄ redolētibꝰ ꝛ puris. hoc est dictu. Rebus tpalibꝰ et viciosis. immūdicijsq̄ peccatorꝫ carnalium et delictorꝫ. q̄ quibuscunq̄ operibus odoriferis spiritualium virtutū. Figurati in illo prodigo qui cupiebat implere ventrem suum de siliquis quas porci manducabant. sicut dicitur Luce. xv. Et sic de malis notabis q̄ impleri volūt Quidam

Luxuria ꝛ carnali suto.
Seuitia ꝛ crudeli scuto.
Supbia ꝛ ferali bruto.
Auaricia ꝛ letali luto.
Uinolētia ꝛ nouali musto.

Implent igit̄ mali luxuria et carnalitate dicentes. sc̄z illud Sapiētie. ij. Uino precioso et vnguentis impleamus nos. et corone nos rosis anteq̄ marcescant. nullum sit pratum quod nō pertranseat luxuria nostra. Et illud Psal. Lumbi mei impleti sunt illusionibus. Item implent mali seuicia et crudelitate. iiij. Regum. xxj. Sanguinem innocium fudit manasses multum donec implerē birlin vsq̄ ad os. Itē implentur mali superbia ꝛ pompositate. Unde de ꝑsumpto

ne ꝓperbi potest dici illud Exod.xv. Dixit inimicus persequar et comprehendā: diuidam spolia implebitur anima mea. Euaginabo gladium ꝛc. Item implentur auaricia et cupiditate. quia scz isti sunt qui terrenis substantijs implere volunt aut rapina. aut furto. aut fraude. Rapina dico figurati in illo leone de quo Isaie.ij. Leo cepit sufficienter catulis suis: necauit leenis suis. ꝛ impleuit preda speluncas suas ꝛ cubile suū rapina. Furto etiam. Unde Prouer.vj. Furatur enim vt esurientē impleat aiam. Fraude vo Prouerb.j. Eamus insidiemur sanguini: abscondamus tendiculas contra insontē. Sequitur. Omnem preciosam substantiā reperiemus: implebimus domos nostras spolijs. Et tamē tales auari sunt fatui. quia scz impleri creduṫ bonis terrenis: cuz terra cū oibus bonis (teste scriptura) sit naturaliter inanis ꝛ vacua Gen.j. Inane aūt nunq̄ implet locū: immo quanto plus in loco est de vacuo ꝛ quanto minus est ibi de pleno. Et sic bene sequit ꝙ auari quāto plus ditant: tanto minus implentur Eccle.v. Auarus non implebitur pecunia. Et.vj. Anima illius nō implebitur Ezechi.vij. Argentū eoꝝ ꝛ aurum eoꝝ non valebit liberare eos scz ab auaricia. Sequit. Animā suam non saturabunt ꝛ ventres eoꝝ non implebuntur. Item implent vinolētia et ebrietate Esaie.v. Ue qui cōsurgitis mane ad ebrietatem sectandā ꝛ potandū vsq̄ ad vesperaz vt vino estuetis. Patet igitur quō implet cor stulti ꝛ boc stercoribus viciosis. Quarto dico. ꝙ impletur ecclesia ꝛ boc hominibus studiosis. Licet enim ecclesia generalis impleta sit bonis ꝛ malis personis. figurata in sagena missa in mari. quā cum impleta esset educentes ꝛ sedentes littus sedētes. elegerūt bonos in vasa sua. malos aūt foras miserūt. Pro eo scz ꝙ ista sagena id est ecclesia militans bonis et malis cōmuniter plena sit in p̄senti. qui tamē p̄ christum ꝛ angelos diuident ab inuicem in futuro. Ecclesia tamē ꝑut sumitur pro statu personarū ecclesiasticarū solis bonis p̄sonis debet impleri. et solis virtuosis hoibus impartiri: ꝛ virtutibus et bonis moribus adornari. Et procerto sic fuit in p̄ncipio. Quia ecclesia christi euāgelio emergente impleta fuit hoibus virtuosis. ꝛ p̄sequēs moribus ꝛ vtutib⁹ generosis. Un de quolibet iusto potest dominus dicere illud Aggei.ij. Veniet desideratus cūctis gētib⁹: ꝛ implebit domū istā gloria. Et nota ꝙ ecclesia antiquitus Implebat

Justicie vigore.
Mundicie decore.
Leticie dulcore.
Gloria et bonore.
Tam fama q̄ odore.

Dico igitur. ꝙ p̄mitus impleuit ecclesiam iusticia seu lex vigoris Esa. xxxiij. Implebit dns syon iudicio et iusticia: et erit fides temporibus suis. Item mundicia seu nix decoris Ezechielis.xxvij. Ecclesia videbat sic loqui. Perfecti decoris ego sum ꝛ in corde maris sita. Sequitur. Finitimi tui qui edificauerūt te ipsi impleuerunt decorē tuū. Item leticia seu lux dulcoris.ij. Macha.iij. Templum inquit ꝙ pauloante timore ac tumultu erat plenum. apparente domino gaudio et leticia impleta est. Item ipsam implebat virtus et gloria seu laus bonoris. Unde Ezech.xliij. Ecce gloria dei impleuit gloria domū domini. Item ipam implebat fame fragrātia seu viroz odoris. Un Job.xij. Domus impleta est ex odore vnguēti. Sed quid? ꝑ cul dubio non sic bodie. quia reuera tam ecclesiastici q̄ religiosi magis implētur bodie personis inutilibus q̄ vtilibus magis viciis q̄ virtutibus. ꝛ magis insolentijs q̄ bonis moribus. Unde dominus conquerēs dicit Hieremie.xvj. Contaminauerunt inquit terram meam in morticinis ydolorum suorum. et abbominationibus suis impleuerunt hereditatem meam. Morticina enim sunt viles et corrupte persone quibus bodie impletur ecclesia. Abbominationes vero sunt mala opera et peccata que bodie ibidem habitant et abūdant. Et nota si vis ꝙ ecclesia impletur bodie.

Symonie lepris.
Luxurie stupris.
Inuidie scalpris.
Infamie scabris.
Leticie sonis.
Desidie somnis.

Impletur dico ecclesia lepris symonie. Un.iij. Regū.xiij. Quicunq̄ volebat implebat manū suam ꝛ fiebat sacerdos. Item implet stupris luxurie. vñ illud p̄dictum Hieremie.xvj. Abbominationibus impleuerunt hereditatem meā. Item impletur scalpris inuidie. scz morsuris detractionis. unde iuuidis videt victum illud Ezechie.ix. Trāsite per ciuitatem ꝛ percutite. nō parcat oculus vester. neq̄ miseramini. senē adolescentē ꝛ virginem ꝛ mulieres interficite: ꝛ a sanctuario meo incipite. Sequit. Contaminate domum: implete atria interfectis. Applica bene cōtra inuidos et detractores q̄ nemini parcunt. Item implet scabris. id est fetoribus ꝛ infamia. Figurata in regina Hester. De qua legit Hester.xiij. Or ꝑ vnguētis varijs cinere ꝛ stercore impleuit caput. Ite impletur sonis. id est cantoriḃ⁹ inanis leticie. Un illō Zach. viij. Platee ciuitatis implebuntur infantibus ꝛ puellis ludentibus in plateis. Item impletur somnis desidie negligētie et pigricie. Un illud Matthei.xxiij. Implete sunt nuptie discūbentibus. Discumbere enim ocium ꝛ pigriciam designat. Ista autem omnia possunt figurari Apocalip.xv. vbi dicitur. ꝙ impletum est tēplum dei fumo. et nemo poterat introire in templum donec consummarent̄ septem plage. Quia reuera proḃdolor templum dei quod est ecclesia impletum est bodie fumo id ē peccato. Fumo dico

Occulte seu tortuose intrāte ecce Symonia.
Tecta maculante. ecce Luxuria.
Oculos ledente. ecce Inuidia.
Naribus fetente. ecce Infamia.
Cilia caudente. ecce Inuidia.
Cerebrū mouente. ecce Vana gl̄ia.
Sursum ascendēte. ecce Superbia.
Ab igne nascēte. ecce Auaricia.
Aeriter mordente. ecce Iracundia.
Cuncta desiccante. ecce Tristicia.

Et breuiter templū ecclesie (q̄ volendū ē) i multis suis partib⁹ tali multiplici fumo impletum est Juxta illō Isaie.viij. Regū.viij. Nebula impleuit domū domini. Ita ꝙ iam nulli vel rari templum istud ingredium̄t aut introeant. nisi dūtaxat q̄ sunt tales ꝙ septem plagas. i. septem mortalia crimina cōsummāt atq̄ faciant. quia ꝑcerto bodie q̄si q̄ fit ꝙ mali citius intrant ꝛ ꝓmouent̄ q̄ boni ꝛ facilius admittunt̄ ad būficia q̄ perfecti. Un de terra. id est de ecclesia potest bodie dici illud Ezechiel.xxx. Fortissimi inquit gentiū. id est demonū adducent̄ ad disperdendū terram. id est ec siam. ꝛ implebūt terram interfectis. i. peccatoribus: ꝛ faciā alueos fluminū aridos. ꝛ tradā terram in manu pessimoꝝ. ꝛ dissipabo terram ꝛ plenitudinē eius in manu alienoꝝ. Expone totum de moderna religione vel ecclesia. Non sic: sed impleat ecclesia moribus generosis seu hominibus studiosis. Quinto vero dico. ꝙ impletur damnatus seu infernus ꝛ boc ardoribus doloroſis Constat enim ꝙ infernus quotidie impletur ꝛ cumulet̄ peccatoribus qui illic fluunt. Ipi vo peccatores implent̄ tormentis ꝛ doloribus. Et ideo damnato dicit illud Ezech. xxxij. Satiabo de te bestias vniuerse terre. ꝛ dabo carnes tuas sup montes ꝛ implebo colles tuos sanie tua. ꝛ irrigabo terrā fetore sanguinis tui insup mōtes ꝛ valles implebunt̄ ex te. Impletur igit dānatus ꝛ boc ardoribus doloroſis. Sexto vo dico. ꝙ impletur beatus ꝛ boc dulcoribus gaudioſis. Constat enim ꝙ ꝑ tpe vite huius cor humanum nunq̄ implet̄. solus enim deus p̄ gl̄iam illapsus menti ꝑfecte ipam implet. intantum ꝙ nihil aliud querit: sed sibi sufficit qđ iam tenet. Sed de boc satis dictū est supra in fine illius. S. q̄ incipit. Sz si vis adhuc aliq̄d dicere. Patet igit quō impletio sumit multis modis. vide vbi adimplere. cōplere. plenitudo. replere. satiare ꝛc.

Imponere. Nota ꝙ in scriptura reperio multipler genus impositionū. Et boc ꝑm diuersitatem illorum qui imponunt: vel illorum q̄ imponuntur: et illoꝝ q̄bus imponunt̄. Et sic breuiter notabo. ꝙ in scriptura reperit̄ tā actiua q̄ passiua. Impositio

Sūmi numinis q̄ est magnifica.
Celsi culminis. i. p̄lati q̄ est sctifica.
Justi hois que est dignifica.
Certi nois que est fatidica.
Duri turbinis q̄ est tyrānica.
Falsi criminis q̄ est falsidica.

Deus enim imponit onus: ꝛ h̄ impatiue.
Prelatus ponit manus: ꝛ h̄ mistratiue.
Justus imponit manus: ꝛ h̄ famulatiue

Mundus imponit nomen: sed boc ordinatiue. Tyrānus imponit grauamen: sed boc tempestatiue. Iniquus imponit crimen: sed boc machinatiue. Primo igit dico. ꝙ inuenitur impositio que est magnifica. Et ista est impositio dei. quia scilicet deus sicut iudex ꝛ imperator Imponit

Leges oberãltibus.
Manus indigentiũ.
Penam relinquẽtibus.
Gloriam ꝓmerẽtibus.

Imponit eĩ deus leges ad gubernandũ. Unde illud Josue xxiiij. Imposuit ꝓpʾo ꝑcepta ⁊ iudicia i sichẽ. Itẽ imponit manus ad adiuuãdũ. Uñ de muliere curua dicit Lu.xiij. Oꝛ iesus imposuit illi manus ⁊ cõfestim erecta est. Item imponit penã ad puniendũ sc̃z bonos qñq; tpaliter. pʒ. Posuisti tribulationes in dorso nr̃o: imposuisti boies sup capita nostra. Et malos eternaliter Eze.vij. Judicabo te iuxta vias tuas: ⁊ imponã tibi omia scelera tua et nõ ꝑcet oculus meus. neq; miserebor. Itẽ imponit gl̃iam ad ꝓmiandum. Gloriã dico dignitatis terrene. sicut qñq; fit cũ ex inspiratione diuina ꝓmouet ds̃ tpaliter. sicut dicit Exo. xxix. Cinges aaron ⁊ liberos ei⁹ balteo: et impones eis mitras. eruntq; sacerdotes mei in religione perpetua. Gloriam etiam felicitatis eterne. Sicut etiam fit qñ in celis coronat quis eternaliter. pʒ. Gl̃iam ⁊ magnũ decorẽ impones super eũ dñe: posuisti in capite eius coronã de lapide ꝑcioso. Et Baruc.v. dr̃ aie btẽ. q deus imponet mitrã capiti tuo honoris eterni. Ista est igit̃ impositio: q̃ est magnifica. Scdo dico. q inuenit̃ impositio q̃ est sanctifica. Et ista ꝓcerto est impositio quã facit bon⁹ ꝓlatus. q̃. s. imponit bonũ manus. Circa qd̃ nota. q quia manus habet

Jnungere.
Abstergere.
Jniungere.
Erigere.
Percutere.

Dico q ꝑ impositionẽ manus quaz facit ꝓlatus põt intelligi impositio indulgẽtie vel absolutionis que inungit. Impositio pnie vel correctionis q̃ abstergit. Impositio ꝑeminentie ⁊ ordinationis q̃ iniũgit Impositio excellentie seu ꝓmotionis q̃ erigit. Impositio potentie vel defensionis q̃ ꝑcutit. Prelatus eĩ absoluendo lenit ⁊ inungit Mar.xvj. Sup egros manus imponẽt ⁊ bene habebũt. Et maxime ꝓlatus inungere dicit inq̃tuz spũsscr̃is q̃ dicit inunctio ꝑ talem impositionẽ dat Act. viij. Tũc imponebãt manus sup illos ⁊ accipiebãt spiritũ sanctũ. Corrigendo seu pnam infligendo mũdat ⁊ abstergit: vt ⁊ sic figurareť in abraã Gen̄.xxj. Qui imposuit vtrẽ aque ⁊ panẽ scapulis agar ⁊ qui imposuit ligna sup Jsaac q̃ deo immolari debebat. sicut dr̃ Gen̄.xxij. Ad denotãdũ: q abraam. i. bonus ꝓlatus debet qñq; panẽ ⁊ aquã. i. penitentiã in pane ⁊ aq̃ alijs imponere: ⁊ si culpa maior exigit ligna ad eos cõburendũ. i. publicã penã imponere. Item iniungẽdo mandat ⁊ restringit. sicut patet qñ imponit lex ⁊ pena: vel qñ imponit silentiũ malis. sicut Math.xxij. dr̃ q iesus imposuit silentiũ saduceis. Et merito: qz sicut dicitur Prouer.xxvj. Qui imposuit stulto silentiũ iram mitigat. Item ꝓmouendo seu adiuuando leuat ⁊ erigit. quia scz ad ꝓlatũ ptinet q malos erigat ips̃ ꝑ pniam reducendo Luc.xv. vbi dr̃. q ouem recupatã imponit in humeros suos gaudẽs. Et q etiã bonos erigat ad eminentiam ꝓmouẽdo. iij. Reg.j. Imposuerũt salomonẽ sup mulam dauid regis. qñ scz fuit coronatus in regẽ. Et. ij. Paralip. xxiij. Imposuerũt ei scz ioas dyadema. Item defendẽdo tueť ⁊ ꝑcutit. qz scz ad ꝓlatũ ptinet bona iura ⁊ libertates ditionis sue ab inuasoribus ⁊ tyrannis etiaz repcutiendo seu resistẽdo custodire. Juxta illud Ezech. vij. Uias tuas imponã tibi. q. d. qz in via tyrannidis ⁊ violentie me. ⁊ cõmissam mihi ditionẽ niteris vexare. ego vi et manu statui tibi obuiare. qz lex. fas. natura. vim vi ꝓpellere suadẽt. Patet igit̃ q inuenit̃ impositio q̃ est saluifica. Sz si vis vide supra de absolutione vbi agit̃ de absolutione sacr̃ali ⁊ manuũ impositione. Tercio dico. q inuenit̃ impositio valde dignifica. Et ista est qñ iustus bõ se ⁊ sua imponit in seruitio diuino. pʒ. Imponẽt sup altare tuũ vitulos. Et quãdo sibi ipsi imponit legem ⁊ coertionẽ a malo. sicut de bono filio noe legit̃ Gen̄.ix. Oꝛ palliũ imposuit humeris ne videret ⁊ vt cooperiret pudibunda patris. Et sicut de intelligente dr̃ Prouer.xxx. Si eĩ intellexisset ozi suo manũ imposuisset. Manus eĩ est imponẽda ozi vt a vanis sermonibus taceamus. Palliũ humero vt ꝓmorũ turpia cõtegamus. Titulus altari: vt carnalẽ lasciuiã per pniam comburamus. Jsta est igitur impositio iustifica seu dignifica.

Quarto dico. q inuenit̃ impositio fatidica. Et ista ẽ impositio nois. Impositio eĩ nois q̃si q̃d essentiale vite vel fortune humane. videl̃ ꝑm imaginationẽ quorũdã a quo dam fato. i. a quadam occulta dei ordinatione ⁊ puidẽtia vel vt dicũt alij ab ipsa originali cõstellatione bois dependere Juxta illud Esaie.lxij. Vocabit̃ tibi nomẽ nouũ qđ os dñi nominauit. Et inde est q illi qui volũt homini ꝓartes occultas ꝓficere vel nocere. solent nomen originale et baptismale inq̃rere. vt sua maleficia valeant exercere. Uñ sicut intellexi: qñq; ex certo ꝓposito pueris magnatum baptismalia noia mutanť: ⁊ alijs noibus q̃ ꝓprijs appellantur. ne ꝑ maleficos fascinenť Esaie.lxv. Seruos suos vocabit noie alio. Breuiter igit̃ impositio noim rñdet rebus ⁊ res etiam suis vt cõiter corrñdent noibus. Uñ de petro q̃ erat futurus petra. i. petreum ⁊ solidũ ecclesie fundamẽtum dicit Mar. iij. q iesus imposuit symoni nomẽ petr⁹. Jsta est ergo quedã impositio fatidica. Quinto dico. q inuenit̃ quedã impositio tyrãnica. De malis eĩ et hypocriticis sacerdotib⁹ dr̃ Math.xxiij. q ipsi imponũt onera grauia ⁊ importabilia in humeros hominũ: digito autem suo nolũt ea mouere. Sicut patz de illis q̃ graues alijs imponũt pnias ⁊ nõ sibi: ⁊ q̃ de eisdem criminib⁹ alios puniunt sibi parcũt. De tyrãnis ꝯo qui imponũt alijs graues penas dr̃. iij. Reg.xij. Pater tuus iugũ durissimũ imposuit nobis. Et de illis satellitibus etiã qui xp̃m ducebant ad mortẽ dicit̃ Luce.xxiij. q ipsi apꝑhenderũt cyreneũ: ⁊ imposuerũt sibi crucẽ portare post ihm. Sexto dico. q inuenit̃ quedã impositio q̃ est falsidica. Et ista est qñ aliqs imponit alteri falsum crimen. qđ scz est valde cõe ⁊ maxime apud iniq̃s iudices ⁊ puersos. Jsti eĩ qz sub colore et pallio iusticie nocere possunt. binc fit q qñ maliciose nocere volũt. añ oia aliqđ falsum crimẽ imponũt. ⁊ sic ꝑ fas vel ꝑ nefas iusticiã subuertũt ⁊ innocentiã ledũt. Deut. xxij. Filiam meã dedi huic vxorẽ. quaz qz odit. imponit ei nomẽ pessimũ dr̃. Nõ inueni filiã tuã virginẽ. Et dr̃ ibidẽ. q talis qui alium indebite diffamabat. ꝑ senes vrbis puniri ⁊ castigari debebat. Sed de ista materia vide vbicunq; fit mentio. De infamia. Et hec de imponere sufficiant. Uide de ponere.

Impossibilis. vide de posse. ⁊ de possibili.

Improperium. Nota q improperiũ idẽ est qđ̃dã iniuriosuz ⁊ obprobriosũ seu vituperosuz. Et nota i scr̃ptura inuenit̃. Improperiũ ferẽdũ cũ iust⁹ quat ꝑ xp̃i noie. Improperiũ tacẽdũ cũ stultis bachat indocto famine. Improperiũ timẽdũ cũ mal⁹ artat̃ iferni turbine

Est igit̃ improperiũ ferendũ cũ patia. Et istud est improperiũ seu vituperiũ qđ̃ inferť ꝑ xp̃o. qđ̃ ꝓcerto lete dz aia sustinere. sicut fecerũt martyres q̃ vituperia ⁊ improperia sustinuerũt ꝑ xp̃o. sicut de Moyse dr̃ Heb.xj. q beatꝰ reputauit iproperiũ xp̃i thesauris egyptioꝝ. Uñ apl's Heb. xiij. dixit. Exeamus ad eũ ex castra improperiũ ei⁹ portantes. Et merito. qz ꝓcerto talia improperia quertunť finaliter in bonoꝛẽ. sicut Sap̃. v. dr̃. de bonis in ꝑsona malorũ. Hi sunt q̃s aliq̃n habuim⁹ in derisum ⁊ in similitudinẽ improperij. Ecce quo cõputati sunt inter filios dei ⁊ inter sctos sors illoꝝ est. Itẽ est improperiũ q̃ vtunť mali ⁊ iniuriosi sc̃z alios diffamãdo. verecũda eis exprobrãdo. ⁊ si qđ ꝑ eis fecerint opponẽdo ⁊ recitãdo. Uñ Ecci. xviij. Stultus acriter improperabit. ⁊ datus indisciplinati tabescere facit oculos. Exigua eĩ dabit et multa iproperabit. sicut Ecci. xx. Prudẽs eĩ bõ sup oia dz cauere ne improp̃et bñficia collata. Ecci. xlj. Caue ab amicis de vbis improperij. ⁊ cũ dederis ne impropes. Nec etiaz improp̃et maleficia ab alijs ꝑpetrata. Ecci. xxxj. Uerba improperij nõ dicas. Et merito. qz ꝓcerto sicut dr̃ Ecci. xxiij. Nõ assiduus i verbis improperij cũctis diebꝰ nõ erudiet. Jõ dicebat dr̃ in pʒ. Usq̃q̃ dꝰ improp̃abit inimic⁹. irritat aduersarꝰ nomẽ tuũ in finẽ. Itẽ est improperiũ timendũ. Et istud est finale improperiũ ⁊ ꝑfusio infernalis. q̃ finaliter dabit impijs ⁊ dãnatis. De quo Ecci. vj. Improperiũ ⁊ ꝓtumeliã malus hereditabit. vñ ipi ꝑñ dicere deo illud Baruch. iij. Ecce nos in captiuitate nr̃a sumus q̃ nos dispsisti in improperiũ ⁊ in maledictũ ⁊ in ꝑtiñ. Uide de inimicis. in alijs ti. magis facũdis. sicut est verbũ. loq̃. lingua. et filia. ⁊. j. de obprobrium. ⁊. s. de exprobrare ⁊c.

Imprudentia. Vide de prudentia.

Impudicicia. Vbi luxuria: fornicatio immundicia.

Impugnare. Vbi bellum pugnare ⁊ expugnare.

Imputare. id. est. culpabilem putare. vel culpam alicui attribuere. omitto q̃a non sunt auctoritates.

Immundicia. idem est qđ fex macula pollucio. turpitudo: ⁊ qñq; res q̃ pot corpus rem vel locũ polluere vel inq̃nare. Et generaliter immũdicia accipiť ꝓ pctõ. ꝓtriať añ immũdicia puritati. innocentie sanctitati: ⁊ oñi gratie ⁊ virtuti. Sicut eñ videm⁹ q tria sunt q̃ omnẽ rem quaz cõtingũt faciunt immundã. scz pinguedo: puluis ⁊ fumus. Sic vere charissimi tria sunt genera pctõz q̃ immũdos faciũt quos ꝓtingunt. vicz Pinguedo carnalitatis. Puluis tẽporalitatis. Fumus superbie ⁊ vanitatis. Pinguedo deliciaz causat immũdiciam carnalitatis. Puluis diuitiarũ causat immundiciam cupiditatis. Fumus eminentiarũ causat immundiciam superbie ⁊ vanitatis. Dico ergo primo. q est immũdicia luxurie quam introducit pinguedo deliciarũ. Sicut eñ videm⁹ q oleum pix ⁊ carnes causant faciliter immũdiciam in tangente: qz. s. qui tetigerit picẽ inq̃nabiť ab ea sicut dicit Ecci. xiij. Sic mũdane delicie faciliter mentes solent ꝓ carnis immũdiciã maculare Gall. v. Manifesta sũt opera carnis q̃ sunt fornicatio: immũdicia impudicicia. luxuria. Et ideo sicut porcus q̃ inter cetera animalia magis delicioſe ⁊ sine labore nutriť: ⁊ plus etiam ceteris animalibus impinguať solet esse anial fetidum ⁊ immũdũ. loca immũda frequẽtãs ⁊ etiã rebus immũdissimis se delectãs Sic vere illi porci ⁊ pctõres qui nullis pnie laboꝛib⁹ exercitanť: ⁊ q̃ corporalibus delicijs impinguanť: citò ⁊ faciliť per carnis immundiciã maculanť: ita q ad lꝛam ibi immũdis rebus ⁊ actibus delectanť. Isti figuranť Leuiť. xv. vbi dr. q vir q̃ patiť fluxu ⁊ seminis immũdus erat. stratũ etiam in quo dormiebat immundũ faciebat: ⁊ oñis quẽ ipe tangebat immũdiciã cõtrahebat. Sic vere carissimi viri tales realiter immũdi sunt ⁊ stratũ maculant vbi dormiũt. i. domuz. locum. ecclesiam vel patriã in qua sunt: illos insup q̃ ipos ꝓ societatẽ ⁊ frequẽtationẽ ꝓtingũt. ꝓ suam malã vitam et exempla immũdicie ⁊ pctõ subijciũt ⁊ ꝓ sui imitationẽ inficiunt ⁊ corrumpũt. vñ Nume. xix. Quicq̃d tetigerit immũdus immundũ faciet. Limaces eñ ⁊ cetera anialia immũda ⁊ viscosa: nõ solum sunt in se vilia ⁊ immũda: imo in loco per quẽ transeũt. immũdicie vestigiũ derelinquũt: qz. s. tales immũdi tanta sunt immũdicia maculati: q sp in loco vbi sunt vel fuerũt vestigiũ maloꝛ exemploꝛ: aut male fame ꝓtagium ad alios transmittũt: ⁊ ut eis immũdiciã generãt ⁊ inducunt vnde Leui. xxij. dr. Qui tetigerit reptile: vel qlibet sordidũ cui⁹ tactus est sordidus immũdus erit. Ista est igiť immũdicia luxurie quã introducit pinguedo deliciarũ. Scdo dico. q est immundicia auaricie quã introducit puluis diuitiarũ. Sicut. n. puluis ⁊ terra ⁊ lutũ maculãt vestimẽta: sic mũdane diuitie q̃ terra sunt ⁊ de terra maculãt ꝓ auariciã corda nra. Quari eñ immũdi dicunť: ⁊ ideo sicut immũdi a regno celoꝛ finaliter expelleunť. vñ Eph. v. Immũdus aut auarus qđ ẽ ydoloꝛ seruit⁹ nõ bz hereditatẽ in regno xpi ⁊ dei. Isti figuranť Leuiť. xj. vbi dr. q omne anal qđ ambulat sup man⁹ ex eũctis aniantib⁹ q̃ incedũt q̃drupedia (cuiusmodi sunt symie) immundũ erit. Ista eñ anialia significãt auaros: q̃. s. cũ pedib⁹ affectionũ: cũ manib⁹ opationũ habent terrã. i. terrena tangere ⁊ tractare ⁊ se ex toto in terrenis negocijs occupare: qz. s. tales apud deum ⁊ boies sunt immũdi. Ista est ꝑ immũdicia auaricie: ꝙ ꝓcerto charissimi ista immũdicia extendiť ad symoniacos ⁊ ambitioſos. q̃ sub auaricia ꝓtineť: cuz auaricia nihil aliud sit q̃ ardoꝛ habẽdi. Immũdi. n. antichꝛtus ab introitu tẽpli arcebanť iuxta illud. q̃. Paral. xxix. Auferte oẽm immũdiciaz a sanctuario. Sed ꝓcerto mõ tales immũdi ⁊ corrupti in tẽplo sancte ecclesie introducunť. Vñ ꝓbdoloꝛ plangẽdo posset dici ecclesie illud Ezech. xxij. Tu es terra immũda ⁊ nõ cõpluta. le gitť. n. q̃. Paral. xxiij. q ioiada sum⁹ sacerdos ꝓstituit ianitores in portis domus dñi. vt nõ ingrederecť eã immũdus; ꝙ ꝓcerto moderno tpe illi q̃ sunt ianitores in portis ecclesie. s. prelati q̃ a summo pontifice ad hoc ordinati sunt vt tales immũdos arceant ab ingressu. ipsos potius introducũt. qđ figuratũ est in ancilla ostiaria q̃ advocẽ illi⁹ discipuli q̃ erat notus pontifici introduxit petrũ in loco vbi xp̃s illudebať q̃ tñ petrus symon cõmuniter dicebať. Vide rogo te de dñis ostiarijs ⁊ ianitoꝛib⁹ nris. s. prelatis q̃les hodie introducũt in loco vbi xp̃s illudiť. i. in terrã sanctã ecclie vbi hodie sunt multi dñi illusores. vere tu inuenies q ad pces ⁊ ad vocẽ illoꝛ q̃ sunt noti⁹ pontifici. s. carnaliũ parentũ et taliũ ipsi introducũt illos q̃ vocanť symon. i. q̃ sunt symoniaci ⁊ corrupti: q̃uis alio noie vocenť petrus dicti a petra. i. q̃uis sunt ad modũ petre insensibiles ⁊ ignari Vñ de talibus immũdis sic in ecclias introductis põt hodie dici illud Marci. j. Erat hõ in synagoga in spũ immũdo. Ista est ꝙ immũdicia auaricie. quam introducit puluis diuitiarum.

Tertio dico q est immundicia supbie. quã introducit fumus eminentiarũ. Sicut eñ fum⁹ q̃ semp bz sursum ascẽdere. solet illa q̃ tangit nigra ⁊ immũda facere accipitres ⁊ apes ledere: ⁊ totu⁹ vom⁹ pulcritudinẽ maculare. Sic vere fum⁹ cito euanescẽs mũdane glorie ⁊ pctũ supbie. animã fetidã ⁊ immũdaz: ⁊ totã vomũ ꝓcie facit turpẽ horribilẽ ⁊ obscurã: ⁊ ideo accipitres. q̃ alte volant. i. boni ꝓtẽplatiui: apes q̃ ꝓficiũt mel. i. boni actiui fumũ istum fugiũt ⁊ abhorrẽt: ne forte maculã ꝓtrabãt ⁊ pctũ. Tales igiť q̃ p superbiã sunt immũdi figuranť Leuiť. xj. vbi dr. q oẽ anal q̃ drupes qđ bz alas (sicut griffes) immundũ est. Sic vere tales bestie. i. pctõres q̃ q̃drupes dicunť: qz. s. q̃uor affectionũ pedibus deuehunť. q̃ alis supbie sunt muniti debẽt abhoꝛrẽri aliis immũdi reputari, Isti etiã sunt spũs immũdi: qz. s. sicut spũs immũdi sť supbissimi ⁊ horroꝛ appetẽtissimi immundissimi ⁊ callidissimi sic isti. De q̃bus dr Matth. xiij. q Jesus eiȝciebat spũs immũdos. Et sic ptz quõ triplex immũdicia cõtrahiť in hoc mũdo. s. luxurie. auaricie ⁊ supbie.

Immunis idem est qđ liber. Et imunitas idẽ est qđ libertas. Vide. j. de nobilitate. libertate ⁊ similib⁹. Et distingue si vis de imunitate fortune. gratie ⁊ gloꝛie: q̃si nulle sunt auctoritates: iõ omitto.

Immutare. Nota q imutatio nihil aliud est q̃ vni⁹ in aliud mutatio. Et q̃a infra in loco suo de mutatione dicem ad plenũ: ideo de isto cõposito breuiter ꝓtransibo. Nota q in scꝑtura reperitur

Immutatio
Naturalis q̃ est cõsideranda.
Virtualis que est recuperãda.
Supnalis que est desideranda.
Criminalis que est vituperãda.
Infernalis que est reiteranda seu cõtinuãda ⁊ ꝓpetuãda. Primo igitur dico q est immutatio naturalis q̃ debz cõsiderari. Constat eñ q in rebus mũdi oia sunt in ꝓtinuo fluxu ⁊ mutatione: ⁊ boc qoñia subsunt tpi qđ ꝓtinue mutať ⁊ defluit. iuxta illud Ecci. xviij. A mane vsq; ad vesperam imutabiť tps. Apparet euidenť in boie q̃ cõtinue se pcipit imutari. s. de sanitate ad infirmitatẽ. de iuuentute ad senectutẽ. de vita ad mortẽ. de leticia ad tristiciã. de beniuolentia ad iracũdiã. Unde in ps. dicebat dauid. Caro mea imutata est ꝓpter oleum ⁊ ego ad nihilũ redactus sum ⁊ nesciui. Oleum potest hic significare humidũ radicale: qđ qz in homine ꝓtinue ꝓsumiť: ideo homo cõtinue immutať: ⁊ finaliter per mortis exterminiũ ad nihilum deducit ⁊ mouet. quã q̃dem finalem mortis immutatiõem expectabat Job vi. Job. xiiij. Cunctis diebus q̃bus nunc militio expecto donec veniat immutatio mea. Res etiã fortune cõtinue immutanť: sicut est rerũ amplitudo: stat⁹ celsitudo: vultus pulcritudo. opm dei magnitudo. De mutabilitate rerũ dicit Esaie. ix. Lateres ceciderũt ꝙ q̃dris lapidib⁹ edificabim⁹ sicomoros succiderũt ꝙ cedros imutabim⁹. De mutabilitate vo statuũ. dr. j. Mach. j. In oi loco, ingemuerũt ꝓncipes ⁊ seniores. iuuenes ⁊ vgines infirmati sunt. ⁊ speciositas mulierũ imutata est. De mutabilitate añ vultuũ ⁊ faciez pz q̃ q̃ñq; imutanť rõne furoꝛ Añ. iij. Mabuch. repletus est ira. et aspectus facici sue imutatus est super sydrach. misach. ⁊ abdenago. Q̃ñq; rõne stupoꝛis. sicut de balthasar videte dicitos scribẽtes in pariete ⁊ admirãte dr Dañ. v. q ꝓturbat⁹ est ⁊ vult⁹ eius immuta

tus est. Dñq̃ rõne timoris: sicut daniel timẽs viso illo angelo mirabili. dicit de seipso Dañ. x. Non remansit in me fortitudo: & species mea immutata est in me. De mutabilitate vo diuinoꝝ iudicioꝝ & operũ quõ ſm diuersitatẽ tẽporũ variant. dr Eccl. xxxvj. Immoua signa & immuta mirabilia: & etiam de ipsis sanctis Job. xv. Ecce inter sanctos eius nemo est immutabilis. Et breuiter nõ est dare aliq̃d creatuꝝ quin mutabilitate subiaceat naturali. Solus eñ deus est immutabilis & eternus: & ab oñi motu & mutatione semotus Malach. iij. Ego dñs & non mutor: & Nu. xxij. Non potero immutare verbũ dei mei. Ista est igitur immutatio cõsideranda: quia. s. multũ debet homo cõsiderare q̃ ipe qui mutabilis est: rebus mutabilibus nõ adhereat: sed q̃ ipsi deo ppetuo & immutabili per dilectionẽ insistat. vt. s. sua immutabilis potestas ipius mutabilitati resistat: ipsamq̃ teneat atq̃ sistat. Est igit immutatio naturalis q̃ debet cõsiderari. Scõo dico q̃ est immutatio virtualis que debet recuperari: & ista est qñ qs immutat de malo in bonũ: vl de bono in melius transformet. Radij eñ solares ad terrã in vere appropinquãtes: & herbas & arbores inuisibiliter subintrantes immutant formã & cõditionẽ ipsarũ inquãtuꝝ. s. de siccis faciũt virides. de nudis foliosos & floridos: & de sterilibus fructuosos. Sic reuera radij diuine gratie: quãdo cor bñ nõ subintrãt ipsuꝝ de malo in bonũ immutant: & de siccitate indeuotionis. ad virorem & humorẽ lachrymose cõtritois ipm alterãt & finaliter ad folia. flores & fructus: bone locutionis. affectionis: & operationis transformãt. Unde de saul dicit. j. Reg. x. q̃ immutauit ei deus cor alterũ. vnde Job de homine deo loquẽs dicit Job. xiij. Immutabis eũ paulum & emittes eũ. qõ est cõtra obstinatos q̃ nunq̃ immutantur ad bonũ. Figuratos in pplo Moab. de quo dr Iere. xlviij. Fertilis fuit moab ab adolescentia sua: in captiuitatẽ non abiit: nõ est transfusus de vase in vas. idcirco remãsit gustus eius in eo. & odor eius nõ est immutatus. Hic ẽ igitur immutatio virtualis q̃ debet recuperari. Tertio dico q̃ est immutatio supnalis q̃ debet desiderari: & ista est immutatio illa qñ mortale hoc induet incorruptionẽ: & qñ corpus & anima nostra glorificabunt & i statu immutabili & perpetuo locabunt. De qua immutatione dicit Apo. j. Cor. xv. Omes quidẽ resurgem⁹: sed nõ omes immutabimur. sup. ad gloriã

Quarto dico q̃ inuenit immutatio criminalis q̃ debet vituperari & ista est illa qua qs immutat de bono in malũ vel de malo in pessimũ. De qua dicit Exo. xiij. Immutatũ ẽ cor pharaonis & seruoꝝ eius sup pplo. Habit⁹. n. interior & mẽtalis immutat imo certe gñat exteriores mores & actus iuxta illud Eccl. xiij. Cor hominis immutat faciẽ eius. Mali eñ & immutant & immutant. Unde de impudicis dicit Ro. j. q̃ ipsi immutauerũt naturalẽ vsuꝝ in eũ qui est contra naturã. Et illi deberẽt attendere ad illud q̃d scribit Dañ. iij. q̃. s. illi q̃ verbũ immutauerunt positi sunt in fornace ignis. Et hoc. quia Dañ. vj. precipit. Non imutet quod statutũ est. Quinto vo dico q̃ inuenit immutatio infernalis que solet reiterare seu cõtinuari. Et ista est illa immutatio qua finaliter mali mutant de gloria ad ignominiaꝝ. de libertate ad seruitutem: de gaudio ad tristiciam. de pace ad discordiam. Unde beati & angeli possunt dicere de homine damnato taliter immutato illud Sapien. ij. Grauis ẽ nobis etiã ad videndũ: quoniã dissimilis est aliis vita illius: & immutate sunt vie illius. Hec igit de immutatione sufficiant. Omitto ponere figuras & exempla: quia satis pono. j. de mutatione: & de cõuersione: & similibus. In isto enim & aliis cõpositis parum intendo insistere: sed in simplicibus verbis vbi vt cõmuniter plus auctoritates abundãt intendo me copiosius dilatare.

I. Nota q̃ ista ꝓpositio in. que qñq̃ seruit actio. qñq̃ ablatiuo. sp signat q̃ndã intimitatẽ seu interioritatẽ: & q̃ndaꝝ adiũctõeꝝ & vnitatem: q̃ndamq̃ ꝓpriuã q̃litatẽ in aliena subam Et est vnũ attendendũ q̃ ista dictio in. q̃tiẽs ponit simplr & p se. sp signat affirmatiue & positiue: sicut cũ dr. In dño confido. in me sunt deus vota tua &c. Quotiens vo accipit cõpositiue & piũctiue: vtpote qñ piungit cũ altero. tũc sp signat negatiue vel etiã ꝓuatiue: sicut cũ dr insipiẽs & indoctus. i. nõ sapiẽs & nõ doctus & sic dq̃ aliis. Igit cuꝝ ista dictio in. cõsignificatiua sit & p se nihil̃ significet ꝙ qñ alteri copulat: iõ ſm multitudinẽ dictionũ q̃bus adiũgit. ipius significatio variat. Et sic dicam q̃ cũ in mozib⁹ aliq̃ inueniamus q̃ ꝓcernũt ꝓsonas: aliqua q̃ cõcernũt res: aliq̃ que cõcernũt loca. Personas dico sicut deuꝝ & angelos: viros iustos. impios. laicos. religiosos & clericos. prelatos damnatos: & spũs malignos. Res etiaꝝ vtpote virtutes vicia. aduersitatẽ. ꝓsperitatẽ. carnẽ. animã. gloriã & penã. Loca insup: sicut est mũdus. eccl̃ia vel religio. corpus. cor & conscientia. purgatoriũ paradisus. infernus. sic dico q̃ ista dictio in. multiplicit põt accipi & ad multa põt referri. Et vt illud sub cõpendio possit tractari dico q̃ ista dictio In refert ad ꝓsonas: ad res. ad loca. Primo igit dicamus de in. inq̃ntũ refert ad ꝓsonas. Et sic dico q̃ ista dictio in. põt referri ad deum. Ista eñ dictio in. q̃ intimitatẽ & illapsum in alienã subam signat (vt dictũ est) ꝓpie spectat ad deũ. q̃. s. illabit oñi rei: & pñs est essentialiter cuilibꝫ: & in quo & infra cui⁹ infinitatẽ oñia ꝓtinent. Cũ eñ teste apło Ipse sit oñia in oibus. sicut dr Col. iij. Oñia & in oib⁹ xp̃s Sic etiã teste eodẽ oñia ꝓtinent ab ipso: & oia ꝓcudunt in ipso Act. xvij. in ipso eñ viuim⁹. mouemur & sum⁹: q̃z. s. p ipm: & cũ ipso. & in ipso sunt oñia. Et ideo nota q̃ xp̃s seu dei filius est erit vel fuit In patre quo ad essentiã q̃ditatiuã. in matre quo ad subam incarnatiuã. in fratre. id est. in iusto quo ad gram seu pñtiã charitatiuã. in paupere quo ad clementiã miseratiuã. in celo quo ad potentiam imperatiuã. in mũdo quo ad prudentiam gubernatiuã. in iudicio q̃ ad iusticiã retributiuã. in inferno quo ad duriciã executiuã. in paradiso quo ad leticiã ꝓsolatiuã. Dicam ergo q̃ xp̃s est in pie quo ad essentiã & q̃ditatẽ. in ipo eñ est vera essentia deitatis: sicut dr. j. Cor. j. Non est in illo. est & nõ: & est in illo est. Et in ipso est vera vnitas in eẽntia paternitatis. ſm essentiã eñ & veritatẽ nature. ipe in pie & pater in eo ẽ. iuxta illud Job. xiij. Ego sum in pie & pr in in me est. Itẽ dico q̃ xp̃s fuit in matre q̃ ad subam & corporeitatẽ. Radius. u. exies a re visa. qñ reflectit in centro speculi. repñtat imaginẽ vise rei. Sic reuera radi⁹. i. filius dei pñs. in centro speculi. i. in vtero virginis ꝓfundatus: & ibi p incarnationẽ reflexus: & q̃si p ordinẽ retroversus. incarnatã imaginẽ repñtauit: ita q̃ iste radi⁹ dei fili⁹ q̃ prius erat inuisibilis seipm in corpis imagine demõstrauit. vnd Jac. j. Hic assimilabit viro ꝓsiderãti vultũ nativitat̃ sue in speculo. Tale eñ in. i. talem nativitatẽ incarnativã petebat beata virgo Can. vj. Descendit dilect⁹ me⁹ in ortuꝝ suũ ad areolam aromatũ vt ibi pascat in ortis & lilia colligat. Sequit. Descẽdi in ortũ meũ vt videre poma pulliũ: & inspicere si floruisset vinea: & germinassent malapunica. Expone totũ de beata vgine. Fuit igit xp̃s in mre q̃ ad substantiã & corporeitatẽ. Itẽ de⁹ eũ in fratre. i. in viro iusto q̃ ad gram & charitatẽ. Per gram eñ habitat xp̃s in corde: sic virt⁹ solis habitat in arbore. ipamq̃ facit fructus. ramos: & folia ꝓferre & ꝓducere. vñ Job. xiij. Illo die vos cognoscetis: quia ego sum in patre meo: & vos in me: & ego in vobis. Et reuera istud in. quo scilicet de⁹ manet in nobis: & nos manem⁹ in illo per gram & charitatem facit hominẽ spũaliter fructificare & bonis oñibus abundare. vñ Job. xv. dixit ipe xp̃s. Qui manet in me & ego in eo hic fert multũ fructũ: qz sine me nihil potest̃ facere. vñ ipse est q̃ dicit Iere. xxxj. In charitate ppetua dilexi te. ideo attraxi te miserans. Habitatio eñ dei in nobis saluat & seruat nos a periculis pñs. Nisi quia dñs erat in nobis. dicat nunc israel nisi quia dñs erat in nobis. Cum exurgerẽt homines in nos. forte viuos &c. Cum irascceretur furor &c.

Itẽ dico q̃ xp̃s est in paupe per clementiã & benignitatem pñs. Oculi eius in paupere respiciunt. Et alibi. Cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum & glorificabo eum.

Itẽ xp̃s est in celo: quo ad potentiã & dignitatẽ: q̃uis eñ vbiq̃ sit potens: in celo tamẽ & in rebus celestibus ꝓncipaliter apparet potẽtia sua: quẽadmodũ natura cuiuslibet aialis viui magis appet in corde & in capite q̃z in membris aliis q̃buscũq̃. vñ Dañ. j. Est deus in celis revelans mysteria pñs. Magnificentia ei⁹ & virtus eius in nubibus.

Itẽ xp̃s est seu fuit in mũdo quo ad prudentiã et sagacitatẽ. Deus. n. est in oibus reb⁹ creatis: & prudẽtia sua

vbicq; se diffundit. s. oīa gubernādo ⁊ de oībus ordinādo Exēplo lucis q̄ visibiliter ⁊ inuisibiliter diffundit in oībus creaturis. vñ Joh. xij. Ego lux veni in mundū. ⁊ Joh̄. ix. Q̄diu sum in mūdo lux sum mūdi. Et ꝓcerto si homo bene attenderet: vix inueniret: ita modicū negociū q̄n ꝓuidē tiam dei ibi occultatā ꝓpenderet ⁊ videret: ⁊ q̄n cognosceret q; mūdi facta magis fiunt a quadam occulta virtute. B est a celi potentia vel a dei ꝓuidentia. q̄s ab humana sapientia aut industria. Radij em̄ istius lucis etiam in terre interioribus se ꝓfundant: ⁊ tm̄ multi sunt pcōres ita impro fundi ⁊ indocti q; nihil de ista occulta virtute cogitant seu tractant. vñ Joh. iij. Lux venit in mundū. ⁊ dilexerūt homines magis tenebras q̄s lucē. Quia reuera ipse in ꝓpria venit: sicut dicit Joh. j. imo ⁊ cōtinue venire non cessat. ⁊ sui eū nō receperūt. In mō erat. ⁊ mūdus p ipm̄ fact⁹ ē. ⁊ mūdus eū nō cognouit. Et nota. q; deus etiam corporaliter venit in mundum. Ut in carne videret socios. Ut in sede doceret insocios. Ut in cruce mederet saucios. Ut in inferno turbaret noxios. Ut in paradiso saluaret anxios. Fuit em̄ in carne vt visibilit socios visitaret Baruc. iij. Postea i terris visus est ⁊ cū hoibus cōuersatus est. Fuit etiā in sede vt insocios informaret: q. s. ipse in hoc venit in mūdū vt testimoniū phiberet veritati. vnde Matb. iiij. Circuibat iesus totā galyleam docēs in synagogis eoꝝ: ⁊ Matb. v. dī. q; ipse ascendit in montē ⁊ cum sedisset aperuit os suum docebat eos ⁊c. ⁊ Luce. ij. Inuenerūt ipsum in templo sedentē in medio doctoꝝ audientē eos ⁊ interrogantē. Fuit in cruce vt saucios reformaret. id est. vt pcōres sanaret ⁊ liberaret Luc̄. xix. Ascendit in arborē sicomoꝝ: ⁊ Phil. ij. In similitudinē hominū factus ⁊ habitu inuentus vt homo. Sequit̄. Factus obediens vsq; ad mortē: mortem autē crucis. Fuit in inferno vt noxios. s. demones subiugaret seu cōturbaret: ⁊ vt sanctos de eoꝝ potentia liberaret. Unde de xpo: ⁊ būano genere: dicit̄ Sapien. x. Descēditq; cum illo in foueam et in vinculis nō dereliq̄t eum. Sequit̄. Et reddidit iustis mercedem laboꝝ suoꝝ: ⁊ deduxit illos in via mirabili: ⁊ fuit illis in velamēto diei: ⁊ in luce stellarū nocte. Inimicos aūt illoꝝ submersit in mare: ⁊ ab altitudine inferoꝝ eduxit illos. Expone de sanctis patribus extractis de inferno. Fuit etiam in paradiso vt conscios seu anxios coronaret seu exaltaret: dicens humano generi tunc saluator illud Luce. xxiij. Hodie mecū eris in paradiso. Patet igit̄ q; de⁹ est in mūdo quo ad ꝓuidentiaz ⁊ sedulitatē. Item dico. q; xps veniet in iudiciū quo ad iusticiā ⁊ equalitatem Joel. iij. Congregabo oēs gentes: ⁊ deducā eos in vallem iosaphat: ⁊ disceptabo cum eis ibi ps̄. In cōspectu gentium reuelauit iusticiā suam. Et illud ps̄. Diriget mansuetos in iudicio Esaie. ix. Sup̄ soliū dauid sedebit: vt ꝓfirmet illud ⁊ corroboret in iudicio ⁊ iusticia vsq; in sempiternū. Item dico q; xps veniet in infernū quo ad duriciā ⁊ severitatem scilicet ad inferendā damnatis penaz ps̄. Si ascendero in celum tu illic es: si descendero ad infernū ades. Unde ipse est q̄ dicit Amos. ix. de impijs ⁊ damnatis. Si absconditi fuerint in vertice carmeli: inde scrutans auferā eos. Et si celauerint se in ꝓfundo maris: ibi mādabo serpenti ⁊ mordebit eos. Et si abierint in captiuitatē coram inimicis suis ibi mandabo gladio ⁊ occidet eos. Item dico. q; xps est in paradiso quo ad clementiā ⁊ benignitatem. s. faciendaz bonis seu quo ad leticiam ⁊ felicitatē: quia. s. ipse est ibi sicut in palatio: sicut in solatio: sicut in conuiuio. Unde ipe est q̄ dixit illud Joh. xiij. In domo ꝑris mei māsiones multe sunt: vado parare vobis locum vt ⁊ nos dicamus beatis illud. Precedet vos in galyleā: ibi eū videbitis sicut dixit vobis. Et ⁊ q̄libet dicat illud ps̄. In pace in ipsum dormiam ⁊ requiescā: quia ipse est q̄ dicit illud Joh. xvj. In mūdo pressurā habebitis: in me aūt pacem. Sic igit̄ patz quō in. iiij. versimo de refert̄ ad deū. Adhuc dico de ista dictione in. in q̄ntuz refert̄ ad ꝓsonas: q; q̄q; refert̄ ad iustum. Justus em̄ habet suū in. quā. s. ipse solet se deo intimare ⁊ intimū facere p deuotionē: primo p dilectionē: sibi ipsi per sui cōsiderationē: q; ꝓcerto iustus debet in oībus reb⁹ esse ⁊ in oēs rerū ptes vno mō. Vel alio mō se in oēs formas ⁊ figuras morales ⁊ bonas se virtualiter transformare ⁊ mutare: iuxta illud. ij. Corinth̄. vj. In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut dei ministros in multa patientia ⁊c. Et sic notabimus q; iustus moraliter Tendit

In deum deuote credendo.
In seipm̄ cor suum videndo.
In iustum ipm̄ diligendo.
In prelatum ipsi seruiendo.
In subditum ipsuz protegendo.
In virtutes ipsas exercendo.
In paupes ipsis succurrendo.
In claustrū carnem macerando.
In templum deum adorando.
In celum alta cōtemplando.
In infernū dura meditando.
In paradisum leta vendicando.

Igit̄ simus in deo seu tendam⁹ in deuz deuote credendo. Unde dicit filius⁹ dicit Jo. xiij. Creditis in deum: ⁊ in me credite: quia sicut dicitur Joh. vj. Omnis q̄ videt filium ⁊ credit in eum habet vitam eternam. Et aduerte q; in deum debem⁹ credere ⁊ spare ꝓpē mīta. vicz. q; ꝓcerto ipe ad se clamātes. se diligētes. ⁊ in se sperantes

Solet tutificare.
Solet fortificare.
Solet letificare.
Solet saluificare.
Solet alimentare.
Solet certificare.
Solet magnificare.

Solet dico tutificare. seu defendere q; s. deus ꝓ talib⁹ se opponit: ⁊ vbi nō cogitāt ꝓ iusticia ⁊ innocentia se exponit. Exemplū de susanna Dañ. xiij. vñ in ps̄. In te dñe speraui non confundar in eternū. Et alibi. In ipso sperauit cor meū ⁊ adiutus sum. Et alibi. Deus meus adiutor meus sperabo in eū. Solet etiā fortificare. vnde Collecta dicit. Deus in te sperantiū fortitudo. ⁊ Esa. xl. Qui sperant in dño babebūt fortitudinem assument pennas vt aquile: current ⁊ nō laborabūt: ambulabunt ⁊ nō deficient. Solet insup letificare. Gaudēs gaudebo in dño ⁊ exultabo ⁊c. Esa. lxj. ⁊ Phil. iij. Gaudete in dño semp. iterū dico gaudete. vñ in ps̄. In eo letabitur cor nostrū ⁊ in nomine sancto eius sperabimus. Solet nihilominꝰ saluificare seu ab oīnibus periculis liberare ps̄. Dñe deus in te speraui saluū me fac ex oīnibus ꝑsequentibus me ⁊ libera me. Solet etiaz nutrificare seu alimētare ps̄. Oculi omniū in te sperāt dñe: ⁊ tu das illis escam in tpe opportuno. Aperis tu manū tuam ⁊ imples ⁊c. Et alibi. Spera in dño ⁊ fac bonitatē: ⁊ pasceris in delitijs eius. Item solet certificare seu verificare ps̄. In lumine tuo videbimus lumen. Et Sapien. iij. Qui ꝓfidunt in dño intelligēt veritatē Item ipsos solet magnificare seu beatificare ps̄. Beat⁹ vir q̄ sperat in dño. Et alibi. Beati oēs q̄ sperāt in eo. Igitur sicut ꝓdidit ps̄. Spate in eo oīs cōgregatio ppli. effundite cor cora illo corda vra. deus adiutor nr̄ in eternū. Et certe

In isto est credendū.
In isto fidendū.
In isto figendum.
In isto manendum.

Credendū dico: q; fideles in dilectione acq̄escent illi Sap̄. iij. ⁊c. Fidendū dico: quia q̄ confidunt in domino sicut mōs syon non cōmouebit in eternuz qui habitant in hierusalem ps̄. Figendū insup. s. cor p deuotionē ps̄. Jacta cogitatū tuuz in dño ⁊ ipse te enutriet ⁊c. Manendū nihilominꝰ Joh̄. xv. Manete in dilectione mea. Et bene: q; sicut ibidē dicitur. Sicut palmes nō pōt ferre fructū nisi manserit in vite sic nec vos nisi in me manseritis. Sequit̄. Si q̄s in me nō manserit mittet foras sicut palmes ⁊ arescet ⁊ colligēt eum ⁊ in ignem mittēt ⁊ ardet. Si vo mauseritis in me: ⁊ verba mea in vobis manserint. q̄cunq; volueritis petetis ⁊ fiet vobis. Igit̄ dico q; iustus est ⁊ intendit in deo vel in deum deuote credendo. Item dico q; iustus tendit in seipsum cor suū videndo. Scōm em̄ pspectiuos ad hoc q; oculus videat aliq̄d. necesse est q; radius luminaris exiēs ab oculo reflectat̄ iterū in seipm̄. Et ista est rō q̄re visus fortificat̄ videndo in speculū ꝓ eo. s. q; ꝓprius radius q̄ exit ab oculo reflectit̄ in seipm̄ ⁊ duplicat⁹ restituit̄ fonti suo. Sic reuera: qn̄ būanus visus spūalis. i. būana cognitio in semetipsam reflectit̄: vtpote qn̄ homo cogitat q̄d ē. q̄d fuit. ⁊ q̄d erit. quid egit. q̄d faciet: ⁊ q̄d facit. ꝓculdubio talis spūalis cognitio ⁊ cōsideratio efficit̄ magis grandis: ⁊ tot⁹ homo interior magis fortis. Un̄ de isto in. dici pōt illud ps̄. Transferent̄ montes in cor maris. Et iterum de iusto dicitur. q; ascēsiones in corde suo disposuit in valle lachryma rū in loco quem posuit. Et aduertendū q; prudens homo diligenter cōsiderare solet interiora dom⁹ sue ⁊ multo magis q̄s aliene. vtrū vicz domus sm̄ statū suū sit bene munita. bene ouata. ⁊ bene ordinata. ⁊ vtrū sit ibi supla ad babi

tandum. camera ad iacendum. lectus ad q̃escendū. ignis ad coquendū. oleum ad vngendū. aqua ad lauandū vinū ad bibendum. lucerna ad illuminandū. panis ad reficiendum. sedes ad quiescendū. gradus ad ascendendū capella ad orandū. vestis ad cōtegendū. Sic vere ꝓudens homo debet multum intus in ꝓscientia respicere si fuerit debitis munimētis repleta ⁊ diuersis virtutibus adornata. iuxta illud Hiere. ij. Vide vias tuas in cōualli. scito q̃d feceris: q; ꝓcerto in isto in. debet esse aula in quā. s. oēs recipiunt: ⁊ extranei finaliter repelluntur ⁊ domestici retinent boc est interior cogitatio. Ista est em̄ que oēs recipit cogitatus. q; sic dicit Job. xx. Multe cogitationes versant in corde viri. Vanas tm̄ ⁊ inutiles debemus repellere tanq̃ extraneos: bonas vere retinere tanq̃ domesticos ⁊ ꝓpinquos. Ibi etiam debet esse camera secrete meditatiōis. Lectus quiete deuotionis aqua mūdicie et cōfessionis. ignis charitatis ⁊ dilectionis: oleum pietatis ⁊ compassionis. vinum iocūditatis ⁊ spiritalis cōsolationis. lucerna legis et discretionis. panis eucharistie ⁊ virtualis refectiōis. sedes iusticie eq̃tatis ⁊ rōnis. gradus ⁊ ascensus ꝓtemplationis capella oꝛonis. vestis verecūdie ⁊ honestatis. Sit igit ibi timoꝛ ⁊ meditatio p̄s. In me turbatū est coꝛ meum. vnde Hiere. viij. Doloꝛ meus sup̄ doloꝛem. in me coꝛ meum merens. Item sit ibi quies atq; deuotio Cant. iij. In lectulo meo p̄ noctem quesiui quem diligit anima mea p̄s. Requiescet in monte sc̄o tuo. Iterum p̄s. In pace in idipm̄ doꝛmiam ⁊ requiescam. Item sit ibi mundicia ⁊ confessio p̄s. Preoccupemus faciem eius in cōfessione. Item sit ibi charitas ⁊ dilectio p̄s. Cōcaluit coꝛ meū intra me: ⁊ in meditatione mea exardescet ignis. Item sit ibi pietas ⁊ cōpassio .ij. Pet. j. Ministrate in pietate amoꝛem fraternitat̃. Item sit ibi iocūditas ⁊ exultatio seu cōsolatio p̄s. Scōm multitudinem doloꝛ meoꝛū in corde meo cōsolationes tue letificauerūt aiam meam. Item sit ibi diuine legis lucerna vl illuminatio p̄s. In corde meo abscondi eloquia tua vt nō peccem tibi. Item sit ibi cibus eucharistie seu spūalis refectio Malach. iij. Sit cibus in domo tua. Item sit ibi equitas ⁊ iusticia Prouerb. xij. In semita iusticie vita. Item sit ibi gradus ad cōtemplandū Esaie. ij. Ascendam⁹ in montem domini. id est. altitudinē cōtemplationis. Item sit ibi deuota ⁊ iugis oꝛo Thob. iij. In oꝛone p̄sistes cum lachrymis. Et sit etiam ibi vestis que oēm operit. id est. verecunda ⁊ honesta cōuersatio. quia. s. regina. id est. anima debet assistere a dextris xp̄i in vestitu deaurato circūdata varietate. q̃uis multi bodie possunt dicere illud Esaie. iij. Non sum medicus: ⁊ in domo mea non est panis neq; vestimētum. Et sic si omnes iste mansiones ⁊ virtutum distinctiones fuerint in corde: bene posset bis oꝛnatus dicere illud Job. xiij. In domo patris mei māsiones multe sunt. Tēdit igitur iustus in semetip̄m coꝛ suum videndo Hiere. ij. Vide vias tuas in cōualli scito quid feceris. Item dico q̄ iustus tendit in ꝓmū ipsum diligēdo. Et potissime in virum iustum bonum exemplum ab eo accipiendo Luce. xvj. Et quis est eius primus? q̃ fecit miscdiam in ipso. vnde illi clamdo dixerunt apli Act. iij. Respice in nos. In iustos em̄ est respiciendum: ⁊ bonum exemplū ab eis accipiendum. sicut. s. patet q̄ pictoꝛ respicit in imaginem vel exemplum. discipulus in libꝝ. scholaris in mgrm. frater vel socius in amicū. iuxta illud Exo. xxv. Inspice ⁊ fac iuxta exemplar q̄ tibi in monte monstratū est. Item iustus tendit in prelatum sibi seruiendo seu obediendo p̄s. Oculi seruoꝝ in manibus dominoꝝ suoꝝ. Item in subditus ipsum ꝓtegendo seu dirigendo. vt ⁊ subditi sibi dicant illud p̄s. Respice in seruos tuos ⁊ in opera tua ⁊ dirige filios eoꝝ. Item respiciat vel attendat in virtutes ipas exercendo: quia. s. sicut ꝓudens mercatoꝛ semp cogitat i bonis mercibus ptractādis. de q̃bus potest acq̃rere magnū lucrum. Sic quilibet sapiens in virtutes p̄ quas acquirit celi regnum. Istas em̄ debet acquirere. istas debet in seipo cōtinere: ⁊ in istis debet coꝛ suum ponere ⁊ firmare: vt sic possit dicere illud Eccl. xxiij. In me gratia omnis vie ⁊ veritatis. in me omnis spes vite ⁊ virtutis. Igitur simus In Legis opere meditantes. Pacis federe ꝓuersantes.

Isto pondere nos libr̃antes. Lucis sydere speculantes. Celi etbere iubilantes.

Igit iustus meditat in lege dī die ac nocte. Item ꝓuersat in pacis federe. dicēs. Salō p̄s. In pace in idipm̄ doꝛmiam ⁊ requiescam. Et Malach. ij. In pace ⁊ equitate ambulauit mecū. Item moderat in iusto ponderi: quia. s. sanctitatē ⁊ iusticiam coram ipso oībus diebus nostris. Item speculat sub claro sydere. s. sub lumine scie ⁊ veritatis p̄s. Dñe in lumine tuo ambulabūt ⁊ in iusticia tua exultabunt. Et alibi. In lumine tuo videbimus. Item inbilant in alto etbere. s. per virtutem cōtemplationis Act. .vij. Intuēs in celū ait. Ecce video celos apertos ⁊c. igitur cogitet iustus seu tendat in virtutes ipsas exercēdo. Item tendat in pauperes ipsis succurrēdo p̄s. Oculi eoꝝ in pauperē respiciūt ⁊c. Item tendat seu mentē habeat i claustrum seu in religionem carnem macerando p̄s. Cōuersus sum in erumna mea dum ꝓfigitur spina. Item tendat in templum dum adoꝛando Act. iij. Petrus ⁊ iobānes ascēdebant in templum ad horam oꝛonis nonam. Item tendat in celum alta ꝓtemplādo Eccl. xxiij. Ego in altissimis habito: ⁊ thronus meus in columna nubis. Item tendat in infernū dura meditando vel metuēdo p̄s. Descēdant ad infernū viuentes. Et iob. xvij. In ꝓfundissimū inferni descendant oīa mea. Item tendat in paradisum lete exultando p̄s. In domū domini letantes ibimus. Sic igitur ptz q̄ iusti habent suū in. id est. suos terminos in quos tendant. Et sic visum est q̄ ista dictio in. inq̃ntuz refert ad ꝓsonas: etiam refert ad iustum. Deniq; dico. q̄ ista dictio in. relata ad ꝓsonas: etiam refert ad impium. Scriptū est em̄ q̄ impius cum in ꝓfundum peccatoꝝ suoꝝ venerit cōtemnet Prouerb. xviij. Scriptū est etiam q̄ impius in iniquitatibus conceptus est: ⁊ in peccatis ꝓcepit eum mater sua p̄s. Scriptū est insup̄ q̄ corrupti sunt ⁊ abbominabiles facti sunt in studijs suis ⁊c. Ex q̃bus satis patet q̄ terminus ad quē in quem tendit ⁊ terminat peccatoꝛ: ⁊ terminus in quo peccatoꝛ cōtinet ⁊ sistit est peccatū: quia. s. duꝝ peccatoꝛ pctm̄ facit: ⁊ in peccatū tanq̃ in quid delectabile tendit. finaliter in foueam obstinationis ⁊ desperationis. ⁊ postea finalis damnatōis cadit Eccl. x. Quia fodit foueaz incidet in eam. Peccatū em̄ teste Grego. q̄d per penitētiaz nō delet: moꝛ suo pondere ad aliud trahit. Peccatoꝛ em̄ ē sicut coꝛpus rotundū: q̄d si in loco declini ceciderit sicut in gradario vl in scala ibidē ꝓcerto nō sistit: imo de gradu ad gradū saltādo vsq; ad ymū ruit ⁊ currit. Sic vere pctoꝛ q̄ dī res rotūda: curua: tumoꝛosa: seu gibbosa: q̃. s. male conuenit cū regula vl recto: quia. s. in solo puncto tangit rectū ⁊ que etiā caret angulis ⁊ oīmoda q̃dratura ꝓ eo. s. q̄ pctoꝛ est gibbosus p̄ malicia tumoꝛosus p̄ superbia. ꝓuersus ⁊ declinis p̄ incōstantia. nō plan⁹ p̄ veritatē ⁊ simplicitatē nō q̃drat⁹ p̄ firmitatē ⁊ stabilitatē: ⁊ rectitudinē iusticie. nō applicabilis ꝓpter pcti turpitudinē ⁊ toꝛuitatē: q̃. s. dyabolus posuit eū in pendenti: vtpote q̃ fecit eum declinē ⁊ declinabilē ad peccandū ⁊ ad bona mūdi affectandū ⁊ ꝓsiderandū: si ꝓtingit eū in aliq̄d pctm̄ cadere: nō solet ibi sistere: nec illo pctō ꝓtetus esse: ⁊ potius de gradu in gradū. de pctō in pctm̄ pōt saltare. q̃usq; ad ymū baratri ⁊ ad ꝓfundū vicioꝝ ipm̄ ꝓtigerit ruere: vel venire Hiē. l. Trāsierūt de mōte in collē: obliti sunt cubilis sui. Pctoꝛ em̄ est sicut symia dyaboli: quā ipse facit saltare ex boc in boc: verūtm̄ fer ei⁹ nō ē extinanita. Igit nota q̄ pctoꝛ venit ad mltiplex in mltiplicē malū terminū aut pctm̄. Vñ ipse refugit oēm terminū virtuosuz: q̃. s. ipe nō curat de termio legis. de termino regis. de termio gregis. Legis dico: q̃ de pctōib⁹ dicit. in p̄s. q̄ in lege eius noluerūt ambulare. Regis etiaz. s. xp̄i: quia de pctōre dī in p̄s. Non est deus in cōspectu eius. inq̃nate sunt vie illius in oīni tēpoꝛe. Gregis insup̄ boc est dictu. societatis bonoꝝ: quia sicut dī in p̄s. de pctōib⁹. In laboꝛe boim nō sunt: ⁊ cū boibus non flagellabunt: ideo tenuit eos superbia: opti sunt impietate ⁊ iniquitate sua: ido ipse venit et intrat in oēm terminū vicioſum. Nam pctoꝛ

Luxurie maculatur fece.
Desidie vinculat nece.
Fallacie fabulatur prece.

Peccatores enim maculantur fece luxurie Esaie. lxvj. Anima eoꝝ abbomina-

Supbie eleuatur arce.
Auaricie inflamatur face.
Opulentie quietatur pace.
Prudentie spoliat luce.
Inuidie cruciatur cruce.
Justicie non libratur lance.
Clementie nō rigat nuce.
Dementie vapulat duce.

Supbie eleuāt arce supbie Job.xxiij. Dedit eis dñs locum pnie: t ille abutit eo in supbiam pñ. Loquit aduersus iustum in supbia t abusione. Itē isti inflamant face auaricie Amos.ix. Auaricia in capite oim. t nouissima eoꝝ gladio interficiā. Itē isti ḡtant pace opulentie: qz.s. pctōres fruunt in boc mūdo ꝓsperitate t opulentia rerū pñ. Ecce ipsi pctōres t abūdantes in seculo obtinuerunt diuitias: t in alibi dr in ps. Noli emulari in malignātibus. Sequitur Noli emulari in eo q̄ ꝓsperat in via sua: t in boie facīte iniusticias. Itē isti spoliant luce prudētie. Non em̄ videt que sunt necessaria ad salutē: ita q̄ libet pctōr pōt dicere de dyabolo illud pñ. Collocauit me in obscurꝭ sicut mortuos seculi. in tenebrosis t in vmbra mortis. Item isti cruciā tur. cruce tristicie seu inuidie: vt sic cuilibet inuido dicat illud Gen.xl. Auferet pharao caput tuū t suspendet in cruce t lacerabūt volucres carnes tuas. Item isti nō librant lāce iustīcie Esa.lix. Cōuersum est retrorsum iudiciū t iustīcia longe stetit: qz corruit in plateis veritas t eqtas nō potuit ingredi. Item isti nō rigant nuce clementie. i. oleo vel dulcore miscōie: qz.s. pctōres vt cōiter pietatis oleo nō sūt uncti: ꝫ impietate t crudelitate muniti. De prudentib⁹ em̄ virginibus legit Matb.xxv. q̄ ille acceperūt oleum in vasis suis cū lampadib⁹: ꝫ de fatuis dr. q̄ ipe in lampadibus suis oleo caruerūt t sic a nuptijs exduse fuerūt. Quia vere q̄ oleū pietatis in corde nō babuerit: nec lampas sue ꝓuersationis lucebit nec ad regis celestis nuptias introibit. Jō de pctōrib⁹ crudelib⁹ t impijs dr. Zach.v. q̄ in medio ampbore sedebat ipietas. Ampbora.n. ē pctōr. i q̄. s. impietas semp sedet. Item isti vapulant duce dementie. Dyabolus istos ventilat in inferno: t eternaliter verberat t molestat Ad̄ de pctōrib⁹ vr dñs de demonib⁹ loq̄t Amos.iij. vbi dicit sic. Ecce dies venient t eleuabūt vos. s. demones in cōchis. t reliq̄as vias i ollis feruētib⁹: sequit. Et ꝓficiemini in armon. Sic igit ptz quō ista dictio in. refert ad virū impiū De alijs vo psonis ad q̄s pōt referri. s. de plato. subdito. diuite. paupe. t silibus nibil amplius ad pñs. Secūdo pncipaliter dico de alio mō tractādi de in. inq̄ntuz. s. pōt referri ad res tam bonas q̄ malas. vz ad vtutes. advicia. ad diuitias. ad aduersitates. penā t gloriā. nibil ad presens: qz satis visum est. s. t videbit. j. in distinctiōe sequenti. Refert igit ad res. Tertio vo pncipaliter dico. q̄ in. q̄nq̄ imo vt cōiter refert ad loca. Nibil est em̄ corporeum q̄n ptineat in loco. t q̄nto aliq̄d est nobili⁹. tāto magis nobili loco debet cōtineri. cū inter locū t locatū debeat esse ꝓportio. sicut videm⁹ de stellis q̄ sunt in ethere. de auib⁹ que sunt in aere. de piscib⁹ q̄ sunt in equore. de aialibus q̄ sunt in terra seu in littore. Sic vere dico loquendo moraliter q̄ oēs mūdi homines diuersa vendicāt sibi loca: t ꝑm q̄ boni vel mali sunt: bona silr seu mala loca exq̄runt. Mobiles em̄ creature. id est. viri iusti in bonis mansionib⁹ habitant Mali vo t ignobiles loca ignobilia sibi parāt. Et sic nota q̄ in scriptura fit mentio de bonis locis: t de malis. seu de habitationib⁹ bonoꝝ. t de habitationib⁹ malorꝝ. Incipiamus ḡ t dicam⁹ de bonis: t sic distingue q̄ nos inuenim⁹

Locū sydereū ꝓ sapiētibus.
Locū aereū ꝓ speculantibus.
Locū equoreū ꝓ militātibus.
Locū Cinereū ꝓ penitētib⁹.
Locū ethereū ꝓ triūphātibus.

In istis em̄ q̄nq̄ locis habitāt boni. vicz In loco Scripture. Nature. Ecclesie. Religionis t pnie Paradisi seu glorie. In prioꝛi loco sunt sancti clerici. In scdo loco versant pbilici In tertio loco viuūt catholici. In quarto aūt loco pugnāt almifici. In quinto vo loco regnāt beatifici. Dicam⁹ ergo q̄ est locus scripture in quo versant clerici sapiētes: qz reuera scriptura sacra est vnus locus. vnū viridariū. vn⁹ status in quo sapiētes oportet studere. t in quo necesse est cum diligētia vigilare. iuxt illud Ecc.xxxix. Sapiaz omniū antiquoꝝ exq̄ret sapiēs. t in ꝓphetis vacabit: narratiōem viroꝝ noiatoꝝ ꝓseruabit t in versutias parabolaꝝ simul introibit: occulta, puerbioꝝ exq̄ret: t in absc̄ditis parabolarū ꝓuersabit. In medio magnatoꝝ ministrabit. t in conspectu pncipis apparebit. In terrā alienigenarū gentiū trāsiet. bona em̄ t mala in oibus tentabit: cor suum tradet ad vigilandū diluculo. Ista em̄ auctas videt ptinere oia ad sapientē studentē. Et in isto in. id est. in sacra pagina medi tantem pertinentia. Quia procerto talis debet

Doctores rimari.
Occulta scrutari.
Magnis familiari.

Itē iste dz longe pagrare. multūvigilare: oia tētare. Bona inq̄t t mala. Quia ꝓcerto nō solū libros bonos: ꝫ etiā malos: nō solū catholicos ꝫ etiā bereticos nō solū diuia ꝫ secularia: nō solū euangelica ꝫ t poetica debet sapiēs theologus videre vt. s. bona possit facere. mala cauere: bona docere. mala vo vitanda t declināda mōstrare. Non em̄ euitat maluz nisi cognitū: t nō pcipit errozis periculū nisi ante oīa sit aptum. Nō est em̄ reprbensibile si boni clerici q̄nq̄ in sciētijs pbibitis t in libris (bona tñ intentiōe) studeāt. vt. s. de spinis rosas colligētes oīa in laudē dei dirigant t ꝙuertant t vt bona dicere t retinere sciant: mala vo cū opus fuerit reprbendant. Exemplo Senece in epla q̄ q̄uis reprbendat de libro ad libz: t de sciētia ad sciam trāsire. di. q̄ nō quale sit planta q̄ sepe transfert: nō ꝓsunt remedia nisi immorent. transeo inq̄t tñ q̄nq̄ ad aliena castra non sicut trāsfuga: ꝫ sicut explorator. Transfuga em̄ est ille q̄ transit ad exercitum bostiū: t dimittit totaliter sicut ꝓdictor ptem suaz Explorator est ille q̄ bene vadit ad exercitiū bostiū: ꝫ boc nō vt sit de pte eoꝝ. nec vt ibi moret: ꝫ vt bostiū intētiones t malicias nocituras ciuib⁹ speculet: t vt captata occasione t preuisis bostis malicijs ad ciues redeat. denūcias malicias q̄ agunt. Et ꝓcerto talis dñtia est inter malos studentes t bonos: qz. s. boni q̄nq̄ transeunt ad alienos t ad aliena bostiū castra. i. ad alienos libros. scias t dogmata: t boc vt explorators nō vt trāsfuge. i. nō vt ibi sint māsuri aut finalē terminū posituri: nec tāq̄ talib⁹ bostiū castris t exercitib⁹. i. taliū t talib⁹ libris t dogmatib⁹ adbesuri. Mali vo t reprobi illuc tanq̄ trāsfuge trāseūt: qz postq̄ castra bostiū. i. sciētias libros t dogmata maloꝝ viderint: nō querūt amplius resipiscere: ꝫ ibidē dimissis, ꝙrijs t necessarijs studijs immorari. Figura ad vtrūq̄ de columba t de curuo emissis de arca noe Gen.viij. quia. s. corꝰ emissus nō amplius legit redijsse ad arcā. Columba vo redijt: t ramum virentis oliue in ore suo finaliter apportauit. Quia reuera corui. i. mali q̄n exteri⁹ exeūt ad alienas scias speculādas arcam noe. i. sacrā theologiā ex toto dimittūt. ita q̄ trāsfugas t nō explorators se fore oīndunt Hiere.v. Indurauerunt facies suas: nolueūt reuerti. Sed, ꝓcerto columbe. i. viri simplices t boni si q̄nq̄ dimissa bmōi arca. i. facultate theologica. ad diluuiū t ꝓfusionem aliarū scientiarū exeūt ibi requiem. aut finalem dulcedinem nō inueniūt nec querunt. Et ideo ramū oliue. id est. quicq̄d boni possunt exerpunt: t ad archam. i. theologie studiū redeūt t vertūt. Dicentes illud Ecc. xxiij. In oīm̄ regem quesiui t in hereditate domini morabor: tūc precepit t dixit mihi creator omniū. In iacob inhabita: t in israel hereditare t in electis meis mitte radices. In oīm̄ inq̄t scientijs requiem q̄siui: t in hereditate dñi. i. in theologia vbi. s. t non alibi est. vera requies. morabo. i. inhabitatiōem trabere dignum duxi: t in iacob luctatore. id est. in practica. in israel videte deum. id est. in speculatiua: t in electis domini. i. in sanctorū coetu omniū comitiua radices figere comprobaui. Sic igitur patet. q̄ in. signat locum scripture in quo versantur scientifici: vt sic de sciētificis exponatur illuc Habacuc. iij. Sol et luna steterunt in habitaculo suo: in luce sagittaruz tuarum ibunt in splendore vulgurantis baste tue. Sol et luna sunt speculatiuus t actiuus: qui scz stant t morantur in habitaculo sacre scripture: et in luce scientie theologi,

ce. que.ſ.comparatur ſagitte fulguri ſeu haſte. Signat igi/
tur in locum ſcripture in quo cõuerſanẽ ſcientifica. Itez
tur in locum ſcripture in quo cõuerſanẽ ſcientifica. Itez
dico q̃ p in.intelligẽ locus nature.in quo verſanẽ viri phi
ſici.hoc eſt dictu.viri naturales ⁊ philoſophici. Phiſis.n.
idem eſt qđ natura: quia reuera decet ⁊ neceſſariũ ẽ q̃ ſint
aliqui q̃ rerum naturam ⁊ opera dei velint ⁊ ſciant cuz di/
ligentia ſpeculari: ⁊ ei⁹ mirabilia inquirere: intelligere. vel
ſcrutari. Dicentes domino cum p̃s. Meditabor in oĩb⁹
operibus tuis: ⁊ adinuentionib⁹ tuis exercebor. Deus.n.
⁊ natura ſunt ſicut rex ⁊ regina: vir ⁊ femina: artifex ⁊ exẽ
plaris norma: que oĩa ꝓduxerunt in eſſe: ⁊ creaturarum
multitudinem: formarũ pulcritudinẽ ⁊ rerum magnitudi
nem genuerũt: ⁊ iſtum ordinem vniuerſi cum ſuis varieta
tibus formauerũt: vt etiam poſſit de natura dici illud p̃s.
Aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato circũdata
varietate: creaturaz ſupple. Sicut ergo varietas creatura
rum ⁊ earum mirabilis ꝓpietas delectat et reficit intelle
ctum: igit̃ in iſta ſtudeamus ⁊ eius mirabilia inquiramus
vt exinde ad creatoris laudem ⁊ gloriam aſſurgam⁹. Te
ſte eĩ apoſtolo ℟oma.j. Inuiſibilia enim dei.a creatura
mundi per ea que facta ſunt intellecta conſpiciunt̃. ⁊ Sa
pien.xiij. A magnitudine enim creature ⁊ ſpeciei cognoſci
biliter poterit horũ creator videri. Creature enim dei ſunt
veſtigiũ creatoris: quia.ſ.ſicut eius imago ⁊ veſtigiuz mẽ
tem humanã in aliquã ipſius cognitiõem perducũt. Nar
rat eĩ Plinius li.viij.ca.ij. Qz elephantes inueniẽtes ve
ſtigium hominis in deſerto quaſi ſtupidi ſolẽt ſtare: circũ
ſpectare: iras ꝓflare ⁊ nõ calcare. Tigris etiam vt ait da
to q̃ nunq̃ hominem viderit: eiuſdem tamẽ veſtigiũ inue
niens in deſerto ſtatim ſentit et quodam nature ſenſu ꝓ bo
minis ꝓgantiam cognoſcit: ⁊ ideo timens catulos ſuos
a loco mutare continuo cõſueuit. Mirum inquit Plini⁹.
q̃ animalia tam ꝓeſtantia viribus: tam velocia curſu ve
ſtigium hominis timeãt. Sed hec eſt inquit natura rerum
vt que nunq̃ vidiſſent quem timere debeant. ſtatim intelli
gant cuz ſit timenduz. His igit̃ inſtruimur q̃ ſi bruta viſo
veſtigio hominis ſtatim ducunt̃ ad noticiam quid ſit ho
mo: ⁊ ſtatim percipiũt hoc eſſe veſtigium talis rei que eis
eſt ſuperior in natura: multo fortius nos rõnabiles duz vi
demus creaturas: naturam rerũ: ⁊ ordinem vniuerſi: que
ſcz ſunt ipſius dei veſtigiũ ⁊ caracter: debemus ad ipſum
Cognoſcendũ. Timendũ ⁊ Honorandũ induci. Et iuxta
apoſtolũ ℟omanos.j. Per viſibilia que facta ſunt: dei in
uiſibilia meditari: cõtemplari pariter ⁊ ſcrutari. Ideo di
camus cum p̃s. Qz terribilia ſunt opera tua domine: oĩa
in ſapientia feciſti: impleta eſt terra poſſeſſione tua. Et ali
bi dicit̃ ipſi deo in p̃s. In mari via tua: ⁊ ſemite tue in aq̃s
multis: ⁊ veſtigia tua non cognoſcent̃: vnũ tamẽ volo ad
dere. ſcz quia nõ oĩa que reſultãt in iſto veſtigio ſunt ab
hominibus perſcrutãda: ſed ſolum neceſſaria et cognoſci
poſſibilia: quia ſcilicet multa ſunt que humanã cognitiõez
tranſcendunt: que ſcilicet ſuos inueſtigatores ſi ſimplices
faerint nõ in veritatem ſed in cecitatẽ ⁊ errorem deducũt.
Unde Cbato. Sine arcbana dei quid ſit inq̃rere noli. Et
Ecci.iij. dicit̃. Altiora te ne queſieris. Fortiora te ne ſcru
tatus fueris: ſed que precepit tibi deus illa cogita ſemp: et
in pluribus operibus eius ne fueris curioſus. Sequitur.
Plurima eĩ ſuper ſenſum hominis oſtenſa ſunt tibi. mul
tos enim ſupplantauit ſuſpicio illoz: ⁊ invanitate detinu
it ſenſus illorum. Patet igitur q̃ in. ſignat locum nature
in quo verſantur viri phiſici. Item dico. q̃ per in. quan
doq̃ intelligitur locus gratie in quo verſantur viri catho
lici. Eccleſia enim fides ⁊ ſtatus gratie eſt Quedam habi
tatio. Quedã regio. Quidã locus: in quo neceſſe eſt oẽm
catholicũ cõuerſari: cũ extra iſtud in. id eſt. extra locũ iſtũ
nõ ſit remedium neq̃ ſalus. Narrat Solinus q̃ circa fon
tem vbi oritt̃ fluuius ganges gens habitat que ſolo pomo
rũ odore viuit. Si vo alibi tranſiuerit vbi odorem ſentire
nequeat cito perit. Simile videt̃ Solinus dicere de An
droginis q̃ in alieno celo q̃ in illo in quo nati ſunt viuere
nõ poſſunt. Ad qđ facit illud qđ narrat in hyſtoria Ale
xandri: vbi ponit̃ q̃ ipſe dũ eſſet in medis venit ad quod
dam nem⁹ qđ dicebat̃ nem⁹ puellarũ. Habitabant enim
ibi ſicut dicit illa hyſtoria puelle pulcerrime ſicut nimphe.
que ſola vmbra ⁊ ſolo odore arborum alebant̃. Ad quas
veniens Alexander cum exercitu dum aliquas vellent ex
trabere ⁊ ſecum ducere vel portare. cognito q̃ ſi fieret pro
tinus morerentur. ipſas in ſuo nemore dimiſerunt. Reue
ra ſic eſt de ſtatu et de nemore. vbi ſcilicet eſt Umbra fidei.
Odor ſpei. Fons charitatis. Fluuius gre ⁊ veritatis: q̃a
reuera puelle. i. anime ⁊ illi quicunq̃ ſunt q̃ in iſto loco di
uinitus ſunt locati ⁊ ad fidem attracti celitus ⁊ vocati. ali
bi viuere nequeũt. vita.ſ.gre: cũ alibi non ſit ſalus: q̃nimo
ſi exinde exiuerint peccando. vel vmbram fidei. odorẽ ſpei
fontem gratie: ⁊ fluuiũ dei miſcõie dimittendo: ⁊ alibi.ſ. de
bonis incõmutabilib⁹ ad bona commutabilia ſe vertẽdo.
protinus mortem peccati incurrũt: vitam ſpũalem pdunt
⁊ morti eterni finaliter ſe ſubmittũt. Et hoc eſt qđ dicit̃ fi
guratiue filijs iſrael Hiere.xlij. Si quieſcentes mãſeritis
in terra hac edificabo vos ⁊ nõ deſtruam: plantabo ⁊ non
euellam. Sequit̃. Et dabo vobis miſericordiã: ⁊ habitare
vos faciam in terra veſtra. Si aũt dixeritis. Non habitabi
mus in terra iſta: ſed ad terram egypti pgemus ⁊ ibi habi
mus. Gladius quem vos formidatis comprehẽdet vos in
terra egypti: ⁊ fames pro qua ſolliciti eſtis: adherebit vob
in egypto: ⁊ ibi morieminí: dico ſcilicet morte culpe: ⁊ po
ſtea.ſ. morte pene. Mors in olla vir dei.iiij. Regũ.iiij. Sz
heu prochdolor q̃ ſunt hodie illi q̃ infra eccleſie ſtatum bo
neſte ⁊ clericaliter viuẽdo ꝓſeuerãt: ⁊ qui de tranſeundo in
egyptum in mũdo viuẽdo ſeculariter et criminaliter nihil
curant. vere pauci. quia procerto in iſto in. i. in ſtatu eccle
ſie ſunt hodie multi q̃ ſecularibus ſunt peiores ⁊ diuerſis
criminibus pleniores. vnde de talib⁹ cõquerit̃ dñs Hiere.
.xj. Quid eſt q̃ dilectus meus. id eſt. populus eccleſiaſtic⁹
in domo mea fecit ſcelera multa? ⁊ Oſee.vj. In domo iſrl
vidi horrendũ. Et pone ſi vis illa que ciuitati hierlm dicta
ſunt Ezeh.xxij. que ponunt̃.j.e.ti. vbi agit̃ de mũdo vbi di
citur. Scelus opati ſunt in medio tui ⁊c. Patet ergo q̃ p
in. intelligit̃ locus eccleſie in quo verſantur viri catholici.

Item dico q̃ p in. intelligit̃ locus pnie in quo verſantur
patres almifici. Status eĩ cõmunis fidei ⁊ xpiane religio
nis eſt ſicut aula eccleſie militãtis. in qua.ſ. recipiunt̃ oĩs
ſcz parui ⁊ magni. docti ⁊ indocti. ſimplices ⁊ gnari. ⁊ etiã
boni ⁊ mali: dum tamẽ ſint fidei ſignaculo inſigniti: ⁊ ꝓ
certo religio ⁊ ſtatus pnie eſt ſicut ſecretaria regis camera
in qua.ſ. nõ debet eſſe nec admitti niſi dignus: ⁊ regis fami
liaris ⁊ charus: ⁊ ipſius xpi ſeruitio dedit⁹ ⁊ ſolliciẽs ⁊ in
tẽtus. dicẽs.ſ. illo p̃s. In terra deſerta inuia ⁊ inaquoſa ſic
in ſcto apparui tibi vt viderem virtutẽ tuã ⁊ gloriã tuam.
Et illud. Elegi eſſe abiectus in domo dei magis q̃ habita
re in tabernaculis pctoz. Et merito: qz ꝓcerto iſta camera
Eſt in loco alto ad contemplandum. Eſt etem religio lo,
Eſt i loco gto ad lete ſpaciãdũ: ſeu ꝓuerſandũ. c⁹ alte cõ,
Et eſt in loco ſancto ad deo ſeruiendum. tẽplatiõis
vñ Exo.xxiij. Aſcende ad me in montẽ ⁊ eſto ibi. Et Eze.
.viij. Eleuauit me ſpũs ⁊ adduxit in hrlm in viſiõe dei. Itẽ
eſt locus tute habitationis: qz. ſ. ibi nõ ſunt tot allicientia ⁊
trabentia ad peccatũ ſicut in mundo. Et ideo hoſtes ſpũa
les nõ poſſunt ibi ita nocere: maxime qz deus eſt tutor ⁊ de
fenſor huius loci Eſa.xxvj. Urbs fortitudinis nre ſyon. ſal
uator ponet̃ in ea murus ⁊ antemurale ⁊c. Item eſt loc⁹
grate cõuerſationis ⁊ ſancte famulationis Phil.ij. Cõuer
ſatio nra in celis eſt. famulantib⁹ etiam deo in hoc loco po
teſt dici illud Nume.xxj. Sepauitvos deus iſrael ab oĩ
ppl'o: ⁊ iunxit ſibi vt ſeruiretis ei in cultu tabernaculi. Un
de q̃libet põt dicere de iſto in. illud Ecci.xxiij. In ſyon fir
mata ſum ⁊ in ciuitate ſanctificata ſimiliter requieui: ⁊ in
hirlm ptãs mea. Et radicaui in ppl'o honorificato: ⁊ i par
tes dei mei hereditas illius: ⁊ in plenitudine ſanctoz detẽ
tio mea. In iſto eĩ loco ẽ Stabilitas ⁊ cõſtãtia. In ſyon
firmata ſum. Cõmunitas ⁊ cõcordia. In ciuitate inq̃t. i. ci
uili vnitate. Sinceritas ⁊ mũdicia. Sanctificata inquit ſi
militer recꝫ. Tranq̃llitas ⁊ letitia. hrlm inq̃t que dicit̃ pa
cis viſio. Auctoritas ⁊ eminẽtia. ptãs inq̃t mea. ſ. i meipm
Nobilitas ⁊ excellentia. in ppl'o inquit honorificato. ſ. radi
caui. Fertilitas ⁊ opulentia. Hereditas inquit mea in ple
nitudine. Eternitas ⁊ permanentia. detẽtio mea inquit. i.

mansio perpetua. Ista expone si vis de sanctitate religionis de qua etiam cuilibet intranti in istud in. dicit. Exo. iij. Solue calciamēta de pedibus tuis. locus enī in quo stas terra sancta est. Iste est ḡ locus grate puersatōis. iste ē locus sancte famulatōis seu cōgregatōis. Iste enī locus moraliter loquēdo est pulcerrimus z oībus arboribus. i. sctis plonis refert: vt sic ania sancta vel plona possit dicere illud Eccl. xxiiij. Quasi cedrus exaltata sum in libano: z q̄si cypressus in monte syon: q̄si palma exaltata sum in cades z q̄si plantatio rose in iericbo. q̄si oliua speciosa in cāpis z q̄si platanus exaltata suz. iuxtā aquas in plateis. Sicut cynamomū z balsamū aromatizās odorem dedi: q̄si mirra electa dedi suauitatē odoris. Cōpara locū religiōis lybano. syon cades. iericbo. cāpis. aquis. z plateis. Bonuz vo religiosum cōpara cedro exaltato rōne ptemplationis cypresso sursum erecto rōne affectionis. palme diutissime virenti rōne duratōis. rose rubenti rōne charitatis z dilectionis. oliue oleum distillanti: rōne cōpassionis. Platano aquas diligēti rōne deuotōis z compūctionis. cynamomo sicco ꝫ fragranti rōne carnis macerationis. balsamo odoranti rōne bone fame z opinionis: mirre amaritudinē pretendēti rōne pnie z cōtritiōis. In tali ergo in. vbi sunt tot genera bonoz hominū z virtutū est manendū: z ibi semp mūde z sinceriter puersandū z deo seruiendū. Ideo canitur de quolibet sancto viro. Dñe iste sctus habitabit in tabernaculo tuo: requiescet in mōte sancto tuo. Ptz igitur q p in. intelligit locus pnie in quo puersant z deo famulant viri almifici. Itē dico q p in. significat loc̄ celestis glorie in quo cōuersant sancti beatifici. i. padisus. Sicut enī stelle q̄ sunt incoꝛruptibiles collocant in loco incoꝛruptibiliz eterno. scz in firmamēto celi. iuxta illud Gen. j. Fiant luminaria vt luceāt in firmamēto celi z illuminēt terram. Sic ꝓcerto sanctis q̄ iam sunt incoꝛruptibiles z immortales dedit deus locū ꝑpetuū z eternū vicz padisum vt cuilibet dicāt illud Eze. xxviij. Tu cherub extētus z ptegēs. z posui te in mōte sancto dei: i medio lapidū ignitoꝛū ambulasti. pfect⁹ in vijs tuis. Et pmittit ibidē. Tu signaculū similitudinis. plenus sapientie. pfectus decoꝛe. in delicijs paradisi dei fuisti. Et aduerte q padisus est locus. In quo Est Claritas. Est enī ibi claritas que nō obfuscat: qz certe ibi est claritas diuine cognitionis: z interioꝛis z certe visibiliū z inuisibiliū speculationis. De deo enī dicit in ps. Oꝛ videbitur deus deoꝛū in syon. De creaturis etiā: que. s. vident in speculo diuinitatis. dicitur in ps. In lumine tuo videbim⁹ lumen: ita q̄ quilibet beatus potest dicere de deo illud ps. Emitte lucem tuā z veritatē tuā ipsa me deduxerūt z adduxerunt in montem sanctū tuum z in tabernacula tua. Item ibi est paritas que nō segregat. id est. vnitas z concoꝛdia sempiterna: quia scz oīes sunt pares quo ad q̄d: quia vicz Oīes sunt filij dei. Oīes vident deum. Et oīes sunt beati: licet diuersimode Matbei. xx. ca. Itez vos in vineā meā. i. in paradisum. Sequitur. Vltimi nouissimi vna boza fecerūt z pares illos nobis fecisti q̄ portauim⁹ pondus diei z estus. Item illic est raritas q̄ nō molestat: ibi enī viuit sine pressura. quia. s. in vinea domini sabaoth. Multi sunt vocati: pauci vo electi. Unde Matb. vij. dicit. q arta est via q̄ ducit ad vitam et pauci sunt q̄ inueniūt eam. Et in ps. dicit. Cum essent numero breui: paucissimi z incole ei⁹. Et ptransierūt de gente in gentem: z de regno ad populū alterū. Non reliquit bominē nocere eis. De gente in gētem. id est. de ecclesia militāte ad ecclesiam triūphantē. Item ibi est charitas q̄ nō pturbat. Scriptū est enī Leuitici. vj. ca. q ignis in altari meo semp ardebit. Et constat q ibi est altare z oratoriū dei viui. Et ideo necesse est q ignis charitatis semp insit z ardeat in boc loco: quo. s. bñ inflamant in dei gloziaz atq; laudem. vñ Esaie. lj. Cōsolabit dñs syon. gaudiū z letitia inueniet in ea: gratiarū actio z vox laudis. Item illic est puritas q̄ nō maculat: quia. s. ibi nō babitāt nisi homines mūdi z puri. Ubi Ps. Dñe quis babitabit in tabernaculo tuo: aut q̄s requiescet in mōte sancto tuo? Qui ingredit sine macula ꝛc. Item illic est veritas q̄ nō obscurat: quia scz ibi vere z certifice vi essentia diuina Esaie. xxxiij. Quis poterit ex vobis habitare cuz ardoꝛib⁹ sempiternis? Qui pijcit auaricia ex calūnia z excutit manus suas ab oi munere seqt. Iste in excelsis habitabit muniīēta saxoꝛū sublimitas eius: panis ei datus est: aque eius fideles sunt: regem in decoꝛe suo videbūt: oculi eius cernēt terrā delonge Ibi. n. sunt ardoꝛes sempiterni p charitatē inextinguibilē ibi videt rex. i. deus in decoꝛe p claritatē inofuscabilem. ibi etiam videt z cognoscit terra. i. vniuersalis rerū machina p veritatem indeceptibilem. Sic igit patz q̄ in isto in. i. in paradiso sunt omia bona z nullū malū. Un de beatis dicitur Esa. xxxij. Erit securitas vsq; in sempiternū: z sedebit pplus me⁹ in pulcritudine pacis z in tabernaculis fiducie. z in requie opulenta. Ubi nota q istud in. id est. iste locus

Caret bostili terroꝛe. Erit securitas.
Manet eterno tenoꝛe. In sempiternū.
Gaudet sublato laboꝛe. Sedebit.
Fulget regio bonoꝛe. Populus meus.
Floꝛet rutilo decoꝛe. In pulcritudine.
Silet quieto dulcoꝛe. Pacis inquit
Audet securo vigoꝛe. In tabnacul fiducie.
Studet pacato sopoꝛe. In requie.
Pollet immenso valoꝛe. Opulenta.

Proseqꝛe si vis z allega de in. De securitate. n. illi⁹ loci dr. ij. Regū .xix. Veni vt requiescas se curius mecuz in birlm dixit dauid berzellay ꝛc. Concoꝛda de alijs. Ptz ergo q p in. intelligit locus gloꝛie in quo puersant viri beatifici. Sic ergo ptz q in. dnotat loca bonoz. Sed adbuc dico. q p in. intelliguntē loca maloꝛū. Et sic notabo q sicut tpaliter loquēdo diuites sibi vendicant tria loca. s. Unum p vere in quo manent ad pfolandū. Unū p estate in quo manēt ad congregandū. Unū p byeme in quo manēt ad expendendum. Primus est deliciosus. Scds tumultuosus. Tertius laboꝛiosus seu penuriosus. Sic vere dicam loquēdo spūaliter q mali babent generaliter tria loca. vicz Unū delicio sum q̄ nō caret fedis bumoꝛib⁹: bic est caro. Unū tumultuosum qui plenus est magnis laboꝛibus: bic est mūdus. Unū penuriosum q̄ babūdat duris doloꝛib⁹: bic est infernus. In carne latitant in vere floꝛētis amenitatis. In mūdo militant estate feruentis cupiditatis. In inferno babitant byeme sequētis aduersitatis. Homines enī. In vere volunt letari. In estate volūt ditari. In byeme volunt caldis dari. Sic ꝓcerto ipsi peccatoꝛes. In carne letant et pfolant. In mūdo ditant z cumulant. In inferno cremātur z pflagrant. Dicā ergo q p in. intelligit. Quidā locus Fedus z fetidus. Dico ꝫ q p in. intelligit caro q̄ est Uanus z fumidus. locus fedus z fetidus. Sicut. n. nat Durus z boꝛridus. tura formauit q̄dam animalia naturaliter immūda z feda: q̄bus etiā dedit fedas z immundas babitationes z loca. Sic dyabolus quosdā fedat z inficit luxurie z immūdicie fetoꝛib⁹: z ideo ipsis inbabitationem ꝓcurat z cōcedit loca immūda. s. carnem cū suis buꝛoꝛibus z stercoꝛibus. vñ Ro. vij. loquēs in plona carnalium dicit sic. Cum essem⁹ in carne passiones pcōꝛ operabant in nobis. Et Roꝛ. viij. dicit. q qui in carne sunt deo placere nō pñt. et Eph. j. dicit. Aliq̄n puersati sum⁹ in desideriis carnis facientes volūtatem carnis. Aduerte tamen q aliud est esse in carne z viuere carnaliter. Aliud autē est viuere in carne nō tamē carnaliter: ꝫ spūaliter. Primo enī modo sunt in carne mali. ij. Pet. ij. Post carnem in cōcupiscentijs ambulant. Scdo vo mō sunt in carne boni. qz. s. scti viri bitāt i carne sic in bospicio q̄ tegūt: sic in nauigio q̄ regūt: sicut in tugurio q̄ se tegūt. Et sic dicā q sanctz iustē

Contra carnem in carne militant.
Infra carnem celos inbabitant.
Preter carnem in carne volitant.

In carne dico militant cōtra carnez .ij. Coꝛ. x. In carne ambulantes non fm carnem militamus. Arma enī militie nostre non sunt carnalia. In celis etiam babitant supra carnem Roma. viij. Uos aūt in carne non estis sed in spiritu. si tamē spiritus dei babitat in vobis. In carne insuper volitant extra carnem: quia sicut dicit sctus Hiero. In carne preter carnem viuere: potius est angelicū q̄m bumanū. Sic volitabit ille q̄ dicebat Job. xix. In carne mea videbo deum saluatoꝛem meum. Patz igit q per in. intelligitur caro que est locus fedus z fetidus. Deniq; dico. q per in. intelligi potest mūdus q̄ est locus vanus z fumidus. Et ꝓcerto mundus est locus vbi abundat Fumus

Vanitatis et superbie.
Prosperitatis et opulētie.
Obscuritatis ⁊ imūdicie.

Fum⁹.n.alte ascendit. ecce superbia. Fumus cōcomitat ignem et pax durat. ecce auaricia et opulentia. Fum⁹ etiā aerem obscurat et parietes fedat.ecce luxuria. Ideo dicit.j. Joh.ij. Omne qđ in mundo ē aut est ꝓcupia oculoꝝ.aut concupia carnis. aut superbia vite. Nota ergo isto in.i.de mundo ꝙ iste est locus

Ardoris et cupiditatis.
Fetoris et sorditatis.
Furoris ⁊ crudelitatis.
Doloris et penalitatis.
Laboris et sterilitatis.
Meroris et flebilitatis.

Qz sit ibi vnuz in.i.vnus loc⁹ ardoris et auaricie ꝑz.Amos .j.vbi dicit. Mittā ignem in domo Azabel.Mittā ignem in muz gaze. Mittā ignem i murum tyri.Mittam ignem in theman.Mittā ignem in moab. Mittā ignem in iuda. Expone de diuersis mūdi statib⁹.quia scz vir est bodie de re aliquē statū vbi nō ardeat ignis iste.et vbi auaricia non teneat regnum suū.Amos.ix.Auaricia in capite oim et nouissima eoꝝ gladio interficiā. Uñ ⁊ de dyabolo dicit illđ ps.Qz ipe dedit in grādine pluuias eorum.ignē comburētem in terra iporum.Et ps. sequēti dicit. Exarsit ignis in synagoga eorum:flama cōbussit peccatores. Jtē dico ꝙ illic est vn⁹ locus fetoris et immūdicie. Unde in mūdo pōt dici illud Eze.xxij. Scelus opati sunt in medio tui.verecūdiora patris discooperuerūt in te.immūdicia mēstruate humiliauerunt in te.Et vnusqsq in vxorem ꝓximi sui operatus ē abbominationē.⁊ socer nurum suam polluit nepharie.frater sororem suam filiā patris sui oppressit in te. Jtez illic est loc⁹ furoris ⁊ violētie.quia.s.ibi pater filiuz. homo ꝓximum.filius patrē.Dives paupem. vl' factis.vel verbo solet impetere. et alter alteꝝ sine misericordia. vl' in bonis vel in corpe vel in fama crudeliter impugnare. Uñ Eze.v. Patres comedēt filios in medio tui.et filij tui comedēt patres suos.Et Ezeb.xxij.dicit. Uiri detractores fuerūt in te ad effudendū sanguinē.super mōtes comederunt in te. Et Iere.lj.dicit sic.Collidis tu nūc vasa belli.et ego collidaz in te gentes.et disperdā in te regna:et collidā in te viruz et mulierē.collidam in te pastorem et gregē. Collidā in te iuuenem ⁊ virginē.Collidā in te agricolā et iugales eius. Et collidā in te duces et magistrat⁹.Et breuiter istud est verꝝ qđ nō est dare statum aut personā quin in isto in.i.in mūdo tribulatiōibus collidat.et quin crudeliū furoꝝ⁹ feriatur. Uñ Iere.lj. In omni terra eius mugiet vulneratus. Jtē iste est locus doloris seu angustie.Dolores.n.obtinuerunt oēs habitatores philistiim. Unde ꝺ Job qui interꝓtatur dolens dicit Job.j. Uir erat in terra hus noie iob. Non ē tñ hominē dare sine dolore in hoc mundo. Esa.xxx. Onⁱ iumētoꝝ austri in terra tribulatiōis ⁊ angustie. Jtem iste ē locus laboris et indigētie.Hic eñ deficit omne bonuz.ps. Jnuenerūt eum in terra deserta:in loco horroris et vaste solitudinis. Jtē iste est locus meroris atq; tristicie.Matt. ij.Uox in rama audita est ploratus ⁊ vlulatus mult⁹. Ibi eñ ē meroꝝ et desolatio sempiterna.et marie paupeꝝ et iustoꝝ.Eccl.xij.Circuibūt in platea plāgentes. Patet igitur ꝙ ꝓ in.potest itelligi mūdus.q̄ est locus vanus et fumid⁹.

Tercio adhuc dico ꝙ per in potest intelligi infernus qui est locus durus ⁊ horrēdus. Jsta enim prepositio in.signat inclus.onem ablationem accusationem. Seruit enim accusatiuo et ablatiuo. Sic vere dicam ꝙ locus inferni est

Conclusius. In isto eñ in.i.in inferno includit et infertur infelix ppls detegit ⁊ deferet culpa rum cumulus.excutit et auferet bonoruz titulus. Est.n.i inferno daudēs tenaciter dei sentētia. Uñ Esa.xxiiij.dicitur de pctoꝝ⁹ ꝙ cōgregabunt cōgregatiōe vnius fascis in lacū.et daudent ibi in carcere.et post multos dies visitabūtur.s.in die iudicij. Est ibi etiā detegēs et videns ꝓpaciter cordis scientia.que.s.seruiet actio.qz ipsos accusabit ꝓtinue. Eccl.xlj. Non est eñ i inferno accusatio vite.Ergo ibi ē accusatio mortis.ps. Testimoniū in iacob posuit cum exiret de terra egypti:linguā quā non nouerat audiuit.Quādo.n.iacob luctatoꝝ.i .bō pctoꝝ et supplantatoꝝ exit de terra egypti.i.de mūdo.deus ꝓcerto ponit in eo testimoniū ꝑpetuum.i.cōscientie remorsum.qui.s.oia mala sua cōtinue testificet et dicat. Jtem ibi ē mordēs atrociter bestis sevicia.que scz aufert ab eo oīe bonū.Et boc est ꝙ in.vt dictū est seruit casui ablatiuo. qz videlicet in inferno omnia bona gratuita et fortuita auferūt a malis. vñ Matthei.xxv.de seruo pigro dī Tollite ab eo talētū.sequitur. Et inutilē seruū proijcite in tenebras exteriores.Et sic dico ꝙ istud in.scilicet infernus.Est quid includuum.Est quid latiuum seu accusatiuum. Est quid ablatiuum. Et si vis nota de isto in.id est de inferno ꝙ iste est carcer

Immūdus et inquinatiu⁹.
Obscurus et excecatiuus.
Eter⁹ ⁊ nō terminatiu⁹.
Flebilis et desolatiuus.
Crudelis et inflamatiuus.

Mali igit et dānati conducunt in inferno sicut i carcere immūdo et inānatiuo.Esa.xxxiij.Cōuertē tur torrentes ei⁹ in picem et bum⁹ eius in sulphur:et erit terra eius in picē ardentez nocte et die.et nō extinguet in sempiternum. Pix autē ardens super oia coinquinat atq; fedat. Jtē sicut in carcere obscuro et excecatiuo.vt quilibet dānatus dicat illud ps. Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi:in tenebrosis et in vmbra mortis. Jte sicut in carcere eterno non terminatiuo. Uñ de dānato dicitur in ps.Laborabit in eternū ⁊ viuet adhuc in finē. Jtē sicut in carcere flebili ⁊ desolato vnde de illo qui intrauerat ad nuptias nō indut⁹ veste nuptiali dicit Matb.xxij.ꝙ rex dixit.Mittite eū in tenebras exteriores.ibi erit fletus ⁊ stridor dentiū. Jtem sicut in carcere crudeli et inflamatiuo.qz sicut dicitur in ps.Uñs ignem deijciet eos in miseriis et nō subsistent. Jsta ergo sufficiunt de in.quia cū sit dictio ꝓmuissima et cōsignificatiua infinita et multa possent dici de eo ꝛc.

Inanis. Nota ꝙ cū inanitas denotat mihi defectum firmitatis.stabilitatis.⁊ soliditatis et ꝓ cōsequens facilitatē mobilitatis.statumq; vacuitatis debilitatis et infirmitatis.quia scilicet illa res inanis dicitur.que nec de se solida est.nec aliquo solido fundamento fulcitur. notabo ꝙ in scriptura reperitur inanitas

Virtuosa.
Fluctuosa.
Tortuosa.
Luctuosa.

Prima est inanitas diuini timoris.quia.s. timoꝝ diuin⁹ reddit hominē in sui reputatione vacuum ⁊ inanē.nibil in se solidum reputātem.ꝫ in medio spei et timoris in pendulo fluctuātem.Et sic figuratiue ꝓcipitur Exo.xxvij.ꝙ.s. altare holocausti esset inane.nō inquit solidū ꝫ inane et cōcauum intrinsecus facies illud.Exēplo xp̄i de cui⁹ humilitate dī Phil'.ij.ꝙ exinaniuit semetipm formā serui accipiens.⁊ habitu inuētus vt homo.Et reuera talis inanitas sinalr in deo firmat ⁊ solidatur.⁊ ab ipso repleꝫ et saciatur. Aer.n.licet videat corpus inane nibil replēs aut satians. in rei tñ veritate corpori vite būane ꝓ spiraculo necessarij est ⁊ loci vacui repletinum.sicut patet in vētosa vel alio vase.vbi versa facie cōtra aquā.⁊ omni via subintrādi'alium aerē secluſa.nō intrat interius ipa aqua pro eo.s.ꝙ locus reputabat vacu⁹ ⁊ inanis (qz plen⁹ ē aere) non pōt aliud corpus recipe cum duo corpa in loco eodē nō habitēt. Sic vere dico de aere diuine gre.qz.s.licet vas cordis būani in quo ē videat qñq; vacuū oi bono.tñ non est sic. quia ꝓ certo illud taliter per sufficientiā spiritaliū ⁊ ptemptum mundialiū satiat.ꝙ illud corpus.s.terrena bona ꝓ amore intra se non admittit. Cor.n.qđ diuina gratia satiat. se in terrenis opibus nō delectat. Uñ deo et de eius gra dicit in ps. Satiauit aiam inanē:⁊ animā esurientē satiauit bonis. Secūda est inanitas terreni rumoris.⁊ ista ē vacuitas q̄ est in reb⁹ fortune ⁊ in bonis tpalibus et terrenis.qz.s.ad modū cuiusdā incerti rumoris inania sunt et vana.Gen.j.Terra aūt erat inanis et vacua ⁊ que etiā suos possessores ⁊ dilectores faciūt vacuos et inanes.nulla.s.sufficientia solidos aut suffultos.ꝫ ꝓ auaritiā tenues miseros ⁊ egentes.Luc. j.Esurientes impleuit bonis ⁊ diuites dimisit inanes. Inane.n.nibil implet. Tercia ē ianitas insani tumor⁹ ⁊ ista ē ꝓprie inanitas imperfectiōis.qz.s.iane dī quicqđ carere debito fine.⁊ debito valore probat. et sic dico ꝙ ista ē inanitas

Que ē in mētib⁹.
Que ē in actib⁹.
Que ē in statib⁹.
Que ē in entib⁹.
Que ē in affectib⁹.
Que ē in affatib⁹.

Jnuenit.n.ianis cōscientia. ⁊ ista est qñ per inanē gloriā cor interius elevat.cōtra illđ Gal'.vj. Non efficiamini ianis glie cupidi.Cuius tñ ianum faciunt mali.ps. Ppli meditati sunt inania. Jtē inuenit inanis efficacia.sicut patet ꝺ multis q̄z labores ⁊ opera sunt inanes

fructu ⁊ ꝛ̄tute ⁊ vtilitate carentes. Sicut etiã apls de suo labore timebat. j. Thes. iij. Ne forte inquit tentauerit vos is q̃ tentat: ⁊ inanes fiat labor vester Itē inuenit inanis pſistentia seu ꝓmanentia. pſ. Decidã ab inimicis meis inanis.pſequat inimic⁹ aiam meã ⁊ gliam meã in puluerez deducat. Itē inuenit inanis existentia. sicut ptz de ypocritis q̃ siles sunt vesice inflate. q̃ q̃uis aliq̃d videat ee. inanis tñ inanis est ⁊ plena vento. Esa. xl. Omnes gentes q̃si nõ sint sic sunt corã eo. ⁊ quasi nibilũ ⁊ inane reputate sẽ Item inuenit inanis indigentia. Et ista est inanitas affectus auaroꝝ. qz. s. voluntatẽ eoꝝ nibil replet immo sp sũt inanes. Añ Hiere. lj. Nabuchodonosor rex babylonis. dedit me q̃si vas inane. Itē inuenit inanis eloq̃ntia. j. Thi. iij. Inanes fabulas deuita. Et Eph. v. Nemo vos seducat inanib⁹ ꝛ̄bis. Et breuiter constat q̃ demones extranei, unt in boie omne bonũ. qz isti sunt ꝓ quos extranita est fides. eua cuata est ꝓmissio. Roma. iij. Et sic ptz q̃ est inanitas elati tumoris. Quarta aũt est inanitas finalis tremoris. boc est dictu. inanitas infernalis. qz. s. damnati a demonib⁹ bonis oñib⁹ extraniunt. Lu. xx. Qui cesum dimiserunt inanem. Añ isti sunt q̃ de anima damnata dicũt illud pſ. Extranite: extranite vsq; ad fundamentũ in ea. Et dec de inani sufficiant. Vide de vacuo ⁊ de vano.

Inauris. Nota q̃ inauris erat instrumentũ seu ornamentũ quo antiqui in suis auribꝰ ornabant. Antiqui eñ in omnibꝰ membris exterioribꝰ cõ sueuerant habere aliqua ornamenta. sicut torquẽ in collo inaurẽ in aure ꝛc. silia. Mozalr aũt ꝓ inaures intelligunt ille ꝛ̄tutes q̃bus auris. i. audit⁹ ornat. Sicut ẽ patientia ⁊ verecundia. diligentia ⁊ obedientia. Patientia enim et verecundia aures inclinant ⁊ depmũt. Attentio ꝛ̄o seu diligentia ⁊ obedientia aures acuũt; ⁊ erigũt. puer. xxv. Inauris aurea ⁊ margarita fulgẽs q̃ arguit sapientẽ ⁊ aurẽ obedientẽ. Et aduerte q̃ tales inaures. i. tales ꝛ̄tutes ꝓficiũt

Ad templũ fidei cõstruendum.
Ad vultũ anime instruendum.
Ad hostem oim destruendum.
Ad opes celicas restituendum

Talibꝰ eñ inauribus templũ dei constructi. Añ Exo. xxxv. dr. q̃ q̃d ad cultuz ⁊ vestes sanctas necessariũ erat. viri cũ mulieribꝰ ꝓbuerũt armillas ⁊ inaures. anulos ⁊ dextralia. Et Exo. xxxj. dicit Tollite inaures aureas in donaria dñi. qđ tñ non faciunt ypocrite. qz. s. inaures spũales quas vident bie. iuxta illd Judic. viij. Inaures eñ aureas ysmabelite bñe consueuerant. nõ dedicant in donaria dñi sed dyaboli. nõ ad di laudem. sed ad inanẽ gliam eas vertunt. Figurati Judi. viij. vbi gedeon tulit inaures de ꝓda ⁊ fecit exinde epbod. in q̃ fornicat⁹ est israel. Item talibꝰ inauribꝰ decor spũs instruitur. qđ figurat Gen. xxiiij. vbi dr. q̃ abraam misit inaures rebecce q̃ filio suo ysaac erat nuptura. Talibꝰ eñ ornabãtur virgines speciose. qz. s. anima dei filio nuptura ꝓ gliaz ꝓmo necesse est q̃ talibus inauribꝰ ornet ⁊ decoret ꝓ gratiam. Añ dei loq̃ns anime ꝛ̄tuose dicit Ezec. xvj. Dedi in aurem sup os tuũ: ⁊ circulos in auribꝰ tuis: ⁊ coronã decoris in capite tuo. Aduerte tñ q̃ deꝰ priuat aiam talibꝰ inauribꝰ q̃n peccat. virtutesq; suas subtrabit anime delinq̃nti. Añ Esa. iij. dicit. q̃ in die illa auferet dñs a filiabꝰ syon torques monilia ⁊ armillas. sequit. Inaures anulos ⁊ gẽmas. Item talibꝰ inauribꝰ ꝛ̄tus demonis destruit. Virtutes eñ summevalent ad hostes anime subiugandũ. Figura Judith. x. vbi dr. q̃ iudith q̃n voluit ire ad occidendum Holofernem assumpsit dextralia ⁊ lilia ⁊ inaures ⁊ anulos. ⁊ omnib⁹ ornamentis suis ornauit se. Ania eñ q̃n habet dextralia. i. ꝛ̄tutem bone opatiõis. lilia. i. candorẽ casteõuersationis. inaures obedientie ⁊ subiectiõis. ⁊ anulos id est arras fidei ⁊ dilectiõis. Holofernem. i. dyabolũ facile superat ⁊ ipꝰ potentiã tute domat. Item talibꝰ inauribꝰ amissa gratia restituit. Figura Job. xlij. vbi dicit. q̃ amici iob venerunt ad cõsolandum eũ. ⁊ dederunt vnusquisq; ouẽ vnã ⁊ inaurẽ aureã vnã. dñs aũt bñdixit nouissimis Iob. et sic ptz quõ iaurẽ sumit i scꝛa. vide de aure ꝛc

Incalescere. Vide vbi calor ⁊ vbi Concalescere ⁊ cetera similia.

Incantare. incantator. Nota q̃ Incantator dr q̃si intus cantator. Int⁹ eñ in anima ⁊ in mente videt incantator cantare. in q̃tũ mentẽ alienã solet per malas artes ad aliud ad quod alis inclinanda non fuerat inclinare. vanas spes oculis repsentare. ⁊ acie visus deludere ⁊ fraudare. Mozaliter potest dici incantator Quilibet

Veridicus ꝓdicator.
Falsidicus adulator.
Ypocritic⁹ trasformator.
Maleficus diuinator.

Incantat enim ꝓdicator duz conuertit mentem penitentẽ. qz. s. ꝓdicator suis ꝛ̄bis ⁊ exbortationib⁹ facit hoiem aliꝰ credere velle ⁊ facere q̃ antea faciebat. Et sic videt bonum incantare ⁊ voluntatẽ humanã dei mandatoꝝ vinculis alligare. Qđ tñ est ꝑ obstinatos siles aspidi q̃ aures suas cauda claudit ne audiat incantantẽ. Sic obstinati audire ꝓdicatoris verba dedignant. aurẽq; cordis claudere comprobant. ne forsitan cõuertant. pſ. Furor illis ꝑm silitudinẽ serpentis. sicut aspidis surde ⁊ obturãtis aures suas q̃ non exaudiet vocem incantantiũ. ⁊ venefici incantãtis sapienter. Et Hiere. viij. dr. Mittam vobis serpentes ⁊ regulos quibus nõ erit incantatio. Item incãtat adulator dum deludit aures audientes. Sicut eñ incantator verbis suis rem esse aliam q̃ in veritate sic credi facit. ⁊ ꝓsonã incantatam ad votum suũ q̃cq̃d vult facere cõpellit ita q̃ mentem incantati in sua voluntate ꝛ̄tute dyabolica ponit. sic adulator. Qđ ptz de illis q̃ aures potentũ leniũt ⁊ ipsos talit scalpũt ⁊ decipiunt q̃ sue obediẽtie q̃si penitus eos subdũt. Sicut de incantatoribꝰ pharaonis legitur Exo. vij. q̃ ꝓ incantatiões egyptias ꝛ̄gas in dracones verterunt. qz certe adulatores q̃ principibꝰ suggerunt dñi ipos dños suos de instis crudeles faciũt. ꝛ̄gas in dracones verunt. ⁊ cum nri magnates tales incantatores ⁊ adulatores semp secum volunt bñe. ipsisq; q̃si in omnibꝰ obediũt. ⁊ ꝓ ipsos in omnibꝰ regunt ⁊ regunt. Añ de Manasses rege iuda dr. ij. Paral. xxxiij. q̃ obseruabat somnia. sectabatur auguria maleficis artibꝰ inseruiebat. babebatq; secũ magos ⁊ incantatores. Item incantat palliator seu ypocrita. dum seducit visum intuentis. Isti eñ sunt q̃ se sciũt in alios transfigurare formã ⁊ figuram viri boni induere. et tñ semp essentiã viri nequã ⁊ impij retinere. Hõne de mercurio deo latronũ legit in Ouidio. q̃ virtute incantatoris figuras rei mutabat. ⁊ de albis nigra ⁊ de nigris alba faciebat. ⁊ se de viro in feminã ⁊ in virũ de femina transfozabat. Sic ypocrita maleficio fraudis sue se transformat et variat in formas varias ⁊ diuersas. contra illud Deutro. xviij. Nec sit in te maleficus aut incantator. Item incantat diuinator dum seducit in se credentes. Reales eni incantatores. q̃. s. q̃ artes magicas operant. valde vituperant. ⁊ a deo ⁊ sacris legib⁹ condemnant. ⁊ nõ solũ ipi sed etiam illi q̃ in talibꝰ cõfidere cõprobant. Añ derisorie ciuitati Babylonice q̃ in scientijs supuacuis fuit antiquit⁹ occupata dicit sic. Esa. xlvij. Sta inq̃t cum incantatoribꝰ tuis ⁊ cũ multitudine maleficiorum tuoꝝ in q̃bus laborasti ab adolescentia tua si forte q̃d ꝓfit tibi aut si possis fieri fortior ꝛc. vide ibi. Sic ergo ptz quõ incantator sumit quatuor modis. videlicet. Maleficus. fictificus. falsidicus. veridicus seu mirificus. boc est dictu. Diuinator. palliator. adulator. vel predicator ꝛc.

Incedere. incessus. Nota q̃ incedere idẽ est qđ passim ire vel deambulare Et qz i titulis de ire: ambulare: gressus via: iter ⁊ silib⁹ plurima de motu incessiuo dicunt. Pauca dicere nũc intendo. Notab igr q̃ inuenit incessus boni ⁊ incessus mali. Et ꝓmo dico q̃ ẽ incessus bon⁹ ꝛ̄tuosus Boni eñ viri ⁊ iusti nolũt esse immobiles sicut lapis. q̃n, imo sp volũt ꝓ via ꝛ̄tutũ incedere ⁊ hinc inde ꝓ bona opa se mouere. Et aduerte q̃ ꝛ̄bũ incedere signat tres motꝰ. s.

Motum a quo.
Motũ in quo
Motum ad quẽ

Primꝰ ꝓcedit. Secundꝰ ꝓcedit. Tertius antecedit. Primꝰ est motꝰ incboatiuꝰ quẽ exercent viri penitentes. Secundꝰ est motꝰ freq̃ntatiuꝰ seu cõtinuatiuꝰ quẽ exercẽt ꝓficientes. Tercius est motꝰ cõsummatiuꝰ quẽ exercent finẽ attingentes seu sancti cõtemplantes. Et sic dico q̃ inuenit incessus puersoꝝ quẽ faciũt a malo recedẽdo. Incessꝰ ꝓfectoꝝ quẽ faciũt in bono ꝓcedendo. Incessus ꝓfectoꝝ quẽ faciũt ad summũ accedendo seu cõtemplando. Et

eo igit̄ ꝓmo q ē q̄dam incessus a malo recessionis. Et iste est incessus penitentiū ⁊ de nouo etiā ꝓuersoꝝ quoꝝ. ſ. motus est retrograd⁹ ad modū planete retrogradi. q̄. ſ. vtute radioꝝ ꝓcedentiū planetariū talit̄ q̄q; repcutiunt̄ q motu retrogrado incedere cōprobat̄. Vnd̄ etiā dicūt esse adamantes seu magnetes q̄ ferrū nō attrahunt ꝫ repellunt ipsumq; mouere ⁊ incedere motu p̄rio ⁊ a se recedere compellunt. Sic vere sepe fit q ferrū ⁊ planeta q̄ alio mō vocat̄ stella erratica. i. homo pct̄or erratic⁹ p indiscretionē: ⁊ ferre⁹ p obstinationē a suo malo motu ⁊ cursu. ⁊ a sua mala vita ⁊ doctrina retrogradit̄ penitendo. ⁊ p̄rio motu incipit incedere: bene viuere incipiendo. qđ certe q̄q; fit p influentiā radioꝝ diuine gratie ⁊ sanctoꝝ q̄ ipm repellunt ne male ꝓcedat. ⁊ q̄q; etiā p ipsius adamantis. i. p ipsius peccati turpitudinē q̄ ipm a se reȝcit. vt ab eo p penitentiam fugiat ⁊ recedat. ⁊ talis incessus retrograd⁹ fuit figuratus vbi d̄r Gen̄. ix. Dr Sem ⁊ Japhet imposuerūt palliū in humeris suis. ⁊ retrorsum incedentes operuerunt verecunda patris sui. faciesq; eoꝝ auerse erant. Quia ꝓcerto viri penitentie pallium verecundie debent recipere. ⁊ p penitentiā retrorsum incedere ⁊ verecunda patris sui. i. peccata ꝓpria q̄ dyabol⁹ q̄ fuerat pater eoꝝ eis reuelauerat cōtegere ⁊ delere. ⁊ facies ꝓsciaꝝ suaꝝ a pct̄o auert̄ ⁊ i p̄rium se mouere. Et nota q talis incessus penitentius debet esse

Cum fletu. Penitens enim d̄z luere. Figurat⁹ in dauid q̄ impugnat⁹ a ꝓprio filio ⁊ a regno suo expulsus est. sicut d̄r. ij. Reg. xv. Ascendebat ciuitatē oliuaꝝ scandens ⁊ flens. operto capite ⁊ nudis pedib⁹ incedens.

Cum metu

Cum fetu

Cum spretu

Item penitens d̄z tremere p̄s. Tristis incedo dum cōturbant̄ ossa mea ⁊ affligit me inimicus. Item penitens d̄z parere supple peccata p cōfessionē. Job. xxx. Merens incedebam sine furore consurgens in turbā clamabā frater fui draconū ⁊ soc⁹ struthionū. Itē penitens d̄z spernē supple mūdi bona. figurat⁹ in Dauid p̄ goliā pugnaturo. j. Re. xvij. vbi d̄r. q cepit tētare si armat⁹ posset incedere. supple arma saulis ferendo qđ q; ñ potuit: deposuit arma illa ⁊ sic ꝓualuit. Arma saulis sunt bona mundi. q; saul interpt̄at̄ abutens aut abusiuum. Ista ergo d̄z penitens saltem q̄tū ad affectū deponere. si vult tute p penitentiā incedere. ⁊ de golia dyabolo triumphare. Job. xxiij. Nudis ⁊ incedentib⁹ absq; vestimento ⁊ esurientib⁹ tulerūt spicas. Et bñ dicit nudis. q; reuera q̄ se bonis terrenis p cōtemptū nō spoliauerit. a peccato recedere nec sursum se ad deū erigere. ⁊ in via virtutum incedere nō valebit. Ista sē ēm q̄dam vincula q̄bus mens taliter stringit̄. q inferi⁹ inclinata se ad deū erigere ⁊ p penitentiā incedere prepedit̄. Vñ dns loquēs filiis israel exeūtib⁹ de egypto dicit Leui. xxvj. Cōfregi catbenas ceruicū vr̄aꝝ vt incederetis erecti. Patz igit̄ q est q̄dā incessus a malo recessiu⁹. Deinde dico q est q̄dam incessus in bono ꝓcessiu⁹. Et iste est incessus ꝓficientiū seu ꝓfectoꝝ. Aliter ēm incedunt pueri. aliter adolescentes. alit̄ viri ꝓfecti. Sic vere aliter ⁊ aliter incedūt pueri. i. penitentes ⁊ incipientes. adolescentes. i. ꝓuecti ⁊ ꝓficientes. viri id est ꝓfecti ⁊ cōsummantes. Pueri ēm incedūt nūc cadēdo. nūc resurgendo. nūc plorando. nūc exultando. nūc perstando. nūc vacillando. ⁊ hic vt supra visum est. est incessus de nouo incipientiū. Istis ēm opus est instrumentum ligneū cum rotis vt ei innitant̄ ⁊ vt incedere doceant̄. q. ſ. necesse est vt isti vtant̄ adiutorio ligni crucis. ⁊ vt ipsi per spem ⁊ fiduciam innitentes eidē recto tramite deducant̄. vt de qualibet anima penitente ⁊ de nouo incedere incipiente dicat̄ illud Baruc. ij. Anīa que tristis est sup mali magnitudine. ⁊ incedit curua ⁊ infirma. ⁊ oculi deficientes. et anima esuriens dat dño gl̄iam. Adolescentes aūt more leonis incedunt fortiter ambulando. nunc currendo. nūc saliendo. nūc p̄ hostes pugnando. nūc supando: nō deficiendo. nec a bono ope desistendo. Et hic est incessus in bono ꝓficientiū. q̄. ſ. debet fortiter ⁊ ardenter in virtutib⁹ ꝓcedere. ⁊ nunq̄ retrocedere aut deficere. Figuratis in illis sanctis animalib⁹. Eze. j. de q̄b⁹ d̄r. q vnūq̄q; ante faciē suā ambulabat. ⁊ nō reuertebant̄ cū incederent. vt de fortitudine cuiuslibet talit̄ incedentis dicat̄ illud Ezec. xlv. Incedebat inter leones ⁊ fact⁹ est leo. ⁊ didicit p̄dam capere. Pone hic si vis de leone quō saltando incedit ⁊c. Viri vo incedunt plane mature ambulando. ⁊ virtutis fortitudinez etatisq; maleſtatē in suis gressibus oñendo. Et hic est incessus pfectoꝝ ⁊ ꝓsummatū. De q̄b⁹ d̄r Josue. xxiij. per turmas ⁊ cuneos incedebant. supple filij israel. p loca plana atq; campestria. Patet ergo q est q̄dam incessus i bono ꝓcessiu⁹. Denq; dico q est q̄dā incessus adꝫ summū accessiu⁹. ⁊ iste est incessus cōsummantiū seu pfectoꝝ. Viri ēm pfecti q̄ iam sē ab alijs bonis⁹ segregati. deo ⁊ angelis mentalit̄ sociati. q̄rū ꝓuersatio i celis est. imo q excelsiores sē facti. habent suū specialē modū viuendi. Isti ei incedūt

Recte deum depcando.
Sancte deo famulando
Lete deum collaudādo.
Alte deum cōtemplādo
Docte deum p̄dicando.
Tute deū vendicando.

Dico ergo q pfectoꝝ vita ⁊ iceſſus ē dei depcatiu⁹ Tales ēm in puris ⁊ sanctis orationibus ꝓtinue se exercent. Job. viij. Si diluculo cōsurexeris ad deū omnipotentem fueris depcat⁹. si mund⁹ ⁊ rectus incesseris statim euigilabit ad te. ⁊ placatū reddet habitaculū iusticie tue. Item est dei comitatiu⁹ seu famulatiu⁹. Tales ēm seruitio diuino solent dedicari. ipsiq; studeant assistere ⁊ ipm in templis ⁊ ecclesijs comitari. ij. Reg. xvj. Uniuersi bellatores a dextro ⁊ a sinistro latere regis Dauid incedebant. Itē est dei collaudatiu⁹. q. ſ. tales in dei laudib⁹ ⁊ gratiarū actionib⁹ se delectant. Ūñ de aaron dicit̄ Ecci. xlv. q de⁹ cinxit illuz tintinnabulis aureis plurimis in gyro. dare sonitū in incessu suo auditū facere sonitū in templo. Item est dei cōtemplatiuus. Ūñ de belya ⁊ belyseo dicit̄. iij. Reg. ij. Cūq; p gerent ⁊ incedentes sermocinarent̄. ecce currus igneus et equi ignei diuiserunt eos. ⁊ ascendit belyas p turbinem in celū. Item est dei p̄dicatiu⁹. q. ſ. tales in p̄dicanda lege diuina solent̄ sepi⁹ occupari. Ūñ Exo. xxxix. dicit̄. Qr in vestibus summi sacerdotis erant malapunica ⁊ tintinnabula aurea. q̄bus ingr̄ ornatus incedebat pontifex q̄n̄ ministerio fungebat̄. Tintinnabula ēm sonitū p̄dicatiōis designant. Item est dei vendicatiu⁹. q. ſ. tales taliter sic incedentes finaliter deū vendicant p felicitatē eternā. puerb. xxx. Incedit feliciter leo fortissim⁹ bestiaꝝ. vt tales dicant illud Heb. vj. Oñi fortissimū solaciū habeam⁹ q̄ cōfugim⁹ ad tenendū ꝓpositam spem. quā sicut ancboram habem⁹ tutā ⁊ firmaz incedentem vsq; ad interiora velaminis. Et breuiter de talibus iustis potest dici illud Luc. j. Erāt aūt ambo iusti ante deū incedentes in omnib⁹ mandatis ⁊ iustificationib⁹ dñi. Et sic ptz quō inuenit̄ incessus ad deum accessiuus. in bono ꝓcessiu⁹. a malo recessiu⁹. ⁊ sic dato q est quoddā incedere virtuosū. Sedo p̄cipalit̄ dico q est quoddā incedere vicios̄. Incedūt ei mali Quidam

Procaciter elatis cornibus.
Fallaciter transuersis cordib⁹
Mugaciter velatis renibus.

Primi incedūt erecti qđ supba facit elatio. silles. ſ. basiliſco: q̄ ab vmbilico sursum incedit sp erectus. Sic potissime nostri iuuenes et iuuencule q̄ p̄ supbia ⁊ lasciuia ita vident̄ erecti incedere ac si nō possent collum ac humeros complicare. Esaie. iij. Ambulauerunt extento collo ⁊ nutib⁹ oculoꝝ ibant. ⁊ cōposito gradu incedebant. Secundi incedunt illecti qđ deceptrix facit, p̄ditio. Hiere. ix. Jn omni fratre tuo nō habeas fiduciam. q; omnis frater supplantans supplantabit̄. ⁊ omnis amicus fraudulenter incedet ⁊ veritatē nō loquetur. Tercio incedunt reiecti seu despecti qđ ypocrisis facit cōfictio. Ūñ de Ysmabel d̄r Hiere. xlj. Qr ysmabel incedens ⁊ plorans ibat supple animo ficto vt decipet intuentes. sicut patet ibidem. Et sic dico q incedere in malo sumitur ⁊ in bono ⁊c.

Incendium. Incendere.

Nota q̄ scriptura inuenit̄ Incendiū supernum. Internum. Externum ⁊ Eternum. Primū generat dei benignitas. Secundum inflāmat bestis malignitas. Tercium suscitat mundi peruersitas. Quartū aūt ꝓcreat ozci crudelitas. Primo ergo dico q inuenit̄ incendiū feruoris charitatiui. Et illud ꝓcerto venit desup. q; nemo potest p charitatem incendi nisi p diuinā gratiā fuerit inflammat⁹. Charitas ēm incendit animā p dolorem contritionis. Per feruorem deuotionis. Per ardorem dilectionis. Per primū culpas di

minat. Per secundū mentes illuminat. Per tercīū deo cōglutinat. Incendiū charitatis culpas fugat ⁊ eliminat. Et hoc est quod bene supponit Tbob. vj. vbi dicit. q incenso fecore fugabit demoniū. Pone si vis p modum figure quō iecur piscis incensum. fugauit demoniū asmodeū qđ luxuriosos necabat. Hoc est peccatū luxurie qđ p incēdiū charitatiue cōtritionis fugat. Itē incendiū charitatis mentē purgat ⁊ illuminat. Ignis em̄ incensus solet illumiare domū. Sic facit charitas cor deuotū. Exo. xxx. Adolebit aaron incensum sup altare suaue ⁊ fragrans. mane qñ cōponit lucernas incendet illud. Itē incendiū charitatis corda ligat ⁊ cōglutinat. Metalla em̄ sic q ex pluribꝰ fiat vnum nec cōglobant nec cōsolidant nisi p ignez. Sic nec bō deo aut primo sine charitatis incendio copulat. Exo. xxix. Oſferes totū aries etē in incensum sup altare. Oblatio est dño. odor suauissimꝰ victime dñi. Et sic ptz q inuenit incendium feruoris charitatiui. Scđo dico q inuenit incendiū horroris inquinatiui. i. incendiū petī. qđ. s. p ignē triplicis cōcupiscentie generat. Sicut em̄ hostes solent incendere tecta ⁊ ciuitates quas capiūt. Sic hostes anie qñ ceperint ciuitatē vl habitaculū mentis humane. ipam solent diuersis viciis incendere ⁊ cremare. ij. Para. xxxvj. Incenderunt hostes domū dñi. Et bñ domū dñi. q. pcerto domus dñi secretior q̄ est anima vel voluntas. imo etiā domꝰ exterior. i. ecclesia hodie malis ignibꝰ est incensa. Caro ei ibi accendit ignē luxurie. Mundꝰ aūt ibi accendit ignē auaricie ⁊ inuidie. Dyabolꝰ vo ibi incendit ignē ⁊ feruorē iracū die inuidie ambitiōis ⁊ superbie. vt iam plangendo dicamꝰ cū dauid illud ps. Incenderūt igni sanctuariū tuū in terra. polluerunt tabernaculū nois tui. posuerūt ierlm in pomoꝝ custodiā. De incendio em̄ luxurie dr Hiere. lj. Paludes incense sunt igni. De incēdio auaricie dr Hiere. xxxvij Chaldei bellabunt cō ierlm ⁊ capient eā ⁊ incendent. Chaldei em̄ q̄ interp̄tant quasi vbera vel q̄si dēmones significant vsurarios. q̄. s. primo sunt vbera dū boies lactant. sed tandē demones dū cuncta dissipant. Isti em̄ sunt illi q̄ antiquitꝰ incendebant filios suos immolando eos demonibus. qz. s. vsurarij filios suos summe studeant amore peccunie ⁊ peccato auaricie incendere ⁊ lucri cōcupiscentie cremare. Hiere. vij. Edificauerunt excelsa tophet vt incenderent filios suos ⁊ filias suas igni. De incēdio iracundie dr Eccli. xxviij. Homo iracundꝰ incendit litē. De incēdio inuidie dr Jaco. iij. Quantus ignis q̄m magnā siluā incendit De incendio vo ambitionis ⁊ superbie dr in ps. Dum superbit impiꝰ incendit. Patet ergo q in scriptura repit incendiū horroris inq̄natiui. Tercio dico q inuenit incendium terroris cōminatiui. Et istud pcerto est incendiū mūdi tribulationū ⁊ alium. q̄ boni sicut auruz pbant. Mali vo vt redeant flagellant. Un cuilibet tribulato a tribulatione incendio castigato dicat illud Leui. x. Fratres nri et omis domus israel plangant incendiū qđ dns suscitauit. De malis vo q̄ nō emēdant incēdijs ⁊ aliū tribulationuz dicit Amos. iij. Subuerti vos sicut subuertit dns sodomā ⁊ gomorrā. ⁊ facti estis quasi torris raptꝰ ab incendio ⁊ nō redistis ad me dicit dns. Hoc est ergo incendiū terroris cōminatiui vel molestatiui. Quarto dico. q inuenit incendiū ardoris dissipatiui. Et hoc est incendiū infernale Un de anima damnata sub specie babylonis destructe dr Apo. xviij. Clamauerūt in̄ct videntes locū incendij eius. Ue ve ciuitas magna. Et sic patet quō quadruplex est incendiū. videz. Incendiū doloroſum ⁊ infernale. Incēdium languoroſum ⁊ temporale. Incendiū vicioſum ⁊ criminale. Incendiū virtuoſum ⁊ spiritale. Vide. j. vbi Succendere ⁊ in alijs titulis synonimis. Et si vis exempla vide de igne ⁊ similibus.

Incensum Cum incēsum idē sit q liquor thuris vel cuiuslibet alterius gummi fragrantis ⁊ suauis odoris qđ deo ⁊ ad dei honorē incendit vt eiꝰ ira placet ⁊ beniuolentia pcuret. igit est incensū gūmi in igne liq̄scens ⁊ sursum in fumū odoriferū euaporās domū obnubilans ⁊ depuraus. ⁊ nares odorantiū gratificans ⁊ cōfortans. Dicaz g̃ q cum incensum vt dictum est Numinibus dicat. In ignibꝰ liquat. Per fumū eleuatur Ad nares applicat. possum intelligere Per primuz dei cultum ⁊ deuotionem. Per secundū cordis motū ⁊ dilectionē. Per tercīū mentis affectum ⁊ orationē. Per quartū vocis afflatū ⁊ adulationē. Primū incensuz requirit deitas. Secundū incensum exhibet charitas. Tercīū incensū extollit puritas. Quartū vo incensuz diligit vanitas. Et pcerto ista apparet ex q̄druplici vsu ipi incēsi. qđ. s. Dat deo ⁊ numinib⁹. Dat iustis ⁊ fidelib⁹. Dat sanctis ⁊ altaribꝰ. Dat idolis ⁊ demonibꝰ. Primo mō incensat fides ⁊ deuotio. Sed secundo incensat amor ⁊ dilectio. Sz tercio incensat humilitas ⁊ oratio. Quarto vo incensat vanitas ⁊ adulatio Primo igit dico de incenso qđ sincera requirit deitas. Et istud pcerto nihil aliud est q̄ verꝰ ⁊ sincerus cultus latrie q̄ p incensum designat. Q principio em̄ incensum ⁊ thurificatio ⁊ thuris incensio ⁊ adolitio voluit q̄libet natio deo suo appropriare. et ipm p talia suffumigia honorare. Cogitauit em̄ humana discretio cū supiora numina. i. deus ⁊ angeli sint spūs. q res q̄ inter corpalia magis appropinquant ad spiritalē naturā cuiusmodi sūt fumi ⁊ incensa. ipos haberent summope dilatare. ⁊ iō ista voluerunt ipis specialiter dedicare. Et sic p incensum ⁊ thurificationē bñ possum dei cultū ⁊ verā latriā designare. Sicut em̄ dicit Pli. lj. xij. ca. xv. Incensum ⁊ thus a sacris sacerdotib⁹ colligebat. q̄ tunc a mulierib⁹ abstinere tenebant ⁊ postea ps deo offerebat. sacerdotib⁹ cōcedebat. ⁊ residuū mercatorib⁹ vendebat. ⁊ sic ipsi⁹ efficacia melior credebatur. Sic renera dicā q sacerdotes ⁊ deuoti ⁊ casti boies debent esse q̄ incensum. i. cultū fidei habent pcipue ministrare. ⁊ q de isto incenso. i. de fidei cultu debent deo sibi ⁊ populo cuilibet portionē ꝓriā ⁊ debitā dispēsare. Figura ad hoc Leui. xxj. vbi dr q sacerdotes sancti erūt dño deo suo ⁊ nō polluent nomen ei⁹. incensum em̄ ⁊ panes offerūt do suo. ⁊ iō sancti erunt. Et breuiter ista est veritas. q incensum. i. cultꝰ latrie ⁊ honor diuinꝰ soli deo dz offerri. ⁊ nulli creature quōlibet dispensari. qđ etiā in thimiamate figura tū est. De q̄ dr Exo. xxx. q nulla creatura sed solꝰ de ipso vti debebat. q̄nimmo si q̄s vsui suo vel alteriꝰ tale thimiama seu tale incensum aromaticū applicabat. mortis piculo subiacebat. Un Leui. xxj. dr. q sacerdos assumpto thuribulo qđ de primis altaris impleuerit ⁊ hauriens manu cōpositum thimiama in incensum vltra velū intrabit i sancta. Ista tñ sunt contra multos q̄ incensum. i. honorē deo soli debitū. solent creaturis ⁊ maxime pessimis. i. demonibus cōicare. ⁊ eis ad ira incensare ⁊ tanq̄ deos honorare. sicut pt̄z de idolatris atq̄ magis ⁊ ariolis. Ipsi em̄ mali spūs aut qz honorē diuinū volunt in suū supbe cōuertere. aut qz spūs sunt ⁊ corpa spiritalia. i. aerea assumunt. solent in fumosis ⁊ aereis vaporib⁹ ⁊ maxime odoriferis delectationē aliquā inuenire. ⁊ ꝓterea incensa ⁊ suffumigia desiderāt ab hoib⁹ accipe. qđ certe q̄ tanq̄ dijs ⁊ p modū sacrificij faciunt nō se possunt ab idolatria excusare Sicut dr. iij. Reg. xvij. q fecerunt sibi statuas ⁊ lucos in oi colle sublimi. ⁊ adolebāt ibi incensum sup aras in more gentiū Non sic charissimi nō sic. ⁊ verū incensum. i. vera fides et latria vni deo ⁊ nō demonib⁹ impendat. j. Parali. vj. Aaron ⁊ filij eius adolebūt incensum sup altare. Et sic ptz q est quoddā incensum. qđ sincera requirit deitas. Secūdo dico q est incensum q̄ fraterna flāmescit charitas. qz. s. sicut videmus q incensum in igne positum liquescit ⁊ inflāmat. ⁊ circumiacentes delectabiliter cōsolat. Sic charitas seu feruor amoris solet in amorosis cordib⁹ liquescere ⁊ deuno in aliud se transferre. ⁊ more duoꝝ metallorꝝ. q̄ si liquefacta fuerint vnum fiunt ipsa corda coniungere ⁊ vnire. ij. Para. xxxij. In ierlm coram altari vno adorabitis ⁊ ibi cōburetis incensum. Tercio dico q est quoddā incēsum qđ ad deū eleuat. s. puritas. Et istud est incensuz orationis. q̄. s. sursum ad deum p modū incensi ⁊ fumi de incēso exeuntis dirigit. ita q p ipsam suprema deitas pacificatur ⁊ humana fragilitas expiatur. Et q per incensum intelligat oio satis patet Apoca. viij. vbi dicit. q data sūt angelo incensa multa que sunt orationes sanctoꝝ. vt ⁊ sic q̄libet deuotus homo dicat illud ps. Dirigat dominе oratō mea sicut incensum in conspectu tuo. eleuatio manuū mearū sacrificiū vespertinū. Sed pculdubio charissimi videtur q sunt pauci qui talia incensa. s. fidei deuotionem. fra

ternam dilectionem. ⁊ deuotam oratiõē offerant. ⁊ q̃ deo spiritualiter sacrificent ⁊ incendant. Juxta illud qđ scribit Dañ. iij. Nõ est in tpe hoc pnceps aut ꝓpheta ⁊ dux neq holocaustũ neq sacrificiũ neq oblatio neq incensum neq locus primitiarũ coram te. vt tñ cõtrariũ deberet esse. vt q̃libet dicere posset illud ꝑ. Holocausta medullata offeraz tibi boues cum hircis. Hoc est igit quoddã incensum qđ ad deũ eleuat. s. puritas. Quarto dico qđ inuenit quod dã incensum qđ in mundo diffundit vanitas. ⁊ istud ẽ incensum adulationis. quo. s. mali solẽt afflare ⁊ delectare nares diuitũ malignoz. similes idolatris q̃ idolis mutis ⁊ inutilib⁹ solent incensum offerre. Similes etiã magis ⁊ aliis q̃ incensuz solent dæmonib⁹ dare ⁊ eos suffumigijs odoriferis delectare. qz. s. adulatores: idola. i. simplices ⁊ ignaros diuites necnõ demones. i. crudeles ⁊ tyrannos pncipes ⁊ potentes solent ꝑ incensum adulatõis decipe. ⁊ eos fumo vanitatis seu vane laudis ⁊ inanis glorie delectare. iij. Reg. xv. Adhuc ppls sacrificabat ⁊ adolebat incensuz in excelsis. Aduerte tñ q̃ tales incensatores seu incensi buius amatores a deo solent abominari. Peccatis solẽt cõtaminari. In fine solent exterminari. Solent dico a deo abominari. Vñ dñs dicit Esa. j. Nõ offeratis mihi sacrificiũ frustra. incensuz abominatio est mihi. Solẽt etiã vicijs cõtaminari. qz. s. adulatores solent multis alijs vicijs abũdare. Figurati in rege iosaphat. ij. Paral. xxvj. Qui cõtra statũ ꝓpriũ adolere voluit incensum ⁊ statim fact⁹ est lepro sus. Solent insup in fine exterminari. s. tormentis tam tpalib⁹ q̃ eternis. Vñ de rege iuda ezechia legit. iiij. Reg. xviij Qz ipse deleuit aurũ spices ⁊ eos q̃ adolebant incensũ baal. ⁊ soli ⁊ lune ⁊ xij. signis ⁊ omni militie celi. Quia reuera illi q̃ p adulationẽ incensant ⁊ thurificant baal. q̃ interpretatur deuorans. i. mundi pncipib⁹ ⁊ tyrannis. ⁊ soli ⁊ lune ⁊ signis. i. ꝑlatis maioribus mediocrib⁹ ⁊ infimis. ⁊ militie celi. i. militib⁹: officialib⁹ ⁊ balliuis. digni sunt q̃ a rege iuda xp̃o exterminent ⁊ de libro viuentiũ deleant. Nume. xvj. Ignis egressus a dño interfecit ducentos quadraginta viros q̃ adolebant incensum. Sic ergo ptz q̃ in scriptura reperit incensum multiplex vicz. Adulatõis. Orationis. dilectionis ⁊ deuotionis.

Incertus. Vide vbi certitudo.

Incipere. Nota q̃ tam incipe q̃ cepit qđ ẽ verbum defectiuũ significant rei initiuz et cuiuscunq; temporis vel operis principium ⁊ inceptionem. Dicam igitur q̃ inuenitur incipere quod spectat

Ad Deum. Primo ergo dicamus de inceptione q̃ spectat ad deum. Deus enim q̃tum ad essentiã

Justum

Impiũ nunq̃ incipit immo semp est. cum nõ habeat pncipium neq finem. Qz tuz vo ad opationes suas semp incipit. qz. s. q̃tum ad nos ꝑ incipit noua opa facere. nouos effectus ⁊ mirabiles ꝓducere ⁊ nouo modo erga nos se habere. Sol em nunq̃ incipit ⁊ sp incipit. qz. s. in essentia sua nunq̃ desinit aut incipit. In motu vo suo sp aliqđ noui incipit. inquantũ omni die oritur ⁊ occidit ⁊ cõtinue de signo ad signuz ⁊ de gradu ad gradum transit. Et ideo sol a poetis pingebat in formã iuuenis sine barba. q̃uis esculapius ⁊ multi alij solis filij pingerent barbati. in signum q̃ iste quotidie renascit ⁊ iuuenescit. ⁊ quotidie reincipit apparere. Sic vere de⁹ inuenit cõtinue iuuenescens ⁊ eẽ suum nunq̃ desinẽs aut desistens. Job. xxx. Gloria mea sp innouabit. ⁊ arcus me⁹ in manu mea semp instaurabitur Vñ ipse est q̃ dicit. j. Reg. iij. Ego incipiam ⁊ complebo q̃si diceret. Ego semp incipiens ⁊ semp completus. ⁊ maxime q̃tum ad effectus suos aliquid semper innouans ⁊ reformans. Unde nota q̃ deus aliquid incipit quantum ad

Ignorantes. Iste enim ignorantes solet instruere

Negligentes ⁊ hoc fecit manens in stadio. i. in carne

Pestilentes. Act. j. Cepit iesus facere ⁊ docere. ⁊ Luce. xxiiij. Qz incipiens iesus a Moyse ⁊ ꝓphetis interpretabat scripturas discipulis. Item negligentes solet repellere. Et hoc facit regnans in solio. Unde Apoc. iij. Utinam calidus esses aut frigidus. ⁊ qz tepidus es: incipiam te euomere de ore meo. Quod etiam cõtra symoniacos potest dici. De quib⁹ dicit Joh. ij. q̃ Jesus cepit ejicere vendentes de templo ⁊c. Item pestilentes solz destruere. ⁊ hoc facto finali iudicio. Unde ipse est qui dicit Hiere. xxv. Ecce in ciuitate in qua inuocatum est nomen meum ego incipio affligere. Sequit. Gladiũ em̃ voco sup omnes habitatores terre. Item sapientes seu etiam penitentes solet diligere ⁊ dirigere. ⁊ hoc faciet in celi palacio. q̃ sez vocabit oparios ⁊ reddet illis mercedẽ. incipiens a nouissimis vsq; ad primos. Math. xx. Ita q̃ beati possunt sibi dicere illud. ij. Regl. vij. Incipe ⁊ benedic domui serui tui. Nunc etiaz penitentes ⁊ tribulati dicere possunt illud Osee. vj. Venite ⁊ reuertamur ad dñm. qz ipe cepit ⁊ sanabit nos. percutiet ⁊ curabit nos. Istud est g̃ vnũ incipere qđ spectat ad deũ. Secdo dico q̃ inuenit vnũ incipe qđ spectat ad iustũ. Just⁹ em̃ sp incipit bona opa aggrediendo. de bono in meli⁹ pficiendo. ⁊ bonũ exemplum posteris dando. Et nota q̃ ad iustũ spectat vnuz incipere quod est

Uigoris. Unum inquit incipere spectat ad iustos:

Mororis qđ spectat ad animi vigorem. ⁊ istud ꝓcerto spectat ad virtutem fortitudinis. q̃. s. semper vult incipere ⁊ inchoare opa virtuosa. Potissima em̃ pars cuiuscunq; rei est initiũ. Res em̃ ardua postq̃ incipitur quasi completa media iudicat. Et ideo primi fidei fundatores qui inceperunt tyrannis resistere. primi scientiaz inuentores q̃ inceperunt semina iacere. primi bonoz laborũ bellorz ⁊ operũ aggressores qui incipiunt viam oñdere valde sunt cõmendandi ⁊ a deo ⁊ hominib⁹ collaudandi. Facile em̃ est incipientem sequi. ⁊ bene inchoantibus conformari. Ubi vo non est qui incipiat. quilibet sequens titubat ⁊ vacillat. Ideo dicebant illi ⁊ querebant. iij. Reg. xx. Quis incipiet preliari? q. d. necesse est q̃ alicjs incipiat. Da em̃ q̃ ille q̃ incipit negociũ arduũ nõ plene pficiat. multuz tñ ꝓficit. qz alteri subsequnti dat occasionem ⁊ audaciaz vt aliquid inceptis addat vel vt compleat ⁊ perficiat. Utile est tñ ⁊ honestum q̃ homo compleat si potest qđ incepit. ⁊ q̃ opus pficiat qđ assumpsit. ij. Cor. viij. Quemadmodũ cepit ita ⁊ pficiat. Et potest dici q̃ aliqui bene incipiunt et bene finiunt sicut sunt iusti ⁊ sancti. qui. s. bonum qđ incipiunt vsq; ad finem ⁊ complementum deducunt. Exemplo xp̃i. Act. j. Cepit Jesus facere ⁊ docere vsq; in die qua assumptus est. Item quidam bene incipiunt sed male finiunt sicut patet de multis qui optimi sunt in iuuentute. pessimi in senectute. Optimi in inferiori gradu. pessimi q̃ ꝓuebunt in superiori statu. Si les illi monstro seu illi puero monstruoso qđ in babylone fuit natum in presagium mortis alexandri magni. sicut narrat Beruasius in lib. de ocijs Imperialibus. q̃ ab homine incipiebat ⁊ inferius in feras ⁊ belluas desinebat. qz. s. in capite et in brachijs forma bũa incboabat. circa coxas vo in capita multoz ⁊ diuersorum animalium terminabat. ⁊ quia a meliori incipiebat ⁊ in deterius finiebat. mortem alexandri vt dixerunt aruspices ⁊ mutationẽ reipublice in deterius designabat. Revera multi sunt bodie tales qui sez ab homine incipiunt et terminant in feras. qz. s. et si in virtutibus iniciant. in feras tñ. i. in ferina vicia terminant. ita q̃ non solum vna fera. i. vnum vicium inuenit in ipsis. immo multa ⁊ diuersa vicia reperiuntur in illis. Ibi est leo crudelitatis. vrsus gulositatis. canis insatiabilis cupiditatis. symia calliditatis. ⁊ porcus carnalitatis. Ista ergo quando in pncipe vl ꝑlato reperiuntur. procul dubio mors ⁊ destructio reipublice designatur. Talibus igit incipientibus ⁊ male terminãtibus dicit Gal. iij. Sic stulti estis insensati galathe. vt cuz spiritu cepistis carne cõsummamini. Isti ergo bene incipiunt sed male finiunt. Item aliqui sunt qui bene incipiunt sed nihil finiunt. sicut ad literam sunt mali. qui semper noua magna ⁊ ardua solent incipere. sed nihil ad pfectionez ⁊ complementum deducere. Nihil enim ad perfectuz adduxit lex. Heb. vij. Et de talibus potest dici istud Luc. xiiij Iste homo cepit edificare ⁊ non potuit cõsummare. Isti sunt sicut Janus qui a poetis dicit deus initiorum ⁊ plures habebat facies. ⁊ ideo ab illo iano dicit ianuarius. qui est ianua et initium totius anni. Initia enim negociorum ⁊ rerum ⁊ non fines dedicabant eidem. Tales ergo videntur bodie esse inconstantes insigniti multis faciebus. id est multis principijs ⁊ inceptionibus insignes. qz. s. non fines sed initia rerum videntur ad eos ptinere. inquantum sp

volunt incipere sed nihil debite terminare Quia fm ꝑm
acres in principio transiunt in fine. ita q̄ postq̄ ipsa ꝓmo
inceperint postea cantant defecat Job. v. ca. Dissipat dñs
cogitationes malignorum ne possint implere manus eor
quo ceperant. Isti ergo bene incipiunt s̄ non finiunt. Item
alq̄ sunt q̄ male incipiunt sed bene finiunt. Non em̄ semp
respondent vltima primis. Debile enim principium melio
r fortuna sequet. Sepe em̄ fit dei misericordia mediante
q̄ q̄ malus vixerat bon⁹ efficit. z q̄ incepat a vicijs in vir
tutibus cōsummat. Exemplū Thob. ij. Cepit offendens
pedib⁹ currere. Item dico q̄ alq̄ sunt q̄ male incipiunt et
male finiunt. sicut sunt pctores z mali. sed de istis dicetur
in sequenti. Sic ergo patet quō diuersi diuersimode inci
piunt bonū opus. Et possum⁹ notare breuit̄ q̄ iusti libent̄
incipiunt dolere per contritionem. Incipiunt deflere per
compunctionē. Incipiunt clamare p orationē. Incipiunt
laudare p gratiarū actionē. Incipiūt laborare p bonā ope
rationem. De dolore cōtritionis dicī pōt illud Thob. x
Cepit aūt. s. Thobias contristari nimis. De flere cōpūcti
onis dicit Thobie. iij. Or thobias ingemuit z cepit orare
cum lachrymis. De clamore orationis dr Sen. iiij. Iste ce
pit inuocare nomen dñi. De canore laudis z gratiarū acti
onis dicit. ij. Paral. xxix. Or leuite tenentes organa. et sa
cerdotes tubas. cū offeret sacrificiū ceperūt laudes cane
re dño. De labore aūt bone opatiōis dici pōt illud Sen. ix
Cepit Noe vir agricola esse. Est ergo incipere vnum iusto
rū q̄d spectat ad vigorem. Item est vnū incipe iustorū
q̄d spectat ad merorem. Et istud est incipere mundi tribu
lationū. q̄ cōtinue pullulant z incipiunt erga bonos. j. Pe
tri. iiij. Temp⁹ est vt incipiat iudiciū a domo dei. Item
est vnum incipe iustor spectans ad bonorem. q. s. melio
res primi incipiunt bonorari. Sen. xliij. Scrutat⁹ est sac
cos eor incipiens a maiore. Et certe sicut a maioribꝰ inci
pit ꝗtum ad honores. sic si male se habuerint ab eis inci
piet. inferendo miserias z dolores. Vñ angelis ꝓcussorib⁹
ꝑcipit Ezech. ix. A sanctuario meo incipite. Sic ergo patꝫ
q̄ est vnū incipe q̄d spectat ad iustum. Tercio dico q̄ ē
vnum incipe spectans ad iniustū. Et sic dico q̄ mali habēt
quadruplex malum incipere. vicz. Unum quod denotat
Impfectam vite nouitatem. Mali ḡ habent vnuꝫ
Incompletā morū leuitatez incipe q̄d est impfectuꝫ
Indiscretā culpe prauitatē. z illud nihil aliud est ꝗ
Parū letā pene grauitatem. impfectio vite z morus
q. s. multi sunt impfecti z incipientes. nunq̄ aūt complen
tes aut ꝓsummant es. Vñ Seneca dicit q̄ fatu⁹ incipit sp
viuere. Eccli. xviij. Cū cōsummauerit homo tunc incipiet.
q. d. Isti etiā tunc incipiūt qñ debuerant cōsummare. Itē
est vnum incipere q̄d est incompletū. Et istud est qñ quis
incipit bene sed nunq̄ deducit ad finem. sed de hoc dictus
est supra. S. p̄cedenti. Item est vnuꝫ incipe q̄d est indiscre
tum. sicut est qñ mali libenter incipiunt lites z alia mala. z
z qñ gloriant incipe mala opa z mala exempla alijs dare.
ipsaq̄ cōtinuare z ad malū finem deducere. Figurati i edi
ficantib⁹ turrem babylonis. de q̄bus dicit Sen. xj. Cepe
runt hoc facere nec desistent a cogitatōnib⁹ suis donec eas
compleant. Babylon int̄prat confusio z signat op⁹ ma
lum ꝛc. Item est vnum incipe q̄d est parū letum. z istū est
incipe pene eterne. que. s. qñ post mortem inceperint dam
nati incipient dicere montibus cadite super nos. z collib⁹
operite nos. sicut dicit Luce. xxiij. Q̄d potissime tunc fiet
qñ a regno dei videbunt ꝑpetuo se exclusos. Lu. xiij. Tūc
incipietis foris stare Et. xiij. Incipietis cum rubore nouis
simū tenere locū. Sic ergo patet quō incipe spectat ad de
um: ad iustum z ad impium.

Incidere. Nota q̄ incidere sumit ꝑ in aliq̄d
malū cadere. Et nota q̄ in scriptura
reperit Incidere nequitie latentis. Incidere miserie pre
sentis. Incidere angustie sequentis. Incidunt em̄ inīq̄
in foueam latentis reatus. Incidunt miseri in cochleaz p̄
sentis amfractus. Incidunt damnati in aream sequentis
defectus. Primo ergo dico q̄ est vnum incidere spectās
ad temeros. i. ad peccatores. q. s. isti de vno peccato inci
dunt in aliud. z etiā vbi ipsi non aduertunt ipsi incidūt in
dyaboli laqueum z ruinam. Or em̄ incidant in foueaz ma
licie z nequitie. patet Eccls. x. Qui fodit foueam incidet in
eam ꝛc. Quidam incidunt in laqueū auaricie. j. Thim. vj.
Qui volunt diuites fieri incidunt in tentationes z in laq̄
um dyaboli. Quidam incidunt in scopu os iracundie z di
scordie Act. xxvij. Timentes ne in aspera loca inciderem⁹
ꝛc. Quidā incidunt in viscum carnalitatis z luxurie. Un
de de mala muliere dr Prouer. xxij. Fouea ꝑfunda os ali
ene. cui irat⁹ est dñs incidet in eam. Quidā incidunt in in
firmitatem languoris z negligentie sicut de antiocho dr. j.
Mach. vj. q̄ decidit in lectum z incidit in languorē. Qui
dam incidunt in tenebras erroris z ignorantie. ꝑuer. xvij.
Qui euitat discere incidet in malum. Quidam incidunt in
voraginem desperationis atq̄ demētie. Eccli. xxix. Trās
grediens mandatū dñi incidet in ꝓmissionem neq̄. Iste
est ergo vnum incidere spectans ad temeros. Secō dico
q̄ est vnum incidere spectans ad miseros. Et istud ē il
lud q̄d spectat ad illos qui in mundi tribulatōnes incidūt
z q̄ casibus fortune nunc in vnū nunc in aliud malū ruūt.
Fortuna em̄. i. effectus occulte dei ꝓuidentie. boies in hoc
mundo varia sorte pellit. ita q̄ fm occulta sua iudicia ip
sos in diuersas tribulatiōes incidere facit. Et inde sepe fit
q̄ homo pessime ꝓ illam viam in piculum incidit ꝑ quam
piculum euadere credit. Iuxta illud poeticuz. Decidit in
cillam q̄ vult vitare caribdim. Cilla em̄ z caribdis sūt duo
maris picula. z sepe fit q̄ dum naute vnuz vitare se credūt
in aliud incidunt z impingunt. Melius est igitur deo ex to
to se committere z q̄cq̄d incidere fecerit in patientia susti
nere. Iuxta illud q̄d dixit dauid. ij. Re. xxiij. Meli⁹ est vt
incidam in manus dñi (multe em̄ misericordie dñi sūt) q̄
in manus hoim. Istud est igit̄ vnum incidere spectās ad
miseros. Tercio dico q̄ est vnum incidere spectans ad
inferos. id est ad damnatos qui sūt in inferis. Isti enim si
gurantur in illo qui descendens de ierusalem in iericho in
cidit in latrones. q̄ spoliantes eū plagis impositis abierūt
semiuiuo relicto. sicut dr Luce. x. Peccator em̄ q̄ de ierūm
in jericho. i. de statu gratie in peccatum descendit. finaliter
moriens in latrones infernales incidit z bonis oīm⁹ tpa
libus z gratuitis spoliatus. plagis eterne damnatiōis im
positis semiuiu⁹ ptransit. Inq̄tum sez nō plene nec quie
te viuit. immo iuxta ps. Laborabit in eternum z viuet ad
huc in finem. De tali ergo futuro incidere dicit Eccli. xxix
Recupa ꝓmū fm vtutem tuā z attende tibi ne incidas
sez in manus dyaboli ꝛc. Proximū inq̄t tuum. i. ipm qui p
penitentiā recupat ne in eternā angustiaz incidat. z ne ad
manus sue dure iusticie inueniat. Et merito. q. ꝑcerto si
cut dicit Heb. x. Horrendum est incidere in manus dei vi
uentis. Et hec de incidere sufficiant. vide supra de Cadere
z de Decidere.

Incircumcisus. Cum circūcisio nihil ali
ud sit q̄ circumquaq̄ fa
cta incisio. sicut in lege Mosaica fiebat vbi caro ꝓpucij cir
cūcidebat z abijciebat. Et sic homo circumcisus dicebat
a peccato originali mundabat. z ab incircūcisis. i. a genti
libus distinguebat. restat q̄ ꝑ incircumcisos intelligeban
tur gentiles atq̄ pagani diuinis legib⁹ non subiecti s ido
lorum seruitijs occupati. Moraliter ergo loquendo circū
cisio nihil aliud est ꝗ vicioꝝ z morꝝ superfluoꝝ resecatio et
abdicatio. incircumcisio morꝝ superfluoꝝ z vicioꝝ est occu
patio vendicatio z possessio. Et sic peccatores incircumci
si vocant. eo q̄ in eis vicia non extirpant. s pot⁹ abundāt
z inserunt. Nota ergo q̄ incircūcisi inueniunt Quidaz in

Mentibus vano cogitatu.
Actibus superfluo tactu
Gentibus inhonesto tractu
Vestibus improbo ornatu
Moribus insolenti iactu.
Operibus eminenti fastu
Sapibus excessiuo pastu
Renib⁹ immundo pruritu
Auribus auido auditu.
Vocib⁹ fatuo tinnitu

Est igit̄ incircūcisio mē
tis z cogitatus. de q̄ Eze.
xliij. Vos inducitis filios
alienos incircūcisos cor
de z incircumcisos carne
vt sint in sanctuario meo

Item est incircūcisio ex
teriorꝭ actus. j. Reg. xvij
Quis ē philisteus iste in
circūcisus. Item est in
circumcisio inhonesti gestus seu etiaz motus ornatus seu
apparatus. ij. Regum. j. Nolite annunciare in geth ne for
te exultent filie incircūcisoꝝ. Filie enim diuitiuz sunt ille q̄

plus abundant in motibus: gestibus ꝛ ornatib⁹ supfluis. Et. j. Reg. xxxj. Ne forte veniant incircūcisi ꝛ illudat mihi

Item est incircūcisio carnalis p̄ruritus. i. act⁹ luxuriosi De quo dr Hiere. ix. Visitabo sup omnes q̄ incircūcisum habent ꝓpucū. Et Hester. xiij. Tu scis q̄ detestor cubile incircūcisoꝝ. Item est incircūcisio vestiū ꝛ ornat⁹. sicut est in illis viris q̄ in turpi habitu ꝛ inhonesto incedentes. pudenda nō possunt cōtegere: ꝛ in illis mulierib⁹ q̄e carnē ad lasciuiā ꝓuocantē aptata veste nudāt ꝛ ostendūt. Sint ꝛ indumenta vtriusq; ꝙtum ad formā nimis circumcisa. tñ vt in p̄ñti sumāt incircūcisio. i. ꝓ viciorū vendicatiōe merito dicunt incircūcisa. q̄ libidinis ꝛ superbie irritatiua. His (cū versent in ierlm in religione xp̄iana vl ecclēsia militante. Aut cū fuit ierlm. i. anime xp̄iane ꝛ fideles) p̄cipit Esa. lij. Induere vestimentis gl̄ie tue ierlm. q̄ nō adiciet vltra vt ꝓtranseat ꝓ te incircūcisus. Item est incircūcisio morū ꝛ status. sicut est in illis q̄ insolenter ꝛ impudice cōuersant. Quib⁹ dicit a deo Leuiti. xxvj. Ambulabo ego p̄ eos donec erubescat incircūcisa mens eoꝝ. Item est incircūcisio operū ꝛ fastus. sicut est in illis quoꝝ opa pompā ꝓprii am ꝛ alioꝝ nibilipensam p̄sumunt. Sicut de goliath exptum est q̄ verbo vultu ꝛ armis minax israel ꝛ dauid despexit. Dauid vō in domino confidens dixit. Quis est hic philiste⁹ incircūcisus q̄ exprobrauit faciem dei viuentis? j. Regū. xvij. Sequit. Ego venio ad te in noīe dñi exercituum. ꝛ ꝓcutiam te ꝛ auferam caput tuū a te. Dō ꝛ factū est. Et sepe immo quasi sp fit. vt q̄ opa sua cū fastu aggrediantur humiliati deficiant ꝛ cōtemnant. sicut iam patuit. Item est incircūcisio vapum ꝛ pastus. sicut est in illis quos nulla q̄s ventris cura occupat ꝛ q̄ se ventri immolant ꝓ gulā q̄bus etiam gula p̄cipit vt immolent sibi carnes porcinas ꝛ immundas. i. maiorē in esu delectationem q̄s deceat. vel tp̄ib⁹ ꝓhibitis. ita vt non deceat. In q̄bus dum nimis oblectant ꝛ ꝓuaricant anime eoꝝ cōtaminant. Inde ꝓuenit ꝙ relinquant filios suos. i. delectatiōes ꝛ appetit⁹ q̄s gula parit incircūcisos. i. supfluos ꝛ viciosos. sicut dr. j. Mach. j. Jussit. s. antiochus. i. dyabol⁹. immolari carnes suillas ꝛ pecora cōia. ꝛ relinquere filios suos incircūcisos. Item est incircūcisio auris seu audit⁹. sicut est in illis qui omnia volunt audire. scilz. vana ꝛ lusoria. dira ꝛ detractoria: turpia ꝛ infectoria. Mala em̄ libenter audiūt. bona vo audire negligunt ꝛ contēnunt. Hiere. vj. Incircūcise aures omniū ꝛ audire nō possunt. Et Act. vij. dr. Duris cordib⁹ ꝛ incircūcisis auribus sp spūisancto restitistis. Item est incircūcisio vocis ꝛ tinnitus. sicut est in illis q̄ supflue loquunt ꝛ garriunt. Ezo. vj. Incircūcisus sum labijs ab beri ꝛ nudius tercius. Breuit ergo cōcludere possum ꝙ tales indomiti ꝛ incircūcisi a paradiso finaliter excludunt. Juxta illud Ezech. xliij. Omnis alienigena incircūcisus corde ꝛ incircūcisus carne non ingredietur sanctuariū meū Et in infernō penniter includunt. vt sic cuilibet damnato dicat illud Ezech. xxxj. Ecce deductus es cum lignis voluptatis ad terram vltimā. in medio incircūcisoꝝ dormies cū bis q̄ interfecti sūt gladio. Sic ꝙ ꝓ quō incircūcisio sp sonat in malo sicut circūcisio sonat in bono. Vide s. de circūcisione.

Incitare. Nota ꝙ incitare idem est qđ cōmouere. prouocare. Irritare. exhortari ꝛ admonere. Accipit aūt vt cōmuniter in malo. Omitto autem quia pauce sunt auctoritates.

Inclinare. Nota ꝙ inclinare in scriptura sumit multis modis. Sumit ei ꝓ incurvatione humilitatis: benignitatis: aduersitatis: fragilitatis: fallacitatis: iniquitatis. Quidā ergo inclinant ꝓ humilitatem Esaie. ij. Inclinabit se homo ꝛ humiliabit vir. Item q̄dam inclinantur ꝓ benignitatem. sicut. s. sunt illi q̄ faciliter inclinantur ad miam ꝛ ad pacem Job. xxij. Qui inclinauerit oculos suos ipse saluabit. Et talem inclinationē petebat dauid in p̄s. dicens. Inclina aurē tuam ꝛ exaudi verba mea. Item q̄dam inclinant ꝓ aduersitatē. Un̄ de malis ꝛ supbis q̄ mō in honorib⁹ sunt erecti dr in psal. Inclinabit se ꝛ cadet cum dominat⁹ fuerit pauperū. Item q̄dam inclinant ꝓ fragilitatē. ꝛ est inclinatō generalis qua homines inclinant ad terram ꝓ infirmitatem senectutem ꝛ mortē. De qua p̄t dici illud Job. xx. Inclinauit se ꝛ ꝓspexit in monumentū. Homo em̄ statim q̄n incipit senescere incurvat ꝛ inclinat. quasi ꝓspiciens ad terrā ꝛ ad monumentū ꝛ ad sepulturā. Item q̄dam inclinant ꝓ fallacitatem. ꝛ isti sunt falsi ꝓditores ꝛ ypocrite. Un̄ de falsa muliere dicit. Puer. ij. Inclinata est ad mortē domus eius. et vsq; ad inferos gressus illius penetrant. Item est inclinatio iniquitatis. ꝛ ista est q̄n homo faciliter inclinat ad miq̄tatem faciendā. qđ vtiq; facit dominis mala cōsuetudo vl impulsus tentationis. Un̄ de muliere curua dr Luce. xiij. Or erat inclinata ad terram ꝛ nō poterat respicere sursuz

De inclinatione ergo humilitatis possum⁹ aliquid dicere. Sicut em̄ arbor q̄ntomagis fructib⁹ onerat. tanto rami eius amplius inclinant. Sic viri ꝓfecti q̄ntoampli⁹ fructib⁹ bonoꝝ operū ꝛ virtutū sunt onerati tanto ꝓ humilitatē sunt ampli⁹ inclinati. Un̄ de sancto dauid dicit. j. Regū. xxiiij. Inclinans se dauid ꝓnus in terrā adorauit. In q̄bus verbis ostendit q̄ sicut homo inclinat corporaliter ad amplexandū. ad onus suscipiendū. ad aliq̄d audiendū aut ad aliquid exercendum aut ad aliquid inquirendum: aut ad aliq̄d ꝙquirenduz. Sic specialiter dr hō inclinari ꝛ incurvari Ad amplexanduz qđ diligit. Ad supportandū qđ imponit. Ad audiendum qđ p̄cipit. Ad exercenduz qđ immittit seu innuit. Ad ꝙquirendū qđ amittit. Ad requirendum qđ appetit. Istas igit inclinatōes morales ꝓbat ꝓ ordinem. Affectio cordialis. Inclinans se inquit. Perfectio virtualis. Dauid manu fortis. Subiectio corporalis. Pronus. Compassio naturalis. In. Mental' meditatio. Terra inquit. Verbalis postulatio. Adorauit inqt

Primo ergo inclinemur ad amplexandū deum ꝓ devotionē vt simus sicut solsequiū qđ ad solem cōtinue se inclinat. q̄. s. ad solem iusticie xp̄m sp nos debem⁹ ꝓ affectionē ꝛ devotionem inclinare. ꝛ ad ipm omis actus ꝛ opa ordinare. Esa. xvij. Inclinabit homo ad factorē suum. qđ oīdit cum dicit inclinans. Hō em̄ se totum dr ad deū inclinare. sz Cor meditando. Lingua loquendo ꝛ gratias agendo. Manus ipsius beneplacita opando. Josue. xxiiij. Inclinate corda vestra ad dominū. Et Gen̄. xxiiij. Inclinauit se homo ꝛ adorauit. Un̄ petebat dauid in p̄s. Inclina cor meum in testimonia tua ꝛ nō in auariciā. Qui em̄ bñ considerant bonitatem diuinā faciliter inclinant ad ipam. Esaie. xliij. Qui te viderint ad te inclinabunt. Sc̄do inclinem⁹ ad supportandum oēm tribulationē ꝛ simus sicut camel⁹ q̄ cum sit animal valde forte: solet se sup genua anteriora inclinare q̄n a magistro se ꝓcipit onerandum. q̄. s. q̄n a dō vel a ꝓlato videm⁹ aliq̄d onus vel aliq̄d difficile correctionis vel aduersitatis pondus nobis immitti. nos ꝓcerto ꝓ reuerentiā ꝛ humilitatem debem⁹ collū ꝛ cor humiliare et inclinare. ꝛ ad vocē dei vl ꝓlati omnia tristia ꝛ grauia pati enter ꝛ fortiter tolerare. q̄. s. nos debem⁹ esse Dauid q̄ interpretat manu fortis. Un̄ de Dauid dr. ij. Reg. iij. ꝙ dauid erat ꝓficiens ꝛ semp seipso robustior ꝛ. Un̄ de inclinatione talis fortitudinis p̄t dici illud Nume. xxj. Scopuli torrentium inclinati sunt. Scopuli em̄ sunt rupes fortes ꝛ dure. iuxta illud Baruch. ij. Inclinate humerū vestrum ꝛ cervicem vr̄am ꝛ facite opa regis babylonis. Sic faciebat ille qui dicebat in p̄s. Inclinaui cor meū ad faciendas iustificationes tuas in eternum ꝓpter retributionē. Inclinemur ergo ad supportandum omnē tribulationem. Tercio inclinemur ad audiendum ꝓ veram attentionē. Pronus inquit. Verus enim obediens debet esse ꝓnus ꝛ inclinatus ad audiendū attendendū ꝛ faciendū mandatū superioris. similis elephanti ꝛ cani nobili q̄ aures habent naturaliter inclinatas. q̄. sicut dr Eccli. vj. Si inclinaueris aurem tuam suscipies doctrinam ꝛ si dilexeris audire sapies eris. Un̄ de ꝓnitate humilitatis potest dici illud. j. Reg. v Dagon pronus iacebat in terra. Inclinemur ergo ad audiendum per veram attentionem. Quarto dico ꝙ inclinari debemus ꝓ intimam compassionez. ꝛ hoc ostenditur cum dicitur. In. Quia. s. compassio naturalis est nobis intima ꝛ innata. In inquit. Unde de xp̄o compatienti mulieri in adulterio deprehense dicit Joh. viij. Dr inclinans se digito scribebat in terra. Et de ipso etiam ꝓ peccatoribus moriente dicit Joh. xix. Dr inclinato capite emisit spiritū Dicamus ergo dño illud p̄s. Inclina cor meū in testimo-

nia tua.i.in opera pietatis ⁊ non in auariciam.Et tu domine inclina celos tuos ⁊ descende.s.ad miserandum nobis Inclinemur ergo ad exercendū innatam compassionem.

Quinto inclinemur ad pquirendū amissam pfectionez In terra inquit.Sicut enim q̄ in terra aliq̄d amisit solz se ad terram inclinare ⁊ diligenter querere quousq; illud valeat inuenire.Sic q; in terra.i.in terrenis bonis ⁊tutes et gratias pdidim⁹.io ꝓ ipsis querendis ⁊ reinueniēdis: ad terrā considerando futuram in illā reuersionē ⁊ infernā ⁊ terra afflictionē.vt sic de quolibet nostrū dicat illud Job. viij. Inclinans se digito scribebat in terra. Digit⁹ em̄ ē intellectus q̄ tunc in terra dicit scribere qñ ad cōsiderandū ꝑdictas terre cōditiōes se voluerit inclinare Sexto inclinemur ad faciendū deuotā supplicationē.Adorauit inq̄t. Añ de Bersabee dr.iij.Reg.j. Inclinauit se Bersabee et adorauit.Cuilibet ergo anime sic diuersimode inclinate dr in ps.Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuā ⁊ obliuiscere populum tuū ⁊ domū patris tui.⁊ cōcupiscet rex decorē tuū. vbi ostendit.q̄ inclinatio humilitatis facit nos Attentius meditari.Audi inq̄t.Sagacius ꝓtemplari.Vide inq̄t.Remotius elongari.Obliuiscere.po.tu.⁊ do.pa.tui. Feruentius adamari.q;.s.facit q̄ rex xp̄s cōcupiscit decorē tuum ⁊c.Vide supra de humilitate.

Inclytus. Nota q̄ inclitus idem est qđ nobilis:gratiosus:bonorabilis ⁊ solēnis et signat in scriptura diuersimode loquendo boies spūaliter tpaliť ⁊ etnaliť nobiles ⁊ beatos.Et sic dic q̄ inueniūť

Inclyti virtuales	Primi sunt inclyti moꝛib⁹ internis.
Inclyti temporales	Scdi sunt inclyti viribus externis.
Inclyti supnales	Terci sunt inclyti viribus eternis.

Primo ergo dico q̄ q̄dam sunt inclyti interne ⁊ virtualiter. Isti sunt viri sancti iusti ⁊ docti.quos.s.diuina gratia boni moꝛes ⁊ sapientia faciunt inclitos ⁊ solennes.Añ de filijs isrl dr Deu.iij.Que est em̄ alia gens tam inclita que habeat ceremonias iustas q; iudicia ⁊ vniuersam legem ⁊c. Añ etiā de illo sancto rege Ezechia dicit spūaliter exponē do.ij.Paral.xxxij.Fuit Ezechias diues ⁊ inclitus valde. ⁊ thesauros plurimos congregauit auri ⁊ argenti.⁊ lapidis ꝑciosi ⁊ aromatū ⁊c.Expone ꝓ aurū sapiam.ꝓ argentum eloquentiā.Per lapides ꝑciosos ⁊tutū sanctimoniā Per aromata bonā famā.Ista em̄ sunt q̄ homiem faciūt inclitū apud deū nobilē ⁊ famosum.Gen.xxxij. Ipe erat inclitus in omni domo ꝑris sui.Istud potissime pōt referri ad clericos.q̄ ꝓcerto rone scientie sanctitatis ⁊ iustitie i domo patris nostri dei.s.in ecclesia p̄ ceteris soleut eē inclyti. Sz reuera hodie cōquerendo pōt dns dicere ecclie spōse sue de clericoꝝ pplo sibi dato illud qđ scribit Hiere.xiij Ubi est grex q̄ datus est tibi pecus inclitū tuū? Et ꝓcerto pōt etiam cū ipso dicere cōquerendo qđ scribit Tren.iij. Filij syon inclyti ⁊ amicti auro primo quō reputati sūt i vasa testea.Expone ⁊ compara modernos ecclīasticos vasis testeis.q̄.s.sē vilia ⁊ fragilia.parū aut nihil appciabilia.Et breuiter ecclie pōt dici illud.ij.Reg.j. Inclyti tui isrl super montes tuos interfecti sunt.⁊ reuera videt q̄ de eccia verificatū sit hodie ⁊bum illud Tren.ij. Obtexit caligine in furoꝛe suo dns filiā syon ,piecit de celo in terrā inclitā isrl. Sic ergo ꝑz quō q̄dam sunt inclyti interne ⁊ virtualiter.

Scdo dico q̄ q̄dam sunt inclyti externe ⁊ temporaliter. Et isti sunt illi quos foꝛtuna nobilitat⁹ ⁊ diuitijs facit beatos.De q̄bus pōt dici illud qđ de rege iosaphat diuite et inclito ꝙ tū dño nō accepto dr.ij.Paral.xviij.Fuit Josaphat diues ⁊ inclitus multū.Añ etiā de multis q̄ nati sūt in pauptate ⁊ p foꝛtunā fiunt inclyti potest dici illud qđ dicebant filij Laban de iacob Gen.xxxj.Tulit iacob diuitias ꝑris nostri ⁊ de facultate eius ditatus inclitus fact⁹ est Sic vere possunt dicere multi filij nobiliū de multis pegrinis ⁊ aduenis.q̄ de bonis patrū suoꝝ fiunt inclyti.⁊ p prosperitatē diuites ⁊ elati.Sed aduertant tales foꝛtunaliter inclyti ad illud qđ scribit Ezech.xxvj.Quō periisti q̄ habitas in mari vrbs inclita.q̄ fuisti foꝛtis in mari? qz.s.tales q̄ in mari huj⁹ mundi sunt inclyti ⁊ opulenti.finaliť pereunt ⁊ nō solū eternaliter.immo etiā nunc tpaliter piculū ⁊ iforꝛtunij incurrūt.Añ de mundo ⁊ mundi ,psperitate cū suis inclitis ⁊ beatis dr Esa.xiij.Et erit babylon illa ciuitas gloriosa in regnis.inclita i suplia chaldeoꝝ.sicut subuertit⁹ dominus sodomā ⁊ gomoꝛrā.qđ potissime fiet in iudicio qñ verificabit illud Hester.xj.Sol ortus est.⁊ binniles exaltati sunt ⁊ deuoꝛauerūt inclitos.Isti st ergo inclyti externe ⁊ temporaliter. Terciovo dico q̄ q̄dam st inclyti superne ⁊ eternaliter.Et isti ,pculdubio sē beati.qz.s.illa supna ciuitas irl̄m cum suis habitatoꝛib⁹ summe est inclita ⁊ decora.Añ dns de ea potuit dicere illud.q.Paral.ij. Dom⁹ quā edificare cupio magna est nimis ⁊ inclita.Et merito. qz ibi est coꝛona inclita gloꝛie sempiterne.q̄.s.filij dei inclyti coꝛonant.vt cuilibet dicat illud Prouer.iiij.dabit capiti tuo augmenta gratiarū.⁊ coꝛona inclita ꝓteget te.Et sic ꝑz de inclitis.Internis.Externis ⁊ Eternis ⁊c.

Includere. Vide de claudere: quia pauce sūt auctoritates.

Incredulus. Nota q̄ incredul⁹ est ille q̄ veritati vel fidei non assentit.⁊ p uenit incredulitas vt cōiter ex obstinatione.Est aūt vicium incredulitatis qñ aliq̄s acquiescere vl credere dedignat. Et est vicū incredulitatis idem qđ inobedientia. Sicut ei materia dura ⁊ compacta nō obedit artifici.sic coꝛ durum obstinatū.incredibile ⁊ inobediens ad voluntatē artificis scz dei interi⁹ inspirantis.p̄dicatoris exterius instruentis. p̄lati seueri⁹ coꝛrigentis.nūq; vult obedire.nec in formā pfectionis ⁊ ⁊tutis seip̄m transformare vl mutare. Et ideo de obstinatis ⁊ incredulis dr Hiere.v. Populo huic factū est coꝛ incredulum ⁊ exasperans. Jō Thome dictū ē Johannis.xx. Noli esse incredulus ꝙ fidelis.Et nota q̄ vicū incredulitatis est piculosum multiplici rone.quia per hanc

Deus irritat.	Deus dico irritat.ꝙ dicit Marci. xvj
Celū denegat	q̄ ihs exprobrauit incredulitatē discipulos ⁊ duriciā coꝛdis ⁊c. Jtē dico q̄
Pena ꝓcurat	
Fides eneruat	p istam celū denegat.Aaron em̄ q̄ incredulus fuerat oꝛi dñi damnat⁹ fuit ne intraret terrā ,pmissionis:sicut dr Nume.xx.Ad denotandū q̄ illi q̄ dei volunti nō credūt nec obediūt.trā ,pmissiōis padisi nō intrabūt Añ Hebr.iij.Quib⁹ aūt iurauit nō intrare in requiē suā. nisi illis q̄ increduli fuerūt.q.d.nullis.Jtē p incredulitatē pena ꝓcurat.vñ Roma.xj.dr.q rami ,pter incredulitatē fracti sunt.Item p incredulitatē fides eneruat.Añ Esa. xxj.Qui incredul⁹ est infideliter agit ⁊c.Vide ē.de fide.de obedientia ⁊ inobedientia ⁊c.

Increpare. Increpare idem est qđ arguere. reꝑhendere ⁊ coꝛrigere.Est ꝙ increpatio dei ⁊ bois.Jtē est increpatio realis ⁊ verbalis.et vide ē.de arguere in illa aucte.ij.Thimo.iiij.Argue obsecra increpa ⁊c.Et ē.de correctione ⁊c. Et si vis dicere de increpatione diuina. potes notare q̄ deus increpat

Coꝛpalē afflictionē	De coꝛpali afflictōe dr Job.xxx.
Tempalē vexationē	iij.q̄ deus increpat p vlozē in le-
Infernalē damnatōz	ctulo ⁊c.De tpali vexatōne dr in

ps.Increpauit mare rubrū ⁊ exiccatū est.De eternali dānatione pōt dici illud ps.Increpasti gentes ⁊ periit impi⁹ nomen eoꝝ deleſti ineternū ⁊ in seculū seculi.Et illud increpasti supbos.maledicti q̄ declinant a mandatis tuis. De increpatiōe ⁊bo humana de q̄.s.dr Luce.xvij.Si peccauerit in te frater tuus increpa illū ⁊c. Potest breuiter exponi illud ps. Coꝛripiet me iustus in misericoꝛdia ⁊ increpabit me.oleum aūt peccatoris non impinguet caput meū. vbi ostendit.q̄ ille q̄ increpat vel coꝛripit alios: debet habere

In actu seueritatem.	Ipse em̄ debet habere in actu
In coꝛde benignitatē	seueritatē.qz debet eē iust⁹. In
In verbo veritatem.	coꝛde benignitatē.qz debet esse

in misericoꝛdia.In ⁊bo veritatem.qz ibi nō dz esse oleum peccatorū.i.adulatio.Habeat igit coꝛrector vel increpator seueritatē ⁊ equitatē sine deuiatione.ipe em̄ dz esse iustus.Coꝛripiat me iustus inq̄t.qz.s.iuste sancte ⁊ pure sine ira vel odio vel vindicta debet coꝛripe delinquentē.nec plus iusto nec min⁹ debito.Exemplo leonis q̄ pacientes se nō solet magis ledere q̄ lesus sit.immo ip̄m rotando ꝛet trabendo solet mensurā obseruare ⁊ ordinē.sicut dicit pli. vt de tali dicat illud Eccli.xj. Anteq; interroges ne vitupores quēq;.⁊ cū interrogaueris coꝛripe iuste. Just⁹ q̄ sit coꝛrector non pcōr.qz nō est dign⁹ alios coꝛrigere q̄ in se

qđ corrigi debeat meminit se habere. Peccator em̄ melio corripit. qñ a tali q̄ nihil corrigibile gesserit increpat. Sicut em̄ dr Mat. xvij. Dr ihs increpauit demoniū t exiliuit ab hoie. q̄ tñ ad increpationē alicuius pctōris nō exiuisset Sit ergo iust⁹ vt ei dicat illud ps. Iust⁹ es dñe t rectū iudiciū tuū. Et illud ps. Increpa feras arundinis. congregatio thaurorū in vaccis populorū. vt excludāt eos q̄ probati sē argento. q. d. probati t iusti debent increpare alios t nō mali. Habeat ḡ seueritatē t sine deuiatiōe. Itē habeat increpatiō humana pietatē cū dulci compassione. In misericordia iudicat. Dis em̄ correctio et increpatio sp dr miam comitare. Superexaltat em̄ misericordia iudicio. sicut dr Jaco. ij. Sicut em̄ quis ossa sunt exteri⁹ dura. iutus tñ sunt medulla plena. Sic plati q̄ sunt ossa ad corp⁹ ecclesie sustinendū. quis exteri⁹ i apparentia sint duri increpando. int⁹ tñ in oscia debent esse medullosi t misericordes in cōpatiēdo. Quia sicut dr Jaco. ij. Judiciū sine misericordia fiet illi q̄ nō fecit miam. Ām de talī misericordi increpatione pōt dici illud Gen. xxxvij. Increpauit ioseph p̄ su⁹. Pr em̄ nomen est pietatis. Habeat ergo pietatē cum dulci cōpassione. Tercio habeat veritatē sine adulatiōe. oleū impinguet caput meū. Dic de isto oleo sicut ē. Et sic ḡ ptz de increpatiōe correctiōis q̄liter dr fieri. Ista em̄ si debito mō fiet valde est vtilis. Sicut em̄ dr puer. vj. Mandatus lucerna est t lex lux. t via vite increpatio disciplīe. Et p. puer. xv. dr. q auris q̄ audit increpationē vite in medio sapientiū cōmorabit. Et hec de increpare sufficiunt.

Incuruare. Supra t vbicūq; agit de humilitate. Et supra de inclinare. Et nota q̄ curuitas t incuruatio vt cōiter sumit in malo. sicut inclinatio in bono Signat em̄ incuruatio deflexionē q̄ fit ad pctm̄. Itē depssionē que fit p tormentū. Itē subiectionē q̄ fit p seruitutis iugū. De incuruatiōe pcti dr in ps. Dorsum eor⁹ sp incurua. Et Esa. lj. dr anime peccatrici in psona de monū. Incurua te vt transeam⁹. De incuruatione vo tormentor⁹ dr ij. Paral. xxxvj. Incuruat⁹ sum multo vincu lo eris t ferri. De incuruatiōe vo seruitutis t subiectionis dr Gen. xxvij. Incuruabunt ām te filij mris tue &c.

Incumbere. Incumbere idem est qđ accūbere vel ptinere vel immīnere. Pauce sunt auctoritates.

Inde. Deinde. Cum inde significet terminum a quo. possum⁹ notare q̄ fm q̄ sē diuersa loca bona. s. t mala. sic inde. i. recess⁹ a tali pōt dici vl bon⁹ vl mal⁹. Et sic nota q̄ in scriptura inuenit Locus horroris t pestilentie. Loc⁹ doloris t penitentie. Locus honoris t excellentie. Locus laboris t violentie. Et sic dicaz q̄ q̄druplex recessus inuenit. vicz. Un⁹ Virtuosus. Prim⁹ est p̄ccatum vel mund⁹. Secundus Uiciosus est ecclesie vel plātiōis stat⁹. Terci⁹ Doloroſus est paradisus. Quartus vo infern⁹. Est Gaudiosus em̄ vn⁹ virtuosus p quē dimittit terminus horroris. s. mund⁹ vel pctm̄. De q̄ Esa. lij. Recedite recedite. exite inde. pollutū nolite tangere. exite de medio ei⁹ Unus viciosus p quem dimittit termin⁹ valoris. s. status gratie t penitentie. De q̄. iij. Reg. ij. Edifica tibi domū i ierusalē nō egredieris inde huc atq; illuc. Un⁹ doloroſus p quē amittit termin⁹ bonoris. s. paradisus. De quo pōt exponi illud Abdie. j. vbi dñs loquens peccatori p̄sumptuoso t sine cā de dei misericordia cōfidēti. t celū obtinere sine meritis sperāti dicit sic. Si inter sydera posueris nidum tuū inde detrabā te. Et Amos. ix. dr. Si ascenderint in celū inde detrabam eos. Un⁹ gaudiosus p quē euadit termin⁹ laboris. s. infern⁹. De quo dñs loquens de penitentibus t cōuersis. Amos. ix. dicit sic. Si descenderint vnc̄q; ad infernū. inde manus mea deducet eos. Si descenderint. i. in piculo descendendi fuerint. q. s. inde post descensuz nō est reuersio. Mat. v. Amen dico tibi nō exies inde donec reddas nouissimū quadrantē. Dicam⁹ ergo aliq̄d de inde malo a q̄ est recedendū. s. de mundo vel de pctō. t aliq̄d de inde bono. a q̄ est inchoandū. s. de statu pnie vel gr̄e Primo igit dico q̄ est vnū inde qđ boni fugiunt si in eo morant. puta si morant in loco infecto t pnicioso. In loco suspecto t piculoso. In loco dejecto t obprobrioso. inde solent q̄citi⁹ possunt recedere. t ad loca ꝓria se transferre. Cum igit mund⁹ sit loc⁹ infect⁹. suspect⁹. deiect⁹. pnicios⁹. periculosus t obprobriosus. restat q̄ inde est totis viribus recedendū. t ad loca tuta sana vtilia t saucta. s. ad statū penitentie t gratie accedēdū. Figura Judith. v. vbi dr q̄ dei habitantes pmo in terra chaldeoꝝ rēnuerūt sequi deos patrū suoꝝ t vnū deū celi coluerūt q̄ t pcepit eis vt exirent inde t habitarēt in charrā. Terra em̄ chaldeoꝝ ē mundus. q. s. chaldei interptant q̄si fere seu q̄si feroces. q̄si pedemones t q̄si mammille. q. pcerto mundani mundo dediti sē recte q̄si mammille facilit lactando t decipiendo tandē filios q̄si fere. vorac̄ rapiendo t acq̄rendo. finaliter aūt fiunt q̄si demones obstinate viuendo t desperando. vt t de mūdo exponat illud Esa. xxxiij. Erit int̄ cubile draconū t pascua strutionū. t occurrent demonia onocentauris t pilosus clamabunt alter ad alterū. Ista est igit terra chaldeoꝝ vbi. s. colunt plures dij. i. multitudo viciorū. Sz reuera veri hebrei q̄ interptant transeuntes. i. illi q̄ volunt trāsire de hoc mundo ad pr̄em. debent terrā chaldeoꝝ. i. mūdū. vbi. s. plēs dij. i. viciorū pluralitas dñat (qz qđ maxime q̄s colit ei⁹ de⁹ efficit) dimittere. t vnū t verū deū colēdo inde recedere. t abire a charrā. q̄ interpretat decaluans. i. ad statū pnie. q̄. s. decaluat homies diuitijs. t a vicijs facit se transferre. ij. Macha. iij. Propijs vtilitatib⁹ videns se tyrus alienū a negocijs regni sui. pfect⁹ indevenit ioppen t inde hierosolymā. q. d. ille q̄ a pmo inde. s. a mundo pfi ciscit debet ad ioppen q̄ interpretat pulcritudo. i. ad pulcritudinē gratie t penitentie accedere vt inde possit ad superā hierosolimā puenire. Ei tali ergo inde est voluntarie exeundū. qz pcerto q̄ inde p̄fato mō nō exiuerit violenter t cum damno t vituperio mor exhibit. Nam inde exeūt superbi nop obstante sua pompositate. Inde exeunt auari nō obstante sua cupiditate. Inde exeunt tyranni nō obstante sua crudelitate. Inde exeunt confict. s. ypocrite nō obstante sua fallacitate. Superbis dicit Hiere. xlix. Si exaltaueris quasi aquila nidum tuum inde detrabam te dicit dñs. Compa superbos aquile &c. De auaris dicit vel dici pōt illud p̄dictum Amos. ix. Si descenderint ad infernum inde manus mea educet eos. Infernus em̄ ꝓpter insatiabilitatem t ꝓpter ꝓfunditatem auariciam signat. q̄. s. insatiabilis est. Juxta illud ꝓuerb. xxvij. Infernus t pditio nunq̄ implent. sic et oculi hominū insatiabiles. Et que etiā in p fundis terre solet acquisita abscondere. t acquirēda. s. metalla t lapides p̄cios⁹ inuestigare effodere t querere. Juxta illud Plinij loquentis contra thesaurorum inuestigationem. q̄ dicit lib. ij. de naturali mundi hystoria. Dr si vlli essent inferi. iam illos auaricia effodisset. De tyrannis dicitur in psona illi⁹ crudelis antiochi. j. Mach. vj. Dr iste fugit inde. s. ab elimaida ciuitate pfidis quam volebat diripere. t abijt cum magna tristicia t reuersus est babyloniam. De fictis vo t hypocritis dicitur Amos. ix. q̄ si absconditi fuerint in vertice carmeli. inde scrutans auferaz eos. Est igitur vnum inde a quo recedendum est. quia procerto boni inde recedunt voluntarie. iuxta illud Marci. vj. Si nō receperint vos exeuntes inde excutite pulueren de pedibus vestris. Mali vo inde expellentur inuoluntarie. Juxta illud. ij. Mach. xiij. Inde in cinerē deijci iussit rex sacrilegū. Secdo dico q̄ est vnū inde a q̄ inchoandū est. Et sic inde signat statū gratie t pnie. qz inde omnes alie vtutes et bona oia inchoant. Primo em̄ optet a gr̄a vl pnia incipere. t inde in vtutib⁹ t moꝝ⁹ pficisci t pcedē. Exemplo xp̄i: de quo dicit Mar. x. q̄ cū ipse esset capharnaū. qđ interpt ager pinguedinis vel villa cōsolatiōis. inde surgēs venit in fines iudee vltra iordanem. Judea aūt interpretat confessio seu glorificatio. Jordanis vo riuus iudicij. quia reuera de agro pinguedinis t villa consolationis. id est de statu gratie t penitentie. peruenit ad iudeam. i. ad dei laudem t cōfessionē. t hoc vltra iordanē. i. euadendo t pretergrediendo riuū iudicij. i. futurū iudiciuz t damnationem. Marci. ix. Inde ꝓfecti ꝓtergrediebant galyleam. Istud est igit vnum inde a quo. s. nō est recedendū s pon⁹ ibi manendum t insistendum. Juxta illud Luc. ix. Ibi manete

ne exeatis. Et a quo ē oīne bonū inchoandū. ⁊ de ꝟtute in virtutē ꝓcedendū. ⁊ finaliter ad celi gloriā accedendū. ſ. Macha. v. Surrexerūt inde nocte ⁊ ibant vſq; ad mutionē. Et nota q̄ in iſto inde. ſ. in ſtatu penitētie ⁊ gratie.

Nō liberatur a culpe carcere.
Deus ſpeculat̄ ſurſū in etbere.
Deitas placat̄ virtutū munere.
Juſtus vocatur ſeu aggregatur ſanctorum agmine.

Nō mōt liberat̄. Unde Hiere. xxxviij. q̄ abdemelech ingreſſus domū regis: tulit inde pānos veteres ⁊ extraxit biere miam de lacu. Deus etiā ſpeculat̄. vñ de aquila in arduis ponēte nidum ſuū dicit̄ Job. xxxix. q̄ inde ꝓtemplat̄ eſcā oculi eius delōge proſpiciūt. Eſcā dico. ſ. felicitate eternā Deitas inſup placat̄ ⁊ propiciat̄. Ūñ Sophō. iij. Ultra flumina ethyopie inde ſupplices mei offerēt munꝰ. Ethyopia eñ magna ſqualida ⁊ cōbuſta ē penitētia. Flumia ſunt lachryme penitētiū. Jñ ergo munꝰ deo offert̄. q̄ñ virtutes ⁊ bona opa ꝓ placādo indignatōem ſuā eiſdē offerūt̄. Juſtus nibilominꝰ ab iſto inde vocat̄ ⁊ iuſtificat̄. q̄ ſicut dr̄ Matth. iiij. ⁊ Marci. j. Jeſus progreſſus inde vidit duos frēs iacobū et iobem ⁊ vocauit eos. Sic ergo ptz quō inde ſumit̄ in bono ⁊ in malo. Sed ſi vis pone bic aliq̄d de deinde. q̄ eſt ꝓpoſitum de de. ⁊ de inde. q̄uis tñ ſit ad uerbiū loci. ⁊ deinde ſit aduerbiū tpis. Notandū igitur. q̄ deinde ſignat Ulterius ⁊ acceſſiuū. Uberius ⁊ proceſſiuū. Poſterius ⁊ ſucceſſiuū. Et ſic dicam breuiter. q̄ dein de pōt referri ad xp̄m. q̄ ſemp ſolet vlteri⁹ benefacere. Ad iuſtū qui ſemp ſolet bona ꝓmerere. Ad dyabolū q̄ ſemp ſolet poſteri⁹ mala nectere. Dicam⁹ ergo ꝓmo q̄ deinde ptinet ad xp̄m. q̄ reuera xp̄s nunq̄ eſt ꝓtētus vnā gratiā facere cuicūq;. imo vnā deinde aliā ⁊ aliā ſolet impēdere ⁊i bonis ⁊ bñficijs vberrime redūdare. ⁊ ſp ad bona p̄cedētia aliq̄d addere vel augere. q̄uis etiaz ipe poſteri⁹ p bumilitatis gratiaz voluerit ſemp eſſe. Iſte eñ deinde. ſcilicet cbriſtus eſt ſignum

Utilitatis. ſp fundēs donū vlterius.
Fertilitatis. ſp edens bonū vberius.
Hūilitatis. ſp tendēs ad q̄d poſterius.

Eſt ꝯ in deo vtilitas ſeu liberalitas ſūdens vlteri⁹. Ūñ iſte eſt de quo dr̄. j. Cor. xij. Quoſdā quidem poſuit de⁹ in eccl̄ia. primū apl̄os. ſcdo ꝓpbetas. tertō doctores. deinde ꝟtutes. exinde gr̄ae curationū. opitulationes. gubernatōes. genera linguaꝝ. interp̄tatiōes ſermonū. Jtē eſt in deo fertilitas ſeu fecūditas edens vberius. Quia ſcz iſte nō ſolū eſt q̄ꝯtū ad alios diffuſiu⁹. imo etiam q̄ꝯtū ad ſe abūdans ⁊ exuberatiu⁹. Ūñ de ipō q̄ eſt ſapientia inclita dicit̄ Jaco. iij. Que aūt deſurſum ē ſapiētia. primū quidē pudica eſt. deinde aūt pacifica. modeſta ſuadibilis. bonis conſentiens. plena miſcdia ⁊ fructib⁹ bonis. indicās ſine ſimulatōe. Jtē eſt in ipō būilitas ſeu ſedulitas tēdens poſteri⁹. vñ de ſua būilitate dr̄ Job. xiij. Deinde mittit aquā in peluim. ⁊ cepit lauare pedes diſcipulorū ſuorū Et ſi vis potes dicē de vlteriori accreſcētia ⁊ bñficiētia iſti⁹ q̄ deinde Matrē cogitat affectu filiali. Lazarū ſuſcitat virtute ſupnali. Cecū nobilitat lumine vſuali. Thomā dū beſitat firmat tactu carnali. Ceteros viſitat ſpectu corpali. Curā matris pfecit charitas Job. xix. Deinde dixit diſcipulo quē ſcz diligebat. Ecce mater tua. Suſcitatōem lazari fecit auctas Job. xj. Deinde dixit diſ. Uadam⁹ in iudeam iterꝫ. Sequitur. Lazar⁹ amic⁹ nr̄ dormit. vado vt a ſomno excitē illum. Ceci tandē illuminationē ꝓbauit caritas. Marc. viij. Deinde iterꝫ poſuit ieſus man⁹ ſup̄ oc̄los ei⁹ ſcz ceci: ⁊ cepit videre. Thome aūt beſitatōem repulit veritas Job. xx. Deide dixit tbo. Jnfer digitū tuū ⁊ vide manus meas ⁊c. Sui ꝟo ipſi⁹ oſtēſionē mōſtrat pluralitas. j. Cor. xv. Deide viſus ē plus q̄ q̄ngēſis frib⁹. ⁊ ibidē. Deinde viſus iacobo. deide aplis oībus. Ptz ꝯ q̄ deide refertur ad xp̄m. Scdo ꝟo dico q̄ deide refert̄ ad iuſtū. Juſtus eñ pt dici deide. q̄. ſ. ſp ſtudet i bono ⁊ de ꝟtute i virtutē ꝓficere. bonis ⁊ ꝟtutibus abundare. ⁊ p bumilitatez. ſp poſterior appere. Ūñ nō q̄ iuſti dici pñt deinde. Quia

Sedant vlteri⁹ charitat̄ dono.
Sudāt vberi⁹ ſanctitatis bono.
Sedēt poſteri⁹ paruitatis cono.
Laudāt exteri⁹ veritatis tono.

De iſtoz eñ charitate vlterioꝛi dicit̄. ij. Cor. viij. Oꝛ ſemetipſos dederūt primo dño: deinde ſuperi⁹ daritatis throno. de vobis. De iſtoz ſcitate ſeu bōitate vberioꝛi dr̄ Marc. iij. Ultro eñ terra fructificat. ꝓmū herbā. deinde ſpicā. deide plenū fructū in ſpica. De iſtoz etiā puitate ⁊ būilitate poſterioꝛi qua ſcz boni ſp ſe reputāt poſterioꝛes. ⁊ alios ſe ꝓioꝛes ⁊ melioꝛes. cū deinde ſp aliq̄d ante ſe ꝓſupponat. dr̄. j. Thyſſ. iij. Adā eñ ꝓmo format⁹ eſt. deide eua. De iſtoz aūt veritate ⁊ affabilitate exterioꝛi. qua ſcz laudāt ⁊ p̄dicāt nomē dñi dicit apl̄s loquēs de ſeipō Gal. ij. Deide veni bieroſolymā aſcēdi aūt ſm reuelationē ⁊ cōtuli cū illis euāgeliū q̄ꝯ p̄dicaui in gentibus. De iſtoz ꝟo claritate ⁊ felicitate finali ⁊ ſuperioꝛi dicit̄. j. Theſſal. iij. Deinde nos q̄ viuimus. q̄ relinq̄mur ſimul rapiemur cū illis obuiam xp̄o in aera. ⁊ ſic ſemper cū dño erimus. Sic ergo ptz q̄ deinde refert̄ ad iuſtū.

Tercio dico q̄ deinde refert̄ ad iniuſtū. ſ. ad dyabolum vel quēlibet impiū. q̄ cum deinde vt dictū eſt ſignificet q̄ndam cōtinuationē excreſcentiā ⁊ ꝓfectū. ⁊ etiā quandā poſterioꝛitatē ⁊ finalē terminū vel ſucceſſum. conſtat q̄ in pcō ⁊ pctōre ⁊ etiā in dyabolo inuenit̄ q̄dam ꝓfectus in malo. ⁊ q̄daz cōtinuatio in vicijs ⁊ augmētū. ⁊ finaliter q̄dam deceptio vel figmētuz. Et deinde etiā finalis damnatio vel tormentū. De pcō eñ q̄ꝯ ſcz ab vno ſequaꝯ aliud ⁊ deinde aliud ptz Jaco. j. vbi dicit̄. Oꝛ vnuſquiſq; tentatur a ꝓpriſcētia ſua attract⁹ ⁊ illectus. Deinde ꝓpriſcētia cū concepit parit pctm̄. Peccatū ꝟo cū conſūmatū fuerit generat mortē. De pctōre ꝟo q̄ ſcz deinde. i. finaliter decidat in diuerſa pcta ⁊ deficiat a ꝟtute. patet Marci. iiij. vbi dicit̄. Non habēt inq̄t radicem in ſe: ſ tpales ſunt. deinde orta tribulatōe ⁊ pſecutione ꝓpter ꝟbum pfeſtim ſcādalizant̄. De dyabolo ꝟo q̄ deinde. i. finaliter ſp decipe ⁊ fallere tentat. ptz Luce. viij. vbi dicit̄. Oꝛ deinde venit diabolus ⁊ tollit ꝟbum dei de cordib⁹ audientiū ne credētes ſalui fiant. Patet ergo quō deinde in bono ſumitur ⁊ in malo ⁊c.

Indicare. Nota q̄ indicare idem eſt quod oſtēdere. Demonſtrare. Declarare ⁊ reuelare. Et poſſum⁹ notare q̄ triplex ē indicatio. Eſt enim

Indicatio vtilitatis.
Indicatio neceſſitatis.
Indicatio pōpoſitatis.

Eſt dico indicatio vtilitatis. Et iſta eſt quādo deus. prelat⁹. predicatoꝛ vl̄ ſcriptura indicāt bomini q̄ ſibi eſt vtile ſeu bonū. ſcz quid debet facere. q̄d credere. quid fugere. quid diligere. quid timere. Quilibet enim ꝓſtoꝛum eſt

Sicut ductoꝛ.
Sicut doctoꝛ.
Sicut rectoꝛ.

Ductoꝛ eñ indicat quod eſt eundum.
Doctoꝛ indicat quid eſt agendum.
Rectoꝛ indicat a quo eſt cauendum.

Deus eñ indicat reuelando vel innuendo. Doctoꝛ indicat diſputando et arguendo. Rectoꝛ indicat conſulendo ⁊ adueniendo. Deus enim indicat per ſe reuelando. vel per creaturas manuducendo ⁊ immittēdo. Reuelando dico Danielis. ij. ca. Eſt myſterium quod rex interrogat ſapientes. magi ariſoli. et arupices nequeunt indicare regi. ſed eſt deus in celis reuelans myſteria. qui indicat tibi rex que ventura ſunt. Per creaturas etiam manuducendo. quia ſcilicet verum eſt q̄ deus per creaturas ⁊ per ſtellas. ſigna prodigia. aues ⁊ animalia poteſt ſuam hominibus maieſtatem indicare. non q̄ ipſe creature mute habeant de ſe vim ac virtutem indicatiuam. ſed occulta dei prouidentia talibus tanquā inſtrumento ſuo aliquotiens ſolet vti ⁊ ſic poſſunt vera per talia demonſtrari. Job. xij. capitu. Interroga iumenta et docebunt te: et volatilia et indicabunt tibi. Jtem doctoꝛ indicat vera dicendo atq; legendo. et in ſcolis vel predicatione arguēdo et diſputando. Sicut enim in Pſalmo dicitur. Dies diei eructat verbum ⁊ nox nocti indicat ſcientiam. Talibus ergo in ꝑſona diſcipulorum dicitur Job. xl. capitulo. Accinge lumbos tuos ſicut vir. interrogabo te ⁊ indica mihi. Jtem prelatus vel paſtoꝛ indicat bona oſtendendo ⁊ conſulendo. et iuſtum ⁊ honeſta mouendo ⁊ ſuggerendo. ⁊ malum et pericula premonſtrando. Sicut dicitur primi Regum xix. capitulo. Jndicauit Jonathas Dauid dicens. Querit ſaul pater meus occidere te. Et illud Michee. vj. capitu. Jndicabo tibi o homo quid ſit bonum ⁊ quid dominus

requirat a te vtiq; facere iudiciū ⁊ diligere miscordiam. ⁊ sol
cite ambulare cū deo suo. Ista aūctem vide supra diuisaz
⁊ psecutam vbi Bonū siue bonitas. Ista ē ergo indicatio
vtilitatis. Scdo dico q̄ est indicatio necessitatis. Et ista
est indicatio qua necessariū est boi indicare ⁊ reuelare deo
⁊ sacerdoti pcā sua Sicut eñ infirm⁹ libenter indicat me
dico infirmitatē ꝓ sanitate babēda. q̄uis sit vitupabilis ⁊
deformis. Sic ꝺe medico nostro spūali deo vel sacerdoti:
debem⁹ infirmitates pcōz nostroz indicare ꝓ ꝓfessionez
vt sanitatē possim⁹ recupare ꝓ absolutōez. Uñ cuilibz no
strū pōt dirigi illud Josue.vij. Fili da gloriā deo ⁊ indica
nobis q̄d feceris. ita q̄ cuilibet nostz sacerdoti dicaī illud
j. Reg.ix. Dia q̄ sunt in corde meo indicabo tibi. Ista ē er
go indicatio necessitatis. Tercio dico q̄ ē indicatio pō
positatis. Et ista ē qñ ꝓ iactantiā vel hypocrisim bona vel
mala nostra alijs declaram⁹. sicut ꝺe samsone legīt Judic.
xvj. q̄ ipe fatue indicauit dalide. q̄bus ligari debebat. ⁊ in
quo erat sua maxima fortitudo. Uñ illi dictū fuit a dalida.
Indica mihi quo ligari debeas ⁊c. Uide ista ꝺe Ostende-
re ⁊ ꝺe Reuelare ⁊c.

Indigere. Indigens. Indignatio. Uide ista ꝺe pauptate ⁊c
Nota. q̄ generaliter indignatio
idem ē q̄ displicētia. iracundia
supbia. impatiētia. vindicta ⁊ cetera silia. Est eñ indigna-
tio dei ⁊ boiꝰ. Primo ergo dicam⁹ ꝺe indignatiōe diui-
na q̄ nibil aliud est q̄ illa displicētia ⁊ illud odiū quod ba
bet ꝓtra pcōres. Et illa pena seu vindicta quā ꝺe⁹ in pec
catores effundit. Hiere.xxiij. Ecce turbo diuine indignati-
onis egredieī. ⁊ tēpestas erūpens sup caput impioz. De-
us eñ est sicut aq̄la. que aliq̄n diu se ꝓmittit a corneis⁹ in
sequi. ⁊ eaz clamoꝛ molestari. ⁊ finaliter indignata solz
eas occidere. Sic ꝺe q̄uis deus mō patiēter sustineat pec
catores. finaliē tñ ꝓtra eos indignabiī. ⁊ ipos ꝓcutiet ⁊ dā
nabit. Uñ Abacuch.iij. Pro iniq̄tate vidi tentoria ethyo-
pie turbabūtur pelles terre madian. Nūq̄d tu fluminib⁹
iratus es dñe. aut in fluminib⁹ furoꝛ tuꝰ. vel in mari indi
gnatio tua. In q̄bus ꝺbis q̄tuoꝛ genera pcōz q̄bus dñs
indignaī ostēdūtur. s. Caliginosos. cū dicīt ethyopia. q̄ in
terꝓtaī caligo significās obscuritatē ignorantie. Seditio-
sos. cū dicīt madian. q̄ interꝓtaī ꝓtradictio signs maligni
tatē iracūdie ⁊ discordie. Luxuriosos. cū dicīt. fluminib⁹.
q̄ signat fluxibilitatē luxurie ⁊ imūdicie. Invidiosos. cum
ꝺr mare. qꝺ signat amaritudinē invidie vel malicie. Cōtra
tales ergo indignaī. ⁊ sua iusticia in talibus effrenaī. Ro
ma.ix. Eis aūt q̄ nō acquiescūt veritati: credūt aūt iniq̄ta-
ti. ira ⁊ indignatio. tribulatio ⁊ angustia. Scdo dico q̄
est indignatio būana. ⁊ ista ē multiplex. Est eñ indignatio.
Justicie ⁊ seueritatis. Audacie ⁊ nobilitatis. Superbie ⁊
crudelitatis. Est ꝺco indignatio seueritatis ⁊ iusticie. ⁊ sic
indignaī q̄libet iustus in malefactores. Uñ Hēster. j. dici-
tur. Justa ē regis indignatio. Itē est indignatio nobilitaī
⁊ audacie. Et ista est q̄n aliq̄s videt se in aliquo defecisse. ⁊
tūc ꝓtra seipm ꝺedignaī. ⁊ reuertēs maiori conatu excita
tur ⁊ fortius accēdiī. ita vt qꝺ pri⁹ facere neq̄uerat pficit
et opatur. Istud etiā videm⁹ in moꝛib⁹. qz sepe fit q̄ cū iu
stus in peccatū labaī quotidie ex quadā indignatōe quaz
habet ꝺe debilitate sua fortioꝛ exinde resurgit. Uñ Esaie
lxiij. Indignatio mea ⁊ ipa auxiliata ē mibi. Istud etiā pz
in penitētibus. Sicut eñ auis nobilis q̄n deficit in accipi-
endo pdam ꝓtra seipm indignaī. ⁊ ad manū aucupis re-
uerti ꝺedignaī. Sic ꝺe sepe fit q̄ cū peccatoꝛ nō pōt app
bēdere pdam bonoz tpaliū vel executōem alicui⁹ peccati
qꝺ facere attētabat. tūc sepe fit q̄ indignaī ꝓtra se ⁊ ꝓtra
mēdum: ⁊ ad deū ꝙuertiī ⁊ ad manū aucupis dyaboli ꝺe
dignaī. Istud est eñ sepissime vez q̄ dum peccatoꝛ i suis
malis ꝓsperitatē nō inuenit: ad deū necessario se ꝙuertit.
vñ Ezech.iij. Abij amar⁹ in indignatōe spūs mei. Itez est
indignatio crudelitatis ⁊ supbie. Sicut eñ bufo statim qñ
tāgitur indignaī ⁊ inflaī. Ursus etiā ⁊ leo statim qñ tāgi
tur indignanī ⁊ irascūtur. ⁊ ad vindictā ⁊ seuiciā incitan-
tur. Sic supbi ⁊ iracūdi modico impulsu ⁊ modica occasi
one efficiūtur indignati ⁊ inflati. ⁊ ad crudelitatē ⁊ seuici-
am inclinati. vñ ꝺe nabuchodonosoꝛ ꝺr Judith.j. Qꝛ indi
gnatus ad oēm terrā illā iurauit ꝓ thronū suū q̄ vendica-
ret se ab oibus. Et hec ꝺe indignatōe sufficiant.

Indignus. Pauce sunt aūctes vide vbi dign⁹
et in multis locis vbi agitur ꝺe pro
motionibus indignoꝛum ⁊c.

Indisciplinat⁹. Idem est qꝺ male moꝛi-
gerat⁹ ⁊ indoctus. Isti. n.
sunt repbensibiles ꝙuersando qꝺ facit moꝛ prauitas Ec
clesi.vij. Me te reputas in multitudine indisciplinatoꝛum
Colloquēdo qꝺ facit vbi vanitas. Ꝺco ꝓsultur Eccl.xxiij
Indisciplinate loquele non assuescat os tuū. multi eñ ca-
sus in ea sunt. In dādo. qꝺ facit dantis leuitas. Eccl.xvij
Stultus aūt acriter improperabit ⁊ datus indisciplinati
rabescere facit oculos. Cōcludēdo qꝺ facit finis grauitas.
quia sicut dicīt Sap.xvij. Indisciplinate anie perierūt.

Indoctus. Idē est qꝺ fatu⁹ ⁊ indisciplinatus
quod scz introducit
Cupiditas ⁊ auaricia. De auaricia indoctoꝛ dicitur
Imbecillitas ⁊ ignorātia. Prouerb.x. Qui indocti sunt
Proteruitas ⁊ arrogātia. in cordis egestate moꝛiēī. De
Mobilitas ⁊ incōstātia. ignorantia antē dicīt Eccl.vj.
Aspera ē nimis sapiētia indoctis boibus. De arrogantia
aūt eoꝛū dicīt Prouer.xxj. Supbus ⁊ arrogans vocaī in
doctus. De incōstātia vero ipoꝛ dicīt.ij. Petri.iij. Indo-
cti ⁊ instabiles deprauāt scripturas ad suam pditionem.
Propter ista bene consulīt Eccl.viij. Mō cōmunices boi
indocto. Uide ꝺe Docere ⁊ doctrina.

Inducere. Nota. q̄ inducere idē est qꝺ intus
ducere vel introducere. Et est indu
ctio idem quod persuasio: vel idem qꝺ ad aliquid incita-
tio vel invitatio. Et potest esse talis inductio
Bona et meritoria. Dico primo q̄ est inductio bona
Mala et deceptoria. et meritoria. Et ista est inductio
Tristis et afflictoria, miscdie. qñ scz bō ex pietate mo-
Leta et saluatoria ueī ad inducēduz paupes ad do-
mū suam. vel pcōres ⁊ infideles ad domū eccl'e. De quo
Esa.lviij. Frange esurīēti panem tuū: ⁊ egenos vagosq̄ i
duc in domū tuam. cū videris nudū operi eū. In quibus
verbis ostendūtur tria opa miscdie. scz. Famelicoz satia-
tio. Frāge inq̄t esurīēti panē tuū. Extraneoz hospitatio.
Uagos inq̄t ⁊ ege. ⁊c. Uestimētoz ministratio. Cū vide
inq̄t nudū operi eū. Scdo ē inductio mala ⁊ deceptoria
Et ista ē illa q̄ a dyabolo vela mundo trabimur ⁊ induci-
mur ad pcm. Sicut eñ auis q̄ p̄ sibilū aucupis ⁊ p oblec-
tationē in laqueū inducīt. sic bō p suggestionē dyabolicā
et p mūdi vel carnis oblectamēta ad pcā ⁊ vicia trabūtur
vñ Eccl.xj. Sicut perdix inducīt in cayeā. ⁊ vt capiat illa
queū. ita coꝛ superboꝛ. Et ideo in oꝛone dñica petimus. Et
ne nos indu. in tenta. s libe. nos a ma. Amē. Tercio ē in
ductio tristis ⁊ afflictoria. Et ista ē illa q̄ ꝺe⁹ inducit super
pcōres penas ⁊ tormēta: ⁊ mꝛie eternā dānatōez ⁊ moꝛ
tem. De q̄ Hiere.xj. Inducā sup eos mala de q̄bus exire
nō poterūt. Quarto ē inductio leta ⁊ ꝓsolatoria. Et ista
est q̄ milites xp̄i scz fideles post laboꝛes bui⁹ mūdi ad pa
radisi requiē ⁊ quiuiū ⁊ solaciū inducūtur. De q̄ Baruch
iij. Qui induxit sup nos mala. ipe rursuz inducet sup nos
iocūditatē ⁊c. Breuiē transeo: qz materia sterilis ē ⁊ egēs
auctoritatib⁹ ⁊ ibematib⁹. Sed vide ista ꝺe introducere.

Induere. indumentum. Nota.
q̄ indu
mētū seu vestimētum multiplr sumiī in scptura. Notabo
igiī q̄ sūt indumēta Spiritalia. Tpalia. Crimialia. ⁊ Su
pernalia. Sūt ꝺco indumēta spiritalia. Et sic indumen
tū sigt tegumētū. munimētū ⁊ ornamētū corpis. Indume
ta eñ dant boi in tegumētū turpitudinis. In munimētū
fortitudis. In ornamētū pulcritudis. Induimur. n. vt te-
gatur nostra turpitudo. Induimur vt muniaī nostra for-
titudo. Induimur vt ornet nostra pulcritudo. Et sic spūa
liter loq̄ndo ꝓ indumēta accipiūī virtutes q̄ sūt q̄dā spūa
lia vestimēta. Quib⁹ tegiī nature turpitudo ne appareat
Quib⁹ armaī nature fortitudo ne ꝛpeat. Quib⁹ ornaī
nature pulcritudo vt reluceat. Tegumētū ꝺaī ad necessi-
tatē. Munimētū ꝺaī ad vtilitatē. Ornamētū ꝺaī ad for-
mositatem. Dico igitur q̄ gre et virtutes sunt hominis

tegumētum. Sicut ēñ corpis turpitudo. infirmitas ⁊ vlcerositas p indumētū tegit. Sic ve quicq̄d i boie naturalis defect⁹ fuerit: totū tegit. totū abscondit. totū excolat. totuz dissimulatur si indumētū vtutū habeat. Uñ dicit apls. j. Tymoth. vj. Habētes alimēta ⁊ q̄bus tegamur his pcenti simus. Uñ de sacerdote dr Leuit. xvj. Tunica linea vestiet Femialib⁹ lineis verecūda celabat. Dico etiā q vtutes sūt bois munimētū. Sūt ēñ q̄dā arma spūalia q̄bus ptra spirituales hostes defendamur ⁊ munimur. Uñ Eph. vj. Induite vos armaturā dei: vt possitis resistere aduersus insidias dyaboli. Dico insup q virtutes sunt homis indumentū. Unde Job. xl. Circūda tibi decorem ⁊ in sublime erigere ⁊ esto gliosus ⁊ speciosis induere vestibus. Talia ergo indumēta sūt habēda. ⁊ ne aīa frigore pereat induēda. Videm⁹. n. q nihil ē in nā q̄n aliq̄bus vestib⁹ induat. Aīalia induūtur pilis ⁊ pellibus. Pisces induūtur squamis ⁊ ossib⁹. Arbores induūtur foliis ⁊ corticib⁹. Terra induit herbis ⁊ floribus. Mare induitur ventis ⁊ nubibus. Aer induit solis splendoribus.

Ecce ergo quō habēt oia sua exteriora indumenta ⁊ tegumēta. Sic pculdubio charissimi: nos indumēta spū alia. s. virtutes ⁊ grās debemus hre. ⁊ ipa cōtinue induere ⁊ vestire. Habeamus ḡ pro indumēto. Pelles. i. cōsiderationē nre fragilis cōditionis. Testas ⁊ squamas. id est duritiā constātie ⁊ durationis. Folia ⁊ corticē. i. molliciē clemētie ⁊ ppassiōis. Herbas ⁊ flores. i. recentiaz honeste cōuersatiōis. Ventos ⁊ nubes. i. tribulatiōem timoris ⁊ cōsideratiōis. Lucē ⁊ splendorē sapie ⁊ discretiōis. Nos ergo debem⁹ spūaliter indui pellib⁹ nostre fragilitatis p iugem ipius meditatiōem. Et sic induebat Job q̄ dicebat. Pelle ⁊ carne vestisti me. ossib⁹ ⁊ neruis ꝓpegisti me Job x. Itē debem⁹ testa constātie ⁊ stabilitatis indui. sicut sūt tortilce ⁊ conche marine que habent fortissimā testā. sicut etiā milites q̄ se fortibus et duris armis solent induere et armare Prouerb. xxxj. Fortitudo ⁊ decor indumētū eius Et Esa. lij. Consurge ꝓsurge. induere fortitudine tua syon Itē debemus indui foliis. i. tenerit udine benignitatis Uñ de dō Jobe dicit Luce. vij. Quid existis in desertū? videre boiem mollib⁹ vestimētis indutū. Et Ruth. iij. dicitur. Lauare vngere ⁊ induere. Itē debem⁹ indui cortice. i. rudit ate. ⁊ asperitate pnie ⁊ penalitatis. Uñ in ps. dicit. Ego autē cū mihi molesti essent induebar cilicio. Itē debemus herbis. i. viroze decētie ⁊ honestatis indui. Uñ in psalmis dicit. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato ⁊c. Et Esa. lij. Induere vestimētis gloie tue. Uestimētuz ēñ pōt dici honesta pversatio. Itē debem⁹ indui floribus munditie ⁊ puritatis. Uñ de sacerdotib⁹ dicit Ezech. xliij. Uestibus lineis induētur. ⁊ nō ascendet sup eos quicq̄z laneū. Et Prouerb. xxxj. Byssus ⁊ purpura indumētuz ei⁹. Itē debem⁹ indui nubibus. i. turbulātia morozis ⁊ turbulositatis. Uñ Job. xxxviij. Quis coduxit ostijs mare cuz ponere nubem vestimētum eius? Mare ēñ est bō amar⁹ timorosus ⁊ lacrimosus. De quo dicit Eccl. xliij. Oz frigid⁹ ventus aq̄lo. q̄ frigidos ⁊ timorosos designat. sicut lorica induit se aquis. Itē debemus indui luce sapie ⁊ veritatis Uñ Roma. xiij. Abijciam⁹ opera tenebraz ⁊ induamur arma lucis. Et in Psal. dicit. Cōfessionē ⁊ decorē induisti amictus lumie sicut vestimēto. Ista sunt ḡ vestimēta spūalia q̄bus sponsa debet indui ⁊ ornari. vt mittat super dilectū suū. vt sic ad eū referatur illud Ezech. xvj. Sumpsisti vestimēta tua multicoloria ⁊ ornata es eis. Et in eodez ca. dicit. Lauī inūt te aqua ⁊ mūdaui sanguinem tuū ex te vnxi te oleo. vestiui te discoloribus. Cinxi te byisso. calciaui te iacincto. indui te subtilibus. s. vestimētis. Et aduerte. q anima debet hre q̄dam spiritualia indumēta ad hoc q ad cōnubium christi sit debite preparata. Habeat ergo.

Puritatis loturam.
Pietatis lituram.
Honestatis picturam.
Castitatis cincturam.
Firmitatis staturam.
Mitit atis vncturam.

Primū facit vera confessio. Lauī inūt ⁊ mūdaui ⁊c. Sed secūdū dulcis ꝓpassio. Unxi inquit te oleo. Sed terciū morū ostensio. Uestiui inūt te discoloribus. Itē quartum probat puritas candida. Cinxi inūt te byisso. Quintū autem firmitas solida q̄ notatur in byacinto. Sextū vo lenitas placida que notat in subtilibus. Primo ergo dico q istā actoritatē prosequēdo possum⁹ notare. q anima debet habere loturā puritatis. sicut sponsa antiq̄tus ad hoc q ad regis vel alicuius principis nuptiū iungeret. primo lotebat lauari. deinde vngi. tandē vestiri. postea cingi. postmodum calciari. finaliter ornari. Sic ꝓcerto charissimi: ad hoc q anima efficiatur sūmi regis vxor. ipa sicut dictū est debet habere loturā pfessionis. Laui inūt te aqua ⁊ mundaui sanguinē tuū ex te. Per loturam ēñ cōfessionis debem⁹ sanguinē peccati expellere ⁊ mentē ad puritatē innocentie reuocare. Sanguis ēñ qui inficit ⁊ maculat ⁊ sup oia in ferro rubiginem generat. signat peccatum qđ de sui natura ⁊ male pversationis rubiginē generat. Tale ergo sanguinē debemus abstergere: vt indumētuz puritatis ⁊ innocentie possimus a deo impetrare. Et sic figurabimur in illo Jesu sūmo sacerdote. q̄ indutus erat vestibus sordidis. q̄ auferentes ab eo imposuerūt cidarim mūdam in capite eius. ⁊ induerūt eum mutatoriis. Zacha. iij. c. Uestes ēñ sordide sunt pcā que debēt exui. Uestes aūt mutatorie sunt vtutes que debēt indui. lauī ergo te ⁊ mūdaui. Uñ Esa. j. Lauamini mūdi estote. auferte mala cogitationū vestrarū. q̄e scite agere pverse. discite bene facere. Habeat ergo loturaz cōfessionis. Scdo debet habere liturā cōpassionis. que notatur in vbo oleo. vnxi te inūt oleo. Oleum ēñ qđ lenit dolorē. nutrit ardorem. satiat famelicū. sanat infirmū. signat cōpassionē et pietatem. q̄ pculdubio lenit dolorē afflictionis. nutrit ardorem dilectiōis. satiat famem indigentis affectionis. Istud ē secūdū vestimentū. s. indumētū cōpassionis. Oleum inūt. Uñ Eccles. ix. Omni tpe sint vestimenta tua candida. et oleū de capite tuo nō deficiat. Tercio debet habere picturā pversationis. q̄ ostēdit in vbo discoloribus. Sicut ēñ pulcritudo causat ex diuersitate ⁊ varietate colox. Sic spūalis pversatio efficit ex pluralitate varietate ⁊ diuersitate mox ⁊ vtutū. ⁊ etiā bonox exēplox. vt sic sim⁹ sicut pāthera q̄ est aial multi ⁊ diuers⁹ coloris⁹ picturatū. qz scz in pelle nre exteriozis pversatōis: debz colox. i. vtutū varietas relucere. vñ Ezech. xvj. Supsisti vestimēta tua multicoloria ⁊ ornata es eis. Quarto dico q ipa debet hre cincturā ptinētie. qz scz ipa debet eē ancta byisso. Byssus ēñ est linū cādidissimū ⁊ mūdissimū. significās carnis mūdiciā ⁊ castitatē. Cinctura vo ē illud cingulū quo corpus stringit ⁊ artat. ad denotādū q corp⁹ nrm cū byisso castitat debem⁹ strigere ⁊ cingere ⁊ a carnis illecebris coercere. Exēplo belye de q̄ dr. iiij. Reg. j. Uir pilosus occurrit nob. zona pellicea accinct⁹ renib⁹. Pellis ēñ q̄ ē de aniālib⁹ mortuis sigt carnis mortificationez. q̄. s. renes nros. i. carnis voluptatē debem⁹ restringere ⁊ artare. Uñ de tali byisso dicitur Prouerb. xxxj. Byssus ⁊ purpura indumētū eius ⁊c. Quito dico q ipa debet hre staturā pmanētie et patie. qz scz ipa debet eē calciata iacincto. Jacinctus ēñ est q̄dā lapis durissim⁹. q̄ nullo potest instrumento ferri dissipari. Est etiā iacinct⁹ q̄dā herba valde vtuosa ⁊ est etiā iacinct⁹ q̄dā pellis coloris iacinctini seu celestis. de q̄ solebāt fieri antiq̄tus calciamēta nobiliū dnax. Per quē q̄dem iacinctū pōt vtus patie ⁊ pstātie denotari. q̄ in nobis debet eē tā fortis ⁊ firma. q nullo debet tribulatiōis impetu dissipari. Calciamēta ēñ pedes defendūt. qz scz cōstantia ⁊ patiētia solent pedes affectionū nostrarū cōtinere. et a lesione impatientie ⁊ iracūdie defendere. In cuius figura moyses iacinctinis pellib⁹ tabernaculū federis induit ⁊ operuit. qz scz illi qui volūt esse tabernaculū dei per gratiā. debēt indui iacincto p patientiā. Unde Hieremi. x. Jacinct⁹ et purpura indumētū eoz. Sexto dico q ipsa debet hie vncturā moderātie. i. vtutē modestie et benignitatis: que notat cum dr. Indui te subtilib⁹. Uestimēta. n. subtilia sunt magis mollia. suauia. ⁊ leuia. ⁊ significāt vtutem benignitatis q̄ ostēdit se ostendit leuem domesticam ⁊ suauem. vt sic possimus dicere illud Gen. xxvij. c. Nosti q Esau frater me⁹ homo pilosus sit: ⁊ ego lenis. Unde Ezechielis. ix. dicitur. Oz ipse vocauit virum qui indut⁹ erat lineis. Istis ergo indumentis debemus indui. vt habentes vestem nuptialē possimus ad christi nuptias introduci. quia etiam deus in istis nuptijs noua distribuit glorie vestimenta. Ipse enim confessionem et decorem induit.

amictus lumine sicut vestimēto. Facit oēs suos exuere stolaz luctus. sicut dr̄ Baruc. v. Exue te bierusalē stola luctus z vexationis tue. z indue te decore z bonore q̄ a deo tibi est sempiterna gloria. Ista sāt ergo indumēta spūalia

Sed adhuc dico. q̄ sunt q̄dam inaumēta tpalia. Et ista sunt indumēta bonoz terrenoz. Indumētū eīm est illō in boie qđ extra corpus est. Quia fm Brego. Ista tpalia nō sunt nisi q̄dam corpis indumēta. Ista ḡ vestimēta sūt exuenda z alia spūalia induēda. Coluber eīm indumētuz sue pellis solet deponere: vt nouā pellem possit acq̄rere. Qui etiā lectum vult intrare se nudū exuit: alis inuiter nō quiescat. Quia vo null⁹ pōt lectū z reḡem paradisi intrare. nec noua vestimēta celestis glie acq̄rere. nisi primo studeat indumentis bonoz tēporaliū se nudare. Exēplo iudith. Judith. x. Que exuit vestimēta viduitatis. lauit corpus suū z vnxit se myrto optimo. z discriminauit crinem capitis sui. z induit se vestimētis iocūditatis sue. z induit sandalia pedibus suis. assūpsitq; dextralia z lylia z inaures. z anulos etoībus ornamētis ornauit se. In q̄bus vbis notatur Oz nos debem⁹ exuere vestimēta viduitatis. i. bona tēporalia (que a xp̄o nos viduāt z diſūgunt) p elemosynaz largitionē. Itē nos debem⁹ lauare corpus nostz p peccatoz absterſionē. Itē debem⁹ nos vngere myrto: qđ est vngentū amarū per penitētie maceratōem. Itē debem⁹ nos discrimiare. i. crines defectuū z criminū explicare z declarare p integralē confessionē. Item debem⁹ induere vestimenta iocūditatis p laudez z gr̄arūactionē. Itē debemus induere sandalia q̄ significāt artam tpalem sustētationem Et sic poterim⁹ assumere dextralia q̄ latus dextz ornabāt id ē fortitudinē ad bene opandū. lilia castitatis ad caste viuendū. inaures q̄ erant ornamenta aurū significāt bumilitatē subiectiōis ad obediēduz. Itē anulos. i. arras spei z affectiōis ad eterna desiderandū. Et sic finaliter ordinabimur ornamētis eterne felicitatis. ad sūmam beatitudinez obtinēduz. Vñ Baruch. v. Exue te stola luct⁹ z vexatiōis tue: z indue te decore z bonore ꝛc vtš. Patet ḡ q̄ sunt q̄dam indumēta tpalia. Sed adhuc possum⁹ dicere q̄ sē quedā indumēta crimialia. Et ista sē vicia z pcā. mali mores. mala cōuersatio. q̄bus anīa inuoluīt z operīt. De quibus dicit in p̄. Induit maledictōem sicut vestimētū. z intrauit sicut aqua in interiora eius. De hypocritis vo exponitur illud. iij. Reg. j. Oz rex dauid senuerat: & cum operiretur vestib⁹ nō calefiebat. Quia licet hypocrite exteri⁹ induant z opiant vestibus bone puersatiōis. ipi tamē propter hoc nō calefiūt interi⁹ feruore dilectiōis aut deuotionis. De luxuriosis vo possit exponi illud Job. vij. Induta ē caro mea putredine z sordib⁹ puluēris ꝛc. Sed adhuc dico. Oz sunt indumenta supernalia. Et ista sunt dotes anīe z corporis in patria. De q̄b⁹ Esa. lxj. Induere vestimentis glie tue bierusalē ciuitas sancti ꝛc. De indumentis corpis vide infra vbi ornatus z vbi vestes. vbi z dante deo intendo exponere de indumentis sacerdotalibus legis antique ꝛc.

Induratio. Nota. q̄ induratio idem ē qđ de mollicie ad duriciaz mutatio z cōuersio. Et generalit̄ in scriptura induratio accipit pro obstinatione mētis vel p pfirmatōne volūtatis in malo. Sicut eīm res q̄ est fortiter indurata nō pōt faciliter demolliri. sicut pz in laterib⁹ igne coctis. qui q̄uis primo fuerūt molles: ita faciliter tm̄ indurant in igne. q̄ nō possunt nec i igne nec in aqua liq̄scere vel molliri. Sic vere illi q̄ per obstinationē in igne cōcupiscentiaz fuerint obstinati. z i malis cōsuetudinib⁹ cōfirmati. vix aut nunq̄ possunt in bonū remolliri vel cōuerti. sicut apparuit in pharaone q̄ nec igne diuine tribulatiōis z correctiōis. nec aq̄ pietat̄ z ppassionis vel cuiuscūq; dulcis supplicatōis potuit immutari & in malicia pseuerans submergi cuz exercitu se pmisit. Induratum eīm erat cor pharaonis z noluit dimittere populum. sicut dicitur Exodi. vij. Et possum⁹ notare. q̄ multi multipliciter indurantur. Sicut eīm maurici⁹ in suis distinctionibus ponit. Res induratur diuersimode. scilicet

Per caloris desiccationē.
Per algoris congelationē.
Per liquoris fortē expſſionem.

Indurant eīm res quādo p calorē humor consumit. sicut pz i luto desiccato. Vñ per algorē corpus pstringit. sicut in luto congelato. Vñ per pōdera humor exprimit. sicut pz in torculari. Quādo p verbera totū concutit. sicut patet in incude z in semita trita. Quādo inter liquida siccū apponitur. sicut in molli pasta z farina. Istis q̄nq; modis charissimi: videtur q̄ indurat mens būana. Ipam eīm indurat q̄nq;

Ardor affectionis.
Frigus indeuotionis.
Pondus desperationis.
Ictus tribulationis.
Res sicca tpalis possessiōis.

Dico ergo pmo. q̄ homo i durat q̄n p calore humor cōsumit. sicut. n. lutū efficit durū. q̄n calor solis tantus ē exterius q̄ ipe cōsumit z desiccat hūores q̄ sunt interius. Sic pcerto tāt⁹ calor malor̄ desideriorum. tātus feruor iracūdie. luxurie. cōcupiscētie z auaricie: solet in hoie aliquotiēs abūdare: q̄ omis humor deuotiōis z gr̄e cōsumit. z q̄ volūtas z opinio ad pseuerandū in malo diuti⁹ indurat. Ista patēt de auaris qui p maximū ardorem z appetitū babēdi efficiūt durissimi z parcissimi. Pz etiā de iracūdis q̄ per ardorē iracundie antiq̄ssimis odijs indurant. ita q̄ citius p mortē frangūtur. q̄ ad indulgēdum alijs inducant. Vñ de symeon et leui dr̄ Ben. penulti. Symeō z leui vasa iniq̄tatis bellātia maledict⁹ furor eoz q̄ ptinax. z indignatio eoz q̄ dura. Isti sāt eīm sicut thauri indici. q̄ fm Pli. lib. viij. cap. xxij. sūt agrestes z atrocissimi. oculis ceruleis. pilo in ptrarium verso. linguā habēt ita magnā q̄ eā vsq; ad aures ptēdūt Dorsum etiā habēt ita durū: q̄ nullo pōt iaculo vulnerari. Sic ve iracūdi habēt animos atrocissimos. oculos rubeos. pilos horripilatos. linguā extentā ad minandū z imiriādū. Dorsum volūtatis habēt durū ad celū correctiōis respiciēdū z nō sentiēdū. Vñ Hiere. v. Indurauerūt facies suas sup petrā. noluerūt reuerti. Indurat ergo hō quādo p calorē psumit. Secdo dico. q̄ indurat q̄n p algorē corpus pstringit. Sicut eīm videm⁹ q̄ frigus solet aquam pstringere z in lapidis silitudinē indurare. Vñ etiam in frigidis regionib⁹ p intēsionē z diuturnitatē frigoris solēt nives in cristallū indurari. sicut dr̄ Eccl. xliij. Frigidus ventus aquilo flabit z gelabit cristallus ab aquis. Sic ve quādo frigus indeuotiōis diu permanet in homie. ita q̄ p magna tempora nō reuertitur ad cor suū per contritōem. nec ad deum p deuotionem. tūc quādoq; fit q̄ per obstinationem volūtas ip̄ius indurat. z q̄ ad nullum bonū ampli⁹ ordinatur. Unde Job. xxxviij. In similitudinē lapidis indurant aque: z superficies abyssi constringit. Et aduerte. q̄ multi religiosi z clerici similes sunt cortucis marinis. q̄ q̄uis continue in aquis solent habitare. testam tamē hīt ita duram z ita siccatā q̄ nullus potest eā penetrare vl̄ remollire. Sic vere q̄uis religiosi z clerici continue habent in aquis sacre scripture versari. z doctoz z predicatoz documentis z sermonib⁹ cōtinue irrigari. ipi tamē pre ceteris solent per indeuotionē animis esse duri. Sunt eīm similes arene que quātomagis compluit tantomagis induratur. Quod bene dicit figuratiue Josue. iij. vbi dicit. q̄ Josue tulit de medio iordanis alpheo duodecim lapides limpidissimos z durissimos. Indurat ergo res quādo per algorem intus constringit. Tercio dico. q̄ induratur quando per pondera liquor exprimitur. Sicut eīm in torculari videmus. q̄ immēsitatem ponderis desuper positi effluit liquor z racemorum massa siccatur z indurat. Sic ve sepe accidit. q̄ q̄n pondus timoris immēsi homini supponitur totus humor spei z gr̄e p desperatōez reducit ab eo. z sic obstinatōis duriciam incurrit. z cor et volūtatez suā penitus a deo retrouertit. Tales sunt hodie multi peccatores q̄ tot pcōrū ponderibus sūt grauati: q̄ nō sperant se posse a pcis resilire. z ideo penitus desperati in suis vicijs indurant. De talibus eīm despatis dr̄ Job. x. v. c. Nō credit q̄ reuerti possit de tenebris ad lucē circūspiciens undiq; gladiū. De tali vo finali impenitētia z mētis duricia dicit Eccl. iij. Cor durum male habebit in nouissimo. z q̄ amat periculū peribit in illo. Ista ē ergo induratio q̄n per pōdera liquor exprimit ꝛc. Quarto indurat res q̄n p vbera sepe ducit. sicut ē in via seu semita q̄ ex frequēti ductione fit durior. Incus etiā fabroz ex frequēti malleatione fit durior. Sic sepe fit q̄ quāto quis p tribulationē vel correctionem frequētius z amplius ducit. tanto p obstina-

tionē amplius indurat. Ñ Job. xli. dr. Cor eius indurabitur q̄si lapis. z stringet velut malleatoris incus. Quito vo dico. q res indurat q̄n res sicca simul apponit. Ex appone em farine lutū molle indurat silr appositōe arene vel cuiuslibet rei sicce. Sic ve charissimi cor bonis q̄n res sicce bonor tgalium sicut sūt pecunia vel diuitie apponūtur. durius p paritatem z auariciā efficit. Ptz quia quāto plus bñt: tanto minus dāt. z quāto plus sūt abūdantio res: tāto sunt ad paupes duriores. z etiā ad resistendum p̄dicationib⁹ obstinatiores. Sūt em sicut lupus. cuius fm Plinīū. exteriora sunt valde dura. z ideo sine lesione sustinet multos ictus. Ñ de talibus dr Esa. xlviij. Scio enim q: durus es tu: z neru⁹ ferreus ceruix tua. z frōs tua erea Sic ergo patet quō q̄nq; modis indurat mens humana. Vide supra de ferro z de Duricia ꝛc.

Inebriare. Vide vbi. Ebrietas.

Inexpugnabilis. Vbi. Expugnare seu pugnare.

Inextinguibilis. Vbi. Extinguere.

Infamia. Nota. q infamia seu diffamatio idez est q bone fame z opinionis perditio attenuatio z denigratio. de qua sine dubio multa possunt dici. cum sit materia valde pregnans. sed auctoritates vocales sunt in biblia quasi nulle. Notabis tamē q inuenit

Infamia vera que debet caueri.
Infamia falsa que debet timeri.
Infamia ficta que debet borreri.
Infamia vera habet ortum ex demeritis
Infamia falsa habet ortū ex suppositis.
Infamia ficta habet ortum ex cōpositis.
Prima oritur ex ratione.
Secūda oritur ex occasione.
Tercia oritur ex falsa fictione.

Et sic possum⁹ dicere. q est q̄dam infamia q̄ habet ortū ex demeritis. Primo ergo dico. q est infamia que bz ortū ex demeritis. Et ista est illa quā homo incurrit ꝓpter sua demerita. q̄n scilicet crimina sua ita sūt nota z manifesta: q ipe infamis. i. sine fama efficitur. z q in alior estimatiōe mala opinio de eo generat. Carnes em viue non fetent: mortue vo postq; corrupte ceperūt esse fetent z aliorū nares ledūt z grauāt. et q̄nq; etiam adorātes inficiūt z inuenenāt. Cuius etiam simile ē in leprosis. videmus em q sani ipos ꝓpter fetorez z corruptiōis periculum fugiūt z euitant. Multū ergo debet hō cauere: ne p lepram vel alīs corrūpat. z hoc; nō solū ꝓpter se ne ipe inficiat. imo ꝓpter alios ne ab ipis abhorreatur z tanq; detestabilis fugiat. Sic vere dico. q q̄n alīq; lepram vel corruptōem vicior incurrit. fetor infamie exin de prosilit. q̄ ipm apud audiētes z videntes infamē z abhominabilē reddit. Et ideo etiam si nō amore p̄mij vel virtutis homo nō vult a vicijs p̄cauere. debet tamē ne reddatur abohomiabilis: z ne sequat infamiā a criminib⁹ abstinere. sicut Leuit. xviij. dicit. Cū masculo nō cōmisceberis coitu femineo: qr abominabilis est. Et Ezech. xvj. dicitur. Abominabilē feci tibi decorem tuū. q. d. etiam si non esset timor vel amor dei. qr tamē peccatū est abominabile z infamie vitandū est. Et merito: qr ꝓcerto homo abominabilis z infectus nō libenter frequētatur a bonis. sicut de solitudine affrice versus meridiē dicit solinus. Qr quia immanibus serpentib⁹ est infamis: ideo a nullo hominū inhabitatur. De lepore etiā marino dicit Plinius. q est monstrum ita venenosum: q solo tactu inficit oīne viuū. homo etiam tactu eius morit. z vlterius etiam pestem olet. alter etiam alteri fit venenū. vt dicit Pli. lib. xxxij. ca. j. Sic vere multi sunt ita infames z venenosi: q tactus z frequētatio taliū alios inficit atq; ledit: z ipos fetentes z olentes reddit Et ideo sapiens est q̄ tales declinat z fugit. Teste em scriptura. Qui tetigerit picem inq̄nabit ab ea. z qui cōmuni cauerit supbo induet supbiam. Ecci. xiij. Cuius etiaz satis euidens ponit Plini⁹ exēplum dicēs. Qr fons amar⁹ z infamis exapeus vbi adiungit suauissimo z nobilissimo flumini indor ydaspi q̄ antea erat potabilis atq; san⁹. ita ab illo loco efficit abominabilis z amar⁹ q ab boie nō tangitur nec potatur. Quia revera q̄uis bō sit sanus. potabilis frequētabilis z honest⁹: si tū fontiū amarorz. i. psonarū infamiū ꝓsortia recipit. extūc infamis z suspectus erit. Sicut dicit Ilume. xix. Quicq̄d tetigerit immund⁹ immūdū faciet. Ista ē ergo infamia ꝓa q̄ habet ortū ex demeritis. Secūdo dico. q ē infamia q̄ habet ortū ex suppositis. Et ista est illa cui bō dat q̄nq; occasionē z nō causam. vtpote q̄n q̄s i se bonus ē. z q̄ nullo modo vellet facere aliq̄d inhonestis. ita indiscrete se bz q dat occasionē alijs iudicādi male de seipo. ita q sine malo facto suo ex sola p̄sumptōe infamia dicatur cōtra ipm. Multa em facit bona unctione. que nō caret debito modo z discretōe. Et iō sepe fit q ex tali actu z infamia mala opinio apd alios generat. q̄uis hmōi mala fama nulla necq̄a fulciat. Justi ergo sunt q̄ q̄uis in se nō sunt vicioli vel ruinosi. sunt tn alijs occasio scandali vl ruine. Et istud debet cauere sūmopere prudēs bō. qr etiā sepe abstinēdum ē a licitis ꝓpter vitanda occasionē scandali alioz. Exēplo apli q̄ dicebat. j. Cor. viij. Si esca scādalizat frēm meū: carnē nō māducabo ineternū. q. d. Si alīq reputant in me peccatū vsuz carniū. q̄uis istud de se nō sit malum: abstinebo tn ad euitandū scandalū z infamiā q̄ exinde in alijs cōtra me generant. Sicut Roma. xiiij. ipe apostolus dicit. Bonū est nō māducare carnē z nō bibere vinū. neq; in quo frater tu⁹ offendit. aut scādalizat. aut infirmatur. Justa ē ergo infamia q̄ habet ortum ex suppositis.

Tercio dico. q inuenit infamia q̄ habet ortū ex cōpositis. Et ista ē quā maliuoli z inimici nocere volentes: falso machinant inter seipos. qr cōtra innocentē cōficiūt mēdacū z componūt. Sicut fecerūt duo iudices ptra Susannā sicut dr Dan. xiij. Ñ ipsa ibidē legit dixisse. Ecce morior cū nihil boz fecerim. q̄ ipsi maliciose cōposuerūt aduersuz me. Diffamāt em mali prelati bonos subditos. mali subditi bonos plātos. mali socij bonos socios. Est igitur vna infamia qua diffamāt mali prelati bonos sbditos. quia reuera talis iniq̄tas est modo multuz cōis in orbe apud nefandos iudices z puersos. quia ꝓcerto si quē habeāt odio statim solēt falsa z mēdosa crimina cōfingere z sibi imponere: z vt occasionē habeant nocendi ipm apud bonos et graues facilit diffamare. silles illis q̄ volūt mel qd apes cōposuerūt sine suaz pūcturaz piculo obtinere. Videtes. n. vas amplū plenū melle z cera fumū apponūt: z sic apes q̄ vas repleuerāt inde recedere faciūt: z in aliud vas vacuū abire cōpellūt. Ipsi vo vas plenū cū melle suo expulsi apibus libere recipiūt: put volūt. Sic ve fit de multis plātis Videtes em in sua iurisdictōe aliq̄ vasa plena. i. aliq̄ bñficia pinguia cera z melle. i. oib⁹ bonis plena. q̄ scz apes boni z fructuosi sbditi ibidē bñficiati laborib⁹ inpinguāt. sta tim ꝓ suis nepotib⁹ vel familiarib⁹ ipa bre desiderāt z affectāt. Sed qr hec sine pūctur. i. sine rebelliōib⁹ apū. i. possidētiū nō pūt. fumū infamaz; z falsaz impositionū solent adhibere. z tales possessiōes impositi falsis criminib⁹ diffamare: vt sic coganē vas plenū. i. bñficiū pinguedo obtinēt eis dimittere. z in aliud vas vacuū. i. in aliq̄d sterile bñficium se trāsferre. Juxta illd qd vulgariē dicit. q sumus mulier z stulicidia expellūt boiem a domo ꝓpria. Et ista figurata sunt. iij. Regū. xxj. vbi dr. q naboth iesraelita q̄ interp̄tatur semiator deo noluerat regi Achab dare vineā suam p libito voluntat⁹ sue: ꝓpter qd ipe rex turbabat z infirmabat. habuitq; psiliū cū vxore sua Jezabel nefandissima: q̄ ptin⁹ dixit sibi. Grādis auctis es z bñ regis regnū isrl. surge. comede z forti animo esto. ego dabo tibi vineaz naboth. Illa q̄ pestifera suppositi falsis testib⁹ imposuit falso dicto naboth q deo z regi maledixerat. z sic ipm lapidari z occidi fecit: z vineā quam dare noluerat regi viro suo tradidit possidēdam. Charissimi: sic ē q reges achab z mali reges plāti seu pncipes hui⁹ mūdi semp bñt aliquā pessimā vorem. i. aliquē pessimū familiarē z cōsiliariū sibi intime confederatū z piugatū. p quē se solēt regere. z se z sbditos gubernare. q̄ scz solēt eos ad oīne nefas impellere. z ad oīnia crimina incitare. iij. Reg. xxj. Cōcitauit eū vxor sua z abominabilis effect⁹ est. Quid ergo? Procerto q̄n tales reges talesq; supiores vineā naboth. i. beneficiū vel possessionez alicui⁹ sbditi sui. p se vl suis. p suis bie desiderat si renuīt assentire statī adest vxor eoz. i. inīq̄ familiares z psiliarij q̄ eos psortant z ecōuerso inquiūt. forti animo esto. ego dabo tibi vineam naboth. i. non timeas qr bene inueniaz viam

quo sine labore voto tuto fueris satiatus. Dia ergo ista est falsoꝝ criminū impositio: falsoꝝ testium ꝓductio iniq̄ machinatio. sequēs mors vel diffamatio: ⁊ sic bereditatis vl̄ beneficij occupatio. De talib⁹ ergo sic suis in alienū preuidicū preuidētib⁹ dicit Job. xxiij. Vigilantes inḡt ad predam ꝓparant panē liberis. agrū nō suū demetūt ⁊ vineaz eius quē vi oppressērāt vindemiāt. nudos dimittūt homines vestimēta tollētes. Ista est ergo infamia q̄ diffamant mali prelati bonos sbditos. Sed est alia infamia q̄ diffamant mali subditi bonos plātos. Constat em̄ q̄ mali subditi bonum prelatū. qui scz eos recte gubernat ⁊ corrigit nō diligūt. q̄nimo sepe fit q̄ cōtra eum insurgūt: ⁊ eū falsis infamijs impetūt ⁊ impellūt. sic̄es illi pisci quē Plinius sepiam vocat. q̄ nigro humore sicut ē incaustū vel attramētum ē interius plenus quē q̄n a piscatore impetit solet ejicere ⁊ aquā turbare ⁊ etiā inficere: ⁊ sic ne appareant ⁊ ne capi valeant ꝓcurare. Sic vere mali subditi timētes p bonum piscatore. i. per bonū prelatū capi. cōprehēdi ⁊ reprehendi solent cōtra eū attramentū ⁊ obscuritatē infamiaz ꝓcere. vt sic in pace dimissi possint in sua negocia tuti esse Figurati Apocal'. ix. vbi dicit. Oz de puteo abyssi vbi erat multitudo pmaxima locustaz facies humanas ⁊ caudas scorpionū habentiuz. exiuit fumus fornacis magne: ita q̄ obscuratus est sol ⁊ aer de fumo q̄ exiuit de ore putei. Clarissimi: sol illuminans q̄ per omnia respexit signat bonū datum et discretū prelatum. Puteus vo abyssi signat ꝓfundum ⁊ maliciosum subditū. Locuste vo qui de puteo exeunt: alios leues ⁊ vacuos subditos isti puteo. i. isti principaliozi cōfederatos significant. q̄ facies humana. i. fictuz rōnis ⁊ iustitie vultum portāt. ⁊ tñ caudas scorpionū. id ē in venenū malicie ⁊ intēctionis querse finez tractant. Igitur sic sepe fit q̄ q̄n puteus abyssi cū locustis suis. i. cū suis cōfederatis leuibus fatuellis videnť se habere ꝓ prelato ⁊ pastore solem superi⁹ radiantē. i. aliquē bonū ⁊ discretum prelatū ipos ēctum in se est illuminantem ⁊ bñ regentem. sibi ꝓcerto solent inuidere. ⁊ eius bonū regimen abborrere. ideo fumū infamiarū contra eū solent emittere. ⁊ vt ipsius caritatē obnubilent. solent eū obscuris ⁊ magnis criminibus accusare: ita q̄ sepe fit q̄ sol in se clarus. i. prelat⁹ in se bonus ⁊ aer sue opinionis. fumis taliū ⁊ putei ⁊ locustarū inficitur. ⁊ q̄ fama ipius obscurat. ita q̄ ipe locuste id ē mali sbditi libere diuagant. Isti sunt ergo illi mali sbditi. de quib⁹ dicit Luce. xix. Oz cōtra regem suū mittūt legationē dicentes. Nolum⁹ hūc regnare sup nos. Isti sunt sicut draco Apocal'. xij. Qui flumen aque infamiaz de ore suo emittit vt sanctā impediāt mulierē. Isti sunt illi angeli sathane q̄ phyalam suā effundūt sup sedem bestie vt ipsius obnubilent claritatē: ⁊ vt fiat regnū ipsi⁹ nubilosum. Et breuiter tales videnť de suo sole. i. de suo plato petere ⁊ appetere dicendo illud q̄d scribit Job. iij. Dies illa. i. ille bonus ⁊ clarus plat⁹ vertat in tenebras: nec illustret lumine: obscurent eū tenebre ⁊ vmbra. occupet eum caligo ⁊ inuoluat amaritudine. Ista igit est infamia qua diffamāt mali subditi bonos prelatos Adhuc alia infamia inuenitur qua diffamāt mali socij bonos socios. Sūt em̄ multi q̄ inuidia stimulante. loḡtate vigente ⁊ ꝓpria negocia pagēte nunq̄ cessant socios diffamare. ⁊ de socijs male loqui. ⁊ contra eos infamias diuulgare. Et certe istō ē crimē inter cetera periculosum. q̄ scz fama sblata alicui vix aut nunq̄ pōt sibi reddi decetero. Cū ergo iniuste diffamans teneatur famā restituere. istud vo cum sit q̄si impossibile. bñ dico q̄ periculosum ē iniuste alium diffamare. Sic est em̄ de verbis diffamātis sicut de istis vocabus q̄ dicūtur echo. i. de vocabus in mōtibus repercussiuis. Si em̄ bō damādo aliq̄d dixerit: statim nos ꝓcau⁹ eād vocē reciprocabit. q̄nimo aliqua sūt mūdi loca vt dicit Pli. vbi ꝓpter diuersos mōtes inuicem ordinatos: ⁊ vocē emissam adinuicē recipiētes ⁊ alterutrū trāsmittētes vox sel emissa septuplo replicatur. sicut Plini⁹ ⁊ Solin⁹ de quodā loco asle exemplificant in libris suis. vide ibi. Sic vo dico q̄ vox infamie plata p boiem ē suapte multiplicatiua ⁊ de vno ad aliuz trāsmissiua. q̄ scz audiētiū aures ita repercutit q̄ vn⁹ ad alū ipam libēter trāsmittit. Iniuste ḡ diffamat⁹ q̄si irrevocabiliť ledit. q̄ quō p tot audiētiū aures ptrāsit: vix ampli⁹ excusat. Cū ergo dicit Bern⁹. in quodā sermōe. q̄ leuis est quidē sermo: q̄ leuit volat ⁊ grauit vulnerat. Leuit trāsit ⁊ grauit vrit. Leuit penetrat leu leuit ꝓfert. ⁊ nō leuit revocat. ideo p eā charitas leuit violat. Deu q̄d ergo innocēs faciet indebite diffamat⁹? procerto nullū bz remediuz nisi ad deū recurrere ⁊ in sua inocentia cōsidere: ⁊ veruaq̄ auxilū implorare. q̄ scz sicut nebula in solis aduētu deleť et in aere puus sublata claritas repatur. Sic vere fit q̄ iol id ē clara ⁊ certa veritas solet finaliter ꝓualere. nubes ⁊ nebulas falsaz infamiaz tollere: ⁊ aerez obscuratū. i. boiem indebite diffamatū ad famā ⁊ ad claritatē pristinā revocare. Cū de tali infamia pōt dici illud Sap. ij. Oz trāsiet sicut vestigiū nubis. ⁊ sicut nebula dissolueť que fugata est a radijs solis ⁊ a calore ipi⁹ aggrauata. Vera em̄ infamia est sicut aqua illius fontis venenosi: de qua fuit intoxicat⁹ Alexāder magn⁹. de qua dixit Pli. q̄ licet in colore ⁊ i odore nō differret ab alijs aquis. tāte tamē penetrabilitatis erat: q̄ nullū vas etiā si esset ferreū vel vitreū equi solea dūtaxat excepta ipam cōtineri valebat. imo oia vasa cōtinue penetrabat: ⁊ cum aq̄ illa potata viscera penetraret: necessario boiem occidebat. Sic vere est de vera infamia. Ista. n. nullo retinaculo fixitur. nullo sigillo secreti clauditur. nullo cautelaz opculo retineť. Solet em̄ occulta vtute ꝓsilire statim in publicū. ⁊ suū cūctis pādere secretū solet exterius ad noticiam bois ꝓcedere. ⁊ q̄lis est oibus declarare Nihil em̄ opertū q̄d non revelet. ⁊ occultū q̄d nō sciatur. Luce. xij. Sed revera de falsa infamia vt dictū est. est ptra rū. q̄ scz ista sicut faciliť nascitur. ita faciliter evaporare ⁊ deficere cōprobat. Sicut em̄ solis radius fugat vmbram sic veritas ⁊ innocentia fugat istam infamiam falsam. Super omnia autem vincit veritas. ij. Esdre. iij. ca. Sic igitur ptz triplex mala infamia. vicz. Quo infamāt mali socij bonos socios. Mali subditi bonos plātos. Mali prelati bonos subditos. Et sic ptz quō triplex in genere oritur infamia. vicz. Ex cōpositis ⁊ cōfictione. Ex suppositis ⁊ occasione. Ex dementis ⁊ ex rōne. Et hec de infamia sufficiant. Allega auctes vocales de sanctis vel auctorib⁹. qa nulle inueniūtur in biblia. Et vide de Detractiōe. Lingua Labio. Loqui. Et vbi. Sermo. Fetor. Venenū ⁊ oia alia ad infamiam pertinentia.

Infans. Nota. q̄ infans est bō a tpe nativitatis vsq̄ ad puericie statū. Et ē infans dict⁹ quasi nō fans. i. nō loquens. a nō ⁊ for faris. Et possum notare. q̄ infans triplicit sumit in scriptura. Invenit em̄

Infans quē portrigit flebilis natura.
Infans quē dirigit vtutū structura.
Infans quē subigit criminū iactura.
Infans naturalis debilitati sbdit bñane.
Infans vtualis fragilitati dedit vbane
Infans crimialis iniq̄tati tradit ꝓfane.
Infans ē debilis ꝓut sumit naturaliter.
Infans ē būilis ꝓut sumit vtualiter.
Infans ē fragilis seu iutilis ꝓut sumit

criminaliť. Est infans. Bō destitutus nature viribus. Bō restitut⁹ vtutum viribus. Bō protitutus pueris moribus. Primo igit dico. q̄ boc nomē infans signat nature viribus virū destitutū. Constat em̄ q̄ infans naturaliť loquēdo bz etatem prē ceteris miserabilem atq̄ vilem. Habet adiūctam impotētiam. ignorantiā. impatiētiam. immoderātiā. immūdiciā. Quia revera infantes habēt

Impotentiam in agibili.
Ignorantiam in rōnabili.
Impatientiam in passibili.
Immoderātiā i ꝓcupiscibili
Immūdiciam in passibili.

Quia ꝓcerto infātes naturaliter Quātū ad opationem imbecilles sūt ⁊ impotentes. Quātū ad electionē irrationabiles ⁊ ignorantes Quantū ad turbationē iracundi ⁊ facile flentes. Quātum ad affectōem immoderati ⁊ cōcupiscentes. Quantū vo ad ꝓversatiōem immundi sunt ⁊ se maculantes. Quid plura charissimi dicemus de infantia naturali. quia revera infans in reatu concipit. cum fletu nascitur. cum difficultate nutritur. Unde ad similitudinem humane miserie et infantie Job. xxxviij. capitulo dicit dominus sic de mari. Quis inquit concluſit ostijs mare quando erūpebat quasi de vulva procedens. cum ponerem nubem vestimētum eius ⁊ caligine illud velut pannis infantie obuoluerem. Et breuiter multa possēt dici de infantili miseria. ⁊ multa dixerūt de hoc Innocē-

cius et Bernardus ⁊ alij infiniti. Significat ergo nature virib⁹ virū restitutū. Scōo ꝓpaliter dico q infans signat virtutū virib⁹ vix restitutū. hoc est dictu. hoiem vtuosum humilē ⁊ perfectū. Multe eñ sunt cōditōes naturales infantis que ꝑñ spectare ad quēlibet virū iustum. Infante eñ Nihil modii⁹. Nihil flebili⁹. Nihil humili⁹. Nihil ducili⁹. Nihil docilius. Nihil amabili⁹. Nihil nudi⁹. Et ideo infans mobilis fasciab⁹ stringit. Infans plorans seu flebilis cantu demulcet. Infans būilis cunctis adiungitur. q: sc; ita se ꝓmittit tractari a patre sicut a viuite ⁊c Infans ductilis regit seu disponit. ne sc; mēbra ꝓ libito effluentia male formēt. Infans docilis bñ instruitur. Infans amabilis bene amat. Infans nudus ⁊ despicabilis pānis inuolui. Et reuera talis infans videt esse vl' fuisse xp̄s. vel q̄libet bō sanctus. De xp̄o eñ dicit Luc.ij. Inuenietis infantē positū in p̄sepio. De iohe bo dicit Luc.j. Exultauit infans in gaudio in vtero meo. Quia procerto quilibet talis infans. Iste eñ sunt octo cōditiones bone ⁊ spirituals infantis figurate i octo diebus q̄bus antiquit⁹ arcūcidebant infantes Gen.xvij. Infans octo dierū circūcidet. Quia reuera ille spūalis infās a supfluitate vicior cū ctorū circūciditur q̄ predictos octo ꝓies impleuisse. i. octo ꝑfatas cōditiones habuisse probat. Ista oīa possent deduci ⁊ aptari: s auctes vocales desūt. ⁊ iō nō ꝓsequor⁹ s soluz de viro iusto dic illud qđ legit de samuele. j. Reg. j. Puer nūt erat adhuc infantul⁹. Ubi nota. q spiritualis infans Uiuit simpliciter sine malicia. Puer. Dico igitur. Agit veraciter sine fallacia. Autē. i. certe. q simplex infans sine dolo Durat tenaciter longa constantia. Erat. Crescit viuaciter iugi iusticia. Adhuc. viuit simpliciter. Constat eñ q infantes carent malicia ⁊ dolo cuz sint simpliciter innocentes. Sic vere iusti. j. Pet. ij. Quasi modo geniti infantes rōnabiles ⁊ sine dolo lac cōcupiscite Et hoc ostendit cum dicit puer: q̄ dicit a puritate mētis. ⁊c. Vide puer infra in lra. P. Deinde dico q spūalis infans sine falso fatur veraciter. Nescit eñ infans aliud dicere seu aliud fingere q̄ qđ vidit. Sic nec iustus Luc. ij. Inuenietis infantē. q. d. Cū infante pōt inueniri veritas Et hoc ostendit cū dicit. Autē. qđ idez ē qđ certe. ⁊ est aduerbiū affirmandi significās veritatē. Sed de hoc vide supra in lra. A. Denicq dico. q spiritalis infans sanctitatē seruat tenaciter. Infans eñ diuti⁹ viuit q̄ senex: vt cōiter. et ideo ꝓseuerantia in bono ꝑ infantē pōt bene notari. ⁊ hoc ostendit cum dr Erat. qđ est vbum sbstantiuū durationē designās. Vide supra in lra. E. in titulo de esse. Et si petit de spūalibus infantib⁹. quid sunt ⁊ qđ erant. ꝓcerto dico q sicut infans naturaliter libēter fugit. faciliter cadit. faciliter flet. faciliter ridet. faciliter timet. Sic iusti q̄ spūales sē infantes. faciliter fugit ꝑ deuotionē Esa. xj. Delectabitur infans ab vbere. Faciliter cadūt ꝑ oronem. Judith. xiij. c. Humiliauerūt anias suas oronibus ⁊ ieiunijs. Sequitur Et infantes prostrauerūt contra faciem tēpli. Facilit plorant ꝑ compassionē. Job. xxxj. Ab infantia creuit mecum miseratio ⁊ ex vtero egressa est mecū. Faciliter rident propter spūalem consolatōem. Luce. j. Exultauit infans i gaudio ⁊c. Et in ps. Ex ore infantiū ⁊ lactentiū perfecisti laudez Faciliter timent ꝓpter mortis ⁊ inferni meditationē. Unde Thoble. j. dicit. Thobias filium suū ab infantia timere deum docuit ⁊ abstinere ab oī peccato. Spiritalis ergo infans sanctitatē seruat tenaciter. Erat inq̄t Judicū. xiij. ca. Erit nazareus dei ab infantia. Insup dico. q spūalis infans ꝑ bonitatem crescit viuaciter. De natura eñ infantis est q crescat ⁊ q in viribus ꝓficiat ⁊ in sensu. Sic viri spirituales cōtinue crescūt in bono. ⁊ de vtute in vtutem proficiūt incessanter. Unde illud ꝓdictum Job. xxxj. Ab infātia creuit mecū miseratio ⁊c. Et hoc ostendit. cum dicitur Adhuc. qđ est vocabulū continuatōem ⁊ additamētuz designans. De quo vide supra in lra. A. Breuiter ꝑ talis infans pōt figurari in moyse aquis exposito ⁊ ꝑ filiam pharaonis. ꝓpter ipius elegantiā adoptatus. sicut dicit Exo. ij. q: filia fuit regis sc; gratia. illos infantes nutrit recipit ⁊ adoptat quos mūdus ꝓiicit. respuit atq; fugat. Ēn vicitur. j. Regū. j. Ablectet infans. i. a mundi vberib⁹ ⁊ delcabilibus subtrabat. ⁊ apparet in conspectu dñi ⁊ maneat ibi iugiter. Patet ergo quō in fans signat vtutū viribus virum restitutū. ⁊ hoc est s̄dm principale. Tercio dico q infans significat puersis morib⁹ virum prostitutū. i. hominem pctorem q̄ propie infans dr. ꝓ eo q per confessionem dei laudē ⁊ grārūactionē: ꝓdicatōem ⁊ oronē deo sacerdoti vel ꝓximo parum fatur. ⁊ sic infans. i. nō fans ⁊ ñ loquens spiritualiter inuenitur. Et nota. q infans faciliter Cadit et vix releuatur. Talis ergo infantia est reprobanda: et a prudente quolibet fugiēda Prouerb. ix. Relinq̄te infantiā ⁊ viuite. et Prouer. j. Usq; quo paruli diligitis infantiā ⁊ stulti ea que sibi sunt noxia capiēt. ⁊ imprudētes odibūt sciētiā. Et breuiter ista est veritas q moderni pctores more infantiū nō curant ñ cogitant nisi de pñtibus. Et ideo vbi nō aduertūt ipsi capiūtur futuris ⁊ pretuis malis. Figurati in illo demoniaco. De quo dicitur Marci. ix. Ex ab infantia demon eū inuadebat. ita q eum stridere spumare ⁊ arescere faciebat. q: sc; spumam luxurie et ariditatem auaricie introducere comprobat. Unde de malis infantibus dyaboli dici ⁊ notari potest q isti letantur vanis leticijs Job. xxj. Infantes eoz exultant lusibus. tenent tympanū ⁊c. Sequitur. Ducūt in bonis dies suos ⁊c. Item dotantur mundi diuitijs. quia sc; infantes id est homines ignorantes ⁊ imperfecti: ⁊ ad litteram pueri sunt illi qui de bonis mundi ⁊ ecclesie aliquotiens magis habent. Figurati Daniel. xiij. vbi in templo belis apparuerūt vestigia mulierum ⁊ infantiū. qui sc; cibaria apposita comedebāt ⁊c. Expone illud Zach. viij. Platee ciuitatis implebūtur infantibus. Item isti seruant ozi supplicijs. i. infernalibus tormentis ⁊ penis Esa. xvij. Infantes eoz allidentur in oculis eorum. Et Sap. xiij. Flebilis audiebatur planctus plorator⁹ infantiū. Patet ergo q infans potest significare Criminalē culpe prauitatem. Uirtualem vite sanctitatem. Naturalē carnis vanitatem Et hoc sufficiat. Vide infra: vbi Puer.

Inferior. Nota q inferioritas significat partez loci profundiorē. infirmiorez ⁊ terre cētro seu medio proximiorem. Notabo ergo loquendo moralit. q in scptura repit multiplex iferioritas. s. inferioritas

Uirtuosa. Et sic dico. q est vnuz inferius quod
Uiciosa. spectat ad humilitatem. Unum infe-
Et luxuriosa. rius quod spectat ad cupiditatem. Unum inferius quod spectat ad aduersitatem.

Primum inferius collocat in tuto. Dico ergo primo
Secūduz inferius succumbit in luto. q est vnum inferi
Tercium inferius caret oīi bono. us quod est virtuosum. Et istud est quo quis per humilitatem alijs se reputat inferiorem et in statu et sufficientia bassiorem. Talis enim inferioritas deo sola placet: et eos qui sic sunt inferiores solet dominus ad superiora leuare. Arbor enim quāto radix eius inferius ⁊ profundius radicatur: tanto magis crescit in altū. melius durat ⁊ vegetatur. ⁊ contra ventorum impetus stabilius firmatur ⁊ roboratur. Sic vere quanto quis habet radicem cordis inferius ⁊ profundius per humilitatem infixam. centro. id est deo per charitatem magis proximam ⁊ affixam. tanto ad bene fructificanduz et operandū est vegetior ⁊ vinacior ad resistendūz ventis tribulationū et tentationuz est fortior atq; tutior: ⁊ ad finaliter superius ⁊ ad bonores celestes ascendēduz ⁊ se inal-

tādū est aptior ꝛ abilior. Scriptū est ēī. Qui se humiliat: exaltabit. Luce. xiij. Et q̄ se humiauerit erit in gloria. Job xxv. Qđ bene figuratū est Ezech. xlj. vbi dicit. Dr de infe-rioribus tēpli ascēdebat ad superiora. Simus ergo inferio-res nos alijs submittendo. inferius infirmis ꝛ pauperib⁹ condescendēdo: et inferius inferiora scz sepulchruz ꝛ in in fernū instuendo ꝛ meditando. Constat ēī q̄ locus inferior Est secretior ad meditandū. Secretior dico ad medi-Est stabilior ad sustentandū. tandū. Pro quo facit qđ Est abilior ad receptandum. dicit in iure ciuili. q̄ cui⁹ cit inferius eius elt etiam superi⁹. qz cui⁹ est solū ꝛ funda-mentū eius etiā est quicqđ est supra edificatū. Sic ꝓcerto quisquis habet fundamētalē. s. humilitatē etiam habeat il lud qđ est superius. i. celestē gloriam ꝛ hereditatez. recūbe ergo in nouissimo loco: vt tibi dicat qui te inuitauit: amice ascēde superi⁹. Luc. xiij. De ara ēī filia calepb legit Jo, sue. xv. q̄ pr su⁹ dedit sibi irriguū superi⁹ ꝛ irriguū inferi⁹ Quia. i. ania filia dei nō solū debz ee irrigua desup ꝑtū ad ꝓtēplatōez: imo etiā ꝑtū ad mediatōez iferioꝝ. Pisces. n. debiles tpe tēpestatis inferius ad fundū descendūt. ne scz fluctibus ex aqua ad terrā proijciant. Sic simplices tēpo, re tentatiōis debent inferi⁹ per meditatiōem descēdere. et ibi a malis fluctib⁹ se saluare. Ezech. xxxj. Lingua volup, tatis cōsolata sunt in terra infima. Et applica si vis figu, rā de mola superiori ꝛ inferiori. q̄ non sunt impignorāde: sicut dicit Deut. xxiiij. Superior ēī mola ē spes bonoꝝ su periorꝝ. Inferior mola ē timor malorꝝ inferiorꝝ. que scz vi due. i. anie non licet impignorare. qz sine spe ꝛ timore nō debet esse. Ūñ. iij. Regū. vj. dr. q̄ salomon fecit inferiorez domū oraculi in sanctūctoꝝ ꝛc. Stabilior etiam ad su stentandū ꝛ resistendū. Sicut videmus de fundamēto qđ est pars dom⁹ inferioris qđ sustinet edificiū ꝛ de pedib⁹ q̄ sunt inferiores inter mēbra: ꝛ tamē sustinent totū corpus. Qui a reuera illi q̄ per humilitatē seu etiā per pauptatem sunt inferiores: sunt ad corpa ecclesie in fide ꝛ moꝛib⁹ su, stentādo vtiliores ꝛ fortiores. sicut pꝛz de mendicantibus religiosis ꝛ etiā alijs. Sicut etiā patet de agricolis q̄ suis laboribus totū corpus reipublice portant. Dicat ergo ec-clesia vel respublica illud ps. Substātia mea in inferiori, bus terre. Habilior insup ad receptandū. qz scz sicut ad loca inferiora solent aque ꝛ radij solares descendere. ꝛ il, la calefacere ꝛ fecundare. ꝛ ipa etiā loca inferiora aquaz ꝛ radios ad se descendētes solent recipe: ꝛ ꝓpter recepta so lent fructib⁹ abundare. Patet in vallib⁹ que qz radios so lares ꝛ pluuias recipiūt. ideo ceteris terre partib⁹ fecun, diores sunt. Reuera viri būles solent radios ꝛ stillicidia diuine gr̄e abūdantius recipe. ꝛ exinde copiosius ꝑ bona opa pullulare. Ūñ ipse dñs est q̄ dicit Eccli. xxiiij. Pene, trabo inferiores ptes terre ꝛ inspiciā oēs dormientes ꝛ illuminabo oēs sperantes in dño. Acuties ēī cordis ani, malīū tendit inferius versus pedes. piscīū autē ecōuerso: ab inferior bus versus caput. vt dicit Anstо. Quia reuera illi q̄ sunt aīalia iusta. scz diuina gr̄a animata. habēt acu tiem ꝛ aciem cordis semp versam versus ptes inferiores cogitādo scz de inferno ꝛ sepulcro ꝛ pauperib⁹ ꝛc. Qui⁹ pisces. i. voluptuosi habeāt econtrario cor versum superi us versus caput. s. de bonoribus ꝛ diuitū fauoꝛib⁹ medi, tando. Quoꝝ vt dicit Deutro. xxix. Cor auersum est bo, die a dño. Et ibidē. xxx. c. dr. Si bodie auersū fuerit cor tu um p̄dico tibi q̄ pereas. Patet ergo q̄ est vnū inferi⁹ qđ est vtuosum. Ūñ de inferioritate ꝛ infimitate vtuosa būi, li ꝛ timorosa dicit. Baruth. ij. Ania que tristis est sup ma li magnitudine: ꝛ incedit curua ꝛ infima dat tibi gloriaz ꝛ iusticiam. Sc̄o principaliter dico. q̄ est vnum inferi⁹ qđ est vitiosum. Et istud ē illud quo spūs sit inferior carni et tentationi. quo q̄s adheret mūdi bonis ꝛ possessionib⁹ quo q̄s est de inferiori statu atq; vilioꝛi. Maluz ēī est q̄ quis fiat inferior ꝛ q̄ vincat de tentatōe. vt ei de tentato, re dicat illud Deut. xxviij. Ipe ascendet sup te ꝛ erit su, perior. tu autē descendes ꝛ eris inferior. Item malū est q̄ q̄s fiat inferior se delectando in rez inferioꝝ ꝛ in terreno, rū possessiōe. sicut elemētis ignobilib⁹ q̄ mouent inferius vsus centrū ꝛ nobilia ecōuerso. Sic̄s talpis ꝛ vmbris q̄ stant inferius infra terrā. sic tales circa terrena. De q̄bus dicit Josue. iij. c. q̄ aque inferiores descēderūt in mari. Et in ps. Introibūt in inferiora terre: tradent in manus gla, dij ptes vulpiū erūt. Item malū est q̄ bō de inferiori gradu et statu sine magnis meritis subito ꝓmoueat ad summū. aut colloceť in officio ꝛ prelatōe. qz scz tales solent eē ce, teris peiores et deteriores qñ assumpti fuerint ad magiste riū. Exēplo grādinis: q̄ quāto ꝓpius in inferioꝛib⁹ nubib⁹ generat tanto impetuosius cadit ꝛ vineas ꝛ terras ampli us ledit. Sic tales inferius ab būili plebe geniti impetuo, sius sb̄ditos regūt ꝛ ledunt. Juxta illū poetā dicentē. Cru delis valde est būilis cum surgit in altū. Verūtamen talis infimitas nō nocet qñ vita ꝛ sufficiētia equipollēt. Quin, imo tal⁹ tñc nō debz dici alijs inferior: ꝫ equalis. Jō q̄libet sufficiēs rusticalis pōt alijs dicere illud Job. xij. Et mihi ē cor sicut ꝛ vobis: nec inferior vestri sum. Item malū est q̄ il lud qđ est superi⁹ in natura. sicut ania respectu carnis et rō respectu sensualitatis. fiat inferius in sbiectione ꝛ q̄ de, tineat sub tam vili dñatione. Cuius sile fit in auib⁹ qz si i illis palpebra inferior dñatur ꝛ ascendit ꝛ claudit oculum superi⁹ quo ad hoc imobili pmanente. In aīalibus vo ē contrariū. qz scz superior clausionis facit officiū. Sic vere in auibus. i. in vanis ꝛ volatilib⁹ pars inferior. s. caro ꝛ sen, sualitas sit superior et superi⁹ pti. i. rōni dñatur. In aīalib⁹ vo. i. in iustis ꝛ in gr̄a aīatis sit ꝓtrariū. qz scz ps superior id ē ania atq; rō ꝓncipat inferioꝛi et subiecte. ꝛ claudendi et aperiēdi officiū opatur. Talib⁹ ergo sensualitatē pferē, tibus pōt dici illud Job. xv. Nunq̄ cōsiliū dei audisti ꝛ in ferior te erit sapia eius. q. d. nō est iustū. Patet ꝫ q̄ est vnū inferius qđ est vitiosum. Tercio dico. q̄ est vnū inferi⁹ qđ est luxuriosum. Et istud ē status aduersitatis ꝛ paupta tis quo ad mūdum. ꝛ status mortis ꝛ infernalis penalita tis quo ad statuz futurū. De inferioritate ꝫ debilitatis ꝛc. dicit Judicū. xx. Cū se inferiores vidissent fugere ceperūt De inferioritate vo infernalis ferocitatis ꝛ penalitatis di cit ps. Eruisti aīmā meā ex inferno inferiori. Ūñ de ma, la muliere dicit Prouerb. vij. Die inferi domus eius pe, netrātes interiora mortis. Sic igit patet quō inferioritas sumit multis modis. Vide de inferis.

Infelix. et Infortunat⁹. idez vi, dentur supponere. Et potest dici q̄ in scriptura fit mentio. De in, felicitate culpe. miserie. ꝛ pene. Nam dici potest

Infelix peccatoꝛ vicijs infectis. De infelicitate culpe
Infelix viatoꝛ fortune subiectus. pōt dici illud Sap.
Infelix viatoꝛ in lutum ꝓiectus. iij. Sapiam q̄ abijcit infelix est. De infelicitate miserie seu fortune pōt dici illud Roma. vij. Infelix ego q̄s me liberabit de corpe mort⁹ hu ius? Et. j. Regū. j. Infelix mulier nimis ego. De infelicita, te vo pene seu finalis dānationis ꝛ angustie dicitur in ps. Contritio ꝛ infelicitas in vijs eoꝝ. ꝛ viā pacis nō cognouc rūt. Et Sap. xiij. Infelices ēī sunt ꝛ inter mortuos spes illoꝝ ꝛc. Vide de felicitate ꝛc.

Infernus. Nota. q̄ infernus ē locus ꝛ habit culū damnatoꝝ. Et nominat diuer simode in scriptura. Dicit ēī infernus quasi inferius na tus vel quasi nocens. Et q̄ infernus inferi⁹ in corde terre esse credatur. Ūñ in ps. dicit. Eruisti aiam meam ex infer no inferiori. Item dr tbartar⁹ a tbare qđ est defectus. q̄ ibi deficit offe bonū. Dicit auernus ab a qđ est sine ꝛ re quasi sine vere. Dicit abyssus. ab a qđ est sine ꝛ byssus candor quasi sine candore ꝛc. Diuersimode ēī fm suas ꝓprietates dicit. ꝛ rebus diuersis diuersimode compa, tur. Breuiter ergo de horroꝛe loci possum⁹ notare q̄ hic ē

Locus ardoris. Est dico locus ardoris inexti,
Locus stridoris. guibilis. Iste ēī est sicut mons
Locus horroris. etbne q̄ semp flamat ꝛ ardet. qz
Locus terroris. ignis eoꝝ nō extinguet ꝛ vmis
Locus fetoris. nō morietur Esa. vlt. Item est
Locus doloris. locus stridoris immitigabilis. qz
Locus insatiabilis. sicut dr Matb. xxij. Ibi erit fle,
Locus incognoscibilis. tus ꝛ strido⁹ dentiū. Item est
Locus inenarrabilis. locus horroris irrepabilis. qz si,
Locus sterilitatis. cut dicit Job. x. Ista ē terra mi
Locus obscuritatis. serie et tenebraꝝ i q̄ vmbra mor

Locus capacitatis. tis ⁊ nullus ordo: sed
Locus crudelitatis. sempiternus horror
Locus insup horrēde societatis. inhabitat. Item
est locus terroris incogitabilis. Unde Ezech.xxx.dī. Da-
bo terrorem in terra egypti. Et sicut dicit Ezec.xxxij. In
isto loco ponunt illi qui dederunt terrorē suū in terra vi-
uentium. Item est locus fetoris intolerabilis. qz ibi si-
ant dicit Esaie.iij.Erit,p suaui odore fetor ⁊c. Item est
locus doloris non mitigabilis. Unde in ps.Dolores infer-
ni circumdederunt me.p̄occupauerunt me laquei mortis.

Item est locus insatiabilis.qz sicut dicit Prouer.xxvij.
Infern⁹ ⁊ pditio nō replebunt. Et Prouer.xxx.dī Tria
sunt insatiabilia. Infern⁹ ⁊ os vulue.⁊ terra q̄ nō saturat
aqua. Item est locus in cognoscibilis ita est em̄ a nobis
remotus q̄ nescim⁹ q̄d ibi agit.Et in scriptura vocat iste
locus.terra vltima ⁊ nouissima Ezech.xxxj. Ecce deduct⁹
es cū lignis voluptatis ad terrā vltimā.in medio incircū-
cisor⁹ dormies cū illis qui interfecti sunt gladio. Ideo dī
Sap̄.ij. Mō est agnit⁹ q̄ reuersus sit ab inferis. Itē iste
est locus ineuasibilis.q̄ em̄ illuc intrabūt euadere ppetuo
nō valebūt.Unde in ps.dī. Memoria eor⁹ veterascet i infer
no.qz sicut dī.In inferno nulla est redemptio. Itē dico
q̄ iste est locus sterilitatis. Ibi em̄ nulla sufficientia est. ⁊
est ibi vniuersalis indigentia. Unde Eccl.xiij. Mō est apud
inferos inuenire cibū. Item est locus obscuritatis.Et iō
Job.x. Iste loc⁹ dī terra tenebrosa ⁊ apta mortis caligine

Item est loc⁹ capacitatis. Munq̄ em̄ pōt tot ⁊ tātos re
cipere.quin semper paratus sit alios deglutire vnde Aba.
cuc.ij.dicitur. Dilatauit infernus animam suam ⁊ nō ad-
implet.Et congregauit ad se oēs gentes ⁊ coaceruauit ad se
oēs pp̄los. Itē est loc⁹ crudelitatis. Unde dī.Cant.viij.
Dura vt infernus emulatio. Itē est locus male societat⁹
qz ibi est locus demonū ⁊ oīm malignor⁹ ps. Erubescāt im
pij ⁊ deducant in infernū ⁊ muta fiant labia dolosa. Et iō
de ista mala societate dī in ps.Cōuertant pctōres in infer-
nū.oēs gētes q̄ obliuiscunt deū.Et si vis scire q̄ sunt ge.
nera malor⁹ socior⁹ ibidem habitantiū. Primo potes dice
re q̄ iste loc⁹ similis est deserto supioris egypti. Dicit em̄
Plin⁹ q̄ in supiori.i.in remotiori egypto. etbiopia ⁊ libia
hoc est dictu in illis cōfinib⁹ istar⁹ regionū q̄ sunt a pte me
ridiei ppetuus viget estus.intantū q̄ ibidē nulli hoīm con
uersant.Habitāt tm̄ ibi multitudines reptiliū ⁊ serpentū.
Ibi ei inueniunt basiliscī ⁊ dracones.ibi bestia crysocepha
lus.i.basilisc⁹ aurei capit̄ q̄ iuxta fontē anigris habitās in
terficit q̄cq̄d videt.In aliquib⁹ ptib⁹ est mare ꝓtinue bul
liens. Ibi etiā in aliquib⁹ regionibus est patria cōtinue flā
mās.q̄ a geruasio teuzonia noīat. Ista p̄ua charissimi p̄t
significare infernū.Ibi est ebullicio irrefrigerabil. Ibi est
ignis inextinguibilis. Ibi est estus intollerabilis.qz ꝓcer
to charissimi ibi non est habitatio hoīm.i.viror⁹ rōnabiliū
vel sanctor⁹.qz sicut dicit Hiere.xlix. Mō habitabit ibi vir
nec incolet eā filius hois. Et loquit de ydumea deserta. ⁊
ꝓcerto ibi est habitatio reptiliū ⁊ serpentū.i.demonū ⁊ ho
minū peccator⁹. Unde societas habitor⁹ istius horribilis loci
optime figurat Ezech.xxxij. Ubi valde mirabiliter loquit
de diuersis exercitibus gentiliū dicēs sic. Dederūt in ter
titudinē suā in terra viuentiū. Et sequit. Descēderūt in in
fernū cū armis suis.⁊ posuerūt gladios suos sub capitib⁹
suis. Numerant aūt ibidē ista genera ꝓsonar⁹ ⁊ dicit ibi q̄
ibi est Assur.ibi Elam.ibi Mosoth ⁊ Tubal.ibi ydumea
⁊ reges ei⁹ ibi ꝓncipes aquilonis oēs ⁊ vniuersi venatores
In quibus verbis ostēdit q̄ in societate ista sunt generali
ter illi qui temporalib⁹ implicant. Assur.i.negociator. Illi
qui melioribus indignant. Elam.i.despiciens. Illi q̄ vio-
lentijs effrenant. Mosoth.i.capiēs. Illi qui amicitijs nō
ligant. Tubal.i.desertus. Illi qui immūdicijs maculātur.
ibi ꝓnceps babilonis. Illi q̄ pestilentijs excitant qz ibi sūt
venatores. Primo ergo dico q̄ ibi sunt illi qui sūt in tē-
poralibus implicati.q̄ scz ita vacant mundi negocijs ⁊ ter
renis q̄ deū ⁊ spūalia p̄termittūt.vñ in ps.dicit Conuertā
tur peccatores in infernū:oēs gētes q̄ obliuiscunt deuz
Et hoc ostendit cū dicit ibi assur.Assur em̄ interpretatur
negociator.Unde Zach.x.Humiliabit supbia assur ⁊ sce
ptrū egypti recedet Esa.xxx. Pauebit assur virga ꝓcussus

Scdo sunt ibi illi q̄ sunt pueris cordib⁹ indignati scz su
perbi ⁊ arrogātes q̄ nō reputāt nisi se bonos ⁊ oēs alios
vilipendūt.Quib⁹ dicit Esaie.xliij. Detracta est ad infe-
ros supbia tua.cōcidit cadauer tuū.subter te sternet tinea
⁊ operimentū tuū erūt vermes.quō cecidisti lucifer.Et hoc
ostendit cū dī Elam.Elam em̄ interpt̄at despiciēs ⁊ signat
supbos similes leoni q̄ valde est indignantis ⁊ despicietis
nature.qz.s.tales oēs alios despiciūt ⁊ se oibus antepo-
nunt.Et ideo finaliter ibi vbi est locus despectionis descē
dunt.Unde Hiere.xlix. Pauere faciā elam cora inimicis su
is ⁊ in conspectu q̄rentiū animā eor⁹.⁊ adducā super eos
malā iram furoris mei ⁊ mittā post eos gladiū ⁊c. Ter-
cio dico q̄ ibi sunt illi qui sunt mūdi diuitijs ampliati. qd
oñditur cū dicit ibi Mosoth.qz mosoth interp̄tat capiēs
⁊ signat illos qui in hoc mūdo capiunt ⁊ acquirūt bona tē
poralia. Juxta illud Naum.ij. Leo cepit sufficienter catu
lis suis.⁊ necauit leenis suis.⁊ ipleuit spelūcas suas p̄da.
⁊ cubile suū rapia. Justū ei ē q̄ illi q̄ b̄ capiūt lucra. ibidē
capiāt dāna.⁊ q̄ illi q̄ b̄ affluūt diuitijs ibidē affluāt mise-
rijs. Ibi mosoth inq̄t. Unde Ezec.xxvij.ca.Grecia ⁊ tubal ⁊
mosoth ipsi institores tui.Et ideo de diuite legit Luc.xvj.
Mortuus est diues ⁊ sepultus est i inferno. Quarto di-
co q̄ ibi sunt illi q̄ nō sūt in amicitijs formati.ibi inquit tu
bal.Tubal deserens vel deserti interp̄tat.et signat illos q̄
amicos in necessitate deserūt ⁊ dimittūt. Falsi em̄ amici be
ne ꝓseuerant in ꝓsperitate.⁊ totū deserunt in aduersitate.
Contra illud Sene. Sic diligamus q̄si desinere nō liceat.
Isti enim sunt deserentes.quia sicut dicitur Eccl.xiij. Si
habueris conuiuet tecum.si nihil habueris derelinquet te.
Isti sunt ergo tubal.qz sicut dicit Gen̄.x. Japhet qui inter
p̄tat latitudo. genuit tubal.qz scz latitudo mūdane ꝓspe-
ritatis generat amicos fallacitatis. Ideo de talib⁹ cōiuijs
dicit Prouer.ix. In ꝓfundum inferni cōiue ei⁹. Quin
to dico q̄ ibi sunt illi q̄ sūt carnis spurcicijs maculati.Et b̄
ostendit cū dicit.Vę ibi ydumea. Ydumea em̄ interp̄tat
rubea ⁊ sanguinea.ad denotandū q̄ illi q̄ p carnalitatē et
luxuriā sunt sanguinei ⁊ rubei digni sunt ibidē cōstitui at-
q̄ poni.Res em̄ immunda in locis imundis ꝓijcit. Et qz
luxuriosi imundi sunt.ideo in imundo loco inferni ꝓijciē-
di sunt.Unde de mala muliere dicit Prouer.ij.q̄ inclinata ē
ad mortē dom⁹ eius.⁊ ad inferos semite illi⁹.Et Prouer.
vij.Die inferi domus eius.penetrantes interiora mortis.
Upupa ē auis imūda.⁊ iō in nido imūdo ⁊ stercorib⁹ ple-
no solet cubare.Sic luxuriosi qz fetidi sunt ⁊ imūdi.⁊ in ni
do fetido.i.in fernoꝑigni sūt finalr hospitari. Unde de tali
ydumea dī Joel.iij.Egypt⁹ i desolatione erit ⁊ ydumea in
deserti pditōis.Et iō de talib⁹ imūdis ad locū imūdū iferni
descētib⁹ dī Baruth.iij.Quid ē terra isrl̄ q̄ i terra iimicor⁹
es cū mortuis.deputat⁹ es cū descēdētib⁹ in iferno. Se-
xto dico q̄ ibi sūt illi q̄ sunt in excellētijs honorati. Ibi sūt
inquit ꝓncipes babylonis. Babylon em̄ interp̄tat cōfusio
qz scz illi q̄ sunt ꝓncipes babylonis.i.ꝓncipes cōfusiōis
ibi finaliter sunt recepti. In quo em̄ peccat quis in hoc pu
nitur.Et qz ꝓncipes ⁊ tyranni solent in crudelitate delin
quere.subditos crudeliter gubernare.digni sunt crudelita
tez a crudelib⁹ demonib⁹ pati ⁊ sustinere. Unde Baruth.iij.
dī de magnatibus ⁊ supbis. Ubi sunt inq̄t ꝓncipes gen-
tiū et q̄ in auib⁹ celi ludūt. Sequit.Exterminati sunt ⁊ ad
inferos descēderūt. Septio ibi sūt q̄ violētijs sūt effrenati
q̄ signant in noie venator⁹. Ibi ei inq̄t venatores. Isti em̄
sunt illi q̄ paupes p̄dant.⁊ q̄ ab eis pellē sue tpalis sbe ra
piunt ⁊ furantur. Similes nemroth giganti qui dicit fuis-
se robustissimus venator coram domino.qz scz tales dicū
tur esse gigantes ꝓpter magnitudinē mūdane ꝓsperitatis
dicunt esse nemroth q̄ interp̄tatur tyrānus ꝓpter pestilen
tiā sue crudelitatis. Dicunt esse robustissimi ꝓpter excellē
tiam sue tpalis potestatis. Dicunt esse venatores ꝓpter vi
olentiam sue crudelis rapacitatis. Tales igit venatores
⁊ gigantes in inferno hospitant ⁊ ibidē ppetuo cōmoran
tur. Unde Job.xxvj.Ecce gigantes gemūt sub aquis et q̄
habitant cum eis. Ideo Baruth. iij. vbi loquit de infer-
no dī. Ibi inquit fuerūt gigātes nominati.statura magna
scientes bellū.Et sic q̄ ptz q̄ in inferno locabunt diuersa ge
nera pctōr⁹. Sz de his vide i diuersis titulis hui⁹ opis vbi

T

sit mētio de inferno. Sz si moraliter aut allegorice volum⁹ aliq̄d dicere de inferno possumus notare q̄ infern⁹ dicit

Status hominis penitentis.
Status impij pestilentis.
Status seculi non presentis.

Vel infernus potest dici.

Pauper anxius z tribulatus.
Diues impius z effrenatus.
Mundus noxius z venenatus.

Et primo dico q̄ p infernū pōt intelligi aduersitas paupis anxij z tribulati. qz reuera multi sunt quoz vita nihil aliud est q̄ q̄ infernus ꝓpter cōtinuas miserias z dolores. z potissime vita pauperū z penitentium. qui sc̄z in isto mūdo habent infernū. vt post hanc vitā habeant paradisuz. sicut ecōuerso diuites mali hic paradiso fruunt z post inferno. Unde de p̄nti tribulatione bonoz pōt dici illud p̄s. Uita in inferno appropinquauit. Sicut enim in inferno.

Est ꝓfunditas.
Est capacitas.
Est obscuritas.
Est aduersitas.

Est ꝓfunditas humilis subiectionis Phil.ij. In nōie iesu omne genu flectat. celestiū. terrestrium z infernoz. et Esa.vij. Pete tibi signū a dño deo tuo in ꝓfundū inferni. Est capacitas nubilis dilectiōis. qz sc̄z amor omnia cōprehendit Abacbuc.ij. Dilatauit infern⁹ animam suam z nō adimplet. Et Cant.viij. Fortis est vt mors dilectio. dura vt infernus emulatio. Est obscuritas flebilis ꝓtritionis p̄s. Circūdederūt me dolores inferni. torrentes iniquitatis ꝓturbauerūt me. Dolores inferni circūdederūt me p̄occupauerūt me laquei mortis. Et illō Job xvij. Infern⁹ dom⁹ mea est. z i tenebris straui lectulū meū Est aduersitas fertilis afflictionis. qz sc̄z sicut in inferno defectus bonoz. bonoz demonū. copia tormētoz est. sic apō iustos est defectus. i. sterilitas pauptatis. bonoz demoniace boc est tyrānice crudelitatis z tormentū multiplicis aduersitatis. De pauptate eīm dicit Eccl.xiiij. Non est apud eum inuenire cibū. De demonib⁹ aūt. i. de tyrānis q̄ bonos terrent z tribulāt in hac vita. dī Prouer.j. in ꝑsona peccatoz tyrannoz. Abscōdamus tendiculas cōtra insontē. de glutiamus eū tanq̄ infern⁹ viuentē z integrum q̄si descendentē in lacū. De tormentis vero p̄nt dicere cū dauid illō p̄s. Pericula inferni inuenerūt me. z cōtexerūt me tenebre Uita ergo p̄ns iustoz infern⁹ dī. z q̄ multis tribulatiōib⁹ occupat. Inter tm̄ istū ifernū z finalē magna est differētia. Quia ꝑcerto iste infern⁹ est tpalis. alius eternalis. In isto deꝰ adest vt subueniat. In alio adest vt interficiat. In isto deus ꝓtegit. in alio cūcta detegit. De isto deus liberat. § alium nunq̄ reserat. Quid eīm faceret miseri in inferno p̄sentium tribulationū positi nisi deus astaret z visitaret. Juxta illud p̄s. Si ascendero in celū tu illic es. si descendero ad infernū ades. nisi de⁹ saluaret z ꝓtegeret Job.xiij. Quis mihi det vt i inferno ꝓtegas me. z absc̄das me donec pertranseat furor tuus. z cōstituas mihi temp⁹ in quo recorderis mei. nisi deus exaudiret z annueret Jone.ij. Exaudiuit me de ventre inferi. nisi deus liberaret z erueret p̄s. Dñe eduxisti ab inferno animā meā. Sic igit̄ patet quō q̄ infernū pōt intelligi aduersitas paupis anxij vel tribulati

Secundo dico q̄ per infernū intelligit̄ iniquitas hois impij z reprobi. Constat eīm q̄ pcōz infernus dī inquātū vtriusq̄ conditio compar z similis repit̄. Infernus enim

Habet ignē semp cōburentē.
Habet fumū sursum ascēdentē.
Habet lacū cūcta submergentē.
Habet fetorē nunq̄ exalantē.
Habet tumultū nunq̄ q̄escentē.
Habet catbenā semp stringentē.
Habet vermē semp corrodentē.

Sic vere dico q̄ peccatoz habet ignē q̄ nunq̄ extinguit̄ hic est cupiditas Deut.xxxij. Ignis succensus est in furore meo. z ardebit vsq̄ ad iferni nouissima. Jtē habet fumū qui sursuz tollit̄. hic est pomp̄ositas Esa.xiij. Detracta est ad inferos superbia tua. Jtem habet lacum q̄ quisq̄s mergit̄. hic est gulositas. Unī de diuite epulāte q̄tidie splēdide dī Luc.xvj. Oz sepultus est in infernū. Per illum eīm gulosum gulositatē intelligo q̄ sc̄z in inferno. i. in peccatore sepelit̄ Esa.xiij. Uerūtm̄ ad infernū detraberis in ꝓfundū laci. Jtem habet fetorē quo quis inficit̄. ecce carnalitas. i. luxuria Unde de mala muliere. s. de luxuria dicit Prouer.v. Oz pedes eī⁹ descēdūt in mortē. z ad inferos gressus illius penetrant Apoca.xx. Infernus z mors missi sunt in stagnū ignis. Jtem habet tumultū que q̄s cōcutit̄. hic est riꝓuitas. boc est victy irac̄ūdia. Unī de illis tumultuosis baban. sc̄z z abyron dicit̄ Num.xvj. Oz descenderūt ad infernū viuētes. Ad denotandū q̄ omnis tumultuositas z irac̄ūdia apud inferos. i. apud pctōres abūdat Esaie.xiij. Infernus subtus te cōturbatus est. Jtē habet catbenā que nō dissoluit̄ bec est tepiditas. boc est dictu pigricia seu accidia. Unī Eccs.ix.dī. Oz nec opus. nec ratio. nec sapia. nec sciētia apud inferos est. Jtem habet vermē qui nunq̄ morit̄. bic est mordacitas. boc est dictu inuidia que cōtinue mordet mētem. Unde Esaie.xiij. Infernus subtus te cōturbatus est. Sequit̄. Subter te sternet tinea. z operimentū tuū vermes erūt. Peccatoz ergo infernus dicit eo q̄ infernū in suis cōditionib⁹ imitat̄. Et ideo cōpara ip̄m illi inferno quē finxerūt poete. Ubi. s. yxion cōtinue in rota voluit̄. Ubi ticius iecur ꝓpriū comedendum vulturibus dat. qđ tm̄ cōtinue z semp renascit̄. Ubi Tantalus famelicus in aqua est vsq̄ ad labia. nec tm̄ bibere nec ad bibendū collū flectere cōprobat̄. Et vbi Belides dolium sine fundo semp z frustra replere conant̄. Et vbi insup Sisyphus saxum de mōte ruere p̄mittit. ip̄mq̄ cōtinue tursū reportat vt iteꝝ relabat̄. sicut ponūt fabule poetaꝝ. yxion eīm qui semp rotat̄ signat vicū ambitionis. q̄ de beneficio ad beneficiū. de officio ad officiū semp voluit̄. Porro anima inimicoꝝ rotabit̄ quasi impetu z circulo funde. j. Reuertimini qui iecur ꝓpriū vulturibus dat ad comedēdū signat vicū carnalis infectionis. qz sc̄z iecur. i. desiderium ipsius p̄tinue expēdit̄. z tm̄ semp reuiuiscit z reuertit̄ Eccl. xviij. Homini fornicario omnis panis dulcis. nō satigabit̄ transgrediēs vsq̄ ad finē. Tantalus signat vicū pcaris. qz sc̄z illud in opulentia viuit z tm̄ de bonis comedere nō p̄mittit Eccs. vj. Nihil deest anie sue de omnibus q̄ desiderat. nec tribuit ei de⁹ potestatē vt comedat. Belides significant vicū auaricie. Jstud eīm semp nitit̄ acquirere z ifundere. z tm̄ dolium sine fundo. i. cor auari nunq̄ potest replere aut satiare. Prouer.xxvij. Infern⁹ z pditio nō replebunt Sic z oculi hoim insatiabiles. Sysiphus significat vicium instabilitatis aut inutilitatis. qđ sc̄z saxum. i. onerosa negocia sine causa portat z reportat. z cū cōsumauerit iterum inchoat. z sic in eternū z sine fructu laborat Eccl.xviij. Cū, q̄ cōsumauerit. homo tūc incipiet z cum quieuerit homo tunc opabit̄. Talibus ergo penis. i. talibus vicijs z affectionibus infernus. i. peccatoz impius aut ꝓpriꝰ replet̄ z occupat̄ ꝓpter qđ finaliter a deo morti dat̄. Morti dico. i. diabolo qui ꝓprie mors vocat̄ Apoca.vj. Qui sedebat super equū pallidū nomē illi mors z infernus sequebat̄ eum Infernus eīm mortē. i. peccatoz diabolū sequit̄. ingntū suis suggestionibus obtēperans sibi in vicijs famulat̄. Finaliter aūt z mors z infern⁹. i. peccatoz z diabol⁹ dei iudicio condemnant̄. Figura Apoca.xx. vbi dī. q̄ infern⁹ z mors missi sunt in stagnū ignis. Unde dñs talib⁹ dicit Osee.xiij Ero mors tua o mors. morsus tuus ero inferne. Patet ergo quō q̄ infernū intelligit̄ iniq̄tas hois impij vel reprobi.

Tertio dico q̄ per infernū intelligit̄ puersitas seculi nostri z effrenati. Applica si vis quō mūdus similis est inferno Ibi eīm sunt demones. i. tyranni incutientes horrorem. Ibi ignis auaricie. dolor tristicie. labor insolentie. fetor luxurie ꝛc. Expone z allega. put supra. §. p̄cedenti. Et bec de inferno sufficiant. De vero autem inferno inuenies in isto opere in infinitis locis.

Inferre ferre. Nota q̄ iferre idē est quod intus aliquid ītromittere vel portare. Accipit̄ etiam quādoq̄ p cōcludere p dicere vel arguere. p ꝓponere vel opponere. Et possumus dicere q̄ est

Unū inferre. Probationis.
Unū inferre. Compassiōis.
Unū inferre. Deuotionis.
Unū inferre. Saluationis.
Unū inferre. Jnuasionis.
Unū inferre. Dānationis.

Nam doctus infert argumentū vt ꝓbat veritatē. Unī Job.xx. Inser digitū tuū huc. z vide manus meas z affer manū tuam z mitte in latus meū z noli esse incredulus § fidelis. Pius infert nutrimētum vt leuet egestatē. Unī de Jacob dī Gen.xxvij. q̄ parata cibaria intulit p̄i dicens. Surge. comede de venatione mea. vñ Mal. iij. dī. Inferte oīnez decimationē in horreū meū vt sit cib⁹ in domo mea. Just⁹ infert sacra mētū vt placeat veritatē. iij. Reg. viij. Intulerūt sacerdotes archā federis in templuz.

Et dicere.xvij. Veniēt inquit de ciuitatibus iuda. Sequit Et ab austro portātes sacrificium. holocaustū ⁊ victimam ⁊ thus. ⁊ inferēt oblationē in domū domini. Infert deus vnū gratum in sanctam ciuitatē. scz post mortē. Exemplo Noe qui interptat pater requici. De quo dicit Gen. viij. q extendens manū suā apprehensam columbā intulit in arcbam. Columbā inquit. i. animā. Infert impius nocumētum. vt turbet charitatē. Cōtra illud Prouer. xvij. Nō est bonū dānum inferre iusto Et. j. Mach. xiij. Inferebāt plagas magnā castitati. Infert demon tormēta in amātes prauitatē. vt dicat illud. j. Mach. ij. Intulerūt eis. scz peccatoribus bellum sabbatis ⁊ mortui sunt. Quia reuera de mones finaliter sabbato quo requiescere debuerāt. s. post banc vitā. peccatoribus bellum inferūt. inquātus ipos ad inferni mortem ⁊ damnationē trabūt. Vide de Ferre. Offerre. Conferre. ⁊cetera similia. Transeo. quia videtur mi bi vocabulum simile.

Infidelis. Licet fides sumatur vt cōiter p illa notitia quā habem⁹ de deo ⁊ spūalibus p tpe huius vite. Iuxta illud. ij. Cor. v. Per fidē ambulamus ⁊ nō p spem. q: sicut dicit. j. Cor. xiij. Videmus nūc p speculū in enigmate tūc aūt facie ad faciē. Phi tū p fidem fidelitatē intellexerūt. Iuxta illud Sene. Malo mi bi deesse successum. q̄ fidē. Et cū infidelitas possit suppo nere p cōtrario tam fidelitatis q̄ fidei. nihil aliud dicā. cū de fide ⁊ fidelitate ⁊ de eorum oppositis superi⁹ ⁊ in multis alīs locis sit tractatū. Ideo transeo.

Infinitus. Cum finis denotet qñq; rei pfectionem ⁊ cōplementū. Et pñq; rei defectionem ⁊ cessamentū. Hinc est q infinitas cū fini sit ꝯtraria pōt notari q̄ inuenit. Infinitas summe potentie q excedit quicq̄d est creatū. Infinitas perseuerantie que trā scendit oīne terminatū. Infinitas deficientie q̄ cōpletus non attingit statum. Infinitas vane fluentie que nō habet quicq̄ limitatū. Dico ergo q est infinitas summe potentie que designat extensionē pfectionē. ⁊ hec p certo est infinitas q̄ opponit defectui ⁊ corruptioni. s. termino ⁊ cōclusioi. tpali ⁊ finibili durationi vel dnationi. et sic ꝑm banc deus infinit⁹ dī. q: scz sua essentia nullo termino claudit. ⁊ sua dominatio nullo tpe terminat. Ipse em̄ solus est infinitus actu. cetera vero si que infinita sunt. hoc est potētia vel habitu. sicut patet de numero q̄ in infinitū pōt crescere. de materia que est in potentia ad infinitas formas sicut dicit plato. q scz materia fluit in infinitū nisi forma sistat fluxū. Hñ de infinitate ⁊ essentie ⁊ bonitatis diuie pōt dici illd Sap. vij. Infinitus est em̄ thesaurus hoibus q̄ qui vsi sunt pri cipes facti sunt amicicie dei. Et Baruth. iij. de deo dr. Qz magnus est ⁊ nō habet finē. Sed tū de infinitate actuali et potētiali cū istud sit magis phicum q̄ morale. nihil ad me

Item dico q est infinitas pseuerantie que designat longam durationē. Et ista est illa qua iusti dicunt in infinitum viuere. inquātum in vita ista solent in bono sine defectu p seuerare ⁊ persistere ⁊ inquātum in altera vita in eternū et in infinitū poterūt durare. ⁊ nunq̄ amplius deficere. Sic igit anima ⁊ maxime beata infinita dī. p eo q sua essentia ⁊ gloria nullo fine terminat. Unde de statu ⁊ gloria cuiuslibet beati pōt dici illud. ij. Paral. xvij. Facte sunt ei infinite diuitie ⁊ multa gloria. Et Esaie. ix. dī. q regni eius non erit finis. Item dico q est infinitas deficientie que designat imperfectionem. Et ista q̄q; bene incipit. ꝑ nunq̄ finitur seu complet. nec ad finē seu cōplementū deducit cōtra illd qd dicebat dauid in ps. Omnis cōsumatiōis vidi finez ita qd de talibus infinitis ⁊ incōpletis pōt dici illud Marci. xiij. Mondū statim finis. Item dico q est infinitas vane fluentie que denotat indeterminationē. Et ista est quando homo imbecillis ⁊ vanus est recte sine termino. ⁊ sine fine debito ⁊ moderamēto. De materia em̄ p dictū est q ipsa fluit in infinitum nisi forma resistat fluxui. De aqua etiā dicit q in infinitū flueret nisi alieno termino sisteret. Sic vere multi sunt q̄ in infinitū volūt fluere. ⁊ nunq̄ suis malis desideriis ⁊ suis malis opibus ⁊ nefariis. aut suis fatuis opinionibus ⁊ versutijs volūt modū aut finem ponere. sed in oīnibus in infinitū vagari ⁊ discurrere. De infinitis em̄ desideriis ⁊ affectionibus dicit Seneca in epla q ipse nescit vtrum desideria nostra naturalia sint p eo. q naturalia finita sunt. nostra aūt desideria infinita. De infinitis aūt auaritijs ⁊ acquisitionib⁹. i. de illis qui nō ponūt finem in acq̄rendo. dī Baruch. iij. Non est finis acquisitiōis illoꝝ. De infinitis vero opinionib⁹ ⁊ versucijs dicit Eccs. vij. Inuenit q fecerit dns hoiem rectum ⁊ ipse infinitis se miscuerit questionib⁹. De infinitis etiā neq̄cijs ⁊ malis opatiōibus dī. Job. xxij. Propter malicia tua plurima ⁊ infinitas iniquitates tuas veniet deus tecū in iudiciū. Et breuiter de q̄ cunq; mala infinitate dici potest illud Eccs. j. Stultorum infinitus est numerus. Sic igit patet quō infinitas sumit diuersimode. Vide supra de infine.

Infirmitas. Infirmus. Nota q infirmitas morb⁹ ⁊ egritudo p eodē supponūt. Et possum⁹ breuiter distinguere q est.

Infirmitas spūalis.
Infirmitas naturalis.
Infirmitas corporalis.
Infirmitas eternalis.

Infirmitas spūalis nihil aliud est q̄ pctm̄ seu promtus vel inclinatio ad peccādum. Infirmitas em̄ denotat mihi quādam facilitatem seu ꝑnitatē ad casum. Sic infirmitas idem est qd peccator. q: scz peccator semper est debilis ad resistendū ⁊ facilis ad cadendū ⁊ ad delinquendum. Hñ sampson fortissimus mortaliū. dixit Judic. xvj. Qz si septē funibus ligaret infirm⁹ vt ceteri boies efficeretur. In quo denotat q illi q̄ septē funibus. i. septē peccatis mortalibus sunt ligati ad infirmitatē spūalem necessario sunt parati. Hñ de qualibet infirmitate dī. j. Cor. xj. Multi infirmi ⁊ ibecilles ⁊ dormiūt multi. Hñ nota q sicut est multiplex corpis infirmitas. sicz aie. Infirmāt em̄ Quidā in

Capite. Sic ꝑcerto loquēdo spūaliter quidā sunt q̄
Oculis. diuersimode p diuersa crimina sunt infirmi.
Pectore. q: scz. Quidā infirmant in capite per superbiā
Manib⁹. Quidā in oculis p inuidiā. Quidā in pectore per iracundiā. Quidaz in manibus p auaRenibus. riciam. Quidam in ventre p castrimargiam.
Pedibus. Quidam in renibus per luxuriā. Et quidam in pedibus per pigriciam. Primo ergo dico q est infirmitas capit̄. que est superbia. Et ista est illa infirmitas q̄ dicitur appopletia q̄ facit hoiem cadere. Materia em̄ furibūda ⁊ melācolica rapit ad caput vias sensuū ⁊ neruoꝝ claudit ⁊ sic sensum ⁊ motū hoi tollit ⁊ ipm̄ cadere mortuū facit. Sic vere charissimi dico q q̄n aliqua mala cogitatio rapitur ad caput ymaginationis humane vtpote q: cogitat gratias ⁊ sufficientias ꝑterias. nobilitatē fortitudinē ⁊ diuitias ⁊c. q: scz tūc tpis caput siue imaginationis p superbiam occupat. spūs būlitatis impedit sensus discretionis claudit p obscurat. motus bone opationis adnihilat ⁊ sic finaliter casus eterne damnationis ꝑcurat. Hñ Esaie. xl. Juuenes in infirmitate sua cadēt. Et ista est ꝑterias infirmitas capitis. i. peccatū imaginatōis. vñ Judith. viij. Venit est⁹ sup caput manasse ⁊ mortu⁹ est. Vel etiā pōt dici q superbia est infirmitas capitis. i. capitaneoꝝ ꝓncipum ⁊ platoꝝ q: sicut dī Esaie. j. Oīne caput languidū ⁊ oīne cor merēs ⁊c. Ista igit infirmitas capitis q̄ est superbia. Secdo dico q est infirmitas oculoꝝ que est inuidia. Sicut em̄ oculi infirmi difficulter ⁊ graviter ferūt lucē. sic inuidi difficulter ⁊ graviter ferūt alienā ꝑsperitatē. Isti em̄ bñt oculos basilici. qui desiccat ⁊ interficit quicq̄d videt. q̄a scz omnes quos isti vidēt prosperari nituntur deꝑmere ⁊ etiam p odiū eneruare. Unde dicit Seneca. Utinā inquit inuidi haberent oculos in oīnibus ciuitatib⁹. vt de oīni felicitate torq̄rentur. Nam quot sunt ibi bona felicia. tot sunt tormenta inuidoꝝ. Unde de infirmitate inuidie pōt dici illd Mich. j. Infirmata est in bonū que habitas in maratb. i. amaritudinibus. q: scz inuidus qui habitat in maratb. i. in amaritudine inuidie tunc infirmatur ⁊ dolet. quando bonum et ꝑsperitatem alterius percipit ⁊ q̄ videt. Tales inuidi figurantur in beli. j. Regū. xiij. Cuius oculi adeo caligauerant q lucernam ardentem ⁊ lucentem videre nō poterāt extinctam tamen lucernam sine dolore videbant. quia scz oculi inuidoꝝ illos q̄ sunt ꝑsperitate lucentes ⁊ fulgētes videre nequeunt nec respicere p̄ inuidia ⁊ dolore. Illos vero qui p paupertatem sunt extincti. et qui in hoc mūdo nihil prosperum mundi habent sine dolore inuidie respiciūt

nēq; vident. q; ſ in Senecam. Sola miſeria caret inuidia. Jſti ergo infirmi aūt oculis p̄ inuidiā. Tercio dico q; q̄dam informanť in pectore p̄ iracundiā. Tunc eſt pect⁹ infirmať qñ aliq̄ a poſtemate furioſo interius p̄grauatuz eſt Sic ꝑcuſſo dubio coꝛ boꝛis infirmať ſpūaliter. qñ furoꝛe iracundie p̄grauať coꝛdialiter. Ūñ iracūdi p̄nt dicere illō. ij. Coꝛ. xj. Quis infirmať z ego nō infirmoꝛ? Quis ſcandalizať z ego non vroꝛ? q. d. nullus. Quarto dico q; quidam infirmanť in mamb⁹ p̄ auariciā. Et iſta eſt cyrogra ſpūalis q̄ ita claudit curuat z ſtringit manus auaro q; ipas nequit extendere ad aliquā largitatē. Manus eñ talium ſunt ſimiles manibus z vnguibus auiū p̄dalū z rapaciū beſtiaꝝ que ſcz ſunt curue z danſe z acute. Acute dico vt faciliter rapiant. curue vero z clauſe vt firmiter z forte teneant. q̄a ſcz auari faciliter aliena capiunt z firmiter retinēt qđ cepe rūt. De iſta ergo manuū infirmitate dī Deut. xxxij. Videbit q; ifirmata ſit man⁹. z clauſi quoq; defecerūt reſidui q; ꝑſumpti ſūt. Jſti ḡ infirmanťi manib⁹ p̄ auariciā. Quinto dico q; quidam infirmanť in ventre p̄ caſtrimargiā. Caſtrimargia eſt. i. peccatū gule. ſimilis eſt infirmitati ſtomachi q̄ vocať bolimus q̄ eſt quidā inſatiabilis appetitus. q̄a ſcz guloſi quaſi inſatiabiliter ſolent cibos varios affectare Jſti ſunt eñ de quib⁹ loquiť Phil. iij. Quoꝝ deus venter eſt z gloria eoꝝ in cōfuſiōe. Sicut etiā dī Prouer. xiij. Vēter impioꝝ inſatiabilis. Et ideo de tali infirmitate pōt dici illud Eccl. xxxvij. In multis eſcis erit infirmitas. z auiditas appropinquabit vſq; ad coleram. Propter crapulam multi obierunt. qui aūt abſtinēs eſt adꝺiciet vitā. Jſti ergo infirmanť in ventre p̄ caſtrimargiam. Sexto dico q; quidam infirmanť in renibus p̄ immundiciā ſeu luxuriā. ſm eñ Auicen. Oues infirmanť in renibus ꝓpter hoc qñ nimiuz impinguanť. Ad notandū q; p̄ pinguedinē delicias z p̄ ſperitatē venit in noſtris renibus infirmitas luxurie z carnalis voluptatis. Unde de talib⁹ renibus loquiť Ezech. xxix. Diſſoluiſti oēs renes eoꝝ. Et ideo de iſirmitate carnis dicit. j. Mach. j. Juuenes z virgines infirmati ſunt. Jſti ergo infirmanť in renibus p̄ luxuriam z immundiciam

Septimo dico q; quidā infirmanť in pedibus p̄ pigriciam. Pigricia eñ eſt podagra pedū qua ſi quis infirmatus fuerit nunq̄ ad bona opa ſe mouebit. Jſta eſt infirmitas aza. de qua dī. ij. Paral. xvj Oꝛ egrotauit aza voloꝛe pedū vehemētiſſime. z nec in infirmitate ſua q̄ſiuit dominū. Jgitur ptz q; pctōꝛ ſeptē infirmitatib⁹ infirmať. Et poſſumus dicere q; peccatoꝛ dicit infirm⁹ q̄druplici rōne videlicz. qꝛ

Debilis eſt ad bonū faciendū.
Ad onus ſuſtinendum.
Ad ſurſum aſcendendū.
Ad boſti reſiſtendum.

Sic ꝑcerto peccatoꝛ eſt debilis z infirmus ad bona opa facienda. vñ Deuter. xxxij dī. Videte q; infirmata ſit ꝛc. Jtem eſt debilis ad onera mundi ſuſtinēda. qꝛ ſcz onus p̄nie coꝛrectionis vel tribulationis nequit ſuſtinere. Ūñ in ps̄ dī. Jnfirmata eſt in pauptate virtus mea. Et Ezech. xxj. dicit. Diſſoluent vniuerſe manus z infirmabitur oīs ſpūs. Jtem peccatoꝛes debiles ſunt ad ſurſum ſurgendū z aſcendendū. qꝛ ſcz vix poſſunt a peccato ſurgere. Jtem debiles ſunt ad temptationibus reſiſtendū. Unde in ps̄. de peccatoꝛe dicit Uniuerſum ſtratū eius verſaſti in infirmitate eius. Patet ergo q; eſt multiplex infirmitas ſpūalis. Jterū dico q; eſt quedā infirmitas tpalis. ſeu etiā coꝛporalis. Ūñ Hiere. x. Hec infirmitas mea eſt z portabo eam. Jſta vero infirmitas eſt vtilis z in patientia ſuſtinenda. Sicut eñ in infirmitate p̄aui humoꝛes conſumuntur z vacuanť. ita q; poſt infirmitatē homo ſanioꝛ efficit. Sic quātum ad ſpūalia infirmitas mundane tribulationis vel coꝛporalis afflictionis animā ſpūaliter ſanat z humoꝛes peccatoꝝ z malaꝝ affectionū vacuat atz purgat. Unde dī Eccl. xxxj. Jnfirmitas grauis ſobriam facit animā. Nota ergo breuiter q; talis infirmitas vtilis eſt. quia ſcz p̄ ipſam

Deus requiriť.
Hō conuertiť.
Uirt⁹ perficit.

Deus dico requiriť. quia. ſcz hō p̄ infirmitatē coꝛpalē ꝓpēliť ad deū ꝓcurrere. z ipm vnoti⁹ exorare. Elephantes eñ quādo infirmanť ſolēt herbas medicinales q̄rere ipas ad celū ſurſuz leuare. z quodā religionis cultu a dño auxiliū implorare. Jn quo quidē naturaliter inſtruimur q; qñ infirmitatibus grauamur ad deum affectuoſius recurrere coartamur. Quia ꝑcerto ſicut ferꝝ in igne poſitū mollius z ductilius efficit. Sic homo ardoꝛe infirmitatis accenſus melius p̄ cōtritionē mollitus z melius advoluntatē artificis. i. ad dei vel p̄lati p̄ cōuerſionē ducit regit z formať. Ūñ in ps̄. dī. Multiplicate ſūt infirmitates eoꝝ poſtea acceleraverunt: Jtem dico q; p̄ infirmitatē hō cōuertitur. Sicut eñ metallū in fornace liqueſcit ita q; in modulo poſitū pōt in aliquā pulcrā formā cōuerti. ſic hō dum graui infirmitate tangit. Facilius in bonū virū cōuertit z mutať. Quia ſicut dictū eſt infirmitas carnis ſobriā facit animaz.

Jtem dico q; per infirmitatē virtus p̄ficit. Quia ſicut vidimus q; ignis qñ exterius p̄ ventū pulſať. fortius cōualeſcit et roborať. Sic ſancti qñ infirmitate aliqua exteri⁹ pulſanť. tunc virtute z p̄fectione ampli⁹ roborantť. Ūñ Joel. ij. dī. Jnfirmus dicat. qꝛ ego ſum fortis. Et. j. Reg. ij. Infirmi accincti ſunt roboꝛe. qꝛ ſicut dicit. ij. Coꝛ. xij. Uirtus in infirmitate p̄ficit. Et ideo dicebat ibidez apls. Libenter gloriaboꝛ in infirmitatibus meis vt inhabitet in me virtus xp̄i. Jſta eſt infirmitas coꝛporalis. Sed adhuc poſſem⁹ dicere q; eſt quedā infirmitas naturalis. Et iſta eſt infirmitas humane debilitatis de qua dicit dñs Matt. xxvj. Spiritus quidē p̄mptus eſt. caro aūt infirma. Quando eñ adam fuit per peccatū vulneratus. ipſe totā humanā naturā diuerſis infirmitatibus ſubiugauit. Et inde ei ꝑceſſit

Jnfirmitas doloris.
Jnfirmitas laboris.
Jnfirmitas fletus.
Jnfirmitas metus.
Jnfirmitas famis.
Jnfirmitas ſitis.
Jnfirmitas mentis.

De talibus ergo infirmitatibus dicebat dauid in ps̄. Miſerere mei domine quoniā infirm⁹ ſuz Sed de bis longuz eſſet ſingula tractare. ideo omitto gratia breuitatis. Et ſic ḡ ptz q; eſt Jnfirmitas ſpūalis. Jnfirmitas coꝛpalis. Jnfirmitas tpalis. Et hec de infirmitate ſufficiāt ꝛc

Inflare. Fertilis poteſt eſſe materia de inflare. ſed pauce ſūt aut nulle auctoritates vocales. Uide infra in tabula. et de vento.

Influere. Influentia. Nihil eſt in biblia. Uide in tabula ꝛc.

Infringere. Ubi frangere.

Infundere. Similiter pauciſſime ſunt auctoritates.

Ingemiſcere. Supra vbi gemere.

Infructuoſus. Ubi fructus et vbi ſterilitas ꝛc.

Ingens. Ingens idem eſt q; magnus vel grandis. Notabilis et ſolennis.

Ingratitudo. Multa poſſunt dici de ingratitudine. ſcz qꝛ in valde multis titulis z maxime vbi gratitudo z grāruactio fit mentio de eadē z maxime in ſcriptura pauciſſime ſūt auctoritates vocales ſō breuiter ptranſeo. Nota ergo q; ingrati dicunť illi q̄ aliena beneficia continue volūt recipe nunq̄ tñ recōpenſare aut retribuere. Similes eñ videnť mari qđ continue recipit aquas dulces. nūq̄ tñ ꝓpter hoc dulcis aut potabilis inueniť. Similes etiam ſunt voraginib⁹ q̄ cōtinue aquas attrahūt. attractas tñ nunq̄ reddūt. Sil'es etiā ſanguiſugis q̄ ſanguinē alienū non ceſſant ſugere. nunq̄ tñ niſi moleſtate et cōpreſſe ipm nolūt euomere vel reſtituere. Sic vere dico de ingratis. qꝛ reuera illi licet a ſe z a primo dulces aquas. i. dulcia beneficia recipiāt inceſſanter z ſanguinē aliene ſubſtātie attrahāt ſugeāt z abſoꝛbeant p̄ viribus inceſſanter. ipſi tñ nulla gratitudinis dulcedinē recipiunt. ſed amari z ingrati pſeuerātes nō recōpēſant aliquid neq; reddūt nec aliq̄d niſi coacti retribuunt aut oſtēdunt. Arbitranť eñ tales oīa ſibi q̄ſi ex debito fieri z ad recōpenſandū alicui nō teneri. Ūñ Bern. de diligēdo deū dicit Oꝛ ſuꝑbia eſt z delictū maximū vti datis tanq̄ innatis et in acceptis beneficijs gloriaz vſurpare. Et ſi vis nota q; ingratitudo facit generaliter tria mala. Jpſa enim.

Creatoꝛem ad iram prouocat.
Largitoꝛem a dando reuocat.
Poſſeſſoꝛē ad peccata aduocat.

Dico ergo q; ꝓ ingratitudinez ꝓuocať ira creatoꝛis. qꝛ ꝑcerto de

us nō diligit ingratos. sed potius eos odit tanq̄ sibi cōtrarios cū sit gratus. Ūñ Petrus Ra. in Epla. Nihil sic indignationē dei ꝓuocat sicut ingratitudo. ipsa eñ est malorū ꝓuocatio beneficiorū extinanitio meritorū exterminatio.

Item per ingratitudinē reuocat manus largitoris. q̄a reuera manus benefactoris. a dando se retrahit. q̄n virus ingratū prius inuenisse se sentit. Et ic ingratus nō solum sibi sed alijs multis officit quos scz impedit atq̄ ledit. qđ eñ ſm veritatē nō debet. qz scz ꝓpter ingratos nunq̄ debet liberalis omittere benefacere. Exemplo dei qui solē suū facit oriri sup bonos z sup malos. De quo Luce. vj. Eritis filij altissimi q̄ est benignus sup ingratos z malos. Et ideo sapiens nō debet cessare ingratis z alijs benefacere. quia sicut dicit Seneca lib. ij. de beneficijs. Qui ingrat⁹ est in uno beneficio. nō erit ingratus forsitan in sequēti. immo tertiū beneficiū p̄cedentiū memoriā revocabit. Melius est igit ingratitudinē nō timere z debitū suū facere. vt sic posset alterius maliciā superare. De quo Sene. ad Lucillū Epla. lxxxij. Quereris incidisse te in boiem ingratū. sed boc nūc primū. age aut fortune aut diligentie tue gratias. sed nihil facere boc loco diligentia pōt nisi te malignū. Nam si boc periculū vitare volueris. non dabis beneficia. Ita ne apd̄ aliū pereant apud te peribunt. Item p ingratitudinem aduocant peccata possessoris. qz scz ingratitudo possessorem suū solet deo angelis z boibus odibilē facere. z penas eternā talib⁹ ꝓcurare. Ingratitudo eñ infidelitati z pditioni est cōsanguinea iuri naturali cōtraria virtutū moris. z oñis federis inimica. Ūñ Bern. dicit sup Cantica. Ingratitudo inimica est anie examinatio meritorū. vitutū dissipatio. beneficiorū pditio. ventus vrens. siccās fontē pietatis rorem misericordie. fluenta gre. Crisost. vero sup Matthēū dicit. quāto dant beneficia potiora. tanto ingratis dabunt supplicia grauiora. Sic ergo ptz triplex malū qđ facit ingratitudo. Transeo breuiter. quia supra de ingratitudine z oblitione et similibus multa ponunt ꝛc.

Ingrauatus. Vide de grauasse z aggrauasse

Ingressus. Ingredi. Nota q̄ ingredi idez est q̄ in gradi. Unde ingredi nihil aliud est nisi alicubi introire. Cum igit ingressus introitū in locū designet. ideo ſm naturam statuū vel locorū possumus distinguere bonos vl malos ingressus. Dicam⁹ ergo primo de ingressu humano. Et sic nota q̄ ingressus generaliter triplex est. scz. Humanus Diuinus. z Dyabolicus. Possumus autem distinguere breuiter quattuor ingressus humanos. videlicet.

Ingressum virtuosum. Primus est in statū pfectus
Ingressum vicioſum. Secūs est ingressus in status
Ingressum doloroſum. infectū. Tertius est ingressus
Ingressum gaudioſum. in tristē infernū. Quart⁹ est ingressus in celū supnū. Ingressus virtuosus est ingressus religionis bone societatis vel status penitētie ꝛc. Ūñ Jo. elis. j. dicit. Ingredimini cubate in sacco ministri dei mei. Ingressus vicioſus est ingressus ad delectabilia mundane habitationis. Josue. ij. Ingressi sunt domū mulieris meretricis. Ingressus doloroſus est ingressus ad tormentū infernalis desolationis. Ūñ Exo. xv. Ingressus est eñ Pharao cū curribus z equitib⁹ in mare rubrū z reduxit sup eos dñs aquas maris. Ingressus aūt gaudioſus est ingressus ad conuiuium celestis cōsolationis. De quo Heb. iij. Festinemus ingredi in illā requiē. Et in ps. Surge dñe i requiē tuā tu z archa sctificatiōis tue. Primo q̄ dicam⁹ aliq̄d de ingressu virtuoſo. z dicam⁹ q̄ sicut paup liberter ingredit
Domū dei seu bonū hospitiū vt hospiteť. Sic ꝓcerto
Famelicus conuiuium vt satietur. nos debem⁹
Bonus miles in plūm vt coronet. libēter ingre
Homo obsessus in psidiū ne subiuget. di statū penitentie vel ecclesie. qz ꝓcerto ibi est hospitiū in quo boni recolligunt. Conuiuiū scz scripture in quo docti reficiunt. Stadiū seu plūm in q̄ pugnātes ꝓbant z coronant. Presidiū in q̄ debiles a suis hostib⁹ defendunt Ūñ Hiere. vij. Cōuenite ingrediemur ciuitatē munitā z fileam⁹ ibi. Sicut eñ tpe guerrarū ppls ingredit ciuitates munitas. cuniculi etiā timētes capi terrarū. ingrediunt cauernas. Sic illi qui guerras temptationū sentiūt. z qui capi a diabolo metuūt ciuitatē religionis vel ecclesie vel cauernas penitētie debet ingredi. vt a suis hostibus valeant esse tuti. Unde cuilibet dixit dñs Hiere. iij. Patrē vocabis me. z post me ingredi non cessabis. Quod figuratū est Gen. vj. vbi cōtra impetū diluuij ꝓceptū est Noe vt ingrederet archam ipse et filij sui et uxor eius et uxores filiorū suorū. Et ideo de tali ingressu ꝓcipitur figuratiue Ezech. x. vbi dicit. Ingredere in medio rotarum que sunt inter cherubin. In quib⁹ verbis oñ dicit q̄ locus pfectionis est ingrediendus. quia ibi est.

Securior habitatio. In loco eñ isto securius cōmoramur. quia sumus i medio. Ut
Facilior operatio. rilius operamur. qz ibi sunt rote q̄
Subtilior informatio. scz faciliter movent. Subtiliter informamur. quia ibi sunt cherubin qui interpt̄ant plenitudo scientie. Dico ergo q̄ locū virtuosum religionis z pfectionis ingredi debem⁹ vt securius ibi cōmoremur qđ ostendit cū dicit. In medio. Esse eñ in medio totaliter tutius est q̄ esse in aliquo extremorū. Ūñ in medio castrorū solent turres fieri. vt ibi sicut i tutiori loco tutior habitatio possit esse. Hostes eñ non ita faciliter inuadūt partē mediā sicut primā. Et ideo qz locus iste dicit mediū. bene dico q̄ locus securior debet dici status religionis z perfectionis. quia est sicut quedam turris quoddā psidiū. quoddā fortaliciū in mundo ecclesie militantis. vbi scz est perfecta securitas seu salus. Sicut eñ dicit in ps. Operatus est salutē in medio. Et sicut dicit. iij. Regū. viij. Sanctificauit rex mediū atrij qđ erat ante domum domini. Et ideo ꝓpria ista est illa turris de qua loquit saluator Matth. xxj. vbi dicit. Qz paterfamilias edificauit in medio turrim. Bene igit dico q̄ ingredi debem⁹ istuz locū vt scz securius cōmoremur. Hieremie. xxxv. Venite ingrediamur hierusalē a facie exercit⁹ caldeorū. z a facie exercitus syrie. quia sicut dicit in ps. Ille habitabit in tabernaculo domini qui ingredit sine macula z operat iusticiam. Item dico q̄ ingredi debemus statū seu locum istum vt facilius operemur quādo dicit. In medio rotarū Per rotas eñ que modico impulsu faciliter movent. intelligunt illi qui modico impulsu diuine inspirationis. monitionis vel p̄dicationis in bonis actibus occupant. De quibus dicit Ezech. x. Rotas ipsas audiēte me vocauit volubiles. Unde de tali ingressu ad bene operandum dicitur Actuū. ix. Surge ingredere ciuitatē z ibi dicet tibi quid te oporteat facere. Et si petas que sunt ista que nos oportet facere. que sunt illa opera ad que faciendum debemus ingredi. locum istum. Certe respondeo q̄ ista sunt.

Opera contritionis. De cōtritione dicit in ps. Tota
Opera confessionis. die cōtristatus ingrediebar. De
Opera satisfactionis. ꝓfessione dicit in ps. Aperite mi
Opera meditationis. bi portas iusticie: z ingressus in eas cōfitebor dño. hec porta domini z iusti intrabūt in ea. De satisfactione dicit illud Joelis primo. Ingredimini. cubate in sacco ministri dei mei. De meditatōe dicit Ezech. ij. Ingredere z includere in medio domus tue. Et reuera iusti debent q̄nq̄ saccū meditationis includere. ibi solitarie cōuersari. z per meditationē ingredi oīa loca necessaria ad salutē. vt scz meditatio nostra ad modū exploratoris videat in quolibet quid agat. Ergo ingredi debet se ipm mundum. mortē. infernū z paradisum. Seipm dico vt doleat defectum moralē. Mundū vt horreat populū brutalem. Mortē vt videat terminū finalē. Infernū vt timeat gladium letalē. Paradisum vt ferueat ad locū vitalē. De ingressu ad cor ꝓprium z ad considerandū. scz interius semetipm dicit Hieremie. xlvij. Usq̄quo concides o mucro domini. usq̄quo non quiesces? ingredere in vaginā tuam z refrigerare z sile. De ingressu in mundū scz ad considerandū ipsius abhominabilē ritum dicitur Ezech. viij. Fili hominis ingredere parietem z fode. Sequit. Et vide abhominationes pessimas quas isti faciunt. De ingressu ad mortē siue ad sepulcrum. scz ad considerandū mortalē statū. z inde finem z terminū dicit. ij. Regū. xij. Dauid ingressus seorsum iacuit super terrā. scz dum videbat filiū morientē. Esaie. ij. Ingredere in petram. z absconde in fossa humo. De ingressu in infernū. scz ad considerandū eius miseriā atq̄ luctum. z damnatorū suspiriū z tormentū diuersa supplicia

dicitur Esaie.ij. Ingredietur scissuras petrarū ⁊ cauernas saxoꝝ a facie formidinis domini. De ingressu vero ad paradisum ad cōsiderādū eius letitiam atq; cantū. ⁊ ipsius abundantiā atq; fructū dicit Ecc.iij. Festinemus ingredi in illam requiē. Ista sunt ergo opa meditatiōis ⁊ ingressus nostre cōsiderationis. Et sic patet q̄ ingrediendus est pfectionis status vt facilius operemur quod potissime debet dici ingredientibus domū dei que est ecclesia. q̄ scz illi q̄ illuc ingrediunt̄ ⁊ promouent̄ debent ingredi bona intētione vt bonū operent̄ Esaie.xxvj. Aperite portas et ingredietur gens iusta custodiens veritatē. Cauta discretiōe ne mali pcurent̄ Ecc̄s.iij. Custodi pedem tuū ingrediens domum dei. Sine dissensione vt cunctis federent̄.iij. Reg.ij. Pacificus ne est ingressus tuus. Respōdit Pacificus. Ingrediamur ergo locū istuz vt facilius ⁊ virilius operemur. In medio inquit rotaꝝ Ezech.j. Spiritꝰ vite erat in rotis

Item dico q̄ ingrediendus est talis locus vt sagaciꝰ informet̄. quia ibi sunt cherubin. id est viri pleni scientie. Inter cherubin inquit. Sicut em̄ scholaris melius informat̄ per ingressum studij vel schole. ⁊ hoc quia ibi sunt multe p sone replete scientia ⁊ doctrina. sicut etiā homo melius illuminat̄ quādo ingredit̄ domū vbi plura luminaria sunt accensa. Sic vere homo melius informat̄ qñ ingredit̄ ecclesie penitētie seu religionis statū. vbi sunt plures homines fide ⁊ sapientia illustrati. Iste est ingressus vie orientalis de quo dicit̄ Ezech.xliij. q̄ gloria dei israel ingrediebat̄ per viam orientalē. ⁊ terra splendebat a maiestate eiꝰ. Via em̄ orientalis que participat lumen significat statum hominū perfectoꝝ. in quibus lumen scientie plus abundat. Quia reuera status ecclesie vel religionis vbi sunt cherubin scz viri discreti ⁊ iusti. est nobis ingrediēdus ⁊ iuste ⁊ licite appetendus. Archa em̄ testamenti in medio duoꝝ cherubin ponebat̄. quia scz illi qui volunt esse arche custodes debent esse inter cherubin. i. inter viros sciētificos ⁊ discretos. quoꝝ debent cōscientias frequentare. Sicut em̄ dicit̄. iij. Regū.vij. In templo salomonis erant cherubin ⁊ leones ⁊ palme quasi in similitudinē stantis hominis. Ad denotandū q̄ in templo ecclesie. sunt homines luminosi per conscientiam. quia ibi sunt cherubin. Sunt homines vigorosi per cōscientiā. quia ibi sunt leones. Sunt homines victoriosi per pseuerantiā. quia ibi sunt palme. Deus em̄ posuit in isto loco multas lucernas lumiosas ⁊ claras. quas pcerto vult esse nō sub modio sed super candelabrū. quia scz eos nō vult latere sed apparere. ⁊ hoc vt ingrediētes lumen videant. Luce.xj. vt sic de quolibet pabulū scientie requirente dicat̄ illud Job.x. Ingredieꝰ ⁊ pascua inueniet. Et sic ergo patet q̄ iste locus est ingrediēdus triplici rōne scz vt habeamus.

Status securitatem.
Motus sedulitatem.
Sensus subtilitatem.

Sed pchdoloꝝ charissimi multi sunt homines qui nō querūt ingredi statū ecclesie vt habent ista tria. quia scz ambitiosi ⁊ symoniaci libenter ingrediunt̄ statū ecclesie. nō vt habeant spiritalem sanctitatem. sed vt habeant tpalem psperitatem. Nō vt habeāt bona opa. sed vt faciant multa scelera. Non vt acquirent discretionem. sed vt lucrentur possessionem. Unde nota q̄ ecclesiam dei ingrediuntur.

Procatiter et tumultuose.
Carnaliter ⁊ affectuose.
Fallaciter et insidiose.
Venaliter et pecuniose.

Dico ergo q̄ quidā ingrediunt̄ pcaciter ⁊ tumultuose. Et isti sunt illi qui per potētiam armoꝝ ⁊ nobilitatem generis in status ecclesiasticos se ingerūt violenter. et qui ibidem viuentes ritū nobilitatis obseruāt. bona pauperū inanibꝰ. equis ⁊ canibus. pompis. cōuiuijs. vestibus patrimoniū xpi vastant. Contra quos dicit̄ Amos.vj. Ue qui opulenti estis in syon. ⁊ cōfiditis in mōte samarie. optimates capita populoꝝ. ingredientes. pompatice domum israel. Isti sunt similes quibusdam falsis apibus qui vocātur furin. que cū habeant ventrē ceteris maiorē. libenter ingrediunt̄ aluearia bonaꝝ apum. ⁊ hoc nō vt mellificēt cū mellificare nesciant. sed vt mella aliaꝝ deuorēt ⁊ cōsumāt sicut dicit Plinius. Quia pcerto charissimi symoniaci ⁊ ambitiosi quoꝝ venter. i. appetitꝰ est ita insatiabilis ⁊ magnꝰ q̄ nō pōt beneficijs satiari. ⁊ etiā nobiles genere solo noie talium possunt nuncupari q̄ etiā satiari nō possunt. nec alii quo tuo deramine cōtentari. q̄ vt cōmuniter sine moderamine semp viuant. libenter ingrediunt̄ aluearia verarum apum. i. status ⁊ collegia clericoꝝ et religiosoꝝ. ⁊ hoc pcerto nō vt pficiant sed vt mella diuitiaꝝ acquirant. Quia reuera tales cū latissimū ventrē habeant. id est cū maximum statū ⁊ hospitiū volūt tenere. necesse est eos multa cibaria id est multa beneficia ⁊ q̄ multis bonis psonis sufficerēt p curare ⁊ sic multa mella aliis debita māducare. q̄propter certe multomelius esset q̄ tales ecclesiā nō ingredient̄. q̄ q̄ tot bona per eos vastent̄ ⁊ q̄ ipsis abundātibus multi boni mendicare cōpellent̄. De ingressu taliū dicit Tre.j. Uidit gentes ingressas sanctuariū suū. de quibus percepe ras ne intrarēt ecclesiam tuā. Unde ꝓprie tales figurant̄. Dañ.xiij. vbi dicit̄. Qz per occultos meatus ingrediebantur sacerdotes ⁊ vxores et paruuli eoꝝ templū belis ⁊ q̄c. quid de cibis super mensam positū fuerat ꝓsumebant sed istam figuram vide expositam in titulo de ydolo. Isti ergo bene dicūtur furin a furando. quia scz quicquid superfluе expediunt furtū est ⁊ rapina. Et sic dico q̄ isti magis ingrediuntur ad furandum q̄ ad necessitates ecclesie procurādum. De quibꝰ dicit Osee.viij. Fur ingressus est spolians latrunculus foris. Isti sunt ergo qui ingrediuntur procaciter ⁊ impetuose. Item dico q̄ quidam ingrediunt̄ carnaliter ⁊ affectuose sicut scz sunt parentes ⁊ cōsanguinei ꝓlatoꝝ. qui scz affectiōe carnali introducunt̄ ⁊ ingredi permittunt̄. In quodcunq; em̄ foramen caput ingressum fuerit. ingrediunt̄ etiam faciliter cetera membra. Sic moraliter loquendo postq̄ capita. id est capitanei ⁊ principaliores ingressi fuerint i ecclesiam sanctaꝝ dei statim volunt q̄ omnia membra eoꝝ. id est omnes cōsanguinei ⁊ omnes familiares ingrediant̄ ⁊ ad dignitates ⁊ beneficia post eos admittant̄. Daniel.xiij. Sacerdotes aūt ingressi sunt nocte iuxta consuetudinē suam. ⁊ vxores ⁊ filij eoꝝ ⁊ omnia comederunt et biberunt. Isti ergo ingrediunt̄ carnaliter ⁊ affectuose. Item dico q̄ quidam ingrediunt̄ fallaciter ⁊ insidiose. Et isti sūt ypocrite similes auicule que dicitur rex auium. que fm Plinū leuiter ⁊ dulciter ventrē ingreditur crocodilli sed tamen ibidem corrodit ipsius intestina. Idem facit eidem crocodillo quidaz serpēs qui ydros dicit̄. Leuiter em̄ inter dentes crocodilli in ventrē ipsius illabitur. ⁊ cū ibidez fuerit ipm perforat ⁊ occidit sicut dicit Plinius et Isidorus. Sic vere charissimi hypocriti et fallaces suauiter cū magnis dissimulationibus ⁊ fictionibus quandoq; ventrē xpi. i. claustrū vel collegium vel etiam p̄latos ingrediunt̄. Et quia boni credunt̄ ibi ingredi permittunt̄. iij. Regū. xiij. Ingredere vxoꝝ hieroboam. Sed vere cum ibidem fuerint dicetur eis merito quod ibidem vxori hieroboam dictum est. cur alienam te simulas. i. cur te aliā ostēdis q̄ apparuisti. cur introductus niteris nos rodere. ⁊ totum ventrem ecclesie dissipare. Exemplo saul qui quādo nō erat rex erat humillimus factus rex fuit nequissimꝰ Et exemplo Zamri.iij. Regū.xvj. Qui ingressus palaciuz succendit se cū domo regia ⁊ mortuus est rex nequissimus Uñ Prouer.xxiij. Ingredit̄ blande. nouissime vero mordebit vt coluber ⁊ quasi regulus venena diffundet. Isti ergo ingrediunt̄ fallaciter ⁊ insidiose. Item dico q̄ quidā ingrediunt̄ venaliter ⁊ pecuniose. Et isti sunt symoniaci q̄ scz nō habēt ingressum in ecclesiam nisi pecunia mediāte. Sunt em̄ aliqui populi qui hominē alterius secte ad se venirevel igredi nō permittūt nisi sub titulo mercature. mercatores tamē solent recipe. ipsosq; fauore mercū nō ipoꝝ ad se pmittunt ingredi ⁊ intrare. sicut fit apud bastaldos qui i finibus indie habitāt inter mōtes cū duplici facie humana scz ⁊ canina. Sic vere aliqui sunt hodie ecclesiastici prelati qui nullū ingredi ad se pmittūt ad beneficia ecclesiastica obtinēda nisi mediāte symonie mercatura. Dicunt em̄ quid vultis mihi dare et ego euz vobis tradā. scz beneficium. Et illi cōstituerūt ei trigita argēteos ⁊c. Precio em̄ appreciati sicut cōstituit illis diabolus vēdūt ista. Et hoc fit potissime apud eos qui duplicē habēt faciē. id est apud symoniacos q̄ exterius sūt homines iusticiā simulādo. interius tamē sūt canes auariciam exercēdo Eccli.ij. Ue peccatori terram ingrediēti duabꝰ viis. Sed nō sic charissimi q̄ habeamus bonū ingressum. Patet igit̄ q̄ est ingressus q̄-

dam virtuosus. Scdo principaliter dico q̄ est quidā ingressus qui est vicios⁹. Et iste est ingressus ad mūdana delectabilia obtinenda vel ingressus q̄ per fenestras sensuū nostrorū incaute ꝓmittimus ingredi delectabilia huius mūdi. Isti em̄ sunt hostes nostri capitales. q̄s dum incaute ingredi ꝓmittimus p quinq; sensus. possessionē castri cordis ꝓdimus ⁊ amittim⁹. Sic em̄ ysboseth rex dormiens super terrā. dū ancilla ostiaria obdormiret. ingressi sunt latrones ⁊ occiderūt regem sicut dicit. ij. Regū. iiij. Quia vere charissimi cū ancilla ostiaria cordis nostri. scz diligentia q̄nq; sopit ⁊ dormit. ita q̄ ostia sensuū incaute dimittit apta. occāte ingrediunt latrones. i. male cōplacētie delectatōes ⁊ tēptatiōes ⁊ vsq; ad regē. i. vsq; ad cor pueniūt ⁊ ipm per malos ꝓsensus interficiūt ⁊ occidūt. Ad nos em̄ ingredit.

Caro que inficit. De carne inficiēte dicit Gen. xix.
Mundus q̄ deficit. Or ingressa est maior filia ad patrem suū dormiuitq; cum eo. De mūdo deficiente ⁊ dēpiente dr̄
Morbus qui afficit. illō ꝓdictū Osee. vij. Fur ingressus est spolians latrūcul⁹ foris. De morbo affligente dicit Habacuc. iij. Ingrediat putredo in ossib⁹ meis ⁊ subter me scateat. De diabolo ꝓcutiente ⁊ temptante seu officiēte dr̄
Demon qui officit.
Mors que intersecit.

Prouer. xxiij. Ingredit blande nouissime vero mordebit vt coluber ⁊ q̄si regul⁹ venena diffundet. De morte vero oīa destruente ⁊ corrūpente dr̄ Hiere. ix. Ascendit mors p fenestras nostras. ingressus est domos nostras. Ista em̄ ⁊ similia ꝓchdolor ingrediunt ad nos ⁊ ista libenter recipimus ⁊ admittim⁹. virtutes vero excludim⁹ ⁊ eas ingredi ꝓhibemus. Esaie. lix. Cōuersum est retrorsū iudiciū ⁊c. Sequit. Et equitas nō potuit ingredi. De ingressu vero q̄ nos ingredimur mūdū. pctm̄ ⁊c. Possem⁹ dicere q̄ homo ingredit pctm̄ vel mundū sicut lup⁹ intrat domū. sicut auis ingredit laqueū. sicut leo ingredit foueā. sicut talpa ingredit in cauernā. Lupus em̄ ꝑm fabulas ad instinctus vulpis domū rustici intrauit vt comederet carnes. ⁊ quia tūc famelicus erat ⁊ vacuus p strictam fenestrā ingressus est. qz vero ibi fuit satiat⁹ ⁊ replet⁹. ideo p illam strictā viā exire nequit. Et ideo egregie verberatus fuit. Auis etiam viso pabulo laqueū ingredit. Cū vero recederevoluerit laqueo stringit ⁊ sic nō euadit ampli⁹ sed capit Leo etiam viso cadauere foueā ingredit. nō attendens foueę ꝓfunditatem. ex qua tande nō potest egredi. sed ibidem inuentus ꝓmittit necessario se ligare. sicut dicit sup Ezech. ix. Istas tamē vltimā figurā vide supra expositam vbi. Abscōdere. Sic ꝓcerto charissimi q̄n homo q̄ in principio est famelic⁹ atq; pauper videt in mūdo aliq̄d delectabile qđ affectat. scz diuitias delitias ⁊ bonores. ibidē sic solet auidē incautē ingredi ⁊ intrare ⁊ se in mūdi negocijs plus debito implicando. ⁊ pfunditatē fouee peccati nō ꝓsiderando nec aduertendo. ꝓcerto se solet diuitijs ⁊ vicijs repiere ⁊ saciare intantū q̄ laqueo male ꝓsuetudinis taliter stringit ⁊ ligat q̄ de mūdo vel de peccato ampli⁹ nō pōt exire sed ibi vsq; ad mortem cogit remanere. Vñ Eccl. ix. Scito quoniaz in medio laqueoꝝ ingredieris. ⁊ sup volentiū arma ambulabis vbi dum a diabolo reperit ingulat ab eo eternaliter. De tali ergo ingressu. scz ad delectabilia carnis. seua. lucra symonie. auaricie vel vsure pōt dici illud Prouer. ij. Omnes q̄ ingrediunt ad eam non reuertent. nec apprehendāt semitas vite. Tales em̄ ingressus scriptura nobis ꝓhibet. ipsosq; dedinando suadet. prohibet em̄

Ingressum ꝓbane socictatis.
Ingressū immūde carnalitatis.
Ingressum terrene satietatis.
Ingressum mundane iocunditatis seu ꝓsperitat̄.

Vult em̄ q̄ non ingrediamur ꝓbanā societatem. Unde de sacerdotib⁹ dicit Ezech. xliij. Sabbata inquit mea sanctificent ⁊ ad mortuū non ingredient vt non polluant. Item q̄ nō ingrediamur in immundā carnalitatem. seu ad cuiuslibet luxurie feditatem. vnde de malis mulierib⁹ dicit. Non ingrediemini ad eas. neq; de illis ingredient ad vos. Item ne ingrediamur ad terrenam cupiditatem Hiere. xliij. Ne ingrediamini egyptū vt habitetis illuc. Et Osee. iij. Nolite ingredi in galgalam. Egypt⁹ tenebre: galgala inuolutio interpt̄at. qz scz cupiditas excecat ⁊ inuoluit. Item ne ingrediamur mūdanam iocūditatem seu ꝓsperitatē Hiere. xvj. Ne ingrediamini domū conuiuij. Sequit. Abstuli pacem meam a populo isto. Et sic patet q̄ est quidam ingressus vicios⁹. Sed tertio dico q̄ est q̄dam ingressus doloros⁹. Et iste est duplex scz ingressus mortis quo scz ingredimur sepulcrū. Et ingressus damnationis quo peccatores ingrediunt infernū. Sicut em̄ apes domos suas in sero ingrediunt: silent ⁊ tacent donec in mane iterum excitētur. Sic homines in sero. id est in fine vite sue domū sepulcri per mortem compellunt ingredi: vbi q̄tum ad corpus dormiūt ⁊ quiescūt quousq; in mane diei iudicij per generalem resurrectionē iterum veleant excitari. Unde de isto ingressu loquit scriptura Josue. xxiij. Viam vniuerse carnis ingredient bodie. Sicut etiam videmus q̄ latro compellit ingredi carcerem. Unde postmodū ducit ad patibulum vel ad ignem. Sic vere peccator carcerem sepulcri ingredit vt exinde ad inferni patibulū reducat ⁊ vt in inferni incendijs concremet. De talibus dicit Prouerbio. ij. Qui ingrediunt ad eam. scz ad damnationem non reuertent nec apprehendant semitas vite. Unde Job. xxxviij. Ingressus es thesauros niuis: ⁊ innouissimis abyssi deambulasti. aperte sunt tibi porte mortis. ⁊ ostia tenebrosa vidisti. Iste ergo est ingressus doloros⁹. Quarto vero dico q̄ est ingressus gaudios⁹. Et iste est ingressus paradisi. Sicut em̄ peregrinus gaudet q̄n post multos labores ingredit suū hospitiū. Pauper etiam gaudet quando post magnam famem ingredit bonum conuiuiū. Sic etiaz sancti summe letant ⁊ gaudent quando post laborem famem et miseriam hui⁹ mūdi ingrediunt paradisuz. De isto ingressu dicitur. Job. v. Ingredieris in abundantia sepulcrum tuū. Et Joban. x. Ingredie ⁊ pascua inueniet. Unde de sancta anima potest dici illud. iij. Regū. j. Ingressa est bersabee ad regez. Et sic patet q̄ quadruplex est ingressus. scz virtuosus. vicios⁹ doloros⁹ ⁊ gaudios⁹. Iste est ergo ingressus humanus. Sed adhuc dico q̄ est quidam ingressus diuinus. Et iste quandoq; fit spūaliter per gratiaz quandoq; personaliter per presentiam. Spūaliter ingreditur deus mentem humanam quando ipsam puram inuenit atq; sanctam. Deus em̄ est sicut piscis qui libēter ingredit spelūcam nouam. Unde figuratiue dicit Ezechiel de principe sacerdotū Ezech. xlvj. Or cū ingredientib⁹ ingredie ⁊ cū egredientibus egredie. qz scz princeps deus ingreditur ad illos qui ad ipm volūt ingredi ⁊ egredit ab ipsis q̄ ab ipo volūt egredi. Item personaliter ingressus est. q̄a scz exiuit a patre ⁊ venit in mundū. De quo q̄dem ingressu dicit Esaie. xix Ascendet dominus super nubez leuem ⁊ ingredie egyptū. ⁊ mouebunt simulachra eius. In quibus verbis ostendunt quattuor xp̄i ingressus scz

In virgineū vterū.
In mundum.
In infernum.
⁊ In celum.

Primus fuit ingressus magne puritatis. qz super nubem leuē. Scdus fuit ingressus magne paupertatis. qz ingressus est egyptū. Tertius fuit ingressus magne potestatis. qz scz oīa simulachra. id est omnia demonia fuerunt mota. Quart⁹ fuit ingressus magne dignitatis. qđ ostendit cum dicit. Ascendet dñs. Iste em̄ habuit. Ingressum purissimū carnem assumendo. q̄a venit in nubem leuem. id est in beatam virginem. Ingressum pauperrimū in mūdū veniendo. qđ notat per ingressum egypti. Ingressum felicissimū infernū spoliando. q̄a mota sunt simulachra. id est demonia. Ingressum dignissimum in celo ascendendo cū dicit. Ascendet domin⁹. Nubes em̄ leuis fuit beatissima virgo Maria. in quam christus ingressus est purissime. Unde Dan. vij. Ecce in nubibus celi filius hominis veniebat. Sicut em̄ aqua dulcis in mari ingredit vas de cera virginea vndiq; clausū: sic christus ingressus est nubem suam. id est purissimū virginis vterum. Exemplo lucis que sine vitri fractione ingredit ipm vitrum. ps. Ingredit sine macula ⁊ operat iusticiam Et Ezech. xliij. Maiestas domini ingressa est templū. Figura de porta clausa ineternū per quam solus dominus ingressus est. Ezech. xliij. Item egyptus qui interpretatur obscuritas signat mundū: in quem dum christus intrauit. pauper obscurus ⁊ sine claritate prosperitatis apparuit Unde ps. Intrauit israel in egyptū ⁊ iacob accola fuit in terra cham ps. Totā die ꝓtristat⁹ ingrediebar. Et. j. Re

cū.xij. Ingressus est iacob egyptū. Et Exo.xj. Media nocte ingrediar egyptū. Item simulachra signat demonia quoꝝ.scz potestas tūc fuit enervata.qñ de eoꝝ manib⁹ p ingressum xpi in infernū patrū captiuitas est erepta. Unde Esaie.xlvj. Cōfractus est bel cōtritus est nabo. fracta sunt simulachra eoꝝ. Et Ezech.iij. Fili hois ingredere ad transmigrationē.i.ad liberandā captiuitatez. Item ascensus signat ingressum in celū. De quo dicit Job.xx. Ascēdo ad patrē meū ꝛc. Et Heb.iij. Ingressus in requiē dei. Ideo de oibus istis ingressib⁹ dicit in ps. Viderūt ingressus tuos deus.ingressus dei mei.regis mei qui est in sancto. Et h igit de ingressu tam diuino q̄ humano sufficiant. De ingressu vero diabolico ad aiam deo dandā videt esse sicut de ingressu hostiū ad capiēda castra ꝛ fortilicia aliena.qz.s. isti ingrediunt sub forma mercatoꝝ ꝛ inimicoꝝ.qui dū aliqua vident inferre ꝓmittunt intrare.sed cū intus fuerint socijs suis aperiūt.qui ingredientes oīa destruūt occupāt ꝛ occidūt. Sic vere diabolus sub specie alicui⁹ boni:vel alicuius virtutis solet ingredi nostras cogitatiōes.ꝫ cū porta id est cogitationē occupauerit.tūc ꝑcerto socios suos.i. delectationē temptationē ꝛ psensum interi⁹ introducit. ꝛ sic p vicia castrū anie recipit ꝛ subuertit. Prouer.xxiij. Ingredit blande.nouissime autez mordebit vt coluber. Et illud Osee.vij. Fur ingressus est ꝛc.sicut supra sufficiat. Vide vbi de intrare ꝛ introducere ꝛc.

Inhabitare Cum inhabitare idē sit qd int⁹ habitare. Notabo q̄ est inhabitatio bonoꝝ ꝛ inhabitatio maloꝝ. Primo igit dico de inhabitatione bonoꝝ.de quibus expone illā auctoritatem ps. Inhabita terrā ꝛ paseris in delitijs In quibus verbis aduerte q̄ iusti habent triplicē bonam inhabitationē vicz.

Moralem. Habitāt em moraliter in māsionibus deRealem. notionis.ꝛ hoc interius. Inhabita. RealFinalem. liter in māsionib⁹ religionis. Et hoc exterius. Terram. Finaliter in mansionib⁹ saluationis. Et hoc superi⁹. Paseris inq̄t delitijs. Dicam ergo q̄ iustus inhabitat int⁹ in pectore. Extra in ope. Sursum in etbere. Dicō ergo q̄ est inhabitatio iustoꝝ moralis ꝛ interioꝝ.qđ ostēdit cū dr Inhabita.i.intus habita. Eccl.xxj. Ab vno sensato inhabitat ciuitas.i.cōscientia.ꝛ a tribus stultis derelinquet. Meditatio em est q̄dam spiritalis ꝛ moralis inhabitatio.spūs em noster illuc inhabitare dr ꝓcipaliter vbi ꝓcipaliter morat. Nō em gressib⁹ pedū sed gressibus cogitationū ꝛ affectuū mouet anīa.ꝛ de vno negocio ad aliud sicut ad habitationes varias circūfert. Et sic dic q̄ habitat: Quidam in deserto contritionis p pnie gustum amarum. Quidam in castro ꝓtectionis per confidentie scutū caruz. Quidam in studio discretionis per sapientie visum p̄claz. Primi igit inhabitant desertū pnie. Esaie.liij. Semen tuū gens hereditabit.ꝛ ciuitates desertas inhabitabit. Et sunt verba xpi ad ecclesiā.qz.s.semē eccle.i.sancti viri.potētias aie sue q̄ qñq; fuerūt gentes.i.sine lege viuentes. ꝛ deserte virtutib⁹ ꝛ inculte diligēter desertū cōtritionis ꝛ pnie inhabitant ꝛ frequētant. Scdi inhabitant castrū confidentie.s. in spe ꝛ auxilio ꝓtectionis.ꝛ adiutoꝝ diuini. De quo i ps. Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula ꝓtegar in velamēto alaꝝ tuaꝝ. Tertij vero inhabitāt studiū sapie qz.s. ꝑcerto sicut dicit Sap.vij. Neminē diligit deus nisi eū q̄ cū sapia inhabitat. Taliter ergo debet iust⁹ spūaliter inhabitare.vt similiter a deo possit spūaliter inhabitari ꝛ p gratiā visitari.dicens cū apo.ij.Coꝝ.xij. Libenter gloriabor ī infirmitatib⁹ meis vt inhabitet in me virtus xpi. Quia ipe est q̄ dicit illud.ij.Coꝝ.vj. Inhabitabo ī illis ꝛ inambulabo ꝛ ero illoꝝ de⁹ ꝛ ipsi erūt mihi ppls. quā ꝑdubio inhabitationē ꝑcurat in nobis timoꝝ ꝛ amoꝝ. Juxta illud qđ in ps. scribit. Prope timētes eū salutare ipsius vt inhabitet gloria in terra nostra. Ista est ergo inhabitatio iustoꝝ moralis ꝛ interioꝝ. Deinde dico q̄ est inhabitatio iustoꝝ realis ꝛ exterioꝝ. Et ista est illa qua iustus in xpiana fidevivit.ꝛ qua in ecclesia vel religione versat.qđ ostendit cum dicit. Terram.que dicit a terrēdo eo q̄ realiter terit ꝛ calcat p quā intelligit xpiana fides ꝛ religio vel ecclesia extra quā nullus sanctus inhabitat aut morat. qz sicut dr in ps. Justi aūt hereditabūt terrā.ꝛ inhabitabūt in seculū seculi sup eam. Religio em xpiana est sicut templū qđ habebat in principio quandā latam inhabitationē ꝛ mansionē que significabat ecclesiā. ꝛ statū boim secularū ꝛ laicoꝝ.ꝛ in ista est candelabrū luminis.ꝛ mensa ꝓpositionis:ad denotandū q̄ seculares ad minus debēt habere ista.s.lumen fidei ad se dirigendū.ꝛ mensam pietatis ad pauces sustinēdum.dicendo illis illud.Edatis ꝛ bibatis sup mensā meā Luc.xxij. Et ista prima ps vocabat sancta.qz scz seculares si volūt pñt viuere sancte ꝛ iuste. Pars interioꝝ ꝛ secretioꝝ ꝛ alia in duplo minoꝝ ꝛ angustioꝝ vocabat sancta sanctoꝝ que.s.significabat statū spūaliū ꝛ clericoꝝ.apud quos. scz debet esse archa federis.hoc est charitas ꝛ dilectio. Eberubin q̄ interptat plenitudo scientie.hoc est veritas ꝛ discretio. Tabule legis.hoc est scriptura ꝛ sacra lectio. Manna dulcoris.hoc est pietas ꝛ devotio. Virga moysi.hoc est severitas ꝛ correctio. Et sic ergo dico q̄ fideles ꝑm diuersitatem statuū inhabitāt diuersas ecclesie mansiones. qz.s. extra ecclesie statū nulla est inhabitatio tuta.nulla est māsio vtilis aut secura. Terra inquit vt sic dns dicat ecclesie.illō Esaie.lxij. Complacuit domino in te.ꝛ terra tua inhabitabitur. Et aduerte q̄ ibi est inhabitandum.quia est

Locus splendoris ꝛ cognitiōis. De cognitione splēdoris dr in ps. Unaz petij
Locus amoris ꝛ dilectionis. a dño hanc requirā vt
Locus timoris ꝛ devotionis. inhabitē in domo domi
Locus rigoris ꝛ correctionis. ni oib⁹ dieb⁹ vite mee.
Locus honoris ꝛ plationis. vt videā voluntatē dñi ꝛ visitem templū eius. De dilectōe amoris dr in ps.qz.s.deus inhabitare facit vn⁹ moris i domo. De devotiōis timore dr vel dici pōt illō Judith.ij. Cecidit timoꝝ ei⁹ sup oēs inhabitātes terrā.i.timoꝝ dei. De correctionis rigore dr Apoca.xj.q̄ duo sancti ꝓphete cruciauerūt eos q̄ inhabitabāt sup terrā. De plationis vero honore dr Eccl.xxiij. Creator oīm dixit mihi.in iacob inhabita ꝛ in israel hereditare.ꝛ in electis meis mitte radices. Ptz ergo q̄ est inhitatio iustoꝝ realis ꝛ exterioꝝ.Terrā inquit.

Deniq; dico q̄ est inhitatio iustoꝝ finalis ꝛ superioꝝ.s.paradisus.q̄ ostendit cū dr.Et paseris in delitijs eius. Ibi em aīa pascit pabulo xpi humanitatis.ꝛ est in delitijs xpi diuinitatis.Eccl.ij. Vadā ꝛ affluā delitijs ꝛ fruar bonis. Et revera ista est habitatio delitiosa.s.habitatio paradisi.vbi.s.finaliter inhabitāt serui xpi ps. Et inhabitabūt ibi. ꝛ hereditate acquirent eā.ꝛ semen seruoꝝ eius possidebit eam ꝛ q̄ diligūt nomē eius habitabūt in ea. Sic igit ptz quō inuenit triplex inhabitatio iustoꝝ. Scdo ꝓcipaliter dico q̄ inuenit triplex inhabitatio maloꝝ. Et ista ꝓcerto est.

Quedam interioꝝ q̄ est ꝓphana: Prima est virtutib⁹ oꝝ
Quedam exterioꝝ q̄ est mūdana. bata.boc est cor malo
Quedam posterioꝝ q̄ est insana. rum ꝛ pscia.qz ꝑm ps.

Ista est terra q̄ deberet esse fructifera q̄ tñ versa est in salsuginē a malicia criminū inhabitantiū in ea. Secda est laboribus turbata.ꝛ hec est mūdana vita ꝛ opulētia. De q̄ in ps. Cōmoucant oēs inhabitantes orbē. Tertia est doloribus ingrata.ꝛ hec est infernalis pena ꝛ pestilentia.qz.s.sicut dr Job.x. Illa est terra miserie ꝛ tenebraꝝ vbi umbra mortis ꝛ nullus ordo sed sempiternus horroꝝ inhabitat. Et possum adhuc dicere q̄ isti tres inhabitatiōes pñt dici inhabitabiles.scz nō simpliciter. ꝫ ꝑm quid.qz scz sunt regiōes q̄ sunt sub zona torrida q̄ sunt inhabitabiles rōe excessiue caliditatis. ꝛ rōe serpentū ꝛ monstroꝝ ꝛ feralis crudelitatis Regiones etiā q̄ sunt sub duob⁹ vltimis polis,q̄.s.appropinquant ad duos polos.s.articū septentrionalē ꝛ antarticū meridionalē sunt inhabitabiles rone frigiditat. Alie etiaz sunt regiones inhabitabiles rōne obscuritatis.sicut est regio aptoforon.de q̄ dicit Solinus q̄ interne noctis mersa caligine nihil aliō de celo recipit q̄ hyemē sempiternā. Sic dico q̄ ꝑfate regiones cordis iniqui mūdi ꝛ inferni inhabitabiles dicunt.nō q̄ habitatoꝝ⁹ careant.cū in malo corde habitent pcā ꝛ cogitat⁹ mali.in mūdo habitēt peccatores ꝛ tyranni.in inferno vero demones ꝛ dānati.ꝫ qz nō inhabitant a bonis nec digne sunt seu tutevt inhitari debēt a ꝓfectis.qz scz. In corde pverso abūdat frigus indevotionis. In mūdo abūdat ardoꝝ auaricie ꝛ ambitionis. In inferno vero abundat hyems ꝛ tenebre cecitatis ꝛ tribulationis. Et ideo coꝝ prauū est inhitabile q̄ ad deū ꝛ virtutes

quibus spoliat Iere. xlvj. Memphis in solitudine erit & deseret & inhabitabilis erit. mūdus est inhabitabilis q̄ ad iustos & deuotos quib⁹ nō frequentat. Iere. xlviij. Floreis egredient & ciuitates eius deserte erunt & inhabitabiles. quo ad beatos a quibus non visitat Iere. lj. Euigilauit cōtra babylonē cogitatio dñi: vt ponat terrā eius desertā & inhabitabilem. Sequit. Et erit babylon in tumulos. habitatio draconū. stupor & sibilus. Sic igitur patet de inhabitationib⁹ bonis et malis hic nō allego exēpla q̄ supra tractaui magis plane de habitare. Et vide in titulis alijs continentibus habitationē et locū. sicut est manere stare ꝛc.

Inicium. Nota q̄ inicū idem est q̄ alicui⁹ rei inceptio seu principiū. vnde nota q̄ ē.

Inicium tempis.
Inicium corporis.
Inicium operis.
Vel dic aliter q̄ est.
Inicium rerum.
Inicium morum.
Inicium tempis.
Inicium corporis.

Inicium rerum est deus. De quo Apoca. xxj. Ego sum alpha & o. inicium & finis. Inicium morum est fides timor iusticia seu recta intētio. Unde Sap. j. Inicium sapiētie timor domini. Et Prouer. xv. Inicium vite bone facere iusticiā ꝛc. Inicium tēporis est iuuentus. De quo in ps. Inicio cognoui de testimonijs tuis. Inicium corporis sūt homines & elementa. De quo Sap. vij. Memo ex regibus aliud habuit natiuitatis inicium: Qualitercunq; aūt accipiat inicium. istud est certum q̄ ab inicio dependent oīa inicata. q̄ scz a deo dependent oīa creata. Ab intentiōe dependent oīa opata. A iuuentute oīa vite ordinamēta. Et ideo necesse est q̄ habeam⁹ bona inicia. vt scz bona sequentia subuenant. Igit spūaliter loquendo habeam⁹ in oibus actibus nostris bona inicia virtutū. Ex bonis em̄ p̄missis sequit bona cōclusio. Et q̄ in inicio vie sue deficit facliter a rectitudine se diuertit. modicus em̄ error in principio magnus erit in fine. Et ideo sicut bonū semen est inicium boni fructus. q̄ scz sine bono semine p̄cedente. boni fructus nullatenus subsequunt. Sic vere bona semia gratiarum & virtutum sunt inicia bonor fructuū & actuum. & vbi semina sicut quedā inicia nō p̄mittunt ibi fructus nullatenus subsequent. De bonis igitur inicijs. morum & virtutum potest optime exponi illud Eccl. xxxix. Inicia necessarie rei vite hominū aq̄. ignis & ferrū. sal. lac. panis. mel. botrus vue. oleum & vestimentū. Ubi nota q̄ ad vitaz morum necessaria sunt ista inicia scz. Aqua compunctionis. Ignis dilectionis. Ferrum correctionis. Sal prudentie. Lac clementie. Panis eucharistie. Mel deuotionis. Botrus seu vua patientie. Oleum compassionis. Uestimentum bone conuersationis. De bijs inicijs potes aliqua tangere. vel si vis dimitte. Et vide infra de principio. q̄a omitto gratia breuitatis.

Inimicus. Inimicicia. Nota q̄ inimicicia idem est q̄ cōtrarietas odiū. discordia. maliuolentia. rancor. Et notandū q̄ triplex generaliter inuenit inimicia. scz dei diaboli & hois. Primo igit dico q̄ de⁹ inimicat pctōribus. q̄ sicut dicit Ysido. Ceruus naturaliter inimicat serpentib⁹. ipsosq; de⁹ de cauernis extrahit. eosdem deuorat & cōsumit. Sic p̄certo de⁹ inimicat peccatoribus venenosis serpētib⁹. q̄ sicut dī Eccl. xij. Altissimus odio habet peccatores. ipsosq; de cauernis corpor suor extrahit p mortē. et ipsos deuorat p dānationē. Uñ dñs dicit talib⁹ Iere. xxx. Plaga inimici percussi te castigatiōe crudeli. Et sicut serpēs naturaliter icedit vel tortuosus vel erect⁹. Sic pctōres sūt tortuosi p maliciā. erecti aūt p superbiā. Unde Treñ. j. Uide dñe afflictionē meā q̄m erect⁹ est inimic⁹. Uerūtm sicut videmus q̄ locusta sursuz subito salit & erigit & subito cadit & deprimit. Sic inimici pctōres faciliter eriguntur ꝓtra deū p superbiā & obstinationē. & sup alios p tpalē promotionē finaliter cadūt in infernū p miseriā & dānationē. Uñ in ps. dr. Inimici vero dñi mor vt honorificati fuerint & exaltati deficiētes quēadmodū fum⁹ deficiet. Deus igit inimicat peccatorib⁹. Uñ Esaie. lxiij. Afflixerūt spūm sancti ei⁹ & conuersus est eis in inimicū. Secūdo dico q̄ diabolus inimicatur melioribus. Canes em̄ naturaliter inimicatur equo sicut dicit Ysido. Lupus etiā inimicat oui ꝛc. Sic procerto diabolus inimicat & pro viribus contrariat boi bono & simplici. Unde Math. xiij. Diabolus a xpo vocat inimicus qui. s. cum tritico zizania seminauit. Inimicus inquit hoc fecit. Iste em̄ basiliscus qui rex serpentū ab Ysidoro vocat nature dicitur inimicus. Iste em̄ erect⁹ mordens dicitur interficere quicquid videt. & signat diabolū humani generis inimicum. qui dicitur rex serpentum. id ē magister omniū malignorum. quia dicit Job. xl. Ipse em̄ est rex super omnes filios superbie. Iste em̄ veneno malicie. inuidie. & inimicicie imbutus si potest omnes homies per temptationes inuenenat. per delectationes intoxicat. per consensus & operationes occidit. & tandez ipos p malas consuetudines putridos & fetidos efficit & incēdit. vñ illud predictum Treñ. j. Uide domine afflictionem meaz quoniā erectus est inimicus. Tercio dico q̄ peccatores inimicantur sanctioribus. Sicut em̄ animalia siluestria & rapacia sunt vt cōmuniter simplicibus bestijs & animalibus inimica & eisdem contraria & nociua. quod bñ patet in pluma aquile q̄ plumā galline corrodit. Sic vere charissimi omnes similes & siluestres peccatores. bonis & simplicibus inimici sunt. & in omnibus contrarij & nociui. sicut em̄ similitudo in rebus causa est amicicie. sic dissimilitudo causa est inimicicie. Uñ de peccatoribus dicit Sap. ij. Dixerunt impij apud se cogitantes nō recte. Et sequit. Circūueniamus ergo iustum. quoniaz inutilis est nobis. & cōtrarius operibus nostris. Et ideo quia boni in hoc mūdo inimicicias patiūtur. potest quidem quilibet ꝓtra eor malicias dei auxilium implorare & dicere illud ps. Inimici mei viuēt: & multiplicati sunt qui oderūt me inique. De multiplicatione ergo taliū inimicor dicit in ps. Ecce inimici tui sonuerūt. Et tandē nominat illos inimicos. simul aduersum me disposuerūt tabernacula ydumeor & ysmahelite. moab & agareni. gebal & amon & amalech. alienigene cū habitantibus tyrū. Etem̄ assur venit cum illis. facti sunt in adiutoriū filijs loth. sac illis sicut madian & sisare. & sicut iabin in torrente cison. Iste est em̄ exercitus dyaboli cōtra ciuitatem ecclesie. quia. s. dyabolus vna cum collegio reproborū non cessat inimicari et ei nocere et contrariari. Aduerte ergo et nota q̄ deo et sanctis contrariantur & inimicant quindecim genera hominū. Et sunt isti scilicet. Carnis inquinatores: q̄ ibi sunt ydumei: qui interptantur sanguinei. Uani obstentatores: quia ibi sunt ysmahelite: q̄ interpretantur auditi. Mali imitatores: moab: qui interp̄tatur ex patre: signat malorum parentum imitatores. Sue ministratores: quia ibi sunt agareni: qui interpretantur festa suscitantes. Auari p̄dicatores: quia ibi est gebal qui interpretatur vorago exterminans. Tristes oblocutores: q̄ ibi est amon: qui interpretatur dolens vel murmurās. Falsi adulatores: quia ibi est amalech: qui interpretatur populus lambens. Fidei desertores: quia ibi sunt alienigene qui designant hereticos. Inuidi detractores: quia ibi sunt habitantes tyrum qui interpretat angustia siue inuidia. Improbi mercatores: quia ibi est assur qui interpretatur negociator. Item dico q̄ in isto exercitu sunt adhuc Cito deficientes: quia ibi est loth: qui interpretatur declinans. Discordia fremētes: quia ibi est madian: qui interpretatur cōtradictio seu respōdens. Tristicia torpētes: quia ibi est cisare: qui interpretatur exclusio gaudij. Mundani sapiētes quia ibi est iabin: qui interpretat sapiēs seu intelligēs. Bona reiicientes: quia ibi est torrens cison: qui interpretatur vomens. Omnes em̄ isti diuersimode sunt inimici simplicior bonor. Quidā em̄ inimicant apte. quidā occulte. Apte ei inimicant: crudeles: cōtradictores: raptores de q̄bus dicit in ps. Tribulauerūt eos inimici eor ꝛc. Occulte inimicāt i uidi. adulatores & detractores & alij similes: de q̄bus dicit Eccl. xij. In labijs suis idulcat inimic⁹ & in corde suo insidiat vt subuertat te in foueam in oculis suis lachrymat inimicus: & si inuenerit tpus nō satiabit sanguine. Sed de hoc vide supra de Adulatiōe & de amicicia. Et ideo charissimi: quia tales sunt dei et sctor inimici. iō de⁹ ē talib⁹ inimic⁹. Sicut em̄ dicit Plini. Stellio scorpiōib⁹ inimicat in tm̄ q̄ eo viso terrorē eis icutiat & pauorē: q̄ scorpiōes sunt ꝓpter suā venenositatē boim inimici. Sic de xpus qui ꝓpē virtutes stellio dicit vl stellatus. & qui septē stellas. i. septē virtutes in dextera sua dicitur habere. inimicus ē genera-

liter omniū scorpionū.i.omniū peccatorū.q̄.s.inimici sunt dominū.i.virorū sim pliciū ⁊ bonorū. Unde procerto in die iudicij quando ab eis videbitur terrorē eis incutiet ⁊ bor rorem. Sicut ēm dicit Sap̄.v. Videntes turbabunt̄ ter rore horribili. Quia sicut dicit in p̄s. Inimicos eius indu am confusione. super ipm aūt efflorebit sanctificatio mea. ita q̄ tūc videbitur dominus dicere cuilibet pauperi illud Ezo.xxiij. Inimicus ero inimicis tuis. ⁊ odientes te affligam. Et ideo sicut videmus q̄ reges ⁊ principes quando in guerris inimicos suos capere possunt. solent quando, q̄ eos suspendere. quandoq̄ occidere. quandoq̄ submergere. Sic vere deus inimicos suos peccatores i inferno finaliter occidet ⁊ suspendet. Unde in p̄s dicit. Inimicos eorum operuit mare. Et Esa.lxvj. Vox domini reddentis retributionem inimicis suis. Et sic igit patet q̄ est inimicicia diuina dyabolica ⁊ humana ⁊c.

Iniquitas. Nota q̄ iniquitas dicit quasi nō equitas. Peccatum ēm iniquitas dicitur p eoq̄ per ipm cor ⁊ conscientia inequalis ⁊ inqeta redditur inquantū. s. contra omnē equitatem deo rebellare nititur. ⁊ inquantum per iniusticiam ⁊ intrinsecam discordijs inequat. ⁊ a tranquilla ⁊ equa ⁊ sincera quiete ⁊ pace turbat. j. Job.iij. Qui facit peccatum iniquitatez facit. ⁊ peccatum est iniquitas. Per equitatem ēm dest gnat tranquillitas. ⁊ pax sicut Thobie.v. dicitur. Equo animo esto. in primo est vt a deo cureris. Et ideo per oppositum iniquitas peccatum ⁊ animi turbationez designat. p eo q̄ pacem conscientie facit inequalē ⁊ turbat. Eccli.xxj. Rūpbea bis acuta omnis iniquitas. Est autem iniqt s prie peccatum in primum. sicut impietas peccatum est in parentes ⁊ deum. inter amicos ēm ⁊ primos semper debet esse equitas. paritas. similitudo charitas ⁊ equalitas. Cū equalitas ⁊ similitudo causa vel glutinū sit amoris. ⁊ quā do per peccatum ista tolluntur necesse est q̄ ibi generetur odiū. discordia. iniquitas. dissimilitudo ⁊ ineqlitas. Aqua ēm ym Ysido. dicitur quasi equa. quia. s. nisi aliūde turbetur superficies ipsius semp equa est ⁊ equalis: qñ vero ignis vel ventus ab extrinseco apponit tūc bullit atq̄ mouetur et prima eius eqtas equalitas ⁊ trāquilitas disturbatur. et sic ibi inequalitas generat. Sic vere dicā. licet mens quādoq̄ p charitatē et qtum ad se ⁊ qtum ad proximū equa sit et equalis: tranqlla pariter et quieta: qñ tamē ignis peccati vel flatuū dyabolice temptatiōis adbibet: ibi statim incipit p mala desideria bullire: ⁊ contra se deū ⁊ primū feruere: et sic solet inequitatē seu inequalitatē incurrere. et sic solet homo iniqu⁹ et impius apparere. p̄s. Vidi iniqtatē ⁊ cōtradictionē die ac nocte. ⁊ circūdabit eā sup muros eius iniqtas: et labor i medio ei⁹ ⁊ iusticia. ⁊ nō desecit de plateis ei⁹ vsura ⁊ dol⁹. Seqt. Veniat mors sup illos: et descendāt ad infernū viuētes: qñ neqtie i tabernacul' eor. Et aduerte in auctoritate ista q̄ tal' iniqtas. i. pctm ⁊ malignitas

Contra deum facit rebellare.
Cum primis facit discordare.
Facta sua facit publicare. Die
Mētis lumē solet excecare. Nocte.
Castrum cordis solet expugnare.
Motus cordis solet fatigare.
Iuris normā solet eneruare.
Turpe lucrū facit freqntare.
Fallacias solet suscitare.
Infamia solet maculare.
In tormētis facit habitare.

Quia procerto quā do iniqtas abundat in boie: statim vt cōiter talis iniquus seu peccator Contra deū rebellās militat. Vidi iquit iniqtatē. Cuz prioris discordias cursitat. Contradictionem inquit in ciuitate. id est in ciuiū vnitate. Facta sua iactando recitat. Die inquit. Cecitate vacillans dubitat. Nocte iquit. Sub iugat⁹ torpet et besitat. Circūdabit inqt eam super muros ei⁹. Mot⁹ mentez turbat et agitat. Labor inquit in medio ei⁹. Iuris ordo sub boc periclitat. Iniusticia inquit. Turpe lucrū cupit et flagitat. Non deficit vsura inqt. Malicias tractat ⁊ recitat. Dol⁹ inqt. Infamie fetorē suscitat. Veniat mors sup illos. In pctā cadit ⁊ cespitat. Descēdāt inqt. In tormētis post mortē bitat. In infernū inqt. Dico ergo q̄ iniquitas quādo abūdat in corde contra deū facit surgere. Vidi inquit iniquitatē. Sicut enim in corde iusto babet deus suum procuratorem. scz synderesim: que scz sp contradicit omni iniquo. Sic in corde iniquo babet diabolus procuratorem scz fomitem ⁊ sensualem affectū q̄ cōtradicit volūtati diuine ⁊ omni motui sancto ⁊ iusto p̄s. In memoriā redeat iniquitas patrum eius. in conspectu dei. Sequit. Fiāt contra dominū semper. Et tamen in p̄s. probibet talis rebellio ⁊ contradictio. vbi dr. Nolite loqui aduersus deū iniquitatem. Item iniquitas a primis facit dissentire. Quia vidit cōtradictionē in ciuitate. id est in ciuium vnitate. Sicut ēm charitas ciues. id est fideles p cōcordiā vnit ⁊ iūgit sic charitat̄ oppositū scz iniqtas separat p discordiā ⁊ seiūgit p̄s. Dispgent oēs q̄ operant iniqtatē Ezech.vij. Fac cōclusionē qm̄ terra plena est iudicio sanguini ⁊ ciuitas plena est iniqtate. Item iniqtas facta nō vult operire. Die inqt in q̄ scz omnia patēt p̄s. Iniquitatem meā annunciabo. Et alibi dicit. de peccatore. Peperit iniqtatē. lacū aperuit ⁊c. Quia reuera dies diei eructat verbū: ⁊ nox nocti indicat nō scientiā ⁊ nequiciā. Item iniquitas solet mentem excecare. qz scz vbicūq̄ nubes, peccatorum fuerit. ibi claritas vere cognitionis cessabit ⁊ obscuritas erroris ⁊ ignoratie pullulabit. Nocte inqt. Posuisti tenebras ⁊ facta est nox in p̄s. Et alibi. Cōprebēderunt me iniquitates mee ⁊ nō potui vt videre. Item iniqtas libertatē solet irretire. Circūdabit inqt eā. i. mētē sup muros ei⁹. Iniqtates ēm si abundāt mentē inuoluūt penit⁹ ⁊ captiuant qz sicut dicit Prouer.v. Iniquitates sue capiunt impiū. ⁊ funibus peccatorū suorū cōstringit. Circūdabit inquit p̄s. Iniquitas calcanei mei: circūdabit me. Item iniquitas cordis pacē solet impedire. qz. s. semp est labor in medio ei⁹. i. in corde. Semp ēm est vir iniqu⁹ in labore cordis scz aut volendo: aut cupiendo: aut timendo ⁊c. p̄s. Ut iniq agerent laborauerūt Esaie.xl. Prebuisti mibi laborē in iniquitatibus. Et Sap̄.v. Lassati sum⁹ in via iniquitatis ⁊c.

Item iniqtas iuris normā facit deperire. ⁊ iusticia inqt Ubi ēm regnat iniqtas. nunq̄ viget ibi iusticia ⁊ eqtas. ⁊ pot⁹ subuersio iuris ⁊ malignitas p̄s. Iniuste egit vt inueniat iniquitas ei⁹ ad odiū. Eccl.iij. Vidi in 'oco iusticie iniquitatē. ⁊ in loco iudicij impietatē. Item iniqtas turpi lucro facit assentire. Mō deficit inqt de plateis ei⁹ vsura. De vsuratio ēm dici pōt illud qd̄ dicit de Juda Act.j. q̄ ipse possedit agrū de mercede iniqtatis ⁊ suspēsus crepuit medi⁹ cū tñ deus si vellet ex vsuris ⁊ iniquitate redimeret animā eius. ⁊ nomen eius esset honorabile coram ipso. Item iniquitas malicias facit inuenire. Dolus inquit. Quia certe vir iniquus p nibilo babet cōmittere dolū ⁊ maliciam. p̄s. Quid gloriaris i malicia qui potens es in iniquitate tota die iniusticiā cogitauit lingua tua. sicut nouacula acuta feciſti dolū ⁊c. Item iniquitas se ⁊ suos facit abhoīabiles ⁊ horrendos. qd̄ ostendit cū dr. Veniat mors sup illos Sicut ēm nibil est abhominabili⁹ mortuo. sic etiā nec homine iniq vel impio p̄s. Corrupti sunt ⁊ abhominabiles facti sūt i iniquitatib⁹ suis. Et Ezech.xviij. dr q̄ cū auerterit se iustus a iusticia ⁊ fecerit iniquitatē morietr. id est abhominabilis efficiet. Iuxta illd Eccl.x. Execrabilis omnis iniquitas. Item iniquitas ad vicia facit pslire. qz scz iniqtas ita est de sui natura pōderosa ⁊ grauis q̄ boiem facit corruere. ⁊ de vno vicio ad aliud ptransire. qd̄ ostēdit cū dr Descendūt p̄s. Iniquitates mee supgresse sunt caput meum. ⁊ sicut on⁹ graue grauate sunt sup me Prouer.v. Pedes eius descendūt in mortez. Sequit. Iniqtates sue capiūt impiū. Item iniquitas ad tormenta facit peruenire. qd̄ ostendit cū dicit. In infernū viuētes Prouer.xv. In pfundissimū inferni conuiue ei⁹. qz scz iniq in inferno laborabūt in eternū. ⁊ viuēt adhuc in finē. Iñ Sap̄.v. Lassati sum⁹ in via iniqtatis. Sequit. In malignitate aūt nr̄a cōsumpti sum⁹. Talia dixerūt in inferno bij qui peccauerūt. Ipsis etiā pōt dici illud Esaie.lix. Iniquitates vestre diuiserūt inter vos ⁊ deū vestrū. Et ipsi possunt dicere illd Hiere.v. Iniquitates nostre declinauerūt hec. ⁊ pcā nr̄a pbiduerūt bonū a nobis. qz procerto sicut dicit in p̄s. Deus odit omnes qui operant iniquitatem perdet omnes qui loquunt mendaciū. Et Esaie.xxvj. dicitur de peccatore. q̄ in terra sanctorum iniqua gessit. ⁊ non videbit gloriam dei.

Sic ergo patet per ista.xij.membra auctoritatis isti⁹.quō iniquitas.xij.facit mala.transeo sine exemplis gratia breuitatis. Vide in titulis de quibus fit mentio in quolibet mēbro.s.vbi labor.dies.nox.mors.⁊ similia ⁊c.

Inire. Nota q̄ inire idem ē quod intus ire. vel in aliud ire.sicut coire idem est quod conuenire.vel in aliquo loco facto vel cōsortio simul esse.Et dicit ab in quod est intus:⁊ con quod est simul.⁊ ire ⁊c. Igitur dico q̄ inire signat quandā aggregationē.⁊ quandaz vel in bono vel in malo coadunationē.Et sic generaliter possum notare sicut in scriptura patet q̄ homines ineunt

Fedus ⁊ coniugium.
Bellum atq; iurgiū.
Festum ⁊ conuiuiū.
Tractatū ⁊ consiliū.

Initur enī fedus vt pax habeat Josue.ix.Serui vestri sumus. fedus inite nobiscū. Item initur bellū vt ius decernatur. Prouer.xxiij.Cum dispositione initur bellum. Item initur festum seu conuiuiū vt cibus sumat. Gene.xxiij. Inito conuiuio vescentes pariter ⁊ bibentes māserunt ibi. Item initur tractatus seu consilium vt q̄cq; agatur. Mat.vj. Veni vt ineamus cōsilium pariter ⁊c. Multa possent dici.§ q̄ supra tractatū est de federe. bello.cōuiuio ⁊ consilio omitto. Vide in titulis p̄libatis.

Iniuria. Nota q̄ iniuria cōtrariatur iuri. Quicquid enim alicui contra ius infertur iniuria appellatur. Sumitur autem cōmuniter pro iniusta offensa.inquantū.s.peccator offendit deum.proximum ⁊ semetipsum. Iniuriatur enī peccator deo non obediendo. proximo malum infligendo.sibipsi se prostituēdo.seu seruituti peccati submittendo. Et aduerte q̄ iniuria offensa seu cōtumelia non ē alicui faciēda.sed pax ⁊ iustitia frequentanda.membra enī tanta amicicia in corpore colligātur.q̄ vnum alteri non iniuriatur.sed potius ab altero ꝑ virtutes confouetur.Sic cū omnes vnuz corpus simus in xp̄o.singuli autem alter alterius membra (vt dicit Rom. xij.) Nullus debet alteri iniuriam inferre.nec vnus alterz molestare.sed potius diligere ⁊ fouere. vt sic dicant adinuicem illud quod scribitur Matth.xx.Amice nō facio tibi iniuriā tolle quod tuum est et vade.Quod tamen est contra multos.qui sc̄z ita sunt paci et tranquillitati cōtrarij:q̄ modica immo forte nulla iniuriātes occasione innocentes verbis signis ei factis ledūt.Similes arieti qui vermē habet in capite:motu cuius facile solet inuadere ⁊ sine causa petere vel ferire.Sic vero multi sunt qui vermē fatuitatis ⁊ et iracundie:vermē etiam p̄sumptiōis et superbie ita habent radicatū in mente:q̄ sine causa rationabili verbis ⁊ factis alios inuadunt:ipsosq; iniuriose percutiūt atq; ledunt. Isti sunt sicut strix.que alīs dicit bystrix porcus spinosus:qui sc̄z aliq̄liter ꝑuocatus sua spicula seu tela solet vibrare ⁊ vibrādo facit ea quatere vel stridere:tandem aliqō de ipsis spiculis iactat ⁊ boiez vulnerat atq; ledit:sicut sensu apparet:⁊ Solin⁹ recitat. Sic vere tales faciliter ꝑuocant:et tandē stridēt quatiunt et loquūtur:⁊ spicula.id est iniurias verboz̄ ⁊ factoz̄ iacere.et inferre noscunt: quib⁹ sc̄z alios in corde:bonis fama et corpore indebite vulnerāt De talibus ergo iniurijs dici potest illud Eccl.ix. Nō placeat tibi iniuria iniustoz̄:sciēs quoniā vsq; ad inferos non placebit impius. Et si vis potes notare q̄ iniurie

Ab iniustis solent inferri.
A ꝑfectis solent tolerari.
Per prelatū solent euitari.
Per dñm solēt vindicari.

Primo igitur dico q̄ iniuria ab iniustis infertur. Boni enim iusti ⁊ prudētes nō libēter alīs iniuriātur.quinimmo magis vellent sustinere iniuriā q̄ inferre:sicut bene dicit Seneca in ꝑuer. Viri boni ē scire pati nec inferre iniuriā. Istud potissime patet in diuitibus ⁊ maxime in nobilib⁹:qui sc̄z modica occasiōe se reputant iniuriatos ⁊ lesos. Membrum enī quāto nobili⁹ tanto difficilius fert iniuriā:patet in oculo quez plus ledit modicus puluis:q̄ pedem vel manuz lederet magn⁹ lapis. Sic vere ē de nostris nobilibus.quia procerto modico puluere id est modica occasione se iniuriatos asserunt.et si vindicare nequeant statim more oculi lachrymādo vel alīs impacientie signum ostendunt:contra illud Eccle.x. Omnis iniurie proximi ne memineris:⁊ nihil agas in opibus iniurie Et reuera tales qui ita sunt prompti ad iniuriā sentiēdā ⁊ faciēdum.sunt vt cōmuniter ceteris pauperiozes.sicut patet de raptoribus ⁊ publicis homicidis. Ideo bene dicit Eccle.xxj.q̄ obiurgatio ⁊ iniurie annulabāt substantiam. ⁊ substantia superbi eradicabitur. Iniuria ergo ab iniustis infertur. Secundo dico.q̄ iniuria a perfectis suffertur. Quis enī teste Seneca in prouer.difficile sit iniuriam cū patientia cōuenire perfecti tamē viri sciūt iniuriam dissimulare.⁊ quandoq; obliuisci penitus ⁊ donare.⁊ si necesse sit in patientia sustinere.q̄a sicut dicit Crisost.sup Matth. In proprijs iniurijs patiens esse laudabile est.iniuriā aūt dei dissimulare impiū est. Ista tamen sūt contra multos q̄ sc̄z non possunt obliuisci iniurias sibi factas:beneficia aūt si q̄ ab alijs receperint a memoria protinus dilabunt. Vñ Seneca.lxxxij.epistola dicit. Quid inquit eo miserius cui beneficia exadūt.berent iniurie? Et reuera contrariū debet esse.q̄ sc̄z beneficia accepta nunq̄ debent a cordibus nostris recedere:nec ibidem iniurie remanere. Quis enī teste Seneca in prouer. Memoria beneficioz labilis est iniuriaz tenax. Prudens tamen debet iniurias obliuisci: q̄ certo sicut dicit ibidem iniuriaz remediū est obliuio. Homo enī debet iniuriā remittere multiplici ratione. quā doq; ex cōsideratione ꝓprie iniusticie.q̄ sc̄z homo cōsiderat q̄ multa al's cōmisit q̄ apud deū meruerūt maiora ⁊ q̄ quicq̄d patimur peccata nostra meruerūt licet causam nō habeat iniurias nos ledendi. Vñ Grego.xxx.moraliū. Is patienter tolerat iniuriā ⁊ erubescit peccatis nō parcere q̄ apud deū ⁊ primū multa q̄bus pati necesse est se recolit cōmisisse. Item ex alia cōsideratione meriti patiētie. Hō enī iniuriā sibi factā libenter remittit.si futuz p̄miū q̄ exinde acquirit attendit.⁊ q̄ ad exempla xp̄i ⁊ maioz aduertit. Leui.xix. Non eris memor iniurie ciuiū tuoz. Item excōsideratione precedētis amicicie. Nō enī debet iust⁹ homo obliuisci vel pdere amicicia p̄cedentē:ꝓpter modicā iniuriam subsequentē.imo de iniuriatore suo debet dicere cuz Seneca.Si inimic⁹ est fecit q̄d debuit.si amic⁹ fecit q̄d voluit. Talem ergo iniuriā debet homo dissimulare ⁊ ac si facta nō fuisset.ad pristinā amicicia remeare. Exemplo colūbaz que licet inter se q̄q; pugnent pristinā tamē amicicia seu cōsortiū nō declinat.imo oblite p̄stine iniurie ꝑtin⁹ ad pascua simul vadūt ⁊ volant. Exemplo Joseph q̄ immemor p̄stine iniurie fratres suos nō exacerbauit § fouit ⁊c. Genē.xliij.⁊ deinceps. Item q̄q; ex cōsideratione diuine ꝓuidētie. Debet enī cogitare homo q̄ de⁹ q̄q; p̄mittit boi iniuriari.vt inde possit amplius exaltari ⁊ virtus eius ⁊ patiētia emendari:sicut patuit in martyrib⁹. Sicut etiā patuit in multis p̄bis ⁊ doctorib⁹.q̄ sc̄z acceptis iniurijs doriores fuerūt ⁊ magis reipublice ꝓfuerūt sicut patet q̄ Paulus carcerat⁹ suas epistolas scripsit q̄bus ecclesiā illustrauit. Joseph etiam venditus famem p̄uidit ⁊ frumenta seruauit:⁊ sic a morte populos liberauit ⁊ sicut ipse fratrib⁹ suis timētib⁹ ꝑ iuria sibi facta dixit Gen.l. Molite inq̄t timere nunq̄d dei possumus resistere volūtati? vos cogitastis de me malū.⁊ deus vertit illud in bonū: vt exaltaret me sicut cernitis ⁊ saluos faceret multos populos. Et hoc est q̄d dicit Seneca.in epistola. De his rutilij virtus ⁊ innocentia latuisset nisi iniuriā accepisset. Nonne inquit me trodorus postq; perijt inuentus est ⁊ fama eius emicuit. Virtus inquit nō potest latere.⁊ latuisse nō ipsius est damnum. Item q̄q; ex cōsideratiōe ꝓprie impotentie. Homo enī q̄ considerat se impotentē ad sibi factam iniuriaz vindicādā.debz dissimulare ⁊ ex toto dimittere.q̄ sicut supra dictū est iniuriaz remediū ē obliuio. Vel tps ⁊ oportunitatē debitā expectare. Prouer.xij. Qui dissimulat iniuriā callid⁹ est Item q̄q; ex ꝓsideratōe aliene ignorātie sicut patuit in Stephano q̄ remisit iniuriā lapidātib⁹. ꝑ eo q̄ q̄cquid agerēt nesciebāt. Dimitte inq̄t illis q̄ nesciunt q̄d faciunt. Act.vij. Apū enī iuuenū pūctura nō ita ledit nec affligit sicut senū. sicut ait Plinius. Quia reuera pūctura.i.inuidia facta nobis ꝑ iuuenes ⁊ ignaros nō ita dz ledere vel affligere.sicut q̄n fit ꝑ senes boies vel ꝑ doctores. Vñ tullius in retborica dicit. q̄ multū interest in offā iniuria an fiat subito vel ꝓsulte. Mā leuiores sunt q̄ repētino motu accidūt q̄q; premeditata inferunt. ij. Regū. xix. Ne memineris iniuriarū serui tui. Patet ergo q̄ iniuria a perfectis suffer

tur. Tercio dicendo q̄ iniuria per prelatum differtur seu affertur. Spectat enim ad quemlibet virum iustum et maxime ad iudicem vel prelatum iniurias propulsare. et iniuriatos ab iniuriantibus liberare. Ecclesiastici. iiij. Libera eum qui iniuriam patiat de manu superbi. Quarto dico. q̄ iniuria p̄ dominū refert. i. retribuit. quia. s. ipse est qui ēm p̄s. Facit iudiciū iniuriam patientib⁹. dat escā esurientibus. vnde Coll. iij. dr. Qui. n. iniuriam facit reciapiet illud q̄ cūq; gessit. Et sic ergo patet quomō iniuria p̄ dominū retribuit. t refertur. Per iudicem restituit. t auferetur. Per iustum obliuiscit. t sufferet. Per iniustū cōstituitur. t inferet. Vide in alijs titulis similibus sicut ē. Loq̄ Detractio. Percutere. Ledere. Et sic de multis alijs ⁊c.

Iniusticia Nota q̄ licet iiusticia sumi possit p oi pcō, p̄t tñ sumit p̄ p̄rio iusticie. Quodcunq; ergo modo accipiatur. dicamus q̄ iniusticia Linquitur. t confitet a viro penitente. Spernit. t abhorret a viro innocente. Regit. t exercetur a viro pestilente. Punit. t abolet a summo p̄sidente. Primo ergo dicamus q̄ iniusticia a viro penitente debet confiteri. q̄. s. penitens omnē iniusticiā. t peccatuz debet per confessionē emittere. t a se reiicere. t fugare. Mulier ēm habens in vtero abortiuū seu fetū mortuū. t corruptum. necesse ē q̄ ipm (etiaz partus tempe nō expectato) extra eiiciat. t q̄ ipm parturiat. t emittat. ne forte piculuz retinendo incurrat. Sic bō qui in ventre conscientie habz fetum mortuū. i. peccati iniusticiā introdusam. statim. t sine dilatione debet ipm emittere. t p̄ cōfessionē mortuū p̄turire. t tandē p̄ satisfactionē debitam. t a conspectu dei. t bominū apire. Et boc est quod consulit Eccli. xvij. Reuertere iuq̄t ad dñm. t auertere ab iniusticia. Et illud p̄s. Delictū meū cognitū tibi feci. t iniusticiā meā non abscondi. Ita etiā vocemur p̄ psalmistā dicere dño. Peccaui m⁹ cū patribus nostris iniuste egimus iniq̄tatem fecimus. Patet ergo q̄ iniusticia a penitente debet confiteri. Secūdo dico. Oz iniusticia ab innocēte solet abhorreri. Viri. n. iusti et innocentes iniquitatem et iniusticiā detestantur. t cōtra ea verbo. t ope p̄liant. Res. n. recta non bñ cōuenit cū gibbosa. nec cū deuia et tortuosa. Sic vere rectus. t innocens nō bene potest cū iniusticia cōuenire. nec iniquitati aut malicie p̄sentire. dicēs illud p̄s. Non p̄ponebā ante oculos meos rem iniustam: faciētes p̄uaricationes odiui.

Tercio vero dico. q̄ iniusticia a viro pestilente solet exerceri: quia scz viri impij et pestilentes iniusticiā diligunt: et eam exercent faciunt atq; colunt. Pō. Dixit iniustus vt nō delinquat in semetipo: non est timor dei ante oculos eius. Isti ēm sectantur iniusticiā ipsam mentaliter machinādo. Ipsam verbaliter p̄dicando. Ipsam realiter fabricando. Nam p̄certo impij iniusticiam mētaliter machinant. p̄s. Tota die iniusticiam cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum. Et illud iniusta cogitatio eorum. Itez ipam verbaliter p̄testantur. Pō. Effabuntur et loquentur iniq̄tatē: loquētur omnes qui operant iniusticiā. Itē ipsaz realiter operantur. vt sic dicat innocēs illud Exodi. v. Iniuste agit contra me. Unde Sopb. iij. dicitur Principes eius in medio eius quasi leones rugientes. Judices ei⁹ lupi vesptini. Prophete eius vesani. Sacerdotes eius polluerunt sanctum. iniuste egerūt contra legem. Et si vis compara iniustos principes. t iudices leonib⁹ atq; lupis ⁊c. In iusticia ergo a viro pestilēte solet exerceri. Quarto vero dico q̄ iniusticia a summo p̄sidente scz a deo solet submoueri. Deus ēm iniusticiam abhorret et odit. Deutero. xxv. Abhominatur ēm dñs omnem qui facit boc: et auersatur omnem iniusticiam. Et eam finaliter persequitur atq; punit: quia scz isti puniūtur tormento temporali. Excludūtur a vi'u factali. Includūtur in pena infernali. Puniūtur dico temporaliter. Unde Sapiētie. xvj. Creatura ēm tibi factori deseruiens exardescit in tormentū aduersus iniustos Quia revera: sicut Sapi. j. dicitur Iniusticia mortis ē acq̄sitio. Unde in p̄s. dicitur. Iniusti disperibunt simul et reliq̄e eoz interibunt. Item excludūtur facialiter a visione diuina. Unde et deo dr illud Pō. Neq; habitabit iurta te malignus: neq; p̄manebūt iniusti ante oculos tuos. Itē includūtur infernaliter scz in tormētis: quia scz sicut dicit in p̄s. Virum iniustum mala capiēt in interitu. Transeo bre, uiter de iniusticia. quia satis faciam infra de Justicia ⁊c.

Inniti. Nota q̄ inniti idem ē quod incūbere. apodiare: insistere vel firmare. Et dic moraliter q̄ eiri innixio qua homo innititur deo per fidē in ipm credendo. per charitatem ipm diligendo. Unde de anima sancta dicit Canti. viij. Que est ista que ascēdit de deserto delitijs affluens innixa super dilectum. Vinea ēm. t cucurbita debilis sunt nature: t ideo necesse est q̄ alicui rei solide innitatur sic ⁊c. Et ideo fatui sunt illi qui non deo sed mūdo: nō dei sapientie sed propie prudentie: nō dei sanctis sed mūdi amicis innituntur. De quibus dicitur Prouer. iij. Ne innitaris prudentie tue. Et Esaie. xxxvj. dicitur. q̄ si innixus fuerit super baculū arundineū egypti confringetur ⁊c. Et Job. viij. dicitur. Innitetur super domū suā. t tulciet eam. t non stabit ⁊c. Omitto: quia non sunt auctoritates.

Innocentia. Secundū Tullium libro de officijs. Innocentia est puritas animi omnē illationē iniurie abhorrens. Augustinus etiā dicit. q̄ illa est vera innocentia que nec inimico nocet. Dicitur ergo innocentia quasi non nocentia. Innocentis ēm est nemini nocere: sicut hominis benefici est omnes adiuuare. Ista est igit virtus que homini naturaliter est insita. t sibi singulariter cōmēdata. De iure ēm nature homo alteri facere nō debet quod sibi fieri nō vellet. sicut dr Thobie. iij. Quod tibi oderis fieri vide ne alteri facias. Et ideo q̄ nullus vellet sibi iniuriā inferri. bene sequitur q̄ ipaz nulli debet inferre. Habeamus igit innocentiam. quia sicut dicit Plinius. Leo pueris innocētibus solet parcere. t ipsos non ledere nec nocere. Sic vere christus pueros. t innocētes non ledit sed liberabit. t ipsos in paradisum introducet. t saluabit. Fluuius ēm. t riuus purus. t limpidus. t fe abus impmixtus est grosior. Omnis etiā bestia q̄diu est iuuenis. t innocēs est naturaliter amicabilior. Sic vere homo dum in innocētia pseuerat. est deo. t angelis amabilior. t acceptior. Ad bene figuratū est in domino Matt. xviij. Ubi ipse vidit paruulū. t aduocans eū statuit eū in medio dicens. q̄ qui se non bumiliauerit sicut paruulus iste. non intrabit in regnum celoz. Super quo dicit Hieronym⁹ q̄ sicut paruulus non perseuerat in iracundia. Iesus non meminit. Videns mulierem non delectat. non aliud cogitat non aliud loquit. Sic inquit nisi talem habueritis innocētiam non intrabitis in regnū dei. Regnum ēm dei non per violentiam acquiritur. sed per innocentiam possidet. Unde in psalmis querit Dauid. Quis ascendet in mentē domini. aut quis stabit in loco sancto eius? Et respōdet. Innocens manibus. t mūdo corde. qui non iurauit in dolo p̄ximo suo. In quibus verbis ostenditur q̄ triplex innocentia requirit ad hō q̄ in celū p̄ innocētiā ascēdat. Requirit ēm

Innocentia realis. Pueri ēm. t simplices innocenter solent operari. Ideo dicit Innocēs manib⁹. Innocenter solēt meditari. Jō dicunt. Mundo corde. Innocēter solent protestari: qa nō iurāt in dolo p̄primo suo

Innocentia mentalis.
Innocentia verbalis.
Debet ēm esse innocentia.
In reali operatione.
In mentali cogitatione.
In verbali p̄locutione.

Primo ergo dico q̄ nos debemus habere innocentem operationem. Manibus inquit. Per innocentiam enim manuum intelligitur innocentia operum. quia scilicet manibus operamur. Sicut enim animalia innocentia. t mitia habent pedes. t vngues loco manuum. quibus vtuntur planas. t rectas non acutas curuas. t pungitiuas. sicut patet de ouibus et de bobus. Sic vere homines simplices et innocentes habent opera plana: innocentia: iusta et recta. non fallacia seu curua. nec alioq; lesiua vel pungitiua. Innocens inquit manibus. Unde de talib⁹ dicitur. Job. xvij. Saluabitur inquit innocens. Saluabitur autem in mundicia manuum suarum. Sed heu prochdolor charissimi: videtur bodie q̄ talis innocentia non sit in manibus plurimorum: quia vere multi sunt bodie qui non possunt dici animalia inocētia sed nocētia. nō mitia sed crudelia. nō nō benigna. s. isana. nō simplicia. s. ifamia. t isti sūt inter ceteros vsurarij. t auari. raptores. t eractores crudeles. t infideles. Tales ēm vō sūt inocētes. s. poti⁹ in coētib⁹ sunt no

centes.similes leonibus ⁊ lupis qui animalibus innocentibus sunt crudeles.ꝙrũq; sanguine viuũt.⁊ in eoꝝ occisionibus se delectãt.Sic vere charissimi multi sunt ita lupini.leonini.crudeles ⁊ iniqui.q; omnibus simplicibus ⁊ innocentibus sunt crudeles.⁊ per rapinam vsuram ⁊ exactionem eis omnibus sunt nocẽtes.⁊ eoꝝ sanguine.i.eoꝝ temporali substantia sunt viuentes. Unde de istis potest intelligi illud ps. Effuderunt sanguinẽ innocentẽ in circuitu hierusalẽ.⁊ non erat qui sepeliret.Et Esa.j.dicit.Manus vestre sanguie plene sunt. Istud maxime apparet in iniquis iudicibus ⁊ balliuis quibus dr̃ Dañ.xiij. Innocẽtem ⁊ iustum nõ interficies.Non sic charissimi non. Non habeamus opera nocentia ⁊ innocentia. Quia sicut dicit Prouer.xiij.Justicia custodit innocẽtis viam.vnde Job iij.dr̃.Recordare obsecro. quis vnq; innocẽs periit.q.d. nullus.Quia procerto semp innocẽtia ꝓualet atq; vincit. Et q̃uis aliquotiẽs grauiter tribulet.in fine tamẽ saluat ⁊ liberat.Exemplo Ioseph qui innocens venditus ⁊ in lacum missus fuit. finaliter tamẽ liberatus ⁊ princeps totꝰ regni egipti factus.vnde Numeri.xxv.Liberabitur innocens de vltoris manu. Secũdo dico.q; nos debemꝰ habere innocentem meditationẽ.mũdo corde inquit.Aqua fons puro nõ emanat nisi mũdus ⁊ purus riuulus. quia etiã corpus solis valde ẽ purũ ⁊ mũdũ.ideo ab ipo nõ solet nisi purus radius emanare.Sic vere illi q̃ bñt cor innocens ⁊ mũdũ.⁊ per peccata ⁊ vicia nõ corruptũ. nec p malicią deprauatũ.semp solẽt mũdas ⁊ innocentes cogitationes effluere.⁊ tam de se q̃ de alijs innocẽter ⁊ simpliciter cogitare.Mundo corde inquit.Sicut eĩ dicit.ij. retborice. Pueri sua innocẽtia alios mensurant.q.s. pueri q̃ adhuc pauca viderũt.⁊ malicias hoim adhuc nõ sunt experti. nescĩũt iudicare de alijs nisi ꝑm q; ipi iudicãt de seipis. Pueri ergo quia innocentes sunt.innocẽtes alios credũt ⁊ vicia que in seipis nõ sentiũt.esse in alijs non attendũt. qd̃ totũ facit mũdicia cordis.De quo dicit in ps. Peram bulabam in innocentia cordis mei in medio domus mee. Tales ꝓcerto non sunt multi boies corrupti:qui.s.de alijs neq̃ũt bona cogitare: imo q̃ factis alioꝝ q̃q̃ bona itẽtiõe fiãt nesciũt nisi pessima iudicare.Oculꝰ oĩs turbidus et infirmꝰ videt circulũ turbidũ in candela.qd̃ tñ nõ accidit ratione candele ⁊ ratione oculi infirmãtis:qz scz ille circulus est viciũ oculi non cãdele.Frenetici etiã imagines in parietibꝰ esse credũt:q̃uis pictes nõ sunt picti:fantasias.n. que in suis capitibꝰ abundant interiꝰ.credũt esse in locis circũiacẽtibus exteriꝰ.Sic vere charissimi iniqui imaginatores et exploratores solẽt de alijs estimare nõ ꝑm rei veritatem ⁊ ꝑm sue praue cõditiõis cõformitatẽ.Esse eĩ in alijs figuras ⁊ imaginatiões.id ẽ vicia et peccata estimãt: quas esse in seipis nõ dubitãt. Isti ergo sunt sicut fatui iudices q̃ sine oi cognitione de alijs iudicare ꝓsumũt:nõ attẽdentes illud Matb.vij.Nolite iudicare ⁊ nõ iudicabimini.Super quo dicit Aug.in libro de verbis dñi.q; de factis mediis q̃ bono ⁊ malo aĩo possunt agi:temerariũ estimo iudicare et maxime cõdemnãdo.Non sic ergo ⁊ sis innocens:qz vere iste de oibus habet innocentẽ meditationẽ.Mũdo corde inquit. Tercio dico q; nos debemꝰ bẽ innocẽtem ꝓlocutionẽ.Innocẽter eĩ pure ⁊ simpliciter debemꝰ loq̃ nõ falsiter vel dolose.Nõ iurauit inq̃t in dolo ꝓximo suo.Nostra eĩ auiũ innocẽtiũ et maxime fluuialiũ plana sunt atq; recta.sicut patet in anserib⁹ ⁊ anetis:cuiꝰ tamẽ cõtrariũ in auibus ꝑdalibꝰ inueniẽ.Sic vero nostra ⁊ ora auiũ.i.psonarũ simpliciũ ⁊ innocẽtiũ sunt plana p innocentiã ⁊ simplicitatẽ ⁊ recta per certitudinis veritatẽ.Isti eĩ sunt qui nõ iurãt in dolo ꝓximo suo.Juxta illud ps.Prohibe linguã tuaz a malo:et labia tua ne loquãtur dolũ.Un̄ de tali verbali innocẽtia dr̃ Josue.ij.Innoxij erimꝰ a iuramẽto.De multis tamen dr̃ hodie illud ps.Verba oris eiꝰ iniq̃tas ⁊ dolꝰ:noluit intelligere vt bene ageret.Sz de hoc vide infra de loqui innocẽs eĩ nescit loq̃ dolose.Nũq; eĩ dicit aliquid ore nisi quod sentit i corde:et exinde cognoscit sua innocetia:sicut mũdicia pocri noscit in ligua.Lingua eĩ nũcia est cordis. qz scz ex abũdãtia cordis os loquit.Habeamus igit inocẽtem prolocutionẽ.De laudibus igit innocẽtie pulcre loquitur Crisꝰ.in quadã omelia dicens sic.Gaude o innocentia ⁊ exulta:gaude inquã quia vbiq; illesa es:vbiq; secura. si temptaris ꝓficis:si humiliaberis erigeris:si pugnas vicis si occideris coronaris.Tu inquã in seruitute libera es: in periculo tuta es: in custodia lete:tibi oĩs reatus subiacẽt tibi oĩs malicia subiugat:te potentes honorant:tuscipiunt principes: magnates exquirũt: etiam illi qui nunq̃ te desiderant:qui expugnant.Tibi boni parent:mali inuidẽt zelant emuli:inimici succumbũt.Nec vnq̃ poteris victrix nõ esse:etiã si inter homines defuerit iustus iudex.Istam auctoritatem posses per diuersas partes diuidere:⁊ singulas partes mẽbris singulis applicare.Habenda est igitur innocentia manualis.Innocentia cordis alis.Innocentia verbalis. Si aũtvis aliquid plenius de inocẽtia ꝓtractare.Dic q; ꝑm Tullij innocentia est virtus animi omnẽ illationẽ iniurie abhorrens.Augustinus etiam sup ps.dicit. Qz vera innocentia est que nec inimico nocet.Notare ergo possumus q; inscriptura inuenitur.

Innocentia victa.
Innocentia ficta.
Innocentia picta seu facta.

Innocentia victa est illa quã habent illi qui sunt in nocentes ꝓpterea q; nõ possunt nocere:sicut sunt mali pauperes ⁊ depressi: qui libenter nocerẽt si possent.Et ista innocẽtia est sine merito: quia scz ista nõ meretur gratiam saluatoris.sed potius miseriam atq; penaz.Hiere.xlvj.Castigabo te in iudicio:nec quasi innocẽti parcam tibi. Item innocẽtia ficta est innocentia ypocritarum.qui scz fingũt se innocẽtes⁊ simplices cum tamẽ sint malicioſi ⁊ duplices.Et ista etiam nõ est vera innocentia.nec merẽt dei misericordiam sed tormẽtuz Unde Hieremie.xlix.Ecce quibus nõ erat iudicium vt biberent calicem:bibentes bibẽt.et tu quasi innocens relinqueris:non eris innocens bibens sed bibes. Item est innocentia picta id est gratijs ⁊ virtutibus insignita. Et ista est innocentia simpliciũ ⁊ iustorum.que scilicet habet puritatem ⁊ sanctitatem immixtam.quia scilicet sicut stelle create sunt de materia purissima. cõtrarietatem qualitatum seu cõtroversiam nõ habẽte.et ideo in se perseverãt et durant.quo ad alios vero influũt rutilant et choruscãt. Sic vere innocẽtes qui scilicet in comparatione mentis sue nihil habent duplicitatis aut cõtroversie:falsitatis seu malicie cuiusq; in bono perseverant et durant:et virtutibus rutilant ⁊ choruscãt⁊ alios illuminãt ⁊ illustrãt. Perseverãt dico scilicet sine peccati corruptione dicentes illud Job. xxvij.Donec deficiam nõ recedã ab innocẽtia mea:⁊ iustificationem meam quam cepi tenere nõ deseram.Splẽdẽt etiam ⁊ choruscãt sanctitate⁊ perfectione ps. Nõ priuabit scilicet deus bonis eos qui ambulãt in innocẽtia domine deus virtutum. beatus homo qui sperat in te.Et Hebre.vij.Talis decebat vt nobis esset põtifex:sanctus innocẽs: impollutus.segregatus a peccatoribus.⁊ excelsior celis factus.Illuminãt etiam ⁊ illustrãt scilicet alios doctrinali predicatiõe.⁊ exemplari cõuersatione.Unde de Dauid innocẽte dicitur in ps. Qz ipse pauit eos scilicet verbo et exemplo in innocẽtia cordis sui⁊ i intellectibus manuum suarum deduxit illos.Et bene dicit i intellectibus.quia procerto innocẽtes sunt illi quibus deus magis communicat donum intellectus ⁊ sapiẽtie ⁊ eloquẽtie sacramẽtum. Un̄ Seneca i epistola ad Paulũ ait.Qz vero de ipso paulo dixerat.Mirari cũ posse qualiter homo qui nõ legittime imbutus sic taliter sentiat.Cui ego respõdi dixit Sene.Solere deos ore innocẽtium fari.Breuiter notabo q; innocẽs.

Summe veritati beret stabilius.
Seeum colloquẽti credit humilius.
Secũ quersantes mutat in melius.
Falsa machinãtes vincit virilius.
Tribulationes suffert facili⁹.
Cõsolatiões habet fertilius.

Dico ergo q; innocẽs summe veritati beret stabilius.Cõstat eĩ q; similia stabili⁹ iũgunt ⁊ berẽt.Et iõ cũ xps sit innocẽs⁊ pur⁹:bene sequit̃ q; innocẽtes stabili⁹ sibi berẽt.s. p glutinũ charitatis.Exẽplo pueri innocẽtis q̃ vidẽs in speculo faciẽ suã:⁊ credẽs cẽ aliũ puez ipm osculat̃:⁊ diligit:⁊ pozigit sibi panẽ.Sic vere innocẽs qñ videt imaginẽ⁊ similitudinẽ innocẽtie sue in speculo eterno qd̃ est dr̃ solet ipm osculari ⁊ sibi adherere p charitatẽ:panẽ sue tpalis substãtie ipsius ipsius expẽdere ⁊ se eiꝰ seruitio dedicare ⁊ sibi dulciter adherere.vt sic dicat dñs illud ps.Innocentes ⁊ recti adbe-

serũt mihi. Et alibi. Ambulans in via imaculata hic mihi ministrabat. Igit innocẽs sume vitati beret stabili⁹. Itẽ in nocẽs sibi colloq̃nti credit būili⁹. Ram⁹ cñ q̃nto gracilior tãto facili⁹ torq̃t. z ad partẽ quã volueris facili⁹ inclinat. Sicve ille q̃ ẽ gãlis innocẽs atq; vulq̃ solet suggestõni alio rũ faciliter credẽ. z se ad credendũ qđ dicit z ad concedẽ dũ qđ petit faciliter inclinare. vñ de facili credulitate innocentiũ dr Prouer. xiiij. Innocens credit omni vbo. Quia sicut dicit Hiero. sup Mat. xviij. ibi. Quicũq; būiliauerit se sicut paruulus iste ⁊c. Sicut paruulus non pseuerat in iracũdia. Iesus non meminit. nõ aliud cogitat z aliud loq̃tur. sic nisi talem babueritis innocentie puritatẽ regnum dei intrare nequibitis. De innocentiũ vo facili liberalitate dr Job. xxvij. Innocens argentũ diuidet. Scit cñ q; sicut dicitur Prouer. xxviij. Qui festinat ditari non erit innocens. Et ideo innocens magis sua studet erogare q̃ alienа lucrari. vnde Augu. super ps. xxxviij. Vera inquit innocentia est vbi ẽ integritas sine peccato. redditio sine debito. flagellum sine merito ⁊c. Patet ergo q; innocens sibi colloquenti credit humili⁹ seu q; a se petenti dabit liberalias. Item innocens secũ conuersantes in meli⁹ mutat. Sicut cñ res pura non maculat contingentem. ꝯ eũ purificat z mũdat. sicut patet in aqua munda vel panno. sic persona innocens se cõtingentes z secum cõuersantes non solũ nõ inficere. ꝯ purgare z sanctos z innocentes facere non cessat. ps. Cum sancto sanctus eris. z cũ viro innocente innocẽs eris. Ideo quilibet ecclesiasticus cui maxime est necessaria innocentia. dicere debet illud ps. Lauabo inter innocentes manus meas. z circũdabo altare tuũ domine. Ut audiã vocem laudis ⁊c. Vide infra de societate. Item innocens falsa machinantes vincit virili⁹. Innocentia cñ solet finaliter falsitatem z maliciã vincere. z machinationũ nequitiã supare. Similis cñ videt innocẽtia lapidi saphyro. qui ẽ lapidariũ z Dyascoridem venenis resistit. tremorem cordis tollit. se portantẽ victorem facit. z vinctum de carcere soluit. obductaq; foues z vincula tacta dirumpit. Sic vo innocẽtia veneno malicie solet obuiare. tremorẽ cordis. i. dubitatõem z metũ solet tpare cãs et cõtrouersias facit supare. z de carceribus z ãgustijs solet eripe z saluare. Sic ei dr puer. xiij. Justicia custodit innocẽtẽ viã. Innocẽtia ei audaciã generat: timorẽ tpat a morte liberat. Audaciã dico generat. vñ cũ a q̃dã sapiẽte sct petit q̃daz rex q̃d esset in micissimũ boi. Rñdit. Alẽ bõ. Itẽ petijt q̃d esset illud qđ nõ pmitteret boiem fieri lassuz Rñdit. lucrũ. Itez petijt q̃d esset illud quod magis faceret boiem audacẽ et letũ. Rñdit innocẽtia. Quia reuera: in q̃cũq; tormẽto vel piculo. et in cuiuscũq; falsе accusatiõis articulo innocẽtia est illud qđ audacius facit pugnare letius viuere z fortiꝰ z virilius triũphare. Audacius dico pugnare. Unde Job. xvij. Innocẽs cõtra ypocritã suscitabit: et tenebit iust⁹ viã suã. et mũdis manibus addit fortitudinem Seneca etiã in puer. dicit. q; in malis spare bonũ nisi innocens nemo põt. Letius etiaz viuere: qz scz nihil ita letificat cor sincez sicut innocẽtia. Unde Hiero. ad demetriadẽ dicit. q; innocẽs inter ipa tormẽta fruit securitate: z cuz penam metuat de innocẽtia gloriat. Virili⁹ etiã triũphare: qz pro certo innocẽtes adiuuat. scz innocẽtiã z victoriã eis donat z de manib⁹ inimicoꝝ liberat atq; saluat. Job. xxij. Saluabit innocẽs: saluabit autẽ imũdicia manuũ suarum. Numeri. xxxv. Liberabit innocẽs de vltoris manu. Igitur innocẽs falsa machinãtes vincit virili⁹. Itẽ innocẽs tribulatiões suffert facilius. quia pculdubio bodie innocẽtes et iusti sunt illi q̃ magis sunt obnoxij et expositi miserijs z erũnis. Unde puer. xxij. Innocẽs pertrãsiit z afflictus est. Et Eccl. iij. Vidi inquit culũnias q̃ sub sole gerũtur: z lachrymas innocẽtiũ z cõsolatorẽ neminẽ. Itẽ innocẽs cõsolationes babet fertilius: qz scz innocẽs finaliter nõ perit tormentis infernalib⁹. Juxta illud pdictũ Job. iij. Recordare obsecro q̃s vnq; innocẽs perijt: aut q̃n recti deleti sunt. q. d. nunq̃. immo saluant et gaudent solatijs supnalibus. ps. Quis ascẽdet in montẽ dñi: aut q̃s stabit in monte sancto ei⁹. Innocẽs manib⁹ z mundo corde ⁊c. Sequit. Hic accipiet benedictionẽ a dño: et misericordiã a deo salutari suo. Et sic patet quot bona facit innocẽtia. Aduerte tamẽ q; pauciſſimi babent innocẽtiam. quia z si in illis que objiciunt̃ sit homo innocẽs. in alijs tamẽ babet quo iram dei meruit z est nocens. ita q; z si sine causa patit̃ q̃ctum ad ꝺ que apparẽt. nõ tamẽ iniuste patit̃ q̃ctum ad alia que forte cõmisit. z q̃ctum ad dei iudicia que nos latent. Nemo cñ ꝓprie se potest dicere innocentem cũ omnis humana natura pluribus obnoxia sit peccatis Job. ix. Si iustificare me voluero os meum cõdemnabit me. si innocentẽ ostendere prauũ me cõprobabit etiã si simplex fuero hoc ipm ignorabit anima mea. Ista ergo de innocentia sufficiant ⁊c.

Inopia. Inops. Nota q; inopia paupertas: inedia: egestas videnit idem sonare z significare. Ops aũt z opulentia dicũtur ab ope. Ops aũt dicit fuisse vxor saturni. que a saturãdo fingit̃ dicta a poetis. ad denotandũ dum saturitas terrenoꝝ opem ferat mortalibus vniuersis. inquantuz opes z opulentiam eis prestat. Dicit̃ ergo ꝓprie inopia idem q; opum defectus z carentia. Et inde est q; sicut tria genera opum seu diuitiaruz inueniunt̃. s. temporales spũales z eternales. Sic econtrario tria genera inopie reperiuntur vicz.

Tpalis que terrenis caret subsidijs.
Spũalis que virtutũ caret diuitijs.
Infernalis que supnis caret solatijs.

Et sic dico q; sunt

Quidã qui priuant̃ opibus optimis.
Quidã qui fedant̃ moꝛib⁹ virulentis.
Quidã qui locant̃ domibus feculẽtis.

Primi pternũt̃ p fortũe gñe cauterijs.
Scdi grauant̃ p culpaꝝ vile collirijs.
Tercij dãnant̃ ad iferni triste suspirijs.

Prima est inopia pauperũ miseroꝝ.
Scda est inopia boim peccatoꝝ.
Tertia est inopia vilium damnatoꝝ.

Dicam ergo primo q; est quedã inopia que gazarum caret subsidijs. Et ista est illa quam in mundo sustinẽt pauperes z mẽdici: q̃ scz indigẽt necessarijs huius vite z sic inopes quasi sine opib⁹ appliant̃. Sicut ei in terra sunt alique partes pingues z fructibus opulente: alique vero steriles infructuose z sicce. Quod fit propterea q; non in equali gradu posite sunt. immo vt communiter partes terre pinguiores sunt inferiores z a celo remotiores: patet in vallibus. ptes vero sterliores sunt celo ꝓpinquiores mũdiores z saniores. sicut patet in montib⁹. Sic vere dico q; nõ solũ in statu fortune est dare boies pingues diuites fructiferos: immo etiã boies tenues z siccos: steriles: inopes z mendicos. Et pculdubio isti celo z deo p gratiam z affectionẽ p ceteris sunt ꝓpinqui: z magis a peccato mundi z puri. z sursum ab bona eterna amplius eleuati ps. Suscitans a terra inopem. z de stercore erigens pauperem. Fructuosi vero z diuites vt cõiter magis a deo et celestibus sunt remoti p peccatum: z amplius lutosi et immundi. Alique cñ sunt terre in quib⁹ nunq̃ pluit: sicut est egyptus que scz est arenosa et sterilis quantũ est de se: de⁹ tñ nefectum pluuie solet supplere z fluuium nyli z pbisos quivenit de paradiso facit annuatim sup illam terram aridam redũdare. z sic solet eã quasi diuinitus irrigare z multis fructibus fecundare. Quia reuera dato q; inopes careant pluuia. i. opulentia terrenoꝝ. et q; fortuna ipsis deneget bona sua: deus tñ ipsoꝝ nõ obliuiscitur: immo fluuio paradisi. i. gratia celesti ipsos irrigat z cõsolatur: ita q; bonis celestibus spũalib⁹ z eternis finaliter cumulant̃. Sicut cñ in ps. dicit̃. Deus adiuuit pauperem de inopia: et posuit sicut oues familias. Et nota si vis de inopibus q;

Istos mali ledunt et sincopant.
Isti deum laudãt et nuncupant.
Hij deũ et virtutes querũt et anticipãt.
Isti celum tenent et occupant.

Dico igitur q; istos inopes solent mali turpiter grauare: q; reuera tyrãni magis solẽt exercere vires cõtra inopes et impotẽtes et sibi resistere nõ valẽtes q̃ cõtra alios. Silẽs lupis q̃. s. magis infestãt oues et bestias miserabiles q̃ noctuas Ezec. xxij. Sicut leo rugiẽs rapiẽsq; pdã alias deuorauerũt. opes et pcũ acceperũt. Et in ps. dr. de tyrãno. q; pfecut⁹ est boiem innocẽtẽ et cõpũctũ corde mortificare. Figura. j. Re. xv. vbi dr q; saul et pplis pepcit pinguioꝝ⁹ amalech: q̃cqđ aũt vile et reprobũ fuit demoliti sũt qz pcerto mali z potissime iudices z pfecti: solẽt pinguioꝝ⁹ z ditioꝝ⁹ pcereviles vocat reprobos. i. opes q̃s reprobauit fortũa solẽt ꝫ iustitiã pculcare: qz reuera isti psequunt̃ opes ipsos

fraudando ⁊ decipiendo. ps. Gladiū euaginauerūt pecca
tores. intenderūt arcū suū. vt decipiāt pauperē ⁊ inopem
Item ipos mordendo ⁊ decipiendo. ꝓuerb. xxx. Genera-
tio q̄ ꝑ dentibus gladios habet vt comedat inopes de ter
ra ⁊ paupes ex hominibus. Item ipos sperneudo ⁊ nō suc
currendo. vt ⁊ ipis impijs diuitibus dirigant inopes ver
bū. ps. Quare faciem tuam auertis. obliuiscēris inopie et
tribulationis nostre. Et reuera diuites nūq̄ deberent pau
perū obliuisci. ꝙ eis potius misereri. Ad hoc. n. sibi diuitie
dant. vt per eas inopib⁹ succurrat. ⁊ vicenersa occasione
paupes ipis celestis gloria ⁊ peccatoꝝ venia concedat. ij.
Coꝝ. viij. Vestra abundantia illoꝝ inopiā suppleat in p̄
senti. vt ⁊ illoꝝ abundantia vestre inopie sit supplementū
⁊ fiat equalitas. Et hoc ē qđ admonet sapiēs Eccli. iij. vbi
dicit sic. Etiam esurientē ne despexeris. ⁊ ne exasperes ho
minē i inopia sua. coꝝ inopis ne afflixeris. ⁊ ne protrabas
datū angustianti. sicut faciebat illa de qua dr ꝓuer. xxxj.
Manū suā aperuit inopi. ⁊ palmas suas extendit ad pau
peres. Et merito inopes nō debent exasperari nec grauā
ri. ꝙ potius adiuuari. qz ꝑcerto deus ipis finaliter misere
tur. ⁊ eoꝝ iniurias vindicat ⁊ ꝓsequit. ipos defendit libe
rat ⁊ tuet. Solet em̄ inopes fouere ⁊ recipe. ps. Propter
miserias inopū ⁊ gemitū paupeꝝ nunc exurgā dicit domi
nus. ponam in salutari ⁊c. Item solet xp̄s inopes saluare
⁊ eripere. ps. Eripiens inopem de manu fortioꝝ eius ⁊c.
Item solet xp̄s iniasores damnare ⁊ diripere ps. Cogno
ui qz faciet dn̄s iudiciū inopis ⁊ vindictā paupeꝝ. Breui
ter ergo dico q̄ istos inopes solent mali nequiter grauare

Item viri inopes solent deū dulciter laudare. Inopia
em̄ infortuniū ⁊ tribulatio sunt q̄dā repcussiones et q̄da3
impedimēta q̄ bō in istis tpalibus non inueniat requiem
aut q̄etem. ⁊ q̄ cōpulsus ad deū redeat. ip̄m q; laudet ma
gnificet ⁊ req̄rat. Iuxta illud ps. Imple facies eoꝝ igno
minia. ⁊ q̄rent nomē tuū dne. qz sicut pila contra duꝝ mu
rū ꝓiecta repcutit. sic voluntas ad murū. i. ad grossa ⁊ ru
dia tpalia ꝑ desideria impleta. q̄n per infortuniū repcutit
⁊ reiect. nec ibi pādere ꝓmittit. constat q̄ exinde resilit. ⁊
supra ad deum laudandum et magnificādum euolare cō
pellit. Figura Gen. viij. De colūba egrediente de archa. q̄
non inueniens vbi requiesceret pes eius quasi cōpulsa re
dijt ad noe in archam. Sic vere homo quando a deo exi
ens ⁊ archam diuine gratie dimittens: ⁊ exteri⁹ ad mundi
gaudia ⁊ negocia se emittens solet intentione sua fraudari
⁊ non inuenit requiem vbi spauerat inuenire. et tunc quasi
compellit ad Noe. id est ad deum reuenire. archam. id est
seueritatē status gratie contra diluuium introire. et deum
amare requirere et laudare. Inopia enim id est exterior in
fortunitas facit homini tria bona. videlicet.

Unum priuatiue. Priuatiue dico. Et istud ē quia ho
Aliud positiue. mo qui in ꝓsperitate penitus pec-
Et aliud cōdusiue. caret. supbiret scilicet luxuriaret et
contenderet. aduenīente inopia a talibus impedit. et sic ta
lis inopia et si ad meritū non adiuuat. peccati tamen euasi
onem ꝑcurat. Eccle. xx. Est qui vetat peccare p̄ iopia. Po
sitiue etiā quia scilicet homo ex talibus compellit ad deum
recurrere et ipsum laudare. timere et honorare. ps. Paup
⁊ inops laudabunt nomē tuū. Conclusiue insup. qz scilicet
eoipso q̄ aliquis est inops et paup concludit q̄ deus tene
tur ipsum exaudire ⁊ ipsum dirigere et fouere. ps. Inclina
domine aurē tuā ⁊ exaudi me: q̄nia iops et paup sum ego
Custodi aiam meā quoniā sanctus sum. saluum fac dne
seruū tuū sperantē in te. Inopes igit solent deū dulciter
laudare Item dico q̄ inopes solent deū velle ⁊ optare:
dicentes. scz illud. ps. Oculi mei languerūt pre inopia. da
mihi ad te dne. expādi ad te manus meas supple optādo
spūalia non terrena. Item dico q̄ inopes solent celū in
fine captare. hoc est deum possidere vel occupare. Vapor
em̄ quāto purior et leuior: et quāto omni materie terestri i
permixtior. tāto ascendit altius et fit superior ⁊ sublimior.
Sic de inopib⁹ qui omni terrestri et grossa terrenoꝝ mate
ria carent. constat q̄ finaliter sursum ad celū ascendunt. et
inferiora exeunt et dimittunt et ad salutē eternam ⁊ gau
dia paradisi transcendunt. vnde de eo dicitur in ps. Parcet
pauperi et inopi. ⁊ animas paperū saluas faciet. Sequit

Redimet inquit aias eoꝝ. ⁊ honorabile nomē coꝝ coram
ipso. Patz ergo quō illi qui tpaliter sunt inopes celū occu
pant. deū ⁊ virtutes anticipāt: deū laudāt: sub malis dan
dicāt. Et sic ptz primū principale: vz. q̄ est q̄dam inopia q̄
gazarū caret subsidijs. Scdo principaliter dico q̄ est q̄-
dam iopia que virtutū caret diuitijs. Et illa nihil aliud est
q̄ peccatū. qđ nihil aliud est q̄ carētia gratie ⁊ virtutis. Et
sic peccator dr inops: qz spūalibus bonis caret. Et de hac
dr. Eccl. xl. In ore imprudētis cōculcabit inopia. Et. xxvij
Propter inopiā multi deliquerūt. Et illō Prouer. vj Qui
aūt adulter est ꝓpter cordis inopiā ꝑdet aiam suā. Inopia
em̄. i. gre carētia: est illud a quo ort peccati nequicia ⁊ ma
licia: qz reuera deū timētes ⁊ in eius gratia viuētes. tali in
opia nō grauantur: nec peccati iniuria molestant p̄. Nō
est in opia timētib⁹ eum. Ista est inopia q̄ virtutū caret di
uitijs. Tertio principaliter dico q̄ est inopia q̄ celoꝝ ca
ret solatijs. Et ista est inopia inferni: qz scz illa est tanta q̄
oīs rerum abūdātia nihil reputat quinimo quāto in mū
do p̄cessit maior rerum abūdātia: tāto (nisi bn̄ vtamur ea
dem) sequit maior inopia ⁊ penuria. figurata in inopia vi
ctualium q̄ ꝓtingit tpe ioseph: de qua dr Gen. xlj. q̄ vberta
tis magnitudinez ꝑditura esset inopie magnitudo ⁊c. Un̄
diabolus figurari potuit in illo iepte: de quo dr Judic. xj.
Et cōgregati sunt ad eum viri inopes ⁊ latrocinātes. qz. s.
viri inopes. i. oīnib⁹ bonis carētes ad dyabolū in inferno
cōgregant: ⁊ cum eo ꝑpetuo cōmorant Job. xxvij. Apprę
hēdet eum. s. damnatū q̄si aqua inopia. Un̄ differētia po
nit inter opes tpales ⁊ spūales: qz scz opes spūales q̄ sūt
gratia ⁊ virtutes ducūt hoiem ad opes ⁊ gliam supnalem
Opes aūt tpales ducūt hoiem nō ad opes: sed ad iopias
infernales. Un̄ Eccl. iij. dr Oz interdū de catbenis ⁊ carce
re egredit quis ad regnū: ⁊ alius natus in regno inopia co
sumit. Et sic patet q̄ est inopia. Eternalis. Spūalis. ⁊ Tē
poralis. vide vbi Pauptas.

Innumerabilis. Vide vbi multitudo. Et
vbi Oēs: ⁊ silibus ⁊c.

Inquinare. Cum inq̄nare nihil aliud sit q̄ fe
dare. bn̄ videt q̄ inq̄namentū ni
hil sit aliud moraliter loquēdo q̄ peccatū. Peccatū em̄ est
illud quod inq̄nat ⁊ qđ aiam maculat atq; fedat: vt deo
abhorribilē ipsam reddat. Dicat ergo aia mūda ⁊ sctā illō
Cant. v. Expoliaui me tunica mea: quō induar illa. Lauī
pedes meos quō inquinabo illos? qz reuera aia q̄n ꝑ cō
uersionē tunicā male cōuersatiōis exuit: ⁊ pedes affectio
nis ꝑ cōfessionē mūdauit ⁊ lauit: nunq̄ ꝑ recidiuū debet
amplius pcti tunicā reinduere: nec affectus cordis amplius
inq̄nare. Et nota q̄ aliq̄ sunt q̄ maculāt ⁊ inquināt q̄cq̄d
tangunt: videlicet. Fumus. Humus. Limus. Fimus.

Sic vere in moribus inquinat homo. Inquinat ergo
Per fumum supbie ⁊ pompositatis. fumus supbie ⁊
Per humum substātie ⁊ cupiditatis. vanitatis Eccl.
Per limum luxurie ⁊ carnalitatis xiij. Qui tetige-
Per fimū male amicicie ⁊ societatis. rit picē inquina-

bit ab ea: sic q̄ coicat supbo induet supbiam. Item inqui-
nat humus substātie ⁊ cupiditatis. Tpalia em̄ immunda
sunt cibaria: q̄ coinquinat ꝑ auaricia cor humanum. ij. Es
dre. viij. Polluta est terra coinquinatiōib⁹. ⁊. ij. Pe. ij. Re
fugientes coinquinatiōes mūdi. vñ de illis sanctis dicitur
j. Mach. j. q̄ elegerūt magis mori q̄ cibis coinquinari im
mundis. Item inquinat lim⁹ luxurie ⁊ carnalitatis: san
guis em̄: pinguedo: limus et viscus: ⁊ oīa talia viscosa faci
liter coinquinat cōtingētem. Sic caro carnalitas et luxu-
ria vñ. ij. Eoꝝ. vij. Mūdem⁹ nos ab iquinamētis carnis. s.
ad modū inocētium. de q̄b⁹ dicit Apocal. iij. Hij sunt qui
cū mulieribus nō sunt coiquinati. virgines em̄ sunt ⁊ sequū
tur agnum quocūq; ierit. Item inquinat fimus male ami
cicie seu corrupte societatis: sicut antiquitus figurabatur
in lege vbi tactus mortui inquinabat hoiem et immūdum
cōstituebat. vñ Baruch. iij. Quid est israel q̄ in terra ini
micorum es? inueterasti in terra aliena: coiquinatus es cū
mortuis. deputatus es cum bys qui in inferno sunt. Et
breuiter iuxta sententiam saluatoris Math. xv. Et Mar.
vij. Nō illa que in os intrāt coinquināt hoiem. scz cibaria
corporalia. ꝙ vere illa que de corde exeūt ⁊ cruinat. s. furta

homicidia ⁊c. Hec sunt inquit q̄ coīnquināt hominē. Unde de peccatoribus dicit Titu.j. Oia inquit munda mundis: inquinatis aut infidelib⁹ nihil ē mundū. ⁊ inquinate sunt eoꝝ et mēs ⁊ cōsciētia. Talia ergo inq̄nameta. scz vicia ⁊ peccata sunt mūdanda. sicut dicit Ezech.xxxvj. Mundabimini ab oībus inq̄nametis vestris. Et mento quia ꝓcerto. qui a talib⁹ inquinamētis mūdatus nō fuerit: in palatium paradisi nullāten⁹ introibit. Juxta illud qđ de sapientia dicit Sap.vij. Nihil inquinatū in illa incurrit. candor ē. est lucis eterne. Hec igit de inquinare et cōtaminare sufficiant. Vide de macula. immūdicia et cōtaminatione et silib⁹

Inquirere. Vide vbi Querere.

Insania. Insanus. Nota q̄ insan⁹ dicit quasi nō san⁹: eo scz q̄ insania mētis auferat sanitatē. Insan⁹ ergo dicit homo qñ non ē sane mētis: vtpote qñ versus est in vesaniaz vel furorē. Igitur loquēdo moraliter dico q̄ oīne peccatū dicitur insania: eo q̄ mentē būanā facit non sanam: ne sana sape vel sentire. Quia reuera: sicut insania tollit discretionē: mutat affectionē: infert afflictionē: affert ꝓditionem: tollit dico discretionē: q̄ scz insan⁹ nō discernit inter verū et falsum: quinimo vnū ꝓ alio sepe recipit. se etiā egrotare nō credit cuz grauiter infirm⁹ sit. Oculosq̄ indiscrete vertit ⁊ extēdit. caput frequēter mouet: et dentib⁹ sepe frēdet mutat etiā affectionē. q̄ scz vinum et carnes et alia nociua appetit. medicū suum mordet ⁊ odit. remedia et emplastra sibi vtilia ꝓicit et expellit. et in sonitu vinculoꝝ suoꝝ gloriatur ⁊ psallit. Infert etiā vexationē seu afflictionez. q̄ vigiliā ⁊ inquietationē facit. et licet infirm⁹ nō sentiat corpus ledit. Affert etiā ꝓditionē. scz mortem: quia scz insan⁹ cito morit nisi celeriter occurrat. Reuera talis infirmus ⁊ furibūdus est peccator. q̄ ꝓcerto postq̄ insania peccati mētem infecerit. omnē debitam discretionē bonoꝝ tollit. ⁊ verū ꝓ falso ad suggestionē dyaboli vel heretici qñq̄ sumit. Oculos intellect⁹ ⁊ mētis ꝓ opiniones fatuas circūducit. et alios cōtinendo et etiam cōminādo caput agitat. et per iram in alios sepe frendit. ⁊ in suos custodes ⁊ medicos. hoc est dictu in suos p̄dicatores ⁊ p̄latos aliquotiēs insurgit. ipososq̄ p detractiones mordit ⁊ ledit. ⁊ multos sine cā innocentes psequit ⁊ inuadit. Actu.xxvj. Jpos inquit cōpellebaz blaspbemare. ⁊ ampli⁹ insaniēs psequebar. Jste etiā nociua mundi bona appetit. vtilia vo ⁊ salutifera remedia. s. opera pnie ⁊ bona documenta refugit ⁊ cōtēnit. Infirmitatē ⁊ turpitudinē peccati sui nō credit aut sentit vincula suaꝝ malaꝝ concupiscentiaꝝ amat. ⁊ in eoꝝ sonitu. i. infamia malorꝝ actuū suoꝝ q̄q̄ gaudere ⁊ psallere cōsuevit. Vigil ⁊ inq̄etus ad mundi negocia discurrit. ⁊ licet cantet ⁊ tripudiet. i. licet in tpalibus gaudeat. tamē ad mortē eternā ꝓperat atq̄ tendit. Un̄ de insanis pcōribus dici pōt illud Sap.xiij. Insanie inquit plenas vigilias babentes. neq̄ vitā neq̄ mūdas nuptias custodiūt. ⁊ alib⁹ alū ꝓ inuidiā occidit. aut adulterās cōtristat. ⁊ oia cōmixta sunt. sanguis. bomicidiū ⁊ furtū ⁊ fictio. corruptio. infidelitas. turbatio et periurii. Seqr. Aut. n. dū letant insaniūt. aut certe vaticinant falsa. aut viuunt iniuste. aut periurant cito. Breuit igit notare possum. q̄ insan⁹ solet vana videre ⁊ somniare. Solet seda palpare et ptractare. q̄. s. i san⁹ nō abboꝝret tangere res immūdas. Solet sp sitire et estuare. Solet alta sentire atq̄ iactare. Sic ꝺe dico q̄ pcatoꝝ diuersimode solet insanire vel ꝓditōes insani b̄re.

Insanit em̄ superbus vana somniando.
Insanit mundus seda faciendo.
Insanit auarus opes sitiendo.
Insanit p̄sumptuosus alta sentiendo.

De insania em̄ superbie dicitur illi Sēnacherib iij. Reg.xix. Insaniisti in me. et superbia tua ascendit in aures meas. De insania vo luxurie dicitur Ezech.xxiij. sb figura male mulieris. Tradidi eam in manus amatoꝝ suoꝝ sup quorum insaniuit libidinem. ipi discoopuerūt ignominiā ei⁹. De insania autē auaricie potest dici illud Esa.xxiij. Maledictio vorabit terram. ideo insanient cultores eius. De insania vo p̄sumptionis et stulticie. qua. s. p̄sumptuosi vana et inepta opinantur et sentiunt. potest dici illud Actu xxvj. Insanis paule. multe lre ad insaniā te conuertūt. Et in ps. Beatus vir cui⁹ est dn̄s spes ei⁹ ⁊ nō respexit in vanitates ⁊ insanias falsas. Aduerte tū q̄ i scptura sit mētio.

De insania vera. Insania vera animus ledit. Unde
De insania ficta. iij. Videte insanias multas in me.
De insania falsa. dio samarie: ⁊ calūniam patiētes in penetrabilibus eius. Insania ficta sapiēs vtit: q̄ scz sapiens quandoq̄ simulat se esse stultū: sicut fecit dauid coraz achis ne cognosceret. j. Reg.xxj. Vidistis boiem insanum quare adduxistis eū ad me? Insania falsa iustis opponit q̄ ꝓcerto mundi peccatores ⁊ seculi sapientes sanctos viros reputant fatuos ⁊ insanos. sicut de xp̄o dicit Joh.x. Demoniū inquit babet ⁊ insanit. Et de illo filio ꝓbetaꝝ: qui missus ab belyseo vnxerat iehu in regem israel. dr. iij. Regum.ix. Dixerunt alij quidvenit insanus iste ad te. Sz vere finaliter post mortem insania ista reputabit sanitas: ⁊ iustoꝝ vita apparuit fuisse sanctitas. Sap.v. Videntes turbabunt timore borribili dicētes intra se: bij sunt quos aliquando babuimus in derisum ⁊ in similitudinē improperij nos insensati vitam illoꝝ estimabamus insaniam ⁊c. Ecce quō cōputati sunt inter filios dei: ⁊ inter sanctos sors illoꝝ est ⁊c. Vide supra de Furore.

Insanabilis. vide vbi Sanitas.

Insatiabilis. vbi Sacietas.

Inscius. vbi Scientia.

Inscrutabilis. vbi Scrutari.

Insensatus. vbi Sensus.

Inserere. vbi apponere. vel adiungere.

Insignis. auctoritates deficiūt.

Insilire. vbi de saltu. ⁊ Silire.

Insidiari. Insidiari nihil aliud est q̄ occulta cōtra aliquem exploratio: ⁊ fraudulēta machinatio ⁊ malitiosa inuestigatio ⁊ psecutio. Et ptinet insidiatio ad falsos ⁊ malicioſos deceptores ⁊ exploratores: qui scz insidiari dicunt: q̄ insident ad alioꝝ facta inq̄rendum ⁊ inuestigandum vt ipsis noceant ⁊ offendant. Et dicit insidiari ab in. i. infra aliqua latibula machinari. Nota breuiter q̄ triplex est insidiatio. scilicet Quedam

Cupiditatis.
Fallacitatis.
Crudelitatis.

Primo ergo dico q̄ est insidiatio auaroꝝ qui sūt similes draconi qui elepbātibus insidiat: vt eū in cauda inuoluat: ⁊ liget pedes eius vt ipm ad terrā ꝓsternat vt sanguinem eius bibat. Sic vere vsurarij ⁊ auari more draconis. id ē igne auaricie inflāmati: solēt insidiari elepbātibus. i. pauperibus viris bonis ⁊ simplicibus: vt ipsos in suis cōtractibus inuoluāt. vt ad terrā p pauptatē ipsos deuoluant ⁊ vt sanguinē sue tpalis s̄be rapiāt atz sugāt. De illis dr in ps. Insidiat vt rapiat pauperē rape pauperez dū attrabit eū. Jste sunt q̄ insidie auaroꝝ. Scdo dico q̄ sunt insidie deceptoꝝ. Falsi em̄ ⁊ ꝓditores sub specie amicicie ⁊ sub dissimulatione alicuius occasionis: factis ⁊ verbi boi insidiant vt habeant qđ de boibus obloquant qđ maxime faciunt detractores in claustris: balliui in causis: aduocati i litigijs: adulatores in cōuiuijs. Jdeo dicit Ecci.xj. Nō omnem boiem inducas in domū tuā. multe em̄ insidie sunt dolosi. Insidiator em̄ solet tria principaliter intendere. scz

Ut lateat.
Ut placeat.
Ut nocect.

Jste em̄ intendit latere: q̄ scz subvarijs fictionibus celat ⁊ abscōdit malam intentionem. Intendit etiaz placere: q̄ scz vt melius decipiat: ⁊ vt fidelis amicus credat: ⁊ ne eius malicia videatur: solet plura placentia pretendere: ⁊ diuersa cum diuersis diuersimode simulare. Intendit etiam nocere: q̄ statim q̄ falsa ⁊ insidiose potest scire secreta bominis: ipm accusat ⁊ diffamat. Unde isti sunt similes aucupibus: qui insidiantur paruis auiculis. Jsti enim sub foliis sedent vt lateant: ore sibilant vt pleceant: tandem eas capiunt vt eis noceant. De boc dicitur Eccl.xij. In labijs suis indul

eat inimicus. ⁊ in corde suo insidiat vt subuertat te i foueā. Iste sūt igit insidie deceptoꝝ. Tercio dico q̄ sūt insidie demoniorꝝ. Demões em̄ insidiant bobus. sicut insidiant Mustele passeribus. Unde de istis dicit. j. Macha. xj Catti muribus. Castra alienigenarū occurrebant Lupi ouibus. in campo: ⁊ tenebant insidias in Latrones trāseuntib⁹ montib⁹. Talibus ergo insidijs caute et prudēter est resistendū. vñ Eph̄. vj. Induite vos armaturā dei: vt possitis stare aduersus insidias dyaboli. ⁊c. Si vo vlterius velis aliq̄d ꝓsequi. Dic q̄ insidie sp cū habeant fieri in latibulis ⁊ occultis: sicut patz de illis q̄ insidiant alijs in factis armoꝝ: qui scz abscōdūt se in latibulis: ⁊ capta occasione vel opportunitate nocēdi insiliūt i incautos: ⁊ sic q̄ñq̄ ciuitates ⁊ castra: vel milites q̄ talia ñ cauebāt destruūt vel occidūt. sicut Josue. viij. dicitur. Qz cū rex bay cū exercitu suo ꝓsequeret hostes suos: insidie q̄ latebāt surrexerūt ꝓsertim: ⁊ hostes q̄ fugam simulauerāt redierūt: ⁊ sic regem cū exercitu deleuerūt ⁊ ciuitate etiaz succenderūt. Dicā q̄ sili modo loquēdo moraliť. Illi qui simplicib⁹ volūt nocere. cū palam aut publice appere no lint: ne forte eoꝝ machinaměta ab alijs videanť: ⁊ visa etiam caueanť. solent occulte sb̄ varijs fictionib⁹ ⁊ dissimulationibus malicias suas facere. ⁊ sub eis ne pateant ⁊ ne alij ꝓcipiant latitare. Inuēta vo occasione nocēdi: solent subito insurgere: ⁊ venenū qd̄ ꝓparauerant ꝓpinare: ⁊ incautos inuadere ⁊ grauare. ij. Paral. xiij. Jeroboaz retro moliebatur insidias. Et nota q̄ quatuor sunt genera bominum qui non cessant insidiari iustis: vicz. Fortuna. Caro. Demon. Et homo.

Fortuna insidiat vt deijciat
Mulier insidiat vt diripiat.
Dyabolus insidiat vt inficiat.

Ergo dico q̄ sunt insidie fortune q̄ suos extollūt vt deijciāt. Fortuna. n. est sicut rota: cui qui adheret quasi insidiose et dulciť surs̄um leuať. ⁊ versa rota ꝓpter sui pond⁹ impetuose descēdit ⁊ deijcitur. Quia ꝓcerto fortuna fallax est: et sb̄ specie boni ⁊ sb̄ velamine ꝓsperitatis mūdane insidiat bomini: vt dū non aduertit deijciat in foueam: ⁊ in statuz aduersitatis ⁊ dānationis subuertat. Un̄ Seneca epistola xxviij. Cōparat munera fortune illis cibis seu oblectamēti s q̄ ponūtur sup laqueū ab aucupe ad capiēdum aues: qz scz vbi circa illa pauca cibaria auicule delectanť. de laqueo capiūtur. Quia reuera sepe fit q̄ dum mūdus ⁊ fortuna maiora bona offerūt: tanto in fine maiora mala ⁊ tribulamina inferūt. Et sic ptz q̄ fortune bona nibil aliud q̄ insidie et deceptões sunt. Un̄ Seneca li. de sen. oratoꝝ dicit q̄ oīne blandimētum fortune speciosū cū periculo intest. Et in epla. xxviij. dicit sic. Ad oīne fortuitū bonū suspiciosum pauidūq; sb̄sidere: mūera ista fortune sunt insidie. Mā et fera et auis aliqua spe oblectata decipit. Sūt igit insidie fortune q̄ suos leuant vt deijciant. Item sūt insidie carnis seu male mulieris q̄ suos scalpunt vt diripiant seu accipiāt. De mala muliere ptz. quia semp insidiat bomini vt scz blādimentis suis ad malū alliciat: ⁊ vt finaliť ipm ad pauptatem deducat. Un̄ de mala muliere dicitur Prouer. xxiij. Qz ipa insidiat in vijs suis quasi latro: ⁊ qs incautos viderit interficiet. Mulieres em̄ pulcre ⁊ ornate: ⁊ in vijs ⁊ locis publicis exposite: q̄d aliud sunt q̄ quedam insidie ad subuertēdū mores videntiū ordinate. Marci. vj. Herodias aūt insidiabat iobāni ⁊c. Vide de luxuria. Item sunt insidie demonis q̄ suos latent vt inficiant. De demone aūt q̄ insidiet patet. Quia reuera sicut lupi ⁊ leones insidiāt pecudib⁹. sic demones insidiant bomib⁹. Leo em̄ sub frondib⁹ virentib⁹ se solet abscondere: vt sic captata occasione possit pecudes inuadere. Sic ve diabolus sub viroze alicui⁹ boni ⁊ sub spē alicui⁹ virtuosi operis solet boi insidiari. ⁊ malā suam intētionem abscōdere: ⁊ cū opportunitatē inuenerit solet p tentatōem prūpere: ⁊ per peccatū boiem stragulare. pō. Insidiat quasi leo i spelūca sua. Et aduerte q̄ demones q̄ñq̄ insidiant in montibus dignitatū vt nos occidāt p supbiam. Judic. ix. Posuerūt insidias in mōtiū sūmitate. Q̄ñq̄ insidiant in siluis. seu nemorib⁹ facultatū vt nos occidant p auariciā. Treno. iij. In deserto insidiati sunt nobis. Q̄ñq̄ insidiant in torrentibus seu paludib⁹ carnalitatū p luxuriā. j. Regum xv. Tetenderūt insidias in torrēte: ita q̄ ipi sunt q̄ dicunt illud Prouer. j. Venite insidiemur sanguini. Breuiter ergo ⁊ demones ⁊ petā insidiant temp. ⁊ ipos incautos i interitū subuertāt. Eccl. xxvij. Leo venationi insidiat temp: sic petā opantib⁹ iniq̄tates. Item sunt insidie mali bominis q̄ fatuos lactant vt decipiāt. Un̄ ꝓcerto in homine pctōre vel puerso constat: q̄ nunq̄ cessat bonis ⁊ simplicibus insidiari: ⁊ malū contra eos machinari. Un̄ de malis dicit Hiere. v. Inuēti sunt in populo meo impij insidiantes velut aucupes: laqueos ponētes ad capiēdum viros. Mali em̄ insidiant bonis sicut de illo Menelao dicit. ij. Macha. iij. Qz ipe crescebat in malicia ad insidias ciuiū Et etiā vt plurimū insidiant alijs malis. Sicut em̄ bubo ⁊ monedula sibijnuicē insidiant. ⁊ alter alteri⁹ ouа furant. qz scz monedula furat de die ouа bubonis ꝓ eo quia tūc bubo obscure vidz. Bubo vo furat de nocte ouа monedule: qz scz de nocte bubo videt clarius ⁊ monedula obscurius: sicut ponit liber de natura rerum. Sic reuera mali sibi q̄ñq̄ inuicē insidiant: ⁊ vnus cōtra aliū malicias machinatur. vt ouа: id est bona tpalia alter alterius depredatur Illi em̄ qui clarius vidēt. i. cautiores ⁊ malicia magis pleni sunt: alioꝝ scz minus clare videntiū ouа ⁊ bona furant et diripiūt. Ecōuerso vo sepe fit q̄ fortūa int̄ eos sorte vertit: q̄z qui incautiores fuerāt clarius vidētes malicioshores efficiūtur. Alij vo vel senectute vel fortuna in sensu et malicia debetanť. ⁊ tūc illi q̄bus ꝓmo insidiati fuerant: ipsis insidiant. ⁊ bona ipoꝝ rapiūt ⁊ predāť. Esa. xvij. Et sūt capiētes eos q̄ se ceperāt: ⁊ subijciēt exactores suos. Ista potissime patent in aduocatis ⁊ vsurarijs. q̄ inter ipos sepe fit q̄ alter alterius prede intēdit. ij. Paral. xx. Vertit do minus insidias eoꝝ in semetipos. Et reuera iustū est: q̄ q̄ alioꝝ vite quieti ⁊ bonis indebite insidiant. q̄ñq̄ alios sibi insidiantes reperiāt. ⁊ q̄ in simile foueaz quā alijs fodebant cadant. Qd̄ sepissime fit de baliuis ⁊ officialib⁹ d̄ñoꝝ qui scz primo insidiant pauperib⁹: sb̄ finaliter prede fiunt alijs insidiatoribus maioꝝ. Est em̄ auis dicta platea q̄ pisces bene comedit. sb̄ eas nō piscatur. Insidiat tamē auibus q̄ piscāt pisces. et eas expectat ad excūdū aquā. ⁊ sic aufert eis pisces quos insidiando venati fuerāt. sicut ponit liber de natura rerum. Sic vere sepe fit q̄ illi q̄ insidiose ⁊ fallaciter pisces. i. diuitias acquisiuerūt in manib⁹ aliorum insidiatoꝝ: latronū. s. vel raptoꝝ seu etiam maloꝝ vominoꝝ suoꝝ incidūt q̄ quicq̄d male acq̄siuerant secū tollūt. Ve q̄ predaris: nōne et ipe predaberis? Esa. xxxiij. quasi diceret sic. Dicit em̄ Seneca. Ab altero expecta qd̄ alteri feceris. Istud autē potissime pōt applicari ad officiales regū ⁊ principū. Isti em̄ dñi sunt sicut ista auis q̄ scz alienos pisces. i. alienas diuitias piscari. i. rapere volūt. Sed reuera isti insidiant illis q̄ tales pisces piscāt. s. suis officialibus ⁊ baliuis. vsurarijs etiam ⁊ pueris. ⁊ inuenta occasione quicq̄d portant eis auferūt. ⁊ sic p manus istoꝝ pisces alienos comedūt. ⁊ diuitias quas ipi a pauperib⁹ rapere voluissent: raptas tamē ab alijs secum tollūt. Bene ergo dicit Prouer. xj. In insidijs suis capient iniqui. supple ab alijs insidiatoꝝ magis magnis Patet ergo q̄ mali insidiantur aliquotiēs malis. Et si vis nota q̄ in b mūdo inueniūtur multa genera bominū: qui insidijs ⁊ deceptionibus solēt vti. videlicet.

Mordacis eloq̄ntie detractores
Voracis auaricie mercatores.
Fugacis amicicie sectatores.
Fallacis inimicicie tractatores.
Veracis sanctimonie confictores.
Tenacis immūdicie dilectores.

Primi insidiant criminibus vt ipa mordeant. Secūdi insidiantur pauperibus vt secū habeant. Tercij insidiant diuitib⁹ vt secū gaudeāt. Quarti insidiant simplicibus vt ipis noceant. Quinti insidiant bonoribus vt ipis polleant. Sexti scz luxurioši insidiant stercoribus vt ipis fetent. Dico ergo q̄ sunt insidie bominū detractoꝝ. Isti em̄ insidiant operibus alioꝝ. vt scz babeant aliq̄d quod de eis possint dicere: ⁊ in quo possint famā eorum ledere vel mordere. similes polypis vel alio noie multipedibus q̄ scz conchilib⁹ seu ostreis insidiari dicūtur. ⁊ cum eas apertas viderint lapilluz inijciūt ne claudantur ⁊ sic carnes eorum comedūt ⁊ de eis satiūtur. sicut ponit Plinius. Sic vere detractores insidiantur alijs: vt

si aperiantur.i.si se eis reuelauerūt ⁊ sua interiora ostendunt:possint lapillū eis injicere.i.possint aliqd eis obijcere et carnes.i.vitam ⁊ famam eorū diris detractionib⁹ vorare Eccl.xj.Homo peccator sanguini insidiat.Hieremie.ix Sagitta vulnerans lingua eor:pacem cum amico suo loquitur ⁊ occulte ponit ei insidias. Item dico q̄ sunt in fidie hominū auaror.qui scz nō cessant insidiari diuitijs et hereditatibus.quō scz possint ipas subtrahere.⁊ sibi acquirere ⁊ habere.Et ideo sub beneficientie tuco insidiātes qñq; bona sua ipis mutuant.ipaq; vsuris ⁊ fraudibus accumulatis taliter implicant:q̄ ipos tandē depauperāt exheredant ⁊ denudant. Unde illud p̄dictum p̄s.Insidiat vt rapiat pauperē.rapere pauperē dum attrahit eū. Itē sunt insidie falsoꝝ amicorum seu hominū adulatorū: qui scz amicos se solēt fingere.⁊ sb velamine charitatis insidiādo diuitibus adherere.vt scz possint ab ipis aliqd extorq̄re. Unde.j.Qui comedūt tecum ponent insidias contra te. Item sunt insidie proditor:qui scz sitientes sanguinez aliorum eor saluti insidiantur:⁊ sub specie boni malū contra eos machinantur Prouerb.xij.Verba impior insidiātur sanguini. Item sunt insidie confictorū.scz hypocritarū:qui.s.sub velamine sanctitatis insidiantur honorib⁹ acquirendis.De quibus dicit Luce.xx. Or iudei miserūt ad dñm insidiatores qui se iustos simularent. Item sunt insidie immūdorum seu luxuriosoꝝ.qui scz insidiantur personis pulcris ⁊ iuuenibus:vt eas deducant ⁊ ejciant in peccatum. Un de illa procaci muliere dicitur Prouerbio.vij.Or ipa erat garrula ⁊ vaga.quietis impatiens nūc foris:nūc in plateis.nunc iuxta angulos insidians.Et breuiter sicut nullus est dare animal q̄n vtatur insidijs ad capiendum predam suam.⁊ q̄n sub aliqbus velaminibus vel fictionibus se occultet.Sic reuera vix est dare aliquod crimen:q̄n illi qui illud volunt p̄mittere:aliquib⁹ vtantur insidijs.⁊ velatis fictionibus se occultent ⁊ cautelis vt citius perueniāt ad intentū.Job.xxxviij.Cubant in antris: et in speculis insidiant⁊ ⁊c.Vide supra de Absconder:et in locis infinitis:⁊ vbicūq; de tentatione fit mentio. Et si vis scire quō sunt precauēde insidie malignorū:certe dico q̄ quādoq; ad deum recurrēdo.Exemplo merguli:qui timens insidias aucupum volat ad aquam:⁊ infra penitus se immergit. Sic si dyabolus vel malus homo tibi insidiatur:ad aquam deuotionis volare debes:⁊ te per considerationem interius occultare.Quādoq; nosipos reludendo.Exemplo herecij.q̄ timens insidias seip̄m recludit infra spineam pellem suam.quia scz tutum est occasiones fugere.⁊ a publico secedere:⁊ seip̄m reludere. Quādoq; penitentiam faciendo:⁊ carnem etiam macerando.Exemplo conchiliū que timentes insidias piscatorū:in scopulis se abscondūt.scopuli autē qui asperi sunt penitentie formā gerūt.Quādoq; per prudentiā vigilādo:⁊ de insidijs timendo ⁊ p̄uidendo.Exemplo scz gruū:que constituūt vigilias quādo cubant ne p insidias p̄ueniant.Quādoq; de morte ꝓria cogitando.Exemplo colūbe que videns aquilam insidiantem refugit ad foramen ⁊c.Et sic de alijs.vñ illud predictum Ezech.vj.Induite vos armaturā dei:vt possitis stare aduersus insidias dyaboli.Quia procerto sicut mali insidiantur bonis vt ipis noceāt:sic ecōuerso boni debent insidiari malis:vt scz eorū malicias p̄caueant. Juxta illud Prouerb.j.Frustra iacitur rbete ante oculos pennator. Ipsi quoq; contra sanguinem suū insidiantur ⁊c.Sufficit.

Insipiens. Nota.q̄ insipiētia contraria est sapientie.Cuz igitur insipiens dicat ille qui sapientia caret:sapientia autē q̄nq; supponit p p̄sona filij dei in diuinis.cū filius sit sapiētia dei patris.sicut ipa eterna sapientia dicit.Eccl.xxiij.Ab initio ingt⁊ ante secula creata sum. Sequitur Et ore altissimi prodij.Et sequitur. Ego sapiētia effudi flumia ⁊c.Q̄nq; vero supponit p discretione et prudentia.Q̄nq; p cognitione ⁊ scientia. et maxime p cognitōe ⁊ noticia celestiuz ⁊ diuinor.⁊ sic dicit q̄ scientia est de intelligibilib⁹:prudentia de agibilibus:sapiētia vo de eternis ⁊ contēplatōem gustabilibus. Cum igitur sapientia dicta sit a sapore:bene possum concludere:q̄ insipiens ille dicitur:qui predictis gradibus sapientie caret:⁊ qui per peccatum increate sapientie opponitur:et create per ignorantiaz ⁊ stulticiam contrariatur. Igitur cum insipiens possit dici quilibet peccator inscius et ignar⁹. Notabo q̄ in scriptura reperitur.scz Insipiētia Preteritatis ⁊ idolatrie. Primi sunt excecati q̄ desi Simplicitatis ⁊ ignorantie. piūt in supnalibus.Secū Fatuitatis ⁊ insaientie. di sunt elevati q̄ despiunt in tēporalib⁹.Tercij sunt hebetati q̄ despiūt in ⁊ tutibus

Prima est insipiētia detestabilis illa scz que deo ⁊ bōis eternis contrariat.⁊ que in bonis illis saporez nō inuenit nō delectat.⁊ q̄ terrenis occupata celestia ñ curat nec meditatur. De qua in p̄s. Dixit insipiens in corde suo non est deus. Roma.j. Cū deum cognouissent nō sicut deum glorificauerūt.& euanuerūt in cogitatōibus suis.⁊ obscuratū est insipiens cor eorū:dicētes em̄ se esse sapiētes:stulti facti sunt.Et ista est insipiētia mundi sapiētiū.q̄ scz nihil gustant aut sapiūt de supnis. Secūda est insipiētia excusabilis.illa scz quā habent simplices ⁊ spūales viri circa regimen terrenor.⁊ qua a scientia ⁊ intelligētia elongat.de q̄ ij.Cor.xj.Utinam sustineretis modicum q̄d insipiētie mee: & et supportate me:quasi diceret talis insipiētia ⁊ simplicitas est supportāda:⁊ piez benigniter excusāda.et.ij.Cor. xj.Frēs libenter suffertis insipientes cum sitis ipi sapientes. Tercia est insipiētia vituperabilis:illa scz que prudētie ⁊ vtuali cognitōi ⁊ noticie inimicat.De qua in Psal. Vir insipiens nō cognoscet:⁊ stultus nō intelliget hec. Et isto modo insipiens dr̄ peccator qui nō sapit nec intelligit illa que ptinent ad salutem:et q̄ operatur ⁊ agit illa q̄ opponūtur ⁊ obuiant debito vsui ⁊ cursui rōnis.De ista igit prosequar aliquātulum magis late ⁊ dicaz.qz sicut bruta animalia dicūtur insipientia ⁊ rōne carentia:pro eo qz nō recordantur de preteritis:nec ordinat de p̄sentibus:nec p̄uident aut p̄uident de futuris.Sic peccator insipiens potest dici:qz obliuioni videtur dedisse mala p̄terita que cōmisit.nec prudenter agit p̄sentia vt incumbūt.nec de futuris prouidet vt deberet. Psal.Homo cum in honore esset non intellexit:comparatus est iumentis insipientibus:⁊ similis factus est illis. Nota ergo q̄ insipiens

Disciplinam fugit et detestatur. Dico igitur q̄ insipiens correctōem solet
Sine causa timet ⁊ conturbatur. detestari Prouer.xij.
Indebite de bonis opinatur. Qui odit correctionē
Inboneste viuit ⁊ cōuersatur. insipiens est. Item si
Indiscrete loq̄tur et affatur. ne causa solet pertur
Infinite mozitur ⁊ damnat. bari. Psal. Turbati sunt oēs insipientes corde. Item
male de alijs solent opinari. Eccliastes.x. Insipiens oēs
stultos extimat. Unde Sapie.iij. de iustis dicitur. Or visi
sunt oculis insipientium mori.illi autem sunt in pace. Item
inboneste solent cōuersari.⁊ maxime quātum ad peccatū
carnis. Unde Prouerbior.xviij. Qui tenet adulterā stultus est ⁊ insipiens. Et Roma.j. Repletos oēm iniquitate
fornicatōne et auaricia ⁊c. Sequitur. Insipientes incompositos:sine affectōne:sine federe:sine misericordia. Item solet insipiens indiscrete loqui vel effari:quia scz insipientes
loquūtur indignatiue:iniuriatiue ⁊ iactatiue seu precipitatiue. Indignatiue dico: Prouerb.xix. Diues torquens labia sua insipiens est. Torquens dico:scz indignatiue. Insuper Eccliastes.x. Labia insipientis precipitabūt eum initium verborum eius stultitia:⁊ nouissimū illor error pessim⁹. Stultus verba multiplicat ⁊c. Item solet insipiēs
ineternū mori vel damnari. Iste em̄ est finis malorum insipientiū fatuorum.scz mors eterna. Psal. Simul insipiens ⁊ stultus peribunt. Ista ergo sufficiant gratia brevitatis. Vide de Sapientia. Stulticia. Fatuitate. Ignorantia et similibus.

Inspicere. Vide vbi Aspicere.

Inspiratio. Idem est quod facta per spiritū reuelatio.

Instare. Instans. instanter. Nota q̄ instantia quādoq; sumitur p propinquitate imminente.sicut Genes.xxxviij. Instante partu apparuerūt gemini. Quādoq; pro tēpore momētaneo ⁊ transeūti.

cut cum dr. Natura nō operatur in instanti. ꝛ q̄ ania chri
sti in instanti fuę creatiōis fuit beata vel vnita verbo. Q̄ñ
q̄ pro actione cōtinua ꝛ nō desinenti. Ecclīastici. xxvij. Si
no in tumore dñi teneris te instāter. i. continue: cito sub
uertetur domus tua. Q̄ñq̄ pro operatione sollicita ꝛ diligen
ti. Sicut cum dicitur Judith. iij. Clamauit popul⁹ ad do
minum instātia magna. Quocūq̄ ergo modo sumatur in
stantia: notabo generaliter q̄ in scriptura reperit instātia
Quam debes habere. Primo ergo dico q̄ est q̄dam
Quam debes videre. instantia quā vir prudens de
Quam debes timere. bet obseruare. Et ista est instā
tia in bonis operibus faciendis. Arbores em̄ que tēpore
hyemis impedite fuerūt. solent adueniente vere: producti
oni florū et foliorū diligenter instare: ꝛ tarditatem p̄ceden
tem p instātem diligentiam compēsare: ꝛ ad productōem
naturalem diligenter intendere ꝛ vacare. Quanto em̄ pre
cessit acrior ꝛ maior retardatio: tanta (opportunitate habi
ta) sequitur instantior et diligentior executio: Sicut patet
in vineis que quāto longior a frigore impedite fuerūt: tan
to impedimento cessante instantius fructificant et produ
cūt. Sic vere homo etsi quādoq̄ frigore indeuotionis seu
corporis aut tribulatōis bona opera facere ꝛ tardetur: in
uenta tandem opportunitate debet instanter bonis labori
bus insudare et bonū facere: ꝛ moram priſtinam compen
sare. Exemplo frigidis: de qua dicit Solinus. Q̄ quādo
inuenit capulos suos raptos: ipos tam instanti celeritate
proseqūtur q̄ nihil tam longum est qđ non breuiter in bre
ui pambulet: nihil adeo antecedit vt nō ilico assequat. q̄n
imo vt ait. Si venator fugēs nauem intrauerit anteq̄ ve
neat ad littus: suam patenter punit tarditatem. Sic vere
homo q̄ predam et fetus gratie ꝛ glorie quos amisit vult
recupare et consequi. debet instantissime ꝛ velociter bene
operādo ipos inuestigare ꝛ prosequi: ꝛ si ipos ꝓut optat
nequit attingere: debet tarditatem suam p penitentiaz ca
stigare. Ideo cuilibet diligenti dr illud. ij. Thym. iiij. Pre
dica vbum insta importune: ꝛ opportune argue: obsecra: in
crepa ꝛc. Sequitur. Tu vo vigila: in omnib⁹ labora. Opus
fac euangeliste: ministerium tuū imple: sobrius esto. Exem
plo scilicet apostoli. q̄ dicebat. ij. Cor: xj. Instantia mea q̄
tidiana sollicitudo. Nota ergo q̄ prudēs hō debet instanter
Predicare vbum veritatis. Instemus igit veritat⁹
Inuocare opem diuinitatis. verba p̄dicando Actu.
Castigare facta prauitatis. vj. Nos autem minste
Informare plebē humilitatis. rio verbi instantes eri
Fabricare opus vtilitatis. mus. Itē instem⁹ di
uinitatis opem inuocando. Judith. iiij. Clamauit popul⁹
ad dñm instantia magna. Et Col. iiij. Oratōi instate. Itē
instemus prauitatis facta puniendo seu corrigēdo. Exem
plo iude. de quo dicitur. ij. Macha. xij. Judas autē vehe
menter instabat puniens ꝓfanos. Item instemus humili
tatis gentem informando seu instruēdo. s. deuotos et sub
ditos nostros. quia sicut dr Judith. viij. Instabat sup alli
gantes manipulos in agro. Item instemus vtilitat⁹ opus
exercendo seu faciendo. Juxta illud qđ precipitur Eccle
siastes. ix. Quodcūq̄ facere potest manus tua instāter ope
rare ꝛc. Et sic patet q̄ est quedam instantia quam vir pru
dens debet obseruare. Secūdo vo dico q̄ est quedam
instantia quam vir prudens debet cogitare. Et ista procer
to est instātia ꝛ imminēs ꝓpinq̄tas mortis nostre seu etiā
tentationis dyabolice. q̄e nobis imminet omi die.
Instat em̄ dyabolus vt nos percutiat. De instantia
Instat mundus vt nos inficiat. dyaboli per
Instat mors seu interit⁹ vt nos deijciat. tentatiōes p
cutientis potest dici illud. ij. Parali. xiij. Respiciens iudas
vidit instare bellum ex aduerso ꝛ clamauit ad dñm. De in
stantia autē mūdi nos p delectationes inficientes: dicitur
Judicū. xv. Cum dies triticee messis instarent venit sam
son inuisere volens vxorem suam. De instantia vo mortis
nos a vita deijcientes potest dici illud. ij. Thymo. iiij. Ego
autem iam delibor: ꝛ tempus resolutōis mee instat. Et sic
patet q̄ est quedam instantia quā vir prudens debet co
gitare. Tercio dico q̄ est q̄dam instantia quaz vir pru
dens debet formidare. Et ista ꝓcerto est instantia iudicij ꝛ
inferni: ꝛ mortis etiam eterne que instat nisi p̄cauerimus.
Teste em̄ apostolo. ij. Tymoth. iij. In nouissimis diebus
instabūt tempora periculosa: quādo complebit illud Sa
pientie. vj. Fortiorib⁹ fortior instat cruciatio: ꝛ potētes po
tenter tormenta patientur. Et tamen ꝓculdubio licet ista
insistent: vani tamen ꝛ fatui nō aduertūt. Sicut Judicuz
xx. dicitur. Q̄ ingrauatum est bellum contra filios beny
min: et nō intellexerūt q̄ ex oīi parte illis instaret interi
tus. Et sic ergo patet quō in scriptura reperitur instantia.
Formidanda. Cogitanda. et Obseruanda. Vide de Dili
gentia et Sollicitudine ꝛc.

Instar. Vbi Similitudo. Imago. vt: et sicut.

Instaurare. De restituere. restaurare. repa
rare et reedificare.

Instituere. Instituta nō sunt auctoritates: vi
de vbi. Constituere. ꝛ Statuere.

Instruere. Nota q̄ instruere quādoq̄ sumit
pro cōstruere vel fabricare. Et inde
dicit instrumentū. Q̄ñq̄ autē sumitur p ordināre: arma
re seu munire: ꝛ sic de Joab dr. ij. Regū. x. Q̄ videns pre
paratum sibi prelium esse ex aduerso: instruxit aciem con
tra syrum. Et Deutro. j. dr. Cunq̄ instructi armis pgere
ꝛc. Quādoq̄ vo et cōmuniter instruere accipit pro doce
re: erudire: et informare: Sicut in Psal. dicat dauid dño.
Viam iustificationū tuaruz instrue me: ꝛ exercebor ꝛc. Et
dñs respondens dicit. Intellectum tibi dabo ꝛ instruaz te
in via hac qua gradieris: firmabo super te oculos meos.
ꝛc. Distingue si vis quō homo instruitur ꝛ informatur tā
a deo q̄ a parentibus aut a prelato. Quādoq̄ p lecturaz
et eruditōem. Quādoq̄ per reuelationem aut inspiratōez
Quādoq̄ per disciplinam ꝛ castigatiōez. Concorda si vis
Transeo: q̄ pauce sunt auctoritates. Vide vbi Docere: ꝛ
Erudire: ꝛ similibus.

Insula. Nota insula est portio terre aquis ex om
ni latere circūsepta. Et videtur q̄ moraliter
accipiēdo insula potest referri ad personas ꝛ ad loca. Ad
personas dico: quia per insulam possunt intelligi viri bo
ni ꝛ viri mali. Ad loca etiam: q̄ per insulam possunt intel
ligi Ecclesia. Religio. Mūdus. Infernus. ꝛ Paradisus.
Sic igit notabis: q̄ in scriptura reperitur loquēdo mo
raliter ꝛ in bono significato insula
Deserta ab hominū ritu. Prima est iusti perfectio.
Secreta et sine mugitu. Secūda est vera religio.
Repleta opulento victu. Tercia est celi possessio.
Justus dicitur insula: quia cingitur aquis deuotionis.
quia sicut dicitur in Psal. Justus est tanq̄ lignum quod
plantatū est secus decursus aquarum: quod fructum suū
dabit in tempore suo. Et folium eius non defluet ꝛc. Reli
gio dr insula q̄ cingitur aquis compunctōnis. Unde reli
gio est illud firmamētum: de quo dr Genes. j. Fiat firma
mentū in medio aquarum. Paradisus vo dicitur insula:
q̄ cingitur aquis tribulatōis. pro eo scz q̄ nullus intrat i
sulam nisi per istas aquas. vñ Ezech. xlvij. Traduxit me
per aquam vsq̄ ad renes ꝛc. Et illud Sapiētie. x. Tran
stulit eos per mare rubrum: et transuexit eos p aquam ni
miam. Et q̄ etiam finaliter iste locus repletur aquis refe
ctionis. refrigerij: et consolatiōis. Psal. Super aquas re
fectionis educauit me. Dico ergo primo q̄ iustus dr in
sula deserta. id est insula separata. Maz sicut materialis in
sula ab alia terra discernitur ꝛ disiūgitur: aquis circumda
tur ꝛ abluitur. ventis insufflatur ꝛ abstergitur. fluctibus
vberatur ꝛ pcutitur. terremotu sepius turbatur ꝛ cōcuti
tur. piratis et profugis exponit. herbis tñ ꝛ fructib⁹ redū
dat ꝛ cōponit. ꝛ cantib⁹ auiū iocūdat ꝛ disponit. Sic re
uera iust⁹ homo separat ab alijs p singularis vite pfectio
nem Gen. x. Diuise sunt insule gentiū. Abluit aquis irri
guis p gram ꝛ deuotōem Esa. xviij. Glorificate dñm i in
sulis maris. i. in amaritudine pnie et deuotōis. Ventis spi
ritussancti afflantib⁹ abstergit ꝛ purgat per inspiratiōem
et specialem visitatōem. Esa. xlij. Legem eius insule expe
ctabūt. Fluctibus tribulationū percutit per tēporalem af
flictionem Hester. x. Insulas fecit tributarias. Et Esa. xlj
Viderūt insule ꝛ timuerūt. Terremotu diuini timoris cō
cutitur per profundam meditatōem Ezech. xxvj. Turba.

bũtur insule in mari. Piratis etiã i. demonibus ꝛ tyrãnis exponit per iniuriam ꝛ afflictõem Esa. xxiij. Ululate q̃ babitatis in insula. Et tamẽ berbis ꝛ floribus. i. gratijs ꝛ virtutibus redũdat per bonoꝝ spiritualiũ cumulatõem. Ps̃ lxxj. Insule munera offerent: ꝛ cantibus spũalibus iocundatur per dei laudem ꝛ gr̃arum actionẽ. Psal. Letent insule multe. Et nota. q̃ ego reperio Insulam

Ardentem.
Natantem.
Trementem.
Tacentem.
Gaudentem.
Nascentem.

Insulam dico ardentem. In mari enim sunt insule que perpetuo ardent. sicut de quadaz insula meridiana narratur in vita sancti brandani ꝛ de libarcis insulis Cicilie. dicũt Plinius ꝛ Solinus. Sic iustus semp ardet per dilectionis ardorem ꝛ p̃ contritionis feruoꝛez Ezech. xxxix. Mittẽtem ignem in magog: et in bis q̃ habitant in insulis. Itẽ insulaz natantem. q̃ scz ẽm Senecam. lib. de naturalib⁹ questionibus. Insule natantes mobiles: ꝛ mare more nauis vagãtes inueniũtur in Indi'a. qđ fit quia sunt de spuma maris inuicem aggregata: ꝛ in punicem indurata: ꝛ tandem arena ꝛ puluere coopta: ꝛ finaliter berbis ꝛ arboꝛib⁹ opulenta. Sic iusti per paupertatez volũtariam leues in hoc mũdo manẽtem ciuitatem aut possessionẽ stabilem nõ querẽtes: nec terre. i. terrenis per desideriũ adherentes: ad flatũ spiritussancti ducũtur. ꝛ per diligẽtiam ꝛ bona opera mouentur ꝛ agitãtur. Arena ꝛ puluere. i. mortis memoria cooperiũtur: ꝛ berbis ꝛ fructibus bonoꝝ operꝫ cumulanẽ. Et tali ergo mobilitate taliũ potest dici illud Apocal. vj. Insule de locis suis mote sunt. Istud potissime põt dici de illis qui amore dei terras ꝓprias exiuerũt: ꝛ bona tẽporalia dimiserũt: ꝛ sic pegrini ꝛ bospites p̃ mare buⁱ mũdi fluctuantes iuerũt: dicentes illud Hebreoꝝ. xiij. Nõ babemꝰ hic manentẽ ciuitatem: sed futuram inq̃rimus. Inuenio ergo insulam natantẽ. Itez reperio insulam trementem. Terremotus ẽm vt dicũt pbi multo sepiꝰ fit in insulis q̃m alibi. sicut patet de Cicilia insula. que sepissime passa e terremotũ. Sic vere iusti terremotu diuini timoris facilẽ concutiũtur: ꝛ sic ab oĩbus superfluis excutiũtur. Ũñ Esaie. xlj. Viderũt insule ꝛ timuerũt. ꝛ extrema terre obstupuerunt.

Itẽ reperio insulam tacentẽ. Constat ẽm q̃ maioꝛ taciturnitas e in insulis q̃m alibi: ꝛ maxime in aliq̃bus vbi nulli bominũ est accessus. Sic iusti sunt insule tacentes: nec per obiurgationẽ tumultuãtes: nec sunt detractõem murmurantes: nec p̃ iactantiã vocem suam extollentes. Justi ẽm a talibus vocibus tacent: q̃ per patiẽtiam opoꝛtunaz silentia multa seruant: sicut⁹ possibile facilẽ boni religiosi qui ad litterã ad euitandũ vicia lingue silentiũ seruare debent Esaie. xlj. Taceant ad me insule: et gentes mittẽt fortitudinẽ. Ostende quõ tales tenentur mutare fortitudinẽ tẽpoꝛalem ꝛ coꝛporalem. in virtualẽ ꝛ spiritualem. Et aduerte q̃ iusti taceant ex tribus casibus. scilicet cum

Attendũt grande mysterium.
Sustinent legis imperium.
Expectant dei subsidiũ.

Tacent cuz ardua mysteria volunt cogitare.
Esa. xlix. Audite insule et attendite populi delonge: dñs ab vtero vocauit me ꝛc̃.

Tacent etiã cum diuina imperia ꝓpoꝛtet toltrare: quia scz isti patienter tolerant que imponũtur eisdem. Esa. xlij. Legem eius insule expectabũt. Tacent insup cum diuina solacia oportet expectare. q̃ scz iusti cum taciturnitate ꝛ patientia expectant auxiliũ brachium ꝛ adiutoꝛium dei viui Esaie. lj. Me autẽ insule expectabũt ꝛ brachiũ meum sustinebũt. Leuate in celum oculos vestros. Reperio ergo insulam tacentem. Itẽ reperio insulam gaudentem. In insulis ẽm ꝓrata rident: aues cantant: anialia saltant. Sic vere in iustis sunt ꝓrata que rident. scz cõscientie puritas ꝛ mũdicia. aues que cantant. i. gr̃arũactio ꝛ leticia: animalia que saltant. scz exultatio in deo ꝛ bonoꝝ affectuũ resonantia. Exultare ẽm idem est qđ extra saltare. Psal. Letẽtur insule multe. Applica si vis de insula de qua legitur in vita beati brandini: vbi erant aues cũ facie bumana: ligua sibi inteligibili loquentes. ꝛ ex oĩsi parte deũ laudantes. Sic in insula. i. in iusto sunt aues deũ laudantes ꝛ exultationes ꝛ consolatiões dei laudes: ꝛ continue gr̃arumactiones. Esa. xxiij. Glorificate dñm in insulis maris. Reperio ergo insulam gaudentẽ. Itẽ reperio insulam nascentez seu scatentẽ. Constat ẽm teste Seneca. lib. de naturalibus questionib⁹. Oꝛ q̃ñq̃ per terremotũ nascũtur in lule noue: Sicut de illa insula que dicit mitilene narrat idem q̃ precedente terremotu ignis in mari egeo octo diebus continuis arsit: qui de profundis abyssi erũpens lapides: ꝛ materiam secũ traxit. ꝛ tandem cessante igne lapides combusti apparuerũt. de q̃bus insula facta fuit. Sic vere dico. q̃ quãdo terremotus diuini timoris precedit: ꝛ ignis diuine charitatis succendit. ꝛ lapicidina constãtie ꝛ firmitatis succrescit: tũc bomo in insulam. i. in virum iustum facilẽ cõuertitur ꝛ excrescit. Actuũ. xxviij. Militene insula vocabatur. Sequit. Accensa pira reficiebant nos. militene transmigrans interp̃tatur. q̃ scz tales de non esse ad esse transmigrant ꝛ transeũt: duz p̃ virtutem nouiter generantur et fiũt. Reperio ergo insulam nascentẽ. Constat ẽm q̃ quandoq̃ mare supabũdat ꝛ crescit: ꝛ insulas cooperit atq̃ tegit. Sicut de burden insula exẽplificat Seneca vbi supra. Et sicut dicit de insula vbi erat ecclesia beati dementis p̃pe ciuitatem tersonã: que est in gazaria. q̃ mare ita crescit q̃ eam ita alte operuit q̃ non apparet amplius: ꝛ recedere mare annuatim cessauit. Tales sunt iusti qui scz sub aqua amara penitentie ꝛ tribulationũ fugiũt: ꝛ ubi per bumilitatem ab obtutib⁹ bominũ se abscondũt. Unde de bumilitate talium põt intelligi illud Esaie. xl. Ecce insule quasi pulvis exiguus. Et Apocal. xvj. Oĩs insula fugit: ꝛ montes nõ sũt inuenti Et sic igit̃ p̃ quõ iusti multis modis insule nũcupanẽ. Et boc primũ principale Secũdo dico q̃ religio dicitur insula quia cingit̃ aquis compũctionis. j. Macha. xiij. Fecit introitũ in insulis mar̃ Insule nãq̃ amarã cõpũctionẽ significãt. Et aduerte q̃ religio est vel dici põt

Insula tuta et necessaria.
Insula trita ꝛ tributaria.
Insula certa ꝛ speculatoria.

Religio ẽm est insula tuta ad habitandũ. vñ Act. xxvij. dicebat paul⁹ in mari periclitans. Oꝛ in insulã quandã opoꝛtet nos deuenire. Et. xxviij. Cum euasissemus cognouim⁹ q̃ militene insula vocabatur. que scz interp̃tatur trãsmigrans. quia scz religio semp trãsmigrat ꝛ currit mẽtum in mũdo nibil preter necessaria querit. Similis illi insule natanti. de qua supra dictum est. Item religio est insula prompta ad famulandum. Ista ẽm est tributaria peccatoꝛib⁹ ꝛ tyrãnis Deuter. x. Insulas fecit tributarias. Tributaria ẽm dicitur eo q̃ deo ꝛ prelatis per seruitutem obedientie subiugatur. et tributa bonoꝝ operuz reddere compꝛobat. Psal. Reges tharsis ꝛ insule munera offerent: reges arabum ꝛ saba dona adducent. Item religio est insula apta ad speculanduz quia scz insule sunt magis secrete q̃m terra firma vt supra visum est. Unde ptbolomeus iste maximus astrologoruz dicitur feciss̃e ꝛ inuenisse consideratões suas in insula cypri. ꝛ etiam ad litteram nos videmus q̃ inter religiosos sunt bomines magis speculatiui q̃m inter seculares ꝛ mũdanos. Unde Apocal. j. dicit Jobannes. Fui inquit in insula que vocatur patbmos quod interp̃tatur separatio. Sequitur. Et cõuersus vidi septem candelebra aurea: ꝛ simile filio bominis inter illa. In quo notari põt q̃ sepatio. id est statꝰ a seculo separatus. est ad videndum visiones dei: ꝛ ad speculandũ celestia magis aptus. Et si vis dic de religione vel ecclesia que supra dixi de viro iusto. s. q̃ est insula Ardens. Natans. Tremens. Tacens. Gaudẽs. Nascens. Et applica et concorda vt supra. Igitur religio dicitur insula que cingit̃ aquis compũctionis. Tercio vero dico q̃ celum dicit̃ insula que cingit̃ aquis tribulaminis: seu afflictionis. q̃ scz sicut nõ est transitus ad insulam: nisi per aquam ꝛ mare: sic nõ est transitus ad paradisum: nisi p̃ amaritudinẽ ꝛ laborẽ. Et sicut in insulis sũt q̃ñq̃ multe diuitie: sic ꝛ in insulis paradisi que scz bene dicũtur insule in plurali. eo scz quia in domo patris mei mãsiões multe sunt. Unde anie potest dici illud Ezechiel. xxvij. Jacinctus ꝛ purpura de insulis belisa facta sunt operimentũ tuum. Belisa interp̃tatur dei saluatio. Jacinctus autez vestis coloris celestis signat immortalitatẽ: cum celum sit incorruptibile. Purpura vo vestis regia signat eternaz dignitatem. Et q̃ est coloris ignei signat pfectissimam charitatem. Ad denotandũ q̃ in istis insulis. i. in paradisi habitaculis vbi est dei salus ꝛ saluatio ania cooperit̃ ꝛ omnẽ

iacincto immortalitatis: ⁊ purpura pfectissime charitatis et bonoꝝ ⁊ regie dignitatis. Glorificate ergo deū qui habitatis in insulis. Esa. xxiij. Et sic patet quomō in bono significato insula signat locum saluatōis. Statum religiōis Virum perfectionis. Sed si velles modo oppositō dicere: posses dicere ꝙ insula signat
Virum infectionis. ſ. impium.
Statum perditionis. ſ. Mūdum.
Locum dānationis. ſ. Infernum.
Mā impi⁹ est insula fetens et bornbilis.
Maz hic mūdus ē insula currens ⁊ instabilis.
Nam infernus ē insula ardens ⁊ dānabilis. Inueniuntur em̄ insule fetentes ⁊ sulphuree. Insule currentes ⁊ vaganee sicut supra visum est. Insule flāmantes ⁊ pyrenee. Applica sicut supra ⁊ allega. De qualibet ergo istarū bene pot dici illud Esa. xxiij. Ululate ergo oēs q̄ habitatis in insula: qz revera aliqui habitāt in insula peccati q̄ vlulare solent per inuidiam ⁊ detractōem. Illi vo qui habitant in insula mūdi vlulare solent p iactantiā ⁊ elationem. Illi vo qui habitant in insula inferni vlulare solent p tristiciā et desperationem. Sic igitur patet quomō insula in bono sumitur ⁊ in malo ⁊c.

Insuper. Nota ꝙ insuper signat quādaz supabundātiā: q̄dam augmentū: ⁊ quandaz additōem ad ossie illud qđ superius ponit̄ vel dr. siue bonū fuerit siue malū. Dico ḡ ꝙ insup sigt supabūdātiam
Virtuosam. Signat dico supabundātiā meritoriā
Vitiosam. ⁊ vtuosaz. Psal. Omnia subiecisti sb̄ pedibus eius oues ⁊ boues vniuersas:
Dolorosam.
Gaudiosum. insup et pecora campi. Moraliter pedum noie: anie affectiones significant̄. Unde Aug⁹. Pes meus affectus meus: eo feror quocūq; feror. Pecudes igitur. i. affectionib⁹ subiecte sunt oues. i. simplicitas. boues: id est bāilitas. Insup ⁊ pecora campi. p quem intelliguntr̄ aīalia qua. sicut agn⁹ q̄ signat innocētiā. capra q̄ signat penitētiā. aries q̄ signat pstātiā ⁊c. Oēs iste vtutes affectiōi subiecte: ita vt illis imperet affectio. bis vtatur affectio. bis moderet affectio. recte per insup designant̄. Vide de singulis in ꝓprijs titulis. Item signat supabūdantiā viciorū: ⁊ sic accipit̄ vt cōmuniter. vñ de Achab rege isrl̄ dicitur ꝙ nō sufficit sibi ꝙ ambulauerat in pctis Jeroboam: ⁊ insuper duxit vxorē Jezabel: ⁊ seruiuit baal ⁊ adorauit eū. iij. Regū. xvj. Item signat supabūdantiā infortuniorū ⁊ tormēt orū. Unde. ij. Regū. xix. dicit̄. Seruus me⁹ contēpsit me: insup ⁊ accusauit me apud dñm meū. Et Ecci. xiij. Diuiti decepto multi sunt recuperatores: pauper al's humilis decepto est insuper ⁊ arguit̄. Post vnū em̄ malum semp solet accidere vnū insup Quia sicut dicit̄ cōmuniter: vna aduersitas nunq̄ venit sola. vnde Seneca dicit. Qz fortuna nihil nocere contenta est semel. Item signat supabundātiaz premioꝝ. Unde in Psal. dicit̄. Insup ⁊ caro mea requiescet in spe. Et hec de insup sufficiant.

Insurgere. Nota. ꝙ insurgere idem est quod contra alium surgere. Accipit̄ autem insurgere semp in malo pro illis q̄ insurgūt ꝓtra nos tentando pernicioſe. sicut sunt demones. Fraudendo malicioſe sicut versipelles. Grauando contentioſe sicut sunt tyranni homines ⁊ crudeles. De demonib⁹ nos tentātib⁹ dicit̄ in Psal. Deus iniqui insurrexerūt in me: ⁊ fortes q̄sierūt aīmā meam ⁊c. De malicioſis ⁊ fraudulēt⁹ dr̄ in Psal. Insurrexerūt in me testes iniqui. De tyrānis autem nos impugnātibus ⁊ grauantibus dr̄ in Psal. Multi insurgunt aduersum me ⁊c. Vide vbi. Cōsurgere. et vbi Exurgere: et Surgere.

Integer. De integritate corporis inquātū opponitur diuisioni ⁊ partiū fractioni: nihil oportet dicere: hoc solū dico. Qz sicut multe sunt species quē magis valent ⁊ redolent fracte q̄ integre. vt ptz in pipere. Sic dico ꝙ sanctoꝝ corpora magis resplenduerunt in miraculis: ⁊ valor eoꝝ magis innuit̄ post fractōem occisionē ⁊ mortē: q̄ qñ integra erāt corpa dū viuebāt. Sz de tali integritate trāseo. De integritate vo morali dico ꝙ est
Integritas carnis.
Integritas mentis.
Integritas mor̄ seu opis
Prima est integritas virginitatis ⁊ continentie. Et ista est sicut integritas lilij: qđ integrū redolet: fractū fetet. Et de hac integritate potest̄ dici illud Deutro. xij. Mūdum hoc est integrū ⁊ sine macula offerri licet. Secūda est integritas sinceritatis ⁊ pscientie. ſ. Thessal. v. De⁹ aut̄ pacis sanctificet vos vt integer spiritus vester ⁊ anima seruetur. Tercia est integritas vtutis, sitatis et iusticie seu innocentie. Et ista est quādo homo est in moribus integer ⁊ perfectus. ⁊ nihil ē nec in corde: nec in verbo: nec in opere diminutū. Vas em̄ integrū melius liquorem retinet q̄ vas fractum. Speculū etiam quod bene recipiet imaginem: necesse est ꝙ sit integrū. Coriandrū etiam species est cuius semen integrum redolet non cōtritum: qz revera illi q̄ sunt integri in moribus ⁊ completi: et qui nō habent partē aliquam tenebrarū sunt ceteris melius redolentes: ⁊ imaginē dei in se melius repsentantes: et liquorem gr̄e retinentes. Iſto bene monet scriptura dicēs Jacobi. j. Sitis pfecti ⁊ integri in nullo deficientes. Figurati in vacca rufa que debebat offerri integre etatis Sicut dicit̄ Mūeri. xix. Figurati in agno illo de quo dicit̄. j. Regum. vij. Qz tulit samuel agnū in holocaustū integrū dño. Integer em̄ dicit̄ in quo corde verbo ⁊ opere nihil reprehēsibile reperit̄. Aduerte tamen. ꝙ multi sunt integri male ⁊ nō bene. De quodā em̄ famulo fatuo audiui dici ꝙ cū magister suus precepit: ꝙ capones pararet integros in coquina. ipe male intelligens integritatē: nihil inde emonit: sed cum plumis ⁊ fecibus integros posuit ad coquendū: ⁊ sic penitus nihil valuerūt. Integritas ergo que q̄nq; habet feces carnalitatis. ⁊ plumas volatilis vanitatis nō est bona: imo deo abominabilis ⁊ horrenda. Et de hac dici potest illud Prouerb. j. Deglutiamus eum viuentem ⁊ integrum tanq̄ infernus. Sed nō sic iusti: imo bona ⁊ sancta integritate sunt integri. Juxta illud Tytus. ij. Teipm̄ prebe exemplū bonoꝝ operū in doctrina ⁊ integritate. Sufficit. Vide vbi omis. Et vbi Totum ⁊c.

Intelligere. intelligens. intellectus. Nota ꝙ intelligere accipit̄ pro cognoscere. p Scire. pro Aduertere. Unde intellectus moraliter accipiendo nihil aliud est q̄ sapientia. prudētia. noticia ⁊ cetera silia. De intellectu vo in q̄tū est potentia naturalis ipius aīe rationalis. vel in q̄tum est donū spūs sancti: cum ista sint magis scientialia q̄ moralia: nihil intendo quo ad presens. Dico igitur. ꝙ intelligere idem est qđ intus legere et signat quandā discretam meditatōem: ⁊ occultoꝝ consideratōem. Sicut em̄ oculus lincis. i. oculus illius aīalis quod dicitur linx: esse dicitur ita clarus ꝙ etiam illa q̄ sunt intus ⁊ infra parietem dicit̄ videre. Sic vere oculus intellectus nostri debet esse ita limpidus ⁊ discretus. ita ꝙ illa que sunt intus ⁊ extra. ſ. absconditā ⁊ aperta debet limpide considerare ⁊ ipa discrete videre: meditari: precognoscere ⁊ sentire: vt sic simus sicut argus. qui ex omni parte capitis oculos habens quicq̄d circa se fiebat totus videbat: quia scz totum caput mentis nostre debet esse plenus oculis discrete intelligētie ⁊ consideratōis: vt quicq̄ erga nos agatur: siue in mūdo: siue in celo: siue in inferno. ſ. q̄tū ad illa que sunt necessaria ad salutem. possimus intelligere ⁊ discretissime prouidere. Unde Prouerb. xvij. Expectatio prestolantis quocūq; se vertit prudenter intelliget. Ut sic dicat cuilibet ill̄ Job. xiij. Ecce omnia audiuit auris mea: et intellexi singula. Possumus ergo exponere illud Eccli. xviij. Sensati in verbis ipsi sapienter egerūt: et ipsi intellexerūt veritatem ⁊ iusticiam: ⁊ implorauerūt prouerbia et iudicia. In q̄bus verbis ostendit̄ ꝙ nos debemus intelligere et prouidere ⁊ cognoscere quatuor. scilicet quid
Dicendū. Veritatem inquit.
Agendum. Justiciam inquit.
Sciendū. Prouerbia inquit.
Timendum. Judicia inquit.
Ista em̄ ē vera intelligētia qñ scz homo scit ⁊ intelligit
Loqui veritatem.
Facere equitatem.
Inq̄rere profunditatem.
Meruere auctoritatem.
Primo ergo dico. ꝙ nos debemus intelligere illa que sunt loquenda seu dicenda. scz veritatem. Intellexerūt inquit veritatem. Fatuū em̄ est loqui nisi veritas sciat. Et ideo primo sapiens debet veritatem scire aut intelligere anteq̄ audiat aliq̄d loqui aut dicere. Unde dicit̄ Sapie. iij. Qui confidūt in dño intelligēt ve-

ritatez. Ūñ dauid petit. Juxta eloquiū tuū da mihi intellectum: Qđ est contra multos q̄ de reb⁹ se intromittūt anteqū intēligāt veritatē eorum que dicūt. De q̄bus dicit apostolus. j. Tymoth. j. Volētes inquit esse legis doctores nō intelligētes neq; que loquūtur neq; de q̄bus affirmant.

Scđo dico q̄ nos debem⁹ intelligere illa q̄ scz fūt agēda: qđ notatur in verbo. Justiciā. Justicia em̄ est in agendis: sicut veritas in dicendis. Justicia em̄ est intellect⁹ bonus oibus facientibus eam. Homo em̄ nō potest facere iusticiam nec de se: nec de proximo: nisi intelligat qđ iustum est. Et ideo dicit dñs in ps̄. Et nunc reges intelligite tē. q̄a procerto beati q̄ custodiūt iudiciū t faciūt iusticiaz in omni tēpore. Tercio intelligēda sunt illa q̄ sunt sciēda: scz prouerbia. Per ꝓuerbia em̄ que sunt verba abscondita et occulta: possunt intelligi oīnia illa occulta q̄ pertinent ad futuram vitā. Quicqđ em̄ nobis dicit de illa futura vita i scripturis: totū nobis dicit in prouerbijs t figuris. Unde de xp̄o dicit Marci. iiij. Oz sine parabolis nihil loquebat. Talia em̄ prouerbia. i. talia occulta. sine intelligētia t prouidētia nō cognoscūtur nec perscrutātur. Et propter hoc ps̄. dicebat dño. Da mihi intellectū et scrutabor mandata tua. Ūñ de daniele dicit Dañ. j. Oz deus dedit sibi intelligētiam omniū visionū t somnioz. Illa em̄ que sunt futura post mortem: sunt q̄dam prouerbia: q̄dam absc̄dita et occulta. Sūt etiam q̄dam visiones t somnia: q; scz ista q̄ uis inter se habeant existētie certitudinē q̄tum ad nos: tm̄ nō habēt nisi quandā somnialē similitudinem: q; p fidem ambulamus t nō per speciē sm̄ apostolū: viz; inq̄tum nunc videmus p speculū in enigmate. j. Coz. xiij. Ūñ de talib⁹ prouerbijs sic incognitis t occultis pōt dici illud Ecclesiastici. xxxix. Occulta ꝓuerbioz exq̄ret sapiens. Quarto dico q̄ intelligēda sunt illa q̄ sunt timēda. Et ista sunt dei iudicia. Judicia inq̄t. Sicut em̄ iudicia regum t impatoz q̄ sunt terribilia iusta t rōnabilia: ꝓfundi⁹ a subditis meditātur: t in eoz cordibus terribilius imprimūtur. Sic q̄a iudicia diuina abyssus multa: aspera t terribilia sunt t severa. ideo a nob intelligēda sūt t timenda. Judicia em̄ dei nisi subtiliē itelligāt: q̄nq; iusta eē videāt q̄. s. q̄tū ad mōm videāt bñ vnā causā apparētē: t babēt vnā aliā q̄tū ad deum latentē. Sicut em̄ malogranata rōne exteriozis cortic̄ videtur esse valde dura: t tm̄ sunt interius valde mollia t tenera. Sic ꝙ iudicia dei exterius q̄tum ad causas secūdarias nobis apparētes videtur esse q̄nq; plena crudelitate t iniusticia. cum tm̄ plena sint q̄tum ad dei ordinatōem interius tenera pietate seu clemētia. Ūñ dicit Hieroñ. Oz oia prouidētia dei agūtur. t qđ credit esse penam medicina est. De dei em̄ iudicijs nō videmus nisi corticē: t ꝓpter hoc necesse ē in ipis intelligere esse diuine iusticie t ordinationis medullā: sicut p multa exēpla possemus ostēdere t ꝓbare. Intelligēda sunt ergo t timēda: q; scz occulta sūt terribilia t profunda: q; sicut dicit Roma. xj. Incōprehēsibilia sunt iudicia eius: t inuestigabiles vie eius. Sed nota. q̄ sicut animalia grossa t pōderosa parū habent de subtilitate intellectus: q; scz nec sūt subtilia nec ingeniosa: sicut patet de Ceruis. Thauris t Mulis. Animalia vo pua valde sunt ingeniosa t astuta: t intellectuali prudētie propinqua. sicut pz de Apibus. Araneis t Formicis. Sic ve charissimi. aliq̄ sunt magni t grossi p tpalem ꝓsperitatē. s. diuites t potētes: q̄ etiam sunt vt cōmuniter in intelligētia spirituali imbecilles. De q̄bus dicit in ps̄. Nolite fieri sicut equus t mulus q̄bus nō est intellectus. Illi vo qui p būlitatem sūt paruli: sunt vt cōlter spūali intelligētia plus dotati. vñ Prouerb. viij. Intelligite puuli astuciā: t insipientes animaduertite. audite me q̄m de rebus magnis locuta: sū Simus ḡ intelligētes: q; sicut dr̄ Prouerb. xiij. Acceptus est regi minister intelligēs: t popul⁹ nō intelligēs vapulabit. Et sic pz quō intelligēda sūt predicta quatuor. s. illa q̄ sunt agēda. Illa q̄ sūt dicēda. Illa q̄ sunt sciēda. Et illa q̄ sunt timēda. Et adhuc si volum⁹ possumus notare q̄ nos debemus intelligere q̄nq; necessaria ad salutem. Intelligere enim debemus.

Mostroz proximoz necessitatē.
Mostroz pctōrum peruersitatē.
Bonoz futuroz felicitatem.
Mortis t tormētoz acerbitatem.
Hominū dānatoz penalitatem.

Intelligam⁹ ḡ necessitates nr̄oz proximoz p nosmetipsos: vt ex nr̄is ꝓpijs passionib⁹ possimus intelligere t miserias proximoz. Juxta illud Ecci. xxxj. Intellige ex tempo q̄ sūt proximi tui. Et ideo dr̄ Job. xxxix. Oz ipa p pua oua sua obliuiscit in sabulo. ignorās vbi ponerent ea. eo q̄ priuauit eā dñs sapia: nec dedit ei dñs intelligētiam: q; qui scz ꝓpria oua. i. proximos t parētes negligūt: t ut ne cessitatibus obliuiscūtur: sine intelligētia esse dicūtur. Matthei. xv. Adhuc t vos sine intellectu estis. Et ꝓpter hoc dr̄ in ps̄. Oz beatus q̄ intelligit sup egenū t pauperē: i die mala liberabit eum dñs. Jtē intelligam⁹ peruersitatē pctōrū nostroz. Et sic intelligere idē est qđ int⁹ legere: q; scz in tus in ꝓscia debemus legere facta nr̄a: t ipa intelligere. et videre. Ūñ in ps̄. Intelligite insipientes in populo: t stulti aliq̄n sapite. Jtē intelligam⁹ felicitatē eternoz bonorū. De quo Esa. lij. Ecce intelliget seru⁹ meus: elevabit t sublimis erit valde. Jtē intelligam⁹ ꝓpinq̄tatem mortis t futuroz. Sicut em̄ intellectus t intētio nautarū principaliter fertur in portū vbi debent applicare: sic ve totus intellectus nr̄ debet ferri ad ꝓuidēdū t cogitādū statuz in q̄ post mortē habem⁹ pseuerare. vñ Deut. xxxij. Utinā saperēt t intelligerēt ac nouissima ꝓuiderēt. Item intelligamus penalitatē boim damnatoz. vñ Dauid loquēs de talium dānatione ꝓsperitate t psolatōe dicit. Oz sine causa iustificauerat. s. dānatus cor suū donec intraret in sanctuarium dei t intelligeret in nouissimis eoz. Et sic si fuerim⁹ taliter intelligētes: poterimus bñe donū sapie et intellectus. et recēscet sup nos spūs sanctus. sicut dr̄ Esa. xj. Aduertam autē: q; tria sunt que vez impediūt intellectum. scilicet

Mūdi prosperitas t psolatio.
Mētis obscuritas t obfuscatio.
Cordis fatuitas t obstinatio.

Uerū em̄ nequeūt intelligere illi q̄ sūt inpinguati mūdana ꝓsperitate. Jsti sunt silles porcās q̄ q̄nq; fūt ceci ꝓpter nimiam pinguedinē. vñ in ps̄. Dō cum in honore esset nō intellexit: compatus ē iumentis insipiētibus t silis factus ē illis. Item illi qui sunt obfuscati mentis obscuritate. Homo q̄nq; per diuturnam obscuritatē perdit visum: sic homo per ignorantiam intellectum. Ūñ in Psal. Nescierunt neq; intellexerūt: in tenebris ambulant. Jtē illi qui sunt obstinati cordis fatuitate. vñ in Psal. Dixit insipiens nō cognoscit: t stultus nō intelliget hec. Jsta ergo de intellectu sufficiant. Vide infra de Sapia: t in diuersis ꝓtibus buj libri. sicut infra in tabula poteris inuenire.

Intendere e. Nota q̄ intēdere q̄nq; idem est quod aliq̄d ad certum finem seu ad certuz q̄d ordinare t disponere: t exinde prouenit t diriuatur nomē intentōis. que scz dat operibus merituz seu culpam. t ista dicitur q̄nq; affectus: quādoq; volūtas: q̄nq; animus. Et de ista loquitur apostol⁹ Hebreo. iiij. Cogitationū inquit t intentionū cordis. Et de hac dicit Gregorius in moralib⁹. Oz sicut fabrica colūnis: colūne vo innitūtur fundamento: ita vtutibus innitit vita: vtutes aūt in intētione solidāt. Jsta ḡ dr̄ oculus: dr̄ angul⁹: dr̄ titulus.

Oculus dico q̄ corporis est lux t specula.
Angulus aūt qui parietis est lex t regula.
Titulus etiā qui opis est laus t notyla.
Est igitur intentio.
Oculus speculās vt anim⁹ a fraude tueat.
Angul⁹ regulās vt qđ agit in recto teneat.
Titul⁹ gratulās vt meritū debitū habeat.
Intentio em̄ est oculus opus illuminās.
Est angulus opus conterminans.
Est titulus opus denominans.

Primo ergo dico q̄ intentio est oculus opus illuminās. Sicut em̄ oculus illumiat corpus: sic intētio opus. Et sicut oculus est pars corporis p̄cipuior: sic intentio est pars excellētior. Et sicut oculo sano totū corpus bene regitur: infirmo vo vel obscuro male gubernat aut dirigitur. sic si intentio sana fuerit: totius opis corp⁹ t ꝓgeries sanū erit. Si vo p malitiā infirma fuerit vel obscura: totius opis cōditio erit vituperabilis t casura. Nōne si porcus sanus fuerit vel infirmus: cognoscit in oculo vel in lingua. q; reuera nullius operis corpus sanū dicit vbi intentionis oculus infirmat Unde Math. vj. dicitur. Si oculus tuus fuerit simplex: totum corpus tuū lucidū erit. Si autē oculus tu⁹ nequā fuerit: totum corpus tuū tenebrosum erit. Super q̄ dicit

Bernardus. q duo sūt necessaria ad hoc q oculus intētionis sit vere simplex. s. charitas in affectione: z veritas in locutōe. Et si vis dilatare vide infra de Oculo. Scōo dico q intētio est angul⁹ opus ꝓterminās seu ordinās. qz scz sicut ꝑ angulū totus paries regulat z ordinat. sic totū opus ꝑm intētōem formaī. Et ideo sicut angul⁹ de quadratis lapidib⁹ solet fieri: sic intētio solet q̄dratura q̄ttuor virtutū cardinaliū insigniri. Intētio em̄ lapis ē angularis: quo stante edificium stat: z deficiēte ruit. Esa. xxviij. Ecce ego mittā in fundamētis syon lapidē ꝓciosū. pbatū. angularē. Tercio vo dico. q intētio est titulus opus denominās q̄tum ad q̄litatē. i. an bonū sit an malū. Et id q̄dē aliter fit a deo. alter ab boie. Deus em̄ opus ab intētione denominat. z ꝑm q intētio bona vel mala fuerit: opus qō exterius apparet bonū vel malū iudicabit. Hō vo ab opere intētionē denominat: qz ꝑm operū qualitatem: iudicat animi volūtatem. Ūñ Bernar. sup Cant. dicit. Oz apud homines coz ex verbis. apud deum vero verba ex corde pensantur. Et breuiter notare possum. q intentio

Debet esse sancta. Sancta dico quo ad deū: vt semper
Debet esse recta. ad deū dirigat. Exēplo floris solsequij q̄ semp dirigit faciē ad solē. Recta etiā quo ad proximū: vt nunq̄ a iusticia torqueat seu moueat. Exēplo lingue statere: q̄ semp est recta si pōdera sint iusta z equalia: alis semp inclinat se ad partē vbi ē maius pondus. sic intētio z volūtas ad illū cuius iusticia magis ponderat. Tecta insup quo ad scipam ne interior sanctitas ab obtutib⁹ hominū videat. Matb. v. Attēdite ne iusticiā vr̄am faciat̄ coz hoibus vt videamini ab eis. Justi em̄ z prudētes etiā in agilibus intētionē suaz solent tegere: z qō intendūt aut cogitāt paucis z fidelib⁹ reuelare Ecci. viij. Nō omni homini coz tuū manifestes z̄c. Que tamen oia sunt contra multos qui scz babent intentōnem

Nō Sanctā imo corruptā Corruptā babet quo ad
Nō Rectā imo distortā. deuz: bereticus ꝑ beresim
Nō Tectā imo detectā. idolatriā. Distortā babet quo ad proximū malicios⁹ ꝑ malignitatē z fraudulētiā. Detectā babet quo ad scipm vanigloz⁹ ꝑ ostētatōem z iactantiā. Est aūt mala intentio sicut venenū latens in aspide vel bufone: qō qñ exterius in aliquē euomit̄: tota eius virtus z sanitas deturpat̄ z̄c. Multa de intētiōe tā bona q̄ mala. Vide vbi. Coz. Mens. Fraus. Oculus. Radix. z similia. Sed adbuc dico. q intēdere sumit̄ pro intelligere. aspicere. intēdere vel vacare. Sed qz factum est satis de attendere: ideo breuiter ptransibo. Nota ergo q in scriptura reperit̄ vnū intendere Miseratiuū. Speculatiuū. Eruditiuū. Admiratiuū. Maculatiuū. Intēdere miseratiuū est illud q̄ deus z dei misericordia intēdūt in boiem. scz

Ut ipm eruāt succūbentē. Intendit em̄ deus in bo-
Ut ipm dirigant litigantem. mines vt benigniter eruat
Ut ipm ꝓtegant ꝓpugnantē. succūbentes. ꝑ. Intende
Ut ipm audiant supplicantē. anime mee z libera eā: ꝓ-
Ut ipm puniant delinquētez. pter inimicos meos eripe
Ut ipm p̄miant ꝓmerentē. me. Ut iudicio dirigat cōtēdentes. ꝑ. Exurge z intende iudicio meo deus me⁹ z dominus me⁹ in causam meā. Ut adiuuādo ꝓtegat vim timentes. ꝑ. Deus in adiutoriū meū intende: dñe ad adiuuandū me festina. Ut iustos audiat supplicantes. ꝑ. Intende voci deꝑcationis mee rex meus z de⁹ meus. Et alibi. Fiant aures tue intendentes in vocem deprecationis mee. Ut malos puniat delinquentes. Psal. Intende ad visitandas oēs gentes: non miserearis oīb⁹ q̄ operātur iniq̄tatem. Ut beatos foueat seu muniat triūpbantes Psal. Specie tua z pulcritudine tua: intende prosperē ꝓcede z regna. Patet ergo q est vnū intendere miseratiuū.

Item est vnum intendere speculatiuū. Et istud est quo homo intendit ad legis diuine mandata z iudicia cognoscenda. Juxta illud. j. Macha. ij. Intēdite in p̄ceptū legis. Et ad celestia videnda z contēplanda. Exemplo Stephani de quo dicit Actuū. vij. Oz intendēs in celum vidit gloriam dei. Item est vnū intēdere eruditiuū. Et istud est illud quo hō intēdit ad audiēdum z intelligēdum vtilia documēta. Sicut de illis dicit Actuū. viij. Intēdebant autē turbe bis que a philippo dicebāt audiētes eū vnanimiter. Item est vnū intēdere admiratiuū. Et istud est q̄n homo intēdit z cogitat in opa mirabilia creatoris. Sicut Luce. iij. dī. Oz omniū oculi in synagoga erāt intēdentes in iesum. Sequitur. Et mirabātur. Jtē est vnū intendere maculatiuū. Et istud est quo pctōres intēdūt in suas malicias z peccata. Quia sicut dī Ben. vj. Cogitatio cordis humani intēta est ad malum oīni tpe. Quidā em̄ intēdūt in luxuriam: q̄ maculat tactū. contra illud Prouer. v. Ne intēdetis fallacie mulieris z̄c. Quidam in errores qui maculant intellectum. j. Tymoth. iij. In nouissimis temporibus discedēt quidem a fide intendentes spiritibus erroris. Quidam in vana verba que maculant auditum. cōtra illud Tytum. j. Non iudaicis fabulis intēdētes. Et sic ptz quō intēdere in bono sumit̄ z in malo.

Inter. Nota q istud vocabulum inter est ꝓpositio seruiēs casui accusatiuo. Et est talis sigñi: q semp videtur innuere pluralitatē: sociatē: mediatē. Et ideo istud vocabulum inter: potest significare in bono z in malo. Primo ergo dico: q inter in bono signat omnes illos q̄ inter aliq̄s discordias contrarias et interponūt partes suas. Et sic significat

Sanctos intercessores. Boni ergo inter-
Bonos mediatores. cessores sunt illi q̄
Bonos frequentatores. suis intercessionibus z oīonibus se
Bonos moderatores. ponūt intermedios inter deū z populū: cuiusmōi debent esse prelati: q̄

Et sic dico q ꝑ inter pñt intelligi ꝓprie possunt dicē illud Ezech. viij
Erga deū mūdi negocia ꝓcurantes.
Discordiū facta diuortia federantes.
Perfectoz digna ꝓsortia frequētātes.
In seipis opa ꝓpria moderantes.
Eleuauit me spūs inter celum z terram: z adduxit in bierusalem. Ubi aduerte q prelatus debet habere canonicaz ꝓmotionē. qz scz spūs debet ipm leuare. i. ꝓmouere. Significam erectōem. qz scz ipse positus est inter celum z terram. i. inter deum z populum. clerum z seculū. virum z ꝓximū suū. Rectificam cōclusionem: quia sic se debet regere: vt finaliter adducatur in bierusalē. Jsti igitur debēt esse boni intercessores Mūeri. xvij. Stans aaron inter mortuos z viuētes in populo deprecatus est: z plaga cessauit. Jsta etiam possunt dici de bonis principū z prelatorū familiaribus: qui scz inter ipos z populū sunt intermedij. qz scz isti ꝓ pauperibus subdit̄ debent intercedere: dñoz rapinam z iracundiam moderari. Ezech. xxij. Quesiui de eis virum qui interponeret sepem. Secūdo dico q ista ꝓpositio inter signat bonos mediatores. illos scz qui inter discordes interponūt benigniter partes suas vt ipos recōcilient z cōcordent. Tales em̄ sunt sicut solidatura q̄ conīugit z ligat diuersa metalla quādo ponitur inter illa. Sūt etiam sicut cemētuz mediāte quo diuersi parietes in testudine vniūtur. Jsti em̄ sunt sicut lylium inter spinas Cant. ij. quia scz spine que sunt pungitiue z sicce. i. viri inimici discordes z inuicem pungitiui z nociui. (Prouerb. xiij. Inter supbos semper iurgia sunt) nunq̄ possunt cōcorditer vniri nisi aliquo lylio mediāte. i. aliqua persona molli dulci: benigna z benigna. Jdeo discipulis z apostolis fuit dictū Luc. x. Ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. et Matb. x. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporū estote q̄ prudētes sicut serpētes z simplices sicut columbe

Ubi nota q talis mediator debet habere

Benignā locutōem. Talis em̄ debet esse sicut agnus
Perfectā discretiōem. benignissim⁹. Sicut serpens prudentissimus. Sicut columba simplicissimus. Quia debet esse Agnus benigniter allegādo Serpens pericula p̄cauendo. Colūba simpliciter intēdendo. Applica si vis z dilata de cōditionibus Agni. Serpentis. Columbe. Inter ergo signat bonos mediatores. i. pacis z concordie inter alios compositores. Jstud est em̄ quod partes debent velle: z bincinde querere dicētes scz illud Ben. xiij. Me queso sit iurgium inter me z te: frēs em̄ sumus. Vide eam superius vbi frater. Jstud debet mediator procurare z ꝑcipere dicendo scz illud Marci. ix. Habete in vobis sal: z pacez habete inter vos. Jstud solet ipse deus in scriptura ordinare z iniūgere. quia scz orta questione inter apostolos quis eorum esset maior. Christ⁹ le-

gitur dixisse. Quicūq; voluerit inter vos maior fieri: minister vester erit. Matth. xx. Signat ergo inter bonos mediatores. Tercio dico q̄ istud vocabulum inter: signat bonos sociatores: vel bone societatis sectatores ⁊ frequentatores. Quis ēm nō vult esse sola: imo inter alias viuere delectat. ⁊ canis etiam nequaq̄ viueret nisi inter boies; habitaret. Sic ꝛc bonus bō vt cōmunit nō vult esse solitarius nec a bonorū societatib⁹ alienus: q̄ ꝑm Senecam. Omnia mala docuit solitudo. imo certe inter bonos sp̄ vult eē sociatus: medius ⁊ vicinus. Unde de bonis dicit Sapie. v. Computati sunt inter filios dei: ⁊ inter sanctos sors illorū est. Multū ēm proficit esse inter bonos. Medium ēm participat naturam extremorū. Uñ ex societate bonorū fortificat debilitas infirmorū. Quis ēm que sola a tonitruo occidit: si fuerit inter alias a tonitruo nō turbat. Bos etiam q̄ inter alias boues est a lupo nō tangitur: si solus inuētus fuerit: nequaq̄ liberat. Quia breuiter melius est esse inter alios bonos q̄ solum aut singulare. Sepe ēm homo dum solus est p̄ diuersas tentationes a dyabolo inuadit. qui si inter alios fuerit: inuadi ab eo formidat. Nota ergo q̄ nos debemus esse inter alios. Sicut elemosynari⁹ inter pauperes vt propria distribuamus. Sicut doctor inter scolares: vt vtilia doceamus. Sicut lucerna inter cōuiuantes: vt p̄ bona exempla luceamus. Sicut iudex inter boies: vt eorū merita discutiamus. Sicut aduocati in iudicio: vt p̄ alijs intercedam⁹. Sicut prudētes in cōsilio: vt vtilia respiciamus. Sicut monachi in cenobio: vt maioribus obediam⁹ Sicut amici in cōuiuio: vt adinuicem cōgaudeam⁹. Dico ergo q̄ nos debemus esse inter alios vt nostrorū distributores. Unde Prouerbiorū. xvij. Seru⁹ sapiens dñabit filijs stulti. ⁊ inter fratres hereditatē diuidet. ꝑ. Inter medium mōtium pertrāsibūt: aque potabūt oēs bestie agri.

Itē simus inter alios vt ip̄orū informatores. Unde de sacerdotib⁹ dicit Ezech. xliij. Populū meū docebūt quid sit inter sanctū ⁊ pollutū: ⁊ inter mūdum ⁊ immūdū ostendēt eis. j. Cor. ij. Sapiam loq̄mur inter p̄fectos. Figurati Ezech. x. In illis rotis que erāt inter cherubin: q̄ interpretātur plenitudo sciētie. Et in dauid sapientissimo inter tres ij. Regū. xxiij. Itē simus inter alios vt ipsorū illustratores vt simus illi de q̄bus apostol⁹ Phyl. ij. dicit. In medio inquit nationis prauе atq; puerse inter quos lucetis tāq̄ luminaria. Itē simus inter alios vt ip̄orum p̄cognitores. vñ Malach. iij. Uidebitis q̄d sit inter iustū ⁊ impiū: ⁊ inter seruientem deo ⁊ nō seruientem. Itē simus inter alios vt aduocati vel intercessores Joelis. ij. Inter vestibulū ⁊ altare plorabūt sacerdotes ministri dei dicētes: parce dñe parce populo tuo. Itē simus inter alios vt consilij p̄scrutatores. Job. xxviij. Judiciū eligamus nobis: ⁊ inter nos videamus q̄d sit melius. Itē simus inter alios vt obedientes seruitores. j. Macha. viij. Omnes obediūt vni. ⁊ zelus ⁊ inuidia nō est inter eos. Itē simus inter alios vt cōiuātes et alter alterius dilectores. Istud autē potissime fiet in paradiso: q̄n inter sanctos ⁊ angelos fruemur gloria sempiterna. Et ꝑcerto ibi est verū. i. vera ⁊ eterna societas. quia sc̄z ibi est chara dilectio. dulcis fruitio. digna p̄motio. De dilectione dicit Cant. j. vbi xp̄s loquēs beato paulo dicit. Bo trus cypri dilectus me⁹ mihi: inter vbera mea cōmorabit. De fruitōe potest dicere q̄libet beatus illud. ij. Regū. xix. Posuisti me seruū tuū inter cōuiuas mēse tue. De p̄motione vo potest dici de ip̄is beatis illō Sapie. v. Ecce quō computati inter filios dei: ⁊ inter sanctos sors illorū est. Et sic ergo patet quō inter: signat malos sociatores. Quarto vo dico q̄ in bono significato inter: signat bonos moderatores: hoc est dictu illos q̄ sciūt esse: inter. i. q̄ sciūt tenere mediū in factis ⁊ negocijs suis: et qui extrema relinquūt: mediūq; virtutis sectātur. Figurati in illo angelo. j. Paralypo. xxj. vbi dicit. Or dauid vidit angelum stantem inter celum ⁊ terram. De Ezechiel etiā dicit Ezech. viij. Or spiritus eleuauit eum inter celū ⁊ terram. ⁊ adduxit in bierusalē in visione dei. In quo notat q̄ viri angelici ⁊ p̄bendi media ⁊ nō extrema desiderāt: ⁊ q̄ neq; celum. i. nimis altos status: neq; terram. i. nimis bassos ⁊ depressos querūt ⁊ affectāt. § inter celum ⁊ tertam. i. medio critatē statuum vendicāt ⁊ procurāt. Et sic ad bierusalē celestez adduci merētur. vbi visione diuina perbēniter ꝑfruūtur. Constat ēm q̄ illos q̄ nimis alte volūt ascēdere: sepe contingit cadere ⁊ errare. Exemplo ycari filij dedali: qui q̄ nimis alte volauit: cera plumarū suarū liquefacta fuit ⁊ cecidit: male ēm tenuerat ussa patris q̄ dixerat. Inter vtrūq; volauit. Unde supbis ⁊ alta querētibus: dicit Abd. j. Si inter sydera posueris nidum tuū: inde detrabam te dicit dñs. Ideo versus magistrales dicūt sic. Ycari nati mēores estote parati. Jussa paterna pati mediū tenuere beati. Uide infra de Medio Treno. j. Facta est bierusalē quasi polluta mēstruis inter eos. Inter malos ēm non potest aliq̄s proficere. Quia sicut dicitur Math. xiij. Semen quod cecidit inter spinam non potuit fructificare. Et tamen proculdubio multi sunt qui magis volūt malorum q̄ bonorum consortia frequentare. Et sic igitur patet quomodo nos debemus inter homines cōuersari. scilicet ad Intercedendum Ad conciliādum. Ad associādum. Ad moderādum. Et nota q̄ omnia ista possunt dici de xp̄o. Jp̄e ēm semp voluit esse intermedius. vt exoratores paterne maiestatis: vt recordatores omnis diuersitatis. vt frequētatores bone societatis. vt defensatores nostre fragilitatis. vt erogatores magne benignitatis. vt informatores magne sagacitatis ⁊c. sicut supra. Omnis potest cōcordare de inter: sicut supra. Et sic ptz q̄ inter potest accipi in bono. Deniq; dico q̄ inter p̄t accipi in malo. Et signat malas intercessiones. malas mediatiōes. malas sociationes. tristes habitatōes. Ista ēm quatuor sunt quedam mala intermedia. Halliui ēm sunt mali intercessores. Isti ēm sunt intermedij inter populum ⁊ principes sed istud nō est ad intercedēdum p̄ ip̄is: § contra ipsos. Isti ēm non cessant subditos cum suis nugis accusare: et contra ipsos malicias machinare. Unde talibus potest dici q̄ ipsi occidunt Zachariam filium Barachie inter templum ⁊ altare. Sicut dicitur Matthei. xxiij. Et tales figurātur Job. j. in sathan. qui cum esset inter filios dei impetrauit a domino vt Job affligeret innocentem. quia sc̄z tales inter filios dei. i. inter bonos ⁊ simplices cōuersantur ⁊ habitant. et nihil aliud intendunt: nisi q̄ a superioribus suis impetrare valeant quomodo innocentes depauperent et affligant. Item mali mediatores sunt detractores et relatores verborū. qui sc̄z non querūt inter homies concordiam generare: sed rancorem ⁊ odium seminare. Unde tales sunt de illis generibus hominū qui a deo principaliter odiūntur. Sicut dicitur Prouerbio. vj. Inter quos ponūtur proferentes mendacia. testes fallaces. ⁊ illi qui seminant inter fratres discordias. Mali sociatores sunt homines peruersi ⁊ corrupti. qui sc̄z homines inter quos habitant suis malis dictis ⁊ exemplis inficiūt ⁊ corrumpunt. Trenorū. j. Facta est bierusalem quasi polluta mensfruis inter eos. Inter malos non potest aliquis proficere. quia sicut dicitur Matthei. xiij. Semen quod cecidit inter spinas nō potuit fructificare. quāuis proculdubio multi sūt qui magis querunt malorum q̄ bonorum consortia frequentare. De quibus dicitur Judicum. xj. c. Ab ariditate aque iam inter mortuos computātur. quia sc̄z mali volūt plus esse inter mortuos q̄ inter viuos. Inter malos q̄ inter bonos. Inter corruptos q̄ inter mundos. Unde Ezechielis. xix. Yronice dicitur bierusalē. Mater tua leena cubauit inter latronos in medio catulorū leonū. Tristes habitatores sunt pauperes innocentes. qui sc̄z habent inter impios viuere ⁊ eorum tyrannidi subiacere. Luce. x. Ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Exemplo beati petri: qui inter duos quaterniones militum dormiebat vinctus catheris duabus. vt patet Actuū. xij. Vel certe tristes habitatores possunt dici damnati qui sunt inter demones in inferno. Psal. Factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber. Et Trenorū. j. Apprehenderunt eum inter angustias. Et sic patet quomodo ista prepositio inter: in bono et in malo potest varia denotare. Di de supra vbi fedus in illa auctoritate. Fedus est inter me et te. in vltimo. §.

Interficere. Interfectio. Interfectus.

Nota. q̄ interfectio nihil aliud est q̄ separatio violēta anime a corpe. Hinc est q̄ p̄ interfectiōez p̄t intelligi

peccatū vel damnatio eterna: qz.s.p peccatū anima sepaꝛ a deo spūaliter: z p damnationē sepaꝛ a deo eternaliꝛ. Dicam⁹ g̃ q sicut coꝛp⁹ diuersimode interficiꝛ: sic anima p diuersa pcā neccaꝛ. Habz ei hostis dyabol⁹ multos modos ipam interficiendi z spūaliter enecādi. Añ possum⁹ dicē q

Quidā interficiunt p suspendium.
Quidam per incendium
Quidam per gladium
Quidam per venenum.
Quidam per sagittationez
Quidam per submersionem
Quidam per oppressionem

Dico ergo q dyabolus interficit supbos ipos alte suspendēdo. qz.s. tales semp sunt suspensi sursum per elationem z ambitionem Figura ti in Absalon: qui cum in arboꝛe curendo suspendeꝛeꝛ. Joab infixit tres lanceas i coꝛde eius. Añ vo p cutientes interfecerunt eum. sicut dz.ij. Reg.xviij. Supbus ei dicit suspēdi ad arboꝛem dignitatū z bonoꝛū p viciū ambitiōis: qz.s. sicut res que est suspensa est instabilis z vana: z ad flatuz venti faciliter moueꝛ. Sic vere supbi instabiles sunt z vani: z ad flatum venti dyabolice suggestionis mobiles z inepti. In coꝛde ergo talium tres lancee infigunt. qñ.s.p peccatum supbie tria alia vicia. s. ira seuicia z rapina vt cōmuniter cōmittāt. Dyabol⁹ em̄ est sicut aquila que pullos suos solet vngue versus solem suspendere: et si lachrymari eos cōtigerit: solet eos vt valde degeneres abdicare. quia sc̄z dyabolus pullos suos peccatoꝛes per supbiam suspendit. z solem mundane ꝓsperitatis eis ostendit. Illos vo q̃ p penitentiam z compunctionem lachrymant̄ a se necessario ejcit z dimittit. z ad ꝓmotionem talium non intendit. Illos aūt q̃ oculos ad solem. i. ad claritatem mūdane glorie vertunt z ad eam totis affectibus se conuertunt secum retinet z custodit. Isti figuraūt in illis ꝓncipibus. Mum. xxv. Qui suspensi sunt contra solem in patibulis. Unde de interfectione talium dicit.ij. Reg.iiij. Interfecerunt eos: pcidentesq manus z pedes eoꝛ suspenderunt. Interficit ergo dyabolus supbos ipsos alte suspendendo. Secundo dico q iste interficit auaros ipos igne ꝓburendo. Auaricia em̄ est ignis q̃ nunq̃ dicit sufficit sicut dicit Prouer. xxx. Añ Amos. ix. Auaricia in capite omniū: z nouissimū eoꝛ gladio interficiam. Tercio dico q ipse interficit inuidos gladio pforando. Jnuidia em̄ est gladius golie qui ꝓximum magistrum occidit: qz.s. inuidi anteq̃ alios interficiant seu ledant: ipsi primo gladio inuidie toꝛquentur z laceraūt. pō. Gladius eoꝛum intret in coꝛda ipsoꝛum. De isto gladio legit. j. Regum. xxj. Qz inuoluebat pallio seruabatur q̃ specialiter in tabernaculo ecclesie. Sic sepe in tabernaculo ecclesie z religionis sub pallio habit⁹ religionis vel obseruantie regularis: latet hodie q̃plurimū gladius iste sc̄z inuidia. Quia proculdubio plus est hodie d̄ inuidia inter regulares q̃ inter seculares. Añ Gen. iij. in figura talium dicit. Consurrexit cayn aduersus abel fratrem suum z interfecit eum. Jnuidos igit interficit dyabolus gladio pforando. Quarto dico q dyabolus luxuriosos spūaliter interficit venenū ꝓpinando. Luxuria enim est venenū aspidis quod hominem facit doꝛmire z ipsum interficit doꝛmiendo: quia. s. luxuria ꝓmo facit hominem doꝛmire p delectationes: z tandem eum occidit per consensum z opationes. Sicut em̄ dz q rinoceron pcutit elephantem in ventre quem mirabiliter habet mollē. Sic dyabol⁹ luxuriosos in ventre p mala desideria pcutit: z ipsos p malos consensus interficit z occidit. Tales figuraūt in holoferne. Qui cum esset ita fortis z potens q a nullo vinceꝛeꝛ sola mulier ipm interfecit. Judith. xiij. Jō de muliere dicit ꝓuerb. vij. Multos quoq̃ vulneratos dejecit z fortissimi q̃q̃ ab ea interfecti sunt. Quinto dico q dyabol⁹ iracundos interficit sagittis vulnerando. Sagitta em̄ signat linguā maliloquam. Juxta illud Jere. ix. Sagitta vulnerās lingua eoꝛ. Talibus ergo sagittis z aliis verbis iniuriosis vulneratur iracundus z per iracundiam interficitur. Esa. xiij Sagittis interfecit ꝓulos. Sexto dico q ipe interficit gulosos in aquis submergendo. Aque em̄ significant delicias: in quibus homo submergit. z p gulam spiritualiter interficit Gen. vj. Adducam aquas diluuij sup terram. z interficiam omnē carnem. De Amon etiā dz. ij. Reg. xiij. Dixit absalon seruis suis. Cum temulentus fuerit Amon vino pcutite eum z interficite. Isti similes sunt muri q̃ bibēdo aquam interficit. Septimo dico q accidiosos interficit ipsos ponderibus oppūmendo. Isti em̄ pondere pigricie in tantū ꝓssi z grauati sunt q se ad aliq̃d bonū op⁹ nequeunt excitare. De quo dicit Ezech. xxxij. Dormierūt incircūcisi cum interfectis gladio: portauerūt confusionē suam. Sic igitur patet quō dyabol⁹ p peccatū diuersimode occidit spiritualiter homines: qz sicut dz Ecclesiast. xxj. Dentes eius dentes leonis interficientes animas hominū. De interfectione vo in cōmtum signat penam temporalem vel eternam posset breuiter dici. Qz sicut lupi leones z vrsi z apri q̃ dum sunt in nemoribus non faciunt nisi bestiis innocentibus nocere. qñ autem capiunt̄ interficiuntur. Sic vere charissimi qz mali in hoc mundo semp nocent innocentibus z bonis. ideo finaliter deus ipsos capit p mortem temporalem z finaliter interficit per damnationē eternalem. Unde. j. Regum. xvij. Leonem z vrsum interficiet Et. j. Para. xj. Interfecit leonez in medio cisterne. Et hoc de interfectione sufficit.

Interire. Interitus.

Nota q ꝓinterire idem est q ꝓintus ire seu cōterere. Accipit̄ aūt interire p morte ꝓteri vel pire. Et breuit̄ notare possum q ꝓ in scriptura repit̄ interit⁹

Naturalis. Primus interitus omnibus contingit.
Criminalis Secund⁹ interit⁹ aīas peccatoꝛū intingit
Temporalis. Tercius interitus miseros affligit.
Eternalis. Quartus vo interitus damnatos pfigit.

Dico ergo q ꝓinteritus naturalis omnibus est contingens. Et de isto dicitur Ecclesiastes. iij. Qz vnus est interitus hominum z iumentoꝛum. et equa vtriusq̃ conditio. Et illud Psal. Homo autem cum interierit nō sumet omnia: neq̃ descendet cum eo gloria domus eius. Item dico q est interitus criminalis animas peccatoꝛ intingens. id est peccatum. De quo in pō. Reliquie impioꝛum interibuut. Et Leuit. vij. dicit. Et qui tetigerit immundz z comederit interibit. Item dico q inuenitur ꝓinteritus temporalis miseros affligens. Et iste est interitus innocentuz qui ipsis per tyrannos infert. De quo dicit Prouerbioꝛū xviij. Erue eos qui ducuntur ad mortem. z eos qui trabūtur ad interitum liberare ne cesses Tali etiaz interitu temporali interimi a deo pmittunt̄ peccatoꝛes: z hoc vt emendent̄ z coganṫ et vt p temporalem interitum ppetuus euitetur: sicut aplus dicebat. j. Corinth. v. Quos reddidi satbane in interitum carnis sue vt spiritus saluus fiat. Item est interitus infernalis seu eternalis damnatos configens videlicet morti eterne. Unde in psal. Utrum iniustum mala capient in interitu. Et illud. Tu vo deus deduces eos in puteum interitus. Et. ij. Thessal. j. Qui non obediūt in euangelio christi penas dabūt in interitu eternas. Dis igitur premissis. quia de multiplici morte infra dicet in titulo sub litera M. Hic omissis ceteris: de interitu culpe aliq̃d subiungā. Et notem⁹ q mali intereunt spūaliter q̃dam qui

Suspendunt̄ pomposita tis fastu.
Suffocantur gulositatis pastu
Toxicantur carnalitatis tactu
Suffoduntur terrenitatis iactu
Concidunt̄ riposita tis actu.
Constringuntur inuidioso tactu
Congelantur delicioso luctu.

Ista sunt enim diuersa genera interitus scilz. Suspensio. Suffocatio. toxicatio. suffossio. Cōcisio seu detractio. Illaqueatio. Congelatio seu Cōstrictio. Dico ergo q quosdam interimit seu interire facit suspendiū supbie. Supbi em̄ z elati sicut suspensi in alto intereunt. qz.s. de supbo dicit. ij. Paral. xxvj. Eleuatus est coꝛ eius in interitum suum. Figuratus in illo lachitofel. De quo dicitur. ij. Regum. xvij. Qz dispposito domo sua suspendio interijt. Item dico q quosdam interimit suffocatio castrimargie. Gula enim est que p delicias animam suffocat z extinguit. Treñ. iij. Qui vescebant voluptuo-

se interierunt in viis. Item quosdam interimit intoxicatio luxurie. Luxuria em̃ fedat & inficit ad modū toxicavl venen. Ūñ illi luxuriose mulieri dicit Ezech. xxij. Sordida nobilis grandis interitu. Item quosdā interimit suffossio auaricie. Auaricia em̃ vivos suffodit boues in terrenis. ps. Infixe sunt gentes in interitu Item quosdā interimit cōcisio seu detruncatio iracundie. Ira em̃ est gladi? q̄ cōcidit & divisit cor humanū. Osee. x. Divisus est cor eo rū: nunc interibūt. Et illud Roma. ix. Vasa ire apta ad interitū. Item quosdam interimit laqueus seu contritio impudicie. ps. Absconderunt mihi interitum laquei sui. supuacue exprobrauerunt animā meā. Item interimit quosdam antiquitas seu congelatio desidie. q. s. pigricia & desidia more cōgelationis & antiquitatis impediunt motum. Heb. viij. Dō aūt antiquat & senescit ꝓpe interitus est. Et sic patet quō interit? anime p dyabolū ꝓcreat &c.

Interea. interdum. interim.

Omitto q̄ non sunt auctoritates nisi pauccissime.

Interior. interius.

Vide vbi Intus.

Intermittere. Intermissio.

Cum intermissio se habeat p modum negationis. restat q̄ intermissio boni est mala: & intermissio mali est bona. Malū est em̃ intermittere bonū: & bonū est intermittere malū. Or aūt bonū sit intermittere malū: patet Ezec. xlv. vbi dr. Sufficiat vobis ꝓncipes isr̄l iniq̄tatē & rapinā intermittite: & iudiciū & iusticiā facite. Item q̄ malū sit intermittere bonū ptz in scptura vbi talis intermissio boni vt plurimū ꝓbibet vl̄ tacitevl exp̄sse. & istō fit q̄n ꝓcipiūt sine intermissiōe

Gratias agere
Preces effundere
Memoriā recolere

Or de gratiarūactione dr. j. Thessa. ij. Gratias agim? deo sine intermissione. De oratione seu precum effusione: dicit. j. Thes. v. Sine intermissione orate. De fratrū & amicor̄ recordatione seu memoratiōe: dicit Roma. j. Testis est mihi deus q̄ sine intermissione memoriam vestri facio. Omitto: vide vbi Cessare Omittere & sīlia

Internetio.

Dicit ab inter & nece. Et est idez q̄ totalis & finalis mors & destructio. Sed vide de interitu. Morte. Destructione.

Interponere.

Vide vbi agit de intercessione & meditatione. Et vide de Medium.

Interpellare.

Vide vbi Rogare. Precari. & Invocare.

Interpretari.

Nota q̄ interpretari idez est q̄ alicui? obscuri sermōis exp̄positio & declaratio. Et possum? notare q̄ in scriptura reperit Interpretatio.

Vera & necessaria.
Falla & deceptoria.
Saga & meritoria
Morda & nugatoria.

Interpretatio vera & necessaria est illa quā facit xp̄s: & quaz etiam faciunt sancti doctores exponendo scripturas. Multe sē em̃ scripture difficiles & obscure quas ꝓcerto necessarium est interpretari & exponere: & nō ꝑm sensum literalem: sed potius ꝑm sensum spūalem itelligere: & medullam sub cortice latentē extrabere & videre. Ita faciebat xp̄s Luce. xxiiij. vbi duob? discipulis euntibus in emaus ipse interpretabat in omnib? scripturis que de ipso erant. Et Dañ. v. Audiuim? de te q̄ possis occulta interpretari & ligata dissoluere. Item inuenit interpretatio fallax & deceptoria. Et ista est illa quam faciunt indei & heretici de scripturis. q̄. s. illas interpretant exponunt & intelligunt falso mō: & ipsas cōuertunt imo puertunt ad sensum aliuz q̄ deberent. De q̄bus pōt dici illud Eccli. xlvij. In cantilenis & ꝓuerbijs & cōparationib? & interpretationibus mirate sunt terre. Item inuenit interpretatio sagax & meritoria. & ista est illa qua prudens & iustus bō scit omnia que de alijs audit interpretari ad meliorē partez: & p excusationē debitā in bonū sensum ꝓuertere q̄ dicuntur Dañ. j. Cor. xij. dr. q̄ p spiritūsanctum alij dant genera linguarū. alij interp̄tatio sermonū &c. Dañ. ij. Verū est somniū & vera est interpretatio ei?. Item inuenit interpretatio morda & detractoria. Et ista est q̄n q̄s est ita mordax & mendax q̄ quicquid boni accidit de alijs interpretat in malum semp̄ partem deteriorē supponendo & eligendo: & laudem alienam attenuando & obfuscando. De quo Dañ. ij. Una est de vobis sententia q̄ interpretationem fallacem & deceptionē plenam composueritis. Omitto. q̄ sterilis est materia. Sufficiat ergo de interpretatōe Detractoria. meritoria. Deceptoria & necessaria.

Interrogare.

Nota q̄ interrogare idez est q̄ aliquid ab aliquo sub spe responsionis inquirere vl̄ rogare. Et notabo q̄ multiplex inuenitur interrogatio in scriptura: videlicz. Interrogatō

Fidelium.
Crudelium
Simpliciū.
Mugaciuz.
Sagacium

Dico primo q̄ inuenit interrogatio sācte fidelitatis. Et ista est illa qua bō fidelis interrogat deuz & catholicos & fideles doctores: de illis que spectant ad scientiam & ad fidem. ij. Reg. xx. Qui interrogāt interrogent in abela. Et. j. Regū. xxv. Interroga pastores tuos. Et Aggei. ij. Interroga sacerdotes legez. Et Hiere. l. In syon interrogabunt viam &c. q̄ō tñ non faciunt idolatre & heretici: & simplices & fatui idiote: qui magis recurrūt ad interrogandum magos & ariolos: vetulas & divinos q̄ dominū aut doctores: theologos atq̄ veros: quos arguēs dominus dicit Esaie. xxx. Ve filij desertores qui ambulatis vt descendatis in egyptum & os meum non interrogastis. Et ideo cōminando dicit dominus Esaie. xix. Consilium egypti precipitabo: & interrogabunt simulacra sua & divinos suos & pbitones & ariolos: & tradam egyptum in manu dominorum crudelium. Et Osee. iiij. dicit. Populus meus in ligno suo interrogauit. Secundo dico q̄ inuenitur interrogatio dure crudelitatis. Et ista est illa qua tyranni non solum per verba: immo per verbera interrogāt innocentes. s. illud Sapientie. ij. Contumelia & tormentis interrogemus illum: vt sciamus reverentiam illius & probemus patientiam eius. Non dico tamen quin interrogationes tales per tormenta & questiones quandoq̄ debeāt fieri: quando. s. de criminibus agitur & quando precedit infamia & informatio debita: & suspicio sufficiens antecedit. tunc enim si verba non sufficiant: debent verbera adhiberi: quia scz quidam sunt ita proterui q̄ etiam cum tormentis & interrogationibus non potest ab eis veritas extorqueri. Ecclesiastici. xxiij. Seruus interrogatus continue a liuore non minuitur. Tercio dico q̄ inuenitur interrogatio pie simplicitatis. Et ista est illa ad quam faciendam inuitantur simplices & ignari: quia scz non debent interrogari de arduis & secretis: sed tñ de illis que pertinent ad salutem. & veraciter credere & simpliciter confiteri: cuz etiam bruta sufficiant ad ostendendum semitas veritatis et laudem & gloriam creatoris. Unde Job. xij. Interroga iumenta & docebunt te. & volatilia & indicabūt tibi. Quod est contra multos simplices: qui scz magis nituntur interrogare de arduis & secretis q̄ homines scientifici & prouecti Et ideo tales faciliter solent decipi & ꝓpria inuestigatione fraudari. Tales ergo simplices nō publice nec curiose nec disputatiue debent de arduis interrogare. Exemplo apostolorum de quibus dicitur Marci. ix. Or ipsi ignorabant verbum & timebant interrogare Jesum. sed in secreto aviris prudentibus debent veritatem si dubitant indagare. j. Corinth. xiij. Mulieres. id est simplices in ecclesijs tacēt. non em̃ ꝓmittit eis loqui: sed si q̄id volunt discere: domi viros interrogent. Patet ergo q̄ inuenit interrogatio bone simplicitat?. Quarto dico q̄ inuenit interrogatio & ne nugacitatis. Et ista est illa quam faciunt vanigloriosi & curiosi: qui. s. non cessant interrogare & querere de secretis et conditionibus aliorum: vt habeant vnde de alijs loquantur. vel etiam qui de rebus de q̄bus non licet. s. de secretis fidei vt supra dictum est: interrogant plus q̄ decet: & de talī fatua & maliciosa interrogatione: potest dici illud Eccls vij. Stulta est huiusmodi interrogatio. Isti enim interrogant vt possint de aliorum vicijs testes esse. Sap. iij. Testes sunt nequicie aduersus parentes in interrogatiōe sua

Quinto & o dicam q̄ est interrogatio sagacitatis. & ista est illa quam faciunt viri prudentes & iusti ad inquisitionē veritatis aliorum que spectant ad necessitatem fidei atq̄ morum. De necessarijs enim & vtilibus bonum est inter-

rogare ⁊ inquirere. De superfluis vō ⁊ impertinentib⁹ vtile est supticere. Igitur notabo q̄ bona interrogatō facienda est

Sapienter. Diligenter. Reuerenter

Sapienter dico. q̄ homo debet interrogare de vtilibus ⁊ non de inanibus. Unde Job. viij. Interroga generationem pristinam et diligenter inuestiga patrū memoriam. Et Job. xxj. Interrogate quemlibet ex viatoribus? Et Hiere. vj. State sup vias ⁊ videte ⁊ interroga te de semitis anticis que sit via bona ⁊ ambulate in ea. ⁊ inuenietis refrigerium animab⁹ vestris. Nō est contra illos q̄ nō querunt aut interrogant nisi de vanis ⁊ inutilib⁹ sicut de cantilenis ⁊ leuitatib⁹. ps. Illic interrogauerūt nos q̄ captiuos duxerunt nos verba cantionū. Contra illos et contra eos q̄ inuestigant de arduis ⁊ difficilib⁹: seu de ignorantijs ⁊ impossibilibus: vtpote de ignorantijs ⁊ contingentib⁹: sicut sunt illi q̄ circa vanas ⁊ secretas scientias plus debito immorant dicit ps. Que ignorabā interrogabāt me Contra illos insup q̄ in suis interrogationib⁹ non seruant ordinem seu formā. q̄ aliqñ nō dent antecē interrogent et añ iudicant cē inquirant dicit Eccli. xj. Antecē interroges ne vituperes quenq̄. ⁊ cum interrogaueris corripe iuste. Fiat ergo interrogatio sapienter. sicut de ioseph d̄ Gen. xliij q̄ interrogauit fratres suos p ordinē interrogauit nos bō p ordinem nr̄am ꝓgeniem. Item debet fieri diligenter. valde em̄ debet esse diligens de interrogando infirm⁹ de medico. Egenus de subsidio. Oppressus de presidio. Ignarus de veritate. Peregrinus de itineris rectitudine. Et sic dico q̄ illi magi interrogauerunt de xpō diligenter. Juxta illud Math. ij. Ite ⁊ interrogate diligenter de puero. De puero dico q̄. s. est Remedū egrotantib⁹. Subsidiū indigentibus. Presidium metuentibus. Rectitudo oberrātib⁹ Certitudo ignorantibus. Añ dicit Hiere. xxx. Interrogate et videte. Et illud p̄dictum Job. viij. Interroga generationem pristinam ⁊ diligenter inuestiga. Fiat ergo nostra interrogatio diligenter. Item debet fieri reuerenter. q̄. s. debet fieri a psonis q̄bus debet reuerentia. vicz. A doctis et prudentibus. Ab amicis ⁊ parentibus. Ab antiquis ⁊ precedentibus. A presbis ⁊ p̄sidentibus. Quia reuera ignarus debet interrogare prudentem Hester. j. Interrogauit sapientes q̄ ex more regio semp ei adherebant. Filius debet interrogare parentē. Deut. xxxij. Interroga patrē tuum ⁊ annunciabit tibi maiores tuos ⁊ dicēt tibi. Juuenis debet interrogare seniorē. iij. Esdre. vj. Tūc interrogauimus seniores. Subditus dz interrogare superiorem ⁊ layc⁹ p̄sbm meliorē. Aggei. ij. Interroga sacerdotes legē. Et sic patet q̄ est interrogatio. sagacium: nugacium. simplicium crudelium ⁊ fidelium. Sufficit. Vide de inquirere. inuestigare. perscrutari ⁊c̄.

Intestina. Pauce sunt auctoritates. vide in tabula.

Intingere. Vide vbi Color ⁊ vbi Tingere. q̄ auctoritates pauce sunt ⁊c̄.

Intrare. introire. Nota q̄ intrare idē est q̄d intra vel infra aliquem locū ire. Sicut ingredi idem ē q̄d in aliquē locum gradi. Dz q̄ supra satis dictū est de ingressu. Jō de introitu breuiter transeam⁹. Notare ē possumus q̄ est introit⁹

Frequentand⁹. Procurand⁹ Tolerandus. Excludendus. Metuendus Admirandus

Primo ergo dico. q̄ est introit⁹ frequentandus Et iste est introit⁹ virtuosus quo. s. nos debem⁹ intrare ꝓpriam cōsciam ipam examinando celum vel paradisum seu eterna cōtemplādo sepulcrū vel infernū ipsum cōsiderādo. De talib⁹ virtuosis potest breuiter exponi illud q̄d habetur Esaie. xlvij. Sede: tace: intra in tenebras filia chaldeorum. Ubi aduerte q̄ nos debemus intrare Locum

Honoris vt quiescamus. Doloris vt doleamus. Terroris vt timeamus. Loc⁹ bonoris est superior Locus doloris est interior Loc⁹ terroris est inferior.

In primo loco intrauimus vt delectemur. Ideo dicitur Sede. In secundo intrauim⁹ vt glorientur. iō dicit Tace. In tercio intrauimus vt cōtristemur. Jō dicit. Intra in tenebras ⁊c̄. Dico ergo. q̄ nos debemus intrare locum supnalem vt ibi quiescamus. Sede inquit. Sicut em̄ paup libenter intrat conuiuiū vt ibi sedeat. Dō fatigatus libenter intrat lectum vt ibi gaudeat. Homo impugnatus libenter intrat castrum vt ibi intus maneat. Sic vere charissimi homo debet per spem ⁊ desiderium intrare paradisum. vt ibi intus letus ⁊ quietus maneat. quiescat ⁊ resideat: qd̄ ostenditur cum dicit: Sede. Sedere em̄ signat quietem. recreationem ⁊ a motu ⁊ labore abdicationē. q̄a vere homo q̄diu vacat circa temporalia semp est in labore ⁊ occupatione. in fluxu ⁊ motu ⁊ vacillatione. Quia ꝑ Greg. Cum rei labenti innititur: necesse est vt cum labente labamur. Tunc vō cum lectum: castrum seu cōuiuium paradisi p affectionem ⁊ desiderium intramus. tunc ibidē quiescimus ⁊ sedemus. Unde dauid in ps. Labor est ante me donec intrem in sanctuarium dei. Unde de tali sedere dicit Josue. iiij. Sedebat sub vmbra donec videret q̄d accideret ciuitati. Et Apoca. iiij. Ecce in celo sedes posita est ⁊ super sedem sedens. Contemplatiui autem ꝓprie dicunt sedere. Seculares aūt negociatores dicunt currere vl' mouere. Sicut de Maria dicit q̄ sedebat. ⁊ de Martha q̄ satagebat. q̄. s. contemplatiui sedent ⁊ deuiunt cum Maria. Juxta illud Math. ij. Intrantes domū. s. paradisi per contemplationem: inuenerunt puerum cum Maria. Actiui vō currunt ⁊ satagunt sicut Martha. Labora sicut bonus miles xpi. j. Thimo. iiij. Intremus ergo locum supernalem. vt quiescamus. Sede inquit. Judicum. xix. Quo cum intrassent sedebant in platea ciuitatis. Et sic dicat cōtemplatiuus illud Sapiēn. viij. Intrans in domū meam conquiescam cum illa. id est cum sapientia. Item debemus intrare locum internalem seu cordialem vt doleam⁹ quod ostendit in verbo Tace. Sicut enim rane q̄diu sūt extra aquam solent valde garrulare ⁊ clamare. quando vō aquam intrauerunt tunc incipiunt tacere. Sic vere homo q̄diu est extra ꝓpriam aquam. id est extra consideratione ꝓriorum defectuum: ⁊ sedet in terra id est terrenis negocijs vngatur. ipse ꝓcul dubio garrulus. vanigloriosus: ⁊ letabundus diuersimode inuenitur. Si vō aquam. id est fluxibilitatem ꝓriorum defectuum p consideratione intrauerit. tunc vō nō gloriabit nec gaudebit. sed magis contristabit ⁊ tacebit. Tace inquit. q. d. Jam non habes occasionem loquendi. sed dolendi potius ⁊ tristandi. Unde matthei. vj. Intra cubiculum tuum ⁊ claude ostia tua. Ut de peccatore dicit illud Treno. iij. Sedebit solitarius ⁊ tacebit. qm̄ leuauit se supra se. Et Ezechie. xxiij. Ingemisce tacens. Religiosi enim intra claustrum solent tacere. Apes etiam postq̄ in sero intrauerint domos suas solent quiescere ⁊ silere: quia. scilz homo cum intrauerit claustrum et domum propie conscientie ipsam ruminando et examinādo. ibi procul dubio inuenit materiam tacendi ⁊ dolendi. ⁊ ab omni locutione superflua abstinendi. quia sicut dicitur Amos. v. Prudens in tpe illo tacebit qm̄ temp⁹ malū est.

Intrare em̄ debet homo cor suum. Ad deplorandum commissa scelera. Ad meditandum actus ⁊ opera Ad p̄cauendum luctus ⁊ verbera. Ad contemnendū onus ⁊ pondera. Ad deprecandum regentē sydera

Intremus ergo corda nostra ad preterita scelera deplorandū Genesis. xliij. Intrauit Joseph in cubiculum ⁊ fleuit. Item ad presentia opera ordinandum Numeri. iij. Aaron ⁊ filij eius intrabunt ⁊ ipsi disponent onera. Item ad futura damna seu verbera precauendum. Unde de Noe futurum diluuium precaute dicitur Actuum. xvij. Intrauit Noe in archam. Item ad mundana pondera contemnenduz Naum. iij. Intra in lutum ⁊ calca. Item ad regentem etbera adorādum Matthei. vj. Intra in cubiculum tuum: ⁊ claude ostia super ter. et ora patrem tuum qui videt in abscondito. Intremus igitur locum cordialem ⁊ doleamus Item debemus intrare locum infernalem vt timeamus. Intra inquit in tenebras. Sicut ēi aues que habent visum debilez cuiusmodi sē noctue ⁊ bubones: cū claritatē solis ferre nequeant solent loca umbrosa ⁊ tenebrosa diligere ⁊ intrare Sic vere cū visus intellectus nostri sit debilis ⁊ insufficiēs ad lumen celestis glie cōtemplandū (q̄. s. oculo nō videt q̄ ꝑparauit deus diligentib⁹ se) loca tenebrosa mortis ⁊ inferni intrare debem⁹ p considerationē. vt si splendore celestis

glorie ad bonum non attrahimur. timore tamen mortis et gehenne a malo retrahamur. Intra ergo in tenebras. Vñ in ps.o. Intrauit israel in egyptum: z iacob accola fuit in terra cham. Egypt9 eñ interpretat tenebra. Cham ꝺo interpretat calor. q.d. infern9 est tenebrosus. Tenebrosus dico. q2 sicut dicit Job.x. Ista est terra miserie z tenebrarū vbi vmbra mortis z nullus ordo sed sempiternus horror inhabitat. Calid9 etiā est. q2 sicut dicit Job.xxiij. Ad nimium calorem transibūt ab aquis niuiū vsq; ad inferos. Ibi ergo debem9 intrare mentaliter: ne forte ibi intrem9 plonaliter. qñ. s. peccatores introibunt in inferiora terre: traden-tur in man9 gladij partes vulpiū erunt. Intrem9 ergo tenebras mortis z inferni vt de nobis dicat illud Job.xx. Venit symon petrus sequens z introiuit in monumentū. Et sic ptz triplex introitus spiritualis. s. In locū superiorē z gaudiosum. In locū interiorem z dolorosum. In locuz inferiorem z timorosum. Vñ ergo dictum est. Sede. tace: z intra in tenebras. Iste ergo est introit9 virtuosus q; est frequentand9. Circa qꝺ nota adhuc q nos debemus intrare Ortum. Dico ortū scripture ad meditandū. Domuz Domū. religionis ad commorandū. Templū eccle-Templū sie ad adorandum. Scriptura eñ est ortus ad meditandū. Vñ Job.xviij. dicit. Or ibi erat ort9 in q; introiuit ihs cum discipulis suis. Et de assuero legit Hester.vij. Or introuit rex in ortum arborib9 consitū. Religio est dom9 penitentiū. Vñ de magis ꝺr Matb.ij. q intrantes domū inuenerunt puerū cū maria. q2. s. in domo religionis est puer. i. puritas innocens. Est maria. i. amaritudo pnie. Ecclesia est locus adorantiū. Vñ in ps. Introibo ad altāre dei. Et alibi dicit. Introibo in domū tuā: adorabo ad templū sanctū tuū. Iste est ergo introitus virtuosus q; est frequentandus Secꝺo principaliter dico. q est introitus gratiosus q; est ꝑcurandus. Iste est qñ ostium cordis aperiū9 vt deus z virtutes subintrent. Et nota si vis q q; druplex est introitus ꝑcurand9 vicz. Introitus Pacificatiuus q; placam9 diuinū despectuz. Justificatiu9 q; virtutes intrant ad affectum. Letificatiu9 q; intrat ad dei cōspectū. Saluificatiu9 q; volamus ad claustrale tectū. Dico ergo q ꝑcurare debem9 introitū pacificatiuū. Et iste est introitus nostrarū precum z orationis ad diuinitatis exauditionem. Nam sicut videm9 q qñq; ad papam solent intrare damnati vt absoluant. Aduocati vt patrocinent. Egeni vt ditent z satient. Amici vt cū eo gaudeant z ꝓsolent. Sic ad deū debet intrare peccator z sceleratus. cui9 officiū agit cōtritio ps. Introeat in cōspectu tuo gemit9 cōpeditorum Aduocat9. cui9 officiū agit oratio. ps. Intret oratio mea i cōspectu tuo. Inclina aurē tuā ad ꝑcem meā. Egenus seu paup. cui9 officiū facit humiliatio seu deiectio. iij. Reg. iij. Ego aūt sum paup paruul9 ignorans ingressum z introitum meū. Amicus seu cōfederat9 cui9 officiū facit dilectio ij. Reg. xiij. Vocat9 absalon intrauit ad regem. Absalō filius erat regis: z p consequens amicus. Interpretat etiaz pater pacis. Deinde dico q nos debem9 ꝑcurare introitum iustificatiuū. vicz ingressum seu introitū gratie diuine in cor humanū. Sicut ei ostrea se aperit circa littus mar: z sic ros celestis subintrat. z sic generat margarita. Sicut etiam aperta fenestra lumen intrat in domū p qꝺ tota domus reddit luminosa. Sic vere qñ fenestram cordis aperimus p affectionem z deuotionē. tunc ros diuine gratie z lumen vere scientie subintrat p diuinā inspirationem z infusionem: z sic margarite virtutū z meritorū introducunt z discretionis claritas generat. z etiā ipse de9 habitat ibi p spiritualem habitationē z visitationē. Talem introitum ad animā desiderat ipse xps. dicens illud Apocal. iij. Ego sto ad ostium z pulso: si quis audit vocem meā z aperuerit ianuā introibo ad illum z cenabo cum illo. Sz ꝑcerto talem introitum impediūt vicia z peccata. q2. s. de9 non libenter intrat in domū dausam. q2 non est latro. nec in domū sedam. q2 nō est immund9. nec in domū litigiosam. q2 ipse est pacificus. Domū aūt cordis claudit obstinatio Fedat luxuria z inquinatio. turbat z tribulat discordia z contentio seu auaricia z negociatio. Tales ergo domos nō intrat deus vt ipse inqt dicens illud ps. Odiui ecclīam malignantiū. z cum iniquis gerentib9 nō introibo. Et Sapiē. j. dicit. q in malivolā animā nō introibit sapientia. Attollite ergo portas principes vestras z introibit rex glorie. Sicut eñ dicit Eccls. j. Omnia flumina intrant mare. q2. licz omnia flumina. i. omnes abundantie gratiarū intrant mare. i. conscientiam compunctā z amara. Juxta illō ps. Cor contritum z humiliatum deus non despicies. Iste est igit introitus procurandus. Dico ergo q nos debemus ꝑcurare introitum iustificatiuum. Deinꝺe dico. q nos debemus ꝑcurare introitum letificatiuum. Et iste est introitus paradisi. vbi quicūq; introierit letus erit. Matb. xxv. Intra in gaudium domini tui. Est enim in ethyopia superiori quidam mons: vbi quicunq; introierit nunq exit. quin, immo ibi ridendo intrat z ascendit: z ideo in signum crux in introitu ponitur que crux risus vulgariter appellatur. Sic vere in monte paradisi est perpetuus risus z gaudiū. sed in introitu crux ponitur pro eo. q2 p crucem z tribulationem ibi intrat. Penitentia enim z tribulatio crux sunt. p quam iusti in paradisum introeunt. Nonne eā oportuit christum pati z ita intrare in gloriam suā. Lu. xxiij. Quia per multas tribulationes oportet nos introire in regnum celorum Actuz. xiij. Et nota q nos debemus velle intrare in paradisum. quia habemus vocem cōminantis q; penam inserit. Nam christus precedit portas aperiendo. ꝺa sicut dicitur Hebreoz. ix. Iste est qui introiuit semel i sancta eterna redemptione inuenta. Et Hebre. vj. Precursor p nobis introiuit. Scriptura succedit pigros experiens. quia. s. ista est que dicit Josue. xviij. Usq; quo inquit marcetis ignauia z non intratis ad possidendus terram quam dominus deus patrum vestrorum dedit vobis? Premū accedit dignos experiens. Unde de sanctis virginibus dicitur Matbei. xxv. q cum sponso intrauerunt ad nuptias: fatuis z indignis exclusis. Et ibidem. Euge serue bone z fidelis: intra in gaudium domini tui. Minator precedit portas aperiens. q2 si deus minat nobis de clausione ianue dicens Matb. v. Nisi abundauerit iustitia vra pl9 q; phariseorum non intrabitis in regnum celorum. Pone hic si vis de illis q; indigne exduduntē sicut ista vbi fit mētio de excludendo introitu. Procuremus ergo introitum letificatiuum. Adhuc dico. q procurare debemus introitum saluificatiuum. Et iste est introitus in religionem et in statum penitentie. Et iste est illa via arta de qua dicitur Matbei. vij. Intrate per angustaz portam. Quia sicut dicitur ibidem. Arta est via que ducit ad vitam. Sed de isto introitu dic sicut supra in. §. Item debem9 intrare locum infernalem prope finem. z in. §. sequenti. Patet ergo q in inuenitur introitus ꝑcurandus. Tercio dico. q inuenitur introit9 tolerand9. Et iste est introit9 ad iustas z licitas dignitates. s. vt possimus prodesse non preesse. De h igit potest breuiter exponi illud. ij. Regum. xiij. Vocatus est Absalon z intrauit ad regem. In quibus verbis ostendit q ad hoc q possimus vel digni simus ecclesiam vel paradisuz intrare tria breuiter requirunt. Oportet ei q careat Ambitione. Primum probat vocatio cano-
Dissensione nica. Vocatus inquit. Sed secun-
Infectione. dum conditio pacifica. quia debet esse absalon. id est pater pacis. Sed tercium promotio dignifica. quia habet intrare ad regem. Requiritur ergo ad talem introitum Or sit in ingressu iusta promotio. Sit in progressu pacis amatio. Sit in egressu morum perfectio.

Dico ergo q nos debemus intrare in ecclesiam vel paradisum per ingressum iuste promotionis. quia debet esse vocatus. quia scilicet non debet se ingerere per ambitionem: sed potius expectare. Sicut enim dicitur Hebreoz v. Nemo sumit sibi honorem sed qui vocatur a deo tanq; Aaron. Nullus enim intrat paradisum nisi vocatus a ꝺo per occultam predestinationem. Nullus etiam debet intrare ecclesiam nisi a deo vocatus per iustam z canonicā promotionem. Quod est contra illos qui se ingerunt non vocati. sicut sunt symoniaci z ambitiosi. De quibus dicitur Hester. iij. Or qui non vocatus interius atrium regis intrabat: absq; vlla cunctatione interfici debebat. Atrium enim regis Christi est ecclesia. In quam nullus procerto debet intrare nisi per regem Christum vel superiorem prelatum canonice fuerit euocatus. quinimmo si aliter fece-

rit.mortis eterne p̄cipalo subiacebit.Sicut em̄ dicit Joh.x
Qui no intrat p ostiū in ouile ouiū ille fur est ⁊ latro. Osti
um em̄ est dei vel p̄lati digna vocatio p̄ quam q̄ nō ingre
dit sicut fur ⁊ latro finaliter punit. Intrandū est ergo p̄
canonicā ꝓmotionem. Vocatus in q̄t. Jone.iij. Cepit Jo
nas introire ciuitatem.in quā.s.missus fuerat p̄dicare.

Item intrandū est p̄ pacificam cōmunionē.q̄.s.ille qui
intrat debet esse absalon q̄ interp̄etat pater pacis.s.quie
te ⁊ pacifice debem⁹ intrare nō violenter nec coacte.vñ.ij.
Reg.xv. Absalon ingressus est in ierlm.⁊.j.Reg.xv. Absa
lon mane cōsurgens stabat añ introitū porte Lux em̄ intrat
vitrū ⁊ domū sine vitri fractione.⁊ sine clamore ⁊ turbati
one. Planeta etiam q̄nq̄ intrat alterius planete circulum
hoc tñ est sine ipsius nocumento lesione vel impedimento
Sic vere boni intrant ad ecclesiasticas ꝓmotiones ⁊ ī ali
orū collegia ⁊ cōgregatiōes ita pacifice ⁊ quiete q̄ clamor
vel turbatio nō audit ⁊ q̄ aliqua lesio nō sentit. Nō est cō
tra bugosos ambitiosos ⁊ litigiosos q̄ p̄ violentiā ⁊ dissen
sionem intrant ad ecclesiastica beneficia ⁊ officia.sicut pa
tet de q̄busdam electis ⁊ alijs q̄ p̄ lites ⁊ discordias ⁊ bu
gas suas.destruunt totam eccliam in quā intrant.Figura
ti in antiocho de quo dr.j.Mach.j.q̄ ipse intrauit sanctifi
cationē in superbia.Et dicit ibi q̄ ipam sanctificationē cum
omni ciuitate ierlm destruxit turbauit ⁊ spoliauit. Nō sic
charissimi:sed intrem⁹ p̄ processum cōcordie vnionis.Iu
xta illud Luc.ix. In quācunq̄ domū intraueritis ibi p̄mū
dicite pax huic domui. De introitu etiā in celū. istud est
certū q̄ nullus intrabit nisi fuerit pacificus ⁊ modest⁹. Ab
salon inquit.vt sit ille absalon.de quo dr.ij.Reg.xiiij.q̄ ab
salon erat pulcer ⁊ decorus:⁊ a planta pedis vsq̄ ad verti
cem nō erat in eo vlla macula. Sine em̄ vlla macula pec
cati debent esse illi qui volunt intrare paradisum.Quia si
cut dicit Apoca.xxj. Nō intrabit in illam.s.nouā ierlm ali
quid coinquinatū.Ad q̄d facit illud p̄s.Dñe quis habita
bit in tabernaculo tuo ⁊c.Sequit.Qui ingredit sine ma
cula ⁊ q̄ operat iusticiam. Intrandum est ergo p̄ pacificā
cōmunionē. Item ibi intrandū est p̄ dignificam p̄fectio
nē:q̄d notat cum dicit.Intrauit ad regem. Sicut em̄ illi
q̄ intrant ad reges ⁊ imp̄atores p̄ aliquo seruitio faciēdo:
solent esse medius compositi ⁊ ornati.Sic vere illi q̄ intrāt
ad regem celi spiritualiter in ecclesia ministrando: vt q̄ in
ciuitatem intrare volunt ad ipam eternā gliam occupan
do.debent p̄ virtutem ⁊ p̄fectionē esse cōpositi ⁊ ornati.vñ
sicut dr Mat.xxij. Ille q̄ intrauit ad nuptias regis nō ha
bens vestem nuptialē missus fuit in tenebras ⁊c. Nuptie
em̄ significant statum ecclie militantis:vbi dei fili⁹ cū ani
ma xp̄iana quotidie per gratiaz cōiungit ⁊ vnit.Ad istas
ergo nuptias.i.ad statum ecclesiasticum qui ingredit in te
nebras infernales mittitur.nisi p̄fectione ⁊ virtutibus ad
ornet.Intrauit inquit ad regez.Unde Hester.iij. dicitur
q̄ non erat licitum indutū sacco aulā regis intrare. Sac
cus enim signat vicia ⁊ peccata.q̄ vere illi qui saccis tali
bus induunt intrare non p̄mittunt. Nam diuitib⁹ dicitur
Math.xix. Dives difficile intrabit in regnum celoz. Et si
vis nota q̄ illi q̄ in eccliaz intrāt ad xp̄m:ibi debēt intrare

Ad contemplandū.
Ad collaudandum
Ad celebrandum
Ad deprecandum

Intret q̄ bō in eccliam ad offi
cium cōtemplatiōis.p̄s. Intrē in
sanctuariū dei ⁊ intelligam in no
uissimis. Intret etiā vt ad locuz
laudis ⁊ gratiarū actiōis.p̄s. Introibo portas ei⁹ in cōfessi
one.atria ei⁹ in hymnis cōfitemini illi:laudate nomen eius
q̄m suauis est dñs. Intrent insup ad celebrandū ⁊ immo
landū p̄s. Introibo ad altare dei ⁊c. Intrent nihilominus
ad deprecandū ⁊ adorandū p̄s. Introib⁹ in tabernaculuz
ei⁹: adorabim⁹ in loco vbi steterūt pedes ei⁹. Patz igit quō
intrandū ē in eccliam triplr.s.sanctifice seu moralr. Pacifi
ce seu cordialr. Canonice seu legalr. Et sic p̄z q̄ est introit⁹
p̄curand⁹. Quarto principalr dico q̄ est introitus exclu
dend⁹. Et sic nota q̄ est triplex introit⁹ excludendus. vicz.

Vicior de cōscientia.
Impior ad beneficia
Perfector ad maleficia

Iste impediam⁹ introitū vici
orū ad mentis atria. Et iste ē in
troit⁹ pctoz. Tarus em̄ introi
tum caueme sue cū cauda sua villosa caudit ne vent⁹ in
trare possit hu Pli. Apes etiā cū suis succis amaris stru
ctificant introitum aluearis ne subintrent animalia vene
nosa. Sic vere charissimi nos debem⁹ introitū cordis ⁊ sen
sū structificare ⁊ claudere:⁊ hoc cū cauda.s.q̄ est finis cor
poris.i.cū cōsideratione amaritudinis inferni.ne forte ani
malia venenosa.i.male delectatiōes.dyabol⁹ vl peccata vl
etiā ne vent⁹ in anis glorie valeat aliqualit subintrare. vñ
iij.Reg.vj. dicit de illo q̄ volebat occidere belyseuz. Clau
dite ostium ⁊ nō sinatis eū introire. Dyabol⁹ em̄ ⁊ pcta sūt
de natura olei.qđ est de natura valde penetratiuū ⁊ subin
tratiuū.⁊ maxime oleū de bacuc qđ nullo vase nisi cucur
bita tenet.q̄.s.semp quezunt cor humanū intrare.⁊ ipsuz
corrūpere ⁊ delere.p̄s. Intrauit sicut aqua in interiora ei⁹.
⁊ sicut oleū in ossib⁹ eius.De dyabolo em̄ dr Luc.xxij. In
trauit sathanas in iudā q̄ cognominabat scarioth. Talis
ergo introitus est excludend⁹:⁊ talis hospes sine mora re
futand⁹.Dñs ergo custodiat introitum ⁊ exitū tuū.p̄s.Ex
cludat ergo introitus viciox in cordis atria. Itē exclu
di debet introit⁹ iniquoz ad beneficia.Ad ecclesiastica em̄
beneficia solum debent intrare boni ⁊ nō mali. docti ⁊ nō
indocti.iusti ⁊ nō iniusti.p̄s.Hec porta dñi iusti intrabunt
in eam.Quia nisi abundauerit iusticia vestra nō intrabit
in regnū celoz.Est em̄ noua insula crete vt dicit Plin⁹ in
qua p̄.xij.miliaria in circuitu nulla penitus intrat musca.
q̄nimmo mella q̄ ibi nascunt si transferant alibi a muscis
nō tangunt.Mons iste charissimi est eccla militās Esa.ij
Venite ascendamus ad montē dñi ⁊c.Mella ist⁹ montis
sunt bona ⁊ beneficia ecclesiastica.q̄.s. bone apes ⁊ sancti
patres fundauerunt ⁊ acquisierunt.Montem q̄ eccie nō
debet aliqua musca.i.aliquis malus ⁊ a corruptione nat⁹
⁊ creatus intrare.nec mella bñficioz eccl'iasticoz cōtinge
re vel habere.Osee.ix.Anime impioz nō intrabunt in do
mū domini.Et isti figurant Deut.xxiij.vbi.s. certe p̄sone
arcebant ab introitu templi.vicz.Eunuchus Manzer et
popul⁹ Amon ⁊ Moab.q̄.s.semp fuerant filijs israel ini
mici.Eunuchus ⁊ Manzer.i.de meretrice natus. Itē q̄li
bet immundus aut leprosus.sicut patet in infinitis locis.
Item cecus ⁊ claudus.sicut p̄z.ij.Regum.v. Eunuchi q̄
virtute generatiua priuati sunt significant illos qui nunq̄
generant deo prolem.s.q̄ predicationis scientia sunt priua
ti Amon ⁊ Moab significant laicos ⁊ tyrannos:q̄ sunt fi
lijs israel.id est ecclesiasticis inimici.Leprosi ⁊ imundi sūt
qui peccatoz maculis aperte sunt respersi.Ceci aūt signi
ficant q̄ scripturarum noticia sunt orbati.Claudi vo illos
designant q̄ motu bonorum operum carent ⁊ qui pigricia
sunt grauati.Manzeres vo de meretrice geniti illi sunt q̄
p̄ symoniaz sunt creati.Symonia em̄ meretrix dicit:eo q̄
bonam p̄sonā nō sequit.sed magis offerentē ⁊ dantem se
quit ⁊ p̄diligere comprobat.Tales em̄ indigni sunt dei ec
clesiam ⁊ inter ei⁹ filias habitare.puer.xxiij.Agrū pupil
loz ne introieris.Sed heu ꝓculdubio q̄z multos fallit ho
die ista regula.q̄ ꝓcerto Manseres.i.symoniaci: sunt illi
qui vt cōmuniter magis intrant.De symone em̄ legit Jo
annis.xx.q̄ sequens illum discipulū q̄ erat notus pontifi
ci.⁊ q̄ ipsum als in atrium vbi iliudebat xp̄s ꝓcurauerat
introduci intrauit prim⁹ in monumentū.quia ꝓculdubio
sepe fit q̄ symon.i.symoniacus dum tamen habeat aliquē
notum pontifici.vel p̄latum ductorem vel inductorem.
primus ⁊ p̄e alijs in atrium pontificis ⁊ in monumentuz
introire meretur ⁊ nominatū beneficium intrare p̄mittit
⁊ iubet.vbi procerto hodie xp̄s illuditur⁊ prochdoloz pl⁹
irridet q̄z timetur. Intrant enim ⁊ recipiuntur hodie pue
riles ⁊ effeminati.sicut dicit Dañ.xiij. Oz pueri ⁊ vrozes
intrabant in templum belis per occultum introitum que
erat sub mensa ⁊ cibaria apposita consumebant. Intrant
ignorantes ⁊ claudificati:sicut de claudo dicitur Actuuz
iij. Oz exiliens cum Petro ⁊ Johanne introiuit in tem
plum. Intrant insup offerentes ⁊ donis ornati.s.symonia
ci.sicut de iudeis dr.j.Machab.viij.q̄ abierūt romam et
intrauerunt curiam. De q̄bus etiam.j.Macha.xiij.dicit
q̄ clypeuz aureū magni ponderis p̄sentauerunt romanis
Quia renera'qui pondus auri secū portauerit. facilius in
omnem curiam introibit.xp̄s em̄ solebat dicere illud Lu
ce.xviij. Oz difficile qui pecunias possident regnū celoz in
troibut.quinimmo facili⁹ reputabat intrare camelū fora-

men acus q̄ diuitem in regnū celoꝝ. Matth.xx. Et Marc.x. Sz reuera bodie mutata est regula. q; certe valde est difficile q̄ ds regnum celorum. i. ad ecclesie regnum ꝛ regimen introeat nisi diues ꝛ pecuniosus existat. Malignosi ēm nō boni: symoniaci et ambitiosi citꝰ intrant: sed ꝫ tñ finaliter mortem eternā ex tali illicito introitu reportant. Exēplo Aman q̄ introierat interius atrium regis. q̄ tñ fuit per regem iuspendio cōdemnatꝰ. Quia vere sicut Hec. xiij. dicit. Amonites ꝛ moab nō debent introire ecclīam dei. Iste est ergo introitus excludendꝰ. s. iniquoꝝ ad bñficia ꝛ ecclesiarū officia. Itē excludamꝰ introitū pfectoꝝ ad maleficia. q; s. valde cauendum est ne boni introeant ad opera ꝛ negocia mala. Caro ēm ꝛ mūdꝰ vocant ꝛ inuitant bonos ꝛ mundos: vt. s. p apostasiam: luxuriam ꝛ auariciam ad ipsos introeant. ꝛ q̄ gratiā religionem ꝛ iusticiaz ꝑmittāt Figurati in illa Jabele q̄ pncipem cisaram ad intranduz suū tabernaculū inuitauit vbi tandē lac ad bibendum obtulit ꝛ postea eū occidit dicens. s. Jud. iiij. Intra ad me domine ne timeas. In quo notaē q̄ qui a Jabele. i. a mūdo: dyabolo vel muliere inuitatꝰ. dñi iusticiam dimiserit. ꝛ ad eos p peccatum intrauerit morte ppetua deperibit. Nō tamen est contra multos religiosos mēdicantes. q̄. s. p̄ ceteris negocia secularia introeunt. Est etiam contra prelatos et clericos q̄ regum curias ꝛ officia querunt. ecclesiasq; dimittunt. contra illud Amos. v. In galgala nolite intrare. Et Matth. x. In ciuitates samaritanoꝝ ne intraueritis. Et sic ergo patet q̄ triplex est introitus excludendus. scilz Viciorum in cordis atria. Iniquorum ad beneficia. Et iustoꝝ ad maleficia. Et hoc est quartum principale. Quinto vo principaliter dico. q̄ est introitus formidandus vel metuendꝰ. Et iste procerto similiter est triplex. s. Introitꝰ

Ad exercitiū corporee mortis. Introitus ad mortē erit
Ad iudiciū impij sortis. viuoꝝ. Eze. xlvij. Aque
Ad exiliū infernalis sortis iste intrabunt mare. Eq̄
ēm populi sunt. Apoca. xvij. Quia. s. necesse est q̄ oēs populi intrent amaritudinē mortis. Eccls. j. Omnia flumina intrant mare. Introitus ad iudicium est mortuoruz. Primo ēm necesse est mori postea iudicari. pī. Introibo in potentias dominī: memorabor iusticie tue solius. Introitus ad exilium. i. ad infernum ē damnatoꝝ. Unde de damnato dicit in pī. Introibit vsq; in ꝓgenies patrum suorum: et vsq; in eternū nō videbit lumen. Carentia ēm luminis causa est formidinis ꝛ timoris. Et ideo introitus inferni formidandus dicit. q; lux ibi penitus nō videt. Et vere istuz introitum debemꝰ formidare. pariter ꝛ cauere. Lupus enim timet intrare pedicaz. auis laqueū. asinus fluuium. Ita p certo quilibet oz timere intrare infernū. Iste ēm est locꝰ in eua sabilis: vbi siquis introierit exinde perpetuo nō exibit. In prouincia ēm prouincie est quedā villa que dicit thaurus. vbi in littore vnius aque terra dicit satis ficta. in quā si lignum vl ferrum vl aliq̄d aliud aliquantulū inutile immissum fuerit. vsq; ad ꝓfunda terre facilime subintrabit. si vo ipsum exinde extrabere volueris: nulla arte extrabere valebis. Locus ēm ille q̄cq̄d intrat faciliter recipit. ꝫ exire amplius non dimittit. Iste locus ꝓprie est similis inferno vel etiam morti. Iste ēm locus oēs recipit ad ingressū sed nullum licentiat ad regressum. Quia sicut oz Sap. ij. Non est agnitus qui regressus fuerit ab inferis. Istum ei locum faciliter subintramus. sed postq̄ intrauerimꝰ ibi inexibiliter remanebimus. Prouer. ij. Qui ingrediunt ad eā nō reuertent nec apprehendāt semitas vite. Fatui st ergo peccatores q̄ nō cessant istum introitū ꝓcurare. Siles ēm vident esse leporiꝰ. q̄ sm Archelaū quanto plures bnt annos tanto ad intrandū in cauernā suam plures introitus sibi parant. Sic vere multi sunt homines peccatores q̄ q̄ diuiuiunt in hoc mundo: semp p noua peccata sibi parāt nouos introitus ad infernū. vbi est ipsoꝝ habitaculum et cauerna. Ūñ quanto magis vixerunt in hoc mundo tanto acquirunt plures introitus. i. plures causas intrandi faciliter. Jō breuiter de talibꝰ dicit in psal. Introibunt in inferiora terre. tradentur in manus gladij: partes vulpium erunt. Patet ergo q̄ est quidam introitus formidandus.

Sexto autem dico. q̄ est quidam introitus admirandꝰ. Et iste est introitus diuinꝰ. q̄. s. est multiplex. s. Introitus

In carnem q̄ fuit ad saluandum
In infernū q̄ fuit ad pugnandū.
In celum q̄ fuit ad regnandū.
Ad iudiciū q̄ erit ad examinandū.
Ad mentē q̄ est ad auxiliandū.

De introitu ad carnē dici pōt illō Luce. x. Intrauit ibus in quoddā castellū et mulier quedā excepit illum in domū suam. De introitu in infernum fuit dictuz illud pī. Attollite portas pncipes vestras ꝛ introibit rex glorie. De introitu in celum pōt dici illud Luc. xxij. Intrauit rex vt videret discumbentes. De introitu ad iudicium dicit in pī. Non intres in iudicium cum seruo tuo domine. De introitu ad mentē pōtest dici illud Luce. vij. Intraui in domū tuā. aquam pedibꝰ meis nō dedisti. Sz ex hiis vide satis supra. Patet ergo q̄ sextuplex est introitus. scz. Admirandus. Formidandꝰ. Excludendus. Tolerandus Procurandus. Frequentandꝰ. Et hoc de intrare sufficit. Vide supra de Ingredi. Claudere. Exire. Inferno. ꝛ generaliter vbicunq; agit de aliquo loco ꝛc.

Introducere. Nota q̄ introducere idem ē qđ intro vel intus ducere Et sic introducere poteſt accipi pro inuitare ꝛc. Et possumus breuiter notare q̄ Quidam a deo introducunt in scripture gimnasium vt erudiant. Quidā in ecclesie palaciū vt p moueant. Quidā in paradisi cōuiuiū vt reficiant. Est ēm in scriptura locus subtilis instructionis. Ecclesia locus locus solemnis ꝓmotionis. Paradisus locus immense refectionis. Introducunt igit q̄dam in scripturarum instructionē. Ūñ Cant. j. Introduxit me rex in cellaria sua. Itē q̄dam introducunt ad ecclesie ꝓmotionem. Ūñ Iere. xij Introducaz vos in syon. ꝛ dabo vobis pastores iuxta cor vestrum. Aduerte tñ q̄ bodie i ecclesiasticis ꝓmotionibꝰ quosdam introducit affectio carnis. sicut de Ioseph dicitur Gen. xlvij. q̄ ipse introduxit patrem ꝛ fratres suos ad pharaonem. Quosdam introducit munerū acceptio. Unde de Petro q̄ vocabat symon dicit Joh. xviij. q̄ ancilla ostiaria ipsum introduxit. q; s. bodie symoniaci sepe in ecclesiā introducunt. Item q̄dam introducunt ad ꝑadisi refectionē. Ūñ de patrefamilias q̄ cōuiuium parauerat dr Luce. xiij. q̄ ipse dixit seruo suo. Paupes ꝛ debiles: cecos et claudos introduc huc donec impleat domꝰ mea ꝛc. Vide si vis de inducere ꝛ intrare ꝛ ingredi ꝛc. Idem est significatū. Jō omitto. q; satis dictum est in alijs titulis.

Intestina. Pauce st auctes Vide in tabula.

Intueri. Nota q̄ intuen idem est qđ aspicere vl videre. De qua satis dictum est supra ꝛ infra dicet. Ideo breuissime transeo. Nota ergo q̄ in scriptura reperitur intuitus diuinus ꝛ intuitus humanus.

Et primo ergo dicamus q̄ est intuitus diuinus. Deꝰ q̄ triplicem habet intuitum. vicz.

Quendam clarū ꝛ luminosum
Quendam pium ꝛ amorosum
Quendam durum ꝛ rigorosuz

Deꝰ ergo qñq; intuet clare ꝛ luminose: vb cum oculo sue scientie q; s. nihil latz intuitū scie ꝛ sapie sue. vñ. j. Reg. xvj. Moises videt q̄ parent i facie: de autē intuetur cor. Item deus qñq; intuetur pie ꝛ dulcorose. ꝛ hoc cum oculo sue clementie. Unde de illo bono iuuene: qui a iuuentute sua mandata seruauerat dicitur Marci. x. q̄ Iesus intuitus eum dilexit illum. Ūñ talem pium intuitum petebat Hieremias Treno. v. dicens Recordare domine quid acciderit nobis: intuere ꝛ respice obprobrium nostrum. Item deus quandoq; intuet dure ꝛ rigorose. ꝛ hoc cum oculo sue iusticie. Genes. xxxj. Intueatur deus ꝛ iudicet inter nos. Et Judith. vj. Domine deus israel intuere superbiam ꝛ respice ad nostram humilitatem. Et Job. xxxv. Singulorum causas intuebitur: etiam cum dixeris non considerat: iudicare coram eo ꝛ expecta eum. Iste ergo est intuitus diuinus. Secundo dico. q̄ est intuitus humanus. Et sic nota q̄ est Intuitus

Sagacitatis considerative.
Benignitatis exuberative.
Seueritatis reuerberative.
Crudelitatis exterminatiue

Intuētur ergo quidam subtiliter ꝛ cōsiderative. ꝛ isti sūt viri speculatiui. qui scz intuentur ꝛ considerant creatorem. Juxta illud Eccli. xxxiij. Intuere in oīa opa altissimi. Et Esaie. xxj. Cōtemplatꝰ est diligenter multo intuitu. Intueant ꝫ ꝛ cōsiderent

Dei maiestatem.
Matris puritatē
Celi claritatem.
Mundi prauitatē.
Inferni asperitatē.

Intueaṫ ḡ de⁹ ⁊ sua magnitudo Job.xxvj. Quis poterit tonitruum magnitudinis ei⁹ intueri? q.d. Impossibile ē q magnitudo diuine maiestatis possit pfecte intueri vel videri ꝑ tpe bui⁹ vite. sed tm̄ aliud erit qn̄ facie ad faciem videbiṫ post hanc vitā. Ideo de deo dicebat balaam Nu.xxiij. Videbo eū: sed nō mō: intuebor eū ſz nō ꝑpe. Sz tm̄ de peccatorib⁹ pōt dici q ipsi nō sunt digni in istā increatā sapiētiam intueri. Ptz Job.xxviij. Semitā ignorauit auis: nec intuit⁹ est eam oculus vulturis. Vultur em̄ cadauera diligens est luxuriosus. Auis vo alte volitans est supb⁹. Itē intueaṫ beata virgo ⁊ sua pulcritudo. s. vt q̄libet deuotus dicat sibi illō Can.vj. Reuertere sunamitis vt intueamur te. Item intueaṫ paradisus ⁊ sua plenitudo. Job.xxxv. Suspice celum ⁊ intuere ⁊ cōtemplare etbera Itē intuetur mund⁹ ⁊ ei⁹ turpitudo. s. defect⁹ vtutū ⁊ mor̄ inordinatio q̄ est ibi Hiere.iiij. Intuit⁹ sum ⁊ ecce nō erat hō: et omne volatile celi receſſit. aspexi ⁊ ecce carmel⁹ desertus ⁊ oēs vrbes eius destructe sunt. Expone. Item intueaṫ infern⁹ ⁊ ei⁹ mestitudo. Esa.viij. Suspiciet sursum ⁊ ad terram intuebiṫ: ⁊ ecce tribulatio ⁊ tenebre dissolutio ⁊ angustia: ⁊ caligo ꝑsequens. Et sic dico q q̄dam intuenṫ subtiliter ⁊ cōsideratiue. Deinde dico q q̄dam intuenṫ benigniter ⁊ exuberatiue. s. pij viri q̄ intuenṫ ⁊ cōsiderāt miseras alior̄. Ūñ de dauid dr Act.iij. q petrus intuens in eū cum Johanne dixit. Respice in nos: ⁊ sanauit eū. Deni q dico q q̄dam intuenṫ seueriter ⁊ reuerberatiue. Et isti sunt boni iudices ⁊ plati q̄. s. cum quadā grauitate iusticie debent alios intueri. q⁹ sicut dicit̄ ꝑuer. xx. Rex q̄ sedet in solio iudicij sui dissipat oīe malū intuitu suo. Unde de paulo legit̄ Actuū.xiij. Qr intuens in eum magis plenus spūsancto dixit. O plene oīi dolo et fallacia. fili diaboli. inimice omnis iusticie. nō desinis subuertere vias domini rectas. Insup dico. q q̄dam intuētur crudeliter ⁊ exterminatiue. Et isti sunt impij ⁊ tyranni q̄. s. cum supbo ⁊ fero intuitu. ⁊ cum indignatōe ⁊ contemptu alios intuenṫ figurati in statua Nabuchodonosor de qua dicit̄ Daniel.ij. Statua sublimis stabat contra te ⁊ intuitus ei⁹ horribilis. Expone vt. s. paup cōquerendo de tali intuitu dicat illud Job.xvj. Infremuit contra me dentibus suis hostis me⁹. terribilibus oculis me intuit⁹ est. Et sic ptz q est intuitus crudelitatis. seueritatis. benignitatis subtilitatis seu sagacitatis. Et iste est quadruplex intuitus humanus. Et sic patet quō scriptura ponit humanū intuitum ⁊ diuinum. Vide de considerare. Videre. Contemplari Aspicere ⁊ similia.

Intumescere. Vide vbi timor.

Intus. interior. intrinsecus

Intra. Nota q interioritas significat loci vel rei medium ⁊ ꝓfunditatē. sicut exterioritas significat ei⁹ superficiem ⁊ extremitatē. Et loquendo moraliter. Interioritas significat illa loca vel opera que nobis sunt incognita et ignota. limitata. inclusa ⁊ circumsepta. Et sic generaliter Intus significat quodcunq; secretum. Significat ergo Cordialem intentionē. Infernalē inclusionē. Eccle habitatōz. Paradisi possessionē. Dia ei ista significanṫ ꝓ int⁹ vl ꝓ significatuz interioritat⁹. Notare ergo possum⁹ q est q̄dā interioritas

Munde custodienda.
Solerter fugienda.
Munde ingrediēda.
Ardenter appetenda.

Dico ergo primo q est interioritas munde custodienda. Et ista significat interiora cordis nostri. s. cōsciam. intentionē. affectionem. Dia em̄ ista sunt interius latentia nec exterius apparentia. Et ideo sicut interiora castri sunt diligētius custodienda. q⁹. s. si hostis illa que sunt interius ceperit. faciliter residuū obtinebit. Sic ꝑcerto interiora nra. s. cor. voluntas. intentio. debent sancte. tute ⁊ munde seruari. q⁹. s. si hostis dyabolus istor̄ habuit possessionem. facilē obtinebit atrium exteriorum cōpositionem. Sicut em̄ dr. j Reg.xxiij. Dauid ⁊ viri ei⁹ in interiori ꝑte spelunce latebant. In quo notaṫ q interiora cordis nostri debēnt cē nobiliora ⁊ tutiora. ⁊ per virtutes pariora vbi dauid. i. xps ⁊ viri eius. i. dona spūssancti ꝓncipaliter habitant atq; latent. Balsamus em̄ in estate scindiṫ vt humor eius distillet̄. Verumtamen summe cauendū est ne lignū interi⁹ ledaṫ. q⁹ si lesū fuerit totū perit. Et tō cū cultellis ofcis et ligneis nō cū ferreis solet scindi. Quia breuit̄ charissimi ꝓn aliter cauere debem⁹ ne nostra interiora ꝑ ꝓfm̄ ledanṫ q⁹ nisi ista sana fuerint atq; munda: omnis morū cōgeries destruiṫ. ⁊ fructus bonorum operū impediṫ. Ideo consulitur Mathei.xxiij. Munda ꝓius qđ int⁹ est calicis ⁊ paraspidis. Ista est ḡ interioritas custodienda: ⁊ vere custodienda ⁊ munde ⁊ honeste seruanda. Et ꝺ q ista est Loc⁹

Secreti ⁊ meditatiōis.
Gratie ⁊ inspirationis
Dulcōris ⁊ dilectionis.
Virtutis ⁊ roborationis
Amoris ⁊ inflāmationis
Honoris ⁊ exaltationis
Stuporis ⁊ admiratiōis
Doloris atq; cōpassiōis
Laudis ⁊ exultationis.
Clementie, ⁊ miseratōis
Puritatis ⁊ emundatōis
Sanitatis ⁊ renouatiōis
Veritatis ⁊ cōtemplatiōis.
Pauptatis ⁊ būiliatiōis
Asperitatis ⁊ maceratōis

Iste ergo debent esse ꝓprietates ⁊ coditiones nostri hominis interioris. i. nostre cōscientie seu cordis Est igitur bona cōscia loc⁹ secreti ⁊ meditationis. Ūñ illud ꝓdictū dauid ⁊ viri eius in interiori ꝑte spelunce latebant. Et de sancta anima dicit̄ Can.iij. Qm̄ pulcra es amica mea oculi tui columbar̄ absq; eo qđ intrinsecus latet. Item est locus gratie ⁊ inspirationis q⁹. s. spirituſſanctus inspirat interius non exterius Ezec. x. Nubes implenit atrium interius. Item est locus dulcoris ⁊ dilectionis. Vera em̄ dilectio est interius ⁊ non extra. in spiritu sancto non in carne. in meditatione diuine legis nō in degustatione tpalis dulcoris. Roz.vij. Cōdelector em̄ legi ſm interiorem hominē. Item est locus virtutis ⁊ roborationis. Robur enim virtutis venit ab intus non abextra. Det vobis virtutem corroborari per spiritū eius in interiori homine. Epbe.iij. Item est locus amoris ⁊ inflammationis. ꝓ. Concaluit cor meū intra me. ⁊ in meditatione mea exardescet ignis. Item est locus bonoris ⁊ exultatiōis. q⁹. s. ibi est regimen ⁊ habitatio summi regis. Luc.xvij. Ecce regnū dei intra vos est. Item est locus stuporis ⁊ admirationis. q⁹. s. interi⁹ in corde sit habitatio mirabiliū operum dei viui. Marci.vj. Plus magis stupebant intra se. Item est locus doloris ⁊ compassionis: ⁊ maxime cōpassione mortis xpi. De quo Leuit. xvj. Inferat sanguinē hirci ꝑ peccato occisi. i. xpi intra velum

Item est locus laudis ⁊ exultationis. ꝓ. Benedic anima mea dño ⁊ omnia q̄ intra me sunt nomini sancto eius

Item est locus clementie ⁊ miseratiōis. ⁊ sic ꝓcipiṫ mulieri. iiij. Reg. iij. Ingredere inquit ⁊ claude ostium ⁊ cuz intrinsecus fueris mittam oleum in oīa vasa. i. in oēs paupes effundes oleum pietatis. Item est locus puritatis ⁊ emundatiōis. Plaga enim nō curaṫ nisi abintra feces emundenṫ. ij. Paral.xxix. Extulerūt omnē immundiciam quā intus reperierunt. Item est locus sanitatis ⁊ renouationis. ij. Cor. iiij. Licet is q̄ foris est bō nr̄ corrumpaṫ. is tm̄ q̄ intus est renouaṫ de die in diem. Item ē locus veritatis ⁊ contemplationis. Ūñ de sanctis hominibus dr Apoc. iiij. q in circuitu ⁊ intus plena erant oculis.

Item est locus pauptatis ⁊ humiliationis. Ūñ de altari dr Exo. xxvij. Qr intrinsecus erat cōcauum ⁊ inane. Cōcauitas em̄ ⁊ inanitas significant voluntariam pauptatē.

Item est locus asperitatis ⁊ macerationis. q⁹. s. omnia superflua ab isto intus ꝑ penitentiā sunt abradenda. Ūñ de domo leprosa dr Leui. xiij. q intrinsecus debebat abradi ꝑ circuitus. Et sic bene patet q iste locus interior. s. cor humanū digne debet seruari ⁊ magnis virtutibus adornari. Et sic in istis suo mō est completio vniuersi. Notare ergo possumus q Quidam boni sunt interius nō exteri⁹. Quidam exterius non interius. Quidam interius et exterius Quidam non sunt boni nec exterius nec interius. Dico primo q quidam boni sunt interius non exterius. Et isti sunt quidaz: qui q̄uis exterius ꝓpter aliquos mores leues mali ⁊ insolentes videantur: intus tamen boni et iusti esse noscuntur. Similes bedis qui exterius videnṫ esse macri ⁊ sicci. qui tamen sunt quandoq; interius pingues ⁊ liquidi. quia. s. multi sunt qui exterius in cōuersatione ꝓpter leuitatem morū videnṫ macri ⁊ virtutibus vacui. qui

tñ interius sunt cunctis virtutibus impinguati. Leuit. iij. Offerent inquit de bestia q̃cũd intrinsecus pinguedinis ẽ Isti figurant in templo salomonis qđ interius erat auro mundissimo deauratũ. exterius vo cemento z lapidib⁹ tantũmo erat tectũ. qz s. sepe fit q illi q̃ exterius reputant ĩ sensati z lapidei. sunt intus in corde sancti: mundi z aurei. qz breuiter multa sunt q̃ vident exterius vilia q̃ sunt int⁹ p̃ciosa. Terra em̃ exteri⁹ est turpis coloris: intus tñ ẽ magni valoris. qz q̃uis extra videat turpissima. intus tñ q̃nq; cõtinet p̃ciosos lapides z metalla. Ligna etiam z ossa exterius vident dura z solida. sunt tñ intus plena humoribꝰ z medulla. In hyeme etiã quanto arbores sunt siciores z palidiores exterius. tanto sunt in radice humidiores interius. Quid dicã de lapidib⁹ calculeis q̃ exterius duri sũt z frigidi. z ignoti in caliditate. Intus tñ inuisibiliter sẽ ignei quodãmõ. Sunt em̃ in igneitate abundantiores q̃ ceteri lapides q̃ vident molliores z teneriores. Et breuiter sicut iuxta sniam saluatoris. Non est semp ꝑm faciem iudicandum. qz etiam ipse xp̃s q̃uis esset sanctissimus ꝓpter iudicium qđ fiebat exterius ꝑm faciem q̃nq; reputat⁹ fuit malus. Math. xj. vbi videntes xp̃m comedere cum publicanis dicebant. Ecce bõ vorax. vini amator. peccatoꝝ z publicanoꝝ amicus. Mõ decet g̃ p̃cipitare iudiciũ. qz sepe fit q illi q̃ minus boni apparent exteri⁹. sunt pfectiores z meliores interius. Et hoc videt dicere apls. ij. Cor. iiij. Licet inquit is qui foris est bõ noster corrumpat. ille tñ q̃ int⁹ ẽ renouat de die in diem. Isti ergo sunt boni interi⁹ z nõ exterius. Quidã vo boni sunt exteri⁹ nõ interi⁹. Et isti sẽ ypocrite. Sicut em̃ cornua z ossa sunt exterius dura z solida intus tñ sunt inania z vacua. Salices etiam ꝯ videãtur vindes z solide. intus tñ sunt q̃nq; putride z concaue: ita q ibi habitant animalia venenosa. Terra etiã que exterius sepe videt floridaz int⁹ est lutea z aquosa. Stellio etiam q̃ exterius videt guttis lucentib⁹ coronat⁹. intus ẽ penitus venenat⁹. Sic vere ypocrite exterius apparent optimi. intus tñ sunt omnes pessimi. qz q̃uis appareant virtuosi. ipsi tñ sunt intus in cõscientia p̃ alijs vitiosi z cum malicia venenosi. Et q̃uis videant exterius p honestam conuersationẽ lucere intus tñ p diuersa pcta dinoscunt fetere Qui Dañ. xiij. figurant in idolo belis. de quo dr q exterius erat ereus. interius aũt luteus. Quia vere tales q̃nq; sẽ exterius erei p eloquentiã. intus aũt sunt lutei p immundiciam. Quib⁹ dr Marci. xxiij. Ve vobis scribe z pharisei ypocrite. q̃ mundatis qđ deforis est. intus tñ pleni estis rapina z iniquitate. De istis dr Eccli. xix. Est q̃ nequit se humiliat z interiora eius plena sunt dolo. Isti g̃ sunt boni exterius z nõ interius. Et nota q sicut corpus q̃nq; interius patit calorẽ. q̃nq; dolorem. q̃nq; famẽ. q̃nq; vermẽ. quandoq; putredinẽ. Sic vere est q in interioribꝰ pctoris q̃nq; abundat calor ire aliquando q̃ mentem cruciat Job. xxx. Interiora mea efferbuerũt. Dolor inuidie q̃ mentem anxiat. Job. xx. Panis eius in vtero illi⁹ vertet in fel aspidis intrinsecus. Fames auaricie q̃ mentẽ sauciat. Ezec. vij. Pestis z fames intrinsecus. Vermis remorsus cõscientie qui mentẽ sauciat. Prouer. xxvj. Verba susurronis q̃si simplicia z ipsa pueniunt ad interiora cordis. Susurro em̃ est remorsus cõscientie. Putredo luxurie q̃ mentẽ viciat Mat. xxiij. Intus aũt pleni estis rapina z immundicia. Quidã etiã sunt boni interius z exterius. Et isti sunt viri perfecti q̃ intus habent bonã ꝓsciam. z exteri⁹ habent honestã cõuersationẽ siue apparentiam. Isti figurant in arcba testamenti q̃ erat deaurata intus z foris. Figurant etiã in libro illo de quo dr Ezec. ij. Qz ipse vidit librũ scriptũ inuolutum intus z foris. qz s. viri sancti z pfecti dicunt Arcba testamenti ꝓpter virtutũ cõtinentiã. Intus et extra deaurati ꝓpter splendentẽ euidentiã. Libri ꝓpter contentam sapientiã. Scripti intus ꝓpter pfectaz cõscientiã. Scripti foris ꝓpter honestam apparentiã. Ideo de tali completa pfectione potest dici illud Gen. vj. vbi dicit de archa diluuij Bitumine linies eam intrinsecus z extrinsecus. Isti ergo sunt boni interius z exterius. Quidam aũt nõ sunt boni nec exterius nec interius. Et isti sunt illi q̃ sunt pessimi: q̃ nõ solum habent corruptam intentionez: immo etiã corruptam conuersationem. Coruptio em̃ pomi que est interius paulatim serpit vsq; quo totum corrumpat exterius Infirmitas etiam q̃ interius latet in corde paulatim manifestat in pelle. qz s. multi sunt quoꝝ corr cõscientia sunt interius ita viciosa z corrupta q tota eoꝝ interioritas z tota ipsoꝝ cõuersatio corrupta efficit z infecta. qz sicut color z dispositio cameleontis mutat z disponit ꝑm dispositõz sue interioris cõceptionis z imaginationis ꝑm Pli. z etiã ꝑm Aug⁹. de ciuitate dei. Sic vere color pellis .i. conditio cõuersationis hominũ disponit ꝑm q intus in corde eorũ conscientia variat. Ideo de malis dicit Deu. xxxij. Foris vastabit eos gladius z intus pauor ꝛc. Patet igit q istud vocabulum Intus signat cordialem intentionẽ. Secũdo principaliter dico q intus signat infernalẽ inclusionez Vñ Prouer. vij. Domus inferi vie ei⁹ penetrantes interiora mortis: ita q de damnatis põt dici illud Act. xvj. Mi sit eos in interiorẽ carcerẽ. Tercio p̃cipaliter dico q intus significat ecclesie habitationem. De qua potest dici q̃libet ecclesiasticus illud Ezech. xliij. Eleuauit me spirit⁹ et introduxit in atrium interius. z ecce repleta erat gloria domus dñi. Unde Job. xx. dr. Qz cum fores clause essent: et discipuli eius intus congregati. venit Jesus. qz s. q̃n discipuli. i. fideles sunt intus in ecclesia in vnitate charitatis et fidei congregati. constat q deus ipsos visitat atq; iuuat. et tunc in atrio interiori militantis ecclesie manifestat q̃n ibi promoti z spiritusancto eleuant z promouent z introducunt. Sed nota q dicit in Jona. q cuz descendisset ad interiora nauis z graui sopore obdormiret tota nauis cepit periclitari. z periclitasset nisi de naui eiectus fuisset. Jone j. Quia vere multi sunt ecclesiastici qui non curant nisi q possint ad interiora nauis. i. ad interiora ecclesie introduci Sed vere sepe fit q qz ibidem intus torpent z dormiunt z nisi deponant z ejciant totam nauem ecclesie submergit periclitari faciunt. Qđ vtiq; verum videmus de multi⁹ malis prelatis ꝛc. Isti sunt illi impudici senes de q̃bus dicit Dañ. xiij. q intus in pomerio erant absconditi ad insidiandum susanne. Quod tñ est contra scripturaz dicentẽ Ezech. xliij. q illi qui ingrediebant portas atrij interioris vestib⁹ lineis debebant indui vittis lineis in capitibus ligari. femoralibus lineis circa femoralia circũcingi. Linum aũt castitatem z puritatem designat. Significat ergo intus ecclesie habitationem. Si vis applica hic que superius dicta sũt de interioritate cordis z cõscientie z si in contrarium inuenis applica illa que de mala integritate fũt dicta. Quarto vo dico. q intus signat paradisi possessionem. Ista em̃ est illa domus secretior z interior quã fecit salomon ad recipiendum archam z cherubin. i. sanctos z angelos. De q̃ iij. Reg. vij. Oraculum aũt in medio domus interioris est secretũ habitaculũ paradisi. vbi s. arcba testamenti. i. beata anima debet poni z vbi etiam ꝓ tpe vite huius quilibz iustus dz sperare se reponi. Juxta illud Heb. vj. Confugimus ad tenendam ꝓpositam spem. quã sicut ancboram habem⁹ anime tutã ac firmã z incedentẽ vsq; ad interiora velaminis. Et hoc igit de Intus de Interi⁹ de Intrinsecus sufficit. Vide de introducere supra de Ingredi z de intrare Et supra de Exterius z de Foris ꝛc.

Inuenire. Nota q est inuentio actiua z passiua. Inuentio actiua est quando ille qui aliquid querebat inuenit. z sic inuentio est terminus z finis inquisitionis z questionis. Inuentio vo passiua ẽ q̃ res que querebat inuenit. Cum igit sit duplex inuentio. s. bona et mala. dico q in bono significato Inuentio actiua significat mentis quietẽ z vtilitatem. Inuentio vo passiua significat fraternitatẽ z stabilitatem. Ille em̃ q̃ inuenit z acq̃rit qđ inquirebat. labor z motus ei⁹ quietat z ab ipo acquirit qđ pri⁹ non habebat. Res etiã q̃ inuenit suppoit esse pmanens z stabilis in loco vbi inuenit. Sic actiua significat diligentiam passiua permanentiaz. Nota ergo q in scriptura reperitur triplex inuentio. scz qua Inuenitur Deus. Primo igitur dico. q est inuentio qua inue Iust⁹. nit deus. gratia seu virtus. Unde de bona bo Iniust⁹ norum inuentione potest breuiter exponi illũ Mathei. vij. Petite z dabitur vobis: querite z inuenietis Pulsate z aperietur vobis. In quibus verbis ostenditur q inuenire signat tria scilicet Querentis Sedulitatẽ Ati

lietatem. Tranquillitatem. Sic vere dico. q̄ inuentio ſpiritualis. qua. ſ. nos deſideramus inuenire deū ⁊ vtutes per gr̄am in p̄ſenti ⁊ p gl̄iam in futuro tria principaliꝫ facit. Iſta em̄ excitat torporem. Vñ dicit. Querite ⁊ inuenietis. q. d. nihil inuenit niſi querat. Promittit valorem. Vñ dr. Petite ⁊ dabit. Excludit laborē. Vñ dicit. Pulſate ⁊ aperiet Apertio em̄ dom⁹ ⁊ camere ſignat ad quietem receptōez Sancti em̄ primo fuerunt ſeduli inquiſitores. Tandē fuerunt beati compbenſores. Finaliter aūt ſunt cōtemplatores. Dico igit̄ q̄ pro deo inueniendo debet Excitari corporis grauitas. Querite. Poteſt procurari datoris largitas Petite ⁊ accipietis. Pōt temperari laboris quantitas. Jō dicit. Pulſate ⁊ aperiet. Vel ſi vis poteſt informari ⁊ erroris ruditas. Ad diuide aliter. Et dic q̄ de⁹ inuenit a peccatore tripliciter. ſicut ſolet res q̄ p̄dita fuerit inueniri. Inuenit em̄ res p̄dita p̄ inquiſitionem. Jdeo dicit. Querite. Per acclamationē. Jō dicit. Petite. Per attrectationem Jō dicit Pulſate. Sic vere dico q̄ deus ſpūaliter inuenit

Feruens cordis meditatio. Per meditationē em̄ de
Dolens vocis exoratio. um querim⁹. Querite in
Tangens opis ſatisfactio quit. Per orationē deus petim⁹. Petite inquit. Per ſatisfactionē deū fortius pulſamus ſeu tangim⁹. Pulſate inquit. Et iō p̄certo p cōtritōez deus inuenit. Inuenietis inquit Sola em̄ p̄tritio deū p̄dit tum inuenit. inq̄tum inter deum ⁊ peccatorē pacem reformat ⁊ reſtituit. Jtem p vocis orationē deus accipit. Jdo dr. Accipietis. Jtem p ſatisfactionē de⁹ intrat ⁊ aperitur. Jdeo dicit. Aperiet vobis. Dicam⁹ ergo q̄ de⁹ inuenit p cordis cōtritionē. Querite inquit ⁊ inuenietis. Cordis em̄ contritio meditatio ⁊ cōſideratio deū querit ⁊ inuenit. Nā ſicut canis ad hoc q̄ predam inueniat neceſſe eſt q̄ p̄mit⁹ ipam querat. ⁊ p viarū diuerticula p que tranſit circueat et diſcurrat. Sic vere ad hoc q̄ hō poſſit deū quē p peccatum p̄didit inuenire. neceſſe eſt q̄ p meditationem ⁊ cōtritionē diligenti⁹ ip̄m querat. Quia ergo xp̄s cucurrit p diuerſa diuerticula. i. p diuerſas vias p̄fectionis. ſ. per

Vias
Puritatis in cōceptu. Hinc eſt q̄ omnes p
Humilitatis in partu. iſtas vias ipſum ſequi
Penalitatis in mortis egreſſu ⁊ querere debemus in
Renouatiōis in reſurrectōe omnibus. q: iſtis vijs
Cōtemplatiōis in aſcenſiōe poſſumus eū ſpūaliter inuenire. Querite ergo ⁊ inuenietis. Querite dico vias ipius diligenter conſiderando ⁊ inuenietis eū p p̄dictas vias ſpiritu aliter imitando. vnde Matbei. vij. Omnis em̄ qui querit inuenit. Sicut em̄ dicit Luce. xv. Mulier que amiſit dragmam vnam accendit lucernam euertit domū. ⁊ q̄rit diligenter vt inueniat. Mulier em̄ iſta ſignat animaz q̄ dragma dicit. Mulier eſt quaſi mollis aer ⁊ deſignat fragilitatem que dragmam vnam. i. xp̄m vl gratiam dei p̄didit p peccatū ⁊ iniquitatem. ideo vt eā reinueniat ipſa debet domum cōſcientie euertere p bonam imitationem. Debet lucernam intellectus accendere p diſcretionē. ⁊ donec inueniat querere p ſeduiam meditationē. q: ſicut dicit .j. Paral. xxviij. Si queſieris dominū inuenies. ſi aūt dereliqueris eū p̄jciet te ineternum. Querite g̃ ⁊ inuenietis. Et poſſum⁹ notare: q: ſicut dictū ē xp̄s inueniri potuit i loco

Nobili. Querat in loco nobili. ſ. in vtero virginali
Humili vbi poſt conceptionem potuit inueniri. quia
Flebili, ſicut vnus lapis preciosus quandoq; inue-
Vtili. nit infra alium lapidem preciosum. Unde ba-
Amicabili. ladi⁹ q̄ñq; inuenit in venis ſaphiri ſm dyaſ. Sic xp̄s preciosiſſimus in clauſura virginalis vteri preciosi eſt inuentus. Unde in p̄s. dr. Jnuenimus eam in campis ſilue. Et Cañ. iij. Jnueni quem diligit anima mea. tenui eum nec dimittam. Jtem querat in loco humili: ⁊ ſic inueniet in preſepio. Luc. ij. Jnuenietis infantem pannis involutum ⁊ poſitum in preſepio. Jtem querat in loco flebili. Et ſic inueniet in ſpineto crucis. vbi. ſ. canes iudei ipſum inuenerunt: ceperunt: lacerauerunt ⁊ occiderūt. Cañ. v. Jnuenerunt me cuſtodes q̄ cuſtodiunt ciuitatem p̄cuſſerunt me ⁊ vulnerauerunt me tulerunt pallium meū cuſtodes murorum. Cuſtodes iſti ſunt iudei q̄ ciuitatē ierlm cuſtodiebant. q̄ xp̄m inuenerunt ⁊ afflixerunt. ⁊ ei veſtimētorum pallium abſtulerunt. Jn tali ergo via adeſt ſiue ad

huc poteſt inueniri ſpiritualiter. quia ſicut auis pellicanus qui pro pullis ſuis viuificandis ſeip̄m vulnerat ſemp in deſertis inuenit. Sic xp̄s ſemp pōt in deſertis penitentie inueniri ab his. ſ. qui tranſeunt viam illam. quia ſicut dicit Hiere. xxxj. Jnuenit gratiam in deſerto pp̄lus qui remanſerat. Et in p̄s. dr. Jnuenit eum in terra deſerta: in loco horroris ⁊ vaſte ſolitudinis. Jtem queratur in loco vtili. ſ. per viam renouationis vbi reſurrexit. Et ſic poteſt dici de xp̄o q̄ eſt ſapientia increata illud Sap. vj. Jnuenit ab his qui querunt illā. ſ. a iuſtis q̄ credunt ⁊ ſperant illum ſua reſurrectione docuiſſe. vt p xp̄ij corpis reſurrectionē illum poſſint inuenire. Poteſt etiā cū ab aliquo querit in loco vtili allegari ⁊ oſtendi. Luc. ij. Jnuenerunt xp̄m in templo ſedentem in medio doctor̄. Jtem querat in loco amicabili: p viam contemplationis vbi aſcendit. Unde ipſe dicit de ſeipſo Hiere. xxix. Queretis me ⁊ inuenietis. Jnuenietis dico in hac vita p contemplationez. Jnuenietis v̄o me poſt hanc vitam aſcendentes ad me in celicam regionem. Deniq; de cōtemplatiua ⁊ apprehenſiua vita poteſt exponi illud Matbei. ij. Jnuenerunt puerum cū Maria matre eius. Querite ergo ⁊ inuenietis. Sed p̄certo de multis verificat illud Cañ. iij. In lectulo meo p noctem queſiui quem diligit anima mea queſiui ⁊ non inueni. Jſte ei male querebat. q: in loco minus debito. ſ. in lectulo ſuo: p quē deſignat carnalitas. Jtem hora indebita. ſ. p noctem: per quam intelligit mentis obſcuritas. Et ideo ſi talis non inuenit nō eſt mirum. q̄d figurat Geñ. xix. Ubi viri ſodome q̄ erant carnales percuſſi ſunt cecitate. ita q̄ oſtiū vbi erāt angeli inuenire nequibant. Unde talibus loquit deus Johannis. viij. Queritis me ⁊ non inuenietis: ⁊ quo ego vado vos non poteſtis venire. Non ſic ergo. ſed querite ⁊ inuenietis. Jnuenit ergo deus p mentis diligentem meditationem. Deniq; dico. q̄ deus inuenit p vocis eloquentē p̄clamationem vel orationē. q̄d notat cum dicit. Petite ⁊ accipietis. Sicut em̄ venator inuenit canes ſuos quā do neſcit vbi ſunt ipſos aduocando. Sic vere deus a nobis p̄ditus inuenit q̄ñq; p devotam orationē ſi fortit ⁊ p ſeueranter petit ⁊ acclamat. Petite ⁊ accipietis. Vñ Matbei. vij. Omnis em̄ q̄ petit accipit. Onager em̄ vocem ſuā inuenit olfaciendo ⁊ ſoniter rudendo ⁊ clamando. Sic vere homo inuenit dñm q̄n ip̄m p devotionem odorat ⁊ ſentit. ⁊ q̄n ip̄m clamando p oronem deprecat ⁊ requirit. Quis multis dicat hodie illud Jaco. iiij. Petitis ⁊ non accipietis: eo q̄ male petatis. Male em̄ petit ille q̄ cōtra volūtatem dñi petit. q̄ vltra q̄z meruit petit. q̄ inutilia ⁊ ſibi nociua petit. Et ideo tales non accipiunt q̄d petunt. nec inueniunt q̄d requirunt. Primi ſunt illi q̄ petunt illa q̄ ſē contraria fidei ⁊ moriб⁹ ⁊ ſaluti anime. ſicut ſē illi q̄ petunt inimicoꝝ vindictam. voluptates ſeculi ⁊ gl̄iam mundi ⁊c. de q̄bus cōmendat Salomon. iij. Reg. iij. Quia talia a deo non petierat ſed vtilia ⁊ bona. Secundi ſunt illi qui petūt a deo paradiſum ⁊ facere opera nolunt. Figurati in matre filioꝝ zebedei q̄ petebat pro filijs ſuis: ⁊ vltra q̄z meruerunt. ſ. xp̄i dexteram ⁊ ſiniſtram. q̄bus tamen dictum eſt Matbei. xx. Neſcitis quid petatis. q: iſtud non eſt meum dare vobis. ſed quibus paratum eſt a patre. ſ. illis qui meruerunt. Tercij ſunt illi q̄ petunt bona temporalia ſiles infirmo q̄ petit carnes ⁊ vinum. que tamen bon⁹ medic⁹ de⁹ non dat eis. ſciens q̄ talia poſſint eis eſſe cauſa mortis eterne. Sicut apparet de pueris qui quando poſſunt tenere cultellum. cito ponunt ad os ſuum. ⁊ ita ſi mater dimitteret vulnerarent ſe ⁊c. Sic de iſtis ſi de⁹ petita daret eſſet cauſa vt ſupra: ſicut illi de q̄bus dicit in p̄s. Qui tentauerūt deum in cordib⁹ ſuis vt peterēt eſcas animab⁹ ſuis. Et ſequit. Adhuc eſce eoꝝ erant in ore ipſoꝝ: ⁊ ira dei aſcendit ſup eos. Tales igit̄ nō deberent talia petere. immo deberent dicere illud Eſa. vij. Non petam ⁊ nō tentabo dominū. Petamus ergo iuſta: licita ⁊ honeſta. q: ſicut dicit .ſ. Job. v. Si petierim⁹ ſm voluntatem eius audiet nos. Petite ergo ⁊ accipietis: ſicut fecerunt illi q̄ petierunt ⁊ venit coturnix ⁊c. Quia p̄certo deus a peccatoribus inuenitur p vocis eloquentem p̄clamationem. vel per vocis lachrymantem ſupplicationē. Vñ Oſee. xij. Fleuit ⁊ rogauit eū in bethel inuenit eum. Eſa. lv. Querite dominū dum inue

niri potest: inuocate eum dum prope est. Adhuc dico q̄ inuenīt deus p manus, exequentem operationē: qđ ostendit in verbo Pulsate & aperiet vobis. Pulsare em̄ denotat mihi aliquam manualem impulsionē. q. ꝓcerto bona opatio non est nisi quedam manualis pulsatio: & violenta inuestigatio ad inueniendū deum & bona eterna: qđ bñ figuraťt in illo q̄ recurrens ad amicum petebat tres panes. De quo dr Lu. xj. Amen dico vobis q̄ si ꝓseuerauerit pulsans, surgit & dabit ei quotquot habet necessarios. Et seq̄t ibidem. Petite & dabit vobis. querite & inuenietis pulsate & aperiet vobis. Unde Cantic. v. Pessulum ostij mei aperui dilecto meo. Sequit. Inuenerunt me vigiles q̄ circueunt ciuitatem. Et breuiter quodlibet bonū opus est vnus bonus impulsus ad aperiendū domū paradisi: vt ibidem possit dominꝰ inueniri. Unde Cantico. v. Vox dilecti mei pulsantis. Et sic bene dico q̄ deus potest tripliciter inueniri. scz. Mentaliter meditando. Uocaliter supplicando. et Realiter operando. Ideo bene dictum est. Querite & inuenietis. Pulsate & aperietur vobis. Querite corde. Peti te voce. Pulsate opere. Sed possumus notare q̄ tria sunt specialiter loca in quibus deus nunq̄ inuenīt. s. In viris Immundis & luxuriosis. Deus enim nō inuenīt In Auaris & ambitiosis. loco immundo. In loco ꝓfundo Turbidis & litigiosis do. In loco turbido. Et hoc figuraliter dicit Job. xxviij. vbi dr. Sapientia vbi inuenietur non inuenietur in terra suauiter viuentium. Abyssus dicet non est in me: & mare loquet non est mecum. Terra enim suauiter viuentium significat luxuriosos. Abyssus insatiabilis significat ambitiosos. Mare vo mobile & fluctuosus significat discordes & litigiosos. Quia sicut dr Esaie. lvij. Impij quasi mare feruens qđ quiescere non valet. Et nō est pax impijs dicit dominꝰ Esa. xlviij. In talibꝰ ergo nō inuenīt deus nec a talibus reperīt. Unde ꝓuer. xvij. Qui peruersi cordis est nō inueniet bonum. Ista est igitur inuentio qua inuenīt deus. Secundo dico q̄ est inuentio qua inuenīt homo iustus. Et ista potest significare virtutem perseuerantie. Res em̄ que alicubi inuenīt stetisse et mansisse in illo loco supponīt. q. s. si exinde recessisset: ibidem nunq̄ inuenta fuisset. Dico ergo q̄ inuentio de sui natura significat inuentoris iocunditatem & vtilitatem: inuēte rei stabilitatē & fidelitatē. Sicut enim homo de nouo inueniens aliquam rem solet gaudere: q̄q̄ sit modici valoris. & hoc ꝓ eo q̄ illā rem sine labore videt acquirere. Sic vere deus: quando inuenit aliquem q̄ ad eum p penitentiam conuertit. ex hoc q̄plurimum gratulatur. Quia sicut dicit Luce. xv. Ille qui inuenit ouem quam perdiderat dicitur valde gauisus fuisse. & ad congaudendum vicinos cō uocasse dicens. Congratulamini mihi: q. inueni ouez quā perdideram. Sicut etiam dicit Mathei. xiij. Ille qui inuenit thesaurū abscondit i agro: & ꝓ gaudio thesauri inuēti venditis omnibꝰ vadit & emit agrum illum. Nota igitur

Cum q̄bus	Debet dico in-
A quibus.	Debeat bō inueniri. uenīri cum bo-
In quibus	nis a bonis. et

promptus & paratus haberi ad omnia bona opera facienda. & ad mala omnia fugienda. Diuites em̄ valde diligunt seruitores suos q̄ cum bonis cōuersant. a bonis frequentant & qñ ad negocia sua ipsos inueniunt bonos & paratos. Sic vere deus illos diligit quos cum bonis conuersari: a bonis frequentari & ad bona opa sua exeq̄ paratos inuenit atq; promptos. Ad hec ordinate ꝓsequenda sumat auctoritas Thob. v. vbi dr. Inuenit iu. splen. stantē p: cinctū & quasi paratū ad ambulādū. In q̄bꝰ verbis nota q̄ homo: & maxime ꝑlatus debet inueniri Gratus ad solatiādum. q. debet esse iuuenis. i. amicabilis & gratus. Doctus ad erudiendū. q. debet esse splendidꝰ. i. luminosus & doctꝰ Fortis ad ꝓseuerandū. q. debet esse stans. i. ꝓseuerans et stabilis. Promptus ad obediendū q. debet esse p̄cinctus & paratꝰ. i. obediens & humilis. Dico ē q̄ nos debemꝰ inueniri: & maxime si sumꝰ ꝑlati affabiles & gratiosi. q. nos debemꝰ esse iuuenes. Iuuenem inq̄t. Nihil em̄ gratiosius nihil amicabiliꝰ seu diligibiliꝰ ꝓsona iuuene: & hoc q. tūc ē in etate iocundiori: pulcriori & puriori. Non solum eni homines: immo etiam animalia diligunt iuuenes & infantes Un̄ inueni scriptū q̄ cū q̄dam puer consueuisset natando se in mari sepius balneare. erat ibi q̄dam piscis delphinꝰ. q̄ valde dictum puerū diligebat. cum ipso q; ludebat: ipm etiam cōducebat sicut idem puer pluries retulerat matri sue. Accidit aūt q̄ cū dictus puer nimis quadā die i remotis & ꝓfunda maris enataret: deficiens viribus submersus est. Delphinꝰ vo puerū ad littus traxit: & extra aquaz iuxta eū p̄ dolore & amore pueri mortuus in crastino inuētus fuit. ita q̄ mater perpendit & cognouit illū esse Delphinū q̄ suū filiū diligebat. Sub voce ergo iuuentutis potest amicabilitas: fauor & benignitas denotari. q. s. ꝑlatus & q̄libet vir ꝓfectus debet ab alijs inueniri iuuenis. i. dulcis. amicabilis & tractabilis & benignꝰ. Ad qđ pōt applicari illud Matb. ij. Ite interrogate diligenter de puero: quē cū inueneritis renunciate mihi. vt & ego veniens adorem eū. Sequit. Et intrantes domū inuenerunt puerū cum Maria matre ei⁹: & ꝓcidentes adorauerunt eum. Quia reuera ille puer. i. purus aer gratiosus & iuuenis. inuenīt a magis. i. ab alijs se minoribꝰ diligit & bonorat. Dicat ergo q̄libet talis iuuenis illud Sapien. viij. Iuuenis & acutꝰ iuueniar in iudicio. vt etiam alij ꝓpter eius gratiositatē possint eiꝰ obsequijs vocati subiugari. Qđ est ꝓtra multos q̄ inueniunt ita duri & ita rigidi & austeri q̄ nullum impendunt cuicūq; auxiliū consiliū vel fauorem. Figurati in illa vite siluestri, quā inuenit famulꝰ belyssei: que ita erat amara. q̄ ipam gustare nequiuerūt filij ꝓbetaz: immo damauerūt. Mors in olla vir dei. iiij. Regū. iiij. Quia vere multi inueniunt ita siluestres & rudes: ita amari & acerbi q̄ recte sunt mors & desolatio alioz. Un̄ de talibꝰ pōt dici illd Eccls. vij. Inueni mulierē morte amariorem: que laqueꝰ venatoz est & sagena cor eius. vincula sunt manꝰ ei⁹. Tales em̄ dicunt mulieres ꝓpter molliciem imbecillitatis. Dicunt morte amariores ꝓpter seuitiam crudelitatis. Dicitur habere manꝰ vt vincula ꝓpter tenacitatem parcitatis. vt sic de quolibet tali dicat ille sanctus. Credidi venire ad iustinianū: & diocletianū inueni. Mō sic charissimi: sed inueniamur affabiles & gratiosi. Iuuenē inquit. Iterū dico q̄ nos debemꝰ esse vel inueniri spectabiles & luminosi: qđ notat cum dicit Splendidus. Sicut em̄ lumen semper debet inueniri in lampade ad illuminandū. aqua in fonte ad refrigerandum. panis in archa ad reficiendū. Sic vere in ꝑlato vel in homine ꝓfecto semp debet inueniri lumen scientie & doctrine ad alios pascendum: rigandū & erudiendum. Splendidū inquit. Quia. s. ipse debet esse splendidꝰ interius p discretionē. & extra p honestam cōuersationem Un̄ Apo. xxij. Ostendit mihi angelꝰ fluuiū aque vite splendidū tanq̄ cristallum. Sicut em̄ quirinus lapis preciosus q̄ facit boues futura diuinare inuenīt in oculis byenarum Echites vo lapis q̄ facit mulieres parere inuenīt in nidis aquilarū. Sic vere virtus sapientie et doctrine que mulieres. i. simplices facit parere p bonam operationē que etiā facit de futuris ꝓnosticare & cogitare p discretam ꝓsideratiōnē. ista dico virtus semp debet inueniri apud aquilas & byenas. i. apud iudices & prelatos. Byena em̄ bestia que mortuos deuorat signat iudicē secularem ad cuius officū ꝑtinet extirpare mortuos & sceleratos. q. ꝑm Senecā. Benus thisericordie est malos cito occidere. Per aquilas vo q̄ sunt reges auium aliarum intelligo prelatos ecclesie qui sunt reges & rectores auium. i. ecclesiasticarum & spiritualium ꝓsonarum. Isti ergo debent inueniri splendidi & discreti: & tam p se q̄ p subditis in scientijs & moribꝰ eruditi. Splendidum inq̄t. Habacuc. iij. Splendor ei⁹ vt lux erit Inueniamur ergo spectabiles & luminosi. i. clari sapientes & docti. sicut dicit Dan̄. v. Spiritus amplior: prudentia: intelligentia: interpretatio somniorum. & ostensio secretoz & solutio ligatoz inuente sunt in Daniele. Et merito. q. ꝓcerto. q. sicut dicit Sapientie. vj. Sapientia facile inuenitur ab his qui querunt eam. Quod tamen est contra multos doctores: q̄ ita abscondunt opera & dictamina sua q̄ non possunt ab aliquibꝰ inueniri nec bona ab ipsis facta p alios adipisci. Sapientie. v. Nullum inuenīt vestigiū illius. Similes cerno de quo scribit. q. q. suum cornu dextrum est medicinale. ideo cervus inuidens humane saluti dextrū cornu ita abscōdit q̄ vix potest ab aliquo

reperiri. Tales em̄ sunt illi qui documenta ꝛ scientiam suam nolunt ex inuidia communicare. ne forte alij sint in scīa tia sibi pares. Eccl. xviij. Nō est apud inferos inuenire sibi cibum. Et si vis cōpara tales inferis: vbi omnia deglutiuntur ita q̄ amplius nō inueniunt. Tales ei ratione inuidie possunt inferi nuncupari. Nō sic ergo sed sim⁹ spectabiles ꝛ luminosi. Insup dico q̄ debem⁹ inueniri durabiles et virtuosi. Vñ notat cum dicit. Stantem. Stantes em̄ debem⁹ esse. q̄. s. deus nos dz inueire in pseuerando durabiles ꝛ fideles. Perseuerantia enim valde cōmendat. q̄ sine ista nullus coronat. Finis em̄ nō pugna coronat. q̄ ꝙ perseuauerit vsq̄ in finem hic saluus erit. Luc. xxj. Nam sicut q̄dam fontes sunt q̄ semp bulientes inueniunt: q̄dam sunt arbores q̄ semp virides inueniunt ꝛ reperiūt. Sic vere nos debem⁹ semp bullire ꝛ feruere p veram amiciciā et fidelem affectionē semp virere p gratiā ꝛ pfectionē. Inueniamur ergo semp feruentes p fidelem amiciciā: et hoc nō solum in ꝓsperitate sed etiā in aduersitate. q̄ hic iam querit inter dispensatores vt fidelis quis inueniat. j. Corint. iij. Quis scriptura hoc impossibile vel saltem videat difficile reputare. Prouer. xx. Virum aūt fidelem q̄s inueni, et? q̄ sicut dz Eccl. vj. Amicus fidelis ꝓtectio fortis. q̄ inuenit illum inuenit thesaurum bonū. Item simus in statu gratie semp virentes p continuam pseuerantiā ne pdam⁹ folia ꝟtutum. Juxta illud. ij. Cor. v. Vestiti ꝛ nō nudi inueniamur. Que tm̄ sunt contra multos q̄ nō pseuerant in fideli amicicia. nec in virtuosa existentia. Sicut patet ꝺ hypocritis q̄ modo sunt modo nō sunt: modo apparent modo disparent. Similes noctuis lucifugis q̄ de nocte videntur ꝛ inueniunt. de die ꝟo vt cōmuniter nō vident nec inueniunt. p eo q̄ eoꝝ caritas non apparet. Figurati in illa ficu Matbei. xxj. In qua xp̄s nō inuenit fructū ꝑ tm̄ folia. q̄. s. isti non habent opera sed verba. Luc. xiij. Arborez fici habebat q̄dam plantatam in vinea sua. ꝛ venit ad eam querens fructum ꝛ nō inuenit. Ista etiā sunt contra plures amicos similes glirib⁹ q̄ sunt mures in estate vigilantes ꝛ in hyeme dormientes. q̄. s. isti in estate ꝓsperitat̄ circa boiem vigilant ꝛ obsequūtur. In hyeme ꝟo aduersitatis dormiunt nec circa eum inueniunt. Similes illi mulieri: de qua Eccl's. vij. dicit. Virum ex mille reperi vnuz: mulierem ex omnib⁹ non inueni Ista etiā possunt esse contra mundi diuites. q̄ ad modū stelle comete in celo. i. in celsitudine stat⁹ imperant ꝛ gloriant. subito ꝟo deficiunt nec amplius reperiunt. Juxta illud p̄s. Vidi impium supexaltatum ꝛ eleuatū sicut cedros libani. transiui ꝛ ecce non erat queliui ꝛ non est inuentus locus eius. Non sic charissimi sed simus stantes ꝛ pseuerantes. Stantem inquit. j. Cor. x. Qui stet videat ne cadat. Et Matbei. xx. Inuenit alios stantes dixit. Ite ꝛ vos in vineam meam. Quia reuera ille in vineā paradisi mittit q̄ stans ꝛ pseuerans a domino reperit Nume. xxiij. Reuersus inuenit Balac stantem iuxta holocaustum suum Inueniamur ergo pseuerantes at q̄ virtuosi. Etiam dico q̄ nos debem⁹ inueniri obedientes ꝛ obsequiosi. Precinctum inq̄t ꝛ paratum ad ambulādum. Parati enim ad obediendū debem⁹ inueniri. q̄ beatus ille seruus quem cum venerit dominus inueneri[t] vigilantem. Vñ Luce. xij. Oz si domin⁹ in prima: secunda vel tercia vigilia venerit: beati sūt serui illi. Et sequit. Sic esto te ꝛ vos parati: vt de quolibet obediente ꝛ parato possit dici illud Philipē. ij. Exinaniuit semetip̄m formā serui accipiens ꝛ habitu inuentus vt homo. Tale se obediente gaudebat domin⁹ inuenisse in p̄s. Inueni dauid seruū meum: oleo sancto meo vnxi eum. Ubi aduerte q̄ ille q̄ vult eē talis seruus debet esse parat⁹ ad tria. ſ. Ad auxiliandū. q̄ debet esse dauid. manu fortis. Item ad obediendū: seruū meum inq̄t. Item ad compatiendū. q̄ debet esse vnct⁹ oleo pietatis. Patet ergo q̄ inueniri debem⁹ Obedientes Perseuerantes. Luminosi ꝛ gratiosi. Sed heu ꝓculdubio q̄ pauci inueniunt bodie ecclesiastici tales. Jō certe iam videt domin⁹ conqueri ꝛ dicere. Hiere. v. Circuite vias urb̄m aspicite ꝛ considerate ꝛ querite in plateis eius an inueniatis virum facientem iudicium ꝛ querentē fidem: q. d. non. Luce. xviij. Non est inuent⁹ q̄ rediret ꝛ daret gloriam deo nisi hic alienigena. q̄ certe alienigene. i. seculares inueniuntur bodie ecclesiasticis meliores. Luce. vij. Amen dico vobis non inueni tantā fidem in israel. Et hec de bona inuētione sufficiant. Patet ergo q̄ inuenit deus: ꝛ inuenit iustus. Sed tercio dico q̄ inuenitur iniustus. Unde de mala inuentione possum⁹ notare. q̄ mali volunt inueniri In loco carnalitatis. In deserto cupiditatis. In monte pompositatis. Finalit ꝟo inuenient In loco penalitatis. Inueniunt dico in loco carnalitatis. similes argento viuo qđ semp consueuit inueniri in sterquilinio vel latrina. Un̄ de talibus dicit Hiere. ij. Omnes q̄ querunt eam deficient: i menstruis suis inuenient eam. Item inueniunt in. deserto cupiditatis. p̄s. Inuenit eū in terra deserta ꝛ in loco horroris ꝛ vaste solitudinis. Item in monte pompositatis. ij. Paral. xx. Inuenietis eos in summitate torrentis. Item finaliter inuenient in inferno penalitatis. p̄s. Pericula inferni inuenerunt me. Si ꝟo vlterius velis aliq̄d ꝓsequi ꝛ dicere. nota adhuc q̄ est inuentio qua inuenit impi⁹ vel iniustus. q̄ reuera bodie plures inueniunt mali q̄ boni. Plures iniusti q̄ iusti. Plures impij q̄ benigni. Plures em̄ mali fructus inueniunt in malis ꝛ siluestrib⁹ arboribus q̄ boni in bonis ꝛ domesticis ꝛ vtilibus. Mala etiam ꝛ rapacia animalia plures fetus ꝓducere solent q̄ benigna. Et ideo de malis q̄ in seculo et in claustro bodie abundāt potest dici illud Hiereñ. v. Inuenti sunt in pp̄lo meo viri impij insidiantes velut aucupes. laqueos ponentes ad capiendum viros. Et si vis potes dicere q̄ malus inuenitur

A deo qui ipsum iudicat. ficat ꝛ mortificat. Inue-
A dyabolo q̄ ip̄m vendicat. nit dico impi⁹ a deo ip̄m fi-
A peccato cui se applicat naliter iudicantem. q̄. s. si-
Ab inferno q̄ ip̄m damni- cut fera post q̄ diu latuit in

uenit. inuenta ꝟo ꝓsequit. ꝓsecuta capit. capta occiditur. Sic peccator q̄ nunc videt latere obtuitus ꝛ aspectus diuinos. in q̄tum. ſ. venator deus ip̄m videt dimittere ꝑ libito impunitum discurrere p nemora mundi hui⁹. finalit p casus ꝛ infirmitates ab ipso ꝓsequit. tandem p mortem capit ꝛ inuenit. ꝛ finaliter p morte cōprehendit ꝛ necatur Un̄ Joh. ij. dz. Oz iesus inuenit in templo vendentes ꝛ emētes ꝛ expulit eos. Expulit dico. ſ. in tenebras exteriores p̄s. Inuenit eum in terra deserta: in loco horroris ꝛ vaste solitudinis. Item inuenit impius a dyabolo ipsum attrociter impugnante. iij. Regum. xx. Inuenit eum leo de silua atq̄ percussit. Item inuenit peccator ip̄m a culpa maculante ꝛ confundente. j. Macha. vj. Inuenerunt me mala ista ꝛ ecce pereo: tristicia magna i terra aliena. Et Deu. xxxj. Quia nō est dn̄s mecū inuenerūt me hec mala. Item inuenit pcator a pena ip̄m cōprehendente ꝛ destruente. p̄s. Pericula inferni inuenerunt me. Et alibi. Tribulatō ꝛ angustia inuenerūt me. Et breuiter dico q̄ mali inueniuntur Dormientes per pigriciam. De pigris ꝛ dormienti

In lecto manentes p luxuriā bus dicit Marci. xiij. q̄
In terra iacentes p auaricia. xp̄s reuersus ad discipu-
Per via errantes p ignorātiā los inuenit eos dormien-
Alios fallentes p fraudulētiā tes: erant em̄ oculi eorum grauati. Et. j. Reg. xxvj. Inuenert saul iacentē ꝛ dormientem. De luxuriosis in lecto quiescentibus dz. j. Re. xix. Inuentū est simulachrū in lecto. De auaris ꝟo in terra iacentibus dz. j. Reg. v. Inuenerūt dagon iacentē sup faciē suam in terra. De ignorantib⁹ aūt dz Gene. xxxvij. Inuenit eū vir errantē in agro. De fallentib⁹ ꝟo dz Matbei. xxiij. Hūc inuenim⁹ subuertentē gentē nr̄am. Sic ꝙ patet quō inuenit impius iustus ꝛ deus. Sed si vis nota adhuc q̄ modo q̄drupler reperit inuentio in scriptura vicz. inuētio

Gratie. Prima est ꝟtuosa que est pfectorū. Secun-
Culpe. da viciosa que est peccatorum. Tercia fructu-
Glorie. osa que est beatorum. Quarta doloroſa q̄ est
Pene. damnatorum. Igit primo dico. q̄ est inuētio q̄ inueniunt ꝟtutes ꝛ gratia. Boni em̄ ꝛ iusti nō cessāt virtutes querere donec eas potuerint inuenire. Teste em̄ saluatore homo negociator bonas margaritas querit. q̄s tandem inueniens ipsas vendicat ꝛ acquirit. Thesaurus etiam inueniens solet abscondere: vt ipsum tutius possit acquirere ꝛ seruare. Sic legit Matbei. xiij. Quia ꝓcerto si boni negociatores esse volum⁹: margaritas ꝛ thesaurum ꝟtutum debemus q̄rere: ꝛ cum ipsum inuenerimus occul

in mente liuor. Et dat remediū p̄ istud vicīū. Qui ergo ista peste carere desiderant. illā beredītatē diligant qua cobere dū numer⁹ nō angustat. Ista est ergo corpis lesiua. Ter cio dico q̄ inuidia est ꝓmi grauativa. Inuid⁹ em̄ z amicis z inimicis nocet. tantū venenū est inuidia q̄ nō solū inimicos inficit: immo etiā bonū amicoꝝ ferre nō sustinens. ipos q̄nq; diffamat z subuertit. Un etiā cū a quodā pho q̄ reret a quo summe esset cauendus. rndit ab inuidia amici z iniuria inimici. Teste em̄ Señ. Et si nullos inimicos facit iniuria. inultos tñ facit inuidia. qđ bñ apparuit in fratribus ioseph. q̄ solum inuidia moti eo q̄ a pre plus ceteꝛ amabat. ipm occidere voluerūt. z in egyptum tandē vēdiderunt. sicut dr Gen. xxxvij. Tales sūt sicut buffo q̄ lumē solis odit z odorem vineaꝝ fugit. Odor em̄ vineaꝝ q̄ alijs est solacū. buffoni est tormentū. qz vere inuidi nō possunt lumē solis. i. ꝓsperitatē alicui⁹ bone psone videre. nec odorem fame eius sustinere. qz breuit sicut dicit ꝓsper li. de vi cijs z virtutib⁹. Tot bz inuidus pene iuste tortores. quot inuidiat⁹ habuit laudatores. Sen. em̄ dicit. Quot sunt bona felicū tot sunt tormenta inuidoꝝ. Aduertē tñ q̄ sepe accidit q̄ dum bō alteri inuidet. causa est q̄ ad maiorē ꝓsperitatē puenit. sicut fratres ioseph sibi inuidentes fuerūt cā ꝝre fuit postea rector totⁱ egypti. Un dicit Cris. sup Matheū. xxij. O inuidia que semp sibi est inimica. Mā q̄ inuidet sibi ignominiā z ei cui inuidet gliam parat. Ista est ergo ꝓmi grauativa. Quarto dico q̄ inuidia est dei impugnativa. Inuidia em̄ opponit immediate charitati q̄ de⁹ est. qz sicut dicit Joh. in canonica sua. j. Joh. iij. De⁹ charitas est. Ad charitatē em̄ ptinet bona alioꝝ tanq̄ sua diligere. z alioꝝ mala tanq̄ sua deflere. Ad inuidiā vo ptinet de alioꝝ bonis tanq̄ de suis malis dolere. z de alioꝝ malis tanq̄ de suis bonis gaudere. Homo em̄ p̄ inuidiā fuit tentatus z de paradiso ciect⁹. qz sicut dr Sap̄. ij. Inuidia dyaboli intrauit mors in orbem terraꝝ. Xp̄s etiā p̄ inuidiam fuit occisus. z a iudeis tradit⁹ z grauat⁹. qz sicut dicit Mar. xv. Sciebat aūt q̄ p̄ inuidiaz tradidissent eū. Unde Aug. in quodā sermone. Inuidia ꝓcurat⁹ est lapsus mundi z mors p̄i. Inuidia ergo deū impugnat z deo p̄riat. qz sicut tanta est dei bonitas q̄ bonis z malis vult ꝓficere. ita tanta est inuidoꝝ prauitas q̄ bonos z malos vult deprimere. Sunt em̄ tales sicut signū scorpi⁹ qđ dr dom⁹ mortis nutrius exaltatiōis. z est signū siccum: frigidum z nocturnū. vn astrologos. Sic vere charissimi inuidi q̄ vt cōit sūt sicci corpe z macilenti. vel etiam spūaliter sunt siccā p̄ incō passionē. frigidi p̄ indeuotōnem. nocturni p̄ fue malicie occultationē. domus mortis. i. belli p̄ litem z cōtentionē. nullius sunt exaltatiōis. qz. s. nulli ꝓcurant bonum vel ꝓmotionē. Et breuiter Alanus li. de planctu nature loquens de inuidis dicit sic. Inuidis inest aliena ꝓsperitas est aduersa. z aliena aduersitas ꝓspera. Mi ei alienis gaudijs tristatur. alienis tristicijs letant. Alienis inopijs ditant: z alienis diuitijs paupant. Patet ergo q̄ inuidia est fugienda. qz dei est impugnativa. ꝓximi nociua. corpis lesiua. cordis corrosiua. Simus ergo de illis de q̄bus. j. Macha. viij. dr. Omnes obediunt vni. z zelus z inuidia non est inter eos. Et hec de inuidia sufficiant.

Inuitare. Ubi cōuiuium: z vbi vocare.

Inuius. Vide vbi via.

Inuocare. Nota q̄ inuocare idem est q̄ instanter vocare. Un inuocatio nihil aliud est q̄ q̄dam instans z diligens: vocatio: oro z supplicatio. Ad inuocatio est interior vocatio. s. in corde vel adiutorij vocatio. Accipit ergo p̄ feruenti oratione. Et bz fieri inuocatio erga illū a quo auxiliū expectat. sicut est de⁹ q̄ sp est in necessitatib⁹ inuocand⁹. p̄s. In tribulatiōe mea inuocaui dominū z exaudiuit me in latitudie. Et dñs mihi adiutor. ꝛc. Sicut em̄ cā superior de sui natura bz influere in inferiorem. dñs etiā p̄cipalis tenet vasallū suum defendere z iuuare. dū tñ vasall⁹ ipm voluerit in adiutoriuz inuocare. Sic vere dr q̄ est cā superior z dñs p̄cipalis semp solet influere gr̄am suā z facere auxiliū z iuuamen cuilibet postulanti. dū tñ instanter z humiliter inuocet. qz sicut dr in p̄s. Prope est dominus omnib⁹ inuocantib⁹ eū in veritate. Voluntatem timentiū se faciet. z deprecationē eoꝝ exaudiet z saluos faciet eos. Et iō Jona exīte in piculo submersiōis dictum est Jone. j. Quid tu sopore deprimeris? surge inuoca deū tuū. Ubi ad inuocationē spūalez faciendā ad hoc q̄ dignz sit exaudiri necesse est q̄ a nob⁹ detestent inferiora. Quid tu sopore deprimeris. Affectent supiora. Surge intus. Eleuent interiora. Inuoca intus. i. intus voca. Necessaria est em̄ inferiorū detestatio. Supioꝝ contemplatio. Interiorz dispositio. Primo igit̄ sit in nobis inferioꝝ detestatio. qz scz mūdi diuitias z delicias q̄ ad modū soporis deprimūt: z inclinant boies ad pctm̄ debem⁹ detestari. qđ tu intus sopore deprimeris? q. d. nō dz esse. qz. s. ille q̄ sopore deprimit nō pōt aliū inuocare. In sopore em̄ z dormitione venit q̄nq; q̄dam humoꝝ depssio. q̄ ita grauat boiem q̄ q̄uis sentiat se grauatū nō pōt tñ aliū inuocare. Et dicat q̄daz q̄ b̄ est q̄dam fantasia aeris. Alij dicunt q̄ est q̄daz impssio cō stellationis. Naturales vo z medici dicunt q̄ est circa cor q̄dam cōgregatio grauis z melancolici sanguinis vl̄ būoris. Sic vere charissimi dum homo mundi blandicijs z delicijs cōsopit. q̄nq; p̄ aggregationē humoꝝ. i. bonoꝝ tpalium cor eius taliter p̄ auaricā deprimit. q̄ ab inuocatione dñi impedit. iō dr. Quid tu sopore deprimeris? qz sicut dr Sap̄. ix. Deprimit habitatio terrena sensum multa cogitantem. Jō Treñ. iij. dr. Inuocaui nomen tuū de lacu nouissimo. Igit̄ sit in nobis inferioꝝ detestatio Scdo dico q̄ sit in nobis supioꝝ affectatio. Surge intus. Surgere em̄ de bem⁹ ad amorē bonoꝝ supiorū. Et qz ipsa ꝓpijs meritis acquirere nō valem⁹. hinc est q̄ p̄ ipsis habendis dei miam inuocare debem⁹. qz sic dr Joel. ij. Quicunq; inuocauerit nomē dñi salu⁹ erit. Surge intus. Un in p̄s. Nos aūt in noie dei nr̄i inuocabim⁹. Sequit. Nos aūt surrexim⁹ z erecti sumus. Tercio dico q̄ nccia est interioꝝ dispositio. Inuoca intus. i. int⁹ voca. qz. s. int⁹ i corde dz fieri dei inuocatio p̄ cordis oratiōnē z affectoz. qz. s. oro mentalis magis ꝓficit q̄ vbalis. p̄s. Inuocabāt dñm z ipe exaudiebat eos z in colūna nubis loq̄bat ad eos. Et nota q̄ dñs est inuocand⁹. qz

Succurrit.	Succurrit dico illis qui grauant. psal.
Occurrit	In tribulatione mea inuocaui dñm. z exaudiuit me in latitudine dñs. Occurrit et
Exaudit	eis q̄ psequunt. p̄s. Prope est dñs inuocantibus eū. oib⁹ inuocā. eum inveritate.
Defendit.	Exaudit insup illos q̄ se pcant. Esa. lviij
Justificat.	Tunc inuocabunt z dñs exaudiet. z dicet ecce assum.
Letificat	Defendit nihilominus illos q̄ impugnant. p̄s. In tribulatiōe inuocasti me z exaudiui te. z liberaui te in abscondito tempestatis tc. Item iustificat illos q̄ cōdemnant. s. dimittendo pcā. Thob. iij. Pcā dimittis bis q̄ inuocant te. Item letificat illos q̄ cōtristant Judith. xvj. Exultate z inuocate nomen eius. Bz ꝓculdubio multi sunt q̄ ip̄m renuūt inuocare z in suis necessitatib⁹ adorare. Esa. lxiij. Mō est q̄ inuocet nomen dñi. Aliqui em̄ nō inuocant ꝓpter desperationē. aliqui ꝓpter ad aliud cōuersionē. Timor em̄ z desperatio inuocandi tollunt audaciā. p̄s. Dñm nō inuocauerūt illic trepidauerūt timore vbi non erat timor. Ad terrā stulta cōuersio. inuocandi tollit pitiam. sicut pz in illis q̄ i necessitatib⁹ recurrunt ad terrena auxilia nō diuina. Sap̄. xiij Pro vita mortuū rogat. z in adiutoriū inutilem inuocat. Jō yronice dr talib⁹ Judicū. x. Inuocate deos quos elegistis. Et iij. Reg. xviij. Inuocate noia deoꝝ vr̄oꝝ ꝛc.

Inuoluere. Nota q̄ inuoluere sumit p̄ tegere. abscondere vel celare. z silib⁹. Et possum⁹ notare q̄ quintuplex inuolutio reperitur. videlicet Gratie. Culpe. Miserie. Pene z Scientie. Prima est virtuosa. Secunda viciosa. Tercia tediosa. Quarta luctuosa. Quinta laboriosa. Inuoluit em̄ Justus vir tutum florib⁹. Impi⁹ puersis morib⁹. Mortalis multiplicib⁹. Damnatus diris doloribus. Scriptura seratis foliis. Et sic dico iterū q̄ Puer inuoluit ne deturpet. Res sacra inuoluit ne aspiciat. Thesaurus inuoluit vt custodiat. Pannus inuoluit ne inficiat. Plaga inuoluit dum remediat. Mortuus inuoluit vt sepeliat. Primo ergo dico q̄ iustus debet inuolui sicut puer vestib⁹ nitoris z innocencie. Luce. ij. Inuenietis infantem pannis inuolutū.

Sicut res sacra in velo decoris ⁊ appārentie. hoc est dictu vestibus honestatis. Ūñ Nume. iij. Involuent velo archam testimonij. Sicut thesaurus pallio vigoris ⁊ diligētie. Numeri. iij. Mensam ꝓpositionis involuent iacinctino pallio. Sicut pannꝰ in archa pudoris ⁊ cōtinentie. iij. Reg. ij. Tulit Helyas palliū suū ⁊ involuit illō. Sicut plaga emplastris doloris ⁊ pnie. Ūñ de maria. i. de pnie amaritudine dr Luc. ij. q filiū suū vnigenitū pannis involuit ⁊ reclinauit illū in ꝓsepio. Sic mortuꝰ iudaris timor ⁊ patie Mar. xv. Involuit eū syndone ⁊ posuit in monumēto. pz ꝙ q ꝑtuosꝰ involuit ꝑtutū floribꝰ. Scō dico q viciosꝰ involuit puersis moribꝰ. Nā sicut videmꝰ q res involuit

Ut resplendeat — Ut splendeat dico. sicut patet in altari pannis ornato vl in pariete deaurato
We feteat. — We feteat. sicut in cadauere. vel funere pannis sericeis involuto ⁊ aromatibꝰ circūfuso.
Ut lateat — Ut lateat etiam sicut pz in homine q nō vult cognosci capite velato vel in tenebris abscondito vel celato. Sic vere dico q diuersis involutionibꝰ solent vti tria genera ꝓsonaꝝ. videlz Curiosi q ꝝ vt splendeant se involuunt vanis ornatibꝰ. De qbus dr Sophō. j. Disperierūt omēs q involuti sunt argento. Ypocrite ne fateant se involuunt fictis conatibꝰ. s. ficta ⁊ honesta conuersatiōe. De qbꝰ dr Hiere. x. vbi de ydolo loquens dicit. Doctrina vanitatis eoꝝ lignū est argento involutum. Fallaces vo ⁊ ꝓditores q ne pateant vl qui vt lateant se involuunt puersis gestibꝰ seu motibꝰ. q. s. aliud ꝓtendunt in gestibꝰ ⁊ in ore q̄ sit in opere vel in corde. ita q possint dicere illud Job. vj. caꝑ. Involute sunt semite gressuum meoꝝ. Tales igit involuunt in ꝓsenti peccatis ⁊ alij etiā ꝑ eos involuunt deceptiōibꝰ ⁊ tormentis. Numeri. xvj. Recedite a tabernaculis boim impiorum ne forte involuamini cū eis. vicios ꝙ involuit puersis moribꝰ

Tercio dico q miseri mortales involuunt mltis erroribus ⁊ lāguoribꝰ. Quia reuera bō dū ēi vita ista involuit in

Corde nubibꝰ ignorantie. — Et reuera ista sunt quatuor
Ore vocibus insolentie. — incomoda in qbus involuun
Operibꝰ fraudulētie. — tur mortales dū transigūt vi
Corpe fluctibus violentie — tam istaꝝ. Quidam em involuunt ignorantie nubibus. q. tales insipientie ⁊ ignorantie nubes qñq nos taliter involunt q solem claritatis eterne cernere nō valemꝰ. Job. xxxvij. Nos qppe involuimur tenebris. Item q̄dam involuunt insolentie vocibꝰ. Illi. s. q illa q̄ sentiunt ꝓferre nesciunt. aut nō ꝓnt. Job. xxxviij. Quis est iste involuens sniaꝝ sermonibꝰ impitis? Item q̄dam involuunt fraudulentie rebꝰ. q. s. faciliter decipit simplex homo ꝑ involutionē boim malignoꝝ. Ūñ illud ꝑ fatum Nume. xvj. Recedite a tabernaculis boim impiorum ne involuamini. Tales em fraudulēti sic simplices involentes in ꝫctibꝰ ⁊ in verbis figurant Eze. j. Vbi apparuit nubes magna ⁊ ignis involuens ⁊ splendor in circuitu. Tales em involutores ⁊ deceptores dicūt nubes a nubendo. q. fingunt charitatiuū amorē. sunt tñ ignis abvrendo. quia vrunt ꝑ auaricie ardorem. Involuentes sūt etiaꝝ ꝑ rapinam exteriorem. ⁊ ꝑ fraudem interiorem. Splendētes vo sunt ꝑ ꝓsperitatem ⁊ gliam ampliorem. Item quidam involuunt violentie fluctibꝰ. hoc est dictu. diuersꝰ tribulationibus ⁊ laboribꝰ. Job. iij. Occupet eum caligo ⁊ involuat amaritudine. Patet ergo q miseri involuunt erroribus ⁊ languoribꝰ. Quarto vo dico q damnatꝰ involuit diris doloribus: q. s. homo qui est in inferno involuit

Funibꝰ qbus ligat. — Ligat em funibꝰ qbus tenet.
Motibꝰ qbꝰ turbat. — Prouer. xxix. Peccante virū ini
Fluctibꝰ qbꝰ grauat. — quū involuet laqueꝰ. Turbatur etiam motibus qbus terret. Job. xviij. Undiq terrebunt eum formidines ⁊ involuent pedes eius. Grauat insuper fluctibꝰ qbus vrget. Exo. xiiij. Egyptijs occurrerunt aque ⁊ involuit eos dominꝰ in medijs fluctibꝰ. Damnatꝰ ergo involuit diris doloribꝰ. Quinto vo dico q scriptura involuit velatis viribꝰ seu foribꝰ. Et sic nota q ipsa est sicut

Archa q̄ cū claue firmat. — Ut scriptura sit involuta
Liber q̄ clausus signat. — sicut archa vatꝫ figuratiue
Celum qꝫ nube velat. — Num. iij. Vbi archa testamenti involuebat velo quatuor colorum. ⁊ precipiebat alijs q illa que erant in sanctuario nulla curiositate viderent vo nec inquit involuant. Quatuor em colores sē quatuor modi exponendi scripturam. Tropologic. Hystoricus. Anagogycus ⁊ Moralis. sub qbus. s. archa testamenti. i. sacra scriptura involuit ⁊ velat. ita q simplicibꝰ nūq licet q ipsius secreta nuda respiciant aut scrutent. Item q sit involuta ad modū libri ꝑtz Eze. ij. vbi vidit manū in qua erat liber involutus scriptꝰ int ⁊ foris. Item q involuat ad modum celi. ꝑtz Apoc. vj. vbi dr. q celum recessit sicut liber involutus. Et sic ergo patet quomodo in scriptura fit mētio de involutione quintuplici. Vide exempla ⁊ figuras in alijs involutionē significantibus. sicut est abscondere. tegere vel velare ⁊ similia.

Inutilis. Vide vbi vtilitas.

Joathan. Joachim. ioachitas. Vide interpretationes ⁊ hystorias q̄ loquent de istis ⁊ expone ⁊ applica sicut volueris ⁊c.

Joab. Nota q Joab interpretat inimicus seu inimicicie. q̄ fuit ꝓnceps in exercitu dauid ⁊ homo mirabiliter bellicosus. ⁊ q̄ fouebat ꝓtem adonie ⁊ qui ꝓe inuidia occidit iniuste duos homines meliores se. s. abner ⁊ amasan ꝓncipes israelis. Et pōt mihi signare malos ꝓncipes ⁊ tyrannos vel malos ꝓcapum ⁊ platoꝝ officiales ⁊ familiares. seu quoslibet criminales ⁊ maxime bellicis occupatos. Tales em inimici sunt. q. innocentibꝰ nocent. Adoniam adiuuant. q. causas malorꝫ solent fouere. inuidiosi sunt. q. alios timent sibi preferri ⁊ ꝑeminere. Et ideo sepe fit q illos occidunt ⁊ deprimunt qs timent sibi equipollere. Tales tñ ex testamento dauid. i. ex ordinatione dei patris ꝑ salomonem xꝑm puniunt ⁊ interficiunt. q. s. eterna damnatiōe finaliter solent lugere. ⁊ etiam multotiens in hac vita in fine ꝓ infortuniū solent stridere. Vel dic econuerso. q ioab q̄ fuit dux exercit dauid ⁊ interpretat pater seu paternitas. pōt designare bonos ꝓncipes ⁊ ꝓlatos q̄ sup exercitum fidelium dominant. Quia reuera isti debent oibus patres esse ⁊ oīs paterna affectione diligere. Vide concordantias ⁊ hystorias ⁊ si vis prosequere ⁊ allega.

Job. Nota q iob q̄ fuit sanctus homo generalit signat virum iustum ⁊ hoc triplici rone vicz. ꝓpter nois interpretatōez. — Propter nois dico interpretationem. Mā ꝓcerto cum
Moralem cōuersationē. — Verbalem ꝓlocutionem. Job interpretet dolor. dolens. ululans. magn. ociositas. pōt dici q ꝑ iob intelligit vir ꝓfect. ⁊ marie vir penitēs ⁊ tribulatiōibꝰ fatigat. Ad tale ei ptinet q

Doleat. — Dolorem facit cōtritio mentis interioris. q. interpretat dolens. Clamorē facit
Lugeat — cōfessio vocis exterioris. q. interꝑtat ululans. Gigorem monstrat cumulatō virtutis interioris. q. interpretat magnus.
Sedeat. — Torporem monstrat cōtemplatio stat supioris. q. interꝑtat ociosus. Ociositas em q̄tem cōtemplatiōis designat Ista em quatuor sunt necessaria cuilibet iob. i. cuilibet penitenti. seu cuilibet viro iusto. q. s. iste debet dolere de culpis penitendo ⁊ cōuertēdo. vñ Job. vj. dixit. Verba mea dolore plena sunt. q. sagitte domini in me sē. ⁊ terrores militant ꝫ me. vide ꝫ. de dolore. Item iste debet lugere: amare cōfitendo ⁊ vlulando. Job. xxiij. Rñdens aūt iob dixit. Nunc aūt in amaritudine est sermo meus. Et iob. xix. iob dixit. Ecce clamabo vim patiens. Item iste dr vigere. s. virtutibꝰ crescendo ⁊ abundando. q. dr esse magnus. Job. j. Vir erat in terra bus noīe iob. Sequit. Eratq vir ille magn inter oīs orientales. Item iste dr sedere. s. cōtemplādo ⁊ ocio meditatiōis vacando. q. s. iob interꝑtat ociositas. Ūñ Job. xxix. Addidit quoq iob assumens pabolam suā ⁊ dixit. Sedebam ꝓm. cūq sederem q̄si rex circūstante exercitu ⁊c. Et iob. iij. dr. Aperuit iob os suum. sequit. Nō ne dissimulaui? nonne silui? Sedere em quiescere ⁊ silere ptinent ad ocium cōtemplationis. Job igit signat virū iustum ꝓpter nois interpretationē. Scō dico q signat virum iustum ꝓpter virtutū cumulationē. vñ de virtutibꝰ talis iob potest dominus dicere illud Job. j. Nunq̄d cōsiderasti seruū meū iob q nō sit talis ei in terra bō simplex ⁊ re

et⁹ ⁊ timens deū ⁊ recedens a malo. ꝙbi aduerte quoddā Obiectū spectabile. Nunq̄d cōsideraſti. Subiectū tractabile. Seruū meū iob. Obiectū notabile. q̄ nō ſit ei ſimilis in terra. Conectū mirabile. q⁊ homo ſimplex ⁊ rect⁹ ⁊ timens deū ⁊ recedens a malo. Proſequere ſi vis quō ſi q̄ vtutib⁹ plen ſunt. ꝓſiderabiles ⁊ ſpectabiles exiſtunt. ꝑ. Ipſi vo cōſiderauerūt ⁊ inſpexerūt me. Et vt de quolibet iuſto cōſiderante dicaꝫ illud Job.xxxvij. Sup oēs celos ipſe cōſiderat. Celos intt ſanctos ⁊ iuſtos. q̄. ſ. digni ſē ab alijs cōſiderari ⁊ imitari. Jac.v. Sufferentiā iob audiſtis. Item quō tales ſunt humiles ⁊ tractabiles. Seruum inquit meū. ꝑ. Seruus tuus ego ſum ⁊c. Item quō ſūt excellentes ⁊ notabiles. q⁊. ſ. nō eſt ei ſimilis in terra. Sap. ſ. Mō eſt inuent⁹ ſimilis illi q̄ cōſeruaret legem excelſi. Jtez quō iſti ſunt virtuoſi ⁊ mirabiles. q⁊. ſ. homo ſimplex ⁊ rectus. ⁊ timens deuz ⁊ recedens a malo. Job. j. Uir erat in terra bus noie iob. Et erat vir ille ſimplex ⁊ rect⁹. Fuit ei homo humaniter cōdolendo. Uñ iob de ſeipſo dixit. Flebam ſup eo q̄ afflictus erat. Job.xxix. Simplex fallaciter nō agendo ſeu innocenter cōuerſando. Uñ ipſe de ſe dicit. Job.xxxj. Si ambulaui in vanitate ⁊ feſtinauit i dolo pes meus. appendat me in ſtatera iuſta. ⁊ ſciat d⁹ ſimplicitatē meā. Rectus iuſticiā diligendo. Unde ipſe de ſeipſo dicebat. Si iudicatus fuero ſcio q̄ iuſt⁹ inueniar. Job.xiij. Et Job.xxix. ipſe dicit. Pater eram pauper ⁊c. Et cām quaz neſciebam diligenter inueſtigabam. Timens deū dei potēciam admirando ⁊ ipſi⁹ iuſticiā formidando. Uñ ipſe de ſe ipſo ait. Semp quaſi tumentes ſup me fluct⁹ timui deum ⁊ pondus ei⁹ ferre non potui. Job.xxxj. Recedens a malo oēm nequiciā abhorrendo ⁊ virtutibus inſiſtendo. q⁊ ipſe eſt qui dicit Job.xxviij. Ecce timor dei ipſe eſt ſapiētia. ⁊ recedere a malo intelligentia. ⁊ alibi. Donec deficiā non recedam ab innocentia mea. Job.xxvij. Ptz ꝯ quō iob ſignat virū iuſtum ꝓpter vtutū cumulationē. Tercio dico q̄ ſignat virū iuſtum ꝓpter vtutū ꝓlocutionē. q⁊. ſ. ſicut ille prim⁹ iob habuit verba boneſta ſolennia ⁊ vtilia. ſic debet q̄libet homo iuſt⁹. Unde aduerte q̄ ad iob. i. ad quem libet virū ſpectat ⁊ ptinet ſm diuerſas cōſideratiōes diuerſa verba dicere vl̄ ꝓferre. Et ſic habere dz bō q̄nq̄ Verbū Deſolatiuum dum plangit miſeriam temporalem. Repre benſiuū dum pungit ſtulticiā fraternalem. Indignatiuuz dum ſpernit ſuperbiam vocalem. Supplicatiuum: dū petit iuſticiam cauſalem. Informatiuū dum promit ſciam moralem. Humiliatiuū dum cognoſcit potentiam regularez.

Dico ergo q̄ iob. i. iuſtus vel penitens ſolet q̄nq̄ dicere verba deſolatiua. Uñ Job.xxiij. Job dixit. Nunc añt in amaritudine eſt ſermo me⁹. ⁊ man⁹ mea aggrauata eſt ſup gemitū meū. Item ſolet q̄nq̄ dicere verba repbenſiua. Job xij. Job dixit. Ergo vos eſtis ſoli homines ⁊ vobiſcū orietur ſapientia ⁊c. Item ſolet q̄nq̄ dicere verba indignatiua Uñ Job.xvj. iob dixit. Audiui frequenter talia. cōſolatores onerosi omnes vos eſtis. Item ſolet quandoq̄ dicere verba ſupplicatiua. Unde Job.vj. dixit. Utinam appenderentur peccata mea quib⁹ iram merui ⁊ calamitas quā patiar in ſtatera. Item ſolet quandoq̄ dicere verba inſtructiua ſeu informatiua. Job.xxj. iob dixit. Audite queſo ſermones meos ⁊ agetis penitentiam. Item ſolet in fine dicere verba recognitiua ⁊ humiliatiua. Job.ix. iob dixit. vere ſcio q̄ ita ſit. ⁊ q̄ non iuſtificetur homo comparatus dō Sic ergo patet q̄ Job interpretatione. conditione ⁊ locutione ſignat virum ſanctum. ſufficit.

Jocunditas. Quia de iocunditate ſatis tractū eſt ſupra de gaudere ⁊ exultare ⁊ letare. ⁊ ita tractabitur de leticia. ideo paruz intendo dicere quo ad pñs. Notare tñ poſſum⁹ q̄ eſt q̄dam

Jocunditas temp̄alis. Prima eſt viciosa. Secunda
Jocunditas ſpūalis vtuoſa. Tercia glorioſa. Prima
Jocunditas eternalis. eſt peccatoz. Secunda p. fectorum. Tercia beatorum. Primā cōfert mundi ꝓſperitas. Sz ſecundam cordis ſinceritas. ſed terciam celi felicitas. Prima eſt iocunditas tranſitoria ⁊ de iſta dicit in pſona mundi illud Baruc.iij. Nutriui eos cum iocunditate. ⁊ emiſi eos cum fletu ⁊ luctu. Iſta eſt enim iocunditas humana. ſicut ei⁹ ⁊ illi in q̄bus lunatica paſſio dominatur. ſine cauſa ſepiſſime ſunt iocundi. ceſſante tamen nouilomo ⁊ ebrietate efficiuntur triſtes melancolici ⁊ infirmi. Sic ꝓcerto illi qui vino mundane ꝓſperitatis ſē ebrij ⁊ imbuti. ⁊ qui lunc. id eſt mundane mutabilitati ſunt vediti ⁊ ſubiecti. dum durat talis ebrietas iocundant. ſed finaliter ꝓſperitate ceſſante eternis triſtitijs deſolant. Figura de Holoferne qui nimium vinum biberat. ⁊ ideo iocundiſſimus effectus obdormiuit. ⁊ in illa nocte interfect⁹ fuit. ſicut dicit Judith.xij. ⁊. xiij. ⁊ Prouer. xiij. Extrema gaudij luctus occupat. Heb.xj. dō. Ut Moyſes magis elegit cum pplo dei affligi q̄z temporalis peccati habere iocūditatē. Iſta eſt ei⁹ mala iocūditas. q⁊ ſp terminat in luctū Uñ antioch⁹ dixit. j. Mach. vj. Jocund⁹ eram ⁊ dilect⁹ in ptate mea. Sequit. Et ecce pereo triſticia magna in terra aliena. Iſta eſt ergo iocunditas tranſitoria. Scdo dico. q̄ eſt iocūditas meritoria. ⁊ iſta eſt iocunditas ſpūal'q̄ viri iuſti in ſinceritate ꝓſcie iocundant ⁊ gaudēt. Sūt ei iocūdi

De carentia viciorum. Unde Judith.x. dicit q̄ cum
De abundantia meritoꝝ iudith vellet Holofernem occi
De ſpe bonoꝝ futuroꝝ dere. exuit ſe veſtibus viduitatis. lauit corpus ſuum ⁊ vnxit. ⁊ induit ſe veſtimentis iocunditatis. quia vere quando iudith. id eſt anima vult de Holoferne. i. de dyabolo triumphare. neceſſe eſt q̄ indumentum viduitatis. i. peccatū q̄ animā facit a deo viduā exuat per contritionē q̄z corpus ſuum lauet per confeſſionem. q̄ vngat ſe per pietatem ⁊ compaſſionem ⁊ q̄ inſuper indumentis iocunditatis ſe induat. i. virtutib⁹ per ſpiritualem conſolationem. quia ſicut dicit Eccli. xxx. Jocunditas cordis hec eſt vita hominis. Dei enim gratia quando abundat valde facit ipſum iocundum. Gratia enim dei cōparat vino quod ſemp hominē letificat et iocundat ⁊ in omni tribulatione tutificat ⁊ confortat. Eccli. xxxj. Uinuz in iocūditatē creatū eſt. Et. iij. Eſdre. iij. dō de vino. q̄ omnem mentem cōuertit in ſecuritatem ⁊ iocunditatē. Et nota q̄ quinq̄ ſūt que ſpiritualem iocunditatē inducūt vicz.

Dei iuſticie conſideratio. Dico ergo q̄ iocund⁹
Celeſtis glorie deſideratio. efficitur iuſtus homo q̄n
Miſericordie exuberatio. conſiderat dei iudicia ꝑ.
Innocentie continuatio. Judicia tua iocūda. Jtē
Laudis ⁊ gē remuneratio. quando cōſiderat celi palacia. Baruc. iij. Circunſpice bierlin ad orientem. ⁊ vide iocunditatem venientem a deo. Jtē quando exuberat pīa miſericordia. ꝑ. Jocundus homo qui miſeret ⁊ comodat ⁊c. Item quando perſeuerat in innocentia. quia ſicut dicitur Eccli. j. Religioſitas id eſt innocentia ⁊ ſanctitas cuſtodiet cor. iocunditatē ⁊ gaudium dabit. Item quando deo parat laudis preconia. Pſal. Deo noſtro ſit iocunda decorazq̄ laudatio. Hec eſt igitur iocunditas meritoria.

Tercio dico q̄ eſt iocunditas ſaluatoria. quia ſcilicz beati in patria ſunt iocundi. de qua dicit in ꝑ. Ecce q̄bonū ⁊ q̄iocunduz habitare fratres in vnum. Iterū in ꝑ. Deo noſtro iocunda ſit laudatio. Et nota q̄ iocunditatē eternā

Signit aduerſitas. Iſtam dico signit aduerſitas.
Formatꝫ eternitas. Unde Eccleſiaſtici. j.
Et ligat charitas Uſq̄ ad tempus ſuſtinebit
Honorat dignitas. patiens: ⁊ poſtea redditō iocunditatis. Iſtam etiam format eternitas. Baruch. iij. Qui enim induxit nobis mala. ipſe inducet nobis ſempiternam iocunditatem cum ſalute. Iſtam inſuper ſouet et iungit charitas ꝑ. Ecce q̄bonum ⁊ q̄iocundum ⁊c. Jtez iſtam honorat dignitas. Unde cuilibet beato dicit Eccli. xv. Jocunditatem ⁊ exultationem theſaurizabit ſup eum ⁊ nomine eterno hereditabit illum. Et hec de iocunditate ſufficiant gratia breuitatis.

Johannes. Nota q̄ iohannes eſt nomen nobilitatis. humilitat⁊. penalitatis ⁊ auctoritatis. Moraliter em̄ loquendo p nomen iobis q̄tum ad ſua ſignificata p̄t intelligi nō ſolū be. iobes. imo ꝙlibet vir pfect⁹ ⁊ matie eccliaſtic⁹ vl̄ plat⁹. Signat ꝯ Johannes moralē nobilitatē. qō vtiq̄ ꝓbat interp̄tatio nois q⁊ iobānes interp̄tat in quo eſt gra. q⁊ ſcz ſicut flores ⁊ fructus nobilitatē arboris in qua ſunt declarāt. Sic vere gra dei ⁊ morales vtutes ſuos ſpūaliter nobilitāt poſſeſſores. Uñ Marci. j. Dēs habebāt iobānē. q⁊ vere ꝓbeta eſſet.

Jtē signat mētalē būlitatē.vñ iohes dixit Joh.iij. Illum oportet crescere me aūt minui. Jtē signat penalē aduersitatē.q; sc3 iohes fuit bō magne abstinetie. Matth.xj. Venit iohes nō māducās neq; bibēs. Jtē signat vitalē sublimitatē.q; sc3 iohes fuit pīarcha ⁊ platus a deo ꝓstitutus ꝓmotus ⁊ ordinat⁹. Uñ de ipo ſraliter ⁊ de quolibet vero plato pōt dici illud Joh.j. Fuit bō missus a deo cui nomē iohānes erat. Ubi aduerte q; q̄ spūaliē vult esse iohānes debet esse Per verā sapiam illustratus.q; fuit homo. Per dei ꝓuidentiā ordinat⁹.q; fuit missus a deo. Per fame redolentiā diuulgat⁹.q; fuit noiatus. Cui inq̄t nomen. Per sanā cōscientiā depuratus.q; dr iohānes. Jsti enim: Johāni. Dera sapiētia dedit discretōem. Dei ꝓuidētia dedit ꝓmotōem. Fame redolentia fudit opinionē. Pura cōsciētia dedit ꝓfectōem. Jste em̄ fuit ⁊nar⁹ rōne.q; homo. Editus xpi datione.q; missus a deo. Illitus fame notione q; habuit nomē. Jndit⁹ morū pondere.q; iohānes. Di co ergo q; iste fuit morali sapia illustrat⁹.quod ostēdit cū dicit.q; ipe fuit homo.q; sc3 bō est aial rōnale. Jste em̄ rōnalis valde erat.q; sc3 illa que ad rōnem ptinent sciebat ⁊ faciebat. Bō em̄ est aial rōnale.flebile.fragile.mite.nuduz et mortale. Sic ꝓcerto iste fuit spūaliter bō.q; rōnalis p discretōem. flebilis p ꝓpūctionē. fragilis p cōpassionē.q; sicut res fragilis cito frangit.sic bō cōpatiēs ⁊ pius cito pre cibus inclinat.⁊a duricia frangit ⁊ mutat. Jtē fuit mitis per benignitatē.nudus p pauptatē.mortalis p humilitatē fuit ergo homo. Uñ ipe dicat Zach.xiij. Bō agricola ego sum.q; adam exēplū meū. Dide supra de agricola.vbi diuiditur ⁊ psequit ista auctas. Jsta tm̄ hodie sūt cōtra multos ecclīasticos et plātos q̄ procerto nō sunt boies per discretōem. imo sunt bestie ⁊ bruta p ignorantiā ⁊ impfectionem: sīles satiris ⁊ pilosis q̄ vident homies in figura.⁊ tamen sunt bestie in natura. Carent em̄ humana rōne. q̄uis videant sīles boibus in mēbroz dispositōe.q; sc3 tales rōne status ⁊ auctoritat̄ vident esse boies.i.supponūtur esse discreti ⁊ rōnales:in veritate tm̄ sunt bestie.q; si bene inuestigant. bestiales ⁊ ignorātes inuenīūtur. Quia sicut dicit in p̄s. Bō cum in honore esset nō intellexit.compat⁹ est iumentis insipiētibus ⁊ silis factus est illis. Uñ Eccles.iij. Dixi inq̄t in corde meo de filijs hoim vt ꝓbaret illos de⁹. et vt ostēderet ipos sīles esse bestijs. Bō sic nō iste:q; vere ipe erat morali sapia illustrat⁹.q; fuit homo. Uñ de ipo possum dicere illud Matth.xxvj. Ecce bō.q.di. Ecce vir prudens rōnalis ⁊ discret⁹.q̄ bene futura p̄uidere.pñtia ordinare:⁊ pterita mēorare scit.q̄ etiam bñ scit populū regere.credenda credere.⁊ faciēda facere.⁊ declināda insup declinare. Figurat⁹ in illo filio bois quē vidit Joh. Apocal.j.q̄ habebat oculos sicut lāpas ignis.i.q̄ habebat subtilissimū intellectū. Uñ etiam de Joh.dr Matth.xj. Qz ip se erat ꝓpheta. Ad ꝓphetā autē ptinet scire incognita ⁊ occulta. fuit ergo bō ⁊ morali sapia illustrat⁹.q; sc3 Apocal.j.dr.q; illa q̄ oportet fieri cito significauit deus.mittēs per angelū suū seruo suo iohāni. Sc̄o dico q; ipe fuit diuina ꝓuidentia sublimat⁹.q; missus a deo. Missus em̄ a deo dicit ille q̄ per diuinā inspiratōem ⁊ ꝓuidentiā ꝓmouet. Sicut em̄ sedes aplica solet mittere legatos ⁊ ipos i diuersis ꝓuincijs instituere loco sui. Sic vere deus in diuersis officijs prelationū mittit legatos.i.suos vicarios ⁊ prelatos q̄bus cōmittit inter boies vices suas. Uñ de isto pōt dici illud Luce.j. Missus est angelus gabriel a deo in ciuitatem galylee. Jste em̄ fuit gabriel qui interpretatur fortitudo per constantiam ⁊ firmitatem: fuit angelus.i.purus p mundiciam et castitatem. fuit etiam missus a deo per suaz occultam ordinatōem.⁊ fuit profectus in ciuitatem ecclesie per canonicam promotōem. Fuit ergo missus a deo Uñ nō q; iste fuit missus et institutus ad Predicanduz catholicam veritatem. Ad impugnandū bereticam prauitatem. Ad castigandum pestificam malignitatem. Ad detegendum dyabolicam fallacitatem. Ad reprimendum tyrānicam iniq̄tatem. Missus ergo fuit ad veritatis predicationem. Uñ Matth.xxij.dr. Qz xp̄us misit seruos suos vocare inuitatos. De iohāne etiam dr Matth.iij. Erat iohānes in deserto predicās. Jtē missus fuit ad prauitat̄ extirpationē. vel ad hereticoz redargutōem. Uñ de iohāne dr Matth.xiij.q; iohānes arguebat herodem. Et Esaie.x. Ad gentē fallacem̄ mittā eum. Jtem missus fuit ad malignoz castigatōem. Ezech.ij. Mitto ego te ad filios israel. ad gentes apostatrices. Jtem missus fuit ad tyrannorum obuiationez. Mat.x. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio lupoz. Jtem missus fuit ad infirmoz sustentationez. Unde Sapie.ix. Mitte illam de celis sanctis tuis.vt mecum sit ⁊ mecum laboret. Missus ergo a deo. Et sic patet q; ipe fuit diuina prouidentia sublimatus. Tercio dico. q; ipse fuit famosa redolentia diuulgatus.quod ostendit. cum dicitur.q; ipse habebat nomen. Cui inquit nomē erat iohannes. De iohāne em̄ dicitur.q; tanti nomis erat ⁊ tāte fame fuit.q; miserūt sacerdotes et leuite a hierosolymis et interrogauerūt eum si ipse esset christus. Et ista fama ꝓ certo valde est necessaria in plato. Quia sicut arbores medicinales vt cōmuniter sunt fragrantes ⁊ odoroſe.q̄nimo etiam odor aromaticus quandoq; repellit venena. Sic vere prelati et ecclesiastici qui debent esse aliꝫ medicina. debent odore bone fame ⁊ boni nominis redolere.vt venenis et morbis peccatoz melius valeant obuiare. Quia sicut dr Prouerbioz.xxij. Melius est nomen bonuz q̄ diuitie multe. Jdeo cōsulit Eccli.xlj. Curam habe de bono nomie. Sicut em̄ draco solo odore pantheris ⁊ solo auditu vocis sue terretur ⁊ fugit:⁊ alibi latitat ⁊ recedit.sicut dicit Plī. Sic vere pctōres latrōes ⁊ malefactores solo odore.i.solo noie ⁊ fama boni iudicis.i.prelati solent fugere et a prauis operibus abstinere. Et ideo iste habuit nomen ⁊ famam. Cui inquit nomen erat iohānes. Unde Johis.j. Johānes est nomen eius. Et.j. Paral.xiij. Diuulgatū est nomen eius in vniuersis regionib⁹. Sed heu prochdolor: q̄ pauci sunt hodie qui possunt dici iohānes q̄tum ad istā triplicē ꝓditōem. sc3 q̄tū ad fame celebritatem. q̄tum ad ingressus sanctitatem.⁊ q̄tum ad ratōnis sagacitatem. q̄a reuera multi sunt homines qui nō habent sapientiam sed ignorantiam. non sunt homies sed demones. non sunt a deo missi sed per diabolum immissi. nō sunt famosi sed vicioſi. non sunt nominati sed sunt diffamati. non sunt redolentes: sed infames mirabiliter fetentes. Jsti ergo non habent nomen nisi forte illud nomen de quo dicit Esa.viij. Uoca nomen eius accelera.spolia detrahe.festina prędari. Jsti sunt raptores et exactores iudices et prelati. Quia vere isti nomen habent accelera.q; sunt celeres ⁊ precipites ad iudicandū. Spolia detrahe:quia isti sūt festini ⁊ diligentes ad spoliandum. Festina inq̄t prędari.q; vere isti sunt rapaces et vigilantes ad subditos deprędandū. Tales figurantur Apocal.viij.vbi dr. Qz stella magna cecidit de celo ardens sicut facula.⁊ nomen stelle absinthium Ubi aduerte q; tales dicūtur stella magna per claritatem ingentis prosperitat̄. Cadūt de celo.i.de statu gratie p vanitatem labentis fragilitatis. Ardent sicut facula per prauitatem feruentis cupiditatis. Et nomen habent absinthium que est herba amarissima p crudelitatem seuientis rapacitatis. Non sic.sicut isti charissimi:nō sed sicut iste qui habuit nomen iohānes fuit ergo famosissime diuulgatus

Quarto dico q; fuit moralissime appellatus.q; iohannes.qui sc3 interpretat̄ in quo est gratia.seu cui donatum est.vel cui donatio a deo facta.q; reuera in isto mansit gratia diuina ab eo abūdātissime sibi data. Et nota q; in isto apparuerūt mirabiles virtutes et gratie. Uidelicet ⁊tus Amoris charitatiui. Habuit em̄ iste iohānes amoris Uigoris sustentatiui. rem charitatiuū. Unde Johā Doloris maceratiui. nis.xxj.ca. Symon iohannis Honoris prerogatiui. amas me?tu scis domine q̄a amo te. Jtem habuit vigorem sustentatiuum.quia scilicet penas et carceres sustinuit patiēter.sicut patet Matthei.xiiij. Ubi herodes tenuit et incarcerauit iohannem. q̄nimo a morte peccati semper voluit surgere. Luc.xj. Johannes surrexit a mortuis. Jtem habuit dolorem maceratiuū.quia iste vixit in penitentia valde famosa tam in victu q̄ in vestitu. Marci.j. Erat iohānes vestitus pilis camelorum.⁊ zona pellicea circa lumbos eius.⁊ locustas et mel siluestre edebat. Et ibidem dicitur. Qz Johannes in deserto predicabat baptismum penitentie. Jtem habuit honorem prerogatiuum.quia sicut dicitur Luc.vij. Johannes erat propheta ⁊ plus q̄ propheta.⁊ inter natos mulierum non surrexit maior Johanne. Et breuiter

de ⁊tutibus ⁊ gratijs istius iobānis-pōt exponi illō quod dicit Chrysſ. in sermone de iobāne baptista. vbi ait sic. Jobānes ⁊tutū scola. magisteriū vite. sanctitatis forma. norma ⁊ginitatis. speculū pudicicie. titul⁹ castitatis. exēplum pnic. via peccatoꝝ. vena vite. fidei disciplina. legis ſūma. euangelij sanctio. maioꝝ boie. par angelis. apostoloꝝ vox. silentiū ꝓphetaꝝ. lucerna mundi. officiū p̄dicatiōis. p̄co iudicis. dñi testis. totius medi⁹ seu nūci⁹ trinitatis. hec Crysosto. Patet igit̄ q̄ iste fuit vt visum est rite vocitatus. qz iobānes. Longe diuulgat⁹. qz habuit nomen. Digne sublimat⁹. qz missus a deo. Clare speculat⁹. qz fuit homo. Hec ergo sufficiant dicta moraliter de iohanne. Applica si vis realiter ad beatū iobānē. vel baptistā vel euāgelistā.

Joiada. Fuit rex israel. Et interp̄tat dñm cognoscēs: vel dñi ꝓgnitio. Fuit aūt ioiada sūmus p̄tifex. q̄ videns q̄ necessima atbalia semē regiū occidebat absc̄odit ioas puerū regis filiū ⁊ nutriuit: ⁊ post occisa pessima supradicta in regni solio exaltauit. Istud applica exēplo quō sacerdotes debent regib⁹ fauere. iusticiā diligere. neq̄oribus obuiare. ⁊ quō sūmope laborare tenent. vt semen regiū possit regium regimen obtinere. ⁊ vsurpatores pro viribus extirpare. Vide hystoriam. iiij. Regū. xj. et xij. c. Et. ij. Paralyppomenon. xxiij. ⁊ xxiiij. cap̄.

Jonas. Nota q̄ Jonas interp̄tatur colūba vel dolens. siue vbi est donatus. vel vbi est donatio. Et si vis p ionam (q̄ ninive p̄dicando ꝓfuit: quē dolorantē audiuit. ⁊ de ventre ceti liberauit) intellige bonum predicatorē. qui scz ad p̄dicandū a deo mittit. ⁊ quo p̄dicante malus ꝓuertit. ⁊ qui p dñm liberat a dyabolo ⁊ eripitur. q̄ scz debet esse colūba p innocētie simplicitatē. dolēs et cōpatiens ꝓpter populi pctm̄ ⁊ iniq̄tatē. ⁊ dicere debet vbi est p iniq̄tatem prudētiam ⁊ sagacitatē. ⁊ donat⁹ debet esse. s. a deo p piam mittētis benignitatē. Talibus ḡ dī Matb. x. Ecce ego mitto vos. ecce quō donat. Sic̄ oues in medio lupoꝝ. ecce quō merito dolet atq; tristat. Estote ergo prudētes sicut serpētes. ecce quō inq̄rit ⁊ prudenter inuestigat ⁊ pscrutat. Et simplices sicut colūbe. ecce q̄ modo innocēter ⁊ simpliciter ꝓuersat. Ista si vis dilata ⁊ ꝓsequere. Vel si vis p ionam: q̄ a facie dñi fugit ⁊ latitauit. q̄ in naui dormiuit. ⁊ ꝓpter quē mare intumuit. ita q̄ nauis fere perijt ⁊ nautragauit. ⁊ quē tandē cetus absorbuit et deuorauit: pōt intelligi malus p̄latus vel p̄dicator qui peccādo a deo fugit. mare mūdi ⁊ peccati intrat. ⁊ in naui ecclie vel religionis q̄q; ad p̄laturam recipit. vbi dormit: p negligentiā. ⁊ in vicijs requiescit. ꝓpter cuius ineptū regimen nauicula ecclie sibi cōmissa q̄q; periclitat. ita q̄ vtile et necesse est q̄ de naui. i. de statu ⁊ regimine eijciat. ⁊ deponat. vel etiam q̄ p mortem a deo de hoc mundo in mare inferni pellat ⁊ submergat. vbi a ceco dyabolo ppetuo deuorat. Et talis q̄q; fingit se colūbam p simplicitatem. Dolentē p contritōem ⁊ fictā humilitatē. nō facit tamen nisi querere ⁊ dicere. Vbi ē donatio p symoniā ⁊ cupiditatem. Vel ionas est rp̄s q̄ a deo patre ad p̄dicandum missus. a naut⁹. i. a iudeis fuit in mare tribulationū p mortem ꝓiectus. vbi a ceto. i. a terra vel ab inferno absorptus extitit ⁊ receptus. ⁊ tamē malis gratib⁹ suis ad vitam iterum restitut⁹. ⁊ post tres dies euomit⁹ ⁊ reductus. Et iste dictus ē columba p simplicitatē. dolens p penalitatē. vbi est donatio p ḡrarum exuberātiam ⁊ largitatez. Jone. iiij. Unde de ipsi⁹ morte ⁊ passione pōt dici illud Jone. iiij. c. Afflictus est ionas afflictione magna. Et illud. Preparauit dñs deus ederam ⁊ ascendit super caput Jone. Edera. n. signat lignū crucis. De resurrectione ꝺo eius dicit Lu. xj. cap̄. Qz sicut fuit ionas in ventre ceti tribus diebus: ⁊ tribus noctibus. sic erit filius hois in corde terre. De alijs allega prout volueris.

Jonathas. Nota. q̄ Jonathas q̄ fuit dulcis ⁊ amoroſus: qz diligebat dauid sicut aiam suā. sicut dr̄. j. Reg. xviij. Audax ⁊ animosus. q̄a solus cū armigero inuasit stationē phylistinoꝝ. j. Reg. xiiij Pius ⁊ viscerosus. qz fleuit q̄n vidit q̄ dauid amicū suuz recō aliari nō potuit p̄ri suo. j. Regū. xx. Princeps ⁊ gloriosus. qz de altero ionatha machabeo dicit. j. Macha. ix. Qz ionathas post mortē iude suscepit p̄incipatū. ⁊ finalit a paganis fuit occisus ⁊ factus⁹ doloroſus. sicut. j. Mach. xij. dicit. Per ionathan possum intelligere bonū ⁊ perfectum virū q̄ est columba veniēs p amicabilē charitatē. columba dans p largitatē. columbe donū ⁊ donatio p spūs sancti ꝓuidentiā ⁊ per ꝓmotionis canonice dignitatem. Dic ergo socios diligit. inimicos inuadit. afflictis compatitur. ⁊ ad alta q̄q; promouet vel ꝓuehit. Sed ibi vt cōmuniter tribulatiōes ꝓ populi sui defensione sustinet atq; patitur. Allega prout vis. vel dic q̄ ionathas est spūssanctus qui columba dicit atq; donū ⁊ amoꝝ ⁊ incendiū charitatis ⁊c.

Josaphat Qui fuit rex iuda satis bonus interpretat ipse iudicans: vel ipe iudicat dñi iudiciū. aut dñs iudicabit. Applica si vis ad bonū iudicem: platum: vel regē. Et vide hystoriā eius. iij. Regū. xxij. vbi dr̄. q̄ iosaphat fecit rectū coram dño ⁊c. Et. iij. Reg. iij. et deinceps. Omitto gra breuitatis.

Jordanis. Nota q̄ iordanis est fluui⁹ in terra iuda: q̄ a lybano ꝓueniens in mari mortuo termiat. ⁊ signat mltiplicit̄ in scptura. Signat enī
Mūdi prosperitatē. Dico primo. q̄ iordanis signat
Mūdi aduersitatem. statū p̄sentis ꝓsperitatis. Nā
Carnis fragilitatem. sicut iordanis plus abundat in
Culparum puritatem. estate q̄ in byeme, ⁊ hoc propt niuiū resolutōem. sicut et postq̄ diutius fluxerit. Finalit aque dulces ipsius a mari mortuo absorbent. ita q̄ iordanis ad mare mortuū terminat. sicut dicit Jsid. Sic ve mūdana ꝓsperitas tantū abūdat in estate vite p̄sentis. ⁊ non in byeme mortis vel vite futurę vel sequētis. Dulcedo enī aquaꝝ suaꝝ ⁊ bonoꝝ tēporaliū: a mari mortuo. i. a mortis amaritudine finaliter absorbet. ita q̄ fluxus ⁊ fluctus ipsi⁹ in isto mari sistit. ⁊ ibidem finaliter terminat ⁊ arrestatur. Mors enī est finis omniū delectabiliū hui⁹ mūdi. ⁊ nihil est in p̄senti tamdulce q̄n in morte finaliter fiat amarum. Et ideo de isto iordane pōt dici illud. p̄s. Jordanis cōuersus est retrorsum. Et figuratū est Josue. iij. vbi dī. q̄ aque inferiores iordanis descēderūt ad mare solitudinis quod nūc vocatur mortuū. Aque enī inferiores sunt mūdi delitie: que in iordane mūdane ꝓsperitatis: hic tātūmodo inueniūtur. que ꝓcerto finaliter ad mare mortuū descēdere dicūtur. inq̄tum ad mortis amaritudinē cōuertūtur. Iste est ergo iordanis p quem intelligit mundi ꝓsperitas. Et aduerte q̄ terra ꝓmissionis nō erat citra: ⁊ vltra iordanez Nullus enī terrā promissionis intrabat: nisi qui iordanez pteribat et transibat. Juxta illud Deut. iiij. Jordanē vos trāsibitis et possidebitis terrā egregiam. Ad denotādum q̄ terra promissionis. i. paradisus multū distat a iordane mūdane ꝓsperitatis. Jpm enī necesse est q̄ transeam⁹ et dimittam⁹ anteq̄ ad terrā paradisi egregiam veniamus. Jdo p̄cipit Mūe. xxxij. Omis vir bellator armatus iordanem trāseat. Istud tm̄ preceptū nō fecerat Loth. de quo dr̄ Gen. xiij. Qz ipe habitauit circa iordanē, p eo q̄ vniuersa regio aquis irrigabat. sicut paradisus: sed ibi fuit rapt⁹ a rege babylonis ⁊ captiuat⁹. Loth enī qui interpretat declinans: signat peccatores. qui oculos suos statuerūt declinare in terram: qui qz habitatōem iordanis. i. mundane prosperitatis eligūt. ideo a rege babylonis. i. dyabolo p pctm̄ captiuant ⁊ pereūt. Isti vident dicere illud Deut. ij. Cōcedas nobis transitū donec veniamus ad iordanē. qz scz pctōres iordanem ꝓsperitatis nolunt transire: sed vsq; ad iordanem istū tantum querūt venire ⁊ attingere. ita q̄ finaliter ꝓsperitas facit eos captiuari. Dico ergo q̄ iordanis signat statū p̄sentis ꝓsperitatis. Secūdo dico q̄ signat statū vrgentis aduersitatis. Jordanis enī est fluuius quē filij israel transiuerūt q̄n de egypto ad terrā promissionis venerūt: qz vere eū qui de egypto hui⁹ mundi ad terram ꝓmissionis paradisi vult attingere: necesse est per aduersitates fluuiū pertransire. Quia sicut dicit Actu. xiiij. Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum celorum. Quia sicut dicit Judicū. viij. Quotquot enī trāsierūt: per multas tribulationes transierūt. Per istum ergo fluuiū cupiebat moyses trāsire Deut. iij. Transibo igitur et videbo terram banc optimam et lybanum. Vbi aduerte q̄ per iordanem tribulationis: nos peruenimus

Ad statū stabilissimū. Terram. Ad statū fertilissimū. Optimā. Ad statū amenissimū. Lybanū. qui. s. est mons amenus. Per iordanē ergo signat status vrgentis aduersitatē.

Tercio p iordanē significat status labentis fragilitatis. Mortalis em̄ vita designat p iordanē. qz scz semp fluit et labitur quousq; venit ad mare mortis. pō. Quid ē tibi mare qđ fugisti: t tu iordanis: ꝛc. Et aduerte qđ dicit Josue iij. Oz aque superiores iordanis steterūt. aque vo inferiores in mare fluxerūt, t descenderūt. Quia ve aque in iordane mūdane mortalitatis. i. illi q̄ sunt. superiores. i. boni t spūales. habēt stare. s. in statu gre t pfectionis. Illi vo qui sūt i moribus inferiores t impfectiores solēt descendere t fluere ad mare peccati t pditionis. Sim⁹ ergo sicut iacob qui sciens fluuiū istum ee periculosum: nō fuit oblit⁹ baculuz suū. i. memoriā crucis vt securius ptrāsiret. Un Gen. xxxij dicit. In baculo meo isto trāsiui p iordanem istū ꝛc. Sigt ergo statū moralis defluctie. Quarto dico q̄ iordanis designat statū virtualis pnie. Iordanis em̄ interpt̄at riuus iudicij. In iordane em̄ fuit xp̄s baptizatus. Naaman a lepra curatus. Circa iordanē fuit etiā belyas carnib⁹ nutritus et educat⁹. In iordane etiā ferrū supnatauit. Per iordanē popul⁹ israel in terrā ꝓmissiois intrauit. t iordanis tpe messis abūdare pleni⁹ cōsueuit. sicut hec oia in diuersis scripture ptibus continētur. Iste fluui⁹ charissimi designat statū penitentie. Iste est em̄ riu⁹ iudicij. qz ibi pcōz in foro cōfessionis iudicat. In isto em̄ flumine baptizamur t purificamur. sicut xp̄s. Mūdamur a lepra peccati t sanctificamur sicut naaman. Carnib⁹ xp̄i in sacramēto pascimur et educamur sicut belyas. A fundo peccati enatam⁹ t releuamur sicut ferrū. Et p istum in terrā ꝓmissionis paradisi intram⁹. t trāsportamur. sicut popul⁹ isr̄l. Et circa mel sem. i. tpe sacramēti altaris in isto flumine abūdanti⁹ lauamur atq; balneamur. Ideo p oib⁹ psulit. iiij. Reg. v. Vade lauare septies in iordane t recipiet sanitatez caro tua.

Ubi aduerte. q̄ p virtutē penitētie penitētes Bonis laboribus exercitant. Ideo dicit. Vade. Prauis sceleribus purificant. Ideo dicit. Lauare. Magnis muneribus remunerantur. Ideo dicitur. Recipiet sanitatem caro tua.

Sic ergo patet q̄ per iordanez intelligit. Status sanctitatis t penitētie. Status fragilitatis t defluentie. Status aduersitatis t sustinentie. Status ꝓsperitatis t opulētie. Et hoc de iordane sufficit quo ad pſens.

Joseph. Nota q̄ Joseph interpt̄atur augmētū vel appositio. Et pōt significare xp̄um. vel quēlibet viz. iustū perfectū t vtuosum. t maxime eccl̄iasticū vel plātum q̄ semp debet in gratijs t vtutibus augmētari. alios etiā doctrinis t exēplis in fide t moribus augmētare. Un de ioseph dr̄ Gen. xlix. Filius accrescens ioseph. filius accrescens t decorus aspectu. Ubi aduerte q̄ si volumus spūaliter esse ioseph: nos debemus habere

Mentalem charitatem. Primū probat amor filial.
Moralem quantitatem. Filius inq̄t. Sed scdm vi-
Realem honestatem. gor naturalis. Accrescens.

Sed terciū nitor corpalis. Decorus inq̄t aspectu. Nos em̄ debemus Finaliter diligere. Vigoraliter ꝓficere. Exē plariter splendescere. Primo ergo dico q̄ debet esse in nobis affectus charitatis. Filius inq̄t. Filius em̄ est nomē amoris. qz scz filius patrē suū tenet diligere. t a patre suo diligi t amari. Sic ve nos debemus a deo sicut a patre luminū diligi. t ipum diligere sicut patrem. Filius inq̄t. Un de ioseph dicit Gen. xxxvij. Oz a patre plus ceteris fratribus amabat. ꝓpter hoc pater tunicā polimitā sibi fecerat: et ipm secū in domo iugiter retinebat. Sic ve iste fuit p̄dilectus. t ab ipo tunica vtutū indut⁹. t p ipm in domo gre et eccl̄ie pfectus t retent⁹. Sicut em̄ dr̄ Joh. iij. Pr̄ enim amat filiū. Un etiā ꝓpter excessum charitat̄ t cōpassionis dr̄ de ioseph Gen. xlv. Oz videns frēs suos nō poterat se ampli⁹ cōtinere pre fletu. qz scz ad boiem charitatiuū t pium ptinet alijs i necessitatib⁹ ꝓpati. t p eoz miserijs flere misericordit̄ t turbari. Sit igit̄ in nobis affect⁹ charitatis

Secdo si volum⁹ spūaliter ee ioseph: dico q̄ in nobis debet esse ꝓfectus bonitat̄. Accrescēs inq̄t. qz scz nos debemus ꝓficere in bono. t ire t crescere de vtute in vtutem. donec videam⁹ deū deoz in syō. qz sicut dr̄ Prouer. iiij. Justoz semita quasi lux splēdens ꝓcedit t crescit vsq; ad pfectū die. Hide istā auctē expositā supra.

t vide supra de crescere. Un de ioseph dicitur Gen. xxx. Vocauit nomē eius ioseph dicēs. Addat mihi dn̄s ꝛc. q. d. Nomē ioseph signat cremētū t addimētū. Sit igit̄ in nobis ꝓfectus bonitatis. Tercio sit in nob aspectus honestatis. cū dr̄. Decor⁹ aspectu. Un fm mgr̄m hysto. dicit q̄ ipe erat indut⁹ tunica talari. q̄ signat vtutez honestatis q̄ vsq; ad talos. i. vsq; ad finem vite debet nos tegere t vestire. Decorus inq̄t. Ista em̄ vtus facit boiem pulcrum spūaliter t decorū. Prouerbi. xxxj. Fortitudo et decor indumentū eius. Sed si volum⁹ aliq̄ntulū de ioseph amplius dilatare: possum⁹ dicere q̄ in sacra scriptura fit mētio de quadruplici ioseph. videlicet de ioseph qui

Christū designauit Primus fuit iacob infantul⁹ scz
Christo ministrauit. ioseph filius iacob. Sed secūd⁹
Christū tumulauit. Marie baiul⁹. s. ioseph sponsus
Pro xp̄o suū erogauit. marie. Sed tercius iudee primus

lus. scz ioseph ab arimathia. Quartus vo xp̄i discipulus. scz ioseph barsabas sup quē sors missa est cū matbia. Jstiz procerto quatuor modis debet t pōt dici ioseph q̄libet instus bō. Quia reuera exemplo ioseph filij iacob debz xp̄m per imitatōez figurare t designare. Exēplo ioseph viri marie debet xp̄m p obediētiam t sbiectionē seruire obsequi t ministrare. Exēplo ioseph de arimathia debet xp̄m mortuum p iugem memoriā t cōpassionē in corde suo sepelire t tumulare. Exēplo vo ioseph barsabas q̄ cognoiatus ē iustus. sicut dicit Act̄. iiij. debet sua pauperib⁹ distribuere et dispensare. De ioseph xp̄i filio t imitatore dicit Gen. xxxv Filij rachel ioseph t benyamin. Rachel videns deū ē xp̄s continue vidēs deū patrē. De ioseph famulatore obediēte vel seruiēte dr̄ in pō. In seruū venūdatus est ioseph. De ioseph xp̄i in memoria sua pre ꝓpassione tumulatore t ab scōsore dicit Gen. xlij. Ingressus ē ioseph in domū suam Seqūtur. Festinauitq; in domū. qz cōmota sunt viscera eius sup fratre suo. t erūpebant lachryme. Domus em̄ sigt mentem t consciam. De ioseph vo bonoz suoz ꝓ xp̄o largitore t distributore dicit Act̄. iiij. Oz ioseph q̄ cognomiatus t de barsabas ab apostolis qđ est interpt̄atū filius ꝓsolationis. leuites. cypri⁹ genere. agrum suū vendidit t attulit precū ante pedes apl̄oz. Sic ergo pt̄z q̄ q̄libet q̄ vult ee spūalis ioseph debet xp̄m designare t figurare exēplariter. xp̄o obedire t ministrare singulariter. xp̄m absc̄ondere t tumulare cordialit̄. p xp̄o sua dare t dispensare liberalit̄. vt sic de tali ioseph dicat illud Eccl̄i. xlix. Joseph inq̄t q̄ nat⁹ est bō priceps fratz. firmamētū gētz. stabilimētū ppli. ossa ipius visitata sūt t post mortē ꝓphetauerūt. Jstud. n. dici pōt ꝓprie de q̄libet sancto. q̄ scz dici pt̄ ioseph. i. appositio. ꝓpter vtutū cumulatōem. bō ꝓpter rōnē t discretōem. vel ꝓpter būanitatē t cōpassionē: pnceps fratz ꝓpter prudētiam t plātōem. firmamētū gētis p exhortatōez t ꝓsolatōez et stabilimētū ppli ꝓpter adiutoriū t sbuentōez. Ossa vo eius visitata sūt p honorē t canonizatiōem: t post mortez pdicauerūt. s. gloriā t potentiā dei p miraculoz chorusca-

tionē t ostēsionē. Talis em̄ spūalis ioseph vtutibus vtbz abūdare. qz interpt̄at appositio. debet em̄ ee dives in vtutibus Matth̄. xxvij. Venit q̄dam homo dives ab arimathia cui nomen erat ioseph ꝛc. Item ratōe debet rutilare. quia homo Gen. xlj. dixit pharao ad ioseph. Nunquid sapientiorem t similē tui inuenire potero⁹ tu eris super domum meam. Item vniuersis debet impare. quia scz bō dives et sapiens dignus est alijs pſidere. Princeps inq̄t fratrum Gen. xlj. Jte ad ioseph et quicq̄d dixerit vobis facite. Et ibidem. dixit ioseph pharao. Ecce constitui te super vniuersam terram egypti. Item vacillantes debet cōfortare. qz debet esse firmamētū gentis. Gen. l. Fleuit ioseph et fratrib⁹ dicētib⁹ serui tui sum⁹. rn̄dit. nolite timere. Jtē indigētes debet educare. qz scz ipe dz ee stabilimētuz ppli. scz p eis intercedēdo t necessaria ministrādo Gen. xlvij. Joseph vo pr̄i t fribus dedit possessiōem in egypto i optimo terre solo. t alebat eos pbens cibaria singulis. Item ipse mūdus debet eū honorare. qz scz tales merent̄ post mortem adorari sicut sancti. Ossa inquit eius visitata sūt. Un de Geneſis. xxxvij. cap̄. legitur. Oz ioseph vidit in somnis

solem et lunam ⁊ stellis .xj. adorare se. Itē talis ioseph mi, raculis solet chorruscare. qz scz mortuū ꝓphetauit. corpus eius. Unde de ioseph legit. Gen. l. q̄ mortuꝰ conditus est aromatibꝰ. quod scz designat redolentiaz fame ⁊ miraculo, rum. Allega si vis vocaliter de bō. princeps. firmamētum cē. sicut in titulis suis. Ptz ergo q̄ ꝑ ioseph denotat iustꝰ

Adhuc dico. q̄ ꝑ ioseph designat xp̄s. Joseph em̄ fuit figura xp̄i. Sicut em̄ ioseph a patre ꝓdilectus tunica poli, mita fuit vestitus. ad frēs suos fuit missus: a q̄bus prē in, uidia fuit venditus. in cisterna veteri positus. tandē egipti gubernator effectus. ⁊ ad maiorem gradum q̄z ante fuerat erexit restitutus. Sic dico q̄ xp̄s pater dilexit. tunica hu, manitatis ipm vestiuit. ⁊ sic ad frēs suos iudeos ipm misit a q̄bus venditꝰ ⁊ occisus extitit. sed tandē per resurrectio nem gradum excellentioꝛē quo ad humanitatē obtinuit. ⁊ alimenta gratie ⁊ glorie mortalibꝰ dispensauit. ita q̄ frēs suos. i. iudeos ꝓ parte ad se venire ꝑ q̄uersionē fecit. quos ꝓmouit prē ceteris ⁊ dilexit. sicut patuit in patribꝰ prime ue ecclie qui de iudeis venerūt. q̄ sanctitate prē alijs chō, ruscarūt. j. Macha. ij. Joseph in tpe angustie sue custodi, uit mandatū ⁊ factus est dns egypti. Iste em̄ ioseph i scri, ptura cōparat̄ oui ꝓ eo q̄ tanq̄ ouis ad occisionē ductꝰ est. Unde deo p̄i dirigit illud p̄s. Qui regis iseael intēde. qui deducis velut ouem ioseph. Iste em̄ ioseph. s. xp̄s do, mū suam. i. ecclesiā ꝓstituit ⁊ fundauit. ipam q̄z tutauit ab hostibus ⁊ saluauit. Un̄ de ioseph legit. q̄ pharao voca, uit eū saluatorē egypti. Un̄ deus pater videt dicere illud Zach. x. Cōfortabo domū iuda: ⁊ domū ioseph saluabo. ⁊ cōuertam eos ⁊ miserebor eoꝝ. Sed ꝓculdubio de ista do mo ioseph q̄ est ecclia iam videt q̄ a deo iam nō defenda tur aut saluet̄: sed q̄ potius ab ipo vilipendat̄ aut calcet̄ Un̄ in p̄s. dicit. Or deus repulit tabernacula ioseph ⁊ tri, bum effrem nō elegit. Ista em̄ domus ꝓculdubio tantis hodie vicijs inflāmatur. q̄ nō mirū si eius habitatio repel latur nec amet̄ Amos. v. Querite dn̄m et viuite. ne forte comburat̄ velut ignis dom⁹ ioseph. ⁊ deuorabit ⁊ nō erit qui extinguat. Et reuera nūc videt̄ allegorice impletū illō qd̄ scribitur Exod. j. Surrexit rex nouus sup egyptū q̄ ig, norabat ioseph. Quia ve rex nouus xp̄s cuiꝰ scz iuuētꝰ cō tinue renouat̄ vt aq̄la. iam videt̄ domū ioseph et eius po pulū scz ecclesiā et derū relinq̄re. ⁊ de ipo penitus nō cu, rare: ⁊ merito. q̄ procerto iam verificat̄ illud qd̄ scribitur Abdie. j. Erit domus iacob ⁊ domꝰ ioseph flāma ignis. s. crudelitatis ⁊ rapacitatis. ⁊ ignis cupiditatis ⁊ carnalita, tis. nō sic cē. Ptz ergo quō ꝑ ioseph designat xp̄s. sufficit

Josue. Nota q̄ Josue q̄ fuit rex ⁊ dux a deo electꝰ ad introducēdū filios israel in terrā ꝓmissi onis ⁊ ad distribuēdū eam ipis singulariter institutꝰ: ⁊ q̄ interp̄tatur salus saluator aut saluatur. Pōt mihi signifi care quelibet bonū principē aut platū. q̄ scz iste ad hoc a deo spēaliter elegit: vt ꝑ ipsi⁹ dicta exempla et facta ppl's saluet̄. ⁊ in terrā ꝓmissionis. i. ecclie vel religionis xp̄iane introducat̄. ⁊ vt possessiōes ecclesie cuilibet ꝓ merita di, spēsent̄. Iste em̄ nō solū debet esse dux aut ductor per re, gimen p̄lationis: imo etiā debz esse saluator ⁊ introductor ꝑ opem bone doctrine ⁊ eruditiōis. ⁊ ꝑ impulsum boni ex, emplī ⁊ operatōis. Deut. xxxj. Vocauit moyses iosue ⁊ ait il li. Cōfortare ⁊ esto robustꝰ. tu em̄ introduces populū istū in terrā quā datus se patribꝰ eoꝝ iurauit dn̄s. De tali er, go iosue videt̄ locutꝰ fuisse dn̄s di. Num. xxvij. Tolle io, sue filiū nun vir in quo est spūs dei. Ubi aduerte q̄ in q̄ libet tali debet eē Titulus digne ꝓmotōis: q̄ deus ipum vocauit dicens. Tolle. Baculꝰ tute defensiōis. q̄ dn̄ iosue id ē saluator. Modulꝰ chare dilectōis. q̄ dicit̄ filiꝰ. qui dili git. Ungulꝰ longe duratōnis. q̄ dicit̄. Mun. qd̄ interp̄tat̄ sempiternꝰ. Cumulꝰ magne pfectionis. q̄ dicit̄ virū. i. viri bus ornatū. Locul⁹ rate possessionis. in quo ē riuul⁹ san, cte deuotionis. q̄ dicit̄ q̄ habet spm̄. spūs in q̄t. Oculus re cte intētionis. Dei in q̄t. Iste em̄ debet digne vocatiōis habere titulū. q̄ scz nō se debet ingerere vl̄ inferre sicut fa cīnt ambitiosi. ⁊ expectare q̄ a deo vocet̄. tolle in q̄t deus. Gen. xxij. Tolle filium tuū quē diligis ysaac. Un̄ illud p̄e dictū. Vocauit moyses iosue. Itē debet tute defensiōis ba bere baculū: q̄ debet dici iosue. i. saluator. q̄ scz iste debet saluare pauperes. ipis subueniēdo atq̄ docendo. infirmos ⁊ debiles ꝓ eis pugnando ⁊ eos defendēdo. Deut. j. Josue intrabit ꝓ te. Et Josue. viij. dicit̄ quō iosue intrauit ꝓ po pulo. Itē debet chare dilectōis habere nodulum. q̄ debet esse filius. Unde supra de filio iosue. ix. Fecit iosue pactum cū eis. s. cū gabaonitis. Pactū em̄ charitatē designat. Itez debet longe duratōis bre angulū. Mun in q̄t. i. ꝓpetuꝰ. Nu meri. xiij. Vocauitq̄ scz moyses osee filiū nun iosue. Itez debet magne pfectiōis habere cumulū. Virū in q̄t. Unde de viro infra Josue. xiij. Josue senex ⁊ prouecte etatis erat. ꝓuecta seu pfecta etas pfectōem vtutū signat. Itez debet rate possessionis habere loculū. in quo est in q̄t. quia scz in ipo sicut in loco digno ⁊ mūdo habitauit deus ⁊ possessio, nem habuit gre diuine. Un̄ iste ē vir cū quo est deus: ⁊ qui deo secū morāte cōfortatus ē. Deut. xxxj. Et Josue. j. dici, tur. Locutus est dn̄s ad iosue ministr̄ moysi dicēs. Seq̄t Sicut fui cū moyse ero tecū. Itē debet sancte deuotionis habere riuulū. Spūs in q̄t. Un̄ Deut. xxxiiij. dicit̄. Josue replet⁹ est spū sapientie. Itē debet recte intentionis habere oculū. qd̄ ostendit̄ cum dicit. Dei. Josue. xj. Fecit iosue si cut p̄cepat ei dn̄s. Unde in titulis cōtentis in auctoritate ⁊ prosequere sicut vis.

Pocrisis. Nota q̄ hypocrisꝰ dr̄ ab ypos: qd̄ ē falsū: ⁊ crisis qd̄ ē iudiciū. quasi falsum iudiciū. Hypocrisis em̄ falso facit de homie iudicare inquātū scz facit eum reputari bonū cum sit pes, simus ⁊ iniquꝰ. Est autem vicium hypocrisis tanq̄ vitu perabile deuitandū multiplici rōne. Quia. s. hypocrita hz

Latentem infectionem.
Patentem pfectionem.
Turgētem p̄sumptionē.
Mordentem detractionem.
Lambentem locutionem.
Labentem durationem.

Omnia em̄ ista vicia solēt in hypocritis abūdare. et ideo nullus debet seipm per hypocrisim palliare.

Primo ergo dico q̄ hy pocrite habent infectionē in corde latentē. Isti em̄ sunt sicut sthiptalis serpens stella, tus ⁊ coloratus. De quo dicit Isid. Or quotquot hz colo, res: tot hz dolores. q̄ scz ānto maior ē in ipo exterior pul, critudo. tāto latet i ipo venenosior turpitudo. Quia scz ta les q̄uis habeant exteri⁹ pulcram ⁊ patentē pictam ⁊ bo nestam cōuersationē: habēt tn̄ cōtinue interi⁹ in corde fal, sam latentē ⁊ venenatam intētionem. Isti sunt sicut cera, stes. q̄ corpus habēs serpētis ⁊ cornua arietis. corpus ab, scondit sub sabulo. arietina cornua tm̄ monstrat: vt dum a transeūtibus arietina simplicitas nō timeat̄. iuxta volūta, tem suā serpentiū calliditas neq̄am operet̄. Dō vtiq; ex emplū ad luxuriosos hypocritas dinoscit̄ ptinere. Qui q̄ latent sub sabulo pnie. ⁊ arietinā simplicitatē ostendūt. iō sepe fit q̄ a multis frequētant̄. ⁊ serpētinis inductoīb⁹ ad peccatū luxurie inclinant̄. Un̄ dicit Chrys. Nulla res ita exterminat bonū sicut simulatio hypocrisis. Mā malum sub specie boni celatū dum nō cognoscit̄: nō cauetur. Un, de etiam Petrus Raue. in sermone dicit. Or hypocrisis ē subtile malum. secretū virus. venenum latens. vtutum su cus. tynea sanctitatis. Isti ergo habēt in corde infectionē latentē. Ideo dicit dn̄s. Matthei. xxiij. Ue vobis scribe et pharisei hypocrite tristes. q̄ similes estis sepulcris dealba tis. q̄ apparetis q̄dem foris hoibus speciosi: intus aūt ple ni estis spurcicia ⁊ iniquitate. Secūdo dico q̄ hypocrite habent pfectionem foris apparētem. Sicut em̄ sambucus habet totam vtutem suam in floꝛe. q̄ fructus ipsius nihil valet: flos em̄ redolet. ⁊ fructus fetet. Tbimus etiā est ber ba cuius tota virtus est in floꝛe. quia vere tota virtus hy pocritarum est in exteriori florida cōuersatione. quia scili cet flos sue cōuersationis redolet per famositatem. fruct⁹ vero sue operationis fetet per iniquitatez. Unde dicit pe trus Raue. in sermone. Jniuria nulla capitalior q̄z malus agere et bonus velle videri. Unde Oratius. Munq̄ te fal, lant lupi sub vulpe latentes. impia sub dulci sepe venena latent. Habent ergo perfectionem foris apparentem. Un, de Chrysostom⁹. O hypocrita si bonum est bonum esse vt quid vis apparere quod nō vis esse. scz bonum est ⁊c. Ide eam in manipulo floꝛ titu. isto. Tercio dico q̄ hypo crite habent p̄sumptōem supbe turgentem. Tales em̄ vt cōmuniter sunt arrogantes ⁊ turgidi. supbi. p̄sumptuosi.

et inflati. ſiles oleo. qđ ꝯuis ſit nature infimitiue: vult tamen oibus liquorib⁹ ſupeminere ⁊ oibus ſupeſſe. Sic vere iſti licet ſint infimi ꝑ mūdiciam: ſunt tñ ſempeminētes ⁊ preſūptuoſi per ſuphiam. Mā vbicūq; ſunt cōmorātes. ſiue in collegio ſiue in claustro: ſemp volūt alijs ꝑemīnere ⁊ eis in ꝓlationibus ꝓfici ⁊ ſup oēs apparere. Sicut em̄ dicitur Job. xxxiij. Deus qñq; regnare facit boiem hypocritam ꝓpter pctā populi. Un̄ Grego. viij. moral. Quid inq̄t in cūctis operib⁹ ſuis ſperat hypocrita: niſi reuerētiaz bonoris. gliaz laudis. ab oibus metui. sanct⁹ ab oibus appellari. Ecce quō adulterat. liquor balſami. Iſti ḡ habēt preſumptionē ſupbe turgentē. Unde ꝛ hypocritis dicit ſaluator Matb. xxiij. Dr illa dilatāt filacteria: ⁊ magnificāt fimbrias. ⁊ amāt primos recubit⁹ in cenis: primas catbedras in ſynagogis. ſalutatiōes in foro: ⁊ vocari ab boibus rabi

Quarto dico q iſti habēt detractōem aſpere mordentē hypocrite em̄ vt cōiter ſunt detractores. omnes em̄ alios q̄rit diffamare. vt ipſi ſoli boni valeāt appere. Iſti em̄ ſunt ſicut māticora vel māmanetus q̄ facīē bois videnē habere. bz tamē tres ordines dentiū in ore. q̄bus nō ſolū ania lia: imo etiā boies deuorat ⁊ cōſumit ſm Pli. Sic ve charissimi: hypocrite q̄ in facie. i. cōuerſatione: boies. i. boni eē videnē. ad deuorādum alios ⁊ mordendum tribus ordinibus dentium. i. triplicibus ſermonibus ⁊ verbis detractorijs ſolent vti. q̄bus ſcz mordent tria genera ꝓſonaruz ſcz Superiores. Mediocres. et Inferiores. Un̄ dicit Bern̄. q ſunt alijs adulantes ⁊ alijs detrabētes. mordaces vt canes. doloſi vt vulpes. ſupbi vt leones. rapaces vt lupi. laſciui vt vſi. Hij volūt eſſe ſine auctoritate iudices. ſine viſu teſtes. poſtremo falſi accuſatores. ⁊ oīm veritate carentes. Habent ergo detractōem aſpere mordētē. Quinto dico q iſti habēt locutōem dulciter lambentē. Iſti em̄ dulciſſime ⁊ facūdiſſime et adulatiſſime loquūtur. vt ad amorem ſuū attrabant; anditores. ſiles ſyrenis q̄ dulciſſime cāntando decipiūt nauigantes. Siles etiā ſunt byenis q̄ vocē ſil'antes humanā. paſtoꝝ tabernacula ſubintrāt ⁊ ipos deuorant ⁊ occigūt. ſicut dicit Pli. Quia ve per dulcedinem cantus. i. dulcū ſermonū ſuoꝝ decipiūt auditores: intātū q ad ingreſſum tabernaculoꝝ paſtoꝝ. i. domus ⁊ boſpitij prelatoꝝ ⁊ principū ⁊ magnatū multotiēs admittūtur. vbi mala ꝯplurima aliquotiēs operanē. Iſta poſſunt videri de multis religioſis: qui qñq; ad oſtia principū recipiūtur ꝓpter ſuam hypocriticā fictionē. vbi cū introducti fuerint oīa ſolent ſibi officia vendicare: domus regimen vſurpare: alios laudare. ⁊ alios accuſare. nemini ſubiacere: ⁊ oīmibus impare. totāq; ꝓmunitatē curie vel boſpicij ſolēt ſuis adinuētionibus ꝓturbare: ꝑm etiā paſtorē prelatū ⁊ principum ſolēt depaupare. ⁊ tpaliter deuorare. Iſti ſūt ergo illi de q̄bus dicit apoſtol⁹. q ꝓ dulces ſermones decipiūt mentes innocentiū. Roma. xvj. Unde petrus Ra. in ꝓmone dicit ſic. Hypocriſ inq̄t mētiē affectu. oculis fallit. aſpectu illudit videntes. decipit audientes. ſeducit turbas. trabit populos. famā vendit. emit clamorē. pſenſq; querit p̄miū nō futurū. Iſti ergo babent locutōem dulciter lambētem. Sexto dico q iſti habēt durationem breuiter labentem. Stat⁹ em̄ taliū parū durat: q⁹ ſicut Job. xx. dr. Gaudiū hypocrite ad inſtar puncti. Sicut em̄ glacies. niues. vitrū et flores habēt eſſe debile nō durabile. q⁹ ꝯuis luceāt ⁊ ſplendeant q̄diu ſunt in ſtatu modico: tñ vento diruūtur. modico calore ſoluūtur ⁊ modico impulſu frangūtur. Sic vere hypocrite q̄diu ſunt in ſtatu ſue ficte pfectiōis: valde ſunt pulcri ⁊ famoſi: boneſti ⁊ vtuoſi. formoſi ⁊ gratioſi. ſ vere iſta nō cōtinue poſſūt durare. imo occaſione modica ſolent perire ⁊ ceſſare: ita q eoꝝ neq̄cia ſolet oībus apparere. Aurica lcū em̄ qñq; videtur eſſe aurū ꝓpter ſplendorē Uerūtamen cito rubiginaē. ⁊ ſic nō eſſe aur⁹ euidētiſſime declarat. q⁹ ſcz hypocrita q̄uis qñq; in querſatiōe ſplendeat: ſplēdor tñ eius nunq̄ diutius pſeuerat. Un̄ Job. xx. Hoc ſcio a ꝓncipio a quo poſit⁹ eſt bō ſup terrā q laus impior breuis ſit. ⁊ gaudiū hypocrite ad inſtar pūcti. Un̄ dicit Hugo li. de meditatōe. Erit⁹ manifeſtat q a ꝓncipio latebat. ⁊ q̄ dubia ſunt in origine ꝓbanē a fine. Señ. etiā dicit. Dr ficta cito in naturā ſuam reincidūt. q̄cūq; aūt exſordo naſcūtur in maius meliusq; ꝓcedūt. Sic ḡ ptz condi

tio hypocritaꝝ in ſex ptes diuiſa. Uide ſupra ⁊ infra i multis titulis. ſicut per tabulam que fiet ſup̄ boc opus poteris edoceri.

Ipſe. Nota q iſtud ꝓnomen ipſe: q⁹ aliq̄n eſt relatiuū. aliq̄n demonſtratiuū. pōt dici de ꝛpo. de iuito. de impio. de dyabolo. Primo ergo dico q Deus pt dici ipſe. q⁹ ſcz ipſe eſt ꝓnomen demonſtratiuū ⁊ relatiuū. Pronomen dico: q⁹ pro noie. i. ꝓ bomie ſe poſuit mortem ꝓ illo ſuſtinendo. ⁊ ſe ꝓ eo dyabolo ⁊ vicijs opponēdo et eū defendendo. Quia ſicut dr Matth. xv. Iſte eſt q̄ venit miniſtrare ⁊ nō miniſtrari. ⁊ dare aiam ſuā in redēptionē ꝓ multis. Iſte em̄ fuit ſicut gallina que ſe ꝓ pullis expōit periculo. Quia ſicut dr Eſa. liij. Uere languores noſtros ipſe tulit: ⁊ dolores noſtros ipſe portauit. Sequit. Ipſe aūt vulneratus eſt ꝓpter iniq̄tates noſtras. attritus eſt ꝓpter ſcelera noſtra. Item ipſe fuit relatiu⁹ ſe nobis cōformādo ⁊ carnem noſtrā aſſumendo. ⁊ volūtatez patris celeſtiaq; myſteria pdicando ⁊ referendo. Quia ſicut dr Eph. ij. Ipſe eſt pax noſtra q̄ fecit vtraq; vnū. ⁊ duos cōdat in ſemetipm in vnū nouū boiem. Item fuit demonſtratiu⁹ viam vite exemplariter ⁊ verbaliter oſtendendo. ⁊ ſeipm viſibiliter bominibus demonſtrando. Quia ſicut dicit in Pſalmo. Ipſe tanq̄ ſponſus ꝓcedens de thalamo ſuo. Exultauit vt gygas ad currendū viam. Et ideo breuiter de iſto ipo. i. de chriſto: poſſu⁹ uus notare q Ipſe eſt

Imperator digniſſimus.	Dico ergo q ipſe eſt creator et impator. Eſt enim deus impator ⁊ rex. Apocalyp. j. Ipſi gloria ⁊ imperiū in ſecula ſeculorum amen. Et Joh. j. Oīa ꝑ ipm facta ſunt: ⁊ ſine ipſo factuz eſt nibil. Pſal. Tu es ipe rex meus ⁊ de⁹ meus qui mandas ſalutes iacob. Item ipe eſt ſaluator ⁊ ꝓpugnator Soph. iij. Dns de⁹ tu⁹ in medio tui fortis ipe ſaluabit. Item ipe eſt purgator ⁊ expiator. Luce. iij. Ipe baptizabit vos in ſpūſancto. Item eſt donator ⁊ diſpenſator: q⁹ ſcz cariſmata gratarum diſpenſauit fidelibus abūdanter Eph. iiij. Qui deſcendit ipe eſt. Sequit. Et ipe dedit quoſdam q̄dam apoſtolos: quoſdam vo ꝓpbetas. alios autez euangeliſtas. alios autē paſtores et doctores. Item ipe ē indultor et miſerator. Pſal. Inuocabant dnm et ipe exaudiebat eos. Et alibi. Jacta ſuper dnm curam tuā ⁊ ipſe te enutriet. cū. Ipe em̄ eſt miſericors: ⁊ ꝓpcius fiet pctis eorum ⁊ nō diſperdet eos. Item ipſe eſt adiutor ⁊ liberator. Dan. vj. Ipſe em̄ eſt deus viuens ⁊ etern⁹ in ſecula. Sequitur. Ipe ſaluator ⁊ liberator. Item ipe eſt amator ⁊ ꝓcurator. Unde illud predictū Eph. ij. Ipe eſt pax noſtra ꝛc. Item ipe eſt diſcuſſor ⁊ iudicator. q⁹ ſicut dicit in ps. Ipe dns deus noſter in oīmi terra iudicia eius. Et Ezech. xxxiiij Ecce ego ipe iudico inter pecus et pecus. Item ipe eſt promotor ⁊ conſolator. q⁹ potiſſime fiet in patria. ps. Ibi letabimur in ipo qui dnatur in vtute ſua ineternū. Patet ḡ q ꝛps eſt ipe. q⁹ reuera ſicut dr Col. j. Oīa ꝑ ipm ⁊ in ipſo creata ſunt: ⁊ ipe eſt ante oēs. ⁊ oīa in ipo conſtant. ⁊ ipe eſt caput corpis eccleſie. Sequitur. Ut ſit in oibus ipe ꝓmatum tenens. Quia in ipo complacuit omnē plenitudinem inbabitare. et per ipſum reconciliari omnia per ipſum pacificans ꝛc. Et procerto dico. q chriſtus eſt ipſe.
Cuius potentia debet bonorari.	Ipſe eſt dico cui⁹
Cuius ſcientia debet auſcultari.	ius potentia eſt
Cuius clementia debet amplexari.	bonoranda. Unde in Pſalmo dr. Quoniā ipſius eſt mare ⁊ ipe fecit illud et aridam fundauerūt manus eius. Uenite adoremus et procidamus ante deum: ploremus coram domino qui fecit nos quia ipſe eſt dominus deus noſter: nos autem populus eius ꝛc. Ipſe eſt etiam cuius ſcientia eſt auſcultanda. Matthei. xvij. Hic eſt filius meus dilectus in quo mibi complacui ipſum audite. Item ipſe eſt inſuper cuius clementia eſt amplexanda. Unde Matthei. xxvj. Ipſe eſt tenete eū. Sicut em̄ dicitur Eccli. v. Miſericordia ⁊ ira ab ipo cito ꝓperant. Et breuiter de iſto ipo ſcz de ꝛpo poſſumus cōcludere ⁊ dicere illud Roma. xj. Quoniā ex ipo et

per ipm. et in ipso sunt omnia. ipsi honor et gloria in secula seculoꝝ. Et Aug⁹. de verbis apostoli. cap. xxj. dicit. q̃ homo debet amare ipm amatorem. ipsum spectatorem. ipm coronatorem. ipsum premiū largitorem. Postremo. ipsum premiū deputare. z nō aliud ab ipso q̃ ipsum expectare. Patet ergo q̃ per ipe: denotatur christus. Secūdo dico. q̃ per ipe: denotatur iustus. Uir em̄ iustus: et dicit̃ pro nomen: z dicitur relatiu⁹: et dicitur demonstratiu⁹. Dicit̃ dico pronomen quod pro nomie ponit̃. quia ipe pro alijs se solet ponere. scz pro eis orando z intercedendo. p eis pugnando atq; dimicando. pro eis loquendo atq; allegãdo. Unde de aaron dictum est Moysi Exodi. iij. Ipe loquetur pro te ad populuz. Relatiu⁹ etiam est scz se deo et melioribus conformando. comparando z referendo: z in deo sperando. z ei inniteñdo: z veritatem loquendo z predicando. Psal. Veritas mea z miscꝛia mea cum ipso: et in nomine meo exaltabitur cornu eius. Demonstratiu⁹ insuper scz per sanctitatis exempla viam veritatis ostendẽdo et se exemplū alijs demonstrando. j. Regum. xviij. Omnis em̄ israel diligebat Dauid: ipe em̄ ingrediebat̃ et egrediebatur ante eos. s. bona exempla monstrando z ostendẽdo Et ideo breuiter istud vocabulum ipse: signat vniuersitatem z generalitatẽ. quia scz dici potest Ipse iustus. Ipse pius. Ipse sanctus. z sic de alijs. Et ideo quando q̃s ipse dicitur. signū est q̃ omnibus virtutib⁹ generaliter insignit̃. q̃ tante perfectionis extitit q̃ necesse est q̃ ipsius sanctitudo que per proprium vocabulum denotari non potest: isto generali vocabulo designetur. Ipse ergo. Unde dominus in Psalmo. Super ipum autem efflorebit sanctificatio mea. Et sic nota. q̃ iustus dicitur ipse. Quia ipse est

Charitas fraterna.
Firmitas eterna.
Claritas externa.
Parutas interna.
Benignitas materna.
Seueritas paterna.
Jocūditas superna.

Dicam ergo q̃ ille q̃ vult spiritualiter dici ipse: debet hꝫ charitatẽ fraternã. Nullus. n. pōt esse p̃mẽ relatiū z demonstratiuū. i. pro alijs intercessor. bonoꝝ imitator. z ꝯbo rum predicator. z demōstrator nisi sit homo charitatiuus. Figurat⁹ in ysaac q̃ interp̃tatur risus. De quo dicit̃ Gene⁹. xxij. Qz ipe portabat in manibus suis ignem et gladium. Ignis em̄ signat charitatis feruorem. Gladius vero signat verbi dei z veritatis rigorem. vt de mutua charitate dicatur illud Gen̄. xx. Ipse dixit mihi soror mea est: z ipa dixit frater meus est. Item ipe debet habere firmitatẽ eternam. i. stabilitatem perseuerantie. Figurat⁹ Exodi. xxv. vbi precipitur. q̃ ipos vectes faciãt de lignis setꝫm. que scz ꝑm magistꝝ in bystoria scolastica erant imputribilia z incremabilia. q. d. q̃ tales ipsi nunq̃ debent per peccatū putrefieri aut corrumpi. sed p̃seueranter sistere z manere. Unde de Abrahã dicit̃ Genesis. xviij. Qz ipe stabat iuxta angelos sub arbore. Item ipe debet habere claritatem externam. i. honestatẽ z splẽdorem vite et scientie. Figuratus Exod̃. xxv. vbi dicitur. q̃ in ipo candelabro erant cisi z sperule z lilia. quia reuera in candelabro luminis. i. in homine claro z honesto: debent esse cisi doctrine z sperule volubiles diligentie z obedientie. z lilia castitatis z continẽtie: que potissime spectãt ad predicatorem. Quia reuera ipe debet esse candelabrũ ad illuminandũ per vitam exemplarem. z habere cisum ad inebriandũ per scientiam salutarẽ. z sperulam volubilem per diligentiã singularem. z lilia hoc est continẽtiam z mũdiciam corporalẽ: vt de honesta vita ipsius dicatur illud Job. iij. Ipse erat lucerna ardens z lucens. Itẽ debet habere paruitatẽ internam. i. virtutem hũilitatis. Genesis. xxxij. Ipe seruus tu⁹ iacob iter nostꝝ insequit̃. Seruus em̄ humilitatẽ designat. Unde de xpo dicit̃ Phyl. ij. Qz semetipsum exinaniuit formã serui accipiens. Item debet hꝫ benignitatẽ maternã. q̃ scz ipse debz eẽ misericors z benign⁹. sicut de dauid dr. ij. Reg. xxiij. Qz ipe ẽ quasi tenerrim⁹ ligni ꝛmiculus. vñ dns in ps. dicit. Veritas mea z miscꝛia mea cũ ipo: z in noie meo exaltabit̃ cornu ei⁹? Itẽ debet hꝫ seueritatẽ paternã. s. ad arguẽdũ malos. Gene⁹ xviij. Ipe est pr moabitaꝝ. Et. ij. Reg. xxiij. Ipe q̃z interfecit virũ egyptiũ. viz dignũ spectaculo. Uir em̄ egypt⁹ signat pcorẽ q̃ p iustos debet spũaliter interfici. ℔ est dictu corrigi et castigari. z sic finaliter seqũtur. q̃ talis ipe. i. q̃libet vir p̃fectus habebit finaliter iocūditatẽ iupnam. s. gloriaz paradisi. Quia ꝓcerto sicut dr Math. v. Beati pauperes spũ: q̃m ipsoꝝ est regnũ celoꝝ. Beati mites: q̃m ipsi possidebũt terrã. Beati q̃ lugent: q̃m ipsi ꝓsolabunt̃. Beati q̃ esuriũt: q̃m ipsi saturabuntur. Beati misericordes: q̃m ipsi misericordiã ꝓsequent̃. Beati mũdo corde: q̃m ipsi deũ videbũt. Beati qui ꝑsecutõem patiũtur ꝓpter iusticiã: q̃m ipsoꝝ est regnũ celoꝝ. Sic ergo ptz. quõ per ipse: denotatur iustus. Tercio dico. q̃ q̃nq; p ipse: designat̃ iniustus seu etiã impius. Peccator em̄ relatiu⁹ est. qz refert q̃cq̃d audit et q̃cq̃d nouit se iactando z magnificãdo. z alios p̃dendo z diffamando z de eis detrahendo. ps. Dns ꝓteret omnes eoꝝ in ore ipsoꝝ. Et in ps. dicit̃ de talibus. Qz molliti sunt sermones eius sup oleum: z ipsi sunt iacula. Item demonstratiu⁹ mala exempla alijs ostendẽdo: z suã malam intentionẽ per opa demonstrãdo. Mali em̄ solent p exteriora signa suas interiores iniquitates ostendere: z quales sunt interius exterius demõstrare. Ezechielis. xxxiij. Peccata nostra super nos z in ipsis tabescimus. Notabis ergo breuiter. q̃ istud pronomen ipse: signat peccatorẽ seu multoꝝ criminũ possessorem. Ipse em̄ generaliss̃imum habet signatum. Et sic nota q̃ peccator dicit̃ ipse. Quia

Per superbiã sursum erigitur.
Per inuidiam intus configitur.
Per maliciam bincinde vertit̃.
Per ignorantiã cecus efficitur.
Per castrimargiã cibis submergit̃.
Per inconstantiã cito labitur.
Per dei sententiã morte ꝑcutitur.

Igit̃ dico de pcõribus q̃ per superbiaz sursum erigũt̃. Nec. ix. Ipsi ꝛo z pres nostri superbe egerũt z indurauerũt ceruices suas. Itẽ per inuidiam intus cõfigunt̃. ps. Gladius eoꝝ intrat in corda ipsoꝝ Itẽ per maliciam bincinde voluũtur. Gen̄. xxxj. Ipse ꝛo claudicabat. Claudicãs em̄ nõ recte incedit, sic nec malicios q̃ semp babz intẽtionẽ claudam z puersam. Itez p ignorantiam deũ obliuiscũtur. ps. Ipsi ꝛo nõ cognouerũt vias meas q̃bus iuraui ꝛc. Item p gulam seu castrimargiã cibis ímmergũtur. ps. Ipsi dispgent̃ ad manducandũ si ꝛo non fuerint saturati z murmurabũt. Item p inconstãtiã cito dilabũtur. ps. Ipsi infirmati sunt z ceciderũt. Et illud. Ipsi videntes sic admirati turbati z cõmoti sunt tremor appẽdit eos. Itez finaliter p dei sniam z iusticiam morte ꝑpetua feriũtur. Ezech̃. xxxiij. Ipse impius iniq̃tate sua morie. Et in ps. Ipsi peribũt: tu aũt pmanes ꝛc. Et illud. Ipsi ꝛo inuanũ quesierũt aiam meã. introibũt in inferiora terre: tradent̃ in manus gladij partes vulpiũ erũt. Patet ergo. quõ p ipse pōt intelligi dyabol⁹ vel iniustus.

Si ꝛo contingit de aliqua sancta ꝑsona in genẽ femineo sermonẽ facere: vtpota de aliqua sancta ꝛgine: vidua: vel femina. dic q̃ istud ꝓnomen ipa signat istam sanctã. q̃ scz dici pōt ꝓnomen relatiuũ z demõstratiuũ: z generalit̃ significatiuũ: qz scz ipsa pro nomine ponitur p nobis oãdo. Relatiua est vera predicãdo. Demõstratiua: exempla demonstrando: z generaliter significatiua. bona omnia generaliter in se continendo. Unde de ipa ꝓprie potest dici illud Gen̄. xxiij. Ipsa est mulier quã prepauit dom⁹ filio domini mei. Dns em̄ id est deus pr: pparauit ipaz filio suo xpo in mfem: filiã seu sponsam. Et nota q̃ ipsa fuit

Penitens z gemens.
Prudens z clemens.
Docens z nõ demens.

Qz fuit gemens p penitẽtiaz patet Treno. j. vbi dicitur sic Ipsa autem gemens cõuersa ẽ retrorsum. Qz etiam fuerit clemens per prudentiam seu p misericordiam: patet Gen̄. xxix. Ecce rachel veniebat cũ ouibus patris sui. nam gregez ipa pascebat. Qz insup fuerit docens p sapiẽtiam: patet in ps. vbi dicit̃ de ea. Disciplina tua. i. ista bene disciplinata correxit me in finem. disciplina tua ipa me docebit. Hec igit̃ de ipse z ipsa sufficiant Vide de ille et iste.

Ra. Irasci. Iratus.

Nota. Qz est ira toleranda. Ira temperanda. Ira formidãda. Prima est rigor divine punitionis. De qua dicit̃ Michee. vij. Iram domini portabo q̃m peccaui ei. Secũda est feruor humane tribulatiõis. Un̄ Prouer. xij. Fatuus statim ꝛdicat irã suã: q̃ aũt dissimulat impostez calli

dus ē. Tercia est furor eterne dānatiōis. vñ Sap. xix. Im
pys inqt sine miscdia ira superuenit. et Exo. xv. Misit ira
tua q̄ deuorabit eos sicut stipulā ⁊c. Possum⁹ ḡ distingue
re inter iram diuinā ⁊ irā humanā. Ira em̄ dei nihil aliud
est q̄ rigor siue iusticie que aliq̄n ledit pnōres tpaliter pu
niēdo. aliq̄n eternaliter pdēnando. Ira, em̄ in deo non si
gnat animi motū ⁊ turbatōem. ⁊ tātūmodo dicit mihi sue
iusticie executōem. Sicut em̄ aqua pura ⁊ limpida ⁊ feci
bus imprmixta licet q̄n q̄ moueat. nunq̄ tm̄ propter ꝟ tur
batur. Sic essentia diuina q̄uis videat mota iracūdia vel
vindicta ꝓpter seueritatē iusticie quā exercet. nunq̄ tamē
realiter irascat vel turbat. sed in trāquillitate ppetua imo
biliter situat. qz sicut dr̄ Judith. viij. De⁹ sicut bō nō imu
tabit. nec sicut fili⁹ bois ad iracūdiā cōcitat. Distiguam⁹
igitur breuiter q̄ sit triplex ira generaliter loquēdo. scilicet

Metuenda cum reuerentia. Est dico quedam
Sustinēda cum patientia. ira cum reuerētia
Fugienda cum diligentia. metuenda. Et ista

est ira iusticie diuine. que contra pnōres infligit ⁊ fertur.
Sicut em̄ per motum fortis tonitrui mōtes q̄q̄ mouen,
tur ⁊ concutiūtur. Ad vocē etiam ⁊ rugitū leonis irati: ce,
tera animalia terrent ⁊ pturbant. qz sicut dr̄ Amos. iij. Leo
rugiet quis nō timebit? ⁊ p motū firmamenti orbes infe,
riores mouent ⁊ agitant. Sic vere dico q̄ q̄n celum ⁊ leo
nem de tribu iuda xp̄m ppendim⁹ cōtra nos indignatum
⁊ motū per irā iusticie ⁊ rigoris. ⁊ q̄n rugitū ⁊ tonitruū cō
minationū suarū audimus (qz sicut rugit⁹ leonis est ita ⁊
furor regis. Prouerb. xx.) nos ,pcerto debem⁹ p timorem
cōcuti ⁊ moueri. ⁊ p tremulosam reuerētiam agitari. Ps̄.
Fundamēta montiū cōturbata sunt. ⁊ cōmota sunt q̄niaz
iratus ē eis. Talem timorē ꝓceperat ille qui dicebat in ps̄.
Cōturbatus ē in ira oculus me⁹. anima mea ⁊ vēter me⁹.
Deus em̄ est sicut elephas qui q̄uis sit animal benignissi,
mū. q̄n q̄ tamē irascit nimiū ,puocatus. Quia ve deus iu,
dex iustus fortis ⁊ patiens: q̄ nunq̄ irascit p singulos di,
es. q̄uis ipe sit pater miscdiaꝝ ⁊ deus totius cōsolatiōis.
iuste tamē habet aliquotiens irasci: ⁊ ad punitiōem ⁊ vin,
dictam procedere prouocatis nostris iniq̄tatibus ⁊ pecca
tis. Unde de peccatoribus dicitur Pec. ix. Prouocauerūt
te ad iracūdiam et recesserūt a te. ⁊ proiecerūt legem tuaz
post terga sua. Et aduerte q̄ tria genera psonarum so
lent ad iram dominum prouocare. Videlicet.

Fatui sapientes. Deū em̄ ad iracūdiam ,puo,
Superbi psumētes. cant sapientes infatuati. Ma
Discoli discordantes. gis em̄ offendit deuz peccator

sapiens q̄ indoctus. qz scz sapiens peccat ex malicia. insi,
piens aūt ex ignorātia. Un̄ Luc. xij. dicit. Oz seru⁹ sciens
volūtatem dñi ⁊ nō faciēs: plagis vapulabit multis. Et iō
cōtra tales irascit dn̄s. ⁊ in pīenti ⁊ in futuro. Un̄ de salo,
mone sapientissimo dr̄. iij. Regū. xj. Iratus ē dn̄s salomoni
eo q̄ auersa fuisset mens eius a dño deo isr̄l. Leo em̄ plus
irascit boibus q̄ pueris ⁊ mulieribus. illos em̄ quandoq̄
occidit. istis aūt cōiter parcit. qz scz deus plus irascit boi,
bus. s. rōnabilib⁹ psonis quādo delinquūt. qz scz videntur
peccare ex industria: q̄ mulierib⁹ ⁊ paruulis. i. q̄ personis
simplicib⁹ ⁊ ignorantib⁹ qui vident peccare ex ignorātia.
Unde Dan. ij. Oz rex in furore ⁊ iram cōuersus: pcepit vt
perderētur oēs sapientes babylonis. Prouocat ḡ ad iram
dn̄m sapiētes insatuati. Item deū ad iracūdiam ,puocant
psumentes humiliati. scz isti qui ex natura sua deberēt eti
am esse bōnles: ⁊ tamē sunt superbi arrogantes ⁊ psumptuo
si ab oibus inueniūtur. Contra tales ḡ deus irascit. quia si
cut videmus q̄ fulgur plus petit alta loca q̄ infima. ven
tus etiā citius plus ledit arbores altas ⁊ ptensas q̄ mo,
dicas ⁊ depressas. Sic vere ira iusticie diuine magis deba
chatur in altos superbos ⁊ elatos q̄ humiles ⁊ depressos.
Et de hoc dr̄ in Psal. Fundamēta montiū conturbata sē
quoniā iratus est eis. Montes em̄ qui sunt alti ⁊ inflati. ⁊
tamen sunt de terra. significāt tales qui sunt superbi. presū
ptuosi et elati. cum tamē more terre deberēt esse humiles
et depressi. Isti sunt ergo presumentes humiliati. Item
ad iracūdiam deum prouocant litigantes pacificati. Et ta
les sunt illi qui in pace ecclesie fundati sunt. ⁊ tamen non
possunt cum aliquo pacifice cōuersari. Quia ergo si filius

delinquens in patrem magis offendat eum q̄ aliquis ex,
traneus. Sic quia isti qui pacem religionis ⁊ ecclie elege
rūt sunt proprie filij dei. (quia beati pacifici. q̄m filij dei vo
cabūtur Math. v.) magis deum offendūt quādo contra
naturam sui status rebelles ⁊ litigiosi fiūt. De quibus dici
potest illud Abacuch. iij. Nunq̄d in fluminibus iratus es
aut in mari indignatio tua? Flumina em̄ ⁊ mare significāt
litigiosos. quia sicut dr̄ Esa. lvij. Impij sicut mare feruēs
qd quiescere nō valet. Ista igit̄ tria genera pīonarum ꝓ,
uocant iram dei. Et ideo ira dei in scriptura comparat tri
bus generib⁹ rerū. scz Lapidi ferienti. Igni comburēti ⁊
Lancee occidenti. Ista em̄ est lapis ad percutiēdum. Un̄
Ezech. xiij. Dabo lapides grandes in ira in consumptōez
Item est ignis ad inflamandū. Ezech. xxij. In igne ire mee
consumpsi eos. Item est lancea ad occidendū. Unde Sap.
v. Acuet diram iram in lanceā ⁊ pugnabit cū eo orbis ter
rarū contra insensatos. Ista est igit̄ ira dei que venit in fi
lios diffidentie. Colos. iij. Ista est igit̄ ira cum reuerentia
metuenda. Scdo principaliter dico. q̄ est q̄dam ira cū
patiētia sustinenda. Et ista est ira iusticie diuine q̄tum ad
illationē tribulatōis tēporalis. Ista est em̄ q̄dam ira pater
na que ad vtilitatez nostrā solent in nos seuire. Ista ē em̄
ira misericoris: qz scz deus ad finem piū ⁊ misericordem. s.
ad finem salvatiōis nostre nobis aliquotiens infert iram.
Juxta illud Psal. Cū iratus fueris miscdie recordaberis
Sicut em̄ dr̄ Eccli. vj. Miscdia ⁊ ira ab ipo cito ,primant
Quia procerto talis ira semp est cuz miscdia ꝓiugata. De
us em̄ est sicut malogranatū quod est exterius valde duz
interius autē est valde molle. Quia scz deus sepe apparet
exterius esse durus p iusticiam ⁊ correctōem: qui tamē est
valde mollis ⁊ pius p compassionē ⁊ benignam intentio,
nem. Et ideo talis ira est merito sustinenda: cum certi si,
mus q̄ ,pter bonū nostrum nobis est aliquotiens infligē
da. Quia sicut dr̄ in ps̄. Non imperpetuū irascet. nec obli,
uiscetur misereri deus. nec continebit in ira miscdias suas
⁊c. Ista est ergo ira in patiētia sustinenda. Sed de ista vi
de latius supra de correctōe. Et infra de tribulatōe. Ter
cio dico. q̄ est quedam ira cum diligentia pcauenda. Ista
est ira cordis que nihil aliud est q̄ motus animi ⁊ turbu,
lentus appetitus vindicte propter aliquod obstaculū vo,
luntatis. Et ista est fugienda propter plura. Scilicet quia

Deo contrariatur. Dico ergo q̄ ira est deo cōtra,
Proximo inimicatur. riativa. Deus em̄ dr̄ deus pacis
Sibiipsi iniuriatur. nō deus ire. Quinimo sicut vnū,

quodq̄ fugit sui contrariū: sicut deus q̄ est vera pax sem
per fugit iram ⁊ cor turbidum ⁊ iracūdum. Ira em̄ est si,
cut ignis: qui si in corde bonis fuerit accensus: illic deus
nō poterit remanere. Quia sicut dr̄ Eccl. xxviij. Homo ira
cūdus incendit litem. Sicut em̄ motus aque destruit ima
ginem que in aqua resultabat. Sic vere motus ire cū cor
nostrū mouerit ⁊ tetigerit: imaginem gre diuine ibidem re
sultantē solet turbare: ⁊ quādoq̄ penitus dissipare. Un̄ de
Gregor⁹ sup Job dicit. Māsuetudo in nobis imaginem
dei seruat. Semp em̄ tranquill⁹ est: sed ira dissipat q̄ mul,
tis virtutib⁹ priuat. Ira ergo est incendiaria dyaboli que
deum de domo propria expellit. Ista em̄ est ista mulier de
qua dicitur Prouerbior. xxj. Melius est habitare in de,
mo deserta: q̄m cum muliere rixosa ⁊ iracūda. Ira ergo dō
contrariatur. Deniq̄ dico q̄ ira proximo inimicatur.
Iracūdus em̄ plus q̄ quicunq̄ alius peccator magis so,
let ledere proximos ⁊ vicinos. Ledit em̄ eos multotiens
non solum in rebus: immo etiam in corpore ⁊ in fama. Si
miles enim sunt iracundi apris: qui tanto impetu iracun,
die debachantur: q̄ in venatorum gladijs se infigūt. Si,
miles insuper sunt leonibus: qui tanto iracundie impetu
leopardos persequūtur: q̄ in foueam intrantes ibidem ir
remediabiliter includentur. ita q̄ ab ipsis leopardis a par
te opposita exeuntibus occiduntur. Similes insuper sunt
apibus que tanto ardore vindicte figunt aculeum. q̄ cum
aculeo dimittunt intestina. ita q̄ dum alium volunt lede,
re: seipsas solent letaliter vulnerare. Sic vere charissimi:
cum iracūdi multocies taliter irascant. q̄ absq̄ iudicio rō
nis ad ledēdū alios animāt. q̄ sepe fit q̄ q̄tli ad deū ⁊ q̄n,
tū ad mūdū cor⁹? ⁊ aiam pdere dinoscūtur. Sic em̄ dicit

Eccl̃.xxx. Zelus z iracūdia minuūt dies. z ante tēpus senectam adducēt. Et Prouerb.xxix. Vir iracūdus suscitat rixas. Ira ergo ꝓximo inimicat. Insup dico q ira ꝺ recto ꝓximo iniuriat. ista em̃ sicut z inuidia cor iracūdi primo fert. z deinde ad lesionē mēbroꝝ multipliciter se extēdit. Nam vt dicit Grego. v. moral. Ire sue stimulis accensum cor palpitat. Corpus tremit. Lingua se impedit. facies igneſcit. exasperant oculi: z res note nō ꝓgnoſcūtur. Ista est igit̃ ira que ē fugienda z ꝓcauenda. q3 charissimi q̃uis motus ire sint in hoie naturales. ipos tamē debet rō refrenare. Vñ de quoꝺā pbo legit̃. q ꝺ̄ū iratus inimicū suum inuenisset noluit ipm̃ nec occidere nec ledere dicēs. Occiderem in̄t te nisi iratus essez tibi. Timebat em̃ dict? pbs ne brutalis appetitus iracundie ipm̃ ad vindictam moueret magis q̃ ro suaderet. Juxta illud. Vindictā differ do nec trāsierit ira. Impedit ira animū ne possit cernere verum. Et hoc est qꝺ dicit Ambrosius ad vercellēsem. Irā bō preuenire nō potest mitigare pōt. Ergo z si iraſcant affectus nostri: motū recipiant. ꝑm naturā. nō ꝓtm̃ ꝓter naturam. Ptz igitur q triplex est ira. scz Metuenda. Sustinenda z Fugienda. Sufficit.

Ire. Nota q ire nihil aliud est q̃ de termino ad terminū se ꝓsentialiter transferre. Et signat ire motum ꝓfectum z trāsituz de loco ad locū. Quia ergo terminus est finis eūdi. iꝺo cū a fine denoſetur res. hinc ē q ꝑm naturam termini ad quē itur pōt eūdi qualitas denotari. Cū igitur termin? ad quē itur sit in duplici differentia. q3 aut est termin? bonus aut malus. ideo possum? dicere q ire sumit̃ in bono z in malo. In bono em̃ signat bonū motum. bonū ꝓfectū. bonū affectū. bonū effectū. Homo. n. per bonos affectus z effectus de malo ad bonū mouetur et de mūdo ad patriaz. de peccato ad vtutem. z de gr̄a ad gloriā progredit̃ z trāsfert̃. quelibet em̃ bona affectioꝝ cogitatio vel opatio est q̃ꝺam passus ad eūdum in padisum vt in ꝑ. dicit̃. Ibūt de vtute in vtutem. videbit̃ deus deorum in syon. In malo etiā signat malum actū. malū motū malū affectū. malum ꝓfectū. quo scz peccatoꝝ de mūdo ad infernū. de virtute ad viciū. de bono ad malum proficiscitur et mutat̃. vnde. j. Joh. ij. Qui odit frēm suū in tenebris est: z i tenebris ambulat: z nescit quo eat: qm̃ tenebre excecauerūt oculos eius. Dicamus igit̃ q est ire vtuosum z laudabile. Ire vicioſum z dānabile. Primo ergo dico q est ire vtuosum. Et iste est ꝓfectus z cōtinuatio i bonis vtutibus z operib? q quam scz ad paradisi terminū deueninus. Ire em̃ sicut dicit mihi cōtinuatōem motus corꝑalis. Sic spūaliter loquēdo dicit mihi cōtinuationē et ꝓfectū operis vtualis. Sicut em̃ quedā sunt animalia magni motus z magne agilitatis z vtutis. sicut ptz de formicis que nō cessant ire et redire. z ꝓ querēdis victualib? motū sui itineris quasi ꝑtinue exercere. Sic ve loquendo spūaliter nos debemus q virtutes z bona opa continue nos mouere: z ꝓ victualib? regni eterni querēdis ꝓfectuz boni opis frequētare. vñ de ysaac dī Gen̄. xxvj. Ibat ysaac ꝓficiens atq; succrescēs do nec magnus vehemēter effectus est. Et ideo precipue dñs videtur nobis precipere talē motū Matth. xx. vbi dicit. Ite z vos in vineā meā.

Ubi aduerte q homo q̃q; corꝑaliter solet ire alicubi.

Vigore preceptoꝝ. Sic ve ad vtuose eūdū debz nos
Amore sociorum. mouere deus auctas impatiua. Jō
Dulcore premioꝝ. dicit Ite. Fratrū cōitas sociatiua. ideo dr̄ vos. Fruct? vtilitatis excitatiua. Vineā inquit meā. Dic igit̃ ostēdit̃ q ad spūaliter eūdū. mādatoꝝ iussu cōpellimur. qꝺ ostēdit̃ cū dr̄. Ite. Socioꝝ nexu animamur. qꝺ ostēdit̃ in vocabulo. Vos inq̄t. Premioꝝ fructu attrahimur. q̃ suppōit̃ cum dr̄. In vineā. q3. s. vinea deſuinā fructū desigt. Dico ḡ q ad spūalit̃ eūdū dz nos mouē

Jussus impatiuus. Jussus dico impatiuus. qꝺ ostē
Nexus copulatiuus. ditur in vbo Ite. qꝺ vtiq; est im
Fructus saturatiuus. peratiui modi. q3 scz nobis a deo z ab eccl̃a cōtinue impatur vt iter moz sollicite frequētemus. Ire inq̄t Michee. ij. Surgite z ite: q3 nō babetis h̄ requiē. Sicut em̃ ad motū firmamēti mouent̃ planete inferiores. Sic vere ad motū z monitionē dei debent moueri xp̄iani fideliores. Nam sicut mādata regum z principū a subditis celerius exequūtur. Sic etiam q̃n rex z imperator nr̄ nobis precipit q eamus. i. ꝑ vtutum semitā celerius procedamus. Istud mandatum tenemur exequi celeriter et debemus. Dicit ergo. Ite. i. ꝑ bona opa vos mouete et ad celestem patriā vtutum gressibus ꝓperate. Unde Luc. xix. Ite in castellū qꝺ contra vos est. Et nota q ex dei precepto nos debemus spiritualiter ire ad deum. ꝑ quedam itinera spiritualia. Videlicet per viam

Penitentie. Igit̃ eamus ꝑ viam penitētie. Et hoc
Diligentie. precipit̃ Exodi. v. Ite ad onera vestra.
Cōpassionis. Ite eamus ꝑ viam diligētie. Et hoc p̄cipitur Matth. ij. Ite interrogate diligen
Discretionis. ter de puero. Ite eamus ꝑ viam cōpassi
Cōfessionis. onis. Et hoc p̄cipit̃ Matth. xxij. Ite ad
Cōtēplationis. exitus viarū z quoscunq; inueneritis vocate ad nuptias. Ite eamus ꝑ viam discretōis. Et hoc precipit̃ Matthei xxvij. Ite custodite sicut scitis. Ite eamus ꝑ viam confessionis. Et hoc precipit̃ Luc. xxvij. Ite ostēdite vos sacerdotibus. Ite eamus ꝑ viam contēplatiōis. Et hoc precipitur Michee. ij. ꝑ illud ꝓallegatū. Surgite z ite: q3 nō babetis hic requiē. q. ꝺ. surgite ad contēplandū celestia. quia nō babetis hic requiē frequētando tpalia. Patet ergo q̃. mō diuersimode nos iubemur ire: z ꝑ vtutū exercitiū nos monere. Ite ergo. Vñ sicut equi festinant ire z currere q̃n ab auriga sepius excitant̃. sic q3 videmus q auriga nr̄ ꝺ? per tot incitamenta nobis in scriptura dicit. Ite. nos procerto debem? ire spūaliter z procedere: z ad currēdum ꝑ bona opa festinare. Ite ergo ego mitto vos &c. Mouet ḡ ire spūaliter iussus impatiuus. Ite inq̄t. Secūdo dico. Qz nos debet mouere nexus copulatiu? ſ. amoꝝ z solacii sociorum. qꝺ notatur cū dicitur. Vos. Vos em̃ dicit mihi q̃ꝺam societatē. cōitatē z aggregatā pluralitatē. Quia vere sicut multū proficit ei qui vult ire alicubi q plures socios habeat atq; bonos. quia scz ipe efficit̃ securioꝝ z ad eūduz facilioꝝ. Sic vere in via moz procedēti vtile est in societate bonoꝝ per charitatē esse. z in alioꝝ consortio ꝑ charitatis vinculū habitare: Vos inq̄t. Per exemplū em̃ bonoz sociorum melius animamur ad eūduz spūaliter in ciuitatem padisi. vtutum gressib? properando. Sicut em̃ vnus anul? tactus ab adamāte mouet z trabit post se z secum alios plures anulos. Sic bō tactus gratia diuina: nō solū ad bonū trabit̃. progredit̃ et mouet̃. imo alīꝺ ꝑ ipm̃ z eius exēplis ad sīlia prouocāt̃ z progrediūtur. z ad bona opera excitant̃. Qꝺ figuratū est in illis sanctis animalib?. Ezechiel. j. de quib? dicit̃. Qz cū eūtibus ibant: z cū stantibus stabāt: z cum eleuatis a terra parit̃ eleuabant̃. Vos ergo. Vñ Zach. viij. Ibimus vobiscū. audiuim? em̃ q̃m deus vobiscū est. Et nota q in via moz debem? esse. vos. i. uniti. z ꝑ charitatis vinculum sociati multiplici ratōne. scz ad

Fortius operandū. Mā charissimi ꝑ copulam charitatis nos opamur fortius. Joh.
Firmius resistendū: xv. Vos amici mei estis si feceritis q̃ precipio vobis. Item nos
Verius diligendum. resistemus firmius. vñ Joh. xvj
Clarius intuendum. Vos estis qui pmansistis mecū in tentatōibus meis. Ite
Altius contēplandū. nos diligimus verius. Joh. xv. Vos autem dixi amicos. Ite nos intuemur dan? Treno. j. O vos oēs qui transitis ꝑ viam attendite z videte. Item nos cōtemplamur altius. Joh. vij. Vos ascendite ad diem festū hūc. Et Matthei. xix. Sedebitis z vos sup sedes duodecim iudicātes. &c. Moueat ergo nos ad spūaliter eūdū nex? copulatiu? Vos inq̄t. Tercio dico. q nos debet mouere fruct? premiatiu?. In vineam inq̄t meam. Multū em̃ mouet cursorem ad eūdum premiū qꝺ sperat reportare. z maxime q̃n sperat q per hmōi motum z cursuz: in sero veniet ad terminū z hospitiū vbi satiabit̃ z q̃escet: z vbi ꝑ itinere p̄mium reportabit. Sic charissimi q3 speram? z certi sumus. q si bñ meruim? in via moz: ad padisi terminū veniem?. vbi satiabimur z viuem?. z vbi recepto p̄mio a laboꝝ? quiescem?. Qꝺ ostēdit̃ cum dr̄. vineam meā. q3 scz sicut ille q̃ laborat in vinea: solet finaliter fruct? pro laboꝝ? reportare. Sic ille q̃ in via morum eūdo ꝑ bona opera laborat: fructum et premiū paradisi reportat. Unde Cant. vij. Mane surgamus ad vineas: videamus si floruit vinea. si

flores fructus pferūt. Spes.n. lucri est illud qđ non finit boiem fatigari. z ideo videmus q̄ mercatores cū magnis laboribus eunt z currūt z circueūt nūdinas z mercata ꝓ lucro aliq̄ reportādo. Apes etiā nō cessant ire exterius ad flores querēdos vt ex inde cōficiant mella sua. Quia vere charissimi labores itineris. tantū debet releuare spes eterne dulcedinis z mercedis. Et ideo nota q̄ nos debem⁹ ire ad paradisi societatem z quietem. quia ibi est Locus

Inextinguibilis charitatis.
Indissolubilis vnitatis.
Indefectibilis vbertatis.
Inexpugnabilis firmitatis.

Ibi.n. ē charitas inextinguibilis. q̄.s. oēs sunt fratres filij dei. Uñ illuc possumus videre p̄fem z fratres nostros. Lu.xv. Surgam z ibo ad patrem meū. Item ibi ē vnitas indissolubilis. Est.n. ibi ꝑpetua pax. vñ Geñ.xv. Ibis ad patres tuos in pace. Item.n. ē vbertas indefectibilis. vñ Job.xv. Posui vos vt eatis z fructū afferatis. ps. Eūtes ibant z flebant &c. veniētes aūt &c. Item est ibi firmitas inexpugnabilis. Mar.xj. Ite in castellū qđ cōtra vos est. Eamus igitur charissimi ad locum istum

Per viam rectam.
Per viam tutam.
Per viam artam.

Uia.n. recta est veritas. Juxta illud ps. Deduxit eos per viam rectam vt irent in ciuitatem habitationis. Uia aūt tuta est humilitas. j. Mach.vj. Per loca būilia ibant caute z ordinate. Uia arta est penalitas. de qua Exod.iij. Uiam triū dier. ibimus in solitudine. Solitudo em̄ est penitentia. vbi per tres dietas debem⁹ ire. que sunt. Cordis contritio. Oris confessio. Operis satisfactio. Per istas.n. vias ad ꝑadisum tendimus. z de vinea domini sabaoth fructū beatitudinis reportam⁹. Ite inquit in vineā meā. q̄ sicut dr̄. Esa.v. Uinea domini sabaoth domus israel ē. Et sic ergo patet q̄ ad bene eundum inducimur z mouemur

Per iussum impatiuum.
Per nexū copulatiuum.
Per fructū satiatiuum.

Et sic dico q̄ est quoddam ire virtuosum z laudabile. Sz adhuc dico q̄ est quoddaz ire vitiosum z damnabile. Et istud ē ire de peccato ad vitiū. de vitio ad tormentū. Peccatores em̄ dicūtur ire inquantū. s. solent de malo ad malū ꝓcedere. quousq̄ possint ad inferni terminū deuenire. Isti em̄ sunt sicut cancer qui nescit ire nisi retrogradiēdo. Isti etiā sunt sicut talpa que nescit ire nisi sub terra fodiēdo. Isti sunt sicut bubo q̄ nescit ire nisi de nocte volādo et discurrēdo. Quia vere charissimi totū iter aut ꝓgressus peccatorū aut ē retrograd⁹ ꝓ cōtradictionē et discordiā. Aut est subterrane⁹ per cupiditatem et auariciā. Aut est etiā nocturn⁹ ꝓ obscuritatē z ignorantiā. Et ideo ꝓcerto isti non possunt ad bonū terminū peruenire. Nam iter retrogradū non est rectum. Iter subterraneū non est mundū. Iter vero nocturnū non est tutū. et ideo tales ad terminū inferni veniūt z labuntur. et ibidem descēdere compellunt. Unde de istis dicitur Matb.xxv. Ibunt hi in supplicij eternū. Unde peccatores pñt figurari in illis rotis. Ezech.j. de quib⁹ dicit q̄ ꝑ quatuor partes euntes ibāt. Quatuor em̄ ptes orbis sunt. Oriens. Aq̄lo. Auster. Occidēs. Oriens signat statū superbie. Oriens ei est principiū mundi. et sicut dicit Thob.iiij. A superbia sumpsit initiū omnis pditio. Unde de superbo lucifero dicit Esaie.xiiij. Quō cecidisti de celo lucifer q̄ mane oriebar⁹? Aq̄lo pars frigidissima signat statuz inuidie. quia sicut dicitur Hiere.j. Ab aq̄lone pandet oīe malū sup vniuersam terram. Ita Sap̄.ij. dicit. Per inuidiā dyaboli intrauit mors in orbez terraz. Auster pars feruidissima signat statū auaricie. De hoc em̄ dicit Job.xxxvij. Nonne vestimenta tua calida sunt cū flata fuerit terra austro? Occidēs q̄ ē pars humidissima signat statū luxurie que ex humoribus et carnalitatis fetorib⁹ habet ortum. Unde boloferni qui interp̄tatur infirmitas dicit Judith.ij. Egredere aduersus omne regnū occidētis. Infirmitas em̄ est debilitas carnis que solet semper ad regnū occidentis z ad regnū luxurie egredi et exire. Rote ergo ꝑ quatuor partes euntes ibāt et non reuertebantur cū ambularent. et ad quem locū declinabat quē prima erat. seq̄bant et cetere. Peccatores em̄ dicūtur rote ꝓpter volubilem mutationē. Euntes. Ire ꝓpter vagabilez conditionē per quatuor partes propter quadruplicē ad peccatū conuersionē. Non reuerti ꝓpter obstinatam in peccato indurationē. Prima inquit. Sequi ꝓpter mali exēpli sequelam z imitationē. Et breuiter. q̄ tales semp̄ eunt z volunt ire de bono in malum ideo finaliter dicitur eis illud Matb.xxv. Ite maledicti in ignem eternum qui vobis paratus est ab origine mūdi &c. Hoc igit̄ de ire sufficiat Uide supra de ambulare. z infra de Uia &c.

Irridere. Nota q̄ irridere idem est q̄ illudere. Contemnere. Uilipendere. z modicū reputare. Et sunt idez irridere z veridere. Sed quia supra satis dictū est de contemptu. ideo breuiter distinguamus. Nota ergo q̄ est irrisio seu derisio diuina z humana. De⁹ em̄ est irrisor seu derisor peccatoꝝ. Peccatores vero sunt irrisores bonoꝝ z pfectoꝝ. Peccatores em̄ irridēt a deo ꝑ eternā damnationē. iuxta illud ps. Qui habitat in celis. irridebit eos z dñs subsannabit eos. Et tūc loquet̄ ad eos in ira sua. z in furore suo conturbabit eos. Boni vero irridēt a peccatorib⁹ ꝓ sue fame corrosionez. Unde Job.xij Deridet̄ iusti simplicitas. lampas cōtempta apud cogitationes diuitū ꝑata ad tempus statutū. Unde nota q̄ mali derident. illudūt z vilipendūt bonos z iustos. corq̄ facta suis laniāt z cōtemnunt verbis. Nam sicut illa auis q̄ dicit vlula. q̄ nocte clamādo z in nemorib⁹ vlulando vocez habet derisoriam. z etiam cantus suus illusionē denotat. z derisum. Sic vere multi sunt irrisores. z derisores. qui de factis z conditionibus alioꝝ nō cessant ꝓtinue vlulare. loq̄ iocular z veridere. ita q̄ ꝓpie de vlulando vlule possent dici. De quib⁹ dr̄ Neemie.iiij. Peccatū eoꝝ a facie tua nō deleat̄. q̄ irriserūt edificantes. Et nota q̄ tales derident.

Superiores et correctores.
Antiquiores et seniores.
Humiliores et meliores.
Mobiliores et fortiores.

Dico ergo q̄ tales derident correctores et superiores. Unde Job.xlj. Qua si stipulam estimabit malleum et deridebit vibrantem hastam. Unde de talibus loquit̄ Prouer. ir. Qui erudit derisorem. ipse sez derisor sibi iniuriam facit. Et ideo cōsulit ibidem. Nōli arguere derisorez ne oderit te. doce iustū et festinabit accipere. Quia sicut dr̄ Prouer.xv. Stultus irridet disciplinaz. Item isti derident seniores z antiquiores. Uñ Job.xxx. Nunc aūt derident me iuniores tempe quoꝝ patres nō dignabar ponere cum canibus gregis mei. Item derident meliores z humiliores. sicut patuit in christo crucifixo qui humiliauerat se vsq̄ ad mortē. De quo dicit Luce.xxiij. Or deriderunt eū principes &c. Item derident fortiores z nobiliores Uñ Job.xxxix. dicit de strutione q̄ ipsa deridet equū z ascensorez eius. Et nota q̄ tales ꝓprie compar̄ strutioni que ē auis pōdere carnis ita grauata. et plumis taliter denudata. q̄ vt cōiter nunq̄ volat. quia vere illi strutiones z pōdere carnalitatis graviores. z plumis virtutū carentiores. sunt maiores cōiter derisores. et ad illudendum alijs ꝓmptiores. z ideo cōsulit Prouer.xxij. Ejce inquit derisorem z exibit cū eo iurgiū. cessabuntq̄ rixe z cōtumelie. Isti ergo in die iudicij a deo z a sanctis deridebunt̄ et in p̄sentia illorum quos derisorāt damnabūt̄. Uñ Sapie.v. dicit Impij videtes sanctos z beatos turbabūt̄ timore horribili dicentes Hij sūt quos aliqñ habuim⁹ in derisum z in similitudinē ipropery nos insensati vitā illoꝝ estimabam⁹ insaniam &c. Et breuiter tunc verificabitur illud Prouer. xix. Parata sunt derisoribus iudicia z mallei percutientes stultorum corporibus. Et hoc de derisione z irrisione sufficit Uide supra de Detractione &c.

Irrigare. Nota q̄ irrigare in scriptura sumitur multis modis scdm q̄ ex diuersis cāis res artificialiter vel naturaliter irrigantur. Ideo enim q̄

Hortus irrigat̄ q̄ ridens virescat.
Campus irrigat̄ ne nimis arescat.
Morb⁹ irrigat̄ vt dolor tepescat.
Ignis irrigat̄ vt ardor accrescat.
Arbor irrigat̄ vt fructus excrescat.
Fimus irrigat̄ vt cito putrescat.

Sic reuera dico moraliter loquendo q̄ in scriptura reperit̄ Irriguū Gratie qđ est deuotorum. Irriguū Lachrime qđ est contritoꝝ. Irriguū Elemosine qđ est egenoꝝ. Irriguū Doctrine. qđ est indoctoꝝ. Irriguū Glorie. qđ est beatoꝝ. Irriguum Fortune. quod est peccatorum.

Sicut hortus riganꝫ deuotiꝫ grate vireāt.
Sicut cāp⁹ riganꝫ ꝓtriti ne sicci palleāt.
Sicut vulg⁹ riganꝫ egeni ne nimis doleāt.

Primo ergo dico q̄ ad modum

flores fructus ꝓtuñt. Spes.n.lucri est illud qđ non sinit boiem fatigari.ꝛ ideo videmus ꝙ mercatores cū magnis laboribus eunt ꝛ currūt ꝛ circueūt nūdinas ꝛ mercata ꝓ lucro altiꝙ reportādo. Apes etiā nō cessant ire exterius ad flores querēdos vt exinde cōficiant mella sua. Quia vere charissimi labores itineris.tantū debet releuare spes eterne dulcedinis ꝛ mercedis. Et ideo nota ꝙ nos debem⁹ ire ad paradisi societatem ꝛ quietem. quia ibi est Locus

Inextinguibilis charitatis.
Indissolubilis vnitatis.
Indefectibilis vbertatis.
Inexpugnabilis firmitatis.

Ibi.n.ē charitas inextinguibilis.qz.s.oīes sunt fratres filij dei. Uñ illuc possumus videre ꝓfem ꝛ fratres nostros. Lu.xv. Surgam ꝛibo ad patrem meū. Item ibi ē vnitas indissolubilis. Est.n.ibi ꝑpetua pax. vñ Gen.xv. Ibis ad patres tuos in pace. Item.n. ē vbertas indefectibilis. vñ Job.xv. Posui vos vt eatis ꝛ fructū afferatis. ps. Eūtes ibant ꝛ flebant ꝛc. veniētes aūt ꝛc. Item est ibi firmitas inexpugnabilis. Mar.xj. Ite in castellū qđ cōtra vos est. Eamus igitur charissimi ad locum istum

Per viam rectam.
Per viam tutam.
Per viam artam.

Uia.n.recta est veritas. Iuxta illud ps. Deduxit eos per viam rectam vt irent in ciuitatem habitationis. Uia aūt tuta est humilitas. j. Mach. vj. Per loca būilia ibant caute ꝛ ordinate. Uia arta est penalitas. de qua Exod. iij. Uiam triū dierū ibimus in solitudine. Solitudo em̄ est penitentia. vbi per tres vias debem⁹ ire. que sunt. Cordis contritio. Oris confessio. Operis satisfactio. Per istas.n. vias ad paradisum tendimus. ꝛ de vinea domini sabaoth fructū beatitudinis reportam⁹. Ite inquit in vineā meaz. qz sicut dr. Esa. v. Uinea domini sabaoth domus israel ē. Et sic ergo patet ꝙ ad bene eundum inducimur ꝛ mouemur

Per iussum impatiuum.
Per nexū copulatiuum.
Per fructū satiatiuum.

Et sic dico ꝙ est quoddam ire virtuosum ꝛ laudabile. Sz adhuc dico ꝙ est quoddaz ire vitiosum ꝛ damnabile. Et istud ē ire de peccato ad vitiū. de vitio ad tormentū. Peccatores em̄ dicūtur ire inquantū. s. solent de malo ad malū ꝓcedere. quousqz possint ad inferni terminū deuenire. Isti em̄ sunt sicut cancer qui nescit ire nisi retrogradiēdo. Isti etiā sunt sicut talpa que nescit ire nisi sub terra fodiēdo. Isti sunt sicut bubo q̄ nescit ire nisi de nocte volādo et discurrēdo. Quia vere charissimi totū iter aut ꝓgressus peccatorū aut ē retrograd⁹ p cōtradictionē et discordiā. Aut est subterran⁹ per cupiditatem et auaritiā. Aut est etiā nocturn⁹ p obscuritatē ꝛ ignorantiā. Et ideo ꝓcerto isti non possunt ad bonū terminū peruenire. Nam iter retrogradū non est rectum. Iter subterraneū non est mundū. Iter vero nocturnū non est tutū. et ideo tales ad terminū inferni veniūt ꝛ labuntur. et ibidem descēdere compellunt. Unde de istis dicitur Matth. xxv. Ibunt hi in supplicium eternū. Unde peccatores pñt figurari in illis rotis. Ezech. j. de quib⁹ dicit ꝙ p quatuor partes euntes ibāt. Quatuor em̄ ptes orbis sunt. Oriens. Aq̄lo. Auster. Occidēs. Oriens signat statū superbie. Oriens ei est principiū mundi. et sicut dicit Thob. iij. A superbia sumpsit initiū omnis pditio. Unde de supbo lucifero dicit Esaie. xiij. Quō cecidisti de celo lucifer q̄ mane oriebar⁹? Aq̄lo pars frigidissima signat statuz inuidie. quia sicut dicitur Wiere. j. Ab aq̄lone pandet oīe malū sup vniuersam terram. Ita Sap. ij. dicit. Per inuidiā dyaboli intrauit mors in orbez terraꝝ. Auster pars feruidissima signat statū auaricie. De hoc em̄ dicit Job. xxxvij. Nonne vestimenta tua calida sunt cū pflata fuerit terra austro? Occidēs q̄ ē pars humidissima signat statū luxurie que ex humoribus et carnalitatis fetor⁹ habet ortum. Unde boloferni qui interpretatur infirmitas dicit Judith. ij. Egredere aduersus omnē regnū occidētis. Infirmitas em̄ est debilitas carnis que solet semper ad regnū occidentis ꝛ ad regnū luxurie egredi et exire. Rote ergo p quatuor partes euntes ibāt et non reuertebantur cū ambularent. et ad quem locū declinabat quē prima erat. seqbant et cetere. Peccatores em̄ dicūtur rote ꝓpter volubilem mutationē. Euntes. Ire ꝓpter vagabilez conditionē per quatuor partes propter quadruplicē ad peccatū conuersionē. Non reuerti ꝓpter obstinatam in peccato indurationē. Prima inquit. Sequi ꝓpter mali exēpli sequelam ꝛ imitationē. Et breuiter. qz tales semp eunt ꝛ volunt ire de bono in malum ideo finaliter dicitur eis illud Matth. xxv. Ite maledicti in ignem eternum qui vobis paratus est ab origine mūdi ꝛc. Hoc igit̄ de ire sufficiat Uide supra de ambulare. ꝛ infra de Uia ꝛc.

Irridere. Nota ꝙ irridere idem est ꝙ illudere. Contemnere. Uilipendere. ꝛ modicū reputare. Et sunt idez irridere ꝛ deridere. Sed quia supra satis dictū est de contemptu. ideo breuiter distinguamus. Nota ergo ꝙ est irrisio seu derisio diuina ꝛ humana. Deꝰ em̄ est irrisor seu derisor peccatorū. Peccatores vero sunt irrisores bonorū ꝛ pfectorū. Peccatores em̄ irridentē a deo ꝙ eternā damnationē. iuxta illud ps. Qui habitat in celis. irridebit eos ꝛ dñs subsannabit eos. Et tūc loquet ad eos in ira sua. ꝛ in furore suo conturbabit eos. Boni vero irridentē a peccatorib⁹ p sue fame corrosionez. Unde Job. xij Deridet iusti simplicitas. lampas cōtempta apud cogitationes diuitū pata ad tempus statutū. Unde nota ꝙ mali derident. illudūt ꝛ vilipendūt bonos ꝛ iustos. eoꝝq; facta suis laniāt ꝛ cōtemnunt verbis. Nam sicut illa auis q̄ dicit vlula. q̄ nocte damādo ꝛ in nemorib⁹ vlulando vocez habet derisoriam. ꝛ etiam cantus suus illusionē denotat ꝛ derisum. Sic vere multi sunt irrisores ꝛ derisores. qui de factis ꝛ conditionibus aliorū nō cessant ꝓtinue vlulare. loq̄ ioculari ꝛ deridere. ita ꝙ ꝓpie de vlulando vlule possent dici. De quib⁹ dr Neemie. iij. Peccatū eoꝝ a facie tua nō deleat. qz irriserūt edificantes. Et nota ꝙ tales derident.

Superiores et correctores.
Antiquiores et seniores.
Humiliores et meliores.
Nobiliores et fortiores.

Dico ergo ꝙ tales derident correctores et superiores. Unde Job. xlj. Qua si stipulam estimabit malleum et deridebit vibrantem hastam. Unde de talibus loquit Prouer. ix. Qui erudit derisorem. ipse sz derisor sibi iniuriam facit. Et ideo cōsulit ibidem. Nōli arguere derisorez ne oderit te. doce iustū et festinabit accipere. Quia sicut dr Prouer. xv. Stultus irridet disciplinaz. Item isti derident seniores ꝛ antiquiores. Uñ Job. xxx. Hunc aūt derident me iuniores tempe quoꝝ patres nō dignabar ponere cum canibus gregis mei. Item derident meliores ꝛ humiliores. sicut patuit in christo crucifixo qui humiliauerat se vsqz ad mortē. De quo dicit Luce. xxiij. Qz deriderunt eū principes ꝛc. Item derident fortiores ꝛ nobiliores Uñ Job. xxxix. dicit de strutione ꝙ ipsa derident equū ꝛ ascensorez eius. Et nota ꝙ tales propie compant strutioni que ē auis pōdere carnis ita grauata. et plumis taliter denudata. ꝙ vt cōiter nunq̄ volat. quia vere illi strutiones ꝛ pōdere carnalitatis graviores. ꝛ plumis virtutū carentiores. sunt maiores cōiter derisores. et ad illudendum aliis ꝓmptiores. ꝛ ideo cōsulit Prouer. xxij. Ejce inquit derisorem ꝛ exibit cū eo iurgiū. cessabuntq; rixe ꝛ cōtumelie. Isti ergo in die iudicij a deo ꝛ a sanctis deridebunt̄ et in p̄sentia illorum quos derisērāt damnabūt̄. Uñ Sapie. v. dicit Impij videtes sanctos ꝛ beatos turbabūt̄ timore horribili dicentes Hij sūt quos aliqñ habuim⁹ in derisum ꝛ in similitudinē ꝓperij nos insensati vitā illoꝝ estimabam⁹ insaniam ꝛc. Et breuiter tunc verificabitur illud Prouer. xix. Parata sunt derisoribus iudicia ꝛ mallei percutientes stultorum corporibus. Et hoc de Derisione ꝛ irrisione sufficit Uide supra de Detractione ꝛc.

Irrigare. Nota ꝙ irrigare in scriptura sumitur multis modis scōm ꝙ ex diuersis cāis res artificialiter vel naturaliter irrigantur. Ideo enim ꝙ

Hortus irrigat̄ ꝙ rides virescat.
Campus irrigat̄ ne nimis arescat.
Mor⁹ irrigat̄ vt dolor tepescat.
Ignis irrigat̄ vt ardor accrescat.
Arbor irrigat̄ vt fructus excrescat.
Fimus irrigat̄ vt cito putrescat.

Sic revera dico moraliter loquendo ꝙ in scriptura reperit̄ Irriguū Gratie qđ est deuotorum. Irriguū Lachrime qđ est contritoꝝ. Irriguū Elemosine qđ est egenoꝝ. Irriguū Doctrine. qđ est indoctoꝝ. Irriguū Glorie. qđ est beatoꝝ. Irriguum Fortune. quod est peccatorum.

Sicut hortus riganꝫ deuotiꝫ grate vireāt.
Sicut cāp⁹ riganꝫ otriti ne sicci palleāt.
Sicut vulg⁹ riganꝫ egeni ne nimis doleāt.

Primo ergo dico ꝙ ad modum

Sicut ignis rigant indocti vt magis ardeat. Sicut arbor rigant beati vt fructu augeant. Sicut fimus rigant impij vt cito fereant. Doctus ergo irrigationib⁹ indiget ne efficiat aridꝰ et vt virens appareat et decorus. Sic vere sancti viri et deuoti irriguo diuine gratie continue indigent. vt viroze honestatis et deuotois quotidie plus splendescat. Gratia enim diuina est ille fons de quo dicit Gen. ij. Fluui⁹ egrediebat de loco voluptatis ad irrigandū paradisum q̄ deinde diuidit in quatuor capita. Fluui⁹ enim ille est gratia dei. a loco voluptatis. id est ab ipo deo, pgrediens et emanās et padisum. i. virū deuotū irrigans et fecundans. q̄ quidā fluui⁹ in capita quatuor diuidit dum virtute diuine gratie supius et inferius. interius et exterius homo spualiter dilatat. Supius dico tendens in celum et in deū. Inferius cogitans mortem. iudicium et infernum. Interius considerans cor. pcium et delictum. Exterius vero attendens erga proximum et amicum.

Superi⁹ rigat fluuius amoris. Exteri⁹ vero rigat fluui⁹ cōpassionis et doloris. Inferius rigat fluuius timoris. Interius rigat fluui⁹ doloris. Et sic vere dico q̄ fluui⁹ gratie diuine padisum. i. cōscientiā deuotā irrigat qñ in pdictis quatuor partib⁹ se dilatat. Gen. ij. Fons ascendebat de terra. i. gratia veniebat a deo. irrigans vniuersam superficiem terre. i. mētis deuote. Ut de ania deuota dicat illud Hiere. xxxj. Erit ania eoz sicut hortꝰ irriguꝰ et vltra nō esurient. Igit ad modū horti p gratiam irrigat deuot⁹ vt grate virescat. Scdo dico q̄ ad modū cāpi p lachrymas irrigat cōtrit⁹ ne nimis arescat. Quidā enim sunt campi ita steriles et sicci q̄ necesse est q̄ rigent. alis enim cōuertent in salulū vel desertū. vt nec herbā pducerent neq; fructū. Sic vere peccator aridꝰ necesse habet q̄ per penitentiā lachrymis irrigēt. ne p desperationē et obstinationē penit⁹ deseccetur. Lachryme enim mentē peccatoris irrigāt. et ipam a siccitate indeuotionis imutant. Joelis. iij. Fons de domo dñi egredient et irrigabit torrētē spinaꝝ. i. petōz bispidū et spinosū. Et sic ania penitens figurat in axa filia Caleph. cui pat⁹ dedit irriguū superi⁹ et irriguū inferi⁹. sicut dicit Josue xv. et Judicū. j. Quia revera ania penitens tūc a patre suo deo irriguū superi⁹ recipit. qñ padisum et celū se pdidisse ppendit. Sed tūc irriguū inferi⁹ sibi dat qñ lachrymas p eo q̄ infernū acq̄siuit et meruit administrat. Dicat ergo penitēs illud ps. Laboraui in gemitu meo lauabo p singulas noctes lectū meū lachrymis meis stratū meū rigabo. Igit ad modū campi p lachrymam rigat contritus ne nimis arescat.

Tertio dico q̄ ad modū membri vulnerati rigat p elemosynā egenus seu tribulat⁹ vt dolor q̄escat. membra enim vlcerata et igne et colera inflāmata aquis refrigeratiuis riganꝰ atq; lauanꝰ vt dolor leniat et infirmitas extinguat. Sic vere tribulati et pauperes aq̄s elemosynaꝝ et beneficiorū a diuitib⁹ debent rigari. vt arbor sue tristicie et penurie valeat temperari. Figura de magdalena q̄ lachrymis rigabat et ore osculabat et capillis tergebat pedes iesu. sicut dr Luce. vij. Pedes enim corpis mystici iesu christi sūt pauperes q̄ gradū inferiorē tenent in corpe ecclie militātis. qz revera isti lachrymis cōpassionis et osculo dilectionis et capillis. i. diuitijs pie sbuentionis sūt rigandi et amicabiliter adiuuādi. Unde de diuite pio et paupe pona pōt dici illud Ezec. xvij. Oz palmites suos extendit ad illā vt irrigaret eam de areolis germinis sui. Quarto dico q̄ ad modū ignis per doctrinā irrigat indoctus. vt magis flamescat. Constat enim q̄ faber videns ignē tepidū ipm solet rigare. vt calorē possit de potentia ad actū educere. et ipm ignē fortiꝰ inflamare Sic vere plat⁹ vel pdicator aq̄ bone et irrigne doctrie tepidas irrigat. vt ardor charitat⁹ i eis ampli⁹ cōualescat Job. v. Dat pluuiā sup faciē terre et irrigat aq̄s vniuersa. Sic rigabat alios apl's dicēs. j. Coz. iij. Ego plantaui appollo rigauit. dei aūt incremētū dedit. qz certe sicut ibidē sbdit neq; q̄ plātat neq; q̄ rigat est aliq̄d. s. q̄ dat incrementū dei. Adhuc enim tales q̄ p sacrā doctrinā irriganꝰ. p ceteris in virtutib⁹ et operib⁹ bonis crescere cōprobanꝰ vel saltē plus tenenꝰ. ita q̄ boibus sacra et theologica doctrina bene rigat⁹ videt dici illud Num. xxiij. Oz pulcra tabernacula tua iacob. et tentoria tua israel vt valles nemorosi vt horti iuxta fluuios irrigui. vt tabernacula q̄ fecit dñs q̄si cedri iuxta aquas. Aduerte tamē q̄ bene dicit q̄ neq; q̄ rigat est aliq̄d. Quia vere multi sunt rigatores et pdicatores q̄ non sunt alijs meliores. imo sunt inter ceteros. imo p alijs peiores. similes nubi que. scz dum terrā rigat. seipam aridā cōstituit et annihilat. qz scz isti dum rigant alios p bonā doctrinā seipsos cōsumūt p malā vitā. Istud etiā pōt dici cōtra q̄ldam pdicatores q̄ non libenter vadūt ad rigandū pauperes sed diuites. scientes q̄ si pa[illegible]erib⁹ pdicarent. ipsos laute non pascerent aut nutrirent. similes cuidā fonti. de q̄ narrat Gervasius. q̄ est in puincia narbon. talis cōditionis q̄a dum herba est in pratis sufficit ad pratū priguū irrigandū Cum vero herba resecata fuerit etiā fons tūc deficit et arescit. Sic vere moderni pdicatores bene pseverāt vt irrigēt prata herbosa. i. vt pdicent illis q̄ herbis. i. diuitijs sūt muniti. siccos vero et secatas. i. pauperes et tribulatos et herbis diuitiaꝝ nudatos solent dimittere et de eoz irrigationibus non curare. De istis videt posse dici illud supradictū Joelis. iij. Fons de domo dñi egredient et irrigabit torrentē spinaꝝ. q. d. Isti irrigant torrentes q̄ habent spinas. i. illos q̄ habent diuitias et alios nō. Nota adhuc etiā circa hoc. q̄a revera illi q̄ doctrina theologica plus ceteris irriganꝰ. nō pter hoc plus alijs bonis operib⁹ fecūdanꝰ. Sunt enim q̄dam terre ita sicce. q̄ null⁹ humor superfluꝰ ipsas fecūdat. imo siccitas et sterilitas ibi magis q̄ alibi pseverat. Harene enim libie. fluuiū nyli fm Solinū et Senecā absorbent. et tamē fructū nō faciūt neq; portāt. Fluui⁹ etiā eufrates in mesopotamia a terra sorbet. q̄ licet sit pesius irrigata. nō magis in loco illo pter hoc fecūdat. Sic vere dico de theologis aliquibus. qz licet irriguo scientiaꝝ p ceteris sint bumecti. nō tamē pter hoc plus alijs virtutib⁹ et bonis operibus sunt repleti. quinimo sepe accidit q̄ p indeuotionez sunt alijs magis nudi et vacui. Terra enim bibula dū aquaꝝ abūdanter absorbet humorem tamē nō retinet. nec fructū etiā ex hoc prebet. qz revera terra sue voluntatis dū aquas suaꝝ scientiaꝝ attrahit nō ex hoc humore deuotois repletur sed potius exarescit. Esaie. xix. Attenuabunt et exiccabunt riui aggeꝝ calami⁹ et iuncus marcescet. nudabit alueus rivi a fonte suo et omnis semētis irrigua siccabit arescet et non erit. Expone cōtra tales. Sed non sic charissimi. qz revera isti debent esse irrigui et fecūdi. et charitate ceteris q̄ virtutibus magis pleni. Dicat igit pdicator deuot⁹ exemplo xpi illud Eccli. xxiij. Ego q̄si fluui⁹ doctr. et sicut aq̄ductus exiui de paradiso. dixi rigabo hortū plantationū et inebriabo proximus meus fructū. Dico igit q̄ ad modū ignis p doctrinā rigatur indoctus vt magis flamescat. Quinto dico q̄ ad modū arboris p q̄liam rigat beat⁹ vt fruct⁹ excrescat. Sicut enim videmus q̄ ficus rigat aliquotiēs vt fructus eius citi⁹ matureścat. Sic de⁹ animas in celo. pluuia et refrigerio eterne voluptatis irrigat. vt fructus. i. beata fruitio in eis cōtinue maturet pficiat et crescat. Unde cuilibet beato videt dici illud Esaie. lviij. Requiē dabit tibi dñs de⁹ semp. et implebit splendoribus aiam tuā. et ossa tua liberabit. Et erit q̄si hortus irriguꝰ. et sicut fontes aq̄rum cui⁹ nō deficiēt aq̄. Sexto vero dico q̄ ad modū fimi p fortunā rigat impi⁹ vt cito putrescat. Agricole enim fimū et paleas pgregatas solēt irrigare. vt citi⁹ possint putrescere. Sic vere diabol⁹ pctōres diuitijs. delitijs. erroneis et hereticis doctrinis et scientijs. mūdiq; honorib⁹ et eminētijs irrigat. vt ipos p peccata putrescere cito cogat. Dñ de diuitib⁹ mundi dr Job. xxj. Iste moritur robustus et sanus. diues et felix. viscera eius plena sūt adipe. et medullis ossa illius irriganꝰ. Fortuna enim seu etiā mūdi scia et sapia videt similis illi fluuio seu fonti q̄ est in ytalia. q̄ cōtinue feruet et bullit. q̄ penit⁹ nihil valet p agris irrigādis. qz terra q̄ aquis ipsi⁹ tangit et p quā riu⁹ ei⁹ ducit in lapidem mutat. Sicut dicit Plinius. Sic vere q̄dā fluui⁹ fortune et mūdane sapie irrigat. in lapidē. i. in mentalis obstinatiōis duriciā illud mutat Gen. xiij. vbi dicit. Oz Lotb diuisus ab abrahām vidit regionē sodomoz q̄ pessimi erāt coram dño. q̄ vniuersa irrigabat aq̄s sicut paradisus dei et sicut egyptus. elegitq; habitationē circa Jordanez et recessit ab oriente. Sicut tñ dicit in ca. sequēti. cito post ibi fuit p chodorlaomor et alios reges raptus et ab eis captiuat⁹. Ista enim regio pessimoz signat mundū et psperitatē mūdanā. q̄ scz aq̄s pratis multipliciter irrigat. Ju ista

loeb qui interpretat declinans. id est peccator a deo declinans & fugiens. & ab Abrahām. i. a sanctis hominib⁹ se diuidens & recedens cepit habitare & ab oriente gratie declinare & recedere vbi certe Chodorla omor cū alijs regibus scz lucifer cū suis cōplicib⁹ ipm solet p diuersa peccata capere. & in infernū finaliter captiuare. Talis ergo irrigatio non est bona et qua orit captiuitas sempiterna. De tali ergo irrigatione dicit Ezec. xxxij. Et videt dñs loqui diabolo vel fortune dicens. Sup faciem agri abijciam te & habitare faciā sup te omnia volatilia celi. & saturabo de te vniuersas bestias terre. & dabo carnes tuas sup montes. & implebo colles tuos sanie tua. & irrigabo terrā fetore sanguinis tui. Expone & applica quō diabol⁹ habet carnes. sanie & sanguinē. & quō exinde irrigant saturant & implent volatilia bestie. mōtes & colles &c. Pz ergo quō irrigatio sumit bis sex modis. Vide vbi aqua. Flumen. fons. nuus &c.

Irritare. Nota q irritare quandoq; accipit p⁹ offendere seu ꝓuocare. Et sic accipit cōmuniter in scriptura. Reg. iij. Regū. xvij. Irritauerūt deū verbis non rectis. Et Deut. xxxij. Ipsi ꝓuocauerūt me in eo qui nō erat deus. Et irritauerūt in vanitatibus suis. Et ego ꝓuocabo eos in eo qui nō est popul⁹. & in gente stulta irritabo illos. Item qñq; accipit p cassare. vel defraudare sicut in ps. Exacerbauerunt eloquia dei & consilium altissimi irritauerūt. id est cassum & vacuū effecerūt. Sed de hoc vide infra vbi Offendere. et de Prouocare. et vbi Irritus

Irritus. ta. tū. Nota q irritū idez est qd destructū. Annihilatū & Dissipatum. Inane. Vacuū seu cassum. Et est ꝓprie irritatio alicuius boni violatio vel destructio. & potissime alicuius cōuentionis vel pacti irruptio. Et sic irritatio dicit mihi peccatum. vñ de peccatorib⁹ dicit Hiere. xj. Irritū fecerūt domus israel. & dom⁹ mea pactū meū. Sicut enī vasallus ꝓmittens domino fidelitatem. irritū facit pactū & ꝓmissionem qñ venit cōtra iuratam fidelitatem. Sic vere qz in baptismo nos facti sumus vasalli xpi. & eidem pepigimus fidem & reuerentiā exhibere. & erga ipm in moribus iuste & debite nos habere. irritū facimus pactū istud qñ per peccatū ipm dimittimus & diabolo ipsius aduersario obedimus. Unde Esaie. xxxiij. Cessauit transiens p semitā irritū factū est pactū. Et in ps. dicit. Irritat aduersari⁹ nomen tuū in finem. Sicut ergo papa solet irritare infringere & cassare illa que facta fuerunt cōtra iura. Sic vere charissimi deus solet cassa & irrita reputare mala opa nostra. vel etiam bona opa si in peccato fuerūt ꝓpetrata vel si p sequens mortale fuerint mortificata. De hoc habem⁹ figurā Nume. vj. vbi dicit Qz si nazareus anteq; sanctificationem compleuerit mortuū tetigerit sua sanctificatio irrita fiebat. ita q omnes dies quos ꝓmitus cōpleuerat nullatenus cōputant. imo de nouo cerimonias reincipe tenebat. Quia vere charissimi cū sanctificatio nostra omni die debeat incipere nec debet vsq; ad mortis terminū terminari. hinc est q si mortuum tetigerim⁹. i. si aliqd peccatū mortale cōmiserim⁹. omnes dies sanctificatōnis nostre. p̄cedentis. i. omnia opa bona nostra p̄cedentia vana & irrita reputant. Quia sicut dī Ezech. xviij. Si iustus auerterit se a iusticia. oīes iusticie eius quas fecerat nō reputabunt. q̄nimmo necesse est q p̄dicta opa reincipiat. et q ad benefaciendū quasi de nouo iterum se conuertat &c. Omitto materiā quia sterilis est.

Irruere. Nota q irruere dicit mihi quendā subitum repētinū & inexcogitatū motum. Et potest accipi in bono & in malo. inq̄tū scz pōt esse act⁹ & mot⁹ alicuius bone rei vel male. Et iō qz irruere pōt ptinere ad sanctispūs agilitatē. ad diabolicā malignitatē vel ad mali hominis crudelitatez possumus notare q est quedam irruitio mirabilis que est eligenda. Quedam damnabilis que est precauenda. Quedam

Miraculosa.
Periculosa.
Pernicioſa.

Primo ergo dico q est irruitio miraculosa que est sanctispūs ispiratio. Spūs enī sctūs dicit irruere iuxta illd Ezech. xj. Irruit in me spūs dñi. qz scz repente & subito consueuit boibus inspirare. Teste enī Ambro. Nescit tarda molimina spūs sancti gratia. Et ideo spūs sanctus dī mobilis. coinquinatus. certus. suauis. amans bonū &c. Sap. vij. Unde de beato Paulo dicit Actuū. ix. q lux de celo circāfulsit eū subito. De discipulis etiā dicit Act. ij. q factus est repente de celo sonus aduenientis spūs vehemētis. Spūs enī vbi vult spirat Job. iij. Qui tunc dicit in boiem irruere. quando ipm solet subito & insperate ad bonum aliqd inspirare. Figura iudicū. xiij. x. xv. vbi dicit. Qz spūs dñi irruit in Samsonē & rupit funes q̄bus ligabat. & dilacerauit leonē Quia vere charissimi qñ spūs spūalis & diuine inspiratōis irruit in boiem ipm cōuertendo vel ab bonū mouendo. sepe fit q funes auaricie lacerat. & q leonē superbie supat atq; domat. Nume. xxiij. Irruente spū dñi in balaam &c. Ista est ergo irruitio miraculosa. Scdo dico q est irruitio piculosa. & ista est irrutio seu tētatio diabolica. Sicut enī cattus caute expectat murem exire de foramine. & dum nō aduertit subito irruit & capit & tandē postq; cū ipso luserit ipsum finaliter lacerat & occidit. Sic vere diabolus caute expectat q mus. i. anima foramē stricte cōscientie exeat & dimittat. se ad aliqua exteriora delectabilia relaxanda. subito dum nō cauet irruit in eam p subitas tentationes. capit ea p consensus & opationes. ludit cū ea p malas cōplacētias & delectationes. & finaliter occidit p mortis tpalis & eterne vulnera & inflictiones Job. xvj. Concidit me vulnere sup vulnus irruit in me sicut gygas. Ista est ergo irruitio piculosa. Tertio dico q est irruitio pnitiosa. Et ista est irruitio rapine & exactionis. Quia mūdi raptores & vsurarij solent in paupes irruere. & ad modū latronū nemor vestes bonor tempoaliū subripere & auferre. Similes leoni qui sub foliis latitat. vt dum bestie nō aduertant in ipsas irruat & occidat sicut dicit Plini⁹. Quia vere charissimi illi qui in alios volunt p rapinam & vsuram irruere. semp solent se aliquib⁹ foliis. id est aliquib⁹ occasionib⁹ & fictis palliationibus operire. vt sic sub specie alicuius boni seu iusticie possint suā malicā exercere. Sicut patet de vsurarijs. qui sub specie mutui. de malis balliuis & iudicib⁹ qui sub specie alicuius cōmissi delicti inferunt alijs nocumenta. Figurati. j. Regū. xxij. In doech ydumeo principe pastor⁹ saul qui irruit in sacerdotes domini & occidit eos. qz scz tyranni & officiales ad litterā in sacerdotes & ecclesiasticos p̄ ceteris irruūt. & eos plus qz alios fatigant atq; ledūt Hiere. xlviij. Super vindemiā meā p̄do irruit. Unde repbensiue talibus dicit in scriptura in ps. Quousq; irruitis in bominē. interficitis vniuersi vos tanq; parieti inclinato & macerie depulse. Sic ergo patet q irruitio dicit tribus modis &c.

Israel. Nota q israel quandoq; supponit p ꝓloua. qñq; p populo. qñq; p regno. Pro persona supponit Gen. xxxij. vbi dicit. Non vocabens vltra iacob sed israel appellabit⁹ nomen tuū. Pro populo supponit. ij. Regū. xv. Universus israel secutus est Absalon. Pro regno vero supponit Eccl. xxiij. In Jacob inhabita & in isrl hereditare. Moralit ergo loquendo p israel pōt intelligi vir pfectus. status ecclesiasticus & etiā paradisus. Per israel ergo potest signari

Moralis conuersatio. et Clericorum cōgregatio.
Celestis habitatio.

Moralis dico ꝓuersatio. qz. s. p israel pōt intelligi vir pfect⁹ & etiā status ecclesiasticus vbi est congregatio pfector⁹. qz israel interptat videns deum. Israel dictus fuit Jacob qui interptat supplantator. Israel fuit pastor ouiū. israel fuit simplex & sine pilis. Israel benedictionē fratris sui Esau reportauit. & eius primogenita dimittendo sibi lenticulam acquisiuit. Sic vere vir pfectus dī israel vides deū p fidē & deuotionē. Jacob supplantās diabolū p penitentiā & cōuersionē. Pastor & nutritor ouiū. id est pauperū per elemosinarum largitionem. Simplex & rectus et timens deum p puram & innocentem intentionem. Fratris sui scz luciferi benedictionem & beraditatem reportās et baptismi et fidei susceptionē. Lenticulā vero bonor tempoaliū dimittens per cōtemptū & vilipensionem. Et sic iste ꝓprie dicit israel per omnimodā virtutem et pfectionem. vt sic de ipso potest exponi illud Esaie. xlj. Et tu israel serue meus. semen Abrahām amici mei. Ubi ostendit q ille qui vult esse spiritualiter israel debet esse Contemplator summe maiestatis. israel. i. videns deum. Famulator summe potestatis. Serue meus. Imitator sūme bonitatis. Semen abrahām. Dico ergo q nos

debemus habere discretionem ad contemplandū. qz debemus esse israel. Subiectionē ad famulandū qz debemus esse serui dei. Affectionem ad imitandū. quia debem⁹ nos reputare semen abrahām. Simus ergo. Secretoꝝ cōtemplatores. Dominoꝝ famulatores. Meliorꝝ imitatores.

Dico ergo q nos debemus esse secretoꝝ contemplatores. Quia debemus esse israel. i. deum videntes. quia scz deum z secreta celestia debemus per considerationez z cōtemplationem videre. z ibidem cordis oculum semper habere. Aues enim vt cōmuniter nunq̄ vident vel respiciunt aliquid cum duobus oculis simul. Habent enim sicut serpentes oculos in tympozibus non in fronte. Et ideo quotiēscunq̄ viderint aliquid. cū vno oculo ad terram respiciunt. semper alium oculū sursum leuāt. In quo possum⁹ spiritualiter instrui q oculū cōporis z oculū cordis debemus diuersificare. Quia licet sensus corporis ad terram. i. ad terrena ministranda respiciāt. semper tamen necesse est q cordis oculi sursum tendant. et q quicquid inferius fecerimus in mūdanis. semper oculo cordis respiciamus sup̄ra in diuinis. Luce. xxj. Respicite z leuate capita vestra Nunq̄ enim debent duo oculi nostri. id est duplex nostra attentio z consideratō esse circa terrena. Quia ꝝm p̄s. Diuitie si affluant nolite cor apponere. quasi diceret. quicq̄d sit de occupatione corporis. ibi tamen nunq̄ debet attendere oculus cordis. Quia nos debemus esse israel. id est videntes deum z ad deū p̄incipaliter attendentes. Unde deut. xxxiij. Oculus Jacob in terra frumenti z vini. Sequitur. Beatus tu israel quis similis tibi? Oculus em̄ cordis nostri semper debet esse sursum ad deū z ad bona eterna per considerationem z contemplationem vbi est. Terra durabilis firmitatis. Frumentū delectabilis satietatis. z Uinū amicabilis iocūditatis. Simus ergo dei secretoꝝ contēplatores. Secundo simus nostroꝝ maiorum famulatores. Serue meus inquit. Ad verū em̄ israeliticū z perfectum p̄tinet seruire. famulari z obedire suis superiorib⁹ et prelatis et maxime deo. Planete enim que sunt sub firmamento sibi continue famulant. motui et tractui eius obediendo. et ip̄m sequendo et imitando. Apes etiaz seruiūt regi suo. et eius obsequijs se applicant toto posse Et breuiter istud est verum. q illud quod est inferius seruit et obedit naturaliter illi quod est suum superius atq̄ maius. Quia igitur deus z prelati sunt nostri superiores. dico q eis debemus seruire. ecz mandata complere et nos eoꝝ obsequijs applicare. Serue meus inquit. Unde. ij. Regū. xv. dicit. Qz omnis israel secutus est absalon. qui interpretat pater pacis. Hieremie. ij. Nunquid seruus est israel aut vernacul⁹ qua si diceret sic debet esse. Quod maxime p̄tinet ad nos ecclesiasticos. qui p̄o seruiendo hereditatem ecclesie possidemus. Quia sicut dicit Esaie. lix. Hec est hereditas seruoꝝ domini. vnde de israel dicit in p̄s. Qz dominus dedit terrā eoꝝ. id est secularū. herebitatem israel seruo suo. De multis tamen verificatum est illud Prouerbio. xxix. Qui delicate nutrit seruū suū. ip̄m in fine sentiet contumacē. Quia enim bonis ecclesie sumus dilatati. impinguati. incrassati. Hinc est q contra dominum calcitramus. et ei seruire nolumus vt tenemur. sed sicut mali serui z infideles eius imperio rebellamus. Non sic igit̄ sed simus nostrōū maiorꝝ famulatores Josue. xxiiij. Seruiuit israel domino cunctis diebus Josue. Tertio dico. Qz nos debemus esse virorum bonoꝝ imitatores. quod ostendit cum dicit. Semen Abrahām. q. d. Si filij abrahe estis. opera abrahe facite Joban. viij. Semen enim quod seminatū est cōformat illi animali cuius est semen. Unde de semine hominis nascit homo non porcus vel mulus. et econuerso. ad denotandum q nos qui sumus semen. id est successores sanctoꝝ patrum qui fuerūt p̄decessores nostri in ordine vel ecclesia quam habemus. debemus illis in moribus conformari. et eos in virtutibus imitari. Ut sic dicamus. Semen Abrahe sum⁹ et nemini seruiuimus vnq̄. Johannis. viij. Aduertendum tamen q cuius semen a bona herba vel arbore sumpserit originem. quandoq̄ tamen taliter corrumpit q suam originem nullatenus imitat. ita q exinde nullus fructus vtilitatis reportat. Sic vere chariss̄imi multi sunt in ecclesia et religione. qui cuius a bona radice processerint. z a bonis fundatoribus fuerint instituti. ipsi tamen sunt semen pessimum. et corruptū ita q nullum p̄oferunt bonū fructum. Quibus dicit Esaie. j. Ue genti peccatrici populo grauato iniquitate. semini nequam. filijs sceleratis. Non sic ergo. sed si volumus esse israel simus predecessoꝝ imitatores. Semen inquit. Unde Hieremie. xxxj. dicit. Seminabo domū israel z domum iuda semine hominis. Et sic patet q si volumus israel p̄prie nominari. necesse est.

Qz bonis predecessoribus conformemur. Et sic erimus
Qz nostris superioribus famulemur. spūaliter israel
Qz rebus p̄fundioribus contemplemur. ita q de nob̄ poterit dominus dicere illud Osee. xiij. Ero quasi ros. et israel germinabit q̄si liliū. Et sic dico q sicut pp̄lus israel fuit

Deo p̄cipue dedicatus. Et ad possidendam terram p̄missionis a deo p̄ncipaliter ordinatus. Sic vere sancti viri et perfecti et maxime ecclesiastici solent

Dei cerimonijs z legibus subiugatus.
A paganis et ydolatris separatus.
Ab egypto mirabiliter liberatus.
In deserto damnabiliter flagellatus.

Dei seruitio dedicari. In deserto penitentie conuersari. Et sic finaliter poterim⁹ in terra promissionis paradisi feliciter dominari. et sic verificabit illud Hieremie. xxxiij. In dieb⁹ illis saluabit iuda et israbel habitabit confidenter. Et Hieremie. xxxj. Inuenit gratiā in deserto vadet ad requiē suam israel. Sed heu p̄culdubio q̄ p̄prie videt loqui apostolus Rom̄a. ix. vbi dicit sic. Non enim omnes qui sunt ex israel hij sunt israelite. Quia vere chariss̄imi multi sūt hodie qui vocantur israel. i. viri ecclesiastici. qui scz credunt viri boni z perfecti. qui tn̄ non sunt in veritate israelite. q scilicet non sunt spūales et boni. Unde nota q in pp̄lo israeliti co. id est in statu ecclesiastico inueniunt hodie multa genera peccatoꝝ videlicet. Carentes virtute

Diuinis legibus subiugari.
A malis gentib⁹ segregari.
Ab egypto peccati liberari.

Gratitudinis. Deficit enim hodie in israel gratitudo
Fortitudinis. Ingrati sunt em̄ deo qui tot beneficia
Rectitudinis. dedit eis. Unde Esa. j. Cognouit bos possessorem suū. z asinus p̄sepe domini sui. israel aūt me non cognouit. Item ibi deficit fortitudo. Non em̄ sunt fortes ad resistendū alicui tentatōi. Unde Josue. vij. Uideo israel hostib⁹ terga vertere. Item ibi deficit rectitudo. q̄a scilicet veritas z rectitudo iusticie ibi cessant. Unde Osee. iiij. Sicut vacca lasciuiens declinauit israel. nunc pascet eos dominus. Non sic ergo non. sed simus israel in bono significato. et simus israel et israelite. vt de quolibet nostrū dicatur illud Joban. j. Ecce vere israbelita in quo dolus non est. Et sic patet quomodo per israel intelligit vir perfectus vel etiam perfectoꝝ status. Sed adhuc posset dici q per israel intelligit paradisi locus. In isto enim loco est perfecta visio dei. z sicut regnum israel fuit in terra promissionis vbi dauid z Salomon regnauerunt. sic in paradiso et in illa patria que christi fidelibus est promissa. et vbi dauid. id est christus imperat atq̄ regnat. Ista igitur. est hereditas et habitatio affectanda. ad quod mouet scriptura. Ecclesiastici. xxiiij. In iacob inhabita et in israel hereditare ꝛc. Sufficit. Uide in multis alijs titulis.

Iste. Nota q istud p̄nomen iste. cum sit p̄nomē demonstratiuum. in scriptura signat multis modis. Et nota q istud p̄nomen iste. dicitur quandoq̄ de p̄sonis. quandoq̄ de rebus. quandoq̄ de locis. Et primo quidem dicitur de personis. z sic dicam q istud p̄nomē iste. potest predicari de christo. Sicut enim iste est p̄nomen demonstratiuū significans realem existentiā z naturā qz scz ratio demonstratiua est illa per quā veritas necessario concludit. z inferet demonstratio. Etiā dicit illud q̄ q̄d euidens. solenne. notabile. spectabile z demonstrabile indicat. Illud insup demonstratiuū dicit per qd aliq̄d alijs ostendit z monstrat. Sic dicam q xp̄s p̄t dici iste. Et p̄mo qz dicit p̄nomen qd ponit p noie. qz xp̄s se posuit z exposuit p homine p̄pter suā p̄fectissimā charitatē. qz scz iste fuit p̄tifex ex hoib⁹ assumpt⁹. q̄ p hoibus cōstituit in his q̄ sunt ad deū Hebre. v. Dicit etiā demōstratiu⁹ p̄pter sue diuinitatis realissimā q̄ddītatē z p̄pter sue indefectibilis potentie maiestatē. Esa. xxv. Ecce dn̄s deus noster iste. exp-

gaudimus cõ ꝛ saluabit nos. iste dominus sustinuimus eũ et exaltabimus ꝛ letabimur in salutari eius. Item sunt etiã alio modo demonstratiu⁹. i. demõstrari dign⁹ per ipsius notabilem sanctitatẽ. ꝛ per ipius splendidissimã honestatem vnde queraꝯ de ipso Esa. lxiij. Quis est iste q̃ venit de edõ ꝛc. Respõdeꝯ dicẽdo. Iste formosus in stola sua ꝛc. Itẽ alio insup mõ demonstratiu⁹ extitit. eo q̃ viã vite alijs demõstrauit verbo ꝛ exemplo ꝛc. Ad patriã festinauit p sue scie infallibilẽ veritatẽ. Unde deus pater potuit de eo dicere illud Act. ix. Vas electionis est mihi iste vt portet nomẽ meum coꝝ regibus ꝛ principibus ꝛ filijs israel. ꝛ sic bene ptz q̃ istud ꝓnomen iste. aliquãdo p̃dicaꝯ de christo. Deinde dico q̃ aliquando p̃dicaꝯ de iusto. Justus em̃ dicaꝯ ꝓnomen. q. ꝓ alijs se solet ponere ꝛ exponere. scz ꝓ eis orãdo ꝛ intercedendo. ipsos defendendo ꝛ coadiuuãdo. ꝓ ipsoꝝ cõcordijs tractãdo atq; meditando. ij. Mach. xv. Hic est fratrum amator ꝛ populi israel. Hic est q̃ multũ orat ꝓ populo ꝛc. Ut de ipso dicant alij. illud Gen. v. qđ scz dictũ est de Noe. Iste cõsolabit nos ab opibus ꝛ laboꝝ manuũ nostraꝝ in terra cui maledixit dñs. Demonstratiu⁹ est etiã veraciter ꝛ realiter existendo ꝛ pmanendo. ꝛ viã vite alijs verbis ꝛ exemplis mõstrando ꝛ se virtutibus dans ꝛ demõstrabilẽ ostendẽdo. Unde illud p̃dictũ Esaie. lxiij. Iste formosus in stola sua gradiens in multitudine fortitudinis sue vt de multitudine ꝛ pulcritudine sanctitatis istius dicaꝯ illud Luce. ij. Et ecce homo erat in hierusalẽ cui nomen symeon. ꝛ homo iste iustus ꝛ timoratus expectans consolationem israel. et spũssanctus erat in eo. In quibus verbis sua sanctitas ꝛ caritas demonstratiua commendatur.

A decentie fulgido nitore. Ecce. A prudentie prouido splẽdore. Homo. A constantie solido vigore. Erat. A concordie placito dulcore. Hierusalem. A trifficie turbido merore. Symeon. A rectitudinis liberato timore Justus. A certitudinis sperato languore. Expectans. A beatitudinis gustato sapore. Consolationẽ israel. A plenitudinis conferto valore. Spũssanctus erat in eo. Per ecce abuerbium demonstrandi intelligiꝯ splendor honestatis ꝛ decentie. qne scz obtutibus hominũ pre alijs virtutib⁹ demonstrat. Cãti. ij. Ecce iste venit saliens in montibus ꝛ transiliẽs colles Vide supra de Ecce. Per istud vocabulũ homo qđ est animal rationale domesticũ ꝛ ciuile intelligiꝯ virtus prudẽtie. Vide supra de Homo. ꝛ supra de Jobannes. ꝛ allega de illo iste. illud Luce. xxiij. Nullã causam scz mortis inuenio in homine isto. id est in viro ratione vtente. De Erat quod est verbũ substãtiuũ essentiã. quidditatẽ ꝛ realitatẽ signãs Vide supra vbi Esse. ꝛ vbi Abrabam. Et allega de illo iste illud Matb. xxvij. Vere filius dei erat iste. Et. j. Regũ. xxj ꝛ xxix Nunq̃d non iste est Dauid rex terre? Mõne huic cãtabant p choros dicẽtes. Saul percussit mille ꝛ dauid decez milia. De hierusalẽ que interpretat visio pacis. ꝛ que paceꝫ ꝛ cõcordiã signat vide supra vbi hierusalẽ ꝛ in alijs titulis. Et allega de illo iste. illud Ezech. v. Jsta est hierusalẽ in medio gentiũ posui eam. ꝛ in circuitu eius terras. Expone quõ pacificatoꝝ debet esse in medio ꝛ tenere mediũ. ꝛ q̃ modo alij sunt circa eũ. ꝛ quõ tales solẽt ab alijs circuiri et frequẽtari. ꝛ amari ꝛ venerari. De symeon q̃ interp̃tat audiens merorẽ. ꝛ de timoratus q̃ sunt vocabula signãtia spiritalẽ tristiciã ꝛ tremorẽ. qua scz iustus timet ꝛ turbat de offensa dei rõne culpe. qz padisum p̃didit ꝛ mortẽ inuenit. Vide vbi Timor ꝛ vbi Fletus. ꝛ Meror. Et allega de illo iste. illud Thob. vij. vbi angelus loquẽs thobie de Sara filia raguelis per quã intelligo gratiã diuinã dicit sic. Noli timere dare illã isti q̃m buic timẽti deũ debeaꝯ cõiunx filia tua. Et possunt esse verba loquentis deo de iusto ꝛ de gratia. Justus vero signat rectitudinẽ et temperantiã morũ. Vide in titulo de iusticia ꝛ de iusto. Et allega de illo iste. illud Esale. xxxiij. Qui ambulat in iusticijs ꝛ custodit veritatem. qui ꝓhibit auariciã ex calumnia ꝛ excutit manus suas ab oi munere. q̃ obturat aures suas ne audiat sanguinẽ. ꝛ claudit oculos suos ne videat malũ. iste i excelsis habitabit. et bñ iste i excelsis habitabit. s. in padiso. qz sicut dr. ij. Reg. xxij. Rex israel p̃cepit adduci ad se micheã ꝓphetã qui interp̃tatur quis est iste Festina iquit adducere micheã filiũ iemla. qz scz talis iustus de quo admiratiue dicit. quis ẽ iste. ad regem finaliter adducit ꝛ in padiso coꝝ eo p̃sentat. ij. Paral. xviij. Voca cito micheã filiũ iemla. De expectans aũt quõ signat spem. fiduciã ꝛ patientiã vide in titulo de expectare ꝛ concordia. pũ. Jste paup clamauit ꝛ dñs exaudiuit eũ. Ut ꝛ talis dicat illud Tren. ij. Jste ẽ dies quã expectabamus. inuenimus ꝛ vidimus. De consolatione aũt israel quõ signat gustũ beatitudinis eterne maxime qz israel interp̃tat videns. Vide de Consolationez israel. Et allega de illo iste. illud Gen. v. Jste cõsolabit ꝛc. vt s. De spũsancto vero qui erat in eo quõ signat plenitudinẽ gratiaꝝ. vide vbi Spũssanctus. Et allega de illo iste. illud. iiij. Regũ. iiij. Animaduerto q̃ vir iste sanctus sit. Sãctitudo em̃ plenitudinẽ virtutũ importat. Sic ergo dico q̃ per iste. intelligitur omnis pfectio virtuosa. vt de populo iustoꝝ dicat illud Ezech. xxvj. Popul⁹ domini iste ẽ. Et reuera tales isti id est viri sancti ꝛ iusti in dei populum sunt electi. Ad

Magnificandũ dei bonitatem,
Justificandũ mũdi vanitatem.
Fortificandũ cordis voluntatem,
Pacificandũ mundi ciuitatem.
Notificandũ dei veritatem.
Vendicandã altam dignitatem.

Jsti ergo deũ laudant ꝛ magnificant Esaie. xliij. Populũ istũ seruauí mihi laudẽ meam narrabit.

Item isti mundũ spernunt ꝛ viuificant. Zach. j. Isti sunt quattuor venti celi. Nibil em̃ celerius transit sup terrã q̃ ventus. sic nibil velocius transit p terrena q̃ iustus. Unde in ecclesia canit. Jstoꝝ est em̃ regnũ celoꝝ q̃ cõtempserũt vitam mundi ꝛc. Item isti cõtra penas sese fortificant scz ad sustinendũ viriliter ꝓ deo ꝛ q̃ fide. Un̄ canit. Isti sunt triũphatores ꝛ amici dei q̃ cõtemnentes iussa principũ meruerũt p̃mia eterna. Item isti charitate nos pacificãt. Un̄ canit. Isti sunt viri sancti quos elegit dñs in charitate nõ ficta. dedit illis dominus charitatẽ magnã cecos illuminare ꝛ demones effugare. Item isti veritatẽ mundo p̃dicant seu boc notificant. Zach iiij. Septẽ sunt isti oculi domini. ꝛ Act. xvj. Isti sunt homines serui dei excelsi sunt. q̃ annũciant vobis viam salutis. Item isti potestatem digne vendicant. quia scz isti ad dignitatem terrenam ꝛ eternam per dominũ sunt electi. j. Paral. iij. Isti sunt nobati principes in cognationibus suis. Et ibidem. vj. ca. Isti sunt quos cõstituit dauid sup cãtores domus dñi. Patet ergo q̃ istud ꝓnomen iste. aliquotiens p̃dicaꝯ de iusto. Jdeo de talib⁹ istis ꝛ de pfectionibus eoꝝ dẽ admirãs ecclesia dicit Esaie. lx. Qui sunt isti q̃ vt nubes volant. ꝛ quasi columbe ad fenestras suas. et Esa. xlix. loquit admiratiue dicẽs. Quis genuit mihi istos? ego sterilis ꝛ non pariens. transmigrata et captiua. ꝛ istos quis enutriuit. ego destituta et sola. et isti vbi erant. Denicq; dico q̃ boc ꝓnomẽ iste aliq̃n p̃dicaꝯ de impio. Res em̃ non solũ ẽ demõstrabilis ꝛ spectabilis quando excellit in bonitate. imo etiã quando excellit in prauitate. Et ideo peccator iste p̃ multitudine ꝛ turpitudine vicioꝝ demõstrari ad digitũ ꝓmeret. Ezec. viij. Ingredere ꝛ vide abboiatiões pessimas q̃s isti faciũt bic. Mota ergo q̃ peccatoꝝ dicit iste. vel petõres dicunt isti. Quia

Carent virtutum opibus.
Student rixis ꝛ litibus.
Fetent culparum feetibus.
Tigent fraudũ rbetibus.
Mordent linguaꝝ dẽtibus.
Madent cibis ꝛ potibus.
Gaudent puersis mentibus.
Strident penis in fletibus.

Dico q̃ peccatores dicuntur isti. qz isti virtutũ opibus solẽt carere. Unde de peccatore dicit Hiere. xxij Scribe virũ istũ sterilẽ viꝝ qui in diebus suis non ꝓsperabit Item qz isti rixis ꝛ litibus solent turgere qz scilicet mali nũq̃ volũt viuere in cordia nec in pace. Hie remie. xvj. Abstuli pacem meã a populo isto. Unde de illo turbatore pacis nabuchodonosoꝝ ad inferos descendentes dicit Esa. xiij. Nunquid non iste ẽ vir qui conturbat terram qui concussit regna. ꝛ posuit orbem desertum. Item qz isti imundis feetibus solent fetere Ezech. xiij. Fili hominis viri isti posuerũt imundicias suas in cordib⁹ suis. Itẽ qz isti fraudiũ rbetibus solent vigere. qz scz tales sunt maliciosi ꝛ fraudulenti sicut de malis illis iudicib⁹ dicit Dan. xiij. Ecce moriꝝ dicit Susanna cuz nibil boz fecerim que isti composuerunt aduersum me maliciose. Item quia isti frẽdendo dentibus solent mordere. scz de alijs murmurãdo. Hume. xiij. Usq; quo detrabet mibi popul⁹ iste. ꝛ Esa.

viij. Omnia que loquitur populus iste coniuratio est. Tu de de istiusmodo dicat Job. xxxviij. Quis est iste inuoluēs sententias sermonibus imperitis? Itē quia isti cibis et potibus solent madere. hoc est delicijs carnalibus. Job. xxj. Iste moritur robustus et sanus. diues et felix viscera eius plena sunt adipe. Item isti peruersis mentib⁹ solent ardere quia. s. cor istoꝝ est auersū. et peruersum a deo. Hiere. viij. Quare ergo auersus est populus iste in hierusalem aversione contentiosa. Item quia isti amaris fletibus habent lugere scilicet finaliter in inferno. Hieremie. ix. Cibabo populum istum absynthio. et potū dabo eis aquam fellis. Sic igitur patet quomodo Iste aliquando predicatur de viro iusto. Et sic dico q̄ quandoq; refertur ad personas. Si vo de beata virgine vel aliqua sancta loquaris i genere femininо. potes dicere q̄ signat virtutū perfectionem et veritatis intrinsece nec non honestatis extrinsece existentem demonstrationem. vt de qualibet tali dicat illud. Que est ista q̄ pgredit quasi aurora cōsurgens. pulcra vt luna. electa vt sol. ꝛc. Canticorū. vij. In quib⁹ verbis aduerte. Stuporem admirationis. Que est ista. Vigoreꝝ operationis. Progredit. Splendoꝛem conuersationis. Quasi aurora. Amoꝛem contemplationis. Consurgēs. Humoꝛem miserationis. Luna. Valoꝛe pmiationis. q; fuit electa vt sol. scz in paradiso. Si vis psequere de beata virgine vel de qualibet sancta. Que est igit ista q̄. s. sic opatur. sic pficit sic ptem plat sic miseretur sic promouetur. Et certe potest respondeꝛi quando queritur. Que est ista? Qꝛ Ista est

Regula seu forma regēs et moderās.
Ferula vrgens et verberans.
Sportula laudens et obseruans.
Cordula ligans et federans.
Premula regnans et imperans.

Ista ergo fuit regula que sese moderauit Ezec. xliij. Ista est lex dom⁹ in sūmitate montis. Item ista fuit ferula que corpus macerauit seu verberauit. Que est ista que ascendit de deserto sicut virgula fumi ex aromatibus mirrhe et thuris. Can. iij. Desertū enī signat Carnis macerationem. Virgula. Denotat sui castigationem. Fumus. Signat oꝛationem et deuotionē. Aroma ta. Myrrha que a putredine seruat cōtinentiā et castam cogitationem signat. Et thus redolentem cōuersationē. Item fuit sportula seu cistula in qua christus latitauit. q; scz christus in omnibus p gratiam. et etiā in maria p presentiā nosci habitasse. Et ideo in scriptura ista dicit cunitas atq; domus Zach. iij. Manus zorobabel fundauerunt domum istam. Et aggei. j. dicit. Quis ex vobis est derelictus qui vidit domū istaꝝ in gloria sua. Item ista est cordula que sedus colligauit. q; sicut dicit Ezech. v. Ista est hierusalem q̄ interpretat visio pacis in medio gentiū posui eam. Item ista est primula seu primiceria quā christus honoꝛauit beatificauit et glorificauit. Qui sicut dicit Canti. viij. Ista est que ascendit de deserto. scz huius mūdi. delitijs affluens innixa sup dilectū suū. Delicijs supple glorie paradisi. Qui. scz christus de ea dixisse videt illud Aggei. ij. Implebo domum istam gloria. Et ibidem magna erit gloria dom⁹ istius nouissime. Sic ergo bene patet q̄ ista beata dici potuit ista Hoc est dictu dara virtutibus et pfecta. et moꝛ pulcritudine deo grata. et cunctis exemplariter demonstrata. Voca ergo dicit christ⁹ sunamitem istam. iij. Regu. iij. Quia p certo ecclesia canit. Ista est speciosa inter filias hierusalem Istud igit pronomen vt dictū est referꝛ ad psonas. De alijs vero scz inclītū ad res vel ad loca. Hic ad pñs B excepto q̄ istō pnomē iste. i negocio de q̄ di pōt sp significare

Realis existentie quantitatem.
Moralis apparentie claritatem.
Verbalis eloquentie veritatem.

Res enī demonstrata dicit quando conducit realiter quando predicatur seu dicitur vocaliter seu verbaliter. Et sic dico q̄ locus ecclesie vel religionis. locus etiam paradisi et celestis mansionis sunt loca certa realia et durabilia atq; sancta. Gen. xxviij. Qꝛ terribilis est locus iste. vere non est hic aliud nisi domus dei et porta celi. Et ibidem. Vere dominus est in loco isto. Hieremie. vij. Habitabo vobiscum in loco isto. Et hoc de iste. sufficiat ꝛc.

Ita. Nota q̄ ista dictio ita quandoq; est aduerbium affirmandi. sicut cum dicit Gen. j. Et factum est ita. Et illud Matth. xj. Ita pater quoniam sic fuit placitū ante te. Quandoq; vero et cōmuniter est aduerbiū similitudinis. vt cum dicit Job. xvij. Exemplū dedi vobis. vt quēadmodū ego feci vobis. ita et vos faciatis. Igit dico q̄ ita se habet per modū regule similitudinis vel exempli. semp supponens hoc aduerbium vt. prout. quomodo. ceu. sicut

Notabo ergo q̄ ista signat

Quandā imitationē vtilē et virtuosam.
Quandam inutilem et vitiosam.
Quandam flebilem et periculosam.

Est dico quedā imitatio vtilis. et illa q̄ ista quas debem⁹ imitari christū et sanctos. scz bene operando docendo et cōuersando. vt quemadmodū ipsi se habuerunt nobis exempla vite prebendo. ita et nos habeamus ipsos imitando et nos eis conformando. Roma. vj. Quomodo surrexit christus per gloriā patris a mortuis ita et nos in nouitate vite ambulemus. Et bene dicit patris ad denotandū q̄ sicut filius imitat patrem. ita et nos imitari debemus christū et iustum quemlibet vel prelatum. vt de nobis possit deus dicere illud Ezech. xviij. Sicut anima patris ita et anima filij mea est. q. d. Ita debet facere filius sicut pater. vt anima eius ita sit dñi sicut est aia sancti pīs. Dic igit q̄ inuenit. Unū ita qd

Humilis facit subiectio.
Nobilis facit perfectio.
Flebilis facit compassio.
Precata facit dilectio.
Equata facit discussio.
Deuota facit consensio.
Miranda facit conuersio.
Terrena facit afflictio.
Eterna facit possessio.

Igit faciamus ita sicut xp̄s et sancti ꝯtum ad humilem subiectionē. Exo. vij. Fecerunt q; ita moyses et aaron. sicut p̄ceperat dom⁹. q; sicut dicit. ij. Mach. ix. Antiochus ita ait. Justū est subditum esse deo. et mortalē non paria deo sentire. Item faciamus ita sicut sancti ꝯtum ad nobilem pfectionē. q; scz ita debemus esse perfecti pro modo possibilitatis nostre sicut sancti pdecessores nostri. Num. vj. Sicut mente deuouerat ita faciet ad perfectionem sanctificationis sue. Item faciamus ita sicut sancti. ꝯtum ad fraternā compassionem. q; scz iuxta possibilitatem debemus indigentibus subuenire. Thobie. iij. Quomodo poteris ita esto misericors. Itē habeamus nos ita sicut sancti ꝯtuz ad internā dilectionē dicentes alterutrum illud. j. Regū. j. Sicut maternicum amat filium. ita te diligebam. Item habeamus nos ita sicut sancti ꝯtuz ad iustitie discussionē. Deut. j. Siue ciuis sit ipse siue peregrinus nulla erit distinctio personaruz. ita paruū audietis sicut magnum. nec accipietis personaz cuiusq;. Item habeamus nos ita sicut sancti ꝯtum ad diuine beniuolentie assecutionē. q; scz ita debemus mentē nostrā conformare voluntati diuine q̄ in omnibus que per eum inferunt debemus gratias agere. et reputare q̄ omnia sint iusta dicentes illō predictū Mat. xj. Ita pater q̄m sic fuit placitū añ te. Exēplo Job q̄ tribulat⁹ dicebat Job. j. Dñs dedit dñs abstulit. sicut dño placuit ita factū est. sit nomen dñi benedictuz. Et merito q; ꝑcerto sicut dicit Eccs. viij. Nullus potest deo dicere quare ita facis. Item faciam⁹ sicut sancti ꝯtum ad virtualem cōuersionem. vt scz si quā doq; mali fuimus ita conuertamur ad dominū q̄ decetero non peccemus. Juxta illud p̄s. Deficiant peccatores a terra et iniqui ita vt non sint. Et illud Roma. vj. Sicut exhibuistis membra vestra seruire immūdicie et iniquitati ad iniquitatem. ita et nunc exhibeatis membra vestra seruire iustitie in sanctificationem. Item simus ita sicut sancti ꝯtuz ad tolerandū afflictionē. quia scz sicut dicitur Luce. xxiij. Oportuit pati christum et ita intrare in gloriam suam. Et sic finaliter ita etimus sancti ꝯtum ad acquirendā celestis glorie possessionem. q; sicut dicit. ij. Coꝛ. ij. Sicut abūdāt passiones xp̄i in nobis. ita et per christū abundat cōsolatio nostra. Ecce ergo quomodo per ita designant virtutū regule vel exempla. que scz nos debemus facere et exequi. et quibus nos debemus pro viribus conformari. et ita sicut sancti viuere et eos imitari. Bene ergo in persona christi vel cuiuslibet sancti potest alijs dici illud Job. xvij. Exemplū dedi vobis vt quēadmodū ego feci vobis ita et vos faciat. Ubi aduerte q̄ ad bonā similitudinē et imitationē refert

Precedens regula. Exemplum inquit dedi vobis.
Accedens formula. Ut quemadmo. ego feci.
Succedens notula. Ita et vos faciatis.

Nam regula solet erigere speculum am. Exemplum vero dicit vobis. Sed formula solet corrige

re operatiuam. Quemadmodum inquit ego feci. Sed nota solet dirigere executiuam. Ita ⁊ vos faciatis. Ista ẽm tria sunt necessaria cuilibet operanti. ⁊ maxime pingere vl facere imaginem attentanti. scz vt habeant regulam. scz exemplū. qz exemplū dedi vobis. Vt habeant magistrū pagentem. Quẽadmodū ego feci. vt audiat doctrinā dirigẽtem. Ita ⁊ vos faciatis. Et sic ꝓcerto de quolibet sic ꝑ imitationē bene ꝓuerso poterit dici illō Mat. xij. Qz iesus curauit demoniacū cecum ⁊ mutū ita vt et loqueret. ⁊ audiret ⁊ videret. Patet ergo ꝙ ita designat imitationē vtilē ⁊ virtuosam. Secūdo vo dico ꝙ ita qñq; designat imitationē inutilem et pniciosam. et istud est quando quis vult imitari malos et non bonos. et ita viuere sicut impij ⁊ non vt iusti. Mali ẽm magis studeant deterioribus q̄ melioribꝰ conformari. ⁊ magis stultos q̄ prouidos imitari. Constat enim ꝙ qui operatur ꝑm malam regulam aut ꝑm malum exemplar necesse est ꝙ faciat malum opus. sicut de quadā muliere legitur in Plinio. Qz in actu ꝓceptionis non attẽdebat ad virum suum qui erat pulcer. sed ad quandā imaginem ethyopis qui erat in muro. que. s. non pulcrū fetum imo nigrum et ethiopycum parturiuit. Malum. n. exẽplum secuta est natura non bonum. qz in figuram ethyopis ferebatur non in viri. Ita ꝓcerto ꝓtingit ꝙ si quis in opando malū exemplar sequitur. filius qui inde nascẽ. i. opus qđ. inde ꝓuenit suo exemplari necessario similabꝫ. Ezech. xvj Sic mat ita et filia eius Nota ergo ꝙ mali sequendo malam regulam ⁊ exemplū habẽt bodie. Unū ita quo

Redundant mundi delitijs. Dico ergo ꝙ mali habẽt
Abundant rerū substantijs. vnū ita quo delicijs redū
Se fedant carnis spurcicijs. dāt Eccs. ij. Quis ita de
Rodunt cordis inuidijs. uorabit ⁊ delcijs affluet si
Priuant veris scientijs. cut ego. Item vnum ita
Turbant duris discordijs. quo diuitijs abundant.
Sedent in angustijs Eccs. ij. Peccatori autẽ

dedit deus afflictionē et curam superfluam ita vt addat et congreget. Item habent vnū ita quo spurcicijs se fedant. vnde de luxuriosis dicitur Thobie. vj. ꝙ in bis qui libidini ita vacant sicut equꝰ ⁊ mulꝰ potestatē habet demoniū. Itē bñt vnū ita quo inuidijs stridẽt. Unde de antiocho dicit ij. Machabeoꝝ. ix. Qz apprehendit eum dolor dirus viscerum et amara interioꝝ tormenta. Sequitur. ita vt de corpore impij vermes scaturirent. Amaritudo ẽm interiorum ⁊ vermes corrosiones inuidie significāt. Item habent vnū ita quo fallacijs studeant. quia scz tales a via veritatis faciliter solent errare. Matth. xxiij. Pseudo prophete dabūt signa et prodigia ita vt in errorem reducant si fieri potest etiam electi. Item habent vnū ita quo discordijs gaudent Galath. iij. Quomodo tunc is qui ꝑm carnem natus fuerat persequebat qui ꝑm spūm natus. ita et nunc. Item habent vnum ita quo angustijs sedent. scz in inferno. Unde de damnatis potest dici illud Judic. xx. Ita factū est vt ex vtraq; parte ab hostibus cederent. vtraq; pars est corpus et anima. Sic ergo patet quo ita signat imitationem seu cōparationē inutilē et pernicioſam. Tertio dico ꝙ signat quandā cōparationē mirabilē atq; glorioſam. Et hec est illa que refert ad christū. Christū dico cū patre manentem Unde in symbolo Athanasij. Ita deus pater. deus filius. deus spūssanctus. Ita dominus pater dominus filius ⁊c. Christum etiam in carne latentē Matthei. xxiij. Ita erit aduentus filij hominis. Christū etiā mundo docentez. Unde Matthei. xiij. dicit. Qz congregate sunt ad Jesum turbe multe ita vt nauiculam ascendens sederet ⁊c. Et locutus est eis multa. Christum etiā in morte iacentē. quia sicut dicit Luce. xj. Sicut fuit Jonas in ventre piscis. ita erit filius hominis in corde terre. Christū insuper i throno sedẽtem. scz in iudicio Job. v. Indica mihi cur me ita iudices. Et actuū. j. Quẽadmodū vidistis. eū euntē in celū ita veniet. qz sicut in ꝑ. dicit. Mox sicut dies illuminabit. sicut tenebre eius ita et lumen eius. Oportuit enim pati christū et ita intrare in gloriā suā Luce. xxiij. Patet igit quomodo ita diuersimode potest sumi.

Itaqz. Nota ꝙ ista coniūctio rationalis vel causalis itaq; semper signat conclusiue. determinatiue. illatiue. et decisiue. sicut ergo. ideo. quo circa. igit et idcirco. Sed qz sicut de alijs dictū est. itaq; potest referri ad iustū. Ad impium. et ad christum seu ad vnum

Professorem iusticie. Dicam primo aliquid de
Confectorem nequitie. itaq; in q̄tum signat finez
Xpm redemptorē clementie. et conclusionē. determinationem et ordinationē que pertinet ad iustū. Sicut in logicalibus. ex veris premissis sequit vera conclusio. In iudicialib⁹ ex bono processu sequit bona sententia seu decisio. In agibilib⁹ ex bonis et rectis itineribus sequit bon⁹ terminus et ad bonū portū applicatio. Sic dicā ꝙ in moralibus ex bona intentione et ex diuine gratie infusione sequit bonum itaq; id est bonus effectus. et bonus finis et conclusio. Videte itaq; frēs quō caute ambuletis. nō q̄si insipientes ſ vt sapientes. Epbe. v. Ergo exhortādo ꝯcludit scriptura Thobie. xiij. dicens. Convertimini itaq; peccatores et facite iusticiam coꝝ domino. In quibus verbis aduerte ꝙ scriptura nos hortat ad triplicē bonā conclusionem. que scz apud iustos per itaq; subinfert. videlicet. Qz tū ad ingressum venie procuratiu⁹. Convertimini inquit itaq;. Qz tum ad ingressum q̄ debet esse gratie augmentatiuus. Facite inquit iusticiā. Qz tum ad ingressum qui debet esse glorie propinatiuus. Coꝝ dño inquit. Itaq; ꝓgredientes

Dimitte scelera. Convertimini. scz in paradiso. Dico
Bona fac opa. Facite iusticiā. ergo ꝙ in scriptura i
Recipe munera. Coꝝ domino. uenit vnū itaq; ꝑ qđ
imutat nostra ꝯditio. Et istud nihil aliud est q̄ penitentia Ista ẽm est post lapsum prima conclusio quā nobis infert scriptura. qz scz ante oīa necesse est de agro spinas et tribulos euertere. q̄ semen ibi valeas seminare et fruct⁹ postea reportare. Quia reuera in agro cordis nec dei gratia serit. nec fruct⁹ virtutis et finalis glorie colligit. nisi spine viciorꝝ exinde per penitētiā euellant. Et nisi homo a suis malis moribꝰ conuertat. Cōuertimini itaq; peccatores Vide supra de conuertere. Unde sub alia coniūctione illa tiua dñs dicit Joelis. ij. Nūc ergo convertimini ad me in toto corde vestro. in ieiunio et fletu. et planctu ⁊c. qz reuera post talē fletū cōsolatio sequit. et post lachrymas venia ꝓmeret Judith. vj. Finito itaq; fletu ⁊ per totū diē populoꝝ oratione cōpleta consolati sunt achior. Aduerte tamē ꝙ quintuplex itaq; ad cōuersionē pctōris est necessariū. scz

Unū itaq; Remissionis. seu carnis mortificationis.
Unū itaq; Subiectionis. Itaq; remittam⁹ et indul
Unū itaq; Cōpunctionis. geamus in nos peccantib⁹.
Unū itaq; Confessionis. Scriptū est ẽm. Dimittite ⁊
Unū itaq; Satisfactionis. dimittet vobis. qz sicut dicitur Luce. xvj. de villico diffamato quando vidit ꝙ villicatio sua auferebat ab illo remisit singulis debiti portionē de quo plurimū cōmendat. unde ibidē dicit. Qz conuocatis itaq; debitoribꝰ dñi sui dixit ꝓio. Quantū debes ⁊c. Itez itaq; pareamꝰ et obediamꝰ nos exhortantib⁹. scz deo predicatoribꝰ et prelatis. ij. Regū. v. Fecit itaq; dauid sicut ꝑceperat ei dñs. Itez itaq; doleamꝰ seu dleamꝰ ꝓ ꝓcedētib⁹. id est ꝑ culpis cōmissis. Exēplo xpi q̄ fleuit q̄ndo lazarū q̄driduanū voluit suscitare. Joh. xj. Sic bō q̄ndo spūm suū in peccato mortuū et sepultū. et iā q̄driduanū. id est in q̄ttuor cordis affectionib⁹ fetidū ⁊ corruptū vult a morte peccati suscitare et eripere. certe ante oīa per cōpūctiōis amaritudinē debet flere ⁊ tristari. ⁊ cōteri et dolere. Unde Joh. xj. dr. Venit itaq; iesus ⁊ inuenit Lazar q̄tuor dies iā in monumēto habentē. Sequit. Lachrymat⁹ est iesus ⁊ resedit q̄ erat mortuꝰ ⁊c. Itē itaq; differam⁹ vel respōdeam⁹ de nostris actibus. scz sacerdoti integraliter cōfitendo. Roma. xiij. Itaq; vnusq̄sq; nr̄m ꝑ se rōnez reddet. Itez itaq; satisfaciam⁹ ⁊ penas addam⁹ nr̄is coꝝporibꝰ. scz carnē macerādo. ⁊ laboꝝes sustinendo. ⁊ bona opa faciendo. Roma. vij. Itaq; fratres mei et vos mortificati estis legi. Sequit. Nunc aūt soluti sum⁹ a lege mortis in q̄ detinebamur. ita vt seruiam⁹ in nouitate spūs nō in vetustate litere. Patet ergo ꝙ in scriptura repit vnū itaq; ꝑ qđ imutat nostra conditio. Convertimini inq̄t. Deinde dico ꝙ ibi reperit vnū itaq; per qđ augmentat nostra pfectō. Facite inq̄t iusticiā. Sub noie ẽm iusticie oīs virt⁹ atq; perfectio designat. Vide infra de iusticia. Cū ergo sub ista cōiunctione itaq; executio iusticie subinfertur. bene dico ꝙ

oīs virtus ⁊ pfectio cōcluditur ⁊ mādat.ij.Mach.xij.
Oēs itaqz bndixerūt iustū iudiciū. Notabo ergo q̄ scri-
ptura nobis infert sub titulo cōis iusticie. Unum ita quo
Fidenter nostris consulimus. Iste sunt ergo vi-
Gaudenter nostros recipimus. ginti illationes. ar-
Feruenter cunctos diligimus. gumentationes. cō
Prudenter nos regimus. clusiones ad bonū
Potenter nos defendimus. inductiones ⁊ inue
Decenter pacem perquirimus. ctiōes. q̄s nobis fa
Firmiter in bono sistimus. cit scriptura sacra
Grauiter labi metuimus. per itaqz. Dicaz er
Digniter liberi viuimus. go q̄ scriptura per
Cōmuniter solamen sumimus. istud vocabulū illa
Subtiliter verum cognoscimus. tiuū nos admonet
Salubriter nos deo subdimus. fidenter nostris cō-
Utiliter fauores spernimus. sulere. Istud est enī
Sinceriter fraudes expellimus. de iure naturali scz
Supplicater deum requirimus. q̄ homo homini de
Totaliter in deum fidimus. beat consulere qđ
Sagaciter tempus attendimus. est tutū. Sic facie-
Mentaliter legi insistimus. bat Loth generī su
Humiliter magnis assistimus. is q̄n de cōbustione
Fertiliter in bono crescimus. sodome ipos edu-
cere cupiebat. Unde Genē.xix. Egressus itaqz lotb locutus
est ad generos suos. Surgite ⁊ egredimini de loco isto. q̄a
delebit dominus ciuitatem banc. Item admonet gauden
ter nostros recipere. scz hospitio. vñ de rebecca dicit Genē.
xxiij. Qz inuento seruo abrahe ipm gaudenter pcurauit re
cipi et sibi ⁊ camelis oīa necessaria mīnistrari. Unde ibi-
dem dicit. Cucurrit itaqz puella ⁊ nūciauit oīa que audi
erat. Sequtur. Ingredere benedicte domini. Item admo-
net feruenter cunctos diligere. q: scz nos debemus p amo
rem ⁊ dilectionem esse vnum cum omnibus. Matbei.xix.
Itaqz iam non sunt duo sed vna caro. Item admonet pru
denter nos ipsos regere. Epbe.v. Uidete itaqz fratres quō
caute ambuletis. non quasi insipientes sed vt sapientes.
Item admonet potenter nosmet defendere. quia scz cōtra
spiritales hostes nos per tentationes obsidentes nos ꝺbe
mus viriliter dimicare. Judith.xv. Uidentes itaqz filij isrl
fugientes assyrios secuti sunt illos. ⁊ vno agmine psequen
tes debilitabāt omnes quos inuenire potuissent. Itē ad-
monet decenter pacem perquirere. Roma.xiij. Itaqz que
pacis sunt sectemur. ij.Mach.iiij. Festinanter itaqz rexve
nit sedare illos. Item admonet in bono firmiter sistere. j.
Coz.vj. Itaqz fratres mei dilectissimi stabiles estote. Et. ij.
Thes. ij. Itaqz fratres state ⁊ tenete traditiones quas di-
dicistis. Item admonet graviter labi metuere quia. scz bo
mo semper debet timere et preuidere ne cadat. j. Choz.x.
Itaqz qui se existimat stare videat ne cadat. Itē admonet
digniter liberos viuere. q: scz ad boc conducit ⁊ infert scri
ptura vt a seruitute culpe liberi maneam⁹ vt dicamus illō
Galath.iiij. Itaqz fratres non sumus ancille filij sed libere
vt de iusto dicat illud ibidem. Itaqz iam non est seruus ꝫ
filius. Item admonet cōmuniter solamen sumere. prima
Thessalo.iiij. Itaqz consolamini inuicē in verbis istis. Itē
admonet subtiliter vera cognoscere. Jacobi.j. Nolite itaqz
errare fratres mei dilectissimi. Item admonet salubriter
deo nos dedere seu subsedere. Phil.ij. Itaqz charissimi si-
cut semper obedistis. Sequitur. Cum metu et timore ve-
stram salutem operamini. Item admonet vtiliter fauores
fugere seu spernere. j. Coz.iij. Itaqz nemo gloriet̄ur in ho
noribus. Itē admonet sinceriter fraudes dimittere. j. Coz.
v. Itaqz epulemur non in fermento veteri. neqz in fermēto
malicie et nequicie. sed in azimis sinceritatis et veritatis.
Item admonet deū suppliciter rechrere. j. Petri.iiij. Estote
itaqz prudentes ⁊ vigilate in orōnibus. Itez admonet to-
taliter in deū fidere. Heb.x. Habentes itaqz fratres fidu-
ciā in introitu sanctorum. Sequit. Accedam⁹ cū vero coz
de in plenitudine fidei. Itē admonet sagaciter tēpus attē-
dere. j. Coz.iiij. Itaqz nolite ante tempus iudicare ꝛc. Et
j. Coz.vij. Itaqz dico fratres tēpus breue ē. Itē admonet
mentaliter legi insistere. q: scz nos debemus obedire legi si
cut discipulus magistro Gala.iij. Itaqz lex pedagogus nr
fuit in xpo. Et merito q: sicut dicit Roma.vij. Itaqz lex q̄
dem sancta ⁊ mādatū sanctū. Itē admonet humiliter ma-
gnis assistere seu dignos eligere. j. Mach.ix. Nunc itaqz te
eligimus bodie nobis in pncipē. Itē admonet fertiliter i
bono crescere seu bonis effluere. j. Coz.iij. Itaqz neqz qui
plantat neqz qui rigat est aliquid. sed q̄ incrementū dat de-
us. Incrementū dico. id est gratiarū augmentū. Ista sunt
ergo viginti itaqz in quibus cōsistit vera iusticia. id est vera
perfectio. Facite inquit iusticiā Luce. j. In sanctitate ⁊ iu-
sticia coram ipso omnibus diebus nostris. Bene ergo dicit
Matb.xxv. Uigilate itaqz quia nescitis diez neqz horā. Et
merito circa talia ita. id est circa tales conclusiones ⁊ indu
ctiones vigilandū est ⁊ insistendū. Quia sicut dicit. j. Thes
salo.iiij. Itaqz bec qui spernit non spernit hominē sed deū
Et sic ergo patet q̄ inuenitur vnū ita per qđ augmentatur
mozū perfectio. Romano.xij. Obsecro itaqz fratres vt ex
bibeatis mēbra vestra hostiam viuentē. sanctā deo placen
tem. rationabile obsequiū vestrū ꝛc. Deniqz dico. Qz in
uenitur vnū itaqz per qđ vendicat celi possessio. Et boc o-
stendit cū dicit. Coram dño. boc est dictu in gloria paradisi
vbi deo p̄sentialiter assistunt sancti. Ista est vera sana bea
ta ⁊ grata conclusio. beatū itaqz. beatus finis. ad quē oīs
qui in moribus bene scit arguere ⁊ concludere solet finali
ter peruenire. Figura bester. ij. in illa puella bester. ꝺe q̄ ibi
dem dicit. Ducta est itaqz. scz bester ad cubiculū regis as-
sueri mēse decimo qui vocat tbebetb. septimo anno regni
eius. ⁊ adamauit eaz rex plus q̄ oēs mulieres. et inuenit
gratiā ⁊ misericordiā coram eo. ⁊ posuit dyadema regni in ca
pite eius. Hester enī q̄ interptat abscondita. signat aiam bu
milē ⁊ deuotā q̄ iuxta doctrinā Senece est occultatrix vir-
tutū sicut alij vicioꝝ. Per affuer̄ qui interptat beatitudo.
intelligit xps. Per tbebetb qui interptat bonitas vite glo
riosus finis et status. Ista est ergo veritas q̄ puella bester
id est aia deuota itaqz cōclusiue ⁊ necessario ducit ad cubi
culū regis assueri. id est ad quietē beatitudinis regis xpi. ⁊
boc mense decimo tbebetb. boc est dictu. vt recipiat dena-
riū retributiōis eterne. qui sibi ꝓpter vite bonitatē a deo p̄-
parat. ⁊ boc anno septimo regni xpi. boc est dictu septēna
li. id est vniuersali felicitate glorie regni dei. Et ꝓcerto ipse
rex assuerus xps istā puellā. scz animā q̄n venit coram eo so-
let mirabiliter adamare. ⁊ gratiā ⁊ misericordiā sibi dare.
⁊ eā eterni regni dyademate coronare vt ⁊ ipsa cū alijs san
ctis de isto regno dicat illō qđ dicit Heb.xij. Itaqz regnū
imobile suscipientes. habemus gratiā p quā seruiam⁹ pla
centes deo. Coram deo inquit. Ut sic dicat quilibet btūs deo
⁊ angelis illud. j. Reg.xij. Itaqz cōuersatus coram vobis ec
ce p̄sto sum. Pater ergo q̄ itaqz p̄t inferre ⁊ concludere.
Ad occupandū celi possessionē coram deo inqt. Ad augmē-
tandū mozū pfectionē facite inquit iusticiā. Ad imitandu
vite cōditionē. Conuertimini inqt. Cōuertimini itaqz pec
catores ⁊ facite iusticiā coram dño. Et sic patet q̄ est vnū ita
qz qđ spectat ad iustū ⁊ boc est primū principale. Scdo
principaliter dico q̄ inuenit vnū itaqz spectās ad iniustū.
Et sic dico q̄ scriptura determinās de ipso p modū allega-
tionis ⁊ cōclusionis infert cōtra eū seu de eo multiplex ita
qz. videlicet vnū itaqz Crudelitatis qđ insontes ledit ⁊ af
ficit. Unū itaqz Carnalitatis qđ luxuriosos inānat ⁊ deīc-
cit. Unū itaqz Uoracitatis qđ gulosos cibat ⁊ reficit. Unū
itaqz Fatuitatis qđ ad vana tēdit ⁊ respicit. Unum itaqz
Proteruitas qđ res iustas spnit ⁊ despicit. Unū itaqz Di
uersitatis qđ brigosos nocet ⁊ officit. Unū itaqz Pōpōsi-
tatis qđ indoctos iactat ⁊ obīcit. Unū itaqz Debilitat qđ
in icōstantē cadit ⁊ deficit. Unū itaqz Indignitat qđ pec
catores dānat ⁊ ifacit Dico ergo qđ ad malos spectat vnū
itaqz crudelitatis ⁊ sevicie. Un impi⁹ saul de dauid quem
volebat occidere dixit Jonathe. j. Reg.xx. Itaqz iā nunc
mitte ⁊ adduc eū ad me q: filī⁹ mortis est. Itez ad malos
spectat vnū itaqz carnalitat ⁊ luxurie. Un de filiab⁹ loth
piem suū inebriātib⁹. ⁊ cū eo ꝓcubentib⁹ dī Genē.xix. Dede
rūt itaqz pī suo bibere vinū nocte illa ⁊ cōcubuit ꝛc. Itez
spectat ad malos vnū itaqz voracitatis ⁊ ingluvie. Unde
Eccs.ij. Uec est itaqz mibi visū esse bonū vt comedat q̄s ⁊
bibat ⁊ fruat leticia. Itē spectat ad malos vnū itaqz fatui
tatis ⁊ stulticie. sicut apparuit in nabuchodonosoꝛ q̄ somi-
nū qđ oblit⁹ fuerat petebat a sapientib⁹ sibi dici. dicens

Dañ.ij. Somniū itaq; meū dicite mihi vt sciam interpta-
tionem q̄z eius verā loquamini. Itē spectat ad malos vnū
itaq; pteruitatis z obstinatie. q̄ scz peccatoz deo z maiori
bus se opponit. Roma.xiij. Itaq; qui resistit ptāti ordina
tioni dei resistit. Itē spectat ad malos vnū itaq; puersitaſ
z discordie Job.vij. Dissensio itaq; facta est in turba. Itez
spectat ad malos vnū itaq; pōpositatis z iactantie. Uñ de
illis iactatoꝝ dī Job.viij. q̄ ipsi dicebant. Semen abra
he sumus z nemini seruiuim⁹ vnq̄. Sequit. Dixerūt itaq;
nos ex fornicatione nati nō sum⁹. Item spectat ad malos
vnū itaq; debilitatis z incōstantie. q̄ scz faciliter cadunt in
peccatū z etiā in infortuniū z tormentū. j. Reg.xiiij. Itaq;
alij cadebāt ante faciē ionathe. alios armiger ei⁹ interficie
bat. Item spectat ad malos vnū itaq; indignitatis z iniu
stitie. q̄n scz indignus z iniust⁹ accedit ad mensam altaris
De quo. j. Cor.xj. Itaq; Quicunq; māducauerit vel bi
berit calicē domini indigne reus erit corpis z sanguis dñi.
Sic ergo patet q̄ est itaq; spectans ad iniustum. Tertio
dico q̄ inuenitur itaq; quod spectat ad christum. vide de
Ego igitur. Idco de idcirco ꝛc.

Iter. Nota q̄ iter idē est q̄ via. z dī ab eo is. Est em̄
iter locus per quē itur ad terminū. Et pōt signi
ficare moraliter vitā istā. q̄ quidē nō est nisi quedā via per
quā ad finis terminū deuenit. Cū ergo finis est duplex scz
bonus z malus. paradisus z infernus. Hinc est q̄ iter p q̄
ad istos terminos deuenit pōt similr esse duplex. Est igit
q̄ddam iter q̄ est frequētandū. Quoddā iter q̄ est vite
stādū. Iter freq̄ntandū est bonoꝝ de quo dī Prouer.xiij.
Ambulans recto itinere z timens deū despicit ab eo qui in
fami gradit via. Iter detestandū est vitaꝝ malorꝝ. De quo
dicit in ps. Iter impioꝝ pibit. Cū igit p iter vite pōtis ba
beamus ad alterius vite terminū deuenire. Hinc est q̄ nos
debemus eligere iter virtuosum meritoꝝ atq; sanctum
Et ideo possumus notare q̄ iter est dicendum bonum se
ptuplici ratione. videlicet. quando est rectum. latum. cur
tum. artum. planum. mundum. placidum. Iter

Rectum est veritas.	Per aliq̄ē em̄ istoꝝ itineꝝ
Latum est charitas.	debemus ire ad paradisuꝫ
Curtum est paupertas.	Gadamus ergo primo p
Artum est penitentia.	iter rectū. veritatis et iusti
Planum est innocentia.	cie. Juxta illd Eccl.ij. Am
Mundum est pudicicia.	bulauit pes meus iter rect⁹
Placitum est clementia.	a iuuentute mea. Istud tñ

iter nō ambulant iniqui iudices. pce vel pcio a rectitudie
dināres siles cancro q̄ non recte s retrograde dī incede
re. Siles etiā serpenti q̄ sp ambulat tortuose. q. s. isti nunc
ad vnā ptē nūc ad aliā se deferūt. sm q̄ recipiūt plura do
na. Uñ isti sunt illi de q̄bus dī Prouer.ij. Qui relinquunt
iter rectū z ambulāt p vias tenebrosas. Et tñ bñ sciunt q̄
sm Prouer.xij. Iter deuiū ducit ad morē. Scdo ambu
lem⁹ p iter latū charitaſ z amicicie. Magnā em̄ latitudinē
bz istud iter. Amici em̄ z inimici p istud piter pñt ire. ita vt
alter alteri possit dicere illd Exo.xxxiij. Ego ero soci⁹ itine
ris tui. Istud est illud iter q̄ dē ad eūdū in terrā promissio
nis in colūna ignis. i. inflamatiōe cordis legit oñdisse. Per
istd iter nō ambulāt odiosi z inuidi q̄ nunq̄ vellēt in psperi
tate sociū inuenire. de q̄b⁹ dī Prouer.xv. Iter pigroꝝ q̄si se
pes spinaꝝ. Tales ei dicunt spine. q. oēs tāgētes z oēs vi
cinitateꝫ societate appropinq̄ntes solēt pūgere ledere z no
cere. Tertio vadam⁹ p iter curtū spūalis pauptaſ. Istd
est ei iter breui⁹ z magꝭ cōpēdiosū. alie em̄ vie sequūt ordinē
iudiciariū. ista vē p extraordiariū i deū procedit. per istā etiā
cōpēdiosi⁹ xp̄c iuit. z nos ituros docuit z pcipit. Juxta illd
Miche.ij. Ascēdit añ eos pādēs iter. Et Luc.xix. dī q̄ ibs
pambulabat ciuitates z castella docēs z iter faciēs in hie
rusalē. De ista via nō curāt diuites. Isti em̄ ambulāt iter
valde longū. z iō timēdū est q̄ ad padisi terminū nō attin
get. Uñ Jaco. j. Diues in itineribꝰ suis marcescet. Quar
to vadam⁹ p iter artū aspitaſ. Istd est ei magꝭ tutū. Figu
raſ ei in itinere solitudinis p q̄ filij isr̄l ad terrā promissiōis
iuerūt. Uñ dī Judith.iiij. q̄ filij isr̄l custodiebāt vbi iter an
gustū esse poterat inter mōtes. Istd añ itinere iuit xp̄s sic
dī Joh.iiij. Jhs fatigat⁹ ex itinere sedebat sec⁹ fōtē. q. scz
illi q̄ in itinere pnie fatigaūt. finaliter fonte diuie gratie po
tabunt. Et per istud ducit nos dñs ad terrā promissionis
paradisi. Juxta illud ps. Dux itineris fuisti in conspectu
ei⁹. De isto aūt itinere nō curant carnales z delicioſi: quia
scz isti p iter artū penitētie non incedunt. De quibus figu
ratiue dicit Numeri.xxj. Tedere cepit populum itineris
et laboris. Et loquit de populo carnali cui p desiderio ci
borum egypti: manna in nauseā vertebāt. Quito vada
mus p iter planū simplicitatis. Istud em̄ non habet offen
dicula peccatorum: innocētia em̄ non solet peccati offendi
culum inuenire. Et ideo dicit Esa.lxij. Planum facit iter.
Istud em̄ est iter psperum quia psperum nobis faciet de
us iter salutariū nostroꝝ. De isto ergo itinere dicit Pro
uer.xxviij. Melioꝝ est pauper ambulās i simplicitate sua:
q̄ diues prauis itineribus. Per istud iter non vadūt mali
aosi: quia pcerto isti de simplicitate z innocētia nunq̄ cu
rant z isti sunt de illis de quibus dicit Hiere. xviij. q̄ ipsi
ambulauerunt p vias in itinere non trito. Serto vada
mus per iter mundum sinceritatis seu castitatis. Unde de
talib⁹ potest dici illud Esa.lvij. Possidebit montē sanctuꝫ
meum. z dicam viam facite: pbete iter. Istud tamē iter nō
ambulāt luxuriosi: quia vere iter istoꝝ non est mundū: sed
magis fetidū et immūdum. Unde istis videtur loqui illa
mala mulier: de q̄ dī puer.ix. q̄ ipa sedet in fore⁹ dom⁹
sue sup sellā in excelso vrbis loco: vt vocaret transeūtes p
viā et pergētes itinere suo. Unde isti possunt dicere illud
Treñ.iij. Lubricauerūt vestigia nostra in itinere plateaꝝ
nostraꝝ. Septimo vadam⁹ p iter placidū benignitatis
et pietatis: et tali itinere ibat samaritanus qui iter faciens
inuenit sauciatū cui infudit oleum et vinū: sicut dicit Lu
ce.x. Per istud aūt iter non vadūt crudeles auari et litigi
osi. De quib⁹ dicitur Prouer.xij. Iter impiorum decipiet
eas. Uñ de impijs et crudelib⁹ potest exponi illud quod d
paulo impietatē exercentē dicit Act.ix. Cū iter ageret con
tigit vt appropinq̄ret damasco. Paul⁹ ei iterp̄taſ os tube
Damasc⁹ iterp̄taſ sanguinis pot⁹. q. vē ipm z crudeles q̄
sē os tube alios terrēdo: sepe appropinq̄nt damasco. i. ad
sanguineā crudelitatē. Et hoc de itinere sufficit. Transeo
causa brevitatis. quia infra de via z de semita plrius est
tractandū. Dide supra de Jre z Ambulare ꝛc.

Iterum. Iterare. Nota q̄ iterū signat quendaꝫ redituū. q̄n
dam ꝓfectum. q̄ddam augmentum quoddam continua
mentuꝫ. Et potest significare in bono z in malo. In bono
em̄ signat virtutum continuationem. In malo autem si
gnat peccati multiplicationē seu redundatōnem. Dico q̄
in bono signat aliquā bonam cōtinuationē. Sicut em̄ vi
demus q̄ desideria nature sunt inquieta. quia. s. nature nō
sufficit q̄ vnus actus semel agatur. immo vult q̄ itez at
q̄ iterum fiat z exerceaſ. sicut patet de arboribus quibus
non sufficit semel in vita sua fructificare. immo solēt actuꝫ
fructificandi omni anno itez atq; iteruꝫ iterare. Sic vere
spūaliter desideria affectionis nostre debent in bono esse
inquieta. quia scilicet non debet sufficere semel bene face
re. immo fructū bonoꝝ actuū z operum debemus itez
exercere. sicut dicit apls. j. Cor.vij. Itez reuertimini i id
ipm. vñ nota q̄ multiplicē bonū actū dēm⁹ iterare. s. actū

Vocalis confessionis.	Primo ergo charissimē
Realis compassionis.	debemus iterare sepe et
Verbalis salutationis.	sepius actum confessio
Actualis exultatōnis.	nis. Quia em̄ sepe delin
Corporalis visitationis.	quimus. necesse est q̄ se
Supernalis contemplationis.	pe remediū apponam⁹.
Spūalis predicationis.	Non em̄ sufficit pannū
Penitētialis immutationis.	immūdum semel ablue

re. imo necesse ē itez z itez relauare. Aues etiā fluuiales
nō solēt semel aquā intrare. imo si inde exiuerint statim so
lent ad ad aquā recurrere. z se sepe z itez balneare. q. scz
lotura ofessionis nō semel ē faciēda. s itez z itez freq̄nta
da. z iō dī Job. xj. Eam⁹ in iudeā itez. Judea. n. interp̄
taſ confessio. Scdo debem⁹ iterare actū cōpassiōis. Ma
ter em̄ nō solet puulo suo māmillas suas tātūmō sed p̄ri
gere. imo solet itez z itez sm q̄ idiget relactare. q. s. viro
pio z misericordi ñ sufficit vnū bñficiū ipendē. s sepe z ite
rū lacteſuū solet alijs ꝓpinare. vñ thobie q̄ ñ poterat cessare

facere opera pietatis. dictum est Thobie. ij. Ob hanc causam iussus es interfici. ⁊ tu iterꝫ sepelis mortuos. Tercio debemus iterare verbum salutationis. Unde dr xpo dicatur. q̄ veniens ad discipulos dixit eis. Pax vobis. immo in eodem euangelio iteratur tripliciter ista salutatio. Pax vobis. Joha. xx. Quarto debemus iterare actum exultationis. quia sicut auicule solēt letari ⁊ cantare. ⁊ nō solum semel ⁊ bis. immo sepe ⁊ iterū resonare. iuxta illud Mar. xiiij. Iterū gallus cantauit. Sic nos non solum semel debemus in domino gaudere. deū regratiando laudare. imo istud gaudiū debemus frequētare. vnde pbilippē. iij. Gaudete domino semper. iterum dico gaudete. In q̄ bus verbis ostenditur q̄ istud gaudium debet fieri cum

Recta intentione.
Longa duratione.
Magna subiectione.

Primum probat dictio prerogatiua. quia. s. in domino semp debz fieri. Sed scōm dictio frequentatiua. Iterꝫ inquit. Sed terciuz dictio imperatiua. dico gaudete inquit. Istud autem gaudium potissime iterabitur in patria. vbi xps qui nos nunc videt ⁊ visitat per gratiam. nos visitabit iterum per gloriam. Tunc em̄ ipleb̄itur illud Joban. xiiij. Iterum autem veniam ⁊ accipiā vos ad meipsum. Et Pbilip. ij. Uiso eo iteruz gaudeatis Et maxime. qz tale gaudiū erit durabile. iuxta illud Joh. xvj. Iterum autem videbo vos. ⁊ gaudebit cor vestrum. ⁊ gaudium vestrum nemo tollet a vobis. Quinto dico q̄ nos debemus iterare actum visitatōnis. Unde Joha. xvj. Iterum autem videbo vos ⁊ gaudebit cor vestrum.

Sexto dico q̄ nos debemus iterare actum contemplationis. exemplo aquile. qui si descendit ad terraz citius in terra reascendit. dicens cum apostolo illud Joh. xvj. Iterum relinquo mūdum ⁊ vado ad patrem. Et illud aposto li Galath. ij. Iterum ascendi bierosolimaz. Et Judith. v. Iterum possident bierusalem. vbi sunt sanctasanctorum

Septimo debemus iterare actum p̄dicationis. qz sicut in mari ē vnum monstrū dictū quod quandoq; filios parit informes. quod videns solet ipsos in ventrē vt melius formētur iterū reponere: et cū bene formati fuerit solet eos iterꝫ parturire. Juxta illud Joh. iij. Nūquid potest bō in ventrē matris sue iterato introire et renasci? qz scz doctores ⁊ p̄dicatores qui alios fouēt et parturiūt per doctrinā: non solum semel immo pluries debēt actū predicationis et spiritualis pturitionis iterum et iterū exercere donec perfectā formam pfectionis et virtutū in ipis poterit generare. Sic faciebat apostolus qui dicebat Galath. iij. Filioli mei quos iterū parturio donec formetur in vobis xpus. Octauo dico q̄ nos debem⁹ iterare actuz penitētie et conuersionis. Similes aquile et serpēti: qui si antiquati fuerint sciunt veteres pelles et plumas deponere ⁊ se ad iuuētutē iterū renouare. quia scz quādo pellez peccati per penitentiā exuimus ad iuuētutē gratie iterū reuenim⁹. Homo em̄ potestatē habet ponere animā suaz ⁊ iterum sumendi eā. Joh. x. Ut sic cuz conuersus fuerit dicat dño illud ps. De abyssis terre iterū reduxisti me. Et sic patet q̄ istud verbū iterū potest in bono octopliciter esse dictum. Sed adhuc dico q̄ iterꝫ potest significare in malo Et sic designat malā peccati freqntationē: vel malā peccati recidiuationē ⁊ iterationē. Nota ergo q̄ est vnū iterum

Cupiditatis.
Carnalitatis.
Instabilitatis.
Infidelitatis.

Est dico vnū iterū cupiditatis. quia scz cupiditas semp iteratur et cōtinue frequentat. Sicut em̄ ignis q̄uis propter aque aspersionē aliquantulū suffocetur exinde tamē statim iterū fortius inflamat. Sic vere ignis cupiditatis: q̄uis per nouā appositionem diuitiarum aliq̄diu temperetur. perinde tamen fortius iterum augmentatur. quia scz mundi ꝓsperitas est fons tantali de quo q̄ plus bibebat plus sitiebat. Unde Joh. iiij. Omnis qui biberit ex aqua hac iterū sitiet. Item est vnū iterū carnalitatis. Carnales em̄ faciliter recidiuant: quos poete in pena ticij voluerūt intelligere quē in inferno positū finxerūt iecur suū. i. affectū ⁊ desideriū a vulturib⁹ ptinue deuorari. sp tm̄ ⁊ iterū crescere et renasci. Quia scz luxuriosus qui recte in inferno esse dicitur ꝓ eo q̄ multis penis laboribus et ardoribus et fetoribus subiugatur. iecur suū. id est affectum et desiderium. vulturibus. id est immundis luxurie actibus continuo tribuit. quod tamen iterum et iterum renascitur et recrescit. Constat enim q̄ desideriū luxurie cito redit. Unde Hieremie. ij. et loquit de mala muliere. Qz vilis facta es nimis iterans vias tuas. Item est vnū iterum instabilitatis. Nam sicut canis postq̄ cibos euomerit ipsos iterum reassumere consueuit. Sic multi sunt qui postq̄ peccata sua per confessionem dimiserunt. ipsas recidiuando iterum reassumunt. contra illud Ecclesiast. xix. Fili peccasti. ne vlterius addas facere ꝛc. quia sicut dicit Ecclesiast. xxxiiij. Qui baptizatus a mortuo. et iterū tangit mortuum. quid proficit lauatio illius? Item est vnū iterum infidelitatis. Infideles em̄ non sunt contenti vna varietate. immo solent iterum variare. sicut dicit de Petro Joh. xviij. Iterum aūt negauit Petrus. Et hoc de iterum sufficit. vide infra de rursus.

Inuicem. Nota q̄ inuicem quandoq; supponit ꝓ mutuo. quandoq; supponit ꝓ simul pro pariter. pro coniunctim. Et potest esse cōiunctio copulatiua. vel aduerbiū qualitat̄. et signat societatem. cōgregationem. ⁊ coniunctam et adunatam pluralitatē. Et ideo potest signare in bono et in malo. sm q̄ coniūctio vel societas pōt esse bona vel mala. Dicam⁹ ergo primo de bono inuicē qz nos debem⁹ esse inuicē. i. sil ꝓ oīmoda charitatē cōmunitatem et vnitatē. Animalia em̄ mitia. sagacia et vtilia. solent inuicem viuere comedere laborare. inuicem dormire. sibi inuicem seruire. se inuicem diligere. et sibi inuicez subuenire. sicut ad sensum patet de ceruis ⁊ columbis que sunt animalia mitia. de formicis et apibus que sunt animalia sagacia de bobus et ouibus que sunt animalia vtilia. Sic vere charissimi nos qui debemus esse columbis et ceruis benigniores. apibus et formicis sagaciores. bobus et ouibus meliores et vtiliores. debemus inuicem insimul̄ et in vnitate charitatis et concordie facere facta nra. Simus ergo et viuamus inuicem per cōmunez habitationē. Pascamur inuicem per cōmunis studij eruditionem. Laboremus inuicem per cōmunis operis occupationem. Dormiamus inuicem per cōmunem contemplationem. Seruiamus inuicem per cōmunis obsequij exhibitionem. Diligamus nos inuicem per cōmunem subuentionem. Jocūdemus nos inuicem per cōmunem consolationez. Et ad hec nos monet apostolus Ephe. iiij. Estote inuicem inquit benigni. misericordes donantes inuicem. Quia breuiter non est dare aliquem actum charitatis. quin melius possit fieri quando ibi est inuicem. id est bona bonoruz societas q̄ alis quoquo modo. Apes enim inuicem mella conficiunt. formice. inuicem cibos recipiunt. Castores inuicem domos reficiunt. Bellatores inuicem hostes concutiūt. Cantores melos inuicem perficiunt. Non est enim dare actum siue sit fructuosus siue sit gaudiosus quin melius fiat si inuicez a pluribus frequenter. et alter sub altero adiuuetur et supportetur Ephe. iiij. Supportantes inuicem in charitate. Per mutuam enim supportationem mella deuotionis melius paramus. Patet in religiosis. qui sicut apes pro isto melle conficiendo in diuersis aluearibus et conuentibus sunt disiuncti. Item cibos doctrine melius procuramus sicut patet de scholaribus. qui sicut formice ad recipienduz grana scientiarum sunt inuicem in studijs adunati. Item domos conscientiarum melius edificamus. sicut castores qui ad edificandum domos sunt inuicem congregati. Unde Roma. xiiij. Itaq; que pacis sunt sectemur. et que edificationis sunt inuicem custodiamus. Item contra hostes spiritales inuicem in exercitu ecclesie preliemur. et sicut aues gratulantes in domino spiritualiter iocundemur Juxta illud Roma. xij. Gaudete cum gaudentibus flete cum flentibus. idipsum inuicem sentientes. In quibus verbis aduerte q̄ triplex act⁹ virtutis est coiter inuicē exercēd⁹. vz. Actus letitie. Uirt⁹ clemētie. Sensus prudētie. Primus ē act⁹ spei ⁊ psolatōis. Gaudete inq̄t cū gaudētib⁹. Secūs ē act⁹ charitatis ⁊ cōpassiōis. Flete inq̄t cū flētib⁹. Tertius est act⁹ fidei ⁊ discretōis. Idipsum inq̄t inuicē sētiētes. Jgr̄ charissimi. Gaudeam⁹ inuicē sperādo. Defleam⁹ inuicē amādo Sentiam⁹ inuicē credēdo. Debem⁹ dico inuicē gaudere ꝓ spez et consolationē et per gratiarū actionē. quia scz auicule quando sunt plures inuicem dultius cantant. Una em̄

solet alteram excitare ꝛ ad melodiam invitare. Gaudete inquit cum gaudentibus. Unde etiam constat q̄ per modulationem instrumentoꝝ solēt delphini in mari ꝛ ad letitiam invitari. ꝛ circa nauem vbi est modulus multipliciter saltare ꝛ iocūdari. sicut dicit Plinius. Quia vere charissimi alter debet alterum ad exultandum in deo ꝛ in spe bonorum eternoꝝ movere ꝛ amovere. vnō. j. Thessa. iij. Itaq; consolamini invicem in verbis istis. Secundo debemus invicem dolere p̄ charitativam compassionē. Flete inquit cum flentibus. Fletus ēm ꝛ compassio solent ex charitate p̄cedere. sicut pluviarum resolutio solet ex calore nubis naturaliter p̄venire. Ignis ēm in nube cōtētus facit eam in pluviam quia. s. ignis charitatis quādo in corde dominis continetur. facit ibi lacrimarum pluviam generare. Flete ergo cum flentibus. Sicut de elephantibus dicit. q̄ in casu vnius audito barrito ipsius ip̄m releuant si possunt. Si vō nequeūt. plorant ꝛ barriūt cum eodem. De equis etiam scribit dicitur q̄ affectum compassionis habent. ꝛ in morte dñoꝝ suorum lacrimantur ꝛ dolent. q̄ scz quotiens videmus alios esse dolentes. nos p̄certo debemus esse flentes ꝛ invicem condolentes. Nam si amicis nostris in suo infortunio nō possumus exhibere pie cō passionis effectum. nos tamen ip̄is exhibere debemus cōpassionis affectum. Juxta illud p̄dictum Ephe. iij. Estote invicem misericordes. Flete inquit cū flentibus. Juxta illud quod in morte Jonathe dictum est. Perierūt arma bellica. incliti israel: flete. ij. Regum. j. Exemplo amicoꝝ Job. Qui videntes miseriam eius venerunt consolari eū ꝛ plorauerūt. sicut etiam faciebat ip̄e iob. sicut dicitur iob xxx. Flebam quondam super eo qui afflictus erat. vñ de isto mutuo amore dicitur. j. Regum. xx. de Dauid ꝛ ionatha q̄ fleuerunt pariter. Dauid autem amplius. Debem⁹ ergo invicem dolere per charitativam compassionē. j. Petri. j. In fraternitatis amore simplici corde diligite invicē

Tercio dico q̄ nos debemus invicem credere. per fidei cōmunionem. Idip̄m invicem sentientes. quia enim vna est fides. vnus deus. vnum baptisma. Ephe. iij. Hinc est q̄ nos istam fidem vnicam debemus vniuoce ꝛ singulariter sapere. ꝛ idipsum in fide iugiter sentire. Quis ēm lux sit simplex et vnica a multis tamē luminarib⁹ vna et eadē recipit: ita q̄ omnia specula ipsam eandem lucem participare noscunt. Sic vere cū vna et eadem sit lux: ipsam eandem debemus invicem et cōiter suscipere: ꝛ idipsum de fide credere et tenere. Idipsum inquit sapiētes: vt sic dicat quilibet illud p̄s. In pace in idip̄m dormiam et requiescā Istud tamē est contra scismaticos et hereticos qui nō invicem sed diuisi: ꝛ qui idipsum de fide non sentiūt sed diuerk. Quia scz quelibet secta hereticoꝝ solet a catholicis et ab alijs hereticis in aliquo discrepare: sicut patet de ragaris: grecꝛ: georgianis: nestorianis: scipianis: iacobinis: q̄ omnes in sectis suis diuersificanē: sicut bene ponit i libro de captione terre sancte tempore soldani. Isti ēm nō sunt invicē: immo segregatim et diuisim. Unde de talibus dicitur Osee. x. Diuisum est cor eoꝝ: nunc interibūt. Non sic ergo: sed debem⁹ sicut dictum est esse invicem. Credentes dolentes: letantes. Et si vis potes invebere p̄tra illos qui nolunt esse invicē per concordiā ꝛ amorē: sicut sunt discordes: litigiosi: invidi ꝛ maliciosi: auari et ambiciosi: quia scz tales nolunt esse invicē: quia scz nullus taliū vellet habere sociū seu parem. Sed de hoc vide supra de Videre: de Discordia: de Coniunctione et Congregatione. Et infra de societate: de pariter et cetera similia. Sic ergo pātet quomodo invicē accipitur in bono. In malo vero potest invicē significare malam cōitatem: malam societatē: malam congregationē et confederationē et vnionem. Et ideo vide in istis titulis et similibus.

Jubere Cum iubere de sui natura signat imperiū et dñationem: seu dominium et prelationem. Jussum vero recipiens significet seruitutem et subiectionem. Possumus notare quod in scriptura invenitur Jussio

Celestis et catholica. Primam facit diuina potestas
Terrestris ꝛ canonica. Sed secundā ſuprona maiestas.
Funestis ꝛ tyranica. Sed terciaru tyrānica tēpestas

Primo ergo dico q̄ inuenit quedā iussio sūme potestatis. Et ista est illa quaꝫ facit x̄pus rex: quā sacra scribit lex cui obedit grex. Deus ēm et lex ꝛ scriptura diuina sunt illa a quibus bona et sancta iussa procedunt. quibus scilicet a fidelibus est obediendum et totis affectibus insistendum. Et sic notabis q̄ iussio diuina semper est iusta. et idō facienda. metuenda. et reuerenda. Homo enim qui vult operari p̄m regulam. libenter sequitur regulam quando scit eam esse rectam. Sic quia iste iussor deus. est rectissimus et equissimus. ideo dico q̄ iussio ipsius est sequenda et totis viribus facienda. Exemplo abrahe qui q̄uis gravissimum quid iuberetur. scilicet occisio et immolatio proprij filij. illud tamen implere voluit in cunctanter. sicut dicitur Genesis. xxij. Sciebat enim q̄ deus iubere non poterat nisi bonum. Etiam de Petro dicente. Matthei. xiiij. Domine iube me venire ad te super aquas. Et ibidem dicitur. q̄ ad iussum ipsius se posuit supra mare. quod satis periculosum et impossibile videbatur. Magis enim credidit deo q̄ sibi. magis gratie q̄ nature. magis diuine voluntati q̄ proprie potestati. quia scilicet omnia que in mundo fiunt solent a dei iussu ordinatione et prouidentia prouenire. Unde Seneca in tragedia dicit. Quicquid facimus mortale genus. quicquid agimus venit ex alto ꝛc. Jussus enim diuine ordinationis scit causarum seriem nectere. et sic factum instituere et componere. et applicando activa passiuis. et ordinationem suam libero arbitrio hominis. solet quandam occultam immutabilitatem (seruato tamen arbitrio diuino) in mundi causis et negotijs destinare. Unde Hieremias Trenoꝝ. iij. Loquens quomodo captiuitas hierusalem a dei ordinatione proueniebat. q̄uis ille captiuans nabuchodonosor soli arbitrio suo inniteretur nec se esse crederet baculum dei viui dicit sic. Quis est hic qui dixit vt fieret domino non iubente. quasi diceret. Sine iussu suo nihil fit. scilicet iussu diuino vel actiuo vel permissiuo. Et sic dicā q̄ a dei iussu ꝛ ordinatione prouenit

Qꝛ Justus patiatur. Dico ergo q̄ iubente domino iustus affligit Deu.
Qꝛ Malus puniatur. terono. xxxiij. Mortuus
Qꝛ Pauper nutriatur. est moyses iubente domi-
Qꝛ Festum excolatur. no. Item iubente. et ordi-
Qꝛ Mundus odiatur. nante deo malus atteritur. Unde de impio seruo. qui conseruum suum non misericorditer affligebat. dicitur Matthei. xviij. q̄ dominus eius iussit illum venundari. Sequitur. Et iratus tradidit eum tortoribus. Item iubente domino egen⁹ pascitur. Unde de turba famelica dicit Matthei. xiij. q̄ cum iussisset iesus turbam discumbere super fenum. acceptis quinq; panibus ꝛ duobus piscibus dedit discipulis suis qui etiam dederunt turbis. De demoniaco etiam curato dicitur Marci. v. Qꝛ dominus iussit sibi dari manducare. Curam enim gerit christus qualiter pauperes nutriantur. Et merito. quia paucos inueniunt alios q̄ curam habeant de eisdem p̄s. Tibi derelictus est pauper. Item iubente domino festum excolitur. Cultus enim festorum et potissime diei dominice inter precipua iussa dei reperitur. Unde. ij. Machabeoꝝ. xv. Est potens in celo qui iussit agi diem sabbatoꝝ. Item iussu dei mundus cōtemnitur. Et hoc figuratiue iubetur Matthei. xiij. vbi dicitur q̄ iesus discipulos suos iussit ascendere in nauiculaꝫ et precedere eum trans fretum. Nauicula enim est religio vbi dei iussu perfecti ascendunt. ꝛ fretum. id est mundum contemnendo transeunt et dimittūt. Ista est ergo quedaꝫ iussio celestis et dominica. Secundo dico q̄ inuenitur quedam iussio terrestris et canonica. Et ista est iussio bonorum principum et prelatoꝝ quibus scilicet datum est a deo q̄ alijs possint precipere et iubere. et q̄ alij teneantur eis obedire. obsequi et parere. Isti enim scz prelati primo recipiunt a deo iussum commissionis (Juxta illud quod de moyse legitur Ecclesiast. xlv. Glorificauit illum in conspectu regum. et iussit illum coram populo suo) vt postea illi exerceant iussum debite prelationis. et vt ipsis fiat obedientia reuerentie et subiectionis. dicendo scz illud Ruth. j. Si iubes vadam in agrum. Et sicut de Esau dicit Gen. xxvij. q̄ ipse abierat in agrum vt voluntatem patris adimpleret. Et nota q̄ ad istos spectat Jubere.

Dignos promoueri.
Malos submoueri.
Reis misereri.
Deum reuereri.

Jubeant igitur q̄ digni promoueant. sicut dī de Joseph Geñ. xlv. Oz ipe iussit binas stolas singulis frib⁹ suis dari. Dñ isti sūt q̄ petierūt dicētes pharaoni Geñ. xlvij. Petim⁹ vt nos cē iubeas fuos tuos i terra Jessen. Quia reuera q̄libet rex z princeps debet filios israel z fratres ioseph. id ē bonos bo mines xp̄i (qui. s. est primogenit⁹ in multis fratrib⁹. Ro. viij.) Promouere z exaltare. z iubere q̄ p̄e alijs prospe rari ueant z valere. Exemplo assueri. de quo Hester. j. q̄ septem diebus iussit conuiuiū p̄parari. videlicet cunctis principibus z pueris suis fortissimis. j. Macha. x. etiā dicitur q̄ rex alexander iussit spoliari ionathan vestib⁹ suis z indui cum purpura. Item iubeant q̄ mali submouentur. iussum. n. z cura principis z prelati non debet solū esse circa curam ꝓmotionis bonoz. immo etiā circa curā iectionis maloz. figura Leui. xiij. vbi dicit de sacerdote sic. Jubebit erui lapides in quibus lepra est. z proiiciet eos extra ciuitatem in locum immundum. Lapides ēm id est persone in quibus est lepra. i. scelus vel culpa cōtagiosa z infectiua. extra ciuitatem z extra bonoz societatē debent p̄ici. z in loco immundo. s. in furca vel patibulo. seu carceris ergastulo si casus requisierit relegari. sicut de scelerato andronico purpurato qui ꝑ pecunia iustuz oniam occiderat. dicitur. ij. Macha. iiij. Oz rex pietate motus z lacrimans. circūduci iubebat sacrilegiū per ciuitatem. z in eodem loco vbi oniam occiderat vita priuari. Item iubeant q̄ cause paupez expediantur. seu q̄ desolatis subueniatur. Sic faciebat dauid qui vidue z paceni z vitā filio postulanti respondit. ij. Reg. xiij. Ego iubebo ꝑ te. Et de indeis etiam cripiendis a morte quos aman occidi mādauerat. dicit Hester. vj. q̄ iussi sunt liberari. z hostes qui ad occasionem eoz se parauerant iugulari. Item iubeant q̄ dei cultus exerceatur. De cultu. n. dei z sanctorum debet esse cura p̄cipua maioribus. vt. s. omnis cultus erroneus deleat. z pius z catholicus inducat. Unde de phil. steis dicitur. j. Paralip. xiiij. q̄ ipi reliquerūt deos suos ibi quos dauid iussit exuri. Jsta est ergo iussio fidelis z canonica. Sed tercio dico q̄ inuenitur iussio crudelis z tyrānica. Et ista est illa quam faciunt iniqui iudices z magnates. Unde nota q̄ apud eos inuenit iussio. Seuicie. Stulticie. Superbie. Seuicie dico. quia. s. pro nihilo reputant iubere innocētes occidi. pauperes spoliari z excoriari. sicut de aman legit Hester. v. q̄ sibi consuluit vxor sua q̄ deberet parare trabem excelsam: vt ibi suspēderet mardocheū in qua tamē trabe idem aman fuit suspensus mardocheo liberato. Unde ibi dicit. Placuit ei z iussit excelsam pari crucē. Stulte etiā sicut de nabuchodonosoz legit Dañ. iij. q̄ innocētes statuā adorare et ydolatrare nolētes: iussit in fornacē ardentez mitti: iā inquit iussio regis vrgebat Superbe etiā sicut fuit in Dauid populū suuz p̄ superbia et pompa numerari iubente. de quo dicit. j. Paralip. xxj. Displicuit autē deo q̄ inferat dauid z p̄cussit israel. Et sic patet q̄ inuenit iussio Tyrānica. Canonica z Dominica. Vide vbi Precipere z Mandare.

Jubil⁹. Jubilare. Jubilatio

Nota q̄ iubilatio est gaudium mētis: qđ tantū est q̄ aliq̄ signo exterioi declarari nō potest. Et iubilus idē est quod gaudiū. iocunditas. leticia. exultatio. Differunt tamen: qz iubilus semper accipit in bono: quia p̄prie iubilatio est exultatio pro bono incommutabili z eterno. Alie vero species significant indifferenter leticiam siue bonā siue malam Et ideo breuiter nota q̄ est Quidam iubilus

Virtualis. Primus est iubilus incipientium.
Spiritualis. Secūdus est iubilus proficientiū.
Eternalis. Terci⁹ ē iubilus comp̄hendētiuz.

Primi iubilant de peccati euasione: z sic iubilabant filij israel in exitu de egypto. Unde ps. Jubilate i neomenia tuba: in insigni die solēnitatis vestre. Neomenia enim est festum noue lune: quia vere illi debent facere magnū festuz: qui de antiquitate peccati per gratiā innouant. Secūdi iubilāt de meritoz̄ adeptione. Unde isti sunt qui vidē tes ad regis amiciciā: se esse receptos: et exinde magnum comodū sperātes: solēt ꝑplurimū exultare: et seruitiū suum in leticia p̄icere et coplere. ps. Jubilate deo ois terra seruite dño i leticia. De isto iubilo dī Job. xxxviij. Ubi eras cū me laudarēt sil astra matutia: z iubilarent oēs filij dei Ubi aduerte q̄ q̄ volūt spūaliť dño iubilare dñt bere Uinculum vnitatis. quia debent esse. Simul. Tercij iubilāt de p̄mi ozū receptione. Et isti sunt beati. qui nunc sunt in patria. vel qui erunt. qui sunt in magno iubilo z gaudio. quia venerūt de operibus ad mercedem. De laboribus ad quietem. Et de promissionibus ad bonorem. Quibus dicitur illud Job. xxxiij. Uidebit faciem eius in iubilo. z reddet homini iusticiam suam. Jn tali iubilo dicit dñs ascendisse. Oēs ēm qui cum eo erant in sua ascensione z angeli z captiui redēpti erant z bearificati z per consequens cantus et exultatō eorum poterat iubilus nūcupari. Dñ in p̄s. dī. Ascendit deus in iubilatione. z domin⁹ in voce tube. Et ab ista iubilatione dictus fuit annus iubileus qui erat quinquagesim⁹. vbi omnes serui liberi efficiebant. Homicide z fugitiui immunes ad ciuitates ꝓprias reuertebant. Hereditates etiā vendite ꝓpriis z primis ipsoz dominis reddebant. z p̄ter hoc in anno isto populus iubilabat. quiescebat z letabat. z septem tubis ibidem a populo clamabat. sicut habemus Leuiti. xxv. z xxvij. Jste annus charissimi signat iubilationem glorie paradi. quia procerto quando ista aduenerit. de seruitute liberi efficiemur. quia sicut dicit Roma. viij. Creatura liberabitur a seruitute corruptionis in libertate glorie filiorum dei. Item ad hereditatem per peccatum perditam z amissam restituemur p̄s. Tu es qui restitues hereditatem meam mihi. Item ibi septem tubis. id est septem corporis z anime dotibus diuinas laudes celebrabimus z exequemur. Josue. vj. Sacerdotes tollent septem buccinas quarum vsus est in iubileo. Tali ergo iubilo z iubileo ascendit christus. quia sicut dicitur. j. Para. xv. Arcba federis dei deducebatur in iubilo z sonitu buccinarum. Si vis vide in Mauricio in isto titulo vbi inuenies magnam practicam de ascensione xc̄.

Judas. Juda.

Nota q̄ Juda est nomen regni et nomen populi. Judas vero est nomen persone z nomen populi. z interpretatur iuda vel iudas confitens vel glorificans. Et potest significare moraliter accipiendo statum vel populū virtuosum. qui dominū debent laudare et glorificare. z sua propria crimina confiteri et corrigere. Et p̄t maxime significare quēlibet ecclesiasticum vel prelatū. Sicut ēm tribus iuda fuit ceteris tribubus nobilior. qz scz de illa tribu reges lineališ processerūt. Juxta illud p̄s. Juda rex me⁹. moab olla spei mee. in cuius signum tribus iuda ad oriētem figebat tentoria. sicut dicit numeri. ij. Sic vere et status et persona cuilibet ecclesiastici z plati ceteris dignior potest dici. Isti ēm sunt reges z duces alioz. quia scz ipsos habent regere z dirigere. corrigere. et docere. Unde nota q̄ tribus iuda in tribus alias p̄cellabat. scz in statu. in actu in situ. Jsta ēm fuit

Status dignioris z nobilioris. Jsta ēm habebat statū nobiliorē. quia ista erat
Actus fortioris z audatioris. tribus regia que sceptz
Situs altioris z anterioris. regiminis obtinebat. Unde Geñ. xlix. Nō auferet sceptrū de iuda. Item habebat actum audatiorē. qz ista tribus in bellis alios precedebat. Judicū. j. Judas ascēdet anteves Et Geñ. xlvj. Misit Jacob añ se iudaz. Item habebat sitū anteriorē. qz scz ista tribus ad orientē sedebat z tentoria figebat Nume. ij. Ad orientem iudas figet tentoria. Et revera charissimi talis debet esse tribus z cognatio virōrum ecclesiasticoz. z maxime p̄latoz. qz vere isti debent esse reges z sui z alioz se z alios regendo z gubernādo. Debēt alios p̄cedere bona exemplo dando z ostendendo. Debent etiā ad orientem sedere (vbi est lux) lucē paradisi videdo z cōtinue contemplando. Quod vtiq̄ in benedictione iude patriarche videť firmatū fuisse. Geñ. xlix. vbi dicit. Juda te laudabunt fratres tui. manus tue in ceruicibus inimicoz̄ tuoz̄ et adorabunt te filij matris tue. catulus leonis iuda. ad predam ascendisti fili mi. requiescens accubuisti

vt leo ⁊ quasi leena. Vbi aduerte q̄ qui vult spūaliter esse iuda vel iudas. debet habere famosam cōuersationem. qz debet esse iuda quē laudare debēt fratres sui. Gloriosam triūphationē. quia debet habere manus in ceruicibus inimicoꝝ suoꝝ iniuriam a se ⁊ sibi commissis repellendo. Et celsam iurisditionem. quia debet esse talis quē adorare teneant filij matris sue. i. ecclesie. Audacem reprehensionem. quia debet esse catulus leonis rebelles mordendo ⁊ castigando. Suauem contemplationez. quia debet ascendere ad predam paradisi. ibi requiescendo ⁊ accubando. Vocacem p̄dicationem. quia debet esse sicut leo ⁊ leena alios sb̄ditos peccatores suscitando ⁊ predicando. Istam figurā posses p mēbra p̄sequi ⁊ dilatare. ꝯ nimis esset ꝓlixū. Illud tm̄ nota q̄ iste iudas p̄fuit archa a suo p̄dictore iacob ꝓpatus fuit leoni multiplici rōe. Leo em̄ inter bestias est

Liberalior ad diuidendum.
Benignior ad indulgendū.
Audacior ad resistendum.

Liberalior dico ad diuidendum. quia. s. predam suaz non solet leo solus comedere. ꝯ alijs animalibus ip̄am cōicare ⁊ contribuere. Quia vere p̄dam bonoꝝ temporaliū quā habem⁹ debem⁹ alijs impartiri. ⁊ per clementiā si indigent elargiri. Vñ de catulo leonis quem samson occidit dicit Judicū. xiiij. De comedente exiuit cibus ⁊ de forti dulcedo. Item iste ē benignior ad indulgendum. Non em̄ punit vltra p̄dignum immo ꝑm Plinij in puniendo illum qui eum p̄cussit seruat mirabile temperamentū. Benignus etiam dicit esse q̄ mulieribus ꝓstratis ⁊ pueris dicit parcere. ⁊ ipas non ledere quoquo mō. Quia vere nos alij ecclesiastici qui de iuda. i. de ecclesia sumus nati. debem⁹ esse misericordes ad indulgendū. discreti ad corrigendū. ⁊ pij ad miserandū. et maxime mulieribus. paruulis ⁊ ꝓstratis. i. psonis miserabilibus ⁊ egenis. quicq̄d em̄ fit de alijs in istos tm̄ non debemus aliqualiter ostendere iram nostram. Vñ. iij. Reg. xiij. Non comedit leo de cadauere. nec ledit asinū. Item iste est audacior ad inuadendū vel potentior ad resistēdū. Quia vere nos debemus pro iure ecclesie neminē formidare. sed mediante iusticia tyrannos ⁊ impios illis obuiā do repellere vel p̄dicando redarguere. Unde Prouer. xxx. Leo fortissim⁹ bestiaꝝ ad nullius pauebit occursum. Unde de isto iuda dicit. j. Mach. ij. Surrexit iudas machabeus et adiuuabāt eum fratres sui: et p̄liabat p̄lium israel et ꝓtegabat gladio suo castra: similis fact⁹ est leoni in operibus suis et p̄secutus est iniquos p̄scrutās eos. Vñ Esa. xix. Erat terra iuda egypto in pauorē. Quia sez status bonoꝝ et maxime p̄latorū est pauor et excidium iniquoruz. Bene ergo comparatus est iudas. i. vir ecclesiasticus vel p̄latus leoni. Unde Apoc. v. dicit. Vicit leo de tribu iuda radix dauid. In quibus verbis ostenditur q̄ quicunq̄ vult esse iudas spiritualiter vel de iuda: debet esse

Longus perseuerator.
Status consideratoꝛ.
Pius exuberatoꝛ.

Igitur p̄seuerem⁹ per longaz p̄fectionē. Vicit inquit leo. Cōsiderem⁹ status ꝓfessionez. qz de tribu iuda. Exuberem⁹ per piam cōpassionem. Radix. Nos em̄ diu perseuerando peccata vincim⁹. Vincit inq̄t leo. Victoria em̄ perseuantiā p̄supponit. Statu considerā do: peccata declinam⁹: quia sez nos sumus de tribu iuda. Id ē de statu eccie. Pie exuberādo: paupes vegetam⁹. nos debemus esse radix in qua multū est de humore. Primo dico nos debem⁹ in bono p̄seuerare: quod ostēdit cū dicit Vicit leo. Debem⁹ em̄ hostes spūales vincere: ad quod sine p̄seuerantia nō possumus aduenire. Omnes ei alie virtutes pugnāt: sola p̄seuerātia triūphat et vicit. Vñ Bern̄. in quodā sermone dicit sic. Tolle inquit p̄seuerantiā ⁊ tūc nec fortitudo laudem: nec obsequiū mercedem: nec beneficiū gratiā obtinebit. Per hāc em̄ solā homo eternitati redditur et purgat: vincit ⁊ victor etiā coronatur. Quia qui perseuerauerit vsq̄ in finē hic saluus erit. Et ideo de iuda sicut de p̄seuerante dicit Hiere. xxiij. In diebus illis saluabitur iuda. ⁊ israel habitabit confidenter: et hoc est nomen q̄ vocabūt eum dñs iustus noster. Vincit ergo leo. Unde Apoc. iij. Qui vicerit faciā illū columnā. Colūna em̄ dicit trabes que in domo erecta imobiliter p̄seuerat pro aliquo onere sustinēdo. Quia vere si volum⁹ esse victores contra vicia: necesse est q̄ sim⁹ colūne sursum erecte p contemplationem. onus sustinentes per patientiā ⁊ laboꝝ toleratione. nunq̄ vero mobiles p̄ perseuerantiā ⁊ durationem. Perseuerantia ergo vincit. Et hoc bene figuratū est. Exo. xvij. q̄ ꝯdiu moyses p̄seuerabat in oꝛone manus ad deuz extendendo vincebat israel. si vero manus deponeret vincebat. Si ergo volumus esse iudas spūaliter nos debem⁹ in bono p̄seuerare. Vincit inquit. Scdo dico q̄ nos debemus nosipsos p̄siderare. De tribu iuda inquit. q. d. nos debemus sp cōsiderare ⁊ inuicem habere p̄fessionē ⁊ conditionē status nostri ⁊ q̄ nos sumus de tribu iuda. id est de statu ecclesiastico ⁊ p̄fecto ex hoc em̄ inducit prudens homo ad benefaciendū. quando sez cōsiderat se esse grauis ⁊ p̄fecti status ⁊ p̄fessionis ad quē sez p̄tinet benefacere. et honeste se hre. Sicut ei res vni⁹ speciei. nō exercēt act⁹ alteri⁹ speciei. q̄nimo sp solēt ꝓprios act⁹ ⁊ opa exercere. sicut ptz. qz stelle solēt illūinare. ignis calefacere. aq̄ humectare. ⁊ sic de alijs. Sic vere illi qui sunt alicuius status. gradus ⁊ ordinis religionis ⁊ cōditionis. debent facere actus q̄ ad illū statum p̄tinere noscunt. siue sit humectatio pietatis siue remissio iniquitatis. siue ꝓpulsio iniurie ⁊ crudelitat⁊ ⁊c. Simus ergo vel cōsiderem⁹ nos esse de tribu iuda. ⁊ nos p̄decessoꝝ nostroꝝ vestigijs cōformemus. qz sicut dicitur Apoca. vij. Ex tribu iuda. xij. milia signati. Nō sicut vinea esaie q̄ debebat facere vuas ⁊ fecit labruscas. Esa. v. Quia sicut semp filij debēt imitari parentes. sic nos nostros fundatores ⁊ p̄decessores. Unde dicit Cas. in lib. xij. collaruz. Similitudinē suoꝝ felix vena custodit. qz pudet male facere cum nequicia nequeat in suo genere inueniri. Meli⁹ ergo est eligere nobilem q̄ diuitē. qz ille se exemplis p̄ioꝝ custodit. iste aūt in suis exemplū nō inuenit cui debeat se conformare. Nō ꝯ q̄ nos exēplo p̄decessoꝝ nr̄oꝝ debem⁹ esse

Infirmoꝝ exhortatores.
Miseroꝝ sustentatores.
Supnoꝝ contēplatores.
Iniquoꝝ castigatores.

Simus dico exhortatores trepidantiū infirmoꝝ vñ de iuda dr̄. j. Mach. iij. Dixit iudas Accingimini ⁊ estote filij potentes. ⁊ estote parati. Item sim⁹ sustētatores indigentiū miseroꝝ. Vñ. ij. Mach. xij. dr̄ q̄ illis qui in quodā p̄sidio obsessi erāt iudas necessaria mittebat. Item sim⁹ ꝓtemplatores eminentiū gaudioꝝ. Unde de patria paradisi dr̄ Esaie. lxv. Educam inquit de iacob semen. ⁊ de iuda possidentē montes sanctos meos ⁊ hereditabūt eam electi mei ⁊ serui mei habitabunt ibi. Item sim⁹ castigatores delinquentiū iniquoꝝ. Vñ de iuda dr̄. j. Mach. iij. Dr̄ ipe est p̄secutus inimicos ⁊c. Simus ergo charissimi de tribu iuda q̄ sicut dr̄. ij. Paral. xij. In iuda inuenta sunt bona opera. Istud est ergo ꝑm q̄ nos debemus nosipsos considerare.

Tertio dico. q̄ si volumus esse spūales iuda nos debemus clementer exuberare. qz sez nos debem⁹ esse radix dauid. Radix em̄ plus habet de humore ꝯ cetere ptes arboris. ⁊ ideo radix dr̄ vita arboris seu plante. qz sez ista habz alias ptes arboris vegetare ⁊ nutrire. qz sez inter alias psonas mūdi illi q̄ sunt de iuda. i. de statu ecclesiastico. debent esse humidiores. clemētiores. ⁊ in humore pietatis abūdātiores. Radix inquit dauid qz sez dauid sup oēs ex clemētia cōmendat. j. Mach. ij. Dauid in misericordia sua cōsecutus est regnū. Vñ de ista radice potest dici illud. Ezech. xxxj. Flumina manabāt in circuitu radicū ei⁹ ⁊ riuos suos emisit ad oīa ligna regiōis. Et Joel. iij. dr̄. Sup riuos iuda ibunt aque. qz sez charissimi. flumina pietatis debēt circa dices. i. circa curas ecclesiasticas manare ⁊ fluere. ita q̄ riuos beneficioꝝ suoꝝ debent ad oēs alios deriuare. Et sic igit ptz quō nos debem⁹ esse pietate exuberātes. Statꝰ nr̄os p̄siderātes. In bono ope p̄seuerātes. Sz heu ꝓh dubio multi sunt hodie de tribu iuda. i. de statu ecclesiastico q̄ sunt alteri⁹ p̄ditiōis. qz sez multi sunt q̄ nō hnt p̄seuerātiā ꝯ defluentiā. Nō stabilitatē. ꝯ labilitatē. Nō pmanentiā ꝯ desistentiā. Vñ ꝓcerto de multis hodie p̄t dici illud Esa. iij. Auferet dñs a iuda validū ⁊ fortē. qz sez hodie deficit in ecclesia ois virtus p̄seuerātie. fortitudinis ⁊ laboris. Sicut em̄ illi de terra iuda q̄uis fuerint deo p̄cipaliꝰ dedicati. ꝓpter tm̄ p̄cā sua ⁊ ciuitatis sue hierlm a nabuchodonosoꝛ trāslati ⁊ captiuati fuerūt Jxta illd Hiere. lij. Trāslat⁹ est iuda de tra sua. Sic vere ecclesiastici q̄uis a deo p̄mo fuerint p̄dilecti ⁊ ad ei⁹ seruicū p̄electi. qz tm̄ dediti sunt q̄nq̄ pluri

bus vicijs ⁊ peccatis. ideo modernis tpib⁹ tradidit illos dñs in manu Nabuchodonosor⁹ dyaboli. vl' pncipū secularīū quibus nō pñt resistere quoquo mō. a qbus tributis ⁊ seruitutibus subiugant. ⁊ sepe de locis ꝓpijs captiuāt Trēn. j. Migrauit iuda ꝓpter afflictōnem ⁊ multitudinē seruitutis. habitauit inter gentes nec inuenit requiem. Et Esa. iij. Ruit hierlm ⁊ iudas concidit. j. Macha. ix. dicit. Judas cecidit ⁊ ceteri fugierunt. Isti ergo non habēt virtutem perseuerantie. Item isti non habent pre oculis statum sue promissionis ⁊ eminentie. Si enim statum suum considerarent. nunqz tot mala facerēt vel paterēt. Quia vere chariſſimi bodie in iuda inueniuntur

Proditores ⁊ malicioſi. Dico em̄ q ibi sunt malicio
Turbatores ⁊ litigioſi. ſiſſimi ꝑditores. Vñ Joba.
Fedatores ⁊ luxurioſi. xviij. dicitur. q iudas scarioth tradidit dñm ihm xp̄m. Jtē ibi sunt litigioſi turbatores. vñ. ij. Mach. xiij. Q̄diu supest iudas impossibile ē pacem esse negocijs ipi. n. appellatoib⁹ ⁊ litigijs qñqz turbāt ⁊ destruūt ꝓpriā eccīam inſrem suā. vñ Zach. xiij. Judas pugnabat cōtra hierlm. Item ibi sunt luxurioſiſſimi fedatores. vñ. iij. Reg. xxj. Peccare fecit iudam in immundicijs. Hoc ergo de iuda ſufficit.

Judea Nota q iudea dr regio in qua in terra ꝓmissionis trib⁹ iuda ⁊ trib⁹ beniamin habitabant. vñ iudea ⁊ terra iuda ꝓ eodē supponūt. Et interp̄tat confessio vel glorificatio. ⁊ pōt significare statum eccle sie militantis. vel etiā statū aie penitētis. In vtraqz em̄ cōfitet ⁊ glorificat de⁹. ⁊ vbicūqz colit ⁊ etiā adorat de⁹. ibi est iudea vl' terra iuda. In ista. n. regione. ſ. iudee fuit xp̄s nat⁹ ⁊ mortu⁹ ⁊ ēt passus. ſurrexit ēt ⁊ ascēdit. q. ſ. ⁊ i aia ⁊ in eccia articuli de natiuitate passiōe ⁊c. credūt ⁊ tenēt. Sicut. n. dr in p̄s. Not⁹ in iudea de⁹ in isrl magnū nomē ei⁹. Nota ꝯ q iudea inuenit q̄druplex i scriptura. ſ. iudea

Exterior. Prima ē q̄dam regio corpalis. De qua dici
Interior. tur Joh. vij. Jesus nolebat i iudeā ambu
Inferior. lare. q. q̄rebant em̄ iudei interficere. Scda
Superior. est habitatio spiritalis. ſ. aia. de qua in p̄s. Facta est iudea sanctificatio ei⁹ israel ptās ei⁹. Tercia est ecclesia viator⁹. de qua Act̄. j. Eritis mihi testes in hierlm et in oi iudea et samaria. Quarta vero ē p̄pria seu gloria beator⁹. De qua pōt dici Joelis. iij. Judea in eternū habitabit et hierusalē in generatione ⁊ generationez. In iudea syrie bitant xp̄i contēptores. In iudea aie habitāt vtutes ⁊ mores. In iudea eccie habitant xp̄i seruitores. In iudea vero patrie xp̄i speculatores. Aduerte tn̄ q in sola iudea solet balsam⁹ reperiri. Quia vē in iudea corpali p̄ciosus inuēt⁹ fuit balsam⁹ Ihesus xp̄us p carnis assumptionez. In iudea vero spūali. ſ. in aia inuenit p gratiā et deuotionez. In iudea aūt inferiori. ſ. in eccia inuenit per fidē et cognitionez. In iudea insuper supiori. ſ. in patria inuenit per beatificā fruitionē. Vñ de xp̄o potest dici illud Dañ. xiij. Erat abacuc xp̄ba in iudea. Abacuc em̄ interp̄tat luctator fortis ⁊c Sufficit ergo de iudea gratia breuitatis.

Judeus. Nota q iud⁹ potest accipi in bono et i malo. In bono em̄ signat fideles dñi cōfessores: quia. ſ. iud⁹ interp̄tat confitēs vel glorificās. In malo vero designat puersos fidei contēptores. ſ. sectā nequissimaz iudeor⁹. Primi iudei sunt glorificādi. Vñ aplus j. Cor. ix. Factus sum iudeis iud⁹ vt iudeos lucrificarē. Scōi vero iudei sunt vituperandi: de quib⁹ Rom. ij. Indignatio tribulatio ⁊ angustia in omnē aiam̄ hois operantis malū: iudei primū et greci. Dicam⁹ ergo primo q sunt alicj iudei cōmendabiles: ⁊ isti. sunt iudei spūales. i. viri de um cōfitentes credētes et glorificātes. Antiquitus em̄ mul lus erat pplus qui deū crederet vel laudaret: vel qui legez dei suscipet vel teneret preter ppl'm iudeorū. et ideo iste solus aduentū xp̄i spabat: et salutē aie post mortē corpis expectabat: quia. ſ. illi qui sunt iudei spūales. i. viri sancti ⁊ p fecti deū habent p̄ ceteris credere: legē ei⁹ tenere. ⁊ salutez aie certitudinaliter expectare. Rom. j. Virt⁹ dei est in salutem oi credenti iudeo primū ⁊ greco. Et sic de talib⁹ spūalib⁹ iudeis pōt exponi illud. j. Cor. j. Judei signa petunt. greci sapientiū querūt. Vbi aduerte q illi qui volūt esse iudei debent habere Eminentē pfectionē q̄. notatur p signa inquit petunt. Excellentē discretionē. que ostendit in verbo sapientiam. que dr a sapio pis. Diligentem discussionē que ostendit in verbo q̄runt. Sit igit in nobis pfectio moralis. que scz notat p signa inquit. Sicut em̄ equi ⁊ canes nobiles aliquibus signis specialibus ab alijs distinguuntur. Sic vere boni nobiles et virtuosi aliquib⁹ signis spūalibus. i. aliquib⁹ virtutib⁹ et bonitatib⁹ ab alijs sunt distincti. Signa em̄ dei quib⁹ deus cognoscit suos sunt gratie et virtutes. Et ideo sicut illi qui portant signa solent admitti ad comedendū in domib⁹ p̄latoz. Alij vero qui signis carent solent exinde repelli. Sic vere in die iudicij illi qui ista signa portabunt. cōuiuiū padisi cū angelis introibunt. Illi vero qui signis talib⁹ priuabunt. ab hoc cōuiuio repellent Habeamus ergo signa ista q. iudei signa petunt. Apoca. vij. Signemus seruos dei nostri in frontib⁹. Et Ezech. ix. Signa thau sup frontes viroz gementiū et volentiū ⁊c. Et aduerte si vis p que signa cognoscit bonus equus. scz quando habet caput parū. macrū erectum. Aures acutas. oculos magnos. nares patulas. pedes mobiles. comaz crispā Et ꝓcerto talia signa debent in nobis apparere. Sit ergo in nobis caput intentionis parū p humilitatem. sit erectū per eternoz affectionē. sit etiam macrū p carnis macerationem. Sint aures acute ⁊ ꝓmpte ad audiendū diuinum mandatū ⁊ p̄dicationē. Oculi intellectus sint aperti ad videndum per discretionem. Nares etiā sint patule ad odoranduz celestia per deuotionē. Pedes sint mobiles ad discurrendum per obedientiā ⁊ subiectionē. Coma. id est exterior apparentia sit crispa. i. pilis virtutum munita p bonam ⁊ honestā conuersationem. Et ꝓcerto si ista habuerimus. equi boni. boni iudei. i. perfecti viri erim⁹. q. sicut dr Luc. xxj. Erunt signa in sole ⁊ luna ⁊ stellis. Sol em̄ pater est caloris. Luna mater est humoris. Stelle filie sunt splendoris. q. vere chariſſimi signa virtutū debent apparere in sole. i. in viris feruentib⁹ charitate. In luna. i. in viris fulgētib⁹ honestate. Judei ergo signa petūt. Unde Apoca. xij. Signū magnū apparuit in celo. mulier amicta sole ⁊ luna sub pedib⁹ eius. ⁊ in capite eius corona stellaz duodecim

Per solem intelligit charitas. Quia sicut dr Marci
Per lunam intelligit pietas. xvj. Signa aūt eos q̄
Per stellas intelligit honestas. crediderint hec sequētur. Bene ergo dictū est iudei signa petunt. Unde Joh. ij. Responderunt iudei ⁊ dixerūt. Quod signū ostendis nobis q hec facis? Patet ergo q si volumus esse spūales iudei in nobis debet esse virtuosa pfectio. Item sit in nobis discretio luminosa. que notat cū dicit. Sapientiā. Sapia em̄ dicit sc. entia de eternis. que dr sapientia a sapore. quia ista est sapida ⁊ suauis. Unde Prouer. viij. Sapientia melior est cunctis opibus. Unde de talib⁹ iudeis dicit Hester viij. Judeis noua lux orta visa est. Lux em̄ sapientiā designat. Juxta illud Eccs. ij. Ut transferrem animū meū ad sapientiā. Sit igit in nobis discretio luminosa. Item sit in nobis scrutatio curiosa. Querunt inquit. Deū em̄ debemus quererē ipm tamdiu q̄rere p bona apa q ipm possimus in patria inuenire. Vñ Joh. vij. Judei querebāt eum in die festo ⁊c. Vide infra de Querē. Et vide supra de Inuenire. vbi est illa auctoritas. Querite et inuenietis. Patz ergo q nos debem⁹ habere. Virtuosam pfectionē. Luminosam discretionē. Curiosam scrutationē. Et sic erim⁹ spūales iudei. Et sic dico q iudeus q̄qz accipit in bono ita q de talib⁹ dr Joh. xix. Jesus nazaren⁹ rex iudeor⁹. Isti sūt ergo iudei cōmēdabiles. Scōo dico q sunt alicj iudei detestabiles. Et isti sunt illi q̄ modo iudei nuncupant. ⁊ q̄ obstinati ⁊ excecati deo credere dedignāt. Isti em̄ sūt illi de q̄bus dr Apoca. iij. Blaspbemaris ab bijs q̄ se dicūt iudeos esse ⁊ nō sūt. ꝯ sunt synagoga satbane. Et nota q iudei sic Effrenati p seuitiā. Obstinati p malicia. Aggrauati p miseriā. Fuerūt em̄ effrenati xp̄m crucifigendo. Fuerūt obstinati fidē ei⁹ negādo. Sūt vero capciuati vel aggrauati misere diuagando. Dico ergo q isti habuerūt seuiciā effrenatā. qd bñ apparuit. q. suū ꝓpriū p̄rem. creatorē ⁊ redemptorē occiderūt. Giles q̄busdā aialib⁹ seu vermib⁹ qui int̄ folia terrebinti nascunt. q̄ corticē dicte arboris vñ nata sūt solēt taliter terebrare. corrodere pforare. q quidam p̄ciosus liquor qui terebintina dicitur exinde compellitur ema

nare. Sic vere charissimi cū ista animalia seu vermes. id ē iudei ab arbore terebunto. s. a xpō geniti fuerint ⁊ pducti ipi tamē eius corticem taliter clauis ⁊ lancea pforauerūt q̄ preciosum liquorem sanguinis sui. exinde cum violentia extraxerūt. Isti ergo sunt qui dixerunt Joh. xix. Crucifige crucifige eum. Et Jo. x. dicit. Sustulerūt lapides iudei vt lapidarent iesum. Isti sunt sicut canes Acteonis. qui sicut narratur in fabulis ꝓpriū dominū comederūt ⁊c. Isti ergo habuerūt sentiā effrenatā. Deinde dico q̄ isti habent maliciam obstinatā. Xpō em̄ presenti credere noluerūt nec fidem eius (gentib⁹ credentibus) receperūt ⁊ eaz adhuc negant ⁊ hactenus negauerūt. Plinius. n. dicit q̄ byena cōcipit sine mare. sed Aristoteles hoc negat. sicut etiam dicit idem. Canis etiam primogenitus solet tardi⁹ videre ⁊ in cecitate diutius pmanere. Quia vere charissimi byena. i. beata virgo xp̄m concepit ⁊ peperit sine mare Hoc tamen Aristoteles. i. populus iudeorum denegauit fiere. v. Negauerunt dominū. dixerunt nō est ipe. Nam ꝓcerto charissimi cum deus a principio habuerit duo genera filioz. s. populū iudaicū ⁊ gentilez. istud tamē ad sensum patet q̄ primogenitus. s. populus iudaicus diuti⁹ manet cecus ⁊ a lumine fidei alienus. Alio em̄ populo credēte iste credere nolūt. ⁊ in infidelitatis cecitate pmanet ⁊ p mansit. Sap. ij. Excecauit eos malicia eoz. Nō bene figuratum fuit Luc. xv. vbi dr̄. q̄ filius ꝓdigus fuit a patre in domū cum gaudio receptus. De quo indignatus primogenitus qui laborabat in agro domū patrisfamilias ingredi non volebat quousq̄z in fine a patre extitit introduct⁹. Quia. s. iudei qui sunt primogeniti filij dei (iuxta illud primogenitus meus israel. Exo. iiij.) prodigis ⁊ vagis gentilibus domū ecclesie p fidem reuertentibus. ingredi noluerūt. sed in ꝓpria pfidia permanserūt vsq̄z ad finem ipum. ⁊ cum intrauerit plenitudo gentiū. omnis israel saluus fiet. Roma. xj. Tunc. n. erunt iudei similes crocodille qui primo occidit hominē postmodū plorat eum. et finaliter deplorat illum. sicut dicit Plinius. Quia ꝓcerto iudei xp̄m quē primitus occiderūt in fine plorabūt ad ipsum per penitentiā reuertendo. Juxta illud. Plangent eū planctu q̄si sup vnigenitū. Et planget terra. familie ⁊ familie seorsuz Zach. xij. Et Apoc. j. Tunc plāgent se sup eū oīs tribus terre. Ipsum etiā per fidē deuorabunt et eū sibi incorporabunt ⁊ manducabūt. Juxta illud Augustini. Crede ⁊ māducasti. Quod vtiq̄z figurat in serpente et moyse. Virgaz em̄ conuersam in colubz bozuit moyses accipe: caudā tamen eius iubet a dño tenere. ⁊ tūc i virgā q̄uertit sicut ante sicut habet Exodi. iiij. Quia vere q̄uis moyses. id ē populus iudeoz bozreat modo accipe credere et tenere. p fidem illā virgā quā emisit dñs ex syon. scz dei filium xp̄m p eo q̄ in colubz. id est in carnē audit eum transmutatuz in cauda tñ. id est in fine per fidē apprehendet. et tunc ipse conuertet in virgā. quādo scz illud quod soluz crediderat carnē fuisse. credet simpliciter deū esse. ⁊ deū in homie latuisse. Patet ergo quō iudei modo habēt maliciā obstinataz Unde Act. xiij. increduli fuerunt iudei. Deniq̄z dico q̄ isti habent miseriā aggrauatā. Nullus em̄ fuit vnq̄z populus qui tot miserias ⁊ captiuitates a principio sustineret. Figurati em̄ fuerūt in chaym primogenito adā qui q̄ occiderat abel fratrē suū. posito signo in facie eius factus ē vagus ⁊ pfugus super terrā. Quia vere iudei in facie cognoscunt: et quia fratrē suū xp̄m occiderunt: sicut vagi ⁊ profugi p mundū sine domicilio ꝓpio diuagant. Unde Osee ix. Abijciet eos deus quia non audierūt eū: ⁊ erunt vagi in nationibus Unde Act. xviij. Precepit claudius discedere oēs iudeos a roma. Sufficit ergo de iudeis. Vide infra de xp̄i passione.

Judicare. Nota q̄ iudicare idē est qđ discerne re. Un̄ de boie sapiente et discreto in aliqua arte dicit q̄ ipse est homo boni iudicij. Judiciū em̄ nihil aliud est q̄z discretio inter qualitates et conditiones rerū. Prouer. xxxj. Discerne quod iustū est et iudica inopē et pauperem. Cum igitur scriptura agat de duplici iudicio diuino pariter et humano. Primo de humano iudicio aliquid est dicendū. Et nota q̄ iudiciū in scptura significat Ordinatiuā iurisdictionē. Primo ergo dico q̄ p iudicium intelligit iurisdictio Estimatiuam opinationē. Executiuā cōdemnationē. ordinatiua. Et sic sumit in ps. Ecce nūc reges intelligite. eruditimini q̄ iudicatis terraz. Judicatis in ꝯt. i. ordinatis disponitis ⁊ gubernatis. Item p iudiciū intelligit estimatio opinatiua. Et sic sumit Job. vij. Nolite iudicare sm faciem sed verū iudicium iudicate. Item per iudiciū intelligitur condemnatio executiua. Et sic sumit Sapientie. vj. Judiciū durissimū fiet his q̄ presunt. Quia ergo nomen iudicij importat status iurisdictionem negocioz cognitionem ⁊ negocioz diffinitionem. bene patet q̄ officiū iudicandi debet committi viris autenticis ⁊ honestis. Viris prudentib⁹ ⁊ discretis. Viris etiā deū timentibus ⁊ perfectis. Judex enim in populo est sicut oculus in corpore a quo dependet regimen corporis vniuersi. Nam sicut oculus habet de coloribus iudicare. foueas et pericula pcauere ⁊ puidere. ⁊ cunctis membris alijs de debito regimine prouidere. Sic vere iudex debet de coloribus id est de personaz conditionib⁹ discernere. reipublice pericula cognoscere. ⁊ omnia membra corporis. id est omnes personas sue iurisdictionis debite gubernare. Et ideo de talibus videt dici illud ps. Recte iudicate filij hominū. In quibus verbis ostendit q̄ illi qui volūt iudicare debēt habere tres speciales virtutes. scz Veritatē in intentione. qđ ostendit in verbo. Recte. Charitatem in affectione. qđ ostendit in verbo. Filij. Claritatē in cogitatione. qđ ostendit in verbo. Hoim. Debet em̄ bonus iudex habere. Intentionis rectitudinem. Recte inquit iudicate. Dilectōnis plenitudinem. Filij inquit. qui scz sunt q̄ habent naturalē dilectionem ad patrem. Discretionis limpitudinem. Hominum inquit. qui scz sunt animalia rationabilia. Dico igit si volumus debite iudicare nos debemus habere veritatem in intentione. Recte inquit iudicate. Istud em̄ summe pertinet ad bonū iudicem. q̄ scz quicq̄d faciat. habeat intentionem rectam. veram. iustam ⁊ bonestā. Sicut enim scriptor non potest recte lineare nisi regula sua fuerit recta Sic procerto iudex non potest rectum iudiciū facere. nisi intentio sua que scz est regula seu forma actuū ⁊ operū exteriorz recta fuerit atq̄z facta. Recte ergo iudicate. id est recte inter merita personarum ⁊ causarum discernite. Quia sicut dicit Prouerbio. xx. Ex studijs suis intelligit puer si munda ⁊ recta sint opera eius. Rectum enim dicit quod non pendet plus ad vnam partem q̄z aliam. quia vere intentio iudicis debet esse recta ⁊ iusta. ita q̄ non debet magis inclinari ad vnam personaz q̄z ad alteram. non pl⁹ ad amicū q̄z ad inimicū. nō plus ad vicinū q̄z ad peregrinum. Recte ergo iudicate. vt sic cuilibet possit dici illud quod dictum est symoni qui interpretat obediens Luc. vij. Recte iudicasti. Et Jeremie. ix. Dedisti eis domine iudicia recta. Quod tamen procul dubio hodie est contra multos iudices et prelatos superiores pariter potentes. qui procerto non vident habere intentionem rectam. q̄a scz non intendūt in suis iudicijs nisi propriam vtilitatem non cōmunē propriū lucrū non alienum. fauorem specialem non iusticiam generalem. Quia sicut videmus q̄ nimia propinquitas alicuius rei. vel nimia distantia. vel aliqua alicuius rei interpositio. vel etiam oculi mala dispositio impedit in oculo rectuz iudiciū. Sic vere in oculo. id est in iudice rectū ⁊ verum iudicium impedit quandoq̄z quando persona nimis ei appropinquat per specialem affectum. vel quando oculus iudicis est corruptus per auaricie defectū. vel etiā quando aliquid interponitur. scz aliquod munus seu precium. Potissime aūt impedit hodie rectum iudicium propter propinquitatem affectionis. vt quia sibi attinet. vel q̄ prece vel precio ipsum amat. Res etiam que est immediate super oculū ab oculo non videt. neq̄z sinit alia videri. cū̄do vero aliq̄s habet aliquā personam super oculū cordis. per nimiā affectionē. nec ipsius demerita nec alioz merita vident. nec de ipis debite iudicat. quib⁹ pōt dici hodie illd Sap. vj. Cū essetis inquit ministri regni illi⁹ nō recte iudicastis. neq̄z custodistis legē iusticie. Nō sic charissimi. nō ꝯ recte iudicate. q̄ sicut dicit Petr⁹ Rauēnensis teste cicerone. Personaz iudicis exuit q̄squis amicū induit. Equitaz em̄ cui iudex obsequit. ignorat odiū ⁊ amoz̄. habeam⁹ igr̄ in intentione veritatem. Item debet iudex habere cha-

ritatem in affectione. filij inquit. Filius enī nomē est amoris. q; sez boni iudices q̄uis exterius ostendant rigorem. intus tamen semp debent habere charitatem cōpassionez z amorem. Magis enī debet p̄cedere iudex ex amore q̄ ex rigore. ex charitate q̄ ex seueritate. Sicut enī lapilli seu calculi videnť exterius duri z frigidi. z tamē interius potentialiter habent ignē. qui si collisi fuerint stati exit. Sic vere charissimi boni iudices sepe credunť esse duri z frigidi. id est crudeles z indevoti ꝓpter rigorem iusticie quē exterius p̄tendunt. qui tamen in reiveritate sunt interius ignei. charitatiui z benigni. Filij ergo. Et sic tales erūt illi filij. de quibus dicť in p̄. Filij tui sicut nouelle oliuaz. Oliua enī signat virtutem pietatis z charitatis. que semp debet in visceribus iudicū abundare. vt sez benigniter z mature possint subditos iudicare. Juxta illud Sap̄. xij. Tu aūt domi nator virtutis cū tranquillitate oīa iudicas. z cū magna reuerentia disponis nos. Jsti sunt ergo filij. i. charitatiui z pij. benigni pariter z modesti. q; sez bonis debent se ostendere benignos ipsos debite promouēdo: q̄uis malis se debeant ostendere valde duros ipsos acriter puniendo. Exē plo leonis cuius natura est boibus valde benigna. ergavero bestias valde dura. sicut p̄ exemplis varijs declarari. q; sez iudex debet hominibus. i. bonis p̄sonis esse bonus z pius. bestijs aūt id est malis debet esse rigidus z austerus. filij ergo. vt de iudicibus bonis dicať illud Zach. iij. Jsti sunt filij olei splendoris. Cuius tamē cōtrarij faciunt multi. similes formicis. de q̄bus dicit Plinius. q; boibus nocēt vsos tamē iuuant. q; sez mali iudices solent bonis nocere. malos aūt in sua malicia sustinere. Et maxime si boni sint homines. i. paupes z nudi. Mali vero vsi. i. diuites z hirsuti. Sufficit enī talib⁹ q; inꝟsis. i. magnis diuitibus inueniunt magnū vellus diuitiaz z munerū. cōtra illud. Qui iustificatis impiū p̄ muneribus. z iusticiam iusti auferetis ab eo. De quibus loquit Jsido. iij. de sūmo bono. Grauius inquit laceranť paupes a prauis iudicibus q̄ a cruentis bostibus. Nullus enī p̄do tā crudelis in alienis quā tum malus iudex in suis. Jlli ergo nō sunt boni filij & mali similes filijs samuel. De quib⁹ dicť. j. Regū. viij. q; cū senuisset samuel. posuit filios suos iudices israel. qui declinauerunt post auariciam. acceperunt munera z peruerterūt iudicium. Quia p̄certo istud est verum q; quando ardor auaricie in corde iudicis incalescit. statim ab eodem amor et pietas euanescit. Calor enī exterior innaturalis mortificat calorem interiorem et etiam naturalem. humorem vero solet consumere z penitus desiccare. sicut patet in aceto Nam vinum calidum propter calorem aeris circumstantis efficitur frigidum z siccum. Sic vero dico spūaliter q; calor exterior. id est auaricia a bonis exterioribus introducta. calorem z humorem. id est charitatem z pietatem interioris conscientie habet destruere. z ipsum penitus enervare. Et ideo p̄cipit Exodi. xviij. Prouide inq̄t de omni plebe viros sapientes z timentes deum. in quibus sit veritas z qui oderint auariciam. qui iudicent populum omni tempore. Non sic ergo. sed habeat iudex charitatem z affectionem filij inquit. Item iudices debent habere claritatez in cognitione. q; sez debent esse filij hominum. id est imitatores p̄sonarum rationabilium. Debent enī esse sapientes z prouidi z discreti. vt cognoscant quid sit agendū vel etiā quid omittendū. Si enī equus cecus in quadriga primus iret. totum in p̄cipitium laberet. Quia sicut dī Matb. xv. Si cecus ceco ducatum p̄stet ambo in foueam cadunt. Sicut bene patuit in lamech. qui cecus existēs loco bestie hominem interfecit. sicut dicitur in bistoria scholastica. Sicut etiam patuit in Samsone. qui cecus factus cum colūnas domus teneret se z alios interfecit sicut dicit Judicū xvj. Quia vere iudex qui est cecus p ignorantiam nescit bene iudicare de meritis personaz. Sepe enī fit q; credit esse bestiam illum qui est homo. id est q; credit esse malum illū qui est bonus. z sic vnum loco alterius sepe punit. Et ideo necesse est q; sit homo. id est p̄sona rationabilis z discreta. Sicut de Salomone dicit. iij. Regum. iij. Cognouerunt sapientiam dei esse in eo ad faciendū iudicium. Et in p̄. dicit. Et nunc reges intelligite. eruditimini q; iudicatis terrā. Unde de quolibet discreto iudice potest dici illud. j. Cor. ij. Animalis homo non percipit ea que sunt spiritus dei. spūalis aūt iudicat oīa. Patz ergo quō iudex debet habere

Puram intentionem. Recte inquit iudicate filij homini. Judicium ǵ signat iuris.

Claram discretionem. Veram dilectionem. dictionē ordinatiuā. Scdo principaliter dicam. q; indicium signat estimationē opinatiuam. z sic iudicium in malo signat vicium detractionis. explorationis z opinionis. Sunt enī multi qui de factis z dictis omnium volunt opinari. iudicare z determinare. z hoc communiter non in bono sed in malo. quia sepissime accidit q; illud quod factum est ab aliquo bona intentione. mali iudicant illud esse factum mala intentione. Vicium enī oculi facit ipsum male de rebus iudicare. sicut patet de freneticō qui iudicat in parietibus esse imagines que tamē sunt interius in sua fantasia in cerebri concauitate. Turbidus etiā oculus in candela videt circulū. qui tamen circulus nō est in candela. sed est defectus in oculo q; non sinit eum bene iudicare. Sic vere charissimi mali z defectuosi non iudicant bodie de negocijs sm ipsoz cōditionē z valorem. sed sm suam propriam malā opinionēz errorem. Vicium enī illud quod in se sentiunt. in alijs credunt esse. ideo de alijs z aliorum operibus iudicant semp malum. qōvtiq; non prouenit ex aliq; prauitate. sed ex sua propria malignitate. Tales reprehendit apostolus Roma. xiij. Tu quis es q; iudicas alienum seruum? domino suo stat aut cadit in quo enī alium iudicas. teipm cōdemnas. Cbristus etiā dicit in euāgelio. Nolite iudicare z non iudicabimini. In quo enī iudicio iudicaueriť iudicabimini. Matt. vij. Ubi nota q; istud iudiciū opinatiuū decipit trib⁹ modis. Jpm enī decipit.

Familiaritas. Dico familiaritas. Nam sicut dicūt

Amoris quātitas. astrologi. Stella quando est in pun-

Odij prauitas. cto meridiei vbi cōstat q; nobis est vicinior. videť tunc temporis esse minor. q; vere nescio quomodo fit q; illi qui sunt nobis viciniores z familiariores videnť nobis imperfectiores z minores. q̄uis in reiveritate sint ceteris meliores. Unde de quadaz domina francie narrať. Qz cum militem virum suū sub incognito habitu. semel videreť in quodaz fracto armoz strennuissime se habere. ipm de strennuitate vltra modū cōmendabat nesciēs quis esset tandem tamen comperiens ipm esse virum suū strēnuitatem suam quā prius cōmendabat incepit cōtemnere. dicens in gallico. Fy an deable ceſtle nře. boc est dictu. Deu ex parte diaboli iste est marit⁹ noster. Ecce ergo quomō iudicium istius mulieris p̄cedens familiaritas perturbauit. Bene ergo dicit Jnnocētius. libro de cōditione bumane nature. Crudelitas odiū. familiaritas parit ptemptum. Unde talis pōt dicere illud. j. Cor. x. Libertas mea iudicať ab aliena pscientia. Judiciū ergo impedit familiaritas Deinde dico ipm impedit amoris quātitas. Teste enī Seneca. Amor iudicium nescit. Illud enī qd amatur. semper melius q̄ sit esse iudicatur. Sicut enī res ꝓpinquior. falso iudicať esse maior. Sicut patet in luna q̄ q̄uis sit minor oibus stellis. q; tn̄ est nobis ꝓximior. videť z creditur esse maior. Sicut insup vna stella videť esse due si vis attentissime ferať in ipm. Unū etiā granū rotundū videť esse duo. si cū duobus digitis primis simul immediate tangatur. Sic vere fit q; ille qui nobis p cognationē z amorē amplius ꝓximať a nobis maior z melior iudicať. Nam si oculus cordis ad considerationē bonoz alicuius psone p affectionem excessiue se dirigat. illud ꝓcerto qd nō est nisi vnū credit esse duo. quia sez ipm iudicabit duplo meliorē q̄ veritas requirit. Quod vtiq; videť in multis ꝓlatis. qui cognatos z nepotes suos iudicant meliores. z ideo ipos faciunt in dignitatibus potiores. Quando enī parua z minuta littera videť mediante aliquo grosso. medio. s. cristallo seu vitro. grossior z apparentior ab illis q; habent visum debilem iudicať. q̄uis in veritate lra semp eadem pseueret z pmaneat. Sic vere qn̄ ꝓlatus vel iudex habet visum discretionis debilem z ineptum. tunc ille quē videt mediāte grosso medio. i. mediante carnali affectione. ab ipso grossior melior z pfectior iudicať. q̄uis in se parvus imperfectus z modic⁹ dinoscať. Ideo talib⁹ ita carnaliter iudicantib⁹ dicit Jbū. viij. Vos sm carnem iudicatis. Impedit ergo iudiciū amoris quātitas. Dico deinde q; verū iudicium

impedit odij grauitas. Sicut enī res q̄q̄ sit i veritate magna: rone remotiois iudicat multotiēs esse parua. Ille etiam q̄ est in mari in alio naui iudicat q̄ circūiacētia littora moueant. q̄ in veritate nō mouent. ipe vo existēs in naui: mouet t agitat. Sic ꝓculdubio charissimi illi q̄ ab aliquo sunt remoti p odiū t rancorē: t qui in mari. i. in amaritudine inuidie vel tristicie. iracūdie motib⁹ cōtra aliquē agitātur: illos q̄ in veritate sunt stabiles atq; magni. i. viri notabiles t perfecti: t in moꝛib⁹ bonis vtuosi. iudicāt esse modiles atq; paruos. i. imꝑfectos: inconstantes: t a quantitate virtutū oīmode destitutos. Quia breuiter istud est verum q̄ mot⁹ odij t rancoris facit de aliis indebite iudicare. Nō ptz in detractoꝛib⁹ t hypocritis: q̄ de factis alioꝛ solēt iudicare t male de oībus opinari. Nō enī possunt iudicare de aliquo q̄ sit bonus. Sicut enī teste Jsidoꝛo: lapis q̄ dicitur elitropia ita illudit oculos circūstantiū q̄ solez facit rubeū t sanguineū. q̄uis sol in veritate semp sit lucidus t clarus. Sic ꝓcerto odium t inuidia taliter querit oculos. id ē iudicia detractoꝛ: q̄ illos q̄ sunt lucidi atq; clari. i. boni discreti t perfecti: iudicant esse sanguineos t carnales. Vñ de istis pōt dici illud Eccles. x. Jn via stultus ambulans: cū et ipe insipiēs sit oēs stultos estimat. Talib⁹ pōt dici dyabol⁹ de quolibet viro bono illud qđ dicit de xpo pylatus. Accipite eum vos t sm legē vestrā iudicate. Joban. xviij. Jsti debent audire vbum Hiero. in omel. Melius est inq̄t tacere q̄ aliq̄d temere iudicare. Tales enī reprehendūtur in ꝑ. Usq̄quo iudicatis iniq̄tatem ꝛc. Malum enī est sm apparētiā iudicare. q: sepe fit q̄ ille q̄ exterius apparet ex aliq̄bus accidētib⁹ esse mal⁹: est intus i cōscia valde bon⁹. Si enī ossa ex apparētia iudicarēt intus sicut extra durissima crederēt. que tn sūt interi⁹ medullosa Quia vere sepe fit q̄ aliq̄s exterius videt esse durus t indeuotus: q̄ tamē intus in corde t in ꝓscietia est valde bonus. t medulla charitatis t gr̄e totus plenus. Bene g̃ cōsulit saluato: Joh. vij. Nolite iudicare sm faciē. s. iustum iudiciū iudicate. Jmpedit ergo verū iudiciū. i. verā opinionem t estimatōem. O dū prauitas. amoris quantitas. familiaritas. Et sic ptz sm principale. s. q̄ iudiciū signat opinatiuā estimatōem. Tercio principaliter dico. q̄ iudiciū signat executiuā condēnationē. Et sic pōt accipi ꝑ extremo iudicio. Sed de boc vide infra in titulo sequēti.

Judiciū diuinū. Nota q̄ iudiciū diuinuz ē in duplici differētia Est enī vnū iudiciū particulare. Aliud erit vniuersale. Primū est valde nobis occultū. Scōm erit oībus manifestū. Primū quotidie celebrat. Scōm in fine tēpoꝛ expectat. De occulto g̃ primo dei iudicio pōt dici illud ps. Judicia tua abyssus multa. Vñ sicut abyssus ē lacus ꝓfundissim⁹ cuius ꝓfunditas nō attingit nec videt. q: sez splendoꝛ lucē create ad tantā ꝓfunditatē attingere nūq̄ potest. Sic vere occulta dei iudicia ita sunt excellentia t ꝓfunda: q̄ lux humane t create sciētie ad eoꝛ cognitōem seu noticiā nō attingit. Quia q̄uis effectus iudicioꝛ dñi quotidie videamus: causas tn eoꝛum ignoramus. q: sez effectus sunt visibiles: cause tamē eoꝛ sunt imꝑscrutabiles. Quod admirans apls Roma. xj. dicebat. O altitudo sapie t sciētie dei q̄ incōprehēsibilia sunt iudicia ei⁹: t inuestigabiles vie ei⁹ Sicut enī videmus q̄ in camera plamēti reddūtur secreta iudicia: que tandē exteri⁹ publicant. t p manus baiulorum ad executōem debite demādant. Sic vere in camera secreta diuine voluntatis ordinant iudicia sūmi regis: ibiq̄ secretissime primitus diffinit. quicquid in rebus humanis per manus baiulorum: id est angelorum diuina ꝓ fundita operatur. Nota ergo. q̄ ista iudicia sunt

Cōmendanda — Debēt enī ab oībus cōmendari: q̄a sez cōstat q̄ semp habēt iustitiam annexā

Formidanda

Meditanda. — Vñ bene laudabat enī illa anna Thobie. iij. Just⁹ es dñe: t oīa iudicia tua iusta sunt: t oēs vie tue misericordia t veritas. Item debēt ab oībus formidari. Sicut enī bō q̄n audit tonitrua t chorruscatōes: solet valde timere: t hoc ne fulgur de nubib⁹ ereat ipm̄q̄ ꝓcutiat t occidat. Sic ve q: quotidie audim⁹ tonitrua diuinaꝛ cōminationū: t videm⁹ chorruscatōes suaꝛ terribiliū ordinatiōnū: merito debem⁹ timere: t ne forte ꝑ fulmē sui occulti indicij feriamur cōtinue formidare. Sic timebat dauid cum dicebat. Cōfige timoꝛi tuo carnes meas: a iudicijs enī tuis timui. Item debent ab oībus meditari. Juxta illud Ps. Memoꝛ fui iudicioꝛ tuoꝛ a seculo dñe: t cōsolatus sum Magna enī est cōsolatio bono viro q̄n ꝑsiderat iudicia dei sez qualiter subito t vltra humanā opinionē cōsueuerunt malos deicere: bonos defendere: fortes ꝓbare: humiles exaltare: t iniquos in ꝑsenti remūnerare. Jn isto enī dei admirādo iudicio fuit Aman dilectus. fuit Daniel a leonib⁹ ꝓtectus. fuit Dauid electus. fuit fortis Job ꝓbatus. fuit humilis Joseph sublimat⁹. fuit etiam diues epulo in nullo remūneratus. Fit enī dei ignoto t iusto iudicio vt mali h rideant vt in fine lugeant. Et iniq̄ modo remūnerent: et in fine exterminēt. Ista igit sunt a bonis ꝑsiderāda: t ꝑ cōsolatōe habēda: t cōtinue meditāda: sicut faciebat Dauid cū dicebat. Cognoui dñe q̄ equitas iudicia tua. t in veritate tua humiliasti me. Et alibi dicit. Judicia eius in conspectu meo semp. Cōsiderāda sunt ergo. Vñ Gregoꝛ⁹ in moꝛal. dicit. Judicia dei dū nesciūtur. nō audaci sermone discutiēda sunt: s̄ formidoloso silētio venerāda ꝛc. De occultis dei iudicijs omitto: q: infra de ꝓuidētia diuina plurima sunt dicēda ꝛc. Ubi inuenies figuras varias t exēpla. Hoc solū ad ꝑsens aduerte: q̄ deus sūs videt cuidam lapidi magnetis q̄ est in ethyopia. Dicit enī Jsid. q̄ magnes inuenit in ethyopia q̄ habet plures angulos diuersarū et ꝓtrariaꝝ virtutū. Vñ in vno angulo ferrū attrahit. in alio vero angulo ferrū a se reijcit t repellit. Sic ve charissimi: deus videt habere plures angulos. i. plures ꝓuidētie sue differētias t modos. Ille enī vnus t idem exīs aliq̄n vtitur vtute attractiua ad ferrū. i. fectos pctōres ad pniam puertēdo. sicut patuit in paulo t maria maggalena. Aliq̄n vtitur vtute expulsiua ipos a sua gr̄a repellendo. i. in peccatis ipos dimittēdo t ad moꝛtē eternā finaliter reseruando. Sicut enī dr Roma. ix. Cui vult misereꝛ deus t quem vult indurat. Malach. j. Jacob dilexi. Esau aūt odio habui. Judicia g̃ dei sunt Meditāda. Timēda. t Laudāda

De extremo autez iudicio q̄uis sit materia terribilis t ꝓfunda: t nobis incogitabilis t ignota: possumus tn sm facultatis modulū aliq̄d balbutire. Notemus g̃ q̄ sicut reges t ꝓncipes solent assisias suis certis tēpoꝛibus statuere: vbi solēt causas t negocia diffinire. Sic vere rex regū deus vnam magnā assisiā seu vnū magnū parlamētum t cōsistoriū ordinauit: in quo in fine tēpoꝛ omes homines iudicabūtur. t in quo saluꝫ vel damnatōis negocia norma iusticie decidētur. Vñ apls dixit Actuū. xvij. Statuit dñs diem in quo iudicatur⁹ sit oꝛbem terre in eq̄tate. De isto vo die t de isto parlamēto mirabilia dicit scꝑtura Vocat enī ipm Sopho. j. diem ire: diem calamitatis t miserie: diem tribulatōis t angustie. diem tenebraꝝ t caliginis diem nubis t turbinis. diem tube t clangoꝛis. Quia ꝓcerto charissimi: dies illa erit amarissima pctōribus q̄ ibidem ꝑpetuo damnabūtur. Sicut enī mustela si ruta munita sit basiliscū inuadit t supat. Sic vere xps ruta amare seueritatis armat⁹: basiliscos. i. dyabolū t reprobos tūc tēpoꝛis supabit t etiam ꝑpetuo condēnabit. Sopho. j. Vor diei domini amara. tribulabit ibi fortis. Sic enī aries q̄n q̄ retrocedit vt tandē reuertēs durius ꝓcutiat resistentē. Sic vere deus dum durat vita ꝑsens videt retrocedere. penam patis debitam dissimulādo. t pctōres in boc seculo nō punīēdo. Jn die vero iudicij contra pctōres q̄ modo resistūt ipius volūtati veniet obuius t festin⁹. ipos q̄ dure percutiet et damnabit. q: sicut dicit Prouerbioꝛ. vj. Zelus t furoꝛ viri non parcet in die vindicte: nec acquiescet cuiusq̄ precibus: nec recipiet ꝓ redemptōe dona plurima. Sicut enī aries dicit verueꝛ sm Jsid. eo q̄ vermem vebat. quia sez vermem habet in capite ꝑ quem excitat ad alios feriēdum. Sic vere xps q̄ modo est agnus p benignitatez: tūc vero fiet aries p seueritatē: t vermem seuere iusticie. tunc in capite diffinitōis sue portabit: q̄ ipm ad puniēdum dānādum t iudicādum reprobos excitabit. Psal. Excitatus est tanq̄ dormiēs dñe: t tanq̄ ꝛc. Sicut ergo video q̄ in mūdi iudicijs seruat ordo: q: sez oportet q̄ assisia ꝑcoꝛ-

zetur. q locus determinet. q reus citet. q iudex ibi p̄sen-
tetur. Item necesse est q ibi sint. Accusantes. Assistentes.
Testificates. Item necesse est q ibi sit Testiū publicatio.
Sententie diffinitio. Sententie executio. Sic procul
dubio charissimi dico. Oz de futuro iudicio

Dies est p̄conizatus.
Locus est determinatus.
Mūdus est totus citatus.
Judex est totus paratus.
Item ibi erūt accusatores
magne improbitatis.
Assistētes magne auctoritat.
Testes maxime veritatis.
Publicatio maxime caritat.
Diffinitio dure seueritatis.
Executio dure penalitatis.

In his em̄ decē particulis consistit tota materia iudi cij finalis. Dico ergo pri mo de iudicio: q dies ipsi us est p̄conizatus. Sicut em̄ dicat Pli. Exitus regis apum de alueari suo loge ante solet p̄sciri. z q̄busdā signis z strepitibus antea trium dierum spacio p̄co gnosci. Sic ve futurus eri tus regis de padiso ad iudiciū a magnis tēporib⁹ est p̄co nizatus. z ꝓbetaz vaticinio ꝓclamatus: z tribus diebus ante. i. tribus mūdi tēporib⁹. scz tpe legis nature: legis scri pte: legis gratie: a sanct patribus p̄dicatus. Prima. n. die scz tpe legis nature p̄conizauit ipm Job. xix. Fugite inq̄t a facie gladij. qm̄ vltor iniq̄tatum gladi⁹ est. z scitote esse iudiciū. Secūda die scz tpe legis scripte ipm p̄conizauerunt multi. z inter ceteros Esaias dicēs Esa. iij. Dñs ad iudici um veniet cū senib⁹ populi sui. Et Joelis. iij. Veniet dies d ii magnus z horribilis. Et in infinit alijs locis. Tercia aūt die. s. tēpe legis gre ipum p̄conizauit psonaliter ipe iudex. Job. v. Pater oēm iudiciū dedit filio. Apls etiā dicit Actuū. xvij. Statuit dñs diē in qua iudicatur⁹ est orbem terrarū. Sed finaliter in ista vltima die. s. in fine tpis gratie. fiet alia magis euidens p̄conizatio. que scz fiet per signa. quia sicut bt̄us Hieronim⁹ inuenit scriptū in āhalib⁹ iude orū. Quindecim signa iudiciū illud p̄cedent: q̄ sui terribi litate istius diei terrorem z asperitatē: z iudicis rigorem z seueritatē manifeste significabūt z ostēdēt. Ista aūt signa p̄cedentia qz ratis cōiter sūt vulgata nolui huic operi inse rere: z maxime cū nesciatur si sint vera. Dico ē ergo dies p̄conizatus. Potissime aūt p̄conizabit p turbam angelicaz z p ignē conflagratiōis. Quia sicut dr. j. Coz. xv. In momēto. in ictu oculi. in nouissima tuba fiet iudiciū. In canonica etiā beati Petri. j. Pet. iij. dr. Oz ignis pflagrabit mūdum z purificabit oia elemēta. Sicut em̄ dr in ps. Ignis ante ipm p̄cedet: z inflammabit in circuitu inimicos eius. Et q fort iste ignis poterit multa facere q̄ in iudicio vel ante iudiciū sunt futura. qz scz per ignē mōtes z valles ad equalitatis planiciem deducētur. Et Baruth. v. Cōstituit dñs humiliare oēm montē excelsum: z cōualles replere in equalitate terre. Tūc em̄ erūt prava in directa: z aspera i vias planas. Esa. xl. Per ignē turres z edificia destruent. Per ignem elemēta purificabūtur. z a sorde quā a peccat boim contraxerūt purgabūtur. Per ignem fluct⁹ fontiuz et fluminū terminabūtur. Per ignem herbe z arbores: bestie z volucres. pisces z serpentes: z cūcta que in mundo sunt sensibilia vl vegetabilia siccabūtur. Ignis em̄ ꝑm sanctos. xl. cubitis ascendet sup altiores mōtes mūdi: sicut aq̄ in tpe diluuij legit ascendisse. Tūc em̄ qz cessabit mot⁹ celi: necesse erit cūcta generabilia z corruptibilia cessare. Ignis ergo ille erit vltimus z imediatus nūcius z vltim⁹ precō istius diei. Un Esa. vlt. Ecce dñs in igne veniet: z quasi turbo quadrige eius. reddere in indignatōe furorem suum: z increpatōem suam in flāma ignis: qz dñs in igne diiudicabit z i gladio suo ad oēm carnē: z multiplicabūt interfecti a dño. Dies q̄ iudicij ē preconizat⁹. Sc̄o dico. q locus iudicij est determinatus. qz scz in monte olineti in valle iosephat: q̄ est in decliui dicti montis erit iudiciū. sicut dr Joel. iij. Sicut em̄ iudex bz ponere sedē in loco medio z cōmuni: vt in vtroq̄ latere possit ad eū haberi accessus. Sic vere xps sedem iudicij sui cōstituit in loco cōmuni z medio. i. in hierusalē in dicta valle. vbi dr esse mediuz mūdi: vt ab vtraq̄ parte mūdi possint mortui equalit aduenire. In ps. em̄ dr. Hierusalē que edificat vt ciuitas: cuius ptic̄patio eius in idipm. qz illic sederunt sedes in iudicio: sedes sup domū dauid. Joelis. iij. dr. Cōgregabo inq̄t oēs gentes z deducam eas in vallez Josaphat z discepta bo cū eis ibi. Justū est em̄ q in patria in qua dñs in forma serui extitit iudicat⁹: in eadem in forma regis z dñi iudicet vniuersos. Dico q̄ q locus iudicij ē determiatus. Tercio dico. q ad iudiciū mūdus est citatus. ibi em̄ oportebit psonaliter cōparere oēs illos q̄ sunt: fuerūt: z erūt. Quia teste ap̄lo. Oēs nos manifestari oportet ante tribunal xp̄i: vt vnusquisq̄ recipiat ꝓut in corpe gessit: siue bonū fuerit siue malum. ij. Coz. v. Sicut em̄ dicit Plin. Catuli leonis mortui nascūtur. sed post triduū leo fortissime clamat z rugit: ita q totū cubile tremere facit: ad cuius clamorē catuli a morte suscitant. z vitā recipiūt z consequūtur. Sic vere charissimi: cum nos oēs nascamur mortui vel mortales leo de tribu Iuda p̄ noster: post triduū. i. post tēpus nature: tēpus legis scripte. tēpus gre completū fuerit z finitū fortissime p ministeriū angelor clamabit: z nos oēs ad iudiciū vocabit z citabit. Totū etiam cubile hui⁹ mūdi terrebit z cōturbabit. z nos alios catulos suscitabit z viuificabit. Osee. vj. Viuificabit nos p⁹ duos dies: die tercia suscitabit nos. Et ve charissimi: ista vox erit terribilis z stupēda: qz cum leo rugiet: q̄s non timebit? Amos. iij. Ipse em̄ rugiet: z formidabūt filij maris. Osee. xj. Ista vox dei nihil aliud est q̄ tuba angelica. de qua dr. j. Coz. xv. Canet em̄ tuba: z mortui resurgunt incorrupti. De quo Chrīs. Vere inq̄t magna vox illa cui cūcta obediūt elementa. q̄ petras scindit: inferos aperit. monumēta frangit. vincula mortis dissoluit. tumulos reserat: mortuos resurgere facit z ad iudiciū venire compellit. De ista etiam vocali citatione dicit Hiero. super Matheū. Quotiens inq̄t diem illum cōsidero: toto corde cōtremisco. Nam siue cōmedam siue bibaz siue aliq̄d aliud faciā: sp videt sonare i auribus meis illa vox. Surgite mortui: venite ad iudiciū. Dico q̄ q ad iudicium est mūdus citatus. Quarto dico: q ad iudicium est iudex paratus. Judicis em̄ p̄sentia est vnū de essentialibus iudicij. Et ideo iudex dei filius ibidez psonaliter aduenie qui singulis singula iuxta merita sua reddet. Et aduerte q ist iudex valde est metuendus. Quia eius

Presentia est imꝑuisibilis
Potentia est insuꝑabilis.
Scia est infallibilis.
Justicia est inflexibilis.
Iracundia est implacabilis.

Dico igit q hui⁹ iudicij presentia nō preuidebitur Un dr. Dies dñi sicut fur i nocte ita veniet. j. Thessa. v. id est subito z occulte et ex improuiso. qz dr Matth. xxiiij. Sicut em̄ fulgur exit ab oriente z apparet vsq̄ in occidentē. sic erit z aduentus filij homis. Fulgur em̄ subito ab orieute in occidens se diffundit: z q̄q̄d durum inuenit. inflāmat penetrat atq̄ scindit. Quia vere subito xp̄s ad iudicium apparebit z duros impios seueritat sue ſnia inflāmabit. Juxta illud Matth. xxiiij. Veniet dñs serui illius hora qua ignorat z diuidet eū: partēq̄ eius ponet cū infidelibus. Item eius potētia nō superabit. qz sicut dr Job. ix. Si fortitudo querit robustissimus est. Item eius scia non falletur. qz sicut dr Job. ix. Sapiens corde est z fortis robore. Item eius iusticia nō flectetur. qz sicut dr in ps. Deus iudex iustus fort z patiens. Item eius ira nunq̄ placabitur. qz tunc poterit dici illud Ben. vj. Tactus dolore cordis intrisecus delebo inq̄t hominem quē creaui a facie terre. Contra igitur istius potentiam nō valebit tyrānis sua crudelitas. Contra istius scientiam nō valebit aduocatis sua subtilitas. Contra eius iusticiam nō valebit diuitibus suoz munez liberalitas. Contra eius iracūdiam nō valebit orantibus suoz verborum simplex benignitas. De isto igit iudice loq̄tur Aug⁹. libro iiij. de symbolo z dicit sic. Judex ille nec gra preueniet. nec miscdia flectitur. nec pecunia corrūpit. nec pnia mitigatur. Dic ergo agat anima vbi locus est miscdie. quia ibi erit locus iusticie. Patet ergo q ad iudicium locus est paratus. vel q ibi erit iudex magne sublimitatis. Quinto dico q vbi erunt accusatores magne improbitatis. Erunt em̄ ibi plurimi accusatores. s.

Operum prauitatis.
Conscientie veritas.
Elementorum cōmunitas.
Christi vulnerum penalitas.

Istis em̄ decem generib⁹ accusatorū accusabunt in iudicio p̄tores. Item ipos accusabit operum prauitas. Sicut. n. facta

Demoniozū peruersitas.
Sequacium ⁊ malozū discipulozum iniq̃tas.
Xpi et sanctoz vniuersitas.
Angeloz sinceritas.
Paupez ⁊ miseroz calamitas.
Xpi etiā argumētoz auctozitas.

inuentū cum latrone testimoniuz perbibet contra eū. Sic q; isti iuenti erūt cū suis malis operibus et pctis.

accusatōem ⁊ testionū contra se repozta būt. Añ Job. v. Opera q̃ ego facio testionū perbibēt de me. Sicut eñ berici⁹ onust⁹ pomis capiť nō valens fugere. Sic ve peccatoz malis operib⁹ aggrauat⁹ tūc tēpozis capieť ⁊ etiam cognoscet. Matb. vij. A fructib⁹ eozū cognoscetis eos. Item ipos accusabit cōscie veritas. Sinderesis eñ et rectitudo est sicut ꝓcurator iustus q̃ nō cessat contra scelerat⁹ clamare. Ista eñ est vermis ꝓpetuus q̃ p morsum pctōrem accusabit. dei iusticiam approbabit: et qđ plus est sicut proditoz soci⁹ scipm oñib⁹ reuelabit. Et sicut dr Eccl. vij. Vindicta carnis ipi ignis ⁊ vermis. Itē ipos accusabit elementoz ⁊ creaturaz cōitas. q̃bus. s. male vsi sunt dū viuerent cū ad bonū ipsoz nō ad malū creauerit illos de⁹ Sapie. v. Armabit creaturā ad vltionē inimicoz: ⁊ pugnabit p eo orbis terraz contra insensatos Itē accusabit eos xpi passionis acerbitas. q; tūc videbūt signa filij bois. i. clauos ⁊ lanceā ⁊ vulnera ad cōfusionez et accusatōem illoz p q̃bus xps passus est. ipi vero propť pctā passionis remedia perdiderūt. Añ de istis trib⁹ accusatoribus dicit Ebryf. Quid inq̃t facies aut dices cū contra te loqueť propria conscia. accusabūt te elemēta. armabitur contra te ois creatura. xps contra te parebit. xpus p sua vulnera contra te allegabit. clauі de te conq̃renť. cicatrices contra te loquenť. Item ipos accusabit demonū peruersitas. q; demões sicut mali ꝓditores ⁊ falsi illud qđ ipi met consuluerūt alijs reuelabūt. De quodam etiā demone legiť. Oz cū semel in forma beremite p̃dicaret: finaliter se dixit esse demonē. afferens q; q; sciebat eos nisi impleturos de bonis multis q̃ docuerat: ipis ideo p̃dicauerat vt haberet in die iudicij de quo ipos ampli⁹ accusaret. eo scz q; etiā dyabolo p̃dicante cōuerti noluerint a pctis. Unde de draconе dr Apocal. xij. Oz ꝓiectus ē accusator fratruz nostroz q̃ accusabat illos ante conspectū dei. Itē ipos accusabit illoz quos ad pctm induxerūt tam vbis q̃ exemplis iniq̃tas Job. xxiij. Unia vulneratoz clamabit. ⁊ de⁹ inultū abire nō patitur. Itē ipos accusabit sctoz vniuersitas. eo scz q; eos dū viuerēt cruciauerūt: vel q; eoz doctrinis credere noluerūt. vel q; festa eoz nō coluerūt ꝛc. q; sicut dr Sapie. v. Stabūt iusti in magna cōstātia aduersus eos q̃ se angustiauerūt. ⁊ q̃ abstulerūt labores illoz. Itez accusabit eos angeloz societas seu sinceritas. eo scz q; de eoz ordine p peccatū ceciderūt. q; eoz bonis inspirationibus nō crediderūt. ⁊ q; q̃tū in se erat reparatōez ruine angelice impediuerūt ⁊ differri fecerūt. Marci. xv. Accusabant eū summi sacerdotes. Itē accusabit illos paupez et miseroz calamitas. q̃bus scz cōpati noluerūt: ⁊ duro corde p̃ces eoz contēpserūt: ⁊ eis rapinas ⁊ violētias intulerūt. Añ Jacobi. v. dr. q; clamor operariorū q̃ a diuitibus erāt mercede fraudati in aures dñi sabaoth introiuit. Itē accusabit eos argumentoz xpi auctozitas. eo q; a suis preconib⁹. legatis. ⁊ vicarijs. s. p̃dicatoribus. doctrinis ⁊ scripturis redarguti. edocti. psuasi. ad sanctitatis ⁊ iusticie viam deduci renuerūt. q̃n potius pinaci animo. ore pariter et opere. oēm xpi auctozitatē. argumētationē ⁊ auisatōem p nihilo habētes. dicebāt xpo ⁊ vnicuiq; xpi vicem ⁊ officiū gerenti. Recede a nobis. sciam viaz tuaz nolum⁹. Quis est omps scz xps vt seruiam⁹ ei? Et q̃d ꝓdest nobis si oraverimus illū Job. xxj. ꝓped illi tūc audiēt a xpo qđ ibidez seqũtur. Certe noui cogitatōes vestras ⁊ insias ꝓtra me iniquas: q; silui. q; dissimulaui. Quia in diem p̃ditionis seruať manus. ⁊ ad diē furoris ducet. Ille vo dies iam aduenit: et q; contēptistis meā ⁊ meoz auctozitatē. ido eternis ego supplicijs vestrā vlciscar temeritatē ⁊ iniq̃tatē. Ptz igitur quo ibi erūt diuersi accusatores iniq̃ diuersimode accusantes. Añ Ambro. lib. de sitibus dicit. Adverti erūt pctā accusantia. a sinistri infinita demonia subt⁹ horre⁹ infern⁹ supra iudex irat⁹. foris mūdus ardēs. int⁹ conscia vrens. vbi vix iust⁹ saluabiť. miser peccator quo fugiet? latere eñ erit impossibile. apparere intolerabile. Erūt igiť ibi accusatores magne improbitatis. Sexto dico q; ibi erūt assistentes magne auctis. q; scz cū xpo apostoli ⁊ sancti angeli. Quia sicut dr Esa. iij. Dñs ad iudiciū veniet cū senibus populi. Rex eñ apū nunq̃ exit alueare sine exercitu suo. q; scz q̃n rex xps de alueari suo padisi ad iudiciū exuerit: tot⁹ sanctoz et angeloz exercit⁹ secū erit: q; sicut canit ecclesia. Ecce dñs veniet ⁊ oēs sancti eius cū eo. Ecce appa rebit dñs sup nubem candidā: ⁊ cuz eo sanctoz milia. Et bene milia. q; sicut dr Daniel. vij. Milia miliū ministrabant ei: ⁊ decies milies centena milia assistebāt ei. Thron⁹ eius flāma ignis: ⁊ rote eius ignis accensus. ⁊ fluui⁹ igne⁹ rapidusq; egrediebať a facie ei⁹. ⁊ iudiciū sedit. ⁊ libri aperti sūt. Ubi aduerte q; q̃cq̃d erit circa istuz iudicem dr esse igneū. q; scz oēs assistētes ignē ⁊ ardoze seueritaťis ⁊ iusticie contra impios fulminabūt. De aplis vo dicit. Mat. xix. Oz cū sederit filius bois in sede maiestaťis sue. sedebitis et vos sup sedes duodecim iudicātes duodecim trib⁹ israel. Et aduerte q; in isto iudicio q̃dam nō iudicabūtur nec iudicabūt. s. infideles. q̃a qui nō credit iam iudicat⁹ est. Joh̄. iij. Quidā iudicabūť ⁊ ñ iudicabūt. sicut erūt mali xpi ani. q̃ scz fidem sine operib⁹ habuerūt. q; sicut dr Rom. ij. Quicūq; sine lege peccauerūt: sine lege peribūt. ⁊ q; in lege peccauerūt: in lege iudicabūtur. Quidā nō iudicabūtur ⁊ iudicabūt: sicut erūt sancti ⁊ apostoli q; erūt iudices alioz Sapie. iij. Fulgebūt iusti ⁊ sicut scintille in arūdineto, discurrēt: iudicabūt nationes ⁊ dñabūtur popul⁹. ⁊ regnabit dñs illoz in ꝑpetuū. Erūt igiť ibi assistētes magne auctoritatis. Septimo dico q; ibi erunt testes magne ꝓbitatis. Testes eñ erūt celū ⁊ terram coram quib⁹ peccauerūt: sancti q; predicauerūt: demões q; mala suggesserūt ⁊ ꝓsentes in malo fuerūt. ꝓpria etiam conscia cui⁹ rebellionі credere noluerūt. ipa etiam mala opa que ipi cōmiserūt Job. xxj. Ruge mee testimoniū ꝓbibent contra me. Ruge inq̃t mee id est defect⁹ mei. Octauo dico. q; ibi erit publicatio testium magne cōfusibilitatis. ⁊ ista nihil aliud erit q; reuelatio conscie alterius ad altez. Sicut eñ testimoniū in secreto solet recipi ⁊ tandez publice reuelari. Sic ve quicq̃d in secreto conscie recipiť. ibi cūctis ostendeť. ⁊ manifestabiť. Et ibi erūt libri. De quib⁹ facit mentōem scriptura Apocal. xx. Vidi inq̃t mortuos pusillos ⁊ magnos stantes i cōspectu throni. Et libri aperti sunt. ⁊ alius liber apert⁹ est q̃ est vite: ⁊ iudicati sunt mortui ex his q̃ scripta erāt in libr. Liboz eñ apertio nihil aliud est q̃ conscia mutua reuelatio. Libri eñ isti ad laudē bonoz et confusionē malorum oibus aperiēť. ita q; alter leget in ꝓscia alterius quare dā nabūtur vel saluabūtur. Conscie eñ iudicandoz erunt sicut specula. q̃ talis sunt nature q; recepta in vno speculo: solent in oibus alijs speculis circūstantib⁹ resultare. ⁊ econuerso: q; scz quicq̃d vna conscia in suo scrinio habuerit: totum in aliorū noticia resultabit. Nihil eñ est opertum qđ nō reueleť. ⁊ nihil est occultū qđ non sciať. Matth. x. Sicut eñ bericius ita est alloquotiēs inuolut⁹: q; nec pedes nec manus ipsi⁹ exteri⁹ videnť. si tamē in aqua calida ponitur: tūc ꝓtin⁹ explicať. ita q; pedes ⁊ man⁹ ipsi⁹ q̃ ꝓmitus latuerūt declarant. Sic vere charissimi mali bericij id est pctōres q̃ spinis pctoz vndiq; sunt inclusi: q̃ modo ita sunt p falsas excusatōes ⁊ palliatōes inuoluti ⁊ clausi: q; eoz defect⁹ bonibus nō apparēt. tūc tēpis q̃n in aqua feruenti caldarie inferni ponētur. ⁊ q̃n iuxta dictū Amos iij. leuabūtur in contis ⁊ reliq̃e eozū in ollis feruētib⁹. tūc dico eoz iniq̃tas explicabiť ⁊ pedes suarū malarū affecti onū: manus etiā suarū malarū opationū oibus intuētib⁹ mōstrabūtur. Istud eñ paucāt ōtuoz gña psonarum. scz.

Hypocrite ⁊ simulatores.
Usurarij ⁊ fenceratores.
Malicioſi ⁊ defraudatores.
Luxuriosi ⁊ inānatores.

Dñes eñ isti solēt in abscondito facta sua facere. visum ⁊ psentiā boim fugere: ⁊ sub diuersarū palliationū pallio litigare. Sed vere tūc tpis oia secreta talium disrupenť. ⁊ quicq̃d in mūdo latuerat apparebit. ⁊ q̃c quid eos celauerat nō latebit. Et ideo dicit apostol⁹. j. Corinth. iiij. Oz tūc veniet dñs q; illuminabit abscondita tenebrarum ⁊ manifestabit consilia cordiū. Nono dico q; ibi erit diffinitio maxime seueritatis. Ista autem diffinitio

seu sentẽtiatio fiet in vnob⁹ vbis. Jte venite. Jte maledicte. Venite benedicti. Et reuera ẽtum ad malos erit ibi materia seueritas. q⁹ scz p momentaneis t tpalib⁹ criminib⁹ eternũ supplicũ patient. qđ tñ iustissime fiet. q⁹ scz in infinitũ debent luere. eo q illũ qui infinit⁹ est offenderunt. nec penitere dũ potérãt voluerũt. Et maxime q⁹ fm Gregoriũ Jneternũ mali vellẽt vixisse. vt ineternũ possent peccasse. Et ideo q⁹ mens eor ẽtum in se imortalis fuit in culpa. iustum ẽ q⁹ imortalis sit in pena. Unde idẽ Grego. dicit. xxx. moral. Ad dei iusticiã pertinet q⁹ nunq̃ careant supplicio. q nunq̃ in hac vita carere voluerũt vicio. t q⁹ nunq̃ inueniant terminũ tormẽtor. q nunq̃ habuerũt terminũ pctorum. Seueritas em̃ ibi erit magna. q⁹ sicut dicit idẽ Greg. in. iij. moral. Quid faciet virga deserti vbi concutiẽt cedr⁹ lybani seu padisi. qđ faciet agnus vbi aries trepidabit. qa scz si iustus vix saluabit. pctores ergo vbi parebũt. Erit ẽ ibi diffinitio magne seueritatis. Decimo t vltimo dico q⁹ in iudicio erit executio magne acerbitatis. Et ista erit executio damnationis eterne. Nam sicut dicitur Matthei xiij. capitu. Exibunt angeli et separabunt malos de medio iustor: t mittent eos in caminũ ignis. ibi erit fletus et stridor dentiũ. In qbus verbis ostenditur. q⁹ isti dãnati in execution isti⁹ dure snie Excõicabunt. Separabũt inq̃t malos de medio iustor. Longe relegabũtur. Et mittẽt eos inquit. Ardore cremabũtur. In caminũ ignis. Stricte collo cabũtur. q⁹ ostenditur in verbo Jbi. Dire desolabũtur. Fletus inq̃t. Simul copulabũtur. Et inq̃t. q⁹ est pniũctio copulatiua. Dure cõtristabũtur. Stridor dentiũ inq̃t. Et vere charissimi: mali separabũtur de medio iustorum Sicut

Lepra maculati.
Excõmunicati.
Hereditate priuati.
A patre relegati.
Ad carcerem deputati.
Ad patibulũ pdẽnati.

O q̃ tristis erit ista separatio: vbi filij degeneres a patris gra se cludent. Ab hereditate propria repellẽtur. A fratrũ suor consortio bannient. A dei visione (qđ sup oia eis erit tristabile) priuabũtur. t insup igni ppetuo deputabũtur t demonũ cõsortio pniugent. De ista ergo sepatione dicere põt xpus illud Matth. x. Veni em̃ separe boiem a patre suo. i. pctorem a deo. Ignis em̃ mirabilis ẽ nature. q⁹ pniugit similia t separat dissilia. sicut pz in metallis. Sic vere ignis t ardor diuine seueritatis t iusticie. t rigor sue ignee snie: illos quos inueniet dissimiles. s. alios bonos alios malos. abinuicẽ se parabit. Illos vo quos inueniet sibi similes bonos cũ bonis in paradiso: malos vo cũ malis in inferno copulabit. Ũñ Gregori⁹ in omel. anno q̃ntodecimo dicit sic. In extrema die i quit aptis celis mistrantib⁹ angelis. sedentib⁹ aplis cum xpo in maiestatẽ venerit iudicare. tũc a bonis t a malis videbit appareter vt illi de pmijs gaudeãt: hij aũt de supplicijs lugeãt inefnũ. Jgit charissimi pz q⁹ de die iudicij erit

Sententie executio.
Sententie diffinitio.
Testium publicatio.
Testium examinatio.
Accusatorũ allegatio.
Assistentium congregatio.
Judicis presentatio.
Reorũ couocatio seu citatio.
Loci determiatio seu assignatio.
Dei pclamatio t pconizatio.

Et sic in istis dece particulis apparet tota materia iudicij fm q⁹ mea ruditas aliqđ de iudicio potuit declarare. Et hoc de iudicio diuio extremo sufficit. Vide supra de inferno. Et vide auctoritatẽ diuisam. Ecce dñs i igne veniet: t q si turbo supra titulo de Aduẽtu vltima pagina tc.

Jugiter. Nota q⁹ Jugiter idem est quod Continue. Semp. Sepe. t pmanenter. Significat em̃ pmanentiã. Perseuerantiã. Stabilitatẽ. Firmitatem t longanimitatẽ. Unde. j. Reg. j. dr de samuele. Ducã inq̃t eum vt appareat in conspectu dei t maneat ibi iugiter. Nota ẽ q⁹ tria pncipaliter sunt a nobis iugiter facienda t sepe. vel continue frequentanda. Videlicet actus

Justicie.
Clementie.
Leticie.

Nos em̃ debemus habere iugiter

Justiciam t stabilitatẽ.
Clementiam t benignitatẽ.

Sit igit in nobis iugiter iusticia inuariabilis ad proximũ iugiter gubernandum. Clemẽtia indefectibilis ad paupes iugiter adiuuãdũ. Letitia imperturbabilis ad dñm iugiter collaudandum. Letitiam et iocũditatem. Nos ẽ debemus iusticiam exercere. Unde. ij. Regũ. vij. Thronus tuus erit firmus iugiter. q⁹ scz thronus iusti iudicis semp est firmus. Nunq̃ em̃ solet vacillare q̃uis donis t precibus impellat. Jtez debemus clemẽtiam iugiter adimplere. Unde Leuit. xxiij dicit. Precipe filijs israel vt afferant tibi oleũ de oliuis ad continẽdas lucernas iugiter. Oleum em̃ opa pietatis designat. q⁹ sicut iuge sacrificiũ dicebat in lege. qđ offi die mane et sero iugiter offerebat. in quo scz erat agnus. farina. oleũ t vinũ. Sic vere nos debem⁹ opera pietatis iugit deo offerre: in qbus sit agnus cũ lana. p nudis induẽdis t peregrinis bospitãdis. Farina p famelicis satiandis. Oleũ pro infirmis curandis. Vinũ p sitientib⁹ potãdis atq⁹ recollandis: t p in carcere degentib⁹ consolãdis. q⁹ vinuz letificet cor bois. Jtem nos debem⁹ leticiam iugiter continere: q⁹ scz nos debem⁹ gaudere in dño semp. Ad Phil. iij. Gaudete in dño semp. iterũ dico gaudete. Ũñ. j. Paral. xvj. Bonaias t Ozael sacerdotes coram archa dñi canebant tuba iugiter. De beatis vo si vis nota. q⁹ isti iugiter laudant. Jugiter amãt. Jugiter sacrificant. Laudant dico iugiter Figurati in pncipib⁹ cantor mozantib⁹ in exedris qui die ac nocte iugiter suo misterio deseruiũt. sicut dicit. j Paral. ix. Amant etiã iugiter. s. deum t proximũ. Prouer. v. In amore eius delectare iugiter. Sacrificabãt etiã t immolabãt iugiter. s. semetipos. ij. Paral. xxix. Offerebant holocausta in domo dñi iugiter. Et sic pz q⁹ iugiter põt accipi in bono. Secũdo dico q⁹ põt accipi in malo. t signat perseuerantiã in malo. Hiere. xxxij. Erũt inq̃t filij israel et filij iuda iugiter facientes malum tc. Vide infra de Semper t alijs titulis denotantib⁹ pseuerãtiã vel obstinatõem

Jugum. Nota. q⁹ Jugũ xpie dr illud mediante quo boues t asini ad attrabendũ onus mutuum colligant. vt ad volũtatez ductoris obedire t trahere compellant. Et sic moraliter loquẽdo p iugũ potest intelligi qđcũq⁹ onus spũale. vel quecũq⁹ necessitas discipline seu quodcũq⁹ mandatũ seu etiã q̃cũq⁹ lex vel q̃cũq⁹ obligatio vel inclinatio violẽta: vel q̃cunq⁹ occupatio dura ñ sit difficil atq⁹ grauis. Et sic possum⁹ notare q⁹ ẽ multiplex iugũ in scptura. i. multiplex sbiugatio: ipositio seu onus. s.

Jugum nature.
Jugum scripture.
Jugum amoris.
Jugum erroris.
Jugum doloris.
Jugum nature est oneros̃um.
Jugum scripture est virtuos̃um.
Jugum amoris est dulcoros̃uz.
Jugum erroris est vicios̃um.
Jugum doloris est tedios̃um.

Primũ iugum ẽ viatorum. q⁹ scz iugũ nature solũmodo subiugat illos q̃ adhuc sunt i via vite huius. Et istud bene dr oneros̃um. quia. s. multis grauibus oneribus sbiugat nos natura scilicz fami. siti. labori infirmitati. tristicie. fortune. casui. inclinatõi ad peccatũ t fomiti naturali. De quibus naturalibus oneribus dr Eccli. xl. Occupatio magna creata ẽ oibus hoibus. iugum graue sup filios adam a die exit⁹ de ventre matr ipsor vsq⁹ in die sepulture eorũ i matrem oim terrã. Scõm iugũ est perfectorũ. q⁹ scz viri perfecti portãt iugum scpture. i. pcepta t mãdata q̃ in ea sũt cõtenta. qbus ligati t astricti ad volũtatem dei t pfectorũ obediẽtiam ducũtur t regũtur. Quia sicut dr Trenor. iij. Bonũ est viro cũ portauerit iugũ ab adolescẽtia sua. Jugz. s. mãdator dei. Terciũ iugum est. tuor. Jsti em̃ iugo charitatis t amoris sbiecti. ab ipo ductore dei p semitas eqtatis ducũtur. Jstud em̃ est iugũ suaue de quo dicit Mat. xj. Jugũ em̃ meũ suaue ẽ t on⁹ meũ leue. Quar tũ est iugũ peccator. Jsti em̃ iugo erroris t pcti t male cõsuetudis operi sbiciũtur quo ad volũtatẽ dyaboli ductor sui: t de malo in maluz quotidie deducũtur. De quo iugo dr in ps. Dirũpam⁹ vincula eor t pjciamus a nobis iugũ ipor. Quintũ vo iugũ est dãnator. Et istud ẽ illud iugũ cui dãnati ppetuo sbiugabũtur. q⁹ inuiti portare ppetuo ppellẽt. i. on⁹ dãnatõis eterne De q̃ põt dici illud Eccl. xxvij. Jugũ illi⁹ iugũ ferreũ t viculũ illi⁹ vinculũ ereũ est

Dicam⁹ igit aliqđ de iugo amor divini: vel de iugo mãdatorũ et regular discipline. Sicut em̃ thaur⁹ est insoles t lasciu⁹ ad nihil penit⁹, pficiens neq⁹ valens q̃uscz sit domitus t sb iugo. Sub iugo vo posit⁹ ibi solet lasciuia edoma

re:maturet modeste ambulare:t ad volūtatē ducēdis nō ad suam gressus ordinare.t etiā bene t vtiliter laborare. Sic de cariſſimi bō q̄diu ſub iugo obedientie diſcipline t dei mandatoꝝ nō premim.tūc ni laſſauiam effrenat.t ſicut pullus onagri ſe libet natum putās ad nullus opus vtile ordinat.imo p̄o ſue volūtatis libito de vicio in viciū euagatur.De q̄bus pōt dici illud Oſee.vij. Reuerſi ſunt vt eſſent abſq; iugo. Sed ꝓculdubio poſtq̄ bō iugo diuino p fecte ſubiect.maturus t domit? efficit ad volūtatē dei et ꝓfati laboris occupat.volūtatēq; ſuā nō ſeq̄tur.ſ ad volūtatē bonoꝝ t maioꝝ ducat t etiā ordinat.Et ideo bene dicit Treno.iij. Oz bonū eſt viro cū portauerit iugum ab adoleſcētia ſua.Nō reddit Eccl.xxxij.q: ſicut dicit ibidē. Jugū t loꝝ curuāt colluz durū.Et ꝓpter hoc papiſt? Vrbanꝰ.xj. Tollite iugum meū ſuper vos. Vbi aduerte.q nos in vita iſta debem? portare triplex bonū iugū.ſ.iugum Timoris. Primū probat vbum impatiuū.Tolli Amoris. te.Sed ſcōm nomē ꝓiugatiuū.Jugū inq̄t Laboris. q̄ ſcz iugū eſt illud quo boues copulant. Tertiū vo onus aggrauatiuū.Sup vos inq̄t.Verbum em impatiuū incutit timorē.q̄n ſcz dr.Tollite. Nomen copulatiuū ſeu ꝓiugatiuū includit amorem.Jugū inq̄t. Onus aggrauatiuū exprimit dolorē.q̄d oſtendit cum dicit.Sup vos. Primo g̈ dico.q nos debem? eſſe ſub iugo timoris q̄d denotat vbum impatiuū.q̄n ſcz deus dicit.Tollite attentice impando t tolerate ſuauiter optando t ſupplicando.Sic em vox reboans t autētica ipſi? aquile dr aliis auibus incutere timorē.Sic ve vox impialis ipſi? xpi debet cūctis auditoꝝ? incutere timorē.Tollite inq̄t.vnde in p ſona regis t impatoris xpi de inferis triūphantis dr in ps. Tollite portas ꝓncipes veſtras t eleuamini porte eternales t introibit rex glorie.Et ſic bene dico q p impatiuū de ſignat iugū timoris.Et vere cariſſimi iſtud iugum debemus portare.Quia ſicut iugū debet ꝓmere ceruicē.ligare cornua t ſubmittere colla.Sic timor mandatoꝝ dei ceruicem p humilitatē deprimit.cornua elatōis ligat.t colla attenuat t deponit.Unde dr Hieremi.xxvij.capitu.Quicū q̄ nō curuauerit collum ſuū ſub iugo regis babylonis: iugladio et fame morief.Sed ꝓcerto cariſſimi:modernis multis pōt hodie dici illud Hiere.ij.A ſeculo cōfregiſti iugum.dirupiſti vincula:q̄a vere t in ſeculo t in claustro ſē hodie q̄plurimi:q̄ nec deuz nec hoiem reuerent.t q̄ iugo timoris dei et vinculis obedientie prelatoꝝ aliqualit nō tenent.ſiles rinoceronti ꝛc.Vide ſupra in titulo de Adoleſcentia.in illo auctē.Bonū eſt boi cum portauerit iugū.in tercio mēbro auctis.Non ſic ergo.ſ ſimus ſub iugo timoris.Tollite inq̄t.Math.xx.Tolle qd tuū eſt vade. Secōdo dico.q nos debem? eſſe ſub iugo amoris.qd notat in verbo iugū.Jugum em dicit a iugando.eo ſcz q per iugum diuerſa animalia inuicem ꝓiungunt.t ad laborandū pariter ꝓiūgunt.Sic ve p amorē diuerſi boies in vnū ligant et p ſpuale mrimoniū inuicē ꝓiungunt.Jſtud eſt g̈ iugum amoris.Et reuera amor ꝓprie dr iugū.q: nō ſinit boiez ſui iuris:imo facit eū alteri? imperio ſubiugari.Quia ſicut de phas ꝓprio motu dr ſubiugari illi q̄ ipm de fouea liberat. et iugo amoris ligat? eidem obedit t adheret.Sic ve bonus bō q̄n conſiderat bñficia ſibi a deo collata:t maxime q̄ liter p ipm de infernali fouea liberat? eſt iugo pfecti amoris ſe ſolet ſubiicere.t ei p obedientiā t amorē ppetuo adherere.Jſtud eſt iugū xpi de quo dicit ipe Math.xj. Jugū em meū ſuaue ē:t onus meū leue.De eo etiā dicit Bernar.O inq̄t iugū ſācti amor? q̄dulciter capis.q̄glorioſe illaqueas.q̄ſuauiter ꝑmis.q̄delectabiliter oneras.q̄felicit er vuls.q̄fortiter reſtringis.q̄ſapienter erudis.Sed ꝓculdubio multi ſunt ſiles onagro.i.aſino ſilueſtri q̄ ita ē puer ſe t indomite nature.q nulli iugo vult ſubmittere collum ſuū:ita q cū aliquo alio aīali nō iungat.nec ad laborādū cū alīs copulat.Unde Job.xxxix.dr de onagro.Quis dimiſit onagꝝ libez:t vincula colli eius q̄s ſoluit?cui dedi i ſolitudine domū.t tabernaculū eius in terra ſalſuginis.contēpnit multitudinē ciuitatis.t clamorē exactoris nō audit Sic ꝓcerto cariſſimi multi ſunt hodie in ſeculo t in claustro q̄ a iugo ſancti amoris ſoluti t liberi volūt eē.q:ſ.cuz nullo volūt charitate ꝓiūgi.nec ad ſbelidā aliquē ꝓbonū laborē cū alīs copulari.imo ꝓculdubio ipi volunt eē in ſolitudine.i.ſoli p ociū t ꝓtialitatē volūt habitare in terra ſalſuginis.i.in amaritudie p triſticie maligitatē t pēnūt multitudinē.q: ſcz ſicut dictu eſt iſti abhorret oēm charitatiuā cōgregatoem t ſocietatē.Jſti g̈ nō ſubiciūtur iugo charitatis.vñ Oſee.vij.Reuerſi ſunt vt eſſent abſq; iugo. Jō ſic ergo:ſ debem? eſſe ſub iugo amoris. Tercio dico.q nos debem? eſſe ſub iugo doloris.Sup vos inq̄t:quia ſcz iugū doloris et pnie debem? ſup nos gerere t portare.qd eſt ꝓtra illos q̄ iſtud iugū nō portant ſup ſe:ſ ſup alios.q̄les ſūt illi q̄ nolūt ieiunare vel pniam facere:ſ p alios hec faciūt fieri.q̄ ꝓcerto fatui ſunt.q: qd nō tangit nō agit.Jn plio em fatu? eſſet miles q̄ nō ſup ſe ſ ſup armiger? ſuum portaret arma ſua.Sic fatui ſūt illi q̄ in prelio tentatiōū hui? mūdi arma pnie t labores nō ſup ſe.ſ ſup ſubſtitutos faciūt deportari.cū tamē Bernard? dicat.q circūuolātia ſpicula faciūt lozicā nō eſſe oneri t galeā nō ſentiri.Super vos g̈.Un Eſa.xlvij.Sup ſenē aggrauaſti iugū. Et in ps. dicit.Benedictio dñi ſup vos t ſup filios veſtros.Et ſic patet q nos debemus ſubiici triplici bono iugo.ſcz iugo Timoris.Amoris.t Doloris. Et hoc de bono iugo ſufficit. Sed adhuc dico.q eſt multiplex iugū peccati t maxime

Jugū carnalitatis. Jugo carnalitatis ſubiiciūtur luxurioſi.q: ſcz q̄n bō iſto vicio ſub

Jugū cupiditatis. iugat.ſicut bos q̄ eſt ſub iugo ad

Jugū tepiditatis. volūtatē dyaboli gubernat.Jugū em dr viciū iſtud.q: p certo nō ſinit boiem eſſe ſui iuris.Oſee.xj.Jmponet eis iugū qd nō auferet.Jugo cupiditatis ſubiiciūt auari.q̄a ſicut ptz iſti nō ſunt ſui iuris.q: q̄cūq; iugo auaricie ꝓmit ſeru? auaricie efficit.t ad volūtatē dyaboli iugo iſto ꝑſuus et ſtrict? ppetuo detinet.Et ſō auaricia dr idoloꝝ ſeruit?. Col.iij.vñ Gal.v.Nolite iterꝝ iugo ſeruitutis cōtineri.De iſto iugo loq̄tur Greg.in moral.vbi exponit illd Mat.xj. Jugū em meū ſuaue ē ꝛc.Aſperꝝ q̄ppe iugū t dure ſeruitutis ſicut dixim? pond? eſt ſbeſſe tpalib? ambire terrena retinere labentia.velle ſtare in nō ſtantib? appetere q̄ppe trāſeūtia:t cū trāſeūtib? nolle trāſire. Jugo tepiditatis ſubiiciūt deſidioſi.q: ſcz ita ſūt per pctm deſidie iugo male conſuetudinis oppreſſi q nō pnt a vicijs reſilire. Jſti ſūt illi q̄ ſe excuſantes ab ingreſſu cōuiuij paradiſi dixerūt illi Luc.xiij. Juga boum emi q̄nq; t neceſſe habeo ꝓbare illa. Jſti em habent q̄nq; iuga inq̄tū ſcz ita ſubiugati ſūt iugo q̄nq; ſenſuū naturaliter.Scilicet iugo malorum

Aſpectuū. Oz neceſſe habēt propter male contractā

Audituū. conſuetudinē circa ipa vacare t de paradi

Odoratuū. ſi cōuiuio nō curare.Hiere.xxvij. Jugum

Tactuū. ferreū poſui ſup colluz cūctarū gentiū.Et

Et Guſtuū. ſic ptz q̄ triplex eſt malū iugum.Sed vide ſupra de Conſuetudine.Et de alligare.Et infra de Vinculo t cetera.

Jumentū. Nota q iumētū dr aīal ad adiuto riū boim ordinatū.Et dr iumentū a iuuo iuuas.eo q p iumēta boies in ſuis laboribꝰ adiuuāt Et dr iumētū oē aīal domeſticū t laborioſū.ſicut ſūt oues aſini cameli t cetera ſilia.Et pt accipi iumētū in bono t in malo.Jn bono.n.ſignat bonos t pfectos viros t matie religioſos obedientes q̄ more iumentoꝝ ſbmittūt alīs colla ſua.De q̄bus in ps. dr.Boies t iumēta ſalnabis dñe.Jn malo vo ſignat boies beſtiales:impfectos:inſcios t carnales:q̄ more iumētoꝝ ſenſualib? paſſionib? ducūt.t ido rōne t ſapia ꝓuant.De q̄b? dicit in ps.Nō cū in honore eēt nō intellexit:cōparat? eſt iumētis inſipiētib? t ſilis fact? eſt illis.Dico g̈ q̄ inueniūt iumēta vtuoſa t inueniūt iumenta viciosa.Jumēta vtuoſa ſūt boies ſimplices.ignorātes. ſbditi et obedientes.t ad labores pnie ſuſtinēdos ad volūtatē dei t ꝓfati ſpuales humeros ſupponētes:t ſeipos ad volūtatē maioꝝ ſine rebellione regētes t gubernātes.vt ſic q̄libet taliū poſſit dicere dño illd pſ. Et iumētū fact? ſum apud te.Jn q̄b? verbis aduerte.q ſicut iumētū ſubiugat edomat.ſtabulat.Sic ve bon? ſubdit? ſeu ſimplex bō dr Per patiam ſubiugari.q: debz eſſe vt iumētū.Per pniam edomari.q: dr eſſe fact?. Per pmanētiā ſtabilari.q: dr eē Apud te. Bon? religioſus dr ſeipm bñliare:q: dr eſſe vt iumētū.Seipm domeſticare.q: dr eſſe fact?.i.domit? et

perfectus. Jn claustro pseuerare. q; debet esse apud te. s. p seuerādo in eccīa vel in claustro vel saltē in grā vel in fide. Jgit talis subdit⁹ debet humiliari cuj patia. q; debet esse vt iumētū qđ solet ductori suo obedire: onus impositū sustinere ⁊ no ad volūtatē ꝓpriā ꝫ ad volūtatē magistri sui vndiq; circuire. Sic ꝙ bonus ⁊ patiēs subdit⁹ debet maioribus suis obedientiā exhibere. ꝓpriā volūtatē relinq̄re. onus regularis discipline sine rebellione portare: ⁊ ꝑm volūtatē mgri sui cōtinue regulari. Vt iumētū inq̄t. Mā sicut bō iumētū cui insidet ducat vbi vult. ⁊ magis si bene fuerit loratum. Sic ꝙ prelat⁹ bonū subditū bene p obedientiā frenatū solet ad volūtatem suā ducere. ⁊ ipm ꝓut voluerit gubernare Hec. ix. Dñanē iumētis nris ꝑm volūtatem suā. Aduerte tñ q; multa sūt genera iumētoꝝ q̄ mgris suis nolūt in patia obedire. sicut ptz in multis inuis q̄ ita sunt indomabiles ⁊ ꝓterui q; vincula diripiūt ottera sua ꝓjciūt et a ptāte dñi fugiunt ⁊ recedūt. Tales ꝓcerto sunt multi superbi ⁊ obstinati in ecclia. ⁊ in claustro q̄ ita sūt proteruet inobedientes nature q; ad volūtatē dei vel ꝓlati nolūt dirigere gressus suos. Onus eīm mādatoꝝ qđ eis imponit̄ dedignanē portare vincula statutoꝝ regulariū solēt diripere ⁊ ꝓtra volūtatem dei ⁊ ꝓlati p mūdū euagari. sicut de de monjaco dr Luc. viij. Dr sepe ligat⁹ fuerat ꝫ ruptis vinculis agebat a demonijs in deserto. Nolite ꝫ fieri sicut equ⁹ ⁊ mul⁹. Sicut equ⁹ dico p superbiam ⁊ sicut mul⁹ p rebellionē ⁊ repugnātiā. Sim⁹ igit̄ vt iumētū q: scz vnus ē interitus bois ⁊ iumētoꝝ ⁊ equa vtriusq; conditio. Eccles. iij. Jgit̄ humiliemur cū patia. vt iumētū inq̄t. Sedo tonemficemur cū pnia. Fact⁹ sum inq̄t. Factio eīm denotat mi di motū: alteratōem: mutatōem. quersionē ⁊ rei ꝓpositōez et dispositōem. Res eīm nō pōt dici facta q̄usq; a suis primis cōditōib⁹ sit mutata. ⁊ q̄usq; multis motib⁹ ⁊ actiōibus sit ꝓmit⁹ subiugata. Sic ꝙ charissimi spūalis factio. id ē moralis cōpletio ⁊ pfectio sp debet ꝑsupponere alteratiōnē ⁊ mutationē pnie. Per pniam eīm vna res in aliam cōuertit̄. ⁊ bō a suis malis cōditōib⁹ alterat̄ ⁊ in virū alterū cōmutat̄. q̄usq; factus. i. cōplet⁹ ⁊ pfect⁹ efficiat̄. Nam sicut iumētū nō est pfectū nec cōpletū q̄usq; fuerit edomatū p verbera ⁊ a siluestri cōditōe mutatū. sic nec bō q̄usq; fuerit p pniam edomat⁹. Et ideo cū dicit̄ fact⁹ sum. bñ videtur pnia supponēda. Gen. ij. Fact⁹ est bō in aiam viuētem. Et nota q; p pniam homo efficit̄ mutator aliene pfectionis Phys. ij. Jn sl̄itudinē boim fact⁹ est. babitu iuuentus vt bō. Tolerator intēptate correctōis. pō. Fact⁹ sum sicut bō nō audiēs ⁊ nō babēs in ore suo redargutōes. Executor impate p̄ceptiōis. Phys. ij. Fact⁹ obediēs vsq; ad mortē. Domesticemur ꝫ p pniam. Tercio dico q; nos debem⁹ pseuerare p pmanētiam. Apud te inq̄t. q: sicut in mentū manet apud dñm suū ⁊ ibidē in stabulo pseuerat q̄usq; p ipm vel ad labores vel ad pascua emittat̄. Sic vere bon⁹ subdit⁹ debet in stabulo dñi sui. s. in claustro manere et pseuerare. nec dz q̄quo mō sine causa exteri⁹ euagari nisi ꝑut ⁊ inq̄tū dñs ⁊ ꝓlatus su⁹ duxerit ordinare. Apud te inq̄t. ps. Apud te ē fons vite. Bon⁹ eīm ꝓlatus vel sbdit⁹ dicit̄ fons vite. q: sicut fons ē būid⁹. limpid⁹. frigid⁹. Sic iste dz esse hūidus p pietatē. Limpid⁹ p honestatem Frigid⁹ etiam p castitatē. Talis ꝫ debet apud dñm. s. in statu glie vel religionis pseuerare: vita claustrali content⁹ esse: nec ad exteriora officia ⁊ beneficia dz aliq̄liter anbelare. Quia sicut dr in ps. Apud dñm gressus bois dirigetur. Nō est ꝓtra ambiciosos. q; apud dñm dedignanē morari. q̄nimo vel p pctm̄ mortale de statu gie exeūt: vel p apostasiam de domo religionis fugiūt: vel p ambitionē exteriora dona capiūt. vel p rebelliones a ꝓlatoꝝ obedientia exteri⁹ se transponūt. Jsti ergo nō manent apud deū: ꝫ extra deū. Similis igni contēto in nube: q; locum humidū abhorrēs nubem cōcutit ⁊ eaz rūpit ⁊ exit. ⁊ in ruptura tonitruū magnū facit. Sic vere tales igniei ardentes ⁊ ambiciosi: leues et mobiles ⁊ seditiosi. mansionem religionis ventrēq; daustri (in cui⁹ medio sūt nutriti) abhorrētes: sepe totum corpus nubis. i. statum ecclesie sue vel religiōis taliter litibus et cōtroversijs ꝓcutiūt. q; per paupatē ipaz destruūt ⁊ dirumpūt. exteriusq; vaganē ⁊ creāt. ⁊ tonitruū magne infamie facīūt ⁊ inducūt. Jsti ergo nō sūt apud deū. q: sicut dr Jacobi. j. Apud ipm nō est trāsmutatō nec vicissitudinis obūbratio. Hō sic charissimi. ꝫ apud te. Quia sicut dr Joban. j. Jn pncipio erat v̄bū. ⁊ verbū erat apud deū. De talibus ꝫ spūalibus iumētis q̄ in stabulo claustri sui debent otiomb⁹ vacare. dicit Jone. iij. Operiant̄ saccis boues ⁊ iumenta: ⁊ clamēt ad deū in fortitudine ⁊ cōuertat̄ vir a via sua mala. Et sic ptz q̄liter nos debem⁹ habere Permanētiam. Pniam. Patiam. Et sic de talib⁹ iumētis potent domin⁹ dicere illd ps. Mee sūt oēs fere siluaz: iumēta in mōtibus ⁊ boues. Sed heu ꝙmulti sūt hodie q̄ alio mō possūt dici iumēta. quia scilicet in malo significato per iumenta possum intelligere tria genera peccatorum. Scilicet.

Mūdi laboribus occupatos
Carnis fetoꝝ⁹ inq̄natos.
Sēsus splendoꝝ⁹ excecatos.

Primū genus iumētorū signat illos q̄ auaricia inflāmant̄. Jsti eīm sūt iumenta dyabolica: q̄ nō cessant p tēporalib⁹ laborare et p mūdanis acq̄rendis onera grauia sustinere. De q̄b⁹ dicit̄ Esa. xxx. Onus iumentoꝝ austri in terra tribulatōis et angustie: leena ⁊ leo ex eis. vipera ⁊ regul⁹ volans portantes super humeros iumentoꝝ diuicias suas: ⁊ sup gibbum camelorū thesauros suos. Tales enim auari dicūtur Jumēta. q: sustinent penalitatē. Leo ⁊ leena quia exercēt crudelitatē. Regul⁹ et vipera. q: frequētāt fallacitatē. Cameli gibbosi. q: in corde continent pomp̄ositatē. Secūdū genus iumentoꝝ signat illos q̄ per inmūdiciā inq̄nantur. qui scz more iumētoꝝ sensualitati carnis obediūt. De quib⁹ dicit̄ Joelis. j. Cōputruerūt iumēta in stercore suo Super q̄ dicit Gregor⁹. Jumēta in stercore suo putrescere nō. Tercīū genus iumentoꝝ significat illos q̄ per ignorantiā hebetant̄. q̄ scz more iumentoꝝ sensu ⁊ rōne carentes: nihil cogitant de futuris vel de ꝑmanentib⁹ ad salutem De q̄bus dicit̄ Eccles. iij. Nihil habet hō iumēto amplius. Et in ps. dicit̄. Homo cū in honore esset nō intellexit: comparat⁹ est iumentis insipientib⁹ ⁊ silis fact⁹ est illis. Talia ergo iumēta. i. tales boies pcōres sūt hodie in seculo ⁊ in claustro: ⁊ qđ peius est in ecclīasticis dignitatib⁹ constituti. q: sicut dr in ps. Jumēta in montib⁹ ⁊ boues. Et tamen dñs ꝓhibet Leuit̄. xix. Jumenta tua nō facies coire cum alten⁹ generis animātib⁹. q: scz talia iumenta nō debent viris bonis ⁊ rōnabilib⁹ q̄ ꝓcerto sē alteri⁹ generis copulari. ergo nec multo fortiꝰ dominari. q: scz q̄ coierit cuz iumento morte morietur. Leuit̄. xx. Jgit̄ q̄ malox societatem frequentauerit: imitando penis ꝑpetuis feriet̄ur. Sufficit de iumento.

Jungere. iūctura.

Nota. q; iūgere cū sit idem qđ aliqua si mul cōnectere vel vnire vel inuicem alterutꝝ colligare. sp significat societatez siue bona fuerit siue mala. Homo eīm homini iūgit̄. quando sibi in bono vl in malo socialiter copulatur. Nota ergo q; inuenit̄ iūctura.

Desiderabilis. Prima ē illa q̄ iusti deo copulantur.
Remūerabilis. Secūda ē illa q̄ boni inuicē ligant̄.
Vituperabilis. Tercia ē illa q̄ impij insimul iūgūt

Et ꝓmo dicamus q; est vna iunctura qñ homo pfectus deo per charitatem ꝓiūgitur. vel quādo sibi in ecclesia vel in claustro ipsi⁹ seruitio deputat̄. Jsta enim iūctio valde est desideranda: ⁊ ab ipo sumopere promerenda. Ossa. n. humani corporis nisi in propria iūctura fuerint dolorem sentiūt et pūcturam. Si vo ad iūcturam propriam venerint: tūc quietem recuperant ⁊ vncturam. Sic vere cum iūctura diuine gratie qua scz deo ꝓiūgimur ⁊ vnimur: sic proprie locus noster constat q; si inde per peccatum disiūgimur. nūq̄ aliqualiter quietamur. Figura Ezech. xxxvij. Dr accesserūt ossa ad ossa vnūquodq; ad iūcturam suam Vide eam in titulo de Ipse eīm se iunxit nobis carnem assumendo. Deutero. vij. Vobis iūctus est deus ⁊ elegit vos. Et vere nos sibi iūxit in filios adoptādo ⁊ suo seruitio deputando. Ad istam ergo iūcturam nostram accedamus. ⁊ nos ei mentaliter cōiūgamus. ⁊ sibi iūcti ⁊ vnti continue seruiamus. Mūeri. xxj. Separauit vos deus israel ab oīi populo: ⁊ iunxit sibi vt seruiretis ei in cultu tabernaculi. Jsta eīm est iūctura religiosoꝝ et deuotoꝝ cultui et seruitio diuino specialiter vacantiū. De ista eīm iunctura que fit per gratiā: seq̄tur finalisq; fit per gloriā scz

per finalem beatificā vnionem ⁊ p̄sentiā. De qua p̄t dici illud Thobie. viij. Dis trib⁹ noctibus deo iūgimur. Tres em̄ nocte sūt tres anie dotes. que sc̄z in nocte. i. post diem vite deo nos iūgent. Et sic dico q̄ est vna iūctura q̄ perfecti deo copulant. Scdo dico. q̄ est vna iūctura q̄ deuoti simul colligant. Et ista ē vna bona societas. pfecta charitas et pfectus amor. ⁊ concors vnitas. Ista em̄ sūt que boies inuicē iūgūt. ⁊ que ip̄os p odiū ⁊ inuidiā separi permittūt Figura Exod. xxvj. vbi dicit. Or q̄nq̄ cortine sibi iūgent mutuo: ⁊ alie q̄nq̄ simili nexui coherebūt. Quinari⁹ enim nūerus teste Aug. in sermōe de v̄ginibus signat quoslibet xp̄ianos sanctos ⁊ iustos. q̄ntuplicā sensuū cōtinentia p̄munitos. Qui q̄nq̄ ⁊ q̄nq̄ dicūtur p eo q̄ ip̄or aliq̄ eccle siastici ⁊ aliq̄ seculares ee nosc̄untur. Dicūt etiam cortinē q̄ de q̄tuor cōponebant. p̄ciosis coloꝛib⁹ pro eo q̄ iusti tā se culares q̄ clerici q̄tuor cardinalibus virtutib⁹ picturant. Tales g̃ cortine sibi p charitatē cōcordiā ⁊ vnitatē taliter debent iūgi q̄ nūq̄ debēt abinuicem separari. Ut sic dicat vn⁹ de altero illud qđ scribit Exod. xxvij. Sic̄s est dñi iūgatur mihi. Et bñ dixit dñs. Ad denotandū q̄ cū illis q̄ sūt dyaboli ⁊ non xp̄i. s. cū pcōꝛib⁹ et puersis nunq̄ se debet iūgere nec etiam eos sibi adiungere xp̄ianis. Exod. xxxiij. Cave ne vnq̄ cū habitatoꝛib⁹ terre illi⁹ iungas amicicias. Boni em̄ debēt iūgi cū bonis. et dimittere malos cū mal. Jūctura em̄ ⁊ amicicia bonoꝛ firma est ⁊ solida. maloꝛ v̄o fraglis ⁊ vana. Et inde est q̄ iūctura bonoꝛū nō facili ter delocat. eo q̄ cemento diuine gr̃e ⁊ charitatis pfecte inuicem colligat. vt anie cuiuslibet possit dici illud Cant. vij Jūctura femoꝛ tuoꝛ sicut monilia q̄ fabricata sunt manu artificis. Jūctura aūt. i. amicicia maloꝛ cito dissoluit ⁊ leui occasione rūpitur. eo sc̄z q̄ cemento ⁊ glutino neruis ⁊ ligaturis diuine gr̃e ⁊ charitatis pfecte carere nosc̄untur. vñ Job. xxxj. in p̄sona maloꝛ dicit sic. Nerus me⁹ a iūctura sua cadat. ⁊ brachiū meū cū suis ossib⁹ cōfringat. Diuina em̄ gratia seu pfecta charitas filis est illi lapidi q̄ dicit cathoaten fm Solinū qui in stoꝛsica insula reperit. q̄ q̄daꝫ glutino sicut q̄dam vellere induit. qđ si q̄s inter duas manus tenuerit. ita sibi iūgent adinuicē q̄ cū magna difficultate poterūt separi. Un̄ sicut dicit idem Solin⁹ demetric⁹ contra magos ad p̄bandū occultam nature potentiā isto lapide vtebat. Reuera talis est charitas vel gratia diuina q̄: sc̄z ista corda iustoꝛ taliter cōglutinat atq̄ iūgit: q̄ ip̄os abinuicē recedere p odiuꝫ siue discordiā nō p̄mittit. j. Paral. xij. Egressus ē dauid obuiā eis ⁊ ait. Si pacifice venistis ad me ⁊ auxiliemini mihi cor meū iūgat vobis. Et ideo isto lapide. s. glutino charitatis. cōtra magos. i. p̄tra demones est vtēdū ⁊ eoꝛ malicijs obuiādū. Roma. viij. Quis nos sepabit a charitate xp̄i ⁊c. Ista g̃ est iūctura qua deuoti simul colligant. Tercio dico. q̄ inuenit iūctura q̄ maligni inuicē stringūtur. Mali em̄ habēt inter se suas iūcturas. i. suas societates. sua federa. suas ligas. Vide infra de societate. Un̄ nota q̄ mali iūgūtur cū dyabolo sibi obediēdo: ⁊ q̄nq̄ pactum cū eo cōtrahendo. ij. Paral. xix. Cū bis qui oderūt dñm amicicia iūgetis. Jūgūtur etiam cū mundo auariciaꝫ sectādo ⁊ diuitias appetēdo. ⁊ potissime mali iudices iusticiaꝫ muneꝛib⁹ subuertendo. p̄s. Absorptis̄ iūcti petre iudices eoꝛ. Jūgūtur etiam cū carne luxuriaꝫ exercendo. ⁊ luxuriosoꝛ consoꝛtia frequentando. De quo Eccli. xix. Qui se iūgit foꝛnicarijs erit nec̄. Jtē iūgūtur cū peccato vicia vicijs cumulādo. ⁊ p obstinatiōez criminib⁹ adherendo. Judicū. x. Filij israel peccatis veteꝛib⁹ iūgentes noua fecerūt malū in cōspectu dñi ⁊ seruierūt ydolis. Et sic patet q̄ inuenit triplex iūctura. sc̄z Mala. Bona. et Optima. Vide vbi. Cōiūgere. ⁊ Adiūgere. ⁊ similib⁹.

Jurgium. Vide supra de Discoꝛdia. ⁊ supra de fratribus. vbi est illa auctas diuisa. Ne quesō sit iurgiū inter me ⁊ te. frēs em̄ sumus.

Jurare. Juramentum. Nota. q̄ iurare nihil aliud est q̄ aliq̄d sub attestatōe alicui⁹ sancti nomis affirmare Sicut em̄ dicit ap̄s Hebreo. vj. Boies p maioꝛez sui iurant. ⁊ oīs cōtrouersie eoꝛ finis ad cōfirmatōem ē iuramētū. quia. s. ille q̄ iurat sp solet aliq̄s mai⁹ nomē in affirmatōis sue testimoniū noīare. Et p̄t esse iuramētū vicꝛosum ⁊ iuramētū v̄tuosum. Virtuosum em̄ est qđ ex causa necessaria efficit. qđ veritate fulcit. ⁊ qđ pro tollendo q̄libet dubio celebrat. Et sic plures sancti legūtur iurasse et p̄missiones suas iuramēto firmasse. sicut p̄z. j. Reguꝫ. xx. vbi dauid ⁊ Jonathas sibi fidelitatē mutuo iurauerūt. Et sicut p̄z. j. Reg. xxiij. vbi dauid iurauit saul⁹ q̄ post ip̄um semen eius nō deleret. Et q̄is iuramentuꝫ sit a principio volūtariū: post̄ tamē factū est fit necessariū. Un̄ Hume. xxx. Si q̄s viroꝛ iuramēto se astrinxerit: nō faciet irritum v̄bum suū: ⁊ quicq̄d p̄miserit adimplebit. Jtē vicios̄ iuramentū est qđ sine causa iuratur. ⁊ qđ non propt̄ necessitatem: sed p̄ter leuitatem ⁊ malam assiduitatez efficitur. De quo Math. v. Dico aut̄ vobis nō iurare oino: p̄hibet ne sc̄z ad facilitatem iurandi deueniat. ⁊ de facilitate i consuetudinē. ⁊ de consuetudine in piurium incidatur. Et nota q̄ iuramentū nostrū ad hoc q̄ sit licitū debet habere tria fm formam etiā iurandi. que nobis tradit Hiere. iiij. Jurabis: viuit dñs. in veritate. in iudicio: ⁊ in iusticia. Ubi nota q̄ in quolibet iuramento licito Verbi mēdacitas debet abesse. Jn veritate inq̄t. Modi cōgruitas debet inesse in iudicio inq̄t. i. cū discretōe. Cause necessitas debet adee. Jn iusticia. i. p̄ iusta causa. Primo g̃ dico q̄ mendacitas debet abesse. q: sc̄z iurandū est in veritate: q: alⁱs si homo mentit cum intentione fallendi iurando piurus efficitur. sicut de dño dicit in p̄s. Jurauit dom̄in⁹ veritatē ⁊ nō frustrabit eum. Quod est contra multos q̄bus nō sufficit simpliciter mentiri: nisi etiam mendaciū suū nitantur iuramento fulciri. Similes petro de quo dicit Mat. xxvj. Cepit detestari ⁊ iurare q̄ non nouerat hoiem. Et tales simi les sunt manticoꝛe q̄ est bestia ferocissima: que tribus oꝛdinibus dentiū est munita. Quia sc̄z tales iuratoꝛes trib⁹ generibus dentiū: id est verboꝛum continue sunt armati. Tales enim vt cōmuniter aut mentiūtur aut blasphemāt aut periurant. Quia p̄ certo tales qui sunt assueti ad iurandum: sepe solent incurrere tria vicia supradicta. scilicet Mendaciū. Blasphemiā. Et piuriū. Et ideo consulit Ec. xxiij. Jurationi nō assuescat os tuū. Et rō redditur ibidez Quia vir multum iurans replebit iniq̄tate. Bene ergo dico q̄ a iuramento mendacitas debet abesse. Jn veritate inquit. vnde Eccli. viij. Veritatē meditabit guttur meum ⁊c

Scdo dico q̄ in iuramento modi cōgruitas debet ineē. quia sc̄z iuramentū debet fieri in iudicio. i. in discretiōe iudicis. Judicium em̄ idem est qđ discretio. q: sc̄z discrete debemus iudicare. oꝛdinare. discernere ⁊ considerare. q̄d q̄liter. quō. quando. ⁊ quare sit iurandū. Quod est contra illos q̄ sine causa iurant. ⁊ q̄ sine ratōe sunt ad iurandū assueti. Similes cani rabido qui: os semp dicit habere apertum ⁊ venenosam saliuam continue distillare. quia sc̄z tales semp habent os apertum ad iurandū ⁊ ad venenosas blasphemias emittendū. Contra illud Zach. v. Omis iurans similiter iudicabit. quia sc̄z iurans semp debet habere modum. i. per verum iudicium ⁊ discretiōem in suo iuramento debite moderari. Sed fatui nō sunt tales qui sc̄z nō credūt esse malum ita assidue iurare. Juxta illud Sapiētie. xiij. Male iurantes nocere se non sperant. Cū tamen dicat Gregoꝛius in dyalogo. Or q̄dam puer septēnis rome p̄ter assuetam iuratōem a demone fuit raptus ⁊ in inferno damnatus. Sic igit̄ iuramento modi congruitas debet inesse. Tercio dico. q̄ in iuramento cause necessitas debet adesse. quod ostendit cum dicitur. Jn iusticia. quia sc̄z iusticia id est iusta causa debet in nostris iurationibus intereesse. Quod tamē nō seruant illi qui p̄ nihilo vel p̄ minima occasione iurant. Contra illud diuinū p̄ceptum. Non accipias nomen dei tui in vanū. i. sine c̄a Unde Eccli. xxiij. dicitur. Si in vacuū iurauerit nō iustificabitur. Jurandum est ergo in iusticia. Unde Esaie. xlv. c. Juraui in memetip̄o. egredietur de oꝛe meo iusticie v̄bum ⁊c. Sufficiat ergo causa brevitatis. Vide infra de Loqui. et de Verbum.

Justus. Justicia. Justificatio Nota q̄ iusticia q̄nq̄ accipitur p virtute spēali. Aliquando p pfectione vniuersali ⁊ generali. Primo modo iusticia est virtus cardinalis ius suū vnicuiq̄ tribuens. Unde

dicit Ambrosius libro primo de officijs. Justicia est que dat cuilibet quod suū est nihil vendicās alienū. Secūdo modo iusticia nihil aliud est q̄ vniuersalis virtus et perfectio nihil habens iniquitatis vel peccati. Ūñ Hieronym⁹ ad demetriadem dicit. Quod omnes virtutū species vno iusticie nomine cōtinent. Accipiendo igitur iusticiā pro generali modo cōgerie et pro morali perfectione et bonitate. dicamus q̄ nos debemus esse iusti et sancti multiplici ratiōe. videlicet quia iusti

A domino diligūtur.
A domino p̄tegūtur.
In dño delectantur.
Cum dño gloriant̄.

Dico q̄ a dño diligūtur. Omnis enī res naturaliter diligit suū simile. Et quia iustus dñs et iusticiā dilexit equitatē vidit. vult⁹ eius sicut dicitur in ps. Ydo recte dico q̄ iusti et sancti a dño diligūtur. ps. Dñs diligit iustos et vias peccatoꝝ disperdet.

Itē dico q̄ a dño p̄tegūtur. Naturaliter enī omnia animalia diligūt speciem suam. et pugnant p̄ invicem. et se invicē liberant et defendūt. Et quia iustus dominus in omnibus vijs suis et sanctus in oibus operib⁹ suis. Idcirco iustos eiusdem speciei et cōditionis cū ipso liberat et defendit. et a tentationib⁹ et tribulatōibus ipos protegit et educit. Quia sicut dicit Prouerb. xj. Justus de angustia liberatus est. Et Prouerb. x. Justicia liberabit a morte. Item dico. q̄ iusti in dño delectant̄. Naturaliter enī potentia delectat in appbensione sui obiecti. Et ideo iusticia humana in appbensione dei q̄ est summe iustus debet sūmopere delectari ps. Deus enī iudex iustus et patiens. Et ideo letabitur iustus in dño et sperabūt in eo omnes recti corde. Item dico q̄ iusti a dño premiant̄. Quia enī deus rex iustus et rectus. Juxta illud Zach. ix. Ecce rex tuus venit tibi iustus Ideo iustos successores vult sibi i hereditatē paradisi habere. et solūmodo viris iustis premiū eterne beatitudis impertiri. Juxta illud. Justi epulent̄ et exultent in conspectu dei. Sic igitur bene dico q̄ iusti et sancti debem⁹ esse. vt sic de quolibet nostrum possit dici illud Psalmiste. Just⁹ vt palma florebit: et sicut cedrus lybani multiplicabitur. In quibus verbis aduerte: sicut ad hoc q̄ arbor in perfectam arborē cōuertat̄ necesse est

Or conformiter alteretur
Or stabiliter radicetur.
Or viuaciter vegetetur.
Or sublimiter inaltetur.
Or fertiliter fecundet̄.

Sic ve ad hoc q̄ quis efficiatur vir iust⁹ et perfect⁹. ipe p̄culdubio debet Alterari se melioribus confirmando. Ut inq̄t. quod denotat similitudinē. Radicari se in vtutibus confirmādo. q̄ debet esse palma que p̄fundas habet radices et semp viret et diutissime durat. Vegetari bonis affectibus abūdando. Florebit inq̄t. Eleuari bonis celestibus contēplando. q̄ debet esse sicut cedrus. Fecūdari bonis operibus redūdando. q̄ debet multiplicari. Ista enī se habent p ordinem ad hoc q̄ aliquis fiat iustus. q̄ scz primo debet Alterari a mala conditōe. Radicari in bona intentōe. Vegetari a bona affectōe. Crescere seu eleuari celoꝝ contēplatione. Fecūdari seu dilatari operuꝝ p̄creatione. Dico ergo primo q̄ si volumus esse iusti: nos debem⁹ a prauis moribus alterari. Juxta illud. j. Corinth. xv. Euigilate iusti et nolite peccare. Et hoc ostendit̄ cum dicit̄. Ut quia scz. vt. sicut. tanq̄. quasi. denotant similitudinem. imitatōem. et ad aliquid aliud relatōem. quia scz illi qui iusti volūt fieri: debent antiquas suas conditōes relinquere: et bonoꝝ se conditōibus conformare. Ut inquit. Nam sicut elitropiū seu solsequiū se cōformat soli se ei cōtinue inclinando et aperiendo. et fm motum ipsius solis se mouendo et ordinando. Sicut etiam silenites lapis preciosus sequitur motum lune. ita q̄ imago lune in ea dicitur apparere. que imagini lune celestis se dicitur conformare. et fm varietates ipsius continue variare. Sic ve charissimi si volumus iusti esse: necesse est q̄ soli et lune. i. christo et beate virgini vel alijs celestibus et bonis personis nos cōtinue conformemus. et q̄ ipos in cūctis bonis actibus imitemur. et q̄ motus conditōis et affectōis fm illos motus et conditōes quos in eis viderimus ordinemus et etiaz alterem⁹. Ut inq̄t. Circa q̄ nō. q̄ nos debem⁹ eis p̄formari

In humilitate.
In stabilitate.
In benignitate.
In sagacitate.

Dico in humilitate: vt sic dicat q̄libet illud Psal. Ut sumentū factus sum apud te et ego semp tecuz. Itē cōfirmemus eis in stabilitate. vt sic quilibet dicat illud. Esa. l. Posui faciem meam vt petram durissimam. Item in benignitate: vt de quolibet dicat illud pbyl. ij. In similitudinem hominū factus est et habitu inuentus vt homo. Homo enim est ai al mansuetum nature. Item conformemur in sagacitate: vt dicam⁹ illō. j. Corinth. iij. Ut sapiens architect⁹ posui fundamentū. Debemus igit̄ si volum⁹ esse iusti a prauis moribus alterari. Ut inq̄t. Secūdo dico. q̄ nos debem⁹ in bonis virtutib⁹ radicari. quia debet dici Palma. Sicut enī arbor non potest p̄fici nisi fuerit profūde et firmiter radicata. quia scz als vel a vento faciliter euelleret. vel a calore faciliter siccaret. Et sic vere homo nō est iustus vel p̄fectus: nisi in bono fuerit radicatus. Jili enī qui radicem firmi propositi non habent. vel a vento tribulatōis vel ab ardore tentatōis faciliter destruūtur. Debet igit̄ firmiter radicari. Palma inde Palma enī est arbor p̄fundissime radicata. vigore perpetuo decorata. et duratōe longissima continuata. Sic ve vir iustus debet radicem boni propositi summe firmam habere. vigore gratie vnq̄ perdere. sed semp et continue p gratiā viuere et durare. dicens illud Job. xxix. Sicut palma multiplicabo dies. Et vere bene decet virum iustū habere constantiam et p̄seuerantiam. q̄ sicut dicit̄ Sapie. v. Justi autem in pp̄etuū viuent. Et Prouer. x. Justus in eternū non cōmouebitur. Debet q̄ bonis virtutib⁹ radicari. Tercio dico q̄ ipe debet bonis affectibus vegetari. Florebit inq̄t. id est flores bonarū affectuū habebit. Sicut enī flores sūt materia fructuū. sic bone affectōes sunt materia bonoruꝝ operuꝝ. Ūñ de viro iusto dr̄ in ps. Just⁹ germiabit sicut lilium. et florebit in eternū ante dominum. Justus enī debet Germinare p bonam meditatōem. Esse sicut liliuꝝ per castam cōuersatōem. Florere p bonam affectōem. Esse ante dominū per iugem contēplatōem. Et hec in eternū per cōtinuam p̄seuerantiam et duratōem. Vide supra de floribus. vbi multa inuenies. Debet igitur vir iustus bonis affectibus vegetari. Quarto dico q̄ ipe debet celi sublimitatibus eleuari. quia sicut arbor no potest perfici vel compleri nisi de terra superius eleuetur. Sic homo nō potest iustus fieri nisi per celestium cōtemplatōem superius mentaliter inaltetur. Quod ostenditur cum dicitur. Sicut cedrus. vt sic dicat illud Eccli. xxiiij. Quasi cedrus exaltata sum in lybano. sed hec vide supra de Cedro. Unde de viro iusto dicit̄ in Psalmo. Justi epulentur et exultent in cōspectu dei. Contemplatio enī dei et bonoꝝ eternoꝝ nihil aliud est q̄ quedam spūalis epulatio et quedam in dei p̄sentia exultatio et refectio. Debet igitur in dei sublimitatibus contēplari. Quinto dico. q̄ qui voluerit iustus fieri ipe debet bonis operib⁹ fecūdari. quod ostenditur in verbo Multiplicabit̄. Sicut enī arbor multiplicat̄ per pullulationē et fructificatōez. sic vir iust⁹ p bonā opationē. Et nota q̄ iusti multiplicant̄ et ad alios p bona opa dilatant̄

Quandoq̄ p clementiā et compassionē.
Quandoq̄ p iusticiam et correctōem.
Quandoq̄ p scientiam et eruditōem.

Multiplicātur dico per clementiaz et pietatem. q̄ sicut dicitur in Psal. Justus autē miseret̄ et retribuet. Quia sicut dicitur alibi. Disperssit dedit pauperibus: iusticia eius manet in seculum seculi. Item dilatant̄ per iusticiam et equitatem. Quia sicut dicitur Sapie. x. c. Justum deduxit domin⁹ per vias rectas. Item dilatant̄ per scientiam et sagacitatē. Quia sicut dicitur Sapie. iij. c. Fulgebunt iusti et tanquaz scintille in arundineto discurrent. Finaliter dilatabitur quantum ad deum per eternaz gloriam et felicitatem. Unde in Psalmo dicitur. Justi autem hereditabūt terram. et inhabitabūt in seculum seculi super eam. Multiplicabitur ergo. Unde in Psalmo dicit̄ Multiplicabis in anima mea virtutem. Tales igit̄ sunt iusti. id est perfecti boni et honesti. Sed procerto nunc est dolendum. quia pauci inueniūtur hodie tales. Quia vere pauci sunt qui velint

Alterari per conuersionem.
Radicari per durationem.
Vegetari per bonam affectionem.
Eleuari per contemplationem.
Fecundari per bonam operationem.

Et ideo procul dubio pauci sūt hodie viri iusti. q̄ sicut dr̄ Esaie lvij. Just⁹ perit et nemo est qui recogitet. q̄a reuera pauci sunt hodie iusti.

¶Quis forte multi sint q̄ se iustos simulent atq; fingant De q̄bus dr Luce.xx. Miserūt insidiatores q̄ se iustos simularent. Isti sunt hypocrite q̄ in apparentia videñ esse iusti z tñ in existentia sunt iniusti. Et tales debent timere cōminationē scripture dicentis in ps. Inimici aūt dispibunt. simul z reliquie impioꝝ interibunt. Cirū eñ inimicū mala capient in interitu. Et ideo bonum est nos esse iustos quia oculi domini sup iustos z aures eius in preces eorū. Et sic patet quō iusticia accipiť ꝓ perfectione generali z vniuersali. Sed adhuc dico q̄ iusticia accipiť ꝓ virtute speciali z cardinali. Et sic iusticia q̄q; possit ad oēs ptinere. ex eo. s. q̄ libet dz reddere vnicuiq; qđ suum est. videlicet.

Deo reuerentiā.
Sibi penitentiā
Proximo bñficentiā.

Pertinet tñ ꝓncipaliter ad iudices z plates q̄ ordinem habent iudicare z gubernare z interviū z primū suū iusticiā ꝑperare. Jō talib⁹ dr Sap. j. Diligite iusticiā q̄ iudicatis terrā. Dauid etiā q̄ erat rex dicebat in ps. Deꝰ iudiciū tuū regi da. z iusticiā tuā filio regis. Justicia ergo sumiť ꝓ illa regula rectitudis q̄ q̄s dō sibi z ꝓximo exhibz q̄d debuerit exhibere. Aū Bern. dicit in sermone. Qr iusticia est reddere vnicuiq; qđ suū est. s. superiori reuerentiaz equali auxiliū adminando. cōsiliū instruendo. subdito autē custodiā z si deliquerit disciplinā. Loquamur ḡ de illa rectitudine iusticie q̄ ad plates z iudices nosciť ptinere. z q̄ etiā cordi būano naturaliť est insita. Sicut ei videm⁹ q̄ regula ꝑ quā alia regulanť. bz necessario eē recta. Sic iudex vł plat⁹ q̄ est regula aliorū bz necessario esse iust⁹. Justicia eñ est q̄dam mentis rectitudo q̄ nō dz ad vnā ptem vł ad aliā declinare. vñ Eccls. vij. Hec inueni q̄ fecit dñs hoiem rectū. ¶Rectitudinē eñ iusticie que nobis debet ineſſe ꝓbat

Corporis figura.
Pectoris natura
Diuina scꝓtura.

Dico corporis figura. q. s. habet homo corꝰ rectū z erectū in signū q̄ semp debet iusticie rectitudinē obseruare. q. sm Bern. Nil indecenti⁹ q̄ recto corpore curuum animū gerere. Item pectoris natura. q. s. in pectore boīs in ipsa pte rōnis est q̄dam portio q̄ dr synderesis. q̄ nihil aliud est q̄ illa summa inflexibilis mētis rectitudo q̄ ad nullā iniusticiā pōt aliq̄liť inclinari. in q̄ q̄dē humana mens immobiliter est fundata. Ūñ Esaie. lj. Justicia mea non deficiet. Et Esaie. liij. In iusticia fundaberis. recede ꝓcul a calumnia. Ad hec etiā facit diuina scꝓtura. Eccls vij. Solūmodo hoc inueni q̄ fecerit deus hominem rectū Et ideo bene consulit ps. Si vere vtiq; iusticiā loquimini. recte iudicate filij hominū. Exponere ergo possum⁹ illam auctoritatem. ps. Misericordia z veritas obuiauerunt sibi. iusticia z pax osculate sunt. Quia ꝓculdubio iudici z plato debent misericordia z veritas obuiare. z ipm debent pax z iusticia osculari. Aduerte ergo q̄ iust⁹ iudex debet

Per mititudinē temperari
Per certitudinē informari
Per rectitudinē regulari
Per q̄etudinē tranq̄llari

Primū ꝓbat virtus pietatis. Misericordia. Secōm virtus veritatis. Veritas. Sed tertiū virt⁹ eq̄tatis. Justicia. Quartum vō virtus vnitatis seu charitatis. Pax. Debet enim habere iudex vel prelatus In affectione dementiam z pietatem. Misericordiaz inquit. In cognitione scientiam z claritatem. Veritas inquit. In correctione modestiam et equitatem. Justicia inquit. In intentione concordiam z vnitatem. Pax inquit. Quia. s. ad pacem z concordiam subditorum debet esse intētio iusti iudicis ordinata. Dico ergo q̄ iustus iudex vel prelatus debz per mititudinem moderari quod ostendiť cum dicitur. q̄ ipse debet habere misericordiam. Justicia enim semp debet misericordia temperari. quia sicut dicit Crisostom⁹ super Matheum. Justicia sine misericordia non est iusticia sed crudelitas. Et misericordia sine iusticia non est misericordia sed fatuitas. Sicut enim videmus q̄ abies que inter ceteras arbores est rectissima: mollissima z etiam gummi z liquore abundantissima. solet enim liquorem tenacez z odoriferum emittere. qui. s. in infirmitatib⁹ dicit suffragari. Sic vere homo q̄ius sit per iusticiam z equitatem rectissimus. semp tamen cum hoc debet esse ꝓ pietatem mollissim⁹. quia semp debet cum rectitudine equitatis habere gummositatem z molliciem pietatis. q. sm Grego. in moral. Plerumq; accidit q̄ illi qui inter tormēta remanent in-

correcti. blandimentis suauib⁹ corrigunť. Est igiť necessaria misericordia iudicibus. q. s. semp debent misere cum iusticia pietatem. Simules elephanti. qui quando sedet sp solet pedes flectere. quia sez illi qui sedent in throno inuocarie potestatis. semper pedes affectōnum flectere debent ad opera pietatis. Verumtamen sicut elephas nunq; taliter flectiť quin semp rectus alicui arbori innitatur. Sic iudex nunq; debet sic flecti ad misericordiam quin semper rectus maneat per iusticiam. Unde Aug⁹. super illud verbū Matb. xviij. Si peccauerit in te frater tuus corripe eum inter te et ipsum. Et si fouis terribiliter correctio ꝓsonet. intus tñ dilectio suauiter sonet. Qđ est contra multos iniq̄s iudices z austeros qui penitus sine misericordia alios iudicant z condemnant. cum tamen dicat scriptura. q̄ iudicium sine misericordia fiet ei q̄ non fecit miam. Jaco. ij. Habeant ergo miam. Unde Prouer. xxj. Qui sequiť miam z iusticiam inueniet vitam. Debet ergo iustus prelatus et iudex per mititudinem moderari. Deinde dico q̄ ipse debet per certitudinem informari. Veritas inq̄t. quia. s. veritas z claritas cognitionis z scientie debet interesse in iusticia facienda. Sicut enim sagittarius non potest recte iacere. sagittam nisi videat clare ad terminū ad quem iacit. sic nec bō potest recte vel iuste aliquid operari nisi possit certitudinaliter informari. Veritas ergo. ps. Misericordia z veritas p̄cedent faciem tuam. Unde de bonis iudicib⁹ dr Esaie. lxj. Dabo opus eorum in veritate. Et Esa. xxxij. Ecce in iusticia regnabit rex z principes in iudicio ꝓerunt. Sed heu ꝓculdubio videť impletum illud vaticinium Esa. lix. Conuersum est inquit retrorsum iudicium z iusticia longe stetit. q. corruit in plateis equitas z veritas non potuit ingredi. Ubi quesо in iudicibus z maioribus nostris est iusticia. vbi equitas vbi veritas. Et vere moderno tempore iudicium fugit. iusticia longe abijt. equitas defecit z corruit. z in modernis curijs veritas ingredi non potuit. Ita q̄ breuiter de modernis potest dici illud. j. Macha. vij. Non est in eis veritas z iudicium. Veritas enim nō est hodie in multis. sed potius fraus. deceptio z fallacitas. qui. sez sub specie iusticie imponunt hominibus multa falsa. prece precio. odio vel fauore. vt exinde possint lucruz aliquod extorquere. Isti sunt sicut falsi medici qui loco medicine offerunt homini venenum. quia isti loco vere iusticie offerunt hominib⁹ iudicium falsum. Isti sunt similes lupo de quo narrať in fabulis q̄ cum semel vidisset se diffamatū de nimio esu carnium. iurauit deinceps non comedere carnes ꝑ tandem artatus fame inuenit mutonem pinguez in prato ipse vō ꝓpter iuramentum eum comedere verecundans: imposuit ei nomen q̄ erat salmo z non obstantibus multis modis allegationibus z negatiōib⁹ factis ex pte mutonis deuorauit eum loco salmonis. Sic vere tales qui ex iniuncto sibi officio tenenť. ac sub iuramēto non comedere carnes. id est aliquid crudeliter non extorquere. ipsi vō q̄ñ vident pinguem mutonē. i. rusticum diuites. imponunt ei q̄ sit salmo. i. q̄ sit latro vel homicida. sicut habemus exemplum. iij. Reg. xxj. Ubi Jezabel fecit imponi Naboth. q̄ maledixerat deo z regi. z sic fecit eum occidi vt vineam suam haberet. Quia procerto non obstantibus quibusdam allegationibus iusticie. tales loco salmonū comedunt mutones. i. sub specie malorum deprędantur z deuorant innocentes. Debis dicit Cicero. z allegatur libro de floribus philosophoꝝ. q̄ nulle deteriores insidie q̄ ille que sub dissimulatione officij fiunt. Isti ergo non habent veritatem. similes dyabolo. de quo dr Joh. viij. Ille homicida erat et in veritate non stetit. quia veritas in eo non est. Non sic ergo. q. ꝓcerto qui vult esse iustus debet per certitudinē informari. Veritas inquit. vt sibi dicať illud ps. Propter veritatem z mansuetudinem z iusticiam: z deducet te mirabiliter dextera tua. Deniq; dico q̄ ipse debet p rectitudinem regulari. Justicia inquit. Quia ꝓcerto prelatus vł iudex dz p iusticiā regulari z rectificari. z q̄tum ad se. z q̄ntum ad ꝓximū z q̄tum ad deum. Quia. s. cuz rectitudo iusticie reddat vnicuiq; qđ suum est. ipse q̄ iust⁹ vult esse dz sibi reddere penitentiam. ꝓximo beneficentiam z deo reuerentiā exhibere. Notem⁹ ergo q̄ triplex est iusticia exhibēda. viz. Promotio. Instructio. Correctio. Supior eñ

debz fm dñi ⁊ iusticiā exhibere. Promerentib⁹ ꝓmotōem. Ignorantib⁹ instructionē. Delinquentib⁹ correctionem. Iste ēm sunt tres ptes iusticie q̄s plati tenent ex debito sui officij adimplere. Juxta illud. Matth.iij. Sine mō sic ēm decet nos implere oēm iusticiam. Debēt ēm bonos ad ꝓmotiones erigere. Rudes ꝑ instructiones dirigere. Malos ꝑ punitiōes corrigere. Justi ergo bonos ad ꝓmotōes erigunt. Un̄ Esaie.xxxij. Ecce in iusticia regnabit rex. Et ꝑ uer.xvj. In iusticia firmabit soliū. qz.s. illi qui ad regnū vl' ad solū ꝓmouent. semp debent mediante iusticia ꝓmoueri. vt.s. digni digne ꝓmoueant. ⁊ indigni nllo fauore suffragante penit⁹ repellant. Cui⁹ ēm cōtrariū faciūt illi q̄ impromotos dimittunt subditos meliores. ⁊ ꝓmouent suos familiares ⁊ ꝓinquiores. q̄q̄ fuerint in sufficientijs debiliores. Item ītultos iusti ꝑ instructionē dirigunt. Un̄ Danielis.xij. Qui ad iusticiā erudierint multos. q̄si stelle in perpetuas eternitates fulgebunt. Itē iusti malos ꝑ punitionē corrigunt. qz sic fm Ambro. Apes hñt aculeū quo se et domos defendunt. tantēq; sunt audacie q̄ ꝑ defensiōe domoz suaz morti sepissime se exponunt. Sic vere iudex vl' plat⁹ debet portare secum aculeū iusticie ⁊ rigoris. Roz.xiij. Frō ēm frustra gladium portat. quo. s. malis ꝑ correctionis regulā se opponat. ⁊ quo a ꝓncipib⁹ seu tyrannis domū ecclesie cui ꝓest liberet ⁊ defendat. ita q̄ si necesse est etiā morti corporis ꝑ defensiōe ecclesie se exponat. Ecclesi.iiij. Usq; ad mortē certa ꝑ iusticia. Prelat⁹ ēm vl' iudex nō solum debet habere miam ⁊ dulcorē. ⁊ etiā iusticiā ⁊ rigorē. Sicut ēm panthera est animal benignū ⁊ placidū pictū ⁊ coloratū. ⁊ a cunctis aialib⁹ p̄dilectū. verūtn̄ habz quendā in vultu tozuorē quo alia aialia ei⁹ timore naturaliter deterrent q̄q̄ ad ipm diligendū ꝓncipaliter attrahant. Sic ꝓcerto plat⁹ vl' iudex dz esse benignus ⁊ placidus ꝑ pietatē ⁊ affabilitatē. Pictus ⁊ colorat⁹ ꝑ decentiā ⁊ bone statē. Amicus ⁊ dilect⁹ ꝑ beneficioz liberalitatē ⁊ largitatem. Verūtn̄ iste q̄ cūq; agat inter subditos semp debet tozuū vultū ꝑ rigorem ⁊ seueritatē gerere vt alij eius aspectu terreant ⁊ teneant eū timere. ⁊ a malis operib⁹ abstinere. Quia sicut dz Prouer.xx. Rex q̄ sedet in solio iudicij dissipat omne malū intuitu suo. Quia vere iudex vl' plat⁹ nunq̄ se debet tam familiarē exhibere q̄n sp vultu ⁊ gestu possit rigorem ⁊ iusticiā designare. ⁊ terrorem in alioz cordibus generare. Quia teste Jnno.li. de cōditione miserie humane. Nimia familiaritas parit contemptū. Et iō fm p̄s. Justicia debet ante eū ambulare ⁊ iusticia ⁊ iudiciū dz eē ꝑparatis sedis sue. Quia sicut dz in p̄s. Beati q̄ faciūt iudiciū ⁊ iusticiā in omni tpe. Debet ḡ iudex vel plat⁹ ꝑ rectitudinē regulari. Insup dico q̄ ipse debet ꝑ quietudinez ordinari. Pax inqt. Tota ēm intentio iudicis dz eē ad pacem inter homines faciendā. Quia sicut dicunt iura ciuilia. Nihil aliud q̄rat iudex ꝓterq̄ ptes ad concordiā reuocare. Ad hoc ēm est iusticia ordinata. vt.s. in hoib⁹ pax ⁊ cōcordia cōseruet. Jaco.iij. Fruct⁹ iusticie in pace seminat. Sicut ēm ꝑ violentū raptū firmamenti oīs orbes ⁊ planete inferiores pacifice regunt. trahunt ⁊ mouentur. ita q̄ vnus aliū nō turbat nec impedit quoquo mō. Sic vere ꝑ raptum rigoris ⁊ iusticie boni iudicis vl' plati inferiores taliter gubernant. q̄ inter se pacifice cōuersant. ⁊ q̄ ab oīni discordia trāq̄llant. Un̄ d̄ pace ⁊ iusticia loquit Esa.xxxij. Erit inquit opus iusticie. pax ⁊ cult⁹ iusticie. silentiū ⁊ securitas vsq; in sempiternū. Et sedebit pplus me⁹ in pulcritudine pacis. in tabernaculis fiducie ⁊ i requie opulēta. Patet ḡ q̄ iust⁹ iudex debet amare quietudinē. Pax. Seruare rectitudinē. Justicia. Tenere certitudinē. Veritas. Habere mitte tudinē. Misericordia. Et de iusticia sufficit in q̄tuz accipit ꝑ vtute cardinali ⁊ speciali ⁊c. De iusticia vo diuina est aliq̄d admittēdū. Et dicam⁹ q̄ sicut dz in p̄s. Misericors dñs ⁊ iust⁹. Jpe ēm habz miam in p̄nti ⁊ habebit iusticiā in futuro. Est ēm de⁹ sicut aquila de qua dicit Plini⁹ Oz sp solet in nido suo duos p̄ciosos lapides habere simil nec vnū sine alio ibi esse. Quia vere celestis aquila. i. de⁹ in nido cordis sui semp habz duos lapides p̄ciosos. i. duas speciales vtutes iusticiā. s. ⁊ miam. q̄ ibi semp se solent cōiocare ⁊ vna sine alia nunq̄ esse. Considera ēm oīa opa dei ⁊ semp inuenies iunctā iusticiā pietati. ⁊ cōiunctā miam eq̄tati. Un̄ in p̄s. Uniuerse vie dñi misericordia ⁊ veritas. Un̄ de xp̄o dz Zach.ix. Ecce rex tuus venit tibi iustus ⁊ saluator. Justus dico peccatores condemnando. Et saluator bonos premiando ⁊ remunerando. Justicia ergo dei Est

Malor⁹ tristificatiua. Est dico tristificatiua delinquentiū. Illi ēm q̄ delinquūt.

Bonor⁹ letificatiua

Justor⁹ remuneratiua Sc̄z peccatores ꝑ diuinā iusticiam punient ⁊ eterna patria priuabunt. Sicut ēm lapis q̄ dī Echites supposito cibo nō sinit illum q̄ reus est veneni de cibo gustare. Si vo reus veneni nō fuerit sine difficultate manducabit. Sic vere diuina iusticia in die iudicij nō ꝑmittet illos q̄ ꝓpriā animā venenauerūt ꝑ peccatū de cibo celestis glie manducare. Illi vo q̄ veneno pcti mortal' ꝓpriam animā minime necauerūt istum cibū tunc tpis manducabunt. Jō talibus dicit dñs improperare. Esa.lxv. Ecce inquit serui mei comedēt ⁊ vos esurietis. ecce serui mei bibent ⁊ vos sitietis. ecce serui mei letabunt ⁊ vos cōfundemini. ecce serui mei laudabunt p̄ exultatione. ⁊ vos clamabitis p̄ dolore. Jsta ḡ facit iusticia diuina q̄ tūc bonos faciet recreari. malos vo fame ꝑpetua macerari. Quia sicut dicit Prouer.xiij. Justus comedet ⁊ replet animā suam. venter aūt impioz insaturabilis. Jsta est ergo tristificatiua delinquentiū. Item dei iusticia est letificatiua patientiū. Magna est ēm letitia illis q̄ iniurias patiunt quā do cogitant q̄ iudex iustus q̄ inultū abire nō patit q̄n; ipsorum iniurias vindicabit. Sicut ēm dz in p̄s. Justicie domini recte letificantes corda Item diuina iusticia est remuneratiua laborātiū. Jsta ēm nō vult esse operariū sine mercede. qz sicut dz Deutro.xxiiij. Nō negabis mercedem indigentis ⁊ pauperis fratris tui. Et iō dicebat. q̄. Tbim.iiij. Bonū certamen certaui. cursum cōsummaui. fidez seruaui. iō reposita est mihi corona iusticie quā redet mihi dñs in illū die iustus iudex. Qd nobis cōcedat ⁊c. Uide supra in titulo de Correctione ⁊ in alijs plurib⁹ titulis.

Justificare. Nota q̄ iustificare idem est qđ iustum efficere. qđ solum ptinet ad gratiam diuinam. Juxta illud tytum.iij. Justificati gratia ipsi⁹ heredes simus ⁊c. Uide supra de gratia ⁊ de iusticia. qz amitto gratia breuitatis.

Juuare. Uide supra vbi adiutoriū.

Juuenis. Juuentus. Nota q̄ i scriptura iuuent⁹ accipit. quandoq; literaliter. quandoq; moraliter ⁊ spūaliter. Moraliter autem significat quandoq; in bono quandoq; in malo. In bono enim designat hominem vtuosum qui semper in virtutibus iuuenescit. Psal. Renouabitur vt aquile iuuentus tua. In malo vo signat hominem vitiosum q̄ per lasciuiā insolescit. p̄s. Juuenes eoruz comedit ignis. Moraliter ergo possumus dicere q̄ ꝑ iuuentutē p̄t intelligi vir pfect⁹. qz sicut videm⁹ q̄ iuuenis est naturalit̄

Gratus ⁊ gratiosus.

Letus ⁊ gaudiosus.

Fortis ⁊ animosus.

Subtilis ⁊ ingeniosus

Agilis ⁊ obsequiosus.

Sic vere spiritualit̄. vir perfectus debet se exhibere Gratiosum in conuersatione. Gaudiosum in spirituali cōsolatione. Animosum in peruersorum correctione. Ingeniosum in occultorum consideratione. Obsequiosum in obedientia ⁊ subiectione. Et sic de ipso poterit illud quod dicit Tbob.v. Juuenit iuuenem splendidum stantem p̄cinctum ⁊ quasi paratum ad ambulandum. Ubi aduerte q̄ spiritalis iuuenis. s. vir pfectus debet esse Gratiosus ad diligendum. Juuenit inquit iuuenem. Luminosus ad erudiendum. Splēdidum. Vigorosus ad sustinendum. Stantem inquit. Curiosus ad obediendum. Paratum inquit ad ambulandū.

Debet ergo habere iuuenis spiritualis gratiosam pulcritudinem. quia scilz ipse debet esse iuuenis qui naturaliter est pulcrior q̄n sit senex. Unde.ij. Macha.iij. Apparuerunt duo iuuenes virtute decori. Item debet habere luminosam limpitudinem. Splendidus inquit. quia scilicet ipse debet esse splendidus per discretionem. Unde de Tobia dicitur Tbob.j. Or cum esset iunior nihil tamen puerile gessit in ope. Et Sapientie.viij. Juuenis ⁊ agutus inueniar in iudicio. Item dz habere vigorosam fortitudinez

qđ notaţ in ẏbo Stantẽ.qz.ſ. ipſi debent eſſe ſtabiles atq; fortes ad bonũ opus aggrediendũ.z ad malis operib⁹ reſiſtendum.z ad labores z tribulationes ſuſtinendũ.Unde j.Joh.ij.Scribo vobis iuuenes qñ fortes eſtis.Stantem inſt.Uñ.ij.Mach.xij.Robuſti iuuenes p̃ muris cõſiſtẽtes fortiter repugnabãt.Jtẽ debet habere ſtudioſã ꝓmptitudinem.paratũ inquit.Ueemie.iiij.Media ps iuuenũ faciebat opus.vt ſic dicat iuuenis deo vel ꝓlato ſuo illud ps.Paratũ cor meũ deus paratũ cor meũ ꝛc.Trãſiui breuiter iſtam auctoritatẽ p̃ eo qz ſupius eſt expoſita z ꝓſecuta in titulo de inuenire in.§.Scdo dico: q̃ eſt inuentio q̃ inuenit bõ iuſtus.Et iõ vide ibi z ꝓſequere q̃tuor mẽbra p̃dicta ſicut ibi iuuenies ꝓſecuta.Sz beu ꝓculdubio videtur hodie de multis q̃ ipi nõ ſũt iuuenes.imo ſenes.qz.ſ. ſpiritualr loq̃ndo ipi nõ ſũt nec obſequioſi.necvigoroſi.nec ingenioſi.nec gratioſi.q̃nimo ꝓcerto ſic videm⁹ q̃ ſenes ſũt in

Vultu turpiores
Motu tardiores
Uirib⁹ debiliores
Sẽſib⁹ obſcuriores

Sic vere multi ſũt q̃ pre ceteris ſũt hodie turpiores in cõuerſatõe. Tardiores in opatione. Debiliores reſiſtentie. Obſcuriores ignorantie. Et ꝓter hoc tales nõ poſſunt dici iuuenes ꝓpter pfectionez ſ magis ꝓpter malam z iuuenilem cõditionẽ. Dico ergo q̃ tales habent cõuerſationem turpiorem. Uñ ipſi poſſũt dicere illud ps. Junior fui etẽ ſenui. Jtem opatione tardiorem. Uñ Mar.xvj. Uiderũt iuuenẽ ſedentẽ. Jtem habent reſiſtẽtiã debiliorẽ. Uñ in ps. Juuenes eor̃ in gladio ceciderunt. Jtem habent ignorantiã obſcuriorẽ. Uñ Prouer.vij. Cõſidero vecordẽ iuuenẽ in obſcuro adueſperaſcẽte die in noctis tenebris et caligine. Nõ ſic ergo ſ ſim⁹ boni iuuenes z nõ mali.z ſim⁹ ſicut ſerpens q̃ comedens feniculum pellem deponit z in ſenib⁹ iuuenaſcit.Et ſicut aquila q̃ ſenectute grauata alte aſcendit z fontẽ deſcendẽs ſuã renouat iuuentutem.Sim⁹ etiã ſicut fenix q̃ p incinerationẽ in iuuentutẽ priſtinã reuiuiſcit.Et ſicut illa palma ſingularis de qua dicit Plin⁹.q̃ poſtq̃ ſenectute conſumpta fuerit ad iuuẽtutẽ priſtinã reuireſcit.Quia ꝓcerto chariſſimi ſi ſenectus vicior̃ z male cõſuetudinis nos grauat nos debem⁹ ꝓculdubio alte aſcendere p contemplationẽ. z ad fontem lachrymarũ deſcendere p compunctionẽ.pellem veterẽ peccator̃ dimittere p bonã cõuerſionẽ.in cinerem cõuerti per mortis conſiderationem.z ſic poterimus eſſe iuuenes p moralem z virtuoſam pfectionẽ.vt de nobis dicat illud Marci.xvj.Uiderunt iuuenem ſedentem a dextris coopertũ ſtola candida.qz.ſ. nos debem⁹ videri p apparentẽ ſimplicitatẽ.cooperiri p oſtentationẽ bonor̃ noſtror̃ humilitatem.Debem⁹ eſſe in ſtola candida p conuerſationis honeſtatem z formoſitatẽ.Sic igit̃ patet quõ iuuentus accipit ſpiritualiter z moraliter. Sz adhuc nota q̃ eſt iuuentus naturalis z corporalis.Et iſta ꝓcerto eſt

Sagaciter reꝑmenda.
Ueraciter inſtruenda.
Utiliter occupanda

Debet dico iuuenis ſagacit̃ ſubiugari.quia ſicut bos z canis nunq̃ bene domant̃ niſi in iuuentutis tempore edomẽt̃.ſic nec homo a ſuis leuitatibus reꝑimit̃.nec obedientie legib⁹ ſubiugat̃ niſi a iuuentutis initio edometur.Uerba enim in principio quando incipit germinare melius ſe multiplicat z fecundat: ſi fuerit compreſſa z mediocriter conculcata. Si enim ad libitum creſcere ꝑmittit̃ faciliter prorumpit in ſemen.z faciliter indurat̃.z a priſtina pulcritudine deſiccat̃.Sicvere chariſſimi vtile eſt homini dum adhuc eſt in germine.i.iuuenis q̃ ad voluntatem ſuam creſcere ſeu viuere nõ ꝑmittat̃. z q̃ a ſenior̃ ſuis p diſciplinã deprimat̃ z debite conculcet̃. Et ſicut dicit Math.v. Ad nihilum valet vltra ſal niſi vt mittat̃ foras z conculcẽt̃ ab hominibus.Als ſi voluntati ſue dimittit̃.faciliter ſolet nimis creſcere per ſuperbiam. ſemen emittere per luxuriam.deſiccari per auariciam. z indurari p obſtinationis maliciam. Nõ bene conſulit ſapiẽs Eccli.xxx. Non des mulier filio tuo poteſtatem in iuuentute.z ne reſpicias cogitatus illius.curua ceruicem ei⁹ in iuuentute z tonde latera illius dum infans.ne forte induret z nõ credat tibi. Debet ergo ſagaciter ſubiugari. Debet etiam vtiliter informari. Nam ſicut cera nõ recipit impreſſionẽ ſigilli niſi recenter fuerit calefacta.z ſi mittit̃ indurari nõ põt amplius bene figurari. Sic vere in homine imꝑreſſio doctrine z ſcientie non recipit̃ niſi dum eſt recens et iuuenis imꝑmat̃.quia ſi dimittit̃ p ſenectutẽ indurari.nũq̃ poteſt amplius informari. Jdeo bene conſulit Eccli.vj Fili inquit a iuuentute tua excipe doctrinam z vſq; ad canos inuenies eam.Et bene dicat Uſq; ad canos inuenies Quia vere illud qđ in iuuentute acquirit̃ vſq; ad canicies reſeruat̃.Apes enim p̃ius minores pedes melle onerant tandẽ pedes medios melle replent.finaliter vo pedes poſteriores melle onerant atq; cõplent.Quia vere p̃mo nos debem⁹ p̃ mel ſcientie z doctrine anteriorẽ ptem vite nre.ſcz iuuentutẽ onerare.deinde vſq; ad mediã continuare z ſic finaliter in poſteriori parte ſenectus bene poterim⁹ conſummare.Quia ſicut dr Prouer.xxij.Adoleſcens iuxta viam ſuam gradit̃ etiam cũ ſenuerit nõ recedet ab ea.Illud enim qđ in iuuentute colligit̃ ad vite medium tranſmittitur z vſq; ad ſenectutis terminũ retinet̃.Jdeo bene dicat Eccleſiaſtici.xxv.Que in iuuentute non congregaſti.quõ inuenies in ſenectute tua.Et ideo bene dico q̃ iuuentus debet vtiliter informari. Debet quoq; iuuentus vtiliter occupari.Juuenes enim in bonis ſunt laboribus occupandi. bonis operibus dedicandi.z bonis ſtudijs mancipandi.z inſup bonis cõſortijs coniungendi z a malis ſummopere retrabendi.Sicut enim dicit Plin⁹. Apes iuuenes exter⁹ exeunt ad labores.ſenes vo intra alueare dicunt̃ requieſcere z manere.Sicvere chariſſimi illi q̃ ſunt iuuenes z fortes debent labores bonor̃ operũ z penitentie ſufferre. vt cum ſenes facti fuerint.quieti cõtemplationis poſſint animas dedicare Mee.iiij.Media ps iuuenum faciebat op⁹. Miles enim tamdiu fortius debet dimicare q̃diu habuerit fortem equũ.Cum igit̃ corpus noſtrũ ſit noſter equus.qa ſicut dicit Eſaie.xxxj.Equi eor̃ caro z nõ ſpũs. hinc eſt q̃ dum iſte equus eſt fortis z iuuenis ipm debem⁹ penitentie laborib⁹ exponere z tribulationum prelijs applicare. Nam ſicut mel dicit̃ eſſe melius qđ a iuuenib⁹ apib⁹ conficit̃ q̃ qđ a ſenib⁹.Agni etiã q̃ in vere naſcunt̃ meliores eſſe dicunt̃ q̃ q̃ naſcunt̃ in hyeme.Sicvere chariſſimi mel bonor̃ operũ qđ a iuuenibus in tempore veris.i.in tempore iuuentutis conficit̃ z opat̃.melius z acceptius apũ deum reputat̃.q̃ illud quod a ſenibus in ſenectutis hyeme generat̃.Q iuuentute ergo debemus vacare bonis operibus.vt ſic in ſenectutis tempore de noſtris laboribus eternam gliam conſequamur.Dicam⁹ ergo cum dauid illõ ps Paup ſum ego z in laboribus a iuuentute mea.exaltatus aũt humiliatus z cõturbat⁹.Ubi aduerte q̃ a tpe iuuentutis debemus Cõtemnere rerum facultatẽ.qz debemus eſſe pauperes ſpiritu. Pauper inquit ego ſum Deprimere carnis voluptatem.quia debemus eſſe in laboribus. Erigere mentis voluntatẽ.qz debemus eſſe exaltati. Deponere carnis vanitatem.quia debemus eſſe humiliati z conturbati Jſta eñ quatuor a iuuẽtute debent fieri.Quia niſi homo a iuuentute iſtis virtutib⁹ aſſuefaceret.ita forte in vicijs indurar̃etur q̃ nunq̃ bonus amplius efficeret̃. Nõ bñ aduerterat ſapiens Eccleſiaſtici.ij.q̃ dicebat.Cum adhuc iunior ſum priuſq; oberrem queſiui mihi ſapientiã.Sequit̃ Ambulauit pes meus iter rectũ a iuuentute mea ꝛc. Proſeq̃re si vis p̃dictã auctoritatẽ diuiſã z vide ſ. de Adoleſcẽtia.Et inuebe⁹ ꝫ malos iuuenes.z maxime ꝫ illos q̃ meliores ſunt in iuuẽtute q̃ in ſenectute.z dic q̃ boni ſũt q̃dã in

Juuentute non in ſenectute.
Senectute z nõ iuuentute
Juuuentute z ſenectute.
Nec in iuuẽtute nec i ſenectute

Primi ſunt illi Qui bene incipiunt z male finiunt. Scdi Qui bene finiunt z male incipiunt. Tercij Qui bene incipiunt z bene pficiunt. Quarti. Qui male incipiunt z peiores deficiunt. De mala ergo iuuentute dicit breuiter Eccls.xij. Adoleſcentia z iuuentus vana ſunt. De ceteris vo vicijs iuuentutis Vide ſ. de adoleſcẽtia. Et infra de puero. Sufficit.

Juxta. Nota q̃ iuxta quandoq; idez ſignificat qđ ꝑm: z ſic denotat ſimilitudinẽ.vt Leui.xviij Juxta conſuetudinem terre egypti non facies. Quandoq; accipit̃ pro ꝓpe. Et ſic accipit̃ cõmunit̃ in ſcriptura. Uñ nota q̃ iuxta.i. vicinitas quandoq; refert̃ ad locum. q̃nq; ad tempus. quandoq; ad perſonam. Dico ad locum ſicut Jobis.xj.vbi de xpo dicit̃. Qz ipſe abijt in regiones iuxta

deserū. Jtez refertur ad tempus sicut Deut.xxxij. Juxta est dies pditionis ⁊ ad esse festinant tempora. Jtē refert ad psonam. Et sic sumit in p̄. Non habitabit iuxta te malignus. Et sic ergo possumus notare q̄ iuxta significat quādoq; vicinitatem commendabilem. Societatem detestabilem. Propinquitatē affectabilez. Est ei q̄dam vicinitas

Uirtuosa
Uiciosa
Fructuosa
Dolorosa
Gloriosa

Omnia ēm ista possunt pbari p iuxta. Primo ergo dico q̄ est vnū iuxta virtuosū ⁊ istud significat bonā bonor societatem. q̄ vn⁹ iuxta alīū debet p charitatis vinculū habitare. Sicut ēm vna stella q̄n est iuxta aliā ꝓcipat ipsius qualitates. Sicut arbores p vicinitatē aliaꝝ arborum q̄ sunt iuxta se recipiunt incrementū, sicut dicit de palma femina.que dr melius fructificare q̄n iuxta palmā masculū est plantata. Crisolit⁹ etiā iuxta ignē positus faciliter rapit ignē. Oliue etiā iuxta malogranata plantate melius fructificare dicunt. Sic ꝓcerto charissimi q̄n aliqs iuxta aliquā bonā psonā frequentat ⁊ societatem ipi⁹ diligit. sectat ipsius exempla ⁊ documenta. tunc in bonis operib⁹ fecundat. ⁊ a suis malicijs immutat. Juxta ergo. Et iō bene dicit ꝓuer.xxvij. Melior est vicin⁹ iuxta q̄ frater procul. Simus ergo vn⁹ iuxta alterū. vt p mutuā societatem boni efficiamur. ⁊ a nostris iniquitatib⁹ cōuertamur. Simus igit charissimi Prelati iuxta subditos ad erudiendum. Subditi iuxta p̄latos ad obediendū. Robusti iuxta infirmos ad auxiliandum. Diuites iuxta egenos ad subueniendū. Et sic faciemus sicut mal⁹ ꝓpheta. iij. Reg.xiij. Qui timens ossa sua comburi. p̄cepit ossa sua tumulari iuxta ossa sancti ꝓphete. vt p societatem bonorum ossium ossib⁹ ipsius parceret. Est igit iuxta virtuosū Secundo dico q̄ est vnum iuxta vicios̄um. Et istud significat malam malor societatē. q̄. s. p frequentationē mutuam fiunt deteriores. Sicut ēm dicit Plini⁹. Est quedā species lactuce que caprina dicit. que si in aqua ꝓiecta fuerit omnes pisces q̄ iuxta fuerint occidunt. Sic vere sepe fit q̄ p introductionem vn⁹ male psone omnes pisces. i. offs psone vni⁹ societatis corrumpunt ⁊ deteriores efficiunt. Juxta illud p̄s. Juxta iter scandalū posuerunt mihi. Malus ēm bō dicit scandalū. quia est alīs causa ruine. Et iō cuilibet bono debet dici illud p̄s. Non habitabit iuxta te malignus ⁊c. Tercio dico q̄ est vnum iuxta fructuosum. Et istud est quando homo vult esse iuxta deum p deuotionez Juxta paradisum p affectionem. Juxta infernum p consideratione. Juxta crucem xp̄i p compassionem. Debemus dico esse iuxta deum p deuotōnem. sicut petebat Iob xvij. Libera me domine ⁊ pone me iuxta te ⁊c. Jtem sim⁹ iuxta paradisum p affectionem. ⁊ simus sicut columbe. castores ⁊ elephantes q̄ libenter dicunt iuxta flumina commorari. q̄. s. iuxta fluenta voluptatis eterne debem⁹ p affectionem manere ⁊ ibidē cordialiter habitare Eze. j. Cum essem iuxta fluuium Chobar aperti sunt celi ⁊ vidi visiones dei. Un̄ de oculis contemplatiuor dicit Cant. v. q̄ ipsi sunt sicut columbe sup riuos aquarum que lacte sunt lote. ⁊ resident iuxta fluenta plenissima. Jtem sim⁹ iuxta infernū p considerationē sicut de simone coriario dicit Act. x. q̄ domus eius erat iuxta mare. Jtem simus iuxta crucem xp̄i p compassionē Joh. xix. Stabant iuxta crucē iesu mater eius ⁊c. Quarto dico q̄ est vnū iuxta valde doloros̄um. ⁊ istud est ꝓpinquitas ⁊ celeritas mortis ⁊ iudicij. Unde Sopho. j. Juxta est dies domini magnus iuxta est ⁊ velox nimis. Et Deutro. xxxij. Juxta est dies pditionis.

Quinto dico q̄ est vnum iuxta valde gaudios̄um. Et istō est q̄n homo est iuxta deum in patria per beatissimam visionem. Et istud ptinet ad beatos q̄ modo sunt iuxta deum collocati. q̄ iuxta est dn̄s bis qui recto sunt corde ⁊ humiles spiritu saluabit. Un̄ q̄libet talium potest dicere illud. j Reg. xx. Ego ex more sedere soleo iuxta regem ad vescendum ⁊c. De Prope ⁊ de Societate. Et in pluribus titulis alīs vide si placet ⁊c.

Hic est finis litere J.

Incipit litera K.

Kalende. Nota q̄ kalē

K de dicebant ⁊ adhuc dicunt p̄mi dies mensium: seu solennitates que in principio mēsium consueuerant fieri. Judei ēm in noua luna solent menses suos incipere. ⁊ tunc solennitatem solebant facere: q̄ apud eos dicebat. Neomenia vel kalende. Gentiles etiā circa principia suorum mensium solennitates facere consueuerūt. quas kalendas vulgariter vocauerunt. Distingue ergo moraliter sicut sup̄a de Festum. q̄ nihil ad presens ⁊c.

Karissimus. Nota q̄ charissim⁹ dicit a charitate. Et tunc idem est qđ dilectissimus. Aut a carisma. ⁊ tunc idem est qđ charissim⁹ vel p̄ciosim⁹. Semp igit charissim⁹ notat in bono. Et ideo nota q̄ ille q̄ vult deo ⁊ sanctis esse charissimus. dz multū virtutibus abundare. Nam sicut ille lapis charus ⁊ preciosus dicit qui multis specialib⁹ ꝓpietatib⁹ insignit. Sic ille deo ⁊ sanctis meret esse charissimus. q̄ multis bonis virtutibus est dotatus. Sicut enim pater illum filium q̄ ei p alijs assimilat habet charissimū: sic xp̄s illum charissimus reputat q̄ ip̄m in virtutibus imitat: ⁊ q̄ sibi in moribus se cōformat. Et hoc videt innuere apls Epb. v. vbi dicit. Estote imitatores dei sicut filij charissimi. Ubi aduerte q̄ q̄libz talis debet esse Fortis ⁊ stabilis. Estote. Concors ⁊ abilis Imitatores dei. Dulcis ⁊ humilis. Sicut filij charissimi.

Fortis dico ⁊ stabilis. ⁊ hoc ostenditur in verbo Estote. Vide de Estote supra in litera E. Marci. ix. Hic est filius meus charissim⁹. Esse enim ꝓbuz substantiuū fortitudinē ⁊ pmanentiā signat. Et nota q̄ q̄libet talis dz esse stabilis

Sustinendo fluctus terribiles.
Reprimendo mor⁹ damnabiles
Refutando flatus fallabiles.
Diligendo cetus laudabiles

Jgit si volum⁹ esse charissimi: simus fortes stabiles ⁊ manentes: fluctus terribiles sustinendo ⁊ tribulationes in patientia tolerādo Rom. xij Non vos defendentes charissimi sed date locum ire. Jtē motus damnabiles reprimendo ⁊ eius desideria refrenādo. j. Pet. ij. Charissimi obsecro vos tanq̄ aduenas ⁊ peregrinos abstinere a carnalibus desideriis que militāt aduersus animam. Jtem flatus inutiles refutando seu verba adulatoria non credendo. j. Joh. iij. Charissimi nolite credere omni spiritui: sed ꝓbate spūs si ex deo sunt. Jtem fratres laudabiles diligendo ⁊ charitatem firmiter sectando ⁊ continendo. j. Joh. iij. Charissimi diligam⁹ nos inuicem. q̄ charitas ex deo est. Qui ergo mō vult esse charissimus deo sit in istis q̄tuor iam dictis fortis ⁊ stabilis. Secundo dico q̄ necesse est q̄ ipse sit erga deū cōcors ⁊ abilis q̄. s. ipse debet esse imitator dei ⁊ sanctorum: ⁊ eis p posse similis ⁊ cōformis. Imitatores inquit. Unde dicit de imitari. iij. Joh. j. Charissimi noli imitari malum: ⁊ qđ bonum est. Qui bene facit ex deo est ⁊c. Tercio vo dico. q̄ ille debet esse in conuersando dulcis ⁊ humilis. q̄ debet esse filius. Sic filij inquit. Vide de filio quō signat humilitatem ⁊ captiuitatem ⁊c. j. Joh. iij. Charissimi nunc filij dei sum⁹. j. Corinth. iij. Misi ad vos Thimotheū qui est filius meus charissimus. Jsta ergo de charissimo sufficiāt. Vide de charitate ⁊c.

Hic est finis litere K.

Incipit litera L.

Labium. quia p labiū

L locutio designat. eo q̄ omnis vox est locutio per labia exprimat. Hinc est q̄ sicut de locutionibus: ita debemus de labijs distinguere. Sicut igit nos habemus duo labia: ita duplices locutiones possumus habere spiritualiter. Labium enim superius potest significare bonā sanctā ⁊ honestā locutiōz q̄ superior pōt dici. eo q̄ sit de necessarijs ⁊ ptinentib⁹ ad salutem. De q̄b⁹ dr in p̄. Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea bñdixit te deus in eternū. Labiū vo inferi⁹ pōt significare locutionem de inferioꝛib⁹ ⁊ terrenis. De q̄ dr Job. xv.

Qui de terra est de terra loquitur. Vel etiam quamcunq; malā ⁊ inutilem locutionē. De quib⁹ dr in ps. Disperdat dñs vniuersa labia dolosa. Sicut ergo videm⁹ q canes nobiles ⁊ fortiores. habent labia superiora maiora ⁊ eminentiora q̄ inferiora. Sic vere dico q locutio bona: superior spūalis ⁊ sancta. debet in nobis labijs inferioribus. i. frmonibus terrenis ⁊ inutilibus pminere ⁊ amplius abundare. Vñ de mensa ꝓpositionis dicit Exo. xxv. Facies illi labium aureū p circuitum: ⁊ ipsi labio coronam altam. Dō vtiq; est bodie cōtra multos: q̄ reuera habent labiū inferius maius q̄ superius. qz. s. plus abundant in eis verba inferiora q̄ superiora. verba deteriora q̄ meliora. verba inutilia q̄ vtilia. Isti sunt similes quibusdā monstruosis hominibus q̄ in diuersis montib⁹ ethyopie diuagant. q̄ planam habentes faciem: labiū inferius ita habent magnum ⁊ ptensum q contra solis ardorem cum eodē operiūt totum vultū. sicut Isid. li. xj. Ethi. et Plin⁹. Sic vere bodie in desertis ethyopie hui⁹ mundi vagant multi homines impfecti q̄ planam faciem dicunt habere. qz in facie intellectus ipsoz non sunt quinq; sensus spūales apparentes. s. Oculus discretionis. Gustus cōtemplatiōis. Odorat⁹ deuotionis. Tactus compassionis ⁊ Auditus obedientie et subiectionis. Ita q tales possunt dicere illud. ij. Reg. xix. Nunq̄d vigent sensus mei ad discernendum. Sz q̄d? ꝓ certo dico q tales q̄ habent faciem ita planam. et qui intellectum non habent spiritualiter descriptū. habent quotidie labium inferius sue vane ⁊ intilis locutionis. ita latū ⁊ magnum. q totum vultum. id est totam vitam suam ⁊ cōuersationem operit: obnubilat ⁊ obfuscat. Labiū em̄ istud nimis extendūt. qz. s. malā suā locutionē extendūt ad omnia verba mala. Unde nota q istud labium extenditur ad

Dulciter adulandum.
Aciter detrabendum.
Turpiter deridendum
Jactanter eloquendū
Scienter mentiendum

Dico q tales extendunt labia sua ad adulandum dulciter. Vñ Prouer. vij. dr. Qz irretiuit eum multis sermonib⁹ ⁊ blandicijs labiorū eius ꝓtraxit illum. Item isti extendunt labia sua ad detrabendū aciter. Vñ Prouer. iiij. Remoue a te os prauum: ⁊ detrabentia labia sint ꝓcul a te. Item isti ꝓtendūt labia sua ad deridendum turpiter. ps. Omnes videntes me deriserūt me locuti sunt labijs ⁊ mouerunt caput. Item isti extendūt labia sua ad loquendum iactanter. Vñ in psal. dicit Disperdat dñs vniuersa labia dolosa ⁊ linguam magniloquam. Item isti extendunt labia sua ad mentiendū scienter. Vñ Prouer. xij. Abominatio est dño labia mendacia. De talibus ergo labijs ad tot malas locutiōes extensis ⁊ ptensis dr Eccli. ij. Ue duplici corde. labijs scelestib⁹. manib⁹ male facientib⁹ ⁊ peccatori terram ingredienti duabus vijs. Mō sic ergo: sed moueam⁹ labium supius nō inferi⁹. Habeam⁹ verba vtilia non superflua. qz. s. crocodillus labiū superius non inferius dicit mouere. Signum etiam mortis dicit esse qñ superi⁹ labium vltra modū fuerit coartatum. Quia ꝓcerto superius labium. id est locutio de superioribus ⁊ vtilibus debet in nobis moueri ⁊ exerceri. qđ si retractum fuerit ⁊ in homine coartatum: signū est q ille ē mortuus p peccatum. Habeamus igit labia bona ⁊ non mala. vt sic quilibet possit dicere illud Prouer. viij. Aperientur labia mea vt recta predicent. veritatem meditabit gutur meum. Ubi aduerte q locutio nostra ad hoc q sit bona ⁊ laudabilis vel cōmendabilis debet esse Manifesta.

Aperient inquit labia mea. Justificata vt recta. Predicēt inquit. s. ⁊ veritatem. Deliberata. Meditabit inquit. Primo igit dico. q locutio debet esse manifesta. Aperient inquit labia mea. Verba enim nostra non debent esse clausa sed aperta. non obscura sed manifesta. non per falsitatē inuoluta sed per veritatem omnibus declarata. Aperientur inquit. Unde ps. Domine labia mea aperies ⁊ os meū annunciabit laudem tuam. Animalia enim benigna ⁊ mitia habent labia grossa rudia ⁊ obtusa. sicut patet in bobus ⁊ ceruis. Animalia vero rapacia ⁊ austera habent labia valde subtilia: plicabilia atq; longa. Quia vere charissimi: illi q̄ sunt boni mites: simplices ⁊ sancti. habent labia locutionis sue grossa rudia atq; plana. Illi vo qui sunt mali habent ipsa tenua. falsa. subtilia. plicabilia. vertibilia ⁊ dolosa. ps. Labia dolosa in corde ⁊ corde locuti sunt. Aperientur ergo. Unde nota q labia nostra debent esse aperta ad

Corripiendum.
Deū laudandū
Erudiendum
Regratiandum

Dico ad corripiendum. Vñ Prouer. viij. Labia mea detestabunt impium. Item ad deum laudandum. Cañ. v. Labia tua, distillantia murrā primam. Item ad erudiendum. quia sicut dicit Prouer. x. Labia iusti eruditunt plurimos. Item ad regratiandum Eccli. xxj. In labijs sensati inuenitur gratia. Sint ergo labia nostre locutionis manifesta. Secundo debent eē iustificata. quia sez bona verba sancta vtilia ⁊ honesta debemus dicere: vt recta predicent inquit. Quia. s. esse debent recta sine duplicitate. ⁊ vera sine falsitate. Hieremie. xvij. Quia quod egressum est de labijs meis rectum in conspectu tuo fuit. Quod tamen est contra multos: qui vere i locutione non habent veritatem sed falsitatem. non rectitudinem sed turpitudinem. non simplicitatem sed duplicitatem. non iusticiam sed iniquitatem. Verba enim multorū non sunt iustificata nec rectificata: sed omnibus vicijs cumulata. Sunt enim vt in pluribus Fallacia. Mordacia. Mendacia. Dico fallacia. ⁊ isti sunt illi de quibus dicitur Mar. vij. Populus iste labijs me honorat. cor autez eorum longe est a me. De q̄b⁹ etiā dr in ps. Venenū aspidū sb labia eorum. Venenum ei aspidū: prio facit dormire: tandē cuz homo dormit occidit. Sic vere venenum proditionis hominem blandicijs verborum decipit: ⁊ dum non aduertit ipsum destruit ⁊ consumit. Unde Eccli. xij. In labijs suis inimicus. ⁊ in corde insidiatur vt subuertat te in foueam. Et ideo cōquerendo de falsis amicis Job dicebat Job. xix. Derelicta sunt tm̄ modo labia mea circa dentes meos. Dentes autem vocabat intimos ⁊ amicos. qui nō sunt bodie nisi labia ad promittendum. ⁊ quod peius est: ad suauiter adulandum. contra illud Prouerbiorū. xxiiij. Non lactes quem q̄ labijs tuis. Item mordacia. Quia sicut dicitur in Psal. Et gladius in labijs eorum. Itē mendacia. Prouerbiorum. xij. Abhominatio deo labia mendacia. Non sic ergo sed recta ⁊ vera sint labia nostra. quia sicut dicitur Prouerbiorum. xvj. Voluntas regis labia iusta. Tercio dico. q locutio debet esse deliberata. Meditabitur inquit guttur meum. Sicut enim dicit verificator Qui bene vult fari bene debet premeditari. Quia vere longa meditatio et deliberatio debet precedere verba nostra. Prouerbiorum. x. Labia iusti considerant placita. Unde narratur q quidam rex habens tres filios et volens probare eos dixit: q qui prudentius responderet ei ad vnam petitionem regnum post ipsum teneret. Petijt ergo a primo. quali aui magis vellet assimilari. Et respondit Aquile causam allegauit. q quia altius volabat. Secundus vero respondit. se magis pauonem velle esse. causam allegauit quia pulcerrimas plumas habebat. Tercius vo respondit. se magis velle esse gruem: et causam allegauit. quia inquit grus longissimum habet collum. ⁊ ideo illud quod in corde concipit difficiliter venit ad os. ⁊ propter hoc bene ⁊ diu potest deliberare. si illud quod dicendum est maluz fuerit siue bonum. quod vtiq; inquit pertinet summe ad regem. Patet ergo q ille prudentius respondit. ⁊ ideo regnum sibi concessit. Quia vere sicut dictum est. Omnis nostra locutio debet esse deliberata. Psal. Meditatus sum nocte cum corde meo. Quod tamen est cōtra multos qui labia sua solent sine deliberatione aperire: vel iurando vl iactando vel detrabendo sine causa sepissime fabulari: ita q tales possunt dicere illud Psal. Ecce labia mea non ꝓbibebo. domine tu scisti. Debet igit nostra locutio esse deliberata. Et sic ergo patet quomodo locutiones nostre debent esse Notificate. Justificate. Deliberate. Debent esse deliberate sine fatuitate. Justificate sine iniquitate. Notificate sine duplicitate. Et sicut poterit nobis dici illd Cantico. iiij. Fauus distillans labia tua: mel et lac sub lingua tua. Et hoc sufficit de labijs. Uide infra de Lingua. Et de Loqui ⁊c.

Labi. Cum labi idem sit qđ cadere vel ruere ꝓ motum ⁊ instabilitatem pedum potest distingui de labi sicut de cadere. Et sic nota q fm q sunt quattuor status sic possunt esse quattuor lapsus. Est enim Status

Nature. De statu nature labimur in mortem
Fortune et infirmitatem. ij. Regum. xiiij. Oīs
Gratie morimur ⁊ quasi aque dilabimur sup
Culpe terram. Treñ. iij. Lapsa est in lacum.
id est in sepulcrum vita mea: posuerunt lapidem sup me.
De statu fortune labimur in luctū ⁊ aduersitatez. De quo
Prouer. xxiij. Si desperaueris lapsus in die angustie: for
titudo tua imminuet. De statu gratie labimur p culpaz et
iniquitatem. Sap̄. x. Sapientiā ptermittentes nō soluz in
hoc lapsi sunt vt ignorent bonū. sed insipientie sue reliqui
runt memoriā hominibus Est añt alius lapsus peccati vt
communiter per fortē impulsum tentationis dyabolice. de q̄
dicit Petr⁹ Raueñ. sermone. xij. Dyabol⁹ inq̄t mali actor
nequicie origo. rerū bostis. soli homini sp inimicus. laque
us tendit. lapsus parat. foueas fodit. aptat ruinas. stimu
lat corpora. pungit animas. cogitatōnes suggerit. immittit
iras. dat virtutes odio. vicia addit amori. errores serit. di
scordias nutrit. pacem turbat. affectus dissipat. cōciditvni
tatē. violat humana. diuina tentat. Iste ergo est lapsus de
gratia ad iniquitatē. De statu vo culpe labimur ad luctuz
⁊ penalitatē. s. ad infernū. Deutro. xxxij. Mea est vltio: et
ego retribuam eis in tempore vt labaī pes eorum. A quo
tñ se ereptū sentiēs dauid regratiando dicebat in p̄s. Red
dam inq̄t laudatiōes tibi: qm̄ eripuisti aiam meā de morte
pedes meos de lapsu. Et alibi. Quia eripuit aiam meā de
morte oculos meos a lachrymis pedes meos a lapsu. Pla
cebo dño in regione viuoz. His igiť p̄missis si volum⁹ di
latare d̄ lapsu culpe possum⁹ dcere q̄ hō facil̄ labiť in via
Lubrica. In via lubrica labiť luxuriosus. cui di
Scopulosa cit Eccli. ix. Cum muliere aliena nō sede
Pulverosa as. Sequiť. Ne forte declinet cor tuū in
Tenebrosa illam: ⁊ sanguine tuo labaris in ꝑditionē.
In via scopulosa seu montuosa labiť ambitiosus. Quili
bet enim gradus honoris quē appetit est vnus scopul⁹ in
quē ruit. ij. Reg. xxij. Ascendit sup cherubin ⁊ volauit: ⁊ la
psus est sup pennas ventoz. In via pulverosa labiť pecu
niosus. Pecunie em̄ sunt sicut arena vbi homo pedes in
fingens faciliter cadit Ecci. xxviij. Attende ne forte labar̄
In via tenebrosa labunť malicioſi quos malicia exceca
uit. De quo illud p̄dictum. Sapientiā ptermittentes in
tē apsi sunt vt ignorant bonū. Añ sicut cecus in nocte cecita
tis sue: ⁊ sicut ebrius in noctis obscuritate ⁊ in via aspera
⁊ non plana solet subito cadere. sic isti malicioſi quos exce
cauit iniquitas: ⁊ isti nequā quos potauit ⁊ impleuit ace
tosa ⁊ venenosa quersitas. in via hui⁹ mundi aspera ⁊ ine
quali ambulare recte nō possunt. quin de vno vicio in reli
quū frequenť cadant. Dē etiā pōt dici de illis q̄ p insipien
tiam faciliter labunť in stultiloquiū. De quib⁹ dr Eccl'ia.
xiiij. Beat⁹ vir q̄ nō est lapsus lingua ⁊c. Non plus. Vide
vbi Cadere ⁊ Ruere.

Labor. Laborare. Nota q̄ labor tri
pliciter sumiť in scri
ptura. Est em̄ Labor spiritalis. Labor temporalis. Labor
eternalis. Prim⁹ labor pfectoz de quo dr Sap̄. iij. Bono
rum laborū gloriosus est fruct⁹. Secund⁹ est labor pecca
toz. De quo Hiere. ix. De malo ad malū egressi sūt. vt ini
que agerent laborauerunt. Terci⁹ est labor damnatoz. de
quo dr in p̄s. Laborabit in eternū ⁊ viuet adhuc in finē. De
isto igiť triplici labore aliquid dicam⁹. Primo ergo ali
quid de labore spiritali dicendo. notem⁹ q̄ sicut dicit aplis
Qui nō laborat nō manducet. ī de bono bonoz spirituali
labore aliq̄d laboriose dicam⁹. Cum diligentia em̄ labora
re debem⁹: vt manducare panē filioz (quē nō lz dare cani
bus) in domo domini possum⁹. Dico ergo q̄ sicut videm⁹
omnes facture sunt in quodā ꝑpetuo ⁊ cōtinuo labore. in
quodam etiam cursu motu ⁊ fluxu: ⁊ ita p creatore suo nō
cessant cōtinue famulari: ⁊ in dictis sibi laboriб⁹ occupari
Sicut ptz de celo ⁊ stellis. de mari ⁊ aquis. de arboribus ⁊
herbis. de volatilib⁹ ⁊ bestijs. que omnia motui ⁊ mutati
oni subiacent. ⁊ laboriб⁹ cōtinuis sempvacāt. Sic vere cha
rissimi nos debem⁹ bonos labores exercere. bonis operib⁹
vacare. bonos actus cōtinuare. ⁊ nunq̄ a bene operando
quiescere dum viuim⁹ aut cessare. Quia sicut auis nasciť
ad volatum: sic homo nasciť ad laborem. sicut dicit Job
v. Et ideo faciamus illud ad quod sumus nati. q⁹ sicut vi
demus omnia faciunt illud ad quod creata sunt a natura
Ignis enim non cessat calefacere. aqua frigefacere. sol il
luminare. terra fructificare. ⁊ nos p consequens non debe
mus cessare bene ⁊ vtiliter laborare. Sicut bñ monet apo
stolus. ij. Thimo. ij. Labora sicut bon⁹ miles xp̄i Faciam⁹
ergo iuxta mandatum apl̄i. ij. Thimo. iiij. Tu vo vigila in
omnibus labora. opus fac euangeliste. ministeriū tuū im
ple. sobrius esto. In q̄bus verbis ostendiť quadruplex la
bor in quibus debemus continue occupari scilicet Labor
Cōtemplatiōis. Primus labor est mentalis. Secū
Predicationis. dus verbalis. Tercius realis. Quar
Operationis tus carnalis. Labor em̄ noster de
Macerationis. bet esse in mentis meditatione. Vi
gila inquit. In verbi predicatione. Opus fac euangeliste.
In operis executione. Ministerium tuū imple. In corpo
ris maceratione. Sobrius inquit esto. Primus fit subtiliť
contemplando. Vigila inquit. Secundus vtiliter predicā
do. Opus fac euangeliste. Tercius humiliter obediendo.
Ministerium tuum imple. Quartus salubriter abstinen
do. Sobrius inquit esto. Dico ergo q̄ nos debem⁹ exer
cere laborem cōtemplatiōis. Tu vo inquit vigila. Cōtem
platio enim est quedam spiritalis vigilia qua homo in ce
lestibus meditationibus occupatur. dum scilicet attendit
⁊ meditatur circa celestia que sunt affectanda. circa terre
stria que sunt moderanda. circa spiritualia que sunt agen
da. circa corporalia que sūt frenanda. circa infernalia que
sunt cauenda. circa inferiora que sunt regenda. circa supe
riora que sunt reuerenda. In talibus enim debet versari
labor vigiliarum nostrarum. ⁊ meditatio considerationū
iustarum. Et iste proprie est labor animevel mentalis. De
quo Proverbioz. xxj. Anima laborantis laborat sibi. Si
cut enim fm Pli. circa tria principaliter consistat totus la
bor apum. s. circa cellulas faciendas deinde circa sobolez
faciendam ⁊ procreandam. finaliter circa mella conficien
da. Primus tamen ⁊ precipuus labor suus est in cellulis
⁊ mansionibus preparandis. Sic vere charissimi cuz nos
habeamus circa labores plurimos occupari. primo tamē
⁊ principaliter debemus laborare ad mansionem paradi
si edificandam ⁊ spiritualiter preparandam. quam quidē
nobis parat contemplatio. et diligens meditatio ⁊ consi
deratio. Deinde vero tute poterimus laborare ad procre
andum sobolem spiritalem per predicationem ⁊ ad acqui
rendum mella bonorum temporalium per iustam ⁊ letaz
occupationem. Juxta illud Matbei. vj. Primum queri
te regnum dei et iusticiam eius ⁊ hec omnia adiūcitur. Tu
vo vigila. supple ad celestia contemplanda Apocalip. iij.
Esto vigilans ⁊ confirma cetera que morītura erant. Vigi
lia enim contemplatiua est quidam labor connexus dulce
dini et quieti. Sicut enim pisces quasi continue vigilant.
quia nunq̄ claudunt oculos. et tamen oculis apertis ⁊ q̄
si vigilando dormiunt ⁊ quiescunt. Sic vere viri contem
platiui: cum labore ⁊ vigilia contemplationis: habent re
quiem deuotionis et consolationis. Simul enim dormiūt
⁊ vigilant Canticorum. v. Ego dormio ⁊ cor meum vigi
lat. Simul etiam laborant ⁊ quiescunt. vnde Ecclesiastici
lj. Modicum laboraui ⁊ inueni mihi multam requiē. Ex
erceamus ergo laborem contemplationis seu meditatio
nis vt dicamus cum Dauid illud p̄s. Existimabam vt co
gnoscerem: hic labor est ante me. Et alibi. Anticipauerunt
vigilias oculi mei. turbatus sum ⁊ non sum locutus. cogi
taui dies antiquos ⁊ cetera. Et meditat⁹ sum nocte cū cor
de meo ⁊c. Hic est ergo labor meditationis. Tu vo vigila
inquit. Deinde exerceamus laborem predicatōis. Op⁹
inquit fac euangeliste. Sicut enim omnia animalia labo
rant sollicite in suorum nutritione pullorum. Unde etiam
videm⁹ q̄ aues vadunt querere cibū suū lōge: vt inde pul
los suos in nido suo possint reficere ⁊ nutrire. Sic vere de
bent prelati habere magnam sollicitudinem ⁊ curaz quo
modo cibum doctrine ⁊ scientie possint acquirere. vt exin
de possint pullos suos. id est subditos simplices. per pre
dicatōnem reficere ⁊ spiritualiter impinguare. Quia sicut
dicitur prima Timothei. v. capitlo. Qui bene presunt pre
sbyteri: duplici honore digni habeantur. maxime qui la-

borant in scientia ⁊ doctrina. Opus ergo fac euangeliste. id est predicatoris ⁊ boni nunciatoris. qa euangeliu idem est qđ bonū nunciū. ps. Dns dabit verbū euangelizanti bus virtute multa. Et sic possit dicere illud Esa. lxj. Euangelizare pauperib⁹ misit me: vt pdicarem ⁊c. Alia ifra. Ad annunciandū mansuetis misit me vt pdicarem ⁊c. Istum tñ laborem nolunt subire hodie multi ecclesiastici. Quia sicut apes (vt aiunt) qñ nimis abundant in melle: laborare vel operari recusant. Sic vere illi q̄ hodie melle mundane ꝓsperitatis sunt pleni. nolunt vt cōmuniter labori pdicationis dedicari: sicut patet de diuitib⁹ ecclesiasticis religiosis ⁊ prelatis. q̄ sunt recte hodie sicut fistula terra plena q̄ sonare non pōt. Fistula em̄ vacua resonat ⁊ nō plena. qa pauper. i. vacui docent ⁊ pdicāt. ⁊ labori pdicationis ⁊ studio vacant: nō diuites neq; pleni. Matb. xj. Surdi audiūt mortui resurgūt. pauper euangelizant. Et breuiter audeo dicere: q̄ vtile est predicatorib⁹ q̄ sint pauperes. qz vere si diuites fierent totū laborem pdicatiōis dimitterent: dicētes cum salomone illud Eccls. ij. Renunciauit cor meū vltra laborare sub sole. Sunt em̄ iuxta illud Esa. lvj. sicut canes mutiyon valentes latrare. Nō sic ergo. sed exerceam⁹ laborem pdicationis. Deniq; exerceam⁹ laborem opationis seu obeditiōis. Ministeriū tuū inquit imple. Istud potissime ptinet ad subditos ⁊ religiosos. q̄ sunt ordinati ad ministrare nō ad ministrari. Quia. s. tales sp debent eē parati ad implendum ministeriū officij vel precepti. Isti em̄ debent esse sicut asinus: q̄ est animal patiens onera ⁊ laboris: q̄ ad voluntatem alteri⁹ ducit nō ad suam. Similes etiam sunt bobus quis nigris ⁊ pua cornua habentib⁹ qui ad laborandū potiores dicunt: maxime si castrati fuerint. Quia ꝓculdubio charissimi boni religiosi ⁊ subditi debent sicut asini bonis laborib⁹ dedicari. paruis cornibus superbie vti. nigro colore mortificatiōis carnis fuscari. ⁊ p castitatē spiritualiter castrari. ⁊ sic ad laborem obedientie tolerandū poterunt fortificari ⁊ melius adaptari. ps. Humiliatus est in laborib⁹ cor eorum. Ministeriū ergo tuū imple. vt sic dicat q̄libet talis illud Gen. xlviij. Manebo ego seru⁹ in ministerio domini mei. Exemplo Martbe. De qua dr Luc. x Or satagebat circa frequens ministeriū. Un Greg. in omelia. Laborabat illa vacabat ista ⁊c. Exerceam⁹ ergo laborē operationis. Quia sicut dr. j. Cor. iij. Unusquisq; ꝓpriam mercedem accipiet fm suū laborem. Vaz sicut inter apes ille que sunt iuuenes vadunt exteri⁹ ad laborem. senes vo interius remanent in quiete. Sic vere minores ⁊ iuniores scilicet subditi ⁊ humiliores debent senibus parcere. ⁊ pro ipsis supportandis labores ⁊ angustias sustinere. Unde in ps. dr. Paup sum ego ⁊ in laborib⁹ a iuuentute mea. In sup exerceam⁹ laborem maceratiōis. qz. s. carnem nostraz debem⁹ p penitentiā ⁊ abstinentiā macerare. Sobri⁹ inquit esto. j. Petri. v. Fratres. Sobrij estote ⁊ vigilate: vt simus fm Apl'm. ij. Cor. xj. in laborib⁹ plurimis. in carcerib⁹ abundantius. in plagis supra modū. in mortibus frequenter Ubi tñ est contra multos similes equis. q̄ qñ cessant laborare intantū impinguant ⁊ insolescunt q̄ magistro suo obedire nolunt ⁊ laborare vlteri⁹ cōtradicunt. Sic vere multi p carnis delicias taliter impinguant q̄ subire laborē penitentie dedignant. De q̄bus dicit in ps. In labore hoim nō sunt: ⁊ cū hominib⁹ nō flagellabunt. Ideo tenuit eos superbia. operti sunt iniquitate ⁊ impietate sua. Prodiit q̄si ex adipe iniquitas eorum. transierunt in affectum cordis. Cogitauerunt ⁊ locuti sunt nequiciam. posuerunt in celū os suum. Ecce & quot mala pueniunt de nō laborando. et de carnē suā nō macerando. Jō bene dicebat apls. j. Cor. iij. Laborem⁹ operantes manib⁹ nostris. maledicimur et benedicim⁹. psecutionem patimur ⁊ sustinem⁹. Vaz sicut dicit Nume. xj. Popul⁹ q̄ murmurauerat: igne extitit inflammat⁹. Sicut etiā dr Numeri. xxj. Propter hoc q̄ cepit tedere pplm itineris ⁊ laboris ab ignitis serpentib⁹ est percussus. In figura q̄ illi q̄ spūales labores nō patiunt. sed ex hoc contra dñm obloquunt: in p̄senti tentationum ignibus inflāmant. ⁊ in futuro ab igneis serpentib⁹. i. a crudelibus demonibus ferient. Laboremus igit. Quia sicut dicit Seneca epla. xxxj. Generosos animos labor nutrit. laborem si recusses parū est posse Nō est viri timere sudorem. Laborem⁹ ergo bonis laborib⁹ supradictis. Quia ꝓcerto sicut iuxta apm. Qui nō laborat: manducare nō debet. Sic iuxta sniam sapientis. Honorum laborum gloriosus est fructus. Sap. iij. Fruct⁹ dico eterne glorie. qui. s. sequit ex labore. Quia vt dicit Grego. Ad magna premia veniri nō pōt nisi p magnos labores. Unde in ps. Labores manuum tuaz qz manducabis: beatus es ⁊ bene tibi erit. Sustineam⁹ igitur labores nō solū voluntarios ⁊ vtiles: immo etiam si sit necesse inuoluntarios ⁊ penales. Exemplo apostoli dicentis. ij. Cor. xj. q̄ ipe fuerat in laborib⁹ plurimis: in carcerib⁹ abundanti⁹ i plagis supra modum in mortibus frequēter. Et ꝓcerto ex bono labore laus acquirit. p bono labore merces redditur. p⁹ bonum laborem quies dabitur. laus dico acquiritur. Nō ne laboribus ⁊ milicie ⁊ scientie homines efficiunt famosi Unde de Hercule legit. q̄ post duodecim labores suos mirabiles (inter quos legitur ⁊ narrat q̄ celum sustinuit. infernum spoliauit. pserpinam inde eripuit. ydram cum renascentibus capitibus interfecit. ⁊ cerberum tercapitez captiuauit) tanta laudez fama ⁊ gloria fuit predit⁹ q̄ fuit⁹ fuit esse deificatus: ⁊ in stellam lucidam cōmutatus. Digni ergo labores deificant. dum ipsos fama ⁊ gloria magnificant ⁊ honorant. Unde cuilibet tali dicit dominus Apoc. ij. Scio opera tua ⁊ laborem tuum ⁊ patientiam tuam. et sustinuisti propter nomen meum ⁊ non defecisti. Sequit. Vincenti dabo edere de ligno vite. Ecce quomodo iste laudatur ratione laboris. Igitur ex labore laus acquirit. Itē pro labore merces redditur scilicz merces glorie paradisi. Sapientie. x. Reddet deus mercedem laborum sanctorū. ⁊ deducet eos in via mirabili ⁊c. Item post laborem quies dabitur. sicut de Jona dicitur Jone. iij. Or valde letatus est sub virenti hedera. laborauerat enim. quia scilz homo post labores hui⁹ vite letatur ⁊ quiescit sub viroze glorie paradisi Apocalip. xiiij. Amodo iam dicit spiritus: vt requiescant a laboribus suis. opera enim illorum sequuntur illos. Sic ergo patet q̄ est quadruplex labor ⁊ tuosus et spiritalis. Secundo dico q̄ est quidam labor vitiosus ⁊ temporalis. Et iste est labor peccatorum qui sepe pl⁹ laborant pro sua damnatione q̄ boni pro salute sua. Unde nota q̄ est quadruplex malus ⁊ inutilis labor. s. labor auarorum. Invidorum. Superborum. Luxuriosorum. Labor Auarorum est ardentissimus. Invidorum est penalissimus. Superborum est inanissimus Luxuriosorum est immundissim⁹. Est igit quidam labor auarorum: et isti similes sunt aranee que non cessat laborare in tela sua componenda. ⁊ filum filo. ⁊ lineam linee magno ingenio aggregare. venit tamen finaliter modicus ventus qui in momento diripit quicquid magnis laboribus fabricauit. Sic vere tales cum magna diligentia ⁊ labore telam sue temporalis possessionis edificant ⁊ componunt. ⁊ magna industria lineam linee. id est vineam vinee. terram terre. domum domui accumulant ⁊ apponunt. Sicut dicitur Esaie. v. Ve qui coniungitis domum ad domum: ⁊ agruz agro copulatis. Et breuiter pulcrum est videre talem telam. id est possessionem diuitis quando est bene facta sali cet predia domus et possessiones officia et dignitates ⁊c. Sed procerto venit ventus tribulationis vel mortis. qui omnia dissipat ⁊ disrumpit. Ideo bene consulitur Proueriorum. xxiij. Noli laborare vt diteris ⁊ ne erigas oculos tuos ad opes. De talibus ergo laboribus dicitur Esaie. xlix. Invanum laborauí: sine causa ⁊ vane fortitudinez meam consumpsi. Et Esa. lix. Qua aspidum ruperunt ⁊ telas aranee texuerūt. Sequitur. Opera eorum inutilia. Iste est ergo labor auarorum. Alius est labor invidorū. Multum enim laborant invidi in suis malicijs exequendis ⁊ vt noceant alijs sine causa. Similes stellis erraticis que toto conatu laborant ad impediendum cursum firmamenti. motus suos contra motum ipsius ordinando ⁊ ptra ipm continue discurrendo. In hoc tamen nō ꝓualent. quinimo necesse est q̄ motus firmamenti prevaleat. ⁊ q̄ stellas erraticas secum ducat. Sic vere charissimi invidi cōtinue se opponunt firmamento. i. bonis pſonis stabilib⁹ atq; firmis. totisq; conatib⁹ laborant quō possint mot⁹ proiect⁹: et prosperitates talium impedire. Unde de invidis potest

dici illud psal. Cuius maledictione ꝛ amaritudine os plenū est: sub lingua eius labor ꝛ dolor. Sedet in insidijs cum diuitib⁹ in occultis: vt interficiat innocentes. Sz q̄d: vere talium labor vt communiter nō prevalet. q. s. malis gratib⁹ eorum. firmamentū. i. bona psona ꝓsecūi suum exequitur ita q̄ sepe fit q̄ eius ditioni subijciunt. ꝛ ipm sequūp obedientia coguntur. Dō bene apparuit in Joseph. cui⁹ pspe ritati fratres obuiare volentes. ipm sequi ꝛ requirere finaliter sunt compulsi: ita q̄ talib⁹ potest dici illud Leui. xxvj Cōsumet incassum labor vester. Hic est igit labor inuidoru. Est etiā labor supboꝝ ꝛ ambitiosoꝝ. Sicut em in cacumina montiū sine magno labore nō ascēdit. sic nec ascēsus ad mundi gloriam ꝛ honorem sine magnis laboribus occupat. Quantū em laborant milites inter laycos. ambitiosi inter clericos. ypocrite ꝛ presumptuosi inter religiosos ꝓ mundi gloria acquirenda. nouit de⁹. ꝛ tñ sepe fit q̄ sicut vrsus p totū die circueundo laborat. finalit em lassus circa stipitem quiescit. Sic vere sepe fit q̄ superbi ꝛ ambitiosi post multos casus. circuitus ꝛ labores. inglorij subsistere compellunt. ita q̄ finaliter de ipsis pōt dici illud Sap. iij. Vacua ē spes illoꝝ ꝛ labores sine fructu: ꝛ inutilia opera eoꝝ ꝛc. Est preterea labor luxuriosoꝝ. Isti em sepissime magnos labores sustinent ꝓ suis carnalitatibus adimplendis. Un Eccl's. x. Labor stultoꝝ affliget eos. Et Esaie xl. dicit. Deficient pueri ꝛ laborabunt. Pueri em immundi: significant immundos luxuriosos. q̄ more puerorū nō cessant currere ꝛ laborare. quo adusq; ad domuz redeant maculati. ꝓpter qd a matre egregie verberant. Sic vere tales multos labores exercent vt bene possint p luxuriā maculari: ita q̄ in sero mortis cū ad domū sepulcri veniūt qñ deus inuenit eos taliter inquinatos: solet eos flagello pene eterne verberare. Iste est ergo quadruplex labor maloꝝ. de quo dicit in ps. Et humiliatū est in laborib⁹ cor eorum ꝛ infirmati sunt: nec fuit qui adiuuaret. vñ Hiero. ad Nepotianū dicit. O quantis sudoribus acquirit vana gloria mundi. ꝛ cum minori labore acquiri poterat xp̄i preciosissima margarita. Iste est igit labor vitiosus ꝛ temporal'.

Terio dico q̄ est labor doloroꝛus ꝛ eternalis. Et iste est labor damnatoꝝ q̄ ꝓpetuo requiem nō habebunt. Sicut em labores boni presentis vite deducunt ad ꝓpetuam quietem. q̄ ꝓmittit Apoca. xiij. Amodo iam dicit spirit⁹ vt requiescant a laboribus suis. Sic mali labores bui⁹ vite ducunt ad ꝓpetuam calamitatē: quā exprimit Treno. iij. Circūdedit me inquit felle ꝛ labore ꝛ in tenebrosis collocauit me quasi mortuos sempiternos ps. Laborabit vsq; in eternum. ꝛ viuet adhuc in finem. Patet ꝫ q̄ est labor pfectoꝝ q̄ est fructuosus. Labor impioꝝ est vitiosus. Labor damnatoꝝ q̄ est doloroꝛus. Sz si vis aduerte q̄ labor q̄nq; sumit ꝓ re ꝓ qua laboratū est. sicut cū dr in ps. Labores manuū tuaꝝ q̄ manducabis. Et Sap. v. Qui abstulerunt labores illoꝝ. Et Job. iij. Alij laboraueruut ꝛ vos in labores eorum introistis ꝛ cetera similia. sed de hoc nihil ad presens. Sufficit.

Lac Nota q̄ lac nihil aliud est q̄ q̄dam liquor dulcis ꝛ candid⁹. Et multiplicit sumit in scriptura Noctamen saluo: q̄ semp vbicunq; ponat significat aliquaz dulcedinē. Et ideo sicut est dulcedo bona ꝛ mala. sic est dare lac bonum ꝛ malum. Lac enim in bono significat bonam ꝛ spiritalem dulcedinem que quandoq; significat

Mentalē compassionē
Verbalem locutionem.
Finalem fruitionem.

Per lac em intelligit in bono dulcis compassio. dulcis locutio. dulcis fruitio. Lac ei cōpassiōis est nutritio miseroꝝ. De quo dr Eccl. xxxix. Inter tiū necessarie rei vite hois lac ꝛ sal ꝛ panis. Lac locutiōis est instructio puuloꝝ. De quo dr. j. Cor. iij. Tanq; puulis in xp̄o lac dedi vobis. Lac fruitiōis est nutritio beatoꝝ De qua dr Num. xiij. Uenim⁹ ad terram ad quā misisti nos q̄ revera fluit lacte ꝛ melle. Item lac in malo significat triplicē malā dulcedinē. vi z. Dulcedinē Prosperitat' Carnalitatis ꝛ Verbositatis. Lac ꝓsperitatis est lac repletiuū. De quo in pō. Butirū de armento ꝛ lac de ouib⁹: cū adipe agnoꝝ ꝛ arietū filioꝝ basan ꝛc. Lac carnalitat' est lac infectiuū. Un carnalis pōt dicere illud Job. x. Nonne sicut lac mulsisti me: ꝛ sicut caseū me coagulasti? Lac vbo. sitatis est lac deceptiuū. De q̄ puer. j. Fili si te lactauerint peccatores ne acquiescas eis. Primo igit dicam⁹ de bono lacte. Quia sicut omnia animalia lacte indigent. quia alis nō nutriuntur nec crescunt. nec perficiunt nec ꝓficiuntur. Sic vere oēs homines lacte spirituali indigent sc̄z Lacte Misericordie ꝛ cōpassionis. Sine em tali lacte homo spiritualiter nō nutrit nec in bonis vtutib⁹ augmentat. Jō bñ dicit apl's Heb. v. Facti estis q̄b⁹ lacte op⁹ sit nō solido cibo. vt sic nobis possit dici illud Can. iij. Fauus distillans labia tua: mel ꝛ lac sub lingua tua. Jn q̄b⁹ vbis aduerte q̄ q̄druplici lactis dulcedine debem⁹ spūaliter esse pleni. vicz.

Lacte Interiori.
Exteriori
Superiori
Posteriori

Primū lac significat mentalem cōpassionez Fauus. Secundū significat vocalem instructionem. Labia inquit tua. Terciū significat diuinā miserationē. Mel inqt. Quartū significat supnā cōsolationē. Lac inquit sb lingua tua. Primū lac nutrit indigentes. Secm lac nutrit insciētes. Terciū lac nutrit penitentes. Quartū lac nutrit triumphantes. Dico ꝫ q̄ est vnū lac indigentiū nutritiuuz ꝛ istud lac est dulcedo pietatis ꝛ compassionis: q̄ ostenditur cum dicit. Fauus distillans. Fauus em q̄ nihil aliud est q̄z cera cum melle: est homo pius ꝛ fauorabilis cū passionis dulcedine. a quo non cessant pie elemosyne distillare: ꝓ pauperibus nutriendis. Lactuca enim humorem habz lacteum quo in mulieribus lac augmentat. Galactites etiam lapis preciosus est: q̄ suspensus collo facit lac in vberibus abundare. Ficus etiam est arbor lactifera ꝓpter būorem vnctuosum ꝛ lacteum quem habet. Interꝝ vo ē multe fertilitatis. q̄ exterius talis enim humor transit in fructus. Sic revera charissimi illi q̄ sē sicut lactuca ꝛ fic⁹. q̄. s. interius in corde lacte cōpassionis sē pleni: ꝛ ad quoꝝ colla lapis preciosus misericordie est appēsus. tales dico fructus bonoꝝ operum emittunt lac elemosynarum distillāt ꝛ in lacte suo pauperes recreant ꝛ confortant. Fauus inquit distillans. Unde Joelis. iij. In illa die stillabunt mōtes dulcedinem: ꝛ colles fluent lac ꝛ mel. Ut sic dicat quilibet indigens sic nutritus illud Canticoꝝ. v. Comedi fauū cum melle meo. bibi vinum meum cum lacte meo. De multis tamen est hodie sicut de grossis ficuum cipri qui dicuntur non matureſcere nisi scindantur: et nisi lac ipsaruz primitus distilletur. Quia vere charissimi: homo spiritualiter non fit nec bonus nec maturus nisi scindatur per cōtritionem ꝛ nisi lac sue misericordie ad alios distilletur per elemosynarum largitionem: dicens pauperibus illud Esaie. lv. Omnes sitientes venite ad aquas: ꝛ qui non habetis argentum properate: ꝛ emite absq; vlla commutatione vinum ꝛ lac. Istud ergo est lac nutritiuum indigentiū.

Deinde dico. q̄ est lac instructiuum ꝛ nutritiuum ignorantium. Et istud est lac doctrine scientie ꝛ scripture. quod ab vberibus ꝛ a labijs doctorum ꝛ predicatorum debz ab alijs eliquari. quod ostēditur cū dicitur. Labia tua. Quia sicut dicitur Prouerbiorum. x. Labia iusti eruditur pluri mos. Quis dyabolus forte videat dicere peccatori illud Prouer. xxiij. Nec lactes quēq; labijs tuis. Unde saplus in persona predicatoris dicit. j. Corinthioꝝ. iij. Tanq; parvulis in xp̄o lac dedi vobis potum. Quandros enim alis quanidros est lapis preciosus qui in capite vulturis inuenitur. quivbera dicitur lacte replere. Edera etiam comesta a caprīs: facit lac in eorum vberibus abundare. Sicut re lapis preciosus sacre scripture qui a capite vulturis. id est ab ordinatione dei patris processit. vbera labiorum doctorum ꝛ predicatorum facit lacte doctrine ꝛ scientie abundare. Isti enim lactant ignorantes ꝛ parvulos per doctrinam. Ideo dicitur prima Petri. ij. Quasi modo geniti infantes ꝛ rationabiles ꝛ sine dolo lac concupiscite. Sicut enim cerua dicitur salubres ꝛ medicinales herbas comedere: vt lac melius ꝛ salubrius possit suis paruulis distillare. Sic vere predicator ꝛ doctor debet herbas spiritales. scilicet dicta prophetarum ꝛ doctorum sanctorū querere ꝛ studere: vt exinde lac salubrioris doctrine possit suis subditis distillare. j. Reg. j. Lactauit puer suū donec amoneret eū a lacte. Ut sic cuilibet doctori alios sic lactanti. et ipos lactētes ꝛ simplices i laude diuina ꝛ ad bona opa edo

tenti ⁊ erudienti dicāt illud ꝓ̄almi. Et ore infantiū ⁊ lactentiū ꝓfecisti laudē ꝓpter inimicos tuos ⁊c. Lactās em̄ dicāt lac dans ⁊ lac accipiēs actiue ⁊ passiue. Alij dicūt lactantes esse matres q̄ lac p̄bent paruulis. Paruulos vero esse lactātes qui lac ab vbere matris sugūt ⁊c. Ūñ de bono doctore dicāt Cañ.v. Oculi tui sicut columbe super riuos aquarū que lacte sunt lote: ⁊ residēt sup fluenta plenissima. Istud est ergo lac nutritiuū ⁊ instructiuū ignorantiū. Labia inquit tua. Denicq; dico. q̄ est lac allectiuum penitentiū. Et istud est lac dulcedinis diuine misericordie q̄ notāt ꝑ dulcedinē mellis. Mel inquit. Animalia enim sicce complexionis tāto sunt laudabiliora: quāto fuerunt lacti viciosa: sicut patet de bedis q̄ prevalēt antiquioribus caprīs ⁊ hircis. ⁊ hoc quia lactis humiditas suā temperat siccitatē. Sic vere charissimi inter illos qui sunt sicce cōplexionis. id est indevote cōditionis: illi qui lacti diuine misericordie per spem ⁊ ꝓfidentiā sunt ꝓpinqui: debēt amplius commendari. Siccitas em̄ sue insufficiētie: lacte diuine misericordie temperāt. qñ per spem ⁊ ꝓfidentiam eius dulcedini sociāt. Nam sicut lactis odor solet serpentes attrahere: ipsosq; de ventre bois vbi intrauerāt exterius educere. Sic vere odor diuine misericordie: serpentes. id est peccatores ad penitentiā attrahit ipsosq; de ventre diaboli. id est de faucibus desperationis liberat ⁊ educit. Misericordia em̄ dei est illa mamilla regia de qua dicitur Esaie.lx. Suges inquit lac gentium et mamilla regum lactaberis: ⁊ scies q̄ ego dñs tuus liberās te: ⁊ redēptor tuus fortis Jacob. Reges em̄ q̄ alios regunt sunt boni doctores q̄ sc̄z mamilla verbi sui lactāt ⁊ nutriūt ignorantes Ūñ de dentib⁹. i. de vbis taliū dicāt Gen.xlix. Decori pulcriores sunt oculi eius vino et dentes eius lacte candidiores. Istud ergo est lac allectiuum penitentium. Mel inquit. Unde Prouerb. xxiij. Comede fili mel: q̄ bonū est et fauum dulcissimū guttur tuo. Insup dico. q̄ est lac refectiuum triūpbantium. Et istud est lac dulcedinis eterne: quod etiam ostendit cum dī. Lac sub lingua tua. Lac em̄ quod est sub lingua magis dulcescit saporosum. Et ideo illa beatitudo vbi est suauitas summi saporis: per lac sub lingua pōt oportune designari. Ūñ paradisus est terra ꝓmissionis: q̄ lacte ⁊ melle abūdare dicit Nume.xiiij. Tradet vobis dñs bunum lacte ⁊ melle manantē. Et reuera ista est terra lacte ꝓfecte voluptatis manans: quo ab vberibus misericordie diuine bti ꝑpetuo nutriunt. Sicut em̄ canicula solet catulo formosiori vberiorem ⁊ priorem mamillam porrigere. ⁊ maiorem lactis abundantiā ꝓpinare. Sic vere deus illos q̄ sunt meliores ⁊ in vtutibus pulciores. solet lacte eterne glie abūdantius recreare ⁊ delectabilius enutrire. Et ideo sicut agnus sicut catulus sicut vitulus debemus lac sugere. Agnus em̄ lac sugit genua flectēdo. catulus papillam mordēdo. vitulus frōte fortiter mamillam excutiēdo. Quia vere charissimi a mamilla diuine gratie debemus lac eterne glie q̄rere ⁊ acq̄rere flectēdo genua cum humilitate. pungēdo mamillam cū ozone. frontē pertendo ⁊ monendo cū importuna sedulitate ⁊ obsecratione. Quia sicut dī Prouer. xxx. Qui fortiter p̄mit vbera ad eliciendū lac exprimit butyrum. Sic igit̄ patet q̄ quadruplex bonum lac inuenitur in scriptura scilicet Lac Indigentiū nutritiuū. Fauus inquit distillās. Ignorantium instructiuum. Labia tua. Penitentiū allectiuū. Mel. Triumphantium refectiuum. Lac sub lingua tua.

Primum lac est pauperibus erogandū. Sc̄m est verbaliter distillandū. Terciū est humiliter requirendū. Quartum vo est sagaciter acquirendū. Sc̄o dico. q̄ lac accipitur in malo significato: et sic potest significare triplicem malam dulcedinem. videlicet Dulcedinem

Prosperitatis q̄ est attractiua.
Carnalitatis que est infectiua.
Verbalitatis q̄ est deceptiua.

Dico ergo q̄ est q̄dam lac dulciter allectiuū. Et istud est lac ꝓsperitatis mundane. Sicut em̄ lac sua dulcedine attrahit ad bibendū: veruntamē solet inducere inflaturā. Sic vere mūdi ꝓsperitas ad sui amorem homines solet allicere: sed per superbiā eos inflat. Est em̄ similis lacti ferule q̄ est herba medicinalis. de qua fluit p̄ciosum galbanum: veruntamē si murena de lacte eius biberit enecatur. sicut dicit Plinius. Sic vere mundi ꝓsperitas est valde vtilis ⁊ medicinalis bonis. i. bonis ⁊ discretis ꝑsonis ipa discrete vtentibus. veruntamen murenis flexuosis. id est fragilibus. mollibus. mobilibus ⁊ defectuosis q̄ isto lacte vti nescīunt. est lac sue dulcedinis venenosum. atq; multis multorum criminum inductiuum. iij. Reguz. iij. Cumq; mane surrexissem vt darem lac filio meo apparuit mortuus. Figura de Jabel que duz syzare obtulit vtrem lactis statim obdormiuit. ⁊ dum dormiret egressa est clam tabernaculum tulit clauū pariter et mallēū cum quo eum interfecit sicut dī Judicū. iiij. Quia vere dyabolus lac mundane ꝓsperitatis suis sequacibus porrigit: ⁊ dum in peccatis obdormiunt: mortis iaculis eos ferit. Et ideo bñ ꝑcipitur Exo. xxiij. Non coques hedum in lacte matris sue. Edus em̄ significat ꝑsonas infirmas ⁊ imperfectas. mater vo q̄ tales nutrit ⁊ cōcipit est mundus. lac vo istius matris est dulcedo mundane ꝓsperitatis. In lacte ergo matris sue non est edus coquendus. q̄t in dulcedine mundane ꝓsperitatis nō est infirmus ⁊ debilis imponendus: sed exinde ne pereat potius retrahendus. Unde de finali pena taliuz lactantium dī Deut. xxxij. Foris vastabit eos gladius et intus pauor: iuuenem simul ⁊ virginem lactentem cuz homine sene. Et dixi vbi nam sunt cessare faciam ex hominibus memoriam eoz. Ūñ demonibus dī. j. Reg. xv. Interficite a viro vsq; ad mulierem: ⁊ paruulū atq; lactentem. Istud est ergo quoddā lac dulciter allectiuū. Est etiam quoddā lac grauiter infectiuū. Et istud est lac carnalis voluptatis ⁊ deliciarum corporalium. Sicut em̄ lac ficus solet ꝑm Plinium membra exinde limita ad libidinem incitare. sic dulcedo deliciarum solet luxuriam generare. Sicut lac male nutricis paruulos inficit. sic lac mundi dulcedinis iuuenes corrumpit. Querunt em̄ doctores naturalium: cum vna species cum alia faciliter nō misceāt. q̄liter in generatione mulox asinus cū equa misceāt. Et respōdetur q̄ pastores asinos dū sunt iuuenes: vberibus equarū lactantium supponunt in tenebris. quo quidā lacte equarum cū dicti asini fuerint a iuuētute nutriti. quasi iā adulti effecti dum postea creuerint ad equarū libidinem inardescunt. Sic vere charissimi ad lr̄am dico q̄ illi qui a iuuentute lacte equarū. i. dulcedine mulierū ⁊ earū affabilitate ⁊ societate nutriunt̄ ad earū carnalem copulam inardescere dinoscunt̄. Mulieres em̄ sunt sicut ille vacce que lactabāt vitulos. sicut dicit̄. j. Reg. vj. Quia sc̄z iste nō cessant lactare ⁊ allicere fatuos ita q̄ ꝓprie de talibus dicitur Treñ. iij. Sed ⁊ lamie nudauerūt mamillas: lactauerunt catulos suos. Dicunt̄ em̄ lamie: q̄ sunt ꝑm quosdam mōstra speciem feminarū pretēdentia. q̄ primo catulos suos lactant ⁊ tandem ipos occidunt ⁊ necant. Sic vere mulieres catulos suos. i. fatuos luxuriosos lactāt decipiūt ⁊ oblectant. sed finaliter ipsos destruunt ⁊ eneruāt: in q̄ntū sc̄z famam ⁊ substantiā eis auferūt: ⁊ in q̄ntum vitaz gratie ꝑ eas perdūt. ita q̄ iste dicere possunt illud Osee. ij. Ego lactabo eum ⁊ ducam in solitudinem. Quia vere tales q̄ a mulieribus lactant̄. ad solitudinem pauptatis deducūtur. ⁊ finaliter a demonibus in inferni solitudinibus deducuntur. Unde Esa. xiij. Ecce ego suscitabo super eos medos qui sagittis paruulos interficient. ⁊ lactantibus non miserebunt̄. Istud ergo est lac turpiter infectiuū. Preterea est lac leuiter deceptiuū. Et istud est lac fallaciū verboz: quibus sc̄z vtunt̄ adulatores. bystriones. falsi amici ⁊ bypocrite. Sicut em̄ canicula ante partū habet lac q̄ aliquot dies: sic tales habent lac dulciū verboz anteq; habeant partum seu fructū operū. contra illud Prouerbio. xxiij. Non lactes quēq; labijs tuis. Quia sicut dicit Prouerbioz. xvj. Vir iniquus lactat amicum suū: ⁊ ducit eū p̄ viā nō bonā. Si em̄ mulier bz lac: signū est q̄ sit corrupta. Sic vere lac adulationis ⁊ ꝓditionis seu hereticе ⁊ corrupte doctrine ⁊ eruditionis possessores suos denotat corruptos ⁊ pessimos. Corrupti em̄ sē ⁊ alios inuenēnāt ⁊ corrūpunt. Herbe em̄ q̄ habēt lac sunt q̄ntū in se est venenose. Ita em̄ larant ⁊ naturā ita euacuāt. q̄ si indiscrete sumant vtutē eneruāt ⁊ mortē ꝓpināt. sicut pz de stamonea ⁊ similib⁹. Sic vere tales lacte vbalis deceptionis abūdātes periculosi sūt. q̄ sc̄z isti nō q̄rūt nisi decipere. ⁊ audientes

bonis spūalibus ⁊ tpalibus vacuare. ⁊ mortē tpalem. cor porālē ⁊ eternalē inferre. Patet de adulatore q̄ de diuitijs studet vacuare. ⁊ ad mortē. i. ad pauptatez boies ducere. Patet de pditoribus q̄ lacteis vbis recipiūt. ⁊ habito qđ intendūt. interficiūt. Patet de hereticis ⁊ demonib⁹. q̄ mala docēdo ⁊ tēptando. vtutē ⁊ fidē euacuāt: ⁊ postea mortem eternā ꝓcurāt. Ad hoc ergo ordinat lac taliū vt nocet: ⁊ vt post cōplacentiā interficiat. Bñ ergo docet Prouer. j. Fili si te lactauerint pctōres ne acq̄escas eis. Sequitur. Fili mi ne ambules cū eis. Pedes em̄ eor ad malum currūt: ⁊ festinant vt effundāt sanguinē. Patet ergo quō triplex lac malū inuenit in mūdo. quo scz boni nullo modo debēt nutriri: nec aliqualiter recreari. Un̄ Job. iij. Cur inquit exceptus genibus. cur lactatus vberibus? q̄si dicere. Malū est taliter lactari: ⁊ talis lactis dulcedine oblectari. Hoc igit̄ de lacte tam in bono q̄ in malo sufficit. Ui de supra de Bibere ⁊ de Dulcedine.

Laceratio. Nota q̄ lacerare accipitur pro vastare. disrumpere. frangere. discapere. vel cassare. Potest enim significare scilicet

Dolorem contritionis.
Merorem detractionis.
Furorem vexationis.
Terrorem dānationis.

Penitēs lacerat seipm.
Detractor lacerat ꝓximū.
Tyrānus lacerat subditū.
Infernus lacerat perditū.

Est ergo laceratio ꝓtritionis. Idem⁹ em̄ q̄ p̄ dolore q̄nq̄ mulier lacerat crines suos semetipam puniēs et castigās. Sic bō videns se crimina cōmisisse. deum offendisse celū amisisse. seipm solet repbendere. ⁊ morsu ꝓtritionis dolentis mentē ⁊ animū lacerare Job. xiij. Quare lacero carnes meas dētibus meis? ⁊ animā meā ponto in manibus meis? etiā si me occiderit sperabo in eū. Itē est laceratio detractionis. Detractor em̄ dētibus suis. i. suis dentatq̄ vbis solet alioz famā ⁊ vitā disrumpere: ⁊ eā morsu lacero dissipare. vñ Pharaoni dicit Ezech. xxix. Fuisti baculus arūdineus domui israel q̄n apphenderunt te manu et cōfractus es ⁊ laceraſti oēm humerū eoz ⁊ dissoluisti oēs renes eoz. Falsus em̄ ⁊ inuidus amicus: est baculus arūdineus q̄ sibi innitētes ⁊ in se ꝓfidētes fractus lacerat. dū ipsoz vitā ⁊ statū diffamat detrabēdo. Fera em̄ lacerans carnē nihil dimittit integrū. Sic detractor nihil i fama alienā dimittit honestū. Ad tm̄ figuraliter ꝓpbet Deut. xxv. vbi ꝓbibet ne vltra quadraginta plagas infligant hominibus vberando: ⁊ reddit causaz edicti. Me inquit fede laceratus frater tuus abeat ante oculos tuos. Item est laceratio tyrānice vexationis. q̄ scz sicut leo solet predam quā devorat lacerare: ⁊ pellem cū carnibus dissipare. Sic tyrāni carnes ⁊ pelles scz substantiā pauperū ⁊ innocentium lacerant: ⁊ eos in bonis tpalibus et in corpe dissipant atq̄ grauāt. Figurati. iiij. Reg. ij. in illis vsis q̄ egressi de saltu laceraverūt. xlij. pueros. Et tm̄ boni ꝓncipes et plati deberēt hmōi coercere. Exemplo Respha de quo dicit. ij. Regū. xxj. Or nō dimisit aues lacerare carnes filioz suoz Ut sic dicat bon⁹ iudex illud Eze. xiij. Laceratū a bestia nō comedi. Quod tm̄ est ꝓtra multos. q̄ scz legē ⁊ iusticiā. iustos ⁊ impios lacerāt. ⁊ oia iudicia dissipāt ⁊ conturbant. ꝓpter boc inquit lacerata est lex ⁊ nō puenit ad finem iudicium. q̄ impius pualet aduersus iustū ꝓpterea egredit iudiciū puersum ab eo Abacuc. j. Itē est laceratio damnationis. q̄ scz canes. i. demones animas lacerāt ⁊ cruciant in inferno. Sicut testat Hiere. xv. vbi dī. Or deus immittet dānatis gladiū ad occisionē: ⁊ canes ad lacerandum: ⁊ volatilia ⁊ bestias ad devorandū. Figura Genesis. xl. vbi dictū fuit pistori q̄ suspenderet in cruce: ⁊ lacerarēt volucres carnes eius ⁊ cetera Sufficit.

Lachryma. Nota q̄ lachryma multipliciter sumit in scriptura. Est em̄ lachryma bona ⁊ lachryma mala. Lachryma bona ē q̄druplex. s.

Lachryma meroris.
Lachryma dulcoris.
Lachryma amoris.
Lachryma doloris.

Lachryma ergo meroris ē cōpūctio. De qua dicit in psalmo. Laborauī in gemitu meo: lauabo p singulas noctes lectū meū lachrymis meis stratū meū rigabo. Lachryma dulcoris est compassio Eccli. xxxviij. Fili super mortuū ꝓde lachrymas: ⁊ quasi Ex feruore dilectionis. Ex dolore afflictionis. si dira passus incipe lachrymari Exēplo Joseph. Qui visis fratrib⁹ lachrymatus est Gen. xliij. Erumpebāt lachryme ⁊ nō poterat se ptinere ioseph Exēplo etiā xp̄i q̄ sup Lazarū mortuum lachrymatus est Joh. xj. Lachryma amoris est dilectio. Et iste sunt lachryme Magdalene Lu. vij. vbi dī. Or lachrymis cepit rigare pedes dñi. Et sequit. Dimissa sunt ei pcta multa: q̄m dilexit multum. Lachryma doloris est afflictio. q̄n scz pro ꝓpriis miseriis aut ꝓ futuris ploramus. Un̄. j. Regū. xxx. Planxerūt donec in eis deficerēt lachryme. Ista sunt ergo q̄ttuor genera lachrymarū q̄bus debet aia in hac valle miserie balneari ⁊ spūaliter irrigari. Sicut em̄ elephas diligit in fluuio balneari. vitulus marinus de terra ad mare solet sepissime trāsire: ⁊ in mari ꝓprios catulos ad natandum docere. Serpens etiaz vt pellem mutet solet se in aq̄ primitus humectare. Sic vere charissimi: bō debet in fluuio ⁊ in mari lachrymarū amaraz balneari ⁊ ibidem iugiter humectari. ⁊ natando sepius innouari: et ad ibi natandum ꝓprios filios. i. subditos debet inuitare. ⁊ sic pellem sue male ꝓsuetudinis ⁊ pcti more serpentis poterit immutare. Ut sic de quolibet viro sic lachrymoso ⁊ balneoso dicat illud ps. Ascensiones in corde suo disposuit i valle lachrymarū in loco q̄ posuit. Ascēsiones em̄ dicūtur motus psiderationis. q̄ inducūt boiem ad lachrymandum. q̄ scz bō primo oz ascēdere ad psiderationē ꝓpriorū defectuū: ⁊ sic exibūt lachryme compunctionis. Item debet ascēdere ad psiderationē miserie aliorum. ⁊ sic ibūt lachryme cōpassionis. Deinde oz ascēdere ad psiderationē amoris quo deus dilexit mundū vt vnigenitū filiū nobis daret ⁊ sic exibūt lachryme dilectionis. Tandē oz psiderare dilationē patrie ⁊ incolatū huius miserie cū suis infortunijs. ⁊ sic exibūt lachryme doloris ⁊ afflictionis. Et sic dicet bō illud Treñ. j. Plorans plorauit in nocte: et lachryme eius in maxillis eius. Et sic ꝓculdubio si terra cordis talibus fuerit pluuijs irrigata. bonis erit fructibus spiritaliter fecundata: quia sicut dicit in ps. Qui seminat in lachrymis: in exultatione metent. Et ideo breuiter notemus q̄ sicut aqua oritur ⁊ generatur tripliciter scilicet

Superius in nubibus.
Interius in fontibus.
Exterius in lapidibus.

Quod patet in locis frigidis in tempore pluuioso vbi lapides q̄nq̄ vident plorare. Sic ꝓculdubio dico: q̄ aqua lachrymarū oz in nobis generari. Aliq̄n ex causis superioribus: q̄nq̄ ex causis interioribus. q̄nq̄ ex causis exterioribus. Primo ergo dico. q̄ est lachrymandū ex causis superioribus. Et iste sunt lachryme q̄ emittunt ex psideratione offense diuine: vel ex pssideratione pcti ⁊ defectus. Unde oleaster siue sterilis oliua emittit duo genera lachrymarū. quarū vtraq̄ significat pietatem Sic sterilis p spūalem paupertatem: debet duo genera lachrymarū fundere vnā scz inferiorē: aliā superiorē. Unaz ꝓ dilatione patrie: aliā ꝓ incolatu miserie. Quod figuratum est in Axa filia Calepb. id est in anima filia dei: que sedēs in asino suspirauit ⁊ petijt a pre suo irriguū superius irriguū ⁊ inferius. sicut dī Judicū. j. Quia vere charissimi dū aia sedet in asino corpis sui in pñti vita. ipsa ꝓcerto oz hīe duplex irriguū lachrymarū. i. duplici lachryma irrigari scz irriguū superius ꝓ dilatione patrie. De q̄ in ps. Super flumina babylonis illic sedimus ⁊ fleuim⁹ dū recordaremur tui syon. Irriguum inferius ꝓ incolatu miserie: dicens in ps. Heu mihi q̄ incolatus meus ꝓlongatus est. Un̄ de ista duplici lachryma pōt exponi illa auctas. Ascēsiones in corde suo disposuit in valle lachrymarū: vbi ostēdit q̄ lachrymandū est Pro superioz dilatione. Ascensiones inqt. Pro interioz turbatione. In corde suo inquit. Pro exterioz seu inferioz afflictione. In valle inquit lachrymarū. Lachrymandū est ergo ex causis superioribus.

Secdo lachrymandū est ex causis interioribus. Et ista ē lachryma q̄ oritur ex ꝓtritione cordis. q̄n. s. bō interius pssiderat ꝓpria crimina ⁊ delicta. Sicut em̄ crocodillus q̄n occidit boiem dī lachrymari. sic bō q̄n p pctm̄ occidit aiam: debet p cōpunctionē lachrymis irrigari. Nā sicut cervus q̄n videt se captū a canibus solet lachrymas emittere ⁊ mugire. sic vere homo qui p pctm̄ videt se a canibus inferni ca-

petum fuisse debet gemēdo mugire ⁊ ab interiori corde fle-
biliter lachrymari. Ps. Laborauī in gemitu meo lauabo
p singulas noctes lectū meū: lachrymis meis stratū meum
rigabo. Vñ Judith.viij. Peniteamus ⁊ indulgentiā cum
lachrymis postulemus. Tercio dico. q lachrymandum
est ex causis exterioribus. Et iste sunt lachryme q̄ oriūtur
de infortunijs huius mūdi: de miserijs, primoꝝ de timore
pene eterne. Sicut em̄ oculus ab exteriori lesione p̄ctus
aut perfussus lachrymas emittit: sic vere q̄n oculus cordis
nostri pungit ab exterioribus causis. videlicet vel a tribu-
latione p̄nium tormentorū. vel a miserijs, primoꝝ. vel a
timore ignis eternoꝝ. ipe, pculdubio dz lachrymas emit-
tere: ⁊ doloris amaritudinez declarare. Juxta illud Ecci.
xxij. Pungēs oculum educit lachrymas. Tria em̄ faciunt
oculū flere scilicet fumus. Sinapium: ⁊ punctura. Sic ve-
re Fumus. i. memoria ignis inferni. Sinapium. i. memo
ria diuine iusticie. Punctura. i. afflictio exterioꝝ causaruꝫ
dicit inducere lachrymas cordi nr̄o. Jdo breuiter bñ pōt
dici cuilibet illud Treñ. ij. Deduc q̄si torrentē lachrymas
p die ⁊ nocte non des requiē tibi: neq; taceat pupilla oculi
tui. Et sic pz triplex causa inductiua lachrymarū. Sed
adhuc possemus notare q lachryme sunt virtuose Quia
Tollunt lachrymā internā. Dico q lachryme tollūt
Placant offensam eternā. maculā internā. i. peccatum
Prestāt quietē supernā. anime. Sicut em̄ liquida ca-
lida maculas tollit a pannis. sic feruēs lachryma maculā
peccati tollit a corde. Vñ Cassio. sup ps. Fuerunt mihi la
chryme mee ꝛc. dicit sic. Fletus inquit ꝓsolatio est anima-
rū. corroboratio sensuū. ablutio peccatoꝝ. refectio mentiū
lauacrū culparū. Deinde dico. q lachryme placāt offen
sam eternam. Scōm em̄ Plini. Lachryma cerui valet cor
babētibus tremulosum seu cordiacā passionem. Sic vere
lachryma peccatoris valet illis qui timore diuine offense
habēt tremorem ⁊ desperationē. Alia em̄ opera bona deū
ad impetrandū gratiā leniunt ⁊ inclinant. lachryme vero
ipm tangunt ⁊ violentant. Vñ dicit Hiero. super Esa. Oꝛ
oratio deū lenit: sed lachryma cogit. hec vngit: sed illa pun
git Thobie.viij. Nō dubito quin deus p̄ces meas ⁊ lachry
mas admiserit. Deniq; dico. q lachryme reddunt quie-
tem supernā. Sicut em̄ aer ex pluuijs serenat. qz scz prece
dens pluuiarū inundatio est aeris tranquillitas ⁊ quieta-
tio. Sic vere in morbus q̄n bō est p lachrymaruꝫ aquam
pluuiosus. ipe, pculdubio in aere ꝓsētie serenatur: ⁊ etiā
serenitas celestis glorie ex eo finaliter, pcreat. Lachryme
em̄ nō pñt sp durare. ⁊ sic cum materia deficit. tota lachry
marū alluuies euanescit. Et ideo q̄n in paradiso materia
cessabit lachrymarū scilicet labor. afflictio. timor. cōpassio
dolor. contritio. necesse erit q ipse lachryme cessent ⁊ a no
bis deficiant ⁊ quiescant. Unde Apoca.vij. Absterget de-
us omnem lachrymam ab oculis eoꝝ scz sanctorū ꝛc. Et
Hieremie.xxxj. Quiescat vox tua a ploratu: et oculi tui a
lachrymis. Et hec de bona lachryma sufficiant. De la-
chryma vero in malo potest dicere q est Lachryma
Fallentis deceptionis. Est dico lachryma decepto
Presentis afflictionis. rum qui fingunt se flere p bo
Sequētis damnationis. minibus ⁊ eoꝝ miserijs cōdo
lere. De quo Ecclē.xij. Oculis suis lachrymabitur inimi-
cus: ⁊ si inuenerit tempus non satiabit sanguine. Jtez est
lachryma peccatoꝝ. scz pena talis q̄ peccatoribus infligi
tur pro delictis. De qua Esa.xvj. Inebriabo te lachryma
mea esebon et eleale. Item est lachryma damnatorum: de
qua dauid gloriatur euasisse: dicēs in ps. Benedictus do-
minus qm̄ eripuit aiam meā de morte: oculos meos a la-
chrymis: pedes meos a lapsu. Aduerte tamē q lachryme
non dant cuilibet p libito volūtatis sicut nec deuotio: sed
quia ex quodā speciali dono ꝓcedunt. sunt deuotis orati
onibus ⁊ ꝓfundis ꝓsiderationibus impetrande. sicut be-
ne innuitur Hiere.ix. vbi dr. Quis dabit capiti meo aquā
⁊ oculis meis fontē lachrymarum. ⁊ plorabo die ac nocte
ps. Potum dabis nobis cum lachrymis in mēsura. Jste
sunt ergo bone Lachryme. Et sufficit.

Lacus Nota q lacus est fouea seu stagnū. aqua.
luto. herbis ⁊ pisabus plenū. Et est ꝓpie
lacus locus vbi possunt aque recolligi: ⁊ exinde nequeunt
vacuari. Et significat in scriptura q̄nq; in bono: q̄nq; i ma
lo. Jn bono em̄ significat profunditatem humilitatis. Jn
malo vo designat profunditatem iniquitatis. De lacu hu
militatis pōt dici illud .ij. Reg.xxiij. Desiderauit dō aquā
de lacu. De lacu vo iniq̄tatis dr in ps. Oꝛ pctōr lacū ape-
ruit ⁊ effodit eū ꝛc. Notem? igr q triplex est malus lacus
scilicet lacus mundi. lacus peccati. lacus inferni. Lacus
Mundi est nimis immūdus. Lac? mūdi dz cuitari.
Peccati est nimis ꝓfundus. Lac? pcti dz detestari.
Jnferni est nimis dorrēdus. Lacus inferni dz for-
midari. Dico ergo ꝓmo q est lacus voraginis mundia
lis. Sicut em̄ lacus ē limosus. locus lutosus. locus aquo-
sus. locus ranis ⁊ sanguissugis copiosus. Sic vere mun
dus est lacus in quo est limus carnalitatis. lutum trepidi
tatis. aqua voluptatis. rana loquacitatis. sanguissuga vo
racis cupiditatis. De quo psal. Estimatus sum cū descen-
dentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adiutorio
inter mortuos liber. Ubi aduerte: q i isto lacu. Homines
sunt valde diffamati. Estimatus sum. Sunt culpis aggra
uati. Cum descendentibus. Sunt male sociati. Quia sunt
inter mortuos. Jste ergo est lacus mūdi. Vñ iste est si-
cut lacus asphalti vbi inuenitur bitumen tante tenacita-
tis ꝑm Jsidorū. q nec aqua nec igne dissoluit. Quia vere
in lacu huius mūdi est bitumē. i. male tenacitatis consue-
tudo vel peccatū carnalitatis. q ꝺ suos sequaces tamfor-
titer stringit ⁊ ligat. q; non possunt ꝓpetuo resilire. Unde
Treñ. iij. Lapsa est in lacū vita mea: posuerūt lapidē sup
me ꝛc. Quia vere illi q̄ in lacu mūdi ponunt. statim lapi-
de. id est onere male ꝓsuetudinis opprimunt. Quod bñ fi
guratū est Dañ. vj. vbi dr. Oꝛ Daniel positus est in lacu
leonū: ⁊ positus est lapis magnus sup os laci. Et vere mū
dus dicit lacus leonuꝫ. quia ibi hodie multi sunt leones.
id est multi viri impij ⁊ crudeles. Nota tamen q per lacū
intelligitur clausura et pressura tribulationum et miseria
rum mundi. in qua procerto boni includuntur ⁊ a tyran-
nis ⁊ impijs immergunt Hieremie.xxxvij. Jngressus est
Hieremias in domum laci. Et nota q lacus mundi Est
Ambrosus. Ambrosus dico. qz scz obscuritas igno-
Lutosus. rantie: ⁊ erroris desidie viget ibi ps. Po
Periculosus. suerūt me in lacu inferiori: in tenebrosis
⁊ vmbra mortis. Lutosus. qz scz ibi sunt feces ⁊ lutū mul
tarum immūdiciarū. tribulationū ⁊ miseriarū Hieremie
xxxviij. Proiecerūt hieremiā cum funibus in lacuꝫ in quo
non erat aqua sed lutum ⁊ descēdit Hieremias in cenum
Periculosus etiam. quia scz sicut in lacu abundāt anima
lia crudelia scz ypotbami ⁊ crocodilli ꝑm q dicit Seneca
in libro naturaliū questionū. ideo periculosum est in lacu
huiusmodi balneare: qz bō a beluis vorat. Sic vere in la-
cu mūdi habitāt tyranni ⁊ boies crudeles q̄ molestant et
deuorant circūstantes. Figura Hieremie.xlj. vbi dicitur.
Oꝛ ysmael interfecit per medium laci illos qui se dicebāt
habere thesaurum obscōditum frumenti vini ⁊ olei Apo-
calip.xiij. Exiuit sanguis de lacu vsq; ad frenos equoruꝫ
Hic est ergo lacus voraginis mūdialis. Scdo dico. q ē
lacus voraginis cordialis. Coꝛ em̄ pctōris vel etiā ipsum
pctm̄ dr lacus. i. locus vilis ⁊ immūdus. limo ⁊ luto pecca
torū plenus: ⁊ herbis malarū cogitationū refertus. Sicut
em̄ dicit Jsid. Jn ybernia est lacus vbi si palus ſfictus fue-
rit illud qd̄ in terra fuerit ferrum erit. Illud vo qd̄ extra
in aqua remāserit lapis totus fiet. illud vo qd̄ aqua tactū
nō fuerit in ligni specie remanebit: ⁊ sic erunt in eodem ba
culo tres diuerse substantie ⁊ nature. Sic vere charissimi
in lacu peccati illi qui profundē ſfigunt in terra. id est i bo
nis terrenis per auariciam: statim fiunt ferrei per crudeli-
tatem et duriciam. Illi vo qui in aquis deliciarum mergū
tur: lapides. id est viri indeuoti et frigidi efficiūtur. Que
vo sursum in aere per superbiam ut mūdi dignitatibus re
manent. tales dico in specie ligni leuis ⁊ natatilis per sup
biam perseuerant. De tali ergo lacu. id est de peccati statu
dicit Exod.vij. Extende manum tuam super aquas egy-
pti: ⁊ super riuos fluminis. paludis ⁊ lacus. ⁊ fiet sanguis
Sequitur. Et cōputruit fluuius ⁊ fuit sanguis in tota ter
ra egypti. Sanguis dico peccati. De quo dicitur Hiere.
xlj. Interficiet eos ysmael in medio laci. Tercio dico.

q̄ est lacus vorāginis infernalis. Iste em̄ est lacus ire dei: in quo mittet vinea reprobor̄um: cum in die iudicij fuerit recollecta. sicut dicit Apoca. xiij. Sicut em̄ in nozvuegia que est regio a sole distantissima ꝛ in victualibus pauperrima: est quidam lacus ſm Isido. vbi om̄e cozium ibi positum efficitur lapis. Sic vere in lacu inferni a quo sol veri luminis ꝛ clarit⁹ ita est remotus q̄ ibi radius sue gratie non attingit. ꝛ vbi est fames perpetua. id est paupt̄as. quicquid positum fuerit de cozio. fiet lapis. id est durus sicut lapis: ꝛ stabilis sicut lapis qui non mouetur. quia scz cum in mundo fuerit cozium per carnalitatem: ipe finaliter in lacu inferni fiet lapis per immobilitatem: ꝛ per eterne damnationis stabilitatem. Unde Exod. xv. Fiant immobiles q̄si lapis. De illo lacu dicit Esaie. xxiiij. Congregabuntur congregatione fascis vnius in lacum: ꝛ claudet̄ur ibi in carcere. Ubi aduerte q̄ in isto lacu erit Pressura multitudinis: Quia cōgregabunt̄ inquit. Junctura altitudinis. Cōgregatione inquit vnius fascis. Jactura tur pitudinis. In lacum inquit in quo est scz lutum. Clausura mestitudinis. Claudentur inquit ibi in carcere. De isto igitur lacu dicit lucifero Esa. xiiij. Veruntamen inquit ad infernum detraberis in profundum laci. Est igitur dictum aliquid de triplici malo lacu scilicet Jnfernali. Cordiali et Mundiali ꝛc̄.

Lamentum. Nota q̄ luctus Plāctus lamētum pro eodez supponūt: quia tm̄ satis dictū est i alijs tit. solūmō notab. q̄ in scptura reperit Lamētū
Justorum.
Fictorum.
Miserorum.
Damnator̄.

Primo ergo dico. q̄ est lamētum iustorum. Justi em̄ magis solent in hoc mūdo lamentari q̄z letari. ꝛ magis tristari q̄z consolari. Miserie em̄ tam interiores q̄z exteriores tam anteriores q̄z posteriores inducunt prudentē hoiem ad lamentū. ꝛ ad mundane et inepte leticie carentiam ꝛ contēptum Hiere. ix. Vocate inquit lamentatrices ꝛ veniant: ꝛ ad eas que sapientes sunt mittite ꝛ ꝓperent vt assumant super vos lamentum. Deducāt oculi lachrymas. ꝛ palpebre defluant aq̄s. qz vox lamentationis audita est in syon. quō vastati sumus ꝛ confusi vehementer. Et nota q̄ iustus emittit ꝛ facit ꝛ profert Lamentum cōtritionis dum seipsum videt interius. Lamentum cōpassionis dū ꝓximum videt exterius. Lamentum deuotionis dum ad deum spectat superius. Lamentū desolationis dum ad mundū spectat inferius. De lamēto ꝓtritionis quod scz facit homo quādo ꝓsiderat mala preterita que cōmisit. ꝛ turpitudinem quam per pctm̄ incurrebat interior homo dicit Ezech. ij. Qz ipe vidit librum involutum in quo erant scripte lamentationes ꝛ carmē ꝛ ve Liber em̄ involutus ꝛ turbulentus est conscientia penitētis in qua ꝓperto homo legit mala que fecit. et sic invenit materiam lamentationū. Penas quas meruit: ꝛ sic invenit ve. timorum ꝛ desolationū. Venia quam sperat vel obtinuit: ꝛ sic invenit carnem gaudij et consolationū. Unde Jsidorus. j. soliloquior̄ dicit. Nibil prosunt lamenta si replicant̄ peccata. Nibil valet a malis venia poscere: ꝛ mala que tu defleas iterare. Et libro. ij. dicit. Grauia peccata. Grandia lamenta desiderant. Nulla te res de peccato securum facit. nulla tibi securitatis deceptio blandiat̄. Vale re te animo magis opta q̄z corpore. magis mente q̄z carne Aduersa sunt corporis remedia: anime egritudo mentem vulnerat: mentem curat. Istud est ergo lamentum contritionis. De lamento cōpassionis qd̄ scz concipitur pro miserijs ꝛ infortunijs ꝓximorum dicit Hiere. ix. Super mōtes assumam fletum ꝛ lamentum: ꝛ super speciosa deserti planctum: qm̄ incensa sunt. Et Ezech. xxvj. Attoniti sunt in repentino casu tuo: ꝛ mirabunt̄ assumentes super te lamentum. ꝛ dicent tibi quō perijsti qui habitas in mari. Cō stat em̄ q̄ infortunium ꝛ tribulatio aliorum: ꝛ maxime ꝓximorum. necnon casus excellentium ꝛ magnorum: inducunt hoiem ad lamentū. De lamento deuotionis quod scz tūc ptingit q̄n q̄s se ꝙuertens per familiarem deuotionem ad deū. indignum se reputat dei laude. ꝛ illa q̄ in oīone postulat obtinere. ꝛ inde ad lamentandū inducit. ꝛ ad plangendum ꝛ ad diuinam clementiam implorandū Judith. vj. Adorantes dom̄. ꝛ cōmuni lamētatione ꝛ fletu vnanimes p̄ces suas dño effuderunt. De lamento desolationis qd̄ scz homo facit sentiēs ꝛ videns tribulamina mūdi huius dicit Hiere. ix. Docete filias vras lamentū: ꝛ vnam quāq; ꝓximam vestrā planctū. quia ascendit mors per fenestras vestras: ingressa est domos vestras. Et sic patz q̄ est quoddā lamentū qd̄ est iustorum. Scdo dico. q̄ est quoddā lamentum qd̄ est fictorum vel stultor̄ scz hypocritarum qui scz fingunt se lamentantes ꝛ penitētes. cōpatientes atq; lugentes. Vel etiam istud est lamentū stultor̄ ꝛ fatuor̄ qui scz tunc faciliter lamentant̄. qn̄ bona mundi non habēt. p libito: ꝛ aduersuz aliqd̄ patiunt̄. j. Mach. j. Jnfirmati sunt: ꝛ speciositas mulierū immutata est: ꝛ omnis maritus sumpsit lamentum. Et Hiere. xlviij. Clamabo ad viros muri fictilis lamentantes de planctu Jazer.

Tercio dico. q̄ est lamentum qd̄ est miserorum seu egenorum qui scz ꝓpter oppressiones tyrannorum ꝛ ꝓpter impetus fortune varios quos perferunt emittunt gemitus ꝛ lamenta Thob. ij. Comedit panem cuz tremore ꝛ luctu Sequitur. Dies festi vestri conuertentur in lamentum.

Quarto vero dico. q̄ est lamentū qd̄ est damnator̄. qui scz perpetuo lamentant̄ ꝛ volent ꝛ quorum p̄sens gaudiū vertitur finaliter in merorem. De quo. j. Macha. ix. dicit. Qz cōuerse sunt nuptie in luctum: ꝛ vox musicorum ipor̄ in lamentū. Sic igit̄ patet quō lamentari cōuenit multis causis. Vide vbi Flere. Lugere. Lachryma. Plāctus vel Ploratus ꝛc̄.

Lamina. Cum lamina nihil aliud sit q̄z metalli particula. fusione vel malleatione in latitudinē tenuata. possumus notare. q̄ lamine metallorum fiunt ad sculpendū ꝛ ad scribendū. ad ornandū ꝛ vestiendum. ad iuuandū ꝛ defendendū. Jgitur per lamina intelligamus sacram scripturam ꝛ ipsius documenta. siue etiaz exempla precedentium sanctor̄ ꝛ ipsorum notabilia monumenta. Jsta em̄ nobis dilatant̄ ꝛ explicant̄. ꝛ sicut quedam lamine ad vtilitatem videntium vel audientium fabricate monstrantur. Scriptura em̄ quandoq; dicitur lamina aurea. q̄nq; argētea. q̄nq; plumbea. quādoq; ferrea
Aurea dico p preciositatē ꝓmissor̄.
Argentea p pulcritudinē cōsilior̄.
Ferrea p asperitatē iudiciorum
Plumbea per molliciem indultor̄.
Et sic dico q̄ per laminas huiusmodi nos celamur scripta veritate. qz scz scriptura diuina est illa lamina vbi erat scriptū nomē dei tetragrāmaton: qua decorabat̄ frons sacerdotis quando in tabernaculo ministrabat. Ad denotandū q̄ nullus sacerdos est dignus dño ministrare. nisi qui ista sacra lamina frontē ꝙuersationis sue nouerit decorare. Jsta em̄ dicit lamina sacre venerationis Exodi. xxviij. Erit lamina semp in fronte eius vt placatus sit ei dñs. Item per tales laminas nos vestimur clara venustate. Exempla em̄ sanctorum sunt sicut lamine auree. quibus nos debemus esse vestiti ꝛ ornati. Omnia em̄ q̄ erant in tabernaculo federis erāt vestita laminis aureis scz archa. tabule vectes ꝛc̄. Ad denotandū q̄ oēs qui sumus in tabernaculo ecclesie: laminis exemplor̄ aureor̄ debemus esse vestiti: ꝛ laminis aureor̄ documentorū muniti Exodi. xxxviij. Vectes operuit laminis aureis. Lamine etiaz auree possunt significare bonas psonas q̄bus scz tabernaculū ecclesie debet esse ornatum. Aduerte tm̄ qd̄ Nume. xvj. dī. Qz scz thuribula de q̄bus exiuerat ignis q̄ ꝓsumpserat ambitiosos sacerdotes de ꝓcepit in laminas tenuari. ꝛ in altari affigi: vt scz futuri videntes illas: seuentatē diuini iudicij cogitarēt: ne forte talia aggredi p̄sumerēt vel auderēt. In quo notatur q̄ p laminas sacre scripture nō solum nobis ostendūtur exempla bonor̄: immo etiā exempla morum et iudicia malignor̄: vt scz caueamus a cōmissione similiū delictor̄ Item p tales laminas nos defendimur mira ꝓbitate. De laminis etiā ferreis fiunt plate et armature ꝓ corporibus muniēdis. Sic vere scripture documenta et exempla sunt nobis ꝓta hostes inferni iacula ꝛ tutamēta Job. xl. Cartilago ei⁹ velut lamine ferree. Aduerte tm̄ q̄ hypocrite portant laminas argenteas pulcre eloquētie ꝛ doctrine: sed tamen inutiles atq; vane sunt. Jnuta illud Esa. xxx. Contaminabis laminas sculptilium argenti tui: ꝛ vestimentum cōflatilis auri tui. qz. s. tales sūt ꝓprie sicut sculptilia. fieta ta

ment ꝛ sic aia hoc est dictu. sine sanctitate ꝛ iusticia: q̄uis laminis aureis ꝛ argēteis. i. honeste puersationis: ꝛ claritate doctrine ꝛ eloquētie sint vestiti Esa. xl. Munqd sculptile pflauit faber. aut aurifex auro figurauit illud aut laminis argēteis argētarius: sed nō sic boni. Patet ergo quō p laminas intelligit sacra scriptura: vel bonorum exemplorum cooperatorum ꝛ figura ꝛc.

Lampas. Nota q̄ lāpas nihil aliud ē q̄ quod dāvicreū instrumentū igne ꝛ oleo ad illuminandū ordinatum. Sumit igit multipliciter in scriptura. In bono scz ꝛ in malo. In bono em significat virū pfectū vel vtutē pfectionis ꝓpter tria ꝓnotatiua fm q̄ in lampade sunt tria scz splēdor. ardor. liquor. q: scz in virtute perfectionis: vel in viro perfecto debet esse

Splendor: honestatis. Ardor: charitatis. Liquor: pietatis.

Ut sic talis figureť in illo filio hois de q̄ dr Dañ. x. Or oculi eius vt lāpas ardēs. In q̄bus vbis ostendit q̄ tria p̄dicta debēt in lampade spūali scz in homine pfecto reperiri scz Humor. Splendor. Feruor.

Humor: pietatis ad mitigandū. qđ ostēdit in verbo Dcūli. vbi scz est multus humor. Splendor honestatis ad illustrandū: qđ oñditur cum dr. Lampas. Ibi em dz esse Ardor: charitať ad inflamādum: qđ oñdit cum dr Ardentis.

Oleum dulcoris ꝛ clementie. Lumen decoris ꝛ apparētie. Ignis amoris ꝛ amicicie.

Primo igr dico q̄ in lampade dz esse liquor pietatis qui est nutritiuus. Et iste notať in oculo. q: sicut ipe oculus inter cetera membra bz amplius de humore. sic nos debemus habere multū de pietatis dulcore. Similes prudētibus vginibus q̄ cū lampadibus acceperūt oleū in vasis suis: ꝛ veniente spōso cum ipso ad nuptias intrauerunt. sicut dr Matthei xxv. Sic vere chariſſimi: illi qui in lampade vite honestať deferūt oleū pietatis: digni sunt in nuptijs paradisi recipi: ꝛ ibi cū sponso xpo ingredi ꝛ admitti. Oculi inquit. Unde Treñ. ij. Defecerūt p̄ lachrymis oculi mei. Lachryme em denotant abundantiā humoris: ꝛ abundantiam pietatis. Sit igit in spūali lāpade liquor pietatis q̄ est nutritiuus.

Scđo dz esse ibi splendor honestatis illuminatiuus: qđ ostenditur in vocabulo lāpas. q: sicut lampas ꝓncipaliter ordinať ad illuminandū domū: sic virtus honestatis ē ordinata ad lumē bonor exemplor alijs ostēdendū. Unde Exod. xx. Cūctus ppls audiebat voces: ꝛ lampades videbat. Sicut em gedeon tubis sonātibus: fractis lagenis: et lāpadibus spēdentib? madian terruit ꝛ deuicit Sic vere. Si lagenas carnis nostre p̄ pniam frāgimus. Si tuba orationis ad deū fortiter p̄ces fundimus. Et si lāpades bonorum ꝓximis nr̄is ostēdimus. Tūc ꝓculdubio madian. i. dyabolū deterremus ꝛ de eo triūphamus. Simus ergo tales q̄ de nobis possit dici illud Naum. ij. Aspectus eorū quasi lampades ꝛ q̄si fulgura discurrētia. hic est ergo splēdor honestatis illuminatiuus. Tercio dico. q̄ in ista lāpade debet esse feruor charitatis: q̄ est accensiuus. Ardēs inquit. Sicut em ignis in lāpade est necessarius. quia sine igne nō pōt ibi luminis claritas apparere. Sic vere vtus charitatis nobis est necessaria. q: sine ista nō pseuerat virtus vel claritas honestatis. Fatue em vginēs fuerunt repulse pro eo q̄ oleū in lampadibus nō habebāt. sicut dicitur Matth̄. xxv. Quia vere illi a deo finaliter repellent: q̄cum lāpadibus honestatis nō habebāt oleū charitatis. Ardēs inq̄t. Un de charitate dei dicit Canti. viij. Lampades eius lampades ignis atq; flamarū. Vide supra de Ardore. Et sic ergo patet quomō lampas accipitur in bono.

In malo vo per lampadem potest intelligi mundi prosperitas: vel carnis fragilitas. In mundo em est

Uitrū fragilis capiditatis. Oleum carnalitatis. Ignis cupiditatis.

Et ideo sicut papiliones solent delectari in lumine lampadis. ꝛ dū nō aduertūt vel in oleo submergunť: vel aliter ale eorum ignis incēdio destruunť. Sic vere fatui mundani dum delectanť in lumine mundane ꝓsperitatis: sepe fit q̄ iam igne cupiditatis cremanť. iam carnalitatis oleo submergunť. pš. In igne tēcies eos in miserijs nō subsistent.

Lana. Nota q̄ lana que passiones nō sentit. nascit ex carne. iterūq; carnē vestit et oia interiora operit atq; tegit. iterūq; calorem nutrit ꝛ corpus ab aeris intemperie defendit. iterūq; exterius adhereť: ꝛ tū sine corporis periculo: imo cū vtilitate ꝛ lucro tollit ꝛ recedit. iterūq; ab aialib? cōicať: ꝛ exterius ad infimta artificia se expandit: potest multa et varia significare. ꝛ tam in bono q̄ in malo multipliciter designare Significat enim

Corporis castitatem. Morum honestatem. Cordis charitatem. Rerum facultatem. Sacram veritatem.

Primo ergo dico. q̄ inuenitur lana castitatis inuiolate. Lana em vt dictū est q̄uis nascatur ex carne: vestit tamen carneas passiones: sic virginitas seu castitas. Et inde est q̄ vellus gedeonis cuius lana remānsit sicca. cū esset tota area madefacta. sicut dicit Judicū. vj. Signauit virginem bñdictam: que sola fuit mater intacta: tota matrum area remanente corrupta. Sicut em dicit in psal. Deus dat niuem sicut lanam nebulam sicut cinerem spargit. q. d. Or lana comparari pōt niui. que scz designat puram albedinē castitatis. Und de casto hominē pōt dici illud qđ scribit Apoca. j. vbi dicit. Or caput ꝛ capilli sedentis in throno erāt candida tanq̄ lana alba. Ista est ergo lana castitatis inuiolate. Scđo dico. q̄ inuenit lana honestatis immaculate. Lana em exterius apparet: ꝛ cooperit quicqđ interius latet. Lana etiā in diuersos colores tingitur: ita q̄ vestimenta inde fiunt q̄ibus humana natura induitur ꝛ ornatur. Ista est virtus honestatis. que scz quicqđ intus in mente latet solet tegere. ꝛ conuersationem humanā morum ꝛ virtutū coloribus adornare. Iste sunt lane coloris optimi de quibus fit mētio Ezech. xxvij. Nulla em res ita pōt colores recipere sicut lana: sic etiam cōuersatio. Ut de quolibet honesto dicať illud Danie'. vij. Capilli eius q̄si lana munda. Aduerte tamē q̄ in lana q̄nq̄ cōtingit lepra: et q̄nq̄ tinea. q: scz in lana exteriōris cōuersationis. q̄n scz p̄ hypocrisim corrumpit: q̄nq̄ generať lepra luxurie Leuit. xiij. Hec est lex lepre vestimēti lanei. Lex dico. quia scz tale vestimentū nisi cessaret talis lepra debebat comburi. Q̄nq̄ vero generať ibidem tinea iudicie Esa. lj. Sicut lanam deuorauit eos tinea. Tale ergo lanam cū ligno ꝓhibenť portare filij israel Deutro. xxij. Nō induces vestem q̄ ex lana linoq̄ cōtexta est. q: vere non decet hoiem q̄ interius habeat linum exterius lanam. Interius occultam subtilem ꝛ malicioſam intentionem. Exterius vero rudem ꝛ fictam cōuersationem. Talibus ergo hypocritis videtur illud dictum Esa. j. Si fuerint peccata vestra sicut coccinum quasi nix dealbabunť. Et si fuerint rubra quasi vermiculus sicut lana alba erūt. quasi diceret. Licet peccata coccinea. id est rubea ꝛ carnalia habeatis vos tamē ipsa per hypocrisim in exteriori cōuersatione superficialiter dealbatis: ꝛ vt de vobis dicatur illud Eze. xxxiij. Lac comedebatis ꝛ lana cooperiebamini. q: scz isti volūt pasci lacte. id est delicijs in secreto: licet velint vestiri ꝛ operiri lana id est honestate apparentie in apto. Nō sic: sed sit in nobis lana honestatis immaculate.

Tercio inuenit lana charitatis accumulate. Sicut em lana calefacit corpus ꝛ resistit frigori. sic charitas mētem accendit ꝛ resistit indeuotionis torpori. Ista est lana coccinea que cum ysopo erāt vtilis ad asperſionem populi: sicut dicit Hebre. ix. q: scz lana coccinea. i. ignea seu flammea charitas purificat corda nostra. Quarto dico. q̄ inuenitur lana facultatis multiplicate. Substantia em temporalis dicit lana. q: sine periculo nostro a nobis tollitur: immo certe cū comodo nostro. q: scz nisi tali lana condemur ꝛ spoliemur: calor auaricie in nobis gignit ꝛ mes nostra pressa sub onere suffocať. Uerūtn auari nō curant talia lana tondere nec talibus spoliari: immo videnť dicere illud Osee. ij. Uadā post amatores meos q̄ dāt panes mihi ꝛ aquas meas: lanam meam ꝛ linum meū: oleū meū ꝛ potum meum. Isti tamē sunt fatui: quia scz deus talem lanam. id est bona terrena que sic diligūt solet finaliter abeis tollere: ꝛ ipsos vacuos ꝛ nudos relinquere. Unde ibidem dicit dñs. Sumam frumentū meū ꝛ vinum meum ꝛ liberabo lanā meam ꝛ linum meū qđe operiebāt ignominiam eius: ꝛ nūc revelabo stulticiam eius in ꝓspectu amicorum eius: ꝛ vir nō eruet eā de manu mea. Erpone quō deus tollit terrena de manibus aiē peccatricis: ꝛ ipam si-

naliter nudam dimittit cum suis amatoribus.i. omnibus quos plus q̄z deū diligere videbat. Lanea ergo.i.tpalia in cumēta bonis ecclesiasticis inbibentur. Linea ꝟo.i. bona spūalia ipis solummō pcedunt. Un dicit Eze.xl.iij. De sacerdotibus in templo min:strātibus.q̄ vestibus lineis induebant & non ascēdet sup eos quicq̄ laneum. Jsta est ergo lana facultatis multiplicate. Quinto dico q̄ inuenitur lana veritatis sanctificate.i.sacre scripture. quā scilicz oues spūales.i.xp̄s ꝓphe & apli nobis attulerūt. et post se nobis reliquerūt. & exinde filios dei induerunt & vestierūt Vellus eīm cū lana aurea fuit antiq̄tus in regno colchos. qđ strēnuissim⁹ miles iason supatis draconē & thauris flamiuomis in greciam deportauit. et exinde regnum colchi spoliauit. sicut Ouidius tam hystorice q̄ poetice dicit lib. vij. Fabula.j. Sic reuera: cum vellus & lana sacre scripture antiquitus solum esset in colchos.i.in ppl'o iudeoꝝ.cōstat qđ iason.i.iesus strēnuissimus miles. istam nobis cuz magno sui periculo.q: scz a dracone & thauris.i. a pylato & iudeis passus est nobis detulit. & exinde greciam.i. ecclesiam insigniuit. & iudaicum ppl'm expoliauit. Un de eccle sia pōt dici illud qđ de muliere forti dicit Prouer. vlt. Oz quesiuit lanam & linum: & operata est cōsilio manuū suarꝝ Lana eīm cum lino queri: qn̄ sensus hystoricus cū mystico declarat. Patet ergo quō p lanam intelligit. Veritas sanctificata. Facultas multiplicata. Charitas cōmunicata & accumulata. Honestas immaculata. Castitas inuiolata. sufficit tē.

Lancea. Cum lancea sit instrumentū longum et acutum. ex ligno & ferro cōpositū ad p̄forandum & ad ledendum. siue p defensionis remedio fabricatum. Possum dicere moraliter q̄ per lanceam potest intelligi omne illud quo mediante alicui infertur afflictio vel punctura. Signat igitur in bono et in malo. Et sic dicam in bono significato q̄ nos inuenimus Lanceam

Salutionis. Primo igit̄ dico q̄ inuenit̄ lācea salutionis quā portauit secū xp̄s dimicās. Hec est lancea crucis q̄ mediante xp̄s pugnauit. et pugil cōtra dyabolū p peccatoribus triūphauit. Unde de spinis.i. de peccatoribus ista lancea victis pōt dici illud ij. Reg. xxiij. Quasi spine inquit euellent vniuersi qui non tanguntē manibus: sed si quis eas tangere voluerit armabitur ferro & ligno lanceato. Ferrum eīm fuerunt claui q̄s habuit xp̄s in manibus. Lignum fuit crux & spine. Ferrū aūt lanceatū fuit ad l'am lancea qua in cruce fuit percussus. De qua dī Joh. xix. q̄ vnus militū lancea latus eius aperuit. Jsta est igit̄ lancea salutionis: qz scz xp̄s p istam saluauit genus humanū. Quilibet etiā si ista lancea per deuotionem se armauerit: de hostibus faciliter p̄ualebit. Si eīm sagitte herculis q̄n occidit ydram serpentē mirabilem cū pluribus capitibus (abscisis renascētibus) virtutē maximam in eius sanguine receperūt. ita q̄ tandem greci nō potuerunt traianos vincere sine ipsis. sicut ponunt hystorie & Ouidius hoc recitat. Sic nō mirum si lancea. crux et claui que in sanguine xp̄i fuerunt tincta (ydre pcerto silis eo q̄ ex diuersis capitibus.i. diuersis naturis cōstat scz deitate. aīa & corpore. cuius tn̄ duo capita sublata de medio p mortem corpus scz aīa. renata post mortē p resurrectionem fuerunt & ad statum pristinū reuenerūt) in p̄fato sanguine virtute maxima fuerunt predita. & vbi mirabiliter p̄secrata. & ad iuuandū homines ꝓtra demones apta facta. si tn̄ per deuotionē habita fuerint & portata. Dyabolus eīm istam lanceā qua scz in tanto p̄lio a tāto milite fuit victus cognitā formidat. Et ideo non libenter tēptationibus impetit hoīem q̄ hāc portat. Narra si vis de lācea xp̄i corporali. q̄ tpe godefredi de bullone. qn̄ xp̄iani antiochiam obsidebāt mirabiliter & per reuelationem fuit inuenta. et ibi p eam multa miracula diuinitus ppetrata. Bn̄ ergo dico q̄ ista est lācea salutionis quā portauit xp̄s dimicans.

Scō dico q̄ inuenit̄ lācea correctionis. quā dz hic rector iudicās. Quia reuera ad p̄latū iudicē vel ptātem spectat q̄ lancea. i. p̄nctura correctionis ꝫ impios sit armat⁹. Lācea eīm hz ferrū durū & lignū teneru. Ferrū acutū et lignū planū. Ferrū strictū & lignū longū: vtrūq̄ tn̄ rectum. In q̄ notat̄ q̄ lācea. i. iusticia p̄nciplo vel p̄lati simul habere debet. s. ferrū & lignū. i. dura seueritatē & molle benignitatē. Quia etiā si in ipo inueniat̄ seueritas pungēs. ibi tn̄ inueniri dz suauitas seu planicies mulcēs & vngēs. & hoc certe tali mō: q: etiā ferrū debet esse ligno breuius. q. s. in iudice dz seueritas esse breuis: dulcor ꝟo durabilis atq̄ lōgus. q: scz breuiter & solū cū res exigit dz seueritas durare Ligni ꝟo. i. suauitas vel mollicies benignitatis: & planicies modestie & deliberatiue tarditatis dz in negocijs longa esse. Utraq̄ tn̄ scz ferrum & lignū. & rigor & dulcor: & tarditas & celeritas. debēt hic rectitudinē. & semp equitatis & iusticie veritatē. Quia scz siue puniat siue parcat. siue subito siue tarde & plane ꝓcedat: nunq̄ tn̄ dz a rectitudine iusticie recedere. sed iustus & rectus vbilibet semp esse. Un leo in sermone de penthecoste dicit. Melior est lentior grad⁹ p iter rectū. q̄z velocitas festina p deuiuz. De tali ḡ lancea correctionis pōt dici illud. ij. Paral. xxiij. Dedit ioiada sacerdos cēturionib⁹ lāceas. Jsta est ergo lācea correctionis quā dz hic rector iudicās. Tercio dico q̄ inuenit̄ lācea locutionis: quā dz hic doctor p̄dicās. Uerbum eīm dei lancea dī. p eo q̄ inde auditor confditus vulneratur. Et si vis dic quō lācea verbi dz esse Acuta per repbensionē. Plana p moderationē. Suauis p monitionem & consolationē Longa p deliberationē. Recta per veritatis et iusticie annūciationē. Polita p honestā et pulcrā locutionē. Un de talibus lanceis dī Hier. xlvj. Preparate scutū & clipeū: et ꝓcedite ad bellum scz o vos p̄dicatores. Sequit̄. State i galeis: polite lanceas: induite vos loricis. Jta ꝓcerto faciebant antiq̄tus sci viri q̄ terrena negocia dimittebant. et vbi lanceā assumebāt. & p̄dicatores fiebant. Sicut apparuit in Petro & helyseo: q̄ de piscatore & bubulco facti sūt predicatores apli & ꝓphete. Unde isti videntur fecisse. Juxta illud Joel. iij. Concidite aratra vra in gladios & ligones vestros in lāceas. Cuius tn̄ ꝓculdubio est hodie contrariū: q: scz rustici nō quertunt ligones suos in lanceas: immo ꝓcerto viri sapiētes & docti quertūt suas lāceas in ligones: in q̄ntū scz officiū p̄dicationis deserunt: & ad terrena negocia se quertūt. Sicut ptz in p̄latis nr̄is hodie: q̄ de p̄dicationis officio nihil curant: mūdi vo negocijs p̄sus vacāt. Juxta illud Esa. ij. Conflabunt gladios suos in vomeres: & lanceas suas in falces. Un iā videt verificatū illud. j. Reg. xiij. Nō est inuētus gladius aut lancea in manu totius ppl'i p̄ter Saul & Jonathan. Quia reuera tales lancee hodie de nr̄is manibus (exceptis pauciss̄imis) defecerunt. Jsta est ergo lācea locutionis seu ozonis quā debz habere & gestare doctor predicās. Quarto dico q̄ inuenitur lācea cōpassionis quā dz hic diues claudicās. hec ē elemosyna. Jsta est eīm lācea cum q̄ diuites & etiā alij peccatores possunt ꝓtra dyabolum se tueri. Et ista silr dz esse plana recta & lōga. Plana dico & benigna & beniuola & cū vultu placido & iocundo. Juxta illud Eccl'i. xxxv. Jn omni dato tuo hylarem fac vultum tuum. Recta etiam: q: de suo non de alieno debet fieri elemosyna Thob. iiij. Ex tua substantia fac elemosynā: & ne auertas faciem tuā ab vllo paupere. Longa insup. quia scz diu dz pseuerare: & nunq̄ q̄diu poteris deficere nec cessare. Uel longa dz esse: q: scz etiā vsq̄ ad illos q̄ longe sunt se extēdere dz: & tā ꝓximos q̄ extraneos adiuuare. Ut sic dicat illud Esa. lvij. Reddidi p̄solationes ipi: pacē ei q̄ lōge xp̄o est & qui ꝓpe. Et breuiter ista est lācea ꝫ dyabolū ꝓpugnatrix. De q̄ dī Eccl'iast. xxix. Conclude elemosynā in sinu paupis: & hec p te exorabit ab oīni malo. Sequit̄. Sup scutū potētis: & sup lanceā aduersus inimicū tuū pugnabit. Et sic ptz quō lancea q̄dripliciter sumit̄ in bono mō: seu etiā i bono significato.

Scz reuera adhuc dico q̄ lācea pōt sumi in malo significato. Et sic notabo q̄ in scriptura reperitur scz Lancea

Detractionis. Detractor lanceat virū innocentem.

Proditionis. Un de chaldeis cōtra filios israel venientibus dicit Judith. ix. Oz ipi in sagittis suis & in lanceis gloriant̄. Quia

Direptionis.

Temptationis.

Damnationis. scz sicut dicit Hier. ix. Sagitta vulnerans lingua eorum. Proditor lanceat virum cōfidentem scz ꝓximum amicum. Unde Prouerb. xxvj. Sicut noxius est q̄ mittit sagittas & lanceas in mortē: sic qui fraudulēter

nocet amicū suū. Tyrānus seu direptor lanceat virum innocentem scz pauperem se defendere nō valentē. Unde de impio saul dicit .j. Regū. xix. Qui nisus est saul lancea percutere dauid. i. pauperem. Temptator lanceat iustum nō cauentem sibi. Unde dyabolus figurātur in Joab. ij. Regū. xviij. Qui infixit tres lanceas in corde Absalon. Quia reuera. Joab. i. dyabolus: tres lanceas. id est tres species principales temptationum scz superbiam: auariciam et luxuriam: infigit in corde hominis qñ potest ipsumq; spiritualiter destruit z occidit. Unde iustus expertus lanceas temptationum istius hostis dicit Job. xvj. Hostis meus terribilibus oculis me intuitus est Sequit. Circūdedit me lanceis suis. conuulneranit lumbos meos: nō pepercit: z effudit in terra viscera mea. Dānator lanceat prauum delinquentē. q: scz christus qui est iudicando ordinarius damnator: vel dyabolus qui est sentētie executor: lancea seu punctura dānationis z mortis vulnerat delinquentē. Unde de christo futuro iudice dicitur Sapientie. v. Acuet diram iram in lanceam. z pugnabit pro eo orbis terrarum contra insensatos. Sic ergo ptz quō tam in bono q̄ in malo significato lancea sumit multis modis. vide de sagitta z Gladio z̄c.

Languor. languere. languidus.

Nota q̄ languor videt esse quid mediū inter actualē infirmitatē z realē sanitatē. Lāguor em̄ signat lētitatē seu tarditatē vigoris cū desiderio attingēdi pfectōz finis. Jgr̄ sicut dñ dicit Mauricius dico q̄ in scptura inuenit Lāguor

Naturalis. z est singulor.
Virtualis. z est pfector.
Criminalis. z est iniquor.
Temporalis. z est miseror.
Eternalis. z est dānator.

Primo ergo dico q̄ languent singuli naturaliter. Natura em̄ humana pro tempore huius vite valde est languida z in suis operibus imperfecta. A planta em̄ pedis vsq; ad verticē non est in ea sanitas. Prenittitur. Omne em̄ caput languidū: z omne cor merēs Esa. j. Constat em̄ q̄ dum hic viuimus multis laboribus subiacemus. Et ideo multi fuerunt antiquitus qui vitam languidam abhorrentes: mortem vitā beatiorē dicebāt. Et iō in puerperijs plorabāt: z in funeribus amicor gaudebāt: sicut de thracib⁹ aliq̄b⁹ pplis exēplificat Solinus z Valerius Maximus li. ij. ca. j. Ad qō facit etiam scriptura Ecclesiastici. xxx. Melior est mors q̄ vita: z requies eterna q̄ languor perseuerās. Natura em̄ humana subiecta est

Languori doloris z infirmitatis.
Languori laboris z penalitatis.
Languori timoris z stupiditatis.
Languori corporis z debilitatis.
Languori erroris z fatuitatis.
Languori meroris z flebilitatis.

Dico ergo q̄ languet natura p dolorem z infirmitatem iij. Reg. xvij. Factū est vt egrotaret filius matrisfamilias et erat languor fortissimus. Et. ij. Paral. xxj. Tu aūt egrotabis lāguore pessimo. Item lāguet natura p laborē z penalitatē. Un̄ illud psal. Oculi mei lāguerūt p̄ inopia Osee. v. Vidit effraym languorē suū: z iudas vinculū suū. Item languet natura p timorē z stupiditatem. Un̄ Sap̄. xvij. Hi cum derisu pleni dolore alīs timore languebāt. Itē languet natura p corporem z debilitatē Malach. j. Si offeratis claudū cecum id est languidū nōne malū est? Itē lāguet natura per errorem et fatuitatem: ita em̄ languent ingenia sicut corpora. Ille em̄ in animo lāguere dicit qui nulli certo inheret: sed vndiq; p dubitationes z qōnes vagat. vñ. j. Tbi. vj. dr. q̄ q̄ nō acq̄escit sanis sermonib⁹ supbus est z nihil scīes. sed languēs circa qōnes z pugnas verbor. Itē lāguet natura per merorem z flebilitatem. hoc est dictum. per tristiciam. vñ. j. Mach. vj. Ut audiuit rex sermones istos expauit et cōmotus est valde z decidit in lectum z incidit in languorem p̄ tristicia. Isti sunt ergo languores humani videlicet

Meror.
Error.
Corpor.
Timor.
Labor.
Dolor.

Istos em̄ languores vt i nobis curaret xp̄s assumpsit: z pro nobis languidus factus fuit Esaie. liij. Vere languores nostros ipe pertulit. z dolores nostros ipse portauit. Sic ergo patet quomō languent singuli naturaliter.

Secundo dico q̄ languent deuoti virtualiter. Et sic dico q̄ iusti languent Pre dilatione celestis patrie. Pre dilectiōe vnionis diuine. Pre incursione multi miserie. Et sic dico q̄ apud iustos est Languor

Desiderans.
Considerans.
Reuerberans.

De languore deuotionis p quē celestia desiderant. vt Nee. ij. Oz neemias desideras reparationē hierusalē z ppli israelitici reditū in eandē: leuauit vinū. i. feruorē deuotionis: z dedit regi. i. xp̄o. Et sequit verbuz ipsius Neemie. Et erā inquit languidus ante faciē regis. s. pre desiderio celestis hierlm. De languore dilectionis quo deus et homo confederantur dicit Cant. ij. Fulcite me floribus: stipate me malis. quia amore langueo. Et sunt verba sponse. i. anime sponsum suū. i. xp̄m feruentissime diligētis. Amor em̄ pprie languor dicit. p eo q̄ desiderata sanitas nec attingit. nec penitus desperat. sed sub incerto z pendulo et in voluntate alterius expectat. Sancte em̄ aie que hic corporis carcere z exilio sunt detente: dum xp̄m quē amāt tenere nequeunt sicut optant dicuntur languere: eo q̄ sub spe adhuc incerta nouerunt sponsi gloriam expectare Cant. v. Adiuro vos filie hierlm si inueneritis dilectū meū vt annuncietis ei q̄ amore langueo. Et sunt verba anime sancte q̄ est in via. ad animas sanctas que sunt in patria. Item de languore mundani incolatus seu mundane habitationis per quez terrestria reijciunt seu vilipendunt. Nota q̄ homo videt se esse corporis cistulis inclusum: infortune fabulis delusum: errorum nebulis obtusum: mundanis iaculis contusum: a celi ferculis exclusum. languet et mentaliter sursum tendit: z infima seu terrestria vilipendit. Ps̄. Traditus sum z non egrediebar. oculi mei languerūt p̄ inopia. Non egrediebar inquit scz auctoritatē mundi vel corporis z ideo oculi mei scz mētis languerūt p̄ inopia. s. celestium p̄miorum. vel pre inopia terrestriū defectuum vel malorum. Jgitur patet quō languent deuoti virtualiter. Tercio dō dico q̄ languēt iniqui criminaliter. Constat em̄ q̄ peccatores sunt in periculoso languore. Nullus em̄ languor deterior q̄ peccatum. Languidus em̄ nō habet gustū. non exercet actum. non lucrat pastum. nō euitat lactum. Sic nec peccator gustat celestia. exercet virtualia. acquirit premia. nec euitat tedia. Et reuera particulariter pōt dici q̄ peccatores languēt luxuria renes dissoluente. Lastrimargia vires eneruante. Pertinacia mentem inuoluēte. Iste em̄ tria faciunt hoiem spūaliter languidum scz luxuria. ij. Regum. xiij. Cuba super lectum z languorem simula. s. vt possis corrumpere thamar filiam regis. Item gula seu castrimargia. ij. Paral. xxj. Egrotabis languore pessimo vteri donec egrediant vitalia tua. Item obstinatio seu pertinacia. De quo Eccl. x. Languor pluior grauat medicum. breuem languorem precidit medicus. Justi ergo talē languorem p̄occupant. z sentientes temptatores. humilitatis z confessionis adhibent remedium ne succumbant Eccli. xviij. Ante languorem adhibe medicinam. Tales tamen languidi. i. peccatores a xp̄o q̄nq; curantur. et eius gratie medicina ad sanitatem gratie reducunt. sicut dicit Marci. j. Or iesus curabat multos qui verabantur variis languoribus. Aduerte tamen q̄ sicut languidus indiget adiutorio. sic peccator. Indiget em̄ adiutorio: p̄dicatoris correctoris vel gubernatoris. Unde Joh̄. v. dicitur. Or languidus ille qui sine sanitate per longa tempora fuit iuxta piscinam probaticam excusauit se dicēs. Hominem non habeo qui mota aqua per angelum ponat me in piscinam que tamen omnia possunt cedere in vituperium prelatorum et predicatorum. propter quorum negligentiam adhuc restat multitudo boim languidor Joh. v. Erat in hierusalem. pbatica piscina babēs quinq; porticus. in his iacebat multitudo languentū. cecorum. claudorum z aridorum expectantium aque motum. Et sic breuiter dico q̄ inuenitur languor culpe. gratie et nature.

De languore quomodo languent miseri temporaliter satis dictum est sicut in primo. De languore vero pene perpetue quo damnati scz languent eternaliter nihil ad presens. sed illud solum quod dicitur populo peccatori Deutero. xxviij. Augebit dominus plagas tuas. plagas magnas et perseuerantes. infirmitates pessimas et perpetuas insuper et vniuersos languores. Sic igitur dixi aliquid de quadruplici languore.

Lapis. Nota q lapis multiplicit sumit in scriptura. Sumit em in bono z i malo. In bono em signat virum stabilem z pstantē. In malo aūt designat virū insensibilē z inconstantē siue ignorantem. Dicamus ergo primo de bono significato q p lapides intelliguntur virtutes interiores vel viri perfectiores. Et dico virtutes interiores. Unde Ezech'. xxviij. Omnis lapis pciosus operimentū tuum. Sicut em lapides sunt vtiles p plateis sternēdis. p edificijs pstruēdis. p pontibus faciēdis. pro bostib⁹ expugnādis. p lupis z bestijs effugādis. pro thesauris regū ampliandis. p infirmitatibus curādis. pro castris z ciuitatib⁹ muniēdis. Sic pculdubio charissimi spirituales gratie z vtutes sunt necessarie z vtiles primo vt exinde platea aie. i. pstantia sternat z adornet. Unde Esa. liij. Ecce sternā p ordinē lapides tuos. Item vt edificū spūalis pfectionis exinde in interiori hoie cōstruat Judith. j. Nabuchodonosor edificauit ciuitatē potentissimā ex lapidib⁹ quadris. Item vt pons z introitus ad ingrediendū paradisum edificet Esaie. liij. Ecce dabo [illegible] tuas in lapides sculptos. Item vt bostes nri scz mundus. caro. demonia. expugnent: z vt etiā bestie z lupi. i. demones z tptatiōes expellant z superent. Unde. j. Regū. xvij. dī. q dauid elegit quinq; lapides limpidissimos de torrēte ad interficiendū goliam. Item vtiles sunt. vt inde thesaurus regius cordis humani ditet. Unde dī Hester. j. q lecturi aurei erāt in cōuiuio assueri. in quibus lapides dispositi erāt. qs mira varietate pictura decorabat. Lecturi em aurei sunt conscie pure Item vtiles sunt vt infirmitates peccatoz medent atq; sanent. Unde. j. Reg. vij. dī. q vocatū est nomen loci illius lapis adiutorij. Item vtiles sunt vt ciuitas z castrū cordis nostri ptra insultus temptationū muniat z defendat. Unde. j. Macb. x. dī. q iudei exstruxerūt muros in circuitu p montem syon lapidib⁹ q̄dratis. Et ideo breuiter charissimi debemus lapidibus virtutū ornari: fundari: muniri: z fabricari: vt bene compositi z edificati possimus ante dominū inueniri. Figurati in illis angelis De quibus dī Apo. xv. q exierunt septē angeli de templo vestiti lapide mundo et cādido. z pancti circa mamillas zonis aureis. Quia vere xpiani nos debemus esse angeli p puritatē. vestiti lapide mūdo p sancte z vtuose conuersationis honestatē. Et circa mamillas. i. circa cor debemus esse pcincti zonis aureis p caritatem. Dis em lapis pciosus. i. omne genus virtutū debet esse operimentū nrm sicut dicitur Ezech'. xxviij. Ut simus sicut vas auri solidum ornatum omni lapide pciosо Eccle. l. Ubi aduerte q p lapides possunt intelligi spūaliter tres virtutes prm tres lapidis pprietates. Lapis enim naturaliter est grauis ad descendendū. Ideo dī. vas auri: q; aurū summe dicitur ponderare. Est fortius ad sustinendum. Ideo dicitur solidum. Est durus ad feriendū. Ideo dicitur. Lapide. quia lapis dicitur quasi ledens pedē. Sic vere charissimi dico q per lapides intelligitur

Humilitas p quā aggrauamur. Humilitate em vnie inclinamur. Ideo
Stabilitas per quā roborамur. dicit vas auri qđ. s.
Seueritas per quā castigamur. est valde ponderosum. Stabilitate constantie roborамur Ideo dicit solidum. Seueritate culpe castigamur. Ideo dicit lapis: quasi ledens pedem. Simus igit ponderosi p humilitatem. Vas inquit auri. Quia sicut aurum est magis ponderosum ceteris metallis. Sic vere nos debemus esse graues z humiles ad inferiora p humilitatem tendētes: et inferiorem statum z gradum diligētes z tenentes Job. xlj Sternet sibi aurum quasi lutum. Lapides em naturaliter sunt graues z ad inferiora tendentes z locum inferiorē tenentes: q; vere locū inferiorem z statū infimiorē debemus appetere: z semp per humilitatem nos sub alijs inclinare Exo. xv. Descenderūt in pfundū quasi lapis. Lapis enim humilitatis semp petit inferiora. Et iō sicut res q̄ est in infimo non pōt cadere: quapropter locus inferior est locus tutior. q; scz de loco alto faciliter hō cadit. Sic vere status et gradus infimus z humilis magis est tutus: q; istum nō sequit̄ superbie lapsus seu casus Humilitas em est sicut lapis echites: q̄ portatus z habitus pbibet ne hō casum epilentie patiat. Quia vere si epilenticus lucifer lapidem humilitatis habuisset: nunq̄ de celi solio cecidisset. Unde de isto lapide q̄ sic inferius vult iacere. dī Exo. xxiij. Uiderūt dūm deū isrl z sub pedibus ei⁹ q̄si opus lapidis saphiri. Simus ergo ponderosi p humilitatē. Item nos debemus esse vigorosi p stabilitatē. Solidū inquit. Sicut em lapides naturaliter sunt solidi non cōcaui. sunt fortes z nō debiles. et ideo sub onere nō flectunt nec faciliter cōfringunt. Sic vere viri pfecti debēt esse solidi z vigorosi: nō flexibiles nec defectuosi. Solidū inquit. Et lapides ponunt in fundamentis edificioz eo q totū pondus edificij possunt melius sustinere. Unde. ij. Regū. v. Precepit rex vt tollerent lapides grādes pciosos in fundamentū templi. Uirtus em pstantie similis est lapidi adamanti: q̄ tantā habet soliditatē q non pōt ferro vel calibe penetrari. Quia vere nihil est qđ possit destruere vel cassare pstantiā stabilis firmitatis. solidum inquit. Unde de talibus bene dicit Job. xxxvij. q solidissime quasi ere fundati sunt. Simus ergo vigorosi p stabilitatem. Item debemus esse rigorosi p seueritatē. Lapide inquit. Sicut em lapis est naturaliter durus in tantū q membra nuda solet faciliter ledē: z ideo lapides dicunt quasi ledentes pedes. Sic vere nos debemus quandoq; esse duri z rigorosi: z pedum id est affectionum lesiui z correctiui Job. xxxviij. In similitudinem lapidis durantur aque. Duricia enim lapidis signat seueritatem correctionis. quia quidam peccatores sunt per seueritatē feriēdi et per correctiones sepius lapidandi. Lapis em pciosus qui dicitur pirites solet adurere digitos eum tangentes. Sic bonus z rigorosus iudex debet corrigere pteruiam se nocentis: et suis iustis iussionibus obuiantis. Unde nota q lapidibus seueritatis et iusticie debent lapidari et percuti tam a deo q̄ a prelato plura genera personarum scilicet

Superbi et elati.
Proterui et obstinati.
Crudeles z effrenati.
Carnales z inquinati.
Blasphemi z detractores.
Uuari atq; raptores.
Ambitiosi appetitores.

Igitur digni sunt lapidari superbi et elati. Unde Exo. xix. Omnis qui tetigerit montem lapidibus oppumet. Mons em superbiā designat. Item proterui et obstinati. Unde Deute. xxj. dicit. Qz si quis genuerit filiū pcumacē z pteruū parētibus inobedientē comessationibus z luxurie vacantē: lapidibus obruet eū ppls ciuitatis. Item crudeles z effrenati. Unde dī Exod. xxj. q si bos cornupeta boiem occidebat. erit lapidibus obruēdus. Item carnales z inquinati. q; sicut dicit Job. viij. Mulierē deprebensam in adulterio iussit moyses lapidari. Item blasphemi z detractores: q; sicut dī Leuit. xx. Uir siue mulier in q̄bus erat pbitonicus vel diuinationis spūs: erat lapidibus obruēdus. Detractio aūt nō est aliud q̄ q̄dā alioꝝ actuū mala estimatio z diuinatio. De blasphemis etiā iuratoꝝ dī Leui. xxiij. Educ foras blasphemū vt lapidet eū ois ppls. Item auari atq; raptores: sicut de achor dī qui furatus fuerat regulā aureā z coccineū pallū: qui sicut dī Josue. vij. fuit ex iussu dūi lapidatus. Item ambitiosi appetitores. De q̄bus dī Heb. xij. Bestia q̄ tetigerit montē lapidet. Bestia em est bestialis hō: q̄ montē dignitatis ecclesiastice p ambitionem ascēdit. Tales igitur peccatores debent puniri z lapidibus seueritatis z iusticie: z hic in futuro iudicio castigari. Et iō talibus cōminat dns Ezechiel. xxxviij. in psona gog. vbi dī. Judicabo eū peste z sanguine z ymbre vehemēti z lapidib⁹ immēsis: ignē z sulphur pluam sup eū. Sic igit ptz quō p lapides intelliguntur vtutes q̄ ad edificandū aiam spūaliter requrunt. Qđ bñ figuratum est Exod. xxviij. vbi pcipit q̄ in vestimento aaron sacerdotis ponerent in q̄ttuor ordinibus. duodecim lapides pciosi: in q̄bus noia. xij. filioꝝ isrl sculperent. Quoꝝ lapiduꝫ Primus fuit sardius. Secus thopasius. Tercius smaragdus. Quartus carbūculus. Quintus saphirus. Sextus iaspis. Septimus ligurius. Octauus achates. Nonus amethistus. Decimus crisolitus. Undecim⁹ onichinus. Duodecimus berillus. His em xij. lapidibus vestis sacerdotalis ornabat: z sine istis sanctuariū dūi non ingrediebat. Sic vere xpiani nos ecclesiastici cū simus sacerdotes siue i alijs dignitatibus vel gradibus constituti. debemus in vestimento nostre conuersationis duodecim lapides. id est virtutes duodecim habere. et ipsos nobiscum continue deportare. Iste vo sunt spei certitudo. ista est sardius qui fa

dt audacem ⁊ timores dicāt effugare. Obedientie promptitudo. ista est topazius qui ꝑm influentiā lune se dicāt regulare. Honestatis pulcritudo: ista est smaragdus: q̄ visum dicitur delectare. Perseuerantie longitudo: ista ē carbunculus qui die ac nocte dicāt rutilare. Charitat̄ plenitudo: ista est sapbirus qui discordes dicitur reconciliare. Fidei limpitudo: ista est iaspis q̄ oculos dicāt clarificare. Abstinentie artitudo. ista est ligurius qui fluxum ventris dicitur temperare. Penitentie mestitudo. ista est achates qui tempestates dicāt quietare. Diligentie sollicitudo. ista est ametistus qui dicāt vigiliam ꝓcurare. Humilitatis fortitudo. ista est crisolitus qui demones dicitur deterrere. Timoris dei sanctitudo est onichinus qui tremorē oculorum dicāt generare. Modestie mititudo: ista est berillus qui dicāt lites moderare. Ista sunt ergo. xij. spūalia ornamenta quibus nos xp̄iani ⁊ maxime ecclesiastici debemus spūaliter ornari. Ista est eīm corona stellarum. xij. qua coronabatur illa mulier celestis que erat amicta sole. ⁊ que lunā sb pedibus conculcabat: sicut dicāt Apo. xij. Quia vere nos debemus esse mulieres per molliciem pietatis. Amicti sole per darā apparentiā honestatis. Lunā. id est. mūdi prosperitatem debemus conculcare per habitum spūalis paupertatis. Nos dico coronari debemus corona stellarū. xij. id est. p̄ dictis virtutib⁹. xij. adornari: ⁊ spūaliter coronari: vt de quolibet dicāt illud p̄s. Domine ꝓuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide p̄cioso. Nos eīm p sardiū spei timorē seruilē superamus. Per topazion obedientie: lune. i. maior nostrorū nos influentijs ꝓformamus. Per smaragdum honestatis visus alior recreamus. Per carbunculū perseuerātie: nocte ⁊ die. i. cōtinue coram domino rutilamus. Per sapbirū charitatis. nos cum discordibus recōciliamus. Per iaspidem fidei oculos intellectus clarificamus ⁊ subtiliamus. Per ligurium abstinentie: fluxum ventris. i. ventris ingluuiem tēperamus. Per achatē penitētie: tempestates peccatorū diuertimus ⁊ immutam⁹. Per ametistū diligentie: in bonis operibus sollicite vigilamus. Per crisolitū humilitat̄ demones terremus ⁊ cōturbamus. Per onichinū dei timoris: oculum cordis ad tremendū dei iusticiam inuitamus. Per berillum benignitatis: litib⁹ ⁊ discordijs obuiamus. Et sic breuiter nos erimus sicut dictū est Ecā. l. Sicut vas auri solidū ornatū omni lapide p̄cioso: ita q̄ nobis bene poterit dici illud qđ dictū est ꝑmo angelo Ezech. xxviij. Omnis lapis p̄cios⁹ operimentuz tuū. Sardius. Topazius. Smaragdus. Carbūculus. Sapbirus. Jaspis. Ligurius. Achates. Ametistus. Crisolitus. Onichin⁹. Berillus. Verūtamē aduerte q̄ in vestimēto aaron in p̄dictis. xij. lapidibus erant sculpta. xij. noia filioz israel. Ad venotanduz q̄ viri ecclesiastici nō solū debent dīe p̄dictā virtutū aggregationem: q̄ūmo cū hoc debent habere nomina patriarchārū in se sculpta ⁊ celata p sue sancte vite imitationē. Unde Sap. xviij. de aaron dī: q̄ in veste poderis quā babebat totus orbis terrarū ⁊ parentū magnalia in quatuor lapiduz ordinib⁹ erāt sculpta Apoc. xxj. etiā dicāt. q̄ noua ciuitas bierusalē. xij. babebat portas que. xij. lapidib⁹ p̄ciosis fundabant̄: ⁊ q̄bus nomina. xij. apl̄oz supscribebant̄. Quia vere charissimi noua ciuitas bierusalē. s. paradisus. babet. xij. portas. i. xij. modos q̄bus ibidē possum⁹ introire: q̄ q̄dem introitus ⁊ ingressus de. xij. p̄cios⁹ lapidibus. i. de. xij p̄dictis virtutib⁹ fabricant̄. Quia vere q̄libet virtus de p̄dictis nihil aliud est q̄ q̄dam passus: q̄dam porta: q̄dā introitus ⁊ ingressus p quē p̄t ingredi vel intrari: ⁊ maxime si. xij. apl̄oz noia supscribant̄. i. si. xij. apl̄orum fama ⁊ vita imitet̄. doctrina ꝺo ⁊ sca teneat̄. Ideo Josue. iiij. dī. q̄. xij lapides de iordanis fluuio sunt assumpti. ⁊ in signū transitus filioz isrl̄ extra fluuiū sunt erecti. Quia. s. p istos. xij. lapides p̄cios⁹ iordanē bui⁹ mūdi secure trāsim⁹: ⁊ terram ꝓmissionis paradisi securiter introimus. Patz igit̄ quō p lapides intelligunt̄ gr̄e ꝺutes. Un de Assuero dī Hester. xv. q̄ ipse sedebat in regno solij sui indutus vestib⁹ regijs auro fulgens ⁊ lapidibus p̄ciosis. Sed adhuc dico q̄ p lapidē p̄t intelligi vir ꝓfect⁹. Sicut eīm lapis est naturalit̄ grauis: durus. frigidus. sterilis ⁊ insensibilis. Sic vere bō virtuosus debet esse grauis ⁊ descendere p humilitatē. durus ⁊ fortis esse p stabilitatē. frigidus p castitatē. sterilis p pauptatem. insensibilis p patiētie firmitatē. Et ideo sicut de lapidibus siunt edificia turriū ⁊ domoz̄: sic de talib⁹ viris ꝓfectis debet edificari ⁊ construi domus ecclesie militātis. De ipsis etiā construet̄ finaliter domus ecclesie triumphantis. Unde ꝓma Pet. ij. Tanq̄ lapides viui sup edificamini in domos spūales. Verūtamē sicut ad sensum videmus q̄ domus nō bene edificat̄ nisi lapides forti cemēto inuicē cōiungant̄. Sic vere domus religionis vel ecclesie nunq̄ dicāt bene edificata: nisi multitudo lapidū. id est personarū fuerit per cementum charitatis vnita ⁊ colligata. Cuius tamen contrarium plangit Hieremias Treno. iiij. Dispersi sunt lapides sanctuarij in capite omniū platearum. Et nota q̄ inuenio in scriptura Lapides

Quadratos. Sic vere charissimi in ecclesia debēt esse
Ignitos. lapides quadrati p quattuor virtutum
Celatos. cardinaliū quadraturas. De q̄bus dicitur Judith. j. Oz ciuitas egbathanis erat edificata lapidibus q̄dratis. Egbathanis eīm interpretat̄ domus rep̄sionis. Item debēt esse lapides igniti p charitatis inflamaturam Ezech. xxviij. Posui te in monte sancto dei in medio lapidū ignitoz̄. Item debent esse celati per penitētie sculpturam. vnde Exodi. xxviij. Celabunt̄ singuli lapides nominibus singulorum. Item debent esse erecti per contemplationis eleuaturam: ⁊ uniti per compassionis ligaturaz̄. Unde de Jacob dicitur Gene. xxviij. Oz ipse erexit lapidē in titulum fundens oleum desup. Item debent esse oculati per discretionis literaturam. Unde Zach. iij. Sup lapidem vnum septem oculi sunt. Item debent esse iuncti p compassionis tincturam Gene. xxx. Unxisti lapidem ꝛc. Et sic dico q̄ per lapidem potest intelligi vir perfectus.

Adhuc dico q̄ per lapidem in malo significato p̄t intelligi vir infectus scilicet peccatoz. Sicut eīm lapis deorsū mouetur: difficulter portat̄: immobilis est: sterilis ⁊ insensibilis: durus: frigidus ⁊ obscurus. Sic vere peccator deorsum tendit per auariciam: difficulter portatur per inobedientiam. Immobilis est p pigriciā. Sterilis est p omniū virtutum carentiaz̄. Insensibilis est per incōpassionis duriciam. Durus per obstinationis maliciam. Frigidus per indeuotionis tepiditatem. Obscurus per ignorātie caligi nositatem. Dico ergo q̄ lapis peccator est deorsuz̄ tendēs per terrenorum amorem. Unde Exodi. xv. Descenderūt in profundum quasi lapis. Importabilis per inobedientie terrorem Ps̄. Lapidem reprobauerunt edificantes. scilicet quasi ad nulli⁹ operis aut iussionis executionē aptatum et paratum. Immobilis per pigricie torporem. Unde ibidem Exodi. xv. Fiant immobiles quasi lapis. Item sterilis per virtutum carentiā ⁊ feruorem. Unde Luc. viij dicāt. Semen quod cecidit super lapidem aruit: quia non habebat humorem. Item insensibilis per incompassionis duriciam ⁊ horrorem. Unde. j. Regum. xxv. dicāt de nabal q̄ emortuum est intrinsecus cor suum ⁊ factus est quasi lapis. Item Durus per obstinationis horrorem: ⁊ frigidus per indeuotionis algorem. Unde Job. xxxviij. In similitudinem lapidis durantur aque: ⁊ superficies abyssi constringitur. Item obscurus per ignorantie tenebrositatem. Unde Job. xxxviij. Lapidem caliginis ⁊ umbram mortis diuidet torrens ꝛc. Sufficit ad p̄sens. Volui allegare multa exempla: quia alibi ea inuenies in diuersis materijs allegata.

Laqueus. Nota q̄ laqueus idem est qđ vinculum vel ligatura ad capiendū vel detinendū ordinatū. Et accipit̄ laqueus vt cōiter in malo: q̄ propter p laqueū p̄t intelligi spūaliter quicq̄d p̄t boiem capere vel detinere. Est igit̄ triplex laqueus. viz̄ Laqueus

Tentationis. Primus laqueus est interior ⁊ cordialis. Secūs laqueus ē exterior ⁊ mūdialis. Tertius laque⁹ est posterior ⁊ infernalis. Primus est laqueus peccatoz. Et iste est laque⁹ tentationis q̄ boies a dyabolo capiunt̄. Vel laqueus male cōsuetudinis q̄ in criminib⁹ detinent̄. De q̄ in p̄s. dicit̄. In via hac qua ambulabā absc̄derūt supbi laqueū mibi Hiere. v Inuēti sunt in pp̄lo meo impij (. s. demones vsu

rarij:vel hereticj) insidiãtes vel ut aucupes laqueos ponẽ tes ad capiendũ viros. Scdo est laqueus miseroꝝ. Et iste est laqueus tribulationũ hui⁹ mũdi quibus infortunati et miseri tenent. De quo dicit in ꝑ. Deduxisti nos i laqueum: posuisti tribulationes in dorso nostro. Tertius est laqueus dãnatoꝝ: t iste est laqueus snie t ordinationis diuine: que inferius eternis tormentis damnatos laqueat t cõstringit. vnde Treñ.iij. Formido t laqueus factus est nobis fastitas t contritio. De laqueo ergo primo. scz tẽtationis vel male cõsuetudinis: põt dici q iste laque⁹ Capit Pecuniã diligentes. Primo ꝯ laqueant homines p Luxuriã exercentes. pecuniã. Sicut em̃ lupus qñq; Superbiã facientes. capit laqueo vel pedica duz famelicus existens predã satagit deuorare. Vñ qñq; lupus non intendat nisi satiari t recedere: qñ tñ pedem ponit in laqueũ: necesse est ipm̃ inibi remanere. Sic vere homo dũ ad predã diuitiarũ famescens t desiderãs inbiat satiari et repleri t diues fieri credit t curat: subito pes sue affectõis laqueo sue auaricie capit i quo ineuasibiliter tenet. Vñ .j. Thi.vj. Qui volunt diuites fieri incidunt in laqueũ t in tentationẽ dyaboli. Et Prouer.xxj. Qui cõgregat thesauros impinguet ad laqueos mortis. Scdo laqueant homines p luxuriã. Mulier.ii. est sicut aranea que nõ cessat sitare laqueos suos ad capiendum muscas. Quia. s. mala mulier nõ cessat parare t ornare. se t laqueos capillor suorum tendere: vt possit muscas q̃ diligunt sanguinẽ. i. luxuriosos qui diligũt carnalitatẽ attrahere p luxuriã t ligare Unde Eccs.vij.dr. Inueni mulierẽ morte amariorẽ: q̃ laqueus venatoꝝ est ad capiendas animas: sagena cor eius: vincula sunt manus eius. Tertio laqueant boies p superbiam. Et isti sunt sicut aues q̃ cum diligunt volatũ sepe cũ non aduertunt laqueo capiunt. Quia supbi dum ludus t volatus mundane glorie eis placet: sepe fit q̃ a dyabolo p supbiam laqueant. Vñ Eccs.ix. Sicut aues apprehẽdũtur laqueo: sic capiunt boies tc. sufficit. Uide.j. de Uinculis t Ligare. t.s. de Alligare.

Largus. Largitas. Nota q̃ largitas idem est q̃ liberalitas. Est em̃ virtus q̃ dat danda t retinet retinenda. Dicit aũt res larga qñ lata est t expãsa non cõtracta inuoluta vel clausa. Et ideo q: manus expãsa t elargita faciliter dimittit cadere t exire vel recedere q̃ tenebat bene p largitatem intelligit liberalitas: que. s. sua dare t dimittere consueuit. j. Mach.iij. Timuit antiochus ne non haberet donaria que ante tenerat larga manu. t de Assuero etiã dicitur Hester.ij. Qz iuxta regalẽ magnificentiã dona largit⁹ est. Multa ergo possunt dici de magnificentia largitatis ꝯ auctoritates vocales deficiũt in scriptura. Uide infra vbi liberalitas. vbi Beneficium. Munus. Dare. Tribuere. Offerre tc.

Lasciuia. Nota q̃ lasciuia signat insolentiã mẽtis t corpis: t leuitatẽ animi honestẽ moribus indecentẽ qđ pcñ spãliter ptinet ad luxuriosos quia. s. tales solent in factis gestibus t sermonib⁹ ceteriscq; insolentijs lasciuire. Vñ Amos.vj.dr. q̃ isti dormiunt in lectis eburneis t lasciuiũt in stratis suis. Et Prouerb.vij. dicit. de fatuo adolescente t muliere ꝓcaci: q̃ statim eam sequit quasi bos ductus ad victimam: t quasi agnus lasciuiens t ignorans: t nescit q̃ ad vincula stultus trahatur. Talis ergo lasciuia t talis morũ incompositio: vestiumq; gestuum t actuũ insolens leuitas: t si in cunctis reprehendat: in religiosis tamẽ clericis t prelatis: necnõ in sapientibus senibus grauibusq; psonis principaliter condemnat Et tali em̃ lasciuia labit quis faciliter in peccatũ: t de peccato ad tormentũ. Unde Osee.iiij. Sicut vacca lasciuiẽs declinauit israel nonpascet eos dñs: fornicatione fornicati sunt. Mã vt dicit Hiero. in sermone. Semp saturitati lasciuia est vicina. Sunt sibi vicina venter t genitalia: t p ordinẽ membror ordo est vicior. omitto. Unde vbicũq; agitur de Insolentia. de Inconstantia. de Instabilitate: t similibus. Et vbi Iuuentus. Adolescentia tc. quia auctoritates vocales nõ sunt nisi in originalibus. Et sivis nota q̃ vir sapiens debet lasciuiam abũcere et repellere. scilicet

A corde. A corde fugiat insolens affect⁹. Fugiat et Ab ore. Ab ore recedat lasciuus affat⁹. go lasciuia
A corpe. A corpe desit impudicus gestus. a corde et
Ab ope. Ab ope absit inbonestus actus. pscia: q̃si cut dicit Ysido. in sentẽtijs li.iij.ca.xx. Semp pscia viri dei debet esse humilis: t tristis. s. vt p humilitate non supbiat: t p vtilẽ merorem cor ad lasciuiam nõ dissoluat. Item fugiat ab ore t eloquentia: quia. s. valde debet sapiens abstinere a verbis supuacuis t lasciuis: qđ potissime ptinet ad religiosos qui castitatẽ vouerũt. vñ Ambro. sup Lucã. ca. .j. Discе virgo verboꝝ vitare lasciuiã. Maria em̃ etiã salutationẽ angeli verebat. vnde Hiero. sup Ezech. Pro signo sunt interioris hois verba erumpẽtia. Sequit. Luxuriosa t lasciua mens lucet in facie: et secreta cordis motu corpis t gestibus indicat. Ad qđ facit illud Eccl.xx. Hõ sapiens tacebit vsq; in tẽpus: lasciuus t imprudẽs nõ seruabit tps. Itẽ fugiat a corpe gestus impudicus. Quia reuera inbonestus t lasciuus mot⁹: gestus t incest⁹ valde sunt indecentia in hoie sapiente. vñ Ysido. soliloquiorũ. li.iij. sic inqt. In gressu tuo sit simplicitas: in motu puritas: i gestu grauitas: i incessu honestas: nihil dedecoris: nihil lasciuie nihil petulãtie: nihil insolẽtie nihil leuitatis in incessu tuo appareat Animus em̃ in corpis habitu apparet: gestus signum est mentis. Itẽ fugiat ab ope lasciuiẽs actus: t potissime actus luxurie. de quo Hieroni. sup illud. Ubi ẽ thesaurus tuus ibi est t cor tuum: dicit sic. Gulosi deus: vẽter est. Ubi ergo habet cor: habet thesaurũ. Thesauri ꝯ gulosi epule sunt. Lasciui amatoris thesaurus lubrica libido. Huic seruit vnusquisq; a quo vincit. Ysta ꝯ sufficiant. Uide. s. de Conuersatione.

Lassitudo. Lassus. fatigatio. Cum lassitudo nihil aliud sit q̃s virtũ debetudo ꝓueniens ex labore seu ex tedio. displicentia vel languore. Horabo q̃ moraliter loquẽdo in scriptura reperit. Lassitudo que est Laudabilis. Primo igit dico q̃ inuenit lassitudo laudabilis q̃ est pfectoꝝ. Et ista ꝓ caldubio Culpabilis. Miserabilis. est illa cui terrena negocia dis̃plicent: et quã ossua que hic videt fatigant atq; lassant. Exemplo xpi de quo dicit Joh.iiij. q̃ fatigatus ex itinere sedebat secus viam. Vñ de bona virtuali t cõmendabili lassitudine dicit Ambrosi⁹ sup bti imaculati. Ille ẽ inqt in hac terra aduena q̃ põt dicere: nostra conuersatio in celis ẽ: q̃ suã in dño by portionẽ t q̃ põt velere q̃ diuti⁹ viuat in terris: q̃ mora buius longeuitatis lassat. t cui habitatiõis hui⁹ ꝓlixitas fastidio est. Scdo dico q̃ inuenit lassitudo culpabilis q̃ est iustoꝝ seu petoꝝ. Et ista ẽ duplex. Una scz potestatis: alia voluntatis. Lassitudo potestatis est illa q̃. s. mali ꝯ lassant t fatigãt cũ malis opibus exercẽdis: vtpote q̃ male facere vltra nõ pñt: ita q̃ nõ in volũtate deficiũt: dicentes. s. illud Sapiẽ. v. Lassati sumus in via iniqtatis t pditiõis: tam bulauim⁹ vias difficiles: t viã dñi ignorauim⁹. Et t talis possit dicere illud Augusti. in lib. pfessio. li.ij. Obsurduerã inqt strido re catbene mortalitat⁹ mee: pena supbie aie mee t ibam longius a te: effusus in plurima t sterilia semina doloꝝ supba dilectione t inquieta lassitudine. Talis lassitudo erit illa de qua dr Judicũ.xvj. Qz defecit anĩa valde. s. pre desiderio scĩdi in q̃ erat fortitudo mariti sui t ad mortem inqt vsq; lassata est. Alia etiã est mala lassitudo que ẽ volũtatis: t hec est q̃ q̃s faciliter sponte t volũtarie se reddit fatigatũ t lassatũ in via virtutũ: q:. s. multi sunt q̃ in via mũdi t in laborib⁹ negocioꝝ terrenoꝝ nunq; lassant. Juxta illud Eccl.xxiij. Homini fornicanto ois panis dulcis: nõ fatigabit trãsgredies vsq; in finẽ. Sed revera in via virtutũ t mor: in via penitẽtie t iustitie: in via mandator et diuinarũ legũ. si qđ scz bonũ opus vel quẽ bonũ laborẽ aggressi fuerint: statim fatigant t statim retrocedere apprehendant. Liber em̃ de natura rerũ dicit de illo mõstro marino qđ dr. serra. qđ vidẽs nauẽ velificantẽ alas erigit: t cũ naue velificare ꝓtendit: ita q̃ qñq; p q̃draginta stadia simul vadit: sed finaliter lassat. q̃ quasi mortua: fatigata ibi sistit: t ad fluctus equoris retrocedit. Sic vere multi sunt q̃ cursus nauibus. id est. cum sanctis hominibus per mare mũdi nauigantibus t ad portum salutis cunctis nituntur iter facere. alasq; anime scilicet affectum t intellectum sursuz ad

celestia incipiunt eligere: z per bona opera cum sanctis et iustis ad patriā properare: sed finaliter ꝓpter defectum virtutis z constantie ipi lassant: z dum laborem bonorū operum fastidiunt lassi subsistere comprobant. Unde Gal. v. Currebatis bene quis vos impedivit? Ita q̄ finaliter ad fluctus. id est. ad peccata redeunt: z iterum mūdi negocijs se committunt. Quia breviter multi sunt qui ad bona opera sunt inertes. In malis tamē q̄q̄ magis difficilibus sūt valde fortes. De tali ergo inconstantia z lassitudine dicit .j. Regum. xxx. Venerunt ad torrentem besor z lassati substiterunt. Unde de talibus qui sic lassant in bonis operib⁹ Dicit Grego. moral. libro. xxij. cap. xiij. Omnes terreno iudici tota die etiam assistere fortes sunt. in oratione autē coram deo vel vnius hore momento lassant. Sepe nuditatē dilectionem: famem: pro acquirēdis divitijs tolerant: supna autem laboriose querere tanto magis dissimulāt: q̄nto eis retribui tardius putant. Justi autem non sic fatigantur. quia scilicet ipi tribulationibus non fatigantur. immo semper sunt recentes ad bona opera facienda. Unde Hebreor. xij. Non fatigemini animis vestris deficientes. Sequit. Fili noli negligere disciplinam domini: nec fatigeris cum a deo arguerie. Quem em̄ deus diligit corripit z̄. Ista est ergo lassitudo culpabilis que est infirmor̄ seu peccatorum. Et pone si vis z expone: quomodo tria genera personarum faciliter lassant. videlicz. Mulieres. Pueri. Infirmi z Ceci. Tertio vo dico q̄ invenit lassitudo miserabilis que est miserorum. Et ista ꝓcerto est illa quā in corpori bus z in rebus sustinent pauperes z egeni. qui scilicet paupertate z tribulationib⁹ fatigant z diversis miserijs desolant. Treno. v. Cervicibus nostris minabamur: lassis nō dabat requies. Egypto dedimus manus z assyrijs vt saturaremur panib⁹. Ista est ergo lassitudo quā audimus deū cōmendare. quā videmus deum subleuare. quā debemus pie supportare. Or lassitudinem mundi tribulationē deus commendet ipsamq̄ iuuandā precipiet atq̄ mandet. patet Esaie. xxviij. vbi dicit. Hec requies mea reficite lassum boc est meum refrigerium. Item q̄ istā latitudinē deus per seipsum compatiendo subleuet. patet Esaie. xl. vbi dicitur q̄ deus est ille qui dat lasso virtutē: z his qui non sunt fortitudinē multiplicat. Unde ipsemet dicit Hieremie. xxxj. Inebriaui animā lassam: z omnē animā esurientem saturaui. Item q̄ istam lassitudinē pauperum miserorum iustus z pius homo libenter supportet. patet Job. iij. vbi dicitur Manus lassas roborasti: vacillantes cōfirmauerunt manus tue. z genua trementia confortasti. Econtra autē malis z incompatientibus dicit Job. xxij. Aquā lasso non dedisti. z esurienti subtraxisti panem z̄. Sic ergo ptz q̄ in scriptura reperit triplex lassitudo. s. Miserorū. Peccator. et Perfector. De lassitudine vo dānator. de qua dicit Judith. ix. Tenebre fatigauerūt eos: nihil ad ꝑsens.

Lateres. Later. Cū lateres conficiant ex luto et igne fortissimo: et coctj durantur in lapides: ita q̄ apti sint pro edificijs construendis: pro domib⁹ cooperiēdis: z pro pauimentis sternendis: potest dici q̄ lateres significant viros sanctos. qui ꝑ suis naturaliter sint lutei: virtute tñ ignis spūssancti vl ꝑ decoctionem ignis tribulationis vel dilectionis. fortes fiunt z lapidei ad edificationē ecclesie habiles z parati z ad mortem patiendū intrepidi. Unde Genesis. xj. dicit. q̄ in edificatione turris gigātes habuerunt lateres pro saxis z bitumē pro cemēto. Gigātes em̄ fuerūt ꝓphete z angeli: qui scilicet in edificatione ecclesie vsi sunt sanctis martyribus cōfessoribus z doctorib⁹ primitiuis. qui. s. igne tribulatōnū z feruore sancti spūs fuerūt excocti: z cemento seu bitumine charitatis ligati. qui scilicet lateres fuerūt in edificio ecclesie pro infrriori fundamēto z pauimēto: ꝑ vlteriori edificio z incremēto: z pro finali z supiori cooperimēto z tegumēto Gen. xj. Faciamus lateres z coquam⁹ eos igni. Sequit. Et faciam⁹ nobis ciuitatē z turrim cuius cacumē ꝑtingat ad celum. Mone later excoctus igni fuit sctūs Laurentius sic dictus q̄si latericius. Ipse em̄ z alij similes fuerunt tales lateres sicut ille in quo Ezechiel descripsit obsidionē ciuitatj hierlm peccatricis. De quo dicit Ezech. iiij.

Alio aūt modo ꝑ lateres terreos z coctos possunt intelligi diuitie que ad lram consistunt in pecunijs z metallis que scilicet nihil aliud sunt q̄ terra cocta. In terra em̄ primo coquenē ꝑ naturalē calorem: finaliter coquenē desup ꝑ artificialē laborē. Isti sunt lateres quos Pharao dyabolus iubet fieri. z in q̄bus filios israel seruituti deditos. i. xp̄ianos sibi subiectos ꝓcipit occupari Exodi. j. Egyptij. i. demones affligebāt filios israel illudētes z inuidentes eis atq̄ ad amaritudinē producebāt animas eor̄ operibus duris. luti z lateris z̄. nihil plus.

Latro. Latrones. Latro est ille q̄ latenter furatur z surripit alienum. Unde latro dicit a lateo lates: quia semp z cōtinue latet vel latere potest. Potest ergo latro accipi dupliciter. scz ſraliter z spūaliter. Latro em̄ tēporalis est dignus suspendio temporali. Nā sicut illi q̄ a leonibus infestant solent in vijs publicis vnū leonē suspendere: vt alij leones territi ipsos possint i pace dimittere. Sic vere latrones q̄ capiunt in vijs publicis suspēdunt: vt alij saltim videntes metu pene a similib⁹ retardent Mat. xxvij. Crucifixi sunt duo latrones. Et bene tales comparant leonibus q̄ latenter animalibus insidiant: z cum neminē viderint quicquid possunt crudeliter deprędant Prouerb. xxiij. Insidiant in vijs quasi latro: z quos incautos vident interficiet. Latro spūalis est dignus suspendio infernali: quia. s. sicut latro temporalis finaliter suspendit in patibulo: sic spūalis suspendit in inferno. Aduerte tñ q̄ quinq̄ genera sunt latronū spūaliū. s. Heretici: qui latenter furant scientie veritatem. Usurarij: q̄ latenter furant substantie facultatē. Symoniaci: q̄ latenē furant siue ingrediunt ecclesie cōitatē. Demones: q̄ latenē furant virtutum anime sanctitatem. Peccatores: qui latenē furantur anime ꝓprie bonitatem. Omnes em̄ isti sunt spūales latrones homines: vel in bonis vel etiā in virtutibus predātes. Primi ergo latrones sunt heretici. Isti em̄ sunt fures veritatis. Unde de latronibus istis potest dicere ecclesia illud Job. xix. Simul venerunt latrones eius z fecerunt sibi viam per me. Secundi latrones sunt vsurarij. Isti em̄ latenē absq̄ hoc q̄ homo ꝓpiat: alienū acquirūt. Unde Exo. xxj. Sicut leo cōsurgit contra fratrē suū. Tertij sunt symoniaci. Isti em̄ more latronum intrant in ecclesiā occulte non manifeste. latenter nō apparenter. fraudulenter nō iuste. De istis ergo dicit Johā. x. Qui non intrat ꝑ hostiū in ouile ouiū: sed ascēdit in aliunde ille fur est z latro. Quarti sunt demones qui. s. furant hoib⁹ virtutes z gratias: z deo animas xp̄ianas. De q̄bus dicit Luce. x. Homo quidā descendebat a hierlm in iericho: z incidit in latrones q̄ spoliauerūt eum: z plagis impositis abierunt semiuiuo relicto. Iste em̄ homo est peccator: qui a hierlm. id est. a gra in peccatum descendit: z in manum latronū. id est. demonū incidit: qui. s. spoliāt eum virtutibus gratuitis vulnerāt eū in naturalib⁹: z sic semiuiuū eum relinquūt. Peccator em̄ dicit semiuiuus: quia in xpo nō viuit nisi medietas ipsius: qz scz corpus viuit: anīa vo mortua est Apoc. iij. Nomē habes q̄ viuas z mortu⁹ es. Quinti sunt pctores. Isti more latronū anime ꝓprie bonitatem z virtutē q̄ deo sedem z domiciliū ibi parāt furātur. De istis dicit Matth. xxj. Vos fecistis domū meā spelunca latronū: quia virtutib⁹ eam spoliantes. vicijs z latrocinijs fecistis eā abundare. Et sic patz quomodo spūaliter accipiunt latrones.

Latitudo. Latus. Nota q̄ latitudo sumit in bono z in malo. Est aūt latitudo dimensio rei qua ad capiendū z continendū aliq̄d ampliat. Et ideo ꝑ latitudinē in bono pōt intelligi amplitudo charitatis: q̄ ita est ampla z lata q̄ infra ambitū eius pōt oia ptineri. s. boni z mali: amica z inimici. De quo dicit in ps. Latū mādatū tuū nimis: mandatū dico charitatis. Quia sm Grego. Via domini non nisi arcte tenere incboat: sed amoris dulcedine dilatat. Sicut em̄ fumus in principio circa terram est valde strictus: verūtamē quāto plus ascendit sursum tāto plus dilatat. Sic vere ille fumus. i. illa ꝑsona que est inferius. id est. que circa terram versatur: valde per odium strictificatur z in seipso propter defectum amoris circumcluditur et artatur. Illi vero qui sursum ad celestia per desiderium ascendunt:

quāto amplius elevanť: tanto ad amorē dei et ꝓximi potius ⁊ amplius dilatanť. Unde Ezechielis. xlj. Latꝰ erat templū in superioribus. Aduerte tamen ꝙ tria debent esse in nobis valde lata ⁊ ampla. videlicet. Cor. Manꝰ. ⁊ Os

Debet enim in nobis esse
Latitudo dico cor
Latitudo cordis ad affectandū.
dis ad affectandum
Latitudo manus ad eroganū.
quia scz cor nostrum
Latitudo oris ad deprecandum.
debet esse latū ⁊ extē

sum ad dilectionē malorꝫ ⁊ bonorꝫ: amicorū ⁊ inimicorū: dei etiam ⁊ ꝓximi: inferiorū ⁊ superiorū. Sicut eīm dromedarius magis ⁊ citius ambulat ꝙ̄ qͦcunqꝫ aliud animal quod facit longitudo tibiarū ⁊ pedum et latitudo passus. Sic vere charissimi boni ⁊ charitatiui cito currūt ad paradisum. Quia eīm pedes suorꝫ affectuum sunt longi: ita scilicet ꝙ non solum attingant illa que sunt prope nos scilicz amicos ⁊ bona mundi: immo etiam illa que sunt a nobis distantia scilicet inimicos ⁊ bona celestia: ideo passus sui amoris lati sunt: ⁊ ad magna ⁊ maiora extenti ⁊ ampliati quapropter melius ⁊ citius ⁊ facilꝫ potest ad celestia ambulare p̄s. Et ambulabam in latitudine. Sicut eīm arbores que interius habent humorē lacteuz valde solent crescere in latum: sicut ptz in ficu. Sic vere illi q̄ intus in corde habent lac gratie dei valde crescunt in latum ꝙ desiderium ⁊ amorem. Unde de ista latitudine cordis dicit. iij. Reg. iij. Dedit dominus Salomoni sapientiā ⁊ prudentiā ⁊ latitudinem cordis. Item debet in nobis esse latitudo manꝰ ad erogandum Numeri. xxiij. Pluribus dabitis latiorē partem. Item latitudo oris ad supplicandū. Unde p̄s. Exaudiuit me in latitudine dominus ⁊c. De talibus ergo latitudinibus hominis iusti pōt dici illud Eccl. j. Altitudinē celi: latitudinē terre ⁊ ꝓfundum abyssi quis dimēsus est? Ubi nota ꝙ triplex est bona latitudo. videlicet. Quedam superior. Est enim superius latitudo amplissime habitationis. Quedam inferior. Est eīm inferius latitudo largissime erogationis. Quedaz interior. Est enim interius latitudo plenissime contentationis. Latitudo superior est omnium allectiua. ⁊ ista est altitudo celi. Latitudo inferior est oīm nutritiua: ⁊ ista est latitudo terre. Latitudo interior est omnium contentiua: ⁊ ista est ꝓfunditas abyssi. Est igit latitudo superior latitudo summe ciuitatis: ⁊ ista notat in altitudine celi. Spera eīm quāto magis est alta ⁊ magis a cētro elongata: tanto magis naturaliter est lata. Istud videmus sensibiliter in radijs rote qui circa centrum seu circa medium rote sunt valde stricti ⁊ conculcati. sursum vō circa superficiem seu sperā valde spaciose sunt lati ⁊ dilatati Sic vere charissimi illi qui hic habitant circa centrū terre sunt necessario valde stricti: quia scilicet locus huius mūdi ita est modicus ⁊ artus ꝙ vni cordi humano nō potest ad plenum sufficere: sicut de Alexandro legit. Or cum magister suus sibi diceret. Adhuc plures alios mūdos esse: ille dixit. Heu me inquit miserū quia adhuc non nisi vnicū acquisiui. Sed vere sursum in spera paradisi ⁊ celi est locus latus ⁊ spacioſus: vbi sine pressura viuit: ⁊ vbi in latitudine spaciat: vbi. s. est tanta latitudo ⁊ amplitudo ꝙ oībus potest sufficere q̄tūcunqꝫ multa habebunt. Sicut eīm sumus inferius est strictus: sursum aūt efficit valde latus. Sicut etiam fila in tela aranee circa mediū stricta sunt et tm̄ sunt superius lata. Sic vere hic inferius in mūdo sumus stricti pressi ⁊ conculcati: sursum aūt in patria erimus dilatati. Quia sicut dicit Job. xvj. In mūdo pressuram habebitis in me aūt pacem. Unde. j. Paralip̄. iiij. Inuenerunt pascuas vberes ⁊ valde bonas: terramqꝫ latissimam ⁊ quietam ⁊ fertilem. Ubi aduerte ꝙ in ista patria

Est amplitudo capacissima: quia ibi est terra latissima.
Est quietudo securissima. Quietam inquit.
Est plenitudo fecūdissima. Fertilē inq̄t pascuas vberes

Ista aūt latitudo ostendit cuz dicit. Altitudinem celi: q̄a sicut spera quāto altior: tanto latior. Un̄ Eph. iij. Ut possitis intelligere cum oīmbus sanctis que est latitudo: longitudo: sublimitas ⁊ ꝓfundū. Et in p̄s. dicit ꝙ sm altitudinem celi a terra corroborauit misericordiam suam sup timētes se. Et Apocal. xxj. dicit. ꝙ altitudo ⁊ latitudo ciuitatis erant equales. Ista est igitur latitudo superior. s. latitudo summe ciuitatis. Altitudinem inquit celi. Secdo dico ꝙ latitudo inferior est latitudo summe pietatis: quia. s. nos debemus esse lati: porrecti ⁊ extenti ad proximos per pietatem ⁊ largitatem: quod ostendit cum dicit. Latitudinē terre. Per terram eīm qua cuncta viuentia nutriunt: intelligunt viri ꝓfecti ⁊ misericordes: qui per pietatē alios nutriunt: ⁊ per clementiam se ad eos dilatant. De qua Job. xxxviij. Nunquid considerasti latitudinem terre? Tertio dico ꝙ est latitudo interior summe charitatis: ⁊ ista est ꝓfunditas abyssi: quia. s. sicut abyssus est locus insatiabilis ꝓfunditatis: paratusqꝫ est recipere quicquid potest sibi imponi. Sic vere charitas vel cor charitatiuū tante est capacitatis ꝙ infra suum ambitū cōtinet vniuersa: bonos scz ⁊ malos: ꝓpinquos ⁊ extraneos: contiguos ⁊ remotos Unde de ista lata capacitate et ꝓfunditate charitatis vel hominis charitatiui potest dici illud quod de deo dicitur Job. xj. Excelsior celo est: quid facies? ꝓfundior inferno: ⁊ vnde cognosces? longior terra mensura eius ⁊ latior mari Uir eīm charitatiuus debet esse excelsior celo per contēplationem: ꝓfundior inferno ꝙ meditationem: longior terra per ꝓseuerantie durationem: latior mari per amicitiam et dilectionē. Sic ꝫ patet q̄liter est latitudo superior inferior ⁊ interior. Et sic ptz ꝙ est latitudo bona ⁊ virtuosa. Sed adhuc dico ꝙ est latitudo mala ⁊ viciosa. Et ista est latitudo mundane ꝓsperitatis: latitudo humane voluntatis: et latitudo terrene cupiditatis. Prosperitas eīm est via illa. de qua dicit Matth. vij. Lata est porta ⁊ spacioſa est via que ducit ad ꝓditionem. De latitudine voluntatis que scz tanta est ꝙ nihil pōt sibi sufficere potest dici illud Hiere. xvij. Peccatū iuda exaratū sup latitudinem cordis. Item de latitudine cupiditatis que. s. tanta est in quibusdā ꝙ nihil terrenū potest eam implere. dicit illud Gen. xxvj. Uocauit nomen putei latitudo. Et hec de latitudine sufficiant Dicte supra de dilatare.

Latus. Latera. Nota ꝙ latus licz cōmuni significatione dicatur de omni re: vtpote ꝙ nos dicim̄. latera domus. turris fluminis ⁊c. Et sic latus accipit pro parte circūiacenti. Uel etiam latera dicunt cuiuscūqꝫ rei partes magis late ⁊ magis extense. Unde hystoria dicit ꝙ latera dicunt quasi lata. proprie tamē latera dicunt animalium partes in quibꝰ scz cetera membra latent: quia scilicet latera animaliuz et costis osseis constituunt: que scz curue sunt ⁊ non recte: vt in concauitate laterum membra interiora contineant: ⁊ a nocumentis exterioribus p̄ fortitudinem laterum custodiantur. Et inde est ꝙ coste dicunt a custodiendo: ⁊ latera a latendo: eo. s. qz interiora mēbra latēt ⁊ custodiunt tā in lateribus q̄ in costis: sicut dicit Isid. Nota igit ꝙ in scptura inueniunt. scz Latera

Iusti que sunt custodienda.
Templi que sunt inhabitāda.
Mundi q̄ sunt abhominānda.
Xpi que sunt consideranda.
Impij que sunt vituperanda.
Celi que sunt desideranda.
Inferni que sunt refugienda.
Egeni que sunt operienda.

Primo igit dico ꝙ inuenimus latera custodienda: ⁊ ista ꝓcerto sunt latera anime vel viri iusti. Sicut eīm corpus humanum duo habet latera: dextrum scilicet ⁊ sinistrum: que scilicet cōstāt ex quatuordecim costis septem. vicz. hinc ⁊ septē inde. Sic vere anima iusti viri duo habet principalia latera. videlicet fidē in dextera q̄ sedē habet in intellectu: ⁊ charitatē in sinistra q̄ habet sedē in voluntate seu affectu. Fides eīm septem habet costas. i. septē dona spūssancti que ei subseruiūt. Charitas aūt septem habet morales virtutes q̄ ei famulant ⁊ assistunt. Fides aūt est necessaria in dextera ꝓsperitatis. Charitas autez est necessaria in sinistra aduersitatis. Igitur talia latera animam interius latentem defendunt: ⁊ exterioribus mundi carnis ⁊ hostis tentationibus obuiant ⁊ resistunt: ⁊ ne forte latera personātes: male cogitationis: delectationis ⁊ cōsensus sagittas ibi figant defendunt. Iuxta illud p̄s. Cadent a latere tuo mille: ⁊ decem milia a dextris tuis: ad te autem non appropinquabunt. Et notabis ꝙ in lateribus anime videlicet in intellectu ⁊ voluntate: seu in fide ⁊ charitate: vel etiam in spe et timore: debent esse spiritualia ornamenta ad modū tabernaculi federis: quod in vtroq; latera habebat varia muniment. ababeat igit ꝓ ornamento

Sapientie certitudinem.
Permanentie firmitudinem.
Continentie pulcritudinem.
Diligentie ꝓmptitudinem.

Sit igit̄ ibi sapientie lim
pitudo que scalicz figura
tur in cherubin q̄ interꝑ
tatur plenitudo scientie.
De q̄bus dicit̄ Exodi.xxv. Cherub vnus sit in vno latere
oraculi: t alter in altero vtrunq; latus ꝓpiatorij tegant.
Et Deutro.xxxj. dicit̄. Collite librū t ponite in latere ar
che. Liber em̄ scientiam t fidem signat. Item sit ibi ꝓma
nentie seu perseuantie firmitudo que scilicet figurat̄ in ve
ctibus que erant de lignis setbim imputribilibus t incre
mabilibus t non in cinerabilibus: quibus scz portabatur
altare Exodi.xxv.t.xxxvij. Facies vectes de lignis setbim
eruntq; ex vtroq; latere altaris ad portandū. Nihil.n. me
lius animā ad paradisum portat q̄ pseuerantia in bono.
Unde Exo.xxv.dicit̄ sic. Facies quatuor circulos aureos
quos pones p quatuor arche angulos. Duo circuli sint in
latere vno.t duo i altero. Facies q; vectes de lignis setbim
t operies eos auro: inducesq; p circulos que sunt in arche
lateribus vt in eis porteī. Circuli em̄ qui habēt figurā spe
ricam que non habet principiū neq; finē: eternitatez signi
ficant seu spem eterne felicitatis: que.s. vectes pseuerātie
continet: t archā anime sustinet atq; fouet. Qui etiā qua
tuor esse dicunt̄, p eo q figura quadrāgula stabilior t pse
uerantior cōprobat̄. Unde sicut aper habet in latere quā
dam portionem duram t impenetrabilem quā iaculis op
ponē consueuit. Sic homo debet habere virtutem cōstan
tie t perseuerantie que a nemine debet vinci. Item sit ibi
continētie pulcritudo. Et ista figurat̄ in vittis t anulis ia
cinctinis: que ornamenta sacerdotalia t etiam cortinas ta
bernaculi restringebant. signātes temperantie t castitatis
virtutes: que scilicet motus t leuitates restringūt ꝛc. Exo
di.xxvj. Ansulas iacinctinas in lateribus t summitatibus
facies cortinaꝝ. Et Exodi.xxviij. Stringat̄ rationale anu
lis suis cum anulis suphumeralis vitta iacinctina. Item
sit ibi diligentie ꝓmptitudo figurata. scz in anulis taber
naculi. Nihil em̄ velocius moueri potest q̄ figura rotun
da t anularis: significans virtutem dilectionis: que scz est
valde mobilis t attenta ad omnia bona opera peragēda.
Unde de sacerdotalibus ornamētis dicit̄ Exo.xxxix. Anu
los aureos posuerūt in vtroq; rationalis. Aduerte tamen
adhuc q̄ in latere aquilonari seu in latere sinistro taberna
culi ponebat̄ mensa cum panibus: ad denotandū q̄ latus
sinistrum quod est charitas semp debet mensam pietatis
secum habere: t paupes t indigētes recreare Exodi.xxvj.
Mensa stabit in latere aquilonari. Latus em̄ aquilonare
quod ē frigidū: significat frigus aduersitatis: pauptatis: t ste
rilitatis: indigentie ac penalitatis. In quo scz est necessa
ria charitas t pietas ꝓ pauperibus nutriēdis. Etiā aduer
te q̄ saga q̄ operiebāt tabernaculū ita lata erant q̄ vtrūq;
latus velabant t operiebāt: sicut ponit̄ Exodi.xxvj. Per
saga autē aut vilia indumenta: intelligit̄ humilitas: que.s.
vtrunq; latus. id est. vtranq; partem anime debet operire
t tam intellectum fidem t spem: q̄ voluntatem charitatē
t dei timorem debet circumcludere t velare. Item aduer
te q̄ tentoria erant ad latus dextrum tabernaculi t ad sini
strum: t etiam tabule erant recte in latere dextro t in late
re sinistro: quibus scz potest notari: q̄ in vtraq; parte ani
me debent inueniri tabule que fiunt ad claudendū. i. virt⁹
custodie t sedulitatis: t tentoria que fiunt ad recipiendu
id est. virtus hospitalitatis. vt.s. tam de mēsa pietatis q̄ de
tentoriis hospitalitatis dicat̄ cuilibet iusto illud ps. Uxor
tua. i. charitas sicut vitis abundās in laterib⁹ domus tue.
Abundās dico.s. in pietate t hospitalitate. Constat enim
q̄ latus iusti quod est fides: vel charitas debet circūstare

Indigentes vt ipsos refrigeret.
Diuites vt ipsos honoret. Seu
Seruientes vt ipsos remuneret.
Penitentes vt ipsos recuperet.
Ignorantes vt ipsos eruberet.
Corrigentes vt eos obtemperet.
Defendētes ne bestis exuperet.
Regens gētes. s. deus vt ipm̄ cō

moueret. Sint igi
tur circa latus charī
tatis nostre paupes
vt refrigerent̄. s. p ele
mosynas t fomenta:
sicut supra visum est
de Mensa t de tento
riis. Un̄ de illa paup
cula Ruth q̄ colligebat spicas post terga metentiū dicitur
Ruth.ij. Qz ipsa sedebat ad latus metentiū. sedit inq̄t ad

messoz latus t cōtigerit polentam sibi. Item sint circa la
tus nostrū diuites vt honorent̄ seu seruitores t benefacto
res vt remunerent̄. Unde.j. Regū.xx. Sedit abner ex late
re Saul. Abner enim erat diues t erat amicus et seruus
Saul: quia scz quādoq; ꝓpter honorem t statum nostruz
necesse est vt diuites honorem⁹: t etiam iustum est q̄ suos
benefactores t amicos circa nos habeamus. Item sint cir
ca latus nostrum penitētes vt recuperent̄ scz ad statū gra
tie. Unde.ij. Paralip̄.iij, dicit̄ q̄ salomon posuit mare in
latere dextro dom⁹. Mare em̄ amaros penitētes designat
Item sint circa latus nostrū ignorātes vt edoceant̄. In la
tere em̄ nostro. id est. a fide t charitate debent aque sapien
tie t doctrine manare: que scz ignorantes debent bonis in
structionibus irrigare. Ezech.xlvij. Aque redundabant a
latere dextro. Item sint circa latus nostrū dirigētes seu ꝓſ
dentes vt eis obtemperemur: quia boni t iusti semper vo
lunt habere circa se tales: qui eos corrigant t informent t
a deuiatione ꝓmuniant. Unde in scriptura videt̄ talibus
prelatis doctoribus ꝓdicatoribus: t breuiter oibus corre
ctoribus t diuinū zelum zelantibus dicere illud Eccl.xxx.
Curua cervicem eius in iuuētute: tunde latera eius dum in
fans est. Item sint circa latus nostrū defendētes. scz ꝓ no
bis orātes t nos instruētes vt bestis superet̄. ij. Reg.xvj.
Bellatores a dextro et sinistro latere regis dauid incede
bant. Item supremo t finaliter sit iuxta latus nostrum re
gens gentes. s. xp̄s: vt p nos cōmemoret̄ t vt nos custodi
at t consolet̄ Prouerb.iij. Dominus erit in latere tuo vt
custodiat pedem tuum ne capiaris. Patz ergo quomō la
tera anime sunt virtutes: t potissime ille que sunt superi⁹
nominate. Et si vis potes addere illud quod dicit̄ in libro
ꝓnosticorum: quia. s. ibi dicit̄ q̄ in febribus acutis bonum si
gnum est infirmū iacere super latera. signū enim est q̄ late
ra non sunt apostemate tacta: quia als ita doleret q̄ lateri
bus non incumberet vllo modo. Sic vere dico moraliter
q̄ in infirmitate vite ꝓsentis vbi oīes febricitam⁹ t tenta
tionibus estuam⁹. bonū est q̄ cubamus sup latera ista. id
est. sup dextrū qd̄ est spes fides: t celestium consideratio.
Et super sinistrū qd̄ est charitas t timor: mortis t inferni
premeditatio. Signum em̄ est si in talib⁹ lateribus incum
bimus: t si nunc celestia: nūc infernalia cogitam⁹: q̄ interē
us in cordibus nostris apostema seu corruptionez peccati
mortalis nō habemus. Illi em̄ qui peccati t criminū apo
stemate sunt pleni t infecti: t morbo febrili sunt repleti ne
sciunt iacere in latere: nec ad deum in tribulatione aut ten
tatione recurrere: nec de celestibus gaudijs inenarrabilib⁹
t in infernalibus infinitis penis t tormētationib⁹ cogita
re: sed solum in ventre aut dorso deliciarū t criminū t im
mundiciarum toto tempore se inuoluere. Bene ergo ꝓ
cipitur figuraliter Ezech.xlij. vbi dicit̄. Et tu dormies sup
latus tuum sinistrū. Sequit̄. Et cum compleueris dormi
es sup dextrum. Patet igitur q̄ sunt quedam latera q̄ sūt
custodiēda: quia scz valde debemus custodire virtutes: q̄
etiā custodiūt vitam t salutē anie sicut quedā arma: sicut
videmus de militib⁹ qui scuta solent circa latus portare:
vt possint aduersariorū ictibus obuiare. t interiora sua tu
tius defensare. Secdo dico q̄ sunt latera q̄ sunt inhabitā
da. Et ista sunt latera q̄ status ecclesie t fidei: t status pfe
ctionis t gre obtinet. Altare em̄ t archa facta fuerūt qua
drata t lata: quia. s. quelibet res quadrata quatuor lateri
bus est distincta habet em̄ latus Orientale. Meridionale.
Occidentale t Aquilonare. Sic revera cum ecclesia sit q̄
drata: hoc est dictu in quatuor partib⁹ orbis sita: vel qua
tuor euangeliorum fide dotata: seu etiam quatuor virtuti
bus cardinalibus insignita: dico q̄ in quatuor latera. s. in
quatuor status salutiferos est distincta. scilicz In statum
Magistralem: qui est orientalis.
Clericalem: qui est meridionalis.
Regularem: qui est aquilonaris.
Popularē seu laicalē: qui est infi

mus t occidentalis
Nam orīes est pe
celsior. Nam meri
dies est pars clarior
Nam aquilo seu septentrio est ps frigidior. Nā occidēs ē
pars infimior t vltimior. Ista sunt ꝗtuor latera ecclie in q̄
bus t in ārū quolibet tute possum⁹ habitare. in statu gre
uiuē. alias saluare t dño deseruire. Quilibet.n. istor laterū
diuinis gratijs irrigat̄. iux illud Ezech.xlvij. Aque etiam

descendebāt in latus templi dextrū. Et q̄ scūq; etiā ipor tute z iuste si homo vult habitaē Judic.xix. Fuit q̄dam vir leuites habitans in laterib⁹ montis effraym. Ista sunt ergo latera inhabitāda. Tertio dico q̄ sunt latera abhominānda. Et ista sunt ꝓcerto status z habitacula hoīm pec catoꝝ. Mali em̄ videnē dicere cū lucifero illud Esaie.xiiij Dicebas in q̄t in corde tuo: sedebo in monte in laterib⁹ aq̄lonis: ascēdā sup altitudinē nubium: similis ero altissimo. Pars em̄ aq̄lonaris que frigida est z sterilis: signat mūdū p indeuotionē frigidū: z cunctis bonis operibus sterilem atq; nudum. In cuius scz lateribus. id est. in cuius statib⁹ z dignitatibus mali nitunē ascendere: z bonores supfluos occupare. Unde mūdi pr̄incipes possunt figurari in socijs goch. De q̄bus dicit Ezech.xxxviij. q̄ veniēt contra terrā sanctā oīes scutati z galeati: z vniuersa agmina eius: domus togorma: latera aq̄lonis z vniuersum robur. Vide interp̄tationes nominū z applica si vis. Ista sunt igit latera abhominanda. Quarto dico q̄ inueniunē latera ꝓsiderāda. scz latera xp̄i. que ꝓpter nos pforata fuerunt: q̄n vnus militum lancea latus eius aperuit z continuo exiuit sanguis z aqua. In q̄bus. s. sacramenta ecclesie virtutem suā ad loturā z purificationē pcōrū sumpserunt: vt dicūt sancti. Un̄ Job.xx. dicit. Ostendit eis manus z latus. Sequit. Affer manū tuā z mitte in latus meum z noli esse incredulus sed fidelis. Quito dico q̄ inuenīē latera vituperāda. Et ista sunt ꝓcerto latera corporalia impiorum z iniquoꝝ: in quoꝝ. s. fortitudine ipsi confidunt: et ipsa vertūt cōtra simplices innocentes. Unde ipsis dicitur Ezech.xxxiiij. Laterib⁹ z humer⁹ impingebatis: z cornib⁹ vestris ventilabitis omnia infirma pecora donec disperg reniē. Talia tamē latera malor finaliter p tribulationes a deo cedunē: sicut de Balaam dicit Nume.xxij. Ostendit ipse fusce cedebat latera asine. Et p mortem eternā etiam lacera bunē Ecci.xlij. Seruo pessimo sanguinare lat⁹. Sexto dico q̄ inueniunē latera desiderāda. Et ista sunt latera patriē supnalis. s. paradisi. De q̄bus dicit in ps. Fundātur exultatione vniuerse terre mons syon: latera aquilonis: ciuitas regis magni. Septimo dico q̄ inueniuntur latera refugienda. Et ista sunt latera damnatoꝝ: que scimꝰ in isto mundo fuerūt pinguia atq; lata. Jux illud Job.xv. Operuit faciem eius grassitudo: z a latecibus eius aruina depēdet. In inferno vo sunt desolata misera atq; stricta Ezec. .iiij. Ecce data sunt sup te vincula z ligabūt te in eis: z nō cōuertes te de latere tuo in latus aliud. Octauo dico q̄ inueniunē latera operienda seu vestienda seu contegenda Et ista sunt latera pauperū egenoꝝ que debemus vestire: z per pietatē z elemosynā operire: sicut faciebat Job.xxxj dicens. Si inquit despexi pereuntē eo q̄ non habuerit vestimentū: z absq; operimento pauperem si non benedixerint mihi latera eius z de velleribus ouium mearū calefactus est: humerus meus a iunctura sua cadat: z brachium meum cum suis ossibus confringat. Patet ergo quomodo lat⁹ in bono signat z i malo. vide vbi dexter z Sinister.

Lauare. Nota q̄ lauare est aqua siue liquore aliquo aliquid mūdare. Unde p loturā intelligit quecunq; purificatio: vel mūdificatio. Cum igitur quatuor modis anima spūaliter mundificet. scz p baptismū: p confessionem: per lachrymationē: z p compassionē: Hinc ē q̄ q̄druplicē loturā possum⁹ notare. vicz

Loturā
Baptismalis purgationis.
Verbalis confessionis.
Lachrymalis compunctionis.
Cordialis compassionis.

Dico ergo q̄ anima lauatur per baptismalem regenerationem: sicut aquila que descendēs ad fontez plumas veteres mutat: z sic iuuētus ipsius renouat. Sic scz in fonte baptismi plume veteres pcōrum dimittunē: z homo spūaliter renascit z quasi nouiter generat. Unde de ista lotura dicit .iiij. Reg.v. Lauit de septies in iordane iuxta sermonē viri dei: z restituta est caro eius sicut caro pueri. Aduerte tamē ꝺm Plinium q̄ q̄uis plumbū possit dealbari z lauari p alchimiā: nunq̄ tn̄ pōt sua impuritas totaliter amoueri: q̄d facit sue materie grossicies z impuritas: q̄. s. est argentū viuū impurum: z sulphur immundum fetidū atq; grossum. Sic vere charissimi cum nos sumus creati z formati ex impura materia. s. ex impuro sulphure z argento viuo. id est. ex immunda carne z sanguine. hinc ē q̄ licet per baptismū possimus abluī z lauari. impuritas tamē carnis nostre. scz cōcupiscentia z vilitas nō potest a nobis penitus amoueri. cuius p baptismū habeat temperari. Unde Hiere.ij. Si laueris te nitro: z multiplicaueris tibi herbaz borith: maculata es i iniq̄tate tua. Jtē lauanē anime per verbalem confessionē. Sicut em̄ riuus qui exit a fonte: est sordiū mūdificatiuus: sic vocalis ꝓfessio que exit a corde per os est criminū mundificatiua. vñ Ps. Asperges me domine ysopo z mūdabor: lauabis me z sup niuem dealbabor. Jtem lauanē anime p lachrymabilem compunctionē. Unde ps. Laborauī in gemitu meo: lauabo p singulas noctes lectū meū: lachrymis meis stratum meū rigabo. Jtem lauanē anime p fraternalem compassionem. Unde Judith.x. Lauit corpus suū z vnxit se. Lotura em̄ signat purificationē: vnctura signat compassionem. Talibus ergo loturis debemus lauari et spūaliter emundari: vt sic possimus facere quod dicit Esaie.j. Lauamini: mundi estote: auferte mala cogitationū vestrarū. Quiescite agere querse. discite bene facere. Jdeo breuiter cuilibet potest dici illud. iiij. Regū.v. Vade z lauare septies in iordane. Ubi aduerte q̄ sicut vas q̄d est multum im mūdū nō potest bene fieri mundū z lotū nisi vas ꝓcutiat nisi fex expellat: nisi lotio ꝓtinuet: nisi postea mūde fuet. Sic vere loquendo spūaliter homo peccator z immūdus non pōt bene p pniam lauari: nisi ista sint in ipso. videlicet

Concussio laboris. Vade inquit. es non se,
Expulso borroris. Lauare inquit: mel. Ca,
Duratio vigoris. Septies inquit. stigare mo,
Punitio doloris. In iordane inquit. rū defectio,

Si ergo bene volumus esse loti debemus. nem. Jdeo
Mutare status cōditionē. Jdeo dī. Vade. dicit i Jor,
Expiare culpe corruptionē. Jō dī. Lauare. dane: q̄ in,
Frequentare vocis ꝓfessionē. Jō dī septi, terptat ri,
nus iudicij. Quia. s. in iudicio confessionis z penitentie solet reus castigari z puniri. Primo igit si volum⁹ spūaliter lauari necesse est q̄ immutet z cōcutiat status nostre inique conditionis: quod ostendit cuz dicit. Vade. Sicut em̄ vas quod bene debet lauari debet bene ꝓcuti: z de vno latere in aliud mutari z cōuerti. Sic homo q̄ bene p penitentiā vult lauari: debet interi⁹ p seipm ꝓcutere p timoris incussionē z sui status discussionē: z de vno latere in aliud se mutare p sui status ꝓuersionē z mutationē: qd oñditur cū dī. Vade. q. d. in eodē statu nō subsistas: s p ꝓuersiōem de vicio ad virtutē: de pctō ad grām: de mūdo ad patrē p, peres atq; vadas. vñ dī Marci. j. Vade z oñde te ꝓncipi sacerdotū. Sicut. n. aliq̄ sunt medicine corpales q̄ non bñ purgāt corp⁹ nisi bō corpaliter se moueat seu vadat sicut de elleboro dicit ypocras. Si vis inq̄t ellebor ducere move corpus. Sic vere p medicinā pnie bō nō bene lauatur aut purificat: nisi intus z ex spūaliē se moueat. Vade inq̄t Ipse em̄ dz interi⁹ in ꝓscia se mouere p ꝓtritionē. Exteri⁹ vo in apparētia debet se mouere p mor mutatōnē: z p ad bonū ꝓuersionem. Et ei dicat Job.viij. Vade z amplius noli peccare. Vadat inq̄t z trāsferat se pctōr. ō mēdacō ad veritatē: de iusticia ad eq̄tatē: de luxuria ad castitatē: de superbia ad būilitatē ꝛc. Et sic ꝓcerto poterit bñ mūdari et spūaliter depurari. Jō bñ p̄cipit Job.ix. Vade lauare in natatoria siloe. Natatoria siloe erat piscina in bierusalē vbi infirmi mūdabant z curabant. sicut dī Job.v. Et signat lauacrū pnie: in quo quisq̄s pctōr z infirmus se lauerit: sanus z incolumis mox redibit: sicut ptz ex relatione illius ceci nati Job.ix. Abij z laui z vidi. Abij inq̄t pec catū dimittēdo z abhorrēdo p ꝓtritionē. Laui: pctm̄ expellendo z emittēdo p ꝓfessionē. Vidi: cor meū informādo z illuminādo p discretionē. Vade g̃: vt sic dicat q̄libet penitens illud Mich.j. Sup hoc inq̄t plangā z vlulabo. vadā spoliatus z nudus. Quia scz penitens debet plangere per interiorem contritionem: vlulare per exteriorem confessionem: ire per sui mali status mutationē: spoliatus z nudus esse p sui cordis manifestam reuelationē. Sic ergo patz q̄ qui bene p penitentiā vult lauari: debet ꝓpriam oditiōem immutare. Vade inquit. Secdo dico q̄ volens lauari debet corruptionē impiam expurgare z expiare. Lauare in-

quit. Sicut enī per loturam sordes ꝛ macule purgant: ve stes mūdant: ꝛ totū corpus refrigerat. Sic vere p lotura ꝓnie macula ꝓcul abstergit: ꝛ innocētie mūdicia, purat. Lauate ergo. Unde Hiere. iiij. Laua a malicia cor tuum: vt mūdus fias. Aduerte tñ q ad lotura penitētie faciēdā.

Instruimur a natura.
Inducimur a figura.
Impellimur a scriptura.

Dico q a natura instruimur. Elephas enī animal ita est fluuiale q in fluminib⁹ summe di ligit se lauare ꝛ balneare. Unī dicit Plin⁹. q elephas si cū vxore sua coierat: anteq̄ ad locū suū redeat in flumine se abluet ꝛ lauabit. In quo ꝓculdubio instruimur a natura q quicūq̄ immūdicie contrahim⁹: statim p penitentiaz lauare ꝛ purgare debem⁹. De leena etiā legit q fornicata cum pardo nunq̄ audet apparere coram leone nisi ꝓmi tus abluat: alis leo immundiciā sentiēs adulteriū ipam leenā lacerare ꝛ occidere comꝓbabat. Gerualius etiam libro de ocijs imperialibus: ꝛ etiā Jacobus de Iosanna in summa sua adduxerit exemplū de ciconia: que ꝓbata est ꝛ experta cum alio masculo q̄ cum suo carnaliter copulari: et post ad fluuiū currere ꝛ lauari: ꝛ tādem ad masculū suum sicut ꝓius reuerti. Uerūtamē quadam die post copulā facta cum altero: lota aqua (aliquo interueniente impedimento) non fuit: ꝛ ideo inlota ad masculū ꝓmium redijt: qui aliquātulū dissimulās aliarū ciconiarū multitudinem secum adducit ꝛ adulteram que lota non fuerat interfecit Lotura ergo penitentie est necessaria. Quia vere anima q̄ cum altero viro. id est. cum dyabolo adulterata fuit p peccatum: quādo tādem veniet ad ꝓsentiā viri sui xp̄i scz in sacramēto altaris: vel etiā post mortem in iudicio nisi ꝓius lota per penitentiā fuerit: ipsam crudeliter condemnabit. Si vo lotura penitētie peccata ꝓmo abluerit: tunc p̄dicta sua crimina non videbit. Ecce ergo quō ad loturam penitētie instruit nos natura. Jdeo bene dicatur in figura Deut. xxiij. Qui nocturno pollutus fuerit somnio non reuertet donec ad vesperam lauet. Et Leuit. j. dī. Qz sacrificium seu hostia anteq̄ domino offeret non solum caput immo intestina ꝛ pedes in aqua ꝓmitus lauabātur. Sic vere charissimi si polluti fuerimus per peccatū. anteq̄ domino in celis offeramur post mortem vel anteq̄ ad ipsum reuertamur ad missaz seu eucharistiam. necesse est q per penitentiā lauemur. Et q caput intentionis. intestina cogitationis: ꝛ pedes affectionis per istud lauacrum depurētur. Et hoc est ad qđ impellit scriptura Ruth. iij. Lauare igit ꝛ vngere. induere cultioribus vestimentis. Et sic ergo patet quomodo si volum⁹ bene lauari necesse ē corruptionem ūpiam expiare. Tertio dico q nos debemus purgationem variā frequētare: quod ostendit cum dicit. Septies: quia. s. nō sufficit semel ꝟ pluries lauari: nō vno mō sed multimode. Et potissime q istud septies possum⁹ intelligere septemplicē loturā. de qua fit mentio in scriptura. p quas septē modi purgatiōis. vel septē virtutes quib⁹ pōt anima a peccatis lauari intelligunt: ꝛ sunt iste. scz Lotura

Lactea.
Uinea.
Aquea.
Oleacia.
Sāguinea.
Butirea.
Nitrea.

Lauat enī ania cum lacte melflue eruditionis. de quo dicit Cant. v. Mel ꝛ lac sub lingua tua. Unde anime dicit Cant. v. Oculi tui sicut colūbe sup riuos aquarū que lacte sunt lote. Cum vino dulciflue cōsolationis Unī de iuda dicit Ben. xlix. Lauabit in vino stolam suam. Cum aqua irrigue lachrymationis. Unde Exo. xl. Lotos aqua indues sanctis vestib⁹. Cum oleo dulcis compassionis Ezech. xvj. Laui te aqua. ꝛ vnxi te oleo. mūdani sanguinē tuū ex te. Cum sanguine memorie dñice passionis Apoc. xxij. Beati q̄ lauāt stolas suas in sanguine agni. Cum butiro pinguis ꝛ tenere dulcedinis ꝛ dilectionis. Unī Job. xxix. Lauabam pedes meos butiro: ꝛ patera fundebat mihi riuos olei. Euz nitro acris correctionis. Unī Hiere. ij. Si laueris te nitro ꝛc. Nitrum enī est vena terrea acris ꝛ aspera: de q̄ sicut de creta fit lixiuia ad lauandū. Ecce ergo quō semp septies. i. septēplicīter pōt ania lauari. Unī. iiij. Reg. v. Lauit septies in iordane iuxta sermonē viri dei. De lotura etiā cōfessionis in speciali possum⁹ dicere q ista debet fieri septies. i. vniuersaliter: qz ꝟm Grego. p septenariū vniuersitas designat. Uel septies: quia ibi debent lauari septē peccata mortalia: vl septies: qz septē vicib⁹ ebdomade: hoc est quotidie: vel septē horis diei de q̄bus dī in ps. Septies in die laudē dixi tibi. Unī de tali septemplici purificatione ꝛ lotura pōt dici illud Leuit. xiij. Asperget eū qui mūdādus est septies vt expurget. Uel p septies possum⁹ intelligere. vnā aliā septemplicem loturam. De qua fit mentio in scriptura. vicz Lotura

Cordis.
Corporis.
Capitis et
Uentris.
Uestis.
Manuū.
Pedum.

Omnia enī ista sunt lauāda. i. omnia crimina que in istis vel occasione istoz committunt̄ sunt purificāda ꝛ p confessionē et penitentiā expiāda. Lauet ergo cor ab iniqua cogitatione. Unī Hiere. iiij. Laua a malicia cor tuum. Et Esaie. j. Lauamini. mundi estote. auferte mala cogitationū ꝛc. Lauet corpus a carnali inq̄natione. Unde Judith. x. Lauit corpus suuz ꝛ vnxit se. Lauet caput. i. intellectus a puersa cogitatione ꝛ intentione ꝛ veniet ab immunda delectatione. Unde de vtroq̄ dicit Leuit. j. Caput ꝛ cūcta que adherent iecori ꝛ intestinis lotis aqua. Item lauet vestis. i. cōuersatio ab hypocrita simulatione. Unde Exod. xix. Lauent vestimenta sua ꝛ sint parati. Item lauent manus ab iniusta opatione ps. Lauabo inter innocentes manus meas. Item lauent pedes affectuum mundanoz. scz a vaga desideriōz discussione. Unde Gene. xviij. Lauent pedes vestri ꝛ requiescite sub arbore. Ista est ergo septuplex lotura. Septies inquit Quia sicut dicitur Luce. xvij. Si septies in die peccauerit homo ꝛ septies cōuersus fuerit ad te: dimitte ei. Sic ergo patet q nos si lauari volum⁹ debemus purgationem variam frequentare. Septies inquit ꝛc. Quarto dico q si bene volumus lauari nos debemus correctionem aspiam tolerare. Qđ ostendit cum dicit in iordane. Jordanis enī interpretat riuus iudicij. Riuus enī significat purificationem. Judicū vo significat correctionem ꝛ punitionē. Penitentia enī iordanis dicit: quia ibi sicut in riuo homo lauatur ꝛ purificat: ꝛ sicut in iudicio ibi punit: castigat: ꝛ increpat. In iordane ergo. Unde Matth. iij. dicit. Qz multi venientes baptizabant̄ in iordane ꝓfitentes peccata sua Et dicit ibi. q Johānes reprehēdebat phariseos dicens. Genimina viperarū q̄s demonstrauit vobis fugere a ventura ira. Isti igit in iordane lauabant̄ ꝛ in iordane corrigebant̄ ꝛ arguebant̄. in signū q in iordane penitentie non solum est purificatio vel lotura: sed etiā correctio ꝛ punctura. Est enī ibi iudiciū vbi peccator est reus: sacerdos est iudex: cōscientia est accusator. Ubi ergo debet homo accusari ꝛ iudicari. vt. s. sciat cogitet: iudicet ꝛ distinguat: qđ ꝛ q̄ntum. vbi ꝛ quādo dereliq̄t q etiā sicut reus q̄nq̄ post iudicium suspendit̄: q̄nq̄ infodit̄: q̄nq̄ submergit̄: q̄nq̄ comburit̄. Sic vere in iudicio penitētie homo debet suspēdi et in alto leuari p eternoz desideriū ꝛ affectionem Job. xix. Elegit suspendiū anima mea. Infodi in terra per mortis ꝛ inferni considerationem. Unde Matth. xxv. Abijt ꝛ fodit in terrā. Submergi p lachrymarū inundationē. Unī in ps. In valle lachrymarū in loco quem posuit. Comburi p amorem ꝛ dilectionem. Unde. ij. Thoz. vltī. Quis scandalizat ꝛ ego non vror. Et sic igitur si homo totaliter fuerit iudicatus correctus ꝛ castigatus: bene erit lotus ꝛ depuratus. Unde de quolibet sic loto ꝛ purificato poterit dici illud. ij. Regū. xij. Surrexit David de terra et lotus vnctusq̄ est. Ptz ergo quomō homo q̄drupliciter lauatur. s.

Tolerando correctionē.
Frequētādo purgationē.
Expellendo corruptionem.
Immutando ꝓditionem.

Bene ergo dictum est. Lauate lauare septies in iordane. Et hec de bona lotione sufficiant. Sed adhuc si volumus possum⁹ dicere q lotura signat in malis q̄nq̄. Et sic significat immūdiciā siue mundiciā simulatā. qua. s. hypocrite volūt credi esse mūdi ꝛ loti. similes phariseis. de q̄b⁹ dī Marc. vij. q pharisei nisi crebro lauēt man⁹ nō māducant panē. Cum tñ dñs dicat ibidē. q māducare nō lotis manib⁹ nō coinq̄nat hominē. Et isti sunt sicut cignus q̄ est auis fluuialis q̄ in aqua sepissime se balneat seu lauat. Ita tñ lotura ad carnē interius nō penetrat: qz. s. ꝓpetuā ingredinē semp seruat in carne sua. Quia vere tales q̄uis exterius in apparētia videant̄ loti ꝛ puri. intus tñ in conscientia sunt impuri ꝛ immūdi. Similes etiā pylato q̄ dño morti adiudicato lauans manus credidit q talis exteri-

or lotio sibi ꝓficeret: dicens. Innocens ego sum ꝛc. Mat thei. xxvij. Sic ꝫ patet diuersimode de lotura. Vide. ꝫ. de Aqua. De flumine. De fonte. De baptismo. De ꝓfessione

Nota ꝙ laus idē est qđ

Laus. Laudare.

cōmendatio magnifica tio ꝛ mentoꝝ alicuius verbalis relatio ꝛ exaltatio. Et est duplex laus. Laus diuina ꝛ laus humana. Laus diuina ē qua deus magnificaꝫ. laus humana qua homo glorificaꝫ Dicam⁹ ꝫ ꝙ nos debem⁹ laudare deū ꝛ ipm magnificare multiplici rōne. Primo quia ad hoc oēs xp̄ianos ꝛnduc it. Exemplū nature. Enigma figure. Doctrina scripture. Exemplū dico nature: quia sicut videm⁹ ꝛ etiā Aug. dicit. Oīa quecūq; fecit deus laudāt dñm. Unde videmus de istis auibus mūdis ꝛ paruulis ꝙ nō cessant cantare ꝛ gar rire. creatorēq; suū ꝓ suo modulo collaudare. Unde etiaꝫ inter auiculas est alauda que dicit a laude: que. ſ. laudan do ꝛ garrulando nō cessat cantare laudare ꝛ exultare. Est etiam inter eas philomena q̄ dicit a philos qđ est amor: ꝛ mene qđ est defectus quasi deficiēs pre amore ad cantādū que ad cantandū ita est dedita ꝙ die ac nocte: ꝛ etiā q̄ñq; estate ꝛ hyeme non cessat altisone modulari. In creaturis etiā supioribus istud ptz: quia. ſ. planete dicunt in suis or bibus vocem mirabilē emittere ꝛ dulci quadā melodia et concordia diuinā gloriā exaltare. Qui videt ꝓcordare scri ptura Job. xxxviij. Ubi inq̄t eras cum me laudarēt simul astra matutina ꝛ iubilarēt oēs filij dei. Et breuiter non est dare aliquā creaturā q̄n ibi reluceat laus ꝛ gloria saluato ris. Exemplo ergo istarū creaturarū debemus laudare do minū de celis: ꝛ laudare eū in excelsis: ꝛ nocte ꝛ die. i. conti nue aliq̄d facere vel dicere: qđ in laudē eius valeat redun dare. Benedicā ergo dñm in oñi tpe: semp laus ei⁹ in ore meo: Et ad hoc facit q̄dē exemplū ꝛ enigma figure. Quid em̄ signat ꝙ seniores q̄ in circuitu sedis sedebant ꝛ cythara s ꝛ phialas habebant: nisi ꝙ illi q̄ in sedibus. i. in dignita tibus ꝛ officijs ecclesie sedent circa solium summi regis: ci tharas diuine laudis debent hꝫ vt quilibet possit suā ma gnificentiā ꝓtinue resonare. Et hoc est qđ scriptura videt dicere ꝛ mandare: q̄si in infinitis locis. Laudate inq̄t dñm oēs gentes. Laudate eū oēs ppli. Lauda ihm dñm: lau da deū tuū syon. Laudate pueri dñm: laudate nomē dñi Lauda ania mea dnm: laudabo dñm in vita mea: psallam deo meo q̄diu fuero. Et breuiter ad laudē diuinā excitan tur oia q̄ sunt q̄n dī i ps. Laudēt illū celi ꝛ terra: mare ꝛ oīa que in eis sunt. Ubi aduerte ꝙ debent laudare Illi qui

Extollunt sublimitate: ꝛ isti sunt celi. Laudāt ꝫ pro Deprimunt aduersitate: ꝛ isti sūt terra. speritate ditati Cōuertunt ab iniq̄tate: ꝛ isti sunt mare. Celi inq̄t. Ad uersitate grauati. Terra. Iniq̄tate purgati. Mare. Lau dare ergo debent dominū. Uiri ꝓmoti ꝛ sublimati. Celi in quit. Uiri depressi ꝛ tribulati. Terra inq̄t. Uiri conuersi et immutati. Mare inq̄t. Primi sunt viri presidentes. Secū di viri subiacentes. Tertij viri penitentes. Primo ergo dico ꝙ laudare debent dñm viri presidentes in dignitati bus: ꝛ isti designant p celos. Celi inq̄t laudent eum. Per celos em̄ q̄ sunt eleuati a terra: ꝛ q̄ trāsmutationi vel cor ruptioni nō subiacent ꝫ superius semp manēt: intelligunt viri sublimes: ꝛ in ꝓsperitate vel dignitate ꝓstitui q̄ surſū in dignitatib⁹ eleuant: q̄ tribulationū impssionib⁹ nullate nus subiugant. Isti ergo de bonis a deo sibi concessis de bent deum laudare: ꝛ eius misericordiam cōmendare. Celi in quit Esaie. xliij. Laudate celi quia misericordiam fecit domin⁹ Gallus em̄ inuēto grano solet cantare: ꝛ se etiam cuꝫ alis ꝓpꝛijs verberare. Sic vere vir ꝓfectus acq̄sito grano ali cuius bñficij sibi a deo ꝓcessi. debet statim ad cantū diuine laudis animari: ꝛ ad sui verberationē ꝛ correctionē fortⁱ excitari. Boni em̄ ex acq̄sitione bonoꝝ ꝛ ꝓsideratione be neficioꝝ meli⁹ corrigunt: ꝛ ad exercēdū canticū diuine lau dis auidius animant. Un̄ in ps. dī. Laudabo nomē dei cū cantico ꝛ magnificabo euꝫ in laude. ij. Paral. xx. Statuit cantores dñi vt laudarent dñm. Istud aūt genus laudis summe inuenit in patria. Quia. ſ. sicut dicit Esaie. lj. Gau dium ꝛ letitia inuenietur in ea: gratiarū actio ꝛ vox laudis Isti em̄ laudēt dominū de adepta felicitate de tāgrata so cietate. de euitata penalitate de sui status securitate. Un̄ in ps. Apud te laus mea i ecclesia magna. Et alibi. In po pulo graui laudabo te. Tales tamē nō sunt multi diuites ꝛ potētes. q̄ q̄uis a deo receperint multa bona. ipsi tamen seruire dedignant: nec eius laudib⁹ occupant. Ptz in ma lis ecclesiasticis q̄ ad laudandū deū sunt instituti. ꝛ ad hoc bonis ecclesie ditati. Juxta illud. ſ. Esdre. iij. Steterūt sa cerdotes in ornatu suo vt laudarēt dñm ꝓ manus Dauid ipsi tamē bene recipiūt salaria ꝫ non faciunt seruitia. Be ne accipiūt ecclesie pensiones: ꝫ non exequunt dei lauda tiones. De istis dicit in ps. Non mortui laudabūt te dñe. neq; oēs q̄ descendunt in infernū. Et si vis cōpara tales mortuis: qui. ſ. non mouent: non loquent ꝛ fetent ꝛc. Sic isti non mouent per aliquā bonaꝝ occupationē nō loquū tur dei laudem ꝓ confessionē fetēt ꝓ infamie cōuersationē. Ad summe ptz in illis q̄ habēt tot beneficia: q̄ bñ veniūt ad eccliam nō vt deum laudēt sed vt distributiones habe ant. Similes bubonib⁹ q̄ ecclias frequētant nō tamē ꝓ deo laudādo: ꝫ ꝓpter oleum de lampadib⁹ comedēdo. De istis igit dicit Esaie. xxxviij. Nō infern⁹ cōfitebit tibi neq; mors laudabit te ꝛc. Non sic ergo: ꝫ laudēt dñm ꝓfidētes in dignitatib⁹. Celi inq̄t. Secdo dico ꝙ eū debēt laudare subiacētes aduersitatibus. Terra inq̄t. Terra em̄ dicit a tero teris: eo ꝙ ab oīnibus terat ꝛ conculcet: ꝛ ꝙ sub tritu ra ꝛ cōculcatione omniū animaliū immobiliter radicetur. Ista ergo significat illos q̄ tribulationib⁹ terunt: ꝛ qui ꝓ aduersitates a deo ꝛ a mūdo cōculcant: qui ꝓcerto debēt in stabilitate constantie manere: ꝛ deum laudare ꝛ glorifi re: ꝛ eius iusticiā cōmendare. Terra inq̄t ps. Laudate do minū de terra: draconesꝛ oīnes abyssi. Tympanū em̄ q̄to magis pcutit tāto magis sonat. Sic vere vir iustus quāto a deo magꝫ tribulat: tāto ap̄li⁹ exultat ꝛ laudat ps. Laudate eū in tympano ꝛ choro: laudate eū i cordis ꝛ organo. Ubi aduerte ꝙ de⁹ in tribulatiōe laudādus ē: qz ꝓ tribulationē

Caro mortificat. Nos ergo ꝓ tribulatōnē carnē mor
Uita rectificat. tificamus qđ notat in tympano qđ
Sermo dulcificat. fit de pellib⁹ animaliū mortuoꝝ: et
Deus glorificat. in ligno extendit ꝛ siccat: vt tandeꝫ pcussum altius modulet. Quia vere quāto caro amplius siccat ꝛ extendit tribulationib⁹ ꝛ miserijs huius mūdi: tā to a malis desideriꝫ amplius mortificat: ꝛ tāto ad sonuꝫ diuine laudis habiliꝝ inuenit ps. Sumite psalmū ꝛ date tympanū: psalteriū iocundū cuꝫ cythara. Itē ꝓ tribulatio nem vitā rectificam⁹: qđ notat in choro: quia in choro or dinatissime ꝓceditur ꝛ ibi dulciter decantat. Quia vere in choro fidelium debem⁹ vitā nostrā rectificare ꝛ ordinare: ꝛ dei laudē pariter resonare ps. Laudēt nomē eius in tym pano ꝛ choro: ꝛ psalterio psallāt ei. Item per tribulatiōeꝫ verba mitificam⁹ qđ ostendit cum dicit In cordis: q̄ quā to plus trabunt tāto dulcius sonare noscunt. Quia vere quāto homo ꝓ tribulationes amplius trabit: tanto ad lo quendū oranduꝫ ꝛ respondendū dulcis animat. Quia si cut dicit Prouerb. xviij. Cum obsecrationib⁹ loquit pau per ps. In decacordo psaltero psallam tibi. Item ꝓ tribu lationem deus glorificat. Constat em̄ ꝙ iustus q̄n videt se tribulatū cōuertit se ad deū laudandū: ꝛ ad suam iusticiaꝫ magnificādum: qđ ostendit in organo. Organū em̄ qđ tā gitur ꝛ pulsatur inferius: sonum reddit a parte superiori. Quia iustus cum dic inferius tribulationib⁹ tangitur. ad glorificādum supernam dei iusticiam superius excitatur. Unde. ij. Paralip. xxix. Steterunt leuite tenentes organa dauid. Per terram autē intelligunt illi qui in tribulationi bus deum laudant. Terra inquit. Unde Esaie. xxvj. Qui habitatis in puluere expgiscimini ꝛ laudate. Et in ps. dici tur. Paup ꝛ inops laudabunt nomen tuū. Tertio dico ꝙ debent ipm laudare penitētes cōuersi a sceleribus. Ma re inquit. De penitentib⁹ em̄ qui significant per mare dici tur in ps. Laudent illum celi ꝛ terra: mare ꝛ oīnia reptilia in eis. Per mare em̄ quod est amarū ꝛ in continuo motu. quod est etiam ſuipſius purgatiuum: intelligo penitētem qui est amarus per dolorem ꝛ contritionē. In motu per ti moris desitationē. Sui purgatiuus per verbalem locutio nem et confessionem. Iste ergo deum debet laudare sicut infirmus qui euasit infirmitatem: sicut captiuus qui eua sit captiuitatem: sicut obsessus qui euasit hostiū ferocita.

ctem. Isti ꝯ possunt dicere illud ps. Fortitudo mea ⁊ laus mea dñs: ⁊ factus est mihi in salutē. Mare ergo. Unde de mari. i. de viro penitēte dicit Esaie. xxiij. Glorificate dñm in insulis maris a finibus terre laudes audiū⁹ ⁊c. Patet igit quō deum debent laudare tria genera psonarum ⁊c.

De suis prauitatibus penitentes.
Mūdi aduersitatib⁹ subiacentes.
De suis magnis ꝓsperitatib⁹ gloriātes.

Et hec de laude diuina sufficiant quo ad p̄sens. Sed adhuc dico q̄ inuenit laus būana. Et ista vt cōmuniter est duplex. scilicet quedam vera. quedam falsa. Laus vera est illa qua laudant viri virtuosi. Laus falsa ē illa qua laudant viri vitiosi. De laude ergo bonorū notādum est q̄ merito debent laudari illi qui habent

Conscientie sinceritatē.
Amicitie stabilitatem.
Sapiētie subtilitatem.
Opulentie fugacitatē.

Laudabiles ergo sunt apud deū illi q̄ habent sinceritatez cōscientie. Uñ in ps. dī. Laudabunt oēs recti corde. Itē illi q̄ habēt amicicie stabilitatē Prouer. xxviij. Fidelis vir multū laudabit. Itē illi q̄ habent subtilitatē scientie ⁊ sapientie. vñ Eccl. xxxvij. Cū sapiēs implebit benedictionibus: ⁊ videntes illū laudabūt. Item illi q̄ habēt ptemptū seu fugacitatē opulentie. vnde Eccl. xxxj. Beat⁹ vir q̄ inuentus est sine macula: ⁊ q̄ post aurū non abijt: nec speravit in pecunie thesauris: q̄s est hic ⁊ laudabim⁹ eum. Ista quatuor membra nō ꝓsequor: ꝯ omitto gratia breuitatis.

De laude ꝺo malorū q̄ nō de bonis: ꝯ poti⁹ de malis ꝓsuerūt alios laudare. De q̄bus dī Eccl. xv. Non est speciosa laus in ore peccatoris. De q̄bus etiā in lib. de ꝓuerbijs philosophorū. Sit tibi tāturpe laudari a turpib⁹ ac si laudaris ob turpia. Possum⁹ notare ergo q̄ mali adulatores solēt et cōiter laudare tria genera hominū pctorū. videlicet

Exercentes crudelitatē.
Obtinentes formositatē.
Cupientes ꝓsperitatē.

De crudelitate exercētibus ptra: q: sicut auis nobilis ingis est cōmēdabilis q̄ magis rapit ⁊ grauat aues innocētes. Sic in mūdo ille magis reputat cōmendabilis ⁊ nobilis q̄ p rapinas magis infestat paupes ⁊ simplices indigentes. De hoc Prouerb. xxviij. Qui derelinquūt legem laudant impium. De speciositate contrārijs dī Eccl. xj. Non laudes virū in specie sua. De ꝓsperitatē cupientibus dicit in ps. Laudator peccatoris in desideriis anime sue iniqu⁹ bñdicit. Sufficiat de laudare.

Lazarus. Cum lazarus fuit ille

Quē mors ꝓstrauit.
Quē soror plorauit.
Quem xp̄s amauit.
Quem xp̄s vocauit.
Quē dñs suscitauit.
Quē postea recreauit.

Sicut hec oīa patēt Joh. xj. Possumus dicere q̄ p lazarū q̄ interpretat adiut⁹a dño: potest vir penitēs designari: q̄ ꝓ⁹ mo rit delinquēdo. quē soror. i. ecclesia sequit cōplorādo seu cōpatiendo: quē xp̄s amat ⁊ visitat gr̄am infundendo: quē xp̄s vocat ad pniam inuitando: quē xp̄s suscitat culpā remittēdo ⁊ aduitā gr̄e reducendo ⁊ quē tandē ipse pascit ⁊ recreat celi cōuiuiū concedendo. Et dicit adiut⁹ a dño. nō ex se nec ꝓ se ꝯ ex sola diuina gr̄a a vicijs resurgendo Jobis. xj Lazarus amicus noster dormit: eamus ⁊ a somno excitemus eum. Et Joh. xij. dicit. Ux in cena lazarus erat vnus ex discumbentibus.

Lectulus. Lectus.

Luz lectus est illud in q̄ boies dormiunt ⁊ q̄escāt. Hinc est q̄ p lectū pōt intelligi q̄cunq; requies siue bona fuerit siue mala. Nota ꝯ q̄ p lectulū pōt intelligi multiplex q̄etatio seu mora. Est. n. gr̄aliter loq̄ndo lect⁹ bon⁹ ⁊ lect⁹ malus. Lectus bon⁹ ē bona bitatio seu mora. Et ista ē triplex. s. Lect⁹

Interior q̄ est cōscientia.
Exterior q̄ est penitentia.
Superior q̄ est celi patria.

Prim⁹ lect⁹ est incipiētiū. Scd⁹ lect⁹ est ꝓficientiū. Tertius lect⁹ est ꝓficiētiū. Lectus cōscientie est lectus merorū. De quo Judic. xiij. Stetit iudith ante lectū suū orans cū lachrymis in silentio Lect⁹ pnie est lectus voluptatis. De quo dī in ps. Dñs opem ferat illi sup lectū voluptatis eius. Lectus celi est lect⁹ glorie ⁊ dulcoris. Uñ. ij. Paral. xvj. In ciuitate dauid posuerūt eū sup lectū suū plenū aromatib⁹ ⁊ vnguentis. De isto ergo triplici lectulo pōt dici cuilibet viro ꝓfecto illud Ezech. xxiij. Sedisti in lecto pulcerrimo: ⁊ mēsa ē ornata ante te. Ubi aduerte q̄ ibi fit mentio de isto triplici lecto videlicet

De lecto cōscientie cordialis.
De lecto penitentie virtualis.
De lecto opulentie supnalis.

Prim⁹ lectus est lect⁹ tranq̄llitatis. q̄ oñdit in verbo sedisti. Scd⁹ est lectus amenitatis. q̄ ostenditur in verbo pulcerrimo. Tertius est lectus fertilitatis q̄ ostendit in verbo ⁊ mensa ornata est ante te. Lectū ꝓscie dat mentis sessio quietudine. sedisti inq̄t. Lectū penitētie dat fletus lotio pulcritudine. In lecto inquit pulcerrimo. Lectū celi glorie dat dulcis potio plenitudine. Mensa inq̄t. Primo ꝯ dico q̄ ē lectus ꝓscientie: ⁊ iste ostendit cum dicit. Sedisti. Sedere enī signat quietē: q⁹ vere q̄n homo redit ad cōscīam suam: ⁊ dimittit tumultū cure ⁊ sollicitudinis tpalis: tūc pōt in requie ⁊ quiete esse. Lectus enī debet esse locus q̄etus ⁊ secretus: ⁊ a tumultu hoīm ⁊ animaliū sepatus. Sic vere lectus cōscientie debet esse secretus ⁊ q̄etus: ⁊ a tumultu sollicitudinis alienus ⁊ a turba malarū cogitationū totaliter segregatus. Sedisti inq̄t. Apes. n. sedent sup aluearia sua vt sugāt supfluitatē mellis. q̄d si nō facerēt exinde aranee generarent: ⁊ apes etiam morerent. Sic vere nos debem⁹ sedere ⁊ morari in alueari ⁊ in lecto ꝓscie nostre p iugē cōsiderationē ⁊ examinationē: ⁊ si sit ibi aliq̄ supfluitas alicuius male affectionis vel cogitationis: illam debemus expellere fugere ⁊ extrahere p ꝓfessionē ⁊ ptritionē: alīs gratia ibidem cōrūperet: aranea peccati mortalis facilē conciperet: ⁊ nos spūaliter morēremur. Sedisti inquit Esaie. xlvij. Sede tace ⁊ intra in tenebras. Sedere enī debem⁹ p mundi laboris abdicationē. Tacere debemus p mūdanoꝝ tumultuū denegationē. Intrare debem⁹ in tenebras cordis nostri p ꝓscie examinationē. Bene ꝯ dicit Prouerbio. xxj. Melius est sedere in angulo domatis q̄z cū muliere litigiosa. Iste est ꝯ lectus ꝓscie. vbi debet esse mētis q̄etudo. Sede inq̄t Marci. vij. Inuenit puellā sedentē sup lectū. Sed nota q̄ iste lect⁹ ꝓscie debet hīe tres ꝓprietates hm tres lectuli particulares cōditiones q̄ in lecto debēt eē Lectus enī debet esse Mūdus. Secretus. Fulgidus. Sic vere ꝓscientia debet esse lectus mūdus floridus siue fulgidus p innocentiā ⁊ puritatē. vñ Cant. j. Lectulus nr̄ floridus. Lectus secretus p humilitatē Job. xvij. In tenebris strauī lectulū meū. Lectus fulgidus p sapie claritatē. Uñ Hester. j. Lectuli q̄z aurei ⁊ argentei sup pauimentū erāt. Quia vere charissimi iuxta lectuluz ꝓscie debet esse lectulus puritatis: lectulus humilitatis. lectulus sublimitatis. Et sic bene dico q̄ est lectulus ꝓscie. Scd⁹ dico q̄ inuenit lect⁹ pnie. Et iste ostendit cū dī. In lecto pulcerrimo. Lectus enī tūc dī pulcer q̄n est bñ lotus interi⁹: ⁊ bñ pict⁹ exteri⁹: ⁊ q̄n est bñ q̄dratus ⁊ fact⁹ supius. Sic vere lect⁹ pnie pulcer dī. Quia interi⁹ est lot⁹ lachrymar lotura. De qua in ps. Laborauī in gemitu meo: lauabo p singulas noctes lectū meū lachrymis meis stratū meuz rigabo. Quia exteri⁹. s. in rubedine faciei verecūdie est pictura. Unde talis pōt dicere illud Prouer. vij. Intexui funib⁹ lectū meum strauī pictis tapetib⁹ ex egypto. Itē q̄ ibi dz esse q̄ttuor virtutū q̄dratura. Uñ iste est lectulus quē fecit sunamitis belyseo. iij. Reg. iij. Faciam⁹ inq̄t viro dei cenaculū ⁊ ponam⁹ in eo sellam cādelabrū: mēsam ⁊ lectulum. In cenaculo enī pnie debet eē iusticie rectitudo ista ē sella. Prudentie limpitudo: ista est cādelabrū. Clemētie plenitudo. ista est mensa. Patiētie q̄etudo: ista est lectulus pnie cum lectulis suis. Sed iste ꝓcerto est satis dur⁹ ad sustinendū Quia sicut dī Job. xxxiij. Increpat ꝓ dolorē in lectulo: et oīa ossa marcescere facit. Iste est igit lectus pulcerrim⁹. Pulcerrimo inq̄t. Uñ de pnia pōt dici illud ps. Confessio ⁊ pulcritudo in ꝓspectu ei⁹. Iste est ꝯ lect⁹ pnie. Tertio dico q̄ inuenit lect⁹ glorie: q̄ notat cū dicit mensa. Mēsa enī signat recreationē: satiationē ⁊ refectionē. Et ideo ꝓprie mensa signat quietē glorie paradisi vbi ꝓfecte satiabimur ⁊ reficiemur. Quia sicut dī in ps. Satiabor cū apparuerit gloria tua. Et ibi ꝓfecte delectabimur ⁊ nutriemur. Parasti in cōspectu meo mēsam. Et Job. vij. Consolabit me lectus meus. In isto enī dormiunt ⁊ quiescūt sancti post labores ⁊ miserias hui⁹ mūdi: quia amodo iaz dicit spūs vt requiescant a laboribus suis Apoc. xiij. Et in isto recreati

tur ꝛ satiāt paupes sbdti miseri ꝛ egeni. Quia sic dī Mat
thei. v. ꝛ Luce. vj. Beati q̄ nūc esuritis quia saturabimini
Et nota q̄ iste lectus habet tres lectulos. scilicet Lectulū
Clare cognitionis. Intellect⁹ vrmit in clara cognitōe.
Dulcis dilectionis. Affectus q̄escit in vera dilectione.
Fortis tuitionis. Memoria sedet in secura tuitione.
Est igit ibi lectulus pfecte cognitionis. Ūñ Gen. xlix. dici
tur. Oz israel q̄ interptat videns dūz colligit pedes suos
sup lectulū. Item ibi est lectulus pfecte dilectionis. vnde
Cant. iij. In lectulo meo p noctes q̄siui quē diligit anima
mea. Itē ibi est lectulus secure tuitionis. Quia sicut dicit
Cant. iij. Lectulum salomonis septuaginta fortes ambiūt
ex fortissimis israel. Et sic videt q̄ isti lectuli figurant in il
la figura p̄dicta. iiij. Reg. iiij. Faciam⁹ ei cenaculū ꝛ pona
mus in eo sellam candelabrū mēsam ꝛ lectulū. Per sellaz
em intelligit quietio seu tuitio securitatis. Per cādelabrū
intelligit cognitio vel intellectio luminositatis. Per men
sam intelligit refectio vel dilectio fraternitatis. Per lectu
lum vo intelligit pfolatio eterne felicitatis. Et sic ptz quō
est dare lectuz bonoris in celi gloria. lectū voloris in pria.
lectū nitoris in pscientia. Et sic patz quō lectus p̄t accipi
in bono significato. Adhuc dico q̄ lect⁹ p̄t accipi i ma
lo significato. Et sic dico q̄ triplex malus lectus. videlicet
Lectus carnalitatis. Prim⁹ lectus ē dilectio corpalis.
Lectus psperitatis. Scd̄s lect⁹ ē habitatio mūdialis.
Lectus aduersitatis. Terti⁹ lect⁹ ē hospitatio infernal.
Primus est lectus deliciarū. Scd̄s est lectus diuitiarū.
Tertius est lectus miseriarū. In lecto deliciarū vrmiunt
luxuriosi Et ō isto dī Eccl. xlj. Ne recipias mulierē alienā
neq̄ scruteris ancillā eius. neq̄ steteris ad lectuz eius. Et
iste lectus ꝑculdubio valde est imūdus. Iste est. n. Lect⁹
Puerorū. Iste em̄ lectus figurat. ij. Reg. xij. vbi dī.
Ribaldoz. Oz amon cubabat sup lectū suū infirmita
Infirmoz. tem simulās pre desiderio amoris thamar
sororis sue quā ad se cōuocauit atq̄ decepit ꝛ corrupit. Fi
gurat etiā iste lectus in holoferne. De quo dī Judic. xiij.
Oz holofernes iacebat in lecto nimia ebrietate sopit⁹. Et
dicit ibi. Oz dum in lecto sic vrmiret ipm Judith mulier
pulcerrima occidit. Sic vere charissimi loquēdo spūaliter
Illi q̄ in lecto carnalis voluptatis vrmiūt ꝛ q̄escunt. so
rores suas ꝛ alias xp̄ianas: ꝛ q̄nq̄ psanguineas ꝛ xp̄inq̄s
p luxuriam inficiūt ꝛ corrūpunt: dum vo talibus delectan
tur ab ipsis mulierib⁹ ꝛ in psona: ꝛ in corpe ꝛ in ania ꝛ in
rebus. insup ꝛ in fama ledunt ꝛ destruunt. Ideo ipsa ma
la mulier videt dicere. imo in psona ipsius dicit Prouer.
. vij. q̄ fatuo iuueni loquebat illa procax mulier dicēs. In
texui funib⁹ lectū meū. strauī pictis tapetibus ex egypto.
myrra aloe ꝛ cynamomo aspersi cubile meū. Veni inebrie
mur: cupitis amplexib⁹ nō est vir in domo sua ꝛc. Sequit
Statim eam sequit q̄si bos ductus ad victimā et nescit q̄
ad vincula stultus trahat. Iste est ꝑ lectus carnalitatis ꝛ
immūdicie. Deinde dico q̄ est lectus psperitatis ꝛ opu
lentie. Et iste est lectus in q̄ vrmiūt diuites huius mūdi. q̄
ꝑculdubio est valde suauis ꝛ mollis. Et aduerte q̄ iste est
Lectus tepidoz. De tepidis ꝛ pigris dī Prouer. xx.
Lectus Supboz. vj. Sicut vertit ostiū in cardine suo.
Lectus auaroz. sic piger in lecto suo. De lecto super
borū dī. iij. Reg. j. De lectulo sup quē ascendisti nō descē
des: ꝑ morte morieꝛ. De lecto vo auaroz dī. iij. Reg. iij.
Puer mortuus iacebat sup lectū suū. Per perū em̄ q̄ non
p̄t surgere de terra. intelligit auarus q̄ non p̄t dimittere
tpalia vel terrena. Et sic ꝑ ptz q̄ est lect⁹ psperitatis. Iste
lectus figurat. ij. Reg. iiij. vbi dī. q̄ dū rex israel vrmiret
sup lectū suū: ancilla ibi ostiaria obdormiuit: ꝛ intrauerūt
latrones q̄ eū occiderūt. Sic vere dū bō delectat ꝛ quiescit
in lecto mūdane psperitatis si ancilla q̄ custodit ostia sen
suum. si rō sopiat: tūc a latronib⁹. i. a demonib⁹ p tētatōes
occidit ꝛ necat. vñ. ij. Paral. xxiij. Occiderūt eū serui sui
in lecto suo. Iste est igit lectus psperitatis. Tertio dico
q̄ est lectus penalitatis. Et iste est lectus inferni vbi scz dā
nati finaliter sopiunt ꝛ sepeliunt: ꝛ vbi eternaliter hospi
tant. De quo potest dici illud Hester. vij. Reperit aman
super lectum corruisse. Et aduerte q̄ iste est Lectus
Durus. Lectus dico durus. Ūñ de illo p̄t dici illud
Obscurus. Deutero. iij. Monstrat lectus eius ferreus
Insecur⁹. Lectus etiā obscurus. vnde Job. xvij. In te
nebris strauī lectulū meū. Lectus insup no securus: q: scz
in isto lecto quisq̄s iacuerit moriet. Unde illud. ij. Paral.
. xxiij. Occiderūt eum serui sui in lecto suo. Et hec de lecto
sufficiant. Vide. ē. de accubare ꝛ de Jacere ꝛ Dormire ꝛc.

Ledere. Nota q̄ ledere. grauare. nocere. ꝛ offen
dere ꝑ eodē supponūt. Et notabis q̄ in
scriptura inuenitur multiplex lesio. videlicet Lesio
Contritionis. Ledit em̄ penitēs qñ cōterit: q:. s. con
Correctionis. tritio ledit ꝛ pungit cor hominis peni
Uexationis. tentis qñ se deū p̄cipit offendisse Eccl.
Corruptionis. xlij. Paup aūt lesus tacebit. Paup est
Et dānationis. penitēs ꝛ pritus. qui. s. se ꝑsiderat ni
hil boni habere: ꝑ oīa p̄didisse. Itē ledit delinquēs quā
do corrigit. ꝑ ista est bona lesio. Sicut em̄ medicus leden
do sanat: sic deus vel p̄latus corrigendo saluat. Ista tñ le
sio debet esse tpata: q: nullus dz excedere corrigēdo Eccl.
xxxij. Si est tibi seruus fidelis sit tibi quasi ania tua: quasi
fratr̄ sic eū tracta. si leseris eum iniuste in fugam puertet
Ledit indigens qñ p̄cutit. s. p vexationē ꝛ tribulationem
tēporalē: ꝛ talis lesio ꝓbibet tyrannis: q̄uis sicut leo dele
ctatur mordēdo: sic ille ledendo Apoc. ix. Preceptū est il
lis ne lederent fenū terre. Et Apoc. vj. Uinū ꝛ oleū ne lese
ris. Figura de leone. iij. Reg. xiij. de quo dicit. Non come
dit leo de cadauere: nec lesit asinū. Innocēs em̄ sicut non
ledit: ita nec debet ledi Gen. xxvj. Nihil tuoz attigim⁹ nec
fecimus aliquid q̄d lederet te. Qñ tamē paupes taliter le
dunt ꝛ grauant patiētiam hīe tenent. Juxta illud Sap.
. xviij. Qui ledebant gratias agebant. Et ad deū tūc recur
rere iubent Exo. xxij. Uidue ꝛ pupillo non nocebis: si lese
ris vociferabunt ad me: ꝛ ego exaudiam eos. Itē leditur
p̄bstilens. i. peccator qñ corrūpit: seu qñ vincit: hoc ē di
ctu: qñ dyabolus p tentationē ipm ledit: ꝛ qñ peccato con
sentiendo culpe lesionē incurrit. Ista em̄ est pestifera lesio
qua. s. ania ledit hostis tentatione. dei offensione. vana lo
cutione: falsa deceptione. Dico hostis tētatione nisi. s. de⁹
eum defendat. Juxta illud Exo. xij. Non sinet dñs domof
vestras ingredi angelū p̄cussorem ꝛ ledere. Dei etiā offen
sione: de qua dicit Prouerb. viij. Qui aūt in me peccaue
rit ledet animā suā. Falsa seu vana locutiōe. de qua Eccl.
xx. Qui multis vtit verbis ledit animā suam. Falsa insu
per deceptione: de qua Apl's gloriat neminē offendisse di
cens. ij. Cor. vij. Neminē lesimus neminē circūuenimus
ꝛc. Ista ē ergo lesio culpe. de qua dicit Dañ. vj. Oz daniel
eductus de lacu leonū nulla lesio inuēta est in eo. Item le
ditur moriēs qñ deprimit. s. p damnationē eternam: de q̄
lesione dicit Sap. xj. Deo non ē impossibile immittere pec
catoribus noui generis ira plenas ꝛ ignotas bestias: aut
vaporem igneū spirantes: aut odorem fumi ꝑferētes. aut
horridas ab oculis scintillas emittentes: quaz nō solū le
sura p̄t illos exterminare: ꝑ etiā ꝛ aspectus p timorē occi
dere. Ista est ꝑ lesura damnationis q̄ in scriptura dicitur
mors secūda. a qua. s. boni nō ledunt Apoc. ij. Qui vicerit
nō ledet a morte secūda. Et a qua tñmō damnati p̄cutiū
tur ꝛ puniunt Apoc. ix. vbi de locustis. i. demonib⁹ prece
ptum est q̄ nō lederēt nisi tantūmodo homines q̄ non ha
bebant signum dei in frontib⁹ eoz. Signū dei est signum
gratie vel gloie: quo signo filij regis christi. a filijs sathane
distinguunt. Filij em̄ regis sathane istud signū nō habent
Sic ergo patet quomō lesio multipliciter sumitur in scri
ptura. Omisi ponere exempla naturalia ꝛ materiaz ꝓlon
gare: quia pauce sunt auctoritates vocales. Sed vide in
titulis synonimis. scilicet vbi Mordere. Percutere. Scin
dere ꝛ similia.

Leena. Cum leena sit femella leonis et sit animal
supbum: crudele adulterū: quia. s. fornica
tur cum pardo: ꝛ in pariēdo est defectiuū: quia si in p̄mo
anno pariat sex catulos: deinceps semp parit vnū diminu
endo: ita q̄ certo anno nō parit nisi vnū ꝛ tunc penitus ste
rilescit. Potest dici q̄ talis leena significat leonū. i. p̄cipū
consiliarios ꝛ fautores. ipsi vt videt quasi matrimoniali
ter copulatos: qui. s. sunt vt cōmuniter crudeles. supbi for
nicarij ꝛ adulteri. ꝛ in bonis fetibus. id ē. opibus defectiui

Dañ.vij. Ecce quatuor bestie quarũ prima erat quasi leena ⁊c. Expone figuram Job.x. Propter superbiam quasi leenam capies me ⁊c. Non prosequor. Vide infra vbi agitur de leone ⁊c.

Legatus. Legatio. Legare qñq; sumit̃ p dare seu p assignare. Et sic accipit̃ in materia legatorũ in iure q̃ alio modo possunt dici fidei cõmissa. qñq; vo sumit̃ p mittere vel mandare. nunciare vel intimare. Et sic legatus idẽ est qđ cõmissari⁹ vl nũci⁹. p aliq̃ negocio destinat⁹ aut missus De primo nihil. De scõo pat̃. Nõbo igit̃ q̃ i scptura repit̃

Legatio desup veniẽs.
Legatio pñtis subueniẽs.
Legatio mũdo proueniẽs.

Prima ẽ legatio summi mediatoris. i. xpi. qui. s. sicut legatus fidelis a summo imperatore deo patre ⁊ a senatu paradisi fuit missus in mundũ pro redẽptionis humane negocio ptractando. De q̃ Dic. xlix. Auditũ audiui a domino ⁊ legatus ad gentes missus sum. Verũtamẽ iudei apud quos iste functus fuit legationis officio. nõ se habuerũt erga eũ sicut erga legatũ. De iure eñ gentiũ legati a principio fuerunt inuiolabiles licebat eñ ipsis libere ire ⁊ redire etiam apud hostes ⁊ negocium pro quo ibant pficere vel tractare: nec alicui q̃ntũcũq; hosti licebat eos aliq̃liter violare. quinimo si ledebant vl violabant. sic cõta iuris naturę violatores illos iusto bello poterant tam dij q̃ homines impugnare: sicut de populo fidenarum ⁊ columnio veienti rege qui occiderũt romanorum legatos. dicit Tytus liuius lib. iij. Ab vrbe condita q̃ romani legatis occisis statuas ad ppetuum honorem fecerunt ⁊ erexerunt ⁊ contra p̃dictos hostes pugnauerunt ⁊ deuicerũt: ⁊ nefandũ regez q̃ legatos occidi iusserat dijs iubẽtibus occiderũt. vnde Cornelius cossus. al's Cornel⁹ cotta. q̃ cõtra regem columniũ singulari certamie dimicauit tunc legitur hoc dixisse. Hiccine est inq̃t raptor fedens humani. violatorq; gentium iuris: iam ego hanc mactatã victimam (si modo sancti quicq̃ in terris dei esse volunt) legatorũ manibus. id ẽ. animabus dabo. Sicvere fecerunt iudei xp̃o dei patris legato. ipsum eñ violauerũt ⁊ occiderunt ꝓpter qđ postea perierũt. Ipsi vo legato statuerunt imaginem deo ordinante ⁊ cultuz fidei ꝓpagante. post ereti fuerũt de infidelitate. ergo contra istum legatum cõmissa potuerunt ipsi iudei dicere illud Abd. Auditum audiui mus a domino: ⁊ legatum ad gentes misit surgite ⁊ cõsurgamus aduersus eum in p̃lium. Ista fuit ergo legatio xp̃i mediatoris. Secũda est legatio boni p̃dicatoris. Predicator eñ legatus dicit̃ eo q̃ ad reducendũ populũ ad dominũ ad ipsos mittit̃. causamq; dei apud homines tractare ⁊ agere comprobat̃: sicut Paulus apostolus de. seipso dicit. ij. Cor. v. Posuit inquit deus in nobis verbũ conciliationis: pro xp̃o legatione fungimur tanq̃ deo exhortante p nos. Tertia est legatio docti intercessoris. Vtile est eñ ⁊ puenit reipublice q̃ tpaliter mittant̃ legati: qui. s. negocia dominoz suoz fideliter faciant discordes pacificent ⁊ reconcilient: ⁊ qui potestatẽ s. bi cõmissam aliqualiter nõ excedant. Et si vis nota q̃ legatus debet habere

Auctoritatem.
Fidelitatem.
Sagacitatem.
Strenuitatem.
Benignitatẽ.
Securitatem.

Primo igit̃ dico q̃ legatus debet habere auctoritatẽ seu potestatẽ. scz a superiore: quia certa ⁊ limitata potestas ⁊ commissio sibi dat̃ sicut videmus in legatis missis a papa: ⁊ maxime in cardinalibus ⁊ alijs missis a latere: quia scz in finibus sibi destinatis obtinet vices pape. Merui. n. ꝓcedentes a cerebro p totum corpus mittunt̃ ⁊ sensum ⁊ motũ in virtute spũs anialis quo a cerebro deferũt ⁊ operant̃. Ipsoz eñ potestas a capite ⁊ a cerebro ꝓcedit: que tandem p totum corpus incedit: ⁊ sensum ⁊ motũ tribuit ⁊ concedit. De fulminibus etiam dicit Plinius q̃ illa que sunt virtuosa ⁊ significatia a terris altis ⁊ certis locis ⁊ veris syderibus ꝓcedunt. Illa aũt que aliunde vtpote a nubibus ⁊ aeris inflamationibus veniunt bruta ⁊ muta sunt ⁊ potestatẽ significatiuã aliquã non ostendũt. Reuera boni p̃lati sunt sicut nerui i corpore: ⁊ sicut fulmina in etbere Illa eñ a capite⁊ a stella mittunt̃. Isti vo a capitaneis ⁊ stelleis hominib⁹. s. rege vel papa ad partes alias destinãtur. Illa habent potestatẽ a suis principijs originalibus. Isti habent a suis p̃latis ⁊ p̃cipibus cõmunitatib⁹ etiam ⁊ senatibus. Illa aũt que a certis nõ ꝓcedunt p̃cipijs nichil valent sic nec isti nisi a veris dominis ꝓcesserint tanq̃ bruti ⁊ muti meritoviribus omnibus carent. Breuiter ergo dico q̃ talibus necessaria est auctoritas: ⁊ hoc quia nõ esse. ẽ virtute alterius opant̃. Itẽ quia (q̃ al's esset impossibile) necesse est q̃ honorentur ⁊ timeant̃. Judei appellati sunt a romanis amici socij ⁊ fratres: ⁊ susceperũt legatos symonis gloriose. Igit̃ dico q̃ legat⁹ debet habere potestatem ⁊ auctoritatẽ. Scõo dico q̃ debet habere veritatem ⁊ fidelitatẽ. Debet eñ legatus esse fidelissim⁹ domino suo. mandatũ eius facere vel seruare ⁊ vtilitatẽ ipsius ꝓcurare: ⁊ officium sibi traditũ legitime exercere. Sanguis. n. q̃ ab epate venit debet esse purus ⁊ mũdus: quia. s. si corruptus fuerit vel infectus. mẽbra procerto non nutrit: ẽ ipsa potius inficit ⁊ corrũpit: sicut patz in lepr̃osis. Sic vere ille q̃ ad exercendũ legationis officium mittit̃. purus. sanctus. fidelis. innocẽs ⁊ sincerus esse tenet̃. Quia reuera si ꝓditione. rapina. auaricia vel deceptione corruptus fuerit illos ad quos delegat̃ non nutriet aut iuuabit: sed potius inficiet ⁊ grauabit: ⁊ etiam decipiet ⁊ fraudabit. Istud videmus de multis malis cõmissarijs vel legatis: qui. s. corrupti auaricia: infidelitatẽ non verenẽ committere partes ad quas mittunt̃ deciperet se et suos dominos diffamare ꝓpium lucrum q̃rere et de vtilitate partium non curare. Quod etiam potest allegare contra males p̃latos. qui scz infidelit̃r dispensant bona sibi commissa ⁊c. ⁊ tamen scriptum est q̃ iam querit̃ inter dispensatores vt fidelis quis inueniat̃. j. Cor. iiij. Et tales sunt legati egyptij de quibus dicit̃ in ps. Veniẽt legati ex egypto. etbiopia p̃ueniet manus eius deo. Egyptus eñ interp̃tat̃ angustia. etbiopia interp̃tat̃ caligo vel tenebre. Tales. n. legati veniũt ex egypto. ad est. ex angustia vel peccato inq̃ntum se legatio ip̃orum tendit ex populi p̃iudicio seu damno. Etbiopia arida ⁊ combusta q̃ tenebrosa ⁊ obscura diligit. i. auaricia man⁹ eorũ deo p̃ueniet. Hoc est dictu. Citius et p̃iusq̃ deus ad eos venit inquantũ. s. iniquissima mens eorũ. auaricia deo preponit ⁊ in obscuro ⁊ secreto munera colligit atq; ambit deum ipsum. Etbiopie. i. lucro ⁊ auaricie ⁊ postponit. De infidelitate. n. cuiusdam legati audiui q̃ cum rex anglie et francie mississent quendam nobilem virũ vt pro vtroq; in quadam nobili ciuitate senascalci vel p̃sidis officiũ exerceret. ciuitas vo voluit q̃ añ ingressum ciuitatis faceret aliq̃ iuramẽta sicut solitũ fuerat ab antiquo q̃ miserũt ad ip̃m quẽdam ciuẽ de maioribꝰ suis q̃ omnino volebat vt senascalcus ille non reciperet̃: ẽ magis gratia inter regẽ ⁊ populũ oriret̃. Iste igit̃ infidelis legatus q̃ populi verba adrectorẽ ⁊ ecõuerso fideliter referre debebat: omnia puerilit ⁊ durissimas responsiones ppli ad iudicẽ retulit. ⁊ iudicis ad ppl̃m reportauit: cũ tamẽ biniciade vba pacifica ⁊ pcorda mandarẽtur. Cuz vo bis non obstantib⁹ iudex fuisset in ciuitatẽ recept⁹: ⁊ inq̃sita veritate illius legati falsitatẽ ⁊ nequiciã reperisset: fecit eũ interfici voloze. Tales legati fuerũt illi quos Josue misit ad terram explorandũ q̃. s. veritati cõtraria reportarũt: ppl̃mq; turbauerũt ⁊ murmurare fecerũt. ꝓpter qđ tam ipsi q̃ alij iraz dei incurrerũt. sicut ponit Numeri. xiij. ⁊ deinceps. Non sic q̃. ẽ sit legat⁹ fidelis: q; sicut dicit Prouerb. xiij. Nucius impij cadet in malũ: legat⁹ fidelis sanitas. Legati eñ fideles fuerũt illi de q̃bus narrat Salustius ⁊ Valerius Maximus li. v. ca. vj. Oz cum inter duas nobilissimas ciuitates cyrenẽ ⁊ cartaginẽ esset dissensio de limitib⁹ agroz suorũ ꝓpter qđ sepi⁹ inuicẽ p̃liassent. tandẽ voluerũt q̃ vtraq; ciuitas certa die suos legatos mitteret: q̃libet de sua ciuitate ad alterius ciuitatẽ: ⁊ q̃ locus vbi legati sibinuicẽ obuiarẽt esset limes ⁊ terminus duoz regnoz seu impioz suoz. Carthaginen. ẽ pbilenos fratres ꝓ se legatos miserũt. q̃ taliter acceleraverũt ⁊ itineraverũt iter q̃ multo vltra medietatem itineris legatis cirenẽsibus occurrerũt. q̃ videtes se esse p̃uentos ⁊ mortẽ plusq̃ verecũdiã eligẽtes. nouã sponsionẽ carthaginẽsibus obtulerũt q̃. s. ipsi carthaginen. in quocũq; loco vellẽt fines imperij sui ponerẽt. ita tamẽ q̃ viui obrui in eodem loco statim deberẽt. Vel q̃ ipsi cirenen. sub eadẽ conditione vbi vellent sui regni terminos assignarẽt. mortẽq;

ptinus sustineret. Philemi g̃ conditione ꝓbata. ppũ sui z sue reipublice vtilitatẽ vite ꝓprie ptulerũt. Propter qđ carthagineses aras ipsis duob⁹ fratrib⁹ in ipsis arenis libicis in honorẽ ppetuũ z in facti memoriã erexerũt: que. s. adhuc arene philenoꝝ vocant. Bene igit legit de fidelitate legati Prouerb. xxv. q̃ sicut frigus nivis in die messis. sic z legatus fidelis animã illius q̃ misit ipm recreare facit. Habeat g̃ legatus fidelitatẽ z veritatẽ. Tertio dico q̃ debet habere caritatẽ z sagacitatẽ. Ille. n. qui ꝓ arduis negocijs ad ꝓgrina loca mittit prudẽs cautus q̃ diligens esse tenet. Nam si stultus aut fatu⁹ apparet: nunq̃ bñ negocij expediret. vñ Prouerb. xxvj. dicit. Qui claudus ẽ pedibus z iniq̃tatẽ bibẽs q̃ mittit verba sua ꝓ nuncij stultum. Prudẽter g̃ egerũt illi scipionis legati. qui ꝓ hostiũ exercitum trãsmissi. recto q̃ tramite sine deuiatione trasire debẽrẽt. vnũ de equis suis ex industria soluerũt. quẽ fugiẽtẽ p castra vbilibet insequẽtes totam potestatẽ hostiũ explorauerũt. z sub sequele velamine cognouerũt. sicut ponit Tytus liuius de bello punico. Prudẽter etiam egit brut⁹ ille missus z legat⁹ cũ tarq̃ni regis filijs apud delphos: qui audiẽs appollinis responsum q̃ ille legatoꝝ ullo⁹ q̃ primus oscularet matrẽ suam. in vbe romana dominio potiret. ꝓ misit se cadere occasione capitis z cadẽdo terram oscul⁹ tus est que est mr̃ oim generalis. Sicq̃ factũ est q̃ post expulsis tarq̃nis ꝓter Lucrecie mortẽ fact⁹ fuit rome ꝓsul vt ponit Tytus liui⁹ lib. j. ab vbe cõdita. Prudẽtes vo et non stulti debẽt ad legationẽ mitti vt prudẽter possint que agẽda sunt vel dissimulãda opari Matth. xviij. Ecce ego mitto ad vos ꝓphas z sapiẽtes z scribas ꝛc. quasi diceret. Sapiẽtes z prudẽtes mittẽdi sunt z nõ alij. Habeat ergo legat⁹ prudẽtiam z sagacitatẽ. Quarto habeat legatus audaciam z strenuitatẽ. Constat em̃ q̃ legat⁹ vbicũq̃ sit debet audacter agere z in oĩbus negociuz sibi cõmissum vel verbo vel facto executioni mandare. Ñ de romanis legit apud Tytũ liuiũ de bello punico q̃ cuz Hanibal imperator carthagineñ. vt penoꝝ obsideret ciuitatẽ saguntiũ cõfederatã z sociaz romanoꝝ. romaniq̃ mississent ad ipm hanibal fedus denũciando vt desisteret. ipe vo q̃ tũc actualiter obsidebat saguntiũ dictos legatos ab aspectu suo z ne venirẽt ad eũ expulit ꝓter qđ ipsi romani legati tranato mari se carthaginẽ transtulissent: post verba plurima in senatu carthagineñ. habita. vnus ex legatis romanis hec verba constanti audacia plicato gremio intulit. Hoc in q̃t gremio vel pacem vel bellũ attulim⁹: qđ volueritis eligatis. Et cũ respondisset senatus carthagineñ. qđ volueritis detis nobis. Tunc legatus roman⁹ expanso gremio dixit eis. Qz nomine senat⁹ populiq̃ romani bellũ penis z carthaginẽsibus indicaret: q̃ responderũt: bellũ se grato animo recipe: ipamq̃ tali ac tãto animo ꝓsecuturos quo animo recepissent. Igit ad hoc applico q̃ legat⁹ debet esse audax nihilq̃ debet metuere: dum tamẽ formã mandati sui non excesserit. nec iniuste voluerit qđ patrare. Aduerte tñ q̃ q̃ dam sunt nũcij vel legati q̃ tanta supbia repleti sunt z tantũ confidũt in suoꝝ potentia dominioꝝ q̃ qñ veniũt ad locum vel ꝓuinciam destinatã: tantã audaciam induunt q̃ omissa oĩ modestia tẽperatura: ad multa z iusta impertinentia vel iniqua ꝓrumpere non formidant. Non em̃ seruant modũ in audacia. quinimo naturã exuunt legatoꝝ z formã induũt tyrannoꝝ. sicut de illis legatis narrat Justinus. q̃ cũ a rege potentissimo ad regẽ paruũ sibi subditum missi fuissent ꝓ tributo petendo vel alio negocio ptractando. ipsi tamẽ modũ aut tpantiã nõ habẽtes nõ solũ tributũ petierũt. ymmo habere filias z nepotes regis illius ad explendã suã libidinẽ voluerũt. Rex g̃ iuuẽculos quosdã ad similitudinẽ mulierũ ornauit. ipsisq̃ legatis fatuis z ꝓteruis tanq̃ iuuẽculas ꝓ eos postulatas ad libidinẽ obtulit. Prefati aũt iuuẽculi ex ordinatione regis ipsos legatos fatuos occiderũt: q̃n ipsis tanq̃ femĩab⁹ indicere voluerunt libidinẽ. Talis g̃ audacia excessiua legatis oĩbus ꝓhibẽt: quia si debitas metas excesserint non audacia sed stulticia iudicat. Habeat g̃ legat⁹ audaciam z strenuitatẽ. exẽplo pauli q̃ etiã in cathena posit⁹ cuz audacia nomẽ xpi nõ cessabat annũciare et potestatẽ dñi ꝓdicare dicens Eph. vj. Vt mihi sermo cuz fiducia notũ facere euãgelij

ministeriũ ꝓ quo legatione fungor in cathena ista: ita vt in ipsa audeam ꝓut oportet me loqui. Habeat igit legat⁹ audaciam z strenuitatẽ. Quinto dico q̃ legatus debet habere modestiã z benignitatẽ. Ad legatos. n. spectat q̃ sint

Humiles, Benigni. Eloquẽtes, Affabiles. Et discreti.

Et potissime istud ptinet ad legatos q̃ mittunt a papa vel altero ꝓ pace inter aliq̃s reformanda: qui. s. ꝓ ceteris debẽt affabilitatẽ z benitatẽ ptendere. vt partes possint ad pcordiã reuocare. Narrat. n. Solinus q̃ in affrica circa templũ amonis ẽ fons q̃ virtutẽ mirabilẽ habet ad cõglutinãdũ z ꝓsolidãdũ. Cineres em̃ arenas z lapillos vnit: z in vnũ corpus ꝓglutinat atq̃ iungit. Sic vere debet esse legat⁹ q̃ vadit ꝓ pace. Virtutis em̃ debet esse benignissime z affabilissime: vt. s. possit ꝓtrarios z diuersos: z ex toto abinuicẽ separatos adinuicẽ cõglutinare. z ꝓ pacẽ z concordiã in vnũ corpus. i. in vnitatẽ z amicitiam federare. j. Machab. ix. ca. Misit Jonathas legatos componere pacẽ. Istud tamẽ est cõtra multos legatos q̃ non sunt apti nati cõtrarios cõcordare: ꝙ cõcordes abinuicẽ discordare: q̃ sc̃z ita sunt duri impij vel crudeles q̃ illos ad q̃s mittunt magis solent ad iracũdiam ꝓuocare q̃ ab iniurijs reuocare. Istud potissime videm⁹ in legatis z cõmissarijs quos mittũt ad ptes extraneas rex z papa. Isti em̃ qñ videt se esse longe a curia: z cõsiderant q̃ eoꝝ mala opa non poterũt ꝓ dominos suos cito sciri. in rapinã z furiam efferunt: z ꝓ pecunijs cõgregãdis cõtra paupes debachant. Similes neruis q̃ sunt in humano corpe. qui sc̃z a capite z cerebro mittunt ꝓ mẽbra corpis vniuersa. Sed reuera isti quãto sunt magis ꝓpinq̃ cerebro sensui originali ꝓncipio siue loco meliores inueniunt. Ñ vo longi⁹ recedunt a capite: z ad remotiores ptes corpis differunt tãto peiores efficiunt. Sic ꝓculdubio tales quanto sunt in partib⁹ plus ꝓpinq̃s tanto min⁹ exequunt opa sue cupiditatis z malicie. Quãto vo in longinq̃oz partib⁹ fuerint. tanto latius sue cupide neq̃cie opa multiplicant et se exponũt duris opibus atq̃ factis crudelib⁹ z iniq̃s Esaie lvij. Misisti legatos tuos ꝓcul z humiliata es vsq̃ ad inferos. Et z subditi de talib⁹ possint dicẽ illud Hester. xiij. Durissima nos opprimit seruitute: z volũt delere hereditatẽ tuam ꝛc. Non sic debet esse bon⁹ legat⁹. imo ꝓcerto debet esse dulcis tractabilis z benign⁹: vt sic possit corda partium frangere: z ad pacis remedium reuocare. Ad hoc. n. ꝓncipaliter mittunt vt eorum opera z industria pax z cõcordia reformẽt. ꝓmo Machabeoꝝ. ix. Jonathas misit legatos componere pacem. Et Luc. xiij. de illo rege q̃ mittens legationez rogat ea q̃ pacis sunt vbi oñdit de legato auctoritas papalis seu regalis q̃ istum dirigit. Humilitas mentalis q̃ ꝓces porrigit. sedulitas penalis cui iste se subiugit: tranq̃llitas seu vtilitas finalis quã supplex exigit z trãsigit. Auctoritati est obiendũ. Mittens. Sedulitati cõpatiendũ. Legationem. Humilitati est consentiendũ. Rogat Tranq̃llitate seu vtilitati est annuẽdum. Que pacis sunt

Mittẽte nihil nobilius. Legato nihil sedulius. Rogante nihil humilius. Pace vo seu cõpositõe nihil vtilius.

Prosequere si vis de Auctoritate. Sedulitate. Humilitate z Utilitate seu necessitate. Et vide in titulis de Mittere z Rogare. z hic de legatione: de nuncio z de pace. Patet g̃ q̃ legat⁹ debet hic modestiã z benignitatẽ. Sexto dico q̃ debet hic fiduciã z securitatẽ. Fideliter em̃ z secure debet legatus vbiq̃ incedere z de nullo ꝓiudicium aut damnũ aliq̃d sustinere. Istud em̃ fuit a principio ius gentium: sicut supius in primo fuit dictũ. Sicut em̃ ponit Solinus alique gentes fuerũt in septẽtrione dicte arumphe: q̃ fructib⁹ arboꝝ viuebant: crines taz mares q̃ femine tondebant neminem ledere volebãt: g̃ in pace z in quiete viuebant. Isti g̃ sacri reputabant: ipsosq̃ ledere aut tangere nephas etiã a ferocib⁹ nationib⁹ reputabatur. q̃nimmo q̃cunq̃ periculũ metuebat: si ad ipsos fugerat tutus erat: ac si templo vl̃ asilo tegeret: qz. s. illucipos insequi verebat. Talis ergo opinio fuit antiq̃tus de legatis: qui. s. tanq̃ missi ꝓ vtilitate vniuersali reputati fuerũt sacri: quapropter nulli licui ipsos tangere nec qbuscũq̃ in iurijs violare: z sic secure z tute ire licuit z redire. Ñ de terra de qua natus sum gallicanũ ꝓuerbiũ est cõmune. in

quo dicit q̄ nūcius non merek nec bonū audire nec malū bie. Messags ne voit nebien anoir ne mal ouoir. Et sic dico q̄ iste oz bie fiduciā ⁊ securitatē: q.s. nō debet offendi quomodolibet seu ledi Ecci. vij. Non ledas seruum in veritate operantē. Sic ergo patet quomō legati debēt habere sex conditiones predictas. videlicet Auctoritatē. Fidelitatē. Sagacitatem. Stremuitatē. Benignitatē. Securitatē. Et hec sufficiant de legato. Concorda melius si potes vel vocaliter vel realiter: q: pauce sunt in biblia de legato auctoritates. Vide de Nuncio ⁊ de Mittere ⁊ similibus.

Legio. Nota q̄ legio idem est qđ lecta vel electa. societas vel congregatio: quia. s. antiquit? milites eligebant̄: ⁊ electi p̄ societates distinguebant̄: ita q̄ societas ser milia sexcentos sexagintasex continēs legio dicebat̄. Et potest dici q̄ inuenit̄ legio Angelorū. Hominū atq; Demonū: sed nihil ad p̄sens. Vide vbi Societas. Congregatio. Multitudo ⁊c. Pauciſſime em̄ sunt auctoritates. De angelis em̄ dicit dñs Math. xxvj. Oz pater suus poterat sibi dare plus q̄ duodecim legiones angelorū. De legione hominū dicit. ij. Regū. xv. q̄ Dauid habebat secum legiones celethi atq; phelethi. De legione vo demonum dicitur Marci. v. ⁊ Luce. viij. q̄ demonij dixit q̄ vocabat̄ legio. Multi em̄ inq̄t sumus ⁊c. Sufficit.

Legere. Nota q̄ p̄m q̄ sunt diuersi libri. diuersē ⁊ varie sūt lecture. Inuenit̄ n. i. scptura

Liber celestis excellentie.
Liber patentis cōtinētie.
Liber fulgentis sapientie.
Liber latētis conscientie.

Primus est liber diuine nature in q̄ legūt agmina sanctorū. Scōs est liber omnis creature in q̄ legit grex philosophorū. Tertius est liber diuine scripture in quo legunt caterue doctorū. Quartus vo est liber mētalis clausure in quo legit copia iustorū. Primus legit̄ ad admirandum Scōs legit̄ ad delectandū. Tertius legit̄ ad dirigendum. Quartus vo legit̄ ad corrigendū. Dico ergo primo q̄ legendus est liber diuine nature vt in ipso semp admiremur Sicut em̄ videm? q̄ pueri licet nihil intelligant admirant̄ tamē ⁊ libenter respiciunt pulcros libros: ⁊ ipsas pulcras imagines ⁊ figuras. Sic revera licet liber diuie essentie sit nobis ignotus: ita q̄ illas p̄fundissimas rerū naturas que ibidē ab eterno sunt scripte non possum? intēligere vel legere. ipsum tamē ⁊ imagines rerū in ipso refulgētes merito possum? admirari ⁊ in ip̄m mētaliter speculari. Iste. n. est liber ille signat? de quo dicit Esaie. xxix. Visio inq̄t omniū sicut verba libri signati: quē cum dederint sciēti lras dicent ei lege: ⁊ respondebit non possum. signatus est em̄. Et dabit̄ liber nesciēti lras ⁊ dicet lege: ⁊ respondebit. Nescio lras. Et vere signatus est nobis p̄ tpe vite hui? mirabilis liber iste: ita q̄ non est dare aut sciētificū aut ignarū qui possit legere q̄ sunt ibi. Cum em̄ liber iste sit liber volūtarius: quia. s. iste non legit̄ nisi quantū voluerit ⁊ exhibuerit se legendū. constat q̄ serui sancti ⁊ angeli ip̄m legunt et eum essentialiter intuent̄. ⁊ quāto plus respiciūt tāto plus mirant̄. Ibi em̄ legunt, p̄cessum ⁊ emanationē personaꝝ: ydeas ⁊ exemplaria creaturarū: p̄destinationes iustorū: repudiationes reproborū: p̄fidiam iudeorū ⁊c. Multa nimis p̄ paucas lras legerat ibi Paulus raptus vsq; ad tertium celū: q̄ tamē audiuit ibi arcana verba q̄ non licēt homini loqui. Iste est em̄ liber signatus sigillis septem sicut dicit Apoc. v. Quia. s. omnia secreta septē mūdi etatū: septē planetarū: septē dierū in eo sunt signata ⁊ a nobis abscondita vel velata Dañ. v. Ingressi sunt sapiētes regis ⁊ non potuerunt nec nisi scripturā legere: nec interp̄tationē indicare. Legēdus est ergo liber diuine nature vt in ipso sp admiremur. Scōo dico q̄ legēdus est liber mūdi creature vt in ipso valde delectemur. Res em̄ create seu creature mūdi sunt liber in q̄ deus depinxit ⁊ descripsit bonitatē sapiētiam ⁊ potentiā suam. Quia. s. sicut dicit Roz. j. Inuisibilia em̄ dei p̄ ea q̄ facta sunt intellecta ꝓspiciunt̄ sempiterna quoq; ei? virtus ⁊ diuinitas. In isto libro legerāt phi ⁊ intantū delectati sunt ibidē: videtes. s. virtutes latentes in rebus: ordinē ⁊ modū creaturarū: ⁊ toti? pulcritudinē vniuersi: q̄ omnia alia contēpserūt: ⁊ contemplationi lectu req; studio hui? libri se penitus dederūt. Et revera adhuc illi qui vacāt in studijs lucratiuis. si saperēt ⁊ intelligerēt quantū sit delectabile legere librū istū. calcarēt oia velut stercora. ⁊ post phos curreret ad lecturā dicētes illud qđ scribit Apoc. j. q. s. beatus est qui audit ⁊ legit verba p̄phetie huius ⁊ seruat ea q̄ in ea scripta sunt. Et bene dicit p̄phetie quia, p̄certo in libro nature qui bene sciret intelligere inueniret p̄terita. p̄sentia ⁊ futura: illis dūtaxat exceptis q̄ a sola voluntate diuina p̄cedunt ⁊ que pater posuit in sua potestate ⁊ volūtate. Igitur q̄ legit intelligat Marci. xiij. Legendus est igitur liber mūdi creature vt in ipso sancte delectemur. Tertio dico q̄ legēdus est liber sacre scripture vt per ipsum recte dirigamur. Liber em̄ sacre scripture habet mādata dirigētia. habet consilia sapiētia: habet promissa erigentia. ⁊ habet, p̄hibitiua cōminantia seu repumētia. Istum ergo solent viri sciētifici libēter legere ⁊ ibidem studere ⁊ inspicere: qđ maxime ptinet ad p̄dicatores ⁊ prelatos: qui sez ibidē legunt ⁊ studēt vt ignorantes doceant ⁊ informēt Josue. viij. dicit. Legit omnia vba bñdictionis ⁊ maledictionis. Et. iiij. Regū. xxiij. Legit Josias cūctis audiētibus oīa verba libri federis. De moyse etiam dicitur Exodi. xxiiij. Assumēs moyses volumē federis legit audiēte populo. De xp̄o etiam dicit Luce. iiij. q̄ intrauit p̄m cōsuetudinē in synagogā ⁊ cepit legere. Si g̃ Josias Moyses ⁊ Xp̄s ibi p̄hibent̄ legisse: bene ergo debemus ibidē legere: ⁊ nos in diuinis voluminib? exercere. Quicūq; n. legerit scripturam banc ⁊ interp̄tationē notam fecerit. purpura vestiet̄ ⁊ torquē auream habebit in collo ⁊ tertius in regno meo erit Dañ. v. Purpura significat rubozē charitatis: torques q̄ ligat collum significat catbenam seu vinculum iusticie ⁊ equitatis: aurū qđ splēdet significat refulgētiam sapiētie ⁊ veritatis: tertius vo numerus fidē significat trinitatis. Quia revera qui scripturaz sacram studēt diligēter ⁊ legunt. sancte trinitatis fidē. diuine sapiētie lucem. disciplinē seu iusticie torquē ⁊ diuini amoris purpuram vel amorē merent̄ p̄ ceteris ⁊ accipiūt Mecmie. viij. Populus stabat in gradu suo: a legerunt in libro legis dei aperte et distincte ad intelligendum: ⁊ intellexerunt cum legeret̄. Et. ij. Esdre. ix. dicitur de leuitis q̄ legebant legem domini: ⁊ p̄ferebāt singuli eos qui intelligebāt lectionem. Legēdus est ergo liber diuine scripture: vt p illum recte dirigamur. Quarto vo dico q̄ legēdus est liber mētalis clausure. i. liber conscientie legēdus est: videndus ⁊ considerandus vt ip̄m. s. defectuosum ⁊ corruptū corrigam?: ⁊ vt in ipso nosipsi p̄terea corrigamus nosipsos. Legamus igitur p̄ compūctionē scripturā libri. i. crimina q̄ cōmisimus considerando. p̄ contritionē de ipsis horrore ⁊ displicentiā concipiendo: p̄ confessionē ipsa peccata exp̄imendo sacerdoti ⁊ explicando. Homo em̄ optime debet scire legere literā quā ipsemet scripsit: q: ergo nosipsi peccata q̄ sunt in libro conscientie nostre scripsim?: ⁊ ea ibi impressimus ipsa p̄certo bene ⁊ discrete legere: ⁊ p̄ confessionē manifestare debemus Hiere. xxxvj. Lege de volumine in quo scripsisti. Iste est em̄ liber Ezech. ij. In quo scripte erāt lamētationes carmen ⁊ ve: ⁊ expandit illud coram me inq̄t. In conscientia em̄ debēt legi lamētationes p̄pter crimina q̄ cōmisimus. De p̄pter tormēta q̄ metuim?. Carmen p̄pter veniam quā speramus. Et sic debet iste liber quē exposuim? ⁊ plegimus expandi ⁊ dilatari p̄ confessionē. Quia revera primo debet fieri ⁊ precedere lectura ꝓsideratiōis: contritionis ⁊ compunctionis. deliberationis ⁊ meditationis: et postea debet sequi lectura cōfessionis. Juxta illud qđ scribit Coloc. iiij. Cum lecta fuerit apud vos hec epistola. facite vt ⁊ in laodicensiū legat̄ ecclesia: quasi diceret. Cū primo legeritis mētaliter meditādo: legatis tamē apte etiam coram p̄sbytero confidēdo. Unde de hac vide. j. vbi liber in fine seu vltimo. Patet g̃ q̄ legere debemus librū p̄sciētie vel interne clausure. librum sapientie vel diuine scripture: librū euidētie vel mūdi creature: librū excellētie vel superne nature. Vide vbi Liber. Litera ⁊ Scriptura ⁊ silia.

Legitimus. Legitima. Legitimū dicit quasi lex optima seu intima. Illa em̄ scriptura legitima appellat̄ que a deo sicut lex optima statuebat̄ ⁊ que a populo p̄ modū legis certe: sine: ppetue ⁊ optime recipiebat̄ Levit. xviij. Custodite legitima mea. Unde quasi in infinitis lo-

cis vbi de aliquo sacrificio a deo ordinato ponit statim sub iūgit legitimū sempiternū erit vobis. Hunc etiam dicitur illud legitimū qđ omni vicio carere in suo genere comprobat. Et sic legitime fieri dicit illud qđ defectus aut macula nō comitat. sicut illud. ij. Thimothei. ij. Non coronabitur nisi q̄ legitime certauerit. Et. j. Thimothei. j. Bona est lex si quis ea legitime vtat. Igit illa dicebant vnicuiq; legitima: que ad cultū dei fuerāt tradita vel statuta. Sic etiā de pagānis dicit. Oz antiochus voluit q̄ oēs sibi subditi relinquerēt legitima sua et sequerent legē suam fatuam quam ipse tenebat. j. Mach. j. z. iij. vt plane potuerit patere ibidē legenti. Cum ꝯ legitima dicant q̄ p lege diuina seruauit omitto. Vide vbi lex.

Lenitas. Cum lenitas idem sit q̄ suauitas. Et lenire idem sit q̄ suaui dulcedine mulcere. q̄ revera valde est necessaria z vtilis ad mitigandū iracundiam z rancorem. Nota q̄ inuenitur Lenitas

Mala. Lenes maligni z mali sunt sicut. s. ptz de ꝑdi
Benigna. torib⁹ z hypocritis: qui. s. fingūt se lenes z mā
Cōdigna. suetos: z tñ cautelosi sunt z fallaces similes. s. serpētibus z anguillis quarū si pellis ē lenis z suauis. manutenētia tñ ipsarū non est neq; facilis neq; lenis. Unde ille q̄ volebat recipe patrē suuz legit dixisse Gen. xxvij. Nosti q̄ Esau frater me⁹ homo pilosus sit z ego lenis. Itē lenes sunt benigni atq; vtuosi. Pelles em̄ q̄ sē suaues z lenes: sunt apud homines amplius reputate z nobiliū vsib⁹ magis apte. Sicut patz de pellibus varioz q̄ sunt bestiole paule ampliozes mustela. habētes nomē a colorū varietate sunt em̄ in vētre candidi. in dorso cinerei: de quarū pellibus gloriant homines in vestitu: quia. s. iste nō pungūt neq; ledunt: immo mulcēt suauiter quicq̄d tangunt. Sic est de multis q̄ naturaliter sunt mansueti z lenes. Nullū em̄ ledere vel offendere: sed sciunt erga oēs dulciter z suauiter se habere. z ideo nobiles z magnates. s. de⁹ z angeli solent tales diligere z habere. Unde de Moyse dicitur Eccl. xlv. In fide z lenitate ipsius sanctū fecit illū z elegit eum ex omni carne. Item sunt condigni seu gloriosi. scilicet boni pncipes z prelati. Iste enim debent loco z tempore lenes esse: z se suaues z modestos z dulces si res exigit exhibere. Qui revera lenitas pncipis valet ad Regēdū. Docēdum. Temperandū. Consolandū. Regendū dico Hester. xiij. Nequaq; volui potentie vti magnitudine: sed cū clementia z lenitate gubernare subditos. Ad docendū etiam quia. s. homo melius docet z instruit si cum lenitate z mā suetudine doceat Gal. vj. Hmōi instruite in spū lenitatis. Ad temperandū seu etiam moderandū. s. superbiam z pter uiam aliorū. Unde roboam filius salomonis fuit p sapientes consultus. iij. Reg. xij. Si locutus fueris eis verba leuia: erunt tibi serui cunctis diebꝫ. Et. ij. Paral. x. dicit. Si placueris populo huic: z lenieris eos verbis dementib⁹. seruiet tibi omni tpe. Nō quia roboam non fecit: ꝯ relicto senū consilio iuuenib⁹ credidit: nec serotina bonitate demutsit: ꝯ feritate potius irritauit: ideo regnū pdidit: sicut dicit ibidē Prouer. xxv. Patiētia lenit pnceps. Un Helie dicitur Ecci. xlviij. Inscriptus es in iudicijs tēpoz lenire iracundiā domini. Itē valet lenitas ad consolandū. Un Genesis. xxxvij. dī. Oz filij iacob cōgregati sunt vt lenirēt voluntatē patris ꝛc. Vide vbi Modestia. Suauitas. Misericordia Benignitas.

Leo. Nota q̄ leo multipliciter sumitur in scriptura. Inuenitur enim in scriptura Leo summe

Auctoritatis. Leo auctoritatis est deus: quia iste ē ille de quo dī Apoc. v. Vicit leo de tribu
Stabilitatis. iuda radix dauid. Leo stabilitatis ē iu-
Iniquitatis. stus. De quo Prouerb. xxviij. Justus
Crudelitatis. quasi leo ꝓfidēs absq; vllo timore erit. Leo crudelitatis est dyabolus. De quo. j. Pet. v. Aduersari⁹ vester dyabolus tanq; leo rugiēs circuit querēs quē devoret. Leo iniq̄tatis est pctor. Eccl. iij. Noli esse quasi leo in domo tua evertēs domesticos tuos. De istis ꝯ leonibus aliq̄d p ordinē dissertamus. Primo igit dicam⁹ de xpo q̄ est leo auctoritatis Sicut. n. leo rex ē animaliū: z ideo dicit leo: quia leon grece idē est q̄ rex latine. Sic xps est rex omniū. Iste em̄ dicitur rex regū z dns dominantiū Apoc. j. Et ideo de auctoritate istius regis possumus exponere illud Ezech. xxxij. Leoni gentium assimilatus es: z draconi qui est in mari. Et aduerte hic q̄ sm quatuor ꝓprietates leonis christus habet propie quatuor status. Leo enim est animal

Liberalissimū Sic vere xps fuit liberalis carnē assu-
Virtuosissimū. mēdo: ideo dicit assimilat⁹ es. Virtuo-
Mirabilissimū. sus morte sustinēdo: que notat cū dici-
Precellētissimū. tur. In mari. Mirabilis vitam resumēdo. Leo inq̄t gentiū. Gloriosus celū ascēdēdo. Draconi inquit: qđ est animal volans z sursum ascendēs. Dicam⁹ ꝯ q̄ xps dicitur leo ꝓpter liberalitatē quaz habuit carnē assumēdo. Leo em̄ est animal ita liberale q̄ pdam suam nō comedit solus: sed animalibus ipsam condividere cōsuevit. Sic vere tanta fuit christi bonitas z liberalitas q̄ se et sua per carnis assumptionem nobis dedit. Sicut dicit Esaie. ix. Puer natus est nobis z filius datus est nobis. Beatitudinē em̄ glorie sue solus nō voluit participare: ꝯ ipsaz q̄ incarnatione beatā vt homines deos faceret factus homo voluit omnibus cōmunicare. Ista vo incarnatio ostendit cum dicit. Assimilatus es. Iste em̄ in similitudinē carnis peccativenit in similitudinē hominū factus: z habitu inuētus vt homo Ro. viij. Et Phil. ij. Ita q̄ ꝓprie pōt dici de ipso illud. j. Mach. iij. Similis factus ē leoni in opibus suis. Dicit ergo leo ꝓpter liberalitatē ꝛc. Deinde dico q̄ dicit leo ꝓpter virtuositatē qua viguit mortē sustinēdo. Et hoc ostēditur cum dicit mare. Mare. n. amarū passionis amaritudinē signat. Sicut em̄ leo est animaliū fortissimus z audacissimū: ita q̄ venatoribus ipm impetētib⁹ intrepid de se opponit. Sic vere xps ita fuit audax z fortis q̄ mortis amaritudinē vilipendēs firmauit faciē suam vt iret in hierusalem: ꝛquis ibi se sciret corporaliter moriturū dicēs. Matth. xx. z Luc. xviij. Ecce ascēdimus hierosolymā z filius hominis tradet ad crucifigendū. Iste em̄ fuit leo de quo dicit Prouerb. xxx. Leo fortissimus bestiarū ad nullius pauebit occursum. Iste em̄ fuit talis leo sicut videt dicere Solinus lib. de mirabilibus mūdi. Dicit em̄ q̄ in partibus vbi homies a leonibus infestant solent incole leonē mortuū in alto loco. s. in cruce vel in patibulo suspēderevt alij leones territi ab ipsoz infestatione desistant. Sic vere quia leones inferni civitatē hui⁹ mūdi infestabant: z ipam varijs tentationib⁹ morti ꝓpetue submittebant. Ideo leo de tribu iuda in cruce fuit mortuus z suspēsus. vt predicti leones. i. demones terrerent z a nocumētis hominū desistere cogerent. Figurati Numeri. xxj. vbi serpens eneus suspensus est in ligno. vt pcussi ab alijs serpentibus aspectu illius sanarent. Quia vere si xps in patibulo crucis suspēsus qui (. s. erat serpēs p prudentiā. eneus p eloquētiā) devote consideret: morsus serpētum infernalium. id est. tentationes demonuz sanabunt z mitigabunt. Et ista christi passio z tribulatio potest accipi vt dictū est cum dicit mare. Unde xps pōt comparari illi bestie que ascendebat de mari z os eius sicut os leonis. De qua dicit Apocal. xiij. Magna em̄ velut mare contritio tua: sicut dicit Treñ. ij. Iste igit habuit virtuositatē qua viguit mortē sustinēdo.

Deniq; fuit leo ꝓpter mirabilitatē quā habuit vitam resumēdo qđ ostendit cum dicit Leoni gentiuz. Leo. n. hoc habet singulariter ꝓprium q̄ ad vocē patris sui post q̄ per triduū mortuus fuerit suscitat. Sic vere xps dei patris dispositione post triduanā mortē a mortuis revixit: z mirabiliter resurrexit. Leoni inq̄t gentium. Un Gen. xlix. Requiescens accubuisti vt leo z quasi leena: q̄s suscitabit eū: q̄si diceret. Nullus nisi deus. Insup dico q̄ ipse fuit leo ꝓpter generositatē qua spledvit celos ascēdēdo. Et hoc ondit qñ dī Draconi. Draco em̄ q̄ maximus est serpentuz z pre caliditate nimia ignē spirat: z pre levitate maxima sursum volat: signat xpm q̄ maior est inter alias creaturas: et q̄ tanto charitatis ardore plenus fuit. q̄ ignē vere dilectionis in discipulos insufflavit dicēs Luce. xij. Ignē veni mittere in terrā: z q̄d volo nisi vt ardeat. Ipse ꝯ sursum ad paradisum p ascensionē volavit: quia. s. iste ascendit sup cherubin z volavit sup pennas ventoz. Draconi inq̄t Dan. xiij. Erat draco magnus in illo loco quē colebant babylonij. Sicut em̄ leo in altis rupibus se occultat: vt exinde rugiens animalia audiētia terreat: z sicut rex in circulo ipsa

includat ⁊ capiat. Sic xp̃s in ascensione sursum in monte paradisi ascendit ⁊ ibi se a mundi visibus occultauit. Exinde tamē per predicatores suos quotidie clamat ⁊ rugit Amos.iij. Leo rugiet quis non timebit. Et in circulo mandatorū suoꝝ omnes generaliter circūcingit: quos vult ad partem suam accipit: quos vo noluerit respuit ⁊ dimittit. Quia sicut dicit Luc.xvij. Duo erunt in lecto vno: vn⁹ assumet ⁊ alter relinquet. Ideo de isto ascensu istius leonis dicit Hiere.iij. Ascēdit leo de cubili suo: pdo gētium se leuauit. Et sic ḡ patz quō p leonē intelligit xp̃s p̃m quatuor status suos: qō dñ figurat Ezech.j. in illo animali mirabili qō quatuor habebat facies.s. Faciē hominis a parte anteriori ⁊ prima. Faciē bouis a parte sinistra ⁊ secūda. Faciē leonis in dextera ⁊ tertia. Faciē aquile in parte superiori ⁊ quarta. Sic vere xp̃s p̃mo fuit homo in incarnatione p humane carnis assumptionē. Secūdo fuit bos in passione p sue carnis immolationē. Tertio fuit leo in resurrectione p sui ipsius suscitatiōz. Quarto fuit aq̃la in ascēsione p sui corpis in celū sublevationē. De isto ḡ leone dr Gen.xlix. Ad pdam ascēdisti fili mi accubuisti vt leo. Et sic ergo patz q̃ p leonē pōt intelligi xp̃s. Scōo dicam⁹ de viro iusto seu pfecto qui est leo stabilitatis. Est em̄ leo animal

Hominibus gratiosum.
Bestijs rigorosum.
In inuadendo animosum.
In sustinēdo virtuosum.
In discernēdo industriosum.
In dividendo ⁊ miseris parcendi efficiosum etiā aliq̃ens timorosum. Leo em̄ erga naturā hominuz est benignus. Erga naturā animaliū est austerus.

In dividendo ⁊ miseris parcendi efficiosum etiā aliq̃ens timorosum. Leo em̄ erga naturā hominuz est benignus. Erga naturā animaliū est austerus.
Ad inuadendū animalia est valde strēnuus. Ad sustinēdum labores est bellicosus. Ad discernēdum.s. inter illos q̃ ip̃m pcutiūt est industriosus. Ad dividēdum aliis animalibus predam suam ⁊ ad parcendū miserabilibus psonis. scilicet prostratis mulieribus ⁊ paruulis est curialis ⁊ officiosus. Ad visum tamen ignis ⁊ galli albi ⁊ ad vocem ⁊ auditum strepidus rotarū est mirabiliter timorosus. Sic ꝑculdubio vir iustus ⁊ maxime religiosus siue ecclesiasticus vel prelatus debet eē erga homines.i. erga personas bonas rōnabiles ⁊ discretas benignus amicabilis ⁊ modestus. Tales em̄ non debet ledere vel deprimere: ꝫ potius iuuare ⁊ promouere. Figura Dañ.vj.⁊.xiij. vbi daniel sanctus sedēs in medio leonuz ab eis non est lesus. Bestias vo.i. peccatores debet p correctionē ledere ⁊ eos acriter castigare. Cui⁹ tamē contrariū faciūt hodie multi iudices ⁊ plati. qui magis sunt benigni bestijs q̃ hominibus. ⁊ impijs q̃ melioribus: q̃nimmo qō peius est bestijs ⁊ peccatoribus illesis solent innocētes ledere: peccatoribus parcere. homines vo.i. sanctos ⁊ simplices rapinis ⁊ exactionibus deuorare Ezech.xix. Leo factus est ⁊ didicit capere predam. Homines q̃ deuorare. Figurati in Lamech de qua dicit in hystoria scholastica. Qr cum cecus esset ⁊ deberet sagittare vnam bestiaz. p bestia hominē sagittauit. Item dico q̃ iste ad modū leonis debz esse animosus ⁊ bellicosus: quia.s. vir iustus debet esse audax ⁊ animosus ad bonū aggrediendū: ad malos inuadēdum ⁊ corrigendū: ⁊ ad bellum tribulationū fortiter ⁊ viriuose tolerandū. Quia sicut dicit Prouerb.xxx. Leo fortissimus bestiarū ad nulli⁹ pauebit occursum. Itē iste more leonis debet esse discretus ⁊ industriosus: quia.s. discrete debet cogitare ⁊ discernere inter illos q̃ forefaciūt ⁊ delinquūt sicut leo q̃ inter centū homines bene cognoscit illū qui eū pcussit ⁊ vnūquēq; p̃m q̃ deliquerit corrigere ⁊ punire debz. Leo em̄ dormit oculis apertis: qz.s. vir iustus q̃ uis q̃q; ip̃m dormire cōtingat p ꝓsperitatis ꝓsolationez: debet tamē semp oculos cordis aptos habere p discretiōz ⁊ cogitionē. Unde Apoc.iij. Esto vigilans ⁊c. Et Cant.v. Ego dormio ⁊ cor meū vigilat. Et Numeri.xxiij. dixit. Audito⁹ sermonū dei q̃ visionē oipotētis intuit⁹ est q̃ cadit et sic aperiunt oculi eius. Et sequit. Accubās dormit vt leo Itē iste more leonis debet esse liberalis ⁊ officiosus: ⁊ q̃tū miseros curialis cōpatiēs ⁊ industriosus. Debet em̄ erga ad miseros esse cōpatiēs ⁊ benign⁹: ⁊ distrudo pdaz. bonorum suoꝝ debet esse oīm̄bus gratiosus. Sed de hoc vide supra de iuda in illa auctozitate. Vicit leo de tribu iuda ⁊c. Itē more leonis debet esse aliq̃n pauidus ⁊ timorosus: q̃a scz ignē inferni: ⁊ strepitū ⁊ cōminationē rotarū sacre scripture: ⁊ p̃ntiaz galli albi.i. dei debet summisse formidare. Quia vere nullus debet eē tā virtuosus aut fortis. tā audax strenuus aut securus: quin ista tria debeat formidare. scz

Ignis inferni combustionē. Vide.ij. Regū.xvij. Fortissimus quisq; cuius cor est q̃si leonis pauore solueꝫ. Sic igit̄ ptz quōmō vir iustus comparat leoni. Et ideo de viro iusto pōt satis competenter exponi illud Esaie.xj. Vitulus ouis ⁊ leo simul mozabunt. Vbi aduerte q̃ trib⁹ rōnibus vir iustus pōt leoni merito compari: qz.s. sicut leo Coram catulo verberato castigat. Infirmitati ptinue lb̃ iugat.s. quartane. Cōstanti fortitudine roborat. Sic vere iustos in hoc mūdo: Domat pene mestitudo. Vitulus. Granat carnis egritudo. Quis. Robotat mentis fortitudo. Leo. Isti em̄ cōcutiunt ⁊ domant p mestitudinē temporalē: quia sunt. Vitulus. Affligunt ⁊ grauant p egritudinē naturalē: qz sunt. Quis. Statuunt ⁊ firmant p fortitudinē virtualē: qz sunt. Leo. Dicam⁹ ergo q̃ iust⁹ multis tribulatōnib⁹ edomat. Vitulus inqt. Sicut em̄ leo tūc timet ⁊ castigat q̃n videt in p̃ntia sua catulū verberari. Sic ꝑcerto iustus timere debet ⁊ vitam suam corrigere ⁊ edomare: q̃n videt deū catulos.i. pcōres in hoc seculo tribulationib⁹ ⁊ suis exigentib⁹ demeritis varijs afflictionibus verberare. Vitulus inqt. Pervitulū em̄ q̃ faciliter edomat̄ ⁊ a levitate sua primaria immutat̄ ⁊ penis: ⁊ laborib⁹ subiugat̄: intelligit vir iust⁹ q̃ levitatē ⁊ insolentiā naturalem debet relingere: ⁊ p virtutem obedictie se alioz virib⁹ subingare. Unde Esaie.xj.ca. Leo sicut bos comedit palleas. Tribulationes em̄ ⁊ afflictiones malox sunt castigatōnes ⁊ correctiones sapientiū ⁊ iustoz. Quia sicut dr Prouerb.xix. Pestilente flagellato sapiētior erit parvulus. Et versus dicit. Felix que faciūt aliena pericula cautū. Dō tamē est contra multos: q̃ q̃uis malos coram se videant verberari tribulari ⁊ affligi. ipsi tñ ꝓpter hoc nō castigant nec a suis iniq̃tatib⁹ quertunt. Sed nō sic boni: qz ipsi debent esse leones ⁊ vituli. Un̄.iij. Reg.vij.dr. Qz in fabrica templi erāt simul celati ⁊ picti leones ⁊ boues ⁊ cherubin. Vbi ostendit q̃ in templo ecclesie debent esse iusticie virib⁹ firmati: qz debent esse leones. Modestie legib⁹ ligati: qz debent esse boues. Scientie lucib⁹ dotati: qz debent esse cherubin: q̃ interpt̄at plenitudo scientie. Ideo de tali vitulo sic vomito ⁊ correcto pōt dici illud.j. Regū.vj. Reclusit vitulos domi. Justus igit̄ dr leo: qz tribulationib⁹ edomat. Itē iust⁹ dicit esse leo: qz infirmitatib⁹ aggrauat̄ qō ostendit cū dicit ouis. Sicut em̄ dicit Solinus. Leo febrem quartanā habet ꝓtinuā ⁊ sibi quasi vltro naturaliter adherentē. Hoc em̄ ꝓuidit illa rerū ordinatrix natura: q̃a scz tanta est leonis calliditas ⁊ ferocitas q̃ oīa deuorarent nisi ip̃m cōtinua carnis infirmitas flagellaret. Sic vere christi boni ⁊ iusti semp patiunt aliquos carnis defectus. aliquas carnis infirmitates ⁊ fragilitates vt exinde sua austeritas temperet̄. Constat.n. q̃ multi sunt ita calidi ⁊ fervētes ⁊ in iusticia rigorosi q̃ oīes delinq̃ntes vellent corrodere ⁊ p iusticiā ꝑsumere. nisi infirmitatib⁹ carnis ⁊ mētis grauarent̄. Et ideo sepe fit q̃ deus viros iustos ꝓmittit febre quartana.i. carnis passionib⁹ infestari vt ex consideratione sue ꝓprie conditionis sint humiliores q̃ntuz ad se. misericordiores q̃tum ad ꝓximū: reuerētiores et celestē auxiliij implorationes q̃tum ad deū. Istud apparuit in ꝑtro p̃m Greg. Qui ꝓmissus est a deo timere ⁊ deficere ⁊ negare. vt quia futur⁹ erat pastor ecclesie: sciret ex sua fragilitate ꝓditione delinquentiū cogitare ⁊ ad indulgendū ⁊ cōpatiendū mentē suam benigne inclinare. Sicut em̄ de xp̃o dicit Hebre.ij. In eo em̄ in quo ipse passus ⁊ tēptatus est didicit ⁊ bis q̃ tentant auxiliari. Et Hebre.v. Qr xp̃s didicit ex bis q̃ passus est obedictiā. Et Eccl.xxxj. Infirmitas grauis sobriā facit animā. Et ibidē sequit. Intellige q̃ sue primitui ex teipso. Et Gal.vj.dicit. Qr si q̃s occupatus fuerit in aliquo peccato illi q̃ sunt spñales debēt eū instruere in spū lenitatis. Et causam lenitatis assignat ibidez dicens. Considerās inquit temetip̃m ne ⁊ tu tenteris: quasi diceret. Ex ꝓsideratione ꝓprie infirmitatis qua possumus tentari debem⁹ ad parcendū leniter ⁊ misericorditer animari. Et ista carnis infirmitas ostendit cum dicitur ouis.

Quia quis est animal valde debile ⁊ infirmuz. Ūñ Esaie. .liij. Nos oēs sicut oues errauimus. Ut de talibus leonibus intelligat illud Ecci.xlvij. Cum leonib⁹ lusit quasi cū agnis: quasi diceret. Tales q̄ sunt leones ꝓpter sanctitatē ⁊ ferocitatē sunt agni ꝓpter annexam carnis infirmitatez. Patet ergo q̄ vir iustus dicit esse leo: quia infirmitatibus aggrauat. Item dico q̄ iustus dicit esse leo: q; virtutū virib⁹ roborat: quia dicit leo. Leo ēñ habet naturā constantissimā ⁊ audacissimā. Habet aūt virtutē suā in quatuor. s. In capite. In collo. In pectore. Et in ore. Sic vere vir iustus habet virtutē in capite .i. in intellectu p fidem ⁊ discretionē. In collo p ītmobilē ꝓstantiā ⁊ ꝓfectionē. In pectore. i. in corde p dilectionē ⁊ charitatē. In ore. i. in verbis p doctrinā ⁊ ꝓdicationē. Virtus ergo nostra dicit esse

In capite fidei firmiter credendo.
In collo ꝓstantie īmobiliter pseuerādo.
In pectore cordis veraciter amando.
In ore vbor vtiliē loq̄ndo ⁊ ꝓdicādo.

Et sic dicetur ō eo illud Apoc. .iij. Animal primū leoni simile

Et bene simile leoni: q; sicut rugitus leonis est terror oīm animaliū audientiū. Sic vere rugit⁹ verbor ⁊ clamor cōminationū viri iusti debet esse terror omniū pctōr. Osee .xj. Leo rugiet ⁊ formidabunt filij maris. Multi tamē nō sunt similes leoni: quia nō habent virtutē in capite: sed magis similes sunt vrso qui valde habet caput debile: ⁊ asino cuius virtus est in renibus nō in pectore. Quia vere multi sunt q̄ in capite fidei ⁊ in pectore vere dilectōis sunt valde debiles. in renib⁹ vo q̄tum ad executionē operū carnaliū sē valde fortes. Nō sic g̃ iusti. s. sitvir iust⁹ filius leōi vicz

In mor nobilitate seu benignitate.
In animi austeritate.
In ꝓpugnandi strennuitate.
In constantie stabilitate.
In discretionis sagacitate.
In diuisionis ⁊ ꝓficiatōis liberalitate.
Et in timoris penalitate.

Et sic dicetur de eo illud. j. Macha. iij. qđ dictū est de iuda Machabeo. Similis factus est leoni in opibus suis. Ptz g̃ charissimi qđ vir iustus dicit leo: ꝓpter virtualē stabilitem. ꝓpter naturalem infirmitatē: ꝓpter obedientie domabilitatem. Per leonem ergo intelligit bonū iustus.

Tertio dico q̄ p leonē potest intelligi vir peccator q̄ est summe iniquitatis. Leo enim habet septem conditiones p quas possunt septem crimia denotari. Est ēñ Leo animal

Infirmū ⁊ quartanariū.
Feruētissimū ⁊ calidissimū.
Elatum ⁊ seuissimum.
Insidians ⁊ fraudulentū.
Rapiens ⁊ violentum.
Rugiens ⁊ iracundum.
Fetidū ⁊ bñs anbelitū īmūdū.

Sic vere carissimi peccator est. Infirmus p luxuriam. Est calidus p auariciam. Est elatissimus p superbiā. Est insidiās p maliciā. Est rapiēs p seuiciā ⁊ castrimargiā. Est rugiens per iracundiam. Est etiam anbelitu fetens per detractionis infamiam. Et ideo ꝑm diuersas suas ꝓprietates peccator in scriptura q̄tum ad luxuriam dicitur Leo

Quiescens.
Deuorans.
Ascendens.
Insidians.
Rugiens.
Uenans.
Interficiēs.

Iste dico dicit leo quiescēs: q; sicut leo ē animal ꝓtinue febricitans: ita pctōr ē febrē ⁊ ardorē carnalis ꝓcupiscētie ⁊ continue sustinēs: ⁊ in q̄ete deliciarū habitās ⁊ quiescens Gen. xlix. Req̄escens accubuisti vt leo. Itē q̄tuz ad auariciā dr leo deuorās ⁊ rapiens: quia. s. pctōr auarus more leonis nō cessat bestias innocētes ⁊ paupes infestare: ⁊ alienū rapere ⁊ auferre. Unde Numeri vigesimotertio Non accubabit leo donec rapuerit ꝑdam suam. Itē iste p superbiam dicit leo ascendēs seu repens: quia. s. superbus more leonis solet montes altissimos. i. status excellentissimos p appetitum ascendere: ⁊ per superbiam venatoribus. id est. inimicis suis se publice opponere: ⁊ exinde mortem sepissime incurrere. Unde Hiere. xlix. Quasi leo ascendet de superbia iordanis. Item iste q̄tum ad maliciā dicit. leo insidians: quia sicut leo insidiat animalib⁹ vt ea decipiat ⁊ rapiat sub folior velamine se abscondens: ⁊ post subito duz non aduertunt in ipsa insilit ⁊ ea rapit ⁊ occidit. Sic vere malicioſi ⁊ inuidi dum volunt alios ledere ⁊ grauare. sub velamine alicuius palliationis vel dissimulationis se abscondunt vt dum non aduertunt: cuz locum nocendi inuenerint in ipsos insiliunt ⁊ sue malicie venenum eis inferāt ⁊ inducant. Unde in ꝑs. Insidiatur leo in spelunca sua vt rapiat pauperem ⁊c. Item iste q̄tum ad iracūdiam dicit leo rugiens: quia sicut leo cum est iratus solet fremere ⁊ rugire. Sic iracundi fremunt ⁊ rugiunt ⁊ alios turbant ⁊ offendunt. j. Pet. v. Aduersarius vester dyabolus tanq̄ leo rugiens circuit quereps quem deuoret. Et Prouer. xix. Sicut fremitus leonis ita est ira regis. Item iste q̄tuz ad castrimargiam dicitur leo venans: quia sicut leo vndiq̄ circuit ⁊ venatur vt inueniēt quem deuoret ⁊ manducet. Sic gulosi circueunt mare ⁊ aridam vt inueniant cibaria grata. Unde Ecci. xxvij. Leo venationi insidiat. Item iste q̄tum ad infamiam dicitur leo interficiēs. Sicut ēñ leo habet os ⁊ anbelitum fetidum ⁊ immunduz: sic detractores habent ora fetentia ⁊ infecta per aliorum detractionē contagiosa ⁊ mirabiliter corrosiua. Unde Ecci. xxj. Dētes ei⁹ dentes leonis interficientes animas hominū. Et sic igitur patet q̄ p leonem intelliguñ diuersa genera peccatorum Unde mūdus iste est sicut lacus leonum. id est. hominum in quor medio posit⁹ ē Daniel vt ab eis devoraret. Quia scz in medio leonum. id est hominū iniquorū positi sunt iusti in hoc mundo in periculo devoratiōis ⁊ rapine nisi a domino ꝓteganr. Sed de hoc scz quomō leo significat peccatorem. Vide supra in diuersis titulis exemplis ⁊ figuris.

Quarto dico q̄ p leonem intelligit dyabolus q̄ est summe crudelitatis: quia. s. iste Insidiat per delectationē. Rugit per suggestionem. Inuadit per tentationē. Rapit p cōsensum ⁊ occidit per malam operationem. Devorat vo et consumit per eternam damnationē. j. Petri. v. Aduersarius vester dyabolus tanq̄ leo rugiens circuit querens quē deuoret. Sed de hoc inuenies supra in diuersis titulis.

Lepra. Nota q̄ lepra est quedaz vilis et enormis infirmitas que nunq̄ aut difficiliter curat ⁊ per quam cohabitantes corrumpunt ⁊ inficiuntur: propter quod leprosi a societate sanor hominū expellunt. Lepra igitur significat peccatum: quod ꝓcerto est infirmitas confusibilis ⁊ infamis. Facit ēñ possessores suos societate fidelium finaliter priuari ⁊ p eorū mala opera ⁊ exēpla alios contiguos ⁊ vicinos destrui ⁊ corrumpi. Teste enim apostolo. j. Cor. xv. Corrumpunt bonos mores colloquia prauа. quia sicut dicitur Numeri. xix. Quicquid tetigerit immūdus immunduz faciet. Notemus igit q̄ sicut lepra corporalis ex diuersis causis oritur: sic lepra spūalis. scilicet peccatum rōnibus variis generat. Oritur enim lepra

Ex corruptione sanguinis.
Ex corruptione flegmatis.
Ex corruptione colere.
Ex corruptione melancolie.

Et ꝑm istas quatuor causas possum⁹ intelligere quattuor genera viciorum. scz Symoniam. Superbiam. Auaricam. Immundiciam. Lepra enim inducit Horrorem. Tumorē. Ardorem. Fetorem. Quia scilicet per lepram potest intelligi Horror symonie. Tumor superbie. Ardor auaricie. Fetor immūdicie.

Primo igit dico q̄ homo potest fieri spiritualiter peccator et leprosus per symonie prauitatem. Sicut enim lepra habet corrumpere non solum ꝓprium subiectum: imo etiā illos q̄ habitant ⁊ participāt cū leprosis. Sic vere symonia non solū inficit vnū imo plures. nō solū illū q̄ beneficiat g̃ etiā illū q̄ beneficiū cōfert: nō solū semel imo pluries. Quia. s. symonia q̄ in ingressu beneficij contrahit. ad totius vite tpa dilatat. Et ideo ista ē quoddā genus lepre que dicit tyria seu serpentina: que. s. solet generari ex sanguine interius corrupto. Quia. s. qñ sanguis interioris affectionis in homine p auaricia corrūpit: tunc lepra symonie generat. Et sicut serpens tortuose ⁊ suaniter graditur. mordet tamē ⁊ est venenosus. Sic vere symoniacus tortuose. id est. fraudulenter ⁊ fallaciter ecclesiam ingredit. vbi alios inuenenat corrodit ⁊ persequit. Ista lepra significatur in lepra giezi. qui gratiā dei factā per Helyseum in curatione Naaman pecuniā accipiēs ⁊ requirens: et sic lepram ipsius secuz traxit. sicut dicit. iij. Reg. v. Quia vere si aliquis pro aliqua gratia spūali pecuniam acceperit. Lepra symonie percussus erit. Ideo ecclesia potest bodie dici domus symonis leprosi. Iuxta illud secūdi Regum. iij. Non deficiet in domo tua leprosus. Ista est lepra in domo seu lepra in lapide. de qua fit mentio Leuitici. xiij. vbi dici

tur. Qz si in aliquo lapide domus apparuerit lepra .i. aliq̃ corrosio vel maculatio. ille lapis amouendus erat z alius loco ipius statuendus. Sic vere si in domo ecclesie in qua sumus nos tanq̃ lapides fuerit aliquis lapis .i. aliq̃ perso na q̃ lepra symonie sit infecta. ipsa ꝓcerto debet eĳci z expelli. z ab aliorũ collegio relegari Numeri. v. Precipe filiis israel vt eĳciant de castris omnẽ leprosum. Sic igitur patet quo homo sit leprosus p symonie prauitatẽ. Secundo dico q̃ homo fit leprosus per superbie vanitatẽ. Sicut em̃ leprosus habet carnem tumidã z lucentẽ. Sic superbus interius tumet z inflatur per ꝓsumptionem. exterius ẽo lucet z ornatur per curiosam conuersationẽ. Lepra talium figurat in lepra Josie regis iuda. qui presumens vltra q̃ deceret voluit sacerdotis officium exercere. z ideo lepra immediate fuit percussus que primo apparuit in fronte eius. Et ista est illa lepra que dicit leonina. que ex colera ignea que est humor tenuissimus generat. que leonina dicitur eo q̃ more leonis corrodit z devorat totam carnem. Sic vere superbia que ex tenuissimo humore .i. ex leuitate cordis nascitur merito leoni comparat. quia sz tota caro. id est tota patria per eum rapit z ꝓdatur z devorat Numeri. xij. Caro eius devorata est a lepra. Fit igit homo leprosus per superbie vanitatem. Tercio dico q̃ homo spũaliter fit leprosus per auaricie grauitatem. Sicut em̃ leprosus est grauis z ponderosus. z in carne sentit pruritum et ardorem. Sic auarus est grauis et ad terrena z tpalia inclinatus z ardore auaricie continue inflamatus. Vñ propie auaricia est lepra que dicit elephantina. que ex humore grosso terreo z melancolico generatur. z ideo elephanti animali graui ponderoso z melancolico. qui sz postq̃ ceciderit non pot surgere comparatur. Sic vere lepra auaricie ex terreo humore id est ex bonis terrenis oritur. q̃ quis ita ponderosus efficit q̃ exquo inferius ad amorem terrenorum per auariciã ceciderit. vix aut nunq̃ amplius relenatur. ps. Qui dormit non adĳciet vt resurgat. Et ista lepra figurat in lepra Naaman qui interpretat cõmotio eorum. De quo dicit. iiij. Regũ. v. Erat naaman diues z fortis sed leprosus. Quia vere illi qui in hoc mundo sunt ceteris ditiores z cõtra pauperes fortiores et qui pauperes cõmouent z offendunt vt cõiter lepra auaricie sunt infecti Leprosi ergo sunt p auaricie grauitatẽ. Quarto dico q̃ sunt aliq̃ spũaliter leprosi p immũdicie feditatẽ. z isti sunt luxuriosi. Quia sicut lepra facit carnẽ corrumpi. sanie exire. z anbelitũ oris fetere. sic ad lram. luxuria facit carnem maglentaz. facit pellem sanioſam. facit verboz spiracula sordida z corrupta. De ore em̃ taliũ luxuriosoz nõ exit nisi anbelitus corruptus. i. verba inhonesta impudica z corrupta. Et ista est lepra que dicit. allopicia seu vulpina. q̃ natur ex corrupto flegmate z facit totum corpus depilari z pilis spoliari. Sic vere luxuria q̃ ex flegmate corrupto. i. ex humoz feditatibus generat vulpina ꝓprie dr. Quia. s. valpes fm Isid. est animal fetidũ z corruptũ anbelitũ habens. fetidũ z immundũ. Locaq̃ in quibus inhabitat reddit sterilia z corrupta. Sic luxuriosus qui p infamiam valde fetet. z q̃ malis verbis z exemplis loca que inhabitat z totã patriam z viciniam infecit z corrumpit. anbelitũ verboꝝ habet p malas suggestiones fetidũ z infectũ. Ista etiã lepra facit pilos virtutũ cadere. z nuditatẽ morum et virtutũ solita est generare. Et ideo figurat ista lepra in veste. De qua dr Leui. xiij. qz sz lepra luxurie. vestem sancte conuersationis corrodit. capillos. i. virtutũ carentiam introducit. Luxuriosus ergo dr. quia nõ solum est corruptus in se. immo etiã alios infecit z corrũpit. De talibus dr Leuit. xiij. Contaminatũ z sordidũ se clamabit omni tpe q̃ leprosus erit. Et sic ergo patet quõ p diuersas lepre cõditiones p leprosum pnt intelligi diuersi pctores. Ita q̃ ꝓprie peccator pot intelligi p illum leprosum. De q̃ dr Leuit. xiij. q̃ ille q̃ lepra maculatus erat. a societate aliorum debebat esse diuisus z separatus. z bñe vestimẽta dissuta. caput nudũ. os veste otectũ. z solus extra castra habitabit. Talis ꝓcul dubio est pctor. qz iste est p pctm̃ mortale a societate fidelium separatus vestes sue exterioris conuersationis p insolẽtiam dissuunt caput sue intẽtionis p iactãtiã denudat. os sue locutionis p simulationẽ z fallaciã operit. solus etiaz extra castra .i. societatẽ charitatis q̃ parcialitatẽ z inuidiã cõmorat. Ista igr q̃tuor genera hoim peccatoꝝ seu spũaliũ leprosoꝝ figurant in illis q̃tuor leprosis q̃ ad exercitũ syrie ꝓcedentes ibi lautissime comederunt. Quia sz infecti z pctores in exercitu malorum p ceteris satiant z bonis tpalibus adimplent. Ideo de talibus pot dici illud Luc. iiij. Multi leprosi erãt in israel tempib? Helyssei ꝓphe. et nemo ex eis curatus est. Tales em̃ q̃ se sunt incurabiles Solus em̃ de? pot pctorem curare sicut ipe q̃tidie p gram suã facit. Vñ Mat. xj. Ceci vident. claudi ambulãt. leprosi mũdant. Ideo pdicatorib? pcipit Mat. x. Leprosos mũdate. demones eĳcite ꝛc. Si vis pone hic quõ leprosus solebat recõciliari sicut ponit Leuit. xiij. Sz pone eã. j. de mũdare. Sufficiãt ergo de lepra.

Leticia. Letus. Nota q̃ leticia idem est qd gaudiũ iocũditas. exultatio. z iubilatio. Cum ergo de istis oibus. s. ad sufficientiaz sit tractatum. Hinc est q̃ de leticia quo ad psens modicũ est dicendum. maxime cum in sermone. Letare hierusalem. Et in sermone. Letare sterilis. satis sufficiẽter de ea sit tractatũ. Breuiter ergo notemus q̃ est triplex leticia scilicet

Interior. Interior est leticia conscientie cordialis.
Exterior. Exterior est leticia opulentie mundialis.
Et superior. Superior est leticia affluentie eternalis.

Leticia cordialis est leticia pfectoꝝ. de qua dicit Eccli. xxx. Leticia. als iocũditas est cordis hec vita hominis. Leticia mundialis est leticia peccatoꝝ. De qua dr Eccls. vij. Cor stultoꝝ vbi leticia. Leticia supernalis est leticia beatorum. De quibus dicitur Esa. xxxv. Leticia sempiterna erit super capita eoꝝ. Gaudium z exultationem obtinebunt.

Primo ergo de leticia interiori qua sz boni in hoc mũdo letant possumus breuiter dimidere illam auctem. ps. Letabitur iustus in dño et sperabit in eo. Ubi aduerte. q̃ sicut in hoc mundo letant tria genera personarum scilicz Accusati qñ sciunt se habere innocentie puritatẽ. Obsessi vel impugnati quãdo sciunt se habere adiutoris ꝓbitatẽ. Operarij quãdo sciunt se habere futuri pmij largitatem. Sic vere charissimi bõi z pfecti viri debẽt letari de trib?. s. De puritate mẽtalis pfectionis. Justus inq̃t. De firmitate diuine ꝓtectionis. In dño inq̃t. De bonitate future salnationis. Sperabit inquit in eo. quia sz spes est de futuris. Letificat em̃ boiem. Propie ꝓsciẽtie rectitudo scilicz qñ est. Justus. Diuine sustinẽtie fortitudo. In domino inquit. Eterne opulentie plenitudo. Sperabit inquit in eo.

Dico ergo q̃ nos debem? letari ꝓpter ꝓprie ꝓscie rectitudinẽ. Justus inq̃t. Sicut em̃ nulla res ẽ q̃ ita possit letificare boiez q̃ bz facere cozã aspero iudice z cũ fortib? adnersarijs. sic qñ scit se bñe iusticiã z innocẽtiã ꝓ se. z qñ nõ inuenit i se ꝓpe qd debeat ꝓdẽnari. Sic vere sũme dz letisscare quẽlibet virũ iustũ. q̃. s. cozã seuero iudice xp̃o bz iudicari. z a demonib? accusari sue puritat z innocẽtie securẽ q̃q̃ ꝓscie rectitudo. Justus inq̃t. ps. Letamini in dño z exul. iusti. z glo. oẽs re. corde. Et nota q̃ multa sunt q̃ faciunt boiem esse iustũ. q̃ tñ sẽ spũalis leticie inductiua. vicz

Paupertas spiritalis. Facit igitur iustũ letum. pauPuritas cordialis. pertas spiritalis Esaie. xxv.
Charitas supnalis Letabitur deserta z inuia. Et
Humilitas virtualis. Gal. iiij. Letare sterilis q̃ non paris. Itẽ puritas cordialis. Vñ Hiere. xxxj. Letabit̃ virgo in thoro. Itẽ charitas supnalis. Vñ Esa. lxvj. Letamini cũ hierlm z exultate oẽs q̃ diligitis eã. Item humilitas virtualis. ps. Letati sumus p diebus q̃bus nos humiliasti. Et Esa. lxv. Serui mei letabunt ꝛc. Letemur igit propter ꝓprie ꝓsciẽtie rectitudinẽ. Itẽ letemur ꝓpter diuine sustinẽtie fortitudinẽ. In dño inq̃t. Sicut em̃ magna ẽ leticia alicui debili z infirmo in plio ꝓstituto. qñ scit se bñe iurta se aliquẽ fortissimũ ꝓtectorẽ. q̃ nũq̃ ei deficiet. sed in cũctis periculis eũ ꝓteget z defendet. Sic nos in plio busus mundi ꝓstituti valde possumus letari z iocundari. qz certi sumus q̃ semp est nobiscũ dñs deus nr paratus nos ꝓtegere z iuuare. Vñ in ps. dicit ipe dñs. Cũ ipso sum in tribulatione. eripiam eum z glorificabo eum. In domino inquit. In dño enim est letificandum non in mũdo. quia sicut dicit. Illa est vera leticia q̃ de creatore nõ de creatu-

ra cōcipitur. Unde in ps. vi. Oñe in virtute tua letabitur rex. et super salutare tuum exultabit vehementer. Et iterum in ps. Letetur israel in eo q̄ fecit eum. Talem ergo letitiā non habēt in seculo pctōres. qz sez ipsi nō letant in domino sed in mūdo. Nō in spūalibus sed in tpalibus. Nō in celis sed in terrenis. Ūñ nota q̄ quasi letant in pecuniis. Luxuriosi in mūdi delicijs. Inuidi in alioz̄ doloribus z tristicijs. Superbi in mūdi vanitatibus z vanis gloriis. De auaris patz. qz isti sunt sicut auis q̄ dicit monedula q̄ naturaliter diligit pecuniā. Plus em̄ letat habere vnū de nariū q̄ vnū castrum. qz auari plus gaudēt de vno tantillo bonoz̄ mūdanoz̄ q̄ de immēsitate bonoz̄ eternoz̄. Unde Amos. vj. Ve q̄ opulenti estis in syon. Et sequitur Qui letamini in nihilo dicentes. Nōne in fortitudine nra assumpsimus nobis cornua? De immundis patz. qz sicut porcus plus letat in luto q̄ in fluuio puro. Sic luxuriosi plus letant in luto deliciarū q̄ in aqua pura spūaliuz gratiarum. Unde immūdi dicunt illud Sap. ij. Nemo sit expers luxurie nostre. vbiq̄ relinq̄mus signa letitie. q̄m hec est pars nra. z hec est sors nra. De inuidis etiam ptz. quia pcerto sicut delphini plus letant tpe aduersitatis z tēpestatis. q̄ tpe serenitatis. sic inuidi magis sunt leti q̄n videt tēpestates z miserias alioz̄. q̄ q̄n videt eoz̄ psperitates z serenitates. Isti em̄ sunt de quibus dicit Baruch. iiij. Sicut gauisa est in ruina tua. z letata est in tuo casu. s. babylon. sic ptristabit̄ in tua cōsolatione. Itē de superbis patet. Quia vere sicut papilio letat z delectat volare currere et circuire ad claritatē cādele vbi alee eius cōburunt. ipe vo q̄nq̄ periditat z morit. Sic superbi letant in suo discursu z volatu ad claritatē glorie mundane. vbi alas virtutum pdunt per iniquitatē. alas vo bonoz̄ tpalium amittunt p paupertatē. ipsi vo periculū mortis eterne incurrūt p criminum multiplicitatem. De leticia taliū dr Eccls. xj. Leta re iuuenis in adolescētia tua. ambula in vijs cordis tui ꝛc. Nō sic ergo. sed letamini in dño. Ūñ in ps. Letet cor que rentiū dñm ꝛc. Letemur ergo de diuine sustinētie fortitudine. Itē dico q̄ letari debemus de eterne opulentie plenitudine. que ostendit cū dicit. Sperabit in eo. Spes em̄ est de futuris. qz sicut oparius q̄ in agro laborat. z pugil q̄ acriter in bello dimicat letant z gaudēt in eo. qz ex talib⁹ laboribus sperāt venire finaliter ad quietē z ad mercedē. Sic vere boni q̄ sunt in mūdi laboribus letant. qz certissime sperāt etiandevenire ad quietē z premiū paradisi. Sperabit inq̄t in eo. Ideo bñ docet in ps. Sperate in eo oēs cōgregatio ppli. effun. co. illo corda vra. deus adiutor vester in eternū. Ūñ de tali leticia q̄ de spe futuroz̄ generatur pōt dici illud Prouer. x. Expectatio iustoz̄ leticia. Ista ē ergo leticia interior z virtuosa. Scdo dico q̄ est leticia exterior z viciosa. z ista est leticia q̄ pctōres in hoc mundo letant. quā pculdubio sequit̄ tristicia sempiterna. Extrema em̄ gaudij luctus occupat Prouer. xiiij. Sicut em̄ syrene tpe sereno solent letari z cātare. talis tñ leticia ꝓpinquā denotat tempestatē. Sic vere pctōres dñi arridet eis serenitas psperitatis mūdane. isti sunt in magno gaudio z honore et isto tñ sequit̄ sempiterna tristicia. z ex isto gaudio sequit̄ eterna desolatio Esa. xxj. Ablata est leticia de carmelo. Tercio dico q̄ est leticia superior q̄ est beatoz̄ Et ista est illa qua in paradiso sancti z angeli psolantur z gloriant. qz sicut dr Esa. lj. vbi loquit̄ de ciuitate paradisi Gaudiū z leticia inuenie͡t in ea. Gratiarū actio z vor laudis. Sufficit ꝛc. Sz accipe distinctiones q̄ sunt in sermone. Letare hierlm. z pone eas hic. Et vide supra. De gaudio. exultatione. z iocunditate ꝛc.

Leuare. Nota q̄ leuare idē est qđ sursum erigere vel portare. sed qz supra dictum est de eleuare. de sublimis de excelsis. Ideo breuiter de eleuare aliquid dicendum est. Nota ergo q̄ triplex est leuatio vel erectio vicz Quedā vtuosa. q̄dā viciosa. q̄dam glorioſa.

Prima est pfectoz̄. Scda peccatoz̄. Tercia est beatoz̄.

Leuant em̄ z sursum erigunt̄ pfecti p celestium affectionē. Leuant̄ infecti p dignitatū ambitionē. Leuant̄ beati p supernoz̄ adeptionē. Est igit̄ quedā leuatio vtuosa. Et ista est q̄n hō ab inferioribus se leuat ad superiora z a tpalibus ad eterna. Sicut em̄ ignis a ꝓpria natura sursum leuat. z b qz sursum est spera z regio ignis z sub ordinale principiū. Sic vere q̄ de⁹ est vltm̄ finalē principiū z origo. ideo nos ipsos debem⁹ sursuz ad ipm̄ leuare. z mētem z affectū ad eū ordinare. Ūñ de viro pfecto z iusto pdicit illud Treñ. iij. Sedebit solitarius z tacebit. q̄m leuauit se supra se. Nos em̄ ipos z supra appetitum pditionis nre debemus nos leuare. z vsq̄ ad celestia nos trāsferre. Ibi em̄ cessant laborū anxietates. Sedebit inq̄t. Cessant maloz̄ societates. Solitari⁹ inq̄t. Cessant bonoz̄ nimietates. Tacebit inq̄t. Iḡr leuem⁹ nos supra nos. exeam⁹ de caverna nre carnis. ascēdam⁹ ad tēm mēte. vt ibi finaliter leuemur i corpe. Et ꝛ notādū q̄ nos dēm⁹ leuare nos. se inq̄t. Quia. s. q̄cq̄d est in bdie dz eē sursuz ad dñm leuatum

Caput intentionis.
Cor cogitationis.
Facies affectionis.
Oculus cognitionis.
Manus operationis.
Os locutionis.

Caput em̄ nrm. i. intentio semp dz eē ad tēm leuatū. z ad ipm̄ principaliter ordinatū. Ūñ Lu. xxi. Respicite z leuate capita vra. Item leuem⁹ ad eū cor totius cogitationis. vt sez ibi fixa sint corda nra vbi vera sunt gaudia. Ūñ Treñ. iij. Leuem⁹ corda nostra cū manib⁹ ad dñm. Itē leuem⁹ ad tēm facie affectionis. Uolūtas em̄ est facies aie. q̄ semp ad tēm est eleuāda conuertēda z erigēda. Ūñ ipe dicit Cañ. ij. Ostende mihi faciam tuā ꝛc. Job. xj. Leuare poteris faciem tuam absq̄ macula. Nō est ꝛ auaros. q̄ facie cordis z affectionis semper habēt ad terrā inferius p auaricia tēpsam. Siles illi aiali venenosissimo egyptiaco qđ morat in fonte tygris quod semper inclinat faciam versus terram. quia als venenositate sua interficeret quicq̄d viderat. ij. Reg. ij. Leuare nō potero faciem meam. Item leuemus sursuz oculos cognitionis. Oculos em̄ cordis debem⁹ leuare z erigere. vicz

Ad implorandū diuinā pietatem.
Ad tēptandū sanctoz̄ charitatē
Ad contēplandū celoz̄ dignitatē.
Ad cogitandū inferni vilitatem.
Ad meditandū cordis prauitatē.

Igit̄ leuemus oculos cordis nri ad diuinū pficiū implorandū. Ūñ ps. Ad te leuaui ocu. me. q̄ ha. in celis. Itē ad sanctoz̄ auxiliū deprecandū. Ūñ ps. Leuaui ocu. meos in mon. vñ ve. auxi. mihi. Itē ad celoz̄ fastigiū ptemplādū. Ūñ Esa. lx. Surge illumināre hierlm. qz venit lumē tuū. z glia dñi sup te orta ē. Sequit̄. Leua oculos tuos z vide. Itē ad inferni supplicius cogitandū. Ūñ Esa. lj. Leuate in celū oculos vros z videte sub terrā deorsum. Item ad cordis flagicium cogitandū. Ūñ Hiere. iij. Leua oculos tuos in directum z vide vbi nūc pstrata sis leuemus igr oculos nre ꝓsiderationis. Itē leuemus manus nre opationis. Manus em̄ sursuz leuant̄ Ad aliq̄d

Supplicandum.
Judicandum.
Indicendum.
Inbibendum.
Porrigendum.
Accipiendum.
Percutiendum.

Et reuera charissimi defendendū istis septem de causis debem⁹ leuare z in principio ponere man⁹ opationis nostre. i. opa nostra videlicz vt aliq̄d a dño supplicemus. Unde ps. Leuaui manus meas ad te aia mea. sicut terra sine aqua tibi. Item vt alijs exempla vtilia indicem⁹. Josue em̄ leuauit clipeum q̄ erat in manu sua ꝛ Hay. ad cui⁹ cōspectū fortificat⁹ exercit⁹ ciuitatē deuicit. Josue. viij. Quia vere q̄n p lati clipeuz bonoz̄ exemploz̄ alijs ostendunt. ad pliandū ꝛ vicia fortius intendunt. Unde ps. In nomine tuo leuabo manus meas. Item leuem⁹ man⁹ vt alijs mandata et cōsilia iniungam⁹. ps. Altitudo man⁹ suas leuabit. Itez vt peccata z vicia alijs inbibeam⁹. ps. Leua manus tuas i superbias eoz̄. Item vt bona temporalia alijs erbibeamus Ūñ Exo. xiij. Leua virgam tuā z extende manū tuam. Et Ezech. xx. Cuz introduxerovos in terrā p qua leuaui manum meā vt darem eā patrib⁹ vris ꝛc. Itē vt a deo gr̄as beneficia accipiam⁹. sicut de moyse dr Exo. xvij. Cuz leuaret moyses manus vincebat israel. Item vt discolos patiam⁹ z corrigam⁹. Ūñ Zach. ij. Leuo manū meā sup eos et erunt prede eis qui seruierant sibi. Item leuemus manus vt miseros leuem⁹ z defendam⁹. Unde Ezech. xx. Leuaui aiam meā. p stirpe iacob vt educerē eos de terra egypti. Leuem⁹ igit̄ manus nostre opationis. Itē dico q̄ nos debem⁹ leuare vocē nre locutiōis vor em̄ leuat̄ Ad aliq̄d Proclamandum. Sic vere nos debemus leuare vo

Deplorandum. Implorandum. Collaudandum.

tem locutionis nre advocandum alios p predicationē. Vñ Esa.lij. Vox speculatorū tuorū leuauerūt vocē.simulq; laudabāt. Item leuemus vocē ad deplorandū vicia p lachrymationē. Vñ Judicū.xxj. Leuauerūt vocē t magno vlulatu ceperūt flere. Itē leuem⁹ vocē ad implorandū dñm p oronē. Vñ Luc.xvij. dī de decē leprosis. Qz steterūt alonge t leuauerunt vocem dicentes. Jesu p̄ceptor miserere nobis. Et sic patet quō bō totus debet spiritualiter se leuare q̄tū ad oēs sui partes scz Qz̄tum ad

Caput intentionis.
Cor cogitationis.
Faciem affectionis.
Oculos cognitionis.
Manus operationis.
Vocem locutionis.

Quia breuiter quicq̄d est in boie totū debet sursum ad deū leuari t offerri. t ab inferioribus segregari t auferri. vt de boie sic totaliter leuato et erecto dicat illud Hiere.iiij. Ascendit leo de cubili suo.p̄do gentium se leuauit. Transeo breuiter t omitto t exempla t figuras et diuisiones auctoritatesq; ptermitto ꝓpter hoc q̄ pauca sunt themata applicabilia. Et quia supra de leuare t erigere ad sufficientiā est dictum. De leuatione vo viciosa que nihil aliud est q̄ superbia dicitur Hiere.lj. Cor suum leuauit cōtra me. Vide.s.in tit. supra dictis. De leuatione etiā gloriosa. de qua dicit Ezech. xliij. Leuauit me spūs t introduxit me in atriū interius.et ecce repleta erat gloria domus dñi. Vide.s.in tit.anntedictis.q; omitto gratia breuitatis. Sz si forsan velis istā materiā aliq̄ntulū dilatare notabis q̄ in scriptura reperitur

Leuatio pertinens ad xp̄m.
Leuatio pertinēs ad iustum.
Leuatio spectās ad iniustum.

Primo ergo dico q̄ est leuatio q̄ spectat ad xp̄m. Constat em̄ q̄ de⁹ Q̄nq; leuat Manū vt percutiat. q̄nq; leuat Brachiū vt eripiat q̄nq; leuat Superbū vt deijciat. q̄nq; leuat Depressū vt p̄ficiat. Leuat dico manū vt pcutiat viros pestilentes. q; ꝓcerto cattus q̄nq; ludit cum mure.ip̄mq; dimittit ex ꝓposito hincinde discurrere.finaliter tn̄ vbi videt pedē suū leuat.t ip̄m retinet t pcutit ne euadat.t adhibet dentes t ip̄m mordet deuorat t trucidat. Sic deus cū peccatorib⁹ q̄nq; videt ludere.in fine tn̄ ꝓtra ip̄os manus suas leuat. t ip̄os tpaliter tribulat t eternaliter dānat.p̄s. Leua manus tuas in superbias eorū in finem. quanta malignatus est inimicus in sancto. Et Deut.xxxij. dicit dñs. Leuabo inquit in celum manū meā. t dicam viuo ego in eternum. Si arripuero vt fulgur gladium meū.t arripuerit iudiciū manus mea.reddam vltionē hostibus meis ꝛc. Item leuat brachiū:vt eripiat innocētes.q; reuera ipse leuat brachium fortitudinis sue ad innocentes ab impijs defendēdum. Brachiū misericordie sue ad indigētes de miserijs t tribulationibus eripiendū. Brachiū etiā sue clementie ad delinquētes de vicijs t inferni periculis liberandū. Unde Esaie.xl. Sicut pastor gregem suū pascet.t in brachio suo ꝓgregabit agnos.t in sinu leuabit fetos ipe portabit. Itē leuat supbos vt deijciat p̄sumētes. Cōstat em̄ q̄ sicut athleta q̄uersariū suū leuat a terra vt ip̄m tandē deijciat. sic deus quosdā quos p occulta iusticie sue videt finaliter eē damnādos.q̄nq; in magnos status extollit t leuat. t duz ibi gloriant.p mortem et tribulationem in infernum t in infortunium p̄cipitat atq; iactat. Rota em̄ fortune sic pingitur q̄ dū vnus leuat alius deprimit.immo ad hoc q̄sq; sursum erigit vt cadens postea cōfundat. Sic vere facit de malis occulta dei ꝓuidentia quā in isto casu voco fortunā. Ista est aūt mala t periculosa leuatio. q;.s. quanto q̄s in tpalibus plus leuat.tanto vt cōiter magis in spūalibus inclinat. Res em̄ ꝓpēdicularis nūq; ab vna pte leuatur quin ab altera deprimat.sicut ptz in lance seu in statera.Cum igit bō habeat duas partes scz animā t corpus. spūalia t terrena.nunq; pōt ex parte vnius leuari.q̄n ip̄m ptingat vt cōiter ex opposito aggrauari. Quia si leuat in tpalibus.deprimit necessario in spūalibus. Et ecōuerso si anima leuat t erigit in spūalib⁹ caro necessario p̄mitur t calcat in mūdialibus. Vñ ergo dī Job.x. Si iustus fuero nō leuabo caput. Vñ Eze.xvij. Nōne hic est q̄ humilē subleuat.t sublimē humiliat. De quodam em̄ tyrāno in suis actibus ꝓsperate t de sua potentia gloriante.audiui q̄ in palacio suo fecerat depingi rotaz fortune t se in superiori gradu pingi t poni se fecerat eleuatū. Cum ergo die q̄dā ꝓtibus suis rote pulcritudinē commēdaret. vt a quodā prudentiore peteret an hmōi pictura pulcra foret.rndit q̄ sic.sed q̄ ibi vnū deficiebat.vicz vnus clauus q̄ teneret rotam ne volueret. Audierat em̄ ille.q; teste btō Greg. Sepius in altū q̄s tollit vt cadēs inde fortius confringatur. Figura Exod.x. vbi dī.q̄ ventus vrens leuauit locustas. operueruntq; vniuersam superficiem terre vastantes omnia Sed sequit.q̄ dñs flare fecit ventū ꝓtrariū q̄ arreptas locustas ꝓiecit in mare. Ventus em̄ vrens est ꝓsperitas q̄ mediante mali leuant.vētus ꝓtrarius q̄ finaliter suffiante locuste.i.supbi pctōres in mare mortis t inferni p̄cipitantur. Deus ergo leuat supbos vt deijciat presumentes. Itē dico q̄ ille leuat depressos vt p̄ficiat sup gentes. Deus enim q̄nq; suscitat de puluere egenum.t de stercore erigit pauperē.vt sedeat cū p̄cipib⁹ t soliū glorie teneat. Quia scz ipe est q̄ pauperem facit t ditat.humiliat t subleuat.j. Reg.ij. Vñ de iehu rege israel legit.q̄ ipse ionadab leuauit ad se in currum suū.iiij. Reg.x. Et de Helya dicit.iiij. Reg.ij.q̄ dñs in curru igneo ip̄m leuauit in celū. Quia reuera sepe fit per occultam dei ꝓuidentiaz q̄ boni de infimo gradu leuant ad summū p prelationē.de terra t terrenis leuant ad celum p contemplationē. de mūdo leuant ad paradisum p finalē beatificationē. Vñ de leuatione tēporalis dignitatis t p̄lationis pōt dici illud Eze.iij. Spiritus quoq; leuauit me t abij amarus in indignatione spiritus mei. Dico em̄ q̄ licet spūssanctus iustū q̄nq; velit ad dignitates leuare t extollere.ipe tn̄ tristis t dolens debet suscipere t si forsitan dignus sit timere et metuere. De leuamento vo contēplationis pōt dici illud Eze.xj. Spiritus quidē leuauit me.t adduxit me ad transmigrationez in visione spūs dei. De leuatione vo ad apicem eterne felicitatis t ꝓsolationis pōt dici illud Eze.xliij. Leuauit me t introduxit me in atriū interius.t ecce repleta erat gl̄ia domus dñi. Vñ de beatis dī Esa.lxiij. Qz indulgētia dñi redemit eos t portauit eos.t leuauit eos i dieb⁹ seculi. Sic ḡ ꝓz q̄ est leuare ptinēs ad xp̄m. Scdo dico q̄ ē leuare ptinēs ad iustū. Justus em̄ leuare dz t ab infimis erigere

Animū languentē.vt cōtemplet.
Proximū egentē.vt consolet.
Optimū iacentē.vt honoret.

Dico ergo q̄ iust⁹ dz leuare languentē animū ad veri cognitionē. Quia reuera animū nrm languentē t tepidum nos debem⁹ leuare ad videndū redēptionis fructū Luce.xxj. Respicite t leuate capita vra qm̄ appropinq̄bit redēptio vra. Contritionis luctum.j. Reg.xxiij. Leuauit rex Saul vocē t fleuit. Et illud p̄dictū Hiere.iij. Leua oculos tuos in directū t vide vbi nunc ꝓstrata sis. Devotionis statuz id est crucem t passionem xp̄i quā scz leuare debemus in memoria nostra ad spem t fiduciam salutionis. Vñ Hieremie.iiij. Leuate signum in syon t cōfortamini. Salutionis statū scz gl̄iam eternā Esa.lx. Surge illuminare hierusalem.q; venit lumē tuū t gloria dñi sup te orta est. Sc̄ quit. Leua in circuitu oculos tuos t vide. Statū damnationis scz infernū Exo.xiij. Leuantes filij israel oculos viderunt egyptios.i.mortuos demones infernales t timuerunt valde. Et Eze.viij. Leua oculos tuos ad viam aquilonis. Dico ergo q̄ iustus dz leuare languentē animū ad veri cognitionē. Deinde dico q̄ dz leuare egentem ꝓmum ad boni susceptionē.q; scz iustus videns ꝓtimū suū pauperē t egentē dz ip̄m leuare.t a tribulatione t angustia liberare. Figura Deut.xxij. vbi asinus si ceciderit ꝓcipitur leuari.q; scz si asinum.i.pauperē sub mūdi infortunijs inuenimus cecidisse ip̄m debemus p pīa admonitionem subleuare.t consolatione debita consolari. Unde Hiere.xxxviij. Leua Hieremiā ꝓphām de lacu anteq̄ moriatur. Et si istud intelligit de lacu miserie corpalis multofortius de lacu miserie spūalis.vicz de pctō.q;.s. multomagis meritū est leuare hominē a lacu peccati.q̄ a lacu p̄nis miserie vel tormenti. Deinq; dico q̄ leuare debemus iacentem optimum ad dignam prelationem quia scz iustus dz bonos t rectos in statu infimo ꝓstitutos ad statū dignitatis t p̄lature leuare t eos ꝓut decet honorare t promouere Vñ.iij. Reaum.xx. dicit. Qz rex israel leuauit benadab vt sederet secū in curru suo. Istud est igit leuare ptinens ad

iustum. Sed de hoc vide in pn̄.tic̄. vbi plene inuenies ꝛc̄.

Tercio dico q̄ est vnū leuare spectans ad iniustū. Et sic dico q̄ iniustus supra seipm̄ leuat̄ per p̄sumptionē. Contra p̄latū p rebellionē. Contra subditū seu egenū p oppressionem. Contra primū seu sociū p oppugnationē. Contra deū p obstinationē. Dico ergo q̄ mali leuant̄ ꝫ seipos p p̄sumptionē ꝫ superbiam. Osee.xiij. Adimpleti sunt ꝫ saturati sunt. ꝫ leuauerūt cor suum ꝫ obliti sunt mei. Jtē leuātur contra p̄latos p inobedientiā ꝫ rebellionē. ij. Reg.xx. Homo de monte effraym zyba filius bothri cognomine leuauit manū suā ꝫ ciuitatem ꝫ regem Dauid. Jtē leuant̄ ꝫ subditos p iniusticiā ꝫ oppressionē. Job.xxxj. Si leuaui super pupillū manū meū. etiā cum viderem me in porta superiorē. Añ ꝫ tyrannos dr̄. Hiere.iij. Ascendit leo de cubili suo. p̄do gentium se leuauit. Jtē leuant̄ ꝫ primos seu socios p discordiā et dissensionē. Contra illud Esa.ij. Nō leuabit gens ꝫ gentem gladiū ꝛc̄. Jtē leuant̄ ꝫ deū p pfidiam ꝫ obstinationē. Añ de pfidia dr̄. Eze.xviij. Vir q̄ in iusticiā nō fecerit. nec in montib⁹ comederit. nec oculos suos leuauerit ad idola viuet. De obstinatiōe dr̄. Hiere. lj. Cor suū leuauerūt ꝫ me. Nō pono exempla. nec dilato q̄ vbi Leuare ꝫ corrigere ꝫ in alijs similib⁹ satis dixi. Et h̄ de leuare sufficiant.

Leuita. Leui.

Nota q̄ leui fuit vnus de. xij filijs Iacob. cui⁹ filij ꝫ successores dicti fuerūt leuite. Fuit igit̄ in lege antiq̄ ppls leuitaꝫ

Diuinis vsib⁹ deputat⁹.
A plebis legib⁹ sepat⁹.
Possessionib⁹ vacuat⁹.
Alijs ritib⁹ cōsecrat⁹

Leuite em̄ ad seruiendū ꝫ dño ꝫ ad ministrandū i tabernaculo ꝫ in templo erāt specialit̄ dedicati. Sicut dicit̄ Nume.j. Erant etiā alijs ritib⁹ consecrati. sicut dicit̄ Nume.viij. Erāt insup a plebis domib⁹ segregati. sicut dicit̄ Nume.iij. Erant insup possessionib⁹ nō dotati. sicut dicit̄ Deut̄.xviij. Possessiones em̄ exceptis domib⁹ non habebant. sed decimis primitijs ꝫ oblationib⁹ cōtenti erant. Per istos ergo leuitas possunt intelligi viri ecclesiastici et religiosi. q̄ etiā in noua lege leuitis fuerunt substituti. q̄. s. diuinis vsibus deputant̄. ꝫ ad ministrandū deo circa altare spāliter ordinant̄. Añ Nume.iij. Applica tribum leui ꝫ facies stare in cōspectu aaron vt ministrēt ꝫ excubēt. ꝫ ob seruēt. ꝫ custodiāt vasa tabernaculi seruientes in ministerio eius. Et aduerte q̄ officiū leuitarum eius erat. Sacrificia ministrare. Tubis pplm̄ aduocare. Deum canēdo laudare. Onera tabernaculi portare. Et archam domini solummodo tangere vel tractare. Sit vere charissimi viri ecclesiastici debēt. Sacrificare missam celebrando. Pplm̄ aduocare alte p̄dicando. Deuote cātare deum collaudādo. Onera portare priam faciendo. Et archam domini scz sacramentū altaris soli tangere. soli ad eius sacrificiū accedendo. Añ. j. Paral. xv. dicit̄. Or illicitū est q̄ a quocūq; portet̄ archa nisi a leuitis. Et sic bō erit diuinis vsibus deputatus. Añ Numeri. iij. Eruntq; leuite mei. Leuite igit̄ erant diuinis vsibus deputati. Jtem debēt esse a mūdi legibus segregati. Quia viri ecclesiastici debēt esse p excellentiā vite segregati ꝫ distincti a moribus alior. Añ Deutero. x. Separaui tribum leui. Jtem debēt esse possessionibus denudati. q̄ scz dato q̄ habeant possessiones temporales illas tamen habēt nomine ecclesie sue ꝫ nō nomine suo. Jtem si habent eas in re. non tñ debēt eas habere in affectu. Jurta illud p̄s. Diuitie si affluant nolite cor apponere. Date em̄ non fuerunt leuitis possessiones. duplicitōne scz vt solummodo iactarent in domino curā suam. ꝫ sic ipe eos enutriret. ꝫ ne distractio temporalium ipsos a dei seruitio impediret. quia scz viri ecclesiastici nunq; se debēt a dei seruitio ꝓpter temporalia distrahere sed semp debēt ad dominum cor habere. ꝫ in auxilio temporalium non sperare Añ Josue.xiij. Non acceperūt leuite aliam partē in terra nisi vrbes ad habitandū. Debent igitur esse possessionibus leuite denudati. Jtem dico q̄ debent esse alijs ritibus consecrati. Circa quod est aduertendum q̄ tria requirebantur in consecratione leuitarum. que spāliter intellecta in viris ecclesiasticis requiruntur ad hoc q̄ sint spirituales leuite. et q̄ digne habeantur domino ministrare. Debebāt enim spargi aqua lustrationis. Lauare vestimenta. Radere capillos. Sicut dicit̄ Nume.viij. In quo nōtatur q̄ ecclesiastici debent habere Interius munditiam puritatis. Exterius decentiam honestatis. Inferius carētiam facultatis. Debent em̄ viri ecclesiastici astringere earis fecitatē. Et ista est asperssio aque lustrationis. Depingere morum honestatem. ꝫ hec est lotio vestimentor. Cōtemnere rerum facultatem. ꝫ ista est rasio capillor. Jgit̄ si digne deo volumus cōsecrari astringamur vt lauemur a fecibus carnalitatis. quod ostenditur in hoc q̄ ipi leuite aqua lustrationis scz vbi immūdi purificabant̄. iubebantur aspergi. Per aquam enim significat̄ castitas. qua quidem carnis puritas astringitur. ꝫ omnis mētis feditas depuratur. Unde psal. Asperges me dñe ysopo et mundabor. lauabis me ꝫ super niuem dealbabor. Jtem depingamur ꝫ ornemur virtutibus honestatis. ꝫ hoc datur intelligi in lotura vestimentor. Vestimenta em̄ que exterius apparent ꝫ omnia verecunda celant. significant honestatem qua defectus interiores celātur. ꝫ mores exteriores ornātur Exod̄.xx. Lauent vestimenta sua vt sint parati. Jtem exuamur ꝫ nudemur ab operibus facultatis. Et hoc dat̄ intelligi in rasura capillor. Capilli em̄ significāt bona temporalia. que non sunt de essentia nature humane. imo more capillorum sunt superflua ꝫ extrinseca Eze.v. Accipe gladium accutum radentem pilos. Et sic si mundi bona contempserimus. si conuersationem mundauerimus. si carnē nr̄am purgauerimus. nos erimus spūales leuite et digni erimus domino cōsecrari ꝫ sibi debite ministrare. vt sic q̄libet possit dicere illud Judicū.xvij. Leuita sum de bethleē iuda. applicatus assumptus ꝫ additus. quia scz nos debemus deo applicari sibi humiliter seruiendo. ꝫ ab ipso assumi ꝫ ei addi per charitatis vinculum adherendo. vt sic dominus possit dicere illud Malach.ij. Pactū meum cū leui fuit. a facie nominis mei pauebat. lex veritatis fuit i ore eius. in pace ꝫ equitate ambulauit mecū. ꝫ multos auertit ab iniquitate. Hoc igit̄ de leui sufficit.

Leuis. Leuitas.

Nota q̄ leuitas est qualitas rei qua scz ipa res efficit facilis ad mouendū. ꝫ ad de loco ad locum agiliter transferendū. Leue em̄ dr̄. Quicq̄d onere seu pōdere non grauatur. Et nota q̄ moraliter loquēdo leuitas sumitur.

Pro virtuosa agilitate.
Pro viciosa mobilitate.
Pro gratiosa facilitate.

Leuis est vir iustus. quia agilis ad operandum. Leuis est vir stultus. quia mobilis ad euagandū. Leuis est vir conflictus. q̄ facilis ad tolerādū.

Primo igitur dico q̄ est quedam leuitas que est virtuosa. Et ista est illa qua viri sancti sunt expediti et agiles ad faciliter obediendum. et ad bonum faciliter exequendum Elementa enim leuia et que graui materia non premunt. habent motum suum a centro ad circumferentiam. ꝫ continus ꝫ necessario agitantur ꝫ motum aliquem exequuntur. sicut patet in igne et aere. Sancti enim qui graui ꝫ terrestri diuitiarum seu viciorum materia non fuerunt grauati. sed per paupertatem voluntariā ꝫ perviciorū ꝫ terrenorum carentiam leues ꝫ agiles sunt effecti. motum cordis superius habuerunt. a centro. id est a mundo recesserunt. ꝫ ad spūalium ꝫ eternorum bonorum altam circūferentiam mētaliter accesserūt. ꝫ ad bona opera exequenda se faciles obtulerūt. Constat em̄ q̄ animal leue citius currit ꝫ pdam suam melius insequit̄. citius fugit ꝫ difficilius capit̄. Sic vere iusti p̄lati q̄. s. spūaliter sunt leues. p̄dā bonor operū auidius insequūt̄. ꝫ pricula tentationū effugere vel euadere citius cōprobant̄. Jstos ergo cōpara pardo vel onagro que sunt animalia valde leuia. Añ Hiere.ij. Cursor leuis explicās vias suas onager assuetus in solitudine vide istā auctē alibi. s. in tit. M. Sic ꝫ milites amāt in prelio leues equos. ꝫ nauis etiam composita de lignis leuibus magis est ceteris disigenda. Sic deus tales diligit et eligit quos spiritalis paupertas ꝫ viciorum carentia leues facit Esaie.xix. Ascendet dñs super nubem leuem et ingredietur egyptum. Figura ad hoc Gen̄.vj. vbi archa Noe. in qua saluatum est genus humanum a diluuio de lignis leuigatis dicit̄ fabricata. Figura etiaz Deut̄.xxvij. vbi altare p̄cipit̄ dño erigi ꝫ fieri de lapidibus leuigatis et a pōdere attenuatis. Ad denotandū q̄ illi q̄ archa salutis

ꝛ altare deuotiõis esse volñt. ꝛ q̃ saluare a diluuio peccati ꝛ deo cõciliare alios solẽt. leuigati. i. leues effecti. ꝛ a terre nis ꝛ vicijs depurati añ oia esse debẽt. qz. s. nullus deo acceptus efficit. nisi qz terrenoꝝ põdere. mente vel corpe leuigat. sicut apparuit in aplis q̃ leues ꝛ pauper fuerũt. ꝛ ido facilẽ p mũdũ cucurrerũt. ꝛ mundũ a pcti diluuio liberauerũt. Añ Abacuc. j. Leuiores eq̃ parchis et velociores lupis vespertinis. Ista est igit leuitas vtuosa. Scdo dicẽdo q̃ inuenit leuitas vitiosa. Et sic per leuitates intelligo Mentis instabilitatẽ. Talis esñ est periculosa. quia Morum insolentiã. res leuis lõge ꝑgit nõ bñ sisti Incõstãtia ꝛ mobilitatẽ. tur. cito corrumpit. Lõge dico ꝑgit. qz. s. res leues faciliter mouent a fluctib⁹. vel a vento. Añ naute in mari tutius ducũt nauẽ cõperẽter onerata ꝛ grauẽ q̃z ꝑsus vacuã atq; leuẽ. De mostro etiã mari no qđ dñ nautilus dicit Plini. Qz tpe sereno aquã maris vomit vt leuior fiat. atq; ad maris supficiẽ ascendẽs membranã subtilem quã bz inter pedes anteriores loco veli cũ pedib⁹ erigit. ꝛ sic p mare velificat ꝛ discurrit. Si vo cãm timẽdi bãduerit ꝛ si fluctus nimis tẽpetuosos senserit. tũc ꝑpter leuitatẽ quã aq̃s euomẽdo in se ꝓtraxit aquã maris rebibet. ꝛ se grauẽ. ꝛ põderosum faciens sicut añ ad ꝑfundũ descẽdit periculũq; euadit. Sic vere dico q̃ leuitas mẽtis periculosa est. Nauis eñ aie nõ bñ ad sanitatis portũ ducit. nisi diuini timoris põdere ꝛ mor. ꝛ prudẽtie grauitate firmet. Als eñ si animi leuitatib⁹ insolescat. flatus et fluctus tẽtationis ipam facilr rapiẽt. ꝛ ad scopulos tribulationũ impingẽt. ꝛ finalr ad piratas infernales deducẽt. Fatui sunt ergo illi q̃ vt leues ꝛ insolẽtes appareãt. aquã amarã ꝓtritiõis. ꝛ diuini timoris põdus ꝛ grauitates morũ abdicãt. ꝛ erecto velo voluntatis ad flatũ ventũ inanis glie vndeq̃z se ventilãt atq; iactãt. Utile eñ esset talib⁹ q̃ in suis fatuitatib⁹ inueniret qđz tñ cãm timoris ꝓcipent. ꝛ aquã amare ꝓtritionis bibẽtes. fundũq; humilitatis petẽtes. a tẽpestatis eterne fluctib⁹ se saluaret. De leuitate ḡ et incõstanti voluntate taliũ dr Job. xxiiij. In tenebris inqt si cut in luce ambulãt. leuis est sup faciẽ ãque. maledicta sit pars eius a domino. non ambulet per viam vinearuz. Et aduerte q̃ tales triplicem leuitatem incurrunt scilicet

Corde. Corde dico leuiter credendo Eccl. xix. Qui
Ore. credit cito leuis est corde. Ore etiam leuiter
Et opere. loquẽdo Job. xxxix. Qui leuiter locut⁹ sum
rñde qđ possum. manũ meã ponã sup os meũ. Ope insuper. s. leuiter agẽdo seu opando. De q̃ aplꝰ. ij. Cor. j. Mũ quid leuitate vsus sum. aut q̃ cogito fm carnẽ cogito. vt sit apud me. est ꝛ nõ. q. d. Mõ sum nec debeo esse talis. qz fm veritatẽ Paulus ꝓstãs ꝛ nõ leuis erat. immo leues ꝛ fatuos fugiebat. ꝛ eoꝝ ꝓsortia declinabat. Exemplo illius scẽ mulieris anne. q̃ dicebat. Thob. iij. Nunq̃z cũ ludẽtib⁹ me miscui. neq; bis q̃ in leuitate ambulãt participẽ me põbui. Patet ergo q̃ est quedã leuitas viciosa. Tercio dico q̃ est quedã leuitas gratiosa. Et ista ꝑcerto nihil aliud est q̃ diuina mãdata ꝛ ꝓstitutiones. mũdi tribulamina ꝛ afflictiones. pnie lamẽta et religionis fatigationes. Licet eñ oia ista põderosa ꝛ grauia ponderañ infirmis dũtaxat ꝛ debilib⁹ respectu tñ pene eterne ḡtiosa ꝛ leuia indicañ. De mãdato eñ diuino dr Matth. xj. Venite ad me ꝛc. Jugũ eñ meũ suaue est ꝛ onus meum leue. De tribulationũ vo pñtium laboꝝ ꝛ tormẽto dr. ij. Cor. iiij. Id qđ in pñti ẽ momentaneũ ꝛ leue tribulationis nre. supra modũ in sublimitatẽ eterne glie põdus operat in nob. Quia vere nihil est hic ita graue q̃n reputari debeat leue. si ꝓsiderẽ pmiũ qđ acq̃rit. ꝛ supplicii qđ euadit. De pmio acq̃rẽdo dicit Aug. sup ps. xxxvj. sup illud a dño dirigunt gressus viri. Cũ attẽderis inqt q̃ accepturus sis. oia tibi erũt vilia ꝛ leuia q̃ pateris. Sequit. Hic labore trãsacto veniet regnum eternũ. veniet sine fine felicitas. veniet eqlitas angelorum veniet hereditas xpi. veniet coheres xps. De tormẽto vo vitãdo dicit Aug. in quodã smone sup Lucã. Quecunq; inqt q̃z grauia patit in hac vita. cõpationes ignis eterni nõ parua ẽ nulla sunt. Et alibi. Cogita inqt q̃libet cruciatus. extẽde penas humanas ꝛ cõpara gehẽne. ꝛ leue ẽ omne qđ excogitas. Ut igit mũdi tribulationes et casus nob leues efficiañ. necesse est q̃ illa ꝓpiciam⁹ ad hõe finẽ. vt cũ venerit ipa leuius ꝛ facilius sustineam⁹. Añ Sen. epl'a lxxix. in fine dicit. Qz q̃cq̃d diu spectatũ est leuius accedit. Et alibi dicit. q̃ impetus etiã leuissima expauit. ideo agendũ est ne q̃d nobis inopinatũ sit. Talia ergo leuia onerosa ꝛ facilia ꝛ portabilia dr⁹ nobis iniugit ꝛ impat. et talia dz ꝓlatus imponere subditis q̃s gubernat. Meli⁹ est eñ q̃ sub leui sarcina viuant. q̃z q̃ si nimis ꝓmanẽt. vel desperati fugiãt. vel desistãt. iij. Reg. xij. Leuius fac iugũ qđ nobis imposuit pater tuus. Et sunt vba filioꝝ isrl' ad regẽ roboam filiũ salomonis. q̃ etiã. ij. Paral'. x. sibi ꝓbibẽt dixisse. Pater tuus durissimo iugo nos cõpressit. tu leuiora impa pie tuo. ꝛ paululũ de onere subleua vt seruiam⁹ tibi Quod qz non fecit secutus ꝓsiliũ iuniorũ. ideo decẽ partes ppli ab eo recesserũt ꝛ regẽ aliũ elegerũt. Leuia ergo et nõ importabilia dr⁹ ꝓceps vel ꝓlatus imponere. vt fauorem dei ꝛ hominũ valeat retinere. Ista est ergo leuitas gratiosa. Et sic ptz q̃ leuitas sumit tribus modis ꝛc.

Lex. Nota q̃ lex nihil aliud est q̃z superioris ordinatio vel statutũ ad subditoꝝ regimẽ ordinatum. Lex igit est quoddã spũale vinculum q̃ homines tenent ꝛ liganẽ. ne p actus illicitos euagent. Sicut eñ animalia siluestria nõ domant nisi primo fortibus vinculis teneant. qz sic nũq̃z domita efficerent si sine vinculis ad voluntatẽ suã vagari dimitterent. Sic vere esse fuit vt leges ꝛ mãdata a deo ꝛ a superioꝝb⁹ fierẽt. vt infra limites iusticie vagabiles. mores hominũ corrigerent et domarent. Homo eñ qui sine disciplina dimittit. sicut vir vanus in superbiã erigitur. et sicut pullũ onagri se liberũ natũ putat. Job. xj. Nũq̃z eñ hõ ꝓfecte corrigeret vel domaret. si sine legis vinculo vagari ad arbitrium sineretur. Et ideo ad liganda mores hominum ne vagarentur constituta est triplex lex scilicet

Lex nature. Lex nature est illa inflexibilis recti-
Lex scripture. tudo quã deus in sinderesi ꝓprie col-
Lex humane cure. locauit. q̃ vnicuiq; dictat ꝛ ostẽdit qđ bonũ fuerit vel qđ malũ. De ista igit dr Roma. ij. Gẽtes nõ habẽtes legẽ cũ naturalr ea q̃ legis sunt faciãt. ipi sunt sibi lex. Lex eñ naturalis est illa quã natura oia animalia docuit. ꝛ quã deꝰ in nri cordis volumine exarauit. De q̃ pot dici illud Hiere. xxxj. Dabo legẽ meã in visceribus eoꝝ et in cordibus eoꝝ scribam eã. Lex scripture est illa quã deꝰ moysi in scriptis dedit. ꝛ quã xps in scriptis euãgeliorũ suis fidelibus dereliquit. De q̃bus dr Osee. viij. Scribã eis multiplices leges in eas q̃ velut aliene cõputate sunt. Lex vo humane cure est illa quã ad regimen hominum principes statuerũt. Unde Roma. vij. Lex in homine dominat quãto tpe viuit. Ut igitur ceteris omissis de lege scripture que in veteri et in nouo testamento continet aliq̃d dicamus. quia de legibus particularibus antiqui tpis longuz esse videre. Igitur sub breuitate transcurro Qualiter

Sacrificia ꝛ libamẽta offerebant. De oibus eñ istis
Hostie in vijs immolabant. fiunt in lege spãles
Leuite ꝛ sacerdotes ꝓsecrabant. tractat⁹. oia ista aliq̃d morale significãt
Leprosi recõciliabant. omẽs iste particula-
Homicide ꝓfuabant ꝛ occidebãt. res leges plene sunt
Semina fratrũ suscitabant. spũalib⁹ intellectib⁹
Nazarei dedicabant. Uerũtamẽ cã breui-
Mulieres suspecte ꝓbabant. tatis ista ad ꝓsens
Immundi expellebant. omitto. Quia sicut dicit apls. Uerbum breuiatũ fecit dns sup terrã Roma. ix. Et ideo quia gaudent breuitate moderni illam solam auctoritatem Prouerbio. vj. Mandatum lucerna est. ꝛ lex lux et via vite increpatio disciplinę. exponere dignum duxi. Quia enim Prouerbio. iij. precipitur. Custodi legem atq; cõsilium et sicut dicit Prover. xxviij. Qui custodit legem filius sapiẽs est. hinc est q̃ in ꝓdicta auctõe quatuor ostenduntur. propter que lex diuina merito debet custodiri. videlicet Quia habet virtutem

Compulsiuam. Per legẽ eñ diuinã cõpellunt ꝛ mouent homines. qz est mandatũ. Instruunt ꝛ docent. qz est lux ꝛ lucerna.
Instructiuam.
Directiuam. Dirigunt ꝛ tuent. quia est via vite.
Correctiuam. Corriguntur ꝛ arcentur. quia est increpatio disciplinę.

Primo ergo dico q̃ lex habet virtutẽ cõpulsiuã. quia. s. in multis passibus legis nobis ꝓcipit aliq̃d sub ꝓcepto.

cuius trāsgressio est mortalis. qđ ostendit cum dī Mandatū. Lex em̄ mādat ꝓcepta. suggent cōsilia. dictat iudicialia. ordinat cerimonialia. De mandatis obligatoriis t cōpulsiuis dī Matt. xxij. In istis duobus mādatis vniuersa lex pēdet t ꝓphe. Ideo petebat Dauid in ps̄. Legē pone mihi dñe vi. iu. tuarū. da mihi intelle. vt discā man. tua. Sicut em̄ tanta est virtus clamoris leonis q ad eius edictum animalia figūt gradū. sic vere tanta dz esse in cordibus nr̄is virtus legis xp̄i. q ad eius mandatū t clamorem debemus figere gressus nr̄os. t a cūctis malis actibus desistere t cessare. Ad̄ illud pōt figurari Prouer. viij. vbi dī q deus ꝓparabat celos t terrā. et certa lege t gyro vallabat abyssos. circūdabat mari terminū suum. t legem ponebat aquis ne transirent fines suos. Ubi ostendit. q sub lege. sub gyro t in circuitu t in vallo mandatoꝝ diuinorum tria malarū personarū genera ꝓtinent. t ibidē reducunt qz scz sicut dicit. Ubi. j. Justo lex nō est posita s iniusto. et isti sunt illi qui dicunt abyssi per insatiabilitatē auaricie. q etiam dicunt mare p amaritudinē inuidie t malicie. q insuper dicunt aque p fluxibilitatē carnalis immūdicie. Habet igit̄ lex virtutē cōpulsiuā. Mandatū inquit. Ad̄ Baruch. iij. Hic est liber mādatoꝝ dei. t lex que est in eternū.

Scdo dico q lex diuina tenenda est t seruāda qz habet virtutē instructiuā. qđ ostendit cū dicit lux t lucerna. Sicut em̄ per lucē nobis ostenduntur. incognita et obscura. sic per lucē legis diuine ois erroris obscuritas effugat. et omnium necessarioꝝ ad salutē vtilitas declarat. Per hāc lucem scit homo quid debet facere. quid fugere. quid credere. quid amare quid petere quid appetere. Unde de ista luce dicitur. Sapien. xviij. Jam inquit incipiebat incorruptum legis lumen seculo dari. Quia sicut dicit Eccl. xix. In omni sapiētia dispositio legis. Et nota q lumē legis diuine nos illuminat ad sciendū principaliter tria. videlicet

Facundie veritatem. Concordie vnitatem. Justicie equitatem.

A lege em̄ diuina ꝓcedit veritas t facūdia. Ad̄ Malach. ij. Lex veritatis fuit in ore eius. Itē exinde ꝓcedit ꝓcordie vnitas. Ad̄ in ps̄. Pax multa diligētibus legē tuam. Item exinde ꝓcedit iusticie eq̄tas. Ad̄ Sap. xviij. Justicie legē in cōcordiā disposuerūt. Lex ergo diuina habet virtutē instructiuā. Tercio dico q diuina lex hz virtutē directiuā. qđ ostendit cum dī. Via vite quia scz ista est via recta dirigens ad vitam eternā. Sicut em̄ via recta recte ꝓducit ad terminū. sic vere lex diuina recte ꝓducit ad paradisum. Unde in ps̄. dicit. Legem pone mihi dñe viam iusti. t. t exq̄. eam semp. Quarto dico q diuina lex habet virtutē correctiuā. qđ ostenditur cum dicitur. Increpatio disciplīne. Per legem enim puniunt et corriguntur malefactores. Unde Job. viij. dicit. de muliere in adulterio deprehensa. q in lege mandat hmōi lapidare. Et Roma. ij. Quicunq; in legem peccauerit per legem iudicabitur. Unde etiam Job. v. Docemur. Increpationem inquit domini ne reprobes. qm̄ ipse vulnerat et medetur. percutit et manus eius sanabunt. Increpatio inquit disciplīne. Sic ergo patet quomodo per legem

Corrigimur. Dirigimur. Instruimur. Et impellimur.

Et ideo bñ dico q est lex tenēda t cōtinue cogitanda. Quod tñ est contra multos q in lege diuina nō curāt. sed delinquēdo ipsam ꝓtereunt t impugnāt. Ad̄ Esa. xxiiij. Interfecta est terra ab habitatoribus suis. qz trāsgressi sunt leges mutauerūt ius. dissipauerūt fedus sempiternū. Et isti sunt potissime illi q legem magis deberent facere t seruare scz illi qui ex ꝓfessione t officio ad hoc sunt necessario obligati. sicut sunt ecclesiastici t religiosi. qui vt cōiter minus timent trāsgredi legē dei q̄ simplices t alij ignari. Quib⁹ loquit Aug⁹. Preuaricatores inq̄t legis attēdite legē. Et Hiere. ij. dī. Sacerdotes nō dixerūt. vbi est dñs. t tenētes legē nescierūt me. Et Eze. vij. Peribit lex a sacerdote t cōsiliū a senioribus. Et breuiter hodie videt ipleta ꝓphia. Mibee. vij. In die illa lōge fiet lex Quia ꝓcerto iuxt vbū apli hodie illi q i lege gloriant. p ꝓuaricationē legis deū inhonorāt. Qđ maxime patz in nob theologis. q vba legis habem⁹ t non facta. q dcimamus mentā t anetū. t dimittim⁹ q quiora sunt leg. Mat. xxiij. Ut tñ teste scriptura. Roma. ij. Nō auditores legis iustificabunt. sed legis factores iusti erunt apud deum. Nō sic ergo. sed audiamus. tenemus. t faciamus legē diuinam sicut faciebat Dauid q dicebat. Quō dilexi legē tuā dñe: tota. d. m. m. est tē. Si vis de mala lege dicere. potes dicere q p leges malox pōt intelligi mala ꝓsuetudo vel mala inclinatio eox. Unde nota q est triplex lex malox. vicz

Lex Carnalitatis. Lex Iniquitatis. Lex Fatuitatis.

Lex carnalitatis est illa carnis inclinatio seu ꝓcupiscentia cui nāliter subijcit caro nr̄a q dī fomes seu tyrān⁹ carnis. q etiā p baptismū nō delet. Huic em̄ subiecta est ois caro sic dicit apls. Ro. vij. Video inq̄t aliā legē in mēbris meis repugnantē legi mentis mee. t captiuantē me in lege peti. Et ibidē dī de ista lege. Mente seruio legi dei. carne autē seruio legi peti. Mens em̄. i. sinderesis cōscie sp seruit legi dei recte sentiēdo t malo ꝺdicēdo. Caro aūt. i. carnis inclinatio sp q̄tum i se est seruit legi peti carnis luxurie. seu etiam feditati. Ista est q̄ lex carnalitatis. Deinde dico q ē lex iniq̄tatis. Et ista est lex maloꝝ psiliariox t exactoꝝ. q̄ ex certa scia faciūt leges t statuta. nō ad subditox vtilitatem. sed vt inde impinguent t ipi exinde reportēt emēdas t rapacitatē. Esa. x. De q̄ condūt leges inīquas. t scribentes iniusticiā scripserūt vt opprimerēt in iudicio pauperes. t vim facerēt cāuse humilium ppli mei. Denicq; dico q est lex fatuitatis. Multi em̄ sunt ita fatui q quicq̄d faciūt sive bonū sive malum volunt q pro lege teneat. dicentes Sap̄. ij. Sit fortitudo nr̄a lex iusticie. Et Sap. xiij. Hic error tancq; lex custoditus est. Et sic igit̄ ptz q est triplex lex mala. Sufficit ergo de lege.

Lya. Lya vxor Jacob. lippata oculis. s fecunda. interp̄tat laborans. vel laboriosa. sed omitto. Applica si vis ad vitā actiuā q̄ q̄uis sit turpior rachele. i. ptēplatiua. t exemplis t laboribus accomodatior. est tñ fecūdior t bonis operib⁹ opulentior t reipublice vtilior. Vide in tabula tē.

Liba. Libamē. Libamentū.

libare. Nota q libamē dicebat sacrificiū qđ fiebat in liquidis rebus. vtpote de oleo vel de vino. Ad̄ em̄ in lege antiqua aliqđ sacrificiū alicuius rei firme vel solide offerebāt. vtpote de carnibus. sp aliqđ liquidū in ꝓportione debita. vtpote vinū vel oleum immiscebāt. t istud ꝓprie libamentum vocabāt. cū q̄bus etiā thus t similā adiūgebant. Ad̄ notandū q in oī sacrificio bonox operū qđ facim⁹ sp vinū. i. feruorē deuotōis. oleū. i. dulcorē cōpassiōis. thus. i. odorē ozonis. t similā. i. puritatē intentiōis adhibere debemus. Ista p̄t ꝓpēdi Nu. xxviij. vbi agit̄ de iugi sacrificio cū libamētis suis. t i plurib⁹ alijs locis Mozalr q̄ loq̄ndo dico q libamē sumit i bono t i malo. Et p̄ dico q sumit i bono. Et sic dico q libamē t libamina q̄ erāt q̄dā administracula sacrificiox. significāt ꝓprie bonas circūstātias q̄s sacrificijs. i. opib⁹ nr̄is debem⁹ adiūgere. t deuotōez t cōpassionē aliaq; spūalia bona q̄ debem⁹ i bonis nr̄is actib⁹ adhibere. Ad̄ de symeone sūmo sacerdote dī Eccl. l. q āplificauit oblatōez excelsi reg. portexit manū suā in libatōez. t libauit sanguinē vue. Effudit i fundamēta altar odorē diuinū. excelso ꝓncipi. Portexit manū suā. ecce cōpassio. libauit sanguinē vue. i. vinū. ecce deuotio. Odorē inq̄t dinū ecce ozo vel ꝓtēplatio. q̄. s. odorat celestia de longinq̄. Ista sē spiritalia libamēta q̄ deo debem⁹ offerre seu libare. t q̄bus debem⁹ deū placare t nob reconciliare Leui. vj. Hec ē lex libamētox q̄ offerūt filij Aarō coram dño t coram altari. Sz ꝓculdubio hodie nō sic. Nō est em̄ q talia mūera offerat. nec q deo deuotōz. cōpassionē t ozonē aut ptēplationē fūdat. Ad̄ lamētādo dī Joel. j. Ingredimini. cubate i sacco ministri dei mei. qm̄ interūt de domo dei vestri sacrificium et libatio. licet em̄ hodie videant esse multi offerentes libamenta et fundentes. pauci tñ sunt qui istud digne faciunt. et qui fructum debitum inde reportant. Unde Hiere. xviij. Oblitus est mei ꝓpius meus frustra libantes. t impingentes in vijs suis in semitis seculi vt ambularent in eis itinere non trito. Istud em̄ potest dici de ecclesiasticis libationē deuotionis t diuini cultus negligenter facentibus. et viam seculi negociacē t mores mundanos diligentibus. quia scz tales frustra libare dicunt. t eox opa a deo

minime acceptant. Mā ecclesiastici q̄ secularia pctā faciunt: z mūdanoꝝ negocijs z ritibus se exponūt. digne deo no libant aut offerūt. nec acceptabiles ipsi fiunt. Osee.ix. Reuersus est effrayim in egyptum z in assyrijs pollutū comedit. non libabit dño vinum. z nō placebit ei. sacrificium eoꝝ quasi panis lugentiū oēs qui comedūt eū cōtaminabunt. Expone bene ꝓtra ecclesiasticos. religiosos z prelatos mūdi negocia amplexantes. z curias principū frequētantes z sic ad egyptum. i. ad assyrios redeuntes. Quia. s. isti vinum deuotionis nō libāt. quinimmo deo placere nō possunt. dum in mūdo se polluūt delinquētes. z illos qui sua sacrificia comedūt. i. qui sua opera imitant suis exemplis fetidis inquant. Patet ergo quō libatio sumit in bono. Sed adhuc dico q̄ libatio sumit in malo. Et sic dico q̄ p libamina intelliguntur mala opera ꝓsonꝝ. que scz nō deo sed demonibus libāt z offerūt. inq̄tum ipsoꝝ mandatis z tentationibus obediūt. z sic abbominabiliter eos colunt. Vñ dñs cōquerēdo dicit Hiere. j. Dereliquerunt me z libauerūt dijs alienis. Et nota q̄ quidam libant z sacrificāt. dāt z seruiūt fortune seu mūdi bonis. z hoc faciūt p auariciā. Quidā libant baalim. qui interp̄tat deuoratoꝝ hoc est dictu. ꝓpio ventri suo. z hoc faciunt p gulam z castrimargiam. Quidā militie. i. mūdi potentibus z hoc faciunt p adulationē z superbiā. Quidam dijs alienis. i. demonibus seu vicijs. z hoc faciunt p malam obedientiam. Quari ergo fortune libant Esa. lxv. Obliti estis mentē sanctum meū. q̄ ponitis fortune mensam z libatis super eum Gulosi libant baalim. i. ꝓpio vētri q̄ omnia deuorat. Hie remie. vij. Ecce vos cōfidittis in sermonib⁹ mēdacij q̄ non ꝓderunt vobis furari. occidere. adulterari. iurare. mēdaciter libare baalim. z ire post deos alienos. Et Deut. xxxij. dī de dijs alienis. q̄ deoꝝ victimis comedebant adipes et bibebant vinū libaminum. Superbi aūt militie celi. i. mūdi potentibus seruiūt z immolāt p applausum. z p fallaciam. Hiere. xix. Sacrificauerūt militie celi. z libauerūt libamina dijs alienis. Idolatre vo z pctores dijs alienis. i. demonib⁹ z pctis offerūt z ministrāt p malū ꝓsensuz z obedientiā. Hiere. xxxij. Libāt dijs alienis libamina ad irritādum me. Sufficit. Vide vbi immolare. sacrificare.

Lybanus. Nota q̄ liban⁹ est mōs syrie. z multiplr signat Per lybanū em̄ itelligit
Status vtualis sublimitatis. Primus libanus est in
Status mūdialis ꝓsperitatis. ecclesia militante. Se-
Status supnalis felicitatis. cundus lybanus est in miseria fluitante. Tercius lybanus est in ecclesia triūphāte. Primus lybanus est locus pfectoꝝ. Scdus vo lybanus est locus pctoꝝ. Tercius lybanus est locus beatoꝝ.

Primo igit dico q̄ p lybanū intelligit mox sublimitas Lybanus em̄ est mons Altissimus. Amenissim⁹. Fragrātissimus. Fertilissimus. Jocundissimus. Humidissimus.

Mons dico altissimus est. qz supra oēs alios eminet et apparet. Mons etiā amenissimus. qz scz decor arboꝝ ibi estate z byeme semp viret. Mons etiā fragrātissimus. qz ꝓpter arbores aromaticas semp redolet. Mons etiā fertilissimus. qz scz herbis z arboribus fertilibus z vtilib⁹ summe pollet. abūdat em̄ generaliter in q̄ttuor arboꝝ spēbus vicz in cedris. cypressis. palmis z oliuis. Mons insup iocūdissimus. qz scz garritus auium ibi ꝓtinue audit z feruet. Mons nibilominus humidissimus. qz scz ibi fontiū z fluminū amenitas semp manet. Jsta ergo lybanus charissimi pōt ꝓprie denotare statū pfectionis. Et ꝓmo qz iste alijs statibus supeminet p vite singularitatē. vñ Cañ. vij. Spōsa xpi ecclesia. dī sicut turris lybani q̄ respicit cōtra damascū. Scdo qz decor arboꝝ. i. ꝓsonarū ibi semp viret p moꝝ oim honestatē. vñ Cañ. v. Species eius vt lybani. electus vt cedri. Tercio qz odor vtutū ibi redolet p bone fame sctitatē. z p sanctitatis famositatē. vñ Ecclē. xxiiij. Quasi lybanus nō incisus odor meus. Quarto qz fecūditas arborum. i. sanctarū ꝓsonarū ibi abundat p bonoꝝ operū vbertatē. qz. s. ibi sunt cedri. i. viri p mīam pissimi. Palme. i. viri p pnīam asprimi. Pinus. i. viri p modestiā mollissimi. Cypressi. i. viri p patientiā stabilissimi. Et ideo sicut de ligno lybani fuit edificatū templū salomonis. sicut dicit. iij. Reg. v. sic de bonis ꝓsonis ecclesie militātis. fabricat q̄ti-die templū ecclesie triumphātis. Vñ dñs z illa celestis curia pōt dicere nre ecclesie militāti illud. ij. Paral. ij. Ligna cedrina mitte mihi z tigna pinea de lybano. Talia etiā ligna sunt viri sancti in q̄bus dē sedet z quiescit. vñ Cañ. iij. Ferculū fecit sibi rex salomon de lignis lybani &c. Quito dī lybanus status ꝓfectoꝝ. qz ibi aues. i. viri spūales cātant z resonant p dei laudē z pdicationis sonoritatē. Vñ Esa. xxix. Erit lybanus in chermel. Sexto qz fontes lacrimarū z fluuius deuotionis z cōpassionis ibi abūdat p mētis irrigationē. Cañ. iiij. Puteus aquarū viuentiū q̄ fluūt impetu de lybano. Jsta ergo lybanus est mōs ꝓfectionis in quo debemus p vite sanctitatē manere z ibi cōtinue habitare. qz sicut dicit Esaie. xxix. Erit lybanus in chermel. z chermel in saltū cōputabit. Vbi aduerte q̄ sicut lybanus mons habet decoris pucritudinē. ideo dī lybanus. qd interp̄tat cādidus. Habet humoris plenitudinē. ideo dicit chermel. qd interp̄tat tener. Habet etiā timoris altitudinem. qz dicit saltus. qz est locus altus. Sic ꝓculdubio in monte pfectionis debet esse. Decor z pulcritudo caste cōditionis. Lybanus inquit. Humor z plenitudo pie cōpassionis. chermel. Tumor z altitudo mentis affectionis. saltum. Nos em̄ debemus Candidari p castitatis depurationem. Lamentari z humectari per pietatis irrigationem. Sublimari p volūtatis ꝓtemplationē vel exaltationem.

Dico ergo q̄ carnis vilitas debet purari. qz locus dī lybanus q̄ interp̄tat cādor. p qd castitatis puritas significatur. sicut visum est. s. de cādore vel albedine. vt sic cuilibet dicat illud Esaie. xxxv. Gloria lybani data est ei. decor carmeli z saron. Jtē dico q̄ cordis siccitas debet humectari. supple per pietatē. qd ostendit cum dī. Chermel. qui interp̄tat agnus tener. qz scz nos debemus esse teneri p pietatē. agni p humilitatē z benignitatē quia scz vtus pietatis est puteus aquarū viuentiū q̄ fluunt impetu de lybano. Cañ. iiij. Jtem dico q̄ mētis gravitas debet exaltari qd ostendit cum dicit. Saltus chermel inquit in saltū reputabit. qz scz saltus est locus p̄ceps z altus in montibus vbi fere solent p refugio ascēdere ne a venatoribus capiātur. z signat altitudinē paradisi. vbi p ꝓtemplationē debemus ascēdere. ne venatores inferni nos valeant inuenire Vt dicam⁹ illud Ecci. xxiij. Quasi cedrus exal. sum. in ly. z q̄si cyp̄s. in mōte syon &c. Cedri em̄ q̄ sunt arbores altissime. z cyp̄ssi q̄ sunt arbores solidissime z firmissime. sūt viri sancti qui p contēplationem sunt alti. p durationē sunt firmi. in lybano eccles. e debēt exaltari et tempaliter ꝓmoueri. z spūaliter per mētis affectionē et executionē ad saltum paradisi totis conatibus elevari. vt sic dicat quilibet illud Esaie. xxxvij. Introibo altitudinem summitatis ei⁹. Aduerte tamen figurā. iiij. Reguz. xiij. Et. ij. Paral. xxv. vbi dī. Oz carduus lybani misit ad cedrum q̄ est in libano dicens. Da mihi filiam tuaz vxorem. z indignate bestie saltus cōculcauerunt carduum'. Revera charissimi ista vidēt hodie esse in saltu z in lybano. i. in dignitatibus ecclesie militantis. Jbi em̄ inter cedros carduī. i. in ecclesia inter bonos et perfectos. inueniunt insufficientes z imperfecti. Sed q̄d ꝓcerto tales carduī. i. tales insufficiētes sūt pre ceteris ambitiosi. semper enim nituntur habere filiam cedri in vxorem. quia scz ecclesiam filiam xpi ambiunt et desiderant vxorem habere. et ad eius cōnubium per ꝓmotionem trāsire. Et ideo sequitur. Indignate bestie saltus conculcauerunt carduum. Quia vere bestie saltus. id est bone persone que sunt in ecclesia debēt tales ambitiosos et presumptuosos deprimere. et ipsos per depressionem z correctionem ne vlterius superbiant conculcare. pē. Sup aspidem z basiliscum ambulabis. z cōcul. leo. dra. Tales em̄ dicunt aspides per malicia. basiliſci per inuidiam. leones per superbiā. dracones per auariciā. Carduus igitur nō debet regnare in lybano sed cedrus. quia sicut dicit in psal. Justus vt pal. flo. sicut cedrus ly. mul. vt sic applicetur illud qd dicit Eze. xvij. Aquila grandis venit ad lybanum que tulit medullam cedri &c. Aquila em̄ est ꝓtemplativus que ad lybanum ecclesie debet venire per promotionem. vt ibi de cedro ꝓtemplationis sumat medullam. id est gratiam et deuotionē. Patet igitur quō in isto lybano ecclesie vel religionis. vel statu virtutis z pfectionis debet

Mentis grauitas eleuari.
Cordis siccitas humectari.
Carnis feditas expiari.

Per lybanū igit̄ morum sublimitas denotat̄. Secundo principaliter dico q̄ p lybanū mundi ꝓsperitas denotat̄. Lybanus em̄ inter petrat̄ candidus. q̄ ꝓpter abundantiaz niuium mons iste om̄i tpe candidat̄. Sic vere. q̄ in mūdo abūdat nix z candor mūdane ꝓsperitatis. q̄ scz more niuis faciliter dissoluitur z destruit̄. z more cādoris per eius aspectus oculus cordis debilitat̄ z obtundit̄. Bñ dico q̄ pōt lybano cōparari. Uñ de isto lybano pōt dici illud Naum. j. Infirmata est basan z carmelus. z flos lybani elanguit. Ubi aduerte q̄ mūdi ꝓsperitas habet infectiua ꝓpter carnalitatē. quia dicit̄ basan. q̄ interp̄tatur pinguedo. Defectiua ꝓpter debilitatem. quia dicit̄ carmelus qui interpretatur tenellus. Allectiua propter amenitatem. quia ibi est flos. Ista em̄ est flos alliciens. Carmelus deficies. Basan interficiens.

Tercio p̄cipaliter dico q̄ p libanū celi felicitas figurat̄. Sicut em̄ i lybano sunt.

Aues modulantes.
Arbores virentes.
Aque decurrentes.

Sic in celesti curia sunt aues. i. angeli q̄ deū laudādo dulciſſime modulant̄. Sunt arbores. i. sancti q̄ viroze celestis gloꝛie ꝑpetuo decorant̄. Sunt etiā fontes z flumina voluptatis. q̄bus sine intermissione beati in patria recreātur. Ideo cuilibet sancto viro pōt dici illud Esaie. lx. Gloria lybani ad te veniet. Et Esaie. xxxv. Gloria lybani data est ei. Decor carmeli z saron. Ubi aduerte. q̄ in isto lybano paradisi. Est plenitudo summe voluptatis. Quia ē ibi gloria. Est celsitudo summe dignitatis. q̄ ibi est lybanus. mons scz altissimus. Est gratitudo summe largitat̄. q̄ ibi est datio. data est inquit ei. Uide supra de gr̄a in titulo suo Et supra de altitudine. vel de dignitate. Uide etiā supra de dare. Sic ergo patet. quomodo lybanus tripliciter sumit̄ in scriptura.

Libenter. Nota q̄ ille libens seu libēter aliq̄d facere dicit̄ q̄ illud volūtarie z sponte z cū complacētia facere cōprobat̄. Dicit̄ aūt libenter a verbo libet q̄d nō habet nisi tercias ꝓsonas indicatiui modi scz libet. libebat. libuit. libuerat. libebit. Et signat idē q̄d placeo places. Igit̄ dicamus q̄ libēter pōt accipi in bono z in malo. In bono em̄ designat bonā z ꝓmptam volūtatem z cōplacentiā quā habet quis ad bonū faciendū. Dicamus igit̄ q̄ est vnū libenter q̄d est bonū z cōmendabile z hoc est illud quo quilibet bō iustus volūtarie z cū cōplacentia bonum exequit̄. z in bonis operib⁹ occupat̄. Quatuoꝛ em̄ modis vt dicūt phi fit motus naturaliter. Sicut lapis naturaliter tendit deoꝛsum a tota p̄prietate. Sicut adamas mouet z attrahit ferrum violenter. Sicut sagitta ascēdit sursum volūtarie seu libenter. Sicut cū sponte q̄s facit aliquē actum. vel sicut animus dat coꝛpoꝛi motū. Reuera talia quattuoꝛ genera actuū seu motuū sunt in hominibus ꝯtum ad bona opera facienda. Quidam em̄ faciūt bonum quasi naturaliter. sicut sunt quidam qui a complexione seu cōstellatione mouent̄ ad bonū. Quidam secrete z mirabiliter. sicut illi qui occulte tracti diuinitus per gr̄e inspiratione vel infusione mouent̄. ad adamantē. i. ad deum tanq̄ ad obiectū pfectissimū. Quidam coacte z violēter. sicut cū quis p tribulationū immissione vel aliquā soꝛtem impulsione mouet̄ desursum scz ad celestia desideranda. z remouet̄ et elongat̄ a vicijs t̄palibus que sunt deoꝛsum. Quidā mouent̄ voluntarie seu libenter sicut sunt illi qui ex deliberatione volūtatis etiā cōtra naturā appetit⁹ p virtutē nō per naturā volūtarie ad bonum mouent̄. Et sic dicā q̄ qui dā bonū agunt naturali inclinatione. q̄dam ex diuino tractu vel inspiratione. quidam ex violenta iacti tribulatione vel coꝛrectione. quidā ex libenti affectu z voluntaria deliberatione. Et ꝓcerto quartus z vltimus est cōmendabilioꝛ. q̄ scz iste importat virtutē. alij vo quodā modo importāt necessitatē. Istud sit volūtarie z electiue. alia quodāmodo extraoꝛdinarie z coactiue. Uñ Moysen mansuetū coegit natura benefacere. Moyses em̄ erat vir mitissimus super omnes homines qui erant in terra. Numeri. xij. Nam Petrum ap̄lm coegit gr̄a post xp̄m currere seu rbete dimittere. quādo scz interioꝛi inspiratione interius attrahente z cogente ad solam xp̄i vocationem ipe et Andreas relictis rbetibus secuti sunt dñm Matb. iiij. Nam Paulū ꝓsecutoꝛem coegit tribulatio deū cognoscere q̄ scz cecidit z tribus diebus factus fuit cecus. ita q̄ ex his que passus est didicit obedientiā Heb. v. Sed reuera Dauid regem z ꝓphetam instruxit volūtas. mala fugere. z deo obedire. z sancte viuere. cū scz dicebat in p̄s. Uoluntarie sacrificabo tibi. z ꝓfi. n. t. dñe. q̄m bonum est. libenter igit̄ z voluntarie non coacte est bonum agendum et cito et prompte. Unde Seneca in epistola. lxxxij. dicit. Oꝛ nihil facit virtus. quia necesse est. Et libꝛo de beneficijs dicit. Oꝛ ꝓuium est libenter facientes cito facere. Nam qui tarde facit. ex animo non facit. Item libenter et volūtarie est deo et prelato parendum in bonis operibus z virtutibus insistendum. Non enim placent deo coacta seruicia. quia q̄ bona opa nō libēter immo coactus exequit̄. eternā indegniam nō meretur. Nota ergo q̄ nos debemus Libenter

Tolerare.
Supportare.
Erogare.
Laborare.
Obtempare.

Igit̄ libenter tolerare debemus mūdi aduersitates. sicut faciebat ille Eleazarus. vt scribit̄. ij. Macha. vj. Qui mortē ꝓ lege sustinens dicebat deo. ꝓpter timoꝛē tuum libenter boc patioꝛ. Itē libenter debemus supportare alioꝝ temeritates. Ideo ap̄s dicebat. ij. Choꝛ. xj. Libenter suffertis insipientes cum sitis ipsi sapientes. Item libenter erogem⁹ ꝓprias facultates. sicut Thobie iunioꝛi dixit pater. Thob. iiij. Si multū tibi fuerit abūdanter tribue. si exiguum libenter impartiri stude. Item libenter laboꝛemus ꝓpter vtilitates scz alioꝝ. Exēplo pauli dicentis. ij. Choꝛ. xij. Libenter impendam vt supimpendar ipe ꝓ animabus vestris. Item libenter bonoꝛem⁹ sup̄mas maiestates scz libēter obediēdo z obtempando maioꝛibus. ij. Regu. xv. Omnia que p̄cepit dominus noster rex libenter exeq̄mur. Istud est igit̄ vnum libenter q̄d est bonum z cōmendabile. Item dico q̄ est vnum libenter detestabile. Et istud est illud quo mali libēter ferunt̄ i malum. ex quo voluntarie linquunt bonum. Lapis enim violenter fertur sursum sed libenter descendit deoꝛsum. Fulgoꝛ quādo cadit non videt̄ libenter descēdere. z boc q̄ habet materiam casui repugnantē scz ignem. z inde est q̄ toꝛtuose solet cadere vel venire. Lapis vo cum nihil habeat casus sui repssiuum. toto impetu solet ruere. z sic recte cito z libēter cadere z deoꝛsum se deferre. Sic vere est de peccatoꝛibus. Quidam em̄ sunt sicut fulgur qui scz nō ex toto mali sunt. quia sicut ignem. i. remoꝛsum consciētie z bonum moꝛ animi secum ferunt. z ideo quādo cadūt in aliquod pctm̄ non impetuose ruunt. sed cum quadam displiscentia z circūuolutione consentiunt z descendūt. sicut faciebat ap̄s qui in isto duplici motu positus dicebat Rom. vij. Non em̄ q̄d volo bonum boc facio: sed quod nolo malum boc ago. Alij sunt sicut lapis qui sine obstaculo cōsciētie volūtarie et libenter descendūt ad malum z cum cōplacentia impetuose currūt in pctm̄. Sicut erat Aug. ante cōuersionem sic dicēs libꝛo. ij. cōfessionū. Preceps ibam tanta cecitate vt inter coetaneos meos puderet me esse minoris dedecoꝛis z q̄n laudiebam eos iactātes flagicia sua. et tanto gloriantes magis quanto magis turpes essent. libebat facere non solum libidine facti. sed etiam cupidine laudis. Quid est vituperatione dignū nisi vicium? Ego ne vituperarer vicioſus fiebam. Istud est ergo libere seu libenter detestabile. de quo etiam dī Job. xv. Oꝛ ignis deuoꝛabit tabernacula eoꝝ q̄ libenter munera accipiūt. Et Proꝛuerbi. xxix. dī. Princeps q̄ libenter audit verba mendacij oēs ministros habebit impios. Et bec de libenter sufficiāt. Uide de sponte. z volūtarie z similibus ꝛc.

Liber. Nota q̄ liber est illud in quo littere z sciētie describunt̄. Quia em̄ memoria nostra valde est labilis. ideo necesse fuit libꝛos scribere. vt q̄d in memoria nō retinemus. libꝛoꝝ aspectib⁹ memoꝛemur. Quia etiā humana cōditio est mortalis. iō necessariū fuerunt libri. vt quod ab aliq̄ per scientie studiū inuenit̄. mediantib⁹ libris post mortem suam ad posteros transmittatur. Notemus ergo q̄ liber multipliciter sumit̄ in scriptura. est em̄ Liber

Nature.
Scripture.
Diuinus.

Primo ergo dico q̄ est liber nature qui est liber inductiuus. z iste nihil aliud est q̄m vniuersitas creaturarum que nihil aliud

humanus. - sunt ꝯ quedam scripture vl lecture. vbi ⁊ in quib⁹ bō potest legere Dei.

Potestatem in creatione.
Sagacitatem in gubernatione.
Bonitatē in cōmunicatione.

Et ideo in isto possumus induci ad deum timendū ratione potentie. Ad deum credendum ratōne sapientie. Ad deum amandum ratōe bonitatis ⁊ influentie. Peccatores tamen sunt sicut pueri ⁊ fatui. vel laici qui videntes in libro lras pulcras ⁊ pictas ibi taliter se delectant ꝙ de sensu litterali non curant. Sic vere mūdi peccatores in lras pictura. i. exteriori pulcritudine delectati. ibi taliter figūt obtutū ⁊ amorez ꝙ de sensu spūali qui ibi relucet intelligere vel discere nihil volunt. Quod figuratur Esa. xxix. Erit vobis visio omniū quasi verba libri signati. De quo tamē libro dr ibidem ꝙ quia signatus erat ipm legere nesciebat tam sciens lras ꝯ ignorans. Visio em̄ omniū creaturaꝝ est sicut liber vnus clausus ⁊ signatus. qz. s. sub exteriori apparentia signata sunt ⁊ latent in creaturis diuina mysteria. Quia sicut dr Ro. j. Inuisibilia dei p ea que facta sunt intellecta conspiciūt. Et Sap. xiij. Operibus attendentes cognouerūt quis eēt artifex. Istud tn̄ verū est. qz sciens literas ⁊ nesciens librū legere non pōt. quia. s. tot sunt secreta creaturaꝝ ⁊ influentie ꝙ nullus ē ita sciens q̄ p̄o tpe vite sui⁹ possit oīa penetrare. In isto em̄ libro studuerūt plūi. ꝙ qz signatus erat in pluribus errauerūt. vñ de celo dr Apoca. vj. Celum recessit sicut liber involutus. Hic ē igit liber nature. Secundus liber ē liber scripture. Et iste ē liber quem deus ⁊ angeli dictauerunt. Prophete ⁊ apostoli scripserunt. Doctores ⁊ magistri exposuerūt. Predicatores legerunt ⁊ docuerunt. Fideles didicerunt ⁊ retinuerūt. Iste liber habz literas. scz aureas. rubeas. nigras. ⁊ albas.

Litere auree sunt celestiū ꝓmotiones.
Litere rubee sunt passiōis xp̄i mysteria ⁊ lectiōes.
Lre nigre sunt penaꝝ iferni supplicia ⁊ ꝓmiatōes
Lre albe sunt penitētiū remedia ⁊ ꝓsolatōnes.

Et iō iste liber debz designare Ezech. ij. vbi dicit idem ꝓpha. Ecce man⁹ missa ad me in qua erat liber involut⁹ script⁹ int⁹ ⁊ foris. ⁊ scripta erāt in eo lamētationes. ⁊ carmen ⁊ ve. Manus ista charissimi signat vniuersitatem illoꝝ qui libꝝ sacre scripture fecerūt. Ista. n. man⁹. v. bz digitos. i. v. genera ꝓsonarū. s. ꝓpatriarchas. iudices. ꝓphetas. apl̄os ⁊ euangelistas. Inter istos em̄ digitos ē liber scripture involut⁹ ⁊ multis mysteriis implicat⁹. Script⁹ ē int⁹ ⁊ foris. qz. s. scriptura habet int⁹ scripturā mysterioꝝ ⁊ foris in apparētia scripturā bystoriaꝝ. Sz q̄d; ꝓcerto istud ē planū ꝙ in isto libro scpta sunt lamentatōes ⁊ carmē ⁊ ve. qz. s. ibi fit mentio de lamētationib⁹ penitētiū pctōꝝ. De carmie triūphantiū beatoꝝ. De ve desperātiū dānatoꝝ. De isto ergo libro dr Baruc. iij. Hic ē liber mādatoꝝ dei ⁊ lex q̄ est ineternū. Istum librū nullus pōt ad plenū legere. intelligere vel apire. ꝓpterea ꝙ tot mysteriis ē signatus. ꝙ solus agn⁹ q̄ occisus ē dignus ē apire libꝝ ⁊ soluere signacula ei⁹. Apoc. iij. Hic est igit liber scripture. Tercio dico. ꝙ ē liber diuin⁹. Deus em̄ dr liber script⁹ intus ⁊ foris. qz. s. int⁹ ē diuinitas. foris vo ē humanitas. In libro interiori. s. in corde ⁊ in scia dei tatis scripta sunt facta hoim vniuersa. Quia sicut dr i ps. In libro tuo oēs scribent. Sz potissime iste ē liber vite q̄ nihil aliud ē ꝯ illa eterna noticia quā de⁹ habz a ꝓncipio de saluandis. Vñ dicit glo. Philip. iij. In libro p̄destinationis diuine oēs saluandi scripti sunt. Et Dañ. xij. Saluabitur populus ois q̄ inuētus fuerit in libro vite scriptus. glo. etiā sup illud Luc. x. Gaudete ⁊ exultate. qz nōia vra scripta sunt in celis. dicit sic. Si q̄s celestia gerit vel terrestria. memorie dei q̄si q̄busdam lr̄is annotatis eternaliter est affixus. In isto. n. scribūtur q̄dam ꝓm pōtem iusticiā. ⁊ isti pōt deleri. sicut dr Exo. xxxij. Qui peccauerit in me delebo eū de libro meo. Alij vo ibi scribūtur ꝓm finalē pseuerantiā. ⁊ isti nūq̄ delent. ꝙ omes saluant. Alij vo scribūt ꝓm exemplarē apparentiā in libro exteriori. s. in humanitate xp̄i. xp̄i exempla q̄ sunt necessaria ad salutē sectantes Xp̄m. n. ē quidā liber script⁹ in pelle virginea. ⁊ in camera virginis gloriose digitis spūssancti. Iste. n. liber fuit dictatus in p̄ris dispositione. script⁹ in mr̄is cōceptione. exp̄ositus in natiuitatis manifestatione. correctus in passione rasus in flagellatione. pūctatus in vulnerum infixione. sup̄ pulpitū positus in crucifixione. illuminat⁹ in sanguis effusione. et illigatus in resurrectione. ⁊ disputat⁹ in ascensione. q̄n̄. s. angeli dicebant. Quis ē iste rex glorie? ⁊ q̄s ē iste q̄ venit de edom? Apertus vo erit ⁊ explicat⁹ in iudicij ꝓmulgatione. Iste igit ē liber de quo dr. ij. Paralip. xxxiij. Repperit helchias sacerdos librū legis in archa. Est etiā ille liber de quo dr Hiere. xxxij. Sume librum emptionis hūc signatū. et librū hūc qui aptus ē. et pone in vase victili. Liber. n. signatus est diuinitas. liber aptus est humanitas. que in vase fictili carnis. scz humane. et in latere arche id est in vtero virginis marie fuit positus et repertus. Et nota si vis ꝙ in isto libro in pulpito crucis posito et explicato possunt legi varie lectiones. Ib̄. n. potest legere. s.

Superbus humilitatem. in capitis inclinatione.
Auarus liberalitatez. in manuū extensione et pforatione.
Inuidus charitatem. in lateris seu cordis apertione.
Diues spūalem pauptatē. in totius corpis denudatione.
Gulosus abstinentie pcitatem. in amara aceti potatione.
Delicios⁹ pnie asperitatē in corone spinee impositione.
Iracundus benignitatem. in crucifixorum indulsione.
Instabilis stabilitatem. in pedum conclauatione.
Luxurios⁹ castitatem. in matris virginis discipulo et ihu discipuli virginis matri virgini cōmendatione.

De istis igit lectionibus et documentis dr Eccli. xxiiij. Hec oia liber vite. et testamenta altissimi. ⁊ cognitio veritatis. Hic igit liber est diuinus. Quarto dico ꝙ ē liber humanus. et ista est similiter duplex. Est. n. liber conscientie cordialis. et liber apparentie corpalis. Liber ꝓscie continet bona et mala q̄ fecim⁹. Aerūtn̄ mō ē liber signat⁹ occultus et involut⁹. Sed vere in iudicio oīnibus erit apertus⁊ expositus. q̄n̄ complebit illud Dañ. vij. Libri aperti sunt et iudiciū sedit. Sunt. n. libri cōscie nostre q̄ in iudicio singuloꝝ singulis aperient. et ꝓm illa q̄ ibi apparebūt boies iudicabūtur. vñ Apoc. xx. Libri aperti sunt. et alius liber aptus est q̄ est vite. et iudicati sunt mortui ex his q̄ scripta erāt in libris ꝓm opa eoꝝ. Iste liber est in multis valde male correctus. imm̄o quasi totaliter corruptus. sicut ē illoꝝ q̄ librū conscie sue ad malū exemplar male vite alioꝝ correxerūt ⁊ cōformauerūt. ⁊ ideo multi sunt qui in isto libro nesciūt legere peccata sua vt ipa confiteantur Quia q̄dam sunt q̄ ibi. legūt valde falsē. sicut sunt illi qui vnū dicūt ⁊ aliud omittūt in cōfessione. Quidam basse nimis sicut illi q̄ peccata sua nolūt cōfiteri. Quidam nimis alte. sicut illi q̄ de ꝓpriis peccatis se iactant. ⁊ q̄ in eis gloriant. Liber igit talis sic corruptus dignus ē destrui ⁊ cōburi. Sicut dr Hieremi. lj. de libro vbi scripte erāt maledictiones babilonis. de quo p̄cipitur ꝙ ligetur cū quodam lapide ⁊ ꝓiciatur in mediū eufraten. qz. s. tales libri. i. tales male conscie. adiūcto sibi pondere lapidis. i. sententie diuine. infernali flumine submergētur. Actu. xix. Contulerūt libros ⁊ combusserunt eos. Liber vero exteriorꝭ apparentie signat cōgeriem moꝝ ⁊ ꝛ̄tutū. qz q̄t sunt in nob̄ bona exempla ⁊ bona opa. tot sunt in libro conuersatiōis nostre bona alioꝝ documenta ⁊c. sufficit.

Liberalitas. Liberalis.

Nota ꝙ virtus liberalitatis ē medium inē duo vicia q̄ tenēt extrema. q̄. s. sunt auaricia ⁊ ꝓdigalitas. Liberalitas ē em̄ dare dāda ⁊ retinere retinēda. qz. s. bō bz dare superflua ⁊ retinere ꝓ se ⁊ suis necessaria. Ad q̄ etiā satis nos informat natura. q̄. s. effundēdo germē. vel ꝓducēdo fruct⁹. nūq̄ tantū exuberat. quin sp humiduz radicale retineat. q̄n semp illud q̄ ē necessariū ad sui ramoꝝ sbam secum ꝓseruet. ⁊ habeat. Sic vere debet facere quilibet prudēs. qz. s. nūq̄ tantū debet in exterioribus liberalitatibus affluere. quin semper ꝓ se ⁊ radicibus. i. ꝓ parentibus ⁊ amicis fr̄ibus ⁊ nepotibus. consanguineis ⁊ familiaribus necessaria debeat reseruare. Als sicut arbor q̄ multū in vno āno fructificare solet. vt cōmuniter anno sequēti sterilis inuenit. Sic illi qui dando nimis effluūt. infra breue tempus. per paupertatem ⁊ miseriam sterilescūt. Mediuz ergo teneat liberalis. ⁊ sic agat ne ꝓ ꝓdigalitatē pauper fiat. Nec per auariciam nimis vilis. Unde Seneca in ꝓuerb. Age sic

negociū alienū vt tuū nō obliuiscaris. amico ita ꝓdesto vt vbi non noceas. Et notā q liberalitas debet esse.

Tempori coaptata.
Propere festinata.
Omnibus presentata.
Prudenter moderata.
De nostro proprio ordinata.
Affectu intimo pensata.

Dico ꝙ q liberalitas tempori. vl loco dz cooptari. Quia reuera. sicut videm⁹ q natura in ꝓducēdo fructus seruat tpa. quia. s. in estate producit. In bieme vo se retrahit atq; claudit. Sic homo nō in oīm loco nec in omni tpe debet liberalitatē facere. ⁊ locū ⁊ tempus debitus obseruare. Vñq; em̄ se debet claudere ⁊ obstruere. vt tandem occasione repta ⁊ necessaria oportunitate inuenta possit fertilius erogare. Teste. n. Ambro. de offi. li. j. Deus nō vult opes effundi ⁊ dispensari. Quia reuera q̄ simul totū effunderet. necessitatis tpe nil haberet. Omni em̄ negocio tpus est ⁊ oportunitas. vt ⁊ sic liberalis dicat illi que tempe competenti iuuat illud Esa. xlix. ⁊. ij. Cor. vj. Tempe accepto exaudiui te. ⁊ in die salutis adiuui te. Ad qō facit verbū Sane. epla. lxxxiij. ⁊ lib. j. de beneficijs vbi de munere seu de beneficio loq̄ns dicit sic. Tempe iunquit. Bñficia magna sunt. Bñficiū ē em̄ vnius in fame si panis eo animo quo debet dar̄. nec quātū sit. ⁊ qua sit data. volūtate perpēdit̄. māius. n. fit munus. licet idem sit. tpe loco ⁊ causa. Jgit̄ liberalitas tempi vel loco debz coaptari. Secūdo dico q liberalitas ꝓpere vel cito debet festinari. Cito em̄ debet bō dare. ⁊ non differēdo petentez affligere vel grauare. Sicut em̄ dr̄ ꝓuerb. xij. Spes q̄ differt affligit aiam̄. lignū vite desideriū veniens. Dei em̄ ⁊ natura sua bñficia cito dant. nūq; em̄ ꝓcrastinant. imo in momēto beneficia sua ꝓstant. nisi sint obstacula que resistant. De deo constat q subito solet gr̄am infundere. nisi obstaculū peccati faciat hoc differri. Si em̄ cor dispositū fuerit. Nūq; deus gr̄am retardabit. Nescit em̄ tarda molimina spūssancti gr̄a. dicit Grego. De natura etiā cōstat. q; dispositā materia in momento solet natura formam introducere. Et turbulētis nubibus aere depurato. solet solis pūtia radios suos subito diffundere. ⁊ mūdum in momento suis splendoribus illustrare. Sic reuera dicam de boie liberali. q; ꝓcerto postq; videt q mediū ē dispositus ⁊ q simul concurrūt temp⁹. ꝓsona. locus. causa. nō debz ꝓcrastinare. ⁊ qō dare voluerit cito dare. vñ Señ. de beneficijs. li. j. dicit. Acerba inquit crudelitas ē differre penam gen⁹ misericordie ē cito occidere ⁊c. maior est gratia q̄ minus diu ꝓpendit. Et ibidē dicit. q ꝓmptū ē libenter facientis cito facere. Mā q̄ tarde facit. ex aio non facit. Jsta tñ sunt ꝑ multos q̄. s. mun⁹ qō ipi dant tanta dilatione distrahūt q gr̄am suā nō dant ꝓmpte. immo carissime vendunt. Jsti ergo liberales dici nō pñt. q; nō libere immo coacte faciūt qō concedūt. Contra quos dicit Cassio. in epla. Qr bonestius ē rem negare. q̄ longos terminos assignare. Min⁹ em̄ decipit̄. cui celeriter denegat̄. Res em̄ ad multā iustā tiā habita cara videt̄. Gratius ē donū qō venit ante ꝑces. Seneca etiam de beneficijs dicit. Beneficium debet esse.

Nulla dilatione suspensum.
Nullis pēnis redemptum.
Nullis meritis compatum.

Liberalitas igitur ꝓpere vel cito debet festinari. seu sine diffugio dari ⁊ ꝓperari. Tercio dico q liberalitas cūctis boib⁹ debet elargiri. Liberalis em̄ animus debet omnibus generaliter esse liberalis ⁊ omnibus bñfacere quādo pōt. Exemplo celi ⁊ solis q̄ omnibus creaturis influunt. ⁊ a suoꝝ radioꝝ influentia nil excludūt. vñ Señ. de bñficijs. li. j. dicit. Qr officiū liberalitatis ē omni petēti dare ⁊ deos imitari si deos inq̄t imitaris da etiā ingratis. Nam ⁊ piratis maria patēt. ⁊ sol oriē sceleratis. Aduerte tñ q istud intelligitur. ceteris paribꝰ. Mā sol ꝓius illuminat ꝓtes magis ꝓpinquas q̄ remotas. ⁊ mare multoplus arenas ⁊ terras fabulosas irrigat q̄ fecundas. cum sibi amplius sint ꝓpinque. Sic vere cum liberalis homo oīmbus debeat bonū facere. tamē ꝓpinquioribus. hoc est consanguineis. familiarib⁹ et amicis. et arenosis. hoc ē sterilibus paupibus et egenis. debet ceteris paribus ꝓmo dare. et eis qō necesse est ꝓ alijs mīnistrare. vñ Ambro. de offi. dicit sic. Liberalitas ꝓfecta est quā probat os pauperis et non tuū. liberalitas em̄ fide. causa. loco et tempe cōmendatur. vt. s. ꝓmo extendatur circa domesticos fidei. Et ibidem dicit q in pari necessitate melius ē subuenire suis q̄ alijs. Qd tamē est contra multos. qui. s. liberales sunt non pauperibus. ⁊ diuitibus. nō ꝓpinquis. ⁊ fortēsibus. nō egenis. ⁊ potentibus. Heu quot sunt hodie qui magnatib⁹ liberales existūt. et erga eos abūdanter expendunt. vt ampliora habeāt. vel vt largitatis nomē acquirant sua copiose distribuūt. Pauperes vo xp̄i. et. etiā paupes de genere suo deserunt et dimittūt. nec eisdem impēdere quicq̄ volūt. De quo dicit Petrus Rauanē. in quodam sermone. Helyseus vasa ter vacua implebat. et deficiētib⁹ oleū dabat. Hodie vo vasa vacua cōtemnūtur. et plena semp implentur. Ligna et silua et aque in mare differūtur. arenti aūt terre subtrahit̄. et flumina que nō indigent irrigant̄. Jgitur liberalitas cunctis hoibus debet dispensari seu etiam elargiri. Quarto dico q liberalitas lance prudentie dz moderari. Et ad hoc applica illud qō dictū est supra. ⁊. j. Ad qō facit illud Greg. qui dicit. q in liberalitate modus adhibendus est et rep et ꝑsonaꝝ. Rerū vt non vni oia ⁊ singulis erogetur. Personarū. vt primo tribuam⁹ bonis deinde alijs. Jgit̄ liberalitas lance prudentie debet moderari. Quinto dico q liberalitas de nro ꝓpio debet ordinari. quia reuera homo debet esse liberalis de suo nō de alieno. qō ē contra modernos diuites et potentes. qui. s. aliunde vndiq; rapiūt. et pompas festa et cōuiuia liberaliter faciūt. ita q alij homies tales liberales ⁊ magnificos esse dicūt. et sic nomē liberalitatis alienis expensis acquirunt. Similes aquilis et leonibus qui. s. sunt liberales nō de suis ⁊ de alienis. q⁊. s. illud quod alijs auibus et bestijs sequētibus tribuūt aliarū auiū et bestiaꝝ carnes sunt q̄s rapuerūt. Sic illi qō suis fautoribus ꝓferunt ab innocentum et subditoꝝ substantijs et corpibus turpiter exactionarūt de quo Ambrosi. de offi. dicit sic. Qr illa liberalitas non ꝓbatur. vbi ab altero extorq̄t. vt alteri largiat̄. Jgit̄ liberalitas de nostro ꝓpio debet ordinari seu dispensari.

Sexto vo dico q affectu intimo dz ptractari. Ille em̄ q̄ liberalitatē facit. affectuose ⁊ ex animo ipam debet facere Ille vo qui illā recipit. magis debet ad animū q̄ ad factū attendere. ⁊ magis dantis volūtatez ⁊ possibilitatē q̄ muneris quantitatē pensare. Ad qō facit exemplū paupcule mulieris q̄ duo era minuta offerebat in templū. cum multi diuites multa ⁊ magna offerrent. ⁊ tñ xp̄s oblationem eius modicā. oblationibus diuitū q̄ magna offerebāt ꝓtulit. Lu. xxj. ita q bonē matrone volūtatem ⁊ affectuz multo amplius q̄ diuitū immēsa munera reputauit. In liberalitate ergo magis pensandus ē affectus q̄ effectus. magis volūtas q̄ quātitas. ⁊ potius dantis tenuitas q̄ liberalitas. Ad qō facit dictū Valerij in sermone. Parua inquit ex voto offerentis magna fiūt munera. Et Señ. de beneficijs li. j. dicit sic. Magis me obligat qui dedit parua magna liberalitate. ⁊ qui suā pauptatē oblitus ad meā respexit. Et Ambro. sup epl̄am ad Cor. dicit. Qr non solū queritur quātū. s⁊ de quāto aio tribuat̄. Idem etiā libro de viduis dicit. q vberior est munus ex quo. q̄ thesaurus ex maximo. quia nō tantū qō dat̄ ⁊ quātū relideat ꝓpendit̄. Nemo. n. plus tribuit q̄ q sibi nihil relinquit. Jgit̄ dicz q liberalitas debet habere istas sex cōditōnes iam dictas vicz. q ex affectib⁹ dz cōpensari. De ꝓpio dz dispensari. Sapiēter dz moderari. Vulgariter cunctis dz dari. Festinanter dz ꝓperari. Tpibus dz ꝓpari. Et ista sufficiant ad pñs. Et ꝓcat lector si vocabula in oibus nō allegāt̄. q; in biblia quasi nulle sunt auctes vocales de liberalitate. ⁊ iō q̄ diri necesse būi a libris originaliū aggregare. vide. ⁊. in titulis libtatē signātib⁹. vicz vbi bñficia. Elymo. Mia. Dare. Erogare. tribuere. Cōcedē. vl Offerre ⁊ similibus.

Liber. libertas.

liberare. Nota q libtas opponit̄ seruituti. Et iō sicut triplex seruit⁹ inuenit̄. sic possum⁹ tripliciter distinguē libertatē. Est em̄

Seruitus infirmitatis.
Seruitus iniquitatis.
Seruitus aduersitat⁹.

Prima ē seruitus naturalis. Secūda ē seruitus criminalis. Tercia ē seruitus infernalis. Sic ꝑcerto dico q est libertas.

Patu. re. Gratie. Gloie.

Libetas em̄ nature nos liberat a carnis infirmitate. ⁊ ista fiet i die iudicij. quia. s. q̄diu viuim⁹

semper miserijs ⁊ passionibus subiecti sumus ⁊ seruim⁹.
Roma.viij. Uanitati subiecta ē omnis creatura. Sȝ in re
surrectione creatura liberabitur a seruitute corruptionis
sicut dr̄ ibidem. Libertas gratie nos liberat a cordis iniq-
tate. de qua Roma.vj. Cum eñi serui essetis peccati. liberi
fuistis iusticie. Libertas glorie nos liberat a penaꝝ aduer
sitate. de qua dr̄ Gala.iiij. Illa que sursum ē hierl'm libe-
ra ē q̄ ē mater nr̄a. Dicam⁹ ergo generalr̄ de libertate ꝙ
ille ꝓprie dr̄ liber q̄ nulli sbijcit̄ ꝟuituti. Dico ꝙ ꝙ libtas ē

Aliquotiens viciosa. Viciosa libertas ē libertas fa-
Aliquotiens virtuosa. tuoꝝ qui nulli iugo discipline
Aliquoties gloriosa. volunt subijcere colla sua. ⁊ iō

ad modū onagroꝝ ⁊ bubuloꝝ semper indomiti incorrecti
⁊ indocti pseuerant. De quibus dicit̄ Job xj. Uir magn⁹
in superbiam erigit̄. ⁊ quasi pullū onagri se liberꝝ natū pu
tat. Libertas virtuosa ē libertas pfectoꝝ. Jaco.j. Qui au
tem permanserit in lege pfecte libertatis. hic perfectus est
vir. Libertas gloriosa ē libertas beatoꝝ. qui. s. a cūctis mi
serijs ⁊ tribulatiōib⁹ hui⁹ mūdi sunt liberi. vñ ꝓuer.xj. Ju
stus de angustia liberatus ē. Dicam⁹ igit̄ de libertate grē
que ē virtuosa. Sicut. n. captus ab hostib⁹ efficit̄ seru⁹ ho
stiū. reuersus ꝟo post ⁊ reditus iterū efficit̄ liber. ⁊ resti-
tuitur in toto pristine libertati. sic vere charissimi qui a dy
abolo capitur per peccatū. efficit̄ seruus suus. Quia sicut
dicit̄ Joh.viij. Qui facit peccatū seruus ē peccati. Sic ve
re qñ per penitentiā ad statū gratie reuertit̄. tūc a seruitu-
te dyaboli liberat̄. ⁊ libertati filioꝝ dei restituit̄ ⁊ donat̄.
Roma.vj. Liberati a peccato serui autē deo facti. Pecca-
tor. n. est sicut elephas qui cadens in foueam ꝑ grauitate
corporis non potest per se liberari. sed venit cautus vena
tor liberans eum de fouea ⁊ sic elephas gratificatus dome
sticus efficit̄. ⁊ se liberāti de cetero subiugat̄. Sic vere cha
rissimi cum homo cadens in foueam peccati non possit ꝑ
se surgere nisi exinde per gratiam a xp̄o liberet̄. ideo eius
seruus debet fieri. ⁊ ei perpetuo subiugari. Liberati inq̄t
a peccato serui aūt facti deo. Ubi aduerte ꝙ q̄ vult a ma-
lo fieri liber. debet principaliter tria facere. videlicet. Ex-
tirpare causam inficientem. s. peccatum. Ministrare cau-
sam perficientem. s. mentē. Procurare causam ꝑficientem
scȝ domini seruitutem. Debet. n. homo si vult liberari. Ex
tirpare culpe naufragiū. Pctō inq̄t. Propare cordis offi
ciū. Serui inq̄t. Procurare dei sbsidiū. Deo inq̄t. libat̄ ei

Per sublationem iniquitatis. Ideo dr̄. Liberati a pctō.
Per subiectionē humilitatis. Ideo dr̄. Serui autē facti.
Per subuentionem diuinitatis. Ideo di. Deo.

Dico er
go ꝙ ad liberationē nr̄am tā a pena q̄ȝ a culpa necesse est.

Vt auferatur mentis iniquitas. A peccato.
Vt inferat̄ cordis humilitas. Serui.
Vt afferatur iuuans diuinitas. Deo.

Primo ꝙ di co ꝙ si volu mus libera-
ri nos debemus expiare nocumentū iniq̄tatis. quod ostē-
ditur cum dicit̄. liberati a peccato. Peccatum. n. ante oīa
debet eijci. alr̄s a manu dyaboli nō possum⁹ liberari. Pec-
catum. n. est sicut laqueus aucupis. sicut rhete venatoris
sicut sagena piscatoris. in quo dum aliquis fuerit. a serui-
tute dyaboli nūq̄ȝ liber erit. Sicut. n. infirmus nunq̄ȝ fit li
ber ab infirmitate nisi ꝑmo expellat malos hūores q̄ sunt
causa infirmitatis. Unde etiam de cane di ꝙ sentiēs peri
culū ꝯmedit gramen ⁊ vomens ab infirmitate liberatur.
Sic vere cum peccatū sit causa spūalis seruitutis ⁊ infir-
mitatis. ante oīa necesse est ꝙ ipm eijciamus ⁊ euomam⁹
vt libertatem ⁊ sanitateȝ spūs resumamus. Liberati inq̄t
a peccato. Eccli.xlvij. Ab omnibus peccat liberabit eos.
Et nota ꝙ multa sunt ꝑ que liberamur a peccato. videlicȝ

Per elemosine largitatem.
Per penitētie grauitatem.
Per cōtinentie puritatem.

Dico ꝙ ꝙ liberamur a pec-
cato per elemosinarum lar
gitionem. Sic liberatur leo
qui sentiens ꝓpter nimiā repletionem se non posse fugere
nec venatorem euadere. solet ꝓprijs vnguibus cibos eijce
re. ⁊ sic ꝑ corꝑis alleuiationem se a venatoribus liberare.
Quia. s. quando cibos bonoꝝ tempaliū alijs per elemosy
nas dispergimus. nos a venatore dyabolo liberamus. ⁊ a
mortis eterne periculo nos saluamus. Unde Thob.iiij.
dicitur. Elemosyna ab omi peccato ⁊ a morte liberat. Itē
liberamur per penitentie tolerationem. Sicut eñi ericius
per spinas quib⁹ est indutus solet canes euadere ⁊ se ab
eoꝝ morsibus liberare. sic homo qui spinis. i. penitētie pū
ctionibus induit̄. a canū morsibus. i. a demonū temptatio
nibus liberatur. Unde Sap.xiiij. Transeuntes mare per
ratem liberati sunt. Mare. n. amaritudinē penitentie de-
signat. Quia sicut venator insecutus a tygride fugiendo ⁊
mare ⁊ nauē intrando ⁊ aliquē de raptis catulis dimittē-
do potest saluari ⁊ liberari. q. s. dū vnus de raptis catulis
in via dimittitur. tygris ipsum ad cubile reportans dat ve
natori spaciū fugiendi. Sic vere si de cubili tygridis. i. de
mundo. catulos suos. i. bona tempalia vel peccata ⁊ vicia
reportamus. necesse est ꝙ ista dimittamus ꝑ ꝯtritionē ⁊
fugiamus ꝑ occasionis euitationem. ⁊ ꝙ etiā mare peni-
tentie intremus ꝑ amaritudinis penarū tolerationē. Tri-
bulatio. n. correctio. ꝯtritio. cōfessio. ieiuniū. et ꝑegrinatio
sunt illa sex q̄ liberant hoīem a pctō. Juxta illud Job.v.
In sex tribulatōnibus liberabit te. in septima non tanget
te malū. Sex. n. tribulatiōes sunt sex p̄dicte penitētie por-
tiones. potissime aūt ꝯfessio liberat. q. s. sicut crocodillus
sentiens se a vermibus grauatū. solet os suū q̄busdā aui
bus ꝑuis aperire q̄ ventrem subintrantes solent beluam
a dictis vermibus liberare. Sic vere nos quoꝝ venter. i.
cōsciā pctōꝝ vermibus ē grauata. si exinde volumus li-
berari. debemus os nr̄m auibus. i. viris spūalib⁹. s. sacer-
dotibus ꝑ confessionē aperire ⁊ ventrē cōsciē eis patefa-
cere. ⁊ sic ꝑ eoꝝ ministeriū nosipos poterim⁹ a vermibus
consciam corrodentibus liberare. ꝓuer.xij. Os iustoꝝ li-
berabit eos. Liberamur igit̄ a peccato ꝑ pnie grauitatem
Item liberamur a peccato ꝑ ꝯtinentie puritatē. Sicut. n.
castor ꝑ testiculoꝝ detrūcationem ⁊ ꝑ pudendoꝝ reiectio
nem a venatorib⁹ liberat semetipm. Sic a venatoribus in
fernis nos ꝑ temptatōes carnis insequentibus sagaciter li
beramur si per virtutes castitatis ab actibus venereis de
trūcamur. Ab isto peccato petebat dauid liberari cū dice-
bat in psalmis. Libera me de sanguinibus deus deus salu
tis mee. Apl's etiam sentiens istos venatores. s. carnis tē-
ptationes. dicebat Ro.vij. Infelix ego homo q̄s me libe
bit de corpore mortis hui⁹. q. d. hoc ē difficile. Sic igit̄ ptȝ
quō si volumus esse liberi. Nos debemus expiare nocu-
mentū oīs iniq̄tatis. Liberati inq̄t a pctō. Secūdo dico
ꝙ nos debemus vendicare oīs humilitatis fundamētum
qd̄ ostendit̄ cū di. Serui facti. Seruitus. n. dei summa est
libertas. q. s. a ꝟuitute dyaboli libat. q̄ ē supbia. Cū. n. sup
bia sit seruitus dyaboli. q sicut dicit Job.xlj. Ipe ē rex su
per omēs filios supbie. Seruitus aūt xp̄i ē humilitas. vñ
patet ꝙ ꝑ istā seruitutē efficimur liberi ⁊ immunes. iuxta
illud ps. Humiliat⁹ sum ⁊ liberauit me. Serui inq̄t facti.
Job.iij. Paruus ⁊ magn⁹ ibi sunt. ⁊ seruus liber a domi-
no suo. Seru⁹ inq̄t liber. q. d. Ista seruit⁹ est libertas. Et
sicut cōiter di. Deo seruire regnare ē. Sicut adamas etiā
tante ē potentie ꝙ ferrū a magnete tractuȝ ⁊ sue seruituti
subiectū violenter ad se trahit. ⁊ a magnetis subtrahit po
testate. Sic vere cū ferrū. i. peccatorē frigidū ⁊ durū ⁊ fer-
reū. a magnete. i. a dyabolo. q̄ eū ꝑ pctm̄ tenet subiugatū.
solus adamas xp̄us. cū nobis ꝑ suā grām approximat ab
ista seruitute retrahit ⁊ liberat. ⁊ ad suaȝ seruitutē q̄ liber-
tas ē nos attrahit ⁊ inuitat. serui ergo facti. Quia. s. sicut
elephas vt dictū ē seruit illi q̄ ipm a fouea liberat. ⁊ q̄ ipm
a venatore pungēte ⁊ eū offendēte defendit sic xp̄o serui-
re debem⁹ ꝑ quē a venatore dyabolo liberati sumus. ⁊ li-
berari quotidie nos sentim⁹. vñ. Lu.j. De manu inimico-
rū nr̄oꝝ liberati ꝟuiam⁹ illi. In sctitate ⁊ iusticia corā ipo
oib⁹ dieb⁹ nr̄is. vñ nota ꝙ ista ꝟuitus ē libertas

Propter Sanctitudinem affectionis.
Rectitudinem intentionis.
Longitudinem durationis.

Seruire eñi debemus deo Per affectus limpitudinē In sanctitate inquit. Per
effectus rectitudinem. Iusticia inquit. Per ꝓfectus lon-
gitudinem. Coram ipo inquit omnibus diebus nr̄is. Ser
uire enim nos digne faciūt ista tria. s. Affectus puritas et
limpitudo. In sanctitate inquit. Effectus veritas ⁊ recti-
tudo. Iusticia inquit. Profectus firmitas ⁊ longitudo.
Omnibus inquit diebus nostris. Debem⁹ igitur si vo-
lumus esse liberi vendicare fundamentum omnis humi-
litatis. Serui inquit. Tercio dico ꝙ nos debemus pro-

curare ifirmentū grandis auctoritatis. Deo inquit. Deus ēm est ille solus qui non potest a nostris aduersarijs liberare. Sine isto ēm z sine sui adiutorio nūq̄ fit homo liber a culpa. nec finaliter a pena. Galatiten enim est lapis huius presentia liberat portantem ab impugnatione muscarum. Facit enim lapis iste amabilem ipius portitorem quia sc̄z si unctus fuerit oleo seu lacte. z ultum habuerit lapidem non impugnatur a muscis. Si vo lapis auferē. ista tūm impugnatur ab eisdem. Sic vere carissimi sola presentia z gratia saluatoris quam per gratiā acquirimus z habemus. nos a muscis spūalibus. s. a temptationib⁹ z a dēmonibus dicitur liberare. Homo enim qui oleo seu lacte mundane prosperitatis inungitur. nūq̄ a muscis talibus liberatur. nisi gratia z presentia dei suffragetur. vñ bierē. j. Debellabunt aduersum te z prevalere nō poterūt. quia ego tecum sum dicit dominus vt liberem te. Et ideo istaz presentiam z liberationem petebat Dauid in psal. dicens Veni ad liberandū nos domine deus virtutum. ostende faciem tuam z salui erimus. Potissime autem iste gen⁹ humanum de carcere inferni in sua beata passione liberando fuit sapbirus qui dicit vinctos de carcere liberare. Figuratus in ariete abrae. quia sicut dicitur Gen. xxij. Dñs abraam arietem herentem vepribus occidit z immolauit. ysaac a morte liberatus fuit. q. s. dum populus iudaicus qui per abraam designatus est. xp̄m inter vepres. id est inter ligna crucis occidit. ysaac. i. humanū genus a morte ppetua liberauit. Xp̄i enim passio nostra fuit liberatio. Unde de patribus ab inferno liberatis dixit ipe xp̄us Osee. xiij. De manu mortis liberabo eos. et de morte eterna eruam eos. Ero mors tua o mors. morsus tuus ero inferne. Deo ergo inquit. Unde. ij. Macha. j. Deus creator fortis z iustus z misericors. solus prestans. solus iustus. qui liberas israel ab oīi malo. Patet ergo charissimi quomodo si pfecte volumus liberari vel liberi appellari nos debemus Expellere quod inficit. s. nocumentum iniquitatis. A peccato inquit. Adiūgere quod proficit. s. fundamentum humilitatis. quia debemus fieri serui. Perquirere quod ꝓficit. s. iuuamentum diuinitatis. Deo inquit. Et hec de libertate sufficiant. Si vis ergo tractare de liberatione q̄ homo debet hominē liberare. De qua dicitur in ps. Eripite pauperem z egenū. de manu peccatoris liberate. z Prouerb. xxiij. Eruе eos qui ducūtur ad mortem. z eos qui trahūt ad interitū liberare ne cesses. Vide. ō. de Adiuuare. ri pluribus alijs titulis ⁊c.

Licere. licet licentia. licitum. Cum omnia q̄ non sunt a deo rōne scriptura. lege. natura. vel homine ꝓhibita videant esse licita z concessa. iuxta illud Apli. j. Coz. vj. Omnia mihi licēt ſ non omnia expediūt. Videtur breuiter distinguendū de licentia. licito vel licere. Et sic dicamus q̄ inuenitur. Quid

Licitum quod est faciendum.
Licitū qd est fugiendum.
Inuenitur etiam quoddā.
Illicitū quod est euitandū.
Illicitū qd ē impetrādum.

Primo igitur dicam⁹ q̄ est quid licitum quod debet exerceri. Et istud est illud quod non solū est licitum fieri immo etiā mandatū. Licentia ēm benefaciendi secū importat mandatum z necessitatē illius qd licitū est operandi. Lu. vj. dixit xp̄s. Licet sabbatis būfacere. Ista ē autem licentia omni homini cōcessa. q. s. officijs data ē licentia benefaciendi. z ab illicitis abstinendi. z qd plus ē ad celeste palacium introeūdi. Antiqtus. n. apud assyrios nō erat licitū sacco induto aulā regis intrare. sicut dr̄ Hester. iiij. Etiam in nuptijs euāgelicis ille arguit q̄ carēs vestib⁹ nuptialibus in cōuiuio inueniebat. Mat. xxij. Sed non sic hodie. quia omni tpe tpaliter vel moraliter male induto licet būfaciēdo se corrigere. z ad celi comminū surſum ire. Unde Sen. in epla. Subsilire in celū ex angulo licet. vñ Thob. iij. dicit sic. Hoc ꝓcerto habet ois qui colit te. q. vita eius siūn ꝓbatione fuerit coronabit. si aūt in tribulatione fuerit liberabit. z si in corruptione fuerit ad misericordiam tuaz licebit venire. Igitur dico q̄ ē quid licitū quod debet exerceri. Secūdo dico. q̄ est q̄d licitū qd debet cohiberi. Licitum est ēm vti rebus z generaliter licentia data ē homini q̄ omnia possit facere que de sua natura non sunt peccata: sicut bibere. comedere. nubere z similia. Utile est tamen hmōi licentiā aliquotiēs cohibere. z ne cōmittantur illicita a licitis aliquotiens ſabstinere. Nōne infirmus a cibis licitis abstinet. ne forsitan mortem aut grauiorē infirmitatem incurrat. Sic debet homo q̄ sanitatē pfectionis vult acquirere z ab infirmitate peccati qua se senserit laborare omnib⁹ licitis vti nō debet. immo abꝫpis abstinere multotiens solet. vñ Mat. xx. An nō licet mihi qd̄ volo facere? z apls. ſ. ad Corin. vj. Omnia mihi licent ſ non omnia expediūt. Ait Grego. omelia. xxxiij. Cogitandum summope ē q̄ q̄ se illicita meminit cōmisisse ab aliquibus licitis studeat abstinere. z p hoc conditori suo satisfaciat. vt q̄ cōmisit illicita. sibimetipi abscindere debet etiam cōcessa. Et se reprehēdat in minimis. qui deliqsse meminit se in maximis. Breuiter ergo ista est veritas q̄ licentia ē simplicibus cohibenda. z ne forte abutant ea loco z tempore a superioribus distringenda. Hester. iij. Optime nostī q̄ non expedit regno tuo q̄ insolescat p licētiā. Et maxime istud potest dici de quibusdam quib⁹ licz quicqd libet. sicut Seneca dicit de cesare z alexandro q̄ ipis quicquid libuit licuit. hoc ē dictū. Impunes fuerūt. nullū ēm q̄ ipos corrigeret habuerūt. Et ideo nō mirū si mala plurima cōmiserūt. Licentia ergo malefaciendi. vel reb⁹ immoderate vtē di ē refrenanda. et ab illis vel q̄ regere se nesciūt cohibenda. vñ Aug. ad pollicianū dixit. Cui inquit licentia iniquitatis eripitur. vtiliter vincit. qm̄ nihil est infelicius felicitate peccantiū. qua penalis nutritur impuritas. et mala voluntas velut bestis interius roborat. ſ. Patet ergo q̄ ē q̄d licitū quod debet cohiberi. Tercio dico q̄ est quid licitum qd̄ debet p̄cauere. Et istud ꝓcerto est istud qd̄ de sui natura petm̄ est mortale. sm̄ ēm medicos illa q̄ a tota specie venenosa sunt. contra talia vix remedium inuenit. Sic ē de illis que de sui natura sunt mortalia z illicita. sicut sunt actus luxurie. motus seuicie. ritus stulticie. fructus nequitie. de luxuria dicit Mar. vj. Non licet tibi habere uxorē fratris tui. de seuicia dicit Job. xviij. Nobis non licet interficere quēq̄. de ritu vo seu de cultu ydoloz z ydolatria dicit. j. Pe. iiij. Ambulauerūt in illicitis ydoloz cultibus. vt de hereticis dicamus illud Actu. xxj. q̄ illi annūciant nobis mortem quem non licet nobis suscipere. de lucro vo seu de fructu nequitie seu auaricie dicit Thobie. ij. Nō licet nobis edere de furto. Aduerte tamen q̄ multa sunt de sui natura licita que ꝓpter malum vsum vel etiam ꝓpter carentiam circūstantie debite inesse efficiūtur illicita. vñ de Ambrosius in sermone quodam dixit. q̄ opus omne sine crimine est. ſ ordinationis nomen facit crimē. Tūc. n. illicitum est quando aliter fit q̄ concessuz sit. Istud est ergo illicitum quod debet p̄cauere. Quarto dico. q̄ ē quid illicitum quod debet sustineri. Et illud ē quando aliquid de sui natura licitum per prohibitionem superioris efficitur illicituz. Sicut Paulus dicebat. ij. Corinth. xij. Se audisse archana verba que non licet homini loqui. Tale ēm illicitū ē in patiētia tolerandū. z si vti necesse fuerit tali illicito tunc est ante omnia humiliter impetrandū. Exemplo filiorum israel qui dicebāt regi edom. In extremis finib⁹ tuis positi obsecramus vt nobis liceat transire per terrā tuaz. Numeri. xx. Sic igitur patet de licito z illicito.

Ligare ligamentū Nota q̄ ligare multipliciter dicit in scriptura. sm̄ q̄ res multe de causis vincit z ligat. Sicut ēm patet ad sensum.

Ligantur Boues vt coniūgantur.
Infirmi vt medicentur.
Thauri vt edomentur.
Fures vt mortificentur.
Scelerati vt suspendūtur.

Et sic possū dicē q̄ moraliter loquēdo. ligare accipit in bono z in malo. Primo ſ dico q̄ ligare in bono. signat ligamentum. Vinee ne fructus eaz corrūpant. Amiciciam z dilectōnem. Obedientiam z subiectionem. Perseuerantiā z durationem. Ista sunt tria genera spūaliū ligamentoz. quibus. s. boni in hoc mūdo ligant. videlicet. Copula dilectionis qua combinamur. Ferula subiectionis qua subiugamur. Cordula affectōnis seu cōfirmatōnis ne ab inuicem dissoluamur. Dico ergo q̄ nos debem⁹ ligari p dilectōnis cōbinatōem. Dilectio. n. ē q̄dda spiritale vinculū quo

duo corda inuicem coniūguntur. ita ꝙ vnū cor z vn⁹ spiritus efficiūtur. z charitatis glutino cohibant z copulant. Boues em̄ solent inuicem ligari. vt possint melius operari. quia. s. illi in agro dominico melius operāt. qui officijs mutue charitatis colligant. Nō bene figuratur Josue. ij. vbi dicit. Qz mulier in cuius fenestra funiculus coccineꝰ erat ligatus saluata fuit ab excidio ciuitatis. Figurat etiā Num. xix. vbi dr. Qz vas quod nō habebat cooperculuz nec ligaturam desuper immūdū erat. Quia vere charissimi illi qui habent funiculū coccineū charitatis. z ligaturā amoris z vnitatis. Dū tamē cum hoc habeant operculuz z tegumen humilitatis. ne cū iericho. s. cū mundo pereant preseruabūtur. z mūdi z accepti apud deū iudicabūt. Jō de istis ligaturis dr Job. xix. Acceperūt corpus Jesu z ligauerūt linteis. Corpus. n. iesu ē ecclesia. qō tūc linteis ligatur. quādo in membris suis dilectionis funibus inuicem adunat. Ligant ergo boni p dilectionis combinationem. Secūdo ligant boni p subiectionis colligationem Sicut. n. animalia siluestria ligantur z stringūtur. incathenātur z vinciūtur vt domita efficiant. z a sua naturali insolentia arceant. sicut patet de symijs z vrsis. vñ etiā dicit Plinius. q in india sunt thauri maximi z ferocissimi. qui tamē si sub ficu fuerint ligati subito mansuescūt. Dñ etiaz elephas de nouo capit. pedes eius tamdiu ligant quousqz plene fuerit edomatus. Sic vere charissimi homo siluestris vanus z mūdanus. peccator insolens z elatus nūqz moraliter domaret. nec ad vsum dei z ecclesie vtilis efficeretur nisi in vinculis obedientie distringeret. z nisi diuinoz mandatoz funib⁹ ligaret. Et ideo sancti z boni qui sub arbore ficus i. sub deuotōne crucis sancte fuerint ligati. z deo z prelatis p obedientiā subiugati. fuerūt plene domiti z docti. Judith. vj. Ligauerūt Achior ad arborē. Et Ezech. iij. Fili hominis ecce data sunt sup te vincula z ligabunt te in eis. z nō egredieris. z linguā tuā adherere palato tuo faciam z eris mutus. vbi aduerte ꝙ religiosi z ceteri boni subditi debent tria bona facere. vicz. Mandata tenere. Data inquit sunt sup te vincula supple mandatorū. In claustro manere. Non egredieris inquit. A verbis silere. Et linguā tuam inquit adherere faciam palato tuo z eris mutus. Jsti ergo ligant p subiectionis subiugationē. Tercio dico ꝙ boni ligant p effectionis confirmationem. Sicut em̄ res qñqz solent ligari ne dissoluant. vl vt fortiter adhereāt z cōstringāt. sicut patet de voluis et alijs similib⁹. Sic vere boni et iusti vinculis ppetuē p seuerātie cū duo sunt ligati. ita ꝙ ab ipo nūqz erūt decetero sepati. Job. xviij. Compbenderūt ibm et ligauerūt eū. Nos em̄ debem⁹ esse cū deo ppetuo colligati. et etiā gratie et vtutes nobis debent sine termino copulari. Sicut de lege dei pcipit puer. vj. Liga eā in corde tuo iugiter. z puerb. vij. dicit. Serua mandata mea et viues. et legem meam quasi pupillam oculi. liga eā in digitis tuis z scribe eā in tabulis tuis. Sic ergo patet ꝙ est triplex ligatura bonorum. s.

Ligatura perseuerantie et durationis. Sic ergo pz quō
Ligatura obedientie et subiectionis. ligare accipit in
Ligatura amicicie et dilectionis. bono. Secūdo dico ꝙ ligare accipitur in malo. Et sic dico ꝙ sex sunt ligamina peccatoz. s. Ligamentum

Cupiditatis Ligant em̄ auari vinculis cupiditat⁹ sicut patet de vrso q̄ ligat ad stipitem vel
Carnalitat⁹. ad trūcum seruandū q̄ tn̄ econtra a trū-
Fallacitat⁹. co ligatus ipemet custodit et firmiter re-
Societatis. seruat. Sic vere dyabolus vrsos. i. diui-
Tepiditat⁹. tes hirsutos z grossa pelle bonoz tpaliū
Penalitat⁹. circūdatos z vallatos solet cuz cathena auaricie ad stipitem diuitiaz ligare. circa quā nō cessant q̄tidie in foro ad foz. de mercato ad mercatū currere z circuire. ps. In circuitu impij ambulant. Sed istud verū est ꝙ isti auari non seruāt truncū suū. i. diuitias suas. imo potiꝰ ecōuerso. a diuitijs suis custodiūtur z ab eis in carcere auaricie detinētur. Figura Dan. iij. dr. Qz rex babilonis ligatis pedib⁹ z manibus sydrac mysac z abdenago. misit eos in fornacez ignis. Quia procerto rex babilonis. i. rex confusionis dyabolus auaris cum vinculo amoris diuitiaz ligat pedes z manus. Pedes affectionū ne ab ipo possint recedere. manus ne pauperibus possint aliq̄d porrigere. z sic ligati i fornace. i. in ardore z in inflāmatione auaricie ponuntur. vbi continue cōburuntur. Sicut etiā de vulpibus dr Judic. xv. ꝙ Samson ligauit faces ad caudas vulpium trecentorum. quos dimisit ire ita ꝙ segetes philistijm cōbusserunt qz. s. auari fallaces et vulpini. faces auaricie bñt ad caudā id ē ad finē vite principaliter alligatas. qz. s. auari solent in senectutis tpe igne cupiditatis exardere. Jsti igit segetes philistijm. i. substātias pauper solent vastare. z totam patriam vsuris et exactionib⁹ dissipare. Jgit ligant auari ligamine cupiditatis. Secūdo dico ꝙ ligant luxuriosi funiculis carnalitatis. similes aptaleonti qui descendēs ad aquā in ripa eufratis comua sua in viminibus taliter ligātur. ꝙ q̄uis sit aial fortissimū ibi penitus arrestat. et etiaz a venatore inuentus ibi capit et necat. Quia vere sepe fit ꝙ dum aquā deliciarū diligim⁹. viminib⁹ et ligamib⁹ malaz concupiaz taliter ligamur ꝙ ibi toto vite nre tēpe remaneam⁹. ita ꝙ mortē eternaz incurrimus et habeamus. Figurati in samsone. q̄ a dalila ligat⁹ et tonsus philisteis fuit traditus. a quibus extitit excecat⁹ et carceri mancipatus. qz procerto dū dalila. i. mala mulier. samsonē. i. boiem vinculis suis. hoc est dictu. verbis nutib⁹. aspectib⁹ z gestibus strinxerit z ligauerit. statim in manu philistinoz. id est vicioz traditur a quibus p obstinatōem excecat. z a q̄bus male consuetudinis carceri mancipat. Judi. xv. Ligauerūt samson duob⁹ nouis funibus. z ibidē dr. Si ligatus fuero. vij. funib⁹ necdū siccis ꝛ adhuc virētibus infirmus ero vt ceteri boim. Septē. n. funes sunt. vij. pditōes vel irritatōes q̄ ligāt boiem i amore carnalitatis. videlicet

Pulcritudo corporis. turpitudo. Jsti ꝛ ligant funi
Aptitudo temporis. b⁹ carnalitatis. Tercō dico
Vestium ornatus. ꝙ q̄dā ligant funib⁹ fallacita-
Verbalis affatus. tis. et isti sunt pauperes q̄ ab
Carnis dulcedo aduocatis vsurarijs z auaris
Aspectuum gratitudo. ligant z inuoluūtur p malos
Saltuū z gestuū isoles contractus. similes elephantibus quos dracones solent caudis suis p pedes ligare: vt ipos ad terram possint detrabere. Aranea etiā solet filis suis os capte muscē primo ligare vt humiditatē suam suggere tbre possit. Quia vere tales fallaces. simplices z ignaros p os ligant. i. p verba taliter illaqueāt z inuoluūt ꝙ necesse bñt cadere p pauptatē. z etiā pdere totā humiditatē sue substantie tpalis. puer. xj. Illaqueatus es verbis oris tui z captus ꝓprijs sermonibus. Quarto dico ꝙ q̄dam ligant funibus societatis. qz sicut dracones solent se p caudas ligare in magna q̄ntitate. qz. s. q̄nqz decez simul vt securius possint mare transfretare. sicut dicit Plinius. Sic vere mali in mari huj⁹ mūdi inuicē ligant z sociātur vt magis fortes z securi ꝯ oēs alios inueniāt. ps. Congregati sunt. ꝙ uenerūt in vnū aduersus dñm. Quinto ligātur alicui funib⁹ tepiditatis. Quia sicut ille q̄ bz ligatos pedes z man⁹ nō pōt aliq̄d opari. sic q̄ vinculo pigricie z torporis ligat⁹ fuerit nūqz ad aliqd bonū op⁹ ampli⁹ se mouebit. Mat. xxij. Ligatis manib⁹ z pedib⁹ ei⁹ mittite euz in tenebras exteriores. Sexto ligant alicui funib⁹ penalitatis. s. in hoc mūdo p pauptatē. z in inferno p dānatōnis aduersitatē. Sicut. n. fures ligant ad suspendiū vt moriātur. Berici⁹ etiā ligat⁹ suspēdit vt fame interficiat z sua pellis aculeata detrahat. Sic mali diuites in inferni patibulo ineuitabiliter ligant. vt ibi ppetuo moriātur. z vt ab alijs sua pellis substantie habeat. Esa. xxij. Dēs pncipes eius fugierūt dureqz ligati sunt. Sic ergo pz quō mali dicūt ligati. p cupiditatē. p carnalitatē. p fallacitatē. p malā societatē. p tepiditatē. p penalitates ꝛc. Sufficit. Vide. s. de alligare. Cōiūgere. Cōgregare. Et infra de Vinculo.

Lignum ligna Nota ꝙ lignuz in scptura multiplr sumit. Sumit. n. in bono z in malo. In bono. n. generaliter per lignum intelliguntur tria genera. videlicet

Crucis dominice afflictio. Dico ꝙ p lignum intelligitur
Viatoris boni pfectio. crux z afflictio saluatoris. qz
Morū virtutū conditio. sicut fenix sōlet ligna aromatica querere z inter illa se comburere z cremare vt tandē renouiscens se valeat renouare. Sic vere fenix auis vnica

id ē xp̄us ⁊ vnigenitus dei patris. inter ligna crucis cōbustus. i. cruciatus ⁊ afflictus fuit ⁊ morti etiaz subiugatus. Qui sicut dr Cañ. iij. Ferculū sibi fecit rex salomon de lignis libani. In resurrectione ꝑ̄ fuit postmodū renouat⁹ ⁊ p carnis glorificationē iuuentuti ⁊ vite pristine restitutus. Qđ figuratū ē Leui. j. vbi dr. Qz prius detracta pelle hostia concisa debet sup struem lignoz supponi ⁊ ibi dño immolari ⁊ penitus cōcremari. Quia vere xp̄s cōcisus ⁊ vulneratus. ⁊ pelle. i. vestib⁹ exutus ⁊ spoliat⁹. pelle etiaz carnali priuatus ⁊ lacerat⁹. sup struem lignoz crucis positus fuit. vbi ipm deo patri populus iudaic⁹ immolauit. Eccli. xxvij. Sicut ligna siluе exardescet ignis. Aduerte igit de istis lignis. quia sicut ligna ad tria genera sunt vtilia. s. ad edificandū. ad fructificandū. ⁊ ad ignē fouendum Sic vere charissimi ligna crucis ⁊ eoz memoria si in siluа cordis nostri p deuotionē sint plantata. nobis ꝯplurimū sunt necessaria ⁊ vtilia. Ex his ēm fabricat edificiū moralis pfectionis. vñ. iij. iReg. v. dr. Qz Hyram dabat Salomoni ligna cedrina ⁊ abiegna ad edificādū domū dni. Cedrus. n. ⁊ abies sunt q̄ liquorē medicinalē emittunt. qz. s. ligna crucis xp̄i liquorē sui p̄ciosi sanguinis distillarūt. Itē ex istis lignis colligit fructus eterne saluationis. Et ideo crux dr lignū vite qđ erat in medio paradisi. de quo si adam non peccasset comedendo ineternū viriisset. Quia charissimi lignū crucis qđ in medio paradisi terrestris. i. i medio ecclesie militantis plantatū est. nisi peccata nr̄a impediāt fructū eterne glorie nobis portabit. qz vitā eternā ipm gustantibus ꝓpinabit. Crux ēm est tanq̄ lignū qđ plantatuz ē secus decursus aquarū qđ fructum suū dabit in tpe suo. Item ex istis lignis accendit ignis interne dilectois ⁊ affectionis. qz. s. si homo ligna crucis in corde suo p memoriā ⁊ cōpassionē habuerit. faciliter p dei amorē incenditur ⁊ ardebit. Quod bene figurat Leuiti. vj. vbi dr. Ignis in altari meo semp ardebit quez nutriet sacerdos subijciens ligna p singulos dies. Altare dei ē coz humanū in q̄ ignis vere dilectionis debet semp ardere. quē ꝑculdubio ligna crucis. i. crucis ⁊ passionis xp̄i compassio debet accendere ⁊ fouere. qz sicut dr ꝑuer. xxvj. Cū defecerint ligna extinguetur ignis. Ista sunt igit ligna crucis q̄ vsibus hominū spūalibus diuersimode dedicant. Et ideo p deuotionem ⁊ cōpassionē ista debent a cūctis populis freq̄ntari. ⁊ a fidelib⁹ honorari. vñ in p̄s. Ligna campi. cedri libani quas plātauit. illic passeres nidificabūt. vbi aduerte q̄ sic ligna

Fructu fecundantur. Sursum eleuantur. Subtus radicantur. Extra dilatant.

Sic vere loquendo spūaliē ligna crucis Sunt Egenoꝝ recreatio. Depressoꝝ subleuatio. Infirmorum sustētatio. Deuotoꝝ habitatio.

iRecreationē designat fructuū plenitudo. qz ista sunt ligna campi. Subleuationez declarat arboꝝ celsitudo. qz isti sunt cedri libani. Sustentationē demonstrat radicum fortitudo. qz ista sunt plantata. quas inquit plātauit. Habitationē denotat ramoꝝ latitudo. qz illic passeres nidificabūt. Primo ergo dico q̄ ligna crucis sunt fecūda ad egenoꝝ recreationē. qz. s. ista dicuntur ligna campi. Ligna ēm campi differūt a lignis siluе sterilib⁹. Quia ligna campi solent esse fructifera. ligna autem siluе sterilia. Sic vere ligna crucis ab oībus alijs lignis differūt i effectu ⁊ virtute. qz ista fructū vite dei filiū portauerūt. vñ cūcti famelici petētes nutritiones gr̄e acceperūt. Ista ergo figurant in trib⁹ generib⁹ lignoz. q̄ dicūt in paradiso fuisse. Ibi. n. fuerunt ligna pomifera. sicut dr Gen. j. Lignū vite ⁊ lignū scientie. sicut dicit Gen. ij. Quia vere crux xp̄i fuit

Lignum pomiferū ad nos nutriendū. Lignū vite ad mortem vincendum. Lignū scientie ad fidem sciendum.

Lignū ēm pomiferū dici p̄t. quia ad lr̄am sicut dicit Josephus. Crux vl̄ps crucis fuit de illa arboze in qua creuit pomū q̄ transgressus ē adā mandatū. vt. s. diabol⁹ q̄ p illud lignū hoiem vicerat p illud idē a xp̄o hoie vinceret. Narrat ēm Josephus q̄ dū seth filius adā vellet ītrare paradisum terrestrē. inuenit angelū q̄ eū ꝓhibuit. q̄ dedit sibi q̄ndā ramū de illa arboze quez ipe seth plantauit. Tempe vo salomonis dū templū edificaret. illa arbor q̄ de ramo illo creuerat inter ceteras p edificio templi collecta ē. q̄ nūq̄ in quocūq̄ loco edificij potuit adaptari. Sp ēm aut nimis lōga aut nimis brevis erat. ita q̄ indignati artifices posuerunt illud lignū sup q̄ddā riuū ad pontem trāseūtibus ministrandū. vbi fuit vsq̄ ad passionez xp̄i. ⁊ ibi extra assumpta ⁊ inuenta. forte postq̄ illuc locata fuit plusq̄ per mille annos. Ista igit sunt ligna campi ⁊ ligna paradisi et maxime ligna pomifera. vñ Gee. ix. Possederūt domos suas. et ligna pomifera multa. Ista ergo sunt ligna fecūda. qz. s. ibi pependit fruct⁹ vite xp̄s. Exinde etiā quotidie p gr̄am et deuotionē nutriūt deuoti. et etiā in fine p virtutē crucis fructū glorie capient beati. Et ideo in signū hui⁹ fecunditatis crux dr fuisse confecta de quatuor nobilibus lignis. qz. s. Pes fuit de cedro. stipes fuit de cypresso. brachia fuerūt de palma. tabula vbi scriptum erat nomen xp̄i fuit de oliua. Vñ versus. In cruce pes cedrus stipes cypressus oliua. Tabula cū lr̄is. brachia palma dedit. Ista ligna quatuor significant quatuor notabiles virtutes que per virtutem crucis hominibus conferuntur.

Cedrus. n. arbor altissima signat virtutē contemplatōnis
Oliua que fundit oleū signat virtutem compassionis.
Cypressus odoris iocundi signat virtutem deuotionis.
Palma que victores coronat signat virtutem perseverantie ⁊ durationis. Et sic patet quomodo crux est de lignis fructiferis. quia. s. ligna crucis istos quatuor fructus. id ē istas quatuor virtutes solent fidelibus ministrare. vicz

Contemplationis sublimitatem que notatur in cedro.
Deuotionis suauitatem. que notatur in cypresso.
Clementie benignitatem. que notatur in oliua.
Perseverantie longanimitatem. que notatur in palma.

Ista sunt ergo ligna fecūda ad egenoꝝ recreationē. Ligna ingt campi. vñ p̄s. Ligna fructifera ⁊ oēs cedri. De inde dico q̄ ista sunt ligna erecta ad depressoꝝ subleuationem. Et hoc notat in hoc q̄ ista ligna compant cedris q̄ sunt arbores altissime. Cedri libani inquit. Sicut. n. lignū de sui natura erigit versus celū. ita q̄ si fuerit arbor alta. p illud possint homines ascēdere valde alte. Sic vere crux est lignū erectū ⁊ sublime intantū q̄ celū celoꝝ dei filium potuit attingere ⁊ tāgere. Erectū etiā ⁊ altū dr in dignitate. qđ tñ añ fuit plenum obprobrio ⁊ vilitate. Ezech. xvij. Exaltaui lignū humile. florere feci lignū aridū. Et ideo p certo charissimi si nos volumus inniti isti arbori p spem ⁊ deuotionē. ⁊ transire p candē. i. p iugem passionis xp̄i memoriā ⁊ cōpassionē nos p crucis virtutē poterim⁹ eleuari ad eternoꝝ affectionē ⁊ contēplationē. et etiam in futurū p personalē possessionē ⁊ adeptionē. Ista. n. est lignum altissimū figuratū in scala Jacob que de terra vsq̄ ad celos eleuabat. Gen. xxviij. Vñ de ista cedro dicit Ezech. xxxj. Eleuata ē altitudo ei⁹ sup oīa ligna regionis. eratq̄ pulcerrima in dilatatione arbustoꝝ suoꝝ. Cedri nō fuerūt altiores illo in paradiso dei. Quia breuiter istud lignū p dignitatem ⁊ excellentiā sublimatū fuit. p fideliū multitudinē dilatatū. per sanguis xp̄i pulcritudinez picturatū. Ista ergo sunt ligna erecta ad depressoꝝ subleuationē. Cedri libani inquit. Deniq̄ dico q̄ ista sunt ligna fortia ad infirmoꝝ sustentatōem qđ ostendit cū dr. Plātata. Quas inquit plantauit. Lignū. n. plantatū ē magis solidū atq̄ firmū. ⁊ ideo q̄ crux ē plantata in horto xp̄i q̄ est eccia p sue fidei diuulgationē. ⁊ in horto etiā cordis bñani p deuotionem ⁊ cōpassionē. Hinc ē q̄ ē stabilis atq̄ fortis ad sustētationē ⁊ subsidiū infirmoꝝ. Illi ergo qui p̄ fragilitate sentiūt debiles ⁊ infirmos. ⁊ ad cadendū p̄ pctm̄ faciles. ⁊ ad resistendū temptatōnib⁹ impotētes innitant isti ligno p spem ⁊ deuotionē. ⁊ sic ꝓcerto sustinebūt ne cadant in eternā damnatōem. Quia. s. ista ē arbor stabilis ⁊ plātata q̄ tanq̄ lignū qđ plantatū ē secus decursus aq̄r. qđ fructū suū dabit in tpe suo. De hoc tñ vide plen⁹ supra de arbore. Ista sunt ergo ligna fortia ad infirmoꝝ sustentatōz.

Insup dico q̄ ista sunt ligna extēsa ad deuotoꝝ habitationē q̄ illic passeres nidificabūt. In lignis. n. crucis debemus facere nidos nr̄os. i. moras ⁊ habitatōes nr̄as. q̄. s. ibi p spem. p deuotōem p cōpassionē ⁊ meditatōnem. debent passeres. i. viri ⁊ēplatini ⁊ deuoti ⁊tinue ꝑuersari. Sicut ēm dicit Plin⁹. Jusciam⁹ herba q̄ ceteris animalib⁹ ē mors pessimis ē nutrimētū. Quia ꝑ crux q̄ ceteris reb⁹ ē causa mortis. s. xp̄o corporaliter ⁊ diabolo spūaliter. passeribus. i.

deuotis illic volantib⁹ ⁊ cōtēplantib⁹ ē cā vite eterne. vñ ista ligna figurant Eze.xxxj. vbi de quadā cedro dr. q dū extendisset vmbrā suā in ramis ei⁹ nidificauerūt oia volatilia celi. ⁊ sub frondib⁹ ei⁹ genuerūt omnes bestie saltuum ⁊ in vmbraculo habitabant cetus gentiū plurimar. Et seqr Oīne lignū paradisi dei non ē assimilatū ei. Ista.n. arbor seu istud lignū ē crux. q. pcerto extēdit bodie palmites suas vsq ad mare. qz. s. cultus eius ē bodie p cuncta terrar spacia dilatatus. Nam i vmbra eius. i. in fide deuotione ⁊ memoria ipi⁹ habitāt multa genera psonar. s. volatilia q̄ sursum volant. i. ptemplatiui. bestie p terrā gradientes. id ē boni actiui. gentes q̄ dicūr sine lege viuentes. i. peccatores ⁊ defectiui. Sed nota q sub vmbraculo ei⁹ dr habitare cetus gentiū plurimar. Quia vere charissimi in fide et credentia crucis. habitat cetus gentiū. i. multitudo sectar diuersar. qz. s. nō solū veri catholici. immo etiā oēs scismatici crucē venerant. ⁊ q̄uis sine debita lege viuant ipsam tn̄ p̄dicant ⁊ sectant. ibi. n. habitant greci ⁊ siluani. bulgari ⁊ georgiani. Jacobite ⁊ suriani. Nestoriani ⁊ nubiani. Oēs em̄ iste gentes crucifixū colūt ⁊ crucē adorant. verūtamē omnes isti in aliquib⁹ errant. ⁊ de fide diuersimode sentiunt ⁊ deuiant Et oēs isti qui fm veritatē tenēt bodie maximā ptem orbis. xp̄ianos se nomināt ⁊ appellāt. Illic ergo passeres nidificabūt. vñ in ps. Etem passer inuenit sibi domū ⁊ turtur nidū vbi ponat pullos suos. i. affectus ⁊ desideria sua. ⁊ cogitatus suos. q̄. s. pulli ⁊ filij anime sunt ⁊ etiā intellect⁹. Patet ergo q p ligna intelligit crux. q̄. s. moze lignoz est habitatio deuotoz. Est quoq sustentatio infirmoz. Est subleuatio depressoz. Et ē recreatio egenorum. Et hec igit de lignis sufficiāt inquantū p ligna intelligunt crux ⁊ patibulū saluatoris. Sed pone hic pulcram auctoritatē bn̄ ꝓsecutar ⁊ diuisam quā habes in sermone de sancta cruce. Oīne lignū paradisi nō est assimilatum ei scz ex vtraq parte fluminis lignum vite afferens fructus xij. mensibus. Et aggrega quomodo ligna sunt vtilia ad

Faciendū arma pro defensione.
Pulpitum p libri positione.
Scalam pro ascensione.
Sedē. p iurisditione. ⁊ sic de baculo cē.

de alijs. Applica oīa ad virtutē crucis sicut scz supra de cruce. ⁊ supra de arbore. ⁊ supra

Secūdo dico q p lignū intelligit pfectio viatoris. Sicut em̄ lignum habet radices interius. corticē exterius. fructus ⁊ flores superius. Sic vere vir perfect⁹ consistit in istis dimensionibus. videlicet

In radice bone cogitationis.
In medulla dulcis compassionis.
In corticе bone cōuersationis.
In floze bone affectionis.
In folijs bone locutionis.
Et in fructib⁹ bone opationis.

Et sic iste erit beatus vir de quo dicitur in ps. Et erit tanq̄ lignū quod plantatū ē sec⁹ decursus aq̄r. quod fructum suum dabit in tempoe suo. Ubi aduerte q lignū id vir iustus debet esse. Profunde radicatus p humilitatē. qz plātatū. Hūide vegetat⁹ p benignitatē. qz sec⁹ de. aq̄rū. Fertiliter fecūdat⁹ p vtilitatē. qz. s. fructū suū dabit in tpe suo. Lignū. n. i. vir iustus debet spūaliter loquendo

Stabiliter radicari.
Flebiliē humectari.
Fertiliter fecūdari.

Dico stabiliter radicari. qz. s. vir profectus. plantat⁹ dr eē. i. i fide. ⁊ moribus radicat⁹. ⁊ in ꝓstātia stabilit⁹. Nō decet em̄ virū esse variabilē. vtibilē vl̄ motiuū. nec̄ in ꝓposito nec i verbo. nec i facto. imo i oīb⁹ ipe dr eē tanq̄ lignū qđ plātatū ē. vñ biere. xvij. Erit tanq̄ lignū qđ plātatū ē sup aq̄s qđ ad humorē mittit radicē. Itē dr flebiliter humectari. qz. s. sicut lignū ē nāliter humidū itus bn̄s medullā. ⁊ exteri⁹ emittēs lacrimā vel humorē. qz. s. humor ⁊ aq̄ sunt lignoz ⁊ arbor nutrimentū. Sic vir iust⁹ dr eē lacrimosus ⁊ humid⁹. Jpe em̄ dr bñe intus medullā pie cōpassiōis. ⁊ exteri⁹ emittere resinā pie dyne ⁊ sbuentiōis. ⁊ effundere lacrimā tristis opūctōis ⁊ lamētatōis. Jste em̄ sunt aq̄ de q̄b⁹ dr in ps. Fuerunt mihi lacrime mee panes die ac nocte. Jō dr apoc. xxij. Ex vtraq pte fluminis lignū vite. Itē dr fertiliter fecundari. qz. s. iste dr dare fructū bonor operū in. t. s. puer. xj. Fruct⁹ iusti lignū vite. Vide. ē. de fructu. Sic igit pz q p lignū pt intelligi vir pfect⁹. Qđ bn̄ figuratū ē ve. te. vbi oia q̄ fuerūt in tabernaculo ⁊ in tēplo vel de lignis erāt facta vel lignis coopta. vel lignis sustentata. De lignis em̄ fiebāt vel facta fuerūt ⁊ maxime de quibus dat lignis q̄ dicūtur setbim q̄ ligna incremabilia ⁊ imputribilia sunt. De istis em̄ fiebāt ⁊ facta fuerūt archa testamēti ad māna cōtinendū. Mensa ꝓpositionis ad panes sustinēdū. Colūne tabernaculi ad oī⁹ edificij portandum. Tabule clause ad tabernaculū circueūdum. Altare thimiamatis ad incēsum offerendū. Altare holocausti ad aialia cremanduz. Vectes totius edificij ad cūcta vtēsilia deferēdum. Oīnia em̄ ista solebant de lignis fieri. sicut apparet Exo. xxvj. ⁊. xxvij. ⁊ deinceps. Quia vere viri iusti q̄ dicūtur ligna spūalia sunt archa ad virtutū custoditionē. Sunt mensa ad paupez enutritionē. Sunt colūne ad tribulationū tolerationē. Sunt tabule ad alioz eruditionē. Altare incensi ad offerendū deo oronem ⁊ deuotionē. Altare holocausti ad cōcremādū alios p correctionē. Sunt etiā vectes ad supportandum alios p compassionē. Jsta igit diuersimode pñt ꝓbari. s omitto cōcordātias cā breuitatis. vide si vis i libro cōcordātiaz vbi p ordinē inuenies de predictis. Justi igitur sunt ligna de quibus tota cōgeries tabernaculi ecie militant⁹ ꝓpingit. ⁊ de q̄b⁹ celestis hierlm fabricat. Et nota adhuc q iusti dicūt ligna. s. lig

Floꝛida per honestatem.
Solida per firmitatem.
Arida per castitatem.
Humida per pietatem.

Sunt dicto per honestatē floꝛida. Ezech. xvij. Florere faci lignum aridum. Item p firmitatez solida. et isti sunt setbim quia nec aqua delicias corrūpit. nec igne auaricie cremātur. sed in soliditate perpetue pseuerantie gloriant. Exo. xxvj. Facias colūnas de lignis setbim. Et Esa. xl. Forte lignū et imputribile elegit artifex sapiēs. Item sunt ligna per castitatē arida. vñ Esa. lvj. Nō dicat eunuchus. Ecce lignū aridū. qz hec dicit dns eunuchis. dabo eis in domo mea locū. Item sunt ligna p pietatē humida. Ūñ isti figurant in lignis oliuar de q̄bus facta sunt duo cherubin in templo salomonis in oraculo sicut dr. iij. Reg. vj. qz. s. illi magni debēt fieri cherubin. i. plati et mgri in oraculo ecclesie. q̄ de lignis oliuar sunt facti. i. q̄ pietatis oleo sunt imbuti. Et hec igit sufficiāt de lignis in bono significato. Significant igit ligna pfectionē hoīs viatoris. Tercio pncipaliter dico q p ligna significat infectio seu cōditio hominis peccatoris. Sicut. n. lignū inferi⁹ in terra figit. supius totū erigit. exteri⁹ totū pingit. interi⁹ cito corrūpitur. Sic peccatores in terra figūtur p auariciā ⁊ cupiditatem. Sursum erigūtur p superbiā ⁊ pomp̄ositatez. Extra depingūtur p hypocrisim p curiositatē. Intra corrūpūtur p luxuriā ⁊ carnalitatē. Dico ergo q peccatores p auariciam in terra figūt. Radices em̄ lignoz fixe sunt in terra ⁊ exinde suū capiūt nutrimentū. Sic vere corda auaroz in terrenis figūt. a q̄bus nutriūt ⁊ delectant. vñ de malis dicit Hiere. xij. Plantasti eos ⁊ ad radicē miserūt. pficiūt ⁊ faciūt fructū. Item pctōres p superbiā sursum erigunt. Lignū em̄ a terra versus celū erigit. ⁊ etiam si sit in aqua surgum subnatat ⁊ eleuat. Sic sp superbi sursum q̄rūt ad dignitates erigi. ⁊ oībus alijs supnatare ⁊ pferri. vñ Esa. x. dr de supbo ita. Quō si eleuat virga p̄ eleuātē se. ⁊ exaltetur baculus q̄ vtiq lignū ē. Tales aūt nutriunt in sua supbia adulatores. de q̄b⁹ dr Hiere. ij. Dicētes ligno pr meus es ⁊ lapidi. tu me genuisti. Hodie. n. multi videt eē sicut ydolatre q̄ ydola lignea. i. ignorātes. insensibiles. ⁊ insensatos colūt ⁊ collocāt loco dei. s. in mundi dignitatibus ⁊ platearis. de q̄bus dr Habacuc. ij. Ue q̄ dicit ligno expgiscere. surge lapidi tacēti. ⁊ Esa. xliij. Dicūt adulatores añ trucī lignī ꝓcidam. Caueāt tn̄ qđ dr Eze. xvij. Hūiliaui lignū sblime. qz sicut dicit Señ. li. de declamatōib⁹. Perpetua i rebus oībus let ē. vt ad summū pducti rursus ad infimū veloci⁹ q̄ ascēderūt relabant. Isti g̃ p superbiā sursum erigūtur. Itē mali p hypocrisim extra depingūt. Lignū. n. sepe ē exteri⁹ pulcrū ⁊ erectū. ⁊ tn̄ iteri⁹ ē ꝓcauū ⁊ corruptū. Sic hypocrite. de q̄b⁹ dr biere. r. Lignū ē argēto inuolutū.

Itē mali p luxuriā corrūpūt. qz. s. luxuriosi more lignorū facilē corrūpunt p aq̄s. vñ. Job. xlj. Extimabat q̄si lignū putridū. Et sic pz quō pctōres i q̄ rōib⁹ ꝓpant ligno Hec igit de de ligno sufficiant quo ad pñs cē.

Lilium. Nota q lilium cū sit berba medicinalis et pulcra. generaliē significare pōt vel xp̄m

vel mariã vel quãlibet virũ iustũ. De xpo.n.in psona ipi? xpi dr sic.Can.ij.Ego flos campi ⁊ liliũ cõvalliũ. De maria vo seu de qualibet virgine dr ibidẽ Cant.ij.Sicut liliũ inter spinas sic amica mea inter filias. De iusto vo seu de iustis dr Eccli.l.q ipi sunt quasi lilia q̃ sunt in transitu aq̃ ⁊ quasi thus redolens in diebus estatis. Igit̃ siue agam? de xpo.siue de beata virgine.siue de quolibet sancto vl iusto vel iusta.⁊ maxime de illis q̃ sunt de genere regũ. francie.yspanie.vngarie ⁊ nauarie q̃ portant lilia.⁊ potissime de beato ludouico possumus in psona illi? de quo agit̃ allegare qđ scribit̃ Ozee.xiiij.Ero q̃si ros ⁊ isrl germinabit q̃si liliũ. In q̃ aũcte denotantur octo ꝓpietates que possunt applicari octo conditionibus viri iusti. Lilium enim

In terra figitur.
Facile frangitur.
Hic angitur seu cogitur.
Hinc inde spargitur.
Sursum erigitur.
Extra porrigitur.
In armis pingitur.
Candore tegitur.

Sic igit̃ dico q iustus in terra id ẽ in deo figit̃.⁊ hoc facit firma constantia.q2 dicit ero.id ẽ durabo.Facile frãgitur ⁊ hoc facit dulcis clemẽtia.q2 dicitur Quasi.Hic angit̃ seu cogit̃.et hoc facit virtus ⁊ gra.⁊Ros inquit.Hinc inde spargit̃.⁊ b̃ facit charitas ꝓpia.cuz dr.⁊.Sursum erigit̃.⁊ hoc facit dei noticia.Israel inq̃t.Extra porrigit̃.⁊ hoc facit virtutũ copia.Germinabit inq̃t.In armis pingit̃.Et hoc facit bone fa mor decentia.Quasi inq̃t.Candore tegit̃.⁊ hoc facit cõstans mũdicia.Liliũ inquit. Et sic dico q in lilio seu i viro iusto debet inesse pstantie firma fortitudo. quã ostẽdit vigoris statura.cũ dicit ero. Clemẽtie pia mititudo quam ostendit fauoris mixtura.Quasi inq̃t. Tẽpantie grandis aptitudo.quã oñdit dulcoris vnctura.⁊Ros inq̃t. Amicicie sparsa latitudo.quã oñdit amoris iũctura. cũ dicit̃.et. Sapie alta certitudo.quã oñdit splẽdoris lectura. Israel inquit vides deũ. Opulentie mor multitudo.quaz oñdit valoris natura.Germinabit inquit. Apparẽtie clara pulcritudo.quã oñdit decoris pictura.quasi inquit. Cõtinentie mũda certitudo.quã oñdit candoris figura.Liliũ inq̃t

Primo ergo dicamus q iustus dr liliũ ꝓpter vigorẽ firme constantie.Ero inquit. Liliũ.n.radices habet in terra virtute quaz immobilis pseverat. Sic iustus radices cordis figit in deo per fidem ⁊ spem.vel in terra.i. in morte p considerationẽ et humilitatẽ.⁊ sic manet immobilis in bono p constantiã et firmitatẽ.Et hoc ostẽdit̃ cũ dicit̃. Ero. q.d. Non deficiã.⁊ perseuerabo.q2.s.sicut dr in ps. Just? erit tanq̃ lignũ qđ plantatũ ẽ tc. et foliũ eius nõ defluet. Quia reuera ipi sunt sicut dicit̃ Eccli.l. Quasi lilia q̃ sunt in transitu aque.Sequit̃.Quasi vas auri solidum ornatũ omni lapide pciosso.Dicit̃ ergo iustus liliũ ꝓpter figorem firme constantie. Secundo dicit̃ liliũ ꝓpter fauorem mitis modestie.Quasi inquit.Liliũ em̃ est valde pingue. tenerum et suaue.nõ em̃ ledit immo certe lenit quẽlibet cõtingentẽ. Sic vere vir pi? tener ẽ et suauis.et alioz dictis et factis lenitiuus.nulli? exasperatiuus.sed per dementie pinguedinẽ allectiuus.se em̃ contingentes.i. secũ conuersantes non ledit ⁊ ipos mulcet potius atq̃ lenit. et b̃ ostẽdit̃ cũ dicit̃.quasi. Quasi em̃ nõ signat rem solidã.⁊ superficialem et alteri consimilẽ.et conformẽ.qualis.s.est vir pius.quia.s.soliditatẽ rigoris et iustitie nũq̃ habet.⁊ admodũ superficialẽ et vertibilẽ ad vota precantium se exhibet immo per mititatẽ et dmentiam cuilibet cito fauet. quasi inquit.Unde de mititudine hominis clementis et pij põt dici illud.ij.Paralip.iiij.Labium eius quasi labiũ calicis vel repandi lilij.Dicitur ergo liliũ ꝓpter fauorẽ mitis dementie. Tercio dico q iustus dicit̃ lilium ꝓpter dulcoren temperantie.Lilium.n.frigide est nature.et ideo dolores et ardores apostematũ solet mitigare. et infirmitates varias tpare.Sic vere vir iustus p virtutẽ tpantie et prudentie ardores et dolores tristicie mitigat. et tam in se q̃ in alijs infirmitates vicioz tpat atq̃ sedat.Et hoc ostẽditur cũ dicit̃.ros.qui.s.refrigerat ⁊ medetur.de quo Eccli. xxiij. Ardorem refrigerat ros.Uñ põt exponi illud Cant. vij. Umbilicus tuus quasi crater tornatilis.venter tu? q̃si aceruus tritici vallatus liliis.Crater.n.tpat sitim. Acerus vo tritici tpat famẽ. Quarto dico q iust? dr lilium ꝓpter tenorẽ amicicie.Et inq̃t.Liliũ.n.folijs et in flore dilatat̃ ⁊ spargit̃ vndiq̃.ita q̃ folia eius sparsa non solũ dilatant̃ ad latera imo etiã inferi? inclinant̃ ad yma. Sicvẽre dico q flores affectionũ et folia locutionũ viri iusti debẽt p amiciciã et charitatẽ circũq̃q dilatari vel spgi.et nõ solũ ad latera.i.ad laterales cõsanguineos et amicos debẽt extẽdi.⁊ etiã inferi? ad paupes inclinari.Et ista dilatatio charitatis oñdit̃ cũ dr.et.q̃.s.ẽ dictio addẽs. pũgẽs et copulãs.et materiã de q̃ agit̃ multiplicãs et dilatãs.vnde de Judith dr Judith.x. Oz ipa occisura Holofernẽ iduit se vestimẽtis iocũditatis.assumpsitq̃ dextralia. et lilia et inaures.et anulos.et oib? ornamẽtis suis ornauit se.Dextralia.n.significãt ꝓfeteratoez.Lilia dilatatõz. Inaures pcum exauditõem.Anuli fidei et amoris ꝑarratiõem.Et sic bñ dico q lilia significãt charitatẽ et dilectõem.Dr ⁊ liliũ ꝓpter tenorez amicicie. Quinto dico q dr liliũ ꝓpter splendorẽ sapie.Israel inq̃t.Flos.n.lilij sursum erigit̃. et a pte celi dilatat̃.et apitur.A pte vo terre claudit̃.stringitur et artat̃.Sic vere dicã de iusto.Quia reuera flos affectionis sue sursum ad deũ erigit̃ ipm cõtẽplando.ps. Ad te leuaui oculos meos q̃ hitas in celis.Sursum.s.a pte celi et bonoz celestiũ apitur.et dilatat̃ ipa desiderãdo et affectando.Col.iij. Que sursum sunt q̃rite.vbi xps ẽ. A pte vo terre et terrenoz claudit̃ ipa detestãdo.nec de eis cogitando. Que.n.sursum sunt sapite nõ q̃ sup terrã. Ibidẽ Col.iij. A pte etiã ipoz stringit̃.ipa arta et vilia reputãdo vñ.Grego.in li.dyal.Anime deũ videnti angustia ẽ omis creatura.et quantũcunq̃ paz de luce creatoris asperexerit paruifacit q̃q̃d creatũ ẽ.Dilatat̃.n.lux ista in anime interioi sinu:vt fiat supioz oi mũdo. Ista ẽ lux vere sapientie q̃ ascendit ad deũ videndũ et infima ꝓtemnẽdũ. Et hoc oñdit̃ cũ dr. Israel.q̃ interꝓtat videns deum. vñ Baruch iij. repbendit̃ talis israel.i.bõ contemplatiuus.qñ in terre nis plus debito immorat̃.Dicit.n.sic.Audi israel mandata vite.aurib? percipe vt discas prudentiã. Quid ẽ israel in terra q̃ inimicoz es ⁊ Inueteraſti in terra aliena⁊ coinquinatus es cum mortuis⁊ deputatus es cum his qui in inferno sunt⁊ Dereliquisti fontem sapientie. Et reuera illud est valde plangendum.scz q̃ homo israelíticus. id est homo subtilis ⁊ ingeniosus.⁊ ad videndũ ⁊ contemplandũ deum ⁊ celestia aptus.se ex toto corde occupat in terrenis.cũ tamen sursum vt dictum ẽ more lilij ascendere ⁊ se superius dilatare deberet. Juxta illud Mat.vj.⁊ Luc. xij.Considerate lilia agri quomõ crescunt.s. vsq̃ ad celuz Israel ergo.Unde in ps.Qui regis israel intende qui deducis velut ouem Joseph. Justus ergo dicit̃ liliuz ꝓpter splendorem sapientie. Sexto dico q iustus dicit̃ lilium ꝓpter valorẽ opulentie.Germinabit inquit.quia.s. iustus debet in bonis moribus opulentus esse.⁊ fructus virtutũ ⁊ bonorum germinare. Lilium ergo germinat flores ⁊ semina.fructus ⁊ folia.odores.⁊ contra morbos varia iuua mina.Sic vere dico q iustus debet germinare ⁊ producere flores sancte affectionis.semina auree doctrine ⁊ predicationis.fructus bone opationis.folia virentis ⁊ honeste locutionis.odorem bone fame ⁊ opinionis.⁊ iuuamẽ pie ⁊ dementis subuentionis. Juxta illud Ecclesiastici.xxxix. Florete flores quasi lilium date odorem. Germinabit inquit psal. Justus germinabit sicut lilium ⁊ florebit in eternum ante dominũ. Ista autem opulentia virtutum ⁊ operum satis videtur denotare numerus foliorum.florum et seminũ. In floribus enim liliorum sunt ser folia. ⁊ in medio cuiuslibet septem sunt grana aurea seu semina. Quid enim signat numerus senarius nisi ser opera pietatis.que in hoc versu breuiter continẽtur.Uisito.Peto.Cibo.Recolligo.Uestio.Condo.Uisito.s. infirmũ vel incarceratũ. Poto sitibundũ.Cibo famelicum.Recolligo seu hospito vel recipio pegrinũ. Uestio nudũ. Condo ⁊ sepelio mortuũ. Uel si vis dic de ser opibus spiritalib? q̃ sunt. Instruc.castiga.remitte.solare.fer.ora. Uñ de senario istius germis dr Esa.vj. Oz ser ale vni ⁊ ser ale alteri.q2.s.vtraq̃ pars misericordie ser hz alas vt dictũ ẽ. Itez q̃d signãt septẽ grana lilij nisi septẽ morales virtutes. septem vicijs capitalib? oppositas;ꝛ sũt hũilitas.largitas.castitas.charitas.abstinẽtia.patia.diligẽtia.q̃.s. opponũt̃ superbie auacie.luxurie.gule.inuidie.ire et accidie. Ista.n.sunt.vij.se-

mūta aurea figurata in septem sigillis sine quib⁹ non aperiē bꝰ liber vite. Vñ Apoca.j. dicitur. Vidi septem cādelabra aurea in medio. Talibus ergo germinib⁹ debet iustus, homo more lilij germinare. Eccī.xxxix. Quasi liliū frondete in gratiā. Justus igit dicit liliū ꝓpter valorē opulentie. i Germinabit inquit. Et pone si vis quō liliū seu basta lilij sic curuata sepeliat sub terra de quolibet nodo suo producit plātam et germinat. Sic vere si quis p humilitatē vel etiā per aduersitatē curuat⁹ fuerit et depressus. solet multopl⁹ quasi basta lilij germinare. et bonorū operum plātas et germina ꝓcreare. Zacħ. viij. Terra dabit germē suum. Secundo dico q iust⁹ dicitur liliū ꝓpter decorē apparentie. q̄ sc̄z ostendit cū dicit. quasi. Istud em̄ vocabulū quasi denotat mihi similitudinē reruꝫ sicut iam dixi et sic picture et imagies q̄ fiūt i superficie parietū q̄ nō sē res imo q̄i res possunt denotari p quasi. In quo etiā loquēdo moraliter nota q istud quasi potest mihi denotare virtutem exteriorꝭ honestatis q̄ sc̄z nō ē ꝓprie res. & q̄i res q. sc̄z magis denotat picturam q̄ natura. similitudinē q̄ certitudinē. apparentiam q̄ existentiam. quam tamē iust⁹ debet habere. qua videlicet picturam et imagines sanctorū in sua superficie et in sui exteriori apparētia debēt p honestatē gerere vel portare. vt sit quasi christus. q̄si angel⁹. quasi sanctus. iporuꝫ sc̄z vitam repsentādo. et eorū mores et opa imitando. Nō etiam pōt per liliū denotari. quod sc̄z viroze et candore induitur. et p honestatē et decentiā in armis regum et principum picturaꝝ (sicut sc̄z patet in armis regū francie. vngarie et nauarie et sicilie et multorū aliorꝫ principum et magnatū) et imaginibus decorāt. Ad denotandū moraliter q viroz et candoz seu splendoz honestatis debet a nobis depingi. et q imaginibus et imitatiōibus sanctorꝫ debet nostra exteriorꝭ conuersatio insigniri. et q inde arma militie nostre q̄ nō debent esse carnalia. & virtutes debent moraliter decorari. Quasi inqt. Unde. iij. Reg. vij. dicit. Or in templo salomonis facta sunt candelabra aurea. quinq; ad dexterā et quinq; ad sinistrā quasi lilij flores ex auro purissimo. Habētes lucernas desup aureas. Candelabra aūt aurea significant honestatis splendorē. que sc̄z in dextera ꝓsperitatis et sinistra aduersitatis debēt esse quinq; et quinq;. ꝓpter quinq; seu suuꝫ cōtinentie nitorem. et debēt esse desup. id est in patenti lucerne auree. id ē bonorū exemplorū et documentorumꝫ resplendentiā et decorē debent habere. Et sic deus et sancti in talibus lilijs consolabunt et delectabunt. simplices vero ibidem nutriētur et erudient. Constat em̄ q deus delectatur in lilia honeste conuersatiōis vidēdo. Juxta illud Cant. vj. Dilectus meus inquit eccia. id ē xp̄us descendit in hortū suū ad areolam aromatis vt pascat in hortis et lilia colligat. Quilibet vero simplex delectat in ipis eorū exempla et doctrinā recipiēdo et accipiendo. Juxta illud qd dicit Canti. iiij. q sc̄z binnuli capree pascuūtur in lilijs donec aspiret dies et inclinētur vmbre. Patet ergo q iust⁹ potest dici liliū ꝓpter decorez apparētie quasi inquit. Octauo dico q pōt appellari liliū ꝓpter candorem cōtinētie qui quidem cādor denotat in noie lilij. Liliū inquit. Liliuꝫ em̄ q̄diu fuerit integꝝ castitatē continētiā et puritatē significat tam ꝓpter candorez q̄ ꝓpter odorē. si vero fractū fuerit. odorez pdit et cādorem dimittit. Sic vere castitas dum est integra. habet puritatis cādorē et famositatis odorē. Si vo fracta fuerit p luxuriā. tūc et puritatē et famā pdit. fetoremq; et malā opinionē incurrit. Liliū ergo. Vñ vir iustus pōt figurari in candelabro tabernaculi de quo dicit Exodi xxxvij. q illud fuit cādelabrū ductile de auro mundissimo de cui⁹ vecte calami. cipbi. sperule et lilia ꝓcedebāt. Quia reuera iust⁹ debet esse cādelabrū alios exemplariter illuminādo. ductilis faciliter obediēdo. de auro mūdissimo puritatem innocētie obsernādo et custodiēdo. et debz bre calamos diserte lingue docēdo et p̄dicādo. cipbos. sc̄z deuotionis se et alios spiritualiter inebriādo. sperulas. i. puas speras seu anulos. s. p mobilitatem diligētie velociter operando et obteperādo. et lilia castitatis. mētis et carnis sanctimoniā et continētiam frequētando. Et certe si bene attendim⁹ hic cōtinent sex virtutes que debēt concomitari lilia castitatis. que etiā possunt p sex folia lilij designari. videlicet. Candelabr̄ sapiētie seu honeste apparētie. Ductilitas obediētie. Aure puritas innocētie. Calam⁹ lingue oratiōnis doctrine et eloquētie. Cipb⁹ deuotiōis et inebriate conscientie. Sperula spationis et diligientie. et sic venient lilia mūde conuersationis et purissime conscientie. Unde Exodi xxv. Faciant inquit candelabrū ductile de auro mundissimo. bastile eius et calamos. cipbos et sperulas et lilia ex ipso procedentia. Sic igit patet q lilium. id ē vir iustus debet habere istas octo specialeꝫ ꝓprietates. vt sic possit dicere illud Cant. ij. Ego flos cāpi et liliū ꝓvallium. Si de lilio vis aliter dicē ꝑm Mauricū. Dico q nos in enim⁹ Liliuꝫ

In valle.	In valle plantat affectus humilis.
In ventre.	In ventre collocat castitas nobilis.
In flumine.	In flumine situat gemitus flebilis.
In agro.	In agro ipm querit contemplatio.
In horto.	In horto ipsum inuenit miseratio.
In prato.	In prata ipsuꝫ aspicit conuersatio.
In spineto.	In spineto ipsuꝫ reperit maceratio

De valle humilitatis dicitur illud. Ego flos campi et liliū conuallium. Cant. ij. De ventre castitatis et puritatis dicit illud Cant. vij. Uenter tu⁹ sicut aceruus tritici vallatus lilijs. De flumine deuote flebilitatis dicit illud Eccī. l. Quasi lilia que sunt in trāsitu aque. De agro cōtemplatiōis dicit illud Matħ. vj. Cōsiderate lilia agri quō crescunt et nō semināt neq; metūt. De horto cōpassionis seu miserationis dicit illud Canti. vj. Pascat in hortis et lilia colligat. De prato floride et odorose cōuersatiōis dicit illud Eccī. xxxix. Florete flores. quasi lilinꝫ date odorē. De spineto vero penitētie et aspere maceratiōis dicit illud Cañ. ij. Sicut liliū inter spinas. sic amica mea inter filias ꝛc̄.

Limes. Nota q limes seu limitare idem est quod terminus seu finis. & nihil penit⁹ est in cōcordātijs. et forte nec in biblia. Uide ergo vbi terminus et vbi finis.

Limen. Cū limen sit pars inferior ostij seu portes sepe fit q p limen intelligitur ingressus vl itroit⁹ in ipam domū. vel etiā ipa dom⁹ q̄tū ad interiorez ptē sui. sicut dr q nos debem⁹ aplos limina visitare. limina dico. i. eccīas. Dicā ergo breuiter q i scptura iuenit Limē

Interi⁹ qd debes intrare.	Primo dico q limē interius est cōsciētia q̄ cōsiderādo debet visitari. Quia rē uera cōscientia nra est vel esse debet sicut quedā sancta. cui⁹ limina sunt sepissime frequāntanda et visitanda. vt sc̄z bō videat quid ibi deficit. qd ibi ꝓficit. et quid illuc officit. vt. s. suppleat deficiētia. compleat ꝓficiētia. amoueat officiētia. Et d̄ tali limie interiori. i. d̄ tali ꝓsāe domo seu bitaculo. seu itrīseco itroitu vl̄ igressu pōt dici illd Ezech. xl. vbi d̄r. q angel⁹ mēsus ē tēplū interi⁹ z vestibula atrij. limē et fenestras obliquas. Et in eodē capo seq̄t. q limē erat quadrāgulū. z facies sanctuarij cōtra aspectū altaris. ad deuotādū q limen qd est templū interi⁹. id ē nra interior cōscientia dz esse mēsurata z limitata p regulas z moderamina discipline z eq̄tatis. Et debet bīe vestibulū atrij. Hoc ē dictu. Uestes z ornat⁹ morū et honestatis. fenestras dz bre obliq̄s. i. noticiam scpturē circūspecte. Debet etiā esse quadrangulū per obtentuz stabilitatis et firmitatis. et debet facies sanctuarij. id est mentis ad altare conspicere per deuotionem et cultum beneficie deitatis. Limen em̄ conscientie ista debet habere vicz

Disciplinā regulate mensure.	Est dico limē regulatū
Decentiā moralis vestiture.	disciplīe moderamie
Quadraturā imobilis statute.	z b̄ fit p tēperamētum
Noticiā circūspecte scripture	ois opatiōis. Ezech. xl.
Deuotionē ad auctorē nature.	Mēsus ē limen. Itē dē
Et sic cōscientia erit Limē	co q cōscientia ē limē si
Regulatū disciplīe moderamie.	gnatū diuio sanguine. z
Signatū diuino sanguine.	boc fit p memoriā pas
Rigatū gratie flumine.	sionis. de quo d̄r Exo
Eraratū scripture lumine.	di. xij. Fasciculum ysopi tingite sanguine quē
Habitatū celesti numine.	

est in limine et aspergite et eo super liminare et vtrunq; postem. In domo enim conscientie limen quod iacet interi⁹ ē būilitas. supliminare ē spes et mētis sblimitas. vtriq; postes sunt fides z charitas. Ista & sē sanguie aspēda z i

passionis memoria spiritualiter intuitgēda. Item dico q cō sciētia est limen rigatū gratie flumine. et hoc facit p fluui/um deuotiōis. cōpunctiōis et compassionis. Unde Ezec. xlvij. Aque egrediebanť subter limen dom⁹. Item ē limen scriptum seu exaratū scripture lumine. Et hoc facit noticia legis ⁊ lux ratiōis. Deute. vj. vbi de mandatis legis pcipiť sic. Scribes ea in limine et in postibus domus tue. et liga/bis ea quasi signū in manu tua. Item est limen habitatum celesti numine. Et hoc facit virt⁹ intrisece incarnatiōis. De quo Ezech. xlvj. Intrabit princeps et stabit in limine por/te. Patet ergo q limē interius est cōsciētia que cōsideran/do debet visitari. Secundo dico q limen supius est celi gloria seu curia que desiderādo debet contēplari. De quo Ezech. ix. Gloria domini israel erat super cherub et limen dom⁹. Tercio dico q limē exter⁹ est hic ecclesia. que de/um colendo debet contēplari. quia scz boni viri et iusti li/minib⁹ ecclesie commorātur. ibiq; deum colunt fideliter ⁊ humiliter veneranť. Cuius tñ contrariū faciunt superbi ec desiastici. qui scz in liminibus ecie ingrediunť. nō humili ter sed arrogāter. nō ad seruiendum. sed ad seuiendū. non ad dei laudem. sed ad sui fraudez. Contra quos Sopho. j. Visitabo inquit dñs super omnez qui arroganter ingredi/tur sup limen in die illa. qui compleuit domum dñi dei sui iniq̄tate et dolo. Ut ꝓprie dicatur illud Ezech. ix. Egressa ē gloria dñi ad limen templi. Quarto vero dico q limē in seri⁹ est mundi patria. que refug ēdo debet detestari. Libē/ter em̄ fugit homo loca plena serpentibus ꝙt venenis. ic vere debemus a mundo cū sit plen⁹ malis hoibus et pec/catis fugere. Juxta illud Sopho. ij vbi de speciosa. id de alexādria dixit. q accubabūt in medio eius greges. oēs be stie gentiū. ⁊ onocrocul⁹. ⁊ bericius ⁊ yber in liminib⁹ eius morabunť vox cantantis fenestra. corvus in supliminari. Expone et applica ad diuersas species hoīm peccatorum. Sic igiť patet quō limen id ē domus introitus vel ingres/sus sumiť multis modis. Aduerte tamē q q̄uis limen sit inferior pars ostij. supliminare superior. vtraq; postis. vtra/q; colūna hinc et inde. sepe tamen per limen intelligiť tota domus ⁊c.

Lingua. Nota q lingua generaliter in scriptura ✦signat locutionē. Et quia locutio est quā/doq; bona quandoq; mala. Ideo duplicem linguam pos/sumus inuenire. bonam scz atq; malā. Ideo bene dixit sa/piens Prouer. xviij. Qui custodit os suū et linguam suaz custodit ab angustijs animā suam. Notemus ergo q ē lin gua seu locutio viciosa ⁊ virtuosa. De lingua ergo virtuo/sa dicam⁹. q locutio nostra debet quatuor habere cōditio/nes que in lingue ꝓprietatibus denotantur. Lingua em̄ est Mollis et delicata. Rubea ⁊ colorata. Acuta et more gla/dij figurata. Plicabilis et ad mouendū q̄plurimū applica ta. Inclusa et dentiū circuitu vallata. Sic ꝓculdubio cha rissimi locutio iustoꝝ dz eē Mollis p benignitatē. Colora ta p honestatē. Acuta p seueritatē. Plicabil⁹ p sagacitatē. Inclusa p custodie sedulitatē. Sit igr̄ lingua locutiōis nr̄e

Mollis p compassionem.
Rubea p dilectionem.
Acuta p correctionem.
Plicabilis per discretionē.
Clausa p coertionē.

Primo ergo dico q in lin/gua nostra debet appare/re mollicies compassionis quia. s. verba nostra q̄ per linguam denotanť debēt esse tenera et cōpassiua. dulcia. mitia. suauia et benigna in respondendo. ⁊ malos etiā interdum corrigendo. Quia si cut dicit Prouer. xxv. Lingua mollis duritiaz confringit. Quia ꝓcerto mollis et benigna locutio frangit duritiā ira cundie et furoris. et etiam in peccatore qui corrigiť duriti/am malicie et obstinatiōis. quia multi sunt q̄ meli⁹ cū ver/bis dulcibus corrigunť. duris autē et asperis in deteri⁹ ob stinanť. Similes marmori qui nō duro ferro sed molli plū bo secatur. Similes etiā adamanti qui ferri duritiā supat. mollicies tamē sanguinis ipsum secat. Quia breuiter duri et obstinati q̄ correctionis duricia nō franguntť. aliquando lingua molli. id est verboꝝ dulcedine corriguntť. Sicut em̄ dicitur Prouer. xv. Rūsio mollis frangit iram. sermo du/rus excitat furorē. Et sequiť Lingua sapientiū ornat scien/tiam. lingua placabilis lignū vite. Et Eccl. vj. dicit. q ver/buz dulce multiplicat amicos. ⁊ mitigat inimicos. Lingua eucharis in bono homine abundat. Sic ergo patet q i lin/gua nostra debet esse mollicies compassionis. Secūdo di co. q in lingua locutiōis debet apparere robur honestatis. et dilectionis. Sicut em̄ ligua est naturaliter colorata et ru bea. sic locutio nostra debet esse p honestatem colorata. et p charitatē rubicūda. Quia videlicet quicq̄d loq̄mur aut dicimus debet amorem ꝓmi sapere. et honestatis seriez custodire. Sicut em̄ in sanitate lingue cognoscitur sanitas porcoꝝ. Sic sanitas anim̄i apparet in sanitate verborum. Medici etiam linguas infirmoꝝ respiciūt. et ad sanitatez lingue sanitatē corpis cognoscūt. Ex abūdantia em̄ cordis os loquiť. et ad locutiōis sanitatē ⁊ honestatē animi puri/tas declarať. Unde ꝓuer. xij. Lingua sapientium sanitas.

Tercio dico q in lingua locutiōis debet apparere acu/ties correctiōis. q scz lingua nostra loco et tempore debet gladio similari. quia scz debet acuta esse alios corrigendo. pūgendo et castigādo. Unde de apostolis dicit Actuū. ij. q apparuerūt illis disptite lingue tanq̄ ignis. Ignis em̄ ar dorem correctiōis designat. Quarto dico q in lingua no stre locutiōis debet apparere plicabilitas discretionis quia scz sicut lingua facilit vertiť et moueť. et ad volūtatē bois nunc ad vnam partem nunc ad aliam agitať. Sic vere lo/cutio nostra debet esse ita sapiēs et discreta. q fm ꝓsonas quib⁹ loquimur ipsam debem⁹ vertere. ⁊ mutare et varia re. quia scz p nos sunt nūc tristes consolādi nūc ignorātes instruēdi. nūc delinquentes arguendi. nunc iusti collaudā/di. Sicut em̄ canis habet linguam medicinalē. valde tamē flexibilem. tenuem et subtilē. Sic verba nostra debent esse medicinalia. vtilia ⁊ ꝓficua. ⁊ p discretionē ad diuersa offi/cia vertibilia et mutabilia. sicut de apostolis dicit Actu. ij. Loquebanť varijs linguis apli magnalia dei. Istud potis/sime ptinet ad p̄dicatores. quia. scz sicut vasa cattulū suum qui nascitur informis ⁊ sine figura. solet diuersimode lam bere. ⁊ in ipo p ligue off. ciū formā ⁊ figurā debitā generare Sic vere charissimi p̄dicatoꝝ cattulos. i. peccatores qui de sui natura sunt turpes ⁊ informes. forma ⁊ figura honeste conuersationis carētes. debet per officiū lingue locutionis et predicationis tamdiu diuersimode lambere. q et ipsos possit per virtutes et gratias figurare seu generare. Varie enim et diuersimode debet loqui predicator videlicet

Nunc alte de paradiso.
Nunc basse de inferno.
Nunc acriter de peccato.
Nunc dulciter de premio.
Nunc audacter de fidei pre/mio. ⁊ sic de alijs. Ipe em̄ de bet loqui aliquando linguis bominū. et quādoq; linguis angeloꝝ. dicēs illud. j. Corinth. xiij. Gratias ago deo meo q̄m oim vestrum lingua loq̄r. Patet ergo q in lingua nr̄a debet esse plicabilitas discretiōis. Quito dico q i lingua locutiōis nostre debz esse clausura seu ꝓclusio coertionis. Membrū ei lingue ē cōclusum q̄si in duobus carceribus ⁊ clausuris. s. intra ambitū dentiū ⁊ labioꝝ. Ad denotanduz q ipam natura clausam esse voluerit et ligatā vt in actum locutiōis faciliter non exiret. ℔ vt raritatē sermōis faceret. et quicq̄d dictura esset diuti⁹ cogitaret. Juxta illud. j. Pe/tri. iij. Quis ē qui vult vitā. diliget dies videre bonos. Co/berceat linguā suā a malo. ⁊ labia sua ne loq̄nť dolū. Cro codill⁹ ei maximū ē aial et tñ minimā bz linguā. Quia scz ipam nūq̄ pōt extra os ponē. et ideo nulā penit⁹ pfert vo cem. sicut dicit Plini⁹ ⁊ Solin⁹. Sic vere charissimi illi q̄ sunt maiores i efficacia ⁊ vtute. s. viri prudētiores ⁊ melio res. bñt vt cōiter linguā minorē q̄tū ad exercitiū locutiōis quia scz raro et modicū emittunt verba sua ab ore. scientes qđ fm dictū sapiētis ꝓuer. x. In multiloq̄o non deerit pec catū. Uñ Jaco. iij. Lingua quidē modicū est mēbz et ma gna exaltat ⁊c. Quinimo multi fuerūt phi qui ad litteram voce carē voluerūt. ⁊ q̄ se tpali vel ppetuo silētio dānaueŕt Juxta illd Ezec. iij. Adherere faciā linguā tuā palato tuo ⁊ eris mut⁹ et q̄si nō loquens ⁊c. Sic ergo patet q̄liter lin gua nostra debet habere clausurā coertionis. quia vere lin gua est clausa inuoluta et occultata sicut ignis ne extra no ceat. Sicut latro ne extra ereat. sicut canis ne extra morde at. Et sic pz quō ligua dz esse Moll' rubea. acuta. mobilis clausa. Et ℔ ꝺ bona lingua sufficiāt. Sz heu ꝓhdolor lin/gua ñ sp signat i bono. imo ꝓcerto multotiēs dsigt i malo. q; vo hodie multa inveniūť genera malaꝝ linguaꝝ. vz ligua

Mollis per adulationem.
Acuta per detractionem.
Rubea p incautā locutionē.
Mobilis p vbor variationē.
Clausa p inuidiā t indignationē.

Est em̄ lingua adulatorū. diffamatorꝝ. iactantiū. duplitū. inuidentiū. Est em̄ lingua adulatorū sicut lingua catti que valde est plicabilis et subtilis. que rem pinguē libēter lambit. Verūtamen ip̄am pinguedinē paulatim attrabit et p̄sumit. Quia vere adulatores diuersimode plicāt t variāt linguas suas Amore em̄ pinguedinis. id ē alicui⁹ lucri tp̄alis diuites libenter lambūt t sic paulatim pinguedinē suarū diuitiarū sibi attrabūt et acquirūt. Vñ Ecci. xx. Qui edūt panez illi⁹ falsę lingue sunt. Lingua detractorꝝ seu diffamatorꝝ est sicut lingua serpētis q̄ valde ē venenosa. vñ ꝑ malicia venenū nigra appet. et ita cito mouet q̄ bisorcata ee videt. qz sc̄z locutio t lingua detractorū q̄ valde nigra ē t infamis ē illi⁹ quos mordet venenosa et mortifera. t ad diffamationē aliorū diligēs mobilis t acuta. Unde in p̄s. Acuerūt linguas suas sicut serpētes: venenū aspidū sub labijs eorū. lingua iactantiū et dupliciū t indiscrete loquentiū est sicut lingua quorūdā thaurorꝝ qui sunt in india. qui ꝑm Plinium ita habent linguas ꝓtensas et longas q̄ vsq; ad aures ꝓtendūt eas. Quia vere multi sunt qui p multiloquiū. stultiloquiū iactantiā et cetera vicia verborum linguas lōgissimas habere noscūt. q̄s sc̄z vsq; ad aures suas vident ꝓtēdere in q̄tum oīa que audierint volūt statim per multiloquiū recitare. In talibus em̄ lingue et aures et auditus. t locutio simul stant. Quia multi quicquid audierint statim dicūt sicut apparet de faciliter diffamātibus t iniuriātib⁹. Contra q̄s dicit Ecci. xix. Audisti verbū aduersus ꝓximū cōmoriatur in te. Sicut em̄ apparet de libenter rumorez narrātibus t de factis suis faciliter loquētibus t iactantib⁹. De quibus dicitur in p̄s. Posuerūt in celum os suū et lingue eorū trāsiuit in terra. q. d. Isti volunt ad celū et ad terram. ad alta et ad infuna: ad ardua et ad pua extendere linguaz suam. De quo bene pōt dici illud Esa. xxxij. Lingua balborū velociter loquet. Lingua dupliciū est sicut lingua canū nobiliū: que ita est subtilis t longa q̄ ipsam possunt faciliter cōplicare. quia. s. duplices continue plicant et variant verba sua. nūc vnū in p̄sentia nunc aliud in absentia dicētes. Juxta illud p̄s. Lingua canum tuoꝝ ex inimicis ab ipō. Unde prouer. xvij. Qui vertit linguā suaz incidet in malū. Quia sicut dicitur Ecci. vij. Peccatoz cognoscit in duplici lingua Lingua vero inuidētium est illorum. qui sc̄z ex inuidia nolunt docere et erudire. et ista est sicut lingua elephātis que semp in ore dicit latitare et nunq; exteri⁹ apparere. qz. s. tales ex indignatione et inuidia nolūt alijs ostendere linguā suam nec aliquod verbuz doctrine vel solatij eis dare. De quibus dicit in p̄s. Adhesit lingua mea faucib⁹ meis ꝛc. Et sic patet quō tam lingua mala q̄m lingua bona accipiuntur quinq; modis. Vide infra de Loqui.

Limpidus. Idem est quod pur⁹ et mundus § pauce sunt auctoritates. Vide infra de mūdicia et puritate ꝛc.

Lingere seu Lambere. Cum lingere seu lambere nihil aliud sit q̄m lingua aliquid suauiter tāgere vl̄ palpare. sicut consueuere facere canes circa carnes. in quo sc̄z actu cōsuenit lambēs inuenire delectationem. Ille etiam qui lamgit cōsuevit inuenire complacentiā et quandā neruoꝝ titillationē. Et sic constat q̄ ligere et lābere ꝓtinēt ad officiū ligue. Possuz ē nōre q̄ i scꝑtura inuenit Unū ligere

Ueracis p̄dicationis.
Tenacis meditatioins.
Fallacis adulationis.
Crudelis dlectatiōis.

Lingit p̄dicator verbis suauib⁹ vt curet vlcera. Unde Luc. xvj. dicitur de Lazaro. Qz veniebāt canes. id ē p̄dicatores et lingebant vlcera eius. ligua em̄ canis t ipsius lictio est medicina lis. Aduertendū tamē est q̄ solum illi qui ligua t manu lābuerūt aquas electi fuerunt a dño. Alij vero qui solum linguaz apposuerūt reprobati fuerūt. Sicut dicit Judicū. vij Ad denotādum q̄ p̄dicator si vult q̄ suū lingere vel lambere. Hoc est dictu. suum loq; vel p̄dicare. ꝓficiat necesse ē q̄ cum lingua manū. cū verbo opus et exemplū apponat. Quia teste Gregorio. loquētis auctoritas p̄ditur. cum vox ope nou iuuatur. Item linget contemplator cordis affectibus recolens vulnera. sc̄z christi. quia sc̄z deuot⁹ homo debet p deuotionē lingere sanguinē xp̄i. Exemplo illorū canū qui linxerūt sanguinē Naboth nequiter itersecti. iij. Reg. xxi Unde deuotis et cōtēplatiuis dicit Job. xxxix. q̄ pulli aq̄le lambūt sanguinē. Item lingit adulator verbis fallacibus excusans scelera. Unde micheę. vij. dicit de adulatorib⁹ q̄ ipi lingent puluerē quasi serpētes. Serpēs em̄ lingēdo iuenenat. Sic isti adulando pulueres t inconstantes diuites intoxicant dū ipsos nutriūt in peccatis. Item lingit depredator vocibus delib⁹ dum infert verba minacia. quia scili cet crudeles et iniqui videt lingere sanguinem innocētiuz dū in eoꝝ tribulatiōibus delectātur. iij. Reg. xxj. Lambent canes sanguinē tuum ꝛc. Crudeles em̄ sicut canes famelici videtur innocētes et paupes lingere. dū ipsorū substantiam rapinis t spolijs satagūt deuorare. p̄s. Inimici ei⁹ terram lingēt. Et hec de lingere seu lambere sufficiant.

Linire. Cum linire nihil aliud sit q̄m aliquid vel aliqua re pigui vel vnctuosa leniter vngere vl̄ tractare. vl̄ cepo. cera. bitumie seu cemēto aliq̄d opire et rimas fissuras t foramia ꝓtegē vl̄ iplē. nōre possum⁹ q̄ linit

Morbus vt possit sanari.
Dom⁹ quā decet sacrari.
Murus qui debet ornari.

Primo ergo dico q̄ est litura vel linitura p̄dicatiōis. Quia reuera predicator ad moduz medici cōsueuit peccatorū infirmitates linire. et vngēta salubria. hoc ē verba salutaria ꝓ curandis vicijs adhibere. Iste em̄ quādoq; linit luto de morte meditatione loquens. Quandoq; linit felle. loquens de culpe detestatione. Quandoq; linit bitumine loquēs de amore et dilectione. De luto mortis t ipius meditatione dicit Joban. ix. Qz iesus fecit lutū ex sputo et liniuit oculos ceci nati et statim vidit. Quia reuera luti et terrestreitatis nostre memoria facit nos videre et intelligere cūcta vtilia. Job. ix. Ille homo q̄ dicit Jesus lutum fecit ex sputo et liniuit oculos meos. De felle peccati et ei⁹ detestatione dicit Thobie. xj. q̄ oculi thobie liniti fuerūt de felle pisces et illuminati sunt. Fel em̄ amaritudinē peccati signat. seu cōtritionem quā debet habere amarissimā de peccato. De bitumine charitatis et dilectiōis dicitur Gen. vj. De archa Noe. q̄ intrinsec⁹ bitumine fuit linita. sc̄z ne aq̄ diluuij subitraret. Ad denotandū q̄ archa anime. bituminę tenacis dilectionis. t gratie debet inungi. ne aqua diluuij. id ē mundi ꝓsperitas. vel aqua peccati possit submergi. Sicut de matre moysi dicit. q̄ fiscellam liniuit bitumie vt moyses ꝓiectus in flumine non mergeret. Ista est igit litura vel linitura p̄dicationis. Secūdo dico q̄ inuenit linitura consecrationis. Et ista est quādo sacerdos vel epi scopus consecrandus in spiritualē domū dei. crismate vel oleo vngitur et linit. denotās sc̄z l. turam et vncturā gratie diuine: qz sc̄z quando deus ipsum hominem sibi dedicat t quādo ip̄m sanctificat et consecrat. oleo sue gratie ip̄sum linit. Leui. viij. Tulit moyses vnctionis oleū quo liniuit tabernacula cum omni suppellectili sua. Res em̄ que linitur magis vt cōiter est dulcis suauis et plana. Sic vere illi qui gratia dei liniunt et consecrantur. sunt magis dulces. suaues et mites. plani etiā t veraces ceteris esse noscunt. Sic ergo patet q̄ est litura qua deo spiritalis domus consecratur. In qua quia interdum lepra apparet. precipit dominus ve locus lepre radi. et luto alio tota liniri. sicut apparet Leuit. xiij. Ad denotandū q̄ dom⁹ anime quam lepra peccate fedauit per penitentiam est radenda. et luto alio hoc est dictu luto diuine gratie linienda. Hec est igitur litura consecrationis. Tercio dico q̄ inuenitur litura adulationis Cementarius enim murum solet linire. et calce et coloꝝ⁹ picturare. vt ipsius possit turpitudinem operire. Sic adulator verbis fallacibus malos diuites linit. et sic vicia ipsorum ab oculis ipsorum decipiendo et false excusando contegit et abscondit. Ezechie. xxij. Prophete eorum linierūt eos absq; temperamento. Temperamentū appellat palleas que ponunt in luto quando linitur mur⁹. vt stabilius t firmius bereat in muro t vt sit edificiū magis firmū. Exec. xiij. Liniebant parietem luto absq; paleis. sed vere palee debent poni in luto. quia. sc̄z si quis aliquē linire voluerit blā

dendo. semp debet adhibere paleas defectuuz suoz ipsuz arguēdo et corrigēdo. quod qz adulatoz nō facit. ideo sine tp̄mento linire dicit in loquendo. Exech. xiij. Destruā paretē quez linistis absq; temperamēto. Quia reuera illi qui sine temperamēto tali ab adulatoribꝫ liniuntur et blandiunt. ita decipiunt vt finaliter in corpe rebus et aia destruentur. Unde Ezech. xiij. Dic eis q liniunt absq; temperamēto et q casuri sint. Et seqtur ibidem. Et dirumpere faciam spiritū tempestatū in indignatiōe mea. et deerit ymber inundās in furore meo. et dabo lapides grandes in ira i cō summationē et destruam paretē quē linistis absq; temperamēto. Ista bene allega cōtra adulatores et cōtra illos q per adulatores se fraudari pmittunt. Sic ergo patet de litura adulationis. Et hec sufficiant de linire. Vide vbi Ungere.

Linum. Lineum.

Cum linū sit genꝰ berbe d̄ q lineū texit vestimentū. subtile. candidū et suaue. quod scz primo berba viridis nascit. et semen in capitellis ipius colligit. berba vo collecta in aq̄ ponit vt stipula putrefiat. mergi certo tpe dimittit. et sic cortex ab interiori ligno vel stipula sepat q̄ cortex malleorum tunsionibꝫ preparatur. tandem filatur. texitur et ordītur. et per diuersas bullitiones et loturas in candorez eximiū commutatur. et faciēdis diuersoz generū vestimentis coaptat. Notare possumus q linum in bono sumit et in malo. In malo em̄ significato p linum intelligit

Cogitatio subtilis et malitiosa.
Cōuersatiō ouilis et ambitiosa.
Delectatio puerilis et deliciosa.

Linū em̄ est quid subtile. ita q si miscet cū alio filo in pāno non cito pcipit. et signat malitiosaz cogitationē quā dns reprobat atq; damnat. eo q dum nō pcipitur simplices decipit atq; fraudat. Ee ideo vestimentū de lino et lana contextuz in lege pbibetur. Deutro. xxij. Non babebis inquit vestimentū qd ex lino et lino contextū est. Ad denotandū q lana. id est exterior ptensa simplicitas. dū linum. i. interiorez maliciā cooperit. simplices fallit et decipit dū ab eis nō cauet. Esa. xix. Confundent qui operantur linū. id est maliciaz Item linū quod ē candidū et pulcrum a tinea q̄q; rodit et faciliter maculatur. signat exteriorez conuersationē. que scz q̄q; tinea interioris hypocrisis viciatur. et macula luxurie defedat. Et ista ē lepra in veste linea de qua fit mentio Leuit. xiij. vbi dicit. q vestis linea que lepram babuit infecta reputabit. Et pcipitur ibi. q si huiusmodi lepra nō cessauerit comburat. Quia reuera si vestis cōuersationis alicuius lepre hypocrisis maculat. si se nō castigauerit. inferni ignibus finaliter cōburet. Ad quod facit illud quod dicitur Leui. x. de filijs aaron. alienū ignē offerētibus in altari. qui induti lineis tunicis igne diuino sunt occisi sicut bene ibidē dicit. Tulerūt eos sicut iacebāt vestitos lineis tunicis. Item linū quod est tactui delectabile et suaue. quando tamē est in berba facile rumpit vel cassatur signat carnalem et delicioſam viuēdi conditionē. quia licet sit carnalibus suauis et delectabilis. quādo tamen nimis est viridis atq; mollis tribulatione facili potest frangi. Et sic Ezo. ix. dicit. Pertonitrua grādinē et pluuiā linū et ordeū lesum ē eo q ordeū esset virens et linū iam folliculos germinaret. Linum igitur quandoq; sumitur in malo. Sed dico adhuc q q̄q; linuz sumitur in bono. Et sic dico q significat

Conscientie nitorem et sanctitudinem.
Continētie candorem et pulcritudinē.
Aparentie decorē et gratitudinē.
Temperantie dulcorem et mititudinē.

Linum em̄ qd̄ est purū et mūdum seu vestis linea que facilius emundat si contaminata fuerit q̄ quecūq; alia vestis. signat puritatem cōscientie seu innocētie que scz sicut cito p peccatū pōt inficī. vel p alienam maliciam decipi. sic cito pōt rectificari vl lauari et ad statū pristinū p penitentiaz restaurari. De qua scz puritate dicit. j. Reg. j. q Samuel puer erat adhuc infātul. Et seqtur in sequēti capło. Samuel aūt ministrabat coram dño accinctus ephot lineo. Item linū quod est nitēs et candidū signat cōtinētiam que p colorē album cōiter designat. in cui figura pcipit in lege diuina Exo. xxviij. q sacerdotes feminalibus lineis vti debebant qn̄ i tabernaculo ministrabāt. Per feminalia q̄ renes et membra pudibūda cooperiebāt. virtutē cōtinentie designabant. q̄ scz linea. i. munda et pura maxime in viris eccliasticis debent esse vt genitalia. id ē actꝰ venereos valeat cohibere. vt sic valeant dño digne ministrare. Leuiti. vj. Vestietur sacerdos tunica et feminalibꝫ lineis. Ad quod facit illud Hiere. xiij. Vade posside lūbare lineū. et pone illud sup lūbos tuos. Lumbare em̄ quod strigit lumbos castitatē designat. Teste em̄ Grego. Lūbos tūc restringimus cū carnis luxuriam p cōtinentiā coartamus. Item linū quod ē vestimentū decorum et placidum signat honestam apparentiam. que. s. mūda debet esse et grata. et cūctis placita et venusta Exo. xxix. cap̄. Cumq; laueris patrē cū filijs: indues aaron vestimētis suis. id ē linea tunica supbumerali et rationali quod cōstriges balthco: Vestimēta em̄ significant exteriorem honestatem. quam. s. debent cōcomitari linea tunica. i. puritas et mūdicia: supbumerale. id est fortitudo et patientia. rationale. i. prudentia. et balthcum constrigēs. id est modestia et tēperātia. Leuit. viij. Vestiunt pōtificem subucula linea. Item linū quod est vestimētū molle et suaue signat benignitatē et modestiam. q̄ scz aliꝰ suauis est et mitis. Magna ei benignitas et suauis humilitas fuit i dauid quādo saltabat accinctꝰ ephoth lineo ante archā. sicut dicit. ij. Reg. vj. Dauid ptiebat in organis et saltabat totis viribꝫ ante dñm. Porro Dauid erat accictus ephot lineo: ꝫ ē dictu. māsuetudie et dulcore. ps̄. Memēto dñe dauid et ois māsuetudis ei. Ign̄ p linū seu vestimētū lineuz itelligit puritas et suauitas: siue in cōtinētia siue in cōuersatione et apparētia. siue etiā in verbo modo et moderantia. Et reuera qui vult talia vestimēta. i. talem mozꝫ puritatem habere. debet primo ea p humilitatem in terra. i. inferi semināre in aqua. scz deuotiōis et lachrymationis humectare. et p penitentiā a superfluis separare: tandē tunsionibus. id ē tribulationibꝫ et correctionibꝫ submittere: et p contritionē bullire: p confessionē lauare: p satisfactionem texere et ordire: et per mozꝫ compositionez suere et formare. Et sic vestimentū lineū poterit induere et habere et ministrare i tabernaculo dignꝰ esse. Habeat igitur tunicā lineā charitatis. sydarim lineā dignitatis: vittam lineā timorositatis mensuram lineā equitatis scripturā veritatis. zonaz stringentis temperātie et pcitatis seminalia castitatis: et oia sint linea p mūdiciā innocentie et puritatis. De tunica charitatis dicitur Leuit. viij. Vestiūt pontificē subucula linea. De sydari dignitatis et zona temperantie constringentis et maturitatis coercētis videlicet malos mozes: q̄ scz debent esse linee pure et sincere. dicit Leui. xvj. Or sacerdos accinget zona linea. et sydarim lineā imponent capiti eius. De vitta linea. q̄ scz stringebat caput hoc ē dictu: de timore dei qui cohibet mentē pōt dici illud Ezechi. xliij. Qñ ministrāt i portis atrij interioris et intrinsecꝰ: vitte lineę erūt in capitibus eoz. De mēsura vero iusticie et eqtatis: q̄ scz debz esse linea id ē pura et sine aliqua fractiōe et corruptione pōt dici illud Ezech. xl. Ecce inquit vir cuiꝰ erat facies quasi spes eris: et funiculꝰ lineus: et calamꝰ mēsure in manu eiꝰ. Vir em̄ iste ē virtuosus seu vigorosus platus vel iudex: q̄ scz debet habere funiculū et calamū iusticie in manu p meritis cuiuslibet mēsurādis. Ista tñ linea et pura debet esse: vt scz nulla corruptio affectiōis vel symonie: vel subuersatiōis vl fauoris aut odij intercedat. De scriptura etiā. s. veritatis q̄. s. linea pura et sancta et sine quacūq; vana gloria bereſi vel fallacia debet esse dicit Ezech. ix. q vir vnus vestitus lineis stabat in medio et atramētariū scriptoris ad renes eiꝰ. De feminalibꝫ vero castitatis satis visum ē supra. Et Ezec. xliij Feminalia linea erūt in lūbis eoz. Ecce ergo quō quicūd ē et maxime i eccliastico q̄ bz i sacramēto altaris et in dñicis officijs ministrare. totū debet esse lineū. totū purum totū sanctū. nibilq; maculatū corruptū aut fictū. Juxta illud Ezec. xliij. Cū ingredient portas atrij interioris: vestibus lineis induent: et non ascēdet sup eos quicq; laneum. Lana em̄ que nascit ex carne pōt in hoc loco carnalitatē necnon carnalē parētū affectionē signare: quam. s. q̄libz ingredies portas eccle debet deponere: et lino puritatis et inocentie se vestire. Et sic figurabit in illo viro vestito lineis: de cuiꝰ mirabili descriptione fit mentio Dañ. x. Vide ibi. Aduerte tñ q sicut supra dixi de lino q sicut multis tunsionibꝫ: carpinationibus et bullitionibus supponit. Sic dicam q illi

qui lineā puritate et mundicia vestiuntur: multis mundi tribulationibus supponuntur. sicut de impio Saul et Doech ydumeo principe pastorum eius: per quos itelligo mundum et eius tyrannos. dicitur. j. Regū. xxij. Qz ipse occidit occuagita quinq; viros indutos ephod lineo. Patet ergo q; per linū seu per lineum vestimenti potest omnis mūdicia et puritas designari. et quō in bono sumit et in malo vide ō de Bisso z Lino et in tabula.

Liquescere. Liquefieri. Nota q; liq̄factio nihil aliud ē q; alicui⁹ duri aut solidi occasiōe caloris vl' adiūctione humoris dissolutio. Et sic dicam tam in bono q; in malo accipiendo q; triplex inuenitur liquefactio scilicet

Iustorum. Malorum. Cunctorum.

Primo ergo dico q; liquescunt iusti quādo calor diuine charitatis ipsos pcutit. et quandō radius solaris ses diuine inspirationis ipsos penetrat et perfundit. Et sic dicam q; sicut ex scripturis potest intelligi q; Liquescit cor

Penitentis. Diligentis. Misericordis.

Prima est liquefactio cōtritiōis q; scz sicut nubes liquefacta emittit lachrymas. ps. Factum est cor meum tanq; cera liq̄scens in medio vētris mei. Et alibi in ps. Emittet verbū suum z liquefaciet ea. s. corda penitētia z cōtrita. Flauit spiritus eius et fluent aque. Secūda liquefactio est deuotiōis Metallū ēm durum q̄q; virtute ignis liquescit: ita q; ēm voluntatē suam artifex in varias formas z imagines ipm vertit. Sic vere q̄q; fit q; iust⁹ p deuotionē taliter liq̄scit: q; omnem duritiaz indeuotiōis obstinatiōis dimittit z i diuersas virtutū imagines spūs artifex ipm flectit. Et de tali liq̄factione indeuotionis z obstinatiōis dicit Cant. v. Anima liquefacta est vt dilectus locut⁹ est. Et exodi. xvj. Cuz incalmisset sol liquefiebat manna. Tercia est liquefactio cōpassionis. Maz sicut rosa posita in alembico liq̄scit z resolutur in fumū: qui tandē in aquam medicinalē bonū⁹ distillatur. Sic pius homo ardore miseriarum alienoz cōpunctus p cōpassionē resoluit: et in aquā refrigerativā z lenitiuam beneficioz mutat in q̄ctum alijs benefacat z subuenit vel saltem pie cōpassiōis lachrymis irrigat. Nōne de Joue legit q; mutat⁹ z liq̄fact⁹ ē i pluuiā auream vt danē impregnaret. Quia vere viri pij p cōpassionē resoluūt et liq̄scūt in aureas pluuias. id ē in beneficia z elemosynas: vel etiaz in pias lachrymas: vt scz pauper impregnāt et a sterilitate pauptatis releuant. dū eoz supplent miserias. Nonne aurum z in aureā pluuiā liquefact⁹ ē beatus Nicolaus: quādo aurū pro puellis q; pstituende fuerant distribuit. z suis ipas bñficijs impgnauit. Bene ergo dī de boibus pūs spiritualiter illō Esa. j. Celi sicut fum⁹ liquescent. Jsta ē igit liq̄factio iustoz. Scdo dico q; inuenit liq̄factio malorum vel iniq̄. Jsti ei liq̄fiūt z resoluūt. z penit⁹ vani z istabiles efficiūt. z oēm soliditatē z pstātiā pdere cōprobāt q̄ calore z feruore malorū desideriorū tāgūt. Et sic dico q; ē liq̄factio

Mali feruoris. Vani timoris. Diri doloris.

De malo feruore dicit Ezech. xxiiij. ō illa olla p quam intelligit voluntas z affectio peccatoris. Pone inquit eaz super prunas vacuā: z icalescat os eius z liquefiat. De vano timore quo scz liquefiunt corda ita q; q̄q; perdunt omnē soliditatē virtutis dicit Josue. vij. Pertimuit cor populi: ad instar aque liquefactum est. De dolore diro seu de terore duro. quo scz in iudicio damnati liquescent dicit Judith. xvj. Montes a fundamētis mouebunt cum aquis: z petre sicut cera liquescent. Jsta est ergo liquefactio malorū Sed tercio dico q; inuenit liquefactio cunctorū scz elemētorum. Et istud ostendet in iudicio quādo scz tota rez machina dissoluet. et tandem in melius repabit et reuertet. ps. Liquefacta est terra z oēs qui habitāt in ea ego confirmaui columnas eius. sufficit. vide vbi dissoluere et vbi soluere z̄c.

Lis. gare. giosus. Cum lis sit contētio. Dissensio. Cōtrarietas z Discordia pro eodē supponant. Possum notare q; litigium semp signat in malo. z ideo p viribus fugiendū est. Si ēm lapides domus inter se litigarēt: dissilirent et discepterent. numq; vnam domum constituerent: ō ipsam potius dissiparēt. Sic vere inter nos lites et cōtentiones: bella q; z seditiones facimus: et cordibus z actibus ab inuicem dissentiuus. nunq; domuz dei que est ecclesia stabilimus. ō eam potius dissipam⁹. Et quia in cōcordia res crescunt. in discordia vero pereunt et decrescūt. ideo bñ dicit. ij. Thimo. ij. Seruū dñi non oportet litigare. Et bene dixit seruū dei. quia reuera illi q; peculialiter seruiūt deo sicut sunt religiosi et clerici. debent esse modesti nō litigiosi quia cum ipse de⁹ sit de⁹ pacis: nō decet q; habeat seruos litis. Thim. iij. Mone illos non litigiosos esse sed modestos ostendentes omnem mansuetudinē ad omnes boies. Quod tamen est cōtra multos qui scz in rixis z litibus dissensionib⁹ z cōtrouersijs delectant. Similes illis locis qui dicūtur sirtes: que sunt loca arenosa in affrica ita bullientia: z ad modum aque fluctuātia: q; modico flatu vēti ab interiori prozumpēte de loco ad locuz se mouent z inter se confligūt: ita q; nullus p eos tute transit. Sic multi flatu dyabolice inspirationis z temptatiōis taliter agitant: et litibus z discordijs cōcitant: q; omnes alij p eos conturbant. Jpsos ēm monēt vt litigent. Quidā ergo ad litem et discordiam mouētur ex

Querelitate mētali. Jnuidie reali vel temporali.

Prouer. xxj. Homo querulus suscitat litem. Jtem alij ex cupiditate reali vel temporali. Jaco. iiij. Unde inquit lites z bella inter vos? nōne ex cupiscentijs vestris? Sequitur litigatis et belligeratis z nō accipitis: z tamen. j. Thim. iij. dicit. q; episcopū oportet esse nō litigiosum: nō cupidum. Jtem alij ex fatuitate verbali. Et istud est quādo boies faciūt fatuas questiones que tamē terminant in lites et dissensiones. Job. vj. Litigabāt ergo iudei adinuicē dicētes. Quomodo pōt hic carnē suam nobis dare ad manducādū z̄c. Et ideo bene pcipit. ij. Thi. ij. Stultas et sine disciplina questiones devita. sciens quoniā generant lites. Jtem alij ex carnalitate locali. De quo Prouer. bi. xxj. Melius est sedere in angulo domatis q; cū mulliere litigiosa. Quia sicut dicit Prouer. xxvij. Tecta iugiter pestillātia in die frigoris z litigiosa mulier cōpantur. Non p sequor vlteri⁹: q; de Discordia dictum est in multis locis. Vide vbi Contra. z Contradicere.

Littus. Littoris. Nota q; littus est terminus aque: et maxime fluminis seu maris illa scz terra que imediate aque iungit. et p quā mare vel fluui⁹ terminat. Est igitur litt⁹ terra sicca p longū mar⁹ vl' flumis porrecta: arenis vt cōiter plena z q̄ fluctib⁹ verberata: et ipius humorib⁹ irrigata: portub⁹ et securitatibus magis apta et pro illis qui de maris fluctibus euadunt magis ydonea et secura. Est igitur littus Locus

Pulcrior ad spaciandum. Utilior ad habitandum. Utilior ad piscandum. Et ad maris impet⁹ terminandus.

Sic igē dicā q; p litt⁹ pt intelligi in bono significato z malo. s. Status

Pure perfectionis. Sēntis turbatiōis. Jngētis saluatiōis. Mūdane corruptiōis.

Primo igitur dico q; litt⁹ signat virtutū perfectionē. Virtus ēm z perfectio morū: vel etiaz stat⁹ vituosus z pfectus sicut scz debet esse ecclesie et religionis status seu locus: fluctus maris. id est amaras temptationes et fluctuosas tribulationes: aqs etiam dulces. id est mundi delectationes. sistit et terminat et nec terram anime obruant vicijs et submergant: acriter repudiat et refrenat. Habet ēm in se istud littus arenas pēnitentie et asperitatis sterilitatem: facilitatem indigentie et abstinentie seu voluntarie paupertatis: amenitatē seu puritatem cōtinentie et castitatis: et securitatē confidentie et diuine gre et vitatis: fertilitatē seu opulētiā ois spūal' vtilitatis. Jbi ēm piscatur et acquirit homo quicquid est necessarium ad salutem. Jbi ditatur moribus et virtutib⁹. Jbi est in portu: z gaudet a mundi fluctibus euasisse. Jbi est in spacio et gaudet ad solatium extiuisse. Bene. xlix. Zabulon in littore maris habitabit: et i statiōe nauū. Et Judicū. v. Asser habitabit in littore maris et in portubus morabitur. Signat ergo littus virtutū perfectionez. Secundo dico q; signat sequentem turbationez mortis et iudicij. Jsta ēm sunt que terminant maris fluctus. id est huius vite et bui⁹ mundi fluctuosos impetus et processus. Jsta sunt ad que oportet omnes naues. id est omnes mortales applicari. quosdam vero ad inferni scopulos se cassare. In isto enim littore. scilicet in iudicio vel in morte expectant ange-

li boni:vt naues mercāb⁹ plenas.i.aias opolētas vtutibus tanq̄ mercatores recipiāt.Etiā expectant angeli mali vt lut in scopulo:vt fractas ⁊ dānatas naues seu animas diripiāt.Nonne de angelis scribit Matb.xiij.Dr sagenam plenā piscibus educētes:et sec⁹ littus sdētes:elegerunt bonos in vasa sua.malas aūt foras miserūt. Quia reuera boni pisces.id est sancti boies cum ad littus mortis vel iudicij veniūt ab angelis eligūtur:mali vero ab eis reprobant. Signat ergo litt⁹ sequētem turbationē. Tercio dico q̄ signat ingētem saluationē.s.statū glie padisi vbi scz post fluctus mortalitatis homo stat in littore:hoc ē victu:in stabili et securo loco.Exemplo xp̄i.Qui post resurrectionem legitur stetisse in littore. Job.xxj.Stetit iesus in littore maris. Quarto signat seculi correctionē.Littora em̄ sunt ptes ille terre q̄ maris fluctib⁹ verberātur:⁊ que piratis ampli⁹ exponūtur:⁊ que facilius aquar̄ alluuionib⁹ submergunt:⁊ que etiā lacis ⁊ paludibus aquar̄ plus fedant.et que insuper herbis inutilib⁹ vt cōiter fecundant. Sic vere mund⁹ seu mūdi status tribulationib⁹ subiacet: motibus fluctuosis et piratar̄.id est demonū rapinis et temptatiōibus luctuosis.lacuosis aqnis ⁊ paludibus.id ē delectatiōib⁹ vicios:⁊ malis herbis:id est boibus inuirtuosis abūdat. Bene ergo dicit Matb.xiij.Dr iesus ascēdit in nauiculam et turba stabat in littore.Et Ezech.xlvij.dicit q̄ aque q̄ sunt in littorib⁹ seu in paludib⁹ torrētis nō saluabunt:quia i salinas dabūtur.Ad tenotannū q̄ littora hui⁹ mūdi nō sunt loca sana ad habitādū.immo certe salsa sunt et amara sanctis boibus ad gustandum. In salinas inquit dabūtur.Et ideo boni in nauiculā ecclesie vel religionis cū christo solēt ascendere.Turba vero:hoc est dictu mali in isto mundo ⁊ negociorum mūdanor̄ littora solent psistere.Et breuiter ō malis dicitur Josue.ix.q̄ illi qui versant in montanis et cōpestrib⁹ et in littore maris.cōgregati sunt pariter vt pugnarēt cōtra Josue.id est contra christum.Sicut em̄ dicit Josue.xj.Egressus est populus multus nimis sicut arena que ē in littore maris ⁊c.Vide supra de arena in littera ℔ Patet igit̄ q̄ per littus pōt itelligi mūdus ⁊ ipsius grauis iniquitas:padisus et ipius tuta securitas: mors iudicium vel infernus ⁊ ipsius dura penalitas perfectionis status ⁊ ipsius sancta felicitas ⁊c.Sufficit. Vide infra vbi mare ⁊c

Littera. Littere. Cum littere sint quedaz figuraz elementa ad voluntatem instituētis facta:ad notificādū vota boīm absentium vel tacentiū instituta. Possum⁹ notare q̄ matima fuit necessitas litteras inuenire.Et ideo creta insula pre alijs debet in hac pte a mortalibus bonorari que ℈m Jsidor̄ ⁊ Solinū primo litteras aureas dedit:q̄q̄ Plinius videbatur velle q̄ vsus litteraz fuit eternus. A principio em̄ varie nationes sibi ad exprimendu3 conceptus suos absentibus et futuris litteras inuenerūt q̄b⁹ scribētes hystorias ⁊ sciētias p eos adinuētas ipas ad posteros transmiserunt. Quis ei modo aliquid de factis antiquor̄ sciret:nisi illa sagax antiquitas litteris demādasset? Jigit̄ inq̄tum audiuisse potui certe sunt bodie prouicie que vtuntur specialibus litteris in scribendo.Europa quasi per totum vtitur litteris ltis.Affrica arabicis.Asya ꝟo minor et illiricuz ⁊ macedonia ⁊ tracia litteris vtitur grecis.Asya autem magna ⁊ asya pfunda litteris ℈m varias puincias vtitur:chaldeis persis armenis vzuris ⁊ cumanis.Tamen obmissis istis ad moralia redeamus ⁊ de inuentionibus litterarum tacētes:de litteris inquantū instructionem faciunt ad virtutes aliquid disseramus. Dicam ergo q̄ nos inuenimus Tras

Admirādas. Littere admirāde sunt in rerum natura
Meditādas. Littere meditande sunt in vita futura.
Penetrādas. Littere penetrande sunt fere in lectura.
Perscrutādas. Littere perscrutāde sunt i sacra scptura
Refutandas. Littere refutande sunt vana textura.

Primo ergo dico q̄ sunt quedam littere veritatem ostendentes naturaliter:et iste sunt deus et creature. Deus em̄ in mente sua habet scriptas omnes veritates et quicquid est preteritum ⁊ futur̄. Sed quia iste littere sunt subtiles: ita q̄ soli beati et angeli legere possunt illas:ideo nobis tāq̄ pueris fecit vnuz alphabetū cū litteris valde grossis:videlicet creaturas.q̄ scz nobis ostendunt et predicant magnificentiā creatoris:et etiaz veritates rerum multiplices futuraz.Teste em̄ apostolo.Roman.j.Jnuisibilia dei per ea q̄ facta sunt intellecta conspiciunt.Astronomi em̄ et mathematici qui easdem litteras vident in celo signis et stellis:per quas cognoscunt quādoq̄ aliqua tam preterita q̄ futura:etiam res inferiores scz ignis:terra:aqua:aer: volucres.animantia ℈m voluntatem instituentis dei: per istas creaturas tanq̄ per instrumentū operātes:multa possunt rerum occulta monstrare et hominibus varia declarare. Teste em̄ scriptura sacra Job.xxxv.Deus docet nos super iumēta terre et in auibus celi erudit nos.Et inde est q̄ antiqui adinuestigandū aliquas veritates:per creaturas inq̄tum scz ipse creature possunt esse ipsius dei quantuz ad hoc instrumentū aliquas scientias condiderūt.quibus mediantib⁹ per creaturas in creatoris mirabilia peruenerūt. et cognitionē eorum obtinuerunt.et sic fecerunt Astronomiam q̄tum ad celum. Piromantiam q̄tum ad ignē. Aerimantiam q̄tum ad aerem. Ydromantiam q̄tum ad aq̄z Geomantiam q̄tum ad terram. Augurimantiā q̄tum ad aues. Speculantiam et extimantiaz q̄tum ad pecudes:q̄ scz q̄q̄ per male vtentes vel intelligentes sunt modernis temporibus deprauate.in principio tamen ad inquirendū veritatem a deo per creaturas tanq̄ in quibusdam naturalibus litteris fuerunt deo annuente sapientibus reuelate vel a sapientibus inuēte.De istis tamen omnibus taceo.⁊ hoc solum dico q̄ creature sunt vel dici possunt quedam littere veritatem naturaliter ostendentes. Et ideo admirative dicitur Esa.xxix.Dabitur liber scienti litteras et dicet nescio legere.signatus est ei.Et sic pauce sunt.qui istas litteras sciant legere.quia scilicet non sunt scripte nec grece nec hebraice nec latine.Tutius est ergo lecturam istarū soli deo relinquere vel temp⁹ post mortē quo nobis patebūt omnia expectare.q̄ in pnti circa talia diuagari. Hester.iij. Littere signate sunt anulo regis.Sunt iste littere ergo veritatē naturaliter ostendētes.ideo admirāde. Secundo dico q̄ sunt quedā littere futura cōiecturaliter p̄sumentes et iō meditāde.Iste āt sunt pti vindicatorie pti remuneratorie. Vindicatorie sunt q̄ nūciant imo mādāt patrādi supplicij strenuitatē.Sicut fuerūt littere ille quar̄ fit mentio.iij. Reg.x.vbi dicit.Rescripsit iehu litteras syrie optimatib⁹ vt tollerēt capita filiorum Achab.Cuius mandati terribilis auctoritas quē non facit pauidum? quem nō facit cogitabundū.ne ꝓpter regis iehu.id est christi offensam. capitale tormentū.id est mortem'et damnationē ꝑpetuam forte sit accepturus.cōtinue litteras istas quasi oculis obiectas cōtueat.legat et mediteť.et damno auisat⁹ alieno ꝓprie studeat saluti.Remuneratorie vero sunt q̄ liberalitatē ⁊ munificentiā erga vnum habitam p̄ferētes.oīm eorū animos quibus legunt vel referunt allicisunt.vt et ipsi mittētes cupiētes assequi fauorem.et munerū vtilitatem et bonorem. diligenter.sollicite.et preter intercapedinem meditantur. vt operentur que illi placida suspicātur et grata. Est enim ver.simile vt qui in vnum fuerit senicie vel gratie modus et ratio.par sit etiam in alios.p̄sertim cū a iusto animo:a iusto iudicio.et a iusta causa procedat:sicut saluatoris nostri in bonos et malos recte mercedis distributio.Qui reddit vnicuiq̄ iuxta opa sua. Apocalipsis. xxij. Jgitur sicut iste litteris vindicatorijs quosdā damnabit.Sic quosdam litteris remuneratorijs saluabit. De quibus dicit quarto Reguz xx.Misit Marodath litteras et munera Ezechie. Sic dictū ē de litteris q̄ sunt coniecturaliter imo certitudinaliter futura p̄sumētes Tercio dico q̄ sunt quedam litterere veritatem sensibiliter abscondentes. et ideo penetrande. Iste autem sunt littere legis antique et etiam littere hystorice.sub quaruz scilicet cortice sensus diuine intelligētie continetur.ita q̄ aliud signant interius. licet exteri⁹ aliud dicere videant. Nam sicut in cera cōtinetur mel q̄ inde tandem eliquat et exprimitur.sic in littera continetur sensus qui p rectum intellectum.per expositionem cōgruam exinde educitur et habetur. Ista enim littera ē occidēs et littera vetusta.quia scz qui ipsam q̄tum ad exteriorem apparentiam sequitur:p infidelitatem occiditur et i vicios antiquatur. Spūs igit̄.id est spiritalis sensus q̄rendus est litteralis vero penitus dimittēdus.ij.Corinth.iij.Deus in-

quit qui nos ministros fecit idoneos noui testamēti nō lit-
tera ꝫ spū. Littera ēn occidit: spiritꝰ autem viuificat. Un-
de Aug. lib. cōtra aduersarios legis ꝓphetarū dicit. q lex ꝛ
ꝓphibitio creſcit ꝛ deſideriū augmētat peccādi qđ non exti
guit nisi ex cōtrario deſiderio recte faciēdi p delectationez
fides opetur: hoc aūt non ꝑstat lra iubens sed spūs viuēs.
Igitur charissimi iuxta doctrinaz apli Rom. vij. Muc so-
luti sumꝰ a lege mortis in q detinebamur ita vt seruiamus
nō in vetuſtate littere sicut faciūt iudei sed in nouitate spi-
ritus sicut faciūt viri ſancti. Iste sunt ergo lre veritatē iter
naliter abſcōdentes: ꝛ ideo penetrāde. Quarto dico q i
ueniunt lre vitatē lucidiſſime declarātes. Et iō pſcrutāde.
Et iste ꝓcerto sunt littere legis noue et ſcripture ſacre: que
scz oſtendūt fidei veritatē. Deus ēn istas lras in suo secre
to ſtudio scz in mēte ꝓphe ꝛ in padiſo ſcripſit: et eas p nū-
cios ſuos. s. per ꝓphetas boibus miſit: ꝛ noticiā ſui volūta
tēq ſuam p istas litteras boi intimauit. Uerum qz non be
ne intelligebātur: miſit ſin aliter filiū benedictū tanq̄ doctō
rem iuſticie: qui istas litteras ꝛ eoz veritatē p nouū testa-
mentū mōſtrauit. Item iste attulit nouas epłas quibꝰ ve-
teres ꝛ antique littere. s. littere legis moſayce ſunt correcte
ſicut dicitur Heſter. viij. Sicut ēn in cypro ꝛ in egypto lit-
tere mittūtur p colūbas que scz ad locū natiuitatis ſue vo
lant ꝛ lras ſecum tollunt. Sic vere deus p xp̄m ꝛ ꝓphetas
ꝛ doctores qui scz fuerūt prudētes ſicut ſerpētes ꝛ ſimpli.
ces ſicut columbe. litteras istas nobis miſit ꝛ nos p ipſas i
fide moribus ꝛ ſcietijs erudiuit. Nonne Aug. Hiero. Am-
bro. Grego. Dūge. et alij fuerūt columbe plene litteris di-
uinis ꝛc. ita q cuilibet tali poteſt dici illud. ij. Tbiſſ. iij. Ab
infantia ſacras litteras noſti que te poſſunt iſtruere ad ſa-
lutem p fidē que est in xp̄o ieſu. Sed quid? reuera ſicut co-
lum be tales ꝓpter huiuſmodi litteras qñq̄ ſagittantur ab
hoſtibus. Sic vere ꝓpter litteras ſcripture diuine et ſcietie
theologice qñq̄ ſagittanē et impetūtur theologi ab hereti
cis et ſeductoribꝰ. et etiā bodie a ſcientiaz mūdanarū pro
feſſoribꝰ. Multi ei ſunt bodie legiſte ꝛ canoniſte qui tales
lras vilipēdunt. ꝛ eos ſagittis detractionū ꝛ pūctionū in
ſaduut. In quoz̄ ꝑſona loquit Augu. li. ix. cōfeſſionū. ꝛ li
bro. xiij. cōfeſſionū. dicēs. Fuerā inquit peſſimus latrator
amarus et cecus aduerſus lras de melle celi mellitas. ꝺ lu
mine tuo luminoſas. Et certe bene amarus et cecus. quia
certe tales bene ſunt ceci q̄ lras. s. būanas et per bomines
adinuētas diuinis p̄ponūt. ꝛ qui ipārum ꝓfeſſores cōtēn
nūt. ſe vero alijs anteponūt. Cū tamen dicat Hieronimus
q neſcit lras qui ſacras ignorat. Et Seneca dicit. q ociū ſi
ne lris mors eſt ꝛ viui bois ſepultura. Ideo ꝓſper de vita
cōtemplatiua. li. iij. dicit ſic. Uite contēplatiue ſectator ad
cor illuminandū conditorē accedat contēplando ꝛc. Sec̄-
tur. Litteraz diuinarū ſacris meditatiōib⁹ vacet: in eis di-
uinit⁹ illuminat⁹ ſe oblectet: ibi ſe totū velut i ſpeculi q̄dā
refulgēte conſideret. quod in ſe deuiuz dēpbendit corrigat.
quod deforme deponat. qđ pulerū excolat. quod ſanū ſer-
uet. quod infirmū aſſidua correctione coroboret. dñi ſui p̄
cepta infatigabiliter legat. efficaciter impleat ꝛ quid ſibi ca
uendum. quid delectandū ſit. ex eis ſufficiēter inſtruct⁹ ag
noſcat. hec Proſper vbi ſupra. Iſta tamē proch dolor ſunt
contra multos theologie ꝛ litterarum diuinaz ſectatores.
qui scz optime ſciūt dicere et legere. optime diſputare et eli
gere. nihil tamē volūt operari ſeu facere: ſed quod horren-
dum eſt magis q̄ alij ſe ſolēt cūctis vicioz illecebris dede-
re. et etiā cōtra illa que quotidie dicūt et legunt in vicijs ſe
inuoluere. ꝛ ſe criminib⁹ irretire. Nonne ergo iſti ſunt qui
lras dānatiōis ꝛ ſententie ſue ſecum ferūt. In curia ei Ro
mana falſarij in ſcala et in patibulo coraz oībus ab confuſi
onē maiorē exponūtur. Littere vero quas falſificauerunt
ad collū eoz ſuſpendunt in teſtimoniū. s. contra ipos: qz. s.
iſte ſunt lre falſe ꝓpter quas ad ſupplicīū cōdēnant. Et re
uera tales ſunt iſti qui. s. ſecū portāt lras mortis ſue. que. s.
teſtimoniū pbibent contra ipos. inq̄tū ſcz in litteris ſcrip-
ture diuine quas deformāt. pene ſuis criminib⁹ debite ſunt
ſtatute. ꝛ inq̄tā lre ſacre ſcripture quas ſciūt ꝛ deferūt illos
cōdēnādos ꝛ puniēdos diſcernūt. Figurati videlicet i vno
milite dauid q̄ lras mortē ſue ſecū tulit. ꝛ ignoras qđ porta
bat ꝓpter lras mortē incurrit. ſicut dicit. ij. Reg. xj. Quia
ꝓcerto tales lras mortis ſue deferūt inq̄tū ſacrā ſcripturā
ſciūt. ꝛ tñ que ſcriptura docet nō faciūt. ſicut ēn dicit Ly-
ra. xij. Seruꝰ ſcies volūtatē dñi ſui ꝛ nō faciens plagis vapu-
labit multis. Iſta eſt ergo lra que occidit. ſpūs aūt viuifi-
cat ꝛc. ij. Cor. iij. Unde illud Aug. dicētis. ſimplices ꝛ ydi-
ote rapiūt celos. ꝛ nos cuz noſtris lris mergimur in ꝑfun-
dum. Non sic ergo. ſed habeam⁹ veras litteras ꝛ non fal-
ſas. ꝛ faciamus illa que nobiſcū ſcripta deferimus p bona
opa ꝛ nō contrariuz faciam⁹. Eccla ēn catholica eſt illa q̄
ſola lris veris vtit. ꝛ in quib⁹ vera fides et vera ſcietia re-
perit. Figurata Judieū. j. in illa ciuitate que dicit cariath
ſepher que interpt̄at ciuitas litterarū. Uer et plati et viri
eccl figurāt in appolline. i. in ſole. q̄ ꝑm aſtronomos voca-
tur dñs litteraz. eo. s. q ad litteras et ſcietias abilitat et diſ
ponit. Et inde eſt ꝑm fulgentiū in michologia ſua. q effigi-
es appollinis pingebāt lris exarata. ad denotandū q qui
cūq ecclesiaſtic⁹ et maxime plat⁹. qui scz veri appollinis
ſeu ſolis iuſtitie xp̄i debet eſſe effigies et ymago. debet litte
ris exarari ꝛ ſcribi. inq̄tū. s. ſcientia lraz diuinarū debet ꝓ
trahi et ſacra theologia erudiri. j. Parali. xxvij. Jonathan
patruꝰ dauid prudēs erat et litteratꝰ. Sicut aplus erat di
cens Gall. vj. Dum tempus habem⁹ operemur bonum ad
oēs maxime ad domeſticos fidei. Uidete quib⁹ lris ſcrip-
ſi vobis. q̄ tamē ſunt bodie cōtra multos eccleſiaſticos et
plātos. q̄ scz ſunt bodie non lrati. ſed ignari. Ūñ Eſa. xxviij
vbi eſt litteratꝰ? vbi legis verba pōderans? vbi doctor par
uulozꝰ? q. d. nullus eſt vel pauci. quia scz mirū eſſet ſi ſcirēt
litteras ſacras cū nō didicerint. Job. vij. Quō litteras ſcit
cum nō didicerit. Quia reuera de multis pōt dici illud qđ
ſcribit Actu. iiij. q scz ipſi ſunt boies ſine lris ꝛ ydiote. Pa
tet igit̄ q inueniūtur littere veritatē lucidiſſime declaran-
tes. Quīto dico q inueniūt lre obſcuriſſime ſuffocātes
Et ideo refutande. Et iſte ꝓcerto ſignificare p̄nt ſcientias
mūdiales que scz nihil bīnt ita certum quin poſſit obiectiōi
bus obumbrari. vel etiā ſcientias magicas aut ſupuacuas
et ineptas que nihil habēt darū aut certum: ſed totū ſup-
uacuū et ineptū. ſed de talibus lris nihil ad preſens. Suf-
ficit ꝛc. Uide vbi liber. Scriptura. Docere. Scietia. Studi
um. Legere et cetera ſimilia.

Liuor. Nota q color blauus. liuid⁹. vel ſubniger ſi-
gnificāt quaſi idem. Liuor etiā ꝓprie dicitur
quādo cutis et caro pcutit. ꝛ in ſubnigrū colorē et ſqualo-
rem vertit. ita q ipa cutis nullatenꝰ pforatur. Et in hoc ca
ſu licet cutis ſit integra. intus tamē remanet caro leſa. De
qua Ecci. xxviij. Flagelli plaga liuorē facit ꝛc. Igitur dico
q̄ generaliter p liuoreꝫ intelligitur tribulatio. ſicut de xp̄o.
Eſa. liij. Cuius liuore ſanati ſum⁹. Quādoq̄ ſimplex cor-
rectio vel flagellatio. ſic de ſeruo maliuolo qui nō corrigit̄
plagis dicitur Ecci. xxiij. Or ſeruus interrogat⁹ aſſidue a li
uore non minuit ꝛc. Ūñq̄ ero inuidia facit boiem liuidū
atz triſtē. De q̄ dicebat ille lamech q occiderat adoleſcētez
in liuore ſuo. Gen. iiij. Occidi vir i vuln⁹ meū. ꝛ adoleſcē-
tem i liuorē meū. Quandoq̄ ficta bypocriſis et conuerſa-
tio: que scz cutē. id eſt exteriorem apparentiam habet ſanā
interiorē vero conſcientiā ſanioſam. Dequo Eſaie. j. Vul-
nus et liuor ꝛ plaga tumēs a plāta pedis vſq̄ ad verticez
non ē in eo ſanitas. De iſtis aūt nihil ampli⁹ q: pauciſſime
ſunt auctates. Uide vbi Jnuidia ꝛ ypocriſis ꝛ cetera ſilia.

Locuples. Nota q locupletare idem ē
l qđ ditare. Et locuples idē
eſt quod diues. Et pōt dici q in ſcriptura repit̄
Locupletatio tpalis q̄ cito deficit. De tpali cito defi-
Locupletatio virtualis q̄ mētē pficit ciente dicit Eccle-
Locupletatio eternal⁹ q̄ totū reficit. xxj. Domus q̄ ni-
mis locuples ē inullabit. ꝺ vtuali ꝛ pficiēte dī Sap. viij.
Si inq̄t diuitie q̄rūt: qđ ſapia locupletius. Et. ij. Cor. vi.
Sic egētes multos aūt locupletātes. ꝺ ſupnali ſeu eternali ſp
ficiēte dī Apoc. iij. Suadeo tibi emē aur. pbatū ignitū vt
locuples fias. Jgr de locupletatiōe tpali ſolū dicā q iſta ē
Filia paruitatis. Or locupletatio ſeu diuitiaz acōſe-
Emula vanitatis. tio ſit filia patet. p3 Eccl. xj. vbi dr.
Nebula veritatis. Eſt q̄ locupletat pce agēdo. Jtē q
Aduerſaria voluptat⁹. ſit emula vanitat⁹ ꝺ ē dictu q diſi-
Temeraria caritat⁹. gat iactātiam et vanitatem pate

Apoc.iij. vbi dicit. Dicis inquit q̄ diues sum et locupletatus sum et nulli egeo: cui sis miser et miserabilis: t pauper: et cecus: t nudus. Itē q̄ sit nebula veritatis. t q̄ sit illud p qđ nebula ignorātie generat in aio patet Eccl.xxvij. Qui querit locupletari auertit oculū. Itē q̄ sit inimica voluptatis. t q̄ scz volsptas et lupfluitas sit illud quod fieri diuitē nō pmittit. patet Eccl.xix. vbi dicit q̄ oparius ebrio⁹ sus nō locupletabit. Itē q̄ sit temeraria charitatis inc̄tū scz odia et inimicicias gignit. patet Treñ.j. vbi dicit. q̄ inimici in bierusalē locupletati sunt ꝛc. Vide de diuitijs i locis quasi infinitis ꝛc.

Locus. Nota q̄ locus est illud in q̄ vnaquęq; res dicit collocari. Et est loc⁹ ꝓprius t impropri⁹. Loc⁹ ꝓprius est rei cōseruatiu⁹ et q̄etatiuus. t sui motus t fluxus terminatiu⁹. In loco em̄ ꝓprio vnaquęq; res q̄ escit. Loc⁹ impropius ē rei destructiu⁹ t afflictiuus: qz i loco impropio nulla res cōsolidat aut requescit. Nota ergo q̄ duo sunt genera locoꝝ materialiū. p que intelligūt duo genera locoꝝ spiritualiū. Sunt em̄ loca bona et loca mala Loca bona sunt loca ꝓpria: illa scz in quib⁹ mens humana debet habitare: et in quib⁹ pōt esse suū spūale seruare. id ē appetit⁹ t mot⁹ ꝓprios quietare. Et p talia loca possum intelligē oia q̄ bō dz spūaliter frequntare. Sicut ē cōsciētia interior: bona societas exterior: paradisus superior. infern⁹ vo inferior. In istis em̄ quatuor locis debent boies spiritualiter manere: t se ibi cordialiter collocare. Quia. loc⁹ nr̄ dz esse In consciētia interiori ad ipsius meditationez. Ista em̄ In societate bona exteriori ad ipi⁹ frequntationē. sunt q̄. In paradiso superiori ad ipius cōtemplationē. tuor lo. In inferno inferiori ad ipius ꝓsideratione. ca spiritualia que sunt anime cōseruatiua t locatiua et fundatiua

Et primo quidē est loc⁹ interior q̄ est depurādus. t iste ē locus cōscientie. qui ꝓcerto debet esse loc⁹ valde mūdus. t ideo lachrymis cōpunctiōis debet sepi⁹ esse rigat⁹ et lot⁹ Apes em̄ valde diligūt locū mundū. Et de suis aluearib⁹ ꝓcūt feces suas. nec manent libēter in loco mali odoris. Sic vere nos debem⁹ habere locū munduz pure cōsciētie. t exinde feces peccatoꝝ debemus abluere. vt ibi tā nobis q̄ deo mundū habitaculū ꝓparem⁹. Deus em̄ in loco immundo t fedo nō diligit habitare. ps. Deus in loco sancto suo. In tali em̄ loco debet bō locari. inc̄tū semper debet i ꝓpria consciētia meditari. Ps. Ubi⁹ ē sol et cōgregati sunt et in cubilib⁹ suis collocabunt. Itē dico q̄ est locus exterior q̄ ē frequētand⁹. Et iste est loc⁹ bone societatis. Locus ecclesie vel religionis vel bone societatis t similiū. Locus dico ꝓprie religiōis vel eccie. Unde de Jonatha dicit. j. Mach.x. q̄ ipse in arce syon collocauit viros qui legē sacerēt. Apes em̄ seruāt loca sua ꝓpria. t nunq̄ inuadūt aut impetūt aliena. qz scz loca in quib⁹ locati sum⁹ t vocati. t gradus t stat⁹ quibus sum⁹ instituti debem⁹ diligere t tenere et alioꝝ loca status aut beneficia nō ambire. iij. Reg. xiij. Contēt⁹ esto gloria tua: t sede in loco tuo. Loc⁹ etiaz societat̄ bone t ꝓgrue. qz scz b̄ ē qđ sumime ꝓficit ad sciētiam t ad mores. Vide alibi de societate. Ideo de quolibet pōt dici illud. iij. Reg. iij. Collocauit eū sup lectuluz boīs dei. Itē est locus superior qui ē affectādus. Et iste est paradisus. Ibi em̄ ē deus. ꝓprie locus t sedes mentis nostre quia sicut ignis superius habet locū suum scz in spera ꝓpria que sursum est. t ideo ignis qui est hic inferis sicut in loco extraneo non quiescit ꝥ sursuz ad locū suū ꝓprium semp-nitēr eleuari. Sic vere charissimi mens humana q̄ sursum in deo habet locū suū ratione originalis creatiōis. t sursuz in paradiso ratiōe requietiōis. q̄ tamē hic inferius mole corpis detinet semp debet istū locū appetere. t se supius eleuare. Eccl.j. Ad locū vnde exeunt flumina reuertūt. In tali ergo loco collocat deus p cōsiderationez et affectiōez boies sibi deuotos. ipsosq; facit ꝓtēplatiuos et altos Job.xxxvj. Reges in solio collocat. Et.j. Esdre.iij. Collocauerūt altare suo basim suā. Basis em̄ nostra est deus t gloria eterna vbi solū mens hūana quiescit nunc side. tandē spe: quando scz fm̄ ps. Deus de stercore erigit paupere. vt collocet euz cum ꝓncipib⁹. Itez est locus inferior q̄ est meditādus. Et iste est locus inferni. Sicut em̄ locus talpaz est sub terra. locus vero piscū est in mari. locus reptiliū est inferius in cauernis. Sic vere charissimi loc⁹ noster debet esse per cōsiderationē inferius in terra mortalitatis in caverna sepulcri. t in mari amaritudinis infernalis. Sicut em̄ in locis inferioribꝰ ꝓfundis melius seruant bona tempore estatis ne corrūpant: et maxime vina debilia. qz talia in estate a corruptiōe nō seruarētur. nisi in locis ꝓfundis t infimis tenerent. Sic vere in estate ꝓsperitatis boies imperfecti et debiles a corruptiōe peccati nō preseruant: nisi inferius in ꝓfundo loco mortis et inferni p consideratione cōtinue collocent: vt de talibus possit exponi illud Judicū.ij. Ascēdit angelus dñi de galgalis ad locū flentiū. De dauid etiaz dicit. j. Reg. xxiij. Dz ipe habitabat in deserto in locis tutissimis. Unde etiā Dauid dicebat in ps. Collocauit me i obscuris sicut mortuos seculi. Et de sepulcris etiā potest dici illud Osee.xj. Collocabo eos in domib⁹ suis. Ista sunt ergo loca ꝓpria. salubria et vtilia vbi boni debēt manere et a locis cōtrarijs resilire. Sed loca mala t impropria sunt illa q̄ non dant anime requiē vel quietē: sicut est mūd⁹ peccatuz t infernus. In istis em̄ est homo sicut in loco impropriorato: t ideo non inuenit delectationē: sicut patet de membro extracto de loco ꝓprio t ad locū alium trāsportato: quod nō quiescit nisi iterꝝ in locum ꝓprium reuertat. Sic vere locus hui⁹ mundi t peccati sunt loca talia: in quibus ꝓcerto bō non potest quiescere vel gaudere: ꝥ magis solet pati tristiciam t dolorē. Ideo bene cōsulitur Eccl.xj. Confide in deo t mane in loco tuo. quasi diceret. loca viatoria t viciosa debes deserere: t in loco tuto sicut supra dictum est mētaliter vel corpaliter remanere. Sicut ei pisces extracti ab aq̄ vbi ē ꝓprius loc⁹ suus morit: si vero ad aq̄m reduct⁹ fuerit valde gaudet: Recreat t visibiliē ꝓsolat. Sic vero boni si aliquo casu alicui⁹ temptatiōis extra, loca sua ꝓpria ejiciātur: t ad loca sicca peccati vel mūdi trabātur: merito tristāt t desolant. Si vero inde euaserint. tūc sum me solēt letari: t in deo q̄plurimū gloriari. Sic videbatur gaudere dauid dicēs in ps. Non cōclusisti me i manu inimici: statuisti in loco spacioso pedes meos. q.d. gaudeo qz loca piculosa exiui: t ad loca tuta t optia me trāsueri. Adverte ergo q̄ b̄ q̄tuor sunt p̄cipaliter loca a q̄ruz duob⁹ se gaudet euasisse. t quoꝝ duo sequebat intra se. videlicet.

Locus strictus et sterilis
Locus dur⁹ t flebilis.
Locus tutus t vtilis.
Locus latus et fertilis.

Mund⁹ ē locus arte sterilitatis quod ostēdit cum dicitur. Cōclusisti. Infernus est locus dure penalitat̄: quod ostenditur cū dicit. In manu inimici. Ecclesia est locus tute securitat̄. qđ oñdit in vbo. Statuisti. Paradisus ē loc⁹ lat⁹ t fertil⁹. qđ oñdit cū dr. In loco spacioso pedes. meos

Primus ē locus peccatoꝝ mundialiū.
Secūdus ē loc⁹ damnatoꝝ infernaliū.
Tercius ē loc⁹ pfectoꝝ spūalium.
Quartus ē loc⁹ beatoꝝ supnaliū.

Primo ergo dico q̄ b̄ ostēditur loc⁹ arte sterilitatis. Et iste ē mūdus qui ē loc⁹ strictissim⁹ t artissim⁹ et insatiat⁹: intm̄ q̄ non pōt sufficere ad sacietatez vnius cordis. quod ostendit cū dicit. Cōclusisti. Mūdus ē em̄ sicut carcer vbi peccatores inuicē cōcludūtur similes auib⁹ q̄ cōclusē i cauea pristinā libertatē obliuiscūtur: t ac si nō essent conclusē ibi cantāt t modulant. Piscis etiā qui intrauit sportulā piscatoris nō capit se cōclusuz nec libertate priuatū q̄diu durat pabulū cuius dulcedine ē seu attractus: q̄n vero de aqua extrabit. tūc se fuisse deceptū cognoscit inc̄tū post re calcitrat et recedit. Sic vere peccatores in artissimo carcere: in strictissima cauea: in angustissima sportula bui⁹ mundi sunt cōclusi. Verūtamē hic inueniūtur pabula diuitiaꝝ et deliciarum: hinc est q̄ artitudinē sue habitatiōis nō cognoscunt. sed se in loco latissimo esse credūt. t ꝓter hoc et ultāt t modulātur: libertatē patrie nō meditant: t nullam aliā esse meliorē gloriam arbitrātur. Un̄ Exodi.xiij. Coartati sunt in terrā: cōclusit eos desertū. In morte tamē quā do extra aquā mundane ꝓsper. t vris ponent: tunc ꝓcerto clausos t captos se fuisse fatebunt. Conclusit ergo eos desertum. Mundus em̄ dicit desertū ꝓter bonoꝝ sterilitatem: dicit conclusio ꝓter spacū modicitatem: quia scz minor stella maior est toto mundo. id ē tota terra. Et bene dicitur cōclusio. quia scz nos sum⁹ in hoc mundo conclusi in ambitu spere aeris: spere ignis: spere etheris: et spere cēli.

Nos eñ sumus hic sicut in centro: ⁊ ideo in loco valde arto ⁊ stricto: ⁊ ideo nos debemus aliū locū mentaliter appetere: ⁊ illum locū abhorrere: dicentes Esa. liij. ⁊. xlix. Angustus est mihi hic locus da mihi locum vt inhabitē. Sinus igit sicut ignis q̄ inter oīa elementa est maxime libere cōditionis: qui in ventre nubis conclusus locum abhorrens frangit ⁊ erut: qđ idem fit de vento incluso in corde terre: q̄ locū abhorrens terram frangit ⁊ eriens terre motuz facit. Quia vere nos q̄ in isto loco arto videmus nos inclusos ⁊ detentos. debemus locum istum naturaliter abhorrere: ⁊ exinde mentaliter fugere ⁊ exire. Unde Esaie. liij. Dilata locum tentorij: ⁊ clauos tuos consolida. Et si vis nota q̄ locus huius mundi fugiendus est: quia est Locus

Superbie ⁊ elationis.
Auaricie ⁊ ambitionis.
Iniusticie ⁊ inuasionis.
Fraudulētie ⁊ deceptionis.
Immūdicie ⁊ infectionis.

Est dico locus superboꝝ. Unde Job. xxiij. Sedit ei dominꝰ locū penitētie: ⁊ ipe eo abutiē in supbia. Est etiam locꝰ auaroꝝ. Unde iste est sicut mons erbna: vbi cōtinue flamat ignis: quia. ſ. in loco buiꝰ mūdi ignis auaricie semp feruet. Uñ Job. xxviij. Terra de qua oriebaē panis in loco suo igni subuersa est. Et insup locus iniustoꝝ. quia scilicet sicut in mari maior piscis comedit ⁊ deuorat minorem. sic in mūdo Abacuc. j. Facies hominis sicut pisces maris. Quod figuraē in somno pharaonis qui vidit septem pingues boues q̄ pascebāt in locis palustribus. Item vidit alios septē valde macres q̄ pascebanē in ripa fluminis in locis virētibus. Macres vo boues: pingues ⁊ pulcras deuorauerūt ⁊ eoꝝ pulcritudinem consumpserūt. Quia vere istud est regulare q̄ in locis palustribꝰ ⁊ virentibꝰ. id est. in mūdi ꝓsperitatibꝰ q̄ macres deuorant pingues. balliui pauperes deuorāt rusticos diuites: mali comedūt bonos: impij deuorāt innocētes. Unde de isto loco dicit Job. xviij. Hec sunt ergo tabernacula iniqui: iste locus eius qui ignorat deum. Est etiam mūdus iste locus deceptoꝝ. Uñ Josue. viij. Perrexerūt ad locū insidiarū. Et est nihilominꝰ locus immūdoꝝ. Uñ in ps̄. Inuenit eñ in terra deserta: in loco horroris ⁊ vaste solitudinis. Ubi aduerte q̄ mundus est locus Aspere penalitatis: quia terra deserta. Immūde fecūditatis: quia locus horroris. Immense vacuitatis: vaste inq̄t solitudinis. Iste aūt est locus tribulatiuꝰ: quia terra deserta. id ē. aspera ⁊ inculta Marci. vj. Desertus est locus hic. Hominuz maculatiuus: quia locus horroris Dañ. xj. Stabit in loco eius vilissimus: nulliꝰ satiatiuꝰ. Quia locus vaste solitudinis Apoc. xij. In solitudine habebat locum paratū. Patz igitur q̄ hic ostendit aliquid de loco artissime sterilitatis. Ideo inquit. Conclusisti. q. d. quid est locus vbi homines stricte concluduntur. Secūdo dico q̄ est quidam locus durissime penalitatis. Et hoc ostendit cum dicit. In manus inimici. In inferno eñ sunt damnati in manu inimicoꝝ scilicet demonū: qđ est eis maximū tormentū atq; pena. Iurta illud Hiere. v. Seruietis dijs alienis q̄ non dabunt vobis requiē die ac nocte. Et Hiere. xvij. dicit. Seruire te faciaz inimicis tuis. De isto aūt loco vide supra vbi Adducere. in illa auctoritate diuisa. Adduxisti nos i locū istū pessimū ꝛc. Et nota q̄ infernꝰ dicit locus: q. ſ. ibi damnati locāē ⁊ stabilit situanē. Uñ possumꝰ notare q̄ iste ē. ſ.

Locus timoris ineſtimabilis.
Locus erroris ineuitabilis.
Locus tenoris ineuasibilis.
Locus doloris immitigabilis.
Locus laboris indefectibilis.
Locus ardoris inextinguibilis.

Ibi est locus timoris: vbi damnati possunt dicere illud Job. xxxvij. Super hoc expauit cor meū: ⁊ motū est de loco suo. Item ibi est locus erroris Job. xxxviij. Tenebrarū. q̄s locus est? Item ibi est locus tenoris: quia scz illi qui sunt ibi inuasibiliter tenenē. Unde Eccs. xj. Lignū in quocunq; loco ceciderit: ibi erit. Et Job. xlj. Ad locum alium non ferunē. Iste est locꝰ doloris: ⁊ ideo sicut pisces non libēter vadunt ad locū vbi vident alios fuisse occisos: ⁊ vbi sentiūt sanguinem occisoꝝ. Sicut nec nos debemꝰ trahere versus infernuz vbi oīes malos fuisse videmꝰ occisos ⁊ damnatos. Ideo mandabat diues epulo fratribꝰ suis ne ⁊ ipsi veniant in hunc locum tormentoꝝ. sicut dicit Luce. xvj. caō. Item est locus laboris. Unde de demonio dicit Matth. xij. Qz ambulabat per loca arida ⁊ inaquosa querens requiē ⁊ non inuenit. Item est locus ardoris: quia sicut dicitur Ezech. xlij. Combures eos in loco separato domus. Patet ergo q̄ est quidam locus durissime penalitatis. Jn manus inquit inimicoꝝ. Tertio dico q̄ est quidam locus tutissime securitatis. Et istud ostenditur cuz dicit. Statuisti. id est. tu te stabilisti. Statuitio enim signat stabilitatem ⁊ securitatem. Et iste procerto locus nihil aliud est q̄ locus ecclesie: vel religionis locus fidei: gratie ⁊ bone societatis ⁊ cōgregationis. Locus enim ad hoc q̄ sit tutus debet esse

Basse fundatus.
Alte leuatus.
Aquis vallatus.
Victu ditatus.
Armis dotatus.
Murꝰ venustatꝰ.
Viris freq̄ntatꝰ.

Talis vo locus est ecclesia vel religio quia. Basse fundatē p humilem subiectionē. Alte leuatē per celoz affectionem. Aquis vallatē p flebilem compūctionem. Victu ditatē per eucharistie refectionem. Armis dotatē per penitē tie macerationem. Muris venustatē per angeloz visitationē. Viris frequētatē per bonoz ꝓsonarum aggregationē. Et ideo breuiter iste est: locus tutus locus firmꝰ: locus securꝰ. Unde. j. Regum. xxiij. Ecce David latitat in locis tutissimis in collo achille. Tutus est dico: qz fundatē per humilitatē. Unde. j. Mach. vj. Per loca humilia ibant caute. Item tutus est: quia levatē p contemplationis sublimitatem. Unde Geñ. xxviij. Oz terribilis est locus iste: vere non est hic aliud nisi domꝰ dei ⁊ porta celi. Item est tutꝰ: quia aquis vallatur per lachrymationis flebilitatem. Unde Esaie. xxxiij. dicit. q̄ bierusalem est locus fluuioꝝ rivi latissimi ⁊ patentis. Item est tutꝰ: quia cibis ditatur per eucharistie satietatē. Unde Deutro. xxiij. Comedes in conspectu domini dei tui in loco quem elegit Item est tutus: quia armis munit per penitentie asperitatem. Asperitas eñ penitentie sunt arma spiritualia quibꝰ homo militat contra carnem. Et idem de iesu dicitur Luc. iij. q̄ ipse secessit in desertū locum quādo voluit de dyabolo triumphare Apoc. xij. etiam dicitur. q̄ mulier cui draco insidiabatē fugit in solitudinē vbi habebat paratū locum a deo: ⁊ sic a dracone non fuit lesa. Sic vere mulier. id ē. anima cui draco. i. dyabolus non cessat insidiari. statim debet fugere ad solitudinem religionis ⁊ penitentie: ⁊ ibi accipe locum ⁊ habitaculuz suum: vt sic possit euadere draconis istius nocumentū. Item est tutus: quia muris venustatur per angelorū visitationē Judic. ij. Ascendit angelus domini ad locum. Item est tutus: quia a viris frequentatē p bonarū personarū aggregationē Judicū. xix. Pergamus ad locum nostrū. ſ. ecclesie. religionis. vl' bone societatis. Iste est igitur locus tute securitatis. qđ ostenditē cum dī. Statuisti. Stare enim statuere ⁊ constituere significant quandam firmitatem: ⁊ loci ⁊ status securitatē. vnde Exo. xxj. Constituā tibi locum in quo fugere debeas. Ideo bene cōsulit Josue. v. Colle calciamenta de pedibus tuis: locus eñ in quo stas terra sancta est. Ubi aduerte. q̄ religio vel ecclesia est locus pauptatis. Ideo dicit. Colle calciamenta. q. d. necesse est q̄ sis nudus. Locus charitatis: quia ibi sunt pedes per quos designanē affectiones. Locus firmitatis: quia iste est locus in quo stas. Locus puritatis: quia terra sancta est. Patet ergo q̄ est locus tute securitatis.

Quarto dico q̄ est locus qui est locus grandis felicitatē Et iste est locus paradisi qui est locus beatoz: qđ ostenditur cum dicit. Spacioso. Unde Geñ. xxiij. Palearū ⁊ feni plurimū est apud nos ⁊ locus spacioſus ad manendum Et aduerte q̄ iste locus est summe appetēdus: quia ibi est

Bonoz plenitudo.
Laboz quietudo.
Honoz celsitudo.

Est dico ibi plenitudo omniū bonoz Judicū. xviij. Habit nob dominꝰ locum in quo nulliꝰ rei erit penuria. Item est ibi quietudo oīm bonoz labor. Unde in ps̄. dicit. In pace factꝰ est locus eiꝰ: ⁊ habitatio eius in syon. Item ibi est celsitudo oīm benoz. quia sicut dī Esa. lx. Locum pedū meoz glorificabo. Et ideo breuiter sicut illi qui sunt in loco sterili libenter se transferūt ad fertilem. Illi qui sunt in loco litigioso libenter se transferūt ad locū pacificum ⁊ amicabilem. Illi qui sunt in loco vili ⁊ infami libenter se transferūt ad locū nobilē. Sic vere charissimi nos q̄ in hoc mūdo sumꝰ in loco sterili litigioso ⁊ infami. debemꝰ nos transferre mentaliter ad paradisum: vbi ē

locus fructificus.pacificus ⁊ excelsus. Ad qđ nos vtiq; debet inducere exemplū xp̄i ⁊ p̄decessorum nostrorū qui istū locū desiderauerūt dilexerūt ⁊ obtinuerūt. Quia sicut cerui ⁊ elephantes sequunt illum in p̄mo p̄cedit natando. Sic nos debemus xp̄m ⁊ sanctos sequi qui nos ad locum istum mente ⁊ anio anhelauerūt ⁊ tandē corpe p̄cesserunt Quod figuratū est in filijs israel Exodi.xl. ⁊ Sapiēn. xix. Qui nubem supstantem sequebant: ⁊ siue staret siue moueret ad quēcunq; locum declinabat mouebant. Quia.s. nos debemus p imitationē sequi sanctos: qui vt nubes p mundi aerem cucurrerunt: ⁊ ad locum paradisi cuz impetu volauerūt. Quia sicut dicit Ezech.j. Ad quē locū declinabat que prima erat sequebant ⁊ cetere. De isto ergo loco christus exiuit carnem assumendo. Quia sicut dicitur Esa.xxvj. Egredietur domin⁹ de loco sancto suo. Ad istuz locum etiam xp̄s rediit celum ascendēdo: quia sicut dicit Eccs.j. Oritur sol ⁊ occidit: ⁊ ad locū suum reuertitur. Et sic ḡ ptz charissimi q̄ quatuor sunt principalia loca. videlz

Locus peccatorum.
Locus damnatorum.
Locus perfectorum.
Locus beatorum.

Sufficit vide supra de domo. et ciuitate. de habitare: et infra de Manere.

Locusta. Cum locusta sit vermis seu animal sextu pes seu alatum.qz.s.a pte anteriori seu ad latus habet q̄tuor pedes paruos.a parte v̄o posteriori duos habet longos ⁊ magnos: quib⁹.s.se inaltat ⁊ eleuat q̄n salit. Est em̄ animal qđ ambulare vel currere nunq; nouit.imo semp vel volando vel saltādo trāsferre corpus p p̄riū p̄sueuit. Est etiā aial ore q̄drāgulū: dentibus armatū: flor⁹ ⁊ herbarū corrosionib⁹ aptū. vnicū habēs intestinuz. ⁊ in cauda portans aculeū. Est etiā animal ꝑm Plī. ordinatissime discipline. p̄sueuit em̄ p turmas incedere. excubias ⁊ exploratores ad p̄euidēdū loca vbi insedere debeant p̄mittere: ⁊ post illos locis certis p̄uisis solet locustarū exercitus totus ire. ita q ꝑm Plini. expeditionū ⁊ ordinationū industria. in factis bellicis a locustis ad homines venit: et castror⁹ situs exercituūq; ordines humanuz genus p locustas p̄mitus adinuenit. Scriptū est em̄ Job.xxxv. Qz de us docet nos sup iumenta terre: ⁊ in auib⁹ celi erudit nos. Et ꝑcerto herbis victualib⁹ inuenīdis aliquotiēs volant sicut exemplicat hystoria. Qz semel locuste ⁊ a spica volauerant: ⁊ p modū maximi exercitus vndiq; discurrentes: oīa blada ꝑut erant in herbis consumpserūt: ⁊ tandem ad mare flandrie venīētes p flatus ventor⁹ in mare perierunt ⁊ putruerūt. Tandē v̄o ad maris littus reiecte: aerē infecerūt: ⁊ mortalitatē p totū regnū vndiq; genuerūt: et epydimiā vna cū siccitate ⁊ fame vbiq; induxerūt. Sūt.n. locuste sale durate in aliquib⁹ regionib⁹ cibus pauperū et miserorū indigentiū nutrimentū. sicut dicit Jsido. Jgit̄ p locustā possum intelligere virū iustū impium ⁊ dyabolum

Nam vir iustus viuit ordinate.
Dyabolus mordet obstinate.
Nam iniustus saltat effrenate.

Prio ergo dico breuiter q locusta significat virum iustū: ⁊ hoc ꝑcerto: qz ordinate debet viuere p discretionē. Pedes posteriores. i. affectus bonor⁹ futurorū: que.s. post nos veniunt debet habere ceteris lōgiores: durabiliores ⁊ maiores p eternorū desideriū ⁊ dilectionē. Debet alte saltare ⁊ volare p contemplationē. Tandē pauperū cibus ⁊ alimonia debet esse p elemosynā ⁊ cōpassionē. Et tādē de florib⁹ sacre scripture ⁊ bonor⁹ exemplor⁹ impinguari p gr̄am et deuotionem: seu etiam p studiū ⁊ lectionē: vt sic exponat̄ de virtute discretionis illud Prouer.xxx. Regē locusta nō habet ⁊ p turmas suas egredit̄. De virtute v̄o deuctionis contemplationis ⁊ eruditionis exponat̄ qđ dicit Eccs.xij. Florebit amigdalus: impinguabit̄ locusta: dissipabit̄ capar̄. De virtute v̄o elemosyne ⁊ cōpassionis exponat̄ illud Mat. iij. q esca beati Jobānis baptiste erant locuste. Pōt ḡ significare virū iustum. Scdo dico q q̄q; pōt significare dyabolū. Demones em̄ inter se habēt turmas ⁊ ordines ⁊ ad nocendū hominib⁹ ordinatas exercituū legiones: solent etiā tentando cūcta p̄sumere: ⁊ in illis quos depascūt solent eruere viride ⁊ pulerū visu. i. oīne qđ p gr̄am est nitidū ⁊ honestate floridū ⁊ amenū cōsumere: ⁊ p tribulationes acriter rodere ⁊ mordere ⁊ cū ore quadriptito. hoc est dictu p quatuor mūdi partes oia deuorare. Figurati etiā in illis locustis q̄ in egypto quicq̄d fuit viride corroserunt sicut dicit Exo.x. De quo in p̄s. dixit. Venit locusta ⁊ bruchus cuius nō erat numer⁹. ⁊ comedit oīne fenū in terra eorum ⁊c. Et alibi. Dedit erugini fructus eorum et labores eorum locuste. Et si vis applica figuraz que ponit̄ Apoc. ix. de locustis q̄ exierūt de fluuio ⁊ puteo abyssi. Vide etiā alibi. Locusta ḡ q̄nq; signat dyabolū. Tertio dico q q̄nq; signat hoiem impiū ⁊ iniquū. Jmpij em̄ more locustarum

Ventre sunt voraces.
Dente sunt mordaces.
Penna sunt volaces.
Crure sunt saltantes.
Numero sunt capaces.
Cauda sunt minaces.

Habent dico ventrē valde voracem: qđ facit ingluuies ⁊ gulositas. Locusta enim respectu corpis maximū habet ventrem Sic tales vident̄ hīe ventrem omnipotentē: qz.s.non possunt sufficere ad eos satiandū vlle res Deutro. xxviij. Locuste deuorabūt oīa. Jtem habēt dentē valde mordacē qđ facit detractio vel rapacitas. Quia reuera mali habēt os q̄drangulū in q̄ntum .s. obloquēdo de inferiorib⁹ ⁊ superioribus: de amicis ⁊ inimicis ipsi quadragulāt v̄ba sua. Herbas etiam ⁊ gramina rodūt in q̄ntū.s. quotiēs ⁊ vbi p̄nt ipsi cōsumūt ⁊ diripiūt aliena. Unde Judicū. vj. dicit̄. q madian ⁊ amalech ⁊ ceteri orientaliū nationū apud filios isrl̄ figentes tentoria: ꝑut erāt in herbis cuncta vastabūt. Se quit̄. Et instar locustarū vniuersa cōplebant. Et Joelis.j. dicit̄. q residuū eruce comedit locusta. Jtē habēt pennaz valde volacem: qđ facit ambicio vel pomp̄ositas: quia sc̄z isti sunt q̄ p ambitionē volūt volare: ⁊ p pomp̄ositatē superbiā ⁊ iactantiā semp sursum ad status magnificentiā anhelare Exo.x. Ventus vrens leuauit locustas q̄ ascēderūt super terram egypti. Uerū tamē sicut locusta diu nō volat ⁊ citissime cadit ad yma. sic volatus ⁊ status superbor⁹ breuis est: qz cito pereūt ⁊ descendūt. Un̄ Exo.x. dicit̄. q vent⁹ occidētalis vehemētissimus arreptā locustā ꝑiecit in mare. Uentus em̄ iste occidētalis signat infortuniū seu mortē q̄busdam.s. tales in mare. i. in amaritudinē infortunior⁹ deiciūt̄: ⁊ infernalem voraginē deuoluunt̄. Unde Ecci.xliij. Tempestas aq̄lonis ⁊ cōgregatio spūs: ⁊ sicut auis deponēs ad sedendū aspergit niuem: ⁊ sicut locusta demergens descensus eius. Jtē habēt tybiam valde saltantē: qđ facit inconstantie mutabilitas: qz.s. isti sunt qui nūq; in eodē statu p manēt: sed p incōstantiam de desiderio ad desiderū: de beneficio ad beneficiū semp saltant. Jdeo scriptura comparat tales vmbre q̄ valde instabilis est nature p̄s. Sicut vmbra cum declinat ablat⁹ sum et excelsus sum sicut locusta. Jtem isti habēt aculeū valde minacē: qđ facit ꝑditio vel fallacitas: qz.s. tales i cauda. i. i fine sp solēt aculeū habere boc est dictu. pungere vel ledere: ⁊ ꝑditionē ⁊ fallaciā exercere Apoc. ix. Similitudo locustarū silēs equis paratis ad p̄eliū. Sequit̄. Et aculei erāt in caudis. Jtem habent numerū valde capacē: qđ facit ipsor⁹ multiplicitas: qz ꝑcerto sicut locustarū infinita est multitudo: sic sicut dī Eccs. j. Stultor⁹ infinit⁹ est numerus p̄s. Dixit et venit locusta ⁊ bruchus quor⁹ non erat numerus. Cōmune em̄ est in natura q illa q̄ minus valent magis multiplicant̄: certe qđ tā in fructib⁹ arbor⁹ q̄ in fetib⁹ aialiū inuenit. Un̄ de malis dicit̄ Hiere. xlvj. Multiplicati sunt sup locustas ⁊ non est in eis numerus. Jste sunt ergo sicut ille locuste de quibus supra dictū est: qz.s. ꝑ suis pascuis. i. ꝑ tēporalib⁹ acq̄rendis mare transuolat: aliena deuastant ⁊ dissipant: tandem mare inferni subintrant: ita q putredo sue infamie: ⁊ suor⁹ malor⁹ exemplor⁹ sanies: alios interficiunt atq; grauant. Sic igit̄ patet quomō p locustam pōt intelligi impius. dyabolus ⁊ iustus. Transiui faciliter qz in multis locz ponunt̄ exempla varia de locustis ⁊c. Sufficit.

Longanimitas. Nota q longanimitas idem est qđ animi stabilitas. Accipit̄ em̄ ꝑ patiētia. ꝑ pseuerantia: pro benignitate seu modestia. De deo em̄ dicit̄ in p̄s. q ipse est longanimus ⁊ multū misericors. Uiro etiā iusto p̄cipit. ij. Coz. vj apls dicens. Exhibeamus nos sicut dei ministros in multa patiētia. Sequit̄. In longanimitate. in suauitate. in spiritusancto ⁊c. Multa possunt dici sed pauce sunt auctoritates vocales: ⁊ de pseuerantia ⁊ patientia dictū est in iusti

nitis locis. Vide ergo ibi.

Lõgeuus. Nota q̃ longeuus dicit quasi longe viuẽs z longi cui. Et potest dici q̃ in scriptura reperit lõgeuitas seu stabilitas. Sagacitas. Auctoritas. Eternitas. Fatuitas seu debilitas. De pseuerantia z stabilitate dicit Josue. xiij. Senuisti z longeuus es. De sapientia z sagacitate dicit Eccl. j. Rami sapientie lõgeui. De excellentia z auctoritate dicit Esaie. ix. Qz longeuus ipse z honorabilis est caput. De eterna opulentia z felicitate dicit Exo. xx. Honora patrẽ z matrẽ vt sis longeuus sup terram. Jn malo vo significato de longeuoꝝ debilitate z fatuitate q̃ scilicet homines nimis efficiuntur longeui debiles z ignari dicit Job. xxxij. Non sunt longeui sapientes ꝛc. Vide de antiquitate z Senectute: q̃ scilicet pauce sunt hic auctoritates.

Lõge lõginquus. Nota q̃ longe a longe distanter z remote idem signat. Dicit em̃ longe illud qđ est ab aliquo distans remotum est separatum. Et ideo longe apponitur propinquitati z ydemptitati. Longe ergo potest accipi in bono z in malo. Unde breuiter longe signat Distantiam

Cõmendabilem.	Primo dico q̃ est quedam distãtia
Detestabilem.	cõmendabilis: z ista est quando bo-
Contristabilem.	mo se elongat a rebus nefarijs z no-
Desolabilem.	ciuis: sicut sunt iniquitates et male
Affectabilem.	societates: z male peccatoꝝ occasiones. Et sic longe signat statũ gratie in qua homo existens longe est a peccato. Jn qua etiam per reuerentiã humilitatem z timorem longe se existimat esse a deo. Exẽplo publicani Luce. xviij. qui al̃nge stans nõ audebat oculos ad celum leuare. Qz diu em̃ auis longe distat a laqueo venatoris vel a visco: musca ab aranee retbi seu filo: papilio a lampade vel incendio: tamdiu sunt in securo: si aũt nimis approp̃inquãt faciliter periclitant̃: z aut laqueo capiunt̃: aut visco conglutinant̃: aut incendio comburunt̃. Jdeo vtile est talibus longe stare: z locoꝝ talium vicinitatem fugere z horrere. Sic vere charissimi laqueꝰ malarũ occasionum: viscum malarũ occasionum: viscum malarũ delectationũ: z ignem malarũ affectionum debemus fugere: z ab eis quãto poterimus longe stare: alꝫ possemus peccatũ z periculũ incurrere z sentire. Unde Prouerb. xxij. Arma z gladius in via superbi: custos anime sue longe recedet ab eis. Quod bene figurat Apocal. xviij. vbi loquens de incẽdio babylonis dicit. Qz qui diuites facti sunt ab ea longe stabunt propter timorem tormentoꝝ. De tali distantia: z de tali longe loquebat Dauid in p̃s. Ecce elongaui fugiẽs z mansi in solitudine. Et alibi. Longe fecit a nobis iniq̃tates nostras. Caprea em̃ clarissimũ habet visum: z ideo de longe cognoscit venatorem. Aquila etiam delonge videt pisciculos in mari: quia scꝫ delonge. id est. a longinqua cõsideratione reuerentia z timore debemus venatorem infernj videre z cognoscere: z mare. id est. amaritudinem infernj debemus delõge. id est. de statu gratie preuidere. Unde de aquila dicit Job. xxxix. Jnde contemplat̃ escam z oculi eius delonge ꝓspiciunt. Et Esaie. xxxiij. Oculi eius cernent terram delonge. Jsta em̃ duo delonge sunt consideranda. scilicet terra z esca. Esca paradisi: z terra mortis et inferni. Jsta est ergo longinquitas commẽdabilis. Secundo dico q̃ est quedam longinq̃tas detestabilis. Et ista nihil aliud est q̃ conditio peccatoris. Deus enim longe ẽ ab istis: z ecõuerso. quia sicut dicitur Prouerb. xv. Longe deus est ab impijs. Et de eterna sapientia dicitur Eccl. xv. Qz longe abest a superbia z dolo. Peccatores em̃ sunt sicut saturnus qui magis longe distat a centro: z ideo tardius perficit cursum suum. Sunt etiam sicut virga que quãto plus distat a radice: tanto magis est debilis z gracilis: z tanto minus habet de fortitudine z virtute. Sunt etiam sicut membra que quãto sunt a corde longius: tanto sensuꝫ z motum participant imperfectius. sicut patet de pede respectu oculi seu manus. Sunt etiam sicut radij in rota: q̃ quanto sunt a centro z medio remotiores: tanto etiã sunt inter se longius distantiores z etiam debiliores. Quia ꝓcerto charissimi peccatores qui a deo sunt diuisi z elongati: sunt sicut filius prodigus qui dimisso patre peregre profectus est in regionem longinquã: vbi substantiaꝫ suam male viuendo consumpsit. sicut dicit Luce. xv. quia s. pẽ catores deum patrẽ dimittũt in regionem longinquã peccati. que scilicet multũ distat a deo se transferũt vbi substãtiam suaꝫ scilicet gratiam z animã male viuendo cõsumũt. Tales dico longinqui peccatores more saturni longe a cẽtro distantis tarde currũt per bonã operationẽ: more virge a radice se elongantis debiles sunt ꝓ debilem z fragilem conditionem: more membri a corde longe manentis parũ sentiũt per piam compassionem: more radij a centro seu a medio longe recedentis z stantis: socios non tangũt per charitatem z dilectionẽ. Peccatores em̃ longe stant z longe manẽt a domino Math. xv. Et Esa. xxix. Populus iste labijs me honorat cor aũt eoꝝ lõge est a me. Et tñ ipse est

Centrum firmitatis.	Peccatores aũt sunt longe a fir-
Radix pietatis.	mitate: z ideo isti cadunt de peẽ
Cor viuacitatis.	cato in peccatum: z finaliter ca-
Medium equitatis.	dent de miseria in tormẽtũ. Unde p̃s. Longe a peccatoribꝰ salus. Jtem longe sunt a pietate. Unde in ꝑsona pauperũ dicit Dauid in p̃s. Longe fecisti notos meos a me: posuerũt me abbominationem sibi. Jtem longe sunt a vita seu a gratie viuacitate: z ideo ipsi dicunt̃ spñaliter mortui. Unde Ezech. vj. Qui longe ẽ peste morient̃. Jtem longe sunt a iusticie equitate. vnde Esa. xlvj. Audite me duro corde q̃ longe estis a iusticia. z Esa. lix. Justicia longe stetit: qz corruit in plateis veritas: z eq̃tas non potuit ingredi. Peccatũ em̃ est sicut terra norvuẽgie: que qz nimis longe est a sole nõ potest portare fructuꝫ Unde etiam in illis partibus ꝑm Jsido. carissima est annona. Sic vere status peccati nullum bonũ fructũ. id est. nullam gratiam z virtutẽ potest portare: qđ vtiq; accidit eo q̃ de terra ista sol iusticie valde distat. Et ideo dauid sentiens recessum z distantiam huius solis dicebat in p̃s. Domine ne longe facias auxilium tuũ a me. ad defensionẽ meam conspice. Et alibi. Ut q̃d domine recessisti longe ꝛc. Et breuiter. Deus est sicut imago in speculo q̃ approp̃inquãti approp̃inquat z ab elongãti se elongat. Jsta est ergo elõgatio seu lõginquitas detestabilis. Tertio dico q̃ est q̃dam longinquitas cõturbabilis seu cõtristabilis: z ista est longinquitas damnatoꝝ qui sunt in inferno: q̃ longe sunt a deo a paradiso: a gaudio z ab omni bono. Et ideo infernus dicit terra nouissima vel vltima Ezech. xxxj. Jdeo de anima damnata dicit Esaie. xxiij. Ducent eum pedes sui longe ad peregrinandũ. Quarto dico q̃ est quedam longinquitas desolabilis: z ista est quã patimur in hoc mũdo Nos em̃ sumus hic sicut peregrini longe a patria nostra paradisi: z ideo debemus hic esse in desolatione z tristicia. z patriã totis desiderijs affectare. Et q̃uis hic longe absimus a patria q̃tum ad corporis presentiã: ꝓpe tamẽ debemus esse q̃tuꝫ ad amoris efficacia Eph. ij. Qui eratis longe facti estis ꝓpe: mũdus em̃ multũ distat a paradiso z loco z cõditione. Et ideo locũ istum tanq̃ extraneũ z lõginquum debemus mentaliter relinquere: z ad deũ z in paradisum cordialiter nos trãsferre dicẽtes deo z angelis z beatis illud Josue. ix. De terra longinqua valde venerũt serui tui. Ut sic deo z ecclesie dicat̃ illud Esaie. lx. Filij tui de longe veniẽt ꝛc. Quinto dico q̃ est lonquiq̃tas delectabilis. Et ista est longinquitas paradisi: vbi sꝫ homo longe ẽ a metu: a luctu: a fletu: a dolore: a timore: ab angustia: a miseria: a tristicia: a mortalitate: a pauptate a vilitate ꝛc. ita q̃ ꝓprie de q̃libet illic existẽte põt dici illd̃ Lu. xix. Nõ q̃dam abijt in regionẽ longinquã accipe sibi regnũ. Ubi aduerte q̃ iste locus bene dicit longe esse ab alijs: quia. s. ꝓcellit Jn amplitudine: qz est regio. Jn solitudine: qz est lõginqua. Jn celsitudine: quia est regnum ꝛc. Patet ergo breuiter q̃ quintupler est longinquitas. scilicet

Delectabilis.	Una est virtualis vel virtuosa. Alia
Desolabilis.	criminalis z viciosa. Alia mundialis
Contristabilis.	z tediosa. Alia infernalis z dolorosa.
Detestabilis.	Alia supernalis z gaudiosa ad quam
Cõmendabilis.	nos perducat ꝛc. Si aũt vis adhuc aliquid addere: notabis q̃ in scriptura inuenitur longinquitas spectans ad deum: ad iustum et ad impium. Jn deo enim inuenitur Unum longe quod est

Immense nobilitatis. Extense benignitatis. Intense seueritatis.

Primū longe est considerandum ⁊ admirandū. Scōm longe est desiderandū ⁊ ꝓmerendum. Tertiū longe est compandū ⁊ referendū. Igit dico ꝙ est vna longe spectans ad diuinā nobilitatē: quā homo debet considerare. Longe em̄ distat essentia creatoris ab essentia creature. Longe distat infinitū a finito: summū ab imo: primū ab vltimo. Ipe est em̄ qui dixit Hiere. xxiij Putas ne deus de vicino ego sim ⁊ nō deus delonge. Et tamen ista tam distans et tam infinita longinquitas appropinquat homini per gratie infusionem: per beatā incarnationem: per beatificā futurā in patria visionem. De gratie em̄ infusione dicit Esaie. xlvj. Prope feci iusticiam meam non elongabit: ⁊ salus vestra nō morabit. Radius em̄ solaris q̄ q̄ de longinquo veniat: se tamen nobis subito ꝛ̄ sentat: sic deus per gratiam ꝛ̄. Hiere. xxxj. Longe domin⁹ apparuit mihi. De verbi vero incarnatione dicit Esa. xiij. Prope est vt veniat tempus eius: ⁊ dies eius non elongabunt. De beatifica autē visione ⁊ fruitione dicitur Hiere. xlvj. Ne timeas israel: quia ecce ego te saluum faciā de lōginquo. Ista est igit longinq̄tas diuine nobilitatis quā debet homo considerare. Item inuenit longinquitas diuine benignitatis quā debet homo desiderare. Et ista nihil aliud est q̄ ipsa misericordia dei: qua scilicet ipse longe facit a nobis rigorē iusticie sue: ꝺ q̄ dicebat Job. xiij. dicēs deo. Manū tuā longe fac a me: ⁊ fortitudo tua nō me terreat. Et ipse dominus etiam dicit ad idem Esaie. xlviij. Furorē meū longe faciam a te: ⁊ laude mea infrenabo te ne intereas. Ista est igit longanquitas diuine benignitatis quā debet homo desiderare. Item inuenit longinquitas diuie seueritatis quā debet homo ꝓtemperare. Et ista procerto est quādo deus ꝓpter iniquitates nostras longe recedit a nobis. Constat em̄ q̄ cōtraria nō sunt simul: immo necesse est q̄ vnū ab altero longe distet. Cum igit deus ⁊ peccator sunt cōtrarij. Juxta illud Leuitici. xxvj. Si ambulaueritis contra me: ⁊ ego incedam aduersum vos in furore cōtrario. cōstat q̄ abinuicem longe distant. Sicut em̄ supra dictum est: longe est dominus ab impijs: ⁊ longe a peccatoribus salus. Sed reuera ista longinquitas debet per bona opera cōtemperari: ⁊ deuotis precibus moderari. Ipseq̄ dominus ne longe recedat a nobis humiliter vult exorari Sic faciebat Dauid cum dicebat in ps̄. Ut quid domie recessisti longe: despicis in oportunitatibus in tribulatione. Et alibi. Domine ne elongaueris auxilium tuum a me. ad defensionem meam cōspice ꝛ̄. sicut supra. J. ij. Deus em̄ est sicut hirundines ⁊ ciconie: que sentientes intemperiem aeris: ita longe recedūt q̄ nō inueniunt: sed temperie aeris redeunte etiam iste appropinquāt ⁊ redeunt ⁊ humanis vsibus presentantur. Sic vere deus sentiens in corde humano intemperiē viciorum: ⁊ indeuotionis frigus longe ab eo sic recedit: q̄ ipsum in suis necessitatibus nō inuenit neq̄ sentit: sed procerto si temp⁹ gratie redierit statim redit. Jdeo plorādo dicat anima peccatrix illud Trenor. j. Idcirco ego plorās: ⁊ oculi mei deducentes aquam. q̄a longe factus est a me cōsolator conuertēs animā meā. Jsta est ergo longinquitas diuine seueritatis quaz debet homo cōtemperare. Et sic patet q̄ est vnum longe quod spectat ad deum. Deinde dico q̄ est vnū longe qꝺ spectat ad iustū. Nimia em̄ ꝓpinq̄tas aliquotiēs reprobat. Bonū ē. n. interdū ab aliq̄bus lōge stare. Et sic nota q̄ iust⁹ Lōge ē a

Deo reputatiue: ⁊ hoc facit cordis humilitas.
Celo collocatiue: ⁊ hoc facit p̄sens mortalitas.
Mūdo detestatiue: ⁊ ℔ facit cordis sblimitas.
Seipso moderatiue: ⁊ ℔ facit vict⁹ asperitas.
Prosperis exulatiue: ⁊ ℔ facit stat⁹ aduersitas.
Reb⁹ veri simulatiue: ⁊ ℔ facē prudēs sagacitas.
Peccato sepatiue: ⁊ ℔ facit vite sinceritas.
Dyabolo supatiue: ⁊ ℔ facit virtus ⁊ ꝓbitas.
Ab inferno suplatiue: ⁊ ℔ facit felix eternitas.

Dico igitur q̄ iustus longe est a deo reputatiue p ꝛ̄tutē humilitatē. Ideo ⁊ ꝙ ꝓpheta dicit. Excelsus dominus et humilia respicit. Et alibi. Cor contritum et humiliatum deus non despicit. Et ideo ꝙ humilis est deo ꝓximus: ideo longe est a deo reputatiue. Et ideo ꝙ iustus longe est a celo collocatiue p̄ necessitatē mortalitatis: quia scilicet dum viuim⁹ in hac vita longe distamus a paradiso. Unde de iusto vel anima iusta dicitur Prouerb. vltimo. q̄ facta est quasi nauis institoris delonge portās panem suum. De isto tamē longe. id est. de ista captiuitate p̄sentis vite ad paradisum itur: ⁊ ad celi beatitudinē per gratiam ⁊ merita pueniē Esa. xlix. Ecce isti delonge venient: ⁊ ecce illi ab aquilone ⁊ mari: ⁊ isti de terra australi. Jn isto em̄ longe fuisti Per discretiōez bonā meditātē. Per ꝓsideratiōez seu puersionē dei recordātē Per affectiōem celū cōtēplantē. De prudēti meditatiōe dicitur Esaie. xlix. Audite insule ⁊ attendite populi delonge. De diuina recordatione dicit Zacharie. x. De longe recordabunt mei ⁊ viuent: ⁊ reuertent ⁊ reducam eos de terra egypti. De celesti ꝺo contemplatione dicit Job. xxxix. In petris manet: ⁊ in preruptis silicibus cōmorat: inde contemplat escam: oculi eius delonge ꝓspiciunt. Longe est q̄ a celo collocatiue per presentē mortalitatem. Item longe est a mūdo detestatiue p̄ mentalē sublimitatē. Habitatio em̄ iustoꝝ mentalis est in celo: ⁊ ideo longe p abhominationē ⁊ cōtemptū sunt a mundanis diuitijs vel a mūdo Unde. j. Regū. xxvj. dicit. q̄ ipse stabat in vertice montis delonge ⁊ erat grande interuallum inter eos. Item iustus longe est a seipso moderatiue p viuendi austeritatē: longe em̄ videt iustus a se recedere q̄n de seipso diuosci non curare: ⁊ q̄n seipsum solet per penitētiam moderari ⁊ ꝓprijs affectibus repugnare. Unde illud p̄s. Ecce elongaui fugiens ⁊ mansi in solitudine. Et Ecci. ix. dicitur. Longe esto ab homine. Item iustus longe est a ꝓsperis exulatiue p tē porale aduersitatē. Justi em̄ longe sunt hodie ⁊ exulant a mundi ꝓsperis fugant etiā ⁊ excludunt ab oīnibus mundi bonis. Istud em̄ patet tam in seculo q̄ in claustro. Cōstat em̄ q̄ indigni ad mūdi ⁊ ecclesie dignitates aliquotiēs assumunt. boni ꝺo delonge ponunt ⁊ ab eis excluduntur. Illa em̄ que versus speram et superficiem appropinquare noscunt: a centro vbi oīnia grauia confluūt amplius elongant. Illud em̄ qꝺ celo ⁊ rebus superioribus appropinq̄t: a centro hoc est dictu a terra et ab inferioribus necessario longe distat. Sic vere dico q̄ sit hodie: quia. s. illi qui spere celesti. i. bonis eternis ⁊ deo que sursum sunt magis p iusticiam appropinquant: a centro. i. a mundo ⁊ inferiori loco (vbi scz oīnia grauia. i. oīnia mūdi bona que ⁊ grauia sunt ⁊ animā aggrauāt ⁊ inclinat se accumulant ⁊ abundant sicut videmus) vt cōmuniter distāt. Quia reuera illi qui hodie deo ⁊ celestibus sunt virtutū auxilio plus ꝓpinqui: sunt a mundi ⁊ a mūdanis beneficijs ⁊ officijs plus longinqui Patet q̄ viri scientifici ⁊ virtuosi hodie a bonis ecclesiasticis ⁊ alijs mūdi officijs longius excludunt: qui tñ spere. i. deo ⁊ superioribus celi thronis p cōtemplationē pfectiōem ⁊ affectionē appropinquare noscunt. Figura i beato Petro. De quo dicit Marci. xiij. Qr licet eēt discipulus xp̄i specialis: tamē alonge sequebat eum. Petrus inq̄t alōge secutus est. Et hoc est qꝺ dr Luc. xxiij. de xp̄o ⁊ discipulis eius. Stabāt noti eius alonge. Aduertāt tñ illi qui modo sunt longe ab ecclesie ⁊ mūdi dignitatibus: quia ꝓcerto illi in fine erūt ꝓpe deum in celi et paradisi mansionibus. Et est cōsuetum apud homines generosos q̄ magis honorāt longinquos ⁊ extraneos q̄s ꝓpinquos. Sic deus in futuro in paradiso magis acceptabit ⁊ honorabit illos: qui ab eo quo ad ecclesiastica bñficia sunt lōginqui q̄ illos q̄ sibi hodie in ecclesie dignitatibus sunt ꝓpinqui. Figura. Marci. viij. vbi xp̄s dixit. q̄ misereor sup turbam: ⁊ p̄cipiebat eis dare māducare: ⁊ allegabat q̄ nō habebāt qꝺ māducarēt Et q̄ quidā ipsorum delonge venerāt dicēs sic. Misereor sup turbam: qz iam triduo sustinēt me nec habent qꝺ māducent. Sequit. Quidā aūt ex eis delonge venerūt. Quia reuera deus talibus qui scz modo sunt longe ab altari beneficiorum ecclesiasticorum: ⁊ a statu ꝓsperitatis ⁊ bonorum terrenorum: finaliter miserebit. Et quia nō habent qꝺ māducent: ipsos finaliter in celo pascet nutriet ⁊ consolabit. Unde Ecc. ij. dicit. q̄ repromissio scilicet bonorum eternorum

sit omnibus qui longe sunt.quos aduocauit dñs deus noster. Et breuiter de longe.ad est.de statu presentis tribulationis ⁊ miserie ascendit ad celi solium. hoc est dictu.ad paradisum Esaie.lx. Surge illumināre hierusalē. Sequit. Filij tui de longe venient ⁊c. Requirit pacis consilium Josue.ix. De terra longinqua venim⁹ serui tui:pacem vobiscum facere cupientes. Acquirit dei cōnubiū Ephesios.ij. Qui eratis lōge facti estis ꝑ ꝑpe. Et sic de quolibet tali lōginq̄ ad paradisum supius veniēti dicit illud Hiere.iiij. Ecce auditum est in hierusalem custodes venisse de terra longinq̄. Igitur iustus longe est a prosperis exulatiue per temporalem aduersitatem. Item iustus lōge est a rebus veris simulatiue per prudentiam ⁊ sagacitatē. Constat em̄ q̄ ad iustum ⁊ sapiētem pertinet q̄ ab illis que apparenter dicūtur aut fiunt aliquotiens per dissimulationem longius se transportet. Longe em̄ a veritate quādoq̄ sunt verba fingenda:⁊ ad verum ⁊ ad propositum finaliter adducenda Figura de christo qui sub ignota specie peregrini discipulis loquebatur:⁊ ad finem vt veritatem resurrectionis patefaceret ire longius prima facie videbat Luce.xxiij. Ipse se finxit longius ire. Unde de tali potest exponi illud Luc. xiij. Oz cum adhuc longe esset misit legationem. Item q̄ iustus longe est a peccato separatiue. Et hoc pervite sinceritatem. quia scilicet iustus longe est et vult esse a culpa ⁊ iniquitate Prouerb.x. Longe fac ab ea viam tuam: ⁊ ne appropinques foribus domus eius. Vult etiā q̄ longe sit iniquitas ab ipso. Unde Job.xxij. Si reuersus fueris ad omnipotētem edificaberis: ⁊ longe faciet iniquitatem a tabernaculo tuo. Sed de hoc satis dictum visum est supra eodem titulo. §. j. Item iustus longe est a dyabolo superatiue per victorie strēnuitatem:quia scilicet iustus quātum dyabolum superat:ipsum odit.refugit atq̄ vitat:ab ipso ꝑ culdubio spiritualiter se elongat. Unde Eccl.ix. Lōge abesto ab homine potestatē habēte occidēdi ⁊ non suscitādi.

Item iustus longe est ab inferno per celestē felicitatem. quia scilicet iustus finaliter longe recedit ab inferis: ⁊ a ꝑpetuis miserijs atq̄ penis: inq̄ntum scilicet ipse vadit ad paradisum et appropinquat gaudijs sempiternis Hiere. xlvj. Saluum te faciam de longinquo: ⁊ semen tuū de terra captiuitatis. Sic igit patet quomodo istud aduerbium longe aliquando refertur ad iustū. Insuper dico q̄ quādoq̄ spectat ad iniustum impij enim ⁊ iniusti. Longe sunt

A deo per iniquitatem.
A ꝑximo per diuersitatem.
A seipso per vagabilitatem.
A celo per cupiditatem.
Ab egeno per paritatem.
Ab omni bono p̄ desiderij tarditatē.
A paradiso p̄ inferni penalitatē.

Breuiter ista est veritas q̄ mali semper sunt longe:raro autē prope. Quia reuera status et regiones in quibus cōmorantur mali.cōstituti sunt lōge a virtutib⁹ ⁊ a deo.procul de salute leticia ⁊ a celo. Isti igitur lōge sunt a celo. Et hoc facit culpe malignitas. Mali em̄ per obstinationē ⁊ iniquitatē:⁊ etiam quādoq̄ p̄ infidelitatem a deo longe sunt. Sicut em̄ videmus q̄ quādoq̄ homines ita longe recedunt a terra ꝑpria:⁊ ita radicantur in patria aliena q̄ ꝑpter difficultatē itineris et laboris in illa longinqua patria cōmorant ⁊ redire ad ꝑpriam dignant. Sicut apparuit de filijs israel qui in babyloniā captiuati fuerunt: qui postea in hierusalem redire paucis exceptis recusauerūt sicut patet.j. Esdre.j.ix.⁊.x. Sic vere q̄nq̄ fit q̄ homo ita longe recedit a deo per iniquitatem obstinationem ⁊ infidelitatē q̄ ad ip̄m venire et redire nō curat:immo peregrinationē et captiuitatē ꝑ patria eligit: ⁊ ad deum nō reuertit neq̄ redit sed in ꝑfundo viciorum pseverat ⁊ sistit Ezech.xj. Dixerunt habitatores birlm lōge recedite a dño. Sicut em̄ dicit Prouerb.xviij. Impi⁹ cum in ꝑfundū pcōz venerit cōtemnet. Et ideo dñs conquerit de filijs stultoz ⁊ ignobiliū.i. de peccatoribus dicēs Job.xxx. In eoz iniq̄t canticuz versus ⁊ factus sum illis in ꝑuerbiū. abhominant me ⁊ longe fugiūt a me. Et ideo cōquerēdo dicit dñs Hiere.ij. Quid inuenerūt patres vestri in me iniquitatis q̄ elongauerūt se a me? Et tamē isti deberent aduertere illud p̄s. Ecce qui elongant se a te peribunt:pdidisti omnes qui fornicant abs te. Isti ergo figurātur in filio ꝑdigo Luc.xv. Qui accepta portione ꝑfectus est in regionem longinquam et ibi dissipauit substantiam suam viuendo luxuriose. Terra longinqua est status peccati. Substātia vo nostra est diuina gratia. Igitur si a deo ad terram peccati que a deo distat recesserim⁹:⁊ si ibi substantiam nostram.s. gratiam ⁊ virtutes consumpsim⁹ saltem more filij prodigi ad deum per penitētiam redeamus Thob.xiij. Nationes elonginq̄ ad te venient. Ut ⁊ ipse dñs possit dicere illud.iiij. Regū.xx.⁊ Esa.xxxix. De terra longingua de babylone venerūt ad me. mali ergo longe sunt a deo:⁊ hoc facit culpe malignitas. Sed de hoc vide.s.ca.ij.

Iniqui etiam longe sunt a proximo. Et hoc facit cordis diuersitas seu cōtrarietas: mali em̄ per odium ⁊ cōtrarietates longe recedūt a proximis ⁊ per charitatē nunq̄ approximāt fratrib⁹ socijs ⁊ amicis: vt ⁊ illi dicāt de odio cōquerēdo illud p̄s. Elongasti a me amicum ⁊ proximū ⁊ notos meos. Iniqui adhuc longe sunt a seipsis. Et hoc facit cordium vanitas seu vagabilitas. Parum em̄ curant nec cogitāt in statu suo interiori. immo longe a seipsis recedunt vagabilitate exteriori. De talibus em̄ dicit Seneca. q̄ vbiq̄ sunt preterq̄ secum. Cōtra illud Exodi.viij. Sed longius ne abeatis. Adhuc dico q̄ iniquus lōge est a celo. Et hoc facit opum ⁊ operum cupiditas: quia.s. cupiditas tenet eum occupatū in terra ⁊ in mūdi negocijs ⁊ terrenis. ⁊ ideo necesse est q̄ peregrinent a celestibus et a deo Esaie.xxix. Cor aūt eorum lōge est a me. Preterea dico q̄ impius longe est ab egenis. Et hoc facit auaricia ⁊ paritas: quia.s. mali diuites a pauperibus se elongant: ⁊ per pietatem ⁊ elemosynā nunq̄ eis approximant. Un̄ patet per potest cōquerēdo de taliuz paritate. dicere illud Job .xix. Fratres meos longe fecit a me: ⁊ noti mei quasi alieni recesserūt a me. Rursum dico q̄ mali longe sunt a bono. Et hoc facit languor ⁊ tarditas. Cōstat em̄ q̄ canes pigri ⁊ desides ita sunt longi a preda: q̄ vix aut nūq̄ consequunt ipsam. Sic vere quidam sunt ita tardi ⁊ desides ad faciendum bonum: ⁊ ita longe se tenent a virtutibus et a deo q̄ vix aut nūq̄ possunt cōsequi ipsum. Unde de Petro qui xp̄m sequebat alonge. dicit Matb.xxvj. q̄ ter dominum negauit. Ultimo vo dico q̄ impius finaliter lōge erit a paradiso. Et hoc faciet inferni ciuitas in qua scilicet ipse cum demonibus includet:⁊ lōge a celi gloria secludet. Unde de desolatione anime damnate in inferno lugētis potest dñs dicere illud Hiere. viij. Vox clamoris filie mee d̄ terra longinqua. Tales em̄ sunt in terra longinqua scz in inferno vbi longe sunt ab omni bono p̄s. Longe a peccatoribus salus. Et vbi etiā omne bonū longe est ab eis. Un̄ de damnato dicitur in p̄s. Voluit benedictionē ⁊ elongabit ab eo. Unde etiam ipsi damnati videntur dicere illud Esaie.lix. Expectauimus iudicium ⁊ ecce non est salutem ⁊ elongata est a nobis. Patet igitur quomodo longe potest referri. Ad impiū. Ad iustum. Ad deū. Vide de Procul. de Recedere. de Fugere. de Distare: ⁊ similibus.

Longus. Longitudo. Nota q̄ longitudo quandoq̄ signat remissionē:qñq̄ durationē. Est em̄ longitudo quedam dimēsio rerum significans spaciū seu distantiā de termino ad terminū extensiuā. Et pōt accipi in bono et in malo. In bono em̄ signat bonā durationē. vicz pseverantie longanimitatē ⁊ eternitatē: ⁊ eternitatis cōtinuitatem. De longitudine em̄ pseverantie dicit Deutro.xxxij. Precepta facientes longo pseueretis tpe sup terram. De longitudine vo eternitatis dicit Prouerb.iij. Longitudo dierum in dextera eius:⁊ in sinistra illius diuitie ⁊ gloria. Itē signat longū in malo:⁊ sic signat pseverantiā ⁊ pliram in moribus conditionē ⁊ desidiam. De longa pseverantia in malo dicitur Sapien.iij. q̄ mali si longeuite erunt in nibilum computabunt. De longitudine vo prolixitatis ⁊ desidie potest dici illud.j. Paralip̄.xx. vbi dicit. q̄ in bello David fuit vir longissimus qui senos habebat digitos. Breuiter ergo notemus q̄ est multiplex Longitudo. videlicet

Virtuose pfectionis.
Viciose conditionis.
Dolorose afflictionis.
Gaudiose durationis.

Et sic dico q̄ ē Lōgitudo virtuosa:⁊ ista est longitudo ⁊ ptinuitas gratie ⁊ virtutis: qñ.s. homo est lōgus ⁊ cōtinuus ad pseverādū in bono. Arbores.n.

Alite pfectionis.
Culpe exteriozis.
Pene posteriozis.
Boni supiozis.

que sunt longiozes: sunt vt cōmuniter pulcriozes: qz. ſ. quanto bō in bono pseuerādo est longior: tāto apud deum est pulcrior ⁊ gratiosior. Et iō viri pfecti pseuerātes ⁊ longeni: figurant in illa aquila. de qua dr Ezech. xvij. Aquila grandis onusta plumis: longo membroꝝ ductu ad libanū venit. Quia. ſ. pfecti viri dicuntur aquile p cōtēplationis eminentiā. Dicunt onusti plumis. i. virtutibus p pfectionis abundantiā. Dicunt etiam habere longū membroꝝ ductū. i. longaz durationis perseuerātiam: ⁊ sic potuerūt venire ad libanū. i. ad padisi opulentiā ⁊ affluentiā. Et ideo nota q vir pfect⁹ debet habere Longas aures ad oīe qđ p̄cipit audiendū. Longas manus ad oīe qđ p̄cipit opandū. Longos pedes ad cūcta vtilia affectandū. Longā linguā ad cūcta necessaria ,pferēdū.

Habeam⁹ igit longas aures vt simus sic illa mōstra sirie: q̄ dicunt Panthios: que ita longas aures habent q totū corpus cooperiunt. Auriū em̄ longitudo: est audiendi ,pmptitudo: ⁊ in audiendo pseuerātia ⁊ fortitudo. Juxta illud Jacobi. j. Sit oīs homo velox ad audiēdū tardus aūt ad loquēdum. Item habeamus longas man⁹ id est. longā opationis pseuerantiā: vt simus sicut ille vir longissimus q̄ habebat senos digitos in manib⁹. De quo .j. Paral. xx. Item habeam⁹ longos pedes. i. pseuerantes affectiones vt simus sicut apes que pedes posteriozes habent p̄oꝝbus lōgiozes: qđ necesse est vt a terra possint citius eleuari. Pedes em̄ posteriozes signāt affectus spūales: qz pus qđ aniale deinde spūale. j. Cor. xv. Tales igit affectus debent longiozes ⁊ durabiliozes esse: vt a terra. i. a terrenoꝝ amoze nos possim⁹ pfecti⁹ eleuare. Quia etiā sicut Deut. xiiij. Et Leuit. xj. Oīe anial quadrupes erat immundū nisi pedes posteres longiozes essent q̄z anteriores. Item habeam⁹ longā linguā. i. longā in oꝛone ⁊ grārūactione pseuerantiā vt sim⁹ sicut ille aues que dicuntur pisci: que inter ceteras aues longissimā habēt linguā: vt simus veri adoratores ⁊ nō ficti ⁊ hypocrite q̄ comedūt domos viduarū simulantes longā oꝛonem Luce. xx. Est igit longitudo virtuosa que nihil aliud est q̄z longanimitas ,pseueratie in bono. De qua Gal. v. Fructus aūt spūssancti est gaudiū. pax. patiētia. longanimitas. Scdo dico q est longitudo viciosa. Et ista est longa pseuerātia in malo: et etiam spes longe vite. Sicut em̄ videmus q animalia longioza sunt deteriora ⁊ nature būane inimiciora. sicut patet de serpētibus crocodillis cameleonte ⁊ dracone ⁊ ceteris reptilibus que respectu sue latitudinis sunt longissima ⁊ ideo debilia ⁊ flexibilia et ex toto coꝛpoze terre berentia. Sic vere illi q̄ sunt longiozes ⁊ in malo pseuerātiozes vel in sua estimatione durabiliozes sunt sunt vt cōmuniter deteriozes: quia. ſ. tales q̄ longo tempoze sperāt viuere sunt flexibiliozes ad oīe malū: ⁊ ex toto coꝛpe. i. ex toto affectu terrā. i. bona terrena p auaricicā diligūt atq; tāgūt Zach. .v. Videoque inq̄t volumē volans cuius longitudo viginti cubitoꝝ. Jsti em̄ dicunt volumē a volubilitate cogitationis dicunt volantes a vanitate elationis: dicunt longi ab estimatione future duratiōis. Tertio dico q est longitudo eterne damnatōnis. Vñ de damnatis potest intelligi illud Josue. v. Mortui sunt in deserto p longissimos vie circuitus. Quarto dico q est longitudo gloziosa. Et ista est lōgitudo vite eterne. De qua in p̄s. Longitudine dierū replebo eū: ⁊ ostēdam illi salutare meū. Jstā aūt lōgitudinē ,procurat parentū bonoratio Exod. xx. Honoza patrē tuum et matrem tuā vt sis lōgeuus super terram. Diuina imitatio Eccl. xxiij. Gloria magna sequi dominū: longitudo em̄ dierum assumet ab eo. Mandati executio Prouerbioꝝ. iij. Precepta mea coꝛ tuū custodiat. longitudinē enim dieruz ⁊ annos vite: ⁊ pacē apponēt tibi. Bene ergo desiderabat apl's Eph. iij. Oꝛ nos possim⁹ comp̄hēdere cum oīnibus sanctis que sit lōgitudo. latitudo. sublimitas ⁊ pfundum. Si vero vis de longitudine aliter dicere. dic q longitudo moralis nihil aliud est q̄z quedam spiritalis extensio Ad

Potenter pseuerandū.
Prudenter deliberandū.
Ardenter cōfederādū.
Clemēter exuberandū.

Dico ḡ q inuenit longitudo pseuerativa: qz. ſ. sicut inē materias ligneas vel lapideas q̄ bus edificia pstruunt illa deLiberēter obtemperādū.
Feruēter desiderandū.
Equaliter p̄pōderandū.
Feliciter recuperandū.

cit melioꝛ q̄ lōgioꝛi tpe durat sic ⁊ in moꝛib⁹ ille melioꝛ dicitur q̄ longioꝛi tpe in virtutib⁹ solicitoꝛ ⁊ fixioꝛ pseuerat Esa. xlviij. Longos fac funiculos tuos ⁊ clauos tuos consolida. Vñ de pfectione viri iusti p̄t dici illud Job. xj. Excelsi oꝛ celis est ⁊ qđ facies? ,pfundioꝛ abysso ⁊ vnde cognosces longioꝛ terra mēsura eius et latioꝛ mari. q. d. q vir iustus longus est a parte supioꝛi: quia attingit vsq; ad celū p ptē platiōem. A parte inferioꝛi: quia attingit vsq; ad abyssum p timoꝛē ⁊ psideratiōnē. A parte exterioꝛi. qz longioꝛ ē terra p fructuosam opationē. A parte interioꝛ: qz latioꝛ ē mari p animi amaritudinē ⁊ cōtritionem: vt ⁊ sic iuxta aplm Eph. iij. Homo appbēdat in seipo q̄ sit latitudo. lōgitudo sublimitas ⁊ ,pfundū. Hec est igit lōgitudo pseueratiua. sed de ista pleni⁹ dixi supra. Item inuenit lōgitudo deliberatiua. Et ista est lōgitudo prudētie: qua. ſ. q̄s nō statim ,prumpit ad sua negocia faciēda: nec ad iudicia aut p̄silia danda: imo lōgus tardus ⁊ deliberatiu⁹ vult oīa ⁊ cum moderamine cōplere. Fruct⁹ em̄ ⁊ arboꝛes q̄ breui tpe et quasi subito fiunt faciliter coꝛrūpunt ⁊ vt cōiter parū durant: sicut patet in cucumerib⁹ ⁊ cucurbitis. q̄ valde breui tpe suū recipiūt cōplementū. Illa ꝛo q̄ tarde crescūt lōgo tpe viuere comp̄obant. Sic vere inter actus humanos illi magis sunt cōmēdabiles q̄ longa deliberatiōe fiūt q̄z illi q̄ breui ⁊ subita p̄cipitatione crescūt. Coꝛ em̄ de sui natura membrū est oblongū nō rotundū. Ad denotandū q coꝛ. id est. cogitatio ⁊ rōcinatio nostra debet esse deliberās atq; lōga. nō preceps volubilis ⁊ rotūda. Vñ de archa noe dicit Gen. vj. q trecentoꝝ cubitoꝝ fuit longitudo arche. Archa em̄ p quā saluat genus humanū est vir sapiēs: q̄ trecētos cubitos lōgitudinis habere dicit: ,p eoꝛ qz trecētis. i. multi modis p̄sideratōnib⁹ facta sua ,pueuire tenet. di. Deutro. .ij. Circuiuim⁹ montē seyr longo tpe. Jsta est ḡ longitudo deliberatiua. Item inuenit longitudo ,pfederativa. ſ. lōgitudo ⁊ durabilitas boni amoꝛis ⁊ charitatis. Ille em̄ q̄ longa habz brachia: multa plura p̄t amplexari q̄z ille qui curta. Sic vere dico q ille q̄ habet lōga brachia charitatis multos ⁊ multa vno amplexu cōp̄ehēdit ⁊ suos charitatiuos amplexus ad longinq̄s ⁊ nō solū ad ,pinq̄s extēdit. Infra em̄ istos lōgos artus iustus ptinet oēs. Vñ de altari vbi ignis semp p̄cipit ardere dr Leuit. vj. ⁊ Exod. xxvij. q quinq; cubitos debet habere in longitudine. Quinq; em̄ cubiti possunt significare q̄nq; distinctōnes p̄sonaꝝ ad q̄s se debet charitas extēdere. ſ. amicos ⁊ inimicos: diuites et egenos familiares ⁊ pegrinos. bonos ⁊ malos. supioꝛes ⁊ subditos: vt etiā sic iustus figuret in illa noua irlm. ſ. Apocal. xxj. de qua dicit. q lōgitudo ciuitatis tanta erat quāta ⁊ latitudo. Item inuenit longitudo exuberativa. Et ista est illa q̄ nos pseueram⁹ bonos fruct⁹ ⁊ bona op̄a ,pducēdo. ⁊ ad oēs p beneficia ,pcedendo: ⁊ egenos per elemosynas: ⁊ ignaros p documēta irrigādo. Et sic tales figurant in mensa ,ppositionis q̄ longitudinē duoꝝ cubitoꝝ p̄hibetur habere: qz. ſ. alios nutrēdo vel docendo mense spūales. i. viri misericordes ⁊ pij debēt longo tpe pseuerare Exod. .xxv. Facies mensam babētē duos cubitos longitudinis. Omitto alia membra: qz breuiter bō debet esse lōgus ⁊ diuturnus: diu sperādo: ⁊ dei misericordiam expectando ⁊ bona eterna desiderādoꝛ affectādo: vt sic de ipso dici possit illud p̄s. Vitam petijt a te ⁊ tribuisti ei dñe longitudinē dierū in seculum ⁊ in seculū seculi ꝛc.

Loqui. Locucio. Nota q loqui accip̄it in bono ⁊ in malo. Est em̄ locutio bona ⁊ vtuosa mala ⁊ viciosa. Fuit em̄ locutō inuenta ad exp̄mendū p̄ceptus mentis. Quia em̄ mens q̄ spūalis existit nō p̄t alij ,pprie declarari. Hinc est q natura locutionē instituit vt p illā cogitatio nra possit alijs apparere. De locutiōe ḡ bona possum⁹ breuiter notare q est locutio diuina ⁊ humana. Et p̄mo q̄dē de locutiōe būana dicamus q sicut animalia diuersimode vociferant. sic q̄z

Q̄nq; alte.
Q̄nq; basse.
Q̄nq; aspere.
Q̄nq; clare.

Q̄nq; alte p p̄dicationē ⁊ eruditionē. Q̄nq; basse p oꝛonē ⁊ cōp̄unctionē. Q̄nq; aspe p correctionē et monitionē. Q̄nq; clare p peccatoꝝ p̄fessionē. Q̄nq; lete p laudes ⁊

Quinq; lete. Quinq; graue. Sic vere chas rissimi nos de bem⁹ diuersi mode loq; do ꝛ ꝓmo. scz gratiarū actiōez. Quinq; gne seu meste p cō passionē ꝛ spūalem desolationē. Omnibus istis modis debēt variari verba nostra: ꝗa sicut dicitur Actuum. ij. Loquebant apostoli varijs liguis magnalia dei. Quia breuiter omnis nostra locutio debet esse. Vel ad cōmodū nostri. vel ad laudē dei. vl' ad vtilitatē ꝓximi ordinata. Quī de appollo dī Act. xviij. Feruens spū loq̄bat ꝛ docebat diligenter ea q̄ sunt Jesu. Ubi aduerte q nos debem⁹ q̄nq; genera verboꝝ diuersimode habere. i. q̄nq; bonis ꝛ virtuosis generib⁹ locutionū disponere verba nostra. Loq̄ ergo debemus. Attētius p oꝛionē: q̄ debem⁹ esse feruentes spiritu. Patētius p ꝓfessionē: ꝗa simpliciter dī loquebat. Utilius p instructionē: q̄ dī. Docebat. Modestius p discretionē: q̄ dicit. Diligēter. i. deliberate. Celestius p deuotionē: q̄ dicit. Ea que sunt Jesu. In bis em̄ q̄nq; modis cōtinet quicq̄d bō bene ꝛ vtiliter potest loq̄. Ista em̄ sunt q̄nq; dentes quos in ore tm̄ habz beatus: quia. s. sm̄ Plini. beatus q̄nq; habet ventres: ꝛ quinq; etiā tm̄ habet dentes. Ista etiā sunt illa q̄nq; vba que dicit velle loq̄ apls. j. Coꝛ. xiij. Volo in̄ q̄t sensu meo q̄nq; verba in ecclesia loqui. Primo g̃ dico q loq̄ debemus attēntius p oꝛionem. Et hoc oñdit cuz dicit. Feruēs spū. Inter oēs em̄ locutiones nr̄as oꝛo debet fieri cū feruoꝛe spūs. q̄nimo etiā sine vocis emissione Anna loquebatur in cōrde suo tm̄q; labia ipsius mouebant̄ voꝛ penitus nō audiebat̄. j. Reg. j. Sicut em̄ feruoꝛ ꝛ ardoꝛ in vētre nubis causat tonitruū magnū ꝛ altum ex quo sequit̄ abūdantia pluuiarū. Sic vere q̄n̄ in ventre nubis. i. in corde bois est feruoꝛ deuotionis ꝛ dilectionis: tunc solet altius tonitruū. i. altioꝛ apud deum oꝛo resonare. ꝛ pluuiarū. i. beneficioꝝ copia redūdātioꝛ abūdare. Feruēs g̃ spū. vñ Ro. xij. Spū feruētes dño seruientes. Et. ij. Pet. j. Spūsc̄ō inspirati locuti sunt dei boies. De isto igit̄ genere locutōis feruētis oꝛonis possum⁹ notare q babēda ē triplici rōne. vicz

Cum doloꝛe ꝛ penitētia.
Cum bonoꝛe ꝛ reuerētia.
Cum amoꝛe ꝛ amicicia.

Debem⁹ em̄ loq̄ deo cū penitētia ꝛ cōpūctione dicētes Job. x. Loquar in amaritudine aīe mee: dicā deo noli me ꝓdemnare. Itē loquamur deo cū reuerētia ꝛ subiectione. vñ Prouer. xviij. Cū obsecrationib⁹ loquit̄ pauꝑ. Itē loq̄mur deo cū amicicia ꝛ dilectiōe. vt ipse dicat illud Cant. ij. Ecce dilect⁹ me loq̄t̄ m̄i ꝛ ego illi. Et sic nos erim⁹ feruētes spū: q. s. i nob erit feruoꝛ

Doloris.
Honoris.
Amoris.

Nō tm̄ est cōtra multos q̄ in oꝛione nō sunt feruētes g̃ tepētes: q̄ ore dño loquunt̄. corde aūt alibi meditant̄. j. Coꝛ. xiij. Critis. n. quasi in aera loquentes ꝑ. In corde: ꝛ corde locuti sunt. Non sic: q̄ nos debem⁹ loq̄ attētius p oꝛionem: feruentes in̄t spū. Secō dico q nos debem⁹ loq̄ patētius p confessionē. Et hoc dat intellīgi q̄n̄ dicit loquebat̄ simplr̄ sine alīq̄ cōditione vel adiectiōe: q. s. in ꝓfessione debet esse locutio nuda. simplex ꝛ apta. nō ꝓditōnata: nec alīq̄b⁹ additioni⁹ inuoluta. Ita q ꝓfitēti possit dici illō Job. xvj. Ecce nūc palā loq̄r̄ ꝛ puerbiū nullū dic̄. Talis. n. locutio solet

Demonia fugare.
Uicia dissipare.
Dominū placare.

Dico demonia fugare: q̄ sicut ꝑm Plinium lupus timet q̄n̄ duo lapides inuicē colliduntur. Sic vere dyabolus solet timere ꝛ fugere: q̄n̄ videt duos lapides. i. duas psonas. s. peccatoꝛē ꝛ ꝓfessoꝛē inuicem fabulari Osee. xiij. Loquēte effraym boꝛoꝛ inuasit isr̄l. Effraym em̄. i. petōre in ꝓfessione loq̄nte. solet isr̄l. i. dyabolus q̄ rōne subtilis intelligētie dī isr̄l. i. deū vidēs (q. s. ipse oīe sublime videt) boꝛrere. fugere ꝛ timere. Itē ista locutio solet vicia dissipare: quia sicut sputū bois ieiuni occidit serpentē: sic p locutionē ꝓfessionis q̄ ab oꝛe nr̄o ꝓcedit. serpētē. i. petm̄ q̄d in corde nr̄o serpit occidim⁹ destruim⁹ ꝛ necam⁹ Ezec. xviij Loquit̄ sum ad pp̄lm mane ꝛ mortua est voꝛ mea vespe Uoꝛ em̄ nr̄a est culpa. q̄ vespe. i. in occulto morit̄. q̄n̄ mane. i. clare ꝛ lucide bō p ꝓfessionē loquit̄. Itē ista locutio deū solet placare Prouer. xvj. Uolūtas regis labia iusta. q̄ recta loquit̄ dirigēt. Et nota q talis locutio debz esse. s.

Uera sine falsitate.
Cita sine tarditate.
Nuda sine obscuritate.

Quia vere locutio cōfessionis debet carere falsitate Eph. iij. Loquimini veritatē vnusq̄sq; cum ꝓximo suo. i. cū sacerdote

Discreta sine fatuitate.
Recta sine varietate.

Itē debet carere tarditate Esaie. xxxij. Lingua balboꝝ velociter loquet̄. Itē debet carere obscuritate vt dicat q̄libet illud Job. xvij. Ego palam locutus sum mundo. Quis de multis possit bodie dici illud Marci. iiij. Sine parabolis nihil loquebat̄. Itē debet carere fatuitate: quia. s. bō debet ibi loquī prudēter ꝛ matureccs. v. Ne temere q̄d loquaris. Et etiam multū debet cauere. i. ꝓuidere ꝛ cautus esse q babeat discretū ꝛ ꝓuidum ꝓfessorē. Juxta illud Prouer. xxiij. In labijs⁹ insipientiuz ne loquaris. Itē debet carere varietate ꝛ duplicitate. vt de ea possit dici illud Marci. vij. Solutuz est vinculū lingue eius ꝛ loquebat̄ recte. Quis de multis possit dici bodie illud Mecmie. xiij. Filij eoꝝ ꝓ media pte loquebant̄ azotice ꝛ nesciebant loq̄ iudaice. Juda interpt̄at̄ ꝓfessio. Quia vere multi sunt q̄ nesciūt loq̄ iudaice. i. q̄ nesciunt loq̄ vel dicere illa q̄ ad ꝓfessionē dicunt̄ ptinere. Non sic g̃ charissimi g̃ loq̄mur patētius p ꝓfessionem. Tertio dico q loquendū est vtilius p instructionē q̄ oñdit̄ cū dicit̄. Docebat. Inter oīa em̄ q̄ exeūt ab oꝛe nostro illud q̄ ꝓmo est magis vtile est instructio ꝛ doctrina: q̄ ista docet ꝛ dat dulcem monitionē: acrē correctionē. Benignā ꝓsolationē Austerā cōminationē. Et de hoc dicit Tyt̄. ij. Loquere q̄ decet sanā doctrinā. Locutio em̄ doctoris vel ꝓdicatoꝛis debet esse sicut locutio tonitrui seu tube: q̄ nunc alte: nūc basse: nūc collateraliter: nūc videt amfractuose loq̄. Quia scz ꝓdicatoꝛ dz loq̄ alte de padiso: basse de inferno. lateraliter de mūdo amfractuose: iā. s. terribiliter corrigēdo. iam delectabiliter ꝓsolādo Apoc. iiij. Voꝝ ꝑma quā audiui tanq̄ tube loquētis mecū. Ut sic possint dicere auditoꝛes illud Luce. xxiij. Nōne coꝛ nr̄m ardēs erat in nobis cū loquerē ꝛ aperiret nobis scripturas. Aduerte tm̄ q multi sunt bodie doctoꝛes ꝛ ꝓdicatoꝛes silēs auiculis: q̄ q̄n̄ sunt in nemoꝛibus sicut aues loquent̄: q̄n̄ vo capiūtur ꝛ inter boies in caueis ponunt̄: tunc ꝓtia loquela dimittūt: ꝛ sicut bomies verba fingūt. Sic vere multi sunt religiosi q̄ in suis siluis ꝛ nemoꝛib⁹. i. in suis claustris ꝛ cōuentib⁹: cū alijs auibus. i. cū alijs viris spūalibus existentes. Loquunt̄ ꝓprie sicut aues. s. spūaliter ꝛ deuote. Mira em̄ loquunt̄ in suis sermonibus ꝛ ꝓdicationibus ꝑ mundū ꝛ mūdanos. ita q de eis pōt dici illud Job. vij. Nunq̄ sic locut⁹ est bō. Sed vere si accidat q de silua. i. de claustro assumant̄: ꝛ q̄ in cauea alicui⁹. i. in hospitio alicui⁹ plati vel ꝓncipis ꝓstituant̄: statim incipiūt loq̄ vt boies: q. s. illis quos oīi die audiūt. s. adulatoꝛib⁹ ꝛ detractoꝛib⁹ conformāt faciliter verba sua Marc. xvj. Linguis loquunt̄ nouis. Non sic g̃ g̃ loq̄mur vtilius p instructionē. Docebat in̄t exēplo Tbo. j. qui timere deuz docuit ꝛ abstinere ab oīi pcō. Quarto dico q nos debem⁹ loq̄ modestius p discretionē. Diligēter inquit. Quia. s. cū diligenti studio ꝛ deliberatiōe debem⁹ loqui: vt. s. sciam⁹. quid. q̄n̄. quō. cui. q̄re. cōtra quo nos loquimur. vt sic nos possim⁹ dicere illō. j. Coꝛ. ij. Sapientiā loq̄mur inter ꝓfectos. Et Eccs. v. Ne temere q̄d loq̄ris: neq̄ sis velox ad ꝓferendū sermonē. Diligēter in̄q̄t. ij. Paral. xix. Cum diligētia cuncta facito. Quinto dico q nos debem⁹ loq̄ diuinius seu celestius p deuotionez ea in̄q̄t q̄ sunt Jesu: q. s. nos debem⁹ loq̄ ea q̄ ptinēt ad deū vba. s. sancta honesta pudica: ꝛ ea q̄ ad dei laudē ꝛ grarū actionē ordinant̄. sicut de aplis dicit Act. ij. q loq̄bant̄ varijs linguis magnalia dei. Et ꝑma Thessal. ij. Ita loq̄mur nō q̄si boibus placētes g̃ deo q̄ ꝓbat corda nr̄a. Ea g̃ q̄ sunt Jesu loq̄mur vt sic reddam⁹ Ea q̄ sunt cesaris cesari ꝛ q̄ sunt dei deo. Et sic g̃ ptz q q̄nq; modis possum⁹ bene loq̄. Sz ꝓcerto multi sunt bodie ꝑtie ꝓditionis qui in malis locutionib⁹ ꝛ nō in bonis occupant̄. Uñ sicut videm⁹ q folia arboꝝ variantur: quia quedā sunt plana: quedaz aspera: quedā fetentia. quedā alioꝝsum tendentia: ꝛ sic de alijs Sic vere verba maloꝝ q̄ bonoꝝ sunt quādoq;

Per adulationē plana.
Per detractionē aspera.
Per blasphemiā horrida.
Per duplicitē diuisa.
Per iactantiam elata.

Sicut em̄ dicit Job. iij. Qui de terra ē de terra loq̄tur. Et ideo quia mali de mūdo sunt ideo de mūdo loquunt̄. Uñ nota q mali male loquūt̄ p

Blandimentū adulationis.

Dico g̃ q mali solēt loq̄

Rodimentū diffamatōnis.
Jactamentū ostentationis.
Juramentū diffamationis.

adulatozie. Uñ Hiere.ix
Sagitta vulnerās est lin
gua eoz: dolū locuta est.
Jn oze suo pacē cum amico suo loq̃tur: z occulte ponit ei
insidias. Et Prouer.xxix.dī. q̄ bō qui blandis fictisq̄ ser
monibus loquit amico suo.retbe expandit pedibus eius.
Jtē loquit diffamatozie. Uñ in ps. Sedens aduersus fra
trem tuuz loquebāris: z aduersus filios matris tue pone
bas scandalū. Jtem loquunt ostentatozie. Uñ de illo coz
nu modico orto inter alia cornua p̄ qđ intelligit antixp̄us
dī Dañ.vij. Oz habebat os loquēs grandia. Grandia eñ
loquunt se iactando: alijs cōminādo. opa sua magnifican
do. mendacia sustinēdo ꝛc. Hiere.ix. Docuerūt linguā suā
loqui mendaciū. vt iniq̄ agerēt laborauerūt. dispdat ergo
dñs labia dolosa z liguā magniloquā. Jtez blasphemato
rie loquunt Dañ.xj. Aduersus deū deoꝝ loquet magni
fica. Omnes eñ isti q̄ solent bīe malas locutiones: vel q̄ ma
le in oze formāt verba ,puenit ,ipter supfluitatē humoris.
neruos q̄ vadūt ad linguā vel nimis extendētis vel nimis
retrabētis. Et inde est q̄ quidā loquunt nimis cito: quidā
nimis tarde. quidā nimis rauce. quidā nimis aspere. q̄daz
nimis alte. quidā nimis basse. Sic vere loquēdo spūaliter
humor in corde interius abundās. i. mala affectio vel intē
tiō est causa ꝛre moraliter ꝓtingit hoiem exteri⁹ male lo
qui. Sicut eñ dī Matb.xij. Ex abundātia cordis os loq̃
tur. Et inde est q̄ ꝑm q̄ interiora sunt male dispposita: ꝑm
hoc mali q̄nq̄ loquunt nimis cito p̄ stultiloquiū Job.xvj
Quecunq̄ audierit loquet. Uñq̄ nimis tarde: sicut illi q̄
verecundant vicia ꝓfiteri Hiere.j. Nescio loqui: q̄a puer
ego sum: Uñq̄ nimis aspere: z isti sunt qui nesciunt alicui
vnū amicabile verbū dicere: sicut sunt inuidi de quib⁹ dici
tur Gen.xxxvij. Nō poterāt ei quicq̄ pacifice loqui. Uñ
q̄ loquunt nimis alte sicut illi qui nō cessant iactare z di
latare facta sua: z illi qui nesciūt loqui nisi de pompis z bo
noribus sui⁹ mūdi Esaie.xxviij. Jn loquela labij z lingua
alta loquet ad populū. Jtē aliqui loquunt nimis basse: et
isti sunt illi qui nō p̄nt aliq̄d loqui vel dicere nisi de reb⁹ in
feriorib⁹ z terrenis: sicut sē auari: q⁹ sicut dī Job.iij. Qui
de terra est de terra loquitur. Et.j. Job.iiij. Ipsi de mūdo
sunt: ideo de mūdo loquunt. Uñ de talib⁹ dicit Esa.xxix.
Humiliaberis z de terra loqueris: z de humo audietur elo
quiū tuū z erit quasi pbitonis de terra vox tua: z de humo
eloquiū tuū musitabit. Et sic igit ptz quō mali diuersimo
de male loquunt. Jsta est igit locutio humana tanq̄ ma
la. Sed adhuc dico q̄ est q̄dam locutio diuina. Et ista
est illa q̄ deus loquit: z q̄ nobis notificat voluntatē suam
Et nota q̄ deus solet quadrupliciter nobis loqui. videlicz

Occulte p̄ inspirationē.
Aperte p̄ tribulationē.
Literaliter p̄ legislationē.
Personaliter p̄ p̄dicationē.

Jsta eñ sunt quatuoꝛ genera verboꝝ quibus nobis de
us solet vota sua notificare.
videlicz Per nutum inducē
do. Per virgam ostendēdo. Per literā scribēdo. Per ver
bū predicādo. Loquit g̃ nob⁹ de⁹ p̄ nutū occulte inspiratio
nis Dsec.ij. Ducā eā in solitudinē z loq̃r ad coz eius. Sic
eñ dicit Heb.j. Multipharie multisq̄ modis olim deus
loquēs patrib⁹ in ꝓphetis. nouissime vo nobis locutus est
in filio suo. Jtē loquit cū virga aspere tribulatiōis Esaie.
.xlij. Tacui: semp silui: patiēs fui. tanq̄ ꝑturiēs loq̃r: dissi
pabo z absorbebo simul. Jtē loquit deus p̄ lram scriptu
re z lectionis ps. Dei⁹ deoꝝ dñs locut⁹ est z vocauit terrā.
Et Luc.j. Sicut locutus est p̄ os sctōꝝ. Jn lra autē sacre
scripture de⁹ tot nob loquit vba q̄t ibi bona sunt documēta
Jtē loquit de⁹ p̄ vbū sue psonalis p̄dicatōis. Et sic locut⁹
est nobis xp̄s psonaliter incarnat⁹ dicēs Mume.xij. Ore ad
os loquor ei. Quia sicut dicit Exo.xxxiij. Domin⁹ loque
batur Moysi facie ad faciē: sicut solet homo loqui cum p̄
rimo suo. Hec igitur de locutione tam diuina q̄ humana
sufficiāt gratia brevitatis. Uide.S.d Lingua. Et de Dicere.

Lozica. Cuz lozica sit vestis seu armatura ferrea.
anulis ꝓathenatis facta: z ad defensiōez
hois ordinata. Uidet moraliter loq̃ndo q̄ cū ois vtus ordi
nata sit ad aie tutamētū ꝺ pugnas z impet⁹ vicioꝝ. q̄ vna
quecq̄ vtus p̄t lozice noie designari. Mā sic armat⁹ lozica ē
audacioꝛ ad inuadēdū. Sic vere illi q̄ armati sunt lo
ricis vtutū: z potissime lozica
fidei z iusticie. Jste.n. sunt due
vtutes q̄ lozicas potissime comparant. Quia reuera illi q̄
feruoꝛe fidei z zelo iusticie sunt armati. nō timēt hoiem. q̄n
q̄n necesse ē malos inuadāt z puniāt: z q̄n aduersarijs et
iniq̄s obuiāt fortit z repugnāt. Uñ de Iusto iudice ꝓcipe
z plato dī Esa.lix. Justicia ei⁹ ꝓfirmabit eū. indutus ē iu
stica vt lozica. z galea salutis in capite ei⁹. indutis vestimē
tis vltionis: z optus est q̄si pallio zeli ad vindictā z retri
butionē hostib⁹ suis ꝛc. De hoie etiā imbuto fide dī ꝓma
Thessal.v. Mos in⁹t q̄ diei sum⁹: sim⁹ sobrij: sim⁹ induti
lozicā fidei z charitatis z galeā spem salutis. Et bene dī tā
fides q̄ iusticia dicitur lozica: q⁹ reuera iste multis anulis
.i. multis alijs vtutib⁹ sunt ꝓcatenate: z multi⁹ aminiculis
cōpilate. Fides eñ cōponit ex multis articulis. Justicia
vo ex multis ꝓstat ꝓsiderationibus ,pbationibus z aminiculis. Talibus ergo lozicis debent fideles z maxime prin
cipes esse armati z ꝓtra infidelitatē z iniusticiā cōmuniti.
Juxta illud Hiere.xlvj. Preparate scutū z clipeū z ,pcedite ad bellū: state in galeis: polite lanceas: induite vos lozicis. Et nota si vis q̄ in scriptura repit seu repiunt Lozice

Ignee.
Ferree.
Auree.
Aeree.

Lozicas igneas babēt viri charitatiui: q⁹. s. fer
uēt spū z charitate z zelo fidei z iusticie Apoc.
.ix. Sedebāt sup equos: habebāt lozicas igneas z iacinctinas. Lozicas ferreas babēt viri vin
dicatiui seu criminū punitiui z executiui: quia. s. more ferri duri sunt: z crimiosos vulnerāt atz scindūt Apo.ix. Ha
bebāt lozicas sic lozicas ferreas. Lozicas aureas bnt viri eruditiui: q⁹. s. p̄ iusticiā vt aurū fulgēt: z alios illūināt. inē alios q̄ resplendēt. vñ.j. Mach.vj. de nobili ciuitate elimaida dī q̄ illic erāt vel ania aurea z lozice z scuta: q̄ reliq̄rat alexāder. Lozicas vo aereas seu ethereas bnt ꝓplatiui. q⁹. s. sursuz i ethere cū deo puersant mētalit. z q̄ lozicē celestib⁹. i. vtutib⁹ se armāt z muniūt spūalit. ij. Mach.v. Cōtigit in q̄t videri p aera eq̄tes discurrētes aureas stolas habētes. Sequit. Et aureoꝛ armoꝛ splēdoꝛē oisq̄ genes lo
ricaꝝ ꝛc. Igitur k̄m talib⁹ lozicis nos induam⁹ z lozicas saul z golie dimittam⁹. Lozica. n. golie erat ordinata ad filios isr̄l inuadēdū. Lozica vo saul nō fuit sufficiēs ad eos de fendendū. Pria. n. lozica fuit supbie z crudelitatis. q̄b⁹. s. sp impugnant hoies innocētes. Scda vo lozica fuit auaricie et cupiditatis seu tpalis sube atz facultat: q̄b⁹. s. armati nō bñt le iuuāt ꝺ eos pugnātes. sicut. s. apparuit de dauid. j. Reg. xvij. Qui armatus lozica saul nō potuit sic incedere: nec vincere goliā q̄ saul lozicā z arma dimisit. Quia reuera q̄ lozica bonoꝝ terrenoꝝ armant: nunq̄ ꝺ goliā bñ pugnāt: imo si ipa nō dimiserint ab ipso facilit supant. Lozicas q̄ vtutū induam⁹ z lozicas terrenoꝝ z criminū dimittam⁹. Juxta illud Eph.vj. State succincti lumbos vros in veritate z induti lozicā iusticie. Et si vis cōpara pctōres illis q̄ eq̄tabāt locustas Apo.ix. Qui habebāt lozicas igneas sulpbureas z iacinctinas. i. pctīs auaricie q⁹ est igneū. luxurie q⁹ est sulpbureū. supbie q⁹ ē iacinctinū seu aereū Talibus eñ lozicis peccatoꝛes armant vt ꝺ bostes ferocius p̄lient. j. Mach.vj. Uidit eleazar vnā de bestijs lozicatā. Sic igit ptz quō lozica sumit in scriptura ꝛc.

Lozum. Nota q̄ loz nibil aliud ē q̄ illa freni coz
rigia q̄ manu tenet z p̄ quā equus ducit
z regit z arcetur. et ne vbi vult incedat: sed vbi insessoꝛ vo
luerit retinetur. Et sic dico q̄ lozum significat

Rigoꝛem coꝛrectionis.
Rigoꝛem irrisditionis.
Decoꝛē moderantie seu

rationis. Istis eñ frenatur
bō ne currat in vicia. bis retinet⁹ subditus ne defluat ad inania: bis inuit⁹ etiā cobibet q̄s ne sua cōpleat fatua placita. z bis ꝓstringit z arcet. vt dei z ꝓlati faciat opa vel mā
data Eccl.xxxiij. Jugum z lozum curuāt colluz durum: z
seruū inclinant opationes assidue. Uide de Freno. Jugo
z vinculo ꝛc.

Loth. Nota q̄ loth q̄ interpretat declinans seu va
cans seu vinctus aut conclusus. Et q̄ fuit ne
pos abrahe z inter sodomitas pessimus: fuit bonus. z tandem ab angelis quos bospitio recepat credens esse hoies a periculo eductus z in monte saluatus. potest significare quoslibet viros iustos: z maxime bonos z simplices laicos

dospitales: q̃ vedinãt a vicijs ⁊ sceleribꝫ vacãt bonis actibus ⁊ operibus: vincunt amoris vinculis ⁊ federibꝫ: ⁊ cõdudunt diuinis mãdatis atq; legibus. et boni sunt etiã si sint cũ iudeis ⁊ infidelibus. Et ideo isti ab angelis q̃s hospicio p deuotionẽ recipiũt: liberant a tormẽtis ⁊ vberibꝫ. et a malignoꝝ incẽdijs ⁊ aneribus et ad paradisi montẽ saluand. ⁊ in eternis p̃mijs et bonoꝝbus collocant Gen. xix. Ascẽdit loth de segor ⁊ mãsit in mõte ⁊c. Et si vis in malo significato dic q̃ loth est pctor. q̃ abrahã. i. deũ ⁊ eius societatẽ deserit ⁊ abnegat inter sodomitas. i. inter peccatores manet ⁊ habitat. a dei mãdatis fugit ⁊ declinat. malis operibus intẽdit ⁊ vacat. malis morib⁹ ⁊ cõsuetudinib⁹ vincitur ⁊ in ipis se alligat. ⁊ finaliter ꝓcludit in inferno. vbi perpetuo gemit ⁊ suspirat. ⁊ vxorẽ suã. s. aiam pdit dñi voluntati diuine nõ obtemperat Luc. xvij. Qr in diebꝫ loth edebãt ⁊ bibebãt et emebãt ⁊ vendebãt: plantabãt ⁊ edificabant. ⁊ pluit deus ignẽ ⁊ sulphur de celo ⁊ omnes perdidit ⁊c. Omitto. Vide bystoriã Gen. xix. et applica.

Lucere. Lucerna. Nota q̃ lucerna nichil aliud est ꝓprie loquẽdo q̃ artificialis q̃dã vel materialis lãpas luminariũ. vel cãdela ad illuminandũ domũ in solis ⁊ lucis absentia Cũ lux est sicut genus. lucerna vo sicut spẽs. Et põt significare in scriptura in bono et in malo. Jn bono em̃ signat

Claritatẽ bonoꝝ exemplor. Jsta em̃ principaliter si
Bonitatẽ virorꝝ perfectorꝝ. gnificant ꝑ lucernam.
Sanctitatẽ diuinoꝝ mãdatorꝝ. videlicet Fulgor exemplorum. Splẽdor mãdatorꝝ. Vigor pfectorꝝ. Fulgor dico bonoꝝ exẽploꝝ. i. bonoꝝ operũ ⁊ mandatorꝝ. ij. Mach. j. Accẽdimus lucernas et ꝓposuim⁹ panes. Quot em̃ alijs bona exẽpla damus. ⁊ q̃t eis bona opa oñdim⁹. tot lucernis spũalibus ipos illuminam⁹. Jdeo dr Luc. xij. Sint lũbi vũ pcincti ⁊ lucerne ardẽtes in manib⁹ vris. Sup q̃ dicit Grego. in omel. Lucernas q̃ppe ardẽtes in manib⁹ tenemus cũ p bona opa ꝓximis lucis exẽpla mõstram⁹. Et sic poterimus figurari in illo cãdelabro tabernaculi qd̃ septẽ lãpades seu lucernas habebat q̃s oliuarũ oleũ q̃tidie nutriebat. vt scribit Exodi. xxvij. ⁊ xxxvij. ⁊ Leuiti. xxiiij. Quia vere septẽ lucerne. i. septẽ spũs sancti dona debent in nobis lucere q̃ in nobis debẽt oleũ pietatis ⁊ gre enutrire. Sr de hoc vide bñ supra de Candelabro. §. ij. Cũ Exod. xxv. dr. Facies lucernas septẽ ⁊ pones eas sup cãdelabrũ

Jtẽ p lucernã intelligit splẽdor diuine scripture ⁊ mandatorꝝ. Sicut em̃ p lucernã apparẽt ⁊ notificant latebre ⁊ occulta. ita q̃ de nocte necesse sũt lucerne vt bõ videat q̃d faciat vel q̃ vadat. Sic vere ꝭm̃i p lucernã diuine legis ostẽdunt ⁊ notificant occulta ⁊ secreta diuine voluntatis. ita q̃ꝑ istã instruimur ⁊ docemur q̃ ire vel quid agere teneamur pr̃s. Lucerna pedib⁹ meis vbũ tuũ. ⁊ lumẽ semitis meis. Quia sicut dr Prouer. vj. Mãdatũ lucerna est: ⁊ lex ⁊ lux ⁊ via vite increpatio discipline. Vide auctẽ istã expositã ⁊ diuisam supra de lege. Hoc solũ nota q̃ sicut ille q̃ bz lucernã si ponit eã retro se p eam non illuminat. Sic vere multi sunt hodie q̃ habẽt ⁊ tenẽt lucernam legis dei ⁊ scripture. verũ qr ipam nõ habẽt p̃ oculis. sed ipam potius retroponũt. hinc est q̃ p eã nõ illuminant et ad bona opera nõ dirigunt. Sicut de multis malis theologis apparet. q̃ habẽt sciam nõ opa Math. vj. Lucerna corpis tui est oculus tuus. i. intellectus. Et sequit. Si oculus tuus nequaz fuerit: totũ corpus tuum tenebrosum erit. Lucerna ergo significat splẽdorẽ scripture ⁊ mãdatorꝝ. Jtem lucerna signat decorẽ iustorꝝ ⁊ pfectorꝝ. Jn domo dei ecclie nulla pulcrior lucerna q̃ vir iustus. Cũ de btõ Johãne dr Joh. v. Jlle erat lucerna ardens et lucens. Vbi ostenditur q̃ qui vult esse lucerna aliorum. debet esse loquendo moraliter. Firmitatis vigore fundatus. Jlle inquit erat. Veritatis splendore ditatus. Lucerna inquit. Charitatis feruore crematus. Ardens inquit. Honestatis fulgore votatus. Lucens inquit. Homo enim perfectus debet diu manere per firmitatem. Semp splendere per honestatẽ. Semper ardere p charitatẽ. Semp lucere p veritatẽ. Dico pmo q̃ vir pfectus debet esse fundatus firmitatis vigore, quod ostendit cum dicit. Jlle erat. Jlla em̃ verba. Sum es est. Erat ⁊ erit significant realem existẽtie firmitatẽ ⁊ perseverantie in bono constantiã ⁊ stabilitatem. Et sic sit bõ etiã sicut illa lucerna inextinguibilis facta de lapide albestos. de qua loquitur Aug⁹. sicut supra ponitur de candelabro vel sicut illa alia lucerna de qua dicit Gervasius i libro de mirabilibus mũdi. Dicit em̃ ibidẽ q̃ cõtra ciuitatẽ grõnopolim in pozatu sancti Michaelis de camissa ẽ refectoriũ in quo est fenestra ⁊ ibi lucerna exposita q̃ nulla vi venti rũ extinguit sed ibi ꝓtra oẽm vim ventoꝝ vsq; ad ꝓsumptionẽ inextinguibilis pseverat. Si vo focus domũ vel intra aliquantulũ trabit statim vẽto modico extinguit et finitur. Talis ꝓculdubio lucerna ẽ vir iustus. qr revera in refectorio ecclie militãtis dr inextinguibilis pmanere. Tãta em̃ in ipo dr eẽ virtus pseverãtie ⁊ pstãtie q̃ nulla vi vẽtorũ. i. nullo impetu tẽptationũ vel tribulationũ dr lucem gre amittere. § ibi inextinguibiliter inhabitare. vñ Prouer. xxxj. Nõ extinguet in nocte lucerna eius. Nox em̃ tribulationẽ signat. vñ Joh. j. Erat lux vera q̃ illuminat oẽm hominẽ. Qr uis de mitis hodie põt dici illud Joh. j. Nõ erat ille lux. Sr de ista desistẽtia vel essentia vide. §. de Esse. Justus igr dr esse fundatus firmitatis vigore. Jlle inqt erat.

Scdo dico q̃ iustus dr esse ditatus veritatis splẽdore. qd̃ oñdit in vocabulo lucerna. Lucerna em̃ ⁊ se ⁊ alia q̃ in domo sunt manifestat. Sic bõ verax ⁊ se ⁊ pria q̃ sũt alijs necessaria oñdit ⁊ indicat. Verus em̃ bõ ẽ suipsius oñsiuus. Nescit em̃ fingere qd̃ non est. imo oibus oñdit qd̃ est. Vñ de ciuitate noua irlm. i. de eccla dr Apoc. xxj. Lucerna ei⁹ est agnus. Vir em̃ verax significat in agno qd̃ est aial simplex ⁊ innocẽs: qd̃ nescit aliquã malicĩã palliare. Jtẽ verbõ est aliorꝝ illuminatiu⁹ ⁊ ad bona opa directiu⁹. vñ Luc. viij. dr. Nemo accẽdit lucernã ⁊ operit eã. sed sup cãdelabrũ ponit vt intrãtes lumẽ videãt. Vir em̃ pfectus dr esse ditatus veritatis splendore. Lucerna inqt. Tercio dico q̃ vir iustus dr cẽ crematus charitatis feruore. qd̃ oñdit in vbo ardẽs. Ardor em̃ signat inflamationẽ charitatis sicut. § oñdit de ardere. qr. s. viri iusti sp debẽt esse ardẽtes ⁊ inflamati p charitatẽ Exo. xxvij. Ardeat lucerna sp in tabernaculo. Quarto dico q̃ vir iustus dr esse votatus honestatis splẽdore. Lucens inqt. Honestas em̃ inter vtutes ceteras magis lucet. Jsta em̃ ad modũ rei lucẽtis exterius pr̃ apparet Matth. v. Luceat lux vra coram hoibus vt videant opa vra bona ⁊c. Vir em̃ iustus dr in se lucere p vtutem ⁊ alijs p honestatẽ lucere. Quia sicut dr Matt. v. Lucerna nõ dr poni sub modio § sup cãdelabrũ vt luceat oibus q̃ in domo sunt. Qd̃ tñ est ꝺ hypocritas q̃ siles sunt noctilucis. q̃ de nocte vident lucere ꝓpter defectũ luminis clariorꝝ sic ⁊c. sicut supra de Siles etiã limacib⁹ q̃rũ vestigia. q̃uis sint imũda. aliq̃ntulũ tñ lucẽt Quia vestigiũ. i. opa hypocritarũ q̃uis i veritate sint fetida ⁊ imũda. rõne tñ ficte honestatis vident lucẽ ⁊ lucida hoib⁹ apparere. vñ Job. xlj. Post eũ lucebit semita. Jsti q̃ false ⁊ nõ vere lucẽt. siles lignis putridis vl̃ glareis q̃rũdã pisciũ q̃ de nocte vident lucere ⁊ splẽdere. de die aũt nõ. Quia. s. tales in nocte pñtis vite vident ꝑ honestatẽ fulgere. q̃n. s. obscuritas ignorantie dñat. in die tñ. i. in claritate vere noticie q̃ post mortẽ fulgebit. tũc lux taliũ ñ appebit. imo splẽdor sue hypocrisis totaliter dispebit. Quia isti sẽ sicut illa lucerna de q̃ dr. j. Reg. iij. quã nõ poterat videre hely donec extingueret qr nos q̃ ad modũ hely sum⁹ cecutientes p errorꝝ obscuritatẽ nõ videm⁹ q̃les sunt tales lucerne q̃usq; sint extincti p mortis aduersitatem. Quia sicut dicit Prouer. xxiiij. Lucerna impioꝝ extinguet. Et Apoca. xviij. Lux lucerne nõ lucebit. De talibus ergo lignis putridis dr Job. xlj. Estimabit lignũ putridũ es. Et bñ tales dicunt es. qr. s. q̃uis q̃nq; splẽdeat rubiginẽ tñ facilĩ ꝺbit. Nõ sic q̃ sed simus lucẽtes veraciter ⁊ nõ ficte. Ut simus de illis luminarib⁹ de q̃bus dr Gen. j. Fiant luminaria in firmamento cli vt luceant super terram. Et sic ergo poterimus esse Per

Veritatem fulgentes. Et ita ꝓmus spũales lucer-
Firmitatem manẽtes. ne ad illuminationẽ hominũ
Honestatẽ lucentes. ordinate. Et ita patet q̃ lucer-
Charitatẽ ardentes. na accipit in bono. Sed adduc dico q̃ lucerna põt accipi in malo. Et sic signat mũdi ꝓsperitatẽ ⁊ hypocrisis falsitatẽ. Dico mundi ꝓsperitatẽ qr sez lucerna nõ est durabilis sed defectibilis: sic ⁊ ꝓsperi

tas. Ñ illud ꝓdictum Prouer.xxiiij. Lucerna impioꝝ extinguet. Ité designat hypocrisis falsitatem. Sicut enī lucerna alios illumiñdo seipam ꝓsumit. ⁊ sic dum alijs ꝓficiat sibi nocet. Sic hypocrita alios illuminat p doctrinam ⁊ seipm cōsumit p malā vitā. Et dñ alijs p doctrinā ⁊ bona opera ꝓficit. in seipso per malam vitam deficit Iere. xxv. Perdam ex eis lumen lucerne. Et Prouerb. xxj. Lucerna impioꝝ peccatum tē. sufficit. Vide. j. de luce ⁊ de lumine ⁊ cetera similia.

Lucrum. Nota q lucrū signat oēs acq̄sitiones emolimentoꝝ. Et sumitur in bono et in malo. quia scilicet in scriptura reperitur Lucrum

Laudabile qđ debes querere.
Damnabile qđ debes fugere.
Horribile qđ debes timere.
Mirabile ꝓ q̄ debes currere.

Primū lucrū est perfectoꝝ q̄ lucrāt spūalia.
Scām lucrū est peccatoꝝ q̄ lucrant tpalia.

Tercium lucrum est damnatoꝝ qui lucrantur infernalia. Quartum vo lucrum est beatoꝝ qui lucrantur eternalia.

Primo ergo dico q est lucrū laudabile p qđ acquirunt spūalia seu vtualia. Isti enī quoꝝ cura tēdit ad hoc lucrū sunt sicut prudēs mercator q̄ dat res grossas ꝑ pciosis et caris. vtpote pānos ꝑ auro. aialia ꝑ argento. sic isti dant tpalia ⁊ etiā vitā et corpalia vt lucrent pciosa. s. spūalia et vtualia. Figurati in bono seruo cui cōmissa sunt q̄nq; talenta ⁊ alia quinq; suplucratus est Math. xxv. Et ideo supra multa extitit constitutus. Quia reuera qui cū quinq; sensibus sibi commissis lucratur alia quinq; talenta id est virtutes quinq; sensibus respondentes scilicet

Discretionem q̄tum ad visum.
Deuotionem q̄tum ad auditū.
Contēplationē q̄tū ad odoratū.
Compassionē q̄tum ad tactum.

Et subiectionē q̄tuz ad incessum pedum.
merebit cōmendari.
et donis et lucris amplioribus in glia cumulari. Ñ de spiritali lucro dici pōt illud Sap. xv. Extimauerūt lusum esse vitā nostrā. ⁊ cōuersationē vite cōpositā ad lucrū. Et revera nos sumus in vita hac sicut in nundinis vbi scz necesse habemus lucrari si in celo volumus ditari. Lucremur ergo animas ipas conuertēdo. s. Coz. ix. Omniū me seruū feci vt plures lucrifacerē. Et Matth. xviij. Si te audierit lucratus eris fratrez tuū. Virtutes ipas acq̄rēdo Jacobi. iij. Mercabimur et lucrifaciemus dñm ipm diligendo et ei credēdo Phil. iij. Dia arbitroꝝ vt stercora vt xpm lucrifaciā. Ygit dico q̄ ē vnum lucrū qđ est laudabile p qđ acquirunt spiritalia.

Scđo dico q est vnū lucrū qđ est damnabile p qđ acq̄runt tpalia. Et hoc ꝓcerto est lucrū auaroꝝ. q̄ scz quanto plura lucrant tanto magis lucrari volunt. Et sic dico q est lucrū symonie vendite iustitie: rapine ⁊ violētie: false mercature ⁊ fraudulētie. Ista enī sunt lucra mala q̄ scz a pfectis repudiant. Ñ Paulus dicit Phil. iij. Que enī mihi fuerūt lucra pter xpm arbitratus sum detrimēta. Et simplicibus interdicunt ⁊ maxime ecclesiasticis. Unde. j. Thimo. iij. dī. Oz diaconos oportet esse pudicos nō bilingues. nō multo vino deditos. nō turpe lucrū sectātes. Et ꝓpter illa pene ꝓpetue introducunt. Unde Matth. xvj. Quid ꝓdest hoi si vniuersuz mundū lucret. aie vo sue detrimentū patiat. Et nota q talia lucra sunt contenenda

Propter fraudulētie ministeriū qđ cōcomitat.
Propter auaricie desideriū qđ multiplicat.
Propter pestilentie vituperiū qđ fine parat.

Ex talia lucra fraudulētie ministeriū. qz scz vix fit magnū lucrū sine fraude ⁊ deceptione alterius. Ñ Aug. sup illud oō. Me tradas me dñe a desiderio meo peccatoꝝ. dicit sic. Desiderio inḡt tuo locū facis diabolo. Ecce diabolus ꝓposuit merces: lucrū habere nō poteris. qz lucrū nō habebis nisi fraudē feceris. si vo fraudē feceris capieris. Item multiplicat p tale lucrum auaricie desideriū. Ñ dicit Aug. in quodā sermone. Quo inḡt diuicie sunt. q̄bus crescentibus crescit inopia amatoꝝ suis: ⁊ si fiūt ampliores. nō tñ afferūt sacietatē sed inflammant cupiditatē. diuitē tu putas q̄ min⁹ eguerit. min⁹ egeret si min⁹ haberet. Mā vides q̄sdā cū haberēt paruā ptātē paruis lucris fuisse letatos. Sequitur. Credis eos fuisse saciatos: falsum est. Mā maioꝝ pecunia fauces auaricie nō claudit ⁊ ertēdit. nō irrigat sed accēdit. nō poculū respiciūt. qz fluuiū sitiūt. hec Aug. Ité multiplicat p tale lucrū pestilētie vituperiū. s. dāñū pene eterne qđ venit in fine occasione turpis lucri. De q̄ Aug⁹. sup illud pō. lxj. Rapinā nolite concupiscere. dicit sic. O lucra dāñosa inuenis pecuniā. ꝑdis iusticiā. q̄d rapias vides. a q̄ rapiaris nō vides. Et Aug⁹. in sermone dicit. Oz nemo bz inuſtū lucrū sine iusto damno. Patet ḡ q̄ est vnum lucrū qđ est dānabile. p qđ acq̄runt tpalia. Tercio dico q est vnū lucrū qđ est terribile p qđ acq̄runt infernalia. De q̄ Marci. viij. Quid ꝓdest homini si lucret vniuersuz mūdū aie vo sue detrimentū faciat. detrimentū. s. pene eterne. Applica illud qđ immediate ꝓcedit. O lucra dāñosa tē.

Quarto dico q est vnū lucrū qđ est mirabile. p qđ acq̄runt etnalia. s. glia paradisi. De q̄ Phil. j. dicit apls. Mihi viuere xps est ⁊ mori lucrū. Ñ de lucro vite eterne dicit Aug⁹. sup illud pō. xxxiij. Inq̄rētes dñm nō minuētur oī bono dicit sic. Cū diligimus dñm oia in ipo reperim⁹. Unus est q̄ inquirit sed in q̄ oia ꝓuenient. O lucrū mirabile. O cōparandū singulare. cur nos p diuersa fatigam⁹ ad xpm vt veniam⁹ festinem⁹. post quē cūcta bona vltra nō q̄rimus ⁊ tenemus. Aduerte tñ q lucrū seu comodū glie paradisi nunq̄ malis ꝓcedit. nec fraudulētis nec infidelibus erogat Prouer. xij. Non inueniet fraudulētus lucrū Patet igr quō q̄druplex inuenit lucrū. Vide vbi Diuitie ⁊ vbi Habere. Ebūdare ⁊ Acq̄rere. ⁊ vbi Auaricia tē.

Lucus. Lucus idē est qđ nemus puū et altū q̄liter circa nobiliū ꝓdia solet esse. dicū. s. ꝑ antifrasim ⁊ ꝑ ptrariū a lucēdo. eo. s. q nō sit vt cōiter loc⁹ clarus ⁊ potius vmbrosus ⁊ tenebrosus. Aduerte aūt q de⁹ valde repudiat tales lucos ꝓpter vsus gentilū q̄ tūc erāt q̄. s. in locis amenis tales lucos plantabāt. ⁊ in ipis sua delubra ydolis sacrificabāt. ⁊ ipsos lucos suis demonijs cōsecrabāt. Deus ergo volēs cultū ydoloꝝ delere ⁊ ritū gentiliū abolere iuxta altare suū lucū plātari ꝓhibuit. ⁊ lucos ꝓfanatos demonijs q̄ ⁊ vmbracula ipsoꝝ erāt. sacrificijs atq; templis succidi voluit ⁊ subuerti. Sicut patet Deut. xvj. vbi dī sic. Nō plantabis lucū aut oēm arborē iuxta altare dñi dei tui. Et de ydolatris ꝓcipit ppō israelitico Exodi. xxiij. Aras inquit eoz destruet. ⁊ confringe statuas luscoz eoz succide. Et Deut. vij. Aras eoz subuertite. statuas ꝑfrigite: lucos eoz succidite: ⁊ sculptilia cōburite. Et inde est q gedeon cōmendat q̄ lucū baal succidit Judicū vj. Achab vo repbendit q̄ lucū baal edificauit. Ygit dic q ꝑ lucū pōt intelligi oīs vmbra vl obscuritas. Dis error vl fallacitas. Dis excusatio vl colēdi aliud volūtas ⁊ oportunitas. Per altare aūt dei intelligit xpi fides vel cult⁹ latrie. stat⁹ clericoꝝ vl ecclie. secretū cordis vel ꝓsciē. Per tē pla seu altaria demonioꝝ pōt intelligi ipoꝝ cult⁹ ⁊ ydolatria. maloꝝ stat⁹ ⁊ ptinētia. cor ꝓcōris ⁊ ꝓscia. De⁹ igr ꝓcipit circa altare suū lucū nō plātari. qz revera ab altare ⁊ dei de⁹ vult oēm vmbrā ⁊ oēm derelim ⁊ errorē amoueri. ⁊ ibi oēm veritatē ⁊ claritatē ppetuo repiri. Ñ de Josia dī. ij. Paral. xxxiiij. Oz ipe mōdauit iudā ⁊ birim ab excelsis ⁊ lucis simulacrisq; ⁊ sculptilib⁹? In fide enī xpi nihil ē vmbrosuz aut tenebrosum. nihil sectū seu sculptile. ⁊ totū solidū atq; firmū. Demones vo circa altare suū lucū diligūt. qz circa cult⁹ suos fictiones ⁊ errores plurimos ee volūt. ⁊ iniq̄tates suas ab oculis intuentiū ne forsitā refugiant obtenebrāt ⁊ absc̄dūt. Ñ. iij. Re. xvj. ⁊. iiij. Reg. xiij dī. In tēplo Baal qđ edificauerat Achab in samaria plātauit lucū. De⁹ etiā de tēplo ⁊ altari suo qđ est ecclesia seu ecclesiasticoꝝ status vult q oīs lucus. i. oīs vmbra obscuritas ⁊ tenebrositas. hypocrisis ⁊ palliationis ignorātie ⁊ excecationis. inhoneste apparentie et male persuasionis: amoueat. ⁊ q̄ splēdoꝝ vtutis ⁊ scitatis. fulgoꝝ sapie ⁊ veritatis. decoꝝ apparētie et honestat⁹ custodiat. Ñ de Asa rege iuda. i. de xpo dicit illud. ij. Paral. xiiij. q ipe subuertit altaria: peregrini cultus. Altaria pegrini cultus significāt hypocrisim. statue significāt ignorantiā. excelsa vo ⁊ lucī significāt elatā ⁊ obscurā psuasoꝝ. Sz q̄d ꝓcerto diabolus ecōuerso vult hīe circa altare suū. i. circa statū maloꝝ eccliasticoꝝ lucos suos. s. hypocrisis velatā falsitatē ignorātie cecatā obscuritatē. apparētie elatā inhonestatē. Ñ de demonibus pōt dici illud. iiij. Reg. xvij. q sc̄z ipi fecerunt sibi status ⁊ lucos in oī colle sublimi. Et certe, pchdoloꝝ

in oñi calle sublimi. i. in oñi statu ecclesiastico quātūcūq; sublimi ⁊ alto inueniunt hodie luci ⁊ statue. Uñ est dictū ꝓphe de eis. Ipsi fecerūt statuas ⁊c. Deus insup de altari suo qđ est ꝓscientia vult amoueri lucos. i. obscuritatem et vmbrā. Quia reuera ipe nō vult ꝙ ibi sit lucus seu vmbra tristicie ⁊ desperationis. iracūdie ⁊ turbationis. verecūdie ⁊ excusationis immo vult ꝙ oīa sint ibi clara ⁊ nuda. vide licet ꝙ loco tristicie sit ibi spes ⁊ ꝙsolatio. loco iracūdie: sit ibi pax ⁊ quietatio. loco verecūdie sit ibi vera ⁊ nuda ꝓfessio ⁊ omniū criminū denudatio. Ut sic intelligat de amotione taliū lucoꝝ illud Esaie. xvij. In die illa inclinabit hō ad factorē suū ⁊ oculi eius ad sanctū israel ⁊ non respiciet lucos ⁊ delubra. Sz reuera dyabolus vult ꝓtrariū. qz reuera ipe econuerso circa templū ⁊ altare cōsciētie plantat lucos. videlicet. Tristiciā q̄ intrat tenebras. Iracundiā q̄ claudit palpebras. Uerecundiam. s. ꝓfitendi q̄ querit latebras. Uñ de manasse q̄ interpretat oblitus. i. de dyabolo q̄ dicit oblitus. dñi. iij. Reg. xxj. Oz manasses fecit malū coram dño ⁊ fecit lucos sicut fecerat achab. Sic igit̄ pz quō moraliter xps eradicat malos lucos. Et quō dyabolus plātat eos. Et hec de luco sufficiant. Uide de Umbra. Tenebra. Obscuritate ⁊ similibus.

Ludere. Cū ludere sit actus letitie p gestus ⁊ motus in membroꝝ exterius declaratus. et ad complacentiam tam videntium q̄z facientium ordinatus Possumus dicere ꝙ sicut bene distinguit Mauricius. in scriptura reperitur quintuplex ludus. videlicet Ludus

Charitatis.
Uanitatis.
Fallacitatis et
Iniquitatis.
Felicitatis.

Ludit enim

Charitas ⁊ innocentia.
Uanitas et puericia.
Fallacitas atq; malicia ⁊
Iniq̄tas ⁊ insolentia.
Felicitas et opulentia.

Dicamus q̄ ꝓmo ꝙ in scriptura reperit ludus charitat̄ ⁊ innocētie. Amor em̄ ⁊ innocētia q̄nq; hoiem mouet ad ludendū. Libēter em̄ ludim⁹ cū re quā diligim⁹. ⁊ quā innocētem ⁊ humilē reputamus. Sicut pz ꝙ libēter ludit hō cum puero vel cū iuuēculo catulo. ipa em̄ aialia iuuēcula libēti⁹ solēt ceteris ludere et ꝓpē puritatē sanguinis q̄ viget in eis sepius atq; letius exultare. Sic vere dico de iustis. qz reuera ꝓpē puritatē sanguinis ⁊ ꝓpter sinceritatē dulcoris. i. simpliciozis innocētie leuitatē isti spūaliter exultāt ⁊ ludūt. ⁊ leticiam spūalem etiā q̄nq; corporaliter ostendūt. Exēplo dauid ⁊ filioꝝ israel qui coram arcba domini ludebant ⁊ deum laudando etiam corporaliter exultabant. ij. Regum. vj. Dauid ⁊ omnis israel ludebant coram domino. Et aduerte ꝙ iustus Ludit

Humiliter et sese deiicit.
Uiriliter ⁊ magna despicit.
Sublimiter ⁊ alta respicit.
Sagaciter nec mores inficit.

Dico ergo ꝙ ludus viri iusti dz esse cū cordis humilitate. qz scz iustus q̄n exultat in dño semp dz ad humilitatē suā ⁊ ad ꝓriā vilitatē attēdere ⁊ se deo humiliare ⁊ sbjcere exēplo dauid dicētis. ij. Reg. vj. Uiuit dñs qz ludā ante dñm q̄ elegit me. Sequit̄ ludā ⁊ vilioꝛ fiam ⁊ humilis ero in oculis meis. Itē dz fieri cū autentica virilitate. Uir em̄ iustus scientificus et pfectus solet q̄nq; cū magnis hominibus ⁊ potētibus ludere ⁊ solaciose se habere. et p virtutē cū maioꝛibus se exercere. Exemplo dauid de quo dicit Ecci. xlvij. Cum leonibus lusit quasi cū agnis. ⁊ cū vrsis similiter fecit. Itē dz fieri cū mentis sublimitate. qz scz magis debet mētaliter ludere ⁊ cōfabulari cum deo ⁊ sanctis qui sunt superius q̄z cum alijs qui sunt inferius vt sit de illis de q̄bus dicitur Baruth. iij. Qui in auibus celi ludūt ⁊c. Item debet fieri cum sagacitate seu maturitate. qz scz vir iustus omnia solacia sua dz facere sagaciter et mature ne morum suoꝝ maiestatem offendat. Uñ Ecci. xxxij. Pro reuerentia inquit accedet tibi bona gratia. Sequit̄. Precurre priꝰ in domum tuam: ⁊ illic aduocare ⁊ illic lude. ⁊ age cōceptus tuos nō in delictis ⁊ verbo superbo. Iste est igitur ludus charitatis ⁊ innocentie. Scōo dico ꝙ inuenitur ludus vanitatis ⁊ insscientie. Et iste est ludus mundanoꝝ qui scz non querūt nisi solaciari ⁊ ludere. ⁊ in terrenis ludibrijs ⁊ mundi consolationibus suas letitias exercere. Similes pueris inuicem ludentibus et superuacuos et inutiles ludos exercentibus et de futuris nihil cogitantibus. et in ludis suis se maculantibus. quos tandem mater eoꝝ verberat. ⁊ in luctum et in tristiciam ludos mutat. Quia reuera tales non nisi de ꝑsentibus cogitant ⁊ in supuacuis ludis suis diuersis vicijs se maculant. ꝓpter ꝙ mater ipsoꝝ deus finaliter ipos punit. ⁊ ipsoꝝ ludos ꝑsentes in futuras inferni tristicias conuertit Matth. xj. Cui inquit assimilabo generationē istā. similis est pueris ludētibus in foro. Et Job. xxj. Paruuli eoꝝ exultant lusibus. tenent inquit tympanū ⁊ cytharā. ⁊ gaudent ad sonitum organi. ducunt in bonis dies suos. ⁊ in puncto ad inferna descendūt. Istis ꝓtingit sicut monstris marinis. que tunc libentius saltant et ludunt qñ futura est tempestas. Ludus em̄ talium in mari est presagium tempestatis. Sic vere tales ludis ⁊ solacijs suis sibi ꝓnosticant tempestatē inferni. ⁊ etiam aduersitatez aliquotiēs huius mūdi. Fortuna em̄ similis est catto qui ludit aliquotiēs cū mure quē cepit. ita ꝙ ipam videt diligere. ⁊ seipm in eius morib⁹ delectare: finaliter tamē murē comedit ⁊ sibi ludum quē ante fecerat care vendit. Sic vere fortuna cum illis quos cepit in laqueis suis videt ludere. inq̄ntum ipis ꝑ libito ꝑmittit bona ꝓmia succedere ⁊ venire. subito tamen quandoq; dum non aduertūt ipsos per tribulationes deuorat ⁊ se nouercam fuisse nō matrē demōstrat. Uñ Seneca. ij. retboꝛice sine dicit sic. Ludit inquit fortuna de suis muneribus. ⁊ qđ dedit aufert qđ abstulit iterum dat. nec vnq̄z tutius experit̄ q̄z cum iniurie nō habet materiam. que scz est bonoꝝ tp alium vbertas. Hec dicit materia fortune ex qua ludos ⁊ ꝓprietates suas operat̄ ⁊ formal. Idem etiā de tranquillitate animi dicit. Oz in momento mare euertitur ⁊ eadem die qua luserunt naugia sorbentur. Aduerte autem ꝙ ludos vanos multos ⁊ varios esse cōstat. Quos dam quos ꝓuocat ventris saturitas Exodi. xxxij. Sedit populus manducare et bibere ⁊ surrexerūt ludere. Quos dam quos excitat turpis fatuitas scz sicut sunt ludi derisoꝝ qui scz adhuc solent ludere vt alios possint deridere ⁊ deludere. sicut patet Judicū. xvj. in samson quē philistei vocauerunt ⁊ ad ipsius derisionem coram se ludere coegerunt. Sicut etiā patet de multis qui derisorie alios deridēt. ⁊ oris ⁊ lingue nutibus eos vituperāt atq; mordēt Cōtra q̄s dr Esa. lvij. Sup quē inḡt lusistis ⁊ sup quē aperuistis os ⁊ eiecistis liguā. Recte loquit̄ ꝺ cachinnatores. Et tūc tales debent aduertere ad illud qđ scribit̄ ⁊ legitur Prouer. iij. Illusores de⁹ deludet mānsuetis aūt dabit grāz Sz de illusiōe vide supius in lra J. tales igit̄ ludos ꝓstat vt dictū ē vanos eē q̄s. s. excitat turpis fatuitas. Itē ꝓstat esse vanos q̄sdā q̄s generat stulta strēnuitas. sicut sē ludi armoꝝ bastiludioꝝ ⁊ torneamētoꝝ. sicut. ij. Regū. ij. dr. qđ abner ꝓnceps ex pte ysboseth ⁊ ꝓncipes dauid statēs bic inde dixerūt adinuicē. Surgāt pueri ⁊ ludāt coram nob. Ludus aūt ille fuit sicut dr ibidē q. xij. a pte q̄libet surrexerūt ⁊ alter alterū p capillos apprehenderūt. ⁊ alter alterū se gladijs trāsuerberauerūt ⁊ se mutuo occiderūt. Tercio dr co q̄ inuenit̄ ludus fallacitat̄ ⁊ iniq̄tatis. Et isti sē qñ aliq̄s spē ludi ⁊ exteriozis amicicie faciūt act⁹ malicie et neḡcie. sicut facit dyabolus q̄ delectationes offerēdo videtur amicabilit̄ cū hoib⁹ ludere. ⁊ tñ ꝓstat q̄ ipos q̄rit mortificare ⁊ occidere. sicut etiā pz de ꝓditoꝛib⁹. q̄. s. amicicia ptēdēdo cū hoibus ludūt et tñ in fine ꝓditoꝛie ipos destruūt ⁊ ꝓfundūt vt et de peccatoꝛibus dicat illud Job. xl. Oēs bestie agri ludūt ibi. silues lupis q̄ captis pueris cum eis ludunt ipos tñ finaliter comedūt ⁊ occidūt. Sicut dicit Plinius. De q̄bus. s. dr Prouer. xxvj. Sicut noxius est q̄ mittit sagittas in morte. ita q̄ fraudulēter nocet amico suo. et cū deprehensus fuerit dicet ludēs feci. Patet de aleatoꝛib⁹ ⁊ q̄. s. in ludis suis nō q̄rūt nisi aliā pecuniā acq̄rere. socium fraudare ⁊ decipere. iurare. blasphemare. ⁊ maledicere. ⁊ qñq; ad ꝛba injuriosa. plagas ⁊ ꝛbera ꝓrupere. ⁊ cū totū pdūt qñq; desperationē incurrere. et finaliter ad rapinas. furta ⁊ homicidia se conuertere. Iste est em̄ ludus dyabolicus ⁊ certe vt credo ꝑ dyabolū adinuctus. Constat em̄ sicut apparet in multis locis. q̄ ludi romani in honoꝛe demonioꝝ fiebant. ⁊ ipsos ludos ipi dij. id est demones sibi fieri ꝓcipiebant. ⁊ per tales ludos in honoꝛe demonum factos sibi prospere successurum in sua republica fatue esti-

mabāt sicut patet in tyto liuio lib. ij. ab vrbe cōdita vbi de mādato Iouis etiā in somnis pluries apparētis ludi romani instaurati sunt. ad quoz spectaculū venerūt volsci q̄ qz exclusi inde fuerāt. guerrā fortissimā susciauerūt. Libro etiā primo ponit quō dictator post nimis ludos magnos inuenit. Et breuiter ludi z lectisternia in honorez deorū hoc est dictu: demonioz fiebāt. z p istos placare deos se credebāt. Patet ḡ q̄ isti sunt ludi fallacitatis z iniq̄tatis q̄ scz cause sunt periculi z impietatis. Et ido tales ludi sunt fugiendi z a prudētibus euitādi. Exēplo scz Anne Tbo. iij. dicētis sic. Nunq̄ cū ludentibus me miscui. neq̄ cū bis q̄ in leuitate ambulāt. Et Iere. xv. Nō sedi in cōcilio ludentiū: solus sedebam q̄m amaritudine repleſti me. Igit dico q̄ inuenit ludus iniq̄tatis z fallacie. Quarto ꝺo dico q̄ inuenit ludus felicitatis et complacētie. Et iste est ludus. hoc est dictu: solaciū z leticia beatoz qui coram dño dicunt ludere. hoc est dictu ꝓsolari ꝑpetuo z gaudere Un̄ q̄libet btūs pōt dicere illud Prouer. viij. Un̄ deus appendebat fundamēta terre cū eo eram. z delectabar p singulos dies. ludens coram eo omni tpe. ludēs in orbe terrarum. Ut z de beatis generaliter dicat illud qđ scribit Iere. xxx. Edificabit ciuitas in excelso z templū iuxta suū ordinem fundabit. z egredient de eis laus. vox q̄ ludentium z multiplicabo z glorificabo eos z nō minuent neq̄ attenuabunt. Iste ergo sufficiant de ludis. Beatorum: fatuorum seu iniquorum aut mūdanoz z perfectoz. Uide vbi leticia z gaudiū.

Lugere. Luctus. Nota q̄ luct⁹ est quedam mentis desolatio seu meror que sine vocis expressione in animo generatur. Est enim luctus dolor animi sine vocis emissione. Planctus cum vocis dolentis manifestatione. Fletus et ploratus cum lachrymarum effusione. Nota ergo q̄ est

Luctus virtuosus.
Luctus doloroſus.
Luctus vicioſus.

Luctus ꝟtuoſus est luctus perfectorū q̄ scz in isto mundo sp̄ sunt in miseria et in luctu. De q̄bus dī Matth. v. et Luc. vj. Beati q̄ nūc lugent q̄m ipi ꝓsolabūtur. Luctus vicioſus est luctus deceptoz q̄ scz fingūt se eē cōpatientes z lugētes de infortunijs alioz z etiā de ꝓprijs delictis sicut ꝑz de hypocritis z falsis amicis. Figurat̄ in illa muliere cui dixit Ioab. ij. Reg. xiiij. Lugere te simula z induere veste lugubri vt sis q̄si mulier iam longo tpe lugens mortuū. Luctus doloroſus est luctus damnatorū q̄ dum sunt in isto mundo vident dicere illud Apoca. xviij. qđ dī in ꝑsona babylonis. i. in ꝑsona ꝙgregationis reproborū. Nō sedebo vidua: z luctum nō videbo. qz scz semp sperant viuere in gaudio z in risu. Uerūtū dī eis Luc. vj. Ue vobis q̄ nunc ridetis. quia lugebitis z flebitis vos ꝛc. Primus ergo istoz luctuū est frequētandus. Scūs est detestandus. Tercius est formidandus. De ꝓmo ergo luctu scz de desolatione virorū pfectorū quā patiunt in hoc mūdo q̄uis sit supra satis dictū in titulis. de dolore. de gemitu z de lachrymis. Hoc tn̄ est notandū q̄ in hoc mūdo nos debemus plorare. plāgere. z lugere. vt scz babeamus

In corde luctū doloroſum.
In voce planctū clamoroſum.
In oculis fletū lachrymoſum.

Un̄ aduerte q̄ plura sūt q̄ plurib⁹ rōnibus z de causis faciunt bonos luctuoſos scz

Compunctio merozis interni.
Compaſſio doloris fraterni.
Afflictio laboris externi.
Dilatio ſplendoris ſuperni.
Suſpicio terroris inferni.
Promiſſio valoris eterni.

Igit charissimi lugeamus p cōpunctionē interni meroris. Boni eīm q̄n ꝓsiderāt ꝓscias suas ꝟtutibus denudatas. criminib⁹ maculatas. z dei offensionib⁹ deturpatas. summe lugēt z dolēt et ꝓtristant. z p cōpunctionē gemūt z lachrymant. z p pnitentiā plorāt plangūt z lamentant. Un̄ Iere. vj. dī aie peccatrici. Luctū vnigeniti fac tibi planctū amarum. Et vide istam auctem expositā bene z fecunde. ē. de Amaritudine Et Nee. j. dī. Luxi diebus multis z ieiunaui. Item lugeamus p cōpassionē fraterni doloris. qz scz ad virū pfectum ptinet per cōpassionē lugere de pctis z tormētis z de infortunijs alioz. De pctis dico sicut. j. Esdre. x. dī. Qz ipe lugebat trāsgressionē eoz q̄ venerāt de captiuitate. De tormētis etiā z infortunijs sicut Dañ. xiiij. dī. q̄ rex venit die vna vt lugeret danielē q̄ scz traditus erat leonibus ad deuorandū. Iste tn̄ luctus dz eē moderatus p ꝓsiderationē diuine iusticie. qz scz penas alioz nunq̄ ita lugere debem⁹ quin semp occultā dei iusticiā z ꝓuidentiā a q̄bus procedūt oīa talia ꝑncipaliter approbemus. Et ideo reꝓbendit samuel q̄ lugebat saul eo q̄ dn̄s ꝓpeciſſet eū de gra sua. j. Reg. xvj. Uſq̄quo tu luges saul cū ego ꝓpecerim eī. Ido ꝓhibet Ezechiel lugere mortē vxoris sue. sicut dī Ezech. xxiij. Mortuoz luctū nō facies. Et sequit. Et cibos lugēti um nō comedes. Item lugeamus ꝑpter afflictionē externi laboris. qz scz pene z miserie quas patimur a causis exterioribus in hoc mūdo: nos debēt facere luctuoſos. Unde Iere. xxiij. dicit. Luxit iudea qz porte eius corruerūt. Et Trenoz. j. Uie syon lugēt eo q̄ nō sit q̄ veniat ad solennitatem. Item lugeamus ꝑpter dilationē supni ſplendoris. Dilatio eīm patrie z glorie nos debet reddere gemebūdos Un̄ de celesti hierusalem dicitur Esa. lxvj. Gaudete in ex vniuersi q̄ lugebatis super eā. Item lugeamus ꝑpter suspitionē inferni timoris. Timor eīm penarum infernaliū z mortis dz mouere boies ad lugendū. Un̄ Eccls. vij. Melius est ire ad domū luctus q̄ ad domū cōuiuij. In ipa eīm finis memorat̄ omniū. Item lugeamus ꝑpter ꝑmissionem eterni valoris. Eternū eīm p̄mium lugētibus est ꝑmissum Luc. vj. Beati q̄ lugent q̄m ipi ꝓsolabunt. Et Apoc. xxj. dī. Qz neq̄ luctus neq̄ clamor erit vltra q̄m ꝓma abierūt Et sic patet quō sex modis est lugendum. Uide supra de lachrymis. De dolore. De genere z de fletu. quia ibi poteris inuenire figuras et exempla. Si autem aliquid aliud dicere vis. dic q̄ in scriptura generaliter inuenit Luctus

Dolentiū ꝓ culpis cōmiſſis.
Merentiū ꝑ penis immiſſis.
Gementiū ꝑ bonis dimiſſis.
Plangentiū ꝑ malis ſubmiſſis.

Primus est luctus penitentiū z est optim⁹. Scūs est luctus indigentiū seu patientiū z est infimus. Tercius est luctus moriētium et est vltimus. Quartus est luctus desperantiū z iste ē grauis z pessim⁹.

Primū faciūt cordis ſuſpiria.
Scūm mundi cauteria.
Tercium mortis imperia.
Quartū ꝟo orci martyria.

Primo ergo dico q̄ est quidā luctus penitentiuz z iste est felix et optimus. Iste eīm q̄s q̄s luget z dolet de pctis suis. Filiꝰ eīm ꝑpē culpā suā exheredat⁹ bn̄ dī lugere vt irā p̄is posset placare z hereditatem recupare. Sic facit penitēs q̄ ꝑiem deū offendit et hereditatē gr̄e et gl̄ie ꝑdidit qz. ſ. iste luget p ꝓtritiōis dolorē vt p̄is dei possit placare iusticiā z rigorē. z recupare gr̄e et gl̄ie dominiū z bonorē. Exēplo hester q̄ p placāda ira dei ꝑ pplm iudeorū quē assuerus occidi mādauerat. vestes regias deposuit. z fletib⁹ z luctui apta indumēta suscepit. et p vnguētis varijs. cinere z stercore ipleuit caput. sicut dī Hester. xiij. Qđ z factū est. ſ. qz ipi⁹ luctu z fletu me[illegible]atib⁹ fuit de⁹ placatus. rex assuerus pacat⁹. aman suspēsus. z ppls hebreꝰ liberat⁹. Quia reuera q̄n q̄s p pnīam luget z plorat. deus placat. hostes partim superat. partim reconciliat. at pplm suū. ſ. corꝑ⁹ z aiam cordisq̄ afflictiones liberat atq̄ saluat Dicat ḡ penitēs illud Hester. xiij. Exaudi deꝰ deꝓcationē meā. Sequit. Cōuerte luctū nr̄m i gaudiū vt viuētes laudem⁹ nomē tuū. Igit lugendū est ꝑ culpis q̄s cōmiſiſſe⁹ Iere. xxiij. Adulteris repleta ē terra. qz a facie maledictionis luxit terra. arefctā sē arua deserti pd̄. Quasi lugēs et ꝓtristat⁹ sic incedebā. Iste est ḡ q̄dā luct⁹ penitentiū z iste est felix z optim⁹. Scūo dico q̄ inuenit q̄dā luct⁹ patiētiū seu tribulationes sustinētiū. Et iste ē breuis z infimus Luctus eīm mūdi tribulationū breuis est. qz. ſ. nō durat nisi ꝑ tpe hui⁹ vite. qđ est valde trāsitoriū atq̄ breue Eccl. xxij. Luctus mortui septē dies. Et Eccl. xxxviij. Fer luctū illi⁹ vna die z tn̄ vt cōiter iste est q̄ generat ꝓsolationē eternā. Quia reuera luctus z tristicia vite p̄ntis generat z inducit gaudiū z leticiā vite sequētis. De vno eīm contrario fit motus in aliud contrariū. et sic de tristicia necesse est q̄ fiat motus in gaudiū. z de mundi luctu ineternū solatiū. Beati eīm q̄ nunc lugent q̄m ipsi consolabunt. sicut supra dixi. Unde xp̄s loquit de lugentibus in p̄senti Esaie. lxj. z dicit sic. Spiritus dn̄i ad annunciandum mansuetis misit me. vt cōsolarer inḡt omēs lugentes. z ponerem sortitudinem lugētibus syon z darem eis coronā ꝑ cinere. z oleum

gaudū ꝓ luctu.palliū laudis ꝓ spū meroris. Iste est ergo quidā luctus sustinentiū ꝛ iste est breuis ꝛ ꝓxim⁹. Ter cio dico q̄ inuenīt q̄dam luctus morientiū et iste est stultus ꝛ iustus. Luct⁹ em̄ mortuoꝝ.i. luct⁹ q̄ fit sup mortuum stultus est si scz ꝓtra debitū ꝓtinuet. Scriptum est em̄ Eccl.xxij. Modicū plora sup mortuū q̄m requieſcit. Seq̄ tur. Luctus mortui septē dieb⁹. Ibō em̄ non debet dolere de volūtate diuina q̄ perfecit de amico suo q̄ de carcere eripit. de debitore q̄ soluit debitum ꝛ ab obligatione absoluit. Cum igīt mortes amicoꝝ fiant ꝓ diuinā dispositionē. cū etiā ꝓ hmōi mortes exeant carcerē miseriā. depssionem. cum insup moriendo soluāt nature pēsionē ꝛ humani debiti obligationē. hn̄ dico q̄ tales mortes etiā nō sunt excessiue lugēde. sed potius cū spiritali leticia ꝓsequende. Exēplo ppli tracū. de q̄ dicit Solinus q̄ apud ipsos leta sunt funera. luctuosa vo puerperia. gaudēt em̄ traces quā do amici moriunt. lugēt vo q̄n nascunt. Hn̄ ergo dicitur Hiere.xxij. Nolite flere mortuū: neq̄ lugeatis sup eū fletu Neq̄ lugeatis inq̄t supple excessiue. sicut faciebāt illi qui ꝓter acerbum dolorē mortuoꝝ faciebant eis imagines et idola. ipsosq̄ ꝓ famulos suos coli ꝛ adorari faciebāt ꝛ cogebant: qui scz cultus trāsiuit ad posteros ꝛ ydolatriā generauit: sicut dī Sap̄.xiij. vbi dī q̄ acerbo luctu dolēs pater cito sibi rapti filij fecit imaginē ꝛ illū q̄ tūc q̄si bō mortuus fuerat. nūc q̄si deū colere cepit. Luctū tn̄ moderatuz non ꝓhibet de⁹. immo certe placet sibi q̄ bō prē cōpassione moderate lugeat. Igitur lugeamus nros de seculo decedētes. Stultos cū seculo delinquētes. Justos in seculo patientes. Lugeamus ergo moderate dūtaxat nros a seculo decedētes Eccl.xxxviij. Fac luctum ꝓpter meritū ei⁹ vno die vel duobus. Itē lugeamus stultos cū seculo peū tes seu delinquētes Joel.j. Luxerūt sacerdotes ministri do mini q̄m depopulata est regio supple ꝑ vicia ꝛ pctā. Item lugeamus bonos a seculo patientes Dañ.xiij. Venit rex die vno vt lugeret danielē quē scz credebat a leonibus deuoratū. Et Dañ.x. Ego daniel lugebā triū hebdomadarū diebus. Patet ergo q̄ inuenīt quidā luctus morientiū. et iste est stultus ꝛ maxīe repbēdēdus. Quarto vo dico q̄ inuenīt quidā luctus desperantiū ꝛ iste est grauis et pessimus. Quidaz em̄ lugent p̄ desperatione saluationis. sicut sunt illi q̄ desperāt de misericordia dei Michee.j. Faciam planctū quasi draconū ꝛ luctuz q̄si strutionū. qz desperata est plaga eius. Alij vo lugēt prē desperatione liberationis cū dolore ꝑpetue vexationis ꝛ afflictionis. sicut dānati in inferno. Un̄ de aīa damnata dī Apoca.xviij. Quantū glorificauit se ꝛ in delicijs fuit tm̄ date ei tormentū ꝛ luctum. Et bene dicit quantū glorificauit se. qz reuera gloria ꝛ gaudia mundi huius cause sunt infernalis miserie atq̄ luctus Letice em̄ vt cōiter huius mūdi ꝙuertunt in luctus baratri vel inferni. Figura de nuptijs illis. ꝓmo Macha.ix. de quibus dī. Qz filij zambri faciebāt nuptias magnas cum ambitione magna ꝛ ducebāt spōsam filiā vnius de prīcipibus chanaan. sed vbi fuerunt in sua maiori leticia irruerunt sup eos inimici ꝛ occiderūt eos. ꝛ ꝙuerse sunt nuptie in luctū: ꝛ vox musicoꝝ in lamentū. Zambri em̄ q̄ interpretatur amaricans significat dyabolū. Chanaan vo q̄ interpretat ꝓmutatus significat mundū. q̄ scz nunq̄ apparet in eodē. Igīt filij zambri. i. peccatores filij dyaboli q̄n faciunt nuptias. i. festa ꝛ solēnitates. gaudiū ꝛ leticiā in hac vita. de hoc scz q̄ filiā ꝓncipis chananei. i. ꝓsperitatē filiā huius mundi acceperūt in ꝙiugē vel vxorem. sepe fit q̄ subito vbi nō aduertūt inimici eoꝝ mors ꝛ demon irruunt super ipsos ꝛ eos destruūt ꝛ occidūt. ꝛ ad lamentū inferni deducunt. ꝛ eoꝝ leticias ꝛ nuptias in luctū ꝑpetuū vertunt. Extrema em̄ gaudij luctus occupat vt dī Prouer.xiij. vt sic damnatus p̄ desperatione dicat illud Job.xxx. Uersa est in luctū cythara mea: ꝛ canticū meū in vocē flentiū. Di uites ergo q̄ nūc in hoc mundo ducunt et accipiūt spōsam istam scz ꝓsperitatē mundanā. ꝛ q̄ nūc ꝙsolant ꝛ gaudēt. debent bene timere maledictionem quam talibus ꝓmittit saluator Matth.v. et Luce.vj. Ue qui ridetis quoniaz lugebitis. Patet ergo quō quadrupler est luctus ꝓncipalis. videlicet. Desperantium. Condolentium. Patientiū. Penitentium. Sufficit.

Lumbi. Nota q̄ ꝑ lūbos intelligit spūaliter caro nr̄a. ꝛ maxime caro ꝓut ꝛ inq̄ntū ad luxuriā est naturaliter inclinata. Et iō cōiter in scriptura. lūbi p̄cipiunt̄ accingi. qz. s. carnis luxuria sp̄ p̄cipit coartari Luc.xij. Sint lumbi vr̄i p̄cincti ꝛ luceme ardētes in manibus vr̄is. Sup quo dicit Grego. in omel. Qz lumbos p̄cingimus: cū carnis luxuriā ꝑ ꝓtinentiā coartamus. Nota ꝙ q̄ ad hoc q̄ lumbi nr̄i sint bene p̄cincti. i. q̄ caro nr̄a sit bene per continentiā coartata. tria sunt necessaria. videlicet Depuratio mentis. Maceratio carnis. Meditatio mortis. Et sic est triplex zona quibus lūbi nr̄i debēt eē accincti videlicet Zona linea. Zona saccea. Zona pellicea. Zona linea signat depurationē. qz scz linū q̄ inter pannos ē durissimū: signat puritatē mentis a qua puritas carnis ꝓcedit. Un̄ Ezech.xliij. Feminalia linea erunt in lumbis sacerdotū. Zona saccea signat carnis macerationē. Saccus em̄ est vestis vilis ꝛ aspera. qz scz tūc caro melius a superfluitatibus restringit q̄n ꝑ asperā pniam macerat. Unde.iij. Reg.xx. Ponamus saccos in lūbis nr̄is. De Judith etiā dī Judith.viij. Qz ipa habebat supra lūbos cilicij. Zona pellicea signat mortis meditationē. qz. s. pellis est illud q̄ auferēt ꝛ reportat ab aīalibus mortuis. Et ideo de btō Johanne dī Matth.iij. ꝛ Marci.j. Qz zona pellicea circa lūbos ei⁹ erat. Ista igīt triplici zona debem⁹ cingere lūbos nr̄os q̄. sicut videm⁹ lumbi cingunt̄ ad tria videlicet Ad Currendum. Bellandum. Ministrandum. Et vere charissimi si lumbi carnis nostre sunt bn̄ ꝑ continentiā cincti. tunc melius ꝓ diligentiā currim⁹. Per fortitudinē bellamus. Per obedientiā ministram⁹. Dico igīt q̄ accinctio lūboꝝ facit hoiem ꝓ diligentiā melius currere Un̄ de belya dī. iij. Re. xviij. Qz accinct⁹ lūbis currebat an̄ achab. Itē facit ꝓ fortitudinē vincere. Un̄ Prouer. vl. Accinxit fortitudine lumbos suos sicut vir. Item facit ꝓ obedientiā seruire. Un̄ Job.xxxviij. Accinge lumbos tuos sicut vir. Et sic igīt ptz q̄liter debemus accingere lūbos nostros. Quāuis de multis bodie videmus q̄ ipos habēt ꝑ luxuriā valde laxos. dicētes in ps̄. Lumbi mei impleti sūt illusionibus Et Job.xvj. Cōvulnerauit lumbos meos ꝛc Et hec igīt de lumbis sufficiant. Vide supra de Accingere Et infra de Renibus.

Luna. Luna ꝓm Ysid. dicit q̄si lumine vna. i. ꝓma. Est em̄ luna ꝓma stellarū luminū ꝛ planetarum a parte nostra. Et ideo inter omēs stellas ꝛ planetas luna omnibus videtur esse maioꝝ q̄uis in veritate dicatur a philosophis esse minoꝝ. Spiritualiter ergo loquēdo. per lunam possum⁹ plura et diuersa ꝓm q̄ habet multas ꝛ varias qualitates. Un̄ nota q̄ per lunam intelligitur

Virginitas matris saluatoris.
Sinceritas boni viatoris.
Fragilitas vani peccatoris.
Liberalitas mūdi deceptoris.

Ista ergo ꝑ ordinem proseqūmur. Primo ergo dicamus de xp̄i matris ꝓpietate. Per lunam enim intelligitur beata ꝛgo quia scz sicut luna corporalis ꝛ materialis per solē innouat̄. ꝑ solem augmentatur. a sole illustrat̄. cum sole copulat̄. Et sic inuenīt Luna

Nascens. Crescens. Plena. Coniuncta.

Sic vere spūaliter loquēdo. Luna. i. beata ꝛgo. ꝑ solē iusticie xp̄m facta ē luna noua vel nascēs in sua ꝙceptiōe. Fuit luna crescēs i sue natiuitat̄ declaratiōe. Fuit luna plena i filij incarnatiōe. Fuit luna soli ꝙiuncta i psonali assumptiōe. Ista etiā alio mō dī luna noua ꝑ ꝙsce puritatē ꝛ sctitatē. Res em̄ noue vt cōit̄ magis sē munde ꝛ pure. luna crescēs ꝑ ꝛtutū augmentū ꝛ amplitudinē. luna plena ꝑ grarū cōplemētū ꝛ plenitudinē. luna eclipsata ꝑ bonoꝝ tpalīū pauptatē ꝛ paucitatē vel paucitudinē. luna soli cōiuncta ꝑ eternā felicitatē ꝛ btitudinē. Vel possum⁹ dicere q̄ ꝛgo btā in sua natiuitate fuit innouata. quia tūc noua lux oriri visa est Hester.v. In filij incarnatiōe fuit plene illuminata. Un̄ dictū fuit sibi Luc.i. Ave gra plena dn̄s tecū. Tunc em̄ fuit impletum illud Prouerbi.vij. Non est vir in domo sua: abiit via longissima. in die plene lune reuersurus est. Quia scz vir dei filius ouis a longe per peccatū a deo recesserat. in die plene lune id est in beata virgine reuersus fuit ad domum ecclesie militantis carnē videlicet assumēdo. In filij passione fuit eclipsata. quia. s. tūc dese-

cit sibi sol iusticie xps. q̄re nō fuit mirū si ip̄am tunc xpis p merorē t tristiciā obscurauit. Tūc em̄ fuit sol uersus i tenebras. t luna i sanguinē sicut dī Joel. ij. Quia. s. sole xp̄o p mortē in passione obtenebrato. luna ista p dolorē t compassionē sue mortis in sanguinē est mutata Apoca. vj. Luna tota facta est vt sanguis. iō dictū fuit sibi Luce. ij. Tuā ipsius aiam ptrāsibit gladius. Jtē in celū in assumptione fuit sol. xp̄o copulata. q̄ tūc sol t luna steterunt in habitaculo suo. sicut dī Abacuc. iij. Et sic ergo patz quō ista vgo dī luna. Un̄ ꝓprie loquēdo de ip̄a dī illud p̄s. Thronꝰ ei? sicut sol in ꝓspectu meo. t sicut luna ineternū. vbi oñditur q̄ btā vgo pōt spāliter dici luna ꝓpter tres ꝓditiones ipsius lune. videlicet Quia receptiua supni numinis. q̄ thronus. Quia diffusiua interni luminis. q̄ sol. Quia repſſiua eterni fulminis. q̄ in ꝓspectu dei. Luna em̄ sua diaphonei tate recipit splendorē. Sua luminositate emittit fulgorem Sua humorositate temperat ardorem. Sic vere btā vgo recipit diuinitatē. q̄ ip̄a est thronus diuinitatis receptiu? Efficit vtilitatē sua claritate. q̄ ipsa est sicut sol. q̄ sez ē maxime vtilitatis. Minuit seueritatē sua pietate. q̄ semp ip̄a est in ꝓspectu dei ad orandū ꝓ peccatorib?. Dicam? ergo q̄ ip̄a est receptiua numinis supni. Thronus inq̄t. Sicut em̄ luna recipit lumen a sole. t etiā cum sole ꝓiungit oīm mense. Sic vere btā vgo a deo pie lumen suū. i. ꝓpriū filiū q̄ est lumen de lumine. deus verus de deo vero. recepit et mutauit. t cooperāte panympho gabriele. t eius ꝓsiliario spūsctō. cū ipso deo pie extitit mrimonialiter copulata t dicto suo lumine t bñdicto filio impgnata. q̄ ostendit cum dī thronus. q̄ sez thronus bz susc̄ipere t recipe sedentem Quia videlicet btā vgo fuit thronus. sedes t recepta culū huius lucis. s. filij incarnati. figurata in throno salomonis de quo agit. iij. Regū. x. vbi dī. Qz rex salomon fecit thronum grandē de ebore t vestiuit eum auro. t in isto throno erāt due manus q̄ sedile tenebāt. et iuxta manus erāt duo leones t ad ascendendū ad thronū erāt sex gradus. et circa sex gradus. xij. leunculi hinc et inde. Jste thronus xp̄i est beata vgo in qua salomon. i. xp̄s p incarnationē sedit t quē in cōceptione t natiuitate ipsius vginis fabricauit. q̄ ꝓculdubio charissimi ista fuit thronus intus eburneus et candidus p castitatē. exterius aureus t fulgidus p honestatem. duas habebat manus. i. duplicē pietatē. q̄ sez ista est liberalis ad dandū tpalia et eterna. vel ad subueniēdū bonis t malis. Et ideo iuxta istas manus erāt leones duo qui sez significant peccatores. q̄ sez iuxta manus misericordie Marie vginis habitāt peccatores. vt exinde recipiunt veniam t medelam. Quia sicut dicit in p̄s. Oculi ancille in manibus dñe sue. Per sex aūt gradus ascēdit ad thronū istū. q̄ sez p sex opa misericordie ꝓuenitur ad acq̄rendū et ꝓmerendū gratiā istius bñdicte vginis. Et ideo leunculi circa istos gradus ordinant̄ t collocant̄. q̄ .s. peccatores q̄ p istos leunculos designant̄ istis sex gradibus. i. sex operibus misericordie insistunt vt sub istius ꝓtectione tueant̄. et vt eius gr̄am mereant̄. dicentes illud ℔eb. iij. Adeamus cū fiducia ad thronū gratie eius ⁊c. Et ideo de isto throno dei filij receptiuo p̄t dici illud Apoc. xij. Raptus ē filiꝰ ei? ad deū t ad thronū eius. Et Apoc. xx. Vidi thronum magnum candidū t sedentem sup eū. Jta q̄ ipse dei filius potuit dicere illud Eccli. xxiij. Ego i altissimis habito. t thronus meus in colūna nubis. Jsta ē ergo luna receptiua numinis supni. q̄ thronus. Un̄ de ista luna potest dici illud Apocal. xij. Luna sub pedibus eius. Jtem ista luna sez beata virgo est influxiua luminis interni. Et hoc ostenditur cum dicit Sol. quia sicut sol continue fundit nobis lumen. ita btā vgo fundit nob gr̄am. t iō ista est luna q̄ inter oīa sydera magis assimilat̄ soli q̄ etiā ꝓtinue influit in rebus intantū q̄ p ip̄am humor in corporib? generat̄. mare p ip̄am mouet̄ t regulat̄. ros in herbis t floribus diriuat̄ lumen etiā p ip̄am tenebrosis nocturnis viatoribus ministratur. Et ideo ꝑm Amb. in exameron dicit. Luna est

Ductrix noctis.
Mater roris.
Humoris ministra.
Dominatrix maris.
Tempoꝝ mensura.

Talis est ꝓculdubio beata virgo q̄ reuera ista inter omnes alias p sonas fuit soli iusticie xp̄o similis t conformis. t ideo dicit Cañ. vj. Qz ista ꝓgredit q̄si aurora cōsurgens. pulcra vt luna. electa vt sol.

Emulatrix solis.
Jmmutatrix aeris.

Moze em̄ solis lumen sue misericordie t gratie continue nobis fundit. Jsta em̄ Noctis. i. conscientie est illuminatrix vel ductrix. Roris gratie est generatrix. Humoris deuotionis est mistratrix. Maris huius fluctuosi seculi est dominatrix. Tempoꝝ. i. meritorum nostrorum est miseratrix. Solis iusticie xp̄i est emulatrix. Aeris. i. vane cōditionis nostre est in melius immutatrix. Et breuiter ab ista luna nobis influit omne bonū. dis gr̄a. ois virtus. Et ideo ista est maria maris stella. Un̄ Bern. super missus est. dicit sic. Jpsa est inquit nobilis illa stella ex iacob orta. cuius radius vniuersū orbem illuminat. cuius splendor prefulget in supernis. t inferos penetrat. terras etiam perlustrans et calefaciens magis mentes q̄ corpora fouet. virtutes coquit. vicia expellit. Jsta est igitur diffusiua luminis interni. Jtem ista est repſſiua fulminis eterni. Jsta em̄ fulmen. i. ardorem diuini rigoris temperat suis interceſſionibus. sicut luna temperat ardorem solis et aeris suis humidis et frigidis q̄litatibus t passionibus quod ostendit cum dicitur. In cōspectu meo. Jpa em̄ semper est in conspectu dei vt pro peccatoribus intercedat. Sicut em̄ dicit Gen̄. j. Deus fecit duo magna luminaria. solem vt p̄esset diei. lunam vt p̄esset nocti. Sol em̄ id est xp̄s p̄est diei. i. viris iustis per iusticiā t equitatē. Et ideo dicit sol iusticie Malach. iiij. Luna vo. i. btā virgo p̄est nocti id est turbulentis t peccatoribus p clementiā et pietatē. t ideo ipa dicit regina misericordie. quia. s. ista nō cessat peccatoribus misericorditer subuenire. t pro ipis filij sui misericordiā implorare. q̄ sez sicut dictum est ipa in cōspectu dei est semp. dicēs illud Hiere. xvij. Recordare q̄ steterim in ꝓspectu tuo vt loquerer pro eis bonum. t vt auerterē indignationē tuam ab eis. Quid ergo? procerto charissimi exquo ista talis t tanta ꝓ nobis stat in conspectu filij sui ꝓ nobis orando. iusti? est q̄ nos stemus in conspectu illius ei obsecrādo. famulando t seruiēdo. Elephātes em̄ dicunt̄ lunā adorare. t omni nouilunio cū balneati fuerint solēt oēs noue lune in signū reuerentie capita inclinare. Et ad hoc faciendū solēt paruulos suos instruere t docere. Topasius etiā lapis est ꝑciosissimus. q̄ tū solet influentiā lune sequi. t in suis vtutibus lunari influentie cōformari. Selenites etiam lapis nobilis lune videt seruire. ꝓ eo q̄ in medio eius semp solet imago lune cādida rutilare. in qua crementū t decrementuꝝ lune solet lucide apparere. In quibus ꝓculdubio instruimur et docemur q̄ lunā. i. beatā virginē debemus totis affectibus honorare. t ei caput t animum inclinare. t imaginem eius per deuotionem in medio cordis nr̄i habere. t crementū t decrementū ipsius. crementū dico bonoꝝ spūaliū. decrementū bonoꝝ tpaliū. ꝓ imitationē ipius debem? repūtare et nos influētie gr̄e sue supponere t suis vtutib? coaptare. vt de q̄libet nr̄m dicat illud p̄s. Permanebit cū sole et aī lunā in generatione et generationē. Nos em̄ debem? pmanere cū sole. i. cū xp̄o eidē p charitatē adherēdo t ei famulādo. Debemus etiam permanere ante lunam. i. ante beatā virginem ip̄am adorando et ei famulāde. Un̄ Bern. in quodam sermone de Pentb. Ad te inquit maria sicut ad medium. sicut ad archanum dei sicut ad negociū seculoꝝ. sicut ad rerū causaz respiciūt vniuersi. teq̄ btām dicūt oēs generationes. genitrix dei. dña mundi. celoꝝ regina. Que in omibus generationibus vitam t gr̄iam genuisti. In te em̄ angeli leticiā. iusti gr̄iam. peccatores veniam inueniūt ineternum merito in te respiciūt oculi totius creature. q̄ in te et per te. t de te manus omnipotētis dei quicq̄d creauerat recreauit. Patet igitur quō btā vgo dī luna. cuia. s. fuit eterni fulminis repſſiua. Interni luminis diffusiua. Supni numinis receptiua. Et hec de btā vgine sufficiāt.

Luna igr̄ figit vginitatē matris saluatoris.
Sco ꝓnci paliter significat ꝓprietatē iusti viatoris
Sicut em̄ Luna
Ministrat humorem.
Temperat ardorē.
Acquirit splendorē.

Sic vir iustus indigētib? pauperibus solet humorē bonoꝝ tpaliū ꝓ elemosynas mistrare

Apo. vj. Luna tota facta ē vt sanguis. Sāguis em̄ humor dulcis t amic? nature. figit viros cōpatientes t benignos. Jtē solet suis doctrinis t ī se t in alijs ardorē vicioꝝ tem-

perare.pñ. Per diē sol nō vrēt te nēq; luna p noctē. Item dolet splendorē gratie sapiētie ⁊ honeste apparētie acq̄rere ⁊ habere. ⁊ p hanc ⁊ se ⁊ alios illuminare. Ūñ vir perfectus dī. sicut dī Eccle. l. Quasi stella matutina i medio nebule ⁊ q̄si luna plena in diebus suis lucet. Et ideo declaritatē morū ⁊ virtutū viri pfecti dī. j. Cor. xv. Alia est claritas solis. alia lune. alia stellarū. Et vide eam diuisam ⁊ p̄secutam supra de alio vbi inuenies de pietate. Et supra de Claritate vbi inuenies de viri iusti luminositate. Multi tñ vident esse luna obscurata vel eclipsata. q⁊ sc̄z nō habēt lumen gratie. honestatis ⁊ scientie. ita q̄ de eis pōt dici illud Marci. xiij. Luna nō dabit splendorē suū. Multi ēñ sunt ita obscuri p ignorantiā q̄ lumē scientie ⁊ doctrine nesciūt aliis ministrare. Multi etiā sunt ita eclipsati p petīñ q̄ lumen gr̄e nesciūt in seipis continere. Multi etiam ita p malam conuersationē tenebrosi sunt q̄ lumen honestatis bonorum exemplor̄ nesciunt vel nequeunt alicui demōstrare. De istis ergo dicitur Matth̄. xxiiij. Sol obscurabit̄ et luna non dabit lumen suum. sed non sic charissimi. Significat ergo luna ꝓprietatem iusti viatoris. Tercio dico q̄ luna significat varietatem vani peccatoris. Sicut ēñ sensu patet q̄ luna nunq̄ stat in eodem statu quottidie enim mutatur et variatur. quia videlicet

Clara. Nigra. Coniuncta. Plana. Soli opposita. Coniuncta.

Et istud est generale. q⁊ q̄nto plus hz̄ de lumine a parte terre. tanto minus habz̄ a parte celi. Sic vere charissimi peccatores semp sunt in varietate ⁊ motu. nunq̄ ēñ manent in eodē statu seu ꝓposito. Mutat̄ ēñ pct̄or̄ ⁊ in natura ⁊ in moribus. In natura sc̄z Nūc Clarus p sanitatē. Nūc rubeus p iuuentutē. Nūc pallidus p senectutē. Nūc obscurus p infirmitatē. Nūc totaliter niger ⁊ eclipsatus p mortis tenebrositatē. Homo ēñ breui viuens tpe replet̄ multis miseriis. q̄ quasi flos egredit̄ ⁊ conterit̄. ⁊ fugit velut vmbra ⁊ nunq̄ in eodē statu pmanet Job. xiij. In moribus etiaz mutat̄ q⁊ sicut videmus homo Ūñq̄ est clarus p ꝓsperitatem. Ūñq̄ obscurus p aduersitatem. Ūñq̄ soli iusticie deo est cōiunctus per gr̄am ⁊ charitatem. Ūñq̄ rubeus p carnalitatem. Ūñq̄ est niger per ꝓuersationis vilitatem. Ūñq̄ cornutus per superbiam ⁊ vanitatem. Et breuiter verum dixit sapiēs Eccl̄i. xxvij. Homō sanctus in sapientia manet sicut sol. stultus aūt mutabit̄ vt luna. Quia sicut dicit Joel. ij. ⁊ Act̄. ij. Sol ꝓuertet̄ in tenebras ⁊ luna i sanguinem. Hoc aūt in summa verum est. q⁊ luna ista sc̄z bō quāte a parte terre. i. a parte bonor̄ tpalium per ꝓsperitatem magis est clarus ⁊ illuminatus. tāto a parte celi. i. a parte dei ⁊ bonor̄ spūalium magis est p pct̄īñ tenebrosus et obscurus. ⁊ lumine superiori. i. lumine gratie vacuus ⁊ p̄uatus. Inferior ēñ illuminatio homi. i. tempalis ꝓsperitas ⁊ humana sagacitas ⁊ subtilitas. si abūdat in inferiori parte hois sc̄z in corpe. signū est q̄ superior pars sc̄z aīa q̄ntum ad lumen gr̄e penitus est obscura. q⁊ sc̄z quanto magis tpalia suppetūt. tanto magis spūalia deficiūt. Quia ꝑm Ambro. Successus tpalium eterne dānationis est indiciū. Significat ergo luna varietatē vani peccatoris. Quarto dico q̄ luna significat ꝓsperitatē mūdi deceptoris. Luna ēñ cōtinuis ꝓcessibus variat̄. In fine vō mensis ex toto ⁊ penitus in illuminādo deficit ⁊ in lunaticis dominat̄ hoib⁹ q̄s ad insaniam ꝓducit. Sic vere mūdi ꝓsperitas q̄ nunq̄ in eodem statu pmanet. immo cōtinue est in motu ⁊ fluxu. ⁊ nūc incremento ⁊ nūc in detrimento. Finaliter in fine mēsis. i. in termino huius vite ex toto deficiet ⁊ cessabit. q⁊ sicut dī Eccl̄i. xliij. A luna signum diei festi. luminare q̄ minuitur in cōsummatione mensis. Ista ēñ dominat̄ in lunaticis. i. fatuis imprudentibus atq; stultis. q⁊ sc̄z lunaris ꝓstellatio. i. influentia mundane ꝓsperitatis facit homies q̄tum ad deum lunaticos ⁊ in spūalibus insensatos. quia ꝑm Senecā. Fortuna quē nimiū fouet stultum facit. Patet igitur quō per lunam intelligitur mundi ꝓsperitas ad q̄ē ēñ possent infinita alia applicari. sed in aliis titulis habebunt locū suū. sufficit ergo ad p̄sens.

Justa seueritas.
Ficta fallacitas.
Rapax crudelitas.
Significat ēñ lupus.
Justicie veros ꝓfessores.
Fallacie fictos possessores.
Seuicie duros successores.

Lupus. Nota q̄ lupus vt cōmuniter in bono sumitur et in malo vt breuiter concludam. Per lupum ergo intelligitur Primo ergo dico q̄ lupus significat ꝓfessores virtutis ⁊ iusticie. ꝑm ēñ Homerus in lib̄. de pugnis ⁊ astutijs bestiarū. cū lupus lapidib⁹ impetit̄ miro mō obseruat primum lapidē iacientē ⁊ si lapis ille nocuerit ip̄m iacientē si pōt interficit. si aūt parum lesit. iacientē quasi parū leuiter corrigendo ꝓtrahat ⁊ post dimittit. Sic vere iustus hō. ⁊ potissime iudex. p̄latus vel ꝓnceps valde debet actus iusticie moderari. ⁊ hoiem q̄ in ip̄m delinquendo. hoc est vel in ꝓpriam ꝓsonaz vel in rem publicam aliq̄d cōmittēdo. ꝑm q̄ magis vel minus deliq̄rit. corrigere vel punire. Et sicut lupus est animal valde vigil ⁊ mirabiliter timens ignem sic iustus p prudentiam debet vigil esse. ⁊ per ignem inferni ip̄m etiam deum q̄ ignis consumens dī Deut̄. iij. mirabiliter formidare. Et sicut lupus animalia capit ⁊ rapit. ipsaq; sibi incorporat. ⁊ ea sibi vendicat ⁊ acq̄rit. sic iustus debet alios per p̄dicationem rapere ⁊ acq̄rere. ⁊ eos p charitatez sibi incorporare ⁊ ad partem suam ⁊ xp̄i p pniam ꝓuertere ⁊ domare Gen̄. xlix. Benyamin lupus rapax. mane rapiet p̄dam ⁊ vespere dividet escas. Et sicut lupus si ligatus fuerit vel conclusus non solet oues ledere. sed cum eis pacifice se habere. Unde lupus q̄ñ desup tectum saltat in domum vbi sunt oues ꝑmo ⁊ añ omnia temptat si poterit exire ꝑ libito ⁊ si videat q̄ ostia sint serata. nec possit retro saltare pervia quā intrauit statim se captū iudicans abscondit se. ⁊ etiā si famelicus sit nihil nocet. Sic vere dicam q̄ iustus vinculis diuini timoris astrictus ⁊ infra muros ⁊ ambitū diuinor̄ mādatorum inclusus cū agnis ⁊ ouibus. i. cum alijs cōsocijs ⁊ simplicibus. cum pace solet viuere ⁊ nullum ledere. sed erga oēs benigniter se habere. Juxta illud Esa. xj. Habitabit lupus cum agno ⁊c̄. Patet ergo quō lupus q̄ñq̄ significat ꝓfessores virtutis ⁊ iusticie. Scdo dico q̄ q̄ñq̄ significat possessores hypocrisis ⁊ fallacie. Lupus ēñ exterius vellus habet hyspidum ⁊ hyrsutū. sed quāto plus hyspidi or tanto crudelior ⁊ deterior. Lupus etiā sub frondib⁹ solet se abscondere ⁊ dum non videt̄ solet subito in pecudes insilire. Sic vere multi sunt q̄ vellus. i. exteriorem ꝓuersationem habēt hyspidam humilē ⁊ austerā. Interiorē autē ꝓscientiā habēt crudelem. rapidam ⁊ fallacem. q⁊ sc̄z dum sub frōdibus fictionis ⁊ hypocrisis abscondunt̄. citius et facilius nocent dū eor̄ malicie non cauent̄. Patet in aliq̄bus religiosis q̄ sub velamine sanctitatis exercēt opa carnalitatis. Patet in hereticis ⁊c̄. Jdeo bene p̄cipit Matthei. vij. Attendite a falsis ꝓphetis qui veniunt ad vos in vestimentis ouium: intrinsecus autem sunt lupi rapaces a fructibus eorum cognoscetis eos. Tercio vō dico q̄ lupus significat effossores feritatis ⁊ seuicie. hoc est dictu. Viros crudeles. impios ⁊ raptores. Lupus ēñ semp inhiat ad sanguinem ⁊ ad p̄dam contra bestias innocētes ⁊ se defendere non valentes. et etiam tāte est feritatis q̄ nō sufficit sibi ad necessitatem suam occidere. immo quotiēt inuenerit in grege vel armento solet sine remedio trucidare. Sic vere faciunt hodie multi. et potissime iudices. ꝓncipes et tyranni. quia sc̄z ad predas semper inhiant ⁊ anhelant ⁊ pauperes innocentes rapiunt. violant. excoriāt. trucidant. ⁊ sanguine ⁊ pelle sue tempalis substantie ipos attenuant. exuunt et denudant Ezechiel. xxij. Principes eius in medio ei⁹ lupi rapaces. Et Soph̄. iij. Judices ei⁹ lupi vespertini ⁊c̄. Et Abacuc. j. Leuiores pardis equi ei⁹ velociores lupis vespertinis. Nullum ergo est innocentibus remedium positis inter tales lupos nisi patientia et prudentia. Juxta consilium saluatoris. dicentis Matth̄. x. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio lupor̄um. estote ergo prudentes sicut serpentes ⁊ simplices sicut columbe. Q⁊ autem per lupum intelligatur dyabolus. qui scilicet animas fraudulenter sub aliqua specie boni velat⁹ rapit tentationibus et occidit. patet Johis. x. vbi dicitur. q⁊ mercennarius videns lupum venientem fugit. Sequitur Et lupus rapit et dispergit oues. Sufficit. quia in variis locis applicando ad diuersa vicia fit mentio de lupo ⁊c̄.

Lupanar. Lupanar idem est qđ ꝓstibulum. locus. s. vbi actus fornicationis ⁊ luxurie exercent. dictus a lupa meretrice que Remum et Romulum rome conditores supra tyberim expositos nutriuit. vt dicat tytus liuius libro. j. ab vrbe condita. Igitur inuenitur triplex genus fornicationis scilicet

Corporalis immundicie.
Cordialis iniusticie.
Spiritualis ydolatrie.
Quibus. s. bō fornicāt. s.
Corporaliter carnē maculando.
Cordialiter culpas committēdo.
Spūaliter seu sacr̄aliter fidem abus triplicis luxurie exercent. De lupanari carnalitatis dī Nume. xxv. Ingressus est phinees post virū israeliticum in lupanar ⁊ trāsfodit amb os. De lupanari peccatricis cō scientie ⁊ iniq̄tatis. vbi scz aīa cū vicijs fornicāt ꝑ varios ꝓsensus ⁊ affectus dici pōt illud. ij. Mach. iij. Optimos quosq; ephebor in lupanaribus ponere. De lupanari autem ydolatrie ⁊ infidelitatis dicit Ezech. xvj. vbi dñs loquens ciuitati hierlm ydolatre dicit sic. Edificasti tibi lupanar. ⁊ fecisti tibi ꝓstibulum in plateis cunctis ad omne caput vie. Et hec sufficiant tē.

negādo seu demonijbus ꝓsentiēdo ⁊ eor̄ cultui adherēdo Possumus ergo dicere qđ est triplex lupanar. i. triplex locus vel status in q̄bus act⁹ istius

Lutum. Lutū fit ex aqua et terra inuicem mixtis. Et sumit lutum multipliciter in scriptura. Sumit etiam in bono ⁊ in malo. In bono em̄ dēsignat

Nature vilitatem.
Carnis mortalitatē.
Mentis humilitatē.

Significat ergo nature vilitatem. qz scz tota natura humana non est nisi lutum vile. fragile et infectum. Ūñ Job. iij. Hi q̄ habitāt domos luteas ⁊ terreum habēt fundamentum ꝓsument velut a tinea. Item signat carnis mortalitatem. Caro em̄ mortua finaliter efficit lutum putridum ⁊ fetidum Hiere. xviij. Dissipatum est vas qđ faciebat ex luto. Ūñ ꝑ statuā Nabuchodonosor potest signari homo. qz statua illa habebat pedes. partim ferreos partim testeos. partim luteos. sicut dī Dañ. ij. vbi inter cetera dī. Vidisti ferrum mixtum terre et luto tē. Pedes em̄. i. finis ⁊ posterioritas statue. i. bois tres habet partes. qz scz ibi est ferrū. i. aīa q̄ ad modum ferri stabilis est ⁊ immobilis. Alia pars est testea. s. caro q̄ ad modū teste modicam habet soliditatem ⁊ magnā fragilitatem. Alia pars ē lutum. s. sanguis que ad modū luti nullā hz soliditatē sed magnā corruptibilitatem. Mā sicut dī Dañ. ij. Venit ⁊ cecidit subito lapis de monte q̄ ꝓtriuit ⁊ ꝓminuit pedes statue añdicte. Quia scz sursum a monte. i. a deo ⁊ a dei occulta ꝓuidentia. descendit lapis. i. mors. qui ꝑcutit statuā in pedibus. i. qui ꝑcutit boiem in fine dierum. que omia in fauillam ⁊ cinerē reducit. Ūñ Job. x. Memēto q̄so q̄ sicut lutū feceris me ⁊ in puluerē reduces me. Itē signat mentis humilitatem. de qua dī Job. xxx. Comparatus sum luto ⁊ assimilatus sum fauille ⁊ cineri. Homo em̄ q̄ videt se esse in luto ⁊ ex luto creatū ⁊ in lutum finaliter ꝓuertendū exinde ꝓcipit humilitatem q̄ multū ꝓficit ad salutē. Sicut em̄ dī Job. ix. Cecus natus q̄n oculos suos iesus liniuit. statim vidit ⁊ lucē recepit. Quia vē cecus. i. pctōr q̄ lutum ꝓprie fragilitatis ⁊ mortalitatis p ꝓsiderationē cordis oculis anteponit. lumē gr̄e ⁊ sapie recipit ⁊ acq̄rit. Et ideo cōsulitur Mau. ij. Intra in lutū ⁊ calca. subigēs tene laterē. Tale em̄ lutū valde est vtile. qz vasa multarū rerum contentiua inde formant. qz. s. ꝑm Auicē. ex solo luto vnctuoso plāte ꝓcreant. In luto apū inuoluuntur. vt fortificato latere non ledant a venatorib⁹. Sic vere kīsti ex luto. i. ex humili ꝓsideratiōe vilitatis ⁊ mortalitatis nr̄e. nos efficimur vasa ad ꝓtinendū gr̄am ⁊ deuotionē. Efficimur plante ad fructificandū p bonā opationē. Efficimur fortiores ⁊ duriores ad resistendū venatorib⁹. i. demonib⁹ p ꝓstātiā ⁊ ꝓfectionē. In luto em̄ nr̄e mortalitatis nos dēbem⁹ more aprōr p ꝓsiderationē inuoluere. ⁊ sic iacula tentationū possumus tutius refutare Zacha. v. Erunt quasi fortes cōculcantes lutum in prelio. Patet igitur quomō lutum sumas. Nota adhuc si vis qr nos sumus scz sicut Lutum

In ingressu.
In ꝓgressu.
In egressu.

In ingressu. s. qz sicut dī Esa. lxiij. Pater nr̄ es tu. nos vo lutū. Mā sicut figulus ex eodē luto rota volubili mediante facit vasa ꝓtraria ⁊ diuersa. s. aliud in honorē. aliud in ꝓtumeliā. sicut dicit apl's Ro. ix. Sic vere dē⁹ mediante rota occulte sue ꝓuidētie. de eodē luto fragilis ꝓditionis hūane formar ⁊ facit diuersitatē hoīm in hō mūdo. Alij em̄ sūt in honorē. alij in cōtumeliā. Alij diuites. alij pauper. Alij rustici alij nobiles. Alij pctōres. alij boni. Alij saluati. alij dānati. vt dicat q̄libet illud Job. xxxiij. Ecce ⁊ me ⁊ te fecit dē⁹. ⁊ de eodē luto q̄q; formatus sum. Hō em̄ q̄tum ad suā originalē creationē est ꝓprie in manu dei sicut lutū in manu figuli Hiere. xviij. Sicut lutū in manu figuli. sic vos in manu mea dicit dñs. Et Eccli. xxxiij. Sicut lutū in manu figuli sic hō in manu illius q̄ fecit eū. Itē nos sum⁹ lutum in ꝓgressu. qz scz q̄diu durat vita nostra mortalis: nos sumus cōpositi de fecibus ⁊ de luto. de carne scz ⁊ sanguine ⁊ stercorib⁹ Dañ. xiij. Iste aūt intrinsecus luteus ē Item sumus lutū in egressu Esa. xlj. Ponet magistratus quasi lutū. Sic igit̄ sumit lutū in bona significatōe. Sz adhuc dico qđ lutū sumit̄ i mala dēsignatōe Lutū em̄ solet

Tangentem maculare.
Intrantem alligare.
Portantē aggrauare.

Primū est lutum carnalitatis
Secundū est lutū iniquitatis.
Tercium est lutū cupiditatis.

Lutū em̄ carnalitatis maculat tangentē. Ūñ carnales similes sunt porcis q̄ in luto ⁊ fecib⁹ delectant. Ūñ. ij. Pet. ij. Sicut canis reuersus ad vomitū. ⁊ sus lota i volutabro luti. Lutū iniq̄tatis detinet intrantē. Sicut em̄ hō faciliter intrat lutū ex q̄ tñ nō faciliter exit. sic hō faciliter cōmittit pctm̄ ex q̄ tñ nō faciliter resilit aut recedit. pś. Eripe me de luto vt nō impingar vel infigar. Lutū cupiditatis aggrauat portantē. qz sicut lutū qđ terra ⁊ de terra est solet portantē inferius trahere ⁊ grauare. sic bona tpalia q̄ terrena et lutū sunt. ⁊ de terra sunt (Juxta illud Job. xlj. Sternet sibi aurū q̄si lutū) hoīem p cupiditatē ⁊ auariciā detrahunt atq; ꝓmunt. Ūñ Habacuc. ij. dī. Ve q̄ congregat nō sua. vsq; q̄ aggrauat sup se dēsum lutū. Et sic igit̄ patet quō lutū diuersimode sumit̄ in scriptura.

Lustra. Lustrare idē est qđ circuire. vel circueūdo aliquē locū certis sacrificijs ⁊ obseruationibus expiare. Et dī lustrū circuitus q̄nq; annorū. Juxta illud. Lustra sex q̄ iam pacta tē. sicut in hymno. De lustro em̄ in lustrū. i. de q̄nquēnio in q̄nquennium tributa romanis soluebant. ⁊ vbs Roma p censores certis sacrificijs expiabat. ⁊ illa expiatio lustratio dicebat. Sed de hoc nihil ad ꝓsens. Vide vbi de Circuire. Sacrificare. Expiare et similibus.

Lux. Nota q̄ lux multipliciter sumitur in scriptura. Est enim sicut diuidit mauricius Lux

Exterior et mundana.
Interior ⁊ humana.
Superior ⁊ diuina.
Inferior ⁊ terrena.
Deterior ⁊ valde vana.
Debilior ⁊ valde miserāda.
Mobilior ⁊ valde appetēda.

Cū igit̄ lux sit illud p qđ rerū noticia nob dat̄ intelligi. qz. s. nihil pōt sensibilit̄ videri nisi lucis bñficio mediāte Hinc est q̄ omis noticia vel ois vtus vel res significati, ua pōt p lucē ꝓprie denotari. Est igr̄ lux exterior. ⁊ ista ē splēdor noticie quā habem⁹ p creaturas. Creature em̄ suū p̄dicāt creatorē. ⁊ ad ipsum cognoscendū lucē vere noticie nob fundūt. Teste em̄ apl'o Roma. j. A magnitudine creature poterit earū creator videri. Ūñ de creaturis dī Gen. j. Fiant luminaria in firmamēto celi vt luceant sup terrā. Lux interior est lux rōnis ⁊ discretionis. gr̄e ⁊ sapie Job. xxxviij. Indica mihi si nosti in q̄ via habitat lux. Lux supior est dē⁹. qz sicut dī. j. Joh. j. Deus lux est ⁊ tenebre in eo nō sunt vlle. Lux inferior est hō perfectus. qz sicut dī Prouer. iij. Justorū semita quasi lux splendēs. Lux deterior est mundi ꝓsperitas. de qua Job. xxxviij. Auferetur ab impijs lux sua. Lux debilior ē vita humana. de qua Job. xvij. dicitur. Rursum post tenebras spero lucē. Lux nobilior est vita eterna. De q̄ Thobie. xiij. Lux splendens splendida luce fulgebit. Inuenitur ergo in scriptura lux multiplex. videlicet Lux gratie. Lux glorie. Lux decentie. Lux opulētie. Lux sapiētie. Lux hereditatis. Lux bonitatis. Breuiter ergo dico qđ per lucē pōt intelligi Deus. Vir ꝓfectus. Perfectio virtutū. Vita eterna. Prosperitas tpalis. Et sic dico breuiter qđ est Lux Honoranda. Dicamus ergo primo qđ est quedā lux

Imitanda. Continēda. Effectanda. Detestanda.

q̄ dz bonozari. Et ista ꝑt dubio ē dē. De⁹ eñ est lux. z tenebre i eo nō sunt vlle. Lux eñ inter omēs formas corpales obtinet principatū. Habet eñ actus intra se pncipales z excellentiozes q̄ oēs formas alias antecellit. Sic ꝑcerto deus inter omēs naturas spūales pncipatū obtinet. nec est aliq̄d creatum qđ sibi valeat comparari. Et ideo xp̄s deus noster dicit sic Joh. ix. Dz diu sum in mundo lux sum mūdi. Et Joh. viij. Ego sum lux mundi. Et aduerte dic q̄ sicut lux habet naturaliter Conditionez valde nobilem. Durationē valde stabilē. Diffusionem valde mobilem. Sic vere deus est. Conditione nobilissimus. Ego inquit. Duratiōe eternissimus. Sum. Diffusione agilissimus. Lux inquit mundi Probat Nobilitatem dictio pmitiua. Ego. Probat eternitatē dictio substantiua. Sū Probat agilitatē actio diffusiua. quia lux mundi. Dicam⁹ ergo q̄ deus dicit lux rōne nobilis ꝓditionis. qđ ostendit cum dicit Ego. qđ est pme pſone. z spāl pmitiue. nominatiui casus. z numeri singularis. q̄ oia expone sicut. s. de aduentu in illa aucte. Ego lux veni in mundū. Sicut eñ lux pia corpalia ꝓcedit in nobilitate. z iō sicut res nobilissima primo oīm fuit creata z facta inter oia opa creatozis. sicut dī Gen. j. Fiat lux z facta est lux. Sic vere deus nobilitate excellentia z dignitate cūcta pcellit. Et sicut prima z pmitiua z pncipalis cā oīm rerū. oia supat z pcedit Joh. xij. Ego lux in mundū veni. Et Apoc. j. Ego sum pmus et nouissimus. Dz de ista nobilitate z dignitatē eterne lucis et diuine nature q̄ notat p Ego. vide. s. de Ego. §. j. Et. s. de Aduentu in aucte ꝓallegata. Deus igit lux est rōne nobilis ꝓditionis. Ego inqt ꝛc. Deinde dico. q̄ deus est lux rōne stabilis durationis qđ ostendit cum dī. Sum. Lux eñ dz naturā incozruptibilē. Erq̄ eñ semel creata fuit. esse postea nō cessauit. nec fuit in virtute diminuta. nec in essentia variata. q̄nimmo etiaz tanta est ipsius incozruptibilis ꝓditio q̄ cuius sup feces trāseat incessanter. nullā tñ exinde ptrahit cozruptelam. significās ꝓprie diuinā essentiam q̄ nec tpe variat. nec in virtute diminuit. nec illapsione. q̄ rebus cozruptibilib⁹ illabit aliq̄liter maculat. sed in ꝓpria essentia z natura ꝓsistit z incōmutabiliter stabilitur. Sum inquit. Deus eñ lux est. z lucem habitat inaccessibilē. sicut dī. j. Thimo. vj. Et ideo ipe dicit Jo. ix. Ego lux sum mundi. Et Joh. j. Ipse erat lux vera q̄ illuminat oēm hoiem. Est igit deus lux rōne stabilis durationis. Deniq; dico q̄ ipe est lux rōne mobilis seu agilis diffusionis. qđ ostenditur cuz dī. Lux mūdi. Sicut eñ lux est suipsius maxime cōicatiua. z ab oriente z occidente sui subito diffusiua. occultoz terre penetratiua. lapidū ꝓciosoz z metalloz i terra inuisibiliter generatiua. z elementoz cōtrariozū in vno mixto ꝓaliatiua z cōcordatiua. aeris insup illuminatiua. z tenebrarū z caliginis fugatiua. z etiā vite aialiū causatiua z ꝓseruatiua. sicut dicit in lib. de fonte vite. Sic ꝑcerto deus se p btām incarnationē hoibus cōicauit. z ab oriente in occidēs. i. de celo ad terrā se diffudit z subito trāsportauit. occulta terre. i. secreta vteri v̄ginis inuisibiliter penetrauit. z ibidē ꝓciosum lapidē vel metallū vicz corpus suum admirabiliter fabricauit. z sic diuersa elemēta. i. diuersas hoim in vno mixto. i. in vna ecclesia ꝓcordauit z adunauit. Aerē. i. mundū ꝓdicādo z docendo sua bñdicta presentia illuminauit z informauit. z sic tenebras erroz z berelum effugauit. z sic vitā gr̄e z glie aialib⁹. i. hoibus ꝓcurauit. Sicut eñ dī Jo. j. Vita erat lux hoim z lux in tenebris lucet. Iste est ḡ lux mūdi. i. lux mūdo cōicatiua. dicēs illud Joh. xij. Ego lux i mundū veni. Et Jo. ix. Dz diu sum in mūdo lux sum mūdi. Et bñ xp̄s se dic lucē. Quia sic Lux

Oritur. Progredit. Obtenebrat. Reflectitur.

Et sic potest inueniri. Lux veniēs seu oriens. Lux transiens z pgrediēs. Lux moriens z deficiens. Lux rediens et resiliens.

Sic vere charissimi dico. q̄ xp̄us fuit lux oriens. Et sic potest inueniri in incarnatione. Quia sicut dicitur in ps. Lux oriz est iusto z rectis corde letitia. Fuit lux pgrediens in conuersatione. Semp eñ pcedebat de virtute in virtutem Prouer. iiij. Lux pcedens. splendens procedit et crescit. Lux fuit deficiens in morte et passione Esa. v. Lux obtenebrata est in caligine. Fuit lux rediēs in resurrectione et ascensione Joh. xvij. Rursum post tenebras spero lucē. Deus ergo est lux rōne Conditionis. Durationis. Diffusionis. Unum tamen est aduertendū q̄ cuius lux q̄tum in se est semper sit parata se diffundere z se ostēdere. se diuidere z influere. Istud tamen verum est q̄ oportet z necesse est q̄ habeat materiam ꝓparatam. z inde est q̄ lapis durus p lucem nō viuificat. q̄ oculus cec⁹ p lucem nō illuminat. q̄ lignum aridum p lucem nō fecūdatur. Scōm eñ pōm. Actus actiuoz sunt in patiēte ꝓdisposito. z ideo nihil est qđ possit alicuius rei influentiaz recipere nisi ad hoc antea disponat. Sic vere charissimi. lux eterna deus quantū est in se. semp paratus est aliis influere. z alios dirigere z iuuare. Veruntamē necesse est q̄ ad hoc per gr̄am z obedientiam disponamur. Illi eñ qui sunt duri sicut lapis p mentis indurationē. q̄ sunt ceci per rōnis obfuscationē. z q̄ sunt aridi p humoris gr̄e priuationem. Istius lucis influentiam nec percipiūt nec eius bñficia recipiūt. quia ad hoc minime se disponunt Sap. z vij. Ignis quippe nulla vis poterat eis lumen ꝓbere. Istud optime patet in iudeis induratis. obstinatis z excecatis. q̄ lumen xp̄m habuerūt pntem z tamē euz nō receperūt nec viderūt. Lux eñ in tenebris lucet z tenebre eam nō comprehenderūt Joh. j. Sicut eñ dī Joh. iij. Lux venit in mundum. z dilexerunt hoies magis tenebras q̄ lucem. Isti ei sunt sicut brutones expectātes arcturū. qz isti expectāt. qđ ꝓpetuo nō videbunt. Uñ de isto iudeoz pplo dī Job. iij. Expectet lucem z nō videat. nec ortum surgentis auroze. Unde de istis dr̄isorie dī Esa. z xvij. Expecta z reexpecta modicū ibi. modicū ibi. Sic q̄ ptz quō p lucē intelligit deus. z quō est quedā lux q̄ debet venerari. Scōo dico q̄ est quedā lux q̄ debet imitari. Et ista lux signat xp̄m. Vt beatam v̄ginē. vel quēlibet virū iustū. Sicut eñ lux est in cōditione purissima. in opatione est nobilissima. z in apparētia pulcerrima. Sic vere vir pfectus est purus p sanctitatem innocētie. Nobilis p agilitatem obedientie. Pulcer z delectabilis p honestatē apparētie. Et ideo breuiter de tali luce scz de viro perfecto z sancto pōt dici illud Sap. vij. Candoz eñ est lucis eterne z speculū sine macula. z imago bonitatis dei. In q̄bus v̄bis oñdunt sex ꝓditiones lucis q̄ viro iusto possunt optime coaptari. Lux eñ habet

Candorem summe notabilem.
Uigorem incorruptibilem.
Splendorē manifestabilem.
Nitorem immaculabilem.
Decorem representabilem.
Ualorem cōmunicabilem.

Solet eñ lux Candidam se mōstrare. Cādoz iqt lucis. Semp pseuerare. Ideo dicit Eterne. Cūcta manifestare. ideo dī Speculum. Fece nō sordidare. ideo dicitur sine macula. Formas repntare. ideo dicit Imago. Sese cōmunicare. ideo dicit bonitas dei. Ad lr̄am eñ sicut videmus sensibiliter lux habet colorem splendidum z candidū. Et ideo dī Cādoz. Lux dz naturam indeficientē. z ideo dicitur Eterne. Lux habet splendorē illustrantē. ideo dicit Speculū. Lux habet virtutē immaculatiuā. ideo dicit sine macula. Lux habet formā repsentatiuā. ideo dicit Imago. Lux dz virtutem cōicatiuā. ideo dicit Bonitatis dei. qz scz bonū est sui ipius cōicatiuū z diffusiuū. Iste sex conditiones lucis charissimi. q̄ in ista aucte notant. Applicant sex virtutib⁹ viri iusti. Quia ꝑcerto in viro iusto et perfecto debet esse. Castitatis z ptinentie pulcritudo. ideo dicit Cādoz lucis. Firmitatis z permanentie longitudo. ideo dicit Eterne. Veritatis et sapientie certitudo. ideo dicitur Speculum. Puritatis z innocentie sanctitudo. ideo dī Sine macula. Honestatis z appentie gratitudo. ideo dicitur Imago. Pietatis z amicicie plenitudo. ideo dicit Bonitatis dei. Dico igit q̄ vir pfectus dz hāc pulcritudinē ptinentie. qđ oñdit cū dī. Candoz lucis. Candoz eñ in coloūb⁹. signat castitatē in v̄tutibus. Quia sicut cādoz est color inter ceteros purissim⁹. faciliter tñ maculat. z in isto colore plus q̄ in alīs macula plus indecorat. Sic v̄tus castitat. plus ceteris est purioz z mūdioz. faciliter tñ p luxuriā corrūpit. z macula. i. defectus in ista v̄tute indecētioz ceteris iudicat. Plus eñ apparet macula luxurie. z magis notat z citius cognoscit q̄ macula supbie vel alteri⁹ pcti. Et iō sicut lux est naliter candidi z fulgidi coloris. sic vir pfectus per ca-

stitatē debet esse cādidus. ⁊ p honestatē fulgidus appare re. vt de eo dicat illud Cañ. v. Dilectus meus cādidus et rubicundus electus ex milibus. Et bñ dicit electus ex mili bus. q⁹ vix inter mille inuenit bodie bō castus. Jdeo qñ inuenit bñ potest mirabile reputari. iuxta illud Ecci. xliij. Pulcritudinē candoris eius admirabit oculus. Ūñ bre uiter de luce spūalis hierlm dicit Thobie. xiij. Luce splen dida fulgebit. Sequit ois circuitus murorū eius ex lapide candido ⁊ nitro mundo. Candor ergo lucis. Ut sic vir pfectus figuret in illo filio bois quē vidit Joh. Apoc. j. q̄ ba bebat caput ⁊ capillos cādidos sicut lana alba. ⁊ cuius fa cies sicut sol in virtute sua lucebat. Quia scz vir pfect⁹ de bet candorē castitatis bre. ⁊ per castitatē lucere. ⁊ in capi te intentionis. ⁊ in capillis affectionis ⁊ in facie puersatio nis. Quia scz castitas est interius et exterius obseruanda. qđ est ꝓtra hypocritas siles cigno. qui est auis exterius in plumis candida. interius tñ in carne valde nigra. Quia vi delicet hypocrite habēt plumā. i. exteriorē cōuersationē p simulatam castitatem candidā. carnē tñ interius in occul to habent per luxuriā denigratam. Nō sic igit. sed habeat vir pfectus castitatis ⁊ ptinētie pulcritudinem. Candor in quit lucis. Jtem vir pfectus debz habere firmitatis et pseuerantie longitudinem. qđ ostendit cum dicit Eterne. Lux em̄ in sua ꝓditione ⁊ natura sine corruptione perpe tuo pseuerat. sic vir iustus semp debet in bono pseuerare ⁊ durare. ⁊ ab esse gratie nunq̄ corrumpi. deficere vel ces sare. Eterne inq̄t. q⁹ scz ad virū pfectū ptinet eterne ⁊ du rabiliter. nō tpaliter aut defectibiliter ꝑmanere. Ūñ Sap. v. Dedit illi claritatē eternam. Et sequit. Et fuit ei in vela mento dei. ⁊ in luce stellarum nocte. Jstud tñ est ꝑ mul tos qui sunt tpales non eternales. Corruptibiles non du rabiles. Defectiui non ꝑmansini. Et tales sunt vt cōmuni ter tria genera personarum. vicz hypocrite. falsi amici. ⁊ le ues seu inconstātes. Sed de istis vide supra in plurib⁹ lo cis. Jsti ergo non sunt lux eterna sed potius lux defectibi lis ⁊ infirma. Sunt em̄ sicut lux cometarū que subito ap paret ⁊ vī stella. subito autē disparet ⁊ videt nulla. Unde de quolibet talium potest dici illud Job. xviij. Expellet em̄ de luce ad tenebras. Non sic ergo. sed habeamus firmita tis ⁊ ꝑmanentie longitudinē. Jtem vir pfectus debz ha bere veritatis ⁊ eloquētie certitudinem. Speculū inquit. Sicut em̄ videmus q̄ natura lucis est occulta ⁊ abscondita rerū ostendere. ⁊ se et quicq̄d est absconditū declarare. Sic vere ꝓditio ⁊ ꝓprietas viri iusti est ⁊ se ⁊ alia aliis ma nifestare. Sic dico q̄ vir iustus p vtutem veritatis vult se oibus ostēdere. q̄lis est sine aliq̄ alicuius simulationis vel hypocrisis falsitate. oibus abscōdita ⁊ secreta fidei et mo rum ostendit. ⁊ quicquid est periculosum ⁊ vtile docet pro viribus ⁊ erudit. Jste em̄ sicut dicit Joh. j. Est lux vera q̄ illuminat oēm boiem. Et boc ostendit cum dicit Specu lum. Speculum em̄ talis est nature q̄ imaginem qnā reci pit statim ostendit. nescit em̄ aliq̄d celare. Quia scz vir pfectus nibil scit de suis interioribus alij p duplicitatem. hypo crisim ⁊ falsitatem abscōdere. sed per simplicitatē ⁊ verita tem quicq̄d interius in corde latet solet oibus declarare. Ūñ. j. Cor. xiij. Videmus nūc per speculum. Jsta tñ sunt ꝓtra falsos ⁊ deceptores q̄ nō habent naturā speculi. q⁹. q̄. qđ intus in corde cogitant ⁊ cōcipiunt. nō ostendūt exteri us nec̄ dicunt. similes topasion q̄ formā habet speculare imaginēc̄ repsentat trāsuersam. Quia vere tales falsi ⁊ fi cti. s. ꝓditores. falsi amici. adulatores. hypocrite. totū trās uersum. i. totū oppositū ⁊ ꝓtrariū illarum imaginationuz ⁊ rerum q̄ intus habēt in corde seu recipiunt et cōcipiunt solent exterius declarare. q⁹ scz vnū habent in corde aliud in ore. Unū in ꝓscientia aliud in apparētia. Jsti igitur nō sunt lux veritatis. sed vmbra ⁊ tenebre totius falsitat⁹. Esa. lix. Expectauimus lucem ⁊ ecce tenebre. Nō sic ergo. sed habeamus veritatis ⁊ eloquētie certitudinē. Speculū in quit. Jtē vir pfectus si vult esse lux debz bre puritat⁹ ⁊ in nocētie scitudinē. qđ oñdit cū dī. Sine macula. Sicut ei lux naturā hz ita purissimā q̄ nullo ꝓtactu sordiū pōt ma culari vel sordidari. Sic vir p'fectus debz esse ita sctūs. inno cens ⁊ purus. q̄ p ꝓtactū. i. societatem ⁊ vicinitatē sordiū id ē petōz nō possit aliq̄liter inficiy' corrūpi. Sine macula inquit Exodi. xij. Erit enim agnus sine macula. masculus anniculus. Jsti em̄ dicuntur puri ⁊ innocentes Propter Mentis simplicitatē. q⁹ sunt agnus. Jsta summe p, Carnis sinceritatē. q⁹ sē sine macula. tinent ad eccles Cordis virilitatē. quia sunt masculi. asticos. quia hsti Etatis abilitatem. quia anniculi. pcipue sine ma cula luxurie debēt esse. Quia sic dī. j. Mach. iiij. Elegit in das sacerdotes sine macula. Et nō q̄ tales digni sē Ut in Christi ecclesia collocent. Debēt em̄ tales in ecclesia Christi presentia famulent. colloçari. Ūñ ps. Dñe q̄s habitabit in tabernaculo Celi fastigio sublimēt. tuo. Sequit. Qui ingredit sine macula ⁊ operat iusticiā. Jtem possunt digne dño famulari. Ūñ Dañ. j. dī. q̄ pue ri de semine regio in q̄bus nulla esset macula sed q̄ pulcri ⁊ eruditi erant sapia debebāt introduci in palacio corā re ge. Quod est Figuratū Leuit. xxij. vbi hostie sine macula pcipiunt offerri. q⁹ scz aial qđ immolabat nō debeat esse cecum. sine auribus. sine cauda. alś refutabat. q⁹ scz non sunt digni deo offerri in statu ecclesie q̄ carent oculis per ignorantiā. qui carēt auribus per inobedientiā. qui carēt cauda. i. qui non habēt mortis ⁊ finis memoriā. Sicut em̄ dī de Absalone. ij. Reg. xiiij. A plāta pedis vsq̄ ad verticē non fuit in eo aliq̄ macula. Hoc tamē aduertendū q̄ ꝓpter maculam velleris exterius. nisi eēt caro maculata in terius. aial nō repellebat. q⁹ scz q̄uis bō habeat aliq̄s ma culas. vel aliquos defectus solum exterius in vellere con uersationis. Dū tamē nulla macula sit interius in mēbris intentionis. non est ꝓpter boc reprobandus. Multi enim sunt qui vident exterius mali. qui tñ interius sunt valde boni. De q̄bus dicit Leui. xiij. Sciat nō esse lepram ⁊ nz culam coloris candidi. Tales ergo qui sunt sine macula digni sunt dño famulari. Jtē dico q̄ digniꝰ sunt in celo sub limari vel gloriari. Jdeo de innocētibus dī Apoca. xiiij. q̄ sine macula sunt añ thronum dei. Boni em̄ similes sūt pu ro ⁊ immaculato balsamo. qui nunq̄ maculat vestez quā tangit. Sed mali siles sunt plumbo seu pici q̄ solent tan gentes maculare. q⁹ scz boni q̄ sunt sine macula peccatoz nunq̄ alios maculāt p malum exemplum. Mali vo q̄ in se sunt pleni macula peccatoz ⁊ delictoz. solent ꝓtingen tes. i. vicinos et socios malis vbis ⁊ exemplis corrumpe re ⁊ fedare Hume. xix. Quicquid tetigerit immundus im mundū faciet. Sz nō sic boni. q⁹ ipsi sunt sine macula. Ta les igitur possunt dici lux ꝓpter puritatis ⁊ innocētie sāc titudinē. vt de tali puritate dicat illud Hester. viij. Mo ua lux orti visa est. Jtē vir pfectus dz habere honestā tis ⁊ apparētie gratitudinē. qđ ostendit cum dī Jmago. Sicut em̄ lux colorat ⁊ imaginat ꝑm ꝓditiones rerū per q̄s bz trāsire. Jstud patet in luce trāseūte p vitrū. que act colorem vitri solet colorari. Patet etiaz in yride vbi radij solares p elemēta ⁊ p terrā trāseuntes induunt colorē rez p q̄s trāseunt. ⁊ ipm in yride repsentant. Et inde est q̄ ibi apparet rubeus color rōne ignis. Color celestis ratione ae ris. Color cerulens rōne aq̄ seu mar. Color viridis rōne terre. vbi scz arbores berbe virescūt. Talis lux pculdubio dz esse vir pfectus. q⁹ vere quicq̄d pōt inuenire colorīs p fectionis ⁊ vtutis in rebus p q̄s transit. totū dz induere et totū in imaginē puersationis sue ptendere ⁊ babere. Alios em̄ in bono dz imitari. ⁊ ad eoz dispositionē dz quāto plus poterit colorari. qđ ostendit cū dī Jmago. Jmago em̄ est repñtatiua figure ⁊ ꝓditionū illius cuius est imago Quia scz bō p honestatē puersationis dz in se habere ⁊ re presentare mores ⁊ ꝓditiones illius. q̄ dicit Genē. j. Facia mus bominē ad imaginem ⁊ similitudinem nostrā. vt sic de tali honestate dicat eisdem illud Matb. v. Luceat lux vestra corā boibus vt videant opa vestra bona. Quod ta men est ꝓtra multos similes speculis pcauis. q̄ q̄uis ima ginem pulcerrimi bominis in se recipiāt. borribilem tñ re psentāt. Quia. s. mali q̄uis bona bonoz exempla ⁊ docu menta videant ⁊ audeant. borribilem tamē. id est malam puersationem et vitam in se alijs ostendunt et demōstrāt sed de boc vide supra de Jmagine. Et nota q̄ aliq̄ repsen tant in se imagines diuersarum bestiarum Quidam Leonis per superbiam. Et isti debēt timere illud qđ Lupi per auariciam. dicit Apocal. xix. q⁹ scz illi ꝑ

Porci per luxuriam.
Asini per pigriciam.
Canis per inuidiam.
Vulpis per maliciam.
Apu per iracundiam.
Vrsi p gulā ⁊ castrimargiā.

portabāt imaginem bestie. missi sunt in stagnū ignis et sulpburis. Nō sic ergo ꝙ beamus bonestatis ⁊ apparentie gratitudinē. Juxta illud .j. Thess. v. Oēs ēm vos filij lucis estis ⁊ filij dei. Jtē vir pfectus si vult esse lux debet babere pietatis et amicicie plenitudinē qō ostendit cum dicit. Bonitatis. Bonū est ēm sui diffusiuū et cōicatiuū. Lux etiā est summe diffusibilis ⁊ cōicabilis. intantuꝫ ꝙ in oriente apparēs subito in oēs partes aeris se diffundit. ⁊ oibus se cōicat ⁊ oñdit. Vñ etiā dicit Aresto. Qz tāta est vtus ⁊ actualitas lucis. ꝙ vnus punctus lucis sufficeret ad totū aerem illuminandū. Sic vo kīni vir iustus p vtutē charitatis ⁊ pietatis solet seipm ⁊ bona sua alijs cōmunicare ⁊ diffundere, ⁊ oēs tam spūaliter q̄ tpaliter adiuuare. Vñ de luce dicit Gen. j. Vidit deus lucē ꝙ esset bona. ⁊ diuisit lucē a tenebris. Talis ēm lux bona. i. talis vir demēs ⁊ pius. a tenebris id est a peccatoribus. vel a tenebris mundane miserie diuiditur. ⁊ sursum in celesti curia, id est gloria cū deo collocat. Vñ Dan. ij. dī de deo. Mouit in tenebris constituta. ⁊ lux cum deo est. Patet ergo quomodo vir iustus diuersimode pōt dici lux scz Ratione

Pietatis et amicicie.
Honestatis ⁊ apparētie.
Puritatis ⁊ innocentie.
Veritatis ⁊ sapientie.
Firmitatis ⁊ pmanentie.
Castitatis ⁊ continentie.

Et sic igit bene ostenditur ꝙ vir pfectus est cādor lucis eterne. speculū sine macula. ⁊ imago bonitatis dei. Jsta est igit lux imitāda. Tercio dico ꝙ est lux cōtinenda. qz sicut videm⁹ ꝙ stelle ⁊ luminaria sunt contētiua forme lucis ⁊ ipius ad alia transmissiua. Sic vere nos debemus lucem spūalem babere. ⁊ eā alijs infirmioribus tranffundere seu dare. Lux autem ista triplex est videlicet

Lux gratie.
Lux scientie.
Lux honeste ap/

parentie. Talis ēm triplex lux in bonis pſonis a sole iusticie deo influitur. iuxta illud Esa. xxx. Erit lux lune sicut lux solis. ⁊ lux solis septempliciter. Et p ipos in alios trās fundit ⁊ mittit. Vñ petebat dauid. Emitte lucē tuā ⁊ veritatē tuā. ipa me dedu. ⁊ adduxerūt in montē sanctum tuum. Ubi aduerte ꝙ talis lux est babenda. qz scz per istam Interius instruimur ⁊ corriginur. qz ista est veritas. Exterius ordinamur ⁊ dirigimur. qz ista deduxerūt. Supius sblimamur et erigimur. qz ista adduxert Lux ei gre ⁊ scie

Interius nos corrigit.
Exterius nos dirigit.
Superius nos erigit.

Dico ꝙ interius nos corrigit qz ista dī veritas. Emitte inqt lucem tuā et veritatē. Veritas ēm cōparat luci q̄ tenebras erroris et falsitatis corrigit et expellit. ⁊ totū habitaculum mentis illuminat ⁊ illustrat. ⁊ ad illuminandū etiā alios p doctrinam se exterius diffundit ⁊ dilatat. Sine tali ēm lumine mens nō illuminat. nec in pñti ad salutē spūaliter informat. Abacuc. iij. Splēdor eius vt lux erit. Sicut ēm dī. ij. Cor. iiij. Deus facit de tenebris lucē splēdescere. Jtē ista lux exterius nos dirigit. Sine luce ēm gre. bō nō pōt nec se nec alios dirigere. nec picula p̄cauere. Et ideo illi q̄ p petm spūaliter sunt ceci. nesciūt se in agilibus dirigere sed potius solent deficere et errare. Aues ēm lucifuge de die nō bene se dirigunt sed in tenebris se abscondunt. quia scz qui lucem diuine gratie fugerevoluerit. in abscōdito tenebrarū latitabit. nec ad bona opera se ordinabit. tales igit digni sunt carere luce ⁊ pati carcerē. sicut dī Sap. xviij. Habeamus igit istā lucem. qz ista exterius nos dirigit. Deduxerunt inqt. qz sicut dī Sap. x. Justū deduxit dns p vias rectas ⁊ oñdit illi regnū dei. ⁊ fuit illis in velamēto diei. ⁊ in luce stellaꝝ nocte. Jtē ista lux superius nos erigit. Adduxerūt inqt in montem sanctū tuū. Lux ēm gratie ⁊ sapientie inqntum nobis ostendit bona eterna per fidem ⁊ discretionem. videt nos illuc adducere ⁊ erigere per spem ⁊ affectionē Ezech. viij. Elevauit me spiritus et adduxit in bierusalem. Unde sursum cuntibus ⁊ desiderantibus dicit Abacuc. iij. In luce sagittarum tuarum ibunt. in splendore fulgurantis baste tue. Gratia enim et scientia et doctrina. dicuntur sagitta. fulgur splendor et basta. Quia scilicet istis Sicut

Sagittis pungimur p correctionē.
Splendore illustramur p discretionem.
Fulgure vnimur per dilectionem.
Basta sursum leuamur p spem ⁊ actionē.

Et aduerte ꝙ sicut lux babꝫ oculos recreare. Occulta declarare. Vitā in animalibus generare. Sicut dī in libro fontis vite. Sic vere lux boneste apparētie oculos aliozuꝫ delectat. vñ Prouerb. xv. Lux oculoꝝ letificat aiam. Luꝫ sapie acculta nobis declarat Joh. j. Lux in tenebris lucet Lux vo gre vitā spūalem anime tribuit ⁊ ministrat. Quia sicut dī Joh. j. Vita erat lux boim. Jsta est ergo lux continenda. Veruntamē multi sunt bodie q̄ carēt ista luce. De q̄bus dī Hiere. iiij. Vidi terrā ⁊ ecce mouebat. et celos et non erat lux in eis ⁊c. Expone sicut supra de celo. Quarto dico ꝙ lux est appetēda. Et ista est lux eterne daritatis ⁊ felicitatis. q̄ sursum in glia beatorum est. que tanta lucē chorusat ꝙ Nibil est occultum quin ibi reueletur. Nibil triste quin ibi iocundetur. Nibil debile quin ibi roboret. Ciuitas ēm paradisi nō eget sole ⁊ luna ad lucendum sed lucerna eius est agnus. sicut dī Apoc. xxj. Vñ nota ꝙ in paradiso est lux triplici rōne vicz

Ratione cause lucem influētis.
Ratione rei lucem assumētis.
Ratione loci lucē cōseruantis.

Causa enim influens est ipse deus indefectibilis ⁊ eternus. De quo dicit Esa. lx. ⁊ sunt verba dire cta ad bierlm supnam. i. ad paradisum celestem. Nō erit inquit tibi sol ad lucendū p diem. nec splendor lune illuminabit te. sed erit tibi dns in lucem sempiternam. ⁊ deus tuus in gliam tuam. Res aūt lucem beatitudinis assumentes sunt ipsi sancti. qui sunt specula mundissima. ⁊ ad illuminationem istam aptissima. Jdeo dī Sap. xviij. Sanctoꝝ autē tuis maxima erit lux. Et illud. Lux perpetua lucebit sanctis tuis dñe. Locus aūt perficiens est ipm empyreum qō totum est illuminosum. dictū a pyr qō est ignis. non ratione ardoris. sed rōne splendoris. Vñ de isto loco pōt dici illud Exo. x. Ubicunqꝫ habitabant filij israel lux erat. Et breuiter dico ꝙ ista est lux appetēda. Quinto dico ꝙ est quedam lux abborrenda. Et ista est lux humane sagacitatis. ⁊ lux mundane ꝓsperitatis. Lux ēm sapientie mundane est tenebrositas apud deū. Sicut ēm dī. j. Chor. iij. Sapientia huius mundi stultitia est apud deū. Legi ēm subiecta est nō iusticie. Sicut ēm buso babet oculos lucentes. claros. limpidos ⁊ acutos. ⁊ tamen lucem solis odit ⁊ fugit. Sic mundani sapientes babēt oculos id est intellectꝰ lucentes. claros limpidos ⁊ acutos. et tamen lumen solis id est sapiam dei fugiūt. odiunt ⁊ ptemnunt. Sapiētes ēm sunt vt faciant mala. bene aūt facere nesciunt. sicut dicitur Hiere. iiij. Utile aūt eis esset ꝙ lucem meridiane sapientie non haberent. Jsta ēm est occasio multorum peccatorum Unde plangendo dicit Job. iij. Ut quid data est misero lux ⁊c. Talis autem lux in morte talibus eclipsatur. Quia sicut videmus in morte lux mundane sapiētie deficit sapientibus huius mundi. Quia sicut dī Job. xviij. Lux impij extinguetur. Jtem lux opulentie terrene est abborrenda. quia sicut lux corrumpit oculos paruuloꝝ ꝓpter suam nimiam daritatem. sic daritas mundane prosperitatis. paruulis. i. viris imperfectis est valde damnabilis et nociua. ⁊ multorum criminum inductiua. Jsta tamē lux est recte sicut lux chorusationis que subito deficit. Est etiaꝫ sicut lux lampadis circa quam papiliones volitāt ⁊ comburūtur. Est etiam sicut lux lune in qua aues immūde volitāt et delectant. quia reuera in ista luce soli peccatores et immundi se delectant. vbi tamen per multa peccata se destruunt atq; cremant. Jsta tamen lux cito perit et destruitur. et subito dissipatur. Quia videm⁹ ꝙ multi sunt qui de ꝓsperitate ad aduersitatem subito transferunt. et per mortem vel alꝫ de luce ad tenebras deducunt. Vñ de talibus dicitur Job. xviij. Expellet eum de luce ad tenebras. ⁊ de orbe transferet eum. Sic ergo patet quō lux accipit multipliciter. quia scz Lux est Honoranda. Imitanda. Continenda. Appetenda. Abborrenda. Et hec de luce sufficiāt. vide infra de Lumine. et de videre. et supra de Lucerna. ⁊ de illuminare ⁊c.

Lumen. Luminare. Nota ꝙ lumē est fluxus corpis luminosi. Lux ēm est ipsa forma lucis simplex. vnica ⁊ actualis, put accipitur sub suo nomine generali. ⁊ put omni-

bus rebus diuersimode cōmunicat. Luminare autē est illud corpus mundū t politum qđ est aptum natum ad receptionem istius lucis. sicut sunt sol. celum t stelle. Lumē ꝺo nihil aliud est q̄ ille radius seu fluxus emanās t exiēs ab ipso corpe luminoso. Uerū q3 gñaliter t cōiter lumē dī q̄cq̄d pōt illuminare. Ideo generaliter distinguamus. hm q̄ lumen sumit in scriptura. Et sic dico q̄ est Lumen

Superius. Interius. Inferius. Exterius.

Et sic inuenit Lumen Stelleum. Nubeum. Igneum. Aereum.

Lumen stelleum venit a superiori. Et sic per lumen intelligitur spūs sanctus vel christus qui sunt sicut radij emanantes a patre. t ab ipso inferius venientes t mundum illuminantes t irradiantes. sicut dicitur Esaie. lx. Uenit lumen tuum hierlm. t gl'a dñi sup te orta est. t ambulabūt gētes in lumine tuo. Lumē nubeum latet in interiori scz in ventre nubis. Et istud est lumē gratie t sapiētie. qđ in interiori cordis debet latere. t sicut lumen qđ est in medio laterne debet exterius p opera lucere Job. xxxvij. Nubes spargunt lumen suū. Lumen igneum latet in interiori. sicut patet de lumine candelabri qđ est ꝓsumptibile t defectiuū. Et per hoc intelligit claritas ꝓsperitatis mundane. que ad modum ignis licet videat splendere. ꝓmium tamen destruit et cōsumit subiectum. alioq̄ per mala desideria calefacit. Et istud est lumen ad quod sedens petrus negauit christū sicut dicit Luc. xxij. Uidit ancilla quedā ostiaria petrū ad lumen sedentē. Lumen aereū lucet in exteriori. Et p istud pōt intelligi vir ꝓfectus. Uñ de viro ꝓfecto dī Luce. xj. q̄ lucerna nō ponit sub modio. sed sup candelabrū vt ingredientes videant lumen. Primo ergo dicamus a liq̄d de lumine superiori scz de xp̄o vel spūsancto. t exponamus illud Esa. lx. Surge illuminare hierlm. q3 venit lumen tuū. Et aduerte hic q̄ sicut Lumen Destruit seu impedit dormitionem. ideo dī Surge Lumen acuit cognitionē. Ideo dicit Illuminare hierlm. Lumen minuit infirmitatē. ideo dicit Uenit lumen. Lumen tribuit vtilitatem. ideo dicitur Tuum. Sic procerto charissimi istud celeste lumen in ista sua apparitione. incarnatione vel missione excitat torporē negligentium seu dormientium. ideo dicit Surge. Increpat errorem ignorantiū. ideo dicit Illuminare hierusalē. Mitigat dolorem egrotantium. ideo dicit Uenit lumen. Inuitat amorē possidentiū. ideo dī Tuū. Est em̄ istud lumen Dormientiū excitatiuum. Ignorantium informatiuum. Egrotantium confortatiuum. Indigentium fecūdatiuum. Lumen em̄ dormientes ad vigilandū excitat. Uiatores ad ambulandū illuminat. Egrotantes suo aduentu confortat. Omnibus etiam se diffundit t cōmunicat.

Dico ergo q̄ per istud lumen torpor negligentium excitatur qđ ostendit cū dicit. Surge. Sicut em̄ claritas luminis impedit dormitionē. q3 scz in loco obscuro melius dormitur q̄ in luminoso. Et inde est q̄ dormituri solent fenestras lumini claudere ne subintret. Sicut etiā in aduentu luminis solent boies de lectis surgere. t ad opera sua pretendere t vacare. Sic vere p̄sentia huius luminis non sinit boies in pctis dormire per negligentiā t torporē. Mali em̄ t pctores q̄ in peccatis suis dormire t quiescere volunt. istud lumen videre nolunt. Boni ꝺo q̄ bona opa volunt facere in aduentu huius luminis solent de lecto torporis t negligentie surgere. t se in bonis actibus exercere. Surge inquit. q. d. non dormias Epbe. v. Surge q̄ dormis t exurge a mortuis t illuminabit te christus. Sicut enim ortus p dimidium annum dormiens. in ortu canicule. i. isti? stelle surgit. t diligenter euigilās ad eius lumen respicit et attendit. Sic boni in aduentu huius luminis debēt surgere. t ad istud lumen per deuotionem aspicere. t se in splendore ipsius delectare. Sicut em̄ aues nobiles t munde viso solis lumine solent surgere t volare. Uiatores solēt ambulare. Operatores solēt laborare. Sic vere charissimi in p̄sentia istius luminis nos debemus volare p cōtemplationem. debemus ambulare p bonam affectionem. debem? laborare per bonam operationem. vñ in ps. Oñe in lumine tuo ambulabunt. t in iustitia tua meditabunt. Ista tamen sunt ꝺ pctores q̄ de isto lumine nihil curant. sil'es immundis auibus q̄ in lumine non ambulāt. Latronib? qui tenebris necant. Infirmantibus q̄ luminis tēpore non laborant. Aues em̄ immunde. i. luxuriosi. latrones. i. auari t ambitiosi. infirmi. i. negligentes et desidiosi in isto lumine nō delectant. sed ei per pctm̄ obuiāt t ꝓtriant. t ab ipo fugiunt t absconduntē. Uñ Job. xxiij. Ipsi fuerunt rebelles lumini. nescierūt viā eius. nec reuersi sunt per semitas illius. Mō sic ergo. q3 vere (nisi in nobis deficiat) per istud lumen torpor negligentiū excitat. Surge ergo inqt. De inde dico q̄ p illud lumen error ignorantium increpat. cū dicit. Illuminare. q. d. nisi sit defectus tuus nūc est tp̄us. Dñs em̄ illuminatio mea et salus mea. Spūsanctus em̄ nos illuminat interius inspirādo. xp̄s ꝺo nos illuminat exterius docendo t predicando. Lucerna em̄ pedibus meis ꝺbum tuū. t lumen semitis meis. Sed de ista illuminatione spūali vide. s. de illuminare. Deniq̄ dico q̄ p istud lumen dolor egrotantiū mitigat. qđ ostendit cum dicitur Lumē. Sicut em̄ aduentus t presentia medici ꝓfortat infirmum. in mane etiā p aduentum t p̄sentiam luminis infirmi ꝓsolant t mitigant. q̄ etiā in nocturno tpe grauant. Sic vere charissimi. pctores t debiles debēt p istius luminis ortū t aduentū ꝓsolari. et a peccator infirmitatibus mitigari. t in eius p̄sentia delectari Eccl's. xj. Dulce lumen t delectabile est oculis videre solem. Xp̄s em̄ dī vnctus. spūsanctus dī vnctio t paradytus. i. ꝓsolator. Maria etiam dī maris stella. quia ꝺe nos per istos vngimur et curamur. visitamur t cōsolamur. regimur t illuminamur. Uenit ergo lumen Joh. xij. Ego lux veni in mundū. Vide eā supra expositā de aduentu vbi inuenies satis. t vide de venire. Dolor igit egrotantium mitigat &c. Insup dico q̄ per istud lumen amor possidentiū ꝓuocat. qđ ostenditur cum dī Tuum. Nullo em̄ meliori mō poterat amorē tuū ꝓuocare q̄ q̄ seip̄m faceret tuum. se. s. tibi cōmunicando. t vtilitatem t comodum procurādo. Lumē em̄ solet se oībus cōmunicare. t se alīs multis luminaribus tribuere t partiri. significās illud celeste lumen quod omnibus se cōmunicauit t dedit. t se ad vtilitatem omnium applicauit. Tuum inquit. Ita q̄ ip̄e potuit dicere illud. j. Cor. ix. Cū essem liber ab oībus. seruum eim̄ me feci. Ideo docet scriptura Esa. l. Ambulate in lumine ignis vri. Et nota si vis q̄ istud est lumen tuum ad tria necessaria facienda. Uide licet vt p ip̄m habeas Justicie equitatem. Concordie bonitatem. Prudētie claritatem. Per istud em̄ lumen habemus iustitie rectitudinem. Sicut em̄ videm? lumē si est in domo. equissime se habet ad omnes. ita em̄ lucet pauperi sicut diuiti. ignobili sicut nobili. q3 scz iste generaliter t eq̄liter oībus peccatoribus se diffundit. t q̄ntum in se est sine personarum acceptione se oībus distribuit et effundit. Mō em̄ est ꝓsonarū acceptio apud deū. sicut dicit Ro. ij. t Actuū. x. Exemplū dās iudicibus t prelatis. q̄ lumē iustitie debēt oībus eq̄liter impertiri Esa. lviij. Tūc erumpet quasi mane lumen tuū. t anteibit faciem tuam iustitia tua Ps̄. Educet q̄si lumē iustitia tuā. t iudiciū tuū tanq̄ meridiem. Quis multi sunt hodie qui possint dicere cū damnatis illud Sap̄. v. Lumē iustitie nō luxit nobis. t spūs intelligentie nō est ortus nobis. Item per istud lumē habemus cōcordie vicissitudinem. Lumen em̄ celeste conciliat elemēta ptraria in mixto. q3 scz istud lumen cōcordauit et vniuit quicquid antea fuit discordatum. Nam p spūsancti inspirationē. p xp̄i operationē. p v̄ginis intercessionem Diuersitas iudeor t gentiū fuit in vnitate fidei adunata. Discordia q̄ erat inter p̄es t pctōrem fuit pacificata. Rā cor etiā t inuidia q̄ q̄ttidie oritur inter boies est quottidie reconciliata. Istud em̄ lumē hz oia pacificare t etiā ꝓcordare Baruch. iij. Disce vbi sit lumen oculor t par. Ité p istud lumen habem? prudētie certitudinē. Quia. s. p istud scimus q̄d faciendū t omittendū sit. vñ Sap̄. vj. Diligite lumen sapiētie omnes q̄ pestis pplis. Et sic igit bene dico q̄ per istud lumē nos habemus iustitiam. cōcordiā t prudentiam. Amor em̄ noster debet ad eū inclinari. et ad ip̄m sicut ad illud qđ ꝓprie nostrū est ꝓuocari. Tuum inquit. Qđ est ꝺ illos q̄ toti volūt eē sui t nō alior. t q̄. s. alīs nō lūt cōicare in aliquo bona sua. sicut sunt auari &c. De quibus pōt dici illud Eze. xxxij. Luna nō dabit lumē suū. Sz nō sic iste vel ista. q3 scz sicut visum fuit. Iste est Lumen

Amoris ꝓuocatiuum.qz tum.
Doloris mitigatiuum.qz uent.
Erroris effugatiuū.qz illuminauit.
Torporis excitatiuū.qz facit surgere.

Et hoc sufficit de lumine superiori ꝛc.
Scdo dicendū est de lumine interiori. Et istud est lumē virtutū qđ intus in ꝓscientia debet esse radicatū. Et istud nihil aliud est q̄ gra. sapiētia. et honesta apparētia ḡra eē est lumē habēdū. Sapiētia est lumen fundendū. Honesta apparētia est lumē videndum Dico ergo q̄ lumē habendū est. Et istud est lumē gratie. sine quo alia non viuit neq; videt. Ān gra est ꝓprie vite. De quo habet Job. viij. Qui sequit me nō ambulat in tenebris. sed habebit lumē vite. Quibus hodie multi videntur carere isto lumine dicentes illud ꝑ. Lumen oculorum meorum ꝛ ipm nō est mecum. Item q̄ est lumen fundendum. ꝛ istud est lumen sapientie ꝛ doctrine. quod nos ecclesiastici debemus alijs fundere. ꝛ sicut luminaria mini strare. De quo Gen. j. Fiant luminaria in firmamento celi. vt luceant ꝛ illuminent super terram. Et fecit deus duo magna luminaria. Luminaria eē firmamenti sunt bone psone ecclesiastice. que lumine honestatis in ecclesia debēt lucere. ꝛ lumine doctrine habēt alios erudire Baruch. iij. Stelle dederūt lumē in custodijs suis. Tales eē debēt habere lumē innate rōnis. Ps. Signatū est super nos lumē vultus tui dñe. dedisti leticiam in corde meo. Lumē acquisite discretionis Sap. vj. Diligite lumē sapientie. Lumen districte locutionis. Ps. Lucerna pedibus meis ꝟbum tuum ꝛ lumen semitis meis. Iterum dico q̄ est lumen videndum. ꝛ istud est lumen honeste apparētie qđ alij in nobis debēt videre. vt per bona exempla nostra cognoscāt quid debeant facere aut cessare Baruch. iij. Iuuenes viderunt lumen ꝛ habitauerūt super terram. Ut sic cuilibet nostruz possit dici illud Ps. Confessionē ꝛ decorē induisti. amict⁹ lumine sicut vestimēto. Et vere charissimi. nos debem⁹ esse luminosi per sciētiam. ꝛ per honestam conuersationem deo ꝛ hoibus gratiosi. vt sez ad exemplum nostrū possint alij fieri virtuosi Sap. xvij. Totus orbis terrarum limpido illuminabat lumine. Quod ꝓcul dubio est hodie ꝓtra multos. Quia vere multi sunt hodie qui nō sunt istud lumen tripler. ꝛ ideo non possunt dici illuminosi. immo sunt ꝓ diuersa crimina tenebrosi. Quia vere multi sunt qui carent

Lumine gratie in corde ꝛ ꝓscientia.
Lumine doctrine in ore ꝛ eloquētia.
Lumine honestatis in conuersatione ꝛ ap-

parētia. Jō dī Ezechiel. xxxij. Solē nube tegam. ꝛ luna nō dabit lumē suum. ꝛ mererefaciam omnia luminaria celi. ꝛ dabo tenebras sup terraz ꝛc. Sol eē signat statum religiosoz. Luna designat statū secularium clericoz. Luminaria ꝟo designant statū secularū laicorum. Quia vere iste tres ptes ecclesie sez Religiosi. Clerici. ꝛ Laici. sunt hodie ꝙplurimū tenebrati. ꝛ lumine gre doctrine. ꝛ bone apparentie denudati. ita q̄ breuiter tenebre sunt hodie sup terrā. i. sup totā ecclesiam militantē. vñ Amos. viij. Tenebrescere faciā terrā i die luminis. Istud ergo sufficit de lumine interiori. Tercio dicendū est de lumine inferiori. Et istud est lumē mundane ꝓsperitatis. Sed de isto vide supra de lumine lune ꝓ qđ mūdi ꝓsperitas notat. Istud eē lumē solū de nocte videt. aduenīē. te aūt lumine solis nō splēdet amplius lumē istud. Quia sez mūdi ꝓsperitas non bz locū nisi in nocturna beniuolētia huius vite. qñ ꝟo dara dies solis. i. claritas eterne glorie venit. tūc ista nihil penitus apparebit. Sicut enim dicitur Apoc. xxij. Beati non egebunt lumine luceme.

Quarto dicendum est de lumine exteriori. Et istud est lumen eterne felicitatis quod est extra ꝛ supra nos

In quo beati iocundant ꝛ delectantur.
A quo damnati fugant ꝛ reprobant.
Quod viri sancti affectāt ꝛ ꝓtemplant.
Quod viri impij ꝓtemnūt ꝛ dedignant.

Dico q̄ beati i isto lumine delectant sicut dicitur Eccls. vj. Dulce lumen ꝛ delectabile oculis videre solem. Unde. j. Petri. ij. dicit. Qz deus de celo nos vocauit in admirabile lumen suum. Item damnati ab isto lumine excluduntur. Unde in psal. dicitur. Introibit in ꝓgenies patrum suorum. ꝛ vsq; ineternum nō videbit lumen. Item ꝓfecti istud lumen affectant ꝛ ꝓtemplant. Unde de tali deliberatiue videbat loqui Thobias Thobie. v. Quale gaudium mihi est qui in tenebris sedeo ꝛ lumen celi nō video Et in ps. xvij. In lumine tuo videbimus lumē. Item impij istud lumen ꝓtemnunt ꝛ dedignant. Quia sez noctua plus diligit lumen lune q̄ lumen solis. Sic peccatores magis amant lumē mundane ꝓsperitatis q̄ lumen eterne felicitatis. vñ Job. xxiij. Ipsi fuerunt rebelles lumini. De isto ergo lumine lumine bene cōcludit Jaco. j. Omne inquit datum optimum. ꝛ omne donum perfectum. desursuz est descendēs a patre luminum. Apud quē non est transmutatio. nec vicissitudinis obumbratio. Quod nobis concedat ꝛc.

Luxuria. Nota q̄ luxuria dī a luxu qđ est superfluitas. sicut patz. qz arbor dī luxuriari qñ in ramis inutilibus plus solito abundat. Ueruntamen ꝓprie ꝛ specialiter luxuria dicit quecūq; delectatio carnis ꝓterq̄ in matrimonio licito ꝛ honesto. Ān dicit Hugo. q̄ luxuria est concubitus carnalis ꝛ desiderium ꝓtra rōnem influens. Si vis de luxuria videre detestationes. species. occasiones. ꝛ remedia. longū eēt dicere. sed vide in Mauricio vbi ista ꝓsequunt ad plenum. Cum eē intentionis mee nō sit in isto opere nisi ꝓsequi materias in quib⁹ ad plenum pōt inueniri auctoritates vocales. ꝛ themata et hō ad illū finem. q̄ si habeat themata. statim inueniat sua materia ꝓsecuta. ꝛ de luxuria cū non sint auctes vocales. superfluū reputaui tractatū sup hoc dilatare. maxime cū in infinitis locis ꝛ inferius ꝛ superius possint inueniri auctes varie ꝛ exēpla. sicut in fine tabula denotabit. De oibus eē materijs moralib⁹ fit mētio in alijs titulis q̄si in locis infinitis. Et ideo nisi abūdet valde materia moralis in auctibus ꝛ thematibus. supfluū est de eis facere mētionē. Omitto ergo materiā istā gra breuitatis. Ueruntamen ne sicco pede circa istam materiam in suo titulo trāseamus: notabimus q̄ luxuria multas habet malas ꝏditiones ꝓpter quas est ab hominibus fugienda Est enim Luxuria

Fallax et insidiosa.
Tenax atq; glutinosa.
Uorax ꝛ ingluuiosa.
Procax nō verecūdosa.
Curūis ꝛ nō speciosa.
Mollis ꝛ deliciosa.
Grauis ꝛ iniuriosa.
Ardēs leuis ꝛ impetuosa.
Indigens ꝛ penuriosa.
Latitans ꝛ caliginosa.
Penitēs ꝛ singultuosa.
Discordās ꝛ tumultuosa.
Enormis ꝛ portentuosa.
Insatiabil' ꝛ sp damnosa.
Intolerabilis ꝛ periculosa.

Dicamus ergo ꝓmo q̄ luxuria ē fallax ꝛ insidiosa. Ista est eē sicut ille serpens insidians crocodillo. qui inuolutus luto labit in faucibus crocodilli dum dormit. et tandē in ventrē ingrediēs būc occidit. Luxuria eē insidiat boibus. ꝛ maxime illis q̄ dormiunt in delicijs. ꝛ ꝓsperis bul⁹ mūdi. q̄ faciliter labitur in interiora ventris ꝓ appetitus ꝛ tentationes. boiez scalpit ꝓ delectati ones. mordet tñ tandē ꝛ occidit ꝓ consensus ꝛ opationes. figurata in serpēte illo q̄ insidiatus est ꝓmis parentib⁹. de quo dicit hystoria scholastica. q̄ vultū habebat virgineū. ꝛ ideo mulierē decepit. que postmodū ad trāsgressionē virū traxit. sicut ponitur Gen. iij. Quia reuera serpēs. i. luxuria cuius venenū faciliter serpit ꝓ corpus sub specie virginei vultus. i. alicuius cōplacentie vel amoris. mulierē primo id est sensuz decepit. ꝛ per illū virū. i. rationē ꝓsentientem corrūpit. Ista est igit fallax ꝛ insidiosa. Quia reuera istud petīt insidiat melioribus ꝛ maioribus. Uegetius eē in libro de arte militādi docet q̄ q̄ publice ꝛ ex equo nescit pugnare. debet per insidias dimicare. Sic vere facit luxuria. que aperte ꝛ patenter non potest iusto vincere. ꝛ ideo per fraudes solet eis insidias ponere. vt ipos possit destruere ꝛ grauare. Insidiat eē vt rapiat pauperē. rapere pauperem dū attrahit eū. Ān de meretrice. i. de luxuria dicitur Prouerb. xxiij. q̄ fouea ꝓfunda est meretrix. ꝛ puteus angustus aliena. Insidiat in vijs q̄si latro. ꝛ q̄s incautos viderit interficiet. Et reuera sicut videm⁹ q̄ multa castra ꝓdunt ꝛ capiunt ꝓ insidias inimicoz. q̄. s. dum vigilāt. ꝛ insidijs latitāt. ꝛ videt castra incaute aperiri vel custodiri subito se ingerūt ꝛ subintrāt. Sic vere dico q̄ non est dare castrū. Hoc est dictu. ꝓsonā vel statū. q̄n luxuria latitās et insidians se ingerat ꝛ subintret. si ꝓ inaduertentiā ꝛ negligentiā via patet. Et ideo dicit Ambrosius q̄ luxuria tante est improbitatis q̄ vbiq; se ingerit. referat palacia ꝓncipū

petetrat cameras platoꝝ. possidet aulas dericoꝝ. subuertit currus ꝓtemplatiuoꝝ. rūpit cellulas religiosoꝝ. in senibus fumigat. in iuuenibus militat. mulieribus imperat. totū fetet. totū inficit. totū aquis diluuij ꝓsumit. Patet igit̄ q̄ ista est fallax ⁊ insidiosa. Scō dico q̄ luxuria est tenax ⁊ glutinosa. Exq̄ em̄ luxuria boiem in laqueis suis ceperit. ⁊ apud se captiuauerit. vix aut nunq̄ ipm̄ abire permittit. Vñ de mala mliere. i. de luxuria dicit Eccls. vij. Or vincula sunt manus eius. sagena coꝛ ei⁹. Captiui em̄ post, q̄ sunt in vinculis nunq̄ p se exeunt. Pisces vo postq̄ sagenā intrāt nō euadūt. Sic vere postq̄ homies in laqueis luxurie se iniecerint. nunq̄ p se ⁊ sine speciali dī adiutorio inde recedūt Matth. v. Amē dico tibi non exies inde. Et nota q̄ luxuria bñ comparat sagene. que scz ꝓstat ex multis anulis inuicē concatbenatis. q̄ scz luxuria plurib⁹ malis cōditionibus vtit. in q̄bus quāto quis magis inuoluit plus ligat. Istos aūt anulos istius sagene sic aiam inuoluentes q̄ sunt declarat Gregoꝛius in moralibus sic inquiens. Exq̄ inq̄t semel luxuria mentē alicuius inficit. vix eū p bona desideria aliq̄d cogitare amplius ꝓmittit. q̄. s. Ex suggestione oꝛit cogitatio. Ex cogitatione affectio. Ex affectione delectatio. Ex delectatione ꝓsensus. Ex cōsensu operatio. Ex operatione ꝓsuetudo. Ex ꝓsuetudine desperatio Ex desperatione peti defensio. Ex defensione gloriatio. Ex gloriatione damnatio. Ecce ergo quot laquei. quot catbene. Vñ est igit̄ tenax atq̄ glutinosa. Compara etiā si vis bitumini alpbati. aliter aspbalti. q̄d inuenit ꝑm Isidoꝝ in iudea q̄ ligna linita taliter tenet ⁊ glutinat. q̄ nisi rumpā, tur ligna. iunctura ꝓpetuo pseuerat. q̄. s. ita solet luxuria mentes suoꝝ ligare ⁊ stringere. q̄ sola ruptura mort̄ solet ipsius glutinū rumpere vel laxare. Sicut de illo pbytero curato legit̄ q̄ vsq̄ ad mortē tenuerat concubinā. cū aut̄ moꝛeret ⁊ pluleret sibi q̄ dimitteret eam. ⁊ q̄ medici dicebant q̄ vltra tres dies viuere nō valebat. Respondit. Ot toto tpe vite sue fideliter adbesserat sibi. ⁊ q̄ deus ipm̄ malediceret si ꝓ tribus diebus ipam dimitteret. Est igit̄ luxuria tenax atq̄ glutinosa. Tercio dico q̄ luxuria est vorax ⁊ ingluuiosa. Vult em̄ luxuria bñ pasci. q̄ sicut venter ⁊ genitalia membra inuicem sunt vicina. sic luxuria ⁊ gula vicina sunt q̄ inuicem sunt ꝓpinqua. q̄d satis apparuit in loth qui ebrius ꝓprias filias luxuriose fedauit. Vñ Prouerbi. xx. Luxuriosa res est vinum. Vñ Gregoꝛius in moralibus. Pene semp epulas cōcomitat voluptas. Mā dū coꝛpus in refectionis voluptate resoluit. coꝛ ad ꝛnane gaudiuꝫ relaxat. Vñ de filio ꝓteruo dī Deut. xxj. q̄ cōmessationibus vacat ⁊ luxurie atq̄ cōuiuijs. q. d. Commessatio ⁊ gula luxuriam excitat. Luxuria vo lauta cōuiuia deside rat Jaco. v. Epulati estis sup terram. ⁊ in luxurijs vestris enutristis coꝛda vta ꝛc. Est igit̄ luxuria voꝛax ⁊ ingluuiosa. Quarto dico q̄ luxuria est procax ⁊ nō verecūdiosa. Constat em̄ q̄ luxurioſi sunt p̄ ceteris peccatoꝛibus insolētes ⁊ inuerecūdi. sicut de meretrice legit̄ Hiere. iij. Frons mulieris meretricis facta ē tibi. noluisti erubescere. Quia scz tales in luxurie actibus non verecundant. sed in ipsis gaudent. letant̄ ⁊ gloriant̄ Siles syrenis que sunt mōstra marina similitudinem vgineam ⁊ femineā in vultu ꝓtendentia. q̄ scz sunt animalia luxuriosa. ⁊ concubitū humanum appetētia. boies tū in fine deuoꝛantia ⁊ comedentia. q̄ scz in lusibus ⁊ cantibus gloriant̄. ⁊ quāto maioꝛ tempestas in mari ingruerit tanto plus letant̄. Sic vere psone luxurioſe inuerecūde cantant ⁊ ludunt. ⁊ quāto tempestas dā nationis eterne ipis grauioꝛ imminet tanto magis gloriā, tur ⁊ canūt. ⁊ amplius per inanem leticiam mſolescunt. dicentes illud Sap. ij. Coꝛonemus nos rosis anteq̄ marcescant. nullum sit ꝓtū qd nō ꝓtranseat luxuria nra. nemo sit exoꝛs luxurie nostre. vbiq̄ relinquam⁹ signa leticie nostre. Et nota q̄ dicit Nemo sit exoꝛs luxurie nre. q̄ reuera tales procī ⁊ procaces ⁊ inuerecūdi. neminē reputant dignum laude nisi q̄ luxurioſe viuit. Est igit̄ ꝓcax ⁊ nō verecundosa. Quinto dico q̄ ista est turpis ⁊ non speciosa. Ad lram em̄ luxurie actus est turpis. ⁊ illos etiā q̄ ipaꝝ exequūt facit nō solum q̄ ad aiam immo ⁊ q̄ ad coꝛpus. vitā ꝓfessionē ⁊ famā. viles ⁊ turpes. Quid em̄ turpius est q̄ animus deiformis. capax bitudinis. socius angelis. captiuus a carne trabatur ad seda et immunda opera. etiam renitente conscientie scrupulo voluntarius inducat. Unde Ualerius lib. ix. vbi agit de bānibale biemante apud campanos dic sic. Quid luxuria fedus⁹ q̄due ea damnosius ⁊ a qua virtus atteritur. rō lāguescit. sopita quoq̄ gl'ia in infamiam commutat. ⁊ animi vires ⁊ coꝛpis expugnantur.

Sexto dico q̄ ista est mollis ⁊ delicioſa. vult em̄ luxuria babere molliciem coꝛpoꝝ. molliciem operū. molliciē aboꝛum. molliciem vestimentoꝛum. Est em̄ ꝑm Jsido. quidaꝝ piscis qui dī mulus. eo q̄ sit mollis ⁊ tenerrim⁹. quo si q̄s plus debito vsus fuerit. aciem oculoꝝ bebetat. ⁊ odoꝛē piscis in eo generabit. Talis em̄ luxuria que. s. mollis ē ⁊ delicioſa. q̄ reuera ista sua mollicie oculos intellectus ⁊ rationis bebetat ⁊ ꝓturbat. ⁊ odoꝛem bone fame in odoꝛē piscis ⁊ in opinionē grauē ⁊ infamē cōmutat. Luxuria etiaꝫ mollis ex eo dī. q̄ animos enerbat ⁊ dissipat. ita q̄ q̄ ipaꝫ sequit̄ ad cūcta vicia remollit̄. vñ Hugo de scō victo. dicit. q̄ luxuria est immoderata carnis petulantia. importuna lues. dulce venenum. perniciosa potatio. q̄ ⁊ coꝛpus debilitat ⁊ animū remollit. Est igit̄ mollis ⁊ delicioſa. Septimo dico q̄ ista est grauis ⁊ iniurioſa. luxuria em̄ iniuriatur deo. q̄ eius fedat imaginem. Sibipsi. q̄ suam ꝓpriaꝫ dissipat aiam. Proximo. q̄ suam maculat filiam vel vꝛoꝛem. q̄d potissime ptz in adulterio vel in incestu. Luxuria em̄ nō est ptenta malo ꝓprio immo vt cōiter vult iniurioſe viuere in alteno. Quia scz luxurioſi alioꝝ filias ⁊ vꝛoꝛes ꝑ posse maculant. ⁊ q̄nq̄ alienas filias stupꝛāt ⁊ fedāt. et q̄nq̄ ꝓprias ꝓsanguineas inficiūt ⁊ defraudāt. q̄nq̄ sponsas ipsius christi virgines sctimoniales sedare ⁊ coꝛrūpere magis tentant. ⁊ quāto vident psonas erga deū meliores. tanto ipsas inuadunt foꝛtius ⁊ impugnāt. Teste em̄ Hiero. in epla Libidinosa mens ardētius honesta psequit̄. Ecce ergo quō oibus iniuriat luxuria. s. dō. sibi. ꝓximo. Deo q̄ imaginē dei in vultu suo exp̄ssam non reuerēt. sed sicut dī. j. Coꝛ. vj. tollit membꝛū xpi ⁊ facit membꝛū meretricis Sibi. q̄ qui foꝛnicat peccat in coꝛpus suū. Ibidem. Proximo insup. q̄ ꝓtra legē ꝓcupisc̄t ⁊ rem ⁊ vꝛoꝛem ꝓximi sui Exod. xx. ⁊ Deut. v. Et illud Hiere. v. Equi amatoꝛes in feminas. vnus q̄sq̄ ad vꝛoꝛē ꝓximi sui binniebat. Proꝓuio nihilominus generi. q̄. s. illas fedāt q̄ sunt de sua pꝛarentela. q̄. s. sicut de talibus dī Osee. iiij. Furtū ⁊ adulteriū inundauerunt sup terrā. ⁊ sanguis sanguinem tetigit. Sanguinem dico. i. illos vel illas de sua ꝓsanguinitate. Et tñ scriptū est Esa. ix. q̄ vestimentuꝫ mixtum sanguine erit in cōbustionē ⁊ cibus ignis. Mature nihilomin⁹ iniuriant inq̄ntū iurt aplm Ro. j. In semetipis p mollicie ⁊ sodomē am ꝓpria coꝛpa sua ꝓtumelijs afficere nōverent̄. Et tamē scptū ē. j. Coꝛ. vj. Neq̄ adulteri neq̄ molles neq̄ masculoꝝ ꝓcubitoꝛes regnū dei possidebūt. Est igit̄ luxuria ꝯuis ⁊ iniurioſa. Mā sicut dicit Aug. li. xv. de ciui. dei. Sicut iniquū est cupiditate possidēdi trāsgredi limitē agꝛoꝝ. ita iniquū est libidine ꝓcubēdi trāsgredi limitē moꝛ. Inīq̄ est ꝯ ⁊ iniurioſa. Octauo dico q̄ luxuria leuis ē ⁊ impetuosa Est em̄ sicut ignis i stupa. q̄ subito ⁊ ex arrupto oia succēdit cū impetu. Mēbra em̄ hūana sē stupea. ⁊ iō subito per luxuriā flūt ignea. Ignis em̄ iste est sicut ignis q̄ inuenit i mōtib⁹ epbestijs in licia q̄ cremat oia etiā lapides. nec aq̄ ꝑt extingui. Uerūtn tūc extinguit̄. q̄n terra aut fenū desup aspgit̄. sicut dicit Plī. li. de nāli mūdi bystoria in fine lib. ij. Quia reuera ignis luxurie ita ē foꝛt̄ ⁊ impetuosus. et maxie q̄n bitumē aut pinguedo carnaliū deliciarū ꝓ comitat eum dē. q̄ etiā lapides. i. viros lapideos atq̄ foꝛtes et in bono ꝓposito stabiles ⁊ potētes suppeditat ⁊ assumit. et eos superat atq̄ vicit. Quia. s. sic dic Hiero. in epla Matri et filie mētes ferreas libido domat. Patuit in sansone foꝛtissimo. Dauid sctissimo ⁊ strenuissimo. Salomone sapiētissimo. q̄s luxuria supauit. Nulla em̄ aq̄ sapie aut ꝓsperitatis mūdane ad būc ignē etiā ad extiguēdū ꝑt sufficere. q̄n immo talia ipm̄ āplius solēt augmētare Sap. xvij. Ignis in aq̄ valebat supra suā vtutē. sola em̄ ira seu fenū. i. sola cōsideratio terreitat̄ ⁊ mortalitat̄ ⁊ būanevilitat̄. q̄. s. fenū ⁊ ira dī Esa. xl. Dis caro fenū. ad talē ignē luxurie extiguēdū ꝓficit. ⁊ ad ipm̄ supandū bmōi sola ꝓsideratio quale, scit. Sic em̄ btus Ber. dic. Nihil valet ad domādū carnis

vicia. sic ꝓsiderare q̄lis futura sit caro mortua. Ardēs est ergo ⁊ impetuosa. vñ Hiero. in epla. O ignis infernalis luxuria. cui⁹ materia gula cui⁹ flamma supbia. cui⁹ scitille prava colloqa. cui⁹ fum⁹ infamia. cui⁹ cinis inopia. cui⁹ finis gehēna. Est igr luxuria ardēs ⁊ impetuosa. Nono dico q̄ luxuria est indigēs ⁊ penuriosa. Cōstat em̄ q̄ luxuriosi laute volūt viuere. pciose vestiri. nihil laborare. ⁊ ocium sectari. ex q̄bus pauptas ⁊ indigētia solet seq̄. vñ Aug. li. de doct. xp̄iana dicit. Luxuria deo ⁊ hoib⁹ ⁊ vtutibus est inimica. pdit oēm substantiam. ⁊ dū ad pñtē allicit voluptatē. futurā nō recogitat pauptatē. Figura si vis Luc. xv. de filio ꝓdigo. de q̄ dī q̄ dissipauit substanz suā viuendo luxuriose ⁊c.

Decimo dico q̄ luxuria est latitās ⁊ caliginosa. qz scz sp vult fieri in locis abditis ⁊ obscuris ꝓpē turpitudinē suā nevideat. sic etiā de vxis q̄ more būano inuicē coeūt dī. Et dī q̄ q̄ volūt in sil carnaliē conuenire. pfundissima ⁊ abdita loca q̄rūt. Oculus em̄ adulteri obscuratur caligine. d. nō me videbit oculus Job. xxiiij. Undecimo dico q̄ ista est penitens ⁊ singultuosa. Iz em̄ bō rōnalis p luxuriā inuoluat. ⁊ ad actus veneris indūcat. attēdēs tm̄ ad vilitatē actus faciliter penitet. ⁊ illud malū qđ facit sibi displicet. ⁊ dū carne delectat actualiter corde dolet. Quidā em̄ sūt lapides magnetis q̄ quosdā bñt angulos ferrū attrahētes. ⁊ q̄sdā etiam retrahētes. Quia revera inē angulos illos inueniunt q̄dq̄ aliq̄ q̄ ferrū bñt fugare ⁊ repellere. Iz alij soleāt vt cōiter ipm afferre ⁊ attrahere. Sic vere Iz multi anguli. i. multe ꝓditiones ⁊ vane voluptates sūt i luxuria. q̄ mentē attrahūt ⁊ alliciūt. si tm̄ diligenē revoluas. inētos angulos. i. mltas ꝓditiones i luxuria repies. q̄ pcerto mentē sanā retrahūt ⁊ auertūt. Quia pcerto in luxuria (si bñ ꝓsideraē) mlta sūt attractiua ⁊ retractiua. et plura pnie et displicētie inductiua. q̄ voluptatis ⁊ cōplacētie causatiua. Bñ g̈ dicit Jnno. de ꝓdit. vili. bu. Oz luxuria mentē effeminat. corpus enervat. maculat aiaz. fedat psonā. Et sequit. Hāc inḡt p cedit ardor ⁊ petulātia. hāc sociat fetor ⁊ immūdicia. Hāc sequit dolor ⁊ pnia. Est igr penitēs ⁊ singultuosa. Duodecimo dico q̄ ista est discordās ⁊ tumultuosa. O q̄t lites q̄t bella. q̄t dissensiones p luxuriā facte sūt. Nōne pp̄t luxuriā cōmissaz cū paride ⁊ helena troya destructa fuit. Nōne pp̄t sabinas a romanis raptas ortū fuit bellum durissimū ⁊c. vñ Jnnocē. vt. s. dixit de luxuria. q̄ ista est q̄ pētha polim ꝓuertit. sychem cū pplo suo ꝓmit. filios iude pcussit. tribū beniamin delevit. filios bely in bello ꝓstrauit. hec Uriā occidit. Amā suspēdit. Plurimos lapidauit. Rubē maledixit. Sansonē deduxit. Salomonem a deo reduxit. Uerū est g̈ q̄ pp̄t speciē mlieris multi pierunt. Patet g̈ q̄ luxuria est discors ⁊ tumultuosa. Terciodecimo dico q̄ luxuria est imprudens ⁊ portētuosa. ⁊ istud potissime spectat ad pctm̄ sodomiticū. qđ qz ꝺ naturā ē. merito p̄t dici mōstruosuz ⁊ portentuosuz. vñ Sen̄. li. de nālib⁹ q̄stionib⁹ loquēs de illo vilissimo abscenio q̄ cū suo suo act⁹ illos turpissimos exercebat dicit. q̄ ille faciebat portētuosos cōcubitus. q̄b⁹ nulla vox satis acra ē. et tm̄ vt ait gl̄iabat in illis Et bñ certe portētuosa. qz nullū mōstrū maḡ est ꝓter intentionē nature q̄ sit istud. Et tm̄ ꝓculdubio mlta sunt i q̄b⁹ tantū degenerauit nā q̄ in talib⁹ maculāt sui effigiē salutoris. Jsti sē de q̄b⁹ dic apls ℟o. s. Qui qz nō ꝓbauerūt deū hre in noticia. tradidit illos de⁹ i reprobū sensuz. ⁊ in passiones ꝓtumelie. vt faciāt qđ eis nō expedit masculi in masculos turpitudinē operantes. Et aduerte q̄ ad hmōi crimis detestationē monet Natura. Figura. Scriptura. Natura dico. qz. s. vt cōiē nullū aial est qđ hmōi act⁹ exerceat. q̄nimo ponit liber de nā rerū q̄ canē piscis talis ē nature q̄ mascul⁹ a pte retrosi ascēdit sup femellā q̄n vult coire cū ipa. Illa vo vt ait abhorrēs talē ꝓcubitū more ꝓsueto ⁊ debito se applicat. ⁊ sic debitū masculo suo p̄stat. iuxta illud. s. Cor. vij. Uir vxori debitū reddat silr ⁊ vxor viro. Cui⁹ tm̄ ꝓtiū faciūt alię. sil̄es colūbis de q̄b⁹ legit q̄ q̄n sē senes sentum obliuiscunt. ita q̄ mascul⁹ saltat sup masculū. De bestijs dicit plini⁹. q̄ in loco p quē exeūt ⁊ ejaculāt stercora. se ꝓtingūt gl̄iationis officia exercēdo sic tales vilissimi ⁊c. Et sic bñ ꝓstat q̄ tales vel bestiev⁹ peiores bestijs sūt. Sicut ei ponit Ouid. de trāsformat. li. x. fabula. vj. Amathūte fuerūt ppli in cipro. q̄ hospites suos do Jouī imolabāt. q̄ scelere indignata vet⁹ mutauit eos i thauros. q̄ a Salaminis ob cognitū magnitudinē dicti sūt cerastes. Et h̄ fictū est ād denotandū. q̄ illi q̄ hospites suos. i. familiares suos Jouis viro luxurioso p sodomiā imolant. thauros. i. bestias aut penit⁹ bestiales se eē mōstrāt. Et recte p Jouē luxuriosus intelligit. Mā is ob explēde libidis desideriū i varias mutat⁹ formas fabulat. Et ꝓculdubio h̄ brutale vicīū abundat i mltis partib⁹ orb. ⁊ maxie in illa secta vilissima machometi. Quia sicut dī i affrica ita publice inuenit i pstibulis masculi sic femelle. Jn oriēte sē etiā vt dī multa reḡ in q̄b⁹ passim apud infideles talia ppetrant. Cui⁹ silē facultas pessim⁹ impator Nero. De q̄ legit q̄ vtrūq̄ sexū fuit expert⁹. cū tm̄ romanē leges seueriss̄ime ꝓhibeāt actū illū. Jsti sē illi de q̄b⁹ dicit apls ℟o. s. q̄ nālem vsum mutauerūt in eū vsuz q̄ est ꝺ naturā. Istud g̈ vicīū abhorret nā Jtē istud reprobat figura. Nōne illi ppli q̄ hmōi vicīū exercebāt. s. sodomite muti interp̄tant. ⁊ nōne ab anglo cecitate pcussi. ⁊ tādē igne ⁊ sulphure pierūt sicut dī Gen̄. xix. Jn q̄ ꝓcerto figuraliē notat q̄ tales ceci et excecati. ⁊ lumine rōnis ꝓuati sūt. ⁊ q̄ in die iudicij nō bñtes excusatōem p ceteris erūt muti ⁊ q̄ finaliē pire. s. pice. igne ⁊ sulphure ⁊ ardore ⁊ fetore nisi peniteāt digni sūt. Et ꝓterea tercio dico q̄ istud vicīū dānauit scptura. qz. s. Joel. iij. dī redargutiue. q̄ posuerūt in pstibulo puerū. ⁊ puellā vēdiderūt p vino vt biberēt. Et Treñ. v. dī. q̄ adolescētib⁹ ipudice abusi sē ⁊c. Greges q̄s i cubili aliene ipudicicie expectant. Jnfinita possent dici ad detestationē hui⁹ materie. s. horribile ē loq̄ de ea iō trāseo. Hoc solū allego q̄ de⁹ iustos de tali ignominia eripit. ⁊ eos de manib⁹ taliū inimicoꝝ liberat ⁊ custodit. exēplo Loth. de q̄ dī. ij. Pet. ij. q̄ de⁹ iustū loth. q̄. s. bitabat i sodomis oppressuz a nephādoꝝ iniuria ⁊ luxuriosa ꝓuersatione eripuit. Ptz g̈ q̄ luxuria ē ipudēs ⁊ portētuosa. Quartodecio dico q̄ luxuria ē inq̄eta atz q̄rulosa. Jnsatiabilis em̄ est. qz. s. quātoampli⁹ sibi satis fit. tātoampli⁹ ad nouos modos libidis inardescit. Ignis ei nūq̄ dicit sufficit Prouer. xxx. q̄nimo si istud vicīū in aliq̄ supmit. faciliter reaccēdit ⁊ renascit. Sicut figuratū ē in illo titio de q̄ dicūt fabule q̄ pena ei⁹ erat i inferno q̄ iecur suū omi die ad comedendū vulturib⁹ dabat. g̈ in crastinū idē iecur i statū pstinū reuiuiscebat. Ad denotādū q̄ luxuriosi suo iecore. i. suis delectationib⁹ immūdis se satiāt. q̄ tm̄ in idē renasci ⁊ recrescere cōprobant. inq̄etū ꝓtinue recidūat. vñ Hiero. in epla dicit. q̄ libido seu luxuria extincta rē acēdit. vsuq̄ crescit ⁊ deficit. ⁊ nūq̄ satiat. nec rōni pares g̈ ipetu circūfert. Est g̈ inq̄eta seu insatiabil⁹ atq̄ q̄rulosa.

Quintodecimo dico q̄ ista est dānabilis ⁊ piculosa. qz. s. nō solū gēat piculū tpale g̈ etiā eternale. Jsto em̄ mō sūt in igne culpe. ⁊ post erūt i igne pene. qz. s. sicut dī Eze. xv. De igne egredi⁹ ⁊ ignis ꝓsumet eos. Et iō de luxuria dic Hugo. q̄ ista ē illecebrosa voluptas. adulterina iocūditas. que mel bz i ore. fel i corde. aculeū i fine. Sic g̈ ptz quō multis ex causis luxuria ē fugiēda ⁊ a fidelib⁹ detestāda. Sufficiat g̈ gra breuitat. Vide. s. vbi Fornicatio. ⁊ Adulteriū. Et l titul⁹ ad luxuriā faciētib⁹ ⁊c. Potes tm̄ notare si plz q̄ luxuria ex mltis alijs causis est fugiēda ⁊ a fidelib⁹ detestanda. tū qz ipa ē ignis ꝓsumēs vires corpis. tū qz ipa ē vorago absorbens fluuium vitalis tpis. tum quia ipa est caligo excecans nitorem luminis. tū qz ipa ē obtūdēs aciem mētis acumis. ⁊ tādē nos trabēs i locū stercoꝝ ⁊ eni fetoris ⁊ incōsolabilis tristaminis. Exprimēti testimoniū in ꝓo q̄ dicebat vdo. De q̄ dī q̄ dū fuiss̄ iuuenis iudās lris ⁊ caste celebrās. nomē ygnis q̄dā vice ꝓ quodā epatu rogasset ⁊ ipsi virgini pro illo devotius castitatē ꝓmisisset. ⁊ impetrato ac etiā impleto qđ petierat. se ꝓbiter ac cōtinēter semper gessisset. Ultimo tm̄ nodū quē nodauerat. factū qđ pepigerat. ipius libidinis flama vrgente rupit. ⁊ sanctimonialem quandā (pacti cū virgine initi affectus pede trāsiliēs) indecēter cognouit. ⁊ rpō dedicatā ⁊ deditā violans defedauit. Ꝑm tamē glorioss̄ima virgo fidelis ⁊ pia mater ipsius miserta ammonuit ⁊ ad memoriam federis ammonendo reduxit qui tamen cum ꝺtinue ꝓhibitū luxurie fetorem repeteret. audinit sibi dici būc ꝓsum. Cessa de ludo qz lusisti satis vdo. Qui nō aduertens nec ab insolentia ardore se cohibens. de moniali extrabitur. per gerem a te

monibus vehitur. ⁊ in locum ardoris fetidissimi collocat. A quo nos ꝓseruare dignet iesus xp̃s marie filius qui cū ꝑe ⁊ spū̃sancto eternaliter viuit ⁊ regnat Amen.

Explicit littera. L. Incipit littera. M.

Machabeus. Summa chabeus fuerit strēnuissimus miles. ⁊ ꝑ fide ⁊ lege sua bellicosissimus. ⁊ ꝑ fide et lege iusticia summe zelauerit. bonos sustinuerit. ⁊ impios punierit. ⁊ templū repauerit ⁊ mūdauerit. ⁊ ydola ciecerit ⁊ deleuerit. ⁊ tandē ꝑ fide ⁊ iusticia gl'iose occubuerit. Sicut omia patēt primo ⁊ scdo Machabeoꝝ libris. Interp̃taturq; machabeus. Protegens vel ꝓtector. seu pcutiens aut ingeniosus. merito pōt significare viros in vtutibus strēnuos. fidei. legis. iusticie ⁊ innocētie zelotipos. subditoꝝ duces. p̃cipes vel p̃latos. q̃ scz templū ecclesie in cultu ⁊ vtutū ornatu mundāt ⁊ reperant. ⁊ q̃ vicia psequunt ⁊ impios puniunt atq; fugant. q̃ scz sunt ingenio ⁊ discretione pollentes. bonos ꝓtegentes ⁊ defendentes. malos vo pcutiētes et puniētes. si necesse fuerit ꝑ fide ⁊ iusticia subire morte nullatenꝰ recusantes. Vñ de quolibet tali p̃ncipe vel p̃lato pōt dici illud. j. Macha. iij. Surrexit inq̃t Iudas q̃ vocabat machabeus. ⁊ adiuuabāt eū fratres sui ⁊ p̃liabant p̃liū israel cū lètitia. ⁊ dilatauit gloriam pp̃lo suo. ⁊ induit se lorica sicut gygas. ⁊ ꝓtegebat gladio suo castra. ⁊ similis factus est leoni in operibus suis. ⁊ psecutus est iniquos pscrutās eos ⁊c. Applica ꝑut volueris ad quēlibet virum iustum. Militem. Principem vel p̃latum ⁊c.

Macedonia. Macedo. Nota q macedonia greece est ꝓuincia. in q̃ scz Alexāder macedo regnauit. q̃ predicāte paulo ⁊ alijs discipulis fidē xp̃i credidit et suscepit. Interp̃tat aūt macedonia cōbusta vel cōbustio. siue antecedēs vel oriētalis ⁊c. Pōt em̄ macedonia significare ecclesiam q̃ scz combusta est aduersitate. oriētalis est puritate ⁊ sanctitate. añcedit omēs alias sectas aucte ⁊ diguitate. Et sic dico q macedonia signat virū iustū. q̃. s. zelo charitatis cōburit. semp in vtutibus ꝓficiēdo in meliꝰ nasc̄it seu orit. ⁊ sic dignitate ⁊ bonitate alijs añferet Act. xvj. vir macedo quidā erat stans ⁊c. Vbi nota q talis est vir ingēs ⁊ vigorosus. Macedo. i. cōbustus seu ardēs ⁊ rigorosus. Macedo. i. cōbustio. simplex non varios⁹. Quidam firmus non ruinosus. quia erat stans ⁊c. Prosequere si vis.

Maceria. Nota q maceria ꝓprie dī paries ad clausurā institutus ⁊ factus. luto ⁊ lapidibus cōpositus ⁊ ad tuitionē domuū ⁊ agroꝝ in circuitu ordinatus. Vñ nota q in scriptura reperit Maceria
Naturalis. Est dico maceria nālis q̃ designat corpis
Temporalis. structurā. q⁹ reuera corp⁹ hūmanū macería
Spiritalis. dī. p eo q infra illud ania ꝓtinet atq; claudit. ⁊ p eo q luto et lapidib⁹. i. carne ⁊ ossib⁹ fabrica tur q̃dq; fragili stemate cōposita faciliter destruit ⁊ facilter reformat. ⁊ de h̄ dī in ps̄. q. s. bō silis est parieti inclinato et macerie depulse. Depulsa fuit ista maceria in xp̃o q̃n mortuus est in cruce. ⁊ pforata ⁊ fracta fuit ista maceria q̃n corpus ei⁹ fuit clauis ⁊ lancea pforatū. Ideo sicut in foraminib⁹ maceriarū solet colūbe nidificare. Sic vere in xp̃i vulneribꝰ solent deuote aie p iugē memoriā latitare Can̄. ij. Veni colūba mea in foraminibus petre. in cauerna macerie. magna fuit illa cauerna lateris q̃n fuit lancea trāsfossum ⁊c. Itē dico q est maceria tpalis q̃ designat rerū armaturā. vicz ꝓtectionē ⁊ iuuamē q̃ pōt q̃s hīe A Mundanis amicicijs. A terrenis diuitijs. A ꝓprijs industrijs ⁊ malicijs. Iste em̄ sunt quedā Macerie ⁊ clausure Quedā subsidia ⁊ ꝓtegmina. Sunt dico macerie q̃ facile destruunt. ⁊ q̃ occasione modica diruūt. ps̄. Ut q̃d destruxisti maceriā ei⁹ et vindemiāt eā oēs trāseūtes viā. exterminauit eaꝫ aper de silua. Et loquit de qualibet psona ad sil'tudinē vinee. Verūtn de malis q̃ hic abūdāt ꝓsperitate dī in ps̄. Nō est ruina macerie neq; trāsit⁹ neq; cla. in pla. eo. btm̄ dixerūt pp̃lm cui hec sunt. Itē dico q est maceria spiritalis q̃ designat vtutum clausurā. Virtutes em̄ et mādata dei sunt macerie q̃bus claudit et custodit aia viri iusti. Etiā boni viri ⁊ boni p̃lati sunt macerie quibus defendunt. tuent ⁊ ptegunt ecclesie iesu xp̃i. Vñ xp̃s loquēs de vinea sua. i. de ania vel ecclesia dicere pōt illud Osee. ij. Sepiā viam tuā spinis. ⁊ sepiā eā maceria. Verū tamē aduerte q maceria mādatoꝝ que claudit ⁊ defendit aiam ab ingressu aialium. i. viciorum et demonū. hodie in multis vt plurimū ē destructa. Et ideo vinea dñi sabaoth scz aia est q̃q; multipliciter dissipata. vñ Prouerb. xxiij. Per agrū bois pigri trāsiui. ⁊ ꝑ vineā viri stulti. ⁊ ecce totum repleuerāt vrtice ⁊ operāt superficiē eius spine. sed ⁊ maceria lapidū destructa erat. Expone sicut alibi. Itē maceria bonarū psonarū. q̃ etiā claudit ⁊ defendit ecclias hodie ꝓculdubio est ꝓfracta. Vñ dñs in similitudinē ingrate vinee. loquit de ecclesia Esa. v. dicens. Quid ergo inq̃t faciā vinee mee? auferā sepē eius. ⁊ erit in direptionem. diruam maceriā eius ⁊ erit in cōculcationē. ⁊ ascēdant super eā vepres ⁊ spine. ⁊ mādabo nubibus desup ne pluāt super eā. Ista expone de vinea ecclesie a dño ꝓpter pctā sua ⁊ ꝓpter destructionē spiritalis macerie derelicta. sicut ad lras videm⁹ hodie. Mā sepes ⁊ maceria bonarum psonaruꝫ ⁊ p̃latorum deficiūt. ⁊ spine ⁊ vepres. i. male steriles ⁊ inutiles psone totum dissipant ⁊ ꝓfundunt. Et ideo tyranni vīnea istam ꝓculcāt ⁊ diripiūt. nubesq; celestis influentie et gratie ipm hodie parū imbuunt. irrigant ac perfundunt. Sic igitur patet quō maceria sumit tribus modis. Vide vbi Paries ⁊c.

Machina. Nota q machine dicunt instrumēta bellica ad iaciendū muros ⁊ turres. ⁊ ad iaciendū lapides ordinata. Et sic dico q machine significāt in bono oia illa cū q̃bus turres ⁊ edificia vicioꝝ munitionesq; dyabolice possunt destrui vel cassari. sīcut sunt vtutes. mādata. p̃dicatoꝝ vba. ⁊ sacre pagine documēta. Talibus em̄ machinis vtunt sancti viri ad edificia dyabolica ꝓsternēda. ⁊ ad ipoꝝ molimina subuertenda. Exemplo illi⁹ regis iuda q̃ dicebat Ozias. De q̃ dī. ij. Paral. xxvj. Qz ipe fecit in hierlm diuersi generis machinas q̃s in turribus collocauit ⁊ in angulis portarū vt mitterēt sagittas ⁊ saxa grādia. Expone. In malo vo signant dyabolicas tētationes. hereticoꝝ machinationes fraudulētoꝝ ⁊ pditoꝝ adinuētiones. tyrānoꝝ potentiā ⁊ ipsoꝝ crudeles inuasiones. q̃bus. s. edificiū aie. fidei. vel ecclesie quatit. ⁊ q̃bus virtutū firmitas dissipat. Vñ de Aman dī Hester. xvj. q quibusdā nouis ⁊ inauditis machinis mardocheū et hester petiuit in mortē. Vñ. ij. Macha. xij. dī. q in ciuitate effron machine multe. ⁊ teloꝝ erat apparatus. Ceterra omitto qz pauce sunt auctoritates.

Mactare. Mactare idē est qd tā malleo q̃ gladio animal morti dare. sicut est q̃n bos malleo pcussus pimit. ⁊ potissime q̃n aial ad immolandū seu sacrificandū ꝓmo malleo pcutit. ⁊ post ad extrabēdū sanguinē gladio pforat. Breuiter ḡ vide p longū scriptura. mactare vt cōiter nō accipit nisi ꝓ morte aialiū deo offerendoꝝ. seu hostiarū aut holocaustoꝝ. Et iō distingue. Qz q̃dā do offerendi ⁊ pūtādi mactant ꝑ pniam. Quidā ꝑ martyriū. Quidā ꝑ humilitatē ⁊c. Trāseo vide de Morte. et in alijs titulis synonimis.

Macula. Nota q macula accipit ꝓ immundicia. et sic visum est sufficienter supra in illa aucte de luce. Speculū sine macula et imago bonitatis dei. Vide ibi in quarto mēbro auctis. Itē accipit ꝓ signo velleris vel colorꝭ. sicut de pardo et de panthera dicitur. q̃ habent pelles maculis plenas. i. diuersis coloribus. oculis et picturis. Et talis maculositas nihil aliud est q̃ colorꝭ varietas. que vt communiter signat in bono. q̃uis aliquando significet in malo. Signat em̄ virtutum ortum et varietatē. et ꝓuersationis picturā ⁊ formositatem. ⁊ sic loquit Gen̄. xxx. vbi fetus qui erāt varij ⁊ maculosi cesserunt in partē Jacob. qz scz tales qui sunt in vestitu deaurato circumdati. varietate cedunt finaliter in partem dei. Posset etiam significare in malo. ⁊ sic signat curiositatem cōuersationis. sicut de quodam verme coloratissimo dicit Jsido. q quot habet colores tot habet dolores. Sed vide supra de Colore ⁊c. Omitto gratia brevitatis. Et si vis vl

Verūs aliquid dicere de illis qui ſpūaliter per vicia maculant ſimiles porcis: qui tunc potiſſime delectant: quando in luto & ſcabus amplius maculant. Et ideo ſicut videm⁹ q̄ porci taliter maculati in aulis & cameris nō admittunt. ne forte oīa alia p eos polluant. Sic peccatores in palacium & cameram ſummi regis. ſ. ad eccleſiam tam militātem q̄ triūphantē nō debent intrare p̄mitti. ne alios forte p ipſos cōtingat vicijs maculari. vel oculos ſumme maieſtatis offendi. Oīa eīm que habent aut faciunt pctōres. ſunt vt cōiter maculata: & oculis ſumme maieſtati indigna. Nullus.n.mūdus bō vellet libēter ſibi miniſtrari in camera vel in menſa p boiem maculatū: vel luto ſeu ſtercore inquinatū. Figura Leuitici.xxij. vbi dī. Dē manu alienigene non offeretis panes dei veſtri. aut quicquid aliud dare voluerit: quia corrupta et maculata ſunt omnia. Et nota ſi vis q̄ in ſcriptura reperitur Macula in

Carne. Veſte. Ore. Fauce. Facie. Luce. Pariete. Viſione. Manu. Sinu.

Primo dico q̄ macula in carne eſt luxuria. Iſta eīm macula maculauit ruben cubile patris ſui. q̄n cōcubuit cū cōcubinis ipſius Geneſis.xxxv. Unde ſibi dicit Geneſ.xlix. in maledictione patris. Ruben inq̄t non creſcas: q̄a aſcendiſti cubile patris tui: & maculaſti ſtratū eius: & benedicit. Non creſcas: q: reuera macula luxurie facit boiem decreſcere tam in viribus q̄ in bonis operibus. exēplo Salomonis q̄ poſtq̄ ſe dedit luxurie. decreuit in virtutibus & in fama. Oīa ſibi dicit Eccl.xlvij. Inclinaſti femora tua mulieribus: poteſtatē habuiſti in corpe tuo. dediſti maculam in gloria tua. Nō ſic chariſſimi: ſed ſimus abſq̄ macula carnis. Juxta illud Jude. Odientes eam que carnis eſt maculatā tunicam. Secūdo dico q̄ macula veſtis eſt auaricia. Veſtis eīm exteriorem ſubſtantiaz ſignat. in qua ꝓcerto macula ponit. quando indebita parcitas & auaricia comitat. Iſta eīm eſt macula lepre. que veſtem in qua erat comburi faciebat. ſicut dicit Leuitici.xiij. Talem maculam nō habebat ille. de quo dī Eccl.xxxj. Beatus dives qui inuētus eſt ſine macula. Et qui poſt aurū nō abijt nec ſperauit in theſauris pecunie. Quis eſt hic & laudabimus eum? quaſi diceret. Pauci ſunt tales diuites. Tertio dico q̄ macula ſeu macule oris ſunt vaniloquia. videlicet iactantia. detractio. garrulitas: & ſimilia. Macula eīm & immundicia porci maxime apparet in ore. Unde de vicio lingue dicit Jaco.iij. Lingua inq̄t ignis eſt: & vniuerſitas iniquitatis: conſtituit in membris noſtris: que maculat totum corpus & inflamat rotam natiuitatis noſtre. Quarto dico q̄ macula faucis eſt caſtrimargia. Hoc ē dictu. Vicium gule. Magna eīm eſt macula in moribus quādo q̄s gule delicijs eſt infectus. De quibus dicitur in Canonica Jude. Hij ſunt in epulis ſuis macule cōuiuātes. ſine timore ſemetipſos paſcentes. nubes ſine aqua. arbores autumnales. Semetipſos paſcentes inq̄t. quaſi diceret. Iſti non curāt de pauperibus paſcendis: ſed de ſe ſoluz. Nubes ſine aqua dicunt & arbores ſine fructu: quia ſcilicet alios nō irrigant nec̄ paſcunt. ij. Pet. ij. Macule delicijs affluentes in cōuiuijs ſuis. Quinto dico q̄ macula faciei eſt inſolentia ſeu etiam inhoneſta apparentia. In facie eīm nō bene ſedet macula: quia etiam ſi oīa alia membra ſunt pulcra. totū nihil eſt ſi facies fuerit maculata. Sic vere ſi totū corpus morale virtutibus ſit decorum. in facie tamē que p̄ ceteris membris enitet ſemp nuda. hoc eſt dictu. In exteriori cōuerſatione ſit macula alicuius conditionis inhoneſte & inſolentis: totum inficit. & tota virtutum aliarū cōgeries deturpatur. Et inde eſt q̄ ſumme cauēt pulcre pſone ne facies appareāt maculate. Quis eīm luna ſit pulcerrima: quādo tamē cōſiderāt illa macula que apparet in ipa totam ſuam pulcritudinem reddit infamē. Ideo bene dicit viro perfecto Job.xj. Si inquit iniquitatē que ē in manu tua abſtuleris a te: & nō māſerit in tabernaculo tuo iniuſticia: tunc leuare poteris faciem tuā abſq̄ macula: & eris ſtabilis & non timebis. Sexto dico q̄ macula in luce eſt infamia. Sicut eīm ſpeculū nouū ad aſpectū mulieris mēſtruate maculam contrahit. que per quācunq̄ fricaturam poſtea non recedit. Luna etiam licet clara quandam innatam maculam ſecum portat: que ipſius pulcritudinē maculat. & deturpat. Sic infamia impreſſa alicui etiam iniuſte ſolet fricatione ſeu purgatione qualibet non obſtante ipſius oſſibus inhērere: & claritatem ſui nominis aliqualiter obſcurare. Hiere.ij. Si laueris te nitro maculata es. Cauendum eſt igitur a tali macula que ſic difficiliter mūdat. Unde Eccl.xxxiij. In omnibus operibus tuis precellens eſto. ne videris maculam in gloriam tuam. Septimo dico q̄ macula parietis eſt ſuperbia. Alti eīm parietes ꝑm legem dicebant quādoq̄ contrahere maculam lepre. Sicut dicitur Leuiti.xiij. Que macula erat quādoq̄ cauſa quare totus paries deſtruebatur: vel tanq̄ maculatus & immūdus abhominabat & horrebat. Reuera talis eſt macula ſuperbie: quia ſcilicz iſta eſt q̄ altos parietes plus inuadit. id eſt altas & ſolennes perſonas: & etiaz quādoq̄ cauſa eſt q̄ temporaliter & ſpūaliter deſtruunt & q̄ in aliorum abhominationē vertunt. vnde Deutero.xvij. Nō immolabis domino deo tuo ouem aut bouem in quo eſt macula: quoniā abhominatio eſt: ſequitur. Nullus vinceps intumeſcat ſuperbia. Bos enim cum cornibus ſuis pbos & ouis cum vellere diuites ſignant. Talibus precipit Eccl. .xxxiij. Ne videris maculam in gloriā tuā. Octauo dico q̄ macula in oculo ſeu in viſu eſt malicia ſeu etiā inuidia. Quidā eīm ſunt qui in viſu & in oculo ꝓſideratōis ſue ſemper habēt aliquā maculā alicui? ſiniſtre intentionis. inuidie vel ꝓditionis. Iſti ſunt in q̄bus videt dñari ꝓſtellatio lunaris: q: ꝑm aſtrologos q̄ in lune oppoſitione ſiue plenilunio naſcunt. macula vel alio vicio in oculo raro carēt & ſemp habēt ſiniſtrū oculū dextro groſſiorē. ſicut ponit liber de ꝓprietatib⁹ rerum. Luna eīm mutabilis eſt in cōſtantia ſeu rerum abundantia: q: ꝓcerto illi q̄ iſtis ſunt ſubditi vel amici. ſunt in oculo ꝓſideratiōis p maculas inuidie & malicie multotiēs deprauati. vñ Leuit.xxj. Nō q̄ habuerit maculā nō offeret panes deo ſuo: nec accedet ad miniſterium eius ſi cecus fuerit ſi claudus. ſi paruo vel grandi. vel torto naſo. ſi fracto pede. Sequit. Albuginē habēs in oculo ſuo. offtes eīm iſti per maculā pnt referri ad peccata malicie & inuidie ſeu etiā fraudis. ꝓditionis & fallacie: q̄a .ſ. ibi apparet claudicatio: tortuoſitas fractio cecitas & nō recta inceſſio vel opatio. Expone & dilata melius. Nono dico q̄ macula in manu ē iniuſticia. Et reuera q̄ habet manus maculatas nō eſt dignus venire ad mēſam boim bonestoz. Et ideo bō ſolet man⁹ ſuas lauare & tergere: vt immaculatus valeat apparere. Sic vere dico q̄ ſi in manibus. i. opationib⁹ nr̄is appareat macula iniuſticie. nunq̄ digni erimus accedere ad mēſaz celeſtis glorie: ſeu etiā ad menſam ꝑlature vel eminētie. Illic eīm nō debet admitti niſi ille q̄ ingredit ſine macula: & opat iuſticiā: & cui loq̄tur veritatē &c. Quod tñ eſt ꝓtra multos iudices & ꝑlatos & etiam ꝓtra ſymoniacos: qui. ſ. man⁹ habēt munerib⁹ maculatas. Contra etiā impios & crudeles q̄ ſanguine innocentiū maculant man⁹ ſuas. ꝓtra q̄s dī Job.xxxj. Se declinauit pes meus de via: & ſecutus eſt oculus me⁹ cor meum: & manib⁹ meis adheſit macula. ſerā & alius comedet & ꝓgenies mea eradicet. Et reuera iſta ſepe ꝓtingūt: q: .ſ. illoz q̄ p iniuſticiā & ſymoniā maculati vitant & maculātur. & in acutum altitudinis exaltant. ꝓgenies et familia nō ꝓſeuerat ſed eradicat. Decimo dico q̄ macula in abſcondito ſeu in ſinu eſt ypocriſis ſeu blandicia. Iſta eīm interius latet. vñ Hiere.ij. Si laueris te nitro: & multiplicaueris tibi herbā borith. maculata es iniq̄tate tua. O quot ſunt hodie tales qui. ſ. exterius ſunt loti & mūdi. interi⁹ vo diuerſis vicijs maculati. Nō ſic homo: cui ſit ſpeculum ſine macula & imago bonitatis dei Sap. vij. Igit dico q̄ q̄ talibus maculis eſt infectus deo ſeu dei ſeruitio nullatenus eſt acceptus. Beati q̄ immaculati q̄ ambulant in lege dñi Sufficit. Dide. ē. vbi immaculatus.

Madian. Nota q̄ Madian fuit filius abrahe & cethure ſicut dī Geñ. xxv. a q̄ pplus madianitarū: qui q̄uis circūciſionē recipent: ydola tñ colebant: & pplis iſrl inimici erant: & ipſis inuidebāt ꝓ viribus & nocebant: & in eoz tribulationibus gaudebant. Interpretatur aūt madian reſpōdens aut dimicās. ſiue iniq̄tas aut contradictio. Igit o madian pōt intelligi dyabolus vel patōr: vel etiam pplus vel cōitas reproborum &c.

dilata t exponе ꝓut volueris ꝛc.

Magdalena. que primo fuit peccatrix postea fuit sancta interꝓtat magnifica ꝓnuncia ꝓnuncia turrensis aut defensibilis. Applica ꝓut vulneris ad beatam Magdalenam vel quemlibet penitentem.

Magis. aduerbiū signat augmentū t supabūdantiam quātitatiuā. Et pōt accipi in bono t in malo. Primo ergo dico q̄ magis in bono designat bonā supabundātiam t crementū: bonū etiam additamentū Sicut de charitate dicit Philip̄.j. Charitas vestra magis ac magis abunder. Nota ergo q̄ boni abundant In

Humilitate t subiectione.	Abundāt dico iusti in bumilitate. vñ Dauid in ps̄.
Subtilitate t discretione.	Elegi abiectus ee̅ in domo
Seueritate t correctione.	dei magis q̄ habitare i tabernaculis peccatoꝝ. Itē
Societate t affectione.	abundāt in sagacitate. Añ
Penalitate t afflictione.	Prouerb.viij. Doctrinā magis q̄ aurū eligite. Item abū
Constantie stabilitate.	dant in seueritate Prouer.xvj. Iniciū vite bone facere iu

sticiam. accepta aūt est apud deū magis q̄ immolare hostias. Quia sicut dī Prouer.xxviij. Qui corripit hoiem magis gratiaꝫ inueniet. Itē abundāt in societate. Quia sicut dicit Prouerb. xviij. Vir amabilis ad societatem magis amicus erit q̄ frater. Item abundāt in penalitate. Quia sicut dī Eph̄.iij. Qui furabat iam nō furet. magis aūt laboret manibus suis. Itē abundant in cōstantie stabilitate sicut apparuit in Moyse qui magis eligebat affligi cū populo dei q̄ talis peccati habere iocunditatē: sicut dicitur Heb̄.xj. Sed de ista pluralitate qua q̄s oportet magis in vna virtute abundare. Vide.j. de Melius vel de meliori. Magis ergo pōt signare ꝓ supabundantiā in bono. Secūdo signat supabundātiā in malo. Circa q̄d nota q̄ q̄dā sunt quoꝝ malicia semp̄ augeat t ꝓ magis ac magis fiunt mali. Figurati in muliere emorroissa cui nullus medicoꝝ poterat ꝓfuisse. sed magis ac magis deterius habebat. Sicut dī Marci.v. Silles animalib⁹ crudelib⁹ t iniq̄s q̄ magis abundant in filiis q̄ domestica t vtilia. sicut ptz de cane respectu ouis: q̄ vere mali fructificāt magis in malo q̄ boni faciāt in bono. Unde nota q̄ mali hodie abundant In

Inani gloriatione.	Dico igit̄ q̄ abundāt in inani gloriatione: q̄ sicut dicitur Job.xij. Mali dilexerūt
Supba obstinatione.	
Brigosa altricatione.	
Filioꝝ affectiōe t dilectiōe.	boim gloriam magis q̄ dei.
Carnali delectatione.	Dico in supba obstinatiōe.
Mandatoꝝ ꝓteritione.	vñ Prouer.xxix. Vidisti bo

minē velocē ad loquendū: stulticia magis sperāda est q̄ illius correctio. Dico in brigosa litigatione. Añ.j. Thim̄.j. monet aplus. ne intendat fabulis que inquit magis generant lites. Item in filioꝝ affectione. Añ beli fuit dictus.j. Reg.ij. Honorasti filios tuos magis q̄ me. Itē in carnali delectatiōe.ij. Thi.iij. Voluptatis amatores magis q̄ dei. Itē in mādatoꝝ ꝓteritione. vñ Dic.v. Ibo inq̄t ad optimates t loq̄r eis: t ecce ipsi magis cōfregerūt iugū. Istud eīm breuiter ē verū q̄ mali in h̄ mūdo ceteris hoib⁹ Magis

Inaniter gloriant̄.	reunt t transgrediunt̄. Et becigi
Pertinaciter obstinant̄.	tur sufficiat de magis. Vide.s. de
Verbaliter altricant̄.	Abundare: t infra de Maioritate. Si vis de mag. magis dicere. Dic q̄ magis q̄nq̄ sumit̄ cumulatiue. sicut cū dicit Mat.xx.
Ad filios inclinant̄.	
Carnaliter delectant̄.	
Dei mandata ꝓte/	

At illi multo magis clamabant. Añq̄ sumit̄ cōparatiue: sicut cuz dicit. Istud mihi placet magis q̄ illud. sicut Prouerb. viij. Doctrinā magis q̄ aurū eligite. Quia reuera et libertate animi magis placet vnū q̄ aliud. De magis igit̄ inq̄tū signat ꝓfectū. augmentū t ꝓtinnationē in bono vl' in malo dicamus illud.j. Thes̄.iij. Accepistis inq̄t a nob̄ quēadmodū oporteat vos ambulare t placere deo vt abūdetis magis. Nam cū desiderū nature sit inquietū t inde est q̄ omnis res quāto magis accedit naturaliter ad terminū: tanto magis accelerat vt possit peruenire ad finem cupitum t intentū: sicut patet de leuibus sursum ascendētib⁹. t de grauibus deorsum descendētibus: que quāto magis accedunt ad terminū: tanto magis ac magis accelerāt ad motum suum. Desiderū eīm t natura cuiuslibet rei ē magis ac magis versus finem velle ꝓcedere: t magis ac magis ad terminū se mouere. Sic vere dicam in moralibus: q̄ revera motus animi naturalis q̄n ad aliquem finem se determinauerit. t inclinauerit siue ad bonū siue ad malū. quāto magis ꝓcecerit t cōtinuauerit: tanto procerto ferentius t violentius se mouebit: t tāto magis se mouere ad ipsum terminum delectabit: t tanto magis in fine q̄ in principio abundabit. Exemplo fluminis q̄d quāto magis appropinquat ad mare: tanto magis violenter tendit: et tanto magis abundāter cadit. Sic etiā anima deuota quanto magis accedit t appropiat ꝓ cōtemplationem ad maiestatis diuine cognitionē: que est finis t terminus ad quez tendit et aspirat: tanto magis in charitatis ardore estuat atq̄ flagrat: sicut patet in illo verbo iam dicto Philip̄. j. Charitas vestra magis ac magis abundet. Et illud Job .xlij. Hñ dixit dominus nouissimis iob magis q̄ in principio. In malo vo de iudeis dicit Joh̄.v. Q̄r ꝓpter opera q̄ ihs̄ faciebat in sabbato iudei magis querebāt eum interficere. De malis etiam dicit Marci.xv. Q̄r principes cōciauerūt turbā vt magis barrabam peteret. Siue ergo magis accipiat ꝓfectiue siue accipiat compatiue: dico q̄ boni habēt suū magis q̄d debēt eligere. mali vo suū magis q̄d solēt diligere. Boni ḡ volūt. Unū mag̃ fortis ꝓstantie. dū contemnūt mortis imperiū. Unū magis tute fiducie. dum eligunt claustri suspiriū. Unū magis docte prudentie. dū preponūt sensus mysterium. Unū magis vere iusticie quo infligunt pene cauteriū. Unuz magis pure mundicie quo declinant carnis contagiū. Unū magis dulcis clemētie. q̄ supportāt fratrū naufragiū. Unū magis digne fragrantie quo ꝓcurāt fame fumigiū. Unū magis ꝓseuerātie quo tolerāt mūdi litigium. Dico ergo q̄ boni t iusti volunt et desiderāt vnū magis fortis ꝓstantie. Et istud est illud magis q̄ ipsi magis eligūt morte q̄ vitam: t magis mūdi tribulationē q̄ pacem. Exemplo bonoꝝ militū qui magis volunt esse in forti bello q̄ debili: t magis in periculo q̄ tuto vñ Thobias dicebat Thob̄.iij. Precipe in pace recipi spiritū meū. expedit eīm mihi mori magis q̄ viuere: sicut de illis.j. Mach̄.j. dī q̄ ipsi elegerūt magis mori q̄ cibis coinquinari gentiliū. Et apls de seipo dicebat.j. Cor.ix. Bonū inq̄t est mihi magis mori q̄ vt gloriam meā q̄s euacuet. Quia reuera vir ꝓfectus multo magis eligit mori t pati mortem q̄ alicui facinori cōsentire. In isto eīm casu verificat illud q̄d dicit Eccs̄.liij. vbi dī. Laudaui mag̃ mortuos q̄ viuentes. Itē dico q̄ iusti ꝑeligunt vnū magis tute fiducie. t istud est: q̄ procerto magis eligūt in religiōe vel in statu pnie tute t secure viuere t humiliter manere q̄ in mūdi delicijs habitare pō Elegi abiectus esse in domo dei mei magis q̄ habitare in tabe. peccatoꝝ. Item eligūt vnū magis docte prudentie Prouer. viij. Accipite disciplinā t nō pecuniā: doctrinā magis q̄ aurū eligite. Melior ē eīm sapia cunctis opib⁹. Itē eligūt vnū magis q̄d ē vere iusticie Prouerb.xvj. Iniciū vite bone facere iusticiā: accepta eīm est apud deū magis q̄ immolare hostias. Igit̄ faciam⁹ iusticiā nos t alios puniendo t corrigēdo: q̄ procerto sicut dī Prouer.xxviij. Qui corripit hoiem magis postea gratiaꝫ inueniet apud eū q̄ qui ꝓ lingue blandimēta decipit. Itē eligūt vnū magis pure mūdicie: q̄. s. mag̃ diligūt castitatē q̄ carnalitatē: t mag̃ carnis mūdiciā q̄ luxuriā Sap̄. viij. Cū essem magis bon⁹ veni ad corpus coinq̄natū. Et merito q̄: procerto: sicut dī Eccl. xxv. Cōmorari leoni t draconi placet mag̃ q̄ habitare cū muliere nequā. Itē eligūt vnuz magis q̄d est clemētie Eccl. xxix. Pone thesaurū tuū in p̄ceptis altissimi: t ecce magis ꝓderit tibi q̄ aurū. cōclude elemosynā in corde pauperis. Itē eligunt vnū magis digne fragrācie. boc e dictū. bone t honeste fame Eccl. xlj. Curā habe de bono noie: hoc eīm magis pmanebit in te q̄ mille thesauri. Itē eligūt vnū mag̃ ꝓseuerātie seu patie. Añ. j. Cor. vj. Quare non mag̃ iniuriā accipitis? quare nō mag̃ fraudē patimini. Et breuiter viri boni mag̃ eligūt virtutes q̄ vicia. eternalia q̄ talia. bona q̄ mala. Et hec sufficiāt Vide.j. vbi Plus. t.s. vbi Amplius ꝛc.

Magister. Nota q̄ mag̃ est ille qui alios regit t docet. t q̄ alios impat t dñat. Et

ideo magr̃ dicunt doctores. p̃dicatores. ductores. tutores z quoscūq; bonos plates. iudices z gubernatores. Possunt igit̃ principes z plati: z iudices z p̃dicatores z eruditores magroꝝ noīe appellari. Et dico q̃ p̃t accipi in bono z in malo. Et ideo notandum q̃ nomen magistri est Nomen

Honoris.
Timoris.
Amoris.
Prelationis.
Discretionis.
Perfectionis.
Dilectionis.
Correctionis.

Magister eñ Debet Honorari. Timeri. Amari. Preferri. Esse discretus. Esse pfectus. Diligere Corrigere.

Ista eñ sunt officia boni magri q̃ possit alios instruere z docere. qualiter debeāt taliter viuere vt possint vitā ꝑpetuā obtinere. Ita q̃ congrue possit ei dici illud Matb.xix. z Marci.x. Magr̃ bone q̃d faciendo vitā eternā possidebo? De illis igit̃ qui in eccl̃ia vel in seculo cōstituunt̃ magr̃. p̃t exponi illud verbū Gen.xlvij. Si q̃s nouisti viros industrios constitue eos magros pecoꝝ meoꝝ. In q̃bus verbis aduerte. q̃ tales mgri Debent diligēter examinari. Debent patiēter fortificari. Debent doctifice illuminari. Debēt co nonice introniz̄ari. Primū facit sagax discussio. Si q̃s inquit nouisti. Sed scōm fortis pfectio: q̃ debent esse viri. Sed tertium prudēs discretio: q̃ debēt esse industrios. Quartū vo iusta ꝓmotio. q̃. ℓ debent cōstitui magri. Primo q̃ dico q̃ tales debēt diligenter examinari. q̃ oñdit̃ cum dr̃. Si q̃s nouisti. Et loquit̃ prelato superiori: q̃. s. ille qui alios magros instituit z pfectos: debet eos ꝓmo cognoscere. discutere z examinare. et de eoꝝ cōditionib? sufficiētijs z moꝝib? se diligētius informare. Fm eñ apl̃m. j. Thim. v. Neminī sunt cito man? imponēde. Antiq̃tus eñ nullus miles ꝓstituebat̃ nisi añ oia pbaret̃ ꝑs. Dñe ꝓbasti me z cognouisti me. Medici etiā necesse est q̃ spēs suas cognoscāt z videāt antecq̃ in electuario ipsas ponāt. Pugiles etiā ꝓmo solēt equos suos diligenter videre z pbare: antecq̃ onus prelij eisdem audeāt cōmittere. Quia breuiter nulli est onus ꝓlationis vel publici officij ꝓcedendū: nisi primo diligēter ꝓbet̃ z nisi mores ipsius cognoscant̃. Si q̃s inq̃t nouisti. Ideo p̃cipit Prouerb.xxvij. Diligēter agnosce vultū pecoris tui: tuosq; greges cōsidera. Eñ superiori debet dici illud Nume.xj. Nosti q̃ senes ꝓpli sunt z magri. Quia. s. ad illuꝝ ptinet noscere ꝓmouēdos z magistrādos z eoꝝ sufficiētias p̃uidere. Sacerdotes eñ z leuite antecq̃ ꝓsecrarent̃. ad ostiū tabernaculi sacerdotib? z maioꝝib? offerebant̃. vt diligēter viso q̃ in eis nō esset aliqua macula ad suū officiū admitterent̃. sicut dr̃ Exo.xxviij. Applica ad te aaron z filios eius. z Nume.viij. Applica leuitas ad ostiū tabernaculi ꝛc. Ad denotandū q̃ illi q̃ debent fieri leuite vel sacerdotes. id ē. q̃ debent aliq̃d officiū seu gradū vel magisteriū pre alijs obtinere. ꝓmo debent ad superiores applicari. z viso et cognito q̃ nullā habeant insufficiētie maculā. tunc debēt ad dictū magisteriū ordinari. Et de tali dicit̃ illud Mat.xij. Magister volum? a te signum videre. Si q̃s ergo nosti. q. d. ne cesse est q̃ ꝓmo noscas: q̃. s. ipsi debēt diligēter examinari.

Secūdo dico q̃ ipsi debēt patiēter fortificari. Viros inquit: q̃. s. isti debēt esse fortes. constantes. pfecti z virtuosi. Viri eñ. i. virtuosi debent esse ꝓpter tria. vz Ad subditorū Correctionem. Discipuloꝝ defensionē. Inferiorū refectionē.

Mgri eñ debent subditos vt rilit̃ corrigere Luce.xix. Magister increpa discipulos tuos Itē debent eos vtiliter defendere. Eñ Marci.iiij. Magr̃ nōne ad te ptinet: q̃ perimus? q. d. Ad te ptinet saluare. Itē debent eos benigniter reficere. vñ Marci.xiiij. Magr̃ dicit. vbi est refectio mea vt cū discipulis meis manducem? Et sic de talib? magris dicit̃ illud Ecci.xliij. Dñ sunt viri misericordie. Viros ergo inq̃t. Vide de viro. z. s. in multis titulis. q̃ plures sunt auctoritates diuise. Unde Exo.xviij. Prouide de oī plebe viros potētes z timētes deū. in quibus sit veritas: z qui oderūt auariciaꝝ: z cōstitue ex eis tribunos z centuriones z decanos. Vide eam. s. de Excelso. Isti igit̃ debēt viriliter fortificari. Viros inq̃t. Tertio dico q̃ isti debent doctifice z sagaciter illuminari: quia. s. isti debēt esse illuminati p sciam z doctrinā. q̃d ostendit̃ in verbo. Industrios. Industria eñ idem ē q̃ certa scia vel prudentia. quā. s. summe requirit̃ in magro spiritali. Unde. iij Reg.xj. dicit̃. Uidēs salomon adolescētem bone indolis z industriū cōstituit eum prefectuꝝ. Corpa eñ superiora sunt lumine pleniora: q̃. s. illi q̃ sunt alioꝝ magri z superiores. debent esse lumine sapie z prudētie pleniores. Eñ nota q̃ tales magri debent esse prudentes z docti. Ut p ipos subditi Exemplariter precedent̃. Debēt eñ boni mgri alios Salutariter doceant̃. p bonū exemplū precedere Singulariter cōsulentur. Matb.viij. Magr̃ sequar te quocūq; ieris. Item debent eos in bonis moꝝib? instruere. vñ Matb.xxij. Magr̃ scimus q̃ verax es: z viam dei in veritate doces. Item debēt eis in agilibus cōsulere. Jō petebat qui dicebat Luce. xviij. Magr̃ bone quid faciendo vitam eternā possidebo? q. d. ad te ptinet cōsulere quid sit agendum. Patet ergo q̃ isti debent sagaciter illuminari. Quarto dico q̃ ipsi debent sublimiter auctorizari z intronizari: quia. s. ipsi debēt esse magri pecorum. i. subditorum: dicētes illud Job.xxij. Vocatis me magr̃ z dñe z bñ dicitis. sum etenim. Sed nota q̃ illi q̃ magri. i. ꝓncipes: iudices: vel prelati cōstituunt̃: q̃tuor ꝓditiones debēt hie ꝛc. Vide bñ. s. de excelso vbi ponit̃ illa auctas. Cōstituit eum sup excelsam terrā ꝛc. Patet q̃ quō magr̃ sumit̃ in bono.

Sed adhuc dico q̃ magr̃ p̃t sumi in malo. Et sic nota q̃ multa sunt genera maloꝝ magroꝝ. Sunt eñ Magri

Crudelissimi.
Mendacissimi.
Nimis ignorātes.
Valde gloriātes.

De magris crudelibus dr̃ Exo. j. Oppharao pstituit viros impios z iniq̃s magros operū vi affligeret filios isr̃l oneribus. De magris mēdacibus dr̃. ij. Pet. ij. In vobis erunt magri mendaciꝝ. De magris ignorātibus dr̃ Job. iij. Tu magr̃ in isr̃l es z hec ignoras. Et Heb. v. Cum deberetis mgri fieri ꝓpter tps: rursum indigetis vt doceamini. De magris gloriātib? dr̃. ij. Thim. iij. Coacernabunt sibi mgros pruriētes aurib?. i. auditū vane glorie appetētes. Et hec de malis magris sufficiant.

Magistratus. Nota q̃ Magistratus q̃q; accipit̃ ꝓ ipso officio seu magisterio publico in q̃ cōstituunt̃ illi q̃ habēt rem publicam gubernare. Eñq; vo sumit̃ magrat? ꝓ illis psonis q̃ in talibus officijs pferunt̃. Et de istis si vis nō q̃ dñt ee Ceteri

Liberiores ꝓ tenendis magnis bonoꝝ.
Clementiores ꝓ tuendis pauperibus.
Sagatiores ꝓ fouendis causis in iuribus.
Sinceriores ꝓ agendis sanctis opibus.
Seueriores ꝓ plectendis prauis sceleribus.

Igit̃ dico q̃ magistratus z pso ne publice debēt esse ceteris liberiores z in bonoribus ampliores. Debent esse alios in gradu et statu precellere: bonoribus et priuilegijs precedere: vt. s. ipos alij debeant reuereri z eis efficaciter obedire. De libertate eñ talis sat̃ apparebat apud romanos: vbi illi q̃ erāt in aliq̃ publico mgratu durāte ipso nō poterāt sup quocūq; crimine cōueniri. imo necesse erat q̃ finiret suū officiū z expectaret̃ antecq̃ q̃s posset sibi dicere aut eū sup crimine molestare. Liber eñ debebat esse durante officio: z bonoris z libertatis gaudere priuilegio Judith. ij. Holofernes vocauit duces z magistratus vtut̃ assyrioꝝ. Eñ de dignitate z ptāte talis mgratus dr̃. j. Mach. viij. Qr romani cōmittūt vni vel duobus mgratū suū p singulos annos dñari vniuerse terre sue. z oēs obediūt vni. z inuidia z zelus nō est inter eos. Sunt igitur ceteris liberiores.

Itē dico q̃ isti debent esse ceteris clemētiores. s. ad cās pauperū ꝓfouēdas p̃ malicia tyrānoꝝ. Eñ dr̃ de illis magistratib? q̃ videtes iusticiā pauli z syle ꝓceperūt q̃ de carcere liberarent̃ Act.xvj. Eñ ibidē. Miserūt magistratus vt dimittamini. Itē debēt esse ceteris discretiores seu sagaciores. ad q̃d p̃t applicari: licz extorte illud Nee. vij. Congregaui optimates z mgrat? z inueni librū cēsus eoꝝ. Et etiā de discretōe z tpantia taliū p̃t dici illd Act. v. Qr abijt magrat? cū ministris z adduxit apl̃os. s. in pslio sine vlla vi.

Item debent esse ceteris sinceriores. s. in cōscientia: q̃ oīa que agūt debēt facē iuste: pure sancte: sinceriter atq; mūde: z cum mūda z sancta intentione Nee. xij. Steterūt duo chori laudātiū in domo dei. z ego z dimidia pars magistratuū mecū. Item debent esse ceteris seueriores. scz ad malos puniēdū: z exterminādū quādo nō possunt aliꝝ castigari. Unde. ij. Esdre. j. dicit̃. q̃ magistratus alligauit ioachim z duxit in egyptum. Ista ergo possunt dici de ma

gistrato in bono. Sed reuera quia vt plurimū moderni magistratus ⁊ officiales. optimates ⁊ potētes magis excedunt ꝙ ꝓcedunt. magis deficiūt ꝙ ꝓficiunt. magis offendunt ꝙ defendunt: ideo de talibus est notandū ꝙ isti sunt

In delicijs laciores. cijs tristiores. Dico ergo ꝙ
In luxurijs potiores. tales sunt ceteri laciores in cō
In cōsilijs nequiores. uiuijs seu in gule ⁊ castrimar-
In infernalibus suppli- gie delicijs. vnde. ij. Esdre. iij.

Rex darius fecit cenaz magnā oīnibus magistratibus ⁊c. sequit. Et cū mādducassent ⁊ bibissent ⁊ satiati essent reuertebant. Item dico ꝙ tales sunt ceteris ꝓmptiores in luxurijs. Et. j. Esdre. ix. dī. ꝙ in assumptione vxoꝝ alienigenarū cōtra legem man⁹ magistratuū fuerat prima in trāsgressione bac. Et. ij. Esdre. viij. dī. ꝙ participes erāt prepositi ⁊ magistratus uniꝗtatis huius. Item dico ꝙ tales sunt ceteris nequiores in cōsilijs. Patet Dañ. vj. vbi dī. ꝙ cōsiliū inuenerūt cūcti principes regni magīatus ⁊ satrape scz quō Daniel inocēs poneret in lacum leonū. Item dico ꝙ tales sunt seu finaliter erunt ceteris viliores seu tristiores in supplicijs. s. in inferno. Uñ de talibus dī cōminatiue illud Hier. lj. Collidam in te. s. o inferne duces ⁊ magistratus: ⁊ reddam babyloni ⁊ cūctis habitatoribus caldee oīne malū suū qđ fecerūt in syon. Sic ꝫ patet quō magīatus in bono sumit ⁊ in malo.

Magnates.

Nota ꝙ ad hoc ꝙ homo possit a principib⁹ ⁊ magīatib⁹ vtilitatem aliquā reportare. vel erga ipos digne ⁊ laudabiliter se die. plura sunt necaria: sic innuit in scptura. vz ꝙ in ipo sit

Humilitas ⁊ reuerētia. Est dico necessariū ꝙ homo
Maturitas ⁊ patia. habeat reuerentiā cuz humi-
Subtilitas ⁊ sapia. litate Ecci. iiij. Presbytero bu-
Stabilitas ⁊ pmanētia. milia aniam tuam et magnati
Sedulitas ⁊ diligentia. humilia caput tuū. Itē patien-
Taciturnitas ⁊ sustinētia. tiam cum maturitate. s. patienter ⁊ sine murmure ⁊ gratāter ⁊ sine querela debet beneficia eoꝝ recipere: ⁊ correctiones ⁊ iniurias sustinere Ecci. viij. Fruere magnatis sine querela. Item sapientiā cum subtilitate seu sagacitate: quia sicut dī Ecci. xx. Homo prudens placebit magnatis. Item pmanētiam ⁊ stabilitatem Sicut em dicit Ecci. xj. Sapientia humiliati exaltabit caput: ⁊ in medio magnatoꝝ cōsedere illū faciet. Consedere em pmanentiam ⁊ stabilitatē signat Ecci. xxiij. In medio magnatoꝝ consistis. Item diligentiā cum sedulitate. Unde de sapiētia dicit Ecci. xxxix. ꝙ occulta ꝓuerbioꝝ exquiret: ⁊ in absconditis parabolarū cōuersabit. in medio magnatoꝝ ministrabit: ⁊ in ꝓspectu presidis apparebit. Ministrare em diligentem sedulitatē designat. Item diligētiā cum taciturnitate Ecci. xxxij. Loqui in medio magnatoꝝ nō presumas: ⁊ vbi sunt senes nō multum loquaris. Ista em si vis applica ad veros principes ⁊ magnatos. s. ad deum ⁊ ad sanctos: vel ad bonos prelatos ⁊ viros pfectos ⁊ doctos: quia. s. isti a nobis sunt istis sex cōditionibus bonorandi: ⁊ prefatis modis colendi ⁊ frequētandi ⁊c. Uide vbi Princeps. Prelatus. Dñs ⁊c.

Magnanimitas.

Cū magnanimitas sit virt⁹ moralis a magnitudine animi sic vocata. de q̄ tractat Aris. in etbicis. ⁊ Seneca. in libello suo de morib⁹: notab ꝙ ad magnimū ptiet

Magnū existere. Primo dico ꝙ ad magnanimū. id
Magnis insistere. est ad boiem magnū babentem ani-
Magnis resistere. mū ptinet magnū existere. s. in virtu-
Magnis ignoscere. tibus ⁊ morib⁹. Non potest em ꝺs
Magna cogscere. magnū animū gerere: nisi q̄ virtuti-
Magna despicere. bus nouerit magn⁹ esse. Uñ Ezeb. xxxj. de cedro paradisi dī. Erat ꝙ pulcerrimus in magnitudine sua: ⁊ in dilatione arbustoꝝ suoꝝ. Erat em radix illius sup aquas multas ⁊c. Expone. Unde de magnitudine virtutis: que. s. minorari nescit nec deficere. dicit Seneca. Magnanimus em stat rectus sub onere. nulla eū res minorem facit: nibil ei displicet eoꝝ que ferēda sunt: quicqđ cadere in boiem pōt: in se cadere nō querit. vires suas notat: vincit virtute fortunā. Igitur ad magnanimuz ptinet magnū existere. Scdo dico ꝙ ad ipum pertinet magnis insistere: quia. s. rebus magnis ⁊ arduis. s. celestib⁹: perpetuis ⁊ supnis cordialiter assistit: magnisq̄ ⁊ solēnibus factis ⁊ dictis actualiter insistit. dicēs. i. illud Prouerb. viij. Audite me quoniā de rebus magnis locutura sum. aperiētur labia vt recta predicent. Ueritatem meditabit guttur meū: ⁊ labia mea detestabunt impiū. Justi sunt oēs sermones mei: non est in eis prauū quid. neq̄ puersum. Et reuera vir magnanim⁹ ⁊ generosus magna sentit: magna facit: magna dicat. veritatē diligit. rectitudinē secrat: ⁊ alterū recipe seu fraudē cōmittere dedignat. Uñ Tullius. j. li. de officijs. vbi agit de bis circa q̄ fortis ⁊ magnus anim⁹ versatur: dicit in principio. Cum sis ita animo affectus (supple forti ⁊ magno) vt supra dixi. res geras magnas ⁊c. Spectat igr ad magnanimū magnis insistere. Tertio dico ꝙ ad ipm spectat magnis resistere. Uir em pfectus ⁊ magnanimus fortune duris casibus nō succumbit. ꝯnūo quāto magis grauia ⁊ difficilia sibi incūbunt ⁊ immuīet: tāto fortius ⁊ virilius in seipso residet ⁊ resistit. Teste em Tullio vbi supra. Magnanimitas est rō difficiliū aggressiua. Uñ ait ꝙ ad magnanimū ptinet nec ꝑturbatione bominū succumbere nec fortune. Unde Sene. in ꝑsona magnanimi dicebat in epla. Paup fiam. inter plures ero. Exul fiam. vbi me natum putabo. Quo mittar: nō curo. Uni angulo nō sum natus: patria mea totus bic est mūdus. Idē etiaz Sene. Epistola. xxviij. cōpat virū magnanimū istis animalibus maximis ⁊ stupendis: sicut sunt elepbātes ⁊ cetegrādia: quia. s. ista nō facile sentiūt iacula venatoꝝ. Unde ait. ꝙ ꝓpriū est magne fere nō sentire a iaculo se percussam. imanis em fera ad latratus canū lente respicit. Sic reuera vult Seneca. supponere de viro magnanimo: ꝙ scilz latratus ⁊ morsus: impetus ⁊ conat⁹ sat magnanimo despicere cuncta calcare ⁊ cōtēnere: ⁊ quāto plures sustinet tāto fortioꝝ lecior apparere. Exēplo aeris q̄ tūc apparet serenior quādo ꝑcessit aura maior. Exēplo etiā syderū que tūc letius rutilāt atq; ridēt: quādo frigora plus abūdāt. Ad qđ facit illud quod dixit Seneca epistola. lxv. Magnanimo inquit de rebus magnis iudicāduz est. fortunatior est qui asperis nō mouet ꝙ qui ꝓsperis ꝓmouet. nō est miruz in trāquillitate non cōcuti: sed illud mirare ibi aliquē stare vbi oīnes iacēt: ⁊ ibi aliquē extolli vbi alij deficiūt. Jgit ad magnanimū pertinet magnis resistere. Quarto dico ꝙ ad ipm ptinet magnis ignoscere. Ad magnanimū em pertinet magnis iniurijs indulgere. victis bostibus parcere. ⁊ contra foliū qđ a vento rapit suaz fortitudinē nō mōstrare. Exēplo illius imperatoris romani qui cuz berodē regem vicisset: ita ꝙ flexis genibus berodes coronā suā añ pedes ipsius posuisset. imperator ipse coronā in caput berodis reposuit. iniurias remisit ⁊ vitam ⁊ regnū cōcessit dicens ad eandē potentiā magnanimā pertinere. reges deponē ⁊ facere ⁊ rogās ꝙ decetero romanoꝝ amicicias expiri mallet ꝙ arma. Et ad boc facit Sene. in li. de q̄tuor virtutib⁹ vbi dixit. Si magnanim⁹ inq̄t fueris. nō tibi fieri iniuriā indicabis: ⁊ de inimico dices nō nocuit ꝫ nocere voluit. vindictā putabis vindicare potuisse. scito em magnū ⁊ bonestū vindicte genus ee ignoscere. Jgit ad magnanimū ptinet magna ignoscere. Quinto dico ꝙ ad ipm ptinet magna cognoscere: qz reuera magnanim⁹ magna ⁊ arduа opa dei ⁊ nature inq̄rit ⁊ pscrutat. de reb⁹ xo paruis ⁊ cōibus inquirere dedignat: dicēs. s. illud Sene. ꝓallegatū. Magno animo de reb⁹ magnis iudicādū est. Sexto dico ꝙ ad magnanimū ptinet magna despicere: qz ꝓcerto nibil est tā magnū in reb⁹ mūdanis quod magnanimo possit equipari. Quicqđ em magnū est siue in ꝓsperis siue in aduersis: vir magnanimus vilipēdit: ⁊ tanq̄ se minora oīnia despicit ⁊ ptemnit. Exemplo leonis qui pre magnitudine animi alia animalia q̄ibus se maiora solet toto vultu despicere: eoꝝ virtutes ⁊ magnitudinē contēnere: ⁊ contra ipsa viriliter ꝓualere. Teste em Sene. epistola. xxiij. Facilius est totaz gētē vincere q̄m magnanimū. Et breuiter sicut idē dicit lib. de morib⁹. Nibil magnū in reb⁹ nisi anim⁹ magna despiciens. Iste sunt ergo ser virtutes bois magnanimi. vt vz.

Magna despiciat. Aduerte tñ ꝙ magnanimitas de-
Magna cognoscat. bet cōtineri infra limites rationis
Magnis ignoscat. Nam ꝓut dixit idem Sene. li. de
Magnis resistat. quatuor virtutib⁹ magnanimitas

Magnis insistat. Magnis existat.

si excedit. virū facit supbum tumidum et minacem inflatum turbidum ⁊ motiuū. Mensura ergo magnanimitatis est nec timidum esse dominē nec audacem. Eris inquit magnanimus si pericula non appetas vt temerarius: nec formides vt timidus. Magnitudo eñ animi si a cōitate boīm sit remota. feritas ⁊ immanitas dī. nō magnanimitas. Hec igitur de magnanimitate sufficiant ꝛc.

Magnalia dei.

Vide infra vbi Mirabilia.

Magnificare.

Nota q magnificentia idem est q bonorificentia ⁊ status excellētia. Et magnificare idē est q bonorificare: laudare ⁊ glorificare. Et nota q magnificentia. i. bonor ⁊ excellētia

Quedā est gloriosa.
Quedā est virtuosa.
Quedā est viciosa.

Magnificētia gloriosa est excellentia deitatis: quia deus est sup oīa glorificādus. laudandus ⁊ magnificādus. vñ in ps̄. Laudabo nomē dei cuz cantico. ⁊ magnificabo eum in laude. Magnificentia virtuosa ē glorificatio viri iusti. De qua dr̄. ij. Paral. ix. Magnificatus est rex salomon sup omnes reges terre. Magnificētia viciosa est magnificatio. laus ⁊ bonorificatio pctōr: ⁊ ista nihil aliud est q̄z ꝓsperitas malor: quia. s. mali sepe magnificanē: famanē ⁊ glorificanē plus q̄z alij. Vñ Hiere. v. Magnificti sunt ⁊ ditati. impinguati sunt ⁊ dilatati: ⁊ pterierūt sermones meos. Sed qr longū esset materiā istam ꝓsequi Vide. s. de laude. de gloria. de bonore. de fama ⁊ de adulatione. Et sic scies q̄d ē magnificētio siue in bono sine in malo. Verūtamē ne ita transeā pede sicco. dicam aliq̄d de ista triplici magnificentia. Est igitur dico Magnificentia

Summi creatoris.
Justi viatoris.
Vanipeccatoris.

Primo igit̄ dico q est magificentia summi creatorꝭ. Creator eñ in se magnus ⁊ magnificus dī. respectu vo nosti magnificatus ⁊ plenus excellētia. laude gloria ⁊ magnificētia reperit̄. Magnificare. n. dz sup oīa creatura creatorē. captiuꝰ redēptorē. rebellatus liberatorē. Cū igr̄ deꝰ sit noster creator q̄ nos creauit cū nō essemus. nr̄ redēptor q̄ nos redemit cum erraſſemus. noster liberator qui nos liberauit cū perijssemus. merito dico q debemus ipm magnificare. i. ipm exultādo ⁊ laudādo magnum facere et glorificare. dicendo. s. illud ps̄. Laudabo nomē dei cum cātico: ⁊ magnificabo eum in laude. Et placebit ei supervitulum nouellum: cornua ꝓducentē ⁊ vngulas. Et reueta illud est qđ summe deo placet. s. ipm laudare ⁊ magnificare Istud est eñ vnū solū qđ sibi offerre possumus. vt. s. ipius virtutes ⁊ magnificentias exaltemus: ⁊ vt eius magnalia collaudemꝰ: sicut faciebat ille nabuchodonosor Dañ. iij. dicens. Laudo inquit. magnifico ⁊ glorifico regem celi. q̄a oīa opera eius vera. ⁊ vie eius iudicia. ⁊ gradientes in superbia potest bumiliare. Vbi nota q deus est magnificandus ⁊ laudamus. s. Propter eius essentiā q̄ nunq̄z defluit. Vera inq̄t. Propter eius clementiā q̄ semper influit. Celi. Propter eius prudentiā que cūcta statuit: regem a regendo. Propter eius potentiā que mira cōstruit. Opa eius. Propter eius iusticiam que mala destruit: quia vie eius iudicia ⁊ gradientes ꝛc. Quia reuera huius essentia nūq̄z deficit. Clemētia semper ꝓficit. Prudētia cūcta conspicit. Potentia mira perficit. Justicia malos seu mala deijcit. Est eñ iste Eristendo verissimus. Vera. Influendo largissimus. Celi. Prouidendo doctissimus. Regem. Opando fortissimus. Opera. Castigādo iustissimus. Judicia. Ista eñ quinq̄z faciūt deum laudabilem ⁊ quēlibet magnificū. s. qñ Magnus est: quo ad essentiā ⁊ nobilitatē. Magna dat: quo ad dementiā ⁊ liberalitatē. Magna scit: quo ad prudentiam ⁊ sagacitatem. Magna facit: quo ad potētiā ⁊ strennuitatem. Magnis resistit: quo ad iusticiam ⁊ seueritatem. Jgit̄ dico q magnificare debemꝰ deuz ꝓpter eius essentiā inuariabilez. Vera inquit: quia quicq̄d est in eo totum est certū ⁊ verum: nihil est in eo fictum. variabile seu vanum: sed totū essentiale: perpetuū ⁊ eternū. Magnificet ergo fortitudo domini Nume. xiiij. Et in ps̄. dī. Magnificate dñm mecū: ⁊ exaltemꝰ nomē eius inidipm. q. d. Idem ipse ex seipso est magnificabilis: vt sic dicat homo illud ps̄. Benedic anima mea dño: dñe deus meus magnificatus es vehementer. Confessionem ⁊ decorem indutus. amictus lumine sicut vestimento. Vera inquit. Unde de veritate diuine essentie potest dici illud. ij. Esdre. iiij. Veritas manet ⁊ inualescit ineternū: ⁊ viuit ⁊ obtinet in secula seculoꝝ. Sequit̄. Magna ē veritas ⁊ inualescit. Magnificemus ergo deum ꝓpter eius essentiā inuariabilem. Vera inq̄t. Jtem deum magnificare debemꝰ ꝓpter eius clementiam inexhaustibilem: que. s. ostendit̄ cum dicit̄. Celi. Celū eñ sp influit. semper radios mittit: oīa continet: et oīa nutrit. Sic deus per suam largissimā ⁊ largifluā largitatem quia iste dat magnifice bona ⁊ dona. terrena. spiritualia ⁊ eterna. Figuratus in rege assuero. de quo dicit̄ Hester. ij. q ipse fecit cōuiuium ꝓmagnificū cunctis principibus ⁊ seruis suis. ⁊ dedit requiez vniuersis prouincijs ac dona largitus est iuxta magnificentiā principalem. Celi inquit ps̄. Eleuata est magnificentia tua super celos. q. dī. Dei magnificentia amplius largitur ⁊ influit q̄z faciāt ipsi celi. Magnificentia eñ eius ⁊ virtus eius in nubibus. que scz pluuiam largiunt̄ ⁊ rorem. Magnificet̄ ergo deus ꝓpter eius clementiam inextimabilem. Celi inquit. Jtem deus magnificet̄ ꝓpter eius prudentiam seu ꝓuidentiam indeceptibilem. regem inq̄t. qui. s. dī a regendo: quia scz in ipso est prudētia ⁊ sapia infinita qua cuncta regunt̄ ⁊ disponūtur Dañ. iiij. Arborem inq̄t quam vidisti sublimē cuius aspectus in omnē terram ⁊ rami eius pulcerrimi. fructus eius nimius ⁊ esca vniuersoꝝ in ea: ⁊ subter eam habitātes bestie agri: ⁊ in ramis eius aues celi. tu es rex qui magnificatus es. inualuisti. et magnitudo tua creuit vsq̄z ad celum. ⁊ potestas tua in vniuersa terra. Jsta eñ expone de deo ⁊ de eius sapia ⁊ prouidentia regitiua. que. s. dat escam oīi carni ⁊ de oīibus prouidet vniuersis. Ut de tali rege cūcta magnifice gubernāte dicatur illud. ij. Paral. ix. Magnificatus est rex Salomō super oīes reges vniuerse terre. Magnificemus igitur deum ꝓpter eius prudētiam indeceptibilez. Regem inq̄t ps̄. Qr magnificata sunt opera tua domine oīa in sapiētia fecisti. impleta est terra possessione tua. Jtem magnificet̄ deus ꝓpter suam potētiam insupabilem. Opera inquit. Quia reuera potētia ipsius summe apparet ⁊ apparuit in magnificis operibus que oīi die pficit ⁊ q̄ fecit. de q̄ satis ꝓpie loquit̄ dauid dicēs. Potētiā tuā ⁊ iusticiā tuā deus vsq̄z in altissima q̄ fecisti magnalia deus q̄s silis tibi. Vñ sibi dicit̄ Exo. xv. Quis silis tui magnificus in scitate: terribilis atq̄ laudabilis ⁊ faciens mirabilia. Et reuera magnifica ⁊ magnalia

Opera creationis.
Opera redemptionis.
Opera gubernationis.
Opera iudicij finalis

decisionis ⁊ ordinatōis. Et hoc in auctoritate ostenditur cuz dicit̄. Oīa opera eius. vñ Eccl. xvij. dī. q deus voluit ostēdere sanctis suis magnalia operum suoꝝ: ⁊ gloriam in mirabilibus ipsius. vt enarrāt magnalia operū eius. Vñ de operibus beate incarnationis. dicit Luce. j. beata virgo. Magnificat anima mea dominum Et exultauit spūs meus in deo salutari meo. Quia fecit mihi magna qui potens est ⁊ sanctum nomen eius. Jgitur magnificemus deum ꝓpter suam potētiam insupabilem. Jtem deus est magnificādus ꝓpter suam iusticiam irrefragabilem. Et hoc ostenditur cum dī. Et oīes vie eis iudicia: ⁊ q gradientes in superbia potest bumiliare. Constat eñ q boni ⁊ seueri iudices consueuerūt a populo magnificari: ⁊ apud deum ⁊ homines cōmendari. Ut de rigore seueritatis illius dicat ei illud ps̄. Confitebor tibi domine quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua: ⁊ anima mea cognoscet nimis. Unde alibi de magnificentia diuine iusticie dicit̄ in ps̄. Qr sctimonia ⁊ magnificētia in ꝓspectu eius. Sequit̄. Judicabit orbem terre in equitate: ⁊ populos in veritate sua. Jgitur dicam q magnificandus est deus. Quia

Justior in iudicando.
Fortior in operando.
Doctior in ordinando.
Dulcior in miserando.
Longior. i. eternior in p.

manendo. Patet q̄z q est magnificentia q̄ debet summo creatori. Et h̄ est primū ꝓncipale. Secundo principaliter dico q est magnificentia que debetur iusto viatori. Et ista procerto nihil aliud est q̄ bonor temporalis: spiritualis et eternalis quo scilicet iustus homo glorificatur ⁊ exaltatur: ⁊ quo honorabilis ⁊ magnificus

reputatur. Dicit enim magnificus seu magnificatus ideꝫ quod magnus factus: seu magna faciens. quia scilicet iusti magna faciunt virtuose operando: ideo finaliter magni erunt. tpalem. spiritalem ⁊ eternalem gloriam acquirendo: vt scilicet de quolibet viro iusto dicat illud Esaie. xi. Erit germen domini in magnificentia ⁊ in gloria. Vbi aduerte q̄ iustus a triplici magnificentia commendatur. vz.

A virtuali p̄fectione.
A tpali promotione.
Ab eternali p̄latione.

Iusti em̄ virtualiter clarescunt quia sunt germē. Tpaliter splendescunt: quia in magnificentia. Eternaliter nitescūt: quia in gloria. Igit dico q̄ iusti sunt magnifici: quia clarescunt virtualiter. Et hoc ostendit cū dicit. germē dñi. Vide. s. vbi Germen. quō vir iustus germini cōparat. iuxta illud p̄s. Justus germinabit sicut lilium: et florebit in eternū añ dñm. Et reuera iustus in virtutibus ⁊ ⁊ sanctis aliquotiēs magnificat: ⁊ magnus apud deū ⁊ homines in fama ⁊ opinione. honore ⁊ p̄fectione putat. Vñ de illo rege iuda Josaphat q̄ interpretat ipe iudicat dī. ij. Paral'. xvij. Creuit q̄ Josaphat ⁊ magnificat⁹ ē vsq; in sublime. Vbi. s. q̄druplex virtus ostendit que magnificat merito possessore. s. Charitatis iugis profectus. Veritatis certus ꝓspectus. Equitatis rectus effectus. Voluntatis alt⁹ affectus ꝓbat. Castitatē ingens incrementū. Creuit n̄ q̄t. Veritatē certū argumentū. Ergo inquit. Equitatē iustum fundamentū. Josaphat ⁊c. Voluntatē altuz firmamentū. In sublime inquit. Crescere em̄ signat virtutē augmentatiuā: hoc est charitas ⁊ diligentia. Ergo signat virtutē ordinatiuā: hoc est veritas ⁊ sapientia. Josaphat iudicās signat virtutē determinatiuā: hoc est equitas ⁊ iusticia. In sublime vo signat virtutē elevatiuā. s. mentis: hoc est voluntas ⁊ celestium complacentia. Videvbi Crescere. Ergo. Judicare. ⁊ Sublimis: in titulis ⁊ materijs suis. Et breuiter de viris virtuosis quō magnificant pōt dici illud. j. Macb. v. Viri iuda magnificati sunt valde in conspectu oīm. Unde Roñ. viij. Quos iustificauit illos ⁊ magnificauit. Patet ergo q̄ viri iusti sunt magnificati: qz clarescunt virtualiter Germen inquit. Deinde dico q̄ sunt magnifici: qz splendescunt tpaliter. Et hoc ostendit in isto verbo. Magnificentia. Constat em̄ q̄ iusti ⁊ sancti q̄nq; a deo vocant ⁊ ꝓmouent etiam ad tpales magnificentias: regna: plateas ⁊ dignitates. sicut de dauid ⁊ alijs pluribus legit quos deus tpaliter magnificauit: ⁊ ad dignitatē ⁊ fastigiū exaltauit. j. Reg. ij. Magnificatus est puer samuel apud deum. Unde Esaie. xlij. dī sic. Dñs voluit vt sanctificaret eum et magnificaret euz. q. d. Primitus debet hō sanctificari aut magnificari. anteq; debeat ad p̄lationis apicē exaltari. Et ꝓcerto dato q̄ hō diuina gratia fauente vel p̄mittente ad dignitatis apicem exaltet: nunq; tm̄ ꝓpter hoc homo se debet magnificare: nec pre alijs glorificare: cuz ignorat si sanctus aut iustus debeat dici vel possit. Vñ de Romanis dī. j. Macb. viij. Qz exaltati sunt valde: ꝑ in oibus bis nemo portabat dyadema: nec iduebat purpuram vt magnificaret in ea. Igit dico q̄ iusti magnificant qz splendescūt tpaliter Magnificentia inq̄t. Deniq; dico q̄ iusti magnificant inquātum nitescūt supnaturaliter. s. in gloria paradisi. qđ ostendit cū dī. Gloria. Hec est em̄ summa ⁊ vltimata magnificentia. q̄. s. homo post vite decursum: ⁊ post agonē vite p̄ntis assumat ad triūphū gloie paradisi: ⁊ ad magnificentiā imperij paradisi. Gloria inq̄t: Vñ de viro iusto in celis glorificato ⁊ magnificato dī Eccl. xlv. q̄ deus sil'em illū fecit in gloria sanctoz: ⁊ magnificauit eū in timore inimicoz. Sequit. Glorificauit eū in cōspectu regū. Igit ptz q̄ iusti a deo magnificant finaliter ⁊ eternaliter. Gloria inq̄t Mundialiter ⁊ tpaliter. Magnificētia inq̄t. Moraliter ⁊ virtualiter. Germē inq̄t dñi. Sic igit ꝯcludo q̄ est quedā magnificentia xp̄i ꝓfessoris: hoc ē dictu. cuiuslibet iusti viatoris. Tertio vo dico q̄ ē quedā magnificētia vani pec catoris. Cōstat. n. q̄ mali q̄nq; in mūdo magnificant. ⁊ in altis statib⁹ ⁊ dignitatib⁹ sblevant. s. Quidā magnificant

Ratione diuitiarum.
Rone mundialiū scientiarū.
Rone magnarū amiciciarū.
Rone potētiaz ⁊ eminētiaz.

De magnificētia diuitiaz dī Hiere. v. Magnificati sunt inq̄t et ditati. impinguati sunt ⁊ incrassati: ⁊ p̄terierunt sermones meos. De magnificētia rone mundialium sciarū: qđ potissime apparet in aduocatis. dī in p̄s. Qz isti sunt illi q̄ dixerunt linguā nostram magnificabimus labia nr̄a a nobis sunt: q̄s nr̄ dñs est. Et tm̄ alibi dī. q̄ disperdat dñs vniuersa labia dolosa ⁊ linguā magniloquam. De magnificentia rone noticiarū: seu potentū familiaritatū ⁊ amiciciarū. q̄ patz de malis p̄ncipū familiaribus: q̄ a magis suis plus debito magnificant: ⁊ ab ipsis fouent ꝓ iusticia ⁊ bonorant. cōtra illud Eccl. x. Noli despicere hominē iustum pauperē: nec magnifices virū peccatorē diuitem. De talibus em̄ dicit Esa. ix. Multiplicasti gentē: nō magnificasti leticiam. Quia reuera quanto tales amplius multiplicant ⁊ magnificant. tanto inferiores subditi plus grauant. De magnificentia vo rone dignitatū seu eminētiarū: que sz spectat ad malos p̄ncipes ⁊ p̄latos: qui sz seipsos pre alijs indebite magnificāt ⁊ extollūt dicit figuratiue Dañ. viij. q̄ ipse vidit arietē ventilantē cornib⁹ ad oēm ptē: ⁊ oēs bestie nō poterāt resistē ei. fecitq; ꝓ voluntatem suam ⁊ magnificatus est. Expone de ariete cornuto cōtra p̄latos nimtratos ⁊ indebite magnificatos: q̄bus tamē dñs cōminat Esa. x. dicēs. Visitabo sup fructū magnifici cordis regis. ⁊ sup gloriā altitudinis oculoz eius. Sequit. Et erit terroze vagus ⁊c. Igit de q̄libet indebite magnificato ⁊ exaltato dicit Dañ. viij. q̄ cornu modicum factum est grande: ⁊ magnificatū est vsq; ad fortitudinē celi ⁊ dicit de fortitudine ⁊ de stellis: ⁊ cōculcauit eas: ⁊ vsq; ad p̄ncipē fortitudinis magnificatus est: ⁊ ab eo tulit iuge sacrificiū: ⁊ dicit locum sanctificatiōis eius. Quia reuera qui dicunt cornu ꝓpter duriciā ⁊ superbiaz: qui de paruis fiunt magni ꝓpter ꝓmotionis excellentiā. cōtra deum magnificant ꝓ iniq̄tatem ⁊ maliciā. sacrificiaq; ipsius ⁊ locum sue sanctificationis destruunt: inq̄ntuz grauāt religionem ⁊ ecclesiam. stellas de celo ejciūt ⁊ cōculcant. inq̄ntū nobiles detrabūt ad pauptatem ⁊ miseriam. Sufficit igit de magnificentia impij: iusti ⁊ dei ⁊c.

Magnus. Magnitudo.

Nota q̄ magnitudo nihil aliud est q̄z quātitas rei ex naturalib⁹ dimēsionibus constituta. Constituit em̄ magnitudo ex lōgitudine latitudine. sublimitate ⁊ ꝓfunditate: que quandoq; spiritualiter quandoq; temporaliter denotant. Veruntamen quia aliq̄ sunt magna q̄ntitate molis aliq̄ quātitate virtutis. est notādū q̄ est multiplex magnitudo. scilicet Quedā

Mirablis.
Laudabilis.
Notabilis.
Dānabilis.
Tristabilis.
Odibilis.
Amabilis.

Prima est magnitudo diuinitatis. De q̄ dī in p̄s. Magnus es tu ⁊ faciens mirabilia: tu es deus solus. Scda est felicitatis eterne. de qua Baruc. iij. O israel q̄z magna est domus dei ⁊ ingens locus possessionis eius. Tertia est magnitudo moralitatis interne. Et ista est illa qua vir iustus dicitur spūaliter esse magnus. de quo dī Matb. v. Qui aūt fecerit ⁊ docuerit sic homines hic magnus vocabit. Quarta magnitudo est ꝓsperitatis mundane: de qua Matb. viij. Facta est tranq̄llitas magna in mari. Quinta ē magnitudo iniq̄tatis būane. Unde cuilibet diuiti pctōri dicit illud Ezech. xxix. Ecce ego ad te draco magne q̄ cubas i medio minum. Sexta est magnitudo penalitatis subterne. s. doloris infernalis. De qua dī Luce. xxj. Erit pressura magna sup terram. Et Treñ. ij. Magna velut mare cōtritio tua. Septima est magnitudo capacitat̄ externe ⁊ ista ē magnitudo ecclie militāt̄. De q̄b⁹ dī in p̄s. Apud te laus mea in eccl'ia magna. Singula ista ꝓ ordinē ꝓsequi longū eēt ⁊ tediosum. iōq; dico q̄ est triplex magnitudo. s. Magnitudo

Dei creatoris.
Boni viatoris.
Mali peccatoris.

Dicamus ergo primo de magnitudine dei: ⁊ dicamus q̄ est quedam magnitudo valde gloriosa. s. magnitudo dei. Quia sicut dī in p̄s. Magnus dominus ⁊ laudabilis nimis ⁊ magnitudinis eius non est finis. Iste est em̄ magnus Rone capacitatis cuncta cōtinentis. Rone sublimitatis cunctis p̄eminentis. Rone ꝓfunditatis nulli cōpetentis. Ratione eternitatis semper permanētis. Iste em̄ sunt quatuor dimensiones que faciunt deum magnū: vz. latitudo capacissima. Iste ē em̄ sicut celū. cuius ambitus latitudo ptinet vniuersa. Et iō de ista latitudine contentiua dicit quidā plus q̄ deus ē spera incircūscriptibilis

ens̄ ēntrū vbiq; est. circūferētia aūt nusq;. Et.ij. Esdre .viij. Magna est terra ⁊ excelsus celū. Et in ps. dī. Hoc mare magnū ⁊ spaciosus. Item altitudo sublimissima. Ipse ēm magn⁹ est in altitudine: qz. s. pēminet cūctis creaturis sicut cedrus rōne altitudinis: lignis pēminet vniuersis. q̄, re etiā regina arbor nūcupat. Ūn in ps. Dñs in syon magnus ⁊ excelsus sup oēs pp̄los. Et alibi. Terribilis rex magnus sup oēm terrā. Item in ipo est pfunditas occultissima Deus. n. est sicut abyssus rōne incōp̄rehēsibilitatis: qz. s. sicut dī Job. xxxvj. Deꝰ magn⁹ ⁊ vincēs sciam nr̄am. Item in ipo est lōgitudo eternissima Thob. xiij. Magn⁹ es dñe in eternū. Et sic ḡ dico q̄ deꝰ ē maxim⁹: lz magnitudo eius sit occulta. In sole ēm sunt duo q̄ nobis sunt incognita ⁊ occulta. s. magnitudo ⁊ motus. Maior ēm est occies tota terra. qđ tñ nō videt. Citissime etiā currit. ⁊ tñ videt q̄ in aliq̄ nō mouet. Sic vere nobis penitus duo de deo sc̄ ignota. s. sua excellētissima magnitudo. ꝺ q̄ dī illud Job. xxxvj. Magn⁹ deus ⁊ vincēs sciam nr̄am. Stupebāt aūt oēs de magnitudine dei Luc. ix. Et sui motꝰ. i. sue occulte ꝓuidētie: ordinatōis ⁊ sapie certitudo. Ista ēm a nob nō cognoscunt: ꝺ ab oculis oim mortaliū abscōdunt. Quia sic dī in ps. Magn⁹ dñs ⁊ magna vtus ei⁹: ⁊ sapie ei⁹ nō eū nūer⁹ Ubi oñdit deꝰ ee magn⁹ p̄cipaliꝝ q̄ ad tria. vicz Oz̄tū ad Presidentie celsitudinē. Primū, pbat bonoꝝ impato Efficacie fortitudinem. rius: qz magn⁹ dñs. Scōm Prouidentie certitudinē. vigoꝝ opatorius: qz magna virtus eius. Sed tertiū splēdoꝝ ordinatoꝝ⁹: qz sapie ei⁹ nō est numer⁹. Dico ḡ q̄ iste est magnus ꝓpter suā impatiuā celsitudinē. qđ oñdit cū dī. Magn⁹ dñs. Iste est dñs generalis nō ꝓticularis. summ⁹ nō infim⁹: gl̄iosus nō vicios. sicut ēm dī in ps. Deus magn⁹ dñs: ⁊ rex magn⁹ sup oēs deos. Item magn⁹ est ꝓpter opatiuā fortitudinē. Magt̄ inqt vtus ei⁹. sicut ēm dī Job. xxxvij. Iste ē magn⁹. fortitudine iudicio ⁊ iustitia. Ūn de ipso pōt dici illud Ecc. viij. Hec ē virt⁹ dei q̄ dī magna. Et bñ dicit vtus ī generali. vt notaret q̄ ipe ē oēm bñs vtutē: oia pspiciēs. Oēm. n. bz virtutē: ⁊ in oi vtute ⁊ pfectōe magn⁹ ē: qz. s. ipe ē Magn⁹ Pietate. Man⁹ dico in pietate: qz. s. ipe ē misericors Potestate. gr̄am infundendo ps. Oz̄ magna multitudo Operatione. dulcedinis tue dñe. De malo liberādo Ps. Jurisditōe. Miscōia tua magna ē sup me: ⁊ eruisti aiaz meā ex inferno inferioꝝ. In celis p̄miādo ps. Magna sup celos miscōia tua. Item magn⁹ in ptāte Hiere. x. Magnus es tu: ⁊ magnū nomē tuū in fortitudine. Item magn⁹ in operatione. Ūn in ps. Magna opa dñi. exq̄sita in oēs volūtates ei⁹. Et possum⁹ notare de magnitudine operū. s. de creatione mūdi ⁊ de suis occultis iudicijs ⁊ de assumptōe carnis ⁊c. Iste ēm fecit magnalia in egypto. mirabilia in terra cham. terribilia in mari rubro. Item magn⁹ in iurisditōe: qz sicut dicit in ps. Ipse est terribilis rex. magn⁹ sup oēm terrā. Habet ḡ opatiuā fortitudinē. Item deus bz ꝓpriam certitudinē: qđ oñdit cū dicit. Sapie ei⁹ nō est nūer⁹. Ipe ēm vtute magnitudinis sapie sue certissime, puidet de oib⁹ creaturis. Quia sicut dī Hiere. xxxvj. Ipse ē magn⁹ ⁊ incō p̄hensibilis cogitatu: qz sicut dī Job. ix. Sapiēs in corde ē ⁊ fortis robore. Et in ps. dī. Dia in sapia fecisti: impleta est terra possessione tua. Et sequit. Hoc mare magnū. Et sic igit̄ ptz quō deus pluriboꝝ opatiōibꝰ dī esse magn⁹. Secūdo dicam⁹ q̄ ē magnitudo viri pfecti. Uir ēm iustus dī ee magn⁹: qz sicut res dī esse magna q̄ bz suas naturales dimēsiones. s. lōgitudinē. altitudine: q̄ idē sunt: ⁊ latitudinē ⁊ pfundū. Sic vere ille dī spūaliter esse magn⁹ q̄ bz p fundū fidei. altitudinē spei latitudinē charitatis longitudinē longanimitatis. Et breuiter stella efficit magna ex magna aggregatione lucis: qz. s. stella nihil aliud est q̄z aggregatio lucis in suo orbe. q̄ quato plus abūdauerit tāto stelle sba maioꝝ erit. Sic vere kmi: bō dī esse spūaliter magn⁹ qñ magna luc̄ abūdātia. i. magna vtutū redūdātia in ipo fuerit aggregata. Magna ēm lucis. i. virtutis aggregatio: causat magnitudinē stelle. i. magnitudinez viri iusti. Et sic bō dī illa stella magna ardēs sicut facula. de q̄ dī Apo. viij Bō ēm est sicut arbor: q̄ cuius in p̄ncipio sit herba modica tñ crescēdo ꝓtinue efficit arbor magna. Et etiā sicut fluuius: qui cuius sit in p̄ncipio riuus ꝑuus: qz tñ ꝓtinue crescit ꝑ aggregationē aquaruz. finaliter efficit magn⁹ valde. Et ētia sicut dies: q̄ cuius in p̄ncipio sit obscura: ꝓtinue tñ crescendo magnā recipit in medie claritatē. Quia vere charissimi: cuius bō in p̄ncipio sit obscurus per ignorantiā: sit q̄ modicus ꝑ virtutū carentiā: quia tñ aqua gratiarū ⁊ vtutum in ipso cōtinue aggregant. ita q̄ semp de virtute in virtutem crescit ⁊ augmentat: ipse finaliter efficit valde magnus: ⁊ impfectiōis ⁊ virtutis magnitudine gl̄iosus: sicut de Ysaac dī Gen. xxvj. Ut ibat, pficiēs atq; succrescens donec magnus vehemēter effectus est. Et vere magn⁹ efficitur bō iustus intus in corde ꝑ gr̄arū accumulationē: exterius in cōuersatione ꝑ bonoꝝ operꝝ execution̄: longe inter alios ꝑ bone fame diuulgationē: sursuz in paradiso coram deo ⁊ angelis ꝑ glorie acquisitionē. Ita q̄ breuiter de magnitudine viri iusti potest exponi illud Jucc. j. Hic erit magnus ⁊ filius altissimi vocabit. In quibus verbis oñditur q̄ viri iusti tripliciter fiunt magni. videlicet Per

Virtualem pfectionem. Primū probat nobilis natu
Tpalem promotionem. ra. Fili⁹ inquit altissimi. Se
Eternalem plationem. cundū seculi ptura. Vocabi
tur inquit. Sed tertiū gl̄oria futura. Hic inqt magn⁹ ent.

Triplex igitur est magnitudo viri iusti. scilicet

Virtualis. Magnus ḡ est vir iustus virtualiter ꝑ ꝑ
Tēporalis. fectionē: qđ ostendit cū dicit. Fili⁹. i. imi
Eternalis. tator altissimi. Res ēm dī esse magna que magne rei assimilat ⁊ pformatur. Sic vere iustus pōt dici magnus: q̄ altissimo deo ⁊ maiori ⁊ maximo ꝑ imitatiōem in virtutib⁹ ⁊ cōditionib⁹ inc̄tum est possibile coaptatur. Fili⁹ inquit altissimi. Ut sic possit dicere illud Thobie. v. Ego sum azarias ananie magni filius. Ut ⁊ sic rūdeat illud qđ sequit. Ex magno genere es tu. Tales sunt virtualiter magni: qz. s. sicut teste Jsido. Regiones frigide nutriunt boies magnos. sicut ptz de Europa: respectu aliaꝝ terrarū. Circa mare rubrū etiam dicunt crescere maxime arbores ꝓ eundē: lz circa alia arbores nascunt generaliter parue valde. In yndia etiā dī esse genus boim maximoꝝ qui nullis doloꝝib⁹ affliguntur: q̄ nec frigus: nec caloꝝ: nec aliquam infirmitatē patiunt: ⁊ quoꝝ corpa ad quinq; cubitos ꝓtendunt. Gigātes etiā in mūdo fuerūt q̄ maximā corpis magnitudinē habuerūt. Quedā sunt animalia valde magna: ⁊ ab alioꝝ quātitatibus disparia: sicut est elephas inter gressibilia. inter natatilia cete ⁊ balena: draco ⁊ crocodrillus inter reptilia. Iste igit̄ creature charissimi: significāt viros pfectos q̄ gratijs et vtutibus augmētati sunt. Insup ⁊ sup alios in sciētijs ⁊ moꝝib⁹ ⁊ vita ⁊ fama valde magni. sic de Job dī Job. j. q̄ erat vir ille magn⁹ inter oēs orientales. Isti ēm dicunt esse in frigida regione viuini tā moris. plantati sunt circa mare rubrū diuini amoris. q̄nq; cubitos habēt. i. q̄nq; sensuū custodiā per discretiōez: nullī doloꝝ subiacēt ꝑ patiētie pfectionē: gigantes sunt per fortitudinē. elephātes ꝑ mititudinē. Et breuit de illis pōt dici illud Baruc. iij. Ibi inqt fuerūt gigātes noiati illi q̄ ab inicio fuerūt statura magni sciētes bellū. Et sic igr̄ ptz quō istī sunt magni virtualr ꝑ pfectōez. Ūn nō q̄ isti sunt magni

In sapientia. Dico in sapientia: qz sicut dī. iij. Regū.
In eloquetia. x. Magnificat⁹ est rex salomon super
In famositate. oēs reges diuitijs ⁊ sapia. Item in elo
In benignitate. quētia: dicēs illud Prouer. viij. Audite me qm̄ de reb⁹ magnis locutura sum. Aperiant labia mea vt recta predicent. Item infamositate. Unde in Ps. In israel magnū nomē ei⁹. Item in benignitate Ps. Miseri. cordia tua magna est super me. Patet igit̄ q̄ isti sunt magni per perfectionē virtualiter. Deinde dico q̄ boni quā doq; fiunt magni tēporaliter ꝑ promotionē. Et ista magnitudo ostendit cum dicit. Vocabit: qz. s. boni ⁊ iusti vocantur sepe a deo ad magnas ⁊ altas dignitates. Ūn Matth. v. Qui fecerit ⁊ docuerit sic homines. hic magnus vocabitur in regno celorum. Ille ēm que regimē obtinent inter apes sunt ꝑ nullis magne valde. Quia vere: qui ad regimē id est. ad celsitudinem officiorum ⁊ dignitatum ꝓmouentur: pre ceteris magni in virtutibus esse tenent. Quia sui vegetiū. Tunc respublica bene agitur: qñ nō pōt ee maioꝝ nisi q̄ melioꝝ. Isti ḡ sunt magni tēporaliter per ꝓmotionē. Denicq; dico q̄ boni fiūt magni eternalr ꝑ plationez

vel p fruitionē. Res eñ superiores pte ceteꝛ sunt maiores Patet:qz minor stella maior dicit esse tota terra:z iō tunc boni z iusti erūt maximi: qñ sursum in paradiso erūt ppe tuo collocati.Et hoc ostendit cum dicit.Hic erit magnus Istud eñ vocabulū erit:signat inuariabilē statum:quia.s. verbū erit substantiuū: signat tēpus nō pñs nec pteritū s futurū: z signat magnitudinē glorie eterne quā habēt in patria beati:que.s.inuariabilis z eterna pseuerat:z q̄ non est in pñti tpe:sed expectat in futuro. Un Aggei.ij.Magꝛ erit gloria domus hui⁹.Patet igit charissimi quō vir iust⁹ pōt triplicē bonā magnitudinē obtinere.vz.virtualē tpalē z eternalē. Et sic iā visum est de magnitudine summi creatoris:z de magnitudine iusti viatoris. Tertio videndus est de magnitudine vani peccatoris.Pctōres eñ sunt magni in hoc seculo p psperitatē tpalem.Inter mulos eñ femine masculis sunt maiores.qđ facit.s.carentia cōceptionis.Materia eñ humoꝛ in mulab⁹ nō puertit:in pceptū qz.s.nunq̄ pcipiūt:ideo puertit in corpis augmentū. Sic mūdi pctōres nunq̄ pcipiunt: nec faciūt aliquē fetū bonorū operū.hinc est q materia suoꝛ bonoꝛ tpaliū p alimēta nō emittit s in eis retinet: z sic extinde magnitudo diuitiarū generat: z status ipsoꝛ sup alios augmētat. Isti sunt sicut serpentes q̄ sunt in yndia. de q̄bus dicit Plini. Qz in yndia sunt serpētes ita magni q ceruos z thauros transglutiant totos viuos. Un narrat. q regulus impatoꝛ quēdam serpentē iuxta fluuiū biagadam cū machinis z balistis occidit.qui centū viginti cubitos in magnitudine continebat:sicut pellis z maxille q̄ p magna tpa ante quoddā templū rome fuerūt suspense dilucide declarabant.Tales serpētes charissimi sunt hodie multi mali.qui in hoc seculo sunt ita magni:z in potētia:z scia:z in fuba z in fama q nō est qui possit eoꝛum malicijs obuiare. Sicut ptz de magnis diuitib⁹ vsurarijs aduocatis officialib⁹ z balliuis: q̄ ceruos.i.paupes nobilos.thauros .i. paupes agricolas p rapinas z verationes transglutiūt z psumūt.Istos s finaliter impatoꝛ deus p mortē vulnerabit z occidet. z pellem sue tpalis subē ab eis auferet atq̄ tollet. Et ideo de talib⁹ sic magnis serpētib⁹ dicit Apoc.xij.Ecce inquit draco magnus rufus:trahebat ad terrā cauda sua tertiā ptem stellarum celi.Et dicit de isto draconе q habebat multa capita multa cornua:multa hyademata.Draco iste charissimi signat tales magnos z potētes pctōres:qui p psperitatez sunt magni:p malicias sunt rufi. p falsitatē sunt caudati:p supbiā cornuti.p dignitates sunt hyademati.p diuersa officia plurib⁹ capitib⁹.i.mgris z fautoꝛib⁹ z capitaneis sūt adunati.Isti s stellas de celo cauda ad terrā trahūt:quādo malicijs vel rapinis viros bonos ad pauptatem deducunt:z qñ charitatē sui status eis auferūt: z eos ad statum infimū detrahūt z impellunt.Talibus ergo cōminat dñs Ezech.xxix.Ecce ego ad te draco magne q̄ cubas i medio fluminum ꝛc. Et sic igit patz de magnitudine bona z mala sufficit.

Maiestas. Cum maiestas dicat a maiori statu seu stare.ita q maiestas nihil aliud sit q̄ maior aut stabilior status:inde est q maiestas idē est q status:maioritas:excellentia:magnificentia vel potestas.possumus distinguere q est dare Maiestatem

Mumis glorioſi. Pña ē metuēda. Scda ē diligēda Tertia ē honorāda. Quarta ē euitāda. Homis virtuoſi. Culminis pcioſi. Uginis vicioſi.

Est inscrutabilis z mirabilis. Est bonorabilis z spectabilis. Est formidabilis z terribilis. Est delectabilis z amabilis.

Est dico inscrutabilis ꝓpter ꝓfunditatē: q.s. nullus intellectus sufficit inuestigare quanta sint diuine essentie: ꝓuidentie z scie. longitudo. latitudo. sublimitas z ꝓfundū. Nō hū figuratū fuit Exo.xl. vbi dī. Qz moyses nō poterat ingredi tectū federis nube opiente dia z maiestate dñi chorusc̄ate. Quia reuera tanta est nubes humane ignorantie:z tāta est obscuratio z claritas diuine magnificentie. q nullus est q̄ tectū federis possit intrare:hoc est dictu:peruenire ad certitudinē ipsius noticie z scie.Et hoc est qđ dī Prouerb.xxv. Qz qui pscrutator est maiestatis opprimetur a glia.Aduerte hī q sicut lz in sole sit mor⁹ imperceptibilis:z claritas intueri impossibilis.sic dor hī z maiestas ips⁹ mediāte nube vel speculo nobis cō tempant z ostendunt. Sic reuera mediante nube carnis humane quā xp̄s assumpsit:z speculo uteri virginalis in q̄ refulsit maiestas z gloria ist⁹ solis.s. dei nobis fuit ꝓpata z in hoc mūdo mirabiliter declarata. Un de btā incarnatione pōt dici illd qđ scribit.j. Paral:vij.Maiestas dñi impleuit domū dñi.Et.ij.Mach.ij.Apparebit maiestas dñi Un etiā de btā virgine dī Sap.vij. q ipsa fuit candor lucis eterne: z speculū sine macula maiestatis dei. Ut z nos regratiādo dicam⁹ illud Deut.v.Ecce oñdit nobis dñs deus nr̄ maiestatē z magnitudinē suā. vocē ei⁹ audiuim⁹ de medio ignis: z ꝓbauim⁹ hodie q loquēte deo cū homine viuerit hō.Uerūtm ꝓculdubio est aduertēdū. q sicut dī Numeri .xiij.Multi fuerūt de filijs isrl qui viderant maiestatē dñi in deserto:z tñ hoc nō obstāte ipsi inobediētes fuerūt z ipsz multotiēs p trāgressionē decalogi tentauerūt z ꝓpter hoc in deserto pierūt nec terrā ꝓmissionis intrauerūt:Dēs inquit hoies q̄ viderant maiestatē meā z signa q̄ feci in egypto in solitudine.z tentauerūt me iam p decem vices: nec obedierūt voci mee. nō videbūt terrā ꝓ qua iurauī patribus eoꝛ.Sic reuera dico de nobis miseris xp̄ianis: q̄ maiestatē dei in carne latentē: z in egypto hoc est in mūdo signis z miraculis chorusc̄antē fide vidim⁹ z videm⁹: q̄ tñ p diuersa vicia z p decē vices.i. p trāgressiones decē mandatoꝛ ipm ꝓtemnim⁹: nec voci ipius obedim⁹.seclusiōez ab introitu glorie paradisi merito formidare debem⁹.Unde Thob.xiij.dī. Qz ds oñdit maiestatē suā i gētē peccatricē Patet ꝫ maiestas diuina est inscrutabilis ꝓpter ꝓfunditatē. Itē dico q ipa est bonorabilis ꝓpter auctoritatē. Nōne antiq̄tus reges z pncipes induebant purpura: corona bant hyademate.decorabant sceptro:sblimabant in throno.associabāt lictoꝛib⁹.armabāt securib⁹.z magnificabātur fascib⁹.sicut de impatoꝛib⁹ z psulib⁹ romanis dī.p tytū liuiū z hoc totū fiebat vt ipoꝛ darioꝛ appareret maiestas:z vt ab alijs bonorarent z in reuerētia haberent.Decet eñ maiestatē maioꝛ p alijs clarescere.vt.s.etiā ex ipsa magnificētia status sui discāt subditi superiores bonorare:z eisdē humiliter obedire. Nō etiā in rege apum satis ostēdit qui quadā nature maiestate refulgens. maioꝛ z augustioꝛ ceteris repit.Ergit multo fortius maiestas diuia debet ceteris maioꝛ esse:z cūctis bonorabilioꝛ apparere. Quāta si vis Luce.xxj.Uidebūt filiū hois venientē in nubib⁹ celi cū ptāte magna z maiestate.Ergit ista est bonorabilis ꝓpē auctoritatē. Itē diuina maiestas est formidabilis ꝓpter seueritatē. Et reuera ad iudicē qñ exercet actū iudiciarū maxime aliōs ipios puniendo spectat q seueritatē oñdat.ad finē q q̄libet ipm timeat:z q p timoꝛe maiestat⁹ illi⁹ a malo q̄libet resipiscat. Istud aūt faciet dñs in iudicio. Quia sicut dī Mat.xxv. Cū venerit fili⁹ hois in maiestate sua z oēs angeli eius cū eo.tūc dicet his q̄ a sinistris sunt. Itē maledicti in ignē eternū.De terroꝛe etiā ipsi⁹ maiestat⁹ dī in ps.Uoꝛ dñi sup aq̄s:de⁹ maiestatis intonuit.Et Hester .xiij.Nō est q̄ resistat maiestati tue.Ergit ista ē formidabilis ꝓpter seueritatē. Itē diuina maiestas est delectabilis ꝓpter benignitatē:seu ꝓpter futurā felicitatem.Maiestas eñ regia vel papalis delectabilis z amicabilis est seruitoribus z familiarib⁹ suis. licet sit formidabilis inimicis. Sic vere maiestas glorie diuie sanctis erit delectabilis.licet damnatis sit terribilis.Un aplis dī Matth.xix.Cū sederit fili⁹ hois in sede maiestatis sue.tūc z vos sedebitis cū eo ꝛc. s. in paradiso vbi erit vobis gloria sempiterna.Justa illd Esaie.lx.Domū maiestatis mee glorificabo.Un de q̄libet beato pōt dici illud Baruc.v.Adducet aūt dñs cū.s.beatū cū exultatione in lumine maiestatis sue:cū misericordia z iusticia q̄ est ab ipo.Sic ꝫ ptz quō maiestas dei ē:delectabilis:formidabilis:bonorabilis:inscrutabilis. Sic ꝫ dico q in scptura repit maiestas numinis glorioſi. Et hoc est primū principale. Scdo principaliter dico q inuenit maiestas hois

virtuosi.qz reuera sicut lumen in lucerna exterius causat replendentiã luminosam.q̃.s.aerem illuminat circumstãtem.Sic lumen virtutũ qñ latet in corde bois virtuosi.solet quandã maiestatẽ mor.z quandã bonestatis refulgẽtiã exterius in gestu z habitu generare.q̃ totãm solet patriam bonis exemplis z documentis illuminare.z intuentiũ oculos delectare.Figurat⁹ in illo angelo de quo Apocal. xviij.q terra illuminata est a gloria ei⁹.vt de talib⁹ dicat illud Luce.ix.Erant aũt moyses z helyas visi in maiestate. Ista igit̃ est maiestas bois virtuosi. Tercio p̃cipaliter dico q inuenit̃ maiestas culminis mõtuosi.s.maiestas boni p̃cipis vl plati.vt de quolibet tali exponat illud Ezec. xliij.Israel ingrediebat p viam orientalẽ.z vox erat ei q̃si vox aquarũ multarũ.z terra splendebat a maiestate eius. Quia reuera bonus plat⁹ intrat sancte.s.p viã orientalem.Predicat alte.qz vox eius sicut aquarũ multarũ. Viuet honeste.qz terra.i.tota patria splendet a maiestate ipius.Est igit̃ maiestas culminis pretiosi. Quarto dico q inuenit̃ maiestas turbinis vitiosi.s.maiestas malor⁹ pũcipũ z plator⁹ q̃ est bodie in magna reputatione z potẽtia sed finaliter erit in magna desolatione z tristicia.Ad qđ expone illud Act.xix.Magne dee dyane templũ in nihilum deputabit̃.z destrui incipiet maiestas eius.Et sic ptz quomodo quadruplex est maiestas.s.malorum.maior⁹.iustorum atq deorum ẽ.

Maior. Maius. Nota q maioritas accipit̃ in bono z in malo.In malo eñ signat excellentiã statuum virorũ peccatorũ.In bono vo designat maioritatem dei z dominũ perfectorum

Notemus ergo q est quedam maioritas Cunctis Mobilior. Utilior Inanior. Deterior. Asperior

Primo ergo dico q nos inuenim⁹ i scriptura quandã maioritatẽ cunctis nobiliorem.Et ista est maioritas dei.q̃.s.est maior ois creaturis.silis soli q̃ maior est omnib⁹ luminaribus quantitate:claritate:potestate:motus:velocitate z vniformitatẽ.Maiorẽ eñ vniformitatẽ habet in motu q̃ alĩ.qz.s.nõ efficat retrograd⁹.qđ tñ nulli alĩ planete est concessum.Sic vere de⁹ est maior omnibus creaturis ꝓpter quantitatem sue infinite dimensionis.ꝓpter vtutẽ sue iuuicte dñationis.ꝓpter celeritatẽ sue limpide cognitiõis.ꝓpẽ velocitatẽ sue actiue opatiõis.ꝓpẽ vniformitatẽ sue ordinate pfectionis.Iste enim nunq̃ efficat retrograd⁹.i.defectuosus.s sp directe z iuste ordinate z sctẽ in suis actib⁹ pcessiu⁹.De⁹ g̃ dr maior In Scientie limpitudine Potentie plenitudine Essentie magnitudine

Dico in scientie limpitudine Ũ ipse est sicut aquila q̃ maiorem habet in visu limpitudinem claritatis.Ũ de ipso põt dici illud.iij.Re.x. Maior est scientia tua q̃ rumor quẽ audiui.Dico etiã in potentie plenitudie.Ũ ipe compat rinoceronti.cui⁹ fortitudo maior aliis animantib⁹ vniuersis est.Unde de ipso põt dici etiã illud Geñ.xlix.Tu fortitudo mea.tu ꝓncipiũ doloris mei:prior in donis maior in impio.Dico insup q maior ẽ in essentie amplitudine.similis elephanti q̃ in corpore maior est omnib⁹ animalib⁹ hui⁹ mundi.Ũ ipe põt dicere cuilibet illud.ij.Reg.xix.Decem ptib⁹ ego maior sum.Et bene cõdidit sapiens Eccli.xliij.Exaltate dñm q̃tum potestis maior eñ est oñi laude.Inuenim⁹ igit̃ in scriptura quandã maioritatẽ cunctis vtiliorẽ. Sctõ dico q nos inuenim⁹ in scriptura quandã maioritatẽ cunctis vtiliore.Et ista est illa qua boni p aggregationẽ meritor⁹ fiũt aliis meliores.Quanto ei concibilia marina maiorem baustũ ror̃ recipit:tanto maiorem margaritã in se concipit.Sic vere q̃to viri iusti maiorẽ baustũ roris gratie z scientie in se recipiunt:tanto maiores margaritã.i.maiorẽ sanctitatẽ z bonitatem cõcipiunt z acquirunt.Isti eñ sẽ similes stellis q̃ minime esse videnẽ.z tñ maiores tota terra esse a phis asserunẽ.Sic vere sancti in hoc mũdo credunẽ esse minimi.qz.s.sua spiritalis magnitudo nõ apparet hic.qz vicz nihil inter alios reputanẽ.z tñ in rei veritate apud deũ cẽteris sunt maiores.z maiorib⁹ virtutib⁹ sẽ pleniores De q̃ dicit Matth.xj.Qui minor est in regno celor⁹ maior est illo.Et iõ dr Mat.xviij.Quicunq̃ hũiliauerit se sicut puul⁹ iste: hic maior est in regno celor⁹.De beato iohanne ceteris mulioze dr Mat.xj.Qz inter natos mulier⁹ nõ surrexit maior iohanne baptista.Et breuiter istud est verũ q sicut ani malia maiora sẽ vt cõiter mitiora z humiliora.sicut ptz de elephantibus z de magnis equis.Juxta illud Eccli.iij.q̃to magn⁹ in omnib⁹ es tanto humilia te.Sic vere illi q̃ sũt maiores in bonitate z in dignitate.debent ceteris esse mitiores humilitate z benignitate Mat.xx.Quicunq̃ voluerit inter vos maior fieri sit minister vester.Ubi nota q tales q̃ bonitate vel dignitate sunt maiores.debent habere Jn statu auctoritatem Maior inquit.Jn Corde humilitatem Minister inquit.Jn factis vtilitatem Uester inq̃t. Rex eñ apum ꝑm doctores est corpore grandior.anio mitior.qz nunq̃ pungit.fructu vtilior.Inuenim⁹ igit̃ maioritatem cunctis vtiliorẽ. Tercio inuenim⁹ maioritatẽ cunctis inaniorẽ.Et ista est illa quã habent in hoc mundo diuites z potentes.q̃ diuitijs z bonorib⁹ ceteris sunt maiores.Inter araneas eñ ꝑm Plinũ femelle maiores sũt q̃s masculi.Arbores etiã q̃ sunt infructuose sunt maiores q̃s domestice vel fecunde.In locis etiã humidis z palustrib⁹ solent maiores arbores crescere q̃s in locis aridis atq̃ siccis.Quia,pcerto ꝑm loq̃ndo spũaliter illi in hoc mũdo ceteris paribꝫ in diuitijs z bonorib⁹ sunt maiores q̃ sunt feminine p fragilitatem q̃ sunt infructuosi p iniquitatẽ.q̃ sunt palustres p carnalitatẽ.Isti eñ figurant in illis de q̃b⁹ dr Mar.ix.Disputauerũt in via q̃s eor⁹ maior esset.Sz pro certo illi q̃ p pauptatem sunt sicci.illi q̃ p bona opa sẽ fructiferi.illi q̃ p strennuitatẽ sunt masculi.tales dico in mundo non sunt bodie maiores:sed in diuitijs et honoribus sunt minores.q̃uis quantum ad deum in gratijs z virtutibus sunt maiores.Ita q ꝓprie de eis possit bodie intelligi illud Geñ.xxv.Due gentes z duo ppli sũt in ventre tuo maior seruiet minori.Cũ eñ in vtero hui⁹ mundi sint due gentes.s.boni q̃ in virtutib⁹ sunt maiores.z mali q̃ in virtutib⁹ sunt minores.istud tñ sepissime videm⁹ q maior seruiet minori.z melior exteriori.q̃uis scriptura dicat Joh. xiij.Nõ est seru⁹ maior dño suo.Inuenim⁹ g̃ maioritatẽ cunctis inaniorem. Quarto inuenim⁹ in scptura maioritatem cunctis exteriorẽ.Et ista est maioritas vicior⁹.De qua Geñ.iiij.dicit cayn.Maior est iniquitas mea q̃ vt veniã merear. Quinto inuenim⁹ maioritatẽ cunctis asperiorẽ.Et ista est maioritas tormentor⁹ quã in inferno sustinebunt illi q̃ in hoc mundo habuerũt maioritatẽ bonorũ. De qua Jac.iij.Nolite plures magistri fieri fratres mei.scientes q̃m maius iudicium sumitis.Et hec dicta sufficiant de Maioritate.Uide supra de magno.

Malicia. Nota q malicia idẽ est q̃ cauta z deliberata fallacia.Sunt igit̃ maliciosi illi q̃ sub fictione z palliatiõe alicui⁹ boni sciũt malũ alijs ꝓcurare.Siles eñ sunt serpentib⁹ ampbibenis.de q̃bus dicit Isid.q habent duo capita.vnũ vicz in ꝓncipio z aliud in fine.vnũ in suo loco z aliud in cauda.z tñ vtroq̃ capite mordent.vtroq̃ ore venenũ effundunt.Sic vere tales duplici capite.i.duplici intentione sunt muniti.Habent ei in ꝓncipio vnum caput intentionis.z ista est ad decipiendũ.simulandũ.fingendum z adulandũ.Habent vo aliud caput intentionis in cauda.i.in fine.z istud est ad nocendũ.inuenenandũ z iniuriandũ.Quia.s.prima intentio malicioſi est vt decipiat.scda est vt noceat z inficiat.Ũ de talibus malicioſis capitib⁹ dr.iij.Reg.ij.Reddet dñs maliciam tuã sup caput tuũ.Et Eccli.ix.Corda filior⁹ hominũ implenẽ malicia.Quia sicut videm⁹ ille q̃ magis est malicioſus reputat ampli⁹ glorioſus.Quib⁹ tñ dr in ps.Quid gloriaris in malicia q̃ potens es iniquitate? Diligunt eñ boies maliciã sup benignitatẽ.iniquitatẽ magis q̃s loq̃ eqtatem.qz sicut dr Geñ.vj.Uidit de⁹ q multa malicia erat in terra.oñis eñ caro corruperat viã suam. Mos igit̃ faciam⁹ iuxta consilium scripture Diere.iiij.vbi dr. Laua a malicia cor tuum vt munda fias.Circa quod nota q nos debem⁹ lauare a malicia corda nostra multiplici rõne.qz.s.

Ueritatis rectitudini cõtrariat. Proximor⁹ quietudini insidiat. Infernali mestitudini consociat

Istud est eñ verum q peccatum malicie obijcit animor⁹ simplicitati.opponit ꝓmor⁹ vtilitati.supponit infernor⁹ penalitati.Primũ bz in ingressu.Sz scdm in ꝓgressu.Sz ter

cū in egressu. Primo igit dicam⁹ q malicia est fugiēda q: tollit in ingressu animaꝝ simplicitatē. Veritas em̄: innocentia ⁊ simplicitas p maliciā tollit. q: ista sibinuicē cōtrariant ⁊ opponunt. sicut bene innuit apls. j. Coꝝ. v. Mō in fermento inquit malicie ⁊ nequitie. sed in azimis sinceritatis ⁊ veritatis. Simplicitas em̄: innocentia ⁊ veritas bñt in se quandā inflexibilem rectitudinē qua. s. nesciunt aliud facere quā cogitare. aliud dicere q̄ sentire. aliud exteri⁹ q̄ interius machinari. sciunt em̄ q homo in scriptura maledicit: q̄ duab⁹ vijs terram ingredit Eccl̄i. iij. Sed ꝓcerto malicia istis est opposita. q: s. vnū habent in corde ⁊ aliud in ore. vnū habent in conscientia ⁊ aliud in apparentia. ꝗa sicut vulpes incedit claudicando serpens tortuose ⁊ nō recte grādiēdo. ⁊ iō dr anguis eo q angulose incedat. sic malicioſi in omnib⁹ factis suis a simplicitate ⁊ rectitudine solent cōtinue deuiare. ⁊ tortuose ⁊ fallaciter ambulare. Teste em̄ Richardo. Malicia est spontanee ⁊ deliberate prauo animo: malo cognito cōsentire. Beat⁹ etiā Aug⁹. in q̄dam epla dicit. Dr malicia est cum morib⁹ deceptorijs veritate palliata ꝓpriū cōmodū vl alterius incōmodū attendit. Quia ꝓculdubio tales sub pallio falsarū palliationuꝝ semp intendunt ꝓpriam vtilitatē vel alienū incōmodū p̄curare. Saura em̄ lacerta est minima cui⁹ venenū ante interficit q̄ vlor sentiat. Quia vere multi sunt ita malicioſi q ita sciunt venenū sue malicie infundere q nō ꝓcipit. vñ venit ita q homo damnū incurrit. de cui⁹ tm̄ malicia nō aduertit. Isido. etiā dicit q sunt q̄dam serpentes ita parui q vix possunt videri. ⁊ tm̄ cōtra venenū ipsoꝝ nō pōt remediū inueniri. Quia ꝓculdubio k̄m̄ venenū malicie nō solum abundat in magnis sed etiā in quis ⁊ paupib⁹. Sicut em̄ dr Eccl̄i. xiij. Nequissima pauptas in ore impij. Isti ei sunt minimi in statu ⁊ substantia. ⁊ tm̄ q̄n possunt maximi sunt in malicia. Quia sicut dicit Crisᵒ sup Matheū i omelia de berode: lz pulli serpentū sint in corpe breuiores: in veneni tm̄ malicia sunt equales. Sic ergo ptz q malicia fugienda est: q: tollit in ingressu animoꝝ simplicitatē. Scdo tollit in ꝓgressu ꝓpriꝝ vtilitatem. Ad hoc em̄ ordinat malicia puersoꝝ: vt alijs inferāt caute ⁊ sine deprehēsione nocumentū. Vide em̄ in oi genere maloꝝ q p malicioſas se ductiones: palliationes ⁊ falsitates ledunt ⁊ decipiunt vniuersos. Patet in vsurarijs q̄ sub specie mutui malicioſe p septimanas vel dies depaupant fenerantes. Patet in malis iudicib⁹ q̄ sub specie iusticie malicioſe decipiunt siue diripiunt innocentes. Patet in luxurioſis q̄ sub specie amicicie malicioſe decipiunt iuuenculas assistentes. Malicioſi em̄ siles sunt leonib⁹. q̄ malicioſe inter ramos ⁊ arboꝝ se occultant. vt ex insperato bestias rapiant ⁊ occidant. similes etiā cerasti serpenti q̄ eorp⁹ serpentinū absc̄dit. corpus vo arietis ostendit. ⁊ dum aialia nō cauent ipsa inuenenat ⁊ inuadit. Siles etiā sunt hyene q̄ fingens voces humanā ad exeundū exterius malicioſe canes ꝓuocat. vt eorum carnib⁹ lauteviuat. O quanta malicia vt ita aranea ad muscas capiendū. cattus ad mures rapiendū. vulpes ad comices ad se attrahendū. ⁊ ad gallinas deuorandū. lup⁹ ad oues decipiendum ⁊ comedendū. Sic ꝓculdubio mali in hoc mundo in executione suoꝝ maloꝝ operū malicijs ⁊ cautelis vtunt. ⁊ vnū fingentes ⁊ aliud intendentes. bonis ⁊ innocentib⁹ iniurianꝫ. ⁊ cū viribus nō valent. alijs per maliciā dñant. Sicut em̄ dr Joel. iij. Multiplicata ē malicia ppli mei. De malicia vo loquit Greg. in moral. dicēs. Mens inquit praua semp in labore est. q: aut mala molit q̄ alijs inferat. aut timet ne sibi ab alijs inferant. Et q̄cq̄d cōtra primos cogitat. hoc cōtra se estimat cogitari. Fugienda est q malicia. q: tollit in ꝓgressu ꝓpriꝝ vtilitatem

Tercio q: acquirit in egressu tormentoꝝ penalitatē. Malicia em̄ ⁊ in pñti ⁊ in futuro tormenta meret. Videm⁹ em̄ q malicia bñana nō pt diu latere. immo finalit a do detegit. ita q malicioſi penā ⁊ infamiā cosequunt ver. Tpib⁹ penā latet ⁊ tpe patent. Vñ ꝓuer. xxvj. Qui opit odiū fraudulenter reuelabit malicia ei⁹ consilio. Et. j. Reg. xij. Si p seueraueritis in malicia ⁊ vos ⁊ rex vester pibitis. Sed de hac vide s. de ypocrisi. Vñ ergo vocet apls. j. Coꝝ. xiiij. nolite pueri effici sensib⁹. sed malicia puuli estote ⁊c. Vide. j. de sapientia mundi. Item de malicia dyaboli. Et. j. de tentatione. ⁊ de decipe. ⁊ de duplicitate ⁊c

Maledicere. maledictio.

Maledictus. Nota q q̄uis nomē maledictiōis ponat multipliciter in scriptura. quia tamen pauce inueniuntur figure ⁊ auctoritates ⁊ exempla ideo sub breuiloquio pauca dicam. Notemus ergo q maledictio accipitur in scriptura. Pro Verbali execratione. Penali impcatione. Finali cōdemnatōe. Primo dico q q̄dam maledicunt p verbalē execrationez. Et sic maledictio nihil aliud ē q̄ verbalis iniuriatio vel diffamatio. sicut dr. ij. Macha. x. de illis q erant in pōsidio. q̄ machabeo maledicebant ⁊ sermones nephandos iactabant. Vñ de peccatore dr in ps. Cuius maledictione os plenum est ⁊ amaritudine ⁊ dolo. qō tm̄ sancti nō debent timere. Juxta illud Mat. v. Bti estis cum maledixerint vobis boies. Quia sicut dr Deut. xxiij. Deus vertit maledictiōes maloꝝ in bñdictionem bonoꝝ.

Scdo dico q q̄dam maledicunt p penalē impcationez sicut de Josue dr Josue. vj. Imprecat⁹ ē Iosue. maledict⁹ vir q̄ edificauit iericho. Et sic ꝑ legis trāsgressores facte sē in lege maledictiones. i. penarū impcatōes. sicut Deutro. xxvij. dr. Maledictus homo q̄ facit sculptile. Maledict⁹ q̄ transfert terminos ꝓximi sui. Maledict⁹ q̄ errare facit cecum. ⁊ sic de alijs infinitis sicut apparet ibidem. Pctōres em̄ ⁊ legis transgressores a deo sunt maledicti. ⁊ penis tpalibus ⁊ ppetuis subiugati. Ficus em̄ que non habebat fructus sed folia fuit a dño maledicta. q̄ statim dicit aruit se ⁊ foliorum pulcritudinem amisisse. sicut dr Mar. xj. Quia ꝓcerto illi qui in hoc mundo non habent nisi folia verborum ⁊ nō fructus operū a deo maledicunt. cōtemnunt: et reprobant. ⁊ finaliter ad aridit atem tribulatiōis ⁊ mortis condemnant ⁊ subiugant. Et nota q a deo sūt maledicta omnia genera peccatorū inter quos spāliter continent sez

Malicioſi. Dico ergo q maledicit de⁹ malicioſos
Inuidioſi. Et hinc est q serpenti q̄ erat callidior cūctis animantibus terre dictus est Gen. iij
Luxurioſi
Desidioſi Quia fecisti hoc. i. q: hoiem decepisti. maledictus eris sup omnia animantia terre.
Insidioſi.
Ambitioſi. Item maledicit inuidiosos. Jdeo cayn q̄
Iniurioſi. p inuidia occiderat Abel fratrē suū dicit Gen. iij. Maledict⁹ eris sup terram. Item maledixit luxuriosos. Vñ Deut. xxvij. Maledict⁹ q̄ dormit cum vxore patris sui. Maledict⁹ q̄ dormit cum sorore sua ⁊c. Item maledicit desidiosos. Vñ Hiere. xlviij. Maledict⁹ q̄ facit opus dñi fraudulenter vl negligenter ℔m aliā lram. Item maledicit insidiosos. Mala. j. Maledict⁹ dolosus ⁊c. Item maledicit ambiciosos. ⁊ isti sunt illi q̄ sursum pendant ⁊ anbelant ad culmen dignitatū ⁊ officioꝝ. De q̄bus dr Deu. xxj Maledict⁹ a deo q̄ pendet in ligno. Item maledicit iniuriosos. q: sicut dr Eccl̄i. xxviij. Susurro ⁊ bilinguis maledictus. multos em̄ turbauit pacem habentes. Et nota q illi q̄ semp habent os apertū ad iniuriandum. detrahendum diffamandū ⁊ maledicendū sunt a deo maledicti. sicut dicitur Gen. xxvij. Qui maledixerit tibi: sit ille maledict⁹. Serpens em̄ cui⁹ lingua ꝓpter veneni maliciā semp agitatur ⁊ mouet. fuit in ꝓncipio a deo inter animantia maledictus sicut habet Gen. iij. Ad denotandū q illi q̄ ita sunt venenoſi. serpentini ⁊ puersi q̄ lingua eoꝝ semp mouet ⁊ agitat ad maledicendū. contradicendū. detrahendum ⁊ iniuriandum a deo sunt maledicti. ⁊ ab ipso ꝑ ceteris reprobati. Gen. xij. Maledicam maledicentib⁹ tibi. Et ꝓcerto tales maledicti sunt valde reprehendendi. q: sicut inuenit in scriptura. Maledicta maioꝝ. maledicta bonoꝝ: maledicta maloꝝ possunt aliquotiens operari De maioꝝ⁹ ei pz q: antiquit⁹ multum timebat maledictio parentū. ⁊ multum appetebat benedictiones eoꝝ. Cham em̄ maledictus a Noe pplos genuit ignobiles ⁊ maledictos. Sem vo ⁊ iaphet q̄ ab eo benedicti fuerunt nobiles ⁊ benedictos populos genuerunt. sicut dr Gen. ix. Et in hystoria scolastica sup ibidē. Quotidie etiā videm⁹ q maledictio parentū nocet. Tpe em̄ meo accidit in pictauia. de qua nat⁹ sum circa ciuitatem malleatensem ꝓpe parochiā de fontanis q cū q̄dam mulier irata ꝑ filiū suū diuisset. Quicq̄d habeo in te do dyabolo q̄ te sbmergere possit. statim puer ad prata du

cens pecora. dum transiret quendã riuũ: dyabol⁹ cum magno impetu ipm puerũ ad fundum trahebat ⁊ cũ submergeret nulli ppls circũstans ⁊ ad clamorẽ pueri occurrens ipsum cũ vnotis pcab⁹ liberasset. Sicut etiã dr Eccli. iij. Maledictio matris eradicat fundamentũ filioꝝ. Dice ergo reciproca parentes debent a filioꝝ maledictionib⁹ abstinere sicut ipi filij debent parentib⁹ nõ maledicere nec nocere. qz sicut dr Leuiti. xx. Qui maledixerit patri aut matri morte moriat. Itez de maledictione etiã bonoꝝ videm⁹. qz sicut legit Marci. xj. Xps maledicens ficui fecit ipam arescere Dauid maledicens montib⁹ gelboe. ipsos fecit sterilescere. sicut dr in hystoria scolastica sup. ij. Reg. j. Josue maledicens ciuitati iericho ipaz fecit corruere. sicut dr Josue vj. Et etiam p Josue maledictionẽ duo filij reedificatoris iericho perierunt. sicut dr. iij. Re. xvj. Sic etiã aque amarissime p maledicta sacerdotũ virtutẽ pdendi mulierẽ ad alteram acceperunt. sicut dr Nume. v. Et sic ptz q maledictio bonoꝝ põt nocere. sicut ⁊ bñdictio ipsoꝝ põt iuuare. Quia sicut dr Esaie. xxiij. Maledictio vorabit terram. De maledictione etiã malorꝝ timendũ est. qz nescit si ii bora maledictionis opat occulte sup corp⁹ aliqua supior cõstellatio vel si maledicentis maledictio vel maledicti exigentib⁹ demeritis aliqd opabit occulta dei dispositio. Sicut enim legit Nume. xxij. Balaam erat mal⁹ pba. ⁊ tamẽ rex Balach in ei⁹ maledictionib⁹ ⁊ bñdictiõib⁹ cõfidebat. ⁊ p eius maledictões supare dei pplm credebat dicẽs Noui inqt q maledict⁹ sit in quem cõgesseris maledicta. ⁊ ad hoc facit vbum sapientis Prouer. xxvj. Maledictuz frustra platum in quẽpiam supueniet. Talis igit maledictio est trib⁹ rõnib⁹ istis fugienda. ⁊ maxime. qz a deo est ppetuo punienda. Sicut enim dr. ij. Macha. x. Judas blasphemos ⁊ maledicos viuos cõcremauit. Et sicut dr. j. Coꝝ. v. Maledicus ab alioꝝ societatib⁹ reprobat. Et sic igit patz q q̃dam maledicunt p penalẽ impcationẽ. Tercio dico q q̃dam maledicunt p eternam damnationẽ. Maledictõ enim dei nihil aliud est q̃ ad eternã miseriã obligatio. Sicut Math. xxv. dr. Ite maledicti in ignẽ eternũ ⁊ cetera silia. Vide ſ. de loqui. de Lingua. de Detractione ⁊c.

Malignari. malignus. Malignitas. Nota q malignitas dr a malus ⁊ ignis quasi mal⁹ totus. p malitiã ⁊ puersitatẽ ignit⁹. ⁊ ad malignandũ. i. maliciose igniẽdum alios inclinat⁹. Malign⁹ ꝯ est ille q̃ este xcessiue malus: ⁊ q̃ est ad inferendũ mala alijs valde pmptus. Teste enim scriptura. j. Joh. v. Mund⁹ tot⁹ in maligno posit⁹ est: quia pcerto sicut dr Roma. j. In mũdo inueniunt bodie multi mali. ſ. repleti omni iniquitate. malicia. fornicatione nequicia: pleni inuidia: auaricia: homicidio: contentione ⁊ dolo ⁊ malignitate. Et reuera talis malignitas. id est mala igneitas. proteruia ⁊ crudelitas est euitanda. Juxta illud pb̃. Noli emulari vt maligneris. quoniaz qui malignatur exter. Igitur dicam q in scriptura repit Malignitas

Animi ꝓpij. Primã debes a te dimittere. Sed se-
Fratris vl̃ socij cundã semp refugere. Sed terciã pti-
Demonis ⁊ impij mescere. Primo ergo dico q̃ est q̃dã malignitas penit⁹ dimittenda. ſ. malignitas animi. qz. ſ. ad virũ ꝓpianũ nõ ptinet q sit puersus inuidus aut malign⁹ vt sic sit de illis de q̃bus dr Baruch. ij. Laudabunt inquit me in terra captiuitatis sue. ⁊ memores erunt nois mei. et auertent se a dorso suo duro ⁊ a malignitatibus suis. Justus enim bõ nõ debet esse malign⁹ sed potius malignis obuius ⁊ obuersus dicens illud pb̃. Quis cõsurget mecũ aduersus malignantes: aut q̃s stabit mecũ aduersus opantes iniquitatẽ. Inuenit ergo malignitas animi q̃ est dimittenda. Scdo vo dico q inuenit malignitas primi q̃ ei fugienda. Quia reuera vir simplex ⁊ rect⁹ ⁊ timens deũ debet malignos socios seu primos euitare ⁊ eoꝝ cõsortia declinare dicens. ſ. illud pb̃. Declinantẽ a me malig. nõ cognoui. Et iuxta illud. Noli emulari in ma. neq; zelaueris sa. inic̃. Dicens. ſ. illud pb̃. Odiui ecclam malignantiũ ⁊ cũ impijs nõ sedebo. Et merito. qz pcerto tales malignit⁹ malignãtes

Concutiunt consilia fraudulenta. Dico igit q malig-
Obijciunt colloquia virulenta. gni fraudulenta cõ-
Cõficiunt solatia temulenta. silia solent cõficere

Recipiunt supplicia truculenta. Et iõ vo dicebat in
Obijciunt pallacia opulenta pb̃. Cõsilium malignantiũ obsedit me. Dem tñ solet q̃q; talia malignoꝝ consilia subuertere. ⁊ ea in caput ipsoꝝ ꝓpriũ retorquere. Job v. Dissipat cogitatões malignoꝝ ne possint implere manꝰ eoꝝ q̃ ceperant. Isti enim sunt de q̃b⁹ dr deo in pb̃. Super populũ tuũ malignauerũt cõsiliũ. ⁊ cogitauerũt aduersus sanctos tuos. Que potissime sẽt cõtra cõsilianos principũ ⁊ prelatoꝝ. q̃ quotidie machinant cõtra subditos. Item virulenta solent colloquia ꝓijcere seu dicere ⁊ obijcere. ſ. detrahendo ⁊ inuidiã ostendendo. Vñ pb̃. Erubescant ⁊ reuereant simul q̃ gratulant malis meis. Induant cõfu. ⁊ reuerentia q̃ maligna loquunt sup me. Item isti temulenta solatia solent cõficere. qz. ſ. isti vana ⁊ inania gaudia solent ducere ⁊ habere. Vñ Jaco. iiij. Nunc aũt exultatis in superbijs vestris. Omnis exultatio talis maligna est. Item isti truculẽta supplicia solent recipe. qz. ſ. tales finaliter merent ⁊ recipiũt finalit infernalia supplicia. vñ in ꝑsona pauperis a malignantib⁹ tribulati dr in pb̃. Insurgentib⁹ in me malignãtib⁹ audiet auris mea. Audiet dico. ſ. damnationẽ ipsoruz qñ. ſ. cõplebit illud Sap̃. v. Malignitas euertet sedes potentiũ. Et ibidem. In malignitate nostra cõsumpti sumus Item isti luculenta seu opulenta pallacia solent amittere seu abijcere. ſ. gaudia paradisi. Vñ ipi deo dr in pb̃. Nõ babitabit iuxta te malig. neq; pma. iniu. añ ocu. tuos. ſ. in paradiso. Sequit. Odisti oẽs q̃ operant iniquitatẽ. pdes oẽs q̃ loquunt mendaciũ. Ista est igit malignitas primi q̃ est fugienda. vt. ſ. cõgaudendo deo dicat bõ illud in pb̃. Proteristi me a conuentu malignantiũ. a multitudine operantiũ iniquitatez. Tercio dico q inuenit malignitas pessimorũ. ſ. demonũ. q̃ est pcauenda. Dyabol⁹ enim malign⁹ est. ꝺa scz maligne ⁊ maliciose facit ⁊ ꝓpetrat q̃cq̃d q̃rit seu agit. pb̃. Quanta malignat⁹ est inimic⁹ in sancto. Iste ergo per virtutẽ fidei ⁊ constantie debet a nobis vinci ⁊ superari. Juxta illud. ſ. Joh. ij. Fortes estis qm̃ vicistis malignũ. ⁊ ipius malicie pcaueri ⁊ potentie debent eneruari vt de quolibet dicat illud pb̃. Ad nihilũ deduct⁹ est in cõspectu ei⁹ malign⁹. Sic igit ptz q malign⁹ dr demon pessim⁹. mal⁹ ꝓprius. nequam animus. Sufficit.

Malleus. Nota q malle⁹ est instrumentũ ferreum siue ligneũ ad aliqd pcutiẽdũ. figendum. consolidandum. frangendum. conterendu zordinatum. Igitur dicam q malleus quamcunq; mortalem percussionẽ signat. Et sic dicã q in scptura repit Malle⁹

Tentatoris. Primo dico q inuenit malle⁹ tenta-
Inuasoris. toris. Et isto pcerto vtit dyabol⁹. q̃. ſ. in
Correctoris boc mundo malleo tentationis pcutit: ⁊ finaliter malleo damnationis suos occidit. figurat⁹ in tubalcayn q̃ fuit mulleator sicut dr Geñ. iiij. q̃ interpretatur deserens vel desertus. qz. ſ. iste q̃ deũ deseruit a deo est desertus. ad malleatoris boc est tentatoris officiũ est cõuersus. Figurat⁹ etiã Judicũ. iiij. in Jabele muliere. que. scz. Cysaram dormientem malleo interemit quẽ in cerebrũ ei⁹ infixit. Sic dyabol⁹ dormientes in peccatis solet occidere ⁊ malleo damnatiõis necare. Vñ Judicũ. v. Siniſtrũ manũ misit ad clauũ. ⁊ dexterã ad fabroꝝ malleos. De malleis q̃ tentatiõis ⁊ damnatiõis dr Prouer. xix. q parata sẽt derisoribus⁹ supplicia ⁊ mallei pcutientes stultoꝝ cordibus.

Scdo dico q inuenit malle⁹ invasionis vl̃ inuasoris. Q̃ est dictu. malle⁹ tyrannice turbatiõis vl̃ afflictiõis. qz pcerto ipi tyranni mallei dicunt p eo qz eoꝝ ictib⁹ ⁊ tribulationibus boni cõcutiunt. condunt ⁊ molestant. Vñ de tyranno illo Nabuchodonosor ⁊ ei⁹ morte dr Hiere. l. Quo infquit confracta est virga fortis. cõtrit⁹ est malleus vniuerse terre. Tales mallei nõ sẽt auditi in edificatiõe templi. sicut dr. iij. Reg. vj. Quia. ſ. in edificatiõe ecclie ⁊ ecclĩastico ꝓmotione nunq; debet ꝓuenire son⁹ mallei. i. impssio vl̃ supplicatio alicui⁹ tyranni. Dor inqt mallei nõ est audita i domo dei cũ edificaret. Tercio vo dico q inuenit malle⁹ correctionis. qz reuera iudex ⁊ ꝓlatus se babent q̃q; p modũ malleatoris. ſ. fortiter pcutiendo. ⁊ boiem q̃si violenter formando ⁊ in vtutib⁹ figurando. Vñ de vtroq; pt dici illud Hiere. x. Clauis ⁊ malleis cõpegit illo vt nõ dissoluat Artifex enim cũ malleo formatvasa. Iz (si materia nõ sit obe

dicens) sepe fit q cū eodē malleo frangit ea Sic de malleo correctionū ⁊ tribulationū boiem pcutit ⁊ cū sic pcutiēdo formare ⁊ virtuosum facere intendit Esa.xliij. Faber ferrari lima opat⁹ est in prunis ⁊ in malleis formauit illud. Verūtū sepe fit q dū bō obedire dedignat malleo mortis ⁊ damnationis p ipsum frangit ⁊ cassat. Hiere.xxiij. Nūq̄d nō verba mea sunt quasi ignis dicit dñs. ⁊ quasi malleus conterens petram. Ideo de homine q̄ dei vl' plati malleatiōe format pt dicit illud Eccli.xxxviij. Qui mallei innouat aurē ei⁹. Et de ipso correctore dr Esaie.xlj. Cōfortabit faber erarius pcutiens malleo eum qui cudebat. Aduerte tū q multi sunt ita duri ⁊ ita obstinati q dei vel prelati malleatiōes nō sentiunt. nec p mundi tribulatiōes inflictas se corrigunt aut cōuertunt. Figurati in illo bebemoth. de quo dr Job.xlj. q quasi stipulā reputabit malleū. ⁊ deridebit vibrantē hastam nō fugabit eū vir sagittarius. in stipulam versi sunt ei lapides funde. Quinimo duriores: crudeliores ⁊ magis impij fiunt exemplo incudis que semper durior efficit q̄to magis sup eā malleat. Job.xlj. Cor ei⁹ indurabit q̄si lapis. ⁊ stringet q̄si malleatoris incus. Ptz igit q p malleū intelligit ict⁹ correctoris. Pond⁹ inuasoris. mot⁹ tentatoris ⁊c. Vide vbi pcutere ⁊ silib⁹.

Malus. malum. Nota q q̄nq̄ mal⁹ sumit p arbore nauis vbi portat velum. sicut dr Ezec.xxvij. Cedrū de libano tulerūt vt facerent tibi malū. ⁊ loquit ciuitati tyri sub metaphora nauis. Q̄nq̄ etiam sumit p arbore que dr pom⁹ sicut dicit Cant.viij. Sub arbore malo suscitaui te. ⁊ loquit sponsus sponse. Q̄nq̄ malū sumit p fructu ipsius arboris. scz p pomo. sicut dr Cant.ij. Fulcite me floribus. stipate me malis. Et Cant.vij. O dorcas tui sicut malor. His tñ oibus ptermissis de malis inq̄tum signat virū peccatorem. vitiosum ⁊ defectuosum. ⁊ de malū in neutro genere. inq̄tum signat vitiū vl' pctm̄. deo annuente aliq̄d differamus Et pmo de malo adiectiuo. Secundo de malo substantio. Malus igit idem est q pcōr ille. s. q̄ a bonitate morali est penit⁹ alien⁹. Sicut em̄ in naturalib⁹ illa res dr mala que est viciosa ⁊ defectuosa. ⁊ sicut de omnib⁹ rebus que fiunt inueniunt aliqua mala. sicut est dom⁹ ruinosa. via paludosa. vestis lacerata. esca venenata. fructus corruptus. murus destruct⁹. Sic vere moraliter loquendo ibi spiritualit dicunt mali q̄ sunt in morib⁹ defectiui. siue sint ruinosi per superbiam. siue paludosi p luxuriā. siue lacerati p inuidiam siue venenati p malitiā. siue corrupti p malā cōsuetudinē siue destructi p virtutum carentiā ⁊ paucitudinē. Et breuit ꝑm doctrinam saluatoris sicut arbor mala cognoscitur ex malis fructib⁹. sic bō mal⁹ ex mal' opatiōib⁹. Quia sicut dicit Matb.xij. Mal⁹ homo de malo thesauro suo profert mala. In q̄b⁹ verbis aduerte q ꝓncipaliter triplex ē malū. s.

Malū naturale. Malū cordiale. Malū manuale

Primū ꝓuenit ex nostra dispositione. Mal⁹ inq̄t homo. Secūm ꝓuenit ex nostra cogitatione. de malo inquit thesauro. Sz terciū ꝓuenit ex nostra opatiōe. qđ ostendit cū dr. pfert mala. Et sic pz q est triplex malū. s.

Naturalis inclinationis. Cordialis cogitationis Manualis operationis

Primo ergo dico q ē malum naturalis inclinatōnis Et hoc ostendit cū dr Malus homo. Homo ei signat naturā humanā. q̄ p tanto dr esse mala. q. s. ad malū culpe est naturaliter inclinata. malis defectuū naturaliū est originaliter subiugata. ad malū etiā penarū ⁊ miseriarū multipliciter est obligata et condēnata. De tali ergo naturali malicia videt loqui Gen. viij. Sensus ⁊ cogitatio hois ꝓni sunt ad malum ab adolescētia sua. Sicut etiā videt loqui saluator Matb.vij. vbi loquens aplis quos cōstabat moraliter esse bonos. dicit sic. Vos ergo cū sitis mali. nostis bona data dare filijs vestris Est ergo homo malus naturaliter. quia scilicet res variabilis. defectibilis. corruptibilis ⁊ inanis. Arbor em̄ non diceret bona que de se ꝓducerent fructus malos ⁊ inutiles. Et aduerte quot mala nobis humana natura ꝓpinat. s.

Lendes. Pulices Pediculos Vermiculos

Omnia em̄ ista sē q̄dā mala ⁊ q̄dā peccata naturalia. i. q̄dā defect⁹ nobis naturalit adherentes. De q̄ Baruch. s. Adheserunt nobis multa mala. Et i ps. dr. Circūdederunt me mala quoꝝ nō est numer⁹. Sz de malis istis naturalib⁹ vide Jnno. in li. de miseria cōditionis humane vbi inuenies multa notabilia dicta. Ptz igit q est malum naturalis dispositiōis.

Fetores Pudores. Infirmitates Debilitates

Scdo dico q est malū cordialis cogitatiōis. Multa em̄ sunt mala in nobis q̄ nunq̄ ꝓgrediunt ad actū. sicut sunt mala q̄ sunt in cogitatione. in affectione ⁊ in intentione. Sicut em̄ vipera interius in vtero cōcipit filios serpentulos venenosos. a q̄bus tñ in vtero existentib⁹ ipsa vipera mater sua corrodit ⁊ occiditur. Sic vere vipera spūalis. i. mala cōscia. multos fetus. i. mltas malas cogitatōes ⁊ affectōes ⁊ intētōes interi⁹ i vtero cordis cōcipit. q̄ tñ añq̄ ad actū exterius exeant. matrē suam. s. animā ꝓ peccatū mortale necant. Constat em̄ q malū in ꝓscia conceptū ita bñ est mortale. ac si exteri⁹ ad act⁹ varios nasceret. dum tñ p eos non stet. ps. Mala autez in cordib⁹ eoꝝ. Et istud oñdit cum dicit. De malo thesauro suo. Malus em̄ thesaurus bois est malū cor. Juxta illud Matb.vj. Vbi est thesaurus tuus ibi est ⁊ cor tuū. In q̄ q̄dem malo thesauro mala q̄plurima recondunt q̄n in occulto cogitatiōis: affectionis ⁊ intentiōis mala ꝓmit⁹ disponunt. Sicut em̄ dr Marci.vij. Matb.xv. De corde exeūt cogitatiōes male: furta: homicidia ⁊c. Et sic pz q ē malum cordialis cogitatiōis.

Tercio dico q est malū manualis opationis. Et hoc ostendit cum dr. Profert mala. Proferre em̄ idē est q ꝓducere. ⁊ est ꝓductio idē q actio. factio. vel in actum ductio. vel actus executio vl' opatio. sicut em̄ alique sunt arbores q̄ q̄cq̄d exterius ꝓferunt totū est malū. sicut de arbore taxo dr q q̄cq̄d ex se ꝓducit totū est malum ⁊ venenosum. ⁊ fruct⁹ ⁊ folia ⁊ cortex. ⁊ umbra sicut dicit Plini⁹. Sic vere multi sunt bones a q̄b⁹ q̄cquid fit vel in opus ꝓducit. totū est alijs malum ⁊ venenosum. Producunt em̄ malos fructus opatōnū. Juxta illud Job. iij. Erant em̄ opa eoꝝ mala. Item mala folia locutionum ps. Male locuti sunt de deo. Itē malū corticē cōuersationis. de q̄bus Hiere.xij. Si mutare pōt etbiops pellem. suam ⁊ pardus varietates suas. sic vos poteritis bonū facere. cū didiceritis malū. Item malā umbrā mali noist⁹ diffamatiōis. Vñ Hiere.ix. Cōfortati in terra de malo ad malum egressi sunt. Profert ergo mala. Sicut dr Prouerbi. xxix. Totū spiritū suū ꝓfert stult⁹. Et Hiere. xxxij. Erant em̄ filij iuda ⁊ filij isrl' iugiter facientes malū in conspectu meo ⁊c. Istud est ergo malū manualis opatiōis. qđ tñ sūme interdicit in scptura. Vñ in ps. Diuertere a malo ⁊ fac bonū. inquire pacē ⁊ psequere eam. Qđ tñ est contra multos q̄ nec a malo diuertunt nec bonū etiā faciunt. nec pacem etiā alioꝝ requirunt. ꝙ malis ⁊ peccatis omnib⁹ se exponunt. ita q de pctore pōt dici illud Mat.viij. Dñe puer meus iacet in domo paralitic⁹ ⁊ male torquet. Ubi ostendit q pctores sē mali rone immunde carnalitatis. q. sunt pueri. Rone terrene cupiditatis. q. sunt iacentes ⁊ p cōsequens terrā ex toto tangentes. Rone sopite tepiditatis. q. sc̄ paralitici ⁊ p cōsequens nibil pōt opari roe inuidie malignitatis. q. s. male torquet. Et sic in ista auctoritate ostendunt q̄tuor mala culpe quib⁹ subiacēt pctores. vicz. malū

Immūdicie Auaricie. Pigricie Inuidie.

Ista dilata ⁊ allega sicut vis. Istud solum aduerte q cū generaliter duo sē mala videlz. Malū culpe de quo iam dictū est. Et malū pene de quo dr Amos.iij. Nō est malū in ciuitate qđ nō faciat dñs. De malo tñ culpe puenit ad malū pene. sicut de malis dr Matb.xxj. malos male pdet. ⁊ vineā suā locabit alijs agricolis vl' operarijs. Ista igit de malo sufficiant q̄tum ad pñs. Vide de diuersis malis psonis in materijs pticularib⁹. Sz si q̄d velis vltra dicere de malo tam adiectiuo q̄ substantiuo. Notabis adhuc q in scptura repit generaliter triplex malum. videlz. Malum culpe in corde latentis. Miserie mūdi ꝓsentis. Pene post mortē sequentis. Et sic dico q inuenitur in scriptura Malum Latens qđ est euitandū. Patēs qđ est tolerandū. Scatens qđ est dubitandū. Nam tu debes euitare malum criminalis infectionis. Tolerare malū tpalis afflictiōis. Dubitare malū eternalis damnatōis Inuenit ⁊ malū culpe qđ est euitandū. Infirmitas em̄ illa est ꝑcipue euitanda q̄ viros nature destruit ⁊ in quā cō

ds cecideris vir resurgit. imo nō solū se ꝫ alios cōtingētes corrumpit. q̄lis est vt cōiter morb⁹ lepre. tale est malu culpe Quia revera natura spūalis. hoc est dictu. diuina gra p̄ b̄ destruit. t exinde vir euadit aut efficit. t p ipm etiā cōtingentes t frequentantes leduntꝫ corrumpunt. Jō dn̄ psulit puer. iij. Time deū t recede a malo. Et Eccls. iij. Serua tps t deuita a malo. Et Deut. xxj. Auferatis malū de medio vr̄i. Malū dico

Cogitationis
Delectationis.
Dispositōis. i. psensus
Operationis
Conuersationis
Assuetudinis
Ostentationis.
Obstinationis
Oblocutionis.
Machinationis.
Exaltationis
Separationis.

Jsta em̄ sunt. xij. genera malor̄ q̄ a nobis sunt fugienda t vitanda. t de fideliū cetibus auferenda. Quia revera talia mala diligunt. ipsaq̄ diuersimode faciūt t cōmittunt Hiere. xxxij. Erant q̄ filij isr̄ t filij iuda iugiter facientes malū. Malū dico cogitatōis Matt. ix. Ut q̄d cogitatis mala in cordib⁹ vestris. Cōtra illud Esa. j. Auferte mala cogitationū vestrarū. quiescite agere p̄uerse. discite benefacere. Jtē malum delectatiōis Prouer. xxj. Anima impij desiderat malū. De quo etiā Rom. vij. dicit ap̄ls. Nō odio malū illō fac. Jtē malū dispositiōis boc est dictu. malū voluntatis t cōsensus. p̄. Mala aūt in cordib⁹ eor̄. Jtē malū operatōis Job. iij. Erant em̄ opa eor̄ mala. Et Joh. vij. Testimonium phibeo de illo. q. opa illi⁹ mala sē Hiere. xxij. Tui vō oculi t cor ad auaricia sunt inclinati t ad sanguinē innocentem fundendū t ad calumnia. t ad cursum mali opis. Et tn̄ Eccli. vij. consulit. Noli facere mala t nō te appēdēt Jtem malū cōuersatōis. De quo Dan. iij. Cōfundant̄ omnes q̄ ostendunt seruis tuis mala. Jtē malū assuefactiōis id ē cōsuetudinis. De quo Hiere. ix. De malo ad malum egressi sunt. t me nō cognouerūt dicit dn̄s. Jtē malū ostentatiōis. De quo Michee. vij. Malū manuū suar̄ dicunt bonū. Jtem malū obstinatōnis. De quo Hiere. xij. Non poteritis bonū facere cū didicistis malū. Jtē malū oblocutionis. Esa. v. Ue q̄ dicunt bonū malū t malū bonū. ponētes tenebras in lucē t lucē in tenebras. ponentes amarum in dulce t dulce in amarū. Et merito. q. ꝑ certo. Omnis q̄ male agit odit lucē. Tales em̄ vt cōiter cōmendant vituperandos t obloquendo vituperant cōmendandos. Jtē malū machinatiōis seu ꝑditiōis. De quo puer. xij. Dol⁹ in corde cogitantiū mala Cōtra illud Zach. vij. Malū vir fratri suo nō cogitet. Quia sicut dr̄ Prouer. xviij. Qui decipit iustos in via mala in interitu suo corruet. Jtē malus elatōis seu superbie t elatōis. De quo Eccs. vij. Interdū dominat̄ homo homini in malū suū. Jtē malū sepatiōis seu dei obliuionis. q. sicut dr̄ Hiere. ij. Duo mala fecit populus me⁹. me dereliquerunt fontem aquevive. t foderūt sibi cisternas dissipatas q̄ nō valent cōtinere aquas. Et tn̄ peccatori homini dr̄ Hiere. ij. Q̄ malū t amarū est tibi reliquisse te dn̄m deū tuū t nō esse timorē eius apud te. Ecce ergo quot malis t q̄t defectib⁹ abūdant bodie peccatores. Nō est igit̄ mirū si isti sunt mali. q̄ tot malis t vicijs sē imbuti. De q̄bus dr̄. ij. Thimo. iij. Mali autem homines ꝑficiunt in pejus errantes. Verūtamen isti merentur. salz.

A iustis vitari.
A regno fugari
In inferno dānari
Tormētis grauari.

A iustis dico sē malivitandi Prouer. xxiij. Ne emuleris viros malos nec desideres eē cū eis. A regno etiam. s. paradisi sē mali fugādi. Mathei. xiij. Elegerūt bonos in vasa sua. malos aūt foras miserūt. Bene foras. q. s. in paradiso nō pōt esse: viuere vel intrare aliq̄s mal⁹ bō. Un̄ Esa. xxxv. Mala bestia nō ascendet p eā nec erit ibi. In inferno insup sunt mali ligādi seu damnandi. q. sicut dr̄ in ps. Virū iniustū mala capient in interitu. Tormentis insup sē mali grauandi. q. sicut dicit Eccli. vj. Improperiū t cōtumelia mal⁹ hereditabit. Et il lud Matb. xxj. Malos male pdet ⁊c. Nō sic kr̄ni. ꝫ vitemus mala. fugiam⁹ a malis. caveam⁹ ne sim⁹ mali. Quia revera sicut bona bonis creata sē in p̄ncipio. sic neq̄ssimis bona t mala. sicut dr̄ Eccli. xxxix. Jō reuertissini vnusq̄sq; q̄ a via sua mala. t a pessimis cogitationib⁹ vestris t babitis in terra. Hiere. xxv. Time deū t recede a malo. p̄uer. iij. Quia p timorē dn̄i declinat ois a malo. Eccli. j. Patet ergo q̄ in scriptura repit̄ malū culpe q̄d est euitādum

Deinde dico q̄ ibi inuenit̄ malū miserie q̄d est toleradū. Mala em̄ humane miserie, sive sint mala naturalia. sicut sūt surditas: cecitas: debilitas: infirmitas: sive sint mala casualia. sicut sunt subiti raptus subiti ignes. subite mortes. subite tempestates. sive sint mala tpalia. sicut sē aduersitates. pauptates. inimicicie. depssiones. accusatōes. diffamatiōes. verbera. carceres t silia sunt in patientia tolerada t bumili meditatiōe pensanda. Deꝰ em̄ fecit nos t non ipsi nos. p̄. Et sicut lutum in manu figuli. sic nos etiā sumus in manu t voluntate creatoris t dn̄i dei n̄ri Hiereꝰ xviij. De nobis ergo pōt ꝑ libito voluntatis facere t nos in boc mundo malis istis subdere t grauare. t de nobis iuxta voluntatis sue libitū ordinare. Talia em̄ mala temporalia: naturalia: casualia: a deo originaliter ꝓueniunt. t ab ipso agente vel patiente accidunt t occurrunt. Sicut enim dicit Eccli. xj. Bona t mala. vita t mors. pauptas t bonestas a deo sunt. Jgit̄ si bona suscepimus de manu domini. mala autem quare non sustineam⁹ Job. ij. Et revera sustinenda sunt talia mala multiplici rōne. videlicet. Quia

Imp̄imunt̄ a diuina ꝓuidentia.
Repimunt̄ a supna psidentia.
Infligunt̄ ꝑ nostra iniusticia
His causat̄ luctuosa penitentia
Firmant̄ virtuali patientia.
His aptat̄ eternalis opulentia
His necat̄ infernalis violentia.

Dico igit̄ q̄ mala mundi sustinenda sunt. q. impmit̄ tur deo ꝓuidente. Cōstat em̄ q̄ omnia mundi mala penalia. quadā occulta t iusta dei ordinatione: ꝓuidentia t dispositione fiunt. et q̄ omnia ipso ꝓmittente succrescunt. Un̄ Amos. iij. dr̄. Si ē malū in ciuitate q̄d nō faciat dn̄s. q. d. nō. Un̄ Hiere. xlv. Ecce ego adducā malū sup omnē carnē dicit dn̄s. Jtē sustinēda sunt. q. repimunt̄ deo p̄sidente. Cōstat em̄ q̄ mala penalia hui⁹ seculi ꝑ libito vagari nō possunt. immo certe deus ipsa sub certis limitib⁹ retinet. repimit t reludit. t ne vltra debitum seviant. ipsa manu tenet t sistit. Figura de mari cui deus dedit certos terminos. quos fluct⁹ ipius nunq̄ ꝓterire ꝓmittit. Sic est de mundi tribulatiōibus t malis. fidelis em̄ deus est. t nos nō ꝓmittet tentari vltra q̄ possum⁹. j. Cor. x. Jgit̄ ista repimunt̄ deo p̄sidente. pō Mō timebo mala q̄m tu mecū es. Verūtn̄ multi possunt q̄rendo dicere illud Judicū. vj. Si dn̄s nobiscum est quare apprehenderūt nos tot mala? Et certe posset rn̄deri q̄ nomin⁹ q̄nq̄ differt hominis a malo liberationē. vt. s. videat ipsi⁹ patientiā t ꝓfectionē. t vt etiā puniat ipsi⁹ culpā t defectionē. t vt in eo opet̄ castigationē t correctionē dicens sez illō Hiere. xlvj. Castigabo te in iudicio. nec quasi innocenti parcā tibi. Si igit̄ bona suscepim⁹ de manu dn̄i: mala aūt quare nō sustineam⁹? Job. ij. Cōstat tn̄ q̄ deꝰ finaliter de mundi malis suos eripit. t ipsos malos ꝑ libito seuire nō sinit. Sap. xvj. Tu es q̄ liberas ab omni malo. p̄. Dn̄s custodit te ab omni malo: custodiat animā tuā dn̄s. Repimunt̄ ꝑ deo p̄sidente. Jtem dico q̄ sustinenda sē. q̄a infligunt̄ in viro delinquente seu boie peccāte. Constat et q̄ quicq̄d mali patimur peccata nostra meruerunt sic dicit Aug. Un̄ Gen. xlij. Merito bec patimur q. peccauim⁹ ⁊c. Un̄ Baruch. j. Peccauim⁹ añ dn̄m deū n̄m. Sequit. Et adbeserunt nobis multa mala. Jtē sustinenda sunt. q. bis votamur in corde penitente. Cōstat em̄ q̄ bō malis et tribulationib⁹ mundi fractus solet compelli ad deū recurrere t eius auxiliū requirere. t de cōmissis criminib⁹ penitere. Un̄ Greg. in omelia. Mala q̄ bic nos premunt citius ad deū nos venire cōpellunt. p̄s. Letati sum⁹ ꝑ dieb⁹ q̄bus nos humiliasti. annis q̄b⁹ vidim⁹ mala. Jtē sustinenda sē. q. bis duramur vita patiente. Cōstat em̄ q̄ bō ꝑ mala t tribulamina que sustinet sapientior̄ t modestior̄ t ab oi leuitate t insolentia durior̄. t firmior̄ t cōstantior̄. t ab oi mollicie liberior̄ inuenit̄. Und. ij. Paral. xx. Si irruerint super nos mala. gladius. pestilentia. fames. stabimus in conspectu tuo. q. d. Per talia mala fit bō stabilis at q̄ cōstans. Jtē sustinenda sē q. bis aptamur supnali opulentia. s. glie paradisi. Cōstat em̄ q̄ mala q̄ bic sustinent̄ felicitatē eternā generant t gliam paradisi ꝓcurant. Un̄ dr̄ Lazaro fuit dictū diuiti epuloni Luce. xvj. Fili recordare q̄a recepisti bona in vita tua. Lazarus aūt silr̄ mala. nūc autē

ipse cōsolab. tu vo ebutiaris. Jtē sustinēda sc. q̄ bis saluamur ab orco fetente. q̄. s. per mala temporalia que hic sustinent. Mala ppetua t infernalia euitant. Vñ Sopho. nie. iij. Abstulit dñs iudicia tua auertit inimicos tuos rex isrl dñs in medio tui. nō timebis malū vltra. Malū dico scz inferni. Ptz igit q̄ inuenit malū miserie tpalis qđ ē tolerandū. Deniq; dico q̄ inuenit malū angustie infernal: qđ est formidandū. Malū eīm culpe t nequicie ducit finaliter hoiem ad malū infernal' penurie t angustie. De quo Hiere. xlviij. Prope est interit? moab t malū eius. Pena eīm inferni ꝓprie dr malū. t hoc q̄ cōtrariat summo bono. scz glorie paradisi. Jstud est eīm malū qđ semel habitū nūq; terminat qđ iuxta debitū culpis adaptat. quo celū pditum nunq; recuperat. quo ad interitū mal? aggrauatur. Jst̄ō ḡ malū semel habitū nō terminat. Vñ Hiere. xj. Jnducā sup eos mala de quib? exire nō poterunt. Jtez iuxta debitū culpis adaptat q̄ sicut dr. ij. Cor. v. Recipiet vnus quisq; put in corpore suo gessit siue bonū siue malū fuerit Et illud Esa. iij. Ve anime eor qm̄ reddita sunt eis mala. Jtem ad interitū damnatis dat. q̄. s. istud malū dr. mors eterna. q̄. s. vlt iniustū mala capient in interitu. ps. Et mali amatores digni sunt morte. Jstud est igit malū formidandū t summope pcauendū. Juxta illud Eccls. vij. In die bona fruere bonis t die malū pcaue. Placeat ergo deo q̄ mitiget nobis a die? malis qñ fodiat peccatori fouea. eraudiatq; oones nostras t recōciliet nobis. nec nos deserat in tpe malo. Ptz igit quō inuenit Malum pene: malum miserie Malum culpe ꝛc.

Malumgranatum. seu Malogranatum t Malūpunicū. Cū malū idez sit qđ pomū. t sic malōgranatū pomū sit granis rubeis plenū interius. humidū. liquorosum t saporosuz. p multas cellulas distinctū. musto rubeo frigido t cōtra ardores medicinali madidum. grosso. ruchi t duro cortice coopertū. medicine t esui satz aptū. Et q̄ inter grana pomor talia sūt optima inde fuit q̄ malogranatū malumpunicū est vocatū. Cui? etiā figura indumentis pontificis aaron p ornatu legit adiuncta fuisse. t in capitell' columnar templi salomonis locum t ordinē habuisse. Hinc est q̄ p malogranata potes intelligere viros pfectos. rudi cortice humilitatis indutos. intus tñ p charitatē rubicundos. p prudentiā distinctos. p gratiā. deuotionē. cōpassionē t scientiam humidos seu etiā liquorosos. p virtutū abundantiā. multis meritor granis ornatos. t ad ornatū vestimū sacerdotaliū t colūnarū templi. i. ad ornatū vestis xp̄i q̄ est ecclia destinatos. t in horto fidei xp̄iane plātatos. vñ de isto horto ecclie dr Deut. viij. Qr ista est terra ordei frumenti t vineaz. in qua ficus t malogranata t oliueta nascunt. Vel si vis dic q̄ ista est ecclia diuersis cellulis. i. diuersis statib? distincta. liquore gre t sapientie plena. granis meritor. virtutū t bonaz psonar cōfirmata. rubore charitatis ornata t cortice humilitatis tecta. Vel idez dic de ania vel conscientia vl' etiā de paradiso. Vel si vis dic q̄ istud signat virtutē charitatis q̄ intus p feruorē rubet. exterius p humilitatē squalet. Liquorē elemosynaz t bonorū documentor stillat. grana aliaz virtutū t meritor. portat vestem sacerdotalē. i. cōuersationē iustor ornat. Unde. iij Reg. vij. dr. q̄ malogranator ducenti ordines erant in circuitu capitelli. Et de sponsa xp̄i. i. de ecclia vl' aia dr Cant. iiij. Sicut fragmen malipunici sic gene tue. Et ibidē. Emissiones tue paradisus malorūpunicor cū pomor fructib? ꝛc Expone t allega de malogranato t malopunico sm concordantias. q̄ omitto gratia breuitatis.

Mamma.mammilla. Nota q̄ mame vl' mammille idem sunt q̄ vbera. membra scilicet in quibus lac cōficitur. t vnde attrabit atq; sugitur t ad vtilitates hominum elegitur t mulgetur. Et potest significare mammilla

Pium miseratorem.
Bonum predicatorem
Carnis inquinatorem.
Falsum adulatorem

Mā ꝓcerto ksti istud est verum q̄ mammille

Inuenio igit mammillas pij miseratoris q̄. s. lactat t nutrit paupes q̄ opa pietatis. Vñ cuilibz psone pōt dici illud Cantic. iij. Quā pulcre sunt mamme tue sozor mea: sponsa mea pulcriora vbera tua vino t odor tui sup omnia aromata. Expone quō mamme pietatis redolent ꝓpter famā. q̄. aromata. t letificāt indigentes. q̄. comparant vino. qđ. s. letificat cor hois. Jtē inuenio māmillas docti pdicatoris. q̄. s. lactat p doctrinā q̄libet ig̃rates. vt. s. cuilibet p eū sic lactato dicat illō Esa. lx. Suges lac gentiū t mammilla regū lactaberis. Regum vico t doctor. Jtē inuenio mammillā carnis inquinator. id ē hois immundi t carnalis seu etiā male t vilis mulieris. que. s. dulcedine libidinis lactat t inficit ipudicos. Vñ de impudicia mulierū dicit Ezec. xxiij. In adolescētia sua fornicate sunt. ibi subacta sunt vbera eaz. t fracte sc mamme pubertatis eaz. Jtem inuenim? mammillas falsi adulatoris. q̄. s. adulator mammillis dulciū verbor suor lactat: t decipit audientes. De quo Treno. iij. Lamie nuda uerunt mammas lactauerunt catulos suos. Multa possent de māmillis dici sed nō sc auctoritates. Vide vbi Lac Lactare Ubera. Et vbi fit mentio de Adulatore ꝛc.

Mandare.mandatum. Nota. q̄ mandatū accipit dupliciter in scriptura. Est eīm mandatū diuinū et humanū. Qualitercunq; aūt accipiat mandatum. importat virtutem obligatiuam. Mandare enim pertinet ad superiorem obedire ad inferiorem. Et ideo de mandato possem? distinguere sicut de lege. vt. s. dicam? q̄ est mandatū

Nature. Est dico mandatū naturaliter impressatuz
Scripture De quo dr Eccli. xv. Mennini mandauit ini
Preture que agere. t nemini dedit spaciū peccandi. Et Eccli. xvij. De? de terra creauit hoiem. t mandauit vni cuiq; de ꝓximo suo. De? eīm istud mandatū impssit in cor de humano t in synderesi rōnis. Jtem est mandatū scripturaliter expressatū. et istud est generaliter omne illud qđ de? sive cōsulendo sive precipiendo in scriptura sacra ordinat t disponit. De quo ꝓuer. vj. Mandatū lucerna est t lex lux ꝛc. Sz istam auctoritatē vide expōsitā supra dō lege. Jtem est mandatū ptoraliter ordinatū. Et istud est generaliter omne mandatū omnis superioris vl' ꝓncipis vl' ꝓlati. qđ etiā si sit iustum t licitū semp est obseruandū. Vñ Luce. xv. Dicebat ꝓmogenit? filius patri suo. Mandatū tuū nunq; ꝓteriui. Sz q̄ qñ agim? de mandatis semp vt cōiter intendim? de mandatis diuinis que nobis in scriptura mādāt. Et ideo de istis alicq̄d tantūmō dicem?. Mādata ergo sunt legis diuine pcepta. ad salutē hoim ordinata. q̄ possunt in genus species t individua distingui. Dicūtur eīm mandata in genere amor dei t ꝓximi. Sicut eīm dicit saluator Matth. xxij. In duob? mandatis tota lex pendet t ꝓphete. Sed de ista qualitate vide supra de charitate t amore. Sicut eīm duab? alis sursum erigit auis. duabus pinnulis pisces in aqua dirigit. duab? manib? hō opz suū exequit. Sic ꝓcul dubio p ista duo mandata natādo: t discurrendo p mundū dirigimur. opando bona opa exequimur. volando sursum p contemplationē ad paradisuz ducimur. Null? eīm erigit ad paradisuz nisi p ista duo mādata. Quia sicut dr Matth. xix. Si vis ad vitā ingredi serua mandata. Jtem dicunt mandata in specie. Et sic mandata diuina diuidunt in denas species. hoc est dictu. in decem mandata decalogi. Sz q̄ de cor diuisione t explanatiōe magis esset theologicā q̄ morale. ideo supsedeo quo ad ꝓsens. Jsta eīm inter se diuidunt. q̄. s. q̄dam ordinant hominē ad deū. s. illa tria que erant scripta in ꝓma tabula. q̄dam vo ordinant hoiem ad ꝓximū. sicut illa de secūda tabula. Et etiā ista decē in multa individua. i. in multa consilia ꝓticularia subdividunt. Breuiter ergo notem? q̄ decē mandata legis ꝓcipue sunt ꝓuanda. Jsta eīm sc q̄dam spūalia vincula infra quoz ambitū affect? humani tenent ne vagari p vicia dimittant. Sic ei dic Pli. In egypto inueniunt papiri decē cubitor. quor radix est triangularis. et exinde put dicit fiunt naues ad nauigandū. funes ad ligandum. vestes ad induendū. Jsti papiri xiij significant mādata diuina. q̄. s. a radice triangulari. i. ab ipo deo trino et vno originaliter ꝓcesserunt. t in egypto bui? mundi a deo data fuerunt. t in decē cubitos. i. in decem ꝓcepta decalogi

distincta ⁊ diuisa extiterit. sicut dicit Deut. x. Moyses scripsit in tabulis verba decē que locut⁹ est dñs. Ista aūt precepue ad tria sunt necessaria. qz. s. exinde sumt. Vestes honeste cōuersatiōis. Funes vere cohabitatiōis. ⁊ Naues tute pegrinatōnis. Sine eīm istis decē mandatis Bone cōuersationis vestib⁹ nō velamur. Juste cohabitationis funib⁹ nō ligamur. Tute habitatiōis nauibus nō portamur Dei eīm mandata possunt dici naues. qz p istud mare magnum ⁊ spaciosum null⁹ ad portū pdisi transuehit. nisi q̄ in mandatoꝝ xp̄i naucula cōtinet. Et ī dr q xp̄s iussit discipulos suos ascendere in nauiculā ⁊ p̄cedere eū transfretū. In ps. eīm dr q maledicti q̄ declinant a mandatis tuis qz fidelia oia mādata di. pfirmata i seculm secu. Et nota q mandata dei kuanda sē multiplici rōne. Jsta enim solent

Mortuos viuificare. Primo dico q mandata dei
Demios rectificare. babent vtutem viuificatiuam.
Jmundos purificare. Null⁹ eīm viuit vita gratie nisi
Demones tristificare q̄ mandata custodit. Capre eīm
Discordes conciliare dicunt viuere decem annis. Le
Obseruātes fecundare porarij etiā p decē ānos possūt in domitate sua viuere. Si vo amplius virerint erit inutilis vita sua. Quia pcerto charissimi numerus denari⁹ q̄ decē legis p̄cepta designat. vitā gratie cōtinuat. ⁊ vitā glorie p curat. Jnfra eīm istū numerū spūaliter viuim⁹ ⁊ vltra istū si transiuerim⁹ spūaliter expiram⁹. Vñ Deut. viij. Mandatum qđ p̄cipio tibi hodie. caue vt facias vt possis viuere. Quia sicut dr Matb. xix. Si vis ad vitā ingredi serua mandata. Et puer. vij. Serua mandata ⁊ viues. Habent ergo mandata viuificatiuā virtutē. Secdo dico q mandata būt vtutē rectificatiuā seu etiā illuminatiuā. Mādata eīm sunt q̄dam regule q̄bus ambulantes nō deuiamus Et sē q̄dam lucerne quas aspicientes nō erram⁹. qz sicut dicit Prouer. vj. Mandatū lucerna est. ⁊ lex lux. ⁊ via vite increpatio discipline. Et in ps. omnia mandata tua equitas. Tercio dico q mandata babēt virtutē purificatiuā Mandata eīm sē sic q̄dā fontes spūales i q̄b⁹ crimina punificant ⁊ ab iniq̄tatib⁹ emundant. Sicut eīm dr Rosm. vij Lex q̄dem sancta ⁊ mandatū sanctum. Et ī decem mandata sunt decem cortine tabernaculi. q̄ sicut dr Exo. xxxvj de byssso retorta fiebāt. Byssus vo signat puritatē Quarto dico q mandata babent vtutē defensatiuā. Sunt ei mādata sicut sepes anime. ad bestiaꝝ cobibitionē ⁊ possessionis cōseruationē ordinate Eccli. xv. Si volueris cōseruare mandata cōseruabunt te. Teste eīm Plinio. In egypto sunt plante decem cubitoꝝ quoꝝ fruct⁹ est amarus quoꝝ folia sunt spinosa. ꝓpter q a crocodillis refugit ⁊ vitat. qz vere viri sancti q̄ decem cubitos. i. decez mandata legis in se cōtinent. ex q̄bus sua. s. spiritalis magnitudo cōstat. ⁊ q̄ fructus amaros penitentie cū spinis diuini timoris cōtinue secum portant. a crocodillis. i. a demonib⁹ refugiunt. ⁊ ab eis vitant ⁊ metuunt. Jō possunt dicere viri iusti ill. ps. Fiat man⁹ tua vt saluet me. qz mandata tua elegi ⁊c.

Quinto dico q mandata babent virtutē conciliatiuam siue concordatiuā. Mandata eīm secunde tabule oīa ordinant hominē ad p̄ximū. Et sic p cōsequens talia mādata solent inter p̄ximos pacem ⁊ amicitiā generare. Joh. xiij. Mandatū nouū do vobis vt diligatis inuicē. Et Esa. xlviij. Utinā attendisses mandata mea facta fuisset q̄si fluuius pax tua ⁊c. Sexto dico q mandata babent virtutē opulentiuā seu fecundatiuā. Per exercitiū eīm diuinoꝝ mandatoꝝ homo in bonis vtutibus meli⁹ fecundat. Sic eīm dicit Plini⁹. Inter equas est regula generalis. q citra quadriennij ⁊ vltra decennij nō possunt concipere. requirit eīm ad hoc q equa vtiliter concipiat q quatuor annos habeat ⁊ q decimū nō excedat. Sic vere charissimi nullus pōt bona opa concipere vel pducere. nisi quatuor annos spūales. i. quatuor virtutes cardinales babuerit. ⁊ nisi infra decennij. i. decem mandatoꝝ spacium pmanserit. Illi eīm q̄ ad istud quadriennij non attingunt. ⁊ q̄ istud decennium transgrediunt ⁊ ptereunt. conceptum bonoꝝ operū non pducunt. Vacca etiam teste Plinio vltra decennium nō concipit. ⁊ vltra quindecim annos non viuit. Quia. scz boni viri in decennario decem mādatoꝝ. ⁊ in quinario ter ducto. i. in obseruantia q̄nq̄ sensuū. in fide trinitatis cōcipiunt fetus suos. i. faciunt opa bona sua ⁊ ubi etiam vitam gl̄e glorie acquirunt. tam in p̄senti q̄m in futuro tpe. Quia sicut dr Joh. xij. Mandatū tuū vita eterna est. De q̄ Sapientie. vij. Figurat⁹ sum caro decē mensiū tēpe. Breuiter istis ⁊ alijs mltis rōnib⁹ dico q mādata dñi siue plati Sūt

Seruanda. Credenda. Jmplenda. Discenda Docenda Meditanda Frequentāda Diligenda. Metuenda Exquirenda

Sunt dico seruanda. Vñ in ps. dr Seruaui mandata tua ⁊ testimonia tua. quia omnes vie mee in conspectu tuo. Jtē sūt credenda. Vñ in ps. Quia mandatis tuis credidi. Jtem sē implēda. Vñ Joh. xiij. Sicut mandatū dedit mihi pater sic facio Vñ Matb. xix. dicit. Dr cū iuuenis ille petūsset a xp̄o q̄d faciendo vitam eternā possidebo. ⁊ dñs rñdisset. si vis ad vitam ingredi serua mandata. Rñdit ipse. Hec omnia custodiui a iuuentute mea. Jtez sunt discenda. vñ in ps. Da mihi intellectū vt discam mandata tua. Jtē sunt docenda. vt sic q̄libet sapiens possit alijs dicere illud Baruch. iij. Audi israel mandata vite. Jtem sunt meditanda Vñ in ps. Meditabor in mandatis tuis q̄ dilexi. Jtē sunt frequentanda. Vñ in ps. Ego aūt exercebor in mandatis tuis. Jtē sunt diligēda ps. Jdeo dilexi manda. tua sup aurū ⁊ topazion. Jtem sē metuenda Eccls. xij. Time deū ⁊ mādata eius obserua. Jtem sunt exq̄renda ps. Quia mandata tua exquisiui. Patet ergo q custodire debem⁹ dei mandata Jurta illud Joh. xiiij. Si diligitis me mandata mea seruate. Quia sicut dr. j. Joh. ij. Qui dicit se nosse deum et mandata eius non custodit. mendax est veritas in eo nō est. Hec igit de mandatis sufficiant. Sed vide de Ligare. de Decem. de Amare. ⁊ de Charitate. Et infra de Obedientia ⁊c.

Manducare. Nota q māducare potest accipi in bono ⁊ in malo. Jn bono eīm significat quatuor. s.

Temporaliū sustentationē
Eucharistie refectionem
Sacre scripture auditionē
Celestis glie recreationem

Et sic possum⁹ notare. q est q̄dam manducatio naturalis. Et ista est manducatō quotidiana. De q̄ dicit. ij. Thessal. iij. Si q̄s nō vult opari nō manducet. Jtem est q̄dam manducatio spiritalis. Et ista est illa qua nos spūaliter sumimus eucharistie sacrm de quo Joh. vj. Qui mā ducat carnem meā viuet in eternū. Jtem est quedam mā ducatio cordialis. Et ista est illa q̄ nos comedim⁹ ⁊ nobis incorporam⁹ p spirituali nutrimento doctrinam ⁊ verba sacre scripture. De quo Joh. vj. Patres vestri manducauerunt manna in deserto ⁊c. Et in ps. Panē angelorum manducauit homo. Jtem est q̄dam manducatio eternalis. Et ista est recreatio beatoꝝ. De qua Luc. xiij. Beat⁹ qui māducabit panē in regno dei. Et istis q̄tuor mōis accipit mā ducatio in bono. Jn malo vo sumit manducatio. Pro

Rapine vorācitate.
Verborū mordacitatē.
Ciborum edacitatem
Temporaliū rapacitatē.

Et sic raptores vidētur dicere illud ps Munq̄d manducabo carnes thauroꝝ. aut sanguinē hircorum potabo? Jtem sumit ꝓverborum mordacitate. vñ de detractorib⁹ potest dici illud ps. Ipsi dispergent ad mādūcandum. si vo nō fuerint saturati murmurabunt. Jtez sumit pro ciborū edacitate. Et sic sumit Eccli. xxxvj. Omnem escam manducabit venter. Jtem sumit p temporalium cupiditate vel rapacitate. Vñ de auaris ⁊ diuitib⁹ videt dictum illud ps. Manducauerunt ⁊ saturati sunt nimis. ⁊ desiderium eoꝝ attulit eis. nō sunt fraudati a desiderio suo. Et sic ptz q manducare pōt sumi in bono ⁊ in malo. Sz si vis dilatare. Vide s. de cibo ⁊ de comedere.

Mane. Nota q mane cū sit pma pars diei multipliciter sumit in scriptura. Mane eīm habet esse valde debile ⁊ parū durabile. Mane eīm semp crescit ⁊ pficit in claritate. q̄sq̄ efficiat clara dies. Mane etiā ē tpatio⁹ ⁊ purio⁹ hora diei. Et ī breuit dico q mane sigt i bono ⁊ i malo. Sigt eīm fm diuersos suos respect⁹.

Juuentutis labilitatem.
Prosperitatis debilitatē
Vite p̄sentis fragilitatē.

Est igit vnū mane labilissimū. Et istud est mane iuuētutis. qđ. s. nō durat nisi vsq̄

Profectus mox sedulitatē. ad meridiē. De quo dicit in
Puritatis vite sinceritatē. ps. Mane floreat ⁊ transeat
vespere decidat induret ⁊ aresçat. Itē est vnū mane debi,
lissimū. Et istud est mane mundane ꝓsperitatis. que. s. nō
est nisi vnus mane transitoriū ⁊ facilē pditiuū. De q̄ ꝑt ex
poni illud. iij. Reg. xvij. Corui deferebant belye carnes et
panem mane. Et Eccl̄s. x. Ue terre cui⁹ rex puer est. ⁊ cui⁹
ꝓncipes mane comedunt Item est vnū mane fragilissimū
Et istud est mane vite p̄ntis que. s. respectu future vite nō
est nisi vnū mane transitoriū. ⁊ mane respectu future dici.
Osee. xj. Sicut mane transit. ptrāsit rex israel. Itē est vnū
mane mobilissimū vel sedulissimū. Et sic mane signat ꝓfe
ctum ⁊ diligentiā in bono. sicut Genē. xix. Mane, pficiscimi
ni viam vram. Illi enī q̄ volunt diligenter aliquid facere.
solent ad illud faciendū mane surgere. Et ideo istud voca
bulum mane pōt diligentiam denotare. sicut Osee. vj. In
tribulatione sua mane cōsurgent ad me. Et ꝓuer. viij. qui
mane vigilauerint ad me inuenient me. Item est vnū ma
ne sincerissimū. Et sic p mane intelligit status gratie ⁊ pu
ritatis. ⁊ innocentie ⁊ sanctitatis. q. sicut in mane ros de,
scendit. nox discedit. dormitio recedit. ad opus suū q̄libet
incedit. lux accedit. Sic vere in statu pfectionis venit ⁊ de
scendit ros diuine gratie. sicut de manna dr Exo. xvj. Ma
ne quoq; ros iacuit p̄ circuitū castroꝝ. Item in isto mane
cessat ⁊ discedit nox ignorantie. Uñ de maria magdalena
dr Joh. xx. Dr valde mane cum adhuc essent tenebre ve
nit ad monumentū. Item in isto mane fugit ⁊ recedit dor
mitio negligētie. Uñ Ruth. iij. dr. q ipa dormiuit vsq; ma
ne. q. d. In mane cessauit dormire. Item in isto mane ad
est ⁊ succedit opus diligentie. q. s. in mane pfectōnis ⁊ vir
tutis exeunt homines ad opa virtuosa. sicut dr. j. Mach.
xvj. Surrexerunt mane ⁊ abierunt in campum. Et Mat.
xx. dr. q paterfamilias p̄mo mane exiit cōducere operari,
os in vineam suā. Item in isto mane lucet ⁊ accedit lux sa
pientie. sicut dr Esaie. lviij. Tūc erumpet q̄si mane lumen
tuum. ⁊ anteibit faciem tuā iusticia tua. Sed bis oīb⁹
ꝑtermissis. dicamus aliquid de mane ꝓut accipit ꝑ nra
fluida iuuentute. ⁊ dicam⁹ q sicut operari q̄ in mane nō
incipit opari. dictā suā non pficit nec; complet. sic ⁊ nos
nisi opa bona a mane iuuentutis inceperimus cōplemen
tum salarij paradisi non merebimur nec habebimus. Te
ste enī Syasco ride. Margarite q̄ in mane generant melio
res sunt. Crisoliti sunt pulciores. q̄ in mane apparēt ocu,
lis. Ros etiā q̄ in mane descendit. flores facit recentiores
⁊ herbas etiā meliores. Sic ꝓculdubio margarite bono,
rū operū que fiunt in iuuentute. reputant apud deū meli,
ores q. s. illi q̄ in isto mane fiūt boni. rōne roris diuine gra
tie que eos plus pfundit. apud deū ⁊ boies sunt gratiosio
res ⁊ in fama ⁊ moꝛib⁹ clariores. Uñ de tali pōt dici illud
ij. Re. xviij. Sicut lux auroꝛe radiante sole mane absq; nu
bibus rutilat. ⁊ sicut pluuijs germinat herba de terra. ⁊ p
pter hoc tota scriptura docet a mane. i. a tpe iuuentut⁹ bo
na opa incipere. ⁊ vsq; ad mortis terminū frequentare. iō
dicebat dauid in ps. Uespere ⁊ mane ⁊ meridie narrabo ⁊
annunciabo laudem tuam. Et Eccl̄s. xj. Mane semina se
men tuum ⁊ vespere ne cesset manus tua. In quibus ver
bis aduerte q bona opa illa q̄ in mane iuuētutis fiūt solēt
Utiliter premiari. Ista ei opa matutina que i ma,
Faciliter frequentari ne iuuentutis fiunt vtilius ꝓmian
Feliciter terminari. tur. q. sunt semen a quo fructum
glorie reportamus. Facil⁹ frequentant. Ue cesset inquit
manus tua. Feliciter terminant. q. s. ducunt vsq; ad ve,
speram. Primo ergo dicam⁹ q bona opa a mane iuuen,
tutis sunt agenda vt reportem⁹ fructū fecundiorē. Quod
ostendit cum dr Semen. Mane inquit semina semen tu
um. Bona enī opera sunt q̄dam spūalia semina. que si in
terra bona cordis deuoti ⁊ maxime si tps sit aptū (sicut est
mane iuuentutis) seminata fuerint fructū celestis glie ꝓ,
ducunt. Quia sicut dr. ij. Cor. ix. Qui seminant in bndi,
ctionib⁹. de bndictionib⁹ ⁊ metent. Mane inquit semina
Uñ Esa. xvij. Mane semen tuū florebit. Et nota q mane.
id est diligenter vel ab ipsa iuuentute nos debem⁹ surge,
re ad bona semina seminānda. i. ad bona opa faciēda. vicz.
Ad contemplandū dei maiestatē Debet ergo ab ip,
Ad exorandum dei bonitatem so mane iuuentutis
Ad inquirendū dei veritatē. dei maiestas contē,
Ad p̄dicandum dei pietatem.. plari. Uñ i ps. Ma
ne astabo tibi ⁊ videbo q̄m nō deus volens iniquitatez tu
es. Item debet diuina bonitas exorari. Uñ in ps. Mane
oratio mea ꝓueniet te. Item debet diuina veritas pscruta
ri. Prouer. viij. Qui mane vigilauerint ad me inuenient me
Itē debet diuina pietas p̄dicari. Uñ in ps. Ad annuncian
dū mane miam tuam ⁊ veritatē tuā p̄ noctē. Ista enī ope
ra vna cū alijs similib⁹ sunt q̄dam spūalia semina. que in
mane iuuentutis debent a nobis fieri ⁊ seminari. vt fruct⁹
celestis glorie possint inde finaliter reportari q. sicut dicit
in ps. Euntes ibant ⁊ flebant mittentes semina sua. Veni
entes aūt venient cū exultatione portantes manipulos su
os. Mane igit incipiam⁹ vt reportem⁹ fructum vberiorē.

Scdo dico q debem⁹ mane benefacere vt inueniamus
actū faciliorē. Non cesset inquit manus tua. Quia. s. illi q̄
a mane iuuentutis ad bene opandū inchoant. actuz bone
opatiōis facilius exequunt. Assuefactio enī opis facilitatē
generat actionis. Dū enī homo a iuuentute didicit. illō fa
cilius continuat atq; facit. Non cesset ergo man⁹ tua. Ju
xta illud Eccl̄i. xiij. Quecunq; pōt manus tua instant ope
rare ⁊c. Sicut enī dr Leuiti. vj. Ignis in altari semp debe
bat ardere. cui in mane sacerdotes ligna debebant subijce
re vt ipm posset p totū die faciliter enutrire. In quo vo,
cemur q bona ⁊ charitatiua opa debem⁹ in mane iuuen,
tutis incipe. vt ipsa sine cessatione possim⁹ faciliter exerce
re. Sicut de Ruth dr Ruth. ij. q de mane vsq; ad vesperā
stabat in agro nec ad momentū ad domum reuertebatur.
Ista ꝙo sunt cōtra multos q̄ sunt siles q̄busdā dieb⁹ men
dacib⁹. q̄ in mane incipiunt clarissimi ⁊ pulcerrimi. tandē
ꝙo fiunt turbulentissimi ⁊ obscurissimi. q. s. multi sunt qui
in mane iuuentutis bene incipiunt. in vespere ꝙo senectu,
tis male finiūt. Quibus dr Esa. xiij. Quō cecidisti lucifer.
q̄ mane oriebaris. Non sic ergo. sed mane opa bona inci,
piamus ⁊ bona facere non cessem⁹. Eccl̄es. iij. Laborare
nō cessant nec satiant oculi eius. Igit mane incipiendum
est vt continuem⁹ actū faciliorem. Tercio mane opan,
dum est vt pficiam⁹ finem vtiliorē. qđ notat in verbo ve,
spere. Quia. s. sicut dies a mane incipit ⁊ in vespere termi
nat. Sic bonū opus qđ a mane iuuentutis inchoat. adve
speram. i. boni finis terminū terminat. Ita q debomie be
ne incipiente ⁊ bene etiam continuante pōt dici illud Genē
j. Factum est vespere et mane dies vn⁹. Sic ergo ptz quō
bona opa in mane iuuentutis sunt facienda. vt vberius re
munerent. vt facilius continuent. vt pfectius adimplean
tur. Ista tñ sunt contra multos q̄ in mane iuuentutis non
vacant ad bona opera sed ad mala. similes scorpioni qui
pl⁹ ledit in mane q̄ in sero. Quia vere multi sē qui in ipso
mane iuuentutis oia mala faciunt ⁊ cōmittūt. Uacant enī
Ebrietati. Dico q vacant ebrietati. ꝑ illud qđ di,
Pompositati cit Esa. v. Ue q̄ mane consurgitis ad e,
Crudelitati brietatem sectandā. ⁊ ad potandum vs,
Edacitati q ad vesperā. Item vacant pompositā
ti. sicut apparet in supbis q̄b⁹ dr Esaie. xiij. Quō cecidisti
lucifer qui mane oriebaris? Item vacant crudelitati Job
xxiij. Mane consurgit homicida ⁊c. Item vacant edaci,
tati. Uñ illud p̄allegatum Eccl̄s. x. Cui⁹ ꝓncipes mane
comedunt. Nō sic ergo sed bona opa ⁊ nō mala faciam⁹
in mane. i. in tpe iuuentutis. Sed de bocvide supra plen⁹
in titulo de iuuentute. De mane ꝙo inquantū signat vi
tam p̄sentem possumus notare q sicut mane habet in
Ingressu obscuritatem. In ꝓgressu labilitatē. In egressu
breuitatē ⁊ tenuitatē. Sic vita nostra habet Utilitatem et
obscuritatem in ingressu. Labilitatē ⁊ instabilitatē in pro,
gressu. Breuitatē ⁊ defectibilitatē in egressu. Mane ei no
stre vite ab obscuritate vilis conceptionis oritur. Labilita
te fluentis conditionis flectitur. Breuitate pauce duratio
nis concludit. Et ideo de tali mane dicit in ps. De mane
vsq; ad vesperam finies me. Et Eccl̄i. xviij. A mane vsq;
ad vesperam immutabitur tempus. Et Job. iiij. De ma,
ne vsq; ad vesperam succident. Et Job. vij. Si mane me
quesieris nō subsistam. Et in ps. Mane floreat ⁊ transeat
⁊c. Ista igit de Mane sufficiant.

Matutinus. Quia p matutinū seu per mane qđ est principiū dici in quo incipit dies crescere ⁊ illuminari. tenebra fugere vel effugari. Dō dictā suā facere vel opari. aer calescere ⁊ inflāmari. tēpus clarescere ⁊ illustrari. Notare possum⁹ q matutinū significat in bono ⁊ in malo. In bono matutinū sīgt quoddaz
Inicium virtuosum. Primū mane vacat ad opera.
Judiciū timorosum. Sed secūdum vindicat scelera.
Solacium gaudiosum. Sed tercium dispensat mūera

Mane igit significat. Virtutis ꝓfectū quē debes habere. Judicis aspectū quē debes timere. Celestē obiectū quo debes gaudere. Primo dico q p matutinū intelligo virtutis ꝓfectuz. qz sicut mane diei semp ꝓficit in clarius ⁊ in melius: sic inicia vite ⁊ boni operis nostri sp debet in melius ꝓficere ⁊ in luce veritatis ⁊ feruore charitatis se sē per amplius augmētare. Sic reuera iusti dicūtur matutini. eo q ab ipo mane iuuētutis: vel ab ipo principio cuiuslibet boni operis sp sunt in ꝓficiendo continui ⁊ in meli⁹ progressiui. Jdeo iustus pōt dicere de seipo illud Apoca. xxij. Ego sum genus ⁊ radix dauid stella splēdida ⁊ matutina. Vide eam ꝓsecutā vbi. Stella. Et aduerte q in isto matutino: boc est dictu in statu gre ⁊ virtutis: vel in statu corporee iuuentutis plura debemus facere. Videlicet.

Christo nos dicare.
Corpus castigare.
Deum collaudare.
In deo sperare.
Deum cogitare.
Cecos illustrare.
Siccos irrigare.
Mala vindicare.
Hostes subiugare

Dico igit q nos debemus in tali tēpore matutino xpo nos dicare. Et istud ē sacrificiū matutinū de quo fit mētio Exod. xxix. circa finem. Dō scz debebat esse agnus annicul⁹ integre crematꝰ ⁊ super altare oblatꝰ: vino ⁊ oleo bumectatus. Quia scz quilibet seipm sicut agnuz mansuetum in matutino iuuētutis vel vtutis se debet do offerre. ⁊ se suis vsibus reputare. ⁊ vino discretōis. oleoq cōpūctiōis ⁊ compassionis vt magis placeat se linire. Mūe. xxvij. Offeretis agnū ad vespam iuxta oēm ritū sacrificij matutini. Debemus igit in isto tēpore matutino xpo nos dicare. Jtē dico q nos debem⁹ corpus castigare. ps. Castigatio mea in matutinis. Jtē debemus deū laudare Job. xxxviij. Ubi eras cū me laudarent simul astra matutina. ⁊ iubilarent oēs filij dei? Jtē debemus in deo sperare. ps. A custodia matutina vsq ad noctē speret israel in dño. Jtē debemus deū cogitare: boc est dictu cōtēplationi ⁊ meditationi vacare. ps. In matutinis meditabor in te. Jtē debem⁹ cecos illustrare: boc est dictu. ignaros erudire ⁊ illuminare. Eccl. l. Qua si stella matutina in medio nebule. Jtē debemus siccos bumectare. boc est dictu egenos ⁊ paupes nutrire ⁊ satiare. Joelis. ij. Descēdere faciat dns ad nos ymbrē matutinū. Jtē debemus mala vindicare. boc est dictu. in malos ⁊ impios iusticiaz exercere. ps. In matutino interficiebā oēs peccatores terre vt dispderē de ciuitate dni oēs opantes iniqtatē. Jtē debem⁹ hostes subiugare. s. hostes anie qui sunt demones ⁊ vicia. Exēplo scz saul. De quo dr. j. Reg. xj. Qz ingressus castra in vigilia matutina peussit amō donec incalesceret dies. Sic ergo dico q hora matutina sīgt laudabilē vtutis profectū. Scdo vo dico. q p matutinū intelligo terribilē iudicis aspectū: boc est diez iudicij q fiet de mane. sicut dicit figuraliter Exod. xiij. vbi dicit. q cuz aduenisset vigilia matutina. subuertit dns pharaonē ⁊ exercitū eius in profundū. Quia reuera in ista vigilia matutina. i. in die iudicij. dns pharaonē. i. dyabolū destruet. ⁊ ipsius exercitū. i. reprobox congerie in inferna subuertet. dicens. s. illud prefatū. ps. In matutino interficiebā oēs peccatores terre. Tercio dico: q p matutinū intelligo notabilē statū bonis refectū. s. gloriā paradisi. A matutino em incipit dies: ⁊ in paradiso reqes. In matutino cessat obscuritas: ⁊ in glia cessat aduersitas. In matutino videm⁹ claritatē: ⁊ in glia felicitatē. Et breuiter gloria eterna matutina dicit. eo q sp iuuenescit ⁊ renouat. nunq vo veterascit et antiquat. Apoca. ij. Qui vicerit ⁊ custodierit vsq i finē opa mea: dabo illi stellā matutinā. Stellā inqt matutinā. id ē gloriā eternā. in qua scz est delectatio sine fastidio. ps. Exitus matutini ⁊ vespe delectabis. Est dnatio sine discidio. ps. Dnabūtur iusti in matutino. Et etiā est exaltatio sine suspirio. ps. Ad matutinū letitia. Est insup refrigeratio carens contagio. quia scz sancti qui sunt ibi: sunt sicut nubes matutina. et sicut ros matutinus. Osee. xiij. Jgitur patet q per mane siue p horā matutinā intelligo celi solaciū xpi iudicium. morū inicia. Et sic patet q sumitur in bono.

Jn malo vo significato dico q matutinū significat mibi
Diligentiā ad male faciendū.
Jgnorantiā ad parum sentiendū.
Jncōstātiā ad cito trāseūdū.

Hora em matutina ad opandū valde curiosa est. Jdeo dicit Michee. ij. Ve q cogitatis inutile: ⁊ q opamini maluz in cubilibus vestris. in luce matutina faciūt illud. Jtez hora matutina ad aspiciendū est nebulosa. Un Esa. viij. Non erit eis matutina lux. Jtē ista hora ad trāseūdū seu ad deficiendū est ruinosa seu fluxuosa. Jsta em hora modicum durat. sic vere felicitas. ⁊ etiā si qua sit bonitas reprobox cito transit ⁊ modicū pseuerat. Osee. vj. Misericordia vestra q si nubes matutina. ⁊ quasi ros cito ptransiēs. Et Esa. xvij. Ecce turbo in matutino ⁊ nō subsistet. Hec igit de matutino sufficiāt. Vide supra. vbi Diluculū. ⁊ similia.

Man. Manna. Nota q manna qñq sumitur ꝓ quodaz liquore melleo ⁊ dulci. de rore celesti in superficie arbox generato. q lis vt dr in regno bynerie multū abundat. Et qualis etiaz in auinione in vna estate nosciē tēpore pape Jobānis cecidisse. Communiter em p manna intelligit ille cibus qui datus fuit celitus filijs israel in deserto: qđ erat parui ⁊ rotundū ad modū seminis coriandri. sicut dr Exodi. xvj. Et q etiā oēm saporē habebat. sicut dr Sapie. xvj. Et q insuper iurta sufficientiā cuilibet dabatur. ⁊ si plus debito acciebat in vmiculos putrescebat. sicut dr Exod. xvj. Vocabatur aūt man seu manbu. qđ est interiectio admirātis in lingua hebraica. ⁊ signat idē q qđ est boc. p eo scz q filij israel qñ primo cibū istū in deserto syn inuenerūt manbu: id est qđ est boc admiratiue dixerūt. ⁊ sic istū cibum dulcissimū manbu ab illa prima admiratōe vocauerūt: sicut scz ibidem Exod. xvj. continet. Vocauerūt cibū istū panez celicū. qz descursuz descendebat ⁊ pluebat. Jtē panem angelicum: quia per angelos ministrabat. Jtē panem israeliticū quia filijs israel dabat seu mittebatur. Sicut hec omnia bene dicūtur vbi de filijs israel dr in ps. Qz deus pluit illis manna ad manducandū. ⁊ panem celi dedit eis. panez angelorum manducauit homo. Jgitur dico q iste cib⁹ dulcissimus potest significare Xpi. mirificū sacramētū. scz eucharistiam. Xpi magnificū indumentū. scz humilitatē. Xpi viuificum condimentū. scz gratiā. Xpi sanctificū documentum. s. bonam doctrinā. Xpi saluificū nutrimentū. s. glorie felicitatē. Mundi dānificū leuimentū. s. mūdanā prosperitatē. Significat dico manna sacramentū xpi mirificum. quia ꝓcerto istud dicitur bene manbu. i. qđ est boc. Quia reuera quādo bene considerat ⁊ attendit: stupdꝰ ⁊ admiratio generatur. Jste em panis desursum mittitur: et a do immediate conficitur ⁊ sacratur ꝛc. Applica ad corp⁹ xpi conditōes manne. Bene ergo dicit Deuteron. viij. Dedit tibi cibum manna quem ignorabas tu ⁊ oēs patres tui. Jtē signat manna indumentū christi magnificum. scz bōnitatē christi. De manna em legitur q deus precepit illud in vna aurea reponi: ⁊ in archa federis reseruari. sicut patet Exod. xvj. Quia scz panis celestis dei filius in vna aurea bōnitatis fuit clausus: ⁊ in archa vteri virginalis absconditus ⁊ seruatus. Unde Heb. ix. dr. Qz in archa erat vna aurea habens manna: id est q in vtero virginis latuit bumanitas christi. que manna. i. dei filium continebat. Exodi. xvj. Sume vas vnum ⁊ pone ibi man. Jtem significat manna condimentū xpi viuificum. boc est dictu gratiam dei. que scz oēs saporez: id est oēs virtutes cōtinet. et mentem humanam dulcedine summa replet. Manna em in deserto fuit cibus filiorum israel vsqdum attingerent ad terram promissionis. quia tunc loco manne fructꝰ patrie comederunt. Sicut dicitur Josue. v. cap. Sic vere gratia cibus noster est quo scilicet sustentamur ꝓ tēpore huius vie. ⁊ in deserto vite ꝓsentis. dum scilicet. ad terram promissionis tendimus inceſſanter. Finaliter vo qñ terminū attigerimus: tunc gratiam in gloriam: manna in fructus solidos: ⁊ cibum vie in cibum patrie commutabimus et vertemus. Exodi. xvj. Filij autem israel comede-

runt manbn quadraginta annis. Item significat manna documentū legis sanctificū.s.sciam scripture ⁊ legis diuine que de celo p reuelatōem venit:⁊ que in hoc deserto p fidem.spem ⁊ charitatē nos nutrit.que tamē sibi plus debito teneat.hoc est si plus debito tractet aut disputet vermes erroꝝ ⁊ beresum introducit.⁊ a sua pfectōe deficit et putrescit.Finaliter vō in paradiso deficit.quādo sciētia fidei in veritatis spēm se puertit.siue in⁹ apostolus.j.Coꝛ. xiij.scia destruetur siue lingue cessabūt.ex parte em̄ cognoscimus ⁊ ex pte prophetam⁹.cū venerit qđ perfectum est. euacuabit qđ ex parte est.Uñ de scia fidei pōt dici illđ Jo sue.v.Defecit mana postq̄ comederūt de frugibus terre. Uñ de ista diuina scia pro tēpore huius vie dicit Meemie ix.ca.Manna tuū dñe nō prohibuisti ab ore ipsoꝝ.Item significat manna nutrimentum celi saluificū.scz voluptatez glorie paradisi.qđ scz est dulcissimū:⁊ qđ filios israel.id ē deum videntes in alia vita nutrit ⁊ alit.Deus em̄ pluit illis manna ad manducādū.cibaria mittit eis in abūdantia.pō Unde Apocal'.ij.Uincenti dabo edere māna absc̄ditum et dabo illi calculū candidū.⁊ in calculo nomen meū scriptum qđ nemo scit nisi q̄ accipit.Item in alio significato pōt significare manna leuimētum mūdi dānificum.s.dulcedinem mūdane ꝓsperitatis.que scz faciliter putrescit ⁊ perit.De quo Jobānis.vj.Patres vestri in deserto māducauerūt manna ⁊ mortui sunt.Sufficit.Uide vbi Cibus.et vbi Dulcedo.

Manasses. Cum manasses interp̄tetur necestas vel obstupescens.obliuiosus. vel q̄ oblitus est.notare possuꝝ q̄ manasses q̄nq̄ sumitur in bono:q̄nq̄ in malo. In bono em̄ significat quēlibet virum iustū:platum vel p̄iarchā.qz scz manasses fuit vnus de duodecim p̄iarchis.⁊ fuit filius ioseph.cui iacob bene dicēs sinistrā suam posuit sup caput.sicut dr̄ Gen̄.xlviij.c. Et tamē fuit ab ipo iacob in filiū adoptatus.⁊ p̄iarchārū nūero aggregat⁹.⁊ inter duodecim cōputatus.Ad notādum q̄ licet deus ꝓ tēpore vite sui⁹ ponat boiem ad sinistram:⁊ in statu aduersitatis ⁊ miserie:nō tamē ꝓpter hoc omittit ipm ꝓmouere:⁊ tēporaliter aut eternaliter exaltare:⁊ sanctoꝝ nūero aggregare. Jste em̄ obliuiosus interp̄tatur ꝓ eo q̄ domū patris sui ⁊ ꝓpriū suū factuꝫ obliuiscitur ⁊ in solo deo meditat.Jstū ergo deus recipit ⁊ adoptat:⁊ hereditatē suam sibi distribuit ⁊ dispensat.dicēs illđ pō.Meus ē benyamin ⁊ me⁹ est manasses:effraym suscepcio capitis mei.Ideo petebat in pō.Qui sedes sup cherubin:manifestare coꝝā effraym benyamin ⁊ manasse.Ut de tali manasse dicat illud.iiij.Reg.xxj. Dormiuit manasses cū patribus suis.⁊ sepult⁹ est in orto.i.in paradiso.vt scz inter illos significatos ⁊ p̄destinatos valeat cōputari:de quibus dicit Apocal'.vij.ex tribu manasse duodecim milia signati. In malo vō significato potest significare boiem pctōrem:qui scz sine causa p imbecillitatē stupescit ⁊ q̄ obliuiscit ⁊ spūalia dona nescit.De manasse em̄ rege iuda legitur q̄ fuit pessim⁹ ⁊ sanguinolent⁹.⁊ tādē a chaldeis captus ⁊ in babyloniā ductus.⁊ mortis Esaie ꝓphete reus sicut dicit.iiij.Reg.xxj.De quodā etiā alio manasse marito iuditb:legit Juditb.viij.Qz cū instaret sup ligātes manipulos:cecidit estus sup caput suū ⁊ mortu⁹ est. Peccatoꝝ em̄ ⁊ maxime vir sanguinū ⁊ iniqu⁹.i.q̄ bonos ⁊ iustos ꝓsequitur:calore auaricie mozit.Et ideo a chaldeis.i.a demonib⁹ captiuat.⁊ in inferno finaliter carbenat.Sinistra q̄ manus iacob.i.diuina iustitia ip̄ius capiti apponit.inquantū ad sinistrā inferni ⁊ nō ad paradisi dexterā collocatur.De manasse ergo.i.de pctōre dicit Esa.ix. Unusq̄s q̄ carnē brachij sui vorabit:manasses effraym ⁊ effraym manassen ⁊c.Sufficit.

Manere. Nota q̄ menere idem ē qđ stare ⁊ p̄seuerare.Et pōt accipi in bono ⁊ in malo.Manētia em̄ et p̄seuerantia aliq̄n est vtuosa.Aliq̄n est viciosa.Aliq̄n ē gloiosa seu gaudiosa.Aliq̄n ē dolorosa.Est em̄ vnū manere valde vtuosum.Uñ Jobis.xv. Manete in me ⁊ ego in vobis.Item est vnū manere valde viciosum Et istđ significat māsionē peccati in boie.vel māsionē hominis in pctō.Joh.ix.Nūc aūt peccatū vr̄m manet. Item est vnū manere valde gloiosum.Et istud significat illā eternā pmanētiā ⁊ p̄seuerātiā quā dñt beati in gloria paradisi. De qua Hebreo.xiij.Nō habem⁹ hic manētē ciuitatez:s futurā inq̄rimus.Et Joh.viij.dicit.Qz seru⁹ nō manet i domo ineternū:filius aūt manet ineternū. Item est vnū manere valde doloroſum. Et istđ est illud quo dānati durabiliter pmanent in inferno.De quo Nūē.xix.Qui tetigerit būane anie mozticinū.manebit spurcicia eius sup eum.

Sed q̄ scriptura vt cōiter facit mentōem de manere inquātū significat vtutē p̄seuerātie.ideo de isto aliq̄d latius differam⁹.Manere ꝑ idez ē qđ in bono p̄seuerare.Sicut em̄ flos nō facit fructū nisi māserit in arboꝛe:sic nec homo ad fructū glorie puenit nisi in arboꝛe deo p gram māserit ⁊ p̄seueraverit.Et hoc est qđ xp̄s dicit Joh.xv.Sicut palmes nō potest fructum facere nisi manserit in vite:sic nec vos nisi in me manseritis.Ideo bene docet idem saluator ibidem.Qui manet in me ⁊ ego in eo:hic fert fructū multum. In quibus verbis aduerte:q̄ in statu gratie debemus manere multiplici ratōne.Scilicet quia per hoc In dño solidamur. Talis em̄ mansio acquirit fūdamē In dño copulamur. tū.s.Fundamētum magni vigoꝛis. A dño p̄miamur. In me inq̄t Ligamētū grādis amoris.Et ego inq̄t in illo.Cōdimētū dulcis saporis. Hic fert fructū multum. Primo ꝑ dico q̄ manēdum ē in deo sicut in fūdatoꝛe nr̄i sustētatiuo.Qui manet inq̄t in me.Sicut in amatoꝛe nr̄i sociatiuo.Et ego inq̄t in eo.Sicut i largitoꝛe nr̄i p̄miatiuo.Hic inq̄t fert fructum multū. Dico ꝑ q̄ manere debemus in deo sicut in fundamēto nr̄i sustētatiuo.Manete inq̄t in me.Sicut em̄ videmus q̄ boies q̄timent sibi periculū imminere.libēter solent in fortibus et firmis castris et locis habitare ⁊ manere:sicut de dauid a saul impugnato dicit.j.Regū.xxiij.Qz ipe morabat in deserto in locis firmissimis ⁊ mansit in monte solitudis. De capreis etiam legimus q̄ videntes venatoꝛes solēt ad mōtes altissimos fugere.⁊ ibi sicut in tuto refugio habitare et manere.Ad denotandū q̄ nos alij q̄ in hoc mūdo a multis venatoꝛib⁹ ⁊ inimicis spūalibus impugnamur:nullus habemus tutū refugiū nisi deū. Jste em̄ est sicut castrum fortissimū.sicut mons altissim⁹.sicut locus tutissim⁹ ⁊ excelsus. Et ideo ad istū debemus fugere.⁊ in ipo per gratiam p̄seuerare:⁊ cū ipso iugiter morari ⁊ manere.Sicut.n. dicit Prouerb.xviij.Turris fortissima nomen dñi.ad eā fugiet iustus ⁊ saluabit.Qui manet inq̄t in me.quasi dicere⁊.In me est tuta ⁊ firma mansio.In me scz qui manserit ⁊ p̄seueraverit salu⁹erit.Gratia em̄ ⁊ charitas nos faciunt mēbra coꝛporis xp̄i mystici:⁊ p consequēs nos faciūt in deo mānere ⁊ eius coꝛpori adherere.Quia sicut dicitur prime Jobānis.iiij.Deus charitas est ⁊ q̄ manet in charitate in deo manet ⁊ deus in eo.Res em̄ que sūt calidiores sunt pmanentiores ⁊ durabiliores:dum tamē calor sit naturalis ⁊ nō accidentalis.Calor em̄ naturalis est rei cōseruatiuus ⁊ sue pmanētie cōtinuatiu⁹.sicut patet in oīni re composita.Quia si calor naturalis deficit:totius rei natura coꝛrūpitur et perit.Salamandra etiam in igne dicit viuere:⁊ i incēdio diu p̄seuerare ⁊ manere.Sic vere loquendo spūaliter:cum deus charitas sit vt dictū est ⁊ de⁹ ignis Juxta illud Deutronomij.iiij. Deus vester ignis consumens est.bene dico q̄ ipe potest esse nostrum spiritale consumens incendiū:⁊ nostrū spirituale conseruatiuū.⁊ per consequens in ipo possumus viuere ⁊ manere. Si em̄ ab isto calore feruido: ab isto fundamento solido.ab isto fonte viuido per peccatū discesserimus.coꝛruptiōem mortis finaliter sentiemus.Quia sicut dicitur Jobānis.xv.c.Si quis in me nō manserit:mittetur foras sicut palmes ⁊ arescet ⁊ in ignem mittetur ⁊ ardet.Maneamus igitur i deo sicut in fundamento sustentatiuo. Secūdo dico:q̄ i deo debemus manere sicut in ligamento copulatiuo.De⁹ em̄ inquātum se offert in nobis mensurū:netu charitatis sue stringit et alligat coꝛda nostra:vt in ipo manere necessario ꝓpellamur. Jobis.xv.Manete in dilectōe mea.Res em̄ que fortiter est ligata:stabilius manet ⁊ p̄seuerat. Nos vō fortiter ab ipso ligamur.quando charitas ipsius se offert apud nos mensuram.Ego inq̄t in vobis.Quis ergo talē hospitem refutabit.Ipse em̄ in se manētibus manet et a se recedētibus recedit.Due em̄ lucerne in eadez domo ta-

sic sunt cōdiēōis. ꝙ lumen vnius manet in lumine alteri⁹. Unū em̄ lumen alteri est permū. ita ꝙ substātia vni⁹ substantiā alterius penetrat si sit p̄sens. z ab ea se separat cuz sit absens. Sic ꝓculdubio deus in quo lux est: z in quo nō sunt tenebre vlle: qñ inuenit aliud lumen. i. aiam p gratiā illuminatā z sibi p̄sentē: z in eo p desiderū manentē z pseuerantē: solet z ipe apud eā manere. z eius essentiā z substantiā radijs sue gr̄e penetrare. Sicut em̄ imago in speculo tādiu manet nobiscū q̄diu nos mās̄erimus cuz ipa. Si vo dicte imagini defecerim⁹? similiter deficit ipa atq; cessat. Sic vere de⁹ tādiu manet in speculo mētis nostre ibi scz p̄sentialiter existendo z miserecordie influendo q̄diu nos cū ipso mās̄erimus in gr̄a pseuerando: ei p charitatē adherendo z mādata ipsi⁹ seruando Joh. xv. Manete in me z ego in vobis. Si vo istam mās̄ionē dimiserim⁹ p peccatū et nos ab ipo etiā dimittemur. iij. Regū. xij. Quia dimisisti me dimisi vos. Maneamus ꝙ in ipo vt z ipe nobiscū maneat in eternū. Luce. xix. dicens nobis Zacbee festinās descende: q; hodie in domo tua oportet me manere. Et dicamus sibi illud Luc. xxiiij. Mane nobiscū dñe qñ aduesperascit z inclinata ē iā dies. Ubi nō ꝙ de⁹ manet in nob. Ut illūinator nostre cecitatis. Est em̄ necessarius ꝙ in Ut associator nostre charitat̄. nobis maneat. Ut p ip̄m Ut fortificator nostre fragilitat̄. sum nr̄a charitas associet̄. Mane inḡt nobiscū. Et ab ipo nr̄a cecitas illuminet̄ Qñ aduesperascit. Ut ab ipo nr̄a fragilitas fortificet̄. Ideo dicit̄. Inclinata ē iam dies. Et sic bene dico ꝙ manēdum est in deo sicut in ligamento copulatiuo. Tercio dico ꝙ manendū est in deo sicut in roramento fecūdatiuo. Hic inquit fert fructū multū. Sicut em̄ arbor manens in bona z in fertili terra meliorē z vtiliorē fert fructum: z maxime si plantata fuerit iuxta aquas. Sic vere bō manens z perseuerās in deo. qui proculdubio est terra fertilis z secunda: fructu nobiliori et meliori ditatur. scilicet fructu glorie paradisi. Hic inquit fert fructum multum. Unde x̄ps dicit Joh. xv. Posui vos vt eatis z fructū afferatis z fruct⁹ vester maneat. Un̄ Beatis⁹ in patria videtur fuisse dictum illud Joh. xv. Si mās̄eritis in me z verba mea in vob mās̄erint: qdcūq; voluerit̄ petet̄ z fiet vob. Et sic breuit̄ dico. ꝙ tria sūt q̄ faciūt nos manere z pseuerare in bono. videlicet

Premiatio vel acq̄sitio felicitatis.
Combinatio vel ꝓiugatio societatis.
Collocatio vel habitatio stabilitatis.

Et sic bene dictuz est: ꝙ qui manet i me z ego in eo hic fert fructū multum. Sed satis q̄d dicit̄. j. Joh. ij. Qui dicit se in x̄po manere z mādata eius nō custodit: mēdax est et veritas in eo nō est. Et ideo q; peccatores mādata dei n̄ custodiūt: hinc est ꝙ in bono nō manent nec pseuerāt: nec subsistūt. Arbores em̄ z herbe que crudū habent humorē cito crescūt. Uerūtamē nō diu manēt ꝙ cito deficiūt z decrescūt. Istud; ptz in melonū⁹ z cucurbitis q̄ omni āno crescūt vsq; ad suū vltimū ꝓplmētū. omni etiā anno decrescūt z pueniūt ad suū vltimū decrementū. Un̄ narrat truffa de palma q̄ tardissime crescit. z tamē diutissime manet z durat. que cum haberet quadraginta annos z adhuc essz minor cucurbita: insultabat ei dicens ꝙ nō habebat nisi tres menses z tn̄ erat maior ipsa. Cui respondit palma. Charissima inquit tu nō respicis q̄ breuissime durabis: sed q̄ citissime creuisti. Si em̄ breuitatem tue duratōnis attēderes. nunq; incremento tuo subito tibi gloriaz vendicares. Talis ꝓculdubio altercatio videtur esse inter bonos z malos. Boni em̄ sunt sicut palma. quia scz in hoc mūdo raro et tarde crescūt z augmentant̄ cremento. scz dignitatis p̄speritatis z bonoris. Uerūtamen q̄uis in p̄senti tarde crescūt. Finaliter tamen diutissime in eternum scz durabūt et manebūt. s. in gloria paradisi. Ecci. xlij. Omnia hec viuūt et manent in secula. Mali vo sunt sicut cucurbita: q̄ quia in humoribus crudis bonorū tēporaliū abundāt. hinc est ꝙ cito z subito scz in tēpe vite p̄sentis ad magne p̄speritatis augmētum attingūt. In isto tamē augmento nō manent quia cito z subito deficiūt. pereūt z recedūt. Sicut em̄ dicitur Job. viij. Seruus nō manet in domo in eternū. Isti ergo nunq; in sua subita magnitudine deberēt gloriari. q̄nimo si bene cogitarent in suo futuro decremento deberent merito contristari. Boni etiam si tarde crescūt: z si raro peruenīūt ad p̄speritatis augmentū: non debent contristari q̄nimo si bene considerāt suam futurā et perpetuā mansionem et durationē debent sūmopere gloriari. Isti em̄ teste apostolo Hebreo. xiij. Nō habent hic manētem ciuitatem: s̄ futuram inquirūt. Et ideo sicut dicit̄. ij. Cor. iij. Si em̄ quod euacuat̄ per gloriam est multomagis qd̄ manet in gloria est. hoc est dictu. Si pctōres gloriant̄ i sua gloria euacuabili et transeūte. multomagis possunt gloriari iusti in sua futura gloria durabili z manente. Non sic ergo charissimi: s̄ in dño maneamus: nec a bonis ꝯtutibus desistamus. Quia sicut ipe dicit Joh. vj. Qui mādicat meā carnem z bibit meū sanguinem: in me manet z ego in eo. Et hec igit̄ sufficiant de Manere. Uide de pseuerātia. de morari. supra de Esse. z de Habitare. Et vide inuectiōes contra illos q̄ non sunt manētes: s̄ deficientes. sicut sunt hipocrite. falsi amici. z ceteri similes. sicut in multis titulis z materijs inuenies annotatū.

Manifestus. Nota ꝙ cum manifestatio nihil aliud sit q̄ alicui⁹ rei declaratio. ostēsio. appartio. reuelatio. demōstratio. Possumus dicere ꝙ manifestatio ē multiplex in scptura. s. manifestatio

Dei. Primo q̄dem dicamus de manifestatiōe dei.

Justi. Deus em̄ manifestat z manifestab. Sicut. n. vi-

Impij. demus ꝙ sol q̄ in nocte nō apparet: z qui in hyeme a nostro emisperio longe manet: multis z varijs modis solet mundo manifestare. scz corpaliter redeundo. virtualiter influendo. actualiter illuminando. ꝯtualiter calefaciendo. sicut patet ad sensum. q; solis manifestatōez ꝙ capimus in splendore. in vigore. z in calore. in motu part̄ et in situ. sicut oia possunt deduci. Sic dicā de deo ꝙ multos z varios modos habet notificandi z manifestādi se nobis. vicz. Ad nos redeūdo z appropinquādo p beataz incarnationem. In nos influēdo z imbuendo p opez dem̄ stratione. Nos viuificando z nos vegetādo p gratie distillationē. Nos illuminādo z illustrando p fidei reuelatōem Nos examinando z nos visitando p iudicij discceptatōez Nos letificādo z delectando p glorie retributionez. Nos exterminando z cōburendo p inferni desolatōem. Isti em̄ sunt septē modi q̄bus se deus etiā homini manifestat. vicz

In carne hominem induens.
In mundo opera. statuens.
In affectu gratiam influens.
In intellectu fide nos instruens.
In iudicio iuste nos intuens.
In paradiso premia tribuens.
In inferno impios destruens.

Dico ergo ꝙ deus manifestatur nobis per assistentiaz incarnationis. Quia reuera sicut imago q̄ antea nō videbat̄ tunc temporis manifestatur intuentibus quando radij illius cuius est imago i speculo reflectūtur. Sicut filius imago patris qui de sui natura est inuisibilis. tūc in nostre carnis substantia manifest⁹ apparuit: quando in speculo uteri virginalis reflexus: fractus et reduplicatus. hoc est dictu: humanat⁹ fuit. Et istā manifestationē petebat Dauid in p̄. dicēs Qui sedes sup cherubin: manifestare coram effraym: benyamin: z manasse. Et Jobānis. vij. Si hec facis: manifesta teipsum mundo. Manifestab igitur nobis deus per assistentiam incarnationis ⁊c. Item deus manifestatur per efficaciam operationis. Effectus em̄ manifestat cause cognitōem. fructus arboris ratōem. opera artificis perfectionem. Deus igitur in suis operibus mirabilibus manifestatur. z sua potentia sapientia z bonitas per ea declaratur. Unde de manifestatiōe potentie sue per opera potest dici illud Romanos. j. Qz notum est dei manifestum est in illis. Deus em̄ illis manifestauit. Inuisibilia em̄ dei per ea que facta sūt a creatura mūdi intellecta conspiciūtur. sempiterna quoq; virtus eius z diuinitas. De manifestatione sue sapientie per opera pat in Psal. vbi dicitur. Incerta z occulta sapientie tue manifestasti mihi. De manifestatione vo sue bonitatis seu clementie per opera potest dici illud quod dicitur Jobānis. ij. Ubi post mutationem aque in vinum dicitur. ꝙ hoc fuit inicium signorum. Jesus in chana galylee et manifestauit gloriam suam. Igitur manifestatur dominus per efficaciam operationis. Item deus manifestatur per affluentiā large dationis. scz p gratiā et deuotionem z virtutuz z meritorum largitionem. Qz diu enim

homo hic est in peccato dñs absconditus est ab eo. Heuic. xxxij. Et dixi. Absc̃dam faciez meā ab eis ꝛc. Qñ vo mentem veritatis reparat gram ꝛ deuotionē dat. Qñ etiā dona spūssancti miſtrat: tūc se ei spūaliter manifestat: ꝛ sicut bo, spes delonge venies eidē virtualiter se ꝓsentat. Vñ Job. xiij. Qui diligit me diligam ipm. ꝛ manifestabo meipm ſi bi. Manifestat ergo dr̃ p affluentiā large datiōis. Itē deus manifestat p influētiā reuelatōis. Dr̃ em̃ per fidez ꝛ reuelationē se manifestauit. ꝛ ipemet seipm homini declaranit dicens. ſ. illud Job. xvij. Pr̃ manifestaui nomen tuū hoibus quos dedisti mihi. Et reuera niſi fuiſſet iſtud genꝰ manifestatōis. ſ. reuelatio: parū aut nihil sciuiſſemꝰ de deo Jdeo doctores vocant deū speculū volūtariū. Quia scilicet ꝓut q̃tā ꝛ qñ vult se ꝛ sua mysteria declarare ꝛ manifestare pot. Sicut em̃ in cōſilio secreto regū ꝛ pncipū negocia secrete tractant. q̃ a paucis ꝛ secretarijs ꝓmo sciūt ꝛ sub sigillo fidelitatis claudunt. tandē vo certo ꝛ statuto tpe publicant. ꝛ in publico manifestant. Sic vere secreta mysteria fidei nostre ab eterno fuerūt apud regē regū tractata. ꝛ paucis scz angelis ꝛ ꝓphetis notificata. ⁊ tandem certo ꝛ statuto tpe fuerūt hoibus manifestata. Vñ Tytus primo. Spem vite eterne quā ꝓmiſit q̃ nō mentit dr̃ ante tēpora secularia. manifestauit aūt tēporib⁹ suis filiū suū Jgit manifestat deus p influentiā reuelatōis. Itē deus manifestat p euidentiā iuriſdictiōis. Et iſtud fit p iudicia ſua tam occulta q̃ publica. ꝛ tam ꝓſentia q̃ futura. Dr̃ em̃ ſuā omnipotentiā mirabilēq; ꝓuidentiā manifestat per iudicia mirabilia q̃ exercet. malos particulariē puniēdo: ꝛ ipſos mala opa q̃q; occulta reuelādo. Sicut em̃ dr̃ Mar. iij. Et Luc. viij. Nō est em̃ aliq̃d absc̃ditū qđ nō manifestet. Verūtamē iſta occulta iudicia pauci ꝓpiūt. ꝛ soli ſapientes adhuc reſpiciūt ꝛ attendūt. Sicut em̃ dicit in ꝓs. Qr deus nō fecit taliter omni nationi: ꝛ iudicia ſua nō manifestauit eis. Suaz vo omnipotētiā ꝛ ſapiam ꝛ bonitatem fortius exercebit in futuro iudicio ſe cūctis manifestando. ꝛ oia etiam opa cuiuſlibet in publicū reducēdo. Deus em̃ noſter manifeſte veniet. dr̃ noſter ꝛ nō ſilebit. Jgnis in cōſpectu eiꝰ exardeſcet ꝛc. Jpſe em̃ cūctis manifestabit. cuncti vo ꝛ cūcta ei manifestabūtur. Sicut em̃ dicit. ij. Cor. v Dēs em̃ nos manifestari oportet ante tribunal xp̃i. vt reciat vnuſquiſq; ꝓut in corpe geſſit ſiue bonum fuerit ſiue malū. Et. j. Cor. iiij. dr̃. Veniet dñs q̃ illūminabit abſcōdita tenebraz ꝛ manifestauit conſilia cordiū. Manifestat q̃ deus p euidentiā iuriſdictiōis. Roma. iij. Juſticia dei manifeſtata eſt. Itē deus manifestat p abūdantiā retributionis. ſ. in padiſo. Sicut em̃ dr̃ in iudicio manifestabit oēm equitatem. Sic in paradiſo manifestabit ſuā pietatem et ſue magnificentie largitatem. Unde in Collecta dicit. Deus qui omnipotentiā tuam parcēdo ꝛ maxime miſerando manifestas. Jbi enim manifestabitur eius

Essentie beata viſio.
Clementie beata fruitio.
Scientie ꝓfunda ratio.
Potētie ſumma ꝓfectio.

Et hoc q̃ manifestabit eterne gloxie felix poſſeſſio. Vñ beati poterūt dicere illud. j. Jobis. j. Quod fuit ab initio quod audiuimus. qđ oculis noſtris ꝓſpeximus ꝛ manus noſtre contrectauerūt de verbo vite: ꝛ vita manifestata est. Ultimo deus manifestabit per violentiā condēnationis seu infernalis punitionis. Deus em̃ qui modo non cognoſcit a reꝓbis: tūc ſe eis manifestabit q̃n eos in inferno cremabit. et rigorem ſue iuſtitie demonſtrabit. Ut deo dicatur illud ꝓmo Mach. xj. Manifeſte facte ſūt inimicicie eius. Tūc em̃ manifeſta erunt q̃ primitus latuerāt opera reꝓbor. Quia ſicut dicit. j. Cor. iij. Uniuſcuiuſq; opus manifeſtū erit dies em̃ dñi declarabit. qz in igne declarabit. Jſtis ergo modis manifestat deus. Secđo dico q̃ est manifestatio qua manifestat iuſtus. Res em̃ luminoſe vt cōiter late re nō poſſunt. ⁊ ſunt oibus manifeſte. vt ptz in ſtellis. Sic vere boies luminoſi ꝛ virtuoſi manifesti ſunt. qz scz in conſcientia ſua vel intētione intrinſeca p fictā palliationē celare neſciūt: ⁊ quales ſunt interius: tales exterius ſe oſtendūt. Virtutes em̃ ipoz etiam ſi eas p hūilitatez voluerint occultare: ſeipas aliis manifestant ꝛ etiā ipſis inuitis ſe declarant. Exemplo xp̃i de quo dicit Math. xij. Qr ipſe ꝓcipiebat ipſis quos curauerat: ne manifestarent eū. Et tñ Mar ci. vj. dicit. Qr manifeſtū factū eſt nomen eius. Corpꝰ em̃ et conuerſatio iuſti est ſicut lucerna seu lampas. vbi scz lux nō potest latere quin appareat. Eph. v. Dine quod manifeſtatur lumen est. Et reuera iuſtus manifestat ſeipsum Deo scz per puram intentionē. Sacerdoti p integrā cōfeſſionē. Mūdo per bonā ꝓuersationē. Egeno per miserationem. Et manifestat dei potētiā per laudē ꝛ ꝓdicationez. Sibi ergo dicit. j. Tymoth. iij. Proficꝰ tuus manifeſtꝰ sit. Unde Prouerbioz. xiij. ca. dicit. Ubi segetes sunt plurime. i. virtutes. ibi manifeſta est fortitudo bouis. Hec est igit manifestatio qua manifestatur iuſtus.

Tercio vero ꝓncipaliter dico. q̃ ē manifeſtatio qua manifestat impius vel iniuſtus. Sicut em̃ aliqua animalia ita ſē venenoſa: q̃ venenū ſuū non ꝓt cōtinere intra ſe: imo viſu tactu ꝛ afflatu solent ipm exterius manifestare. ſicut ꝓz in baſiliſco. Sic dico q̃ multi sunt ita pleni veneno malicie ꝛ neq̃cie q̃ ipm interius in corde celare vel absc̃ondere nō valent. imo ipm exterius p mala opera manifestāt. Accidentia em̃ manifestant ſubstātiā. Sic ꝛ exteriora opera manifestant ꝓsonam. Sicut em̃ lepra aliq̃n pōt palliari nō tamē diu imo ſolet finaliter manifestari. ſic corruptio mētis ꝛ ſi q̃nq; per hypocriſim palliet. finaliter tamē neceſſe est q̃ alijs publicet Gal. v. Manifeſta sunt opa carnis. j. Tymoth. v. Hominū peccata manifeſta sunt. Et etiā q̃nq; fit p̃iactantiā. qz scz multi sunt q̃ peccata ſua iactant ꝛ ea volūtarie manifestant. ij. Tymoth. iij. Jnſipiētia em̃ ipſorū manifeſta est omnib⁹. Cōtra illud Eccli. viij. Non em̃ homini cor tuū manifestes. Et breuiter de impio dr̃ (qđ ꝛ verū est) Prouer. x. Qr qui deprauat vias ſuas manifeſtꝰ erit. Jſta tñ manifestatio fiet ſpecialiter in iudicio ꝛ in inferno: ſicut ſupra viſum est. ꝛ q̃n scz iuxta illđ qđ dr̃ Eph. v. Omnia que arguūtur a lumine manifestabūtur. Patet ergo q̃ est manifestatio qua manifestatur impius. Et hec ſufficiant. Vide vbi. Oſtendere. Reuelare. Apparere. Et ſimilibus.

Manipulus Nota q̃ manipulus nihil aliud est q̃ ſegetū vel herbarū cumulus seu faſciculus q̃tum potest manus capere inuicē conglobatus. Significat ergo quācunq; congregationem ꝛ ſi mul manentem rerum vel perſonarum cōiunctionem et vnionem. Et ſic dico. q̃ est dare manipulum Meritorū Premiorū. Perfectorū. Jniquorū. Viciorū. ꝛ Tormentorum. Sed de iſtis omnibus ſupersedeo. quia pauce sunt autoritates. Vide vbi. Faſciculus. Cumulus. seu globꝰ ꝛc.

Manſuetudo. Nota ſm Tullium libro de officijs dicitur. Qr manſuetudo est virtus animi vtrūq; mūdi ſtatuz equa lance pensans. Quia scilicet ad manſuetudinem pertinet vtrumq; mundi ſtatum proſperitatis. ſcilicet ꝛ aduerſitatis equaliter tolerare. Unde manſuetus in aduerſis non irascitur: ſed in benivolentia ſolita perſeuerat. Unde Hieronymus in glo. ſuper Matth. v. dicit. Qr manſuetus seu mitis est: qui nec irritat: nec nocet: nec nocere cogitat: ꝛ qui nec ira: nec furore afficitur. Est igitur manſuetus idem qđ mitis. ſimpleꝛ. humilis ꝛ quietus: dulcis clemens: benivolꝰ et benignꝰ. Sic aūt diſtinguit mauritꝰ q̃ triplex ē mānſuetudo. ſ.

Cordis.
Oris.
Et Operis.

Cor enim humanū molle est ꝛ suaue: ꝛ hūo ris mollis ꝛ dulcis scilicet ſanguinis contētiuū. Lingua etiam humana ſuauis ē ꝛ mollis. Manus inſuper humane non ſunt hyrſute vel hyſpide. ſed tactu suaues ꝛ plane. Ad denotandum q̃ cor ꝛ lingua et manus. id est cogitationes. locutiones ꝛ opera debent eſſe per manſuetudinem ſuauia. Per benignitatem dulcia. Et per modeſtiam dulcoroſa. Exemplo lilij: quod virtuoſum est ſuaue ꝛ molle interius in radice. exterius in foliis: ꝛ ſuperius in ſemine ꝛ in floze. Radix ergo cordis. folia vocis. flos ꝓuersationis. semen operis. vnctuoſa sint in nobis per ſuauitatem manſuetudinis. Manſuetudo em̃ cordis concipit timorem et patientiaz. Ecclīaſtici. j. Sapientia et diſciplina timor domini. ꝛ quod beneplacitum eſt illi fides ꝛ manſuetudo. Sapiētia em̃ diſciplina timor et fides in corde sunt plus q̃ in opere vel in voce. Manſuetudo vocis temperat furorez ꝛ violentiam. Jdeo dicitur Ecclīaſtici. iiij. c. Reſponde pacifice in manſuetudine.

Mãsuetudo operis ꝓcurat amorẽ ⁊ cõplacẽtiã. Jõo dicatur Ecci.iij. Fili in mãsuetudine opa tua ꝓfice. Simus igit mansueti:qz sicut dicit Ambrosi⁹ sup Mat.v. Mõ ꝓ deli carere scelerib⁹:nisi moꝛib⁹ ꝓpatis bono fuerit mansuetus. Et apls dicit.ij. Thymo.ij. Seruũ dei nõ oportet litigare:s mãsuetũ esse ad oẽs.docabilẽ.patiẽtẽ ⁊ cũ modestia corripiẽtẽ eos q̃ resistũt veritati. Et bene dicit. Cũ modestia corripiẽtem. Quia reuera ad ꝓfectũ ⁊ correctorẽ ptinet q̃ sit modestus ⁊ mãsuetus.qz scz anialia que corpe sũt maiora:sũt vt cõiter mitiora.sicut ptz de elephãte ⁊ de rege apũ qui caret aculeo. Vñ de rege dicit Math.xxj. Ecce rex tu⁹ venit tibi mãsuetus. Exẽplo etiã dauid de q̃ dicitur. Memẽto dñe dauid ⁊ omis mãsuetudinis eius. Et merito:qz ꝓcerto multi sũt qui ꝓ mãsuetudinẽ corripiũt.qui tñ per seueritatẽ nimiã exasperãt.⁊ in desꝓrationis fouea dilabũtur. Et ideo aplus videbat sup hoc dubitare.j. Cor.iij. Jn virga ueniam ad vos an in spũ mãsuetudinis. Jdeo cõtra correctores nimis asperos dicit Hieronymus sup.j. Thymo.iij. Nihil em furioso fedius ꝓcepto rectq̃ cum ad oẽs debeat esse mãsuetus:ecõuerso tozuo vultu.tremẽtibus labijs.rugata fronte.effrenatus cõuicijs.facie cõmutata.clamore ꝓstrepitat.⁊ errãtes non tñ a bono retrabit:imo sua seuicia ipos in ꝓfundũ ꝓcipitat viciorũ. Simus igit mãsueti.Exẽplo Hieremie dicẽtis Hiere.xj. Et ego quasi agnus mãsuetus q̃ portat ad victimaz. Vbi aduerte:q bono mansuetus Amicabiliter solet federari. Et copulatiua ꝓiũctio Honorabilẽ solet exaltari. Ego pri me ꝓsone ꝓnomen. Socialiter solet cõformari. Quasi sili tudinis aduerbiũ. Lachrymabiliter solet deꝓcari. Agnus q̃.s.clamat ad matrẽ. Mãsuetudo.n.reddit possessorẽ suũ Amicabilem.bonos diligẽtem Honorabilẽ.magnis ꝓeminẽtẽ Sociabilem.bonos imitãtem. Lachrymabilẽ.deũ placãtem. Vide de Ego. Quasi et Agnus in titulis suis Et si vis dic q̃ mãsuetudo iũgit ⁊ copulat. Et inquit que scz est ꝓiũctio copulatiua.qz scz vir mãsuetus ab oibus diligit ⁊ etiã a maioꝛib⁹ adamat. Et iñt. Et in ps. Propter veritatẽ ⁊ mãsuetudinẽ ⁊ iusticiam ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Jtẽ mãsuetudo ꝓfert ⁊ titulat.qa scz vir mãsuetus ⁊ hic ⁊ in futuro solet exaltari ⁊ alijs ꝓferri ⁊ honorari. Sicut patet de dauid q̃ fuit mãsuet⁹. De quo dicit illud ꝓdictũ in ps. Memento dñe dauid ⁊ omis mãsuetudinis eius. Seq̃tur. Jnueni dauid seruũ meũ ⁊c. Exaltaui electũ de plebe mea. Et hoc ostendit cum dicit. Ego qõ est prime ꝓsone. ⁊ ꝓcedit verbũ.qz scz mãsuetudo facit boiem alios ꝓcedere ⁊ honore ⁊ dignitate inter alios primũ esse. Esa.xlj. Ego primus. ps. Bñplacitũ est dño in pplo suo ⁊ exaltabit mãsuetos in salutẽ. Et illud.ij. Regũ xxij. Mãsuetudo mea multiplicauit me. Jtez mãsuetudo cõformat ⁊ simulat.qz scz vir mãsuetus faciliter se conformat bonis ipis scz obediẽdo ⁊ moꝛes suos eoꝛ moꝛib⁹ cõformando. Vñ ostendit cum dicit. Quasi. Osee.xij. Ero quasi ros. ps. Justus germinabit sicut liliũ ⁊c. Quia.s.sicut supra dictũ est. Mãsuetudo signat boiem mãsuetũ.dulcẽ. pacificũ ⁊ modestũ. Eph.iij. Digne ingt ambulet cũ omni bũlitati ⁊ mãsuetudine.cũ patia supportãtes inuicem in charitate:sollicite seruare vnitatẽ spus in vinculo pacis Jtẽ mãsuetudo orat ⁊ postulat.qd ostendit cũ dicit. Agnus.q̃ scz solet balare:⁊ cũ oze lac a mris vberibus exprimere. Et q̃ etiã est aial sup oia mãsuetũ.inocuũ ⁊ benignũ qz scz vir mãsuetus ad deũ clamãdo ⁊ orando balat:⁊ lac suoꝛ bñficioꝛ ab vberib⁹ sue mie ipetrat oꝛionibus ⁊ ꝓcurat. Vñ oro ẽ illud cãticũ agni de q̃ fit mentio Apocal.xxj. Bñ g̃ dr Judith.ix. Bũlitũ ⁊ mãsuetoꝛ sp tibi placuit deꝓcatio. Et nota si vis q nos debem⁹ bre mãsuetudinẽ.qa Per hãc dirigimur ⁊ docemur. Ad hãc impingimur ⁊ mouemur. Per banc ꝓtegimur ⁊ fouemur. Per hãc erigimur ⁊ replemur. Dico g̃ q per mãsuetudinẽ docemur ⁊ erigimur:qz ꝓcerto sicut in ps. dicit. Deus est ille q̃ dirigit mansuetos:docebit in iudicio mites vias suas. Jdeo bñ dicit Ecci.v. Esto mãsuetus ad audiẽdũ ꝟbum dei. Quia ve tales facilius eruditũ.⁊ in spũalib⁹ instruũt. Audiãt ergo mãsueti ⁊ letent:⁊ in mãsuetudine suscipiãt insitũ ꝟbũ. Jacobi.j. Oꝛ dñs ad annũciãdũ mãsuetis mi̇sit me:dixit Esaias Esa.lxj. Jtẽ dico q ad mãsuetudinem mouemur ⁊ impingimur. Quia.s.nos habem⁹ mirabile exemplar mãsuetudis ꝓ qõ possum⁹ ad mãsuetudinẽ inuitari scz ipm xpm:q̃ fuit mãsuetissim⁹ sicut agnus. Vñ in persona ipius fuit dictũ illud Hiere.xj. Ego quasi agnus mansuet⁹. Et illud. Ecce rex tu⁹ venit tibi mãsuet⁹. Jdeo dicebat apls.ij. Coꝛ.x. Obsecro vos ꝓ mãsuetudinẽ ⁊ modestiam iesu xpi. Jtẽ dico q ꝓ mãsuetudinẽ fouemur ⁊ ꝓtegimur. Jsta est em q̃ custodit boiem a malo. Fili g̃ in mansuetudine serua aiam tuã. Ecci.x. quia.s.dñs arguit in eq̃tate ꝓ mãsuetis terre. Esa.xj. Quia sicut dr in ps. Quia suscipies mãsuetos dñs:bũlians aũt pcoꝛes vsq; ad terrã. Jtẽ dico q ꝓ mãsuetudinem replemur ⁊ erigimur.scz ad opulẽtiam hereditatis eterne.qz reuera finaliter mansueti hereditabũt terrã:⁊ delectabũt in multitudie pacis.sicut dicit in ps.qz finaliter.Exultet in iudicio vt saluos faciet oẽs mãsuetos terre. Et hoc.s.erit qñ illusoꝛes deus illudet mãsuetis aũt dabit gram. Prouer.iij. Sic g̃ patet q ꝓ mãsuetudinẽ replemur supnaliter. Fouemur ꝛtualiter. Mouemur exẽplariter. Docemur regulariter. Vide vbi. Benignitas. Humilitas. Clementia: Simplicitas. Mititudo et Modestia.

Manus. Nota q̃ manus est mẽbꝛ in boie ꝓ qõ ⁊ cũ que bõ naturaliter operat. Et ido breuiter quoties in scriptura de manu fit mẽtio:sp vt cõiter ꝓ manũ intelligit virt⁹ opatiua siue in bono siue i malo. Manu.n.facim⁹ q̃cq̃d facim⁹ siue bonũ fuerit siue malũ. Et ido fm q man⁹ in nobis diuersimode disponit:fm hoc in nobis diuersa opa distinguũtur. Notemus ergo.q in scriptura quadruplex inuenitur manus. Vicz manus

Dominica. Manus dñica dñat cũctis.ps. Jn manu
Demonica. tua dñe oẽs fines terre. Man⁹ demoni-
Perfectoꝛ. ca furat oia. Jsta em semp nititr subripe
Peccatoꝛ. et furari oia bona spũalia. Vñ Treno.j. Manũ suã misit hostis ad oia desiderabilia ei⁹. Man⁹ ꝓfectoꝛ bonũ opat. Prouer.xxxj. Manũ suã misit ad fortia:⁊ digiti eius apphenderũt fusum. Man⁹ pctoꝛ nũq̃ occupat. Vñ Luce.xj.dr. Oꝛ erat ibi hõ ⁊ dextera manus ei⁹ erat arida. Dicam⁹ ergo aliq̃d de manu diuine ꝟtutꝫ ⁊ potẽtie. Sicut em man⁹ aliq̃ extẽdit ad largiẽdũ:aliq̃ claudit ad continẽdum.aliq̃ vibrat ad ꝓcutiẽdũ. Sic ꝛo virtus ⁊ potestas diuina.aliq̃ extẽsa inuenit ad beneficiorum largitiõem. Aliq̃ est clausa per manutenẽtiam ⁊ gubernationẽ. Aliq̃ mota seu vibrata per iusticie percussionem ⁊ executiõem. Et sic fm hoc videt bte tres man⁹. vicz

Manũ prudentie cũcta continentis. De manu er-
Manũ clementie bona largient.s. go diuine pru-
Manum iusticie malos ferientis. dentie qua cuncta disponũtur põt dici illud Hiere.xviij. Sicut lutum in manu figuli:sic vos in manu mea domus israel. De manu ꝛo diuine clemẽtie qua cuncta bona largiũtur:dicit in ps. Aperis tu manũ tuam ⁊ imples oĩe animal benedictiõe. De manu ꝛo diuine iusticie qua mali puniũtur dicit Job xxx. Cõuersus es mihi in crudelem ⁊ in duricia man⁹ tue aduersaris mihi. Et Ruth.j. Egressa est manus dei contra me. Et ideo breuiter de manu diuine virtutis q̃ sicut videmus in rebus diuersimode operat.ipsi deo potest quilibet dicere verbũ illud Job.x. Man⁹ tue domine fecerũt me ⁊ plasmauerũt me totuz in circũitu:⁊ sic repente ꝓcipitas me. Jn quibus verbis ostenditur.q deus in mundo quadruplici manu vtit.s.

Manu factiua. Prima est manus potentie:q̃ cũcta creantur. Manus in-
Manu plasmatiua. quit tue fecerũt me. Secunda
Manu circũdatiua. est manus clemẽtie qua cũ-
Manu ꝓcipitatiua. cta ditantur. Plasmauerunt me. Tercia est manus prudentie qua cuncti gubernantur Totum inquit in circũitu. Quarta est manus iusticie qua cũcti castigantur. Precipitas inquit me. Est igitur in deo

Manus potentie creatiue. Dico ergo ꝓmo q̃ de⁹
Manus clementie largitiue. hz manũ potentie creati-
Manus prudentie regitiue. ue:qd ostẽdit cũ dr. Manus tue dñe fecerũt me.
Manus iusticie punitiue. Oia em que creata sũt:a manu diuine potentie facta sunt. Quia ad creationẽ ⁊ pductionẽ rerũ in esse nõ attingit alt qua virtus nisi man⁹ potẽtie increate. Jdeo dr in ps. Sci

cus q̄ in manus tua hec: z tu dñe fecisti eā. Et alibi. Manꝰ tue dñe fecerūt me z plasmauerūt me: da mihi intellectū vt discam mādata tua. Et nota q̄ manus potētie dei est

Protectiua sibi deuotorū.
Destructiua gentis iniquorū.
Adiutiua plebis perfectorū.
Dominatiua vniuersorū.

Dico q̄ ista manus est deuotoꝝ protectiua. Esa.lj. Sub vmbra manꝰ sue p texit me. Itē est iniquoꝝ destructiua. Psal. Manus tua gētes dispdidit. Itē est pfectoꝝ adiutiua. pſ. Manus eīm mea auxiliabit ei. Item est vniuersoꝝ dñatiua. Job.xij. In cuius manu aia oīnis viuētis est. Et Sapie.iij. Justoꝝ anie in manu dei sunt. Et Eccli.x. In manu dei potestas hois. Et sic bene dico q̄ deus habet manū potentie creatiue. Secdo dico q̄ deꝰ habet manū dementie largitiue. Et ista ostendit. cum dicitur Plasmauerūt me. figurauerūt z formauerūt. Aliud ē eīm facere: z aliꝰ plasmare. Facere.n. sigt creationē. plasmare vo figuratōez z formatōez. Et sic facere ptinet ad eē. plasmare ad bñ esse. Et ido p plasmationē spūaliter loquēdo i. telligit virtus dementie diuine. que scz p diuersa bñficia q̄ confert homini ipm esse spūaliter format: lineat z figurat: qlibet eīm beneficiū est quasi vna lineatio atq; formatio spūalis qua deus spūaliter perficit atq; format. pſ. Estatē et ver tu plasmasti ea. Et aduerte. q̄ ista manꝰ diuine mie

Est labentiū sublevatiua
Est debiliū sustentatiua.
Est periditantiū liberatiua.
Est pereuntiū defensatiua.
Est laborantiū pmiatiua.

Dico ergo q̄ manꝰ diuine miscdie est labentiuꝫ sublevatrix. pſ. Cū cecidero nō collidet. q: dñs supponit manū suam. Itē est debilitū sustetantrix. pſ. Firmetur manus tua: z exaltetur dextera tua. Itē est periditantiū liberatrix: pſ. Fiat manꝰ tua vt saluet me. Itē est pereuntiū defensatrix. pſ. Manꝰ eīm mea auxiliabit ei. Itē est laborātiū pmiatrix. pſ. Extendit manū suā in retribuēdo. Et sic bene dico q̄ deus habz manū dementie largitiue. Tercio dico. q̄ deꝰ habet manū prudentie regitiue. Totū inḡt in circuitu. Prudētia.n. est prudentia dei qua circuit ptinet z regit vniuersa. Jsta eīm est illa manꝰ Ezech.ij. Ecce inḡt manus missa ad me: in qua erat liber involutꝰ scriptus intus z foris: z scripta erant in eo lamētationes: z carmen: z ve. Manus.n. sapiētie z prudētie dei continet libꝝ sue occulte pdestinationis: q̄ scriptus ē intus p pſciam regiminis illoꝝ q̄ sunt in paradiso. q: sicut dicit Sap.iij. Justoꝝ anie in manu dei sunt. Et foris p sciam regiminis illoꝝ q̄ exterius sūt i mūdo. Quia sicut dr in pſ. In manu tua dñe oēs fines terre. Involutꝰ tamē dr iste liber. q: scz nullus pōt ad plenum cognoscere modū: ordinē z formā p quā manus prudentie dei regit mundū. Et ideo figuratꝰ est Apocal.x. In illo angelo q̄ libellum habebat in manu qui scilicet pedem suum dextrum habebat super terrā: z aliū sup mare: manū vo suam sursuz ad celū leuabat. Quia ve deus q̄ est angelus magni cōsilij: p libellū sue eterne sapie quem in manu sue opatiue prudētie sp tenet ad terrā: celū: z mare se ertēdit. s. p regimen celestiū: terrestriū z infernoꝝ. Jsta.n. manus se extēdit ad regimē celestiū z spūaliū. pſ. Leuabo ad celū manū meā z dicā viuo ineternū. Itē ista manus se extendit ad regimē terrestriū z tpaliū. Hiere.xlviij. Manus q̄s mea fundauit terrā. Itē se extendit ad regimen maris. id est inferioꝝ infernaliū. Unde in pſ. Ponā in mari manus meā. Et sic ptz q̄ deus habet manū prudētie regitiue. In circuitu inḡt. quia scz ista manus oia manutenet: z circuit et cōcludit. Unde sapia dicit Eccli.xiij. Girū celi circuiui sola: z in pfundū abyssi penetraui. z in fluctib⁹ maris ambulaui: z in populo z gente pmatuz tenui. Quarto dico. q̄ deus habet manū iusticie punitiue. q̄ ostendit cuz dicitur Et sic repente pcipitas me. Manus eīm divine iusticie q̄s aliquādiu bonos teneat z sustineat in pſperitate: ipos tamē finaliter ledit z pcutit z tēporali z eterna aduersitate. Illi eīm q̄ in eminētijs mūdane pſperitatis gloriantur subito manu iusticie pcutiūtur. z in infernū pcipitant. De ista manu dicebat dauid in pſ. Grauata est sup me manꝰ tua: puersus sum in erūna mea dū configit spina. Job etiam dicebat. Miseremini mei: miseremini mei saltem vos amici mei: quia manus domini tetigit me. Job.xix. Et aduerte. q̄ manus diuine iusticie tangit hominē quādoq; Ut corrigatur.
Ule erigatur.
Ut probetur.
Ut damnetur.

Dico q̄ tangit q̄nq; boiem vt corrigat. Sic tetigit symonem magum. Act.xiij. vbi dicit. Ecce manus dñi sup te z eris cecus vsq; ad tēpus. Unde Job.v. Jpe vulnerat z medetur: percutit z manꝰ eius sanabūt. Itē tangit ne erigat scz p supbiā: q: solet sepe dei iusticia bonos z iustos ledere p tribulationē: ne forte superbiāt p inanē gloriationē. Sic loḡtur Hiere.j. Misit dominus manū suā z tetigit os meū. Unḡ tangit vt bō pbetur. Sicut de Job dicit Job.j. Extende paululū manum tuā z tange cūcta q̄ possidet. Unḡ etiā tangit vt bō damnetur. Job.xxvj. Obstetricante manu dei eductꝰ est coluber tortuosus. Manu eīm divine iusticie opante: colubri: tortuosi. i. pctōres de suis corpoꝝ educūtur z ad infernū miserabiliter deducūtur. Jsta ē manus q̄ scripsit in pariete. Mane thecel phares cōtra regem babylonis. q̄ eadē nocte interfectꝰ est. sicut legit Dañ.v. Quia. s. manus divine iusticie finaliter scribit sniam suā cōtra pctōres i pariete corpis humani: ita q̄ necesse est vt interficiant p mortem: z q̄ ad infernū deducant. pſ. Manus tua gētes dispdidit. Et sic breuit ptz q̄ est q̄druplex manꝰ dei. vicz manꝰ

Justicie punitiue.
Prudentie regitiue.
Clementie largitiue.
Potentie creatiue

vel causatiue. Et hec de manu dei sufficiūt quo ad pſens. Sed ad hanc dico: q̄ est manus bñane operationis z efficacie: q: propꝫe per manū intelligit q̄nq; opatio nostra. Manus eīm q̄nq; digitos habet: z in quolibet digito sunt tantūmodo tres iuncture. Sic ve oīnis opatio nostra p q̄nq; digitos. i. p q̄nq; sensus corpales distinguūtur. Quia quicūd agimus: aut istud audiendo: aut videndo: aut gustando: aut olfaciēdo: aut tangendo facimꝰ aut exercemꝰ. Nō est eīm dare aliqd genus opationis q̄n possit sb istis q̄nq; digitis cōprehēdi. Verūtamē in quolibet digito. i. in qualibet pticulari opatiōe debēt inuenīri tres iūcture. i. tres distinctōes. i. fides btē trinitatis. Vel tres iūcture sunt pōdus. nūerus. z mensura. vel etiam tres vtutes theologice. s. fides. spes z charitas. Quia oīnis opatio nostra debet ad laudem trinitatis fieri. pondere: nūero z mēsura ordinari: z in fide: spe z charitate radicari. Fides eīm sine operibus mortua est. Jacobi.ij. Et opera si fiant sine charitate: etiam mortua sunt. j. Corinthꝫ.xiij. Si distribuero in cibos pauperum oīnes facultates meas: z si tradidero corpus meum ita vt ardeā: charitatē aūt nō habuero: nihil mihi pdest. Ideo pcipit Hebreo.xiij. Charitas fraternitatis maneat in vobis. Sic igitur habemus manus. id est opera virtuosa. Sicut bene figuratur Ezech.x. vbi dicitur. q̄ apparuit in cherubin similitudo manus hominis subtus pennas eorum. Quia vere charissimi viris spiritualibus z perfectis nō sufficit q̄ sint cherubin. i. pleni scientia p rerum cognitionē: nec q̄ habeant pennas. i. celestium volatum z cōtemplationē: q̄nimo etiam requiritur q̄ habeant manus hominis. i. bonam et discretam operationē. De quo possumus exponere breuiter illud Ezech.x. Extendit cherubin manus ad ignem q̄ erat subter cherubin. Et aduerte in ista aūctre q̄ sic inuenit

Manus sursum erecta.
Manus longe porrecta.
Manus pugno retorta.
Manus erectiue.
Manus porrectiue.
Manus correctiue.

Sic spūaliter loquēdo dico. q̄ sūt tria gña manuū spūaliū. i. opeꝝ perfectoꝝ. Vicz nū. i. opeꝝ pfectoꝝ. Manus eīm in deum erigimꝰ. Et ista notat in vbo cherubin. Manū ꝓtinus porrigimus: qd̄ notatur in vbo Extēdit. Manu ꝓteruos corrigimꝰ. qd̄ notat cū dr Ignē. Dico ē q̄ sūt q̄dā manꝰ ad sursū erigēdum Et iste sūt manꝰ pure affectōis q̄s debemꝰ sursū leuare ad deū p oronē: z ad sue gre z miscdie iploratōez. sicut de cherubin dr Eze.xj. Eleuauerūt cherubin alas suas. pſ. In nomie tuo leuabo manꝰ meas. Eleuatio.n. manuū nr̄aꝝ ē sacrificiū vo vespertinū. Quia etiā sicut dr Exo.xvij. Dū moyses eleuaret ad deū manꝰ suas: ipm. s. orādo z deprecādo: pplꝰ dei vincebat: z pplꝰ amalech vincebat. Quia. s. eleuatio manuū ad deū in feruēti oīone facit bonos vincere et pualere: z de amalech. i. de dyabolo: vel de carnis z mūdi tentationib⁹ triūphare: z eos oīmode supare. Qd̄ tñ est cōtra multos q̄ ita habēt manꝰ graues p pigriā z indeuotionē: q: ipas nō possunt ad deū dirigere p oronez. vel per

cordis ⁊ mentis eleuatōem. Sicut ēim dr Exod. xvij. Manus moysi erāt graues: ⁊ ideo ppls israel vincebāt. Quia vere charissimi: si man⁹ nostre sunt graues ad orōnē ⁊ desides: ppls israel. i. cōgregatio vtutū ⁊ bonaꝝ affectionū in nobis vincent. ⁊ ppls amalech. i. demones mot⁹ carnis. et affectōes tēporaliū in nobis pualebūt. Precipit ꝑ apostolus. j. Tymoth. ij. Volo aūt omes viros orare leuātes puras man⁹ ad deū sine ira ⁊ disceptatōe. ¶ Patz ergo q nos debem⁹ habere man⁹ ad sursum erigēdum. Deinde dico. q nos debem⁹ habere man⁹ ad prigendū: qđ ostendit cū dicit. Extēdit. Quia. s. man⁹ nostre debēt esse extēte ad bona nostra liberaliter cōcedenda. Prouerb. xxxj. dicit de forte mulieri q manū suā aperuit inopi. ⁊ palmas suas extendit ad pauperē. Qđ est cōtra multos q̄ bene habēt manus extētas ad suscipiēdū vel accipiēdum: ⁊ non ad dandum: ꝫ magis collectas ⁊ dausas. Contra qđ Eccl. iij. dr Mō sit porrecta manus tua ad accipiēdū: ⁊ ad dandū collecta. Quia. s. auari sp vellēt accipe ⁊ nihil porrigere. Manus ēim claudit ⁊ cōtrabit per infirmitatē arteticā vel paliticā: in tantū q nō pōt porrigi vel extendi. Qđ q̄nq; cōtigit ꝑm Cōstantinū ex calidissimo humore interius dominante ⁊ neruos manus ꝓtrahente ⁊ desiccante. ⁊ manum arefaciēte ⁊ claudēte. Quia vere charissimi. q̄n feruens humor. i. ardor auaricie dñatur interius in corde alicuius: ne cesse est q nerui. i. spūales virtutes aie destruant. ⁊ q manus ꝑ parcitatē arescant. cōtrabant. ⁊ claudant. Figurati in illo de quo dicit Luce. vj. Erat ibi homo: ⁊ dextera manus eius erat arida. Mō sic: sed habeam⁹ manus extentas ad bōficia pauperū: largiendū: ad qđ si effect⁹ nō possit sufficere. nunq; tamē debet deficere affectus. Elephas ēim nō habet manus ꝫ naso vtitur loco manus. psitac⁹ ⁊ porfirion seu pellican⁹ manus nō habent: pedibus tamē loco manuū vtūtur: ⁊ siue comedēdo siue rependo officia manuū pedibus exequūtur. Charissimi: ꝑ pedes in scriptura: intelligit affectus. q: procerto si manus. i. potestas operādi ⁊ faciendi opera pietatis deficit. pes. i. affectus sufficit. Loco ēim manuū debem⁹ pedes habere. q. s. si facultas deficiat: bonū saltim affectum debem⁹ semp ostēdere: impendere: ⁊ tenere: vt sic bona volūtas ꝑ facto reputet. ⁊ paupertas ⁊ necessitas excuset. Qđ tamē est cōtra inītos malos ꝓpes qui nō habent effectū nec affectū: qui sc̄z bonū nō possunt alīs impēdere. nec etiā impenderēt si haberēt. Figurati in illis q̄ erant de genere saul. ij. Reg. iiij. Quib⁹ sūmitates pedum ⁊ manuū absciderūt ⁊ in ligno suspēderūt. Quia sc̄z illi in inferno suspendent. q̄bus dyabol⁹ pedes ⁊ manus. i. affectus ⁊ effectus: volūtatem ⁊ opus abstulit ⁊ subtraxit. Mō sic ergo: ꝫ extendam⁹ ad paupes pedes ⁊ manus. i. affectū interiorē ⁊ effectū exteriorem: vt sic manus interioris volūtatis correspōdeat manui exterioꝛ facultatis: vt ⁊ de quolibet nostrū dicat illud Judicū. iij. Utraq; manu vtebatur ꝑ dextera. Extēdit ergo. Math. viij. Extendēs manū tetigit eū. Iste sūt ergo man⁹ ad porrigendū. Deniq; dico. q nos debem⁹ habere manus ad corrigendū. qđ ostendit cum dicit. Ad ignē. Ignis. n. sigt ardorem correctōis. quo sc̄z nos debem⁹ subditos nostros vrere ⁊ corrigere: ⁊ a malis opibus coercere. Ūn de abrahām dicit Gen. xxij. Qz ipe portabat in manib⁹ suis ignē et gladiū: vt sc̄z filiū suū ysaac dño imolaret. Ad denotandum q illi q̄ sunt abrahā. i. patres multaꝝ gentiū. s. supiores ⁊ ꝓlati: ad finē q filios suos ⁊ subditos possint dño imolare: ⁊ acceptabiles facē ⁊ offerre: debēt i mānib⁹ ignē ⁊ gladiū portare. Ignē dico correctōis vt delinquētes coquāt ⁊ emendent. Gladiū vo occisionis vt ꝓterui ⁊ obstinati sc̄i dant ⁊ euellant. Ut sic dicat illud Cant. v. Man⁹ mee distillauerūt mirrā. Mirrha ēim ē liquor amarissim⁹: verūtn valde medicinalis ⁊ odorifer⁹: signās correctionē ⁊ iusticiam: que q̄uis sustinentib⁹ sit aspera et amara: est tn medicinalis ⁊ fructuosa. ⁊ suis possessorib⁹ valde odorifera ⁊ famosa. Sicut ēim dicit. q̄dam sunt boes iurta ellāde pontū qui solo manuū contactu sanant oia venena ⁊ punctuꝛas serpentū ⁊ reptiliū. Quia vere q̄nq; prelati vt superiores: tactu siue manualis correctōis subditos sanant a venenis peccatoꝝ. ⁊ a pūcturis tentationū reptiliū. i. demonū ⁊ carnaliū viciorū. Et ideo talē tactū videbāt desiderare Naaman. iiij. Regū. v. vbi dicit. Putabā inquit vt egrederetur ad me: ⁊ stans invocaret nomē dei sui. ⁊ manu sua locum lepre tangeret ⁊ curaret me. Sic ergo patet q bonī habent tria genera manuū. Videlicet manus ad

Porrigendū. Et hec sunt manus innocētes. de quib⁹ dicit in ꝑ. Qz in monte dñi ascēdit innocens manib⁹ ⁊ mūdo corde q̄ nō accepit in vano aiam suā ⁊c.

Erigendū.

De manib⁹ vo. i. de operib⁹ malorū possum⁹ breuiter notare: q mali vident bre malarum manuū multa gña. de quibus fit mētio i scptura.

Man⁹ dura
Man⁹ impura.
Man⁹ lepꝛosa.
Man⁹ pilosa.
Man⁹ dissoluta
Man⁹ polluta
Man⁹ elata.
Man⁹ velata.

Inuenit ēim i scptura Manus dura ē manus tyrānoꝝ. De q̄bus pōt exponi illud Judicū. v. Manū suā sinistrā misit ad clauū: ⁊ dexteram ad fabꝛoꝝ malleū. Man⁹ impura ē man⁹ immūdoꝝ. i. luxuriosoꝝ. De q̄bus dr Esa. j. Man⁹ ēim vre sanguie plene sūt. Manus lepꝛosa ē manus simoniacoꝝ qui. s. lepꝛa symonie sunt infecti. Exod. iij. Cuz misisset manuz in sinu ꝓtulit lepꝛosam. Man⁹ pilosa ē manus hypocritaꝝ ⁊ deceptoꝝ. De q̄ dictū est Gen. xxvij. Uox q̄dem vox iacob est: ꝫ man⁹ sūt manus esau. Et dicit ibi: Qz esau hō pilosus erat. Jacob vo lenis. q. sc̄z hypocrite hñt vocem lenē: deceptoꝛiā ⁊ suauē Manū vo. i. opationē habēt turpē. bispidā ⁊ pilosā. Manus dissoluta ē manus debiliū ⁊ infirmoꝝ. De q̄bus Esa. xij. Et Ezech. vij. Oēs manus dissoluent ⁊ tabescet oīe cor: ⁊ oia genua fluent aq̄s. Man⁹ polluta ē man⁹ homicidarū ⁊ occisoꝝ. Esa. lix. Man⁹ ēim vestre pollute sūt sanguine. Ūn ꝑ liberatōne ioseph ne a fribus occideret dicebat iudas Gen. xxxvij. Melius ē q venūdet: ⁊ manus nostre nō polluant. Manus elata ē man⁹ superboꝝ. Prouer. xvij. Mō stultus plaudet manib⁹. Manus velata ē man⁹ pigroꝝ ⁊ desidiosoꝝ. Eccles. iij. Stultus cōplicat manus suas: ⁊ laborat si ad os miserit eas. Et breuiter oēs isti sūt illi de quibus dicit i Psalmis. In quoꝝ manibus iniq̄tates sunt: dextera eoꝝ repleta est muneribus. Et sic patet q est manus hominis peccatoris. Sed adhuc dico. q in scriptura inuenitur manus demonis deceptoris. in quam scilicet tradūtur peccatores ad tria. Scilicet ad

Illudendum. Peccatores ēim manu dyaboli illudunt per tentationē.
Flagellandum. Flagellant ꝑ detributationē.
Occidendum. Occiduntur per damnationē.

De tali manu petebat liberari dauid dicēs in ꝑ. Custodi me domine de manu peccatoris: ⁊ de manu contra legentis et iniqui. Et alibi. Manus peccatoris nō moueat me. Sed omitto gratia breuitatis. Uide de impositione manuū infra. ⁊ de Spūsancto ⁊c.

Marcescere. Macredo. Macies. Mota. q illud animal dicitur macrum: quod est in carnibus ⁊ in pinguedine plus debito diminutū. Cum igitur macies sit opposita pinguedini: videtur q significatōi pinguedis opposita significare debebit. Igitur cum macies idem sit q attenuatio seu tenuitas Notabo q in scriptura reperitur scilicet macies.

Facultatis que est toleranda.
Uoluptatis que est ꝓcuranda.
Sanctitatis que est restaurāda.
Fallacitatis que est declināda.
Felicitatis que est formidanda.
Prima est macies indigētiū.
Secūda est macies penitentiū.
Tercia est macies delinquētiū.
Quarta est macies simulantiū.
Quinta vero est macies pereuntium. s. damnatoꝝ.

Ista possunt multipliciter dilatari: sed pauce sunt auctoritates vocales. Primo igitur dico. q est quedā macies pauptatis. qua sc̄z pinguedo diuitiarū attenuatur. ita q homo macer ⁊ tenuis in ꝙtuz ad mūdi ꝓspera reputatur. ita tur. Ūn paupes figurātur in illis septem vaccis macie pfectis: q̄ tn vaccas pingues deuorauerūt ⁊ ꝓtra eas pualuert. Gen. xlj. Quia reuera paupes q̄ sūt hodie q̄ ad diuitias macilenti: pinguibus. i. diuitibus prevalent: et in bonitate et in spirituali fortitudine plus abundant. Cōstat ēim q vt cōmuniter viri marcidi magis sunt fortes et sani: q̄ viri pingues et pleni. Sic vere dico q vt cōmuniē viri paupes ⁊ diuitiarū pinguedine vacui: sunt pinguib⁹: id est diuitias habentib⁹ magis boni: ⁊ corꝛet anima ma-

gis sani. Vñ Eccli.xj. Est bō marcid⁹ egens recupatione: deficiens vtute: abūdans pauptate: ⁊ ocul⁹ dei respexit illum in bonū: ⁊ correxit illū ab būlitate ipius. Ista est igitur macies toleranda. Scdo dico. q̄ est macies pnie et abstinētie: qua scz caro nostra a voluptuosis delicijs tenuatur: ⁊ sub iugo spūs inclinat. Job.xxx. Mūc in memetipso marcescat ania mea. Et ve procurāda ē talis macies: qz scz deus medic⁹ prudens: pinguedinē delicia⁹ p infirmitatem solet subtrahere: ⁊ maciē introducere: vt corp⁹ possit spiritui sbiugare. Vñ Job.xxxiij. dr̄ de deo q̄ ipe increpat per dolorē in lectulo. ⁊ omnia ossa eius marcescere facit. Anialia em̄ marcida sūt vt cōiter magis agilia. ptz in oro medario. Tercio dico. q̄ est macies restaurāda. ⁊ ista ē macies peccati qua scz homo a vtutū pinguedie macerat ⁊ bonis moib⁹ et merit̄ pauperat. Quia ꝓcerto hāc q̄n q̄ introducat pond⁹ auaricie. Jacobi.j. Diues in itinerib⁹ suis marcessit. Q̄nq̄ estus luxurie. Unde de Hmon inflāmato malo amore thamar sororis sue dr̄.ij. Reg.xiij. Quare sic attenuar̄ filj regis p singulos dies. Q̄nq̄ fastus superbie. Esa.xxv. Tumultū alienor̄ būiliabis: ⁊ ꝓpagines for tiū marcescere facies. Ista est igit̄ macies restaurāda ⁊ ad virtutū copulam omo reducēda. Exēplo boni medici q̄ videns boiem p̄ infirmitatē incurrisse maciē solet eū restaurare: ⁊ ad pristinū statū ⁊ habitū repare. Quarto dico q̄ est macies declinanda. Et ista ē macies hypocritarū: q̄ scz facies suas extermināt vt appareāt ieiunātes. De qua macie dr̄ Ezech.xxxiij. Ecce ego iudico inter pingue pecus ⁊ macilentū. Isti comparant iūco ⁊ calamo q̄ sunt frutices pauce duratōis ⁊ facilis ariditatis ⁊ deficcatōis. Esaie.xix Attenuabūtur ⁊ siccabūtur riui aggerū. calamus ⁊ iuncus marcescēt. Quinto vo dico. q̄ est macies formidāda: Et ista ꝓcerto nihil aliud est q̄ macies inferni. Quia. s. pctōres in inferno macilenti esse dicunt̄. p eo q̄ oīm bono solatio ꝓuant̄ ⁊ tenuant̄. ⁊ a statu glie mūdane marcescere ⁊ deficere comprobant̄. Isti em̄ in vita sua vident̄ dicere illud Sap.ij. Coronemus nos rosis anteq̄ marcescant. De ipis tamē in fine verificat illud qđ Esa.xvij. scribit. Attenuabit gloria Jacob: ⁊ pingues carnes eius marcescēt ⁊c Sufficiat. Vide vbi. Siccitas. Pinguedo. Ariditas Tenuitas: et similia.

Mardocheus. Nota q̄ mardoche⁹ fuit ꝑceps in curia assueri: ⁊ auūculus: nutritor: ⁊ instructor regine Hester. Aman vo superbi contēptor: ⁊ ipsius nequicie supator: ⁊ iudeorū populi liberator: ⁊ insidiator̄ regi reuelator ⁊c. Sicut hec oia apparent p hystoriā Hester. Interptatur aūt mardocheus: amaricās imprudentē: vel amaricatio imprudētie. Et sic dico q̄ iste ꝑt sigre quēlibet bonū platum. q̄ scz debet esse

Nutritor pupillorum. Mardocheus em̄ hester in filiam adoptauit.
Detector malignor̄. Regi insidias reuelauit.
Contemptor superborū. Aman superbiā culcauit.
Saluator damnator̄. Damnatos iudeos liberauit.
Damnator peruersor̄. Hostē maledicū morte strauit. s. aman. quē scz imprudentē ⁊ impium amaricauit: ⁊ ad patibuli amaritudinē ptrahi procurauit. Applica oia ad platum. Et vide ⁊ cōcorda sicut in hystoria Hester

Margarita Nota q̄ margarita generaliter accipitur p oīm lapide ꝑcioso. sicut vbi dicit Matb.xiij. Or vir iustus silis est homini negociatori quereti bonas margaritas i. bonos lapides ꝑciosos boc est dictū bonas ⁊ ꝑciosas scias ⁊ vtutes. que scz non sunt ante porcos ponēde. nec indignis cōicande: cū per talēs sint potius conculcāde: q̄ debite venerande. Mat.vij Nolite sanctū dare canib⁹. nec margaritas ponere añ porcos. Spēaliter tn̄ margarita lapis ē albid⁹ in vētre cōchilis ꝓcreat⁹. vsitato vocabulo perla vocat⁹. medicine et ornatui deputat⁹. significās. s. virū iustū: ⁊ maxie vginē margaritā. albā scz ⁊ sincerā. ⁊ ornatui ⁊ medicine fidelīū valde aptā. vl̄ etiā p margaritā itelligit̄ fides vl̄ gra dei. vl̄ etiam glia paradisi. qua. s. inuēta debem⁹ vēdere oia ⁊ eā cōparare. Trāseo: qz in multis exēplis fit mētio de margarit̄ in boc ope. ⁊ pauce sūt auctes. Jdo sufficit.

Mare. Nota. q̄ cū mare sit res copiosa fluctuosa: i sapororosa. piculosa. hinc est q̄ p mare pōt status q̄druplex denotari. vicz

Copiositas boni superiorīs.
Fluctuositas mūdi inferiorīs.
Amaritudo cordis interiorīs.
Inquietudo chaos inferiorīs.

Que vt manifesti⁹ exprimant̄ dico q̄ p mare designatur.

Celi possessio copiosa.
Mundi condicio fluctuosa.
Morum perfectio virtuosa.
Mortis afflictio luctuosa.

Primo g̃ dico q̄ per mare designat̄ celi possessio copiosa. Julia. n. res plus abūdat q̄ mare. Habet em̄ Profunditatē inscrutabilem Plenitudinē inexhaustibilē. Latitudinem impugnabilē. Et ideo ratione sue copiose ⁊ abundātis nature. mare deo compatur Job.xj. Excelsior celo ē inquit ⁊ qđ facies? profundior abysso ⁊ vñ cognosces? Longior terra mēsura ei⁹ et latior mari. Et ideo p mare bn̄ pōt affluētia ⁊ copiositas supne felicitatis notari. cui⁹ qualitas seu quātitas nō pōt aliqualit̄ estimari. Et ideo beatis in isto mari habitantib⁹ dicit Esa.lx. Videbis tūc ⁊ affluens: ⁊ mirabit̄ ⁊ dilatabit̄ cor tuū q̄n ꝓuersa fuerit ad te multitudo maris. Ad istud mare debent boni anbelare vt viuent̄. vt defendant̄. vt in vtutibus augeant̄. Jstud em̄ mare habet diuitiarū plenitudinē. Unde de alexandria dr̄ Mauz.iij. Cui⁹ diuitie mare: ⁊ aque muri eius. Jtē vt defendant̄. qz scz sicut balena fugit ad ꝓfundum maris ne a piscatorib⁹ capiatur. Sic boni p affectum ⁊ desideriū fugiūt ad ꝓfundum paradisi ne a malis tentatiōib⁹ obruātur. Jdeo gloriabat̄ thyr⁹ in persona anime btē. Ezech.xxvij. Perfecti decoris ego sum: et corde maris sita. Jtē vt in vtutibus augeant̄. sicut em̄ dicit Jsid. Circa mare rubrū optime crescūt arbores. quia scz illi q̄ circa mare paradisi p affectum ⁊ desiderium plātant̄: melius in vtutibus augmentant̄. Unde de vinea domini dicitur in Psalmo. Extendit palmites suos vsq̄ ad mare: ⁊ vsq̄ ad flumen propagines suas. Et seq̄tur. Multiplicasti radices eius ⁊ implenit terram. Per mare igitur designatur celi possessio copiosa. Secūdo dico q̄ p mare denotatur mūdi condītio fluctuosa. Mūdus em̄ comparatur mari multiplici rōne. Mare em̄ est naturaliter

Fumosum.
Spumosum.
Clamosum.
Fluctuosum.
Fluxuosum.
Sabulosum.

Dico ergo q̄ i mari huius mūdi abūdat fumositas superbie. Mare em̄ plenū est exalationib⁹ et vaporib⁹: nebulis etiam atq̄ fumis. Per q̄

Sic vere mūdus est

Fumosus per superbiam.
Spumosus per luxuriam.
Clamosus per discordiam.
Fluctuosus per aduersitatem.
Fluxuosus per prosperitatem.
Sabulosus per cupiditatem.

quidē intelligūtur peccata superbie. vane glorie iactantie: elationis ⁊ p̄sūptionis. Isti em̄ sunt quidā mali fumi spirituales maris: huius mūdi superficiem contegentes. Deus em̄ loq̄ns de mari dixit. Job.xxxviij. Or ipe posuit nubē vestimētū ei⁹. ⁊ caligine tāq̄ pānis infantie ipm inuoluit. Quia. s. mare huius mūdi nube ⁊ fumositate superbie est vestitū: ⁊ caligine ignorātie inuolutū: ⁊ pānis infātie. i. imūdicia carnal̄ feculentie maculatū. Jn mare. n. stat vt cōiter maior vētus: ⁊ iō multe naues ibidē sepi⁹ naufragāt. Quia etiā legit̄ Mat.xiij. Or petr⁹ ambulās sup mare videns vētū validū timuit. ⁊ iō xpi auxiliū iplorauit. Quia ve charissimi tāt⁹ vētus superbie flat bodie i mari huius mūdi: q̄ etiā petr⁹. i. q̄libet vir ꝓfect⁹ bz merito formidare: ⁊ xpi auxiliū ne pereat iuocare: dicēs cū petro. Dñe saluū me fac. Mare. n. ē locus vbi sepe habitāt dracones q̄ sūt aialia sursuz volātia ⁊ ignē spirātia. Quia. s. mare h⁹ mūdi ē habitaculum draconū. i. superbor̄ q̄ sursū volāt p vanitatē. ⁊ ignē spirāt p crudelitatē. vñ Ezech.xxxij. Leoni gētiū assimilāti te ⁊ draconi q̄ est i mari. Est igit̄ in isto mari fumositas superbie

Deide dico q̄ in isto mari inuenit̄ spumositas luxurie. Multe. n. spume ⁊ imūdicie in mari generāt̄. Vñ etiaz de spuma mar̄ siccata fiūt pumices ⁊ spōgie q̄ naturā bn̄ ita durā q̄ tō pn̄t faciliter dissipari. Et etiā mare ē habitaculum scorpionū et corum principiū et origo. Sic vere charissimi: Mare huius mundi spuma et immundicia luxurie est impletum. que in multis taliter per malam cōsuetudinē indurat̄. q̄ amplius nō dissoluit̄ nec mutat̄. Job xxxviij Jn similitudinē lapidis durantur aque. Pisces enim: id ē

delicioſi in iſto mari habitãt et morãt: ⁊ ibidem vidunt ⁊ verſant in delicijs. Pſ. Volucres celi et piſces maris qui pambulãt ſemitas maris. De quib⁹ pot exponi illd Abacuc.iij. Qui fecisti in mari equis tuis in luto aquaꝝ multarum. Equi eñ ſignificãt luxuriosos ſicut dicitur Hiere. v. Equi amatores in feminas: vnuſquiſq; ad vxorẽ proximi ſui hinniebat. Iſti eñ in mari hui⁹ mundi habitãt et in luto id ẽ in fetore deliciaꝝ abundant. Figurati in illis porcis q̃ pleni demonib⁹ ꝓcipitati ſunt in mari. Marci. v. Figurati etiã in illa beſtia fortiſſima aſcẽdenti de mari. de qua dicit Apoc. xiij. Que aduerſus ſeruos et liberos ꝓualebat: et q̃ aliã beſtiam cum cornibus agni in ſuũ auxiliuꝫ habebat: q̃ ipſam adorari faciebat. Quia vere beſtiales luxuriosi vna cum auxilio alteri⁹ beſtie. i. falſaꝝ vetularum: in mari hui⁹ mundi contra ſeruos et liberos. id eſt cõtra religioſos ⁊ ſeculares perſonas pugnãt ⁊ pungũt et vt ab eis adorentur et conſentiant laborãt. Eſt igit in iſto mari ſpumoſitas luxurie. Vñ i epla Jude dicit. Fluctus veri maris diſpumãtes. Deniq; dico q̃ ibi ẽ clamoſitas diſcordie. Mare ei ꝓpter colliſionẽ fluctuum et aquaꝝ ſemper clamat: ſonat et ſtridet: et maxime quãdo aquis ſuis amaris ſolito pl⁹ abũdat: ⁊ quãdo ventis et turbinib⁹ magis ſolito agitat. Sic vero chariſſimi in mari huius mũdi ſemp abundãt clamores ⁊ diſcordie et ſtridores. Quia ſicut dicit Eſa. lvij. Impij quaſi mare feruẽs qđ quieſcere non valet. Quia eñ vnde vel aque et fluxus iſtius maris. id ẽ pſone mundane p litigia ⁊ cõtrouerſias inuicẽ collidunt: et maxime quãdo vẽto ſuperbie mouent ⁊ agitantur (quia ſicut dicit Dañ. vij quatuor venti pugnabãt in medio maris) hinc eſt q̃ ibi ſonus et clamor diſcordie et infamie generant. Sicut eñ dicit Matb. viij. Motus magn⁹ factus ẽ in mari. Jn finib⁹ eñ ethiopie a parte meridiei mare dicitur feruere quaſi cacabus ꝓpter maximũ calorem. Sic vere tant⁹ eſt in huius mũdi mari feruor iracundie: quia quaſi cacab⁹ per diſcordiã feruere dicit ⁊ bullire. Job. xli. Feruefcere faciet quaſi ollam ꝓfundum maris. Eſa. lj. Ego dñs qui conturbo mare: et Hiere. xxxj. Turbat mare ⁊ ſonabit fluctus eius. Eſt igit in iſto mari clamoſitas diſcordie ⁊ riꝓſitatis. Eſa. v. Sonabit in die illa ſup eum ſicut ſonit⁹ maris. Jnſuper dico q̃ in mari huius mundi eſt fluctuoſitas aduerſitatis. Mare eñ nunq; eſt vt cõiter placidũ tranquillũ: nec eq̃le Semp eñ eſt fluctuoſum: turbidũ: amaꝝ: ventis ⁊ tẽpeſtatib⁹ plenum. Sic vere mare huius mundi multis ſubiacet aduerſitatib⁹: motibus: fluctibus: inequalitatibus et amaritudinib⁹. Raro eñ eſt ibi trãquillitas: quinimo semp ibi inuenit mot⁹: tribulatio et aduerſitas. Deus eñ ſicut dicitur in ps. Facit magnalia in egypto: mirabilia in tra cham terribilia in mari rubro. Mund⁹ eñ dicit egyptus: que interꝓtatur tenebre: et terra cham que interꝓtatur poſſeſſio: mare rubꝝ quod semp eſt rubeũ et amarũ. Quia ſcz mundus habet tenebras obſcuritatis: poſſeſſiones cupiditatis. rubedine carnalitatis et voluptatis. Deus ergo fecit magnalia in mundi creatione. Mirabilia facit in mundi gubernatiõe. Terribilia vero quotidie facit in diuerſoꝝ iudiciorũ ſuorum executione: et in diuerſarum tribulationum afflictiõe. Unde dicit Matb. xiij. Oz nauicula in medio maris iactabat magnis fluctibus. Eſt igit in iſto mari fluctuoſitas aduerſitatis. Jterum dico q̃ ibi ẽ fluctuoſitas ꝓſperitatis. Mare eñ fluit et refluit: quia ſcz modo minuitur: modo augẽt. et nunq; in eodẽ ſtatu pſeuerat quod totũ facit ſm aſtrologos occulta lune influẽtia occulte ſupra mare influẽtis. Sic vere mundus q̃tũ ad ꝓſperitatẽ ſemper eſt in fluxu et refluxu. Aque eñ maris id ẽ bona ꝓſperitatis mũdane nunq; in eodẽ ſtatu pſeuerãt. Nũc eñ augent: nunc minuũtur: nũc abundãt: nũc retrabant. Quia ſicut dicit Matb. viij. Motus magnus factus ẽ in mari. Et Eſa. l. Deſertũ faciã mare. Dñs vtiq; totũ facit influẽtia lune. id eſt occulta ordinatio ꝓuidentie dei. Quia vere q̃cquid in rebus euenit: ſiue detrimentũ fuerit ſiue crementũ: totũ ab occultis dei iudicijs dependet. Eſa. lj. Ego dñs qui ꝓturbo mare. Sed iſtud nota hic q̃ mare q̃nto plus abundat a parte occidẽtis. tanto a pte orientis magis decreſcit. Et econuerſo ſi a parte orientis creuerit a parte occidentis decreſcit. Sic vere chariſſimi homo ſi a parte occidẽtis. id eſt a pte bonorũ temporaliũ creſcit in mũdana proſperitate: tunc vt cõiter decreſcit a parte orientis. id eſt i ſpũali ſanctitate ⁊ bonitate. Et ecõuerſo ille qui in ſpũalib⁹ creſcit. in tẽporalib⁹ minuitur ⁊ decreſcit. Zach. xiij. Exibunt aque viue de hierlm: mediũ earꝝ ad mare orientale ⁊ mediũ earuꝫ ad mare nouiſſimuꝫ. Et ſic videm⁹ q̃ oes aq̃ dulces fluũt et deſcendunt ad mare: et tamẽ cum ibi ſunt dulcedinẽ ſuam ꝓdunt et in amaritudinẽ cõuertunt. Sic vere oia dulcia. id eſt oĩs delicioſi ad mare mundane ꝓſperitatis anbelãt et attendũt: ibi tamen dulcedinẽ conſolatiõis ꝓdunt ⁊ amaritudinẽ triſticie et timoris incurrunt. Conſtat eñ q̃ letiores ſunt paupes q̃ diuites. Quia ſicut dicit Seneca. Quantũ acceſſim⁹ ad ſucceſſuꝫ: tantũ acceſſim⁹ ad metuꝫ Jdeo dicit Eccs. j. Omnia flumina intrãt mare. Eſt ergo i mari hui⁹ mõdi fluxuoſitas ꝓſperitat. Etiã dico q̃ ibi ẽ ſabuloſitas cupiditatis. Fund⁹ eñ ⁊ fundamẽtũ maris ẽ arena. Arena etiã eſt terminus et clauſura maris: ita q̃ fines et terminos arene maris circũſtantis nõ licet mare egredi vel tranſire. Jn mari etiã eſt inequalitas fundi quod ẽ maximuꝫ periculũ quod dicitur ſirtes. Jn mari eñ ſunt cumuli arenaꝝ: ꝓpter maris impetũ continue ſe mouentiũ ⁊ bullientiũ: vbi nauis veniẽs cõtinuo obſorbetur. Et ideo dicitur ſirtes: a ſir q̃ eſt tractus: eo q̃ naues trabat ad ſubmergiũ. Jn mari etiam cactuli balene incaute ad maris littora ſe trabentes arreſtant a cumulis arenarũ: ita q̃ mari recedẽte a piſcatoribus capiũtur: niſi forte mater eoꝝ balena hauſto i ꝓfundo maris magno aquarũ flumine: ⁊ ſuper cattulos ſuos euomito ipſos retrabat ab arena: ſicut dicit Jorath in libro de natura piſciuꝫ. Reuera chariſſimi arena ꝓprie diuitias ſignat huius mũdi: quia ſcz iſte more arene difficiliter cõgregant: et faciliter diſpergũtur: et fructu gratie et virtutis ꝓuant. Quia ſicut dicitur Eccs. v. Qui amat diuitias: fructus non capiet ex eis. Jn tali ergo arena: aque huius maris. id ẽ populi huius mũdi per auaritiam daudunt et continẽtur. Et tali etiã arena cattuli balene id ẽ ipi deuoti xpi et filij p affectum imoderatũ liganẽ et arreſtantur: et piſcatorũ infernaliũ piculis exponuntur: niſi forte a matre ipoꝝ deo p fluctus aque amare. id eſt p imiſſionẽ tribulationũ ſoluant ⁊ liberentur. Conſtat eñ q̃ boni viri q̃nq; ad littus mundanoꝝ negociorũ incaute ſe exponũt: vbi dũ inueniunt arenã diuitiaꝝ ibi p amoreꝫ arreſtant et ſiſtunt: ⁊ ſequi matrẽ ſuam deuꝫ ſcz p bona opera dimittãt ꝓpter quod neceſſe eſt q̃ de⁹ mediante fluctu tribulatiõis de iſta arena eos retrabat: et a piculo ſubtrahat et educat. Sicut eñ dicit Prouer. viij. Deus poſuit arenam terminũ mari: et legẽ poſuit aquis ne tranſirent fines ſuos. Vñ Hiere. v. Poſui arenã terminũ mari. preceptum ſempiternũ quod nõ ꝓterbit. Et ſic patet quõ mundus ſeparationib⁹ poteſt mari comparari: ꝓpter quas dꝫ a nobis merito declinari. Mare eñ huius mũdi eſt valde piculoſum. Jbi eñ ſunt multa loca piculoſa ſcz bitalaxus carnalitatis: caribdis pompoſitatis ⁊ mũdane glorie vanitatis ⁊ ſtilla abſorptiue voracitatis ⁊ cupiditatis: ſyrene cantãtes fraudulẽtie et falſitatis. Et ſic de alijs. Sz vide expoſita ſicut ſupra in diuerſis locis. Et bene ꝓpter hec dicebat ille ſapiẽs Ecci. xlij. Qui nauigant mare enarrant pericula eius. Quia etiã ſm aplm. ij. Corinth. xj. Periculũ in terra: periculũ in mari. Et maxime q: timendũ eſt q̃ de mari huius mundi: veniat ad mare inferni: et de piculi peccati. veniatur ad periculũ tormenti. Quia ſicut dicit Michee. vij Mali de ciuitate veniũt ad flumen: ⁊ ad mare de mari: et ad montẽ de monte. Et ſic patet q̃ p mare intelligit mundi conditio fluctuoſa. Tercio dico q̃ p mare intelligitur morũ pfectio virtuoſa. Unde breuiter p mare intelligit vir perfectus: vel penitẽtie: vel religiõis vel eccie ſtat⁹: vbi ſcz piſces. id eſt deuoti et actiui ꝓuerſant: et vnd volucres id eſt contemplatiui originaliter ꝓcreant. Ex mari eñ creati ſunt piſces et volucres. Quia ſicut dicit in hymno. Deus ex aquis ortũ genus partim remittit gurgiti. ptim leuat in aera. Ad denotandũ q̃ a mari penitentie: religionis: vel eccleſie ſumũt originẽ duo genera pſonarũ bonaꝝ. ſcz volucres. id eſt viri contemplatiui: qui ſcz ſurſum volãt ad celeſtia cõtemplãda. Piſces. id eſt actiui. qui ſcz inferi⁹ rema nent ad mũdi et eccie negocia ꝓtractãda. Quia ſcz ſicut di-

nota

cit in ps. In mundo sunt volucres celi ⁊ pisces maris qui pambulāt semitas maris. Et ideo ꝓprie de isto mari potest exponi illud verbū Apoc. xv. Vidi tanq̄ mare vitreum mixtū igne. In quibus verbis ondit̄ q̄ stat⁹ penitētie vl' religionis vel ecclesie vel etiā vir pfectus quadruplicia ratiōe potest dici mare. Mare em̄ cōtinet amaz sapozez. Ideo dicit̄ Mare id ē amarū. Recipit stellaz splendozē. Ideo dicitur Mare id ē amarū. Recipit stellaz splendozē. Ideo dicitur Vitreū. Hospitat fluuij dulcozē. Ideo dicit̄ Mixtū Expellit feciuz bozozē. Ideo dicit̄ Igne. Sic vere status penitētie: vel religiōis vel ecclesie. Per contritionē amaricatur. Per discretionē illuminat̄. Per deuotionez dulcificatur. Per confessionē purificat̄. Primū probat maris amaritudo. Mare inquit. Secundū vitrea limpitudo. Vitreum inquit. Tercium dulcis aque mixtura. Mixtū inq̄t Quartum vero fortis ignis vstura. Igne inquit. Dico ergo q̄ istud mare amaricat̄ per contritionē. Ideo dicit̄ mare qđ ideo est quod amaz. Sapoz em̄ amarus naturaliter innatus est ipi mari: quo vtiq̄ facit pscientia solis continua: qui scz suo calore facit ptes subtiliores ipius aque sursum euapozare et cōuertit in nubes. Partes vero grossiores q̄ euapozare non possunt solet in amaritudinē cōmutare. Et inde est q̄ ꝓpter amaritudinē ist⁹ maris oīs aqua dulcis influēs eius alueū amaricatur. Exinde etiā sal amarissimū conficit̄ ⁊ solis influentia cōcreatur. Sic vere in mari eccie religionis vel penitētie inest amaritudo cōtritionis: que. s. aquas. id est deuotos populos istius maris facit amaros (quia sicut dicit̄ Apoc. xvij. Aque multe: muli ppli) amaricat quoq̄ et cōtristat. Omnes em̄ aque dulces. i. oēs mūdi consolatiōes que istis admiscent̄: sui reputatione amare fiunt: quia scz apud nos salsuz ē et amaz quod alijs dulce et delectabile inuenit̄. Sicut em̄ dicitur Proner. xxvij. Ālia satiata calcabit fauū: aia vero esuriens amaz pro dulci sumet. Totū aūt istud facit continua pscientia solis. id est cōsideratio cōtinue presentie dei. Quia em̄ boni semper habent p̄ oculis solē iusticie. Hinc est q̄ inde timorez et amaram contritionē concipiūt: ⁊ dulcedinē aquarū dulciū ⁊ cōsolationē temporalium reiciūt: et sic sal spirituale. i. viri pfecti aliozū cōditui fiūt. Ita q̄ eis dicit saluator Matth. v Vos estis sal terre. Istud ē igit̄ mare. i. amaz. Ezechie. ij. Abij amarus in indignatiōe spiritus mei. In tali em̄ mari habitauit xp̄s: sicut dicit̄ Marci. vj. Oz iesus venit ad discipulos ambulans supra mare. In isto etiam mari habitauerunt christi discipuli. Joban. vj. Descenderunt discipuli ad mare. De petro etiaz dicitur Joban. xxj. Tunica succinxit se et misit se in mare. Unde nota q̄ istud mare Est

Liberatio peccatoꝝ. Habitatio pfectoꝝ. Serenatio animoꝝ. Extirpatio vicioꝝ. Occupatio viatoꝝ.

Est dico peccatoꝝ liberatio. Sapietie. xxiiij. Transeūtes mare perate liberati sunt. Est etiā perfectorū habitatio: quia. s. xp̄s ⁊ discipuli: et sancti in mare penitentie habitauerūt. Un Ezech. xxvij. Perfecti decoris ego suz ⁊ in corde maris sita. Ite est animoꝝ serenatio. Un Luce. viij. dicit̄. Oz dño imperante ventis ⁊ mari: facta est tranq̄llitas magna. Ite est vicioꝝ extirpatio. Un peccata figurāt̄ in egyptijs qui in mari rubro pierunt: filij vero israel liberati fuerunt. Quia scz boni in mari penitētie liberantur. Peccata vero ⁊ vicia extirpāt̄ur. ps. Excussit pharaonē et virtutē eius in mari rubro. Filij aūt israel ambulauerunt per siccū in medio maris. Ite est occupatio viatoꝝ. Unde Marci. j. dicit̄. Oz xp̄us inuenit symonē et andreā fratrez eius mittētes rhetia in mare ⁊c. Dico ergo q̄ mare ecclesie vel religionis vl' penitentie amaricat̄ p̄ contritionē. Item istud mare illuminat̄ per discretionē. Vitreū inquit. Mare em̄ habet vnum ꝓprium et maximū lumen a quo illumiatur. et per cuius influentiā gubernat̄ videlicet lunā: qz sm phos sicut ferrū sequit̄ magnetē ⁊ adamentē: ita mare seqūtur motū lune. Sic vere charissimi in mari penitētie nō cessant quotidie influere et illuminare p̄ spūales reuelatiōes ipa supercelestia lumina scz xp̄us: angeli: et sancti: et ibi lumē gratie et sapietie distillare: et se huius maris habitatoꝝ reuelare. Sicut etiā de xp̄o dicit̄ Job. xxj. Oz ipse manifestauit se iterū ad mare tyberiadis. Quia ꝓcerto sicut nauigātes p̄ mare luce stelle marine ⁊ eius influētia diriguntur ⁊ ad portū ducunt̄. Sic per mare penitētie] nauigantes: luce diuine sapietie irradiātur: quod oīs vidit cuz dicitur. Mare vitreū ea q̄ vitz sit lumen peruiū ⁊ lucis naturaliter receptiuuz. Un Apoc. iiij. Vidit in circuitu sedis tanq̄ mare vitreū simile cristallo. Quia vere in circuitu sedis xp̄i id est ecclesie inuenit̄ mare. i. penitētie amaritudo. vitreū. id ē sapietie limpitudo. cristallū. i. constantie fortitudo. Et sic igit̄ dico q̄ mare penitētie vel etiā vir penitens illuminat̄ p̄ discretionē. Ite dico q̄ istud mare dulcificatur p̄ deuotionē. Mixtū iquit. Sicut em̄ videmus sensibiliter oēs aque dulces ⁊ maxime aque fontiū ⁊ fluuioꝝ fluūt et descendūt in mare: et cum mari etiā intrinsice imiscent̄. Ad denotandū q̄ illi q̄ mare penitētie inhabitāt: vel qui per amaritudinē contritionis et penitētie mare dicunt̄: maiori aquarum dulciū redundantia: et amplioꝝ deuotiōis et spiritualis cōsolationis affluētia recreant̄. Scdm em̄ ps. Scdm multitudinē dolorū meoꝝ in corde meo: consolatiōes tue letificauerunt animā meā. Ideo dicitur Tre. ij. Consolabor te virgo filia syon: quia magna velut mare cōtritio tua. Mixtum ergo quia sicut dicitur in ps. Calix in manu dñi vini meri plen⁹ mixto. Istud ergo mare dulcificat̄ per deuotionē et consolationē. Ite istud mare purificat̄ per confessionē seu etiā per correctionē. Igne inquit. Mare em̄ solet oēs feces ⁊ imundicias expellere ⁊ mortuos ad litus euomere: nec solet in se aliquid imundicie continere. Sic vere charissimi stat⁹ penitentie vel etiā conscientia viri perfecti oīa mortua id est oīa peccata mortalia: ⁊ omnes imunditi viciorum eijcit et euomit p̄ confessionez: et seipsam purificat per oīm spiritualiū sordiū absterſionē ⁊ expulsionē. Apoc. xx. Mare dedit mortuos suos qui in eo erāt. Quod ostendit̄ cum dicit̄. Mixtū igne. Ignis em̄ purificat metalla: et rubiginē eoꝝ tollit et omnes feces consumit: significās correctionē ⁊ confessionem que habēt rubiginē peccatoꝝ expellere: et conscientiam purificare et mundare. Un. ij. Paralip. iiij. In mari sacerdotes lauabant̄. Et in ps dicit̄. Igne me examinasti ⁊ nō est inuēta in me iniquitas. In profundo em̄ maris qñq̄ generat̄ ignis: qui exterius exalat et flamat: sicut circa sicilia in ipso mari vident̄ qñq̄ erumpere magne flame. Un narrat Seneca in libro de naturalib⁹ questionib⁹ q̄ temporib⁹ sidonij in egeo mari de ꝓfundis maris maximus ignis erupit: qui maximas rupes et lapides de ꝓfundo maris ad superficiē adduxit: de quib⁹ vnam magnam insulam fabricauit. Quod vtiq̄ quotidie euenit spiritualiter. quādo in mari penitētie ignis feruentis cōfessionis: facit lapides. id est peccata de ꝓfundo cordis exire: et extra sacerdotibus apparere. Exo. xiiij. Viderūt egyptios mortuos circa littus maris Sic ergo patet quō p̄ mare potest intelligi stat⁹ pfectoꝝ: vel etiā vir pfect⁹. s. ꝓpter cōfessionē purificatiuā: ꝓpter deuotionē dulcificatiuā: ꝓpē discretionē illuminatiuā: ꝓpter ꝓtritionē amaricatiuā. Intelligitur ergo p̄ mare moꝝ pfectio ꝛtuosa. Quarto ꝓncipaliē dico q̄ p̄ mare itelligit̄ mort̄ afflictio luctuosa. Mare ei ē

Amarissimū. Capacissimū. Periculosissimū. Infernalis.

Per qđ vtiq̄ triplex gen⁹ mortis p̄tin tari vicz Mors Naturalis: Criminalis Jste em̄ sunt mortes amarissime ad sustinēdū. Capacissime ad cōtinendū. Sunt etiam periculosissime ad trāseundū. Sicut ei sm Jsid. Mare ē hospitiū fluminū. quia. s. omnia flumia finaliter terminant̄ ad mare. Sic vere mors est hospitiū et finalis habitatio oīm in vita ista fluctuātiū ⁊ viuentium. De morte em̄ naturali patet q̄ oīa viuentia ab ea absorbent̄. Eccs. j. Omnia flumina intrāt mare. De morte etiā peccati apparet: quia oīa flumina. id est oēs delicioſe viuētes ad illud currūt et iuuant̄. Marci. v. Grex porcoꝝ precipitatus est in mari. De morte etiā inferni apparet: qz oīa flumina ⁊ omnes aq̄ dulces. i. oēs delicioſi et improbi peccatores ad istud mare finaliter applicent̄. Jone. ij. Proiecisti me in ꝓfundū i corde maris. Et sic generaliter p̄ mare intelligit̄ mortis afflictio luctuosa. Moꝝ pfectio ꝛtuosa. Mūdi cōditio fluctuosa. Celi possessio copiosa. Et hec de mari sufficiant. Vide supra de Luna: et in multis alijs similibus. ⁊c.

Maria virgo. Quoniā sm phm excellentia sensatoꝝ corrūpit sensuz ⁊ potentiam destruit excellentia obiectorum: hinc est q̄ ad laudem taz excellētis obiecti. scz virginis glorioſe: et ad sui be

dedicti nois'mariā mea debilis potētia manū apponere q timescat. Teste em̄ sapiēte Eccl'.xv. Non ē speciosa laus in ore peccatoris. Quia ,put dicit Seneca. Tam turpe ē laudari a turpib?:q̄ si bonū laudet ob turpia. Verū quia ista laudes peccatoꝝ boim nō abhorret cū et ipa ,pter peccatores facta fuerit mater dei:hinc ē q audaciā laudādi virginē nūc assumo:dicēs sibi humiliter verbū illud. Dignare me laudare te virgo sacrata:da mihi virtutē contra hostes tuos. Ad laudē igr̄ marie intēdo aliq̄d dicē de sui nois Figuratione. De figuratiōe ergo hui? nois. Notandū est q nomē istud maria quinq̄ litteDesignatiōe. ris figurat:quarū figuratio quinq̄ virExpositione. tutes designat. M. em̄ que tres habet pedes signat q habuit fidem sanctissime trinitatis. A. que est interiectio dolētis signat q hec habuit q̄diu vixit dolorē pene et asperitatis. R. que est ramosa sicut arbor signat q hec habuit more arborū fruct? virtutis et sanctitatis. I. que est minia littera signat q hec habuit modicitatē pauptatis et humilitatis. A. que est prima litterarū signat q hec habuit charitatē q̄ est caput ⁊ pncipiū toti? bonitatis. Et ista possunt dici de sui nois figuratiōe. Uñ patet q ,prie dicta ē maria. Sz ad hoc faciūt illa q̄ possunt dici de sui nois designatione. In isto em̄ nomine maria sunt quinq̄ littere:que ad quinq̄ virginis conditiones referuntur. Est enim ibi

M		Melleā pietatez.	Quia ,pculdubio charissimi beata virgo Per pietatē fuit mel lea. Per purita tem fuit aquea. Per honestatē fuit rosea. Per charitatem fuit ignea. Per claritatem fuit aurea. Bene ergo dictus est Luce.j. Nomē virginis maria. Explica si vis:quia transeo gr̄a brevitatis. Et hoc sufficiat de sui nois designatiōe. Sz adhuc dico q ad laudem faciūt que dicent de sui nois expositione. Maria em̄ interpretat stella maris illuminās ⁊ illuminata. Mare amarū seu dña. Ista est em̄ magne significationis. Quia ,pcerto sicut ostendit Maria est Nomē eq̄tatis et iusticie:quia dicit. Stella maris que sz stās imobilis in medio celi dirigit navigātes. Nomē claritatis ⁊ prudētie:q: dicit. Illuminās vel illuminatrix. Nomen honestatis vel decentie:quia dicit Illumiata. Nomē fertilitatis ⁊ abūdantie:quia dicit. Mare. Nomen asperitatis et penitētie:q: dicitur. Amarū. Nomen auctoritatis et excellētie:q: dicit. Dña. Syro sz sermone. Longuz q̄uis pulcruz esset ista ,psequi. Et ideo ad laudem virginis gloriose adducam? solūmodo istam salutationē angelicā in qua implicite vel explicite laudes beate virginis continent:et nominando nomē suū dulcissimū:dicam? ei cuz angelo illud Luce.j. Ave maria gratia plena dñs tecū. In quibus verbis describit beata virgo. Ut expiata culparum maculis. Ideo dicit:Ave.quasi sine ve. Et interpretat. Stella. Ut decorata virtutū flosculis. Ideo dicit:Maria. Et interpretatur. Illuminata. Ut irrigata donorū riuulis. Ideo dicitur Gratia plena. Et interpretat. Mare. Ut bonorata glorie titulis. Ideo dr̄. Dñs tecū. Et interpretat Dña. Primū ,pbat nitor puritatis. Ave.i.sine ve.id ē sine peccato. Secunduz probat valor bonitatis:que notatur in noie maria vt dictū est iā supra. Terciū ,pbat humor pietat. Gratia inquit plena. Quartū ,pbat Rumor dignitatis. Quia dñs tecū. Dico ergo ꝓmo q hec fuit culparū maculis expiata. Quia bz aliquos ista nūq̄ cōtraxit peccatū nec originale nec actuale. Sēdo iterpretat:stella mar:q:.s.stella bz naturā purissimā
Nulli corruptioni peruiā. Et hoc ostendit cū dicitur
Nulli macule pmixtam. Ave.quod potest dici ab a
Nulli imūdicie depravatā. q est sine:et ve: quasi sine ve peccati. Mundus em̄ subiacet triplici ve.id est triplici maledictiōi:sicut dr̄ Apoc.viij. Ue ve.ve.bitātib? sup trāz
Primū ve:signat pctm̄ cogitatiōis. Sed ,pcerto isto
Secundū peccatū locutiōis. triplici ve: ista li
Terciū vero peccatū opationis. bera et imunis fuit. Quia fuit ave.id ē sine ve. Ue em̄ primū abūt sicut dicit Apoc. viij. Et ideo ista compatur luci que nullā habet corruptiōis imundiciā permixtā. Quia sicut dicit Sapiē. vij. Luci compata inuenit prior. Candor ei est lucis eterne et speculuz sine macula. Bene ergo sine macula:quia interp̄tat vt dictū est stella maris. Ista em̄ stat in celi medio immobilis:et cunctis stellis mouentib? ista solummodo non mouet. Et ideo ad istā respiciūt naute vt ad portū dirigāt. Ista etiā ferrum tactū ab adamante attrahit: ita q ad partem suā ipm inclinat et cōuertit. Sic vero virgo beata fuit stella imobilis per fidē. Quia in passione filij alijs stellis. id est alijs discipulis fluctibus et dubitātib?. ista imobilis columna fidei semp pmansit. Et quia in illa die sabbati illa fuit vnica colūna fidei xp̄iane hinc est q dies sabbati ad eā applicat:⁊ in honore ipius ieiunat. Ulū de illa sua imobilitate dicit Job.xx. Maria stabat ad monumentū. Itē ista dicit esse in medio celi:quia.s.ista est inter deum et peccatores pissima mediatrix. In medio etiā est:quia sicut medius se habet equaliter ad extrema:sic ista ad bonos et ad malos mediocriter et equaliter se habet:oēs ad gratiaz recipiendo:et oibus gratiam infundendo. Luce.xxij. Ego autem in medio vestri sum sicut qui ministrat. Maria em̄ teste Bern̄. in sermone. Omnib? oia facta est. Et de ei? plenitudine accipiūt vniversi.sez. Captiu? redēptionez. Eger curationē. Tristis consolationē. Peccator veniam. Just? gratiā. Angelus leticiam. Trinitas gloriam. Filius carnis substantiā. Ista est igr̄ in medio:quia ad oēs equaliter se habet. Ista igitur ferrū id ē peccatores tactos ab adamāte gratia dei solet ad misericordiā attrahere et navigantes p mare huius mūdi solet:sine periculo ad portū glorie perducere:dum tm̄ ad ipam velint p pias orationes attendere et natare. Unde Bern̄. sup missus ē. Me avertas oculos tuos a fulgore huius syderis:si nō vis obrui a ,procellis. Si igitur insurgāt venti:voca mariā. Si vndis superbie iactantis ambitiōis:si detractiōis:vel emulatiōis fluctib? eleveris respice stellā voca mariā. Ista igr̄ stella est pura:sancta:⁊ culparū malis expiata:quod ostensuz est cū dictū est. Ave ⁊ hoc ē primū. Secdo dico q maria fuit titulis virtutum illustrata qd ostendit cū dicit. Maria. Maria ei ex sua significatiōe:figuratiōe et interp̄tatione signat congerie omniū virtutum:⁊ maxime q: interpretat illuminata: quia.s. ista fuit illuiata cunctis lumīnibus seu splendoꝝ gratiarū Nam sicut oia luminaria fulgēt in celo:oēs colores apparent i yride: oēs herbe ⁊ lapides preciosi ,pereant in terra Sic in maria fulgebāt oia luminaria bonoꝝ documētoꝝ: oīs colores bonorū exemploꝝ:oēs herbe et lapides p̄cio si virtutū ⁊ meritoꝝ. Et breviter bene dicit Hiero. Si inq̄e diligēter attendas:nihil est virtutis aut splēdoris:nihil gratie vel candoris qd̄ non resplendeat in maria. Ambro. in libro de virginib? dicit sic. O quot inquit in vna virgie sunt virtutes. Ibi em̄ fuit vexillū fidei secretū: verecundia devotionis obsequium:virgo intra domū:comes ad ministeriū:mater ad exemplum. Ista ergo est maria.q: sicut dicit Luce.j. Nomē virginis maria. Sup quo dicit Bern̄. in q̄dam sermone. Si inquit criminū imanitate turbat?:si conscientie feditate confusus:si horrore iudicij pterrit?. si barathro desperatiōis absorptus:mariā cogita:mariā invoca: nō recedat a corde:non recedat ab ore:ipam em̄ cogitās non erras:ipsam rogās non desperas:ipam sequēs non devias. Ipsa tenēte non corruis:ipa ,protegente nō metuis:ipa duce non fatigaris:ipa ,propicia peruenis ad portū salutis:⁊ sic in te ipo poteris experiri q̄ merito dictū sit nomē virginis maria.i.maris stella. Ista ergo fuit virtutū flosculis illustrata:q: maria. Tercio dico q ista fuit bonoꝝ rivulis fecūdata. Quia plena gr̄a. Ista ei fuit gratia plena. In aie infusiōe. Plenior in natiuitatis diffusiōe. Plenissima in filij cōceptiōe. Et ideo maria interp̄tat mare qd̄ inexhaustibiliter abūdat in aqua. Quia sez ista ē sicut vnum mare plenissimū in q̄ deus posuit oīm plenitudinē gratiarū:vt p ista ad alios transfundātur. Sicut ei a mari exeūt originaliter oia flumia.sicut dicit Eccs.j. Sic oīs gratie ⁊ virtutes originaliter veniūt de maria. Gratia ergo plena. Unde Hiero. in sermone de Assumptione dicit. Decebat inquit mariā gratia plenā esse:q̄ celis gloriā:terris deū :pacemq̄ hoibus refudit:fidē gentib?:finē vicijs:vite ordinē moribꝝ disciplinā. Et breviter sicut videm? q fons q̄nq̄ est ita plenus aqua q necesse est q p diversos rivulos exteri? transfundat. Sic vere beata virgo est ⁊ fuit aquis gratiaꝝ tota

liter ista plenitudo q riuos sue dulcissime pietatis continue transfundit ad deuotos. Ista em̄ est ille fons q̄ ascēdebat de terra: irrigās vniuersam superficiē terre: sicut dicit Ben̄. ij. Nam vt dicit Hiero. Ceteris p partes marie autē simul tota se infundit gr̄e plenitudo. In xp̄o em̄ fuit gratia tanq̄m in homine personaliter diffinito. In maria tanq̄m in templo singulariter consecrato. In christo tanq̄m in fonte influente In maria tanq̄m in riuulo transfundente. Quid plura charissimi: proculdubio videtur q ratione sue plenitudinis gratiarum ista potest omnibus rebus nobilibus comparari. Et inde est q ista in scriptura comparatur

Lune que est mater roris.
Roi que est mater floris.
Flori que est mater fructus.
Item ista est sicut
Thalam⁹ secreti pudoris.
Calam⁹ fragrātis odoris.
Balsam⁹ p̄cios liquoris.
Origam⁹ virtuosi valoris.
Ista est enim sicut
Liban⁹ ardēs p charitatē.
Liban⁹ cādēs p castitatē.
Riuul⁹ fluēs per pietatē.
Angul⁹ manēs p firmitatē.

Et breuiter charissimi tā ta ē in virgine gratie plenitudo q res naturales nō suppetūt quib⁹ debeat cōparari. Bene ergo dicit. Gratia plena. Et iō Ber̄n. in sermone. Per te inquit beata virgo celuz impletū est: infernus euacuat⁹: celi ruina reparata: captiuis miseris vita data. Patz ergo q ista fuit donoz̄ riuulis fecūdata vel irrigata. gratia inquit plena. Quarto dico q ista fuit bonoz̄ titulis decorata: quod ostēdit cū dicit. Dn̄s te cum. Inter ceteros em̄ bonores quos pōt habere pauper homo p̄cipu⁹ est q dn̄s suus secū cohabitare: conuiuare: t cōuersari dignet: sic quia dn̄s et creator virginis beate cuz ipa cohabitauit p carnis i ipa assumptiōez: p gr̄e plenā ifusionē: p eternā in paradiso mansionē t conuersationē. (Sicut ipa dicit Ecci. xxiij. Qui creauit me: requieuit in tabernaculo meo) bene igit dico q dici potuit bonorata. Dn̄s inquit tecū. Et ideo maria interpretatur dn̄a. Quia. s. ex eo q ista fuit sponsa regis xp̄i: facta est angeloz̄ dn̄a et magistra et totī⁹ celi impatrix et regina. Un̄ etiā de ea canitur. Regina celi letare t̄ē. Et iō cū ipa dr̄ dn̄s fuisse: sicut dicit Aug. in sermone de natiuitate virgis. Dominꝰ inquit tecum in Uentre: Corde. Utero. Auxilio.

Notandū ergo q deus fuit cū virgine in ipsius cōceptiōe p totius carnalis fomitis absterssionē. In ipius natiuitate p sue gratie plenariā infusionē. In ipsius purificatione p sue persone in templo p̄sentatiōez. In ipsi⁹ annūciatione. p nostre humanitatis in ipa assumptionē. In ipsi⁹ virginis assumptiōe p eterne glorie beatificationē. Et sic patet Uirginis dignitas gloriosa: quia dn̄s tecuz. Uirginis bonitas virtuosa: q̄ gratia plena. Uirginis claritas luminosa. quia maria. Uirginis puritas gratiosa: q̄ dictū est Aue. Uide si vis in sermone. Que est ista vbi multa de laudibus virginis gloriose iuenies. vide etiā supra de Aduentu: vbi de virginitate virginis et filij p̄ceptione poteris inuenire. Sed si vis adhuc nota q beata virgo summe est laudabilis propter tria: videlicet quia fuit Mūdissima xp̄m concipiēdo. fuit Pūrissima nobis cōpatiēdo. fuit Fortissima hosti ptrariādo. Primū fecit virginitas imaculabilis. Sed scōm benignitas inexhaustibilis. Sed terciū auctoritas insuperabilis. Dico igitur q ista est summe collaudanda quia fuit

Mūdissima in cōceptu.
Pūrissima in affectu.
Fortissima in effectu.

Dico ergo q ista habet virginitatē imaculabilem: quia scz ista fuit virgo ante ptū t in partu: t post partū. Circa quod nota q ipsius virginitas debz p̄bari. Proprietatib⁹ creaturaz̄. Enigmatib⁹ figurarum. Fictionib⁹ poetarū. Uaticinijs p̄phetarum. Dico ergo q virginitas beate virginis p̄bat̄ p̄prietatib⁹ creaturarum. Aues em̄ sine carnali coitu cōapiunt. Hiena sine mare dicit cōcipere. Aultures etiā sine coitu dicūt generari t prouenire: q̄ quidē signa et exēpla sunt cōceptus virginis gloriose. Ista enim sine virili semine cōcepit christum: t in cōceptu et in partu perpetua virgo mansit. Quod vtiq; secūdo probatur enigmatibus figurarū. Maria em̄ figurat in

Uellere gedeonis.
Rubo visionis.
Throno eburneo salomōis.
Paruo monte danielis.

Dico q ista fuit vell⁹ gedeōis q̄ sicut dr̄ Judicū. vj. Istud vell⁹ tota terra sicca manente solū sine pluuia rorē habuit. Porta clausa ezechielis. It. Rub⁹ etiā ardere videbat et tamē cōbustionē non sustinuit: sicut dicit Exo. iij. Throno⁹ etiā salomonis de ebore puro t candido cōstruct⁹ fuit sicut dicit. iij. Reg. x. De mōte etiā daniel lapis sine manib⁹ fuit absc̄sus. Dan̄. ij. In porta etiā ezechielis nullus p̄ter dn̄m fuit ingressus. Ezech. xliij. Sic ergo p culdubio beata virgo sine pluuia carnalis voluptatis fuit rorida p pregnationē. Sine cōbustione t sine lesione sue integritat̄ fuit ignita p spūssancti in suo cōceptu operationē. Uterus etiā eius q̄ per castam virginitatez fuit candid⁹ et eburne⁹ salomoni. i. xp̄o factus ē throno⁹ per suā benedictā incarnationē. Siue etiā sine manib⁹ humane operatiōis lapis angularis xp̄s de monte sui p̄gnantis vteri fuit absc̄isus per sue natiuitatis p̄gressionē. Et sic ipe vterus suus factus ē porta clausa soli dn̄o apta et peruia per sue sancte virginitatis perpetuā p̄seruationē t p̄secrationē. Et sic patet marie virginitas in enigmatib⁹ figuraz̄. Itē p̄batur sua virginitas fictiōibus poetarū. Teste ei Ouidio dea palladis semp fingit virgo fuisse: et tm̄ fingit quendā filiū sine virili semine p̄cepisse: ipmq; filiū quia duplicis erat nature bois scz et serpētis: dicit in quodā scrinio secretissimo inclusisse Ista dea charissimi signat beataz virginē: quia scz p̄certo ista sine virili semine virgo filiuz gemine substātie. s. xp̄m q̄ deus erat et bō genuit et cōcepit: ipmq; in ista humanitat̄ nostre inclusit mirabiliter t absc̄ondit. Esa. xlv. Uere tu es deus absc̄ondit⁹. Itē p̄batur sua virginitas vaticinijs p̄phetaz̄. Unde Esa. vij. dicit. Ecce virgo cōcipiet et pariet filiū: et vocabit nomē eius emanuel. Istum em̄ virgo cōcepit: q̄ q̄dem emanuel. id est nobiscū deus dictus fuit inc̄natum deus et bō hic vna cum boibus habitauit. Patet ergo q beata virgo habuit virginitatem immaculabilem.

Deinde dico q ista habuit benignitatez inestimabilem. Tanta em̄ pietas t benignitas ē virginis: q ipa regina misericordie nuncupat̄. Ista em̄ est sicut adamas lapis q̄ ferri est attractiu⁹ t est lapis boīm reconciliatiu⁹. Ista em̄ ē lapis gutta⁹ aque cōtinue emissiuus et distillatiu⁹. Ista est em̄ sicut saphirus qui ē lapis carceꝝ aperitiu⁹ et vinculoz̄ etiā cōfractiuus. Quia p certo beata virgo p suā summaz clemētiā est ferri. id ē peccatorū ad veniā attractiua: et deo reconciliatiua. Est aquarū. id est gratiarū et beneficiorū continue diffusiua. Est etiā carceris inferni sepissime aperitiua: et vinculorū dyaboli. scz peccatorū suis intercessionib⁹ cōfractiua. Ista em̄ ligatos peccatores de potestate dyaboli eripit: et oibus in tribulatiōibus positis subuenit t succurrit. De hoc Ber̄n. in quodam sermone. Tue inquit misericordie beata virgo longitudo durabit vsq; ad iudiciū: latitudo replet orbē terrarū: sublimitas restaurat paradisum p̄funditas euacuat infernū. Habet igitur beata virgo benignitatē inestimabilē. Deniq; dico q ista habet auctoritatē insuperabilē. Ista em̄ habet potestatē in celo et in terra: in mari et in oibus abyssis. Ista em̄ est sicut lapis qui dicitur alectotricen: cui⁹ p̄sentia terret leonē. Ista ē sicut arboz q̄ dicit cedrus: que ratiōe altitudinis regina arborū dicit cui⁹ fragrātia fugat serpētes. Ista est sicut ebur quod pannū lineū positū super prunas p̄buri, p̄bibet sed prunā extinguit. Ista ē sicut arbor fraxin⁹ sub cuius vmbra demones venire nesciūt neq; possunt. Ista ē sicut saphirus in cuius medio generat carbunculꝰ xp̄us semp splendēs t nocte illuminās. Ista ē sicut aīal pulcerrimū t amicabile qđ dicit panthera: cui⁹ vox t eloquētia conturbat dracones. Et p culdubio charissimi per istā fugant̄ et terrētur et superant̄ inimici nostri demones: q̄uis ipi sint leones p seuiciā et crudelitatē. Serpētes per malicia t fallacitatē. Dracones p inuidiā et malignitatē. Et breuiter charissimi nullus hostis infernalis potest ledere quē beata virgo voluerit iuuare. Et ideo. Sub tuū p̄sidiū p fugimus scta dei genitrix: nr̄as ergo dep̄. ne despi. sed a cunctis periculis libera nos virgo beata. Ber̄n. em̄ dicit. Ille inquit sol⁹ taceat mi misericordiā tuā beata virgo q̄ te fideliter inuocatam sibi asserit defuisse. Et q̄d mir̄ si aduocata adest q̄ etiā p̄sto est nō vocata? Sic igit̄ p̄z q beata virgo hz potestatē insuperabilē: hz benignitatē inestimabilē et inexhaustibilē: habz puritatē imaculabilem. Et hec q̄tū ad indignitatē mee paupertime facultatis: t q̄tū ad pollutionē labior̄ meorum q̄

non sunt digna aperiri vt recta p̄dicent: quoniaz vir pollut⁹ labijs ego sum: ita q̄ diserte nescio loqui: q̄r puer ego sum sed nō pur⁹ aer: de maria sufficiāt q̄ sunt dicta. Hoc solū dic superaddere dignū duxi: cui⁹ formā semel in q̄daz libro scriptā inueni de salutatiōe virgis marie i p̄ncipio sermonū: q̄ d̄r. Aue maria ꝛc. In terra charissimi g̃ ad ℔ q̄ alijs bēat gr̃az nobiliū puellaz q̄nq; summope suffragāt: vicz

Curialis salutatio.
Sue pulcritudis p̄mēdatio.
Sui amici noiatio.
Sue fame recitatio.
Sui generis magnificatio.

Sic p̄cludubio charissimi: q̄r gr̃atiā beate virginis necesse habem⁹ acquirere in p̄senti. Hinc est q̄ debemus ipam salutare dicentes. Aue maria. Cōmēdare: dicētes gratia plena. Amicū suū. scz dei filiū noiare: dicētes. Dn̄s tecum. Famā ipius recitare: dicētes. Benedicta tu in mulierib⁹. Genus ipius magnificare: dicētes. Et benedictus fructus ꝛc. Dicam⁹ ergo p̄ gratia impetrāda salutādo virginē gloriosam. Aue maria gratia plena dn̄s tecuz ꝛc. Vel alio modo dic q̄ inter cetera q̄ sunt puellis virginib⁹ magis grata solēt esse flores: et potissime flores rosarū et etiā liliorū que virginib⁹ p̄prie adaptant. Et ideo p̄ impetranda gratia beate virgini acquiram⁹ florē illū quē sibi attulit gabriel angel⁹ de viridario paradisi. Aue maria ꝛc. In isto flore lilij sūt sex folia ꝟ sex folia lilij materialis: z ꝟ sex p̄rietates eiusdē. Flos em̄ lilij

Pollet candore.
Caret sapore:
Abūdat humore.
Claret regio honore.
Fragrat odore:
Precellit valore.

Quia scz liliū est signū regis sūciez eos qui portāt liliū demōstrat esse vel de familia: vel de genere regis Sic p̄certo beata virgo pollet candore p̄ pura p̄tinentiā. Ideo dicit Aue. i. sine ve. Caret sapore per penitētiā. Ideo dicit: Maria. i. amara. Abūdat humore per demētiā. Ideo d̄: gr̃a plena. Claret regio honore p̄ excellētiā. Dn̄s dicit. Dn̄s tecū. Fragrat odore p̄ fame redolētiā. Ideo dicit. Bn̄dicta tu ꝛc. Precellit valore p̄ eminētiam. Ideo d̄. Bn̄dict⁹ fru. ꝛc. Offeram⁹ igr̃ ẏgini gl̃iose lilium

Castitatis.
Amare penalitat̄.
Dignitatis.
Famositatis.
Utilitatis.

Et dicam⁹ p̄ gratia ipetranda. Aue maria ꝛc. Vl̄ alio modo potes notare q̄ inter illa q̄ magis placēt regib⁹ et reginis sunt lapides p̄ciosi. Et ideo p̄ gratia regie virginū ipetrāda: offeram⁹ coronā illā aureā ornatā oi lapide p̄cioso: quā angelus Gabriel de throno attulit paradisi. s. Aue maria. In ista em̄ corona sunt sex lapides p̄ciosi. i. sex speciales virtutes q̄ beate virgini applicant ꝛc. Applica et dic q̄ ista habuit carnis puritatē. Aue. i. sine ve. Mentis daritatē. Maria id ē illuminata. Morū vbertatez. Gratia plena. Firmam charitatē. Dn̄s tecum. Fame celebritatē. Benedicta tu in mulierib⁹. Operum bonitatē. Et benedict⁹ fruct⁹ ventris tui. Applica sex p̄dictas virtutes sex lapidib⁹ p̄ciosis sicut volueris: quia omitto causa breuitatis ꝛc.

Maritus. Cum maritus sit nomē Reverentie Diligentie. Amicitie: quia scz marit⁹

Ab vxore debet reuereri.
Statū dom⁹ debet intueri.
Sponse sue fidelis haberi.

Possum dicere q̄ triplex i. uenit marit⁹: vicz Anime eccie: sponse. Maritus aie est x̄pus saluator. Marit⁹ ecclesie ē p̄sul z pastor. Maritus spōse est cōiunx et tutor. Quilibet em̄ istoz maritorū vxorē sibi cōmissam debet diligere. Debet corrigere z dirigere. Primo g̃ d̄ x̄po dico q̄ ē marit⁹ aie spiritalis: z ipaz per fidē in baptismo despōsat. Juxta illud Osee. ij. Spōsabo te mihi in fide. Constat em̄ q̄ ipe istam ꝓiugē suaz diligit: dirigit z corrigit. Constat etiam q̄ sicut marit⁹ tanto zelo diligit vxorē q̄ nullum alium p̄ter se vult ei copulari: quinimo si alienoz colloq̄a obscura et cōsortia videt eam admittere: statim zelotip⁹ efficit z in ipam seuire z animaduertere cōprobat. Sic deus tāto zelo diligit animā christianā q̄ sibi soli vult eā copulari: z se ipi solūmodo copulare p̄ gratiā z per fidē. Gen. xxix. Nūc quoq; copulabitur mihi marit⁹ meus. Et ideo si videret q̄ cuz lenonib⁹. s. cū mūdo: carne: et demonibus p̄ vicia z errores habeat familiaritatē z colloquia: ipoz scz suggestiones admittendo et audiēdo solet tristis et desolat⁹ esse (Juxta illd. s. Mach. j. Omnis marit⁹ sumpsit lamentū) Et in ipam atrociter vindicare. Exemplo Sampsonis. De quo dicit Judicum xiiij. z xv. Oz vxor eius sumpserat aliū maritū: et ideo ipsam repudiauit z in pdilisteos vindicauit. Det em̄ aniam que ipam dimittit: et maritū sibi alīū querit: virūq; suū legitimū x̄pm respuit: contēnit z mūdo carni vel demoni se cōiungit solet repudiare: et de ipo decetero nō curare: sed ipam cum suis amatorib⁹ destruere z delere. Sicut de vasti deposita p̄ eo q̄ regē virum et maritū suū cōtempserat dicit Hester. j. Oz hoc exēplo oēs cōiuges paruipēdēt imperia maritoruz. Ideo deposuit eam Assuerus sicut dicit ibidez: z Hester substituit loco ei⁹. Aduerte tn̄ q̄ vxor ista scz aia p̄batur z examinat vtrū. s. maritū suū cōtempserit sibiq; fuerit infidelis: sicut p̄batur cōiunx suspecta p̄ aq̄s maledictiōis: sicut ponit Nume. v. Sed de hoc vide alibi vbi posita est figura. Christus ergo ē marit⁹ aie spūalis: qui scz p̄ ipa tuēda et saluanda se opposuit: z morti etiaz et cruci exposuit. Juxta illud Ruth. j. Mortuus ē belimelech marit⁹ noemi. Et ideo iste non ē ab ea cōtemnēdus s̄ fideliter dilibēdus. Un̄ de Thobia z sara dicit Thobie. x. Oz ipi monuerūt filiā suam honorare socrū: diligere maritū: regere familiā: gubernare domū: et seipam irreprehensibile exhibere. Secūdo dico q̄ p̄latus est marit⁹ ecclesie spūalis. Prelatus em̄ est ecclesie sibi cōmisse spiritalis maritus et sponsus: eius. s. tuitiōi et regimini spiritualiter deputat⁹. Hanc em̄ zelo magno diligere: sapiēter debet dirigere atq; regere: et seueriter corrigere et reducere. Quod scz ē cōtra multos maritos malos: qui eccias et vxores suas nō diligūt: nec eoz regiminibus et repationibus intendūt: sed alienas vxores appetūt: et alienas ecclesias et p̄laturas ambiūt et deposcunt. Similes thauris et equis q̄ vxore vna nō contēti sunt: sed cū multis z pluribus cōcubere querūt: et mugiēdo de vna ad aliā se diffundūt: ita q̄ secūda eccia pōt dicere patme illō qd̄ dixit lya rachel Gen. xxx. Que scz erat pulcra z ido marit⁹ dimissa lya vxore antiquiore et lippa: ipi quasi totaliter adherebat. Nunquid paz tibi videt si maritū meū p̄ripueris mihi ꝛc. Quia reuera tales mariti primā vxorē non diligūt: s̄ iuniores z pulziores cōtinue querūt: et nūnq; in aliqua pēdē figūt. Cū tn̄ dicat apls. Oz eom oportet esse vn⁹ vxoris virū: et circa vnā ecclesiaz occupari: vt sic dicat illud Gen. xxx. Mecū erit maritus me⁹. Est igit̄ p̄latus marit⁹ ecclesie spiritualis. Tercio dico q̄ vir siue spōsus ē marit⁹ sponse sue corpalis. z sic de marito materiali z corpali dicā q̄ iste debet vxorē diligere: dirigere z corrigē: et ab ipa diligi: metui et reuereri. Sz de istis nihil ad p̄sens. Vide vbi Coniugiū: q̄r pauce sunt h̄ auctoritates. Et vide in alijs titulis p̄ tinētib⁹ ad istam materiā sicut est Adulteriū. Fornicatio. Uxor. Femina. Coniunx. Vir. Spnsous et similia.

Marmor. Nota q̄ marmor est lapis durissim⁹ q̄nq; alb⁹: quādoq; niger: q̄nq; vari⁹ Et potest significare illos q̄ p̄ patientia sunt durati: et i bono p̄ constantia stabiliter roborati: et ad edificiū eccie tam militātis q̄z triūpbātis finaliter deputati. Sicut de Salomone dicit. ij. Paral. iij. Oz ipe strauit pauimētū templi p̄ cioso marmore decore multo. Un̄ de illis qui sustinēt eccīam dicit Cant. v. Oz crura ei⁹ colūne marmoree. Vel etiā in malo pōt significare illos q̄ per crudelitatē sunt duri z p̄ obstinatiōis malicia ad omne vicii indurati: sicut in fabulis dicit q̄ mobe fuit cōuersa in marmor durissimum et nigerrimū ꝛc. Transeo: q̄r paucissime sunt auctoritates

Martha. Que interp̄tat p̄uocās seu irritans: seu dn̄ans: fuit dn̄i hospita: q̄ scz Xp̄m suscipiēdo fuit largula. Fratri cōpatiēdo fuit emula. Fidē obediēdo fuit credula. Dn̄o seruiēdo fuit sedula. Sororē arguēdo fuit q̄rula. Sicut hec oia patet. Joh. xj. Quia scz ista ad resuscitationē lazari fratris sui dn̄m p̄uocauit. Sororē suā aliqualiter irritauit. Et in celis dn̄m impetrauit. Vide euāgeliū vbi supra: z diuide z distingue: z cōmenda beatā martham de Largitate. Charitate. Credulitate. Sedulitate. et Seueritate. Transeo: q̄r pauce sunt auctoritates

Martyrium. Oz quis exēpla z figure possent in natura z in scriptura plurime inueniri: q̄r tn̄ nomē martyris rarū est in scriptura: ita q̄ de martyrib⁹ nec themata nec auctoritates vocales inueniūtur. Hinc ē q̄ de martyrib⁹ pauca dico. Nota ergo

q̄ sancti martyres sunt hortorādi ⁊ exorādi: quia fuerūt p̄ xp̄o lapidati: et p̄ ipso pstiterunt: quia fidem fundauerūt: penas sustulerūt mundū contēpserunt celū elegerūt christum dilexerūt: tyrānos vicerūt: gloriā meruerūt. Prosequere sivis et vide in moralitatibus in tabula de martyre: vbi satis inuenies in manipulo florū in titulo suo. Et vide infra de tribulatiōe. Et. j. de sctis: vbi deo ꝓpicio mīta ponā.

Massa. Cū massa nihil aliud sit q̄ aliquarū rerum cōgeries inuicē collecta seu cōiuncta inuicem vel cōpacta ⁊ ad inde aliquid faciendū p̄ modū materie ordinata: multa possent dici: ꝫ transeo. Massas em̄ carnaz dauid plātauit. j. Reg. xxv. Regē in deserto pauit. ij Reg. xvj. Ezechiā curauit. iij. Reg. xx. et Esa. xxxviij. massa etiā pias et stupe draconez occidit ⁊ strangulauit. sicut dicit Dan. xiij. Et sic p̄ massam intelligit congeries virtutū: meritoz vel etiā bonorū hoim vel iustorū. Massa insuper impietatē in amphora pclusit. Zach. v. Et modicū fermentū totā massam corrūpit. j. Coz. v. Et ex esdez massa figulus vas in honorē et vas in cōtumeliā facit. Rom. ix. Et sic p̄ massam intelligit̄ male cōsuetudinis pōdus qđ in corde claudit impietatē ne exeat: vel malorū hoim cōgeries seu cumul⁹ quē modicū fermentū malicie seu male doctrine faciliter corrūpit vt feteat vel animaz a deo creatarum ozigo seu titul⁹ quē ordinet dei predestinatio vt ad vitā vel ad mortē veniat seu transeat. Sufficit q: modicū est de auctoritatibus ⁊c̄.

Masculus. Nota q̄ mascul⁹ cum sit nomē sexus pfectiōis. i. sexus virilis: vt cōiter signat in bono. Et ideo sicut mascul⁹ vt cōiter respectu sexus feminei ē cōditionis nobiliozis. cōplexionis calidioris: pfectiōis potētiozis. Sic vere cū in mūdo inueniā q̄si duplicationē sexū: bonorū. s. masculos et feminas: hoc est dictu: bonos et malos clericos et laicos prelatos et subditos: sic etiā istud certū est q̄ masculi. i. boni et pfecti viri ⁊ maxime boni ecclesiastici vel prelati sunt nobiliores in dignitate sunt calidiores in charitate sunt potētiores in constantia et firmitate. Istud em̄ cōstat q̄ masculi. i. viri pfecti ecclesiastici et prelati sunt digniores ad imperādū: sunt fortiores ad operandū sunt feruentiores ad diligendū. Et ideo antiquitus in lege nullū animal deo offerebat nisi masculū. Masculina em̄ et maxime p̄mogenita deo offerebātur et sibi etiā dedicabant. sicut dicit Exo. xiij. Omne masculinū sexus cōsecrabis dño. Ad denotandum q̄ soli viri masculi ⁊ virtuosi ⁊ pfecti deo sunt cōgrui et accepti et digni deo offerri. et eius vsib⁹ deputari. De agno em̄ paschali dicebatur q̄ debebat esse agn⁹ sine macula. mascul⁹ anicul⁹. q: scz pfecti viri et maxime ecclesiastici vel plati debent esse agni p̄ benignitatē. masculi p̄ strenuitatē sine macula p̄ innocētie puritatē. Notem⁹ ergo q̄ isti masculi videlicet plati respectu subditorū. Clerici respectu laicoruz. Perfecti respectu iniquoz debēt esse vel sunt sup istos digniores ad imperandū. fortiores ad operādū. aptiores ad generandū. Primo ergo dico q̄ tales habent virtutem sagaciter impandi q: sicut masculi naturaliter dñantur femellis: sicut etiā deus maledicens eue dixit sibi: subviri potestate eris. Gen̄. iij. sic vere tales pfecti viri debent ⁊ in p̄latione et in inrisdictiōe aliis p̄eminere et potestatē super alios obtinere. Teste ei Gen̄. Ancillā dñari: et dñam ancillari magna abusio est. Seneca etiā dixit. Oz graue est a deteriore cingi siue antriari. Et iō dicit Vegeci⁹. Oz tūc bñ respublica regebat. qñ nō erat maior nisi q̄ melior. Et ido masculi. i. viri pfecti debēt dominari: et debent in honoribus p̄ferri: sicut dicit Apoc. xij. Oz mulier peperit virum masculū qui rectur⁹ erat gētes. Quod ē contra multos q: sicut videmus: femine. i. viri impfecti: magis q̄n q̄ p̄ficiuntur q̄ masculi. i. viri boni: ⁊ magis volūt dñari q̄ viri boni ⁊ pfecti. In Amazonia femine retinent ⁊ masculi expelluntur: ita q̄ nullus mascul⁹ sed solū femine ad regimen admittunt. Quia vere hodie in hoc mūdo repelluntur sepissime ab officijs et diuinis illi q̄ sunt meliores: et admittunt illi qui sunt deteriores. Quod figuratū ē in pharaone qui p̄cepit masculos enecari: ⁊ feias reseruari. Et ideo hodie videt impletū illud Esa. iij. Populū meum exactores sui spoliauerūt: mulieres dñate sunt eis. Cuius equidē figurā et exēplū habem⁹ in illa muliere athalia: q̄ oē semē regium fecit occidi: vt sola posset in hierlm p̄cipari vbi tm̄ ineq̄ssime regnauit: et populū dñi a cultura dei reuocauit: ⁊ in tēplo adorari ydola fecit: sicut dicit. iij. Reg. xj. ⁊. ij. Paral. xxij. ⁊. xxiij. Jpa tm̄ finaliter fuit gladio interfecta. Jsta ergo feia charissimi typū ⁊ figurā gerit maloz: effeminatoz ⁊ incōstantiā platorū. q̄ ad finē q̄ possint regnare in eccia sepe nituntur extinguere deprimere ⁊ impugnare semē regiū id ē viros bonos ad q̄s debebat aliorū regimē ptinere: sicut sepissime patet ad sensum. Quia sicut dr Ecci. xxv. Si mulier sumpserit p̄cipatum: cōtraria est viro suo. Quo facto si in regimie p̄ualet: statim p̄ eorū malā vitā tēplū eccie destruit: de⁹ nō colit nec adorat: imo ydola dyabolica idē vicia et peccata in eccia colunt: et ipi a dyabolo finaliter in inferno p̄mūt. Quia sicut dr puer. xxviij. Regnātibus ipōs ruine boim. Masculi ergo debēt esse pfecti q̄ alijs p̄cipant: q: isti virtutē habēt sagaciter impandi. Secdo dico q̄ tales spūales masculi bñt virtutem viriliter opandi. Naturaliter em̄ masculi sunt fortiores ad opandū q̄ femine. Sic tales fortes et virili⁹ debēt bona opa exequi q̄ alij. In celo em̄ dicunt esse quedā signa masculina ⁊ q̄dā planete masculini: q̄ valde sunt fortiozis opatiōis q̄ alij. quia scz in celo eccie: illi qui sunt masculi. i. plati: clerici vel pfecti: debēt in bene opando esse fortiores et in bono ope p̄optiores. Nō tm̄ ē hodie p̄trariū. Inter vsos em̄ teste Plinio fallit regula: q: scz inter vsos femine sunt masculi fortiores. Sic vere in eccia femine. i. simplices ⁊ subditi sunt fortiores ad bene opandū q̄ clerici vel plati. Tercio dico q̄ tales spūales masculi habēt virtutē fortiter generādi. In generatione em̄ mascul⁹ se bz p̄ modū forme ⁊ agentis. Femina vero p̄ modum materie ⁊ patientis. Ad̄ ꝓpie ad masculū ptinet generare. Sic vere tales p̄ ceteris debent habere virtutē spiritaliter generādi. q: scz ipi debēt generare in seipis bona opa: ⁊ etiā alios debēt p̄ p̄dicationē et p̄uersationē dño generare. sicut faciebat apls qui dicebat. j. Coz. iiij. In xp̄o em̄ ihesu p̄ euangeliū ego vos genui ⁊c̄. Omitto gratia breuitatis. Vide in tabula q̄ finaliter fiet.

Maspbat. Nota q̄ maspbat erat loc⁹ vbi filij israel ptra tribū beniamin: ⁊ sceleus gabaon cōiurauerūt sicut dicit Judicū. xx. ⁊ xxj. Vbi etiā filij israel ad samuel cōuenerūt et vbi ipo oāte victoriā de philisteis habuerūt: sicut dicit. j. Reg. vij. ⁊. j. Reg. x. Vbi samuel pplm iudicauit sicut dicit ibidē. Et vbi iudas oēm masculū interfecit. j. Mach. v. Et vbi Godolias filios israel post destructā hierlm cōgregauit: sicut dr Hiere. xl. et. iij. Reg. xxv. Juterp̄tat aūt maspbat contēplās tēp⁹ vel speculator pcti. Applica si vis ad bonū vel ad malū q: trāseo.

Mathathias. Fuit pater machabeoz: ⁊ interp̄tat collat⁹ a dño: vel donū dñi aliq̄n. Vide hystoriā. j. Mach. j. et. ij. ca. Et applica prout occurrerit.

Materia. Nota q̄ cuz materia sit cuiuslibet rei originale p̄ncipiū passiuū dūtaxat: q̄ de sui natura ē in potētia ad oēs formas: habēs in se imperfectionē: potēs tm̄ acquirere pfectionē p̄ presentiā forme sibi vnite. Multa possent de materia dici et ad multa possz multipliciter applicari. Verū q: pauissime sunt auctoritates omitto. Vide si vis in introductorio meo meo: vbi primū capitulū est de materia et ipius cōditiōib⁹ ad diuersa moraliter applicatis.

Mater. Nota q̄ cū mater sit psona ī qua ⁊ de qua fet⁹ materialiter p̄creat. A qua fet⁹ nutritur et educat. Per quā fet⁹ regit et gubernatur. Spūaliter loquēdo. mater pōt accipi in bono et in malo. Unde p̄ matrē in bono pōt intelligi plat⁹ et gubernator: istructor et p̄dicator: nutritor et miserator. Dico q̄ mater pōt significare plat⁹ et gubernatores. Et sic deus pōt dicere mat̄ q: scz iste sicut mater portat: nutrit: fouet et diligit vniuersos dices illud. ij. Reg. j. Sicut mr vnicū amat filiū ita te diligebā. Sic etiā plati possunt dici mater: q: scz plati debēt filios nutrire. i. subditos verbo et exēplo: et temporali subsidio: vt sic q̄libet mater spūalis siue sit prelatus siue p̄dicator: siue etiam quilibet benefactor possit dicere illud Ecclesia. xxiij. Ego mater pulcre dilectionis et timoris et

agnitionis et sancte spei. Vbi aduerte q̄ prelati debēt esse

	Diligētes.		Dilectionis.
Matres.	Corrigētes.	quia mater	timoris.
	Dirigētes.		Agnitionis et
	Erigētes.		Sancte spei.

Primo ergo dico q̄ plat⁹ debet esse mater filiorū. id ē sub actor̄ ꝓpos fouendo et diligēdo. qz. s. mater solet filios diligere: et ipos nutrire ⁊ defendere. Dō ē contra malos plātos q̄ sunt sicut quedā porce que ꝑm Plinū solēt omnes filios suos deuorare ꝓter pannos. Quia. s. multi sunt mali plati q̄ filios. i. subditos suos deuorāt exactionib⁹ ⁊ rapinis: ꝓter illos q̄ apud eos sunt potiores ⁊ primi. s. familiares: ꝓsanguineos et amicos: ita q̄ tales non possunt ꝓprie dici matres: qz. s. isti cōtra naturā maternitatis ꝓprios filios magis q̄ alios cruciāt ⁊ flagellāt ita q̄ talibus pōt dici illud Ezech. xix. Quare mater tua leena cubauit inter leones. Isti em̄ dicunt̄ mater ꝓpter plationis maternitatem. Dicunt̄ leena ꝓpter inuasiōis crudelitatē. Dicunt̄ cubare ꝓpter delicias carnalitatē. Dicunt̄ esse inter leones ꝓpter voracē familiariū societatē. Timeāt igit̄ tales impie matres ne eis eueniat sicut scorpioni. Dicit em̄ Plin⁹ q̄ ē q̄dam species scorpionū q̄ q̄n q̄ cōcipit. xj. filios quos tamē cū peperit oēs incipit deuorare. Dō videns vltim⁹ salit super dunes matris: et eā pungit et occidit: et morte fratruz suoz vindicat atq; punit. Sic vere charissimi accidet talib⁹ iniqs matrib⁹ filios suos id ē pauper̄ subditos deuorantibus. Quia ꝓculdubio vltim⁹ frater illoz. s. xp̄us qui dixit Mar. iij. Qui facit volūtatē patris mei: ille frater meus ⁊ mater ⁊ soror est: ipos finaliter per mortē tp̄alem ⁊ ꝑpetuam vulnerabit ⁊ fratrū suorū iniurias vindicabit. Cant̄. j. Filij matris mee pugnauerūt cōtra me. Et Michee. vij. Filia cōsurget aduersus matrē suā. Non sic ergo sed sint plati bone matres subditos fouenda ⁊ diligēdo. Ego inq̄t mater pulcre dilectiōis: vt dicat q̄libet illud. ij. Reg. j. Sicut mater vnicū amat filiū ita te diligebā. Secūdo dico q̄ debēt esse matres subditos monēdo et corrigēdo: qz sez plat⁹ debet esse mater timoris. Sicut em̄ mater solet filio timorē incutere: et q̄n inuenit eū luto maculatū solet enim acriter verberare. Sic vere plat⁹ debet timorez suū in subditos ip̄rimere: et eos si delinquūt iuste ⁊ rigide castigare. Vñ Eccl. xv. Qui timet deū faciet bona: et qui cōtinēs est iustitie ap̄bendet eā ⁊ obuiabit illi quasi mater honorificata. Prelat⁹ em̄ sicut mr̄ honorificata bz malis subditoz desideriis obuiare vt timorem dei possit in eis generare.

Tercio dico q̄ isti debent esse matres subditos regēdo et dirigēdo. Agnitiōis inq̄t. Sicut em̄ mater tantuz habet de agnitiōe et industria q̄ filios suos regit ⁊ dirigit quous q̄ sciāt regē semetipos. Sic vere plat⁹ debet esse prudēs: sapiens ⁊ agnoscēs vt subditos debite dirigat atq; regat. Vñ bonus pastor dicit illud Joh. x. Cognosco oues meas ⁊ cognoscūt me mee: vt sic de tali matre possit dicere q̄libet subditus illud ꝓuer. iiij. Tenell⁹ et vnigenit⁹ fui cor̄ matre mea ⁊ docebat me. Et vere ad tales ptinet docere subditos et eos in moribus crudire. qz sicut ad matrē pertinet lactare filios cū māmillis et eisdē lactis dulcedinē ministrare. Sic ad bonū platū ptinet lac bone doctrine subditis distillare: ⁊ in bonis spūalib⁹ eos enutrire. Vnū tñ aduerte q̄ sicut puuli lacte maris sue ꝓprie laudabili⁹ nutriunt̄: sic subiecti lacte doctrine ꝓpij rectoris vel plati meli⁹ ⁊ laudabili⁹ informant̄. Quod est cōtra illos q̄ p vicarios faciūt subditis p̄dicari: ⁊ ipos p vicarios gubernari. Nullus em̄ pōt vt cōiter ita bene doceri ⁊ informari: regi ⁊ gubernari p vicarios. sicut p rectores et plātos. Magis em̄ ferē affect⁹ matern⁹ sup filiū q̄ alienus. Sicut exemplum habem⁹. iij. Reg. iij. de duab⁹ mulierib⁹ meretricib⁹: quaz mater ꝓpriū filiū noluit interfici. Alia vero mulier q̄ se matrē fingebat ⁊ nō erat: de morte pueri nō curabat dicens. Nec mihi nec tibi sed diuidat̄. Sicut de mercēnario dicit Joh. x. q̄ mercēnari⁹ cuius nō sunt oues ꝓprie videt lupū venientē ⁊ fugit: qz nō pertinet ad eū de ouib⁹. Et ideo iudicauit salomō dicēs de vera matre. Date huic infantē viuū bē est em̄ mater ei⁹. Isti ergo debent esse matres subditos regēdo ⁊ cognoscēdo. Agnitiōis inq̄t Col. j. Impleamini agnitiōe dei. Quarto dico q̄ isti debēt esse matres subditos tenēdo et erigēdo. Sancte spei inquit. Sicut em̄ mater puer̄ cū cadit in luto solet erigere: ⁊ ne iterū cadat ip̄m manu tenere ⁊ corporaliter sustinere. Sic plat⁹ debet sbditos in lutū cadētes. i. ad amorē bonoz temporaliū anhelātes sursum erigere ad spem ⁊ desiderū eternoruz: ⁊ eos ibi manutenere: ⁊ ꝓsse cōtinue ꝓseruare. Sancte inquit spei. Nulla em̄ alia spes ē sancta nisi spes bonoz paradisi. Et ideo ibi supiores sperare ⁊ ad sperādū subditos adiuuare dñt. p̄s. Sperate in eo ois cōgregatio ppli: effundite corā illo corda vra. Et in p̄s. Spera in dño ⁊ fac bonitatē: ⁊c. Dō est cōtra illos q̄ magis inducūt filios ad tēporalia diligēda q̄ ad eterna sperāda. De quib⁹ dicit. ij. Paralip. xxij. Mater em̄ ei⁹ impulit eū vt ipie ageret. Mō sic ego ꝑ sit plat⁹ Mater diligēs: corrigēs: dirigens: erigens. Ut sic ad plātos videat referri verbū bernardi dicentis sup cāntica. Discite vos subditoz matres esse nō dños: diligite magis amari q̄ metui. Sit in vobis materna pietas et paterna seueritas. Exhibete vos mr̄es fouēdo: patres corripiēdo: suspēdite verbera: ꝓducite vbera. Sic igit̄ patet q̄ mater accipit in bono ⁊c. Sed potissime accipiēdo in bono: possum accipe virginē gloriosam. Mater em̄ est nomē bonoris: nomē amoris: nomē dulcoris. Dico nomē bonoris qz. s. ista debet ab oib⁹ sicut mater oim̄ honorari. quā etiā sicut matrē creator oim̄ honorauit. Ista est em̄ sicut sapbit⁹ q̄ dicit mr̄ carbūculi ꝑ eo q̄ in ei⁹ vētre ⁊ venis carbūculus generat̄. quia. s. ista est mr̄ dei. qz in venis vteri sui ip̄e carnē accepit. Ita q̄ nos possum⁹ sibi dicere illud Joh. xix. Fili ecce mater tua. Et maxime a nobis debet honorari: qz. s. ipa est mater oim̄. Est em̄ sicut arbitime sia que dicit̄ mater herbaz qz ista ē mater oim̄ peccatoz ⁊ pfectorū: Sap̄. vij. Dim̄ bonorū mater est. Et ideo debz a nobis honorari sicut mater figurata in imagine terre q̄ vocata fuit aia mater. Teste em̄ Isid. Antiqui vidētes q̄ terra mater esset ⁊ nutrix oim̄ viuentiū: voluerūt vt deā eam colere: et fecerūt sibi vnā imaginē quā alma mater vocauerūt: quā sedentē in medio currus collocauerūt clauē et tympanū in eius manib⁹ tradiderūt: et in capite ei⁹ coronā de turrib⁹ imposuerūt: galli et aues ip̄am sequebant̄: ⁊ in ei⁹ p̄ntia leones ꝓsternebāt̄. Ista ē ꝓprie imago virgis gloriose. Ista em̄ est in virtutib⁹ fecūdissima. Et ideo influētia sue gr̄e ē oim̄ spiritualiter viuentiū nutritiua. qua ꝓpt̄ alma mater est merito nūcupata. Vñ etiā de ea canit̄ Alma redēptoris mater. Ista dicit̄ sedere in curru. qz sez in sancto sabbato dū discipuli (inter q̄s erat) vidētes xp̄um mortuū de fide dubitarēt: et more currus curreret ⁊ cogitatiōib⁹ fluctuarēt: ipsa sola imobilis in fide sedebat: sicut vnica colūna ecclesie fidē ne caderet sustentabat ꝓpter qd̄ dies sabbati specialiter ei applicat̄. iij. Reg. ij. Positus est thron⁹ matri regis et sedebat ad dexterā eius. Ista ergo tenet clauē in manu per quā intellige misericordiā. p quam solā padisus peccatoribus apit̄. Tenet etiam tympanū: p qd̄ intelligo iustitiā et potentiā: p quā solā exercit⁹ demonū deterret̄. Et ideo dicit̄ Cañ. vj. Terribilis vt castro. acies ordi. In capite etiā portat coronā. qz. s. sicut regina angelorū a xp̄o mirabiliter coronat̄. Quia sicut dicit̄ in p̄s. Corona aurea su. ca. eius. Quid plura: ꝓculdubio: galli. i. ē angeli et viri cōtemplatiui et deuoti istam secunt̄ ei seruiendo per deuotionē. leones vero. i. peccatores corā ea prosternūtur p orationē et p sue misericordie implorationem Galli ei et leones. i. angeli et boies pfecti et peccatores indigēt maria sequunt̄ mariā seruiūt marie. respiciūt ad mariā In ipa em̄ ꝑm Bern̄. Inuenit angel⁹ leticiaz. Justus gratiā. Peccator veniā: tota trinitas gloriā. Ista est ergo mater bonoris. Eccl. xv. Obuiabit illi q̄si mater honorificata. Deide dico q̄ ista ē mater amoris dulcissimi et honesti. Ista ē em̄ q̄ sicut mater ꝑ defendēdo filio verbera. to patris verberib⁹ se opponit: et ip̄m filiū tegit ⁊ ꝓtegit ⁊ defendit. Quia vere charissimi beata virgo ꝑ filijs suis id ē ꝑ sibi devotis: patri nostro deo pijs orationib⁹ se opponit et ad reprimendū verbera damnatiōis eterne misericorditer se interponit. Ideo dicit Hiere. xlix. Mūquid pōt mater oblī. infan. suū ⁊c. Deinq̄ dico q̄ ista est mater dulcoris. Pre dulcedine em̄ cōpassionis ista semp cōdolet miseriis alioz. sicut apparuit Joh. xj. Vnū non babētib⁹ cōs

pāſſa ꝓ pijs filijs exorauit. Quia certo si vinū spūalis cō
ſolatiōis nobis deficiat. ipſum nobis a filio si ad ipaz recur
rimus ſpabit. In figura cui⁹ dicit Joh. xix. q̄ ſtabat iuxta
crucē ieſu mr eius. Quia. ſ. iſta ſemp adeſt boib⁹ cruciatis
Sic igit patet quō iſta pōt dici mr. Ita q̄ ꝓprie de ea pōt
dici illud Gall. iij. Que ſurſum eſt hieruſalem libera ē
et hec mr noſtra ē. Et Sap. vij. Omniū bonoz mr eſt. Et
ſic patet q̄ per matrē pōt intelligi mater nr̄a beata virgo.

Sz adhuc dico q̄ mr pōt accipi i malo. Et ſic mr pt dici
Mūdi ꝓſperitas et habitatio. Iſte em̄ ſunt quedaz
Carnis carnalitas et delectatio. mres improbe: et pe
Hoſtis fallacitas t defraudatio. ſtifere q̄ nos percuti
unt petōres. Mūd⁹ ergo eſt mr oim anaroz. Un̄ de tali
mre dicit Ezech. xvj. Radix tua de terra chananea: pr tu⁹
amoꝛre⁹. et mr tua cetbea. Expone ſi vis. Caro eſt mr oim
immūdoz. Et ideo tales poſſunt dicere illud ps. Ecce em̄
in iniq̄ta. cōce. ſum. et in pe. cōce. me mr mea. Hoſtis ē ma
ter oim ſuperboz. Ita q̄ de ipo t de q̄libet filio ſuo poteſt
dici illud. ij. Para. xxij. Mater ei⁹ impulit eū vt ageret im
pie. Et h̄ de mre ſufficiāt tam in bono q̄ in malo.

Matrimoniū. De matrimonio ꝓnubio. cō
iugio. celibatu. multa poſſent
dici ſ pauciſſime ſunt auctoꝛitates. Eſt em̄ matrimonium

Spirituale. Spirituale eſt chriſti et aie.
Sociale. Sociale ē plati et eccie.
Cordiale. Cordiale iter duos mutui amoꝛ.
Coꝛporale. Coꝛpale vero viri et vxoꝛ.

Ita poſſent multipliciter deduci: ſ auctoꝛitates vocales
deſunt. Vide ergo vbi Coniugiuz t Coniūctio. Et vbi ſpō
ſus et ſimilia.

Maturitas. Maturare. Nota q̄
matura
re q̄nq̄z accipit ꝓ accelerare ſicut cū dr. Quis maturauit
opus. iter vel negociū. Et ſic vt cōiter accipit apud tytū li
uiū et alios antiquos hyſtoꝛiographos. Sic etiā ſumitur
Gen. xxxij. vbi de iacob dicit. Oꝛ cū mature ſurrexiſſet tu
lit duas vxoꝛes ſuas t c. Et. ij. Mach. vij. Jnuocās inquit
deū gēti nr̄e maturi⁹ ꝓpicū fieri. Et Act. xxv. Promiſit ſe
feſſus apud ceſareā maturi⁹ ꝓfectuz. Q̄nq̄z aut̄ t cōiter
ſumit ꝓ cōditiōe ſeu diſpoſitiōe fructuū vtpote q̄n dicit.
Oꝛ vue vel ſegetes ſunt mature: h̄ eſt dictu. Plene diſpo
ſite t pfecte: et ad vltimū ſuū complementū deducte: et ſic
ſumit Gen. xl. Vbi ille vidit vitem vbi erāt tres ꝓpagines
t creſcere paulati gēmas: et paulati vuas matureſcē. Jgr
moraliter loquēdo dico q̄ maturitas in bono ſumit et in
malo. In bono em̄ ſignificat Diſpoſitionē: pfectionē t cō
plementū cuiuſlibet rei bone. Et ſimiliter in malo comple
mentū t ꝓſummationē mali. Mā ſicut fruct⁹ matur⁹ dici
tur: q̄n ad illū ſtatum puenit in quo cōgruū eſt q̄ colligat
et ad vſus hoim deducat. Sic vere q̄cūq̄z negociū matu
rū eſſe dicit: q̄n ad cōplemētū ſuū ad quod ordinatuz fue
rat ē deductū. Unde de bona maturitate et pfectiōe: et de
impfectis q̄ ad eā nō attingūt dicit Eſa. xxxvij. Oꝛ facti ſē
ſicut fenū agri: et gramē paſcue: t herba tectoꝛ q̄ exaruit
añq̄ matureſceret. De mala vero maturitate. i. de com
pleméto vicioꝛ t cōſummationē in malo dicit. Apoc. xiiij
Mitte falcē tuā t mete: q̄n venit hora vt metat: qz matu
rauit meſſis terre. Loq̄tur em̄ ſimilitudinarie. q. d. Sicut
meſſis q̄n matura ē colligit: ſic ꝓgeries repꝛoboꝛ q̄n ma
tura et i vicijs conſumata fuerit t ꝓpleta: neceſſe ē q̄ dānet
Jgr ps q̄ loq̄ndo moralit nos iuenim⁹ q̄ ē maturitas in

Vultu. In oibus em̄ homo eſſe debet maturus: et in
Geſtu. virtutib⁹ cōpletus: et in honeſtis moꝛib⁹ mo
Actu. deſt⁹ et i opib⁹ circūſpect⁹. Maturitas ei ꝓ
Greſſu. uidā grauitatē t deliberatiuā tarditatē ſignat
Senſu. quā ꝓcerto prudēs hō i ſuis opibus et vbis
factis et geſtib⁹ ſemp ſeruat. Leuitas em̄ et in cōſtantia. ce
leritas et feſtinātia: ſcurrilitas et inſolētia: maturitati op
ponūtur. Et ideo viri prudētes t honeſti talia deteſtantur
t in maturitate debita delectant. Dicat igit quilibet talis
illud ps. Preueni in maturitate et clamaui quia in verbo
tuo ſuſperaui. De maturitate igit gravitate et honeſta
te moꝛū multa poſſent dici ſed deficiūt auctoꝛitates. Vide
vbi honeſtas. Prudētia. Deliberatio. Tarditas t ſimilia.

Maxilla. Cum maxille ſint ꝓtes corꝓis anima
lis q̄ ſcz dentib⁹ armant. fletib⁹ irriga
tur: ictib⁹ adaptant. fumib⁹ artant ſeu frenant. Dicam q̄
ꝓ maxillas eccie intelligo viros iuſtos. q̄ reuera armātur
dentib⁹ diſcretiōis vt valeāt cūcta ruminare. Rigātur fle
tib⁹ deuotiōis vt valeāt digna germinare. Brauantur icti
bus tribulatiōis vt valeāt mala tolerare. Ligant̄ ſeu fre
nant̄ fumib⁹ coꝛrectiōis: ſeu diſciplīne et coertiōis ne vale
ant nimis euagari. Vel ſi vis: dic q̄ maxille ſignificāt du
plicē anime potentiā. ſ. ſuperioꝛē hec eſt virt⁹ intellectiua.
et inferioꝛē: hec eſt virtus affectiua et volitiua. Quia reue
ra tales maxille ſpūales debēt eſſe fletib⁹ rigate per penitē
tiā. Treñ. j. Ploꝛās ploꝛauit in nocte et lachꝛyme eius in
maxillis ei⁹. Jtē debēt eſſe ictib⁹ aptate ꝓ patiētiā. Treñ.
iij. Dabit ꝓcutiēti ſe maxillam: ſaturabit obꝛobꝛijs. Jtez
debent eſſe fumib⁹ frenate ꝓ diſciplinā: prudentiā et tēpe
rātiā. ps. In chamo et freno maxillas eoꝛ cōſtringe q̄ nō
appꝛoximāt ad te. Vel ſi vis in malo ſignificato. Dic q̄
maxille in quib⁹ ſunt dētes q̄ mordent et edūt: ſignāt cru
delitatē maloꝛū: quā deus finaliter ictib⁹ tribulationū fe
rit: et freno debite coertiōis conſtrigit: et fletibus deſpera
tiōis cingit. Unde dñs loquēs tyranno ſub figura draco
nis Ezech. xxix. dicit ſic. Ponā inquit frenū in maxillis tu
is: et extrabā te de medio flum̄nū tuoꝛum t c.

Maximus. Nota q̄ maximus dicit: vel ſim
pliciter vel cōpatiue: vel ſaltem ex
timatiue. Simpliciter dico: ſicut de⁹ dicit maxim⁹: qz ni
hil ē deo mai⁹. Compatiue ſicut illa dicunt̄ maxia q̄ reſpe
ctu alioꝛ ſunt ardua atq̄ magna. Extimatiue vero ſicut
nos illa extimam⁹ ee maxia: q̄z magnitudo nr̄e ibecillita
ti t ipotētie ē igta. Mōbo igr q̄ i ſcptura repit maximitas

Jmmortalis eſſentie. Primo igit dico q̄ inuenitur
Virtualis excellētie. vnū maximuz qđ ē immortale.
Tempalis pēnūtie. Et iſtud eſt de⁹ q̄ eſt ſumm⁹ et
Criminalis peſtilētie. maxim⁹ ſup oēs. Un̄ Heſter
Supnalis opulētie. xvj. dicit. Oꝛ iuſtis vbentes legi
Jnfernalis violētie. bus ſunt filij altiſſimi t maximi

ſemp q̄z viuētis dei. Secundo dico q̄ inuenit̄ vnū max
imū quod ē virtuale. Et ſic dico: q̄ q̄libet homo virtuoſus
eſt maxim⁹: eo q̄ in maximis ſe exercet: et maxis virtutib⁹
eſt replet⁹: Ecci: xlvj. Fortis in bello ieſus naue ſucceſſoꝛ
moyſi in ꝓphis. qui fuit magn⁹ et maximus in ſalutem elec
toꝛ dei. Tales em̄ dicunt̄ maximi: quia cōtinēt maxima
agūt maxima. attingūt vſq̄z ad maxima. et ꝓmerent̄ ma
xima Et ſic dico q̄ iſti ſunt maximi p limpitudinē ſcientie.
Ecci. ir. Hanc aūt vidi ſub ſole ſapiētiā et ꝓbaui maximā
Et Hiere. xxxj. Omnes em̄ cognoſcent me a minimo vſq̄z
ad maximū. Jſti ſunt maximi p rectitudinem iuſticie. ſicut
em̄ dicit Prouer. xv. In abūdanti iuſticia virtus maxima
eſt. Hoc em̄ maximū et primū eſt mandatuz. Math. xxij.
Jtē iſti ſunt maximi p fortitudinē potētie ſeu cōſtātie. Ju
dicū. xvj. Dic mihi obſecro in q̄ ſit tua maxima fortitudo.
Un̄ de morte cuiuſlibet talis viri poteſt dici illd. ij. Reg. iij
Princeps t maxim⁹ cecidit hodie in iſrl. Hoc eſt igit vnū
et maximū qđ eſt virtuale. Tercio dico q̄ eſt vnū maxi
mū quod ē tpale. Et ſic dico q̄ in extimatiōe mūdanoꝛ q̄
dam dicuntur maximi ratione ſcientie ſecularis. Quidaz
ratione potentie magiſtralis. Quidam ratione opulentie
tpalis. Et reuera tales q̄ ita maximi reputāt. Sunt dediti
cibis atz pinuijs. Sunt dediti lucris et auaricijs. Et dānt
penis atz ſupplicijs. Sunt dico dediti cibis t caſtrimargijs
Un̄ de aſſuero dr Heſter. j. Oꝛ ipe iuitauit omnē pplm q̄
erat in ſuſis a minio vſq̄z ad maximū. Sunt etiā dediti lu
cris et auaricijs. Quia reuera ſicut dicit Hier. viij. A mi
nimo vſq̄z ad maximū oēs auaricie ſtudēt. Finaliter ve
ro oēs erūt dediti penis atq̄ ſupplicijs ſcz in inferno. q̄a
potētes potenter tormenta patient̄. Sap. v. Unde. ij. ma
chabeo. xiij. dicit. q̄ iudas interfecit viros milia. xiij. t ma
ximū elephantoꝛū. Eſt igit vnū maximū quod ē tempale.

Quarto dico q̄ eſt vnū maximū quod eſt criminale. Et
iſta eſt maximitas culpe. Peta em̄ dicunt̄ maxima. vel q̄a
multa: vel quia peſſima: vel etiā qz dei q̄ ē maximus offen
ſiua: vel glorie eterne q̄ maxima eſt pditiua: vl pene eterne
q̄ maxima ē cauſatiue. ſicut venenū dr maximū vel quia

ritatē vel virtute. Et sic dico q̄ maxima petā dicūtur ydolatria. superbia. luxuria. de ydolatria dī Exo. xxxij. Oz moyses rependit aaron ꝓpter adoratiōnē vituli dicēs. Quid fecit tibi ppls iste vt induceres sup eū petīm maximū? Et Job. xxxj. dī de adoratione solis z lune. Oz hec ē iniq̄tas maxima. z negociatio ꝑ deū altissimū. De superbia vo dī in ps. q̄ si mei no fuerint dñati tūc ima. ero. z emū. a delicto maximo. De adulterio vo seu luxuria dī Job. xxxj. Si deceptū est cor meū sup mulierē. z ad ostiū amici mei insidiatus sum. Sequit. Hoc eīm nephas ē. z iniquitas maxima. Istud ē igit vnū maximū qđ est criminale. Quinto dico. q̄ inuenit vnū maximū qđ ē supnale. Et hoc est gloria paradisi. vñ de ista maxia gloria dici pōt illud Sap. xviij. Sanctis aūt tuis maxima erat lux. z. ij. Pe. j. vbi dī. q̄ deus pater p xp̄m maxima z p̄ciosa nobis ꝓmissa donauit. vt diuine efficiamur cōsortes nature. Eccia. n. triūphans maxima dī. qz etiā ipa eccia militans q̄nq̄ maxima vocatur. sicut. ij. Macha. xiij. dī. q̄ nichanor venit ad maxim z sanctissimū templū. Et ibidē i principio dī. q̄ alchimus p pecuniā (q̄ erat pessimus) factus est summus sacerdos maxim templi dei. Inuenit ergo vnū maximū. qđ ē supnale. Sexto dico q̄ inuenit vnū maximū qđ ē infernale Et istud est immensitas pene inferni. de qua pōt dici illud Gen. xij. q̄ deus flagellauit pharaonem plagis maximis Sufficit. Vide supra vbi Magnus z Maior. Quia multa posui de Magnitudine.

Maxime Nota q̄ istud aduerbiū maxime ē ad uerbiū significās p̄cedentiū adiūctionem augmentationē z maiorē affirmationē. z distinctiōis specialem denominationē. z idem signat qđ potissime vel qđ p̄sertim. c̄. Omitto. quia paucissime sunt auctoritates vocales.

Echari Nota q̄ mechari idē ē qđ cū alicna vxore cōcumbere vel luxuriari. Et sic dico q̄ mechari accipit ꝓ fornicatōne spūali. corpali z cordiali. Spūalis ē q̄n aia p fidem vro sponsata. adheret adultero. pctō vel dyabolo. vn de de tali aia sic mechante dī Hiere. iij. Vidit p̄uaricatrix iuda. qz p eo q̄ mechata ē auersatrix israel dimisissem eā. z dedissem sibi libellū repudij. nō timuit. ꝙ mechata est cū ligno z lapide. i. cū ydolis ligneis z lapideis. ipa. s. adorando. Corpalis est q̄n vnus cōiugū alteri fidem frangit. De quo Exo. xx. Nō mechaberis. Cordialis vo q̄n quis licet nō corpore saltē mente z completa volūtate cōsentit actu aliter in peccatū. de quo matb. v. Qui viderit mulierem z ꝯcupierit eam. iam mechatus est eam in corde suo. Vide vbi Luxuria. Fornicatio. Adulteriū.

Mecum Nota q̄ istud aduerbiū mecū sp signat societatem siue bona fuerit siue mala.

Nota ergo q̄ in scriptura iuuenitur Mecum

Gloriosum.	Mecū gloriosum signat societatem dei z
Virtuosum.	beatoz. q̄. s. secū sunt in paradiso. ita q̄ q̄
Dulcoroſum.	libet pōt dicere illud Lu. xxiij. Hodie mecum eris in paradiso. z Lu. xv. Fili tu semper mecū es z oīa mea tua sunt. Vbi adu
Vicioſum.	
Doloroſum.	

uerte q̄ istud mecū habet charitatē inestimabilē. Fili inquit. Habet firmitatē sp durabilē. Tu inquit mecum es. Habet bonitatē cōicabilē. Quia oīa mea tua sunt. Itē mecū vtuosum signat societatē dei z viroz pfectoz. de q̄bus ipe dixit Lu. xj. Pueri mei mecū sunt i cubili. Ista. n. societas intelligit p gr̄am z charitatez. Et ista est societas

Flebilium consolatiua.	Dico ergo q̄ p talem societatē
Debiliū roboratiua.	flebiles ꝓsolant. vñ Ezech. iij.
Dolentiū mitigatiua.	Man? aūt dñi erat mecū consortans me. Debiles roborant. ps. Si ambulauero in medio vm. moz. non time. ma. q̄n tu mecū es dñe. Dolentes mitigant. ps. Et tu dñe fac mecū ꝓpter nomē tuū. q̄n suauis ē mia tua. Et iō breuit societatē talē debem? sectari. z ipam p gr̄am freq̄ntare. sicut etiam ipe hortat mat. xxvj. Sustinete h̄ z vigilate mecū. Vbi aduerte q̄ tal? societas debet in patientia tolerari. Sustinete. Debet cum diligētia freq̄ntari. Vigilate. Debet cū amicicia copulari. Mecū. Prosequre si vis. qz illi q̄ a tali societate recedūt reprehendūt. sicut ibidē dī. Nō potuistis vna hora vigilare mecū. Istud ē igit mecū virtuosum. Item ē mecū dulcoroſum. qđ signat societatē mutuā bonaz ꝓpriaz. qua nichil dulcius inuenit. De qua. q̄. Reg. xx. Veni mecū vt requiescas. Item mecū ē vicioſum. Et istud signat societatez boim̄ quer sozz z etiā ꝓditoz. de qua Lu. xxij. Ecce man? tradentis me mecū ē in mensa. Item ē mecū doloroſum z istud signat societatē mortuoz z dānatorū. de q̄ samuel mortu? z in iferno posit? dixit sauli in crastino morituro. j. Reg. xxviij. Tu z filij tui cras mecū eritis. Si vis adhibe exempla sicut de societate inuenies. vel forte intendo facere vnū tractatū. de Mecū. Tecū. Secū. Nobiscū. Vobiscum. Vide. ē. satis plene vbi Cum.

Medicus Medicina. Cū medicina sit remediū ꝑ morbū. videt q̄ oīa illa q̄ ꝑ morbos viciоz adiuuant debeāt dici medicine. Sicut. n. videmus q̄ animalia q̄n se sentiūt infirmari certas sibi ꝓparāt medicinas. sicut patz de cane. q̄ comedit gramē vt faciat vomitū. de ceruo q̄ vtit diptano. de elephante q̄ vtit olea q̄n se capit venenatū. Sic vere bō q̄n sentit q̄ p vicia est infirmus. debet ꝓuidere z recipe spūalia remedia medicine. Juxta illud Eccle. xviij. Ante languorē adhibe medicinā. Et bene dicit. Ante languorez. s. inueteratum. Quia ꝓcerto. q̄n languor infirmitatis peccati p malā consuetudinē indurauit. tūc ipm spiritalis medicus relinquit. Iste autem spūales medicine sunt

Ecclesie sacramenta.	Altissim? eīm de terra creauit medicinā.
Sacre pagine vocumenta.	z vir p̄udēs nō abhorrebit eaz. Eccle.
Correctionū aspera argumenta.	xxxviij. Sunt. n. hec
Et ꝓsolationū dulcia monimēta.	necria ad medicamētum Thob. vj. Et

aduerte q̄ sicut in medicinis corpalibus.

Quedā sunt incisiue z mordicatiue.	Sic vere dico q̄ medicine spūales. s. gratia z virtutes sunt diuersimode et multipliciter in anima operantes. qz scz
Quedam attractiue z aggregatiue.	
Quedam solutiue z liquefactiue.	
Quedā expulsiue z vacuatiue.	
Quedā ꝓsumptiue z maceratiue.	
Quedā resumptiue z impinguatiue.	
Quedam lenitiue z demulsiue.	Quedam operatur incidēdo z mordicādo. hec sunt timor z ptritio. Quedā attrahendo z aggregādo. hec sunt ꝓsideratio z discussio. Quedā resoluendo z in lacrimis effluēdo. hec sunt cōpūctio z compassio. Quedā euomēdo z vacuādo. hec sunt ꝓfessio z viciоz revelatio seu emissio. Quedam ꝓsumēdo z macerādo. hec sunt pnia z afflictio. Quedā resumēdo z impinguādo. hec sunt clemētia z deuotio. Quedā leuiādo z demulcendo. hec sunt benignitas z ꝓsolatio. Quedā vo abstergendo z corrodēdo. hec sunt aduersitas z correctio. Hec eīm oīa in viridario gr̄e collecta. medicinalia sunt z peccatrices aie curatiua. Figurata Apocal. xxij. in illo ligno vite qđ erat ex vtraq̄ pte fluminis qđ fructus afferebat. xij. z folia ei? erāt ad medicinā vel sanitatez gentiū. Fluuius eīm iste est diuina gratia. Duo littora huius fluminis sunt facere bona z fugere mala. xij. fruct? sunt. xij. misericordie opa. Folia vo medicinalia sunt oīa virtutū genera c̄. Expone sicut alibi in pluribus locis. Hī ergo dicit Hiero. sup Eze. q̄ omnis medicina hz ad tps amaritudinem. ꝙ postea fructus doloris suauitate pensat. Istud potissime pōt dici de mūdo. z mūdi tribulatōnibus z correctionibus. Quia vere fm Hiero. ibidem. Prouidentia dei oīa gubernat. tur. z qđ pena creditur medicina est. Vnuz tm aduerte. qz scz sicut aliqui sunt morbi corpales q̄ nulla medicina pōt curari. sicut est lepra. ptisis antiquata. emorroys fistulata z colica. Sic vere moraliter loquendo. aliqua sunt vicia q̄ medicinis spūalibus non curant. sicut est desperatio. presumptio. obstinatio. recidiuatio. z similia. De hoc dicitur Hiere. xlvj. Frustra multiplicabis medicamina. sanitas non erit tibi. Et Isa. j. dicit. de plaga tumente. vuln? z plaga tumens non est circūligata pannis. nec curata medicamine. nec fota oleo. Hī igit dicit hiero. i epla ad paulinū. q̄ putride carnes ferro indigēt z cauterio. nec ē medicine culpa ꝙ vulner? cū crude carni seuit medic? et misereat nō pcat nec pcat. hijs igit ꝺ medicia ptract?. possū? dicē q̄ nos hēm? ēplices medicos. diuersaz egritudinū curatiuos. s.

Xpm redemptorem qui vitam reparat. & curat vulnera peccatorum. Legum scrutatorē q̄ verba comparat. predicās onera mandatorum. Dignū p̄ceptorez. qui mores temperat & regit opera subditorum. Falsum deceptorē. qui mentes alterat. excusans scelera fatuorum. Doctum adiutorez. q̄ morbos superat. & sanat corpora infirmorum. Dico ergo p̄mo q̄ est dare medicū qui animorum ē reformator. Et iste p̄certo est xp̄s. qui. s. medicus est supernus. qz de studio paradisi veniens in hūc mundū. genus humanū languidū medicauit. & medicina p̄cij sanguinis repauit. & a morte eterne periculo liberauit. De esculapio em̄ legit q̄ post appollinem patrē ipius reparator fuerit medicine. Et ideo quia homines videbat de morte reducere. creditus fuit deus. vñ etiā fm̄ fabulas. qz p̄ medicinā mortuos suscitabat. dñi īnuidentes ei fulminauerūt & occiderūt ipm̄. Talis fuit medicus noster xp̄s. qz. s. a morte culpe & pene eripit pctōres dñi tm̄ illi de q̄bus dr̄. Offes dij gentiū demonia. hoc est dictu. demones vel iudei. Videntes ad lram lazarū p̄ euz suscitatū inuiderūt ei. & fulmine passionis & crucis eū occiderūt. vñ de xp̄o. i. de isto medico loquit Bern̄. dicēs. q̄ venit redemptor ad p̄ditos. medicus ad infirmos & egrotos &c. Vide eā. s. &c. Et merito. qz p̄certo sicut dicit. Necesse fuit vt magn⁹ ad nos veniret medicus. qz magnus vbiq; iacebat infirm⁹. vñ Aug. s. v. bereses dicit. q̄ fusus ē sanguis medici. & factus ē medicamentū frenetici. Aug. etiaz in li. confes. dicit li. x. Heu mihi. ego vulnera mea non abscondo. medicus es. eger sum. Misericors es. miser sum. nūq̄d nō temptatio ē vita hois sup terrā. Patet igit̄ q̄ est dare medicū q̄ animorum ē reformator. Secūdo dico q̄ ē dare medicū q̄ auditorum ē informator. Et sic dico q̄ p̄ medicū p̄dicator intelligit̄. q̄. s. docēdo & informādo alios medicat̄. & morū infirmitatib⁹ tam verbis q̄ exēplis seu opibus opitulat̄. De isto em̄ videt̄ dictuz illud Eccle. xxxviij. Honora medicū p̄pter necessitatē. etem̄ creauit illū altissimus. Aduerte tm̄ q̄ multi sunt sicut frenetici. q̄. s. suos medicos solēt odire. & ipsos dentib⁹ ledere vel mordere. Sic multi sunt q̄ detrahendo & diffamando mordēt & lacerant suos medicos spūales. s. p̄dicatores. Istud potissime faciunt q̄dam q̄ ita infirmi sunt q̄ suū morbum aut sua vicia nō sentiūt. Dicūt em̄ Math. ix. Non ē opus valentibus medicus. & male bñtibus. Notandū etiā ē q̄ q̄q; illi q̄ p̄ ceteris sunt infirmi. & in vita & in morib⁹ defectiui. volunt alios esse doctores & medici. Alios em̄ docent. seipos non docent. Predicant em̄ nō furandū & furant̄. nō mechādū p̄dicant & mechant̄. Talib⁹. n. dici pōt illud Lu. iiij. Medice cura teipm̄. Isti. n. pūt dicē illud qd̄ dicit Sen̄. i epla Eger hic non medicus habitat. Et Hiere. viij. dr̄. Resina nō ē in galaad. & medicus nō ē ibi. Nō sic bonus & spiritalis medicus. quia. s. talis est honorandus & remunerādus & nō mordendus nec diffamandus. Eccle. xxxviij. Impinguā oblatōem & da locū medico. Patet ergo q̄ ē dare medicū qui auditorum ē informator. Tercio dico q̄ est dare medicū q̄ subditorum est rector seu gubernator. Et sic dico q̄ medicus ē p̄lat⁹ q̄. s. more medici debet infirmos sibi cōmissos. i. subditos in sanitate mor. & virtutū debite gubernare. sanos & vtuosos fouere. Infirmos & defectiuos corrigere & sanare. Nō. n. egent q̄ sani sunt medico. & q̄ male bñt. Lu. v. Sz p̄certo pauci sunt hodie boni medici i offic̄is p̄latur̄. Quia reuera multi sunt q̄ recte more quorūdam medicorum magis volūt infirmos q̄ sanos. & pl⁹ gaudent bñe subditos defectuosos q̄ vtuosos. Et hoc. quia si essent medic⁹ de infirmis nō de sanis recipit salaria. sic p̄lat⁹ de malis. & nō de bonis reportat munera. Nota etiā q̄ aliqui sunt ita ignari medici vel p̄lati q̄ p̄certo nullū sciunt in morbis & defectib⁹ subditorum remediuz adhibere. immo magis p̄sueuerūt occidere q̄ curare. & magis ledere q̄ iuuare. Isti igit̄ debēt dicere illud Esa. iij. Non sum medicus. & in domo mea non ē panis neq; vestimentū. Nolite me p̄stituere p̄incipē populi. q. d. omnē p̄incipē vel p̄latum decet esse medicū non tyrannū. Patet ergo q̄ ē dare medicū q̄ subditorum ē rector. Quarto dico q̄ ē dare medicū q̄ plurimorum ē defraudator. Et iste p̄certo ē adulator vl̄ ypocrita. qui. s. vbis suis fallacib⁹ & mollib⁹ scit plagas vicior excusando lenire. & dolorē & displicētiā de autorum cordibus amouere. De talib⁹ medicis dr̄ in p̄s. Num quid mortuis faciet mirabilia. aut medici suscitabunt eū. q. d. non. Fatuū ē ergo talibus medicis. s. adulatorib⁹ credere. & eor verbis fallacibus p̄sentire. Figura. Luce. viij. vbi dr̄. q̄ mulier fluēs sanguine erogauerat totā substantiā suā medicis. nec tm̄ quicq̄ p̄fecerat. & semp deteri⁹ bēbat. Quia reuera multi sunt q̄ in talibus medicis. s. adulatoribus erogant q̄cquid bñt. & tm̄ p̄pter hoc a vicijs nō curantur. & deteri⁹ semp valent. Mar. v. Multa fuerat ppessa a pluribus medicis. Est ergo dare medicū qui plurimorū est defraudator. Quinto vo dico q̄ est dare medicū qui infirmor̄ ē p̄solator. Et sic accipio lraliter nr̄os medicos tempales seu mōdanales. quia. s. debent esse

In arte completi. Debet em̄ medicus esse complet⁹
In modo discreti. in scientia. Discretus cum p̄udē-
In actu secreti. tia. Secretus cum modestia. Fa-
In verbo faceti. cetus cum blandicia. Hic est qui

Per scientiā considerat morbor vicia. Per prudentiam administrat iusta remedia. Per modestam seu p̄ honestā & secretā continentiā reuelantur sibi consilia. Per facūdā seu blandā eloquentiam consolando p̄bet auxilia. Sed reuera multi non sic. quia vere mali medici non sunt sciētes. sed ignorantes & obliuiosi. Non sunt prudentes. & p̄cipites & impetuosi. Non sunt secreti. & insolētes & nimis verbosi. Non sunt faceti. & arrogantes & iniurios. & q̄ceteris ē deterius. non sunt contenti. & ambientes & semper pecunie querulosi. Ista dilata. p̄corda & applica sicut vis Ista igitur sufficiant quo ad p̄sens.

Meditatio. Meditari. Nota q̄ meditatō nihil aliud est q̄ circa aliq̄d attēta & p̄funda cogitatio. Igitur distinguendo de meditatione & bona & mala. Primo dicamus q̄ mens humana videt habere similitudinem corporaliū oculorū. Oculi em̄ sunt membra mobilia. & nūq̄ in eodem statu perseuerātia. Voluit em̄ natura q̄ superius et inferius. dextrorsum et sinistrorsum possent se voluere. vt sic possent pericula precauere & corpori proficua p̄uidere. Sic vere dico de oculo mētis nostre. vertibilis em̄ & mobilis debet esse. quia. s. p̄ meditationem p̄uidam & discretam quandoq; debet sursuz ad deum & ad bona eterna respicere. Quandoq; inferius ad mortē & ad infernū intendere. Quandoq; exterius ad dexteram. id est ad illa q̄ facienda sunt se conuertere. & q̄nq; ad sinistrā. hoc est. dicta ad illa q̄ cauēda & vitāda sunt se transferre. Colūba em̄ q̄ est auis genebūda & meditatiua. solet caput suū nūc huc nūc illuc sepe voluere. anteqū ipam contingat alicubi se mouere. Meditatio ergo. cogitatio & deliberatio est necessaria viro iusto & cuiq; prouido vel discreto. vt dicat illud Esa. xxxviij. De mane vsq; ad vesperam finies me. sicut pullis hyrundinis sic clamabo & meditabor vt columba. Attenuati sunt oculi mei suspicientes in excelso. Sequitur. Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine anime mee. Ecce ergo quomō iste meditabatur vite labilitatez. De mane vsq; ad vesperam finies me. Carnis fragilitatem. Sicut pullis hyrūdinis inquit. Mundi aduersitatem. Clamabo inquit. Mortis necessitatem. Meditabor vt columba inquit. que. s. respiciens gemit. Rerum debilitatem. Attenuati sunt inquit oculi mei. Celi felicitatem. Suspicientes inquit in excelso Mentis iniquitatem. Recogitabo inquit omnes annos meos. Dei auctoritatē. Tibi inquit q̄. s. es dñs omnipotēs. Inferni penalitatem. In amaritudine inquit anime mee. Ista enim sunt nouem diuerticula que debet vir prudens scrutari. & in quibus debet solerti animo meditari. Figuratus Gen̄. xxiiij. vbi dicitur. Ut cum ysaac etiuisset ad meditandum in agro. obuiauit sibi rebecca pulcerrima & prudentissima puellarum que facta est eius vxor. Quia reuera cum quis ad agrum extrinsece meditationis egreditur. & in p̄fatis & alijs necessarijs solicitarius meditat̄. Rebecca que interpretatur patientia. & que multum accepit. id est virtus modestie & prudentie. que fm̄ veritatem multa merita recolligit eide p̄iungat̄. vt sic talis possit dicere illud p̄s. Meditat⁹ sum nocte cū corde meo. exercitabar & scopebā spūs meus. vt dictū ē. p̄sequere quot voluer̄. Sed si vis alio mō distinguere. Dic q̄ iustus debet meditari. s.

Superius
Interius.
Exterius.
Posterius.
Exterius.

Meditat ꝙ

Superius dei maiestatem.
Interius nostram ꝙlitatē.
Exterius rerum vanitatez
Posteri⁹ motꝫ breuitatē
Exterius celi ciuitatem.

Primo ergo meditari ds dei maiestatē q̄ sursum ꝓsidet Quia reuera sup. z ante oīa meditatio nra debet ferri in deū sicut in q̄d papuū atq; summū: Hone aḡla respiat sole. Oriz aial. oculos tendit ad stellā. Elephas ad lunā non am sicut ponit Pli. Sic vere dico q̄ hō debet ad solē lunam z stellas oculos mentis erigere ad deū. sanctos z angelos cōtuare. z in ipis meditari iugiter z manere. dicēdo. s. ipi deo illud ps. Meditatio cordis mei in conspectu euo semp. Et hoc notabis q̄ sicut ponit Solinus de q̄busdam phis Indoz. q. s. solem irreuerberatis oculis intuentur in rota. ipius q̄dam secreta rimātes. sic z nos dei essentiam debem⁹ meditādo rimari. z secreta siue mirabilis magnificencie ꝓscrutari. Meditari igit debem⁹ in deo q̄potens sit in opibus. q̄iustus in vindicandis scelerib⁹. q̄largus in tribuendis mūeribus. q̄certus in ꝓmissionibus. Jgit meditare q̄ sit potens faciēs opa. ps. Memor fui operū dñi. qz memoz ero ab initio mirabiliū opez dñi. z meditaboz in oibus opibus tuis. z in adinuētōnib⁹ tuis exercebor. Et illō ps. Et in fac. ma. tu. medi. Jtē meditare q̄ sit iustus vindicans scelera. ps. Sed z lingua mea meditabit iusticiā tuā. tota die laudē tuam. Item meditare q̄ sit clemens relaxās onera seu dispensans munera. ps. In matutinis dñe meditaboz in te qz fuisti adiutoz me⁹. z in umbra alaz tuaz sperabo. Item meditare q̄ sit prudēs gubernans z. seu ordinās cetera. Jste. e. em q̄ ordinauit z fecit legem. mandata. scripturā z iudicia ad regimē. q̄ ꝓcerto sunt oīa meditāda z solerti aio facienda. De lege em divina dicit in ps. q̄ in lege dñi volūtas iusti. z in lege ei⁹ meditabit die ac nocte. Super quo dicit Hieroñ. q̄ meditatio legis est nō solū in legendis scriptur. s. ⁊ in bijs que scripta sunt faciendis. De mandatis vo dicebat dauid in ps. Meditabar in mādatis tuis q̄ dilexi. De scriptura vo sacra dr Deu. vj. Erūt inquit verba mea q̄ ego tibi ꝓcipio in corde tuo z narrabo ea filijs tuis. z meditaberis in eis die ac nocte. sedens in domo tua. z ambulans in itinere. z dormiēs atq; cōsurgens. z Josue. j. Non recedat volumē legis hui⁹ de oze tuo. ⁊ meditaberis in eo dieb⁹ atq; noctibus. vt facias ea z custodias q̄ scripta sunt i eo. Patet igitur quō meditari debemus dei maiestatē q̄ sursum ꝓsidet.

Secūdo dico q̄ meditari debem⁹ moz qualitatē q̄ nobis insidet. s. vicia z virtutes. Vicia. s. q̄ nobis insunt vt ea fugiem⁹ z vt ꝓ eis gemam⁹ z doleam⁹. Esa. lix. Rugiam⁹ quasi vrsi z quasi colūbe meditantes gemem⁹ virtutes vo z eas acq̄ramus. z vt ipas in nostris moribus inseramus Meditet ergo iustus. In tpantia q̄ vera loquat. In sapientia qua recte regat. In reuerentia qua deo subdatur Meditet ergo iustus in rectitudine locutionis dicens ꝓuerb. viij. Veritatē meditabit guttur meū apientur labia mea vt recta ꝓdicent. De limpitudine discretionis dicit i ps. Os iusti medi. sapi. z ling. eius lo. iu. lex dei eius in corde ipius. De bassitudine subiectionis dr puer. xv. Mens iusti meditabit obedientiā. Patz igit q̄ meditari debem⁹ moz qualitatē q̄ nobis insidet. Tercio dico q̄ meditari debem⁹ rez vanitatem quas mūdus possidet. Quia vir prudens multū debet meditari z attendere de rebus mūdanis q̄ sunt difficilis acq̄sitionis q̄ breuis durationis z retentionis. q̄ volozose perditionis. q̄ vane et inutilis possessionis. ps. Populi meditati sunt inania. Quarto dico q̄ meditari debem⁹ mortis breuitatē q̄ vitam obsidet. Sapiēs. n. diligēter z sepe meditatur de morte. Esa. xxxiij. O culi tui cernēt terrā de longe. coz tuū meditabit timoze. vñ Hiero. ad Eliodoz dicit. q̄ platonis sentētia ē. oīm̄ sapientiū vitā. meditationem esse mortis. Quinto vo dico q̄ meditari debem⁹ celi ciuitatē qua rōs resident. vñ ꝓsper de vita contēplatiua li. iij. dicit sic. Dite contēplatiue sectatoz ad cōditoꝛē suū corde illuminandus accedat. ipi ptēplando ac insatiabiliter pfruendo toto corde inseruiat. ipm iugiter cōcupiscat. oia q̄bus inde pōt auerti refugiat. cogitatōes ac totam spem ex ipius delectatione suspēdat divinaz lraz meditatōnibus vacet. et in eis se diuinit⁹ illuminatus oblectet. Sic ergo patet q̄ meditatio q̄ sumitur in bono. Sed vere adhuc dico q̄ q̄ sumitur in malo. Et sic meditatio nihil aliud ē q̄ in aliqua malicia ꝓfunda cogitatio. z longa mali deliberatio z intentio. Mali em meditant mala. vicz tolū atq; nequitiam ps. Jniquitatem meditatus ē in cubili suo. astitit oīs vie non bone malicia aūt nō odiuit. Rixam atq; discordiaz. Proverb. xvij. Qui meditat discordias diligit rixas. et qui exaltat coz suū querit ruinā. rapinam et auariciam. puerb. xxiij. Rapinas meditat mens eoz. et fraudes labia eorum loquuntur z. Hec igitur de meditatōne sufficiant. Vide vbi Cogitatio. Consideratio. Deliberatio. Attentio. Contemplatio. Et in alijs titulis similibus.

Medius Mediū. Nota q̄ medi⁹ seu mediatoꝛ ē ille q̄ inē diuersas psonas tenz officiū mediādi. Mediū etiā ē ps illa q̄ distat equaliter ab extremis. Mediū etiaz ē illud qđ a circūferentia circuit. Et sic ꝓ mediū multa possunt moraliter denotari. Signat enim

Prelatoꝛum equalitatem.
Socioꝛ cōmunitatem.
Bonoꝛ congruitatem.
Cordiū profunditatem.
Dei auctoritatem.
Celi felicitatem.
Cleri conformitatem.
Mūdi ꝓsperitatem.
Peccatoꝛ puersitatem.
Jnferni calamitatem.

Prelati. n. et iudices bñt eē in medio equaliter ad subditos se habendo. Viri iusti bñt esse in medio ꝓcorditer cum socijs cōuersando. Homini insup solent tenere mediū ab extremitatibus viciozum fugiendo et recedendo. Corda vo solent esse in medio, ꝓfunditer se alijs occultādo. Dei aūt habet esse in medio sublimiter regnando et imperando. Paradisus est in medio. Latitudinem et equitatem tenet omnib⁹ impendēdo. Clerus ē in medio inter deū z homines intercedendo. Mūdus est in medio malos in suis vicijs implicādo. Patres ē medio puersas societates sectādo. Jnfern⁹ ē in medio centz tenēdo z inevasibiliter ipios includēdo. Sic igit dicā q̄ in scriptura reꝑitur Medium

Juris z equitatis.
Pacis z vnitatis.
Virtutis z bonitatis.
Cordis z voluntatis.
Dei z sue auctoritatis.
Celi z summe felicitatis.
Cleri z ecclesiastice cōformitatis.
Mūdi z terrene ꝓsperitatis.
Peccati z graue societatis.
Jnferni z eterne calamitatis.

De medio iuris z eq̄tatis potest dici illud ps. Perambulabam in innocentia cordis mei in medio domus mee. De medio cōcordie et vnitatis potest dici illud Deutroñ. v. Ego sequester et medius fui inter dominum z vos. De medio virtutis z bonitatis potest dici illud Ezech. xxxvij. Sanctificationem ponā in medio. q. d. sanctificatio. id ē virtus tenet locū z statū mediū. De medio cordis z volūtatis potest dici illud Hiere. xxiij. Cōtritum ē cor meū in medio mei. De medio dei z sue auctoritatis quo. s. deus dr tenere mediū. tum qz altioz. quia potētioz. quia ꝑtioz. qz in infinitū. ab omni pte diffusioz. cum ipe sit spera cui⁹ centrū vbiq; est circūferentia aute nusq̄ terminatur. de ipo potest dici illud Apocal. v. Ecce in medio throni z quatuoz animaliū. z. xviij. senioꝛ agnū stāte z. Et illud Apoca. xiiij. Vidi angelū volātem ꝑ mediū celi habētem euangeliū eternū. ps. Deus stetit in synagoga deoꝛ. in medio aūt deus diudicat. De medio paradisi z summe felicitatis. quod. s. mediuz potest dici eo q̄ ista sit iusta mediatio z distributio ꝓmiozū. z eo etiā quia ē in celo qđ est rotūdum. z ꝓ ꝓsequēs mediū rōnis est in qualibet eius pte. potest dici illud Ezech. xj. Ascendit glia domini de medio ciuitatis. Ita q̄ bene ꝓnt dicere illud Ps. Suscepimus deus misericordiam tuā in medio tēpli tui. De medio cleri seu eccl⁹iastice conformitatis potest dici illud Eccle. xv. In medio ecclesie aperuit os eius. De medio mūdi seu terrene dignitatis vel ꝓsperitatis potest dici illud Hiere. xl. Recedite de medio babilonis. i. mūdi. de medio peccati z male societatis potest dici illud quod de peccatoribus dr in ps. Mequitie in tabernaculis eoꝛ. in medio eoꝛ. De medio autē inferni z eterne calamitatis. pōt dici illud qđ de peccatoribus dicit Eze. xxj. Sanguis tu⁹ in medio terre. Et. xxx. Dissipabō in medio terrarū.

Mediū.n.ē locus obscurior.pfundior et ad euadendum diffic.alior.sic infern⁹. Ideo in ps dī. Mediū umbre mortis. Ūñ damnatis pōt dici illud Ezech.xxij. Sicut conflatur argentum in medio fornacis. sic erutis in medio eius.

De oibus istis medijs longū esset dicere. Dicaz tñ aliq̄ de quibusdā. Primo ergo dicā q̄ ē quoddām mediū iustissime equitatis. Et istud ē illud mediū equantie iusticie z veritatis in quo debēt cōsistere. Principes iudices z plati. De quo puer.viij. In vijs iusticie habito. i medio semitarum iudicij. Sol q̄ ē rex planetaz. situs est in medio eorundē. Ad denotandū q̄ illi qui sunt reges z iudices aliorum. debēt in medio aliox ad oēs equaliter ceteris pari bus se habere. nec magis ad vnū q̄ ad alū appropinqua re p acceptōem psonaz. & z in ꝓmotionib⁹ z punitōnib⁹ inter oēs equaliter mediare vm exigentiā meritoz. Exē plo xp̄i qui sp legit in medio stetisse et equitatis medium tenuisse. Mediū.n.tenuere beati. vñ Job.xx. Stetit ihūs in medio discipulox suox. Et Luc.xxij. Ego aūt in medio vestri sum. Debēt ergo tales esse in medio p iusticiā z eq̄tatem. Et debent esse medij inter deū z populū p excellentiā z dignitatē. Deut.v. Ego sequester z medius fui iter vos z dñm. Cornua.n. vngues z cartilagines. z capilli tenent naturā mediā inter ossa z carnē. Stipes etiam in arbore medi⁹ est inter radicem z ramos. Stomachus ē medius inter os z membra. Stipes em̄ a radice haurit z ad ramos mittit. A radice em̄ arbor sustinet. z rami p eū supportant. Stomach⁹ etiā cibos quos ab ore recipit sibipsi nō retinet. & sicut bonus mediator ad membra nutrimēta transmittit. Sic ꝓculdubio bon⁹ plat⁹ medius z mediator debet esse inter deū z populū. Quia. s. a deo sicut a radice debet p deuotionē haurire cibū z deuotōem gratie z sapientie. Ūñ possit ramos z subditos spūaliter enutrire. Naturā etiā dz bē mediā int carnē z ossa. i. inter boies z angelos. q̄. s. nec ex toto dz ee caro. i. carnal' nec ex toto p̄t esse os. i. spūalis. Quia viez nō p̄t bē ossea vl angelica similitatē. nec ex toto dz ptinere carneā vl pestifica vilitatem Mediā igit vitā dz tenere. z medi⁹ inter deū z boies debet apparere. Et sicut mediator dei z boim cām sbditox suud deū dz cū diligētia ꝓcurare. ita q̄ de eo possit dici illud Jo.j. Medius aūt vrm stetit quē vos nescitis. De tali ergo medio qđ ptinet ad iudices z plates possumus exponere illud pallegatū. Ego aūt in medio vestri sum. Lu.xxij. Ubi aduerte q̄ locus medius habet ex sui cōditione Mobilitatem. Mobilitatē dico. q̄ locus medi⁹ dz circū Cōitatem. tacentibus ꝑeminere. Cōitatem etiam. q̄ Stabilitatē. locus medi⁹ solet ad circūferentiā se habere. Stabilitatē insup. q̄ locus medi⁹ solet vt cōiter tutior z immobilior ꝓmanere. Sic ꝓculdubio loc⁹ gradus z status taliū. videz plator iudicū z magnatū debet esse nobilior in dignitate. ideo dī. Ego qđ ē prime psone. Cōior in charitate. Jō dr i medio vri. Stabilior in firmitate. Jō dr Sum. Jsta.n.tria ptinēt ad bonū iudicē vel platū videlicet q̄ habeat. Honoris sublimitatē. Ego inquit. Amoris cōmunitatē. Jn medio inquit vestri. Vigoris stabilitatez. Sum inquit. Dico q̄ tale mediū dat bonorē z platōem Ego inquit. Jn figura.n.rotunda locus medius ꝑeminet alijs. Jn celo etiā stella q̄ ē in medio poli artici ē altior oibus alijs stellis. Quia ꝓcerto in celo eccie militantis illi q̄ bñt in medio iusticie pfidere. s. iudices z plati debēt ee superiores alijs in bonorib⁹. z in dignitatib⁹ altiores. Eccl. x. Jn medio fratz rector illox in honore. Decet.n. iudicē vel platū maiestatē amplioz habere z se in oibus ostēdere suis subditis altioz. Qđ oñdit cū dr Ego. q̄ ē primitiue spēl. nūeri singularis. oīs generis. z prime psone. quia ꝓcerto tales debēt esse prime psone. in excellentia z honore. Omnis generis p amicicia z amore. q̄. s. nō debēt habere gen⁹ ꝓxūū. Omnes.n. debēt equaliter attingere ꝯtuz ad mediū iusticie tenendū. Exemplo xp̄i qui dicit Matb xij. Que ē mater mea z fratres mei? q.d. nullus in spāli. Et se quit. Omnis q̄ fecerit volūtatē p̄ris mei q̄ in celis est. ille frater me⁹ z mater z soror est. q̄. s. ꝯtum ad iusticiā plat⁹ nō dz cognoscere psonā. & esse oīs generis vt equaliter sit ei cura de oibus sicut dī Sap. vj. Singularis numeri etiā debet esse. q̄ procerto ad iudicē vel platuz bñ ptinet q̄ se exhibeat vt in pluribus solitariū z singularez. z nō nimis cōem z familiarem. q̄ scz nimia familiaritas paritptēptū sicut dicit Jnnocentius. vt sic ipe talis dicat illud ps. Singulariter sum ego donec transeā. Et sic si iudex vel platus habeat ista tria. viez q̄ ipe sit prime psone. honorē tuum z suā dignitatē primariā autētice regendo. si sit etiā oīs generis ad oēs se equaliter bñdo. si sit insup singularis numeri nullā familiaritatē indebitā cū subditis subtrahēdo dico q̄ ipe poterit mediū iusticie tenere. et nūq̄ ab ipo medio deuiare. Ego inquit. Ut sic possit dicere illud Zach.ij. Ego ero in gloria in medio eius. Patet ergo q̄ mediū requirit iusticie bonorē z plationem. Deinde dico q̄ tale mediū exigit amorē z cōmunionez. Jn medio inquit vestri. Sicut em̄ res q̄ est in medio equaliter distat ab extremis nec magis appropinquat ad vnū extremū q̄ ad aliud. sic vere bonus plat⁹ vel iudex q̄ in medio iusticie vult manere. nūq̄ debet p affectionē vel psonaz acceptionem ad vnū magis q̄ ad alū appropinquare. & oibus equaliter bonū regimē impendere. z omnes generaliter adiuuare. Jn medio inquit vestri. Aggei.ij. Spūs me⁹ in medio vri. Firmamentū em̄ fuit factū in medio aquaz. lignū vite fuit positū in medio paradisi. Filij israel transierūt p mediū siccū maris. Et sacerdotes q̄ portabāt archam in medio iordanis perstiterūt. sicut dī Gene. j. z ij. Exod. xiij. Josue. vij. Ad denotandū q̄ iudices z plati qui debēt esse firmamētum p̄stantiā. Lignū vite p clementiā. Filij israel. i. deū videntes p consciam. sacerdotes. i. sacra docentes p eloq̄ntiam. Tales dico debēt esse mediū iusticie. z sine acceptōe psonaz p mediū transire. Lu.iij. Ihs aūt transiens per mediū illox ibat. Et sic dicat quilibet talis illud ps. Perambulabā in ūnio. cor. mei in medio domus mee. Jn medio ergo vestri. Leui. xxvj. Ponā tabernaculū meū in medio vestri. Compa si vis platum tabernaculo in quo erat archa. tabule cherubin. virga. manna. altare. mēsa. candelabrū z ꝓpiatoriū. sicut dī Exod. xxvij. z deinceps. Quia scz prelatus debet habere archā secrete habitationis. tabulas legis diuine z ordinatōnis. cherubin alte contemplationis. virgam correctionis. manna compassionis. altare oīonis. mensam refectōis. candelabrū discretōis. ꝓpiatorium venie z pie miserationis. Et sic procul dubio ipe ꝓprie erit in medio vri. j. Thessal. ij. Facti sumus sicut parvuli i medio vri. Mediū ergo iusticie exigit amorē z cōionem.

Deniq̄ dico q̄ mediū iusticie requirit vigorē z duratiōnem. qđ ostendit cum dicit. Sum. Res em̄ in medio magis est tuta z firma. magis durabilis z longeua q̄ illa que habitat in extremis. Et ideo polus q̄ est situs in medio celi est stella immobilis. Terra etiā q̄ est in medio elementorum est naturaliter stabilis z immota. Ad denotandu q̄ illi q̄ in medio equitatis z iusticie sunt locati debēt esse immobiliter z durabiliter in virtute z pstantia radicati. Decet.n. iudicem vel platū esse virū solidū z pstantē. nō mobilem. variabilē atq̄ leuem. Sum inquit. vt sic possit dicere illud Matb. xviij. Ubi sum in medio eoz. De xp̄o em̄ dicit q̄ ipe stetit in medio discipulox. Jo. xx. Lu. vj. dictū est infirmo. Surge z sta in medio. Ad denotandu q̄ illi q̄ mediū locū iusticie in eccia tenēt. stantes z stabiles esse debent. Et sic igit patet quō tales iudices z plati qui mediū potestatis iudiciarie tenent in mundo debent habere Perfectam stabilitatem. Et ipi ita poterūt figurari in il Cōmunem equalitatem. la arbore. Daniel. iiij. Ecce in Excelsam auctoritatem. quit arbor i medio terre. altitudo ei⁹ nimia. z magna arbor z fortis. z pceritas ei⁹ cōtingens ad celū. folia eius pulcerrima. fructus ei⁹ nimius. et esca vniuersor in ea. Longū esset exponere eā. vide eā in sermone pcidētis ramos de arboribus. Vel si vis. Pone figurā Apocal. ij. qualis describit esse ille q̄ ambulabat in medio candelabrox aureox. i. iudex vel platus. q̄ inter cā delabra. i. inter viros lucidos sedet in medio plature. procul dubio dicit ibi q̄ ipe habebat capillos candidos. oculos lucētes. pedes ardētes. gladiū in ore z septē stellas in manu tenebat. Quia ꝓcerto tales debent habere capillos candidos p innocentiā. Oculos lucētes per sapiam. Pedes. i. affectus ardētes p amicicitā. Gladiū in ore per correctionē. z duricia. Septē stellas. i. vniuersitatem bonorum

in manu tenere p efficaciam. Tales ergo debēt esse illi q̄ tenent mediū alioz. Nō tñ bodie est cōtra multos. q: pro cuiusdubio in medio inuiciarie potestatis non sedent bodie tales viri pfecti. ℔ viri penitus imperfecti. Nō figuratuz est Apoca. v. Vbi ipe vidit in medio throni z in medio seniorum agnū stantem. Quia pcerto multi bodie sunt in medio throni q̄ non sunt ꝓpe nisi agni cē. Patet ergo q: est quoddā mediū justissime equitatis. Secūdo principaliter dico q: ē quoddā mediū cōcordissime vnitatis. Et istud ē mediū qđ tenēt viri charitatiui. q̄ semp volūt esse p pcordiam z amorē in medio alioz. Mediū. n. ptiapat cuz extremis z mediante medio extrema inuicem copulant. sic pōsidubio viri charitatiui. viros extremos ꝓtrarios z diuersos solent suis meditationibus p charitatis vinculuz copulare. z in medio alioz p amorē z concordiam habitare. Et sic dico q: ꝙlibet debet esse in medio cordis alterius p mutuā charitatē z dilectionē. vnde Ezech. j. Erat rota in medio rote. Et in medo etiā alioz p cōem concordiam z vnionem. sicut de hierusalem que interꝑtatur pacifica. Ezech. v. dicitur. Ista est hierusalem. in medio gentiū posui eam. Et Lu. xxij. Circūsedentibus illis erat petrus in medio eoz. Et nota q: debent esse in medio alioz vt dent

Merentibus consolationem.
Discordibus pacis vnionem.
Errantibus eruditionem.
Egentibus recreationem.
Timentibus securationem.
Laudantibus excitationem.

Dico ergo q: boni sunt i medio alioz ad consolationē merentiū. z sic ꝺoc̄. tur Ezechiel. q: ipse erat i medio captiuoz iuxta fluuiū chobar. Ezech. j. Jtez ad reconciliatōem discordiū. vnde de xpo dr̄ Joh. xx. Oz ipe stetit i medio discipulox z dixit. Pax vobis. Item ad eruditionē errantiū. vñ ad viros sapientes z lucidos qui alios scīre erudire potest referri illud Ezech. j. In medio ignis splendor igniis. Item ad recreatōem egentiū. Ezec. xix. In medio leunculoz enutriuit catulos suos. Jtez ad roboratōnem timentiū. ps. Si ambulauero in medio vmbre mortis nō timebo mala qñ tu mecū es. Jtē ad excitationē laudantiū. ps. In medio eccie laudabo te. Et alibi. Super ea volucres celi habitabunt. de medio petrarū dabunt voces Jstud est ergo medium concordissime vnitatis. Sed econtra nota q: mali habitant i medio aliorum.

Ad exequendum crudelitatē.
Ad exercendū carnalitatem.
Ad faciendū iniquitatem.

De medio sue crudelitatis dr̄ Matb. x. Ecce ego mitto vos sic̄ oues in medio lupoz. De medio vo carnalitatis dr̄ in ps. In medio iuuenculaz tympanistriaz. De medio vo iniq̄tatis dr̄ i ps. Meq̄tie in hitaculis eoz i medio eoz. Et alibi. Labor i medio eius z iniusticia. Est igit̄ q̄dā mediū concordissime vnitatis. Tercio principaliter dico q: ē mediuz intimissime volūtatis. Et sic p medium potest intelligi cor humanū qđ latet interius in medio carnis nre. Jstud em̄ ē mediū in quo consistit virtus. Sicut ergo aranea primo facit z reparat mediū tele sue. postea vo laborat extrema repare. reficere z reformare. Sic vere homo debet vacare ad repationē z ꝓpositionē medij sui. i. conscientie seu cordis. z ad ipius p gras z virtutes spūalem reformationem iij. Reg. viij. Sanctificauit rex mediū atrij. Et deinde potest vacare ad exteriora edificanda. i. ad corpalia z tpalia gubernāda. Jurta illud. Primū q̄rite regnū dei. Matb. vj. Qui. n. vult facere circulū seu sperā. necesse est q: primo z ante oia in medio figat circinū. z q: a medio incipiat opus suū. z q: deinde circāquaq; ꝓtrahat lineā sine sperā Sic vere q̄ circulū z sperā pfectionis vult i seipo ꝓponere. dz añ oia circa mediū cordis sui intendere z vacare. z sic alia melius poterit ordinare. Añ nota q: istud medium ē mūde suauduz. z a vicijs diligētissime custodiendū. Sicut em̄ si hostes intrāt vsq; ad mediū ciuitat̄ facilē capiūt totū residuū. Sic si vicia intrāt ad cor p ꝓsensum. facilē destruūt residuū p effectū. Hñ ℔ ꝓsulit Deutr. xiij. Auferas malū de medio tui. z Gene. xxxv. Abijcite deos alienos de medio vr̄i. Nota ergo q: istud medium ē custodiendum.

Quia est firmitatis ꝓpugnaculum.
Quia est sanctitatis tabernaculum.
Quia est deitatis habitaculum.

Est dico ꝓpugnaculum. lū firmitat̄. Jstud est em̄ castrū qđ nū q: violentiam potest capi. vnde Gen. j. Fecit firmamentum in medio. Jtem ē tabernaculū sanctitatis. q. s. oīnis virtus z sanctitudo habet in corde principaliter sedē suā. Ezech. xxxvij. Dabo sanctificatōem meā i medio ipoz. Jbi. n. feruet dilectio. ps. Factum ē cor meū tanq̄ cera liquescens i medio ventris mei. Jtē ibi volet cōtritio. biere. xxiij. Contritū ē cor meuz in medio mei. Jbi insup supplicat oro Esa. xix. Erat altare dñi in medio terre. Jbi nihilominus humiliat se subiectio. Michee. vj. Humiliatio tua in medio tui. Jtem dico q: istud mediū ē habitaculū deitatis. q. s. deus habitat spūaliter in aia z in corde. vñ Deut. vij. z Sopho. iij. Dñs deus tuus in medio tui. z in ps dr̄. Magnus in medio tui sanct⁹ israel. Et sic igit̄ patet q: est mediū intimissime volūtatis. Quarto dico q: ē mediuz ordinatissime bonitatis z istud ē medium virtutis. q: viri religiosi semp solent tenere mediū. hoc est nō diminutōez aut superfluitatē. Non. n. sunt diminuti nec superflui. sicut patuit in salomone qui non petebat diuitias nec pauptates ℔ tñ victui necessaria. Prouer. xxx. Virtus em̄ cōsistit in medio. sicut patet de liberalitate que media est. p̄digalitas vo z auaricia extrema vicia sunt. quoz. s. vnū superfluum continet z aliud diminutū. Sancti ergo mediū tenuerunt. quia medium tenuere beati. Ab extremis añt recesserunt. i. a vicijs. quia sicut dicitur Prouerb. xiij. Extrema gaudij luctus occupat. Et ideo dicitur matb. xviij. Qz ad uocans iesus paruulū statuit eū in medio cē. Vbi nota q: ad hoc q: homo sit in medio virtutis. necesse est q: dei bonitas auxiliet. Aduocās inq̄t ibs. q: mentis vanitas būiliet. Paruulū inquit. q: cordis firmitas radicetur. Statuit inq̄t eū cē. Ad istud ꝓpositū potes adducē oēs auctes q̄ sunt supra d̄ medio iusticie z etiā de medio societat̄. Et si vis potes notare b: q: xps inuenit sp fuisse i medio. vicz. Jacens in medio animaliū. Abacuc. ij. Pendens in medio latronum. Joh. xix. Sedens in medio iudicū z doctorum. Luce. ij. Stans in medio discipulorum. Joba. xx.

Jn quibus verbis ꝓculdubio mediū quatuor virtutuz cardinalium denotat̄. Quia vere iste iacuit in medio animaliuz per prudentiam. Extrema enim prudentie q̄ sunt calliditas z fatuitas. per bouem z asinuz designant. Bos enim qui semper ruminat. z habet cornua. signat illos q̄ in calliditate sue prudentie gloriant. Jtem iste pepēdit in medio latronū per tempantiam. q̄. s. carnem cū vicijs crucifigit. Duo. n. latrones sunt duo extrema. s. cura carnis i desiderijs qui est sinister z blasphemus. Carnis nimia mortificatio qui est dexter cui faciliter indulgetur. De isto me dio dicit Bern̄. Oportet carnem restringere nō extinguere. Deprimere non opprimere. Seruiat ne seuiat. Ancillet̄ ne dominet̄. Jtem iste sedit in medio doctoz per iusticiam ad quā. s. pertinet in medio sedere. z cuius extrema sunt remissio z crudelitas. Jtem stetit in medio discipulorum p fortitudinē z constantiā. cui⁹. s. extrema sunt pusillanimitas quā habuit iobānes q̄ mūdū fugit. Et temeritas quā habuit petrus q̄ gladio ferijt z tandē abijt. Jn oibus igitur debem⁹ exemplo xpi mediū tenere. z ad extrema viciox nullatenus applicare vt cuilibet nostrum dicatur illud Luce. vj. Surge z sta in medio. Quinto z vltimo dico q: inuenitur medium mūdane ciuitatis vel pspritatis. q. s. quandoq; p mediū potest intelligi mūdus vel prosperitas mundana. Ut ꝓmuniter enim locus medius ciuitatis ē locus magis populosus. magis clamosus. magis lutosus. etiam cōmunis z amplius operosus. Sic vere status mūdanus. z potissime status maloz est populosior z opulentior. frequētior z cōmunior. Sicut enim oia grauia naturaliter petunt medium scilicet centrum quod est in medio terre. sic omnes peccatores petunt et desiderant istū mundum. Et notemus q: istud medium est locus

Horroris. Locus dico horroris. Ezechie. vij. Abbominationes tue in medio tui erūt.
Laboris Locus etiam laboris. ps. Labor i medio eius z iniusticia. Jtem locus ardoris. s. auaricie.
Ardoris.
Cruoris. Ezech. xxviij. Producā ignē de medio tui qui comedat te. Jtem locus cruoris. i. crudelitatis.
Fetoris. Vnde dicere. xlj. Ad medium ciuitatis interficiet eos. Loc⁹ etiā fetoris. Ezech. xxij. Coinquinabar in medio eoz. Et sic igitur aliqua patēt de quituplici medio. videlicz de Medio.

Equitatis ⁊ iustitie. Societatis ⁊ cōcordie. Voluntatis ⁊ cōlacentie. Virtutis ⁊ tempantie. Mūdane ꝓsperitatis ⁊ abundantie Et hec de Medio sufficiant.

Medulla Cū medulla sit tenera ⁊ mollis substata in medio ossiū sita. ⁊ ad tpaⁿ tū sue siccitatis ordinata dulcis. sapida ⁊ delicata. Possumus dicere q̄ in bono significato medulla denotat

Pinguedinem gratie ⁊ deuotionis. onis. De medul
Dulcedinem glorie ⁊ fruitionis. la.n. gratie ⁊ de
Mulcedinē modestie ⁊ benigne ꝑditōis uotionis dicit
Teneritudinē clemētie pietat⁊ ⁊ ꝓpassi- Gene.xlv. Dabo vobis oīa bona vt comedatis medullā terre. De medulla glorie ⁊ fruitionis dr̄ Deu.xxxij. Or̄ deus ꝓstituit filios israel sup excelsam terrā vt comederēt fruct⁹ agroꝝ ⁊ comederēt mel de petra. Seq̄t. Et bircos cū medulla tritici. ⁊ sanguinē vue biberēt meracissimū. De medulla aūt benignitatis ⁊ pie cōditōis dr̄ Mu.xviij. Dēm medullam olei ⁊ vini. ⁊ frumenti. ⁊ q̄quid offerūt dño dedi tibi. De medulla aūt clemētie ⁊ pietatis ⁊ ꝓpassionis dr̄ illud p̄s. Holocausta medullata offerā tibi cū incēsu arietū. offerā tibi boues cū bireⁿ. i malo vo significato ꝺnotat medulla.

Pinguedinem carnalitatis. cillitatis. De pingue-
Dulcedinem prosperitatis. dine carnalitatis dici-
Mulcedinem verbositatis. tur Job.xxj. q̄ viscera ipi⁹. s. carnalis bominis plena sunt adipe. ⁊ medullis ossa illi⁹ irrigantē. De pinguedine mūdane ꝓsperitatis dr̄ Eze.xvij. q̄ aq̄la grādis venit ad libanum. tulit medullam cedri ⁊c. Expone sicut alibi. De medulla adulatorie verbositatis seu loquacitatis. seu etiam delicate fragilitatis potest dici illud Esa. xxv. Faciet inquit conuiuiū pinguium medullatoꝝ vinde mie defecate. Tales. n. semper volunt esse in conuiuijs ⁊ in delicijs pinguiū ⁊ viuoꝝ. Sufficit. Vide vbi pinguedo vel Adeps.

Mel. Nota q̄ cū de melle supra in pluribus locis ⁊ capitulis plurima iam sint dicta. modicū intēdo dicere quo ad pñs. Quis. n. multa possunt inueniri exempla de melle. pauce tñ auctoritates inueniunt. Et ideo hoc solum nota. q̄ cum mel sit res dulcissima. hinc est q̄ significare videt illa que ad dulcedinem ptinere noscūtur. quapropter vide supra de dulcedine. Nota igitur q̄ mel accipitur in bono ⁊ in malo. In bono enim designat

Gratie suauitatem. Signat dico gr̄e suauitatē
Gloie felicitatem. Vñ de melle gr̄e dr̄ math.
Sapientie sinceritatem. iij. Or̄ bti Jobis esca erat
Misericordie benignitatem. locusta ⁊ mel siluestre. Itē
Eloquentie gratiositatem. signat glorie felicitatē. Vñ paradisus ē illa terra flueus lacte et melle. de qua tāta fit mentio in scriptura. de quo Deu.xxxij. Constituit eum sup excelsam terrā. vt suggeret mel de petra ⁊c. Vide. s. de excelso. Item signat sapie subtilitatē. vñ istud ē mel de quo bausto illuminati sunt oculi Jonathe. j. Re.xiiij. vñ Cañ. v. Comedi fauū cū melle meo ⁊c. vide eā. s. de comedere. Et vide ibi ⁊. s. de Bibere. Item signat clemētie benignitatē. de quo Eze.xxvij. Balsamū ⁊ mel et oleū ꝓposuerūt in mercatu suo. Itē signat eloq̄ntie gratiositatē. vñ Cant. iij. Fauus distillans labia tua. mel ⁊ lac sub lingua tua. vide eam supra de lacte. ⁊ in psal. Or̄ dulcia faucibus meis eloquia tua super mel ori meo. longum esset ista ꝓseq̄. sed omitto gratia breuitatis. quia in tabula inuenies exēpla infinita de Apibus ⁊ de melle. Sed adhuc dico. q̄ mel quandoq̄ accipitur in malo. ⁊ sic mel significat

Inquinationem carnalitatis. Significat dico carnali-
Adulationem fallacitatis. tatis inquinatōem. vnde
Dilectionē prosperitatis. puer.xxv. Qui mel ꝑme dit multū nō est ei bonū. Item significat fallacitatis adulationem. Judi.xiiij. vbi dicitur. Or̄ samson inuenit in ore leonis fauū mellis. q̄. s. multi sunt qui q̄uis sint crudelis ⁊ leonine conditionis. portāt tñ in ore mel fallacis et blande adulatōnis. Similes apibus que vna cū aculeo portāt mel. et istud est illud mel. qđ domin⁹ ꝓhibet poni in sacrificio. Leui. ij. Nec quicq̄ inquit mellis aut fermenti adolebis in sacrificio domini. Quia deus in sacrificio nec acceptat mel adulatōnis. nec fermentum malicie aut detractionis. Item significat ꝓsperitatis delectationē. E istud est mel inflatiuū. maculatiuū. ⁊ inq̄natiuū. de quo. j. Reg. xiiij. dr̄. Or̄ vulgus venit ad saltū vbi erat mel sup faciem agri. ⁊ dicit ibi q̄ q̄ Jonathas de illo melle comedit. i. de dulcedine ꝓsperitatis mūdane. in periculo mortis fuit. q̄ vere illi qui de melle. i. de dulcedine mūdane ꝓsperitatis comedunt. mortis eterne pericculo se exponūt. Et hec de melle sufficiāt. vide in tabula.

Melius. melioz Nota q̄ res quāto sunt meliores. tanto sunt acceptiores ⁊ eligibiliores. Et ideo quāto homo se fecerit in moribus meliorem. tanto se reddit apud deū acceptiorē. Sicut em̄ videm⁹ q̄ in omni genere aut specie semp ē dare q̄ aliqua sunt aliis meliora. sicut apparet inter stellas. Quia ꝺm aplm. j. Cor̄. xv. Stella differt a stella in claritate. Sicut etiam patet in animalibus. in arboribus. herbis ⁊ lapidibus. vbi semp inueniuntur aliqua aliis in suo genere meliora. q̄ sicut dr̄ Eccli. xxxvj. Bono melius inuenit⁊. sic ꝓcul dubio dico. q̄ in moralib⁹ ē dare homines alijs meliores. ⁊ in sufficiētijs clariores. Et ī breuit notare possumus q̄ tria genera hoīm debent esse ceteris meliora. vicz.

Prelati respectu subditorum Primo ergo dico. q̄ meli-
Clerici respectu laicorum. ores debēt esse illi q̄ sunt
Antiqui respectu iuniorū. superiores in platione. Jn natura. n. videm⁹ q̄ illa q̄ sunt superiora. sunt inferioribus meliora. Stelle em̄ et corpa celestia multo sunt pfectiora et melioris conditionis q̄ ista inferiora q̄ sunt corruptibilia atq̄ vana ꝺm ysaac in dietis. Herbe etiaꝫ et fructus q̄ crescunt in montibus multo sunt meliores q̄ ille que crescunt in vallibus et paludibus. Cynamomū etiam quod crescit in superiori pte arboris valde est laudabilius ⁊ melius. sicut dicit Plinius. q̄ illud quod crescit in parte inferiori. Jn quibus quidem instruimur q̄ illi qui sunt in mōte et in celo. et in superiori parte ecclesie. videlicet in officio prelature constituti et locati. debent esse meliores i scientijs et moribus. q̄ illi qui in statu subiectionis inferius sunt detenti. Teste enim Hugone ⁊ Vegetio. Tunc bene respublica regitur. quando nō potest esse maior nisi q̄ melior. Quod bene ponitur. j. Regum. ix. vbi de Saul ꝓmouendo ad regnum dicitur. q̄ de cūctis filijs israel nō erat melior illo. Et ideo dicitur. iiij. Regum. x. Eligite meliorem de filijs domini vestri. ⁊ ponite eum super solū patris sui. Jstud tamen ꝓcul dubio hodie in pluribus in contrarium est mutatū. quia saliciꝫ illi qui sunt superiores hodie non sunt meliores. immo multotiens sunt peiores. Quia sicut dicit Osee. viij. Multi mali regnauerunt sed non ex me. principes extiterunt sed non per spūm meū. Non sic ergo sed sint meliores viri in platione superiores. Secūdo dico q̄ meliores debent esse viri pfectiores ex professione. ⁊ isti sunt clerici ⁊ religiosi. quiviꝫ ex professione status sui habent esse laicis secularibus meliores. Res em̄ tanto est melior quanto summo bono est ꝓximior. Res etiā in tanto sunt in genere suo meliores. quanto sunt suo principio ꝓximiores. Et quia isti viri ecclesiast. ci ⁊ religiosi sunt summo bono. s. deo qui est omniū rex principiū ⁊ origo ꝓximi. ⁊ ad sibi appropīnquandū ⁊ assistendū spāliter deputati. dico q̄ debent esse ceteris meliores. ⁊ bonitate ⁊ efficacia pleniores. ita q̄ de quolibet tali potest dici illud Hebre. viij. Nūc aūt melius sortitus est ministeriū. quāto melioris testamēti est mediator. Circa q̄ nota q̄ viri pfecti ⁊ eccāstici. vel etiā q̄cūq̄ virtuosi sunt meliores quod. s. facit.

Pondus timoris. Dico ergo boni sunt meliores
Metus amoris. rone diuini timoris. Eccl. xvj.
Lacrima doloris. Melior ē vn⁹ timēs deum q̄
Descensus humilitatis. decem filij impij. ⁊ pueri. xv.
Conflictus aduersitatis. Meli⁹ est pari cū timore dei.
Conuictus tenuitatis. Itē rone fraterni amoꝝ. puer.
Amictus ꝺcūditatis. xxvij. Melior ē vicin⁹ iuxta q̄ fr lōge. ⁊ Eccl. iij. meli⁹ ē q̄ duos eē sil. Itē rone eterni merorⁿ. q̄ sicut dr̄ Eccl. vij. meli⁹ ē ire ad domū luct⁹ q̄ ad dom̄ conuiū. Gariosilū. n. qđ ꝑsum lacrimaꝫ valet meli⁹. s. de lacrima vid. vl̄ ꝺ fletu. Itē fiūt meliores rone humilitatis. balsam⁹. n. descēdēs ad fundū meli⁹ valꝫ. q̄ sic dr̄. puer. xvj Meli⁹ ē humiliari cū mitibus q̄ dividere spolia cū superbis.

Item rone aduersitatis. q; herba cõculcata melius profi
cat. vento. n. tempestate ꝛ pluuia solet herbe gaudere. vnde
puer. xvj. Melior est patiẽs viro forti. Item rone tenui
tatis seu paupertatis. Cynamomũ eñ melius est quod ha
bet tenuẽ corticẽ. sic qui habet tenuẽ siue paupere substã
tiam. vñ puerb. xix. Melior est pauper iustus q; vir men
dax. Item rone iocunditatis. Eccl's. ij. Cognoui nihil me
lius esse homini q; letari. Sic ergo patet q; meliores sunt
ꝛ debẽt esse illi q; sunt pfectiores ex pfessione. Tercio di
co. q; meliores debẽt esse viri pfectiores seu prudentiores
ex cõditione. sicut sunt senes respectu iuniorũ. Fm. n. Pli.
Quis arbor tburis qñ est iuuenis tbura pferat cõdicio
ra. arbor tñ antiqua tbura pfert efficaciora ꝛ meliora. Si
nũ etiam ꝛ potissime bastardicũ vinũ qd dr vipellense. qñ
to antiquio'. tanto melius purius ꝛ efficacius. Vinũ etiam
illud qñ p triennũ vel quadriennũ custodit. ita purifica
tur q; sparsum in ignẽ solet ad modũ olei flamare. Sic p
cuidubio charissimi illi q; sunt antiquiores in etate habent
esse meliores in efficacia ꝛ virtute. Quãto. n. plus viuunt
tanto maiorẽ puritatẽ contrabũt. ita q; more olei p cha
ritatis incendiũ inardescũt. vñ Lu. v. dr. Qz nemo bibẽs vi
nũ vetus statim vult nouũ. dicit. n. vetus meli' ẽ. Ista tñ
regula fallit bodie in multis. qz multos videm' iuniores
q; sunt senioribus meliores. quinimmo multos videmus
qui sunt boni in iuuentute tñ efficiũtur mali in senectute.
Virtus eñ habet fructus medicinales. ꝑ tanto sunt me
liores quãto recentiores. Sic vere sepe accidit q; homies
sunt meliores qñ sunt iuuenes ꝛ recentes. q; qñ efficiunt
in etate ꝛ tpe magis senes. Job plãgendo dicebat Bern.
in meditationib'. Cur inqt tanto desiderio appetimus vi
tam istã in q; quãto pl' vinim' tãto magis peccam'. Mõ
sic ergo ꝑ sint meliores ꝛ pfectiores plati respectu subdito
rum. Clerici respectu laicoꝝ. Antiqui respectu iuniorum.

Melchisedech. Nota q; melchisedech q;
ad lram fuit rex salem. q;
postea fuit dicta hierlm interpretatur rex iustus aut rex pa
cificus. seu rex pacis aut rex iusticie. fuit aũt rex ꝛ sacerdos
sicut ponit Gen. xiiij. Et sicut dr ibidẽ. Iste panẽ ꝛ vinum
deo obtulit. ꝛ abrahã decimas dedit. Iste ergo fm aplum
Hebr. vij. xpm figurauit. q; iustus ꝛ pacificus semp fuit. ꝛ
q; rex ꝛ sacerdos etiã dictus fuit. q; mũdum regendo. ꝛ de
regali pgenie descendẽdo ꝛ panẽ ꝛ vinũ in sacramẽto al
taris offerendo. scz ꝑ nobis immolando. regis ꝛ sacerdo
tis officio fuit functus. ps. Tu es sacerdos in eter. fm or.
mel chi. Vel si vis. Per istũ intelligit q; libet vir pfectus.
q; scz se ꝛ alios digne scit regere. ꝛ ꝑ se ꝛ alios ꝓces ꝛ sacrifi
cia bonoꝝ opeꝝ immolare. ꝛ pacis ꝛ iusticie cultor eẽ. de
cimas offerre. ꝛ se etiam a cũctis supfluitatib' decimare.
Hebr. vij. Erat aũt hic melchisedech rex salem sacerdos
dei summi. j. Pe. ij. Vos estis genus electum. regale sacer
dotiũ. ꝛ gens sanctã ꝛc.

Melodia. Vide vbi Cantare ꝛ vbi son' ꝛ voꝛ.

Membra. Nota q; cuꝝ membra sint partes coꝛ
poris constitutiue. Hinc est q; ꝑ mẽ
bra possunt intelligi partes que ꝓstituunt aliquod vniuer
sum. Cũ igitur plura sint corpa spũalia. videlicet Corpus
Beatorum. Hinc ẽ q; plura possum' inuenire membra.
Perfectoꝝ. vicꝫ. Supioꝝ. Et ista sunt angeli ꝛ beati q;
Reproboꝝ. sunt membra ecclie triũphãtis. j. Coꝛ. xij. Po
Meritoꝝ. suit xps membra vnũquodq; eoꝝ in suo corpo
re sicuti voluit. Item inferioꝝ. Et isti sunt boies pfecti q;
sunt membra ecclie militãtis. de qb'. j. Coꝛ. xij. Corp' non ẽ
vnũ membꝝ. Itẽ exterioꝝ. Et ista sunt reprobi ꝛ damnati.
q; sunt membra dyaboli. de qb'. j. Coꝛ. vj. Tolles ꝑ membra
xpi facã membra meretricꝫ. Itẽ membra interioꝝ. ꝛ ista sunt
aie. potẽtie. gre ꝛ vtutes. Hõ. n. iteriorꝝ hꝫ membra sua. vicꝫ

Caput intentionis.
Oculus discretionis.
Aures obedientie ꝛ subiectionis.
Linguam gratiarumactionis.
Nasum deuotionis.
Man' ꝛ brachia opationis.
Pectus meditationis.

Vñ de talibus membris
potest dici illud. j. coꝛ.
vj. Membra nostra tẽ
plum sunt spũssancti.
Cum igitur sicut patz
ex premissis per mem
bra pñt intelligi xpi fi
deles. Ventrem dilectionis.
Pedes affectionis.
teles. notandum q; sicut
membra coꝛpoꝛi vniũtur.
pariter cõnectũtur. mutuo obsequũtur. officijs distinguũ
tur. Sic vere xpifideles xpo cõiungũtur p fidei ꝛ gre vni
tatem. Simul pnectuntur p vere amicicie charitatẽ. Sibi
obsequũtur p mutue clemẽtie bonitatẽ. A se distinguũtur
p fortune transuarie qualitatẽ. Dico igit q; ista membra
xpi mystico coꝛpoꝛi vniũtur. Et istã vnionem facit fides ꝛ
gra. vñ. j. Coꝛ. xij. Omnia membra coꝛpis cũ sint multa vnũ
corpus sunt. Nõ tñ ẽ ptra peccatoꝛes q; membra sunt pali
tica. Et ptra hereticos ꝛ scismaticos q; sunt membra abscisa
Item isti dicũtur membra. qz p charitatẽ inuicẽ pnectũtur.
Vñ Ro. xij. Unũ coꝛpus multi sum' in xpo. singuli autẽ
alter alteri' membra. Nõ ẽ ptra discoꝛdes. inuidos ꝛ sup
bos. qui nullã bñt inter se cõnexionẽ p charitatẽ. ꝑ magis
odiũ. inuidiam. ꝛ cõtradictionẽ. Vñ xps põt dicere illud
Roma. vij. Video aliam legem in membris meis repugnã
tem legi mẽtis mee. Item p pietatẽ inuicẽ obsequũt. qz si
cut dr. j. Coꝛ. xij. Per se inuicẽ sollicita sunt membra. si qui
dem alicd patit vnũ membꝝ. compatiũt omnia membra.
Et si gloriat vnũ membꝝ. gloriant oia membra. Nullũ eñ
membrũ est tãnobile. qñ libẽter iuuet qntũcũq; vile membrũ
Sic nullus debet esse tamdiues nobilis vel etiã sctus. qñ
ꝓpatiat ꝛ cõdoleat. qñ obsequat ꝛ subueniat qbuscunq;
malis et puersis. vel etiã qntũcũq; miseris et egenis. Itẽ
p qualitatẽ inuicẽ distinguũt. qz. s. sicut quodlibet membrũ
distinctũ habet officiũ ꝛ qlibet cõtentũ ẽ officio sibi dato
a natura. ita q; nullũ ambit ad officiũ alteri' acqrendũ si
cut patz. qz man' nũq; appetit videre. nec ambulare. nec
pes audire. et sic de alijs. Sic vere viri pfecti distinguunt
a deo in diuersis officijs et gre. et fortune. quia sicut dr. j.
Coꝛ. xij. Uni dat sermo scientie. alij ꝛc. Sequit. Diuisio
nes grax sunt. vn' aũt spũs dividens singulis ꝓut vult.
Qz tũ etiam ad fortunã distincti sunt. qz vn' miles. alius
clericus. ali' diues. ali' pauper. Quia sicut dr Roma. xij.
Dia membra nostri corpis eũdem actũ non bñt. Et ideo
nullus debet officiũ alterius ambire. ꝑ gradu ꝛ statu pro
prio debet contentus esse. nec ad bonũ alterius anbelare.
nec eidem in aliquo inuidere. Nõ est contra illos qui cuꝝ
sint vna sola psona. volũt tamen in ecclesia cõstitui plura
membra. vl' membroꝝ plurimoꝝ occupare officia. Quia si
sunt decani. non sufficit eis nisi etiaꝫ sint archidiaconi vel
cantores. Si habeant prebendam in vna non sufficit nisi
habeãt in alia. ita q; isti volũt fieri plura membra. vl' mẽbro
rũ pluriũ occupare officia. Isti deberent aduertẽ ad vba
Apostoli. j. Coꝛint. xij. Coꝛpus nõ est vnũ membꝝ. ꝑ mul
ta. Et sequit. Si totũ coꝛpus oculus. vbi auditus. Si to
tus auditus. vbi odoratus? nũc aũt posuit deus membra
vnũquodq; in coꝛpoꝛe suo sicut voluit. Et ista de mẽbris
sufficiant. De membris vo corpalibus quomodo debent
seruari. Occupari et Mortificari. Vide alibi.

Memoria. memin Memento. me
moꝛari Nota q;
memoria est potentia anime. per quaꝫ transacta ꝛ ꝑterita
ta recoꝛdamus. Accipit' eñ sepissime pro cõsideratione ꝛ
cogitatione rerũ absentiũ. occultaꝝ ꝛ futuraꝝ. sicut Eccl.
xiij. Memoꝛ esto quoniã moꝛs nõ tardabit. Accipit' etiã
memoria ꝓ fama. sicut Eccle. xlv. Hij sunt viri misericoꝛ
die quoꝝ memoria in bñdictione ẽ. Quocũq; mõ accipi
tur notare possum'. q; ẽ memoria diuina ꝛ bũana. Diui
meoria nũq; recipit obliuionẽ. Memoꝛ erit in seculũ testi
sui. in ps. Hũana aũt meoria patitur sepe coꝛruptionem.
Sap. iiij. Erunt gementes ꝛ memoria eoꝝ pibit. Note
mus ergo q; in scriptura inuenit q;dam memoꝛia que est

Petenda. Memoria petẽda ẽ meoria diuine mie. De
Timẽda. qua in ps. Memẽto nri dñe in bñplacito
Tenẽda. popli tui. visita non in salutari tuo. Me
Vitanda. moria timẽda ẽ meoria iusticie. de q; in ps.
Ne memineris iniqtatũ nraꝝ. Meoria tenẽda ẽ meoria
bũane sapie. De qua in Ps. Memoꝛ fui dei ꝛ delectatus
sum. Meoria vitãda ꝛ dimittẽda ẽ meoria fraterne iniu
rie. de q; Leui. xix. Mõ meoꝛ eris iniurie ciuiũ tuoꝝ. De
bona ꝑ meoria bũana dicam'. q; viri iusti debẽt hre meo
riã ꝑteritoꝝ ꝛ etiã futuroꝝ. sicut. n. videm'. ꝛ Huicẽ. dicit.

Aliqua sunt animalia que sunt tenacis valde memorie. Si cut e canis. equus. camelus. optime eñ recordantur vias per quas ierant homines q̄ eis benefecerant. hospitia in quibus morari consueuerāt. qz etiā canes de longinqs p tibus solent ad hospitia redire. z per viam quā transierat memorari. Sic vere charissimi viri boni z pfecti debēt ha bere fortem z tenacē memoriā. qz. s. recordari debēt de ho spitio paradisi. qualiter inde per peccatū ade ceciderūt et exierūt. Epoca. ij. Memor esto vñ exciderīs. Item mēo rari debēt viam toti⁹ vite sue qualiter eam transierunt. z in quibus errauerūt z in quib⁹ profecerunt. ps. Memor fui dierū antiquoz. Et Hiere. ij. Vide vias tuas in cōval le. scito quid feceris. Item memorari debent illos a quib⁹ beneficia receperūt z habuerāt. vñ dicit Sene. Hec inter duos beneficij lex ē vt alter statim obliuiscat dati. alterius semp sit memor accepti. Et aduertam⁹ q̄ si volumus esse viri pfecti tria sunt p̄cipue memorāda de deo. tria de seipo tria de alio. Primo quidē de deo debemus memorari

Potentiam creatoris. Dico potentiā creatoris. qz. s.
Clemētiā redēptoris. mirabilia q̄ faciat deus i mū
Justiciam correctoris. di continua gubernatōe. q̄ fa
ciet etiā in futuro iudicio in mūdi renouatōne. nūq̄ debet
excidere a memoria cordis nostri. ps. Memor ero ab ini
tio mirabiliū tuoz. Et Eccs. xij. Memento creatoris tui.
ꝛc. Item clementiā redēptoris. Tormēta. n. q̄ p nobis in
cruce sustinuit. gram z gloriā quā nobis in cruce obtinuit
magnū preciū qđ pro nobis exbibuit. semp debent a fideli
bus memorari. z p compassionē et gratiarū actionem iugi
memorie cōmendari. Hebre. xij. Recogitate eum qui tal ē
in corpe suo sustinuit cōtradictionē. Filij eñ pellicani vi
dentes matrē suam p̄pter sui vivificationē vulneratam z
sanguine diminutā. solent sibi dolorem ipius memorari. z
ipam nutrire z psolari z cōcomitari. Quia. s. nunq̄ debet
homo obliuisci sanguinē z vulnera matris sue. s. xp̄i. qui. s.
p nobis vivificandis in cruce nosc̄ sustulisse. Thob. iiij.
Honorē exhibebis matri tue. Memor eñ esse debes que
z quanta picula in se perpessa sit. Solus. n. aspectus san
guinis ad preliū animat elephantes. Quia sola memoria
sanguinis xp̄i ad preliandum p̄tra demones z vicia deuo
tos excitat z fideles. Et ideo xp̄s ad hoc inuitat. Treñ. iij.
Recordare pauptatis mee ꝛc. z homo debet sibi dicere il
lud ps. Memor fui tui sup stratū meum. in matutinis me
ditabor in te. qz fuisti adiutor me⁹. z illud. Propterea me
mor ero tui de terra iordanis z hermonym a monte mo
dico. Item memoremur iusticiā correctoris. qz. s. semp de
bemus habere in memoriā quanta est diuine iustitie seue
ritas. quanta ē suoz iudicioz obscuritas. quanta erit etiā
sue future sententie auctoritas. Ps. Memorabor iusticie
tue solius. De aquila. n. legimus q̄ aues die qua viderint
vel audierint aquilā reboantē. ipius p totā diem taliter re
cordant q̄ p timore eius ad predā volare nō audere di
cūtur. Quia vere charissimi si memoriam aquile q̄ ē auis
seueriss̄ima. id est memoriam iusticie et seueritatis in cor
de habuerimus. nūq̄ ad mala operavolabimus. Jdeo cō
sulit Ieemie. iij. Dñi dei magni z terribilis mementote.
Et sic patet q̄ q̄stū ad deū tria sunt memoranda. vicz ei⁹

Potentia creatiua. Secundo dico q̄tū ad nos
Clementia redemptiua. sunt tria alia memorāda. vi
Justicia correctiua. delicet. Principiū. Medius
z Finis. Hoc ē dictu. carnis vilitas z conditio. qđ. s. ē p̄n
cipiū vite. Vite prauitas z infectio. qđ. s. ē medium. Mor
tis grauitas z afflictō. qđ ē finis. Memoremur igit̄ nr̄am
vilitatem z conditōnem. qz. s. hō debet habere in memoria
Oz viliter generatus. Ps. Memorare q̄ in ea sub
Oz difficiliter nutrit⁹. stantia. nūquid eñ vane consti
Oz fragilit̄ cōstitut⁹. tuisti oēs filios hoim⁹ z Gene.
iij. Pulvis es z in pulverē reverteris. Item memoremur
nostrā prauitatē. qz. s. debem⁹ habere in memoria peccata
que cōmisimus qualiter ex his deum offendimus. z quali
ter paradisum amisimus. z infernum acquisiuimus. Ser
pens eñ habiturus copulā cū murena solet venenū euo
mere. ipm tñ postmodū resumere. z sibi intimare z incor
porare. Sic vere serpentes. i. viri iusti q̄ sunt prudentes si
cut serpentes z simplices sicut columbe. ad hoc q̄ cū xp̄o p
gratiā copulent. necesse est q̄ venenū peccatoz suoz per
confessionē euomāt z dimittāt. ipa tñ per recordatione de
bent resumere. z in ventre iugis memorie cōmendare. Sa
piens eñ Eccl. v. dicit de ꝓpiciatu peccatoz. Noli eē sine
metu. Et Eccl. xj. In die bonoz no immemor sis maloz.
Item memoremur mortis grauitatē. Semp. n. debemus
habere in memoria mortez. scz q̄cta q̄ aspera. q̄ occulta.
Mortis. n. memoria ꝓparat cineri qui est residuū corpis
resoluti. In lege eñ p̄cipit q̄ cineres animaliū cōbustoz
z in sacrificio consumptoz in sanctuario in loco mūdo re
ponerētur. sicut p̄cipit Leui. j. Ad denotandū q̄ in mūdo
loco cōscie nostre. semp debem⁹ cineres nr̄e resolutōnis z
mortis p memoriā reponere z habere. Gen. iij. Pulvis es
z in pulverem reverteris. Et Eccle. xiij. Memor esto q̄m
moris nō tardabit. Et. xxviij. Memēto nouissimoz z dēsi
ne inimicari. festiva tempus. z memēto finis. Eccle. xxxvj.
Et sic dico q̄ memorare debemus. s. Tercio dico
Carnis conditionem z vilitatem. q̄ quantum
Culpe infectionem z prauitatem. ad alios tria
Mortis afflictionem z grauitatem. sunt etiā me
moranda. videlicet Dico q̄ memoranda est per
Perfectio predecessoz perfectio p̄decessorū. qz. pul
Damnatio malefactoz. dubio bonitas z pfectio anti
Affectio beneficiorū. quoz digna est ab oñib⁹ me
morari. z ad eoz laudationē. z ad eoz imitatōem. z ad no
strū exemplū z informatōnem. j. Macha. ij. Mementote
operū patrū vroz q̄ fecerūt in generatōibus suis. Et. iiij.
Mementote quō salui facti sunt pres vestri. Quia sicut
dr̄ in ps. In memoria eter. erit iust⁹. Ut sic breviter de me
moria et fama cuiuslibet viri iusti dicatur illud Sap̄. iij.
Immortalis. ē. n. memoria illius. qz apud deū nota est et
apud homines. Cui⁹ tamē ꝓtrariū est de malis. quoz me
moria morit cū eis. De quib⁹ Eccle. x. Disperdidit eos. z
cessare fecit memoriā eoz a terra. Et in ps. memoria eoz
veterascet in inferno a gloria eoz. Item memoret dānā
tio malefactoz. vt. s. exinde terreamur. ita q̄ a s. milib⁹ cō
pescamur. vñ Luc. xvij. memores estote vxoris loth. que
scz. p̄pter inobedientiā cōversa fuit in statuā salis. sicut di
cit Gen. xix. Alioz etiā quozūcūq̄ afflictoz et tribulatoz
debemus recordari. et eis compati et eos consolari. z ma
xime illoz qui sunt in purgatorio vel in quocūq̄ infortu
nio vel tormento. more elephantū qui casui sui socij com
patiuntur z eius infortuniū memorantur. de quo Hebre.
xiij. Mementote vinctoz tanq̄ ipi pariter vincti. Jtē me
moretur affectio benefactoz. sicut positū ē supra exemplū
de cane. z sicut supra inuenies multa exempla de gratiarū
actione. de quo Cant. j. In odore unguentoz tuoz curri
mus. memores ubez tuorum super vinū. Et sic igit̄ patz
que sunt illa que debemus in memoria gerere z tenere. vt
sic quilibet dicat illud Treñ. iij. Memoria memor ero z
tabescet in me anima mea. Jsta tñ sunt contra multos. q̄
recte videntur memoriā amisisse. qz. s. non vident̄ recor
dari illoz que ptinent ad salutē. Sed de hoc vide supra
z infra de Obliuione. Vide etiam supra de Aqua. vel de
Fonte vbi ponit⁹ de duob⁹ fontib⁹ ethiopie q̄z aq̄ vnius
potata inducit obliuionem. altera vo memoriam facit ꝛc.

Sed adhuc possemus breviter adiungere q̄ in deo tri
plex est memoria. scilicet memoria qua memoratur.
Iniquorum ad eoz damnationem. Recordat iniquo
Perfectoz ad eoz salvationem. rū dico ad eoz dā
Infirmoz ad eoz consolationē. nationē. de q̄ apoc.
xvj. Babilon magna venit in memoriā añ deū. z in ps dr̄.
In mēoriā redeat iniq̄tas patrū eius in ꝓspectu dei. z pec
catū mr̄is ei⁹ nō deleat. Jtē mēorat bonoz. ad eoz cōso
latōem. z pmotōez. z sic dr̄ in ps. memento dñe dauid ꝛc.
Et alibi. memor esto vbi tui puo tuo in q̄ mihi spez dedisti.
Jtē mēorat infirmoz ad eoz cōpassionem. Et sic petebat
dauid adiuvari allegādo fragilitatē ꝓditōis būane dicēs i
ps. memorare que mea sba. nūq̄d. n. vane cōstituisti filios
hoim. z Job. vij. memento mei de⁹. qz ventus ē vita mea.
Et hec de memoria sufficiūt. Vide. s. de cōsideratōne. Co
gitatōne. Jntellectu ꝛc. Et. j. de recordari.

Mens. Nota q̄ mens q̄nq̄ accipit ꝓ aia q̄nq̄ ꝓ
corde. q̄nq̄ ꝓ cogitatione. ꝓ ꝓsentia. ꝓ

intentione. Et q̄ de ōnibus istis ē tractatū. Idcirco intē do breuiter ptransire. Nota ergo. solummodo dico q̄ in scriptura inuenitur mens bona. t mēs mala. viciosa. t vir tuosa. De voluntate t conscientia bonā possumus nota re q̄ boni t pfecti habent Mentem

Timorosam. Luminosam. Amorosam. Renouatam. Eleuatam. Humiliatam. Adornatam. Dedicatā.

Dico ergo q̄ viri perfecti habēt mentē ti morosam. vñ Deu. v. Quis det talem eos habere mentem vt timeant me? Item mē tē luminosam. Ūñ act. x. Cecidit sup pet mentis excessus. t vidit celū apertū. Itē mētem amorosam. vñ. ij. Paral. xxix. Ob tulit vniuersa multitudo mentē deuotā. Item dico q̄ perfecti bñt mentē renouatam. Ephe. iiij. Renouamini spū mentis vre. Item men tem eleuatā. vñ in ps. Beniamin adolescentulus in mentis excessu. Item mentem būiliatam. j. Cor. xiij. Orabo spū. orabo t mente. Item mētem virtutibus ornatā. Ūñ Mar. v. Lu. viij. dr. q̄ ipsi viderunt illum qui a demonio vexabat vestitum sedentem t sane mentis. Unde nota q̄ ad hoc q̄ homo habeat bonam mentem. id est bonā ani mam t voluntatem necessaria sunt tria. videlicet

Qr virtutū floribus vberius ornetur. Ideo dr vestitum. Qr mūdanis fluctibus exterius pucē. Jō dr. Sedentem. Qr culpaꝝ sordibus interius mūdetur. ideo dicit. Sane mentis. Ista. n. tria ad bonā mentez sunt necessaria. vicz

Virtutibus florere. Criminibus non sordere. Tumultibus carere.

id ē in mūdi negocijs vltra q̄ oporteat nō bērere. Teste. n. Sene. Nemo ad bonā mentē pucnit occupatus. Et ista de bona mente sufficiāt. Sed adhuc dico q̄ in scriptura fit mentio de mente malorum. Et sic nota q̄ est inuenire Mentem

Cupidam t inflamatam. Stulidam et immutatā. Timidam t enervatam. Rapidā t effrenatam. Solidā t indurata. Turgidā t agitatam. Fetidam t inquinatam. Ignaram t ebetatam. Obscurā t excecatam. Mō veram ꝫ palliatam.

Dico q̄ mali bñt mentē inflamatā p cupiditatem. Et tales erant illi qui concupierūt con cupiscentiā in deserto dicētes Num. xj. Recordamur piscū quos comedebam⁹ in egipto in mentem nobis veniūt cucu meres t pepones. porri cepe t allia. Item mentē immuta tam ad iniq̄tatem. De salomo ne ēm dr. iij. Reg. xj. Iratus ē dñs salomoni. eo q̄ auersa ē mens eius a dño deo israel. Itē mentē enervatā p timi ditatē. sicut de exercitu bolofernis dr Judith. xv. q̄ audi ta decollatōe magistri sui fugit mens t cōsiliū ab eis. Itē mentē effrenatā ad rapacitatē. puer. xxiij. Ne emuleris viros malos. qr rapinas meditat mens eoꝝ. t. ij. Mach. xj. Mente effrenatus in multitudine peditum pfidebat. Itē mentē indurata p immutabilitatē. puerb. xxviij. Qui mentis ē dure corruet in malū. Itē mentē agitatā p curio sitatem. Eccs. ij. Hec ē vanitas t cassa solliciatudo mētis. Itē mentē inq̄natā p carnalitatē. Tytū. j. Polluta ē eoꝝ mens t conscientia. Itē mentē bebetatā p fatuitatē. Dañ. ij. Mēte cōfusus ignoro q̄d viderim. Item mētē excecatam p obscuritatē. ij. Cor. iiij. Deus hui⁹ seculi excecauit mētes infideliū. Itē mētē palliatā p fallacitatē. vñ. puer. xxiij. Comede t bibe dicet tibi et mēs ipsi⁹ nō ē tecū. Ista igit̄ de bona t mala mente sufficiāt gratia breuitatis. Si vis exempla. vide. ē. de corde. cōscientia. cogitatione. t infra de voluntate.

Mensa. Cū mensa sit illud in quo homines refi ciūtur. Hinc ē q̄ moraliē p mensam pos sumus significare quicquid solet refectio denotare. Note mus ergo q̄ mensa accipitur multipliciter. Est ēm mensa

Perfectorum. Beatorum. Malignorum. Damnatorum.

Prima est mensa virtuosa. Secunda ē mensa gloriosa. Tercia est mensa viciosa. Quarta est mensa dolorosa.

Primo igit̄ dico q̄ ē mēsa virorꝝ pfectorꝝ. Et ista ꝑcul dubio quadrupliciter signat. s. Sacre scripture cōiuratio nē. Eucharistie refectōem. Gre nutritōnem. Eccliastice sūstantie sustentatōem. In mēsa sacre scripture ꝓponunt̄ fercula scilz. et ibi mistrāt fides. sapia. studiū. meditatio. t discretio. t de isto dr ꝑuerb. ix. Sapia edificauit sibi do mū miscuit vinū. et posuit mēsam. Scriptura. n. dr mēsa sapie. q̄. ꝑcerto ē dom⁹ ad bitatōem. Est vinū ad dulce cō solatōem. Est mēsa ad mētis recreatōem. Et de ista mēsa dr. iij. Reg. xiij. Cuz sederēt ad mēsam fact⁹ ē vno dñi ad ꝓphām. In mēsa eucharistie ꝓponunt̄ fercula miraculo rū. et in ista mēsa mistrant. fides. deuotio. timor et reuerē tia. Ista ē illa mēsa de qua dr Mūe. iiij. Mensam ꝓpositō nis inuoluent pallio iacinctino. Mensa ēm sacri altaris ē inuoluta pallio multorū accidentiū. q̄. s. sine subiecto in sacro subsistūt. ita q̄ ad istā mensam difficile est accedere nisi nos ministra ipius mense. s. fides salubriter introduc cat. Ista est mēsa de qua dr Mūe. viij. q̄ mensa ꝓpositio nis cū panib⁹ sp ad aq̄lonē in tabernaculo ponebat. can delabr vo luminis ad austrū erigebat. qr ꝑculdubio mē sa eucharistie in tabernaculo eccie necessaria ē in pte aqui lonari. id est in statu aduersitatis. iuxta illud ps. Parasti in conspe. meo men. aduer. eos q̄ trib. me. Candelabr vo discretionis necessarium est in parte australi. id est in sta tu prosperitatis. Aduerte tamen q̄ bona istius mense bo die deuorant̄ a trib⁹ generib⁹ hoim iniquoꝝ. vicz

Pigris et desidiosis. Immundis et luxuriosis. Simoniacis et pniciosis.

Pigri igit̄ et desidiosi figurā tur Judic. j. vbi dr. q̄ sb mē sa adonibezeth q̄ interpretat̄ dñs fulgurās. lxx. reges amputatis summitatibus pedu et manuū reliquias colligebāt. Quia procerto charissimi bodie illi qui in mensa dñi fulgurantis xp̄i colligūt reliqui as ecclesiasticoꝝ bñficioꝝ et bonoꝝ vident̄ amisisse sum mitatē pedū et manuū. i. excellentiā bonaꝝ affectionum t bonaꝝ opationū. Immūdi et luxurioſi figurantur Dañ. xiij. vbi dr. q̄ sacerdotes p occultos meatus veniebāt. et cū pueris t vxoribus cibos q̄ apponebant̄ in mēsa belis quotidie cōsumebāt. Quia. s. bodie mali eccliastici et luxu riosi bona mense eccie consumūt. et exinde vxores. i. concu binas occulte nutriūt et reficiūt. Simoniaci vo et pncio si figurant̄ in iuda. q̄ quis dñm vendidisset. cū ipo tamē in mēsa sua comedebat. sicut ipe dicit Lu. xxij. Ecce man⁹ tradētis me mecum est in mensa. Tales ergo ꝑculdubio bona mense xp̄i bodie comedūt et recipiūt. iuxta illud mat. xv. Catelli edūt de micis q̄ cadunt de mensa dñi sui. Com para istos catellis si vis. ꝫ ꝑcerto boni et paupes vir inde aliquid bodie accipiūt. quia sicut dr Lu. xvj. Lazarus cu piebat saturari de micis q̄ cadebāt de mensa diuitis et ne mo illi dabat. In mēsa gre ꝓponūtur fercula virtutum atq; vnoꝝ. vñ ista ministrant pietas q̄ ē panifera. Leti cia q̄ est pincerna. Deuotio q̄ ministrat carnes corporis xp̄i. t sic de alijs. Et de hac pōt dicere dño cuilibet iustus illud. ij. Reg. xix. Posuisti me seruū tuū inter ꝙuiuas mē se tue. Ita de ista pōt dici illud. iij. Reg. iij. vbi loquit̄ de cenaculo belysei dicens. Ponam⁹ in eo lectulū. t mēsam t sellam t candelabr. qr ꝑcerto in cenaculo xp̄i qd̄ est ec clesia inuenit̄ mēsa. i. refectio gr̄aꝝ. in q̄ q̄dē ē lectus mun dicie t puritat̄. sella iusticie t eq̄tatis. Candelabr prudē tie t veritatis. In mensa tpalis sustentatōnis seu eccle siastice substātie ꝓponūtur bodie fercula multoꝝ tpaliuꝫ bonoꝝ. Et ideo ibi dz mistrare largitas t cōpassio ad pri mū. humilitas t grarumactio q̄tū ad deū parcitas. abstī nentia. t carnis maceratio q̄tū ad seipm. Et iō cuilibet ec clesiastico pōt dici illud Eze. xxiij. Sedisti in lecto pulcer rimo. t mēsa ornata ē añ te. De ista pcipit̄ Ecci. xxxj. Su per mēsam. magnā sedisti. nō apias sup illā saucē tuā poꝛ scz ad bona eccie tuastandū. ambiendū t acq̄rendū. Re creemur ꝫ t satiemur in ista quadruplici mēsa. s. in mensa Eccliastice sustentatōnis. Gre t deuotionis. Eucharistie t sacralis cōionis. Sacre scripture t diuie lectionis. Ista est ergo quadrupler mēsa virorꝝ pfectorꝝ. Scdo dico q⁹ ē mensa boim beatorꝝ. Et ista ē mēsa eterne felicitatis vbi ꝓponūt̄ tria pncipaliē fercula. s. Dilectio. Cognitio. Fruī tio. Et nota q̄ in ista mensa ē ordinis ꝙuiuantiū rectitudo boim ministrantiū multitudo cibor affluentiū plenitudo. Est dico ibi inter ꝙuiuas ordinis rectitudo. qr. s. in ista mē sa illi q̄ sunt in moribus meliores. sunt in honorib⁹ potio res. qd̄ bñ figuratur in mensa Joseph vbi ipe fecit sedere frēs suos sm ordinē etat⁹ sue. vnūquēq; sm primogenita sua. Itē ē ibi ministrantiū multitudo. Oēs. n. ministrant

sibi mutuo ferculū charitatis. Est.n. ibi deus sicut imperator. Beata vgo sicut imperatrix. Angeli sicut seruientes. Patriarche sicut principes. Prophete sicut consiliarij & officiales. Apostoli & martyres sicut milites. Confessores & doctores sic clerici & aduocati. Virgines sicut domicelle. Itez ibi est letitia q̄ tripudiat & letat. gaudiū qđ ꝓsolat. gratiarum actio q̄ modulat. laus & tripudium quo tota societas recreat. Ecce ergo q milia miliū ministrabāt ei. Bñ ergo dr. iij. Reg. x. Dz regina saba veniens ad salomonē. cū vidisset ordines ministrantiū & vestes. & cibos mēse sue. nō habebat vltra spūm p̄ stupore. Itez dico q ibi est affluentiū plenitudo & etiā longitudo. Lu. xxij. Ut edatis & bibatis sup mensam meā. & j. Regū. ix. Tu comedes panē in mensa mea semp. Ista ē igit mēsa boim beatoz. Tercio dico q ē mēsa mūdane ꝓsperitatis. Figurata p mensam Nabucho. regis a cuius cibis sancti pueri. s. daniel & socij eius abstinuerūt & sapiētiores inuenti fuerunt & pulciores. sic dr Dañ. j. Ista ē etiam mēsa regine iezabel de qua ꝓphe baal fuerūt nutriti. q̄ tñ postea p belyā interfecti sunt. sicut dz. iij. Reg. xviij. Quia ꝓcerto charissimi mēsa ꝓsperitatis mūdane in qua. s. p̄sunt bodie Nabucho. qui interp̄tat sedens in angustia & iezabel q̄ interp̄tat fluens sanguine. hoc ē dictu. auari q̄ cōtinue p sollicitudines angustiant. & delicioſi q̄ semp fluxui & sanguini carnalitatis subiciūtur. suos puluas faciunt p belyam. i. a deo per mortē eternā finaliter occidi. Illi vo qui de ei⁹ delicijs nō curāt. sunt spūali pulcritudine & sapientia decorati. Et de tali mēsa loq̄tur in ps. Fiat mēsa eoz coram ipis in laqum. & in retributōnes & in scandalū. Talis.n. mensa ē laque⁹ quo mali p̄mianť. scandalū quo mali in infernū corruere compellūť. Ista ē ergo mensa boim pctoz. Quarto dico q ē mensa boim damnatoz. Et istud ntbīl aliud ē q̄ illud triste conuiuiū infernale vbi damnati pane doloris & aqua angustie satianť & vbi demones alabus boim delectanť. De quo Eze. xxxix. Dic omni volucri celi & vniuersis auibus. cūctisq̄ bestijs terre. ꝓuenite. ꝓperate. cōcurrite ad victimā meā quā ego immolo vobis. Carnes fortiū terre comedetis. & sanguinē ꝓncipū terre bibetis. arietum & agnoz & bircoz & thaurorūq̄ & altiliū ac boum pinguiū & saturabimi sup mēsam meā de eq̄ & ecte. & forti. & de vniuersis viri bellatorū⁹ ait dñs de⁹. Et aduerte q ī ista mēsa comedūť & deuorāť mīta genera pctoz. vicz.

Homines
Cornuti per superbiam. Arietes.
Ignari per ignorantiam. Agnoz.
Fetidi per luxuriam. Bircoz.
Elati p stulticiā. Thaurox.
Sublimes p p̄sumptiōez. Altiliū.
Molles p dilectionē. Pinguiū.
Potētes p iurisditionem. Fortiū.
Crudeles p furorem et turbatiōnem. Mensa demonioz. Mensa viciosorū. Mensa gloriosorū. Et mensa virtuosoz. Et h̄ de mēsa sufficiāt gr̄a brevitat.

nem. Bellatores i quit. Dēs.n. tales mali in mensa iferni demonibus exponuntur & ab eis crudeliter corrodū tur. Et sic p3 q ī ista cra scḗptura inuenit

Mensis. Cū mēsis sit q̄dam certa & distincta pstpis. s. xij. ps anni q̄ mensis a mene qđ ē defectus dr. p eo q in omni mēse luna deficere cōprobatur. & post defectū itez renouať. Possum⁹ notare q moraliť loq̄ndo mēs sumiť mltz mōis. & sic dico q iueniť mēs

Luctuosus & transitorius.
Virtuosus & meritorius.
Gaudiosus & saluatorius.
Fluctuosus & nugatorius⁹.
Viciosus & damnatorius⁹.
Dolorosus & afflictorius⁹.

Primo ē mensis mortalis duratōis. Secūdus ē mēsis mozalis pfectōis. Tercius ē mēsis vitalis salutionis. Quartus ē mensis mūdialis possessiōis. Quintus ē mensis criminalis defectōnis. Sextus ē mēsis infernalis damnatōis. Primo ergo dico q est dare mensem transitorie duratōis. & sic mensis signat vitā pñtem. q̄ bñ dz a defectu. q. ꝓcerto mltis defectib⁹ ē sbiecta. Luna em id ē bñana nā de vno mēse ad aliū sp mutať. in fine vo p mortē venit⁹ obscurať. & p ꝛre interpositōem. & ī sepulcro abscōsioz finaliť ecclipsať. Isti igit mēses duratōis bñane

In ingressu sunt maculosi.
In ꝓgressu sunt dolorosi.
In egressu sunt tenebrosi.

De mense miserabilis ingressus dr Job. xxvij. Mū qđ dinumerasti mēses cōceptus, Iste.n. ē primus mēsis noster. s. ꝓcept⁹ et introitus corpalis. Exo. xij. Mensis ille. vobis principiū mensium. primus erit in mēsibus anni. de quo etiā optime pōt exponi illud Mume. xx. vbi dz. q filij israel venerūt in desertum syn mense primo. Syn.n. interp̄tať odiū vel egrediens. q. s. tūc dicat bō illud Job. j. Nudus egressus sum de vtero matris mee. qñ. s. ipse ingrediť desertū bui⁹ mūdi. & qñ ipe nasciť ad odiū et ad rixas. De mense labilis ꝓgressus id ē vite humane decursu q̄. s. ē secūdus mēsis. & secūdus pūctus. & medius vite bui⁹ pōt dici illud qđ dr diluuio dr Gene. vij. Mense secūdo septimodecimo die mēsis rupti sunt omēs fontes abissi. & catharacte celi apte sunt & facte sunt pluuie sup terrā. Et reuera in isto mēse secūdo. hoc ē dictu in decursu & in ꝓgressu vite bui⁹. statim q. s. transit septima dies mensis. i. septimus annus vite. incipiūt ꝓtranos ruere catharacte celi. i. mūdi tribulatōnes & rumpi & aperiri fontes abyssi. i. carnis temptatōes. & fluere pluuie desup. i. ꝓsperitatis mūdane inundatōnes. q̄bus. s. archa noe. i. archa corpis nostri diuersimode fluctuat. & hinc in de se in incertū sub hoc diluuio trāsportat. De mēse vo flebilis egressus qui ē tercius & vltimus. hoc est dictu. de fine & termino vite huius dr Job. xiiij. Breues dies hois sunt. nume. men. eius apud te ē. cō. ter. eius q̄ ꝓte. nō po. Et breuiter. Mors ē finis et exitus mensium vite nostre. qz. s. sicut dr Job. xj. Noctē illā tenebrosus turbo possidet. nec computeť in dieb⁹ anni. nec nūerať in mensib⁹. Dicā ergo q ē dare mensem trāsitorie duratōnis. Secundo dico q est dare mēsem meritorie pfectōnis. & sic dico q vita et cōditio viri iusti mensis dr ꝓ eo q luna sua. i. interior conscia. omissa antiqua mala quersatione virtutibus iugiter renouať. et p fidem appropinquata soli iusticie sibi p grām desponsať. Iste.n. mēsis habet. xxx. dies. q̄ constant ex denario ter ducto. Ad denotandū q tota vita ꝓfecta ꝓstat ex denario decalogi. ducto et completo in ternario fidei trinitat. De isto.n. denario dr figuratiue Gen. viij. Dz aque diluuij ibant et decrescebāt vsq̄ ad decimū mensem. decimo aūt mense apparuerunt cacumina montiū. Aque.n. iste q̄ submergūt omē viuū in aia signāt peccata. q̄ ꝓcerto in hoie iusto semp decrescūt et diminuūť. quoadusq̄ decim⁹ mensis. i. pfectio decalogi attingatur & montiū. i. virtutū cacumina in hoie reuelenť. de ternario vo fidei trinitatis dr. ij. Paral. xxxj. q filij captiuitatis mē se tercio ceperūt aceruoz iacere fundamēta. et mense. vij. cōpleuerūt eos. qz reuera fundamenta virtutuz q̄ mense tercio. i. in fine ternitatis ponūtur. in. vij. mēse. hoc ē dictu in septenario vonoz spūssancti cōsumanť. de denario ergo cuz trinario supradicto dr. ij. Paral. xxxvj. q Joachaz qui interp̄tať dño ꝓparatus. tribus mensibus regnauit in bierusalem. Hic ē ergo mensis meritorie pfectionis. Et si vis dic quō sunt. xij. menses in anno. qz nūerus duodenarius vniuersitatem signat. Et boc q. constat ex septenario in se ducta. hoc ē dictu. ex tribus & quatuor. ter nāq̄ quatuor vel quater tria sunt. xij. & tū tria & quatuor nō sunt nisi septem. Septē vo ꝑm Greg. in omel. vniuersitatē signāt eo q omnia tpalia septē diebus. sub septē planetis. & in septem climatibus currūt. Cū igit duodenarius⁹ vniuersitatē significet vt dictū ē. cōstat q pfectio viri iusti. xij. virtutes id ē vniuersitatē virtutū in se continet. qz. s. ipm pficit atq̄ complet. Figura ad hoc Apoc. xxij. vbi dr. Ex vtraq̄ parte fluminis lignū vite ꝓferens fructus. xij. per menses singulos. & folia ligni ad sanitatē gentiū. Lignū.n. vite est vir iustus. q. s. ex vtraq̄ pte fluminis gr̄e. que ptes sunt fides & charitas residet. qui p menses singulos. i. p singulas virtutes ꝓfert. xij. fructus. i. vniuersitatē bonoz fructuum & operū. & folia ligni. i. vniuersitatē bonoz vboz & documentoz. ad medelā gentiū. i. simpliciū & petoz. De istis autez xij. mensib⁹ spūalib⁹ quō ꝑticulariť pñt applicari. xij. āni mēsib⁹ vsualib⁹. s. ianuario. februario. ↄc. nimis esset lōgū. Quia. s. ianuari⁹ dr. qz ianua ē anni. vel etiam dict⁹ a deo iano. q̄ ꝑm paganos de⁹ erat initioz. & depingit cū trifolici vultu. sedēs ad mēsam & comedēs. Et pōt significare baptism ū. q̄ ē ianua sacr̄oz. & in q̄ ē triplex vult⁹. i. fides trinitatis incipiť. & cib⁹ & mēsa diuine gr̄e abūdanter bauritur. In quo etiā sol capricornū dimittit & aquariū ingrediť. Quia p baptismū. sol. i. mens bñana a capricorno. i.

fectoꝛe peꝛꝓ. et uitutꝫ aquatio ꝺo. ſ. aq̃ materiali ⁊ puritati innocetie ꝓiungat. Longũ eſſet. xij. meſes ſic ꝓſeq̃ ⁊ moralizare. ⁊ maxime q̃ recoꝛꝺoꝛ me alꝫ ꝺe. xij. meſib⁹ mentionẽ feciſſe. Et ſi vis dic in refectoꝛio meo moꝛali. li. v. c. v. vbi de meſib⁹ multa moꝛalit diꝛi. Iſte ẽ igit meſis meritoꝝ pfectõis. ad quẽ. ſ. optabat ꝓtingẽ Job ꝺicẽs. ſ. illud Job. xxix. Quis mihi tꝛt vt ſim iuxta meſes priſtinos ſm ꝺies q̃bus ꝺe⁹ cuſtoꝺiebat me. q̃ ſplenꝺebat lucerna eius ſup caput meũ. ⁊ q̃ ſecrete. ꝺe⁹ erat in tabernaculo meo. q̃ erat omps mecũ. q̃ lauabã pedes meos butyro ⁊ petra fuꝺebat mihi riuos olei ꝛc. Dic potes compẽꝺere multas ꝓticulares vtutes q̃s ꝓtinẽt iſti meſes. i. pfectionis ſtat⁹. Et nota ſi vis. quõ vita ⁊ ſtat⁹ pfectoꝝ pt cõparari menſi ꝑmo ſeu vno. q̃ credit diuinitatẽ ⁊ vnitatem. Menſi ſcõo. q̃ credit in xpõ nature ꝺualitatẽ. ſ. Meſi tercio. q̃ credit i diuinis pſonaꝝ trinitatẽ. Meſi q̃rto. q̃ credit q̃tuoꝛ euãgelioꝝ ꝺoctrinã ⁊ veritatẽ. Meſi q̃nto. quia credit. v. libꝛoꝝ moyſi ſanã interptatõem ⁊ ꝺaritatẽ. Mẽ ſi ſexto. ꝓpter ſex opeꝝ mie pietatẽ. Meſi ſeptimo. q̃ cõtinet. vij. ſacꝛoꝝ ſinceritatẽ. Menſi octauo. q̃ bꝫ. viij. beatitudinũ pñtem felicitatẽ. Meſi nono. q̃ venerat. ix. oꝛꝺinã angeloꝝ cõitatẽ. Meſi ꝺecimo. q̃ complet mãꝺatoꝝ ꝺecalogi firmitatẽ. Meſi. xj. q̃ ꝓtinet. xij. articuloꝝ credulitatẽ. ⁊ q̃ poſſiꝺet oim vtutũ vniuerſitatẽ. Omnia iſta pñt cõcoꝛꝺari ſ longũ eſſet. Unꝺecimũ. n. meſem nõ nũerauit. q̃ vnꝺenari⁹ nũerus ſignat viciũ nõ vtutẽ. Signat. n. trãſgreſſionẽ ꝺecalogi. q̃ iſte ẽ ꝑm⁹ numer⁹ q̃ trãſgreꝺitur ꝺenariũ. Uã ciuitas hieꝛlm anno. xj. Zedechie p regẽ babilonis fuit captiuata. ſicut hiere. xxxix. ꝺ. Ptꝫ ergo q̃ ẽ ꝺare meſem meritoꝛie pfectois. Tercio ꝺico q̃ ẽ ꝺare meſem refectoꝛie ſaluatõis. Quarto ꝺico q̃ in malo ſignificato ẽ ꝺare meſem nugatoꝛie poſſeſſionis. ⁊ ſic p meſem ũtelligo curſum ⁊ ꝺuratõem mũꝺane ꝓſperitatis ⁊ poſſeſſionis. Iſte eñ ſtatus ꝓprie meſis ꝺi. eo q̃ plurimis ꝺefectib⁹ ⁊ vanitatib⁹ ſ biugat. vñ ꝺe talib⁹ meſib⁹ ꝺi Job vij. Et ego habui meſes vacuos. ⁊ noctes laboꝛioſas enumeraui mihi ꝛc. Aꝺuerte aũt quõ ſtat⁹ mũꝺi ẽ vacuus ⁊ laboꝛioſus. Iſte ẽ ꝑ meſis nugatoꝛie poſſeſſiois. Quinto ꝺo ꝺico q̃ ẽ ꝺare meſem ꝺãnatoꝛie ꝺefectiois. Et iſte eſt ſtat⁹ pcti. vbi ꝑcerto multi ſunt ꝺefectus ⁊ magni. q̃. ſ. luna. i. aia ibiꝺẽ ꝺeficit. ⁊ a lumie ꝺiuie gr̃e tenebꝛeſcit. vñ nota q̃ iſte ẽ meſis tenebꝛoſus ⁊ plen⁹ ignoꝛãtia. meſis lubꝛicoſus ⁊ plen⁹ immũꝺicia. meſis ingluuioſus ⁊ plenus caſtrimargia. q̃ in iſto meſe abũꝺet obſcuritas ignoꝛãtie. ꝑ Job. iij. in illo vbo ꝑꝺicto. Noctẽ illaꝫ tenebꝛoſus. turbo poſſiꝺeat. nõ cõputet̃ in ꝺieb⁹. nec nũerat in meſib⁹. Itẽ q̃ abũꝺet ibi carnalitas ⁊ immũꝺicia. ꝑ Leui. xv. vbi ꝺi. q̃ mulier q̃ reꝺeũte meſe patit̃ fluxũ ſanguis. ois q̃ tetigerit eã immũꝺ⁹ erit. Itẽ q̃ abũꝺet ibi voꝛacitas. ꝑ Mum. xj. Ecꝺit vobis ꝺns carnes vt comeꝺatis ꝛc. ſeruetq̃ ad meſem ꝺiem ꝺonec exeat ꝑ nares vꝛas ⁊ cõuertant̃ in nauſeam. Iſte ẽ ergo meſis coꝛruptoꝛie infectionis. Sexto ꝺo ꝺico q̃ ẽ ꝺare meſem afflictoꝛie ꝺãnatõis. ⁊ iſte nihil aliuꝺ ẽ q̃ ſtat⁹ ⁊ cõꝺitio ꝺãnatoꝝ. ꝺe q̃ ꝺi Ozee. v. In ꝺomino ꝑuaricati ſunt. q̃ filios alienos genuerũt. ⁊ iõ ꝺeuorabit eos menſis cum ꝓtibus ſuis. Sexto. Ululate in bethauen. Illi. n. q̃ a ꝺño receꝺũtes. cũ carne mũꝺo. vel ꝺemone fornicãtur. ita q̃ filios alienos. ſ. pctã ⁊ mala operã ꝑ eos generãt. a meſe iſto. i. aꝺ̃nationẽ eterna ꝑpetuo ꝺenotanꝫ. ita q̃ vlulare ⁊ ꝺeſpare cogũt. Ptꝫ itaq̃ q̃ ẽ ꝺare ꝺiuerſos meſes. i. ꝺiuerſos ſtatus ⁊ ꝺonos q̃ malos. vicz Infernalẽ ⁊ ꝺãnatoꝛiũ. Criminalẽ ⁊ ꝺefectoꝛiũ. Mũꝺialẽ ⁊ nugatoꝛiũ. Supnalẽ ⁊ ſaluatoꝛiũ. Virtualẽ ⁊ meritoꝛiũ Naturalẽ ⁊ tranſitoꝛiũ. Et hec ꝺe menſe ſufficiant.

Dentiri mendaciũ. mẽꝺax. Nota q̃ mẽꝺaciuꝫ eſt viciũ lingue a mẽtis recititꝺine ꝺeuiantis. Eſt eñ mentiri iꝺẽ q̃ ꝺ̃ mentẽ ire. Et ẽ mẽꝺaciũ viciũ ꝑ q̃ illuꝺ q̃ nõ ẽ ens. fingit̃ eſſe ens. illuꝺ q̃ ẽ falſum ꝺr eſſe vex. illuꝺ q̃ nõ bꝫ exiſtiam. ⁊ tñ bꝫ apparentiam. Et ideo poſſumus notare. q̃ mendacium ſignat

Uanitatem mũꝺane ſucceſſionis.
Pꝛauitatẽ humane conꝺitõnis.
Falſitatem ꝓterue locutionis.

Mendaciuꝫ ergo accipit̃ ꝑ mꝺana proſperitate. Dia eñ q̃ in mũꝺo ſunt ꝺicũt̃ ꝓprie mẽꝺacia. ſicut oẽs ꝺelicie ſiue ꝺiuitie. Unũ eſſe creꝺũt̃ ⁊ aliuꝺ inuehiũtur. Unũ ꝑmittũt ⁊ aliuꝺ reꝺꝺũt. De mẽꝺacitate. n. bonoꝝ pꝫ q̃. ſ. illi q̃ in bonoꝛib⁹ cõſtituũt̃. vbi ſecuriſſimi eſſe creꝺũtur. ſe pius ad magnũ infoꝛtuniũ ꝺetrabũtur. Iſti igit̃ bonozes ſunt mẽꝺaces. q̃. ſ. longitꝺinẽ quã ꝓmittebãt nõ reꝺꝺũt Et iõ ꝺe mendacitate bonoꝝ loq̃tur Hiere. iij. Vere mendaces erãt colles. De mendacitate ꝺiuitiaꝝ ꝺr Hiez. xxj. Vere mẽꝺaciũ poſſeꝺerũt pies vñ. ⁊ Habacuc. iij. Mẽtietur op⁹ oliue. ⁊ arua nõ afferẽt cibũ. De mẽꝺacitate ꝺo ꝺiuitiaꝝ ꝺr Ozee. x. Comeꝺiſtis frugẽ mendacij. ⁊ Ozee. ix. ꝺ. Torcular nõ paſcet eos. ⁊ vinũ mẽtiet̃ eis. ⁊ ſic patet quõ mendaciũ ſignat mundanã ꝓſpitatẽ. Deinꝺe ꝺico q̃ mendaciũ ſignat humanã fragilitatẽ. ⁊ ſic ꝺr loq̃tur in ꝑs. ꝺicẽs. Ego ꝺixi in exceſ. meo oĩs homẽ. mẽꝺax. n. eſt hũana ꝓꝺitio. q̃ ꝙuis videat aliq̃ apparere. tñ in veritate nihil ẽ. ſicut ꝺr Job. vij. Parce mihi ꝺñe. nihil ei ſunt ꝺies mei. Ideo ꝺe ꝺeo q̃ non ẽ talis cõꝺitionis ꝺr Num. xxiij. Et balaam ꝺixit nõ ẽ ꝺe⁹ ſicut hõ vt mẽtiat. Deni q̃ ꝺico q̃ mendaciũ ſignat voloſam loquacitatem. Et ſic mendaciũ ſumit̃ proverbo falſo ⁊ contra ꝓſcientiã ꝺicto ſ uia. ſ. ſatis ꝺictũ ẽ ꝺe locutione. ideo pax intẽto ꝺicere quo ad preſens. Notemus ergo breuiter q̃ vir mendax

Demonem imitatur.
Deo contrariatur.
Sibimet aduerſat.
Bonis inimicat.
Inferno ꝺedicatur.
Paradiſo priuat.

Primo ergo ꝺico q̃ mẽꝺaciuꝫ facit poſſeſſoꝛes ſuũ ꝺemonem imitari. Primũ. n. mẽꝺaciũ fuit ꝺictũ a ꝺemone. ⁊ fuit ꝺictuꝫ in ꝑꝺiſo. ⁊ fuit ꝺictũ in ſpecie ſerpẽtis. quod fuit q̃ ꝺam ⁊ eue i ꝑꝺiſo ꝺixit. Nequaq̃ moꝛiemini. ſ eritꝫ ſicut ꝺij. ſicut ꝺi Gen. iij. Qui q̃ꝺe ſerpens ſm Joſephũ vultũ ꝛ̃gineũ ꝺr bũiſſe. Huic igit̃ ſil'es ſunt mẽꝺaces. q̃. ſ. in ꝑꝺiſo ꝺei. i. in religione vel eccia nõ ceſſant mẽꝺacia ſeminare. ⁊ vt eis meli⁹ creꝺat̃ ſolent ſe i ſerpẽtes. i. i viros ꝓꝺẽtes. ꝛ̃gineos ⁊ ſimplices trãſformare. vt ſic alij ꝺecipiãt ⁊ vt ipoꝝ mẽꝺacia min⁹ ab alijs cognoſcanꝫ. Solet igitur vir mendax ꝺemonẽ imitari. vnꝺe Job. viij. Mendaciũ inq̃et ꝓꝑ quẽ loq̃t̃. q̃ mẽꝺax ẽ ⁊ ꝑ ei⁹. Sexto ꝺico q̃ mẽꝺaciũ ſolet ꝺeo ꝓriari. Res. n. ꝺr alteri ꝓria q̃ venꝺicat ꝓriã formã. ⁊ iõ q̃ forma ⁊ ꝓprietas eſſentialis ipius ꝺei ẽ veritas. ſicut ipe ꝺicit Job. xiij. Ego ſum via. veritas. ⁊ vita. Forma ꝺo ⁊ ꝓprietas taliũ ẽ mẽꝺaciũ. vñ ꝺe eis ꝺr Ozee x. Ferietis fedus cũ mẽꝺatio. vñ ꝺico q̃ ꝺeo ſunt ꝺ̃rij ⁊ ab eo i oĩbus ꝺiuerſi. vñ Jaco. iij. Nolite mendaces fieri aduerſus vitatem. Tercio ꝺico q̃ ſolẽt ſibimet aduerſari. Conſtat. n. q̃ hõ ſibimet aduerſat̃ inq̃tũ. ſ. ꝑ ſciam ꝓriã mẽꝺaciũ opat̃. ⁊ iõ mẽꝺaciũ vñ pctm ꝑ nãm. q̃. ſ. alia pecata fiũt̃ ꝓſcia ꝓſentiẽte. iſtud ꝺo ꝓſcia repugnãte. Et iꝺo mẽtiri ẽ ꝑ mẽtẽ ire. In ſignũ cui⁹ cũ iſti ꝺiuiſi fuerũt q̃ ſuſanna accuſauerũt. ꝺaniel ſeni mẽꝺaci ꝺixit. Dan. xiij. Recte inq̃t mentit⁹ es i caput tuũ. Et ecce angel⁹ ꝺñi accepta ab eo ſnia. ſcinꝺet te ꝑ mediũ. Et iõ ſicut ſm ſniam ſaluatoꝛis mat. xj. Omne regnũ in ſe ꝺiuiſum ꝺeſolabit̃. Sic vt cõiter viri mẽꝺaces ſolẽt ꝺeſolari. ⁊ miſeri ⁊ paupes inueniri. Iſti. n. a ꝺeo vilipenꝺũt̃. a mũꝺo vitupant̃. paupes efficiũt̃. A ꝺeo ꝺico ꝓcnunt̃. q̃ ꝺr puer. xij. Abboiatiões ſunt ꝺeo labia mẽꝺacia. A mꝺo etiã abboiant̃. puer. xiij. Uerbũ mẽꝺax iuſt⁹ ꝺetestabit̃. Pauges ẽt efficiũt̃. vt cõi-

Añ etiã de mendace põt dici illud Ozee.xij. Tota die mẽ daciũ ⁊ vastitatẽ multiplicat. Sic ergo patet quõ viri mẽdaces solent sibimẽt aduersari. Quarto dico q ipi solẽt bonis inimicari. Mẽdaces.n. sunt inimici bonoꝝ. tum qz fidẽ eis nõ seruant. tũ etiã qz eos fallũt. recipiunt ⁊ defraudant. Serpẽs eñ a quo ꝓcessit primũ mendaciũ sicut dr̃ Geñ.iij. rõne veritatis sue ẽ totius humani generis inimicus. vñ etiã dictũ sibi fuit ibidẽ. Inimicicias ponam inter te ⁊ mulierẽ. ⁊ semẽ tuũ ⁊ semẽ illius. Sic vere viri mẽdaces rõne sue tortuose ⁊ serpẽtine fallacitatis. ⁊ rõne sue venenose ⁊ pnicioseinitatis sunt bonoꝝ inimici. ⁊ eisdez ꝑrij ⁊ nociu. vñ dauid i ps. Filij alieni mentiti sunt mihi Filij alieni inueterati sunt ⁊ claudicauerũt a semitis suis. Mẽdaces.n. dicũt filij alieni. qz a deo repudiãt. Dicunt inueterati. qz in malo babituant. Dicũt etiaz claudicare. qz in vero nõ radicant. Q deo igit repudiant. quia. s. filij sunt alieni. ⁊ ꝓ ꝑs tanꝯ spurij in hereditate padisi nibil babebũt. qz sicut dr̃ in ps. Jpe pdet omes q̃ loquũt mendaciũ. Item i malo babituant. s. qz inueterati dicũt. ideo vni illoꝝ senũ mendaciũ dr̃. Dan.xiij. Jnueterate dierum maloꝝ ⁊c. Et bñ inueterate. qz ꝓcerto mendaciũ si assuescat. statim in cõsuetudinẽ vtit. ita q vix ab ipo resilit. vñ Greg. Assiduitas peccãdi in naturã ꝙuertit. Suauis.n. ẽ boni panis mẽdacẽ. sicut dr̃ ꝓuerb.xx. Dr̃ vtiꝯ ẽ valde malũ. qz sicut dr̃ Eccli.vij. Noli velle mẽtiri oñe mendaciũ. Assiduitas eñ ipsus nõ ẽ bona. Quia sicut dr̃ Eccl.xx. Potior fur q̃ assiduitas viri mẽdacis. Jtẽ in vero nõ radicant. Jõ dicunt claudicare. qz. s. tales semp sunt duplices. Mẽdaciũ eñ sp claudicat ⁊ titubat. Nũc eñ dicunt vnũ. nũc aliud. ideo dr̃ talib⁹. iij. Reg.xviij. Usq; quo claudicat s in duas ptes ⁊c. Patet igit quõ tales solẽt bonis inimicari. Quinto dico q ipi solẽt inferno vdicari. simile eñ attrabit sibi sile. Et qz isti siles sunt demonib⁹ q̃ supra sunt mendaces. hinc ẽ q ad eos debẽt attrabi. ⁊ cum eis in infernali carcere mãcipari. Os eñ qd mentit occidit aiam. sicut dr̃ Sap. j. Et iõ sicut dr̃ apoc.xxj. Oib⁹ mẽdacib⁹ ps illoꝝ erit in stagno ignis. Sexto vo dico q tales paradiso priuant. vñ de ciuitate padisi dr̃ Apocal.xxj. Nõ intrabit inq̃t in illã aliq̃d coinq̃natũ aut faciẽs mẽdaciũ. Et ibidez.xxij. Foris inq̃t canes ⁊ venefici. ⁊ omnis q̃ amat ⁊ facit mendaciũ. Et hec de mendacio sufficiant. vide supra de duplicitate. de dolo. de loqui ⁊c.

Merces. Cũ merces seu ꝓmiũ sit illud salariuz qd dat alicui ꝓ labore ⁊ quo merita boim compẽsant. siue bonũ fuerit siue malũ. Juxta illud Roma. iij. Ei autem qui opatur. merces nõ imputat ꝟm gr̃am sed ꝟm debitum. Hinc est q ꝟm q boies diuersimode opantur. põt diuerse mercedes distingui. Meritũ eñ precedit premium sicut flos ꝓcedit fructum. Et quia igitur Quidã merent ꝓmiari tpaliter. Quidã trucidari eternaliter. Quidã coronari spualiter. Hinc ẽ q triplicez mercedẽ possum⁹ i scptura inuenire. Jbi.n. fit mẽtio d mercede

Mundane prosperitatis
Eterne penalitatis.
Superne felicitatis.

Mũdi.n. ꝓsperitas ẽ merces boim pcõz. Diuinitatis.n. bonitas tanta ẽ q nõ patit vt roq; seculo priuari. Et qz ꝓtigit malos q̃q; bona facere. solet eis deus mũdi bona ꝓ totali mercede. ⁊ salario distribuere. Sicut babem⁹ exẽ de Nabucho. q qz dei seruiebat volũtati ciuitatẽ ⁊ regnũ tyri spoliãdo ⁊ destruendo. dedit ei dñs terrã ⁊ regnũ egipti ꝓ mercede. sicut dr̃ Eze.xxix. vbi dr̃. Fili bois Nabucho. rex babilonis seruire fecit exercitũ suũ seruitute magna. Aduersus tyrũ oñe caput decaluatũ. ⁊ ois humerus depilat⁹ ẽ ⁊ merces non ẽ reddita ei. nec exercitui ei⁹. ꝓpter hoc in q̃t dabo ei terrã egipti ⁊c. Et erit merces exercitui eius. Jstud idẽ etiaz videmus de ypocritis. q̃ quia aliq̃ bona faciũt. q̃uis non dona intentione. idcirco hic recipiunt mercedẽ suã. videlicet famã ⁊ gloriam temporalem. sicut dr̃ Mat.vj. De tali ergo maloꝝ mercede possumus notare q ista dat. videlicet

Mundane glorie dilectoribus.
Carnis spurcicie sectatoribus.
Culpe simonie ꝓfessoribus.

Mercedem igit ista recipiunt mundane glie dilectores. vnd mundo põt dici illud Eze.xvj. Tu aũt dedisti mercedem amatoribꝰ tuis. Jtez ipam recipiũt carnis spurcicie sectatores. vñ Ezec.xvj. dr̃. Meretribus dant merces. Jte recipiunt culpe simonie sectatores. Michee.iij. Principes eius in muneribus iudicabunt. sacerdotes eius in mercede docebant. ⁊ ꝓphe eius in pecunia diuinabãt. Et Judic. xviij. Mercede cõduxit me vt sim ei sacerdos. Et sic ptz q mũdi ꝓsperitas ẽ merces boim pcõz. Secũdo dico q inferni penalitas ẽ merces boim damnatoꝝ. Pro malis.n. meritis q̃ in boc seculo bũerunt. reddit eis finaliter talis merces. de q̃bus.ij. Pe.ij. In corruptione sua peribũt iniustitie mercedẽ ꝓcipientes. ⁊ Heb.ij. dr̃. Dis preuaricatio ⁊ inobedictia accepit iustã mercedis retributionẽ. ⁊c. Tercio dico q padisi felicitas ẽ merces boim beatorũ. sicut eñ dr̃ Matb.x. ⁊. j. Tbi.v. Dign⁹ est mercẽnari⁹ mercede sua. ⁊ ideo. qz iusti in boc mũdo nõ cessant opari ⁊ virtutib⁹ laborare. dignũ ẽ ⁊ iustũ q in paradiso ꝓmientur. ⁊ q merces eterne glorie eis detur. ⁊ ideo dr̃ Sap. x. Reddet de⁹ mercedẽ laboꝝ sanctoꝝ suoꝝ. ⁊ deducet eos in via mirabili. ⁊ fiet illis in velamento diei. ⁊ in luce stellarũ nocte. Jsta eñ merces dr̃ via mirabilis. qz ibi cessat deuiũ erroꝛis. Dr̃ velamentũ diei. qz ista tollit tediũ arboris. dr̃ etiã lux stellaꝝ. qz ista ꝓfert gaudiũ splendoꝛis. Sz nota q dicit. Reddet de⁹ mercedẽ. Et loq̃t in tpe futuro. Ad denotandũ q sancti recipiũt mercedẽ laboꝝ non bic. ⁊ alibi. nõ nũc ⁊ postea. nõ tpe pñti. ⁊ in tpe futuro vel sequenti. Allũ.n. boc dz ꝓmiũ q anno q̃ plantat nũq; ꝓducit semẽ. ⁊ anno secũdo vel seq̃nti. Sic ꝑcul dubio vir iustus dũ durat annus vite pñtis nunq; acq̃ret illud semen mercedis eterne qd colligit in viridario padisi. ⁊ ꝓcerto anno seq̃nti. i. tpe vite future. ipi semẽ eterne glie ꝓducent ⁊ ipm recipiẽt ⁊ educent. Tnc.n. dabit de⁹ semẽ querenti ⁊ panẽ comedenti. sicut dr̃ Esa.lv. ⁊ Job.v. Multiplex erit semen tuũ. ⁊ ingredieris in abũdantia sepulcruz. De tali ergo mercede quã boni in futuro ꝓcipiẽt dr̃ mat. xx. Voca operarios ⁊ redde illis mercedẽ. Merces.n. nõ reddit operijs in mane ⁊ in sero. Sic gloria eterna nõ cõcedit in pñti tpe ⁊ in futuro. Et ideo sicut ad finem vt operarij meli⁹ operẽt merces eis a ꝓcuratore ꝓmittitur in fine dari. vt ad bñ opandũ ⁊ laborandũ ipos valeat confortare ⁊ animare. Teste.n. Greg. Cõsideratio pmij. minuit vim flagelli. ⁊ ideo ad allicienduꝫ discipulos suos dicebat dñs. Merces vra copiosa est i celis. matb.v. Ubi aduerte q ista merces ꝓ defectus mũdane ꝓsperitatis tres habet ꝓprietates. Habet.n. Jndefectibilem firmitatẽ. qz vra. ⁊ ꝓ cõseq̃ns vobis dz remanere. Jnhaustibilem bonitatẽ. qz copiosa. Jncõpabilem dignitatẽ. quia in celis. Jsta.n. tria nõ pñt dici de mercede mũdane ꝓsperitatis. qz ꝓcerto ista cito deficit. Jõ nõ põt dici vra. Nulli sufficit. Jdeo nõ põt dici copiosa. Malos reficit. Jdeo nõ põt dici esse in celis. Dico igit q ista merces bz firmitatẽ indefectibilẽ. ⁊ boc oñdit cũ dr̃. vra. Jsta.n. ꝓnoia Me⁹. tu⁹. su⁹. nr̃. ⁊ vester. sunt. ꝓnoia possessiua. signãt eñ possessionẽ ⁊ ꝓprietatẽ. Et ideo ꝓprie illud dr̃ esse alicui⁹ qd ad ipm ⁊ nõ ad aliũ ptinet. ⁊ qd ad nullũ aliũ nosci⁹ ptinere. ⁊ cũ ipso solet iugiter remanere. alis si repetitio ad alterꝫ ptineret. ⁊ si ad volũtatẽ alteri⁹ auferret. nõ esse suũ ⁊ alteri⁹ censeretur. Sic ẽ aũt de mercede eterne glorie. Jsta.n. semꝑ habita. amplius auferri nõ põt. iuxta illud Ecci.ij. Qui timetis deũ credite illi. ⁊ nõ euacuabit merces vra. Et ista via ꝓprie põt dici. quã. s. nullus põt repetere vel auferre. Gaudiũ.n. vrm. nemo tolleta vobis. Job.xvj. Contrariũ vo ẽ de mercede bonoꝝ tpalium. Illa.n. nõ sunt nra ⁊ aliena. Aliũde eñ veniũt. ⁊ ab alijs auferũt. Fortuna eñ ipa nobis cõcedit. ⁊ ipa a nobis tollit. Si eñ nostra essent. nũq; aliq̃n nobis deessent. Et ideo narrat Sene. epla. ix. de stilbonte pbo qui incẽdio pdidit oia bona. q̃ requisitus quare nõ doleret? Rñdit nibil inquit pdidi. qz illa que pdita sunt nõ erãt mea. Fortuna.n. mutuo mibi dederat. ⁊ nũc ea recepit. Quicqd vo meũ erat. mecũ bẽo. s. naturã scientiã. ⁊ vtutes. Et iõ de impseuerantia istius mercedis. dr̃ figuraliter Geñ.xxxj. Mutast mercedẽ meã. x. vicib⁹. Sicut eñ dr̃ ibidẽ. Laban dabat iacob ꝓ mercede greges albos. tandẽ vo mutabat ei mercedem. ⁊ dabat ei greges varios seu nigros. ita q mercedẽ suã. x. vicib⁹ sic mutauit. Labã aũt q̃ interꝑtat cãdid⁹ signat mũdũ. cui⁹ candor ⁊ pulcri-

tudo disgregat & destruit visum mētis. Iste ergo seruitoꝛ ꝺñi suis mutat mercedē. nūc em̄ dat nigra. nūc alba. nūc ꝓspera. & nūc aduersa. qꝫ ꝓculdubio nulla ē firmitas aut stabilitas in mercede laban. i. in salario bonoꝝ terrenoꝝ. Sed ecōtra fit de mercede bonoꝝ q̄ reddet in glia. qꝫ ista ē ꝑpetua & eterna. vñ Eccl. xviij. Non verearis iustificari vsq; ad mortē. q̄m merces dei viuet ineternū. Vnde inquit. Eccl. lj. O gamini opus vr̄m. & dabit mercedē suaz in tpe suo. Ista ergo ꝺꝫ firmitatē in defectibilē. Vnde inq̄t. Merito inde dico q ista ꝺꝫ bonitatē inexhaustibilē. Copiosa ūq̄t. Magn⁹. n. ꝺñs ꝺꝫ dare magnā mercedē. Res. n. quanto maioꝝ tāto abundātius se diffundit. Et iō qꝫ deꝰ ē infinitus. mercedē tribuit infinitū. vicz semetip̄m. vñ Gene. xv. Noli timere abraā. qꝫ ego ꝓtector tuus suz. & merces tua magna nimis. Talis aūt nō ē merces mūdane ꝓsperitatꝫ Ista. n. nō est copiosa & defectuosa. Ista. n. alexandꝛo nō potuit sufficere. & postq̄ totū mūdū subegit. q̄siuit vtrum esset aliquis ali⁹ mundus q̄ iste iste quē adhuc posset acq̄rere. De q̄ dixit q̄dam ꝓbus q̄ rñderat regi sup ista qōne. Huic inquit bui⁹ mūdi habitatio angusta fuit q̄ oiḃ⁹ ꝺijs sufficit. Nō sic aūt merces paꝺisi. qꝫ illa ē copiosa oibus & sufficiēs nulli deficiēs. de quo in epla. ij. Joh. Videte vosmetip̄os vt mercedē plenā accipietis. Copiosa ergo. ideo quilibet beatus pōt dicere illud Actu. xvij. Circūfulsit me lux copiosa. Habet igit̄ ista merces bonitatē inexhaustibilem. Denicq; dico q ꝺꝫ dignitatē incompabilē. In celis inquit. Merces. n. reputat̄ digniꝛ & nobiliꝛ. q̄n ꝺatur in loco nobiliꝛi. a ꝺño potētiꝛi. ꝑsone meli⁹ merito & meliꝛi. Quia ergo merces paꝺisi ꝓsuevit ꝺari meliorib⁹ & nō peiorib⁹ in loco sup̄mo. & nō in infimo. a rege potēte & nō indigente. bñ ꝺico q ista merces digna & nobilis pōt ꝺici. In celis ergo nō. s. in terris. vbi. s. ē totū ꝑuū. qꝫ vicz non nobilis rex & vn⁹ rusticus ꝺat istā mercedē. s. mūdus q̄ vilis pōt ꝺici & rusticus. & ideo null⁹ rex nobilis ꝺꝫ istam ali quid reputare. Ista etiā ꝺat nō meliorib⁹ & potius viliori bus ꝑsonis & deteriorib⁹. & hoc non supius in loco gaudioso & nobili. & inferius in loco luctuoso & miserabili. Hec ē. n. merces iniquitatis. De qua ꝺꝫ Actu. j. q̄ iudas possedit agꝝ de mercede iniq̄tatꝫ. & suspēsus crepuit medi⁹. Sꝫ non sic illa. qꝫ illa ꝺat bonis. & a bono. & in loco bono. In celis inquit. Lu. vj. Ecce. n. inq̄t. merces vr̄a multa ē in celis. Sic igit̄ ꝓꝫ q ista merces ē nobilis. qꝫ in celis. Est fertilis qꝫ copiosa. Est stabilis. qꝫ vr̄a. Et hec de mercede seu ꝓmio sufficiāt. Vide. ē. de gloria. de beatitudine. & in alijs multis titu. vbi fit mentio de gloria paradisi. & ꝑ exempla figuras. & auctoritates q̄ sunt ibi poteris tria ꝑdicta membra fortificare & ꝓbare. s. eterne mercedis seu glorie stabilitatem. fertilitatē. & nobilitatem.

Meretrix. Nota q̄ meretrix in scriptura moraliter loquendo. signat oīe illud qꝺ blādiēdo recipit atꝫ nocet. Et iō ꝓprie mētrix signat. s.

Hostis cauillationem. Solent more meretricio primo
Carnis delectatiōem. offerre plurima blandimēta. in fi
Mūdi defraudatiōem. ne vo grauia nocumenta inferūt

Ista em̄ tria. s. Iste. n. sunt ille tres meretrices
Mundus. soꝛores. de quibus loq̄tur Isido.
Caro. quaꝝ vna lyra. altera tybia. alte
Demonia. ra voce cantabāt. & cātu suo bo
mines alliciebant. & tandē ad pauptatē deducebāt. Et iō ꝑ eūdem ficte fuerūt fuisse volucres. & virgines mixte. sirene dicte. q̄ cantu suo nauigātes sopiebāt & ad piculū ꝓtractabant. Iste & meretrices significant tres ꝑdictos hostes. s. mūdū. carnē & demonia. Uterq;. n. istoꝝ cātat nob mortiferā cantilenā quā cantauit ille lucifer qui ꝑ m⁹ ꝺixit Ascēdam sup altitudinem nubiū. Esa. xiiij. Prima ergo signat mūdū qui cū cythara bonoꝝ tpaliū. q̄. s. more citbare vane sunt atq; sicca. nobis facit vnā cantilenā auaricie amoꝛe. s. tpaliū suggerēdo. Et iō ista figurat̄ in ciuitate tyri. q̄ interp̄tat̄ angustia. signās mūdū q̄ sp ē in angustia & laboꝛe. de qua ꝺꝫ Esa. xxiij. Erit tyro quasi canticum meretricis. sume cytharā. circui ciuitatē meretrix obliuioni tradita. bñ cane frequēta cantica. vt memoria sit tui. Secunda meretrix signat diabolū. Ista. n. portat tybiaz. qꝺ ē instrm̄ alte sonās & signat altitudinē dignitatū bui⁹ mūdi mediante enim̄ isto instrumento dyabolus cantat nobis vnā cantilenā supbie. sicut de ꝓmo angelo lucifero dictuz ē. Vel. s. mūdi dignitates & eminētias suggerēdo & offerendo. Et ista figurat̄ in meretrice. Apoc. xvij. q̄ sup bestiam coccineā sedebat. q̄ auro & argēto ornata erat. & erat ebria sanguie martyrū Jesu xp̄i. omitto. qꝫ longū esset exponere Vide eā alibi. Tercia meretrix signat carnē. Ista. n. nō vtiꝫ alio instrumēto q̄z voce ꝓpria. sue. n. ꝓprie suggestiones & delectiones sufficiūt ꝑ instrumēto. Istis. n. mediātibus ipa cantat cātilenā luxurie carnis delicias ꝑficēdo. Figurata in meretrice valida q̄ ita scivit cātare & suggerere. q̄ samsonē fortissimū sup genua sua fecit ꝺormire. & tādē euz totondit & ip̄m incarcerandū & excecandū tradidit phylisteis. Quia. s. caro boiem primo facit in delicijs obꝺormire. ip̄mq; cesarie vtutū priuat phylisteis. i. demonib⁹ eum tradit. a q̄bus ꝑ malā ꝓsuetudinē incarcerat̄ & ꝑ obstinationē excecat̄. sicut ꝺr. Leui. xxj. vbi de sacerdote loquens ꝺixit sic. Sordidā atq; meretricē nō accipiet vroꝛez. & puellam virginē de ꝑplo suo. qꝫ. s. meretricē fastidiosam & ornatam id ē pctm̄ supbie. meretricē etiā q̄ nō q̄rit nisi ꝓpriū lucrū. id ē pctm̄ auaricie. meretricē insup q̄ nō q̄rit nisi ꝓpriā delectatōem. i. pctm̄ luxurie. non debet sibi sacerdos. i. vir ecclesiasticus mrimonialiter cōiūgere. & puellā de ꝑplo suo. id ē puram & sctam̄ ꝓsciam. seu pniam & continentiā sibi debet ꝑiugiter copulare. Nō ē ꝺ multos filios ꝓdigos. id ē malos ecclesiasticos figuratos in illo filio ꝓdigo Luce. xv. Qui deuoꝛauit sbam suā cū meretricib⁹ viuēdo luxurioseꝰ Quia ꝓcerto multi sunt in eccia. q̄ relicto deo pie. sbam gie quā in bapmo receperūt. viuēdo cū ꝑdictis trib⁹ meretricib⁹ dilapidant & cōsumūt. Quia iam ꝓculdubio videt verificatum illud. ij. Macb. vj. vbi ꝺr. q̄ tēplū luxuria & comessatiōib⁹ erat plenū. & scoꝛtantiū cū meretricib⁹ Sic ergo ꝓꝫ quō meretrix signat triplex pctm̄. scilicet

Superbie. Et sic etiā si vis falsos amicos potes
Auaricie. meretricib⁹ compare. Applaudūt. n.
Et luxurie. & non q̄runt nisi ꝓpriū lucrū. & durat
Vel tres hostes. s. amoꝛ ipoꝝ nō longius nisi q̄diu lucrū
Mundum. durauerit. Sed de hoc vide. ē. vbi pō
Carnem. nitur figura de valida &. Ite de me
Et demonem. retricibus sinquantū sumitur ꝑ mala muliere. vide. j. de muliere in illis inuectōib⁹ & titu. vbi in tabula inuenies de luxuria mentōnem.

Meridies. Nota q̄ meridies est illa ꝺoza in q̄ sol ē in medio firmamēti. Et iō ꝺicitur meridies sicut media dies. vel clara dies. Equaliter em̄ ꝺistat a ꝓncipio ꝺiei & a fine. Est enim meridies ꝺoza ꝺiei. ceteris clarioꝛ. ceteris equioꝛ. Et ideo moraliter loq̄ndo per meridiem potest intelligi.

Prosperitas temporalis. Et sic ꝺico q ꝓma meridies ē
Sinceritas virtualis. ꝺetestabilis. Scꝺa meridies ē
Felicitas eternalis. cōmendabilis. Tercia meri
Et sic est ꝺare. ꝺies ē ꝺelectabilis. Prio ergo ꝺico q ē meridies mūdane
Meridiem exteriorem. ꝓsperitatis. Et ista prioculdu
Meridiem interiorem. bio ꝺꝫ seruoꝛē auaricie. Habꝫ
Meridiem superiorem. splēdoꝛē cautele & malicie. seu etiā secularis scie. Ꝺꝫ etiā labilitatē in cōstātie & ipmanētie. Meridies. n. nō ꝺurat nisi ꝑ pūctū. statim ei ꝺeficit & labit̄. & ꝺ pei⁹ ē ꝺefect⁹ sui⁹ ꝑ intēdit ad ꝺetrimētū. alie āt ꝺoze nō sic. qꝫ. s. ꝺefectus ipoꝛ tēdit & pgredit̄ ad augmentū. ꝺe meridie etiā ꝺicit Pli. q̄ scoꝛpio acrissime pūgit in meridie. tūc. n. magis caleſiūt. & magis sitiūt. & acerbi⁹ pungūt. Talis & ē meridies mūdane ꝓsperitat̄. Ista. n. nō durat nec ꝑseverat. citō. n. & ſtim & ſbito ꝺeficit & recedit. Scoꝛpiōes etiā. i. mali viri q̄n veniūt ad meridiē ꝓsperitatis. tūc sunt seueriores & ad nocendū alijs acriores. Tūc. n. ꝑ auaricia magis feruēt. & magis sitiūt mūdi bona. inꝛta illud Job. xxiij. Inē acerbos illoꝝ meridiati sunt. q̄ calcatis toꝛculaꝝib⁹ sitiūt. Sic patz ꝺe

mū.ii diuitibus.q̄ negocios sunt ad pauperes rapiēdū z exheredādū q̄s alij q̄ nil bñt.vñ hiere.xv. Induxi sup mrem adolescētē vastatorē i meridie. Et aduerte de isto meridie q̄ ibi est.Habitatio malignantiū. Excecatio contēplantiū Impugnatio q̄escentiū. Dico ergo q̄ iste meridies ē q̄dam hora maligne habitatōis.qz.s.sicut in plaga meridionali habitant ethiopes z togrodite. ad denotandū q̄ i meridie ꝓsperitatis habitāt q̄ bñt nigredinē peccati z iniquitatis.Et hoc ē qđ dr Nume.xiij.Amelech q̄ interp̄tat̄ lungens sanguinē habitabat in meridie. Nume. etiam.xxj.z xxxiij.dr q̄ chanane⁹ (qui interp̄tat̄ possidens vel possessor)in meridie habitabat. Ad denotandū q̄ qui sanguinē delicias carnaliū p luxuriā lambunt.Et illi q̄ bona tpalia p auaricīā possidēt z acquirūt.sunt hui⁹ meridiei.vicz.status ꝓsperitatis habitatores.z totius mūdane glorie possessores. Deinde dico q̄ hic meridies ē q̄dam hora obscure excecationis. Aues.n.immunde z lucifuge(sicut est bubo)in claritate meridiei min⁹ videt.immo penit⁹ tunc tpis sunt quasi cece. Sic illi qui pueniūt ad istā meridiem id ē ad statū mūdane ꝓsperitatis videtur totaliē excecati Non videt em̄ nec cōsiderāt mūdi vanitatē.mortis ꝓpinquitatē z cetera q̄ ptinēt ad salutē. Ita q̄ ꝓprie sol vere intelligentie vr talib⁹ eclipsatus.iuxta illud Amos.viij.Occidit sol in meridie.Et de hoc Deu.xxviij. Palpabis i meridie sicut palpare solet cecus in tenebris.Et Job.v. Sicut in nocte sic palpabunt in meridie. Ista.n.meridies.s. status mūdane ꝓsperitatis bñ videbatur excecasse dō.ij. Reg.xj.vbi dr.q̄ cū ambularet in solario dom⁹ regie post meridiē.vidit bersabee lauantē se cū aqua cū qua.s. adulteriū fecit.post vo ꝓpter adulteriū p ꝓditionē homicidiū cōmisit.Et ideo tales pñt dicere illud Esa.lix. Impegim⁹ in meridie quasi in tenebris. Deniq̄ dico q̄ hic meridies est quedā hora quietis impugnatōnis.Legimus em̄ q̄ yboseth qui in meridie dormiebat a latronib⁹ fuit occisus sicut dr.ij.Reg.iiij. In quo ꝓprie figurat̄ q̄ illi q̄ in meridie mūdane ꝓsperitatis p delectationes dormiunt z quiescūt.mortis eterne periculū sepe recipiūt z incurrūt.vñ Josue.x.dr.q̄ Josue ꝓcussit oēm terrā mūdanam z meridianam.Et Hiere.xx.Audiāt clamorē mane. z vlulatū tempore meridiano.Et sic igit̄ patet q̄ ē meridies mūdane ꝓsperitatis. Secūdo dico q̄ meridies signat statum interne sinceritatis.hoc est dictu.puritatem cōscientie. Iste.n. dr meridies.qz.s.ibi ē.Feruor charitatis z amicicie. Mediatio eq̄tatis z iusticie. Splendor vere veritatis z perfecte scie. Vñ de scia viri iusti dr Esa.xviij.Sicut meridiana lux clara ē tē. Tercio dico q̄ meridies signat statuz eterne felicitatis. Iste em̄ meridies hz splēdorē pfecte cognitionis.hz feruorē pfecte dilectōis.hz etiā bonorē perfecte plationis.Quia sicut illi qui sunt in meridie sunt magis ꝓpe solē.sic illi q̄ sunt in patria sunt magis ꝓpe deū regem De isto ergo meridie dr Hiere.vj. Surgite z ascēdam⁹ in meridie.Et nota q̄ dr Ezec.xlvj.q̄ ille q̄ intrabat p portā aquilonarē.egrediebat p viaz porte meridiane. Ad denotandū q̄ illi qui ad portā meridianā glorie paradisi volūt venire.necesse ē ipos p portā aquilonis.i.p frigus tribulationis z pnie primit⁹ ptrāsire. Sicut.n.dr Actu.xiiij. Per multas tribulatiōes oportet nos intrare regnū celoz. Vñ Deutro.xxxiij.dr.q̄ neptalim mare z meridie possidebit. q.d. Primo necesse ē mare.i.amaritudinē pnie possidere. q̄ q̄ possimus ad meridiem superne beatitudinis peruenire. Sic ergo patet quomō per meridiem potest intelligi. Celi felicitas gloriosa. Mentis serenitas virtuosa. Mundi ꝓsperitas viciosa. Et hec de meridie sufficiant.

Meritum mereri. Cū meritū sit illud p qđ attingit ad mercedē. Et sic meritum fit sicut via p quā venit̄ ad finē.sicut p̄missa p quā cōcludim⁹ sylogismū. z sicut flos p quā pueniť ad fructū notare possum q̄ de merito possumus loq̄ in bono z in malo. Est.n. meritū q̄dā relatio vel respect⁹ q̄ rōe alicui⁹ bñficij vl̄ maleficij ꝓpetrati alicui cōpetit.vt recipe debeat ab altero cōmodū vl̄ iacturā. Meritū ē.n.añ p̄miū.sicut fres sunt vterini.qz vnū sp vr aliud supponere. z debita ꝓportiōe vnū cū alio puenire. Vñ nota q̄ est dare merita iustoz.z merita malor. Justi. n.p bona opa merēt̄ bona.mali vo finaliter mala. Sūt.n.iusti sicut mercatores q̄ nō cessant i terra sua diuersimode laborādo merces suas ptū aggregare. z ipsas tandem ad regiones alias deportare.vt.s. inde possint thesauros z ꝑciosa mercimonia reportare.z lucra z emolimēta acq̄rere z bře. Istud pz in istis venetis z ianuēsib⁹ q̄ merces occidētis in oriēte portāt.z exinde aurū aromata.z lapides ꝑciosos.z alia lōge excellētiora q̄s portauerāt inde reportant. Sic vere sancti in terra sua vbi nati sunt.s.i hoc mūdo solēt merces q̄ sunt satis ibi viles. Ḥ est dictu.virtutes z merita ꝓgregare.z de isto occidēte turbulento vite pñtis.ipos ad oriētēvite eterne portare.vbi ꝓ certo ipsas pñt cū thesauris inextimabilib⁹ celestis glorie cōmutare.Et breuiť apud deū fm q̄ntitatē z copia meritoz.reportat̄ copia p̄mioz.iuxta illud Ecci.xvj. Mia faciet locū vnicuiq̄ fm meritū operū suoz. Qđ tñ bodie ē ꝑ multos ingtor. q̄.s.aliorū opa labores z seruicia recipiūt ipa tñ nō remunerāt neq̄ reddunt ꝑ illud Ecci.x. Da illi bonorē fm meritū suū. Ista pñt mltū dilatari.ḡ in titu.de reddere.retribuere.remunerari z silibus ponūť multa de merito z de statu z mō merēdi.z de merito ꝓgruo. vel q̄liter de⁹ q̄q̄ p̄miat sine merito p̄cedente. ḡ ista nō sunt p̄sentis speculatōis. Et iō cū paucissime sint auctes.omitto ampli⁹ de merito iustoz. De merito malor pt notari q̄ mali mala agēdo.mala merenť.Et sic ꝓ malis suis meritis mala recipe finaliter cōprobāť. Justū ē.n. q̄ delicta cōpensenť cū penis.z q̄ scelera pueniūt cū tormētis. Deester.xvj. Deo reddente qđ meruit. Aduerte tñ q̄ de⁹ q̄q̄ punit citra meritū.q̄q̄ iuxta meritū.nūq̄ aūt vltra meritū.cū in retributōe ipe addat sp vltra meritum.Et q̄ citra meritū puniat.ptz Job.xj.c. Utinā de⁹ loq̄reť tecū z intelligeres q̄ multo minora exigaris ab eo q̄ mereť iniq̄tas tua. Qz puniat fm merita patet Deutron. vij. vbi dr. q̄ de⁹ reddit odiētib⁹ se statim.vt disp̄dat eos.z vltra nō differat ꝓtin⁹ eis restituēs qđ merenť. Apud ipm.n.ē illa regula. Deu.xxv. Pro mensura peti erit z plaga mod⁹. Qz etiā de⁹ nūq̄ puniat vltra merita.q̄nimmo q̄ ēt q̄q̄ ipe dispenset in meritis aut demeritis.patet.ij. Paralip. xix. Iram quidē dñi merebaris.ḡ bona opera inuēta sunt in te. Ista sufficiāt.vide in ti.supradictis.

Meroz merere. Cū merere idē sit q̄ tristari. desolari.lugere lamētari.vel flere.z sic ꝓ merorem p̄t accipi ois desolatio. tristicia seu luct⁹ notare possum q̄ meroz in bono sumit̄ z in malo. Primo dico q̄ sumit̄ in bono. Boni.n.sp sunt flebiles z merebūdi. et ab omni mūdi solatio fugibundi. Mōne nubes rorida. obscura z madida magis ē cōmendabilis z vtilis. q̄ nubes sicca.nobilis atq̄ clara ꝓ pluuia emittēda z ꝓ terrenascentibus ꝓducēdis. Sic vere illi q̄ sunt in hoc mūdo merētes z stupidi z timore dei pcussi z a mūdi gaudijs semoti.i virtutib⁹ sunt ꝓficui.z ad vtilitatē sui z alioz ampl⁹ apoztuni. Vir ḡ iustus magis dz esse merebundus z grauis. q̄ lct⁹.ꝓsolabilis z iocūdus. Turbulentiā.n.aeris sequit̄ serenitas.sic vere turbulētiā pñtis iusticie.vel meroris seq̄t serenitas gaudij padisi. Jo.xvj. Tristicia vra vertetur in gaudiū. Licet.n.teste apl̄o.Ois disciplina in pñti nō videatur esse gaudij ḡ merozis.ꝓstat tñ q̄ meroz pñtis tristicie in gaudiū vtetur. Et fm Esa.lxj. Spūs meroris in laudis palliū cōmutab.z boc etiā ē qđ dr Job.v. Qz.s.de⁹ ponit būiles in sblimi.z merētes erigit sospitate. Vñ ergo cōsulit Eze.xij. Panē tuū i ꝓritōe comede.z vinū tuū cū meroze bibe. Notabis igit̄ q̄ boni in hoc mūdo merēt multiplici rōe.iuxta illud Tren.j. Multi.n.gemitus mei.z cor meū merēs. Est etiā meroz penitētiū ꝓ culpis ꝓfictis. Cō dolentiū ꝓ iustis afflictis. Eiulantium ꝓ penis inflictis.

Merēt ḡ iusti meroze ꝓritōnis ꝓpter scelera q̄ cōmiserūt vel ꝓpter opa q̄ dudū fecerunt.qz.s.recordatio malor q̄ q̄q̄ cōmisim⁹ nos dz ad meroze monere. z ad luctū et tristiciā excitare. Exēplo.s.ꝓsanne mris samuelis.q̄ videns se sterilē.ꝑces merēs ad dñm effundebat dicēs.j. Reg.j. Me putes ancillā tuā vnā ex filiab⁹ belial. ḡ ex multitudine dolorū z merorū mei locuta sum vsq̄ in pñs. Et seq̄t. q̄ ista ꝓ talē meroze filiū ipetrauit. qz ꝑcerto q̄ bō videns se cē sterilē oi bono.z fructib⁹ bonor opm z vtutū vacuū z inanē.ipe dz ad meroze pnie ꝓmoueri.z toto corde dñm dēpcari.q̄ filio.i.bonis opib⁹ valeat impgnari. Jte merent iusti meroze cōpassiōis ꝓpē onera q̄ iusti ferūt. Quia

reuera opa tribulatõnũ ⁊ miserie ꝓximoꝝ. virũ piũ excitant ad meroꝛe. Exemplo Job dicẽs. xxx. flebã quondã sup eo q̃ afflictus erat. ⁊ cõpatiebat aia mea pauꝑi. seq̃. Merẽs incedebã sine furoꝛe ꝓsurgens in turba clamaui. frater fui draconũ ⁊ socius struthionũ. Ad Ezechiel de seipõ dicebat. Eze. iij. Veni inquit ad eos qui habitãt iuxta fluuiũ chobar. ⁊ sedi vbi illi sedebãt. ⁊ mansi. vij. dieb⁹ merens in medio eoꝝ. s. captiuoꝝ. Iste em̃ merebat super desolatiõe filioꝝ israel i babilonia captiuoꝝ q̃q̃ pena bmõi meruissent. q; ꝓcerto iusti nõ solũ compatiũt iustis iniuste afflictis. immo etiã petõribus ⁊ dãnatis a deo ꝑditis ⁊ ꝓcussis. vñ dns de pharaone dicit Eze. xxxij. Cũ extinctus inquit fueris operiã celos ⁊ nigrescere faciã stellas ei⁹. seq̃tur. Oia luminaria celi merere faciã sup te. s. p̃ ꝓpassione Merẽt ergo iusti meroꝛe cõpassionis ꝓpter opa q̃ iusti serũt. Itẽ merent iusti ꝓpter verbera q̃ ipsimet ferũt. Cõstat em̃ q̃ iusti videtes tristicias ⁊ miserias hui⁹ mũdi quibus videt multimode se affligi. soluũt aliquotiẽs in meroꝛem. ⁊ maxime ꝓpter timoꝛem penaꝝ ⁊ tribulaminũ eteꝝ noꝝ q̃ se metuũt incursuros. sicut in ꝓsona bieꝛm tribulate ⁊ vexate ⁊ desolate. dr̃. Treñ. j. Posuit me desolatã tota die meroꝛe ꝓsumptam. Et tñ aduerte q̃ multi in isto meroꝛe nimis excedũt ⁊ q̃ de mundi miseriꝝ plus debito dolent ⁊ gemũt. Ideo tales reꝓbendũt Mich. iiij. vbi dr̃. Et tu turris gregis nebulosa filia syon. quare meroꝛe ꝓperis. nũquid rex nõ ẽ tibi⁹ aut cõsiliari⁹ nõ ẽ tibi. q; appꝛehendit te doloꝛ quasi ꝑturientẽ. q. d. tu nõ debes tamexcessiue dolere. s. in rege tuo xp̃o sperare. q̃ meroꝛe tuũ scit in gaudiũ cõmutare. Ipe em̃ ẽ qui dicit Job. xxix. Cũ essem quasi rex circũstãte exercitu. erã tñ merẽtiũ ꝓsolatoꝝ. ⁊ Hebr. xij. dr̃. q; ois disciplina in ꝑsenti nõ vr̃ esse gaudij s meroꝛis. postea aũt fructũ pacatissimũ exercitatis p ea reddet iusticie. Mireamꝝ ergo. lamẽtemꝝ ⁊ ploremus vt in fine letemur. iubilemꝝ iocũdemur ⁊ gaudeamꝝ. Eze. vij. Rex luget ⁊ principes induẽt meroꝛe. Ptz g̃ quõ meroꝛ põt accipi in bono. In malo vo⁹ possumꝝ dicere q̃ in scriptura repit generaliter triplex meroꝛ. vicz. Meroꝛ inuidie q̃ creciat dũ videt ꝓsperantẽ. Meroꝛ tristicie q̃ sautiat dũ graꝝat aim desperantẽ. Meroꝛ miserie q̃ anniat p moꝛtem vltimũ lacerantẽ. De meroꝛe ergo inuidie ⁊ desolationis. quo. s. inuidus meret ⁊ dolet dũ videt alios ꝓsperari põt dici illud Deu. xxviij. Dabit tibi dns coꝛ pauidũ. ⁊ deficiẽtes oculos. ⁊ aiam meroꝛe ꝓsumptã. De meroꝛe vo tristicie ⁊ desperationis. dr̃. ꝓuerb. xv. Coꝛ gaudẽs etatem floridã facit. ⁊ in meroꝛe ai deiciẽt spũs. Et ꝓuer. xij. dicit. Oꝛ meroꝛ in coꝛde viri humiliabit eum. ⁊ ꝓmone bono letificabit. q. d. Meroꝛ desperatõis deiciẽt s vbi cõsolatõis reficit atq; proficit. De meroꝛe vo eterne miserie ⁊ future dãnatõnis põt aie damnate dici illud Eze. xxij. Capacissima ebrietate ⁊ doloꝛe repleberis. ⁊ calice meroꝛis ⁊ calice tristicie bibes. Et Jaco. iiij. dr̃. Risus vr̃ vertet in luctũ. ⁊ gaudiũ in meroꝛe. Hec igit sufficiant de meroꝛe. Videvbi fletus. lacrima. luctus ⁊ similia.

Festus Mestitia. vide de tristicia ⁊ vbi stupoꝛ. ⁊ turbatõ. q; nõ sunt auctoritates vocales

Metari dr̃a mutatõe termi seu mete. Est. n. metari idẽ qd̃ tẽtoria in certo loco figere. vel mutare. ipa q; i certa meta collocare ponẽ ⁊ situare. Possumꝝ ergo dicere q̃ sicut illi qui ducũt exercit⁹ castra sua ⁊ tentoꝛia in varijs locis metant ⁊ figũt. Sic boies loq̃nto moraliter diuersimode moꝛã. metam ⁊ babitaculũ sibi ponũt ⁊ s̃m q̃ sunt boni vel mali. diuersa loca sibi ad manendũ eligũt ⁊ ꝓponũt. Mõne de locustis legitur q̃ p turmas ⁊ exercitus ambulãt. ⁊ de loco ad locum se mutãt. ⁊ aliquas añ se ꝓmittũt q̃ loca optima ad metandũ castra ⁊ habitacula q̃rant ⁊ ꝓparãt. vñ Pli. dicit. q̃ disciplina metandi castra. ⁊ exploranda ad h̃ opoꝛtuna loca a locustis sumpsit exoꝛdiũ. Restat g̃ multofortiori rõe q̃ boies. loca status. officia ⁊ artificia vbi moꝛãt eligẽ debeãt. in quibus moꝛã habent ⁊ aie sue termios ibi sistãt. sic de meta ad metam. i. de vtute ad vtutẽ ꝓcedãt. q̃ducq; ad paradisi terminũ ꝓueniãt ⁊ atingãt. Num. ij. Castra metabũt filij israel p gyꝛos tabernaculi. Et nota q̃ de filijs israel q̃liter castra ⁊ tentoria sua circa tabernacl̃a metati fuerũt. Et quõ tres ad orientẽ. tres ad occidentẽ. tres ad meridiez. ⁊ tres ad septẽtrionẽ. habitacl̃a sua disposuerũt ⁊ collocauerũt. s̃m nãm ⁊ ꝓpietatẽ ⁊ interꝑtationẽ noim. possent multa dici ⁊ plura ⁊ ardua moraliter cõpilari. s transeo. ⁊ hoc alteri ꝓsequẽdo dimitto. q. s. in reductorio meo li. xvj. libro meritoꝝ ca. iij. Hec posui ⁊ exposui satis plene. Notabis igitur q̃ iusti in diuersis locis ⁊ in diuersis statibus ⁊ passibus metantur et collocãt gressus suos. vicz. In loco meroꝛis. Et hoc facit seruẽs cõtritio. In loco rigoꝛis. Et hoc facit mentis discussio. In loco dulcoꝛis. Et hoc facit bonitatis cõpassio. In loco vigoꝛ. Et hoc facit custodie tuitio

Igit metemur et figam⁹ tẽtoria mentis nre in loco cõtritõnis vt meroꝛe cõcutiamur. Et ista ẽ metatio in bethsimon. qd̃ interꝑtat audiẽs meroꝛẽ. de qua Num. xxxiij. vbi castrametati sunt de bethsimon. Itez castrametemur et ponam⁹ in loco discretõis vt rigoꝛe discutiamur. Num. ij. Ad aq̃lonarez ptẽ castrametati sunt filij dan. et Judic. xj. Castrametat⁹ ẽ trans arnon. Item ponam⁹ castra cordis nostri in loco compassionis vt dulcoꝛe reficiamur. Et ista ẽ metatio sup fontẽ. de qua. j. Reg. xxix. Israel castrametatus ẽ sup fontẽ. Et hec est metatio in iethbabata q̃ interꝑtat bonitas. de quo Deu. x. dr̃. q̃ filij israel castrametati sunt in iethbabata in terra aquaꝝ atq; torrentiũ Itez metemur castra cordis in loco tuitõnis vt in vigoꝛe custodiamur. Et ista ẽ metatio iuxta lapidẽ adiutoꝛij. Et reuera bõ dr̃ esse sicut prudẽs ꝓnceps exercitus. qui. s. libenter castra sua ponit in locis asperis. boc ẽ rigoꝛ. s. ⁊ contritio. In locis clausis. boc ẽ bũilitas ⁊ deiectio. In locis daris. boc ẽ fides. sapia ⁊ discretio. In locis fecũdis atq; humidis. vbi. s. abũdat aqua. boc ẽ pietas et cõpassio. In locis altis. boc ẽ fiducia ⁊ cõtẽplatio. Hec ẽ igit metatio qua faciũt boni. Sed reuera de fatuis inuenitur alit. quia ipi metantur castra sua ⁊ figunt desiderium suũ in vicijs ⁊ peccatis. Et sic dico q̃ ipi metantur in loco

Cupiditatis.	De loco cupiditat⁹ ⁊ auaricie dr̃. Nu. ij
Iniquitatis.	Castrametati sũt de ebu ysachar. ysachar
Gulositatis.	iterꝑtat vir mercedis. De loco iniq̃tat⁹
Sterilitatis.	⁊ iusticie. dr̃. Judic. xx. q̃ filij isrl̃ castrametati sunt iuxta gabaa. qd̃. s. interꝑtat ꝓfluuiũ iniq̃tatis ⁊ dr̃ ibi q̃. xx. duo milia de ipis in illo ꝓlio ceciderunt. De loco gulositatis seu ebrietatis ⁊ castrimargie. dr̃ Num. xxxiij. q̃ filij israel castrametati sunt in aboth. qd̃. s. interꝑtat lagene grãdes. De loco vo sterilitatis et indigentie. h̃ ẽ dictu in loco infernali. vbi. s. tales finalit̃ figunt tentoria sua. dr̃. s. Paral. xix. q̃ rex maacha cũ ꝓplo suo castrametati sunt in regione medoba. q̃. s. interꝑtat fames antiqua signans famẽ ⁊ indigentiã infernalem que incipit a diebꝰ antiquis. sufficit. Alde vbi castra. tentoria.

Metere Messis. Cũ messis sit illud qd̃ de fructibus terre colligit̃ in estate. ⁊ qd̃ post multos labores ⁊ sudoꝛes de terre ꝓuentibus reportat̃. ⁊ quo etiã tota viuentiũ cõitas p anni circulũ sustentatur. Possumus notare q̃ in scriptura per messem intelligitur

Societas hominũ saluandoꝝ.	Primo igit dico q̃ ẽ
Societas hominũ dãnatoꝝ.	q̃dã messis boim saluandoꝝ ⁊ ista ẽ ꝓgregatio ꝓdestinoꝝ q̃ in agro hui⁹ mũdi erãt diuersimode seminati. ⁊ tandẽ p apl̃os ⁊ p̃dicatores sunt recollecti. ⁊ i horreo eccle cõgregati. ⁊ de h̃ dr̃ mat. ix. Lu. x. Rogate dñm messis vt mittat opaꝛios in messem suã. Messis q̃dez multa
Collectio bonoꝝ terrenoꝝ.	
Possessio bonoꝝ eternoꝝ.	
Adeptio maloꝝ eternoꝝ.	
Repletio bonoꝝ supnoꝝ.	

opari aũt pauci. Secõ dico q̃ ẽ q̃dã messis boim dãnatoꝝ. ⁊ ista ẽ cõgregatio petoꝝ. q̃ in agro hui⁹ mũdi a diabolo se minũt ⁊ ibi in mũdi ꝓsperis foueñ. ⁊ tandẽ in estate iudicij falce diuine iusticie metẽt ⁊ in iferni horreo reponẽtur De tali messe loquit Apoc. xiij. q̃ dictũ ẽ cuidã angelo sedenti sup nubem candidã. qui bẽbat coꝛonã aureaz in capite. ⁊ bẽbat falcem acutã in manu sua. ⁊ alter angel⁹ exiuit xẽ. sequit̃. Mitte falcẽ ⁊ mete. q; venit hoꝛa vt metat̃. qm̃ matura ẽ messis terre. ⁊ sequit̃. q̃ alt⁹ angel⁹ misit falcem sñam acutã in terrã ⁊ vindemiauit vineaz terre. ⁊ misit in lacũ ire dei magnũ. Angelus. n. iste filiũ dei signat q̃ sp̃s sedet in nube candida. i. in carne pura et mũda iudicabit.

ꝛ falcem acutā.i.asperitatē iusticie secum portabit.ꝛ corona nam aureā.i.iudiciariā ꝛ regā maiestatē habebit ꝛ vineā ꝛ messem terre.i.cōgregationē reproboꝝ metet colliget. ꝛ vindemiabit.ꝛ in ipsos lacu ire dei.i.lacu inferni calcabit ꝛ ppetuo pdēnabit. Et hoc ē qđ dr mat.xiij. Sinite inquit zizaniā crescere vsq; ad messem.tpe vo messis dicā messoribus. Colligite primū zizania ꝛ alligate ea per fasciculos ad cōburendū. Sicut.n.dr ibidē. Messis ē consummatio seculi.vsq; ad quā zizania.i.mali semp crescūt ꝛ prosperā tur. Tūc vo a messoribus.i.ab angelis de agro bui⁹ mūdi colligent.ꝛ p fasciculos.i.per distinctōes penaꝝ inferni incēdio cōburēt. Ista est ergo messis boim damnatorum

Tercio dico q ē messis bonoꝝ ꝛ renorū. Et ista ē messis auaroꝝ. Luxuriosoꝝ. Superboꝝ. Auari metūt mūdi facultates. Luxuriosi metūt mūdi voluptates. Jnięq metūt mūdi vanitates. Auari igit colligūt messem mūdane facultatis. Et sic figurantur in manasse viro iuditb sup cui⁹ caput tpe messis cecidit estus ꝛ mortu⁹ est. vt patet Judith viij. Ad denotandū q illi qui circa messem bonoꝝ tpaliuꝝ occupant.estu ꝛ feruore auaricie perimūt. De auaris etiam dr Job.v. Messem inquit famelicus comedet. ꝛ ipm rapiet armat⁹.ꝛ bibent sitientes diuitias eius. Famelic⁹ ē auarus q̄ semp famescit acq̄rere ꝛ comedere messem terrene facultatis. Et ideo armati.i.demones ipm finaliter p mortē rapiens.ꝛ sic diuitias suas sitiētes.i.alq auari bauerient atq; bibēt. Quia.s.tales in morte reliquent alienis diuitias suas ꝛ sepulcra illoꝝ dom⁹ illoꝝ ineternū. Item immūdi colligūt messem mūdane voluptatis. Et isti figurant in samsone de quo Judic.xv. Cū tēpus triticee messis instaret venit samson visere volēs vxorē suā. vñ de luxuriosis dr.ij.Coꝝ.ix. Qui seminat in carne.de carne metet ꝛ corruptōem. Item colligūt supbi messem mundane vanitatis seu pompositatis. Et ista,pculdubio bz annexā rapinā ꝛ crudelitatē.impietatē.ꝛ iniq̄tatē. Jdeo talib⁹ dr Osee.x. Arastis impietatē.ꝛ iniquitatē messuistis.ꝛ Job xiij. Vidi eos qui semināt dolores ꝛ metunt eas flāte deo perijsse.ꝛ sic patz quō ē messis bonoꝝ terrenoꝝ. Quarto dico q ē messis bonoꝝ internoꝝ. Et ista est messis vbi triticū corpis xp̄i colligit a deuotis ꝛ vbi grana vtutum ꝛ meritoꝝ a sanctis metūtur. de quo dr Josue.iij. Qr iordanis tēpe messis ripas aluei sui impleuerat.qz.s. qñ messis corpis xp̄i a fidelibus recolligit ꝛ assumit iordanis.i. fluuius.deuotōis ꝛ lacrimaꝝ debet amplius inundare. Et de messe etiā virtutū ꝛ meritoꝝ quā colligūt boni in agro cō scientie ,prie pōt exponi illud Cantic.v. Messui mirram meā cū aromatib⁹ meis.comedi fauū meū cū melle meo. bibi vinū meū cum lacte meo. Vbi aduerte q in ista messe colliguntur multa grana virtutum. videlicet Granum Amaꝝ contritōnis. Jstud ē mirra. Redolens deuotōnis Jstud est aromata. Dulce compassionis. Jstud ē fa. cum melle. Suaue cōsolatōnis. Jstud ē vinū cū lacte. Ista ē ergo messis bonoꝝ internoꝝ. Quinto dico q inuenitur messis maloꝝ eternoꝝ. Et ista ē quā semināt mali peccando.ꝛ colligūt in inferno supplicia eterna sustinendo. Peccata.n.sunt semina.tormenta vo sunt illa q̄ a malis colligūtur ꝛ metūt grana.vñ ,puer.xxij. Qui seminat iniquitatem metet mala. Et biere.xij. Triticū seminauerūt ꝛ messuerūt spinas. Triticum.n.qđ dr a tero teris.signat pctm qđ p remorsum cōsueuit cōsciam terere ꝛ vastare. Ab isto vñ semine tribulus eterne damnatōnis metit.ꝛ spina vermis immortalis ꝛ ppetui reportatur. Sexto dico q est messis bonoꝝ supnoꝝ. Et ista ē messis q̄ a viris sanctis ē in hoc mūdo p labores seminata.ꝛ nūc ab eis p pmia eterne glorie reportata. Et de isto dr in ps. Qui semi.in lacri. in exul.me. Et.j.Coꝝ.ix. Qui seminat in bñdictōib⁹ de benedictionibus ꝛ metet. Et sic patet q ē messis boim salū voꝝ. Hominū damnatoꝝ. Bonoꝝ terrenoꝝ. Bonoꝝ internoꝝ. Maloꝝ eternoꝝ. Bonoꝝ supernorum. Et hec de messe sufficiant.

Metiri. Mensura. Nota q cū mensura sit illud infra cui⁹ ambitū aliqđ ptinet.ꝛ per qđ rerū qualitates ꝛ quātitates sciūtur ꝛ cognoscūtur.ꝛ per qđ vna res alteri compat ꝛ proportionat. Hinc est q pm diuersitatez rer. possunt mensure varie reperiri. Verumtamē nō ē intentionis mee de mensura tractare pbice. ꝛ tm ad animaꝝ salutez aliqđ moraliter. Jdcirco de mensura Mobiliū.q̄ dicit tpus. Eternoꝝ.q̄ dr eternitas. Visibiliū.q̄ mensurat visus. Sonoꝝ. q̄ mensurat auditus ꝛc. Simpliciter nō intēdo aliquid dicere.cū ad pñs opus nō videat ptinere. Cūcta.n.q̄ sunt.certis mensuris limitantur et adequant.qz sicut dr Sap.xj. Deus cūcta disposuit in pondere et numero et mensura. Moraliter ergo dicam⁹ breuiter q in scriptura fit mentio de duplici mēsura. De bona.s.et mala. Bona.n.signat. Prudentiā et maturitatē. Justiciā et equalitatē. Eternā glām et felicitatē. Mala vo signat. Judicij puersitatez. Mentis iniq̄tatē. Pene eterne aspitatē. Distinguam⁹ igit et dicam⁹ q inuenit in bono. Mensura virtuosa. Mēsura gloriosa. In malo vo est. Mēsura viciosa. Mensura dolorosa. Prima est mensura meritoꝝ q̄tū ad perfectos. Scda ē mensura pmioꝝ q̄tum ad beatos. Tercio est mensura viciorum seu peccatoꝝ q̄tū ad infectos. Quarta est mēsura tormētoꝝ q̄tum ad damnatos. Primo igit dico q ē q̄dam mensura q̄ est virtuosa.et ista ē mēsura prudentie et tpantie. q̄ sez boni debēt esse moderati et mensurati.et cūctis bonis moꝝ⁹ adequati. Sicut.n.videm⁹ q omne corpus subiacet certis mēsuris.s.longitudini.latitudini.altitudini ꝛ profundo.infra quaꝝ terminos oīm corpoꝝ quātitas continet. Sic ,pculdubio q̄libet vir pfectus debet esse mensuratus et moderat⁹ q̄tū ad ista q̄tuor.s.q̄tum ad Longitudinem durationis corpaliū. Latitudinē successionis tēpaliū. Altitudinē pfectōnis spūaliū. Profunditatē cognitionis scientialiū. Sit igitur homo mensuratus q̄tum ad longitudinem corporalis ꝛ durationis. Nō.n. debet sperare semp viuere.ꝛ potius qđ necesse est sue durationis longitudinem terminari.ita q possit dicere illud ps. Ecce mensurabiles posuisti dies meos.et substātia mea tanq̄ nibil⁹ ante te. Ezech.xlj. Mensus ē longitudinē edificij. Sz de hoc vide.ō.de longus et de longe. Item sit mensurat⁹ q̄tū ad latitudinē tempalis successionis.qz.s.non debet appetere nec habere dilatationē bonoꝝ bui⁹ mūdi. ꝛ i ipsis certa mensura ꝛ tempantia mensurari. sicut salomon qui dicebat. Nec diuitias nec pauptates dederis mihi domine.ꝛ tm victui meo tribue necessaria,puerb.xxx. Sufficientia.n.et necessitas debet esse tempaliū mensura. Nō ē contra illos qui nō ponūt in tempalibus limitem vel mēsurā. Similes crocodillo q̄ nō habet mensurā determinatam in quātitate.ꝛ q̄diu viuit semp crescit. Sic dico q ꝛ auari nō habēt mensurā limitatā in latitudine seu in dilatatione tempaliū acq̄renda. q̄diu.n.viuunt sp volunt crescere ꝛ statū ꝛ diuitias ampliare. Boni aūt non sic.qz ipsi sciūt seipos in tempalib⁹ mensurare.vñ Ezech.xl. Mensus ē latitudinem edificij calamo vno. Calamus.n. qui ē siccus leuis ꝛ vacuus signat virtutē sufficientie.q̄.s. levis vacua ꝛ sicca dr eo q bonis tpalibus vltra q̄ necesse ē nō onerāt.nō,impinguāt.nec implet. Mensurari debēt q̄tum ad altitudinē spūalis pfectōis.qz in altitudine perfectionis bonoꝝ operꝝ ꝛ virtutū.ipi debēt apponere mensuram recte intētionis.ꝛ etiā mensurā prudentis discretōis vt.s.pfectōem nō incipiat quā.s.cōtinuare nō posset.quia sicut dr ,puer.xvij. Qui altam edificat vomū suam sentiet ruinā. Jdeo dr ꝛRoma.xj. Noli altū sapere ꝛ time. Item mēsurari debet q̄tū ad ,profunditatem scialis cognitionis. Non.n.debet vltra q̄ decet p curiositatē se ,profundare. qz semp debet sciam suā mensura veritatis ꝛ fidei limitare. vt sic de homine sic mēsurato.ꝛ se ꝛ ad alios taliter mēsurate poterit admiratiue queri illud Eccl.j. Altitudinē celi. latitudinē terre.ꝛ ,profundū abyssi q̄s dimēsus est; q.d. sol⁹ homo pfectus. Quod bene figurat Apoca.xxj. vbi dicit. q̄ ille qui loq̄batur mecū habebat mēsurā harūdineam vt metiret ciuitatē.ꝛ portas eius ꝛ murꝝ.ꝛ mensus est ciuitatem in harūdine aurea. Longitudo ꝛ latitudo ꝛ altitudo eius equalia sunt. Mensura ista charissimi signat virtutē tempantie.q̄ dicit aurea p claritatē prudentie ꝛ sapiētie. ꝛ harūdinea per rectitudinē iusticie. Jsta.n.tria nos limitant ꝛ mensurant.s.tempantia.sapientia.ꝛ iusticia. Cum ista igitur mensura ille qui loquebatur.i. ille q̄ digne vult aliꝰ loq̄.debet mensurare ꝛ ordinare ciuitatem virtutum

cordialiū. Portas sensuum naturaliū. Murū membrorum corporaliū. ista em̄ tria sunt principaliter mensurāda et ad mēsuram tēperātie reducēda. Virtutes em̄ anime debent mēsurari. sicut intellect⁹ ne plus q̄ necesse est sapiat. Affectus ne plus cupiat q̄ oporteat. Memoria ne pl⁹ retineat q̄ deus iubeat. Sensus etiā debent subiacere mensure vt sc̄z temperate et mensurate videam⁹. audiamus. guste mus. t odorem⁹. Vbera in sup mēsure et temperāie debent subiici. vt videlicet ipsa nō voluptuose nutriam⁹ & vt ipsa sub discipline regula teneam⁹. Et sequit̄. Residuū figure nostre. videlicet vt dicā est q̄ longitudo latitudo t altitudo equalitatis erāt equalia. quia sc̄z si sic fecerim⁹ equalitatē et moderantiā in oibus habebim⁹. Et sic de nobis verificabit̄ illud Leui. vij. Cunctis filijs aaron mēsura equa p singulos dies diuidet̄. Metiamur igit̄ nosmetipsos. vt sm̄ merita nr̄e mensure nobis remediat̄ in padiso ab illo q̄ dixit Matth. vij. Eadē mensura qua mēsi fueris remetiet̄ vobis. Istud tm̄ aduerte q̄ bō nō p̄t habere tales vtuosas mēsuras nisi sibi a dño p̄cedāt̄. Dat⁹ ei p̄cedit boi mēsuraz

Compūctiōis. Dat dico mensurā cōpunctiōis. Unde
Deuotionis. in p̄s. Cibabis nos pane lachrymarū.
Refectionis. et potū dabis in lachrym.s in mēsura
Perfectiōis. Item dat mensurā deuotiōis. Ezech.
Cognitiōis. iij. Aquaz tuaz in mensura bibes. Et
Discretionis. Job. xxviij. Aquas appēdit in mēsura. Aque em̄ deuotionē designant. Item dat mensuraz refectionis. et ista est mēsura cōsolationis spiritualiū bonorū. De q̄ Lu. xij. Ut det illi tpe tritici mēsurā. Item dat mēsuraz pfectiōis. Un̄ Eph. iiij. Unicuiq; vestrū data ē gra sm̄ mensurā donatiōis xp̄i. Item dat mensurā cognitiōis. Ro. xij. Unicuiq; deus diuisit mensurā fidei. Item dat mensurā discretiōis. Unde Esa. xxviij. Ponā iudicium in pondere. t iusticiā in mensura. Et sic patet q̄ est quedā mēsura virtuosa. Secūdo dico q̄ est quedā mensura que est gloriosa. t ista est illa mēsura quā distribuit de⁹ beatis in patria. sm̄ mensurā meritoz quā habuerunt in via. Paterfamilias ei sm̄ mēsurā laboꝝ solet suis fuitoribꝰ i estate dare certam mēsurā. bladi. pecunie. vel mercedis. Sic p̄culdubio de⁹ in p̄ria dat btis certā mēsurā p̄miorū sm̄ mensurā meritoz p̄cedentiū et laborum. Marci em̄ iiij. dicit̄. Qz in q̄ mēsura mensi fueritis remetiet̄ vobis. Et ideo bonis dicitur illud Luce. vj. Mensurā bonam. confertā. coagitatā. et superfluentē dabunt sup caput vestrū. Illa em̄ mensura dicit̄ bona. p̄pter malorū abdicationē. Dicit̄ conferta t coagitata. p̄pter bonoz cumulationē. Et dicit̄ superfluens p̄pter premioz redundantiā t meritoz transcensionē. Ibi em̄ mensura seu quantitas p̄miorū. transcendet mensuraz meritoz. Unde Hiere. xxxj. Edificabit̄ ciuitas t extibit vltra normā mensure. Ista est igit̄ mensura gloriosa. Tercio dico p̄ est quedā mensura que est viciosa. Et ista est illa qua mali mensurant se et alia. Ipsi em̄ mali inmoderate seipsos regulāt et mensurāt. Unde Osee. j. Numerus filiorum israel quasi harena que sine mensura est. Inter filios em̄ israel i. t̄ē inter viros ecclesiasticos vel fideles sunt bodie multi qui sunt sicut harena per virtutū sterilitatē. sicut mare p viciorū fructuositatē. sine mensura per oim̄ actuz et operū superfluitatē. Quarto dico q̄ est quedaz mensura que est dolorosa. Et ista est mēsura et quantitas pene eterne et tormentoz: que respōdet culpe t delicto p̄cedentium viciorū. Iurta illud Deutero. xxv. Scōm̄ mensuraz culpe erit et plagarū modus. Ista sunt igit̄ quatuor genera mensuraz quib⁹ boies mensurant̄. Sed de istis vide si vis magis et melius in distinctiōib⁹ Mauricij vbi inuenies quatuor mēsuras bonoz. quatuor malorū. quatuor beatorū. et quatuor dānatorū. que oīa sibimutuō correspondent et multomelius pomt̄ ibi q̄ hic. Hodie em̄ fuit valde meum ingenium obcecatū.

Detus. metuere. Cū infra satis propo nam dicere de timore. Dit ē q̄ hic de metu breuit̄ ptractabo. Est ei met⁹ idē q̄ timor. Et quis grāmaticalr loquendo differāt. vnuz tm̄ pro alio sumit̄ i scptura. Notabo igit̄ q̄ in scptura repio metū

Seruilem. Prim⁹ est iustoz et prudentiuz. Primo
Seruilem. Secūs est stultoz et peccantium. ergo di

Duilem. Tercius est vanoz̄ t simpliciū. cas q̄ ē dare metum seruilē q̄i est prudentiū. Quia reuera ad virū prudentē et virtuosum ptinet q̄ in plurib⁹ metuat atq; bē sitet. Ecci. xviij. Sapiens in oibus metuit. Et bene dicit in oib⁹. q̄ vere sicut terremot⁹ sepi⁹ accidit in montib⁹ q̄ in vallib⁹. sic bonus met⁹ facili⁹ cōtigit altioꝝ et meliorū q̄ inferioꝝ et ipfectioꝝ. Phil. ij. Cū metu t tremore vestrā salutē operamini. Sic ḡ nota q̄ vir prudēs metuit illa q̄

Superius nitent. Metuit dico iust⁹ negocia supioza
Interi⁹ latent. sc̄z deū angelos t sanctos. quia re-
Exteri⁹ patent. uera iustus debet metuere ne forte
Posteri⁹ scatent. ipos offēderit. vel ne forte ipos rite nō coluerit aut bonozauerit. aut nē forte penā ab eis meruerit. Opa em̄ supi⁹ dei nutu pducta. puta tonitrua. fulgura. coruscationes icutiūt metū aialib⁹ vniuersis multofoti⁹ ḡ aspect⁹ diuie potetie. sapie. et iusticie ds nob̄ metū icutē. t timorē ipi⁹i nr̄is cordib⁹ gnare. Iste ei ē metuēd⁹. qz

Respicit in se sperantes. Metuam⁹ ergo eu⁹ qz in se
Reficit ad se clamantes. sperātes respicit vt eos eru
Abijcit in se peccātes. at. ps. Oculi dñi sup metuē-
Perficit se reqrentes. tes eū. vt eruat a morte aias eoz: t alat eos in fame. Item ad se clamātes reficit vt bonis imbuat. Hiere. v. Metuam⁹ dñm deū nostrū q̄ dat nobis pluuiā in tpe suo. plenitudinē anime messis custodientem nobis. Item in se peccantes abijcit vt bonis viduat. Un̄ Hebre. xij. Habeam⁹ gratiā per quā seruiam⁹ placentes deo cū metu t reuerentia. etem̄ de⁹ ignis p̄sumēs est. Item se reqrentes perficit atq; ppetuat. Ecci. vj. Amicus fidelis medicamentū vite t imortalitatis. t q̄ metuūt dñm inuenient illū. Igit̄ metuētes dñm sustinete misericordiā ei⁹. Ecci. ij. Quia p̄certo vn⁹ est altissimus creator oīm̄ omps rex. potēs t metuēdus nimis. Ecci. j. Metuit igit̄ iustus iudicia supioza. Deinde dico q̄ ipe metuit flagicia interioza q̄ s. cōmisit. vel etiā ne ipa cōmittat t in eis inuoluatur et cadat. Ille em̄ q̄ castr⁹ obsessum bz in custodia. est si est prudens in ptinuo metu. ne scz hostes ibidē subintrēt. Sic igitur cū infiniti hostes obsideant castr⁹ cordis. multuz debemus esse metuosi et scrupulosi ne ipm̄ p tētationū insidias pdam⁹: aut per psumptionē et inanem gloriaz amittamus. Un̄ ecci. v. De ppiciatu petō dr. Moli esse sine metu t nō adijcias petm̄ sup petm̄. Deuiq; timeat negocia exteriora. vicz mūdi tribulatiōes q̄ potissime per q̄tuor puncta solēt fieri. s. per falsas machinatiōes discordias et sediciones falsas impositiōes. inuidia domesticoz t suspitiones Et ista sunt illa q̄tuor q̄ dicit salomon a prudētibus metuenda. Ecci. xxvj. vbi ait. A tribus inḡt timuit cor meū. t a q̄rto facies mea metuit. Delatura ciuitat̄: ecce p̄ditio. Collectionē populi. ecce seditio. Calūniam mendaces. ecce accusatio. Malier zelotipa. ecce suspitio. Metuat ergo iustus negocia exteriora. Insuper dico q̄ timere debet supplicia posteriora nō. s. mortē. qz illa venit de necessitate. et iō nō est metuēda. Iuxta illud Ecci. xlj. Moli metuere iudiciū mortis. scḡt. Hoc ē ei datū a dño oi carni. & illa q̄ venit̄ post mortē. s. futurū iudiciū. et infernū. t etiā padisū. Quia reuera iust⁹ dz timere. De iudicio ne iiustus iuenia. Dei ferno ne ibidez ꝺdemnet̄ aut ꝓpiciat̄. De paradiso ne indignus repiat̄. Un̄ pōt dici illud Heb. xj. Fide Noe rīsio accepto de his q̄ adhuc nō videbant̄ metuēs. s. de diluuio futuro aptauit arcā in salutē. Ista st̄ & q̄ dz metuere vir fidel⁹. t sic dico qđ ē dare metū seruilē seu virilē q̄ ē prudētiū.

Scōo dico qđ ē dare metū seruilē q̄i est peccantiū. t iste est met⁹ illoz q̄ metu t nō amore abstinēt a malo. Iste ē etiā ille met⁹ q̄ ds timēs mūdi tribulamia t tyrānoz vexationes cessant dñi volūtatē facē. t se inclināt t psentiūt ad peccatū t iniqtatē. Et ꝓcerto tales nō fuer̄t martyres. Isti ei videbāt audiuisse illō Deu. j. Nolite metuē. dñs deus ductoz vr̄ ē. et Mu. xxiij. Dñs vobiscū ē nolite timē. sm̄ iura ei illa q̄ siūt vi aut metu ñ obligāt. b tm̄ itelligit de metu q̄ p̄t cadē i pstātē viz. sm̄ iura ꝺo dina null⁹ met⁹ excusat a pctō mortali qz ēt mors ē poti⁹ sustinēda q̄ culpa mortal ꝑmittēda. Scti ei oēm metū deposuerāt et soli dō fuerūt Isti em̄ nō timuerūt derisiones et ludibria. vexationes et obprobria. afflictiones et supplicia. Non metuit ḡ vir iustus ludibriū derisoꝝ. Ezechi. ij. Dom⁹ inḡt exasperās est. Tu

ergo fili bois ne timeas eos et sermones eoꝝ non metuas
Item nō metuit obprobria detractoꝝ. Esa. lj. Nolite time
re obprobria hoim. et blasphemias eoꝝ ne metuatis. Itez
non metuit supplicia tyrannoꝝ. Ecc. xlj. Noli metuere
iudicii mortis. Et Heister. xv. Noli metuere nō morieris.
sup. in aia. § morieris corpe. Et breuiter nullus metus ser
uilis decet virum pfectū. magnanimum aut constātez. Et
merito. quia ꝑcerto tales habēt quendā fortissimū defen
sorem. scilꝫ deū. et ideo metuere nihil debēt. Sardius em̄
teste byascoride lapis est rube⁹. cuius virtus est timorē pel
lere. et audaciā generare. z incantatiōib⁹ obuiare. Sic ve
re deus qñ ꝑ fidem. charitatē aut gratiam possidet. audaci
ā et constantiā gignit. et imbecillitatē pellit. et incantati
onib⁹ id ē demonū z hereticoꝝ deceptiōibus resistit. Igit̄
cuilibet deū secum habēti. et istum ꝓfusum lapidē possidē
ti videt dictū illud Josue. j. Noli metuere et noli timere.
quia tecū est dñs. Est igit̄ dare metum seruilez qui est pec
cantium. Tercio principaliter dico q̄ est dare metū oui
lem seu puerilē. Quidā ei sunt ita imbecillis et pauide vo
luntatis et cordis q̄ more ouis vel leporis stupet et metūt
sine causa et vana occasiōe metuunt quicq̄d vidēt. Unde
de illis qui timēt ecclypses et tonitrua. foztune. vel nature
euent⁹ et ꝓdigia. dicit Hiere. x. A signis inquit celi nolite
metuere que metuūt gentes. Sic ergo dico q̄ est met⁹ oui
lis et puerilis. seruilis et vilis. senilis et vtilis. Vide infra
de timore. tremore. et in alijs similibus ꝛc̄.

Met. memet. Nota q̄ ista dictio met nihil
signat per se. § cum sit cōpositio ꝓnominis facit ꝓnomen cui additur certi⁹ significa
re. et aliquid verius et personali⁹ designare. Denotat ergo
quādam identitatem et intimam ꝓsone ꝓprietatem. Met
em̄ videtur significare illud quod idem. Notabo ergo q̄
in scriptura reperitur Unum met quod concernit

Diuinam naturam.
Uirtutis structurā.
Animi iacturam.

Primo ergo dico q̄ est vnū met
inuariabile. et istud est dei iden
titas. Quia sez ipe deus est idez
apud semetipsum et in semetipo. Unde ipe est q̄ dicat Gen.
xxij. Per memetipsum iurauī dicit dñs. quasi diceret. per
intimitatē essentie mee iurauī quo scz nihil potest esse ma
ius. Et Esa. xlv. In memetipo iurauī. egredietur de ore meo
iusticie vbū. Et aduerte q̄ de⁹ ipemet viuit z durat eterna
liter. et trāsit tēporaliter. cōfert et iuuat supnaliter. Offert
z se dat corporaliter. Nam ipsemet durat semp viuendo.
Joh. v. vbi dicit. Oz pater habet vitā in semetipo. z dedit
filio habere vitā in semetipo. Nam ipemet venit carnē su
mendo. qz scz sicut dicit Phil. ij. Ipse semetipm exinani
uit formā serui accipiēs et habitu inuent⁹ vt homo. Nam
ipemet nos iuuat patrē placando. qz scz sicut Heb. vij. di
cit. Potēs est nos saluare accedens ꝑ semetipm ad deuz
semper viuēs ad interpellandū ꝓ nobis. Nā ipemet se ob
tulit mortem ferēdo. quia. s. sicut dicit Phil. ij. Ipe humi
liauit semetipm factus obediēs vsq̄ ad mortē. Et. ij. Thi.
ij. dicit. q̄ ipe dedit semetipm ꝓ nobis vt redimeret nos.
Patet ergo q̄ est vnū met inuariabile. Et istud est dei idē
titas. Secūdo dico q̄ est vnuz met valde laudabile. Et
istud est mor integritas. Et sic dico q̄ homo dicit ipemet
et esse in semetipo. qñ ipe in virtute cōstantie. et p cogniti
onem virtutū est idem integer et intim⁹ sibipsi. Prouer. ix.
Fili mi si sapiēs fueris tibimetipi eris. Et qñ semetipm in
sanctitate custodit. et ab oi peccato se saluare satagit et ꝓ
ponit Matth. xxvij. Si filius dei es salua temetipm. Et re
uera quilibet debet esse multomagis diligens de saluando
semetipm q̄z alio quocūq̄z Luce. xxiij. Si fili⁹ dei est semet
ipsum saluum faciat. Quod est cōtra multos qui scz plus
curant alios emēdare q̄m semetipos sicut sutn mali iudices
et ꝓlati. et ꝓdicatores ꝛc̄. cōtra illud Gala. vj. Opus suum
probet vnusquisq̄z. z sic in semetipso tantum habebit glo
riam et non in altero. Jaitur temetipsum

Uide et considera.
Sperne z vitupera.
Ama z desidera.
Salua z recupera.
Iuua z ꝓtēpera.
Turba z reuerbera.

Igit̄ dico q̄ temetipm debes vide
re z ꝑsiderare. Joh. epla. ij. Uide
te vosmetipos. Oz est cōtra illos
qui semetipos non vident ꝛc̄. De
quib⁹ Greg. ij. dyalo. dicit. Quoti
ens ꝑ cogitatiōis metū extra nos
ducimur. z nos sum⁹. z nobiscum
non sum⁹. Quia nosmetipos mi
nime videtes ꝑ alia vagamur. Itē temetipm debes sperne
re et vituperare. Matth. xvj. Qui vult venire post me ab
neget semetipm et sequat̄ me. Itē temetipm debes amare
et desiderare. j. Pet. iij. Ante oia mutuā in vobis metipsis
charitatē continuā habētes. quia charitas operit multitu
dinē peccatoꝝ. Itē temetipm debes saluare z recuperare.
quia sez quādo quis ꝑ peccatū periit. multū debet intende
re. vt ꝑ penitētiam saluet z liberet semetipm. Matth. xxviij
Salua temetipm. Act. xxvj. Permittit tibi loqui ꝓ temet
ipo. Itē temetipsum debes iuuare z contēperare. quia scz
tempore tētationū z tribulationū tu debes querere tibi re
media oportuna. Exēplo Jone de quo dicit Jone. iij. Oz
contra eū sibimetipi fecit obumbraculū. Itē temetipsuz
debes turbare z reuerberare scz ꝑ penitentiā z timorē. Ex
emplo xpi de quo dicit Joh. xj. q̄ ipse turbauit semetipm
quādo voluit Lazaꝝ suscitare. Ad denotandū q̄ qui laza
rum mortuū id ē animā ꝓpriam desiderat a morte peccati
suscitare. ipse debet ꝑ contritionē se turbare. z in semetipso
fremere z titubare. Joh. xj. Fremēs in semetipso venit ad
monumētum. Et Job. vij. Posuisti me contrariū tibi z fa
ctus sum mihimet ipi grauis. Et Ezech. vj. Displicebunt
sibimetipsis sup vniuersis malis q̄ fecerant ꝛc̄. Itē temet
ipsum debes leuare z exonerare scz terrena contēnendo z
celestia appetēdo z contēplando. De quo Greg. li. ij. Dy
alo. Quob⁹ inquit modis extra nos ducimur. quia ꝑ cogi
tatiōes sub nobismetipsis cecidim⁹. aut ꝑ ꝓtēptatiōis gra
tiam super nosmetipsos leuamur. Itē temetipsum debes
saluare atq̄z liberare. Deu. iiij. Custodi temetipm z animā
tuam sollicite. Inuenit̄ ergo vnuz met valde laudabile. Et
istud ē morum integritas. Tercio dico q̄ inuenit̄ vnuz
met valde damnabile. Et istud est malorū quidditas. Ma
li enim in propsijs personis delinquūt. dum semetipos vi
cijs z peccatis exponunt. Ipsi enim semetipsos

Fraudant et decipiunt.
Fedant z inficiunt.
Turbāt z concutiūt.
Leuāt dum supbiūt.
Orbant dū desipiūt.
Pascunt dū allicīūt.

Dico ergo q̄ isti semetipsos
solēt decipere. Jacobi. j. Esto
te factores verbi z non audi
tores tantuz fallentes vos
metipos. Itē semetipos so
lēt inficere. Ephe. iiij. Desspe
rantes semetipsos tradidrūt impudicicie ꝛc̄. Item semet
ipsos solēt cōcutere. scz ꝑ timorē et turbationē indebitam
Treñ. j. Subuersum est cor meuz in memetipso. Item se
metipsos solēt erigere scz supbiēdo. similes Pharaoni. q̄
dicebat Ezech. xxix. Me⁹ est fluui⁹. et ego feci memetipm
Cōtra illud Prouer. ix. Me sis sapiēs apud temetipsum.
Itē temetipsos solent excecare. Judas in canonica sua.
Segregāt semetipos. animales. spiritū non habētes. Itez
semetipsos solēt impinguare. Judas vt s. Hi sunt in epu
lis suis macule cōuiuātes. sine timore semetipsos pascen
tes. Et breuiter multi sunt qui nō curāt nisi de semetipsis.
Act. xxvj. Permittit tibi loq̄ de temetipo. Et sic igit̄ patet
quomodo ista cōpositio met potest referri Ad deū. Ad iu
stum et ad impium. Uide vbi ipse.

Me. Mei. Nota q̄ cum istud ꝓnomen sit pro
nome. z numeri singularis. Possum dicere q̄ congrue potest
referri ad oia genera ꝓsonarum. Ad personas em̄ non ad
res aut loca potest referri. Quelibet em̄ persona siue sit de
us. angel⁹. sanctus. iust⁹. penitēs aut conuersus. siue sit di
ues. felix. paup. infirm⁹. tribulat⁹. mortalis. siue sit demon
peccator et impius. siue sit princeps. prelatus. vel subdit⁹.
siue sit religiosus. clericus aut laycus. siue sit senex. iuue
nis vel infantulus. siue sit femella vel masculus. omis pos
sunt sibi istud pronomē appropriare. z ipsum de seipis di
cere et ꝓdicare. qz. s. quilibet potest dicere me. ō me. i me. ꝓ
me. ꝑ me apō me z silia. Nota igit̄ q̄ istō ꝓnomē refert̄ ad

Deuz cuncta regentem.
Justum sancte viuentem.
Meophitū culpas deflentē.
Mortalem mūdo degentē.
Prelatū et presidentē.
Subditū et seruientem.

Jsta em̄ oia possent ꝓsequi
et cōcordari. sed in ꝓsecutio
ne sat̄ dicet̄. Solūmodo di
cam⁹ q̄ istud ꝓnomen me
refert̄ ad xpm: iustum: impi
um. Dicam⁹ ergo primo

Beatū ⁊ triumphātem.
Dyabolū bonos fallentē.
Mūdanū mūdos fedantē.
Impiū mala patrantem.
Tyrannū dure regnātem.
Mulierem luxu feretrē.
Damnatū semp ardentē.

q̄ istud ꝓnome me refertur ad deū cunctipotentē seu cūcta regentē. Deus ēn seipm et personā suaz oibus offert et ꝓfert tanq̄z obiectū videndū et intuendū. attendendū et meditandū. seipm demonstrat indicat atq; refert dicēs me quasi diceret. In me. et p me. ⁊ de me et a me et apud me est omne bonū. Me etenim signat psonam loquētis. et ideo signat ipius loquentis bonitatē. dignitatem. quidditatē et auctoritatē ⁊c. Me inq̄t q. d. Vos potestis me videre et inuenire tanq̄z obiectū fortitudinis ⁊ virtutis. Vñ nota q̄ deus est vnū Me cuius

Potentia omnia regunt.
Sapientia oīa dirigunt.
Clemētia pauperes alunt.
Potentia impiū frāgunt.
Vestigia deuoti sequunt.
Auxilia a cūctis querunt.

Dico ergo q̄ iste dicit me. quia oīa cōcludunt ei⁹ potentia. Ipe ēn sua potētia cōdidit vniuersa. Deutero. xxxij. Videte q̄ ego suz solus ⁊ nō sit alius deus p̄ ter me ego occidā ⁊ ego viuere facia ⁊c. Et Deut. v. Timeant me ⁊ custodiāt mādata mea ⁊c. Item iste dicit me. quia oīa dirigunt eius prudentia seu sapientia. Vñ iste est q̄ dicit ꝓuer. viij. Meuz est consiliū ⁊ equitas. mea est prudētia. mea est fortitudo. per me reges regnāt ⁊ legū cōditores iusta decernūt. p me ꝓncipes imperāt. et potentes discernūt iusticiā. Ego diligentes me diligo et q̄ mane vigilauerit ad me inueniēt me. Itē dicit me. quia oīa fouent seu alunt eius clemētia. Unde ipe est qui dicit Math. xj. Uenite ad me oēs q̄ laboratis et onerati estis et ego reficiā vos. Et Esa. xlij. Glorificabit me bestia agri: q; dedi in deserto aquas. Item dicit me q; impia frangunt eius iusticia. Vñ peccatori dicit Hiere. v Adducam sup vos gentē de lōginquo. et comedet segetes tuas. et panē tuū deuorabit. filios tuos et filias tuas comedet ⁊c. Sequit. Me ergo nō timebitis dicit dñs: et a facie mea nō dolebitis. Iste ēn sup oīa est timend⁹ cū sit potentissim⁹ et iustissim⁹. Deute. iij. Cōgrega ad me populū vt audiat sermones et discat timere me. Vñ ipse dicit Esaie. xlvj. Redite p̄uaricatores ad cor. recordamini q; ego sum deus et nō est vltra me de⁹. nec est similis mei. Item dicit me. quia oīa sequūtur seu seq̄ tenent ei⁹ vestigia. Iste ēn est q̄ dicit Petro et andree Math. iij. Uenite post me faciā vos fieri piscatores hoīm. Sequit. At illi cōtinuo relictis rbtib⁹ secuti sunt eū. Et merito. quia ipe est q̄ se sequētib⁹ dicit Mat. xix. Amē dico vob q vos q̄ secuti estis me sedebit̄ sup thronos. xij. ⁊c. q; sic alibi dr. Qui seq̄t me nō ambulat in tenebris ⁊ habebit lumē vite ⁊c. Bene ergo dicit Math. xix. Sinite puulos venire ad me: Act. xij. Circūda tibi vestimentū tuū et sequere me. Et adhuc ipe inuitat dicēs Esa. xlvij. Formaui te seru⁹ me⁹ es tu isrl. nō obliuiscaris mei. Contrariū vero faciētes arguit ⁊ reprehēdit Esa. j. dicens Cognouit bos possessorē suū ⁊c. sequit. Isrl aūt me non cognouit. Et Hiere. ij. Populus aūt meus oblit⁹ est mei diebus innumeris. Item dicit me quia a cūctis querunt eius auxilia seu suffragia. Iste ēn ē q̄ dicit aie restitute. tantūmodo ē er me auxiliū tuū. Osee. xiij. Ideo Amos v. dicit. Querite me et viuetis. Et merito. quia sicut ipe dicit de seipō. Ecci. xxiiij. In me oīs gratia vie et veritatis. In me oīs spes vite et virtutis. Transite ad me oēs qui concupiscitis me et a generatiōib⁹ meis implemini. Qui edūt me adhuc esurient. et qui bibūt me adhuc sitiēt. Itē dicit me. q; beatis dabunt eius magnalia. s. in padiso. Uñ ipe ē q̄ se offert oibus beatis ⁊ sanctis ad videndū. gustandum tenēdū. ⁊ amplerandū dicens Prouer. viij. Beat⁹ homo q̄ audit me. et qui vigilat ad fores meas q̄tidie. qui me inuenerit inueniet vitā ⁊ hauriet salutē a dño. qui aūt i me peccauerit ledat animā suā ⁊ oēs qui me oderūt diligūt mortem. Et illud p̄dictū Ecci. xxiiij. Qui edūt me adhuc esurient ⁊c. Ecce ego quō deus dicendo me. offert se nobis vt obiectū pfectissimum. in q̄ scz quilibet repit omne bonum Sicut ergo ferrū quadā occulta virtute adamātis trahit ad ipm. cui cum coniunctū fuerit ipsum nisi violenter amplī nō dimittit. Sic et nos cum ipe sit infinite ⁊ occulte virtutis. ad eum debem⁹ accedere. et nunq̄ ipm p peccatum dimittere. nec ab eo perpetuo resilire. Iste ēn semp paratus est nos recipere. ⁊ secū si nos voluerim⁹ retinere. Hiere. iij. Reuertere ad me ⁊ ego suscipiā te. Modo aūt veni dicit ad eum ipe docet Joelis. ij. vbi ipe dicit. Conuertimini ad me in toto corde vestro. in ieiunio et fletu et planctu ⁊c. Sed ꝓcul dubio multi sunt qui ad istū me. s. ad deū nō accedūt. De q̄ ipe videt plangere Hiere. ij. vbi dicit. Me dereliquerūt fontē aque viue: ⁊ foderūt sibi cisternas dissipatas. Et idem ibidē. Uerterūt ad me tergū ⁊ non faciez. Et isti deberēt attēdere ad illud qđ dicit Osee. vij. Ue eis cū recesserint a me. Et tales matie sunt hypocrite. De quibus dicit Esa. xxix. Popul⁹ iste labijs me honorat. corde aūt lōge a me ē. Hō sic ⁊ piūgamur et cōuertamur ad istū me. q; iste ē qui aiam ad hoc inuitat. Hiere. iij. Ergo saltez amodo voca me pater meus. dux virginitatis mee tu es. Sequit. Patrē vocabis me. ⁊ post me ingredi nō cessabis Patet igit̄ q̄ istud ꝓnomen me. refert ad deū cūctipotentem. Sed dico q̄ istō ꝓnomē me refert ad iustū sancte viuētē. Quilibet ēn iust⁹ pōt dicē me. ⁊ offerre. opponē et exponē se tāq̄z obiectū virtuosuz. Et sic p illō ꝓnomē me dicit̄ q̄ ipe pōt se describere ⁊ mōstrare. oīdē et declarare. vt

Deploratorē crimis interni.
Mediatorē ordinis moderni.
Toleratorē turbinis externi.
Vendicatorē muneris paterni.

Dicamus ergo q̄ iustus p illud ꝓnomen me. sē pdicat penitentem et luctuosum. q; reuera penitēs debet dolere. lugere. timere. Dolere dico. Uñ illud. Dolor me⁹ super dolorē. in me cor meum merēs. Et illud Treñ. j. Multi ēn gemitus mei et cor meū merēs. Timere etiam ps. Timor ⁊ tremor venerūt sup me ⁊ contexerūt me tenebre. Lugere insup. Esa. xxij. Recedite a me amare flebo nolite incūbere vt cōsolemini me. sup vastitate filie ppli mei. Quia reuera quādo homo cōsulerit filiā populi sui scz dei et sanctoz id ē animā ꝓpriam per peccatū fuisse vastatam ⁊ bonis oibus spūalibus denudatam ipe debet flere. ⁊ cū pas lacrymis abolere vt et sic dicat aīa penitens ipsi deo illud ps. Aspges me dñe ysopo et mūda. lauabis me et super niue dealbabor. Et ibidem. Ampli⁹ laua me ab iniquitate mea: ⁊ a peccato meo mūda me. Quoniā iniquitatez meā ego cognosco. Ygit̄ per istud pronomē me iust⁹ se pdicat penitentē et luctuosum. Itez q̄ p istud ꝓnomen me iust⁹ se pdicat meditantē et scrupulosum seu curiosuz. Constat ēn q̄ ad viz. sapientē et iustū ptinet q̄ oīa q̄ sunt fuerunt et erūt. prudēter debeat meditari. ⁊ inq̄tum ad salutem pertinēt solerti animo pscrutari. Meditet ergo scz

Carnis luxum et vilitatem.
Uite fluxum et breuitatem.
Mundi cursum et vanitatez.
Inferni morsuz ⁊ aduersitatē.
Paradisi passuz ⁊ amenitatē.

De carnis luxu et vilitate dicat deo illō qđ scribit̄ Job. x. Memento quaeso q̄ sicut lutū feceris me et in puluerem deduces me. Nonne sicut lac mulsisti me. et sicut caseū me coagulasti. Pelle ⁊ carnibus vestisti me. ossibus et neruis cōpegisti me ⁊c. De vite fluxu et breuitate dicat deo illud Esaie. xxxviij. Precisa est velut a texēte vita mea: dū adhuc ordirer succidit me de mane vsq; ad vesperā finies me. Sicut pullus hyrundinis sic clamabo et meditabor vt columba. De mundi cursu et vanitate dicat illud Apoc. xviij. Veni inquit angel⁹ ⁊ ostendam tibi damnationē meretricis magne id ē mundi. Sequit. Et abstulit me i spiritu in desertū et vidi mulierem sedētem sup bestiam coccineam plenam noibus blasphemie ⁊c. Mulier ēn mollis et variabilis est mundus. qui super bestiam dicit̄ sedere. inq̄tum moribus et motib⁹ brutalib⁹ et bestialibus dicit̄ abundare. et inq̄tum deum et sanctos facto vel dicto nosc̄it̄ blasphemare. De inferni morsu ⁊ aduersitate dicat similiter homo iust⁹ illud ps. Circūdederunt me dolores mortis. pricula inferni circūdederunt me. De padisi vero passu et amenitate dicere potest illud Ezechie. xl. Facta est sup me manus domini. et adduxit me in visionib⁹ dei in terram isrl. ⁊ dimisit me super montē niuis. sup quē erat quasi edificium ciuitatis. Et Ezechie. viij. dicit̄. Eleuauit me spūs inter celū et terrā et adduxit in hierlm in visiōe dei. Ista sunt ergo q̄

iustus se ꝓdicat meditantē et solerti indagine ꝓtemplantē Et sic dico q̄ istud ꝓnomē me offert atq; demōstrat meditantem ⁊ scrupulosum. Item iust⁹ p istud ꝓnomen me se offert militantem ⁊ vigorosum. Justus em̄ debet circa vicia dubitare. ⁊ cōtra fortune diuersos euent⁹ scz cōtra ꝓspera et aduersa ꝑstāti animo fortis esse. et tentationib⁹ dyaboli. necnō mundi tribulatiōib⁹ ꝓualere. ps. Precinxisti me virtute ad bellū. et suplā. om. insur. in me subtus me Qm̄ inimicos. me. de. mi. dor. et ⁊c. Et si vis nō q̄ bō dz eē Virtuosus et fortis uere quendo iussa maiorum. Prosequendo iura minor. Sustinendo casus fator. Arguēdo facta pranor. Abdicādo pompas fastorū. Vendicādo culmē bonor. Depcādo opem sanctor. Offerat ergo se iust⁹ dicendo me. vt exequentez iussa maiorū q̄ scz ipe debet maioribus et eor̄ imperijs obedire et eorū correptioni b⁹ cuz patiētia ꝓsentire. dicēs illud Esa. vj. Ecce ego mitte me. q. d. Parat⁹ sum in oibus obedire. Et illud ps. Corripiet me iust⁹ in misericordia et increpabit. ole. au. pec. nō inpin. ca. me. Item offerat se vt ꝓsequentē iura minor. quia. s. iste debet pauperibus et simplicib⁹ subuenire. et marime si sit iudex. ꝓsidens vel ꝓlatus. Un̄ iste est qui dicit Esa. lxj. Spūs dn̄i sup me eo q̄ unxerit me. ad annūciandū mānsuetis misit me. vt me derer ꝓtritis corde. et pdicarem captiuis indulgentiam et clausis aptionē. vt ꝓsolarer oēs lugētes et ponerem fortitudinē lugentib⁹ syon. Item offerat se vt sustinentē casus fator. q̄. s. quicq̄d iusto acciderit debet in patia sustinere. ⁊ semp debet cogitare q̄ sibi a deo talia immittūt. vel imitti ꝓmittunt vel ordinant ad ipsum castigādū. pbādum et bonorandū. Dicat ergo regratiādo illud ps. Dn̄e ꝓbasti me et cognouisti me ⁊c. Et illud Proba me dn̄e et tēta me vre renes meos et cor meū. q. d. Parat⁹ sum in patia sustinere. Sicut faciebat ille qui dicebat deo illud ps. Sup me ꝓfirmat⁹ est furor tuus. ⁊ oēs fluctus tuos induxisti super me. Longe fecisti notos meos a me. In me transierūt ire tue. et terro. tui ꝓtur. me. Elōgasti a me ami. ⁊ ꝓximus ⁊c. Talia ergo sunt fortiter sustinēda. Et merito q̄ ꝓcerto diuinū auxiliū nunq̄ illi solet deficere q̄ mundi infortunia solet in patia sustinere. ps. In die tribulatiōis mee clamaui ad te ⁊ exaudisti me. Et ibidē. Qm̄ tu dn̄e adiu. me et consules me. Offerat ergo se iustus vt sustinentē casus fatorum. Item offerat se dicendo me. vt arguentē facta malor. q̄. scz iste debet esse ꝓstans ⁊ firm⁹ ad arguendū impios ⁊ tyrannos. et ad predicāduz fortit̄ ꝑ ipos. vt sit sic ille q̄ dicebat Esa. xlix. Dn̄s ab utero vocauit me. de ventre matris mee recordat⁹ est nois mei. Et posuit os meū quasi gladiū acutū. ⁊ in umbra man⁹ sue ꝓtexit me. Et posuit me sicut sagittā electā. i pharetra sua absc̄ōdit me. Et dixit mihi. Seruus me⁹ es tu isrl. quia in te gloriabor. Expone bene de p fecto ⁊ constāti viro qui debet esse cōtra malos acut⁹. gladius. ⁊ sagitta. Item offerat se vt abdicātem vana fastorū id ē pōpositatē ⁊ supbiā cōtemnentē. ps. Neq; ambulaui in magnis. neq; in mi. su. me. Et merito. q. ꝓcerto qui voluntarie nō humiliat. contra volūtatem ꝓpriā multotiens ꝓculcat. ps. Uenit in altitudinē maris et tempestas demersit me. Sit igit̄ humilis non supbus. regratians deo dicēdo illud ps. In veritate tua humiliasti me. Item offerat se vt vendicātem culmen bonor. hoc ē dictu. vt talem qui dignus sit ad dignitatum apicem eleuari. ps. In petra exaltasti caput meuz scilicet in me. Et nota q̄ prelatus debet Misereri. Reuereri. Honorari. Coronari. Misereri dico p clementiam. q. scz ipe debet esse pi⁹ ⁊ alijs facilit̄ indulgere. Erē plo Joseph de q̄ dicit Gen. xlv. q̄ clemēter resalutatis fratrib⁹. q̄ scz in ipm multū peccauerāt dixit. Accedite ad me. ego sum ioseph frater ve ster quē vēdidistis in egyptū. nolite pauere. Pro salute vestra misit me deus ante vos in egyptum. ⁊ ōmisit me vt reseruemini sup terrā. Debz reuereri. q. s. ipe debet se oñdere seuez ne contemnat. Job. xiij. Tos vocat⁹ me magister et dn̄e ⁊ bñ dicit̄. sum etem. Debet honorari. vñ Saul rex dicebat Samuēli. j. Reg. xv. Honora me cora senioribus. Debet coronari. s. corona glorie. si bene agat dicēs scz illō Esa. lxj. Gaudens gaudebo in dn̄o. et exultabit aia mea in deo meo. quia induit me vestimēto iusticie: ⁊ indumēto leticie circūdedit me quasi spōsum decorat̄ corona. Multi tn̄ imperfecti possunt dicere illud Esa. iij. Non sum medic⁹ ⁊ in domo mea nō est panis neq; vestimentū. nolite me cōstituere principē populi. Item offerat se vt depcante opē sanctor. quia scz virtuosus homo debet ꝓualere nō soluz cōtra demones et petōres et tyrānos vincendo et supando. imo etiā contra deos ⁊ sanctos ipos importunis ⁊ cogentib⁹ ꝓcib⁹ exorādo: et ad misericordiā inclinādo. dicēs scz illud ps. Deus deus me⁹ respice in me. Et illud. Dn̄e ne in furore tuo arguas me. neq; in ira tua corripias me. Oret ergo cōtra carnem dicēs Ecc. xxiij. Aufer a me carnis concupiscētias. et cōcubitus concupiscētie ne appḡhendat me. Oret contra dyabolū. ps. Eripe me dn̄e ab homie malo. a viro iniquo eripe me. Contra mūdū. ps. Non me demergat tēpestas aque: neq; urgeat put⁹ sup me os suū Oret etiā allegando ꝓpriaz infirmitatē. ps. Miserere mei deus qm̄ infirmus sum. Diuinā benignitatē. ps. Miserere mei deus ꝑm magnā misericordiā tuā. Diuinā sublimitatem. Luce. xxiij. Memēto mei dn̄e dum veneris in regnuz tuū. Sanctor bonitatē et pietatez. Gen. xl. Memēto mei dum bene tibi fuerit. vt suggeras pharaoni vt educat me de isto carcere ⁊c. Oret insuper regratiando de dei erga se amicicia. Dan. xiij. Recordatus es mei dn̄e. De dei erga se diligentia. ps. Dn̄s sollicitus est mei. Dn̄s factus est adiutor meus. De dei erga se misericordia ⁊ clementia. Ps: Domin⁹ miserius est mei. Et breuiter tam p orationez q̄m̄ p aliorū bonorū operū adimpletionem. homo efficiet̄ virtuosus et rigorosus ⁊ in bonis actib⁹ bellicosus. Quadruplex enim armatura debet ipsum armare. videlicet.

Charitas que ipsum foueat.
Puritas ꝓpter quā placeat.
Ueritas que ipsum doceat.
Claritas qua vere gaudeat.

Charitas dico ⁊ amicicia. Canē. ij. Introduxit me rex in cellam vinariaz. ordinauit in me charitatez. Sequit̄. Leua eius sub capite meo. et dextera eius amplexabit̄ me. Puritas et innocētia. Ibidē. Fulcite me floribus. stipate mē malis. ps. Judica me deus quoniā ego in innocētia mea ingressus sum ⁊c. Ueritas etiam et sapiētia. ps. Misericordia tua ⁊ veritas tua semp suscepērunt me. Et alibi. Dirige me in veritate tua ⁊ doce me q̄r tu es deus saluator me⁹. Claritas etiā atq; leticia quia scz ad iustum ptinet q̄ sit letus in spūsancto dicens scz illud ps. Docebis me in leticia cū vultu tuo. delectatiōes in dextera tua vsq; in finē. Et illud. Delectasti me dn̄e in factura tua ⁊c. Sic ergo patet q̄ iustus p ꝓnomē me se solet offerre vt militantē ⁊ vigorosum. Item iustus solet se offerre p illud ꝓnomen me. vt triūphantē et gloriosum. Quia scz ipe iust⁹ beat⁹ et gloriosus extitēs. nunc p ꝓnomen me suā beatitudinē solet demōstrare dicēs. s. ipsi deo illud ps. Fui flagellat⁹ tota die et castigatio mea in matutinis. Se quit̄. Tenuisti manū dexterā meā. et in volūtate tua deduxisti me. ⁊ cū gloria suscepisti me. Et alibi. Conserua me domine qm̄ speraui in te. Sequit̄. Notas mihi fecisti vias vite: adimplebis me leticia cū vultu tuo: delectatiōes in dextera tua vsq; in finē. Sic igit̄ patet quō p istud ꝓnomen me. q̄tum ad diuersas cōditiones refert̄ ad iustū sancte viuentē. Tercio principaliter dico q̄ me pōt referre ad impium de se loquentē. qui scz semp se vult offerre et ꝓferre. et de se mentionē facere. et se pre alijs reputare. dicēdo me Exemplo scz absalon. qui dicebat. ij. Reguz. xv. Quis me cōstituit iudicē sup terrā vt ad me veniant omnes qui habent negotiuz? Et Judicum. ix. Quod me videntis facere boc facite. Et si vis nota q̄ per istud ꝓnomen me. malus potest predicare et describere.

Miseriam temporalē q̄ languet in pēti.
Nequitiā criminalē q̄ fetet in latēti.
Molestiam infernalē quā timet in sequēti.

Dico ergo q̄ petōr se describit dicendo me q̄tum ad miseriā vite ꝓsentis. Quia reuera cōstat q̄ peccator multis in presenti miseriis circūfundit̄ ⁊ multis desolatiōibus agitat̄. Iste est qui dicit Job. vj. Sagitte dn̄i in me sunt quarum indignatio ebibit spiritum meū et pene militant in me. Et reuera sagitte iste sunt. scilicet

Indignatio de vili natiuitate.
Desolatio de vite tenuitate.
Meditatio in rerū mobilitate.

Dico ergo q̄ peccator se dicat miser. ꝓter vilē natiuitatem. Job. x

Agitatio ⁊ penaꝝ aduersitatē.
Ulceratio ab amicoꝝ infidelitate.
Cōculcatio ab inimicoꝝ crudelitate
Confusio ex erroꝝ cecitate.
Cōturbatio de mortē necessitate.
Quare de vulua eduxisti me? Et ibidē. Mō ne sicut lac mulsisti me ⁊ sicut caseū me coagulasti? Itē se dicit miserum ꝓpter vite labilitatē. Unde Job.x. Tedet animā meam vite mee dimittā aduersuꝫ me eloquiū meū. loq̄r in amaritudine aie mee. dicā deo noli me cōdemnare. q. d. homo qui ē vite tam labilis. tā defectibilis. tam mortalis. non debet eū reputari ⁊ a tāto iudice cōdemnet. Uñ etiam de brevitate vite et eī labilitate dicit Esa. xxxviij. De mane vsq; ad vesperā finies me. Uñ Eccs. ix. dicit Salomō. Id circo inquit deduit vite mee. videntē mala cūcta esse sub sole. Itē ꝓpter rerū mobilitatē. Magna est eū peccatoꝝ miseria. quia stat⁹ ⁊ ꝓsperitas pctoꝝ non durat aut semper ꝓsecuerat. ⁊ q̄nq; subito et vbi non sperat destruit atq; cessat. Job. x. Manus tue dñe fecerūt me et blasmauerūt me. Et sic repēte ꝓcipitas me. Item ꝓpter penaꝝ aduersitatē. Dis eū homo et maxime pctōr subiicit in hoc seculo multis penis. ps. Timor et tremor venerunt super me. et ꝯtexerunt me tenebre. Item ꝓpter amicoꝝ infidelitatē. In mūdo ei isto non est vera amicicia. quia. s. vbi quis ad statū pauptis deducit. statim a suis dimittit. cōtemnit ⁊ horret. vt dicat illud Treñ. iij. Uocaui amicos meos ⁊ ipi deceperūt me. Et Job. xix. Fratres meos lōge fecit a me. s. pauptas. ⁊ noti mei quasi alieni recesserūt a me. Dereliquerūt me ꝓximi mei. et qui me nouerūt obliti sunt mei. Et in ps. Elongasti a me amicum ⁊ ꝓximū. Et alibi. Longe fecit notos meos a me. posuit me abhō. si. Item ꝓpter inimicoꝝ puersitatem seu crudelitatē. Job. xvj. Hostis me⁹ terribilibus oculis me intuit⁹ ē ps. Inimici mei aduersuꝫ me appro. et stete. ꝛc. Itē ꝓpter erroꝝ obscuritatē seu cecitatē. Homo eū in hac vita nihil sat certū. facile eū decipit et erroꝝ tenebris laqueatur Uñ Eccs. vij. Dixi sapiens efficiar. ⁊ ipa longius recessit a me. ps. Collocauit me i obscuris sicut mortuos seculi. Itē ꝓpter mortē necessitatē. quia. s. post oēs alias miserias maiores ⁊ graviores sequit mors. ps. Circūdederunt me dolores mortis. horrē. iniq̄. cōtur. me. Ecce ergo q̄t sunt miserie pctōris ꝓ tpe vite huius. Bene ergo dico q ipe se describit dicendo me. quo ad miseriā vite pñtis. Deide dico q peccator se describit dicendo me. quo ad nequitiam culpe nocētis seu latentis. Et dico q ipse dicendo me se predicat

Rudem et obliuiosum.
Grauē ⁊ desidiosum.
Tristem et inuidiosuꝫ.
Turpē et verecundosuꝫ.
Dejectuꝫ et fastidiosuꝫ.
Seductū et nō sciētiosuꝫ.

Est igit peccator rudis et obliuiosus. quia. s. ipe non recordat illoꝝ que ꝓtinēt ad salutem. Exemplo nabuchodonosor. qui dicebat Dan. j. Uidi somniū ⁊ mente cōfusus ignoro quid viderim. Sequit. Sermo recessit a me. ps. Compbenderē me iniq̄. mee et non potui. vt vide. Multiplicate sunt supra capi. mei. ⁊ cor me. dereli. me. Item grauis ē et desidiosus Piger est eū ad oē bonū. Unde ipe dicit in ps. Iniq̄tates mee supgresse sunt caput meū. ⁊ sicut onus graue grauate sunt sup me. Pond⁹ eū viciorū facit eum grauē et inabilem ad bene faciendū. Item tristis est et inuidiosus. Treñ. iij. Repleuit me amaritudinib⁹: inebriauit me absinthio. Et ibidē. Edificauit in gyro meo. circūdedit me felle et labore Amaritudo eū fellis ⁊ absinthij signat pcm̄ inuidie q̄ tristiciā generat et dolorē. Item turpis est et verecundosus ps. Tota die verecūdia mea cōtra me est. et confusio faciei mee cooperuit me. Itē abiectus est et fastidiosus q. d. odit et vilipēdit boies peccatorē. ps. Deus de⁹ me⁹ vt q̄d me dereliquisti. Unde peccator pōt dicere illud. j. Regum xxviij. Philistiim pugnāt aduersuꝫ me. ⁊ de⁹ recessit a me Gen. iij. Dixit chayn deo postq̄m peccasset. Ecce eijcis me hodie a facie tua. Item seductus est et non sciētiosus. q. scz peccator faciliter decipit a dyabolo. Uñ ipse dicit Gen. iij Mulier decepit me. Et Treno. ij. Uenatione ceperunt me quasi auem. Sic ergo patet q dicendo me. peccator se describit quo ad nequitiam culpe nocentis. Deniq; dico q peccator se describit dicendo me quo ad molestiā pene sequentis. quia scz peccator penis infernalibus affligit et ad mortem eternā finaliter condemnat dicens scz illud ps. Pericula inferni inuenerunt me. Et si vis dic. q ista pcula sē

Carcer ineuasibilis.
Merore inconsolabilis.
Judex incōplacabilis.
Tenebra illustrabilis.
Uermis insatiabilis.
Pauptas estimabilis.
Crudelitas itolerabil.

Dicat igit dānatus. Uidete me in carcere ligatū. Treñ. iij. Circūedificauit aduersum me vt non egrediar aggrauauit compedem meū. Itē videte me merore grauatū seu a nemine solatū. Treñ. j. Lōge factus est a me cōsolator. Item videte me deo discordatuꝫ. Job. xiij. Arbitraris me inimicū tuā. posuisti me contrariū tibi. et fact⁹ sum mihimetipi grauis. Uidete me tenebris cecatuꝫ. Treñ. iij. Meminauit et adduxit in tenebras et nō in lucem. Itē videte me vermib⁹ voratū. Job xxx. Ecce qui me comedunt non dormiūt. Itē videte me opibus nudatū. Treñ. j. Undemē amit me vt locutus est dñs in die furoris sui. Et Hiere. lj. Reddidit me quasi vas inane. Itē videte me bestib⁹ damnatū seu a demonib⁹ devoratū. Hiere. lj. Comedit me devorauit me nabuchodonosor rex babylonis. absorbuit me q̄si draco. impleuit ventrē suū teneritudine mea. Sic ergo patet quō ꝓ istud ꝓnomē me. peccator diversimode se describit. Et q̄tum ad molestiā infernalē. et quātū ad nequitiā criminalē. ⁊ q̄tuꝫ ad miseriā temporalē. Sic igit patet q istud ꝓnomē me pōt referri ad virū impiū de se loquentem. Ad vir iustū sancte viuentē. Ad deum summe cūcta regentem ꝛc.

Deus. mea. meū. Nota q meus. Tuus. Suus. sunt ꝓnomina possessiua. signāt eū rē iam acq̄sitam et in bonis alicuius iam cōuersam et ab aliquo vendicatā. habitā et possessam et alicui appropriatā. et sibi specialiter deputatam. Igit cuꝫ istud ꝓnomē significet rei appropriationē vt dictum est. videt q ꝓprie possit applicari ad res aiatas. Et sic dicā q loquēdo moraliter istud ꝓnomē meus potest referri ad illas psonas ꝛc quib⁹ fit mētio in scriptura scz Ad deum. Ad iustū. Ad impiū. Ad vtrunq; i. tam ad iustuꝫ q̄m ad iniustū. Quilibet eū istoꝝ potest dicere. sua. Igit referat primo ad deū. Deus eū ꝑm varios accipiēdi modos pōt sua dicere varia et diversa. Ipe eū omniuꝫ est ditior et potētior. Et iō oia sua sunt. ⁊ sibi oia subiiciūt. ⁊ in possessione sua oia cōtinētur. Ipe eū est qui dicit. Mee sunt oēs fere siluaꝝ iumēta in montib⁹ ⁊ boues ⁊ pulcritudo agri mecū est. Meus est orbis terre et plenitudo eī⁹. Ipe etiā est qui dicit alibi. Me⁹ est galaad ⁊ me⁹ est manasses ⁊ effraym susceptio capitis mei. Juda rex me⁹. moab olla spei mee. In quib⁹ verbis inueniūt quinq; genera boim quos reputat de⁹ esse suos. videlicet. Uera pdicātes. Meus ē inq̄t galaad. qui interptat testis. Mundū abdicātes Meus est manasses. q̄ interpretat obliuiosus. Juste iudicātes. Me⁹ est effraym. q̄ interptat consiliū meum. Deo se subdētes. qui sunt susceptio. Fidem sustinētes. quia capitis mei. i. fidei mee. Igit dico q dñs potest dicere. Meus est pdicās purā veritatem. qz scz me⁹ ē galaad qui interptatur aceruatio testiū. qz ꝓcerto illos q̄ testificanē et pdicāt veritatē deus reputat esse suos. Josue. xxiij. Galaad terra possessiois sue. Uñ ipe dicit Apoc. xj. Dabo duob⁹ testib⁹ meis et ꝓphetabūt diebus mille ꝛc. Et hi sunt due oliue et duo cādelabra lucētia ante dñm. Et revera cuilibet tali testificatori suo deus finaliter celū tribuet. et veritatem quā nūc pdicat revelata facie sibi ostēdet dicens scz illud Job xvj. Ecce in celo est testis me⁹. ⁊ cōsci⁹ me⁹ in excelsis. Et aduerte qz de⁹ vult q isti serui sui sint liberi. vt libere possint dicere ⁊ facere pdicare ⁊ docere mādata sua. Sicut videm⁹ etiā q nūcij ⁊ legati regis aliq̄s mittunē ad aliq̄d exequēdū tūte sunt auctoritatē q null⁹ ipos audet tāgere vel grauare. Antiq̄⁹ eū fuerūt ppli hyporeoꝝ. q̄ morales et valde sobrie ducebāt vitā. q̄ a ceteris nationib⁹ sacri reputabāt. Et iō dicit plini. ⁊ soli. q ipos ledē vel aliq̄ tāgē nephariū putabāt. Uinū ei ⁊ argētū abdicabāt. carnes. vinū et delicias nō habebāt. fructib⁹ arboꝝ viuebāt. ⁊ in cauernis ꝓ domib⁹ habitabāt. Neminē ledebāt. ⁊ iō ledi ab aliis nō debebāt. Tales dñt eē xpi pdicatores. Sobrie ei dñt vt uere. diuitias n̄ diligē. neminē ledē. ⁊ sacri ⁊ sci eē. Et iō n̄ dñt ab aliis tāgi. ⁊ pot⁹ pdicare. dimitti ⁊ ab oib⁹ venerari. et ℞ ē q̄d dñs ꝓcepit i ps. di. Molitā. xpos me. ⁊ i ꝓphe-

meis nolite maligari. Et merito. quia isti procerto in corpore xpi mystico tenent officia diuersoꝝ membrorum scz Officiū gutturis. quia gustant veritatē interi⁹ meditādo. Officiū labioꝝ. quia dicūt veritatem exteri⁹ predicando. Officiū oculi. quia studēt veritatem sagaciter speculādo Officiū lingue. quia legunt veritatē vtiliter edocendo. Officiuꝫ manus. quia faciunt veritatem viuaciter operando. et ideo de tali gutture et labijs dicit ipe dñs. Prouer. viij. Aperient inquit labia mea vt recta pdicēt. veritatem meditabit guttur meū. et labia mea detestabunt impium. De talibus vero oculis dicit in ps. Oculi mei suspicientes in excelso. Et illud. Oculi mei sp ad dñm. Et illud. Leuaui oculos meos in mōtes. q. d. ipe dñs. tales oculi mei debēt alta meditari. deū contemplari. supna scrutari. Et tamen ꝑcludubio de talibus pōt dñs bodie dicere illud. Lumen oculoꝝ meo. et ip. nō est me. quia scz multi sunt bodie predicatores qui nō respiciūt ad deū ꝫ ad mundū. ps. Oculi mei languerūt p inopia. i. p auaricia. De tali etiaꝫ lingua dicit in ps. Lingua mea calam⁹ scribe. Et de talib⁹ manibus dicit Cant. v. Man⁹ mee distillauerūt myrrhā optimā ⁊c. Patet igit q deus pōt dicere. Me⁹ est pdicās puraꝫ veritatē. Galaatb inqt. Deinde dico q ipe potest dicere. Meus est abdicās mundi vanitatē. Et boc ostendit cū dicit. Me⁹ est manasses. qui. s. interpꝛtat obliuiosus. qz ꝑcerto deus illū suū reputat. ipm qz sibi appropriat. q tem poralia obliuiscit et abdicat. Vñ de sanctis ⁊ pfectis viris q seculū dimiserūt dicere videt illud Hiere. l. Grex dispersus fact⁹ est populus me⁹. tansierūt de mōte in montē obliti sunt cubili sui. i. mundi. Manasses inquit. De quo potest dici illud. iiij. Reg. xxj. Dormiuit manasses et sepult⁹ est in borto. Dormiuit dico mundū obliuiscēdo. et a mundi occupationib⁹ secedendo. Ad quod videt dñs inuitare dicēs. Hiere. lj. Egredimini de medio eius popul⁹ me⁹ vt saluet vnusquisq aiam suā. Igit deus dicit. Meus est abdicans mūdi vanitatē. Deniq dico q ipe dicere potest. Meus est vēdicans sensus equitatē. Et boc oñdit cuꝫ dicit. Effraym. qui iterpretat consiliū meū. Quia reuera deus illuꝫ suū dicit et reputat. q cōsulte oia facit et cogitat. Hiere. xxxj. Effrazm pmogenit⁹ meus. et merito. Quia reuera deus sibi appropriat omne consiliū prudēs et sanum dicēs ꝑuer. viij. Meū est consiliū et equitas. mea ē prudētia ⁊ fortitudo. Insup dico q de⁹ potest dicere. Me⁹ est applicās mentis voluntatē. Ille scz qui p obedientiā ⁊ bumilitatē se applicat ad suscipiendū mādata dei. Et b̄ oñditur cum dicit. Susceptio. vt sic de quolibet susceptore dicat ipe dñs illud ps. Factus ē susceptor meus. Unde dñs de quolibet tali susceptore. qui. s. bumiliter obedit et suscipit. que ei mandant dicit Job. xv. Vos amici mei estis si feceritis que ꝓcipio vobis. Et illud Job. viij. Si māseritis in sermone meo. veri discipuli mei eritis. Adbuc dico q de⁹ pōt dicere. Meus ē practicās fidei claritatē seu puritatē qō ostendit cū dicit capitis mei. Caput eim virtutū ē fides. quā ꝑcerto qui firmiter suscipit et tenet. deus illū suum reputat. sibiq subuenit atq fauet. Illi eim qui sup aliquē consueuit caput suū reclinare. vel ꝓtij capitis alicui custodiā cōmittere vel mādare. videt eū amicū suū et intimū reputare. sicut achis videt de dauid sensisse. quādo dixit sibi. j. Reg. xxviij. Custodē capitis mei ponā te cunctis diebus. Sic vere deus illū amicū suū reputat cui caput suum. i. fidei sue noticiā et custodiam cōmittit et cōmendat. Vñ ipe ē q dicit aie fideli illō Cant. v. Vor dilecti mei pulsantis. api mihi sozoꝛ mea. amica mea. colūba mea. immaculata mea. quia caput meū plenū est roze. ⁊ cincinni mei guttis noctiū. Unde ipe pōt dicere viro iusto illud ps. Susceptor meus es. glo. mea et exal. ca. me. Aduerte tñ q multi sunt quibus dominus cōmisit istius capitis custodiā. qui ipm non custodiūt. ꝫ poti⁹ destruūt et abscindūt. Isti sunt beretici xpiani. qui. s. in baptismo istud caput xpi. i. ipius fidem custodiendā suscipiūt. ipm tñ p bereses lacerāt et cōfundunt. similes scz illi virgini in cui⁹ gremio vnicornis caput reclinat. cā tamē ꝑditiose ipsum occidit et vulnerat. qz scz tales qui fidē xpi suscipiūt ipm ꝑditiose vulnerāt dum in cordibus suis ⁊ simpliciū p seminatas bereses ipm necant. Figurati in dalida. q caput sanssonis i suo gremio reclinatū totondit ⁊ fortitudine spoliauit. Quia reuera duꝫ bereticus a cepite Sanssonis. i. a fide xpi. capillos. i. veritates articuloꝝ euellit. constat q fidei fortitudinē destruit et confundit. Bene ergo dicit i ps, dñs ꝓquerēdo. Multiplicati sunt sup ca. ca. mei q ode. me gra. q. d. inimici mei. i. bereticī sup capillos capitis mei. id est sup articulos fidei mee cōgregant: vt scz ipos euellant p bereses. et p malicia dep̄dent Job. xix. Semitam meā circūsepsit et trāsire nō posse sum. ⁊ in calle meo tenebras posuit. expoliauit me gloria mea. ⁊ abstulit coronā de capite meo. Expone. Non sic ergo ꝫ simus sui fidē integre seruādo. mentē mandatis subdendo. facta cōsulte regendo. mundū prudēter spernēdo. vera iugiter loquēdo. Et sic ipe bene poterit dicere q nos sum⁹ sui dicēdo. s. illud ꝓdictum. Meus est galaad ⁊ me⁹ ē manasses. et effra. susceptor. ca. mei. Ita q de qlibet tali suo poterit dicere illud Matb. iij. ⁊ xvij. Et Luce. iij. Hic ē filius meus dilect⁹ in q̄ mihi bñ cōplacui. Et illō Cañ. j. et. v. Botr⁹ cypri dilect⁹ meus. fasicul⁹ mirrbe dilectus meus mihi. Dilect⁹ meus candid⁹ et rubicūd⁹ elect⁹ ex milib⁹ Et si vis nota q de⁹ vocat quemlibet iustum suum scilicet

Quia charior. Dilectus meus inquit.	Prosequere si
Quia mūdior. Candid⁹ inquit.	vis ꝑm titulos
Quia pulcrior. Rubicūdus inquit.	vt sic de quoli
Quia dignior seu melior. Elect⁹ inquit.	bet tl dicat ipe
Quia rarior. Ex milibus inquit.	dñs illud Gen

xxvij. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni cui benedixit dñs ⁊c. Et breuiter vbicūq inuenies in ꝓsona dei meus seu mea. seu meū. potes recurrere ad alios titulos sicut ē Amic⁹ meus. Seru⁹ me⁹. Via mea. Et sic de alijs. Quia ista materia in infinituꝫ posset multiplicari. sed boc exempli gratia posui bic. Meus ergo refert ad deuꝫ. Et boc est primū. De alijs vero q deus dicit sua. s. quādo dicit regnū meum. virtus mea. iusticia mea. veritas mea. inimici mei. bostes mei et cetera similia omitto. qz non sufficeret vita mea si vellē oia ptractare. Sed si vis adbuc nota de deo q sicut aliqui vocant dicunt et reputāt aliquos esse suos. Ratione subiectiōis. sicut meos dico illos q̄ sb subiectiōe mea constituūt. Ratiōe ꝓiunctiōis. sicut meos dico illos q̄ in seruitio meo morant ⁊ mihi famulant. Ratiōe cognitiōis. sicut meos dico illos. qui mihi ex genere ligant. Ratiōe dilectiōis. sicut meos dico illos q̄ mihi ex speciali fedre ⁊ amicicia copulāt. Sic ve dico q de⁹ vocat suos. Oēs iustos tanq̄ subditos gñales. Eccliasticos tanq̄ famulos speciales. Presidētes seu ꝓlatos tanq̄ ꝓsanguineos naturales. Perfectos ⁊ sanctos tanq̄ fideles et socios. ꝓncipales Ad ista allega si vis ⁊ vide in titulis in q̄b⁹ dicit. serui mei. Amici mei. filij mei. Et pone q sicut bō solet res suas melius ꝓgnoscere. firmi⁹ diligere. tutius ꝓseruare. ampli⁹ bonorare. Sic ve dico q deus viros iustos tanq̄ suos melius cognoscit. Job. x. Cognosco inquit oues meas. et cognoscūt me mee. Forti⁹ diligit dicēs cuilibet tali illud. Esa. xlj. Serue me⁹ iacob quē elegi. semen abrabam amici mei. Tutius custodit dicēs illud ps. Inuenī dauid seruū meū ole. san. m. vn. eū ⁊c. Ampli⁹ extollit dicēs illud Esa. xlix. Seru⁹ me⁹ es tu isrl. q. in te gloriabor. Nō. f. fiet in patria qñ de⁹ dicet illud qō canit. Scti mei in carne positi certamē babuistis. mercedē labor ego reddā vobis. Et illō qō dicit Mat. xxv. Uenite bene. pa. mei pci. re. ⁊c. Et reuera illud regnū et istā mercedē videt dñs declarare dicens de padiso Esa. lxv. Electi mei et serui mei babitabūt ibi. Sequitur. Serui mei comedēt. serui mei bibēt. Fui mei letabunt. serui mei laudabūt. Sz beu ꝓcludubio q̄mlti sunt bodie ⁊ serui ⁊ amici. ⁊ filij dei in statu ecclasticō. q ꝓcerto tali filiatiōe. famulato et seruitio se reddūt indignos. ingratuꝫ scz deo ingrati sunt. ipiq non obediūt. nec intēdūt. De talib⁹ dicit ipe de⁹ ꝓgrēdo in ps. Amici mei ⁊ ꝓri. m. delō. sfete. ⁊c. Et illud. Extrane⁹ fact⁹ sum. fra. m. ⁊ pegri. fi. ma. mee Et illud. Motos meos lōge fecit a me. Et illō Cant. j. Filij pūs mei pugnauerūt ꝫ me. Et Tren. j. Uocaui amicos meos ipi āt sprevert me: alia lra: decepert me ⁊c. Igit dico q isto ꝓnomē me⁹ aliqn refert ad deū. Sedo principalit dico q qñq refert ad iustū. Quilibet eim iustus pōt dicere sua illa bona spūalia non terrena. Illud eim nō ē nostrum quod a nobis potest violēter auferri. Sic vere dico demū

Adonis q̄ nō sunt mea. quia sc̄z aliūde solent accedere et modicū solent ꝓcedere. Sed reuera bona spūalia et eterna sc̄z dei gratia. virtutū copia. sacra scientia. celestis gloria ꝓprie nostra sunt. quia ista ab intrinseco nō defore possunt. Et si volum⁹ tenaciter nobis insunt et nunq̄ p̄ cuiuscūq; violentiā auferunt aut fugiūt. Unde videt q̄ mūd⁹ z fortuna possunt dicere hoi illud qđ Benadab rex syrie mandauit regi israel. iij. Reg. xx. dicens. Argentū tuū z aurum tuuz meum ē. vxores tue et filij tui optimi mei sunt. Et ille respōdeat qđ sequit. Juxta verbū tuuz dñe ni rex tuus sum ego et oia mea. Quia reuera oia bona temporalia fortune sunt. sicut enī ista potuit nobis dare. sic et ista ꝑōt quādō placuerit submouere. Sed reuera bona spūalia supradicta. s. gratia. mores z scientia ꝓprie nr̄a sunt. quia ista nobis inuitis nec peunt nec recedūt. Un̄ de Stilbōte phō legit in epla. ix. Senece. q̄ cū capta z succensa ciuitate sua bonis suis oibus direptis et pditis letus z gaudēs exiret. z peteret ab eo cur gauderet cuz omnia pdidisset? Respōdit nihil pdidi. oia ei bona mea mecū bēo. s. scientiā z vtutes. alia vero q̄ habebā mea nō erāt. Adhuc dico q̄ inueniuntur quedam bona propria bonorum siue iustorum. Et sic in persona viri perfecti dico q̄

Meus est deus p̄ quem iustificor. Mea ē anima per quā viuificor. Mee sunt virtutes p̄ quas rectificor. Mei sunt ꝓximi p̄ quos letificor. Mea est vita eterna p̄ quā glorificor.

Igit̄ dico q̄ me⁹ est deus p̄ quē iustificor. Deus enī ꝓprie p̄ōt dici me⁹ qui sc̄z creauit me cum nō essem. recreauit me cuz esse desiissem. redemit me cū perissem. erexit me cū cecidissem. se meū fecit cū suus essem. se mihi dedit cū paup essem. ps. Ecce cognoui q̄m deus meus es tu. tu es enī ipe rex meus et de⁹ meus. q̄ mansa. ia. vt quilibet exemplo thome dicat Joh. xx. Dñs me⁹ et de⁹ me⁹. ps. De⁹ de⁹ me⁹ ad te de luce vigilo. Deus deus me⁹ respice in me ꝛc̄. Jtē dicā q̄ mea est aia per quā viuificor. vt sic dicam⁹ deo illud Genē. xij. Bene sit mihi p̄pter te z viuet aia mea ob gratiā tui. ps. Viuet aia mea et laudabit te. et iudicia tua adiuuabūt me. Et illō Genē. xxxij Vidi dñm facie ad faciē et salua facta est aia mea. Jtem dico q̄ mee sunt virtutes p̄ quas rectificor. Virtutes ei tā naturales q̄ morales. tā etiam theologice. q̄ cardinales. quā do ipas habem⁹ ꝓprie nostre sunt. quia vbicūq; ierim⁹ nobis insunt. z nos nisi voluerim⁹ nō dimittūt. Igitur q̄ mea sic virtus fidei patet Rom. j. vbi dicit. Consolari in quit in vobis p̄ eam q̄ inuicē est fidē vr̄am et meā. Et Jaco. ij. Ondam tibi ex opib⁹ fidē meā. Jtē virtus spei. Job xix. Reposita ē hec spes mea in sinu meo. Jtem virt⁹ oratiōis. ps. Oratio mea in sinu meo conuertet. Jtē virtus humilitatis seu subiectiōis. ps. Vide humilitatē meā z laborem meū. et dimitte oia delicta mea. Jtem virt⁹ patientie Job. xvij. Patientiā meā quis cōsiderat? Jtem virt⁹ prudētie. prouer. viij. Mea ē prudētia. mea est fortitudo. z sic de alijs virtutib⁹. Quia reuera virtutes sunt nostre ꝓprie q̄n ipas habem⁹. Et sic bene dixi q̄ mee sunt virtutes quibus rectificor. Jtē dico q̄ mei sunt ꝓximi p̄ quos letificor. Constat enī q̄ illi qui se inuicē diligūt. in possessionē z ꝓprietatē alter alterius se suscipiūt. sicut ille pater dicebat filio Luce. xv. Fili oia mea tua sunt. z oia tua mea. vt sic dicat q̄libet ꝓximo vel amico illud. ij. Esdre. iiij. Proxim⁹ mihi sedebis et cognatus me⁹ vocaberis. Jtez mea est vita eterna per quā glorificor. q̄ reuera nihil aliud est tam ꝓprie beator seu iustor sicut gloria eterna. Illa enī nunq̄ pditur. & apud quēlibet continue renouat. vt quibet beat⁹ dicat illud Job. xxx. Gloria mea semp innouabit. z arcus meus in manu mea semp instaurabitur. Et illud Esa. xlij. Gloriā meam alteri nō dabo. Et breuiter ista sunt quedaz bona q̄ bonis sunt ꝓpria. z q̄ cuilibet iusto tam in vita ista q̄z futura. in hereditatē possessionē z ꝓprietatez spiritualiter sunt cōcessa. ps. Hereditas mea p̄clara est mihi. Et alibi. Tu es q̄ restitues hereditatē meā mihi. Tercio dico q̄ q̄q; referr̄ ad impiū. Quilibet enī impi⁹ p̄ōt ꝓprie dicere meū ē peccatuz. mea est iniq̄tas. Juxta illud Genē. xlj. Confiteor peccatū meum. Et in ps. Quoniaz iniquitatez meā ego cognosco. et pecca. me. con. me est semp. Et illud Iniq̄tates mee supgresse sunt caput meū. Propter quod torquebit eū intolerabilis pene crudelitas. Quia reuera si li qui damnabunt nihil habēt magis ꝓprium q̄z penā eternā. Jsta enī ꝓprie sua est: quia nunq̄ possunt ipam ampli⁹ p̄dere vel delere. Dicat ergo damnat⁹ illud Job. xxij. Huc autē in amaritudine est sermo me⁹. et dolor plage mee aggrauat⁹ est sup̄ gemitū meū. Et Treno. j. O vos oēs qui trāsitis per viā attēdite z videte si est dolor sicut dolor me⁹. Jsta sunt quedā mala ꝓpria malor. Quarto dico q̄ sunt plura tā bonis q̄z mal⁹ cōia q̄. s. tā bon⁹ q̄z mal⁹ pōt dicē sua z sibi tanq̄ ꝓpria ascribē. z sue ditiōis z dominij reputare. Et sic dico q̄ bō in malo significato dicit sua

Carnis fragilitatem.
Mentis varietatē.
Vite calamitatē.
Mundi aduersitatē.
Mortis necessitatē.

Dicā igit̄ in malo significato q̄ mea est carnis fragilitas corruptibilis. Job. v. Nec enī fortitudo meavt fortitudo lapidis. nec caro mea ænea est. Jsta est enim corruptioni subiecta et morti finaliter deputata. Job. vij. Induta est caro mea putredine et sordib⁹ pulueris. Jtez mea est mentis mobilitas variabilis. Un̄ Job. xvij. Cogitatiōes mee dissipate sunt torquētes cor meū. Et idē ca. xx. Cogitatiōes mee varie succedūt sibi. et mēs in diuersa rapit. Jtē mea ē vite calamitas nō durabilis. Job. xij. Memento q̄m ventus est vita mea. z sequit ibidē. Parce mihi dñe nihil enī sunt dies mei. Jtem mea est iugis aduersitas incessabilis. Propriū est enī bois q̄ sit cōtinue in miseria et labore. Unde Job. xvj. Nunc aūt oppressit me et in nihilū redacti sunt omnes artus mei. saccū consui sup̄ cutez meā et operui cinere corpus meuz. facies mea intumuit a fletu. et palpebre mee caligauerōt. Jtē mea est mortis necessitas imutabilis. Justū est enī nr̄m ꝓpriū sc̄z mori debere. Esa. xxxviij. Precisa est velut a texēte vita mea dum adhuc ordirer succidit me. ij. Thimo. iiij. Ego ei iam delibor z tempus mee resolutionis instat. Et sic patet quō istud ꝓnomē possessiuū Meus. mea. meū denotat possessionem quā cōiter et indifferenter possidēt iusti et iniusti. Possessionem iniusti. Possessionē iusti. Possessionē dei ꝛc̄. Sufficit quia in infinitū posset ꝓtendi. Vide infra in alijs pronominibus. s. tu⁹. suus. nostri. vestri. et sui ꝛc̄.

Jchael. Nota q̄ Michael interpretatur q̄s vt deus. vl̄ q̄s ē vt deitas. Micha vo interp̄tat q̄s vl̄ q̄s ē iste. Micheas aūt interp̄tat q̄s ē iste vl̄ q̄s ē i b̄ loco. De bto aūt michaele archāgelo vl̄ de q̄libz boie michael appellato. dic q̄ iste est vel fuit

Conformitate deificus.
Benignitate munificus.
Seueritate terrificus.
Subtilitate veristicus.

Talis enī deꝰ ꝓ viri busse ꝓformauit. Jdo michael interpretat q̄s vt de⁹. seu quis vt deitas. quia sc̄z iste p̄ conformitatē creature possibilē se deo cōformauit et ei assimilauit. Und̄ iste est ille micheas de q̄ dicit. ij. Paral. xviij. Vocatō micheā filiū yembla. Yembla enī interp̄tat parcens. significās deum cui⁹. s. iste fuit filius in q̄tū fuit sibi similis iuxta posse. Jtem ipe miseros iuuit z sustētauit. Un̄ de beato michaele legit. q̄ ipe stat p̄ filijs populi dei. Danie. xij. Jtē iste malos terruit et dissipauit. Apoc. xij. Michael archangel⁹ pliabat cū draconē. et draco pugnabat et angeli eius z nō preualuerūt. neq; locus inuētus est eorum ampli⁹ in celo. Applica bene de iusticia ipius. Jtem iste veritatē dixit et p̄dicauit. similis illi micheē. de quo. iij. Reg. xxij. Micheas ait. Viuit dñs. quia quodcūq; dixerit mihi dñs loquar. Unde etiā de scientia et veritate istius potest dici illud Jude. Michael archangelus disputauit cū dyabolo ꝛc̄. Expone et applica.

Mibi. Nota q̄ ista dictio Mibi signat quandā ad seipm applicationē. q̄ndā appropriationē. et quandā acquisitionez reiq; vendicationē. Igitur dicamus q̄ mibi potest dici in psona dei. iusti: impij. Quelibet enim istarum triū. Aliqua vult sibi appropriare. Aliqua attribuere. Alqua acquirere. aliqua vendicare. Vel econtra negatiue. Aliqua sibi desse. Aliqua refugere. Aliqua refutare. Dico igitur q̄ ista dictio mibi potest dici

De Deo qui solet omnia vendicare.
Justo q̄ sibi vtutes solet dedicare.
Impio q̄ sibi vicia solet applicare.

Primo igit̄ referr̄. mus istud ꝓnomē mibi ad deū qui oīz

sibi vēdicat. Constat ēm q deus ꝓprie potest dicē mibi. qa scz omnia attribuenda sunt ipi tanq̄ esse primario et finali. Mibi ēm est datiui casus: et p consequēs signat liberalem et munificā erogationē. et ē ꝓnome prime persone ꝟz grāmaticos 7 numeri singularis. Et reuera ista possunt dici de deo. quia scz iste et casus datiui. quia ē liberalis munificentie. Omnia ēm bona ab ipo dant. quia ipe est qui dat oibus affluenter et non ipoperat. et oia a patre data sunt illi. et oia etiā vult ab alijs sibi dari. et sibi attribui et ascribi dicēs Joh. vj. Omne qđ dat mihi pater ad me veniet. 7 omne qđ dedit mihi nō perdā ex eo. Et illud Mat. xxviij. Data est mihi ois potestas in celo et in terra. Itē acquisitionē signat. quia ē virtualis industrie et ꝓuidentie. Vult ēm semp acquirere et potissime aias cupit recipe et habere. dicēs Gen. xiij. Da mihi aias cetera tolle tibi. Itē ꝓnomen ē qz ꝓ noie. i. ꝓ nobis ponit 7 B fuit quādo dat? fuit pene et in orti et violentie dicēs scz illud. Calicē quē dedit mihi pater nō vis vt bibam illū. Joh. xviij. Itē prime psone ē ꝓter superioritatez dignitatis et ēminentie. Prim? ēm est et ante eū nō est alius. Unde ipe potest dicere illud ij. Reg. xviij. Fac primo mihi subcinericios panes. Itē singularis est numeri ꝓter vnitatē deitatis et essentie. Unus ēm et singularis est deus. Und ipse pōt nobis dicere illud Math. xxv. Qđ vni fecistis mihi fecistis. Ecce ergo quō istud vocabulū mihi pōt applicari ipi deo cūcta vendicāti Et reuera ipe vult et petit q sibi attribuam? 7 ascribam?.

Essentiam que non moritur.
Justiciā que non flectitur.
Prudentiā que non fallitur.
Mandiciā que non mergit.
Clementiā que non sistitur.
Amiciciā que non rūpitur.
Laudē et gloriā que nō fingit.
Cultū et latriaz que non ledit.
Obedientiā que non frangit.
Munificentiā q̄ nō extimabit.

Dico igit q deus vult sibi attribui essentiā immutabilē. Unde ipe est qui dicit Exo. iij. Qui est misit me ad vos. Sequitur. Hoc nomē ē ineternū mihi. Itez ascribit sibi iusticiā inflexibilē. Unde ipe est qui dicit Deu. xxxij. Mihi vindictaz et ego retribuā eis in tempore. Unde ipe est qui dixit pharaoni Exo. iij. Usq̄quo nō vis subijci mihi? Dimitte populum meū vt sacrificet mihi. alio q̄n inducā locustā in fines tuos. Et Esa. xlvij. Ultionē capiā et nō resistet mihi homo Item ascribit sibi prudentiā seu sapientiā infallabilē. Unde ipe ꝟbus videt dicere illud Sap. vij. Optaui 7 datꝰ est mihi sensus. Et sequit. Venerūt mihi oia bona pariter cū illa scz cū sapietia. Item vult sibi attribui mundiciā 7 sanctimoniā infedabilem qz scz cū ipse sit sanctus et mundus ipe vult q omnes illi q̄ seruiūt sibi sint sanctificati et mundi. Leui. x. Sanctificabor in his que appropinquāt mihi. Item sibi ascribit clementiā seu misericordiā infinibilem Unā ipe dicit Exo. xxiij. Miserebor cui voluero. et clemēs ero in quē mihi placuerit. Ideo ipe dixit Exo. xxx. Oleuz vnctiōis nomē erit mihi. Oleū ei misericordiā signat. Itē ipse sibi ascribit amiciciā incessabilē. Unā ipe est q̄ dicit aie sponse sue. Osee. ij. Sponsabo te mihi in fide. Et Cant. v. Aperi mihi soror mea amica mea: colūba mea. Item ascribit sibi laudem et gloriam honorabilē. Iste ēm vult gloriā et laudē sibi impēdi. 7 a deuotis cordibus exaltari. ꝟm illd Esa. xlij. Populū istum formaui mihi. laudez meā narrabit. Item vult sibi impēdi cultū 7 latriā indefectibilē. Cultum ēm diuinū non vult alicui ipendi nisi sibi. Unde ipe ē qui dicit Exo. xx. Altare de terra facietis mihi. Et. j. Reg. ij dicit. Elegi inquit eū scz aaron in sacerdotē. vt ascenderet ad altare meū et adoleret mihi incēsuz. Itē vult sibi attribui obedientiā seu reuerentiā amicabilē quia scz ipe vult sibi a suis seruiri et humiliter obediri. Unde ipe dicit illud Ezech. xx. Seruiet mihi ois domus isrl. Et Esa. xlv. Mihi curuabit oē genu. Itē sibi vult ascribi munificentiā inextimabilē scz ꝑmiū et mun? glorie paradisi. ad quod. s. seruos et ministros suos finaliter deducit. dicēs illud Zach. ir. Circūdabo inquit domū meā ex his q̄ militāt mihi. Et illud Joh. xij. Qui ministrat mihi me sequatur. et vbi suz ego illic et minister meꝰ erit. Si q̄s mihi ministrauerit honorificabit eū pater meꝰ q̄ ē in celis. Ecce ergo quō istud vocabulū mihi deo ascribit et attribuit et quō p istud nomē mihi oē quod ad deū ptinet eidē dedicat et applicat.

Aduerterte tamē q etiā istud ꝓnomē potest referri ad deū iratū. et ad ipm de peccatorib? et cōtra ipios indignā Unde ipe est q̄ de pctorib? conqueritur dicēs. Malach. j. Non est mihi volūtas in vobis. Unde etiā ipse est qui dicit peccatori illud Numeri. xxij. Peruersa est iquitia tua mihiq̄ cōtraria. Et aduerte q ipse sibi reputat contrarios et obuersos multa genera peccatorum. Et isti sunt

Adulatores pleni blandicijs.
Oblocutores ꝓpti cōuicijs.
Simulatores picti fallacijs.
Depdatores puncti senicijs.
Ministratores dati neqtijs.

De vanis adulatorib? dicere videtur dns illd Esa. j. Quo mihi multitudine victimarū vrāz Incēsuz abhominatio ē mihi. Et Hiere. vj. dicit. Ut quid mihi thus de saba affertis. et calamū suaue olentē de terra longinqua? Holocausta vestra non sunt accepta. victime vestre non placent mihi. Thus ēm incēsum et calamus que in fumū odoriferuz euanescūt sunt verba adulatoria: vana: dulcia et placētia. que ꝓcerto deū non letificāt sed contristāt. Itē de prauis oblocutorib? dicit ipe dns Mume. xiij. Usq̄q̄ detrahet mihi populus iste. De fictis simulatorib?. s. de hypocritis dicit dns Hiere. xij. Nūquid auis discolor facta est hereditas mea mihi. Auis discolor est hypocrita pallore ficto discolorat?. Isti sunt ēm de quibus dns dicit Mat. vij. Igitur a fructib? eorū cognescetis eos. Sequit. Nō ois q̄ dicit mihi dne dne intrabit in regnū celorū. De duris depredatorib? dicit dns Hiere. xij. Hereditas mea facta ē mihi quasi leo in silua. De iniquis ministratorib?. i. de malis et ignorātibus eccliasticis dicit ipe dns Osee. iiij. Quia scientiā repulisti. repellā te ne sacerdotio fungaꝝ mihi. Dēs. n. isti deo sunt displicētes. et suis beneplacit̄ obsistentes. Unde ipe dicit cuilibet tali illō Math. xvj. Vade retro satbana. scandalum mihi es. Timeant ergo isti illō quod ipe dicit Exo. xxxij. Qui peccauerit mihi delebo eū de libro meo quē scripsi. Potissime aūt timeat malꝰ ecclesiasticꝰ sententiā illam quā ipe ꝓfert Zacha. xiij. vbi dicit. Frameaz suscitabo sup pastorem meū. et super viruz coherentē mihi. Patet igit quō mihi refert ad deuz cuncta vendicantem.

Secundo dico q̄ mihi ptinet ad iustū malum abdicantem. Justus ēm quilibet virtutes et bona opa acquirit et vendicat. et ea sibi ascribit et applicat. omne vero malū refugit et a se abdicat dicēs. Mihi assit bonū. mihi absit malū. Et nota q istud ꝓnomē mihi. i. sacra scptura sibi vari 7 ascribi petit. s. aliqua q̄ spectāt ad statū penitētie et cōuersiōis. Aliq̄ que spectāt ad statū eminētie et pfectionis. Aliqua que spectāt ad statū excellētie et ꝓlationis. Aliqua q̄ spectāt ad statū opulētie et saluationis. Dicā igit q est vnū mihi virorū penitentiū. Quia ꝓculdubio vir penitēs cogitās crimina q̄ cōmisit. debet signa cōtritiōis facere et ostendere. et se vilē et miserꝫ ꝓclamare dicēs. s. illō Hiere. x. Ue mihi super contritione mea. pessima plaga mea. Ut sic per mihi videat petere et requirere omnia sibi necessaria. Et sic ergo dico q ipse debet dicere

Deus parce mihi nam malū edidi.
Deus redde mihi bonū quod ꝓdidi.
Deus saue mihi in via nā cecidi.
Deus ꝑbe mihi cor flet? madidi.
Deus da mihi cor viri ꝓuidi:
Deus adde mihi spem loci splēdēdi.

Deꝰ inquit parce mihi nā culpā admisi. Job. vij. pce mihi dne: nihil. n. sunt dies mei. Usq̄q̄ non pces mihi. nec dimittis me vt glu. sali. meā: peccaui. Et ī ps Remitte mihi vt refrigerer 2c. Et illud. j. Regū. xiij. Propicꝰ sit mihi dns. Et Luce. xviij. Deꝰ ꝓpicꝰ esse mihi pec. Item deꝰ redde mihi bonū quod amisi. s. gratiā quā perdidi. ps. Redde mihi leti. sa. tui. 7 spi. 2c. Judicū. xvj. Redde mihi pristinā fortitudinē. Itē deus fer opē mihi nā bellum cōmisi. ps. Esto mihi in deū protectorez. 7 in do. re. vt sal. me facias. Itē deus ꝑbe mihi fletū quē dimisi. boc est dictu. Lachrymationē et dolorē ꝓ peccat̄. Judicū. j. Terram arentē dedisti mihi iunge et irriguā. Et merito: qz ꝓcerto tales lachryme sunt nutrimentū 7 cōsolatio animaꝝ ps. Fuerūt mihi lachryme mee panes dies ac nocte. Itez deus da mihi sensum quē emisi. boc est dictu. sapientiaz et et discretionē in his q̄ ptinent ad salutē. ps. Da mihi intellectū vt dis. man. tua. Et Sap. ix. Da mihi sediū tuarū assistricē sapientiā 2c. Itē deus adde mihi spem boni nō visi

ſcz fiduciā ō gloria padiſi. Et merito. q̄ mihi adherere dō bonū eſt. ⁊ ponere in dño deo ſpē meā. ps. Et Heſter. xiiij. Da mihi fiduciā rex deox. Ut ſic ſperando dicā illud ps. Tu es qui reſtitues hereditatem meā mihi. Et regratiando dicā illud Job. x. Vitam ⁊ miam tribuiſti mihi. ⁊ viſitatio tua cuſtodiuit ſpūm meū. Sic igit patet q̄ eſt vnum mihi virorum penitentiū. Deinde dico q̄ eſt vnum mihi virorum eminentium. hoc eſt dictu. virorum pfectorum. Vir enim perfectus omnia bona ſpiritualia ſibi applicat. ⁊ per illud ,pnomen mihi omnia petit. vendicat ⁊ applicat Igitur dicat vir iuſtus atq; pfectus de ſeipſo Mihi volo

Titulū vere humilitatis.
Vinculum bone ſocietatis
Modulū firme ſtabilitatis
Moduliū eque ſatietatis
Speculum clare limpiditatis ⁊ ſubtilitatis.
Riuulū pie benignitatis.
Sarculū ,pmpte ſedulitatis
Iaculū ſancte loquacitatis
Tutulū lete iocunditatis
Stabulū tute ſecuritatis
Floſculū mūde ſinceritatis.
Lectulū grate tranq̄llitatis.

Igit dico q̄ vir pfectus ſibi vult verā humilitatem. Et iō ipe dicit in ps. Bonū mihi q̄ humiliaſti me. ⁊ Ecdeſi. xxiij. Extollentiā oculorum ne dederis mihi. Item ſibi vult vir iuſtus bonā ſocietatem. Vult eīm ſocietatē dei dicens illud ps. Mihi āt adherere deo bonū eſt. ⁊ ſocietatē cuiuſlibet alteri⁹ viri iuſti dicens. ſ. illō Exo. xxij. Si q̄s eſt dñi iungat mihi. Et in ps. Recti adheſerunt mihi. Item ſibi vult vir iuſt⁹ firmā ſtabilitatē. Vñ ipſe dicit illud ps. A dextris eſt mihi dominus ne cōmouear. Et alibi. Nō veniat mihi pes ſuperbie ⁊ man⁹ peccatoris nō moueat me. Item ſibi vult iuſt⁹ equā ſocietatē. i. moderatā diuitiax ⁊ bonox tpaliū facultatem Et ſic petit ,puer. xxx. Duo rogaui te ne deneges mihi. diuitias nec pauptates dederis mihi. ꝯ tribue tm̄ victui meo neceſſaria. Item ſibi vult vir iuſt⁹ ſummā limpiditatem. hoc eſt dictu. ſummā altitudinē ⁊ ſublimitatez mentis ad cōtemplandū deum ⁊ bona ſuprna. Et ſic dicat illud Sapientie. vij. Optaui ⁊ datus eſt mihi ſenſus. inuocaui ⁊ venit in me ſpūs ſapientie. vt ſic de cōtemplatiōe dicat deo illud Cañ. ij. Oſtende mihi faciem tuā. ſonet vox tua in auri⁹ meis ꝛc. Et illud. Dilectus me⁹ mihi ⁊ ego illi. Item ſibi vult vir iuſtus piam benignitatē. qua. ſ. ,puideat indigēti. dicens. ſ. illud Eccli. xxiij. Factus eſt mihi trames abūdans. ⁊ fluui⁹ me⁹ approximauit ad mare. Item ſibi vult vir iuſtus ,pmptam ſedulitatē. q̄. ſ. ipſe in omni diſciplina ⁊ ope virtuoſo libenē appetit laborare. dicens Eccli. xxiij. Vide q̄m nō ſolum mihi laboraui ſed cunctis exquirentibus diſciplinā. Item ſibi vult vir iuſtus ſanā loquacitatē ſcz pdicando. dicens. ſ. illud Eſa. l. Domin⁹ dedit mihi linguam eruditā vt ſciam ſuſtentare eū q̄ lapſus eſt verbo. vt ſcz dicat illud Dañ. iij. Placuit mihi pdicare ſigna ei⁹. q̄a magna ſunt. ⁊ mirabilia ei⁹ q̄ fortia. Item vult vir iuſt⁹ letam iocunditatē. ſ. gaudiū in ſpūſancto dicens. ſ. illud Baruch. iiij. Venit mihi gaudiū a ſancto. Et Luce. j. Magnificat aia mea dñm. q̄ fecit mihi ma. q̄ po. eſt. ⁊ ſan. no. eius Item vult vir iuſtus tutā ſecuritatē. Habet eīm firmā fiduciā in dño in quo fiducialiter requieſcat. dicens. ſ. illō pſal. Dñs mihi adiutor nō timebo q̄d faciat mihi hō. Dñs mihi adiutor. ⁊ ego deſpiciā omnes inimicos meos. Nō moriar ſed viuā ꝛc. Item vult vir iuſt⁹ mundā ſinceritatē. Bē dictu. cōſcientie ⁊ innocentie puritatē. ps. Nō adheſit mihi cor prauū. Item vult iuſtus gratā tranq̄llitatē. vicz. quietē animi. quā facit charitas ⁊ deuotio dicēs Eccli. lj. Modicū laboraui ⁊ inueni mihi multā requiē. Pz igit q̄ ē vnū mihi virox eminentiū. Deinde dico q̄ eſt vnū mihi virox pſidentiū. Et ſic dico q̄ prelatus ſeu pſidens hz Officium

Doctoris. Doctoris dico cui credat. Deut. iiij. mihi mandauit dñs vt docerē vos.
Rectoris. Rectoris etiā p quē regat. ſ. Eſdre. ſ. Dia regna terre dedit mihi dñs.
Impatoris etiā cui obediat. ps. Impatoris etiā cui obediat. ps. Mihi alienigene ſubditi ſē. Et alibi In auditu auris obediuit mihi. Hoc eſt igit vnū mihi virox pſidentiū. Inſup dico. q̄ eſt vnū mihi virox triumphantium. Beati enim qui regnant poſſunt dicere mihi. q̄ oia bona illis pſto ſunt. vicz.

Eternitas q̄ nunq̄ terminat. De eternitate interminabili pōt btūs dño dicere illō ps. Motas mihi feci. vias vite adimpleſti me leti. cum vultu tuo. delecta. in dex. t. vſq; in finez
Securitas q̄ nō cōturbat.
Saturitas q̄ nō minorat.
Subtilitas q̄ nō obfuſcat.

De iocunditate inextimabili dicit Baruch. iiij. Venit mihi gaudiū a ſancto iug mia. Econtra aūt in mūdo iſto nullum eſt gaudiū. Thob. v. Quale mihi gaudiū eſt q̄ in tenebris ſedeo ⁊ lumen celi nō video? De auctoritate inſuperabili dicat btūs illud Dañ. iij. Magnificentia amplior data eſt mihi. De ſecuritate ſeu tranq̄llitate imperturbabili dicat btūs illud iiij. Regum. v. Reqem dedit mihi dñs. Et Apoc. xiij. Audiui vocem de celo dicentē mihi. ſcribe beati mortui q̄ in dño moriunt. Amodo iam dicit ſpūs vt requieſcant a laborib⁹ ſuis. De ſaturitate indefectibili dicat btūs illud ps. Dñs regit me ⁊ nihil mihi deerit. in loco paſcue ibi me collocauit. De ſubtilitate ſeu claritate inobfuſcabili. i. de beatifica viſione. qua. ſ. deū in ſe ⁊ omnia i deo vident. dicat btūs illud Apoc. xxij. Oñdit mihi dñs fluuiū aque vite ſplendidū tanq̄ criſtallum ꝛc. Vñ de viſiōe beata dici pōt illud ps. Hereditas mea pclara eſt mihi ꝛc. Vñ dictus dñs q̄ tribuit mihi intellectū. Sic ergo pz q̄ iſtud pronomen mihi. pertinet ad iuſtum mala refutantem.

Tercio principaliter dico q̄ iſtud pronomen mihi pertinet ad impium mala machinantem. Igitur notabo q̄ impius ſibi applicat et mihi appropriat dicendo Mihi

Miſerias humanas.
Diuitias mūdanas.
Delicias inſanas.
Scientias ,ppbanas.
Meſticias ozcanas ſeu

vulcanas. i. infernales. Igit de miſerijs humanis dicit peccator illud Hiere. xv. Ve mihi mater mea. q̄ genuiſti me virū ire ⁊ diſcordie. omnes maledicunt mihi. Iterū de diuitijs mundanis. q̄s. ſ. pctōr ſibi appropriat ⁊ appetit. in q̄bus gloriat ⁊ animo ſe extollit. videt dicē illud Eccl's. ij. Coaceruaui mihi argentum ⁊ aurū. ſubſtantias regū ⁊ ,puinciarū. Feci mihi cantores ⁊ cātatrices delicias filios hoim. De delicijs. i. de carnalib⁹ blādicijs dicit pctōr illud q̄d dixit Amon inceſtuoſus. ij. Regum. xiij. Veniat ozo Thamar ſozor mea vt det mihi cibū ⁊ faciat pulmentū. Sequit. Qz oppreſſit ⁊ deflorauit eaz De ſcientijs ,ppbanis dicat pctōr ſicut ſaul phitoniſſe. j. Re. xxviij. Diuina mihi in phitone. ⁊ ſuſcita mihi quē dixero. ſuſcita mihi ſamuelem. De moleſtijs ſeu de violentijs infernalib⁹ ſeu ozcanis. i. de penis ozci. i. inferni q̄s pctōr ſibi finaliter applicabit. dicat ſilr Eſa. xxj. De terra borribili viſio dura nunciata eſt mihi. Sic igit pz quō iſtud ,pnomē mihi dr in pſona dei. In pſona iuſti. ⁊ in pſona impij.

Michol. Nota q̄ michol a ſaul fuit nata dauid cōiugata. a viro ſublata. alteri ligata. tādem Dauid data ⁊ regina vocata. ſicut hec oia patent. j. ⁊ ij. Regū. Talis eſt anima. q̄. ſ. a ſaule. q̄ interp̄tat abutēs. id ē a mundo vl a corpe ,pducit. in q̄ctum. ſ. a deo in corpe originaliter ,peat. tandē dauid. i. xp̄o in baptiſmo cōiungit. ꝯ dum peccat alteri. ſ. dyabolo copulat. finalr tn̄ p penitentiaz dauid. i. xp̄o reſtituit. ⁊ ſic regina ſe bn̄ regendo nuncupat ꝛc. Applica ,put vis.

Miphiboſeth. interp̄tat os confuſum: vel vercundum q̄ fuit filius regis ſaul. q̄ de manu nutricis ad terrā decid⁹. cōfract⁹ pedibus claudus eſt effect⁹ ⁊ a ſeruo ,prio eſt interfectus Expone ſi vis. q: tranſeo gratia breuitatis.

Migrare. Nota q̄ migrare idem eſt q̄d tranſire. vel de vno loco ad aliū ſe tranſferre. Sz vide vbi trāſire. ⁊ in aliis titul'. q: pauce ſūt auctes.

Militia. miles. militare. Nota: q̄ cum militare nihil aliud ſit q̄ pugnā ſeu militiā exercere. vl' cōtra aduerſarios bellare vel dimicare. Poſſumus dicere q̄ tam in bono q̄ in malo ſignificato multiplex miles ſeu militia reperitur. Inuenitur enim Militia Luminis ſpecioſi. Hominis vtuoſi. Agminis ſerioſi. Turbinis fluctuoſi. Fulminis furioſi. Hominis odioſi. Culminis glorioſi.

Prima eſt militia ſummox angelox. de qua Job. xxv. Numd eſt numerus militū ei⁹? Secda eſt militia virox p fectox. q̄. ſ. armati virtutib⁹ militant ⁊ ſeruiūt creatori. ij. Corox. x. Arma militie nre non ſint carnalia. Et. ij. Thim. ij Laboza ſicut bon⁹ miles xp̄i. Tercia eſt militia bonox de-

rico⁹.q̄.s.in religione.z ecclesia seruiunt z militant xpo in diuersis.officijs z statib⁹.De q̄b⁹ Zach.ix.Circūdabo domū meā ex his q̄ militant mihi.Quarta est militia fluctuum mundanoꝝ.i.tribulationū q̄ cōtinue militant p̄ nos. De q̄b⁹ dr Job.vij.Militia est vita hois sup terram. Et Job.vj.Terrores dei militant p̄ me.Quinta vo est militia motuū internoꝝ. De q̄b⁹ dr.j.Pet.ij.Abstinete vos a carnalib⁹ desideriis q̄ militant aduersus aiam.Sexta est militia crudeliū tyrannoꝝ.de q̄b⁹ dr Jo.xix.q̄ milites plectentes coronā de spinis imposuerunt xpo.Septima vero est militia nobiliū dominoꝝ.qui.s.iuste militant z defendunt rempublicam sicut debent.ordinati ad tuitionem z custodiam aliorum.Actu.xxviij.Permissum est paulo permanere sibimet cum custodiente se milite.Quis ergo p̄missis dicam solus triplicem esse militiam vicz.Una⁊ que

Imponit naturaliter.
Exercet virtualiter.
Ministrat tpaliter.

Primo ergo dicā q̄ est q̄dam militia naturalis.z ista p̄certo nihil aliud est q̄ vita p̄sens. q̄ p̄certo p̄prie militia dr.eo q̄ extra patriā in exercitu z expeditione.in aliena terra seruire.z p̄ tribulationes exteriores z tentationes interiores militare z cōtinue laborare p̄bamur.vbi certe modicis stipēdijs p̄miamur.z plūmis piculis subiugamur.Militia ḡ ē vita hois sup terrā. Quia reuera sicut miles dum est in acie.vt plurimū sp est in piculo.raro in tuto.multū in labore.raro in quiete.sic bō xc. Quinimmo sicut miles q̄ est in acie sp⁹ oculū intentum ad exitū pugne.ad laudē victorie z ad regressū patrie.Sic bō dum est in militia vite p̄sentis sp dz habere oculum cordis ad exitū mortis z ad laudē finalis victorie z ad q̄etem z p̄miū salutis eterne.sicut habebat ille z dicebat Job.xiij. Cunctis dieb⁹ q̄bus nunc milito expecto donec veniat immutatio mea.Et aduerte q̄ sicut milites q̄nq; nō bñ se habent in p̄lio.z sic nō solent attingere ad triumphū nec ad quietem.sed potius ad miseriā z laborē.sicut ponit tyt⁹ liuius.de militib⁹ romanis q̄ a p̄lio cannensi alijs stantib⁹ z morientib⁹ fugierunt.q̄ p̄ter hoc damnati sunt a senatu: ne vrbem ingrederent.ḡ q̄diu in sicilia extra p̄priā patriā militarēt.quousq; hostis Hannibal q̄ ipos vicerat: ab ytalia pelleret.De alijs etiā militib⁹ romanis legit.q̄ qui male se habuerāt in cōflictu dānati sunt ad hanc penā: q̄ alijs militib⁹ recipientib⁹ frumentū in stipendio.ipi solum ordeum p̄ stipendio receperūt.z q̄ etiā alijs prandentib⁹ z sedentib⁹ i cōedendo.ipi stando z in pedib⁹ cōederēt.q̄s q̄ ignauiā suā seq̄ntib⁹ vtutib⁹ z p̄stātia militie future pugauerūt. Sic vere dico q̄ in hac militia vite hui⁹ multi sūt q̄ magis demerent q̄ merent.z magis acq̄runt vitupium q̄ triumphū.magisq; merent nutriri ordeo q̄ tritico.magis stando z laborando refici q̄ sedendo z q̄escendo.qz.s. magis cōtinuat militia talū ad cōtinuationē ppetui laboris q̄ ad triumphū ppetue glorie z bonoris.Act.xij. Erat nō pua turbatio inter milites.Verūtn q̄nq; fit q̄ p virtutē p̄ie taliter post lapsū militāt.q̄ victorē suū dyabolū superant.z q̄ p facta strennua verecundiā p̄nā purgant. et sic vrbē padisi.z p̄priam p̄priā recupant quā p̄diderāt. Isti ḡ dicāt q̄ cūctis dieb⁹ q̄b⁹ nūc militant expectāt donec veniat immutatio sua. Et sic tales dicant illud.ij.Cor.x. Nō sm carnē militam⁹ ḡ sm spm.Arma em militie nr̄e nō sūt carnalia. Ista est ḡ militia naturalis. Scdo p̄cipaliꝝ dico q̄ inuenitur militia vtualis. Illa.s.qua homo Militat

Virtuose viuendo.
Sanctitatē seruando.
Scripturis insistendo
Ecclesiā regendo
Debite ministrādo
Bene operando

Quilibet em iust⁹ pōt dici miles q̄ vtutib⁹ armat z q̄ p carnez mundū z dyabolū militat z opat. Quilibet em xp̄ian⁹ z maxime ecclesiastic⁹ ad talē militiā eligit.et ad stipendia vite eterne finaliter recipit.dum tn victoria ab hostib⁹ aie z fidei reportet. Et si vis dic q̄ cunq; vult digne deo militare. debet esse instar boni militis.s.Fidelis z gratus. Diligens z ratus. A reb⁹ militie nō distract⁹. Ducib⁹ substrat⁹. Jactib⁹ subact⁹

Ista em sē q̄nq; q̄ requirunt in quocunq; milite.tā spirituali q̄ tpali.vicz q̄ fidelis existat j.ad Thimo.j. Hoc p̄ceptū cōmendo tibi.vt milites bonā militiā habens fidem z bonā cōsciam. Item q̄ diligens insistat. Un illud p̄dem Labora sicut bon⁹ miles.ij.Thi.ij. Itē vt ab alienis occupationibus def stat.qz.s.sicut dr.ij.Thi.ij. Nemo militās deo implicat se negocijs secularib⁹. Itez q̄ ducib⁹ assistat z q̄ eis pareat z obediat. Luce.vij. Dñe sum sub ptāte cōstitutus habens sub me milites.z dico huic vade z vadit z alio fac hoc z facit xc. Itē q̄ictib⁹ subsistat seu q̄ hostibus resistat. Un illud.ij.Cor.x. Arma militie nostre nō sē carnalia.ḡ potentia a deo ad destructionē munitionū xc. Hec est ergo militia virtualis. Sz reuera econtra inuenit militia criminalis.Et ista est illa qua mali militāt dyabolo.male agendo.sibi seruiendo.z p ipso cōtra deum z iustos pugnando.sicut.s.heretici z alij mali q̄ cōtinue militant contra bonos. Act.xij. Erat pet⁹ dormiens inter duos milites vinct⁹ catenis duab⁹. Sz de malis militib⁹ nota z vide infra. Inuenit ḡ militia virtualis. Tercio p̄cipaliꝝ dico q̄ inuenit militia temporalis. Et sic nota q̄ ista militia

A deo fuit instituta.
Pro iustis fuit cōstituta
A malis iam est destituta

Dico ergo q̄ militia a deo fuit instituta.qz reuera officiū militare oritur a natura. Sicut em ponit Plin⁹. Expeditio militaris. dispositio exercituū.z mutatio castroꝝ z tentoriorū:ortū habuit a locustis.q̄.s.more militari mutant exercitū z p̄mittunt exploratores xc. Etiā sm ipm forma milicie ortū habuit a gallo.q̄.s.vngues habet p mucronib⁹.aculeos in tibijs p galearib⁹.rostrū p lancea.cristam p galea. Etiā in mari inuenit q̄dam monstra ad formā militis facta. galeata.s. et loricata.scuto durissimo munita.z ensis similitudine armata Jn his ergo apparet q̄ status militaris figurā: exemplū ortum habuit a natura.z q̄ a casu nō p̄dijt neq; venit. Istud ergo est bonoꝝ z excellentia militib⁹ z signū q̄d a deo

Pro republica tuenda.
Pro iusticia seruanda.
Pro ecclia defendenda
Pro neccia ꝓpellenda.

p̄uenerūt z nō a casib⁹.q̄d satis est verisimile. Quia etiaz ipse dei congregationes angelorū sub titulo militie z exercit⁹ nominat.z suos milites ipsos vocat.Job.xxv. Numq̄d est numerus militū ei⁹? Et in ecclia de angelis canitur. Cūq; omni militia exerat⁹ xc. Unde Esa.xiij. Ego dominus mandaui sanctis meis z vocaui fratres meos. Sequitur. Dom⁹ exercituū p̄cepit militie belli venientibus de terra ꝓcul. Militia ḡ a deo fuit instituta. Esa.xl. Qui creauit hec eduxit in numero militiā. Deinde dico q̄ militia p iustis fuit cōstituta.qz reuera milites christi facti sūt

Et inde est q̄ militib⁹ q̄n creant p̄cipit q̄ p republica iuuanda debent esse parati. Et dat eis ensis in signū q̄ p iusticia facienda debent esse armati.z in pedib⁹ calcaria aurea in signū q̄ ad stimulandū equos debent esse muniti.scutulares phoratos z pictatos recipiūt in signū q̄ ad frig⁹ et ad labores debent esse aptati. Frenū.zonas z omnia ornamenta debent habere deaurata.in signū q̄ p honestatē ipi debent esse p alijs aureati. Un.ij. Paral.xvij. dicit.q̄ iosaphat rex iuda cōstituit militū numeros in cunctis vrbibus p̄sidiaq; disposuit in terra iuda. Militia ergo p iustis fuit constituta. Deniq; dico q̄ militia p malos fuit destituta.qz ꝓcerto mali milites.q̄.s.militia male vsi sūt nomē militie deprauauerūt.z ipm in damnū z nō in vtilitatē rei publice conuerterūt. Et sic notab⁹ q̄ mīti milites moderni sē

Superbi z de se p̄sumentes.
Auari z lucra cupientes. Vel
Crudeles z incōpatientes
Proteruj z inobedientes.
Imbecilles z nūq̄ subsistentes.

Inter istos ḡ inuenitur militia supbor. Et ista ē militia celi q̄ toties reprobendit in scriptura.qz.s. tales supbi milites videtur tanq̄ celestes se alijs adferre.z in celo z i ira p ceteris nati esse.qz certe tales p ceteris volūt alijs honorari Un de illo achab rege dr.iij.Reg.xxj.q̄ ipe adorauit omnē miliciā celi. Et Hiere.xix.dr. Or filij isrl sacrificauerūt vniuerse militie celi xc. Tales p ceteris solent citō terminari.qz.s. glia talū parū durat. Esa.xxviij. Tabescet cis militia celor. Itē tales p ceteris solent duri⁹ dissipari. qz.s. durissime puniunt in fine. Un ibidē. Indignatio dñi superuenit super familiā celi. Ista est ḡ militia supbor. Inuenit etiā militia auaroꝝ.q̄.s.nō tendūt nisi ad pecuniā z lucrū.xc ḡ hūs dr Mat.xxvij.q̄ iudei pecuniā copiosā dederūt militib⁹.vt.s.veritatē tacerēt z exp̄imerent falsitatē. Sequit. At illi accepta pecunia fecerunt sicut erant edocti. Inuenit p̄terea militia ꝓteruoꝝ.seu crudeliū tyrannoꝝ.q̄.s.

alios nō cessant impie lędere. bona eoꝝ rapę ꝛ eos indebite cōculcare. sicut apparet de ioseph innocente q̄ mḡ fomilitū fuit vendit⁹ Gen. xxxvij. De filijs q̄ trāslati sunt ꝛ i babylonē captiuati p mḡm militū. Hiere. xxxix. De vestimētis etiā xpi q̄ diuisa sunt a militib⁹. ꝛ de xpo q̄ crucifix⁹ est ab his hostib⁹. sicut scribit Job. xix. Item tales p̄ ceteris solent melius eneruari. qz. s. multi sunt q̄ nō valent nisi ad fugiendū ꝛ nō ad aliquē actū fortitudinis faciendū. Unde Esa. xxxiij. Dis militia eoꝝ defluet sicut defluit foliū de vinea ꝛ de ficu. Isti sunt ergo milites q̄ in se pessimi sē ꝛ proterui. alijs aūt impij sunt ꝛ auari. Et ꝓpter hoc de bono p̄sbro narrat q⁹ dum letaniā suā in. rl. diceret sp cōsueuerat dicere. Ab omi malo milite libera nos dñe. Quo audito ꝛ ab alijs interrogato quare sic oraret: rñdit. Qz militē i parochia sua habuerat q̄ ipm totū comederat ꝛ consumpserat. ℔ qz mortuus erat ioꝫne alius miles veniret ibidem ita dñm exorabat. Et breuiter. tales mali milites ꝛ nobiles a deo finaliter visitabunt. ꝛ in inferno ꝑpetuo punient. Un Esa. xxiij. dr sic. Uisitabit inquit dñs sup militiā celi in excelso. ꝛ sup reges terre. ꝛ cōgregabunt cōgregatōe vni⁹ facis in lacū. ꝛ claudent ibi in carcere. Pz igit quō inuenit militia Temporalis. virtualis ꝛ naturalis. Sufficit ꝛc.

Mille. Nota q⁹ numerus millenari⁹ cum sit maximus ꝛ pfectus siue pfectissim⁹ numer⁹. cōstās ex denario centies ducto. tm̄ pōt denotare boni vl̄ ma maximā quantitatē vl̄ multitudinē copiosam. siue cuiuslibet numeri vel tpis vniuersalē numerosam magnitudinē. Et iō breuiter notandū q⁹ accipiēdo mille in bono Signat

Uirtutū plenitudinem. Primo igit dico q⁹ p mille
Sanctoꝝ multitudinē. significat virtutū plenitudo.
Scripture fortitudinez Et sic sumit. ij. paral. j. vbi dr
Gloꝛe magnitudinem. q⁹ Salomon obtulit dño mil
Bonoꝝ sanctitudinem le hostias. Et Apūc. xxxv. vbi
dr. q⁹ arca cuitates leuitarū debebat esse spaciū mille pas
suum p pecoꝝ⁹ educendis. Mille cm̄ hostie ꝛ mille pas
sus significant plenitudinē vtutū. q̄. s. deo debent a fideli
bus offerri. ꝛ in q̄bus pecora. i. xpifideles debent cōtinue
impinguari. Ut sic cuilibet dicat illud qđ dictū est rebecce
Gen. xxiij. Soꝛoꝛ mea puula es. crescas i mille milia. vbi
aduerte. q⁹ ad habendū numerū millenariū. i. plenitudinē
vtutum necessarius est Pius affectus. Soꝛoꝛ inquit. Sui
despectus. Paruula. Jugis pfectus. Crescas. Et sic igit
sibi inberet plenitudo vtutū. Scdo dico q⁹ p millenariū
numerū intelligit sctoꝝ multitudo illa maxima ꝛ admirabilis ꝛ pfecta collectio btoꝝ. Un nota: q⁹ inter beatos est

Millenariū conuiuantiū. Sunt ergo ibi mille conui
Millenariū ministrantiū. uantes. Un Dañ. v. Bal
Millenarium iubilantiuz thasar rex fecit grande cō
uiuiū optimatib⁹ suis mille. ꝛ vnuq̄q⁹ pm suā bibebat etatem. Balthasar cm̄ q̄ interpt̄at absorbens diuitias signat deū q̄ diuitias eterne beatitudinis in seipso ꝓtinet ꝛ absorbet. q̄ ꝑcerto in patria paradisi mille optimatib⁹. i. vniuersitatē beatoꝝ facit magnū cōuiuiū ꝛ immensū. ita q⁹ vinuz eterne felicitatis pm etatē ꝓpioꝝ meritoꝝ bibunt ꝛ recipiunt vniuersi. Item sē ibi mille ministrantes. Et isti significāt vniuersitatē angeloꝝ q̄ omnes dicunt administratoꝛij spirit⁹ in ministeriū missi Hebꝛ. j. De q̄bus dr Dañ. vij. Milia milium ministrabant ei. ꝛ decies centena milia assistebāt ei. Item sē ibi mille iubilantes ꝛ isti signant multitudinez ꝓphaꝝ ꝛ doctoꝝ. q̄ iubilū vaticinioꝝ ꝛ bonoꝝ documentorū ꝓmunt. De q̄bus dr in ꝑ. Currus dei decem milibus milia multiplex letantiū. dñs dr⁹ in eis in synai in sctō. Et sic p millenariū intelligit sanctoꝝ multitudo. Tercio dico q⁹ p millenariū intelligit scripture fortitudo vl̄ vbꝛum dñi magnitudo. vl̄ documentoꝝ ibi existentiū amplitudo. Un ℔ dr q⁹ scriptura est sicut turris dauid in qua mille dipei pendent ex ea omnis armatura fortiū. Can. iiij. Quarto dico q⁹ p millenariū intelligit glorie amplitudo. Un deus dr facere miam in multa milia diligentib⁹ se. Deut. v. Can. viij. Uir aufert p fructu eius mille argēteos. Quito dico q⁹ p millenariū intelligit bonoꝝ hoim multitudo. Un de christo qui ꝓ e omnibus bonis fuit electus dr Cantico. v. Dilectus meus candidus ꝛ rubicundus electus ex milibus. Sic igitur patet q⁹ mille signat in bono. Sz ad

huc dico q⁹ mille signat omnem multitudinem aggregatā in malo. Unde nota q⁹ per mille intelligitur Multitudo

Demonioꝝ. Demones cm̄ p millenariū denotant
Peccatoꝝ. Un de locustis exeuntib⁹ de puteo abyssi.
Etiā tormētoꝝ si dr Apoc. ix. Erat numer⁹ exercit⁹ vigesies milies dena milia. Un etiā de xpo demonē fugante dr in ꝑ. Cadant a la. t. mil. ꝛ de. mi. a dex. tuis. Itē pctores p millenariū designant. Un philisteis a Dauid victis. dr. j. Reg. xviij. Saul percussit mille ꝛ dauid decem milia. Un dā nati millenario numero figurant. Un. j. Mach. ij. Moꝛtui sē vsq̄ ad mille anias boim. Et Esa. xxx. dr. Mille bomines a facie terroꝛis vnius fugient. Item eternitas tormētoꝝ ad millenariū applicat. Un de dyabolo dr Apoca. xx. q⁹ ligat⁹ fuit i carcere p annos mille. Et sic igit pz quō mille signat in bono ꝛ i malo. Et hec de mille sufficiant ꝛc.

Ministrare. minister. Nota q⁹ i scriptura mini, ster accipitur in bono ꝛ in malo. Unde possumus notare q⁹ in scriptura inueniuntur: videlicet. Ministri

Splēdoꝛis Primi sunt ministri valde mirabiles. Se
Uigoꝛis cundi sē mistri valde laudabiles. Tercij sē
Erroꝛis. ministri valde damnabiles. Quarti sē mi
Terroꝛis. nistri valde terribiles. Primi ministri sē angeli cōprehensoꝛes. figurati in ministris salomonis q̄rū vestes ꝛ ordinē regina saba mirabat. sicut dr. iij. Reg. x. de q̄bus intelligit illud Dañ. vij. Mille miliū ministrabāt ei ꝛc. q⁹ sicut dr Hebꝛ. j. De⁹ facit angelos ꝛ mistros suos flāmā ignis. vide etiā ℣. de angelis Math. iiij. vbi dr. Accesserūt ange. ꝛ ministra. ei. Itē dico q⁹ scōi ministri sē viri sancti ꝛ iusti viatoꝛes. De q̄bus latius dicem⁹ in sequēti. ℣ aliq̄d. Potissime ei ministri possunt dici p̄lati a mistrādo. eo. s. q⁹ subditis debent mistrare. Uirgā pastoralis coꝛrectionis. Panem tpalis subuentiōis. Potū scientiaꝫ instructionis ꝛ p̄dicationis. Et sic accipit Math. xx. Quicunq̄ voluerit fieri maioꝛ erit minister. Jn aliq̄b⁹ cm̄ religionib⁹ p̄lati vocant ministri. eo q⁹ p̄lati habent alijs ministrare. sicut xps de seipso dicit Math. xx. Uō veni ministrari sed ministrare. Et Luc. xxij. Ego aūt in medio vr̄i sum sicut q̄ ministrat. Tercij ministri sunt viri impij ꝛ pctoꝛes. isti cm̄ ministrant dyabolo diuersa obsequia. Sibi etiā ministrāt penā ꝛ supplicia. alijs vo mistrant mala exempla ꝛ flagitia. Figurati in illis ministris q̄ alapis cedebant ibm. sicut dr Mar. xiij. ꝛ Jo. xviij. Un⁹ assistens ministroꝝ dedit alapā ibu. Uolibet cm̄ mortale pctm̄ est vna alapa q̄ dñs ab impijs vberat. Isti cm̄ sē ministri dyaboli q⁹ hypocrisim transfigurant se in ministros iusticie. sicut dr. ij. Coꝛ. xj. Et iō p̄culosuz est societatē taliū mistroꝝ intrare. sicut cm̄ dr Mar. xiij. Petr⁹ qui sedebat cū ministris ꝛ calefaciebat se ter dñm negauit. Quia ꝑcerto illi q̄ cū ministris dyaboli ad ignē auaricie se calefaciūt. deū sepe peccando denegant ꝛ cōtemnūt. Quarti vo ministri sūt infernales demones et toꝛtoꝛes. q̄. s. sunt ministri dei in vindictā maloꝝ. Sūt cm̄ ministri dei sicut bourell⁹ q̄ suspendit latrones est mister regis. Ministri etiā sunt damnatoꝝ in q̄tum. s. eis mistrāt miseriā ꝛ doloꝛē. De istis cm̄ vr̄ dictū illud Mat. xxij. Dixit rex ministris. Ligatis pedi. ꝛ mani. mittite eū in tenebꝛas. Un Mee. v. Ministri coꝛ d epresserūt pplm̄. Et sic patet quō sumit ministrare multis modis. Sz vt de ministris dei vez de viris iustis ꝛ pfectis ꝛ maxime de ecclasticis ꝛ p̄latis aliq̄d vlteri⁹ dicat. Aduertendū q⁹ sicut reges habent multa genera ministroꝝ. s. quosdā supioꝛes. q̄s daz medios. quosdā infimos. Un videm⁹ q⁹ in magnis domib⁹ q̄dam ministrāt panē. q̄dā vinū. q̄dam carnes. q̄daz vestes ꝛ sic de alijs. Sic ꝑculdubio in domo magni regis q̄ est ecclesia sunt multa genera ministroꝝ. i. boim pfectoꝝ. q̄ ministrant panē tpalis subuentiōis. q̄ ministrant vinuz dulcis ꝛ blande cōsolatiōis. q̄ ministrant carnes mollis et dulcis cōpassionis. q̄ ministrant vestes pulcꝛe honeste cōuersatiōis. Oēs cm̄ mistrant ꝛ xpi mistri spirituales sē. Jō dr. j. Coꝛ. iiij. Sic nos existimet bō vt ministros xpi. ꝛ dispēsatores misterioꝝ dei. Et breuiꝫ de quolibet bono ministro xpi pōt exponi vbum illud. j. Reg. ij. Puer aūt Samuel erat minister in cōspectu dñi. vbi aduerte q⁹ sicut bonus mister in domo magni dñi dz habere quatuoꝛ cōditio

nes.vicz.Humilitatē.Stabilitatē.Sedulitatē.Fidelitatē Sic ꝓcerto in ministris xp̄i dz esse Humilitas ⁊ patia.qđ ostenditur.cum dicit Puer.Stabilitas ⁊ permanentia qđ oñdit cū dr.Erat.Sedulitas ⁊ diligentia.qđ oñdit in verbo Minister.Fidelitas ⁊ amicicia.qđ oñdit cum dr.In cōspectu dñi. Primo ergo dico q̄ minister dei debet bīe humilitatē ⁊ patientiā.qđ oñdit cū dr Puer. Puer ei naturaliter est humilis.nō em̄ magis abhorret pauperē q̄ vitem.nō magis gloriat poni in alto q̄ in infimo. Manibus etiā ⁊ pedib⁹ tangit terrā. Patiens etiā est.q⁊.s. si vbe rat timet.⁊ si illi q̄s iniuriat nō dolet.si vituperat nō indignat.nec ad vindictā vel odiū cōcitat.§ magis ad fletū sicut ad vnicū remediū ꝓuocat.Talis ꝓculdubio debet eē minister dñi.Debet em̄ habere humilitatē in affectiōe. patientiā in afflictione.Item ex toto debet tangere terraz .s. Per mortis cōsiderationem. Juxta illud Joel.j. Ul
Per humilitatis repsentatōz lulate ministri altaris.
Per penitentie macerationē cubate in sacco ministri
dei mei. Si em̄ sublimet ad dignitatē nō dz gloriari Juxta illud Eccli.xxxij.Rectorē te posuerunt noli extolli.Si associet paupib⁹.s.si in infimo gradu ponit nō dz indignari. Si tribulationib⁹ feriat nō dz cōtristari.§ potius ad fletū compunctionis excitari.Un̄ Joel.ij.Plorabūt sacerdotes ministri dñi.§ p firmitatē ⁊ fortitudine patientie in melius roborari.sicut dicit apls.ij.Cor.vj. In omnib⁹ exhibeam⁹ nosmetipsos sicut dei ministros.in multa patientia.in ieiuniis multis.p arma iusticie.Et sicut videm⁹ q̄ puer est sine malicia ⁊ sine culpa.innocens etiā ⁊ sine dolo.Sic ꝓcerto minister xp̄i dz esse put⁹.innocens atq; mund⁹ ⁊ sine malicia.⁊ sine macula pctōr.Un̄ dr in ps. Ambulās in via immaculata hic mihi ministrabat.Samuel ministrabat añ faciem dñi puer Accinctus epbot lineo.⁊ tunicā puam faciebat ei mater sua.Illa auctas dr.j.Reg.ij.vbi ostendit q̄ q̄ vult esse bon⁹ minister dz habere.s.Puritatis nitorē. q̄a puer.quasi pur⁹ aer.Castitatis candorē.q⁊ dz indui epbot lineo.Pauptatis algorē.q⁊ dz esse cōtent⁹ tunica parua.i. pauptate ⁊ tenuitate.quā ministrat sibi ecclesia mater sua Patet ergo q̄ xp̄i minister debet habere humilitatez et patientiā. Scdo dico q̄ ipe dz habere stabilitatē ⁊ pmanentiā.qđ.s.xp̄i ministri debent esse stabiles ⁊ pseuerantes in seruitio ⁊ ministerio xp̄i.Qđ oñdit cum dr Erat. Verbū em̄ sum es.signat ſbam ⁊ exñtiam pmanentem.Un̄ etiam de deo cui⁹ pmanentia ⁊ existentia nunq̄ deficit dicit Apoc.j.Qui est ⁊ q̄ erat ⁊ q̄ venturus est. Quia ꝓculdubio sicut planete q̄ in firmamēto motib⁹ ⁊ influentijs suis ministrant cōtinue ⁊ famulant: ⁊ ministeriū suū sibi a deo traditum exequunt.Habent essentiā incorruptibilē. motū ⁊ influentiā indefectibilē.§ ꝓpetuo pseuerantē ⁊ durabilē.Sic illi q̄ in firmamento ecclie ministri positi sunt debent esse sine defectu in bono pseuerantes.⁊ nunq̄ p impseuerantiā desistentes.Erat in q̄t.Un̄ de bonis ⁊ pseuerantibus xp̄i ministris dr.ij.Cor.xj.Ministri xp̄i sunt ⁊ ego. Et sic ptz q̄ debent etiā habere stabilitatē ⁊ pseuerantiam seu pmanentiam. Tercio dico q̄ illi q̄ volunt esse dī ministri debēt dīe sedulitatē ⁊ diligentiā.qđ ostendit in verbo minister. Propriū em̄ ⁊ ꝓprissimū est ministro q̄ debeat eē diligens ⁊ circūspect⁹.Et hoc ꝓncipaliter ad tria vicz
Ad intelligendū quod ꝓcipit Quia ꝓculdubio mini-
Ad exequendū qđ iniungit stri dei nostri.s. fideles et
Ad custodiendū qđ cōmittit. ecclīastici.debent esse diligentes ⁊ sedulī ad dei mandata intelligendū. Quia sicut dr ꝓuer.xiij. Accept⁹ est regi minister intelligens. Ad dei voluntatē exequendū.iuxta illud ps. Ministri ei⁹ q̄ facitis voluntatē ei⁹. Ad alias cōmissas tam nras q̄s alienas fuādum ⁊ custodiendū.vñ Nume.viij. Erunt ministri fratrū suoz in tabernaculo federis vt custodiant q̄ sibi fuerāt cōmendata. Et ꝓculdubio talis sedulitas reqrit in dei ministris.q⁊ sicut videm⁹ oīa corpa superiora ministeriū motus ⁊ influentie sue tanta diligentia exequunt.q⁊ a die creatiōis sue vsq; ad diē iudicij nunq̄ cessare aut quiescere dinoscūtur. Nō decet ergo dei ministros esse in bonis opib⁹ negligentes.q̄ vident creaturas irrationabiles esse in suis ministerijs diligentes. Et iō Martha sollicita satagebat circa frequens ministeriū sicut dr Luc.x. Leuitis etiā ꝓcipitur. Nume.xviij.q⁊ ꝓsto sint ad ministrandum. Quia ꝓculdubio sicut dictum est ipsi debent bīe sedulitatē ⁊ diligētiam

Quarto dico q̄ ipsi debent habere fidelitatē ⁊ amiciciā. qđ oñdit cum dicit.in cōspectu dei.Esse em̄ libenter in cōspectu magistri ⁊ domini sui signū est fidelitatis ⁊ amoris. Et ideo fidelis seruus ⁊ ꝓpens debet in cōspectu dī per gratiam ministrare vt fidelitatē ⁊ amiciciam possit ꝓtendere ⁊ monstrare.Un̄ Eccli.xxiij. In habitatione sancta coram ipso ministraui.Et sic ipse possit dicere illud.ij.Regū.xvij.Viuit dñs in cui⁹ ꝓspectu sto.Et sic erit de quo dr Eph.vj. Nota faciet vobis frater me⁹ ⁊ fidelis minister ty ticus charissim⁹.Apls etiā.ij.Cor.iiij.Dic iā querit inter dispensatores vt fidelis q̄s inueniat.Fideles em̄ debēt eē viri ecclesiastici ⁊ ꝓlati.s.Deo.fidem ipsi⁹ custodiendo.Sibi.vtilitatē anime sue ꝓprie ꝓ posse ꝓcurando. Proximo bona cōmissa ei distribuendo. ⁊ iuste ⁊ fideliter ad cum se habendo.Qđ est ꝓtrariū in multis ecclesie ministris .q̄.s. bona ecclesie q̄ a deo susceperunt ut ipsa fideliter pauperibus ministrent.sibi ⁊ suis retinent.⁊ alijs infideliter subtrahunt atq; tenent.Cōtra quos dr Sap̄.vj.Audite ergo reges ⁊ intelligite.discite iudices finiū terre ⁊c. Sequit. Quā cū essetis ministri regni illius nō iuste egistis. neq; custodistis legē iusticie nec fm voluntatē eius ambulastis.horrēde ⁊ cito apparebit vobis.quoniam iudicium durissimus fiet his qui presunt ⁊c. Non sic ergo charissimi sed misericordes simus in gradibus nobis cōmissis.Quia boni ministri. sal⁊
Debent temporaliter honorari Tales dico singulari
Solent singulariter dedicari ter dedicanē.Unde.j.
Sperant eternaliter premiari. Para.xxiij. Sepatus est Aaron vt ministret in sancta sanctorum.Itē tpaliter honorank.Eccli.vij. In omī vtute tua dilige deū.⁊ ministros ei⁹ nō derelinquas. Item eternaliē pmiank.Un̄ Joh.xij. Qui mihi ministrat me sequat.⁊ vbi ego sum illic ⁊ minister me⁹ erit.Et sic igit ptz quō ministri dei ⁊ ecclie dñt habere fidelitatē.sedulitatē.stabilitatē.humilitatē.Et sic sufficit.Vide infra de seruo ⁊ seruire ⁊c.

Minor.minorare.minimus

Minoritas. Nota q̄ minoritas in scriptura sumit in bono ⁊ in malo.Unde breuiter notandum q⁊ p minus intelligit siue intelligunt Homines humiles ⁊ virtuosi. Homines fragiles ⁊ vicioſi.Homines pauper ⁊ luctuosi. Signat ergo minoritas statū moralis humilitatis. Humilis ei semp in sui cōsideratione est minor.sicut apls Paul⁹ dicebat.j.Cor.xv.Ego añ sum minimus aplorum q̄ nō sum dignus vocari apls.Circa qđ aduerte q̄ illa q̄ sunt minima quantitate sunt maxima ptāte fm phos.sicut ptz de ꝓncipijs corporis ⁊ de qualitatibus elementarib⁹.q̄ cū sint minima tm̄ tante sunt vtutis q⁊ ab eis dependere oīa noscūtur. Inter animalia etiā videm⁹ q⁊ illa q̄ sunt minora sunt vt cōiter sagaciora.sicut ptz de apib⁹: araneis ⁊ formicis. Humana em̄ sapientia nō attingit ad sapiam aīalium predictorum quā habent vicz. In grana congregando. In tela componendo. In cellis ordinando.⁊ mella conficiēdo. Inter homines etiā videm⁹ q⁊ ceteris paribus plus abūdat virtus sensus in psonis minorib⁹ q⁊ in magnis. Ad qđ etiam concordat auctoritas sapientis. ꝓuer.xxx. vbi dicit q⁊ quatuor sunt minima terre.⁊ ipsa sunt sapientiora sapientibus. Sic ꝓculdubio loquendo moraliter. Illi qui p humilitatem in sui consideratione alijs sunt minores. Illi etiā q̄ in cōsideratione diuitū sunt alijs viliores.s. viri sancti ⁊ iusti.apd deū reputank maiores ⁊ in vtutib⁹ ⁊ sapia potiores. Un̄ de h̄ pōt exponi illud Luce.vij. Qui minor est in regno celorum maior est illo.Et aduerte q⁊ illi qui sic sunt minimi vel minores Habebunt finaliter inter alios
Sapientiam dariorem. Dico sapientiā clariorē. Li-
Eminentiam digniorem. phus em̄ iosepb p quē desi-
Affluentiam pleniorem gnat sapia in sacco fratrū mi-
Permanentiā longiorē noris fuit inuent⁹.sicut dicitur Gen̄.xliij.Ad denotandum q⁊ illi q̄ per humilitatē sunt minores.erunt alijs i potu scientie pleniores.qđ maxime fiet in patria vbi verificabit illud Heb.viij.Omnes em̄ scient me dicit dñs ⁊c.Et illud allegatum ꝓuer.xxx.Minima terre ipsa sunt sa-

pientiora. Item eminentiam dignioꝛem. de Dauid enim qui unctus fuerat in regē. dr. j. Reg. xvij. Dr ipse erat minimꝰ fratrū suoꝝ. Et. ij. Paral. xxj. dr q̄ habitatores urbis octauū filium minimū patris sui cōstituerunt regē. Ad de notandū q̄ illi q̄ q̄ humilitatē sunt minimi. in patria erunt in dignitate maxumi ⁊ supmi. Item affluentia pleniorem. Vñ. Esa. lx. Minimꝰ erit in mille. Item pmanentia longiorē. qz. s. tales cū xpo ppetuo pmanebunt. sicut de beniami minore filioꝝ Jacob dr Gen. xlij. Minimus frater noster cum patre nro est. Item amicicia grandiorē. qz. s. sicut ois res diligit sile sibi. Sic xps cum q̄ humilitatem fuerit minimus. alios q̄ q̄ humilitatē sunt minimi valde amat. sic ipe dicit Matth. xxv. Quāmi ex minimis meis fecistis mihi fecistis. Et sic pz q̄ minoritas signat statū moralis humilitatis. Et de hoc pōt potissime exponi illud Eph. iij. Mihi ōim sanctoꝝ minimo data est gratia xc. Scdo dico q̄ signat statū letalis iniquitatis. Viri cū iniqui dicunt minores. qz sicz. dimensiones virtutū deficiunt eisdem. videlicet.

Altum spei. Et iō talibꝰ pōt dici illud Dan. v. appensum est regnū tuum in statera. et
Longum fidei. inuentū est minꝰ habens.
Latū charitatis Tercō dico q̄ minoritas signat statum labentis pſperitatis. qz vicz bona spūalia dicunt maiora bona tpalia vo dicunt minora. Vñ Gen. j. dr. q̄ deꝰ creauit duo magna luminaria. luminare maius qđ pesset diei. ⁊ luminare minus vt pesset nocti. Luminare cū minꝰ est mundana pſperitas. q̄ faciliter ⁊ finaliter minuit et decrescit. Jurta illud Eccli. xlij. A luna signum diei festi: luminare minꝰ qđ minuit in cōsummatiōe. Luna cū q̄ fluit ⁊ refluit illuminat ⁊ eclipsat signat pſperitatē tpalem sicut visū est de luna. Vel etiā pōt significare minoritas statum pauperis tenuitatis. qz. s. paupes in hoc mundo alijs sunt minores. Et isti figurant in grano synapis. De quo dr Mar. iiij. Qđ minus est ommibꝰ seminibꝰ: ⁊ tn maius est ommibus oleribꝰ. Quia. s. illi q̄ q̄ pauptatem in hoc seculo sūt minores. fiēt oleribꝰ. i. mūdi diuitibꝰ in alio grādiores. vñ Lu. ix. Qui minor est inter vos hic maior est xc. Pz igr q̄ minoritas signat tpalū labilitatem. Delinquentiū iniqtatem. Promerentium humilitatē xc.

Mirari. mirabile. Nota q̄ cū miraculum seu mirabile sit illud in quo tota rō est facti ⁊ potentia facientis. Hic ē q̄ attenta potentia creatoris. nihil est mirabile vel stupendum Dico tn breuiter q̄ res dicunt mirabiles vl q̄ insolite. vel q̄ ardue vel q̄ incognite. Idcirco multa videmus q̄ a nobis miranf. ⁊ q̄ mirabilia merito indicanf. Vñ breuit nota q̄ Mirabilis dr deus rōne summe ptātis. Vir iustꝰ rōne grandis bonitatis. Pctōr rōne magne prauitatis. Dyabolꝰ rōne magne fallacitatꝫ. Sicut em videmꝰ q̄ aliqua miramur qz valde magna: sicut cetus inter pisces: griffes inter volucres. elephas inter bestias quadrupedes. ⁊ gigas inter homines. Aliqua etiā miramur qz valde bona. sicut aurū in genere metalloꝝ. Balsamus in genere liquoꝝ. Saphirꝰ in genere lapidū pciosoꝝ. Aliqua etiā miramur qz valde mala. Et sic miramur seuiciā leonis. Inflaturaz bufonis. Impetū vnicornis. Aliqua etiā miramur qz valde astuta. Et sic miramur vulpis maliciā. draconis fallaciam. serpentis prudentiā. aranee astutiā. Sic pcerto charissimi loquendo moraliter mirari possumus res que sunt ceteris grandiores. Et sic sicut dictū est. Mirabilis est deus in sanctis suis. qz. s. ipse est infinitus in potentia. in sapientia. in eminentia. Vñ ps. Magnꝰ es tu ⁊ faciens mirabilia tu es deus solus. Item miramur res q̄ sunt ceteris meliores: ⁊ sic miramur boim bonoꝝ bonitatē. conscias: pfectionem: virtutem ⁊ vtilitatem. Justi em rōne sue decentie gratiose. rōne sue scientie luminose. rōne sue sanctimonie virtuose Mirabiles alijs uidenf. ⁊ spectabiles merito iudicanf. sicut sapiens de seipso dicebat Sap. viij. In cōspectu sapientum amabilis ero. ⁊ facies principū mirabunf me. De belya etiā dr Eccli. xlviij. Amplificatꝰ est belyas in mirabilibꝰ suis. Item miremur res q̄ sunt ceteris nequiores. ⁊ sic pōt admirari prauitas boim iniquoꝝ. Mirabile em est illud qđ fit contra: supra ⁊ preter naturam. Et ideo cum deus fecerit boim rectum. sicut dr Eccl. vij. Excessus criminū in boie pōt mirabilis reputari. Vñ Esaie. xxj. Babylon dilecta mea facta est mihi in miraculū. Et Apocali. xvij. dr. Vidi inquit mulierē ebriam sanguine martyrū Jesu. ⁊ miratus sum cum vidissem. Dan. etiā. vij. dr. q̄ bestia quarta erat terribilis ⁊ admirabilis ⁊ fortis nimis. dentes habebat ferreos. comedens atq̄ cōminuens. ⁊ pedibꝰ reliqua cōculcans. Tales pculdubio sunt mundi pctōres: et maxime diuites ⁊ potentes. Quia em isti inebriant ⁊ replētur sanguine martyrū iesu. i. substantijs pauperū ⁊ egenorū. Quia etiā dentibꝰ crudelitatis suc ipsi deuorant ⁊ comminuunt diuitias alienas alioscq̄ p iniurias cōculcant ⁊ cōculcant. hinc est q̄ a cunctis mirabiles atq̄ terribiles pnt dici. Figurati in illis septē vaccis pinguiꝰ quaꝝ mira species ⁊ habitudo erat. Que sicut dr Gen. xlj. circa ripam fluminis virecta carpebant. Et pculdubio tam sē bodie enormia ⁊ grandia scelera aliquoꝝ: q̄ bn pnt ⁊ debent mirabilia iudicari. Vñ Hiere. v. Stupor ⁊ mirabilia facta sē i terra. pphete pphetabant mendaciū: ⁊ sacerdotes plaudebāt manibꝰ. ⁊ pplꝰ meus dilexit talia. Item miremur res q̄ sē ceteris falliores ⁊ praviores. Et sic possunt admirari. vicz

Mundi maligna defraudatio. De q̄bus Hiere. xviij
Carnis deceptrix delectatio. dr. Seduxerūt pplm
Hostis maligna cauillatio. meū in mendacio suo ⁊ in miraculis suis. Et sic igit pt̄z quō quatuor sunt pncipaliter admiranda. Sz vt amplius aliquid annectem: dicamus adhuc de admiranda dei ptāte ⁊ de mirabili sanctoꝝ bonitate. Sicut em videmus q̄ creature dei sē mirabiles ⁊ admirande. Quedā pter sue influentie vtilitatem sicut stelle: lapides pciosi: herbe. Quedā pter sue magnitudinis quantitatem. aer. mare. Quedam pter sui motꝰ celeritatem. sicut celum sol ⁊ planete. Sic pculdubio deus debet a nobis admirari Propter magnitudinē sue potentie creatiue. Propter influentiā sue clementie recreatiue. Propter motum ⁊ efficaciā sue occulte pudentie regitiue Vñ nota. In sole sunt tria mirabilia. vicz. Quantitas incredibilis. qz octies est maior terra. Claritas inestimabilis qz oculus nō pōt ipam claritatem apte considerare. Motus imperceptibilis. qz videlicet q̄uis tarde moueri videaf. certū est tn q̄ rapidissime circuit ⁊ mouef. Sic pculdubio in deo sunt tria que sunt valde admiranda. vicz. Magnitudo sue immensitatis. De qua illō pdictū in ps. Qm magnus es tu ⁊ faciens mirabilia: tu es deus solus. Claritas sue sapientie ⁊ veritatis. De qua in ps. Mirabilis facta ē scientia tua ex me. Celeritas sue pudentie ⁊ opatiue potestatis. De qua in ps. Mirabilia opa tua. ⁊ aia mea cognoscet nimis. Quia em sicut dr in ps. Ipse fecit magnalia in egypto. mirabilia in terra cham. terribilia in mari rubro. In q̄bus verbis aduerte q̄ sicut in deo pncipaliter sunt tres virtutes videlicet. Sic vere tria genera mirabiliū seu

Sapientia infallibilis. miraculoꝝ facta sunt a deo. s. Que
Clemētia incredibil. dam q̄ ptinent ad suā scientiā lu,
Justicia inflexibilis minosam. Quedā q̄ ptinent ad suam clementiam amoꝛosam. Quedam q̄ ptinent ad suā iusticiam vigoꝛosaz. Prima mirabilia sunt de mundi gubernatione. Et ista sunt magnalia in egypto. Scda mirabilia sunt in mundi repatione quā. s. ipse fecit carnē assumendo Et ista sē mirabilia in terra cham. Tercia mirabilia sūt de mundi dissipatiōe q̄. s. fiet in die iudicij. Et ista sē ribilia in mari rubro. Et sic possumus dicere q̄ sē q̄daz Mirabilia

Dei scie mundū gubernantis. Prima sunt stupoꝛis
Dei clemētie mundū repantis inductiua. Secūda sūt
Dei iusticie mundū iudicantis amoꝛis allectiua. Tercia sē timoꝛis incussiua. Prio igr dico q̄ ista sē mirabilia q̄ ptinēt ad dei sciam mūdū gubnantē. Et ista oñdunt cā dr. Fecit magnalia i egypto. Egyptꝰ ei q̄ interptat tenebre vl angustia. signat sciam, pudentie diuine. q̄. s. in gubernatōe bui⁹ mundi angusti ⁊ tribulati: occulta est ⁊ tenebroſa. Nihil em est magis tenebroſum vl occultū q̄s sit actꝰ diuine, pudentie in regimen bui⁹ mundi. Quid em magis mirabile in egypto bui⁹ mundi q̄s q̄ boni deprimanf ⁊ tribulanf ⁊ turbanf: mali vo, pmoueanf ⁊ exaltenf: hec ofilia facit quotidie sagax ⁊ occulta dei pudentia. q̄ ⁊ iniustos pmittit i sua iniusticia pſperari. iustos vo pmittit in sua iusticia tribulari. Sicut exemplū habemus de Nabuchodonoſoꝛ

pessimo in sua insusticia ꝓsperato. Vñ Hiere. xij. Impij ꝓsperanť bñ est oib⁹ q̄ p uaricanť ꝛc. Sicut etiā pz ď iob ꝛ Thobia iustissimis: ꝛ tñ sine pctō suo afflicti sť. Et sicut ď in ps. Multe tribulatōes iustoꝝ. Ista g̃ sť magnalia in egypto. Vñ alibi ď in ps. Cozā pūb⁹ eoꝝ fecit mirabilia in terra egypti in campo taneos. Inť oīa etiā dei mirabilia ista pñt maxima reputari. q̄. s. iusti fieri mali a deo ꝓmittūtur. iusti vo boni a deo efficiunť. Teste eīm Crisosto. sup Mat. Mirabilis fuit dei mutatio: vt de piscatore faceret pmū eccle pastorē. De psecutore pmū gentiū doctorem De publicano pmū euangelij scriptorē. De latrone pmuz padisi possessorē. Ista sť illa mirabilia di scie mūdū gubernātis. De q̄b⁹ Eccli. xj. Mirabilia opa altissimi. Sol⁹ g̃ ds fecit magnalia in egypto. Et vere multa ꝛ infinita fecit ꝛ fecit in egypto bui⁹ mundi de⁹ mirabilia. ꝛ hoc no solū in iaz cōib⁹ dictis agilib⁹: imo ꝛ in reb⁹ naturalib⁹. Vñ Hug. lib. de opib⁹ triū dierū dicit. Miramur inq̄t quare crocodill⁹ manducādo supiorē mandibulā mouet: quare salamādra in igne illesa viuit ꝛ pmanet. q̄re eriti⁹ onustus pomis more paluſtri stridet. quō aranee diligentia de se laqos ꝑparat. quō etiā formice prudētia in estate ꝓ byeme grana paret. Hec ei oīa inq̄t testes sť sapie cōditoris. Ista igit̃ sť mirabilia q̄ ptinent ad dei sciam mūdū gubernantē. Scdo dico q⁹ de⁹ fecit mirabilia q̄ ptinent ad suā dementiā mundū repantē. Et ista sunt mirabilia in terra cham. Cham ei interptať necessitas. q̄. s. ꝓ mundi necessitate subleuanda deus fecit mirabilia redemptōis Inter que sunt precipua

Incarnatio.
Passio
Resurrectio
Ascensio

De q̄bus ď in ps. Cantate dño canticū nouū. q̄ mirabilia fecit. De hoc loquit̃ Bern. in quodā sermone de pentecoste: dicens. Quis vel satis miret in cōceptu partuq̄ virginali. noua ꝛ mira ꝓfecto inspicit q̄ requirit.

Ibi ei agnoscit̃ vicz.
Longitudo ꝓbreuis.
Latitudo angusta
Altitudo subdita.
Profunditas plana
Ibi agnoscit̃
Lux nō lucens.
Verbū infans. i. nō fans
Aqua sitiens
Panis esuriens.
Ibi videbis
Potentiam regi.
Sapientiam instrui
Virtutē sustentari.
Tristari leticiam
Pauere fiduciam.
Salutem pati.
Fortitudinē infirmari
Vitam mori

Et q̄ nō min⁹ mirandū est. ibi etiā cernit̃
Tristicia letificans.
Pauor cōfortans
Passio saluans
Infirmitas roborans
Mors viuificans.

Ista ergo miracula fuerunt mirabilia in terra cham. De tali g̃ ꝛ de tanto negocio ꝛ mysterio ď in ps. A dño factū ē istō ꝛ est mirabile in oculis nostris Ista ergo sunt mirabilia pertinentia ad dei dementiā mūdū repantē. Tercio dico q⁹ sť q̄dam mirabilia ptinentia ad di iusticiam mundū dissipantem. ꝛ ista sunt terribilia in mari⁹ rubro. ꝓ que denotanť facta iudicij futuri q̄ erunt terris. i. terrenis peccatorib⁹ ꝛ malis terribilia ꝛ amara. Judiciū eīm comparať mari Rōne amari saporis. Rōne horrendi clamoris. Rōne pellendi horroris. Mare enim Continet amarū saporem. Causat fluctuum clamorem. Pellit fetiū horrorē Portat mercium valorem. Sic ꝓcerto mare futuri iudicij erit Amarū ꝓ tribulationem. Clamorosum ꝓ tubarū resonationē. Horroris expulsiuū ꝓ petō rū ad infernū iniectōz. Mercū portatiuū ꝓ bonoꝝ ad patrisi delationē ꝛ missionē. Ista ergo sť terribilia in mari rubro. sicut in ps. ď. Mirabiles elatiōes maris. mirabilis in altis dñs. Vñ de mirabilib⁹ diuini iudicij pōt exponi illud Exo. iij. Percussi egyptū in mirabilib⁹ meis. Sz de istis vide ē. ꝛe iudicio. Et sic igit̃ ptz quō de⁹ ď mirabilis Rōne scientie mundū gubernantis. Rōne dementie mūdū reparantis. Rōne iustīe mundū dissipantis seu iudicantis. Et iō sicut videm⁹ q̄ res mirabiles libenter audiunť: retinentur ꝛ recitanť. Sic ꝓculdubio p̄dicta dei mirabilia debēt a nobis libenter audiri ꝓ inuestigationem. Juxta illud ps. Usq̄ nunc ꝓnunciabo mirabilia tua. Quis ꝓcbdoloz de multis dicať illud ps. Patres nostri in egypto nō intellexerunt mirabilia tua. nō fuerunt memores multitudinis miseꝛie tue. Et hec de dei mirabilibus sufficiant gratia brevitatis. Sūt igit̃ q̄dam mirabilia diuine maiestatis. Sed adhuc dico q⁹ sť q̄dam mirabilia humane bonitatis. ꝛ isto mō mirabiles dicunť viri iusti ꝛ sancti. Cū eīm naturaliter insit homini q⁹ sit mal⁹. Juxta illud Matb. vij. Vos autē cū sitis mali ꝛc. satis videť mirabile q⁹ sit bon⁹. Et potissime illi pñt mirari q̄ gratijs ꝛ vtutib⁹ ꝓ alijs sť valde excellētes. sicut fuerūt sancti ꝛ viri iusti quoꝝ cōuersatio. sanctitas ꝛ cōditio fuit mirabilis ꝛ stupenda. atq̄ cuilibet poterat dici illud Hester. xv. Valde enī mirabiles dñe ꝛ facies tua pleē grāz. Ubi aduerte q⁹ sancti ꝛ sctē fuerūt mirabiles

In constantie fortitudine.
In clementie magnitudine.
In decentie pulcritudine.

Dico g̃ q⁹ isti habuerūt mirabilē constantie fortitudinem Es inq̄t. et hoc apparuit in martyrib⁹ q̄ nulla pena vincebanť. Sicut apparuit in cōfessorib⁹ q̄ nulla pnia laſſabanť. Sicut etiā in p̄dicatorib⁹ q̄ nullis minis gentiū terrebanť. Cōstantia eīm taliū erat mirabilis. q̄ sicut in natura fortitudo lignoꝝ sethim mirabilis reputať. eo. s. q⁹ nec aqua ꝑ putrefieri nec igne cōsumi. Sic isti nec aqua ꝓsperitatis nec igne tormētoꝝ vrgentium a soliditate boni ꝓpositi mouebanť. Sicut exemplū habem⁹ de illo iuuene. De quo ď. ij. Mach. vij. Dz mirabanť adolescentis constantiā q̄ tanq̄ nihilū duceret cruciatus. Et hoc oñdit̃ cum dicit̃ Es. q̄. suz es. signat constantiā ꝛ pmanentiā vtuosam. Vñ de sanctis viris potest dici illud ps. Sanctū est templū tuū mirabile in eqtate. Isti igit̃ habent mirabilē constantie fortitudinē. Item de dico q⁹ sancti habuerūt mirabilē decentie pulcritudinē. Facies inq̄t tua. Nihil eīm pulcrius in boie q̄z facies. Sic spualiter nihil gratiosius boib⁹ q̄z decens ꝛ honesta cōuersatio ꝛ moralis. Nam sicut stellio ꝛ pantbera habent i pelle mirabilē pulcritudinē ꝛ colorē. intantū q⁹ sicut dicit pli. pulcritudinē pellis pantbere oīa animalia admirantur. Sic vere facies pellis. i. exterior cōuersatio sanctoꝝ ita fuit pulcra ꝛ honesta q⁹ a cunctis videntib⁹ extitit admirata Ita q⁹ cuilibet illoꝝ poterat dici illud vel illa verba Cant. ij. Vox eīm tua dulcis ꝛ facies tua decora. Talis erat facies Judith. De qua ď Judith. x. q⁹ assirij cōsiderabant faciem eius. ꝛ erat in oculis eoꝝ stupor. qīn mirabanť pulcritudinem ei⁹ nimis. Isti g̃ habuerūt mirabilem decentie pulcritudinē. Denicq̄ dico q⁹ ipsi habent vel habuerunt clementie magnitudinē. Et hoc oñdit̃ cuz dz Plena ē gratiaz. Vas ei qō est plenū faciliter supeffundit. sic q⁹ isti dicunť gratia pleni. ꝛ iō gratias suas alijs ꝓ vtutem dementie libenter ꝛ faciliter effuderūt. Ipsi vo effuderūt alijs scz Scientiā suā ꝓ p̄dicationē. Substantiā suā ꝓ elemosynaz largitionē. Alias vtutes suas ꝓ bonoꝝ exemplorum ostensionē. De mirabili eīm scia taliū ď in ps. Mirabilis facta est scia tua. De mirabili elyna istoꝝ dz Eccli. xxxj. Beatus dives q̄ inuentus est sine macula ꝛ q̄ post aurū nō abijt nec sperauit in pecunie thesauris. q̄s est hic ꝛ laudabim⁹ eum fecit eīm mirabilia in vita sua. De mirabili etiā bonoꝝ exēplorum ostensione taliū dz. ij. Mach. xv. q⁹ ipse vidit alteruz virū etate ꝛ gloria mirabilē. Et sic ergo ptz quō sancti fuerunt in via ꝓ excellentiā meritoꝝ mirabiles. Vñ Sap. x. q⁹ deduxit sanctos suos in via mirabili. ꝛ fuit illis in velamēto diei. ꝛ luce stellarū nocte. transtulit illos ꝓ mare rubrum ꝛ transuexit eos ꝓ aquam nimiā. Ubi aduerte q⁹ via seu vita sanctoꝝ fuit mirabilis videlicet. Propter virtutū abscōsionem q̄. fuerunt in velamento. Propter gratiaz infusionem. q̄. habuerunt lucem stellaz. Propter penarum afflictionem. q̄. translati sunt ꝓ mare rubrū. Propter lachrymarū effusionē. q̄. transuecti sunt ꝓ aquam nimiā. Sic igit̃ patet quō sancti fuerunt mirabiles in hoc mundo. Sz ꝓcerto magis erunt adhuc mirabiles in futuro. sicut dicitur Apoc. xv. Vidi aliud signū in celo magnum ꝛ mirabile ꝛc. Sufficit ad ꝑsens.

Misereri. miseratio. miser⁹

Cū misereri nihil aliud sit q̄z alienā miseriā intueri. Et sic q̄ñq̄ miseratio sumit̃ ꝓ dementia ꝛ cōpassiōe. q̄ñ. s. habito respectu ad miseriā pene quā sustinet bō. cōpatit̃ et miseret eidem. sicut petebant illi ceci Matb. ix. dicentes ꝛpo Miserere nr̄i fili david. Et in ps. Respice in me ꝛ miserere mei. q̄. vnicus ꝛ pauper sum ego. Et q̄ñq̄ ꝓ venia ꝛ idulsione. q̄ñ. s. habito ꝛ respectu ad miseriā culpe quā q̄s erga

aliū cōmīsit. sibi benignē indulgeā. Sīc petebat dō in ps. Miserere mei dñe qñ infirm⁹ sum: sa. ani. meā q2 pec. tibi Et Dsee. ij. Miserebo2 eius q fuit abscā miscōia. Notare igit possum q in scriptura reperit triplex miseratio videlz Miseratio sp appetenda. Miseratio sp impendēda Miseratio sp cōpescenda

Primo igit dico q ē miseratio supne deitatis siue diuina q sp est optanda. de qua Esa. xxxij. Dñe miserere nr̄i te eām expectam⁹ ꝛc. Secunda est miseratio discrete pietatis q semp est fundenda De q Job. xxxj. Ab infantia creuit mecū miseratio. Tercia est miseratio fatue vanitatis q nunq̄ est edenda. qñ. s. q̄s misereā alicui incorrigibili vel ꝓterno. De q Esa. xxvj. Misereamur impio ꝛ no discet facere iusticiā. Dicam⁹ ergo ꝓmo de miseratione diuina quaz q̄libet dz appetere. Null⁹ eām est q̄n indiget q deus misereat sibi. vel sup indulsione culpaz vel sup remissione penaz. Subiecti ei sumus diuersis culpis quas cōmittim⁹ ꝛ varijs penis ꝛ miseryis q̄s incurrim⁹. Et iō a deo debem⁹ petere q nobis misereat ꝛ indulgeat culpas ꝛ offensas dimittendo. dicendo sez illud ps. Tu aūt dñe miserere mei ꝛ resuscita me. ꝛ. iij. Regū. j. Obsecro vt misereris anime mee. Et Mat. xvij Miserere filij mei. q2 lunaticus est. Et vt nobis misereat: ꝛ subueniat penas ꝛ miserias remittendo vel temperādo: dicendo. s. illud ps. Miserere mei domine qm tribuloz. Et notabis q deus misereā multis generib⁹ psonarū. videlz.

Humilib⁹ ꝛ timorosis
Flebilibus ꝛ lachrymosis
Fidelibus ꝛ luminosis
Penitentib⁹ ꝛ dolorosis
Confidentib⁹ ꝛ amorosis
Persistentib⁹ ꝛ vigorosis
Eminentib⁹ ꝛ virtuosis

Parcit dico ꝛ misereā timorosis ꝛ humilib⁹: exemplo leonis q̄ pueros nō dz tangere nisi fame terribili sit artat⁹. Sic xp̄s pueros. i. puros ꝛ innocentes timorosos ꝛ humiles diligit. ipsisq̄ facilē misereā ꝛ parcat. Sic in ps. dz. Quō misereā pater filioz. misertus ē domin⁹ timentib⁹ se: qñ ipse cognouit figmentū nostrū. Itē parcit ꝛ misereā lachrymosis ꝛ flebilib⁹. qñ. s. ipsum deuote ꝛ supplicāt exorant. Exemplo leonis q̄ etiā ꝓstratis parcat. sicut ponit Plini⁹ de muliere getula inuenta in deserto a leone. q̄ cū ipsum flexis genib⁹ ꝛ cum lachrymis deprecata fuerit q se mulierē pauperculā nō tangeret. cū esset indigna ꝓda regio animali. pepcit ꝛ miser⁹ est. multo fortiꝰ ergo deus. Uñ Mat. xviij. Miser⁹ dñs serui illi⁹ dimisit eū Et. ij. Reg. xviij. Miser⁹ est dñs sup afflictionē. Itē pcit ꝛ misereā luminosis ꝛ fidelib⁹. Facili⁹ eām ꝥam cōsequuntur in bello captiꝛ victi prudentes ꝛ fideliter dñi sui nomē cōfitentes q̄s fatui ꝛ leuiter alteri⁹ ditioni se subdētes. Sic de⁹ magis est ꝓpia⁹ maiestatē suā oculis seu luminib⁹ mētis ꝛ rōnis cōtemplantib⁹ q̄s eis q̄ ad diuina cōtuēda ebetatos habent ꝛ obtutus. Similē ꝛ bis citius veniā tribuit delictoꝛ q̄ nomen suū firmiter cōfitent q̄ est magne fidelitatis indiciū. q̄s bis q̄ facilius ipm negant ꝛ diffitent. De ꝑnis dz Ezec. xxxix. Miserebo2 omnis dom⁹ israel. Jsrael q̄ interpretat mens videns deū significat eos q̄ sūt luminosi radijs cognitionis diuine. De secundis dz Osee. j. Domui iuda miserebo2. Juda interptat confitens. cōfiteri vo ex fideli corde ꝛ animo ꝓficiscāt. Itē parcit ꝛ misereatur dolorosis ꝛ penitentib⁹. Exemplo illi⁹ patris q̄ misertus est filio ꝓdigo penitenti ꝛ reuertenti. Luc. xv. Quia sicut dz Eccli. xvij. Altissimus odio habet peccatores ꝛ misertus est penitentib⁹. Jō Esa. lv. dz. Derelinquat impi⁹ viā suā ꝛ vir iniquus cogitatōes suas. ꝛ reuertat ad dñm ꝛ miserebit ei⁹ ꝛc. Jō penitenti dz illud Eccli. xvij. Cōuertē ad dñm ꝛ relinque peccata tua. Sequit. Viuens ꝛ san⁹ cōfiteberis ꝛ laudabis dñm ꝛ glorificaberis in miserationib⁹ eius. Item parcit ꝛ misereā amorosis ꝛ cōfitentib⁹. Libēius eām misereā q̄s amico q̄s inimico. ꝛ homini de se confidenti q̄s diffidenti. ps. Miserere mei deus qm in te cōfidit anima mea ꝛ in umbra alaꝛ tuaꝛ sperabo ꝛc. Item pcit ꝛ misereā vigorosis ꝛ ꝓsistentib⁹. Sicut eām videm⁹ q in bellis magis parcit valentib⁹ militib⁹ qñ capiunt q̄s alijs. sic deus magis misereā hominib⁹ virilibus ꝛ constantib⁹ qñ indigent eius gratia ꝛ auxilio q̄s alijs. Uñ Hiere. xij. Miserebo2 inq̄t eoꝛ ꝛ reducā eos virū in hereditatē suā ꝛ viꝛ in terrā suā. Virū inq̄t. i. virilem ꝛ animosum. Itē parcit ꝛ misereā virtuosis ꝛ eminentibus. q. s. sicut diuitib⁹ captis in ꝓlio magis pārcit ꝛ hoc sub spe future remunerationis Sic de⁹ magis parcit ꝛ misereā illis quos in virtutibus et gratijs sat esse diuites. sciens q tales reipublice erunt vtiles. Uñ Eccli. xxxvj. Miserere dñe plebi tue. miserere ciuitati sanctificationis tue. ierlm ciuitati requici tue. reple syon inenarrabilib⁹ virtutibus tuis ꝛ gloria tua ppl̄m tuum. Sic igit ps quō miseratoꝛ ꝛ misericoꝛs est dñs. patiens et multu misericoꝛs. Et quō miserationes ei⁹ sup oia opa eius Uerūtñ q2 ipse est q̄ dicit Exo. xxxiij. Miserebo2 cui voluero ꝛ clemens ero in quē mihi placuerit. Dicam⁹ ergo ei illud ps. Veniant mihi miseratio. tue ꝛ viuā. ꝛ nō cōfundas me ab expectatione mea. Et sic ipse coꝛonet nos in miseri coꝛdia ꝛ miserationib⁹. ꝛ repleat in bonis desideriū nostruz Jsta est igit miseratio diuina quā q̄libet debet appetere.

Scdo vo dico q inuenit miseratio humana qua quilibet dz impendere. Et reuera pietas ꝛ miseratio nobis dz

Naturaliter ineſſe.
Fraternaliter adeſſe
Uirtualiter ꝓdeſſe

Jneſſe dico debet naturaliter. vñ illud Job. xxxj. ab infantia creuit mecū miseratio. ꝛ ab vtero egressa est mecum. Adesse etiā fraternalit. q. s. sicut dz Eccliā. xviij. Miseratio hominis erga ꝓximū suum. misericoꝛdia aūt dei sup omnē carnē. Prodesse aūt virtualiter. ps. Justus aūt misereā ꝛ retribuet. Et reuera virtus clementie ꝛ miserationis valde ꝓficit ꝓfessori suo. quia. s. ista est Que

Letificat quo ad interioza
Ditificat quo ad exterioza
Beatificat quo ad posterioza

Jsta eām solet mentem interius letificare. ps. Jocundus bō q̄ misereā ꝛ como dat ꝛc. Jsto etiam exterius solet ditificare seu diuitias multiplicare. q. s. sicut dz Prouer. xix. Fenerat dñs q̄ miseretur pauperi. Quia reuera talis tota die misereā ꝛ como dat. ꝛ semen illius in benedictione erit. Jsta insup solz beatificare. Prouer. xiij. Qui desperit ꝓximū suū peccat. q̄ aūt misereā paupi beatus est. Dicat igit panper diuiti misericoꝛdi illud. iij. Reg. j. Obsecro vt misereris anie mee Et illud Luc. xvj. Pater abraam miserere mei. et illud Iob xix. Miseremini mei miseremini mei saltē vos amici mei ꝛc. Uli⁹ vo respondeat illud Mar. viij. Miseriꝰ sup turbam. q2 ecce iam triduo sustinent me nec habent qd̄ manducent. Et merito. q2 homo debet alteri misereri sicut ipe vult q de⁹ misereat sibi. Judicū eām sine misericoꝛdia fiet illi q̄ nō fecerit miam sicut dicit Jaco. ij. Uñ etiam dominus repbendit seruum illum q̄ cōseruo suo noluerat misereri. Etiam in illo casu vbi a deo obtinuerat miam impendi. Math. xviij. Serue nequā nonne ꝛ te oportuit misereri cōserui tui sicut ꝛ tui miser⁹ sum: q. d. sic. Sed reuera p culdubio multi sunt q̄ alijs non miserent nec aliene miserie compatiunt. ꝛ iō miam diuinā nullaten⁹ ꝓmerentur. sicut sunt auari. vsurarij. tyranni. impij ꝛ crudeles. q̄ scilz. alijs non misereā. nec ipsoꝛ miserias intuent. sed oēs quantoplus possunt immisericoꝛditer ꝓsequunt. ps. Non sit q̄ misereat pupillis eius. Et Hiere. vj. Sagitta ꝛ scutū arripiet crudelis ꝛ nō miserebit. Jsta est ergo misericoꝛdia humana quā q̄libet debet impendere. Tercio ꝓnciꝑaliter dico q in scriptura repit miseratio insana quā quilibet debet suspendere. Et ista est illa qua q̄s sine causa alteri misereā vtpote. qñ illū q̄ male fecit. in ꝓnicioſum exēplum ꝛ damnū reipublice impunitū dimittit. sibiq̄ misere tur ꝛ pcit. Et ista ꝓuocat miseratio iniqua. De qua dz ij. Mach. vj. Qz bi q̄ astabant iniqua miseratione cōmoti ꝓpter viri amiciciā cōsulebant eleazaro q̄ simularet se comediſſe carnes porcinas q̄ legem vt obediret regi Antiocho. Taliter nō miserabaē illa fortis mulier filijs suis machabeis quos ante se volebat mortem subire ne cōtaminarēt cabis gentiliū. Talis aūt miseratio ꝓhibet potissime iudicib⁹. q̄bus. s. ꝓhibet ne malefactoꝛib⁹ misereant etiaz si pauptate ꝛ miseria deprimant. Exo. xxiij. Paupis nō misereberis in iudicio. Uñ etiā de ydolatris extirpandis dicitur ꝛ ꝓcipit Deut. vij. Non inibis cū eis fedus ꝛ nō misereberis eoꝛ. Et reuera talem effeminatā miserationē non habet deus. q̄. s. scit cui est miserandum ꝛ cui nō. Quia sicut dicit Roma. ix. Cui vult miserebit de⁹. ꝛ quē vult indurat. Quia dato q sicut eccla canit sibi sit ꝓpium misereri semper ꝛ parcere. ita q sicut supra dictum est ipe ad modum leonis consueuerit parcere humilibus ꝛ ꝓstratis. nō

ꝑ tñ rebellibus ⁊ iniquis (sicut etiam nec leo parcit) ⁊ in sua malicia pseueraunt⁹ ⁊ pteruis. Tñ ipse est q̄ finaliter dicit talib⁹ illud Ezech. vij. Judicabo te iuxta vias tuas. ⁊ ponā cōtra te oīs abominationes tuas ⁊ nō parcet oculus meus neq; miserebor. ꝟ vias tuas ponā sup te. ⁊ abhominationes tue in medio tui erūt. Patet igit̄ q̄ in scriptura reperit̄ Miseratio effeminata q̄ est fugienda. Sancta ⁊ iusta que est habenda. Alta ⁊ summa q̄ est petenda. Vide infra de Misericordia.

Miscere. mixtio. cōmixtio.

Cum mixtio significet mihi quandā aggregationē ⁊ adūctionem ⁊ quandā diuersarum rerū combinationem. Notare possum⁹ q̄ spūaliter accipiendo. Mixtio in bono ſgnificat ⁊ in malo. Primo dico q̄ in bono significat

Verbi mirabilē incarnationē.
Virtutū nubilē compositionē
Justoꝝ vtilem aggregationē.

Jgit̄ dico q̄ in scriptura repit̄ mixtio supna ⁊ ineffabilis. Et ista est illa qua p̄ beatā incarnationē deus homini fuit mixtus ⁊ in vnitate suppositi idem fact⁹ Quis ei ista nō fuerit mixtio q̄z. ſ. nō cōmixtione diuinitatis in carnē. ꝟ assumptione humanitatis in deū ista incarnatio fuit facta. pōt tñ dici commixtio. i. diuersarū naturarū vnio suo mō. Figura Gene. xviij. vbi dr. Oz abraam dixit sare. Accelera inq̄t tria sata farine ⁊ cōmisce ⁊ fac subcinericios panes. ⁊ hoc p̄cepit vt inde angeli quos inuitauerat vescerent. Jsta em̄ tria ſsata sunt tres in xp̄o nature. ſ. anima: caro ⁊ diuinitas. q̄. ſ. simꝫ mixta ⁊ vnita: illum panē angelorū xp̄m cōfecerunt. ⁊ euz sub cinere nostre mortalitatis in igne charitatis coxerunt. ⁊ comedendum angelis. i. viris angelicis in ecclesia reliq̄runt. De quo pōt dici illud. j. Esdre. ix. Commiscuerūt semen sanctū cum filiab⁹ alienigenis. Vel vt habet alia ſra. cum pplis terrarū. Ut ⁊ iste sit calix in manu dñi vini meri plen⁹ mixto. Jsta est ergo mixtio supna ⁊ ineffabilis.

Deinde dico q̄ in scriptura repit̄ mixtio interna pollēs ⁊ vtilis. Et ista est ꝓprie mixtio ⁊ compositio diuersarū virtutū in mente. q̄z ꝑcerto sicut videm⁹ q̄ pigmentarij conficiunt ⁊ componunt antidota ⁊ pigmenta: diuersas ſpēs simul miscendo ⁊ componendo. Sicut etiam videmus q̄ omnia corpa viuentia mixta sunt ⁊ composita de quatuor elementis. q̄z. ſ. corpora simplicia ⁊ mixtione carentia vita carent. Sic reuera pigmentarij. i. viri iusti in apotheca cordiū suoꝝ confectiones ⁊ pigmenta diuersarū virtutū cōficiunt. ⁊ sic vitam spūalē obtinēt: ⁊ seipsos aromaticos reddunt. dum in bonis moꝛib⁹ se componunt. Et ista ꝑcerto est mixtura mirrhe ⁊ aloes qua xp̄s dulciter inungit̄. Jo. xix. q̄n sibi a ioseph. i. a quolibet viro iusto. virtutū cōpositio p̄sentat̄. Figurata certe in illa cōpositione thimiamatꝫ Exod. xxx. Ubi de diuersis rebus aromaticis sil̄ mixtis cōficiebat̄: qđ ad vsus diuinos ⁊ nō ad alios applicari tñmō iubebat̄. Quia reuera res aromaticas. i. virtutū fragrantiam sibi xp̄s iubet appropriari ⁊ nulli alteri applicari. ꝟ sibi soli confici ⁊ misceri quas. ſ. in odorem suauitatis solz recipere: ⁊ se in ipsaꝝ fragrantia delectareꝫ. Jsta est ergo illa mixtura virtutū: ⁊ illa aqua aspersionis: qua si q̄s asperget̄ ⁊ a tactu morticinij mundabat̄. De qua dicit̄ Num. xix. Oz q̄cunq; hac cōmixtione aspersus nō fuerit: polluet tabernaculū dñi. Et aduerte q̄ pigmentarius solet facere mixtionē de reb⁹ amaris: ⁊ de rebus dulcib⁹: ⁊ vnum cuz altero temperare. Sic vere homo dz miscere res acras et dulces. i. virtutes spectantes ad acredinē timoris. sicut est contritio ⁊ mortis memoria. ⁊ penitentia. dicens. ſ. illd̄ ps. Cinerem tanq̄ panē manducabā ⁊ poculū meū cum fletu miscebā. Et vtutes ptinentes ad dulcedinē spei ⁊ amoris: sicut. ſ. est pietas ⁊ compassio: clementia: mititas ⁊ celestiū cōtemplatio: ad quā. ſ. inuitat dñs. dicens Prouer. ix. Comedite amici mei ⁊ bibite vinū qđ miscui vobis ꝛc. Tñ de sapientia dicit̄ Prouer. ix. Oz ipsa edificauit sibi domum ⁊ miscuit vinū ⁊ posuit mensam. Jsta est igit̄ mixtio interna pollens ⁊ vtilis. Denicq; dico q̄ in scriptura repit̄ mixtio fraterna iungēs ⁊ nubilis. Et ista nihil aliud est q̄ bona ⁊ sancta societas: q̄. ſ. associate ⁊ charitatiue inuicē se solet miscere. Tñ. ij. Paral. xxv. dicit̄. q̄ in celebratione pbe se fuerunt pectora commixtim duo milia. Sic igitur patet quō inuenit̄ mixtio fraterna ⁊ socialis. Jnterna ⁊ spūalis Paterna ⁊ supnalis. Et sic mixtio vt dictū est sumit̄ in bono. Secundo principaliter dico q̄ mixtio quādoq; vt cōmuniter sumit̄ in malo. Et sic nota q̄ i scriptura repit̄ mixtio

Carnalitatis impure.
Societatis obscure
Jniquitatis periure

Est igit̄ quedā mixtio fede carnalitatis. ⁊ ista est illa qua p luxuriā als q̄ sub lebe matrimonij diuerse psone inuicem copulant̄ ⁊ cōmiscent̄. De qua impudici senes dicebant Susanne Dañ. xiij. Cōmiscere nobiscum. alioquin ferem⁹ contra te testimoniū. Et ibidē. Vidimus eos pariter cōmisceri. Cui⁹ cōtrariū faciebat illa sācta mulier Zara Thob. iij. dicens. Mundā seruaui aniam meā ab oīni cōcupiscentia. nunq̄ cū ludentib⁹ miscui me. Jsta est ergo mixtura fede carnalitatis. Jnuenit̄ etiam mixtura praue societatis. Et ista ꝑcerto multū est piculosa. Sicut em̄ corruptus liquor facliter corrumpit liquorē purū q̄n sibi miscet̄. sic malus homo bonū. Et ꝺ in lege fuit ꝓhibitū filijs isrl'ne cū gentilib⁹ ⁊ finitimis pplis miscerent se cōnubio. ne forte p vxores alienigenas ad idolatriam traherent̄. sicut dr Josue. xxiij. Tñ Num. xxiij. Alienigena nō cōmiscebit̄ vobis. Tñ de mala cōmixtiōe male societatis dr in ps. q̄ filij isrl' cōmixti sunt inter gentes. ⁊ didicerunt opa eoꝝ. ⁊ seruierūt sculptilib⁹ eoꝝ. ⁊ factū est illis in scandalū. Et ꝺ scriptura bene docet tales cōmixtiones ⁊ potissime cōmixtionē cū illis q̄ linguas acuūt alios mordendo. cū illis q̄ carne defluunt immunde viuendo. cuz illis q̄ verbis affluunt dulcia loquendo. Jgit̄ nō cōmiscea-mur cum detractoꝛib⁹ q̄ mordent acriter Prouerb. xxiij. Cum detractoꝛibus nō cōmiscearis. q̄n repente veniet ꝙditio eoꝝ. Jtem nō cōmisceamur cum infectoꝛib⁹ q̄ viuūt turpiter. i. cum luxuriosis psonis. j. Coꝛ. v. Scripsi vobis nō commiscere fornicarijs. Jtem nō cōmisceamur cū detractoꝛibus q̄ fallunt dulciter Prouer. xx. Et q̄ dilatat labia sua non commiscearis. Jsta est ergo mixtura praue societatis. Jnuenitur denicq; mixtura multe iniquitatis. Quidam enim sunt qui non sunt simplices sed in seipsis diuersis vicijs compositi. Figurati in marivitreo qđ erat mixtū igne. quod Johannes vidit Apocal. xv. Quia certe multi sunt qui q̄uis sint mare. per amaritudinem penitentie et macerationis ⁊ vitrei per splendorem conuersationis. mixti tñ sunt igne p ardorem auaricie ⁊ ambitiōis Exodi. ix. Grando ⁊ ignis mixta pariter ferebant̄. Et tñ isti debēt aduertere q̄ res mixte nunq̄ sunt tanti p̄cij sicut simplices. sicut patet de vino mixto. ⁊ de metallo ⁊ etiam de liquoribus. Unde vir ꝑfectus simplex ⁊ rectus videt̄ posse dicere illud Eccle. xxiij. Ego quasi libanus non incisus vaporaui habitationem meā. ⁊ quasi balsamū non mixtū odor meus. Sed reuera mali nō sic. q̄z scz. isti in se ⁊ apud se habent mixturam multiplicium viciorum. videlz Mixturaz

Fatuitatis.
Fallacitatis
Carnalitatꝫ
Crudelitatꝫ
Malignitatis
Curiositatis
Ebriositatis
Luctuositatis.

De fatuitate dicit̄ Prouer. xx. q̄ stulti miscent̄ cōtumelijs. Et Esa. xxix. dr. q̄ dñs miscuit in medio eoꝝ spūm vertiginis De fallacitate dr Esa. j. Argentū tuū versum est in scoriam. vinū tuū mixtū est aq̄. Aqua in vino. scoria in argento est fallacitas in animo. De carnalitate dicit̄ illi lxxvij. lxxviij. lxxix. lxxx. lxxxi. lxxxii. lxxxiii. lxxxiv. lxxxv. lxxxvi. lxxxvii. lxxxviii. lxxxix. xc. xci. xcii. xciii. xciv. xcv. xcvi. xcvii. xcviii. xcix. c. ci. cii. ciii. civ. cv. cvi. cvii. cviii. cix. cx. cxi. cxii. cxiii. cxiv. cxv. cxvi. cxvii. cxviii. cxix. cxx. cxxi. cxxii. cxxiii. cxxiv. cxxv. cxxvi. cxxvii. cxxviii. cxxix. cxxx. cxxxi. cxxxii. cxxxiii. cxxxiv. cxxxv. cxxxvi. cxxxvii. cxxxviii. cxxxix. cxl. cxli. cxlii. cxliii. cxliv. cxlv. cxlvi. cxlvii. cxlviii. cxlix. cl. clj. clij. cliij. clv. clvj. clvij. clviij. clix. clx. clxj. clxij. clxiij. clxiv. clxv. clxvj. clxvij. clxviij. clxix. clxx. clxxj. clxxij. clxxiij. clxxiv. clxxv. clxxvj. clxxvij. clxxviij. clxxix. clxxx. clxxxj. clxxxij. clxxxiij. clxxxiv. clxxxv. clxxxvj. clxxxvij. clxxxviij. clxxxix. cxc. cxcj. cxcij. cxciij. cxciv. cxcv. cxcvj. cxcvij. cxcviij. cxcix. cc. ccj. ccij. cciij. cciv. ccv. ccvj. ccvij. ccviij. ccix. ccx. ccxj. ccxij. ccxiij. ccxiv. ccxv. ccxvj. ccxvij. ccxviij. ccxix. ccxx. ccxxj. ccxxij. ccxxiij. ccxxiv. ccxxv. ccxxvj. ccxxvij. ccxxviij. ccxxix. ccxxx. ccxxxj. ccxxxij. ccxxxiij. ccxxxiv. ccxxxv. ccxxxvj. ccxxxvij. ccxxxviij. ccxxxix. cccxl. cccxlj. cccxlij. cccxliij. cccxliv. cccxlv. cccxlvj. cccxlvij. cccxlviij. cccxlix. cccl. ccclj. ccclij. ccccliij. ccclv. ccclvj. ccclvij. ccclviij. ccclix. ccclx. ccclxj. ccclxij. ccclxiij. ccclxiv. ccclxv. ccclxvj. ccclxvij. ccclxviij. ccclxix. ccclxx. ccclxxj. ccclxxij. ccclxxiij. ccclxxiv. ccclxxv. ccclxxvj. ccclxxvij. ccclxxviij. ccclxxix. ccclxxx. ccclxxxj. ccclxxxij. ccclxxxiij. ccclxxxiv. ccclxxxv. ccclxxxvj. ccclxxxvij. ccclxxxviij. ccclxxxix. cccxc. cccxcj. cccxcij. cccxciij. cccxciv. cccxcv. cccxcvj. cccxcvij. cccxcviij. cccxcix. cd. cdj. cdij. cdiij. cdiv. cdv. cdvj. cdvij. cdviij. cdix. cdx. cdxj. cdxij. cdxiij. cdxiv. cdxv. cdxvj. cdxvij. cdxviij. cdxix. cdxx. cdxxj. cdxxij. cdxxiij. cdxxiv. cdxxv. cdxxvj. cdxxvij. cdxxviij. cdxxix. cdxxx. cdxxxj. cdxxxij. cdxxxiij. cdxxxiv. cdxxxv. cdxxxvj. cdxxxvij. cdxxxviij. cdxxxix. cdxl. cdxlj. cdxlij. cdxliij. cdxliv. cdxlv. cdxlvj. cdxlvij. cdxlviij. cdxlix. cdl. cdlj. cdlij. cdliij. cdliv. cdlv. cdlvj. cdlvij. cdlviij. cdlix. cdlx. cdlxj. cdlxij. cdlxiij. cdlxiv. cdlxv. cdlxvj. cdlxvij. cdlxviij. cdlxix. cdlxx. cdlxxj. cdlxxij. cdlxxiij. cdlxxiv. cdlxxv. cdlxxvj. cdlxxvij. cdlxxviij. cdlxxix. cdlxxx. cdlxxxj. cdlxxxij. cdlxxxiij. cdlxxxiv. cdlxxxv. cdlxxxvj. cdlxxxvij. cdlxxxviij. cdlxxxix. cdxc. cdxcj. cdxcij. cdxciij. cdxciv. cdxcv. cdxcvj. cdxcvij. cdxcviij. cdxcix. ce. cej. ceij. ceiij. ceiv. cev. cevj. cevij. ceviij. ceix. cex. cexj. cexij. cexiij. cexiv. cexv. cexvj. cexvij. cexviij. cexix. cexx. cexxj. cexxij. cexxiij. cexxiv. cexxv. cexxvj. cexxvij. cexxviij. cexxix. cexxx. cexxxj. cexxxij. cexxxiij. cexxxiv. cexxxv. cexxxvj. cexxxvij. cexxxviij. cexxxix. cexl. cexlj. cexlij. cexliij. cexliv. cexlv. cexlvj. cexlvij. cexlviij. cexlix. cel. celj. celij. celiij. celiv. celv. celvj. celvij. celviij. celix. celx. celxj. celxij. celxiij. celxiv. celxv. celxvj. celxvij. celxviij. celxix. celxx. celxxj. celxxij. celxxiij. celxxiv. celxxv. celxxvj. celxxvij. celxxviij. celxxix. celxxx. celxxxj. celxxxij. celxxxiij. celxxxiv. celxxxv. celxxxvj. celxxxvij. celxxxviij. celxxxix. cexc. cexcj. cexcij. cexciij. cexciv. cexcv. cexcvj. cexcvij. cexcviij. cexcix. cf. cfj. cfij. cfiij. cfiv. cfv. cfvj. cfvij. cfviij. cfix. cfx. cfxj. cfxij. cfxiij. cfxiv. cfxv. cfxvj. cfxvij. cfxviij. cfxix. cfxx. cfxxj. cfxxij. cfxxiij. cfxxiv. cfxxv. cfxxvj. cfxxvij. cfxxviij. cfxxix. cfxxx. cfxxxj. cfxxxij. cfxxxiij. cfxxxiv. cfxxxv. cfxxxvj. cfxxxvij. cfxxxviij. cfxxxix. cfxl. cfxlj. cfxlij. cfxliij. cfxliv. cfxlv. cfxlvj. cfxlvij. cfxlviij. cfxlix. cfl. cflj. cflij. cfliij. cfliv. cflv. cflvj. cflvij. cflviij. cflix. cflx. cflxj. cflxij. cflxiij. cflxiv. cflxv. cflxvj. cflxvij. cflxviij. cflxix. cflxx. cflxxj. cflxxij. cflxxiij. cflxxiv. cflxxv. cflxxvj. cflxxvij. cflxxviij. cflxxix. cflxxx. cflxxxj. cflxxxij. cflxxxiij. cflxxxiv. cflxxxv. cflxxxvj. cflxxxvij. cflxxxviij. cflxxxix. cfxc. cfxcj. cfxcij. cfxciij. cfxciv. cfxcv. cfxcvj. cfxcvij. cfxcviij. cfxcix. cg. cgj. cgij. cgiij. cgiv. cgv. cgvj. cgvij. cgviij. cgix. cgx. cgxj. cgxij. cgxiij. cgxiv. cgxv. cgxvj. cgxvij. cgxviij. cgxix. cgxx. cgxxj. cgxxij. cgxxiij. cgxxiv. cgxxv. cgxxvj. cgxxvij. cgxxviij. cgxxix. cgxxx. cgxxxj. cgxxxij. cgxxxiij. cgxxxiv. cgxxxv. cgxxxvj. cgxxxvij. cgxxxviij. cgxxxix. cgxl. cgxlj. cgxlij. cgxliij. cgxliv. cgxlv. cgxlvj. cgxlvij. cgxlviij. cgxlix. cgl. cglj. cglij. cgliij. cgliv. cglv. cglvj. cglvij. cglviij. cglix. cglx. cglxj. cglxij. cglxiij. cglxiv. cglxv. cglxvj. cglxvij. cglxviij. cglxix. cglxx. cglxxj. cglxxij. cglxxiij. cglxxiv. cglxxv. cglxxvj. cglxxvij. cglxxviij. cglxxix. cglxxx. cglxxxj. cglxxxij. cglxxxiij. cglxxxiv. cglxxxv. cglxxxvj. cglxxxvij. cglxxxviij. cglxxxix. cgxc. cgxcj. cgxcij. cgxciij. cgxciv. cgxcv. cgxcvj. cgxcvij. cgxcviij. cgxcix. ch. chj. chij. chiij. chiv. chv. chvj. chvij. chviij. chix. chx. chxj. chxij. chxiij. chxiv. chxv. chxvj. chxvij. chxviij. chxix. chxx. chxxj. chxxij. chxxiij. chxxiv. chxxv. chxxvj. chxxvij. chxxviij. chxxix. chxxx. chxxxj. chxxxij. chxxxiij. chxxxiv. chxxxv. chxxxvj. chxxxvij. chxxxviij. chxxxix. chxl. chxlj. chxlij. chxliij. chxliv. chxlv. chxlvj. chxlvij. chxlviij. chxlix. chl. chlj. chlij. chliij. chliv. chlv. chlvj. chlvij. chlviij. chlix. chlx. chlxj. chlxij. chlxiij. chlxiv. chlxv. chlxvj. chlxvij. chlxviij. chlxix. chlxx. chlxxj. chlxxij. chlxxiij. chlxxiv. chlxxv. chlxxvj. chlxxvij. chlxxviij. chlxxix. chlxxx. chlxxxj. chlxxxij. chlxxxiij. chlxxxiv. chlxxxv. chlxxxvj. chlxxxvij. chlxxxviij. chlxxxix. chxc. chxcj. chxcij. chxciij. chxciv. chxcv. chxcvj. chxcvij. chxcviij. chxcix. ci. cij. ciij. civ. cv. cvj. cvij. cviij. cix. cx. cxj. cxij. cxiij. cxiv. cxv. cxvj. cxvij. cxviij. cxix. cxx. cxxj. cxxij. cxxiij. cxxiv. cxxv. cxxvj. cxxvij. cxxviij. cxxix. cxxx. cxxxj. cxxxij. cxxxiij. cxxxiv. cxxxv. cxxxvj. cxxxvij. cxxxviij. cxxxix. cxl. cxlj. cxlij. cxliij. cxliv. cxlv. cxlvj. cxlvij. cxlviij. cxlix. cl. clj. clij. cliij. clv. clvj. clvij. clviij. clix. clx. clxj. clxij. clxiij. clxiv. clxv. clxvj. clxvij. clxviij. clxix. clxx. clxxj. clxxij. clxxiij. clxxiv. clxxv. clxxvj. clxxvij. clxxviij. clxxix. clxxx. clxxxj. clxxxij. clxxxiij. clxxxiv. clxxxv. clxxxvj. clxxxvij. clxxxviij. clxxxix. cxc. cxcj. cxcij. cxciij. cxciv. cxcv. cxcvj. cxcvij. cxcviij. cxcix. cc. ccj. ccij. cciij. cciv. ccv. ccvj. ccvij. ccviij. ccix. ccx. ccxj. ccxij. ccxiij. ccxiv. ccxv. ccxvj. ccxvij. ccxviij. ccxix. ccxx. ccxxj. ccxxij. ccxxiij. ccxxiv. ccxxv. ccxxvj. ccxxvij. ccxxviij. ccxxix. ccxxx. ccxxxj. ccxxxij. ccxxxiij. ccxxxiv. ccxxxv. ccxxxvj. ccxxxvij. ccxxxviij. ccxxxix. cccxl. cccxlj. cccxlij. cccxliij. cccxliv. cccxlv. cccxlvj. cccxlvij. cccxlviij. cccxlix. cccl. ccclj. ccclij. ccccliij. ccclv. ccclvj. ccclvij. ccclviij. ccclix. ccclx. ccclxj. ccclxij. ccclxiij. ccclxiv. ccclxv. ccclxvj. ccclxvij. ccclxviij. ccclxix. ccclxx. ccclxxj. ccclxxij. ccclxxiij. ccclxxiv. ccclxxv. ccclxxvj. ccclxxvij. ccclxxviij. ccclxxix. ccclxxx. ccclxxxj. ccclxxxij. ccclxxxiij. ccclxxxiv. ccclxxxv. ccclxxxvj. ccclxxxvij. ccclxxxviij. ccclxxxix. cccxc. cccxcj. cccxcij. cccxciij. cccxciv. cccxcv. cccxcvj. cccxcvij. cccxcviij. cccxcix. cd. cdj. cdij. cdiij. cdiv. cdv. cdvj. cdvij. cdviij. cdix. cdx. cdxj. cdxij. cdxiij. cdxiv. cdxv. cdxvj. cdxvij. cdxviij. cdxix. cdxx. cdxxj. cdxxij. cdxxiij. cdxxiv. cdxxv. cdxxvj. cdxxvij. cdxxviij. cdxxix. cdxxx. cdxxxj. cdxxxij. cdxxxiij. cdxxxiv. cdxxxv. cdxxxvj. cdxxxvij. cdxxxviij. cdxxxix. cdxl. cdxlj. cdxlij. cdxliij. cdxliv. cdxlv. cdxlvj. cdxlvij. cdxlviij. cdxlix. cdl. cdlj. cdlij. cdliij. cdliv. cdlv. cdlvj. cdlvij. cdlviij. cdlix. cdlx. cdlxj. cdlxij. cdlxiij. cdlxiv. cdlxv. cdlxvj. cdlxvij. cdlxviij. cdlxix. cdlxx. cdlxxj. cdlxxij. cdlxxiij. cdlxxiv. cdlxxv. cdlxxvj. cdlxxvij. cdlxxviij. cdlxxix. cdlxxx. cdlxxxj. cdlxxxij. cdlxxxiij. cdlxxxiv. cdlxxxv. cdlxxxvj. cdlxxxvij. cdlxxxviij. cdlxxxix. cdxc. cdxcj. cdxcij. cdxciij. cdxciv. cdxcv. cdxcvj. cdxcvij. cdxcviij. cdxcix. ce. cej. ceij. ceiij. ceiv. cev. cevj. cevij. ceviij. ceix. cex. cexj. cexij. cexiij. cexiv. cexv. cexvj. cexvij. cexviij. cexix. cexx. cexxj. cexxij. cexxiij. cexxiv. cexxv. cexxvj. cexxvij. cexxviij. cexxix. cexxx. cexxxj. cexxxij. cexxxiij. cexxxiv. cexxxv. cexxxvj. cexxxvij. cexxxviij. cexxxix. cexl. cexlj. cexlij. cexliij. cexliv. cexlv. cexlvj. cexlvij. cexlviij. cexlix. cel. celj. celij. celiij. celiv. celv. celvj. celvij. celviij. celix. celx. celxj. celxij. celxiij. celxiv. celxv. celxvj. celxvij. celxviij. celxix. celxx. celxxj. celxxij. celxxiij. celxxiv. celxxv. celxxvj. celxxvij. celxxviij. celxxix. celxxx. celxxxj. celxxxij. celxxxiij. celxxxiv. celxxxv. celxxxvj. celxxxvij. celxxxviij. celxxxix. cexc. cexcj. cexcij. cexciij. cexciv. cexcv. cexcvj. cexcvij. cexcviij. cexcix. cf. cfj. cfij. cfiij. cfiv. cfv. cfvj. cfvij. cfviij. cfix. cfx. cfxj. cfxij. cfxiij. cfxiv. cfxv. cfxvj. cfxvij. cfxviij. cfxix. cfxx. cfxxj. cfxxij. cfxxiij. cfxxiv. cfxxv. cfxxvj. cfxxvij. cfxxviij. cfxxix. cfxxx. cfxxxj. cfxxxij. cfxxxiij. cfxxxiv. cfxxxv. cfxxxvj. cfxxxvij. cfxxxviij. cfxxxix. cfxl. cfxlj. cfxlij. cfxliij. cfxliv. cfxlv. cfxlvj. cfxlvij. cfxlviij. cfxlix. cfl. cflj. cflij. cfliij. cfliv. cflv. cflvj. cflvij. cflviij. cflix. cflx. cflxj. cflxij. cflxiij. cflxiv. cflxv. cflxvj. cflxvij. cflxviij. cflxix. cflxx. cflxxj. cflxxij. cflxxiij. cflxxiv. cflxxv. cflxxvj. cflxxvij. cflxxviij. cflxxix. cflxxx. cflxxxj. cflxxxij. cflxxxiij. cflxxxiv. cflxxxv. cflxxxvj. cflxxxvij. cflxxxviij. cflxxxix. cfxc. cfxcj. cfxcij. cfxciij. cfxciv. cfxcv. cfxcvj. cfxcvij. cfxcviij. cfxcix. cg. cgj. cgij. cgiij. cgiv. cgv. cgvj. cgvij. cgviij. cgix. cgx. cgxj. cgxij. cgxiij. cgxiv. cgxv. cgxvj. cgxvij. cgxviij. cgxix. cgxx. cgxxj. cgxxij. cgxxiij. cgxxiv. cgxxv. cgxxvj. cgxxvij. cgxxviij. cgxxix. cgxxx. cgxxxj. cgxxxij. cgxxxiij. cgxxxiv. cgxxxv. cgxxxvj. cgxxxvij. cgxxxviij. cgxxxix. cgxl. cgxlj. cgxlij. cgxliij. cgxliv. cgxlv. cgxlvj. cgxlvij. cgxlviij. cgxlix. cgl. cglj. cglij. cgliij. cgliv. cglv. cglvj. cglvij. cglviij. cglix. cglx. cglxj. cglxij. cglxiij. cglxiv. cglxv. cglxvj. cglxvij. cglxviij. cglxix. cglxx. cglxxj. cglxxij. cglxxiij. cglxxiv. cglxxv. cglxxvj. cglxxvij. cglxxviij. cglxxix. cglxxx. cglxxxj. cglxxxij. cglxxxiij. cglxxxiv. cglxxxv. cglxxxvj. cglxxxvij. cglxxxviij. cglxxxix. cgxc. cgxcj. cgxcij. cgxciij. cgxciv. cgxcv. cgxcvj. cgxcvij. cgxcviij. cgxcix. ch. chj. chij. chiij. chiv. chv. chvj. chvij. chviij. chix. chx. chxj. chxij. chxiij. chxiv. chxv. chxvj. chxvij. chxviij. chxix. chxx. chxxj. chxxij. chxxiij. chxxiv. chxxv. chxxvj. chxxvij. chxxviij. chxxix. chxxx. chxxxj. chxxxij. chxxxiij. chxxxiv. chxxxv. chxxxvj. chxxxvij. chxxxviij. chxxxix. chxl. chxlj. chxlij. chxliij. chxliv. chxlv. chxlvj. chxlvij. chxlviij. chxlix. chl. chlj. chlij. chliij. chliv. chlv. chlvj. chlvij. chlviij. chlix. chlx. chlxj. chlxij. chlxiij. chlxiv. chlxv. chlxvj. chlxvij. chlxviij. chlxix. chlxx. chlxxj. chlxxij. chlxxiij. chlxxiv. chlxxv. chlxxvj. chlxxvij. chlxxviij. chlxxix. chlxxx. chlxxxj. chlxxxij. chlxxxiij. chlxxxiv. chlxxxv. chlxxxvj. chlxxxvij. chlxxxviij. chlxxxix. chxc. chxcj. chxcij. chxciij. chxciv. chxcv. chxcvj. chxcvij. chxcviij. chxcix. ci. cij. ciij. civ. cv. cvj. cvij. cviij. cix. cx. cxj. cxij. cxiij. cxiv. cxv. cxvj. cxvij. cxviij. cxix. cxx. cxxj. cxxij. cxxiij. cxxiv. cxxv. cxxvj. cxxvij. cxxviij. cxxix. cxxx. cxxxj. cxxxij. cxxxiij. cxxxiv. cxxxv. cxxxvj. cxxxvij. cxxxviij. cxxxix. cxl. cxlj. cxlij. cxliij. cxliv. cxlv. cxlvj. cxlvij. cxlviij. cxlix. cl. clj. clij. cliij. clv. clvj. clvij. clviij. clix. clx. clxj. clxij. clxiij. clxiv. clxv. clxvj. clxvij. clxviij. clxix. clxx. clxxj. clxxij. clxxiij. clxxiv. clxxv. clxxvj. clxxvij. clxxviij. clxxix. clxxx. clxxxj. clxxxij. clxxxiij. clxxxiv. clxxxv. clxxxvj. clxxxvij. clxxxviij. clxxxix. cxc. cxcj. cxcij. cxciij. cxciv. cxcv. cxcvj. cxcvij. cxcviij. cxcix. cc. ccj. ccij. cciij. cciv. ccv. ccvj. ccvij. ccviij. ccix. ccx. ccxj. ccxij. ccxiij. ccxiv. ccxv. ccxvj. ccxvij. ccxviij. ccxix. ccxx. ccxxj. ccxxij. ccxxiij. ccxxiv. ccxxv. ccxxvj. ccxxvij. ccxxviij. ccxxix. ccxxx. ccxxxj. ccxxxij. ccxxxiij. ccxxxiv. ccxxxv. ccxxxvj. ccxxxvij. ccxxxviij. ccxxxix. cccxl. cccxlj. cccxlij. cccxliij. cccxliv. cccxlv. cccxlvj. cccxlvij. cccxlviij. cccxlix. cccl. ccclj. ccclij. ccccliij. ccclv. ccclvj. ccclvij. ccclviij. ccclix. ccclx. ccclxj. ccclxij. ccclxiij. ccclxiv. ccclxv. ccclxvj. ccclxvij. ccclxviij. ccclxix. ccclxx. ccclxxj. ccclxxij. ccclxxiij. ccclxxiv. ccclxxv. ccclxxvj. ccclxxvij. ccclxxviij. ccclxxix. ccclxxx. ccclxxxj. ccclxxxij. ccclxxxiij. ccclxxxiv. ccclxxxv. ccclxxxvj. ccclxxxvij. ccclxxxviij. ccclxxxix. cccxc. cccxcj. cccxcij. cccxciij. cccxciv. cccxcv. cccxcvj. cccxcvij. cccxcviij. cccxcix. cd. cdj. cdij. cdiij. cdiv. cdv. cdvj. cdvij. cdviij. cdix. cdx. cdxj. cdxij. cdxiij. cdxiv. cdxv. cdxvj. cdxvij. cdxviij. cdxix. cdxx. cdxxj. cdxxij. cdxxiij. cdxxiv. cdxxv. cdxxvj. cdxxvij. cdxxviij. cdxxix. cdxxx. cdxxxj. cdxxxij. cdxxxiij. cdxxxiv. cdxxxv. cdxxxvj. cdxxxvij. cdxxxviij. cdxxxix. cdxl. cdxlj. cdxlij. cdxliij. cdxliv. cdxlv. cdxlvj. cdxlvij. cdxlviij. cdxlix. cdl. cdlj. cdlij. cdliij. cdliv. cdlv. cdlvj. cdlvij. cdlviij. cdlix. cdlx. cdlxj. cdlxij. cdlxiij. cdlxiv. cdlxv. cdlxvj. cdlxvij. cdlxviij. cdlxix. cdlxx. cdlxxj. cdlxxij. cdlxxiij. cdlxxiv. cdlxxv. cdlxxvj. cdlxxvij. cdlxxviij. cdlxxix. cdlxxx. cdlxxxj. cdlxxxij. cdlxxxiij. cdlxxxiv. cdlxxxv. cdlxxxvj. cdlxxxvij. cdlxxxviij. cdlxxxix. cdxc. cdxcj. cdxcij. cdxciij. cdxciv. cdxcv. cdxcvj. cdxcvij. cdxcviij. cdxcix. ce. cej. ceij. ceiij. ceiv. cev. cevj. cevij. ceviij. ceix. cex. cexj. cexij. cexiij. cexiv. cexv. cexvj. cexvij. cexviij. cexix. cexx. cexxj. cexxij. cexxiij. cexxiv. cexxv. cexxvj. cexxvij. cexxviij. cexxix. cexxx. cexxxj. cexxxij. cexxxiij. cexxxiv. cexxxv. cexxxvj. cexxxvij. cexxxviij. cexxxix. cexl. cexlj. cexlij. cexliij. cexliv. cexlv. cexlvj. cexlvij. cexlviij. cexlix. cel. celj. celij. celiij. celiv. celv. celvj. celvij. celviij. celix. celx. celxj. celxij. celxiij. celxiv. celxv. celxvj. celxvij. celxviij. celxix. celxx. celxxj. celxxij. celxxiij. celxxiv. celxxv. celxxvj. celxxvij. celxxviij. celxxix. celxxx. celxxxj. celxxxij. celxxxiij. celxxxiv. celxxxv. celxxxvj. celxxxvij. celxxxviij. celxxxix. cexc. cexcj. cexcij. cexciij. cexciv. cexcv. cexcvj. cexcvij. cexcviij. cexcix. cf. cfj. cfij. cfiij. cfiv. cfv. cfvj. cfvij. cfviij. cfix. cfx. cfxj. cfxij. cfxiij. cfxiv. cfxv. cfxvj. cfxvij. cfxviij. cfxix. cfxx. cfxxj. cfxxij. cfxxiij. cfxxiv. cfxxv. cfxxvj. cfxxvij. cfxxviij. cfxxix. cfxxx. cfxxxj. cfxxxij. cfxxxiij. cfxxxiv. cfxxxv. cfxxxvj. cfxxxvij. cfxxxviij. cfxxxix. cfxl. cfxlj. cfxlij. cfxliij. cfxliv. cfxlv. cfxlvj. cfxlvij. cfxlviij. cfxlix. cfl. cflj. cflij. cfliij. cfliv. cflv. cflvj. cflvij. cflviij. cflix. cflx. cflxj. cflxij. cflxiij. cflxiv. cflxv. cflxvj. cflxvij. cflxviij. cflxix. cflxx. cflxxj. cflxxij. cflxxiij. cflxxiv. cflxxv. cflxxvj. cflxxvij. cflxxviij. cflxxix. cflxxx. cflxxxj. cflxxxij. cflxxxiij. cflxxxiv. cflxxxv. cflxxxvj. cflxxxvij. cflxxxviij. cflxxxix. cfxc. cfxcj. cfxcij. cfxciij. cfxciv. cfxcv. cfxcvj. cfxcvij. cfxcviij. cfxcix. cg. cgj. cgij. cgiij. cgiv. cgv. cgvj. cgvij. cgviij. cgix. cgx. cgxj. cgxij. cgxiij. cgxiv. cgxv. cgxvj. cgxvij. cgxviij. cgxix. cgxx. cgxxj. cgxxij. cgxxiij. cgxxiv. cgxxv. cgxxvj. cgxxvij. cgxxviij. cgxxix. cgxxx. cgxxxj. cgxxxij. cgxxxiij. cgxxxiv. cgxxxv. cgxxxvj. cgxxxvij. cgxxxviij. cgxxxix. cgxl. cgxlj. cgxlij. cgxliij. cgxliv. cgxlv. cgxlvj. cgxlvij. cgxlviij. cgxlix. cgl. cglj. cglij. cgliij. cgliv. cglv. cglvj. cglvij. cglviij. cglix. cglx. cglxj. cglxij. cglxiij. cglxiv. cglxv. cglxvj. cglxvij. cglxviij. cglxix. cglxx. cglxxj. cglxxij. cglxxiij. cglxxiv. cglxxv. cglxxvj. cglxxvij. cglxxviij. cglxxix. cglxxx. cglxxxj. cglxxxij. cglxxxiij. cglxxxiv. cglxxxv. cglxxxvj. cglxxxvij. cglxxxviij. cglxxxix. cgxc. cgxcj. cgxcij. cgxciij. cgxciv. cgxcv. cgxcvj. cgxcvij. cgxcviij. cgxcix. ch. chj. chij. chiij. chiv. chv. chvj. chvij. chviij. chix. chx. chxj. chxij. chxiij. chxiv. chxv. chxvj. chxvij. chxviij. chxix. chxx. chxxj. chxxij. chxxiij. chx

Miseria. Nota q tres sunt spēs miserie. Duę q dā naturalis. quedā tpalis. quedā infernal. Prima cum boie nascāt naturaliter. Naturalis ē Secūda homini accidit tpaliter. illa que de necessitate consequit Tercia homini infertur eternaliter. naturā: sicut est. fames. sitis. labor. somnus. infirmitas. dolor. t mors. De ista dicit Job. xiij. Hō natus de muliere: breui viuens tēpore repletur multis miseriis. Tpalis ē illa que sequit fortunā. sicut est paupras. aduersitas. contēptus. calamitas. t sic de alijs de qua dicit Judi. x. Seruiert deo q doluit sup miseriis eoz. Eternalis seu infernalis est illa que sequit culpam. Ista ē miseria pene eterne: de qua di Soph. j. Dies illa dies ire: dies calamitatis. t miserie. Sed de oibus istis pulcre t laudabiliter tractat Innocentius in libro de miseria hūana. ideo omitto. Vide infra de tribulatōne: t in alijs titulis. t in tabula. Ductes vo in biblia inuenies paucas. in manipulo florū multas. ꝛc.

Misericordia. Nota q fm augustinū in libro de diuinatōibus. Misericordia est animus dolentis affectus ad cōpatiēdū proximo: t largiendū ei de pprio. Et est differētia inter miam et miseratōem. Quia fm Hugo. Miscdia est quasi fons i affectu. Miseratio vo est quasi riuulus in effectu. Accipiendo ergo miam p affectu cōpassiuo ad indulgendum: miserandū: benefaciēdū proximo: possum? notare q ē duplex miscdia. s. humana t diuina. Diuina est superior t imortalis Humana est inferior t fraternalis. Prima est iugiter recōmendanda. Secūda est iugiter impendēda. Dicamus ergo breuiter q est miscdia superior t diuina. Deus em̄ est misericors a natura. Sicut em̄ mare est fons humoris. sic deus est fons miscdie et dulcoris. Sed sicut mare cuz humore habet amaz. saporē. sic deus cū miscdia bz admixtā asperā iusticiā t rigorē. Et ideo deus dr misericors respectu bonoz: iustus vo respectu maloz. vñ in ps. dr. Misericors dns et iustus t deus noster miseret. Deus em̄ est sicut aquila q semp habet i nido suo duos lapides pciosos qui dicūtur echites: quoz vnus est mascul? t alius femella. q̄bus scz pulli sui a morsibus reptilū defendūtur. t mulieres pregnantes a partu suo velocius liberant. Vitulus etiā marin? duas bz pinnulas. fm Plī. quarū dextra supposita capiti dormientis. ipm facit pfundissime obdormire. Sic pcerto charissimi. de? q in scriptura t vitulo t aq̄le comparat. quia scz iste in passione fuit sicut vitulus immolatus. in resurrectōne vero fuit sicut aquila renouatus In ascensione vero sicut regalis aquila sublimatus. Iste dico semper dinoscitur habere duas pinnulas: t duos lapides pciosos. hoc est dictu: duas speciales vtutes. videlcet. Miscdiam que est dextera: t iusticiā que est sinistra. Iste em̄ due sunt filie regis summi. Iste em̄ sunt due domicelle que custodiūt corpus regis. q̄ sicut dr Prouerbi. xx. Miscdia t veritas custodiūt regem. Per istas pulli. i. fideles xpi ab hominib? malis defendūtur. Per dexteram etiā istarū. hoc ē dictu: per virtutē miscdie: boni in patria dormiūt et quietant. Per sinistram vo. i. per eius iusticiā mali in inferno vigilare ppetuo cōpellūtur. Sicut em̄ dicitur Prouer. xxj. Facere miscdiam t iudicium placet deo. Et ideo in ps. dr. Deus miam t veritatem diligit: gram et gloriam dabit dns. Ista em̄ semp cōcomitant deū scz mia t veritas. Iste em̄ sunt due ptes regis xpi. Sed vt de iusticia taceamus de qua scz superius iam est dictū. Dicamus de miscdia quā scz xps sume diligit. t etiam sume diligendam fidelibus indicauit. Ipse em̄ miam sume diligit. q. s. lre dicit Osee. vj. Miscdiam volo t nō sacrificiū. Fidelibus em̄ suis ipam quasi testamētarie reliquit. Unde Luce. vj. Estote misericordes sicut et pater vester misericors est. Ut igit de mia tam diuina q̄ hūana aliq̄d breuiter dicamus. Nota q est triplex rō quare vtus mie est habēda. vicz. Propter preceptum scripture. Estote misericordes. Propter exēplū figure. Sicut inqt. Propter instinctū nature. Pater vr misericors est. Ad habendā miam nos monet vr? pceptoz ipatiuoz. Estote inqt misericordes. Monet actus exēploz. Sicut inqt. Monet status pgenitorū. Pater vr misericors ē inqt. Primū pbat dictio impatiua Estote misericordes inqt. Scdm dictio exēplatiua. Sicut inquit. Tercium dictio generatiua. Pater vester inquit.

Dico igit q vtus miscdie nobis pcipitur scripturaliter Et hoc fit cū dicit. Estote misericordes. Sicut em̄ filij seruant que pr̄ eis in testamēto pcipit: als hereditate puant. Sic vē q? deus pater noster nobis in testamēto sacre scripture miscdiaz pcipit t iniūgit: necesse ē q eam faciamus als hereditate padisi nosipos spoliamus destituim? t puamus. Sicut em̄ dr Jaco. ij. Judiciū sine miscdia fiet illi q nō fecerit miscdiaz. superexaltat em̄ miscdia iudiciū Et istud pceptū ostendit cum dictū est. Estote misericordes. Et etiā precipit Thobias filio suo Thob. iiij. Quō potueris ita esto misericors. Et ad Eph. iiij. Estote benigni inuicem: misericordes: donantes inuicē. Sed nota q dicit Donantes inuicē. Sūma em̄ t pcipua ps miscdie est donare t remittere iniuriā. Istā em̄ summe diligit deus. Sicut ergo bō inter oia animātia babz pelles meliores. Lassia em̄ ipecies aromatica que faciliter se plicat vtilior a medicis iudicatur. Sic pcerto bō debet habere pelles anie. i. interiores affectōes benignas t misericordes: teneras atq; molles. Flecti em̄ debet ad miscdiaz t ad indulgendū p demētia faciliter inclinari. Quia pculdubio isti faciliter flectuntur: q̄ t mollicie benignitatis dotant. t boies. i. viri rōnales esse noscūtur. t apud deū laudabiles iudicant. Estote ergo misericordes. Et hoc nō solū in iuuētute: imo etiaz in senectute. Quia scz sicut castor sp vult habere caudam in aqua p eo q de natura piscis est. t sine aqua faciliter corrūperetur. Sic bō precipue debet caudā. i. finē vite sue in aqua mie enutrire. ne forte p vicia corrūpat. Sic faciebat dauid q̄ dicebat in ps. Senectus mea in mia vberi. Estote ḡ misericordes. Que tm̄ oia sunt cōtra multos: qui. s. ad modū bois pedes affectionū nō habent molles aut teneros p demētiā. nec etiā sunt flexibiles p miam t indulgentiā. imo certe ad modū aialiū siluestriū pedes habent duros: impios: t crudeles. sicut dicit Osee. iij. Nō est veritas: nō est mia: nō est scia in terra. Maledictū t mēdaciū. furtū. homicidiū: t adulteriū inundauerūt: t sanguis sanguine tetigit. Nō sic ḡ: ē estote misericordes. vñ Zach. vij Misericordiā t miserationē facite. Et possumus dicere q facienda est miscdia multiplici ratōe. q: vicz p miscdiam

Homo a culpa purificat.
Homo gratia viuificat.
Homo deo pacificatur.
Homo gloria dignificat.
Homo fama laudificat.
Homo diuitijs amplificat.

Dico pmo q p miscdiaz possumus a culpa purificari. Quia sicut elephas oleū comedendo sanat t purgatur a morbo quem incurrit qn̄ vermes venenosas comedit fm Plī. Sic bō p oleū miscdie sanat a veneno peccatoz. sicut de sauciato habemus Luc. x. In cui? vulneribus samaritan? imposuit oleū t vinū. vñ Prouerbio. xv. Per miscdiam t fidem purgant peccata. Et Prouer. xvj Miscdia t veritate redimit iniq̄tas. Item per miscdiam possumus gra viuificari. Prouerb. xxj. Qui sequit miseri. cordiā t iusticiā inueiet vitā t gliaz. Itē possum? cuz dño pacificari. Mibil. n. magz pacificat boiem do q̄ mia. q: sic dr Prouer. xxj. Facē miaz t iudiciū placet do. Itē p miaz possum? cū dño dignificari. q: sicut dr. j. Mach. ij. Dauid in mia psecut? ē regnū. Itē p miaz possum? p famā bonā laudificari seu noiari. q: sicut dr Prouer. xxij. Qui pnus ē ad miaz bñdicet. Itē p miaz possum? diuitijs ampliari i b̄ sclo t in futuro. q: sicut dr Eccl. xxix. Qui facit miam fenerat pximo. Et sic bñ pz q merito dixit. Estote misericordes. vñ Osee. xij. Miscdiaz t iudiciū custodi: t spera i do tuo. Debem? ḡ misericordes ē. q: pcipit scripturaliter. Estote inqt misericordes. Scdo dico q debem? facē miaz. q: oñdit exēplarit. Et b̄ oñdit in b̄ vocabulo sicut. qd̄ denotat mihi similitudinē t exēplū. sicut Exo. xxv. Facies sic i mōte tibi mōstratū ē. In q̄ innuit q p p sideratōez bonoz ex emploz alioz: possum? t debem? ad miaz inclinari. vñ de tali sicut pt exponi illd Josue. vj. Miscdia via ḡssi nubes matutina. t q̄si ros mane ptransiēs. Acsi diceret. Qz bō misericors ad exēplū nubis t roris debz paupes refrigerare. et eoz ardorē bñficioz pluuia tpare. Et nō q ista exēpla miscdie possum? q̄rere In rebus naturalibus. In figuraz enigmatib?. In scpturaz voluminib? Igitur recurram? ad exempla naturalia: t sim? sicut leo. Leo enim habet naturam ergo homem valde benignā. Et ideo

boiem vt cōiter nunq̄ ledit: nisi valde famescēs: vel valde ꝓuocatus ad iram. Et ideo simus sicut leo: sicut elephas: sicut lupus. Leo em̄ ꝓstratis et mulierib⁹ ꝛ puulis solet p cere: ꝛ ipos nec ledere nec grauare. Elephas etiā erga bo mine nature est valde pie. Inuentū em̄ boiem errantē ꝑm Pli. solet ad viam reducere: ꝛ ipum ne a draccone occidat conducere ꝛ a draccone etiā defendere. De lupo etiā inue nitur scriptū: q̄ quodā pietatis instinctu si paruulū expo situ a matre solū reperit ipm̄ nō solet ledere: sed magis ab alijs bestijs ꝓseruare. Ista igit̄ exempla sunt misericōie ꝛ pi etatis. In q̄bus ꝓculdubio exēplariter instruimur q̄ in dulgendo nostris fratrib⁹ debemus cōpati: cōdolere. mise reri ꝛ indulgere: boibus errātibus. i. ignorantib⁹. pueris. i. viris puris ꝛ innocentib⁹. mulieribus. i. viris fragilibus et impotentib⁹. ꝓstratis. i. viris victis ꝛ se nobis subijcientib⁹ Mobili em̄ cordi sufficit inimicos ꝓsternere ꝛ posse de eis victoriam ꝛ vindictā sumere: nō tamē accipe. vñ dicit Isi dorus in lib. soliloquioꝝ. Magna est vtus si nō ledis eum a quo lesus es. Magna est fortitudo si etiā lesus remittas Magna est gloria si cui potuisti nocere parcas. Sic hec eti am faciūt figure et exempla sacre scripture. Manna enim dulcissimi saporis in archa federis continebat. Oleū etiaz in oibus libaminib⁹ sacrificioꝝ ponebat. que q̄dam figu ra fuerūt ꝛ signa: q̄ oleū et manna pietatis et misericōie de bent in nostris actibus abūdare. que vtiq̄ p exempla san ctorū patrū possunt ꝓbari. Dauid em̄ fuit misericordissi mus: q̄ sauli inimico ꝛ aduersario suo quē in cauerna po tuit occidere: voluit misericordit̄ indulgere. sicut dicitur. j. Regū. xxiiij. De samuele etiā legimus. q̄ saulē dei inimicū misericorditer lugebat. ꝓ eo q̄ eū a deo repudiari videbat sicut habemus. j. Regū. xv. Moti etiā misericordia filij is rael fratres suos filios iude illesos. imo saciatos ꝛ refectos abire liberos ꝓmiserūt. quos tamē in bello ceperāt ꝛ occi dere potuerūt. sicut dicit. ij. Paral. xxviij. Ecce ergo quot exempla nūc inuenimus in antiq̄s. et Ecci. xliij. de illis dī Viri misericordie fuerūt quoꝝ pietates non defecerūt. Quare ꝩo laboram⁹ de patrib⁹ veteris testamenti q̄ in fide positi misericordiam habuerūt. cū etiam inueniamus paganos sine si de misericordiam maximā habuisse. sicut narrat Valeri⁹ in li bro de factis mēoralibus romanoꝝ. qđ tū longū esset ꝓ sin gula enarrare. Exēplis igit̄ tot ꝛ tantis cōmoniti misericordiaz diligamus: ꝛ ipam exēplo eoꝝ cōtinue faciamus. sicut in quit. Et ideo leo papa in quodā sermone tractās illū ver bū Jac. ij. Judiciū sine misericordia fiat illi q̄ nō fecit misericordiaz dicit sic. Sine misericordia nō ꝓdest alia quecq̄ ꝩtus. Quia li cet q̄s ardeat charitate: licet q̄s polleat castitate. licet quis fulgeat honestate. nisi tū misericors fuerit: misericordiam non merebit. Sic g̃ dico q̄ misericordiaz debem⁹ facere ꝛ bñ qđ no bis ostendit exēplariter. q̄ ostensū est in vocabulo Sicut.

Tercio dico q̄ misericordia est habēda: q̄ nobis indicat na turaliter. qđ ostendit cū dicit. Pater vr̄ misericors ē. Be ne ergo sequit. q̄ nos debem⁹ habere misericordiaz a natura. q̄ sicut patrē sequit̄ sua ꝓles vt dicit Hiero. in epla. Ma tura boim ꝓna est ad clementiā. Cū tamē ꝓtrariū viden tur facere impij ꝛ tyranni. q̄ vicz nō videt̄ esse filij dei. nec boim naturā habere: g̃ potius vrsoꝝ tygridū ꝛ draconum Quia vicz in nullo volūt alijs misericordiaz facere: g̃ potius in oibus erga paruos crudeliter se bñ. Narrat̄ em̄ q̄ in qui busdā regionib⁹ aliqui sunt boies q̄ per violētiā facti sui de boibus ꝓuertūtur in lupos. ita q̄ ipsi perdūt humanaz spēm ꝛ naturā. acq̄rūt ꝩo lupinā ꝓpietatē ꝛ figurā. Tunc em̄ nō solū lupi: imo lupis crudeliores efficiūtur. q̄ animalia bruta nō tangūt: boies ꝩo ꝛ maxime pueros rapiūt: exter minant ꝛ ꝓsumūt: quoꝝ boim qui sic ꝓ lunatōes transfor mant in lupos: dicūtur in montib⁹ aluernie multi cōmora ri. De istis etiā facit mentionē Isido. lib. xj. ethymologiaꝝ de portentis. ca. iij. Istud videt̄ sapere fabula Ouidij. qui de crudelissimo licaone: q̄ sez boies occidebat ꝛ ad come dendū suis hospitib⁹ eos dabat ꝛ exponebat: quapropter a ioue fuit humana figura ꝓpatus: ꝛ in lupum mutatus ꝛ trāsfiguratus. Procerto charissimi: tales vident̄ hodie spi ritualiter esse multi: q̄ vere ꝓpter crudelitatis excessum nō vident̄ esse boies imo lupi. q̄ vicz lupinā feritatē acq̄sierūt: et hūanā clemētiā perdiderūt. Quia ꝓculdubio sicut de multis videmus ipi crudelius q̄ lupi in boies debachan tur. ꝛ plus in bonos q̄ in malos. Animalia em̄ bruta. i. alios boies malos non solet ledere: boies ꝩo puros. i. bonas di scretas innocētes psonas solent rapinis ꝛ exactōib⁹ deuo rare. Osee. xiij. Immolate boies vitulos adorantes. Figu rati in populis medoꝝ. de q̄bus dicit Hiere. j. Crudeles sunt ꝛ inmisericordes: vox eoꝝ quasi mare sonabit sup eqs ascēdent quasi vir paratus ad ꝓlū contra te filiā babylon Non sic charissimi: nō habeamus naturā crudelē ꝛ lupi nam: g̃ potius piam. misericordē ꝛ hūanā. Quia ꝓculdu bio pater noster misericors est. vñ in ps̄. dicit. Quō misere tur pater filioꝝ misert⁹ est dñs timentib⁹ se. vñ etiam seq tur. Qz si pater noster misericors est. nos filij debemus na turales esse. Talis dico igit̄ ꝓout visum est misericordia ē ha benda vt nobis naturaliter ꝓcreata. Quia p̄ noster mise ricors est. Et nobis exēplariter demōstrata ꝛ ostensa in ad uerbio sicut. Et nobis scripturalit̄ ꝓdicata: qđ ostēdit in h̄ qđ dictū est. Estote misericordes. Et hec de misericordia hūa na sufficiāt. Sed si vis de misericordia diuina dicere. Possu mus notare q̄ diuina misericordia a nobis humiliter de bet implorari triplici ratione. Quia scilicet ista est

Peccatorū reuocatiua. Est dico reuocatiua hominū
Miserorū consolatiua. peccatoꝝ. Nullus em̄ pecca
Beatorū premiatiua. tor a malo reuocatur. nisi dei misericordia mediante: ꝛ ipm̄ interius inspirante. sicut in beato Paulo cōuerso apparuit. Et ideo ipe dicit. j. Tymoth. j. Misericordiam consecutus sum quoniā ignorans feci. ꝛ in ps̄. dicit. Misericordia eius ꝓueniet me. Misericordia em̄ vñi est sicut vnus lapis preciosus q̄ dicit̄ laparea: qui habet ꝩtutez ad aspectū suū oim animaliū attractiuā. Omnia em̄ animalia in aspe ctu huius lapidis mirabiliter delectant̄. ꝛ ad ipsum aspi ciendū quasi per violentiā attrahūtur. Sic venatores be stias quas p violentiam capere nequeūt: p virtutem ist⁹ lapidis sine difficultate capiunt. Sic ꝓcerto charissimi: fa cit misericordia dñi. Attrahit em̄ ad salutē oia genera pcōrum virtutē em̄ habet cordiū attractiuā: ꝛ a malo retractiuam ꝛ ideo venatores. i. ꝓdicatores ad capiendū ꝛ cōuertēdum bestias. i. peccatores. isto lapide debent vti. s. ꝓdicare de dī misericordia infinita. Multi em̄ obstinati ꝛ desperati peccato res p solum aspectū diuine misericordie cōuertuntur: q̄ nullo modo p asperā correctōem mutant̄. Tali misericordia videba tur dauid fuisse tractus: ꝛ a malo reuocat⁹ q̄ dicebat i ps̄. Misericordia tua magna est sup me. ꝛ eruisti animā meam ex inferno inferiori. Et alibi. Ipe aūt est misericors ꝛ propici us fiet peccatis eoꝝ. ꝛ nō disperdet eos. Ista est g̃ pecca torū reuocatiua. Itē dei misericordia est miserorū consolati ua. Et h̄ ē qđ petebat dauid in ps̄. Fiat misericordia tua vt cō soletur me: q̄ mandata tua exp̄siui. Istud em̄ est regulare q̄ in quacūq̄ tribulatiōe vel miseria bō fuerit: si profunde deū inuocat: ꝓcipiet misericordiam ipsius ipm̄ consolantē. q̄a sicut dicit in ps̄. Deus est multe misericordie oibus inuocātib⁹ se. Sicut em̄ pr̄ vel mater pupillo famescēti ꝛ clamanti so let māmillā porrigere. Sic deus omni pauperi tribulato et indigenti: si digne clamet ad ipm̄. ꝛ si in ipo confidat: solet misericordiam facere ꝛ impēdere. Et ideo clamabat dauid di cens. Miserere mei dñe miserere mei. q̄m in te cōfidit aia mea Hic ꝩo nō q̄ q̄uis dī mia sit ꝓncipalit̄ attēdēda nūq̄ tū sua iusticia ē obliuiscēda. Aries. n. iacet eq̄lit̄ sup latus dextr̄ ꝛ sinistr̄. ꝓ medīū annū in dextro: ꝛ p medīū annuz in sinistro. Sic ꝩe kmi debem⁹ eq̄lit̄ p ꝓsideratōez iacere i latere dextro diuine mie: ꝛ in latere sinistro diuine iusticie vt scz p dei miam ad bonū excitemur. ꝛ p dei iusticiā a ma lo retrabamur. sicut. n. dī Ecci. v. Misericordia ꝛ ira cū illo est. Et nūq̄ debem⁹ in dulcedie sue mie tū spare. q̄n cōtinue debeam⁹ irā sue iusticie formidare. Qđ ē ꝓtra mistos siles porco: q̄ porc⁹ ꝑm Pli. dū in luto dormit: pl⁹ dormit i dex tro latere q̄ sinistro. Quia ꝓcerto mūdi pcōres i luto deli ciaꝝ dormiētes: pl⁹ insistūt dextro latere diuine mie q̄ sini stro sue iusticie. Isti. n. dei iusticiā nō ꝓsiderāt: g̃ de sua mia sp sperāt. Dicūt ꝛ q̄dē fatue: q̄ de⁹ nūq̄ fecit eos vt ipsos dānaret ꝛ ꝑderet Et bñ dicūt sicut fatui. q̄ saluator ē sicut cāpsor q̄ denarios pōderosos retinet: ꝛ de leuiorib⁹ se expedit. sic sunt isti ꝛc. Etiā dicunt q̄ in fine dierum suorum penitebūt. ꝛ q̄ interim de penitētia sua non curabūt. Ta-

les ẽm videt dicere illō Eccl.v.et Eccl.xviij. Miscdia dñi magna:dim peccatoꝝ meoꝝ miserebit. Sed isti sūt fatuissimi:qz pculdubio ipe semp simul hz miscdiaz ⁊ iusticiaz. dulcedinē ⁊ rigorē.benignitatē ⁊ seueritatē.⁊ sm sua occulta iudicia:ipe nūc vtitur vna.nūc alia.⁊ hoc nō ad nostrā ordinatione:ꝫ ad suā dispositōez.sicut ipe dicit Exo.xxxiij Miserebor cui voluero.⁊ clemēs ero in quē mihi placuerit. Nō est tutū ex toto in dei miscdia cōsidere.imo necesse est seueritatē sue iusticie pcauere.Quia sicut dr Eccl.xvj. Miscdia et ira cū ipso est.Est igit miscdia miseroꝝ cōsolatiua. Itē dei miscdia est beatoꝝ pmiatiua.Beati ẽm in patria pcmiant a dei miscdia non a iusticia.Merita ẽm nostra nō possunt ascēdere ex cōdigno ad habendū gloriam paradisi.qz sicut dr Tyt.iij. Nō ex opibus iusticie q̄ fecimus nos:ꝫ sm suā miscdiam saluos nos fecit.Et hoc est qđ petebat dauid in ps. Vnde no.dñe mi.tu.⁊ salu.tu.da nobis.Et sic breuit ptz q̄ dei miscdia ē beatoꝝ pmiatio.ē miseroꝝ cōsolatio.est pctoꝝ reuocatio.⁊ hec sufficiant. Vide infra de pietate.

Mysteriū. Nota q̄ mysteriū sumit pro re secreta ⁊ occulta.Et p re sub enigmate,p ducta ⁊ ptelata. Et ideo mysteriū in scriptura sumit pro

Secretoꝝ confessione. Dico pro secretoꝝ confessione. Et sic sumitur
Fidei ⁊ sacrorū absōsione. Proverb.xx.vbi dr. Ei
Figurarū ⁊ enigmatū inuolutōe q̄ revelat mysteria ne cōmiscearis. Itē pro fidei ⁊ sacrorū
absōsiōe.Et sic sumit.j.Cor.xiij. Spūs loqtur mysteria Et.j.Cor.ij. Loqmur dei sapiaz in mysterio absconditam Itez pro enigmatū inuolutōe.Et sic sumit.j.Cor.xv. Ecce mysteriū vobis dico ⁊c.

Mittere. Missus. Missio.

Cū mittere ptineat ad superiorem.mitti vo ad inferiorem hinc est q̄ mittere est signū auctoritatis.mitti vero signum est humilitatis. Dicamus ergo q̄ deus mittit ad diuersas operationes.diuersa genera ministroꝝ. Mittit enim

Filium ad redimendum. Dico ergo q̄ filius est
Spiritū ad confirmandū. missus ad nostrā redēptiōnē.Et de hoc dr Gal.iiij
Angelos ad ministrandum. Misit deus filium suū factū ex muliere.factuz sub
Prelatos ad gubernandum. lege vt eos q̄ sub lege erāt
Doctores ad predicandum. redimeret.Itē missus est
Viros iustos ad operanduz. spūssanctus ad nostraz in
Tormēta ad malos feriēdū. fide cōfirmationē.vñ Io
Beneficia ad bonos consolādū ban.xiij. Paraditus aūt spūssanct⁹ quē mittet pr in noīe meo:ille vos docebit oia.Et Sap.ix. Misit spm sanctum suū de altissimis. Itē mittūtur angeli ad nostrā ministrationez.vñ Mal.iij.Ecce mitto angelū meū ⁊ pparabit viaz tuā ante te. Itē mittūtur prelati ad mūdi gubernationem Et de hoc habet in ps. Misit moysen seruū suū aaron quē elegit ipm. Itē mittūtur doctores ad nostrā informatōez. vñ Hiere.j. Ad oia ad que mittā te ibis:⁊ que mādauero tibi loqueris ad eos. Itē mittūtur viri iusti p bonā opationē.Unde de pfamilias dicit Mat.xx. Oz pūctione facta cū operijs ex denario diurno:misit eos in vineā suam. Itē mittūtur demones ad malos siue ad malorū deceptionem.vñ.ij. Thessal.ij. Mittet illis deus opatorē errorisvt credant mendacio. Itē mittūtur tormēta ad malorū punitionē.vñ ps. Misit sagittas suas ⁊ dissipabit eos.fulgura multiplicauit ⁊ cōturbauit eos. Itē mittūtur beneficia ad bonoꝝ consolatōem.Et sic dicit in ps. Misit deus misericordiā suā ⁊ veritatē suā ⁊c. Si vis alio mō dic q̄ mitte re accipit tripliciter Accipit ẽm p ponere.Et sic accipitur Job.xxj. Mittite in dextrā nauigij rbete ⁊ inuenietis. Itē accipit pro dare seu distribuere.Et sic sumit Joel.ij. Mittā vobis frumētū vinū ⁊ oleū Itē sumit pro affligere.⁊ sic accipit in ps.qñ dicit. Mittit cristallū suā sicut buccel.ante faciē frigoris eius q̄s sustinebit? Itē sumit pro destinare seu pualgare ⁊ pro legare:⁊ sic accipit cōiter qñ alicui superiorꝝ mittit alicui aliquā psonā inferiorē.sicut de xpo dr. Luc.x.q̄ ipe deligit alios.lxxij.et misit illos binos añ faciē suā in oēm locū in quē erat ipe vēturꝰ Et sic sm istos q̄tuor modos accipiēdum possumus notare.q̄ est quedam

Missio psonalis admutationis. Primum pbat siue
Missio liberalis collationis. significat mutabilita,
Missio corporalis afflictōis. tē.Scōm liberalitatez
Missio supnalis prelationis. Tertium tribulationē
Quartū iurisdictōem. Primo ꝫ dico q̄ vnū est mittere mutabilitatis.Et hoc est qñ bō mittit ⁊ ponit de vno statu in aliū.⁊ qñ pvertit se de vicio in vtutez.de peccato in gratiam.de gratia in gloriam.Vel quando mittit manum suam ad aliquid operandum.Et sm hoc dico q̄ quidam

Mittūt in mare p pniam. Mittūtur dico q̄daz in ma
In ignem per amicitiam. re pnie.Et sic Jonas dixit
Exterius per depressionem. Jone.j.Mittite me in ma-
Inferius per subiectionē. re ⁊ cessabit mare.Et sequit Oz miseret eū in mare ⁊ cessauit mare a feruore suo. Unia pcerto charissimi:si bō in mare pnie mittit.mare.i.amaritudo inferni ab eo mitigat. Itē mittūtur q̄daz in ignē charitatis ⁊ amicicie.Et sic legit Lu.xij. Ignem veni mittere in terram:⁊ quid volo nisi vt ardeat. Itē mittūtur q̄dam exterius p depressionē.sicut dicitur Matth.v. Ad nihilum valet vltra nisi vt mittatur foras ⁊ conculcet ab hominibus. Itē quidā mittūtur inferius per humilē subiectōem. sicut dicit Matth.iiij. Si filius dei es mitte te deorsū. Sed pro culdubio multi sunt qui nō ponūtur nec mittūtur. nec mittant isto modo:ꝫ magis mō Scrio ⁊ diuerso.qz pcerto

Quidā mittūtur in ignem auaricie. Dico in ignem
Quidā mittūt in tenebras ignorātie. auaricie.sic dr
Quidā mittūt i carnē pigricie seu accidie. Mar.ix. Oz lu
Quidā in porcos luxurie ⁊ immūdicie. naticū boiez se,
Quidā in caminū infernalis pestilentie. pe in aquā ⁊ in ignē misit.Et Amos.j. Mittam ignē in domuz azael. De tenebris ignorantie pōt exponi illud Mat.xxij. Qđ precipitur de boie nō induto veste nuptiali:q̄ ligatis pedib⁹ ⁊ manibus mittat in tenebras exteriores. De carcere pigricie potest exponi illud Matth.xviij. de illo q̄ fuit missus in carcerem quousq; redderet vniuersum debitū. De porcis vero.i.de immūdicijs luxurie potest exponi illud qđ demones a xpo petierūt Mar.v. Si eijcies nos hinc:mitte nos in porcos. De camino vo infernalis miserie dicit Matth. xiij. Oz angeli separabūt malos de medio iustoꝝ:⁊ mittēt eos in caminū ignis:ibi erit fletus ⁊ stridor dentiū. Et sic ꝫ patet quō mittere significat localē mutabilitatē. Scōo dico q̄ mittere significat legalē liberalitatē.Et sic sumitur pro liberalitate diuina q̄ multa beneficia quotidie mittit nobis. Misit ẽm nobis de paradiso filium suum tanq̄

Sapientiam vt instrueremur. Dico q̄ deus hoc est
Medicinam vt sanaremur. dei filius missus est no,
Precium vt redimeremur. bis sicut sapia ad instru
Panem vt satiaremur. endū.Et hoc est qđ petebat Sapie.ix. Da mihi inqt sediuz tuarū assistricem sapiam.mitte
Ductorē vt conduceremur. illam de celis sctis tuis
Tutorem vt ptegeremur. Item sicut medicinam ad nos sanandum.vnde ps. Misit verbū suū ⁊ sanauit eos.Et Thobie.xij. Nūc misit me dñs vt curarē te. Itē sicut precū ad redimendū.ps. Redēptionē misit dñs populo suo. Item sicut panem ad saciandum. Psal. Panem de celo dedit eis in abūdantia. Item sicut ductorem ad conducendū.ps. Misit ante eos virum ⁊c. Item sicut tutorez ad protegendū.Exod.iiij. Obsecro dñe mitte quem missurus es. Item sicut visitatorē ad consolandum.Unde.ij.Regum.x.dicit.Oz dauid misit viros ad consolandū regem Amon super morte patris sui. Itez sicut gubernatorem ad prouidendum.vnde Genesis.xlv. Pro salute vestra misit me deus ante vos.Sic ergo patet quomodo mittere signat legalem liberalitatem. Tercio dico q̄ mittere signat inuitam penalitatem.Et sic accipitur quando deus mittit nobis pestilentias ⁊ tribulatiōes propter delicta nostra.quod vtiq; qñq; facit ad nostram

Correctionem. Ad nostram correctiōem dico.Et
Probationem. sic dicitur Treno.j.De excelso misit
Condēnationem. ignem in ossibus meis ⁊ eruditi me Itē ad pbatiōem.sicut in Job ⁊ Thobia apparet. Unde Treno.iij. Misit in renib⁹ meis filias pharetre sue. Matthei etiā.x.dicit.Ecce ego mitto vos sicut oues i medio lu

poñ. Jtē ad condēnatōem. Et sic imittit deus pcō:ibus mozte eternā. De quo Amos. iij. Misi in vos mozrem in via egypti. Et sic igit pt3 quō mittere signat influctā penalitatē. Quarto dico q̄ mittere signat siue designat superiorē auctozitatē. Sicut enī dictū est mittere ptinet ad superiozē. mitti vo ad inferiozē. Et sic cōiter accipit mittere z mitti. Quia ꝓpie illi dicūtur missi q̄ a deo mittūtur. destinant et ordinant ad populū gubernandū. Et sic oēs personas iupiozes siue ecclīastice siue seculares possunt dici missi. Quia sicut reges gubernant regnū suū per officiales quos ad diuersas ptes regni sui dirigūt atq; mittunt. Sic deus p officiales suos. s. per prelatos z pdicatozes. p pīncipes z alios iudices quos p suam occultā ꝓuidentiaz in mūdo destinat atq; mittit. regit z dirigit totū mūdum. Et ideo sicut ille q̄ mittit debet facere volūtate dei ipm in diuersis officijs destinantis. sicut xp̄s innuit in scipo dicens. Joh. vj. Descendi de celo nō vt faciā volūtatē meaz: ꝫ vo lūtatem eius q̄ misit me. Et ideo generaliter de talib⁹ omnibus missis pōt exponi illud Job. xxxviij. Nūquid mittes fulgura z ibunt: z reuertētia dicent tibi. assumus. quasi dicat. Illi quos tu deus mittis: debent esse fulgura euntia et reuertentia. z dicentia assum⁹. In q̄bus verbis aduerte q̄ missi debent moraliter loquendo sinceriter ingredi. qđ ostendit cū dicit. Nūquid mittes. quasi diceret: a te z non ab alio debēt mitti. Celeriter ꝓgredi. qđ ostendit cum dr. Jbūt z dicent assumus. Similiter cōgredi. qđ oñdit cū dr. Fulgura que. s. sunt maxime potestatis. Faciliter regredi. qđ ostendit cum dr. Reuertentia. Dico ꝫ q̄ tales missi debent esse sinceriter ingredientes. qđ ostendit in vbo. Nū quid mittes. quasi diceret. ad te deus z non ad aliū ptinet missio institutio z ꝓmotio. Solus enī rex pōt instituere et mittere per regnum suū officiales suos et legatos. als si ab alio nō habente potestatē mitterētur veri legati seu missi: nullatenus crederent. Sic vere in regno dei⁹ mūdi: z maxime in ecclesia nō debet aliquis introduci in officiū legationis seu prelatōis nisi a rege vo: q: nullⁿ assumit sibi honorem. sed q̄ vocat a deo sicut aaron Hebre. v. Als si carnalis affectio seu symonie corruptio ipm introduxerit. verus legatus vel missus nunq̄ erit. Mittes ergo. vt sic quilibet talis possit dici illud Dicere. xxvj. In veritate enī misit me dñs: vt et de eo exponi possit illud Joh. j. Fuit homo missus a deo cui nomē erat iohannes. Ubi aduerte. q̄ tales a deo missi sunt vt cōiter ceteris discretiozes. q: bō. Famosiozes: q: habent nomē. Ceteris pfectiozes: q: dicūtur in quo est gr̄a. q: iohānes. Procerto hodie nō sic. quia vero pauci sunt q̄ a deo mittūtur z instituūtur. q: aut p ambitōem se ingerūt. aut p carnis affectōem seu symoniā sine iussu dñi se introducūt. vnde dicit dñs Dicere. xxij. Nō mittebā p:opbetas z ipi currebant. nō loquebar illis z ipi ꝓphetabant. Jsti enī debent exspectare dñi preceptū. imo etiā illud deberēt cū timoze z reuerētia suscipe. z se etiam excusare. Sicut habemus exēplū in moyse. quē cū dñs ad prelationē mitteret p populo liberando. vix z cū difficultate voluit acceptare. sicut habeē Exod. iij. Sed nō sic isti imo ꝓcerto ipi se ingerūt nō vocati: dicētes illud Esaie. vj Ecce ego: mitte me. Nō sic ergo tales nisi sinceriter ingredientes. Mittes iuxt. Nota hic de bethsaida q̄ interp̄tatur missus Joh. v. Deinde dico. q̄ ipi debent esse celeriter ꝓgredientes. Jbūt inq̄t z dicent assum⁹. Dia enī q̄ a supioribus huc mittūtur: suū officiū celeriter exequūtur. Sicut patz de vēto z de aeris statione xc. z ceteris aeris impssionibus. Sic vere illi q̄ a deo huc mittūtur ad ecclesie officia sua pagenda. debent ipa exequi cū celeritate: nō cū tarditate. cū diligentia: nō cū pigricia. cū sedulitate: nō cū ignauie ruditate. Jbūt inq̄t z dicent assumus. Ezech. j. Dialiabāt z reuertebāt in similitudinē ignis chozuscātis. Unde. s. de Jre. Ut de tali taliū sedulitate possit exponi illd Exodi xxiij. Mittā pcursozē tui angelū. Deniq; dico q̄ tales missi debēt esse viriliter cōgredientes. qđ ostēdit cū dr. q̄ ipsi debēt esse fulgura. q: sicut fulgura maxie sūt ptātis z vtutis: ita q̄ fortitudine sua scindūt z penetrāt: vtūt z dissipāt q̄cq̄d tāgūt. Sic vere tales missi seu legati debēt bre tātā audaciā: pstātiā z vtutē. q̄ otra ipios z ꝓteruos debēt viriliter dimicare z ipos p iusticiā eneruare. vñ ps. Misit sagittas suas z dissipauit eos. fulgura multiplicauit z cōturbauit eos. Unde. s. de fulgure si vis applicare. Insup dico q̄ tales missi debēt esse faciliter regredientes. qđ notat in vbo Reuertētia Legat⁹ cū missus a papa. facta legatione reuertit ad cūdū. Sic vere bon⁹ ꝓlatus facto officio sibi cōmisso in hoc mūdo: taliter se habere debet q̄ in egressu vite possit ad deū q̄ ipē miserat ad patriā reuenire. Reuertētia inq̄t. vt sic ipe possit dicere illud Thobie. xij. Reuertar ad eū qui misit me: vos autē bñdicite deū. Et sic patz quō missi z legati a deo debēt Jngredi. Progredi. Congredi. Egredi. Et hec sufficiant.

Mitis. mitigare. Cū mititas z benignitas. māsuetudo z modestia quasi p eodē supponat. Notabis q̄ mititas est quedam animi modestia exteriozib⁹ verbis z actib⁹ declarata Jgit dico q̄ in scptura Virtus mititatis est habenda. q̄a

Judicit naturaliter.	Dico ergo q̄ vtus mititatis
Nūgitur magistraliter.	naturaliter indicit. Nō enī ē
Ostendit exēplariter.	aial mansuetū naturaliter. q̄n.
Assistitur socialiter.	imo si q̄d crudelitatis exequi-
Erigitur supernaliter.	tur: contra naturā ꝓpriā opatur. Exēplo ouis vel bouis. q̄ sunt aialia mitia. q̄ si morderēt innaturaliter agere viderent. vñ de Moyse dr. Hūe. xij Qz ipe erat mitissim⁹ sup oēs boies q̄ morabant in terra. Et hoc etiā satis ostendit ipa figura bois que scz nō habz aculeos ad pungendū: cornua ad petiendū. dentes acutos ad mordendum. vngues recuruos ad lacerandū. ꝫ ꝓcerto ipe habet man⁹ molles ad leuiādū. vultū gratū ad cōplacendū. oculos pios ad mititatē z mansuetudinē ostendendū: z ad iras alioz pro viribus mitigandū. Jracūdus enī prouocat rixas. q̄ aūt patiēs ē mitigat suscitatas. Prouerb. xv. Mititas ꝫ naturaliter indicit. Jtē dico q̄ mititas magistraliter inūgitur. s. ex mādato diuino. ps. Diriget māsuetos in iudicio: docebit mites vias suas. Jtē exēplariter ꝓponit seu ostendit. s. in psona xp̄i z sanctoz. Jpe. u. est qui dicit Matb. xj. Discite a me q: mitis sum z būlis corde. vñ sibi dicit in ps. Mīm tu dñe suauis z mitis: z multe misericordie oibus inuocantib⁹ te. Jtē socialiter assistitur. q: scz societas mitiū valde diligit z libenter ab alijs frequentatur. Quia sicut scriptū ē. Mel⁹ est būliari cū mitib⁹ q̄m dividere spolia cū superbis. Prouer. xvj. Jtē mititas supnaliter ꝓmouet seu erigit. et hoc ꝓcerto tpaliter z eternaliter. Quia enī tpaliter mites liberāt ꝓmouent z erigūt ad sedi dignitatē. Juxta illd Ecci. x. Sedes ducū superoz distraxit dñs z regnare facit mites p eis. Finaliter vo extollūtur ad eternā felicitate Mat. v. Beati mites qm̄ ipi possidebūt terrā Et breuiter dico q̄ ad quēlibet virū iustū ptinet mitē ee z suas z alioz impatiētias p virib⁹ mitigare. Quia. s. vbū dulce multiplicat amicos z mitigat inimicos Ecci. vj. Exēplo xp̄i q̄ ꝓpriā irā mitigare dr. se nō vindicādo. ps. Mitigasti oēm iram tuā. auertisti ab ira indignatōis tue. Alios etiā mitigat ipoz impedit⁹ refrenādo. ps. Tu dñaris ptāti maris motū aūt fluctuū eius tu mitigas. Talis aūt mitigatio xp̄i et ꝓprie ire sue seu iusticie. seu etiā aliene miserie: finaliter fiet i iudicio: q: scz xp̄o de mitigatōe iusticie sue erga iustos dr in ps. Ut mitiges ei a diebus malis donec fodiat pctōi fouea. Unū tñ aduerte. q̄ licet boni mites diligāt: mali tñ ipos bodie vilipendūt z grauāt z ipos decipiūt z defraudāt. Esa. xxxij. Fraudulēti vasa pessima sunt. Jpe enī cogitatōes consignabit ad pdēdos mites. Sufficit. vide vbi Mansuetudo.

Moab. Nota q̄ p moab vt cōiter itelligit in scriptura peccato: siue pctōres. Moab. n. interp̄tat ex pre. q̄a pctōib⁹ dicit Job. viij. Vos ex pre diabolo estis. Moab enī fuit popul⁹ gētiliū q̄ semp fuit pplo dei ptrari⁹ z nociuus. ad denotandū q̄ mali semp contrariant bonis: et eis quantoplus possunt aduersant. Unde. ij. Paral. xx. dicitur. Congregati sunt filij moab z filij amon ad iosaphat: vt pugnarēt contra eū. De moab ꝫ. id ē de pctōib⁹ est notandum. q̄ isti sunt dum viuūt in hoc mundo. videlicet.

Trāsgressores diuine volūtatis.	Dico ꝫ q̄ isti sūt diuie
Sectatores superbe vanitatis.	volūtat trāsgressores.
Possessores mūdane facultatis.	Un. iij. Regum. j. dr.
Predatores terrene ciuitatis.	Prevaricat⁹ est moab.

Jtem isti superbe vanitatis sunt sectatores. Vñ Esa.xvj. Audiuimus superbiã moab.supbus est valde.Superbia eius ⁊ arrogantia eius ⁊ indignatio eius plusq̃ fortitudo eius. Jtẽ mundane facultatis sũt possessores.vnde Hier. xlviij. Feruidis fuit moab ab adolescẽtia sua in captiuitatẽ nõ abijt.nec est trãsfusus de vase in vas. Idcirco permansit gust⁹ ei⁹ in eo:⁊ sapor ei⁹ nõ est immutatus. Jtẽ isti terrene ciuitatis sunt predatores.Unde.iij.Regũ.iij. Müc p ge ad predã moab. Jste est ppls peccatoꝝ ꝓpter ista.quia

Priuabitur interna securitate. Dico igit q̃ pctores
Delebit supna auctoritate. securitate priuabunt
Nudabitur externa prosperitate. inquãtuz scz eternis
Damnabit eterna aduersitate. tremoꝛib⁹ tristabunt

Unde Exod.xv. Robustos moab obtinuit tremoꝛ.obrigu erũt oẽs habitatores chanaan. Jtẽ dei auctoritate delebũtur.Unde Müeri.xxj. Ue tibi moab:periisti popl'e thamos Jtẽ mundi ꝓsperitate nudabũtur.Esaie.xv. Onus moab quia nocte vastata est ar.moab conticuit.Jtem inferni ad uersitate grauabũtur.vnde Hiere.xlviij.p totũ capitulum. Uastata est moab ⁊ ciuitates eius succense.Et iterũ ibidẽ. Absciſum est cornu moab:⁊ brachiũ eius contritũ est.Et iterũ ibidem. Ablata ẽ leticia de carmelo ⁊ de terra moab Jtem ibidem. Super oĩa tecta moab oĩs planct⁹:quo mã contriui moab sicut vas inutile dixit ceruicez moab:⁊ cõfusus erit:erit q̃z moab in derisuz ⁊c. Sufficit.

Modestia. Modeste.modestus. Moderatio. Nota q̃ Modestia dicitur a modo.vn de modestus idem est q̃ modus honestus. Differũt autez mititas ⁊ modestia.Quia mititas est interius in animo.modestia vo est exterius in operatõe ⁊ in facto.Mititas ẽ ergo primũ.modestia spectat ad scipm Jgit dic q̃ oĩa facienda sunt a prudentibus modeste ⁊ moderate:nõ impetuose tenere vel funeste.Modestia eñ valde decet quẽlibet virum iustum:⁊ maxime ecclesiasticuz vel prelatum. Unde.j.Tymoth.iij.Episcopũ oportet esse prudentẽ:sobriũ ⁊c.sed̃.Mõ percussorẽ.sed modestũ.vnde.j. Petri.iij. Unanimes in oratione:misericordes modesti:humiles estote. Et si vis dic q̃ modestia est habenda.Quia

Monet ad compassionem. Dicã ergo q̃ modestia
Inflãmat ad dilectionem. excitat cõpassionez.Libenti⁹ eñ cõpatitur q̃s
Ornat ad cõuersatõnem. in necessitate homi mo
Cõmendat operationem. desto q̃ proteruo.Exẽplo modesti viri ꝓ cuius iniusta morte rex q̃ q̃ iniqu⁹ legitur fleuisse. recordatus inq̃t defuncti modestiaz ⁊ sobrietatem.ita q̃ occisorem in eodẽ loco vbi eũ occiderat fecit occidi.Sicut eñ dicit.ij.Macha.iiij. Jtẽ inflãmat dilecti ouem:boiem eñ pium ⁊ modestũ diligũt etiam eius ꝓtrarij.s.boies impij ⁊ superbi.Ideo Col'.iij.dicit. Induite vos sicut electi dei:sancti ⁊ dilecti viscera miscordie:benignitatẽ: humilitatẽ:modestiam.patientiã:supportantes inuicez et donantes.Item adornat cõuersatõem.Certũ est eñ q̃ cõuersatio homis maturi ⁊ modesti valde reputat.Ad Tymoth.iij.Admone illos nõ litigiosos eẽ:ꝫ modestos ⁊ mãsuetos ad oĩes homies. Jtẽ cõmendat operationẽ. Op⁹ eñ quod fit cũ modestia ⁊ maturitate amplius cõmendatur.Ad prudentẽ eñ pertinet q̃ sit modest⁹ in opationib⁹ suis.sicut de illo principe dicebat rex.ij.Macha.ix.Confido eñ eũ humane ⁊ modeste acturũ vobiscũ.vñ Jaco.iij. dicitur. Qz sapia que desursum est primũ quidẽ pudica ẽ deinde pacifica ⁊ modesta ⁊c. Jtẽ cõcomitat miserationez q̃ vt cõiter homies modesti sunt misericordes ⁊ pij.j. Petri.iij.Unanimes in oratõne estote.misericordes.modesti: humiles ⁊c.Uide infra de Temperantia.Et supra de Mititate ⁊ Mansuetudine ⁊c.

Modicum. Nota q̃ istud aduerbiũ modicuz signat in bono ⁊ in malo.In bono eñ signat ⁊ inuenit. Inuenit eñ modicũ penitẽ
Modicum penitentie. tie:q̃ scz quicũd boni patiunt
Modicum affluentie. in hoc mũdo:valde modicum
Modicum amicicie. põt dici.vnde Eccl.lj.Modicũ
Modicum patientie. laboraui ⁊ inueni mihi multaz reẽm.Jtẽ inuenit modicũ affluentie.De affluentia.n.de liciarũ ⁊ diuitiarũ debemus modicũ sumere.s.ad necessitatem nõ ad voluptatẽ.Et sic legit.j.Tymoth.v. Modico vino vtere ꝓpter stomachi necessitate.Jtez inuenit modicũ amicicie.Modicũ eñ bone fidelitatis vel boni amoris q̃ deo impendim⁹ ab ipso maximũ reputat.Vñ Luce.xix.Euge serue bone ⁊ fidelis:q̃ in modico fuisti fidel'. ⁊c.De isto etiã modico dicit xp̃us. Job.vij.Adhuc modicũ tẽpus ero vobiscũ. Jtẽ inuenit modicũ patiẽtie.totum eñ tẽpus huius vite vnũ modicũ dicitur respectu eternitatis.Et ideo mala que hic patimur:sunt in patiẽtia sustinenda.vnde Apocal'.vj.Sustinete adhuc modicũ tẽpus donec impleat nũerus fratrũ vestroꝝ.Et Esa.xxvj.Absco dere modicũ ad momentuz donec pertranseat indignatio mea.Et sic patet q̃ modicum sumitur in bono. Sed ad huc dico.q̃ aliquãdo etiã ⁊ cõmuniter modicum sumitur in malo.Et sic dico q̃ in scriptura inuenit q̃ mali in hoc mundo habent oĩa bona modica ⁊ q̃si nulla.Habẽt eñ

Modicũ stabilitatis. De modico ꝫ stabilitatis et
Modicũ credulitatis. de paucitate eius intelligo illd
Modicũ sagacitatis. Esa.xxviij.Expecta reexpecta
Modicũ virtuositatis. modicũ.q.d.tales modicũ plẽ
Modicũ durabilitatis. uerant in eodẽ statu. De modi
Modicũ taciturnitatis. co credulitatis seu infidelitatis
Modicũ securitatis. dicit Mat.xiij. Modice fidei quare dubitasti.De modico sagacitatis dicit Job.xij.Adhuc modicũ lumen in vobis est. Jtẽ de modico ꝟtuositat̃ dicit Apocal'.iij.Ecce dedi ostiũ apertũ coram te sciens q̃ modicã habes virtutẽ.Jtẽ de modico durabilitatis dicit Jacobi.iiij.Que aũt est vita nostra nisi vapor ad modicũ parens.Jtẽ de modico taciturnitatis dicit Jacobi.iij.Lingua q̃dem modicũ mẽbr̃ est ⁊ magna exaltat.Jtẽ de modico securitat̃ dr̃ Mat.viij.Quid timidi est⁹ modice fidei.

Uel si vis dic q̃ ꝓ istud aduerbiũ modicũ intelligit peccatũ qđ vere ita modicũ bz de essentia q̃ a sãctis nõ soluz dr̃ modicũ:imo nihil oino. Jdo nõ q̃ ꝓ modicũ intelligit

Peccatũ malicie ⁊ malignitatis. De peccato malicie
Peccatũ nequicie ⁊ iniq̃tatis. dicitur.j.Cor.v.Et
Peccatũ stultitie et fatuitatis. Gal.v. Modicũ fermẽtũ totã massaz corrũpit.De pctõ neq̃cie dicit Luc.xvj. Qui in modico iniqu⁹ est.⁊ in maiori iniqu⁹ erit.De pctõ vero stultitie dicitur.ij.Cor.xj.Utinã sustineretis modicum quid insipientie mee.Et hec de Modico sufficiãt.Ui de infra de Parum.

Modo. Nota q̃ modo q̃nq̃ sumit ꝓ tẽpore preterito:quãdoq̃ ꝓ presenti.quãdoq̃ ꝓ futuro.sicut cum dicit.Modo veni:modo vado:⁊ mõ ibo. Ut cõmuniter tamẽ modo sumit pro nũc.pro statim.⁊ similibus signantibus presens tempus. Applicando igitur ad tempora que nũc vel alis nobis sunt vel erũt presentia

Notem⁹ q̃ in scriptura reperit Unũ modo quod semper labitur nec est durabile. Unũ modo quo virtus nascitur ⁊ est laudabile. Unũ modo quo salus panditur et est mirabile.Primũ est nature.Secũdum gratie. Terciũ glorie. Primo ergo dicam q̃ in scriptura reperit vnũ modo nature labentis.Et sic procerto per modo intelligitur vita presens que certe non est nisi vnum nunc.vnum statum.vnum protinus.vnum modo. Et sic certe possum dicere q̃ vita presens est vnum modo.Scilicet.

Indigentie et nuditatis. Jn isto ergo modo vite
Ignorantie et cecitatis. presentis viget nuditas et
Impotentie et debilitatis. indigentia. Unde Geneſis xxxj.cap̃.dicitur. Qz nisi deus patris mei abrahã et timor ysaac affuisset mihi:forsitan modo nudũ me dimisisses. Jtem in illo modo vite presentis viget cecitas ⁊ ignorãtia.Jobãnis.xiij.Quod ego facio tu nescis modo.scies autem postea. Jtem in illo modo viget debilitas ⁊ impotentia.Unde Johannis.xiij. Christus dixit Petro: Quo ego vado nõ potes me modo sequi.Sequitur.Quare nõ possuz te modo sequi?Et illud Johannis.xvj.Multa habeo vobis dicere que non potestis portare modo. Patet ergo q̃ est vnum modo nature labentis. Secũdo dico. q̃ est vnum modo gratie presentis.Et sic dicam q̃ gratia que nunc datur in presenti christifidelibus est.

Unũ modo iusticie ⁊ equitatis Qz status gr̃e sit vnũ

Unū modo credētie ⁊ veritatis. Unū mō innocētie ⁊ sinceritatis. Unū mō pfidentie ⁊ securitatis. mō ⁊ vnū tps eḡtatis et iusticie ptz Matth. iij. vbi dr. Sine mō. sic eīm nos decz adiplere oēz iusticiā Jtē q̄ sit vnū mō veritatis et noticie seu credentie ⁊ iusticie. patet Joh. xvj. vbi dicit. Modo credis. ecce nūc venit. Et Mat. xxvj. Amodo videbitis filiū hois. Jtē q̄ sit vnū modo sinceritatis ⁊ innocētie patet. j. Pet. ij. vbi dicit. Quasi modo geniti infantes rōnabiles. lac cōcupiscite sine dolo. Jtē q̄ sit vnū modo securitatis ⁊ cōfidentie. patet Esa. xix. c. vbi dicit. Mō modo cōfundet iacob. nec modo vult⁹ ei⁹ erubescat. Et illud. j. Macha. ix. Liberemus aias nostras modo. Jstud est ergo vnū modo gr̄e pn̄tis. Tercio sic dico q̄ inuenit vnū mō glie seq̄nt̄. Eterna. n. gl̄a ē sp pn̄s. sp mō: tota simul. Et sic notabo q̄ ista ē vnū modo quod Munq̄ deficit. Clare respicit. Mentē reficit. Munq̄ dico deficit Esa. ix. Amodo et vsq̄ in sempiternū zelus dn̄i ex ercituū faciet hec. Clare etiā respicit. q̄z scz ibi est visio clara. Mat. xxiij. Mō me videbitis amodo donec dicatis. bn̄dictus q̄ venit. Et Joh. xiij. Amodo videbitis eū ⁊ cognoscetis eū. Mentē insup delectat ⁊ reficit Apocal. xiij. Amodo iam dicit spūs vt requescant a laboribus suis. Sic ḡ patet quō istud aduerbiū modo spectat ad gloriā. gr̄am ⁊ naturā. Sufficit.

Modus. Quia de modo nō intendo loqui logicaliter nec grāmaticaliter: ḡ solū moraliter. Notabo q̄ modus ē quedā decens ⁊ cōgrua adiacētia actionū: sine qua ipe actiōes nō habent efficaciā aut valorem. Modus etiā q̄nq̄ denotat ordinem: sicut dicit. Oz q̄s locutus est in modū qui sequt̄r. Q̄nq̄ silitudinē. sicut cū dicit. Oz in candelabro erant tres cipbi quasi in modū nucis. vel sicut cū dicit. q̄ sili modo factū est boc. Q̄nq̄ autem signat modestiā. regulā ⁊ tpantiā. Et sic sumit moraliter loquēdo. Jgit moraliter loquēdo dico. q̄ in oibus actionibus nostris debemus ponere regulā atq̄ modū. Modus eīm in ope vel in facto. est sicut sal in potagio vel in cibo. Quia sicut cibaria q̄q̄ bona ⁊ delicata sine sale sūt insipida. sic opa sine mō sūt inutilia. Jgit dico q̄ nos debemus br̄e moderātiam regulam atq̄ modum. Scilicet.

In scientia ne nimis inquiramus.
In iusticia ne nimis exuramus.
In leticia ne nimis gaudeamus.
In potentia ne nimis exurgamus.

Primo igitur addebeamus modus in scia. Teste eīm ap'lo ad Roma. xij. Non plus sape q̄ oportet sapere: sed sape ad sobrietatē. Sicut. n. ante oculos natura posuit palpebras ad modificādū visū q̄z scz si oculus sp esset aptus: spūs visibilis dispgeret. et sic visus ꝓpter debiti modi carentiā lederet. q̄nimo forsitā cecaret. Sic intellectus indiget palpebra rōnis. q̄ modus ⁊ regulā imponit spūi inq̄sitionis. Quia si intellect⁹ circa ardua ⁊ maxime circa aspectū solis ⁊ luminis. i. circa celestia ⁊ diuina plus iusto vagari pmitet. faciliter ꝑ hereses excecaret. Aialia eīm que nō hnt palpebras (sicut pisces) obscurius vidēt. sic tales ꝛc. Bene ḡ dicit. Prouerb. xxiij. Noli inq̄t laborare vt diteris: ḡ prudētie tue pone modū: ne erigas oculos tuos ad opes quas br̄e nō potes. q̄z faciant sibi alas quasi aq̄le ⁊ volabūt in celū. Jō eīm non debet laborare vt ditetur operibus scientiarū nimis arduarum: quia tales non solent faciliter acquiri sed volare. id ē possibilitatē bumanā excedere ⁊ abire. Jgitur habeamus modū in scientia. Secūdo dico. q̄ debem⁹ adhibere modum in iusticia. Non eīm debemus esse nimis excessiui in puniēdo. Jgnis eīm melius calefacit quādo aque aspersio sue excessiue flāme modū imponit. Sic ve ille ignis ⁊ ille rigor magis est cōmendabilis: q̄ per modū debitū fit tēporabilis. Teste eīm scriptura Deut. xxv. Pro mensura peccati erit ⁊ plagarū modus. Sicut de leone legit q̄ ipe ꝑ m quod magis vel minus ab aliquo leditur vel percutit. ipsum magis vel minus rotare vel pcutere dicitur. vel morere: ⁊ sic ire sue modū imponere comprobat. Quod est contra tyrannos q̄ sine modo cōtra alios debachant. Cōtra illud Gal. j. Supra modū persequebar ecclesiā dei. Ut et tales oppressi possint dicere illud. ij. Cor. j. Supra modū grauati sumus. ⁊ supra virtutem: ita vt tederet nos etiam viuere. Exemplo beati pauli. ij. Cor. xj. Se dicentis fuisse in plagis supra modū. in mortibus frequenter. Adhibeamus igit modū in iusticia. Tercio dico. q̄ adhibere debemus modū in leticia. Ad lr̄am eīm modus valde requiratur in oīm musica ⁊ cantu. Sic vere valde decet virum prudentē q̄ in sua leticia modū ponat. Exēplo illoz de q̄bus dicit Ecci. xliij. Oz ipsi fuerūt boies magni virtute: ⁊ prudentia sua prediti. in puericia sua exquirentes modos musicos. Cōtra illos q̄ nullū in leticia tenent modū. De q̄bus potest dici illud Apocal. xvj. Oz ipe vidit tres spūs i mundos in modū ranarū. Spiritus eīm sunt superbiēdo. immūdi luxuriando: ⁊ rane garrulando ⁊ superflue exultando. Quarto adhibeamus modū in potentia. Valde eīm requirit q̄ bō in sua prosperitate ⁊ potentia modū ponat q̄z seipm tēperet ⁊ cōponat. Nonne vitis anno quolibet putatur: ⁊ nō sibi de ligno super modū dimittit. ⁊ sm modū ⁊ regulā tēperatur. ne forte nimis excedens in fructib⁹ citius sterilescat ⁊ ad nibilū deducat. Sic diues dz ramos diuitiarū suarū rescindere. ⁊ potentie ⁊ opulentie sue modū ponere: ne forte ipm contingat propter excessuz sterilescere vel perire. Sicut illos de q̄bus dicit Sap. xv. Oz omnes insipientes ⁊ infelices supra modū anie sue superbi sūt. Jdeo de diuitibus moderatis potest exponi illud qd̄ scribitur. iij. Regū. viij. q̄ supra capita colūnarū erat opus in modū lilij. Capita eīm colūnarū sunt diuites: ⁊ capitanei q̄ scz debent esse in modū lilij quod est valde suaue ⁊ tēperatū: q̄uis sit pingue ⁊ bumorosuz. Ad denotandū q̄ diuites licet prosperitate ⁊ bumore diuitiarū sint pingues: debent tamē moderati esse ⁊ bumiles: vt possit eis dici illud. iij. Regū. x. q̄ in būe modū cuncti reges etheorū ⁊ syrie equos venūdabant. i. superbiaz deponebant. Sic ergo patet quō ponendus est modus ⁊ adhibendus. In potētia ne superbiat. In leticia ne deficiat. In iusticia ne deseruiat. In scientia ne decipiat. Et aduerte q̄ iusti debent br̄e modū Jndicatiuū bn̄ docendo ⁊ pdicādo. Jmpatiuū bene regendo ⁊ gubernando. Optatiuū bn̄ orando ⁊ supplicando. Cōiunctiuū bene amando ⁊ pacifice viuendo. Jnfinitiuū semp manendo ⁊ in infinitū perseuerando. Et sic dicetur q̄ multifarie multisq̄ modis loquetur dn̄s patribus in prophetis Hebreos. j. Et hoc de modo sufficit. Vide de Molestia. Et vide infra de Quō.

Moyses. Nota q̄ moyses sm diuersas condiciones ⁊ actus ipsius. potest in scriptura diuersa ⁊ varia designare. Unde generaliter notā dū est q̄ moyses signat

Statū prelatoz ⁊ presidentiū.
Statū pfectoz ⁊ contēplantiū.

Primo ergo dico. q̄ moyses signat statum presidentiū prelatoruz. vñ Matbei. xxiij. Super cathedram moysi sederūt scribe ⁊ pharisei. Sicut eīm moyses fuit a dño electus ⁊c. ad educendum populū israel de egypto. ⁊ ad educendū ipm extra domum pharaonis vsq̄ ad terram promissionis. sicut babet Exodi. ij. ⁊ deinceps Sic prelati sunt a domino electi: vt populū sibi cōmissum de egypto. i. de statu peccati. ⁊ de potestate pharaonis: id est dyaboli eripiant ⁊ educant: ⁊ q̄ per desertū penitentie ipos vsq̄ ad terram promissionis paradisi dirigant. ptrabant et perducant. p̄s. Deduxisti sicut oues populum tuū in manu Moysi ⁊ Aaron. Unde nota. q̄ sicut Moyses

Fuit ouium pastor.
Fuit populi ductor.
Fuit ouium doctor.
Fuit populi protector.

Sic vere bonus prelatus debet se exbibere recreatorē ouium et pastorem. Populi ductorem et gubernatorem. Ouiū doctorē et legislatorem. Ouiū tutorem ⁊ defensorem. Dico ouium pastorem. sicut de Moyse legitur Exodi. iij. Moyses pascebat oues yetro cognati sui. Prelatus eīm debet subditos suos pascere et nutrire ⁊ nō solum pabulo scientialis eruditionis: imo etiā pabulo tpalis recreationis ⁊ subuentionis. vt dicat illud Joh. x. Ego sum pastor bonus ⁊c. Jtem dico populi ductorem. Prelatus eīm dare debet per bona exempla vias vite subditis suis: vt eū sequendo ipos ad patriā perducat. Jdeo de moyse legit in p̄s. Oz de⁹ notas fecit vias suas moysi: ⁊ per eum filiis israel volūtates suas. Et Michee. vj. Misi ante faciem tuam moysen. Jtē dico ouiū doctorem. q̄ videlicet sicut moyses ascendēs in mōtem in medio nebule. xl. diebus ieiunauit. legem suaz dn̄s

sibi reuelauit ⁊ destinauit. ꝙ quā tandē populū instruxit ⁊ informauit. sicut dicit Exod. xix. ⁊ xx. Sic ꝓcerto platus: debet montē perfectōis ad dñm ascēdere. debet etiā carnē suam abstinētijs ⁊ ieunijs macerare. debet etiā nebulositatē ꝑplexe sciē penetrare. ⁊ sic a deo legez ⁊ sciam poterit audire ⁊ discere. de qua postmodū populū poterit edocere. Unde Job. vij. Uōne moyses dedit vobis legē. Jtē dico populi tutorē. qz sicut moyses orando populū israel inuabat. ita ꝙ dū moyses manꝰ leuabat israel vincebat amalech. sicut dicit Exod. xvij. Sic ꝓcerto charissimi: platꝰ debet ofomibꝰ populū defendere ⁊ iuuare: ⁊ ꝑ ipso ꝯtra diabolū ꝑibus dimicare. Un Exod. xix. dicit. Moyses ascendit in montē ad dñm supple orādum. Breuiter ꝙ dico. ꝙ moyses signat statū ꝓlatiuū ꝓlatoꝝ. Sed̄o dico ꝙ moyses signat statū ꝓtēplatiuū ꝓfectoꝝ. Et b̄ triplici rōne. vicz.

Quia fuit benignissime coditionis. De benignitate sua dr̄ Nūe. xij
Quia fuit cōcordissime dilectōis.
Quia fuit seueriſſime correctōis. Oz moyses erat vir mitissimꝰ super oēs homines q̄ morabant in terra. De cōcordi societate seu charitate ipius dicit Luc. ix. ꝙ moyses et helyas apparuerūt in monte cū dño. De seueritate ꝺo istꝰ dr̄ Jo. viij. Moyses mādauit mulierē lapidare adulterā. Sic ꝓcerto viri ꝓfecti debēt b̄re exēplo moysi. scilicet

Uirtutem benignitatis. Ut sic q̄libet talis possit dicere illud Job. ix. Mos moysi
Uirtutem cōcorditatis.
Uirtutem seueritatis. discipuli sumꝰ. Tercio dico ꝙ moyses signat statū pereūtiū iudeoꝝ. Sicut enī moyses habuit velamen sup faciē suā. sicut dicit Exod. xxxiiij. sic iudei habent velamen erroris. vnde. ij. Cor. iij. Usq; in hodiernū diem cum legitur moyses velamen est positum super faciem cordis eoꝝ ⁊c̄.

Molestia. Nota ꝙ molestia accipit ꝓ gratamine vel ꝑ nocumento. seu tristitia ꝓ zelo vl̄ difficultate vel iniuria ⁊c̄. Uide infra de nocere ⁊c̄.

Mollis. Mollicies. Nota ꝙ mollicies moralit̄ loquēdo signat in bono

Benignā locutōem. De mollicie benigne locutōis dicit Prouer. xv. Responsio mollis frangit irā. sermo durus excitat furorem.
Terrenā affectōem.
Deflentē cōpūctōem. De mollicie ꝺo affectionis seu cōpassionis dr̄ Sap. ij. Spūs diffundit sicut mollis aer. De mollicie insuper cordialis compunctionis dicitur Job. xxiij. Deus mollijt cor meum ⁊ spiritus: als omipotens conturbauit me. Jtem mollicies in malo sigt.

Uerborū fallacitatem. De mollicie fallaciū ꝺo rum dicit in ꝑ. Molliti sūt sermones eius sup oleuz: et ipsi sunt iacula. De mollicie ꝺo fragiliū animoꝝ dicit Hiere. lj. Egredimini de medio babylonis ne forte molleſcat cor vestr̄. De mollicie etiaz carnaliū immūdoꝝ dicit Esa. xlvij. Non vocaberis vltra mollis ⁊ tenera. De mollicie ꝺo labiliū prosperoꝝ dicitur Mat. xj. Ecce q̄ mollibus vestiūtur in domibꝰ regum sūt ⁊c̄. Omitto ꝓ brevitatis. qz q̄uis infinita sunt exempla: paucissime tamē sunt auctoritates ⁊c̄.

Momentū. Nota ꝙ momentū q̄ñq; sumitur ꝓ fama noie vel valore. vt q̄ñ dicitur ꝙ illa erat res magni momenti. i. magne fame. nominis vel valoris: sed vt cōiter sic nō accipitur in scriptura. Q̄ñq; ꝺo ⁊ cōiter sumit momētū ꝑ modicissima ꝑte tēporis seu horę. Et sic sumit ꝑ nunc. ꝑ statim. ꝑ subito. ꝑ instanti. Quia scz sicut punctus est minima pars linee: q̄ excogitari possit. sic momentū tēporis. Nota ꝝ ꝙ in scriptura comparat momento oīe illud qđ est transitoriū. qz scz respectu eternitatis oīe tēpozale ē momentaneū: ⁊ oīe tēpus dicit momētū. Sic igit̄ dic ꝙ inuenit vicz momētū

Labentis nature. Mal ꝓcerto quasi subito ⁊ in momēto trāseūt oia q̄ sunt. Unde dico.
Presentis figure.
Nocentis iacture. ꝙ in momēto trāsit labētis vite natura. scilicet vita corpoꝝ humanoꝝ. Un
Sequētis punctur.
Latentis scripture. Esa. xl. Ecce gentes q̄si stilla situle et quasi momētū statere reputate sūt ei. scilicet respectu eternitatis Jtē in momēto trāsit pñs rei figura. qz scz oīs natura rerū creatarum nō est nisi vnū momētū respectu imēsitatis. Un Sap. xj. Qm̄ tanq̄ momētū statere. sic est añ te orbis terrarū. ⁊ tanq̄ gutta roris antelucani. Jtē momēto cōparatur nocēs pene iactura. hoc est dictu. oīs mūdi tribulatio seu pena Esa. xxvj. Absconde modicū ad momētū donec transeat furor meus. Et. ij. Cor. iij. Illud enī qđ in ꝑti est momentaneū ⁊ leue tribulatois nostre: supra modū in sublimitate eternū glorie pōdus operatur in nobis. Unde etiā de morte q̄ est vltimū terribiliū constat ꝙ ipa transit et deficit in momēto. j. Regū. iij. In ipo aūt momēto mortis eius. Jtē momento cōparat̄ seques mūdi punctura. scilicet dies iudicij. De quo. j. Cor. xv. In momēto in ictu oculi i nouissima tuba ⁊c̄. Loq̄tur enī de resurrectōne et iudicio. Jtē momento comparat̄ latens dei scriptura seu norma rerū futura. i. volūtas ⁊ ordinatio dei circa futura rez negocia. Unde Actuū. j. Nō est vestr̄ scire tpa vel momēta que pr̄ po uit in sua potestate. Et. j. Thessal. v. De tpibus aūt ⁊ momentis nō indigetis frēs ⁊c̄. Sic ꝝ patet quō oīa minutis atomis instātibus subiacent ⁊ momētis. Uide de Hora ⁊c̄.

Monere. Cū monere idē sit ꝙ hortari. sollicitare. inducere. instigare. seu ꝺbis exemplis aut factis ad aliq̄d inclinare. Uidet̄ ꝙ monumētuz ⁊ monile ortū sūpserūt a monere. Monumentū enī dicit eo ꝙ hominē admoneat de morte: vel de mortuo introcluso. Monile aūt qđ in pectore ponit̄ qđ rotūde est figure. portante de rebus eternis admonet cogitare. q̄ figura solet dici sperica: eo ꝙ fine ⁊ ꝓncipio careat. Monitiones ꝝ ⁊ monita nihil aliud sunt q̄ documēta. ⁊ ad bonū faciendū sollicita monimēta. sicut de Thobia dicit Thobie. j. Oz monita salutis dabat eis. Et Thobie etiā. x. dicit. ꝙ parētes sare monuerūt eam honorare socrum. diligere maritum. regere familiam. gubernare domuz. Et nota. ꝙ homo monetur ad bonum faciendum. Uidelicet per

Stimulū tribulationis. Dico ergo ꝙ homo monetur hōfacere per tribulatiōis stimulū. sicut de filijs israel dicitur Sap. xj. Oz bos deus tā q̄ pater ꝓbans monuit ⁊c̄.
Sarculū exhortationis.
Speculū informatiōis.
Rotulum eruditiōis.
Jaculum ꝑdicationis. Sibilum inspiratiōis. Eccles. vij. dicitur. Oz melꝰ est ire ad domū luct⁹ q̄ ad domū conuiuij. In ipa enī finis cūctoꝝ admonet oīm. Jtē monemur hōfacere ꝑ exhortatiōis modulū. Sap. xij. Hos q̄ exerrāt ꝓb⁹ corripis. et de q̄bus peccāt admones ⁊ alloq̄ris. Et Rom. xv. Certꝰ sum inq̄t frēs mei q̄m ⁊ ipsi pleni estis dilectōe. repleti oī scia ita vt possitis alterutz monere. Jtē moueamur hōfacere ꝑ informatōis speculū. hoc est ꝑ exēpla. Un de lapidib⁹ qui fuerūt extracti de fluuio iordanis dr̄ Josue. iij. q̄ positi sūt lapides isti in monimētū eternū filijs israel. Et etiā Nūeri. xvj. dicit. q̄ dñs precepit in altare affigi thuribula hoim combustoꝝ. vt essent filijs israel ꝑ signo ⁊ monimēto ⁊ vt cōmonerent ne alienigena accederet ad altare. Jtē monemur hōfacere ꝑ eruditōis rotulū. hoc est dictu. ꝑ verba sacre scripture. Col. iij. Uerbū xp̄i abundet in vobis abūdāter in oī scia docentes ⁊ cōmonentes vosmetipos i psalmis ⁊ hymnis ⁊ canticis spūalibus. Jtē monemur hōfacere ꝑ predicatōis iaculum. j. Cor. iij. Nō vt confundā vos ꝝ vt filios charissimos moneo. Et. ij. Tymoth. ij. Cōmoneo te testificans coraz deo ⁊c̄. Jtē monemur hōfacere per inspiratōis sibilū. sicut de Joseph legit Mat. ij. ꝙ admonitus in somnis secessit in partes galylee ⁊c̄. Uide vbi. Docere. ⁊ in alijs consilibus titulis.

Monumentū. Nota ꝙ monumentū idem est qđ sepulcruz vbi mortui reconduntur. quod etiam alio modo mausoleū seu sarcofagum nūcupatur. Et pōt moralit̄ loquēdo significare pluri mū in scriptura. Un nota ꝙ monumēta designant. vicz.

Conscientiam puram ⁊ secretam. Dico ꝙ monumētū signat ꝓscie sciatudinē. Et sic accipit monumētū Jo. xix. vbi dr̄. ꝙ i orto
Conscientiam turpem ⁊ infectam.
Successionem vite temporalis.
Afflictionem mortis corpalis.

Dico ꝝ ꝙ monumētū intelligit̄

Conscientie sanctitudo. vbi erat monumētū in q̄ nōdū q̄sqū posit⁹ fuerat ibi posuer̄t eū. Istud monumētū sigt ꝓsciam
Conscientie turpitudo.
Temporalium plenitudo.
Corporalium mestitudo.

viri iusti. Qui dr ortus ꝓpter ꝟtutū fecūditatē. Dicit nouū ꝓpter virtutū amentate. Ibi etiā nullus fuerat sepultus. ibi nullū erat peccatū. ꝓpter specialē sinceritatē. ⁊ ꝓterea ibi munde sepelit xp̄us per cōtinuā sue mortis memoriā et volozositatē. Quia sp boni viri debēt in monumēto pure cōscie dñm spūaliter sepelire: ⁊ ipm ibi p cōpassiones et memoriā retinere. vnde Marci. xv. Tulerūt corp⁹ eius ⁊ posuerūt illud in monumētū. Itē monumentū signat consciētie turpitudinē. Sicut em̄ monumētū exteri⁹ est clausū et q̄q̄ pulcrū et pictū. interi⁹ vero corrupitōnez immūdicia totū plenū. Sic vere ꝓscia peccatoris ē exteri⁹ clausa p cōfessionis denegatōem. interi⁹ vero est infecta p multoꝝ peccatoꝝ corruptōez. exteri⁹ videt pulcra ⁊ p hypocrisim et palliationē: interius est squalida p sceleꝝ cotaminatōez vnde Luc. xj. Ue vobis q̄ estis vt monumēta q̄ non apparent. Et breuiter p monumēta possunt intelligi oēs immūdicie peccatoꝝ. vnde Marci. v. dicit. q̄ ille habebat domicilū in monumētis. i. in infectōibus ⁊ peccatis. Item monumentū signat tp̄alū p̄speritatē seu plenitudinē. Quia sicut illi q̄ in monumētis sunt nunq̄ pñt ampli⁹ exire. imo necesse est q̄ habeāt ibi ꝑpetuo remanere. Sic illi q̄ ꝓsperitate mūdana sp fuerūt inuoluti: nunq̄ se possūt amplius expedire: imo necesse habēt sicut in monumēto putrescere et fetere. Soli em̄ mortui. i. peccatores tali monumēto tenent figurati in lazaro q̄ quadriduan⁹ in monumēto fetebat. sicut dicit Job. xj. vnde dr Prouer. xij. Desideriū impij monumentū est pessimū. Itē monumentū signat acerbitatē seu afflictōem mortis corpalis. Et sic p monumētū intelligit mors que dr monumētū a moneo mones. eo q̄ per monumētū corpale q̄d exteri⁹ videm⁹. semp instrui debemus ⁊ moneri ad mortē ꝓe oculis habenda. sicut faciebat magdalena de qua dicit Job. xj. Qr ipa vadit ad monumentū vt ploret Job. xx. etiā dicit. q̄ symon petrus introiuit in monumentū. q̄ vicz nos p mortis cōsideratiōez debemus monumēta introire: ⁊ nostrā mortalē miseriā deplorare. Et hoc sufficit. Vide infra de Sepelire.

Mons. Montes. Nota q̄ in scriptura inuenit mons ꝟtuosus. Fructuosus ⁊ Gloriosus. Mons ꝟtuosus signat statū boim perfectoꝝ. vnde de hoc pōt dici illud Esa. xl. Omnis mons ⁊ colles būiliabit. Mōs fructuosus signat statum ecclīasticū prelatoꝝ vel etiā dignitatū boim clericoꝝ. Et sic mons nihil aliud est q̄ ecclia. Et de hoc dicit Esa. ij. Erit in nouissimis dieb⁹ preparat⁹ mons dom⁹ dñi sup verticē montiū: ⁊ fluent ad eū oēs gentes. Itē mons gl̄osus significat statū boim beatoꝝ. vicz statū glorie padisi. Et sic dicit in ps. Quis ascendet in montē dñi: aut q̄s stabit in loco sancto eius? Innocēs manib⁹ ⁊ mūdo corde. Et iō breuiter de isto triplici mōte possum⁹ fm modicitatem nostri ingenij aliq̄d balbutire. Dicam⁹ igit q̄ aues ceteris nobiliores. bestie ceteris velociores. arbores ceteris vtiliores. solent in mōtibus facere mansionē. De auibus patet fm Grego. Qr aquila ceteris auib⁹ nobilior: sp vult i altis mōtibus ⁊ rupib⁹ nidificare. De animalibus etiā patz. q̄ capree que velocissimi sūt cursus sp quātoplus possunt volūt in altis mōtib⁹ habitare. De arboribus etiā patet. q̄ pinus q̄ ceteris arboribus vtilior est: solet melius in altis siccis ⁊ sabulosis locis vel montib⁹ crescere ⁊ fructificare. Sic ꝓcul dubio chatissimi: viri sancti iusti ⁊ pfecti q̄ possunt dici aq̄le ꝓpter volatū altissime cōtēplatōis: dici etiā possunt capree: propter cursuz bone ⁊ diligentis opationis. dici etiaz pñt pini: propter rectitudinē sancte ⁊ sincere intēt̄onis sē per debēt predictos mōtes iugiter habitare. Habitare. n. debēt In mōte pfectionis: ꝓpter meritoꝝ cumulatōnem. In mōte ecclesie vel religionis: p fidez ⁊ deuotionem. In mōte etiā celestis māsionis ⁊ regionis p perfectōez ⁊ cōtēplationē. Et sic cuilibet tali dicat illud Cant. ij. Fuge dilecte mi. silis esto capree e hynnuloq̄ ceruoꝝ sup mōtes bethel. Mos etiā dicam⁹ inuicē illud Esaie. ij. Uenite ascendamus ad montem dñi ⁊ ad domū dei iacob. In quibus verbis aduerte. q̄ tres sunt montes spirituales in quibus et sancti et iusti diuersimode cōuersantur. Est. n. ibi mons Perfectionis. seu refectiōis. Prim⁹ est mons mag-
Predationis. gne securitatis. Scōs est mōs magne
Salutionis. nobilitatis. Terci⁹ est mōs magne fertilitatis. Primo dico. q̄ est mons magne securitatis. q̄d ostendit in verbo. Uenite ascēdam⁹. Scdo est mons magne nobilitatis. q̄d ostendit in ꝟbo. Monte dñi. Tercio ē mōs magne fertilitatis. q̄d ostendit in verbo. Domū dei.

Prim⁹ est habitaculū perfectoꝝ. Scōs est tabernaculū prelatoꝝ. Tercius est receptaculū beatoꝝ. Primū mōtem facit cumul⁹ sanctitatis. Sed scdm facit cumul⁹ dignitatis. Et terciū facit cumul⁹ bonitatis. Dico ꝓmo q̄ iusti habitant in mōte securitatis ⁊ pfectōis. Et iste mōs ꝓcerto nihil aliud est q̄ eminentia vite ⁊ cumul⁹ meritoꝝ. q̄d ostendit cū dicit. Ascēdamus ad montē. Ascēdere em̄ signat locum eminentiorē. q̄ sicut ille q̄ ascendit in supiora superat ⁊ dimittit inferiora ⁊ ad alta se erigit ⁊ remittit. sic ꝓcerto boni viri iusti ascēdēdo gradū eminētis pfectōis ⁊ sanctitatis. solent inferiores. i. pctōres dimittere ⁊ se ab eis separe: ⁊ ad alta virtutū ⁊ meritoꝝ se trāsuebere ⁊ coeq̄re. Et sicut auis ascēdendo superi⁹ solet esse securior: q̄. tūc nō timet laqueū vel sagittā. Sic hō q̄ altitudinē sanctitatis ascendit ⁊ pfectionis: est secur⁹ q̄ sc̄z oīe piculū trāscendit ⁊ euadit. Ascēdam⁹ ergo ꝛc̄. Mat. xiij. Ascēdit ihesus in montē solus orare. Queritē em̄ a naturalib⁹ quare in mōte inueniūtur aque dulciores ⁊ sapidiores q̄ in valle? Et rñdent. Qr aque dulces sunt puriores ⁊ leuiores. aque vo inferiores ⁊ grosse sunt impuriores ⁊ grauiores. Et ideo vt inquiūt. Aque dulces ⁊ pure sursuz ad mōtes ascendūt ⁊ attrabūtur. vbi sc̄z p fontes ⁊ flumina emittūt grosse vo ⁊ impure: q̄ sursum ascēdere nequeūt: infer⁹ in vall⁹ retinēt. Sic ꝓcerto illi q̄ sunt dulces ⁊ puri. i. boni ⁊ iusti. sursuz ad apicem ⁊ eminentiā pfecte vite ascēdūt et euebūtur. Impuri vo. i. pctōres inferius in statu impfectionis remanēt ⁊ aggrauant. Et hoc est q̄d ait ꝓpheta in ps. Quis in̄q̄t ascendet in mōte dñi ꝛc̄. Seqūtur. Innocēs manib⁹ ꝛc̄. Et sic igit dico. q̄ iusti habitant in mōte securitatis ⁊ pfectionis. Sed de isto monte nota. q̄ ad istū mōtem est tutū ascēdere: ⁊ ibidē etiā habitare ꝓpter tres ipi⁹ cōditiones. In q̄bus etiā montibus corpalibus assimilat

Sūt enim montes vel illi qui in montibus sunt. Sunt Celo propinquiores. Sic ꝓcerto viri perfecti sūt ce-
Luce splendidiores. lo ꝓpinq̄ores p affectionē. Sūt
Roze perfusiores. luce splendidiores per discretionez. Sūt roze perfusiores p deuotionē. Dico ergo q̄ isti debēt esse sicut mōtes q̄ sursum vsus celū eleuant: a terra vero elongant. vnde etiā fm Jsid. Mōs est cumul⁹ terre solo pede tangēs terrā. Et ido fm eū. Mōtes dicuntur quasi eminentes. Et inde fuit q̄ atlas mōs affrice ꝓ eo q̄ sua altitudine videt celū tangere. f. ctus fuit a poetis fuisse gygas: qui vsq̄ ad celū attingebat ⁊ totū celum humeris sustinebat. vt dicit idem. Sic ꝓcerto viri pfecti debent sursum ad celum per affectum et desiderium eleuari: ⁊ a terra. i. a bonis corporalib⁹ per contēptū ⁊ subterfugiū sustolli. Sicut em̄ dicitur in Psal. Ascendūt montes ⁊ descēdūt campi. Et sic tales dicuntur alti ⁊ eminentes. et capite: id est affectione: celum ⁊ celestia contingentes. ⁊ solo pede. i. solo corpore terre inferius adherentes. Juxta illud Sap. xviij. Usq̄ ad celos attingebat stans in terra. Unde ꝓprie de tali monte dicitur Deutro. iiij. Accessit ad radices montis qui ardebat vsq̄ ad celum. Ardor em̄ affectionez signat. Item dico q̄ isti debent esse luce splendidiores. q̄a sc̄z sicut sol solet montes citius: plenius ⁊ diutius illuminare. sic lux diuine gratie ⁊ scientie solet viros perfectos. vel etiam statū monachoꝝ perfectoꝝ citius ⁊ abundanti⁹ illustrare ⁊ in ipis pmanere diutius. Unde. j. Macha. vj. Refulsit sol in clypeos aureos ⁊ resplenduerūt montes ab eis. Item isti debent esse roze pfusiores. Quia sicut ros solet montes a superioꝝ perfundere: fontes vo ⁊ flumia solent eos interius humectare. q̄ sc̄z ꝓpter sui cōcauitatez mōtes aquā attrabūt quā per fontes ⁊ flumia mox emittāt. Sic ꝓcerto ⁊ viri pfecti ⁊ status pfectoꝝ solet a superi. s. a deo haurire rozē gratie ⁊ deuotōis. q̄a sicut dicitur in ps. Ros bermon descēdit in montē syon. Ab interiori vero sc̄z a corde debent attrahere aquas lachrymaꝝ ⁊ compūctionis. Psal. Inter mediū mōtiū ptransibūt aque. Et alibi. Rigans montes de superioribus suis ⁊ cetera. Ista

tamē tria ꝑ dubio habent hodie esse ꝓtrariū. qz scz in viris z in statibus q̄ deberēt esse pfecti. vicz in dēcis vel etiam in religiosis. nō sunt hodie ista tria. vicz Celi altitudo. Lucis claritudo. Roris plenitudo. Ibi ēm hodie deficit altitudo sublimis affectōis. qz scz oēs ad terrā p auariciam inclinant. Iuxta illud Esa. xl. Omnis mons z collis humiliabit. Job. xiij. Mons cadens defluit. alluuione terra cōsumetur. Itē ibi deficit claritudo lucis discretōis. qz omnes p ignorantiā obscurant. Unde Exod. xix. Totus mōs Syna fumigabat: z p consequēs totus obscur⁹ erat. Item ibi deficit plenitudo roris deuotōis. quia scz oēs p iracundiaz seu p vtutū caretiā desiccant. Ūn. ij. Reg. j. Montes gelboe nec ros nec pluuia descēdat sup vos vbi eecidērunt fortes israel. Nō sic charissimi nō: ꝙ sit i viris z i statib⁹ vtuos

Devotio roxificans. Et sic ꝑcerto dico: q̄ iste erit
Discretio clarificans. status securitatis z pfectōis: et
Affectio altificans. iste erit ꝑmus mons. Secūdo dico: q̄ isti mozant in monte nobilitatis z prelatōis. Et ꝫ ostendit cum dī. Montē dñi. Status ēm ecclie z maxime prelatōis dī mons dñi. qz scz illi q̄ ibi habitant sunt vicarij xpi z ibi in ecclia substituti. In isto ēm monte ipe ꝑmus sedit: qz sicut habemus xps in mōte fuit trāsfiguraꝫ Mat. xvij. In monte fuit manifestat⁹. sicut dī Matꝫ. xxviij. In mōte fuit a demonib⁹ tentatus. sicut dī Mat. iij. In mōte fuit ad orandū secretius sepatus. sicut dī Marci. vj. Et Mat. xiij. In monte fuit ad ꝯas agendū deo eleuatus z sublimat⁹. sicut dī Marci. xiij. In q̄bus ꝑculdubio pōt notari q̄ illi q̄ in mōtē ꝓlatōis vel ecclie veniūt. debēt trāsfiguran z īmutari p mozalē ꝑuersatōem. Debent manifestari discipulis. i. subditis p doctrinā z ꝓdicatōem. Debēt ꝓparari ad sustinendū tentatōem. Debent dedicari p populo in oronē. Debēt etiā abilitari ad dei laudē z ꝯaruactionē. Et breuiter sicut antiqui ꝓbi solebāt ascēdere in altissimos montes vt ibi cursus sydez specularent. Sic ve altos montes eccl'iastice dignitatis soli illi debēt ascēdere qui p discretōem nomen ꝓbi merent sortiri: z q̄ cursus syderū. i. beatitudinē sanctoꝝ nouerūt secretius contēplari Et qz pauci sunt hodie tales: ideo admiratiue q̄rebat dauid in ꝓs. Dñe quis habitabit in tabernaculo tuo: aut q̄s requiescet in monte sancto tuo? Et rndet. Qui ingredit sine macula z opatur iusticiā. q̄ nō egit dolum in lingua sua ꝛc. q. d. Sic debent esse illi q̄ occupant istos montes. Nō bene figuratū est Matꝫ. xvij. vbi dicit. Qz iesus assumpsit Petrū Jacobū z Johannē: z duxit illos in montem excelsum. qz scz cū xpo in excelso monte ecclesie illi soli debēt esse q̄ dicūtur Petrus rone constātie z soliditatis. qz Petrus dī a petra. Qui dicūtur Jacobus rone prudētie z sūbilitatis. qz Jacobus interpt̄ supplantās. Qui dicuntur Johes rone mūdicie z integritatis. qz iobānes sp fuit castus z virgo. Et hoc etiam est qđ innuit Exod. xix. Qz soli moysi licitū fuit ascendere montē. alijs vo tam boibus q̄m iumentis fuit inhibitū sub pena mortis ne in montē ascenderent vel etiā tangerēt ipm. Ad denotandū q̄ soli sancti et discreti viri debent ad montē ecclesie z maxime ad statum' ꝓlationis accedere. z q̄ popul⁹ tam simplicitū q̄m rudium atq; iumentaꝝ. i. congregatio boim pctoꝝ nūq̄ debēt ad montē hmōi vite anhelare. Cui⁹ hodie ꝓtrariū inuenit Ūn ēm verificatū est hodie illud Psal. Jumenta in montibus z boues. s. illi q̄ sunt boues p ignorantie ruditatem et illi qui sunt iumenta per immūdicie feditatem. Sed nō sic charissimi. quia viri iusti z boni debent ibi habitare. Exemplo Helye. de quo dicitur. iij. Regum. xix. Qz ipse ambulauit vsq; ad montem dei oreb. Iste est ergo mons domini. Et possumus notare q̄ ecclesia vel status prelationis: vel etiā quicūq; eccl'iasticus vel ꝓlatus potest dici

Mons compassionis
Mons dilectionis.
Mons deuotionis.
Mons subiectionis.
Mons orationis.
Mons defensionis.
Mons salutationis.
Mons refectionis.
Mons contemplationis.
Mons predicationis.
Mons exultationis.
Mons habitationis.
Mons gratiarū actionis.
Mōs doctrine z eruditionis.
Mons amare tribulationis.

Dico ergo q̄ eccl'iastici cus vel ecclesia est mōs cōpassionis. qz scz sicut in mōtib⁹ sūt aque dulciores: ibi etiā crescunt arbores gūmi z resinaz sudātes z distillātes. sic vere in mōte ecclie sp debēt aque dulces ꝓpassionis et misericordie fluere: et arbores. i. ꝑsone que ibi sunt debēt sp gūmi operz miscoie distillare. Ūn in ꝓs. dī de isto mōte. Mōs coagulatus mōs pinguis

Et Joelis. iij. In die illa stillabūt montes dulcedinē z colles fluent lac z mel. Figura in monte oliueti vbi dñs dicit totiens habitasse. Oliua ēm de sui natura opa misceie de signant. Quia scz deus in illis montib⁹. i. in illis ꝑsonis habitat z mozat. qui oliuas misceie ꝓducūt z exequūt. Luce. xxij. Ibat ꝑm consuetudinē in montē oliuarū. Itē dico q̄ est mons dilectōis. qz scz arbores q̄ sunt in monte calorem solis solent primo z ꝓnāpaliter capere. Sic illi q̄ sunt in ecclia solent ꝓmo z ante oia calorez z amorē celi. i. solis iusticie capere et habere. Ūn ꝓs. Sed elegit tribum iuda montē syon quē dilexit. Itē est mons deuotōis. qz sicut i montib⁹ crescūt balsamus cū myrrha z alia aromata quibus odoz euaporat. z q̄bus odoz recreat. Sic in mōte ecclesie sunt aromata bonoꝝ padisi q̄ ibi p deuotionē odorātur: z a q̄bus deuotoꝝ anim⁹ consolat. vñ Cant. iiij. Ibo ad montē myrrhe z ad collem thuris. Itē est mons subiectionis. qz sicut dī Esa. xl. Oīs mons z colles humiliabit. Item est mons oronis. qz sicut mōtes sunt naturalit̄ concaui z porosi. z ideo vaporosi exalant spiracula sua. Sic eccl'ia vel eccl'istici cum sint cōcaui p humilitatē: semp solent oronis spiracula ad deū exalare. Ūn in ꝓs. Tāge mōtes et fumigabūt. Et Exod. xix. Totus mōs syon fumigabat. De xpo etiam dī Marci. vj. Qz ascendit in montē solus orare. Itē est mons defensiōis. qz scz sicut in montib⁹ sunt tuta loca z castra fortiora. sic in isto monte sunt loca cōtra dyabolū fortia et tucioza. Ūn ꝓs. Fundamenta eius in montib⁹ sanctis. Ibi ēm nō pōt dyabolus vel caro nec mūdus ad volūtatem nocere. Ūn Esa. xj. et. lxv. dī. Non nocebūt z nō occident in vniuerso mōte sancto meo. Itez est mons salutatiōis. qz scz ibi est refugiū cōtra hostes. Ibi etiā sunt herbe medicinales. i. sacramēta q̄ animab⁹ z corporibus dant salutē. Ūn Abd. In mōte erit saluatio. Itē est mons refectōis. qz scz ibi debent animalia. i. simplices et pauperes p elemosynas nutriri. Ezech. xxxiij. c. In pascuis pinguibus pascent sup montes israel. Itē est mōs contēplatōis. Rue. xxvij. Ascēde in montē istū abarim z contēplare. Unde terrā quam dat⁹ sum filijs israel. Item est mons ꝓdicatōis. Joelis. ij. Ululate in monte sc̄o meo Et Esa. xl. Sup montē excelsum ascēde tu q̄ euangelizas syō Item est mons exultatōis. ꝓs. Mōtes exultauerūt vt arietes ꝛc. Itē est mons habitatōis. j. Regum. xxiij. Morabatur aut̄ dauid in monte solitudis ziph. Et Deuteron. x. Steti in mōte quadragita diebus z quadragita noctibus Itē est mons ꝯaruactōis. Marci. xiij. ymno dicto exierūt in monte oliuarū. Item ē mons doctrine z eruditiōis. ꝓs. Producit in montib⁹ fenū. z herbā seruituti hominuz. Itē est mons amare tribulatōis seu contritōis. ꝓs. Transferētur montes in cor maris. Ecce ꝙ charissimi de mōte ecclesie vel eccl'iastice ꝓlatōis: vel etiā de quolibet viro eccl'iastico vel ꝓlato quales debēt esse. Sed ꝑculdubio i multis hodie totū ꝓtrariū reperit ꝛc. Inuebe si vis sicut inuenies infra in. §. finali. vbi dī de hoc mōte seculari ꝓsperitatis. Tercio dico q̄ viri iusti z pfecti debēt habitare i mōte fertilitat̄ z saluatōis. Et iste ē mons ecclie padisi. vbi pro certo iusti finaliter habitabūt. qđ notat cum dī. Ad domū dei iacob. qz scz sicut soli domestici recipiūt̄ ad habitandū in domo. sic soli sancti recipiūt̄ ad habitādū in padiso. Et sicut extraneis ianua domus claudit̄. sic ꝑcerto padisus pctoꝝ ib⁹ denegat̄. qz sicut dī in ꝓs. Mō habitabit i medio dom⁹ mee q̄ facit superbiā. Et ista domus ꝑculdubio ꝓpat̄ mōti q̄ in altissimo loco celi empyrei situat̄. Ūn Esaie. ij. Erit ꝓpat⁹ mōs dom⁹ dñi in vtice mōtiū. Sicut. n. mons

Est locus tutus q̄ nō expugnat̄.
Est locus clarus q̄ nō obscurat̄.
Est locus mūdus q̄ nō maculat̄.
Est locus secretus q̄ nō ꝓturbat̄.
Est locus firm⁹ q̄ nō dissipat̄.
Est locus q̄etus q̄ nō infestatur.

Sic ꝑcerto loc⁹ padisi ē tutus nec pt̄ expugnari. Genes. xix. In mōte saluū te fac. Itē est clar⁹ nec pōt obscurari. j. Mach. vj. Re-

ſplenduerūt mōtes. Itez eſt mūdus nec pōt maculari. ps. Fundamēta eius in mōtib⁹ ſanctis. i. puris ⁊ mūdis. Itē eſt ſecret⁹ nec pōt ꝓturbari. qz ſez null⁹ mal⁹ poterit ibi eē vel aſcēdere. qz ſicut dr Deb. xij. Beſtia ſi montē tetigerit lapidabit. Itē eſt firm⁹ nec pōt diſſipari. ps. Mō ꝓmouebi tur in eternū q̄ habitat in bierlin. mōtes in circuitu ei⁹. Eſt etiā quiet⁹ nec pōt infeſtari Ūñ in ps. Suſcipiāt mōtes pa cem pplo. Jn iſto eñ monte ꝓprie ⁊ pfecte reſeſcet aīa: ſi cut in vltimo fine ſuo. vñ ps. Reſeſcet in mōte ſancto tuo. Et Deut. viij. Reſeuit archa ſup mōtes armenie. Jſte eſt ergo mons fertilitat⁹ in quo ſez tot bona dicūtur abūdare et in q̄ ſancti dicūtur habitare. Quia ſicut dr in ps. Mon tes excelſi ceruis: petra refugiū herinacijs. Ubi aduerte q̄ ibi morant ⁊ habitāt illi qui fuerūt virtuoſis opib⁹ occu pati. Jſti ſūt cerui q̄ quaſi cōtinue ſunt in curſu: doloroſis verib⁹ impugnati. q̄ indigent refugio. Petra ut ꝙt refugi um: pūctuoſis onerib⁹ caſtigati. Jſti ſūt herinacij q̄ ſez ſpi nis pnie ſe affligūt. Et ſic ergo ptz quō in ſcptura ſunt tria genera montiū. id eſt ſtatuū bonorum. Videlicet mons Eminentis pfectionis. Et ſic patz quō mons accipit̄ Excellentis prelationis. in bono. Sed adhuc dico. Permanētis ꝓmotionis. q̄ in ſcriptura moraliter loqn do mons pōt accipi in malo. Et ſic p montem pōt intelligi faſtus ⁊ arrogātia ſupborū. vel faſtus ⁊ eminētia pctōrū. Dicam⁹ igitur q̄ p monte intelligit̄ ſupbus vel etiā q̄cun q̄ peccatoꝛ. Sicut eñ dicit Jſid. Mons nihil aliud eſt q̄ tumoꝛ terre ſurſum in altū ſe erigens. a terra vo ſe clōgās ⁊ ſolo pede terrā tangens. Sic ꝓcerto ſupbus nihil aliud eſt ꝓprie niſi tumoꝛ terre: qz ſez q̄uis ipe ſit p ſupbiam tu midus ⁊ inflatus. ipe tamē eſt de terra cōpoſitus ⁊ forma tus. vñ Bern. Quid ſupbis terra ⁊ cinis. Jſte eñ ſēp ad alta nitit̄ aſcēdere: ⁊ a terra. i. conditōe ſue nature vel etiā ſue naturalis originis contēdit quāto plus pōt ſe leuare. Quod vtiq; videmus ſenſibiliter in multis ſupbis quib⁹ miles parētes ſuos dedignant̄. ipoſq; vix tangere cōpro bant̄. altis vo ⁊ nobilibus ſe aſſociare ſatagant ⁊ nitūtur. Sicut eñ montes ventis ⁊ turbūnibus exponūtur. ſole et calorib⁹ comburūtur igne ⁊ fulminibus feriuntur. terre motu ⁊ impulſibus agitantur. aquis ⁊ fontibus irrigant̄. Imeis ⁊ ſegetibus fecundant̄. ⁊ magnis oneribus aggra uantur. Sic ꝓculdubio: diuites praui et ſuperbi Ventilant̄ per ſuperbiam. Concremant̄ p auariciā. Fulminant̄ per iracūdiā. Agitant̄ ſeu ꝓmouēt̄ p inuidiā. Irrigantur ſeu humectant̄ p luxuriā. Fecūdant̄ ſeu impinguant̄ per caſtrimargiā. Aggrauant̄ ſeu imobiliter ſiſtūtur p accidiā.

Dico ē q̄ montes. i. pctōres vento ſupbie ventilantur Ūñ. iij. Reg. xix. Vidit belyas ſpīm ſeu ventū magnū ⁊ foꝛ tem q̄ cōterebat montes ⁊ petras. Jſti eñ dicūtur mōtes: qz ſez ſunt vento inanis glie ventilati. tum etiā qz ſūt groſ ſi tumidi et inflati. Ūñ ſupbo dyabolo Zach. iij. dī. Quid tu mons magne contra zoꝛobabel. Itē iſti ardoꝛe auaricie cōcremant̄. Montes eñ citius q̄ alie ptes terre ſolēt eſta tis ardoꝛib⁹ vt cōiter deſiccari. Sic auari ardoꝛe auaricie ſiccant̄ ⁊ ſic humoꝛe clemētie denudant̄. Ūñ de auaricia pōt exponi illud Eccli. xliij. Deuoꝛabit ſol mōtes ⁊ exuret Jſti ſunt ſicut mons etna q̄ cōtinue ſpirat ignē. Itez iſti fulmine iracūdie vberant̄. Sicut eñ fulmen magis ſolet i altis mōtib⁹ cadere: ⁊ inde eſt q̄ montes pyrenei dicti ſūt a pyr: qđ eſt ignis: ꝓpter creb⁊a fulgura q̄ ſolent ibi cade re. vt dicit Jſid. Sic fulmen iracūdie coꝛda pctōꝛ pcutit: ipa coꝛrodit cōcremat ⁊ coꝛrūpit. Ūñ de iracūdis pōt dici illud Exod. xix. Ceperūt audiri tonitrua ⁊ micari fulmina vel fulgura: ⁊ nubes denſiſſima operiri montē. Jn talibus eñ iracūdis inuenit̄ fulgur ardentis iracūdie: nubes tur bantis ignoꝛātie. tonitruū clamantis ⁊ obiurgātis eloquē tie. Jſti eñ ſunt rixoſi. clamoſi ⁊ ad oia verba iniurioſe re ſpōdere parati. Silex etiā montib⁹ illis in q̄bus ſemp reſo net illa voꝛ echo. q̄ ad oia verba rñdet: ſicut iracūdi vboſi et impatiētes. vñ Sap. xvij. Reſonās de mōtib⁹ altiſſimis echo ꝛē. Itē pctōres terremotu iuidie agitant̄. Mōtes. n. q̄uis ſint naturaliť ſolidi: aduenīēte tamē ab interioꝛi foꝛti ſpū: ſepe fit q̄ foꝛtiter agitant̄. Ūñ etiā dicit Sen. lib. de na turalib⁹ q̄ſtiōib⁹. Oꝛ opinio ē apd theſſalonicēſes q̄ m̄os olympi: ⁊ mons peonie fuerūt vn⁹ mōs. ꝙ foꝛtē terremo tum abinuicē ſunt diſtincti. Et ad hoc accedit vbū ſcptu re Hiere. iij. Vidi inq̄t mōtes ⁊ ecce mouebant̄. Sic vere chariſſimi: ſepe fit q̄ vento ⁊ ſpū dyabolico inteꝛ⁹ in ima ginatōe ſuſflante. terremot⁹ inuidie generat̄. a quo būana mens taliter agitat̄. q̄ ceſſante oīi ſoliditate ꝓſtātie ⁊ vir tutis: illi q̄ erant vnū ꝓ amicicijs ⁊ vnitatē: efficiūtur duo ꝓ inimicicijs ⁊ aduerſitatē. Ūñ de talib⁹ dr in ps. Trāſferen tur mōtes in coꝛ maris. Itē pctōres fluminibus carnalis i mūdicie humectant̄. Sicut eñ mōtes pozoſi ⁊ cōcaui ſe pe aquas attrabūt: ita q̄ a montib⁹ fontes ⁊ flumina ſepe fluūt. Sic luxurioſi aquas delicioꝛ non ceſſant attrebere. Propter qđ ſeq̄tur q̄ ipos ſolet fluuius luxurie irrigare. ps. Sup montes ſtabūt aque. Itē peccatoꝛes pinguib⁹ ca ſtrimargie delectant̄. Sicut eñ q̄ſq; iueniūtur vince q̄b⁹ boies inebriant̄. aſalia pinguia q̄bus boies paſcūtur. fru ctus etiam dulces: q̄bus boies recreant ⁊ impinguantur. Sic vo guloſi volūt oia ſupradicta. ſ. vinū. carnes ⁊ fruct⁹ habere: vt ſic ſeipos valeant impinguare. Ūñ in ps. Mōs coagulat⁹ mons pinguis. Itē pctōres ponderib⁹ accidie aggrauant̄. qz ſez ſicut mōtes ſunt nature grauiſſime ⁊ pō deroſiſſime: ita q̄ faciliter nō poſſūt ꝓcuti vel moueri. Sic accidioſi ita ſunt graues ⁊ difficiles ad bonū faciendū. q̄ vix aut nunq̄ pñt ad bona opa excitari. Ūñ Prouer. viij. Mōtes graui mole conſtiterāt. Pctōres ꝙ dicūtur mon tes rōne ſeptem pctoꝝ mortaliū: ꝙ ꝓcerto q̄uis ſint alti ⁊ magni q̄ſq; tñ ſubuertūtur ⁊ euellūtur. Sicut de quodaꝫ monte narrat̄ in hyſtoria Martiniana. Q̄ñq; etiā combu rūtur ⁊ ꝓpetuis incendijs inflāmant̄. ſicut de mōte etna dr. Sic ꝓculdubio pctōres q̄uis in hoc mūdo ſint magni et alti ꝓpter ꝓſperitatē ⁊ eminentiā talem. Figurati in il lo lapide paruo q̄ ꝓciſſit ſtatuā Dan. ij. Qui fact⁹ eſt mōs magn⁹. qz vicz iſti q̄ ſtatuas. i. paupes nō ceſſant ledere et ꝓcutere. ꝓpter quod neceſſe ē eas creſcere ⁊ ad magnitudi nem ſtatus venire: ſepe tñ in ꝓſenti p pauptatez ⁊ infoꝛtu nū deſtruūtur. Juxta illud ps. Montes ſicut cera fluxerūt a facie dñi. i. pctōres p damnatōem eternā igne ꝓpetuo cō cremant̄. Et ideo talib⁹ lōquit̄ ſcriptura Hiereñ. ij. Ecce ego ad te mons peſtifer q̄ coꝛrūpis vniuerſam terrā: et ex tendā manū meam ſup te. ⁊ euellā te de petris. ⁊ dabo te i montē combuſtionis. Et ſic igit̄ patet chariſſimi: q̄ accipi endo in malo p montū intelligit̄ faſtus arrogātie ſupboꝝ vel etiā reproboꝝ. Sed adhuc dico ⁊ vltimo. Oꝛ p mō tem intelligit̄ faſtus ⁊ eminentia pctoꝝ. Et ſic p montē in telligit̄ proſperitas ⁊ dignitas tpalis: q̄ vt cōiter magꝫ emi net in malis q̄ in bonis. Ūñ ad eos refertur illud Amos vj. Ue q̄ opulenti eſtis in ſyon: ⁊ cōfiditis in montibus ſa marie. Et aduerte: q̄ mons mūdane ꝓſperitatis cōparat̄ oibus malis montibus de q̄bus fit mentio in ſcptura. vicz Mōti ſamarie. mōti ſeyr. mōti eſau. mōti edom. mōti be thanis. Expone ſi vis ꝓlongare lram. De monte mūdane proſperitatis poſſumus breuiter notare q̄ iſte eſt mons

Carnalitatis. Mons dico carnalitatis ⁊ immūdicie.
Cupiditatis. Et ſic pōt exponi illud ps. Montes ſi
Pompoſitatis. cut cera fluxerūt. Item mons cupidi
Garrulitatis. tatis ⁊ auaricie. Unde in ps. Sicut ig
Aduerſitatis. nis q̄ comburit ſiluam. ⁊ ſicut flamma
Labilitatis. comburēs montes. Itē mons pompo
Obſcuritatis. ſitatis et ſuperbie. Unde. iij. Regū. vj.
Flebilitatis. dicit̄. Oꝛ totus mons erat plenus cur
ruū et equoꝝ. quoꝝ ſez ſtrepitus pompaz deſignat. Item mons garrulitatis ⁊ inanis leticie. Quia ſicut aues in mō tibus garriūt. Sic diuites in bonoꝝ⁹ ⁊ dignitatibus. ps. Montes exultauerūt vt arietes. Itē mons aduerſitatis ⁊ peſtilentie. Quia ſicut tēpeſtates ⁊ fulgura ⁊ terremot⁹ in montibus ſolent cadere ⁊ accidere. Sic multe aduerſita tes ſolent bonoꝝ⁹ dignitatibus ⁊ ꝓſperis imiſceri. Ūñ Hiere. iij. Vidi montes et ecce mouebant̄. ⁊ oēs colles conturbati ſunt. Itē mons labilitatis ⁊ defluentie. Cito. n. tales montes in nihilū defluēt. Ūñ Job. xiij. Mons ca dēs defluit. Itē mons obſcuritatis ⁊ ignoꝛantie. Quia in iſto monte magna eſt obſcuritas ignoꝛantie ⁊ erroꝛis: in tātū q̄ ibi bō obliuiſcit deū ⁊ ꝓrimū: ⁊ ſalutē ꝓpriā: ⁊ ſe ipm. Ūñ Hiere. l. Paſtoꝛes eoꝝ ſeduxerūt eos ⁊ fecerunt eos vagari in montib⁹. Et ibidē. Trāſierūt de mōte in col

lem: obliti sunt cubilis sui. Itē mons flebilitatis ⁊ eterne tristicie. Quia maloꝝ dignitates ⁊ ꝓsperitates ad flebilitatem tribulationū ⁊ eterne miserie vt cōiter deducūt. Eze. xxxvij. Subuertent montes ⁊ cadent sepes: ⁊ ois murus in terrā corruet. Et Ezech. xxxv. Dabo montē seyr desolatū. Seyr interꝑtat byrsutus. Sic igit̄ ptz quō p montē intelligit̄ status eminētia pcōꝝ. Sed si velles vltra addere q̄ status pfectoꝝ vel etiā ipsi pfecti possūt compari bonis montib⁹. de q̄bus fit mentio in scriptura. Nota q̄ tales dicūtur: vicz. Mōs oliueti. ꝓpter pietatē: q: sc̄z oliua pietatē signat. Mons lybani ꝓpter castitatē. q: lyban⁹ interꝑtatur candor. Mōs carmeli ꝓpter charitatē. q: carmelus interꝑtatur tener seu pinguis. Mons syon ꝓpter intelligentie charitatem. q: syon interꝑtatur specula ⁊c. Allega si vis et dilata. Sufficat ꝑ de montibus.

Monstrare. Nota si vis q̄ deus mōstrat nobis viam bonā: vt hanc teneam⁹ Bona opa vt faciam⁹. Viros iustos vt bos eligam⁹. Bra tiā suam vt hāc diligamus. Celestē gloriā vt hāc adeam⁹ et appetamus. De via bona dī Prouerb. iiij. Viam sapie monstrabo tibi: quā cum ingressus fueris nō arctabūt̄ gressus tui ⁊c. De bonis exēplis ⁊ opibus dī Exo. xxv. Respice ⁊ fac fm exēplar quod tibi in monte monstratū est. De viris iustis ad regimē eligendis dī. j. Reg. xvj. Qz dūs volens q̄ dauid eligeret in regem dixit samueli. Unges quē cūq; monstrabo tibi. De gra vō et benignitate diuina quā deus in suis bñficijs quotidie demōstrat: pōt dici illud Hester. viij. Qz assuerus extēdit virgam ad hester: quo signum clementie monstrabat. De celesti nūc gloria pōt dici illud Gen. xij. Egredere de terra tua ⁊c. ⁊ veni in terrā quā mōstrauero tibi: faciamq; te in gentē magnā. Vide de oīdere

Monstrum. Nota q̄ mōstra dicūtur animalia ꝓpter: vltra: vel cōtra naturā genita. Sicut si nasceret̄ homo cū capite bouis: vel cū capite bino: vel pedibus leonis ⁊ silibus. Talia ergo dicūtur mōstra a monstrando. vel qz aliq̄d futurū significāt ⁊ mōstrāt vel q: libenter tanq̄ rara ⁊ mirabilia mōstrant̄. aliosq; ad sui considerationem inuitant. Sili ergo mō mōstra dicuntur ostenta ab ostendendo dicta. vel qz aliq̄d futurū solēt ostendere vel ostēdi libenter ⁊ in alijs mōstrari. Quotiēs enim apud romanos talia mōstra ꝓueniebāt: signū alicui⁹ mali futuri vel aliq̄d ꝓdigium reputabāt. Et ideo ꝑ placandis dīis ad sacrificia recurrebāt. vt etiā libros sibilinos adibant. sicut ponit tytus liuius in multis locis. Et sic etiā de ne supponit̄. ij. Mach. v. vbi dicit̄. Qz rogabāt in bonum mōstra ꝓuerti. Itē ꝑ monstra a figura cōi exorbitātia pñt intelligi mali boies in moribus dissiles bonis ⁊ difformes vel etiā ipa mala maloꝝ opa: que q̄nq; ita a cōi regula bonitatis deuiāt et recedūt. q̄ mōstra merito dici pñt. Ūñ de illis excessiuis boibus filijs enach dicit̄ Mūe. xiij. Vidim⁹ mōstra quedā filioꝝ enach. q̄bus compati locuste videbātur. Sed de monstris vide in diuersis titulis ⁊ exēplis varijs allegatis. q: transeo gratia breuitatis.

Morari. Mora. Cum idē morari idez sit q̄ habitare. seu in aliquo loco ꝓseuerare. ⁊ supra satis sit dictum de habitare: hinc ē q̄ de morari nō intendo facere magnam vim. Unde breuiter notemus. q̄ est inuenire morari Virtuosum. Vicio. sum. Dolorosum. et Gaudiosum. Primo igit̄ dicaz: q̄ est mora hominū perfectoꝝ que est virtuosa. Morantur bij ēñ in celo ꝑ desideriū ⁊ amorez. Morant̄ in inferno ꝑ meditatōem ⁊ timorē. Morant̄ in corde ꝓpio ꝑ contritōem et dolorē. Morant̄ etiā in pnie deserto ꝑ afflictōez ⁊ laborem. De mora ꝑ in paradiso quā faciūt ꝓplantes: q: s. more aquile libēter morant̄ in locis arduis ad speculādū. Iuxta illud qđ de aquila dī Job. xxxix. In petris manet et in ꝓruptis rupib⁹ ꝑmorat̄ ⁊ i inaccessis silicib⁹. inde cōtemplat̄ escam. Etiā q̄nq; morant̄ indeuotōis agro. sicut dicit̄ Cant. j. Dilect⁹ meus inter vbera mea morabit̄. Et am dī Eccl. xxiiij. In oībus requiē q̄siui ⁊ in hereditate domini morabor: ⁊ in irām ptās mea. De mora inferni quā faciūt meditātes. qui. s. ꝑ habēt cōsiderare amaritudinem infernalē. siles talpe vel anguille' pisci. illa audita voce humana fugit remoti⁹. ista in tpe tēpestatis cōmorat̄ in profundo maris. vñ dicit̄ Eccl. xxv. Cōmorari leoni ⁊ draconi placebit. Dī etiā Mūe. xiij. Ebanane⁹ habitabat iuxta mare. De mora in corde ꝓpio quā faciūt insipientes. q̄ sc̄z ꝑ amarā contritōnem sēp exanuūt corda sua. dī Job. xvij. In amaritudinib⁹ morat̄ oculus me⁹. De mora vō in pnie deserto quam faciūt ꝑficientes dī. j. Regum. xxiij. Dauid morabatur in deserto in locis firmissimis. Ista est ergo mora hominū perfectorum que est virtuosa. Secūdo dico: q̄ inuenitur mora hominum peccatorum: que est viciosa. Et isti proculdubio morantur in

Diuitijs temporalibus. Prima est mora auaroꝝ qui

Delicijs corporalibus. sc̄z nimīū volūt circa mūdi diui

Eminentijs secularib⁹. tias immorari. Et de hoc dicit Job. xxxix. Nūquid rinoceros volet seruire tibi aut morari ad ꝓsepe tuū? Rinoceros vō signat auaros q̄ ad laborandum ꝓterrenis sunt fortissimi. ⁊ ideo ad ꝓsepe diuitiarum mūdialiū cōmorant̄. Secūda est mora luxuriosoꝝ. q̄ sc̄z semper querūt in delicijs ꝓuersari. Ūñ Job. xxxvj. Ingrediet̄ur bestia latibulū suū ⁊ in antro suo cōmorabit̄. Tercia vō mora est superboꝝ: qui sc̄z sp querūt in mūdi officijs ⁊ dignitatib⁹ collocari. vñ Prouer. xxx. Stellio manib⁹ innitur ⁊ morat̄ in edibus regū. Ista ꝑ est mora boim pcōꝝ que est viciosa. Tercia est mora boim dānatorū que est dolorosa. Et isti figurant̄ Sophō. ij. vbi d̄ ninive destructa loquit̄ et dicit. q̄ bestie gentiū ⁊ onocrael⁹ ⁊ bericius in liminibus eius morabūtur. Quia sc̄z in inferno q̄ destructa ciuitas pōt dici morabūtur finaliter bestie. i. carnales i. mūdicie sectatores. Onocrael⁹ q̄ horrende sirides. i. infamis eloquentie detractores. Bericius indut⁹ spūs. i. auari opulentie possessores. De q̄bus dicit̄ Prouer. xxj. Vir q̄ errauerit a via doctrine in cetu gygantū cōmorabit̄. Ista est ꝑ mora boim damnatoꝝ: que est dolorosa. Quarta aūt est mora boim beatorū. qui sc̄z sursum cū xp̄o in celi palatio cōmorant̄. que est gaudiosa. Job. xj. Venit iesus in ciuitatē que dī effrem ⁊ ibi morabatur cum discipulis. Demora etiā inquantū sumit̄ ꝑ pseuerātia dic per oia sicut supra dictū est de mora virtuosa. De mora vō inq̄tum denotat tarditatē sicut Gen. xlv. dī. Descēde ad me ne moreris. Et Leuit. xix. Nō morabit̄ opus mercennarij apud te vsq; mane. vide de negligētia ⁊ tarditate ⁊c. vel in tabula si nō sit titulus specialis ⁊c.

Mordere Morsus Cū mordere sit alq̄ quid dentib⁹ pūgere vel vorare. Notabis q̄ in scriptura reperitur multiplex morsus. Videlicet morsus

Detractionis. Mordet detractor morsu vipereo.
Tentationis. Mordet tentator morsu venereo.
Vexationis. Mordet vexator morsu venereo.
Damnationis. Mordet dānator morsu tartareo.

Primo ergo dicam q̄ est dare morsum viperee detractionis. Constat ēñ q̄ sicut vipa, occulte mordet ⁊ pūgit. et tamē manifeste nocet ⁊ inficit. Sic detractor occulte: ꝑ est dictu: in absentia ptis mordet ⁊ detrahit: ⁊ totū corpus id ē totā famā inuenenat. inficit ⁊ corrūpit. Ūñ Eccles. x. Si mordeat serpēs in occulto nihil eo min⁹ habet q̄ occulte detrahit. O quot sūt bodie tales occulte vipe ⁊ serpētes aliorū fame ⁊ noi detrahētes. Videl. ēñ q̄ tot⁹ nūdus in libiā est positus. que sc̄z est regio q̄ in multitudie serpentū ceteris orbis ptibus plus abūdat: ⁊ maxime in solitudib⁹ et desertis. quia vir transit aliq̄d animal q̄n ab eis mordeatur. Sic reuera in mūdo abundat tanta copia detractorum. et maxime in desertis religionum et claustrorum: q̄ vix potest aliq̄s transire p istos q̄n morsores inueniat aut punitorē. Hiere. viij. Mittā vobis serpentes ⁊ regulos q̄ bus nō sit incantatio ⁊ mordebūt vos. Et scitis certe. sicut lupi q̄n sunt antiqui ⁊ in rabiem ꝓuersi: libentius mordēt ⁊ deuorant boues q̄ pecudes. Sic tales libenti⁹ per detractionem lacerant bonos q̄ malos. ⁊ virtuosos homines q̄ infames Sap. xvj. Supuenit illis sc̄z iustis seua bestiarum ira: et morsibus peruersoꝝ colubroꝝ exterminabūtur. vñ de Michee. iij. Dominꝰ reprehendit malos prophetas. q̄ inquit seducūt populū meum. ⁊ mordent dentibus suis. et predicant pacem: et si quis nō dederit in ore ipsoꝝ sanctificant super eū prelium. Patet ergo q̄ est dare morsuz

viperee detractõis. Secũdo dico q̃ est dare moꝛsum venerece tentatõis. Constat em̃ q̃ caro: mũdus ⁊ demonia diuersis moꝛsibus tentationũ mordent animã. Sed ꝓpue caro humana venenatis moꝛsib⁹ mordet. ita q̃ de delicijs carnalibus vel de carne põt dici illud Prouerb. xxiij. Fouea ꝓfunda meretrix. ⁊ puteus angustus aliena. Sequ̇tur. Ingredit blande ꝯ in nouissimo mordebit vt coluber. ⁊ sicut regulus venena diffundet. Est igit̃ dare moꝛsum venerece tentatõis. Tercio dico q̃ est dare moꝛsũ funeree seu fulgoree vexatõis. hoc est dictu: exterioꝛis ⁊ tpalis tribulationis. O q̃s est ille q̃ tali moꝛsu nõ mordeat. ⁊ q̃ mundi tribulatõibus ⁊ vexatõibus quotidie nõ subdatur. Nam sicut videm⁹ q̃ animalia imbellia fugitiua ⁊ debilia. sicut ceruꝰ lepores ⁊ capree moꝛsibus subiacẽt plurimoꝝ: vtpote canibus: lupoꝝ etiã ⁊ leonũ. ita q̃ si vnũ euaserint. in dentes incidũt aliorꝝ. Sic vere homo diuersis moꝛsib⁹ tribulationũ subiacet: ⁊ si vnũ euaserit succedens alius eũ mordet. Nõ speret ergo homo q̃ in hoc mũdo sine tribulatõib⁹ viuat. Quia teste beato Ysiõ. Impossibile est q̃ bõ sit. ⁊ q̃ tribulationes nõ sentiat. Vñ Amos. ix. Non erit fuga eis. supple q̃n tribulatões sentiant ⁊ sustineant: ⁊ nõ saluabit̃ qui fugerit. ⁊ si celauerit se ab oculis meis. in profundo maris ibi mandabo serpenti ⁊ moꝛdebit eos. q. d. homo nunq̃ taliter abscondit se aut celat. q̃ oĩno tribulatões euadat. imo certe sepe fit q̃ vbi securioꝛ credit esse. aliquẽs ex inspe rato reperit q̃ ipm̃ moꝛdeat ⁊ inuadat. Sicut ad hr̃am videmus de beatis ⁊ felicibus hui⁹ mundi: q̃bus vbi se magis securos esse credũt. ibi citius tribulatões ⁊ miserie veniũt. inimici ⁊ accusatoꝛes insurgũt. ita q̃ status eoꝝ ad nihilũ deueniãt ⁊ decurrũt. Juxta illud Abacuc. ij. Repẽte consurgẽt qui moꝛdeant te. ⁊ suscitabunt̃ lacerantes te ⁊ eris in captiuã eis. Et q⁹ tu spoliasti gẽtes multas. spoliabũt te q̃ reliqui fiũt ex populis. Patz ergo q̃ est dare moꝛsum corꝛoze seu fulgoree vel funeree vexatõis. Quarto dico q̃ est dare moꝛsum tartaree damnatõnis. Quia reuera damnati sentiũt multos moꝛsus. videlicet moꝛsum Sentẽtie superius cõtra eos fulminate. Vñ Deuter. Cõsciẽtie interius cõtra eos effrenate. xxxij. Consu. Dyabolice mãlitie exteri⁹ ꝓtra eos ordiate. mentẽ fame: ⁊ deuoꝛabũt eos aues moꝛsu amarissimo. Dẽtes bestiarũ immittã in eis cũ furoꝛe trabentiũ super terrã atq; serpentiũ. Sic q̃ ptz q̃ in scꝑtura reperit̃ quadruplex mal⁹ moꝛsus. De bono ꝺo moꝛsu potest dici q̃ inuenit̃ moꝛsus.

Conscie pectoralis.
Justicie pastoralis.
Potentie impialis.

Conscia. n. bene ordinata statim moꝛdet ⁊ murmurat ꝓtra quẽcũ q̃ male agentẽ. iuxta illũ Eccles x. Qui dissipat sepem moꝛdebit eũ coluber. Justicia etiaz boni iudicẽ vel ꝓlati malefactoꝛes solet moꝛdere. ⁊ eos punire. Gen. xlix. Fiat dan coluber in via cerastes in semita moꝛdens vngulas equi. potẽtia insup maxime diuina demones ⁊ moꝛtẽ momoꝛdit ⁊ eoꝝ potentiam maxime destituit ⁊ cõfundit. iuxta illũ Osee. xiij. Ero moꝛs tua o moꝛs moꝛsus tuus ero inferne. Sic ergo patet q̃ moꝛdere i bono sumitur ⁊ in malo.

Moꝛs. Moꝛi. Moꝛtuus.

Nota Q̃ in scꝑtura fit mentio de quadruplici moꝛte. Videlicet.

De moꝛte naturali q̃ est ꝓnidenda.
De moꝛte ꝺuali que ẽ appetẽda.
De moꝛte criminali q̃ est ℏeuenda.
De moꝛte eternali q̃ est metuenda.

De moꝛte dico naturali. ⁊ ista ẽ illa cui ꝓpter pecñ ade subiicit̃ oĩs bõ de qua dicit apls. Heb. ix. Statutũ est hoĩbus semel moꝛi. Et Seneca dicit. q̃ ꝺ̃bus nasci ꝓtingat moꝛi restat. Jtẽ de moꝛte etiã ꝺuali. Et ista est moꝛs spũalis qua boni moiũntur ⁊ moꝛtificanẽ mũdo vt viuãt deo. De qua Phyl. j. Mihi viuere xp̃s est. ⁊ moꝛi lucꝝ. Et Col. iij. Moꝛtificate mẽbra vestra q̃ sunt sup terrã. De moꝛte etiã criminali. Et ista moꝛs nihil aliud est q̃ moꝛtale pecñ qꝺ aiam moꝛtificat ⁊ occidit. De qua Apoca. ij. Nomẽ habes q̃ vivas et moꝛtuus es. De moꝛte insup eternali. Et ista ẽ moꝛs ⁊ pena inferni. q̃ etiã in scꝑtura dr̃ moꝛs scꝺa. De q̃ dicit in ps. vbi de dãnatis pcõrib⁹ loq̃tur. Sicut ouis in ꝺ̃ inferno positi sunt. moꝛs depascet eos. De ista q̃ quadruplici moꝛte aliq̃d breuiter ꝓ ordinẽ est dicendũ. Dicam⁹ ergo primo de moꝛte naturali. q̃ qꝺ de moꝛtuis recoꝛdamur pl⁹ q̃. xx. fecisse sermões. quoꝝ etiã auctes diuise ⁊ prosecute poterint hic annecti. Jdcirco breuiter trãseam⁹ ⁊ dicam⁹ q̃ fm Senecã Moꝛs nihil aliud est q̃ finis ⁊ defectus vite. Moꝛs em̃ nõ est aliq̃d. q̃ vt dicat nõ est aliq̃d positiuũ: sed ꝓpatiuũ. Et inde ẽ quod dr̃ Sap. j. Deus moꝛtẽ nõ fecit: nec letat̃ in pditõe viuoꝝ. Et possum⁹ notare de moꝛte. q̃ sicut oĩa que sũt hic infer⁹ sunt naturaliter coꝛruptõi subiecta: sicut ptz in aialibus. arboꝛib⁹ ⁊ fructib⁹. qꝺ vtiq; facit ꝓtrarietas q̃tuoꝝ elementoꝝ: quoꝝ vnũ cõtinue agit in aliud: ⁊ inde necesse ẽ q̃ coꝛruptio sequat̃. ⁊ q̃ res deficiat ⁊ frustret̃. Ad qꝺ accedit ꝺ̃ scripture Eccl. xiij. dicẽtis. Qꝛ opus coꝛruptibile in fine deficiet. Et ꝓpter hoc cha rissimi: cũ nos sim⁹ q̃tũ ad coꝛpus de elemẽtis ꝓtrarijs cõpositi: ⁊ varietati ⁊ mutabilitati subiecti. fm qꝺ dr̃ Roñ. viij. Vanitati subiecta est oĩs creatura. inde ẽ q̃ ꝑ moꝛtem necesse habem⁹ deficere. ⁊ coꝛruptiõi ⁊ miserie subiacere. Sicut em̃ videm⁹ q̃ oẽs stelle q̃ ab oriente veniunt. q̃uis magne sint claritat̃ ⁊ ꝺutis. ad occidentẽ tamẽ tendũt. et ibi fm diuersos iaculos alie tardius. alia citius a nr̃is visibus se abscõdunt. Sic vere hoies vniuersi q̃ ab oriẽte. i. ꝑ natiuitatẽ vtũtur mũdo. q̃uis ibi aliq̃diu rutilent ⁊ clare scãt: tñ necesse est q̃ alij tardi⁹: alij citius: fm q̃ cursus duratõis sue a deo acceperũt. Finaliter ad occidẽtem moꝛtis veniãt ⁊ descendãt. ⁊ q̃ ibi a mũdi visibus deficiãt ⁊ recedant. Sicut em̃ dr̃. j. Coꝛ. xv. In adã oĩes moiũntur. Et ideo breuiter exponam⁹ illã flebilẽ auctoꝛitatẽ que scribit̃ ij. Regũ. xiij. Oĩes moimur: ⁊ quasi aque dilabimur in terrã que non reuertũtur. In q̃bus ꝺ̃bus aduerte: q̃ moꝛs habet scz Potentiã insupabilẽ. qꝛ scz ista cõcludit. oẽs. Penitẽtiã ineuitabilẽ. qꝺ scz notat̃ in ꝺ̃bo ꝑ̃ tpis moimur. Duriciã immitigabilẽ. qꝛ scz ipa facit q̃si aquã nos labi in terrã. qꝺ ostendit̃ cũ dicit̃. Et quasi aque dilabimur in terram. Sniam irreuocabilẽ. qꝺ ostendit̃ cũ dicit̃. Que nõ reuertũtur. Dico q̃ ista habet insupabilẽ potentiã. qꝺ oñditur cũ dicit̃. Oẽs. qꝛ scz ista nõ supat vnũ solum. imo ꝑ culdubio oẽs: scz fortes ⁊ debiles: letos ⁊ tristes: diuites ⁊ paupes: egenos ⁊ aquenas: vicinos ⁊ vicinas. Sicut em̃ fm sapientem Eccles. j. Oĩa flumia intrant mare. Sic proculdubio oĩes homines in hac fluctuosa vita fluẽtes: mare. id est moꝛtis amaritudinem necessario subintrant. Amos. ix. Moꝛientur oĩes peccatoꝛes. Moꝛs em̃ est.

Omniũ pena.
Omniũ tributum.
Omniũ carcer.
Omniũ domus.
Oim receptaculũ.

Sicut em̃ mare abyssi dicit̃ bospitiũ omniũ fluuioꝝ. sic moꝛs vt dictũ est: est finalis receptio oĩm moꝛtaliũ viatoꝝ. Et ideo Job. xxx. dr̃. Scio q̃ moꝛti trades me vbi cõstituta est domus oĩni viuenti. vñ dicebat Seneca. Moꝛiar nec ꝓmus nec vltimus: oẽs int̃ me ꝑcesserũt ⁊ oẽs sequũtur. hac cõditõe intraui vt exirẽ. De ista ergo vniuersali ⁊ insupabili potẽtia moꝛtis possum⁹ nõre q̃ moꝛtẽ nõ ꝑñt euadere. s.

Nec potentia fortiores
Nec sciẽtia doctiores.
Nec ꝑstãtia ditiores.
Nec eminẽtia digniores.

De fortioꝛib⁹ em̃ patet: q⁹ sicut dicit̃ Job. xxj. Iste moiꝛitur robustus ⁊ sanus. De doctioꝛib⁹ dicit̃ Eccles. ij. Moꝛitur doctus simul ⁊ indoctus. De ditioꝛib⁹ autẽ dicit̃ Luce. xvj. Moꝛtu⁹ est aũt diues. ⁊ sepultus ẽ in inferno. Jtez de dignioꝛibus etiã dicit̃ Eccl. x. Hodie est rex: cras moiẽtur. Et breuiter nulla etas: nullus sexus. nulla cõditio euadit moꝛtẽ. Ista est em̃ sicut byena bestia imũdissima: q̃ in moꝛtuoꝝ carnibus delectat̃. q̃ fm Plinĩ talis est nature q⁹ si boiem viderit moꝛtuũ: necessario figit gradũ ⁊ tres circulos facẽ ne ab eo abstrahat̃. Sic ꝓcerto charissimi: moꝛs videt̃ in moꝛtuoꝝ carnib⁹ delectari. q̃ scz tot ⁊ tantos nõ cessat quotidie deuoꝛare. ⁊ suis legib⁹ subiugare. Homines em̃ tribus circulis. i. tribus ꝓpriis nocumẽtis circuit ⁊ cõcludit. vicz. ablatõe rerũ amicoꝝ et coꝛpoꝝ. necessario facit hoies sistere: ⁊ suis duris legibus subiacere. Jdeo fortitudinẽ istius bestie exꝑaueſcẽs dicebat dauid in ps. Quis est hõ qui viuet ⁊ nõ videbit moꝛtẽ? quasi di. nullus. Quia sicut dicit̃ Eccl. xxv. A muliere inicium peccati factũ fuit. et per ipam oĩes moiimur. Et sic ptz. q̃ moꝛs habet potentiam insupabilem. Oĩes int̃. Jtẽ moꝛs hꝫ ꝑsentiã inuasibilẽ. Ubicũq; em̃ se hõ vertit: sp habet moꝛtẽ ꝑsentem

Añ etiã dicit Berñ. Scito inq̃t q̃ vbiq̃ mors te expectat tu vo si sapiẽs fueri vbiq̃ea expectabis. Ista vo mortẽ pñta ostẽdit cũ dr. Mouemur nõ morimur. ꝫ qz nostr̃ viuere ẽ vnã mori. Et hoc ꝓbat Seneca. Dicit em̃ q̃ in prima die natiuitatis nr̃e: vita nostra longior ẽ q̃ vnẽ postea futura sit. Et iõ oñi die: et oñi hora demit aliq̃d de via z lõgitudine cursus nostri. Et inde ẽ q̃ quãto plus viuim⁹: tãtomagis minuit vita nostra. Quapropter (vt dictum est) mors sp nos comitat: nobis psentialit imminet. z oñi die vnã die de vita nostra nobis sbstrahit z furat. Mouemur ergo sicut dictũ est in psenti. vñ etiã dicit Seneca. epistola xxiij. Quotidie inq̃t morimur: q̃tidie demit vite nr̃e aliq̃ ps: z tũc q̃z cũ crescimus: vita decrescit. Infantiã amisim⁹ deinde puericiã. deinde adolescẽciã vsq; ad hesternũ q̃cq̃d trãsijt tpis perijt. z hũc ipm quẽ agim⁹ diẽ cũ morte diuidimus. Ecce charissimi q̃tũ est nobiscũ psentia mortis: cum qua etiã necesse habem⁹ oñi die diuidere vitã nr̃am. Apostolus etiã dicit. j. Cor. xv. Quotidie morior ꝓpter gloriaz vestrã. Et ꝓpter hoc bñ ptz. q̃ mors bz pñtiã ineuitabilem

Itẽ mors bz duriciã intolerabilẽ. qz sez ipa facit nos in terrã dilabi sicut aquas. Sicut em̃ videm⁹ q̃ aqua in nube vel in glacie cõgelata ꝓpter feruorẽ solis solet liq̃fieri. et in terrã z lutũ dilabi z puerti. Sic ve nr̃a fragilis z aquea cõditio: q̃ recte nihil aliud est q̃ quedã carnea glacies aliquãtulũ ꝛgelata. qñ vo p feruorẽ mortis ꝓterit z vrgetur necesse bz effluere z dilabi: z ad terrã z in terrã decidere z mutari. Quasi inq̃t aque dilabimur in terrã. Et in ps. dicit Sicut aqua effusus sũ. z dispsa sunt oia ossa mea. Et Ecclesiastes. iij. De terra facta sũt oñia. z in terrã pariter cõuertẽt. Elephas em̃ q̃uis sit aial fortiss̃mũ: dicit tñ cum incaute arbori dormiẽdo innitit: occultus venator arborẽ debilitat: z sic elephas fracta arbore in terrã detrahit. vbi q; cõsurgere neq̃t: a venatore necat. qz qñ cadit sup terrã: nõ põt surgere de seipo. z ꝓpter hoc dormit innixus arbori Sic ꝓcerto q̃q̃ hõ sit fortis z strẽnuus: ꝯa tñ occult⁹ venator. i. mors arborẽ sue vite fragilitatis ꝓtinue debilitat z cõsumit: necesse ẽ q̃ ad terrã finaliter cadat: z q̃ ibi miserabiliter corrũpat. Esa. xvij. Corruisti in terrã q̃ vulnerabas gentes. Sicut igit̃ aque dilabimur in terrã. Et bñ sicut aq̃ Quia ꝓcerto sicut aque labẽtes in terrã: a terra absorbẽt ita q̃ amplius nõ inueniũtur. Sic boies mortui in terram defossi nostris ꝓspectib⁹ nõ repsentabũtur. Et ido q̃rebat dubitatiue Job. xiij. Mõ cũ mortu⁹ fuerit z nudatus atq; cõsumptus. vbi queso est? q. d. nescit. Et nota q̃ iste dicit Mõ propter fragilitatẽ naturaliũ Patet ꝫ q̃ mors bz Mudatus ꝓpter abstersionẽ tpaliũ. duriciã intolerabi. Cõsũpt⁹ ꝓpter corruptiõez corpalitũ lẽ. Itẽ mors habz sniam irreuocabilẽ. qd ostẽdit cũ dr. Que non reuertũtur Sicut em̃ celũ currẽdo ab oriente in occidẽtẽ: nũq̃ reuertitur. imo directo cursu sp labit quousq; in mane iteꝝ oriat Sic hõ postq̃ ad occidentẽ mortis venerit: nũq̃ ad vitam naturaliter ampli⁹ reuertet. quousq; p resurrectiõem vltimã iterũ oriet. Mõ reuertũtur inq̃t. vñ Job. vij. Viam q̃ quã non reuertar ambulo. Et ideo admiratiue dicit Job xiij. Putasne mortu⁹ hõ rursus viuat. q. d. nõ nãlit: q; sicut dictũ est. Mors bz sniam irreuocabilẽ. Et iste sunt q̃tuor mortis cõditiões. vicz. Snia irreuocabilis. Duricia imitigabilis. Presentia ineuitabilis. Potẽtia indeclinabilis. Et ideo nota. q̃ mors est talis conditionis q̃ ipsa

Per patientiã debet sustineri. Dico ergo q̃ mors
Per sapiẽtiã debet ꝓuideri. debet in patiẽtia susti.
Per fortitudinẽ nõ dz timeri. Vel neri. Sicut em̃ dic̃ Se
Per sãctitudinẽ debet ꝓueniri. neca Mõ moritur⁹ nõ

debet magis cõqueri vel tristari si ad mortẽ puenerit. q̃tũ nauigãs si celerius q̃z credidit ad portũ ad quem nauigat applicauit. Portũ ad quẽ cõtinue nauigam⁹ est mors. Et ideo si euẽtus casus z fortune ad istũ portũ nos subito et et insperato duxerit nos. nõ debem⁹ dolere: ꝫ potius in patiẽtia sustinere. Et ideo sãcti z iusti z natutales phi de morte nõ doluerũt: ꝫ ipam in patia sustinuerũt. sicut exẽplum habem⁹ in scriptura. ij. Mach. vj. de eleazaro de q̃ dicitur Ut glorioſam mortez magis q̃ odibilẽ vitã amplectẽs. volũtarie ibat ad supplicium innues quẽadmodũ oportet accedere patiẽter. Exẽplũ etiã habem⁹ de filia iepte Judicũ xj. Que vidẽs se ꝓpter votũ patris occidendã z imolandã nõ timuit: ꝫ morte in patia sustinuit. ꝫ sol ũ ad plorandum virginitatẽ: dilationẽ mortis spaciũ duoz mensiũ req̃siuit. Inter phos etiã quot sunt exepla de patia mortis. pot q̃ li bros legit recordari. Sicut em̃ in libro Iacerij de vitis phorũ legit socrates q̃ athene morti a ciuib⁹ condẽnatus pro eo q̃ eos de idolatria repbendebat. cũ posset ab amicis data pecunia liberari noluit: ꝫ potione venenosa mortẽ pati entissime sustinuit. z de morte vsq; ad mortẽ cũ discipulis disputauit. Et breuiter lege Senecam z discurre p libros phoz: z infinitos inuenies mortẽ p patiaz sustinuisse: z vitã istã miserã ꝓtẽpsisse. lege Tullũ in libro primo q̃stionũ tusculanaz. vbi de cõmoditate mortis ipe ponit exepla naturalia. Cũ em̃ vt ait Trofom⁹ z Agamedes tẽplũ appollini fere feciss̃ent. petierũt in genere remũerationẽ a deo: et sibi dari indetermiate illud qd erat boibus optimũ. Quibus cũ respõdisset Appollo oziones coz esse exauditas: q̃ die tercia erant mun⁹ z salariũ recepturi. Sic actuz est q̃ illi duo illa die mortui sunt repti. Ad idez autẽ addit exẽplũ. Idẽ tullius de argia sacerdotissa q̃ cũ quodã die p sacrificãdo in quadã solẽnitate ad tẽplũ curru veheret z ꝓpter iumentoz mortẽ vltra ire neq̃ret. sic actũ est q̃ duo filij sui. s. deobis z byton: veste posita. corpa oleo inungẽtes currũ matris ad locũ traxerunt. in q̃ cũ plurimũ laborasset petijt a dijs sacerdotissa dari filijs suis p premio pietatis illud maximũ donũ qd a dijs poterat dari boib⁹: nihil aliud exprmendo: ꝫ aliqd maximũ expectãdo. Factũ ẽ fuit q̃ dicti iuuenes cũ matre comederẽt: z eũtes ad somnũ in crastino mortui repti fuerũt. In q̃bus q̃dez exẽplis vult tullius supponere: q̃ nihil põt dari mortalib⁹ qd eis sit melius ipa morte. Dato em̃ q̃ alij dij nihil eẽnt aliud q̃z demonia. in rñsis tñ suis ꝓsueuerãt vt cõiter veritatẽ dicere: vt sic possent miseros boies ad cultũ suũ fortius inuitare. Cõcludo ergo. Si apud illos paganos q̃ futuroz nullã spem habebant: mors reputabat summũ bonũ. sicut etiã de tracis dicit Põponeus et Valerius maxim⁹. lib. ij. cap. j. Ut apud eos leta sunt funera: luctuosa vo natalicia. Mã inter phos alij aias putant nõ emori ꝫ transiri. alij vo emori. Quidã vo putant beatius esse mori q̃ viuere: multofortius ꝫ nos xpiani q̃ velut firmã anchorã spem futuroz habeuus. debem⁹ mortẽ nõ timere: ꝫ cum patiẽtia sustinere Sicut ptz etiã exẽplis plurib⁹ ipsoz infideliũ paganoruz. scz Catbonis q̃ se occidit. Socratis q̃ venenũ bibit. Regulj q̃ in patia crucẽ tulit. Phylenoz q̃ pro augẽdo cartagis imperio se viuos sepelirj pmisert in bỹsdẽ arcnis vbi patrie fines ampliauerũt. Et de duob⁹ deciis. q̃ pro vtilitate romana vitã suã inferis deuouerũt: sicut ponit Tytus liuius z Valerius maxim⁹. De patrib⁹ vo noui testamenti dicem⁹: z marie de martyrib⁹ sctis. q̃ vicz. ꝓ xpo mortẽ nõ solũ in patia sustinuerũt. imo etiã ipam nõ senserũt. Mam sicut linitus oleo mandragore. ferrũ z sectões nõ sentit. sic et isti q̃ oleo exultatõis z future spei z ꝓsolatõis a deo fuerũt liniti. mortẽ z vbera nõ senserũt: ꝫ ipsa cũ gaudio z patientia sustinuerũt. Juxta illud Prouer. xxiij. Verberauerũt me z nõ dolui. vulnerauerũt me z nõ sensi. Ideo merito mors in patiẽtia est sustinẽda. Quia sicut dicit Seneca Quicq̃d futuz est necessariũ est z libenti animo debet ferri. Añ ipse dicit in libro Prouer. Libenter feras qd necesse ẽ Et quia mors oñibus est necessaria. libenti animo est ferenda. vt ipe dicit in quadã epistola. Libenter mori ẽ bñ mori Unde etiã ipse dicit alibi. Viri inq̃t mi lucille q̃ntũ opus erat. mortẽ letus z plenus dierũ expecto. Fortes sim⁹ aduersus fortuita nõ cõtremiscamus iniurias. vincula. vbera. carceres. egestatẽ. mors q̃dem aut finis est aut trãsitus ad meliora. ergo desine timere aut transire. Sic igitur patet quõ mors debet in patia sustineri. Deinde dico. Ut mors debet cũ diligentia ꝓuideri. Prouidenda est em̃ z cõsideranda. vicz. Mors ꝓpria vt ꝓmunientur. Mors bonorum vt ad bonũ animemur. Mors malorum vt in nris passionibus cõsolemur. Est em̃ ꝓsideratio mortis nr̃e vtilis ad nr̃am ꝓmunitõez. Testẽ em̃ Grego. Min⁹ iacta feriũt que ꝓuidentur. Et ideo si mortẽ cogitãdo ꝓuiderim⁹. minus sua pcussio cũ venerit nos grauabit. Et ideo Seneca dicit Mortẽ vo nunq̃ timeas: ꝫ semp cogita. Talis em̃ ꝓside-

ratio inducit humilitatē. Exēplū de pauone q̄ videns turpitudinē pedū suoꝝ: fastū plumarū suaꝝ deponit. Causat em̄ securitatē. qz scz si mors cōtinue puidēt. securius expectatur. Un̄ dicit Seneca in libro de naturalib⁹ q̄stionibus Effice tibi mortē cogitatōe familiarē. vt ita cū sors tulerit: possis ei obuiā exire. Itē ostēdit sagacitatē. In libro de dictis plꝫoꝝ dicit. q̄ req̄situs q̄dam plꝫs q̄ esset maior sapia Dixit q̄ frequēter cogitare de morte. Cōsideratio igit̄ mortis nr̄e vtilis ē ad nr̄ā p̄munitionē. Et istud est cōtra illos qui nō p̄cogitāt mortē suā: q̄bus accidit sicut crocodillo: q̄ dum saciatus ꝓfunde dormit. q̄dam auicula que habet pēnas scindētes in ventrem ipsi⁹ illabit. z ip̄m duz dormit: scindit. vulnerat z occidit. Sic vere dū homo non p̄cogitans mortē dat se ad dormiendū in delicijs z peccat̄ subito a morte scindit̄ z occidit̄. z dū nō sperat subito enecatur. Et ideo docet sapiēs Eccl. xiiij. Memor esto quoniam mors nō tardabit. Non sic ḡ quia ꝓcerto vt dictū est: cōsideratio mortis nr̄e vtilis est ad nr̄am p̄munitionem.

Itē dico q̄ p̄sideratio mortis bonoꝝ vtilis est ad nr̄am animationē. qz vicz sicut elephas aspectu sanguis ad p̄liū animat̄. sic iustus cōsideratōe mortis iustoꝝ. q̄ scz tamq̄m̄ mortui fuerūt. tamalte sperauerūt. z tāfortiter cōtra hostes anō pugnauerūt. debēt ad silia spirare. z i pugna mūdi ex causis silib⁹ cōsolari: vt sic cōsideratōe mortis cuiuslibet viri iusti nos possum⁹ dicere illud Job. xj. Eadam⁹ z moriamur cū eo. Itē cōsideratio mortis malor̄ est vtilis ad nr̄am ꝓsolatōem. Sūma em̄ ꝓsolatio bonoꝝ est cōsideratio enormis z infamis mort̄ boīm malignoꝝ. qualiter. s. subito moriūtur. z q̄liter in boc seculo z in alio puniūtur. Sicut em̄ dicit Pli. Cinis muriū cōbustoꝝ cum vino mixtus si dolentib⁹ auib⁹ instillet̄ sanat dolorē. Mures enim charissimi: signant malos detractores q̄ nō cessant corrodere famā nr̄am. Malos etiā auaros z raptores q̄ nō cessāt corrodere substantiā nostrā. Malos insup iniuriatores q̄ nō cessant corrodere z ledere vitā nostrā. Quia charissimi cū tales post mortē igni ꝑpetuo traditi sint cōburēdi. dolētibus de iurijs sibi factis sūmū est remediū z solaciū. q̄ auib⁹ z auditib⁹ ipsoꝝ cinis. i. memoria mortis taliuz instillet̄. z q̄ de morte sua mala aliqua narratio p̄dicet̄. Sicut em̄ dicit in p̄s. Mors peccatoꝝ pessima. Et ideo letabitur iustus cū viderit vindictā. manus suas lauabit i sanguine peccatoris. Breuiter igit̄ hec mors: vicz tam nostra q̄ aliena a nobis debet meditari: z iugiter memorie p̄mēdari. Exēplo cuiusdā magni p̄bi. Qui cū semp vellet habitare in cimiterijs z ossa mortuoꝝ tāgere z palpare. requisitus ab alexādro quare hoc faceret. Rñdit. Qz valde inq̄t libenter vellē cognoscere ossa regū z diuitū. ab ossib⁹ pauperū z seruoꝝ. In quo q̄dem instruimur q̄ bonū est per cōsiderationē in cimiterijs habitare. z de cōditione carnis qualis post mortē futura sit ꝓfundius cogitare. Un̄ Job xxj. Ipse ad sepulturam ducetur z in congerie mortuoꝝ vigilabit. Patet ergo q̄ mors debet cum diligentia p̄uideri. Deinde dico. q̄ mors debet per fortitudinem nō timeri. Mors em̄ non est timenda triplici ratione. tum

Quia est certa z necessaria.
Quia est breuis z trāsitoria.
Quia est vtilis z meritoria.

Certa dico z necessaria Istud vo valde debet diminuere timorē. quia scz certi sumus q̄ necesse est nos mori. vñ Seneca inq̄t. Vis aduersus ꝓriū corpus fortis esse tanq̄ migraturus habita. ꝓpone q̄nq̄ hoc cōtubernio carēdū. fortior eris ad necessitatē exeūdi. Itē breuis z trāsitoria. Un̄ dicit idē libro de cōtemptu mortis Mors timenda erat si tecū esse posset sed necesse aut q̄ nūc veniat aut q̄ transeat. Itez vtilis et meritoria. Quia vicz sicut dicit q̄dam sanctus. Mors nihil aliud est: q̄ exitus de carcere. Finis enim illius est

Laboris consūmatio.
Ad portū applicatio.
Peregrinationis fruitio.
Oneris grauissimi depositō
De equo furioso descēsio
De domo ruinosa libatio
Oim egritudinū emiatio
Omniū periculoꝝ euasio
Omniū maloꝝ cōsumptio atq̄ diruptio.
Debiti nature solutio.
Redit⁹ in patriā et ingressus ad gloriam.

Est igit̄ mors nō timēda. certe z maxime bonis viris. qui per mortem ad gloriā se venturos esse sciūt. q̄ in talibus verificat illd Eccles. vij. Melior est dies mortis die natiuitatis. Ido talibus dicit illud Eccl. xlj. Noli metuere iudicium mortis. Sed procerto charissimi: istud intelligit̄ de viris iustis nō de iniustis. q̄a vicz viri iusti valde z nisi, to debēt timere mortem. cū per ipam nō habeant transire ad gloriā ꝫ ad penā. Eccl. xlj O mors q̄amara ē memoria tua boi iniusto z pace habēti in diuitijs suis. viro q̄eto cuius vie sunt directe in oibus et adhuc valenti capere cibū. Ubi aduerte q̄ mors ē terribilis z amara. vicz. Habūdantib⁹ iniq̄tate. homini iniusto inq̄t. Affluētibus in ꝓsperitate. Pacē inq̄t habēti in diuicijs. Diffidentib⁹ de bonitate: Viro inquit quieto. i. ocioso Carentib⁹ aduersitate. Cuius inq̄t directe sūt vie. Nec lāguentib⁹ infirmitate. Adhuc inq̄t valenti sumere cibum. Nō simus igit̄ tales. ꝫ simus boni z iusti vt nō timeamus mortē cum venerit. Exemplo fenicis que instinctu nature sciens se p ignē z mortē vitam iterū recepturā: z redituraz per pristinā iuuentutē. volūtaria z intrepida intrat ignem vbi accendit̄ z moritur. z in cinerē z i puluerē cōmutat. z tādem in eandē auem post triduū diez spaciū transformat. Sic ve sancti z iusti p mortē ad vitam venire ꝑpetuā crediderūt. Patz ḡ q̄ mors est p fortitudinē vilipēdēda Per sapiam puidenda. Per patiam sustinēda. Et hec ad p̄s sufficiāt de morte naturali. q̄a quasi in infinitis locis z titulis inuenies multa dicta. Est ḡ mors naturalis q̄ est exoluēda. Scdo principaliter dico. q̄ est mors spūalis z virtualis que ē appetenda. Et ista nihil aliud est q̄z suūpius dejectio: maceratio. z ad humilitatez vel patiam reductio. Vir em̄ iustus z pfectus dicit̄ mortuus. qz sicut mortuus ad volūtatem portātis regit̄: nō se mouet vel recalcitrat. si pungitur nō sentit nec clamat. ꝫ omnia q̄ sibi fiūt: in patiētia sustinet. Sic vere vir pfectus z maxime bonus religiosus ad volūtatem alterius p̄mittit se regi per obedientiā. imo sine rebellione sustinet oia p patiaz z tolerantiā Et de tali mortuo legit̄ Roma. vj. Qui em̄ mortu⁹ est iustificat⁹ est a pcō. Et tali etiā morte religiosi dicūtur mortui. q̄a. s. nō mūdo debent viuere: ꝫ deo. Et sic de tali morte exponit̄ illud Job. xj. Lazarus amicus nr̄ mortuus est. De tali etiam morte vel mortificatōe intelligit̄ illud Johis. xij. Nisi granū frumenti cadens in terram mortuū fuerit ipsum solum manet. si autem mortuū fuerit: multum fructū affert.

Ubi aduerte. q̄ tales sunt mortui vel mortificati. Per exteriorē afflictōem. qz dicūtur cadere in terram. Per interiorem dejectionē. qz dicūtur mortui. Per vberiorem conditionē. qz dicūtur multū fructum afferre. q̄ suam carnem mortificant et affligunt. Ideo tales dicuntur

Prompti z obedientes.
Deuoti z compatiētes.
Docti et erudientes.

De obediētibus p̄t dici illud Job. v. Mortui audiēt vocez filij dei z q̄ audierint viuēt. De compatiētibus vo dicitur Job. vj. Patres vestri manducauerūt manna z mortui sunt. Dulcedo em̄ manne signat dulcedinē deuotōis z compassionis. que semp solet mortē humilitatis cōcomitari. De prudentibus siue sapientibus dr̄ Jobis. viij. Abrahā pater noster mortuus est z ꝓphete mortui sunt. Et breuiter oēs boni i hoc mūdo isti habēt ꝓ mortuis z ꝓ vilib⁹ z despectis. vñ Sap. iij. Visi sūt oculis insipientiū mori. illi autē sunt in pace. Unde ipsi dicunt illud. p̄s. Propter te mortificamur tota die. estimati sumus sicut ouis occisionis. Sed tamē si aliq̄d velis addere de morte vtuali z spirituali. potest notare q̄ vir perfect⁹ mortuo comparatur multiplici ratōne. Quia sicut mortuus

Tumultibus nō inquietatur.
Insultibus non plus infestatur.
Terrestrib⁹ bonis nō pl⁹ meditat̄.
Spiritibus notus sociatur.
Cū deuotis punit⁹ nō tristatur.
Hominibus nō plus copulatur.
Inanibus verbis nō letatur.
Ab oīnibus licet expellatur.
A manibus tamē receptatur.
Tegumīnib⁹ aureis velatur.
Luminibus cereis lustratur.
Cantātib⁹ dericis laudatur. Et
Pulsantibus campanis sonatur.
Egentibus panis erogatur.

Iste em̄ sunt conditōes mortui q̄ possunt bonis moribus applicari. Dicam ergo q̄ mortuus. i. vir perfectus qui scz est de numero illoꝝ de quibus dicitur Romanoꝝ. vj. Et hibete vos deo tanq̄ ex mortuis viuētes. Et Apocal. xiiij. Beati mortui q̄ in domino moriūtur. Nō inde

Parentibus templis tumulatur. tatur mūdi tumultibus.i.mūdi negocijs. Quia scz isti abnuūt z repudiant negocia hu.9 mūdi ad modū scz mortui qui caret penit9 omni motu.qz scz isti prorsus a mūdi motib9 requiescāt. Eccl. xxij. Modicū ploza sup mortuū qm̄ recessit. Et Apocal. xiij. dicit de mortuis q̄ in dño morīūtur. Qz amodo tā dicit spūs q̄ requiescāt a laborib9 suis. Item talis mortuus nō plus infestat hostis insultib9.i.dyaboli tentatib9. Sicut em̄ hostis persequitur inim cū suū vsq; ad morte.sed si inuenit eum mortuū.duz tm̄ sit vir nobilis cordis.nō solet cū amplius ledere nec contra eum plus seuire. Sic diabol9 persequi solet hoiem q̄diu sentit cū proficiēdo virū z spirantē.qm̄ vero inuenit cū ex toto mortuū.i.virtutz plenitudine consopitū.z à motu vicioz penitus alienū.tūc cessat eū tentare z sibi ampli9 insultare. Sicut em̄ dicit sācti. Diabolus nō libenter tentat hoiem a quo fuit supatus. Exē plo leonis.iij. Reg.xiij. De quo dr. Non tetigit pbetam mortuū nec lesit asinū. Ad denotandū q leo dyabol9 spūales mortuos.seu mūdo mortificatos nō pōt ledere.nec asinos.i.deiectos.humiles infestare. Leuit.xxij. Morticinū aut captū a bestia nō comedet. Un̄ Job.xix. Ut aūt videret cum iā mortuū nō fregerūt eius crura. Item talis mortuus vt talis nō plus meditat bonis terrestrib9. Quia scz sicut mortu9 totaliter est semotus ab oīi cura z appetitu bonoz terreno2 cum ampli9 nō indigeat talibus. Sic vir pfectus oia mundi bona abdicat:z ab eis quo ad effectuz penit9 se elongat. Eccles.ix. Mortui aūt nihil nouerūt amplius.q.d. Nō amplius cogitāt in terrenis. Item talis mortuus spūalis applicat magis celestibus z etiā sociat magis nouis spiritib9. Constat em̄ q̄ mortui mole mortalis corpis liberati melius solent celestia cognoscere.z etiā spiritualē naturam pfectius intelligere.z sibi familiares z noti q̄ antea magis esse. Sic vt viri pfecti celestibus p contēplationē se applicant.z beatis etiā spiritibus famulantur seruiūt z ministrāt. Unde Luce.xx. dicit. Qz in resurrectione a mortuis neq; nubent neq; nubent.sed sunt sicut angeli dei. Tales em̄ sunt viuētes cū mortuis. De q̄bus dicitur Luce.xxiiij. Quē queritis viuentē cū mortuis:nō est hic.surrexit.s.ad celestia contēplanda. Item talis mortuus nō tristat punitus cū demonibus. Quia.s.sicut mortu9 perdidit oēm sensuz.ita q̄ si percutiat aut pungat nunq̄ solet sentire. Sic vir pfectus tanta patia solet esse firmat9:q̄ oī sensu videt esse puatus. Inq̄rtū scz non murmurat nec reclamat nec turbat.ꝫ se habet tanq̄ nō sentiēs aut sicut mortuus. Un̄.q. Mach.vj. Eleazarus mortē magis q̄ odibilē vitā cōplectens volūtarie ibat ad supplicū.j. Pet.iij. Mortificatus in carne viuificatus aūt spiritu. Item talis mortu9 nō ligatur seu copulat viuis boibus. Sicut enim mortui segregant a societate boim viuoz.z iūgūtur ceteris mortuoz. Sic viri pfecti solent se ab boibus relegare et a mūdanis cōsortijs segregare:z cū alijs mortuis.i.viris sanctis z mortificatis psonaliter habitare.ps. Factus suz sicut hō sine adiutorio inter mortuos liber.et Job.xxj. Ip se ad sepulcrū ducet et in cōgerie mortuoz vigilabit.q.d. Habitabit cū mortuis nō cum viuis. Item talis mortu9 nō letat verbis inanibus. Quia scz sicut mortui nec loquūt. nec audiūt etiā loquētes. Sic viri pfecti nō loquūtur.s.inaniter verba multiplicādo.imo certe silent z tacent a vanis locutōibus abstinendo:q̄nimo z loquētes z obloquētes z iniuriantes z blaspbemātes non libēter audiūt suis vanis sermonib9 applaudēdo. Unde Amos.viij. Multi morientur in oīi loco proijcient silentiū. Item talis mortuus cōculcatur seu contēnitur a cunctis gentibus seu etiam a nūc viuentib9. Sicut em̄ videmus q̄ vt cōmuniter viui abhominant mortuū. Sic vere petōres z mūdo viuentes contēnūt z abhominant virū iustum. Sicut de Lazaro mortuo legitur Job.xj. Qz etiam propriis sororibus fetebat. Un̄ iam fetet:z tamē xp̄s ipm̄ amicū z mortuū appellabat. Lazarus iam amicus noster dormit. Unde de tali contēptu potest dici illud.iij. Regum.vij. Conculcauit eum populus z mortuus est.ps. Oblitioni dat9 sum tanq̄ mortu9 a corde. Item talis mortu9 receptatur a patris manibus.s.ab alijs iustis z mortificatis hominib9 Sicut em̄ inanes z mortui p̄cedentes:secū recipiūt alios nouiter morientes. Sic viri iusti z sancti libenter recipiunt et associant illos quos mūdani fugiūt z euitant quoz ipsos sibi similes z spūaliter mortuos esse vident. Mat.vij Simile mortuos sepelire mortuos suos. Item talis mortuus adornat pulcris tegminibus. Quia scz sicut mortui ponūtur in feretro pannis aureis ornato Sic vt ille q̄ per virtutes spūaliter ē mortuus.pannis aureis.i.honesta et exterioꝝ cōuersatōne velatur z bonis actibus moribus z gestibus adornatur. Unde de tali cooperatura honeste cōuersatōis potest dici illud.ps. Cooperuit nos vmbra mortis. Item talis mortu9 illustratur claris luminibus. Quia reuera sicut plura luminaria accenduntur erga mortuū: sic plura bona exempla z documenta circūstant z circūeunt virum iustū. Luce.j. Illuminare bis q̄ in tenebris z vmbra mortis sedent ad dirigendos pedes nostros in viā pacis. Item talis mortuus circūstatur multis cantantibus. Quia scz sicut mortuū solent cantantes clerici circūstare et propter eū campane strepere z sonare. Sic vere multi sunt q̄ finaliter de vita z perfectōe viri iusti cantant z exultant.ipm̄q; magnificant atq; laudāt Eccles.iiij. Laudaui magis mortuos q̄ viuentes. Item talis mortu9 frequentatur a viris egentibus. Quia reuera sicut pauperes z indigentes solent cōuenire erga funera mortuoz vt elemosynas recipiant pro eisdez. Sic vere ad litteraz tales spūales mortui solent indigentes nutrire z eisdem elemosynas dividere z donare. Eccl.xlj. O mors bonū est iudiciū tuū homini indigenti. Item finaliter talis mortu9 tumulatur templis patentibus.qz sicut mortuus finaliter in loco sacro:ecclesia vel cimiterio tumulat z ab humanis vsibus occultatur. Sic vere vir perfectus finaliter in loco sacroz paradisi recondit z sepelitur.iiij. Regum.xiij. Mortuus est igitur belyseus z sepelierūt eum. Sic igitur patet q̄ vir iustus mortuo comparat. Et ideo bene dicit q̄ in scriptura inuenitur mors virtualis que est appetenda. Tercio principaliter dico q̄ est mors peccati que est p̄cauenda. q̄ scz animā occidit z dominē peccatorē facit mortuū z infectum. Sicut em̄ videmus q̄ mortu9 se non mouet:nō loq̄tur.nō videt:nō odorat.nec gustat.fetet.est vilis terribilis.grauis.z ad portandū difficilis. Sic vere peccator non mouet per bonam operationē.vñ Dañ.xiij. Ecce morior cū nihil boni fecerim. Non loq̄tur per diem laudem z cōfessionem.ps. Non mortui laudabūt te domine. Et Eccl. xvij. A mortuo quasi nihil perit confessio. Item nō videt per discretōem.ps. Collocauit me in obscuris sicut mortuos. Item nō odorat nec gustat per deuotōem. Eccles.ix. Mortui nihil nouerūt amplius. Item isti fetent per malā infamiam et cōuersatōem. Et ideo peccatores comparantur sepulcris dealbatis que plena sunt ossibus mortuoꝝ et immūdicia. Matbei.xxiij. Et Exodi.viij. Mortue sunt rane z computruit terra. Item sunt vilis.i.sanctis viris horribiles per contēptum z abhominatōem z per sue sanctatis fugaz z vitationē. Et ideo Leuit.xxj. dicitur z precipitur q̄ quilibet sacerdos (qui significat quēlibet virum iustum) ad mortuū non ingredit. Item isti sunt grauis z onerosi scz alijs per suam importabilē tentatiōem. Esaie. xiij. In anno quo mortuus est rex achas factum est onus istud. Et sicut videmus q̄ quando alijs moritur. Sudario inuoluit. Luminarib9 circūcingitur. Panno aureo cooperitur. Ab amicis defletur z deplangit. A sacerdotib9 vero dirga ipm̄ psallitur atq; canitur.z tandem a quatuor ad foueam deporat.vbi in terra absconditur z sepelitur. Sic proculdubio peccatores sudario male cōsuetudinis inuoluūtur.luminaribus aliquoz beneficioz z bonorum operū circūcingūtur. Et sic figurant in alexādro q̄ fm vaticinia pboꝝ mori debebat super pauimentū ferreū:et sb velo aureo.z sic accidit vt in bello vbi vulnerat9 letaliter fuit. ipe alexāder sup lozicā cuiusdā militis iacuit. qd fuit pauimētū ferreū:sup se vo habuit velū aureū. ita q̄ tūc cognouit alexāder se necessario moriturū sic narrat de dict9 pboz. Spūaliter p alexandz p̄nt mortui petōres reputari. q̄ vulnerati vicijs z peccatis iacēt in pauimēto ferreo durissime obstinatiōis.z iacēt sub velo aureo diuitiaz z tepalis possessiōis. Quia sicut dr Eccl.viij. Multos pdidit aurū et argentū. Et ido Eccl.xxxj. dr. Beūs dives q̄ post aurum

nō abijt beatus dr̄ z feciſſe mirabilia ꝓclamaꝫ. Jtez tales mortui.ſ.peccatores ab amicis.ſ.a bonis ꝓsonis ꝓ cōpaſſi one veſtēt. Eccl.xxxviij. In mortuū ꝓ duc lachrymas. Circa iſtos vo ꝙtidie caniē ꝓ adulatōem. Eccles.iiij. Laudaui magis mortuos q̄ viuentes. Finaliter ad foueā inferni portaꝫ atq; ferūtur per ſpem finalis venie z ꝓ malam cōſuetudinē z obſtinatōem. Luc.xvj. Mortu⁹ eſt diues z ſepult⁹ eſt in inferno. A malis tegit z ſepelit ꝓ malā ſuorum criminū excuſatōem. iij. Reg.xiij. Cū mortuis ſepelies me. Et ſic bene ptz quō variis ſilitudinibus z figuris peccator mortuo cōparaꝫ. De diuerſis eñ generib⁹ mortis applicādo ad diuerſa vicia z picula pñt multa dici: z oia per exēpla nature z ꝓ figuras z auctes ſcripture poſſet ꝓbari. & vide in diuerſis locis ꝑticularib⁹ vbi de crimib⁹ multa ſunt dicta. Vide ē ſupra de Interficere. Et infra de occidere. Et vide ſupra de Dormire: vbi inuenies q̄lit̄ pctōres dormiēdo diuerſimode moriūtur. Patet igitur q̄ inuenitur mors peccatorū que eſt fugienda. De qua etiaz dicitur Ezech.xviij.cap. Anima que peccauerit ipa morietur.

Si tñ vis breuiter tangere cōditiones homis mortui et peccatoꝛi homi applicare. dic q̄ ſicut mortuus. videlicet

Alligatur panni ligamine.
Obumbraꝫ ceca caligine.
Tumulaꝫ ſtricta voragine.
Viciatur feda putredine.
Deuoratur vermis acredine.
Acclamaꝫ cantus dulcedine.
Deploraꝫ carorū agmine.
Circūſtaꝫ plurimo lumine.
Occultaꝫ a mūdi lumine.

Sic ve peccator malis affectionibus inuoluitur.
Cecis dubitatōibus obtegit̄.
Strictis obſtinatōib⁹ includit̄
Fedis diffamatōib⁹ inficit̄.
Diris cordis remorſib⁹ ipigit̄
Falſis homi laudib⁹ ꝓcingit̄.
Diris carox luctib⁹ teplāgit̄
Claris rex luminib⁹ extollit̄.
Noſtr̄ tāde obtutib⁹ abducit̄

Dicā ergo q̄ mortu⁹.ſ. peccator alligaꝫ ſudario male delectatōis. vñ Joban.xj.dr̄. Qz prodijt mortuus q̄ fuerat mortu⁹ ligatis pedib⁹ z manib⁹ inſtitis. z facies eius ſudario erat ligata. Jtē talis mortuus obſcuraꝫ ſub nubilo cece dubitatōis. qz ſcz peccator multis ignorātijs et dubitatōibus eſt ſubiect⁹ qz ſicut dicit in ꝑs. Jſti ſē ſedētes in tenebris z i vmbra mortis. vincti in mēdicitate z ferro. Jtē tal⁹ mortuus carceraꝫ tugurio ſtricte obſtinatōis. Sicut eñ mortu⁹ a fouea vbi ponitur nūq̄ ſurgit: ſic peccator obſtinat⁹ a peccato nō reſilit. Eccl.xvij. A mortuo quaſi nihil perit cōfeſſio. Tales etiā ſunt ſicut mortui dormientes in ſepulcris quox nō ē memor ampli⁹ z ipi de manu tua repulſi ſunt. Jtē talis mortuus maculaꝫ contagio fede diffamatōis. qz ſcz ſicut mortuus fetet viuis: ipſe tñ ꝓpriū fetorem nō ſentit. Sic peccator viuis. i. vtris iuſtis fetet z eſt abhominabilis z infamis vt dictū eſt. z tñ fetorem z horroꝛē ſuū nō ꝑcipit ſol⁹. Proverb.xxiij. Vulnerauerūt me z nō doluī. Vulnerauerūt me et nō ſenſi. q. d. Jſti nō ſentiūt oblocutōes z verbera q̄ fiūt contra illos. ij. Regū.xix. Nūquid vigēt ſenſus mei ad diſcernendū. Et Hiere.iiij. Senſus cordis mei turbati ſunt. Unde de fetore taliū dicit illud ꝓdictum. Lazarus mortuus eſt. Seq̄tur. Dñe iam fetet. Jobis.xj. Et Eſaie.xxxiij. De cadaueri⁹ eoꝝ aſcendet fetor. Jtē talis mortuus ſtimulaꝫ flagicijs dure remorſionis. Quia ſcz ſicut mortuus mordet z lacerat a vermib⁹. ſic peccator a cōtinuis cōſcie tie ſtimulaꝫ remorſib⁹. vnde Eſa.lxvj. Vermis eorum nō morietur. Añ tales mortui dicūtur a beſtijs lacerari. i. cōſcientie dentib⁹ deuorari. vñ Leuit̄.xxij. Morticinū z laceratū a beſtia nō comedet. Jtē talis mortu⁹ cōmendaꝫ eloquio falſe adulatōis. Quia ſcz ſicut dictum eſt mali bodie magis cōmendant̄ q̄ boni. ſic magis cantaꝫ a ſacerdotibus circa mortuos q̄ circa viuos. z magis pulſaꝫ daſſita ꝓ eiſdē. Añ de puella mortua legit̄ Mat.ix. Qz circa illaz erat turba tumultuās z tybicines. Quia ſcz erga mortuos pctōres maxime ſi ſint ꝓncipes vel magnates nūq̄ deficiunt tybicines. i. ſuox malox actuū laudatores. Quia ſicut dicit Proverb.xxviij. Qui derelinquūt legem laudant impiū. Unde illud predictū. Laudaui magis mortuos q̄ viuētes. Jtē talis mortu⁹ illuſtraꝫ ſeu illuminaꝫ faſtigio clare reputatōis. i. mūdane glorie z tpalis poſſeſſiōis. Eſa.ix. Habitantib⁹ in regione vmbre mortis lux orta eſt eis. Jtē finaliter talis mortuus. ſ. peccator occultaꝫ z ſegregatur a conſortio humane habitationis. Quia ſcz ſicut mortui ſepeliūtur z abſcondūtur ita q̄ amplius nō videtur. ſic peccatores ita finaliter pereūt q̄ de ipſis memoria nō habet. Pſal. Periit memoria eoꝝ cum ſonitu. Unde Eccliaſtici x. Cum morietur homo hereditabit ſerpentes z beſtias et vermes. Seq̄tur. Uſq; ad fundamentū arefecit ex ipſis et diſperdidit eos z ceſſare fecit memoriam eorum a terra. Sic igitur patet q̄ multis ratōibus peccator mortuo comparatur. Et ſic dico q̄ iſta eſt mors criminalis que eſt fugienda. Et hoc eſt membrū tercium principale. Quarto principaliter dico q̄ eſt mors tormentox que eſt metuenda. Et iſta eſt mors pene eterne que peccatorib⁹ perpetuo infligetur. Mors.n. peccatorū peſſima. Quia ſicut dr̄ Romanox. vj. Stipendia peccati mors. Cum enim mors ſit omniū penarum maxima. congrue per mortē fuit illa eterna pena: ſicut omnium maxima deſignata. Et ideo breuiter notandum eſt. q. morte eterna moriūtur illi ſcilicet

Qui ſunt diuicijs onerati.
Qui ſunt delicijs impinguati.
Qui ſunt ſeuicijs occupati.
Qui ſunt inuidijs macerati.
Qui ſunt iniurijs refrenati.
Qui ſunt honorib⁹ eleuati.
Qui ſunt rancorib⁹ inſtigati.

Dico diuitijs onerati. Luce.xvj. Mortuus eſt diues z ſepultus eſt in inferno. Jtem delicijs impinguati. Apocalyp.xviij. Quantum glorificauit ſe in delicijs ſuis: tantū date illi tormentū et luctum. Et ſequit̄. In vna die venerūt plage eius. mors et luct⁹. fames z ignis. Mortui enim habent luctū inconſolabilem. famem inſaciabilē. ignem inextinguibilez. mortem interminabilem. Jtem ibi moriūtur ſeuicijs inflammati. ſcz homines crudeles. Quia ſicut dicitur Hiereñ. xxxviij. Quicūq; in ciuitate hac mānſerit: morietur gladio. Jtem moriūtur ibi inuidijs macerati. Job.xxj. Alius moriē in amaritudine anime. Jtez iniurijs effrenati. j. Regum.xxiij. Canem mortuū perſequeris. Jtem honorib⁹ eleuat.ij. Regum.xviij. Filius regis mortuus eſt. Jtem rancorib⁹ inſtigati.ij. Regū.xx. Percuſſit eum in latere z mortuus eſt. Plaga eñ in latere: eſt odium in corde. Et breuiter morte eterna moriuntur omnes peccatores. Quia ſicut dicitur in Pſal. Veniat mors ſuper illos z deſcendant in infernum viuentes. Et hoc de morte ſufficit.

Mos. Moris. Mores. Notabo q̄ eſt dare morem bonox. z morē malox. Boni eñ bonis moꝛib⁹ inſtruuntur: z bono more agūtur z deducuntur. Sicut eñ bone arbores vſitato more faciūt bonos fruct⁹. z bona animalia bonos fetus. Sic vere boni z iuſti ex more docti z bacten⁹ aſſueti faciūt bonos actus. Añ notabis q̄ boni ex more

Indigentib⁹ compartiūtur.
Innocētibus cō patiūtur.
Supplicātibus afficiūtur.
Preſidentibus ſubijciūtur.
Habitantibus conſocīātur.
Mendicantibus aſſimilātur.
Morientibus cōſamulant̄.

Dico ē q̄ boni z iuſti iuxta morem ſua cōpartiūtur indigentib⁹. ſ. elemoſynas erogando. vñ Gen.xxix. dr̄. Qz amoto lapide de ore putei mos erat cūctis gregib⁹ cōuenire: z ibidem ad ſufficientiā adaquari. Quia reuera putei. i. diuites boni et humiles ex more inſite pietatis: lapidem duricie z parcitatis a ſe tollūt: z ſe per pauptatem aperiūt: z ouibus. i. pauperib⁹ ex more cōſuetis⁹ ſua cō diuidūt atq; donant Deut̄.xj. In ortox morem aque ducūtur irrigue: ſupple ad faciendū aridos indigentes. Jtez dico q̄ boni iuxta morē pie cōpatiūtur innocentib⁹. Unde Judicū.xj. de filia Jepte quā pater vt impleret votū deo ſacrificauit: z eā fatue occidit z immolauit. dicit̄ q̄ mos introiuit in iſrael z cōſuetudo ſeruata eſt: vt cōueniāt i vnū filie iſrael z plangant filiā Jepte. Jtem dico q̄ boni iuxta morem afficiūtur ſupplicātib⁹ ſeu cōdeſcendūt iuſta petētibus z orantib⁹. ſicut de aſſuero legit̄ Heſter. viij. Qz vbi vidit Heſter regiā ad terrā ꝓſtratam z ſuā grām implorantē: ipſe ex more ſceptꝝ aureū qđ tenebat in ſignū clemētie ꝓtendit ei. Jtem dico q̄ boni iuxta morem ſubijciūtur ꝓſidentibus. ſ. eis obediendo. vñ Heſter. j. dicit̄. Qz rex interrogauit ſapientes q̄ ex more regio aſſiſtebant ei. Jtem dico q̄ boni iuxta morem cōſociant ſe cōuiuentib⁹. ſ. cum eis pacifice conuerſando. ꝑs. Deus q̄ inhabitare facis vnius

moris i domo. Jtē dico q̄ bonū iuꝝ morē assimilant seu cō formant medicamib⁹ sicut. s. de ruth dr. Ruth. ij. Qz ipa colligat reliquias t surrexit vt spicas ex more colligeret. Jtez dico q̄ boni cōfamulant mouentib⁹. s. sepeliendo t pietatis debitum impendendo. Juxta illud Job. xix. Vbi dr q̄ acceperūt corp⁹ ihesu t ligauerunt linteis t aromatib⁹ sicut mos erat iudeis sepelire. Exemplo. s. Joseph qui precepit seruis suis medicis vt aromatibus condirent corp⁹ patris sui Jacob: quibus iussa complentib⁹ transierunt. xl dies. Jste quippe mos erat cadauerū conditoꝝ. Sicut patet Genesis. l. Sic ergo ptz quō boni t iusti sunt bonis moribus assueti: t bono t cognato more instructi pariē t edoci. Sed adhuc dico q̄ mali homines habent vt cōmuniter malos mores. Et sic dico q̄ in eis viget Mos

Crudelitatis t violentie.
Mobilitatis t inconstantie
Inhonestatis t insolentie
Fatuitatis t ptinacie.
Simplicitatis t ignorantie
Mendacitatis t verecūdie
Carnalitatis t immōdicie

Habent dico mali morez violentie t crudelitatis. vñ ij. Mach. v. dr. q̄ Antioch⁹ reliquit ꝓpositos hierosolymis ad affligēdū gentē: pbi. lippū quendā morib⁹ crudelioꝝ eo ipo a quo ꝓstitutus est. Jtē habent mores inconstantie t mobilitatis. Judicū xx. Putauerūt eos more solito cedere. Jtem mores insolentie t inhonestatis. Exo. xxxij. Null⁹ ex more induit⁹ est cultu suo. Jtem mores ptinacie t fatuitatis. s. ad pseueranda in malo. Ain de samaritanis q̄ de babylonia venerūt di. c. iiij. Reg. xvij. q̄ vsq̄ in p̄sentē diem morē sequunt antiquū. Jtem mores ignorantie t simplicitatis Sap. xij. Insanitiū insensatorū more viuentes: ꝓpter hoc tanq̄ pueris insensatis iudiciū in derisum dediſti. Jtem mores verecūdie t mendacitatis. Eccli. xx. Mores boim mendacio sine honore t confusio illoꝝ cū ipis sine intermissione. Jtē mores immundicie seu luxurie t carnalitatis. Ain eis pōt dici illud. ij. Mach. x. q̄ die solennē more bestiarū egerūt. Jsti sunt ergo mores corrupti quos deus grauiter tolerat. Juxta illud Act. xvj. Annunciāt nobis morē quē nō licet nobis suscipe. Nō sic charissimi sed habeam⁹ bonos mores t sanctos: malos vo t inhonestos dimittam⁹ t in melius conuertam⁹: iuxta illud Heb. xiij. Sint mores sine auaricia contenti p̄ntib⁹. Quia sicut ibidē dicit. Fornicatores t adulteros iudicabit deus. Jtem de bonis moribus dicit. j. Corinth. xv. Corrumpūt bonos mores colloquia praua. de illis vide infra de virtutibus. De malis dr. Leuiti. xviij. Juxta morem regionis canaan non agetis. t isti mores nihil aliud sunt q̄ maledictiones t vicia t peccata de q̄b⁹ infra dicet. Jtem mos accipit ꝑ silitudinē. Ain. ij. Mach. xj. dr de filijs israel q̄ leonū more irruerunt in hostes. Etiā accipit ꝑ consuetudine: vt Hester. j. dicit q̄ Assuerus rex interrogabat sapientes q̄ ex more regio adhiberent sibi. Et ideo breuiter vide de cōsuetudine vel sūtudine. Sufficit. Vide in diuersis titulis vbi de conditionibus: consuetudinibus: moribus t opibus fit mentio.

Mouere. motus. Cum mouere seu moueri sit de loco ad locū vel de forma ad formā mutari t trāsferri: inde ē q̄ sm pbi. Iosophos duo sunt genera motuum: videlicet. Motus localis: t motus formalis: possumus per motum intelligere quamlibet mutationem mozalem. Et q̄uis materia moralis possit esse valde longa: sed quia pauce sūt auctoritates necesse est breuiter ptransire. Notem⁹ q̄ q̄ inueniē Mot⁹

Tractus.
Raptus.
Reatus
Reflexus

Mot⁹ tract⁹ est ille quo q̄s ad bonū trahit t mouet ꝑ dei vl p̄lati violentiā t correctionē. Et iste assimilat terremotui: qz terra est valde stabilis t grauis signans obstinatos in malo. q̄ cū magna violentia p̄nt ad bonū moueri Et de hoc dr. Esa. xiij. Terra mouebit d̄ loco suo. Jtē motus rapt⁹ est ille q̄ q̄s rapit t ducit ꝑ voluntariā obedientiā t subiectionē. Et iste assimilat motui raptus firmamēti: qd̄ sine quacunq̄ difficultate: ad solā voluntatē t imperiū dei velocissime rapit t mouet. signans bonos t religiosos: honestos t pfectos viros q̄ voluntarie t ꝓmpte ad instructū dei: ad bona opa circueunt t mouent. Et de hoc dicit Luc. xxj. Virtutes celorum mouebunt. Jtem mot⁹ reatus est ille quo quis directe mouet in deum ꝑ amorem t dilectōnem. Et iste assimilat motui lapidis q̄ directe mouet ad centruz: nec quiescit quousq̄ attigerit ipm. Sic homo deuotus directe mouet ad deum tanq̄ ad centrū: nec quiescit quousq̄ ꝑ gratiam attigerit ipm. vñ Act. xvij. Jn ipso em viuim⁹: mouemur t sum⁹. Jtem motus reflexus est ille quo quis mouet ad suipius examinationē t cōsiderationē. Et iste assimilat motui maris t fluuioꝝ q̄ circa terram mouent: qz videlicet bonus homo debet circa cor suum ꝑ bonam cōsiderationē circuire t ad eius rimationez vl minationē circulariter se mouere. Sicut em mare mouet cōtinue: t hoc diuersimode: qz videlicet nunc sursum: nunc deorsum: nunc ad dexterā: nunc ad sinistraz. Sic vere cor sapientis. q̄. s. est sicut mare ꝓpter amplitudinē capacitatis. semp debet esse in motu circumspectionis t sagacitatis. Unde ꝑcerto nūc debet ascendere t moueri sursum ad paradisum ꝑ eternoꝝ affectionem. nunc debet moueri deorsum ad infernū ꝑ tormentoꝝ punitionem. Nunc debet moueri dextrorsum ad mundi ꝓsperitates ad ipaꝝ abominationem. Nunc vo debet moueri sinistrorsum ad mundi aduersitates ꝑ ipaꝝ fortem t strenuā tolerationē Et sic de isto mari sic diuersimode se mouente: potest intelligi illud verbum Math. viij. Motus magnus factus est in mari. De motibus ergo virorum pfectorum t de ipsorum bonis actibus t operibus possumus exponere. illō Jodis. ij. Contremuit terra: moti sunt celi: sol t luna obscurati sūt. Jn quibus verbis aduerte quatuo genera bonorum motuum q̄bus boni debent moueri. Est em Mot⁹

Interior.
Supior.
Exterior.
Inferior.

Motus interior est motus conuersorū. Contremuit inquit terra. Motus superior est mot⁹ ꝓlatoꝝ. Moti inq̄t sunt celi. Motus exterior est motus p̄dicatorum. Sol inquit. Motus inferior est motus actiuoꝝ seu passiuorum. Luna inquit. Et sic patet q̄ Primus est motus contritōis Secūs est motus discretionis. Tercius est motus discussionis. Quartus est motus compassionis. Dico primo q̄ est motus cōtritionis q̄ fit interius. Et iste notat in tremore terre. Contremuit inquit terra. Sicut enim terra q̄uis sit stabilis t naturaliter immobilis vt dictū est iuxta illud p̄s. Fundauit terram sup stabilitatem suam. qū vo interi⁹ in ventre terre congregat t generat fortis spūs seu vent⁹ necesse est quandoq̄ terram cōcuti t moueri. t ciuitates t terras destrui. tonitruum audiri t terrā etiā aperiri. et qñq̄ etiam fontes t flumina a terre interioribus eralari: sicut dicit Arestotiles in libro Meth. t Seneca in libro de naturalibus questionibus. Sic vere charissimi q̄uis peccator sit qñq̄ ad modum terre ꝑ malam consuetudinē t obstinationem indurat⁹ t immobilis. t a malo ꝓposito suo inflexibilis. sit tñ qñq̄ q̄ in ventre conscientie sue diuin⁹ spiritus generat. virtute cuius interius inspirantis ipe terre nus peccator ꝑ contritionem t p sui status examinationē cōcutit t mouet. t in bonum conuertit t mutat. Tūc em audit subterraneum tonitruū humilis t vere confessiōis tunc emanant fontes lacrimaꝝ t compunctionis. t flumina compassionis t deuotiōis. t sic ciuitas dyaboli destruitur. id est congeries peccatorum seu interioris habitatiōis Contremuit ergo terra. Et de hoc dicitur in p̄s. Commota est t cōtremuit terra. Et de hoc alibi in psal. Fundamenta montiū cōturbata sunt t cōmota sunt. Seneca dicit vbi supra. Qz in egypto non accidit terremotus: causam autē assignat: quia egyptus est terra fluuialis: pinguis t limosa: a flumine qui dicit nilus anno quolibet irrigata: t barenis t limositatibus cumulata: t ideo ꝓpter limosam cōpactionem interior spiritus non generat. cum non sint ibi cauerne. Propterea terremotus ibi nō efficit nec causat. Charissimi egyptus que interpretat tenebra vel obscuritas. signat aliquos luce diuine gratie penitus priuatos. q̄ videlz limo deliciarū impinguant: t qui fluuio prosperitatis irrigantur: t arenis diuitiarum cumulant. In istis em ꝓpter compactionem obstinate t male voluntatis nū q̄ cōsueuit spiritus timoris t contritiōis: facere terremotum alicui⁹ bone cōuersationis. quinimmo tales se imobiles quasi lapis dicentes cū p̄s. Ego dixi in abūdantia mea: nō mouebor in eternū. Quia. s. tales in tpalib⁹ abundātes non curant a malo statu suo moueri in meliusq̄ mutari.

Unde de dyabolo ꝛ de talibus poteſt dici illud Eſaie .xl. Querit quomodo ſtatuat ſimulacrū qđ non moueaꝯ. Et Eſa.xlj. Cōfortauit ſimulacrū clauis vt nō moueaꝯ. Et no ta ſi vis quō tales dicunꝯ ſimulacra: ſicut ſupra de ydolo. Nō ſic ergo ſed ſit in nobis motus contritionis q̄ fit inte rius. Cōtremuit inquit terra.ps. Terra mota eſt etēm celi diſtillauerunt. Scđo dico q̄ habendus eſt mot⁹ diſcreti onis q̄ fit ſupius. Et iſte eſt motus ꝓlatoꝝ: qđ notaꝯ cum dr. Celi. Quia celi q̄ ſunt iſtis inferioꝛib⁹ ſupioꝛes: ſignant ꝓlatos q̄ motu ꝓuidentie ꝛ diſcretionis regunt ꝛ dirigunt ꝛ ad bonū etiā ducunt ꝛ trahunt inferioꝛes populos ꝛ ſb iectos. Et de hoc dicit Joelis.iij. Monebunꝯ celi ꝛ terra. ꝛ domin⁹ ſpes populi ſui. Celi eēm. i. ſupioꝛes ꝓlati: mone bunꝯ debite regendo ꝛ diligenter gubernando. Terra aūt id eſt ſubditi mouenꝯ obediendo ꝛ bene opando. Exem plo celi cuius motus facit moueri planetas inferioꝛes. Ex emplo etiam magnetis q̄ extra vas facit moueri acum fer ream contentā in vaſe. Quia. ſ. motus bonoꝝ operꝝ ꝛ exē ploꝝ in ꝓlatis: eſt cā motus bonoꝝ operū in ſubditis. Q̄ uis de multis ſubditis pōt dici illud Exo.x. Trib⁹ diebus nemo vidit fratrem ſuū nec mouit ſe de loco ſuo. Quia. ſ. nullus bodie vult videre fratrem ſuū p compaſſionez. nec moueri de loco p obedientiā ſeu p bonam opationē. Non ſic ſed moueamur ad motū oxbis. i. ꝓlati q̄ ſupius eſt: non motu ꝓꝛio ſicut ſupra dictū eſt de Currere. Quia ꝓcerto in ꝓlatis eſt mot⁹ diſcretiōis q̄ fit ſupius. Tercio dico. q̄ inueniꝯ motus ꝑdicatiōis q̄ fit exterius. Et iſte notaꝯ cuꝝ dicit Sol. Sicut eēm ſol p mundū moueꝯ vt ceteras illu minet creaturas ſic ꝑdicatoꝛ debet p mundū currere ꝛ mo ueri: vt p doctrinā ſuam illuminet peccatoꝛes. Eccli .xliij. Sol illuminans p omnia reſpexit. Uñ etiam pōt dici illud Apoc.ij. Monebo candelabꝝ tuū. Q̄uis bodie dyabol⁹ videaꝯ dicere malis peccatoꝛib⁹ illud Joſue.x. Sol cōtra gabaon ne mouearis. Quarto dico q̄ inueniꝯ mot⁹ cō paſſionis q̄ fit inferius. Et hoc notaꝯ cum dicit Luna. Lu na eēm cui⁹ mot⁹ ꝛ influentia roꝛem mundo miſtrat. ſignat viros pios ꝛ miſericoꝛdes q̄ p compaſſionē moueꝯ: ꝛ ro rem bñficioꝝ alijs diſtribuunt ꝛ infundunt. ſicut ſupra de Luna viſum fuit. Allega ſicut ibi. figurati in ſamaritano ꝺ quo legit Lu.x. Q̄ miſericoꝛdia motus ſauciato contulit medicinā. De patre dicit Luce.xv. q̄ miſericoꝛdia motus eſt ſup filio ꝓdigo reuertenti ꝛ cōtulit ſibi veſtimenta ꝛc. De ioſeph etiā legim⁹ Gen.xliij. Q̄ cōmota ſunt viſcera ſup fratre ſuo ꝛ incepit flere. In q̄bus verbis notaꝯ q̄ tri bus generib⁹ ꝑſonaꝝ debem⁹ compati ꝛ erga ipſas miſeri coꝛdia commoueri: videlicet. Indigentib⁹ q̄ figurantur in ſauciato vel ſpoliato. Item penitentibus qui figuranꝯ in filio ꝓdigo reuertente. Item innocentib⁹ qui figuranꝯ in beniamin fratre ioſeph iunioꝛe. Et ſic ergo ptz quomō in ſcriptura inueniꝯ quadruplex bon⁹ motus: videlz Mot⁹

Miſerationis. Predicationis Contritionis. Diſcretionis

Sed adhuc dico q̄ mot⁹ pōt in ma lo deſignare. Et ſic deſignat mentis mo bilitatem: ꝛ inconſtantiā ꝛ vanitatem Uñ in ps. dicit. Mouebuntur omnia fundamenta terre. Unde nota q̄ motus ſignat Vicium

Impfectionis Indignatiōis. Subſannatiōis Variatiōis

Dicam⁹ q̄ ſignat viciū impfectōnis q̄. ſ. illi q̄ inter malos habitant ſūt in firmi ꝛ impfecti ꝛ faciliter mouentur de bono in malu⁹ nec pſeuerant in eo dē. Et de ꝺ oꝛ Hiere.xliij. Dilexit mouē pedes ſuos ꝛ dño nō placuit. Iſti videꝯ naſci in ſagittario q̄ delectāꝯ i motu Iſti igiꝯ cū tentanꝯ deberent recurrere cū dauid ad deū di centes in ps. Si dicebam motus eſt pes meus: miſericoꝛ dia tua dñe adiuuabat me. Juxta cōſiliū apli.ij. Theſ.ij. Non cito moueamini a veſtro ſenſu. Item ſignat vicium indignatiōis. q̄. ſ. iracundi faciliter ꝛ ſine cauſa mouentur ad iracundiā ꝛ vindictā. Et de hoc dicit in ps. Turbati ſꝯ ꝛ moti ſunt ſicut ebꝝius. Et. j. Mach. xiij. Fact⁹ eſt motus magnus in ciuitate. Item ſignat ſubſannatiōis vicium et deriſionem. q̄ caput ſolet moueri in ſignum deriſionis. vñ in ps. dicit. Locuti ſunt labijs ꝛ mouerunt caput. Uñ etiā de iudeis dicit Mathei.xxvij. Q̄ ipſi blaſpbemauerunt dominū mouentes capita ſua. Item ſignat vicium incon ſtantie ꝛ variationis. q̄ ſunt plures qui ad vniuſcuiuſq̄ ſermonis flatum ꝛ ꝓſuaſionem mouentur nec aliqua fir mitate conſiſtunt. Unde recte dicit illud Hiere.xlvj. Ve lnt flumina mouebunꝯ Et de motu ſic ſufficit tam in bono q̄ in malo: gratia breuitatis. Vide ſupra de Exercitio. ꝛ infra de Mutatione ꝛc. ſufficit quo ad preſens.

Mulier. Nota q̄ mulier in ſcriptura accꝯ pit in bono ꝛ in malo. Poteſt eēm ſignificare habitualiter ꝛ moraliter. Et in vtro q̄ ſenſu pōt ſignare in bono ꝛ in malo. Omiſſa ergo diſtinctione gratia breuitatis: dicam⁹ de muliere bo na ſicut moraliter ſumitur. Scđm eēm Iſiđ. Mulier dicit a mollicie. Et ſic dicit mulier quaſi mollis aer. vel dicit a mulceo ces. ꝓ eo q̄ mulier eſt naturaliter apta nata homi nes attrabere ꝛ mulcere: ad denotandu q̄ moraliter loq̄n do anima rationalis vel quelibet perſona bona que p mu lierem poteſt ſignificari. debet eſſe Mollis p pietatē. Aer per puritatem. Mulcens ꝛ liniens per benignitatem. Et ſic de anima vel de qualibet bona muliere poteſt exponi il lud Eccli.xxvj. Datum dei eſt mulier tacita ꝛ ſenſata. In q̄bus verbis aduerte q̄ quelibet bona mulier vel quelibet anima vel ſancta ꝑſona debet ꝓncipaliter tribus virtuti bus ꝓpollere ad hoc q̄ poſſit mulier nuncupari: videlz.

Pietate compaſſionis. Mulier inquit.
Raritate locutionis. tacita inquit
Claritate diſcretionis. ſenſata inquit.

Dico q̄ talis mulier debet habere mag nam compaſſionē. Mulier inquit. Eteēm naturalis mulier eſt valde flexibilis atq̄ mollis: ad denotandum q̄ tam bo ne mulieres q̄ quecunq̄ beate ꝑſone debent habere tene ritatem ꝛ molliciem pietatis. q̄ videlz delinquentib⁹ ꝛ pe nitentibus debent indulgere. ꝛ p elemoſynas ꝛ p beneficia indigentib⁹ ſubuenire ꝛ ꝓuidere. Unde de bona muliere dicit Prouer.xxxj. Mulierem fortem q̄s inueniet: Et ſe quit. Manus ſuas aperuit inopi ꝛ palmas ſuas extendit ad pauperem. Et merito. q̄. ꝓcerto ſicut dr. puer.xj. Mu lier gratioſa inueniet gloꝝam. q. d. illa ꝑſona eſt glorioſa q̄ eſt gratioſa. i. grata ad bene faciendum ꝛ ꝓmpta ꝛ illa di co inueniet gloꝝam ſempiternaꝝ. Et nota q̄ pietas ſeu cō paſſio iſti⁹ mulieris in trib⁹ potuit apparere: videlz.

Quia Prouidebat xp̄i paupib⁹.
Condolebat xp̄i vulneriб⁹
Supplicabat p peccatoꝛib⁹

Iſta ergo erat mulier cō patiens indigentie miſero rum Et ideo talis pōt figu rari in muliere vidua de ſarepta q̄ helyam ꝓphetam nutri ebat: ꝛ tamen nec farinam nec oleum cōſumebat: ſicut di cit. iij. Reg. xvij. De qua dicit ibidem. Vade in ſareptam ſydoniorum: precepi enim ibi mulieri vidue vt paſcat te. Quia ꝓculdubio hoc habet ꝓprium pietas pauperum q̄ quanto plus pie de bonis tpalibus elargitur tanto plus p dei clementiam affluere dinoſcitur. Juxta illud Luce.vj. Date ꝛ dabitur vobis. Et iuxta illud Prouerb.xj. Alij di uidunt ꝓpria ꝛ ditioꝛes ſunt. alij autem rapiunt non ſua ꝛ ſp in egeſtate ſē. Allega ſi vis exēm de lapide enidros. Item iſta erat compatiens peſtilentie chriſti toꝛmentoꝝum. Si cut enim bona mulier compatitur vulneriб⁹ viri ſui: ꝛ ma xime quando videt q̄ ꝓpter acquirendum ius bereditā tis ſue fuit vir ſuus vulneratus. Sic ꝓcerto quia chri ſtus ꝓ bereditate paradiſi anime acquirenda fuit moꝛ tuus ꝛ occiſus: debet ſibi anima merito condolere. figura ta in illa muliere de qua dicit. iij. Regum. xvij. Apparuit mulier vidua colligens ligna. Quia videlicet ligna crucis chriſti ſunt colligenda ꝛ per compaſſionem in ſcrinio me moꝛie reponenda. Unde. ij. Regum. xiij. Lugere te ſimu la: ꝛ induere veſte lugubri: ꝛ ſis quaſi mulier iam plurimo tempoꝛe lugens mortuum. Item iſta erat compatiens in iuſticie mundi peccatoꝝum. Q̄ ideo ꝓ ipſis deum conſue uerat exoꝛare. ꝛ ꝓ ipſis chriſti clementiaꝝ implоꝛare. Fi gurata in Heſter cuius patrocinium populum ſuuꝝ de in teritu liberauit. ſicut dicit Heſter. vj. et deinceps. Ideo ſi bi poterit dici illud Judith. viij. Oꝛa ꝓ nobis quoniam mulier ſancta es. Patz ergo q̄ iſta dicitur mulier. quia ha buit magnam compaſſionem. Secundo dico q̄ dicitur mulier quia habuit raram locutionem. Iſtud enim ſum me pertinet ad bonam mulierem. videlicet. raro loqui. et etiam ad quamlibet bonā perſonā. Quod oſtendit in ver bo tacita. Unde Amos. v. Prudens in tempoꝛe illo tace-

dit: quoniã tempus malum est. Inter enim omnia animalia vt cõiter illa que sunt femineni generis habent vocẽ magis tenuem ⁊ subtilem. Ad denotandũ q̃ ille psone q̃ vl̃ literaliter vel moraliter mulieres dicunt: vti voce ⁊ locutione submissa ꝙ taciturnitatẽ tenent. Juxta ꝓceptũ Apli. j. Cor. xiij. Mulieres in ecclesijs taceant. Et j. Thimoth. ij. Mulier in silentio discat cũ omni subiectione: docere autẽ mulieri nõ ꝓmitto. Habeant igit̃ raram locutõnẽ. Sed de hoc vide supra de Loqui. Et infra de tacere. Tercio dico q̃ debet habere darã discretione. Sensata inqt. Sicut enim mulier debet esse bene sensata: vt. s. sciat discrete nocua declarare ⁊ ꝓficua ꝓcurare. Sic ꝓculdubio anima vel q̃libet sancta virgo: vel quelibet sancta psona debet habere sensum discretionis ⁊ prudentie: vt ⁊a nociuis caueat ⁊ abstineat. ⁊ ꝓficua ꝓuideat ⁊ disponat. vt sic de tali sensata muliere possit dici illud Judith. xj. Mõ est talis mulier sup terram in aspectu: ⁊ pulcritudine ⁊ in sensu verborũ Ista enim habuit Aspectum honestatis. Pulcritudinẽ castitatis. Sensum etiã veritatis ⁊ sagacitatis. Jõ ista potuit figurari in illa abigail que sua sapientia sciuit dauid mitigare. Et ideo ista mulier speciosissima ⁊ prudentissima nũcupata fuit: sicut dr. j. Reg. xxv. Figurata etiã in Judith. q̃ suo sensu sciuit Holofernẽ occidere ⁊ grauare: sicut dicitur Judith. xiij. Figurat̃ etiã in illa muliere sapiente q̃ ciuitatem sciuit de Joab manib⁹ liberare: sicut dicit̃. ij. Reg. xx. Quia ꝓcerto charissimi ista spũalis mulier de qua agimus. sapientia ⁊ scientia fuit decorata: suis intercessionib⁹ mitigat iram dauid. i. iusticiam dei patris. Holofernẽ etiã id est dyabolũ superat atq; vincit. Ciuitatẽ vo istam. i. conscientiã ꝓriam vel psonã sibi deuotam liberat atq; munit Et sic sibi ꝓprie põt dici illud Ruth. iij. ca. Scit omnis ppls mulierẽ te esse virtutis. Et iõ q⁹ vtutes sunt celestis gñe introductiue ⁊ ꝓcurative: inde est q̃ bene põt de ista dici illud qđ dr Gen. xij. de sara. Or sublata est mulier in domũ pharaonis. q. s. ꝓpter p̃dictas virtutes q̃s habent̃: mulier id est anima vel bona psona introducit̃ in paradisum que ẽ dom⁹ ⁊ habitaculũ summi regis. Quia sicut dictũ ẽ. Mulier gratiosa inueniet gliã. Et sic figurat̃ in illa muliere amicta sole ⁊ luna sub pedib⁹ eius. ⁊ in capite eius corona stellarum. xij. Apoc. xij. ⁊c. Expone sicut alibi. Patet ergo quõ mulier in bono accipiendo signat animã seu quãcũq; ℞ginem: seu etiã quãlibet bonam psonã: vl̃ etiã bonã mulierem. ⁊ hoc rõne dare discretiõis. Rare locutiõis. Pie cõpassiõis ⁊c. Sz adhuc dico q̃ mulier põt accipi in malo significato. Et sic p mulierem potest intelligi ad literam. Scz

Conditio malarũ mulierum
Deceptio bostiũ malignoꝝ.
Jmpfectio hominũ peccatorũ

Dico q̃ p mulierem intelligit̃ bostiũ malignorum deceptio. Ẽ de bostibus spiritualib⁹. s. de dyabolo: carne ⁊ mundo põt intelligi illud Eccli. xlij. Vinũ ⁊ mulieres faciunt apostatare sapientes q: sicut p blandimentũ mulier̃ mens humana decipit̃. sic ꝙ oblectamenta q̃ facit dyabol⁹ in suggestiõe: mũdus in tpalium cõcessione: caro vo in delectatione vl̃ in desiderabiliũ ꝓpinatione: anime desideria capiunt̃ ⁊ ad peccatoꝝ pniciem deducunt̃. Sicut enim dr ꝓuer. vj. Mulier viri p̃ciosam animã capit. Et bene dicit capit. q: sicut dicitur. q̃ musca ab aranea mediantib⁹ suis filis capit̃ ⁊ bõre vacuata exteri⁹ ꝓpijcit̃: sic homo filis ⁊ laqueis diuersarum delectationũ ⁊ suggestionũ ab istis mulierib⁹ capit̃: et p mala desideria in vicijs illaqueat̃: humore etiã gratieva cuat̃: ⁊ tandẽ vacuus de mundo in infernũ expellit̃ ⁊ fugat̃. Et sic tales spũales mulieres figurant̃ in dalida. que sansonem primo allexit vt sup genua sua dormiret: quẽ totondit ⁊ pilis ⁊ fortitudine spoliauit: ⁊ tandem eiecit eum: ⁊ tradidit philisteis: q̃ eum excecantes carceri mancipãt sicut dr Judicũ. xvj. Sic vere tales mulieres spũales sup genua mundane ꝓsperitatis oblectari ⁊ dormire faciunt peccatores vbi ꝓculdubio fortitudine spũali ⁊ cesarie virtutum priuant̃. ⁊ sic a philisteis. i. demonib⁹ ꝓuicia diuersa subiugant̃: q̃ ipm p obstinationem excecant ⁊ in carcere male consuetudinis carcerant atq; ligant. Jste sunt ille mulieres alienigene quas adamauit salomon. que auerterunt cor eius a domino deo suo: sicut dicit̃. iij. Reg. xj. qz sicut dicit̃ ibidem. Deprauatum est cor eius per mulieres.

De istis potest etiam intelligi illud. ij. Esdre. iij. Forte est vinum. fortior est rex: fortiores sunt mulieres Multa possent de talib⁹ mulierib⁹ dici sed longum esset. Vide in tabula vbi exponit̃ exemplum duarum mulierum portantium amphoraꝝ ⁊c. Intelligit̃ ergo ꝓ mulierem bostiũ maligniorum deceptio. Unde dico q̃ ꝓ mulierẽ intelligitur hoim impfectorum conditio. Sicut enim mulier habet. i. alz

Sexus fragilitatem.
Sensus debilitatem
Mentis labilitatem

Sic viri impfecti sunt fragil̃ cõditionis: habent debilem discretionem. habent labilem ⁊ volubilem affectionem. Unde Eccli. xxv. Manꝰ debiles ⁊ dissoluta genua. Fragiles dico sunt. qz. s. non possunt in bono psistere: nec contra malũ resistere. Sensus etiam habẽt debiles: quia videz isti non vtunt̃ discretione: immo sũt ignorantes. Job. ij. Quasi vna de stultis mulieribus locuta es Affectiones etiam habent volubiles: ideo de talib⁹ põt intelligi istud Ecclesiastici. ix. Non aspicias mulierem multiuolam. Sed quid? Dato certe q̃ tales sint hodie impfecti. sunt tamen quandoq; in magnis dignitatibus constituti. Unde Esaie. iij. Populum meum exactores sui spoliauerunt: mulieres dominate sunt eis. Et quod peius est tales quandoq; ꝓmouent̃ que sunt alijs acriores: ⁊ ad rapinam ⁊ iniusticiam promptiores. Exemplo apum de q̃bus dicit̃. Or femine inter ipsas acrius pungunt q̃ masculi. sic videlicet ignorantes ⁊ femineꝰ plati durius pcutiunt pungunt ⁊ rapiunt q̃ perfecti. Quia sicut dr Eccli. xxv. Breuis est omnis malicia sup maliciã mulierum. Et ibidem. Non est ira super iram mulieris. Et sic ergo patet quomodo per mulieres intelligit̃ hominum imperfectorum conditio. Deniq; dico q̃ ad literam p mulierem potest intelligi malaz mulierũ infectio. Et circa hoc possum⁹ dicere illud Crisostomi sup Matheũ. xix. vbi dicit̃. Non expedit nubere: vbi de mulieribus loquit̃ sic. Quid inquit aliud est mulier q̃ amicicie inimica. ineffugabilis pena: necessariuz malum: naturalis tentatio: desiderabilis calamitas: domestice ꝓpiculũ: delectabile detrimentũ. Circa qđ possum⁹ ad detestatoz malaz mulieꝝ notare: q̃ mala mlr̃ ẽ detestabil̃.

Quia fallax ⁊ ꝓditiosa.
Quia loquax ⁊ garrulosa.
Quia tenax atq; glutinosa
Quia vilis ⁊ luxuriosa.
Quia cauta ⁊ maliciosa
Quia leuis ⁊ curriculosa.
Quia rebellis ⁊ litigiosa
Quia cõpta atq; curiosa
Quia nociua ⁊ piculosa

Jste sunt ergo nouem conditiones male mulieris a q̃bus nos preseruet omnipoteus Dico igitur q̃ mala mulier est fallax. Optime enim sciunt male mulieres homines decipere. ⁊ ad simulationem amoris boies et ad peccata inducere: ⁊ ipsos tandẽ spoliare ⁊ consumere. ⁊ de ipsis amplius non curare. Similes byene que frm Plinũ lib. 20. viij. vocem fingens humanam. pastores ⁊ canes ad se aduocat. iposq; necat ⁊ occidit. Umbra etiam ipsius canes mutescere facit. mortuos ꝺ sepulcro eijcit: ⁊ animal quod si ter lustrauerit necessariũ gradum figit. Sic vere mala mulier fallacia vocis ⁊ verborum suorum decipit q̃s quatuor genera personarum: videlz.

Pastores
Canes
Mortuos.
Et animalia

Ipsos enim pastores ⁊ plato sorendo famam: gratiam ⁊ deuozando temporalem substantiam spiritualiter occidere. Canes vo. id est p̃dicatores solẽt per vmbram malarum delectationum a latratu predicationis facere cessare ⁊ obmutescere. Mortuos vo id est religiosos solet quandoq; de tumulis claustrorum suorum expellere ⁊ extrahere. Animalia vero. id est seculares quos per malas suggestiones circuit ⁊ lustrat. solet infra laqueorum suorum ambitum ineuasibiliter arrestare. Et sic vna mulier hebrea fecit confusionem in domo regis Nabuchodonosor. Sicut dicitur Judith. xiij. Fallax̃ est ergo ⁊ proditiosa. que scili cet ita scit omnia genera hominum verbis suis decipere ⁊ suis legibus subiugare. Non est enim qui se absondat a calore eius. Quia sicut dicit̃ Ecclesiastici. ix. Preter speciem mulieris multi perierunt. Ideo Prouer. ij. dicit̃. Et eruaris a muliere aliena que mollit fmones suos. Et ido vocat sapiens Prouer. v. Ne intendaz̃ facie mlr̃z. qz

suus distillans labia meretricis ꝛc. Nouissima vo illi⁹ amara velut absinthiū: ꝛ acuta velut gladius biceps. Est igitur fallax ꝛ pditiosa. Itē dico q̄ mala mulier est loquax a garrulosa. Serpens em̄ sup oīa animalia linguā citi⁹ ꝛ veloci⁹ mouet. ita q̄ etiā sicut pluries supra dictū est duas linguas videt bie. fm Pli. Quia vere ille mulieres p multiloquiū solent citissime linguā mouere alio⁹ verba interrumpe ꝛ vba sua sine discretione dicere ꝛ mouere. leticiaꝫ cantus. risus ꝛ verba inutilia fulminare. Et de boc dr p, uerb. vij. de mala muliere. Or erat ornata meretricio apparatu. garrula ꝛ vaga. quietis impatiens. Et bene dicit garrula. q: ſ. multa sunt genera auium in q̄b⁹ sunt femelle magis garrule q̄ masculi. Et p culdubio tale gen⁹ auiū videt esse genus humanū. q: mulieres plus q̄ viri vident garrulez vo⁹ez in mani gloria curiose. Et merito. Cuidā em̄ q̄renti quare mulier esset magis verbosa q̄ vir. Rndit q̄dā plus. Or bō fuit formatꝰ de terra. mulier vo de osse. ſ. de costa viri. Et q: saccus plenus terra nunq̄ clamat. sacc⁹ vo plen⁹ ossib⁹ modico impulsu sonū reddit ꝛ clamitat. Figurati in eua q̄ citius dicit locuta fuisse cum serpente tentante vt deciperet q̄ cum deo vt p̄tegeret. vel cū viro vt erudiret. Sic vere tales citius loquunt mala cū malis q̄ bona cum bonis. Ita q⁹cuilibet pōt dici illud Joh. ij. Quasi vna de stultis mulierbus locuta es. Ista est igit loquax ꝛ garrulosa. Item dico q̄ mala mulier est tenax atq; glutinosa. Mala em̄ mulier est sicut quoddā piculum mar⁹ qđ dicit bitalassus. qđ nihil aliud est q̄ bitumen tenacissimū quo si nauis impegit. ita fortiter tenet q̄ ibi necessario remanet ꝛ finaliter frangit ꝛ cassat. Echinus etiā est piscis modicus vix semipedalis fm Plinū. q̄ si naui alicui casu adhereat: ita fortiter eā arrestat ꝛ tenet: q̄ nisi ferro abscindat piscis nauis illa nō amplius p̄cedit. Talis p oīa est mala mulier. q: p certo si nos q̄ in mari fluctuoso hui⁹ seculi nauigam⁹: istī pisci p inordinatum amorē adheremus vel infra eius laqueos incidam⁹ tante est tenacitatis ꝛ pdationis q̄ vix aut nunq̄ euadem⁹ nisi forte p̄ diuinū miraculū eruamur. Istud bñ senserat salomon q̄ dicebat Ecclesiastes. vij. Inueni mulierem morte amariorē. vincula sunt man⁹ ei⁹: sagena est cor eius. Est igit tenax ꝛ glutinosa. Item dico q̄ ipsa est ardens ꝛ libidinosa. Et ideo fm Ysid. femina dr a fos qđ est ignis. eo q̄ in mulierib⁹ sit ardor igneus q̄ appetit⁹. Nō ei diligunt nisi delectabilia carnis ꝛ ardorem libidinis sue saciare. Similes syrenis q̄ tantum appetunt q̄ vltro homines rapiant: ꝛ eos secū cobabitare compellant. Vñ. j. Reg. xx. Filius mulieris vltro virum rapientis. Figurate etiā in vxore putifar: que ioseph ad carnis copulam p̄uocauit: q̄ q: recusauit ipsa eum accusauit q̄ eam sedare voluerat: ꝛ ip̄m fecit carceri mancipari. Sicut em̄ Eccli. ix. Mulier fornicaria quasi sterc⁹ ab omnib⁹ transeuntib⁹ cōculcabit. Quia vere multe sc̄ q̄ ex industria: actibus ꝛ nutibus: verbis ꝛ gestib⁹ inclinant homines ad peccatū. Juxta illud Esa. iij. Apprehendent septem mulieres virum vnū ꝛc. Item dico q̄ mala mulier est cauta ꝛ maliciosa. Ista em̄ comparat serpenti p̄ter maliciam: q: sicut dr Eccli. xxv. Breuis est omnis malicia sup maliciam mulierū. De malicijs vo ꝛ de cautelis mulierum vide in libro de vonis. ꝛ in libro Petri alfonsi ꝛc. In q̄bus multa bystorica exempla reperies de malicia mulierū. Sicut em̄ mulieres malicioſe cantādo in deserto attrahunt elephantem ad se venientem ꝛ mamillas ipsaꝝ lambentē p̄ditiose occidunt. ℔ ad boc vt eius sanguinem ptinges purpuram extrahant ab eodē. Sic vere bodie mulierū malicia nō cessat malicioſe suggerē ꝛ verbis fallacibus elephantes. i. homines ad se attrahere: ꝛ ad amorē p̄prium inuitare ꝛ boc nō vt ipsos in veritate diligat: sed vt sanguinem sue temporalis substantie ab eis auferat ꝛ educat. Et hoc est qđ dicit Hugo loquens socio volenti nubere. Mulier inquit diligit vt decipiat. decipit vt accipiat. amat qđ habes: nec diligit qđ es. Ista est ergo cauta ꝛ maliciosa mulier. Item dico q̄ ista est leuis ꝛ curriculosa. Mala em̄ mulier nō pōt cōsistere in vno loco pedib⁹ suis q: nunc foris nunc intus nunc in platea nunc in angulo mox insidians. sicut ad Ysam dr puer. vij. Itē dico q̄ ipa est rebellis ꝛ seditiosa. q: sicut inter phocas mulier ꝺ. p̄tiū masculum suū pugnat q̄ius ipse masculus ipam cum impugnat defendit vt dicit Plin⁹. Sic multe sunt ita puelle mulieres q̄ etiā viris suis in omnib⁹ cōtrariant ꝛ perlites. iurgia. discordias ꝛ litigia paci ꝛ voluntati coꝝ continue aduersant. q: sicut dicit Eccli. xxv. Mulier si p̄matū habeat contraria erit viro suo. Vide in li. phoꝝ de dict⁹ eorum vbi conquerit socrates de importabilitate sue mulieris ꝛc. Et iō bene faciebat ille cui⁹ vxor in aquaꝫ fluminis ceciderat ꝛ submersa erat: q̄ querebat eam in superiori p, te fluminis nō in inferiori dicens. q̄ contra rōnem ꝛ cōtra illud qđ debebat semp cōsueuerat facere. Et iō nō inferi⁹ sed superius contra cursum aque debuerat enatasse. ꝛ breuiter de talib⁹ dicit dictū. puer. xxvij. Tecta iugiter distillantia in die frigoris ꝛ litigiosa mulieri comparant. Et Ecclesia. xxvj. In muliere zelotipa flagellum lingue. Ista est ergo rebellis ꝛ seditiosa. Item dico. q̄ ipsa est compta at q̄ curiosa. Tales em̄ totū intentū suū ponunt in coꝝporis ornamentis. Cattus em̄ in pellis pulcritudine gloriat. ita q̄ silnestris ꝛ vagus efficit ꝛ etiam p̄ter pellis pulcritudinem sepe a pelliparijs capit ꝛ necat. Equa etiā in iuba colli sui q̄ plurimū gloriat. ꝛ p̄ter ipsam ad libidinē excitat. q̄ si et abscisa fuerit: libido ei⁹ minuit ꝛ decrescit. sicut dicit Pli. Sic vere mulier in pulcritudine coꝝporis: ꝛ in vanitate vestium. ꝛ in multitudine iubeꝝ. i. reluctantiū capillorum q̄ plurimū gloriat ꝛ in eis etiā delectat: ſt tñ cā q̄ mulier curiosa vaga vanigloriosa ꝛ libidinosa efficit: p̄ter q̄ sepe fit q̄ a luxuriosis capit: ꝛ p peccatum mortale ab eis spiritualiter occidit. Vñ dicit Hug. Or mulieres velāt qđ sedum est: monstrant qđ pulcrū est. lingua ipsaꝝ sonat castitatem sed totus gestus coꝝporis voluptatē. Et p culdubio talis dissolutus ornatus signum est q̄ in eis latet luxuria ꝛ libido interior. Sicut em̄ circulus añ domum signuꝫ est q̄ ibi est taberna. signum etiam sup caput positus equi significat q̄ equus est expositus ad vendēdum. Sic tales exteriores circuli. capillature ꝛ ornatus. sunt in mulierib⁹ q̄dam signa q̄ in eis est taberna luxurie ꝛ q̄ exposite sunt ad vendendum. Jō bene docet ap̄ls Petrus in canonica sua prima. ca. iij. Mulierū inquit nō sit extrinsecus capillatura. aut circundatio auri. aut indumenti vestimentoꝝ cultus. Etiaꝫ dicit gallice. fame de beila cour est arboleste a cour. Mam vt dicit Eccls. ix. Propter speciē mulier⁹ multi perierunt. Et iō cōsulit Eccle. ix. Auerte faciē tuā a muliere compta. Est igit cōpta atq; curiosa. Itē dico q̄ ista est nocens et periculosa. Et boc p̄culdubio. quia ista solet Attrahere. Et dico attrahere. Ista em̄ est sicut la, Decipere. pis qui dicit laparea q̄ ad sui conspectuꝫ Cōsumere. attrahit omnia animalia. Ita q̄ est causa Peruertere quare a venatorib⁹ capiuntur. Sic mulier p̄culdubio ad sui amorem peccatores attrahit ꝛ sic in manus venatorum infernalium eos tradit. Figurata in vxore sansonis q̄ amore eius contract⁹: fuit a philisteis capt⁹ ꝛ excecatus. Quia sicut dicit Eccli. ix. Speciem mulieris multi admirati reprobi facti sunt. Item ista solet decipere sicut supra visum est. Item ista solet consumere: similis auripigmento: qui est lapis p̄tendens colorem aureum Cuius virtus est attrahere: dissoluere ꝛ corrodere. Oīa enim metalla solet corrodere ꝛ consumere ꝛ p̄ter aurum. Sic vere mulier q̄ p̄ pulcritudinē aurea potest dici: attrahit per suggestiones. dissoluit per delectationes. corrodit per omniū virtutuꝫ extirpationes. Breuiter enim mulier omnia metalla. id est omnia genera p̄sonarum solet destruere: ꝛ omnibus etiam p̄ualere: nisi forte fuerint auruꝫ id est viri deuoti ꝛ perfecti a deo sanctificati ꝛ electi. Exemplum habemus de Sansone fortissimo. De dauid sanctissimo. De Adam dignissimo. De salomone sapientissimo. qui omnes a mulieribus sunt destructi. Ideo docet Hieronymus scribens ad Nepocianum. Hospicium inquaꝫ tuum mulieres nunq̄ teneat. Omnes christi virgines aut equaliter diligas. i. equaliter ignores: nec de preterita castitate confidas. quia non es adam dignior. Dauid sanctior fortior Sansone: nec sapientior Salomone. qui tamē omnes mulierum fallacijs perierunt. Item solet peruertere. Ego enim dico q̄ sicut Ecbites q̄ est lapis niger cum quo p incantatores flumina a cursu suo, p̄tio retrouertūt. Ly

gris etiã aspiciendo specula ab itinere suo diuertit ꝛ a recuperandis catulis impedit. Sic ꝓcerto charissimi: mala nigra ꝛ infamis mulier sepe est causa q̃ flumina. i. viri puissimi ꝛ sanctissimi. ꝛgredes. i. viri iustissimi ꝛ serenissimi a via ꝛ cursu veritatis retrouertunt ꝛ a bonis operib⁹ retardant. Patet in ꝓdictis exemplis. Vñ. iij. Regũ. xj. dicit. q̃ mulieres alienigene quas salomon adamauit auerterunt cor ei⁹ a dño deo suo. Pez ꝑ quã mala mulier est periculosa. curiosa. litigiosa. curriculosa. maliciosa. libidinosa. glutinosa. garrulosa. prodigiosa Et ideo mala mulier comparatur multis malis rebus. quia. s. ipsa comparatur animalib⁹ luxuriosis. Et sic nota q̃ in scriptura mala mulier comparat

Sui ꝓpter fœditatem luxurie.
Stercori ꝓpter vtilitatẽ infamie
Vrso ꝓpẽ insatiabilitatẽ auaricie.
Vento ꝓpẽ instabilitatẽ lasciue
Scorpioni ꝓpẽ fallaciatatẽ malicie
Leoni ꝓpẽ pompositatẽ superbie
Draconi ꝓpẽ crudelitatẽ nequicie
Laqueo ꝓpẽ tenaciatatẽ adherẽcie
Stillicidio ꝓpẽ rixositatẽ discordie

Ista ergo cõparat sui ꝓpter luxurie fœditatem. q. s. sus ẽ animal immundũ ꝛ luxuriosum. Vñ puer. xj. Circulus aure⁹ in naribus suis: mulier pulcra ꝛ fatua. Itẽ stercori ꝓpter infamie vilitatem. Stercus em̃ summe fetet: sic tales ꝑ infamiã sunt fetentes. Eccli. ix. Mulier fornicaria quasi stercus in via: ab omnib⁹ cõculcabit. i. ab omnibus diffamabit. Item vrso ꝓpter auaricie insatiabilitatem. Ursus em̃ vix est ita satiatus quin sp velit amplio⁹ comedere. Sic mulier q̃ multa recepit: sp vult amplius recipere. Eccli. xxv. Nequicia. id est auaricia mulieris immutat faciem eius: obcecauit vultum suũ tanq̃ vrsus ꝛ tanq̃ saccũ in medio ꝓrimoꝝ. Itẽ comparat vento ꝓpter lasciue ꝛ incõstantie instabilitatez vñ puer. xxvij. loquens de mala muliere dicit. Qui tenet eam quasi q̃ ventum teneat. Item cõparat scorpioni ꝓpẽ venenositatem. Ista em̃ more scorpionis in facie. i. in ꝓncipio blandit. in cauda vo. i. in fine pangit ꝛ venenat. ꝛ neq̃ciam operat. Vñ Eccli. xxvj. Mulierẽ nequã qui tenet qui q̃ apprehendit scorpionem. Item comparat leoni ꝓpẽ superbie pompositatẽ. Sicut em̃ leo bz collũ immobile: sic mulier mala collo erecto incedit ꝑ superbiã ꝛ pompositatẽ. Vñ de locustis que habebãt capillos sicut mulieres dr Apoc. ix. q̃ ipse habebant dentes sicut leones. Item comparat draconi ꝓpter eloquentie flãmeitatem. Quia sicut draco naturaliter de ore suo spirat ignem: sic mala mulier de ore suo emittit verba flammea ꝛ ad ardorem libidinis incendẽtia. q. sicut dicit Hiere. ix. Eloquiũ eius quasi ignis exardescet. Vñ Eccli. xxv. dr. Cõmorari leoni ꝛ draconi pl⁹ placebit q̃ habitare cum muliere nequam. Item comparatur laqueo ꝓpter inherentie vncu asibilitatẽ. q̃ em̃ cum laqueo mulier tenet vir aut nunq̃ ampli⁹ deligat. Vñ Eccls. vij Inueni mulierẽ morte amariorem. que laque⁹ venatorũ est. Item compat stillicidio ꝓpter discordie rixositatẽ. Vñ puer. xxvij. Tecta iugiter perfrillãtia in die frigoris ꝛ mulier comparant ꝛc. Sufficit de Muliere.

Multum. multitudo.

Nota q̃ multiplicatio sumitur in bono ꝛ in malo. Unde nota in bono q̃ est multitudo. scilicet.

Virtuosa ꝛ cõmendabilis
Fructuosa ꝛ delectabilis
Gloriosa ꝛ bonorabilis
Gaudiosa ꝛ cõsolabilis

Dico primo q̃ est multitudo commendabilis ꝛ virtuosa. et ista est multitudo hominum perfectorum: qui sunt in ecclesia sancta dei. Sicut em̃ videmus q̃ in mari sunt multi pisces natantes. in terra sunt multe herbe virentes. in celo vo sunt multe stelle fulgẽtes ꝛ reluentes. Sic ꝓcerto in ecclia multi sunt boies q̃ i mari ꝛ in statu religionis natant more piscũ p deuotionẽ. qui in terra. i. in statu secularũ layeoꝝ florent ꝛ virent p bone stam cõuersationẽ. multi etiã q̃ in celo. i. in statu platoꝝ splendent ꝛ rutilant p doctrinã ꝛ exemplarem operationẽ. Et breuiter hodie videt impletũ illud qd dr Mat. viij Multi venient ab oriente ꝛ occidente et recumbant cum abraam ysaac ꝛ iacob. Vñ Math. xiij. de xpo dicit. q̃ turbe multe congregate sunt ad eum. Istud etiam pertinet ad ecclesiam in quam confluit multitudo gentium ꝛ sectarũ. q. sicut diues replet thesauruz suũ multis pecuniis. sic deus ecclesiam suam multis ꝑsonis. Et sic ad ecclesiaz referẽt illud Esa. lx. Tunc videbis ꝛ afflues ꝛc. q̃ cõuersa fuerit ad te multitudo maris ꝛc. Ista est ergo multitudo cõmendabilis ꝛ virtuosa. Scõo dico. q̃ est q̃dam multitudo delectabilis ꝛ fructuosa. ꝛ ista est multitudo gratiarũ ꝛ virtutum. que. s. quanto amplioz tanto ẽ melioz. Arbores em̃ que ramoꝝ pulcritudine spoliant. fructuum multitudine fecundant. Sic ꝓculdubio illis q̃bus dr ramos bonoꝝ tempalium subtrahit: maiorẽ virtutum multitudinẽ concedit. Math. ix. Messis q̃dem multa. Et tales sic fructuosi figurant in regina saba. de qua dr. iij. Reg. x. q̃ ipa dedit regi salomoni aurũ ꝛ argentum ꝛ aromata multa nimis. Quia. s. boni offerunt regi deo aurum sapientie. argẽtum eloquentie ꝛ aromata virtutum ꝛ famose redolentie Ista est ergo multitudo valde vtilis ꝛ fructuosa. Tercio dico q̃ est mltitudo valde nobilis ꝛ gratiosa. Et ista ẽ multitudo sanctoꝝ ꝛ angeloꝝ qua mltitudine dr est cõtinue circumsept⁹. Jõ dr Dan. vij. q̃ milia miliũ ministrabãt ei Vñ etiã Num. xvj. dicit. Sufficiat vobis: qm̃ vos mltitudo sctoꝝ est. Quarto dico q̃ ẽ mltitudo delectabil ꝛ gaudiosa. Et ista ẽ mltitudo bonoꝝ paduli Ibi ei ẽ. s. mltitudo

Delectationum.
Habitationum.
Premiationum.

Dico delectationũ: q. s. sicut dicitur Eccli. li. Modicum laborauí et inueni mihi multam requiem. Dico etiam habitationum. q. sicut dicit Joh. xiij. In domo patris mei mansiones multe sunt. Dico insuper premiationum seu retributionũ. ꝑs. In custodiendis illis retributio multa. Et Luce. vj. Merces vestra multa est in celis. Et hec de Multo in bono dicta sufficiant. Sed vide infra de Plus ꝛ Pluries. Sed adhuc dico. q̃ multum potest accipi in malo. Et sic est notãdum: q̃ inuenitur Multitudo

Peccatorum.
Vitiorum
Tormentorũ.
Damnatorum

Est dico multitudo peccatoꝝ: q. sicut multe sunt arbores steriles magis q̃ fructifere: sic multi sunt homines vicii osi magis q̃ virtuosi. Multa sunt em̃ genera serpentum genere ꝛ specie differentiũ. sed quot colores tot sunt dolores: quot venena tot tormenta. Sic vere in mundo multorum genera sunt malorũ: quorũ quanta est differentia: tanta est malicia pestilentia et nequicia. Sicut dicitur Math. vij. Lata est via que ducit ad mortem. ꝛ multi ingrediuntur per eam. Serpens enim multos generat filios. quia. s. quandoq̃. xx. ꝑm Plinius ꝛ Solinum. Quis vo que est animal vile valde paucos. quia scz vnum solum: vel ad plus duos. Sic vere serpens dyabolus in hoc mundo multos filios ꝛ subditos. id est multos peccatores produxit cum ipse sit rex super omnes filios superbie. Quis vo. id est Christus habet in isto seculo valde paucos. Unde Esaie. lxij. Multi filij deserti magis q̃ eius que habet virum. Et ideo procerto hodie accidit in mundo sicut ꝑm Plinium dicitur. Qz inter apes quando exercitus apum qui est cum vno rege. inuenit alium regem qui plures in exercitu suo habet q̃ suus rex. dimittũt regem suum ꝛ sequuntur alienum qui maiorem apũ multitudinem videtur obtinere. Sic vere charissimi hodie accidit: q̃ cum in hoc mundo sint duo reges. scilicet. Christus et dyabolus. Christus vo paucos habet. dyabol⁹ autem multos. sepe fit hodie q̃ homines sequuntur qui plures habet discipulos non qui paucos. Quod etiam in scolis ꝛ generalibus studijs accidit. quia illi doctori vel baccalario qui multos habet scholares alij faciliter adherent et ipsum credunt meliorem. Unde narratur de quodam rege pagano consentienti baptizari. qui cum videret aquã paratam petijt a sancto qui baptizare eũ debebat. Quis inquit est dominus plurium personarum. deus in paradiso vel dyabolus in inferno? Respondit sanctus. q̃ multo plures sequebantur dyabolum q̃ Christum. Et q̃ multo plures homines erant in inferno damnati q̃ in paradiso saluati. Rex autem audiens illa dixit. Et ego inquit volo esse cum illo qui plures habet: et retrahit pedem ab aqua baptismi: ꝛ Christo contempto in infidelitate permansit. Et sic breuiter videtur verificatum illud Johannis. vj. Di scipuli multi abierunt retro: ꝛ iam cum illo non ambulabant. Inuenitur ergo multitudo peccatorum hominum.

Deinde dico. q̃ inuenitur multitudo grauium vitiorum. Sicut enim arbor multo plura habet folia q̃ fructꝰ.

Sic vt cōiter homo multo plura habet vicia q̄ virtutes. Sicut eñ siluestres plus abundant in fructib⁹ suis malis q̄ domestice in fructib⁹ suis bonis. Sic mali pl⁹ abundāt in suis malis opib⁹ q̄ boni in suis virtutib⁹. Vñ Hiere.lj Ascendit sup babylonem mare ⁊ multitudine fluctuū ei⁹ operta est. Denicq̄ dico. q̄ inueniēt multitudo grauiū tor mentor. Multis ei criminib⁹ coarrident mlta tormēta. vñ Geñ.iij. Mltiplicabo erumnas tuas. Insup dico q̄ inue niēt mltitudo hoīm damnator: q̄ pculdubio in inferno sē Possessores diuitiar. Dico q̄ ibi sē diuitias possef, Sectatores seuiciar sores. q̄ sicut dicit Eccli. viij. Oratores deliciarū Multos pdidit aurū ⁊ argen tum. Item ibi sunt seuiciarū improbi sectatores. vñ Eccl. xj. Multi potentes oppressi sunt valde. Item ibi sunt de liciar guloſi oratores. Vñ Eccli.xxxj. Amaritudo anime vinum multū ⁊c.

Multiplicare.

Cum multiplicare accipia, tur pro Crescere seu pro au gmentari: de quibus superius satis dictum est. tamen di co q̄ est multiplicatio multiplex: videlicet. Multiplicatio

Meritorum. Dico multiplicatio meritor. q̄. s. mo
Gaudiorum. dicū semen in terra bona positū sic mł,
Perfectorum tiplicat q̄ efficit seges multa. sic in cor,
Viciorum. de viri iusti semen gratie multiplicatur
Tormentor. Vñ de⁹ dicit Hiere. xxxiij. Multiplica
Prosperorum bo semen dauid serui mei. ps. Multi,
Asperorum. plicabis in anima mea virtutem. Itē est
Peccatorum multiplicatio gaudior. ⁊ ista est in pa radiso: vbi q̄tum ad pmia accidentalia cōtinue multipli cant gaudia sanctor. ps. Multiplicasti iniam tuā ⁊c⁹. Itē est multiplicatio pfector. Apes ei multiplicant in tpe plu uioso: gramen vo multiplicat tunc q̄n primo fortiter cōcul cat. Sic vere boni ⁊ sancti fuerunt tunc in ecclia multipli cati. q̄n pluuia diuine gratie fuerunt irrigati. ⁊ q̄n p tribu lationes fuerunt a tyrannis crudelib⁹ cōculcati. Vñ de filijs isrl dr Exo. j. q̄ quanto magis opprimebāt eos egyptij. tā to magis multiplicabant. Circa qđ nota q̄ in ecclia debēt multiplicari tria genera psonarum. videlz. illi qui habent

Rectitudinem intentiōis. Primi sunt iuste meditan
Altitudinem affectionis tes. q̄. s. sunt recti. De qui
Longitudinem durationis. bus in ps. dicit. Justus vt palma florebit. sicut cedrus libani multiplicabit. Secūdi sunt alte contemplantes. De q̄bus Deut. x. dicit. Multi plicauit te deus sicut astra celi. Et Hee. ix. dr. q̄ filij israbel multiplicati sunt sicut astra celi. Tercij sunt diu pseueran tes. Et de hoc dicit Job. xxix. Sicut palma multiplicabo dies. Talib⁹ añt dr Geñ. j. Crescite ⁊ multiplicamini ⁊ re plete terram. Causa vo multitudinis fideliū fuit occisio et mors martyrū. Sicut eñ ꝓpago q̄n sub terra ponit ficū multitudinem inducit. Sicut etiā amphibena serpens q̄n auferebat ei vnū caput duo loco ipsi⁹ nascebant. sicut di cit Isido. Sic vere antiquitus q̄n plures occidebāt sctōs tanto plures currebant. Exo. j. Quasi germinantes multi plicati sunt filij israel. Ista est ergo multiplicatio pfectorū Item est multiplicatio viciorum. Hiere. v. Multiplicate sunt iniquitates: als puaricatōes eor. Item est multipli catio tormentor. ps. Multiplicata est in eis ruina. Itē est multiplicatio psperor. Vñ Ezec. xxxvj. Vocabo frumen tū ⁊ multiplicabo illud. Item est multiplicatio aduersorū seu asperor. De quib⁹ dicit Geñ. xij. Multiplicabo erum nas tuas. Et in ps. Multiplicate sunt infirmitates eorum ⁊c. Item est multiplicatio hominū iniquorum. ps. Multi plicati sunt super capillos capitis mei qui oderūt me gra tis ⁊c. Sufficit.

Mundare. mundus. mundi-

cia. Cū mundicia denotat mihi quatuor spēs virtutū videlz

Innocentiam mentalem. tionē moralē. Et q̄n mul
Continentiam carnalem. ta supra dicta sunt ⁊ inferi
Penitentiam virtualem us etiaz dicent. Hic est q̄
Apparētiā seu conuersa, breuiē aliq̄d ē dcm vicz de
Mundicia virtuosa. Notandū est ergo q̄ est mundi
Mundicia preciosa. cia virtuosa. ⁊ ista est mundicia
Mundicia fructuosa cōsciētie seu innocentie. q̄. s. in, tus in corde principaliꝫ repit. de qua Esa. j. Lauamini: mundi estote. auferte malū cogitati onū vrar ⁊c. Secūda est mundicia cōtinentie. de q̄ Thobie iij. Mundā seruaui aiam meā ab oi ꝓcupia. Tercia ē mū dicia pnie. q̄. s. pnia cum aqua cōpunctiōis ⁊ cū fricatura satisfactionis purificat atq̄ mundat animā. De ista mun dicia dr. j. Mach. xiij. Mundauit edes in q̄bus fuerāt si mulachra. Quarta vo mundicia est honeste apparentie. ⁊ de hac Exo. xxv. vbi dr siue ꝓcipit. Qr fiet arcba de lignis setbim. ⁊ q̄ deaurea de auro mundissimo int⁹ et foris. Quo cunq̄ ergo mō accipiat mundicia: dico breuiter q̄ nos de bem⁹ spualiter esse mundi ⁊ ab oīi immundicia peti libe ri atq̄ puri. Sicut eñ ministri dñor suor: ⁊ maxime illi q̄ in cōspectu eor assistunt solent curare summe vt mūdi ap pareant cora ipis. Vasa etiā in q̄bus ꝓciosi liquores repo nent ab oīi pius sorde diligent mundant. Sic vere kīi cū nos xpiani ⁊ maxime eccesiastici sim⁹ ministri regis xpi ⁊ in cōspectu ei⁹ cotinue assistam⁹: sim⁹ etiā vasa in q̄bus p̄cios liquor diuine gre est reponend⁹. dico q̄ nos spāli ter ⁊ spualiter debem⁹ esse mundi: ⁊ ab oīi sorde peti dili genter ⁊ efficaciē expiati. vt ⁊ de nobis exponat illd sine in telligat Mee. xij. Mūdati sē sacerdotes ⁊ leuite: ⁊ mūda uerunt pplm. ⁊ portas ⁊ murū. In q̄b⁹ vbis oñdit q̄ tria genera sē principaliꝫ mūdanda: ad hoc q̄ nos q̄ sum⁹ sacerdo tes ⁊ leuite possum⁹ spualiē esse mundi. Mūdari ḡ debent

Cordiū voluntates. Primo igit dico q̄ mundem⁹
Sensuum vanitates ⁊ purgem⁹ cordiales affectiones
Carniū voluptates. Et iste notant p pplm. Sensua les affectiones. Et iste designant p portas. Corpales infecti ones ⁊ iste signant p murū. Dico ḡ q̄ mundāde sē cordiū affectiones. Mundauerūt inquit pplm. Pplus eñ signat turbā affectionū desideriorum ⁊ cogitationū cordis. q̄ ꝓcerto ab oīi sorde peti debent mundari. ⁊ a cunctis vicijs ꝓt piari. Mund⁹ eñ rex mundū vult habere pplm. Mund⁹ dñs vult habere mundā domū. Mund⁹ bō vult hīe mun dū lectū. Sic vere cū xp̄s mund⁹ rex: mund⁹ dñs: mund⁹ bō in cordibus humanis ⁊ in eor cogitationib⁹ ⁊ affectio nibus sibi elegerit. s. Lectum ad quiescēdū. Domū ad ha bitandū. Populū ad imperandū. summe necesse est q̄ ista omnia spualiter sint valde munda: ⁊ ab oīi sorde peti pe nitus aliena. Vñ Jac. iij. Emundate manus a peccato: pu rificate corda duplices animo. Populū ḡ mundauerunt. Vñ de xp̄o dr ad Tytum. ij. Qr ipe passus fuit vt nos redi meret: ⁊ vt mundaret sibi pplm acceptabilē ⁊ placentem deo. Et vere charissimi ppls cordis est bene mundandus. q̄. s. mundanda est Voluntas a vicio carnis ⁊ cōcupiscen tie. Intellect⁹ a vicio erroris ⁊ ignorantie. Memoria vo a vicio ingratitudinis ⁊ insipientie. Ei sic vbi cordis popul⁹. dom⁹ ⁊ lect⁹ fiunt bñ mundi. Ibi dñs libenē habita bit. Ibi frequenter dñs accubabit. Ibi etiā dñs ambulabit. Mundent ḡ cordiū affectiones ⁊ desideria: q̄ sicut dicit Matb. v. Beati mundo corde q̄m ipi deū videbūt. Apes eñ mirabiliter diligūt munda vasa. ibiq̄ libenē mellificāt ⁊ domū sextilē. i. pfciam q̄ habeat sex virtuales angulos sibi parant. Anguli ei isti⁹ dom⁹ mundi dñt ee sex virtutes. vicz

Rectitudo. Domus eñ cordis debet esse recta p mē
Sanctitudo. tis equitatē. Sancta p mentis puritatem
Fortitudo. Fortis p mentis firmitatē. Clara p men,
Claritudo. tis sagacitatē. Alta p mentis sublimitatē
Altitudo Lata p mentis charitatem. Cor eñ re
Latitudo. ctum debet esse munda dom⁹. Quia sicut dicit Plini⁹. Apes valde sunt animalia munda. ⁊ iō in do mibus suis nullā penitus immundiciā dimittunt sed eaz eijciunt ⁊ expellunt. Sic vere de cordib⁹ peccator debem⁹ expellere immundiciam. vt ibi possim⁹ spualem mundici am custodire. Iuxta illud. ij. Parali. xxix. Mūdate domū dñi dei patrū vrox. Mundande ḡ sunt cordium affectio nes. Secdo dico q̄ munde esse debent sensuum cōditio nes. q̄. s. visus debet esse mund⁹ ab infectione visibiliū. ta ctus a delectatiōe tangibiliū. gustus a suauitate gustabili um audit⁹ a deturpatōe scurriliū. olfact⁹ a delectatōe odo rabiliū ⁊c. q̄ breuiter debem⁹ sensus nostros ita mundos a pollutione seruare. q̄ nihil sensibile possit inquinare p pec catū corrumpere vel fedare. Et hoc oñdit cū dr. Qr ipi mū-

ḡ aperuerunt portas. Porte ei anime sunt ipsi corpis sensus Quia ei omnis cogitatio ⁊ nra cognitio incipiat a sensu. nihil intrat aiam nisi p portas sensuum corpaliū. Sicut ḡ ꝓsumit dom⁹ esse immunda cui⁹ porte ⁊ introitus sūt immundi. Sic anima immunda merito ꝓsumit cui⁹ porte.i. sensus p pctōr immundicias maculanē. Sicut etiā valēs bō nō libenter intrat domū cui⁹ porte varijs sordib⁹ sē fedate. sic nec dē⁹ cōsciam cui⁹ sensus exterioꝝ⁹ vicioꝝ sordibus sunt corrupti. Munde ḡ sint porte nostre. Jux̄ta illō Apoc.xxj. Singule porte erant ex singulis margaritis. et platee ciuitatis aurū mundū. Tūc em̄ bō efficit spūaliter aurū mundū. qñ sensus ipsius sē margarite.i. honesti. modesti: puri: candidi atq; mundi. Mundari ḡ debēt sensuū cōditiōes. Tercio dico q; mundare ⁊ purgare debem⁹ carnīū infectiones. Et iste denotanē p murū. Murū inḡt mundauerūt. Murus em̄ q̄ fit de luto ⁊ lapidib⁹: ⁊ infra cui⁹ ambitū ciuitas est contenta. signat corp⁹ qđ ex luto .i. ex carne ⁊ ex lapidibus.i. ex ossibus est cōfectū. ⁊ infra cuius ambitū ciuitas.i. anima est inclusa. Iste ḡ murus carnis nostre dz mundē seruari p castitatē. ⁊ ab oī inq̄namento debite custodiri. vñ Thob.xiij. Circuit⁹ muroꝝ eius ex lapide candido ⁊ mundo. Et bñ dicit muroꝝ in pl̄i. q⁹.s. ciuitas anime dz murū corpis. dz murū manuū. dz murum vestimentoꝝ tanq̄ magis ꝓpriū ⁊ ꝓpinquū. dz etiam mrā bonoꝝ tpaliū tanq̄ magis extraneū ⁊ remotū. Jn oibus ergo muris istis dz esse mundicia. q⁹.s. in muro corporis debet esse mundicia castitatis. De q̄ Heb.x. Ablut⁹ corpus aqua munda. Et ij. Cor.vij. Mundem⁹ nos ab oī inquinamento carnis. Jtem in muro manuū dz esse mundicia bonitatis seu sanctitatis. q⁹.s. man⁹ nre debent habere opa munda ⁊ sancta. Jūn Job.xvij. Tenebit iust⁹ viaz suam ⁊ mundis manib⁹ addet fortitudinē. Jn muro vestimentoꝝ dz esse mundicia honestatis Unde Apo.xv. dr̄ q; ipsi āgeli erāt vestiti lapide mūdo ⁊ candido. Jn muro vo bonoꝝ tpaliū dz ee mundicia elyne ⁊ largitat⁹. Jurta illō Luc.xj. Date elymam et ecce oia munda sē vobis. Et sic ergo ptz quō in nobis debēt esse oia munda ⁊ interioza ⁊ exterioza: vt sic de nobis vl̄ de ꝙlibet viro pfecto possit exponi illud Apoc.xxj. Jpa vo ciuitas erat auz mundū sile vitro mundo. Ubi aduerte q; tria faciūt spūaliē boiem mundum. videl⁹. Quando Jsta em̄ tria mundificāt bo-
Uallat per sedulitatē minem a peccato .s. sedulitas
Purgat per aduersitatē. q̄ vallat. qđ ostendit cum di-
Rigat per flebilitatē cit. Ciuitas. q⁹ sic ciuitas dau-
di debet ne ab hostib⁹ capiat. Sic bō debet claudi ne a spiritualib⁹ hostib⁹ possit p immundiciam maculari. Jtē bominem mundat asperitas seu aduersitas q̄ purgat. quod ostendit cū dr̄ Aurū. q⁹ sicut aurū in igne ꝓbat ⁊ purificatur: sic homo p ignē tribulatiōis a vicijs abstrahit ⁊ pseruat. Jtem boiem mundat flebilitas qua rigat qđ ostenditur cū dicit. Uitrū. q⁹.s. sicut vitrū efficit mundū p loturā aquaz sic homo p lauacrū lachrymarum. Jurta illud p̄s. Asperges me dñe ysopo ⁊ mundabor: lauabis me ⁊ sup niuem dealbabor. Ptz ergo q; est mundicia cordialis: sensualis ⁊ corporalis. Sz adhuc dico q⁹.s. possum⁹ notare q; homo spūaliter mundat.s. Sicut area p spiraculū diuine inspirationis. Sicut vestis p loturā lachrymarū ⁊ cōfessionis. Sicut vas eneū p fricaturā penitentie ⁊ afflictionis. Sicut a demone obsessus p virtute sancte ⁊ meritoꝝ oratōnis. Sicut leprosus p mysteriū spiritualis curatōis Dico ergo q; peccatorē mundat diuine gratie inspiratio. Jūn p̄s. Cor mundū crea in me dē⁹ ⁊ spi.re.inno. in viscer.meis. Sola em̄ inspiratio diuine gratie facit boiem purū ⁊ mundum. sicut ille dicebat Luc.v. Dñe si vis potes me mūdare. Jtē pctōrem mundat baptismi vl̄ lachrymose cōfessionis irrigatio. Jūn Esa.j. Lauamini mundi estote. Figura de Naaman leproso q̄ lauit se septies in iordane. ⁊ restituta est caro eius sicut pueri ⁊ mundat⁹ est. Jō dictū fuit ei Unde lauare septies nē. sicut.iiij. Reg.v. dr̄. ⁊ recipiet sanitatē caro tua atq; mundaberis. Et sequit. Or post loturā bnōi restituta est caro ei⁹ sicut caro pueri ⁊ mundat⁹ est. Jtē pctōrem mundat penitentie ⁊ afflictionis castigatio. Et de hoc dicit Mat.xij. vbi dr̄. q; dyabol⁹ inuenit domū suā scopis mundatam ⁊ ornatā. q⁹.s. pctōr q̄ fuerat dom⁹ dyaboli. ḡ scopā afflictionis ⁊ pnie mundificat: stringit et purgat. Jtem peccatorē mundat meritoꝝ oronis suppli catio. sicut Leui.xij. dr̄ de muliere sanguine fluente. Or iacerdos rogabit ꝓ ipsa ⁊ mundabit. Jtē peccatorē mūdat remedioꝝ ecclie opatio: Et sic ꝓcerto pōt mundari peccator sicut leprosus. Leprosus em̄ sicut dr̄ Leuit.xiij. Jūn ex toto debuit mundari multa requirebanē. vicz. sanguis. aq̄ viua. vas fictile. cedrus. ysopus. coccus. lotura corpis. rasio capilloꝝ. Sic vere ad hoc q; homo peccator purificet ⁊ mundet: necesse est q; habeat sanguinē. i. memoriā sanguinis xp̄i ⁊ passionis. Quia sicut dr̄ Hebreo.ix. Qia fere in sanguine mundant. Item aquā rivalem. i. redundantiam lachrymaꝝ ⁊ cōpunctiōis. Eze.xvj. Lavi te aqua ⁊ mūdavi sanguinē tuū ex te. Jtē vas fictile. i. memoria sue fictilis ⁊ fragilis cōditiōis. Jūn Heb.ix. dr̄. q; cinis vitule aspersus sanctificat ad emundationē carnis. Jtem cedrū alte ⁊ eleuate cōtemplatiōis. Jūn Ezec.xxxvj. loquens montib⁹. dicit. Effundā supvos aquā mundā ⁊ mundabimini. Jtē ysopū humilis ⁊ basse affectiōis. Jūn in p̄s. dicit. Asperges me dñe ysopo ⁊ mundabor. Jtem coccū q̄ est pannus ardens ⁊ rubeus. i. ardorem charitatis ⁊ dilectionis. Unde Eph.v. Xp̄s dilexit eccliam mundans eaz. Jtē loturā corporis. i. mundationē pnie ⁊ cōfessionis. Jūn Leui.xiij. Lauabit ea q̄ pura sunt secundo ⁊ munda erūt. Secūdo dicit q⁹ primo dz homo lauari p cōpunctionē. secundo p cōfessionē. Jtē finaliter dz hic rasura capilloꝝ. i. abstersionē omnis superflue ⁊ inutilis affectionis ⁊ exteriozis veteris cōuersatiōis. Jūn Leuit.xiij. dr̄. De cui⁹ capite capilli fluunt calu⁹ ⁊ mund⁹ est. Et ibidē. A cui⁹ fronte ceciderint capilli recalualster ⁊ mund⁹ est. Sic ḡ ptz quō peccator diuersimode pōt effici mund⁹. Si aūt vis notare potes q; apud deum sunt munda quatuor genera psonarum. s. illi qui sunt

Secretoꝝ obseruatores. Primi figurant in archa
Egenoꝝ benefactores q⁹ sicut dr̄ Exo.xxv. Erat de
Delinquentiū miseratores aurata intus ⁊ foris de auro
Ignorantiū instructores mundissimo. Scōi figurantur in mensa ꝓpositiōis. Exo.xxxvij. Erat circūdata auro mundissimo. Tercij figurant in ꝓpiciatorio. q⁹ sicut dicit Exo.xxv. Et auro mundissimo erat factū. Quarti vo figurant in candelabro. q⁹ sicut dr̄ ibidē Exo.xxv. Et auro mūdissimo factū erat. q⁹.s. illi q̄ sunt archa secreta custodiendo: mensa paupes nutriendo: ꝓpiciatorij miseris subueniendo ⁊ indulgendo. candelabrū ignorantes docendo. illuminati sunt apud deū atq; mundi nē. Vide de Lauare atq; purgare. de Castitate. de Corde. de Conscientia ⁊ Innocentia nē. sicut in alijs pl̄ibus locis precedentib⁹.

Mundus. Cum de mūdo ⁊ imundicia multa i suis titulis iam sint dicta iudico iam fore transeundum.

Mundus substātiue. Nota breuiē q; mund⁹ accipit ꝓ vniuersitate creaturarum sicut dicitur Eccl̄ia .xliij. Species celi gloria stellarum mundum illuminans in excelsis dominus. Jtem accipit ꝓ statu presentium miseriarum: ⁊ de boc.j. Thimoth.vj. Nihil intulimus in hunc mundum: haud dubium. quia nec auferre quid possum⁹. Jtem accipit ꝓ cōmunitate omniū malarum psonaruz Et sic accipitur vt in plurib⁹ locis in scriptura: videlicet. ſ Johannis.ij. Nolite diligere mundum neq; ea que in mūdo sunt. Et notandum q; iste mundus nō debet diligi sed magis refugi ⁊ contemni multiplici rōne. vicz. q⁹ est Loc⁹

Mociuus ⁊ periculosus. Primo dico mundus
Obscurus ⁊ nebulosus. esse nociū ⁊ periculosum
Infectus ⁊ perniciosus Est enim sicut nem⁹ vbi
Turbatus ⁊ laboriosus. animalia domestica semper sē in periculo. vel vt
Fallens ⁊ deceptuosus a venatorib⁹ capiant: vl̄
Labens ⁊ defectuosus a bestijs crudelibus deuorent. Est etiā sicut mare vbi mīnozes pisces sunt esca maiozum. ⁊ vbi vix euadent rhetia seu sportulas piscatoꝝ. Nam sicut in mari canceri sentientes lac ⁊ carnes assas. libenter rhetia piscatoꝝ ingrediuntur vbi capiunē vt finaliter comedanē. Sic vere mundus est periculosus. q⁹ non solum ibi sunt bestie crudeles. id ē peruersi homines et raptores: quinimmo etiam ibi sunt

oc culti venatores ⁊ piscatores. scilicet ipsi demones: qui nō cessant. canens. i. peccatorib⁹ retrogradis: lac ⁊ carnes id est mundi delicias porrigere ⁊ ostendere vt in erbentibus suaꝫ tentationum ipsos possint p malos consensus ⁊ desideria irretire: ⁊in inferno finaliter devorare. Ipsum ergo debem⁹ contemnere tanq̄ nociuum ⁊ periculosum. Mazyt dicit Aug⁹. ad dyoscorum. Periculosior est mund⁹ blandus q̄ molestus ⁊ plus cauend⁹ est cū allicit vt diligat q̄ cum cogit vt contemnat. Scdo ipm debem⁹ contemnere tanq̄ obscurum ⁊ nebulosum. Sicut em̄ in mari ⁊ in locis paludinosis solent abundare nebule ⁊ vapores: ⁊ per consequens maior obscuritas ibi esse. sic in mari hui⁹ mundi: abundant vicia ⁊ errores: ⁊ ideo ibi tanta est obscuritas ignorantie: ⁊ tanta ingratitudinis caliginositas q̄ de⁹ quasi a peccatorib⁹ oblit⁹ nō cognoscit. omnis veritas ignorat: ⁊ dei bñficia quasi a nemine cogitant. Sicut em̄ dr Joh. j Deus in mundo erat: ⁊ mund⁹ p ipm factus est: ⁊ mund⁹ eum non cognouit. Quia sicut dicit Jobis .xiij. Spiritū veritatis quē mund⁹ nō potest accipere ⁊c. Tercio dico q̄ ipm debem⁹ contemnere tanq̄ infectū ⁊ pniciosum. Sicut em̄ aliqua loca sunt pniciosa ⁊ humani cōplexioni contraria ꝓpter mala accidentia que sunt ibi: vicz. Aliqua ꝓpter terre motū sicut sicilia. Aliqua ꝓpter ignē cōtinue spirantē. sicut eloya. Aliqua ꝓpter ventum flantem sicut pruincia. Aliqua ꝓpter calorem vrentem sicut etbiopia. Aliqua ꝓpter algorem stringentem sicut liuonia. Aliqua ꝓpter copiam animaliū venenosoꝝ inhabitantē. sicut est egypt⁹ ⁊ supior lybia ⁊ iordanis. Sic vere mund⁹ est spūaliter p nicios⁹: ⁊ illoꝝ q̄ ibi sunt mentaliter infectiuus. qz ibi sūt

Terremotus inconstantie ⁊ labilitatis.
Ignis spirans auaricie ⁊ cupiditatis
Ventus pflans superbie ⁊ compositatis
Calor vrens luxurie ⁊ carnalitatis
Frig⁹ stringens indeuotōis ⁊ tepiditat̄.

Copia bestiarū seuiens .i. multitudo bominū totius malicie ⁊ iniquitatis. Nam sm Plinū in egypto supior est terra inhabitabilis ꝓ eo q̄ ibi sunt basiliſci visu interficientes. Dracones ignem spirantes ⁊ exalantes. Reguli alte volantes ⁊ discurrentes. Tygrides dure mordentes ⁊ occidentes. Sic vere terra hui⁹ mundi est pniciosa. qz ꝓcerto ibi sē basilisci. i. luxuriosi. q̄ sm bea. petrū .ij. Pet. ij. Oculos bñtes plenos adulterio. visu inficiunt inq̄tum allicūt ad peccatū. Ibi etiā sunt dracones. i. auari ⁊ ambitiosi q̄. s. igne auaricie inflammantur. Ibi etiā sunt reguli. id est superbi q̄ alis superbie sursum per elationem vndiq̄ deferunt. Et breuiter verum est qđ dicit. j. Johis. ij. Qz omne qđ est in mundo aut est concupiscentia oculorum: aut concupiscentia carnis: aut superbia vite. Ubi ostenditur q̄ in mundo sunt

Cupiditas temporalis.
Carnalitas corporalis.
Pompositas vite.

Hec est cōcupiscentia oculorū. hec est cōcupiscentia carnis: hec est superbia vite. Unde Ambro. sup pś. O q̄ rarus est in terris cui nihil cum seculo cōe sit quē nō inflāmet libido: stimulet auaricia. lasciua effeminet: luxuria decoloret: sternat ambitio: cruciat inuidia: ira sollicitet. Cōtemnamus ergo mundū tanq̄ infectū ⁊ pniciosum. Quarto dico q̄ ipm debem⁹ contemnere: tanq̄ turbidū ⁊ laboriosum. In mundo em̄ nō est nisi labor: angustia: miseria: calamitas: aduersitas. ⁊ tñ mundus amatores suos ita allicit: q̄ hmōi miserias nihil sentiunt. Mandragora em̄ facit poma totaliē insipida: talis tñ sūt virtutis q̄ odorantē ipsa poma totaliter faciūt obdormire: ita q̄ si ferro vulneret nunq̄ sentit vt dicit Plinius. Sic vere mundus hz poma sua. i. tpalia bona. q̄ ꝓcerto insipida sē. q̄nimo aspera ⁊ amara. qz ꝓculdubio nihil est in tē, porali⁹ q̄n plus habeat amaritudinis q̄ dulcoris: qz sicut dr Joh. xv. In mūdo pressuram habebitis. Verūtn odor ⁊ delectatio eius ita sapit: delectat ⁊ attrahit pctores mūdanos: q̄ ꝓ tpali⁹ acq̄rendis q̄cūd mali sustinuerunt libenti animo patiunt: ita q̄ penas sentire aliqualiter nō videntur. Cōtra quos loquit Greg. in omel. Ecce mundus in se aresces in vris cordib⁹ reuirescit: vbiq̄ luct⁹: vbiq̄ mors vbiq̄ desolatio: vbiq̄ piculū vbiq̄ amaritudine replemur ⁊ tñ ceca mente ei⁹ amaritudinē amam⁹: fugiente se q̄mur labenti inherem⁹: ⁊ qz labentē retinere nō possum⁹ necesse est q̄ cum labente labamur. Contemnam⁹ g̃ mundū tanq̄ turbidū ⁊ laboriosum. Quinto dico q̄ ipm debem⁹ cō temnere tanq̄ fallentē ⁊ deceptuosum. Jste enim videtur multa ꝓmittere: sed finaliter nihil reddit. Un Petr⁹ bie. dicit q̄ mund⁹ fallax est. ⁊ q̄ finis ei⁹ est dubi⁹: exit⁹ horribilis: iudex terribilis. Sexto dico q̄ ipm debem⁹ contemnere tanq̄ labentem ⁊ defectuosum. Jpe em̄ nihil hz firmitatis. qz. s. cōtinue variat in suis cōditionib⁹ ⁊ mutat̄ similis mari qđ continue fluitat ⁊ mouet. similis etiā firmamento qđ continue mouet. ita q̄ q̄tum ab vna parte eleuamur tantum ab alia deprimimur. Unde. j. Joh. ij. Mūdus transiet ⁊ concupiscentia eius. Et breuiter malas conditiones mundi bene tangit magister in libro de ꝓpietatibus rerum. dicens sic. Licet mundus videat esse nutritor corpor: est tñ carcer spirituū ⁊ animaꝝ Mund⁹ ei est loc⁹ Jncolat⁹ et pegrinationis.

Reatus ⁊ transgressionis
Doloris ⁊ lachrymationis.
Laboris ⁊ fatigationis.
Horroris ⁊ confusionis.
Motus ⁊ mutationis
Fluxus ⁊ alterationis
Transitus ⁊ corruptionis.
Insolentie ⁊ turbationis
Violentie ⁊ oppressionis
Fraudulentie ⁊ deceptiōis

Et sequit mundus notos allicit. notos abijcit. Multis obest. Paucis p dest. multa ꝓmittit: pauca reddit: ⁊ quos hic diuitijs ⁊ bonoribus extollit: i fine nudos dimittere cō sueuit. Sic igit ptz charissimi quō mund⁹ est fugiē dus ⁊ contemnendus. et summope deuitand⁹. qz sicut dicit. j. Jobis. ij. Si quis diligit mundum nō est charitas patris in eo. Sicut enim in scriptura colligit Mordacem sapientiam. Mund⁹ hz fallacē amiciciam. Mēdacem inimiciciam. Dico sapientiam mordacē. qz sicut dicit. j. Corinth. iij. Sapientia huius mundi stulticia est apd deum. Item amiciciam fallacem: qz sicut dr Joh. xv. Si de mundo essetis: mundus vtiq̄ qđ suum est diligeret. Itē inimiciciā mendacem. Ibidem. Quia de mundo nō estis: ideo odit vos mundus ⁊c. sufficit.

Munire. munitus. munitio.

Cum munitio nihil aliud sit q̄ rerum ad defensionem alicui⁹ loci vtiliū aggregatio ⁊ ꝓuisio: hinc est q̄ sm conditiones ⁊ varietates locoꝝ ponam varietatem munitionuꝫ. Nota ergo q̄ quandoq̄ munitio sumit̄ pro ipso loco munito. Quandoq̄ pro gentib⁹ armis defendentibus ⁊ munientibus locum. Quandoq̄ pro reb⁹ armis ad munitionem loci vel etiam psone ordinatis. Quandoq̄ etiaꝫ pro machinis ⁊ instrumentis et circumiacentibus ad captionem alicuius castri vel ciuitatis. Sumendo igitur primo in bono significato. Dicā q̄ in scriptura reperit̄ munitio psonaꝝ. ⁊ munitio locoꝝ. Et sic dicā q̄ inuenit̄ munitio Virtualis que est pfectoꝝ. Spūalis q̄ est clericoꝝ. ⁊ Tpalis q̄ mundanoꝝ. Cum ꝑma munit̄ conscientia. Cū secunda religio seu eccl̄ia. Cum tercia vo munit̄ iniquoꝝ collegiū seu militia. Dico ergo ꝑmo q̄ est munitio pfectoruꝫ q̄ muniunt̄ interius virtutum titulis. Nam sicut videm⁹ q̄ ciuitates ⁊ fortalicia muniunt̄ armis: victualib⁹ ⁊ militibus ne faciliter ab hostibus capiant̄. Sic reuera iusti interius in conscientijs armis virtutum: victualibus scientiarum: ⁊ militibus. i. psidijs ⁊ adiutorijs sanctoꝝ ⁊ angelorum ne. s. a demonib⁹ opprimant̄. Unde talis ciuitas munita erat ille cui dominus dicebat Hiere. j. Ego quippe dedi te hodie in ciuitatem munitam: ⁊ in columnam ferream ⁊ in murum ereum super omnem terraꝫ. ⁊ debellabunt aduersum te: ⁊ non prevalebunt. Figura ad hec Ecclesiast. xlviij vbi dicitur. Qz Ezechias munuit ciuitatem suam. ⁊ induxit in medio ipsius aquam: ⁊ fodit ferro rupem. et edificauit puteum. Et dicitur ibidem. Qz Sennacherib rex potentissimus contra illam ciuitatem sic munitam non potuit prevalere. Quia revera quando Ezechias auxiliatus a deo. id est iustus munit ⁊ preparat ciuitatem conscientie sue armis ⁊ virtutibus copiosis: et inducit in medio eius aquam. id est profluuium lachrymose devotionis: ⁊ effodit ⁊ eradicat ab ea rupem. id est duriciem obstinationis: ⁊ edificat sibi puteum. i. profunditatem humilitatis ⁊ dejectionis: certe sennacherib rex supbissimus infernalis ꝺ ea non poterit ꝓualere. Simus ergo iudas Machabe⁹ q̄ sicut dicit. j. Mach. iiij. Edificauit montē syon: ⁊ per circui

tum murus altos ⁊ turres firmas: ⁊ muniuit eum vt haberet populus munitionē contra faciem ydumee. Sed scitis quid est: pcerto sicut videmus q illi qui habitāt in aliqua fortissima ciuitate munita minus solent esse sollicita ⁊ vigiles sup custodia ciuitatis. Unde sepe fit q ipi dormiēdo in suis munitionib⁹ ab hostib⁹ cap. unt. Sic certe multi sunt qui in suis munitionib⁹. id est. in suis virtutibus nimis confidunt: ⁊ ideo contra insultus tentationū ⁊ cautelas dyabolicarū ꝓditionū minus vigilant ⁊ attendunt. Qua propter sepe fit q a demonibus capiunt ⁊ tentationib⁹ et peccatis succūbunt Hiere. xlvij. Pro eo q habuisti fiduciam in munitionib⁹ tuis ⁊ in thesauris tuis: tu quoq capieris. Sequit ibidem. Vastator moab ascēdet ad te ⁊ dissipabit munitiones tuas. Et bene dicit dissipabit: quia certe sicut inimici capta ciuitate dissipant munitiōes: subuertunt turres: muros destruūt: portas aperiūt: rapiūt thesauros: ⁊ post iniecto igne ⁊ occasis hominib⁹ oīa deducunt ad vltimas desolationes. Sic procerto hostes infernales postq ceperint animā christianā: statim turres cōtemplationis subuertūt: muros. id est. clausurā obseruātie destruunt: portas sensuū naturaliū ad cuncta delectabilia aperiunt: thesauros virtutū rapiūt: ⁊ homines. id est. vsum rōnis perimūt: ignem auaricie immittūt: ⁊ sic oīes munitiones destruūt: iuxta illud Treno. ij. Oīa speciosa iacob destruxit in furore suo: munitiones virginis iuda deiecit in terram. Polluit regnū ⁊ principes eius. Non sic charissimi: sed sup nostris custodijs vigilemus ne forsitan munitiones virtutū p negligentiā amittam⁹ Zach. ix. Cōuertimini ad munitionē iuncti spei. Patet igit q iustus munitur interius virtutū titulis. Secūdo dico q ecclesia munitur exten⁹ iustoz cumulis. Ecclesia eīm ⁊ religio tunc est fortis ⁊ bene munita: quādo iustis habitatoribus est repleta. Justi eīm sunt lapides ꝓtuoz virtutib⁹ cardinalib⁹ qua dratis: q̄bus ecclesia cingit ⁊ munit: ⁊ q̄bus defendit ⁊ tuetur. De quo dicit. j. Mach. x. Oz ionathas iussit extrue re muros in circuitu: ⁊ montē syon lapidibus quadris ad munitionē. Ebristus eīm fecit sibi ⁊ suis fidelib⁹ ecclesiam p habitatione: ⁊ ideo ipam psonis bonis ⁊ virtutib⁹ munire voluit ⁊ decreuit. Figurat⁹ in symone Machabeo. j. Machabeo. xiij. Qui muniuit montē tēpli ⁊ habitauit ibi ⁊ bij qui cum eo erāt. Infirmi enim libenter habitant in castris ⁊ locis munitis: ⁊ inde est q capre ⁊ ibices q̄ sunt animalia imbellica ⁊ fugitiua: libenter morant in locis altis ⁊ montuosis: ⁊ in rupib⁹ sua natura munitis vbi ferarū difficilis est accessus. Sic vere q: nos infirmi: sumus in hac parte debiles ad resistendū: ⁊ debiliores ad inuadēdū necesse est q loca munita. s. religione vel ecclam habitem⁹ vt ibi ferarū infernaliū impetus euitemus. Et hoc est qd desiderabat ille q dicebat in ps. Quis deducet me in ciuitatem munitā: q̄s deducet me vsq in ydumeā. Bene g cōsulit Hiere. viij. vbi dī. Cōuenite ⁊ ingrediamur ciuitatē munitam ⁊ sileam⁹ ibi. Aduerte tamē q dyabolus munitiones suas. id est. machinas: tentationes ⁊ vicia cōtra ciuitates munitas religionū ⁊ ecclesiarū erexit. Juxta illud. iij. Regū. xxiij. Uenerūt serui regis babylonis in birim: ⁊ circūdata est vrbs munitionib⁹: ipamq vastauit multipliciter ⁊ destruxit. Ptz: q: certe pauce inueniunt hodie ecclie talib⁹ munimētis. i. bonis ⁊ sanctificis psonis munite: multo vo talib⁹ vacuet deserte. vñ Zach. xj. Ulula abies: q: cecidit cedrus q: magnifici vastati sū. Ululate querc⁹ basan: q̄m succisus ē salt⁹ munit⁹. Nō sic⁹ habeam⁹ ciuitates munitas Juxta illud Osee. viij. Judas multiplicauit ciuitates munitas. Patet g q ecclesia munit iustoz cumulis. Tertio vo dico q iniqu⁹ munit terrenis loculis. i. terrenis diuitijs: potētijsq mundanis. Cōstat eīm q diuites bui⁹ mundi taliter bonis sunt muniti: ⁊ tot ⁊ tātis diuitijs: auxilijs ⁊ fauoribus circūstanti q nullus pōt eos vel ius suuz ab eis reportare Deutro. iij. Cuncti vrbes regni basan erant munite muris altissimis. Sed q̄d: pcerto tales ciuitates munitas. i. diuites impios ⁊ tyrannos deus finaliter destruet: ipsosq ⁊ eoz pspitatē euertet Esa. ij. Dies in⁹t dñi exercituū sup oēm superbū: ⁊ excelsuz: ⁊ arrogantē: ⁊ būliabitur. Sequit ⁊ sup oēs colles eleuatos: ⁊ sup oēm turrim excelsam: ⁊ sup oēm murū munitū. Moys eīm ⁊ dyabolus talium munitiones deo ꝓmittente finaliter subuertūt: ⁊ eos postq̄ diu regnauerint impetuose ꝓfundūt: dicētes. s. cuilibet tali illud Mich. v. Perdam ciuitates terre tue: ⁊ destruam oīes munitiones tuas. Exemplo. s. alexandri de q̄ dicit. j. Mach. j. Oz ipse peruasit darū regem pharū ⁊ pstituit filia multa: ⁊ oim obtinuit munitiones. Patz g q triplex munitio in scriptura repit. vicz Mequicie mudo dominātis. Ecclesie digne militātis. Justice corde latitātis.

Munus. Nota q munus pōt accipi in bono ⁊ in malo. In bono eīm signat quicqd vtile ad salutem anime tribuit ⁊ offert. Et sic potest significare elemosynā qua paup ditat. Uirtutū meritū ⁊ opus meritoriū quo deus placat. Gloriā paradisi qua beatus in patria premiat. De muneribus g elemosynaz potest intelligi illud. ij. Esdre. ix. vbi precipit filijs israel dare muneribus q̄ non habebāt. Et ratio est: quia, pcerto sicut dī Prouerb. xix. Donū hominis dilatat viam eius ⁊ ante principes spaciū ei facit. Donū eīm elemosynarū dilatat viā hominis ita q sine difficultate intrare poterit paradisum: et ante principes. id est. ante sanctos spaciū ei facit atq locū Quia sicut dicit Prouerb. xxij. Victoriā ⁊ honorē acquiret q dat munera. De muneribus vo bonoz operū ⁊ meritoriorum: que scilicet deo offerimus cum ipm placare volumus: ⁊ suipsius gratiā volum⁹ impetrare: dicit in Ps. Filij tyri in muneribus vultū tuū deprecabunt oēs diuites plebis. Nullū eīm pōt offerri deo gratiosius munus q̄ bona opera meritoria ⁊ virtuosa: sicut de magis dī. Aperti thesauris suis obtulerūt christo munera: aurum: thus ⁊ mirram: sicut dicitur Matthei. ij. Nos enim aperire debemus thesauros cordium nostrorum per deuotionem: et christo debemus offerre bonorum operum munera per gratiarumactionem. Offeramus ergo sibi Munus

Discretionis. Discretio significat in auro qō splendet

Orationis. ps. Uiuet ⁊ dabit ei de auro arabie. Dio

Afflictionis. signat in thure: cui⁹ fum⁹ sursum ad celum tendit Hiere. xlj. dicit de viris sichem q volebāt sacrificare q munera ⁊ thus habebant in manuvt offerēt in domo dñi. Afflictio seu carnis mortificatio significat in mirra q mirabiliter est amara: ⁊ de qua mortua corpa ꝓdiunt vñ Prouer. vij. Aspersi cubile meū mirra ⁊ aloe. Talia g munera debem⁹ deo offerre: vt possim⁹ ipsius gram impetrare. Quia sicut dī Prouerb. xxj. Mun⁹ absconditus extinguit iram. De salomone etiaz dicit. iij. Regū. x. Oz singuli offerebāt ei munera. De saul vo dictū est q cū factus fuisset rex filij belial nō obtulerūt ei munera. Quia pcerto illi q boni sunt: talia munera regi suo offerūt. Illi vo q sunt belial: ei offerre spūalia munera ꝓtradicūt. Simus g sicut illi de q̄bus dī in ps. Reges tharsis et insule munera offerent: reges arabū ⁊ saba dona adducēt. Ubi aduerte q tria genera psonarum offerūt munera grata deo. videlicet

Discreti gubernatores. Bene dicit discreti gubernatores: qō notat cū dicit.

Astuti cōtemplatores. Re

Cōpuncti lachrymatores. ges inquit: qui. s. se ⁊ alios bene regunt.

Astuti cōtemplatores cū dicit. Tharsis inquit qō interpretat explorās gaudiū. Cōpuncti lachrymatores cum dicit. Insule in⁹t: que. s. vndiq circundant aqua.

De muneribus vo diuinis. s. de affluentia bonoz celestiū ⁊ gaudioz: que. s. deus solet dare beatis: pōt exponi illud Hebr. viij. Pontifex ad offerendū munera ⁊ hostias constituitur. Pontifex eīm rps fuit a deo pie cōstitut⁹: ad offerendū munera celestis glie fidelib⁹. Sic g ptz quō munera accipiunt tripliciter in bono. Sed adhuc dico q munus accipit in malo. Et sic accipit q illis donis spūalibus. i. p illis opib⁹ q̄ deo ab ypocrit ⁊ ceteris malis hoib⁹ offerunt. Sicut legim⁹ de cayn q offerebat dño de fructib⁹ terre munera: ⁊ tñ deus ad munera abel respexit: ad munera vo cayn nō respexit: sicut dī Gen. iiij. Cui⁹ rō addit. Quia abel offerebat sua munera bona intentione: cayn vo offerebat cū odio fraterno: ⁊ cū inuidia ⁊ mala intētione: talia eīm munera nō sunt deo accepta. Quia sicut sapiens dicit Eccl. xxxiij. Dona iniquoz nō ꝓbat altissim⁹. Un talibus dī Amos. v. Holocausta vra ⁊ munera vra nō suscipiam.

Pōt etiā dici q mun⁹ accipit p lucro vel ꝓmio qō mali solent dare vel offerre malis iudicibus et superioribus vt

ab eis sustineant et vt ab eis non impugnant: et vt ab eis ius ⁊ iudiciū corrūpant. Mali em̄ de sua malicia diffidentes nullū habet ꝓmptius remediū q̄ munerib⁹ corrūpere iudices ⁊ potētes. Vnde vulpe em̄ legim⁹ q̄ infestatus a canibus q̄n̄ nimis ꝓmunt ad cū solet caudaz suā villosam in ore ipsoz immittere: quā dū tenuerint ⁊ pilos in abundantia inuenerint fortiter vulpis trahit caudā suam ⁊ eis remanēt pili: ipse vo vulpes effugit ⁊ recedit canib⁹ cū pilis q̄ in dentib⁹ suis remanent occupatis. Sic vere dū aliquis vulpes. i. aliq̄s fraudulētus aduersarius vel q̄cunq̄ iniqu⁹ videt se ꝓter sua forefacta a canib⁹. i. a plātis vel iudicabus ꝓsequi. pilos caude sue. i. munera diuitiarū suarū solet eis presentare. Quia: s. ꝑ caudā que sequit bestiaz ⁊ que ei inberet intelligit possessio tpalis. Per pilos q̄ sūt supflui ⁊ quasi extrinseci ipi corpi: intelligunt diuitie tpales. Et sic igit tales vulpes. i. malefactoz: dū ipsis. i. malis auaris ⁊ insatiabilib⁹ iudicib⁹ tales pilos. i. talia munera dimittit: ipse taliter effugit ⁊ euadit. Bestia etiā q̄ bannacon dicit videns se a canib⁹ ꝓsequi. solet stercus suū igneum ⁊ ardentissimū ꝑ canes ꝓjcere: ⁊ sic a canib⁹ fugienti busz retrocedētib⁹ fugiēdi ꝓpaciū obtinere. De bestia etiā que dicit locb: q̄ est in bohemia reperit scriptū. q̄ dū a venatoꝛib⁹ insequit: solet aquā in quadā palearia quā habz sub gutture taliter calefacere: q̄ tandē illam aquā feruētissimā solet cōtra canes ⁊ venatores ꝓjcere ⁊ ipsos necessario facere retroire. De bubalo etiā legim⁹ q̄ dū stercus suū odoriferū iecerit: canib⁹ circa odorē stercoris remanentib⁹: ipse bubalus effugit ⁊ recedit. Quia ꝓculdubio charissimi dū canes insatiabiles. i. auari iudices ⁊ balliui: venatores. i. crudeles raptores: ꝓncipes ⁊ plati: aliquā bestiam. i. aliquē peccatorē vel malefactorē volūt ex iniūcto sibi iusticie officio capere: corripe ⁊ punire: non restat nisi q̄ ipsi malefactores ꝓjciant eis stercora. i. munera tpalia: q̄ tū ap aplo stercora nūcupant Phil. iij. q̄bus dū ipi canes ⁊ venatores fuerint inflamati: ⁊ auaricie feruore recreati: dilectionis ardore: statim ipsos dimittūt tunc fugere: ⁊ retētis hmōi stercoꝛib⁹ ⁊ muneribus ipos illesos ⁊ impunitos sinūt recedere ⁊ abire. Quib⁹ dns maledicit Esaie. v. Ve q̄ iustificatis impiū ꝓ munerib⁹: qz breuiter de oib⁹ verificat illud verbum Esaie. j. Principes tui infideles: socij furū: oēs diligūt mūera: secunt retributōes. Et nō breuit q̄ munera nō sunt accipiēda nec diligēda triplici rōe. vicz

Quia tollunt rectitudinem iudicioꝛ.
Quia causant multitudinē flagicioꝛ.
Quia ꝓcurāt magnitudinē supplicioꝛ.

Primo g̃ dico q̄ munera tollunt iudicioꝛz rectitudinē. Vix em̄ aut nunq̄ pōt esse iustus iudex q̄ libēter accipit munera: necesse est em̄ vel q̄ vnū iniuste sustineat vel q̄ aliū deprimat. Et io ꝓcipit Deut. xvj. Mō accipies psonā aut munera. excecant em̄ munera oculos sapientū. Quia sicut oculus vsi excecat ꝑ aspectū peluis candētis: ⁊ p ardorē ipsi⁹: humorē oculi ꝓsumētis. sic oculus recti iudicij ⁊ rōnis: mali iudicis principis vel plāti turbat ⁊ excecat: q̄n̄ peluis ardēs. i. aliq̄d mun⁹ ardorē auaricie ptinens eidē pnt. sicut de filijs Samuelis dī. Oz accepe rūt munera ⁊ puerterūt iudiciū. Et istud est bodie pessimū q̄ vix inuenit bodie ita bon⁹ platus aut iudex q̄n̄ i muneribus⁹ gloriet: ⁊ q̄n̄ ꝑ dns ad faciendū vltra psciam aliq̄liter obligēt. Vñ dī Michee. iij. Principes ei⁹ in muneribus iudicabāt: sacerdotes ei⁹ in mercede docebāt ⁊ ꝓphete ei⁹ pecunia diuinabāt. Hij em̄ tales cōparant cattis q̄ dicuntur a capiendo. Compant accipitrib⁹ q̄ dicunt ab ab accipiēdo. Compant sanguissugis q̄ dicunt a sanguie sugēdo ⁊ hauriēdo. Quia ꝓcerto tales nō cessant munera capere et accipere: ⁊ ipa paulatim sugere ⁊ haurire. ꝑ illud Exo. xxiij. Mō accipias mūera q̄ excecāt etiā prudētes ⁊ puertūt verba iustoꝛ. Munera g̃ tollūt iudicioꝛ rectitudinē.

Secūdo dico q̄ munera causant flagicioꝛ multitudinē. Cōstat em̄ q̄ mali animant ad malefaciēdū: q̄n̄ sperāt q̄ ꝑ munera de correctoꝛ manib⁹ eruent. Sicut em̄ rana q̄n̄ ꝑsequitur statim refugit in aquaz: sic mali q̄n̄ ꝑsequunt a plātis statim vadūt ad arcbam. s. ꝓ munerib⁹ offerendis. Sicut etiā q̄ sicut vmbra hyene facit canes mutescere: sic vmbra ⁊ memoria munerū facit iudices a latratu reprehēsionis cessare. Vñ tales vident dicere illud Gene. xxxij. q̄d dicit iacob de esau. Placabo eū muneribus q̄ precedāt: ⁊ sic videbo faciem eius. Et q̄d pei⁹ est inferiozes balliui nō cessant pauperes exonare ⁊ rapere. vt habeāt vnde valeāt supioꝛib⁹ ⁊ magnatib⁹ munera ministrare. Figurati in sampsone q̄ cū caudisset ꝓleuma descēdit ad occidēdū philisteos: vt de ipoz vestib⁹ solueret stipēdia seu mūera q̄ debebat: sicut dī Judicū. xiij. Quia. s. tales nō faciūt psciam de pauperum. vel etiā ecclesiarū: vel etiā q̄buscūq̄ spolijs auferēdis: vt habeāt vñ munera offerēt suis fautoꝛib⁹ ⁊ magnis. Vñ de Achaz dī. ij. Paral. xxviij. Spoliata domo dñi ⁊ domo regis ⁊ principū misit munera regi assyrioꝛ. Istud nō debēt esse charissimi: qz ꝓcerto supioꝛes nunq̄ debēt accipere munera ꝓ iniusticia faciēda. q̄nimo oīs bonus eadē munera deferenti debēt dicere illud Dan. v. Munera tua tibi sint: ⁊ dona dom⁹ tue alteri da. Et illud Amos. v. Holocausta vra ⁊ mūera vra nō suscipiā. Et Malach. j. Munus nō suscipiā de manu vra. Nō ꝓculdubio nō faciūt bodie multi. de q̄bus dicit in ps. Dextera eoꝛ repleta est muneribus⁹. Mō sic g̃. ꝑ ptemnam⁹ munera: qz ista causant flagicioꝛ multitudinē.

Tertio dico q̄ ptemnēda sunt: q̄a inducāt supplicioꝛ magnitudinē. Quia ꝓculdubio tormēta infernalia ꝓmittunt munera accipientib⁹. vita vo eterna ptemnentib⁹ ⁊ fugientibus. De tormētis em̄ infernalib⁹ pōt exponi illud Job. xv. Ignis deuorabit tabernacula eoꝛū q̄ libēter munera accipiūt. De vita vo beata q̄ ꝓmittit munera refutantib⁹ dī Proner. x. Conturbat domū suā q̄ sectat auariciā. q̄ aut odit munera viuet. Etiā in ps dī. in monte sancto dñi habitare q̄ sup innocentē munera nō accepit. Et sic patz quomodo munera fi iniuste accipiuntur. Tormentoꝛ mestitudinē solēt generare. Viciꝛ multitudinem solent ꝓcurare. Animoꝛ limpitudinē solent excecare. Et hec de muneribus⁹ sufficiūt. Vide. s. de acceptione.

Murmur .tio. detractio. oblocutio. vel impatiē tie demōstratio ⁊ displicentie manifestatio. Est aūt ꝓditio murmuratoꝛis similis porco q̄ siue dormit: siue vigilet: siue vadat: siue quiescat. semp solet grunnire ⁊ aliquē grunnitū displicētie emittere. Sic vere susurro vel murmuratoꝛ. vbicūq̄ sit. q̄cunq̄ faciat. sine sit in laboꝛe. siue in q̄ete sp solet grunnitū murmuratōis effundē ⁊ aliq̄d signū mordētis displicētie ꝓpalare. Isti. n. solēt murmurare de tribus. vz

De sanctoꝛ pfectione.
De laboꝛ afflictione.
De bonoꝛ defectione.

Murmurāt em̄ de sanctoꝛuz pfectione: qz. s. tales solēt murmurare de bonis q̄ de malis. Sicut dī Exo. xv. q̄ ois ppls murmurauit ꝑ moysen. De xpo etiā dī Lu. v. q̄ de ipso murmurabant scribe ⁊ pharisei dicētes q̄ cū publicanis ⁊ pctoꝛib⁹ māducat ⁊ bibit. Tales em̄ solent q̄cq̄d ab alijs est benefactū vilipēdere ⁊ sinistra interꝓtatione dānare. Itē isti murmurāt de laboꝛ afflictione. Tales em̄ nō pnt sustinere aliq̄d tribulationis vel laboris. q̄n statim murmurāt ⁊ loquunt Mume. xj. Datum est murmur ppli q̄si volentiū ꝑ laboꝛe. Itē isti murmurāt de bonoꝛ defectione: qz. s. statim q̄n eis deficit aliq̄d ipsi solent iurare ⁊ murmurare: sicut dī in ps. Si vo non fuerint saturati murmurabunt. Sicut bene apparuit Exo. xvj. vbi dī q̄ pre desiderio carniū ppli ꝑ moysen murmurabant. Unde etiam aqua deficiente. dicitur Exo. xvij. q̄ sitiuit ppls ⁊ murmurauit cōtra Moysen ⁊c. Vide. s. de detractione ⁊c. Suffic. t.

Murus. muri. Cuz muri inuentuntur ad munitionē ciuitatuz: ⁊ ad fabricationē ⁊ fortificationē castroꝛ. turriū ⁊ domoꝛ. Hinc est q̄ ꝓ muros loquēdo moraliter possumus intelligere istos qui habent defendere ⁊ tueri ciuitatem. domū vel castrum ecclesie sancte dei. Et sic ꝓ muruz potest intelligi. videlicet

Status habitatio pfectoꝛ.
Actus ⁊ opatio prelatoꝛ.
Uirt⁹ ⁊ defensatio angeloꝛ.
Fruct⁹ ⁊ ordinatio mādatoꝛ.

Dico g̃ q̄ per muros pnt intelligi pfectoꝛ habitatōnes seu ecclesie ꝙgregationes: qz stat⁹ bonoꝛ ē vn⁹ murus in eccla: ita q̄ de oib⁹ inuicē aggregatis efficit vna maxima munitio. Unde de talibus muris dī Judith. j. q̄ ille edificauit muros ciuitatis sue de q̄dratis lapidib⁹. Lapides em̄ q̄drati sunt q̄tuoꝛ virtutes cardinales: q̄bus ꝓfecto psone ⁊ stat⁹ pfectoꝛ sunt a deo fabricati. Itē ꝙ muros

intelligunt̄ plator̄ visitationes. Sicut em̄ muri circueunt ciuitatem ⁊ ipsam ab inimicis ꝓtegũt ⁊ defendũt: sic plati ecclam ꝑ diligentiaz ambiũt ipsamq; ab hostib⁹ spũalib⁹ tutam reddũt. vñ Deut.iij. Urbes erãt munite muris altissimis.i.platis ꝓfectissimis ⁊ excellẽtissimis. Itẽ ꝑ muros intelliguntur angeli ꝓsolatões. Angeli em̄ sunt muri ecclesie: qz.s.eã ambiũt ⁊ tuent. Vñ dñs loquẽs dicit Esaie.xlix. Muri aũt tui coram oculis meis sũt sp. Itẽ ꝑ muros intelliguntur statutor̄ seu mãdator̄ ordinatiões. ꝙbus.s.affectiones nr̄e claudunt̄: ⁊ ne ad pcã ꝓsiliant ꝓbibent̄. Et de hoc dicit.ij. Paral.xiij. Edificem⁹ ciuitates ⁊ muniamus eas muris. His aũt omissis. dicam⁹ q; ꝑ murũ põt intelligi vir ꝓfectus: ⁊ maxime ecclasticus vel plat⁹: vt in ꝓsona ipsi⁹ dicat illud Cant.viij. Ego murus: ⁊ vbera mea sicut turris. Vbi aduerte q; sicut murus est medi⁹ inter tectũ ⁊ fundamentum: sicut etiam murus habet circuire totum edificiũ. In muro sunt etiã ostia ꝑ que boies recipiunt̄ in domũ: ⁊ murus insup erigit̄ ⁊ eleuat̄ in altũ. Sic ꝓlatus ẽ̃tum ad istas ẽ̃tuor ꝓtates debet hic ẽ̃tuor ꝟtutes vt mur⁹ ecclesie possit spũaliter appellari. Debet em̄ spũaliter loquẽdo esse. Charitatiu⁹ mediator ẽ̃tum ad primũ: qđ ostẽditur in ꝟbo. Ego. Diligẽtissim⁹ visitator ẽ̃tum ad secm̃. qđ ostendit cũ dr̄. Murus. Liberalissim⁹ miserator: ẽ̃tuz ad tertiũ: qđ oñdit in verbo. Ubera. Eminentissim⁹ speculator: ẽ̃tuz ad quartũ: qđ oñdit in ꝟbo turris. Dico pr̄imo q; iste debet esse mediator charitatiu⁹: qđ notat cuz dr̄ Ego. Quia sicut ego est ꝓnomẽ: qđ.s. ꝑ noie ponit. mur⁹ ꝟbo sicut dictũ est: mediũ est inter tectũ ⁊ fundamentũ: ⁊ inter terram ⁊ celum. Sic platus: vel ecclesiasticus: vel perfectus debet esse medi⁹ ⁊ mediator inter pplm̃ ⁊ deũ. ⁊ debet esse ꝓnomẽ: qz.s. ꝑ nomine vel eccl̃ia cui⁹ portat nomẽ debet apud deũ ⁊ boies interponere ptes suas. vt possit dicere illud Deut.v. Ego sequester ⁊ medius fui inter vos ⁊ deũ. Vñ qlibet talis debet dicere illud Zach.ij. Ego ero ei murus ignis in circuitu. Et ideo de tali mediatore põt domin⁹ dicere illud Ezech.xliij. Murus em̄ erat inter me et eos ⁊c. Quis de multis duris ⁊ crudelib⁹ platis possit dicere illud Ezech.iiij. Accipe sartaginẽ ferreã ⁊ pones eã tãq; murũ ferreũ inter ciuitatẽ ⁊ te. Quia.s.illi q; sunt bodie int̄ deũ ⁊ ciuitatẽ mediatores ꝓstituti. sunt sartago ꝑ ardores cupiditatis. ⁊ murus ferre⁹ ꝑ duriciã impietatis. Scdo dico q; platus debet eẽ visitator diligẽtissim⁹: qđ etiã notatur in noie mur⁹. Quia sicut mur⁹ de sua natura dr̄ circuire ⁊ visitare eccl̃iam ⁊ pplm̃ sibi cõmissum. Vñ de bono ꝑlato põt dici illud Ezech.xl. Ecce mur⁹ foris secus in circuitu. Oꝫis de platis negligẽtib⁹ possit dici illud qđ de murꝫ birlim dr̄ Hiere.lij. q; murũ bierlim ꝑ circuitũ destruxit exercitus chaldeor̄: qz ꝓculdubio exerat⁹ chaldeor̄.i. vicior̄z vel dẽmonior̄. destruxit illos muros.i. prelatos birlim.i. ecclesie. Itaq; platus dr̄ eccl̃iam ꝑ diligentiã circuire. Tertio dico q; platus vel ecclesiastic⁹ seu ꝓfectus dr̄ esse miserator: liberalissim⁹. Quia sicut in muro est porta ꝑ quã homo recipit̄ in ciuitatẽ: sic in platis dr̄ esse porta misedie. q̃.s.ad ciuitatẽ ⁊ vnitatẽ eccl̃ie debet admittere ⁊ recipere vniuersos. qđ notat cũ dr̄. Ubera. qz.s.misedia ⁊ vbera debẽt esse in plato: q̃ lac doctrine ⁊ tpalium beneficior̄ alijs effluant ⁊ effundãt vt sic subditi possint eis dicere illud Cant.j. In odorẽ vnguentor̄ tuor̄ curr̃im⁹. memeros vberuz tuor̄ sup vinuz: vt de talib⁹ muris dicat illud Naum.iij. vbi dr̄. q; diuitie alexãdrie erãt mare. aq̃ muri ei⁹. Et Ezech.xxiij. dr̄. Aq̃ erat filijs isr̃l ꝑ muro a dextris ⁊ a sinistris. Quia vicz plati q̃ sunt muri eccl̃ie: debẽt esse aq̃ p refrigerium pietatis ⁊ p mollicie benignitat̃. Quarto dico q; platus dr̄ esse otẽplator̄ eminẽtissim⁹: qz vicz ipe dr̄ esse sicut turris. s.eleuat⁹ ad celũ p otẽplatiões eternor̄. vñ Gen.xj Faciam⁹ nobis ciuitatẽ ⁊ turrẽ cui⁹ culmen ascẽdat vsq; ad celũ. vñ Judic.ix. Erat turris excelsa in medio ciuitatis. Sed ꝓculdubio verificat̃ in multis illud qđ de muro babylonis dictũ ẽ Hiẽ.lj. Mur⁹ babylonis ille altissim⁹ suffossione suffodiet̃. Quia vere bodie muri altissimi.i. plati otẽplatini. sẽ ab eccl̃ia suffossi: ⁊ ex toto ad trã.i. ad amorẽ terrenoz̃ dirupti ⁊ destructi. Antiq̃tus. n. erãt plati eccl̃ie

Muri ferrei. De Hiere. em̄ legimus q; dictus est ei

Muri lapidei. Hiere.j. Dedi te in murũ eneũ. ⁊ in columnã ferreaz: ⁊ ꝓliabunt̄ aduersum

Muri altissimi. te: ⁊ ꝓualere non poterunt. Quia breuiter plati ⁊ ecclesiastici solebãt esse Ferrei ꝑ stabilẽ firmitatem. Enei ꝑ eloquẽtie veritatẽ. Lapidei ꝑ ponderosam maturitatẽ. Ẽlti ꝑ mentis sublimitatẽ. j. Mach.iij. Edifi cauerũt montẽ syon ꝑ circuitũ murꝫ altissimis. Sed ꝓcerto bodie videt̃ impletũ esse illud.iij. Reg.iij. vbi dr̄. q; tres reges aggregato exercitu ciuitates moab destruxerũt: vniuersosq; fontes aquarũ obturauerũt: ⁊ omnia ligna fructifera. succiderũt: ita vt em̄ muri fictiles remanerẽt. Tres em̄ reges sunt mũdus. caro ⁊ dẽmonia: q̃ congregato exercitu scz oim̃ vicior̄. ciuitatẽ ecclie militantis destruerũt: fontes aquar̄.i. viros mificor̄des. seu etiã doctores aquas doctrine vel tpalis el'yne effundẽtes obturauert. ligna fructifera. i. sanctos viros. fortes ⁊ pfectos plates succiderũt: ⁊ solũ muri fictiles remanserũt. Quia bodie iuxta planctũ Hiẽ. Tre.iij. Filij syon inclyti ⁊ amicti auro ꝓmo. reputati sunt in vasa testea. Non sic g̃.ẽ sunt viri ecclesiastici ⁊ plati muri ecclie defensiui. vt de qlibet dicat illud Esa.xxvj. Salutor̄ ponet̃ in ea murus ⁊ antemurale. Et sic ipsi bene poterunt dici speculatores ⁊ ptemplatores. miseratores ⁊ receptores. visitatores ⁊ inquisitores. mediatores ⁊ intercessores. Et hec de muro in bono sufficiant. Sed adhuc nota q; murus accipitur in malo. Et sic signat

Carnis vilitatem. De muro. n. carnis: qui.s. valde

Mundi facultatem. fragilis est ⁊ facilẽ dissipat̃ per

Culpaz ꝓuitatem. mortẽ. bene dr̄ Hee.ij. Cõsidera

Hostiũ cõmunitatẽ. bã muz̃ birlim dissipatũ. De muro etiã mũdane facultatis et tpalitatis dr̄ Prouerb. xviij. Suba diuitis vrbs robotis ei⁹: ⁊ q̃si murus validus circũdans euz̃. De muro ꝟo culpe ⁊ iniq̃tatis in q̃.s.pctores cõcludunt̄ ⁊ incarcerant̄. dr̄.iij. Reg.xx. q; mur⁹ cecidit sup̃ xxvij. milia ⁊ oppressit eos. De muro hostiliũ tentationum dicit̃ in ps. In deo meo transgrediar murum sufficit. Vide supra de Munire.

Mutare. Mutatio.

Cum naturaliter oĩs res aut mutat̃ de loco ad locũ: aut de forma ad formã: hinc ẽ q; ꝑ mutationẽ põt spũaliter intelligi oĩs ille motus. actus vel passio ꝑ quẽ bõ spũaliter de vno statu ad aliũ variat̃. Nota ẽ q; in scriptura inuenit̃ Mutatio vtilis ⁊ virtuosa. Flebilis ⁊ luctuosa. Mobilis ⁊ gloriosa. Damnabilis ⁊ viciosa. Tristabilis ⁊ doloꝛosa. Prima est mutatio penitentiũ: ⁊ cõuersor̄: q̃ vicz mutant̃ de vicio ad virtutẽ. de malo ad bonũ. de culpa ad meritũ. Et d̃ ista dr̄ Gen.xxxv. Mundamini ⁊ mundate vestimenta vestra. Scda mutatio est hic viuentiũ viator̄: q̃ sp q̃diu hic viuũt subsunt motui ⁊ mutationi: qz vicz homo nunq̃ in eodẽ statu pmanet q̃nimo cõtinue mutat̃ d̃ diuitijs ad pauptatẽ: de sanitate ad infirmitatẽ: de ꝓsperitate in aduersitatẽ. de iuuẽtute ad senectutẽ. ⁊ vltimo de vita ad mortẽ. Vñ Ecci.xviij. A mane vsq; ad vesperam imutabit̃ tps. Sz de ista vide. s. de boie. Et j. de vita. Tertia ẽ mutatio triũphantiũ beator̄. qui scz mutant̃

De miseria ad gloriam. Vñ d̃ talib⁹ dr̄ Dan.iij.

De peregrinatione ad patriã. Septẽ tpa mutabũt̃ super te. Septẽ. n. tpa signi

De aduersitate ad felicitatem. .vij. mirias tpales. vicz

Famem. Quia ꝓculdubio ista in bonis mutant̃

Sitim. in.vij. dotes. Quia sicut dr̄ Esa.xl. Beati q̃ sperãt in dño mutabunt fortitudinẽ.

Laborem. assumẽt pẽnas vt aq̃le. curr̃ent ⁊ nõ laborabũt. volabũt ⁊ nõ deficiẽt. Isti em̄ ẽ̃tuz

Dolorem. ad aiam habebũt dilectionẽ. sperãt inq̃t

Angustiam. in dño. Fruitionẽ assumẽt inq̃t. Exaltationem. pẽnas inq̃t. Cognitõez. aq̃le inq̃t. Itẽ ẽ̃tuz ad corpus ipsi habebũt claritatẽ: qz erũt scti. i. sine terra. hoc ẽ dicitur sine obscuritate. Subtilitatẽ: qz isti volabũt sup pẽnas ventor̄. Agilitatẽ: qz curr̃et. Impassibilitatẽ: qz. s. ipi nõ laborarũt ⁊ nõ deficiẽt. Et ideo breuiter de tali mutatione dicit̃ in ps. Hec mutatio dextre excelsi. Quarta ꝟo mutatio est delinquentiũ pctor̄um: qui. s. semp mutant̃ de malo in malum. de gratia ad pctm̃. Unde nota q; isti mutant̃. vicz

De gratia ad iniusticiam. solẽtiam. In pctor̄ibus

De gloria ad vilitatem. ergo mutat̃ gr̃a ad iniq̃

De sapientia ad ignorantiã. De honesta apparẽtia ad mutuo

tatẽ. Ũ de ipsis dr Esa. xxiij. q ipsi trãgressi sunt leges. mutauerũt ius. dissipauerũt fedus sempiternũ. Etiã dr Ecci. xxvij. q stultus mutat vt luna. Itẽ mutant de gloria ad vilitatẽ. q: sic dr in ps. Ipsi mutauerũt gliam suã i similitudinẽ vituli comedẽtis fenũ. Tales igit figurant in nabucho. q fuit de rege mutat⁹ in bestiã. z vt dr in vitulũ vel in bouẽ. sicut dicit Dañ. iij. Item mutant de sapia ad ignorantiã z rusticitatẽ. Et illi figurant in vxore loth q non obediẽdo dño mutata fuit in statuã salis. sicut dr Gen. xix Ũ Judic. xix. dr, q dies mutabat i noctẽ: q:. s. dies. i. prudẽtia z discretio pcõz in noctẽ ignorãtie trãsmutat. Itez mutant de honesta apparẽtia ad puersationẽ inhonestam z leuitatẽ. Ũ Tre. iij. Obscuratũ est aurũ. mutat⁹ est color optim⁹ ps. Sicut optauiũ mutabis eos z mutabunt. Sed de istis mutationib⁹ esset longũ dicere: ꝯ pauce sunt auctes: z ideo si vis dilatare vide exempla vbicũq; agit de instabilitate seu de inconstantia. ꝯ. in multis locis. Et si vis vide etiã Ouidiũ z applica mutationes illas mirabiles fabulosas. Quinta ẽo est mutatio peuntiũ dãnatoz: q. s. qñ veniũt ad infernũ: oia q̃ pus eis erant pspera. mutant eis in aduersa. Ũ ipsi habẽt valde dolorosam mutationẽ. vñ Ezech. xxvij. Mutauerũt vult⁹ negociatores ppl'oz. De prima ꝯ mutatõe q̃ nihil aliud ẽ q̃ ad bonũ puersio: q̃uis supra ti. de puersatione satis de ipsa dicat. Dicam⁹ adhuc si placet: q sicut arbores oñi anno z q̃si ptinue mutantur quousq; fructibus fecũdant. ita q a siccitate quã habẽt in hyeme mutant pus ad virorẽ foliorum. tandẽ ad amenitatẽ florum: z finaliter ad vbertatẽ fructuũ. Sic vere boni et iusti semp debẽt i bonũ mutari: q: si aliqñ ptingit eos eẽ in hyeme pcti z in siccitate indeuotiõis. ipsi, pcerto se debẽt mutare ad virorẽ gr̃e z deuotiõis: z recuperare flores bone affectionis: z folia bone exteriozis puersatõnis: vt sic finaliter ad fruct⁹ eterne felicitatis z fruitõis mutent z in ipsis fructus glorie fecũdent. Sicut. n. videm⁹ q q̃dam sunt animalia q̃ q̃tum ad aliqs sui ptes se solent mutare z renouare: quia. s. ceruus mutat cornua. coluber pellem. accipitr z aq̃la plumas: equus dentes. hyena sexũ. cancer testas. Sicvere charissimi nos debem⁹ mutare malas conditiones nostras in laudabiles z bonas. Et ideo mutemus. videlicet Cornua nr̃e superbie z pr̃sumptionis: sicut ceru⁹. Pellẽ nr̃e puersationis: sicut serpẽs. Pennas nr̃e elationis: sicut aq̃la. Dentes nr̃e detractionis: sicut equus. Sextũ nr̃e carnalis delectatõnis: sicut hyena. Testam nr̃e dure obstinationis: sicut cancer. Quia breuiter charissimi quicq̃d fuit in nobis tpe retroacto malũ z vitiosum: debet mutari z renouari in bonũ z vtuosum: vt sic q̃libet vr̃m figuret in saul q̃ irruẽte in eũ spũ dñi cepit ꝓphetare cũ ꝓphetãtibus z dicere. Mutat⁹ est in virũ alterũ. sicut dr. j. Reg. x. Et ideo breuiter de puersatõe seu de mutatiõe morali z vituosa. maxie de illa q̃ pctõz p pniam ad vtuẽ puertit: possum exponẽ illud qđ de Joseph dr Gen. xlj. vbi dicit. q eductũ ioseph đ carcere totõderũt z veste mutata obtulerũt regi. In q̃bus verbis ostendit q nos debem⁹ mutari sic boni mutant. vz

Ztum ad interiora. Primo igit dico q bõ iust⁹ mutat interius deserẽdo affectiões

Ztum ad exteriora. exteriores: que. s. notant in capillis cum dr. Totonderũt in̅t. Exteri⁹ repando ꝓditiones exteriores. Mutata in̅t veste. Posterius acqrẽdo ꝓmotiões superiores. Obtulerũt in̅t regi. Iste em̃ sunt tres mutationes bonor. vicz Prima q̃ est mentalis. Scda q̃ ẽ realis. Tertio q̃ est finalis. Primo ꝗ dico q si nos mutari volum⁹ debem⁹ mẽtaliter deserere malas affectiones. Totonderũt in̅t eductũ de carcere. Quia pcerto charissimi ad hoc q aliqs de carcere pcti educat. z qđ de pctõre in virũ iustũ mutet. ncce est q capillis superfluis. i. a malis affectionib⁹: desideriis z cogitationib⁹ tondeat. Sic fuit mutat⁹ saul. de q̃ dr. j. Reg. x. q deus imutauit sibi cor aliud. Totõderũt ꝗ. Ille. n. q̃ nazare⁹ debebat fieri: z q̃ dño voluit spũaliter ꝓsecrari. solebat añ oia tõderer radẽ pilos suos sic dr Nũe. vj. Quia. s. null⁹ sctus deo efficit nec; nazare⁹ nisi capillis malarũ affectionũ z cogitationũ pus tõdeat. Ideo pcipit dñs Ezech. vij. Tonde capillos tuos z pijce. Rosa em̃ rubea efficit alba: qñ in vere arbor rose scindit z auripigmentũ immittit z officiũ bñ fixũ daudit. tñc. n. humor inten⁹ p auripigmentũ imutat⁹ facit flores rose q̃ rubee debuerũt esse albas esse: ꝺa ꝓcludubio istud est regulare q mutatio interioris bũoris. i. cordialis affectõis. ẽ cã mutatõis exterioris rose. i. exterioris puersatõis. Quia sicut dr Ecci. xiij. Cor bois imutat facit eius siue in bono siue in malo. Debem⁹ ꝗ mẽtaliter deserere malas affectiones. Scdo dico q bõ iustus mutat moraliter inserendo bonas ꝓditiones. q̃. s. notant in veste. Veste in̅t mutata. Sicut. n. pandrũ est aial timidũ z imbecille qđ tante ẽ timiditatis vt dicit Aristo. q timore babitũ. i. colorẽ exteriorez mutat. Sic nos ita pfecte debem⁹ timere deũ. iudiciũ z infernũ. q si nõ amore. saltẽ timore nos debem⁹ babitũ male puersationis vertere z mutare. Juxta illud. iij. Reg. xiij Cõmuta babitũ ne cognoscaris. Exẽplo thamar q̃ volens copulari cuz iuda pũarcha. depositis viduitatis vestibus sumpsit tberistrũ z mutato babitu sedit in biuio Gen. xxxviij. Quia pcerto si societatẽ iude pũarche. i. xp̃i volumꝰ bze. ncce est q vestes viduitat⁹. i. pctã q̃ aniam viduã fecerãt añ oia dimittam⁹ p ptritionẽ q etiaz sedeam⁹ in biuio pscie nr̃e p ipsi⁹ examinationẽ. q insup mutem⁹ babitũ. i. veterẽ z inhonestã puersatõez. Et q volter⁹ nos sumam⁹ tberistrũ qđ erat gen⁹ nobilis vestimẽti. i. q acq̃ram⁹ virtutũ z mericoz ornamẽtũ z pfectionẽ. Et sic poterit nobis dici illud Zach. iij. Ecce abstuli iniquitatẽ tuam a te: z indui te mutatoriis. Dico ꝗ q si volum⁹ pfecte mutari. q debem⁹ moraliter inserẽ bonas ꝓditões. Tertio dico q nos debemus finaliter acquirẽ celi promotiones. z boc notat cũ dicit. Obtulerũt inquit regi. Ista em̃ est melior z pfectior mutatio: que. s. in fine acquirit: z qua boni z perfecti viri in sanctos z pfectos mutant. Ibi em̃ cõuertit z mutatur Tristicia insolatium. Ibi mutat. Pauptas in diuiti Miseria in vastigium. as. Asperitas in delicias. Confusio in laudes honores. Turbatio in pacem dulcoris. Et q̃re: q: certe. bõ offert ibi regi deo: q̃. s. est rex copiosus. rex gloriosus. rex vtuosus. vtualis rex z liberalis. Sic em̃ ioseph oblat⁹ regi pharaoni: z đ carcere educt⁹: fuit p ipm regẽ q̃si subito in virũ alterũ mutatus. Mã egypto fuit pfect⁹: anulo subarrat⁹. Stola byssina fuit indut⁹: z torque aurea fuit honorabiliter insignitus. sicut dicit Gen. xlj. Sic vere dico q qñ bõ in pria regi summi p angelos pñtat: statim, pcludubio dat sibi anulũ charitatẽ. stola iocũditatẽ: torq; auctis. egypto ẽt. i. buic inferiori mũdo in statu z gradu pficit: z sic in melius imutat. Obtulerũt ꝗ eũ regi pr̃s. Offert regi virgines: prime ei⁹. i. anie sancte z pure. Patet ꝗ quõ boni z sancti diuersimode mutant q̃tum ad mentalẽ affectionẽ. q̃tuz ad moralẽ cõditionẽ vel pfectionẽ. q̃tuz ad finalẽ pmotionẽ. De mutatione vo qua deus in incarnatiõe visus fuit mutari: qñ verbũ caro factũ est z bitauit in nobis multa possent dici. Sed de ꝺ vide i materia incarnatõis xp̃i. Sic. n. dr. iij. Regũ. xxij. Rex isr̃l mutauit babitum. Sic xp̃s divine nature substantiam suscepto carnis babitu variauit. Et si vis dic q ille qui de nouo ingredit religionem vel prelationẽ. debet in moribus z cõditionib⁹ z ex toto mutari: sicut fenix q̃ ex toto se renouat z immutat. Ũ nota q ipse dr mutare

Aspectuũ vagabilitatẽ. De mutatione em̃ vagabiliuz

Vestituũ curiositatem. aspectuuz dr. iij. Reguz. xx. de

Affatuũ stulti loq̃citatẽ. ꝓpha qui aspersione pulueris

mutauit os z oculos. de mutatiõe vestituũ dr Gen. xxxv. Mundamini z mutate vestimẽta vra. De mutatiõe antẽ affatuũ. i. locutionũ dr. j. Reg. xxj. q dauid mutauit os suum coram achis ꝛc. sufficit. Vide. j. de trãsfiguratione. Et supra. de puersatione z in multis aliis locis. ꝛc.

Mutuo. Nota q mutuo z innicẽ sunt idẽ. Et est mutuo idem qđ sil' vel eq̃liter. Et sumit in bono z in malo. Sed q̃cunq; mõ sumat sp signat societatẽ pticipationẽ vel cõitatẽ. Dicam⁹ ꝗ q est vnũ mutuo virtuosum: z vnũ mutuo vitiosum. Mutuo vtuosum denotat mihi copulã z charitatẽ bonoz. Sic em̃ aialia eiusdẽ spei solẽt se mutuo diligere: q: teste scptura. Dñe aial diligit sile sibi. Ipi planete solẽt vtutes z influctias sibi mutuo cõicare. Signa etiã dicunt se mutuo aspicẽ. Sic, pcerto viri iusti mutuo se diligũt. se mutuo aspiciũt. se mutuo

vi'tat. bō a sua spūalia ⁊ tpalia cōicāt mutuo. iux illō Lu. xj. Date mutuū nihil ide spātes. Ūñ nō q nos dēm⁹ nos

Mutuo salutare.
Mutuo visitare.
Mutuo copulare.
Mutuo affectare.
Mutuo adiuuare.

Debet in nobis esse mutua salutatio. sicut dī Exo. xviij. Oz salutauerūt se mutuo vbis paafiel. Itē mutua visitatio. vñ. ij. Paral'. xxv. Veni ⁊ videam⁹ nos mutuo. Itē mutua copulatio seu ꝓcursus ⁊ affociatio: qz. s. boni sp sunt p verā ꝓcordiam ⁊ amiciciā mutuo colligati. Ūñ dī de cortinis tabernaculi Exo. xxvj. q erant mutuo copulate. Item mutua affectatio: qz. s. vbicūq; sum⁹ p verū amorē nos debem⁹ p desideriū mutuo mentaliter aspicere: ⁊ bona alter alter⁹ mutuo affectare. Ūñ dī de cherubin Exo. xxv. Respiciunt se mutuo versis vultibus in ꝓpiciatoriū. Vide. s. de cherubin. Itē mutua adiuuatio. Nam elephātes qñ cadunt mutuo si pōt se adiuuāt ⁊ releuant. Ceruī etiā transeundo vada ⁊ flumina mutuo se supportant. Sic boni in suis necessitatib⁹ mutuo se releuāt atq; iuuāt Gal'. iij. Alter alterius onera portate ⁊c. Ūñ etiā Eccl. iij. dī Si duo sunt fouebunt mutuo. Et sic signat in bono. In malo vo dicendo dico q mali solent Mutuo p luxuriaz se fedare. p inuidiā murmurare. p maliciā rebellare. De mutua fedatione dī Leuit. xx. Turpitudinē suā mutuo reuelauerūt. De mutua murmuratione dī de fratrib⁹ ioseph Gen. xxxvij. q mutuo loquebant dicentes. Ecce somniator venit. De mutua impugnatione dī. ij. Paral'. xx. q exercit⁹ filioz aman ab inuicem cede truncabāt. Et hec de mutuo sufficiūt tā i bono q̄ i malo. Vide. s. de inuicē. Et. j. de piter. ⁊c.

Mutus. Nota q mutus est ille q̄ loq̄ndi non hz possibilitatē. Et pōt mutus accipi in bono ⁊ in malo. Unde breuiter loquendo possum notare q mutus signat tam in bono q̄ in malo. scilicet Virum

Perfectū ⁊ patientem.
Negligentem.
Ignorantem.
Munera diligentem.
Verecundantem.

Dico ꝙ q homo sit spūaliter mutus rone patie: ⁊ sic illi fiunt muti q̄ in iniurijs ⁊ tribulationibus non obiurgāt: nec murmurant: nec rūdent: sicut erat xps de q̄ Esa. liij. Sicut ouis coram tondente se obmutescit ⁊ nō aperuit os snū. Et tales ꝓcerto debem⁹ esse. Iux illud Ezech. iij. Et eris mutus nec q̄si vir obiurgās. Itez fit hō mutus rone negligētie: qz. s. multi sunt ita negligētes ꝓponere vbum dei. vel dicere ⁊ ꝓfiteri ꝓpria pcta q̄ vident penitus esse muti. De q̄bus Esa. lvj. Uniuersi canes muti nō valentes latrare. Itē fit homo mutus rone ignorātie qui. s. nescit aliq̄d dicere de bono. j. Cor. xij. Ad simulacra muta ꝓut ducebamini euntes. Item fit mutus rone iniustitie: sicut videm⁹ q mali iudices ⁊ plati si volunt aliquē corrigere: statim fiunt muti ⁊ statim omittūt ō eum latrare si aliqd mun⁹ ꝓcipit in os eius. Umbra eīm byene facit obmutescere canes. Rana etiaz nenoz seu arboz ꝓiecta in os canis ipm obmutescere facit. Si etiā canis vellet aliquē mordere: si ei ꝓiciat aliqd os carnosum statim solet cessare a latratu suo piter ⁊ a morsu. Os eīm carnosum recipit: ⁊ latrare vel mordere cessat ⁊ omittit. Et sic homo liber effugit ⁊ euadit. Sic vere vmbra byene. i. affectio parē tū carnalium: rana loquax. i. applausus adulatoz fallaciū os carnosum. i. abūdātia sonoz suauiū. solet facere canes mutos. i. platos ⁊ iudices a latratu reprehēsionis ⁊ a morsu correctionis penit⁹ alienos. Quia ꝓculdubio sicut ad sensum videmus: tales efficiunt bodie muti q̄tum ad correctionē faciēdā: aut ꝓpter carnalē affectionē: aut ꝓpter verbalem receptionē. aut munerū acceptionē. Et ideo de talibus mutis correptorib⁹ in psona balaam dī. ij. Pet. ij. Correptionē habuit sue vesanie subingale mutū anial. Talis eīm dī subiugale mutū. i. anial qd est sub iugo: qz. s. tales sub iugo iniusticie tenent. Itē fit hō mut⁹ rone verecundie: sicut sunt illi q̄ prę verecūdia omittūt ꝓfiteri. Quia sic lupus suo ambitu facit boiez mutū ⁊ raucū. sic dyabolus sua suggestione facit boiem in ꝓfessione pcton: ⁊ als p verecundia taciturnū. Talis erat ille quē dñs curauit. De q̄ dī Marci. vij. q adduxerūt ei surdū ⁊ mutū: ⁊ sanauit eū. Pcton eīm dicit surdus qñ nō vult audire ꝓdicationē vel correctionē: tūc vo dī mut⁹ qñ nō vult dicere pcta sua per ꝓfessionē. Istuz tū dñs sanauit p suā grām ⁊ inspiratiōem ita q tunc pōt dici illud Mat. ix. Locut⁹ est mut⁹ ⁊ admirate sunt turbe. Pcton eīm dī mutus: qz nullū verbū bonū pōt ꝓferre. nec. s. ꝓfessionē: nec oīonem: nec grāruactionē nec correptionē: nec ꝓdicationē: vel informationē: sil'is crocodillo q̄ dī aial penit⁹ mutū. Sed talis mut⁹ tunc loquit̄ qñ pcton ad loquēdū virtualiter ⁊ vtiliter edocet. Et iō qñ deus dignat talib⁹ vocē bone locutōis reddere. bene debemus ipsi⁹ mirabilia cōmēdare dicētes illud Mar. vij. Bñ oīa fecit: surdos fecit audire: ⁊ mutos loqui. Sic ꝙ patet quō pcton spūalis efficit mutus rone patie: rone negligentie: rone ignorantie: rone iniusticie: rone verecundie. Vide supra de loqui: ⁊ supra de lingua. Et infra de tacere ⁊c.

Hic est finis litere. M. Incipit lra. N.

Naaman. Nota scōm

n q tangit in hystoria libri regum. s. iij. Reg. v. Naaman q̄ interptat decorus. vel pulcerrimus cōmouens vel cōmotio. Hic sc̄z cum fuerit diues ⁊ sufficiēs: iuit querere remediū. Fuit etiā infectus ⁊ inficiēs. Fuit humilis ⁊ obediēs. Fuit cōmotus ⁊ ꝓcutiens. Fuit in aqua se diluēs. Fuit sanatus ⁊ pficiens. Fuit liberalis ⁊ cōpatiēs. Fuit decorus ⁊ cōueniens. Iste igit̄ typum gerit bois penitētis. qui sc̄z primo est diues p grām baptismalē: tandē vo fit leprosus p culpam ⁊ infectionē criminalē. Postea vo fuit commotus p ꝓtritionē cordialē. Tandē septies in iordane qui interptat riuus iudicij fuit lotus p pniam sacramētalem. Postea aūt liberalis ⁊ largus p elymā tpalem. Tandē factus est sanus ⁊ mūdus p restitutā grām spiritalem. Et sic factus est deo ⁊ boibus gratus ⁊ decorus p ꝓuersatiōem honestam ⁊ virtualem ⁊c. Concorda ꝓut vis.

Naas. Naas fuit rex filioz amon q̄ pactū cuz filijs isrl' noluit facere nisi erueret ipsis oculos suos dexteros. Sicut dī. j. Regū. xj. Interptat aūt naas serpēs vel coluber. augurans vel augurū. Iste ꝙ pōt significare dyabolum q̄ est coluber ⁊ serpens antiquus: ⁊ auguriox magr ⁊ auctor: ⁊ filioz aman. i. reprobox impator et rex: q̄ ꝓcerto cum viris sabes qđ interptat dolor aut siccitas. i. cum viris penitētibus: siccis. dolētib⁹ ⁊ abstinētibus nitit̄ pactū facere valde malū. vicz q dexteros oculos ipsorum. s. fidem ⁊ sapiaz spiritalem eis auferat: ⁊ oculos sinistros. i. sapientiā terrenoz ipsis solūmodo dimittat ⁊c. Vide ⁊ applica sicut placet.

Naason interptatur coluber murmurans. vel serpens inutilis: siue augens dolorem: siue augmentum. iniquitatis ⁊c.

Nabal. Nabal interpretat stultus vel insipiēs. Et fuit ille q̄ fuit diues in monte carmeli cuius vxor fuit abigail ⁊c. Vide hystoriam. j. Regū. xxv. ⁊ applica ꝓout vis.

Naboth. Naboth fuit ille quē iniquissimus rex achab ⁊ iezabel vxor sua fraudulēt occidi fecerūt: qz hereditatē patrū suoz. s. vineā ipsius ꝓ faciēdo orto olerum ab ipso bñ neq̄uerūt. Interptatur aūt cessio vel ꝓbetia. siue cōductēs aut supueniēs. Hec si vis applica ad xpm q̄ ꝓ pseruāda hereditate. vicz genere humano a pessimo rege dyabolo ⁊ iezabel synagoga sua fuit occisus: ⁊ sanguis ei⁹ a canib⁹. i. a fidelib⁹ p fidē ⁊ deuotionē lambit⁹ ⁊ recept⁹ ⁊c. Vide hystoriā. iij. Reg. xxj.

Nabuchodonosor. qui interpretat sedēs in angustia fuit rex babylonis pessim⁹ ⁊ supbus. q̄. s. filioz isrl' fuit inimicus. Et postq̄ regna multa ⁊ plurima deuicerat: ⁊ hierlm destruxerat. ⁊ filios israel captiuauerat: in bestiā fuit mutatus ⁊ trāsformat⁹: ⁊ a regno etiā ciectus atq; fugatus: ⁊ finaliter ad regnū ⁊ figurā pristinā restitutus. Igit̄ dicam q iste pōt tyrānos impios significare: qui. s. oēs nitūntur vincere: ⁊ subiugare: ⁊ oībus supbe ⁊ crudeliter imparē sicut de alio nabucho. dī Judith. j. ⁊. v. q ipse oībus terris voluit pncipari: deus terre voluit appellari. non obedientes sibi p seruos suos molestari. filios vo isrl' p holofernem voluit eneruari. Quia reuera tyranni ⁊ supbi oēs filios volunt suppeditare Judith. j. Ad oēs misit nuncios

nabucho.rex. Deū p̄ter se nullū videnť credere vel formidare: immo deos terre videnť esse inq̄ntum p libito volūtatis oīa solent facere vel tractare. Unde p̄certo serui ⁊ amici eoꝝ videnť eos deos terre dicere ⁊ credere: ⁊ tanq̄ deos colere ⁊ honorare Judith.v. Ostendā tibi q̄ non est deus nisi nabucho. ⁊ p̄habo q̄m nabucho. sit dñs vniuerse terre. Et ideo isti solent oīes alios grauare ⁊ infestare: et potissime filios israel. i. deū videntes ⁊ cognoscētes. Hoc est dictu. viros ecclesiasticos ⁊ sc̄ētificos solent turbare ⁊ molestare: ⁊ oīes bonos depauperare ⁊ eneruare: vt soli possint dñi ⁊ dñi apparere ⁊ soli alijs impare. vñ Judith. .iij. dicit. q̄ rex nabucho. p̄cepat holoferni p̄ncipi milicie sue vt oīes deos terre exterminaret vt ipse solus dicere⁊ deus. Et si vis nota de talibus malis nabucho. q̄ isti

Innocentes iniuste subigūt. Isti ḡ iniuste subigūt in
Ignorātes in summis erigūt. nocentes. Exemplo na-
Uitā suā vt brutū transigūt. bucho. q̄ tres pueros in fornacem ignis indebite mitti iussit: sicut ptz Dañ. iij. Itē indigne erigūt ignorātes. Unde de nabucho. dī Dañ. iij. q̄ ipse erexit statuā aureā. ⁊ voluit q̄ oīes ipsaz statuā adorarent. ipse etiā ipsam vna cuz alijs adorauit. Sic reuera mali p̄ncipes solēt statuas dum tamē sunt auree .i. viros ignorātes dum tñ sint diuites sursum erigere ⁊ p̄mouere ⁊ eoꝝ p̄silijs taliť credere q̄ ipsos videnť vt deos bic atq̄ colere ⁊ eos velle per alios adorari. ipsosq̄ plus q̄ deceat honorari. Adorant statuam quā fecit erigi nabuchod. rex. Item isti sunt vitā suam vt bestie trāsigētes. i. carnaliter ⁊ bestialiter viuētes ⁊ cōuersantes. sicut de nabuchod. legiť Dañ. iij. q̄ ipse in bestiaz fuit mutatus: ⁊ ab boīm p̄sortio segregatus: ⁊ feris ⁊ bestijs sociatus. Quia reuera multi sunt bodie tyranni ⁊ p̄ncipes q̄ solam videnť sape bestialitatē. ⁊ hominū. hoc est dictu. p̄sonarū rōnabiliū fugere sotietatē: ⁊ ferarū ⁊ bestiarū. i. crudeliū balliuoꝝ ⁊ carnaliuꝝ socioꝝ sectari ⁊ diligere vilitatem ⁊ feritatē Dañ. iij. Tibi dī nabuchod. rex. regnuꝝ tuū transibit a te: ⁊ ab boibus te ejiciēt: ⁊ cum feris ⁊ bestijs erit habitatio tua. Sic igit ptz quō mali p̄ncipes ⁊ tyranni p̄nt p nabuchod. significari: ⁊ quō digni sunt sedere i angustia: ⁊ regno suo finaliter spoliari. Sed si vis forte ad bonū ꝓpositum applicare. Notabis q̄ nabucho. futura ꝓspexit. s. p̄cessum ḡtuoꝝ monarchiarū in statua ⁊ arbore Dañ. ij. ⁊ iij. Seip̄m correxit. scz post mutationē i bestiā ⁊ figure restitutionē Dañ. iij. Utiles erexit. s. Danielem. Sydrag. Misac ⁊ Abdenago: qui fuerunt ꝓstituti sup regnū ⁊ p̄uinciā babylonis. Impios despexit. s. qui iniuste accusauerūt sydrag. misac ⁊ abdenago. quos in fornace fecit cōburi Dañ. iij. Sic vere boni p̄ncipes p̄nt compari nabuchodonosoꝝ q̄ interdū sedēs in angustia: p eo q̄ isti semp sunt in angustia ꝓpter sollicitudinem ⁊ cogitationem. s. sup regimen subditoꝝ Dañ. ij. Uidit Nabucho. somniū ⁊ ꝓtritus est spūs eius Dañ. iij. Ego nabuchodo. quietus erā in domo⁊ florens in palacio meo. Somniū vidi q̄ p̄terruit me: ⁊ cogitationes mee in stratu meo: ⁊ visiones capitis mei ꝓturbauerūt me. Itē futura p̄uident p sapiaz ⁊ discretionē Dañ. ij. Est deus in celis reuelans mysteria q̄ indicauit tibi rex nabucho. q̄ vētura sunt. Itē seipsos corrigūt p pniam ⁊ virtutū recupatio nē Dañ. iij. Ego nabucho. oculos meos ad celū leuaui: et sensus meus redditus est mibi. ⁊ altissimo benedixi. sequitur. Et figura mea reuersa est ad me. ⁊ in regnū meū restitutus suz: ⁊ magnificētia amplioꝝ reddita ē mibi ⁊c. Uide bystoriā ⁊ applica de penitente q̄ post lapsum resurgit pfectioꝝ. Itē vtiles ⁊ p̄udētes exaltat ⁊ erigit. s. ad honorē et p̄motionē Dañ. ij. Nabucho. cecidit in faciē suā ⁊ adorauit danielez: ⁊ ipm extulit in sublime. ⁊ munera magna dedit ei: ⁊ ꝓstituit eū p̄ncipē sup oīes p̄uincias babylonis Item malos deprimit ⁊ despicit de iusticiam ⁊ punitionē Uñ de sedechia rege impio dicit Hiere. xxxix. Comprehensus adductus ē ad nabucho. qui excecauit. ligauit ⁊ captiuauit eū. Et h̄ de nabucho. sufficit tā in bono q̄ in malo.

Nabuzardan interp̄tauit ꝓphetauit paleas vel ꝓphetia alieni iudicij ⁊c.

Nachor interp̄tatur requiescente luce. obsecratio nouissima: requies muneris: preparatio lar cuncte.

Nadab interpretat bonus vel spontaneus. Uide bystorias et applica prout volueris: quia transeo gratia breuitatis.

Nam. Nota q̄ ista dictio nam est aduerbiū affirmādi. Ista em̄ certificat ⁊ affirmat ratiocinať et allegat. inducit. asserit ⁊ demonstrat. Sumiť em̄ p q̄. vel p̄certe. Dicā ḡ q̄ nā signat oē illud qđ alicjs siue veraciť siue mēdaciter nititur affirmare. Et sic dicā q̄ nam signat

Deum realiter manentem. Primo ḡ dico q̄ ista di-
Justum veraciter loquentem. ctio nam referť ad deū
Dyabolum fallaciter ledentē. qui realiter exist̄it. Con-
Uirū vanū mendaciter dicentē. stat em̄ q̄ deus est vnū nam. vnū qđ. certificū rationatiuū ⁊ firmū. vñ in p̄. Nam ipe deus me⁹ ⁊ salutaris meus. Uñ nota q̄ in ista nam ē. s.

Potentia: q̄ vult honorari. De potētia ḡ ipsius: q̄a
Scientia: q̄ vult operari. vult honorari ⁊ adorari
Clementia: q̄ scit consolari. dicit Job. iij. Maz ⁊ p̄ tales q̄rit q̄ adorent eū. De sapia. prudentia ⁊ sciētia ei⁹ q̄ vult vtilia cōpari. dicit Ecci. xvj. Nam plurima opa eius sunt in absconsis. Et Sap̄. ix. Nam p sapiam sanati sunt quicūq̄ placuerūt tibi. De clementia aūt ipsius que scit iuuare ⁊ cōsolari dī. ij. Macb. j. Maz ⁊ ipse q̄ habet in celis habitationem visitatoꝝ ⁊ adiutoꝝ est. Patet ḡ q̄ ista dictio nam allegatiua ⁊ certificatiua. Nam ꝓcerto referť ad deū qui realiter exist̄it. Scdo dico q̄ ista dictio nam referť ad iustum q̄ veraciter sistit. Justus em̄ est vnuz nam. vnū quia. vnū certe. vnū qđ solidum atq̄ firmū: ⁊ hoc in operibus ⁊ verbis. De factis enim potest dici illud Ecci. xlviij. Nam fecit ezechias qđ placuit deo. De verbis ꝛo pōt dici illud qđ dictū fuit bea. Petro Matb. xxvj. Nam ⁊ loquela tua manifestum te facit. Et sic igitur notabo de isto nam id est de homine perfecto q̄ scilicet in ipso est Uirtus

Castitatis que carnem afficit. Est igitur in viro pfecto virtus castitatis
Honestatis que visum reficit. carnē afficiens. ij. Corinth. x. Nam arma
Charitatis que fratrē respicit. militie nr̄e nō sūt car
Firmitatis que nunc̄ deficit. nalia. Uñ de muliere
Uis humilitatis que sese deijcit. dicit Prouer. xx. Mā
Uis felicitatis quā deus adiuuat. qui absc̄sserit ab ea saluabiť. Item in ipso est virtus honestatis visum reficiens. Uñ de ipso dicit Cant. ij. Nam vinea nr̄a floruit. Et. j. Cor. ix. Nam signaculū aplatus mei vos estis. Itē in ipso est virtus charitat⁊ fratres respiciēs Uñ de ionatha dī. j. Reg. xviij. Nam expoliauit se tunica sua: ⁊ dedit eam dauid cū quo. s. cōglutinata fuerat aia ei⁹ Uñ vir charitatiu⁹ erat ille q̄ dicebat Col. ij. Maz si corpe absens sum spū tn̄ p̄ns sum. Item in ipso est virtus firmitatis seu stabilitatis nunc̄ deficiens. ij. Paral. vj. Nam omis turba stabat intenta. ⁊. ij. Cor. xij. Nam virtus in infirmitate pficit. Itē in ipso est virtus veritatis falsa reijciens. vñ Apl's dicit. j. Cor. xij. Nam ⁊ si voluero gloriari nō ero insipiēs: veritatē em̄ loq̄r. Uñ petro dictū fuit Matb. xxvj. Nam ⁊ loq̄la tua manifestū te facit: nā ⁊ galyleus es. Itē in ipso est virtus ⁊ vis būilitatis sese deijciens. vñ Matb. xviij. Nam ⁊ ego homo sum sub potestate ꝓstitut⁹. ⁊ Prouerb. iiij. Nam ⁊ ego filius fui p̄tis mei: ⁊ tenellus coram matre mea. Ista tñ humilitas crescit in me⁹. Quia sicut dicit Luce. ix. Mā q̄ minor est inter vos bic est maior. Itē in ipso finaliter est felicitas beatuz faciēs. s. gl̄ia paradisi. Uñ illud. ij. Macb. vij. Maz fratres mei modico nunc dolore sustentato. sub testamento eterne vite effecti sunt. Et illud qđ de ciuitate paradisi scribit Apoc. xxj. Maz caritas dei illuminabit eam. ⁊ Baruc. vj. Nam erit longe ab obprobrijs. Mā igit referť ad iustum q̄ veraciter p̄sistit. Tertio dico q̄ nā q̄nc̄ referť ad dyaboluz q̄ fallaciter resistit. Dyabolus em̄ allegando ⁊ inducēdo ad malū. bonisq̄ cogitationibus obniando: nosq̄ tentando ⁊ molestando potest dici. nam. Uñ de eo pōt dici illud. ij. Macb. xiij. Mā illius prauitate vniuersum genus nostrū nō minime vexatur. Unde de ipso ⁊ sequacib⁹ suis pōt dici illud Eze. xxxj. Nam ⁊ ipsi cum eo descenderūt in infernū. Quarto ꝛo dico q̄ ista dictio nam referť ad iniustū seu ad impium q̄ mēdaciter insistit. Uiri em̄ impij ⁊ mēdaces solēt in vanis verbis ⁊ mēdacib⁹ resistere: ⁊ allegādo ⁊ affirmādo nunc

bo dñe aliud ostẽtare. Et sic igit̃ supponẽdo q̃ nã sit vn9 magnus mendax z fallax orator: z mẽdacior affirmator: z sic in plurib9 impius z pctor. notare possum9 q̃ talis est

Vanus z varius sine constantia.
Cecus z insc̃ius sine prudentia.
Fallax z dnius plenus malicia.
Fedus z ebrius madens luxuria.
Raptor z obnius sine iustcia.
Ardens z auius pre auaricia.
Malor socius cum impudentia.
Penis obnorius in inferni patria.

Dico g̃ q̃ talis naz inuenit̃ sine cõstan tia vanus z varius Ũ de eo dicit̃ illd̃ Eccl.xxvij. Mã stul tus sicluna sic imu tat. Item inuenit̃ sine prudẽtia cecus z insc̃ius. Ũ de eo dicam illud Matth.xvij. Nam sepe ca dit in ignem z sepe in aquam. Item inuenit̃ plenus mali cia fallax z dnius: vt de ipso z eius siłibus dicat̃ illud qđ de ydolis dr Baruc.vj. Nam cũ sint lignea z aurata. sciet postea: quia falsa sunt. Unde de malicios dicit̃ Luce.vj. q̃ ipsi colloq̃bant̃ admuicem q̃dnam facerẽt de Jesu. Itẽ inuenit̃ madens luxuria fedus z ebrius.ij. Mach.vj. Mã templũ luxuria z comessationib9 erat plenum. Item inue nit̃ sine iustcia raptor z obnius. Ũn.q̃. Mach.iij. Nam ad hunc exactio vectigaliũ ptinebat. Itẽ inuenit̃ sine pru dentia cecus z insc̃ius: quia q̃nis isti tẽporaliter sint pru dentes: sunt tamẽ spualiter ignorãtes. Unde Roma.viij. Nam prudẽtia carnis mors est. Et ibidem. Nam q̃d ore mus sicut oportet nesc̃imus. Item inuenit̃ cum auaricia cunctis obnorius Luce. vj. Nam peccatores peccatori bus fenerant̃ vt recipiãt. Item inuenit̃ cum impudentia malor socius Lu.vj. Nam z pctores diligentes se diligũt Item inuenit̃ in inferni patria tormentis saucius: quia.s. in fine tales in infernum descendũt. Unde Roma.vj. Mã finis illorum mors est: sufficit.

Narrare. Nota q̃ narrare idem est qđ loqui vel dicere. vl aliq̃d ex ordine recitare. Ũn potest accipi in bono z in malo. In bono.s.q̃n homo dicit illa z narrat̃ que sunt vtilia z necessaria ad salutẽ. In ma lo vo sumitur quando quis narrat illa que sunt inutilia vl saluti anime contraria. Dicamus ergo q̃ quidam sunt narratores boni z quidaz mali. Boni narratores Quedã Narrant deo. Narrãt primo. Narrãt subdito. Dicã g̃ q̃ sunt narratores boni z lau dabiles. Sicut em̃ videm9 in istis sen sibilibus. Paupes narrãt suas neces sitates. Miseri narrãt suas calamitates. Egroti narrant su as infirmitates. Hystriones narrãt bonor pbitates. De nicr. Doctores narrãt sophie veritates. Magistri narrãt statutor auctes. Sic pcerto charissimi boni debent oia ista narrare. Deo em̃ debent narrare oia ista q̃tuor. vicz

Necessitates naturales.
Calamitates temporales.
Infirmitates criminales.
Probitates seu bonita,

tes supnales. Nececessita tes em̃ naturales debẽt nar rari p̃ q̃rie fragilitatis reco gnitionẽ. De quo põt intelli gi illud ps. Munq̃d narrabit alic̃s in sepulcro misc̃diaz tu am. Item calamitas tpalis debet narrari p tpalium detestationẽ. vñ Gen.xlj. Narravit g̃ pharao somniũ qđ vide rat. Omnia em̃ tpalia nõ sunt nisi somnia q̃dam. Item ini quitas criminalis est narrãda p cõfessionẽ z recognitionẽ De quo Esa.xlij. Narra si quid habes vt iustificeris. Itẽ bonitas seu pbitas supnalis debet narrari p laudẽ z gra tiarũactionem. vnde Esaie.xlij. Populum istum formaui mihi laudem meam narrabit. Et illud ps. Laudationẽ do mini loquet̃ os meum ꝛc. Et illud. Narrantes laudes do mini ꝛc. Ista ergo sunt q̃ debemus narrare deo. Item dico q̃ quedã sunt que debemus narrare proximo. Et sic nota q̃ proximo sunt tria principaliter narranda. scilicet

Summe veritatis eruditio.
Dei voluntatis reseratio.
Dei bonitatis miseratio.
Charitatis dei demonstratio.

Narrent igit̃ primis sa pietie eruditionẽ p pdi. catonẽ. vñ Eccl.xxv. Be atus q̃ inuenit amicũ ve rum: z q̃ narrat iusticiam. De qua al's dr Eccl.vj. In mul titudine presbyteror prudentiũ sta vt oẽm narrationẽ dei possis audire. Item narrãda est primis bonitatis dei mi seratio p laudẽ z gratiarũactionẽ ps. Narrabo nomẽ tuũ fratribus meis: in medio ecclesie laudabo te. Item narrã da est eis legis diuine ordinatio p iudiciariaz impositionẽ Exod.iiij. Narravit Moyses aaron oñia verba dñi. Itẽ narret diuine charitatis opatio p suor beneficior recor dationẽ ps. Venite z narrabo vobis omes q̃ timetis deu quãta fecit anime mee. Item dico q̃ q̃dem sunt narrã da subdito.s. supiorus. pbitatis seu sanctitatis pfectio seu declaratio p suarũ virtutũ imitationẽ z impssionẽ. iiij. Regũ. viij. Narra mihi oñia magnalia q̃ fecit heliseus. Et il lud.j. Mach. iij. de plis iude narrabãt oẽs gentes. Et me rito: quia procerto hystorice narrationes melius a simpli cibus retinent̃ q̃d effectũ ducunt̃ Eccl.xxix. Narratio nẽ viror noiator pseruabit. Ideo bene dicit̃ talib9 Eccl. viij. Non te pteręat narratio sc̃ior. Ergo breuiter loquẽ do. Narratio vt cõiter ptinet ad laudẽ diuinã: z ad operũ suor magnificationẽ. Nam sicut sacra scriptura nobis in nuit q̃ mirabilia z eius beneficia sunt laudanda. scilicet

Altis sermonibus.
Cunctis tpibus.
Bonis dominibus.

Dico altis sermonib9 z patenter. vñ in ps dr. Narratẽ in turmis ei9 Item cunctis tpibus z frequẽter vñ in ps. Uespere z mane z meridie narrabo z annũciabo laudem tuam. Item bonis boibus z prudenter ps. Non moriar s viuã z narrabo opera dñi. Et illud p̃dictum. Ue nite z narrabo oẽs q̃ timetis deũ quãta fecit anime mee.

Sed adhuc dico q̃ narratio capit̃ in malo. Et sic accipi tur p verbis z narrationibus fatuor z importunior. de ceptor z hereticor. detractor z odiosor. Est ergo narra tio fatuor que est tediosa. De qua Eccl.xx j. Narratio fa tui quasi sarcina in via. Itez est narratio deceptor que est viciosa. vñ in ps. Narraverũt mihi iniq̃ fabulationes sed non vt lex tua. Item est narratio detractor que est odiosa De qua Eccl.xxvij. Narratio peccantiũ odiosa. Sufficit. Hide supra de loqui.

Nares. Cum nares sint corporis ptes que sensus odoratus sunt, ppium subiectũ. vna tñ cũ quibusdã pomulis interiorib9 in qbus nerui odoratici in seruñt̃. qbus. s. spũs attractus z emissus pfentat̃. ita q̃ q̃ lis odorus existat discernit̃ ab eisdẽ: sicut ponit Cõstãtin9 z Auicen. Possum igit̃ moralit̃ dicere q̃ p nares signat̃. s.

Discretionis virtus.
Deuotionis actus.
Solationis flatus.

Nares em̃ discretiõis sunt apti rende. Isti em̃ sunt q̃ discernũt inter bonos z malos odores: et inter famam z infamiã singulor. Equus em̃ qui habet na res apertas nobilior reputat̃: sicut de equo dr Job.xxxix. Gloria narium eius terror. Aduerte tñ q̃ nares aliquor sũt nimis symee. Et isti sunt malicios qui more symee habent nares tortas z puersas z p maliciam deuias z subuersas. Figurati in ydolis. De qbus dicit̃ Sap.xv. q̃ illis nõ est visus ad videndũ: nec̃ nares ad pcipiendũ spm. Aliorus etiam nares sunt nimis implete humoribus: sicut patet in reumaticis qui nõ pcipiunt bonos vel malos odores. Sic discretio quorundã ita est p carnalitatẽ obtusa q̃ nõ bene percipit ad cognoscenda Numeri.xj. Comedetis inq̃t car nes donec exeant p nares vestras. Et Amos.iiij. Ascende re feci putredinẽ castror vestror ad nares vias. z redistis ad me. Bene ergo figuraliter dico Leui.xxj. q̃ ille qui ba bebat nasum nimis parũ: grandẽ vel tortũ non debebat in tabernaculo ministrare. Nares deuotionis sunt reficiẽ de. s. bonis odoribus virtutuz: z suauitate glorie paradisi Job.xxvij. Spũs dei in naribus meis. Et illud Cant.vij. Nasus tuus sicut turris lybani. Nõ est ptra multos. de q̃ bus dicit̃ in ps. Oculos habẽt z nõ videbunt: nares habẽt z nõ odorabunt. Quia. s. mali libentius odorant tpalia q̃ eternalia: vana q̃ sana. trãsitoria q̃ pmanoria Sapiẽ.ij. Fumus z flatus est in naribus vestris. Nares elationis sunt afficiende. Nares em̃ ex qbus exceditur exit z spirat alitus z spũs: hominũ irator z elator signat̃ superbiã z ela tionem. De qua potest dici illud.ij. Regũ.xxij. ca. Ascendit fumus de naribus eius z ignis de ore eius: que. s. debent re primi z ne nimis effluant moderari. Naz sicut bubalo im ponitur circulus in naribus vt ad laborẽ ducat̃ atq̃ regi tur: sui etiam z porco imponit̃ circulus in naribus ne per ipsos pratum ledat̃ seu fodiat̃. Sic vere circulus tempe rantie ẽ homini imponẽdus. seu etiã si necesse sit circulus violentie est supbis z malivolis naribus apponendus. vt pteruus bonum facere doceat̃. vel saltem. ne plus debito ledere pmittat̃. Unde illi sennacherib dixit dominus. iiij.

Regum.xix. Et Esaie.xxxvij. Pollam ergo circulū in naribus tuis: ⁊ frenū in maxillis tuis: ⁊ reducam te p̄ viam p̄ quā venisti. Iste ē ergo circulus aduersitatis ⁊ tribulationis quē deus quādoq; in naribus elationis ⁊ superbie malorum imponit ne bonis noceāt quantū vellent. Unde de leuiathan dicit Job.xl. Nunq̄d pones circulum in naribꝰ eius. aut armilla perforabis maxillam eius? quasi diceret. Difficile est fieri de superbis: ⁊ tamē faciendū est ne seuiant. Sicut etiaz ibidem dicitur de Behemoth. In oculis eius quasi hamo capiet eum ⁊ in fodibus p̄forabit nares eius. Unde Ezech.xxiij. dī cuilibet impio vel tyranno. Masum tuum ⁊ aures p̄cident: ⁊ qđ reliquum fuerit gladio p̄cidēt .s. dæmones finaliter in inferno. Et merito: quia p̄certo nares malor. signo nequicie. signo luxurie. signo lasciuie. signo superbie p̄e ceteris sunt signate. De signo nequicie dicitur Apoc.xx. q̄ illi qui nō acceperūt caracterem bestie in naribus aut frontibus: aut manibus suis vixerūt ⁊ regnauerunt. q. d. Caracter nequicie ⁊ malicie in naribus elationis potest ostendi. De signo luxurie dicit Prouerb.xj. q̄ circulus aureus in naribꝰ suis mulier pulcra ⁊ fatua. De signo curiositatis ⁊ lasciuie. qua. s. superflue delectanť in bonis odoribꝰ. dicitur Ezech.viij. Replentes terram iniq̄tate cōuersi sunt ad irritandum me: ⁊ ecce applicant ramuz ad nares suas. De signo vō superbie potest dici illud Esaie .ij. Quiescite ab homine cuius spiritus in naribus eius: q̄r excelsus reputatus est ipse. Et hoc de naribus sufficit: et de Naso.

Nasci. Natꝰ. Nativitas.

Nota q̄ nativitas sumit in bono ⁊ in malo sumit naturaliter ⁊ moraliter. Et ī oīa i vnū cōplectēdo possumꝰ notare q̄ iuenit Nativitas

Laboris. Prima est nativitas naturalis. Secūda est
Amoris. supnalis. s. xp̄i vel virginis gloriose. Tertia
Meroris. est nativitas baptismalis. Quarta est nati-
Decoris. uitas leticie eternalis. Quinta est nativitas
Honoris. eminētie tpalis. Sexta est nativitas nequi-
Horroris. cie criminalis. Septima est nativitas infer-
Terroris. nalis. Homo ēm aut nascit in natura: aut sup naturaz. aut in gratia. aut in gloria. aut in fortuna. aut in culpa. aut in pena. Dicamꝰ ergo primo q̄ est nativitas naturalis que est miserabilis et tediosa: sicut ēm dicit Job.v. Homo nascit ad laborem: ⁊ auis ad volatū. Maz sicut videmus q̄ sol ab ortu vsq; ad occasum nō cessat currere. fluuius de fonte ex quo nascitur vsq; quo absorbeat a mari non cessat fluere. Arbor ex quo de terra nascit. ventis ⁊ turbinibus solet exponi flatibus. frigoribus ⁊ caloribus arceri. ⁊ quousq; de terra tollat nō cessat aeris passionibꝰ subiacere. Sic vere homo ex quo oriť ⁊ nascit. vsq; quo de terra colligit: ⁊ vsq; ad occidentē vite sue ducat: ⁊ p̄ mare mortis absorbeat. nō cessat penis ⁊ laborib⁹ fatigari. flatibus ⁊ turbationibus agitari ⁊ molestari. Quod bene pronunciat puer cum nascit: qui. s. nascit eiulando ⁊ lachrymando. qđ facit ꝑm Aug. tanq̄ p̄nuncius ⁊ p̄ba calamitatis ⁊ laboris. miserie ⁊ angustie ad quaz intrat. De quo lamētabiliter dicit Job.xiij. Homo natus de muliere breui vivens tempore: replet multis miseriis ⁊c. Vide eā supra de homine. Ista ēm nativitas habet q̄tuor anneras. vicz

Carnis debilitatem. Homo natus de muliere
Vite labilitatem. Breui viuens tempore.
Pene flebilitatem. Replet multis miseriis.
Mortis necessitatē. Qui q̄si flos egredit ⁊c.

Nascitur dico homo ad carnis debilitatem ⁊ fragilitatē. qđ oñdit cuz dī. Hō natus de muliere Hō ēm dī ab humo. vel ab hūore. mulier vō dī q̄si mollis aer. Ad denotandū q̄ oīs homo qui de muliere nascitur

Est fragilis sicut mulier.
Vilis sicut humus.
Debilis sicut humor.

Sicut ēm Job.iij. dicit. Qđ ēm natum est de carne caro ē. Quia sicut dī Job.xxv. Difficile est q̄ mūdus appareat natus de muliere. Plumbū. n. ꝑm Aristo. de argento viuo ⁊ de grosso ⁊ imūdo sulphure sulphure generat: ⁊ ideo grossum ⁊ impurū est metallum. ita q̄ eius immūdicia nunq̄ ex toto tergit: vel lauat. Sic vere: quia homo de vili materia ⁊ fragili. s. a muliere sumit originē: necesse est q̄ fragilitatē ⁊ vilitatē attrahat: a q̄ nullus q̄diu vixerit ipsum lauat. Homo ēm nascitur non solum cum vilitate ⁊ fragilitate nature: immo etiā cuz vilitate culpe ⁊ maxime culpe originalis ⁊ fomitꝭ carnis q̄ nūq̄ ab homine eradicat vel auferť. vñ Ezech.xvj. In die qua nata es nō est p̄cisus vmbilicus tuꝰ. Umbilicꝰ. n. carnalē delectationē vl originalē defectōz designat. Quia ꝑm Greg. Uiris luxuria in lūbis ē. femis in vmbilico. Nascit q̄ hō ad carnis fragilitatē ⁊ debilitatē. Deinde dico q̄ hō nascit ad vite labilitatē ⁊ tenuitatē. Breui inq̄t viuēs tpe. Hō ēm est sicut piscis q̄ dī est ūmeron q̄ eadē die q̄ nascitur moriť ⁊ finit. Quia ꝓculdubio illa eadē die q̄ nos in mūdum nascimur ⁊ venimꝰ: morte nr̄am incipimꝰ: ⁊ cōtinue mortis terminis appinq̄mus. Teste ēm Greg. Uita p̄s nihil aliud est q̄ ꝓlixitas q̄dā mortis. vñ dicit Sen. epl̄a. xxiiij Qz quotidie morimur ⁊ cōtinue demit aliq̄ ps vite nr̄e: ⁊ tunc q̄q; cū crescim⁹: vita nr̄a decrescit. Sapiēs etiā Sap. .v. dic. q̄ nos vt nati sumꝰ ꝓtinuo desinimꝰ esse. Et Eccl. xlviij dī de malꝭ. q̄ perierūt q̄si q̄ nō fuerūt: ⁊ nati fūt q̄si nō nati. Breui q̄ viuēs tpe: qz sicut dī Eccl. x. Dis potētaꝰ breuis vita. Nascit q̄ hō ad vite labilitatē ⁊ tenuitatē. Deinde nascit hō ad mūdi penalitatē ⁊ flebilitatē. Replet inquiť multis miseriis. Et reuera hō nascit ad miseriā ⁊ ad penā: qz ex q̄ hō natus fuerit: nūq̄ pōt dies aliq̄ ꝓtrāsire q̄n ip̄m ꝓtingat multis laboribꝰ ⁊ miseriis desolari. Teste. n. Sen. Qui optat homi q̄ tribulationibꝰ careat. optat ip̄m nō esse hoiem. Quia ꝑm Isid. de summo bono. Impossibile est q̄ hō sit: ⁊ tribulationes nō patiť. Multis q̄ replet miseriis. Sup quo dicit dñs Bernar. in quosdā sermone. In sordidis inq̄t generamur: in tenebris p̄fouemur. In doloribꝰ ꝓturimur. Mā añ exitū matres oneramꝰ: in exitu mires vt vipere laceramus. Post exitū statim nr̄am miseriā deploramus. Quid plura? Hñ legitur. Multis replet miseriis Nascit q̄ ad mūdi penalitatē: ⁊ asperitatē seu flebilitatē.

Quarto nascit ad mortē necessitatē ⁊ asperitatē. Sicut. n. in sylogismo maior ⁊ minor ordinanť ad cōclusionē: ita q̄ maior vl minor nō ꝓponit nisi vt cōclusio subsequatur. Sic ꝓcesso natiuitas sic ꝓpositō maior: vita vō sic ꝓposito minor. ad mortē sic ad cōclusionē ordinanť: ita q̄ ex istis duab⁹ p̄missis. s. ex natitate ⁊ ex vita moris necessario cōcludit. ⁊ p̄ modū cōclusiōis finalis ex duab⁹ p̄missis p̄dictis necessario subinferť. Et istō ē qđ dicit Sen. in q̄dā epl̄a. Quib⁹ inq̄t nasci ꝓtingit: ⁊ mori restat. Et hō oñdit cum dī. Quasi flos egredit ⁊ ꝓterit: ⁊ fugit velut vmbra. Flos. n. in suo ꝓncipio valde ē pulcer: in fine tñ sicc⁹ efficit ⁊ ꝓtrit⁹ sic hō ⁊c. Quia dī Esa. xl. Exiccatū est fenū: ⁊ cecidit flos. De tali q̄ nativitate dī Eccl. xiij. Generatio carnis ⁊ sanguinis alia finit: ⁊ alia nascit. Ad hō ēm fluuius nascit vt post multos discursus in mari terminet: sic hō nō alia cā nascit nisi vt post multos labores ad mare. i. ad mortē amaritudinē reuertat. Uñ Ezech. xxj. videt dictū boi. Reuertere ad vaginā tuā in locū in q̄ creatus es. in terra nativitatꝭ tue iudicabo te. Moris. n. dī vagina nr̄a. Moris etiā ēra nativitatis n re dī. eo q̄ nativitas nr̄a ad mortē finaliť ordinat. Sic igr̄ ps quō nativitas nr̄a includit: mortē necessitatē: mūdi penalitatē vite labilitatē: carnis debilitatē. Ptz ergo q̄ est nativitas. Naturalis que est miserabilis ⁊ tediosa. Scdo ꝓncipaliter dico q̄ est nativitas supnalis q̄ est amicabilis et amoriosa. Et ista est nativitas xp̄i vel virginis gloriose. Plāta ēm aliq̄n sine semine solet nasci ex virtute. s. celesti a supernis influente: ⁊ ex terra humore ⁊ materiā ministrante Sic vere xp̄s sine humano semine fuit natus. Nam spiritus sanctus a supnis influxit. Terra vō. i. beata virgo materiam ministrauit. Quia sicut dicit Matth. j. Quod in ea natū est de spūsancto est. Sicut ēm murena de serpēte cōcipiens nō parit serpentē ⁊ murenā. Sic beata virgo maria ex spūsancto concepit. spūm tamē sanctū nō peperit ⁊ murenam. i. corpalem hoiem xp̄i virgini in humanitate sibi ꝓtriuit. Nam sicut dicit Job. iij. Quod natū est ex carne caro est. ⁊ qđ natuz est ex spū spūs est. Et ideo breuiter de xp̄o sic nato ⁊ sic mūdo mirabiliter p̄fato possumꝰ cuz gaudio dicere illud Esa. ix. Puer natꝰ est nobis ⁊ filiꝰ datꝰ est nobis ⁊c. Ubi aduerte q̄ ista nativitas nob describitur

Tanq̄ humiliter inchoata: quia. Puer.
Tāq̄ vtiliter ꝓcurata: qz. Natꝰ est nobis.
Tanq̄ nobilior ꝓsummata: qz. Filius.

Vide ꝓsecutionē. i. in fine vbi agit

de xpi natiuitate: hic aũt solus aduerte q iste fuit primus q
a virgine fuit natus. vñ Job.xv. Nunq̃d primus hõ tu nat⁹.
es? Et Hume.iij. Sanctificaui mihi qd primũ nascit ꝛc.
Ista est g natiuitas supnalis q est amicabilis ⁊ amorosa
Tercio inuenit natiuitas spiritalis q est cõmendabilis
⁊ virtuosa. ⁊ sic hõ dr nasci. qñ de nouo acq̃rit aliquẽ bonũ
statũ. siue statũ gre ⁊ pfectionis. siue statum pnie ⁊ religio-
nis. siue statũ celestis glie ⁊ saluationis. Arbores em̃ ⁊ ber
be diuersimode nascunt. Quedaz ex solius aq̃ infusione.
Quedã ex boni seminis appositione. Quedam ex diligẽti
plãtatione. ⁊ loci pmi mutatione. Quedã vo ex alteri⁹ ra-
mi adiũctione. ⁊ insertione. Sic de xpi boies nascunt in
gra ⁊ in virtute multis modis. Quidã. s. p aque infusionem
Et isti sunt illi q in baptismo in gra generant. Et ideo ba-
ptismus dicit renouatio ⁊ regeneratio. qr hõ q pmo erat
natus ⁊ genitus naturalr. ibi regenerat ⁊ nascit spualiter
vñ Job.iij. dr. q nisi hõ renatus fuerit ex aq̃ et spũsctõ nõ
pot introire in regnũ celoz. Itẽ alij in gra nascunt p boni
seminis seminationẽ. ⁊ isti sunt illi q p semen virbi dei ad sta
tum gre puertunt. vñ in ps. dr. Annunciabit generatio ven-
tura pplo q nascet quẽ fecit dns. Itẽ hõ in gra nascit p di
ligentẽ trãsplantationẽ. Et ista est qñ qs p piam de mun
do vel de pcto tollit. ⁊ in religionẽ vel in statũ gre colloca
tur. Vñ de enoch q fuit trãslatus vel trãsplãtatus in para
disum terrestrẽ. dr Ecci.xlix. Nemo natus est in terra q̃lis
est Enoch. ipe em̃ receptus est a terra. Itẽ alij nascunt in
gra p boni rami insertionẽ. ⁊ isti sunt illi q p societatẽ ⁊ ad
iunctionẽ bonoz boni efficiunt. De q̃bus in ps. Pro pa-
tribus tuis nati sunt tibi filij. q. d. bona societas bonoz pa
trũ. est cã gnationis bonoz filioz. Et breuit de illis qui ita
spualr nascunt intelligit illud Job.j. Qui nõ ex sanguini-
bus. neq̃ ex volũtate carnis. neq̃ ex voluntate viri. sed ex
deo nati sunt. Et dñ dicit. Non ex sanguinibus. q. s. puer
q̃diu est in ventre ⁊ in sanguinibus mris nõ pot dici nat⁹
Cũ vo a ventre mris egredit. frigido aerei exponit. pelle
secundina exuit. lacte nutrit. ⁊ tunc pprie dicit natus. Sic
de illi q in sanguinib⁹ carnalis affectionis nutriunt. ⁊ qui
in vtero mris sue. i. in amore matris sue. mundi vel carnis
detinent. nati spualr nõ dicunt. Jõ de talib⁹ vr dictũ illud
Job.iij. Quõ pot hõ denuo nasci cũ sit senex. Sz pcerto
cũ ab vtero mũdani amoris extrabit p eius abbominatio
nẽ. qñ secũdina carnalis infectionis exuit p castitatẽ mũdi
ficationẽ. qñ frigido aeri. i. tribulationum pnie exponit p
ois miserie tolerationẽ. qñ insup lacte dcine nutrit. p sa-
pietie degustationẽ. tũc dico q spualr nascit ⁊ apud deum
penit⁹ innouat. Ut de eo dicat illud Osee.ij. Expolie eaz
nudã. ⁊ statuã ẽm die natiuitatis sue. Et possumus nota-
re q illi dicunt ex deo spualiter esse nati. qui sunt scilicet

Justicie sectatores.
Mequicie ptẽptores.
Concordie dilectores.
Constantie pfessores.

De iustitie sectatorib⁹ dicit. j. Job.ij. Qui facit iustitiã ex deo
natus est. De neqcie ptẽptorib⁹ dr. j. Job.iij. Qui nat⁹ est ex deo
nõ peccat. De pcordie dilectorib⁹ dr. j. Job.iij. Dis q̃ di-
ligit fratrẽ suũ. ex deo nat⁹ est. De pstãtie vo pfessorib⁹ dr
j. Joba. v. Dñe qd natũ est ex deo vincit mundũ. Patz g
q inuenitur natiuitas spualis ⁊ virtuosa. Quarto dico q
inuenit natiuitas eternalis ⁊ gaudiosa. Et ista ẽ qñ hõ na
scit celo. Et ẽm istum modum. moris sanctoz dicit natale
cuia scz paradiso nascunt. Unde de ipsis dicit Job.xvj.
Non meminit pressure ꝓpter gaudium. quia natus est ho
mo. Et Luce.j. dicit. In natiuitate eius multi gaudebunt

Quinto dico q est quedam natiuitas tpalis ⁊ deliciosa
⁊ ista est p motio glorie tpalis. Homo em̃ tunc mũdo na-
scitur quãdo ad mundi honores emittit. vel atiam pturit
Unde ille tunc dicit natus q mundi. pspers ⁊ diuitijs est
format⁹. Unũ tñ est notãdũ q tales sic nati solent. s. Carere

Scientie veritate.
Constantie firmitate.
Leticie amenitate.
Mũdicie puritate.
Justicie equitate.

Tales em̃ q in pspertate nascun-
tur sunt vt cõiter ceci ⁊ ignorãtes.
Mũdus em̃ est sicut canis q suos
filios parit cecos. Quia procerto
tales q in mũdi dignitatib⁹ et emi
nentijs nascunt. parluntur ⁊ pmouentur. ignorãtes ⁊ ce-
ci sepissime dinoscuntur. vnde Joh. ir. dicitur. q ꝓteriens
Jesus vidit hominem cecum a natiuitate, vnde ibidem di
citur. Hic est filius vester de quo dicitis. quia cecus natus
est. Item tales sunt vt cõmuniter debiles et non durãtes
Non em̃ pseuerat gloria mundanoz. Un de edera ione dr
citur Jone. iiij. q sub vna nocte nata est edera et sub vna
nocte perijt. Et Luc. viij. dicit de semine. qd statim fuit ex
ortum. quia non habebat altitudinẽ terre. natum aruit. qr
non habebat humorẽ. Item tales sunt vt cõiter miseri et
laborantes. Quia ꝓcerto mũdi pspertas multis miserijs
est annexa. vñ Job dicebat Job.iij. Pereat dies in q̃ nat⁹
sum. ⁊ nox in q̃ dictũ est cõceptus est hõ. Prosperitas em̃
dr dies ꝓpter eius amenitate. Dicit etiam nox ꝓpter anne
xam asperitatẽ. Itẽ tales sunt vt cõiter immũdi ⁊ peculiar
tes. vñ Ezech.xvj. In die q̃ nata es nõ est pcisus vmbili-
cus tuus. Item tales sunt iniusti ⁊ male viuentes qd sum
me patz in illis q in ecclesia ⁊ symonia vel a carnali affecti
one nascunt. q scz iniuste ⁊ rapaciter vt cõiter viuere dino
scunt. Est em̃ differẽtia inter radios qui nascunt a sole. et
flumina que nascunt a fonte. Quia scz radij ꝓcessu sunt
rectissimi fluvij vo sunt flexuosissimi. Sic vere illi q a sole
iusticie Xpo in ecclesia nascunt ⁊ ibidem diuinitus intro-
ducunt. recte ⁊ iuste viuere comprobant. et ydem filij so-
lis iusticie xpi appellari merent Job.j. Dedit eis potesta-
tem filios dei fieri. q nõ ex sanguinibus. neq̃ ex voluntate
carnis. neq̃ ex volũtate viri. sed ex deo nati sunt. Sãguis
em̃ signat psanguinitatis affectionẽ. Voluptas carnis si-
gnat luxurie infectionẽ seu quãlibet immundã delectatio-
nẽ. Volũtas viri signat symoniacã intentionẽ. Illi g q in
talib⁹ fontib⁹ in ecclesia nascunt. tortuose ⁊ iniuste incede
re ⁊ viuere dinoscunt. Isti aũt figurant Judic.xj. vbi dr.
q iepte ꝓceps israel ꝓpriã filiã interfecit qr. s. de meretri-
ce nat⁹ erat. Ad denotãdũ q illi q a meretrice symonia vt
a carnali amicicia in eccia nascunt ⁊ introducunt. filiam
suã. i. plebẽ sibi cõmissaz ẽuãt. occidũt ⁊ pdant. Jõ hñ dr
Deu. xxiij. Nõ ingredietur de scorto nat⁹ ecclias dei. Et me-
rito. quia ꝓcerto tales sic nascentes ⁊ intrantes vt cõiter

male viuunt scz
Iniuste ⁊ crudeliter.
Immũde ⁊ carnaliter.
Supbe ⁊ inaniter.
Ignominiose ⁊ infamiter.
Confestim non stabiliter.

Iniuste dico et crudelr Job
xv. Quid est hõ vt immacu-
lat⁹ sit. ⁊ vt iust⁹ appeat nat⁹
de muliere. q. d. Impossibile
est. qr. s. ille q ẽm carnẽ nat⁹
erat. psecbat eum q ẽm spũs
Gal. iiij. Itẽ immũde ⁊ carnalr Job. xxv. Nũq̃d iustificari
pot hõ. aut appere mũd⁹ nat⁹ de muliere. q. d. nõ. Itẽ su
pbe ⁊ inaniẽ Job. xl. Ecce vana⁹ in supbiã erigit. ⁊ tãq̃ pul
lũ onagri se liberũ natũ putat. Itẽ ignominiose ⁊ infamiẽ
Prouer. xvij. Natus est stultus in ignominiã suã. Itẽ in
pseueranter ⁊ nõ stabiliter Job. xiij. Hõ natus de muliere
breui viues tpe. Quid g̃. certe tales deberent dicere illud
Job. iij. Pereat dies in q̃ natus suz. qr sicut dr Mat. xxvj
Bonũ erat ei si natus nõ fuisset hõ ille. Jõ hñ dr Ecci. iiij.
Laudaui magis mortuos q̃ viuẽtes. ⁊ felicioẽ iudicaui il
lũ q̃ nec dũ nat⁹. ẽ nõ sic iusti. q. s. nascunt de deo nõ 'a car-
ne. iurta illud. j. Joh. ij. Dis q̃ facit iusticiã ex deo nat⁹ est
Et iõ sicut. ẽ. dixi isti a culpis abstinẽt. qr q̃ nat⁹ est 'ex deo
nõ peccat. j. Joh. iij. Impijs eminẽt. qr oẽ qd natũ ẽ ex do
vincit mũdũ. j. Joh. v. Pro xpo sustinẽt Jo. xvj. Nõ me-
minit ꝑssure ꝓpt gaudiũ qr nat⁹ est hõ in mũdũ. Et va ꝓ
nẽt Joh. xvij. Ego in ẽ natus sum ⁊ ad ẽ veni vt testimo
niũ phibeã veritati. Hec est g natiuitas tpalis ⁊ delicioſa.

Sexto dico q inuenit natiuitas criminalis atq; vicioſa
⁊ ista est qñ qs nascit pcto ⁊ 'mozi gre ⁊ virtuti. vñ Jo. ix.
In pctis natus est totus. Ideo de pctoz⁹ dr. s. Regũ. v.
Nati sunt mures ⁊ facta ẽ pfusio in orto. Sz vide. ẽ. f. p.
cedẽti vbi multa de tali natiuitate dicunt. Septimo di-
co q est natiuitas infernalis. ⁊ ista est illa q̃ dãnati in infer
no nascunt. ⁊ q̃ ibi de nouo veniũt ⁊ inducunt. De qua in
ps. Fiant nati eius in interitum. Et Ecci. xlj. Ue vobis vi
ri impĩ. qr si nati fueritis in maledictione ⁊ nascemini ꝛc.
Sic sgit patz qnõ diuersimode tã naturaliter q̃ spualr qs
pot nasci. Vide. ẽ. de generare ꝛc.

Natu. Vide vbi maior. Et vbi Senectus.

Natio. Nota q natio accipit ꝓ ppli congregatione.
vel ꝓ regione. seu ꝓ patria vl cõitate. Et su

mīt cōiter in scriptura ꝓ illis gētibus. vel ꝑplis q̄ dei populo erāt inimica. sicut erāt pbilistīm. amon. amalech ⁊c. Vñ breuiter ꝙ nationes vniuersa genera ꝑplox denotant gentiliū. Et ideo notandum q̄ spūaliter loquendo nationes signant inimicos nostros spirituales scilicet

Communitatē hominū peccatox.
Malignitatē hominū viciosox.
Peruersitatē demonū malignox.

Dēs em̄ istē nationes boibus inimicant. ⁊ eis i via salutis plurimū aduersant. vñ. j. Macha. iij. Ecce nationes conuenerūt aduersum nos vt disperdāt nos. Natio em̄ peccatox est puersissima. vñ. Pbl'. ij. Sitis simplices sine q̄rela in medio nationis praue atq; puerse. inter q̄s lucetis sicut luminaria in mundo. Natio viciosox est potentissima vix em̄ pōt ab aliquo superari. Sicut em̄ dr Judic. j. Filij israel nō potuerunt delere nationes de terra sua: sed tamē ipsas superauerūt ⁊ dimiserūt viuere sub tributo. Sic ꝺe bō nunq̄ pōt ex toto extirpare vel delere nationes viciox de terra carnis sue. ⁊ maxime vicia carnalia. ipa tm̄ dr subiugare rōni. ⁊ ipa dimittere viuere sub tributo. vt sic ei dicāt illud Deut. xv. Dñaberis nationib⁹ plurimis. ⁊ tui null⁹ dñabit. ⁊ ideo ꝙ pplo suo orat ecclesia Joel. ij. Parce domine parce pplo tuo. ⁊ ne des hereditatē tuā in obprobrium vt nōdñent ei natiōes. Natio ꝺo demonū ē crudelissima. vñ Eze. xxxj. de assur. i. de supbo in figura alti cedri dr q̄ succidēt illā alieni. ⁊ crudelissimi nationum. Et si vis in bono dic q̄ est natio sanctox atq; iustox que scilicet

Deo fuit ⁊ ei subiugāt.
Deū laudat ⁊ regratiāt.
Cū deo ligāt atq; copulāt.
A deo iuuāt atq; visitāt.
A deo spirāt ⁊ viuificāt.
A deo vocāt ⁊ btificāt.

Dico ergo q̄ natio sanctorū deo seruit atq; subiugāt Sapientie. viij. Nationes mihi erūt subiecte. Itē deū laudat ⁊ regratiāt. ps̄. Psallam tibi in nationibus. Itē cū deo copulāt Deut. iiij. Nō est alia natio tā grandis q̄ habeat deos appropinquātes sibi sicut deus nr̄ adest nobis. Item a deo visitāt. q̄ sicut dr Sap̄. vij. Per nationes in aias sanctas se trālfert. Itē a deo viuificāt. q̄ sicut dr Act. x. Per nationes gr̄a spūssancti effusa est. Item a deo beatificāt scz in celo Thob. xiij. Nationes de longinquo ad te venient ⁊c. Vide. j. de ꝑplo.

Nathan fuit ꝓpha dñi qui. s. interptāt donū dominās. vel donatus gratie. Fuit autem nathan ꝓpha dñi Qui scz

Deum consulebat.
Vera respondebat.
Plebem instruebat.
Regem arguebat.
Malos fugiebat.
Bonos ꝓmouebat.
Gratia vigebat.
Gloria fulgebat.

De oibus istis vide hystoriā ij. Reg. vij. ⁊ xij. q̄ nimis ēet longū ponere. Et applica ad bonū ꝓncipē. ⁊ ad bonū regis ꝓsiliarū. q̄ ad deū dr recurrere. q̄ ꝺa dr rndere. q̄ ꝑplm dr instruere. q̄ regē dr arguere. scz sicut nathan fecit dauid ꝺ morte vrie. q̄ impios dr refugere. s. sicut nathan adoniam. q̄ bonos solet extollere. sicut scz nathan inunxit salomonē i regē. q̄ gr̄a dr influere. sicut scz iste q̄ interptāt donās donū. ⁊ donatus gr̄e. Qui gr̄a vebet ꝓcellere. sicut. s. iste qui erat summus in curia dauid Vñ igr̄ de tali nathan dicit Ecci. xlvij. Surrexit nathan ꝓpheta in diebus dauid q̄si adeps separatus a carne. Dilata si vis ⁊ concorda.

Nathanael interptāt donum dei vel donauit eum dñs. Et fuit ille de q̄ dixit xp̄s Ecce vere israelita in quo dolus nō est qñ vidit eū venientem ad se Joh. j. Iste ergo signat bonos simplices Qui a xp̄o vocant. A xp̄o donant. A xp̄o laudant. A xp̄o visitātur. Expone ꝓut volueris de bonis ꝓlatis.

Nathinnei fuerunt quidā templi seruitores. q̄ interptant donātes. vel donati. seu ypodiacones. vel subministri. Et pñt signare bonos eccl̄e. siasticos q̄ a deo donant inspiratiue. qui deo subministrāt famulatiue. qui sese sunt donantes deo dstinatiue ⁊c. Concorda si vis. q. trāseo gr̄a brevitatis ⁊c.

Natura. Cum pauc̄issime sint auctes de natura. q̄q̄ multa sint exempla. parū necesse est ꝙ de ea dicamus. Me tamen omnino sub silētio trāseam⁹ Notandū est ꝙ in scriptura sit mentio De q̄dam natura

Immutabili.
Corruptibili.
Detestabili.
Commēdabili.

Primo igit̄ dico ꝙ est natura immutabilis q̄ est ille instinctus naturalis rectitudinis. Et sic accipit ius naturale Illud qđ vnūq̄q; aial natura docuit. sic̄ est educatio filiox. Dilectio socioꝝ. Conseruatio corpoꝝ ꝓpriox. Et ꝑm hec loquit Aug. ꝙ nullū est adeo magnum viciū qđ possit delere extrema nature vestigia. Et ꝺ bñ apparuit in exēplo qđ ponit Valerius in li. suo de factis memorabilib⁹ romanox vbi dicit. q̄ cū rex pirrus in quodā ꝓlio esset captus ⁊ inimici nesciētes eū esse pirrū cū se nominare nō vellet voluerunt eum occidere. filius qui a natiuitate mutus fuerat videns periculum patris. quasi cōpassus a natura loqui pro patre suo. militibus illis qui patrē occidere intendebant dixit. Nolite occidere pirrum regē. Et sic alij audientes ipsum captum seruauerunt nec occiderunt. Ista est ergo natura immutabilis. Cuius quidam exempla habemus plurima in natura. Quis em̄ docet pelicanum se pro filijs occidere? Quis docet cervum pro sagitta extrahenda diptānū quereret? Quis docet canem ꝑ vomitu procurando gramē comedere? Quis docet castorem testiculos suos dimittere? Quis docet elephantē dentes suos frangere. Omnia enim ista natura docuit. cuius iura immutabilia deus fecit. Quia breuiter quedam vis ⁊ a natura oibus aialibus est indita. per quam ad faciendū qđ debēt sunt naturaliter inclinata. Unde precipue natura humana ꝺz insitam quandā regulā naturalem. ꝑ quaz cognoscit quid est faciendū ⁊ quid etiaz omittendū. vnde Roma. ij. dr. Gentes nō habētes legem. naturaliꝝ ea que legis sunt faciūt. Hec est igit̄ natura immutabilis. Scdo dico ꝙ est nā corruptibilis. ⁊ ista est natura humana q̄tuz ad corpus. que scz est valde corruptibilis atq; seda. Caro em̄ ꝺz naturam vilem. infectam ⁊ corruptam. Quia sicut lúnax vilis est ⁊ immūde nature. ita qđ inficit et maculat quicq̄d tāgit. sic caro nr̄a ita est vilis ꝙ aiam sibi ꝓiūctam corrūpit. inficit ⁊ fedat. ⁊ ad pcā ptrahit ⁊ inclinat Epbe. ij. Eram⁹ em̄ natura filij ire. Et breuiter ꝑ statu nature ipse vicia sunt naturalia nobis. virtutes vero innaturales. Quia sicut videmus ꝙ vulpes solet naturaliter claudicare. Porcus solet se in luto naturaliter lauare. Leo solet bestias innocētes naturaliter deuorare. Aranea solet ad muscas capiēdas naturaliter intendere ⁊ vacare. Sic ꝺe nos a natura corrupta habemus vulpinam dolositatem porci naim impuritatem. leoninā voracitatem. aranee cupiditatem. vt sic verificēt illud qđ dicit Sap̄. xij. Erat eoꝝ malicia naturalis. Ista est ergo natura corruptibilis. Tercio dico ꝙ est natura detestabilis. ⁊ ista est qñ aliqs ita assuescit in vicijs ⁊ peccatis. ꝙ illa vicia ꝑ obstinationē in naturam conuertunt. Hā q̄uis piper sit album originaliꝝ. ꝑ decoctionē tm̄ efficit nigrū immutabiliꝝ. Quia vere multi sūt q̄ ita radicaliꝝ immutant in malū. ꝙ nūq̄ amplius reuertunt in bonū Ro. j. Femine eoꝝ immutauerunt naturalē vsum. Et Sen̄. dicit. ꝙ illud vicīū est delectabile qđ in naturā ꝓsuetudo pduxit. Quarto dico ꝙ est natura commendabilis. ⁊ ista nihil aliud est q̄ bona cōsuetudo q̄ ꝺm Sen̄. est altera natura. Natura em̄ cineris q̄ est vilis. mutatur in naturā vitri q̄ est pulcra. Adiuncto etiam surculo domestico aliquo alteri arbori siluestri. natura siluestris in naturam domesticam transmutatur. Sic ꝺe ꝑ insertiones gr̄e dei hō per bonas ꝓsuetudines taliter immutat. ꝙ q̄si in naturā bonā ⁊ ꝓtrariam trāsfert. vñ Roma. xj. Tu ex naturali excisus oleastro. contra naturā insertus es i:: oliuam bonam ⁊c.

Nauis. Nauicula. Nota ꝙ nauis est instrumentū ligneuz ad transeundū mare vel flumina ordinatū. Et ꝑ multimode signare in scriptura. in bono. s. ⁊ in malo. In bono em̄ signat

Ecclesie cōmunionem.
Viri ꝓfecti cōditionem.
Beate vḡinis ꝓfectionem.
Pnie vel religionis habitatōz.

Ecclesia q̄ est nauis capacissima. Ista em̄ cōtinet bonos ⁊ malos. vñ Luce. v. dr ꝙ ad preceptū dñi petr⁹ ⁊ socij sui tantū de piscib⁹ prēdiderunt ꝙ duas nauiculas impleuerūt. Due nauicule sunt ecclesia ⁊ religio. q̄ sicut videm⁹ piscib⁹. i. bo

Prima est nauis capacitatis.
Scda est nauis agilitatis.
Tercia est nauis fertilitatis.
Quarta est nauis securitatis.

minib⁹.tã bonis q̃ malis bodie sunt replete. Vir pfectus est nauis agilissima.qz.s.iustus ad modu nauis veloc tr̃ã sit p mare hui⁹ mũdi.nõ sistẽs ibi p desideriũ z amorẽ.Vñ de pfectis viris põt dici illd Job.ix. Trãsierũt sicut naues poma portãtes.Bẽ vgo est nauis repletissima z pfectissima. Ista em̃ merces paradisi ptinuit z portauit. z portus hui⁹ mũdi ditauit multipliciter z replevit.de q̃ Prouerbi. xxxj. Facta est q̃si nauis institoris delonge portãs panem suũ. Religio vo seu stat⁹ pnie ẽ nauis securissima.vñ Act. xxvij. Salui fieri ñ poterũt nisi in naui mãserit. Si vo de malo agit.dico q nauis seu nauicula põt i malo significare

Peccatoꝝ instabilitatem.
Mundanoꝝ mutabilitatẽ.
Humanoꝝ vertibilitatem.
Nauis em̃ vt dictũ est signat
Labilitatẽ vani petõris.
Prosperitatẽ mũdi deceptoris.
Mortalitatẽ vite viatoris.

Dico ergo q signat mobilitatem hominum peccatorum. Tales em̃ sunt in mari huius mundi sicut naues ad portũ trãsse rẽtes merces dyaboli. z vi cia z petã secũ ptinue deferẽtes. z p flatũ dyabolice suggestionis ad oẽ pctm̃ se faciliter mouentes.dyabolus est em̃ sicut antiochus.de q̃ dr.j. Macha.j.q ipe intrauit in egyptũ cũ magna multitudine nauiũ.qz.s.dyabolus intrat infernũ cũ multitudine hoim pctoꝝ.qz sicut dr in ps.Deus in spũ vehemẽti cõteret naues tharsis. Itẽ nauis signat ꝓsperitatẽ hoim mũdanoꝝ. In istã ei nauẽ cupiũt intrare oẽs q̃ trãsierũt p b̃ mare.s. p istũ mundũ. z tm̃ vident ptinue q ista nauis fluctuat sp. multotiẽs pit z submergit.nũq̃ vo q̃scit. Quapropẽ ista vr̃ illa nauicula.de q̃ dr Mat.viij. Motus magn⁹ factus est in mari ita vt nauicula opiret fluctib⁹. Ista em̃ est nauis in quã ionas fugiẽs a facie dñi intrauit vbi tm̃ tẽpestas ipm arripuit ita q in mare fuit ꝓiect⁹ z a cete etiã devoratus.Quia vo pctor q peccãdo a deo recedit z fugit. z q̃ in naui mũdane ꝓsperitatẽ se recolligit z reponit.multis in p̃senti tẽpestatib⁹ z tribulationib⁹ impellit.in fine etiã de navi ꝓspitatis ejicit. z in mari inferni demergit: z ibi a cete.i. dyabolo devorat. Ideo talib⁹ dr Eccl.xliij. Qui navigant mare enarrãt picula eius.Signat ĝ nauis ꝓspitatẽ bonoꝝ mũdanoꝝ. Itẽ signat fragilitatẽ hoim viatoꝝ. Mortalis em̃ hõ naui cõparat.qz.s.de fragili materia cõponit Jn mari em̃ hui⁹ mũdi semp fluctibus agitat. z ad portũ mortis ptinue currit z movet. vñ Sap.v. dr. Transierũt omnia velut umbra. z tanq̃ nuncius vnius diei. z tãq̃ nauis que pertransit fluctuantẽ aquam. cuius cum pterierit nõ est vestigium inuenire. Si tm̃ adhuc de navi in malo significato vtpote de peccatore.de diuite seu de mũdi prosperitate velis aliq̃d dicere.notabis q talis nauis solet mltis periculis subiacere. Jurta illud predictum. Qui navigãt mare enarrant pericula eius Eccl.xliij. Ista enim

Tempestatũ pulsatur fluctibus.
Beluaꝝ cassatur ictibus.
Adamantiũ ligatur tractibus.
Echinoꝝ tenet tactibus.
Arenarũ turbat sirtibus.
Voraginũ sorbet haustibus.
Piratarũ grauat raptibus.
Syrenũ necatur cantibus.

De tempestatib⁹ ptz quõ naues submergũt z frangunt. De beluis etiã patz p doctores quõ naues pforant atq; ledũt.sicut exẽplificat Plini. de serra maris q̃ dorso suo ferrato scindit nauẽ. Et de monoceronte z gladio.quoꝝ ꝓmus cũ cornu z alius cũ ense psolãt naues z scindũt. De adamãtibus etiã q̃ ferrũ attrahunt patet q naues ab ipis trahunt z tenent. De echino pisce semipedali dicit Plinius q sola adhesione nauẽ arrestat.nec procedit vlterius nisi lignũ cũ pisce scindat. De sirtibus etiaz quõ cumulis arenarũ bullientium rumpũt naues. De carina vo quõ in pfundissimas voragines naues sorbet. Et de piratis quõ ipsi insidiantes navib⁹ spoliãt oia satis patẽt. Quid ergo? Procerto ista pericula significãt pericula spũalia.q̃bus scz subiicit q̃libet mũdanoꝝ seu etiã ꝓsperitas tpalis. Quia certe iste naues tentationũ fluctib⁹ oppugnant. Beluarũ.i.tyrannoꝝ ictibus cassant. Adamantiũ.i. mulierũ tractib⁹ ligant. Echinoꝝ.i.malorũ sociorũ tactib⁹ z ritib⁹ detinent. Arenarũ.i.diuitiarũ sirtib⁹ rũpunt. Voraginũ.s.mortis z inferni haustib⁹ absorbent. Piratarũ.s. demonũ seu officialiũ raptibus spoliant. Unde ꝓcordanti as oim istoꝝ.de navi.nauicula.navigare z nauta.qz transeo gr̃a brevitatis. Expone quõ naues q̃ ibãt in tharsis ad reportandũ aurum sunt ꝓfecte.ij. Paral.xx. z. Sed vt aliq̃d ampli⁹ dilatem⁹.possum⁹ dicẽ de navi spũali.vidz de aia.vel de btã vgine.seu de q̃libet viro pfecto.q sicut videmus Qz nauis leui materia fabricat. Aqua maris supserẽ Ad portũ ptinue appropinquat z applicatur. Preciosis mercibus onerat. Ꝑ parte maris est clausa sed sursum a parte celi aperit. Jn ꝓncipio z in fine est stricta. sed in medio dilatat. Fluctibus ptinue movet. Flatu vẽti faciliter ducit. Cito agitat. Sic vere spũaliter loquẽdo aia seu vir pfectus dr esse levis p tpalium graviũ abdicationẽ. Debz mari.i.mũdo subfern p ipius ptemptũ z abhoiationẽ. Debet vsus portũ paradisi moveri p ptinuã affectionẽ. Debet mercibus virtutũ onerari p omnimodã pfectionem. Mari.i.mundo claudit p bonoꝝ suoꝝ opm occultationẽ Celo vo.i.deo vel paradiso aperit p pij affectus exhibitionẽ. Debet etiã strictus esse p corpis lasciuie austeritatem Latus vo in medio p charitatẽ. Fluctibus vo ptinue moueri.p patientie laborẽ z aduersitatẽ. Vẽto spũssancti duci p suã inspirationẽ z bonitatẽ. Cito vo z cõtinue agitari p obedientiã z sedulitatem. Et sic igit ista est nauis institoris.i.mercatoris xpi.in q̃.s.merces virtutũ reponit. Figurata in navibus salomonis. De q̃bus dr.ij. Paral.ix.q naues regis ibãt in tharsis semel in annis tribus. z deferebãt inde aurum z argentum. z ebur et simias. z pavos. Tharsis em̃ interpretat explorans gaudium. qz scz tales naues xpi regis semper vadunt explorare per contemplationem gaudium paradisi. Et ideo inde acquirunt

Aurum sapientie.
Argentum eloquentie.
Ebur pure cõtinentie.
Simias spũalis letitie.
Et pavos honeste conuersationis z apparẽtie. Sed adhuc de navi ingẽtum etiam signat ecclesiam religionẽ vel penitentiã aliq̃d est dicendum. Sicut em̃ hõ in mari nõ põt incedere.nec etiã navigare nisi navi mediante seu navicula. Sic nec hõ põt mare hui⁹ mũdi tute trãsire nisi in naui ecclesie religionis. vel pnie studeat navigare. Et iõ de xpo legitur Mar.viij. q ipe ascẽdit nauẽ cũ discipulis suis. vidz Mauẽ

Laboris z diligentie.
Meroris z sustinẽtie.
Splẽdoris et sapientie.
Timoris z reuerẽtie.
Tenoris z pmanentie.
Amoris z beniuolẽtie.
Vigoris z obedientie.
Trãquillitatis z patie.
Humilitatis z subiacẽtie.
Fertilitatis z opulẽtie.
Securitatis z ꝓfidẽtie.

Et nota q ecclesia vel religio est nauis.vel etiã hõ iustus.vel aia sancta est nauis.diligẽtie et laboris. vñ Petrus qui erat in naui dixit xpo Luc.v. Dñe per totã noctem laborauimus z nihil prendidimus. Ps. Descendunt mare in navibus. faciẽtes operationes in aquis multis. Item est nauis sustinentie et meroris. quia scz ipe xps dei filius in ista naui navigauit per mundum. Unde Marci vj. Ascendentes in nauem abierũt in desertum tr̃. Locus enim signat planctum contritionis. desertum vo siccitatẽ abstinentie. z asperitatem victus et conuersationis. Item est nauis sapientie z splendoris. Unde Luce.v. dicitur. q Jesus sedens de navicula docebat turbas. Item est nauis reverentie z timoris Jone.j. Timuerunt nautę z clamauerunt ad deum. Item est nauis persistentie z tenoris Luce.v. Vidit duas naues stantes secus stagnum. Item est nauis beniuolentie z amoris Act.xxj. Cum valefecissemus invicem ascendimus nauem. Et Act.xviij. Paulus fratribus valefacients navigavit. Item est nauis obedientie z vigoris. Unde Luc.v. dicit. q Jesus ascendit in vnã nauem que erat symonis qui interpretatur obediẽs. Item est nauis trãquillitatis z patientie. Unde Luce.viij. dicit. q cum Jesus dormiret in naui cessavit tempestas. z facta est trãquillitas magna. Item est nauis humilitatis z subiacentie. Unde Marci.xiij. dicit. q cum Jesus ascendisset nauiculam cessavit ventus id est superbia. Item est nauis fertilitatis z opulentie scz cumulus virtutum Apoc.xviij. Diuites facti sunt omnes qui habebant naues. Itẽ est nauis securitatis z ꝓfidentie Act.xxviij. Nisi in mari mãserit non poteritis salui fieri. Pulcrum esset hic ponere z exponere illa que dicunt Ezech.xxvij. vbi dominus loquit de magnificentia ciuitatis tyri sub methaphora vnius nauis. sed valde esset longum. Hoc solum ergo adiunge q in

maul ecclesie vel religionis vel penitentie debet esse
Gubernaculum sapientie ⁊ discretionis.
Remi bone affectionis ⁊ dilectionis.
Malus sublimis ⁊ alte ꝓtẽplationis.
Velum munde ⁊ caste ꝓditionis.
Corda cõcordie vnitatis ⁊ cõiunctis.
Anchora spei. fiducie. charitaꝭ ⁊ ꝓsolatiõis.
Baustorũ vo mũdicie ⁊ purificate ꝓfessiõis.
Operimentum vo honeste apparẽtie ⁊ con-
uersatio-
nis. De gu
bernatori-
b⁹ dicitur
Ezec. xxvij.
Sapientes
tui tyre fa-
cti sunt gu-
bernatores tui ⁊c. De remis dr Ezech. xxvij. Quercus de basan dolauerũt in remos tuos. De malo vo dr ibidẽ. Cedrum de lybano tulerũt vt facerẽt sibi malũ. Velo dicit ibidẽ. Byssus varia de egypto texta est tibi in velũ. De anchora dr Act. xxvij. Mittẽtes anchoras q̃ttuor. De corda dr in ps. xxxij. In psalterio decẽ cordarũ psallite illi. Expone ⁊c. De baustorio dic illud Esa. xij. Haurietis. s. cũ baustorio. aquas in gaudio. Aquas dico ꝓfessionis q̃bus purificabimini. De opimẽto vo dr Eze. xxvij. Jacinctus ⁊ purpura sunt facta operimentũ tuũ ⁊c. s. inuenies vbi tabula mõstrabit. Quõ nauis vbi est ferrũ attrabit a rupib⁹ adamantis ⁊ penitus dissipaꝭ. Quia dñs in spũ vehemẽti cõteret naues tharsis. Patet ergo ⁊c.

Nazareth. Nazaren⁹.

Nazareus. Cum nazareth interpretaꝭ flos. virgultũ. sanctitas. aut ꝓsecratio. vnctio. mũdicia. custodiẽs. aut sepatio. Nazareus ⁊ nazareus virgultũ. floridus. custodiẽs. sepatus. mũdus. vnctus. sctũs ⁊ ꝓsecrat⁹. Possum⁹ dicere q̃ p nazareth põt intelligi religio vel ecclesia. btã vgo. vel alia sctã vel q̃libet vir ꝓfectus. Sicut esi legiꝭ Nume. vj. Nazareus dño ꝓsecrãdus caput nõ tondebat vitẽ fugiebat. vinum nõ bibebat. mortuũ nõ tãgebat. sese deuouebat. Plura offerebat. Sic vere dicam q̃ bõ ꝓfectus q̃ in religione vel alibi seipm offert ⁊ ꝓsecrat. vite puritatẽ tenet ⁊ vendicat. Mox sanctitatẽ seruat ⁊ põdicat. Cibi voluptatẽ odit ⁊ abdicat. Rerũ facultatẽ dãnat ⁊ iudicat. Cordis pietatẽ monstrat ⁊ indicat. Apud veritatẽ seipm dedicat. Jste dico q̃ tenet ⁊ vẽdicat vite puritatẽ. Et ideo dr floridus. mũdus ⁊ mundicia. flos. virgultũ. ⁊ sic est de illis. de q̃bus dr Treñ. iiij. q̃ nazarei bierim erãt cãdidiores nive. nitidiores lacte. rubicundiores eboze antiquo. sapbiro pulcriores. In signũ autez istius puritatis bn dr Lu. j. Qz missus est gabriel angelus ad mariã virginẽ in ciuitatẽ galylee. cui nomen nazareth. Angeli eñ cũ puri sint semp diligũt puritatem. Jste etiaz seruat ⁊ predicat moz sanctitatẽ. Et iõ iste interpꝛtaꝭ sanctus. seu sanctitas. vt de eo dicaꝭ illud Matb. xxj. Hic est ihesus ꝓpha a nazareth. Prophbeta eñ dr põdicare et etiam sanctus esse. Jtẽ iste odit ⁊ abdicat cibi voluptatẽ. Jdeo iste interpꝛtaꝭ custodiẽs ⁊ abstinẽs. Quia etiã sicut dr Numeri. vj. Nazareus vinũ aut quicq̃d inebriare põt nõ bibebat. vuã ⁊ quicq̃d de vinea nascebaꝭ nullatenus comedebat. Añ de penitẽte ⁊ abstinẽte põt dici illud Marci. xvj. Jesum q̃ritis nazarenũ. crucifixũ. Jtẽ ille damnat ⁊ iudicat rerũ facultatẽ seu etiã mũdi vanitatẽ. Et ideo iste interpretaꝭ sepatus aut sepatio. eo q̃ ab amore seculi separaꝭ. Et hoc figuraꝭ in hoc. q̃ nazareus cõpleto tpe ꝓsecrationis ⁊ voti capillos suos tondebat. ⁊ in igne sacrificij cõburebat. ⁊ deo offerebat. sicut dr Nume. vj. Ad denotandus q̃ capillos. i. diuitias suas dz vir ꝓfectus abijcere. et igne charitatis cremare ⁊ p elemosynas cõsumere. ⁊ deo offerre ⁊ pñtare Nume. vj. dr. Radeꝭ nazareus añ ostiũ tabernaculi. Jtẽ iste monstrat ⁊ indicat cordis pietatẽ. Et ideo interpꝛtaꝭ vncta ⁊ vnctio. vñ Lu. iiij. dr. q̃ Jesus venit nazareth vbi erat nutritus. q. d. Paupes in nazareth. i. in loco ⁊ a ꝓsona pietatis nutriunt. Jtẽ seipsum dedicat apud deitatẽ. Et ideo interpretaꝭ ꝓsecratus. vñ iudic. xiij. Erat eñ nazareus dei ab infantia. Et Judicũ. xvj. dr. Nazareus. i. ꝓsecrat⁹ dño sum. Talis q̃ nazareus. i. talis ꝓsecrat⁹ ⁊ sctus dz frequẽtari. dz honorari. dz etiã erorari. Frequẽtari dico p amicitiã. sicut de btõ Petro dr Marci. xiiij. Et tu cũ Jesu nazareno eras. Honorari etiã p excellentiã. vt scz dicaꝭ de ipo illud Joh. vir. Jesus nazarenus rex iudeorũ. Adorari insup p reuerentiã sicut de illo ceco dr Joh. ix. Luc. xviij. Qui audiẽs q̃ Jesus nazarenus trãsiret dꝛ mauit dicẽs. Fili dauid miserere mei. Decigit sufficiãt de nazareno. Nazareo. ⁊ Nazareth.

Ebula.

Nota q̃ nebula est impssio aeris ex exalationibus aque ⁊ terre. in terre supficie generata. Et põt significare multipliciter in scriptura. Significat enim
Turbulentiam vite ꝓtelentis.
Affluentiã mundi labentis.
Ignorantiã mentis errantis.
Penitentiã cordis dolentis.
Signat ẽ nebula vite
psentis turbulentiam.
Sicut eñ nebula turbulente ⁊ debilis ẽ nature. ita q̃ ad calorẽ solis modicũ euanescit. sic vita psens ignoratie ⁊ aduersitaꝭ turbine obscuraꝭ. ⁊ faciliter destruitur. ⁊ penit⁹ dissipaꝭ. Sicut eñ nibil est debilius q̃ nebula. sic nibil est debilius ⁊ fragilius q̃ misera vita nra. vnde Sap. ij. Trãsiet vita nra tanq̃ vmbra. ⁊ sicut nebula dissoluet q̃ fugata est a radijs solis. ⁊ caloze illius aggrauata. Jtẽ nebula signat mũdi labentis affluentiã. Sicut eñ nebula est claritatis aeris obnubilatiua. radioz solarij ẽ interceptiua. viarũ ⁊ itinerũ est occultatiua. Viatoz ⁊ nauigantiũ est impeditiua. latronũ est amica ⁊ insidiantiũ ꝓceptiua. Tpe eñ nebuloso solent latrones facili⁹ furari. lupi vo oues dirripe ⁊ põdari. Sic nebula affluẽtie seu ꝓsperitatis mũdane aerẽ ꝓsic solet obnubilare ⁊ obscurare per ignorantiã. Lumẽ gre solet intercipe. Viatores ⁊ nautas id ẽ mortales bn⁹ mũdi a recto paradisi itinere solet facere deuiare. Latronib⁹. i. mũdi pctoꝛib⁹. lupis. i. demonib⁹ solet esse amica. ⁊ eoz insidijs suffragari. Cõstat eñ de nebula mũdane ꝓsperitatis. q̃ si obnubilat coꝛ humanũ. minus põt malicia dyaboli ꝓcaueri. Et ideo ista nebula bene dicaꝭ suis lupinis fraudib⁹ amicari. Jsta eñ nebula corrupta. q̃ scz ⁊ segetes ⁊ vineas. ⁊ animalia destruit ⁊ corrumpit. Quia videlicet destructio ꝓsperitatis mundane facit ipa vtẽtibus multa mala. Et ideo Soph. j. Dies mũdane ꝓsperitatis. dr dies nebule ⁊ turbinis. dies tenebrarũ ⁊ caliginis. dies tube ⁊ clãgoris. Et ideo breuiter de mũdi peccatoꝛib⁹ diuitib⁹. parũ durãtib⁹ ⁊ cito peuntib⁹ põt dici illud. ij. Pet. ij. Hi sunt fontes sine aqua. nebule turbinib⁹ exagitatis. q̃bus caligo tenebrarũ reseruaꝭ. Jtẽ nebula signat mẽtis errãtis ignorantiã. Jsta eñ nebula. i. obscuritate ⁊ ignoratia est totus mũdus circũdatus ⁊ obtect⁹. vñ Eccl. xxiij. Sicut nebula texi oẽm carnẽ. Jtem signat cordis volentis penitentiã. q⁹ vicz sicut nebula facit aerẽ turbidum ⁊ nebulosum. est tñ q̃q̃ pluuie generatiua. suipsius exalatiua. ⁊ serenitatis in aere post suũ trãsitũ inducriua. Sic vere ꝓtritio ⁊ cõpunctio q̃n obnubilat aerem cordis nostri solet ibi generare pluuiaz lachrymationis solet facere sursum ad deũ exalare fumum deuote oratiõnis. solet etiam post suum transitum causare serenitatem conscientie ⁊ cordialis affectionis. Et ideo nota q̃ talis spũalis nebula. id est talis conscientie obnubilatio est a fidelibus habenda multiplici ratione. quia scilicet Jsta est
Hospitatrix diuine maiestatis.
Receptatrix supne claritatis.
Medicatrix interne prauitatis.
Expiatrix omnis iniquitatis.
Reuelatrix omnis puersitatis.
Exoratrix eterne diuinitatis.
Dico ergo q̃ in tali nebula eterna deitas hospitaꝭ. Eñ dñs videꝭ eẽ ꝓditionis illius nobilissimi ⁊ canidissimi pisces q̃ dr glauc⁹. q̃ ẽm Ouidiũ numeraꝭ inter numina maris. De q̃ dicit Pli. Qz nũq̃ apparet nisi i byeme vel saltẽ in tpe nebuloso. Sic vere dr⁹ nũq̃ inueniꝭ nisi i corde bumili ⁊ cõtrito. vñ sic dr Exo. xxiij. Lex i nebula fuit data a deo. Jõ dr. iij. Reg. viij. q̃ nebula ipleuit domũ dñi. Et seqꝭ. Dñs dixit q̃ habitaret i nebula. Jtẽ i tali nebula supna claritas reuelaꝭ. qz. s. spũsctus illumiat coꝛ ꝓtritũ ⁊ nebulosuz. ⁊ est sic dr Eccl. l. Quasi stella matutina i medio nebule. Jtẽ p talẽ nebulã pcti ifirmitas medicaꝭ. qz sicut dr Eccl. xlij. Medicina oim doloz in festinatione nebule. Jtẽ p talẽ nebulã mẽtis iniqtas expiaꝭ Esa. xlij. Quasi nebula pctã tua soluenꝭ. Jtẽ per talem nebulã culpe puersitas explicatur scz per ꝓfessionẽ. Eñ Job. xxxviij. Eleuabis in nebula vocem tuam. Jtem interius p talem nebulam eterna deitas exoratur. Unde Leuitici. xvj. Positis super ignem aromatibus nebula eoꝛum ⁊ vapoꝛ operuerat oraculum. In altari eñ cordis aromata bonaz affectionũ igni feruide cha

rētis supponunt. ꝛ sicut nebula cōtritionis in oraculum orationis eleuat. Quia sicut dī Eccl. xlij. Aperti sunt thesauri ꝛ auolauerūt nebule sicut aues ꝛc. Vide infra de Nube

Necessitas. Necessaria. Nota ꝙ necessariū dicat generaliter tribus modis Signat enim necessitas

Utilitatem. Prima necessitas est ꝓcuranda.
Aduersitatem. Secūda est releuanda vel adiuuāda.
Inuitabilitatē. Tercia est toleranda.

Necessitas ergo ꝓcuranda est illa necessitas quā habemus de rebus pertinentibus ad salutem. Illa em̄ summe nobis sunt necessaria vtilia. vñ. ꝛ. Macb. ix. Necessarium duxi pro cōi vtilitate curā habere. Et ideo sunt summope ꝓcuranda. Et istā petebat salomon Prouer. xxx. Tribue tm̄ victui meo necessaria. ſ. gratias ꝛ vtutes Gen. xlij. Descēdite ꝛ emite nobis necessaria. Necessitas vo releuanda est illa quā sustinent miseri in hoc mūdo. q̄ nihil aliud est q̄ aduersitas. infirmitas. infortuniū vel pauptas. De q̄ Eccl. xxix. Fenerare primo tuo in tpe necessitatis. Ista ē ergo necessitas miserie. in q̄. ſ. nullus dz alteri deficere cuz etiā in ipa oia sunt cōia. q̄uis mali ꝛ falsi amici alios optime iuuet in ꝓsperitate. ab ipis tm̄ fugiant in necessitate. sicut dī Eccl. v. Est amicus socius mense. sed nō ꝑmanebit in die necessitatis. Sz de h̄ vide supra de amicicia. ꝛ de Adiuuare. ꝛ de Aduersitate ꝛc. Necessitas aūt tolerāda est illa ad quā sustinendā necessario cōpellimur. Quia ſm logicos. Necessarium est qđ impossibile est aliter se habere. Et talia q̄ sic nobis necessaria vel a deo. vel a natura. vel a ꝑlato. vel a casu imponunt̄. sunt in patiētia sustinēda. Debemus em̄ facere de necessitate virtutē iuxta doctrinā Se nece q̄ dicit. Libenter feras qđ necesse est. Ista est em̄ extrema necessitas cui alīs nō pōt occurri. Circa istam tm̄ nota. ꝙ patiētia q̄ habeē in necessitate. est meritoria atq; grata. Ipsa vo necessitas q̄uis possit deo aliq̄liter esse grata. non tamē valde meritoria est ꝛ accepta. Bonū em̄ qđ facit bō ñ dz fieri ex necessitate ꝫ ex volūtate. iuxta illud apli ij. Cor. ix. Nō ex tristicia aut ex necessitate. hylarē em̄ datorem diligit deus. Necessitas em̄ nō hz rationē meriti. sicut supponit apls. j. Cor. ix. Si euāgelizauero non habeo gliam. necessitas em̄ incumbit. Mali em̄ in necessitate suā boiem sepe diligūt ꝛ requirūt. q̄ tamē ipm ꝓsperitatis sue tpe vilipendūt. Et talibus nō sunt nec grates nec gratie referende. Sicut Jepte bene dicebat fratribus suis qui ipm in necessitate sua volebāt facere ducē suū. ꝛ tm̄ in sua ꝓsperitate ipm eiecerūt a seipis. Jdeo ipe dicit eis Judicū. xj. Mōne vos estis q̄ odistis me. ꝛ eiecistis de domo ꝑis mei ꝛ nūc venistis ad me necessitate compulsi? ac si diceret. vobis nō sunt ex hoc alique gr̄e referēde. Sed adhuc posse nos notare ꝙ illa q̄ sunt vtilia ꝛ necessaria sunt cū diligētia ꝓcurāda. Formica em̄ ꝛ aranea. ꝛ apes sibi necessaria puidēt ꝛ ꝓcurāt. Superflua vo nō diligūt neq; curāt. Ad notandū ꝙ illa q̄ nobis sunt necessaria ꝛ vtilia ad salutē a nobis sunt ꝓcuranda. ſ. vtutes ꝛ gratia in pñti. ꝛ glia in futuro. iuxta illud Gen. xlij. Emite nobis necessaria vt possimus viuere. Superflua vo. ſ. mūdi bona nō sunt curāda. nec vltra q̄ necesse est ꝓcurāda. Et ideo breuiter nota ꝙ ad salutem perpetuā obtinendā multa sunt nobis necessaria. q̄ scz ponuntur Ecclē. xxix. Jnitiū necessarie rei vite hominis aqua. ignis. ferrum et sal. Lac panis. mel. botrus vue. oleum et vestimētum. que scz necessaria sunt ad salutē. id est ad vitam spiritualem. Quia ad ipsam requiritur

Humor compunctionis. Aqua. mentū. Dia em̄ ista sunt necessaria ad salutē. qz sicut illi q̄ ad lōginquā terrā volūt itinerare vel nauigare. solēt sibi non solum de vno imo de multis necessitatib⁹ prouidere. Sic nos q̄ ad longinquū portū ꝛ terminū paradisi nauigare et itinerare debem⁹. habemus nobis de ꝓdictis necessarijs ꝓ

Feruor dilectionis. Ignis.
Rigor correctionis. Ferrum:
Splendor discretionis. Sal.
Dulcor compassionis. Lac.

Jtem necessarium est habere
Sacramentalem refectionē. Panis.
Spiritualem deuotionem. Mel.
Mortis dñi recordationem. Vue.
Pauperū christi nutritionē. Oleum.
Bonor mortū adiunctionem. Vestimentū.

uidere. ꝛ ipa diligēti studio ꝓcurare. sicut Act. xxviij. dicit Oz nauigātibus imposuerūt q̄ necessaria erāt. Et Thob. viij. Preparauerūt oia q̄ in abis erāt iter agētibus necessaria. Mā sicut videmus q̄ apothecarij herbas medicine necessarias recolligunt ꝛ reponunt. sic ꝛ nos debem⁹ quere ꝛ seruare q̄ sunt necessaria ad salutē. Et iō filio thobie ꝑsuluit angelus q̄ quendā maximū piscē qui eum de fluuio deuorare volebat acciperet. q̄z fel. cor ꝛ iecur. q̄ essent valde vtilia ꝛ medicine necessaria reseruaret. Et dz ibidē. q̄ fumus illius cordis demoniū effugauit. Fel vo thobie antiquioris cecitatē sanauit ꝛ illuminauit. vñ Thobie. vj. dixit angelus thobie. Cor. fel ꝛ iecur repone. Hec em̄ necessaria sunt ad medicamēta. Piscis em̄ iste charissimi pōt significare mihi deū qui illos q̄ in fluminibus mundialium deliciarum se balneant finaliter deuorabit. Iste igit̄ dz tres ptes. vicz Cor profundissime meditationis. Fel seueriſſimē iurisditionis. Jecur qđ amare cogit. i. virtutē amantissime dilectionis. Que quidem valde sunt necessaria ad salutē. Quia scz valde necessariū est videre. quō cor sue ꝓsciētie ꝛ discretionis. p ꝓdestinationem alios saluat ꝛ alios dānat. Quō etiaz fel sue aspere correctionis in iudicio reprobos damnabit. Quō insup iecur sue dilectionis in paradiso beatos saluabit. Si igit̄ a nobis volumus demoniū expellere. ꝛ cordis nostri cecitatē illuminare. necesse est ista tria. ſ. cor diuine sapiētie. Fel diuine iusticie. Jecur diuine amicicie ꝛ misericordie tang̃ spūali medicine necessaria. in nr̄is cordib⁹ reponere ꝛ seruare. vñ Thob. xj. Tolle tecū de fel le piscis: erit em̄ necessariū. Et nō ꝙ necessariū est boi bie

Patientie firmamentum. Necesse est ergo vt patientiā habeam⁹? Heb. x.
Subire pestilētie nocumentū. Patiētia nobis necessaria est. Jtē vt tribulationē seu molestiā subeam⁹. vñ Thob. xij. Quia accept⁹ eras deo: necesse fuit vt tēptatio ꝓbaret te. Jtē vt tpantiā tēneamus. vñ Eccl. vij. Non plus sapias q̄ necesse est. Jtem vt sufficientiā diligamus Prouer. xxvij. Sufficiat tibi lac capraꝝ in cibos tuos ꝛ in necessaria domus tue. Sed si vis vlterius aliquid dicere de necessitate tribulationis et paupertatis: notabis ꝙ est Necessitas cui est

Compatiendum. Prima est necessitas culpe seu iniq̄tatis in quā. ſ. miseri ꝛ petōres sepius trahere se ꝑmittunt: ꝛ a q̄ sine dei auxilio nō resurgūt. Deus tm̄ de tali necessitate eripit q̄n̄ humilitas ꝛ supplicatio digna ꝓcedit. pō. Respexisti humilitatē meam sal. de necess. a. m. Secūda est necessitas miserie ꝛ calamitatis. De qua dictū est supra. cui. ſ. iustus libenter subuenit. deus etiā inuocatus succurrit: sicut de iusto scribit̄ Ro. xij. Necessitatib⁹ sanctoꝝ cōicantes. De deo vo dī. Oz clamauerūt ad dñm cū tribularent ꝛ de ne. eoz eduxit eos. Tercia est necessitas casus ꝛ occulta dei volūtas. Ista em̄ est necessitas fati q̄tū ad eā secretā. q̄ dī ee casus ꝛ fortune q̄tū ad eaz aptā. qz. ſ. tali necessitati dz bō ꝓsentire ꝛ ipaz in patia sustinere: sicut dicit Sen. in epla. Oz sapiēs nūq̄ indignabit̄: deū sequet̄: fatū feret: vt sic dicat bō illud Gen. xlij. Si sit necesse facite qđ vultis. Quarta est necessitas dāni seu inaduertētie q̄ ē fatuitas. Et ista est illa necessitas i qua fatui cadūt ex inaduertētia sua. De q̄ Eccl. vij. q̄d necesse ē boi maiora se q̄rere. vñ Dan. xiij. dī de rege nabuchodonosor. q̄ nēcitate cōpulsus tradidit eis danielē. Quinta est necessitas nature ꝛ inmutabilitatis: sicz est infirmitas ꝛ mors. cui. ſ. est libenter obediendū. sic de illis dī Sap. xvij. Oz ineffugabilē sustinebāt necessitatem anathema tenebrarū ligati. Sexta est necessitas pene ꝛ ce ne aduersitatis. de q̄ Sap. xix. Ducebat em̄ illos ad hunc sinē digna necessitas ꝛc. sufficit.

Necis. Necare. Nota ꝙ necare idē est qđ occidere vl interficē. Necis aūt idē ē qđ mors. ꝛ tō qz de morte: interficere ꝛ etiā occidere satis dixi: trāseo nec insisto maxime quia pauce sūt auctoritates vocales.

Neemias fuit ille q̄ filios ysrael de captiuitate babylonis redeuntes in terrā iuda reduxit. & q̄ bierūm reedificauit & templum dñi reformauit. Interpretat aūt neemias cōsolat⁹ a dño. seu psolatio dñi. Per istum ergo pōt quilibet bonus pastor intelligi. qui ad salutem solet pcōres reducere. ecclesiam reformare & restituere. & psolationē ofbus ministrare.

Negare. Nota q̄ est negare Infidelitatis. Mendacitatis. Pompositatis. & Parcitatis. Infidelitatis est q̄n hō negat deū & fidē ipsius & opa. sicut sunt infideles. De q̄bus dr. ij. Thi. ij. Si negauerimus illum & ipe negabit nos. Sicut de Petro dr Luc. xxij. q̄ ipe negauit xp̄m: dicēs. Non noui hoiem istū. Tales etiā sūt hypocrite. de q̄bus dr Thi. j. Oz cōfitent quidē se nosse deum. factis aūt negant. Et istud nō deberet esse. qz nulla pena. nullo timore deberemus moueri ad dñm denegandum Quia sicut ipe dicit Matt. x. Quicūq; negauerit me corā hoibus: negabo illū corā patre meo. Itē negare mēdacitatis est illoz q̄ semp solēt veritatē negare & mendaciū ꝓtra veritatē asserere. Sicut sara negauit se dño nō risisse Geñ. xviij. & j. Job. ij. Quis em̄ mendax nisi q̄ negat. Itē negare pompositatis est illud qđ babēt superbi qui. s. nō dignā tur recognoscere paupes consanguineos & vicinos. immo ipos denegāt se nouisse: sīles strutioni q̄ ouum dñ est in sabulo nō cognoscit. qz scz tales oēs illos denegāt esse suos quos vidēt in sabulo pauptatis. Exemplo Petri qui tunc xp̄m magr̄m suum negauit q̄n ipm in tribulatione esse vidit. sicut dicit Mar. xiiij. Ān de talibus pōt exponi illud Job. viij. Si abstorbuerit eum de loco suo negabit eū & dicet. Nō noui te. Quia. s. q̄n aliq̄s a fortuna sua ab infortunio: de loco. i. de statu ꝓpio absorbet. tūc ꝓcerto a suis notis & familiaribꝰ nō cognoscit sed negat. Nā sicut archades ꝟm fabulā Ouidij. libro. ij. Fabula. v. Vidēs matrem suā calisto de conuersam in vrsam ipam horrebat & fugiebat: & sagittis etiā impetebat. Sic vere tales illos de genere suo q̄s vident in vrsam. i. in viles & paupes ꝙ infortunia mutatos & puersos solent fugere & negare. & eos verbis & improperijs sagittare. Et tales nō bn̄ faciūt. qz scz negādo psanguineos & ꝓpinquos: negāt fidem & fidelitatē. & naturę etiam bonitatem. Nā vt dicit apls. j. Thi. v. Qui suoz & maxime domesticoz curā nō habet: fidē negauit & est infideli deteriox. Itē negare parcitatis vel cupiditatis est illud qđ babēt aliq̄ semp i oze. qz quicq̄d ab aliꝭ misericoz diter & humiliter petiť. ab ipis frontose & ꝓteruiter denegať. qđ tic̄ fateť Job se nō feciſſe Job. xxxj. vbi dicit. Si negaui pauperibꝰ qđ volebāt. & si oculos vidue expectare feci? q. d. Nō. Sic ergo negatio accipiť vt cōiter in malo.

In bono vo negare & abnegare debemus tria. vicz

Proprias voluntates.	Proprias dico volūtates. vñ
Anxias facultates.	Luc. ix. Qui vult venire post
Noxias voluntates.	me abneget semetipm. et tollat crucem suā & sequať me. Itē anxias facultates. Unde

Tytū. ij. Abnegātes oēm impietatē & secularia desideria. sobrie & iuste & pie viuamus in hꝰ seculo. Itē noxias voluptates. Ān de moyse legiť Heb. xj. q̄ moyses grādis factꝰ negauit se esse filiū filie pharaonis. magis eligēs affligi cū pplo dei q̄s tpalis peccati habere iocunditatē. Filia ei pharaonis. i. byaboli est carnalitas vel voluptas. cuius ꝓcerto debemus filios nos negare: & oēm iocunditatē criminū tpalium abhorrere. & afflictionē pnie eligere & amare. Patet ergo quō negare in bono & in malo sumiť &c.

Negligentia. Quis multa possent de negligentia inueniri exempla. qz tñ pauce sunt auctes. ideo vide supra de diligētia. & de Exercitio vbi forte inuenies multas iuectiones. de Negligētia Vide etiam supra de Accidia. de dormire. Et si vis potes breuiter notare q̄ in scriptura reperitur Negligentia

Quam iustus diligit	Primā seruat fraterna charitas.
Que iustos corrigit.	Sed scām su perna deitas.
Qnā iustus negligit.	Sed terciam externa prauitas.

Dico ergo q̄ est quedā negligentia quā custodit fraterna charitas. Et ista est illa qua quis ꝓtemnit et negligit ꝓ amico suo penā tribulationē & damnū. de qua dicit Prouerb. xij. Qui negligit damnū ꝓpter amicū iustus est. Itē est negligentia quā ostēdit supna veritas. Et ista est illa q̄ deus negligit pcōres. ipos q̄ indurari & ꝓsperari in peccatis suis ꝓmittit Heb. viij. Nō ꝓmanserūt in testamento. Nō custodierūt mādata mea. & ego neglexi eos dicit dñs. Exemplo aquile. q̄ scz pullos suos degeneres solet ō nido suo ejcere. & tanq̄ alienos negligere. Illos aūt quos secū retinet solet cū vnguibus ad aspiciendū solem cōpellere & arcere. Item est negligentia q̄s impēdit externa prauitas. Et ista est illa quā babēt generaliter oēs mali. q̄ scz ad bona faciendu sunt negligentes & pigri. sīles elco als felcho monstro marino qđ sup oia aialia grauī somno oppimiť Si q̄s etiā pinnulā ei? dextrā capitī supposuerit: statim fortiter dormiet & iacebit. significās. s. illos qui ꝓ aliꝭ sunt negligentes & dormientes. Quia reuera eorum pinnulis. i. eorum documentis & exemplis alij somnoleti & negligentes fiunt. Isti etiam sunt sicut litargici q̄ dormiunt dormiendo. vel etiam sicut veneno aspidis vel opio potati. De quibus dicit Prouer. xix. q̄ pigredo immittit sopore & anima dissoluta esuriet. Qui custodit mandatū custodit aiam suam. & qui negligit vias suas mortificabitur. Et aduerte q̄ qđā ꝓ supbia fiūt negligētes in bono. sicut sunt illi q̄ dediguant facere bonū figurati i rege Ozia. ij. Para. xxvj. vbi dr. q̄ cū roboratꝰ eēt elevatū est cor ei? in interitū suū & neglexit dñm. Ān nota q̄ mali negligunt & cōtemnunt

Medicinam vere scientie.	Isti igiť negligūt & con
Disciplinam vere iusticie.	temnunt vere scie medici
Officinā summe clementie.	nam. s. sacrā scripturam &
Libitinā mortis tristicie.	vba & mādata diuina. De

Proserpinam summe leticie. q̄bus Geñ. xlij. Quare negligitis? audiui q̄ triticū venundť in egypto: triticū dico scripture. vñ Deut. viij. Observa & caue ne q̄n obliviscaris dñi dei tui & negligas mandata eius. Itē isti negligunt sacre iusticie disciplinā Sap. iij. Neglexerūt iustū & a dño recesserūt. sapientiā & disciplinā q̄ abiecit infelix. Et Prouerbi. j. Despexistis oīe cōsiliū meū. & increpationes meas neglexistis. cōtra illud Heb. xij. Noli negligere disciplinam dñi. Itē isti negligūt celestis pūe officinā figurati. s. Matth. xxij. vbi illi neglexerūt prandiū paratū & abierunt Alius in villā suā: alius in negociationē suaz. De libitina etiā mortis. & etiā de ꝓserpina q̄ fuit dea et regina ꝟm fabulas. i. de reuerētia maiorū: q̄s scz fatui negligūt: dic q̄ si deū mortē & dños superiores negligūt aut horrent: ipsos nō debite timent. Si enim eos debite timerēt. nunq̄ ipos negligerēt vel horrerent. Quia sicut dicitur Eccl. vij. Qui timet dñm nihil negligit. Ista ergo de Negligētia sufficiant Vide de Accidia.

Negocium. Negociari. Cū negocū accipi possit ꝓ quocunq; opere vel tractatu. Possumus notare q̄ sicut opatio in bono sumiť & in malo. ita est negociū scz

Virtuosum.	Primū est negociū moralis bonitatis. Et
Vitiosum.	sic negociatio nihil aliud ē q̄s in bono oc
Doloxosum.	cupatio: virtutum & gratiarū acq̄sitio: la
Gloxiosum.	bor: diligētia & bona operatio. vñ Prouerbio. xxxj. De forti muliere dr. q̄ ipsa gustauit & vidit qz bona ē negociatio ei?. iō sequiť. Oz manū suā misit ad fortia. & digiti ei? apphēderūt fusum. Scdm est negociū moralē prauitatis. Et sic negociū idē est qđ pctm̄. & negociatio nihil aliud ē q̄s mala malox i malo occupatio. de q̄ Jo. ij. Nolite facē domū pātis mei domū negociatiōis. Tūc em̄ i domo ecclie mala negociatio efficiť. q̄n hō diabolo aiaz suā vendit. & pctā & vicia acq̄rit & mercaťur. Vitiosum etiā negociū ꝓt dici negociū vel negociatio mūdialē. qz. s. ista distrahit a dei fruitio coz hūanū: & ē cā multox criminū & culparū. Sicut em̄ lep? directe currēs xp̄us vallē statim cadit. Sic hō directe currēs & anhelās ad hui? vallis negociationē mistrā dā cadit facilē in pctm̄. Et iō sicut lepus nō libēter currit xp̄us vallē. Sic nec hō ad hui? mūdi negocia anbelare dz ne forte in pctm̄ labatur. q̄nimmo dz dicere illud Deut. j. Nō possum solus vestra negocia sustinere. Quia sicut dicit aplus. ij. Thi. ij. Nemo militans deo implicat se negocijs secularibus. Tercium est negociū infernalis penalitatis. Et de hoc exponiť illud Mee. xiij. Miserunt negociatores vniuersa venalia foras hierusalē. Negociatores em̄

sunt demonios. q̃ scz fortis bñm celestẽ mittũt aias dãnatas q̃ apud dyabolũ sunt venales. Et istud est negociũ de q̃ dauid dixit in ps. Nõ timebis a timore nocturno. a sagitta volãte in die a negocio p ambulante in tenebris. Quare dñs negociũ est eternalis felicitatis. Et istud est negociũ gloie beatoꝝ. De q̃ Prouer. iij. Melior est acq̃sitio eius ne gociatione argẽti et auri. et oia q̃ desiderant huic nõ valẽt compari. De negocio ergo bonoꝝ operũ et virtutuꝝ qđ nihil aliud est q̃ bonũ exercitiũ seu labor. Possumus dicere q̃ sicut fidelis procurator solet negocia sibi cõmissa diligenter et fideliter exercere. Sic cũ negocium salutis nostre sit a deo nobis cõmissum. iuxta illud Luc. xix. Negociamini dũ venio. vñ dico q̃ ipm debemus p posse nro diligenter et valider procurare. et vt ad nos videat dirigi illo Gen. xxxiij. Negociẽt in terra q̃ spaciosa et lata cultoribus indiger. Ubi nota q̃ nos debemus spualiter negociari. pter tria scz Propter fructus plenitudinẽ. qz scz ibi est terra q̃ est fructifera. Propter situs amplitudinẽ. qz. s. ipa est spaciosa et lata. Propter actus sanctitudinem. qz. s. nos debemus esse cultores. Primo igitur negociemur. qz ad hoc debet nos monere fructus et pmiꝝ plenitudo. In terra inquit. Illa sicut mũdi negociatores sunt ceteris boibus ditiores. et diuitiarũ fructibus pleniores. Sic vere illi qui in virtutibus et bonis opibus negociant. fructibus eterne glorie finaliter replebunt. qđ ostendit cũ dicit. q̃ ista negociatio sit in terra. Negocient inquit in terra. Terra vo solũ est elementũ fructiferum. in quo notat q̃ tales negociatores fructũ eterne glorie psequent. Sic eñ dr in ps. Terra dat fructũ suum. ideo dicit Matt. xiij. Simile est regnũ celoꝝ homini negociatori q̃renti bonas margaritas. q. d. hõ qui in virtutibus negociat margaritis eterne glie se replendũ lecat. Negociari ergo nos admonet fructus et premiꝝ plenitudo. Secõ dico q̃ negociari nos admonet situs et spacij aptitudo. Spaciosa inquit et lata. Sicut enim hõ libentius negociat et operat q̃n loci aptitudo suffragatur. sic qz nos habemus locũ aptũ: spaciosum et latum scz statũ ecclesie militãtis. pgruum est vt negociemur et q̃ bonis operib⁹ occupemur. Post mortẽ eñ non habemus locum spaciosum. sed locũ ita periculosuꝝ et artum q̃ negociandi nõ dabit nobis locus. Sicut eñ dr Eccl's. xiij. Omni negocio tps est oportunitas. Quia. s. tẽpus negociandi a deo est nobis pcessum dum durat latitudo status militantis ecclesie et spacij huius vite Luce. xix. Negociamini dũ venio. vt gras referẽs deo de tãta spaciositate. dicã illud ps. Statuisti in loco spacioso pedes meos. Tercio dico q̃ negociari nos admonet act⁹ et officij scitudo. cultoribus inqt. Colere eñ nos metipos p pniaꝝ et laborẽ. ẽ act⁹ scitudinis et virtutis. iuxta illud apli. j. Cor. iij. Dei eñ sum⁹ adiutores. dei agricultura estis: dei edificatio estis. Et iõ in tali negocio oportet laborare. et circa hec negociari debemus

Celsitudinem contemplationis.
Pulcritudinem conuersationis.
Magnitudinem operationis.
Multitudinem miserationis.

De negocio pterplationis põt exponi illud Ezec. xxvij. Cedros q̃q; habuerũt in negociatione tua. Cedrus eñ alta significat ptemplati onẽ. De negocio puersationis põt exponi illud ibidẽ. Or negociator tuus in multitudine operũ et in lanis colorib⁹ optimi. De negocio vo opationis dr ibidẽ. Negociator tuus pter multitudinẽ operũ. De negocio añt benignitatis et miserationis põt dici ibidem. Negociatores manus tue cũ agnis. arietibus et hedis. Ista eñ aialia q̃ valde sũt mitia et benigna. vtutẽ benignitat⁹ possunt designari. in qua nos debemus multipliciter exercere. Sed heu quia pauci sunt bodie qui in predictis virtutibus negociantur. quinimmo proculdubio quasi totus mundus negociatur in vicijs et peccatis. Ideo possumus dicere q̃ dyabolus habet bodie negociatores et mercatores qui in nundinis huius mundi exercent negocia viciorum. Et isti sunt scilicet

Cumulati prosperitate.
Effrenati crudelitate.
Humectati carnalitate.

Primi sunt vsuris et diuitijs ampliati. Ista figurant i carthaginẽsibus q̃ in mercato tyri mercabant. De quib⁹ dr Ezech. xxvij. Carthaginenses negociatores tui in multitudine multarũ diuitiarũ. argento. ferro. stanno. et plumbo. repleuerunt nundinas tuas. Carthaginenses eñ interpt̃ant ciues solẽnes. Et isti sunt vsurarij q̃ ad lram i nũdinis huius mũdi ponũt diuitias et mẽtalla. Secũ sunt supbis et delicijs inflammati. Figurati in Damasco. De q̃ dicit ibidẽ. Damascenus negociator tuus. qz scz damascenus interpt̃at sanguinẽ bibẽs. qz scz talis p crudelitatẽ et rapinã bibit et haurit sanguinẽ. i. substãtiam aliorũ. Tercij sunt luxurijs atq; delicijs inquinati. Figurati in syris de q̃bus dicit ibidem. Syrus negociator tuus. Syrus eñ interpretat humectus. significãs delicios et carnales q̃ semp volũt in humoꝝ et immũdiciarũ nẽgocijs occupari. Sed quid? pcerto ciuitati tyri q̃ interpretat angustia. i. ciuitati huius mũdi q̃ in summis est angustijs pstituta loquit pheta ezechiel dicẽs ibidẽ. In negociatione tua repleta es. et glorificata nimis in corde maris Et sequit. Ventus auster ptriuit te. Et in flica. dr. Ad nihilum redacta es et nõ eris imppetuũ. Quia pcerto charissimi ciuitas huius mũdi q̃ p tot malas negociationes. delicijs. diuitijs et eminẽtijs glorificat et replet. finalit austro mũdane psperitat⁹ pterit et ad nihilũ reducet. Et breuit de mũdi negociatoribus et mercatoribus põt notari q̃ ipsi

Iniquitatis fetẽt horroribus.
Obscuritatis pallent erroribus.
Carnalitatis scatẽt fetoribus.
Prosperitatis nitẽt honoribus.

lent terroribus. Dicant q̃ negociatores seu mercatores huius mũdi iniquitatũ sedant horroꝝ. vñ Eccl. xxxviij. In multitudine negociationis tue repleta sunt interiora tua iniquitate. Itẽ isti obscuritatũ cecant errore Esa. xlvij. Negociatores tui ab adolescẽtia suavnusquisq; i via sua errauerũt. Itẽ isti carnalitatũ maculant fetore Ezechiel. xxviij. In multitudine iniquitatũ tuarũ et iniquitate negociationũ tuarũ polluisti sanctificationẽ tuã. Itẽ isti psperitatũ seu pompositatũ cumulant honore Eze. xxviij. In negociatione tua multiplicasti tibi fortitudinẽ. et eleuatũ est cor tuũ in robore tuo. Finaliter tñ isti penalitatum grauabunt terrore. s. in inferno. de q̃ Apoc. xviij. dr. Babylon. s. mũdo vna hora venit iudiciũ tuũ. negociatores tui flebũt atq; lugebũt. In bono ergo et nõ in malo debemus negociari. vt possimus nõ tpalibus sed eternis diuitijs amplitari. Hec ergo de negocio sufficiãt.

Nemo. Nota q̃ nemo est nomẽ negatiuũ sicut nullus. Nã quicũq; hõ signat et ponit. nẽo tollit et deponit. Vñ nemo idẽ est qđ nõ hõ. Et ideo nemo signat petorẽ q̃ dicit cũ ps. Ego sum vmis et nõ hõ. obprobrium hoim et abiectio plebis. Et breuit istud nomẽ nẽo pot mihi significare defect⁹ horis tãnales q̃ morales. Notandum q̃ q̃ in hoie et maxime in peccatore est et inuenitur

Duricia impietatis.
Malicia preteritatis.
Carentia nobilitatis.
Stulticia verbositatis.
Spurcicia carnalitatis.
Fluentia mortalitatis.
Ignorãtia obscuritatis.
Indigẽtia credulitatis.

Habet igit hõ impietatis incõpassionẽ. qz scz bodie horis ita parci et duri sunt q̃ nemo est q̃ velit alij misereri. vñ verificat illud Ero. x. Tribus dieb⁹ nemo vidit fratrẽ suũ. Sicut eñ fabulat Ouid. Primi horis q̃ fuerũt post diluuiũ creati facti fuerunt de lapidibus ad preces deucaleonis. Et propter hoc sicut dicit. nos sumus naturaliter duri. incompatientes. quasi de materia dura procreati. Et inde est q̃ nemo vult bodie alteri compati vel alteri misereri. Nam sicut Luce. xv. dicitur. Pauper ille filius cupiebat saturari de siliquis quas porci manducabant et nemo illi dabat. Ita q̃ quilibet pauper potest modo lamentabiliter dicere illud Danielis. x. Nemo est adiutor meus. Quia procerto sicut Eccl's. iij. dicitur. Elidi calũnias que sub sole geruntur. Ita lachrymas innocentium et consolatorem neminem. Sic ergo dico q̃ homo habet impietatis incompassionẽ. Itẽ dico q̃ homo habet preteritatis obstinationem. Multi eñ sunt bodie ita pterui et obstinati. q̃ nec deus tribulationibus. nec plati correctionibus. nec pdicatores monitionibus. nec natura infirmitatibus. nec fortuna calamitatibus possunt eos corrigere. vel domare. vel ad bonum aliqđ inclinare. Quia sicut dicit Eccl's. vij. Nemo potest corrigere quẽ deus desperent. Tales eñ habent naturã adamantis quem nullus lapis seu ferrum potest frangere vel domare. Figurati in illo demoniaco Mar. v. q̃ nec ligari

poterat vel domari. ita q de talib⁹ ꝓie pōt dici illud qđ de naval dī.j.Reg.xxv. Mā ipe est filius belial itavt nemo pōt sibi loqui. Habet ergo bō. peccator ꝓteruitatis obstinationē. Itē hz bō nobilitatis abdicationē. Nō em a natura est vilis ꝯditionis. q vicz ex vili materia factus. in vili loco portatus. in vili loco genitus. in vili loco nutritus. in vili loco sepultus. ad vilem materiaz redactus. Et de hoc dī Sap. vq. vbi post multas vilitates cōditionis humane qs ibi enumerat dixit. Nemo ex regibus aliud habuit initiū. z multo fortius nemo ex ppl'aribus. Item hz bō peccator vbositatis indiscretionem. vñ Hiere. viij. Attendi z audsultaui. nemo qđ bonuz est loquit. Item hz carnalitatis inquinationē. q sicut Eph. v. Nemo vnq carnem suam odio habuit. Item habet mortalitatis indurationez. quia sicut dicitur Eccl's. ix. Nemo est qui semp viuat. z qui bui⁹ rei habeat fiduciam. Item habet obscuritatis excecationem. vñ Mar. xiij. De die autem illa z hora nemo scit. Et Joh. j. Deum nemo vidit vnq. Et Matth. xj. Nemo nouit filium z. Item habet credulitatis ebetationē. quia sicut dicit Habacuc. j. Opus ego facio quod nemo credet cum narrabitur. Ecce ergo quō per nemo signant omnes male cōditiones humane. In bono vero pōt accipi z signat negationē alicuius mali. Vñ nota q bō Pōt habere

Fraternam charitatem.
Verbalem veritatem.
Firmam credulitatem.
Longam eternitatem.
Nullam sollicitatem.
Magnā stabilitatē seu lō-

ganimitatē. Et tamē oia ista possunt ꝓbari p nemo. De fraterna enim charitate dī. j Cor. x. Nemo qđ suum est qrat sed qđ alteri⁹. De verbali veritate dī. j. Chor. xij. Nemo in spū dei loquēs dicit anathema Jesu. De firma credulitate dī Eph. v. Nemo vos seducat inanibus vbis. De lōga vo durabilitate seu stabilitate dī Joh. xv. Gaudium vīm nemo tollet a vobis. De nulla vo cura seu curiositate sollicita dī. ij. Thi. ij. Nemo militans deo implicat se negocijs secularib⁹. De pseuerantie vo longanimitate dī Luce. ix. Nemo mittens manum ad aratrum z aspiciens retro. aptus est regno dei. Ista ergo sufficiāt de nemine. q: inter centū nemines nō inueniē vnus bonus bō. Vide infra de Nullus. Quia tū quandā truffam semel de nemine recolo me vidisse. vbi. s. nemo fuisse quidā valens bō supponebat. z vbi de ipo sicut de qđā solēni martyre legēda notabil' tractabat. Dic ē q truffatorie de nemine posset multa loq. Notemus igr q Dns Nemo fuit quidā

Nobilissimus impator.
Benignissimus ꝓsolator.
Seuissimus castigator.
Prudētissimus ꝓdicator.
Potētissimus ꝓpugnator.
Sagacissimus famulator.
Subtilissimus ꝓtēplator.
Astutissimus exploratoz.
Occultissimus operator.
Audacissim⁹ rebellator.
Generosissimus eqtator.
Agilissimus aduolator.
Diligētissimus ꝓcurator.
Excellētissimus dnator.

Fuit igit dns Nemo impator nobilissimus. q: sicut dī Sap. vij. Nemo ex regibus aliud habuit natiuitatis initium. Et ideo bñ dī. j. Mach. viij. Oz nemo portabat dyadema. Itē ꝓsolator benignissim⁹. Consolabat em paupes z egenos. q: s. sicut dicit Luc. xv. fili⁹ pdig⁹ cupiebat comedere de siliqs porcoz et nemo illi dabat. Et ideo dicitur Eccl's. iiij. Vidi lachrymas innocentiū et ꝓsolatorē neminē. Item iste fuit castigator seueriissimus. Mā illū demoniacū indomabilē de q loquit Mar. v. Nemo poterat domare. vt dicit ibidē. Quia sicut dī Eccl's. vij. Nemo potest corrigere quē deus despexerit. Item iste fuit pdicator prudētissimus. Quia sicut dī Joh. vij. Nemo de xpo palam loquebat. Et Hiere. viij. Nemo qđ bonū est loquit. Item fuit ꝓpugnator potētissimus. Mā iste ita fortis fuit z potēs q etiā dño resistebat. vñ dī Judith. xvj. Adonay dñe rex quē supare nemo pōt. Item iste fuit famulator sagacissimus. q: s. iste nō solū vni dño poterat famulari. immo duobus vel pluribus seruiebat. sicut dicit Matth. vj. Nemo pōt duobus dnis seruire. Item iste fuit cōtemplator subtilissimus. Iste em nouit oia ꝓterita z futura. Deū em ꝓtemplabat. q: sicut dī. j. Joh. iiij. Deum nemo vidit. Futura aūt ꝓsciebat. Vñ etiam de die iudicij dī Matth. xxiiij. q de die illa z hora nemo scit. Et nec mirū cum ipse esset ꝓpha. Quia sicut dī Luc. iiij. Nemo ꝓpha acceptus est i patria sua. Itē iste fuit explorator seu pscrutator astutissimus. q: etiā xpm de suis ꝓpijs operib⁹ inqrebat. Volebat em scire vñ veniebat z q ibat. Vñ Joh. xvj. Nemo interrogat me q vadis. Itē fuit operator occultissimus non em erat hypocrita. q in publico faciunt opa sua. sed dns nemo in occulto faciebat bona opa sua. vñ Joh. vij. Nemo in occulto aliqđ facit. Itē iste fuit rebellator audacissimus. q: etiam xpm manibus ausus fuit accipe violenter Joh. vij. Nemo in eum misit manus. Et merito. q: cognatus suus nondū venerat hora eius. De aplis etiā dicitur Actu. v. Oz nemo audebat se iūgere eis. Et merito q: iste erat strēnuissimus miles. vñ dī. ij. Thi. ij. q nemo militās deo implicat se negocijs secularib⁹. Itē iste fuit equitator gratiosissimus. Quia sc: iste equitabit sup vnū pullū asine. sicut dī Luc. xix. z Mar. xj. Inuenietis pullū asine alligatum sup quē nemo hoim ascēdit. Item iste fuit aduolator agilissimus. q: sicut dī Joh. iij. Nemo ascendit in celum. Itē iste fuit ꝓcurator diligētissimus. q: sc: ipe nō verecundabat ponere manū ad negocia familiaria. Quia sic dī Mar. ij. Meo mittit vinū nouū in vtres veteres. z non solū in domo: sed etiā in agro. q: sicut dī Luc. ix. Nemo mittēs manū suam ad aratrū aspiciēs retro. Et breuit vt ꝓcudamus. Itē fuit dnator excellentissimus. q: sicut dicitur Luc. vij. Maior inter natos mulierum nemo est. Ipe em erat dns dnantiū z rex regu. vñ Deut. xv. dī ppho dñi Dnaberis nationib⁹ plurimis z tui nemo dnabit. Et hec de bono nemine gra solacij dicta sufficiant.

Nemus. Nota q nemus cū sit vmbrosum. ramosum. solitariū z secretū ab hoibus raro habitatum. feris et auibus assuetū. Potest significare multipliciter in scriptura. Signat enim in malo

Umbram viciosorum.
Statum mūdanorum.
Locum infernorum.

Primo dico q cultus et rītus viciosoz nemoi compatur. eo q sp vmbrā secretā et tenebras qrūt z nūq videri ab hoibus delectant. Et hꝰ satis figurat in scriptura vbi dī q ara z altaria ydoloz sp in nemoribus edificabant. z in vmbris nemoz immolabatur Quia reuera petā q nihil aliud sunt qz demonū sacrificia. semp volūt in vmbra fieri. z in secretis nemoz immolari. Vñ de ydolatris dī Ezech. xx. Oz ipsi viderūt oēm collem excelsum. z oēm lignū nemorosum. z immolauerūt ibi victimas suas z. Et ideo Judicū. vj. dī gedeoni. Destrues inquit aram baal z nemus qđ circa arā est succide. Secundo dico q nemus signat statū mundanoz. quorū vmbra z eminētia feris z auibus. i. malis z supbis placet. hoibus vo. i. rōnabilibus ꝓsonis nō. sicut de illo pessimo dicitur Eze. xxxj. Ecce assur qsi cedrus in libano pulcer z frondibus nemorosus. excelsus q: altitudine z. Et reuera in tali nemore. i. in vmbra diuitū mundanoz habitāt fere. i. mali familiares z ibi fiunt etiā multa mala. iiij. Reg. xvij. Fecerunt sibi statuas subter oēm lignū nemorosum. Tercio q nemus signat locum infernoz. ibi em est vmbra caliginis sempiterne. z ibi aues z fere habitāt infernales. Vñ Eze. vj. dic dns de dānatis. Subtus oē lignū nemorosum ertēdā manū meā sup eos. z dabo terrā eoz in desolatōs.

Sz si vis in bono significato dicere dic q ē dare

Mem⁹

Interius. Memus interius est ꝓscia. vbi. s. vmbra et refrigeriū diuine gre. z aues diuine laudis z leticie. z fere aspitat iustificie abundāt. vt sc: de illo dici possit illud Mu. xviij. Tētoria tua israel vt valles nemorose. z vt horti iuxt fluuios irrigui. Memus exterius est religio vel eccl'ia. Ibi em sunt aues. i. viri ꝓtēplatiui. fere. i. viri actiui. secretū solitudinis. i. vmbra omis humilitatis. z refrigeriū suauitatis. Vñ de tali nemore pōt dici illud Gen. xxj. Abraā plātauit nem⁹ in bersabee. Memus superius est celi curia. Ibi em est locus eterni refrigerij locus iubilationis z gaudij z loc⁹ quietis z solacij. Vñ istud videt esse nemus vbi rex assuerus iussit pparari conuiuium in vestibulo horti et nemoris Hester. j. Istud em est nemus vbi sancti post mort' sepeliunt. sicut de Saul et ionatha legit. j. Regum. xxj. q ossa eoz sepelierūt in nemore iabes. Et sic igitur patet quomō nemus sumitur in bono et in malo.

Neomenia. Nota q neomenia apud iudeos erat festū qđ fiebat in nouitate lune. t principio mēsis lunaris. dicta. s. a neos qđ nouum. t mēs qđ est luna. Itē dico q ista pōt significare Festum

Interne solēnitatis.
Eterne felicitatis.
Supne natiuitatis.
Externe ꝓsperitatis.

Interna solēnitatē cōstituit nouitas gre. qñ. s. luna. i. defectuosa ꝓscia p pniam t gram innouat. De q. j. Esdre. iij. A neomenia (alia lra A ꝑmo die) septimi mēsis ceperūt hostias offerre. Septimus em̄ mēsis signat pnīe statū in q̄ delet septenariū vicioꝝ. t introducit septenariū vtutū. Eternā felicitatē ꝓstituit nouitas glie. Ista em̄ luna. i. aia eternaliter renouat. De q̄ dr in ps. Buccinate in neomenia tuba. in insigni die solēnitatis vre. Supnā natiuitatē. s. xpi ꝓstituit nouitas nature. de q. j. Mach. x. dr. q dies remissionis erāt solennes. t sabbata t neomenie. Externā asperitatē ꝓstituit nouitas seu vanitas nature. De q̄ dr Esa. j. Neomeniā et sabbatū t festiuitates alias nō ferā ꝛc. Sufficit.

Nepos. nepotes. Nota q nepos cū sit filius filij vl fratris in linea descēdenti. sp sigr Dilectionē. Subiectionē. Successionē. Nepotes em̄ a parētib⁹ diliguntr. Parentib⁹ subijciuntr. Parētibus q succedūt et eis substituuntr. Videt q̄ q nepotes intelliguntr boni subditi. q deo t sctis sunt dilecti. patris t maioribus subiecti. t tādē ad hereditatē eterne glie sē ꝓuecti. vñ de istis dr Eccl. xlviij. Cū semine eoꝝ ꝓseuerāt bona. hereditas sctā nepotes illoꝝ. t semē eoꝝ in testamēto stetit. De malis vo nepotib⁹ subditis t successorib⁹ pōt notari q isti sē. Nequiciarū imitatores. Diuitiarū deuoratores vel appetitores. Aute supne nō successores Mortis etne toleratores. Isti igr sūt malorū imitatores iij. Reg. xvij. Nepotes eoꝝ sicut fecerūt pres sui ita faciūt Itē sunt mundi bonoꝝ appetitores Job. xxvij. Nepotes eius nō saturabuntr. Itē sunt vite btē nō successores Eccl. Nepotes impioꝝ nō multiplicabūt ramos. Item sunt mortis ppetue toleratores. qz sicut dr Exod. xxiiij. Deus reddit iniquitatē patrū filijs t nepotibus ꝛc.

Neptalim interp̄tat dilatatio vel cōpatio. siue dilatās eos. seu etiā implicatio vel conuersatio. seu dilatauit me dns. aut dilatatio mea. pone ꝑput volueris: quia transeo.

Nequando. nefoꝛte. Nota q iste negationes cōpositę neqñ. s. t nefoꝛte. sp videnr innuere aliquā incert tudinem vel timorem. Et quia timor t dubitatio quādoq; est bonus quādoq; malus. Dicamus primo de bono timore. Et sic dicemus q iustus quādoq; dubitat De

Dei iustitia ne puniat.
Dei noticia ne fugiat.
Mūdi derisione ne seuiat.
Fidei ꝓfusione ne veniat.

Timeat q̄ iustus dei iusticiaz ne puniat Deuc. vj. Non ibis post deos alienos. qz deꝰ emulator in medio tui. neqñ irascat furoꝝ dñi dei tui ꝑ te. t auferat te de medio tre. Itē timeat dei noticiā ne fugiat Deuc. viij. Obserua t caue ne qñ obliuiscaris dñi dei tui t negligas ei⁹ mādata t iudicia Itē timeat malorū derisionē ne seuiat. ps. Neqñ supgaudeāt mihi inimici mei. dū cōmouent pedes mei super me magna locuti sunt. Item timeat fidei cōfusionē ne veniat seu accidat. ps. Neqñ dicant gentes vbi est deus eorum. t innotescat in nationib⁹ coꝝ oculis nostris. De nefoꝛte vo potes plenius dicere. quia plures sunt auctes. Et sic notabis q in scriptura reperit Nefoꝛte quod spectat

Ad deum cōminantē.
Ad iustum formidantē.
Ad ꝑlatum docentem.
Ad impium torpentē.

Primo q̄ dicamus q istud aduerbiū negatiuū nefoꝛte pertinet ad deū mala cōminantē. Vñ ipse est q̄ dicit pctōribus Esa. xxviij. Et nūc nolite illudere. nefoꝛte ꝓstringant vincula vra. Et illud Hiere. xxj. Eruite vi oppssum de manu calūniantis. nefoꝛte egrediat vt ignis indignatio mea. et succendatur t nō sit q̄ extinguat. Scdo dico q istud nefoꝛte ptinet ad iustū iuste formidantē. Iust⁹ em̄ merito timet nefoꝛte veniāt sibi mala. Et iō iste est q̄ timet dei seueritatē ne p eā damnet. Culpe malignitatē ne p eā fedetur. Pene crudelitatē ne in ipa ligeт. De dei seueritate ꝓ Hiere. x. vbi iustus dicit ipi deo sic. Corripe me dne. verūtm in iudicio t non in furoꝛe tuo nefoꝛte ad nihilū reducas me De culpe vo malignitate ꝓ Thob. iiij. vbi Thobias cecus dixit de agno ad comedendū sibi oblato. Videte inqt nefoꝛte furtiuus sit. Et Job. j. dr. q ipe sacrificium p filijs offerebat dicēs. Nefoꝛte peccauerint filij mei ꝛc. De pene vo crudelitate dr Amos. v. Querite dñm t viuite. nefoꝛte cōburat velut ignis dom⁹ Ioseph. t deuorabit et nō erit q̄ extinguat. Et Genē. iij. dixit Eua serpenti. De ligno qđ est in medio paradisi precepit nobis deus ne comederemus t ne tangeremus nefoꝛte moriamur. Sed tercio dico q istud aduerbium nefoꝛte pertinet ad ꝑlatum seu etiā ad scripturam digne consulentem seu docentem. Et sic notabo q scriptura interdicit homini cuncta mala. t hoc nefoꝛte ex hoc contingant pericula seu damna. Dicit enim

Fuge mali consortia nefoꝛte fias similis.
Custodi tua ꝓpria nefoꝛte fias sterilis.
Serua caute cōsilia nefoꝛte sis risibilis.
Repme vana gaudia nefoꝛte sis odibilis.
Tempa potus vicia nefoꝛte sis dānabilis.
Tolle cuncta ficticia nefoꝛte sis culpabilis.
Cesset a te supbia nefoꝛte ruas humilis.
Lōge sis a potētia nefoꝛte cadas flebilis.
Caue carnis solacia nefoꝛte fias debilis.
Tene lingue colloquia nefoꝛte fias labilis.

Dico ergo q fugienda sunt mala consortia nefoꝛte simus similes Prouerbi. xxij. Nō ābules cuꝝ boie furioso nefoꝛte discas semitas ei⁹. Item custodiēda sunt bona nra nefoꝛte sim⁹ steriles seu paupes Prouerb. v. Me des alienis bonoꝝ tuū. nefoꝛte impleant extranei viriб tuis. t labores tui sint in domo aliena. vt dicat illud Mat. xxv Nefoꝛte nō sufficiat nobis t vobis. Itē seruāda seu celanda sunt caute ꝓsilia ne simus derisibiles Prouer. xxv. Secretū extraneo ne reueles. nefoꝛte insultet tibi cū audierit t exprobrare nō cesset. Et Eccl. viij. Nō oīm boi cor tuuꝝ manifestes. nefoꝛte inferat tibi grām falsam t conuicietur tibi. Itē repmenda sunt inepta gaudia nefoꝛte fiam⁹ deo odibiles Prouer. xxiij. Cū ceciderit inimicus tuus ne gaudeas. t in ruina alterius nō letet cor tuum. nefoꝛte videat dñs t displiceat ei. Item tpanda sunt potus vicia nefoꝛte ptingāt casus damnabiles Prouer. xxxj. Noli regibus dare vinū. qz nullū secretum vbi regnat ebrietas. nefoꝛte bibant t obliuiscant iudicioꝝ. t mutēt causam filioꝝ pauperis. Et Luc. xxj. Attendite vobis nefoꝛte grauent corda vestra crapula t ebrietate t curis buiⁿ vite. Itē tolerāda sūt cuncta ficticia nefoꝛte dicamur falsi vel fictiles. vñ Eccl. j. Ne fueris hypocrita in ꝓspectu hoim. nefoꝛte cadas t adducas aie tue inhonorationē. Item euacuāda est ois supbia. nefoꝛte ruamus ad status humiles Eccl. vj. Ne extollas te in cogitatione aie tue sicut thaurus. nefoꝛte elidatur vtus tua p stulticiā. Item refugienda est ois potentia nefoꝛte ducamur ad casus flebiles. vñ Eccl. viij. dr. Non litiges cū boie potēte. nefoꝛte incides in manus illius. Item abbomināda sunt carnis solacia nefoꝛte fiam⁹ viles t debiles Eccl. ix. Ne respicias mulierē multivolā nefoꝛte incidas in laqueis illius cū saltatrice ne assiduus sis nec audias illā nefoꝛte pereas in effigie illius. vginē ne ꝓspicias ne forte scādalizeris in decoꝛe eius. Itē ptempanda sunt lingue colloquia nefoꝛte dicamur stulti vel mobiles Eccles. xxviij. Verbis tuis facito stateram t frenos oris tui recтos t attende nefoꝛte labaris in lingua. t cadas in ꝓspectu inimicorum insidiantium tibi. Patet ergo quō ista dubitatio nefoꝛte pertinet ad scripturam rite consulentē. Quarto vo dico q q̄ndoq; nefoꝛte spectat ad impium vane metuentē. Mali em̄ sepissime trepidāt vbi nō fuit timoꝛ dicendo. s. Nefoꝛte accidat ꝺ aut illud. Et sic nō q Mali timēt

Presentes illusiones.
Futuras derisiones.
Asperas correctiones.
Inanes locutiones.
Prudentū ꝓuisiones.

De pnībus illusionibus ꝓ iudicio Saul. j. Reg. xxxj. q̄ ꝑcepit armigero suo q occideret eū. ne forte inqt veniāt incircūcisi et illudāt mihi. De futuris autē derisionib⁹ ꝓ in illo abimelech cui⁹ caput mulier fragmine mole ꝓfregerat. q̄ a scutifero suo se fecit interfici nefoꝛte a femina in futuꝝ diceret occisus Judic. ix. De asperis vo correctionib⁹ ꝓ de illo rege Amasa q̄ rephēsus a ꝓpheta eo q ydola adorasset dixit sibi. ij. Para. xxv. Numq̄d ꝓsiliarius regis es. q̄esce. nefoꝛte interficiā te. Ad qđ facit

Illud qđ philistijm cauerāt neforte bibrei facerēt gladios aut lanceas.j.Reg.xiij.De locutionib⁹ boim dī Matth. xxvj.z Mar.xiij.Qz iudei cauebāt neforte tumultus fieret in pplo. De p uisionibus vo bonoz timebant cū dicebant Matth.xxvij. Neforte veniāt discipuli eius z furentur eum ꝛc. Sufficiat de neforte.

Neqz. Nequaquā.

Nota q neqz sicut nō z nec est negatiua diuersimode ptinens ad diuersos. Vñ nota q est Vnū neqz qđ scz est
Miserozum.
Contritozum.
Perfectozum.
Beatozum.
Inicquozum.
Damnatoz.

Qdlibet em genus boim bz suū neqz et suā negatiuā. z quidē habēt suum neqz miseri indigētes. De istis em dī Esa.iij. Nō sum medicus z in domo mea non est panis neqz vestimentū. Item bumiles z penitētes. Isti em cauēt a delicijs z a vicijs Luce.vij. Venit iobes baptista neqz manducās neqz bibēs. Itē pfecti vel eminentes. Isti em pfectionis habēt viā cui denegāt oē declive. iuxta illud Esa.xxx. Hec est via ambulate in ea. nec declinetis ex ea neqz ad dexterā neqz ad sinistrā. vñ etiā ipis dī Luc.ix. Nihil tuleritis in via. neqz virgā neqz perā. nec pecuniam neqz panē. neqz duas tunicas. Itē bti vel triūphātes. Isti em habēt negatiuā ois mali. Quia sicut dī Apoc.xxj. Ibi non erit amplius neqz luctus neqz clamoz. neqz dolor erit vltra q̄ pmo abierūt. Et Luc.xx. dī. q isti neqz nubēt neqz nubent. nec ducēt vxores. nec vltra mori poterūt. Itē impij vel delinquētes. Isti em bñt negatiuā sapie vel splendoris.pō. Nescierūt neqz intellexerunt in tenebris ambulāt. Isti habēt negatiuam bone eloquentie vel clamoris.j. Thi.j. Nō intelligūt inqt neqz de qbus loquunt. neqz de qbus affirmāt. Et in pō.dī. Neqz em est spūs in ore ipoꝝ Isti habēt negatiuā reuerētie vel timoris Luc.xxiij. Neqz tu times deū. qz in eadē dānatione es. Isti bñt negatiuam eminētie vel valoris.i.pfectionis oim bonoz.operū z virtutū. Quia sicut dicit Dan.iij. Nō est in tpe hoc neqz holocaustū. neqz sacrificiū. neqz oblatio. neqz incensum. neqz locus pmitiarū. Et isti finaliter habent negatiuā eterne affluentie. z supne glorie vel bonoris. Quia sicut dī.j. Cor. vj. Neqz fornicarij neqz ydolis seruientes regnū dei possidebūt. Isti ergo sunt impij vel delinquētes. Itē habēt suā negatiuā dānati vel despantes. Istis em negat z interdicitur oīe bonū. z ois possibilitas euadendi tormēta. iuxta illud.ij. Macha.vj. De manu oipotentis dei. neqz viuus neqz defunctus effugiet ꝛc. vide.s. de non z nec ꝛc. Nequaqđ aūt est negatio cōposita de ne. z de quaqđ. Est autē nequaqđ dictio fortiter z abundāter negās. Et si vis nota q aliqua sunt q̄ nobis p nequaqđ fortiter deneganter scz

Odium mundane habitationis.
Vicium fallacis circūuentionis.
Precium auare cumulationis.
Gaudium libere diuagationis.
Studium querse opationis.
Brodiū carnalis delectationis.

Dicā ergo q per nequaqđ denegāt iusto mūdana habitatio vl occupatio. Vñ de egypto p quā designat mūdus dicit filijs israel Exo.ix. Nequaqđ hic vltra maneatis. Et Exo. xiiij. Egyptios quos nūc videtis nequaqđ vltra videbitis. Quod tñ est cōtra multos filios israel.i. ꝫ multos religiosos q̄ plus diligunt mundū q̄ claustrū. z egyptios seculares q̄ clericos z regulares dicētes.s. illud Hiere.xlij. Nō habitabimus in terra ista nec audiemus vocē dñi dei nr̄i. dicētes. Nequaqđ sed ad egyptū pgemus vbi non videbimus bellū. Ista optime spectāt ad apostatas religionē dimittētes z egyptū z babylonē intrātes. Itē p nequaqđ denegāt iusto humane circūuentionis vicīū. Vñ Gen.xxxij. Nequaqđ iacob.i.supplātator appellabit nomē tuū sed israel. Itē auare cumulationis pcīū. sicut de Dauid legit.j. Para.xxj. q̄ areā gratis dare volēti dixit. neqđ ita fiet sed pcīū dabo. Itē libere diuagationis gaudium. sicut pz de illis q̄ magis volebant esse sub regimine z seruitute regis q̄ liberi.j.Reg.viij. Nequaqđ inqunt. rex erit sup nos. Et.x. Nequaqđ sed regē ostitue nobis. Et.xij. Nequaqđ sed rex imperabit nobis. Itē querse opationis studiū Leui.xvij. nequaqđ vltra imolabūt hostias demonib⁹. Itē ebriose delectationis brodiū. Vñ Anna reprēsa ab Hely de ebriositate.j.Reg.j. dixit Neqđ inqt dñe mi nā infelix mulier nimis ego sum. & effudi aiaz meā i ꝓspectu tuo ꝛc. Iu malo aūt signato potes notare q in scriptura reperit Nequaqđ

Leui timoris.
Mundi amoris.
Parui valoris.

De vano timore pz Nume.xiij. vbi illi exploratores nō obstante pmissione divina dicebant filijs israel. Nequaqđ ad pplm istum valemus ascēdere. qm fortior nobis est. De leui seu instabili tenore patz Esa.xxx. vbi illi qbus stabilitas spes z silentiū suggerebat dixerūt. Nequaqđ sed ad equos fugiemus z sup veloces ascendemus. De mūdano vo amore dī illud pdictum Hiere.xlij. Nequaqđ sed ad terrā egypti pgemus. egypti dico. i. mundi seu amoris mundani. De paruo vo seu modico valore dī Roma.iij. Quid ergo p̄cellimus? nequaqđ. Ista igit de neqz z nequaqđ sufficiant.

Nequicia. Nequā. Nequissimus.

Nota q nequā dī de nō z equus. Et ō nequā. idem est q nō equus seu inimicus. Nequicia vo idē est qđ nō equitas seu iniqtas. Nequā igr nihil aliud est q̄ pcōr iniquus Malus. nefarius z puerius. Et sic accipit Esa.j. vbi dicit dñs. De gēti peccatrici. pplo graui iniqtate. semini nequā filijs sceleratis. In qbus vbis ostendit q̄druplex nequicia a qua principaliter est cauendum. vicz Nequicia

Carnalis inquinationis.
Letalis aggrauationis.
Verbalis pdicationis.
Mentalis obstinationis.

Prima est nequicia boim in mundoz. gēti inqt peccatrici. Scda ē nequicia boim auroꝝ. pplo inqt graui. Tercia est nequicia boim hereticoz. semini inqt nequā. Quarta est nequicia maloz subditoz. filijs inqt sceleratis. Dico ergo pmo. q est quedā nequicia carnalis inquinationis. Et ista denotat cū dī. genti peccatrici. Gens em peccatrix signat pplm luxuriosoz. qz gētes dicunt q̄si sine lege viuentes. qz pcerto tales nō seruāt legē in suo delicto. immo more canū nō parcūt cōsanguinee: cognate: virgini vel noniali. nupte vel despōsate. Et ista nequicia luxurie est in hominibus. Iuxta illud Eccl.xxiij. Nō nequaz in ore carnis sue nō desinet donec accēdat ignē. z etiā in mulierib⁹. Vñ Eccl.xxv. Cōmorari leoni placebit magis q̄ habitare cuz muliere nequā. Et bñ cōpant tales leoni: qz leo ptinūe patitur febrē: z habet anbelitū valde fetentē. Sic tales continue patiunt febrē. i. ardorē luxurie: z ab ore suo semp solent emittere fetorē vboz insolētiū z maloz. Vñ tales nō solū bñt nequicia in psona. imo etiā in fmonib⁹ z in lingua vñ Eccl.xxviij. Btūs q̄ tectus est a lingua nequā. Et breuiter de nequicia luxurie dī Eccl.xix. Qui se iungit fornicarijs erit nequā. q. d. Isti non solum sunt mali z nequā. immo etiam alios faciūt neqssimos atqz malos. Et aduerte q neqcia luxurie maxime in muliere apparet exteri⁹ vicz

In dissoluta cōuersatione.
In girouaga circūspectione.
In instabili circūmotione.

De cōuersatione em pōt exponi illd Eccl.xxv. Ne q̄cia mulieris imutat faciem eius. De circūspectione etiā dī Eccl.xxvj. Nequicia: alia Isa. fornicatio mulieris in extollētia oculoz. De circū motione vo dī Eccl.xxv. Nō des aque tue exitū neqz mulieri nequā veniā. pdeūdi. q. d. Parata est discurrere z ire. Tales inqt luxuriosi dicunt gens peccatrix. De inqt genti peccatrici. Vñ illi sunt illa gens de q̄ dī Esa.xlix. Cū tem abhoīantē z seruū dñoz. Ista est nequicia carnalis inquinationis. Secdo dico q est nequicia auare inclinationis. qđ notat cū dī. pplo graui iniqtate. Auari em dicunt populus grauis: qz sicut res dī grauis q̄ inferius ad terrā descēdit naturaliter z mouet. Sic isti spūaliter dicunt graues q̄ inferius ad terrā z ad terrena p auariciā mouent. z p auaz desideriū inclinant. Sicut em plumbū. sal. barena aurū. argentū z vinū sunt res mirabiliter graues: z oīa illud in q̄ fuerint aggrauātes z ad terrā inclinantes. Sicut re mūdi bona grauia sunt z onerosa. z mentis in qua habitant aggrauatiua z ad terrā p auariciā directiua. Psal. Filij hominū vsqquo graui corde. Vñ de corde auaro dicit Eccl.iij Cor nequā grauabit in dolo. q. d. Nequicia auaricie est semp fallax. pditoria z dolosa. Iste vo dolus apparet in auaris: vsurarijs: fraudulentis. De quorum fallacia dolo z nequicia potest exponi illud Eccl.xxv. Non est caput nequius super caput coluber. Coluber qui dī quasi

tolletis vmbras. et q̄ semp tortuose incedit signat vsurarios ⁊ auaros. qui in vmbris .i. in locis absconditis ⁊ secretis. vel etiā in abscōditis vel sub occultis fictionibus ⁊ palliaturis solēt facere fraudes suas. ⁊ semp tortuose ⁊ fallaciter incedūt in oibus factis suis. Quia ꝓcerto istis nihil est nequius in hoc mūdo. Qui em̄ sibi nequā est cui alij bonus erit? Eccl. xuij. Et ī q: tales nequā sunt etiā sibipsis. q: scz nō audēt vti bonis suis p̄ auaricia ⁊ pauitate. Nō mirum si sunt nequissimi alienis. Iste est ergo pplus grauis iniq̄tate. Aū de terra .i. de terreno auaro dī Esa. xxiij. Agitabitur terra sicut ebrius. ⁊ grauabit eā iniq̄tas sua: ⁊ corruet ⁊ nō adiciet vt resurgat. Tales em̄ agitant̄ p̄ desiderium ⁊ affectionē. Sunt sicut ebrius p̄ sitibundā auaricia ⁊ ambitionē. Grauant̄ iniq̄tate p̄ culpe ⁊ malicie inclinati onē. Corruunt ⁊ nō resurgūt p̄ male ꝓsuetudinis aggrauationē. Aduerte tñ hic qđ dicit Sen̄. li. de nālibus q̄onibus de rebus grauibus. Dicat ei q̄ sunt quidā qui sustinēt oia grauia. sicut exēplificat de lacu arethuse in pside. vbi nihil mergit̄ q̄tumcunq; graue sit. Sicut etiā exemplificat Isido. de lacu sicilie iuxta portiamiā. Causam autez assignat Sen̄. dicēs. Qz iste aque sunt lapidibus grauiores. Et ideo cū maius graue naturaliter portet ⁊ sustineat minus graue. nō mirum si talia grauia ab aquis grauiorib⁹ supportant̄. Sic vere k̄ñi nos videmus q̄ tales diuites ⁊ vsurarij sunt grauiores iniq̄tate: ita q̄ satis deberēt ad iferiores status ⁊ gradus descēdere ⁊ q̄nq; ad īam deprimi ⁊ submergi. ipi tñ ab aquis quibus insident. i. a suis malis plaris ⁊ iudicibus fouent̄ ⁊ supportant̄. et in suis puersitatibus sustinent̄. Cuius certe cā est. qz ipi maiores: ipsis malis diuitibus grauiores ⁊ deteriores esse nosc̄unt̄. ⁊ ideo alios sibi siles sustinere p̄ iusticiā cōprobant̄ Esa. l. Calūniaz sustinēt filij israel: calumniā dico: boc est dictu viros calūniosos. Et certe talia sunt p̄ naturam q̄ scz tales a supiorib⁹ tolerant̄. Juxta illud Sap̄. xxj. Nix aūt ⁊ glacies sustinebant vim ignis. Et breuiter h̄ est verū. qz scz tales nequā semp inueniūt alios nequiores. q̄ ipos in suis iniq̄tatibus foueat atq; portēt. Sicut de spū nequā dī. Qz sibi assumit alios septem spūs nequiores se. s. vt ab eis foueat̄. Nequius em̄ oculo .i. malo iudice quid creatū est? q. d. nihil. Quia certe nō est caput nequius sup caput colubri. Et tñ iste deberet timere illud Eccl. xxvij. Facienti nequissimū ꝓsiliū sup eū puertet̄. Et illud Eccli. xxviij. Mors illi. us mors nequissima. ⁊ vt lis infernus potius q̄ illa. Jsta est ergo nequicia auaricie indinationis. Tercio dico. q̄ est nequicia ꝟbalis p̄dicationis. Et ista est nequicia bereticoruz q̄ ostendit̄ cū dī. Semini nequā. Sicut em̄ eruca insidens arboꝛib⁹ relinquit in magna quātitate pestiferū semē suū. a quo totus ortus cum suis herbis et arboꝛibus corrodit̄ ⁊ vastat̄. Sic beretici semē sue pestifere p̄dicationis ⁊ doctrine. in tanta abūdantia q̄nq; post se relinquūt. q̄ totus ortus ecclesie exinde patit̄ detrimentū. Aū de istis pōt intelligi illud Matth. vj. Si oculus tuus fuerit nequā. totū corpus tuū erit tenebꝛosum. Jsti em̄ q̄ oculi .i. directores ⁊ ductores ecclesie credunt̄. qñ nequicia beresis corrumpūtur. totū corpus ecclesie p̄ errores faciunt tenebꝛosum. Et ista est nequicia lingue. qz vicz lingua taliū est alijs veneno, sa. ⁊ cā nequicie ⁊ peti. Et ī dī Eccli. xxviij. Moli audire linguā nequā. Quia sicut dicit ibidē. Multi ceciderunt q̄ interierūt p̄ linguā nequā. Et rō reddit ibidē. Quia mors illius mors nequissima ⁊ vtilis infern⁹ potius q̄ illa. Semini ergo nequā. Aū cuilibet tali pōt dici illud Eccl. xliij. Dedisti maculā in gl̄ia tua. pfanasti semē tuū. Jsta est igitur nequicia ꝟbalis p̄dicationis. Quarto dico q̄ inuenitur nequicia mētalis obstinationis. Et ista est nequicia q̄ in pteruis subditis inuenit̄ qđ ostendit̄ cū dī. Filijs scelera tis. Quia ꝟe multi sē filij spūales .i. subditi. ita obstinati et pterui. ita etiā nequā ⁊ scelerati. qđ nec deo nec p̄lato volūt obedire. ⁊ sicut filij vipere matrē suā. s. eccl̄iam vel p̄la tū p̄ mala sua opa ⁊ exēpla solēt pteruie laniare. vñ Sap̄. iij. Nequissimi filij illoꝛ maledicta creatura eoꝛ. Et nota si vis q̄ mali filij religionis vel ecclesie sunt bodie nequā

Propter mendaciū vanitatem. De nequicia em̄ mendaciū dī Eccl. xx. Ob
Propter hypocrisis falsitatem. probriū nequā i boie
Propter seuicie prauitatem. Propter luxurie feditatem. mēdaciū. De nequicia hypocrisis dī Esa. xx.
Propter malicie dolositatem. Propter inuidie malignitatem. Dis hypocrita ē nequā. De nequicia seuicie dī Matth. xviij. vbi loquit̄ de illo q̄ nolulit misereri ꝓserui sui: cui dixit dñs eius. Serue nequā oīe debitū dimisi tibi: q̄m rogasti me nōne ergo oportebat te misereri ꝓserui tui ⁊c. De nequicia luxurie dī Eccl. xvij. Quid nequius q̄ qđ cogitat caro ⁊ sanguis. De nequicia malicie dī Prouer. xxvj. Aū submiserit vocem suā ne credas ei. q̄m septē nequicie in corde illius sunt. De nequicia inuidie dicit Eccl. xiij. Nequā est oculus inuidi. Et sic igitur p̄z quō est q̄drupler nequicia in genere. s. luxuriosoruz. auaroꝛ. bereticoꝛ ⁊ maloꝛ subditoꝛ ⁊c.

Nequire. Nota q̄ nequire idē est qđ non posse. ◆vide ergo .j. vbi posse. ⁊ vbi potētia. qz auctes valde pauce sunt.

Nescire. Cum nescire idē sit qđ ignorare. Notandū q̄ in scriptura inuenit̄ Unū nescire

Excusabile. Nescire excusabile ptinet ad ignorantiā
Detestabile. naturalē. Et ista est qñ bō ignorat illa q̄
Execrabile. excedūt cognitionē nature. sicut scire fu-
Commēdabile. tura ⁊ diuine voluntatis bñplacita ⁊ occulta. Si em̄ ista nesciamus. excusati sum⁹. Et de tali nescire dī Eccl's. ix. Nescit bō vtrū amore vel odio dign⁹ sit. Et ibidē dicit. Nescit bō finem suū. Et Luce. ix. Nescitis cuius spūs estis. Nescire detestabile ptinet ad pteruiam cordialē. Et istud est qñ bō ex obstinatione nō dignat̄ scire. i. recognoscere bñfactoꝛē creatoꝛē vel superioꝛē suū. sic pharao q̄ dicebat Exo. v. Nescio dñm: ⁊ israel nō dimittā. Talis etiā ignorātia vel nesciētia idem est q̄ desuetudo. Quia. s. sicut res q̄ nō frequētat̄ in desuetudinē: obliuionē ⁊ nesciētiā vertit̄. Et sic loquit̄ Hiere. iij. vbi de peccatoribus dī. Sapiētes sunt vt faciant mala: bñ aūt facere nescierūt. Et Hiere. vj. dī. Confusione nō sunt cōfusi. erubescere nescierūt. Et Soph. iij. Nesciuit dei inimicus confusionem. Nescire execrabile ptinet ad ignorantiā criminalem. Et sic accipit̄ vt cōiter. qñ. s. bō nescit illa q̄ tenet̄ scire. Et sic loquitur in p̄s. Nescierūt neq; intellexerūt in tenebꝛis. mo. oīa fun. terre. Nescire cōmēdabile ptinet ad ignorantiā virtualē. Et ista est qñ bō nescit illa que nō est vtile scire sibi. Et sic loquit̄ Matth. vj. Cū facis eleimosynā nesciat sinistra tua quid faciet dextera tua. Jsta aūt ꝓprie potest dici ignorātia mali nō expti. sicut de btō Johāne dicit̄ Nescies labē niuei pudoris. ⁊ de btā ꝟgine. Nesciens virgo virū ⁊c. Et illud Ysee. xiij. Deū absq; me nescies: ⁊ nō est absq; me saluator. Sz ceteris omissis de ignorantia criminali q̄. s. nescit bō illa q̄ tenet̄ scire. ⁊ maxime illa que ptinēt ad salutē: aliq̄d est dicendū. Notare ergo possum⁹ q̄ sicut in mūdo nāliter multa sunt genera pfonarū illa q̄ sunt eis vtilia nesciūt ⁊ ignorāt videlicet. Pueri. frenetici. ceci. dormiētes. ebrij ⁊ absentes. Sic vere moraliter loquēdo multa sunt bodie genera boim peccatoꝛ q̄ nesciunt illa q̄ ptinent ad salutē. Et isti sunt. s. Pueri carnalis immūdicie sectatores. vel Frenetici ⁊ mēte capti tpalis eminentie dilectores. Dormiētes ⁊ se ad terrā ꝓsternētes mūdane affluentie possessores. Ebrij vino mundane. s. sapientie ꝓfessores. Dico ē q̄ primi sunt sectatores carnalis immūdicie. Mā sicut pueri q̄diu sunt parui. sunt nāturalr fetidi ⁊ immūdi ignorātes ⁊ inscientes. sic luxuriosi p̄ ceteros pctoꝛib⁹ immūdi sunt ⁊ ignorātes. ⁊ ad salutē aie ptinētia nescientes. Mā sicut pueri tria principalr nesciunt facere: vicz loqui. discernere ⁊ erubescere. Sic vere luxuriosi nesciunt bñe honestā ⁊ ordinatā locutionē dicentes illō Hiere. ij. a. a. dñe deus nescio loqui qz puer ego sum. Tales em̄ semp loquunt̄ insolēter ⁊ impudice. nec aliq̄d sciūt loqui ordinate. de quib⁹ dī Mee. xiij. Loquebant̄ azotice et nesciebant loqui iudaice. Jtē nesciūt bñe clarā discretionem. Quia sicut puer nō discernit int̄ res bonas ⁊ malas. ita q̄ aliq̄n plus diligit pomū q̄m castrū. Sic nec isti bñ discernūt int̄ delicias corꝛis ⁊ aie. mūdi ⁊ padisi. peti ⁊ meriti. Quia plus vident̄ diligere ista modica tpalia q̄m illa maria ⁊ cēlia. Aū isti sē de illis cētū boim milib⁹ q̄ nesciūt qđ sit i dextra ⁊ sinistra. sic dī Bone. iij. qz. s. tales nō bñ sciūt discernere int̄ sinistrā tpaliū ⁊ dexterā ⁊ enoꝛ. Jtē isti nesciūt bñe

verecundā ꝓfusionē. Quia sicut pueri nō verecundantur oīndere pudēda sua. sic nec isti vilia opa sua. vñ Hiere. vj. Cōfusione nō sunt ꝓfusi erubescere nescierūt. Isti ꝯ sūt se ductores carnalis immūdicie. Sedꝫ dico q̄ sunt nescientes seu ignorātes ⁊ dilectores tpalis eminētie. Isti em̄ sūt sicut frenetici vel mentecapti. q̄ amore mūdi ita sē capti q̄ penit⁹ nescīūt nec cognoscūt. nec dei ptātē. nec sui fragilitatē. nec mūdi trāsitoriā vanitatē. sicut ꝓ ad Hebr de vanigloriis ⁊ superbis. Nescīūt dico dei ptātem. qz. s. nō videnē scire q̄ de⁹ possit ipsos punire. dicētes cū pharaone Exo. v. Nescio dīm ⁊ isrl nō dimittā. Itē nescīūt ꝓpriā fragilitatem. qz. s. nō ꝑsiderāt q̄ debent mori ⁊ tñ sepe fit q̄ subito moriunt cū nescīūt. pō. Ad nihilū redactus sum ⁊ nescīui. Itē nescīūt mūdi vanitatē. Figurati i discipulo belisei. iij. Reg. iij. Qui nescies q̄d eēt collo q̄ntida fecit exinde pulmentū. qđ tñ tandē cognouit esse mortiferū ⁊ amarū. qz. s. mūdi gl̄iam dulcē credūt quā tñ inuenient finaliter valde tristem. Isti ergo sunt dilectores tpalis eminentie. Terci sunt possessores mundialis affluentie. Et isti sunt diuites qui cōparanē dormiētibus. Dō em̄ nō dormit erectus sed inferiūs ad terrā ꝓstratus. Sic isti nō dormiūt nec q̄escunt ad padisuz supius erecti ꝙ inferius ad terrena ꝓ auariciam depressi ⁊ iecti. Et isti procerto videntur nescire

Fraternam charitatē.
Mortis ꝓpinquitatē.
Dei benignitatem.
Mentis saturitatem.

Fraternā dico charitatē. qz. s. nō videnē scire q̄ teneanē bñfacere fratrib⁹ ⁊ vicinis. Et iō bñficia eis negāt. vnde Deut. xxxij. Dixerūt patri ⁊ mr̄i nescio vos. ⁊ fratrib⁹ suis ignoro illos. Quia ad hraz auari nō recognoscunt: nec ꝓpinq̄s nec ꝓsanguineos. Itē mortis ꝓpinquitatē qz. s. isti videnē se nescire morituros. Et iō cōminat eis dñs Matth. xxiiij Nescitis q̄ hora dñs vr venturus sit. Et. xxv. Nescitis die neq̄ horā. Itē dei benignitatē. qz. s. isti videnē nescire q̄ deus dederit eis bona q̄ bñt in⁹tū ipsi recognoscere non dignanē. de q̄ Osee. xj. Ego nutricius effraym. ⁊ nesciebant q̄ curarē eos. Itē saturitatē. Iō de ipis ꝓpie dr̄ illō Esa. lvj. Canes impudētissimi nescierūt saturitatē. Et cōpa ipos canib⁹ sicut supra. Quarti aūt sē ꝓfessores mūdane sapientie: siles ebrijs q̄ vino sapie tpalis ita sē repleti q̄ nesciunt aliq̄d de ptinētib⁹ ad salutē. De h̄ vide. ē. de Ebrio. vñ Esa. xxviij. Sacerdos ⁊ ꝓpha nescierūt p̄ ebrietate: absorpti sunt a vino. Et Hiere. ij. dī. Sacerdotes nō dixerūt vbi est dñs. ⁊ tenētes legē nescierūt me. Et illud pdictum Hiere. iij. Sapientes sunt ⁊c. Et hoc de Nescire sufficit. Vide supra de Ignorantia.

Ichanor. Nota q̄ Michanor q̄ interpr̄tat stās lucerna: vel statura lucida q̄ fuit ꝓnceps iniq̄ssimus. quē Antiochus ꝫ filios isrl' destinauit. ⁊ q̄ eos crudeliter flagellauit. In fine tñ periit turpiter ⁊ deceſſit: sicut ponit. j. Mach. vij. ⁊ deinceps ⁊c. pōt signare malos ꝓsiliarios ꝓncipū ⁊ magnatū. qz. s. isti credunt esse lucerna ⁊ gubernacula regni ⁊ patrie. cum tñ sint filioz isrl'. i. ecclesiasticoz et simpliciū subuersio ⁊ flagellum. Notabis ꝯ q̄ exēplo istius tales solent esse

Fallaces ⁊ pditores.
Tyranni ⁊ exactores.
Maloz fautores. vel
Prauoz sustētatores.
Honoz molestatores.
Penarū toleratores.
Superbi ⁊ iactatores.
Cauti simulatores.
Mali terminatores.

Dico ꝯ q̄ malus ⁊ tyrānicus ꝓnceps est vt cōiter fallax ⁊ pditor. sicut de isto legit. ij. Macha. xiiij. q̄ audiuit rex Michanorē rebus alienis assentire. et exaspat⁹ scripsit michanori. Itē est vt cōiter rapax ⁊ exactor. sic de isto legit. ij. Macha. viij. q̄ ipe ꝓstituit regi. q̄ tributū dandum romanis de captiuitate iudeoz suppleret. Item est vt cōiter malor ⁊ pessimoz fautor. sicut de isto legit. ij. Macha. xiiij. q̄ gentes q̄ de iudea fugerāt se michanori miscebant. Itē est vt cōiter iustoz gratuitor. sicut de isto legit. ij. Mach. ix. q̄ volēs manifestare odiū qđ habebat in iudā michanor misit milites vt eū comprehenderēt. Itē est vt cōiter mali toleratores. qz. s. tales vt cōiter in tormētis finiunt dies suos. sicut de isto legit. j. Macha. vij. q̄ ꝓtrita sunt castra Michanoris ⁊ cecidit ipse. Et sicut dicit ibidem. Caput ⁊ dexteram amputauerūt ei ⁊ in arce altissima suspenderūt. Et merito. qz certe talis vt communiter est superbie iactator. sicut. ij. Mach. xv. legitur. Qz summa superbia erectus michanor dixerat. Si est potens in celo q̄ ꝓcepit seruare diem sabbati. ⁊ ego potens sum super terrā q̄ impero sumi arma. Item est vt cōiter cautus simulator. sicut de isto legit. ij. Mach. xiiij. Qz morabat michanor hierosolymis nihilq̄ inique agebat ⁊c. Sz finaliter dico q̄ iste est malus terminator. qz sicut legit. ij. Mach. viij Facinorosissimus michanor depositā veste glorie solus fugiens venit antiochiā. Ꝟ est dictu. applicuit in infernum.

Nihil. Nota q̄ cum nihileitas nihil aliud signat q̄ nō entitas. Vñ nihil esse. idē est q̄d nō ee. Item dicit q̄ ꝑm q̄ esse distinguit pōt ꝙ oppositū nihil distinguit. Et qz inuenit Esse nature. Esse vite. Esse fortune. Esse culpe. Esse finale. Esse vtuale. Esse pene. Sic ⁊ de nihil possimus dicere. q̄ fit mētio in scriptura de nihilo q̄tum ad oia supradicta. Unde nota q̄ nihil multiplex signat scilicet

Naturalem ꝓditionem.
Personalem durationē.
Tpalem successionem.
Criminalem infectionē.
Infernalem afflictionē.
Corpalem diffinitionem.
Virtualem pfectionem.

Est igit vnū nihil qđ est naturale. Et ista est tota conditio humana ⁊ natura. qz procerto ista rōne sue vilis ⁊ fragilis cōditionis pōt merito dici nihil. vñ Esa. xl. Oēs gētes q̄si nihilū ⁊ inane reputare sunt. Et ido de nihilitate humane nature bñ pōt dici illud. j. Thimo. vj. Nihil intulimus in hūc mundū. Item dico q̄ est vnū nihil qđ est psonale. s. vita pñs. de q̄ Job. vij. Parce mihi dñe. nihil enim sunt dies mei. Itē est vnū nihil tpale. Et istud signat bona mūdi. q̄ ꝓcerto ⁊ q̄tum ad ꝓditionem. ⁊ q̄tū ad valorem ⁊ q̄tum ad dulcorem penit⁹ nihil sunt. vñ Hiere. iij. Respexi terrā ⁊ ecce vacua erat ⁊ nihili. Et sapie. vij. Dimitas nihil esse dixi. et in pō. Nihil inuenerūt oēs viri diuitiarum in manibus suis. Itē est vnū nihil qđ est criminale. ⁊ istud est nihil pcti. Teste em̄ Aug. Pctm̄ nihil est ⁊ nihil fiunt boies cū peccant. Pō. Ad nihilū deuenīēt tanq̄ ad decurrēs. Item est vnū nihil qđ est infernale. Et illud ē pena seu status dānator. q̄ boies ad nihilat ⁊ deuastat. et q̄ a pristina sua ꝓsperitate. ipos facit penitus nihil esse. Vñ de aia dānata pōt dici illud Esa. xxxiij. Extēdit sup eā mēsuram vt redigat in nihilū. qz scz qñ mēsura diuini iudicij sup istos extendit. tūc ad nihilū ꝓpriū reducunt Ezech. xxviij. Nihil factus es ⁊ nō eris imppetuū. Item est vnū nihil qđ est finale seu corpale. Et istud signat mortē. q̄ scz annihilat oīne viuū. vñ Job. xvij. Mēbra mea ad nihilū redacta sunt. Item est vnū nihil qđ est vtuale. Et istud est nihil humilitatis. qđ est qñ homo p̄ humilitate ⁊ se ⁊ bona sua ⁊ merita reputat esse nihil. Unde de isto nihilo scz paupertatis et humilitatis dicit. ij. Chor. vj. Tanq̄ nihil habentes ⁊ omnia possidentes. Et in pō. Pro nihilo salvos facies illos. ⁊ alibi. Pro nihilo habuerūt terrā desiderabilem. qz scz pro paupertatis ⁊ humilitatis nihilo homines salui efficiunt. ⁊ t. rra desiderabilis paradisi eis a dño conceditur ⁊ donat. Sed pdictis expositionibus p̄missis ⁊ omissis. dicamus adhuc de nihilo in⁹tum signat carentiam omnis boni. Et notemus q̄ istud vocabulum nihil signat carentiā oīm gratiarū meritoz. operū ⁊ vtutū. Nota ergo q̄ mali nihil sunt. Et hoc qz ipi habent. s. Nihil de

Discretione.
Compassione.
Duratione.
Possessione.
Dilectione.
Perfectione.
Prosperitate.
Sagacitate.
Utilitate.
Virilitate.
Consolatione.
Conuersatione.
Operatione.

Dico igit q̄ mali nihil debēt dici. qz procerto ipsi habent nihil. i. carentiā discretionis. Vñ ipsi possunt dicere illud Mumeri. xj. Nihil vident oculi nostri nisi man. Man enim quod erat cibus dulcis qui facliter corrumpebatur. et qui pro via deserti fuit tm̄ filijs israel concessus. signat temporalia bona. que solum pro deserto huius mundi sunt hominibus cōcessa. Quia vere multi sunt hodie ⁊ fere omnes qui nihil vident nisi man id est qui non habent aliquā discretionem nisi in temporalibus. Unde etiam de ecclesiasticis ⁊ mundi sapientibus dicit Ezech. xiij. De prophetis insipientibus qui sequuntur spiritū suum et nihil vident. Item habent carentiam compassionis quia scilicet isti sunt auari ⁊ iniqui. Unde Eccli. x. dicitur

re auaro. ℣ auaro nihil ē celestius. nihil iniquius q̄ amare pecuniā. Item ipsi habēt nihil seu carentiā durationis. Tales eīn non durant nec perseuerāt in bono. pō. Ad nihilum redactus sum ⁊ nescaui. Naturaliter eīn isti non durant nec perseuerant. quia viri sanguinum nō dimidiabūt dies suos Job. vij. Nihil eīn sunt dies mei. Item isti nihil habent possessionis. quia etiam ad ſram sepe fit q̄ possessio ⁊ affluentia temporalis impijs denegatur. q̄ si eis quandoq̄ conceditur nullatenus perseuerat. Unde in pō. Dormierunt somnum suum ⁊ nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus suis. Mors enim a talibus totū aufert. Quia sicut dicitur Job. xxvj. Diues cum dormierit nihil secum affert. aperiet oculos suos et nihil inueniet. Itē isti nihil habent dilectionis. vnde. j. Coz. xiij. Charitatem autem non habeam nihil sum. Item isti nihil habent pfectionis Hebreo. vij. Nihil autem ad pfectum adduxit lex. Item isti nihil habent ꝓsperitatis. quia scz ꝓsperitas talis nō est ꝓpie ꝓsperitas cum magis habeat de aduersitate q̄ de ꝓsperitate. Unde Hiere. ij. Contriuit deus confidentiam tuam ⁊ nihil habebis prosperum. Item isti nihil habent sagacitatis Luc. xvij. Et ipsi horum nihil intellexerunt. Item nihil habent vtilitatis. Quia videlicet nihil q̄ faciunt est eis bonū ⁊ vtile ad salutem. Unde ipsi possunt dicere illud Luce. v. Domine per totam noctem laborauimus ⁊ nihil cepimus. Item nihil habent virilitatis. qz scz nihil habent constantie vel virtutis. Unde Daniel. x. Nihil in me remansit virū. Item dico q̄ isti nihil habēt consolationis. Ita eīn sunt tristes ⁊ inuidi q̄ in nullo consolātur. sicut aman inuidens mardocheo. qui dicebat Hester v. Nihil habere me puto q̄diu videam Mardocheū. Itē nihil habent bone conuersationis. quia sicut dicit Exo. x. Nihil virens in egypto relictum est. Item isti nihil habēt bone operationis. ij. Thessa. iij. Audiuimus quosdaz ambulare inter vos nihil operantes. Et sic igitur patet quomodo nihil ℣tum ad malos diuersimode sumitur in scriptura. Sz adhuc pōt dici q̄ nihil pōt applicari ad viros ſpūales ⁊ bonos. Et hoc in℣tum nihil pōt dicere carentiā omnis mali. Unde nota q̄ boni habent Nihil

Cupiditatis. Isti ergo nihil habent de cupiditate. qz
Inbonestatis. scz istud modicum quod habent sufficit
Calamitatis. eis. ⁊ sic nō cupiunt ampliozа. Et sic lo-
Carnalitatis. quitur. j. Coz. j. In omnibus diuites
Factuitatis. facti estis. ita vt nihil vobis desit. Item
Presumptionis. nihil habent de inbonestate. Unde. ij.
Elationis. Regum. vj. dicitur q̄ nihil erat in tem-
Successionis. plo quod non auro tegeretur. Aurum enim daritatem bonestatis designat. Item nihil habēt de calamitate. Quis eīn multa sustineant in hoc mundo. quia tamen amore dei placet eis. non est ei calamitas neq̄ pena. habent enim virtutem sufficientie que omnibus diuitijs equipollet. Unde Hee. ix. Nihil eis defuit in deserto. Ad ſram etiam diuina ꝓuidentia vt cōmuniter non patitur vt iustis in necessitate aliquid denegatur. vnde Luce xxij. Quando misi vos sine sacculo ⁊ pera nunquid aliq̄d defuit vobis? Dicunt ei nihil. Item nihil habēt de carnalitate. Isti enim sunt illa sapia. de qua dī Sap. vij. Nihil in q̄natum in eam concurrit. Item nihil habēt de fatuitate. Quia sicut dicit Sap. viij. Prudentiam ⁊ sapientiam docet ℣bus nihil est in vita vtilius hominibus. Item dico q̄ isti nihil habēt de ꝑsumptione. quia scz non confidunt de suo sensu immo innituntur consilijs aliozum iuxta illud Eccl. xxxij. Fili sine cōsilio nihil facias. Itē nihil habēt de elatione. qz vicz semp habēt timorē dñi secum audientes illud Eccl. xxiij. Nihil melius q̄ timor dei. ⁊ nihil dulcius q̄ attendere mādatis dñi. Itē nihil habēt de terrena successione. qz scz isti nō possidēt diuitias in hoc mūdo. Iuxta illō Luce. ix. Nihil tuleritis in via neq̄ virgam neq̄ panem. neq̄ peram. neq̄ duas tunicas habeatis. Sed nota ad huc si vis q̄ apud deum nihilum reputantur Hi qui

Vigent magna potentia. Igit̄ dico q̄ apud deum
Pollent mundi scientia. nihil sunt tyranni vigentes
Fulgent falsa iusticia. magna potentia. vñ Esaie
Gaudent vana leticia. xxxiij. Omnes ꝓncipes eī
Tumēt magna substātia. scz babylonis erunt in nihilum. Item nihil reputant clerici fulgētes mundi scientia Quia scz sicut dicit Esa. xl. Deus est qui extēdit quasi nihilum celos. celos inquit. i. clericos. Item nihil reputant hypocrite pollentes ficta iusticia. vñ de ydolis dī Esa. xlj. Ecce vos estis ex nihilo. ⁊ opus vīm ex eo q̄ nō est. Item nihil reputant fatui gaudentes vana leticia. vñ Amos. vj dicit. Ue qui letamini in nihili ⁊ dicitis. Munq̄d in fortitudine nostra assumpsimus nobis cornua? Item nihil reputant diuites tumētes magna substātia. pō. Ad nihilum redact? est in ꝓspectu ei? malign?. i. malus diues. dicēs. s. dño illud pō. Substātia mea tanq̄ nihilū ante te. Et ℣ de nihil sufficit siue in bono siue in malo.

Nidus. Cum nidus sit locus qui ab ãubus edificat ⁊ inhabitatur. ⁊ ibidem ab ipsis pullificatur. Notabo q̄ in scriptura reperitur Nidus

Perfectorum. Nidus iustoz ⁊ pfectoz est inferioz
Peccatoz. vel religio ⁊ ecclesia. Interioz intētio ⁊ cō
Mundanoz. scientia. Superioz paradisus ⁊ celi curia. Ubi eīn coz bois figit ibi nidū habere dicit. ibi pullos affectuū ⁊ operū facere comprobat. Et nota q̄ iustoz triplex est nidus. s. Inferioris ecclesie. Interioris ꝓscientie. Et superioris celi patrie. De inferiori religione vel ecclesia dī in pō. Etenim passer inuenit sibi domum ⁊ turtur nidum vbi reponat pullos suos. Altaria tua dñe ℣tutū. De interiori ℣o intentione ⁊ ꝓscientia. vbi scz hō nidificat meditando et de celo ⁊ inferno cogitando. dī Luce. ix. Or vulpes foueas habēt ⁊ volucres celi nidos. Justus eīn dicit volucris q̄n celestia ꝓtemplat. ⁊ vulpes q̄n infernalem foueam meditatur. De superiori habitatione ⁊ mansione ⁊ celesti patria dicit Job. xxix. Eleuabitur aquila ⁊ in arduis ponet nidum suum. Isti ergo sunt nidi iustorum. Scdo dico q̄ inueniunt nidi malorum. Et isti certe significant Mundum. Peccatum. ⁊ Infernum. Mali eīn nidificāt in mūdo tpalia diligēdo. Iste eīn est nidus byrundinum cuius stercora calida dormiente thobiam excecauerūt Thob. ij. Et reuera tam mūdus q̄ status peccati dicitur Nidus

Fedus per luxuriam. Nidus ergo fedus dicit per
Plenus per auariciā. luxuriā. Iste ē nidus ypocrite
Altus p superbiam. q̄ nidificat in stercoribꝫ. sic luxuriosi nidificāt in immūdicijs. Un de malis mulieribꝫ patet dici illud Esa. xvj. Sicut auis fugiens ⁊ pulli de nido auolantes. sic erūt filie moab. Nidus etiā plenus dī p auariciā q̄. s. auari ꝓgregāt in nidis diuitias suas sicut aues pdales cadauera. de q̄ Habacuc. ij. Ue q̄ ꝓgregat auariciam domui sue vt sit in excelso nidus su?. Nidus etiā alt? dī p supbiā. vñ Abd. Si inē sydera posueris nidū tuū inde detrabā te. dixit dñs supbo. Et breuiter de istis trib? ramis ꝓsperitatis mundane. nidificant bodie peccatores. s. In

Delicijs per luxuriam. tijs p superbiā. Figura Eze-
Diuitijs p auariciam. xxvj. vbi dī. q̄ in ramis cedri
Honoribus et eminen. fecerūt nidos oia volatilia celi. Sed certe finaliter ibi habebunt nidum cū demonibꝫ in inferno Hiere. xlix. Cum exaltaueris quasi aq̄la nidū tuū. inde detrabā te. ⁊ erit ydumea deserta ꝛc.

Nigredo. Nota q̄ nigredo signat i scriptura tā in bono q̄ in malo. In bono eīn significato. nigredo q̄ vt cōiter a calore ꝓcedit est color ceteris obscurior ⁊ vilior. ⁊ signat virtutem humilitatis. quā scz calor charitatis generat. ⁊ obscuritas mortificationis et penitentie. commendat. Sicut enim videmus q̄ multi sunt fructus qui nullatenus maturi efficiuntur nisi quando nigredine vestiuntur. Sic ꝓcerto nullus efficitur maturus aut sanctus nisi humilitatis nigredine sit vestitus. Et sic figurantur tales Genē. xxx. Ubi laban ꝓelegit oues nigras ⁊ albas et dimisit diuersi coloris ⁊ varias. Ad tenotandum q̄ illi qui per innocentiam sunt albi. et per nigredinem humiles et abiecti a deo eliguntur. Varij ℣o ⁊ fraudulenti repudiantur. Et hinc est q̄ sponsa christi dicit Cañ. j. Nigra sum sed formosa filie hierlm ꝛc. Et Cañ. v. Come tue sicut elate palmarum nigre sicut corvus. In malo ℣o significato dico q̄ per nigredinem que ceteris est vilior color. Et in alium colorem immutabilior. signat scilicet

Mortis horrorem. Mortis dico horrorem: qz oculi
Culpe errorem. et facies ⁊ omnia bona nature ius

Inferni timorem. morte fiunt obscura. sicut dicitur Ezech.xxx. In taphnis nigrescit dies cū ptriuero sceptra egypti ⁊ defecerit potentia eius. Culpe autem signat terrorem quam scz ardor auaricie: ⁊ fumus superbie: ⁊ squalor etiam luxurie introducit. Ūñ de peccatoribus dicitur Mathei.ij. Facies omnium sicut nigredo. talpe vt sic peccatores figuretur in equo Apoca.vj. vbi dicitur. Ecce inquit equus niger: ⁊ qui sedebat super eum nomē illi mors: ⁊ infernus sequebatur eum. Inferni etiam terrorem ⁊ timorem designat vbi scz omnia sunt obscura. vnde Zacharie.vj. dicit Ex quadriga in qua erant equi nigri egrediebat in terrā aquilonis que scz est frigidissima. per quam significat infernus. q: scz ibi est frigus: ⁊ ardor: ⁊ fumus. Sicut de dānatis dicit Baruch.vj. Ex nigre fiunt facies eorum de fumo qui in domo sit. Ista autem de nigredine sufficiant. q: pauce sunt auctes: licet varia sunt exempla. Vide vbi Obscuritas ⁊c.

Nimietas. Nimis. Cum Nimis seu nimius aliquando in scriptura denotent supabundantiam in bono. aliqñ designant excessum ⁊ supabundantiā in malo. Hinc est q nimietatē bonā ⁊ nimietatē malā possum⁹ inuenire. Primo quidem dico. q nimis pōt accipi in bono. Et sic nimis idē est qđ multum. maxime seu valde. Et notandū q boni habēt nimietatē. i. supabūdantē fertilitatē in oibus bonis tā spūalib⁹ q̄ eternis. Inuenio eñ q isti habēt Nimium

Dolorem contritionis.
Laborem afflictionis.
Clamorem confessionis.
Splendorē discretionis.
Decorē cōuersationis.
Timorē trepidationis.
Honorē dominationis.
Valorem retributionis.

Dico ergo q boni habent nimietatē doloris. q: scz p dolorem ⁊ cōtritionem in corde multipliciter cōtristant. sicut dicebat dauid in ps̄. Afflict⁹ sum ⁊ humiliatus sus nimis rugiebā a gemitu cordis mei Itē habent nimietatem doloris ⁊ laboris. q: scz boni ⁊ iusti nimis penis ⁊ laboribus fatigant. vnde Judicū.x. Afflictus est israel nimis. Itē habent nimietatem clamoris. Clamat eñ valde ⁊ nimis orando. confitendo: ⁊ deum laudando ⁊ predicando. ps̄. Confitebor domino nimis in ore meo. Item habent nimietatē splendoris. Splendorem eñ clare discretionis habent viri sancti. sicut dauid dicebat in ps̄. Mirabilia opera tua ⁊ anima mea cognoscet nimis. Item isti habent nimietatez decoris. quia scz per bonam ⁊ honestam cōuersationē pre ceteris sunt decori. sicut de susanna dicit Dañ.xiij. Ex ipa susanna erat mulier pulcra nimis. Et de Judith dicit Judith.viij. Ex ipa erat eleganti aspectu nimis. Item habēt nimietatē timoris. q: scz boni viri semp habent timorē dei in corde suo. Quia bene sciunt quod scz dñi Eccl.j. Unus est altissimus creator oim omnipotēs rex: potēs ⁊ metuendus nimis. Nimis enim timent iusti dei seueritatē: inferni penalitatem: ⁊ demonum malignitatem. vnde.j. Regū xxviij. dicit. q Saul videns castra philistiim timuit ⁊ expauit cor eius nimis. Itē habent vel saltem habebunt in paradiso nimietatem bonoris. quia tūc verificatur illud ps̄. Nimis honorati sunt amici tui deus: nimis cōfor. est pncipa. eor. Et sic sequit q ipsi habebunt nimietatem valoris. sicut ipsi in hoc mundo habent nimietatem bonorum operum et virtutum. Figurati in arbore Dañ.iiij. de qua dicitur. q altitudo eius nimia ⁊ fructus nimij. Sic habebunt in futurum nimietatem et abundantiam muneū eternorum ateq celestium pmiorum. Quia tunc implebitur illud Gen̄.xv. Noli timere Abraam quia ego tecum sum: ⁊ merces tua magna nimis. Et istud ē illud nimis quod ad bonos dinoscit ptinere. Signat ergo nimis in bono. Sz scdo dico. q nimis signat in malo. Et sic pōt significare excessum vicior ⁊ malor quē mali habēt in hoc mūdo. Sicut eñ serpētes excedūt in venenositate. leones in crudelitate. porci in voluptate ⁊ feditate. Sic mali ꝑculdubio excedūt i nimia iniq̄tate. vñ Eze.ix. Iniq̄tas isrl ⁊ iuda mag̃ est nimis valde. Et nō q tales būt in ꝟ mūdo Excessum

Letitie ⁊ iocunditatis.
Affluentie ⁊ psperitatis.
Castrimargie ⁊ ebrietatis.
Ignoratie ⁊ obscuritatis.

nabal iocundū erat. erat eñ ebrius nimis. Item habent nimiam psperitatem. Mali eñ in hoc mundo plus psperant q̄ boni. Unde ciuitati peccatrici dicit Ezech.xvj. Similam: ⁊ mel: ⁊ oleum comediste: ⁊ decora facta es vehemēter ⁊ nimis. Item isti habent nimietatem gulositatis. Unde de holoferne dicit Judith.xiij. q ipe iacebat super lectum suum nimia ebrietate sopitus. Item isti habent nimietatem obscuritatis. Non eñ attendūt ad lucem sapientie ⁊ claritatis: immo abhorrent dicentes illud Eccl.vj. Aspera est nimium sapientia. Item isti habent nimietatem carnalitatis. vnde de Assuero dicitur Hester.j. q ipe post nimiam potationem incalescebat mero. Item isti habēt nimietatem crudelitatis. vnde ibidem dicitur. q rex nimio furore succensus interrogauit sapientes. Item isti habent nimietatem male consuetudinis ⁊ totius inbonestatis. vnde Hiere.ij. Ozutilis facta es nimis iterans vias tuas. Et Ezechie.xxiij. Multo labore sudatum est: ⁊ non exiuit de ea nimia rubigo eius. Hic autem aduerte. q vna nimietas semp vt cōmuniter transit ad nimietatem oppositam sicut videmus in arboribus: q si vno anno nimis abundant in fructibus: in sequēti nimis erunt steriles. Humor eñ nimis abundās citius desiccatur. Sicut figuraliter dicitur Dañ.iiij. de illa pulcerrima arbore. cuius altitudo nimia: cuius fructus erat nimius q subito succisa est ⁊ periit. Sic vere nimius excessus iniquitatis. iocunditatis ⁊ felicitatis seu mūdane prosperitatis: facile vertitur in excessum tribulationis ⁊ paupertatis. ⁊ temporalis ⁊ eterne calamitatis. Exemplus de Nabuchodonosor rege iniquissimo. ⁊ crudelissimo. ⁊ potentissimo subito mutato in bestiam ⁊ a regno ciecto: q:. s. in illa hora qua actualiter superbiendo: ⁊ excessiue gaudēdo ⁊ gloriando ipse clamabat. nonne hec est babylon quā edificaui in caput regni ⁊c. in gloria decoris mei ⁊c. Facta est sibi vox de celo dicens. Tibi dicit Nabuchodonosor rex ⁊c. vide Dañ.iiij. circa finem. Quia procerto istud est commune q de nimio calore peruenitur ad pluuiam: ⁊ de nimia psperitate ⁊ gaudio peruenitur ad miseriam ⁊ tristiciam Eccl.xxj. Domus que nimis est locuples annullabitur superbia. Unde illi potentissime ciuitati tyro dicitur Ezechie.xxvij. Glorificata est nimis in corde maris. Sed⁹tur. Ventus auster cōtriuit te. Nimia eñ pinguedo mors est. Et breuiter. Omne nimium reprobatur. Arbores eñ nimie facilius eradicantur a vento: ⁊ animalia nimia tardius fugiunt a periculo. Figura de illo hirco Daniel.viij. Hircus autem caprarum factus est magnus nimis. cūq creuisset fractum est cornu magnum. Et sic ergo patz quō nimis ⁊ nimietas applicantur ⁊ ad bonos ⁊ ad malos. vi de supra de Multitudine vel de Multum.

Niniue. Nota q niniue que quondam fuit magna ciuitas scz itinere triū dierum sicut dicit Jone.iij. ⁊ que regni assyrior id est superioris syrie fuit caput. cum syri idem sint qđ assyrij sicut dicit Justin⁹ libro scdo. ⁊ q̄ interpt̄at seta vel spaciosa. germē pulcritudinis vel natiuitas pulcra. pōt significare in bono ⁊ in malo Et primo quidē in bono. Et sic certe dico q signat

Animam innocentem.
Ecclesiam militantem.
Et patriā triumphantē.

Anima eñ pulcra est ⁊ secunda per innocentiam. Ecclesia militans per penitentiam. Ecclesia triumphans per gratiam ⁊ affluentiam. In anima sunt tres dicte: hoc est dictu. tres naturales potentie scilicet Intellectus. Memoria. et Voluntas. In militanti ecclesia sunt tres dicte: hoc est dictu. tria religionis vota: seu tres partes penitentie. viz. Contritio. Confessio. Satisfactio. In celesti vero patria sunt similiter tres dicte. videlicet tres dotes anime seu glorie. que scz sunt Visio. Fruitio ⁊ Tentio. De anima potest dici illud Jone.iij. Niniue erat ciuitas magna. Et vere magna est anima que per intellectum: memoriam ⁊ voluntatem omnia comprehēdit. De militanti ecclesia potest dici illud Jone.j. Vade in niniue ciuitatem magnam ⁊ predica ibi verbum domini. De celesti vo gloria: patria seu curia potest dici illud quod dicitur Thob.xiij. Ex Thobias sepultus est honorifice in niniue. Et sic notabis. q niniuite sunt viri iusti. qui scz ꝑs-

denter deo credunt: z sua mala deflent z crimina loquuntur: celum scandunt z sursum sublimantur. Isti dico homino solent credere Jone.iij. Crediderunt viri niniuite deo. Item crimina solent plangere Jone.iij. In niniue et ore regis z principum. z homines z iumenta non gustabunt quicq; z. operiant saccis z clament ad dominū. Itē ad celum solent scandere Luce.xj. Viri niniuite surgent in iudicio. Et sic patet q niniue signat in bono. Sed adhuc dico q niniue signat in malo. Et sic dic q ista fuit

Crudelium domus z habitatio.
Potentium locus z exaltatio.
Fidelium luctus z flagellatio.

Et sic certe dico q hec signat mundū et mundi prosperitatem: vbi scz mali principantur. vnde Judith.j. dicitur. q Nabuchodonosor regnabat in niniue. Item ibi magni dominantur. vnde Esaie.xxxvij. dicit. q sennacherib rex assyriorum habitauit in niniue. Item boni z maxime principes flagellantur et molestantur. Unde angelus z Thobias dixerūt Thobie.vij. Ex tribu neptalim sumus et captiuitate niniue. In fine autem niniue id est mūdus z mūdi bonores desolantur z dissipantur. vnde Mau.j. Onus niniue: liber visionis naum. Et Naum.ij. Niniue quasi piscina aquarum. Sequitur. Dissipata: z scissa: z dilacerata z cor: tabescens: z dissolutio geniculor. et defectio in cunctis renibus: z facies omniū sicut nigredo olle. Sufficit.

Nisi. Nota q ista dictio nisi quandoq; ponitur p modum exceptionis. sicut cum dicitur Luce.iij. q multi leprosi erant in bierusalem tempore Helisei: sed nemo eorū mundatus est nisi Naaman syrus. Quandoq; per modū conditionis: sicut cum dicitur Marci.xiij. q nisi abbreuiasset dominus dies antichristi non fuisset salua omnis caro. Quandoq; per modum cōminationis: sicut cuz dicitur.j. Mach.xiij. Nisi mihi vinctum iudam tradideritis: istud ut pharum in planiciem deducam. Et possumus notare q sicut homines cauti semper solent in suis contractibus ponere vnum nisi id est vnam conditionem qua scz stante consueuit stare contractus: z non stante non stare. Sic reuera videtur q in rebus humanis z diuinis semper inuenitur nisi. id est aliqua dubitatiua exceptio vel conditio. q nisi: nisi completa fuerit totum periit. In rebus etiam humanis nihil inuenit purū aut absolutū. oia sunt cum nisi. Sic igit notabo q ut scriptura nisi significat Quo ad Deum singularem excellentiam.

Justū vtualē saplaz vl prudentiā.
Impios viciosam diligentiam.
Beatū gloriosam affluentiam.

Primo igitur dicam q est vnum nisi quod spectat ad deum. Et istud pro certo est vnum nisi excellentie singularis: sicut cū dicit. q nemo pōt hec facere que tu facis nisi fuerit deus cum eo. Et sic notabis q istud nisi. i. ista excellētia apparet in multis. vicz in hoc Quia

Uiros iustos iuuat z liberat.
Res humanas regit z tempat.
Res diuinas mōstrat z referat.
Peccatores damnat z vulnerat.
Uiros iustos trahit z federat.

Dico ergo q deus habet suum nisi. i. suam specialem progatiuā iustos iuuando z liberando. Uñ in ps. Uiros iustos trahit z federat. dicit dauid. Nisi qz dñs adiuuit me: paulomin⁹ habitasset in inferno aia mea. Et Gen.xxxj. Nisi deus patris mei abraam affuisset mihi: forsitā modo nudū me dimisisses. Itē mūdo regēdo z moderando. Negocia em mūdana z humana magis gubernantur z moderant per diuinā prudentiā q̄ p humanā. ps. Nisi dñs edificauerit domū inuanū laborauerūt q̄ edificant eam. Nisi dñs custodierit ciuitatē frustra vigilat q̄ custodit eam. Itē se reuelando z declarando seu etiā reserando. Constat em q nemo potest deū cognoscere nisi ipe deus ostendat z reuelet homini semetipm. vñ Matth.xi. Nemo nouit filiū nisi pater: nec; patrē quis nouit nisi filius z cui voluerit filius reuelare. Et Luce.x. Nemo scit q̄s sit filius nisi pater: z quis sit pater: nisi filius. Item malos ledendo z vulnerando. Constat em q mali sunt bodie tāte potentie: q nisi deus ipos vulneraret aut morte punieret nō esset q̄ resisteret: aut ab eor; neq̄cijs tutus esset: sicut de antixpo dicit Marci.xiij. q nisi abbreuiati fuissent dies eius nō fuisset salua oīs caro. Et in ps. dicit. q nisi qz dñs erat in nobis: dicat nūc israel nisi quia dñs erat in nobis. Cum exurgerent homines in nos: forsitan viuos deglutissent nos. Item iustos trahēdo z federādo. qz. s. nemo ē q̄ iustos trahere posset ad ipius amorē. z finaliē ad padisi gliaz z splendorē nisi ipemet. vñ ipe dicit Johis.xiij. Ne mouenit ad patrem nisi p me. Et Johis.vj. Nemo pōtvenire ad me nisi pater meus traxerit eū. Et ibidem. Nemo pōtvenire ad me nisi sibi datū fuerit a patre meo. Patet ē q est vnū nisi qđ spectat ad deū. Scdo dico. q est vnū nisi qđ spectat ad iustum. Justi em habent suum nisi. i. suam conditionem exceptiuam et suā singularem progatiuam. Et sic nota q iusti habent scz Unum nisi quod facit

Bene viuere.
Recte sapere.
Rite credere.
Juste agere.
Diu sistere.
Culpas luere.

Dicam ergo q est vnū nisi qđ spūaliter facit viuere. Et istud est progatiua sacramēti altaris. De quo dr Joh.vj. Nisi māducaueritis carnē filij hois et biberitis eius sanguinē nō habebitis vitam in vobis. Item est vnū nisi qđ sub Sursum scādere. tiliter facit sapere. te quo Sap.vij. Ne Corda iūgere. minē diligit deus nisi q̄ cū sapiētia inhabitat. Et illud.j. Cor.ij. Nemo nouit hoim q̄ sunt in hoie nisi spūs hois q̄ est in illo. Itē est vnū nisi qđ veraciter facit credere seu colere. vicz deū solū. vnde.iij. Reg.v. Non faciet vltra seru⁹ tuus holocaustū z victimā dīs alienis nisi dño. Itē est vnū nisi qđ vtualiter facit agere. vñ illud pdictū Job.iij. Memo pōt hec signa facere q̄ tu facis nisi fuerit deus cū eo. Itē est vnū nisi qđ stabiliter facit sistere id est in bono perseuerare. vñ Job.xv. Sicut palmes nō pōt facere fructū nisi māserit in vite. sic nec vos nisi in me māseritis. Et Act.xvij. Nisi in naui manseritis nō. salui fieri nō potestis. Itē ē vnū nisi qđ humiliter facit luere. s. virtus penitētie Apoca.ij. Sinautē venio tibi z mouebo candelabrū tuū de loco suo nisi penitentiā egeris. Itē est vnū nisi qđ supnaliter facit scandere. z istud est humilitas vel baptismus. De humilitate em dr Job.iij. Qz nemo ascendit in celū nisi q̄ descēdit de celo. De baptismo vo dicitur Joh.iij. Nisi q̄s renatus fuerit denuo: non pōt intrare in regnū dei. Item est vnum nisi qđ mentaliter facit iungere seu diligere. s. charitas. de qua Rom.xiij. Nemini quicq; debeatis nisi vt inuicē diligatis. Et sic patz q nisi facit. Uiuere qđ est dignitas magni sacramēti. s. eucharistia. Sapere qđ est caritas sani vocumēti. s. diuina sapia vel scientia Credere qđ est firmi veritas fulcimenti. s. fides nra. Agere qđ est sanitas diuini iuuamēti scz ipe deus z eius gratia Sistere qđ est firmitas fortis fundamēti. s. pseuerantia et constantia. Plangere qđ est asperitas tristis nocumēti. s. penitētia. Scandere qđ est humilitas vilis condimenti. s. contemptus sui et puritas. Mentis iungere qđ est charitas tuti ligamēti scz amor z dilectio vera. Sic ergo patz q est vnū nisi qđ spectat ad iustū. Tercio dico q inuenit vnū nisi qđ spectat ad impiū. Constat em q mali habēt suum nisi. i. suam exceptionem: z suam in suis actibus fraudulentam et dubiam additionē. Et sic notabo q isti semper apponunt in suis verbis z operibus. s. Unum nisi

Fallacitatis z fraudulentie.
Fatuitatis z ignorantie.
Penalitatis z pestilentie.

Est igit in eor; factis induſa vna cōditio: seu etiā vnū nisi fraudulētie z fallacitatis. vnde Prouer.iij. dicit. Qz isti nō dormiunt nisi male egerint: nec rapitur somnus ab oculis eorū z nisi supplantauerint. Itē ibi est vnum nisi ignorantie z fatuitatis. vnde Prouer.viij. dicit. Qz non recipiet stultus verba prudentie nisi ea diteris que versant in corde suo. Itē subinfertur vnum nisi pestilentie z penalitatis. s. pena inferni. de qua dicit Joh.xvij. Memo ex his periit nisi filius pditionis. Patet ē quō nisi spectat ad impium. Quarto vo dico. q nisi quādoq; spectat ad beatū. Gloria enim eterna est. vnū nisi. i. vna conditio qua nullus percipit nisi beatus. de quo Apoca.ij. dicit dñs sic. Uincenti dabo mānā absconditum: z dabo illi calculum candidum: z in calculo nomen meum scriptum quod nemo scit nisi qui accipit. Sufficit.

Nitere. Nitor. Cum nitor idem sit q̄ splendor: potest dici q nos inuenimus Nitorē Sanctitudinis. potalis celsitudinis. De nitore seu splendore sanctitudinis spualis. dici

Pulcritudinis. Realis seu temporalis. tur Treno.iiij. Or nazarei niue erāt candidiores: facte nitidiores: rubicundiores eboze antiquo. Unde etiā de illa sancta regina Hester dicitur Hester.xv.q̄ nitentibus oculis cristem celabat animū: vt sc̄z a morte suum ppīm liberaret. De nitore v̄o seu decore pulcritudinis corpalis dicitur Prouerb.v. Fauus inquit distillans labia meretricis: z nitidius oleo guttur eius. nouissima autē illius amara velut absinthium: z lingua eius acuta quasi gladius biceps. De nitore v̄o seu fulgore celsitudinis tēpalis pōt dici illud Judicum.v. Quia ascenditis inquit super nitentes asinas: z sedētes in iudicio z ambulantes in via loquimini. Sufficit: quia nō sunt auctoritates. Unde vbi fulgor. Splendor z Claritas et similia.

Niti. Nota q̄ niti idem est qđ ad aliquid agendū viriliter insistere vel conari. Et sic Niti in bono sumitur z in malo. In bono eīm sicut quando quis vltra vires vel saltem iuxta vires nititur. temptat z conatur facere. Talis eīm conatus laudabilis est. Quia sc̄z dato q̄ nullus congruus sequatur effectus: qui tamen iuxta posse nititur z conatur. apud deum z homines non solum excusatur: immo etiam cōmendat: sicut. ſ. de Josia rege dicit. ij. Esdre.j. q̄ ipse conabatur expugnare regem egypti. In bono tamē significato tā de niti q̄ de conari quasi nulle sunt auctoritates. In malo v̄o significato Visus z conatus in auctoritatibus plus abundant. Dic ergo q̄ mali nituntur z conantur semper ad malum. Ipsi enim nituntur

In concordes discordiam seminare.
In maiorum potentiam intentare.
Fidelem amiciciam enervare.
Simpliciū subam occupare.
Mendacē eloquētiam ventilare.
Hypocrisis fallaciam frequētare.
Egenorum iusticiam dissipare.
Sanctā matrē ecclesiam subiugare.

Dicam ergo q̄ mali conantur seu nituntur in concordes discordias seminare. Et sic de quolibz tali pōt dici illud Judic.ix. Approximans ostio ignem supponere nitebatur. Ignem dico discordie seu ire. Item nituntur in maiore annullare potentiam: sicut. ſ. Hester.xvj. dixit Assuerus de Amon: q̄ ipm de regno pellere nitebatur. Item nituntꝫ in amicis nō seruare fiduciam. Et sic dicit Job.vj. Super pupillum irruitis: z subuertere nitimini amicū vestrum. Item nituntꝫ simplicium occupare substantiā. vnde.ij. Paral.xx. Filij Amon: z moab: z mons seyr: nituntꝫ eijcere nos de possessione quā tradidisti nobis. Item nituntꝫ mendacem multiplicare facundiam Prouer.x. Qui nititur mendaciis hic pascit ventos. Item nituntur hypocrisis palliare fallaciam. Unde de stellione qui est vermis pulcris maculis z coloribus picturatus: z tamen est venenosus dicit Prouer.xxx. Stellio manibus nititur: z in domibus regum cōmoratur. Manibus eīm id est operib⁹ exterius apparētibus nituntꝫ tales picti z ficti domos regum ascendere: z p hypocrisim z fallaciam cum regibus officia ꝓcurare. De quo certe reprehendit hypocrita Hiere.ij. vbi dicit sic. Quid niteris bonam ostendere viam tuā ad querendam dilectionem: que insuper malicias docuisti vias tuas tē. Et sic ad hypocritam referatur illud Hiere.xlix. Qui habitas in cauernis petre: apprehendere niteris altitudinem collis. Item nituntur seu conantur egenorum dissipare seu suffocare iusticiam: sicut de illis pessimis dicitur Hester.x. q̄ conati sunt delere nomen iudeorum. Item cōnātur catholicam violare ecclesiam. sicut sc̄z Actuū.xxiij. Paulo imponebāt licet falso q̄ actor erat secte nazarenorum z q̄ templū violare conatus sit. Et hoc igit̄ de Niti z Conari sufficit. Unde supra de Innixi.

Nix. Nota q̄ nix habet naturaliter candidissimā pfectionē. Debilissimā durationē. Frigidissimā cōditionē. Et sic spūaliter loquēdo vim istas tres niuis ꝓprietates: Possumus dicere: q̄ nix in bono tria pōt generaliter designare. vicz

Perfectionē virtualem.
Possessionē tēpalem.
Afflictionem corpalem.

Primo dico. q̄ nix signat pfectionē v̄tualem. Nix enim habet colorē purissimum et mundissimū. z omni macule impmissimū. p qđ pōt mentis z corpis puritas z honestas designari. Quia vicz tanꝫ dz eē nitor puritaꝫ interi⁹ in intentione: q̄ nulla prorsus nigra macula cuiuscunq; debet ibi quomōlibet admisceri. vt sic dicat quilibet dealbat⁹ illud Psal. Asperges me dñe ysopo z mundabor: lauabis me z sup niuem dealbabor. Tantus etiā debet esse cādor honestatis exterius in cōuersatione: q̄ nulla macula inhonestatis debet apparere. vt ipe etiam sit filio angelo. De q̄ dicit Math.xxviij. Or aspectus eius erat sicut fulgur. vestimenta aūt eius cādida sicut Nix. Et z de quolibet viro pfecto exponat illud Daniel.vij. Antiquus dierū sedit: vestimentū eius vt Nix candidum. Tales eīm debēt esse antiqui p maturitatem. Debent sedere p mentis trāquillitatem. Debent etiam habere vestimentū conuersationis cādidum sicut nix per puram z honestam z nitidam conuersationem. Et figurabuntur in illo filio bois Apocal.j. qui habebat caput z capillos candidos tanq̄ lana: z alba tanq̄ nix. Quia videlicet nos nō debemus solum habere niueum seu album caput intentionis vel capillos affectionis sed etiam lanam conuersationis exteriozis. Et sic procul dubio per istam niueitatem v̄tualem dealbabimur taliter q̄ finaliter habebimus niueitatem glozie sempiterne. Et sic de nobis dicet illud psal. Niue dealbabunt in selmon. Sic igit̄ nix signat perfectionem v̄tualem. Scōo dico. q̄ nix signat possessionem tēpalem. Sicut enim videmus q̄ nix modico calore dissoluit: ita q̄ nihil de ea amplius reperit. Sic mundi bona faciliter pereunt: z valde modicum durant aut subsistunt. Ista vero solet esse q̄nq; bona q̄nq; mala. Bona: q; solet terras impinguare. Mala aūt: q; solet visum debilitare: z oculos congroꝫ in mari penitus excecare: q; sc̄z tpe magni niuis cōgri in mari ceci efficiunt: ita q̄ ad voluntatē piscatorū capiunt. Sic vere mūdi possessio vel ꝓsperitas solet q̄nq; facere bonū sc̄z illis qui bene vtunt z q̄ per elemosynas istam niuem alijs largiunt. Constat eīm q̄ exinde gratijs z v̄tutibus impinguant. Quia vere illi in scriptura cōmendant. Qui dant niuē sicut lanā: nebulam sicut cinerē spargunt. Quādoq; etiā solet facere malū. z hoc solū illis q̄ illa male vtunt: et q̄ in aspectu huius niuis delectant. Sepe eīm fit q̄ ipos excecat p patīm: z finaliter destruet p tormentū. Congri eīm. i. delicioli tūc lumine gratie priuant: z a piscatoribus. i. a demonibus capiunt: qñ in mari huius mundi niue ꝓsperitatis nimium ꝓfundant. Un potest dici de dyabolo illud ij. Reguz.iij. Or ipe percussit leonem id est peccatorem in medio cisterne in diebus niuis. Signat ergo possessionem tēporalem. Tercio dico. q̄ signat afflictionem corporalem. Nix enim que sua frigiditate ledit mēbra: signat tribulationem z penitentiam que nos ledunt corporaliter z affligunt. Et sicut niues in altis montibus solent amplius abundare: sic in altis z sanctis viris solet nix tribulationis et penitentie amplior apparere Hieremie.xviij. Nūquid de petra agri deficiet nix lybani. q. d. non. Et ista nix habet virtutē purificatiuam animarum. sicut dicebat Job.ix. Si lotus fuero quasi aquis niuis: z fulserint velut mundissime manus mee. Et sic igitur patet quomodo triplex nix accipitur in bono. In malo v̄o per niuem potest intelligi hypocrisis simulatio decepciua z infernalis tribulatio afflictiua. Signat ergo nix vicium extreme simulationis. Quia sicut nix operit z contegit viarum z paludū fetitates: ita q̄ locus qui nive cooperitur q̄uis sit lutosus et periculosus: non tamen cognoscitur: non cauetur. Sic nix hypocrisis exteriozis: solet i malis feces animi taliter tegere z velare. q̄ homo non potest eos agnoscere nec cauere. Figurati Numeri.xij. in maria sorore moysi: que cum ꝓpter murmur facta esset leprosa: facta est alba vt nix. Quia regulariter talis albedo nivea: erat antiquitus signū lepre. Quia vere sepe fit q̄ illi qui niue exteriozis conuersationis amplius dealbant magis leprosi. i. magis peccatores interi⁹ dinoscuntur. Unde de giezi dicitur. iiij. Regū.v. Or egressus est leprosus quasi nix. Item signat nix supplicium et tribulationis. Et sic sumit Job.xxiij. vbi de peccatoribus loquens dicit. Or ad nimiū calorem trāsibunt ab aq̄s niuium. Un in psal. dicit. q̄ ignis: grando: nix: glacies: spiritus procellarum pars calicis eorum. Unde eam supra de igne vel de Glacie.

Obilis.litas. Nota q nobilitas ꝺm teste Seneca generositas est sensus. Et nobilitas bois é anim⁹ generosus. Et ideo quia ꝺm Senecā: illa nō est ꝓprie nobilitas q̄ ex carne venit: ꝫ q̄ ex mēte ꝓcedit. Possum⁹ igr di stinguere q nobilitas di multis modis. Est eñ Nobilitas Naturalis. Prima nobilitas debet cōmēdari. Secūda Virtualis. da honorari. Tertia reprobari. Quarta Temporalis. no affectari. Dico ꝫ primo q est nobilitas naturalis. Et ista est nihil aliud ꝫ q̄ quidam naturalis inclinatio et dispositio quā q̄libz habet homo a natura naturante: vel a natura cōstellationū influente sibi naturaliter z originaliter concreatā: per quā ad nobiles z virtuosos actus disponit z naturaliter inclinatur. Sicut eñ in naturalibus est vna materia nobilior alia: ita q materia ꝺm q est nobilior: tanto est nobilioris forme capacior z ad ipsam inclinatior: et ūde est q in natura sunt alique res aliis nobiliores: z in suis naturalibus ꝓditionibus meliores: sicut patet de celestib⁹ respectu elementorū: de animalib⁹ respectu arborū z metallorū: z de hominib⁹ respectu quorūlibet aialium z iumentorū. Sic vere ipse de⁹ in ipsa natura intellectuali. s. in angelis z hominibus: aliis solet dare nobiliora: aliis viliora. Et inde est q inter homines aliqui sunt naturaliter inclinati z dispositi ad nobiliores scientias z speculationes: ad nobiliores artes z operationes ad nobiliores opas z negociatiōes. Et ideo de ista nobilitate nature pōt dici illud. j. Cor. j. Non multi nobiles ꝺm carnem. Et quare: q: vere illi qui sunt hodie in naturalibus nobiliores. s. pōi naturales. astrologi z scientijs nobilibus dedicati. reputanē hodie viliores: q̄nimmo etiam tales hodie oportet q dimittāt scias hmōi: quia exinde non possunt acquirere victum suum. Uñ hodie verificat illud Esaie. v. Nobiles eius interierunt fame: multitudo ei⁹ siti exaruit. Inuenit ergo nobilitas naturalis. Secūdo dico. q inuenit nobilitas virtualis. Sicut eñ sepe fit q rusticus ꝓpter strennuitatē: vel diuitiarū multiplicitatē: vl gratie regis fauorabilitatē nobilitat: z a primis suis rusticitatibus z seruilibus cōditionibus liberat. Sic homo qui naturaliter est rusticus z peccator (quia. s. teste apło. Nos fumus naturaliter filij ire) a deo spūaliter nobilitat. Quia ꝓcerto deus rex nr̄ ante secula: q̄ñ videt nos diuitijs virtutum z strennuitate bonor̄ operū abundare: solet nos nobilitate z summe nobiles reputare. Nobilis eñ dicitur Qui Libertatibus vtitur Uel. Et procerto tales nobiles sunt viri sancti. Quia vere ipi nō sunt peccati seruitutibus z malis cōsuetudinib⁹ subiugati: sed magis gratia libertatis sunt dotati: dicentes illud Gal. iiij. Ita q̄ iam nō sumus ancille filij sed libere. Isti etiam sua largiunt ꝑ elemosynam z liberalitatē. Isti diligūt equos. i. obedientiam z humilitatē: quia. s. equus quod est animal domesticum z obediens z frenatū signat virtutem humilitatis z obedientie. Item isti diligunt canes qui domino suo fideles sunt: z signāt veram amiciciam z fidelitatem. Item isti etiam diligunt aues alte volantes id est altam ꝓtemplationē z sublimitatem. Isti etiam diligunt bella id est pugnā cōtra bestium spūalium nequiciam z malignitatem. Isti ergo sunt nobiles. Quia sicut dicit Hieronymus. Sola apud deum est libertas nō seruire peccatis: z sola apud deū est nobilitas virtutibus esse darum. Poeta eñ dicit. Qr nobilitas sola est q̄ animū mortal⁹ ordinat. Uñ de illo machabeo di. ij. Mach. xiij. Qr ipse elegit nobiliter mori potius ꝙ subditus esse peccatorib⁹. Et ideo de nobilitate morali potest exponi illud Luce. xix. Homo quidā nobilis abijt in regionem longinquā accipere sibi regnū. Ubi aduerte q ad spūalem nobilitatē requirit Benignitas interius in ꝓscientia. Homo. Celeritas exterius in apparētia. Abijt. Auctoritas supius z presidētia. Regnū inquit. Nos eñ debem⁹ habere. Interius in affectu benignitatem. Exterius in effectu velocitatem. Supius in ꝓfectu auctoritatem. Dico ergo q ad spūalem nobilitatem requirit benignitas in affectione. Homo inquit qui. s. est animal mansuetū natura quia videlicet creature que sunt nobiliores: sunt vt cōmuniter benigniores. Unde etiam de cane nobili videmus q̄ cuius natura eius contra feras fit valde ferox: est tamē erga homines valde grata: valde fauorabilis z benigna. Mā si cōtra hominē quādoq; curreret: quasi in seipsum reuertens subito desinit. Sic vere vir iustus contra feras. i. contra peccatores debet esse ferox ipos. scz mordendo z corrigendo: z contra eos latrando z predicando: erga tamē homines id est erga viros rōnabiles z perfectos debet esse benignus z pius: z ab omni nocumento eorum debet esse totaliter alienus: immo potius debet ipsis applaudere: fauoralis atq; grat⁹ eē: sicut de cane dicit Thobie. xj. Cūe precurrit canis z quasi nūcius blandimēto sue caude gaudebat. Nam sicut canis nobilis solet predam suam nō comedere: sed magistro suo seruare. Sic vir perfectus predā suorum bonorum temporaliū non debet solus expendere sed magistro suo deo in ꝑsona pauperum reseruare Canticorū. vij. Omnia poma mea noua z vetera seruaui tibi. Nobilis ergo est. Quia procerto lux que é nobilissima res est suipsius mirabiliter diffusiua: est etiam suipsius cū corporibus minus nobilibus scilicet cum aere z aqua immediacius adiunctiua. Ad notandū q illi ꝓprie sunt nobiles: qui per virtutem pietatis diffundunt z cōmunicant se z sua: z qui corporibus ignobilibus id est peccatoribus et paupenbus non dedignant associare z cōiungere seipsos Exemplo xpi qui peccatores non dedignabat: z qui cum ipsis sedebat z aliquoties cibo vescebatur. Ista est igitur nobilitas virtualis. q̄ñ. s. bō habet benignitatē in affectiōe. Homo inq̄t quidaz: q̄si diceret. Pauci sunt tales: qz. s. iste singulariter di quidā. Uñ talis pōt dici ille de quo Luc. vj. dicit. Bonus bō de bono thesauro suo ꝓfert bona. Et Luce. xiiij. Hō quidā fecit cenā magnā. Deinde dico q qui vult esse spūaliter nobilis debet hāe celeritatē in opatione. Abijt inq̄t. Corpa eñ nobiliora sunt vt cōiter velociora: ꝓz in celo z etiā planetis q̄ sunt nobilissima corpa: z citissime voluūtur. ꝓz etiā in fluminib⁹ q̄ respectu lacuū sunt nobilia: q̄ ꝓtinue fluūt agitanē z currūt. ꝓz insup in auibus ꝑdalibus z nobilibus q̄ celerrime volant et supius in aera eleuanē. Ꝓz nihilomin⁹ in nobilibus canib⁹ q̄ valde citius ceteris currūt: saltant: circueūt z mouenē. Sic vere charissimi illi qui in moribus sunt nobiliores: sunt hñ operādo celeriores: z ad seruiendū z obediendū: z discurrēdū velociores z promptiores. Abijt inquit. Res eñ quāto est nobilior: tanto in operādo vel in ꝓducendo actū suū est celerior: sicut ꝓz in luce q̄ ab oriente in occidētē subito se diffundit. Sicut etiā ꝓz de angelis ac de deo q̄ sine successiōe tpis opanē. Sic vere illi q̄ spūaliter nobiles vel ꝓfecti pñt dici: in opando bonū nō querūt dilationē vel successiōem: immo statim z subito ad nutū de z prelati exeūnē suā bonā opationē. Abijt ergo. Ut sic q̄libet talis dicat illud Johānis. ix. Abij: z laui: z vidi. Uñ. j. Mach. x. Alexāder q̄ cognominat nobilis z occupauit ptolomaidam z regnauit ibi. Habeat ergo celeritatē in operatione z. Denicz dico q qui vult spūaliter esse nobilis debet habere auctoritatē in dominatione: quia ipse debet sibi accipe regnū. Quia scilicet ipse nō debet seruire vicijs sed potius eis imperare. Quia ꝺm Crisosto. sup Math. Ille se pōt clarum z nobilem reputare: qui seruire vicijs dedignat. Sicut. nres que sunt in natura nobiliores sunt superiores in situ vt cōmuniter: sicut patz de celo z stellis. Sic tu vis esse spiritualiter nobilis: necesse est vt in presidendo tibipsi tu sis superior z sublimior. Requisitus eñ quidā philosophus: quis proprie debeat appellari nobilis: respondit. Qr ille qui non erat ꝓprie voluntati subiectus: et qui suis concupiscentijs imperabat. Unde Prosper ait q non caret regia potestate: qui nouit corpori suo rationat⁹ iliter imperare. Unde poeta Claudianus in metro suo dicit sic.

Tu licet extremos late dominare ꝑ indos. Tales .n. sunt spūaliter nobiles: z ideo tam sui ꝙ aliorū me renē esse principes atq; reges. Quia sicut dicitur Eccl. x.

Te medus: te mollis arabs: te seres adorat.
Si metuis. si praua cupis: si duceris ira.
Seruitū patiere iugū: leges tolerabis iniqs.
Interius leges: tunc omnia rite tenebis.
Cum poteris rex esse tui z.

Beata terra cuius rex nobilis est. Et ꝑculdubio charissimi: illi qui super homines accipiūt sibi regnū. bene debent esse spūaliter nobiles et perfecti. Quia sicut thaurus dicit esse nobilis ⁊ generosus qui habet frontē duram ⁊ cornutam: aspectum ferocem: aures acutas: ⁊ qui dimicatiōem alijs ꝓeoffert: ⁊ ꝙ arenā in altum spargit. Sic ꝓlat⁹ nobilis debet dici qui habet frontem duram per constantiaz ⁊ firmitatem. Aspectū ferocem per maiestatem ⁊ auctoritatem. Aures acutas per audiendi causas partiū ꝓmptitudinem ⁊ sedulitatē. Dimicationē seu bellum ꝓfferēs. s. malis per ipsorum punitionem ⁊ per iusticie seueritatem. Arenam aūt diuitiarum spargit per clemosynas ⁊ largitatem. Et sic verificabit in illo illud ꝑs. Dispersit: dedit pauperibus iusticia eius manet in seculum seculi. Tales ergo debent esse nobiles: ⁊ tales sic nobiles debent fieri reges et principes et accipere sibi regnum. Juxta illud Deutro. j. Tuli de tribubus vestris sapientes ⁊ nobiles: ⁊ pstitui eos principes: tribunos: ąquagenarios: ⁊ decanos. Patet igitur ꝙ ille qui vult spūaliter esse nobilis debet habere auctoritatem in statu: velocitatem in actu seu in motu: benignitatem in affectu. Jsta est igit nobitas virtualis. Tertio dico ꝙ est quedā nobilitas temporalis. Et ista procerto vilipendenda est ⁊ ꝓtemnēda ꝓpter multa. vicz q: ista habet

Vilem ingressum.
Malum ꝓgressum.
Tristem egressum.

Vilem dico ingressum. Quia. s. nobilitas a principio habuit ortū ex violentijs crudelitū tyrannoꝝ: qui paupes ⁊ simplices oppresserūt: ⁊ sup eos dominiū vsurpauerūt. Et quia viderunt se superiores: se nobiles vocauerunt. Sicut de nemroth gigante dicit magister in hystoria scholastica. Habuit etiā ortum nobilitas a diuitijs anatorum. Teste em̄ Cas. Nobilitas nihil aliud est ꝙ diuitie inueterate: ⁊ per genus ad posteros diriuate. Formice. n. oēs sunt eiusdem conditionis: ⁊ oēs sunt paruuli vermes circa terrā ꝓtinue grana colligentes. Fit tū quādoq; ꝙ formica quādo senescit acquirit alas: ⁊ sursum in aere volitat sicut auis: ita ꝙ iam videt naturam aliarum formicarum excedere: ⁊ ad naturā auiuz aliqualiter se transferre. Sic vere antiquitas natura oēs formicas. i. oēs homines similes creauit: ⁊ oēs equaliter circa grana colligenda id est circa agriculture officium occupauit. Verum quia quidam alas diuitiarum acceperūt. id circo se super alios per supbiam erexerūt. Et se in aues id est in nobiles transformatos crediderunt: ⁊ se extunc nobiles appellari voluerūt. Jsti ergo facti sunt nobiles a fortuna non a natura. Jstud etiam videmus quotidie accidere. Quia scilicet viles rustici se fieri nobiles ⁊ milites faciunt: vt appareat in ornatu istorum. Quia non cognoscit miles a rustico ⁊ clericus a mecbanico. i. futurio: ⁊ ab oēi practico vix cognoscit: ⁊ extūc vna cū sua posteritate nobiles se eē credūt sicut ꝓz supra in exemplo de eruca: ⁊ alijs exemplis ꝓut tabula indicabit. Jsta ꝙ nobilitas habet vilem ingressum.

Jtem ista habet malum ꝓgressum. Jsta em̄ bz annexā

Vanitatem.
Crudelitatem.
Et pomposit̄.

Sicut em̄ videmus. Aues nobiles dicunt̄ ille que rapaces ⁊ violēte esse nolunt̄: sicut patet in aquila vel falcone. Leo etiam qui ceteris animalibus dicit nobilior: est crudelior ⁊ superbior. Plinius etiam dicit. Oz nobilitas thaurorum est totuū aspectū habere: frontem cornutā gestare: aures acutas ⁊ erectas tenere bellum alijs ꝓeofferre: ⁊ arenam dispargere ⁊ iactare. Sic vere bodie illi reputant nobiliores qui sunt superiores ⁊ seniores: ⁊ qui sunt animalibus simplicibus id est pauperibus nequiores: ⁊ qui sciunt etiam acuere aures ad libenter audiendum adulationem: habere frontem cornutam per gestum supbum ⁊ elationē. Ꝓeofferre bellum alijs ꝙ iniuriarum illationem ⁊ rapinā ⁊ exactionē. arenam diuitiarū spargere per prodigam ⁊ expensam largitionem: sunt bodie signa nobilium. Quia bodie nullus nobilis reputatur: nisi in elatione ⁊ crudelitate alijs ꝓferat. Talib⁹ loquit in scriptura Ezechielis. xxij. Sordida. nobilis: grandis interitu: tolle sydarim: dꝛpone coronam. Jdeo de nobilibus ⁊ specialiter de militibus loquitur Petrus ble. in epistola. Ordo inquit militū est ordinem nō tenē. Nam cuius os inhonestius loquit qui min⁹ deum timet: qui detestabilius iurat: qui ministros dei vilificat: qui ecclesiam non veretur: ille bodie in cetu militum fortior ⁊ nobilior reputat. Et breuiter sicut ferrum quādo est clarum ⁊ politum solet facilius rubiginem cōtrabere: ⁊ rubigo solet exinde difficili⁹ abstergi. Sic bodie sepe fit ꝙ homo quāto genere est nobilior ⁊ clarior: tanto facilius rubigine viciorum consumit: ⁊ tāto huiusmodi rubigo exinde difficilius extirpat. vnde Hieronymus in epistola. Oz plerūq; nobilitas carnis ignobilitas parit mentis. Jtē ista habet tristem egressum: quia scz talis nobilitas in morte non cognoscit. Quia scz ita nobiles sicut ignobiles corrumpunt. Et ꝙ peius ē isti ꝓpter peccata cōmissa occasione nobilitatis in inferno grauius cruciant. Quia sicut in Psal. dicit. Ligant reges mundi in compedibus: ⁊ nobiles eorum in manicis ferreis. Jsta est igitur nobilitas ⁊ libertas temporalis. Quarto ꝺo dico principaliter ꝙ est nobilitas eternalis. Et ista est nobilitas illa ⁊ libertas quā habent anime in paradiso. De qua. j. Regū. ix. Ecce est vir dei in ciuitate hac vir nobilis: quicquid loquit absq; ambiguitate venit. Sancti ergo qui sunt in paradiso ꝓprie nobiles ꝓssunt dici: quia ad eos spectat regnum nobilissimuz paradisi. Figurati. j. Machabe. j. vbi dicit. Oz alexander id est deus vocauit pueros suos nobiles qui secum erant nutriti a iuuentute ⁊ diuisit illis regnuz suum. Et imposuerunt sibi omnes dyademata ꝛc. Vide supra de Libertate.

Nobiscum. Vobiscum.

Nota ꝙ nobiscuz semp signat societatē siue bona fuerit siue mala. Et sic nota ꝙ in scriptura nos reperimus Nobiscū dignās fedus perpetuū diuinitatis. Nobiscū cōsignans nodum ꝓficuum humanitatis. Nobiscum cōtinens iugū assiduum iniquitatis. Nobiscum sustinēs morbū cōtinuū penalitatis.

Et sic dico ꝙ per nobiscum nos inuenimus societatem.

Deorum.
Justorum.
Malorum.

Primo igit dicamus aliquid de societate deorum seu etiam dei ⁊ sanctorum que ꝙ manet in diuisibilis. Deus em̄ quo ad diuinitatem habet suum beatissimū nobiscum ingressum scilicet ad societatem suam: patris scilicet ⁊ filij ⁊ spiritussancti: et ad beatā fruitionem: cognitionē: ⁊ participationem ipse admittit beatos Deutero. v. Non cum patribus nostris iniit pactum sed nobiscum. Et ideo iste ꝓprie a beatis potest vocari emanuel: quod interpretatur nobiscum deus. Et sic notabimus ꝙ ipse nobiscum est

Carnem induit modo psonali.
Se substituit pani figurali.
Mentem imbuit vita spiritali.
Se distribuit celo supernali.
Penas acuit orco infernali.

Nobiscum em̄ deus seu ꝙus est. videlicet in carnis lilio quod nunc inhabitat. Sub panis folio quo totus latitat. In mentis solio quo suos visitat. In celi solio quo regnans equitat. In orci exilio quo malos agitat. Jgitur dicamus ꝙ domin⁹ nobiscū est in carne psonaliter. Sicut em̄ videmus ꝙ quādo puer ꝓpter noctis fantasias non audet iacere solus: mater sua dat sibi aliquā maiorem personam ⁊ tutiorem ad iacendum cuz eo. Sic beata trinitas mater nostra videns ꝙ homo fantasias infernales merito metuebat dedit sibi filiū dei qui in lecto humanitatis eiusdem secum psonaliter iaceret: ipsumq; defenderet ⁊ iuuaret. Et ideo de tali societate bene pōt dici illud Esaie. vij. Ecce virgo concipiet et pariet filium: et vocabitur nomen eius emanuel: quod scilicet interpretatur nobiscum deus. Nam sicut fortitudo vnius militis quādoq; totum affecurat exercitum quando vult esse cum eis ⁊ indui armis similibus sicut ipsi. Sic fortitudo filij dei nos affecurauit. quādo arma humanitatis assumens ꝓ nobis contra demones dimicauit. Juxta illud. j. Paralip. xxij. Cernit⁹ inquit ꝙ dominus deus vester vobiscum sit: et dederit vobis requiem per circuitum et tradiderit omnes inimicos in manu vestra. Jdeo bene possum⁹ modo dicere illud Numeri. xiiij. Dominus nobiscum: nolite timere. Uterus em̄ virginalis fuit camera vel capella vbi deus cum humano genere fecit pactum: ⁊ vbi se sibi perpetuo federauit. Figura Genes. ix. vbi dominus dicit hominib⁹. Statuam inīt pactum meū vobiscum. Sequit. Cumq; obduxero nubibus celum apparebit arcus meus in nubibus. In nubib⁹ dico fragilis humanitatis tunc apparuit ꝙus deus ⁊ ho-

mo sicut arcus in xpīme potestatis. Sicq; deus nobiscū fecit pactū ppetue charitatis. Deutro.v. Dominus deus nr pepigit nobiscum fedus. Et nota q; iste nobiscum fuit

Jn carne veniens.
Per mundū gradiēs.
Doctrinā faciens.
Jn cruce moriēs.
De morte rediens.

Jn carne dico veniens. ij. Paral. xx. Eras egredimini & dominus erit vobiscum. Et. iij. Regū. xvij. Egrediar & ego vobiscū. Jtez per mundū gradiēs. De quo Job. xiij Tanto tempore vobiscū sum & nō cognouistis me ꝛc. Jtē doctrinam faciens Luce. xxij. Quotidie vobiscū eram in tēplo docens. Item in cruce moriēs Genē. xlviij. Ego morior & dominus erit vobiscū. Jtem a morte rediēs seu reueniēs Ps. Exurrexi & adhuc sum tecū. Unde sancti post xpi resurrectiōem victo lucifero potuerunt dicere angelis illud qđ Judith dicebat filijs israel victo holoferne tyrāno Judith. xiij. Aperite portas quoniā nobiscū est deus qui fecit virtutem in israel. Patet ergo quomō deus nobiscum est in carne psonaliter. Deinde dico q; nobiscū est deus sub pane figuraliter seu sacramentaliter. Sicut enī ania latet sub figura corporis & sub vmbra: nec apparet visibiliter ibi esse: & tamē ibi esse & latere credit certitudinaliter atq; scit Sic vere xps q̄uis nō appareat oculo corpali sub figura tamē panis dinoscit & credit esse vere. Juxta illud Esaie xlv. Vere tu es deus absconditus. vñ. ij. Paralip. xxxij. Nobiscū domine deus noster. Et hoc est illud qđ ipsemet promisit Matth. xxviij. dicēs. Ego autē vobiscum sum cūctis diebus vsq; ad cōsummationē seculi. Est igitur nobiscum deus sub pane figuraliter. Deniq; dico q; nobiscum est in mente spūaliter. Sicut enī radij & virtutes solis & celi inuisibiliter manēt cum rebus inferioꝝ & terrestribus: ita q; sua inuisibili virtute ipsas solent vegetare: & viuificare: a siccitate ad virorem: a sterilitate ad vbertatē mirabiliter transformare. Sic certe deus p gram mentes hominū iustorū inhabitat: & ipsas spūaliter vegetat: & fructibus bonorum operū ipsas ornat. vñ. ij. Paralip. xv. Dominꝰ vobiscum est quia fuistis cum eo: si quesieritis eum inuenietꝫ si vo dereliqueritis eum derelinquet vos. Et aduerte q; deus nobiscū est Ut

Socius nobiscum manendo.
Amicus se nobis iungendo.
Adiutor a malis tuendo.
Tributor in bonis fouendo.

Dico q; nobiscuz est vt soc' nobiscū habitans Hiere. vij. Bonas facite vias vestras & studia vestra: & habitabo vobiscum in loco isto. Quod etiā illi petebāt qui dicebāt Luce. xxiij. Mane nobiscū domie quoniā aduesperascit. Jtē nobiscū est amicus federa recitans. Unde iste est qui dicit Esaie. xlv. Feriam vobiscū fedus sempiternū misericordias dauid fidelis. Item nobiscū est vt adiutor a malis defendēs seu pro nobis militās. Unde Hiere. xlij. Nolite timere a facie regis babylonis dicit dominus: quia ego vobiscum sum vt saluos faciam vos: & vt vos eruam de manu eius. Et Numeri. xiij. Dominus vobiscū est nolite timere. Et reuera nisi iste sit nobiscum nunq; possumus aduersarios superare. Unde Deutro. j. Nolite ascendere: nec pugnetis: nō enī sum vobiscū: ne cadetis. Item nobiscum est vt retributor nos previsitans. s. beneficia cōcedendo. ij. Paralip. xix. Confortamini & agite diligēter. & erit dōmin' deus vester vobiscuz in bonis. Et Thobie. iij. Feci enī nobiscū misericordiam tuā. Est ergo deus nobiscū in mente spiritualiter. Insup dico q; est nobiscū in celo triūphaliter Sicut enī imperator romanꝰ subacta prouincia & victoria habita vrbem cum triūpho intrabat & secum milites suos qui participes fuerant laboris & victorie: vt participes fierent triumphi seu glorie secum ducebat: & vnacū eis triūphabat. Sic deus in societate iustorū qui ipso ductore vicerunt acies hostiū malignorū nūc triumphāt in celis: ipsoq; premians beatificat in excelsis: ita q; ipsi possunt dicere illud pr̄. Dñs virtutū nobiscū: susceptor noster deus Jacob Et Thob. xij. Benedicite deū celi quia fecit nobiscū misericordiam suam. Est ergo deus nobiscū in celo triūphaliter. De quo pōt dici illud Josue. xxij. Nunc scimus q; nobiscuz sit dñs. Demū dico q; deus est nobiscū in iudicio facialiter: quia. s. xps psonaliter erit in iudicio: vbi scz cum impijs facialiter disceptabit & eos cōdemnabit: bonos vo amicabiliter aduocabit: & eos exaltabit & bonorificabit. vñ Ezechielis. xx. Dominus loquit peccatoribus dicens. Adducam inquit vos in desertum populoꝝ: & iudicabor vobiscū facie ad faciem: sicut iudicio cōtendi aduersus patres vros. Sequit. Jn furore effuso & brachio extēto regnabo sup vos dicit dñs. Patꝫ igit quomō deus habitat nobiscū

Jn iudicio facialiter.
Jn paradiso triūphaliter.
Jn mente spiritualiter.
Jn sacramento figuraliter.
Jn seipso personaliter.

Et sic patet quomō p nobiscum intelligit societas deoꝝ. i. dei & sanctoruz seu angelorū. Secō principaliter dico q; per nobiscū intelligit societas iustoꝝ. Justi enī solent inter se cōmuniter & socialiter viuere: & alter alteri per charitatis copulam iūctus esse. Nobiscū inquit & vobiscū. Unde ipsi possunt dicere illud Genē. xxxiij. Jungamus inuicem cōiubia: et habitate nobiscum. Ubi aduerte q; societas nostra debet. scilicet Mentaliter vniri. Jungamus cōubia. Pariliter iniri. Jnuicem inquit. Stabiliter firmari. Habitate inquit Ciuiliter tractari. Nobiscū inquit. Bona enī societas debet esse. Mentalis & vniuoca. Cōmunis seu parilis & non equiuoca. Stabilis & certiloca. Ciuilis & politica. Sit igitur societas nostra mentaliter vnita: qđ ostendit cuz dicit Jungamus. Societas enī que p charitatem non iungit: si per discordias & odia diuidit & seiungit nunq; pseuerare potest: sed faciliter diripi comprobat. Nā enī cemento deficiente lapides diuidunt: necesse est q; paries corruat. Et quādo psumpto humido radicali corpus & anima abinuicem sepant: necesse est q; corpus vel cadauer in puluerem totum cedat. Sic igit bona societas p charitatem bene iūcta: alis cito corruet & erit labilis & diuiuncta. Jungam⁹ inquit cōubia. Figura Ezech. j. vbi de sanctis anialibus dicit. Or due pēne singuloꝝ iungebant. & Ezech. xxxvij. vbi dicit q; accesserūt ossa & ossa vnūquodq; ad iunctura suā: vt de tali nobiscū dicat illud. j. Joh. iij. Perfecta est charitas dei nobiscū. Ut & de tali fraterna charitate dicat illud Genē. xlij. Si descēderit frater noster minim⁹ nobiscū, pficiscemur. Frater enī signat charitatē: minim⁹ humilitatē: nobiscū societatē. Sit igit societas nostra mētaliter vnita. Jungamus inqt cōubia. Item societas nra debet esse pariliter seu equaliter inita. Qđ oñdit cum dicit. Jnuicē. Societas enī nō debet claudicare: sed in oīb⁹ psonis eq̄liter se habere. Jn mixto enī si vna qualitas aliaz excedit: totū mittū corrūpit atq; perit. Unde. j. Joh. j. Societatē habem⁹ vobiscū. Sequit. Societatē habem⁹ adinuicē ꝛc. Sit igit equaliter inita. Jnuicē inquit. Item debet esse stabiliter munita: qđ ostendit cū dicit. Habitate. q. d. non debet esse transitoria vel transcurrēs: sed diutius habitās atq; manēs: vt sic dicat alter alteri illud pdictum Hiere. vij. Habitabo vobiscū in loco isto. Et Genē. xxxiij. Habitabimus vobiscum: erimusq; vnus pplus. Jtē societas debet esse ciuiliter ordinata. Et hoc oñdit cū dicit. Nobiscum. Quia. s. simul ciuiliter & pollitice debem⁹ inuicē conuersari Neemie. vj. Tractem⁹ vobiscū in domo dei. Et si vis nota q; ista ciuilitas & iste cōis cōuict⁹ debet hic Cōmunē

Laborem & diligentiam.
Nitorem & cōtinentiam.
Vigorem & efficaciam.
Feruorem & amicitiam.
Honorem & reuerentiam.
Trāquillitatē & pacis gram.
Simplicitatē & innocentiā.
Fidelitatē & beneficientiā.
Humilitatē seu pauperta.

tem & indigentiā. Sit igit in nobis diligētia cōis laboris: vt scilicet alter alteri dicat illud. ij. Esdre. v. Edifica bim⁹ vna vobiscū silr. Jtez sit nobiscū cōtinētia cōis nitoris: que. s. designat p puritatē angelicā. vñ Baruc. vj. Angelus me⁹ vobiscū ē. Et Thob. v. Angel⁹ ei⁹ comitet vobiscū. Jtē sit nobiscū patia cōis vigoris seu tenoris: q̄. s. denotat p ossa q̄. s. sunt fortia & solida cum dicit Ezo. xxij. Efferte ossa mea hinc vobiscū Jtē sit nobiscū amicicia cōis amoris que. s. signat p fratrē cū dī Genē. xliij. Adducite vobiscū fratrē vīm. Nomen enī fratris semp signat charitatē Marc. vj. Sorores eius nobiscuz sunt. Ut de feruore charitatis dicat illud Col. ij. Si corpore absens sum: spiritu tn̄ pens sum. Jtē sit nobiscū reuerentia cōis honoris: vt scz dicamus dignioribus illud Judic. xj. Ad te venimus vt pficiscaris nobiscum: vt pugnes pro nobis: sisq; dux omnium qui sunt in galaad. Et Judicū. xviij. Veni nobiscū & habeam⁹ te patrē. Jtē sit no

biscū pax ⁊ gratia cōis trāquillitatis: dicētes alijs illud .j. Mach.xiij. Parati sum⁹ vobiscū facere pacem. Jtē sit nobiscū innocētia cōis trāquillitatis.que.s.signat ꝓ greges ⁊ paruulos. De q̄bus dicit Exod.x. Paruuli vr̄i eant vobiscum. Et ibidem. Cūcti greges pergat vobiscū. Jtem sit nobiscū beneficientia cōis fidelitatis ⁊ humanitatis: vt alter alteri dicat illud .j. Mach.x. Que nostra sunt sentias nobiscum. Et .j. Mach.x. Retribuem⁹ vobis bona ꝓ bijs q̄ fecistis nobiscū. Jbidem. Jtem sit nobiscū indigētia comunis calamitatis seu paupertatis. Juxta illud Matth.xxvj. Pauperes semp habetis vobiscū. Et sic patet quomō ꝓ nobiscum ⁊ vobiscum intelligit societas iustorum. Aduerte tamē q̄ multi sunt qui nō curāt de nobiscum vel vobiscuz sed solum de mecū ⁊ tecum. Volūt em̄ viuere solitarij ⁊ in singularitate.non in cōmuni ⁊ socictate: sicut videmus de multis qui nō ꝓficiūt nisi sibi. Similes crudelibus animalibus ⁊ auibus:sicut sunt aquile vel leones: que.s. socialiter nō viuūt:sed solum ꝓ se ⁊ filijs rapiūt⁊ acquirūt: dicētes cum balaam qui intepretat deuotās populum istud Numeri.xxij. Prohibuit me dominus venire vobiscū. Figurati in naas:rege amon qui noluit facere pactuz cum filijs israel nisi auferret eis oculos dextros.j. Reguz.xj. In hoc feriā vobiscū fedus ⁊ eruā vobis oculos dextros. Sed nō sic boni ⁊ iusti cē. Ondit ꝙ ꝓ nobiscū societas boim iustoz. Tertio principal⁹ dico q̄ ꝓ nobiscū intelligit societas boim malorum. Et sic notab⁹ q̄ mali habēt vnū Nobiscū

Crudelitatis ⁊ violentie.
Rapacitatis ⁊ auaricie.
Carnalitatis ⁊ immūdicie.
Jniquitatis ⁊ iniusticie.
Fallacitatis ⁊ fraudulētie.

Dicam ergo q̄ sub isto,pnomine nobiscū seu vobiscū iuenit societas crudeliū impiorum. Jsti em̄ socialiter conueniūt cōtra bonos. Patet in latronibus qui.s.dicūt adinuicem illud Prouerb.j. Veni nobiscum: insidiemur sanguini: absc̄odamus tēdiculas cōtra insontem. Deglutiamus eum tāq̄ infernus viuētem. Jtem societas rapacium auarorum. Usurarij em̄ ⁊ auari confederati:sunt adinuicem cōtra pauperes:dicētes.s.alter alteri illud Prouerb.j. Sortem mitte nobiscum: marsupium sit vnū oim nostrū:omnē preciosam substātiam inueniemus implebimus domos nostras spolijs. Jtem societas carnalium immūdoz. Figurati in illis senibus luxuriosis:qui.s. dicebāt Susanne Danielis.iij. Nemo videt nos:⁊ in cōcupiscētia tui sumus: assentire nobis ⁊ cōmiscere nobiscum. Un de talis dicatur .ij. Petri.ij. Jn cōuiuijs luxuriātes vobiscum. Jtem societes fallaciū viciorū Esaie.lix. Scelera nostra nobiscum sunt: ⁊ iniquitates nostras cognouimus Jtem societas mēdacium ⁊ fictoz. hoc est dictū ypocritarū. De q̄bus dicit Luce.ix. Qr discipuli xp̄i videtes illum qui faciebat miracula in nomie ipsius ⁊ tamē nō erat eius discipulus prohibuerūt eum:dicētes. Prohibuimus eum quia nō sequit̄ te nobiscū. Sic ergo patet quomō sub istis pnominibus nobiscum ⁊ vobiscum inuenit̄ societas malorum que est fugiēda. Societas iustoz que est appetēda. Societas deorum seu etiam dei ⁊ sanctoz que est metuēda. Vide supra vbi Cum: ⁊ vbi Mecum. Et infra de Tecum. Secum.

Nocere. Nota q̄ cum de nocumentis tam spūalibus q̄ temporalibus q̄ eternis quasi inueniātur infinita exempla:quia tamē rarissime inueniunt̄ auctoritates vocales:nel necesse est vel q̄ penitus dimittamus:vel q̄ sub breuiloquio trāscurram⁹. Notem⁹ ꝙ breuiter q̄ inueniunt̄ quadruplicia nocumenta.s. Nocumenta

Naturalia.
Temporalia.
Spiritalia.
Eternalia.

Nocumēta naturalia sūt illa q̄ post peccatum ade ad punitionē ⁊ repromissionē corrupte nature a deo hoib⁹ sunt inflicta: sicut sunt dolor:labor:fames: sitz:infirmitas ⁊ mors. Ad humiliatōem em̄ humane proteruie factū est q̄ nō est in mundo tam modica creatura que nō posset nobis inferre aliqd̄ nocumētum:sicut patet de pulicibus ⁊ culicibus:de pediculis ⁊ lendiculis.de bufonibus⁊ scorpionibus. Jstud aūt nocumētuz nobis intulit deus vt fragilitatē ꝓpriam cognoscam⁹ dum a rebus tam modicis nos ledi ⁊ noceri videm⁹. Judith.xvj. Dñs oipotēs nocuit eū ⁊ tradidit eū in manibus femie. Nocumēta tpalia sunt

Prosperitas terrenorum.

Nocet dico aliq̄ terreno

Aduersitas tormentorum.

rū ꝓsperitas ⁊ oblectatio.

Malignitas peruersorum.

Pinus em̄ arbor altissima est ⁊ nobilibus edificijs valde apta. veruntamē cortex sua valde q̄nq̄ solet sibi nocere. Jbidez em̄ vermes generant̄ a quibus pini substātia deteriorat. Et ideo q̄ pinū illesam volunt seruare:solent eam a cortice denudare. Cortex charissimi que exterius lignū ambit signat tpalia mundi bona ⁊ ꝓsperitatē exterius circūstantē. Jsta em̄ quādoq̄ valde nocet homini. Generat em̄ vermes malos delenos:per quos homo incurrit corruptionē multiplicāt vicios. Un de mundi ꝓsperitate pōt exponi illud .j. Esdre.iiij. Urbs illa vbs rebellis est ⁊ nocens regibus. Et ideo deus a corticc tempozaliū solet amicos suos aliquotiens decorticare⁊ nudare:ne cortex hmōi possit ipsos destruē ⁊ guare. Quia sicut dicit de virgis Jacob Gen.xxx. Detractis corticibus in bijs que decorticate erat candor apparuit. Et loquit̄ de virgis quoz aspectus oues cōcipere faciebat: ꝓ quas viri sancti designant̄:qui a deo fuerūt cortice tēporaliū nudati: ita q̄ oues.i.simplices ꝓ aspectum sue sancte ⁊ candide vite ad cōcipiendū bonum ꝓpositum fuerūt mentaliter animati. Jn istis em̄ candor pūritat⁊ ⁊ innocentie apparuit: qn̄ cortex tpalium ab ipsis detractus fuit: ⁊ tn̄ ꝓculdubio q̄ibus ista exteriora ꝓspera valde nociua reperiant̄:ista tn̄ a fatuis ante oīa appetunt̄. Quia sicut dicit Prouerb.j. Stulti ea que sibi sunt nociua cupiūt. Nocet ꝙ homini terrenoz ꝓsperitas ⁊ delectatio. Deniq̄ dico.q̄ homi nocet tormentoz aduersitas ⁊ tribulatio. Ubies em̄ ⁊ platanus ⁊ cetera ligna mollia sub tecto dicunt̄ multuz durare. Exposita vo vento ⁊ pluuie solent faciliter deperire. Jstis em̄ ventus⁊ pluuia nocent.quies vo ⁊ siccitas ꝓsunt⁊ valent. Quia vere multi sunt q̄bus quies ꝓsperitatis ꝓficit: ⁊ ventus ⁊ pluuia terrene aduersitatis officit:quia.s.multi debiles in ꝓsperis bene eis vtendo boni pseuerāt:qui tamen positi in aduersis pre impatiētia ⁊ desperatione sepe pereunt atq̄ peccant. Unde de nocumento aduersitatum dicit Prouer.xxv. Tristicia viri nocet cordi. Deinde dico q̄ homini nocet peruersoz malignitas et impugnatio. Sicut em̄ animalia siluestria⁊ cōmuniter hominib⁹ sunt nocitura:quia videlicz quedam ladunt cornibus petendo sicut rinoceros. Quedam vnguibus dilacerādo: sicut leo. Quedam dētibus mordēdo ⁊ deuorando:sicut aper. Quedam caudis ligando ⁊ inuoluendo:sicut draco. Quedam aculeis pungēdo ⁊ affligendo:sicut scorpio. Sic ꝓculdubio oīa genera malorum hominuz bonis ⁊ humilibus sunt nociua. Quia ꝓculdubio quidam nocent alijs cum cornibus superbie ⁊ elationis. Quidam cum vnguibus rapine ⁊ inuasionis. Quidam cum dentib⁹ mordacitatis ⁊ detractionis Psal. Dum appropiant sup me nocentes vt edēt carnes meas. Quidam tamē cauda fallacie ⁊ deceptionis Quidam vo cum aculeo sceitie ⁊ inuasionis. Et sic oīa genera hominum malignoz possunt figurari in illis locustis Apoc.ix. Que ascenderūt de puteo abyssi: quoz erat numerus infinitus: quia babebant caudas sicut scorpiones:⁊ aculei erant in caudis ipsarum ⁊ potestas earuz nocere hominibus mensibus quinq̄. Sic non debet esse charissimi. Quia homo non debet nocere homini sed iuuare. Juxta illud Act.vij. Fratres vt quid nocetis alteruter⁊ q̄uis mali ⁊ obstinati videantur dicere illud Apocal.xxij. Qui nocet noceat adhuc. Jsta sunt ergo nocumenta temporalia. Nocumenta spiritualia sunt multa. Quia quot sunt vicia et peccata:tot sunt spiritalia nocumenta. Sicut enim videmus ꝙ quando tyrannus persequitur aliquam ciuitatem:multis ⁊ varijs modis solet ei nocere. scz ignem immittendo.nunc gladio bellando. nunc muros rumpendo.nunc victualia subtrabendo. Sic tyrannus dyabolus multimode nobis nocet. Jmmittit em̄ nobis ignem iracundie.percutit nos gladio inuidie. destruit in nobis murum regularis obseruantie:subtrabit nobis victū gratie ⁊ scientie. Et ideo breuiter dyabolo pōt dici ⁊ dirigi illud verbum Job.xxxv. Homini q̄ similis tui est nocebit impietas tua. Quia scz impietas dyaboli est nociua homini: qui tamē sibi in rone est sili⁊ dissimis. Dyabolus em̄ est sicut serpēs q̄ dicit obites:q̄ diuersis⁊ varijs maculis est distinct⁹ sm Jsid.⁊ qui tot habet nocendi modos quot bz colores va-

rios ⁊ diuersos. Sic vere dyabolus multis maculis cautelarū variat: ⁊ ideo multis modis nocet hominibus ⁊ aduersatur. Et ideo istū timens dauid petebat adiutoriū a dño dicens. Judica dñe nocētes me: expugna impugnātes me Dīs vo ꝓmittit auxiliū dicens in ps. Nihil ꝓficiet inimicus in eo: ⁊ filius iniq̄tatis non apponet nocere ei. De variis aūt nocumētis ⁊ generibus nocumentoꝝ. i. viciorꝝ superfedeo gratia brevitatis. Nocumēta vo eternalia sūt multa: quia. s. ista sunt tot ⁊ tanta: quot sunt inferni supplicia ⁊ tormenta. Non sufficit eīm dyabolo nocere homini p peccatū: nisi iugiter noceat per tormētum. Et ideo necesse est q̄ diuinam habeamus gratiam: vt isto nocumēto finaliter careamus. Sicut eīm sardius est lapis preciosus: qui impedit ⁊ preseruat ne lapis onichinus q̄ multas habet ꝓprietates malas in presentia sua possit nocere. Sic gratia dei bominꝰ custodit ⁊ tuet ne p dyabolū eternaliter torqueant ⁊ ne eis eterne damnationis periculum inferat. Et hoc est qđ ꝓmittit dñs Ezech. xxviij. Impietas impij nō nocebit. Et ꝓcerto deus preseruat iustos a talibus nocumētis spiritalibus ps. Nihil ꝓficiet inimicus in eo: ⁊ filius iniq̄tatis nō apponet nocere ei. Item a tpalibus ps. Nō reliquit bonocere eis. Et Marci. xvj. Si mortiferū quid biberint nō eis nocebit. Item ab eternalibus Act. xviij. Nemo apponet tibi vt noceat. Et merito: quia. s. sancti erunt finaliter in paradiso vbi nullum est nocumentū Esa. xj. ⁊. lxv. Non nocebūt ei: ⁊ nō occident in oīi sancto monte. Sic igit̄ patet quomodo inueniunt nocumenta Eternalia. Spūalia. Temporalia. Naturalia. Omitto ⁊ transeo ꝓter raritatem auctoritatum vocalium: ⁊ voleo: q; habebā multitudinem exemplorum. Sed vide supra ⁊ infra in diuersis loc̄ ⁊ titulis vbi inuenies infinita de diuersis ⁊ varijs spiritualibus nocumentis.

Nocturnus. Nox. Noctes.

Nota q̄ nox in scriptura sumitur in bono et in malo: ꝑm q̄ nox habet aliquas bonas conditiones et aliquas malas. Et ideo nota q̄ in scriptura inuenitur Nox

Humilitatis. Felicitatis, Aduersitatis. Mortalitatis. Simplicitatis. Prosperitatis. Iniquitatis.

Primo ergo dico q̄ nox pōt significare cordis humilitatez. Nox eīm est frigida. humida ⁊ obscura: celat eīm et abscōdit oēs colores rerū. Sic vere humilitas ē humida p deuotionē: frigida p diuini timoris turbatōnē: obscura p suoꝝ bono rum operū celamentū ⁊ absconsionem Et in tali nocte erat ille q̄ dicebat Trenoꝝ. j. Plorās plorauit in nocte: ⁊ lachryme eiꝰ in maxillis eius. Et ideo breuiter de nocte virtuosa possumus exponere illud quod de filijs israel dicitur in psalmo. Qꝝ deus extendit nubem in protectionem eorum: et ignem vt luceret eis per noctem. Vbi aduerte q̄ sicut ista nox naturalis est

Humorosa. Timorosa. Luminosa. Tenebrosa.

Sic ꝓcerto humilitas seu etiam status humilium ⁊ perfectorum que per noctē signatur debet esse. Humorosus per fletuum rorationem. Nubem inq̄t. Timorosus per criminuz meditationem. Quod scilicet notatur cum dicit. Extendit in ꝓtectiōem. Luminosus per sanctorum inspirationem. Ignem inq̄t vt luceret eis. Tenebrosus per virtutum occultationem. Per noctem inq̄t. Dicam igitur q̄ status humilium debet vberius irrigari: qđ ostendit in verbo Nubem: q. s. nubes que est naturaliter humida ⁊ pluuiosa: signat humorē compunctionis qui p pluuiam deuotionis vel lachrymarū irrigat mentē nostrā Sicut enim nox est naturaliter humida vt dictum est: ita q̄ in nocte de celo descendit ros: ⁊ libentius de nocte q̄ de die pluit. Sic in nocturna mentis obtenebratione ⁊ humili conditione descendit de celo ros contritionis: et abundat pluuia lachrymarum et compunctionis. Et ideo de tali nube dicitur in Psal. Fuit illis in nube diei: et tota nocte in illuminatione ignis. Et nota q̄ in tali nocte compunctionis est recte specialiter tempus aptum Ad

Deum collaudandū. Deum recordandū. Hostem superādum. Bonū impetrandum.

Dico ergo q̄ in tali nocte deuz attentius collaudamus Treñ. .ij. Cōsurge: lauda in nocte. Et in ps. Jn die mādauit dñs misericordiā suam: ⁊ nocte canticum eius. Item deum deuotius memoramus. Psal. Memor fui in nocte nominis tui domine. Item hostem virilius superam⁹ Thobie. vj. Ipsa nocte incenso iecore piscis fugabit̄ demoniū. Quia. s. hostes nostri demones infernales per nubem ⁊ p noctem lachrymose compūctionis fugant ⁊ superant. vnde Hiere. xxxix. Viri bellatores fugierūt ⁊ egressi sunt nocte. Item bonū facilius impetramus. ij. Paral. j. Ipsa nocte apparuit sibi dominus dicēs. Postula qđ vis. Jtē culpas secretius reuelamus ps. Media nocte surgebā ad cōfitendū tibi. Item celum feruētius affectamus Esa. xxvj. Anima mea desiderauit te in nocte. Ista est ꝙ cōditio noctis humorose. i. compunctionis būilis ⁊ lachrymose. De qua Cant. v. Capilli mei pleni sunt rore: ⁊ cincinni mei guttis noctiū. Debet ꝙ nox ista vberi⁹ irrigari. Nubem inquit. Deinde dico. q̄ nox spūalis. i. vita ⁊ ꝓditio humiliū debet interi⁹ ꝓturbari. Extendit inq̄t in ꝓtectionē: quia. s. q̄ homo indigeat ꝓtectione signū est q̄ timeat aliq̄d nocumētum: sicut bñ videbat timere ille q̄ dicebat in ps. Jn velamēto alarū tuarū ꝓtege me a facie impioꝝ q̄ me afflixerūt. Nam sicut videmus q̄ nox est naturaliter timorosa. Omnia eīm animalia mitia et benigna magis timēt de nocte q̄ de die: quia. s. obscuritas solet esse causa timoris. Et inde est q̄ melancolici rōne illius colere nigre que in eis abundat sunt naturaliter timidi. Sic vere spūaliter loquēdo ista nox. s. bumilitas habet naturaliter annexū dei timorē. Jn corde eīm semp homo debet habere illā colerā nigrā diuine asperitatis ⁊ rigoris: q̄ ipm debet facere tremebūdū. Unde de tali nocte dicit Ruth. iij. Ecce nocte media erpauit homo. Et Job. xxx. Nocte os meū ꝓfodit doloꝝ⁹. Debet ꝙ nox interius cōturbari.

Deinq̄ dico. q̄ ista nox debet supius illustrari. Ignē inquit. Ut luceret eis. Sicut eīm videm⁹ q̄ in nocte boues illuminant̄ ab inferiori p ignis splēdorē ⁊ a supiori p lune ⁊ stellarū splendorē seu fulgorē. Sic vere illos q̄ sunt in ista spūali nocte solet ignis interne charitatis interi⁹ inflamare ⁊ splēdor lune ⁊ stellaꝝ. i. gra ⁊ inspiratio dei ⁊ scōꝝ spūaliter illustrare. Unde de isto igne dicit in ps. Tota nocte in illuminatiōe ignis. Unde Exo. xiij. Nūq̄ defuit colūna ignis per noctē. De stellis vo dicit Sapiē. x. Fuit illis in velamēto diei ⁊ in lucem stellarum nocte. Et ꝓculdubio talis nox habet multas spūales illuminatiōes. Nam dñs legitur nocte apparuisse Salomoni: ⁊ eidē sapiētiam influxisse: sicut dicit. iij. Reg. iij. Nocte legit dñs Danieli mysteriū revelasse Danielis. ij. Nocte legit angelus dñi ianuā captis Apostolis aperuisse Actuū. v. Nocte legit daniel filiū bominis venientē vidisse Danielis. vij. Nocte legitur Paulus cōsolationes ⁊ visitationes angelicas plures habuisse sicut habet Actuum. xvj. ⁊. xviij. Quia procerto charissimi: illi qui in nocte vere bumilitatis morantur spūaliter a deo illuminari merētur: et in illis que ad salutem pertinent clarius ⁊ perfectius illuminātur ⁊ informāturita q̄ quilibet talis bumilis ⁊ nocturnus potest dicere illud ps. Nox illuminatio mea in deliciis meis. Nam sicut videmus q̄ cattus melius videt de nocte q̄ de die: qđ etiam verum est de auibus vlulātibus: sicut est noctua. bubo. vespertilio et vlula. Sic homo melius videt se spūaliter regere ⁊ dirigere dum ipse pseuerat in nocte bumilitatis ⁊ pauptatis: q̄ quādo est in die mūdane ꝓsperitatis ⁊ claritatis Act. xvj. Nocte visio ostensa est paulo. Debet ergo ista nox superi⁹ illustrari. Jusup dico. q̄ nox bumilitatis debet exterius occultari: qđ oñdit cum dicit Per noctē. Nox eīm dī a nocēdo: eo q̄ nocet oculis ad vidēduz. Vel a nocēdo dī nox ꝓ eo q̄ tenebrosa est ⁊ obscura: ita q̄ colores rerū cōtegit ⁊ occultat: ⁊ oculos a visu ipedit ⁊ retardat. Sic vere bumilitas bona sua colores: virtutes ⁊ pfectiones suas solet occultare ⁊ celare. ⁊ ab aliox oculis segregare. vñ Judicū vj. dicit. q̄ mandatū dñi noluit de die facere: ꝑ oīa nocte adimpleuit. Quia viri boni nō faciūt bona opa in die. i. in publico coraz boibus vt videant̄ ab eis: ꝑ magis de nocte. i. in obscōdito ⁊ occulto. Exēplo aialium silueſtriū que de die se occultāt: ⁊ de nocte faciūt facta sua. Juxta illud ps. Posuisti tenebras et facta est nox: in ipsa pertransibunt omnes bestie silue. Et ideo de tali nocturna bumilitate po

test dici illud Judicū.ix. Surge de nocte cum populo qui tecum est ⁊ lauta in agro. Et sic ergo ꝓz q̄ nox id est vita status ⁊ ꝓditio humiliū ꝓsonarū occultat illustrat cōturbat ⁊ irrigat. Prz ꝫ q̄ nox signat statū humilitatis. Secūdo ꝓncipaliꝫ dico. q̄ nox signat statū felicitatis. Per nocte cm̄ intelligit vita futura beatorum. Nox em̄ seu homo in nocte.

Labor fluctibus nō turbat. Gallor cantibus iocundat. Ardor facibus non grauat.

Dico ergo q̄ homo in nocte non turbat laborum fluctibus: quia.s.sicut nos cōmuniter vidēmus homines ⁊ animalia post⁹ de die laborauerint: de nocte veniūt ad quietē: vt qđ vtiq; necessariū est vt virtutes naturales que de die in diuersis laboribus dissolute fuerant: per noctis quietu dinē reformentē. Sic vere sancti et iusti post⁹ in die ꝓsentis vite multis fuerint laboribus occupati: ⁊ in virtutib⁹ naturalib⁹ multipliciter diminuti et per penas. martyria. mortem ⁊ infirmitatē q̄ plurimū fatigati: q̄n tamē ad noctē eterne requiei veniūt: ibi reqescunt a laboribus ⁊ a penis: ⁊ ꝓsolant dormitionib⁹ sempiternis. Unde de ista quiete beator ꝑōt dici illud Luce. xvij. Erunt in illa nocte duo in lecto vno. De petro etiā dicitur Actuū.xij. Qr in ipsa nocte erat petrus dormiens. Jtē dico q̄ homo in ista nocte iocundat gallor cantibus: qr videlicz ipsi sunt galli spūales scilicet beati ⁊ angeli: q̄ cantāt incessabiliter dei laudes. Marci.xiij. Media nocte gallus cantauit. De deo etiā dicit Job.xxxv. Qr ipse dedit carmina in nocte. Jtē dico q̄ homo in ista nocte calor estib⁹ nō grauat. Quia sicut videamus q̄ in nocte temperant calores ⁊ radij ꝑcedētis diei. Sic in paradiso nō solum tpaliter q̄nimo totaliter abolentur ardores tentationū quas patimur in hoc mūdo Sap. cm̄. x. Fuit illis in velamēto diei: et in luce stellaruz p noctē. Nox em̄ nihil aliud est q̄ vmbra terre: quia.s.nox glorie paradisi est illa vmbra que dat verum refrigerū animabus. Et sic dico q̄ Nox signat statū felicitatis. Tertio dico. q̄ nox signat statum aduersitat⁹ Nox em̄ dicit a nocendo. In nocte em̄ infirmitates sunt vt cōmuniter grauiores. nocte etiā oēs homines generaliter vadunt ad dormiendū: ita q̄ pauci vel nulli sunt exterius apparētes. Nocte etiā bestie siluestres q̄ de die latuerant exterius discurrūt ⁊ vagant: ⁊ agros ⁊ vineas depredant. Nocte insup latrones insidiant: ⁊ qui de die apparere nō audebant: de nocte maluz intrepide operant. Sic vere charissimi status aduersitatis solet oīa ista ptinere. Iste em̄ oīm̄bus temporaliter est nociuus: ⁊ infirmitatuz ⁊ dolorū multipliciter causatiuus. vñ Job.xxx. Nocte os meū pforat doloribus. Jtem iste status est dormitiōis hominū inductiuus. i. falsitatis amicor ostensiu⁹: qr.s.illi q̄ in die ꝓsperitatis circueunt ⁊ operant circa homines amiciciam ꝓtendēdo. in nocte aduersitatis vadunt ad dormiēdum ab ipso recedendo ⁊ de ipso penitus non curando. j. Thes.v. Qui dormiūt in nocte dormiūt. Et sequit. Jtaq; non simus filij noctis: sed filij diei. Jtem iste status est alius crudelium ⁊ latronū ad predas ⁊ rapinas excitatiu⁹ Quia.s.raptores: balliui ⁊ ceteri maligni quādo videt homine in nocte aduersitatis: solent totis viribus cōtra eum debachari: ⁊ ipm sicut latrones bonis suis tpalibus denudare. Sicut exemplū habem⁹ in Pharaone Exo.xij. Qui de nocte ꝙsurgens compellebat filios israel vt de terra sua exirent. Un Job.xxvij. dicit de paupe. q̄ nocte opprimet eum tēpestas. Nam sicut latrones nocte venit loco diei. quia.s.nox est eis ꝓ die: ⁊ dies ꝓ nocte: quia.s.in die nō audent apparere. Sic vere talibus malignis nox aduersitat⁹ aliorum: est eis ꝓ die ꝓsperitatis: quia fm Job sententiā Job.xvij. Isti noctem verterūt in diem: ⁊ rursum post tenebras sperant lucem. Et aduerte q̄ ista nox aduersitatis potest esse vtilis patientibus tribulationem. Et hoc

Monstrat mozū ꝑfectionem. Purgat nr̄am culpe defectionē. Leuat mentis affectionem.

Quia Monstrat dico mozū ꝑfectionē: qr sicut nox ostendit claritatē stellarum quā dies occultauerat: sic nox aduersitatis virtutes hominū demonstrat: quas tm̄ dies ꝓsperitatis penitus abscondebat. De stellis em̄. i. de viris iustis q̄diu sunt in prosperitate nescit quāte sunt claritatis aut virtutis: ita q̄ ꝓprie nox aduersitatis est quedā ꝓbatio qua ipsorū virtus ⁊ claritas declarat. Unde in ps. dicit. q̄ deus fecit lunā ⁊ stellas in potestate noctis. Crisopratsus em̄ ⁊ carbunculus talis sunt virtutis q̄ in nocte splendor eorum est ꝑfectior ⁊ dar⁹ q̄ in die. Quia vere viri iusti clarius splendent in nocte tribulationis q̄ in die temporalis successionis. Unde Prouerb. xxxj. Non extinguet in nocte lucerna eius. Jtem dico q̄ nox aduersitatis purgat culpe defectionem ps. Probasti cor meum ⁊ visitasti nocte: igne me examinasti: ⁊ nō est inuenta in me iniquitas. Jtē dico q̄ ista nox leuat cordis affectionem: quia scilicz homo in nocte aduersitatis compellit recurrere ad deum: et ipsum requirere et orare. Apes enim si nox eas forte apprehendent excubāt supine. Quia scilicet si nox aduersitatis nos apprehenderit. necesse est q̄ nos spūaliter supinemus: ⁊ q̄ faciem cordis ad deum couertentes ipsum deuotius exoremus. j. Regum. xv. Contristatus Samuel clamauit ad dominū tota nocte. Patz ergo q̄ nox significat statum aduersitatis. Et de isto modo significandi vide infra: vbi Perseuerare vbi satis dicitur ō nocte aduersitatis. Quarto principaliter dico. Qr per noctem designatur status mortalitatis. Quia sicut dies significat vitam: ita nox significat mortez. Nox em̄ nihil aliud est q̄ absentia diei: que scilicet causatur ꝓpter vmbram terre: vel ꝓpter terre interpositiōem inē nos ⁊ solem. Sic vere mors nihil aliud est q̄ carentia vite quā scilicet interpositio terre id est terrene et fragilis cōditiōis habet flebiliter generare Ps. Posuisti tenebras ⁊ facta ē nox. Et si vis dicere de morte bonorum adiūge illa que superius dicta sunt de felicitate. Si vero vis dicere de morte malorū: dic illa que supra dicta sunt in malo de aduersitate. Unde de morte corporis potest dici illud Esaie. xxxiij. Confractione confringet terra sicut tabernaculum vnius noctis. Quinto dico. q̄ Nox signat statū simplicitatis. videlicet statum ⁊ conditiōem hominū simplicium ⁊ ignorantium: qui obscuritate ignorantie taliter sunt detenti q̄ in viam salutis nesciunt dirigere gressus suos. Et ideo talibus est necessarium lumen ⁊ claritas stellaruz id est doctrina ⁊ eruditio prelatorum. De istis em̄ dicit Job.xj. q̄ qui ambulat in nocte offendit: quia lux in eo non est. Tale baburerunt noctem sancti patres antiquitus ante aduentum xpi. quia cuius haberent cantum gallor id est vaticinia ꝓphetarum qui aduētum diei gratie predicabāt: ⁊ cuius etiam haberent lumē ⁊ doctrinā stellarū id est ꝓphetarum ⁊ patriarcharū: lucem tamē solis christi vel eius presentiam nō habebāt: ⁊ ideo in multis errabant ⁊ deficiebant: ita q̄ ad paradisum venire nesciebant: immo oēs ad infernuz miserabiliter descendebant. Et ideo ō tali nocte gaudebat Apostolus cuasisse dicens Roma.xiij. Nox precessit: dies autem appropinquabit: abijciamus ergo opera tenebraz ⁊ induamur arma lucis. Signat ꝫ nox statuz simplitatis seu ignorātiā obscuritatis. Sexto dico. q̄ nox signat statū ꝓsperitatis seu mūdane labilitatis. Sic. n. apparet i nocte Solet

Oculi somno grauari. Omnia luce pauari. Latrones preda ditari. Fere ⁊ lupi insidiari. Noctiluce notari.

Sic vere charissimi: in nocte prosperitatis homines grauātur somno voluptatis ⁊ negligentie Job.ix. Venit nox quādo nemo potest operari. Jteꝫ priuantur luce veritatis ⁊ sapientie Psal. Posuisti tenebras et facta est nox. Jtem ibi latrones id est auari ditantur preda temporalis opulentie. Unde de raptore dicitur Job.xxiiij. De nocte vo erit quasi fur. Jtem fere. id est demones ibi hominibus insidiātur per suggestiones ⁊ malicias. j. Machabeoz. iiij. Venit gorgias in castra iude nocte. Jtem ibi nocteluce id est ypocrite videntur lucere per fulgorem honeste apparentie Psal. Ignem vt luceret eis per noctem. Signat ergo nox statum prosperitatis. Septimo dico. q̄ nox signat statum iniquitatis. Et hoc multiplici ratione. Quia scilicet sicut in nocte

Oculi nō solent clare videre. Homines in lectis solēt iacere. Homines a verbis solēt tacere. Homines operib⁹ solēt carere. Aues immūde solent gaudere. Fere ⁊ latrones solēt nocere. Infirmi magis solent dolere.

Sic procerto charissimi ista oīa accidūt in statu pcti. Ibi. n. nō videtur clare p discretionem quia.s.homo q̄ ē in peccato nō videt nec considerat illa q̄ pertinent ad

salutem. Lux em̃ diuine gratie ipsos non illuminat: z ideo inultis erroꝝ obscuritatibus sunt detenti. Unde Sapien. xvij. Nec siderū limpide flame illuminare poterāt illam noctem horrendaz. Item ibi iacent peccatores in lectis p carnalem psolationē Luce. xvij. Erunt in illa nocte duo in lecto uno. Uñ etiam de illo carnali iuuene Prouer. vij. dicit. Qui in noctis tenebris z caligine suam turpitudinē fatiebat. Item ibi tacent homines a verbis q̃tum ad peccatorum pfessionem: z q̃tum ad dei laudem z gratiarū actionem. Quia. s. homo qñ est in nocte peccati nō curat deum laudare nec q̃ gratias agere: nec ꝓpria vicia cōfiteri seu dicere Dsec. iij. Nocte feci tacere matrē tuā. Item ibi quiescunt homines ab operibus per negligentie torporē z oblionem Job. ix. Uenit nox quādo nemo pōt operari. Ité aues immūde. i. peccatores in nocte peccati gaudēt z cantant p inanem leticiam et per male complacentie delectationem. Unde Marci. xiij. z Mathei. xxvj. Media nocte gallus cantauit. Item fere z latrones. i. demones in nocte peccati summe nocent p tentatiōem z tribulatiōem z finaliter per eternā damnationē. Uñ. j. Reg. xix. Misit saul satellites suos nocte in domū dauid vt custodirēt eum z occiderent mane. Item infirmi. i. peccatores in ista nocte peccati grauiter solēt dolere p multiplicē laborē z vexationē. Constat em̃ q plus laborant mali faciēdo opa damnationis q̃ boni faciendo opa salutis. vñ Luce. v. Uñe p totaz noctem laborātes nihil cepimus. Et sic q̃ pꝛz quō nox fm diuersos respectus signat ista septē. viz Iniquitatē. Prosperitatem. Simplicitatē. Mortalitatē. Aduersitatē. Felicitatem. Humilitatem. Sufficit.

Noe. Nota q Noe qui fuit patriarcha: z qui diluui um futurū puidit: archam edificauit z in eo genus humanū saluauit. Et interpretat̃ pīs requies z pōt significare quēlibet virū sanctū z maxime patriarchā. epm vel platum. qui diluuiū tribulationū z tentationū solet p̃uidere discrete meditando: archam ecclesie z anime solet cōstruere exemplis z p̃dicationibus edificando: genus humanū solet saluare a culpis z tentationis periculis eruendo: z sic est pīs reqes eo q de pī in ipso solet reqescere sibi in eo cōplacēdo: vt sic. s. de eo dicat illud Genē. vj. Noe vir iustus atq; pfectus in generationib? suis fuit. Uide eā infra vbi pfect?. Uel sivis dic q hic describit talis Noe. vt

Mente quietus. Noe inquit.
Roboze fretus. Uir.
Zelo repletus. Justus.
Profectu letus. Atq;.
Bonis cōpletus. Perfectus.
Lozde secretus. In.
Ope fet?. Generationib? suis.
Tempoze vetus. Fuit.

Primo dicam q spūalis Noe. i. vir pfect? seu bonus ecclesiasticus vel p̃latus debet esse mēte q̃tus quia noe qui interp̃tatur requiescens: quia. s. ab oīi motu exteriox negocioꝝ z maxime vicioꝝ debz cessare. Uñ de noe legit Genē. vij. Qz a facie fluctuū z diluuij noe ingressus est in archam: vt. s. ibi quiesceret z a periculis saluus esset. Archa secretū meditatiōis: cōtemplationis z religionis signat. Sed reuera de multis ecclesiasticis est hodie verū ꝓtrariū: qz. s. isti talem archam nō ingrediunt: s ea dimissa ad exteriora mundi negocia z ludibria egrediunt. Quia reuera sicut Noe aperta fenestra emisit columbā: que tandē reuersa reportauit sibi ramū oliue virentis: ita q tunc fuit animatus ad exeundū de archa z ad habitandū terras. Sic multi sunt ecclesiastici vel p̃lati: q̃ qñ vident q colūbe emisse. i. ꝓcuratores sui reportant sibi ramos virentes. i. lucra z comoda de iurisditione sua: ipsi certe animant archam ꝓtemplatiōis dimittere: z ad mundi negocia se transfere Genē. viij. Egressus est noe z filij ei? de archa. Non sic: sed sit talis noe q̃etus. Noe inq̃t. Se cūdo dico. q debet esse roboze fretus: qz debet esse vir. i. viribus pollens. Uide. j. vbi vir. vñ Genē. ix. Cepit noe eē vir agricola z exercere terrā. Tertio dico. q debet esse zelo repletus. s. zelo iusticie. Uide infra de iusto z iusticia. Unde Ezech. xiij. Noe. Daniel z Job ipsi iusticia sua liberabūt animas suas dicit dñs. Quarto dico. q talis spūalis debet esse ꝓfectu letus: quia. s. semp debet crescere in melius qđ oñdit cum dicit. Atq;. qđ signat crementū z additamētum. Uide supra i titulo suo: vbi inuenies ad plenū. z vbi inuenies istam eandē auctoritatē aliter diuisam: vt de tali cremento z de tali atq; dicat illud. j. Reg. ij. Puer autem samuel ꝓficiebat atq; crescebat. vñ Genē. ix. Benedixit dominus Noe z filijs suis z dixit. Crescite z multiplicamini z replete terram ꝛc. Quito dico. q talis noe debet eē bonis cōpletus: qz ipse debet esse pfectus: qz nihil debet habere notabiliter in moꝛb? diminutū. Uide infra vbi pfectio Ecci. xliij. Noe inuētus est pfectus z iustus. Sexto dico. q talis noe debet esse corde secretus: qđ oñdit cum dz. Jn. Uide supra de Jn valde late. Uñ de isto intimo secreto qđ debet habere iustus pōt dici illud Math. xxiij. Intrauit noe in archā. Et Genē. vij. In articulo dici illius ingressus est noe in archam. Sequit. Et inclusit eum dñs de foris. Septimo dico. q talis noe debet esse ope fetus. i. bonis operibus plenus: qđ ostendit cum dicit. In generationibus suis: quia. s. semp debet bonos fetus bonoꝝ operum generare. Uide supra de Generare Genē. v. Noe cum quingentoꝝ esset annoꝝ genuit cham: sem z iapbet Genē. x. Hee sunt generatōes noe. Octauo vo dico. q talis spūalis noe debet esse tempoze vetus. i. spūaliter antiquus. scz per pseuerātiam in bono: qđ ostendit cum dicitur Fuit: qđ signat tempus ꝓteritum z transactuz. Unde de vetustate pseuerantie sue pōt dici illud Gene. ix. Uixit aūt noe post diluuiū. Sequit. Et facti sunt dies eius nongentoꝝ q̃nquaginta annoꝝ. Fuit inquit Job. j. Fuit homo missus a deo ꝛc. Et Job. j. Fuit vir vnus in terra huz noie iob. Et sic patz quō noe pōt accipi in bono. In malo vo potes dicere: q noe q̃tum ad opa fuit ociosus: quia interpretat̃ requiescēs. In potando fuit ebriosus: q; plantauit vineam bibit vinū: z inebriatus est. Se nudando fuit vicios us: q; ostendit verenda sua filijs suis. Se vindicā do fuit odiosus. s. puniendo cham ꝛc. Sufficit.

Nolle. Nota q nolle est verbū negatiuū cōtradictiuum z pbitiuū: z pōt accipi in bono z in malo: fm q de mala vel bona materia p̃dicat̃. Et iō breuiter dicamus q istud verbum tunc signat in bono qñ per istud nobis a deo vel p̃lato ꝓbet aliqđ vicios um. Sicut em̃ medicus per istud verbū noli dictat infirmo dietam: sibiq; ꝓbet cuncta q̃ sibi vident cōtraria z nociua. Sic deus medicus animaz nobis peccatoribus z infirmis scripsit vnam nobilissimā receptā. s. sacram scripturā: in q̃ ꝓcul dubio dictat dietam spūalem: z ꝓbet nobis omnia que sunt periculosa ad salutē. s. vicia z peccata. dicens. s. illud Job. viij. Ade z amplius noli peccare. Et ideo dico q deus in scriptura per istud verbum noli nobis ꝓbet.

Duram auariciam z cupiditatē.
Malam amicitiā z societatem.
Tristem iracundiā z crudelitatē.
Altam eminentiam z auctoritatē.
Prauā sapiētiam z subtilitatē.
Gule castrimargiā z carnalitatē.
Mentis desistentiā z debilitatē.
Moz negligentiā z tepiditatem.

Dico ergo q de? nobis inibiz durā auriciam z cupiditatē Et ꝑ facit Tob. iij. Quō poter[esto mi sericoꝛs z noli auertere faciē tuā abvllo paupe. Et Prouer. xxiij. Noli laborare vt diteris. Ité ꝓbet malā societatē z amicitiā. Uñ ibidē. Noli manducare cū patōribus. Ité ꝓbet durā crudelitatē z iracundiā. Prouerb. xxij. Noli esse amicus boi iracūdo. Ité ꝓbet altam auctoritatē et eminentiā Ecci. vij. Noli velle fieri iudex. Ité ꝓbet prauā subtilitatē z sapiam. vñ Ro. xj. Noli altū sapere s time Et Ecci. iij. In supuacuis rebus noli scrutari. Et Job. xx Maria noli me tangere. i. noli de me vltra q̃ liceat disputare. Et Eccs. vij. Noli eē iustus multū nec plus sapias q̃ necesse ē. Ité ꝓbet gule carnalitatē z castrimargiā Ecci. xxxvij. Noli esse auidus in oīi epulatōe. et Prouer. xxiij. Noli esse in potiuꝝ potatoꝛ. Ité ꝓbet metis debilitatē z desistentiā. vñ Roꝛ. xij. Noli vinci a malo s vince in bono malū. Et Genē. xix. Noli respicere post tergū tuū. Itez ꝓbet moꝛ tepiditatē z negligētiā. vñ Math. j. Noli timere accipe mariā pꝛiugē tuā. Maria. n. sigt amaritudinē pnie z laboꝛis. Ista igit inhibet nobis de? in scriptura sicut diligēs medicus z patron? de salute nra sollicitā curā gerēs. Et iō breuit̃ dñs in scptura facit discipulis vnā generalē inhibitōez vbi multa ꝓticularia ꝓtinent. Et ꝑ facit Mat. x. vbi dicit. Nolite possidere aurū ꝛc. neq; calciamēta neq; virgā. In q̃bus vbis aduerte q ipe nob ꝓbet. s.

Diligere mundi successionē.
Eligere carnis infectionem.
Appetere status erectionē.

Ipse ēn nobis ꝓhibet ne tꝑalia diligam⁹. Nolite cōmittere bellū aduersus gentes. Item ꝓhibet nobis conformitas male imitationis Rom.xij. Nolite ꝓformari huic seculo nequā. Itē seruitas male ligationis Gal.v. Nolite iugo seruitutis detineri. Item sollicitudines acq̄sitionis Unde Luce.xij. Nolite solliciti esse. Item sublimitas dominationis Luce.xij. Nolite in sublimi tolli ⁊c. Sed ad huc dico q̄ nolle accipit i malo. Et hoc fit quādo mali nolūt facere illa q̄ ptinēt ad salutē. Ūn nota q̄ mali Nolunt audire deum sibi obediēdo. Ad deum ire ad ipm renertēdo. Legē tenere mādata faciendo. Clare videre discrete se regēdo. Bonū bīe gām amplectendo.

Nolite ꝑmittere ꝓpter quos ꝓhibemur diligere diuitias tꝑales. Nolite inq̄t ⁊c. Unde illud ꝓma Job.ij. Nolite diligere mūdū neq̄ ea q̄ in mūdo sunt. Sc̄do dico q̄ nos ꝓhibemur diligere diuitias corꝑales. qđ ostēdit cū dī. Neq̄ calciamēta. Ūn cū calciamēta fiant de pellibus animaliū mortuoꝝ: ⁊ a carne originem ꝓtraxerunt recte significāt delicias carnales que scz a carne habēt originaliter sedem suaz quarū amor nobis in verbis predicte auctoritatis ꝓhibet. Et hoc etiā ꝓhibetur Luce.x. Nolite portare saculum neq̄ peram neq̄ calciamenta. Sed de hoc vide supra vbi agitur de calciamento. Et ideo de istis carnalibus delicijs nota q̄ nobis ꝓhibentur q̄ntum ad triplicem sui partem. scilicet Q̄tum

Ad nimiam comestionem.
Ad supfluam potationem.
Ad nephariā cōiunctionem.

Comestio ēn ꝓhibetur Ecclesiast.xxxiij. Noli māducare cum peccatorib⁹. Potio etiā ꝓhibet Prouerb.xxiij. Noli esse in conuiuijs potatoꝝ. Cōiunctio insup ꝓhibet Eph.v. Nolite inebriari vino in quo est luxuria. Et sic ptz q̄ nos ꝓhibemur diligere delicias corꝑorales. Tertio dico q̄ nos ꝓhibemur appetere eminentias seculares. qđ notat cum ꝓhibemur habere virgā. Quia.s. virga cū qua regunt oues signat officium regiminis pastoꝝ. qđ scz nō debemus ꝑ ambitionē appetere. sed potiꝰ refugere ⁊ nō velle. Juxta illud Eccl.vij. Noli velle fieri iudex ⁊ noli querere a ꝓncipe ducatū. Figuratus in moyse q̄ cozā pharaone, piecit virgā. quā postmodū versam in colubrū timuit apprehēdere. Quia vere virga iurisditionis mūdane est malis et ambitiosis coluber periculosus. ꝑ quē. s. ipsi demonant ⁊ ꝑ petā plurima inuenenant. Ista ergo debet Moyses. i. virꝑfectus ꝓ posse suo refutare ⁊ reꝑcere: ⁊ ipsam recipere ⁊ trepidare. Sed vide de virga infra in titulo suo. Et sic igit ptz quō in scriptura tria nobis generaliter ꝓhibēt ꝑ istud vocabulū Nolite. Sed si adhuc volumus notare possum⁹ dicere q̄ ꝑ istud verbum nolite nobis ꝓhibet ne habeamus Uicium

Desperationis.
Execrationis.
Obstinationis.
Estimationis.
Impugnationis.
Imitationis.
Subiugatiōis.
Acquisitionis.
Dominationis.

Prohibet ē nobis tristicia desperationis Genē.xlv. Ego sum Joseph nolite timere. Itē ꝓhibet nobis ignorantia execrationis ps̄. Nolite fieri sicut equus ⁊ mulus q̄bus nō est intellectus. Itē malicia obstinationis ps̄. Nolite obdurare corda vestra sicut in exacerbatione. Itē fallacia estimationis Luce.vj. Nolite iudicare ⁊ nō iudicabimini. Et Job.vij. Nolite iudicare ꝑm faciē. Itez seuicia seu violētia impugnatōis: q̄.s. nos nō debem⁹ ledere nec pugnare nec bonos nec malos. De bonis ꝓhibemur in ps̄. Nolite tāgere xp̄os meos ⁊ in ꝓphetis meis nolite malignari. De malis etiā ꝓhibemur. s. Mach.v. Nolite cōmittere bellū aduersus gentes. Item ꝓhibet nobis conformitas male imitationis Rom.xij. Nolite ꝓformari huic seculo nequā. Itē seruitas male ligationis Gal.v. Nolite iugo seruitutis detineri. Item sollicitudines acq̄sitionis Unde Luce.xij. Nolite solliciti esse. Item sublimitas dominationis Luce.xij. Nolite in sublimi tolli ⁊c. Sed ad huc dico q̄ nolle accipit i malo. Et hoc fit quādo mali nolūt facere illa q̄ ptinēt ad salutē. Ūn nota q̄ mali Nolunt audire deum sibi obediēdo. Ad deum ire ad ipm reuertēdo. Legē tenere mādata faciendo. Clare videre discrete se regēdo. Bonū bīe gām amplectendo.

Dico ē q̄ mali nolunt obedire. s. Reg.viij. Noluit populus audire vocem samuelis. Item nolunt reuenire Hiere.v. Indurauerūt facie supra petrā: noluerūt reuerti. Itē nolunt legem tenere Ps̄. In lege eius noluerunt ambulare. Item nolunt clare videre. Ūn in ps̄. Noluit intelligere vt bene ageret. Item nolunt bonū agere siue habere ps̄. Noluit bñdictionē ⁊ elōgabit ab eo. Et hoc de Nolle sufficiat.

Nomen.

Nomen multipliciter sumit in scriptura. Inuenitur ēn in scriptura Nomen

Sanctū ⁊ bonorabile.
Fictum ⁊ detestabile.
Bonū ⁊ delectabile.
Malum ⁊ execrabile.

Nomē bonorabile est nomen veritatis. Et ō hoc Exo.iij. Ego sum q̄ sum. ⁊ hoc ē nomē meū inēternū. Nomen detestabile est nomē hypocritice falsitatis: q̄.s. isti habent nomē ⁊ nō rem Eccl.xxxvij. Est amic⁹ solo noie. Nomē delectabile ē nomē vere ⁊ laudabilis famositatis: ⁊ istud est nomē bonoꝝ ⁊ ꝓfectoꝝ. De quo Eccs.vij. Melius est nomē bonū q̄ vngēta preciosa. Nomē execrabile est nomē infamis vite ⁊ prauitatis. Et de hoc Prouerb.x. Nomē impioꝝ putrescet. Dicamus igit de istis aliq̄d ꝓ ordinē. Primo igitur dico de noie sancto ⁊ bonorabili. s. de noie dei. Quia sicut videmus q̄ nomina regum ⁊ principum solent timeri ⁊ bonorari: quia scilicet solo timore vel bonore nois ipsoꝝ multa fiunt. Sic nomen dei bonorandū est et timendum. ⁊ timore ⁊ bonore ipsius omne bonū est faciendum ⁊ omne vicium detinandum. Istud enim est Nomen

Gloriosum.
Uirtuosum.
Gratiosum.
Dulcoꝛosum.

Et ideo breuiter de isto noie pōt exponi illd Prouer.xviij. Turris fortissima nomē dñi. ad ipm ꝓfugit iustus ⁊ saluabit. Ubi aduerte q̄ istud nomē habet fastigiū: q̄ nomē dñi. Prebet refugiū: q̄ turrī fortissima. Querit suffragiū: quia ad ipsum. Tollit naufragiū: q̄ saluabit.

Dico ē q̄ istud nomen hz fastigiū summe auctoritatis: quia.s. est nomē dñi: nō nomē serui vel cuiuslibet alterius. Istud ēn nomē tante ē dignitatis q̄ humanū gen⁹ viz fuit dignū q̄ ei noiaret: sicut ipse dñs deus ad Abrahā. Ysaac ⁊ Jacob dicit Exo.vj. Nomen meū adonay nō indicaui eis. Et ideo angelus in ꝓsona dñi loquēs Jacob ⁊ Manue nomē suū inquirētib⁹ legit dixisse Genē.xxxij. ⁊ Judic.xiij. Cur queris nomē meū qđ est mirabile? q.d. Ad te nō ꝓtinet nec reuelare nec scire. Istud enim est Nomen

Dignitatis incogitabilis.
Potestatis insuꝑabilis.
Charitatis inestimabilis.

Istud ēn nomē hz dignitatē. Et idō dī Adonay qđ interꝑtat dñs. Quia.s. ipse est rex regū ⁊ dñs dñantiū. vñ Hiere.xxiij. Et hoc ē nomē qđ vocabūt eū dñs iustus nr̄. Iste ēn dī dñs rōne auctis dicit iustus rōne veritatis. Dicit nr̄ rōne charitatis ⁊ benignitatis. Itē istud nomē hz potestatē. Et ideo iste dī deus sabaoth: qđ interꝑtat exercituū ⁊ virtutū. Quia.s. nomē eius habet potestatē sup exercit⁹ angelicos ⁊ virtutes. Unde etiā de virtute ⁊ potestate huius nominis dī Marci.xvj. In nomine meo demonia eicient. linguis nouis loquent. serpētes tollēt. sup egros manꝰ imponēt: ⁊ bñ habebūt. Et si mortiferū qđ biberint nō eos nocebit. Quia ꝑcepto sicut exemplis infinitis patet q̄ Nomen dei valet Ad

Demonum expulsionem.
Linguarū intellectionem.
Bestiarū ⁊ reptiliū supationē.
Infirmoꝝ curationem.
Uenenoꝝ ⁊ piculoꝝ euasionē.

Spūaliter ēn loquēdo istud nomē ejcit demonia ꝑ ptritiōez. Linguis loquit nouis ꝑ confessionem. Serpētes. i. stimulos conscientie tollit per satisfactionē. Super egros. i. peccatores manus imponit per gratie collationem. Mortifera etiaz ledere nō sinit per aduersitatū tolerationē. Istud

ergo nomē habet potestatē. Item dico q̄ istud nomē habet charitatē. Et ideo dī emanuel. i. nobiscū deus Esa. vij. Vocabit nomē eius emanuel. Iste ēn p charitatē nobiscum est: sicut ipse dicit Matth. xviij. Ubi duo vel tres congregati sunt in noie meo ibi sum in medio ipsoꝝ. Et ī breuiter de isto noie tam admirabili. tām landabili. tāglorioso. tā uirtuoso. tādelectabili. tāamicabili dī in ps. Sit nomē eius benedictū in secula: ante solem pmanet nomē eius. Ptz ḡ q̄ nomē dei habet fastigiū summe auctis. Nomē inq̄t dñi

Deinde dico q̄ istud nomē prebet refugiū magne securitatis: quia istud dī turr⁹ fortissima. Sicut ēn turris est tutamen z refugiū obsessoꝝ: sic nomē dñi nobis in ista valle miserie refugy locus est z tentationibus z tribulationibus obsessis est vnicū refugiū z tutamen. Sicut ēn illi q̄ ab inferioribus iudicib⁹ grauarī solent apellare z refugere ad regem vel papā sicut ad refugiū seu pfidiū singulare. Sic nos q̄ ab iniq̄s iudicibus. s. mūdo. carne z demonibus quotidie affligimur z grauamur. debem⁹ ad auxiliū diuini nominis recurrere: z ad tutelam ipius refugere z nos ipsius ptectioni z tutamini penitus z totaliter cōmendare. Ūñ in ps. Deduxisti me dñe: qz factus es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici. De isto noie z ipsius fortitudine p tectiua pōt dici illud Hiere. x. Magnus es tu z magnū nomē tuū in fortitudine. Istō ḡ nomē prebet refugiū magne securitatis. Deniq̄ dico q̄ istud nomē querit suffragiū magne humilitatis qđ ostēdit cuz dī. Ad ipm fugit iustus Istud ēn nomē humiliter debet inuocare: z a quolibet iusto p humile suffragiuz implorari. Sicut ēn pullus videns miluū cōfugit ad alas galline: quasi inuocās ptectionem ipsius ptra miluū. Sic homo ꝫ impetū miluī. i. dyaboli debet ad alas galline. i. ad ptectionē diuini nois p oꝛonē cōfugere z ipm in auxiliū invocare. Juxta illud Hester. xiiij. Hester quoq̄ regina cōfugit ad dñm pauens periculum. Nihil ēn tutius in periculis q̄ diuini nominis invocatio sicut de Enoch dicitur Gen. iij. Qz iste cepit invocare nomen domini Ps. Nos autem in nomine dei nostri invocabimus. Et nota q̄ istud nomen invocandum est. Quia

Dulcoꝛosum odoꝛantibus. Est dico istud nomē odo
Fructuosum eꝛoꝛantibus. rantibus dulcoꝛosuz. vñ
Luminosum ꝓtemplātibus. Cant. j. Oleū effusuz nomen tuū. Item est eꝛoꝛantibus fructuosum. vñ Job. xxj. Quodcūq̄ petieritis patrem in noie meo fiet vobis. Item est cōtemplantibus luminosum ps. In lumine tuo videbimus lumē: z in noie tuo ꝓfitebimur tibi in seculū. Istud ḡ nomē querit suffragiū magne humilitat⁹: qz videliz istud nomē req̄rit q̄ debeat būiliter invocari: qz. s. sicut dī Philip. ij. Istud est nomē qđ ē sup oīe nomē vt in noie Jesu oīe genu flectat celestiū: terrestriū z infernoꝝ. Insup dico q̄ istud nomē tollit naufragiū oīs iniquitatis. Salua abit inq̄t. Quia sicut dī Actuū. iij. Nec ēn ē datū aliud nomē hominib⁹ in quo oporteat nos saluos fieri. Et certe bene dico q̄ ad istud nomen est fugiēdum z in eo totaliter ꝓfidēdum. Si ēn malorū spirituū invocatores cōtra ipoꝛum seuitiā per virtutem diuinoꝝ nominū ꝓtegunt: ita q̄ ab ipsis ledi nequeūt dum in circulis circūscriptis diuinis nominibus includunt. immo sicut dicit ipsis respondere per virtutem diuinoꝝ nominū compellūtur. sicut de nomine dei ineffabili semēphoras z alijs dei nominib⁹ in libris magicis cōtinet: certe multo fortius credēdum est q̄ si bone z denote psone nomē diuinū in suis necessitatibus invocent: ipsius auxilium sentiūt z reportent. Quia si peccatores a demonibus z a periculis liberat: multo fortius iustos saluat. vñ Joelis. ij. Et erit: oīs quicūq̄ invocaverit nomē dñi salu⁹ erit. Et ꝓterea de

Istud est nomē dei qđ saluat pcipitātes. virtutibus isti
Quod recipit ad se confugientes. us nois admiratiue loq̄t̄ da
Quod erigit ad se damantes. uid dicēs i ps.
Quod protegit in se confidentes. Dñe dñs noster q̄ admirabile est nomē tuum in vniuersa terra: Et Isaie. ix. dī. q̄ vocabit nomē eius admirabilis. deus fortis. pater futuri seculi. princeps pacis. Ista ḡ sunt dicta de nomie sancto z mirabili. Sedo ꝓncipaliter dico q̄ de noie bono z delectabili seu cōmendabili. Et istud est bonū nomē bona fama. bonus rumoꝝ cauſſabet viri iusti. Istud ēn summe est appetēdū. Quia sicut nomē est illud p qđ vnaquecq̄ res cognoscit. sic fama est illud p qđ de nobis noticia diuulgat. Arboris ēn virtus q̄nq̄ cognoscitur p odoꝛem. Ūn nulla res dī vt cōiter cōuenienter virtuosa. cuius nō est suba odoꝛosa. Sic vere p odoꝛē boni nois bonitas interioꝛ cognoscit. Quia vt cōiter vbi latet interius mala suba malevite. nūq̄ fragrat exterius redolētia bone fame. Et ideo breuiter bonum nomen debet super oīnia dīligi z baberi multiplici ratione. Quia videlicet istud Est

Diuitijs ꝓponēdum. Bonū ēn nomē est meli⁹ q̄ⁿ diDelicijs preferēdum. uitie. Quia sicut dī Prouerbio
Eminētijs pmittēduz. rū. xxij. Melius est nomē bonū q̄ⁿ diuitie multe. Item meli⁹ est q̄ⁿ delicie. Quia sicut dicit Eccl. vij. Melius est nomē bonū q̄ⁿ vnguēta pciosa. Itez melius q̄ⁿ bonores seu eminētie. Quia sicut dī Gen. xj. Gigantes turrē altam vsq̄ ad celū voluerūt edificare vt nomen suū possent celebrare. Et quia ꝓpter nomē suum celebrandū turris eminētiam edificauerūt. Ūn patet q̄ nomē eminētie pretulerūt. Et istud ꝓcerto apparuit in antiquis patribus qui ꝓ nomie bono babēdo nō solū sustinuerunt infinita mala. imo etiā ꝓ noie bono cōseruādo passi sunt infinita damna. Legi ēn q̄ cū in quadā ciuitate capti esset quidā burgēsis magne fame: magnīq̄ nomis et virtutis. apud quē oīes trāseūtes mare bona sua deponebant. accidit q̄ quidam malus bō quadā die publice clamauit apud eum q̄ redderet sibi q̄ngentas libras q̄s deposuerat apud eū. qđ tn in veritate falsum erat. Burgēsis tn vidēs q̄ dictus pessim⁹ a clamore desistere nō volebat: vocauit illum secretō z tradidit illi pecuniā quā petebat. magis eligens dictā pecuniā pdere q̄ⁿ boni nois sui aliquā denigratoꝛez incurrere. Verūtn dei iudicio factū fuit q̄ dictus pessiſer de dicta pecunia valde diues effect⁹ est. ad mortē a ūt veniēs cōpūctus corde totū qđ habuerat z q̄cq̄d acq̄siuerat dicto burgēsi reliq̄t: z sic ipsius factus fuit vtilis ꝓcuratoꝛ: qui fuerat neq̄ssimus defraudatoꝛ. Iste ḡ de bono nomie curabat: z ipm suis diuitijs ꝓponebat. Jux illud Eccl. xlj. Cura habe de bono noie: hoc ēn magis pmanebit tibi q̄ⁿ mille thesauri magni z pciosi. Per nomē ḡ significat bona fama quā. s. viri iusti vndiq̄ circūiacūt z diffundūt. Et ideo cuilibet sic noiato z famoso pōt dici illud Hiere. xj. Oliua vberē. pulcrā. fructuosaz. speciosaz vocauit dns nomē tuū Ubi aduerte q̄ bō pōt esse noiat⁹ ꝓpt̄ q̄tuoꝛ. vicz qñ habet

Constātie firmamentū. Probat ꝓstātiam ligni solidi
Clementie leuimētum. tas. Oliuam. Probat clemē-
Decentie velamentum. tiam fructus fertilitas. Ube-
Scientie paramentum. rem. Probat decētiam forme formositas. Pulcrā. Probat sciaz vernās amenitas. Speciosam. Dico ḡ q̄ ad bonū nomē habendū req̄rit solidi
tas firme ꝓstātie. qđ notat in noie Oliuā. q̄. s. habet lignū valde solidū z quasi penit⁹ imputribilis nature. Ūn ē q̄ in tabernaculo federis quicq̄d est factū de lignis imputribilibus factū fuit. Quo etiā cherubin facti sunt d̄ lignis oliuarū. Sic vere spūaliter loquēdo si nomē z gloriam acq̄rere velim⁹: ꝓstātes z solidi in dictis moꝛibus. factis. tētationibus z tribulatōib⁹ indefectibiles z imputridi esse debem⁹. vñ Osee. xiiij. Erit ḡsi oliua gloria eius. Exēplo dauid qui interpretat manu fortis. de quo dī. j. Reg. xvij. Celebre factū est nomē eius nimis. vñ etiā de Josue forti z strennuo debellatoꝛe dī Josue. vj. q̄ fuit dns cū Josue z nomē eius diuulgatū est in oīi terra. Sicut ēn videm⁹ q̄ milites fortes z strēnui z victoꝛiosi p penas z tribulationes coꝛporis nomē z gloriam acquirūt: ita q̄ coram regibus z magnatibus laudes z magnificētias accipiūt. Sicut etiaz videm⁹ q̄ spes q̄n terūtur melius fragrāt. Lapis etiam qui dī gagates q̄ extra ignē redolere nō videt. in igne tn posit⁹ suauissime fragrat odoꝛe. Sic vere sancti z iusti q̄n tribulatōibus bui⁹ mūdi terunt: q̄n igne aduersitatū cremātur: quādo in bellis ꝫ vicia z pctā victorias fortit̄ assequunt. odorem bone fame solēt effundere z gloriā p̄dari nois coꝛā regibus. deo z angelis acārere z bte. Sicut de rege Ozia dī. ij. Paralip. xxvj. Diuulgatū est nomē eius vsq̄ ad introitum egypti. ꝓpter crebras victorias. Requirit ergo ad bonū nomē habēdum. Soliditas firme cōstantie. Itez ad bonum nomē requirit in homine fertilitas pie clementie.

Uberem inquit ⁊ fructiferā. Sicut ēm videmus q̄ bomines liberales suas diuitias alijs largientes p̄ ceteris nominantur. Arbores etiam fructifere fructus suos vberiter emittentes p̄ ceteris commendanē. Sic viri pij qui fructus diuitiarū suarū libēter ⁊ liberaliter pauperib⁹ distribuunt ⁊ emittūt coram deo ⁊ bomibus nomē laudē ⁊ gloriam cōsequunē: ita q̄ ꝓie pauper pñt dicere de talibus illud Ludic. xvij. Diximus terrā valde opulentā ⁊ vberē: ita q̄ ad quēlibet talem misericordē pñt dirigere verbuz illud Cant. j. In odore vnguētoz tuoz currimus oleū effusum nomē tuū. Requirit̄ ꝑ fertilitas p̄ie clemētie. Item ad bonū nomē requirit̄ formositas mire decentie. Pulcrā inquit. Sicut ēm res pulcre p̄ ceteris noiant̄: ita q̄ etiaz tam viri q̄z mulieres q̄nq̄z ꝓpter sui pulcritudinē corporis nomē nō modicū assequunt̄. Sic vere apud deū pulcritudo honeste apparētie ⁊ decentie solet magnū nomē ⁊ gloriam generare. Illiq̄z apud deū sunt noiatiores: q̄ sunt p bonestam apparentiā pulciores. sicut Ezech. xvj. dī cuidaz ciuitati in figura cuiusdā virginis glorioſe. Egressum ē inquit nomē tuū in gentes ꝓpter spēm tuam: quia perfecta eras in decore tuo. fiduciā habēs in pulcritudine. Requiritur ꝑ formositas mire vel pure decētie. Item ad bonum nomē requirit̄ sagacitas magne prudētie. Speciosam inquit. Sicut ēm sensibiliter videmus illi qui sunt sapientiores: sunt in fama ⁊ gloria noiatiores. Unde de salomōe sapiētissimo. De Aristotile subtilissimo. De Seneca moralissimo ⁊ prudētissimo. ꝓie viget nomē. Uñ etiam ipsi Salomoni dī Ecci. xlvij. Ad insulas longe diuulgatuz est nomen tuum: ⁊ dilectus es in pace tua. Et ideo ꝓculdubio si nomen bonum habere volumus: necesse est q̄ in virtute prudētie ⁊ spūalis sciētie vigeamus: qđ ostendit̄ cum dicitur. Speciosam. Uiroz ēm ⁊ speciositas arboris viuacitatem denotat ingenij seu mētis: vt sic cuilibet in sciētia ⁊ eloq̄ntia noiato dicat̄ illd ps. Speciosus forma p̄ filijs boim diffusa ē gra i labijs tuis. Sic igit̄ p̄z charissimi q̄ Prope

Prudentiam subtiliorem.
Decentiam honestiorem.
Clementiam vberiorem.
Constātiam robustiorē vi-

ri insti habuerūt bonū nomē: ita q̄ cuilibet poterat dici illud Esaie. lxij. Uocabitur tibi nomē nouū qđ os dñi noiauit. Isti ēm figurāt̄ in templo. qđ sicut dicit̄. j. Mach. iij. Nominatū erat vsq̄z ad extremū terre. De quo etiam dicit̄. j. Paral. xxij. Domus quā edificare cupio talis debet esse vt in cunctis regionib⁹ noiet̄. Figurant̄ etiā in gigantibus de q̄bus dī Baruth. iij. Ibi fuerūt gigantes nominati: statura magna sciētes bellum. Figurant̄ etiam in iudeis. de q̄bus dī. j. Mach. xj. Glorificati sunt iudei et noīati sunt in regno. Ista ꝑ dicta sunt de noie bono ⁊ commendabili.. Tertio ꝓncipaliter dico de noie malo ⁊ execrabili: qđ videlicet nibil aliud est q̄z mala fama vel mala opinio vel rumor. Istud ēm est nomen summe cauēdum. Quia sicut bō valde cauet ne foetet corpaliter ⁊ ne aliquā immundiciā habeat p quā vilis ⁊ borribilis ab alijs iudicet̄. Sic spūaliter a fetore mali ⁊ infamis nois debem⁹ cauere: q̄ ꝓcerto deus ⁊ mūdus taliter fetētes nō diligūt: ꝑ ipsos fugiūt ⁊ cōtemnūt. Hyrcus ēm anial est fetidū ⁊ immundū: ⁊ ideo ad cōuersandū inter bomies nō est gratū. Porcus etiā immūdus dicit̄: eo q̄ in stercozib⁹ ⁊ fetoz ib⁹ delectat̄. Upupa etiā sacrificari deo indigna fuit: eo q̄ de stercoribus ⁊ rebus fetētib⁹ nidū facit. sicut dicit̄ Leuit̄. xj et Deut̄. xiij. Quia ꝓcerto tales qui p infamiā sunt fetidi. q̄ in rebus fetidis ⁊ infamib⁹ sunt nutriti. deo sunt ⁊ boibus odiosi nec digni sunt cū bonis boib⁹ conuersari: nec etiā deo ⁊ angelis dedicari. Isti ēm sunt sicut bestia q̄ ascendit de abysso. q̄ nouibus blasphemie erat plena sicut dī Apoc. xiij. ⁊ xvij. Et possum⁹ notare q̄ istud malū nomē accipit̄

Per stulticiā ⁊ ꝓsumptionē.
Per luxuriā ⁊ infectionem.
Per seuitiā ⁊ exactionem.

Est igit̄ malum nomē fatuitatis. Et de boc dicit̄ Ecci. xxij. vbi de onerosa cōditione bomis loquēs dicit sic. Sup plumbū q̄dem grauabit̄ ⁊ q̄ illi aliud nomē q̄z fatuus. Tale nomen habebat ꝓsumptuosus nabal q̄ per suā ꝓsumptionē totā domū suā ⁊ seipm exposuit periculo ⁊ ruine. s. dauid male respōdendo ⁊ eidē victualia denegādo. sicut dī. j. Regū. xxv. Uñ de ipso dī ibidē. Ipse ēm fm nomē suū stultus est. Itez ēma-

lum nomē carnalitatis. Uñ multi sunt sicut illa mulier meretrix. de qua Apoc. xvij. dī. q̄ in fronte sua babebat nomē scriptū babylon mater fornicationū. Item est malū nomē crudelitatis. Uñ de multis pōt dici illud Esaie. viij. Uocā nomē ei⁹ accelera. spolia detrabe. festina p̄dare. Isti figurant̄ in ista stella cadēte de celo de qua Apoc. viij. dī. q̄ nomen stelle absinthiū: qz. s. raptores sunt alijs absinthiū pie amaritudine. Et sic p̄z de noie malo ⁊ execrabili. Quarto dico de noie ficto ⁊ detestabili. Et istud est nomen hypocritarū qui nomen babēt siue re. Figurati in equo pallido Apoc. vj. Quia q̄ sedebat sup eū nomē illi mors: ⁊ infern⁹ sequebat eū. Tales ēm sunt pallidi p fictā apparentiā bonestatis. In ipsis etiam fm veritatē sedet mors. i. abūdantia totius iniq̄tatis. quā. s. sequit̄ infernus finalis pestilentie ⁊ penalitatis. Isti ēm sunt similes fatuis nobilib⁹ q̄ bereditatē suam vendiderūt: quia de bereditate ⁊ de genere ⁊ nobilitate nō retinēt nisi nomē. Sic isti bereditatē virtutū nō babēt: sed solū nomē ⁊ famā retinēt. vñ Apocal. iij. loquit̄ vni tali dicēs. Nomē babes q̄ viuas ⁊ mortuus es Et tale nomē in veritate nō potest diu durare. Accidentia ēm nō possunt manere sine subiecto: ⁊ q̄ isti nō babēt subiectū. necesse est q̄ deficiat in eisdem accidens bonestatis. Teste ēm Seneca. Nibil qđ simulatū ⁊ fictū ē potest esse diuturnū. Odor ēm aromatuz post recessum ⁊ in absentia ipsoz potest in aliquo loco aliq̄diu durare. Patet etiā de pomo quē domo tenuit in manu q̄ manet odor in manu aliquātulū. Uerūtamē nō potest talis odor diu pseuerare. cum nō babeat qđ ipsum possit cōtinuare. Sic odor bonē nominis ⁊ bone fame in talibus aliq̄diu potest stare: ꝑ certo diu nō potest sistere vl durare. Uñ etiā Ecci. xlj. Nomen impioz delebit̄. Et Esaie. xliij. Perdā babylonis nomen. Hec igit̄ de quadruplici noie sufficiāt. videlicet. De nomine ficto. De nomine malo. De noie bono. Et de noie sancto. Sed adbuc pōt dici q̄ nomen seu nominatio nē bil aliud est q̄ ad aliquā dignitatē ꝓmotio vel electio. Uñ cuilibz nouiter electo potest dici illud Esa. lxij. Uocabitur tibi nomē nouū qđ os domini nominauit. Et si vis pōt dicere q̄ ad boc q̄ aliq̄s sit dignus nominari ad dignitatem requirit̄ q̄ babeat illas q̄tuoz cōditiones in illa auctoritate supza positas. Oliuā. Uberē ⁊c. Uel si vis pone illā auctoritatē supza titulo de Appellare. Appellauit adam nominibus suis cuncta animātia: ⁊ cūcta volatilia celi: ⁊ cunctas bestias terre. Et de ista noiatiōe dī Ezech. xxxiij. Suscitabo eis germē iustum ⁊ nominatū: sufficit ⁊c.

Nondum. Nota q̄ nōdum semp signat dilationē seu futuri ꝑ is successionē. Et sic igitur dico q̄ tam in bono q̄z in malo p nōduz pōt intelligi

Mentis prudētia diu deliberās.
Celi clemētia beatos remunerās.
Mortis potentia tandē accelerās.
Cordis pigricia nunq̄z ꝓperans.

Primo igit̄ dico q̄ per nōdum intelligitur mentis prudētia deliberatiua. Ista ēm nunq̄z subito ꝓrumpit ad negocia. ꝑ semp deliberat et expectat p ꝓsilia. Dicit ēm nōdum est tēpus. nōdū fiat ⁊c. Deus ēm tale nōdum diligit. ⁊ in talibus prudētibus deliberationibus requiescit. Figura ad boc: quia corpus dñi sicut dicit̄ Luce. xxiij. Fuit positū ⁊ sepultū in sepulcro in quo nōdum quisq̄z positus fuerat. Et Actuū. viij. dicit̄. q̄ quia spūssctūs nōdum in quēq̄z illoz venerat: ꝑ baptizati ēm erāt in noie dñi Jesu. ideo venit subito sup illos. Primo ēm videbat spūs diu deliberasse: ⁊ postea se subito infudisse. Exemplo xpi qui dicebat Joh. vij. Tempus meū nōdum impletū est. Sicut etiam ipse dicebat beate virgini dum miracula facere ad tēpus differret Joh. ij. qm ipa dicit. vinū nō babent. Quid inquit mibi ⁊ tibi mulier nondum venit bora mea. q. d. Nondū. i. tps ⁊ bora est in oīm negocio expectāda. sicut de missiōe spūssancti dī Joh. vij. Oz nōdū erat spūs datus: qz nōdū erat Jesus glorificat⁹. Patet ꝑ q̄ p nōdum intelligit̄ mentis prudētia deliberatiua. Secūdo dico q̄ p nōdū intellicit̄ celi clemētia beatificatiua. Cōstat ēm q̄ gloria paradisi nōduz apparet nobis ꝑ expectat̄ in fine. De quo Heb. ix. dī. Hec signāte spiritusancto nōduz esse ꝓpalatā sanctoz viam. adbuc priore tabernaculo babente statum. Unde etiā de ista figura glorie successione dī Joh. xx. Noli inq̄t me tangere. Nondū

em ascendi ad patrē meū ⁊c. Tertio dico q̄ p nōdum intelligitur: mortis potentia acceleratiua. Mors em ⁊ iudicium habent suū nōdum. De quo Matth. xxiij. Oportet p̄mū hec fieri: ⁊ nondū statum finis. Unde de isto nondū. i. de finali fato ⁊ hora mortis dicitur Job. vij. q̄ nemo misit in Jesum manus: quia nondū venerat hora eius. Apud deū em ꝑm quosdā phos omnia negocia habēt suū nōdum. i. suum futurū nō essendi p̄ctū: sicut xp̄s de seipso dicebat Johānis. vij. Tempus meū nōdum aduenit. Igit̄ patet q̄ p nondū intelligit̄ mortis potentia acceleratiua. Quarto dico q̄ p nondū intelligit̄ lentā pigritia semp dilatiua. Pigri em ⁊ imbecilles semp querūt dilationē negocioꝝ. Dicunt em q̄ nondū est tēpus operandi sicut bene rep̄hendūtur illi pigri qui dicebāt Aggei. j. Nondū venit tēpus domus dñi edificāde. Isti em differūt ⁊ bene operari ⁊ bene intelligere. Bene dico operari sicut dictum est de illis qui domum dei nōdum edificandā dicebant. Bene etiam intelligere sicut Marci. viij. vbi dicit̄. Nonduz cognoscitis aut intelligitis. adhuc cor cecatum habetis. Sic igitur patet quō nōdum tam in bono q̄m in malo potest dilationes quatuor designare ⁊c.

Non. Cum nō sit sillaba seu dictio negatiua ⁊ priuatiua. posset dici q̄ ꝑm q̄ nō negat ⁊ tollit: ⁊ est negatio bona vel mala. in bono pōt accipi ⁊ in malo. Sic ergo notabo q̄ in scptura repit̄ in bono. Mō qō spectat ad

Summū eminētem.
Tristem penitētem.
Justum excellētem.
Sanctū trinūphantē.
In malo vo reperit̄.
Unū nō qō spectat ad.
Miserum egentem.
Demonē ledentem.
Impiū peccantem.
Damnatū lugentem.

Primo ꝙ dicamus q̄ est vnū nō qō ptinet ad summe regentem. boc est dictu ad deum. Constat em q̄ cum deus sit summe perfectus ad ipsuz pertinet esse non. quod p̄uat ⁊ aufert aliq̄d imperfectum. Et sic de deo potest dici q̄ ipse est. Non impius. Non iniustus. Non variabilis. Mō corruptus. Et sic dico q̄ ad ipsum spectat vnum Non: tollens

Prauitatem.
Falsitatem.
Uanitatem.
Mortalitatem.
Iniquitatem.
Crudelitatem.

De prauitate constat q̄ ipse est nō peccabilis: quia. s. peccatū nō fecit. nec inuē tus est dolus in ore eius. De falsitate cōstat: quia ipse est immētibilis: quia. s. nō est deus vt homo vt mentiat̄: nec vt filius hominis vt mutet̄. Nume. xxiij. De vanitate seu variabilitate cōstat quia est imutabilis: quia scz ipse est apud quem non est trāsmutatio nec vicissitudinis obumbratio. Jacobi. j. Ideo dicit̄ in p̄s. Tu aūt idem ipse es ⁊ anni tui nō deficient. Et Malach. iij. Ego dñs qui nō mutor. De mortalitate constat q̄ ipse est immortalis seu nunq̄ corruptibilis: quia. s. xp̄s resurgēs ex mortuis iā nō moritur: mors illi vltra nō dominabit̄ Roma. vj. De iniq̄tate vo ostat q̄ ipe ē ptō incōsentibilis. Deus em solā nō peccat: imo etiā peccato nunq̄ cōsentit: ⁊ peccare ꝓhibet atq̄ vetat. Negat. n. ꝓhibet ⁊ vetat p illū aduerbiū nō oē ptm̄: ⁊ potissime Peccatū veneris qō carnē maculat: ⁊ est luxuria. Peccatū aeris qō sursum eleuat: boc est superbia. Peccatū funeris qō pigrum vinculat: boc est accidia. Peccatū sceleris qō ira iaculat: boc est seuicia. Peccatuz fenoris qō opes cumulat: boc est auaricia. Peccatū ieco ris qō ventre pullulat: boc est castrimargia. Peccatū pectoris qō bonos iugulat: boc est inuidia. Dico ergo q̄ deus habet vnū nō qō ꝓhibet peccatū veneris ⁊ luxurie. Et sic dicit Exo. xx. Non mechaberis ⁊ nō cōcupisces vxorez proximi tui Ecci. ix. Mō aspicias mulierē. Et Ecci. xxv. ⁊ xlj Item habet vnū non qō ꝓhibet peccatū aeris ⁊ superbie Ecci. v. Non te ventiles in oēm ventum. Et Thobie. iiij. Superbiam nunq̄ in tuo sensu dominari permittas ab ipsa em sumpsit inicīū omnis pditio. Item habet vnū non qō ꝓ hibet peccatū funeris ⁊ accidie. i. pigricie: que. s. similis est funeri seu morti Ecci. vij. Non te pigeat visitare infirmuz ex hoc em in charitate firmaberis. Item habet vnū nō qō ꝓ hibet peccatū sceleris ⁊ seuitie seu iracūdie Exo. xx. Non occides. Et illud Leuit̄. xix. Mō facias calūniā primo tuo Quia sicut dicit̄ Jacobi. j. Ira em vir iusticiā nō operatur Item habet vnū nō qō ꝓhibet peccatū fenoris ⁊ auaricie Exodi. xx. Mō furtū facies. Et illud. nō feneraberis fratri tuo. Item habet vnū nō qō ꝓhibet peccatū ieconis ⁊ castrimargie Ecci. xxxvij. Non te essundas sup oēm escā. Item habet vnū nō qō ꝓhibet peccatū pectoris ⁊ inuidie Leuit. xix. Non oderis fratrē tuū in corde tuo: sed publice argue eum. Et breuiter dico q̄ omne nō mali ꝓhibituū ptinet ad deū: sicut est. Mō piurabis. Mō furtū facies. Mō mētieris Mō falsum testimoniū dices. Mō maledices surdo ⁊ cor cecō nō pones offendiculū. Non eris criminator in populis. Mō falsum testimoniū dices Leuit. xix. Et cetera similia que longū ⁊ impossibile esset ponere. Est ergo vnuz nō qō ptinet ad summe regentem. Sc̄do principaliter dico q̄ est vnū nō qō ptinet ad culpas lugentē. i. ad hoiem penitentem. Penitens em habet vnum non quo scz ipse negat

Corpori complacentiā.
Uirtuti resistentiam.
Criminū perseuerantiā.
Demoni obedientiam.

Corpori dico complacētiam. quia. s. sibi debet negare delicias carnales. Ū de penitenti bus: abstinētibus ⁊ tristib⁹ potest dici illud Esaie. xxiij. Cessauit gaudiū tympanorū: cessauit sonitus letantiū: cōticuit dulcedo citbare. cum cantico nō bibent vinū. amara erit potio libētibus illam. Et illud Luce. j. Vinum ⁊ siceram nō bibet ⁊c. Item penitēs debet negare virtuti resistentiā: quia. s. penitēs multū debet cauere ne recidiuet. Ū illud. j. Cor. x. Qui se existimat stare videat ne cadat. Item debet negare criminis seu pecca ti pseuerātiā seu pualescētiā. Juxt̄ illud p̄s. In corde meo abscondi eloquia tua vt nō peccem tibi. Et merito. Quia sicut dicit̄ Sapien. xv. Si nō peccauerimus. scimus quoniā apud te sumus cōputati. Item debet penitēs denegare demoni obedientiā. Juxta illud. ij. Mach. vij. Mō obedio p̄cepto regis sed p̄cepto legis. Patet ergo q̄ est vnum nō qō ptinet ad culpas lugentē. i. ad penitentē. Tertio principaliter dico q̄ est vnū nō qō ptinet ad iuste viuentē boc est dictu ad virum pfectū ⁊ iustum. Iste em dicit non omnibus: qui ipsum ad malum trabere volunt. Mā iste de

Flagellanti dicit non tristabor.
Mūdo variāti dicit nō mutabor.
Carni maculāti dicit nō fedabor.
Hosti malignanti dicit nō plicabor.
Morti cōminati dicit nō turbabor.
Summo imperanti dicit subiuga

bor seu dēceabor ⁊ humiliabor. Dicit ergo iustus deo q̄ cū flagellat q̄ nō tristabit̄: ⁊ potz q̄ patientiā habebit. Juxta illud Prouerb. xij. Non cōtristabit iustū quicq̄d ei acciderit. Item dicit mūdo q̄ cum variat q̄ nō mutabit̄: sed potius q̄ sp erit stabilis ⁊ pseuerās p̄s. Justus in eternum nō cōmouebit̄. Item dicit carni quādo tentat q̄ non fedabit̄ Roma. viij. Spiritu ambulate ⁊ carnis desideria nō perficietis. Et merito: quia sicut ibidē dicit̄. Illi qui in carne sunt deo placere nō possunt. Item dicit hosti quando ipsum ad malum incitat q̄ nō plicabit̄ seu superabitur sperans. s. in auxilio diuino. De quo dicit̄ in p̄s. Non dimisit dominē nocere eis ⁊ corripuit ꝓ eis reges. Et illud Junior fui etem senui ⁊ non vidi iustum derelictum nec semē eius ⁊c. Item dicit morti qñ. s. appropinquat q̄ nō turbabitur. Juxta illud Job. xxiij. Non turbet cor vestrū neq̄ formidet: vado ⁊ veniam ad vos. Et illud. Omnis qui credit in me nō morietur in eternū Job. xj. Item dicit seruio summo regi. s. deo q̄ cōtra ipm nō eleuabit̄ seu etiā q̄ ipsi humiliabit̄: ⁊ ipm orare nō dedignabit̄: sed ne sibi noceat orabit ⁊ deprecabit̄ dicens illud p̄s. Me auertas facie tuaz a me: ⁊ ne declines in ira a seruo tuo. Et illud. Me ꝓiicias me in tempore senectutis: et cum defecerit virtus mea ne dereliquas me. Et illud. Me veniat mihi pes superbie: ⁊ manus peccatoris non moueat me: ⁊ cetera similia. Patet ergo q̄ ista negatio. non. quandoq̄ pertinet ad iustum seu etiam est vnum non quod pertinet ad iuste viuentem.

Quarto vo dico q̄ est vnum nō quod pertinet ad beate regnantem. boc est dictu ad quēlibet virum beatum: quia scilicet beati habent suum nō ⁊ suam negatiuā in qua. s. ab ipsis deficit ⁊ denegat̄ omne malum. Juxta illud Apocal. xxj. Absterget deus omnē lachrymā ab oculis sanctorum et iam non erit amplius neq̄ luctus: neq̄ clamor: sed nec vllus dolor. qm̄ priora transierunt. Unde nota q̄ isti Non

Metuunt hostis iniuriam.
Amittunt cordis leticiam.
Sentiunt pene mesticiam.

Or em beati non metuūt hostis iniuriā. Patet ꝗa sicut dicit̄ Esaie. xxxv. de

Cognoscunt vmbre tristiciã.
Admittunt culpe nequiciã.
Incurrunt mortis angustiã.

ciuitate paradisi. Ibi nõ erit leo: ⁊ mala bestia nõ ascendet p eam nec inuenietur ibi. Et Esaie.lxv. Non nocebũt neq; occidẽt in oĩ sancto monte. Item q̃ beati nõ amittant veram leticiam. patet Job.xj. Unde dicit cuilibet beato. Requiesces ⁊ nõ erit qui te exterreat: ⁊ habebis fiduciã ꝓposita tibi spe. ⁊ defossus securus dormies. Et Jobãnis.xvj. Gaudiũ vĩm nemo tollat a vobis. Item q̃ beati nõ sentiãt pene mesticiam. Patet vbi supra Apocal.vij. Non erit amplius neq; luctus: neq; clamor: sed nec vllus dolor. Item q̃ beati nõ cognoscant vmbre tristiciã q̃q; semp manẽat in lumine claritatis eterne. patet Esaie.lx. vbi cuilibet beato dicit Non occidet vltra sol tuus: ⁊ luna tua nõ minuet. Item q̃ beati nõ admittãt seu nõ cõmittãt culpe nequiciam: patet pme Jobãnis.iij. vbi dicit. q̃ oĩs qui in deo manet nõ peccat. Item q̃ beati non incurrant mortis angustiam temporalis. s. vel eterne. patz in ps̃. vbi dicit. Non moriar sed viuam ⁊ narrabo opera domini. Sic ergo patet q̃ est vnum nõ quod pertinet ad beate regnantẽ. Et sic patet q̃ hec dictio negatiua non. potest accipi in bono significato.

Sed adhuc dico q̃ nõ potest accipi in malo. Et hoc fit quando negat et priuat illud quod affirmaret esse bonum. Et sic notabo q̃ in scriptura repitur Nõ quod spectat ad

Tristem miserum. i. pauperem.
Hostem asperum. i. demonem.
Virum scelerum. i. peccatorem.
Statum inferum. i. ad vocato.

rem. hoc est dictu ad infernũ maloꝝ bomi nũ receptorem. Di co ergo q̃ est vnũ nõ .i. vna negatiua q̃ ptinet ad miseros egentes. Paupes eĩ ⁊ miseri habet suũ nõ. i. suã ꝓpriationẽ ⁊ carẽtiã bonoꝝ mũdanoꝝ. vz Carẽtiã

Delciarum et saturitatis.
Diuitiarum ⁊ ꝓsperitatis.
Eminentiarũ ⁊ auctoritatis.
Amiciciarũ et fraternitatis.

Habent dico miseri in hõ mundo carentiam saturitatis ⁊ delciarũ: quia. s. isti in mũdo nõ habent victuz sufficientẽ. vñ Treno. iiij. Paruuli petierũt panem et nõ erat qui frãgeret eis. Et illud ps̃. Non sit illi adiutor nec sit qui misereatur pupillis eius. Item habẽt carẽtiam ꝓsperitatis ⁊ diuitiarũ. Unde ipsi possunt dicere illud Actuũ. iij. Argẽtum ⁊ aurum non est mihi. Et illud Esa. iij. Nõ sum medicus ⁊ in domo mea nõ est panis neq; vestimẽtũ. Item habẽt carentiã sublimitatis ⁊ eminẽtiarũ: quia. s. isti possunt dicere illud Jobannis. xviij. Regnum meũ nõ est de hoc mũdo. Isti eĩ non habent auctoritatẽ superiorẽ vel dominicaz: subtiliorẽ vel ꝓpheticam: potentiorẽ ⁊ autẽticam. De superiori eĩ ⁊ dominica patet Jobãnis. j. vbi dicit. Helyas es tu? Respondit. non sum. Helyas eĩ interpretat ascẽdens domin? vel robustus. De subtiliori aũt ⁊ ꝓphetica patet ibidem Joh. j. Propheta es tu. Respõdit nõ. ps̃. Signa nostra nõ vidimus: iam nõ est propheta. De potẽtiori vo ⁊ autẽtica patet Treno. j. vbi dicit misera hierusalem. Infirmata ẽ virtus mea. dedit me domin? in manu de qua nõ potero surgere. Item habent carẽtiam fraternitatis ⁊ amiciciarũ: quia scilicet fratres si sunt paupes derelinquunt etiam a fratribus ⁊ amicis. Uñ illud Treno. j. Non est qui cõsolet eaz ex oĩbus caris eius. oĩes amici eius spreuerunt eam. et facti sunt ei inimici. Et loquit de ciuitate hierusalem misera ⁊ destructa. Patet ergo q̃ est vnũ nõ seu vna negatio q̃ pertinet ad miseres egentes. Deinde dico q̃ est vnum non. quod pertinet ad demones vigentes seu tentantes et tribulantes. Isti enim habent negatiuam.

Certe veritatis.
Dulcis pietatis.
Alte dignitatis.
Juste equitatis.

Isti eĩ carent veritatis certitudine dicentes: s. illud pma Joh. j. In tenebris ambulamus ⁊ mentimur ⁊ non facimus veritatem. Item ipsi carent pietatis plenitudine. Crudeles enim sunt ⁊ nõ pij: sicut de Medis dicit Esaie. xiij. Ecce ego suscitabo super eos medos. qui argẽtum nõ querãt: nec aurum velint: sed sagittis paruulos interficiẽt: ⁊ lactãtibus vteri nõ miserebunt: et super filios nõ parcet oculus eorum. Ut de dyabolo dicatur illud Hieremie. vj. Sagittam ⁊ scutum arripiet crudelis ⁊ nõ miserebit. Item isti carent dignitatis celsitudine. Ut de dyabolo exponatur illud Ezech. xxvj. Collocabo te in terram nouissimã. in solitudines veteres cum bis qui descendunt in lacum ad nibilum redigam te ⁊ nõ eris: quesieris ⁊ nõ inuenieris. Item isti carẽt equitatis rectitudine. Ut scilicet de ipsis possit dici illud Sapiẽtie. ij. Dixerũt in pij apud se nõ recte cogitates. exiguum ⁊ cum tedio est tẽpus nostrum: ⁊ non est in fine refrigerium, nec est agnitus qui reuersus fuerit ab inferis. Uenite ergo opprimamus pauperem iustum: ⁊ nõ parcam? videa. nec veterani multi temporis reuereamur canos. Sic ergo patet q̃ est vnuz nõ quod pertinet ad demones vigentes. Deniq; dico q̃ est vnum nõ quod pertinet ad homines peccatores seu delinquẽtes. Isti eĩ habẽt negatiuã oĩs boni. Ideo possim? dicẽ q̃ isti sunt q̃

Ueritatis carent eloquio.
Pietatis carent eliquio.
Claritatis carent solsequio.
Humilitat; carẽt obsequio.
Sedulitatis carẽt officio.
Fraternitat; carẽt bospitio.
Trãquillitat; carẽt refugio.
Eternitatis carẽt fastigio.

Dicam igit q̃ peccatoꝝ nõ habent vt cõmuniter eloquium veritatis. ꝓma Jobannis. ij. Qui dicit se nosse deum ⁊ mandata eius nõ custodit mendax est ⁊ veritas in eo nõ est. Item nõ habet eliquium pietatis Esaie. ix. Uir fratri suo nõ parcet. declinabit ad dexteram ⁊ esuriet. ⁊ comedet ad sinistrã ⁊ non saturabitur vnusquisq; carnem amici sui vorabit. Item nõ habet solsequium charitatis: quia scilicet peccatoꝝ nunq̃ vere diligit. Unde Hieremie. ix. Unusquisq; a ꝓximo suo se custodiat: ⁊ in oĩ fratre suo nõ habeat fiduciam: quia oĩs frater supplãtãs supplãtabitur ⁊ oĩs amicus fraudulenter incedit ⁊ veritatem nõ loquet. Et tamẽ scriptuz est ꝓma Jobãnis. iij. Justus est q̃ qui nõ diligit manet in morte. Item dico q̃ peccatoꝝ non habet humilitatis obsequium. Unde Hiere. ij. peccatoꝝ dicitur. A seculo confregisti iugum: rupisti vincula. dixisti nõ seruiam. Ut sit de illis qui dicunt Jobãnis. viij. Filij abrae sumus ⁊ nemi seruiuimus vnq̃. Item nõ habet bospicium fraternitatis. Memini eĩ humanitatẽ bospitalitatis impẽdũt: nisi forte bis qui rependũt. paupes vo qui nõ habẽt repẽdere: cum indignatione repellunt. Unde cõminatiue dicitur eis illud Ephes. ij. Non estis bospites. s. paupes recipiendo nec erit vester bospes rpus in celum introducẽdo. Quia qua mensura mensi fueritis eadem remetietur vobis Matth. vij. Item nõ habet refugium pacis ⁊ tranquillitatis. Sicut eĩ dicit Esaie. lvij. Impij sicut mare feruẽs qd quiescere nõ valet: ⁊ nõ est pax impijs dicit domin? Hieremie. vj. Dicentes pax pax: ⁊ nõ erit pax. Item nõ habẽt officium benignitatis: oz nũq̃ rndẽt benigniter vel gratanter: spoti? arrogãter. Cõstat eĩ q̃ mali nũq̃ benigniter acquiescunt alicui iuste petitioni. imo semp ꝓfluerũt dicere nõ ⁊ nũq̃ homini cõsentire. Uñ possum dicere q̃ isti Dicunt

Maioribus nõ obediemus.
Pauperibus nõ subueniem?.
Supplicãb? nibil faciem?.
Clamãtibus nõ subueniem?.

Isti ergo dicunt maioribus q̃ non obediẽt. ⁊ tñ de filio ꝓteruo qui patri ⁊ matri obedire cõtẽpserit pcipitur Deut. xxj. Ut lapidibus obruatur. Uñ illud pdictũ Hiere. ij. Rupisti vincula: dixisti non seruiã. Isti dicunt pauperibus q̃ nõ subueniẽt. Juxta illud pdictũ Treno. iiij. Paruuli petierũt panẽ ⁊ nõ erat qui porrigeret eis Et in ps̃. dicit. Pauperẽ cui nõ erat adiutor. Contra illud Ecci. x. Nõ desipias dominẽ iustum pauperẽ: ⁊ noli magnificare dominẽ peccatorẽ diuitem. Isti dicũt supplicib? ⁊ orãtibus q̃ nibil faciẽt seu q̃ nõ exaudiẽt. q. d. semp babent negatiuam in ore: q̃q; supplicatio sit honesta. Motu quõ papa Benedictus. xij. Nõ fuit durus ⁊ negare etiam assuetus. ⁊ quõ dux borbonẽsis dixit sibi: q̃ ipse nõ videbatur esse de lingua boc: sed de lingua nõ: qz rarissime assentiendo dicebat boc. Sepissime aũt dicebat nõ. Ut sic tales figurentur in isto lento amico qui ꝓ alio ab eo postulante tres panes surgere nolebat. imo se graviter excusabat dicens Luce. xj. Noli mibi molestus esse iam ostium meum clausum est ⁊ pueri mei mecum sunt in cubili: nõ possum surgere ⁊ dare tibi. Et breuiter bene potest dici tolib? illud Matb. xxv. Nudus eram ⁊ nõ operuistis me. esuriui ⁊ nõ dedistis mibi manducare ⁊c. Item ꝓterea peccatoꝝ nõ babebit nec obtinebit eternitatis fastigiũ. Unde cũ post mortem peccatoris querit vbi sit. vere respondetur quod scribitur. j. Paralip. xxvij. Non est relatus in fastos regis da

nũ.i. sicut ille filij israel qui numerati fuerunt a Joab filio saruie annalib⁹ dauid no sunt inscripti: quia domini iram prouocauit. Sic nec peccatores deum sceleribus irrigantes in libro vite sunt scripti: nec ad celi curiã recepti ꝛc. Et sic bene apparet q̃ est vnũ nõ qđ ptinet ad pctores vl̃ delinquẽtes. Insup dico q̃ est vnũ nõ qđ ptinet ad dãnatos ꝛ desperãtes. Et sic nota q̃ ad istos spectat Unũ nõ quod

Claudit dei benignitatẽ. De dei pietate ꝛ benignitate q̃ eis claudat. patz in ꝑ.
Negat oẽm iocunditatẽ. Clamauerũt nec erat qui saluum faceret. ad dñm nec exaudiuit eos. vñ Prouerb.j. Tunc invocabũt me ꝛ non exaudiam: clamabũt ad me ꝛ nõ exaudiã eos. eo q̃ exosam habuerũt meã disciplinã: ꝛ timorẽ domini nõ susceperunt nec acquieuerũt consilio meo. De cordis iocũditate q̃ eis denegat. patet Esaie.ix. vbi dicit. Multiplicasti gentẽ. nõ magnificasti leticiam. Et accedat qđ de damnatis dicitur Esaie.xxiij. Cessauit gaudiũ tympanorũ. quieuit sonitus letantium. cõticuit dulcedo citbare. cum cantico nõ bibẽt vinum. amara erit potio bibẽtibus illam. De dura vo crudelitate q̃ eis inferatur. patet Hiere.l. vbi dicit. Prepara mini cõtra babylonem omnes qui intenditis arcum. nõ parcatis iaculis: qui domino peccauit. De ossii vo stabilitate q̃ eis auferat patet Ezech.xxvj. vbi diuiti damnato dicit sic. Cum videris terrorem tuum in terra viuẽtium ad nihilum redigam te. ꝛ nõ eris: ꝛ quesitus non inueniẽris imperpetuum. Sic igit patet quomõ ista negatiua nõ potest accipi in bono ꝛ in malo.

Nonne. Quis nõne sit aduerbiũ dubitandi ꝛ interrogãdi. est tamẽ vt cõmuniter suppositiuum aduerbij affirmãdi. semp eñ supponit sic vel ita. Sicut cum dicit. Nõne ex denario cõuenisti mecum? quasi diceret sic. Et sumitur vt cõiter in omni significato. Sepe eñ solet fieri questio ꝛ dubitatio. vt exinde sequat affirmatiua responsio ꝛ veritatis declaratio. Et ideo Nõne est sicut quedã yronica negacio: quia. s. p oppositum signat affirmationem: ꝛ veritatis assertionẽ ꝛ omnis dubij amotionem. Sic ergo nota q̃ veritas ista nonne refertur Ad

Deum. Quo ad deum. nõne est veritas affirmatiua
Seipsum. Quo ad seipsum est veritas lamentatiua.
Justum. Quo ad iustũ nõne est veritas ordinativa.
Impium. Quo ad impiũ nõne est veritas execratiua
Mundum. Quo ad mũdũ nõne ẽ vitas impugnativa.

Homo enim verus ꝛ iustus et ab omni falsitate ꝛ mendacio alienus p istam dictionẽ nõne. Affirmat in deo laudabilia. Plangit in seipso culpabilia. Cõmendat in iusto notabilia. Arguit in impio damnabilia. Predicat de mundo terribilia. Dico ergo primo q̃ est vnum nõne qđ homo debet affirmare de deo omniũ creatore ꝛ hoc ꝓcerto est q̃ ipse debet p nõne affirmare ꝛ laudare. s. Qualiter domin⁹

Deuotis imminet ipsos defendendo. Igitur dicaz q̃
Immundãs eminet ipsos abluendo. per istud aduerbium nõne ipm
Videt ꝛ retinet cuncta gubernando. referendo elicitur vna veritas
Portat ꝛ sustinet mala tolerando. de iustor defensione. Verũ est
Paupes continet ipsis miserendo. eñ ꝛ certum q̃ deus bonos defendit ꝛ ꝓtegit. Unde satban dicebat domino de beato Job. Job.j. Nõne tu vallasti eum ꝛ domũ ei? totamq̃ substantiã eius p circuitũ? quasi diceret sic.
Auaros respuit ipsos flagellando.
Jnuidos arguit propria spergendo.
Superbos instruit parua preferẽdo.

Jtez elicit alia veritas de pctor ablutione. vñ Job.xiij. Quis potest facere mundũ de imundo conceptum semine? nõne qui tu solus es? quasi diceret ita. Item elicit alia veritas de humanor gubernatione. vnde Job.xxxj. Nõne ipse cõsiderat vias meas: ꝛ omnes gressus meos enumerat? Jtez elicitur alia veritas de tormentorũz toleratione. Deus eñ quo ad humanitatẽ tormenta grauia tolerauit. vnde Luc.xxiij. Nõne oportuit pati xpm ꝛ ita intrare in gloriã suã? Item elicit vna veritas de miserorum cõsolatione. Constat eñ q̃ deus consueuit pauperibus ꝛ miseris subuenire Jacobi.ij. Nõne paupes elegit de⁹ diuites in fide? ꝛ Eccl.xxxv. Nõne lachrymevidue ad maxillã descẽdunt. ꝛ a maxilla ascẽdunt in celum. et dominus exaudit? nõ delectabitur in illis. Item per nõne quo ad deum elicit alia veritas de auaror ꝛ repzebẽsione. Unde de nũmulariis quorum christus cathedras euertit ꝛ de templo emẽtes ꝛ vendentes eiecit dicit Marci.xj. Nõne scriptum est. Domus mea domus oratiõis vocabitur. vos autẽ fecistis eam speluncam latronum. Item per nõne elicitur alia veritas de inuidorum redargutione. vñ Matth.xx. illis qui alijs simile pecuniam recipientibus inuidebãt: ꝛ cõtra patremfamilias murmurabãt dicit. Nõne ex denario cõuenisti mecum? nõ facio tibi iniuriam: tolle quod tuũ est ꝛ vade. Itẽ elicitur alia veritas ex superbor detestatione. Unde discipulis de maioritate querẽtibus dicitur Luce.xxij. Qui maior est in vobis fiat sicut minor. Nam quis maior est? qui recumbit? an q̃ ministrat? Nõne qui recumbit? q.d. Vos nõ recũbitis sed ministratis ꝛ ideo minores vos reputare debetis. Patet ergo q̃ est vnum nonne quod homo debet affirmãdo quere de deo omniũ creatore. Secundo dico q̃ est vnum nõne per quod queritur homo de seipso mundano viatore. Et sic dico q̃ homo per Nõne ꝓquirit De

Debilitate propũe nature. Conquerit dico de ꝑ.
Aduersitate mũdane iactare. pria fragilitate. vnd̃.ij.
Ebrietate gulose pasture. Esdre.iiij. Homo dicit Scire inquit o viri vos aportet qñ mulieres dominantur vestri. Sequit. Nõne fortes sunt mulieres? quasi diceret. Ita plus q̃ nos. Item conquerit de mũdana aduersitate Unde ipse dicit Job.ij. Nõne dissimulaui nõne silui? nõne quieui? ꝛ venit super me tribulatio. Item cõquerit de rõnis obscuritate seu de ebrietate. vnd̃ Prouerb.xxiij. Cui ve: cuius patri ve: cui rixe: cui fouee: cui suffossio oculorũ: cuius sine causa vulnera? Nõne bis qui morant in vino ꝛ vacant calicibus epotandis? Sic ergo inuenit nõne quo quis cõquerit de seipso mortali viatore. Tertio dico q̃ est vnum Nõne quo homo interrogat de iusto professore. Et sic dico q̃ per nõne fiunt multe questiões de viro iusto ad eliciẽdũ ahqs vitates. Et si dico q̃ p nõne q̃rit De iusti

Sensibus ꝛ discretione. Igit dico q̃ per nõne queri
Fletibus ꝛ compassione. tur de iusti sensibus. Et sic q̃
Fructibus ꝛ successione. ritur Luc.xiij. de homine volente edificare turrim. Nõne
Laudibus ꝛ cõmẽdatiõe. inquit sedens prius cogitat
Sermonibus ꝛ locutione. si habeat sumptus ad perfi
Affectibus ꝛ intentione. cendum. ne post q̃ ceperit edi
Parẽtibus ꝛ generatione. ficare ꝛ nõ potuerit cõsummare: omnes qui viderint incipiant illudere ei. Bene ergo querit de discretione viri iusti. Unde dicit Job.xij. Nonne auris verba diiudicat ꝛ fauces comedentis saporem. Item per nõne queritur de iusti tactibus. s. interioris compassionis: qua. s. tenet̃ primo misereri. De quo Matth.xviij. Nõne ergo oportuit te misereri fratri tuo sicut ꝛ ego tui misert? ſuz. Ad qđ Eccl.xliij. Nõne ardorem refrigerabit ros. q.d. sic. Sic ꝛ tu elemosyna foue pauperem si vis facere iuste. Item per nõne queritur de iusti fructibus seu operib⁹ Matth.xiij. Nõne bonum semen seminasti in agro tuo? Item querit per nõne de iusti laudibus. vnde.j. Regum.xviij. Nõne iste ẽ dauid cui cantabãt in chozo dicentes. Saul percussit mille ꝛ dauid decem milia? Item per nonne queritur de iusti affatibus.iij. Regũ.j. Nõne tu domie mi rex iurasti mihi Salomon filius meus regnabit post me? Item querit de iusti affectibus Luce.xxiiij. Nõne cor nostruz ardẽs erat in nobis ꝛc. Item querit de iusti parẽtib⁹. vñ Matth.xiij. Nõne hic est fabri filius? nõne mater eius dr Maria. ꝛ Marci.vj. Nõne hic est fabri filius ꝛc. ꝛ nõne sorores eius nobiscum sunt. Sic ergo patz q̃ per nõne fit questio de iusto pfessore. Quarto vo dico. q̃ per nõne fit q̃stio de vano pctore. Et sic certe dico q̃ per nõne fit questio De malorũ

Cibis ꝛ potibus. De cibis dico ꝛ potib⁹ querũt ipsi.
Pactis ꝛ cetibus. iniet Eccs.ij. Nõne inquiũt melius
Verbis ꝛ actibus. est comedere ꝛ bibere ꝛ videre bona de laboze suo. De pactis vo ꝛ amoris malor dr Matth.v. Si inquit vos diligitis eos qui vos diligũt quã mercedem habebitis? Nõne ꝛ publicani hoc faciũt? De malorum aũt verbis ꝛ actibus dicit Jacobi.iij. Nõne ipsi blasphemant bonũ nomẽ. Et ibidẽ. Nõne diuites per potẽtiã opprimunt vos? Istud est nomen quod queritur de vano

peccatore. Quinto dico q̄ per nōne queriē de mundo. Et sic dico q̄ fit questio de mundi potētia. nequicia ꝛ stultitia. de q̄bus Dañ.iij. Nōne hec est babylon ciuitas magna. Et Ezech.xxj. Nōne hec est que sublimē humiliauit. Et.j.Corinth.j. Nōne stultum fecit deus sapientiam hui⁹ mundi. Sufficit.

Noscere. Nota q̄ noscere idez est q̄ scire. cognoscere vel sapere. Noticia vo idem ē q̄ scientia cognitio vel sapiētia. Et quia in locis pluribus de diffinitione sciētia vel prudentia fuit actū. Breuiter aliq̄d est dicendum. Notemus ergo q̄ nos debemus Noscere

Anteriora.
Posteriora.
Interiora.
Exteriora.
Superiora.
Inferiora.

Tota em̄ summa nostre iusticie ꝛ cognitionis debet vergere circa aliq̄ predictorum. Nos em̄ debem⁹ noscere vt dictuz est immediate Anteriorē naturevilitatē Posteriorē mortis necessitatē. Interiorem cordis iniquitatem. Exteriorē proximi paupertatem. Superiorē celi felicitatē. Inferiorē infirmi grauitatem. Habeam⁹ ergo noticiā rerū anteriorū: quia vicz sicut vnūquodq̄ animal semp habet faciē inclinatam ad terram de qua sumpsit suuz p̄incipiū ꝛ originē. Sic nos faciem ꝛ cōsiderationē cordis nostri debemus semp habere ꝛ vertere ad terrā. i. ad considerationē nostre anteriōris terrene vilitatis. de quo potest dici illud Job.xxix. Numquid nosti tēpus partus ibicū in petris? ꝛ dinumerasti mēses cōceptus earū. Item habemus noticiā rerū posteriorū videlicet mortis. iudicij ꝛ inferni: quia. s. sicut dicit Prouerb.xiiij. Cor qd̄ nouit amaritudinē suaz. in gaudio eius nō miscebit extraneus. Item habeamus noticiā rerū interiorū. s. peccatorū ꝛ delictorum siue cōtra deū. siue cōtra p̄ximū cōmissorū. de q̄bus nos p̄pria cōscientia arguit. dicēs cum timore deo illud Job.xij. Ipse nouit recipientē. s. peccatorē. Itē habeamus noticiā exteriorū. Et ista noticia potissime ptinet ad naturā. quia nos debem⁹ agnoscere ꝛ p compassionē scire que sunt miserie p̄ximorū. Quia sicut dicitur Prouerb.xxix. Nouit iustus causaz pauperū. Sicut de Job tribulato et paupato dī Job.xlij. q̄ p̄o ipso releuando venerūt ad eum oēs fratres sui ꝛ oēs qui nouerant eum p̄ius. Qd̄ tñ est ꝓtra multos q̄ nō noscūt hominē tpe aduersitatis ꝙ tñ tpe p̄speritatis. Similes coruis q̄ pullos suos q̄diu plumis carēt nō noscūt. Postq̄z vo plumas habuerint: ipsos recipiūt ꝛ nutriūt tanq̄z suos. Quia vere sepe fit q̄ boies etiā suos pullos. i. suas cōpatriotas. cōsanguineos vel vicinos dum plumis diuitiarū carēt noscere vel cognoscere nō dignant. Jux illud Job.viij. Negabit eum ꝛ dicet nō noui te. Exemplo petri q̄ videns xp̄m in tribulatione negauit se nosse illuz. sicut dicit Mar.xiiij. Et Luce.xxij. Un etiā in p̄sona pauperū dī in ps. Lōge fecisti notos meos a me. posuerunt me abbominationē sibi. Sed p̄certo q̄n plumas diuitiarū videt eos bñe. tunc optime solent eos noscere ꝛ amare. Quia sicut dī Eccl.xiij. Decepto diuite multi sunt recipatores. humilis aūt si ceciderit expellet etiā a notis. Itē habeam⁹ noticiā rerū superiorū. s. dei ꝛ bonoꝝ p̄disi Job.xxxviij. Munq̄d nosti ordinē celi ꝛ pones rōnē eius in terra. Ut sic sim⁹ de illis q̄bus datum est nosse mysteria regni dei Luce.viij. Ne forte si non babeamus deum in noticia. tradat nos in reprobū sensuz ꝛ faciam⁹ qd̄ nobis nō expedit. sicut dicit Roma.j. Item habeamus noticiā rerū inferiorū. s. infernaliū tormentoꝝ. vñ Actuū.ix. Note facte sunt paulo insidie. Sic igit̄ patet quō debem⁹ scire ꝛ noscere illa q̄ ptinent ad salutez. Quia p̄certo iuxta dictū apli Roz.j. Qd̄ notū est dei tebet esse manifestū nobis. vt gratias isti referētes q̄ notas fecit vias suas moysi. filijs israel volūtates suas. dicamus illud ps. Notas mihi fecisti vias vite. adimplebis me leticia cū vultu tuo: delectationes in dextera tua vsq̄z in finē. Et possumus notare si volum⁹ q̄ sic bon⁹ sapiēs ꝛ subtilis magr̄ solet multa scientie secreta notificare discipulo p̄dilecto que alijs nō revelat. Sic deus dilectis suis. s. sanctis dominib⁹ solet multa secreta voluntatis sue revelare: que tamē solet alijs denegare. Sicut etiā videmus q̄ fidem suā ꝛ secreta diuinitatis sue nō notificauit passūm oibus hoib⁹: ꝙ solum suis p̄dilectis discipl̄is fidelib⁹ xp̄ianis. Jstis ꝙ notificauit

Salutem qua sanarent. In mūdi creatione ps. Nota
Viam qua pgederent. feciſti populis virtutē tuam
Dexterā qua cōtinerent. Salus ei⁹ fuit notificata in
mūdi repatione seu in filij incarnatione p̄. Notū fecit dñs
salutare suū. Via eius quotidie notificat in mādatoꝝ suorum ostēsione ps. Nota fac mihi dñe viam tuā in q̄ ambulem. Dextera sua vo finaliter notificabit in eterne p̄speritatis retributione ꝛ collatione ps. Dexterā tuā sic notam. Sic erit notus in iudea deus ꝛ in israel magnū nomē eius Et sic verificabit illud Ezec.xxxviij. Magnificabor ꝛ sanctificabor ꝛ notus ero in oculis oim gentiū. Notus ꝙ debz esse deus ꝛ maxime notis suis. i. illis quos in domo ecclesie sue p̄mouet ꝛ tenet sicut domesticos atq̄z notos. Quia vere tales p̄cipue debēt deū noscere ꝛ ei⁹ familiaritatē acq̄rere ꝛ bñe. Qz̄uis p̄culdubio ipse de⁹ possit bodie dicē illud Job.xix. Noti mei q̄si alieni recesserūt a me ꝛc. Sed si alio mō volum⁹ dicē. Distingue q̄ i scptura repit̄ Noticia

Summi creatoris. Est dico quedā noticia summi creatoris. Et ista p̄certo triplex ē. s. No
Justi viatoris. titia certitudinis que nō fallit̄. Gra
Vani peccatoris. titudinis que nō obliuiscit̄. Rectitudinis que nō flectitur.

Primo dico q̄ est noticia summi creatoris. s. noticia certitudinis q̄ cognoscit cūctos. Quia. s. ipse nouit supiora et inferiora: interiora ꝛ exteriora: anteriora ꝛ posteriora Daniel.xiij. ꝛ Job.ij. Dñe tu oīa nosti. Et.ij. Esdre.vj. Dia nota sunt dño regi. Et breuiter ipse est q̄ noscit absconditā cordis ps. Qui nouit dominū vanitatē Job.xv. Qui nouit decipientē ꝛ eū qui decipit̄ Job.xij. Ista est ꝙ noticia certitudinis q̄ noscit cūctos. Itē in deo est noticia gratitudinis qua cognoscit sctōs. Et ista est noticia approbatiōis q̄ deus approbat bonos: ꝛ ipsos cognoscit tanq̄z suos ꝛ se dignos. Dñe em̄ anial nouit fetū suū inter alios. ip̄mq̄z vocat ꝛ sibi approp̄at inter oēs. Sic deus optime nouit q̄ sui sunt. Et de tali noticia dī. ij. Petri. ij. Nouit de⁹ pios de tētatione eripe. Et in ps. dī. Nouit dñs dies imaculatoruz ꝛ hereditas eoꝝ ineternū erit. Et Job.xiij. Ego noui q̄s elegerim. Ista est ꝙ noticia gratitudinis qua cognoscit sctōs

Itē in ipso est noticia rectitudinis q̄ cognoscit fictos. Et est dictu peccatores ꝛ malos. Et ista est noticia iusticie. q̄. s. ipse nouit instos ad p̄miandū. malos vo ad puniendū. Quia sicut dī Prouerb.iiij. Vias que a dextris sunt nouit dñs. Peruerse aūt vie sunt q̄ a sinistris sunt. Et illud p̄dictum Job.xij. Ipse nouit decipientē ꝛ eū q̄ decipit̄. Et sic patet q̄ est noticia summi creatoris. s. Rectitudinis. Gratitudinis ꝛ Certitudinis. Scdo p̄cipaliter dico q̄ est noticia iusti viatoris. Justus em̄ nouit illa q̄ sunt supra se. infra se. ex se. Supra se vt deū. celū. angelos ꝛ vitā eternam. Un de deo dī in ps. Nouit ptātez ire sue ꝛ p̄ timore ꝛc. De celo dī illud Job.xxxviij. Munq̄d nosti ordinē celi. De angelis etiā dī in ps. Cognoui oia volatilia celi ꝛ pulcritudo agri mecū est. De vita eterna dī Matth.xiij. Vobis datuz est nosse mysteria regni celoꝝ. Infra se etiā. s. cor p̄scientiaz fragilitatē ꝛ similia. Pone de tripode appollinis vbi erat sculptum Gnotosolitos. i. nosce teip̄m. Vide infra in titulo de p̄uidere Prouer.xiij. Cor qd̄ nouit amaritudinē aie sue in gaudio ei⁹ nō miscebit extraneis. Itē extra se. s. mūdū ꝛ rem suaz familiarē ꝛ tpalia negocia Prouer.xij. Nouit iustus anias iumētoꝝ suoꝝ. Itē iux̄ se necessitates p̄ximoꝝ ꝛ similia Prouerb.xxix. Novit iustus cām pauperū ꝛ cetera similia. Et sic patet q̄ est noticia iusti viatoris.

Tertia p̄cipaliter dico q̄ est noticia vani peccatoris: q̄. s. peccatores plus abundāt in seculo ꝛ noticia hui⁹ mūdi q̄z iusti. Animalia em̄ nociua sicut sunt leones ꝛ aquile dicunt ceteris vt cōiter vident. Sic filij huius seculi Luc.xj. Vos cū sitis mali nostis bona ꝛc. Sufficit. Vide supra de Cognitione. ꝛ infra de Scire.

Nouē. Nonus. et Nonagita

Nota q̄ numerus nouenarius qui ex ternario ter ducto componit̄ in scriptura plurimum commendat̄. Sigt̄ em̄

Statum humanoꝝ mortaliuz. Primo significat sta
Ritum angelorum sublimium. tum humane p̄ditio
Cultum perfectorum humiliū. nis. Quia revera iste

numerus videtur specialiter applicat⁹ ad hominē in q̄nto

ſęs tēr tribus potentijs ꝓstituit ſ. tribus corpis viribus. q̄ sunt sensitiua. vitalis ⁊ nutritiua. Itē tribus potētijs anie que sunt intellectiua. volitiua ⁊ memorativa. Et trib⁹ theologicas virtutib⁹ que sunt Spes. Fides ⁊ Charitas. Et ſō breuiter bō sub nouenario numero specialiter sumit: quia sicut expertū est. homo sine cibo nouem diebus viuere cōprobatur. Homo nouē angelor⁹ ordinib⁹ finaliter sociat. Puer etiā in vtero nouē mēsibus perficit ⁊ formatur. Unde .j. Mach. vij. dixit filio suo mater. q̄ nouē eum mensibus in vtero portauerat. Ad quod etiaz facere comprobat qđ de cimiterio sancti Innocētij parisiēsis quotidie experitur .ſ. corpora ibi sepulta nouē dierū numero totaliter compu trescere q̄ in puluerē reducant ⁊ ossa nuda extrahant et alij in eisdem sepulcris sepeliantur. Ad qđ pōt applicari illud qđ dicit de sepulcro. Illi⁹ gigātis mortui Deutro. iij. Or adhuc ostēdit lectus eius ferreus nouē cubitos habēs Ut sic bō figuret in tēplo dñi. de quo dicit Ezech. xlj. q̄ lōgitudo eius nonaginta cubitor⁹. Nonaginta em̄ constant ex denario nonies ducto. vt ad cuz applicet illud qđ dicit Matth. xxvij. Or .ſ. hora nona dñs expirauit ⁊ q̄ tenebre facte sunt vsq; ad horā nonā: sed tunc lux rediit ⁊ accessit ad denotandū q̄ humane vite tenebrositas infra nouenarij terminos ꝓtinet. quo numero completo homo morit⁹ lux future vite succedere cōprobat. Patet ꝙ q̄ nouenari⁹ numerus signat statū humane conditionis. Scdo dico q̄ iste numerus signat rituz angelice religionis. Cōstat em̄ q̄ nouē sunt ordines angelor⁹. Numerus em̄ iste cōstat ex ternario ter ducto. ad denotandū q̄ in istis est perfecta notitia trinitatis. Figurati in nouē musis appollini deo sapientie deputatis ⁊ cōsecratis: ⁊ fonti elicoui⁹ cui⁹ gustus sapientiā bibentibus influebat spāliter dedicatis. sicut ponit Ouidius. Quia reuera isti nouem ordines angelor⁹ fonte eterne sapie ꝑcipue potantur. ⁊ appollini. i. soli iusticie xp̄o qui est ꝑis sapiētia ꝓncipaliter famulant. Figurati etiam Luc. xv. in nonagintanouē iustis q̄ centesima oue perdita patrisamilias remāserūt. Quis em̄ centesima q̄ numerus cōstat ex denario decies ducto. sicut ⁊ dragma decima. humanū gen⁹ qđ in adā peccauerat designauit: qui .ſ. post nouē angelor⁹ ordines decimū tenet locuz. Quia .ſ. isti nonagintanouē. i. iste nouenari⁹ angelor⁹ cū deo māsit ⁊ malis ruētibus ab eo nō recessit. vt de ipsis dicat illud Eccl. xxv. Nouē sunt insuspicabilia. Sigt ꝙ numer⁹ iste ritū angelice religionis. Tertio dico q̄ iste numer⁹ signat cultū ꝟtuose ꝓfectionis. Numer⁹ em̄ iste sicut dictū est ex trib⁹ vnitatib⁹ ter ductis ꝓstituit. angelor⁹ ordinib⁹ asscribit. humano generi spāliter deputat. tēplo salomonis lōgitudini applicat. Ad denotandū q̄ ꝓfectionis status ⁊ virtutis. trinitatis fide solidat. angelice vite ꝓformat. humaniter viuere ꝓbat. dei tēplū esse ꝓfirmat. Constat em̄ q̄ bō dicit ꝓfectus ex ternario ter ducto. ꝑ fidē btē trinitat⁹ dicēs illud Eccl. xxv. In trib⁹ bñplacitū est spiritui meo. Itē cōformat vite ⁊ ordini angelice bonitat⁹ Apoc. xiij. Vidi alterū angelū dei volantē p̄ mediū celi. Humanitatē dz bñe p benignitatē dulcissime pietatis Apl's. Humanū dico ꝑpter infirmitatē ⁊c. Rom. vj. Tēplo dei ꝓformari dz p obtentū oīmode sanctitatis. ſ. Cor. iij. Templū dei sctm̄ est qđ estis vos. Et breuiter dico q̄ iste numer⁹ ꝟtutū ꝓfectionē designat. quā talē dñs ꝓcerat ⁊ cōmēdat. O inḡt xp̄s Ecce decē mūdati sunt ⁊ nouē vbi sunt? Luc. xvij. Conḡritur em̄ xp̄s qñ in boibus istū ꝓfectōis nouenariū nō inuenit. Ad qđ facit illud qđ scribit Ezech. xxviij. vbi ponunt nouē lapides ꝓciosi q̄ ꝓfectioni ꝓmi angeli asscribunt. Vide infra titulo de ꝓfectiōe mēbro q̄rto. Quid etiā dicem⁹ de dictis aliquor⁹ ꝓhor⁹. Plinius em̄ dicit. Or corbomis venenati nūq; cōburit. q̄nimo si nouē ānis igne tenet: cōuertit in lapidē ꝓciosum. q̄ cōtra venena ignes ⁊ fulgura summe valet: ⁊ portāti ꝫ hostes victoriā sp̄ ꝓbet. Quidi⁹ etiā libro vltimo de transformatis fabula. xxvj. ponit q̄ in affrica lacu triconico vbi pallas sapie dea ꝓmo visa ē tale ꝓtingit. pdigiū. ſ. si q̄s ibi nouē vicib⁹ balneat. sumpt⁹ alis in auē mirabiliter trāsformat. Que adhuc applicari certe cōueniēter ꝑt q̄. ſ. si bō nouē annis vel nouē vicib⁹. i. per decursum ꝓfectōis ⁊ virtutis cor suū (licet q̄nq; fuit venenо vicior⁹ extinctū) igne charitatis cōbusserit. seq; in lacu sapiētie balneauerit. ⁊ lapis ꝓciosus fiet: ⁊ ꝑ venena vicioru. fulmina etiā infernaliū tormentor⁹: ⁊ bella tentationū demonior⁹. efficaciter ꝓualebit. Et qđ plus est in auē. i. virū spūalē mutabit ⁊ in celū finaliter euolabit ꝑ. Quis dabit mihi pēnas vt colūbe ⁊ volabo ⁊ requiescā. Ut sic de viro ꝓfecto dicat illud Gen. xvij. ⁊ xxj. Or. ſ. nonagintanouē annor⁹ erat abrā q̄n. ſ. genuit Ysaac. i. risum. Ad denotandū q̄ de isto ꝓfectionis numero ad paradisi gaudiū peruenitur. Ysaac em̄ risus vel gaudiū interp̄tat. Et breuiter dico q̄ numerus nouenarius spūalis. i. ꝓfectionis ⁊ ꝟtutis status dī in scptura Numer⁹

Verbi dei ⁊ predicationis.
Orationis ⁊ supplicationis.
Diuini timoris ⁊ cōtristatiōis.
Diuine gr̄atie ⁊ reuelationis.
Boni labor⁹ ⁊ occupatiōis.
Perseuerātie ⁊ fortissime stabilitiōis.
Eterne vite ⁊ ꝓpetue reqetiōis.

In isto ḡ nouenario numero. i. in ꝓfectōnis statu audit dei verbuz ⁊ ꝓdicatio Ezec. xxiij. Factū est verbū dñi in anno nono. Itē ibidez effundunt dei preces ⁊ supplicatō Act. iij. Petrus ⁊ iobānes ascēdebāt in tēplū ad horā orōnis nonam Et Actuū. x. Orās em̄ eram hora nona in domo mea. Itē ibidē abūdat dei timor⁹ ⁊ turbatio Matth. xxvij. Tenebre facte sunt vsq; ad horā nonā. Itē ibidē sentit dei ꝟtus ⁊ revelatio. Vā de cornelio dr Actuū. x. q̄ ipse vidit angelū q̄si hora nona ad sequentē ⁊c. Similiter ptz de sctō petro Act. xj. q̄ ipse vidit visionē hora nona. ſ. linthium de celo demissum cūctis aialibus plenū. Itē ibidē ꝓficit bonus labor et occupatio. vñ Matth. xx. dī de illo q̄ exiuerat ꝓducere operios in vineā. inuenit alios hora nona q̄bus. ſ. dixit. Ite et vos in vineā meā. Itē ibidē firmat ꝟtus cordis ⁊ stabilitio Apoc. xxj. Fundamentū nonū topazius. Itē ibidē. ſ. in fine vonat beata vita ⁊ requietio Leuit. xxiij. Die nouo mēsis septimi a vespe vsq; ad vesperam celebrabitis sabbata vestra. Et sic ꝑz quō iste numerus multiplicit sumit in bono. Si ꝟo in malo significato accipe numerū istū velis. dic q̄ iste numer⁹ denariū nō attingit. qui. ſ. denarius decalogi ꝓfectionē designat. Et sic nouenari⁹ statū impfectorū signat. Et sic notabis q̄ tales nouē. i. homines imperfecti

Obscuritatis ignorantia cecant.
Diuinitatis cōplacētia priuant.
Tepiditatis somnolētia grauant.
Infidelitatis incōstantia mutant.

Dico ergo q̄ homines impfecti nouem dicunt ꝑ eos q̄ tres vires corpis q̄ sunt aiales seu motiua. nutritiua ⁊ generatiua. Itez tres vires anime. q̄ sunt rōnalis. volitiua ⁊ memorativa. Trib⁹ mundi ꝓncipalibus vicijs. que sunt supbia. auaricia ⁊ luxuria. applicare noscunt. Isti ergo cecant obscuritatis ignorantia: quia sicut dicit Luce. xviij. Tenebre facte sunt vsq; ad horam nonā. vñ de Hely cecutiēte dicit. ſ. Reg. iiij. q̄ mortuus est cū esset nonaginta annor⁹. Itē isti priuant diuinitatis cōplacētia. sicut bene pōt supponi Luce. xv. vbi dicit q̄ deus nonagintanouē in deserto dimittēs de vno summe solet gaudere. Unitas em̄ ꝓfectionē significat. Nonaginta nouē vo impfectiōem. Gaudiuz em̄ est angelis dei magis sup vno pctōre q̄ sup nonagintanonē iustis. sicut dicit ibidem. Itē isti grauant tepiditatis somnolētia. vñ Matth. xx. dicit. q̄ ꝑcurator ille hora nona inuenit ociosos in foro. Item isti mutant infidelitatis incōstantia. sicut .ſ. Luc. xvij. dr. q̄ decem mūdatis vnus reuersus est deū laudās. ⁊ nouē ingrati ipsum sequi nō curauerūt ⁊c.

Nouus. Nouitas. Quoniā res nouē solent libentius audiri ⁊ libentius videri. dicamus si placet quomodo in scriptura inueniunt multa genera nouitatum. scilicet

Admirabilis.
Cōmendabilis.
Honorabilis.
Detestabilis.

Nouitas

Prima nouitas apparuit in verbi incarnatione. Tunc em̄ fuerūt facta dicta ⁊ annūciata illa noua que dicunt Hiere. xxxj. Creauit dñs nouū sup terram: femina circūdabit virum. Secūda nouitas quotidie fit in hominū cōuersione quādo. ſ. per gr̄am homines a suis veteribus malis cōuersationibus innouātur. Et de hoc dicit Gal. vj. In xp̄o em̄ Jesu neq; circūcisio aliq̄d valet neq; ꝓpucū: s noua creatura. Tertia nouitas fiet in eterna saluatione quādo tota humana creatura innouabitur. glorificabit ⁊ ꝓficiet: q̄. ſ. tunc homo quātū ad tres dotes anime ⁊ quatuor dotes corporis fiet quasi totaliter totus

nouus. Tunc em agni nouelli. ſ. ſancti cantabūt nouū canticum coram agno: z hoc in celo nouo z in noua ciuitate. Quia ſicut dicit Apoc. iij. Qui vicerit ſcribam ſuper eum nomē meū z nomē noue ciuitatis hieruſalem. Quarta vo nouitas fit quotidie in vana vanoꝝ ꝓlocutiōe z etiaꝫ operatione. Quia. ſ. homines moderni nō delectant niſi in nouitatibus z nouis ꝓſuetudinibus: z niſi in nouis doctrinis z opinionibus. ſicut de atheniēſib⁹ dicit Actuū. xvij. Athenienſes autē oēs aut aduene hoſpites ad nihil aliud vacabāt niſi aut dicere aut audire aliquid noui. Et ideo beatus Benedictus in regula ſua dicit ꝑcipere q̄ monachus noua referens penam merebat ſuſtinere. De illis aūt q̄ libenter audiūt rumores z noua. Vide ſupra Titulo de Audire vel de auris. Tales em nouitates ſunt ſicut vinū nouum: quod q̄uis ſit magis delectabile: eſt tamē minus vtile. Quia ſcilicet feces habet plurimas intermixtas. Et ido dicit xp̄s Luce. v. Nemo bibens vinum vetus ſtatim vult nouū. Dicit em vetus melius eſt. Sic vere tales nouitates nō ſunt ita ſane ſicut antiquitates. ſemp em habēt aliquid feculētum id eſt aliquid mali admixtum. videlicet aliquid hereticе falſitatis vel aliquid ſuperbie z vanitatis. Et ꝓpter hoc dicit Ap̄ls. j. Thimo. vj. Prophanas vocuꝫ nouitates deuita. Quinimo etiam de talibus nouis opinatoribus pōt dici illud Actuū. xvij. Nouoꝝ demonioꝝ videt nunciator⁹ eſſe. Iſtis ergo omiſſis aliquid per ordinem eſt dicendum. Primo ergo dicamus aliquid de nouitate dominice incarnationis. Iſta em fuit nouitas valde admirabilis. Sicut em apud nos eſt nouū z mirabile quādo videmus ſolem eclipſari. terram moueri. ſtellas cadere ſeu de loco ad locum mutari. Sic vere in iſta incarnatione mirabilia z noua fuerūt. Ibi em ſol. i. dei filius benedictus fuit vmbra terre humanitatis noſtre. et interpoſitione lune id eſt fluxibilis mortalitatis hūane obſcuratus et eclipſatus. Ibi etiaꝫ terra. i. terreſtris humanitas noſtra fuit ſpiritualiter mota. z de indignitate aut ignobilitate ad nobilitatez mutata. inquātum ſcilicet fuit in xp̄o deificata. Ibi etiam ſtella que ab eterno fuit in firmamento celi. i. ipſa dei eternitas. aliquo modo cecidit inquātuꝫ ſcilicet per carnis aſſumptiōem fuit aliqualiter quantū ad apparētiam immutata. Unde de iſtis nouitatibus canit eccleſia. Mirabile myſterium declaratur bodie innouantur nature. deus bomo factus eſt. id quod fuit permanſit: z quod non erat aſſumpſit. nō cōmixtionē paſſus neq; diuiſionem. Et de boc poteſt dici Apocal. xxj. Vidi celum nouum et terram nouam. Ubi nota q̄ in verbi incarnatione innouata fuit

Sublimitas diuinitatis ſuperioris.
Infirmitas humanitatis inferioris.
Subtilitas ſagacitatis interioris.

Jn xp̄i ergo incarnatione innouata fuit dei ſublimitas p noue carnis aſſumptionē. Celum inquit nouū. Noſtra humanitas per nouā verbi ꝓiunctiōem. Terram nouam. Noſtra ſubtilitas per noue fidei ſuſceptiōem. Vidi inquit. Innouata ergo fuit dei ſublimitas carnē aſſumēdo. Quia. ſ. celum fuit factuꝫ nouū. Celum em eſt naturaliter incorruptibile z immutabile: ita q̄ ꝓprie nō pōt mutari vel innouari. Ueruntamē ſepe fit q̄ celum q̄ ſub vela mine nubilum latuerat. viſibiliter z clare cum ſtellis ſuis apparet nobis: ita q̄ tunc videt q̄uis nō naturaliter & accidētaliter innouatū. Sic vere deus q̄ naturaliter eſt incōmutabilis z eternus: q̄uis impoſſibile ſit q̄ ꝓprie poſſit innouari vel immutari (quia. ſ. ſicut dicit. j. Regū. xv. Non eſt deus vt homo vt mentiat. nec vt filius hominis vt mutetur. Et Mal. iij. Ego dñs qui nō mutor) accidētaliter tn quātuꝫ ad apparentiā fuit in iſta incarnatione innouatus z mutatus: inquātuꝫ. ſ. ipſe qui diutiſſime latuerat fuit bominibus viſibiliter declaratus Baruth. iij. Poſtea in terris viſus eſt: z cum hominibus cōuerſatus eſt. Celuꝫ ergo nouū. Un de nouitate celi dicit. ij. Petri. iij. Celos nouos z terram nouā expectamus. Deus em fuit renouat⁹ ſicut aquila. Aquila em q̄n ſe ſentit antiquā ſolet ad fontē deſcēdere z ibi veteres plumas deponere z nouas acq̄rere: z ſic ſe ſupficialiter de antiqua in iuuenē innouare. Sic z⁹ ad fontē miſcōie. ſ. ad Mariā deſcēdit: antiqꝫ pennas. i. antiquum rigorē z iuſticiā depoſuit. nouas etiā pēnas humilitatis z benignitatis aſſumpſit: z ſic naturaꝫ ſuam quodāmodo q̄tum ad ſupficiem innouauit. De boc in p̄. dicit. Renouabit vt aquile iuuētus tua. Nouū ergo celuꝫ. Eliꝫtropia em eſt lapis q̄ ſolem facit actualiter eclipſari. Un de iſto dicit in lapidario. Sanguineū reddit mutato lumine ſolem. Eclipſumq; nouam terris effundere cogit. Sic procerto lapis p̄cioſus immēſe charitatis ipſius ſolis iuſticie filij dei. fecit eū p incarnatiōem nouiter eclipſari: z ſub nube carnis virginee in ſanguinē humane ꝓditiōis nouo cōuerſionis genere obſcurari z innouari. Ibi em fuit eclipſata eternitas quando fuit facta tpalis. Ibi em fuit eclipſata imēſitas: qn̄ facta fuit localis. Ibi fuit eclipſata eterna caritas. qn̄ fuit facta obſcura piter z carnalis. Ecce ḡ q̄ nouā z mirabilia facta ſunt bic. Et ido pulcre loquit Bern̄. in q̄dā ſermone de Penth. Jn ꝓceptu int̄t. partuq; virginali noua z mira inſpicit q̄ int̄rit. Porro ibi agnoſcit logitudo breuis. latitudo anguſta ꝛc. Vide eam. ſ. in titulo de mirabili. Patz ḡ quō innouata fuit dei ſublimitas carnem recipiēdo. Celū int̄t nouū. Jtē dico q̄ ibi innouata fuit nr̄a mortalitas dei ꝓcipiēdo. Terrā int̄t nouā. Sicut. n. p appropinq̄tōez ſolis ad terrā z p ſui caloris incorpatōez cū terra z p boni ſeminis ſemiatōez. ipſa terra q̄ in hyeme erat ſterilis atq; ſicca. in vere ſolet q̄ſi penit⁹ innouari: q̄a. ſ. tūc nouis herbis z floꝛib⁹ decorat. tūc nouis aialiū fetibus fecūdat: z nouis etiā auiū modulis iocūdat. Sic q̄n ſol iuſticie ad mūdū appropinquās ſeipm terre nr̄e mortalitatis vniuit z incorporauit: z eam p ſuipſius incarnationē de paradiſi ſemine aliud ſemen ſeminauit: ipſam ꝓcerto q̄ prius erat inanis z vacua Deū. j. fecit ſpūaliter eē nouā. Quia. ſ. noui flores noue ꝛginitatis ibi apparuerūt Canticoꝝ. ij. Flores apparuerūt in terra noſtra: tunc etiā de etiam noui fetus. ſcilicet deus z homo. z homo de⁹ nati ſunt z exterius ꝓdierunt: quia tunc terra dedit fructum ſuum: quādo ſcilicet veritas de terra orta eſt z iuſticia de celo proſperit. Tunc etiam nouos cantus noue aues id eſt noui celeſtes nunciꝫ cecinerūt dicentes. Gloria in excelſis deo. Quia. ſ. iſti ſunt cytharedi q̄ cātauerūt cāticum nouū ante ſedē dei z agni. ſic dicit ſctūs Jobes Apoc. xiij. Juxē illud p̄. Cātate dño canticū nouū: q̄a mirabilia fecit. Terram ḡ nouā. Jdeo tunc potuit dici illud Hiere. xxxj. Creauit deus nouum ſuper terram: femina circūdabit virū ꝛc. Expone ſicut ſupra. Fuit ergo innouata noſtra mortalitas verbum concipiendo. Jtem dico q̄ tunc fuit innouata noſtra ſagacitas ſeu ſubtilitas fidem ſuſcipiendo. qō oſtēditur cum dicitur. Vidi. Tunc em inceperūt homines clare videre. quia primitus erāt ceci q̄tum ad illa que ptinent ad ſalutem. Quia ſicut luna quādo cum ſole cōiūgit in ſuo lumine renouatur: ita q̄ tūc dicitur luna noua: z nouo modo lucendi mūdo cōmunicat lumē ſuuꝫ. Sic etiam quādo ſoli iuſticie chriſto fuit in iſta incarnatiōe principaliter copulata. ab ipſo nouum lumē fidei recepit: z mūduꝫ nouo fidei lumine illuſtrauit. Quia tunc verificatū fuit illud Heſter. viij. Noua lux oriri viſa eſt in gaudium z tripudium. Nam vt dicit Greg. Quia redemptor noſter nouus homo venit in mundū. ideo noua ꝑcepta dedit mundo: z vite noſtre veteri in vicijs enutrite. ptrarietatē oppoſuit nouitatis ſue. Tunc em apparuerūt multa noua. vicz

Nouus rex.
Noua lex.
Nouus dux.
Noua lux.
Noua ciuitas.
Noua cōmunitas.

Nouus rex dico. quia ſicut dicitur Exod. j. Surrexit rex nouus ſuper egyptum. Noua lex. Unde Heſter iij. Eſt populus in regno tuo nouis vtens legibus ꝛc. Nouus dux ſcilicet xp̄s qui fuit dux nouus noui exercitus xp̄iani. cui dicit deus pater Eſaie. xlj. Ego poſui te quaſi plauſtrū triturās nouū habēs roſtra ſerrantia. Noua lux. ſ. noue fidei z noue ſapiētie z doctrine: quia tunc vt dictum eſt. Noua lux oriri viſa eſt. Sicut em belyſeus ponens ſal in vaſe nouo ſanauit aquas biericho. iiij. Reg. ij. Sic belyſeus deus pater q̄n in vaſe nouo vteri virginalis ipſe poſuit ſal ſapie increate. tūc dico aque biericho. i. ſcīētie mūdi z doctrine ꝓphoꝝ que p multos errores faciebant ſterileſcere terrā intellectus humani. p verā fidē fuerūt ſanate: z ab oīni errore genere depurate. vñ Heſter. viij. dicit Oz nouis regis eplis. veteres aman eplē fuerunt correcte Jdeo de iſta nouitate fidei z ſcientie dicitur Col. iij. Jndu.

ntes nouū hominem qui renouat in agnitionē dei. Item noua ciuitas. q. s. ciuitas ecclesie dei fuit tūc tpis renouata t in psonis t in doctrinis t in moribus et in ritibus. Nō vidēs Johes dicebat Apoca. xxj. Vidi ciuitatē sanctā hierusalē nouā descendentē de celo. i. ab institutione celesti ordinatam a deo paratam tanq̄ spōsam ornatam spōso suo Noua etiā cōitas q̄ scz in ista incarnatione cōitas fideliū fuit gratijs t virtutibus decorata t renouata. j. Mach. xiij. Milites Jonathas exercitū nouū in Joppen. Et sic patet quō inouata fuit Fidei claritas. Nostra mortalitas. Dei eternitas. Istud ergo dictum sufficit de nouitate diuine incarnationis. Scdo principaliter dicendū est de nouitate moralis conuersationis. Sicut enī videmus q̄ homines qñ sunt inuitati ad aliqd magnū festū. summe nituntur hīe vestimēta noua. Milites etiā noui oia q̄ circa se sunt debēt hīe noua. vestes. videlicet. calcaria. cingula. ensem. t alia necessaria. Sic vere nos q̄ sumus noui milites noui regis xpi t q̄ ipsius nouo nomine nominamur ita q̄ a xpo dicimur xpiani. t q̄ etiā ad nuptias dei t ecclesie inuitamur. debemus spūaliter totaliter innouari. t nouis vestibus honeste conuersationis. nouisq; calcandus diuini timoris et cōtritionis. nouo cingulo charitatis t dilectionis. nouo ense vbi dei t orationis moraliter et virtualiter adornari. Et hoc est qd̄ scribitur Eph. iiij. Induite nouū hominem q̄ fm deū creatus est in iustitia t sctitate. Deponētes mendaciū. loq̄mini veritatē. In q̄bus vbis ondit q̄ ad hoc q̄ hō spūaliter possit fieri nouus necesse est Extirpare culpā inficientē. Deponētes inq̄t mēdaciū. Procurare causam efficientē. Justicia inquit t sanctitate. Immutare mentē deficientē creatus est. Aggregare modū p̄ficientē. Induite inquit nouū hominem. Frequētare actū p̄ficientē. Loq̄mini veritatē. Dico igit q̄ si volumus spūaliter innouari primo t principaliter oz expiari culpa inficiēs. Deponētes inq̄t mendaciū. i. peccm. Quia sicut dr Sap̄. j. Os qd̄ mentit occidit aiam. Sicut enī ad hoc q̄ noua forma in aliquā materiam introducat. necesse est q̄ an̄ oia forma p̄maria expellat. Un etiā serpēs qñ se renouat. necesse est q̄ pellē veterē in quadā stricta rimatura lapidis eruat t deponat. Sic loquēdo spūaliter. si spūaliter volum⁹ renouari necesse habem⁹ pellē nre male conuersationis dimittere t culpas oim vitioz an̄ oia deponere t horrere. Deponētes inq̄t mendaciū. Et hoc est qd̄ dr Col. iij. Nolite mētiri inuicē. expoliātes vos veterē hominē cū actibus suis. t induite nouū eū q̄ renouat in agnitionem dei.

Jtē si volumus esse noui oz p curari causa efficiēs. t ista causa. ista virtus. ista res q̄ nos pōt facere nouos. nihil aliud est q̄ iusticia t sanctitas. In iusticia inq̄t t sanctitate. Rectitudo enī iustitie t sanctitudo intinētie apud deū nos faciunt esse nouos vt seruiam⁹ illi in sctitate t iusticia coram ipo oibus diebus nostris. Sanctitas enī. i. puritas t castitas sunt causa spūalis nouitatis. Mā sicut videmus q̄ qñ vestis hūana abluit t mundat tunc a suis anticis maculis in nouat. Sic p sctia quā mūdicia castitatis t puritatis abluit. nouitatē gre t pfectionis acq̄rit t vendicat. vñ. j. Macha. iiij. Asc̄demus nūc emundare sctā t renouare. Et p cul dubio talis nouitas. i. intinētia. innocētia t puritas req̄ritur in nobis ecclesiasticis. q. s. apes libentius mellificāt in vase nouo t mūdo. Pisces etiā libentius intrāt in rethe de nouo cōfecto. Sic vere deus q̄ est piscis magne delicatis. q̄ est apis magne vtilitatis. libenter intrat in vas t in rethe nouū. i. in cor p gram t sanctimoniā innouatū. vñ Job. xix. dr. Oz in orto erat monumentū nouū vbi dñm⁹ sepelierūt. Et. ij. Reg. vj. dr. Oz sup plaustrū nouū archā federis dñi posuerūt. Quia vere ipe deus tunc q̄escit t delectat. q̄n sup plaustrū nouū pure t sancte voluntatis p dilectionē defert. t q̄n in monumēto nouo pure t mūde scientie p deuotionē t memoriā sepelit Matth. xxvij. Accepto corpe Jesu posuit illud in monumēto nouo. Jtem ad spiritalē renouationē debz immutari status deficiens. Creatus inquit est. Creare enī est aliquid de nihilo nouiter facere. Illud enī qd̄ creatur dicit propie nouum. quia fit sine quacunq̄ forma seu materia precedēte. Et istud fit spūaliter q̄n hō peccator q̄ quantū ad esse virtutum penit⁹ nihil est in bonū t sanctū hoiem conuertit t mutat. ita q̄ de nouo in nouū hoiem spūalem innouat. pō. Cor mundum crea in me deus. t spīm rectum innova in visceribus meis. Sicut enī imago in ignem posita t tandem in bonum modulum infusa renouat. Et sicut fenix igne mediāte renouatur etiā in auē nouā. t pristinā formā reformat. Sic spūaliter hō peccator antiquus t vitiosus q̄n in igne feruentis ptritionis dissoluit. t ibi p humilitatē incinerat. t tandem modulo. i. exēplo sanctoz hoim pformat. tūc pculdubio acsi de nouo crearet p virtutē spūssancti in nouū hoiem immutat. pō. Emitte spīm tuū t creabunt. t renouabis faciē terre. Jtē ad spūalem innouationē debet aggregari gestus proficiens. Et hoc ostēditur cum dicitur. Induite nouum hominem: quia scz spiritualis innouatio debet fieri non solum interius in cogitatione. immo etiam exterius in gestu: habitu et conuersatione: que notantur per indumentum. Jnduite inquit. Quia sicut indumentum nouū valde bene decet homini: et multo melius q̄m antiquum: sic noua exterior conuersatio valde est homini gratiosa q̄m illa que est infamis: turpis et antiqua: et in malis consuetudinibus enutrita. Jdeo consulit ap̄lus Coll. iij. Expoliantes veterem hominem cum actibus suis induite nouum. Et sic figurabatur in abia sylonite ꝓpheta qui obuiauit ieroboam indutus pallio nouo. iij. Regum. xj. Abias enim interpretatur pater. sylonites interpretatur trāslatus. Quia vere si nos volumus esse patres per honestatez. translati scz de peccato ad sanctitatem: ꝓphete per prudentiam et sagacitatem. dico q̄ necesse est q̄ habeamus pallium nouum id est exterioris conuersationis spēm t formositatem.

Jtem ad spūalem innouationem debet frequentari verbum perficiens: vicz verbum veritatis. Loquimini inquit veritatem: sine tali enim verbo non potest homo spūaliter esse nouus. Sicut enim auicule siluestres ab hominibus capte in cauea posite quasi totaliter innouant linguam suam. quia vicz prius cantabant sicut aues siluestres: tunc vo incipiunt loqui sicut homines. Sic homo qui de silua peccatorum inducitur ad caueam virtutum: vel ad domū ecclesie religionis vel spūalium mansionum: debet cantūt linguam: et genus loquendi totaliter immutare. Quia scz si prius nos loquebamur sicut aues id est persone vane: mendaces: garrule: t superbe. modo nos debemus loqui sicut homines. i. sicut psone veraces: rōnabiles et discrete: vt de nobis dicat qd̄ discipulis dicit Marci. xvj. In nomine meo demonia ejcient: linguis loquent nouis: serpētes tollent. Et potissime iste noue lingue nre debēt cantare noua cantica coram deo: sicut dicit Apocal. xiiij. Oz citharedi cantabāt canticū nouū coram deo t agno. Jnuita illud psal. Cantate dño canticum nouum: laus eius in ecclesia sanctorum. Sic ergo patet charissimi quō hō debet spūaliter innouari: ad qd̄ ꝓput dictum est quinq̄ necessario requirūtur scz nouitas locutionis: cōuersationis: cōditionis: intētionis: electionis. Quod vtiq̄ est cōtra multos. de quibus dicit Eccls. j. Nihil sub sole nouū neq̄ pōt dicere hō ecce hoc recēs est. Quia vicz multi sunt q̄ in antichristate vitiorū sunt taliter radicati: q̄ nunq̄ pñt p nouitatē virtutum aliqualiter innouari. Non sic: sed habeamus noua omnia. Jnuita illud Apocal. xxj. Ecce noua facio omnia. Et nota adhuc q̄ si bene volumus esse noui: omnia debem⁹ habere spūaliter noua. Jnuita illud. ij. Chor. v. Si qua ergo in xpo noua creatura est. vetera trāsierunt. t ecce sunt noua omnia. Et notandum q̄ nos debemus Nouiter

Cogitare.
Ambulare.
Mos oriare.
Debellare.
Fructificare.

Jterū debem⁹ nouiter

Viuere.
Sapere.
Edere.
Bibere.
Operari.
Modulari.
Nominari.
Famulari.

Debemus dico nouiter cogitare: q̄ vicz cor nr̄m q̄tum ad oēs sui partes debz innouari Ezech. xviij. Facite vobis cor nouum t spīm nouū. Jtē nouiter ambulare q̄ scz nos debemus incedere in noua via virtutum: t semp in bono innouare vias nr̄as. Exemplo leporis qui omni anno solet facere vnā viā nouā ad intrādum cauernā suaz: sicut tradit archelaus. Quia vere quāto plus viuimus: tanto plures nouas vias t nouos modos intrandi in domū nostrā paradisi inuenire t quidere debemus Hebr. x. Habentes fiduciā in introitu sanctoz in sanguine xpi: q̄ inicia uit nobis viam nouā. Jtem debem⁹ no-

Concordari. uiter nos ornare: exemplo arborū q̄ omni anno acquirūt noua vestimēta foliorū ⁊ florū. vñ. ij. Regum. xj. di. Or ieroboā occurrit abias ꝓbeta amicꝰ pallij nouo. Itē nouiter debellare. qz scz nos debemus gerere noua bella ⁊ vtuosa. s. ꝓtra carnē hostē. ⁊ mundū: vt dī. ij. Regū. xxj. Erat accinctus ense nouo. Quia sicut dī Judicū. v. Noua bella elegit deus. Itē nouiter fructificare. exēplo arengarū ⁊ limonū q̄ omni mēse faciūt nouos fructꝰ Deut. xxj. Obserua mēsem nouarū frugū. Ut sic simus sicut cunicul⁹ seu lepus q̄ in aliḡbus regionibꝰ ita sunt fecūdi: q̄ q̄n fetus suū pariūt exterius: nouū fetū ꝓceptū semp habent interius. Sic ⁊ nos. s. q̄n vnū bonum fructū alicuius boni exterius ꝓducimus. semp nouū bonum opus in mente habere debemus. dicētes dño illud Cant. vij. Omnia poma mea noua ⁊ vetera seruaui tibi. Item nos debemus nouiter viuere Roma. vj. In nouitate vite ambulemus. Itē nouiter sapere Roma. xij. Renouamini in nouitate sensus vestri. Itē nouiter edere. s. nouā escam corpis ꝓpi. vñ Exo. xxij. Comedes azima mense nouoꝝ q̄n egressus es de egypto. Item nouiter habere potum. s. nouā spiritualē doctrinā vel nouū ꝓpi sanguinē. j. Cor. xj. Hic calix nouū testm̄ est Luce. v. Vinū nouū in vtres nouos mittendū est. Item nos debemus nouiter operari Apoc. xxj. Ecce noua facio oia. Item nouiter modulari Judith. xvj Modulamini illi psalmū nouū. Item nouiter nominari Esa. lxij. Vocabit tibi nomē nouū qđ os dñi nominauit. Item nouiter famulari Roma. vij. Seruiamus in nouitate spūs nō in vetustate. Item nouiter concordari. vnde Hiere. xxxj. Feriam domui israel ⁊ domui iuda fedus nouum. Ista ergo dicta sufficiant de nouitate virtualis pfectionis qđ erat ꝑm ꝓncipale. Tercio ꝓncipaliter dico q̄ est nouitas eternalis refectionis. Quia. s. tūc renouabitur tota humana conditio. Quia sicut fenix post incinerationem reficit. ⁊ de nouo renouat ⁊ reformat siue inouat. sicut etiā de palma singulari dicit Plī. Or scz postq̄ diutissime durauerit. p seipam ꝓsumpta prima arbore iterum renouat ⁊ crescit. Sic bō p mortē incineratus iterū p resurrectionē reueniet ⁊ surſum in patria nouus fiet. Tunc em̄ dabitur aie nouū genus cognitionis: nouū genus fruitionis: nouū genus dilectionis. Cognitionis dico. q̄ scz tunc cognoscet in verbo. q̄ tūc sicut dī Ezech. xxxvj. Dabit sibi cor nouū ⁊ spūs nouus. Fruitionis etiā. q̄. s. tūc in verbo inueniet sempiternas delicias Sap̄. xvj. Delectamenti sui concupiam dedisti eis nouū sapore. Un̄ etiā de ista nouitate dī Matth. xxvj. Nō bibam amodo de genimine vitis huius donec bibam illud in regno dei. Dilectionis insup. q̄. s. nouo genere dilectionis aia diligit deū ⁊ ꝓximū: sicut dī Joh. xiij. Mādatū nouum do vobis vt diligatis inuicē. Ista est ergo nouitas eterne refectionis. Quarto ꝓncipaliter dico q̄ inuenit nouitas inanis cōditionis. Et sic nouitas accipit ꝓ iuuentute: ignorātia vel simplicitate Et sic nouus idē est q̄ nouītius. i. simplex ⁊ imperf. Sicut em̄ liber nouus nō ē melior: q̄uis sit pulcrior Equus etiam qui bz pedes nouos est illaudabilior ⁊ debilior. Sic tales noui ignari ⁊ impfecti sunt ceteris illaudabiliores. ⁊ vicijs ⁊ impfectionib⁹ pleniores Deut. xxxij. Noui recentesq̄ venerunt. Et potissime vituperabiles sunt illi mali qui quottidie innouant mala sua. ⁊ q̄ in malo quottidie innouant. De quibus Judic. x. Filij aūt israel peccatis veteribus iungētes noua fecerunt mala in ꝓspectu dñi. Potissime aūt de nouicijs possent poni multa exēpla: sed rare sūt auctes. Et ideo vide in tabula. Quia breuiter nullus nouus in bono est ita laudabilis vt antiquus Eccl. ix. Vinū nouum amicus nouus. veterascet em̄ ⁊ bibes illud cū suauitate. Adhuc possemus dicere q̄ est nouitas garrulose locutionis. Et ista est illoꝝ q̄ vacant in rumoribus ⁊ in nouis sermonib⁹. Sz de ista vide supra in ꝓncipio illius tituli: ⁊. s. de Audire. Hec igit̄ de nouitate sufficiāt. Etiā in tabula multa poterunt inueniri.

Nouissimus. Nouissima. Nota q̄ nouissimū idē est q̄ vltimū: posterius aut finale. Et pōt significare in bono ⁊ in malo. In bono em̄ pōt statū humilitatis interioris significare statū felicitatis posterioris. statū adquisitatis exterioris. Nouissimū ḡ in bono signat hūilitatē ꝓfectionē. felicitatē possessionē. aduersitatis depssionē. Prima est nouissimitas ꝓtinēda. Scōa est nouissimitas appetēda Tercia est nouissimitas sustinēda. Primo ḡ dico q̄ est nouissimū ꝓtinēdū. et istud est nouissimū humilitatis. q̄. vz hō nō bz se aliis ꝓponere p superbiā ⁊ ꝓsumptionez. ꝑ magis bz nouissim⁹ ⁊ vltim⁹ velle apparere p humilitatē ⁊ subiectionē. Talē vo humilitatē videbat Saul dīc. q̄n ꝓmo nūciatū fuit ei q̄ ipe erat rex futurus dicēs. j. Regū. ix. Nōne filius gēmini ego suz de mimis isral. ⁊ cognatio mea nouissima. Et tm̄ de isto q̄ se nouissimum appellabat dī. j. Reg. x. Or in isral nō erat melior illo Inter fetus em̄ aialiū ꝓmi nō sunt ita boni sicut nouissimi. Tir em̄ veniūt ad bonū ꝓmi fetus catuloꝝ fetantium. Etiā dicit Plī. q̄ canicula q̄n parit in eodē lecto catuloꝝ ille sp est melior q̄ nascit vltimior ⁊ ille etiā a mre ad cubile reportat ꝓmꝰ: q̄ nascendo fuit nouissim⁹. Sic vere loquēdo spualiter illi q̄ nascēdo. i. ꝓmotionē vel ꝓspitatē acq̄rēdo volunt eē pores. apud deū vt cōiter sē peiores. Illi vo apud deū meliores inueniunt q̄ nouissimi p humilitatē eē noscunt. ⁊ q̄ tardius ad maiores dignitates nascunt ⁊ egrediunt. Et sic verificabit illud Mat. xix. x. xx. Erūt nouissimi ꝓmi Et aduerte i ista aucte, Erūt nouissimi ꝓmi q̄ vtus humilitatis q̄ p locū nouissimū denotat est babēda multiplici ratione. videlicet

Quia confert constantie durationem. Dico ḡ q̄ bo-
Quia aufert mentis ꝓsumptionem. nū est eē nouis-
Quia affert celi prelationem. simū p humili-
Primū ꝓbat verbū substantiuū. Erūt. tatē. q̄ p hō cō-
Sed scōm nomē deiectiuū. Nouissimi. ferē ꝓstātia fir-
Sed tercium nomen erectiuū. Primi. me durationis.

qđ oñdit in vbo. Erūt. Qđ est verbū substantiuū signās rei existentiā ⁊ pmanentiā actualē. Sicut em̄ lapis q̄ locuz nouissimū vltimū ⁊ infimū tenet in fundamēto est stabilior ⁊ firmior. q̄. s. talis nō exponit superius impulsui ruine Sic vere illi q̄ locū habēt nouissimū ḡtū ad gradū paupertatis: vel infimū ḡtū ad statū humilitatis: magis habēt de durabilitate totius firmitatis. Humiles em̄ ⁊ pauperes surſum in statu excellētie nō ponunt. ⁊ iō temptationib⁹ non mouent. ⁊ p ꝓns stabilius ⁊ pmanentius in bono ꝓposito radicant. Erūt inq̄t. q. d. Tales nō desinunt eē boni: nec a bono desistūt aut deficient. Et iō dauid q̄ interfuit manu fortis: ⁊ de viris ei⁹ q̄ dicunt a vtute. dī. j. Reg. xxix. q. dō ⁊ viri ei⁹ erāt i nouissimo agmine. Ac si vellet dicē: q̄ illi q̄ sē nouissimi p hūilitatē pūt dici dauid. i. manufortis. ⁊ viri. i. vtuosi p ꝓstātie firmitatē. ⁊ pseuerātie firmitatē ⁊ diuturnitatem. Et nota q̄ isti pūt dici viri ꝓ eo q̄ vir scz Est

Patientior ad mala sustinendum. Sic ꝓcerto dico
Sapiētior ad cūcta ꝓuidendum. q̄ humiles sūt ad
Virtuosior ad bona faciendum. sustinendū patiētiores. Et iō de xpo dī Esa. liij. Desiderauim⁹ eū despectū ⁊ nouissimū virorū ⁊ virū dolorū. ⁊ scientē infirmitatē. Itē isti sē ad meditandū sapiētiores. Quia viri nouissimi. s. humiles meli⁹ ꝓuidēt ⁊ meditant illa q̄ ptinēt ad salutē. Un̄ Hiere. xxiij. In nouissimis diebꝰ intelligetis cōsiliū. Et iō apls dicit. j. Thor. xv. Nouissime aūt oim tanq̄ abortiuo visus est ⁊ mihi. s. xps. Et Ezech. xxiij. dī. Tulit ppls terre vnū de nouissimis suis ⁊ cōstituit eū speculatorē Eccli. xxxiij. Ego nouissimus vigilaui. Itē humiles sunt ad operandum efficaciores seu vtuosiores. Ideo de illis nouissimis q̄ primo fuerūt remunerati dī Matth. xx. Nouissimi bi vna hora fecerunt ⁊ pares illos nobis fecisti q̄ portauimus pōdus diei ⁊ estus. Isti ergo sunt viri virtuosi et ad operandū ⁊ ad meditandū ⁊ ad tolerandū. Per humilitatem ergo cōfertur lōgitudo firme durationis. Erunt inq̄t.

Deinde dico q̄ per talem nouissimitatez aufertur turpitudo vane ꝓsumptionis. Nouissimi inquit. Quia sicut inter planetas luna que est nouissima est ceteris cētro terre propinquissima. et a circumferentia spere remotissima. Sic proculdubio illi qui p humilitatem sē nouissimi. centro id est deo sunt propinquissimi et viciniſſimi. et ab altitudine ꝓsumptiōis ⁊ aspe vanitatis ⁊ elationis sē remotissimi. Et iō vitare ꝓsumptoz docet dñs Lu. xiij. dicēs. Cū vocat⁹ fueris ad nuptias vade ⁊ recūbe i nouissimo loco. vt cū venerit q̄ te inuitauit dicat tibi. Amice ascēde supius. De

nicq̃ dico q̃ p nouissimitatē humilitatis inferē seu affertur plenitudo alte plationis. Primi inquit. Quia vꝛ si bō p humilitatē in hoc mūdo fit nouissimus. ipe finaliter in paradiso ꝛ etiā in hoc seculo efficiē primus. Sicut ēm saturnꝰ est stella respectu terre nouissima et remotissima: a parte vñ celi est prima ꝛ ꝓpinquissima. Sic illi q̃ in terra sunt per humilitatē ꝛ paupertatē nouissimi. ꝛ a dignitatibus terrenis elongatissimi. a parte celi. i. ētum ad deuꝫ et q̃tum ad obtentū bonoꝝ eternoꝝ ipsi sunt primi: dignissimi: ꝓpinquissimi: ꝛ specialissimi. ita q̃ quilibet talis poterit tunc dicere illud Esa. xlj. et. xliij. Primus ꝛ nouissimus ego sum Quia scꝫ humiles q̃ apud mundū sunt nouissimi et minimi. sunt ꝛ erunt apud deuꝫ primi ꝛ maximi. Quia ꝓcerto ibi fiet conuersio q̃ fit in rota ꝛ in celi curriculo. Vñ ēm celum voluit stella q̃ erat prima ꝛ erat in oriente. fit nouissima ꝛ venit in occidentē. Et econuerso. stella q̃ erat nouissima in occidente: efficit prima et venit in orientē. Sic vere qñ celum ꝛ circulus huius mundi voluit: qđ fit in morte. vel fiet in iudicio tūc ꝓcerto mutabunt conditiones rerū. Quia quod nūc est prius fiet posterius. Quia q̃ mō sunt in oriente ꝛ claritate dignitatū erunt in occidente ꝛ obscuritate calamitatū. Humiles vō ꝛ paupes q̃ mō sunt in occidente miserie ꝛ in tenebꝝositate aduersitatis erunt tūc in oriente ꝛ claritate totius felicitatis ꝛ dignitatis. Et sic verificabit illud Luce. xiij. Ecce sunt nouissimi q̃ erant primi: ꝛ primi qui erāt nouissimi. Et ideo de ipsis nouissimis tūc primis effectis dicet illud Aggei. ij. Magna erit gloria domus istius nouissime magis q̃ prime. Ad qđ facit illđ qđ ponit Matth. xx. vbi dī. q̃ illi q̃ nouissima hora venerūt: plenum denariū reportauerūt. Ad notandū q̃ illi pleni humilitatis: nouissime in virtutū vinea laborare noscunt. Et sic ptꝫ charissimi quō nouissimitas humilitatis confert stabilem durationē. aufert flebilem p̄sumptionē. affert nobilem ꝓmotionē. Et reuera in isto nouissimo: humilitatis: paupertatis ꝛ aduersitatis: xp̃s voluit apparere: ꝛ salutē humano generi ꝓcurare. Figura Matth. xxj. vbi dī. Qꝛ nouissime misit ad cultores vinee filium quē tñ impij occiderunt. vñ Heb. j. dī. Nouissime diebus istis locutus est nobis in filio suo quē cōstituit heredem vniuersorum: p quē fecit ꝛ secula: dicēs. s. Apoca. j. Ego sum primus ꝛ nouissimus. Istud est ergo nouissimū humilitatis qđ est ꝓtinendum. Secđo principaliꝛ dico q̃ est nouissimuꝫ felicitatis qđ est appetenduꝫ. Bona ēm paradisi dicunt nouissima. qꝛ scꝫ nō veniunt in hac vita sed in altera nō in p̄senti sed in futuro: nō in ꝓncipio sed in nouissimo. Palma ēm non pōt ꝓferre fructus suos in ꝓncipio. immo in nouissimo et in fine. s. postq̃ compleuerit centum annos? Sic deus fructus eterne glorie non profert nec tribuit in p̄senti. sed ipa distribuet ꝛ proferet in nouissimo scꝫ post mortem in alio seculo ꝛ in fine. Sicut enim dicit Esa. ij. ꝛ Michee. iij. Et erit in nouissimis diebus ꝓparatus mons domus domini. Et possumus notare. q̃ in isto nouissimo erit

Jocunditas sine dolore.
Suauitas sine labore.
Immortalitas sine timore.

De iocūditate dī Prouerb. xxxj. Qꝛ fortis mulier de qua ibi agit. fortitudo ꝛ decoꝛ indumentū eius ꝛ ridebit in die nouissimo. De suauitate vō seu de tranquillitate dicit Eccl. vj. In nouissimo inuenies requiē. De mortalitate vō dicitur. j. Chor. xv. Nouissime autem inimica destruetur mors. Et si vis nota adhuc de nouissimo felicitatis eterne q̃

Maioꝛ domus nouissime procedit.
Plenioꝛ merces nouissime succedit.
Dulcioꝛ fructus nouissimꝰ accedit.

Reges ēm ꝛ autentici viri vltimo solēt ꝓcedere Merces aūt ꝛ stipendia vltimo post laborē solēt succedere. Fructus vō ꝛ spēs in mēsa vltimi solent accedere. Sic vere dico q̃ in nouissimo gloria paradisi apparet rex regū p̄ditus bonoꝛare dicēs. s. illud Esa. xliij. Ego primꝰ et ego nouissimꝰ. Merces etiā recipit cū pleno valoꝛe Prouer. xxiij. Habebis in nouissimo spem ꝛ spes tua nō pibit. Fructus degustat cū summo dulcoꝛe Eccl. iij. Bñdictio illi⁹ in nouissimo manet. Istud est q̃ nouissimū felicitatis qđ est appetendū. Tercio ꝓncipaliꝛ dico q̃ est nouissimū aduersitatis qđ est sustinenduꝫ. Et sic p nouissimū intelligit status pauperū: q̃. s. mō ponunt nouissimi: sicut illi de quibus nō curat. Quia sicut dicit Esa. ix. Nouissimo aggrauata est via maris transiordanē galylee gentiū. Potissime etiā p nouissimū pōt intelligi moꝛs ꝛ senectus: q̃ nouissimo ꝛ finaliter nobis instant: vel etiā dies iudicij. De quo Job. xix. In nouissimo die de terra surrecturus sum. Mirabiles ēm sunt fructꝰ. Primo sunt dulces: nouissime aūt amari fiunt. Quia vere nulla est in vita ista tāta ꝓsperitatis dulcedo: quin ipam absoꝛbeat ꝛ destruat future et nouissime mortis amaritudo: asperitas ꝛ falsedo. Et ideo ista est via maris. i. cōditio fluctuose p̄ntis vite: q̃ nouissime p mortem aggrauat: qñ transiordanē galylee. i. vltra ꝛ extra p̄ns mortale seculum transportat. vñ Amos. viij. Ponaꝫ nouissima eius quasi diem amarū. Et aduerte q̃ istud nouissimū est cum reuerētia metuendum. ꝛ etiam est cum diligentia ꝓuidendū. Metuendū dico Osee. iij. Pauebunt ad dñm ꝛ ad bonū eius in nouissimo dierū. Et Proverb. xxiij. In timoꝛe dñi esto tota die: ꝛ habebis spem in nouissimo. Preuidendū etiā. qꝛ scꝫ semp est nouissimitas mortis: iudicij: ꝛ inferni p̄ cogitanda ꝛ diligēti aio meditanda. Deut. xxxij. Utinā saperēt ꝛ intelligerēt ac nouissima ꝓuiderēt Eccl. vij. In oībus operib⁹ tuis memoꝛare nouissima tua ꝛ in eternū nō peccabis. Et Eccl. xxviij. Memento nouissimoꝝ ꝛ desine inimicari. Et ideo ciuitas babylonica reꝓbendit Esa. xlvij. eo q̃ sua nouissima nō recoꝛdabatur. Non posuisti inquit hec super coꝛ tuum: nec recoꝛdata es nouissimi tui. Sed adhuc dico q̃ nouissimum tribus modis accipitur in malō. Signat enim

Negligentium ꝓlixitatem.
Talium ꝓsperitatem.
Desperandū quersitatē.
Infernalium penalitatem.

Dico ergo q̃ signat moꝛa ꝓlixitatē seu tardidatē. s. negligentium. qꝛ scꝫ tales semp sūt nouissimi ad faciendū bonū. sicut sunt illi q̃ ꝓcrastinant bona facere vsq̃ ad nouissimū senectutis. q̃ deberent aduertere q̃ sicut nouissimi fructus q̃ veniūt in ficubus nihil valent qꝛ ab hyeme cogelant. De vino etiā ꝛ de oleo illud qđ de toꝛcular extrahit nouissimū inconueniēs reputat. Sic spūaliter loquēdo illa opera q̃ ita tarde ꝛ ita nouissime fiunt a deo inutilia iudicant. Quod bñ figuratū est Matth. xxv. vbi dī Qꝛ virgines nouissime venientes ꝛ lāpades sine oleo deserentes a nuptijs sunt excluse. vñ Hiere. xvij. Perdix fouit q̃ nō peperit. Et sequit. In nouissimo suo erit insipiens. Et Sap. iij. dī. Sine honoꝛe erit nouissima senectus eoꝝ.

Jtē nouissimū signat mundi vanitatē vel ꝓsperitatem. Bona ēm spūalia tanq̃ ꝓncipalia debēt dici prima. Bona vō mundi tanq̃ illa q̃bus debemus parū curare. debēt dici nouissima. Et ideo de mūdo ꝛ eius statu dicit Prouer. xiij. Est via que videt homini recta. nouissima eꝰ ducunt ad mortē. Et ideo de ꝓsperitate pōt exponi illud Prouer. v. Fauus distillās labia meretricis: ꝛ nitidius oleo guttur eius: nouissima aūt illius amara velut absinthiū. Jtem signat hois obstinati prauitatem ꝛ perversitatem. Tales sunt illi qui in fine fiunt peioꝛes q̃ in ꝓncipio. De q̃bus dicit Luce. xj. Facta sunt nouissima hominis illius peioꝛa priꝰibus. Et Matth. xxvij. Erit nouissimus erroꝛ peioꝛ priore. Isti sunt potissime illi qui in fine reincidunt in peccatum: ꝛ quoꝝ iuuentus est melioꝛ q̃ senectus: similes griffibus quarum pars anteioꝛ similis est aquile: posterioꝛ vō seu nouissima similis est leoni. qꝛ scꝫ tales in ꝓncipio iuuentutis sunt boni et aquilini. in nouissimo vō senectutis sunt pessimi et leonini Prouerbio. xx. In nouissimo bñdictione carebit. Et Eccl. x. Nouissimum otis illius erroꝛ pessimus. Jtē nouissimum signat inferni grauitatem ꝛ penalitatem. Vñ etiam in scriptura infernus dicit terra nouissima Ezech. xxvj. vbi loquit ciuitati tyri. Collocauit te in terra nouissima sicut solitudines veteres. Et nota q̃ infernus dicitur locus nouissimus Quia ibi

Abundat terroꝛ ꝛ gemitus.
Perturbat ardoꝛ ꝛ strepitus.
Confundit ruboꝛ adhibitus.
Affligit doloꝛ implicitus.
Afficit stridoꝛ infrunitus.
Deficit dulcoꝛ paraclitus.
Decipit erroꝛ incognitus.
Occidit furoꝛ interitus.

Dicā ergo q̃ in isto nouissimo. i. inferno est locꝰ gemitus ꝛ terroꝛis Prouerb. v. Et gemas in nouissimis cū cōsumpseris carnes tuas. Jtem est locus strepitus et ardoꝛis Ezech. xxiij. Nouissimū

tuum devorabit igni. Item est locus profusionis et ruboris Luce.xiij. Ne inqt incipias cū rubore novissimū locū tenere.et Ecci.xiij. In novissimo veridebit te.s.dyabolus in inferno.sicut.ij. Petri.iij.dr. Qz venient in diebus novissimis illusores.s.demones ꝛc. Item est locus afflictionis et doloris. Infernus eīm habet morsum et gladiū. Morsum dico Prouer.xxiij. In novissimo aūt mordebit vt coluber Gladiū vo Amos.ix. Novissimū eoz gladio interficiam. Item est locus inquietudinis et stuporis Ecci.xxx. In novissimo obstupescēt dentes tui. Item est locus amaritudinis nō dulcoris Amos.viij. Ponā novissima eius q̄si diē amarū. Itē est locus incertitudinis et erroris Eccls.x. Novissimū oris illius error pessimus. Itē est locus interitus et meroris.qz sicut dr Prouer.xiiij. Novissima illi⁹ ducūt ad mortē. Igit et de isto novissimo pōt dici illud Ecci.iij. Cor durū male habebit in novissimo.Et.ij.Thi.iij. In novissimis diebus instabunt tpa periculosa. Vide infra de vltimo et similibus.

Nor. Vide supra vbi Nocturnus.ibi satis ample ꝓsequitur de nocte.

Nubes. Nō q nubes multiplr sumit i scptura tā i bono q̄ i malo. Signat ei nubes

Vanitatem humane nature.
Puritatem divine scripture.
Dignitatē humane ꝓture.
Bonitatem sancte creature.
Sanctitatē virginee clausure.
Prauitatem supbe iacture.

Primo igit de nube humane vanitatis pōt dici illud Job.xxx. Velut nubes ptrāsit salus mea. Sicut eīm nubes de valde rara et debili materia componunt.inde est q valde debilem bz substantiam:cū vicz modo est et mō nō est.Sic humana vita et natura debili carne et sanguine ꝓstituta nunq̄ pōt in eodem statu pmanere.Statim eīm p mortē deficit et consumit et q̄ prius toti vni regno magnus apparuerat et p mundanam potentiā fulgurauerat et tonauerat:nunq̄ vlterius reperitur Sap.ij. Trāsiet vita nr̄a quasi vestigiū nubis.Signat ergo nubes vanitatē humane nature. Scdo signat puritatem divine scripture. Nā sicut nubes bz quandā obscuritatem exterius.ꝓtinet tn ignē et claritatē interius. Et inde est q ipsa q̄nq̄ pluit: q̄nq̄ tonat. q̄nq̄ chorruscat. q̄nq̄ fulgurat inferius.Sic scta scriptura exterius in apparētia rudis et obscura videt.s.q̄tum ad lram et hystoricā rudiatē.et tn cōstat q ipa ꝓtinet interius claritatē summe scie et doctrine q̄tum ad mysticam veritatē. Et inde est q ista nūc pluit p dulces ꝓsolationes et ꝓmissiones. nūc tonat p fortes cōminationes et ꝓhibitiones.nūc fulgurat p bonorū etēplor declarationes. et p divine volūtatis revelationes.nūc fulminat p divinor iudicior manifestationes et p maledictionū impcationes.Et ideo de ista nube tenebrosa et eius doctrina caliginosa dr in ps. Tenebrosa aqua in nubibus aeris Exo.xiiij.Erat nubes tenebrosa illuminās noctē. Tercio nubes signat dignitatē humane ꝓture. Nubes eīm semp solet esse in alto.et signat statum et eminentiā dignitatū.vbi q̄nq̄ boni q̄nq̄ mali ascēdunt diuersimode.De bonis eīm dr Apocal'.xiiij. Vidi et ecce nubem candidā et super nubem sedentē similē filio hois. De malis etiam et ambiciosis in persona luciferi dicit Esa.xiiij. Ascendā sup altitudinē nubium ꝛc. Vide eā supra de Ambitione.Et nota q boni qui in ista nube dignitatum volūt ascendere debēt bre tria vz

In affectu tranquillitatē.Sedentē inquit.
In ꝓspectu conformitatē.Silem inquit.
In intellectu subtilitatē.Hois inquit.

Quarto dico q nubes signat bonitatez ctē creature.i.pfectionē cuiuslibet iusti.vñ Esa.xlv.Rorate celi desup:et nubes pluant iustū. Sed de hoc inferi⁹ latius dicet. Quinto dico q nubes signat puritatē seu sanctitatem virginee clausure. Ista est eīm ista nubes de q̄ dr Nume.xvij.et Exod.xl. Operuit nubes tabernaculū. ℔ de hoc dicet infra. Sexto dico q nubes signat prauitatem supbe iacture.qz.s.sicut nubes vento mouent:alte levant magne videt tonare:fulminare et chorruscare noscuntur cito tn deficere et in pluuiā resolui et ad terram descendere ꝑpendunt. Sic vere dico q divites et mundani mouent et agitant vento vanitatis.levant et sublimant in alto dignitatis:credunt et estimant magne auctis emicāt et illustrātur luce prosperitatis:fulminant et operantur ignem rapacitatis.cito tn deficiunt et annihilant iure mortalitatis. de talibus ergo nubib⁹ dr in canonica Jude.Hi sunt in epulis suis macule cōuiuātes sine timore.pascētes semetipos nubes sine aqua q̄ a ventis circūferunt: arbores autūnales infructuose bis mortue ꝛc. In fine vo et defectione talium dr Job.vij. Sicut cōsumit nubes et ptrāsit.sic qui descendit ad inferos nō reuertunt. Sz de hoc vide.s. de Altitudine.et.s.de Ambitione.Et in illa aucte. Ascendā sup altitudinem nubium.q̄ vtrobiq̄ ponit. Sed ne ita sub nube et de nube trāseamus.dicamus aliquid ,de nube inq̄tuz signat ꝓsonam vtuosam.et inq̄tum signat virginē gliosaz.

Primo quidē dicamus q p nubem intelligit vir perfectus:et maxime vir ecclesiasticus:religiosus : ꝓdicator vel prelatus:vel ipsorum perfectio siue virtus.Sicut eīm nubes habet in suba puritatem:in existentia cōcauitatem . in natura etiā maximā lenitatem seu capacitatē. Sic viri pfecti debent habere puritatē mūde castitatis:capacitatem summe charitatis.leuitatem seu agilitatē voluntarie paupertatis. Quia ꝓculdubio isti debēt habere scilicet

Puritatē caste conuersando.
Charitatē cūctos diligēdo.
Pauptatē mundū ꝓtemnēdo.

Et sic ipi erunt illud tabernaculū federis.de quo dr Numeri.xvij. et Exo.xl.Operuit nubes tabernaculum.Quia procerto tales debent habere conditioneam in moribus. et nubi assimilari in virtutibus.Tales erant illi de quibus admirando dicebat Esa.lx.Qui sunt isti qui vt nubes volant. Ubi aduerte. q sicut nubes materiales habent scilicet

Maturam admirabilem.
Figuram cōformabilem.
Sitū altum et notabilem.
Motū citum et volubilem.

Sic ꝓcerto viri pfecti et prelati debēt habere admirabilem pfectionē. Qui sūt isti inquit. Conformabilem ꝓditionē. Ut inqt.Eleuabilē affectionē. Nubes inqt.Intardabilē ,pfectionē.Volāt inqt. Dico ergo q illi q̄ volūt esse nubes spuales debēt habere mirabilē pfectionē.quod oñdit stupor qōnis cū dr.Qui sunt isti? In nubib⁹ ei multa sunt mirabilia. Nubes eīm sunt inter celū et terrā mediatiue sunt ardoris solaris tpatiue sunt terre subiacētis irrigatiue ignis et lummis sunt interius ꝓtētiue.tonitrui exterius sunt trāsmissiue.grandinis et fulguris sunt inferius emissiue.Et revera sm̄i tales mirabiles ꝓditiones.debent bre viri pfecti ꝓdicatores.ecclesiastici vel plati. Isti eīm debēt esse inter celū et terrā.i.inter deū et inferiorē pplm mediatiui ꝓ ipis.s.orādo et intercedēdo:et p salute ipor apud deū devotis ꝓcib⁹ mediādo. Figurati ij arcu celesti . de q̄ dicit dñs Gen.ix. Arcū meū ponā in nubib⁹.et erit signū federis inter me et inter terrā. Arcus eīm federis signat vtutē placatiuā.reconciliatiuā.et pacificatiuā ipsius dei ad peccatores.q̄ ,procerto in nubib⁹.i.in viris pfectis et maiorib⁹ bz ꝓncipaliter inueniri. Itē isti debēt esse ardoris tēptationis refrigeratiui.qz ,procerto iste nubes p vmbrā bonor exemplor.et pluuiā bonor suor documentor. debēt omēs malas arbores.i.oēs malos affectus et appetitus in alijs tpare.Dr figurari potuit in filijs israel quibus dñs dedit nubem ductricē.de die contra ardorem. et columnā ignis de nocte contra obscuritatem.sicut dicit Exod.xiij. Quia procerto filij israel id est fidelibus in deserto huius mundi dati sunt nubei ductores id est viri pfecti q̄ ipsos.s. ab ardoribus temptationū ,ptegant : et ad terraz ꝓmissionis paradisi ipos illuminando ꝓducant.ps. Deduxit illos in nube diei:tota nocte in illuminatione ignis. Item isti debent esse terre subiacentis irrigatiui.qz vere viri iusti: plati vel ꝓdicatores debēt pluuia scietie et doctrine alios irrigare.et ariditatem sue indevotionis spualiter humectare. Quia sicut dicit in ps. Deus operit celum nubibus : et parat terre pluuiam Judicum.v. Celi et nubes stillauerunt aquis. Quis dyabolus videatur hodie dicere ,illud Esa.v. Nubibus mandabo desuper ne pluant sup eam. Quia procerto charissimi hodie in ecclesia sunt multe nubes sine aqua id est multi plati sine scietia. Isti ergo nō sunt irrigatiui:nec per eoz doctrinā subditorum sterilitates fecundantur. Item isti sunt ignis et luminis conteptiui.quia sc̄z isti debent ignem charitatis continere interius . et lumen honestatis habere exterius. Lumen enim bonorum exem

plorum debēt alijs exterius ostendere Matth. v. Luceat lux vestra coram hoibus vt videāt opa vestra bona. Et oia ex charitate interius disponere. Juxta illud. Oia opa vra ex charitate fiant. vñ Job. xxxvij. dr. Nubes spargunt lumen suū. De igne vo charitatis quo a talibus nubibus debeat ptineri. dr Ezech. j. Nubes magna t ignis inuoluēs: t splēdor in circuitu. Item isti sunt tonitrui terribilis cautatiui. q. scz tales debēt tonitruū alte p̄dicationis alijs p̄creare. in q̄tum scz tenēt de terrore diuinor iudiciorū et de horrore infernaliū tormentor alijs terribiliter cōminare. pō. Hoc dederunt nubes. Item isti debēt esse grandinis t fulguris p̄ducīui. q. p̄certo isti debēt fulgur t grandinem seuere correctionis habere. q̄bus si necesse sit possint subditos discolos castigare. pō. Nubes t caligo in circuitu eius. iustitia t iudicium correctio sedis eius. Ecce ergo q̄mirabiles sunt istarum nubium cōditiones. Bene ergo admiratiue querit. Qui sunt isti. Et talem questionē videtur facere Apocal. vñ. Hi qui amicti sunt stolis albis q̄ sunt t vnde venerūt. Valde habent igit mirabilem pfectionem. Et hoc est primū. Item si volumus spūaliter esse nubes: nos debemus p̄formabilem p̄ditionem habere. qđ notatur cum dicit. Ut. qđ idem est q̄ sicut seu quasi. qđ si gerat p̄formitatem t imitationem. Nam sicut dicit Beda. Nubes a parte celi se p̄formant in figura firmamēto. t ido rotundā bz figurā in lateribus vo nō est determinate figure. sed fm figurā aliarum circūstantium nubium figurat. Sic vere charissimi vir perfectus a parte supioris. i. a parte superioris iudicij rōnis se bz firmamēto. i. deo cōformare. scz p imitationem vtualium. t p sapiam eternor. In latribus vo. i. in istis exterioribus bz se p̄formare nubibus lateralibus. i. primis: vicinis: t pauperibus p cōpassionem t p cōionem cordium. Quia ꝑculdubio ad virū pfectum maxime ad platum ptinet q̄ nō solum p̄formet se deo pfectiones sectādo immo etiam q̄ se p̄formet primis eorum infirmitatibus p̄descēdendo: t mores suos eor moribus socialiter applicādo: sicut faciebat apls. j. Cor. ix. vbi dicebat. Factus sum iudeus iudeis: gētilibus gētilis ꝛc. Et sequit. Omnibus oia factus sum vt oēs lucrifacerē. Sic legitur feciſſe btus Bern. q̄ inueniēs iuuenes carnes occulte comedētes p̄formauit se eis t comedit: t hoc ne timerēt t p̄ timore apostatarēt. In crastino vo respōdit abbati suo ipm reprehēdenti q̄ ipe non comederat carnes sed charitas. Conformare g̃ se bz platus nō solum deo sed etiā subditis: qđ ostendit cum dr. Ut. vt ipe dicat illud pō. Ut iumentū factus sum apud te. Vide istam auctem. s. vbi Jumentū. Debem⁹ ergo habere p̄formabilem p̄ditionē. vide de Ut. infra in suo loco. Itē debemus habere si volum⁹ dici spūaliter nubes eleuabilem affectionez: qđ notatur in verbo. Nubes. Nubes em̄ de terra t de mari: t de magis leuib⁹ t puris vaporibus eleuat sursum: in aere suspendi tur: t q̄uis de mari amaro oriū habeat: eius tn aqua non amara sed dulcissima reperit. Sic vere vir pfectus debet de mari. i. de mūdo sursum ad amorem eternor se erigere p affectionē superius se suspendere p ptemplationē: t q̄ q̄ de mari huius mūdi sumpserit oriū: amaritudinē tn vicior nō retinet nec p peti infectionē fit amar⁹. q̄nimmo vulcis inuenit t sapidus p benignitatē t deuotionē. Un de tali nube dr. iij. Regū. xviij. Ecce nubecula parua ascēdebat de mari. Et sequit. Or ab illa nubecula parua secuta ē pluuia largissima. Ubi nota q̄ vir pfectus debet esse

Honestus t luminosus. Ecce inquit.
Humilis t gratiosus. Parua inquit.
Mobilis t glorioſus. Ascēdebat inqt.
Flebilis t dolorosus. De mari inqt.

Debem⁹ g̃ habere eleuabilez affectionem.

Item si volumus spūaliter esse nubes nos debem⁹ habere incessabilem pfectionem seu cōmotionem. qđ ostendit cū dr. Volant. Volare em̄ signat motū. q. auis q̄diu est in volādo semp est in motu. q. f. sicut nubes nūq̄ cessat a motu: imo q̄diu durat sp solet de loco ad locū vndiq̄ circuire. Sic vir pfectus sp bz se mouere p bonā operationē. Discurrere p obedientie executionē. Volare p altā ptēplationē. Nunq̄ cessare ab isto motu p aliquā pigritie retardationē. Volāt inqt Esa. xl. Sci q̄ sperāt in dño habebūt fortitudinē: assumēt pennas vt aquile. current t nō laborabūt: volabunt t nō deficient. Et possumus notare q̄ sex sunt q̄ faciunt q̄ nubes moueant. s. rei de q̄ est cōpositio. q. s. nubes generant de vaporibus puris. Loci in q̄ est dispositio. q. scz nubes generant in aere: vbi nullum est fundamentū. Ignis rei cōtente discrepatio. q. s. ignis querēs exitū mouet eā. Venti tangētis circūpulsio. q. ventus circūstans nubē impellit. Centri terrestris elongatio. q. s. centrū immobile non tenet illā. Figure sue circūscriptio. q. s. figuram bz sphericaz q̄ abilior est ad motū. Sic p̄certo charissimi sex debēt esse rōnes p̄pter quas ad modū nubiū nos debemus mobiles esse t ad p̄ficiendū in bono humiles. Prima est rei de q̄ sumus cōpositio. q. s. nos debemus esse cōpositi de puris vaporib⁹ t de sanctis affectionib⁹. ita q̄ nulla iniq̄tas debet nos grauare. q̄n ad bona opa possimus nos faciliter mouere. vñ Apoc. x. dr. Or ipe vidit angelum descendentē de celo amictū nube. Angelus em̄ puritatē p̄ditionis designat. Itē loci in q̄ sumus dispositio. q. s. nos sum⁹ in aere ecclesie vel fidei. vbi. s. nō est aliq̄d qđ nos possit si volum⁹ a motu bonor operum retrahendo impedire Job. xxxvij. Subito aer coget in nubes: t ventus transiēs fugabit eas id ē spūssanctus mouebit eas. Itē ignis cōtenti excitatio. q. p̄certo in corde nro bz ignis diuini amoris contineri. p quē debemus ad motū bonor operū excitari. Teste enim Gregorio. Munq̄ est amor dr ociosus: operat em̄ magna si est: si aūt operari renuerit: amor nō est. Ideo de tali nubis motu dr in pō. In p̄spectu eius nubes trāsierūt: grando t carbones ignis. Item venti vigentis circūpulsio. q. vere tūc ad bonū fortius mouemur q̄n p ventum exteriorum tribulationū impellimur q̄n p flatum interior inspirationū a spūsancto excitamur. vñ. iij. Reg. xviij. Celi conturbati sunt. t ventus t nubes: t facta est pluuia grandis: Itē centri terrestris elongatio. q. p̄certo hō ad bonū mobilior efficit q̄n ad modū nubis de centro. i. de terra hoc ē dictu: de amore terreno⁹ amplius elōgat. Et ideo dicitur Mume. xij. Nubes recessit q̄ erat sup tabernaculū. Item p̄pte figure circūscriptio. q. s. nos debem⁹ esse spherici t rotūdi. t ad motū p obedientiā dispositi. Quia ille q̄ p vtutē obedētie amplius disponit facilius in motu bonor opm eratat. Un de bonis obedientibus dr Job. xxxvij. Nubes spargūt lumē suū: q̄ lustrant cūcta p circuitū quocūq̄ eas volūtas gubernātis duxerit. Et sic igit pz quō sex rōnibus nos debem⁹ hāe inceſſabilem p̄fectionē. Et sic q̄libet talis vir pfect⁹ potissime poterit figurari in illa nube data filijs israel in deserto. q̄ ipos ad terrā p̄missionis ducebat. ipos de nocte illuminabat t de die obūbrabat t refrigerabat. sicut dr Exo. xiij. Et sic ponit Mu. x. Un se mouebat p̄fici, scebant q̄n siſtebat arrestabant. Quia p̄certo p̄lati t viri pfecti q̄ subditos ad terrā paradisi debēt ducere: debēt eos p doctrinā illuminare t p ꝺsolationes refrigerare. t p bonum exemplū p̄cedere. Mā p̄fectus t motus taliū bz esse motus t p̄fectio subditor: t ecōuerso ipsor virtutū cessatio est subditorum occasionalis a bono arrestatio. Sic igitur patet q̄ platus: religiosus: ecclesiasticus: vel pfect⁹ debet habere ista quattuor: quia. s. ipe vt dictum est debet

Incessanter proficere.
Intardabiliter ascendere.
Conformabiliter figurari.
Admirabiliter conuersari.

Et hec sufficiant de viro pfecto. De nube vo in. q̄tum signat vginē glorio sam possum⁹ dicere q̄ sicut nubes est naturaliter concaua et pura. et ideo magis celestium influentiarum receptiua. Et inde est q̄ per impressionem radiorum solarium yris in ventre nubis mirabiliter decoratur. Sic vere beata virgo fuit per humilitatem concaua. quia scz se semper concauam et vacuam reputabat. figurata in altari holocausti quod erat nō solidū sed concauum t quadratum: sicut dicit Exod. xxvj. Et p̄pter hoc ipsa fuit habilis ad recipiendum influentiam celi id ē plenitudinē oim gratiarū. Juxta illud. iiij. Reg. iiij. Sume vasa vacua non pauca. t cum plena fuerint tolles Et ideo ipm radium dei patris scz filium bn̄dictum in se ipsa ptinuit t cōcepit. ipmq̄ ibi conuersum in yridem. i. in boiem hoibus denūciauit. t ipm q̄ de se est inuisibilis omnibus visibiliter dedarauit Baruc. iij. Postea in terris visus est. t cū hoibus cōuersatus est. Als em̄ radius dei patris. i. dei filius non poterat se mūdo facere visibilem: nisi

primo p nubē istā descēderet: ibiq; i yridē .i. in boiez se mutaret: z sic mūdo visibilis appareret Gen̄. ix. Apparebit arcus meus in nubibus. Et io dicebat Esa. xix. Ascēdet dñs sup nubē leuē. z ingrediet egiptū Ubi nō q̄ ista fuit nubes

Luminosa. Primū ꝓbat eterna caritas in ea obū
Virtuosa. brata. Ascendet inq̄t dñs. Sz fm interna
Fructuosa. puritas in ipsa ꝑgregata. Quia nubes leuis. Sz tercū externa prauitas p ipam repata. q. .s. dñs p eā ingressus fuit egyptū. Dico igit̄ q̄ ista fuit nubes luminosa p filij ꝯceptionē. Ascēdet inquit dñs. Totū em̄ lumē paradisi. .s. filius dei q̄ est lux vera illuminās oēm boiez venientē in būc mundū: fuit positū in ista nube sicut in q̄dā laterna vt exinde tot⁹ mūdus recipet lumē suū. Un̄ ipa fuit illa de q̄ dī Exodi. xiij. Erat nubes tenebrosa illuminās nocte. Tenebrosa fuit em̄ ista p humilitatē. Quia sicut nubes quāto plus bz de pluuia z humiditate tāto magis bz de tenebrositate. Sic ista quāto pluuia gr̄arū fuit plenior. tāto fuit tenebrosior z humilior. Ista ergo nubes tenebrosa nocte ꝑsentis vite illuminauit. ꝓ eo q̄ lucē totius paradisi in se continuit z portauit. Ascēdet inquit dñs. Et de hoc dicitur Exodi. xvj. Gloria domini apparuit in nube. Et nota q̄ dominus apparuit in ista nube Ut

Declararet suam maiestatem. Per xp̄m ergo in vir-
Occultaret suam caritatem. gine apparentem fuit
Visitaret mūdi pauptatem. maiestas ipsius tecta-
Concordaret mūdi diuersitatē. rata. Quia. .s. ipe sedit
Irrigaret mūdi sterilitatem. in ipa sicut in sede sue

impatorie maiestatis Ecci. xxiiij. Ego in altissimis habito. z thronus meus in colūna nubis. Figuratus Apoca. xiij. vbi dicit. Vidi: z ecce nubē candidā: z sup nubē sedentem silem filio hois. Itē ibi fuit caritas ipsius obscurata. Claritas em̄ solis iustitie tāta erat q̄ debilitas humani visus ip̄m videre nō pōt nisi nube carnis humane mediāte. Jō dī Ezech. xxxij. Solē nube tegā. z luna nō dabit lumē suū et Exo. xl. Operuit nubes tabernaculū. Itē ibi fuit humana pauptas visitata Exod. xix. Veniā ad te in caligine nubis. Item ibi fuit mūdi z dei diuersitas ꝓcordata Gen̄. ix. Arcū meū ponā in nubibus. et erit signū federis inter me z terrā. Itē ibi fuit mūdi sterilitas irrigata. p̄s. Operit celum nubibus. z parat terre pluuiā. Ascēdit ergo dñs sup nubē. p̄s. Ponis nubē ascensum tuū q̄ ambulas sup pennas ventoz. Ista fuit ergo nubes luminosa. vñ Matth. xvij. Ecce nubes lucida obūbrauit eum. Deinde dico q̄ ista nubes fuit virtuosa. Et hoc ostendit cuz dicit. Nubē leuem. Nubes em̄ quāto est leuior z purior: tanto ad sursum ascendēdum est vtuosior: z tanto ad motū est habilior. Et iō q̄n ista dī nubes leuis. bñ supponit q̄ ipa fuit virtuosa ad se mouendū p bonā operationē. z ad sursuz ascēdendum p altam ꝓtemplationē. iij. Reg. xviij. Ecce nubecula parua ascendebat de mari. Deniq; dico q̄ ipa fuit nubes fructuosa. q. .s. p ipam dñs ingressus est in egyptuz id ē in mundū: vz ad ip̄m saluandū. Quia sicut in nubib⁹ generat̄ ceraunius lapis p̄ciosus. q̄ tandē cadens in terrā est vtilis z fructuosus. q. vz valet ꝯ tempestatē vt dicit Di ascondes. Sic in ista nube fuit genitus ceraunius dei fili⁹ q̄ in egyptū bu⁹ mūdi ingrediēs z descendēs fructū salutis boibus dedit. ipōsq; a tempestate damnationis liberauit. Ingressus est inquit egyptū Exo. xj. Media nocte ingrediar in egyptū. Un̄ de fructuositate istius nubis dicit in p̄s. Mandauit nubib⁹ desup: z ianuas celi aperuit. et pluit illis mānā ad manducandū. Sic igit̄ patz q̄ ista est nubes: luminosa. vtuosa. fructuosa. Et sic hic applica oia q̄ dicta sunt. ꝯ. eo. ti. de viro pfecto. Vide etiā. ꝯ. de Arcu. vbi multa inuenies de nube z yride. Sz si volum⁹ p nubem pōt intelligi petr̄ siue etiā mūdi ꝑperitas. q̄ ad modum nubis facliter perit. Quia ista est q̄ aerem cōscientie obnubilat. z q̄ lucem celestis gr̄e impedit z retardat Treno. iij. Opposuisti nubem tibi ne trāsiret oro. Hec igitur de nube sufficiant ꝛc.

Nudus Nuditas.

Cū nuditas nihil aliud sit q̄ carētia vestimentoz. z vestimēta multipl'r significēt in scriptura. hinc est q̄ distinguere possum⁹ multiplicē nuditatē. Notem⁹ igr̄ q̄ ē

Nuditas naturalis. Prima est inductiua būlitatis.
Nuditas temptalis. Scda expulsiua cupiditatis.
Nuditas virtualis. Tercia pfectiua cōfessionis.
Nuditas criminalis. Quarta est exclusiua pfectionis

Dico ergo primo q̄ est quedā nuditas nālis. z ista est generalis oibus. q. .s. nāliter nascamur nudi. z mouimur nudi. Nudi dico sciētiꝫ: nudi vtutibus z virtb⁹. Et istud p culdubio est cā magne humilitatis. qz in hoc est hō viliorz inferior ceteris rebus. Arbor em̄ nascit cū cortice. aialia nascunt̄ cū vellere. pisces cū squamis. volucres cum plumis. hō aūt nudus z debilis nascit̄ vt ad deū recurrere cōpellat̄. Et ideo istam nālem pauptatem lamētabat Job .j. dicēs. Nudus egressus sum de vtero mr̄is mee. nudus reuertar illuc. Sicut em̄ nudus intrat lectū aut balneū. et exinde nudus exit. Sic vo hō mundū nudus ingredit̄. et exinde nudus exit z egreditur Job. xiij. Homo cum mortuus fuerit nudatus atq; ꝓsumptus. vbi queso est? Secundo dico q̄ est quedā nuditas tpalis. Et ista nihil aliud est q̄ pauptas z bonoz tpaliū defectus. q̄ aliq̄n est voluntaria aliq̄n necessaria. Volūtaria dico sicut fuit in aplis et in xp̄o. q̄ se bonis tpal: bus nudauerūt. De q̄. .j. Choz. iij. Usq; adhuc esurim⁹ z sitim⁹. z nudi sumus. Serpens em̄ timet dominē nudum. z audacter insilit in vestitum. sicut dicit Pli. Sic dyabolus illos timere dicit qui p spūalem paupertatem nudi tpalibus inueniunt̄. vel qui saltem q̄tum ad amorē istis tpalibus denudant̄. Et iō q̄tū ad effectū nudari debem⁹. z maxime nos ecclesiastici z religiosi: vt mgr̄m nr̄m xp̄m q̄ nudus in cruce pepēdit nudi famulando seq̄mur. Exēplo Petri de q̄ dī Joh. xxj. Qz ipe nudus erat z q̄ ipe tunica succinxit se z misit se i mare vt ad dñm veniret. Quia vere si digne ad xp̄m accedere cupim⁹ necē est q̄ nudi sim⁹ p tpaliū ꝓemptū. et q̄ tunica tpaliū succincta z diminuta in mari pnie nos mittamus. sicut de Esaia dī Esa. xx. Ambulauit seruus meus Esaias nudus z discalciatus. Ubi ostendit̄ q̄ tales nudi Melius

Operantur. Nudus em̄ solet melius currere. Et ido
Famulant̄. dī. Ambulauit Nudus solet melius ser-
Liberant̄. uire. Un̄ etiā seruitores solent se nudare vsq; ad tunicas. Et ideo dicit̄. Seruus meus. Nudi etiam solēt inter latrones melius trāsire. Ideo dī Esaias q̄ interpretat̄ salutare. Ista est ergo nuditas voluntaria.

Sz adhuc dico q̄ ista nuditas pauptatis aliq̄n est necessaria. z boc qz bodie raptores auferūt eis tpaliū vestimenta. sicut dī Job. xxiiij. Nudos dimittūt homines vestimē, ta tollētes. Et talis nuditas siue sit corpalis siue tpalis sp est a nobis subleuāda. z si possum⁹ misericorditer ꝓtegenda. Istud est em̄ vnū de opibus pietatis. de q̄ dī Esa. lviij. Cū videris nudū operi eū. z carnē tuā ne despexeris. Ista est q̄ nuditas tpalis. Tercio dico q̄ est nuditas vtualis Et ista est q̄n hō nudat conscientiā suā sacerdoti p puram z nudā z integrā pfessionē. qz sicut medicus nō posset aliq̄d vulnus curare nisi membū nude tangeret et videret. Sic nec sacerdos pōt salubre remediū peccatori dare nisi culpā suā velit nude z integre reuelare. Exēplo david. q̄. Reg. xv. Qui ascēdit cliuū oliuarū nudis pedib⁹ incedēs. flens z plorās opto capite. Nudus etiā inter latrones potest tutus ire. Nude puelle teste philologo solent elephantem cantādo occidere z supare. Nudus homo solet in lectum intrare. Sic vere ille q̄ per mundā pfessionem fit nudus. nō solet infernales latrones timere. elephantē dyabolum superat. z lectū eterne quietis finaliter intrat. Exemplo huius adā z eua nudi creati fuerunt. z q̄diu innocentiam habuerūt nudi z sine vestib⁹ pmanserūt. Statim vo q̄n innocentiā perdiderūt nuditatē suā p verecūdia tegere voluerūt. Sic ꝓculdubio bodie illi q̄ innocēter volunt viuere debēt nuditatē pfessionis habere. z ex hoc nō verecundari nec timere. Sed ꝓcerto illi qui innocentiam respuunt. nuditatem istā erubescūt z fugiunt. ipsamq; excusationibus z palliationibus quantū pōt contegūt z absc̄dunt. Istis videt̄ dyabolus dicere illō Leui. x. Capita vestra nolite nudare ꝛc. Mō sic: q̄ sim⁹ nudi p integrā pfessionē. vt dicamus illud Michee. j. Sup hec plangā z vlulabo. vadam spoliatus z nudus. Penitēs em̄ debet plangere interius p ꝓtritionē. vlulare exterius p lachrymationem. vadere vlterius per suipsius mutationem: spoliari

ꝙ alidus ꝑ demonyn̄ū largatiōē. nudari criminalib⁹ ꝑ integrā ⁊ nudā cōfessiōnē. Ista est igit̄ nuditas ⁊tualis q̄ debemus nudari ⁊c. Quarto dico ꝙ est quedā nuditas criminalis. Et ista ꝓculdubio pōt esse duplex. ſ. vna q̄ pertinet ad iactantiā ⁊ detractiōnē. alia q̄ ptinet ad bonoꝝ carentiā ⁊ defectiōnē. Prima ergo mala nuditas est iactātia q̄ ꝙtum ad se vel ꝙtum ad ꝓximum nuditas dici pōt. Iactantia em̄ denudat in boie quicq̄d habet in bono. Exemplo barbiconsorū qui nudant suos pulcros batinos. Et exemplo mercenariorū q̄ nudāt meliores merces suas. Sic isti per iactantiā nudant ⁊ revelant oia bona sua Treno .iiij. Inebriaberis ⁊ nudaberis. Et .ij. Reg. vj. Oꝛ glorioſus apparuit hodie ꝛex israel. nudatus coꝝ ancillis suis: aſsi nudetur vnus de scurris. Denudat etiā iactantia qñq; quicquid bz de malo. qz etiā multi sunt q̄ in suis ꝓpꝛijs criminibus se iactant. silꝫ istis pauperib⁹ mēdicis q̄ viliores partes sui solent nudare ⁊ boibus oñdere. ideo Ezech. xvj. dī. Nuda eras ⁊ cōfusione plena. Item detractio denudat ꝓ primū. Detractoꝛ em̄ semp q̄rit nudare ⁊ revelare mala vicia aliorū Job. xxij. Nudos spoliasti vestib⁹. Et Ezech. xvj. dī. detractoꝛibus. Nudabunt te vestimētis tuis. ⁊ auferent vasa decoꝛis tui. Ista est igit̄ nuditas criminalis q̄ ptinet ad iactantiā ⁊ detractiōnē. Sed adhuc dico ꝙ est alia nuditas criminalis q̄ signat ⁊tutum carentiā. Vestes em̄ in ſcriptura significāt ⁊tutes. Et ideo ille spūaliter nudus dī. q̄ a dyabolo ⁊tutibus spoliat̄. Et tales boꝺie sunt multi similes quibusdā boibus etyopie q̄ ptinue vadunt nudi. ita ꝙ sicut alij in vestibus: ita isti in nuditate gloriantur. Sic vere multi inueniunt̄ boꝺie in etyopia hui⁹ mūdi q̄ semp volunt more bestiarum ⁊tutibus se nudare. De vestibus em̄ virtutum nō curant. sed de nuditate ipsoꝝ dānabiliter se delectāt. Talibus dī illud Apocal. iij. Dicis qꝛ diues sum ⁊ nullius indigeo. cū sis miſer et miſerabilis ⁊ pauꝑ ⁊ cecus ⁊ nudus. Tales figurant̄ in leprosо Leuitici. xiij. Qui nudum caput semp inbebat̄ habere. Et ideo bñ dicit Apocal. xvj. Beatus q̄ custodit vestimentū suum ne nudus ambulet. Ista est igit̄ nuditas criminalis. Sed ꝓculdubio istam cōcomitatur nuditas eternalis: qua ſcz peccatoꝝ nudatur bonis temporalibus ⁊ eternis. Vñ anime peccatrice dicitur Apocal. xvij. Odient fornicariam. i. animā peccatricem. ſ. deus ⁊ angeli. deſolatam eam faciēt ⁊ nudā. Et si vis nota ꝙ anima dānata dī nuda Quia

Non velat̄ virtutibus amenis.
Non iuuat̄ cautelarū catbenis.
Execrat̄ consocioꝝ querelis.
Nō collat̄ terrenoꝝ babenis.
Revelat̄ socioꝝ venenis.

In aia em̄ damnata ceſſat virtutuꝫ aggregatio. q̄ ſcz deberet ipaꝫ ornare ⁊ operire ne nuda videret vñ Ezech. xvj. Eras nuda ⁊ cōfusione plena. Item in ipa ceſſat cautelarū excusatio. Modo em̄ cautele ⁊ excusationes multum faciūt ne bō bic videat nudus. sed ibi. ſcz in loco dānatoꝝ nō Michee. ſ. Propter boc plangā ⁊ vlulabo. vadā spoliatus ⁊ nudus. Item ibi adest consocioꝝ accuſatio ſcz demonū q̄ in suo male agēdo fuerunt socij. ⁊ dei ⁊ angeloꝝ q̄ suoꝝ malorum fuerūt conscij. Demones em̄ q̄ socij fuerūt aiam denudant ⁊ manifestāt. qz ſcz sicut dictū est Job. xviij. Nudos dimittūt boies. vestimēta. i. excusatiōnē tollētes. Deus vo ⁊ angeli q̄ sciuerūt opera mala ipſius ⁊ viderūt ipſi nō pmittūt celari: sed ea volunt oibus revelari. vñ in ps. dī. Denudasti fundamentū eius. Et Hebreo. iij. Oia nuda ⁊ apta sunt oculis eius. Et breuiter tali anie sic nudate pōt dñs dicere illud Hiere. xiij. Nudaui femora tua añ faciem tuā. ⁊ apparuit ignominia tua. Vñ etiā sibi dicit Mañ. iij. Oſtendā gētib⁹ nuditatē tuam. Et sic igit̄ ptz qnō est q̄druplex nuditas. ſ. criminalis. Virtualis. Tpalis. ⁊ Naturalis. Sufficit ⁊c.

Nudiustercius. Nota ꝙ illud aduerbium tpis Nudiustercius semp ſignat tpus ꝑteritū. ⁊ semp vt cōiter coniungit̄ cum aliquo aduerbio tempis quod est heri. Vñ etiā nudiustercius idē est ꝙ añ heri. Igitur notemus ꝙ est dare Vnū nudiustercius quod est

Corrigendum.
Resumendum.
Frequentandū.

Dicā igit̄ ꝙ est dare vnū nudiustercius qđ q̄libet bz corrigere. Et istud ꝓcerto signat malas ⁊ improbas conditiones et inclinationes quas a tpe

Confitendū.
Attendendum.
Metuendū. vel
Cognoſcendū.

retroacto in nobis abūdare ſentimus quia ſcz istas tenemur refrenare et reſtringere. ⁊ non ad libitū ꝓmittere divagari. Figura Exo. xxj. vbi dicit. Oꝛ si q̄s sciebat se habere bouē cornupetam ab heri ⁊ nudiustercius debebat eū recludere ne lederet seu ꝓcuteret cōuicinos. qđ si nō faceret lapidibus obruerēt. ⁊ bō etiam occidi ꝓpter hec videbat̄. Quia reuera si bouē nr̄m .i. corpus sentimus esse cornupetū. ⁊ q̄ ad occidendū aiam per temptationes ⁊ deſideria satis aptū: ipm debem⁹ per pnias coercere. ⁊ ne ledat includere vl̄ tenere. Quod si nō fecerim⁹ sciam⁹ nobis eterne dānationis ſuppliciū imminere. Item est vnū nudiustercius qđ q̄libet bz resumere. Et istud certe signat bona q̄ nudiustercius. i. heri ⁊ añ heri. i. tpe retroacto cognoſcim⁹ nos feciſſe. qz ſcz illa debemus resumere ⁊ iterū sicut ſolebāt fieri replicare. vñ .ij. Reg. iij. Tam heri q̄ nudiustercius q̄rebatis dauid vt regnaret ſuper vos: nūc ergo facite ⁊c. Si em̄ nudiustercius ꝓm q̄ſuim⁹: etiā nūc neceſſe est ⁊ vtile q̄ eū iterum req̄ramus. Item ē vnū nudiustercius qđ q̄libet bz repetere. qz ſcz si nudiuſtercia⁹ bona fecim⁹: ipa mō plus repetere debem⁹. sicut ſcz dauid de ſe ⁊ ſocijs ſuis dicebat. j. Regū. xxj. Si añ de mulieribꝰ agit̄ ptinuimus nos ab heri ⁊ nudiustercius. Item est vnū nudiustercius qđ q̄libet debet dimittere. Et boc certe est precedēs pctm̄. qz ſcz si nos heri ⁊ añ heri peccauiſſe ſentimus: reſilire ⁊ abſtinere debem⁹. sicut ſcz legit̄. j. Reg. iij. De hebreis q̄ fuerant cū philiſteis. ⁊ nudiustercius reuerſi sunt vt eſſent cū israel. Item est vnū nudiustercius qđ quilibet debet attēdere. ⁊ istud certe signat impfectiones ⁊ insufficientias q̄s añ heri ⁊ etiā adhuc nos habere ſentim⁹ qz ſcz ipas debemus in mēte habere ⁊ recognoſcere: vt sic inde poſſim⁹ humilitatē ꝓcipere ⁊ tenere. sicut ſcz moyſes de ſeipo dicebat Exo. iiij. Nō sum inquit eloquēs ab heri ⁊ nudiustercius. Item est vnū nudiuſtercia⁹ qđ q̄libet bz metuere: qđ de deo si ipm in ꝓſenti nobis nō esse paratū sicut nudiustercius fuerat viderim⁹ debet esse. qz ipm formidare ⁊ metuere debemus. Exēplo. ſ. Jacob q̄ dicebat vxoribus ſuis Gen. xxxj. Video inquit faciē pris vri q̄ non sit erga me sicut heri ⁊ nudiustercius. De heri vo inq̄tū ſignat immediate ꝑteritū pōt notari q̄ est. ſ. Vnū heri

Breuiter transiens.
Iniqua faciens.
Iuuamen patiens.
Torpens ⁊ dormiēs.
Mūdo subueniēs.

Heri breuiter transiens ſignat mūdi ꝓſperitatem seu etiam vite noſtre labilitatem ⁊ fugacitatem. Ista em̄ q̄dāmō magis videntur esse beſterna q̄ boꝺie. qz ſcz magis videntur recedere q̄ manere. sicut de vita noſtra dicitur in ps. Oꝛ multi anni reſpectu eternitatis sunt sicut dies beſterna que preterijt. Ut sic cuilibet possit dici illud .ij. Regum. xv. Heri veniſti ⁊ boꝺie compelleris exire. Item est vnum heri iniqua faciens. quia ſcilicet multi qui heri id est in tempore retroacto multa grauia commiſerunt. de quibus boꝺie puniri ⁊ argui meruerunt Exodi .ij. Numquid occidere me vis sicut occidiſti heri egyptiū. Item est vnum heri iuuamen patiens. et istud est dies veneris ſancta. que ſcilicet paſche vigilie est beſterna. ita ꝙ in vigilia paſche de humano genere possit dici illud Jobānis. iiij. Heri bora ſexta reliquit eum febris. quia ſcz christus qui a febre peccati humanum genus ſanauit. bora ſēpta mortuus fuit. Item est vnum heri torpens ⁊ dormiēs Et istud est quo impij nec heri nec boꝺie bonum faciunt. ſed continue in vicijs pinguescere volunt. quibus potest dici illud Exodi. v. Quare non impletis mensuram lateris nec heri nec boꝺie. Item est vnum heri mundo subueniens. Et istud est dies natiuitatis domini. que reſpectu ſequentis diei bti Stephani potuit dici heri. Ita ꝙ xps pro thomartyri ſuo loquens potest dicere illud Eccl. xxxviij. Mihi heri ⁊ tibi boꝺie. Et potest esse thema in die bti Stephani ſatis pulcrum. Sicut illud Heri veniſti ⁊ boꝺie compelleris exire. pōt esse thema i die veneris ſcti in casu vbi annunciatio dominica fuiſſet in die Jouis ſancta. qđ aliquotiens inuenitur. Et istud etiam ꝓpositum heri bora ſexta reliquit eū febris. pōt esse thema ꝓ vigilia paſche. ſufficit. Vide. ē. de Hodie.

Nullus. Nota q̄ nullitas que priuat z tollit oēm entitatē potest in bono z in malo signi ficare ꝑm q̄ entitas quā ꝑuat bona fuerit siue mala. Sic igi tur nota q̄ i scriptura repiē Nullitas Et ꝓmo dico q̄ viri perfecti habent suaz nullitatē. Et hec ꝓcerto est illa que negat in eis z tollit ab eis oē ma lum. Jsti eñ carēt Jgiē dicam q̄ viri pfecti nulla tumēt vana superbia Deuē .xvij. Nullus dein ceps intumescat superbia. Jtem nulla fetent vili luxu ria. vñ Leuiē.xviij. Erozē fratris sui nullus accipiat. Figurati in vacca rufa q̄ immo labatur ꝑ aqua expiationis faciēda. de qua dī Num̄.xix. q̄ nulla macula debebat esse in ipsa. Jtē isti nulla abūdāt vana scientia: qz scz isti nō plus sapiunt q̄ oportet sapere sed sapiūt ad sobrietatē. vñ de talibus dicit Nume.iij. q̄ nulla curiositate videāt q̄ in sanctuario sunt. vñ etiā Exo. xxviij. ꝓcipiē moysi q̄ nullus ascēdat secū in montē. Mō tem dico sacre scripture. ad secreta diuina inuestigāda nul lus alius dz ad hec inquirēda ꝑsumere vel accedere Leui tici.xxj. Nullus sit in tabernaculo: vz dū sanguis spargiē in sanctuario. sed z sacerdos ingrediatur solus in sctā cē. Jtem isti nulla feruēt rerum angustia. hoc est dictu cupidi tate vel auaricia. vñ apls Act.xx. Uestem nullius cōcupi ui. Jtē isti nulla torpent mentis pigricia. Exemplo apli. q̄ scz dicit.ij.Thoz.xj. Nam cum egerē nulli onerosus fui. ꝙ sicut ait manus sue laborando victualia ministrauerunt. Patet igiē quō est quedā nullitas boim pfectoz. Scdo ꝺo dico q̄ est quedā nullitas dominuz refectoz. i. beatoz. Jsti eñ nullā bñt pene molestiā nullam timent mortis an gustiam. z nullam videt famis miseriam. nullā borrent re rum penuriā. nullam stupēt bestis maliciā. q̄ isti careant pena vel labore. patet Judicū.xviij. vbi ipi dicūt. Nullus erit labor intrabimus ad securos. Jtez q̄ isti careant mor te vel dolore. patet Job.xix. vbi de quolibet btō pōt dns dicere. Ego nullam cām mortis inuenio in eo. Jtem q̄ isti careant fame vel languore. patet.iij.Regū.xj. vbi dī. Qua eñ re apud me indiges. rñdit nulla. Jtem q̄ isti careāt for tune furore. s. pauptate. patet Deuē.xv. vbi dicit. Fenera beris nationib⁹ plurib⁹. z ipe a nullo accipies mutuū. Jtē q̄ isti careant bestis furore. ptz Exo.xxiij. vbi dī. Nul⁹ insidiabit terre tue. Et sic patz q̄ inueniē nullitas electoz.

Tercio dico q̄ iueniē nullitas miseroz. Miseri ei nullō Habent lōge vite tractum. Miseri eñ dicunē q̄ nul Noscunt scientie pactum. la est eis vite longitudo. Sentiunt clemētie tactum. Uñ isti dicūt illud.j. Pa Jnueniunt amicicie factum. ral'.xvij. Dies nostri qua si vmbra z nulla est mora. Jtē q̄ nulla eis veri certitudo: ptz Eccl's.viij. Jnueni q̄ nullam possit bō inuenire rōnez operū dñi. Et Hiere.xij. Nullus est q̄ recogitet corde. Jtē qz nulla est apud eos clemētie plenitudo seu mititudo: qz scz pauci volunt eis benefacere. Unde Judi.xix. Nullus nos sub tectum suū vult recipere. Jtem quia nulla est ad ipsos vere reputationis z amicicie rectitudo. Nullus eñ reputat aut amat eos q̄tum valēt. vñ Eccī.ix. de paupere q̄ liberauit sua prudentia ciuitatē dī. Oz nullus deinceps recordatus est nois illius pauperis: Et sic patz q̄ inueniē nullitas boim miseroz. Quarto dico q̄ inuenitur nulli tas hominū iniquoz. Jsti enim nulli dicunē. qz Nullam Intelligunt veritatem. Ueritatē dico nullam intelli Diligunt bonitatem. gūt Job.xij. Quia nullus in Concipiunt firmitatem. telligit. ineternū peribūt. Bo Percipiunt sanitatem. nitatem etiam nullā diligunt Unde de illo pessimo antiocho dī ū. Machab.ix. q̄ nullo mō a malicia sua cessauit. Firmitatē insup nullam concipi unt. Quia sicut dicit Josue.xxiij. Nullus vobis resistere poterit. Et ideo finaliter sanitatē nullā percipiunt.ū. Ma cha.xiij. Considerans nullo mō sibi esse salutem. sufficit de Nullis. vide.s. vbi Nihil.

Numerus. Numerare. Nota q̄ nu merus significare pōt in bono z in malo. Jn bono enim ꝙ numerū in telligitur certitudo cōitatis bonoz̄. Nā sicut videmus q̄ illa que numerant in quadā certitudine constituunt z ab alijs nō numeratis distinguunt. z per numerū a generali cōfusione ad quandā certitudinē reducunt. Sic boni nu meri dicunt. qz scz isti in estimatione diuina z in sua occul ta ꝓdestinatione sub quadam sunt certitudine constituti. z ideo apud deū ipsi sunt a peccatoꝝ distincti. et sic res q̄ diligit numerat. qđ bñ figuratuz est Nu.j. vbi ꝓcipit dns q̄ filij israel numerent: vt.s. sciret q̄t et quāti erant qui ad bella ꝓgrederent. Breuiter ergo dicamus q̄ numerus in bono signat limites regularis disciplīne. Nihil eñ est creatum quin consistat in aliquo certo numero. Et sic nume rus est illud qđ includit z ꝓtinet omia q̄ creant. Et sic po test significare clausurā z ꝓtinentiā dei mandatoz̄: virtu tum z consilioz̄. infra quoz̄ numeros debemus cōtineri: z infra quoz̄ limites debent actus z opa nra numerari: si cut dī Sap̄.xj. Deus fecit oia in numero: pōdere z mensu ra. Et sic numerare idem est q̄ discernere: dividere: distin guere z ꝓbare. Notemus ergo tam in bono q̄ in malo q̄ in scriptura multiplex numerus reperit vicz Numerus Perfectoz̄. Sicut eñ videm⁹ q̄ isti nū Peccatoz̄. mulari numerāt pecunias su Beatoz̄. as: z ꝑm q̄ sunt diuersi valo Damnatoz̄. ris solēt eas in locis diuersis Terrenoz̄. assignare. Sic de⁹ oēs creatu Primus est ꝛtuosus. ras suas numerauit z distinxit. Secundus vicios⁹. z vnicuiq; certū gradū z ordi Tercius glorios⁹. nem assignauit. Dicam⁹ er Quartus doloros⁹. go ꝓmo q̄ est quidā numer⁹ Quintus periculos⁹. pfectoz̄. Isti eñ a deo nume rantur sicut pauperes ad conuiuium intromittendi: et si cut milites ad exercitum destinandi. Quia scz deus iā oz dinauit z numerauit viros sanctos vt primo in mūdo de beant per bona opera militare. deinde ad celeste conuiu ium transfretare. j. Paralip.xxj. Numerate israel a bersa bee vsq; dan. Jsta autem numeratio nihil aliud est q̄ bo noz̄ a malis distinctio. Sicut enim homo rem quam dili git numerat: sic deus illos quos diligit sub numero sue cō gationis reponit Actuum.vj. Multiplicabatur nume rus discipulorum. Et sicut natura numeri est q̄ de modi co potest crescere in infinitum: sicut patet de vnitate q̄ est minimus numeroz̄: que crescit ad quantam volueris quantitatem. Sic vere iste numerus bonoz̄ cuius sit val de modicus in ꝑsenti (Juxta illud Deuē.xxviij. Viuat ru ben z nō moriatur: z sit paruus in numero) erit tamē ma ximus in futuro qñ de angelis et hominib⁹ fiet vnū ouile et vnus pastor. Et ideo dī de bonis illud. Pś. Cum essent numero breui: pauccissimi z incole eius transierūt de gente in gentem: z de regno ad populum alterum. Jste ergo est numerus perfectoz̄. Unde de numero z de predestina tione bonoz̄ dicit Sap̄.xv.ca. Scimus qm̄ apud te su mus computati. Scdo dico q̄ est numerus peccatoz̄. Et iste ꝓcerto est numerus sine numero. Quia scz tantus est bodie numerus z congregatio talium q̄ ipi sine nume ro possunt dici. qnia sicut dicitur Eccl's.j. Stultorum infi nitus est numerus cē. Johannes eñ Apoc.ix. Voluit nu merare numerum locustarum que ascenderant de puteo abyssi dicēs. Numerus equestris exercitus vigies milies dena milia. Et tamē iste numerus bodie non sufficeret ad numerandum malos. Unde de malis dicitur in persona xpi in psal. Multiplicati sunt super numerum qui oderūt me gratis. De tali etiam numero dicit Sap̄.iij. Si nati fu erint in nihilum computabuntur. Tercio dico q̄ est nu merus beatoz̄. Beati eñ in certo numero a deo sunt cō stituti. Quia ꝑm Grego. Certus est numerus saluandoz̄ Unde in psal. dicitur. Constituit terminos populoz̄ iu xta numerum filioz̄ israel. Super quod dicit Greg. Il la inquit superna ciuitas et angelis z hominibus constat: ad quam tanti conscendūt hominū: quanti ibi boni ange li remanserunt. Jste aūt numerus nondū est completus: sed per aggregationem quotidie perficit z completur. Jdeo dictū fuit Apoca.vj. animabus interfectoz̄. Expecta te modicū donec impleatur numerus fratrū vestroz̄. De isto etiā numero dicit Sap̄.v. Ecce quō computati sunt

inter filios dei ⁊ inter scōs sortis illoꝝ est. Quarto dico q̄ est numer⁹ dānatoꝝ. Quia sicut falsa moneta numerat̄ vt in fornace iterū refundat̄. Sic deus in sua pītia dānatos appēdit⁊ nūerat. vt eos in fornace inferni fundat finaliter ⁊ pfundat. Vñ Dañ. v. Numerauit deus regnū tuū. appē sus es in statera ⁊ inuentus es minus bñs. Ita q̄ quilibet qui taliter erit numeratus iudicat⁹ ⁊ dānat⁹ pōt dicere illud ps. Circūdederūt me mala quoꝝ nō est numer⁹. cōprehenderūt me iniq̄tates mee. ⁊ nō potui vt viderē. Quinto vero dico q̄ est numer⁹ terrenoꝝ. Et iste numer⁹ signat pecuniā q̄ in numero consistit. Iuxta illud Eccl. xlij. Oīne qd̄ tradis numera ⁊ appēde. Iste etiam est numer⁹ de quo dicit Iudic. xx. q̄ filij israel in nūero cōfidentes in plio. cōtra beniamin cōsurexerūt. Quia illi q̄ in numero pecuniarū confidūt. ad infernū cadunt finaliter ⁊ descendūt. Qd̄ figuratur in numero bestie sine qua nullus poterat vendere vel emere. sicut dī Apoca. xiij. Et tū illi qui numerū bestie habuerunt. i stagnū ignis ⁊ sulphuris missi fuerūt. sicut dicit Apoca. xix. Quia vere ad ifram sine pecunia numerata nihil acquirit vel habet. qd̄ etiā q̄nq; ad ecclesiastica bñficia se extendit. Verumtamē istud est verū q̄ illi q̄ habent numerū bestie. i. illi qui in numerādo ⁊ habendo pecuniā (q̄ ꝓprie dicit numerus bestie. qz ad homies insensatos ⁊ bestiales ptinet tales numeros bē) plus debito delectant. in igne infernali finaliter cremabunt. Et tunc nō valebit eis iste numerus. Quia sicut dī Eccs. xij. Qui ose erūt molētes iminuto numero. Molentes cū sunt usurarij. q̄ p usuras pauper cōterūt atq; molunt. q̄ tamē q̄tum ad numerationem pecunie erūt tunc ptis ociosi. qz sic talis erit numerus iminutus. Patet ergo q̄ est numer⁹ multiplex in scriptura

Sed de numero pfectoꝝ ⁊ beatoꝝ possum⁹ adhuc aliquid notare. Dicam⁹ igit̄ q̄ ad tales numeros recipiunt̄ multa gña psonaꝝ. qz. s. de isto nūero sūt vel erūt illi q̄ bñt.

Virtuosam fortitudinem.	Sunt dico de isto nūero
Luminosam limpitudinem.	illi qui virtuosa fortitudi
Gratiosam pulcritudinem.	ne roborant̄. j. Para. xj.
Pudorosam sanctitudinem.	Iste est numer⁹ robusto

rum dauid. Et isti sunt illi q̄ sunt fortes cōtra temptatiōes ⁊ tribulatiōes qui sic cōtinue militant cōtra vicia ⁊ peccata. Job. xxv. Nunq̄d est numerus militū eius. Item illi q̄ splēdoris limpitudine illustrāt̄. scz viri cōtemplatiui. Nunc. xxvj. Numerate omnē summā filioꝝ israel. Israel em̄ interpr̄tat videns deū ⁊ signat cōtemplatiuos. Item illi qui honestatis pulcritudine decorant̄. vicz honesti ⁊ famosi. q̄ in cōuersatione sunt lucidi atq; clari. De quib⁹ in ps. dicit q̄ deus numerat multitudinē stellaꝝ. ⁊ oīnibus eis nomia vocat. Stelle em̄ significant viros honestos. lucidos atq; claros. Item illi qui castitatis sanctitudine depurant̄. Et de hoc dicit Eccl. xix. Qui se iungit fornicarijs. tolletur. de numero anima eius. ergo qui a fornicarijs abstinebit. anima eius in isto nūero pmanebit. Si aūt alio mō vis distinguere. dic q̄ in scriptura ⁊ apud deū repit. Numerus

Mensium determinatoꝝ.	Est dico nūerus mēsiū
Fortium predestinatoꝝ.	Et iste est nūerus mēsiū
Sortium rerum ⁊ fatoꝝ.	humane vite apud dū
Mercium virtutum ⁊ bonoꝝ.	determinatus ⁊ certus.
Pestium culparum ⁊ malorū.	De quo Job. xiiij. Bre

ues dies hominis sunt. nūerus mēsiū eius apud te est constituisti terminos eius q̄ pteriri non poterūt. Item est apd ipm nūerus fortiū. i. nūerus scōꝝ ⁊ pdestinatoꝝ. qz apud deū certū ⁊ numeratū est q̄ ⁊ quoti sunt beatoꝝ nūero sociādi. De quo illud. j. Esdre. ij. Nūerus viroꝝ pplī israel. Et apoca. vij. Audiui numerū signatoꝝ. Item est apud deuz nūerus sortiū. boc est dictu. numer⁹ fatoꝝ ⁊ bonoꝝ seu maloꝝ fortune. que sunt apud deū in certo nūero siue bonis sine malis hominib⁹ infligant̄. Unde de bonis fortune dicit Dañ. v. Oz nūerauit dñs regnū tuū scz in scriptura. Mane thethel phares. De malis vero fortune dicit Esaie. lxv. Nūerabo vos in gladio. Ite est apud deū nūerus mercīū. boc est dictu spūaliū operū ⁊ virtutū. Hic est em̄ numerus optim⁹ in q̄ de⁹ nūerat ⁊ appēdit illos q̄s in padisi thesauro reponit. De q̄ virtutū numero dī. Mar. x. ⁊ Luc. xij. Capilli capitis vestri oēs numerati sunt. vt de bonis ⁊ sanctis dicat illud. j. Para. v. Oēs hi nūerati sunt in diebꝰ ioathā

Aduerte tū q̄ cū ppls isral nūerarēt̄ a moyse sicut dī Num. j. Soli leuite numerati non sunt. Ad denotandū q̄ leuite. id est ecclesiastici sunt hodie illi qui min⁹ consistunt in numero ⁊ mēsura. ⁊ qui minus sunt in virtutū numero consistuti. Nume. iij. Leuite vero numerati non sunt Dsee. j. Sine mensura est ⁊ non numerat̄. Iste est ergo numer⁹ mercium scz spūalium. Item apud deū est numer⁹ pestiū. boc est dictu. numerus penaꝝ infernaliū ⁊ tormentoꝝ. Quis em̄ dicat̄. j. Parat. xvij. q̄ vincit numer⁹ magnitudine. cō stat tamē q̄ oīnia apud deū sunt numerata. qz scz cert⁹ est apud eū numer⁹ in inferno ⁊ psonaꝝ ⁊ tormentoꝝ. Iuxta illud Hester. ix. Numer⁹ illoꝝ qui occisi erant in susis ad regem relat⁹ est. Et sic patet quō apud deū oīnia cōsistunt in numero pondere ⁊ mensura.

Nunciare. Nuncius.

Nota q̄ nuncius ē ille qui ex parte alicuius aliquid alicui dicit ⁊ narrat. Unde spiritualiter loquendo nuncius est Homen

Humilitatis.	Cum igit̄ vt breuiter trāseā. p̄dicatores
Auctoritatis.	plati iudices ⁊ doctores sunt illi nuncij
Utilitatis.	dei pīs q̄ pplis inferioꝝib⁹ bñt denūcia
Sedulitatis.	re ⁊ dicere illa q̄ ptinent ad salutē. dico
Veracitatis.	q̄ ipsi tales spūales nuncij dñt p̄dictas
Sagacitatis.	sex p̄ditiōes bē. ad hoc q̄ cōuenientes

nuncij possint dici. Primo ergo dñt bē humilitatē. qz. s. illi cuius sunt nuncij. s. deo. obedientes subiecti ⁊ humles debent esse. Illis etiā quib⁹ nūciant debēt modesti ⁊ būiles apparere ps. Patientes erūt vt annūcient. Non em̄ debz cē nunc⁹ supb⁹. q̄ animo humilis teneat esse. q̄ nomē nūcij ꝓfitetur. Quod vtiq; est cōtra multos p̄dicatores ⁊ plātos. q̄ q̄uis ex natura officij esse debeāt humiles ⁊ benigni. ipi tū inueniunt̄ arrogātes p̄ ceteris ⁊ supbi. Isti aūt sunt illi nūcij de quib⁹ dī Prouer. xvj. Indignatio regis nuncij mors. Non sic ergo sed habeāt humilitatē. Scdo dico q̄ tales nuncij dñt habere auctoritatē. Nō dñt em̄ tale officiū a se ipsis assumere. ⁊ auctem a supioꝝib⁹ obtinere. Nullus em̄ debet b̄ facere nisi a supioꝝ mittat̄. Iuxta illd Iudic. vij. Misit gedeon nūcios in oēm montē effraym. Ille forte illi sint de illis de q̄bus dñs dicit Hiere. xxiij. Nō mittebā ꝓphetas ⁊ ipsi currebāt. nō loquebar illis ⁊ ipi ꝓphetabant. Qd̄ est cōtra illos q̄ fingūt se bē auctem ⁊ priuilegia a papa vt possint pecunias extorquere. ⁊ vt cōiter male accidit talib⁹. Quia q̄nq; cōficiunt bullas falsas vt oīdant se auctoritatē bē. ex quo finaliter puniūt̄. qz sicut dī Prouer. xiij. Nuncij impij cadent in malū. Nō sic. ⁊ habeāt auctez

Tertio dico q̄ tales nuncij dñt bē vtilitatē. qz. s. bonus nunc⁹ semp debet intēdere vtilitatē dñi ex pte cuius nunciat. vel illoꝝ q̄bus ipe annūciat. Nō em̄ debet intendere lucrū ꝓpriū ⁊ potiꝰ auditoꝝ. Qd̄ tū hodie est cōtra multos q̄. s magis annūciant verbū dei ꝓ lucro suo tpali q̄q; ꝓ alieno vel spūali. Hoc etiā est cōtra illos q̄ plus delectant̄ esse nuncij maloꝝ q̄q; bonoꝝ. sicut sūt relatores verboꝝ q̄ dñis suis magis gaudēt dicere mala de alijs q̄q; bona sikes comitib⁹. qui ꝑm Ouidiū sunt nuncij rex malaꝝ. iij. Reg. xiij. Ego aūt missus sum ad te durus nunc⁹. Nō sic ergo. ⁊ beant vtilitatē. Quarto dico q̄ tales nuncij dñt bē sedulitatē. Ad nunciū em̄ ptinet q̄ diligenter nunciet alijs illa q̄ debet. Vñ dī. ij. Reg. xviij. Ecce homo currēs solus. ⁊ dicit rex. ⁊ iste bon⁹ est nūcius. Et Esa. lviij. Clama. ne cesses q̄si tuba exalta vocē tuā. annuncia pplo meo scelera eoꝝ ⁊ domui iacob peccata eoꝝ. Ista aūctem vide diuisā ⁊ psecutam supra de Annunciare. Sz adiunge ibi auctoritates vocales in quolibet membro. Quinto dico q̄ tales nuncij dñt habere veracitatē. qz scz verissime dñt nunciare voluntatem dñi sui ps. Annunciabo veritatē tuā in ore meo. Qd̄ est cōtra hereticos. qui nō annūciāt veritatē ⁊ dñi volūtatem. ⁊ poti⁹ falsitatē. Et ideo de quolibet tali pōt dici illud Actuū. xvij. Plouoꝝ demonioꝝ videt annūciatoꝝ esse. Habeat ergo veracitatē. Sexto dico q̄ tales nuncij dñt habere sagacitatem. Nūcius em̄ debet esse sapiens ⁊ discretꝰ vt. s. sciat volūtatē dñi sui sagaciter exponere ⁊ narrare. q̄a sicut dī Prouer. xxvj. Claud⁹ pedib⁹. ⁊ iniquitatē bibens qui mittit verbū suū p nunciū stultū. Et ideo Eccl. x. dī. q̄ qui habet pēnas annunciabit sententiā. Penas inq̄t ad

modū volucris. hoc est dictu. intellectū subtilē ꝛ altū. Unde nota q̄ tales nuncij debēt esse claritate sapie dotati atq̄ p̄diti. q̄z scḗptura vocat eos celos p̄. Annūciabūt celi iusticiā eius. Et aduerte q̄ tales spūales nūcij dicunt in scḗptura

Celi. Celi dico p puritatē innocentie. Ubi in
Sol. p̄. Annunciabūt celi iusticiā eius Sol p
Patres. claritatē sapientie. Eccl. xliij. Sol i aspe-
Firmamentū. ctu annuncians in exitu. Patres p cha-
Tuba. ritatem amicicie p̄. Patres nostri annū
Volucres. ciauerūt nobis. Firmamentū p firmita-

tem cōstantie p̄. Opa manuū eius annūciat firmamentū. Tuba p clamositatē eloquētie. Esaie. lviij. Quasi tuba ꝛc. annūcia ꝛc. sicut supra. Volucres p sublimitatē eminentie Eccl. x. Qui habet pennas annūciabit sniam Et sic igit̄ ptz q̄ illi q̄ volūt esse boni ꝛ spūales nuncij debēt diuersimode esse cōditionati. Sed adhuc possumus notare q̄ multa sunt annūcianda ab istis nūcijs spualib⁹. ꝛ puto corde narranda ꝛ dicenda. Unde nota q̄ isti debent Nunciare

Summam veritatem. Isti ergo debent esse sicut galli
Dei maiestatem. qui sunt nuncij diei subsequen-
Celi felicitatem. tis. ꝛ diuersis horis ꝛ punctis
Inferni penalitatem. annunciāt istam diem. Isti er-
Propriam iniquitatem. go aliquādo annūciāt dici sci-
Dulne laudis iocunditatē. entie veritatē p̄. Annunciabo veritatē tuā in ore meo. Item q̄nq̄ diuine gloie maiestatem Esaie. lxvj. Annūciabūt gloriā meā gentib⁹. Itē celestis patrie felicitatē Gen. xlv. Nunciate patri meo vniuersam gloriā meā. Itē q̄nq̄ inferni penalitatem. Luce. xxiij. Egresse de monumēto nūciauerunt hec oīa. Item q̄nq̄ p̄prā iniq̄tatem p̄. Deus vitā meā ānuncaui tibi. posuisti lachrymas meas in conspectu tuo Itē q̄nq̄ diuine laudis iocunditatē. p̄. Ore labia mea apies. ꝛ os meū annunciabit laudem. Et sic si oīa ista nunciauerim⁹ nos erim⁹ boni nuncij. Sed vide supra de Annunciare ꝛ supra de Clamare. de Narrare. de Dicere. de manifestare. ꝛc in quolibet loco vbi fit mentio de p̄dicatore. Et breuiter de nuncijs bonis. ambasiatorib⁹ ꝛ legatis. pōt dici illud. j. Regū. xvj. Misit saul nūcios ad Jsai dicens. Mitte ad me dauid filiū tuuz Et. ij. Paral. xxx. Decreuerunt vt mitterent nuncios. Ubi nota q̄ in oīi nunciox missione ꝛ legatione Consiliū deliberatiuū debet p̄cedere. Officiū acceleratiuū debet p̄cedere. Obsequiū obtpatiuū debet succedere. Nam a pte mittentis nuncios debet esse deliberatio. Ideo dī Decreuerūt A pte missox debet esse acceleratio. Ideo dī Ut mitterent nuncios. A parte vero illius ad quē nūcij mittunt debz cē obtpatio. Ad dauid inq̄t. qui scz fuit misericors ꝛ benign⁹ Juxta illud p̄. Nuncians dauid fideli. Dico igit̄ q̄ in oīi legatione debet esse discretio deliberatiua. scz a pte illi⁹ a q̄ nuncij mittunt. Decreuerūt inquit. Papa ꝛ cardinales vl rex ꝛ ysiū suū. Nota q̄ romani nunq̄ mittebāt legatos ni si primo p senatū esset decretū. Et nota q̄ ad papaz ptinet discernere ꝛ decernere sup oībus publicis negocijs. Istud est decretū vigilū. De quo Dan. iij. Vigiles em̄ sunt illi q̄ vigilant sup negocijs vtilitatis ꝛ pacis. sicut sūt papa ꝛ cardinales ꝛc. Concorda. Igit̄ dico q̄ in legatione debet esse discretio deliberatiua. Deinde dico q̄ ibi debet esse discursio acceleratiua. q̄d ostendit cū dicit Nuncios. Nomē em̄ nuncij est q̄ debeat esse discurrens ꝛ diligēs. sicut de illo q̄ apparuit solus ꝛ currēs dicit. ij. Reg. xviij. q̄ iste bon⁹ erat nuncij⁹. Solus em̄ debet esse secuz secrete de cōmissis negocijs cogitando. Currēs celeriter mādata cōmissa exequendo. Bonis fideliter ꝛ vtiliter viam faciendo. vt de tali solo nuncio dicat illud Job. j. Euasi ego solus vt nunciarē tibi. Sit igit̄ in tali nūcio discursio acceleratiua. Denicq̄ dico q̄ in tali nuncio debet esse auditio obtpatiua. scz a pte illox ad q̄s mittunt. q̄z scz isti dñi esse dauid. Qui ꝛ interpt̄at manu fortis erat ꝛ obediēs. māsuet⁹ ꝛ mitis p̄. Memento dñe dauid ꝛ ois mansuetudinis eius. Ad innuendū q̄ isti ad q̄s mittunt nuncij nunq̄ dñi esse ita potentes. quin obediēdo ꝛ rñdendo debeāt esse mites. vt sic de q̄ libet tali nuncio possit dici illud. j. Reg. xx. Venit igit̄ nuncius ad dauid. Et vtinā nō verificet illud q̄d scribit. j. Reg. xix. vbi dicit. Oz nuncij venientes in lecto Dauid nō inuenerūt ipm dauid ℣ vnū simulacrū. Quia ꝑcerto si nuncij pape loco dauid inueniāt modo simulachrū. i. loco obediēs ꝛ pacifici virū pestifez atq̄ durū. qui scz audire ꝛ intelligere nō velit. male erit. Sit igit̄ quilibet talis dauid vt sic ille qui ad eū mittit. ad dauid ꝛ nō ad saul gaudeat se missū se. Juxta illud. ij. Reg. iij. Misit ergo abner nūcios ad dauid. Et reuera nuncij tales mittunt triplici cā. scz ad visitādum. ad mitigandū ad consolādum. Visitando dico p dulcem amorē. sicut. j. Reg. xix. dī. Misit rex nuncios vt videret dauid. Ad mitigandū etiā litium horroze. s. ad cōponēdum pacē sup cōtroversijs litium ꝛ guerraz. iij. Reg. ij. Venit nuncius ad salomonē. qui scz interptat pacific⁹. Ad cōsolandū insup merentium terrozem. Sicut de dauid legit. j. Paral. xix. q̄ dauid misit nuncios ad cōsolādum regem amon sup morte. scz patris sui. Et sic certe tales nūcij amicoz visitatiui. inimicoz cōcordatiui. ꝛ infirmoz tristiū ꝛ solatiui p̄t dicere illud. ij. Reg. xviij. Bonū apporto nūcius dñe mi rex. Et etiā de quolibet tali possit dici illud ibidem Vir bonus est ꝛ nuncium portans bonū. Ubi nuncius describit vt animi virib⁹ p̄ditus q̄z vir. Et virtutū moribus inclitus quia scz bonus. Et vtili ope ꝛditus. q̄z nunciū portans bonū. Et hec de nuncijs sufficiant ꝛc.

Nunc. Nota q̄ istud aduerbiū tpis nunc significat cuiuslibet durationis p̄tem momentaneaz ꝛ indiuisibilē portionē. Jstud em̄ nō respicit p̄teritū aut futurum. sed solū illud qđ est p̄ns momētaneū atq̄ certū. Alie em̄ ptes tpis sunt incerte. scz p̄teritū qđ iam transijt ꝛ futurum etiam. qđ nōdum est. Nunc aūt qđ est p̄ns solūmodo pōt dici certum. Igit̄ notare possum⁹ q̄ nūc diuersimode sumit̄ in scriptura. Jnuenit̄ em̄. s. Unū nunc

Jngentis diuinitatis. Et sic ꝑcerto dico q̄ deus ha-
Labentis mortalitatis. bet suū nunc qđ mensurat eū
Durentis mortalitatis. essentiā. Homo habet suū nūc
Presentis ꝓsperitatis. qđ mensurat vite p̄sentiam. Justus habet suū nunc qđ mensurat mox iusticiā. Peccator aūt habet suū nunc qđ mensurat eius nequiciā. Primo igit̄ dicamus q̄ in scriptura repit̄ vnū nunc qđ ptinet ad summā diuinitatē. Et sic dico q̄ deus habet nunc eternitatis Apud deū em̄ totū est nūc nihil em̄ ibi ē nisi p̄s Infrā ambitū em̄ sue infinitatis ꝛ eternitatis cōtinet ꝛ comphendit in isto nunc ꝛ in isto p̄nti oīe qđ est temporale. ꝛ q̄cūq̄ successiue durauit a mundi principio ꝛ ab euo. Mille em̄ anni ante oculos eius tanq̄ dies hesterna q̄ p̄terijt. Unde de tali nunc dicitur esaie. xlij. Et nunc hec dicit dominus creans celos. Et sivis nota q̄ deus habet Unum nunc

Magnitudinis q̄ nō minorat. Igit̄ dico q̄ deus habet
Longitudinis q̄ nō terminat. in isto nūc eternitat im-
Fortitudinis q̄ nō supat. minorabilē magnitudi-
Mititudinis q̄ nō irritat. nem. Exo. xviij. Nūc cognoui q̄ magn⁹ dñs ꝛc
Celsitudinis q̄ nō inclinat. Item habet interminabilē longitudinez. q̄ scz
Amplitudinis q̄ nō coartat. iste viuit ꝛ durat in eternū. j. Reg. xxv. Nunc ergo dñe mi
Rectitudinis q̄ nō refrenat. viuit dñs. Item habet insupabilem fortitudinē. Apoc. xij. Nunc facta est salus ꝛ virtus. ptās ꝛ imperiū ꝛ fortitudo dei nostri ꝛc. Item habet in irritabilē mititudinē. q̄ scz ipse habet clemētiā infinitū qua incessanter adiuuat ꝛ cōfortat p̄. Propter miseriam inopum ꝛ gemitum pauperuz nunc exurgam dicit dominus. Et Thobie. iij. Nunc domine memento mei ne vindictā sumas de peccatis meis. Unde de beatis quos nunc deus beatificat in patria dicit Osee. viij Nunc congregabo eos ꝛ quiescent. Item habet non inclinabilem celsitudinem. Iste enim nunq̄ de p̄mik a sublimitate maiestatis eterne. dicēs illud Esaie. xxxij. Nunc exurgam dicit dominus nunc exaltabor. nūc sublimabor. Qui bene recognoscunt beati dicentes in p̄. Sit nomē domini benedictum ex hoc nunc ꝛ vsq̄ in seculum. A solis ortus q̄ ad occasum ꝛc. Item habet irrestringibilem amplitudinem. quia. s. iste est super omnia liberalis ꝛ amplus. dicens. s. Job. xvij. Nunc cognouerunt quia omnia que dedisti mihi dedi eis. Item habet irrefragabilem rectitudinē hoc est dictu iusticiam infinitam ad puniendum malos dicēs Miche. v. aie peccatrici. Nūc vastabet filia latronis ꝛc Unde dominus dixit pharaoni Exodi. ix. Nunc enim extē dens manum percutiam te. Et ibidem. Peccauimus etiā

nūc dñs iustus. ꝛ Thob. iij. Nūc dñe magna iudicia tua. Et Ozee. viij. Nūc recordabit dñs iniquitatis illoꝝ. Sic ergo ps ꝙ ē vnū nūc qđ ptinet ad summā diuitatē. Secūdo dico ꝙ ē vnū nūc qđ ptinet ad nr̄am būamitatez seu mortalitate. Et istud ꝓcerto nihil aliud ē q̄ vita pñs de q̄ nō habemus nisi nūc. Et ꝓcerto ista est vnū nunc Quod

Cito labitur dum parum manemus.
Nube tegitur dum pauca videmus.
Morte frangit qua cito cademus.
Penis angit dum pace caremus.

Dicam igit ꝙ humana vita ē vnū nūc qđ cito labit. Nūc em̄ vite pñs valde modicū pseuerat. Job. xiij. Nūc princeps huius mundi eiciet foras. Item ē vnū nūc qđ nube tegit. Nube dico ignorantie. j. Cor. xiij. Nūc cognosco ex pte. Et ibidem. Videmus nūc in enigmate. tunc aūt facie ad faciem. Item ē vnū nunc qđ morte claudit seu frangitur. Job. vij. Ecce nūc in puluere dormio. Item est vnum nūc qđ penis angit seu subiect. Constat. n. ꝙ nūc vite pñs est plenū miseriꝫ atq; penis. vñ Job. v. Nūc venistis ꝛ mō videntes plagā meā timetis. Et sic patet ꝙ ē vnum nūc qđ pertinet ad nr̄am humanitatē. Tercio dico ꝙ ē vnū nunc qđ pertinet ad mor. sinceritatē. Boni. n. ꝛ iusti habent suū nunc. vicz tempus ꝛ statū pfectionis ꝛ virtutis qđ pagunt in pñti. ꝛ in quo deo nūc. i. pmpte ꝛ pnci paliter obediūt sine mora. vñ de tali nūc. i. de statu pfectionis ōtutis ꝛ gr̄e p̄t dici illud. j. Reg. xv. Nūc ḡ: mueniant pueri tui gr̄am i ꝓspectu tuo. Notabo ergo ꝙ in tali nunc

Magna videt clara discretio.
Deum laudat sana locutio.
Sursum clamat frequs oꝛo.
Cito paret velox auditio.
Cibis parcit arta comestio.
Leta fugit tristis editio.
Sanctos iuuat dei ꝓuisio.
Deum timet sancta subiectio.
Deum colit sacra religio.
Deum sperat vera deuotio.
Cober edes facit adoptio.
Deum gustat beata fruitio.
Deum cernit certa cognitio.

Jgit dico ꝙ in isto nūc scz in statu gr̄e perfectionis ꝛ virtutis magu avidet clara discretio. Job. ix. Videt filius noster q̄ cecus natus est. quomō aūt nūc videt nos nescim⁹. Et ibidem. Quomō ergo nūc videt: qui respondit. Cum cecus essem modo video. Item in isto nunc deuz laudat sana locutio. Job. x. Ecce nunc ꝑla loqueris et ꝓuerbiuz nullū dicis. ps. Nos q̄ viuim⁹ benedicim⁹ dño ex hoc nūc ꝛ vsq; in seculū. Item in isto nunc clamat feruēs oratio. j. Mach. iij. Et nunc clamem⁹ in celū ꝛ miserebit nostri deus noster. Et. ij. Mach. j. Et nūc bic sum⁹ oꝛātes ꝓ vobis Item in isto nūc cito paret velox auditio. i. obedientie virt⁹ Unde Thobie. xiij. Nunc ergo filij audite me. Et Job. v Venit hora et nūc est quādo mortui audient vocē filij dei. et q̄ audierint viuēt. Item in isto nunc cibis parcit arta comestio. i. abstinentia. Joelis. ij. Nūc ergo dicit dñs: cōuertimini ad me in toto corde vr̄o: in ieiunio et fletu: et planctu ⁊c. Et Luce. vj. Beati qui nūc esurītis q̄a satiabimini. Item in isto nunc leta fugit tristis deiectio. i. lamētabilis meditatio. Unde Mat. v. Beati q̄ nunc fletis q̄ ridebitis. Item in isto nūc sanctos iuuat dei ꝓuisio. Unde Act. xij. Nūc scio vere quia misit dñs angelū suū et eripuit me de manu herodis ⁊c. Item in isto nūc deum timet sctā subiectio. Gen. xxij. Nunc cognoui ꝙ timeas dñm. dixit angelus abrahe. Item in isto nūc deū colit sacra religio. Josue. xxiiij. Nūc ergo aīt auferte deos alienos de medio vestri. Et Judith. vj. Ego em̄ ancilla tua deum colo etiā nunc apud te. Item in isto nunc deū sperat vera deuotio. j. Cor. xiij. Nunc autem manet fides. spes: charitas. hec tria maior aūt est horū charitas. Item in isto sanctos vocat patris adoptio. j. Joh. iij. Charissimi nūc filij dei sumus. Item in isto nunc deuz gustat beata fruitio. Unde quolibet beato dicit cuilibz dānato illud Luce. xvj. Fili recordare ꝙ receristi bona in vita tua. Lazar⁹ aūt similiter mala: nūc autez hic consolat̄ tu vero cruciaris. Unde Mar. x. dicit. Oꝛ boni recipiunt nūc in hoc tēpore domos et tpalia bona. et in futuro seculo vitā eternā. Item in isto nunc deū cernit certa cognitio. Luc. j. Nunc dimittis seruū tuum dñe ꝟm ver. tu. in pace. quia vide. ocu. mei salu. tu. Et breuit̄ istud ē nūc diuine acceptiōis. Quia ecce nunc tp̄us acceptabile: ecce nunc dies salutis. ij. Cor. vj. Presentis turbatiōis: nūc si oportet cō

tristari in varijs temptationib⁹. Et eterne cōsolationis. q̄a ecce nūc dies salutis. Et sic ꝑz ꝙ est vnū nūc qđ ptinet ad mozum sctitatē. Quarto vero dico ꝙ est vnū nūc qđ ptinet ad mētis iniquitatē: hoc est dictu. ad statū ꝛ cōditionē malozū. Mali em̄ nō respiciūt nisi nunc. i. vitā ꝛ ꝓsperitatem pñtem. Nunq̄ em̄ respiciunt tempus ꝓteritū qđ pderūt. bona opa q̄ amiserunt. magna scelera q̄ admiserunt. Item nunq̄ respiciūt tempus futurū ad qđ venerūt bonū penne qđ amiserunt. penam eternā quam meruerunt. Sz q̄d respiciunt? Certe illud nūc. hoc est dictu: pñs gaudium qđ receperunt mūdi gliam quam ꝓceperunt bona frena q̄ possederunt. Et breuiter isti vident̄ siles. linci q̄ nihil videt nisi pñs. qz. s. statū obliuiscit quicq̄d videt aīa vel retro Item de leone legit ꝙ collum habet inflexibile. ita ꝙ solū ante se potest respicere. nisi forte vertat totum corpus. Sic vere multi sunt qui non considerant de tempore nisi nunc ꝛ de mundi negocijs nisi presens. Quia. s. nūq̄ vertunt animū suum ad ꝓterita vel futura. immo obliuioni penitus solet dare q̄cquid ante se fuit: aut post erit. Et tamen isti deberēt aduertere ꝙ sancta animalia oculos habebāt ante ꝛ retro sicut dicit Apoca. iiij. Et Ezech. j. De isto q̄ nūc. i. de pfecti statu: gloria ꝛ ꝓspentate potest dici illud Luce. vj. Ve vobis q̄ nunc ridetis: quia plorabitis et flebitis vos. Unde nota ꝙ istud est Unum nunc

Ignorantie et obliuionis.
Resistentieet rebellionis.
Violentie ꝛ inuasionis.
Fraudulētie ꝛ deceptionis.
Incōstantie ꝛ deiectionis.

Dico ergo ꝙ istud ē vnū nūc obliuionis ꝛ ignorantie quia. s. mali nūc vident̄ esse ceci: ingtum. s. nūc non videntur ꝓpēdere mala que iminēt ipsis. Luce. xix. Nūc aūt abscōdita sunt hec ab oculis tuis. Item istud est vnū nūc rebellionis ꝛ resistentie. j. Jobis. ij. Nunc antichristi facti sūt multi. Item istud est vnū nunc inuasionis ꝛ violentie: quia. s. alter rapit ab alio si sit potens. j. Reg. ij. Nūc dabis mihi alioquin tollam vi. Item istud est vnū nunc deceptionis ꝛ fraudulentie. Unde de valida legit deceptozie dixisse Samsoni. Judicū. xvj'. Nunc indica mihi quo ligari debeas. Item istud est vnuz nunc deiectionis ꝛ incōstantie. qz scz glia malox nō pseuerat. Unde de adam peccante dicit Gen. iij. Nūc ergo ne forte sumat de ligno vite ꝛ viuat in eternū eicite eū de paradiso. Et Job. xij. Nunc ꝓceps huius mūdi eiciet foras. scz ꝙ morte ꝛ dānatione eterna. Et sic ergo patet quō istud aduerbiū nūc diuersimode sumit in scriptura scz quantū spectat ad malox iniquitatē. Ad iustox seu ad virtutū sinceritatem. Ad boim mortalitatē. Ad eternā diuinitatē. Sufficit. Sed si de isto nūc vis ampli⁹ dilatare. Nota ꝙ istud aduerbiū nunc qđ est breuissima ps tpis signat breuissimā vitā nostrā. que de tpe nō habet nisi nunc scz illud instās q̄ pñtialiter viuimus Scdm Senecā em̄. Quicq̄d de tempe transijt mozs iam tenet. qđ aūt futurū est vitā nōdum habz Quia nihil breui⁹ nihil incerti⁹. nihil indurabilius vita nr̄a Unde dicit idē Seneca. Hō vite cōmodat⁹ est nō datus. ꝛ bñ dicit accomodat⁹. qz nō manet apud cōmodatariū nisi q̄diu placuerit cōmodanti. Res aūt data ꝑpetuo pōt cōmodatario remanere. Sic ve hō vite dī accomodat⁹ ꝛ nō datus. qz ad voluntatē cōmodātis. s. dei nō ad suā apud vitā cōmorat ꝛ iō ad dei bñplacitū reuocat. Jō bene dī Jacobi. iij. Que aūt est vita nr̄a. vapoz ad modicū parēs. Nō pulcherrime tractās btūs Aug. dicit sic. Vita inq̄t hec vita dubia. vita ceca. vita erūnosa. Hanc em̄ humoꝛes fedāt. dolores extermināt. ardoꝛes desiccāt. aera moꝛbidāt. esce inflāt. ieiunia macerāt. ioci soluūt. tristicie ꝑsumūt. sollicitudo coartat. securitas debetat. diuitie inflant. pauptas deiicit. iuuentus extollit. senect⁹ incuruat. infirmitas frangit. mors ꝑmit. ꝛ post hec oīa mors interimit q̄ vniuersis gaudijs finē imponit. ita vt cū esse desierint. nec fuisse putent. Ista est ergo vita nostra que ꝓpie dī nunc. qz valde transitoria seu breuis. Ideo de ista breuitate dī. j. Pet. j. Modicum nunc si oportet cōtristari. Ad qđ facit verbū bti Aug. in q̄dam sermone. Vite inq̄t huius plixitas. breuitas pōt dici. Si em̄ adam adhuc viueret. ꝛ hodie moreret. q̄d eidē ꝑficeret ꝓterita longitudo. Est em̄ de vita nostra sicut de ꝓstellationibus. que ꝟm mathematicos nō durāt in eadē dispositione nisi ꝙ vnū momentū seu ꝙ vnū instās. Ratio est cui

dens intuenti. Nam constellationes cōsiderant ex motu. situ ⁊ aspectu stellaꝝ erraticaꝝ seu planetaꝝ ad stellas fixas. quoꝝ scz mot⁹ sunt diuisi ⁊ varij. ⁊ quandoq; cōtrarij ita q in eadem dispositione nō manent nisi p instans. Jō cum continue moueant. necessario cōcludit q eaꝝ influēcia ꝓprietas ⁊ ꝓstellatio in istāti trāseat ⁊ mutet. Sicve charissimi vita būana ex ꝑtijs motib⁹ planetaꝝ. i. ex ꝑtijs ꝓpriis ratib⁹ elemēcoꝝ cōponit. Et iō p vnū nūc ⁊ p vnū ꝑns modicū durat. Semp em currit ⁊ labit. ⁊ tam in mortalib⁹ q in naturalibus conditionib⁹ continue vertit ⁊ mutat. Ut de tali nunc dicat illud Job. xiij. Cunctis dieb⁹ quib⁹ nūc milito expecto donec veniat imutatio mea. Et ideo sicut videmus q nauta habēs ventū ꝓsperū quātocitius potest ꝓperat ad portū. sciens q ventus mirabiliter est res dubia ⁊ incerta. eo q facillime pōt mutari. Sic vere charissimi qz scim⁹ ventū labilis vite nostre valde mutabilē ⁊ incertum q̄q facilime mutat de sanitate i infirmitatē. de diuitijs ad pauptatē. de iuuentute ad senectutē. de ꝓsperitate ad aduersitatē. ⁊ qđ veteri⁹ est vita ad mortē. debemus q̄diu durat istud nūc. i. q̄diu durat status merendi per mare penitentie ꝓperare. ⁊ iter virtutū cōtinuare vt ad portū salutis p penitentiā valeam⁹ applicare. Jō cōsulit dñs p ꝓphām Joel. ij. Nūc quertimini ad me in toto corde vro. i ieiunio ⁊ fletu. ⁊ plāctu. ⁊ scindite corda vra ⁊ nō vestimēta vra. In quib⁹ verbis aduertēdū est q brevitas hui⁹ vite debz nos inducere. Ad penitentiā faciendā celeriter festinādo. Nūc inqt. Sagaciter ordinando. Cōuertimini ad me. Mētaliē cogitando vel cōuertēdo. In toto. corde. Carnaliter affectādo. In ieiunio. Vocaliter lamentādo. ⁊ fletu ⁊ planctu. Dico ergo q brevitas hui⁹ vite debet nos inducere ad penitētiam faciendā celeriter cū festinatiōe. qđ ostendit cū dicit. Nūc. Res em dicit fieri ato cui⁹ dilatio est piculosa. Unde homo intoxicat⁹ statim debet p triacā remediū adhibere. ꝓiusq; p venenū malicia perimat. Homo etiā ꝓdēnat⁹ statim debet appellare. ne sentētia in rem iudicatā trāseat. ⁊ nō sit locus amplius appellādi. Sic vere hō intoxicatus p peccatū mortale. ⁊ p ꝑns ad penā cōdemnat⁹ eternā. statim ⁊ sine dilatione debet remediū apponere ⁊ adhibere triacā cōtritionis. ⁊ emittere appellationē ꝓfessionis. Et sic poterit dei sententiā reuocare. ⁊ mortē eternā vitare. Matura ergo. Jdeo docet scriptura Thob. xiij. Nunc ergo filij audite me. Istud tm est cōtra multos qui sunt valde tardi ad penitentiā. semp em ꝓcrastināt penitere sibes cornici. q̄ sp dicit Cras. Cras. sperātes diu viuere. ⁊ in fine vitā suam emendare. Et tm istis accidit sicut gipso seu plastro. qđ est talis ꝓditionis quod nisi statim postq̄ est distemperatum in ope ponat. ita fortiter indurat q nunq̄ pōt ampli⁹ opari. Sic vere homo distempatus p cōtritionē vel p sui stat⁹ cōsiderationē nisi cito ponitur in opere per penitentiam ⁊ conuersionez faciliter perit. Mā si diu moraret p obstinationē. ita p malā cōsuetudinē indurat q vix ampli⁹ ad bonū aliqđ applicaret. Nūc ergo. i. celeriter est facienda Ūn apls. Dum tps habem⁹ opemur bonum. Et nota si vis q brevitas hui⁹ vite que p istud aduerbiū nūc denotat. habet generaliter multa que inducere possunt ad penitentiā celeriter pagendā. Habet em Penaz paucitatē. j. Pcē. j. Modicū nunc si oportet cōtristari in varijs tentationib⁹ Virtutū quātitatē. j. Thoz. xiij. Nūc aūt manet fides spes charitas tria hec. Unie libertatē. Roma. vj. Nunc aūt liberati a peccato serui aūt facti iusticie ⁊c. Honoz vbertatem Matt. v. Beati qui nūc esuritis qz saturabimini. beati qui nunc fletis ⁊c. Fiat igit penitētia celeriter cū festinatione.

Item debet fieri sagaciter cū ordinatione vel cū discretione. qz scz ad dñm debet fieri nō ad mundū. Cōuertimini inqt ad me. Solsequiū em ad nullā stellā se cōuertit ꝓter q̄ ad solē. sed solē sequit. ⁊ ad eū apit ⁊ ad ipm cōtinue inclinat. ⁊ ideo spōsa solis ⁊ solsequiū nūcupat. Ferrū etiaz nō ad quēcunq; pcciosum lapidem se cōuertit sed tm ad adamantē ⁊ magnetē. q̄ sunt lapides recōciliatiōis. Sicve re charissimi coz nostr ⁊ affectio nostra nō ad quecūq; delectabilia se debet cōuertere. sed tm modo ad solē iusticie iesum xpm q̄ lapis recōciliatiōis dr quia p ipm peccatoz vro patri mediāte pnia recōciliat. Istū em debet respicere p devotionē. Ad istū se debet agere p cōfessionē. Ad istū se debz inclinare. ⁊ tendere p desideriū ⁊ affectiōnē. Et sic bene dico q ipse debet facere penitentiā sagacitatis. scz ipsam añ deum referendo ⁊ ordinando. qđ ostendit cū dicit. Conuertimini ad me ⁊ salui eritis. Unde Aug. sup pō. Conuertere ad dñm. qz ab eo recedendo frigescis. accedendo feruescis. Recedēdo tenebrescis. accedendo splendescis. A quo em habebis vt sis. ab ipo habes vt bene sis. Fiat ergo penitentia sagaciter cum discretione. Conuertimini ad me inquit. q. d. non ad alium q̄ ad deum. Job. xvj. Nuncvado ad eū qui me misit. Et Job. xvij. Nunc aūt ad te venio. Qđ nō faciunt hypocrite qui se non conuertunt ad deum ꝙ ad mūdum qz scz penitentiā suā faciūt non ad gloriā dei ꝙ ad vanitatem mūdi. Juxta illud Osee. v. Nunc fornicata est efraym. scz deum dimittendo ⁊ ad mundū se conuertendo.

Item debet fieri pnia mentaliter cū contritione Jn toto inquit corde vro. Sicut em spes amare sunt vt cōiter magi medicinales q̄ dulces. sicut patz de aloe. ⁊ de mirrha. Sic vere amara ⁊ dolorosa cordis cōtritio valde medicinalis ē Jn toto ergo corde vestro. Ūn Joel. ij. Scindite corda vra ⁊ non vestimenta vestra. Apes em ꝙm Ambro. ⁊ Plinius Liniūt in estate ostia domoꝝ suaꝝ succis amaris. Sicvere ostiū anie. i. cor p qđ bona scz vel mala intrat cogitatio debemus linire succis amaris. i. amaritudine contritiōis. dolozis pariter ⁊ timoris. Esaie. xxxiij. Cor tuū meditabitur timorē. Ut em dicit Crisp. li. de cōpunctione cordis. Cōtritio est būiliati cordis vera cōpunctio. maxima agere. būilia loqui. iusta opari. et sup petis timere ⁊ tremere. Jn toto corde vestro inquit. Ecci. xxix. Nunc in omni corde ⁊ ore collaudate ⁊ benedicite nomen domini. Qz est cōtra illos qui non in toto corde suo deū colūt. imo cū isto nunc cor suum ad mundū diuidunt ⁊ extendunt Osee. x. Dei nō est cor eorum. nunc intenbunt. Fiat igit penitentia mentaliter cum cōtritione. Item debet fieri realiter cum afflictione. Jn ieiunio inqt. Jeiunare em debem⁹ ⁊ realiē abstinere. ⁊ ab illicitis. s. a petis. ⁊ a licitis. s. a cibis. A petis em debem⁹ ieiunare. Quia ꝙm Jnnocē. in ꝙmone. Magnū et salutare ieiuniū est a vicijs abstinere. Hoc est em magnū ieiuniū qđ dissoluit colligationes impietatis. soluit fasciculos deprimētes. A cibis etiam abstinere debemus qz ad hoc monet natura. dictat figura. docet scriptura. Matura dico. Jeiunāt em animalia quando vident se nimiū repleta. sicut dicitur de leone ⁊ lupo q̄ q̄nq; ieiunāt per tres dies. Quia reuera si vicijs ⁊ peccatis nos repletos sentim⁹. vt sanemur p abstinentiā ieiunare debem⁹. Ad qđ facit figura. qz. s. moyses helias. et xps ieiunauerunt. vt eoz exemplo nos ieiunare docerent. Item hoc docet scriptura. qz prima inhibitio que fuit de ieiunio facta fuit parentibus in paradiso. Unde de ligno scientie boni ⁊ mali ne comedas Gen. ij. Et ideo merito debemus ieiunare. Quia reuera ieiuniū valet ad bona omnia ꝓcuranda. et ad mala omnia extirpanda. Jō Jnnocen. ibi dicit. Qz ieiuniū valet ad irā placandā. ad venīā impetrandā. ad nequicia extirpandā. ad penā vitandā. ad mundicia retinendam. ad ignorantiā excludendam. ad victoriam consequendam. ad gratiaz obtinendam. q̄ omnia exemplificat idem Jnno. p hystorias exemplaq; sacre scripture. Fiat ergo penitentia realiter ⁊ cū afflictione. Jn ieiunio inqt. ij. Coz. vj. Ecce nūc dies salutis. Sequit Jn oibus exhibeam⁹ nos tanq̄ dei mistros. in multa patientia. in laboribus. in ieiuniis ⁊c. Item debet fieri cū vocis emissione. Fletu inqt ⁊ plāctu. Penitēs em debet esse sicut colūba que p cantu gemitū reddit. Quia vere nobis i isto tpe non debet esse cantus solatij vel canozis. ꝙ gemit⁹ tristicie. vel merozis ꝑs. Laboraui in gemitu meo. laua. p̄ singnoc. lec. me. lacri. meis stra. me. rigabo. Fletu inquit ⁊ plactu. Fletus em et lacrimatio est liniū qđ maculas pcōrum abstergit. Und Crisp. exponens illud ꝑs. Fuerūt mihi lacrime mee ⁊c. dicit sic. fletus inqt cibus est animaz. corroboratio sensuum. ablatio peccatoz. refectio mentium. lauacrum culpaz. De voce ergo confessionis ⁊ cōpunctiōis ozōnis devotiōis. que debet fieri in isto nunc dici pōt illud j. Mach. iiij. Clamemus in celum ⁊ miserebitur nostri deus noster. Ista sunt ergo quinq; bona que nos inducunt ad pniam in hui⁹ vite brevitate. s. Flet⁹ emissione. Carnis afflictio. Mētis cōtritio. Sagax discretio. Velox execucio

Nunquam. Cum nunq̃ sit aduerbiuz fortiter negatiuũ Nota q nunq̃ pertinet ad deum. eid iustum. z ad impiuz. Deus enim in scriptura habere vnum nunq̃ reperitur. Quod

Punit noxios. Primo ergo dico q est vnũ nunq̃ dei
Iuuat anxios. qđ punit noxios. est iustitia. Ista cñ
Docet insãos. nunq̃ parat peccatorib9 obstinatis z
Laudat socios. decedentib9 in peccato Añ Mat. vij. de damnatis dicit xp̃s. Tunc inq̃t scz in iudicio confitebor illis qz nunq̃ noui vos. discedite a me operarij iniq̃tatis. Nunq̃ dei qđ iuuat anxios est clementia seu misericordia De quo dicit. ij. Macha. vj. Nunq̃ quidez deus a nobis misericordiã suã amouet. corripiẽs vero in aduersis populum suũ non dereliquit. Nunq̃ dei qđ docet nescios vel insãos est scientia vel sapientia. De quo dr Job. vij. Qz xp̃o p̃dicante audientes dixerũt. Nunq̃ sic locutus est hõ. Nũ q̃ dei qđ laudat filios seu socios est amicicia. Et sic dicit de pueris xp̃m laudãtib9 z a p̃ncipibus sacerdotũ redargut̃. Matb. xxj. Qz xp̃s ipos laudauit dicẽs. Nũq̃ legistis. Qz ex ore infantiũ z lactentiũ p̃fecisti laudẽ. Deus ergo habet suam negatiuã z suũ nunq̃. Scõ dico q iustus etiam habet suum nunq̃. Et sic dico q iustus Nunq̃

Corrumpit luxurie fece. Dico q iustus luxurie fece
Extinguit supbie nece. nunq̃ corrumpit diẽs Tbo
Accendit pecunie face. bie. ij. cũ sara. Nunq̃ cõcu-
Attingit senicie falce. piui vũ. et mundã seruaui
animã meam ab omni cõcupiscentia. Nunq̃ cũ ludentib9 miscui me. neq; bijs qui in leuitate ambulant ptícipẽ me p̃bui. Viro vero casto dicit Tbobie. iij. Preter vxorẽ tuam nunq̃ patiaris crimẽ tuũ scire. Item dico q iustus nece supbie nunq̃ extinguit. Juxta illud Tbobie. iij. Supbiã in sensu tuo nunq̃ dñari p̃mittas. Item iustus pecunie face nunq̃ succendit. Añ Tbob. v. dicebat illa vxor Tbobie de filio suo. Nunq̃ fuisset ipa pecunia p̃pter quã misim9 peregrinari lumẽ oculoz nostroz. Item iustus falce senicie nũ q̃ attingit. sicut serui dauid dicebãt de seruis nabal. Nunq̃ eis molesti fuim9 ꝛc. Just9 igit bz suũ nunq̃. Sz tertio dico q ipius babet suũ nunq̃. Et sic dico q impi9 Nunq̃

Satiat sed semp famescat. Dico igit q impi9 nunq̃
Fecundat immo sterilescit. saciat. z boc facit ardoris
Quietat imo plus tumescit. cupiditas. Prouerb. xxx. Ignis añt nunq̃ dicit sufficit. Item dico q impij nunq̃ se cundant. scz bonis operibus z virtutib9. z boc facit vrgẽs iniquitas. Añ peccator est illa sterilis ficulnea cui maledixit xp̃s dicens Matb. xxj. Fructus ex te nunq̃ nascat. Itẽ dico q impius nunq̃ quietat. z boc facit inuida p̃uitas. Añ ille frater qui inuidebat fratri suo bonorifice recepto dixit patri Luce. xv. Ecce inquit tot annis seruiui tibi. z nunq̃ mandatũ tuũ p̃teriui. z nunq̃ dedisti mihi bedũ vt cum amicis meis epularer. Et sic dico q nũq̃ potest diuersimode dici. scz De deo. De iusto. Et impio. Vide supra de Nõ z Neq. z alijs negatiuis ꝛc.

Nunquid. Nota q istud aduerbiũ interrogãdi nunq̃d semp denotat aliquã q̃relã cõ questionẽ factã scz ad maiorẽ veri affirmationẽ. vel ad alicuius falsi denegationẽ. Et qz in scriptura. Aliq̃n loquit de us. Aliq̃n iustus. Aliq̃n impius. Possum dicere q ista interrogatio nunq̃d ad istos tres modos loquẽdi referr. vt cõiter in scripturis. Primo ergo dicam9 q nũquid q̃q; referr. ad deũ loquẽtẽ. Cõstat cñ q deus in scriptura multũ vtitur isto aduerbio nunquid. Et boc certe facit. scz

Stultos arguendo. Dicã ergo q deus p nunq̃d solet
Doctos instruẽdo. stultos arguere. Cõstat cñ q de9
Justos cõmendãdo. p nunq̃d arguit fatuos. De ignorantia. De impotentia. De iniu-
Sese preferendo. sticia. De icõstãtia. De ignorãtia
Seus detestando. vel dico Et sic dicit Job. xxxviij. Nũ
Vana reprimendo. quid p̃sideraſti latitudinẽ terre? indica mihi si nosti in qua via habitet lux. z tenebraz q̃s locus est. Sequit. Nunq̃d nosti ordinẽ celi. z pones rõnez ei9 in terra? Et Job. xxxvij Nunq̃d nosti semitas nubiũ. magnas z pfectas scias. q. d. nõ. Itẽ stultũ arguit de impotẽtia dicẽs Job. xxxviij. Nũq̃d ꝓiungere poteris micãtes stellas pliades? Nunq̃d mittes fulgura z ibunt? z reuertẽtia dicẽt tibi assum9. Nunq̃d tenuisti p̃cutiẽs extrema terre ꝛc. q̃si diceret. Ista non p̃tinent ad potentiã mortalẽ. Item arguit stultu de iniustitia dicẽs. s. Ezech. xviij. Nũquid vie mee nõ sunt eque domus israel. Et nõ magis vie vze prane sunt. Et Michee. iij. dicit Nũquid vim est scire iudiciũ qui diligitis malũ z odio habetis bonũ. q. d. nõ Itẽ arguit stultũ de incõstantia dicens Iere. xxij. Nũquid vas fictile atz p̃critũ vir iste. Nunq̃d vas absq; oñi voluptate. Patet ergo quõ p nũquid solet deus stultos arguere Itẽ dico q deus p nũq̃d solet bonos instruere. Et sic certe dico q deus p nũquid instruit boiem q̃liter, debeat ieiunare. erogare. gubernare. adorare. Dico q deus p nũquid doceat boiem qualiter debeat ieiunare. dicens Esa. lviij. Nunquid tale est ieiuniũ qđ elegi. affligere boiem p diẽ animã suã? Nũquid ꝓtorgere quasi circulum caput suũ. z saccũ z cinerẽ sternere. Nũquid istud vocabis ieiuniũ z diẽ acceptabilẽ dño. Nõne boc est magis ieiuniũ qđ elegi. dissolue colligatiões impietatis solue fasciculos deprimentes. dimitte eos qui cõfracti sunt liberos. et oñe onus disrũpe. Frange esurienti panẽ tuũ ꝛc. Vide ibi. Itẽ dico q deus p nũquid doceat boiem qualiter debeat erogare. scz elemosynã. Et sic certe xp̃s in euãgelio dicit Luc. xj. Quis inquit ex vobis patrẽ petit panẽ. nunquid lapidẽ dabit illi? aut piscem. nũquid p piscẽ serpentẽ dabit illi? aut si petierit ouũ nũquid porrigit ei scorpionẽ. q. d. non Sequit Ergo si vos cuz sitis mali nostis bona data dare filijs ꝛc. Item dico q deus per nunquid doceat boiem qualiter debeat gubernare. Et sic dicit Luce. vj. Nunquid potest cec9 cecum ducere? nõne ambo in souea cadunt? q. d. sic, ꝓpter defectũ regiminis. Itẽ dico q deus per nunquid docet bominẽ quid z qualiter debeat adorare. Et sic docet. iij. Re. j. adorare vnũ deũ z ommẽ ydolatriã euitare dicens. Nunquid nõ est deus in israel vt eatis ad p̃sulendũ deũ acbarõ ꝛc. Sic ergo patet qualiter per nũquid solet deus bonos instruere. Item dico q p nũquid solet deus sanctos extollere. Et sic certe dicit deus. Job. j. Nunquid p̃sideraſti seruum meũ Job q nõ sit ei silis in terra? Itẽ p nũquid solet de9 se magnũ dicẽ. Et sic certe dico q ipe p̃sert z p̃ponit. s.

Suã Potentiã insupabilem Dico ergo q p nũquid
Suã Clementiã inextimabilẽ. ipe p̃sert suã insupabilẽ
Suã Justiciã inuariabilem. potẽtiã dicẽs Job. xxxix
Suã Scientiã indeceptibilẽ. Nunq̃d volet rinoceros
Suã Mũdiciã inaculabilem. seruire tibi? Nunq̃d fiduciã babebis in magna fortitudine eius. Et ibidẽ. Nunquid prebebis equo fortitudinem? nunquid ad preceptuz tuũ elevabit aquila? q. d. sic. Omnia ista fient per potentiã meam. Item p nunquid p̃sert suã inextimabilẽ clementiã. dicens Esaie. xlix. Nunquid obliuisci põt mulier infantem suũ vt nõ misereat filio vteri sui? Et si illa oblita fuerit. ego tñ nõ obliuiscar tui. Item p nũquid ipe p̃sert suũ irrefragabilẽ iusticiã. dicẽs. s. illud Mibee. vj. Nunq̃d iustificabo staterã impiã? dicit dñs. q. d. nõ. Item p nunq̃d ipe cõmendat z extollit suã indeceptibilẽ scientiã. Et sic dicit illa p̃dicta Job. xxxvij. Nũquid nosti semitas nubiũ magnas z pfectas scias. nunquid scis qñ ꝑceperit deus pluuiñs. Et xxxviij. Nunquid ingressus es thesauros niuis z grandinis. Nunquid aperte sunt tibi porte mortis. Nunquid cõsideraſti latitudinem terre. indica mihi si nosti in qua via habitet lux. Nunquid nosti ordinem celi. z pones rationẽ eius in terra ꝛc. q. d. Hec omnia sunt mihi nota. Item dico q ipse per nunquid p̃sert z extollit suam inaculabilẽ mundiciam. Et inde est q ipse dicit in p̃. Nunquid manducabo carnes thaurorum. aut sanguinem bircorũ potabo ꝛc. Et sic ergo patet quomodo per nunquid solet deus se magnũ dicere. Item dico q per nũquid solet deus sua detestari vel vana reprimere. Et sic certe videtur q per nunquid ipse arguit z reprimit p̃sumptionẽ omniũ fatuorum. q. s. plus se iactant posse z sapere q̃s oporteat. Añ Job. xlix. ipse dicit. Nunquid per sapientiam tuam plumescit accipiter. Et Job. xxxix Nunquid nosti tempus partus ibicum nunq̃d ꝓduces lucifer in tpe suo ꝛc. qz ista nõ spectãt ad boiem. Et Job. xv. Nunq̃d primus homo tu natus es nũquid cõsilium. dei audisti. Et idem. xvj. Nunquid babebunt fines verba ventuosa. Sic igitur patet quomodo ista interrogatio Nunquid aliquando spectat ad deum loquentem.

Secundo principaliter dico q̄ aliquando spectat ad iustū q̄rentē. Just⁹ em̄ p nūquid facit q̄rimonias suas. s. De
Deo. Et sic dico q̄ iustus per nūq̄d q̄rit & interrogat de dei pietate cur bonis non succurrit.
Proximo. De dei potestate cur malis non occurrit. De
Sapso. dei equitate cur iuste nō pcurrit. De dei claritate cur palā nō discurrit. Querit dico de dei pietate q̄re
Impio. bonis tardat succurrere. Et sic dicit in ps. Munq̄d ineternū irascēris nobis. aut extendes irā tuā a generatiōe in generationē. Et alibi. Munq̄d ineternū p̄iciet deus aut ponet in ira sua miscōdiaz suā. Et alibi. Nūq̄d in fluminib⁹ iratus es dñe. aut in mari indignatio tua &c. Item q̄rit de dei potestate. quare tardat malis occurrere. Esa. lj. Nūq̄d nō pcussisti superbū. vulnerasti draconē. Item q̄rit de dei iustitia & eq̄tate. q̄re causas tardat discutere seu discernere. Et sic dicit in ps. Munq̄d adheret tibi sedes iniq̄tatis qui fingis laborē in pcepto. Et Job. x. Munq̄d tibi bonū videtur si calūnieris & oppūmas me. & p̄silio impioz adiuues? Item q̄rit de dei claritate q̄re tardat. vera edere. dicēs. s. in ps. Munq̄d cognoscent in tenebris mirabilia tua & iustitia tua in terra obliuionis. Sic ergo dico q̄ iustus p nunq̄d q̄rit de deo &c. Deinde dico q̄ iustus p nūquid q̄rit de primo. Et sic dico q̄ ipe q̄rit de primo ipm excusādo de turbulentia seu ipatiētia. De incōstantia. De impotentia. De ignorantia. Dico ergo q̄ iust⁹ p nūquid primū excusat. Et hoc primo de turbulētia seu ipatiētia dicēs. s. Job. vj. Numquid rugiet onager cū habuerit herbā. vel mugiet bos cuz añ psepe plenū steterit. q. d. nō. Itē de incōstātia. dicēs. scz illud Jaco. iij. Nūquid fons emanat dulce & amarā aquā. q. d. nō imo sp pseuerat in vna emanatiōe. Itē de ipotētia oēs dicēs. s. illud. j. Cor. xij. Nūq̄d oēs sunt virtutes nūq̄d būt gram sanitatū. q. d. nō oēs possunt bñe vel ee. Item de ignorantia dicēs. s. illud ibidē. Nūquid oēs apli. numquid oēs pphe. nūquid oēs doctores. nūquid oēs linguas loquūtur. nūquid oēs interpretant? q. d. nō est possibile. Pz ergo q̄ iust⁹ p nūquid q̄rit de primo ipm. s. excusando. Deinq̄ dico q̄ iust⁹ p nūquid q̄rit de se ipo. Et sic certe q̄rit immo querē dicēdo nūquid. de brecitate vite. de mētis cecitate. de mūdi calamitate. de fratrū fallacitate. Devite brecitate dicit illud Job. x. Nūquid nō paucitas diez meoz finiet brecui &c. Itē de mētis cecitate dicens. s. illud. ij. Reg. xix. Munquid viget sensus mei ad discernēdū? q. d. nō. Itē de mūdi calamitate seu aduersitate. dicēs scz illud Job. vij Munquid mare sum ego aut cet⁹ q̄z circūdedisti me carcere. Itē de fratrū fallacitate. dicēs de fraterna charitate vel ficta societate illud Amos. iij. Nūquid ambulabūt duo pariter. s. in vera fraternitate & societate. q. d. non. Et sic dico q̄ iustus p nunquid q̄rit de seipo. Insup q̄rit iustus p nūquid de ipio. Et sic dico q̄ pcerto ipse querit Qualiē solet
Vana sapere. Dico ergo q̄ iust⁹ q̄redo de ipio oñdit
Falsa dicere. p nūq̄d. q̄liter solet vana sape. dicens.
Fede viuere. Ezec. xiij. Nūquid nō visionē cassam vidistis. Item q̄liter solet vana seu falsa
Vestes tingere. dicere. Ezec. xxj. Nūquid nō pabolas
Deū spernere. loquit iste. Itē qualiter solet fede viue
Lites facere. re. s. luxuriose & immūde. Diere. ij. Mun
Penas luere. quid nō polluta & ptaminata erit mulier ista. Itē qualiter solet vestes tingere. i. vane et supflue se vestire. Diere. xij. Nūquid auis discolor hereditas mea mihi. nūq̄d auis tincta p totū. Itē qualiter solet deū spernere. Esa. vij. Nūq̄d pauz vobis é molestos esse boib⁹ q̄z molesti estis & deo meo Itē q̄liter solet lites facere. puer. vj. Munquid pōt hō abscondere ignē in sinu suo. i. nunquid pōt impi⁹ irā suū celare ita vt nō pdeāt inde lites & guerre. q. d. nō. Itē q̄liter solet penas luere. s. finaliter in inferno. Diere. xiij. Munquid nō dolores apphēderūt te q̄si mulierē parturientē. Sic igit patet quō p nūquid iust⁹ interrogat de impio. de seipo. de primo. & de deo. Et sic dico q̄ nūquid q̄nq̄ spectat ad iustū q̄rentē. Tertio vero dico q̄ q̄nq̄ nunquid spectat ad impium vana dicentem. Unde nota q̄ mali derisorie per nunquid faciunt interrogationes suas scilicet
Justos deridendo. Solēt dico impij p nūquid bonis
Bonos arguendo. insultare sicut illi qui xpo dicebāt
Vera denegando. Job. viij. Munq̄d tu maior es patre nr̄o abrahā. q̄si diceret nō. Et
Mala allegando. illud Job. ix. Nūquid & vos vul
Superba iactando. tis discipuli eius fieri. Item solet p nūquid doctos infestare dicēdo. s. vere credētib⁹ illud Job. vij. Nūquid & vos seducti estis. Item solēt vera cōculcare seu vero repugnare dicendo. s. illud Job. iij. Nūquid a galylea venit xp̄s. q. d. nō. cuius tñ ptrariū erat verū. Item solēt p nūquid malos allegare dicedo. s. illud Job. vij. Nūquid aliquis ex pncipibus credidit in eū. Itē solēt p nūquid superbe iactare dicēdo. s. illud Amos. vj. Nūquid in fortitudine nostra assumpsimus nobis cornua. quasi diceret sic. Et sic patet quō p nūquid queris ipius. querit iustus. & querit deus. sufficit.

Nuptie. Nota q̄ nuptie nihil aliud sunt q̄z solēnitates seu pmuiū q̄ solēt fieri in pmunctiōe vir & mulieris. Et possunt breuiter designare oē illud in q̄ societas seu cōiugū solēnitas repit. Notem⁹ igit q̄ in scriptura inueniunt quinq̄ genera nuptiarum vicz. Nuptie
Corporales. Pme nuptie significant pmugū societatem. De quib⁹ di. j. Cor. vij. Si nō cōtinent nubāt melius em̄ est nubere q̄z vri.
Temporales. Iste em̄ nuptie sūt boib⁹ pcesse. Ad pec
Criminales. catū vitandū. Ad simul habitandū. Ad
Virtuales. mundū ppagandū. Dico ad peccatū vitandū. Ideo pstulit apls ppter periculū fornicationis q̄ iuuenes mulieres habent. j. Thi. v. Volo aūt iuniores nubere. Dico etiā ad sil habitandū. Quia scz p nuptias duaz psonaz. & multe alie psone simul ligant. soclant. & p amoze vniunt. Unō Gen. xix. Vocatis multis amicoz turbis ad pmuiū fecit nuptias Dico insup q̄ ad mundū ppagandū. Et ideo apls reprehendit illos qui pbibēt nubere. & abstinere a cibis. j. Thi. iij. Sede nuptie signāt mūdanā p̄speritatē. In istis em̄ nuptijs. s. in mūdi p̄speritate bō recte sibi despōsat mundū & mūdi negocia Juxta illud. j. Cor. vij. Que aūt nupta est cogitat q̄ sunt mūdi. Et istas nuptias pcerto cōcomitat.
Contagiū carnalitatis. De carnalitate em̄ dī Sapie.
Flagiciū cupiditatis. xiij. Neq; nuptias mūdas iā
Supplicū penalitatis. custe dīūt. De cupiditate seu rapacitate pōt dici illud Judicū. xiij. Vocastis nos ad nuptias vt spoliaretis nos. De penalitate vero dī. j. Mach. ix. q̄ filij iambri faciebāt nuptias. & dū essent in suo. solatio & gaudio occisi sunt & depopulati. ita q̄ sicut dī ibidē. conuerse sunt nuptie in luctū. Tertie nuptie signant mentalem iniquitatē. Iste sunt em̄ q̄dam improbe nuptie. q̄z scz ania relicto deo p peccati pcensum diabolo copulat. & cuz ipo cōiungit & ligat. Et de hoc dī Marc. x. Si vxor dimiserit virum suū & alij nupserit mechat. Et si vis dilata sicut supra. §. pcedenti. Quarte nuptie signāt moralē cōmunitatē. Et sic nuptie signāt illā cōiunctionē qua coniūgat aia cum deo per gratiam & charitatē. vel per fidem & vnitatez Vel illam qua coniungit quis cum ecclesia per promotionē & dignitatem. In istis nuptijs anima est sponsa. christ⁹ est sponsus. vel homo est sponsus. & ecclesia sponsa. Jnuitati ad istas nuptias sunt omnes ad fidem vocati. vel omnes in ecclesia promoti. Sicut enim dicitur. Matth. xxij. Simile est regnum celoz homini regi qui fecit nuptias filio suo Et de istis possumus dicere q̄ inuitatus ad istas nuptias habere debet quattuoz videlicet
Cibum parcissimum. Dico cibū parcissimuz. q̄z vere
Locum bassissimum. in nuptijs spiritualib⁹. id est in
Habitū mūdissimum. coniugio anime & ecclesie peni
Affectum pmptissimū. tētiā debet esse cib⁹ noster. Ad figuratum est Job. ij. vbi in nuptijs vbi erat iesus ipse precepit sex ydrias aqua compleri te conuiuas extinde repleri & satiari. Aqua enim est penitētia que criminat lauat. Sex ydrie sunt sex partes hominis que in istis nuptijs aqua penitentie sunt implende. vicz. Cor quod implendum est aq̄ contritionis. Os quod est implendum aqua confessionis. Manus que sunt implende aqua bone operationis. Pedes qui sunt implendi aqua laboriose peregrinationis. Uēter qui est implendus aqua parcialis refectionis. Corpus quod est implendum aqua aspera restrictionis. Sic igitur ista aqua in vinum mutabitur. in q̄tum scz amara penitentia in consolationem eternam finaliter conuertetur. Jdeo bene dicit Jo. ij. Nuptie facte sunt in chana galylee. & erat

mater ihesu ibi. Mater eñ ihesu Maria signat amaritudinē penitentie. Habeam⁹ ergo in istis nuptijs cibū passi mum Item dico q in istis nuptijs tenere debemus locū bassissi mū scz gradū t statū humilitatis Luc.xiij. Cum inuitatus fueris ad nuptias nō discumbes in primo loco. Sequitur. Sed cū vocatus fueris vade t recūbe in nouissimo locovt veniens qui inuitauit te dicat tibi. Amice ascende superi⁹. t erit tibi gloria corā simul discūbentib⁹. Ubi nota q tales būles Consequunt diuinū amorē. Amice inquit. Ascende sequū tur superiū bonorē. Ascende inqt. Amplectunt externum fauorē. Et erit tibi glia corā simul discūbentib⁹. Item q in istis nuptijs nos debem⁹ habere babitū honestissimu3 seu nūdissimū. Quia ꝓculdubio sicut dicit Matth.xxij. Ille de nuptijs regalib⁹ meruit eici. qui nō bñs veste nuptialē t ibi psumpserat introire. Quia vere illi qui nō bñt habitū honeste cōuersationis. nō merent esse in nuptijs diuie ẽ Fe seu ecclesiastice cōuersatiōis. Et ideo multis pōt bodie di ci sicut ille dicit Mat.xxij. Amice quō huc intrasti ꝛc. Item dico q in istis nuptijs nos debem⁹ bre affectū paratissimū seu ꝓmptissimū. s. a deo seruiendū. ministrandū. t obediē dum. Quia sicut dicit Matb.xxv. Solū ille virgines q̄ pa rate erant intrauerūt cū sponso ad nuptias. Sed heu cha rissimi bodie cōuiue. in nuptijs ecclesie nō vident istas q̄t tuor conditiones babere. Ecce eñ bodie implete sunt nup tie discūbentib⁹. sed vbi est bodie qui babeat pnie asperi tatem. Subiacentie būlitatē. Apparentie sanctitudinem. Obedientie ꝓmptitudinē. Quis est ille qui bodie velit re cūbere in nouissimo loco. Qui velit pniam facere. Qui ve stem velit honeste cōuersationis bre. Qui velit ad obedien dū t ministrandū se ꝓmptuꝫ dño exbibere? Proculdubio pauci. Et ideo timendū est q illi q̄ aliter faciūt. de istis nu ptijs finaliter ejicient t in tenebras exteriores vbi est flet⁹ t stridor dentiuꝫ reponent. Et sic verificabit in eis illud. s. Mach.ix. Conuerse sunt nuptie in luctū. Signāt ergo nu ptie moralem cōitatem. Quinte nuptie signāt eternā fe licitatem. Iste enim sunt nuptie padisi vbi deus est spōsus t anima est sponsa. vel vbi christus est sponsus t beata vir go sponsa. Juxta illud. j. Corinth. vij. Si nupserit virgo non peccat. Et Apoca.xix. Uenit agni pauit. se scz ad veni endum ad nuptias. Ei nota q iste nuptie Sunt

Glorioſe ꝓter ferculoꝝ plēnitudinē. Sunt iste nuptie
Gratioſe ꝓter psonaꝝ sanctitudinē. glorioſe. Unde. j.
Copioſe ꝓter cōuiuaꝝ multitudinē. Mach.x. dicit q demetrius fecit nuptias filie sue sicut rex in gloria magna. Et bester. ij. dī q assuerus iussit ꝑparari cōuiuiū magnifi cū ꝓ cōiunctione t nuptijs bester. Item sunt gratioſe. q̄a sole virgines. i. sole pure psone t sancte ibi admittunt. Si cut de prudentib⁹ virginib⁹ oleū t lampades. i. bonā intē tionē t bonā opationē habentib⁹ dicit Matth.xxv. Que parate erant intrauerūt ad nuptias. Item iste sunt copioſe q̄ ibi est multitudo boim t angelorꝝ. Un Matb.xxij. Im plete sunt nuptie discūbentib⁹. De talib⁹ ergo nuptijs gau dendo dicūt bti Apoc.xix. Gaudeam⁹. t exultem⁹. t dem⁹ gloriam deo quia venerunt nuptie. Et sequitur. Beati qui ad cenam nuptiarum agni vocati sunt. Et sic igit patet q in scriptura inueniuntur quinq genera nuptiarum. Suffi cit. Uide infra de Uroze.

Nutrire. Nutrix Nota q sicut sunt plu-ra animalia sic multa sūt genera nutrimentorꝝ. Un ſm Aristo. lib. j. animaliū. Quedā sunt animalia que nutriunt carnibus. vt leo t lupus. Que dam graminib⁹ vt bos t ceru.⁹ Quedā ꝓtijs gustabilib⁹ vt apes melle. musce t aranee bumore. Sic spūaliter loqn do multa possunt inueniri genera spūaliū nutrimentorꝝ q̄ bus scz affectus bominū nutriunt tam in bono q̄ in malo. In bono eñ nutriunt quidā carnib⁹ xpi t martyꝝ p passi onum suarꝝ cōsiderationē. sicut sunt leones. i. viri alti t cō templatiui. Job.xxxj. Quis det de carnib⁹ eius vt sature mur? Et Joh.vj. Caro mea vere est cib⁹. Quidā gramini bus scientiarꝝ p studiū t lectionē. sicut sunt boues. i. labori osi ꝑdicatores t doctores. t boni actiui. Quidā gustabilib⁹ gr̄arꝝ p meditationē t deuotionē sicut sunt apes. i. boni re ligiosi. eterne dulcedinis gustatiui. Offices eñ boni quocū q̄ noie censeant bñt sua spūalia nutrimēta q̄bus vitā gr̄e nutriūt atq̄ fouent. t q̄b⁹ a deo spūaliter nutriunt. t in sta tu gratie vegetant. Unde Esaie.xlix. Erunt reges nutrices tui t regine nutrices tue. Arbor eñ in terra vel in aqua pla tata sursum surgit et recipit nutrimentū. ita q̄ plātula pau latim magna efficit t versus celum superi⁹ naitat. Sic bo mo a deo vel ab ecclesia in qua p fidem debet esse plantat⁹ spiritualia nutrimenta recipit. ita q̄ per cumulum perfecti onis in altitudinem magnam crescat. Ut sic de quolibet vi ro iusto possit dici illud Ezech.xxxj. Atque nutrierūt illum abyssus exaltauit eum. In quibus verbis aduerte q̄ boni nutrimento triplici nutriunt. vicz. Spirituali. Temporali Supernali. Primum pertinet ad moralē vtilitatem. Atque Secundum pertinet ad carnalem necessitatem nutrierunt inquit illum. Tertium pertinet ad finalem felicitatē. Abyssus inquit exaltauit eum. Primo ergo dico q̄ boni nu triūtur spiritualiter interius. Et hoc ostendit cum dicitur. Atque. Per aquas eñ intelligunt omnia spūalia nutrimē ta. sicut est nutrimentū scientie t lectionis. gratie t deuotio nis. amoris t dilectionis. splendoris t cōtēplationis. Iste sunt enim quedam aque spūales quibus anima vegetatur quibus vita spiritualiter continuat. t quibus anime mora lis quantitas augmentatur. Unde Esaie. xlviij. Plantauit pinum quaꝫ pluuia nutriuit t facta est bominibus in focū Ubi aduerte q̄ ad hoc q̄ anima possit vel gratia vel scien tia. spiritualiter nutriri tria sunt necessaria scilicet.

Uigor radicatiuus. Sit vere ad hoc q̄ bō possit spū
Humor vegetatiu⁹. liter nutriri necessaria sūt. Tenor
Calor augmētatiu⁹. firmitatis. Plantauit inquit. Hu mor pietatis. Pluuia inquit. Calor charitatis. Focum in quit. Necessarie sunt dico firmitas t permanentia. Quia sicut arbor que quotidie mutaret de loco ad locum nullo⁹ bene nutriretur nec proficeret. Et ideo necesse est q̄ arbor sit plantata t in terra firmiter radicata. Sic vere homo spi ritualiter non nutrit. nisi per virtutem permanentie in bo no firmiter radicet. Homo enim qui omni die vult muta ri t trāsferri de beneficio ad beneficium. de studio ad studi um. nunq̄ potest perfecte nutriri. nec scientia vel gratia vel getari. Quia sicut dicit Sen. Non conualescit planta que sepe transfert. Debet igit esse plantatus. Plantauit inqt pinum. vt sic sit tanq̄ lignum qđ plantatuꝫ est secus decur sus aquarum. qđ fructum suum dabit in tempore suo. Item necessaria est pietas t clementia. quā pluuia inquit nutri uit. Pietas eñ nō solū nutrit pauperes temporaliter. imo etiam nutrit suū propriū possessorem spūaliter Pietas eñ est sicut stomachus anime. qui totum corpus nutrit. Et est etiam sicut humor terre qui in omnibus viuentibus nutri mentum tribuit. Est etiam sicut sanguis in corpore. q̄ om nia deperdita membris continue restituit. Iste est ergo pi etatis pluuia. Quod bene figuratum est Exo.ij. vbi dicit de moyse qui erat in aqua t filia regis pharaonis accepit eum t fecit eum nutriri. Quia vere pietas filia regis p̄ti il lum facit in moribus vegetari. quem aqua pietatis viderit humectari. Item necessaria est charitas t amicitia. Qđ o stendit cum dicit. Focum. quia scz nibil nutrit sine calore humorē digerente t ad partes varias deferente. Sic spū aliter homo non nutrit sine charitate. t sine diuini amoris influente superi⁹ bonitate Leui.vj. Ignis in altari meo sp ardebit. quem nutriet sacerdos subiciens ligna per singu los dies. Istud ergo est nutrimentū q̄ boni nutriunt spū aliter interius. Atque inquit. Un de nutrimēto gratie dicit illd Sap.xvj. Omni nutrici gratie tue deseruiebāt. Scdo dico. q̄ est nutrimentū q̄ boies nutriunt tpaliter exterius. Et istud est nutrimentū bonorꝝ tpaliū. Nutrierunt inquit. Quia scz illud verbū nutrierūt qđ est ꝓteriti tpis cōpeten ter designat tpalia q̄ faciliter ꝓtereūt t desistūt. Diuites ei t maxime plati tenent istud nutrimentū pauperib⁹ eroga re porrigere t sin virium facultates eis in tempalib⁹ sub uenire. Un. j. Macha. iij. dicit. Qr rex reliquit Lisiam sup negocia regni. t vt nutriret antiochū filium suū. Quia ꝓ certo rex celestis ad hoc reliquit lisiam. s. ꝓlatos sup nego cia regni sui scz ecclesie vt ipsi nutriant t foueant filiū suū. id est statū pauperum t egenorꝝ. Qr uis ꝓculdubio multi bodie sint similes quibusdam porcis⁹ seu suibus que q̄nq̄ concipiūt maxima multitudinē porcellorꝝ. scz q̄nq̄ viginti

ꝫ videntes q nō sufficiūt ad nutriendū. devorant omnes
ꝑter pauū. quē tandē pinguissime nutriūt ⁊ impinguant.
Sic multi sunt qui omnes filios suos. i. subditos solent p
rapinas ⁊ extorsiones devorare. ⁊ nullū nutrire nec ꝓmo-
uere. vt sic pauū filioꝝ suoꝝ. i. illos qui apud eos sunt pri
mi. s. ꝓsanguineos ⁊ affines possint pinguius bñficiare. Si
miles etiam aquilis que ꝓpꝛijs filijs sunt crudeles. Ultra
duos em̄ in nido suo nō dimittūt. ꝫ abnegato penit⁹ nutri
mento ejciunt ⁊ expellūt. Cozui etiā ꝓpꝛijs pullis dicunt̄
nutrimentū negare. quousq; deposita albedine ipos sibi re
cognouerit similare. Quia ꝓcerto tales nutrimenta bono
rum ꝛpalium illis denegāt ꝙs nō amant. Filios vero quos
diligūt solū nutriunt ⁊ impinguāt. ⁊ maxime q̄n videt eos
sibi similes in natura. vtpote eiusdē ꝓnevel parentele. alijs
oibus ꝓtermissis. Dicūt em̄ q iuxta dictū apli Eph̄. v. Ne
mo carnē suā odio būit. ꝫ nutrit ⁊ fouet eā. Et breuiter. bñ
verificat̄ i talib⁹ dictū pbi. q̄ dicit. Oz aues curuoꝝ vngui
um sunt difficilis cubationis sup pullos suos. Pisces etiā
pullos ⁊ fet⁹ suos nō nutriūt ꝓter ranas. q̄. s. caudis carēt.
Dicit em̄ q masculi sunt magis negligētes q̄ femie ad pul
los nutriēdos. Femina em̄ q̄ q̄ sit corpe imbecillioꝛ. est tñ
fouēdo pullos feruentioꝛ ⁊ diligētioꝛ. Sic ꝓculdubio bo
die illi sunt ad nutriendū pullos. i. subditos ⁊ paupes mi
n⁹ sufficiētes ⁊ min⁹ diligētes. q̄ man⁹ bñt vncas ⁊ curuas
ꝓ rapacitatē ⁊ tenacitatē. q̄ etiā more rane cauda. i. mortis
memoria carēt ꝓ mētis obstinatā fatuitatē. q̄ insup masculi
sunt. i. supiores ⁊ divites ꝓ talē plationē ⁊ ꝓsperitatem
Quia ꝓculdubio istud bodie planū est. q illi q̄ sūt inter ce
teros masculi. i. potētiores. q̄ sunt curui vnguis. i. auari et
tenaciores. q̄ sunt etiā sicut rana sine cauda. i. mortis memo
ria carētiores. tales dico nutrire ꝓ cl'ynas paupes negligūt
nec eisdē in necessitatib⁹ suffragāt. Uñ isti sūt illi pastores
ꝙs Ezechiel maledixit. Eze. xxxiij. Pascebant pastores se
metipꝰ ⁊ greges meos nō pascebāt. Sic ergo ptꝫ quō nu
triunt̄ boies ꝛpalr̄ exteri⁹. Nutrierūt in q̄t. Ut de tali pau
pere nutrimēto dicat̄ illud. iiij. Re. iij. Rex moab nutrierat
pecora multa. Et de paupib⁹ filijs regis xꝑi dicat̄ illō. iiij.
Re. x. Filij regis apd optimates ciuitat̄ nutriebāt. Ter
tio dico. q bōi nutriūt eternalr̄. supi⁹ qd oñdit̄ cū dr̄ Abys
sus exaltauit illū. Quia. s. bte anie in illa eterna celsitudine
in q̄ sunt a deo exaltati btifice nutriunt̄. Apes ei nutriunt̄
melle. In ethiopia sūt boies q̄ nutriunt̄ arboꝝ odore. In
hīstoria etiā alexandri legit̄ q ipse inueniet puellas infini
tas in quodā nemore q̄ sola arboꝝ vmbra viuebāt ⁊ nutri
ebant̄. ita q si vmbrā arboꝝ transisset illico moriebāt̄. Ta
le ē ꝓculdubio mirabile eterne glie nutrimētū. Ibi ei mel
id est dulcedo fruitiōis. odor. i. suauitas dilectōis vmbra. i.
securitas dīne ꝓtectōis alas nutriūt ⁊ impinguāt. ita q ibi
ꝑpetuant̄ ⁊ durāt. ⁊ in illa eterna altitudie pseuerāt. Abys
sus inq̄t exaltauit eū. Eterna em̄ glia dr̄ abyssus rōne inex
haustibilis felicitat̄. ⁊ dr̄ alias exaltare. rōe ꝑpetue dignitat̄
Uñ de tali abysso dr̄ in ꝑs. Adaquit eos velut i abysso mul
ta. Et de illa etiā nutritiōe dr̄. Sap̄. xvj. Angelorꝫ esca nutri
visti ꝑplm tuū. ⁊ panē d̄ celo ꝑstitisti eis. Et sic ergo ptꝫ quō
multiplex nutrimētū repit̄. s. Spūale. Tꝑale. Supernale.

Sꝫ adhuc notandū q in scriptura inveniunt̄ septez gña
nutritoꝝ. s. Xps. Eccl'ia. Prelatus. Perfect⁹. Predicator.
Demon. Caro ⁊ Mūdus. q̄ suos alūnos diuersimode nu
triūt dissilr̄ ꝙs pascūt. qz xps nutrit interi⁹ influēdo. Eccl'ia
nutrit exteri⁹ ꝓmouēdo. Prelat⁹ nutrit liberaliter erogādo
Perfectus nutrit exēplarit̄ informādo. Predicator nutrit
verbaliter ꝓdicādo. Diabolus nutrit falsissime decipiēdo.
Caro nutrit dulcissime inficiēdo. Mūdus nutrit blandissi
me allicīēdo. De xꝑo em̄ spūalit̄ nutriēte. dr̄ Osee. xj. Ego
q̄si nutrici⁹ effraym in brachio meo portabā eos. Et tñ de
multis dr̄ Baruc. iiij. Obliti estis alia lr̄a. eracerbastis eū
q̄ nutrinit vos. ⁊ ꝓtristastis hierlm nutricē vīam. De eccl'ia
ꝓmouēte dr̄ Ruth. iiij. Oz susceptū noemi puer posuit eū
in sinu suo ⁊ nutricis fungebat̄ officio. Et tñ multis pōt bo
die dicere eccl'ia. Filios enutriui ⁊ exaltaui ipi aūt ꝓtreue-
runt me. De ꝑlato liberalit̄ erogāte pōt dici illud. j. Mach.
iij. Oz rex reliqt̄ Lisiam sup negocia regni vt nutriret anthi
ochū filiū suū. De pfecto exēplarit̄ informāte dr̄. Leuit̄. vj.
q ignis in altari meo sp ardebit. quē nutriet sacerdos sbū
ciens ligna p singulos dies. Ligna em̄ sūt bona exēpla ma-
iorū q̄ ignē charitatis nutriūt in cordib⁹ simplicium ⁊ minoꝝ
Esa. xxx. Nutrimēta ei⁹ ignis ⁊ ligna multa. De ꝑdicato-
re vtiliter eloquēte dr̄ Exo. ij. Accipe puerꝫ ⁊ nutri eū mihi.
⁊ ego dabo tibi mercedē. Quis pauci sunt bodie tales spū
ales nutrices. Quia sicut dicit̄ Eccl'i. xxxv. Mortua est vi
bora nutrix rebecce. De diabolo vero fallaciter decipiēte q̄
scz fouet ⁊ nutrit fatuos pcōres in suis vicijs ⁊ pctis dr̄. ij
Paral̄. x. q roboā cū iuuenib⁹ tractare cepit q cū eo nutri
ti fuerant ab adolescētia sua. De carne vero dulciter infici
ente dr̄ Prouer. xxix. Qui delicate nutrit seruū suū. i. corp⁹
a puericia sua. ip̄m in fine sentiet contumacē. Ysta em̄ ēnu
trix niphibosetb. q̄ dimittēs eū cadere. fecit eū esse claudz
sicut dr̄. ij. Regum. iij. Quia vere oēs illi ꝙs caro delicioſe
tractat ⁊ nutrit. claudos in moꝛb⁹ esse facit. Jacob. v. In
luxurijs vīis enutristis corda vīa. De mūdo vero amicabi
liter alliciente. q̄ scz in ꝓsperitate sua nutrit filios suos ⁊ f
Sap̄. vij. In suoꝝ mētis nutrit⁹ sum⁹ ⁊ curis multis. De q̄
Treñ. iij. Qui vescebant̄ voluptuose amplexati sunt ster-
cora. i. divitias. Et etiā mūd⁹ de talib⁹ dicat illud Baruch
iij. Nutriui eos cū iocūditate ⁊ dimisi eos cū luctu. Quia
sicut dr̄ de mūdo. iij. Reg. ij. Rex moab nutriebat pecora
multa. Et hec de nutrimentis sufficiāt. Vide supra de Gra-
tia. Infra de Vita. ⁊ in multis alijs locis vbi de Nutrimē
to infinita ponuntur exempla. que hic non volui allegare
ꝛc. Hic est finis littere. M. Deo gratias.

Incipit littera. O.

Nota q ista dictio seu

O lra O ponit̄ diuersimode in scriptura Po
nit̄ em̄ ꝓ signo vocativi casus. semp em̄ O
est signū allocutiōis seu loquit̄ aduocādo.
⁊ est vt cōiter signū admiratiōis. ⁊ execra-
tionis. Et qualitercunq; homo ponat. O. sp est signum vel
admiratiuum vel execratiuum. Notare ergo possumus
q ista dictio. O. est in scriptura Signum

Stupoꝛis ⁊ admiratiōis.	Est igit̄ O. signū seu signifi
Dulcoꝛis ⁊ consolatōnis.	catiuū admiratōis ⁊ stupoꝛ
Doloꝛis ⁊ lamentatōnis.	Em̄ admiratiue ⁊ stupide
Rigoꝛis ⁊ castigationis.	loq̄bat̄ ille q̄ dicebat. Ro.
Horroꝛis ⁊ execrationis.	xj. O altitu. diui. sa. ⁊ sci. dei
Squaloꝛis ⁊ deceptionis.	q̄ incō. sunt iudi. ci⁹ ⁊ inue-
Timoꝛis ⁊ conturbatōis.	sti. vie ei⁹. Itē est significati
Amoꝛis atq; dilectionis.	uū ꝓsolatōis ⁊ dulcoꝛis. Et
Ardoꝛis ⁊ desideratōnis.	sic sumit̄. ij. Pal. xx. O iuda
Bonoꝛis ⁊ cōmendatōis.	⁊ hierlm nolite timē nec pa
Sapoꝛis ⁊ delectationis.	uetis cras egre. ⁊ dñs erit
Clamoꝛis ⁊ aduocatiōis.	vobiscū. Itē est significati.
Feruoꝛis ⁊ deprecatiōis.	uū lamentatiōis ⁊ doloꝛis

Et sic sumit̄ Treñ. j. O vos oēs q̄ trās. p vi. atte. ⁊ vi. si est
do. si. do. me⁹. Itē est significatiuū castigatōis seu redargu
tōis ⁊ rigoꝛ. Et sic sumit̄ Ro. ix. O bō tu q̄s es. rñdeas deo
Et Ro. ij. In excusabil' es o bō ois q̄ iudicas. in q̄ ei alte
iudicas teip̄m ꝓdēnas. Itē est significatiuū execratiōis et
horroꝛis. Et sic sumit̄. Mat. xxij. mar. ix. ⁊ Lu. xj. vbi dñs
dixit tēptāt. b⁹ eū. O gnatio incre. ⁊ puer. vsq; q̄ ero apud
vos ꝛc. Et Zach. xj. O pastoꝛ ⁊ ydo. dere. gregē. Item est
significatiuū deceptiōis ⁊ squaloꝛis. Et sic sumit̄ Act̄. xiij.
O plene oi do. ⁊ oi falla. vsq; q̄ nō dsi. puer. vi. dñi rectas.
Itē est significatiuū ꝑturbatiōis ⁊ timoꝛis. Et sic sumitur
Hiere. x. Quis nō ti. te o rex gentiū. Itē est significatiuum
dilectōis atq; amoꝛis. Et sic sumit̄. j. Pali. xij. vbi fortes dr̄
dixerūt ei. Tui sum⁹ o dr̄ ⁊ tecū filij ysai. Item est signifi-
catiuū desideratōis ⁊ ardoꝛis. Et sic sumit̄. j. Pal. xj. vbi dr̄
desideras aquā dicebat. O si ꝙs mi. dede. aquam de cister-
na bethleē. Itē est significatiuū collaudationis ⁊ bonoꝛis. Et
sic dr̄ Can̄. j. O pulcerrima iter mulieres. Et sap̄. iiij. O q̄
pulcra est casta gene. cū claritate. Et Matb. xv. O mulier
magna est fides tua. Itē est significatiuū delectatōis ⁊ sa-
poꝛis. Et sic sumit̄ sap̄. xij. O quā bo. ⁊ sua. est dñe spi. tu. i
nobis. Item est significatiuū aduocatōis ⁊ clamoꝛis. oz reve
ra ꝓ istud aduerbiū O. nos vocam⁹. Deū. Proximū. Im
piū ⁊ Justum. Mortem ⁊ Peccatum. Deum dico videlicꝫ
Ipsum exorando Ipsum dico deꝑcando. ꝑ. O dñe

Jpm formidando. sal. the fac. o dñe bene, psperare.
Jpm admirando. bñdictus q̄ ve. in no. dñi. Et iterū
Jpsi famulando. O dñe. li. ani. me. a la. imi. ⁊ a ling.
dolo. Jpm etiā formidando. Hiere. x. Quis nō timebit te.
o rex gentiū. Jpm insup admirādo. Dñ illud Ro. xj. O al
titudo diuitiaꝝ sapientie ⁊ scie dei. ipi nihilominus seruien
do ⁊ famulando p̄. O domine q̄ ego seruus tuus sum et
filius ancille tue. Per o. igit nos vocamus deuꝫ. Jtez per
o. nos vocamus proximum. ⁊ hoc, pcerto ipi demonstran
do dei maiestatem vt obediat. Jpi declarando culpe vili
tatem vt refugiat. Jpi predicando legis veritatem vt per
ficiat. De dei maiestate veneranda dicit Baruch. iij. O is
rael q̄ magna est domus dei. De culpe vilitate fugienda
dicitur Zachari. ij. O. O. O. fugite de terra aquilonis. Et
j. Thuno. vj. O homo dei hec fuge. De legis vero verita
te tenenda ⁊ obseruanda dicitur. j. Machabeoꝝ. iij. O filij
emulatores estote legis. Per o. igitur nos vocamus proxi
mum seu iustum. Jtez p o. nos vocamus impium seu iniu
stum. Et hoc certe. Jpsum erudiendo. Jpsum redarguen
do. Erudiendo dico Michee. vj. Jndicabo tibi o homo
quid sit bonum. ⁊ quid dominus requirat a te. vtiq̄ facere
iudiciuꝫ ⁊c. Et Zacharie. ij. O syon fuge que habitas apd
filiam babylonis. Jtem redarguendo scilicet de incredeli
tate Matthei. xvij. O generatio incredula ⁊ peruersa. Et
Zachari. xj. O pastor ⁊ ydolum. Et Malachi. j. O sacer
dotes qui despicitis nomen meum. De morte vero dicitur
peccatori redargutiue forte es imortalis vel es mors mor
tis q̄ a peccato non desistis. Putas ergo q̄ vere possis di
cere illud Osee. xiij. Ero mors tua o mors. q. d. non ⁊c. De
peccato vero dicitur Eccl. xxxvij. O presumptio nequissi
ma vnde creata es. Sufficit.

Bdormire. vbi Dormire.

Obducere. vbi Claudere.

Obdurare. vbi Durus ⁊ Jndurare.

Obedientia. Nota q̄ obedientia est virtus q̄

quis alicui amore celesti patrie
sponte subijcitur. Accipitur aūt obedietia p quacunq̄ ob
seruantia mandatoꝝ. vel pro quocunq̄ consensu seu qua
cunq̄ exequutione mandati siue bona fuerit siue mala.
Notare ergo possumus q̄ in scriptura inuenitur multi
plex obedientia. videlicet. Obedientia

Voluntaria. Est dico obedientia voluntaria. ⁊ ista
Necessaria. est qua quis deo vel prelato voluntа-
Deceptoria. rie obedit. De qua infrā latius est di-
Damnatoria. cendum. Et de ista dicit. j. Regū. xv.
Melior est obedientia q̄ victima. Jtem est obedientia ne
cessaria. ⁊ ista est illa qua de necessitate consuetudinis vel
nature aliquis alicui obedire tenetur. sicut serui dominis.
vxores maritis. filij patribus. vasalli principibus. Unde
de seruis dicitur Colloss. iij. Serui obedite per omnia do
minis vestris. De vxoribus dicitur Ephesi. vj. Mulieres
subdite sint viris suis. De filijs ibidem. filij obedite paren
tibus vestris. De vasallis vero dicitur Roma. xiij. Omis
anima potestatibus sublimioribus subdita sit. Jtem est o
bedientia deceptoria. Et ista est illa qua mens inclinat ad
obediendum peccato seu carni. mūdo vel diabolo. Et ista
est illa de qua dicitur Romano. vj. Non regnet peccatum
in mortali corpore vestro vt obediatis concupiscentiis ei?
Jtem est obedientia damnatoria vel afflictoria. Et ista est
illa qua impij ⁊ pterui q̄ nunc obedire nolunt deo. tunc o
bedire cōpellunt in inferno diabolo. Et q̄ in hoc mundo se
volūtarie diabolo subiecerunt. in inferno inuolūtarie ipi?
vicleter ⁊ necessario seruierūt. Ro. vj. Cui exhibeatis vos
seruos ad obediendū serui estis eius cui obedistis. Hijs
igit premissis dicamus aliquid de obedientia meritoria ⁊
virtuosa. Et tādē de obedietia deceptoria ⁊ viciosa. Dico
q̄ sicut oīa q̄ sunt creata sūt in q̄dā obia naturali sicut
patet. q. planete nāliter obediūt motui firmamenti. mare
naturaliter obedit influentie lunari. omnia generabilia et
corruptibilia obediunt motui ⁊ influentie solari. Quia bre
uiter in omni genere rerum deus constituit aliqs res supi-
ores ⁊ excellentiores. q̄bus obedire voluit res inferiores.
Sic, pcul dubio inter boues natura naturans deus aliqs
supiores vt patres. p̄sides principes ⁊ pfectos voluit or-
dinare. q. teste apło. Non e ptās nisi a deo. Ro. xiij. Qui-
bus, pcul dubio voluit q̄ oēs obediam?. ⁊ q̄ p ipos mor?
ordinatones ⁊ influetias nos regam?. Et tāco cuilibet su-
perioi dr illud qd dixit pharao Joseph. Gen. xlj. Ad tui
ous imperiū cūctus ppls obediet. ⁊ sic de vtute obie expo
nam? illud Lu. xvij. Dicetis arbori moro eradicare ⁊ trās
plantare ⁊ obediet vobis. Jn q̄bus vbis oñdit q̄ ad ve-
ram obiam requirit. Obedietis dispō. q. hō dz esse arbor
morus. Impedietq̄ depositio. q. hō dz esse eradicat?. Pro
ficientis acqsitio. q. hō dz esse trāsplantatus. Perficietis
executio. q. homo dz esse obediēs ⁊ occupatus. Primo
igit dico q̄ si volum? esse viri obedientes nos debem? ha
bere cām dispositiuā. ⁊ hoc oñdit cū dr. Arbori moro. Ar
bor enī dz interi? medullā ⁊ humorē. q̄ ē materia fructuū
flor ⁊ foliorꝫ. Et si talis humor sit bñ digestibilis ⁊ colori
naturali obediēs. tūc fructificat ⁊ facit fructus dulces. Si
vo humor sit crudus ⁊ cōpact? ⁊ calori nō obediēs. ⁊ resi,
stens. tūc efficit naturaliter fruct? acres. Sic vere in boie
est humor affectōnis interioris. q̄, pcerto (loq̄ndo spūali-
ter) ē materia oim q̄ exterius agūt in fructib? opez. ⁊ fo
liis vborꝫ. ⁊ in floib? exemplorꝫ. siue bona fuerit siue ma-
la. ⁊ pcul dubio diuersitatē causat dispō mentis. q. si bōr
interioris pfectōnis sit p būilitatem bñ dispositꝰ ⁊ forma
tus. ⁊ calori celesti. i. supiori suo deo vel plato, pmpte obe,
diens ⁊ subiectus. tūc exteri? boni ⁊ dulces fructus bono
rū operū, pducūtur. Si vere humor interioris affectōnis
sit male dispositus. vtpote. q. in psumptōe ⁊ supbia com,
pactus ⁊ obstinatus. tunc deo vel plato inobediens est. ⁊
sic, pductio bonoꝫ opez vel fructuū impedit. Arbori cūm
inquit. Et sic teste dño Matth. vij. Arbor bona bonos fru
ctus facit. ⁊ Lu. vj. Mō est arbor bona q̄ facit fructus ma
los. Debet hō igit bñe interi? cām dispositiuaꝫ. Et ista cā
pcerto ē humilitas q̄ mr est obedietie. Quia sicut res gra
cilis ⁊ tenuis magis ē obediēs q̄z sit grossa. sicut pz de qua
virga: q̄ p libito pōt torqueri ⁊ plicari: qd tn nō posset fie-
ri de arbore mag dura. Sic vere mēs q̄ est p humilitatem
gratilioꝫ est ad plicaturā obedietie mag babilioꝫ. Nam il,
li qui p superbia ingrossant: p obedientiā faciliter non pli
cant. Debem? ergo eē bñ dispositi vt possum? dicere illud
Exo. xxiiij. Oia que locut? ē dñs faciem? et erim? obedien
tes. Fruct? ci si sit matur? cedit digito si vo sit crud? ⁊ im
matur? nō. Aloe etiā q̄ est arbor valde medicinalis ⁊ aro
matica q̄uis de natura sit arbor solida ⁊ dura: mastificāti tn
nō solet resistē. ⁊ mag dentib? obedire. Sic ve si p būilitatē
bñ dispositi: ⁊ in morib? honesti: ⁊ i mēte maturi: ⁊ i fama
fragrātes ⁊ aromatici fuerim?: nūq̄ impulsui monitionis
nec mastificatiōi correctiōis aliq̄liter resistem?: ⁊ poti? sine
rebelliōe obediem?: ⁊ voluntatez dei ⁊ plati būiliter facie,
m?. Et iō dicit Bern. sup Cātica. Optimū in morib? dico
si in nullo prorsus resistat posterior priorib?: aut par imi,
deat paribꝰ: aut supior noceat minoribꝰ. Sed sit vnusquis
q̄ platis obediēs. socijs cōgruēs. subditis condescendēs.
deo devot?. mgro subdit?. senib? obtemperās. angelis pla
cēs. vbo vtilis. corde būilis. oib? māsuet?. Pz ergo q̄ nos
debem? interi? hāc cām dispositiuā. Arbori inqt. Secdo
dico q̄ si nos volum? eē boni obedietes nos debem? exteri?
cauē cām impeditiuā qd oñdit cū dr. Eradicare. Res ei
q̄uis de se sit nāe mobil? ⁊ mutabil. tn si rei imobili firmiter
adhereat nō poterit moueri. ⁊ iō arbor ad volūtatē artifi,
cis nō ducit nisi de tra cui adheret p̄mit? euellit. Sic ve
q̄uis bō de sui nāli dispōe sit būilis adhoc q̄ possit p obe,
dietiā gubernari. accidit tn q̄nq̄ q̄ reb? imobilib?. s. ist? tē,
poralib? aliq̄ p affectōz adherēt: ⁊ tūc ex toto advotō spū,
alis artific? ñ se mouet. nccē ē ergo vt ab amore mūdi era,
dicēt ⁊ euellāt: anteq̄ p vtutē obie moueāt. Eradicare in
q̄t. puer. xv. Cogitatiōes ipioꝫ eradicabūt. Sic ci aur et
alia metalla oīa sūt mixta. s. cū tra. nunq̄ sē ductilia. nec ad
volūtatē artific? tractabilia: imo oz p̄mo ab hmōi corpu
lēta mā sepenē. Sic etiā pell'is sit mobil? ⁊ plicabil? si tn cū
ligno rigido sit cōsuta implicabilis efficit q̄uscq̄ ab eo di,
stuatur. Sic, pcerto ad hoc q̄ homo possit ductilis obedi,

entꝫ plicabilis fieri ipꝰe debet ab omni terrestri cōpulētia ab omniꝫ tēpali affluenta ꝯtū ad effectū ꝫ dēsiderīū segregari. Exemplo petri ꝫ andree. q̄ oibus impedimentis dimissis dño vocanti obedierūt. vñ math. iiij. dr. Oz ibus videns duos fratres mittētes rhetia in mare vocauit eos Ut illi relictis rhetib⁹ secuti sunt eū. Sciebāt. n. q̄ melior ē obediētia q̄ victime. sicut dr. j. Reg. xv. sup q̄ dicit Greg. xxv. moral. Oz obediētia victimis ꝓponit. qz in illis aliena caron istis volūtas ꝓpria mactaf. Debem⁹ ergo sapiēter cauere cām impedientē. Tercio dico. q̄ nos debemus diligenter tenere modū ꝓficientē. Modus aūt iste ē q̄ ad ꝓpriā volūtatē dimittam⁹. q̄ꝫ ad volūtatē plati q̄c quid nobis mandatū fuerit faciam⁹. Et hoc oñdit cuꝫ dr Transplātare. Trāsplātatio. n. nihil aliud ē q̄ꝰ de aliquo loco vbi arbor plantata est ad aliū locū mutatio. Quia. s. tūc bō vere obediēs efficit. qñ a plantatōe ꝓprie volūtatis euellit. ꝫ ad volūtatē supioris alibi ꝫ alit trāsportatur Sicut cīm caulis ꝫ porri ꝫ vt cōiter oīa genera arborū per trāsplantatōem ꝓficiūt. qz cōiter arbor in loco ꝓprio non bñ crescit si ipam a sua prima radicatōne agricola nō trāsponit. Sic vere spūaliter bō solet proficere in bonitate. si trāsplantaf ꝫ euellit a sua ꝓpria volūtate. Ille cīm in moribus nō ꝓficit. qui volūtate ꝓpriaꝫ nō deponit. vñ tali dr Diere. xvij. Et erit tanq̄ lignū qd plantaf sup aquas. qd ad humorem mittit radices suas. ꝫ nō timebit cū venerit estus. ꝫ erit foliū ei⁹ viride. nec aliq̄n desinit facere fructū. Quia ꝓ aldubio charissimi si bō transplantef ꝫ moueaf ad volūtatē sui supioris. si sit sup aquas lacrimaꝝ ꝫ tribulationis interioris. tūc ad humorē gr̄e mittit radices boni ꝓpositi profundioris. ꝫ habebit foliū viride bone ꝫ honeste cōuersatōnis exterioris. ꝫ faciet fructuꝫ vtuose operationis ꝫ vberioris. Et ideo de tali trāsplātatiua obia pt dici illud Hebr. xj. Fide qui vocaf abraā obediuit in locuꝫ exire ꝛc. Dēm⁹ igit diligēter tenere modū ꝓficientē. Quarto dico. q̄ nos dēm⁹ ꝑmanēter implere actū ꝓficientē. qd ostēdit cū dr. Obediet vob. Obia. n. ē quidā act⁹ valde profi ciens apud deū. Et ideo istum actum cōmendant.

Exempla naturaꝝ. Enigmata figuraꝝ. Opa creaturaꝝ. Mādata scripturaꝝ.

Dico igit q̄ obediētia exēplaf in rerū naturis. Oīs cīm res naturales suis superioꝛib⁹ causis obediūt. Un etiā apes regē habere dicunt cui suo mō facere obediētiā dignoscūt. Elephas etiā de fouea liberat⁹ efficit domestic⁹: et ex tunc suo liberatori efficit obediēs et subiect⁹. Titulus etiā marin⁹ ꝑm Plīnū ē aīal valde disciplinabile: ita q̄ magistro suo solet libēter ꝫ faciliter obedire. In quib⁹ oib⁹ virt⁹ obediētie cōmendaf. Quia si ista ratiōe carētia obediētiā amplecunt multo magis bō rōne vtēs et ꝓpter obedientiā celestē gloriā expectās dr obediēs esse deo: ꝫ plato obediētiā exhibere. Ista ergo exēplaf i rerū naturis. Sz adhuc dico q̄ obediētia cōmendaf in patr figuris. Figuraf cīm obedientia in adā q̄ statim cū creat⁹ est fuit ꝓceptis obediētie astrict⁹ et ligat⁹: ꝫ nō obediēdo de paradiso depositus ꝫ fugat⁹. Sicut dr Gen. iij. Noe etiā obediēdo ꝫ archā faciēdo ꝫ intrādo a diluuio fuit saluat⁹. Gen. vij. Abrahā insup deo obediēdo et filiū occidere volēdo ꝫ sacrificare fuit ꝓ r multaꝝ gentiū notatus Gen. xxij. Loth insup angelis obediēdo et ciuitatē dimittendo fuit ab incēdio sodome liberat⁹. Uxor vero sua dū nō obediuit in statuā salis mutata fuit. Duo etiā generi Loth sibi nō obedierūt. ido cū aliꝫ in dānationis lacū corruerūt. sicut dicit Gen. xix. Quid aūt dicaꝫ de Saul q̄ ꝓter inobediētiā fuit a regno depos⁹t⁹. j. Reg. xv De achor qui ꝓter inobediētiā fuit lapidatus. Josue. vij. De ꝓpheta bono set sancto q̄ cum indiscrete inobdiēs fuit deo: fuit a leone trucidat⁹. iij. Reg. xiij. Deus cīm in tantū obediētiā diligit q̄ ꝓtariū facientes dure ꝫ atrociter sepe punit. Unde etiam. iij. Regū. xx. legitur. Oz illū qui vnum filiū ꝓphetarū in verbo dñi percutere voluit: leo continuo deuorauit. Ista ergo cōmendaf in sanctis figuris. Etiam dico q̄ ista approbaf mutis creatur. Ipe cīm mute creature viris obediētib⁹ obediūt. Un etiā in dyalogo Grego. legit. Oz cū puer placid⁹ in flumine mergeref: beat⁹ maur⁹ ad p̄ceptū beati Benedicti ad ipm liberandū suo aquā cucurrit: aq̄ vo se sibi palpabilē effecit. ita q̄ dictū puer. a sb mergio liberauit. In vitis etiā patrum legit q̄ cū de mandato senioris puer ad hauriendam aquam oblito fune ad puteum cucurrit. ad verbum ipsius obedientis aqua de ꝓfundo vsq̄ ad os putei se inaltauit. ita q̄ aquaꝫ in suo vase seniori portauit. De quodam etiaꝫ iuuene religioso in vitis patrum memini me legisse. Oz quidā senior volēs probare obedientiam ipsius ꝓcepit sibi q̄ ad leonē siluestrē quem vidit transire iret. q̄ ꝛ ipm sibi adduceret. qui mandatum statim compleuit. leonemq̄ obedientem nec repugnantem ad seniorem adduxit. Ecce ergo quomodo obediētia approbaf a mutis creaturis. Ultimo dico q̄ ista virtus impaf seu p̄dicaf in multis scripturis. Ista cīm p̄dicaf j. Mach. viij. vbi de senatu romano dicit. Oz omnes obediunt vni ꝫ zel⁹ ꝫ inuidia nō est iter eos. Ista ꝑcipit Ephi vj. vbi dr Filij obedite parentib⁹ vestris. Ista etiaꝫ impaf Col. iij. vbi dicit. Serui obedite dominis vestris ꝛc. Sic ꝫ patet q̄ quia obedientia est a scripturis inpata. A creaturis approbata. In figuris cōmendata. In rerum naturis exēplata. bñ dico q̄ ipa est act⁹ valde vtilis ꝫ ꝓficiens. Et illud est quartū auctoritatis. Bene ergo ptz q̄ obediēs dr Implere actum perficientem. Tenere modum ꝓficientez Cauere causam impedientem. Habere formā seu causam expedientē. Ista ergo dicta sunt de obedientia bona. De obedire vero nolentibus dic q̄ isti sunt similes vitro quod nullo modo potest obedire malleo. cicius enim frangit q̄ plicet quinimo si quis ipsum in aliquam formam figurare voluerit necesse est q̄ per ignis fortitudinem liquefiat. Sic vere multi sunt ita obstinati. rebelles ꝫ inobediētes. ꝫ more vitri omni humore gratie ꝫ deuotionis carentes. q̄ malleo diuine monitionis. vel p̄lati correctionis. nnnq̄ voluntarie obediūt. imo certe citi⁹ ꝓ impatientiā franguntur q̄ se obediendo plicare nosc̄nt qui etiā nunq̄ figurantur in bono nisi ꝓ fortis ignis ꝫ tribulationis violentiā dissoluā tur ꝫ reꝓuuant a malo. Contra tales ergo sic inobedientes dicit Nume. xiiij. Tentauerūt me. nec obedierunt voci mee. Figura de filio ꝓtruo de quo p̄cipit Deut. xxj. cap. Oz si parentibus obedire noluerit sed superbierit. lapidibus obrui iubebat. Unde ergo reprehendunt tales. Gal. iij. O insensati gallate quis vos fascinauit veritati non obedire. Isti etiam videnf similes leoni. cuius collum dicit inflexibile. Vide supra de Collo. Sic ꝫ tales nec deo nec prelato possunt nisi coacti flectere colla sua Hieremie. xxxvij. Populus iste non obediuit mihi. Unde. ij. Thimo. iij. Erunt in nouissimis diebus ꝛc. Parentibus non obedientes ꝛc. Non sic sed simus obedientes. vt de nobis dicatur illud Roma. xvj. Uestra enim obedientia in omni loco diuulgata est. Et Ecci. iij. Eris tuvelut filius altissimi obediens ꝛc Dic sicut de obstinatione. sicut in tabula inuenies in diuersis locis signatum. De mala vero obedientia que nihil aliud est q̄ inclinatio vel consensus ad malum. posset notari q̄ quidam obediunt cupiditati. quidam carnalitati. quidā verbositati. Quari enim obediunt cupiditatibus. Quia. sicut dicit Eccē. x. Pecunie obediunt omnia ꝛc. Luxuriosi obediūt carnalitatibus. Contra quos dicitur Romā. vj. Non regnet peccatum in mortali corpore vestro vt obediatis concupiscentijs eius. Pomposi obediunt verbositatibus. sicut sunt illi qui libenter credunt verbis adulatorum ꝫ detractorum. De quibus dicitur Prouer. xvij. Malus obedit lingue inique. Tales ergo mali obediētes deberēt dicere diabolo istud quod iunior Machabeus dixit de Antiocho. ij. Machabeo. vij. Non obedio ꝓcepto regis ꝫ ꝓcepto legis ꝛc. Vide de tali mala obedientia vbicunq̄ agitur de malo consensu. seu de tentatione. Generaliter erge de Obediētia. vide infra de Sequi. ꝫ de Cursu. de Motu. ꝫ alīs titulis infinitis.

Obȳcere. Idem est quod Opponere. Impone re Cōtradicere. vel Obstare. Videvbi Contra. ꝫ Contradicere. quia deficiunt auctoritates.

Obire. Obitus. Vbi mori seu etiā Mors.

Oberrare. Vbi Errare. vbi dilectare ꝫ cetera.

Obligare. Nota q̄ obligare idem est q̄ ad aliquid agendū vel sustinendū aliqua

necessitate teneri. vel ad illud affici necessario vel abstringi
Nota ergo q in scriptura reperitur obligatio
Naturalis ⁊ necessaria. Prima est fragilis q̄ est singulor. Et ista ē illa qua oēs
Virtualis ⁊ meritoria. mortales obligant ad miseriam ⁊ ad mortē. ⁊ etiā ad originalē concupiam ⁊ reatum vt sic obligatis possit dici illud ps. Ppi obligati sunt ⁊ ceciderūt supple in mortē. Secūda ē vtilis ⁊ est pfector seu iustor. Et ista ē illa qua iusti se voto vel alis volūtarie se obligāt ad opa meritoria. vtpote ad ulla ad que ḡs alis non tenēt. de quo Nume. xxj. dr. Or israel voto se dño obligans ait ⁊c. Ista ē etiā illa qua oēs bō eo ipo q fidē recipit ⁊ baptismū. obligat se ad diuinor observantiā mādator. Tercia ē flebilis ⁊ ē pcōr. Et ista est illa qua quis peccando se obligat ad damnatōem eternā. de qua in ps. Declinātes aūt in obligatōes. adducet dns cū opantibus iniq̄tatē. s. in infernū. Et Ecc. viij. In felle amaritudinis ⁊ obligatione iniquitatis video te ⁊c. Lata poterat ee materia sed auctoritates non suppetūt idcirco omitto. Vide vbi debere. Teneri. ⁊ Astringi ⁊c.

Obliquitas. Obliquus. Nota q obliquū dr illud quod tortuosum est ⁊ nō rectum. Dicam ergo q in scriptura reperit obliquitas bona ⁊ pessima. Unde nota q est Obliquitas
Discretionis et prudentie. Obliquitas prudentie est illa qua quis in negocijs suis ꝓcedit sagaciter. de liberate. ⁊ caute. non ꝓterue. ferociter ⁊ abrupte. Ire em recto itinere non ē tutū. vie em obliq̄ sunt aliquotiens tutiores. Cū em altus mons ascendit. nō directo gressu pr̄o cedit. ℔ p obliquū. nūc huc nūc illuc ascendit ne grauetur Etiā lepus descendedo montē arduū nō directe descēdit ne forte corruat in descensu. cū anteriores tybias habeat valde breues. ℔ obliq̄ ⁊ tortuose incedit. qđ etiā ille q̄ nauigat fortē fluuiū ex transuerso solet facere. qz. s. obliq̄ ⁊ non recte solet fluminis impetū superare. Sic vere ille qui fortē ⁊ impetuosum altū arduū negociū habet facere. vl' aliqđ periculū ptransire. non directe nec ex abrupto debet ꝓcedere. ℔ oblique ⁊ p laterales vias caute et deliberate trāsitum q̄rere vel tentare: alis em posset esse q impet⁹ fortune ip̄m obrueret: et nauem stat⁹ sui frāgeret ⁊ cassaret. Figura ad hoc. iij. Reg. vj. vbi dicit q de mādato dñi salomon fecit in templo fenestras obliquas. Quia. s. in tēplo dei qđ factū est et quod estis vos: dz esse obliq̄ fenestra discretionis ⁊ prudentis circūspectiōis. Iuxta illud Ezechi. xl. vbi dicit. q ip̄e vidit in templo limina et fenestras obliquas. Ista ē ergo obliq̄tas prudētie. De obliq̄tate vero fallacie vel malicie q̄. s. mali et fraudulēti in factis suis obliq̄ et tortuosa itētiōe ꝓcedūt. De obliq̄tate etiā finalis tristicie q̄. s. damnati relinquūt iter rectū ⁊ ambulant p vias tenebrosas ⁊ p iter deuiū qđ ducit ad mortem multa possent dici: ℔ nulle sunt auctoritates vocales. Vide ergo in tabula. Et infra de Rectitudine.

Obliuio. Nota q obliuisd accipit ꝓ nescire: vel ꝓ non curare. Et pōt referri ad deum ⁊ ad hominem. Et potest significare in bono et in malo. Notemus ergo q in scriptura inuenitur obliuio
Virtuosa. Primo igit dico q est obliuio virtuosa q̄
Luctuosa. ptinet ad bonitatē. Ista est cū illa q̄ homo
Vitiosa. obliuiscit ꝓter deū: delicias tpales. Eminentias seculares. Iniurias fraternales.
Dolorosa. vl' Tediosa. Sic ꝓcerto vñt facere boni religiosi q̄ ꝓ
Gaudiosa. certo statim qñ venīt ad religionē ipi debent obliuisci mundū et mūdana: ⁊ de solo deo et spūalib⁹ recordari: similes asino q̄ est aial obliuiosum: patiēs oneri et laboris. Et dicitur asin⁹ a sedēdo: eo q desuper sedeat vel ab a quod est sine: ⁊ sinos qđ est sensus eo q est aial sine sensu vt dicit Isidorus. Sic vere bonus religiosus et etiam quilibet vir perfectus debet dici asinus Ratione
Patientie. Dico patiētie. qz. s. iste dz esse patiēs in
Obedientie. oi tribulatiōe: onere vl' labore. Gen. xlix
Spūal' insipietie. Ysachar asin⁹ fortis. Obedientie dico: quia sz iste debet sessorib⁹. i. platis et superioribus esse obediens ⁊ subiectus. Matth. xxj. Sedēs sup asinū filium subiugalis. Insipientie insup qz sz talis debet esse sine sensu mundane sapientie. Iuxta illud. j. Cor. iij. Si quis videt inter vos sapiens esse in hoc seculo. stultus fiat vt sit sapiens. Nam talis debet esse animal obliuiosum. Quia. s. vt dictū est ipse debet obliuisci ⁊ dimittere q̄cquid ipm impedit de salute. Unde de hoc dr in ps. Obliuiscere ppm tuum ⁊ domū patris tui. ⁊ cōcupiscet rex decorē tuū. Et Gen. l. Obsecro vt obliuiscaris sceleris fratrū tuor. Ista est ergo obliuio virtuosa. Sc̄o dico q est obliuio luctuosa. Et ista est illa q̄ deus obliuiscit nec curare dicit de peccatoribus. Obliuisci em idem est qđ nō curare. Quia id facialiter obliuioni tradit. de cui⁹ memoria nō curat. Et ideo qz peccatores obliuiscunt deū q̄ saluauit eos. qui etiā ꝓ eis redimendis fecit magnalia in egypto. mirabilia in terra cham. terribilia in mari rubro. hinc est q ip̄e deus ipos obliuiscit ⁊ de eor salute nō curare nec cogitare videt. Pellicanus etiā ꝓter filios resuscitandos sanguine pdito debilitatus optime videt q̄ pullor tunc tpis in ei⁹ nutritione laborāt. ⁊ qz ibi sunt aliqui q̄ matri legittime lese cōpatiētes ipsam in obliuionē nō ponūt. ℔ ꝓ ea nutriēda laborāt. hinc est q matre tandem sanata ipos nō obliuiscit. sed de ipor diligentia recordata secum sicut veros filios in nido suo retinet ⁊ recipit. Quia vero ibi sunt aliqui alij pulli qui de matre lesa nutrienda non curātes ipam obliuisa vident. hinc est q mater sanata illor obliuiscit. ⁊ de ipsis amplius non curās ipos a se ⁊ a nido suo reijcit ⁊ expellit. sicut dicit magister Jacob⁹ in lib. de mirabilib⁹ orientaliū regionū. Sic vere charissimi facit deus. Ipse enim pro nobis viuificandis in cruce fuit vulneratus ⁊ sanguine diminutus. Sed vere multi sunt qui illud bñficium obliuiscunt. nec p bona opera sibi nec membris suis pauperibus regratiari vident. Iuxta illud ps. Cito fecerūt. obliti sunt operum eius ⁊c. Et ꝓter hoc iste tales ponit in obliuionem. bonos vero ⁊ gratabundos ponit et ponet in ꝓpetuam recordationem. Et ideo ciuitati ⁊ cōgregatiōi taliū ingrator loquit de⁹ Osee. iij. Quia oblita es legem dei tui. obliuiscar filior tuorum et ego. Sicut em aquila degeneres filios solet de nido suo tanq̄ extraneos eijcere. ⁊ ipos obliuisci ⁊ de ipis amplius nō curare. Sic deus degeneres peccatores de nido sui interioris amoris eijcit. ⁊ de ipis corrigendis ⁊ emēdandis nō curās ipor obliuiscit nec de ipis magis curat. cogitat. aut aduertit. Sicut patet de mulis quos deus fine correctiōe in mūdi ꝓsperitatibus peccare dimittit ad libitus ita q de ipis nō videt dns recordari. Et ideo notare possum⁹ q de⁹ obliuioni tradidit ⁊ tradet tria genera peccatorum. videl⁹ Luxuriosos. Presumptuosos. Iniuriosos et vani gloriosos De luxuriosis dicit Esa. xxiij. Sume cytharam circui ciuitatem meretrix obliuioni tradita. De presumptuosis dicit Ezech. xxxiij. Si iustus confisus in iustitia sua iniquitatē fecerit omnes iustitie sue oblinioni tradentur. De iniuriosis vero crudelibus. superbis ⁊ vani gloriosis. q̄ sz ad nihil aliud vacant nisi ad nocumentū alior dicit Ezech. xxj. de nabuchodonosor crudelissimo pr̄incipe. Ignis eris abus. sanguis tuus erit in medio terre. obliuioni traderis. qz ego dñs locutus sum. Ista est ergo obliuio luctuosa. Istam timebat ille qui dicebat in ps. Usq̄quo domine obliuisceris me in finem vsq̄quo auertis faciē tuam a me? Verūtamen de hoc sumus assecurati q nunq̄ deus obliuiscit bonorū. Unde nota q deus recordatur ⁊ non obliuiscitur sz.
Patientium ⁊ tribulatorum. Dico q deus nunq̄ ob
Compatientiū ⁊ benignorum. liuiscitur patientium et
Indigentium ⁊ miserorum. tribulatorum. Unde ci
uitati hierusalem tribulate consolando illam loquitur dominus Esaie. xlix. dicens sic. Munquid obliuisci potest mulier infantem suum vt non misereat filio vteri sui? et si illa oblita fuerit. Ego tamen tui non obliuiscar. Quis em superficialiter videatur dominus obliuisci illorum quos in tribulatione dimittit. ipor tamen finaliter recordat. et ipsos in suis tribulationibus consolat ps. Quoniā non in finē obliuio erit pauperis. patientia pauperum non perdet in finez Item non obliuiscitur compatientium ⁊ benignor. Summe enim placet deo virtus misericordie ⁊ clementie. Eccle siastici. iij. Elemosyna patris non erit in obliuione. Item non obliuiscitur indigentium ⁊ miserorum. quia in psalm.

dicit. Non est oblitus clamorem pauperum. Et alibi. Animas paupez tuoz ne obliuiscaris in finem. Ista est ergo obliuio luctuosa. seu periculosa. qua deus obliuiscit peccatorem. Tercio dico q est quedam obliuio viciosa. Et ista est illa qua homo obliuiscitur illa que tenetur recordari. Nam sicut oblivio naturalis generat ex tribus. vicz

Ex humore interioris infectione.
Ex accidētis exterioris receptōe.
Ex absentia vlteriozis remotiōe.

Ista.n.tria generāt obliuionē. s. humor q̄ interius generat.
Causa que exterius opatur.
Res q̄ remotius elongatur.

Sic vere spūaliter loq̄ndo tria sunt q̄ in nob generāt obliuionē eoz q̄ ptinēt ad salutē. vicz Infectio interioris carnalitatis. Receptio exterioris. psperitatis. Elongatio. pfundioris iniquitatis. Dico ergo q talē obliuionem generat interior carnalitas. Sicut em dicunt medici. posterior cellula cerebri qñq; humore corrupto talē inficit q memoria totalit impedit. t oim q̄ prius sciebāt obliuio generat. vñ etiam de q̄dam monacho q̄ corderet⁹ sciebat totū officiū suū recolo me audiuisse. q q̄dā graui infirmitate ttent⁹ talē pdidit memoriā: q etiā lras t officiū ex toto penit⁹ ē oblitus p talē modu3 ita q postq̄ fuit sanat⁹ oportuit q de nouo ras discere sicut puer. Reuera charissimi spūaliter loq̄n to talis infirmitas ē luxuria. Mā qñ būoz carnalitatis animā in q̄ dz vigere memoria. salutis sue p luxuriam inficit. tūc memoriā. pprie salutis tollit t obliuionē dānabilem introducit. Et de hoc pōt dici illud. Sap. xix. Ignis supra suā vtutē in aqua valebat. t aqua extinguētis nature obliuiscebat. Quia em tales sunt sicut aqua p fluxibilē fragilitatē. hinc ē q ignis ocupie in ipis pualet p luxurie carnalitatē. ipi vo talē ignē obliuiscūt extinguere. pter sue male psuetudis pteruitatē. Talē ergo obliuionē generat interior carnalitas. Deinde dico q ipam generat exterior. p sperias. Mūdana em. psperitas ē sicut ille fons boecie. De q̄ narrat Isido. q potat⁹ inducit obliuionē. Est.n. sicut ille anulus moysi de q̄ loq̄t Josephꝰ. de q̄ regina ethyopie tuit subarrata. p cui⁹ vtutē oblita ē q̄cq̄d moyses fecerat circa ipam. Quia vere charissimi in ethiopia bui⁹ mūdi: q̄n aqua mundane. psperitatis bibit: illa que ad salutē ptinent obliuioui tradunt. Quia vere statim qñ moyses. i. deus dat pctōri istuz annulū. psperitatis: pctōr ipm deum obliuioni tradit nec de ipius mādatis amplī⁹ reminiscitur Et hoc ē qđ de illo pincerna dicit Genē. xl. Cui Joseph. p. sperita tē suā interptatā ex somno suo pdixerat: et tamē di cit ibidē: q succedentib⁹ psperis oblitus est interptis sui. Et Osee. xiij. Saturati sunt et leuauerūt cor suū: et oblīti sunt mei. Obliuionē igit inducit exterior. psperitas. De nicz dico q ipam inducit. pfundior iniquitas. Sicut ei videm⁹ q res q̄ a nobis longo tpe absentant t abscōdunt: obliuioni defacili tradunt. Sic pctōr quādo a deo t a rebus ptinentib⁹ ad salutē p peccatū longissime se absentat (q: sicut dicit in ps. Lōge a peccatorib⁹ salus) tūc ipe peccator deū a se p peccatū elōgatuz obliuiscit: t de rebus ad salutē ptinentib⁹ nullaten⁹ recordat. Unde q̄libet talis peccator pōt dicere illud Treñ. iij. Repulsa ē a pace aia mea: oblit⁹ suz bonoz. Et pcerto ista videm⁹ quotidie ad oculum: q multi sunt qui ad tantā. pfunditatē viciorz deuenerūt: t se per tantā mentis obstinationē a deo et bonis spiritualib⁹ absentarūt: q recte et deū et salutē anime obliuioni penit⁹ tradiderūt. Hiere. ij. Popul⁹ meus oblit⁹ ē mei diebus innumeris. Ecce ergo quō tria sunt que faciūt hominē obliuiosum. Et si bō querit que sunt illa que tales dicunt esse oblīti: possumus notare q ipsi. pcerto obliti sunt

Dei potētie sublimitatē.
Dei dementie benignitatē.
Celestis glorie trāq̄llitatē.
Diuine gratie vtilitatē.
Diuine amicicie societatē.
Diuine patie lōganimitatē
Diuine iusticie seueritatē.

Dico ergo q istī obliuiscuntur dei auctoritatē et potētiā ps. Oblīti sūt deū q̄ saluauit eos. qui fecit magnalia tē. sicut supra. Bene ergo tales reprehendunt in ps. Intelligite h q̄ obliuiscimini deū ne qñ rapi. et nō sit q̄ eripi. Itē istī obliuiscunt dei benignitatem et clementiam. s. beneficia dei. Unde Ezech. viij. Oblītus est isrl factoris sui. Et in ps. Oblīti sunt benefactoz ei⁹ et mirac. ei⁹ q̄ osten. eis. Itē obliuiscunt celi tranquillitatez et leticiā. Un Hiere. l. Gret pditus fact⁹ est ppls me⁹: oblīti sunt cubilis sui. Et tñ istī deberēt dicere illud pr. Si oblitus fuero tui hierlm. obliuioni det dextera mea. Itez istī obliuiscunt. priā vtilitatem t dei gratiā. Un istī sunt illi de quibus dicit Matth. xvj. Oz discipuli obliti sunt panē accipere. Item istī obliuiscunt dei societatē t amicitiā. t maxime illa quā cū eis pepegit in baptismo. Un de mala mulie re. i. de anima peccatrice dicit prouer. ij. Oz pacti dei sui oblita est. Item obliuiscunt dei longanimitatē t patiētiā. Un Esaie. lvij. Non cogitasti q: ego tacens t quasi nō videns. t mei oblita es. Item istī obliuiscunt diuinā veritatē t iusticiā. Un Esaie. lix. Justicia longe stetit. t corruit in platea. is veritas. t equitas nō potuit ingredi. t facta est veritas in obliuionem. Ista est igitur obliuio viciosa. Et ista est possibilissime que nobis prohibetur in scriptura. Et ideo adhuc possumus notare q in scriptura nobis prohibet Obliuio

Ostense fidelitatis.
Impense vtilitatis.
Impēdēde benignitatis.

Dico ergo q nos nō debemus obliuisci fidelitatis amicorum. Un Eccl. xxxvij. Ne obliuiscaris amici tui. Itē vtilitatis bñficiorum. Un Eccl. xxix. Gram fideiussoris ne obliuiscaris. Item bonitatis seu sinceritatē meritorum. Un Heb. xiij. Hospitalitatem nolite obliuisci tē. Ista est ergo obliuio viciosa. Quarto dico q est quedam obliuio dolorosa seu tediosa. Et ista est illa obliuio q̄ fama virt⁹ t psperitas pctōr p mortē t dānationē faciliter obliuiscit t a memoria boim remouet. De qua dicit Sap. ij. Momē vēm obliuionē accipiet. Tales em obliuiōi dati sūt a deo t a mūdo. iuxta illud Eccl. ix. Obliuioni data est memoria eoz. Et Esa. xvij. Obliuiōi traderis o tyre. Quinto vero dico q est obliuio gaudiosa. Et ista est illa q̄ beati i pria absorpti ab imēsitate glie. obliuiscunt oim malorum q̄ i isto seculo sustinuerūt. Un poete Fluuiū letheū apō inferos posuerūt q̄ interptat obliuio. p eo q aie purgate p istū fluuiū trāscūtes oia pterita obliuiscebāt. t sic de inferno ad celū trāsibāt vbiusq; ad resūptionē corpor in glia morabātur. Un Esa. liij. Cofusiōis adolescētie tue obliuiscēris. Et de hoc dicit Esa. lxv. Obliuioni tradite sūt angustie pozes. q: absconditē sunt ab oculis nris. Eterna em glia est sicut vinū qđ mentē ita inebriat atq; replet q oim miseriaz pcedētiū facit hoiem obliuisci. Un puer. xxxj. Da merētib⁹ bibere vinū tē. Seqtur. Bibāt t obliuiscant egestatis sue. t paupertatis non recordent ampli⁹. Jō talib⁹ dr illud Job. xj. Miserie q̄z obliuiscēris. t babebis fiduciā. posita tibi spe t defossus securus dormias. Et hec de obliuione sufficiant Vide supra de Memoria. Et infra de Recordari.

Obmutescere. vbi Mutus.

Obnoxius. Idē q obligat⁹ sicut inoxi⁹ ecōuer so. Posses ergo distinguere sicut ꝺ obligare sed transeo. Quia pauce sunt auctoritates.

Obrigescere. Vide vbi frigus. t vbi rigor t rigidus.

Obruere. tus. Idez est q sup aliquē cū impetu ruere. t eū cū lapidib⁹ i petuose occidere vel delere. De illis ꝯ q̄ lapidib⁹ iubebāt lapidari. vel obrui. Vide s. vbi lapis t vbi Lapidare tē.

Obscuritas. Nota q obscuritas t tenebrositas sunt quedā aeris passiones q̄ in ipo. pter defectū luminis generant q̄ solent a visu oculos impedire. Et q̄uis moraliter loquēdo p obscuritatē possit intelligi obtenebratio cōtritionis t humilitatis. Mauim. ij. Non est obscura contritio tua. quia tamen iste modus significandi rarus est in scriptura. Notare possumus q obscuritas vt communiter signat in malo. t nihil aliud est obscuritas q̄ contrarium claritat. Cum igitur sit dare Claritatem in interiorem in intellectu. Exteriorem in conuersationis aspectu. Posteriorem superius in dei conspectu. Notare possumus a cōtrario q multiplex obscuritas potest reperiri. videlicet Obscuritas.

Interioris meditationis.
Exterioris conuersationis.
Posterioris habitationis.

Prima est obscuritas mentalis ignorantie. Scda est obscuritas moralis apparētie. Tertia ē obscuritas infernal⁹ seu letal⁹ pestilētie. Dico q̄ primo q est obscuritas ignorantie. interioris

Sicut eñ videmus q̄ loca que carent lumine ſunt obſcura ita q̄ ibi aliquid non videt. Sic vere qñ cor humanū priuat lumine diuine gr̄e ꝓpter vicia ⁊ peccata. tūc p ignorantiā taliter obſcurat q̄ non videt aliquid qđ ꝓtineat ad ſalutē. ps. Obſcurent̄ oculi eor̄ ne videant ⁊ dorſum eor̄ ſemp incurua. Obſcuritas eñ cauſat vel ꝓpter nubiū debilitatem. vel ꝓpter loci ꝓfunditatē. vel ꝓpter luminis debilitatē ⁊ pauitatē. Sic vere ignorantia cauſat in hoie quā do nubes mūdane ꝓſperitatis ⁊ carnalis voluptatis contra eū indenſant̄. Apoca. ix. Obſcuratus ē ſol ⁊ aer de fumo putei. Qñ eñ locus interior cordis humani p deſperationē ⁊ obſtinationē in vicijs ꝓfundatur. ps. Collocauit me in obſcuris ſicut mortuos ſeculi. Qñ etiam lumē ſpūalis gratie ⁊ doctrine. ⁊ ſane ⁊ vere ſcientie a talibus elōgatur. ſicut pt̄z i hereticis in q̄bus ꝓpter defectū v̄e ſcientie ē ratio penitus obſcurata. Zach. xj. Brachiū ei⁹ dextrū ſiccabitur. ⁊ oculus eius dexter tenebreſcēs obſcurabit̄. Et ī de tali obſcuritate dicit̄ Roma. j. Euanuerūt in cogitationibus ſuis. ⁊ obſcuratū ē inſipiens cor eor̄. Jſta eſt ergo obſcuritas ignorātie interioris. Secūdo dico q̄ ē obſcuritas apparentie exterioris. Sicut eñ vaſa aurea ⁊ argētea aliquotiens obſcurāt̄. ⁊ a ſua exteriori claritate rubiginātur ⁊ obfuſcant̄. qđ aliquotiens accidit ꝓpter contactum alicuius pinguedinis. puluerīs ſeu luti. Sol etiā ⁊ luna ꝓpter terre interpoſitōnem ſolent obſcurari ⁊ eclipſari. ⁊ a claritate luminis obfuſcari. Sic vere ſepe fit q̄ ſol ⁊ luna aurū ⁊ argentū. i. vir eccleſiaſticus vel religioſus. vel alius vir honeſtus qui. ſ. dī ſol. rōne caloris charitatis. luna rōe humoris pietatis. aurum rōne fulgoris honeſtatis. argentum rōne clamoris eloquentie veritatis. aliq̄n pdit honeſte cōuerſatōnis claritatē. ⁊ p rubiginem peccati. vel p carnalitatis pinguedinē. incurrit exterioris apparētie obſcuritatē ⁊ totius infamie vilitatem. Et de hoc dicit̄ Treno. iij. Quō obſcuratū eſt aurum. mutatus ē color optimus. tē. Quod bene figuratū eſt Lu. xxiij. vbi dicit̄ q̄ ſol obſcuratus eſt. ⁊ velum templi ſciſſum eſt. Quia ꝓcerto hodie in templo eccleſie velum quod velat omnia interiora. i. exterior honeſtas ſciſſa eſt ⁊ laniata: ita q̄ claritas ſolis. i. fama ⁊ reputatio ſtat⁹ eccleſiaſtici eſt totaliter obſcurata. Jſta eſt igit̄ obſcuritas exterioris apparētie. Tercio dico q̄ eſt obſcuritas poſterioris peſtilentie. Et iſta eſt obſcuritas infernalis. que ſcz eſt loc⁹ fetidus ⁊ obſcurus. Jbi eñ ē locus ꝓfundior et fumoſior: crudelior ⁊ turbulētior ceteris vniuerſis. Jbi ergo ē obſcuritas: et non ſolū tpalis vel corporalis: imo etiam ſpūalis. Mentes eñ illor̄ qui ibi ſunt obſcure ſunt p turbulentiā dolorīs: nubilatiōis ⁊ tribulationis. Corpora etiā que ſunt ibi ſunt obſcura ꝓpter defectū ꝓſperitatis et cōſolatiōis. Et ideo breuiter de obſcuritate tali poteſt dici illō Job. iij. Obſcurēt eū tenebre et vmbra mortis. Adhuc dico q̄ eſt obſcuritas ſubtilioris ſapientie ſeu intelligētie. Et iſta eſt obſcuritas ſcripture. De qua Dañ. v. Audiuim⁹ de te q̄ obſcura poſſis diſſoluere. Eſt etiā obſcuritas būlioris ſubiacētie: hoc ē dictu pūtis gloríe vel fortune: que ſcz obſcura dicit̄ qñ a claritate mūdane fame et excellētie per pauptatē vel infortuniū denigratur. Sicut de ſtellis cadētibus dicit̄ Apoc. viij. Or obſcurata ē tercia ps eorum. pſ. Collocauit me in obſcuris ſicut mortuos ſeculi. tē. Hiere. xiij. Porte eius obſcurate ſunt in terra. Et ſic patet quō obſcuritas pōt quinq̄ ſignificare

Si vero p obſcuritatē intelligit̄ abſentia ſeu loc⁹ abſcōdit⁹ aut ſecret⁹: poſſum⁹ notare q̄ quinq̄ ſunt genera peccatorū: q̄ in occulto. i. in obſcuro volūt facere facta ſua. ſcz

Carnales et luxurioſi. De luxurioſis et carnalib⁹ dicit̄ Prouer. vij. vbi de luxurioſo iuuene loquit̄ ſapiēs dicēs.

Detractores ⁊ iniurioſi.

Deceptores et malicioſi.

Auari et ambitioſi.

Idolatre ⁊ ſupſtitioſi. Oz gradit̄ in obſcuro aduerſpe raſcēte die i noctis tenebris et caligine. De malignoſis detractorib⁹ dicit̄ in ps. Ecce peccatores intenderūt arcū ſuū: pauerūt ſagittas ſuas in pharetra vt ſagittēt i obſcuro rectos corde. De malicioſis vō et ꝓditorib⁹ qui. ſ. ſemp volūt q̄ opa ſua lateāt poteſt dici illud Sap. xvij. Putāt ſe latere in obſcuris tē. De auaris etiā et malis diuitib⁹ qui ſcz cōtract⁹ ſuos faciūt in obſcuris dicit̄ in ps. Repleti ſunt qui obſcurati ſunt domib⁹ terre iniquitatū. De ydolatris vero ⁊ ſupſtitioſis q̄. ſ. in obſcuris faciūt ſacrificia ſua. dicit̄ Sap. xiij. Aut obſcura ſacrificia facientes. Sufficit. Vide ſupra de Tenebris. ⁊ de vmbra. Et ſupra de abſcondito. ⁊ de Cecitate.

Obſecrare. Nota q̄ obſecrare idē eſt qđ Oratore. Deprecari. Poſtulare. ⁊ aliq̄d humiliter implorare. Et eſt ꝓprie obſecratio cū quadā allegatōe req̄ſitio. Sicut ſi diceret. Amore dei rogo te. aut i nomine dei fac illud ⁊ cetera ſimilia. Eſt igit̄ Obſecrare Officium Humilitatis. Officiū dico humilitatis. q̄. ſ. obſecrare. i. Utilitatis. aliquid būliter deprecari ptinet ad būles Sedulitatis. ⁊ ad pauperes. Uñ ꝓuer. xviij. Cū obſecratione⁹ loquit̄ pauper. diues aūt effabit̄ rigide. Jtē eſt officiū vtilitatis. q̄ vicz ſepe fit q̄ hō obſecrādo ⁊ būliter iplorādo plura bona impetrat q̄ſ cū arrogātia reḡrendo. Cū eñ obſecratio nihil aliud ſit q̄ būlis ⁊ benigna deprecatio ⁊ oratio ⁊ de oratione dicit̄ Eccl. xxxv. Oratio būliantis ſe penetrabit nubes. bene ſequit̄ q̄ obſecrare eſt exercitiū vtilitatis. Dei⁹ eñ libentius illū audit q̄ ſolet būli⁹ obſecrare. Et ideo docebat apl's Phil. iij. In oī oratione. obſecratiōe ⁊ gr̄arūactione petitiones vr̄e innoteſcāt apud deū. In iſtis inferioribus obſecratio etiā vtilis eſt. q̄ etiā in correctionib⁹ q̄nq̄ magis valet būlis ⁊ benigna obſecratio ⁊ monitio q̄ſ que cunq̄ grauis ⁊ aſpera obiurgatio. Et ideo bene docet apl's ij. Timoth. iij. Argue. obſecra. increpa in oī patiētia ⁊ doctrina. De hoc vide ſupra de Arguere. Et acq̄rendo etiam vtilitatē ab hoie. hō magis būliter obſecrādo ꝓficit q̄ importune circa hoc inſiſtendo. Sanguiſſuga eñ lente ſugendo. magis de ſanguine elicit q̄ſ cūlex tumultuoſe pūgendo. Quia vere illi ſibi q̄nq̄ plus de vtilitate ſugūt ⁊ attrahunt q̄ obſecrādo lente ⁊ benigniter. ⁊ q̄ſi nō curādo illud petūt ⁊ q̄runt q̄ illi qui ad modū culicis allegationib⁹ ⁊ ſpoꝛtunis pōnib⁹ quaſi violenter inſiſtūt. Jſta eſt ergo obſecratio vtilis. Et ideo q̄ magis fit inſiſtendō obſecrationib⁹ q̄ irrationib⁹. pt̄z. j. Thimo. v. vbi dicit̄. Seniorē ne increpaueris. ſed obſecra vt patrem. Eſt ergo officiū vtilitatis. Jtem dico q̄ obſecrare eſt officiū ſedulitatis. Oportet eñ q̄ hic ſit ſedulus ⁊ diligēs deū obſecrādo q̄ vult impetrare aliq̄d. Et ideo dicit apl's Epbe. vj. Per orationē ⁊ obſecrationem orantes omni tempore. Notemus ergo q̄ obſecratio poteſt fieri deo. et poteſt fieri homini. Et ideo de deo poſſum⁹ notare q̄ ipm obſecrare debemus. Ut

Auferat mentis iniquitatem. Obſecremus ergo vt velit mentis iniq̄tatē auferre Sic obſecrabat dauid q̄ dicebat. j. pal. xxj. obſecro auferi iniquitatē ſerui tui. Jtem vt velit gratie ſanitatē inferre. ſic videbat obſecrare q̄ dicebat. iij. Reg. xvij. Reuertat̄ obſecro anima pueri hui⁹ i viſcera ſua. Et Mume. xij. Obſecro dñe ſana ea. Jtē vt velit glie claritatē ꝓferre. Et ſic videbat obſecrare ille q̄ dicebat geñ. xxvij. Mihi q̄ſ obſecro vt bñdicas. Et. ij. Reg. xiij. Obſecro vt videā faciē regis. Jtē vt velit eternā calamitatē differre. ſic obſecrabat ille daniel Dañ. ix. Auertat̄ Obſecro ira tua a pplo tuo. Et Lu. viij. Obſecro te ne me torq̄as. Jtē vt velit clemētiā ⁊ pietatē afferre. Et ſic obſecrabat ille q̄ dicebat Amos. vij. Dñe de⁹ ꝓpitius eſto obſecro. Sz adhuc dico q̄ eſt obſecratio boi ab hoie faciēda ⁊ iſta ꝓprie ptinet ad correctores ⁊ pdicatores qui potōes dñt būliter obſecrare. vt eos poſſint ad bonū cōuertere et mouere. Et de hoc nota q̄ obſecrandi ſunt homines a predicatoribus et prelatis. Ut

Obſecrādi ſunt q̄ vt caueant ab infectiōe carnalīz maxime ab illa horrē da infectiōe de q̄ dī Jude. xix. Obſecro ne ſecerit hoc operemini contra naturam in virum. Et generaliter ab omni carnis infectione cauendum eſt. Juxta illud. j. Petri. ij. Obſecro vos tanq̄ aduenas et peregrinos abſtinere vos a carnalibus deſideriis que militant aduerſus animam. Ubi oſtenditur q̄ homo obſecrat̄ abſtinere a tribus tē. Vide eam proſecutam ſupra. de Abſtinentia. Jtē vt maneant in mentis dilectione. ij. Corinthio. ij. Obſecro vt confirmetis in illo charitatem. Jtem vt polleant di-

gna ⁊ honesta cõuersatione. Unde Epb̃. iiij. Obsecro vos ego vinctus in domino vt digne ambuletis. Item vt absti neant a mala delectatione. Unde Roma. xij. Obsecro vos fratres per misericordiã dei vt exhibeatis corpa vĩa hostiã ſã ⁊c. Uide infra de Oratione. et de Petere. ⁊ ō de Adorare. Uide vbi seruitium. Et vbi Of

Obsequium. ficium.

Obseruare. Nota q̃ obseruare quandoq; ſu, mit̃ p cauere. qñq; p implere. qñ q; p vitare. qñq; p expectare. Pro cauere sumit̃ in p̃. vbi dicit̃ Obseruabo me ab iniquitate mea. Et Deut. viij. Ob ſua cane neq; obliuiſcaꝝ deũ. Pro iplere sumit̃. deut. xij. Obserua ⁊ audi oĩa q̃ ego p̃cipio tibi hodie. Et. iij. Re. ij. Obserua vt custodias mandata dei tui. Pro vitare sumit̃ Roma. xvj. vbi dicit̃. Obseruate eos qui dissensiones ⁊ of fendicula faciũt. Pro expectare vero sumit̃ puer. viij. Be atus qui audit me ⁊ obseruat ad postes ostij mei. Qualiter q; ergo modo sumat̃ possumus notare q̃ obseruare in scri ptura signat ꝓmptitudinẽ volũtatis siue ad bonũ siue ad malum. Dico ergo primo in bono q̃ obseruare debemus.

Uerba legis ⁊ mandatorum. Obserua ergo manda,
Uotum regis ⁊ prelatorum. tum diuine legis Eccs.
Statuz gregis ⁊ subditorum. xij. Time deũ ⁊ mãda, ta eius obserua. Item obserua p̃cepta superni regis. dei et prelati. Unde Exo. xxiij. Ecce ego mitto angelũ meuz ante faciem tuã. obserua eum ⁊ audi vocem eius. Item obser ua. id est attende ad statum plebis ⁊ gregis. quod maxime pertinet ad prelatos. ij. Paral. xxxv. Janitores per portas singulas obseruabant. Secũdo dico q̃ obseruare signat in malo. Et sic dico q̃ est Unum obseruare scilicet

Fallacitatis. Dico ergo q̃ est vnum obseruare falla,
Fatuitatis. citatis q̃ ptinet ad exploratores. Quia
Carnalitatis. ꝓcerto multi sunt qui valde studeñt ob
Crudelitatis. ſuare facta ⁊ dicta aliozꝝ vt habeãt q̃ pos sint obloqui. Et sic faciebant scribe ⁊ pharisei dño Lu. xiij vbi dicit̃ q̃ Jesus intrauit in domuz cuiusdam principis pharisei sabbato manducare panẽ. Sequit̃ q̃ ipi obserua bant eum. id est insidiabant̃ sibi. Sicut em̃ lepozaꝝ obser uant passus ⁊ vias lepoꝝ vt ipos capiãt. Sic falsi homies insidiando obseruant facta ⁊ dicta hominũ vt ipsos decipi ant atq; prodant. Istud maxime patet in aduocatis ⁊ iudi cibus ⁊ balliuis. qui dicta aliquoꝝ obseruant ⁊ attendunt vt eos capiãt in sermõe. vt. j. Reg. j. dicit̃ q̃ cũ Anna ama ro animo orabat ad dñm. Heli obseruat os ei⁹. p̃s. Obser uabit peccator iustum ⁊ querit mortificare eũ. Sicut de ser pente qui dicit̃ enidros dicit̃ q̃ obseruat os crocodilli dor mientis vt in viscera eius subintret ⁊ ea corrodat ⁊ pforet. Sic detractator ⁊ pditor ora innocentũ obseruat. vt occa sione inuenta noceat atq; ledat dicens. Secz illud Eccs. viij. Ego os regis obseruo. Ut alius dicat illud p̃s. Ipsi calca neu meum obseruant. Item est obseruare sapientis q̃ p tinet ad mathematicos speculatores. Isti em̃ obseruãt di es ⁊ menses ⁊ annos. sicut dicit̃ Gala. iiij. Quis em̃ tales obseruantie aliquando cõtineant veritatẽ. q; scz sm diuer sos motus ⁊ influentias corporum superioꝝ multa etiam mirabilia accidunt in hoc mundo. male tamen sunt aliquo tiens inducta ꝓter suam curiositatem retrabunt hominẽ a salute. Magis em̃ se debent cõmittere fideles occulte dei puidentie q̃ corporum celestium influentie. Unde Eccs. xj. dicit̃ q̃ qui obseruat ventum non seminat ⁊c. Et ideo il le rex Achaz. ij. Paral. xxviij. reprehendit̃ eo q̃ obseruabat somnia ⁊ auguria sectabat̃. Item est vnum obseruare car nalitatis. ⁊ illud ptinet ad immundos luxurie sectatores. Isti em̃ sunt sicut cattus qui optime obseruat per quã cau telam capiat murem. Sunt etiam sicut noctue que obser uant peroptime tempus noctis. q; scz tales obseruãt ⁊ at tendunt ad nocturnam obscuritatẽ. Job. xxiiij. Oculꝰ ad ulteri obseruat caliginẽ. Et ad cautelosam ⁊ insidiatoriam fallacitatẽ. Sicut de malis iudicib⁹ dicit̃ Dan. xiij. Obser uabant senes sollicite quotidie videre Susannam. Item est obseruare crudelitatis. Sicut em̃ leo ⁊ lupus obseruant et attendunt quõ possint animalia innocẽtia devorare. sic im pij ⁊ crudeles ad nihil aliud vacant nisi q̃ possint alijs pre iudicium generare Job. x. Posuisti in nervo pedẽ meum ⁊ obseruasti omnes semitas meas. ⁊ vestigia pedum meoꝝ considerasti ⁊c. Omitto totum grauia brevitatis. Uide su, pra de Custodire. Et infra de Seruare.

Obsidere. Nota q̃ obsessio idẽ est q̃ cõtinua i, pugnatio. Et pot̃ significare obsessio illã ipugnationẽ spualem tentationũ vel tribulationũ quã a nostris hostib⁹ spualib⁹. s. a diabolo. carne ⁊ mũdo i isto seculo sustinem⁹. Isti em̃ hostes ptinue nos obsidet ⁊ im, pugnant. ⁊ ad nos p̃ceptũ capiendũ ⁊ p mortẽ eternã de, struendũ cũ oĩi diligentia semp vacãt. iij. Reg. xxv. Cbal dei obsidebant in circuitu ciuitatẽ. Sicut em̃ illi q̃ aliquaz ciuitatẽ obsidet solet cõtra eã parietes ⁊ machinas erigere aquã ⁊ panẽ subtrahere. muros ⁊ turres destruere ⁊ foueas seu fossata cumulare ⁊ implere. Sic isti hostes spuales qu velut latronũ nos obsidet multitudo. nobis ꝓposse suo sũ trahũt oĩa illa que pertinet ad salutẽ Subtrahũt em̃ ⁊ de struũt inmobis panẽ eucharistie. seu doctrine ⁊ refectionis aquã gratie. lachrymaꝝ ⁊ deuotiõis. Muros custodie et disciplinabilis observatiõis. Turres eminẽtie ⁊ altitudinis ptemplatiõis. Fossata hũilis aut spualis deiectionis. Uñ de diabolo ⁊ exercitu ei⁹ taliter aiam obsidẽte. dicit̃ Hiere. xxxix. Uenit nabuchodonosoꝛ birim ⁊ obsedit eã. Et iõ sic videm⁹ q̃ obsessi solet cũ oĩ diligẽtia cogitare quõ caueant ne capiant̃. ⁊ quõ a suis obsessoꝛib⁹ liberent̃. Sic nos oꝛa spualia remedia debem⁹ adhibere. quõ obsessoꝛes isti ad uersus nos nõ valeãt ꝓualere. Et hoc est q̃ ꝓsulit̃ Mau. iij. Aquã ꝓpter obsidionẽ hauri tibi. Et idem. ij. Ascendit in̊t q̃ custodiat obsidionẽ. ꝓtemplare viã. ꝓfortа lumbos roborа virtutẽ valde. Ubi oñdit̃ q̃ tales obsessi debent hẽ tria vicz. q; isti dñt Cogitare q̃ est vtile? Repare q̃ est de bile?. Excitare q̃ est virile?. Primũ facit prudẽtia q̃ est vti liũ cogitatrix. Cõtemplare in̊t viã. Scdm ptinentia q̃ est debiliũ reparatrix. Cõforta in̊t lũbos. Tertiũ ꝓstantia q̃ est viriliũ amatrix. Jõ dr. Roborа virtutẽ valde. In ista ci spuali obsidione. dz Meditari rex vtilitas. Roborari mẽ tis debilitas. Animari cordis virilitas. Et sic igitẽ si ista tria habuerim⁹ hostiũ spualiũ obsidionẽ nõ timebimus. Ut sic inimici nostri possint dicere illud. j. Mach. vj. Locus quẽ obsidem⁹ est munit⁹ ⁊c. Sufficit.

Obstinatio. Ut coiter sumit̃ in malo ⁊ est idez dicatio. Lata ⁊ magna poterat eẽ materia. ⁊ auctes vocales desunt. Uide. ergo in titulis infinitis vbi inuenies de obsti natione ⁊ in alijs titulis simulibus ⁊c.

Obstruere. Idẽ est q̃ claudere ⁊ obducere. et os alicuius ꝓcauitatis vel foramis aliq̃ materia cumulare. ne intrare q̃d valeat vel exire. Et sic notabis q̃ diabol⁹ obstruit ⁊ claudit. s. terra mundani amoris. seu humore carnalis horroris. seu etiã lapidib⁹ ob stinati tumoris coꝛ peccatoris ne digne cogitet os ipius ne ꝓm vocitet. ⁊ etiã man⁹ eius ne pauper visitet. Uñ Gen. xxvj. dr q̃ philistei oĩes puteos obstruxerũt implẽtes hu mo. Et. j. Mach. v. dr q̃ porte ciuitatis obstructe sũt lapi dib⁹. In bono aũt significato dic q̃ timoꝛ dei corda iu storꝝ talit̃ obstruit q̃ nullũ p̃ceptũ itrare sinit. vñ. ij. Mach. ij. dr q̃ hieremias q̃ arcbã abscõdit. ostiũ ne inueniret̃ ⁊ re moueret̃ obstruxit. Uñ Ro. iij. Omne os obstruat̃ vt sbdit⁹ fiat oĩis mũdus deo ⁊c. Uide supra vbi Claudere.

Obstupescere. Nota q̃ obstupescere ni, bil aliud est q̃ subito mi, rari de aliqua incredibili nouitate. est em̃ stupoꝛ passio mẽ tis quã solet ꝓsideratio rerũ excedentiũ ⁊ incredibiliũ gña re. Possum⁹ ꝑ notare q̃ stupescere in bono. Pertinet ad

Penitentes. Obstupescere em̃ Est op⁹ penitẽtiũ ⁊ ptri
Cõtemplates. toꝛ. Est op⁹ ptemplatiũ. ⁊ discretoꝛ. Est
Triũphates. opus militantiũ ⁊ viatoꝛ. Est op⁹ triũm,
Militantes. phantiũ ⁊ beatoꝛ. Obstupescũt ꝑ penitẽ tes ꝓ sua p̃cedẽti iniq̃tate. Uñ de puersis ⁊ penitẽtib⁹ gẽti lib⁹ dr. j. Pet. iij. Ambulauerũt in̊t in luxurijs ⁊ desideriis cõmessatoꝛib⁹ potatiõib⁹ ⁊ ydoloꝛ cultib⁹. in q̃b⁹ nũc obstu pescũt. ⁊ in q̃b⁹ admirant̃. Item ptemplates de dei iudicioꝛ pfunditate Abac. j. Uidete admiramini. ⁊ obstupescite q; opus factum est in diebus nostris q̃ nemo credet cũ nar rabit̃ ei. Item militantes seu i isto seculo laborantes de mũ

dane miserie calamitate ⁊ admersitate. Hiere.xxxj. Dic q̄ comedent vuā acerbam obstupescent dentes ei⁹. Et Esa. xxix. Obstupescite ⁊ admiramini fluctuate ⁊ vacillate ⁊c. Item crūpōtes de celestis glorie immēsitate. vñ pōt dici illud .j. Macha. xv. Venit antbenobi⁹ amicus regis in hierlm. ⁊ vidit gloriam simonis ⁊ claritatem in auro ⁊ argento. ⁊ apparatum copiosum ⁊ obstupuit. Item dico q̄ obstupescere potest pertinere ad malos. vnde nota q̄ mali obstupescūt ⁊ obstupescent ⁊ maxime in iudicio. scilicet

De mūdane prosperitatis amissione. Dico q̄ q̄ isti ob-
De interne iniquitatis apparitione. stupescēt de amis-
De eterne penalitatis incursione. sione, psperitatis
De supne felicitatis priuatione. eterne. vnde Esa. xxxij. Collectio vlera nō veniet. obstupescite opulente. cōturbamini confidentes. Et sic glorie mūdane tuc pdite dicatur illud Ezech. xxviij. Omnes q̄ viderint te in gentib⁹ obstupescent. ⁊ Hiere. xviij. Omnis qui pterit per eā obstupescet. Item de reuelatione iniquitatis interne. vñ Hester. vij. dr de aman. q̄ ipe obstupuit vultū regis ac regine. Item de incursione penalitatis eterne. Eze. xxj. Hic ē gladius occisionis magne q̄ obstupescere eos facet. Item de priuatione felicitatis superne. Hiere. ij. Populus meus mutauit gloriam suā in ydolū. obstupescite celi super hoc. Talib⁹ ergo de sua tamincredibili. tamq̄ inopinabili miseria obstupescentib⁹ dicit Esa. xxix. Obstupescite ⁊ admiramini fluctuate ⁊ vacillate. inebriamini ⁊ nō a vino. mouemini ⁊ non ab ebrietate qm̄ miscuit vobis dñs spūm soporis. Et Hiere. xxxvj. Obstupescet vnusquisq̄ ad proximū suum. Sufficit. Vide supra de mirari. Et .j. de Stupore. ⁊ de Timore ⁊ Tremore.

Obtemperare. Vbi Obedire.

Obtenebrare. Infra vbi Tenebre.

Obtinere. Nota q̄ obtinē idē ē q̄ occupare. tenē. acq̄rē ⁊ possidē. Et sic dic q̄ est

Obtent⁹ virtuosus et meritorius. vicios⁹ et decepto⁹. dolorosus et damnato⁹. Primo dico q̄ est obtēt⁹ virtuosus. Et iste est ille quo iusti ex dono diuine gratie et virtutis obtinēt cōtra dyabolū et peccata in filio tentationuz et certaminū huius mundi et quo etiā ipi lucrant. acquirūt et obtinēt possessionē virtutū ⁊ meritorū. et regnū etiā celestiū premioz̄. Judicū. ij. Abierunt filij isrl in possessionez suam vt obtinerent eam. Et sic nota q̄ iusti obtinent

Ab hostib⁹ dirā victoriā. Iusti ergo obtinēt diram
A seipis virtutū copiā. victoriā in cāpo certamis.
A dño celestem gloriā. scz contra spūales hostes.

Dañ. xj. Popul⁹ aūt sciēs deū suū obtinebit. Item obtinēt virtutū copiam in cordis terminis. Unde. ij. Esdre. vij. dr. Esdras autē magnā disciplinā obtinebat. Ista ē terra p̄missionis de qua dicit Hume. xiij. Ascendam⁹ qm̄ poterimus obtinere eā. Item obtinēt supernaz gloriā in regno luminis. i. in paradiso finaliter. Unde Dañ. vij. Regnū obtinuerūt sancti. Et Esa. xxxv. Leticia sempiterna sup capita coz gloriā et gaudium et leticiam obtinebūt. Iste est ergo obtentus virtuosus. Secudo vero dico q̄ inuenitur obtentus vicios⁹. Et iste est ille quo scilicet mali obtinent

Diuitias et facultates. Obtinēt dico diuitiarū opu-
Potētias et dignitates. lentiaz. ps. Ecce ipi peccato-
Fallacias et prauitates. res abundā. in se. obtinue. vi.

Item obtinēt potentiarū violentiā scz cōtra simplices innocētes. j. Mach. j. Dim obtinuit munitiones. Et ibidē. Obtinuit munitiones et regiones gentium. Et Job. xxij. In brachio tuo possidebas terrā et et potentissim⁹ obtinebas eā. Item obtinent nequiciaz pestilentiā. Unde. j. Macha. xv. Pestilentes obtinuerūt regnū. Dañ. xj. Obtinebit regnū l fraudulentiā. Iste est igitur obtentus vicios⁹. Tercio vo dico q̄ iuenit obtēt⁹ dolorosus. Et iste certe est ille nō quo peccatores obtinēt mala. sed quo poti⁹ obtinentur ⁊ occupantur a malis. Et sic nota q̄ istos obtinent

Dolor et gestus. De dolore dicit Exodi. xv. Dolores
Stupor et strepit⁹. obtinuerūt omnes habitatores phi
Languor exhibit⁹. listiim. De stupore dic ē Hiere. viij
Pallor adhibit⁹. Stupor obtinuit me. De fame etiā et languore dicitur Hieremie. liij. Fames obtinuit ciuitatē De pallore vero dr Judich. xj. Pallor faciē tuā obtinuit. Sufficit. Vide vbi Tenere. Occupare ⁊ Possidere ⁊c.

Obturare. Vide ō. de Claudere ⁊ vbi obstruere ⁊ implere.

Obuiare. Cum obuiare nihil aliud sit q̄ sibi inuicem occurrere. Possumus notare q̄ sicut bō corpaliter solet alteri obuiare multiplici rōe. vz. Ad

Salutandum. Sic spūaliter loquēdo possum⁹ dicere
Imitandum. q̄ obuiatio pōt designare quattuor vz
Implorandum. Actū charitatis ⁊ dilectionis. q̄tū ad
Impugnandū. primū. Actū Pietatis ⁊ cōpassionis. q̄tum ad scdm. Actū Humilitatis ⁊ deuotionis. q̄tū ad tertiū. Actum Diuersitatis ⁊ rebellionis. q̄tum ad quartum.

Primo ergo dico q̄ est obuiatio charitatis. Et ista est illa qua quilibet tenet alteri obuiare. ⁊ in necessitatibus occurrere ⁊ preuenire ⁊ se sibi p veri amoris cōnubium copulare. Obuiare enī signat cōiunctionē ⁊ copulā psonaz̄ q̄ semper in bono signat charitatē. Unde Gen. xxix. dr de Iaban q̄ cum audisset venisse Iacob occurrit ei obuiam. Exire enī obuiaz̄ alicui. Signū est Amoris. Signū est Honoris. Signum est Timoris. Signū est dico amoris. Ideo debem⁹ nobis obuiare alter alterz̄ diligendo. q. l. sicut plures boni planete in aliq̄ bono signo sibi obuiātes solent bonū significare ⁊ alter alteri⁹ influentiā adiuuare. sic plures boni sibi in bono amore ⁊ societate obuiātes. ⁊ alter alteri se iungentes. solet alter alterz̄ in suis bonis opib⁹ confortare. Et iō de thobia dr Thob. xj. q̄ data manu puero occurrit obuiam filio suo. Signū etiā est honoris. Et ista obuiatio erit potissime in patria. vbi. l. deus ⁊ angeli ⁊ beati obuiabūt sibi inuicē. Quia tunc miscdia ⁊ veritas obuiauerūt sibi. iusticia ⁊ pax osculate sunt. Quia scz tunc virgines exibūt obviam sponso ⁊ sponse. ⁊ que parate fuerunt ad nuptias introibunt Matb. xxv. Quia vñ apo. j. Thes. iij. Nos simul rapiemur in nubibus obuiam christo in aera. ⁊ sic semper cum domino erimus. Christus etiam ⁊ angeli venient istis obuiam in signum honoris eterni. Unde de christo dicitur Ecci. xv. q̄ obuiabit illis quasi mater honorificata. De angelis etiam sanctis obuiantibus ⁊ sanctos honorantibus potest dici illud Gen. xxxij. Egressi sunt Iacob obuiam angeli dei. Est etiā signū timoris. Et ideo si deū timuerim⁹ vl platū. sibi tenemur cū humilitate ⁊ reuerentia obuiare. sic Judith. iij. dr. Uniuersa vbiū habitatores eius obuiā holoferni. Et ista est ergo obuiatō charitatis. Secdo dico q̄ est obuiatio pietatis. Et ista est q̄ homo pi⁹. misericors ⁊ hospitalis desiderat pauperib⁹. vel peregrinis hominib⁹ obuiare. vt eis possit aliq̄d beneficij erogare. Exēplo loth de quo dr Gen. xix. q̄ cum sederet in foro dom⁹ sue ⁊ videret angelos sub pegrina spē trāseuntes venit obuiā eis dicens. Obsecro dñi declinate in domū pueri vri ⁊ manete ibi. Ista est ergo obuiatio pietatis. Tertio dico q̄ est obuiatio humilitatis. Sicut enī paupes nituntur obuiare diuitibus vt ab ipis petāt elymas ⁊ acq̄rant. Sic nos debem⁹ deo humiliter obuiare vt gratiā suā possumus acquirere ⁊ habere Act. x. Cum introisset petr⁹ obuius venit illi cornelius. Quarto vero dico. q̄ est obuiatio asperitat̄. Et ista q̄q̄ est cōtrouersie. q̄q̄ sciuie. q̄q̄ iustitie. Obuiāt enī sibi p cōtrouersiā ⁊ discordiam superbi discordes ⁊ iniurioси. qui scz nunq̄ sunt vnanimiter cōcordātes sed sibiinuicē in omnibus obuiantes. ⁊ ad modum leonis ⁊ leopardi sibi obuiant alter in alterum irruentes. Et semp istud est verum q̄ mali homines meliorib⁹. subditi pterriti bonis superioribus solent se opponere. ⁊ eis cū cōtrouersiis ⁊ litigiis obuiare. Similes illi serpenti qui dicit iaculus qui volans ad modū iaculi q̄cunq̄ animal bz obuiā ipm vulnerat et occidit. Sic multi sunt ⁊ in seculo ⁊ in claustro q̄ ita sunt pterue ⁊ discordantis nature. q̄ quocunq̄ bonos sibi vel in conditionib⁹. vel in iurisditionib⁹. vel in affectionibus. vel etiam verbalib⁹ correctionib⁹. vel redargutionib⁹ obuios ⁊ rebelles habuerint. ipsos verbis ⁊ controuersiis corrodunt. lacerant ⁊ impugnant. Mali enī semp obuiāt bonis eo q̄ vident bonos sibi obuios. ⁊ in moribus contrarios ⁊ aduersos. Unde de malis possunt dicere boni illud Deutro. j. Amorreus obuiam veniēs persecutus est nos. Iste

est obuiatio cõtrouersie. Item est obuiatio seuitie. Et ista est illa qua tyranni obuiat z se opponũt paupibus. demones vo mũdus z caro bonis z pfectis boibus aduersan tur. Et de hoc Nũe. xxj. dr. q seon rex amorreox congregato exercitu egressus é obuiam filys israel in desertum. Item é obuiatio prudentie z iustitie. Et ista é illa qua dr vel platus obuiat malis ipos p iustitiã prudendo. vel per prudentiã ipoz malicias ꝓhibendo. Juxta illud Eccle. xliij. Ros obuias ab ardore vehemẽti bũilé efficiet eũ. sicut. n. aries obuias alij aricti sibi obuio solet cum dure pcutere. Sic platus z dr q̃ inuenit aliquẽ sibi obuiũ z rebellẽ. solet ei p iustitiã obuiare. z ipm bũliare. z eũ dure z seuiter castigare. j. Reg. iij. Egressus é isrl obuiã philistijm i preliũ. Ecce ergo quõ obuiatio signat vt dictum est. s.

Asperitatem z rebellionem.
Hũilitatem z subiectõnem.
Pietatem z compassionẽ.
Charitatem z dilectionem.

Hec igitur de obuiare suffi ciant. vide. ẽ. vbi Cõtra. de Contradicere. z vbiq; de cõtrarietate. z ẽ. de Aduersari. de Charitate z dilectione. z j. Occurrere ꝛc.

Occasus. Occidens. Cuz occasus seu occidẽs nihil aliud denotet q̃ recessum solis ab emispherio nostro seu locũ illum in quo sol a nobis z emispherio nostro deficit z recedit. Et cũ solis claritas habeat significare quatuor. scz

Mundi prosperitatem.
Gratie puritatem.
Scientie veritatem.
Et vite iocũditatem.

Hinc é q quadruplex seu quadruplicé occasũs spũales possumus assignare. s. Mũdi tribulationem. Culpe obstinationem vel obscurationẽ. Mentis excecationem. z Mortis denigrationem. Pro ergo occasus seu occidens signat statũ paupertatis z humilitatis. Ñ. n. sol mundane glorie z prosperitatis deficit. tũc homo ad occasum aduersitatis z pauptatis puenit. Sic spũaliter q̃ hõ orientem dele ctabiliũ dimittit. tũc ad casum humilitatis p penitentiam se conuertit. Et sic non sokũ signat aduersitatez z pauptatem. immo etiam penitentiam z humilitatem. Sicut. n. videmus q plaga occidẽtalis Est tenebrosa: pluuiosa: frigida atq; ventosa. Sic occasus iste spiritualis scz hũilitas et pauptas est tenebrosus per contritionẽ et per mũdane glorie deiectionẽ z per ꝓpe mortis ꝓsiderationẽ. Unde ps. Sol cognouit occasum suũ. Est etiã pluuiosus per lachrymosam cõpunctionẽ. Ñ Luce. xij. Cum videritis nubem venientez ab occasu solis. statim dicitis ymber venit et ita fit. Est etiã frigid⁹ et ventosus p multiplicé tribulationez. Unde Exodi. x. Flare fecit ventũ ab occidẽte vehementissimũ. quod bñ figuratur Dañ. viij. vbi ipe vidit arietẽ vẽtilantem cornibus contra occidẽtem. Sed sicut videm⁹ q ps occidẽtalis q̃q; sit sterilior q̃ orientalis. solet tñ habere

Populos meliores.
Corpore maiores.
Animo audaciores.
Et in scientijs clariores.

Sic spũaliter loquẽdo stat⁹ humilitatis et aduersitatis q̃uis sit sterilior in bonis tpalibus. est tñ laudabilior in spiritualib⁹. Et iõ dicit Zach. viij. Saluabo populũ meuz de terra occasus solis. Sic ergo dico q occidẽs signat statũ pauptatis z aduersitatis. Secũdo dico q signat statũ prauitatis et iniquitatis. quia scz sol nobis occidit et deficit in occasu. et a nobis abscondit et recedit. sic dr et claritas gratie sue nobis deficiũt in peccato. Sicut cñ flos solsequij in solis ortu et in eius principio apitur. in eius vero occasu claudit. Sic homo spũaliter in presentia gratie ad bona eterna p affectionẽ se aperit. occidẽte vero sole diuine gratie statim per peccatũ se constringit et claudit. Ñ. ij. Para. xviij. de Achab vulnerato dicit. q mortuus est occidente sole. Quantẽ occasus significet statũ peccati. patet in ps. Quantuz distat ortus ab occidente. longe fecit a nobis iniquitates nostras. Et ideo sicut holofernes fuit destinat⁹ ad inuadendũ regnũ occidẽtis. sicut dicit Judith. ij. Sic dyabol⁹ est spiritualiter a deo destinatus ad puniendũ finaliter illos qui sunt in occidente iniq̃tatis et prauitatis. Sol cñ peccatori occidit q̃n lumen gratie ab eo deficit. quod in die mũda ne ꝓsperitatis sepe cõtingit. Hiere. xv. Occidit eis sol duz adhuc esset dies. Et Amos. viij. Occidet sol in meridie.

Tercio dico q p occasum intelligit status ruditatis et obscuritatis. hoc est dictu. status ignorãtie. De hoc potest dici illud Job. xxiij. Si ad orientem iero non videbo eum si ad occidentẽ non intelliga. Quarto dico q signat statum gravitatis z mortalitatis. Quia sicut solis claritas nobis deficit in occasu. Sic vere iocunditas nobis deficit in obitu. Et de hoc Eccẽs. ij. Unus z stultus z meus occasus erit. Occasus eñ est finis z termin⁹ dicit. Ñ Josue. j. Cõtra solis occasũ erit termin⁹ vr Et certe mors ille occasus

Ad quẽ iustus semper ꝓsiderat.
Usq; ad quẽ in bono ꝓficit.
Et vsq; quo laudes accelerat.
In quo deus suos remunerat.

Et q̃ demon malos vituperat. Istum ergo occasum. s. tps mortis solet iust⁹ pudẽdo cõsiderare ps. Sol cognouit occasũ suũ. Item vsq; ad istũ occasũ solet iustus in virtute pseverare ps. A solis ortu vsq; ad occasũ ex syon species decoris eius. Exo. xvij. Factũ est vt manus iosue non lassarentur vsq; ad occasum solis. Item vsq; ad istum occasum solet deum magnificare. Malch. j. A solis ortu vsq; ad occasum magnũ est nomen meũ. Et in ps. A solis ortu vsq; ad occasum. lauda. no. dñi Item in occasu isto solet dr remunerare. scz beatos in patria. q. s. tunc recipit eos in sedibus sempiternis. Juxta illud Deut. xxiij. Post solis occasum ingredientur in castra z tunc etiam facit eis pbase deliciarum glorie padisi. Deutero. xvj. Immolabitis pbase vespere ad occasum solis. Item in isto occasu solet deus malos damnare z exasperare scz in inferno Exo. x. Flare feci ventum ab occidente Vide supra in pluribus exemplis. Et maxime inq̃tum occidens potest significare mundi prosperitatem vide supra de luna z de mari ꝛc.

Occasio. Nota q occasio accipit ꝓ leui z facili z casuali. seu etiam ficta z incerta cã. Sicut bene videt apostolus supponere dicens Phil. j. q oi modo curabat siue p veritatẽ siue p occasionẽ xps annũciaret. Accipit ergo in bono z in malo. In bono dico accipit q̃n q̃s faciliter ex aliq̃ leui casu accipit occasionẽ faciẽdi bonũ. Quia vere nunq̃ debet esse ita modica occasio q̃n debeat homini sufficere ad hoc q bonũ aliq̃d facere debeat vel tractare. Etiã sp debet dari boi occasio bñfaciendi z tolli occasio male agendi. Jõ bene dr ꝓuer. ix. Da sapiẽti occasionẽ z addet ei sapiẽtia. Ideo apls de seipo dicebat corinthijs. ij. Cor. v. Occasionẽ dam⁹ vobis gloriandi p nobis. Ad prudentẽ eñ spectat accipe dare. z inuenire occasiones benefaciendi loco z tpe oportuno. sicut de dare z accipere visum est. De inuenire vero patz Judicũ. xiij. vbi dicit q sanson querebat occasiões cõtra philistijm. Quia certe ad prudentẽ spectat q occasionẽ z colorẽ bonũ in actib⁹ suis querat. Sic ergo occasio sumit in bono. In malo vero dico q sumit z accipit occasio. Sicut cñ boni sunt ita habituati z dispositi ad bonũ q occasione modica exequunt illud. Sic vere multi sunt ita mali z ad malũ dispositi z inclinati q valde modica occasio sufficit eis ꝓ facendo malo. Pro causa eñ accipiũt occasionẽ. z p veritate recipiunt fictionẽ. Sicut eñ equ⁹ qui habet tybias rigidas seu curtas facili offendiculo z occasione cadit etiã in itinere valde pulcro. Sic multi sunt ita habituati ad vicia q faciliter ꝓcipitant. z quidẽ occasione modica. Res eñ que é in pendulo facile occasione movet. z navis que est in fluuio faciliter inferi⁹ trahit. z res q̃ est in aere occasione flat⁹ modici ab vno loco ad aliũ inclinat. Sic mali ad pcũ faciliter inducunt. Ñ nota q faciliter querit occasionem.

Invidus z malicios⁹.
Infidus z proditios⁹.
Immũdus z luxurios⁹.
Nefandus z pnitios⁹.

De invidis z malicios ꝓstat Isti eñ semp q̃runt occasiones quo alios possint nocere. Sicut Dañ. vj. dr. q satrape q̃rebant occasionẽ vt inuiderent danieli. q̃ scz ipm pderent ꝓ eo q bonitati z glorie ipius invidebãt. Et aduerte q isti inuenerũt sibi occasionẽ nocendi in hoc q dñm adorabat. Procurauerunt enim fieri edictuz sub pena mortis q nullus vsq; ad certã diem aliquid ab aliquo deo vel boie peteret nisi a rege solũ. Et q Daniel in illo interuallo dominũ adorauit ideo p pessimoz machinamẽta occasio sibi extitit q vt devozaret leonib⁹ datus fuit. Constat eñ q etiam bona sunt q̃q; occasio mali. Sicut etiã apostolus supponit de mandato z de lege Roma. vij. Que scz bona erant. ꝛ tamen occasio transgressionis fuerunt. Unde ait. Peccatum

liquit occasione accepta p mandatū seduxit me. et operatū est in me oēm concupiscentiā. Dō em̄ nāliter nitiē in vetitū. Et Gal. iij. Ibi lex, pē trāsgressionē posita est ꝛc. Sicut em̄ videm⁹ q ignis tūc solet ardētior esse. Qñ modica stilla aq̄ desup irrigat. Illud em̄ stillicidium qđ ignis sibi sentit ptrariū. solet eū irritare ꝛ ardēdi feruentius occasionē aliquā sibi dare. Sic mali malicioſi et inuidi siue in bonis siue in malis rebus occasiones q̄rūt. vt. s. illis noceant q̄s oderūt. iij. Reg. v. Videte q occasiones q̄rit aduersus me. s. rex syrie mandās naaman a lepra mūdari. Ista ergo patēt d̄ inuidis ꝛ malicioſis. De infidis aūt ꝛ pditioſis p̄z q occasiones q̄rāt sicut dr̄ Prouer. xviij. Occasiones q̄rit q̄ vult recedere ab amico. Infidus em̄ ꝛ pditor sp suppo nit ꝛ inuenit occasionē ꝛ aliquā futurā cām quō ab alteri us fidelitate recedat. Sicut Deut. xxij. dr̄. de illo q̄ occasiones q̄rit q̄ vxorē odiosam dimittat. De immūdis vo ꝛ luxurioſis certū est q occasione modica labunt̄ in luxuriam vñ Eccl. xxvj. Precepit scriptura filiā custodiri. ne inuenta inquit occasione abutat̄ se. De nephādis etiā ꝛ pnicioſis est verū qđ scz sicut occasionē mali ipi solēt faciliter accipere. ita etiā occasione male agēdi solēt libēter alijs dare ptra illud apli. j. Thess. iij. Neq; aliq̄n fuimus occasio auaricie ꝛc. Et. j. Thimo. v. Volo aūt nullā occasionē dare aduersario. Et hec de Occasione sufficiant.

Occidere. Occisio. Nota q in scriptura inuenitur multiplex occisio. s.

Corporalis.	Occidunt̄ em̄ multi corpaliter. et taliter
Virtualis.	vt cōiter occisio ꝛ deo ꝛ nature est mira
Criminalis.	biliter odiosa. intantū q sicut videt Plinius dicere. Gladius q̄ q̄s occisus fuerit
Eternalis.	nunq̄ amplius erit rectus. Occisio em̄

est nature destructiua. Et ideo inter cetera crimina ista est deo amplius odiosa. Cū em̄ deus cū magna diligentia formet hoiem. ita q aiam rōnalem suā imaginē ptendentē sibi tribuat ꝛ inspiret. ipm̄q; nouē mēsibus p multas alterationes ꝓstituat ꝛ cōponat. ꝛ tandē p varia nutrimēta ipm ad debitū augmentū ꝛ crementū pducat. valde pōt ei displicere qñ p occisionē subito ꝛ in momēto pimit̄. Et iō pena talionis etiā in ipo iure nature ipe deus ꝓstituit. ꝛ occidendū occisorē in nature pncipio ordinauit Gen. ix. Qui cunq; fuderit humanū sanguinē fundab̄ sanguis ipi⁹. Et istud vt cōiter est verū: q omēs q̄ deliberate ꝛ sine iusticia hoiem gladio occidit iurta saluatoris sententiā gladio finaliter perit. Et iurta illud Leuit. xxiij. Qui occiderit hominē morte moriat̄. Item quidā occidunt̄ vtualiter. Et ista occisio nihil aliud est q̄ pprie carnis mortificatio. q̄ fit p pniam in qua scz hō occidit spūaliter carnē suā. i. carnalitatē ꝛ voluptatē. Et tales occisores figurant̄ in moyse q̄ egiptiū frēm suū hebreū indebite iniuriantē occidit: ipm̄q; sub sabulo sepeliuit sicut dr̄ Exo. ij. Quia pcerto si nos videamus q egyptus. i. caro seu carnalitas vel pctm̄ noceat fratri nr̄o. s. aie vel spiritui nr̄o: statim debem⁹ ipm̄ p ꝓtritionem ꝛ mortificationē occidere ꝛ ipm̄ sub sabulo aspere penitētie ne a deo videat̄ amplius sepelire. De q̄ Actu. x. Surge petre: occide: macta ꝛ manduca. Istud aūt fuit dictum btō petro videnti linteū de celo dimissum qđ omia genera bestiarū ꝛ reptilium ꝓtinebat. Ad denotandum q quicunq; btm̄ petrū voluerit imitari: ipse debet in linteo corpis sui oēs bestias ꝛ reptilia carnaliū viciorū occidere ꝛ ipa penitus anullare. Isti ergo occidunt̄ virtualiter.

Item dico q quidā occidunt̄ criminaliter. Et isti sunt illi q̄s dyabolus occidit spūaliter p vicia ꝛ peccata. Sicut em̄ astutus miles habet multos modos occidendi aduersarios suos. Sic dyabolus multos habet modos nocendi ꝛ hoiem spūaliter occidendi. Nam sicut videmus multa sunt genera rerū spūalium quibus homo potest per peccatum spūaliter enecari. Nota ergo q hominem Occidunt

Diuitie temporales.	Primo dico q hoiem occidūt
Delicie corporales.	spūaliter diuitie p auariciā ꝛ cu
Scientie mūdiales.	piditatē. Multa em̄ sunt semi
Inuidie cordiales.	na herbarū que indiscrete sum
Eminētie seculares.	pta hoiem occidunt: sicut de elle
Amicicie populares.	boro ꝛ de iusquiamo dicūt natu
Eloquētie fabulares.	rales: que discrete sumpta pre

bēt corporibus medicinā: sed indiscrete sumpta conferūt morte. Sic vere semina diuitiarū q̄uis discrete ꝛ moderate sumpta boibus possint ꝓficere ad salutē: occidūt tñ illos p auariciā q̄ ipsas indiscrete accipiūt: ꝛ qui male ipas administrātes cor ꝛ fiduciam ibi ponūt. Argentū em̄ viuū exterius corpori appositū pōt multis medicinis esse multum vtile: si vo indiscrete interius bibat̄ occidit hominez: eiusq; viscera perforat ꝛ corrodit. Sic vere argentū viuus ardens gentē viuentē. i. diuitiarum affluentia si exterius ꝛ superficialiter habeatur vtilis est: si vo intus in corde p amorem recipiatur tunc solet hoiem p auariciam occidere: et p curas ꝛ sollicitudines intima cordis sui multiplr lacerare. Et hoc est qđ figurat̄ Gen. iiij. in cayn q̄ interpretatur possessio: qui in agro occidit abel fratrem suum: eo q indiscrete cum eo iuisset: ꝛ in eo confidisset. Quia vere mundi possessiones ꝛ diuitie in agro huius mundi solent fratres suos. i. illos q̄ ipos amant p auariciam: ꝛ eos q̄ se eis indiscrete associant p affectum: q̄ stulte in eis confidūt solent p multa crimina occidere ꝛ trucidare. Ideo. j. Joh. iij. dr̄. Cayn occidit fratrē suum. Occidūt ḡ hoiem diuitie p auariciam ꝛ cupiditatem. Secdo dico q hoiem occidūt delicie p immundiciam ꝛ carnalitatem. Sicut em̄ venenū serpentis qui dicit ypualis solet hoiem statim facere dormire ꝛ ipm̄ dormiendo occidere. Sic venenū delitiarū facit hominē dormire p delectationē: ꝛ dum nō aduertit ipm̄ per luxuriam interficit ꝛ occidit. Qđ bene figuratur in Jabel Judicū. iiij. q̄ dato lacte sizare calefacto: ipm̄ indormiuit ꝛ statim eum dum dormiret occidit ꝛ vulnerauit Zach. xij Pasce pecora occisionis: que qui possederāt occidebant. Sicut em̄ rinoceros a puella decipit̄: ꝛ tandē p eum occiditur sic hō a mulieribus deceptus ꝛ oblectatus solet p luxuriam ab eis infici ꝛ occidi. Figura in valida p quā sampson: ꝛ Judith p quā Holofernes potentissimus sunt occisi: sicut dicit̄ Judicū. xvj. Et Judith. xiij. Quia vere et in seculo ꝛ in claustro q̄nq; fit: q ꝛ tpaliter ꝛ spūaliter fortissimi ꝛ potētissimi a mulierib⁹ oblectati decipiunt̄: ꝛ p ipas p luxuriam occidunt̄. vñ. j. Reg. xxviij. dr̄ q mulier habebat vitulum pascualem: festinauit ꝛ occidit eum. Tercio dico q hoiem occidunt scientie mundiales per superbiā ꝛ psumptionem. Sicut em̄ columba portans lras quādoq; pter lras occidit̄: ꝛ ab inimicis litteras videntibus sagittatur: ita q littere sunt cause mortis sue. Sic spūalit̄ sepe fit q scientia hoiem occidit: dum hō de litteris scientiarum quas portat superbit ꝛ psumit. Hostis em̄. i. dyabolus videns columbā istam portantē lras: solet ipam sagitta prepsumptionis petere: ꝛ sic fiunt sibi iste littere ꝛ scietie mortis cause. Et hoc est qđ dicit apls. ij. Cor. iij. Littera occidit: spūs aūt viuificat. Quarto dico q hoiem spūaliter occidunt inuidie p odium ꝛ turbationē. Sicut em̄ ille vermis qui dicit̄ burestis qui generat̄ in ventre bouis ipsum occidit: ꝛ epar ꝛ iecur eius calefaciendo corrodit. Sic vermis iracundie ꝛ inuidie in corde hois genit⁹ ipm̄ solet interius corrodere: ꝛ p fraternum odium occidere. vñ Job. v. Virum stultum occidit ira: parvulum occidit inuidia. Et si vis dic q iste est gladius Golie: sicut supra de Interficere. Quinto dico q hoiem occidunt spūaliter eminentie seculares per stulticiam et elationem. Sicut em̄ aquil ꝛ nobilis p̄dam suam capit ꝛ occidit sursum in aere. Sic dyabolus q̄ est nature nobilissime solet illos p vanitatē ꝛ elationem occidere: quos videt sursum in aere. i. mūdi dignitatibus auolare ꝛ istud gen⁹ spūalis occisionis bñ potest suspēdio compari: q scz tales elati nō vident̄ terrā tangere: immo recte sursum p spēi elationē pēdere. Figurati in Saul occiso quē philistei in muro suspenderūt. Sexto dico q hoiem occidunt amicicie populares p fraudulentiam ꝛ deceptionez. Constat em̄ q multi p falsas amicicias aliquotiens occidunt̄. Dyabolus em̄ mundus sub specie boni multa mala q̄nq; homini suggerūt: pter qđ ipm̄ spūalr occidūt. Sicut em̄ cattus primo cū mure ac si eū diligeret diu ludit ꝛ tñ postea ipm̄ occidit. Sic dyabolus sepe cū hoie videt̄ ludere sibi sub boni specie aliq̄d suggerēdo: sed q̄is tūc esse videat̄ amicus ipm̄ tñ p pctm̄ occidit sicut publicus inimicus. Figuratus in Joab q̄ sub specie amoris boni tenēs mentū amase ac si eū osculari vellet oc

cidit cū sicut dī.ꝙ.Regū.xx.vñ.j. Mach.xiij.dī.Oz trifon cū iter faceret cū antiocho adolescēte dolo occidit eū. Ad qđ facit illud Exod.xxxij. Occidat vnusq; fratrē suum z amicū. Septimo dico q̄ hoiem occidūt eloquētie p̄ fallacīā z detractionē. Hō eīm occidit spūaliter p̄ mendaciū ꝓprie lingue: qz sicut dī Sap̄.j. Os qđ mentit occidit aiaz Itē p̄ detractionē lingue aliene Job.xx. Caput aspidū suget: z occidet eū lingua vipere. Sic ergo ptz quō septē modis hō occidit spūaliter. Ultimo p̄cipaliter dico q̄ quidam occidunt eternaliter. Et isti sunt dānati z miseri in inferno Amos.ix. Ibi mādabo gladio z occidet eos. Sicut eīm aspis miro zelo p̄sequit z si pōt occidet eos q̄ ei? comparem occiderūt: sicut dicit Pli. Sic deus qñ videt cōparem sui.i.aiam rōnabilem quā sibi p̄ fidē despōsauit mortuū inuenit p̄ petīm: solet q̄ eā occidit.s. peccatorē finaliter inuadere: z p̄ mortē occidere eternā z punire Apocal.xiij. Qui gladio occiderit: oportet eū gladio occidi. Et ideo qz gladio peccati aiam nr̄am occidimus: necesse est q̄ gladio tormentorū eternaliter occidamur. Et possum? notare q̄ de? in inferno occidit multa genera peccatoꝝ: videlicet

Impinguatos ab opulētia temporali.
Excecatos a sapientia virtuali.
Occupatos in immundicia corporali.
Effrenatos in violentia criminali.
Eleuatos in eminētia mundiali.

De tpaliter impinguatis dicit in psal. Occidit pingues eorū: et electos israel impediuit Luce.xv. Adducite vitulū saginatū z occidite. De corporaliter excecatis: dī.iij. Reg.xxv. Oz rex babylonis excecauit sedechiam z filios eius occidit. De carnaliter seu corporaliter occupatis: dī.j. Regū.xxv. Carnes occidi tonsoribus meis. De violenter seu criminaliter effrenatis: dī.j. Mach.ij. Virum q̄ cogebat immolare occidit in tpe illo. De mūdialiter vo eleuatis: dī Osee.vij. Oēs reges eoꝝ occiderūt. Et.iiij. Reg.xj. Athalia occidit oīe semē regū Ut z de supbis dicat illud Matth.xxij. Thauri mei z altilia mea occisa sunt. Et Ezech.xxv. Implebo montes sanguine occisoꝝ. Et sic ptz q̄ aliq̄ occidunt eternaliter. Aliq̄ criminaliter. Aliqui vtualiter. Aliqui corporaliter ꝛc. Vide supra de interficere. Et de Mori ꝛc.

Ocium.sitas. Cum ocium idem sit q̄ pigricia: accidia: seu desidia: aut etiam iners z imbecillis a bono exercitio: occupatione: z operatione cessatio. Notare possumus q̄ ocium seu pigriciaz auferūt quatuor vicz Punctio diuini timoris. i. interior inspiratio. Pulsio fraterni clamoris. i. exterior p̄ditio. Motio interni vigoris. i. animi virtus z p̄fectio. Tractio supernī dulcoris. i. paradisi munus z retributio. Istis eīm quatuor modis pigriciam z ocium perdit equus scz fortis

Quando realiter stimulatur.
Quādo vocaliter exhortat.
Quādo virtualiter roborat.
Quādo externaliter inuitatur.

tur scz qñ aliqđ allectiuum ipsum ab exteriori trahit et inuitat ad cursum: sicut est p̄batū pabulū vel iumentū. Ista poterant dilatari: sed auctes vocales deficiūt. Hoc solū dic q̄ ociositas Fugax est operuz et laboꝝ. Nutrix est scelerū z malorū. Genitrix est paupertatis: verbositatis: z mortalitatis. Ista eīm mater est tepiditatis seu imbecillitatis z fragilitatis: qz scz nunq̄ vult opari Matth.xx. Vidit alios stantes in foro ociosos. Cuius cōtrariū faciebat illa fortis mulier: de q̄ Prouer.xxxj.dī. Oz panē ociosa nō comedit. Item mater est iniq̄tatis. Cōstat eīm q̄ in terra nō culta nascit multitudo malarū herbarū. Sic in p̄sona ociosa multitudo nascit viciorū. Eccl.xxxiij. Mitte seruū in operationē ne vacet: multā eīm malicīā docuit ociositas. Et Ezech.xvj.dī. Hec fuit iniq̄tas sodome abundātia panis z ocium. Item mater est sterilitatis seu etiam pauptatis tpalis. s. z spūalis Prouer.xxviij. Qui sectatur ocium replebit egestate. Item mater est verbositatis. j. Thimo.v. Ociose inquit discunt circuire domos: nō solum ociose sed verbose. Item mater est mortalitatis seu eterne calamitatis: qz sicut ostat q̄ ꝓpter defectū exercitij multi moriunt: sic in moribꝰ. vñ Sen̄. dicit. Oz ocium sine litteris mors est z viui hois sepultura. Ista igit sufficiant ꝓpter defectum auctoritatū. Vide vbicunq; agit de pigricia: z Accidia: z similibus.

Octo.Octonarius. Nota q̄ sm moralles vel allegoricas significationes scripture nos possumus inuenire scz

Octonarium circūcisionis.
Octonarium reparationis.
Octonarium resurrectionis.
Primū aufert culparū speculētiā.
Secundū infert vtutū excellētiā.
Teraium affert glorie opulentiā.

Primo ergo dicā q̄ in scriptura reperit octonarius circūcisionis q̄ crimina solet abstergere. Et iste numerus nihil aliud est q̄ pnia seu etiā carnis maceratio z abstinētia. Sicut enim in antiq̄ lege puer octaua die circūcidebat sibiq; caro superflua seu ꝓpucij auferebat. Sic vo dico q̄ p octonariū penitētie: vicioꝝ superfluitas tollit: z carnis delectatio: z ꝓpucij ꝓcupia macerat Gen̄.xvij. Infans octo ꝺierū circūcidet. Exemplo etiā xp̄i q̄ volens instruere q̄ p circūcisionē penitentie nos a vicijs circūcidere debeamus: octaua die voluit circūcidi Luce.j. Unde Gen̄.xxj. Circūcidit eū octaua die. Et notabis q̄ per istud octonarium penitentie

Crimina purgamus.
Defectus ploramus.
Veniam oramus.
Mumina placamus.
Animos fundam?.
Animas saluamus.
Innocentiā reparamus.

Dico igit q̄ p octonariū penitētie crimina nr̄a solem? purgare. Et sic dī.ij. Para.xxix. Oz ipi expiauerunt templū diebus octo. Expiauerūt dico. i. purgauerūt z purificauerūt. Item p istū numerū defectus nr̄os solemus plorare. Et hoc est qđ dī Leui.xv. Oz die octauo sacerdos ꝓ se debebat duos turtures offerre: q̄ scz fūt aues gemebūde. Ad denotandū q̄ octonarius p̄nie req̄rit gemitum atq; planctū Numeri.vj. Offeres. s. octaua die duos turtures. Itē istū numerū ꝓ venia babēda solemus orare Judicū.iij. Seruierūt octo annis et clamauerūt ad dñm. Itē p istū numerū deū z sctōs solemus placare. Ūñ figuraliter dī Joh.xx. q̄ post dies octo vbi discipuli erāt congregati in vnū venit ihs ianuis clausis. Ad denotandū q̄ qñ octonariū penitētie facimus xp̄m z eius gr̄am attrahim? z placamus. Itē p istū numerū animos nr̄os solem? fundare. Constat eīm q̄ post lapsum: pnia est vtutū oīum fundamentū. vñ.iij. Reg.vij. dī q̄ in domo saltus lybani erāt fundamenta: de lapidib? p̄ciosis: lapidib? magnis octo cubitoꝝ. Item p istū numerū innocentiā nr̄am reparamus: et ꝟ significat in duob? agnis q̄ ꝓcipiebant offerri die octaua Leui.xiiij. Ad denotandū q̄ duplex innocētia mētis scz z corpis acq̄rit: qñ. s. pnis octonarius iterat. Et si vis pone quō octo necessaria sunt ad penitentiā: videlz Horror culpe. Spes venie. Timor pene. Cōtritio. Cōfessio. Satisfactio. Dei amor z dilectio. Proximi zelus z cōpassio. Et sic ꝑ ptz quō inuenit octonarius circūcisionis q̄ crimiā solemus purgare. Sco ꝓncipalr dico q̄ inuenit octonarius reparationis q̄ virtutes solemus iūgere z inuicē aggregare. Et ꝓcerto dico q̄ numerus iste signat scilicet

Culparum transilitionē.
Virtutū aggregationem.
Mentiū roborationē.

Per hūc eīm vicia trāsilim? z trāscēdamus: vtutes comunim? z ꝓiungim?: pectora stabilim? et ꝓstringim?. Dico q̄ vicia transilim?: qz. s. sicut videm? q̄ numer? octo trāscendit septenariū. Sic vere octonarius p̄fectionis trāscēdit: trāsilit z dimittit septenariū criminaliū vicioꝝ. vñ Ezech.xl. Octo gradus erant q̄bus ascēsus erat. Ascēsus dico. i. vicioꝝ transcensus: vel ascēsus. i. vltra vicia trāsilitio atq; motus. Et ibidem. In octo gradib? ascēsus ei?. Deinde dico q̄ p octonariū p̄fectionis vtutes cōmunim? seu etiā cōiūgim?. Cōstat eīm q̄ iste numer? signat aggregationē vtutū. Nā ꝓmavenitas sīgnat cultū vnius deitatis. Dualitas nexū duplicis charitatis. Ternari? fidē trinitatis. Quaternarius q̄dratura q̄druplicis cardinalis virtutis. Quinarius q̄nq; sensuum discretā custodiā. Senarius sex operū misericordie cōpletam clementiam. Septenarius septem virtutū moralium concretā iusticiā. Octonarius octo beatitudinū p̄fectā excellentiā. Quibus. s. dī. Beti mūdo corde ꝛc. Iste est ergo octonarius p̄fectionis vtutum qui scz Est

Justoꝝ regnū z ptura.
Cordiū limes z mēsura.
Pauperū cib? z pastura.

Oz octonarius virtutū sit iustoꝝ bonoꝝ z ptura: patet. ij. Paral. xxxiij. vbi dī q̄ octo annoꝝ erat Josias cū regnare cepisset. Item q̄ octonar?

Matū sit cordiū limos ⁊ mēsura: ptz Ezech. xl. vbi dī q̄ angelus mēsus est vestibulū porte octo cubitoz. Item q̄ iste numerus sit paupēū cibus ⁊ pastura: pz Ezech. xl. vbi dī q̄ octo mēse erāt sup quas immolabāt. s. pauperibus. Et Michee. v. dicit. Suscitabimus ei septē pastores et octo primates boies. Pastores em̄ a pascēdo dicunt. Patz igit̄ q̄ per octonariū perfectionis vtutes cōmunimus.

Deinq̄ dico q̄ p octonariū pfectionis pectora stabilim⁹ Numerus em̄ qternarius q̄ quadratus est pfectā stabilitatē designat: qz. s. res quadrata stat in quolibet sui latere. Cum igit̄ octonarius duplicē quaternariuz ptineat: satis patz q̄ duplicē stabilitatē ⁊ firmitatē designat: moralē scz ⁊ naturalē. Figura Nume. vij. vbi dī q̄ in tabernaculo federis babebāt necessaria ⁊ erāt ibi q̄tuoz plaustra ⁊ octo boues. vñ Apoca. xxj. dicit q̄ celestis hierl̄m fundamentum octauū fuit berillus. Istud est igit̄ octonariū repationis q̄ vtutes solem⁹ iugare. Tercio p̄cipaliter dico q̄ in septura repit octonariū resurrectiōis q̄ salutē possum⁹ optare. Et sic p̄certo p octonariū designat futura resurrectio: que scz in octaua etate cōtinget: ⁊ vbi beate aie eterna glia perfruent. Et nota q̄ iste numerus seu status Est numerus

Dedicationis. In isto em̄ octonario. i. in statu resurrectiōis seu futurevite aie btē deo dedicant ⁊ despōsant. ij. Mach. ij. Simili ter Salomon octo diebus celebrauit dedicationē. Jtē tute receptant ⁊ bo-

Receptationis.
Requietionis.
Festiuationis.
Retributionis.
Visitationis.

spitant. Job. xx. Post octo dies erant discipuli eius intus. Ut de q̄libet btō dicat illud. iiij. Reg. xviij. Suscepit eū rex anno octauo. Jtē lete quietant ⁊ cōsolant. Leuit. xxiij. Die octauo erit sabbatū. i. requies Nume. xxix. Die octauo q̄ est celeberrimus: oīe opus seruile nō facietis in eo. Jtē laute festiuant ⁊ bonorant. Leuitici xxiij. Dies octauus erit celeberrimus. Jtē remunerant et stipendiant. ij. Paral. vij. Fecit die octauo collectā eo q̄ dedicasset altare. Jtē salutant ⁊ visitant. Quia sicut dicit Job. xx. Post dies octo venit Jh̄s ianuis clausis dicens. Pax vobis. Et sic patz q̄ generaliter triplex inuenit octonarius in bono. In malo vo significato dic q̄ iste numerus pōt significare statum peccati vt etiā peccatorem. Nā sicut videm⁹ octaua die circūcidebat infans. Numerus octo septenariū transcēdit. Et in octaua etate bō q̄ tormentat a somno et a quiete resurgit. Sic vere dico q̄ in statu peccati infans. i. innocētia circūcidit ⁊ resecat. Septenarius. i. virtutū vniuersitas trāsgredit et dissipat. Omnes aie impedit ⁊ excitat: ⁊ corpus cum damnata aia punit atq̄ damnat. Et ideo breuiter de peccatore innocentiā circūcidente: virtutes transgrediente: quietē mentis suscitante et cōmouente dicit Apoca. xvij. Bestia que erat ⁊ non est et ipa octaua est. Et sic igit̄ patet quō octonarius numerus signat in bono ⁊ in malo.

Octoginta. Nota q̄ octoginta q̄ dī ab octo ⁊ gintos qd̄ est decem: quasi decies octo vel octies decem potest significare in bono et in malo. Et sic nota q̄ signat scilicet Statum

Virtutis ⁊ pfectionis. Signat dico statū pfectiōis
Peccati ⁊ infectionis. q̄: scz iste signat denariū. i. de-
Mortalis durationis. cem mandatoz obseruantiā:
Salutis ⁊ saluationis. ⁊ octonariū. i. octo beatitudi-
Tormēti ⁊ dānatiōis. num abundantiā: vt sic de pfe

ctione Moysi dicat illud Exo. vij. Erat aūt moyses octoginta annoz. Et Josue. xiiij. Hodie octoginta annoz sum. Et Luce. xvj. Accipe ergo litteras tuas ⁊ scribe octoginta Anna filia phanuel octoginta annoz̄ erat q̄ dōm in vltimis recepit Luce. ij. Jtē signat statū infectionis. i. statū peccati. Et sic dī a denario ⁊ octonario: q̄: scz ibi ē numer⁹ decies. i. decē mādatoz trāsgressio: que scz sunt decē cornua bestie Apoc. xvj. ⁊ ibi etiam est numerus octo multiplicatus. i. octo beatitudinū incōpletio ⁊ omissio: vt sic peccator figuret in capite asini: de quo dicit. iiij. Reg. vj. Oz venūdabāt octoginta argēteis: ⁊ in illis octoginta viris qui venerūt rasi barba ⁊c. vt scribit Hiere. xlj. Rasio em̄ barbe p̄ditionē virtutū signat: quā scz peccator incurrit quando octogenariū transgressionū attingit. Item iste numer⁹ signat statum mortalis durationis scz pūtis vite laboriose ⁊ miserie: vbi scz denarius per octonarium multiplicatūr q̄n̄ post octauam resurrectionis: ⁊ p cursum pūtis circūcisionis: eterne glorie denarius in labore ⁊ miseria expectat vñ in pō. Si aūt in potētatibus octoginta anni: ⁊ amplius eoz labor ⁊ dolor. Item iste numerus signat statum glorie ⁊ statum saluationis: qz scz in celesti gloria inuenit denarius in octonarium multiplicatus. Jnq̄tum. s. ibi acq̄rit obseruatie decē mādatoz digna retributio: ⁊ octo beatitudinū pfectio cōpletio ⁊ acquisitio. De isto ergo numero dicit Judicū. iij. Humiliatus est moab: ⁊ quieuit terra octoginta annis. Ut et sic de beatis aiabus dicatur illud Cant. vj. Oz septuaginta sunt regine: ⁊ octoginta sunt cōcubine. Jtē iste numerus signat statum miserie ⁊ damnationis. s. miseriā infernalē: vbi scz in octaua etate future rē surrectionis: puniet octonariū male circūcisionis: ⁊ denariū decalogi transgressionis: ita q̄ tūc verificabit illud. ij. Macha. ij. Octoginta milia interfecti sunt. Et sic igit̄ patz quō octoginta signat in bono ⁊ in malo. s. Virtutum copiam. Culpe spurciciam. Mundi miseriam. Celestem gloriam. Pene mesticiam.

Octingenti. Nota q̄ octingenti idē est q̄ occies centū: gentos em̄ grece centuz latine. Vide ergo q̄d signāt numerus octo: ⁊ numerus cētum ⁊ expone ꝓut volueris. Potest em̄ significare statum pfectoz: sicut cū dicit Gen. v. Vixit iared octingentis annis. Jtē statum iniquoz qui. s. spūaliter ⁊ eternaliter interficiunt. ij. Regū. xxiij. Octingentos interfecit impetu vno Jtē signat statū beatoz. ij. Reg. xxiij. Jnuenti sunt de isrl octoginta milia ⁊c. sufficit.

Occumbere. Nota q̄ occumbere siue accipiatur p boie morīente: siue p̄o sole occidēte: semp signat luminis defectum ⁊ virtutis. Et sic nota q̄ inuenitur Occubitus vite quo ad morientes. Occubitus gratie quo ad delinquētes. Occubitus fortune quo ad indigentes. Occubitus glorie quo ad perecūtes Occumbit em̄ sol. i. claritas vite morientib⁹. Et sic dicitur Gen. xv. q̄ cū occubuisset sol facta est caligo. Vñ de occubitu mortis dī Nume. xx. q̄ multitudo videns occubuisse aaron fleuit. Item occumbit claritas gratie delinquētib⁹. Vñ de occubitu peccati dī Judic. xix. Occubuit sol iuxta gabaa: ⁊ Michee. iij. Occubuit sol sup ꝓphās. Jtē occūbit claritas fortune indigentibus seu etiam penitētib⁹. Cō stat em̄ q̄ p obitum claritatis fortune penitēs efficit mundior. Leui. xxij. Cum occubuerit sol tunc mūdatus vescet. Pius etiā ⁊ clemens efficitur dulcior. Sicut de thobia misericorde legit. Oz cū sol occubuisset: abūt ⁊ sepeliuit mortuum Thobie. ij. Prudēs vo seu sapiēs efficit cautior: si, cut de eodem thobia ibidem legit q̄ ipe expectauit vt cum sol occubuisset caute sepeliret eū. Item sol glorie occubuit peuntibus. Vñ de occubitu mortis eterne: dī Joel. iij. Jbi occumbere faciet dōs robustos tuos. Et. ij. Reg. ij. Perse quētibus abner fugiente sol occubuit. De beatis vo q̄bus sol glorie sempiterne nunq̄ occumbit dī Josue. x. Stetit ita q̄ sol ⁊ nō festinauit occūbere. Ista g̃ de occubitu sufficiant. Vide. s. de Occasu. Et infra de Sole.

Occultum. Nota q̄ occultū vel occultare accipit in bono vel in malo. In bono em̄ occultare vel occultū signat Diuine sapiētie sublimitatem. Humane ꝓscientie ꝓfunditatem. Moralis excellentie humilitatem. Primū occultum est inquirendum scz Occultū sapiētie. Quia sicut dī Eccl. xxxix. Occulta ꝓuerboz exquiret sapiēs. Quia sm̄ q̄ dī Job. xxviij. Trahitur sapia de occultis. Et istam traxisse se gloriabatur dauid dicens in pō. Incerta ⁊ occulta sapie tue manifestasti mihi. Secundū occultū est reuelandū scz occultū ꝓscientie: maxime p ꝓfessionē sacerdoti Math. x. Nihil optū quod nō reuelet: ⁊ nihil occultum qd̄ nō sciat. Pō. Ab occultis meis mūda me dñe ⁊ ab alienis parce seruo tuo. Tercius occultum est absondendum. Et istud est occultū humilitatis: q̄. s. boni tenent occultare bona facta sua. Juxta illud Sen. Esto occultator virtutū tuarū sicut ⁊ alij vicioz. Istam aūt occultationē facit humilitas: q̄ nō reputat opa sua digna videri: sicut de thobia dicitur Thobie. ij. q̄ occisos occulte de nocte sepeliebat. Ut de q̄libet tali dicat illud

Joh.xix. vbi dī q Joseph ab arimathia nobilis decurio erat discipulus Jesu: occult? tī Heb.xj. Fide moyses occultatus est. Et sic signat in bono. Si vis exēpla t figuras vide supra de abscodere vbi multa inuenies. Sed adhuc dico q occultum signat in malo. Et sic signat

Hypocritarū palliationem. — Hypocrite eīm occultāt
Proditor simulationem. — sua mala t sua vicia: t tī
Luxuriosor inquinationē. — dī Hiere.xvj. Mō fuit occulta iniq̄tas eor ab oculis meis.
Detractor locutionem. — Proditores occultāt sua ꝓsilia. Pſ. Sedet in insidijs cū diuitibus in occultis vt interficiat innocentē. Et Hiere.ix. Pacē cū amico suo loquit̄: t occulte ponit ei insidias. Luxuriosi occultāt sua flagicia Eph.v. Que aūt in occulto ab eis fiūt turpe est dicere.
Inuidorum contentionē. — Detractores vo occultāt sua colloquia: q.s. tales de alijs detrabūt nō publice sed occulte. vñ pſ. Acuerunt vt gladiū linguas suas vt sagittēt in occultis immaculatū: subito sagittabūt t nō timebūt: firmauerūt sibi sermonē nequā. Inuidi vo occultāt sua bona opera t vtilia: sicut sunt illi q̄ ex inuidia nolūt alios docere: de q̄ Eccl.xx. Sapiētia abscōdita t thesaur? occultus q̄ vtilitas i vtrisq̄. Oēs eīm isti occultāt facta sua: q.s. sicut scriptū est. Dis q̄ male agit odit lucē. Ueruntī ꝓstat q oia occulta eorū finaliter reuelabunt̄: t in iudicio nude corā hoibus oñdent̄ vñ Roma.ij. Judicabit deus occulta hoim. Quia sicut dī Eccl.xl. Jpe est reuelās vestigia occultor. Quia sicut dicitur Luc.viij. Nō est occultū q̄ nō manifestet̄. Et hoc certe nō solum deo: immo etiā hoibus. pſ. Nō sunt occultata a filijs hoim tē. Et oia possent p exēpla ꝓbari: sed pauce sunt auctes. Et.ō. de Abscōdere posita est copia exēplorū. Vide ergo ibi si vis aliq̄d dilatare tē.

Oculus. Nota q cū oculus sit illud membrū q̄ dat̄ est corpi ad ipius regimentū: possumus dicere q p oculos intelligunt̄. Judices t superiores a q̄bus corp? ecclesie gubernat̄. Considerationes interiores a q̄bus corpus aie regulat̄. Et q.s est dare t bonos superiores t malos: t bona corda t mala: hinc ē q oculi p̄st accipi i bono t in malo. Dicam? igr̄ ꝓmo q oculi accipiunt̄ in bono. Et sic in scptura possunt significare tria scz

Diuine sapientie claritatem. — In istis igr̄ tribus mēbris oia genera bonor̄
Superne eminētie dignitatē. — oculor̄ inseram? et dicamus q̄ sunt oculi diuine sapie. de q̄bus Eccl.xxiij. Oculi dñi lucidiores sup solem. Et ista sapientia seu isti oculi
Interne conscientie puritatē. — Q̄nq̄ dicunt̄ oculi miscdie t pietat̄. Q̄nq̄ oculi iusticie t seueritatis. Q̄nq̄ oculi clemētie t largitatis. Oculi eīm diuine miscdie boies respiciūt ad eos misericorditer liberandū. Et sic desiderabat respici Daniel cuz dicebat Dañ.ix. Inclina deus meus aurē tuā t audi. aperi oculos tuos et vide desolationē nr̄am. Jstis oculis aspicit deus humiles paupes t timorosos. pſ. Oculi dñi sup metuentes eū: vt eruat a morte animas eor. Ueruntī istos oculos auertit a peccatoribus q.s ipe est q̄ dicit Esa.j. Auertā oculos meos a vobis. Oculi diuine iusticie malos respiciūt ad ipsos seueriter puniendū. bonos vo ad ipos saluandū t defendendū Prouer.xv. In oīi loco oculi dñi ꝓtemplant̄ bonos t malos. Jsti eīm sunt oculi lincei q̄ vident vltra parietem. q.s. vltra parietē corpis vsq̄ ad intima cordis videt oculi dñi facta nostra. Uñ q deus respiciat iniq̄s ad eos puniendū. dī Amos.ix. Ecce oculi dñi sup regnū peccās t destruet illud. Jste eīm est argus q̄ centum oculis caput habebat ornatum. ita q nunq̄ dormiebāt simul nisi duo. ō añ t retro videbat sicut dī in Ouidio. Quia. s. dei circūspectio t ꝓsideratio tanta est q nunq̄ pōt deficere vel per aliquē defraudari. q̄n semp videat oia q̄ sunt añ t retro. i. ꝓterita t futura Ezech.j. Totū corpus in circuitu plenus erat oculis ante t retro. De istis vo oculis diuine iusticie narrat̄ de quodā barbitonsore q amore dei paupes quantūcunq̄ deformes libenter radebat t eis succurrebat. q̄ cū semel paup effectus quendā porcum fuisset furatus. dñs ꝓpius volens eum reducere ad penitentiā. apparuit sibi in specie cuiusdam deformissimi scabiosi radi amore dei petētis. q̄ cum barbitonsor libenter vellet facere. inuenit totū caput eius plenum oculis. q̄ cū admirās peteret q̄d hoc esset paup respōdēs dixit. Ego inq̄t sum ille q̄ video vbiq̄ Et bn vidi beri qn̄ porcum furatus fuisti. Barbitonsor autem paupe euanescēte timuit. penitēsq̄ restituit porcū illū Ecce ergo quō oculi diuine iusticie nō poterant pati q̄ isti ꝓderet Eccl.xxxiij. Oculi dñi sup timetes eum. Oculi vo diuine largitatis respiciūt iustos ad ipos in paradiso liberaliter ꝓmiandum. vñ in pſ. Oculi dñi sup iustos t aures eius in pces eor. Ecce ergo quō oculi diuine sapientie diuersimode respiciunt boies in hoc mūdo. Iste est eīm sicut aquila. q̄ oculos habet limpidissimos. ita q pisciculos in mari natātes dī a celsitudine aeris videre. t sup ipos subito descēdere t venire. Quia vere sicut dictū est. Oculi scīētie diuine q̄ sole sunt clariores in mari huius mūdi vident quicq̄d boies faciunt. t q̄liter vel in bono vel in malo se gerunt Eccl.xvij. Vie boim nō sunt abscōse ab oculis ipius Jsti sunt ergo oculi diuine sapientie. Scdo dico ꝓncipaliter q in scriptura inueniunt̄ oculi supne p̄sidentie. t sic p oculos intelligunt̄ ꝓlati t superiores q̄ scz habēt regere cetera mēbra ecclesie militantis. Et ideo breuiter de bono ecclesiastico. ꝓlato vel viro pfecto pōt exponi illud quod Job de seipso dicebat Job.xxix. Oculus fui ceco. et pes claudo. pater eram paupertī. t cām quā nescieba diligētiꝰ sime inuestigabā. Ubi aduerte q sicut oculus habet scz

Magnam luciditatem. — Sic ꝓcerto vir ꝓfectus et
Magnam vtilitatem. — maxime ꝓlatus debet habere
Magnam humiditatem. — Lucliditatē discretiōis. Oculus inquit fui ceco. Utilitatem dilectionis. Pes inquit claudo. Humiditatē cōpassionis. Pater inq̄t erā paupertī.
Magnā sublimitatē. — Sublimitatē iurisditionis. Cām inq̄t inuestigabam. Mobilitatem. — Mobilitatem circumspectionis. Diligētissime inq̄t. Iste sunt eīm quinq̄ spūales pditiones oculi. i. boni iudicis vel ꝓlati. Dicamus igr̄ q ad talem oculū ꝓtinet q sit lucidus p discretionē. Oculus inquit fui ceco. Dia eīm mēbra naturaliter sunt ceca ꝓter oculum. Et ideo necesse est vt oculus satis habeat de lumine vel splēdore. vt ceteris mēbris possit debitū regimē ministrare. Sic vere cuz in corpe ecclesie sint multa mēbra ceca. i. multi subditi ignorantes. ideo necesse est. q oculi. i. ꝓlati t viri ꝓfecti religiosi et clerici. magne discretionis lumine sint dotati. vt per ipos possint alij doctrinis t scientijs fidei t mor illuminari. et in viam salutis dirigi. t debite gubernari. Oculus inq̄t fui ceco. vñ Esa.xxix. Oculi ceco. videbūt. t addēt mites in dño letitiam. Quod tī est hodie ꝓtra multos oculos t ꝓlatos q̄ scz magis sunt ceci t ignorātes in spūalibus q̄s alij subditi vt inferiores. q̄uis eīm ipi q̄nq̄ lumen scientiarū legalium et mundialiū habeant. Jstud tamen lumē nō est ꝓuenies ad docendū t dirigendū subditos in via spūalis rectitudinis t salutis. Et ideo mēbra ecclesie possunt de istis oculis turis horribiliter cōqueri dicētes in pſ. Lumē oculor̄ meorū t ipm nō est mecū. Et q̄re? q.s ꝓcerto isti oculi sunt hodie plus q̄s ipi subditi in spūalib? ignorantes. Juxta illud pſ. Obscurent̄ oculi eor ne videant t dorsum eorum semper incurua. De modis vo quō iste oculus obscurat̄ vide infra. Sit ergo lucidus p discretionē. Oculus inq̄t fui ceco.

Deinde dico q iste debet esse vtilis p dilectionē. Quod ostendit̄ cū dī. Pes claudo. Pes eīm affectionem figurat t amorem. Sicut eīm oculus sup omnia mēbra est vtilis igr̄ corpori. sic ꝓlatus debet esse ipi ecclesie. Debet eīm esse pes spūalis affectionis ipos intime diligēdo. pes quoq̄ fundamentalis sustentationis ipsos benigniter supportādo. q̄ bene figuratū est Apoca.j. in illo filio hois sedente in throno. cuius oculi erant sicut flama ignis. t pedes similes aurichalco cum est in camino ignis ardētis. Sic igr̄ ptz q est vtilis oculus p affectionē. Deniq̄ dico q est oculus humidus. t iste oculus debet esse humidus p cōpassionez. Et hoc ostenditur cum dicit̄. Pater eram pauperum. Sicut eīm oculus multam habet humiditatem respectu quantitatis sue. quod necessarium fuit ad faciliorem formarū impressionem. sic ꝓlatus debet esse per pietatem t benignitatem teuer t humidus. ita q faciliter possit in se recipere p compassionem quicquid sibi per preces pauperum ab extertori impimit̄. et quicquid calamitatis t pauptatis ab alijs exterius speculat̄. vt de ꝓlatis eccle dicat illud. Pſ.

Oculi eius in pauperē respiciunt. Pater inquit eram pauperum. Vide si vis infra de patre. Sed sicut in oculo sunt plures tunice. s. quedam humide. quedaz magis dure. istō tñ verū est q̄ ista q̄ est mollior est pupille. primior q̄ illa q̄ est durior. Sic in plato debet esse mollicies pietatis z compassionis z etiam duricia seueritatis. ita tñ q̄ pietas magis adhereat q̄ iusticia. Exemplo samaritani q̄ primo infudit sanciato oleū lenitiuum. Deinde vinum mordicatiuū. Sic dī Luc. x. q̄ quis vna non debeat ab altera separari. Una tñ dz primius amplexari. Ut sic dicat ei illud Job .x. Oculi carnei. i. misericordes tibi sunt z sicut videt bō et tu videbis. Itē dico q̄ talis oculus debet esse sublimis p iurisdictionē. Causam inq̄t inuestigabam. Causas em̄ inuestigare pertinet ad iudicē z superiorem. pō. Judica me deus z discerne causam meam. Sicut em̄ oculi sunt in loco altiori. s. in capite. sic tales collocati sunt in sublimiori dignitate. Et sicut videmus q̄ oculi dicunt sublimes. q̄ sunt in capite radicati. z visus celum eleuati z sublimati. z ideo sunt ad videndum z respiciēdum vndiq̄ magis apti z etiam ordinati. Sic p̄culdubio spūaliter loquēdo. plati sublimes possunt dici. q̄ in capite xp̄o radicant p fidem z dilectionem Eccls. ij. Oculi sapientis in capite eius. Sursum visus paradisum eleuant p affectionē z ptemplationē. iiij. Reg. xix. Eleuasti in celum oculos. Circūquaq̄ etiā respiciunt z speculant p prudētie circūspectionem Job. xxix. Oculi eius delonge pspiciunt. Tales ergo oculi debēt ee sublimes. q̄uis p̄culdubio bodie vsq̄ ad terram p auariciam multipliciter sint depressi Esa. v. Oculi sublimes depimēt. Nō sic sed sit sublimis p iurisdictionē. Rursum dico q̄ talis oculus dz esse mobilis p circūspectionē. diligētissime inquit. Sicut em̄ videmus inter cetera corpis mēbra oculi sunt ceteris mobiliores. z ad vertendū sunt vndiq̄ pmptiores. iuxta illud. j. Cor. xv. In momento in ictu oculi in nouissima tuba. Sic plati debent esse diligentiores z ad motū bonor operum pmptiores. Juxta illud. ij. Paralip. xix. Cū diligētia cūcta facite. Ām de tali circūspectione dī Esa. xxj. Contemplatus est diligenter multo intuitu. vt de talib⁹ oculis dicat illd Esa. xxxij. Nō caligabūt oculi videntiū. z aures surdorū diligēter auscultabūt. Et sic ptz quō oculi. i. plati. iudices z doctores debēt esse. Diligētes. Eminētes. Compatientes. Effectuosi z luminosi. Et sic religioni vel ecclie poterit dici illud Cañ. j. Ecce tu pulcra es amica mea. ecce tu pulcra oculi tui columbarū. Et sic oculi naturaliter in sui cōpositione septem habēt tunicas seu pelles. vt dicit Constantin⁹. Sic plati debēt habere septē virtutes ad implendū spūale iudiciū. Tres. s. theologicas. z quattuor cardinales. vñ Ecci. xx. Oculi eius septēplices sē Jsti ergo sunt oculi supne p̄sidētie. qd est scōm principale.

Tercio principaliter dico q̄ in scriptura inueniunt oculi interne scientie. Et isti pcerto nihil aliud sunt q̄ intellectus z affectus. Duo em̄ fuerūt necessarij. vt si vnus impediret. eius affectus per alterū suppleret. Quia oportet q̄ illi simplices in q̄bus oculus intellectus deficit q̄tum ad pfectam cognitionē. oculū affectus habeāt clariorē q̄tum ad veram simplicitatem z dilectionez. Jstud em̄ de oculo nāli ita se bz q̄ si vnus excecat vel impedit. alius clarius intuet. Et hoc fit q̄ spūs visuus q̄ ad ambos diuidebat. tāc in vno solo luminosius congregat. z sic ibi pfectius operat. Sic vere fit inter istos duos oculos inter intellectū. s. z affectū. q̄ de impeditio vnius est promotio et fortificatio alterius. Sicut em̄ ad oculum videmus. sepe quanto oculus intellectus in visu scientiarū amplius pficit. tanto affectus ad dei z primi dilectionē amplius impedit. Sicut ad lram patet de clericis. q̄ quanto sunt in scientijs subtiliores. tanto z in moribus tepidiores. Et ecōuerso simplices in quibus oculus intellectus obtunditur. in dei dilectione in ceteris moribus pfectius disponunt. vñ Aug⁹. dicit. q̄ simplices z ydiote rapiūt celos. z nos cū lris nostris mergimur in pfundū. Per oculū q̄ mētis cor z pscam intelligamus. z exponamus de q̄libet viro iusto z eius spirituali oculo illud Zacha. iij. Super lapidem vnum oculi septē sunt. In quibus verbis apparet. q̄ sicut oculi scilicet In capite radicaliter imponuntur. Ad vnū effectū vniformiter disponunt. In supcilijs sensibiliter abscondunt et reponunt. Insuper in suba multipliciter componunt.

Jta viri pfecti debēt habere Radicalitatē stabilis durationis. Sup lapidē inquit. Uniformitatē simplicis intentionis. Unū inquit. Concauitatē humilis ptritionis. Oculi id est occulti. Multiplicitatē nobilis pfectōis. Septē inq̄t Dico ergo q̄ oculi mētis debēt habere stabilē durationē. Quia. s. sicut oculus radicaliter adheret capiti z ibi habet fundamētaliter locum suū. z mediātibus duob⁹ neruis cū ipo tamtenaciter colligat. q̄ nunq̄ pōt ab eo nisi p violentiā separi. Sic oculi mentis nre debēt p affectū z desiderium z p firmitatē ppositi in capite nro deo z mediantibus duobus neruis duplicis charitatis tamfortiter z tamfundamentaliter radicari q̄ nunq̄ debent ab ipo aliq̄liter separi. Qd ostendit cū dicit. Sup lapidē. Domus em̄ nō pōt stabiliori esse q̄ qñ sup lapidez est fundata. Oculi ergo mētis nostre sup illum q̄ est lapis angularis debēt fundari z firmari. vt nunq̄ p pctm possint ab eo segregari. Ām Ezechie. x. Sup caput cherubin q̄si lapis saphirus. Nos etiam debemus esse spūales lapides vt oculos mētis in vño firmos. stabiles z lapideos habeamus. vt sic sicut oculi ancille in manibus domine sue. ita oculi nostri ad dñm deū nrm donec misereatur nri. Sicut em̄ hyena dī habere oculos valde immobiles ſm Plini. Aquila etiā habet oculos ita claros q̄ sine repcussione in solē pōt figere aspectū. z solē respicere z videre. Jta etiam nos debemus oculos nre mentis in deum tamimmobiliter figere p amorem q̄ nunq̄ ad aliquid aliud diligendum debemus ab ipo oculos auertere vel auferre. Habere em̄ oculos attētos ad aliquem

Signum est amicicie verioris. Nō em̄ in alium
Signum est obedientie promptioris. figit oculos suos
Signum est indigentie ampliōris. sicut amic⁹ i amico
Signū est gratificētie amicabilioris. cū vt in eius psentia delectet. Et sic ipos debēt in deū figere viri cōtemplatiui. Quia sicut dī Eccls. xj. Delectabile est oculis videre lumen. Item sicut verus obediens in prelatum ad obediendum sibi totis affectibus oculis eleuet. Et sic ipos debent habere boni ecclesiastici z religiosi. Sicut dicebat Dauid in ps. Sicut oculi ancille in manibus dñe sue. ita oculi nostri ad dñm. Videbat etiā loqui dauid sicut bonus religiosus cū dicebat. Anticipauerūt vigilias oculi mei. turbat⁹ sum z nō sum locutus. Quia scz religiosus dz habere subiectionis z obedietie pmptitudinem. q̄ debet vigilare. Timoris z reuerētie mestitudinem. q̄ dz esse turbatus. Verborum z facūdie paucitudinē. nō sum inquit locutus. Itē debemus oculos mētis figere in deum sicut paup in visuitem vt aliquid de eius manibus reportet vt refocillet. ps. Leuaui oculos meos in montes vñ veniet auxilium mihi. Item sicut gratus bō in suū adiutorē pticū z benivolum vt grās agēdo eidem gratulet. sic faciebat dauid cum dicebat. Ad te leuaui oculos meos q̄ ha. in cr. Jstam aūt materiam de grāmactione pulcre dilatat autor ille i illo libello de oculo ca. xviij. Et ponit ibi duo pulcra exempla. Unus de quodā serpēte. Aliud de quodā leone. sed omitto gratia breuitatis. q̄ forte alibi ponā ea. Patet g̃ q̄ oculus mētis nostre dz habere stabilem durationē. seu fixionē. Sup lapidē inq̄t sunt. Quia. s. in capite nro deo debent radicaliter esse fixi. qd est cōtra multos qui non habent oculos in capite. s. in deo sed magis in vana gloria z in mundo. Similes quibusdā vermib⁹ q̄ oculos habere dicunt in cornibus sicut dicunt esse limaces. Similes etiam quibusdam monstris seu hominibus monstruosis qui sunt in ethyopia ſm Jsidorum. qui capite carentes oculos dicunt habere in pectoribus. Quia vere multi sunt qui oculos mentis. considerationis z affectionis non habent fixos in capite suo deo. sed magis in cornibus. hoc est dictu. in appetitu cornum id est eminentiarum z dignitatum per superbiam et ambitionem. Et in pectore. hoc est dictu. in illis q̄ sunt ibi impectorati z incordati per affectionem z per psonarum acceptionem. In istis enim figūt moderni oculos non in deo. Quia sicut dicitur Prouerbiorum. xvij. Oculi stultorum in finibus terre. Et hoc quia sicut dicitur in ps. Oculos suos statuerunt declinare in terram. Contra illd Prouerbior. xxiij. Ne erigas oculos tuos ad opes. Non sic ergo charissimi. sed habeant oculi mentis nostre in deo

stabilem affectionem seu infixionem. pō. Oculi mei semp ad dñm qm ipe euellet de laqueo pedes meos. Item isti oculi debēt habere humilē. simplicem seu gracilem intentionem. Quod ostendit cum dr Unū. Sicut em videm⁹ q̄ quis oculi nostri sint duo. tm vnicum z simplicem habent actum. qz scz de vna re nō respiciunt seu conapiunt duas imagines sed tm vnā. Quod accidit ex eo p̄m naturales. qz duo nerui spm visiuū a capite ad oculos deferētes i media fronte in modum crucis vniunt z cōiungunt. z sic species rerum a duobus oculis recepta nō diuersa sed vna eē videt. qz sub vna rōne intellectui p̄sentat. Sic vere charissimi. Oculi mētis nostre debent q̄tum ad intentionem eē simplices z vniformes. qz scz vnam rem nō debent videre duplici visione. i. duplicā intentione. vt. s. vnū intendāt interius. z aliud p̄tendant exterius. sicut sunt ꝓditores hypocrite z fallaces. qz scz ille q̄ in terrā ingredit duab⁹ vijs a dño maledicit Ecci. ij. De duplici corde. etiā homini ingredienti terrā duabus vijs. Quia sicut dicit Luce. xj. Si oculus tuus fuerit simplex totū corpus tuum lucidū erit. Simplicem ergo oculum habeamus. Unū inquit. Quia sicut dicit Matth. xviij. Bonum est tibi cū vno oculo ad vitam ingredi q̄ duos oculos habentē mitti in fornacem ignis. Habeamus ergo simplicem intentionē. Jtē nos debemus habere humilem absc̄sionem. qđ notat cum dr Oculi. Quia p̄m Jsido. Oculi dicuntur quasi occulti. Sicut em videm⁹ q̄ oculi in ꝓfundo loco capitis et quasi in abscondito sunt locati. z q̄ etiā palpebris sunt coopti z velati. qđ vtiq; necessarium fuit vt oculus sic illesus a nocumentis exterioribus seruaret vt faciliter claudere. z ne p subintrationē alicuius pulueris seu venti eius tenera substantia ledere. Sic vere dico q̄ oculus mētis nostre dz p humilitatē contegi z velari. z ne exterius indiscrete vageē p discretionē rep̄mi z recludi. et in ꝓfundo meditationis spūaliter locari. z iugiter ꝓfundari Esa. ij. Oculi sublimis bois humiliati sunt. Et bene dicit sublimis. Quia vere illi qui sunt in virtutib⁹ sublimiores. cautius tenēt oculos suos z etiam magis clausos. z ne malum videant amplius coopertos. Inter aues enīz ille que sunt nobiliores (sicut sunt aquile) habent oculos ꝓfundiores z magis occultiores. Et sic isti videnī dicere illud pō. Auerte oculos meos ne videāt vanitatē. Cuius tm ꝓtrariū multi faciūt. q̄ scz more canis rabidi oculos cordis semp tenent aptos ad videndū z desiderandū. explorandū et deridendū oia vana exteriora. Et tm dicit Arest. in lib. de aīa. q̄ aialia que carēt palpebris. z q̄ oculos nō possunt claudere sunt debilis visus. sicut sunt pisces z serpentes. Quia vere pisces. i. carnales z delicioſi serpētes terrā comedentes. i. auari z malicioſi. qui scz oculū cordis nō possunt claudere nec a malis desideriis cohibere. sed qui potius ipm ad oia desiderabilia cōtinue tenēt apertū. sunt debilis visus spūalis. i. debilis discretionis in illis q̄ pertinēt ad salutem. Isti videnī dicere illud Eccl's. ij. Omnia q̄ desiderauerūt oculi mei nō negaui eis. Et ideo ꝓsecutiue possunt dicere illd Treñ. iij. Oculus meus depdatus est animā meā. Non sic charissimi. sed oculos cordis palpebris humilitatis claudam⁹. bona nr̄a celemus z absc̄damus. nec nos indiscrete exteri⁹ ꝓpalemus. Manus em moysi dū in sinu absc̄dita fuit sana p̄mānsit exterius foris ꝓducta leprosa cūctis videntib⁹ est facta. sicut dicit Exod. iiij. Ezechias etiā a deo repbendit dum thesauri sui p ipm babylonicis nūcijs ostenderūt Esa. xxxix. Jpe etiam xp̄s orando et clamando iubet nos absc̄dere. in cubiculū intrare. z ostium sensuum claudere vt a vanis cogitationib⁹ z tentationibus z ab inani gloria possimus animū preseruare. Quia p̄m Gregoriū in omel. Depdari desiderat q̄ thesaurum in via publice portat. Habeamus igit humilem absconsionē. Oculi inquit. i. occulti. Quia sicut dicit Esa. xxxiij. Qui obturat aures suas ne audiat sanguinē. z claudit oculos suos ne videat malum. iste in excelsis habitabit. Jtē oculus cordis nr̄i dz habere nobilem pfectionē seu ꝓditionē. Quod oñdit cū dicit. Septē. Numerus em septenarius vniuersitatez designat p̄m Grego. Dr ꝓbat. p eo q̄ oia q̄ sunt in quodā septenario ꝓsistunt. Sunt em septē planete. septē climata. septem dies. Etiā in scriptura inueniunt septē cādelabra. septem stelle. septē ỳtutes. septē vicia. septem dona. In ipso etiam oculo septē a Constātino dicunt eē tunice. ex q̄bus ipius oculi substātia cōponit z ipius oculi pupillus circūdat et velat. Sic ergo dico q̄ oculus mētis debet septenario id ē vniuersitate virtutū et pfectionū esse cōpositus. ad hoc q̄ possit esse in suo morali esse debite virtuosus. Possumus ergo hic notare q̄ sicut oculus corporalis habet

Splendorem.
Humorem.
Fluorem.
Tremorem.

Dico ergo q̄ iste oculus debet splēdere p discretionem. Sicut em oculus totū corp⁹ dirigit atq; regit. Et inde necessarium est q̄ habeat in se lumē. qz. s. ipse videt. p toto corpe nō. p se solo. Et ideo

Si oculus moralis debet habere
Splendorē discretionis.
Humorem cōpassionis.
Fluorē lachrymationis.
Tremorē dubitationis.

Scōs phs dixit. Oculus est dux corpis. vas luminis. index animi. Sic vere spūaliter loquēdo qz oculus mētis est totius moralis corpis directiuus. s. hois interioris z exterioris (qz sicut dr Luc. xj. Lucerna corpis tui est oculus tuus) necesse est q̄ lumen gre z spūalis discretionis habeat. vt hominē discrete dirigat atq; regat. Et hoc est qđ petebat dauid in p̄s. Illumina oculos meos ne vn̄q̄ obdormiā in morte. Aduertam⁹ tamē de oculis. qz dicit Arest. in li. de aīalibus. Oculi nigri coloris melius vidēt de die q̄ de nocte. Oculi vo albi seu glauci melius vidēt de nocte q̄ in die. Sicut patz de bubonibus z de cattis habētibus oculos cādidos seu glaucos. Sic vere charissimi dico q̄ illi q̄ colorem nigrū. i. memoriā mortis z virtutē humilitatis (q̄ in scriptura nigredini cōparant) habent in oculis mētis sue. Isti dico in die bonorū spūaliū solēt clare z discrete cognoscere et videre. q̄ in nocte negociorū spūalium nō semp sciant ita sagaciter se habere. Ideo ad mortis etiam ꝓsiderationē habendā monebat ille Esaias Esa. lj. Leuate in celū oculos vestros et videte sub terra deorsuz. Ecōuerso aūt illi q̄ in istis oculis habent albedinē voluptatis z glaucedinē glorie z ꝓsperitatis mūdane. tales dico iz in nocte negociorū mūdi clare videāt z discrete. tm in die bonor spūalium obscure sapiūt z nō clare quinimmo isti sunt illi q̄ dicunt Esa. lix. Palpauimus sicut ceci parietem. z quasi absq; oculis attrectauimus. impegimus meridie quasi in tenebris. in caliginosis quasi mortui. Debet g̃ oculus iste splēdere p discretionē.

Debet etiā dare humorē p cōpassionē. Sicut em oculus multū humorē cōtinet. Quia p̄m Constantinū tribus humoribus z septē tunicis est oculus cōpositus. Sic de oculus mētis dz p cōpassionē esse humidus z benignus. Septē etiā tunicas. i. septē pietatis opa dz hre. tribus vo humorib⁹. i. trib⁹ cōpassionis generibus p̄pollere. que sunt

Faciliter indulgere delinquētibus.
Faciliter condolere patientibus.
Faciliter subuenire indigentibus.

De oculo indulgente dr Ezec. xx. Pepercit oculus meus sup eos. De oculo ꝓdolēte dr Treñ. j. Oculus me⁹ deducēs aquā eo q̄ longe factus est ꝓsolator. De oculo insuper subueniēte dicit in p̄s. Oculi eius in pauperē respiciunt. Debet g̃ dare humorē p cōpassionē. Debet q̄q; flere seu lugere p cōpunctionē. Proprium em est oculi q̄ lachrymas emittat. lachryme vo dolorem z cōpunctionē designāt. Ad denotandū q̄ oculus mētis dz faciliter de peccatis dolere. z lachrymas cōpunctionis si nō materialiter sed tm spūaliter distillare Treñ. ij. Defecerunt post lachrymas oculi mei. Et aduerte q̄ iste oculus dz flere vel spūaliter tristari z dolere. s. Propter fumū ꝓsiderationis infernaliū tormentor. Propter ventū vane gloriationis mūdi alium gaudior. Propter punctura dure ꝓtritionis criminalium delictor. Jsta em tria debēt oculum cordis ad lachrymas z dolorē prouocare. Teste em Salomone Eccl. xxij. Pungens oculū educit lachrymas. Et ideo dicebat Hiere. ix. Quis dabit capiti meo aquā z oculis meis fontem lachrymarū. z plorabo die ac nocte? Sic ergo dico q̄ iste oculus dz lugere p cōpunctionē. Jste ꝓterea oculus dz tremere seu etiā se mouere p cōturbationē. Oculus em p alijs mēbris est summe mobilis. Excessiua aūt oculor mobilitas timorē dr designare. Un etiā de cameleone quod ē aial summe timidū intantū q̄ p timore mutat colorē. dicit

q̄ oculos ſumme dꝫ mobiles. vtibiles atq; vagos. Sic vere dico q̄ oculus mētis nr̄e dꝫ eſſe tremebundus et mobil' timore. tantū q̄ p̄ timore diuine offenſe nūq̄ dꝫ in pace deſcere aut dormire Deut. xxviij. Dabit tibi dñs cor pauidū z deficientes oculos. Et nota q̄ oculi nr̄i debēt timere Amittere celi poſſeſſionem. Timeam⁹ ꝯ celeſtis glie amiſſionē Eſa. xxxviij. Et Incurrere dei offenſionem. tenuati ſunt oculi mei ſuſpicientes in excelſo. Itē de diuine offenſe incurſione. Pſ. Turbatus eſt a furore oculus meus. Itē de ignis ppetui dānatione. vñ Leuit. xxvj. Viſitabo ſup vos velociter ardorē q̄ cōficiat oculos. Iſte ſunt ergo bone ꝑditiones boni oculi mētalis. vt ſic poſſim⁹ aſſimilari illi q̄ dī eſſe oculꝰ bois Zach. ix. vbi dī. Dñs eſt oculus bois. cuiꝰ oculi i pauperē reſpiciūt. Et cuiꝰ oculi ſicut lāpas ardēs Dan. x. Sic igit̄ ptꝫ q̄ iſti oculi debēt habere Moralē ꝓfectionē. Humilē abſcōſionem. Simplicē intentionē. Stabilem infixionē. Et hoc de oculo ſpūali ſufficit. inq̄tum pōt ſignificare in bono. Sed adhuc dico. q̄ oculus pōt ſignificare i malo. Et ſic p̄ oculos p̄nt denotari multa genera cordiū malignoꝝ. z multa genera puerſoꝝ. Primo ergo dicamus q̄ p̄ oculū malū p̄nt intelligi mala corda. Sicut em̄ oculꝰ multis cauſis pōt i ſuis operationibꝰ impediri. Sic oculus mētis pōt in ſuis actionibus diuerſis occaſionibꝰ pturbari. Et ideo breuiter notare poſſumus q̄ in ſcriptura inueniuntur multa genera malorum oculoꝝ per quos poſſunt vel male perſone vel male ꝓſcientie notari. vicz Oculi

Turbati.		Turbat inuidia.	Dico
Inflati.		Inflat ſupbia.	ergo q̄
Grauati.	Oculos	Grauat accidia.	inueni.
Cecati.		Cecat auaricia	untur
Fedati.		Fedat immūdicia.	oculi q̄
Fraudati.		Fraudat amicicia.	p̄ inui.

diā ſunt turbati. Sicut em̄ oculus q̄q; turbat̄ ꝑt nimiā claritatē ſp̄m viſibilē diſgregantē intantū. ſ. q̄ non videt ſicut añ videbat. Sic vere oculus mētis q̄n reſpicit claritatē aliene ꝓſperitatis. ſolet q̄q; taliter p̄ inuidiā pturbari. q̄ rectitudinē iudicij amittit. z q̄d facere debeat nō aduertit Eccl. xiiij. Nequa eſt oculus inuidi. Iſti em̄ ſunt oculi ſerpētis q̄ ſunt in timporibus nō in fronte. z ideo nūq̄ pōt aliq̄d recte reſpicere. Iſti ſunt etiā oculi ſtrabi q̄ recte non reſpiciūt. Sz aduerte. q̄ vere ad ſtram inuidi nunq̄ recte reſpiciūt alios nec eoꝝ bona. immo ſemp tortuoſe z inuidioſe. cū dolore. diſplicentia z meroze. Exēplo Saul q̄ inuidēs dauid nō rectis oculis aſpiciebat ip̄m ſicut dī. j. Reg. xviij. Inuidus igit̄ cū oculo ſuo ſic turbato pōt dicere illō pſ. Turbatus eſt a furore oculus meus. inueteraui inter oēs inimicos meos. Scdo dico q̄ inueniunt̄ oculi q̄ p̄ ſupbiā ſunt inflati ſeu etiā elati. q̄s tm̄ nō babebat ille q̄ dicebat. Dñe nō eſt exaltatū cor meū neq; elati ſūt oculi mei. Propriū em̄ eſt oculi q̄ ſedeat in alto loco accidit etiā oculo q̄ ſp̄ infirmitate inflat̄. Quia vere oculus mētis bumane ſolet p̄ ſupbiā z ambitionē alta loca ſumme appetere. z infirmitate ſupbie pcuſſus ſolet ꝑ alios indebite ſe inflare Iſti ſunt oculi ſublimes q̄s dī tetestat̄. ſicut dī Prouerb. vj. Tales oculos habēt illi q̄ nō dignant reſpicere inferi⁹ ad videndū paupes z vicinos. ſed ſuperius advidendum nobiles z mgros. Sicut potiſſime ſunt illi q̄ non reſpiciūt inferius ad vilem ſtatū vñ originaliter ꝓceſſerūt. ſed ſemper ſuperius ad magnū gradū quē accidentaliter aſcēderunt Job. xlj. Oīne ſublime videt oculus eius. Ipſe ē rex ſup oēs filios ſupbie. Talibus cōminat̄ deus in pſ. vbi dī Oculos ſuppoꝝ humiliabis. z Eſa. ij. Oculi ſublimis bominis humiliati ſunt. Iſti ergo ſunt oculi q̄ p̄ ſupbiā ſunt elati. Tercio dico q̄ inueniunt̄ oculi qui p̄ accidiā ſunt grauati. Oculi em̄ grauant̄ a ſomno. q̄n bō comedit illud antidotū medicine qđ dī gerapigra. Quia vere pigricia viciosa facit oculū mētis ſpūaliter ſomnolentum. Duo añt ſunt q̄ iſtam ſomnolentiā inducūt ſicut pulcerrime ille ponit in libro de oculo morali. ca. xviij. vicz Inconſideratio diuine glorie. et Inconſideratio eterne miſerie. Mā ſicut duo ſunt inter cetera q̄ oculum impediūt a ſomno corpali ſcz ꝓſentia nimie claritatis. z auditus nimij ſonitus vel tumultus. Sic duo ſunt q̄ ſomnū pigricie ab oculis mentis poſſunt exterere ſcz Conſideratio claritatis glorie paradiſi. Quia ſicut dī Eccl. xl. Gram z ſpeciē deſiderabit oculus. Et ꝓſideratio tumultus miſerie inferni. Sicut babebat dauid q̄ dicebat in pſ. Turbatus eſt a furore oculus meus. Ideo iſta duo ꝓſiderare nō vident̄ illi quoꝝ oculi mētales ſomno pigricie ꝓgrauant̄. In vitaſpatrū em̄ legitur. q̄ cū frater quidaz ab abbate Achile peteret quō ipſe frater tantā accidiā baberet? Reſpōdit abbas. Quia inq̄t nedū vidiſti q̄ ſunt p̄mia q̄ ſperamus. z ſupplicia q̄ timemus. Primā ꝓſiderationē nō videbant̄ bīe apli Matth. xxvj. vbi dī. Qz Jeſus inuenit eos dormientes. erant em̄ oculi eoꝝ grauati. Secundā vo ꝓſiderationē nō babebāt illi de q̄bus dī in pſ. Contritio z infelicitas in vijs eorum. non eſt timor dei ante oculos eoꝝ. Iſti ergo ſunt oculi qui p̄ accidiam ſunt grauati. Quarto vo dico. q̄ inueniunt̄ oculi p̄ auaricinm excecati. Sicut em̄ oculus q̄uis videatur pulcer z lucidus. eſt tm̄ aliq̄n corpaliter cec⁹. Sicut ptꝫ in vſis quoꝝ oculi pelui ardēti cecant̄. z tm̄ exterius pulcri z lucentes vident̄. Sic vere auari p̄ peluem ardentē. i. p̄ ardorem auaricie ſunt cecati z lumine vere diſcretionis priuati. q̄uis exterius in mūdanis videant̄ claros habere oculos. z ſint luce tpalis ſcie p̄ ceteris illuſtrati Ezech. xxiij. Tui vo oculi z cor ad auariciam. Et bñ iſti babent oculos cecos. z boc etiam maxime in cognitione terrenoꝝ. q̄. ſ. tā tum vident̄ appetere. Mō em̄ videt quāta eſt ibi vanitas. mutabilitas. laborioſitas. z periculoſitas. Oculus em̄ non videt rem ſibi nimis approꝑinquantē. Interpoſitio etiaz terre impedit oculū q̄q; ſit clarus a viſione ſolis. ſicut patz de nocte. Luna q̄q; ſit clara. eclipſim ſolet pati q̄n inf̄ ipaz z ſolem ptingit terrā aliq̄liter interponi. Quia vere charitſimi q̄uis oculus intellectus ſit in boie q̄tum ad naturale ingenium luminoſus. obſcurus tamē. obſcuratus z cecus in ſpūalibus negocijs efficit̄. q̄n terra. i. bona tpalia ſibi p̄ nimium amorem vltra debitū approximant̄. z q̄n per vicium auaricie amor terrenoꝝ inter ip̄m z deū interponitur z locat̄. Iſti ſunt illi q̄ oculos ſtatuerūt declinare i terram. pſ. Iſti ſunt illi ſtulti quoꝝ oculi ſunt in fines terre. Sicut dī Prouer. xvij. Iſti ſunt etiam illi quoꝝ oculi inſatiabiles ſunt. ſicut dī Eccl. j. Non ſatiat̄ inq̄t oculus viſu nec auris auditu. Et vere oculus cordis auaroꝝ nō ſatiat̄ diuitijs viſibilibus. Quia. ſ. quicq̄d deſiderabile videt totū habere deſiderat z affectat. vñ Eccl. xiiij. dī. q̄ inſatiabilis eſt oculus cupidi. Iſti ſunt ergo oculi p̄ auariciā excecati. vide ſupra de Cecitate. Quinto dico q̄ inueniunt̄ oculi p̄ immūdiciam inq̄nati. Et iſti ſunt oculi lupoꝝ qui p̄ ceteris ſunt immundi. Quia ſcz luxuriosi babent in oculo cordis lippam immūdiſſime feditatis. Iſti em̄ luxuriosi non ſolum babēt immundiciā luxurie in oculo interiori. immo etiam in exteriori. Quia multi z multe ſunt quoꝝ aſpect⁹ corpales ſunt totius luxurie interioris ꝓuocatiui. z aliorū ad luxuriā inductiui. Iſti ſunt oculi baſiliſci q̄ interficiunt quicq̄d vidēt. Iſti ſunt oculi buſonis. q̄uis ſint pulcerrimi. ſunt tm̄ nō modicū venenoſi. z q̄uis videant̄ magnā babere luminoſitatē. fugiunt tm̄ diem z claritatem. et diligunt noctē z obſcuritatē. Quia vere oculi luxurioſorū diē id ē bonā ꝓſentiā nō diligūt. ſed obſcuritatē z ſolitudinem ſemp querūt Job. xxiij. Oculus adulteri obſeruat caliginem. dicens nō me videbit oculus. Iſti ergo ſunt illi oculi quos domina Joſeph in eū dī inieciſſe. q̄n ip̄m ad libidinē voluit ꝓuocare. Sicut dī Geñ. xxxix. De iſtis etiā dicit. n̄. Pet. ij. Oculos babētes plenos adulterij. z ideo breuiter iſti ſunt q̄ſi feneſtre p̄ q̄s latrūculi. i. tētationes intrāt ad alios vl̄ ad animas. Sūt etiā ſozamina p̄ q̄ fures. i. dēmones intrant ad dep̄dandū cuniculos. Et ſic dicat quilibet illud Treñ. iij. Oculus me⁹ dep̄datus eſt aiam meā. Et vo oculus aiam dep̄dat̄. qz ꝓſtat q̄ p̄ oculū indiſcrete reſpicientē venenū tētationis bibit̄. p̄ qđ mors z ꝓſensus opis ſequitur. p̄ q̄ aia a vtutib⁹ ſpoliat̄. Oculus em̄ plus ledit rem albam inſpiciendo q̄ rem nigrā. Leonis etiā natura eſt q̄ ſi bō ip̄m aſpiciat ab ipo invadit. ſi vo nō aſpiciat a leone nō curat̄. Aſpectus ꝯ mulieris eſt periculoſus. z magis albe z formoſe. q̄ deformis ignobilis ſeu nigre. De boc videtur applicabile illud Judith. x. vbi dī. Qz captus eſt in ſuis oculis Holofernes. vicz q̄n Judith vidit pulcritudinē

ꝛ aspexit. vñ etiã Judith. ix. dr. Capiebãt laqꝫ oculoꝝ suoꝝ. Oculi ergo isti sunt causa spũalis captionis. Et hoc nõ solũ virorũ sed etiã mulierũ. Teste eñ Solino li. de mirabilibus mũdi. Simee sic a venatoribꝰ capiũnt. Venatores eñ oculos suos fingũt se ũungere. ꝛ dimittẽtes viscũ in ꝓsentia simiarũ recedũt. Simee vo venientes ꝛ quicqd videntur fieri facere tentãtes. ille visco oculos suos inungũt. ꝛ sic claudẽtes palpebras cece fiunt. q̃re a venatoribꝰ citius capiunt ꝛ p unctionem oculoꝝ alterius dño supponunt. Istud exemplũ adducit magister q̃ fecit libũ de oculo morali p̃ mulieres se fucantes ꝛ fardãtes. ꝛ stibio oculos suos vt pulcre appareãt depingẽtes. q̃ ꝓcerto causa sunt ꝛ occasio q̃ a luxuriosis venatoribꝰ capiunt. q̃q; p luxuriam dominio eoꝝ submittuntur. Figurate in Jezabel. iiij. Reg. ix. Que volẽs placere illi Jehu q̃ occiderat virũ suũ oculos suos stibio punxit. ꝛ tamẽ ipam ipse Jehu interfecit. Quia vere ille q̃ taliter oculos suos depingũt. mortem culpe ꝛ pene incurrunt. Eñ de luxuriosa ꝓsona põt exponi illud Eccl. xvij. Linguã. oculos ꝛ cor dedit illis. s. luxuriosis. Isti sunt ergo oculi p immundiciã inq̃nati. Sexto dico q̃ inveniunt oculi p amiciciã defraudati seu bebetati Et isti oculi sunt vt cõiter ꝓlatorũ. Oculi eñ deludunt p nimiã attentionẽ ad candelam. Tũc eñ digito. vel vga inter oculos posito. videre credit duo Oculus etiã impssus fortiter a digito solet vnã candelã videre duas esse. Oculus insup illud qd̃ videt in speculo cõcauo. solet videre totũ in versuꝫ. qz. s. alta vident ibi sibi infima. dextra sinistra ꝛ ecõuerso. Sic vere charissimi. qz hodie multi sunt qui filios ꝛ nepotes attẽdunt ꝛ considerãt mediãte lumine carnalis affectionis. ad quod etiã totaliter attendũt. mediante etiã speculo specialis dilectionis ꝛ ꝓsonarum acceptionis mouente etiam ꝛ impellente digito. i. vrgente ꝓsilio alicuius ꝓsiliationis vel mediatoris. necesse est q̃ vnũ videatur esse duo. i. q̃ illa ꝓsona sic respecta vel dilecta credat ab eis plus duplo valere q̃ valeat. Quinimmo qd̃ peius est multi sunt qui oculum cordis habent p carnis affectionem. ꝛ p personarũ acceptionẽ sit delusum. q̃ alta vident sibi infima. i. viri boni vident sibi esse mali. ꝛ mali boni. et totaliter ecõuerso. Quia breuiter oculus cordis nunq̃ de rebus bñ iudicat. quã personarũ acceptio. vel carnis affectio multũ turbat. Isti figurant in Sanſone quẽ Dalida id ẽ carnis affectio fecit a philisteis excecari Judicũ. xvj. Isti figurant in Hely sacerdote cuius oculi caligauerãt. ꝛ nõ poterat videre lucernam dñi donec extingueret. Sicut dr. j. Reg. iij. Quia vere tales nõ possunt videre lucernam dñi. i. ꝓsonas lucidas ꝛ discretas. Vident tñ optime lucernas extinctas. i. ꝓsonas ignorãtes ꝛ indiscretas. ꝛ ad q̃s p carnis affectionẽ trabunt. Et quid? Procerto talibus accidit sicut Isaac. De quo dr Gen. xxvij. Qz oculi eius caligauerant q̃ videre nõ poterat. Et ideo Jacob quẽ mediãte pelle hedoꝝ tetigerat. q̃uis esset secundo genitus. bñdictionẽ tamẽ Esau primogeniti reportauit. Quia vere charissimi sepe fit inter tales q̃ oculos intellectus habent sic ceccutientes ꝛ delusos. Qz dum mediãte pelle carnalis affectionis aliquẽ ꝓsiderãt atq; tangunt q̃uis cõstet ipsum esse secundogenitum. i. minus ydoneum ꝛ pfectum. benedictionem tamen primogeniti reportet. i. bñficia q̃ personis dignis ꝛ sufficientibus debebant. eisdem conferunt ꝛ ꝓcedunt. Isti sunt ergo illi quoꝝ lumen oculoꝝ non est secum. Quia sc̃z magis est cum istis suis nepotibus q̃ cum ipsis. Ut de eis ꝓprie exponat illud Zach. iij. Super lapidem vnum septem oculi sunt. Hoc est dictu. q̃ tales figũt oculos suos septies plus q̃ deberẽt super tales lapideos ꝛ ignaros. Ecce ergo charissimi quõ inveniunt in scriptura multa genera malorum oculorum. Vel quõ oculus cordis in suis operationibus impedit. Sed vide si vis supra de Cecitate. Supra de Judicare. Et infra de videre. Et si ibi non sufficit vide libellum de oculo morali. vbi quicquid potest dici de oculo dicetur ibi. Quia status totius mundi ad oculum pulcerrime applicat. De q̃ etiã fateor me multa accepisse. ꝛ isto meo opusculo adiecisse. Hec igit̃ de oculo sufficiant q̃ sunt dicta. De pupilla vide infra.

Occupare Nota q̃ occupare sumit̃ ꝓ rei vẽdicatione. ꝓ laboris ꝛ exercitij ecutione. et ꝓ alterius dominij subiugatione. Dic igit̃ q̃ in scriptura reperitur Occupatio

Cõmẽdabilis ꝛ vtuosa. Detestabilis ꝛ viciosa. Affectabilis ꝛ fructuosa. Contristabilis ꝛ luctuosa.

Primo dico q̃ est quedam occupatio virtuosa. Et ista procerto est illa qua boni se solent in bonis operibus ꝛ exercitijs occupare. Similes corporibꝰ celestibus q̃ semp sunt in suis motibus occupata. ꝛ in officiorũ suoꝝ executione ad orbis regimẽ ordinata. Sic iusti nunq̃ debẽt a bono motu ꝛ operatione cessare. sed semper in aliquo virtuoso exercitio se occupare. ij. Paral. xxxv. Usq; ad noctẽ fuerunt occupati sacerdotes. Ad noctẽ inquit. i. vsq; ad mortem. iuxta illud verbũ Hieronymi. Semp aliq̃d boni facito vt te dyabolus inueniat occupatũ Justi & occupantur

Virtutum fructibus. Aquarum fluctibus. Pauperum pastibus.

Dico q̃ iusti occupant̃ virtutis fructibus. Exẽplo sc̃z bone terre que dum bene colitur. bonis fructibꝰ occupat̃ ꝛ cumulat̃. iuxta illud Leui. xxvj. Occupabit messium tritura vindemiã. ꝛ vindemia occupabit sementẽ. q. d. vna virtus occupabat aliã. Itẽ occupant̃ iusti aquarũ fluctibus seu lachrymarũ fontibus. Quia sc̃z iusti occupant̃ in lachrymis. ꝛ fontes etiã occupant lachrymarum ꝛ cõpunctionis. ꝛ deuotionis ꝛ cõpassionis fluẽta occupare nõ cessant. more sc̃z fontis qui se occupare non cessat in emissione riuoꝝ. vñ Judicũ. vij. Descẽdite in occursum madian ꝛ occupate aquas. Et Judicũ. iij. Occupauerunt viri galaadite vada Jordanis. Item occupant̃ iusti pauperũ pastibus. Sicut eñ radix ꝓtinue occupat̃ in nutritione ramoꝝ. sic iusti in pastu pauperũ ꝛ egenoꝝ. Vñ de filijs Jacob dicit̃ Gen. xxxiij. q̃ ipsi erant absentes ꝛ i pastu pecoꝝ occupati. Ista est ergo occupatio virtuosa.

Scõo dico q̃ inuenitur occupatio viciosa. Et ista procerto est illa qua mali occupant mala. et qua etiam occupantur a malis. Et sic dico q̃ inuenitur Occupatio

Nequicie cui mali subiugant̃. Seuicie qua mali effrenant̃. Stulticie qua mali possident̃. Miserie qua multi detinent̃.

De occupatione peccati et nequicie cõstat q̃ sicut terra iculta faciliter occupatur a vepribus ꝛ infructuosis herbis. Sic vere bõ q̃ per laborem ꝛ penitentiam non colitur faciliter a vicijs occupat̃ Job. iij. Occupet eũ caligo ꝛ tenebre. nec sit in recordatione ꝛc. Vide ibi. Vñ ꝓprie mali sunt sicut illi qui se nesciunt defendere. q̃ ab hostibus sc̃z a vicijs ꝛ demonibus occupantur Judi. vij. Illoꝝ quos occupauerat captiuitas. Talẽ autem occupationẽ timebat dauid cũ dicebat. ij. Regum. xv. Festinate inquit egredi ne veniẽs Absalon occupet vos. De occupatione rapine ꝛ seuicie. q̃ sc̃z mali nõ cessant aliena capere ꝛ occupare. dr. j. Mach. x. Ascẽdit Alexander ꝛ occupauit Ptholomaydam. Et. j. Macha. ix. Occupauerũt eam ꝛ pimerunt animas dominũ. De occupatione ꝛo stulticie. qua sc̃z homines imprudẽtes se occupãt in rebus superuacuis ꝛ ineptis dicit̃ Eccl's. j. Occupationem pessimã dedit deus filijs hoim vt occuparent̃ in ea. De occupatione autem miserie qua sc̃z occupant̃ paupes. et in qua etiaz miseri occupantur. dicit̃ Eccl. xl. Occupatio magna creata est omnibus hominibus ꝛc. grave iugum super filios Adam ꝛc. Ista est igitur occupatio viciosa. Tercio dico q̃ inuenitur occupatio fructuosa. Et ista procerto est illa beatitudo que sanctos post mortem occupat in excelsis Esa. lx. Occupabit salus muros tuos. Et qua etiam ipsi beati vendicant ꝛ occupant paradisum. j. Machabe. xvj. Misit occupare hierusalem ꝛ montem templi ꝛc.

Quarto vero dico q̃ inuenitur occupatio luctuosa. Et ista procerto est illa qua dãnati occupantur a miserijs infernalibus et tormentis. De quo dicit Prouerbioꝝ. xiij. Extrema gaudij luctus occupat. Ut de dyabolo ipsos occupante dicat illud. j. Macha. v. q̃ occupauit ciuitatem ꝛ occidit omnem masculum. Et hec de occupatione sufficiant. Vide. S. de obtinere.

Occurrere. Occursus. Nota q̃ Occurrere idem est q̃ obuiã currere. Et qz bõ occurrit alteri homini. aliq̃n ꝓ bono. aliquãdo ꝓ malo. Possumus breuiter notare q̃ in scriptura inuenit̃ q̃ homo quandoq; occurrit alicui

Ad ipm veraciter bonorandum.
Ad sibi benigniter succurrendum.
Ad ipm seueriter corrigendum.
Ad ipm sinceriter diligendum.
Ad sibi humiliter supplicandum.
Ad sibi viriliter repugnandum.
Ad ipm cōcorditer salutandum.
Ad ipm cōiter visitādū. vl' psolādū.
Ad ipm efficaciter adiuuandum.
Ad sibi hilariter congaudendum.

Dicō ergo q' est occursus ad bonorandū veracit'. Et sic videmus q' diuitibus occurrit in signū reuerentie t bonoris. Dō etiam in nobis debet eē ad ifram: qz etiam nos debemus alter alteri occurrere: t alter alterū bonorare. sic de Abrahā dicitur Gen'. xviij. q' cum vidisset tres viros occurrit i occursum eoz. Xps etiaz in patria dicit' sctis

Dīūbus istis modis accipit' occurre in bono. Sed adhuc occurrit alter alteri in malo. scilicet
Ad sibi ptinaciter obuiandum.
Ad ipm fallibiliter defraudādum.
Ad ipm fabulariter deridendum.
Ad ipm horribiliter deuorandū.

occurrere t eos singulariter bonorare. Figura. iij. Reg. ij. vbi dicit'. q' surrexit rex Salomon in occursum Bersabee ōc. Item est occursus ad succurrendum benigniter. Et sic viri liberales occurrunt. i. obuiam currūt pauperib? qñ videt eos indigere. Quia. s. bō pius nō debet solū succurrere immo etiam succurrendo pūenire t occurrere. Quia vt dicit Señ. de beneficijs li. iij. q' gratissima sunt beneficia parata. occurrētia. t facilia. vbi nulla fuit mora nisi dantis ve recūdia. Quia sicut dicit idē in puerbijs. Inopi beneficū bis dat qui dat celeriter. Sic iubet occurrere Esaias. xxj. vbi dicitur. Cum panibus occurrite fugienti. Et. iij. Reg. viij. Tolle tecū munera et vade in occursum viri dei. Itē est occursus ad corrigendū seueriter. Et sic debent occurrere prelati malis t eoz malicijs t nequicijs Esaie. xxxj. Si rugiat leo t occurrit ei multudo pastoz. Et sic pcepit dñs ppbete. q' descenderet in occursum Achab ad ipm repbendendū de morte Naboth dicens. iij. Reg. xxj. Descende in occursum regis Achab. Et. iij. Regū. j. dicit'. Vir occurrit nobis t dixit reuertimini. Item est occursus ad diligendū sinceriter. Occurrere eñ t ire obuiaz alicui signum ē amoris. Sicut dicit' Thobie. xj. Oz Thobias data manu puero obuiam occurrit filio suo. Sic etiam spūaliter deus occurrit penitētibus pūeniente gr'am infundendo. Sicut de patre dicit' Luce. xv. q' videns filium prodigum reuertentē occurrēs cecidit sup collum eius t osculatus est eum. Itē est occursus ad supplicādū humiliter. Et sic occurūt pauperes diuitibus ad petenduz elemosynam. sic t nos debemus occurrere deo. t elemosynā sue gratie būiliter implorare. Sic fecerūt illi leprosi. de q̄bus dicit' Luce. xvij. Occurrerūt Jesu dēcem viri leprosi t steterunt alonge t leuauerunt vocem dicentes Jesu pceptor miserere nostri. Itē est occursus ad repugnandū viriliter. Et sic debem? occurrere dyabolo t patō. exēplo fortis militis qui fortiter occurrit aduersario suo. Et sic de Dauid dicit'. j. Regū. xvij. Festinauit t occurrit ad pugnam ex aduerso philistei. Itē est occursus ad salutandū concorditer. Et sic debem? alter alteri occurrere: t alter alterum pacifice salutare. Sicut de pō legit' Matth. xxviij. Jesus aūt occurrit eis dicēs. Aue te. Item est occursus ad cōmuniter visitandum. t si necesse fuerit ad consolandum suauiter. Sic dicitur. iiij. Reguz. iij. Ecce sunamitis illa. vade in occursum ei? t dic ei. Recte ne agitur erga te t virum tuum. Item est occursus ad iuuandū vtiliter. Et sic dicatur occurrisse symon fratri suo. j. Machabeoz. x. vbi de Jonatha dicit'. q' occurrit ei frater suus Symon in adiutorium. Item est occursus ad cōgaudendum hilariter. Et sic dicit'. j. Regū. xviij. q' egresse sunt mulieres cantantes chorosq; ducentes in occursum dicentes. Saul percussit mille t Dauid decem milia. Et istis omnibus modis accipit' occurrere in bono. In malo accipiendo occurrere dico adhuc q' est quidam occursus ad obuiandum ferociter t pinaciter. Et sic occurrere idem est qđ contra currere. Et sic occurrūt prelatis et superioribus obstinati discipuli t rebelles. Sic patet in seculo t in claustro. vñ Luce. viij. Occurrit ei quidā vir qui habebat demoniū. Sic etiam occurrit dyabolus t vir iniqu? tentando t tribulādo: cōtradicēdo t nocendo Hiere. xlj. Egressus est Ysmael in occursum eorū. De iusto tamē dicitur Prouer. xxx. Leo fortissimus bestiaz ad nullius pauebit occursum. Et Job. xxxix. dī. q' in occursuz vadit armatis. Item est occursus ad defraudandō fallaciter t fallibiliter. Sic dicunt falsi homines sub specie boni alijs occurrere: t falsum bonorem t amoreż fingere. vt eos possint decipere t fraudare. sic fecit Jabel Judicum iiij. vbi dicit'. q' egressa est Jabel in occursum Sisare dicens. Intra ad me domine mi. ne timeas. Et tamē dicit' ibidem q' dum dormiret occidit eū. Itē est occursus ad deridendū nugaciter t fabulariter. Et sic faciūt milites q̄ fabulādo t deridendo alijs occurrunt sub specie bonoris. vñ. ij. Regū. vj. dī. q' egressa Michol filia Saul in occursuz Dauid deridebat eū p eo q' videbat euz nimis letum. Istum aūt falsum occursum t falsum bonorem dicunt dēmones facere damnatis peccatorib? in inferno. Quia sicut dicit' Esaie. xxxiij. Occurrent tibi dēmonia onocentaurus t pilosus clamabūt alter ad alterum. Et Esaie. xiij. Infernus subtus te cōturbat? est. in occursum aduētus tui suscitabit tibi gigātes. Itē est occursus ad deuorādū crudeliter t damnabiliter. Et iste ē ille occursus quo animab? damnatis occurrūt dēmones in inferno. De quo Amos. v. dicit'. Quomō si fugiat vir a facie leonis: t occurrat ei vrsus. Iste est etiam ille occursus quo deus occurret pctorib? in iudicio. De q̄ Osee. xiij. Occurram eis quasi vrsa raptis catulis. Igit' charissimi occurramus deo sicut ex predictis colligi potest. s. Ipsum

Honorando. Et hoc est quod ipse nobis innuit in scriptura. Dicens in pō. Exurge in occursum meum t vide. Item occurramus p̄primo scilicet ipsum Adiuuando. Consolando. Corrigendo. Succurrendo. Et dyabolo etiam occurramus ipsum debellando t repellendo. Et sic p certo ipse nō occurret nobis nosmetipsos deuorādo seu puniendo. Nos etiam vlterius non malo modo occurramus p̄primo Ipsi obuiando seu repugnando. Ipsum deridendo nec eum defraudando. Ipsum deuorādo seu ipsi nocendo. Et sic finaliter nos occurremus omnes in vnitate fidei. in virum perfectum. in mensuram etatis plenitudinis xpi Ephes'. iij. De deo vero nota q' ipse solet occurrere Penitentibus p gr'am preuenientem. Laborantibus p clementiam subuenientem. Triūphantibus p gloriam expedientem. Delinquentibus per iusticiam impedientem.

Dēsolādo. Dēridendo. Dēuorando.

Occurrit dico incipiētibus ipsos per gr'am preueniēdo. De quo Marci. xiij. Occurret vobis homo lagenā aque ferēs gratie baiulans. sequimini eum quocūq; introierit. Occurrit etiam p̄ficientibus ipsis subueniendo Sapien'. vj. In omni p̄uidentia occurret illis sicz dominus. Occurrit insuper p̄ficientibus seu etiam triumphantibus ipos in celis recipiendo seu remunerando. Ūñ deo dicit' Esa. lxiij. Occurristi letanti t facienti iusticiam. Occurrit nihilominus deficiētibus ipsos impediendo. seu etiam male agentibus eorum malicijs obuiando t in inferno finaliter puniendo. quod. s. ꝓpue fiet in iudicio quādo verificabitur illud p̄s. A summo celo egressio eius: t occursus eius vsq; ad summū eius. nec est qui se abscondat a caloze eius. Cū igit' nobis deus multis modis occurrat. nos sibi et. ā bene parati t ornati virtutibus occurramus. ipsiq; humilibus obsequijs nos dedamus Amos. iiij. Preparare in occursum dei tui Israel. Et hec de occurrere sufficiant. Vide ō. de obuiare: t de currere.

Dire. Odium.

Nota q' in scriptura inuenit' triplex odium. s. odium Formidādum. Euitandū t Frequentandū. Primū est odium diuine voluntatis illud. s. quo deus odit malos. De quo Eccl. xij. Altissimus odio habet peccatores. Secūm est odiū mentalis prauitatis. Et illud est illud quo mali odiunt omne bonum. De quo dicit'. j. Johānis. ij. Qui odit fratrem suum in tenebris est. Tertium est odium moralis bonitatis. Et istud est illud quo nos debemus odire t fugere omne malum. De quo in Pō. Iniquos odio habui t legem tuam dilexi. De isto ergo triplici odio aliquid est dicendum. Primo quidem dicamus aliquid de odio virtuoso. Et dicamus q' sicut cervus sm Plinium naturaliter odit serpentes ipsosq; de cauernis extrahit. et tandem ipsos deuorat: t sic ve-

nenum ⁊ infirmitatem eiꝯit ⁊ expellit. Sic vere charissimi nos qui sicut cerui sup montes bethel debemus esse: ⁊ quē admodū ceruus ad fontes gratie desiderare. debemus ꝓ. culdubio odire serpētes interius in terra nostre cōscientie latantes. i. vicia ⁊ peccata. ipsosq; per cōfessionem de ca, uerna cordis debemus expellere. ipsosq; per iugem recor, dationem comedere ⁊ etiam incorpare: ⁊ sic sanitatē anie poterimus rebabere Amos. v. Odite malum ⁊ diligite bo num. Serpētes etiaꝫ exterius gradientes. ſ. pctōres odire debem⁹ in quātum. ſ. nobis obuiant in via nost̄a. Quia. ſ. nos tenemur odire malos inquantū mali. ⁊ odire malum qđ in eis est. sicut faciebat dauid dicens in ps̄. Odiui eccle siam malignantiuꝫ. Et alibi. Perfecto odio oderam illos. inimici facti sunt mihi. Sup quo dicit Crisꝰ. Perfectū odi, um est odire vicia nō naturam. Nos ꝫ debem⁹ odire ⁊ fu, gere mala: vt sic cuilibet nr̄m possit dns dicere illud ps̄. Di lexisti iusticiaꝫ ⁊ odisti iniquitatē ꝓpterea vnxit te de⁹. Ubi ostenditur ꝙ mala sunt odienda. ſcꝫ Ut charitat̄ possim⁹ federa reparare. Dilexisti inquit. Ut equitatis possimus opera frequētare. Justiciaꝫ inquit. Ut prauitatis possim⁹ onera declinare. Odisti iniquitatem. Ut pietatis possim⁹ viscera procurare. Propterea inquit. vnxit te deus ⁊c.

Per tale ēm odium.
Charitatis efficit̄ sanctitudo.
Equitatis ꝓficit̄ rectitudo.
Prauitat̄ deponit̄ turpitudo.
Pietatis acquirit̄ plenitudo.

Dic ergo ꝙ odium vicio, rum solet reparare pristi na federa charitatis. Di, lexisti. Unū ēm ꝓtrioꝝ vt cōmuniter nō oditur. nisi aliud ꝓtriorum diligat̄. Ūn aues que regiones frigi das solent fugere ⁊ odire. expiunt̄ regiones calidas dilige re ⁊ amare. Sicut patet de grubus ⁊ turturibus q̄ in hye, me loca frigida dimittunt ⁊ ad calida. se ꝙuertūt. Quia igi tur malum ⁊ bonum sunt contraria. necesse est ꝙ si pctm̄ ⁊ malum odimus. ꝙ deū ⁊ bona spūalia diligam⁹. Odium aūt peccati. charitatem inter deum ⁊ hoiem repat. quā cō, placēcia peccati destruxerat ⁊ turbarat. Et hoc bene innu, it apl's Roꝝ. xij. dicens. Odientes malū: ⁊ adherentes bo no. Et ꝙ tale odium dilectionem dei generet ptꝫ exemplo ⁊ auctoritate. Exemplo. Ille ēm grām ⁊ amorē homis so, let acquirē. q̄ inimicum suū solet amore eius fugere ⁊ odi re. Et qz dyabolus. pctm̄. mūdus ⁊ viri iniqui. dei ⁊ sancto rum sunt inimici. per ꝓsequēs si ipsos oderimus. sequit̄ ꝙ amici dei erimus. Dilexisti inq̄t ps̄. Qui diligitis dn̄m odi te malum. custodit dns animas sanctoꝝ suoꝝ. ⁊ de manu pctōris liberabit eos. Per tale ꝫ odium repant̄ pristina fe dera charitatis. Item dico ꝙ ꝓ tale odium reformant̄ pristina opa equitatis. Justiciam inq̄t. Sicut ēm ꝓ amorē ⁊ cōplacentiā pcti. illa mentis rectitudo: ⁊ ꝓportio eq̄tatis vel iusticia. q̄ anima deo debet subiici ⁊ sibi humiliter famu lari destruit̄ ⁊ damnat̄ (De q̄ dī Mich. iij. Nunq̄d vr̄m est scire iudiciū qui odio habetis bonū ⁊ diligitis malum) ita ꝓ pcti odiū iusticia repat̄. Justiciā inq̄t. Ūn. ſ. Tbi. vſ. O homo dei hec fuge. ſ. pctā. Sectare vo iusticiā. pietatē. fidem ⁊ charitatē ps̄. Qui oderūt iustum delinquēt. Item dico ꝙ ꝓ tale odium repellunt̄ pristina pondera prauitat̄ Odisti inq̄tatē inquit. Sicut ēm natura abhorrēs prauos hmores. q̄n videt eos dissolutos solet eos expellere. Sic anima que peccata odit. ipsa libenter eiꝯit ⁊ expellit. Nō esset ēm sapiens qui in domo sua morari dimitteret. illum quem toto corde fugeret ⁊ odiret. Et ideo si iniquitatē odi mus. ipsaꝫ de domo cordis expellere debem⁹. Quare: Cer te quia qui diligit iniquitatem odit animam suam. Nota ꝙ nos debemus odire. scilicet Vicium

Cupiditatis.
Loquacitatis.
Pompositatis. ⁊
Gaudiū ꝓsperitatis.

De cupiditate dī Prouerb. xxviij. ꝙ qui odit auariciā longi fient dies ei⁹. De loq̄citate dī Ecci. xix. Qui odit loquacitatē extinguit maliciā De pompositate dī Amos. vj. Detestor ego superbiā iacob ⁊ domū eius odi. De ꝓsperitate etiam dī Amos. v. Odi ⁊ spieci festiuitates vestras. Item dico. ꝙ ꝓ tale odium acq̄runt̄ in terra viscera pietatis. Unxit te deus inq̄t oleo ps̄. Et Mat. v. Diliges amicū tuū: ⁊ odio habeb̄ inimicū tuū Et Malach. ſ. Jacob dilexi. Esau aūt odio habui. q. d. per odium diligit̄ bonū qđ. ſ. est memoria pietatis. Unxit te inquit Ezech. xvj. Ibi vnxi te oleo. cinxi te byſſo. Istud ergo sufficiat de odio virtuoso. Scdo dico de odio pnicio so. i. de odio fraterno. Istud ēm odium magis inter pecca ta spūalia reputat̄. Et hoc quia immediate opponit̄ cha, ritati. que est maior ⁊ principalis inter virtutes. Et ideo etiam scriptura compatit̄m homicidio. ſ. Joh. iij. Omis qui odit fratrē suū homicida ē. Sed quid ⁊ omia que sunt mala odiūt vt cōmuniter bona. Quia vuūquodq; solet na turaliter odire illud quod est sibi ꝓtrariū in natura. Quia sicut similitudo est causa amoris: ita cōtrarietas est causa odij ⁊ rancoris. Et inde ē ꝺm astrologos. ꝙ septimū signū celi qđ est directe oppositū primo. est homus inimicicie et odij. Quia breuiter semper inuenies q; illa que sibi sunt in conditionibus contraria. sunt sibinuicem inimica. Mali igitur odiunt bonos tanq̄ sibi cōtrarios ⁊ diuersos. Et no ta ꝙ isti odiunt generaliter quatuor. videlicet

Bonoꝝ operū executores.
Suoꝝ scelerū reꝓbensores.
Suoꝝ pctōꝝ informatores.
Suoꝝ iocoꝝ reformatores.

Dico ergo ꝙ mali odiunt bonoꝝ operū executionē. seu omnis iusticie ꝓsecu, tionem. In seculo ēm ⁊ in claustro illi a malis amplius odiunt̄ ⁊ cōtemnunt̄. qui in bonis operibus diligentius occupant̄. Ūn etiā dicit Pli. ꝙ in labion sunt quedā false apes que nihil opant̄: immo odiunt operantes ⁊ comedūt eoꝝ mella: odiunt aūt alias apes quādo vident eas diligentes ⁊ bone custodie. Quia vere multi sunt bodie qui ad nullū bonuꝫ opus solent va, care. vacantes vo ⁊ diligentes solent cōtemnere ⁊ odire. et per detractionem mella suorum bonoꝝ operum deuorare vnde Prouerb. xxix. Viri iniqui oderunt simplicē. Ma li etiam odiunt suoꝝ scelerum reꝓbensionem. seu sue ne quicie redargutionem. Sicut ēm serpens naturaliter odit rutam que est amara. ipsamq; fugit ⁊ dimittit. Ūn dicit ꝙ in orto seu loco vbi est ruta nō solent habitare serpentes. Sic mali odiunt amaritudinē correctionis. Nunq̄ enim vellent corrigi. nec a suis malis operib⁹ reꝓbēdi. Sicut exemplū babemus de iniquo rege achab q̄ de quodā sctō ꝓpheta dicebat. iij. Reg. xxij. Odi inq̄t ē: qz nō ꝓphetat mi bonū ꝫ malū cmi tpe. Sicut ēm freneticus odit medicuꝫ ⁊ in suis vinculis gloriat̄. Sic tales mali in vinculis pecca toꝝ suoꝝ gloriantes. solent odire medicos correctores: et infirmitatū suaꝝ punitores ⁊ curatores. Jux illud ps̄. Tu vo odisti disciplinā ⁊ piecisti ſmones meos retroꝛuꝫ. Si videbas furem currebas cū eo ⁊c. Quia certe tales magē diligūt ꝓsortiū malorū q̄ bonoꝝ. Et tm dī Ecci. xxj. Qz qui odit correctionē vestigiū ē pctōris. Et ideo sicut videm⁹ ꝙ freneticus odiens medicū ⁊ scissuras eius nō sustinēs mor tem incurrit. Sic tales qui correctōes odiūt ⁊ fugiūt: mor tem eternam finaliter incurrunt. Quia sicut dicit Prouer bioꝝ. xv. Qui increpationes odit morie. Isti insup odiūt sane cōsciētie informatiōem. Isti ēm nō solum odiunt reꝓ bendi: immo etiam doceri et informari. Et sicut aues im, munde odiunt lucem. sic tales odiunt sapientiam ⁊ doctri nam Jobānis. iij. Omis qui male agit odit lucem. ⁊ Pro uerb. ſ. Imprudentes odiunt scientiam. Odiunt preterea dulcis ꝓcordie reformatiōem. nunq̄ ēm vellent esse in cōcordia vel in pace. Dicit ēm Plinius. ꝙ bufo habet vnū os quod in aqua feruenti positum facit eā quiescere a fer, uore ⁊ tamdiu nō feruebit q̄diu ibi erit: ⁊ isto vtunt̄ magē ꝓut dicit ad odium suscitandum. Tales ꝓculdubio sunt mali: qui recte sunt ossa ⁊ membra bufonis dyaboli. Fer, uorem ēm charitatis impediunt: ⁊ odium suscitant ⁊ indu cunt. Istud potissime patet in detractorib⁹ ⁊ falsis verbo, rum relatoribus: quia. ſ. istis mediantibus: magi. id est de mones solent odia suscitare ⁊ inter homines discordiā ge nerare Ecci. v. Susurroni aūt odiū ⁊ ꝓtumelia ⁊ inimici, cia. Istud est aūt quadruplex odiū pnicioſum. Isti sunt ergo q̄ recta fugiūt. pauperē odiūt. alte supbiunt. in iustos seuiūt. in deū rugiunt. in ecclesia seuiunt. in ꝓsperis ludūt in mortem veniunt. Dico ꝙ tales odibiles ⁊ odiosi omne bonū solent fugere Michee. iij. Odio habetis bonū ⁊ dili gitis malum. Item omnē pauperē solent spernere Prouer. xix. Fratres hominis pauperis oderūt eum. Et Prouer. xiij. Etiā ꝓmo suo paup odiosus erit. Item alta superbe solēt sapere ps̄. Supbia eoꝝ qui te oderūt ascendit semp. Et alibi. Qui oderūt te extulerūt caput. Itez iustoꝝ bona

solent rapere ps. Qui oderūt nos diripiebāt sibi. Itē mala de deo solent dicere illidere. xij. Facta est mihi hereditas mea quasi leo in silua: ideo odiui eā. Item in ecclesia solent furere ps. Odiui ecclesiam malignantiū. Item in mūdi bonis solent ludere ps. Gloriati sunt qui oderūt te i medio solennitatis tue. Item hij finaliter solent cadere. s. in infernū ps. Confundantur omes qui oderūt syon. Ecce ergo qualiter succedit illis q̄ deum odiūt: t qui etiā a deo oditi sunt. Istud est igit vnū odiū periculosum. Tertio dico. q̄ inuenit odium periculosum. Et istud est illud quo deus odit peccatores. Et q̄uis ille motus animi quē nos vocamus odiū nō possit cadere in deum. (quia in ipso nō pōt esse aliqua mutatio. Un etiā Sap. xj. dr. Nihil odisti eoꝝ que fecisti) dr tn deus odire. i. ad modū odientis se hīc. inquātum scz mala ꝓhibet fieri t inq̄ntum malis subtrahit gratiam t negat gloriam. Et ideo notare possumus q̄ deus odit

Superbos t vanigloriosos.
Auaros t ambitiosos.
Immundos t luxuriosos.
Iniquos t iniuriosos.
Raptores t seditiosos.
Discordes t litigiosos.
Loquaces t presumptuosos.
Mordaces t perniciosos.
Procaces t insidiosos.

De superbis dicit Amos .vj. Detestor ego superbiā Jacob: t domos eius odi. Et Eccl. x. Odibilis coram deo t hominib⁹ superbia. Et in ps. Odisti obseruātes vanitates superuacue. De auaris dr Malach. j. Jacob dilexi Esau aūt odio habui. Esau em̄ qui erat pilosus diuites et auaros designat. De luxuriosis dr Apoc. xviij. Or babylō facta est habitatio oīs volucris immūde t odibilis. De iniuriosis t iniquis dicit Judith. v. Deus illoꝝ odit iniquitatem. De raptoribus vo dicitur Sap. xiiij. q̄ odio sunt deo impius t impietas eius. Et Esaie. lxj. dicit. q̄ deus est odio habēs rapinā in holocaustū. De discordibus dr Prouer. vj. Sex sunt que odit deus ꝛc. Et sequit. Et illum qui seminat inter fratres discordias. De loquacib⁹ dr Prouer. xiiij. Vir verbosus erit ꝛc. Et Eccl. ix. Temerarius vo in verbo odiosus erit. De mordacibus seu detractoribus dicit. Roma. j. Detractores deo odibiles. De ꝓcacibus ad loquendū dr Eccl. xx. Est odibilis qui procax est ad loquēdum. Et. xxvij. Qui sophistice loquit odibilis est ꝛc. Vide de Discordia: t de ira.

Odor. Cum odor aliquādo sumat ꝑ celestis glorie suauitate t fragrantia. Aliqn̄ ꝑ bona fama t nois redolentia. Aliqn̄ ꝑ virtutū sanctitate t gratia Possum⁹ g̃ notare q̄ triplex bon⁹ odor ponit i scptura. vz

Odor appetendus.
Odor diffundendus.
Odor retinēdus.

Primo dico q̄ est odor appetendus qui signat celestis glorie suauitatē: que odoratus deuotionis attrahit t delectat. Mons em̄ libani rōne multitudinis arboꝝ aromaticarū dicit esse totus odoriferus. Ad q̄ ꝓcedat scriptura dicens Eccl. xxiv. Quasi libanus odorē suauitatis habete. Sic q̄ in monte paradisi sunt de⁹: angeli t sancti. q̄ velut arbores aromatice odore virtutū fragrauerunt. necesse est q̄ odore suauitatis in deuotis cordibus redoleant. q̄q; corda deuota attrahāt t reficiāt atq; pascāt Deuoti em̄ sunt sicut apes: q̄ libēter vadūt ad loca vbi flores odoriferos esse sciunt. Sic deuoti loca padisi appetunt vbi tot sācti odoriferi pcesserūt. Et iō sponsa. i. aīa dicit sponso suo xpo Cant. j. In odore vnguētoꝝ tuoꝝ currim⁹ ꝛc. Et merito. Quia sicut dr Prouer. xxvij. Unguētis t varijs odoribus delectat cor. Odor iste est g̃ appetēdus. Secūdo dico. q̄ est odor diffundēdus. Et iste signat bone fame iocūditatē. Et sic dr Eccl. xxxix. Florete flores: q̄si lilium date odorē. Sed de isto odore vide. s. de Fama: t. s. de lilio t de flore. Tertio dico. q̄ est odor retinēdus. Et iste sigt virtutū sanctitatē t puritatē. Sicut em̄ boni odores solent

Spūs in corpe confortare.
Animam t cerebrum delectare.
Bufones t dracones effugare.

Sic vere odor sancti tatis si sit in homine solet ꝓfortare t multiplicare spm̄ bone affectiōis. Delectare cerebrū diuine dilectionis. Effugare venenū dyabolice suggestionis. Sicut em̄ draco fugit odorē panthere redolētis: t bufo odorē vinee florentis: sic dyabolus fugit odorē sanctitatis in homine abundantis. Un. ij. Cor. j. xpi bon⁹ odor sumus: alijs odor mortis in mortē: alijs odor vite in vitam. Et ideo de quolibet viro iusto sic ꝑ virtutes odorifero: pōt dici illud Gene. xxvij. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni. Ubi aduerte q̄ homo debet esse odoriferus. Ortum ad se p̄ sanctitatem t pfectiōem. Ecce inquit odor. Ortum ad deum per charitatem t dilectionem. Quia. s. debet esse filius dei. Filij mei inquit. Ortum ad ꝓximum per pietatem t compassionem. Quia debet esse ager plenus. Dico g̃ q̄ nos debemus esse delectabiles t odorosi q̄tum ad nos. i. in nobilibus per sanctitatē t pfectiōem. Ecce inquit odor quasi dicat. Iste in se t de se est odorosus: t virtutū redolentia gratiosus. Sicut em̄ Cōstantinus dicit. Et pura suba resolui bonus odor: t ideo illi qui sunt in virtutib⁹ boni t puri: non possunt nisi bene redolere. Et ideo possum⁹ notare q̄ in viro iusto redolēt aromata spūaliū virtutū. videlicet

Nardus humilitatis t subiectionis.
Unguentū benignitatis t deuotionis.
Uinea iocunditatis t cōsolationis.
Mādragora sublimitatis t ꝓtemplatiōis.
Thus patiētie t deuote orationis.
Mirrha pnie t amare cōpunctionis.
Libanus ꝓtinentie t caste conuersationis.
Balsam⁹ diuine gr̃e t totius sctificatiōis.

Redolet ergo vir iustus ad modū vinius spiritalis apothece. Et quidez ꝓpter humilē subiectionem. Et ista est nardus que est herba modica tn̄ summe odorifera De qua dicit sponsa Cañ. j. Dum esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odorem. Item ꝓpter benignam deuotionē Et istud est vnguentū odoriferum quo deuote mentes vnguūt. Un̄ cuilibet deuoto dicit deus Canticoꝝ. iij. Odor vnguentoꝝ tuorum super oīa aromata. Item ꝓpter iocundam cōsolatiōem. Letitia em̄ spiritalis valde redolet apud deū. Et ista est odor vinee: quia vinū letificat cor hominis. Et de hoc Canticoꝝ. ij. Uinee florētes dederūt odorem suum. Item ꝓpter sublimē cōtemplationem. Ista est odor mandragore que facit hominē dormire. quia cōtemplatio est quidam spūalis somnus. De quo Cañ. vij. Mādragore dederūt odorem suum. Item ꝓpter patientiam t oīonem. Iste est odor thuris: quia thus tritū t in igne positum melius redolet t sursum etiam elevat in fumū. Sic patientia in tribulatione: t oratio in feruore t dilectiōe. Et de hoc Cantico. iij. Odor vestimentoꝝ tuorum quasi odor thuris. Item ꝓpter penitentiā t compunctionē. Et iste est odor mirrhe: q̄ est species amarissima. De qua Eccl. xxiij. Quasi mirrha electa dedi suauitatē odoris. Item propter cōtinentiam t castam conuersationem. Et iste est odor libani: quia libanus interpretat candor. vñ Eccl. xxiij. Quasi libanus nō incisus odor meus. Item ꝓpter diuine gratie sanctificatiōnē. Et iste est odor balsami. Gratiam em̄ signat balsamus Eccl. xxiij. Quasi balsam⁹ nō mirtus odor me⁹ Bene ergo dicit de viro iusto. Ecce odor. Quia ꝓcerto: q̄n aliquis sic odoriferus est in aliqua domo ecclie vel religionis: tunc in tota patria redolet fama sua: sicut dicit Jobānis. xij. Or domus impleta est ex odore vnguenti. Et sic bene dico: q̄ vir iustus redolet in se p̄ sanctitatem t pfectiōez Ecce inquit. Odor. Item vir iustus redolet quo ad deū p̄ charitatē t dilectionē. Filij mei inquit. Filius em̄ nomē est amoris Job. iij. Pater em̄ diligit filiū. Quia. s. nihil magis redolet apud deum q̄ q̄ nos efficiamur filij sui p̄ charitatem. Sicut em̄ antiquitus holocaustū dicebat q̄n totus animal incendebat: t illud sic incēsum odor suauissimus dicebat. Sic etiam bodie q̄n homo p̄ charitatē totus incenditur totus odor grate cōplacentie dño exhibet Exo. xxix. Offeres arietē totū incēsum odor suauissimus victime domini. Filij mei inquit. Uide supra de Filio. Item iustus redolet quo ad ꝓximū per pietatē t compassionē: q. s. ipe debet esse ager plen⁹. s. ad paupes nutriendū. q̄d vtiq; valde est apud deū t homines odoriferū. Sicut de elemosyna suscepta a philippensibus dicit aplus Phil. iiij. Repletus sum receptis ab epafro que misistis in odore suauitatis. Et sic ergo patet quō vir iustus dicit odoriferus t apud deum t homines gratiosus. Un̄ ꝓprie de tali pōt dicere deus t ecclesia illud Cant. v. Dilectus meus candidus t rubicundus electus t millibus: odor ei⁹ vt libani: electus vt cedri. Et sic patet q̄ est triplex odor bonus. s. Appetēdus. Diffundendus et Retinendus. Sed adhuc dico. q̄ in scriptura inuenitur odor malus. Et sic odor significat

Fame vilitatem. Fame dico vilitatē. Et sic sumit
Carnis voluptatem. Exo. v. Fetere feci⁹ odorē no-
Rerum facultatem. strum coram Pharaone. Item
carnis voluptatem. Et iste est odor fetidus in quo porci
luxuriosi delectant. ij. Macb. ix. dicitur de Antiocho feti
do. Odore inquit et fetore illius exercitus grauabat. Item
rerum facultatem. Iste em̄ odor albe spine: cuius fragran
tia canis deceptus perdit predam suam. Quia. s. dum bo
mo in odore mundi albedinis et psperitatis delectat: odo
rem prede sue christi id est deceptionem quaz habebat ad
ipsum pdit. Ideo talis deberet dicere illud Amos. v. Mō
capiā odorē cetuū vestroz. Et hoc de odore sufficit.

Offendere. Nota q offendere idē est
o qđ ad iracundiā, puocare
Uel offendere. i. nocere seu ledere. Uel offende-
re idem est qđ obijcere vel ad scandalū impinge
re. cadere vel ruere. seu scandalū pati vel facere. Et sic cō
muniter ponit in scriptura. Añ offendere aliquid nihil ali
ud est q̄ aliqđ obstaculū seu offendiculū sue voluntati op
ponere. sicut dī. j. Regū. xxix. Vade in pace et nō offendas
oculos satrapaz. Sumit etiā offendere p incidere vel p
irruere. sicut cōiter ponit tytus liuius dicēs. q talis offendit
in hostē ꝛc. Possum⁹ ꝯ notare q in scptura inueniunt. s.
Offendicula maiestatis superne. Dico ꝯ primo q est
Offendicula charitatis fraterne. offendiculuz super
Offendicula voluntatis interne. ne maiestatis. Et sic
offendere nihil aliud est q̄ p obicem peccati ipm ad iracū
diam puocare. Sicut de duabus vxoribus Esau dī Gen̄.
xxvj. Uz ambe offenderūt animū ysaac et rebecce. Et Nu
meri. xxvij. dicit dn̄s moysi. Offendistis me i deserto in cō
tradictione multitudinis. Scdo dico. q est offendiculū
fraterne charitatis. Et sic offendiculū nihil aliud est q̄ scā
dalum vel malum exēplum qđ est alīs causa pcti et ruine.
Et ab isto offendiculo debemus summe cauere. De q̄ Ro
ma. xiiij. Bonum est nō comedere carnes vel bibere vinū
in quo frater tuus offendit. Tertio dico. q est offendi-
culum voluntatis interne. Et sic offendiculum dicitur esse
illud quod est homini causa ruine in peccatū: et ruendi fi-
naliter in tormentū. Et sic dico q offendicula dici possunt
Eminentie supernales. Ad eminētias dignitatuz of-
Immundicie corporales. fendit homo p peccatū super
Affluentie temporales. bie. Et de hoc dicit Hiere. xiij
Date gloriam deo anteqū offendant pedes vestri ad mon
tes caliginosos id est ad excellentias dignitatū que animū
caligināt et obscurant. Ad immundicias voluptatū offendit
hō p peccatū carnalis ꝯcupiscētie. Et de hoc dicit Ezech.
xx. Unusquisq; offensiones oculoz suoz abijciat. Pulcre
em̄ mulieres sunt offendiculū oculoz. vñ Ezec. xliij. Mi-
nistrauerūt in conspectu ydoloz suoz: et facti sunt domui
Israel in offendiculum iniquitatis. Ad opulentias faculta
tū offendit homo per peccatū auaricie. Et de hoc Ezech.
xviij. Nō erit vltra offendiculū amaritudinis domui is-
rael. z spina dolorē inferens. Quia saluator noster in para
bola de semine diuitias cōparat spinis Luce. viij. Ista er-
go sunt hominū ad peccandū offendicula. Peccata vo
sunt offendiculum ad tormēta. vñ Ezech. iij. Si iustus cō
uersus a iusticia sua fecerit iniquitatem: ponam offendicu
lum coram eo. Et sicut videmus q multa sunt que faciūt
hominē offendere. scz Cursus celeritas. Uie obscuritas.
Soli inequalitas. que. s. fit vel p fouearū, pfunditatē vel la
pidum immissam multiplicitatē. Sic vere dico. q homies
faciunt spūaliter offendere et ruere celeritas ipzouide ope
rationis Prouerb. xix. Qui festinus est pedibus offendet.
Item obscuritas defectine discretionis Job. xj. Qui am-
bulat in nocte offendit. Item inequalitas iusticie et interio
ris intentiōis: quā facit fouea carnalis delectatōis: et mul-
titudo lapidum. i. exteriozis possessionis Josue xxiij. Que
inquit vobis erunt in foueā et in laqueū et in offendiculuz
Ista em̄ tria. s. excessus affectionis et defectus discretionis
et inequalitas intentiōis: quā. s. facit multudo peccati: et fo
uea obstinatiōis vel carnalis infectionis faciūt nos offen-
dere et cadere in peccatū et finaliter in tormentū. Quia si,
cut dicit Jacobi. iij. In multis offendimus oēs. Ideo
bene consulit Eccā. xvij. vbi dicit. Precare ante faciē domi
ni et minue offendicula. Uel si vis distingue aliter et dic q
hominem faciunt offendere: ruere seu cadere. scilicet
Motus celeritatis. Sic vere dico. q in via mozū ho
Nubes obscuritatis. mo offendit, pter celeritatē incō
Uiscus lutositatis. stantie. pter obscuritatē ignoza
Uentus flatositatis. tie, pter viscositatem immundi-
Fosse cōcauitatis. cie. pter ventositatē vane glozie
Saxa diuersitatis. pter ꝯcauitatem fraudulentie.
pter saxositatem opulentie. De motu incōstantie dictum
est illud predictū Prouerb. xix. Qui festinus est pedibus
offendit. De nube ignorantie dicit Job. xj. Qz qui ambu,
lat in nocte offendit. De visco luxurie seu luto immūdicie
dicit Ro. xiiij. Bonū est nō manducare carnē et nō bibere
vinum in quo frater tuus offendit. Carnē inquit. i. carna,
litatem et luxuriam. De vēto vane glozie dī Ecci. xxxij. In
via ruine nō eas vt nō offendas. De ꝯcauitate malicie et
fraudulentie dicit illud p̄dictum Josue. xxiij. Uobis erūt
in foueam et laqueum et offendiculum. De saxosa vo mul,
tiplicitate mundane opulentie dicit Hiere. vj. Posuerūt
offendicula sua in domum in qua inuocatū est nomen meu.
Diuitie em̄ sunt lapides et ligna et materie offensionis
et peccati. De quibus dicit Ezec. xx. Unusquisq; offensio-
nes oculoz suorum abijciat. Et benedixit abijciat. Quia
certe offendicula diuitiarū sunt a corde abijcienda: ne. s. p
auaritiam aut superbiam offendamus. Juxta illud Esaie
lvij. Auferte offendicula de via populi mei. Quia certe si-
cut dī Prouerb. xv. Uia iustoz sine offendiculo. Ut cuili-
bet dicat illud Prouer. iij. Ducam te per semitas equita
tis: quas cum ingressus fueris nō artabunt gressus tui: et
currens nō babebis offendiculum. Ut sic dicat cuilibet il-
lud Actuū. xxiiij. Studio sine offendiculo pscientiam habe-
re. Nos igitur simus sine offendiculo: peccati et caueam⁹
ne alijs demus offendicula mali exempli et verbi. Juxta il
lud. ij. Coz. vj. Nemini dantes vllam offensionem ꝛc. Et
. j. Corinth. ix. Omnia sustinemus ne offendiculuz demus
Exemplo christi. Quia sicut dicit Jaco. iij. Si quis in ver
bo nō offendit hic perfectus est vir. Et sic patet q est offen
sio. Uoluntatis interne. Charitatis fraterne. Maiestatis
superne.

Offerre. Oblatio. Nota q offerre nihil
aliud est q̄ aliqđ ali-
cui p modū muneris voluntarie presentare. Et est oblatio
vt cōiter loquēdo idem qđ sacrificiū vel hostia seu etiā bo
locaustū. Et inuenit in scriptura multiplex oblatio tam in
bono q̄ in malo. In bono em̄ inuenit Oblatio summe. vz
Gratiosa. Oblatio enim gratiosa est illa qua quis of-
Preciosa. fert domino seipm. sicut faciūt illi qui se dī
Uirtuosa. seruitio deputant et astringunt. De q̄bus dī
Fructuosa. cit Judicū. v. Qui, pria voluntate obtuli-
stis vos discrimini benedicite domino. Oblatio preciosa est
illa quam deo offerimus in altari. scilicet dī filius benedi-
ctus. qui pro nobis seipsum in ara crucis obtulit deo patri
sicut dicitur Hebreo. ix. Semetipsum obtulit immaculatū
deo. Et Mal. j. In omni loco offertur nomini meo obla-
tio munda. Oblatio virtuosa est illa qua quis offert domi
no opera sua bona tanq̄ quedam sacrificia matutina. s.
Paralipp̄. xxix. In simplicitate cordis mei let⁹ obtuli mu
nera hec. Oblatio vo fructuosa est illa qua nos offerimus
pauperibus elemosynam: et qua nos offerimus proximis
adiutorium et medelam. De hac dicitur Actuū. xxiiij. Ele
mosynas faciamus in gentem et oblationes et vota. Ad-
uerte ergo circa bonam et spūalem oblationem. i. circa bo-
nozum operū exequutionem. Quia sicut antiquitus deo
offerebant sacrificia corpalia: sic nos debemus spiritualia
Quia sicut dī in p̄s. Sacrificiū deo spūs ꝯtribulat⁹ ꝛc. Mo
tandū ꝯ q sicut in illis antiquitus oblationib⁹ requirebat
Rei mundicia. pta obedientia. De rei mūdicia di-
Salis presentia. cit Gen̄. viij. Qz noe obtulit de animā
Mellis absentia. bus et volucribus mūdis holocaustū
Fermēti carentia. dño. De salis p̄nsia dicit Leuit. ij. In
Uoluntatis pm. omni oblatione tua offeres sal. De mel
lis et fermenti absentia dicit Leui. ij. Omnis oblatio q̄ offer
tur dño absq; fermēto fiet: nec quicq̄ fermenti aut mellis
ponetis in sacrificio. De mente vo voluntaria dicit Exo.

xxxv. Oīnis multitudo filioꝝ ysrael obtulit mēte,pmptissima atq; deuota pmicias domino. Sic,p certo dico q̄ in oblatione spūalia.i. in bonoꝝ operum executione cōscientie mundicia debet ineſſe. Salis sapiētie ⁊ prudētie presentia debet adeſſe. Mellis falsitas ⁊ acceptio debet abeſſe. Fermenti malicia ⁊ infectio debet deeſſe. Prompte voluntatis affectio debet preeſſe. Et sic ,p certo deus acceptabit sacrificium iusticie: oblationes ⁊ holocausta: tunc imponem⁹ super altare suum vitulos. Sic videbat offerre Dauid cum dicebat. Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum. offeram tibi boues cū hircis. Ubi aduerte q̄ nos debemus offerre deo ſex spirituales oblationes. videlicet

Dilectionis ardorem. Holocausta.
Deuotionis liquorem. Medullata.
Orationis feruorem. Cum incenso.
Correctionis rigorem. Arietum inq̄t.
Operationis laborem. Boues inquit.
Cōuersatōis squalorē. Hircis inq̄t.

Igitur offeram⁹ deo ardorem dilectionis. Antiquitus em̄ in oīm obtione necessari⁹ erat ignis. Quia quicq̄d deo offerebat: igne necessario cremebat. Et ideo p̄cipitur Leuitici. vj. Ignis in altari meo semp ardebit. In quo notat q̄ in oīmbus que deo offerimus necessarius est ignis feruētis charitatis. Iuxta doctrinā Apli. Oīnia opera vestra in charitate fiant. Et hoc ostendit cum dicit holocausta. Quia holocausta erāt illa sacrificia que tota deo offerebant: ⁊ cui⁹ nulla pars nec sacerdoti nec offerēti retinebat. Et ideo dicit ab olon qd̄ est totū: ⁊ causton qd̄ est incendium: quasi totū incensum. Quia. ſ. quicq̄d boni facimus: totū deo debet p̄ charitatem attribui ⁊ offerri. nobis vō vel nostre industrie nihil debet penitus retineri. Et hoc est qd̄ p̄cipit Gen. xxij. Tolle filiū tuū quem diligis ysaac: ⁊ offeres mihi eum in holocaustū sup vnū montiū ⁊c. Filius em̄ noster quē generam⁹: signat bona opa que facim⁹. Offeramus g̃ ardorem dilectionis. j. Mach. iiij. Obtulerunt holocausta cum leticia. Deinde offeramus liquorē deuotionis. Medullata inquit. Antiquitus em̄ in oīm sacrificio offerebant certa libamina que fiebant de liquoribus .ſ. de oleo et de vino: addita medulla tritici .ſ. simila valde munda sicut dicit Ero. xxix. Et Leuit. ij. Sic vō spūaliter nos debemus offerre liquorē deuotionis ⁊ gratie: que. ſ. cōtineat similā purissime intentōis. Uinū spūalis leticie: spei ⁊ gratiarū actiōis. Et oleum totius pietatis ⁊ cōpassionis. Quod quidē ostendit cum dicit. Medullata. Quia. ſ. medulla que est mollis ⁊ tenera: pinguis ⁊ suauis deuotionē designat. De quo dicit Mume. xviij. Omnē medullā olei ⁊ vini ⁊ frumēti ⁊ quicquid offerent primiciarū dño dedi tibi. Offeramus g̃ dño liquorem deuotionis. Deinceps offeram⁹ deo feruorē orōnis. Et hoc ostendit cū dr. Cum incenso. Incensum em̄ antiquit⁹ ⁊ etiā adhuc thus ⁊ incēsum deo solent offerri: qd̄ sursum in fumū odoriferū solet ad deū eleuari. In quo quidē solet virtus orōnis notari: q̄ sursum ad dīm solet ascēdere: ⁊ sicut bona ,peuatrix quo usq; bonū impetrauerit nō cessare. vñ in p̄s. Dirigat domine orō mea sicut incēsum in ꝓspectu tuo. Et Mume. xvij. Incēsum odoris suauissime offerte dño p tpa sua. In signum hui⁹ magi obtulerūt dño aurū thus ⁊ mirrhā. Per thus em̄ orō designat. vñ Leuiti. ij. Offeres p̄mitias tuas dño fundens sup eas oleū: ⁊ thus impones: qt oblatio dñi est. Et Tho. xij. Cum orares cū lachrymis ego obtuli orōnem tuā dño. Deniq; offeram⁹ deo rigorē correctōis. Et hoc notat cū dicit. Arietū. Per arietē em̄ qui solet peutere q̄n vermis quē in capite gestat se solet aliq̄liter cōmouere. intelligit virtus correctōis: q̄ excitata a speciali verme .i. a iusticie rectitudine: ⁊ a cōscientie morsu: solet corpus ꝑuum peutere ⁊ corrigere: ⁊ etiā ,pteruos subditos castigare. Istam g̃ deo offerim⁹: q̄n nos ⁊ subditos meditate iusticia peutim⁹. corrigim⁹ ⁊ vomam⁹. Arietū inquit Gene. xxij. Uidit post tergū arietē quē obtulit in holocaustum.

Iterū offeram⁹ dño laborē bone opatōis. Qd̄ ostendit cū dicit. Boues. Bos em̄ anial est summe laboriosum: et ad oia laboris opa virtuosa significās laborē bonoꝝ operum. quē ,pcerto debem⁹ deo offerre: ⁊ p ipso laborē ⁊ penitentiā sustinere. Et de hoc Leui. iij. Si de bobus voluerit offerre marē siue feminā immaculatū offeret dño. Bos em̄ labor immaculatus dicit: qui solum p deo ⁊ nō p tpali comodo aut aliq̄li inani gl̄ia sustinet. vñ Ezech. xliij. Offeres vitulū de armēto immaculatū. Offer g̃ laborē bone operatōis. Insup offeram⁹ squalorē carnis maceratōis seu puersatōis: qz. ſ. puersatio nr̄a dz esse būilis. aspera. squalida atq; macra: qd̄ notat in hirco. Cum hircis inq̄t. Per hircū em̄ qui habet vellus valde hyspidū ⁊ hirsutū: ⁊ qui ē exterius valde macer. interius vō pinguis intelligit humilis puersatio q̄ debet esse exterius p humilitatē habite⁹ hispida ⁊ hirsuta: ⁊ p pniaz squalida atq; macra Judith. iiij Holocausta offerebāt dño precincti cilicijs. Uñ de mortificatiōe carnis dr illud. j. Pet. iij. Ut nos offeret deo: mortificatos quidē carne. viuificatos autē spū. Intus em̄ in cōscientia debet esse gratijs impinguata. Et de tali hirco dicit Leui. xvj. Postq; emādauerit sanctuariū tunc offeret hircū viuentē. Sic g̃ p3 quō offerre seu oblatio accipit in bono. Sed adhuc dico. q̄ pōt accipi in malo. Et sic dico q̄ peccatores offerūt: p̄sentant ⁊ ꝓponūt coram deo multa sacrificia que nō sunt ipsi⁹ placatiua sed potius ad iracundiā prouocatiua. Nota ergo q̄ mali offerunt Munera

Crudelitatis.
Iniquitatis.
Cupiditatis.
Tepiditatis.
Carnalitatis.
Proteruitatis.

De oblatione crudelitatis dicit Eccli. xxxiiij. Qui offert sacrificiū de suba pauperis. quasi q̄ victimat filiū in cōspectu patris. De oblatōne iniquitatis dicitur Prouerb. xxj. Dona iniquoꝝ nō ,pbat altissim⁹ q̄ offerūt. De oblatōe cupiditatis patz Actuū. viij. vbi symon obtulit pecuniā aplis dicens. Date mihi gr̃am istā. De oblatōe tepiditatis dicitur Math. ix. Qz offerebāt paralitici iacentē in lecto. De oblatione carnalitatis dr Luiti. iij. Si capra fuerit eius oblatio: ponet manū sup caput eius. De oblatione ,proteruitatis dicit Math. viij. Obtulerūt ei multos demonia habētes.

Si aūt volum⁹ istā materiā amplius dilatare. possum⁹ dicere q̄ gñaliter in scriptura inuenit triplex oblatio. vicz

Oblatio bonoꝝ operum.
Oblatio maloꝝ scelerū.
Oblatio rerū ⁊ munerū.

Est igit oblatō bonoꝝ operum. Et circa hec nota q̄ sicut antiquit⁹ deo offerebāt sacrificia corpalia. sic ⁊ nos offerre debem⁹ spūalia. Iuxta illud. j. Pet. ij. Offerte spiritales hostias acceptabiles deo Et sic notabis q̄ sicut antiquit⁹ offerebant deo multa sacrificia. vicz Agni. Arietes. Boues. Tituli. Hirci. Columbe. Turtures. Sal. Uinū. Oleū ⁊ Incēsum. sicut possum⁹ inuenire p diuersa loca veteris testamēti. Sic vere dico. q̄ spūaliter loquendo ⁊ intelligēdo nos debem⁹ offerre dño deo nostro.

Agnos bone simplicitatis.
Arietes iuste seueritatis.
Boues fortis stabilitatis.
Titulos lete iocunditatis.
Hircos dure austeritatis.
Columbas laute fecunditatis.
Turtures duplicis charitatis.
Sal discrete caritatis.
Uinum deuote sanctitatis.
Oleum benigne ptetatis.
Incensum feruide voluntatis.
Sanguinē summe nobilitatis.
Hoiem pfecte seu pure mūditatis.

Primo igit offeramus deo agnos simplicitatis ⁊ innocentie. Agn⁹ em̄ anial est innocētissimū ⁊ mūdissimuz Ad denotandū q̄ virtutē innocentie ⁊ mūdicie deo debem⁹ offerre. j. Reg. vij. Obtulit samuel agnū lactentē. Figura Nu. xxviij. vbi dr q̄ i iugi sacrificio debēbat offerri dño duo agniculi. ſ. mane: ⁊ alij⁹ vespe. Ad denotandū q̄ duplex innocentia. scz voluntatis ⁊ operis. seu cordis ⁊ manus deo debet offerri: ⁊ hoc i mane iuuentutis et vespere senectutis. Unde ibidē dicit. Die sabbati offerētis duos agnos. Offeratur ergo agnus simplicitatis et innocentie. Secundo dico q̄ offerre debemus arietes seueritatis seu iusticie. Aries em̄ q̄ percutit seueritatē iusticie designat. Sed de bocvide supra. §. Deniq; offeramus.

Tertio offeram⁹ boues penalitatis ⁊ penitētie: seu etiā boues stabilitatis ⁊ pmanentie. Bos em̄ qui est anial laboriosum ⁊ forte: laborem penitentie ⁊ fortitudinem stabilis perseuerantie designat quasi in altari cordis deo debem⁹ offerre. Uide supra. §. Iterum offeramus. Quarto offeramus vitulos iocunditatis seu leticie. Titulus em̄ qui saltat ⁊ ludit pre leticia. spūalem iocunditatem designat. que. ſ. in omni bono opere debet intervenire. Iuxta illud .ſ. Macha. iiij. Obtulerunt holocaustum cum leticia. Unde de filijs ysrael dicitur. q̄ ipsi in dedicatione domus dei

obtulerũt vitulos centum .ſ. pfectam leticiam. Centenarꝰ enim numerus pfectiõem ꝺeſignat Ezech. xliij. Offeres vitulum ꝺe armento immaculatũ. Et bene ꝺicit vitulum immaculatum. quia .ſ. leticia noſtra nõ ꝺebet habere maculã nec culpam. nec ꝺebet eſſe friuola vel inanis. Quinto offeramus hyrcos auſteritatis ⁊ abſtinentie. Sed ꝺe hoc vide ſupra. §. Inſup offeramus. Macredo eſt hyrci ſqualorem ⁊ maceratiõem carnis ſignat Numeri. xxviij. Hircus quoq; offerꝫ ꝺomino ꝓ peccatis. Sexto offeramus columbas fecũditatis ⁊ opulẽtie. Columba enim que eſt auis fecũdiſſima. quia .ſ. quaſi omni menſe pullificat. fecũditatẽ bonoꝝ operũ ⁊ virtutum ꝺeſignat. quam .ſ. ꝺebemus offerre. inquãtum bonis operibus ꝺebem⁹ abũꝺare. Unde ꝺe xpo legiꝫ. q ꝓ parẽtes obtulerunt ꝓ eo par turturũ. aut duos pullos columbarũ. Et Leuiꝫ. xviij. Pullum columbe offeret. Septimo offeramus turtures charitatis ⁊ amicicie. Turtures enim que ſemp bine incedunt: ⁊ compares ſuos tantũ ꝺiligunt q eis mortuis alijs nunq; nubũt. charitatem ⁊ amiciam ꝺeſignãt ⁊ ꝓtenꝺunt: qua .ſ. vnus alterum ꝺebet ꝺiligere ⁊ ꝓ vno amico nequaq; alteri aꝺherere. Iſta ergo ꝺomino offeramus: ⁊ ꝺeum ⁊ ꝓximum intime ꝺiligam⁹ ⁊ more turturis ꝓ ꝺilatione patrie ꝺoleamus cõtinue ⁊ gemam⁹. Leui. xv. Octaua ꝺie offeret ꝓ ſe ꝺuos turtures. Octauo offeramus ſal ꝺiſcretiõis ⁊ ſapientie. Sal enim ſine quo nihil eſt ſapiꝺũ vel cõꝺitum ſapientiam. ꝓꝺentiam ⁊ ꝺiſcretõem ꝺeſignat. ſine qua nullum ſacrificium boni operis aliquiꝺ valet Leui. ij. Quicquiꝺ obtuleris ſacrificij ſale cõꝺies. ⁊ in omni oblatione tua offeras ſal. Nono offeramus vinum ꝺeuotiõis ⁊ ſanctimonie. Vinum enim qꝺ inebriat: ⁊ qꝺ etiam ebrios quãꝺoq; facit cantare: ⁊ qñq; etiam plangere ſeu flere. feruorem ꝺeuotionis ſignat que .ſ. in homine ad moꝺum ebrij ſenſum rapit. laꝺes ⁊ cantica ꝓmere facit: ⁊ etiã ſpuales lachrymas introꝺucit Exoꝺi. xxxv. Mente ꝺeuota obtulerũt vonaria. Unꝫ Nume. xv. Vinum offeret in oꝺorem ſuauitatis. Deci mo offeramus oleum compaſſionis atq; clementie. Oleũ enim qꝺ lenit vulnera lenitatem pietatis ſignat. De qua Leuitici. viij. Offerẽt panes abſq; fermẽto cõſperſos oleo. Et Exo. xxx. Hoc oleũ vnctionis ſanctum erit. Undecimo offeramus thus ſeu incenſum oratonis ⁊ eloquentie. Sꝫ ꝺe hoc vide ſ. §. Deinceps offeramus. Thus enim quoꝺ in igne feruet ⁊ ſurſum aſcenꝺit oꝛonem ſignat. De qua canitur in eccleſia. Sacerꝺotes incenſuꝫ ⁊ panes offerunt ꝺeo ſuo. ⁊ iꝺeo ſancti erunt ⁊c. Et Nume. xxviij. Offeretis incenſum holocauſtuꝫ ꝺomino. Iſtuꝺ tamẽ eſt ꝓtra multos qui .ſ. potius offerunt ſulphur ꝙ thus in incenſum. quia .ſ. ꝓpter eoꝝ malam vitam magis fetent ꝙ reꝺoleant apuꝺ ꝺeum. Unde ꝺe talibus ꝺicit illuꝺ Hieremie. vj. Ut quiꝺ offertis mihi thus ꝺe ſaba calamũ ſuaue olẽtem. holocauſtomata veſtra nõ ſunt accepta. victime veſtre nõ placuerunt mihi. Incenſum abbominatio eſt mihi ⁊c. Uiꝺe ibi. Duoꝺecimo aũt offeramus ꝺeo ſanguinẽ electionis et eminentie .ſ. ſanguinem Xpi in ſacramento altaris. quem ſcilicet ſepe ⁊ ꝺeuote nos ꝺebem⁹ offerre ꝺeutro. xij. Offeres oblatiõem tuam carnem ⁊ ſanguinem. Tertioꝺecimo offeramus ꝺominẽ pfectionis ⁊ excellentie. Quia reuera ſicut antiquitus miniſtri altaris offerebant ꝺño aꝺministranꝺum ſibi. ſic ⁊ nos noſtrũ interiorẽ ꝺominẽ .ſ. mentem ⁊ rõnem ꝺeo ꝺebemus offerre aꝺ ſibi humiliter ſeruiẽꝺum. Exẽplo xpi. De quo ꝺicit Heb. ix. Oꝛ ſemetipm obtulit imaculatũ ꝺeo. Uel aꝺ lram etiã nos ꝺebem⁹ offerre aꝺ ſeruitiũ ⁊ officiũ eccleſie viros ꝺoneos. rõnabiles ⁊ pfectos. Exemplo Abraam qui vnicũ filium voluit offerre. Sicut ꝺi. Gen. xxij. vnꝺe Hebre. xj. Fiꝺe obtulit Abraam Yſaac. In quo inſtruunt ꝓlati ⁊ viri eccleſiaſtici q pfectiores ⁊ meliores in beneficijs eccleſiaſticis ꝺeo offerant. ⁊ q ipſos omiſſis ꝺeterioꝛib⁹ anteponãt. vñ Nume. xxviij. ꝓcipit. q omnia q offerebant imaculata offerent. Immaculata in hoc offeretis oia. Qꝺ tamẽ eſt ꝺ multos q religioſos ⁊ clericos faciũt ꝺe filijs ꝺebilioꝛib⁹ ⁊ turpioꝛib⁹. Contra etiã multos ꝓlatos q in officijs ⁊ in ꝺignitatib⁹ eccle ꝓficiunt ꝺeterioꝛes. Figurati Matth. iiij. vbi ꝺi. q illi obtulerunt xpo omnes male hntes. Sicut bene exẽplificat Mat. ix. ⁊. xvij. ꝺe paralytico ⁊ ꝺemoniaco xpo oblatꝫ. Et th iſta ſunt ꝓhibita in ſcptura. vbi .ſ. ꝓhibet ne cecus ⁊ claꝺicus maculatus aut teſticulis mutilatus ꝺño offeratur. Ad notanꝺũ q illi q̃ per ignorantiã ſunt ceci. per maliciã ſunt claꝺi. ꝓ luxuriam ⁊ infamiã ſunt maculati: ⁊ ꝓ ignauiam ſunt teſticulis. i. generatione bonoꝝ operum mutilati aꝺ offerenꝺũ ꝺeo in eccleſia ſunt inꝺigni Ecci. xxxv. Noli offerre munera ꝓana. Non ſic ergo. ſed offeram⁹ ꝺigna ꝺeo ſacrificia ⁊ nõ mala. Juxta illuꝺ Leuit. viij. Manꝺauit filijs iſrael vt offerrent oblatiões. Sic ergo patet quõ ꝺigna ſacrificia ⁊ ſpualia ſunt ꝺeo offerẽꝺa. Multa alia genera oblationũ auelli poterant a ſcriptura: ſeꝺ tranſeo gra breuitatis. Dic tamẽ potes ſi vis aꝺiungere. q aꝺ ſpintale ſacrificiũ ꝺigne ꝺeo offerenꝺũ aliqua requiruntur. videlicet

Locus. Locus eſt in intima mente.
Tempus. Tempus eſt ũvita pñte.
Modus. Modus eſt in actu vcente. Igit ꝺebeat oblatio boni operis et virtutis. ſcilicet

Locum ſecretum. Locũ ꝺico ſecretũ .ſ. mentem
Tempus ꝓtritũ. i. ꝓtinuũ. vel etiã aꝺ lras bona opera
Modum ꝺiſcretum. ſunt ꝺeo offerẽꝺa nõ publice ſeꝺ ſecrete. Jux illuꝺ Deut. xij. Caue ne offeras holocauſtum tuũ in omni loco. Cui⁹ th ypocrite ꝓtrarij faciũt. q̃ .ſ. querũt loca publica nõ occulta. Et th Aggei. ij. ꝺi. q omnia que obtulerũt ibi ꝓtaminata erunt. Tẽpus etiã ꝓtritus. i. cõtinuũ ⁊ cõpletũ: qꝛ .ſ. hõ nunq; ꝺebet ceſſare aꝺ oblatiõe boni opis. Qꝺ bene figuraꝫ in iugi ſacrificio. De quo ꝺicitur Nume. xxviij. Holocauſtũ iuge ẽ qꝺ obtuliſtis in mõte ſynai. vñ. ij. Paral. xxiij. ꝺi. Offerebat holocauſtũ in ꝺomo ꝺñi iugiter. Moꝺũ inſup ꝺiſcretũ. quia .ſ. in omni opere ꝺz interuenire pruꝺẽs ꝺiſcretio. q̃ .ſ. ꝓꝺitões ⁊ circũſtãtias aꝺhibeat optunas. Et ſic ī oi oblatiõe boni opis ꝺz inteſſe

Mens ſpõtanea. Mens ꝺico ſpõtanea. quia .ſ. offerri
Res ydonea. ꝺebet voluntarie nõ coacte. Unꝺe .ſ.
Manus cõgrua. Eſꝺre. ij. cap. Spõte obtulerũt in ꝺomo ꝺñi aꝺ extruenꝺã eã. Et .ſ. Para
Vox melliflua. lipp. xxix. Letus obtuli vniuerſa bec.

Res etiã ydonea: quia .ſ. res ⁊ opus qꝺ ꝺño offerꝫ. ꝺebent eſſe ydonea ⁊ honeſta ſicut ſupra viſum eſt in fine. §. pcecedẽtis Numeri. xxviij. Immaculata offeretis omnia. Qꝺ etiã bene figuratũ eſt in filijs Aaron q̃ ꝓpter hoc perierũt. qꝛ rem inꝺignã .ſ. ignẽ alienũ ꝺño obtulerunt Numeri. iij. Manus etiã ꝺebet eſſe cõgrua. qꝛ .ſ. ille q̃ offert ſacrificiuꝫ reale vel ſpuale. ꝺebet hẽ man⁹ mũꝺas. vñ Leui. xxj. Qui habuerit maculas nõ offerat panes. Et ibiꝺẽ. Qui habuerit maculã nõ accedat offerre boſtiã ⁊c. Sicut ꝺe Saul ſatis apparuit. q cũ nõ eſſet ſacerꝺos holocauſtũ obtulit. et ꝺeum ⁊ Samuelẽ ꝓtra ſe irritauit. Jꝺeo Leui. xxij. ꝺicit. De manu alienigene nõ offerẽt panes. Uis inſup ꝓtinua: qꝛ .ſ. iugit ꝺz offerri ꝺño actu vl habitu bonũ opus. Sic. §. ſtatim viſuꝫ ẽ. Vox nihilomin⁹ melliflua .ſ. vox inbilatõis ⁊ laꝺis: qꝛ .ſ. ꝺeũ laꝺãꝺo oia bona opa facẽ ꝺebem⁹. vt ⁊ ſibi laꝺis ſacrificiũ offeramus. ij. Paral. xxix. Accꝺite et offerte victimas ⁊ laꝺes. Et ibiꝺem. Obtulit vniuerſa multituꝺo boſtias ⁊ laꝺes. Munus. n. qꝺ lete offert magis ꝺeo placet. vñ. j. Paral. xxix. Letat⁹ eſt ppls. Sequit. Quia toto corꝺe offerebãt ea. Et ibiꝺẽ. Populũ tuũ viꝺi cũ ingenti gauꝺio tibi offerre vonaria. Iſte ſunt ꝙ oblationes iuſtoꝝ que impinguãt altare. ⁊ que etiã ꝺeo ſunt acceptabiles ⁊ ꝺeuote. Jux illuꝺ ps. Tũc acceptabis ſacrificiũ iuſticie. oblationes ⁊ holocauſta. tunc imponẽt ſup altare tuũ vitulos. Sic igit ꝓz quõ in ſcriptura repit oblatio bonoꝝ operũ. Reperit etiã in ſcriptura oblatio malorũ ſceleruꝫ. Et iſta ꝓcerto eſt oblatio ſeu opatio boꝝ ꝺeccatoꝝ qui .ſ. nihil offert ꝺeo vel ꝓmo niſi mala opera ⁊ horribilia ſcelera ⁊ pctã. Quiꝺ enim offert arbor mala ꝺño ſuo niſi malos fructꝰ. Et qꝺ põt fons venenat⁹ offerre niſi riuos peſtiferos atq; fructꝰ malos. Notabis igit q mali ſolẽt offerri multitudinẽ malorũ ⁊ inutiliũ ferculorũ ꝺeo. ꝺyabolo ⁊ mũꝺo. ꝺeo enim offerũt in eccleſia ⁊ in beneficijs. vicz

Paruulos ⁊ ignorantes. De paruulis ignorantibus
Tremulos ⁊ vacillantes. ꝺicit Mar. v. Et Luc. xviij.
Fremulos ⁊ malignantes. Oꝛ ipſi offerebant xpo paruulos vt eos tangeret. De
Loculos ⁊ aggregantes. tremulis ⁊ vacillantibus. ſeu aꝺ bene operanꝺũ impotentibus exponi poteſt illuꝺ Matth. ix. Et ecce offerebant ei

paralitycū iacentem in lecto. O quot spūales ꝛ iacentes paralytici offerunt bodie christo in ecclesia. De fremulis vo maligantibus id est de fatuis ꝛ vanitati vacātib⁹ pōt exponi illud Matb. viij. ca. Obtulerunt ei multos demonia habentis. De loculis vo pecunias aggregantibus. s. de diuitibus ꝛ symoniacis qui certe bodie p̄ ceteꝛ in ecclesia offerunt potest dici illud p̄dictum Matb. iij. Obtulerūt ei oīes male habētes id est oīes malos diuites. Isti igit sunt qui a malis offeruntur deo. Sunt etiam que a malis offerunt dyabolo. Et sic nota q̄ mali offerunt dyabolo

Uicium tumētis eminentie.
Uicium ardentis auaricie.
Uicium latentis ydolatrie.

De vicio tumentis eminentie. Hoc est dictu. p̄sumptionis ꝛ superbie. potest exponi illud quod dicit. iij. Regū. iij. Oz adhuc populus immolabat et sacrificabat in excelsis. De quo Hiere. xlviij. Auferam de Moab ait dns offerentem in excelsis. De vicio ardentis auaricie potest exponi illud Leuitici. x. vbi dicitur. Oz offerentes ignem alienum interfecti sunt. Ignis em̄ ardorem auaricie signat. Nam auari ita ardēt auaricia q̄ ꝓprios filios offerunt dyabolo comburendos. scilicet inquātum ipsos dedicant officijs ꝛ scientijs lucratiuis. Figurati in rege Amon qui ꝓpium filium obtulit sacrificium dyabolo. iij. Regū. iij. Unde Ezech. xvij. Filios suos obtulerūt eis ad deuorandū. Et Deutro. xij. Offerētes filios ꝛ filias ꝛ comburētes igni. De vicio vo latentis ydolatrie. quo. s. mali experimētatores adhuc offerūt sacrificijs demonijs. Potest dici illud Aggei. ij. Omnia q̄ obtulerunt cōtaminata erāt. Ista igit a malis offerent dyabolo. Et sunt mala q̄ a malis offerunt mūdo. Et ista ꝓcerto sunt

Grata colloquia.
Praua donaria.
Lauta cōuiuia.

Offerunt em̄ mali grata colloquia aljs adulando. sicut de illa Jabele dicit Judicum. v. Oz in fiala principum obtulit butirum. Butirum em̄ signat adulationis vnguētum. Offerunt etiam praua donaria. s. ad corrūpendum iusticiam. Exemplo scz symonis magi qui pecuniam obtulit p̄ symonia cōmittenda Actuū. viij. Offerunt etiaz lauta cōuiuia. Multi em̄ sunt qui ad nibil aliud vacant q̄m comesationib⁹. iij. Regū. ix. Hec est summa expensarū quam obtulit Salomon ꝛc. Patet igit q̄ in scriptura reperitur oblatio malorum scelerum. De oblatione rerum ꝛ munerum Uide supra vbi munus. Et bec de oblatione sufficiant Uide vbi dare. tribuere. vel p̄bere et similia.

Officium. Cum officium nibil aliud sit q̄m opus seu exercitium ad q̄d vnūquodq; specialiter deputat. De diuersis igitur officijs ecclesie multa possent dici: nisi de quolibet in suo titulo particulariter diceret. Presertim autē de officio prelatoꝝ. iudicum ꝛ p̄dicatorum. nibil ad p̄sens. Hoc solum nota q̄ sicut in maiori mūdo varie sūt creature diuersis officijs deputate. sicut

Sol ad illuminandum.
Ignis ad calefaciendū.
Aqua ad bumectandum.
Terra ad oia nutriendū.

Sic in minori etiam mūdo diuersa sunt membra ad diuersa officia ordinata. Sicut Oculos ad videndum. Lingua ad loquendū. Auris ad audiendū. Pedes ad ambulandum. Manus ad opandum. Sic p̄culdubio in corpore xp̄i mystico diuerse sunt p̄sone in diuersis officijs constitute. Quia q̄dam exercent officium solis alios illuminando p̄ doctrinā ꝛ p̄dicationē. Quidā officiū ignis alios calefaciendo p̄ dei amorē ꝛ dilectionē. Alij officiū aque alios humectādo p̄ gras ꝛ deuotionē. Alij officiū terre. alios sustinēdo p̄ patiam ꝛ supportationē. ꝛ nutriēdo p̄ elymam ꝛ cōpassionē. Alij officiū oculoꝝ alios regendo p̄ platiōez ꝛ iurisditionē. ꝛ p̄ alios videdo p̄ iudicioꝝ examinatiōem Alij officiū lingue loq̄ndo p̄ dei laudē ꝛ gratiarū actiones. Alij officiū auris diligēter audiēdo p̄ obedientiā ꝛ subiectionem. Alij officiū pedis vndiq; currendo p̄ ꝓpij officij executionē. Alij vo officiū manꝰ p̄ oīm bonoꝝ actuū operationē. Et breuit verū est q̄d dicit apo. Ro. xij. q̄ corpus nō est vnū membrū sed multa. Omnia em̄ mēbra corpis nō eūdē actū bnt. Et b̄ est q̄d dr. ij. Paral. xxxj. q̄ ezechias cōstituit sacerdotes ꝛ leuitas p̄ diuisiones suas vnūquēq; in officio suo ꝓpio. Breuiter ergo notare possumꝰ q̄ nos debemus vti in ecclesia dei multiplici officio. scilicet

Officio Sacerdotis p̄ sanctitatem.
Ministri p̄ humilitatem.
Pincerne p̄ iocunditatem.
Paniferi per pietatem.
Portitoris p̄ patie firmitatē.

Habeamus ergo officium sacerdotum nos deo sanctificādo per deuotionez. Unde. ij. Paral. viij. Cōstituit officia sacerdotum in ministerijs. Quis de multis bodie dicat illud. j. Regū. ij. Filij Hely. filij belial. nescientes dominū: nec officiū sacerdotum. Jtē babeam⁹ officiū ministroꝝ seruiendo deo per subiectionez. j. Paral. xxv. Segregauit filios asaph in ministerijs. dedicato sibi officio seruientes. Jtē babeamus officiū pincerne per iocunditatem spei ꝛ spiritalem consolatiōem. vt sic simus sicut pincerna pharaonis qui fuit in pristino officio restitutus Genes. xlj. Jtem babeamus officium panifery alios nutriendo per pietatem ꝛ elemosynarū largitiōem. Sicut de Ruth dr Ruth. iij. Oz ipsa gerule ac nutricis officio fungebat. Jtem babeamus officium portitoris onerum per tributōem ꝛ penitentie toleratiōem Nume. iij. Hoc est officium familie gersonitarū vt portent cortinas tabernaculi ꝛc. Si vis applica de illis qui exercēt mala officia id est officia ꝛ peccata. applicando quodlibet peccatum ad quodlibet vile officium. Jtem si vis potes dicere quomodo quodlibet membrum est contentum officio proprio. nec ambit officium alterius. sicut babetur supra. Si autem vis potes dicere q̄ illi qui in officijs publicis et priuatis constituuntur debent esse ceteris

Sapientiores in subtilitate.
Diligentiores in sedulitate.
Eminētiores in auctoritate.
Abstinētiores ab iniquitate.

Jgit sicut sapientes agūt omnia subtiliter. Sicut videmus de corporib⁹ cōstitutis in officijs celestibus que p̄ ceteris abundant lumine. Sic vere tales abūdare debent scientia ꝛ discretione. Unde de regina saba dicit. q̄ nō habebat vltra spiritum p̄ stupore. quādo videbat sapientiam Salomonis ꝛ officia ministroꝝ. ij. Paralipp̄. ix. Jtem vt diligentes agant omnia seduliter. seu etiam vtiliter Hester. xvj. Credita sibi officia diligēter obseruāt. Jtē sicut eminentes agant omnia regaliter. autentice. ꝛ solenniter. scilicet p̄m q̄d requirit auctoritas officij. ij. Parak. xxxv Sacerdotes aūt stabant in officijs suis. Stare em̄ eminētiam ꝛ auctoritatem signat. Jtem sint abstinentes. scz ab iniustitia ꝛ agant omnia legaliter. scilicet subditos non grauādo: ꝛ alter officium alterius nō inuadēdo. Sicut scz fecit rex Ozias qui offerendo incensum vsurpauit sibi officium sacerdotis: ꝛ ideo lepra cōtinuo p̄cussus est. ij. Paralip̄. xxvj. Nō est tui officij Ozia vt adoleas incēsum domino. Jdeo. j. Paral. xxv. dr. Dedicato inquit sibi officio seruientes. Corpora em̄ celestia ita sua exercent officia q̄ vnum aliud nūq̄m turbat. Sicut dicit Ecci. xv. Unūquodq; ꝓprium suum nō molestabit. ꝑ in officio sibi dedito p̄petuo perseuerat ꝛ ad aliud aliqualiter nō adbelat. Quod est cōtra ambitiosos. Dicit em̄ Seneca in epla. Utere officio q̄d semel sumpsisti. turpe est oneri cedere. Sufficit q̄z pauce sunt auctoritates vocales ꝛc.

Oleum. Nota q̄ oleum in scriptura potest significare in bono ꝛ in malo. Primo q̄dez dico q̄ sumit in bono. Et sic dico q̄ p̄ oleum intelligit ois virtus q̄ habet aiam spūaliter reficere ꝛ linire. Et sic dico q̄ p̄ oleum pōt intelligi. gratia. deuotio et cōpassio. Sicut em̄ oleū est liquor dulcis ꝛ saporosus vtilis ꝛ vtuosus. sanus etiā ꝛ fructuosus. Sic diuina gra est quidā liquor spiritualis. q̄ est ipsi aie dulcis. vtilis atq; sanus. Scōm ꝑ q̄ oleū habz plures naturales p̄ditōes. sic gra habet plures spūales effectus ꝛ opationes. Et ideo sicut oleuz in domo summe est necessariū: ꝛ inde est q̄ omni anno oleū de oliuis ꝛ nucibus colligitur: ꝛ in domo reponit ꝛ seruat. Sic in domo p̄scientie gratia est valde necessaria. Et ideo a nobis debet cum diligentia procurari: ꝛ ibi sine deficientia reseruari. Juxta illud Eccs. ix. Oleum de capite tuo nō deficiat. Et ideo bene p̄cipitur Hiere. xl. Colligite vindemiā ꝛ messem ꝛ oleum ꝛ condite in vasis vestris. Et aduerte bic q̄ p̄m triplicē ꝓprietatez olei materialis. triplex spūale oleum a nobis est babendum. Est enim oleum Liquor

Gaudij causatiuus.
Pabuli p̄ditiuus.
Lumijnis nutritiuꝰ.

Per primū triste viuētes letificant.
Per scōm esurientes nutrificant.
Per tertiū cecutientes illuminant.

Primū signat spiritalis leticie blādimēta. qđ notaꝫ p vindemiam. Scđm vero notat fraternalis dementie nutrimēta qđ notaꝫ p messem. Tertium vero signat supnalis sciētie vocumēta. qđ notaꝫ p oleum in vasis. Igitur charissimi colligamus ⁊ habeamus oleum leticie spiritalis. quod. ſ. notatur per vindemiam. Quia vinū letificat cor hominis. Antiquitus eñ oleum solebat esse signuz leticie. Unde ille faciem suam solebat vngere. qui letus hominib⁹ volebat apparere. Et hoc est quod in ps. supponiꝫ cum dicit. Ut exhilaret faciem in oleo: ⁊ panis cor hominis cōfirmet. Et iō per oleum pōt spes ⁊ spūalis cōsolatio designari. per quā solet anima spūaliter iocundari. Quo quidē oleo debem⁹ facies cordis nostri ūungere. vt possimus desperationem ⁊ tristiciam effugare Matth. vj. Unge caput tuum oleo. Istud aūt potest comparari oleo papaueris quod somnū solet inducere. Oleo etiam mandragorarū. quod membꝝ inunctum facit sectiones ⁊ verba nō nō sentire. Quia ꝑ certo spes eternoꝝ ⁊ spiritalis leticia in deo summū cōtemplationis inducit ⁊ sectiones tribulationū mundi sentire a fidelibus nō permittit. Quia procerto qui spiritali leticia perfecte inunguñ. nunqꝫ a mūdi tribulationibus grauantur Ps. Caro mea immutata est propter oleuz. Et sic erat vnctus ille cui dicit in ps. Dilexisti iusticiam ⁊ odisti iniq̄tatem. propterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie p cōsortibus tuis. Istud habēt boni in via per spem. in patria vo ipm per spēm quādo iuxta verbum Esaie. lxj. Domin⁹ dabit eis coronam pro cinere. oleum gaudij pro luctu. pallium laudis pro spiritu merozis. Igitur colligam⁹ oleum leticie spiritalis. Istud tamē oleum nō videnē habere qui semper viuūt in tristicia ⁊ in meroze. In odio ⁊ inuidia ⁊ dolore. In motu iracūdie ⁊ feruore. Quia scilicet tales de spiritali leticia nihil habent. Et ideo de Saul ꝓpio gladio interfecto. per quem scilicet intelliguñ. inuidi. iracūdi ⁊ desperati qui ꝓpijs iaculis semetipsos occidūt dicit. ij. Regum. j. q ibi abiectus est clipeus Saul q̄si nō esset vnctus oleo. Non sic ergo: sed habeamus oleum leticie spiritalis. Vindemia inquit. Per vindemiā eñ ⁊ per vinum vt dictuz est leticia designatur. Ut sic dicam⁹ illud Meemie. x. cap. Primicias cibor nostroꝝ ⁊ libaminū vindemie quoqꝫ et olei offeramus sacerdotibus. Deinde colligam⁹ ⁊ habeamus oleum dementie fraternalis. Et hoc ostendit cum dicitur. Messem. Messis eñ ad nutrimentū hominū ꝓtinet paliter ordinat. significans virtutem dementie ⁊ misdie. cuius est officium indigētes nutrire. Et ideo pauper ⁊ indigens comparat formice que congregat in messe qđ comedat ⁊ parat in estate cibuz sibi sicut dicit Prouerb. vj. Ideo dicit Job. v. Cuius messem famelicus comedit. Et ista etiam virtus pōt per oleum designari. Oleum eñ esurientes nutrit. Dolorem vulnerū mitigat atqꝫ lenit. In q̄ scilicet notat. q virtus dementie habet p elynas pauperes enutrire. ⁊ p indulgētiam ⁊ benignā cōsolationē vulnera suarū miseriarū mitigare ⁊ linire. Quod bene figuratū fuit in sauciato. cui pius samaritanus appropiās alligauit vulnera eius infundens oleum ⁊ vinum. sicut dicitur Luc. x. Aduerte tamē de oleo misdie: qz sic oleū materiale habet

Cibus condire. — Sic oleum pietatis cibus bonorum nostroꝝ operū cōdit. ⁊ deo
Ignem nutrire. — sapidos ⁊ acceptabiles facit. Et
Fessa mēbra recreare. — ideo ipse a nobis tale oleum petit
Apostemata maturare. — Leuit. xxiij. Precipe filijs israel vt offerāt mihi oleum de oliuis purissimis. Item ignem charitatis in nobis nutrit. vñ dr Exo. xxxv. q filij israel obtulerūt oleuz ad nutrimētū igneū. Item fessa mēbra. i. paupes miserijs fatigatos recreat atqꝫ lenit Marci. vj. Ungebāt oleo multos egros Item apostemata pcōr maturat. ejcit atqꝫ tollit. vñ Jacobi. v. Precipit infirmos inunḡi oleo vt sanitatē recuperarent. vñ Ezech. xvj. Laui te aqua. ⁊ mūdaui sanguinē tuū ex te. vnxi te oleo. q. d. Unctura olei misdie. sanguinē peccatoꝝ tollit. ⁊ morē aque ꝓsciam abluit ⁊ abstergit. Sz scitis q̄d est de oleo isto. Tria eñ requrunt ad olei bonitatē. vidz q sit nouū ⁊ recēs. Quia. ſ. oleū p antiquitatē corrumpit. Item q cito creat de torcular: quia q̄nto exit cū mīnori difficultate tāto plus hz de bonitate. Un oleū qđ p magnā violētiam extorquet. nō est ita laudabile sicut illud qđ sine violentia distillat. Item q nihil habet de terre feculentia intermixtum: qz oleum tāto est laudabil⁹. quanto terre ⁊ amurce est impmixtus. Sic vere dico q oleū pietis ⁊ misericordie tūc ꝑfis ē melius qñ est nouū. i. qñ habet fragrātem gre nouitatē: qz als nō valeret si fieret in vetustate peccati. Item qñ cito exit p ꝓmptā ⁊ celerē volūtatē. Quia sm Sen. in ꝓuerbijs. Bñficiū q̄ cito dat indigēti bis dat. Item qñ nō est admixtū terre. i. qñ non fit ꝓpter terrenā gloriam aut ꝓpter aliquā vanitatē. Et sic istud erit oleū bonū. vtile ⁊ virtuosum. de quo dicit dns illud Job. xxix. ca. Lauabā pedes meos butiro ⁊ petra fundebat mihi riuos olei. Pedes eñ dñi sunt paupes. q̄ in corpe ecclie sunt inferiores. ⁊ ad terrā inferi⁹ depssiores. Isti ḡ butiro ꝓsolatōis lauātur. qñ a petra. i. a viro pfecto olei misdie riuuli effundūtur. De vtilitate vo ⁊ bonitate olei mie possum⁹ adhuc notare q istud oleū

Tollit criminum horrorem. — Confert gratie decorem. — Procurat glorie dulcorem. — Elongat infirmi dolorem. — Exoluit debiti languorem. — Consecrat animi valorem. — Tribuit virius vigorem. — Infert gloriam ⁊ honorem. — Affert gratiarū nitorem.

Qz eñ istud oleum tollat pctōr horrorē. Patz Dañ. xiij. vbi dr. Afferte mihi oleum ⁊ smigmata ⁊ ostia pomerij daudite vt lauer. Item q ꝓferat gratie decorē. ps Ezech. xvj. vbi dr anie. Tu sumi lam ⁊ mel ⁊ oleuz comedisti. ⁊ decora facta es vehemēter. Item q ꝓcuret glorie dulcorē. Patz Matth. xxv. vbi virgines que oleū habebāt cum sponso ad nuptias introuerūt. Alie vo q̄ oleo carebāt exteri⁹ remānserūt. Quia ꝓculdubio q̄ oleum pietatis habuerit. cū spōso xpo ad paradisi nuptias introibit. Qui vo isto oleo caruerit. in infernō exterius remanebit. Item q elonget infirmi dolorē. Patet Hiere. xlj. vbi dr. q illi q̄ thesauros in agro frumēti. or. dei. olei ⁊ mellis habuerūt. ab ysmaele occisi non fuerunt. Quia vere illos ysmael dyabolus in inferno nō interficit. quos thesaurū misdie in agro cordis bne sentit. Ideo bñ dicit Prouer. xxj. Thesaurus desiderabilis ⁊ oleū in habitaculo iusti. Item q istud oleū exoluat debiti languorē. patz. iij. Reg. iij. vbi dr. q mulier q̄ erat multis debitis obligata. supabundante oleo in vasis suis ad pceptū Helysei vē didit ⁊ satisfecit creditoribus. Quia vere q̄is mulier. i. aia sit debilis pctōr ad penam inferni vel purgatorij obligata si tamē vasa ꝓscie sue oleo redundauerit pietatis facile satisfaciet de pctis. Juxt illud Dañ. iij. Pcta tua elymis redime te. Item q istud oleū ꝓsecret animi valorē. patz Exodi. xxix. ⁊ xl. Ubi sacerdotes altaris ⁊ vasa oleo sunt inuncta ad hoc vt dño essent debite ꝓsecrata. In quo notaꝫ q nullus est deo debite ꝓsecratus. nec suis vtib⁹ ꝓprie deputat⁹ nisi oleo pietatis ⁊ misdie sit inunctus. Nullū eñ fiebat deo antiqtus acceptū sacrificiū. nisi esset oleum libaminis intermixtū. Quia vere nullū sacrificiū boni opis a deo acceptaꝫ. nisi illud qđ p oleū misdie impinguaꝫ. Item q istū oleū tribuat virtū vigorē. ptz. j. Reg. xvj. ⁊ xvij. vbi dr. Oz Dauid oleo inunct⁹ fuit. ⁊ postea gigantē interfecit. Item q inferat gloriā ⁊ honorē. ptz. j. Reg. x. vbi dr. Oz Saul inunctus est in regem cū lenticula olei ⁊ a Samuele ꝓpheta In quo notaꝫ q illi soli digni sunt regnū ⁊ regimē obtinere. q̄ oleo pietatis inuncti sciunt clementia ꝓpollere. Unde dr. j. Mach. iij. q Dauid in sua misdia ꝓsecutus est regnum. Item q istud oleum afferat gr̄arum nitorem. patet quia baptizati confirmati. ⁊ ad ordines cōsecrati oleo inunguñ. ⁊ in qualibet vnctione gre varie ꝓferunt. Ad denotandū q illi qui a culpis volūt esse loti ⁊ baptizati. q̄ in bono volunt esse roborati ⁊ confirmati. ⁊ q̄ in moribus volunt esse bene compositi ⁊ ordinati ⁊ deo spāliter dedicati. debēt esse ꝓculdubio oleo misdie delibuti ⁊ impinguati. Sicut de Dauid dr in ps. Inueni dauid seruū meuz. oleo sancto meo vnxi eū. Inueni inq̄t in baptismo p culparū ablutionē. Dauid manu fortis in confirmatiōe p hostiū supationez Seruū meū. in sacramēto ordiū p spūalem dedicationem. Oleo sancto sc̄ō. Et sic ergo pz multis rōnibus q bne debemus oleum dementie fraternalis. Et hoc est scdm. Deniq̄ dico q colligere vel bne debem⁹ oleū sciētie supnalis. qđ etiā notaꝫ in verbo oleū. Oleum eñ habet quādā relucentiam specularē. ita q in ipo pñt facies sic in speculo intuerī

Oleū est nutrimētū luminis lampadaꝝ. Oleū etiā ꝟz pa
piam si in ore teneaꝫ. et in ꝓfundo maris exteri⁹ emittaꝫ.
soliet respirādi et anbelādi spaciū dare. et lumē et fulgoreꝫ
vndiq; generare. Vñ etiā Beruasi⁹ in libello suo de mira
bilib⁹ mūdi dicit. Oꝫ circa cuitatē puteolū est lacus q̄ di
cit lacus iobānis. cuius aqua est teterrima. oleo tñ infuso
efficit limpidissima. Vñ etiā narrat idē. q; cū sanct⁹ ioban
nes ep̄us dicti loci quadā die circa dictū lacuꝫ deambula
ret. volēs pscrutari q̄d sub aqua esset ꝓ eo q; voces lamē
tabiles ibidē sepi⁹ audiebaṅ. cadū olei purissimi in aquā
infudit. statimq; quasi accēsa lucerna vidit sub aqua por
tas eneas ꝛ vectes ferreos maxime quantitatis ꝓstratas.
Cepitq; vir dei cogitare. bas esse portas creas q̄s xp̄us in
ferū spoliaturus dicit cōfregisse. Per oleuꝫ igit quod di
ctū est virtutū habet illuminatiuā. pōt intelligi virt⁹ discre
tiōis ꝛ prudētie. uoticia etiā sacre ꝛ diuine sciētie. Per hāc
eñ interius illuminamur. Per banc in mari hui⁹ mūdi di
rigimur et regulamur. Et ad videndū ꝛ cogitandū portas
et penas inferni clarius et lucidi⁹ informamur. Tale igit
oleū debemus babere et deo spūaliter offerre. Juxta illud
qd̄ p̄cipit Leui. xxiij. Precipe filijs isr̄l vt offerāt oleuꝫ de
oliuis purissimis ꝛ lucidis ad ꝓtinuādas lucernas. Et sic
igr̄ ꝓz q; tripler oleū a nob spūaliter est babendū. vz oleū

Scientie limpidissime.
Clemētie benignissime.
Leticie iocundissime.

Et bec de bono oleo sufficiāt
Secundo dico q; oleū acipit
in malo. Et sic oleuꝫ potest si
gnificare.

Superbie leuitatem.
Luxurie feditatem.
Blandicie falsitatem.
Opulentie voluptatē.

Dico ergo q; p oleū designan
tur supbie leuitates. Sicut ei
oleū valde est leuis ꝛ aereo na
ture. Hinc est q; in aqua posi
tum statim vult supesse ꝛ sur
sum in sumitate p̄eminere. Sic viciū superbie tantā habꝫ
leuitatē et aeram vanitatē q; nunq; vult esse in ymo. ꝟ sem
per in summo. Nunq; vult subesse ꝟ semper ꝓesse. Nunq;
diligit gradū inferiorē ꝟ semp querit statū superiorē. Ideo
ad supbum pōt referri illd Leui. ij. Simila erit eius obla
tio: fundetq; oleū desuper. Quia. s. simila signat leuē affe
ctionē que a vento vanitatis dispergit. Ut ꝓculdubio ole
um desuper fundit q̄n peccatū superbie quod semp super
esse querit ibidē aggregaṫ. Figura Gene. xxv. vbi Jacob
erexit lapidē in titulū fundēs desup oleū. Quia vere sepe
fit q; q̄n lapis. i. aliquis lapideus et insufficiēs in aliquem
magnuꝫ gradum erigitur. statim a Iacob id est a dyabolo
luctatore oleo superbie inungitur. Et sic patet q; per oleū
designantur supbie lenitates. Item per oleum designā
tur luxurie feditates. Oleū eñ est nature valde cōtagiose
et infective. Inficit eñ et maculat quicquid tangit. eiusq;
macula faciliter etiā non recedit. Est etiā nature valde pe
netratiue. Oia enim vasa penetrat nisi sint vitrea vel lapi
dea. Est insup nature valde suauis et lenitiue. Nibil est ei
suauius q̄ illud q; oleo est inunctū. Sic vero peccatuꝫ lu
xurie est anime maculatiuū ꝛ infectiuū. Quia sicut dicitur
Esa. r. Conputrescet iugū a facie olei. Reddit eñ macula
tum et putridū quicq̄d tangit. Item est anime penetrati
uum. Nō est eñ aliquis ita fortis et virtuosus. quin p ma
las delectatiōes penetret nisi forte lapide⁹ per constantiā
aut vitreus p clarā prudentiā efficiaṫ. Ps̄. Intrabit sicut
aqua interiora eius et sicut oleū in ossib⁹ eius. Itē est vo
luptatis lenitiuū. Nibil eñ ita lenit aut blandit sicut luxu
rie voluptas. Unde prouer. v. Fauus distillans labia me
retricis. ꝛ nitidius oleo guttur ei⁹. Signat ergo oleū luxu
rie feditates. Item p oleū significant blandicie falsitates.
Et sic signat peccatum adulatiōis vel false et decepto
rie loquutionis. Oleum eñ quod lenit et vngit molle ꝛ le
ne et suaue est significās verba deceptoria: adulatoria. et
fallacia que mulcēdo et leniēdo dominē capiūt et defrau
dant sicut in ps. dicit. Molliti sunt sermones eius super
oleū et ipi sunt iacula. Et ideo de adulatore dicit Osee. xij
Fedus cū assirijs iniit: et oleū in egypto ferebat. Unde eaꝫ
supra de Adulatiōe. Signat ergo oleū blandicie falsitates

Itē oleum in malo pōt significare opulentie facultates.
Oleū eñ q̄uis sit de se boq̄ū et adiunctiōe tñ efficit aliq̄ti
ens valde malū. Unde in cōpēdio solini dicit. Si caro leo
nis in oleo repit. illud oleū ita efficit calidus ꝙ si vole ma
nuū et vene pulsatiles ex eo inungaṅ. febrem inducere di
noscuṅ. Sic vero oleum mūdane ꝓsperitatis et opulētie
de se bonū est. verūtamē ꝓpter carnē leonū. i. ꝓpter maluꝫ
exemplū malorum boim qui in isto oleo quotidie decoq̄ṅ
ad tm̄ calorem ꝓuentū est. q; si quis isto oleo p malā com
placentiā inungaṫ: necesse est q; febrem id est ardoreꝫ ma
laꝫ tentationū et cogitationū patiaṫ. Et sic p̄t figurari. Le
ui. vj. vbi p̄cipit q; in sartagine cū farina oleum frigaṫ ꝛc.
Ad denotandū q; illi qui sunt oleo mūdane ꝓsperitatis in
uncti: solent esse in sartagine caloris viciorꝫ et tentationis
frixi et multipliciter calefacti. Sic ergo ꝓz quō oleū in bo
no et in malo accipit ꝛc. Sufficit.

Oliua. Nota breuiter q; p olinā pōt itelligi vir pfe
ct⁹ seu bona pſona q̄cūq;. Oliua eñ babet

In radice amaritudinem.
In ligno fortitudinem.
In foliꝭ pulcritudinem.
In ramis latitudinē.
In duratiōe lōgitudinē. vl⁹
In erectiōe celsitudinem.
In fructificatiōe plenitudinē.

Et ꝓculdubio per istas se
ptē cōditiōes potest vir iu
stus oliue cōparari. Pri
mo quidez ꝓpter amaritu
dinē penitentie. Quia ve
re radix cordis sui semper
debet esse in amaritudine
penitentie et doloꝛe. Unde dicit Hieronym⁹. Oꝫ surgit o
leū oliue ex amaritudine radicis in pabulū luminis. in re
fectionē esurietis: et in medicinā vulneris. Et ideo de da
uid dicit. ij. Reg. xv. Oꝫ dauid ascendebat cliuū oliuarum
scandēs et flens operto capite et nudis pedib⁹. Secun
do comparaṫ oliue ꝓpter fortitudinez permanētie. Oliua
eñ lignū babet valde solidum ꝛ quasi imputribile. Et ideo
de lignis oliuaꝝ fuerunt facta duo cherubin in templo sa
lomonis. sicut dr. iij. Reg. vj. Sic de lignuꝫ pscietie interior
debet esse solidissimū et fortissimum ſcz ad mala sustinen
da et ad bona faciēda vt de quolibet possit dici illd Zach.
xiij. Stabūt pedes eius super mōtes oliuaꝝ. Sed de boc
vide supra de Cherubin. Tercio comparaṫ oliue ꝓpter
pulcritudinē apparētie. Sicut eñ oliua babet pulcritudi
nem magnā ꝓ eo q; folia sua nunq; deponit. immo semp
et quotidie seruat virorem. Sic vir ꝓfectus debet esse pul
cerrim⁹ i sua exteriori cōuersatiōe quia scz virorē honeste
cōuersationis debet in se ꝓpetuo conseruare. Et sic figura
biṫ in columba que venit ad Noe in archam portans ra
mū oliue virentib⁹ foliꝭ. ꝓ quod cessasse diluuiū nuncia
uit. sicut dicit Gen. viij. Quia vere illi q̄ sunt sicut colūbe
ꝓ simplicitatē et qui babēt ramū olive virētis id est viren
tem honestatē. tales dico ad archam padisi ad noe id ē ad
xp̄m veniunt et inferni diluuiū nō incurrūt. Isti sunt sicut
oliua speciosa in campis. ita q; de illis ꝓpie potest dici illd
Biere. xj. Oliuam vberē pulcrā: fructiferā: speciosam. vo
cauit dñs nomē tuū. Unde eam supra de Noe. Justi ei vo
caṅ vberes ratione deuotiōis. Pulcri ratiōe cōuersatio
nis. Fructiferi ratiōe opationis. Speciosi ratione caste et
mūde conditiōis. Habent nomē ratione sue famose diuul
gatiōis. Sunt ergo oliue ꝓpter pulcritudinez apparentie.

Quarto dico q; iusti dicuṅ oliue ꝓpter latitudinē amī
cicie. Oliua eñ solet multum in latum extēdere ramos su
et ipsos circa se multū dilatare. significās virū iustum q̄ ra
mos affectionū suaꝝ debet ad alios p charitatem extēde
re: et se der veraꝫ amicicia oibus alijs approximare. Osee
xiij. dicit. Ero quasi ros. et israel germinabit quasi liliū et
erumpet radix eius vt libani. ibūt rami eius. et erit q̄si oli
ua gloria eius. Ubi aduerte q; vir iustus describit ꝟ 4 gra
tie plenitudine. Ero dicit quasi ros. 4 scientie limpitudi
ne. Israel germinabit. 4 mūdicie sanctitudine. Quasi lili
um. 4 constātie fortitudine. Quia erūpet radix eius vt li
bani. 4 charitatis amplitudine. Quia ibunt rami eius. 4
pietatis gratitudine. Quia debet esse quasi oliua. Justi er
go sunt oliue vt dictū est ꝓpter latitudinē amicicie. Quā
to sunt oliue ꝓpter celsitudinē eminentie. Sicut eñ oliua
sursum versus celum erigit. ita q; tota figura sursum qua
si p modū piramis eleuaṫ. Sic vir iustus debet sursum p
contemplationē et affectionem ad deū erigi et per eterno
rum desideriuꝫ eleuari. Unde Eccl. xxiij. et Eccl. l. Justus
dicitur quasi oliua pullulans ꝛ quasi cypressus in altitudi
nem se tollens. Sexto dico q; dicit iusti oliue ꝓpter ple
nitudinē influentie seu donātie. Sicut eñ oliua est arbos

valde fructuosa. fructꝰ eñ multiplices ꝓducit et oleum ꝓ nutrimẽto et ꝓ lumine boibus effundit. Sic vir iustus debet fructus bonoꝝ operum ꝓducere. ꝑs. Ego aũt sicut oliua fructificaui. Debet insup oleo pietatis esuriẽtes reficere Leui. xxiij. Precipe filijs israel vt offerant mihi oleũ de oliuis purissimis. Debent insup oleũ luminis id est illuminationẽ eruditionis et doctrine alijs distillare. Ut sit ipse de illis de quibus dicit Apoc. xj. Hi sunt due oliue ⁊ duo candelabra lucentia ⁊c. Vide ea supra de duo. Si vero de olineto vis aliquid dicere. Nota ꝙ olinetũ est locꝰ vbi oliue plurime sunt implãtate. in speciali vero mõs erat ꝓpe hierusalẽ ⁊ ꝓpe templũ vbi scz abundabãt oliue virentes. et vnde etiã oleum plurimũ distillabat. Vbi scz lumina templi videbant et vbi xps sedit et docuit: ibiq; orauit ⁊ gemuit et ibi captionẽ et latronũ turbam sustinuit. et etiã de finaliter celos ascendit sicut omnia patent in euangelio in diuersis locis. Dicitur igitur ꝙ olinetum signat locum fidei ecclesie vel religionis qui scilicet potest dici locus

Secure habitationis. Est eñ ibi secura habitatio. Et
Honeste cõuersationis. hoc ꝓpter multitudinẽ oliuarũ
Benigne cõsolationis. id est sanctoꝝ qui ibi plantati
Quiete ꝓtẽplatiõis. sunt. Item est ibi honesta puer
Discrete eruditionis. satio. Et hoc est quia oliue id ẽ
Deuote ꝓ dicatiõis. sancti qui ibi sunt semp virent.
Grate retributiõis. Item est ibi benigna consolatio
Amare tribulationis. seu compassio. Et hoc est quia

ibi repitur oleũ. Item ibi est quieta contẽplatio. Et hoc qꝛ ibi dñs sedit ⁊ quieuit. Itẽ est ibi discreta ꝓdicatio seu eruditio. et hoc quia ibi dñs docuit. Item est ibi deuota depcatio seu oratio. et hoc quia dñs ibi orauit. Et finaliter est ibi beata retributio. quia scz exinde xpus ad celos ascẽdit. Quãdoq; vero est ibi aspera tribulatio seu etiam malorũ aggregatio. quod patet quia ibi dñs captus fuit. Si vis cõcorda omnia et ꝓsequere. quia transeo gratia breuitatis. Vide si vis in libro de ꝓphetarũ regum qui pulcre deducit de mõte olineti vel introductorio meo morali vbi expono Sufficit de oliua et de olineto.

Olla Nota ꝙ olla est vas eneum seu terreũ ad coquẽdum cibos vel alia deputatũ. Vas est etiã concauũ et ꝓfundum ignibꝰ et incẽdijs assuetum. Dicã igit ꝙ in scriptura olla signat in bono et in malo. In bono eñ signat coꝛ feruẽs et charitatiuũ. vbi scz cibi bonoꝝ cogitatuũ decoquunt quibꝰ dei sancti et angeli consolantur Figura. iiij. Reg. iiij. vbi ꝛepit helyseus. cape inquit ollaꝫ grandem et coque pulmentũ. s. quo nutrirent filij ꝓphetarum quia scz qñ aqua cõpassionis in olla pie affectiõis seu etiã in corde bois cõpatientis igne charitatis bullit. tũc certum pulmentũ elemosynaꝝ conficit et coquit quo multitudo pauper enutrit. Ita ꝙ quilibet pauꝑ de tali olla ꝑt dicere illud ps. Moab olla spei mee. in ydumeã extendaꝫ calciamentũ meum. Signat igit olla in bono. Unde ibidẽ iiij. Reg. iiij. Non fuit amplꝰ quicq; amaritudinis in olla Oẽ bodie ꝓhdoloꝛ possit dici illud. iiij. Reg. xxv. scz ꝙ nabuchodonosoꝛ tulit de templo domini ollas ereas et trullas. Item dico ꝙ olla quandoq; signat in malo. Et sic certe dico ꝙ vt communiter olla signat

Pectoralem capacitatem. Prima est insatiabilis ꝓscie
Temporalem aduersitatẽ. Scda ẽ intollerabilis iusticie
Infernalẽ crudelitatẽ. Tertia ẽ mitigabilis violẽtie

Signat igit olla pectoralẽ capacitatẽ insatiabilẽ id ẽ cõscientiaꝫ peccatoris que. s. igne teptationis accensa oia recipit et absorbet. Unde de insatiabili peccatoꝛe potest dici illud Job. xlj. Oꝛ behemoth seu leuiathan id est diabolus feruescere facit quasi ollam ꝓfundũ maris. Et reuera peccatoꝛ seu peccatrix feruet ad moduꝫ olle p mala desideria quãdo igne concupiscentie incenditur et vento dyabolice temptationis afflat. Uñ nota ꝙ talis dicit in scꝑtura olla

Rubiginosa. Rubiginẽ dat auaricia. quia scz sicut ol
Caliginosa. la efficit rubiginosa p pulueris multipli
Pruriginosa. cationẽ. sic cõscientia peccatoris p diuitiaꝫ aggregationẽ. Unde Ezech. xxiiij. De ciuitati sanguinum: olle cuius rubigo in ea est. Ita est autẽ olla de qua ibi dez dicit. Pone ollam ereã ⁊c. Sequit. Pone eã sup prunas vacuã vt incaleſcat es eius et liquefiat. Caliginẽ cauſſat ſuꝑbia. Caligo eñ et obſcuritas in olla cauſat a fumo Sic vere in peccatore caligo inboneſte cõuerſationis cauſat a fumo ſuꝑbie. Unde Mauz. ij. Facies oim ſicut nigredo olle. Ut de ſuꝑbo dicat Job. xlj. De naribus eius ꝓcedit fumꝰ ſicut olle ſuccenſe. Pruriginẽ cauſat luxuria. Et iſta certe eſt olla ꝙ carnibꝰ decoquẽdis. figurata in illis ollis egypti de quibꝰ amiſſis et dimiſſis in egypto dolebant filij iſrael in deſerto dicẽtes ſcz Exo. xvj. Recordamur inq; untꝑpiſciũ q̃s comedebamꝰ i egypto ⁊c. quãdo ſedebam⁹ ſup ollas carniũ ⁊c. Et Mibee. iij. Quaſi carne in medio olle. Sic igit patet quõ olla ſignat capacitatẽ inſatiabilẽ.

Scõdo dico ꝙ ſignat tꝑalem aduerſitatem ſeu iniq̃tatẽ intolerabilem. Et ſic dico ꝙ ꝓ ollaꝫ intelliguntꝰ crudeles ⁊ tyrãni igni furoꝛis ſuccenſi et ad cruciandũ ſimplices in hũmodo ꝓ dyabolum ordinati. Similes olle vulcani que eſt puteus in ſicilia qui ſemp ſpirat ignem et fumũ. in quo etiam ſepe audiunt voces et planctus lamentantiuꝫ. Unde ibidem creditꝰ eſſe reſpiraculũ infernale. Quia revera tales olle vulcani id eſt mũdi potẽtes et impij ignez crudelitatis ſpirãtes et fumũ ſuꝑbie afflantes ad hoc videntꝰ eſſe creati vt alios toꝛqueãt. et vt olle et inſtrumẽta dyaboli ad grauamina pauꝑz ſemp viuãt. Figurati Hiere. j. vbi dꝛ Ollã ſuccenſaꝫ ego videoꝛ facies ei⁹ a facie aq̃lonis ⁊c. Si gnat igit olla aduerſitatem intolerabilem. Tercio vero dico. ꝙ ſignat infernalẽ crudelitatẽ immitigabilẽ ſeu inextinguibilem. Infernus eñ olla dicit ꝓ eo ꝙ ibi anime cruciant ac ſi in olla ignea bullirent. Unde de antiocho q̃ fuit figura dyaboli dicit. ij. Macha. vij. Oꝛ ret iuſſit ſartagines et ollas ſuccendi. Et nota ꝙ infernꝰ dicit olla ꝓ eo ꝙ ſicut in olla ſtrepitꝰ ignis et aque bullientis audit. feꝛoꝛ et ardoꝛ ſentit et ibi carnes mortue decoquunt. Sic in inferno eſt voꝛ et ſtrepitus lamentantiũ Eccs. vij. Sicut ſonitus ſpinaꝝ ardentiũ ſub olla. Eſt ignis et ardoꝛ ſuſtinentium. Amos. iij. Leuabũt vos in cõtis et reliquias veſtras in ollis feruentibꝰ. Eſt mors et rabies deſperantiũ. iij. Regũ. iij. Mors in olla vir dei. Et ſic patet quõ in malo ꝓ olla in ſcriptura põt accipi ſcz Crudelitas infernalis. Aduerſitas tꝑalis. et Capacitas criminalis ſeu iniquitas pectoralis ⁊c.

Olim Cum olim ſit aduerbiũ tꝑis ſignificans illa q̃ facta ſũt in tꝑe retroacto ſiue bona fuerit ſiue mala. poſſumꝰ dicẽ ꝙ i ſꝑtura repit multipler olim vꝫ olim

Videndum. Olim videndũ ſignat bona bonoꝝ exẽ
Timendum. pla olim facta que debemꝰ videre et in
Lugendum. mẽte iugiter retinere. Juxta illud. j. Re
Legendum. gũ. ir. Qui eñ ꝓpheta dicit hodie vocabat olim videns. Exempla eñ iuſtoꝝ et dei beneficia nobis olim exhibita nos ad bene operandũ ꝓuocant et a male agendo retardant. Uñ Luce. x. Si in ſodomis iſta facta eſſent olim in cilicio et cinere penituiſſent. Olim timendũ ſignat dei iudicia olim inflicta. quibꝰ ſcz mali olim fuerunt puniti que a nobis ſunt conſideranda ⁊ metuenda. Eſa. xxxvij. Non audiſtis que olim fecerim. Uñ. ij. Pet. ij. Quibus iudiciũ iam olim non ceſſat. Et dicit de malis iudicibus. Oꝛ olim ſcripti ſunt in hoc iudicio. Olim lugendũ ſignat antiqua ſcelera q̃ ſcz olim cõmiſimus que nos mõ lugere ⁊ de ipis penitere debemꝰ. Multi eñ ſunt qui olim multa mala fecerũt. Eſa. ij. Repleti ſũt vt olim et augures habuerũt in philiſtijm. Propter olim ergo cõmiſſa nos debemus lugere et de huiuſmodi penitere. Matth. xj. Olim in cinere ⁊ cilicio egiſſent penitentiã. Olim legendũ ſignat antiq̃ ſcripture documẽta et ſcripta que ſunt ſcz memorãda et legẽda. quia ſicut ad Hebre. j. dicitur. Olim deꝰ loquens patribꝰ in ꝓphetis ⁊c. ſicut ipemet dicit Hiere. xx. Jam olim loquoꝛ vociferans iniquitatẽ ⁊c. Vide de Duduꝫ et Antiquitus. et ſimilibus ⁊c.

Oloferne Nota ꝙ oloferneꝫ qui fuit dux exercitꝰ et princeps Nabuchodonoſoꝛ regis babylonis. et qui interꝑtatur infirmitas vel infirmans vitulũ ſaginatũ. põt ſignificare tyrãnos et potentes huius ſeculi qui ſcz videnꝰ regis inferni et exercitꝰ iniquorum eſſe principes atq; duces et qui etiã in ſe infirmi ſunt inctu facliter in peccatũ cadũt. et vitulos etiã ſaginatos. hoc eſt dictꝰ diuites agricolas infirmos redditꝰ inquant

ipsos spoliant et depauperant et comprimunt. Igitur cuz tales sint pre ceteris nequiores. Nota q̄ ipsi

Indignanť iustoz verbulis.
Eferanť irarum stimulis.
Euagant incautis oculis.
Inflamanť carnis faculis.
Illigãtur accidie vinculis.
Ebrãtur abis et poculis.
Hylaranť ineptis ioculis.
Elenãtur supbis titulis.
Jugulanť iferuis iaculis.

Dico igit q̄ mali pnci pes iustoz verbulis indignanť. Exemplo scz isti? q̄ vna cum pncipi bus suis indignat? est contra achioz de boc q̄ de filijs israel veritatez dicebat. quia scz isti nũ q̄ volũt inuenire qui di cat coz̃ eis veritatẽ. Añ Judith. vj. dicit. q̄ indignat? est olofernes vehemẽter. Jtem isti irarũ stimulis agitantur. Añ. Judith. v. dicit. q̄ irati sunt oẽs magnates olofernis Et Judith. vj. dicit. q̄ olofernes p̄cepit vt cõprehẽderent achioz. Jtẽ isti incautis oculis euaganť. Añ Judith. x. dicit. q̄ direrũt Judith ad tabernaculũ olofernis et statim capt? est in suis oculis olofernes. Jtez isti carneis faculis inflamanť scz p luxurie appetitum. Sicut de ipo dicit Judith. xij. q̄ coz olofernis cõcussum est et dixit Judith. bibe nunc et accũbe in iocũditate. Jtez isti accidie vinculis alliganť scz per pigriciã. Unde de isto legitur Judith. x. q̄ Judith vidit olofernẽ sedentẽ in canopeo. Jtẽ isti abis et poculis ebrianť. Añ de isto dicit Judith. xiij. q̄ olofernes iacebat in lecto nimia ebrietate sopitus. Jtẽ isti ineptis iocis bylaranť. quia scz isti in leticijs plurimuz delectãt. Añ de Judith que vt honestũ negociuz qđ factura erat dissimularet gesticulationẽ ita ptendit vt dicerent ei serui olofernis. Scias qñ cũ steteris in cõspectu olofernis. bene tibi faciet. z eris gratissima in corde eius. Jtem isti superbis titulis elenanť. Añ Judith. xiij. dicit. Oz caput bolofernis suspẽsum est sup muros. Caput enim id est intẽtio taliũ semp in altũ p superbiam est suspẽsum. Jtẽ isti infernj iaculis trucidanť. Añ Judith. xiiij. Ecce olofernes iacet in terra et caput eius nõ est in eo. Et Judith. xv. Cũq audisset exercit? decollatũ olofernẽ fugit. Sic ergo patet quõ p pter multas malas cõditiones olofernes signat impios pncipes et malignos. Expone ergo z dilata tc.

Dne. Omnis.

Nota q̄ istud nomen omne semper denotat vniuersitatẽ. cõitatez et generalitatem. Hinc ẽ q̄ cũ multe inueniãť vniuersitates. s. bone z male. necesse est dicẽ q̄ de sui nã iueniť i bono vnũ oẽ

Miserabile.
Cõmẽdabile.
Detestabile.
Delectabile.
Contristabile.

Primũ ptinet ad naturã. Secundũ ptinet ad gratiam. Terciũ ptinet ad culpam. Quartũ pertinet ad gloriã. Quintum pertinet ad penã. Primo igit dico q̄ omne in bono signat vniuersitatez oim viatorũ. Jsta est enim quedã vniuersitas valde miserabilis atq; vilis. Sicut enim vniuersitas creaturarũ et clemẽtorũ motui et corruptioni est subiecta z inde est q̄ oia que sunt bic miseri? nunq̄ in eodẽ subsistunt. q̄nimmo de forma ad formã trãseunt. et de vna cõditione in aliam se conuertunt. Jurta illud Rom. viij. Uanitati subiecta est ois creatura nõ volẽs. Sic vere oẽs homines q̄diu i ista via mortali morianť multis et varijs miserijs supponunť. Necesse enim habent multa discrimina sustinere et de cõditione ad cõditionẽ. de forma ad formã. de miseria ad miseriã cõtinuo se mutare. Quia sicut dicitur in ps. Ueruntamẽ vniuersa va. om. bo. vi. Et nota b̃ q̄ ista vniuersitas gñalit sbijcitur

Carnis fragilitati.
Mũdi aduersitati.
Hostis malignitati.
Uite labilitati.
Mortis necessitati.

Dico ergo q̄ omnis bõ subijcitur carnis fragilitatib?. Quia sicut dicit Esa. xl. Dis caro fenũ: et oẽs gloria eius sicut flos agri tc. Jtez subijcit mundi aduersitatib?. q̄ sicut dicit Eccs. j. Omnia flumina intrãt mare. Quia vere quotq̄t in boc seculo sum?. necesse q̄ mare id est tribulatio nũ amaritudinẽ subintrem?. Añ Jsido. dicit. q̄ impossibile est q̄ bõ sit et tribulationẽ nõ patiatur. Jtez subijcit hostis malignitatibus seu tentationib?. Impossibile est enim q̄ homo bic viuat. et q̄ hostis remptationes nõ subeat. Quia sicut dicit Gen. xvj. Manus eius cõtra omnes et manus oim cõtra eum. Jtem subijcit vite labilitatib?. Quia sicut dicit Eccs. j. Uanitas vanitatũ et ola vanitas. Jtem subijcitur mortis necessitatib?. Quia sicut dicit. ij. Reg. xiiij. Oẽs morimur et quasi aque dilabimur sup terram. Unde sicut stelle que ab oriẽte surgũt necessario ad occidentẽ vadunt et currũt. Sic nullo excepto oẽs boies quotquot surgũt ad vitã necesse est q̄ occidãt ad mortẽ. Quia sicut dicit. j. Coz. xv. In adã omnes moiuunť. Jsta est ergo vniuersitas miserabilis. Jtẽ dico q̄ est quedã vniuersitas cõmendabilis. Et ista est vniuersitas bonoruz que sunt in in boc mũdo. Et sic istud nomen oẽ nõ solum signat vniuersitatẽ. imo signat etiã congregationem et societatẽ. dilectionem z vnitatẽ et charitatẽ. Sicut enim oia membra vniunť in vno corpe. oia volatilia perseuerãt in vno aere. omnes pisces cõiter viuunt in vno equore. Sic oẽs boni debent vniri et aggregari per charitatẽ in vno pectore. Quia pro culdubio oẽs debem? p charitatis vinculũ vnũ esse z oia tem in vnitate. et vnitatem in omnitate ppetuo ꝓseruare. vt sit oibus vn? introit? ad vitã et similis exit?. Ut etiã de nobis oib? possit dici illud Act. iij. qđ de aplis dicit q̄ repleti sunt oẽs spũsancto. et q̄ multitudinis credẽtiũ erat coz vnũ et anima vna. et erãt eis omnia cõia. Et possum? b notare q̄ nos debem? oẽs

Inuicem nos cõformare.
Prelatis nos subiugare.
In vnum cohabitare.
In bono perseuerare.

Dico q̄ oẽs debem? inuicem nos ꝓformare. vt sic q̄libet possit dicere illd. j. Corinth. ix. Oibus omnia factus sum vt omnes lucrifiarem. Jtẽ p̃latis subiugari. j. Macha. viij. Oẽs obediũt vni. z zelus et inuidia nõ est inter eos. Jtem in vnũ associari. Act. ij. Erant oẽs discipuli piter in eodẽ loco. Jtez in bono ꝓfirmari vl̃ pseuerare. Añ Act. j. Erãt oẽs discipuli pseuerãtes in oratione cũ maria mre iesu z mulierib?. Jsta est vniuersitas cõmẽdabilis. Deinde dico q̄ est quedaz vniuersitas detestabilis. Et ista est vniuersitas peccatoruz et malignoz. qui scz faciũt vnũ corpus dyaboli. vnam vniuersitatẽ et cõitatem peccati. Sed de ista vide plene. J. e. titulo. Denicq̄ dico q̄ ẽ vniuersitas delectabilis. Et est vniuersitas beatoruz quia. s. sicut oẽs stelle vniuersaliter sunt in firmamẽto. sic oẽs beati sunt in paradiso. Ibi enim est vniuersitas oim bonoz et vniuersitas oim beatoruz. sicut bene dicit. j. Coz. xv. Ut sit deus omnia in oib?. Beati. n. omnes dicunť. quia oi bono fruũtur. ab omni malo et periculo absoluunť et liberãtur. et ab illo qui oia potest gubernãt z ꝓmiãt. Et nota q̄ isti dicũť oẽs. p eo q̄ scẽ oẽs in

Una societate.
Magna iocũditate.
Suma felicitate.
Eqli sublimitate.
Mẽtali suauitate.

Isti enim oẽs sine discordia viuũt coliter. Añ deo potest dici illud Esaie. lx. Oẽs isti cõgregati sunt venerũt tibi. Et illud. j. Mach. viij. Oẽs obediũt vni et zelus et inuidia nõ ẽ inter eos. Et Act. iiij. Oẽs qui credebant habebant oia cõmuna. Jtẽ isti oẽs magna leticia viuũt hylariter. Jurta illud ps. Letamini in dño et exultate iusti. et gloriamini oẽs recti corde. Jtẽ isti omnes in summa gloria viuũt feliciter. Ps. Gloria bec est oib? sanctis ei?. Jtem oẽs eterna ꝓmia bñe eqliter q̄ scz oẽs capiũt eundẽ denariũ diurnũ et visionẽ beatã. sicut enim dicit Sap. vj. Equaliter ẽ deo cura de omnib?. i. de btis. Añ illd. j. Coz. x. Oẽs eandẽ escã spiritalẽ mãducauerũt. Jtẽ isti oẽs eterna gaudia gustant suauiter. et ideo isti dicunť dormire. i. ppetuo quiescere et gaudere. Esa. xiij. Oẽs reges gentiũ vniuersi dormierunt in gloria. Jsta est igit vniuersitas delectabilis. Insup dico q̄ inuenitur vniuersitas ꝓtristabilis. Et ista ẽ vniuersitas damnatoz qui scz simul et omnes vniuersaliter in inferno tristanť. ps. Turbati sunt oẽs insipiẽtes corde. Sicut oues in inferno positi sunt. mors depascet eos. Et nota q̄ isti oẽs qui scz omnib? tormentis subditi sunt videlicet damnat

Cõscientie vermе rodunť.
Uiolẽtie ense scidunť.
Pestilẽtie metu sternunť.
Impatiẽtie luctu terunť.

De vermе rodente dic q̄ vermes et torsiones cõscientie cõparanť bestijs deuorãtib?. De quib? dicit Hiere. xij. Omnes bestie ꝓperate ad deuorandũ. De ense scindente dr Hiere. xlij. Oẽs q̄z viri morientur gladio. De metu sternẽte dicit Ezech. xxvij. Omnis tẽpestate pcussi mutauerũt vultus. s. p timore. De luctu vero terrẽte seu etiã desolãte dicit Hiere. xlvij. Ululabũt oẽs babitatores terre a strepitu tc. Et sic patet de quintuplici vniuersitate que de

notatur per omnes scz Miserabili. Cōmendabili. Detestabili. Delectabili. Contristabili. Secundo dico q̄ omne potest significare in malo. Et sic signat

Uniuersitatē malor̄ temporaliū.
Uniuersitatē vicior̄ cordialiū.
Uniuersitatē viror̄ criminaliū.
Uniuersitatē dolor̄ infernaliū.

De malis tēporalibus pōt dici illud j Joh. ij. Oīa que sunt cōcupiscentia oculor̄ aut cōcupiscētia carnis aut superbia vite. De vniuersitate vicior̄ cordialiū potest dici illō Hiere. vj. A ꝓpheta vsq; ad sacerdotē oēs faciunt dolū. De vniuersitate boīm criminaliū dicit in ps. Omnes declinauerūt simul inutiles facti sunt. nō est q̄ facit bonū. non est vsq; ad vnū. De vniuersitate vero tormētorū seu etiam dolor̄ infernaliū dicit Matth. vij. Dis arbor que nō facit fructum bonū excidet et in ignē mittetur ꝛc. Itez cū illud nomē ois sit adiectiuū generalissimū impossibile ē q̄ de ipo possit fieri aliquis cōpetens tractatus in generali p eo q̄ semper de ipo sit tractandū p̄m naturā sui substātiui. Nota q̄ materie morales distinguunt et exercēt circa tria gñalit vz

Loca.
Personas.
Res.

Exterior.
Circa loca dico que scilicet sunt Superior
Inferior.

Exteri⁹ est mūdus ecclesia vel religio. Supius est paradisus et celestis habitatio. Inferius est infernus et damnatorum adunatio. Circa personas etiam que scilicet sunt

Persone iustorum.
Persone malorum.
Persone beatorum.
Persone damnator̄.

Cuz igit illud nomē ois sit generalissimū. videtur q̄ q̄ de ipo vel let bene tractare deberet ipm ad ista oia dilatare. et ad oia loca psonas et res diuersimode applicare et de q̄libet in pticulari specialē materiā ordinare. Sz quia istud esset plitū. cum istud vocabulū sit cōissimū in scptura. Dic est q̄ solū superaddā aliq̄d de psonis q̄ cuz ꝓpter rerū opa bone vel male dicantur. fit vt cū de psonis agā principaliter. etiam actū sit aliq̄d de rebus incidētaliter. Et sic dices de personis q̄ ois potest accipi in bono et in malo. Primo q̄dem in bono significato dico q̄ quilibet bō iustus pōt dici ois eo q̄ p̄m Greg. sup illud euāgelij. Itē pdicate euangliū omni creature. pticipat oibus creaturis. Habet em̄ esse cum lapidib⁹. Viuere cū arboribus. Sentire cum animalibus. Intelligere cū beatis spiritib⁹. Gaudere cuz sanctis. Et timere et tristari cum demonib⁹ et dānatis. Et sic merito iust⁹ ois dicitur quia oib⁹ rebus etistentib⁹ in natura aliqualiter cōformatur. Et breuiter de isto q̄.i. de viro iusto et virtuoso pōt dici illud Joban. vj. Omnis qui videt filium et credit in eum habet vitā eternam. Et Roma. x. Omnis quicunq; nomen domini inuocauerit saluus erit Et illud. Time deum hoc est omnis homo. Nota igitur q̄ iustus dicitur omnis. Quia

Supponit omni superiori.
Opponitur oi deteriori.
Exponitur oi penaliori.
Cōponitur oi vtiliori.

Igitur dico q̄ iustus ois dr. quia oi supiori supponitur. s. p humilē subiecti onē et cōditionez. Iurta illud Roma. xiij. Dia aīa potestatibus sublimioribus subdita sit. Et j. Pet. ij. Subiecti estote oi humani creature p̄pter deū. Et merito. Quia certe sicut dr Luce. xiiij. z. xviij. Omnis q̄ se exaltat būiliabitur. z ois q̄ se humiliat exaltabitur. Itē q̄ omni deteriori opponit. hoc est dictu. Omni vicio et peccato. Unde Eph. iiij. Dis sermo malus de ore vro nō ꝓcedat. Et ibidez. Omnis amaritudo et ira tollatur a vobis. Et itez. Dis immūdicia ꝛc. nō noiet̄ur i vobis. Ut sic dicat mūdo de peccato et impio illud Matth. iij. Omnis q̄ viderit te reſiliet a te. Item q̄ omni penaliori id est omni penitentie et labori exponit̄ur. s. Corinthe. ix. Omnis qui in agone contendit ab omnibus scz agonem impedientibus se abstinet. Exponit enim se Omni

Dolori contritiōis.
Clamori oīonis.
Labori boni opatiōis.
Fluori pie pſolatiōis.

De oi dolore cōtritiōis dicitur. j. Macth. j. Factus est planctus in oi loco. Et ibidem. Dis maritus sumpsit lamentū. Et Roma. viij Omnis creatura ingemiscit et pturit. Et Treñ. j. Dis populus ei⁹ gemēs. De oi clamore oratiōis dr Eph. vj. Orantes omni tpe in oi instantia. Et merito. Quia ois qui inuocauerit nomē dñi saluus erit. Rom. x. Et ois qui petit accipit et pulsanti aperiet. Matth. vij. De omni labore bone opationis dicit Col. j. In omni ope bono fructificantes. Sequit. In oi virtute cōfirmati. Et Eccs. vj. Omnis labor bois in ore eius. Et Joh. xiiij. dicitur. De fructu bone opationis q̄ pater omnē palmitē nō ferentē fructuz tollet eū. et omnē qui fert fructū purgabit eū vt fructum plus afferat. De omni vero fluore deuotiōis miseratiōis cōpassionis et pſolatiōis dicit Luce. vj. Omni petenti te tribue. Et Lu. xj. Omnis em̄ qui petit accipit. s. a pio et misericorde q̄ scz libēter subuenit fratri suo: scies q̄ sicut dicitur. j. Joban. iij. Dis qui odit fratrē suū homicida est. Et eiusdem iij. Dis qui diligit fratrē suū ex deo natus est. Patet ergo q̄ iust⁹ omnis dr. q̄ omni penaliori exponit. Itez quia oi vtiliori et nobiliori cōponit. Just⁹ em̄ cōponitur et formatur ex oi gratia et virtute. Conuersatio em̄ viri isti oib⁹ virtutibus debet esse composita z ornata. Juxta illō Ezech. xxviij. Omnis lapis preciosus operimentum tuum. vide eam alibi expositaz. Quia reuera ibi debet fulgere scilicet

Omnis vigor patientie.
Omnis rigor abstinētie.
Omnis viror pſciētie.
Omnis splendor sapiētie.
Omnis ardor amicicie.
Omnis odor pudicicie.

De oi vigore patiētie dicit illud. ij. Cor. vj. In oib⁹ exhibeam⁹ nosmetipos sicut dei ministros. Sequit. In multa patiētia: in ieiunijs multis ꝛc. Ista em̄ est illa ois armatura fortiū. de qua fit mētio Can. iiij. De oi rigore abstinētie dicit Eccl. xxxvij. Noli auid⁹ esse in oi epulatiōe. z nō te effundas sup omnem escā. De omni viroze cōsciētie dic illud Act. xxiij. Jn oi cōscietia bona cōuersātes ante deū. De oi splendore sapiētie: dic illud Sapien. xvij. Or ois orbis terrarū limpido illuminabat lumie. Et Eccl. xviij. Omnis astut⁹ cognoscit sapientiā. Ut sic de talibus exponat illud Ezech. x. Omne corpus rotarū plenū oculis ante et retro. De omni ardore amicicie dic illud Prouer. xvij. Omni tpe diligit q̄ amicus est. De omni vero odore pudicicie dic illud Eccs. ix. Omni tempore sint vestimenta tua candida: et oleum de capite tuo non deficiat. Sic igitur patet quomodo iustus potest dici omnis. id est omni virtute perfectus et plenus. et hoc procerto omni

Tempore.
Loco.
Corde.
Opere.
Verbo.
Desiderio.
Vita.

Omni dico tpe dicēs illud ps. Benedicā dñm in oi tempore semp laus eius in ore meo. Et illō Tho. iij. Omni tpe benedic deū et pete ab eo vt vias tuas dirigat. Et Eccs. ix. Omni tpe sint vestimēta tua candida. Itē omni loco. ps. In oi loco dñatiōis eius benedic aīa mea dño. Itez omni corde. Eccl. xlvij. De oi corde suo laudauit dñm. Item omni ope. Ibidē. In omni ope dedit pfessionē deo. Item omni verbo attēdēs scz illō Matth. xij. Or ō oi verbo ocioso oportebit in iudicio reddere rationē. Itē omni desiderio. Juxta illud ps. Apud te oīe desiderium meū. Item oi vita. Eccl. xiij. In omni vita tua dilige deum: vt dicat illud Eccl. xxiij. In me gratia ois vie et veritat: in me ois spes vite et virtutis. Justus ergo dicit omnis multiplici ratione. z b singulariter. Scdo in malo scdo z in singulari ō ois et de omne dic q̄ pct̄or pōt dici ois et b certe. q̄ omni

Vicio subijcitur.
Virtuti opponit.
Supplicio deputat.

Et breuiter i peccatore oē caput lāguidū et oē cor merens nō est in eo sanitas. Esa. j. Iste em̄ dicit omnis arbor que non facit fructum que scz excidetur et in ignem mittet. Mathei. vij. Et ideo nota q̄ iste subijcitur Omni

Pigricie et tepiditati.
Jnuidie z malignitati.
Luxurie z carnalitati.
Supbie et pōpositati.
Stulticie et fatuitati.
Mestricie et obscuritati.
Blandicie z vbositati.
Seuicie et crudelitati.
Fallacie et dolositati.
Incōstātie et fragilitati.

Dicā ergo q̄ peccator dicitur ois. q. habet et possidet omnē pigriciā z tepiditatē. Et sic iste est ois piger. de quo dicit prouer. xxj. Dis piger semp in egestate est. Itē omnē inuidiam z malignitatez. Et sic iste est ois inuid⁹ de quo dicitur Eccl. vj. Omnis peccator inuid⁹ et bilinguis. Item omnē spurciā

Pestilentie et penalitati. et carnalitatē. Et sic iste est ois fornicarius. de quo Ecc̄. xxiij. Doi fornicario dis panis dulcis. nō satiabit transgrediēs vsq; ad finē. vt et de mala muliere dicat Ecc̄. xxxvj. Oz omnē masculū exapiet mulier. et sup omnē concupiscētiā bois supducit deliderium. Et Judicū. viij. Fornicat⁹ est ois israel. Et Ezechi. xvj. Exposuisti fornicationē tuā omni transeūti viā. Jtez superbiā et pomp̄ositatē. Ut de elatiōe supbi exponat illud Esa. xxij. Ascendisti et tu omnis intecta. Sequit. Suspendam sup eā omnē gloriā eius. Suspendiū em̄ elationē superbie signat. Unde de supbo Aman dicit Hester. xvj. Oz omnis cognatio eius pēdet in patibulis. Jtē habet stulticiam et fatuitatē. Ecc̄. xxj. Coz fatui quasi vas confractuz omnē sapiētiā nō tenebit. Jtē habet omnē mesticiaz z obscuritatē. Peccator em̄ nūq; est vere letus. immo certe sp est in mestitia et obscuritate cordis. Esa. xv. In plateis ei⁹ omnis vlulat⁹. quia sicut dicit Hiere. xlviij. Super omne caput pcōis caluicū. et ois barba rasa erit. et in plateis eius ois plāctus. Rasio em̄ barbe et caluicū defectū prudentie significāt. plāctus vero mesticiā et desperationē designat. Jtē habet omnē blandiciā et verbositatez. Et sicut dicit Ecc̄. xxxvij. Qui sopbistice loq̄tur odibilis est. omnē defraudabit. Jtem habet omnē seuiciā z crudelitatem scz pauper grauādo et deuorādo. Uñ ei potest dici quod de volatili dicit Ezech. xxxix. Feris auib⁹ oiq; volatili et bestijs terre dedi te ad deuorandū. Hiere. vj. Omnis calūnia in medio eius. Jtem habet oēm fallaciā et dolositatem. Non em̄ tenet fidez alicui. etiā primo seu fratri. Uñ ipe est ille ois frater de quo dicit Hiere. viij. Unusquisq; a primo suo se custodiat. et in omni fratre suo nō habeat fiduciā: quia ois frater supplātās supplantabit. et omnis amic⁹ fraudulēter incedet. et veritatē nō loquet. et inimici bois domestici eius. Jtē habet inc̄stātiam et fragilitatem quia revera tales sunt fragiles z incōstātes. et faciles vt corruāt in peccatū. z vt etiā deficiāt quo ad fortunam glorie tpalis. Sicut em̄ dicit Esa. xl. Omnis caro fenū: et omnis gloria ei⁹ q̄si flos agri ꝛc̄. Finaliter vero dico q̄ talis ois scz peccator habebit in inferno omnē tristiciā et penalitatē. Tunc em̄ sicut dicit Esa. xiij. Omne cor bois tabescet et pterēt. Sequtur. Et omnis qui inuent⁹ fuerit occidet. Quia etiā sicut dr Hiere. xij. Dis berba regiōis siccabit. z desolatiōe desolabit ois terra. Et sic igit patet quomodo peccator dicit ois. Unde. j. Joh. iij. Omnis q̄ facit peccatū: et iniq̄tatē facit. Dis qui peccat non videt deum. Dis qui nō est iust⁹: nō est ex deo. Dis qui odit fratrē suū homicida est. Dis homicida nō habet vitā eternā. Hec igitur de omni sufficiāt in singulari tam in bono q̄ in malo significato. Jn plurali vero dicā q̄ oēs z oia applicari possunt ad multa tā in bono q̄ in malo. Primo dicam⁹ de oēs in bono q̄ scz ista vniuersalis et pluralis dictio oēs pōt significare in bono omnē bonā bonoz societatē: z omnem laudabilē vniuersitatē: vnitatē et cōitatē: sicut supra in principio visum est. Jurta illud Josue. xviij. Cōgregati sunt oēs filij israel in silo. z Judicū. xx. Oēs filij isr̄l pariter congregati sunt. Jn speciali vero dicam⁹ q̄ iusti dicuntur oēs p eo q̄ ex oibus virtutib⁹ cōponunt oibus vicijs opponunt oibus hominib⁹ amicant oib⁹ sanctis seruiūt et famulant: vt sic de ipsis ꝓprie possit dici illud Gala. iij. Omnes em̄ vos vnū estis in xp̄o. Jn quibus verbis ostenditur q̄ iusti dicūtur oēs Propter summā pfectionē. Omnes. Propter verā assertionē. Em̄. Propter iunctaz cōionem. Vos. Propter simplicē affectionē Unū. Propter stabilez durationē. Estis. Propter secretā itētionē. Jn Propter seruidā deuotionez. Xp̄o. Est em̄ in ipis. s. Perfectio que nō minuitur. Omnes inquit quod scz est nomē q̄ integritatē et perfectionem designat. Assertio que non decipitur. Enim inquit. quod est aduerbium affirmandi

Cōmunio q̄ pace fruit. Vos inq̄t. Jsta sunt ei septē
Affectio q̄ nō disiungit. Unum. solēnia argumen-
Duratio q̄ nunq̄ soluit. Estis inq̄t. ta quib⁹ scz proba
Intentio q̄ bonū cōditur. Jn. ri pōt q̄ iusti pos-
Deuotio qua fides alitur. Xp̄o. sunt dici oēs. Se-

cūdū veritatē em̄ isti magis sunt omnes q̄ soli: magis publici q̄ priuati. et magis vnū q̄ singuli: in q̄tuz bonis oib⁹ sunt repleti. et a malis oibus sunt segregati: et rei omni id est vtilitati publice assueti. Dicā igit q̄ ille habet summā p fectionē. Omnes inquit. Justi em̄ vident. Figurati i pan deo vniuersali qui omniuz rez representabat figuram. Et ideo dicebat a pan quod est totū. Uñ et illud rome tēplū quod pantheū dictū fuit sibi fuit dedicatū: in quo loco ecclesia sanctoz oim postmodū est fundata. Justi ei vniuersales et oēs dicunt: in q̄tū bonis oibus cōparant et virtutū oim ymaginē repsentare noscūt. Oēs inq̄t. Deut. xviij. Oēs sci in manu dei sunt. Et revera in ipis repsentat vt⁹ Cōtēplativa summoz sydez. Dico ergo q̄ iustus viget virt⁹ ꝓtemplativa.
Propagativa bonorū operū.
Consolativa dolorū pauper.
Stupefactiva cordis et viscez.
Charitativa pacis et fedez.
Jsta em̄ est qua oēs iusti deū et celestia considerāt z cognoscūt. Uñ dns dicit Hiere. xxxj. Omnes em̄ cognoscūt me. Et. ij. Corinth. iij. Omnes inquit revelata facie gloriā dñi speculantes in eandē ymaginē trāsformamur. Jtē viget in istis virtus pagativa id est bonorū operuz generativa. Canti. iij. Omnes gemellis fetib⁹. et sterilis nō est in eis. Jtez viget in eis virtus ꝓsolativa seu etiā compassiva. Uñ ipsis dicit Treñ. j. O vos oēs qui transitis p viā attēdite z videte si est dolor sicut dolor me⁹. Jtē viget in eis virt⁹ stupefactiva scz timor dei. ij. Parali. xxxvj. Omnes pauēt et treminē a vultu virtutis tue. Jtem viget in eis virt⁹ charitativa. q̄ scz puer. xxxj. Omnes domestici eius vestiti sunt duplicib⁹. Duplicia em̄ duplicē charitatē designāt. Patz ergo q̄ isti habēt summā pfectionez. Quia omnes. Jtem iusti habent verā assertionē. Et hoc ostendit cū dicit. Em̄ q̄ idem est q̄ certe seu vere. et est aduerbiū affirmandi. si gnificās q̄ oēs illi qui oi virtute volūt pollere: omnē veritatem debēt habere et verbi certitudinē cōtinere. Exēplo corporū celestiū que oia sunt pulcra atq; clara z omniūq; in se sunt veraciter ostensiua luna dūtaxat excepta: sic isti ꝛc̄. Em̄ inquit. Luce. xx. Oēs em̄ viuunt. Et merito. q̄ sicut dicit. ij. Esdre. iiij. Omnes populi clamabāt magna est veritas. Ut et sibi dicat illud Judith. viij. Omnia que locuta es vera sunt. Quia super omnia vincit veritas sicut dicitur. ij. Esdre. iij. Nam tales omnes id est perfecti et veri

Sunt in bono pseuerantes.
Sunt in oib⁹ se referantes.
Nobiles et se federantes.
Sunt humiles z obsequētes.
Sunt vtiles z puidētes.
Sunt habiles z se cognoscētes.

Sunt dico stabiles et p seuerātes dicētes scz illi Gall. iij. Omnes em̄ filij dei estis. z Roma. xiij. Omnes em̄ stabim⁹ ante tribunal xp̄i. Stare ei et esse perseuerantiā signāt. Sunt etiā sabiles et se referātes. ij. Coz. v. Omnes em̄ nos manifestari oportet. Sunt vlera hec nobilēs et se federantes. Judi. xxj. Omnes ei in cōmune iurauit⁹. Jtē sunt hūles et obsequētes. Esa. lx. Omnes de saba venient aur z thus deferentes. Venire em̄ et offerre munera signū ē humilitatis et obsequij. Sūt deniq; vtiles et puidētes. Philip. ij. Oēs que sua sunt q̄runt. Sunt etiā abiles z psiderātes. Unde dns dicit Hiere. xxxj. Omnes em̄ cognoscūt me. Et Marci. vj. Omnes ei eū viderūt. Uide supra de Em̄. Habēt ergo verā assertionē. Jtem iusti habent firmā ꝓiunctionē. hoc ē dictu firmam societatē et cōmunionē. Et hoc ostendit cum dicit. Vos. q̄ est ꝓnomē significās pluralitatē boim aggregatam. Esa. xxij. Omnes qui inuēti sunt vincti sunt pariter. Unde illud ꝓdictum Treñ. j. O vos oēs qui transitis p viam attendite ꝛc̄. Ut etiā talibus simul federatis et iunctis dicat illud Esa. j. Accedentes ignē omnes vos accincti flamis. Ut de tali cōmuni societate dicat illud. j. Coz. x. Omnes eandē escā spiritalem māducauerūt: et omnes eundē potū spiritalē biberūt. Habent igit isti firmam coniunctionē seu cōmunionē. Vos inquit. Uide infra d Vos

Jtem iusti viri et pfecti dicunt omnes. quia habent firmam affectionē. Quia scz ipi in mente z affectiōe sunt simplices et nō multi. Unū inquit. et nō ad multi mūdi bona et negocia divisi. Potro vnū est necessariū. Luce. x. Justi em̄ vnū ꝓprie sunt. Quia vna scz deo cū Maria seruiunt et obediūt in vna z singulari volūtate. ij. Mach. viij. Omnes obediūt vni. Et occupari circa multa cū martha fugiunt et cōtēnūt: dicētes scz illud. j. Coz. x. Omnes de vno

pane et de vtro calice pticipam⁹. Et ibidē. xij. Oēs vno spiritu potati sum⁹. Habent igit isti strictā seu simplicē affectionē. Item iusti dicunt oēs. quia habēt forte duratione. quod oñdit cū dicit. Estis. Esse eīm stabilitatē et pseuerantiam signat. Unde supra de Esse. Et infra de Sū. Unde illud Gal. iij. Omnes eī filij dei estis. ⁊ Rom. xiij. Omnes eīm stabim⁹ ante tribunal xpi. Ūñ. j. Thessa. v. Oēs ei vos filij lucis estis. Et Judicū. xx. Omnes robustissimi pugnatores. ⁊. ij. Esdre. ix. Oēs recti steterūt. ⁊. ij. Paralip. xiij. Omnes isti viri fortissimi. Jtē iusti dicūtur omnes q̄ hñt clausam intentionē. quod oñdit cū dicit. Jn. In ei signat interiorē intimitatē secrete ꝓscientie: sicut supra i suo titulo bene visum ē quā scz iusti hñt in q̄tuz bona opa sua nō publice sed in secreto facere studēt. et in quātū intentionem suā sanctam secretā et clausam tenēt. Unde illud Josue. xviij. Congregati sunt omnes filij israel i silo. Et Michee. iij. Omnes populi ambulabūt in noīe dei sui. Quia sicut dicit Baruch. ij. Just⁹ est dñs in oībus opibus suis Habent igitur clausam intentionē. Jn. inquit. Jtē iusti dicūtur oēs quia habēt pia deuotione seu religionē. Xpo. inquit. quia. s. oēs sancti in xpo credunt et ei confitentur et obediūt. et ipm laudāt glorificāt et benedicunt. ij. Mach. xij. Omnes itaq benedixerūt iustū iudiciū dei. Et ibidem xiij. Oēs igitur deū celi benedixerūt. Xpo inquit. Roma. xiij. Omnes stabim⁹ ante tribunal xpi scz ipsum adorando et ei deuote ⁊ bñuliter seruiēdo. Juxta illd ꝓdictū. Esa. lx. Omnes de saba venīēt aur et thus deferētes et laudez dño annūciantes. Et sic igit patet quō perfecti ⁊ iusti dici possunt oīs septēplici ratiōe. Ut sic xpo dicat illd Esa. lx. Populꝰ aūt tuꝰ omnes iusti. Secūdo vero si in malo significato vis oēs accipere notabis q̄ mali et impij omnes dicunt ꝓ eo q̄ ab vnitate fidei et charitatis recedūt. et oībus vicijs se cōmittūt. Jn omnē ventū se ventilāt. et oib⁹ mūdi negocijs se exponūt. Sicut ei dr i ps. Oēs declinauerūt simul inuti. fa. s. nō est qui ti. añ ocu. eo. Esa. lvj. Oēs in viam suam declinauerunt. Nota ergo q̄ mali in generali et vniuerso dicuntur omnes multiplici ratione. vz q̄ sunt

Amatores fallacissimi.
Bellatores debilissimi.
Predatores iniquissimi
Peccatores immūdissimi.
Derisores nugacissimi.
Seruitores ignauissimi.
Possessores despectissimi.
Speculatores ignarissimi.
Gladiatores crudelissimi.
Gloriatores inanissimi.
Epulatores voracissimi.
Acquisitores auarissimi.
Impatores iniustissimi.

Dicam⁹ igit q̄ mali dicuntur oēs id est oib⁹ vicijs dediti. q. s. amatores fallacissimi. Nullum eīm veraciter diligūt ꝑ potiꝰ ꝓditiose et fallaciter alios diligere se cōfingūt. Treno. j. Omnes amici eius spreuerūt eaz et facti sunt ei inimici. Nō mirabile apparet in falsis amicis et adulatorib⁹ qui tpe pro speritatis diligūt et tēpore aduersitatis fugiūt ⁊ odiūt. Treno. j. Omnes qui glorificabāt eam spreuerunt eam ⁊c. Et illud Hiere. xxx. Oīs amatores tui obliti sunt tui ꝓtemplerūt te ⁊c. Sunt igit isti amatores fallacissimi. Item quia sunt bellatores debellissimi. scz in bello tentationū et tribulationū. Ūñ Hiere. lij. Omnes viri bellatores fugerūt. Item quia sunt ꝑdatores iniquissimi. ps. Diripuerūt eā oīs transeuntes viā. Et Habac. j. Omnes ad ꝑdam venīēt. Et tñ isti deberent timere illud qd dicit Hiere. xxx. Oīs ꝑdatores tuos dabo in ꝑdam ⁊c. Item q̄ sunt peccatores immūdissimi seu carnalissimi. Hiere. xxiij. Facti sunt mihi oēs sodoma et gomorra. ⁊ Ezech. xxxij. Oēs bi incircūcisi: quib⁹ scz caro ꝓpucij nō auferet. Jtē quia sunt derisores nugacissimi. ps. Oīs videtes me derisērūt me: locuti sunt labijs et mouerūt caput. Item quia sunt seruitores ignauissimi. Ezec. vij. Omnes manꝰ dissoluent. et oia genua fluēt aquis. Item quia sunt possessores despectissimi. Deus eīm despicit et contēnit oēs mūdi possessores. licet in mūdo appareant ceteris potiores. Esa. xl. Oīs gētes quasi nō sint sic sunt coram eo. ⁊ Dañ. iiij. Oēs habitatores cōra eo i nihilū reputati sunt Item quia sunt speculatores ignarissimi seu obscurissimi. Esa. lvj. Omnes nos quasi oues errauim⁹. Item q̄ sunt gladiatores crudelissimi. Michee. vij. Oēs in sanguine insidiant. Et tñ ipsi deberēt timere illud Matth. xxvj. Oīs eīm qui acceperint gladiū gladio pibūt. Item q̄ sunt gloriatores inanissimi in vanis ei adulatiōib⁹ ⁊ leticijs gloriantur. Hiere. xxij. Oēs pastores tuos pascet vētus. Et illud Job. xl. Oēs bestie agri ludūt ibi. Jtē q̄ sunt epulatores voracissimi. Esa. xxvij. Omnes mēse replete sunt vomitu. Item q̄ sunt acqsitores auarissimi. Ūñ Hiere. vj. A maiore vsq ad minorē oēs auaricie studēt a ꝓpheta vsq ad sacerdotem oēs faciūt dolū. Item q̄ sunt impatores iniustissimi. Unde Esa. j. Principes tui infideles socij furum: oēs diligūt munera. sequūtur retributiōes: pupillo nō iudicāt. ⁊ cā vidue nō ingredit ad eos. Et breuit isti, ꝓprie oēs dicūt q̄ i oi peccato dño ꝓtrariāt. Ut sic talib⁹ dñs conq̄rendo dicat illud Hiere. ij. Omnes dereliquistis me dicit dominus. De omnia vero in neutro genere notabis q̄ omnia neutraliter potest referri ad multa vicz ad quedaz

Intuenda scilicet dei mirabilia.
Metuenda scilicet dei iudicia.
Construenda scilicet bona opera.
Destruēna. s. mala opa seu scelera.
Induēda. s. vtutes ⁊ bona exēpla.
Cupiēda. s. bona eterna ⁊ celestia.
Respuēda. s. bona tpalia ⁊ celestia.
Sustinēda. s. mōi tribulamia ⁊ flagella. s. tormēta ifernalia.
Fugiēda. s. tormēta ifernalia.

Jgit dico q̄ sunt q̄dam que sunt intuēda. Et ista procerto sunt oia opa et mirabilia altissimi. que. s. debēt ꝓsiderari ⁊ solerti oculo itueri. Jn quocūq̄ ei genere artificum libenter cōsiderantur. Jdeo cuilibet dicitur illd Eccl. xlij. Respice in omnia opera altissimi. omnia duplicia: vnum cōtra vnum ⁊c. Et merito cōsiderāda sunt quia

Facta sunt sapienter.
Bona sunt emineter.
Durabūt permanēter.
Pia sunt excellentrr.
Sua sunt euidenter.
Recta sunt ꝓuidēter

Facta sunt dico sapientissime. ps. Opa in sapiētia fecisti. ipleta ē terra possessiōe tua. ⁊ Sapiē. xj. Omnia in mēsura pōdere et numero dispositi. Et iterum. Omniū artifex docuit me sapiētia. Item q̄ bona sunt eminētissime. Eccl. xxxix. Opa opera dei vniuersa bona valde. Jtē quia durabūt permanētissime scz in eternū. Eccs. iij. Didici q̄ oia opera que fecit deus perseuerāt in eternū. ⁊ Eccl. xlij. Opa opera domini viuūt et manent in seculū. Item quia pia sunt excellētissime. In operib⁹ ei dei apparuit pietas infinita. Jdeo bene dicit illud Sap. xj. Misereris oim quoniaz opa potes: parcis oīb⁹ quoniaꝰ tua sunt. Item q̄ sua sunt euidētissime. Unde ipse dicit Job. xlj. Omnia que sub celo sunt mea sē. Et i ps dicit. Mee sunt oēs fere siluaz: mea sunt opa volatilia celi ⁊c. Item q̄ recta sunt ꝓuidētissime. quia ei bene considerat: manifeste videt q̄ ꝓuidentia dei gubernat opa. Ūñ Sap. vj. dicit. Oz equaliter est ei cura de omnib⁹. Et Eccl. xxij. Opa videt oculus ei⁹. Et. j. Corinth. ij. Spūs ei opa scrutatur. Sunt igit quedā omnia que sunt intuēda. Secūdo dico q̄ sunt quedā omnia que sut metuēda. Et ista ꝓcerto sunt iudicia diuina et etiā tormenta infernalia. Ista sunt eīm iudicia certa: secreta: durabilia et eterna. ps. Jneternū opa iudicia iusticie tue. Et idō sibi dicebat dauid in ps. Omnes vie tue veritas. oēs vie mee inꝓspectu tuo. opa q̄ intra me sunt noī sancto ei⁹. Ūñ in ps Omnia iudicia eius in cōspectu meo: et iusticias ei⁹ non repuli a me. Ista sunt igitur opa metuēda. Tercio dico q̄ sunt quedā opa q̄ sunt ꝓstruēda. Et ista, ꝓcul dubio sunt bona opera et mādata diuina que scz sunt faciēda et construēda. ps. Ad opa mādata tua dirigebar. Unde de bonis operibus faciēdis dicit apls. j. Cor. ix. Opa autē facimus ꝓpter euangeliū. Et Phil. ij. Omnia facite sine murmurationibus. Et opa honeste et fm ordinem fiāt in vobis. Et. j. Cor. x. Opa in gloriā dei facite. Et. j. Cor. xiij. Opa fm edificationē fiāt ⁊c. Ista sunt igit quedā opa que sunt construēda seu faciēda. Quarto dico q̄ sunt quedā opa que sunt destruēda. Et ista procerto sunt opa vicia et peccata. sicut de illis dicit Judicū. x. q̄ opa ydola ꝓcecerunt. Ut et bodie dicat quilibet illd ps. Tu remisisti opa peccata mea. Quia sicut dicit Zach. viij. Opa hec sunt que ego odi dicit dñs. Sūt igit quedam opa que sunt destruēda. iiij. Reg. xxiij. Omnia phana excelsoz abstulit Josias. Quinto dico q̄ sunt quedam omnia que sunt induēda. Et ista ꝓcerto sunt virtutes et bona exempla. De quib⁹ scz potest exponi illud. ij. Paral. iiij. Omnia de auro mundissimo facta sunt. Et ca. ix. Omnia vasa cōuiuij salomonis erāt au-

rea id est virtutib⁹ adornata. Ista sunt igit oia inquenda seu recipiēda. Sexto dico q̄ sunt quedā oia que sunt cupienda. Et ista sunt ꝓcerto bona gadisi. et etiā ipse deus. De quibus scz dicit .j. Cor. xv. Erit deus oia in oibus. Et ipe potest dicere illud .j. Cor. ix. Omnib⁹ oia factus sum. Et Apoc. xxi. Ecce noua facio oia. Ut de istis dicam⁹ deo illuc Thob. x. Omnia simul in te vno habētes nō te debuimus dimittere. Ista sunt igit quedā oia que sunt cupienda. Septimo dico q̄ sunt quedā oia que sunt respuēda Et ista ꝓcerto sunt oia talia et mundana. Exēplo. s. apostolor⁹ qui dicebāt Math. xviij. Ecce nos dimisimus oia. quid ergo erit nobis? Amē dico vobis. q̄ vos q̄ reliquistis oia cū sederit filius hois ꝛc. Sequit. Centuplū accipietis et vitā eternā possidebitis. Bene ergo cōsulit ibidē. Omnia quecūq; habes vēde ꝛ da paupibus. Ista sunt ergo q̄dam oia que sunt respuēda. Octauo vero dico q̄ sunt q̄dam oia que sunt sustinēda. Et ista ꝓcerto sunt tribulamina hui⁹ vite. que scz nos debem⁹ in patientia sustinere. sicut de charitate dicit .j. Cor. xiij. Oz ipa oia suffert: oia credit: oia sperat: oia sustinet. Nono vero dico q̄ sunt quedām oia que sunt fugiēda seu etiam abhorrēda. Et ista ꝓcerto sunt tormēta infernalia. Oia em̄ que ibi sunt horrz ꝛ ignis dicuntur. Un̄ Exodi. ix. dicit de egypto. Oz mortua sunt oia animātia. Et Apoc. xxi. dicit. q̄ oibus mendacib⁹ pars illor⁹ erit in stagno ignis. Sic igit patet q̄ oia sumit multis modis. Vide supra de Dis in ꝑma distinctiōe.

Omnino. Cum omnino idē significet quod totaliter vel ex toto idē quoq; qđ itegre vel perfecte. Notand ū est q̄ sine accipiat affirmatiue vel negatiue. seu etiā ꝓhibitiue vel ꝓceptiue semp significat qđ certū: ꝑfirm: integr ꝛ cōpletū. Nota ḡ q̄ oino significat

Firā et cōpletam ꝓhibitionē.	Dicam igit q̄ quedaz
Certam et ꝓfectā cōminationē.	sunt q̄ per oīa ō nobis
Totā et infectā impfectionē.	totaliter ꝓhibēt̄. Et
Tutā et suppletā ꝓsolationē.	sic certe dico q̄ in scriptura nobis p̄cipitur ne oino malū cōsortiū frequētemus. Ut oino carnis cōtagium euitem⁹. Ut oino oris piuriū declinem⁹. Igit omnino fugias mala cōsortia. Et sic certe ꝓhibetur cuilibet sacerdoti Leuit. xxi. q̄ ad omnē mortuuz ingrediat oino. Mortuus em̄ vilem infectā ꝛ infamē personā signat. Item oino fugias carnis contagia. Et sic cuilibet dicit Eccl. ix Cū aliena muliere nō sedeas oino. Item omnino fugias falsa piuria. Mat. v. Ego aūt dico vobis nō iurare oino. Dicam ergo q̄ quedā per oino nobis totaliter ꝓhibentur. Item dico q̄ quedā per oino nobis totaliter cōmittunt et sic deus cōminat oino morte suā mādata nō seruantib⁹ Deu. viij. Predico tibi q̄ oino dispereas. Item dico q̄ quedam p oino mala totaliter ostendun tur seu nobis totaliter cōdemnatur. Et sic dicit .j. Cor. v. Oino auditur inter vos fornicatio. adulteriuz. Vide ibi. Unde etiā de totali bonorū carētia dicit Exodi. x. q̄ nibil oino virens relictū est in egypto. ꝛ Deu. t. viij. dicitur de deserto q̄ ibi nō erant ficus nec malagranata et nulle omnino aque. Et puer. ix dicit q̄ nibil oino sciens sedet in foribus ꝛc. Item dico q̄ quedā per oino nobis totaliter ꝓmittunt. Et sic dicit Deu. iiij. Deus inquit nō dimittet te nec oino delebit. et Deu. xv. Omnino indigēs et mendic⁹ nō erit inter vos ꝛc. Sufficit.

Omnipotēs. Cum nomē oipotētie ad soluz deū pertineat. possum⁹ notare q̄ dei oipotētia apparet p̄cipaliter in trib⁹ vz quia pōt

Presumptuosos būiliare.	Potest dico humiliare pre
Delicioſos amaricare.	sumptuosos sicut apparuit
Defectuosos fortificare.	de Oloferne supbissimo. q̄

tamen ad magnam humilitatem dei oipotētia est deduct⁹ Un̄ Judith. xvj. dicit. Dñs aut̄ oipotēs necauit eum et tradidit eum in manu femine. Item potest amaricare delicioſos quia scz illi qui in delicijs et mūdi ꝓsperitatib⁹ nutriunt per dei oipotentiā ad inferni amaritudinem sepissime deducuntur. Ruth. j. Vocate me mara id est amaram quia amaritudine repleuit me oīs. Item potest fortificare defectuosos. Ad dei em̄ oipotentiam pertinet defectuosos et debiles in virtutib⁹ robozare. Unde Ecci. xlij. Confirmauit dñs omnipotēs stabiles in gloria. Aduerte tñ q̄ q̄uis dei oipotētia sit summa: intātum q̄ aiam et corpus potest perdere in gebennā: ab impijs tamē nō formidatur nec timet. nec timore ipsius a peccatis quiescit aut cessat Unde ipi vident dicere illud Job. xxj. Quis est oipotens vt seruiam⁹ ei. aut quid nobis ꝓdest si adorauerim⁹ illū? et Job. xxij. Quasi nibil posset facere oipotēs estimabant illum. Ista aut̄ ꝓprie possunt dici de superbis et presumptuosis. quib⁹ videtur q̄ nibil possit eis nocere. ita q̄ de q̄ libet tali dicat Job. xv. Tetēdit aduersus deū manum suam et cōtra oipotentem roborat⁹ est ꝛc. Et si vis adhuc dic q̄ deus est omnipotens scilicet

Bonos ampliando.	Dicam igitur q̄ omnipotentia
Malis obuiando.	dei apparet in bonorū ampliati
Iras leniendo.	one Genesis. xxxv. Ego dñs om
Cūcta gubernādo.	nipotens crescere et multiplica
Penas mitigādo.	re te faciam. Item in malor⁹ re
Justos cōseruādo.	percussione. ps. Dñs quasi vir
Preces audiēdo.	pugnator oipotēs nomen eius.
Malos affligēdo.	Item in irarū mitigatiōe. Gen.
Alta cognoscēdo.	xlij. Dñs autem oipotens faci
Sanctis inspirādo.	at vobis eū placabilem. scz Jo
Cūctis imperādo.	sepb fratrib⁹. Item in cūctorum
Juste iudicādo.	gubernatiōe Hester. xiij. Rex in
Pressos liberādo.	quit oipotens. in ditiōe tua cun
Beatos p̄miādo.	cta sunt posita et nō est qui possit resistere volūtati tue. Item in penarum consolatione. Hester. xvj. Hanc aūt diem merozis et luctus omnipotēs deus vertit in gaudiū. Item in iustor⁹ cōseruatiōe seu ꝓtectiōe Job. xxij. Erit oipotens cōtra hostes tuos scz te defendēdo. et Job. viij. Nūquid omnipotēs subuertit quod iustū est? quasi diceret. nō. Item i votorū exauditiōe Job viij. Si oipotentē sueris deprecatus ꝛc. Item in malorū afflictione. Un̄ de impio et peccatore potest dici illud Ruth q̄ eum dñs humiliauit ꝛ afflixit oipotens. Item in cūctorum ꝓcognitiōe. Job. xxiij. Ab oipotente nō sunt abscondita tpa. Item in sanctorū inspiratiōe. Job. xxxij. Inspiratio omnipotētis dat intelligentiā. Et. xxxix. Spiraculū omnipotētis vuificauit me. Item in omī iuriscditiōe. Eccl. j. Unus est altissim⁹ creator oīm. oipotēs rex. potēs et metuendus nimis. Item in solēni iudicatiōe que scz fiet in iudicio generali. Job. xxxiij. Nec omnipotēs subuertet iudicaū. Et. xxxv. Omnipotēs inquit singulorū causas intuebit. Item impssorū liberatiōe. ij. Mach. ij. Omnipotens et eternus qui liberas israel. Item in beatorū p̄miatione. Unde cuilibet beato tūc poterit dici illud Job. xxij. Sup omnipotentē delicijs afflues ꝛc. Sufficit.

Onager Cum onager sit animal asino simile in figura. quod natura ita creauit liberū q̄ nullo artificio ad portāda onera edomari potest: et ido vt cōiter viuit et vagatur solitariū in deserto. q̄uis in domib⁹ quorundam ꝓlatorū aliquos viderim domesticos. nulli tamē opi vel oneri assuetos. possumus dicere q̄ in bono signat et in malo.

Primo dico in bono. Et sic ꝓcerto dico q̄ per onagrū intelligitur vir perfectus qui asino ꝓ humilitatē et patientiam comparatur libertate spirituali dotatus. et nulli seruituti alicui⁹ vicijs subiugatus sed deserto penitentie assuetus. Sic igitur nota q̄ onager id est vir perfectus

Patientie firmat virib⁹.	Igitur dico q̄ vir perfect⁹
Penitētie artat rurib⁹.	dicit onager ꝓpter patienti
Innocētie fundat iurib⁹.	am in qua cōfirmat. Et in
Excellētie leuat turrib⁹.	de est q̄ Onager dicitur si
Violētie grauat legib⁹.	milis asino qđ ē animal pa

tientissimū. Onager etiā tante patientie dicit q̄ licet sitiat supra modū dato q̄ aquā turbidam inueniat nunq̄ bibit immo expectat quousq; sit clara. In quo scz virtus patiētie et abstinētie designat qua scz debitū tēpus et oportunitas expectat. ps. Expectabūt onagri in siti sua. Item dicitur onager ꝓpter penitentiā in qua cōmorat. Onager em̄ habitat in desertis que sunt loca aspera sterilia atq; sicca. et asperitatis penitentie signatiua Job. xxiij. Alij q̄si onagri in deserto egredient. Et Hiere. ij. Onager assuetus in solitudine. Item dicit onager ꝓpter innocentiā qua libertas datur quia scz sicut istud est animal liberū. sic iustus li

ber dicit quia seruituti alicui vicij non grauat. Un Job xxix. Quis dimisit onagrum liberum. Item dicit onager ꝓpter excellentiã qua furium leuat. Quia scz sicut onager libẽter habitat in rupib⁹ deserto⁹. sic vere iusti sursum ad altitudinẽ cõtemplatiõis ascẽdũt vbi mẽtaliter requiescũt Hiere. xviij. Onagri steterũt in rupib⁹ attraxerũt ventũ q̃si dracones. Item dicit onager ꝓpter violẽtiaz qua in mũdo grauat. Quia sicut dracones sepe deuorãt onagros in deserto. sic tyrãni grauãt et molestant iustos et bonos bomines in boc mundo. Eccl. xvij. Venatio leonis onager in bereno. sic z pascua diuitũ sunt pauperes. Breuiter ergo de tali onagro. i. de viro pfecto potest dici illud Hiere. ij. Cursor leuis explicãs vias suas onager assuet⁹ in solitudine. Quere in tabula vbi eam exposui. Et bene dicit in solitudine. Quia scz sancti viri loca publica et frequẽtia. s. mũdana et mũdana fugiũt. et in solitudine religionis vel penitentie habitãt atq; sistunt. Osee. viij. Onager solitari⁹ effrayiu. Sic igit patet quomodo ꝑ onagrũ intelligit vir pfectus. Secundo in malo significato dico q̃ per onagrũ potest intelligi vir pfectus scz peccator. Et boc certe q; est

Sitibũdus per cupiditatẽ. De siti cupiditatis allega
Uagabũdus per fatuitatẽ. illud ꝑdictũ. Expectabũt
Furibũdus ꝑ pomposita tẽ. onagri in siti sua. De va-
Queribũdus ꝑ rixositatẽ. gabilitate fatuitatis alle-

ga illud Job. xj. Uir van⁹ in superbiã erigit et quasi pullum onagri se liberũ natũ putat. De furiositate pomositatis seu violẽtie austeritatis allega illd̃ predictũ. Onagri steterũt in rupib⁹: attraxerũt vẽtum quasi dracones. Dracones dicat supbie trabẽtes et ignẽ crudelitatis spirantes De querulositate impatiẽtie et rixositatis allega illd̃ Job vj. Munquid rugiet onager cuz nõ babuerit berbã: quasi diceret sic. Rugiet dico. s. irã et impatiẽtiã ostendendo. Et bec de Onagro sufficiant in bono et in malo.

Onus. Nota q; in scriptura inuenit multiplex on⁹ tam in bono q̃ in malo. Inuenitur enim

Onus sustinendũ. Onus sustinendũ signat mũdi tri
Onus appetendũ. bulationẽ. De quo dicit Exodi. j.
Onus deponẽdũ. Oz pharao ꝓposuit filijs isr'ma-
Onus metuẽdũ. gistros opez vt affligerẽt eos one-

ribus. Istud em on⁹ licet nõ sit ꝓcurandũ. est tñ in patientia si supuenerit sustinendũ. Sicut em̃ thauri grauib⁹ onerib⁹ solẽt subiugari. quousq; possit eoz ferocitas edomari. Symie etiã trũco oneroso alligant: vt a suis motib⁹ leuib⁹ compescant. Sic deus on⁹ tribulationũ qñq; nobis solet imponere vt nos possit a malis nostris desideriis cõpescere. et disciplinis spualib⁹ edomare. Nume. iij. Sciant singuli cui debeãt oneri mancipari. Tales em̃ sic tribulati et onerati solẽt a dño cõsolari et refectiõe celestis glorie satiari. Bubulc⁹ em̃ q̃uis boues et asinos de die fortiter oneret. eosq; con ellat onera grauia portare. solet tñ in sero ꝺ ipis optim urare z eos cibis z straminib⁹ satiare. Sic vere deus in ro mortis illos in padiso satiat. q̃s i die ꝑsentis vite onerib⁹ tribulationũ grauat sicut ipse promittit dicẽs Matb. xj. Uenite ad me oĩes qui laboratis et onerati estis et ego reficiã vos. Figura ad bec Hiere. xvij Ubi dñs ꝓbibet ne in die sabbati on⁹ per portas hierusalem inferat. Sabbatũ em̃ requiez padisi signat vbi onera tribulationũ null⁹ portat. Un deibidez. Nõ inferatis on⁹ per portas ciuitatis vestri die sabbati. Hoc est igit on⁹ sustinendũ qd̃ designat mundi tribulationẽ. Onus appetendũ signat xpi subiugationẽ scz onus legis diuine z mãdatorũ seu onus regularis discipline et regularium statutorũ. Sicut em̃ piscis qui dicit rex locustarum põt diuiuere extra aquã: dum tñ aliqd̃ graue on⁹ seu aliquod graue sarcum supra dorsum ipius imponat. Et hoc put dicũt bomines maritimi ꝓterea qui a tuc se semp esse credit in mari in rupe et in caverna sua qñ sup se sentit lapidem. Et sic ex imaginatiõe decipit et viuere diuti⁹ cũ tali onere comprobat. Sic vere dico spualiter q; on⁹ spuale ꝑdictum nobis solet cõicare vitã gre et mortẽ peccatoz a nobis penitus elõgare. Isti figurant. iij. Reg. v. in illis septuagita milib⁹ equoz q̃ onera portabãt ꝓ templi dñi edificatiõe. Quia vere ad edificationẽ templi ecclie militantis valde necessarij sunt illi q̃ xpi onerib⁹ statutis mãdatis et iussionib⁹ seipsos dedicãt et submittũt. Istud est illud on⁹ de q̃ xps dixit Matb. xj. Jugũ em̃ meũ suaue est et on⁹ meũ leue. z Gala. vj. Alter alteri⁹ onera portate. Quis ꝓcerto multi sunt bodie iudices et plati q̃ onera grauia et importabilia ipsorũ humeris subditorũ. digito aũt suo nolunt ea mouere. Et isti sunt stulti. quia sepe fit q; sine causa faciũt subditos desperare. Exemplo cameli q̃si pl⁹ debito onerat solet on⁹ in totũ reijcere. Si vero iuxta vires suas on⁹ sibi impositum fuerit solet ipm̃ in patiẽtia sustinere. Ad quod facit figura Exo. j. in filijs israel. qui moderate afflicti oneribus z opib⁹ egyptiorũ in patiẽtia operabant. Tandẽ vltra debitum grauati clamare et murmurare cõpellebant Luce. xj. Oneratis boies onerib⁹ q̃ portari nõ pñt. Nõ sic charissimi sed imponat subditis iugũ suaue et on⁹ leue. vt in charitate viuẽtes possint alter alteri⁹ onera supportare. Exemplo scz apli q̃ dicebat. ij. Cor. xj. Nulli onerosus fui scz vltra debitũ. Un ibidẽ. Sine onere me vobis seruaui. Quod ẽ cõtra importunos z onerosos q̃ scz sunt alijs oib⁹ onerosi. Juxta illud. ij. Reg. xv. Si veneris mecũ eris mibi oneri. Est igit onus appetendũ qd̃ signat xpi subiugationẽ seu etiã disciplinã et correctionẽ. Onus deponendũ signat peccati aggrauationẽ siue aggregationez. Sicut em̃ ceru⁹ oi anno ejcit cornua qd̃ bene ꝓuisum ẽ a natura ꝓ eo q; cornua ipius nimis crescũt. et sic sibi nimiũ fierent onerosa. Sic vere nos debem⁹ peccata nra ejcere et deponere. ꝓ eo q; sunt quedã cornua supbie cõtra deũ que in nobis faciliter crescũt et ideo nisi deponerent. possent nos vsq; ad iferos aggrauare. Quia sicut dicit in ps. Iniquitates mee supgresse sunt ca. me. et si. on⁹ gra. grauia. s. super me

Onus vo metuẽdum signat inferni mortẽ et dãnationẽ et onus pene eterne. qd̃ ita est graue q; nec executi nec sustineri põt z tñ sustineri necesse est. Quia sicut dicit Gal. vj. Unusq̃sq; onus suũ portabit. Istud onus figurat in illis onerib⁹ de quibus fit mẽtio in scriptura vbi dicit. Onus babylonis. Esa. xiij. On⁹ damasci. Esa. xvij. On⁹ egypti. Esa. xix. On⁹ deserti maris. Esa. xxj. Onus tyri. Esa. xxiij ẽ. Per ista em̃ onera ꝓ que significate fuerũt pene tẽporales istaz regionũ z ciuitatũ. pñt intelligi onera penarũ inferni ꝑ quas affliguntur et puniunt regiões. i. legiões bominũ iniquoz. Onus em̃ babylonis q̃ interpretat ꝓfusio signat penã et damnationẽ supborũ q̃ ꝑ ceteris cõfundi merent. Onus damasci qui interpretat sanguineus saccus signat penã et damnationẽ carnaliũ et luxuriosorũ. On⁹ egypti qui interpretat obscuritas signat peuã et dãnationẽ boim inuidorũ. Onus deserti q̃ ẽ terra arida z sicca signat penã et damnationẽ boim detractoz et exploratoz q̃ scz oia aliox facta volũt videre. Onus vero tyri q̃ interpretatur angustia signat penã et dãnationẽ boim iracũdorum. Oĩes em̃ isti on⁹ pene eterne sustinebũt et patient. et ipm̃ portare ꝑpetuo cõpellent. Hiere. xxiij Onus dñi on⁹ dñi est Ideo de quolibet beato dicit in ps. q; dñs diuertit ab onerib⁹ dorsum eius ẽ. Vide supra de Grauitate. de Jugo. Et infra de Pondere.

Onyas. Nota q; Onyas fuit sũm⁹ sacerdos ꝑ iudeoz q̃ in scptura plurimũ cõmẽdat tñ fuit ꝑ ambitiõe a sacerdotio depost⁹ z tãdẽ nequiter interfect⁹ sicut. ij. Mach. iij. z. iiij. ꝑ ordinẽ repit. Interpretat autẽ onyas merẽs dño. vel dolor dñi. seu iniqu⁹ dño. vel inutilis dñs. seu murmurãs dño. vl iusitatio dñi. Ista nõ ꝓsequor. quia pauce sunt auctoritates. Et ideo non videtur vtilitas magna in prosequutione.

Perari. Opus. Opera.

O Cũ op⁹ inq̃tũ hz rõnẽ meriti vel demeriti nibil aliõ sit q̃ act⁹ rõnabilis creature a deliberata volũtate ꝓcedẽs possum⁹ dicere q; i scptura pñt diuersa genera opm̃ inueniri. s. q̃dã Admirãda. Inuitãda. Frequẽtãda. Detestãda. Prima sẽ opa dine ptãtis. Scda sẽ opa dine bonitat. Tercia sẽ opa bũane scitat. Quarto vo sũt opa bũane prauitat. Dico g̃ q; sẽ opa dine ptãtis q̃ dñt admirari. ps. Mirabilia ei sẽ o. t. do. z ani. m. pg. ni. Si em̃ mirabilia sẽ opa arenarũ. apũ. formicarũ. z multoz aliorum aliũ. ꝑ eo q; bũana sapia z potẽtia ad ꝓductionẽ talium nõ attigit. multomag̃ opa dei q̃ ꝓtinue facit i rer. ꝓductiõe et gubernatiõe sẽ admirãda. ad q̃z nõ solũ ꝓductionẽ g̃ nec etiã ꝑfectiones cogitare vix aut nũq̃ nra creata potẽtia se

extendit. Et de hoc admiratiue loquit̃ dauid in ps. dicẽs. Quam magnificata sunt opa tua dñe. oia in sapia fecisti impleta ẽ terra possessione tua. Hec sunt opa diuine bonitat̃ q̃ debẽt imitari. Et ista sunt q̃ cõcernũt suã miam. q. s. ipse q̃tidie facit qñ aperit manũ suã & implet oẽ aial bñdictõe Et potissime ista sunt illa opa q̃ ipe mũdo exercuit fact̃ bõ. de quib̃ ipe dicit Jo. v. Opa q̃ ego facio testimonium phibẽt de me. Jpe em exercuit opera charitatis & amicicie. paratatis & abstinentie. bũlitatis & obediẽtie. seueritatis & iustic̃ie. Eccl. xxxix. Opera oia dei bona. & nõ ẽ dicere hoc illo melius. Item sunt opa bũane sanctitatis q̃ debẽt frequẽtari. Et ista sunt bona & sancta opa & honesta. De q̃bus. s. dicemus. & de istis dr Eccl. xliij. Ante mortẽ opare iustic̃iã. Item sunt opa bũane prauitatis q̃ debẽt cauitari. Et ista sunt mala opa & uiciosa. de q̃bus etiã aliq̃d ẽ dicendũ. de q̃bus Rom. xiij. Abijciam̃ opera tenebraꝝ & induamur arma lucis. Dicam̃ igit̃ aliq̃d de operib̃ uirtuosis. Et aliq̃d de operib̃ uiciosis. Op̃ uirtuosum ẽ illud in quo ultimata pfectio solet cõsistere uel inesse. Sicut em̃ ueluma & summa pfectio arboris ẽ pductio fructuũ. quia sc̃z oia illa q̃ pcedũt fructũ. flos uic̃z & foliũ ad fructũ sicut ad quid pfectũ & ad q̃d ultimũ ordinantur. Sic ultimata aie pfectio p tpe buj̃ uie cõsistit in pductione bonorum operũ & uirtutũ. q. s. oia alia pcedentia. s. flores bonaꝝ affectionũ & folia bonaꝝ locutionũ. ultimate ordinãt ad illam. Sicut ergo oẽs mũdi creature bñt certas opationes sibi iniũctas & indictas a natura quas nõ cessant uel continue exercere uel statutis tpibus adimplere. Sic uere oẽs homines ad pductionẽ bonorũ operũ sunt naturaliter ordinati. & ideo in ipis debẽt esse iugiter & ptinue occupati. Et hõ ẽ ad qd̃ inducit̃ hõ. Eccl. ix. vbi dr. Quodcũq̃ pt manus tua facere instanter opare. Ubi aduerte q̃ ad bona opa faciẽda requirit̃ in bene opante. s. amplitudo generalis intentois Quodcũq̃ inquit te. Aptitudo psonalis conditionis. Manus inquit tua. q. d. nõ aliena. Promptitudo cordialis affectionis. Instanter inq̃t opare. Jsta em̃ tria in bene operante requrunt̃. s. Jporũ operũ cumulatio. Propie psone occupatio. Parati animi seu affect̃ celer̃ executio. Dico q̃ requritur in bene op̃ante q̃ habeat generalẽ intentionem. Quodcũq̃ pot te. Sicut em̃ terra nõ est contenta pferre unũ bonũ fructũ. q̃nimmo oia bonorũ genera fructuum solet generare. Arbores etiaz q̃dam ita sunt opulẽte q̃ nõ solũ semel immo etiã bis uel ter uel q̃ter in anno pferunt fructus suos. sicut pz de citronibus & liuionib̃ q̃ cõtinue & pluries fruct̃ bñt byeme. s. & estate. ita q̃ duz vn̄ fruct̃ colligit̃. semp alius aut floret aut uiret aut inchoat̃. Aliq̃ etiã sunt uolatilia q̃ nõ semel ãno. immo pullificãt oi mense. sicut de colũbis dr in egipto. Aliqua etiã sunt animalia q̃ tante sunt fecũditatis q̃ dñ fetuz unũ solent parere. semp solent pgnãtia de alio remanere. sicut in multis insulis est de cuniculis cõprobatũ. Sic p certo spũaliter loquẽdo nos debem̃ in pductione spũaliũ fructuũ. fetuũ & pullorũ. id ẽ in factione bonorũ operũ mirabiliter fertiles esse & fecũdi q. s. nõ unũ bonũ opus & plura. nõ semel & pluries dẽm̃ producere. & uno expleto sp dẽmus aliud inchoare. Ita q̃ nũq̃ dẽmus uacui esse & sine illis fructib̃ nec̃z in estate p speritatis. nec in byeme aduersitatis. & in ipis ptinue debemus abũdare. Quodcũq̃ inquit. q̃si dicat nõ ẽ unũ solum faciendũ. & generaliter quodcũq̃ pot fieri ẽ simpliciter exeq̃ndũ. Juxta illud Job. ij. Quodcũq̃ dixerit uobis facite. Ad qd̃ monet apls. ij. Cor. ix. In oib̃ oẽm sufficientiã bñtes abũdet̃ in oẽ op̃ bonũ. Quodcũq̃ &. Et possum̃ aduertere q̃ mlta sunt bõa opa q̃ a nob̃ gñaliter sunt bñda. s. opera

Justic̃ie & equitatis.
Clemẽtie & pietatis.
Scientie & ueritatis.
Amicic̃ie & charitat̃.
Patiẽtie & firmitat̃.
Apparẽtie & toti̇bo-

nestat̃. De opib̃ iustic̃ie dr Esa. xxxii. Et erit op̃ iustic̃ie pax. et cult̃ iustic̃ie silentiũ. De opib̃ clementie dicitur Matth. xxv. vbi de magdalena ungẽta fuit dente dixit xps. Quid molesti estis huic mulieri? opus em̃ bonuz operata est in me. De operibus scie dei dr Eze. j. Aspectus rotaꝝ & opus earum quasi visio maris. & Eccl. xxvij. Ueritas ad illos q̃ operãtur illam reuertet̃. De operibus charitatis & amicic̃ie dr Gala. vj. Dum tempus habemus operemur bonũ ad omnes. De opibus firmitatis & patientie dicit Jaco. j. Tribulatio patiẽtiã operat̃. De operibus uo honestatis & apparentie dr Ro. xiij. Abijciamus ergo opa tenebraꝝ & induamur arma lucis. Et breuiter quãto plura genera bonorũ operũ producimus tanto opulentiores arbores dici poterimus. Quecunq̃ inquit. Matth. vij. Omnia q̃cunq̃ uultis ut faciant uobis homines sic & uos facite illis. Patet ergo q̃ bñ operans debet ad oẽm generaliter dilatari. Deinde dico q̃ ipe debet in psona corpaliter occupari. Manus inquit tua. quia. s. homo per manũ suã non alienã debz facere bona opa. Hoc est contra illos q̃ per uicarios faciunt beneficia sua deseruiri. & qui per substitutos faciũt oroes. pegrinationes. & penitẽtias adimpleri. q. s. isti non p manũ suam & per manũ alienã faciunt facta sua. similes istis de lumbardia qui in faciendis guerris summe delectãtur. ipas tamẽ manualiter nõ faciũt. & p substitutos stipendiarios ipas agunt. Nõ sic. & apponam̃ ibi manũ nostram. Exemplo illius fortis mulieris de qua dr ꝓuerb. xxxj. Dr operata est consilio manuũ suaꝝ facta ẽ quasi nauis institoris. Debz igitur operans in psona corpaliter occupari.

Deniq̃ dico q̃ ipe operans debet adimplendũ celeriter excitari seu agitari. Instanter inquit opare. Sicut. n. res quanto sunt nobiliores. tanto solent act̃ suos & opatones suas citius & uelocius facere & in actus suos celerius prumpere & exire. Sicut patet de sole q̃ subito solet op̃ & actum illuminationis diffundere. Et in oculo qui actuz uidendi solet celeriter exercere. Sic proculdubio inter homines ille pfectior & nobilior apud deum dicit̃ q̃ ꝓmptior & celerius opatur & qui cum minori dilatione ad actũ bonorũ operũ applicatur. Instãter inquit opare. i. cito. velociter. feruẽter & faciliter. quia sicut dicit̃ ꝓuer. xxij. Uidisti hoiem uelocem in ope suo cora regib̃ stabit. Instãter ergo opare. Et ad hoc inducimur Eccl. xxxj. vbi dicit̃. In oẽm̃ operib̃ tuis esto uelox & ois infirmitas non occurret tibi &. & Eccl. xxxiij. In oibus opibus tuis precellens esto. Jstud non faciũt homines pigri imbecilles. q̃ si aliq̃n alii qd̃ bonũ op̃ faciũt. ita tarde & ita difficulter illud faciunt q̃ quasi penit̃ illud uendũt. Patet de auaris cũ difficultate elemosinã erogantibus. Patet de malis religiosis cũ difficultate prelato obedientibus. Patet de obstinatis cũ difficultate & tarditate pniam facientibus. Isti enim non operant̃ instanter & negligenter. nõ ex uolũtate & ex necessitate. De quibus dr Tytũ. j. Qr ipi sunt abhominati & incredibiles & ad omne opus bonuz reprobi. Et aduerte q̃ bonũ opus est celeriter faciendũ ꝓpter tria. videlicet ꝓpter

Temporis breuitatem.
Operis bonitatem.
Muneris quãtitatem.

Dico ꝓpter tpis breuitatem. Ille. n. q̃ hz aliq̃d op̃ facere & hz pax de tẽpe. solet celer̃ & instãt̃ laborare. sic q; valde breue tps ad bona opa faciendum hẽmus. s. nũc necesse ẽ q̃ circa hoc celeriter insistamus. Gala. vj. Dũ tps hẽmus operemur bonuz ad oẽs maxime aũt ad domesticos fidei. Item dico ꝓpter operis bonitatẽ. Quãto. n. op̃ ẽ melior & gratiosius. tanto dz ipse ri instanti̇ & libentius. ij. Thimo. iij. Perfectus sit homo dei & ad oẽ opus bonũ instructus. Item dico ꝓpter muneris largitatẽ. q. s. sicut ꝓpter bonũ & magnũ premium & salariũ solet homo libẽtius & promptius opari. sic q; sum mũ & eternũ pmiũ glorie padisi ꝓpter bona opa ꝓmittit̃ iustũ est q̃ instanti diligentia cõpleant̃. Ideo dr. ij. Parabolp. xv. Confortamini & nõ dissoluantur manus uestre est em̃ merces operi uestro. Sic ergo pt̃z q̃ bene operans dz in bñ opando. Celeriter se preparare. Personaliter se occupare. Generaliter se dilatare. Hñ ergo dictum fuit. Quodcũq̃ pot facere man̄ tua instãter opare. Multa alia possent de opib̃ dici & multa exẽpla applicari. & q; i diuersis locis buj̃ opis de bonis uel de malis opibus satis plene tractat̃. Hinc ẽ q̃ sub breuitate trãseurro. Sz ad h aliquid dicendũ ẽ de opibus uiciosis. Notem̃ ergo q̃ sicut inter infimas creaturas aliq̃ sunt uedite ad faciẽdaz aliq̃ opa respectu alioz uilia turpia & nociua. sicut pz de leonibus & lupis q̃ sp pati sunt ad opa crudelitat̃. & sic d aliis Ita proculdubio inẽ boies mlti sunt ō sp pati sunt ad opa tot̃ iniustatis & prauitatis. Et ideo possum̃ notare q̃ inter cetera opa q̃ dicũt mala ista obtinẽt ꝓncipatũ. vic̃z opus

Crudelitatis ⁊ scuicie.
Carnalitatis ⁊ luxurie.
Tepiditatis ⁊ accidie.
Pompositatis ⁊ superbie.
Cupiditatis ⁊ auaricie.
Fragilitatis ⁊ inc̄stantie.
Obscuritatis ⁊ insipiētie.

De dperib⁹ crudelitatis ⁊ iniustitie dicit ī ps. In corde iniq. opa. i ter. inuma. ve. conci. De operib⁹ carnalitatis ⁊ immūdicie dr Eze. xvj. In quo mundabo cor tuū cū talibus oia opa hec mulieris meretricis ⁊ pcacis. De opibus tepiditatis ⁊ negligētie dr puer. x. Egestatē opata ē man⁹ remissa. Contra illud Ecc̄i. iij. Noli esse inutilis ⁊ remissus in opibus tuis. De operib⁹ pompositatis ⁊ excellentie dr Hiere. lj. Uana sunt opa ⁊ risu digna. De opibus cupiditatis ⁊ auaricie dr Esa. lix. Opera eorū inutilia ⁊ labores eor sine fructu. De operibus fragilitatis ⁊ inconstātie dr puer. xj. Impius facit op⁹ instabile. De operibus vo obscuritatis ⁊ ignorantie dr Jo. iij. Dilexerūt homines magis tenebras q̄ lucem. erant ēm eor mala opa ⁊c. Si vo vl terius volueris de ope seu opibus dilatare. Notabis q̄ sicut in scriptura sacra repit. Tria sunt genera opez. vicz Opera summa ⁊ gloriosa. Opa bona ⁊ virtuosa. Opera praua ⁊ viciosa. Prima sunt opa superne deitatis. Secūda sunt opa būane bonitatis. Tercia sunt opa vesane voluntatis. Primo ergo principaliter dicā q̄ inueniūt opera deitatis supne. Res ēm quanto sunt magis virtuose. tanto sunt magis actiue ⁊ operose. Et inde ē q̄ celestia corpora q̄ maxime sunt virtutis. cōtinue agūt. operant ⁊ influūt ⁊ a motu ⁊ opere nūq̄ sistūt. Multo ergo fortiꝰ de⁹ cū sit virtutis infinite. magna ⁊ mirabilia operat. ⁊ a motu mirabiliū opez nequaq̄ desinit aut tardat. Un ipemet dicit in euāgel. Jo. v. Pater meus vsq̄ mō opatur ⁊ ego operor. ⁊c. Lozint. xij. dr. Oz ide ē deus q̄ operat omia in omibus. Circa quō ē aduertendū q̄ deus q̄drupl⁹ operat vicz. opera Potentie q̄ debēt meditari. Prudētie seu sapientie q̄ debēt admirari. Clementie q̄ debēt imitari. Justicie q̄ debent formidari. Dicā ergo q̄ inueniūtur opera diuine potentie q̄ sunt speculanda seu bonoranda. Et ista sunt opa creationis. q̄. s. dependent a potentia infinita. in quantū. s. res de nibilo pducūtur in esse. Et reuera q̄ bene attendit ad potentiā diuine creationis. ⁊ quō opera sua sunt maxima. pulcerrima. ⁊ durabilissima. sicut apparet in celi magnitudine. in stellaꝝ pulcritudine. in spiritum scientifica limpitudine. ⁊ in omni fixa ⁊ pmanenti longitudine ⁊ durabili fortitudine satis inuenit materiā meditandi. Sicut ēm in ps dr. Opera manuū ipius sunt celi. Et ideo dauid in ps. dicebat ipi deo. Meditabor in omnibus operib⁹ tuis. ⁊ in adinuētionibus tuis exercebor. ⁊ alibi. Qm̄ videbo celos tuos opera digitoz tuoz. lunam ⁊ stellas q̄ tu fundasti. Quinimmo etiā ad ista potentissima opa videnda ⁊ meditāda dr in ps. Uenite ⁊ vi. opera. ⁊c. Stupenda etiam ⁊ venerāda ps. Oz terribilia sunt opera tua dñe. nimis pfunde facte sunt cogitatōnes tue. Dicenda insup ⁊ recitanda ps. Annūcient opa eius in exultatione. ⁊ alibi. Opa manuū eius annūciat firmamentū Bene ergo dicebat ipe dauid in ps. Memor fui operꝝ domini. q. memor ero ab initio mirabiliū tuoz. q. d. Opa dei sunt meditāda ⁊ tenaci memorie cōmendāda. Narrat. n. q̄ in insula yndie q̄ dr Ceylon. Rex habet q̄ndam precio. sissimū ⁊ maximū carbūculū. quē rex insule pfate p regni honore ⁊ corone portat cōtinue loco ceptri. Et merito. q. in toto orbe nō est ei similis in quātitate splēdore ⁊ valore. Nam rōne dicti carbūculi totus ipe rex vt aiūt rutilat sicut ignis. Narrat aūt March⁹ palus in libro suo de mirabilibus orientis q̄ lapis iste taliter fuit inuentus. Quidam ēm forefecerat erga regem ⁊ timens mortē fugit ad montes. dum igitur solus lateret inter horrendos rupes. vidit q̄ omni die fere que erant in illis rupibus seminicem congregabāt. ⁊ quandam cauernam seu foueam sub intrabant. ⁊ tandem ad loca pria remeabant. Iste igitur admirans cauernam ingressus vsq̄ ad pfundum fouee penetrauit. ⁊ ibi claritatem maximā reperiens. lapidem illum in quodam angulo vidit. ⁊ q̄ fere ad videndū lapidē ⁊ se in aspectu ipius delectabātū omni die veniebant dilucide recognouit. Lapidem igitur ad regem detulit ⁊ pacē cum eo impetrauit. O chariſſimi quid dicam de isto exemplo. Si ēm ista animalia bruta in cōsideratione vnius lapidis se taliter delectabant q̄ omni die ad speculationem ipius veniebāt. quid debent facere filij rōnis qui vident a deo tot mirabilia opera per ipsius infinitam potentiā esse facta. In quibus certe tanta relucet claritas maiestatis q̄ impossibile ē inueniri. Juxta illud Eccl⁹. viij. Intellexi q̄ omniū operum dei nullam possit homo inuenire rōnē. Proculdubio possum dicere q̄ talia dei opera ipsi debent cōsiderare ⁊ ipa inuestigatione subtili (non tamē plus q̄ deceat) indagare. vnde in ps dicitur. Uenite ⁊ videte opera dñi. dñe de⁹ magnificatus es vehemēter. Que tñ sunt hodie ptra multos q̄. s. opa dei nolūt meditari vel attēdere. ꝫ solū circa opa hoīm solēt cōtinue se tenere. Sicut dicit scientiaꝝ ciuiliū. q̄ diuina opa nō attendūt. immo potius illos q̄ circa diuina cogitant vilipendūt. ⁊ circa facta seculi vacant totaliter ⁊ intēdunt. De istis dr Sapiē. xiij. Nec̄ operibus attendētes cognouerūt q̄s esset artifex. ⁊ ips dr. Oz terribilia sunt opa tua dñe. nimis pfunde facte sunt cogitatōes tue. Uir insipiēs non cognoscet. ⁊ stultus non intelliget hec. ⁊ alibi. Qm̄ non intellexerūt opera domini. ⁊ in opa manuū eius destrues illos. Et alibi. Obliti sunt opez eius et mirabiliū eius q̄ ostendit illis. Non sic ꝫ reminiscātur et nō obliuiscant opez dñi et mandata eius exquirāt. quia sicut dictū est. ista sunt opera diuine potētie q̄ sunt speculāda seu bonorāda. Inueniūt etiā opera diuine prudētie seu sapie que sunt admiranda. Et ista pcerto sunt opera diuine gubernatōnis. quibus. s. ipe deus regit et dirigit vniuersa. que reuera valde sunt admiranda. Juxta illud ps. Mirabilia opa tua et aia mea cognoscet nimis. O deus qui bene consideraret in regimine mūdi qualis et quanta est occulta dei puidentia. et qualiter concordāt fatoꝝ necessitas et casuum cōtingentia. p. certo bene perpēderet diuinā sapientiā esse summā. Qui etiā cōsideraret in celestibus ⁊ arduis q̄nta sit motuū concors diuersitas. quāta sit orbiū velox agilitas. quāta sit in stellis virtus ⁊ claritas. quāta sit in cūctis manens eternitas certe bene deberet mirari. Etiā in istis minimis aialibus q̄ bñ psideraret quāta sit in formicis diligentia. quanta sit in apibus opulentia. quāta in araneis vigilantia. q̄nta etiā teste Plinio in aliq̄bus auib⁹ secreta (si fas ē dicē) intelligētia. certe bñ deberet admiratōe pfundi. ⁊ ad ꝫmēdationem diuinoꝝ opez mentaliter eleuari. dicēs. s. illud Apocal. xv. Magna ⁊ mirabilia sunt opera tua domine. In his ēm omnibus relucet sapientia creatoris. qui certe ad sui consideratōem trahit mentē ⁊ animū viatoris. dicētis. s. illud p̄dictū. Oz magnificata sunt opera tua domine. omnia in sapia fecisti. Sap̄. ix. Tecū sapia tua q̄ nouit opa tua. Ptz ergo q̄ inueniūt opa diuine prudētie q̄ sunt admirāda ⁊c. Etiā inueniūt opa diuine clemētie que sunt imitāda. Et ista pculdubio sunt opa bonitatis diuine. De q̄bus dr illud p̄dictū. s. Oz opa dñi vniuersa bona valde. Et aduerte q̄ opera bonitatis ⁊ clementie dei sunt Opus

Humane reparationis.
Fraterne cōsolatōnis.
Interne reuelatōnis.
Externe castigatōnis.
Eterne retributōnis.

Dico ergo q̄ ipse fecit opus būane reparatōnis seu etiaz diuine incarnatōnis. q̄ reuera fuit summū ⁊ arduū ⁊ pium. De isto dicit Abacuc. j. Opus factū est in diebꝰ vr̄is q̄ nemo credet q̄n narrabit ei. Istud tñ Diuinit⁹ fuit fabricatū. In scriptura valde cōmendatū. Et ꝫphetis multū affatū. In publico cūctis demonstratū. Dico ergo q̄ istud op⁹ fuit diuinit⁹ fabricatū. Sola. n. diuina potentia ⁊ nō būana tantū opus potuit facere. vñ sibi potest dici illud Esa. xlv. Op⁹ tuū absq̄ manibus est. Manibus dico. id est opatōibus humanis. Figura Dañ. ij. De lapide quo qui abscisus fuit de monte sine manibus ⁊c. Un etiā de deo dr in ps. q̄ istud ē op⁹ quod deus opatus est in diebus eoz ⁊ in tempib⁹ antiq̄s Hoc opus igit fuit diuinitus fabricatū. Item fuit in scripturis valde ꝫmeudatū. vñ de isto ope dr Ecc̄i. xlij. q̄ gloria domini plenū ē opus. Un ipe etiaz dei filius incarnat⁹ opus dei dicitur Ecc̄i. xliij. Sol in aspectu annūciās. in exitu vas admirabile. opus excelsi. Item fuit a ꝫphetis valde affatū. vnde ipsi dicebant Abacuc. iij. Domine op⁹ tuū in medio annoꝝ tuoꝝ vivifica illud. Item fuit in

publice eūctis reuelatū.qz.s.visibiliter apparuit bō facē. Juxta illud ps. Qui nauigant mare in nauibus facientes opationes in aquis multis.ipi viderūt opa dñi t mirabilia in ,pfundo. Istud ē igit opus būane reparatōis. Jtē dico q ad dei clementiā pertinet opus fraterne consolatōnis. Et ista procerto sunt illa opera quibus deus

Nutrit indigentes. seu etiam dilabentes. Est igit
Regit ignorantes. istud op⁹ diuinū quo dat nutri-
Juuat impotentes. mentū indigentibus quo semet-
Sanat egrotantes. ipm cibauit xps dicens Joh.iij.
Leuat delinquētes Meus cib⁹ ē vt pficiam op⁹ ei⁹ t̄. Jtem quo dat regimētum ignorantib⁹.ps. Respice domine in ser.tu.t in opa tua t diri.fi.eoz. Jtem quo dat iuuamētū impotētibus. Job.xiij. Oculi manuū tuaz porrigos dexterā. Et in ps. Opa ma.tu.ne despi. Jtē quo dat sanamentū egrotantibus.qz sicut dr Gala.iij. Jste est qui tribuit nobis spūm t opatur virtutes. Jtem quo dat leuamentū seu saluamētum penitentib⁹.ps. Opatus ē salutē in medio ēre.i.in corde terrei pctōris ipum.s.ad pniam reuocando. Sic igit patz q ad diuinā clementiā ptinet op⁹ superne p̄solatōnis. Jtem dico q ad dei clementiam pertinet opus interne reuelatōnis.quo.s. abscondita sapie et fidei sunt hoibus reuelata.de quo in ps.dr. q omnia opa eius in fide.t Ecci.xvij.dr.q deus ostendit illis magnalia operū suoz. Jtem dico q ad dei clementiā ptinet opus externe tribulatōnis. Quia reuera deus misericorditer tribulationes solet inferre. vt sic posset suos ad viā veritat̄ reducere t a malis opibus retroferre.ps. Terribilia sunt opera tua dñe. Miserationes.n.eius super oia opa eius. Et ideo q̄s per benignitatē nō corrigit. p tribulatōnem sanat t dirigit. Nō etiā ipe docet Ecci.xxx. vbi dicit. Doce filiū tuū t operare in illo t̄. Jstud ē igit op⁹ externe tribulationis. Jtē dico q ad dei clementiā ptinet op⁹ eterne retributōnis.s.cōcessio glorie paradisi.quod certe est Opus Secretū t inuisibile. Cōpletū t admirabile. Perfectuz t cōmendabile. Op⁹ dico inuisibile t valde secretū. Ecci.xj. Gloriosa t inuisa opera eius.t Ecci.xvj. Ei⁹ opa sunt in absconsis. Opus etiā admirabile t plene completum. Ecci.xj. Mirabilia opa altissimi solus. Opus insup cōmendabile t vere pfectum.j.Reg.xxix. Opera eius bona sunt valde. Sic igit patet q inueniūtur opa diuine clemētie q̄ sunt imitanda. Preterea inueniūtur opera diuine iusticie q̄ sunt formidanda. Et ista ,pcerto sunt illa opera q̄ deus exercet p̄ impios t damnatos.ipos.s. in mūdo sine correctione dimittēdo.t in inferno iuxta demerita puniendo. Sicut.n.dicit in ps. Opa manuū ei⁹ veritas t iudiciū.t Baruch.ij. Justus ē dñs in oībus opibus suis. Et ,pcerto rōnabile est q illi qui mō ptemnūt suā clementiā.in fine sentiāt suā iusticiā. Ecci.xvj. Opera iusticie ei⁹ quis enūciabit? Sic igitur patet q inueniūtur opera veritatis superne. Et hoc ē primū principale. Secūdo principaliter dico q inueniuntur opera bonitatis interne. t ista sunt bona opera meritoria.s.t perfecta.q̄.s. sunt semia q̄bus paradisi fructus recolliguntur. Sicut.n.boni rami a bono stipite ,pcedentes faciūt vt cōiter bonos fructus.s. ramus vt cōmuniter naturā stipitis imitet. Sic vere nos qui sum⁹ rami optimi stipitis.t filij optimi pris.s.xpi. debem⁹ fruct⁹ bonoz operū ,pducere.t ereplo ei⁹ bonis virtuosis operib⁹ abūdare.iuxta illud Jo.viij. Si filij Abrae estis.opera abrae facite. Exemplo.s.illius pie mulier⁹ Tabite.de q̄ dr Actu.ix.q ipa erat plena opib⁹ bonis. Sivis aliq̄ntulū dilatare. Notabis q bona opa debent fieri Cū

Instanti celeritate. Sic igitur in bonis operib⁹ no-
Constanti maturitate. stris instans celeritas t diligētia
Prestanti copiositate. Quanto em causa est pfectior.tā
Distāti diuturnitate. to ad introducendū operatōem t effectum ē actuosior. Patet de sole qui in instanti diffundit radios ab oriente in occidentē virtutē claritatē t calorem ipius subito deferentes. Sic vere dico q viri perfecti operationes virtuosas instanter t diligēter operant̄ t sine negligentia statim ad emittendū ramos bonoz operū animant̄. Audierūt em illud Hiere.xlviij. Oz maledictus qui facit opus dñi fraudulenter. Alia lr̄z. negligenter. Jō bñ dictū ē Eccl̄s.ix. Quecunq; pōt man⁹ tua facere instanter operare.t illud Eccl̄.xxxj. In oībus operibus tuis esto velox t ois infirmitas nō occurret tibi.t illud ,puerb.xxix. Vidisti virū velocem in opere suo.coram regibus stabit.q. d.illi qui sunt in bonis op̄ib⁹ veloces diligentes. ,pcerto digni sunt q coram regib⁹.s. deo t angelis esse in celis debeant seruientes t ipi beatifice ministrantes.ij.Esdre.j. Directa sunt opera Josue in cōspectu dñi. Et t tales sic diligenter operātes sunt de illis de quibus dr.ij.Esdre.vij. Jnsistebant operib⁹ sacrosanctis diligētissime. Et merito qz sicut dr ,puer.xviij. Qui mollis t dissolutus ē in opere suo.frater ē sua opa dissipātis. Sit igit in executōe bonorū opez instans celeritas t diligentia. Sit etiā ibi constans maturitas t sapia. Qz uis em in bono ope debet esse instans celeritas.non tñ impetuosa aut preceps fatuitas seu agilitas. Natura em nō operat impetuose.ꝫ poti⁹ mature.deliberate t seriose. Sicut patz de arboribus q̄ p debitas successiones.flores t fructus emittunt. Sic vere bō debet mature t seriose fruct⁹ bonoz opez ,producere.t abomni furioso t impetu abstinere. Juxta illud Eccl.iij. Fili in māsuetudie opatua pfice. Et merito.qz ,pcerto sicut dr Sap.viij. Mibil ē sapia locupletius q̄ oia opat. Et aduerte q op⁹ prudēter elicitū plura p̄comitantur. videlicet.

Satietas t abundantia. Igit dico q bona opera
Anxietas t tremulentia. cōcomitat abūdantia t sa-
Sobrietas t continentia. tietas qz sicut dr ,puerbio.
Stabilitas t patientia. xxviij. Qui operat terram
Mobilitas t excellentia. suā satiabit panibus. Jtē
Seueritas atq; iusticia. tremulentia et anxietas .s.
Auctoritas atq; constantia. ptritōnis t diuini timoris.
Asperitas t penitentia. Phil.ij. Cū metu t tremo-
Fidelitas t amicicia. re salutē vram operamini.

Jtem ptinētia t sobrietas. ,puer.xxj. Qui aūt mūdus est rectū ē opus eius. t in ps. Qui ingreditur sine macula t operat iusticiā. Jtem patia t stabilitas. Jaco.j. Probatō fidei vre patiam opatur. Item excellentia t nobilitas. qz sicut dr Ecci.xliij. Oīne opus electū iustificabit t q̄ opat illud honorabit. Jtem iusticia atq; seueritas. qz sicut dicitur,puer.x. Opus iusti ad vitā.ps. Operat iusticiā t loquet veritatē in ore suo. Jtem constantia seu auctoritas. vñ.j.Macha.iij. Simil fact⁹ ē leoni in operib⁹ suis. Jtez penitētia t asperitas. Act̄.xxvj. Digna pnie opa facientes. Item amicicia t fidelitas. Apoca.ij.c. Noui opera tua t fidem. Et breuiter ista sunt opera. Quibus homo

Justificatur. Justificatur dico Jaco.ij. Videtis quō
Glorificatur. ex operibus justificat hō. Glorificatur
Beatificat. etiā seu cōmendat t laudat. ,puerbio. xxxj. Laudent eam in portis opera eius. Beatificatur insuper quia.s.ꝫm opera t valorem operū homo in fine recipit premiū t mercedē. Appcal.xiiij. Opera em illoz sequūtur illos. Et.xx.cap. dicitur. q iudicatum ē de singulis ꝫm opera eoz. Igitur bene dico q in executione bonoz operū debet interesse cōstans maturitas t sapiētia. Ibi quoq; debet esse prestans fertilitas t opulentia. Arboz.n. fertilis t copiosa dicitur quando nō solum vnū fructū sed plurimos ,pfert. Sic igitur hō debz fructus plurimos bonoz opez producere.t non in vno ꝫ in pluribus abūdare. vnde prouer.viij. In operibus omniū bonoz erit abundantia.t Eccl.x. Melior est qui operatur t abundat.t.ij. Corinth.ix. Abūdetis in oīne opus bonū. Debet insup in executione bonoz opez interesse distans eternitas t p manētia. hoc est dictu longa t permanens perseuerantia. Non valet em q arbor floreat. nisi flos vsq; ad fructus perfectam ,pductionem maneat t persistat. Sic vere nō sufficit florem boni proposīti ,producere. nisi etiam vsq; ad finē t consummationem boni operis homo studeat laborare. Sicut de illo dicitur in Psal. Exibit homo ad opus suū t ad operationem suam vsq; ad vesperam. id est vsq; ad mortem vel ad finem.t Eccl.xxxviij. Vigilia sua perficiet opus suū.t Philip.j. Qui cepit in vobis opus bonū perficiet. Exemplo scilicet illius. De quo dicitur Eccl̄iastici xxviij. Cor suū dabit in consummationem operum. Que tamē sunt cōtra multos. qui.s. optime inciōūt bona opera. ꝫ nūq; pseuerando finiūt. Juxta illud Eccl.viij. omne opus corruptibile in fine deficiet. Quod potissime perti-

net ad hypocritas q̄ non q̄rūt nisi gloriā inanē ꝛ mundanam in suis opibus. Contra illud Eccl. x. Noli te extollere in faciendo opere tuo. sicut de seruo dr Eccl. xxxiij. Virga ꝛ onus ꝛ asino. panis ꝛ disciplina ꝛ op⁹ seruo. Sequit. In ope ꝓstitue eū. Et ibidē. Seruū inclinat opationes assidue. Sequit. Mitte illū in operatōnem ne vacet. Dia eñ mala docuit ociositas. Patet igit quō bonū op⁹ debet cōcomitari. Permanētia. Opulētia. Sapia. Diligētia. Patet ergo q̄ inueniūt opa bonitatis interne. Tercio principaliter dico q̄ inueniuntur opa prauitatis externe. s. opera mala ꝛ peruersa. q̄. s. mali boies ꝓferūt incessanter. Sicut eñ fons venenosus fundit ꝛ emittit riuulos venenosos. ꝛ arbor mala fert fructus malos. Sic vere mali homines mala solēt opera facere ꝛ in ipis multiplicit abūdare. Esa. lix. Opus iniquitatis in manibus eorū. Et nota q̄ mali faciunt opera sua mala nimis

Velociter. Dico q̄ mali operanē nimis velociter. s. sine
Loq̄citer. prudētia ꝛ deliberatōne. Hiere. xviij. Et ecce
Procacit. figulus faciebat opus sup rotā. ꝛ Hiere. xxij
Atrociter. Cui ꝺo oculi ꝛ cor ad auariciā ꝛ ad sanguinem
Sterniter. nem innocentē fundendum. sequit. Et ad cur-
Nubiliter. sum opis mali. Itē opanē nimis loquacit. s. alijs detrabēdo. ps. Hoc op⁹ illoꝝ q̄ detrabūt mihi apud dñm. Item operanē nimis ꝓcaciter. s. ipa mala opera iactando ꝛ publice faciēdo. de quib⁹ dr Mat. xxiij. Dia opera sua faciūt vt videanē ab boibus. Item opantur nimis atrociter seu crudeliter. j. Jo. iij. Opa eius maligna erant Contra illud Eccl. x. Mihi agas opibus iniurie. Itē operantur nimis inaniter seu sterniter. Sap. iij. Inutilia opa eoꝝ sine fructu. Contra illud Epbe. v. Nolite cōicare operibus infructuosis. Item opanē nimis nubiliter. hoc ē dicu. nimis obscure ꝛ latenter. sicut ꝓ de luxuriosis ꝛ vsurarijs quoꝝ sunt in tenebris opera. sicut dr Esa. xxix. Contra illud ꝓdictū Ro. xiij. Abijciam⁹ opa tenebraꝝ ꝛ induamur arma lucis ꝛc. Et merito. q. ꝓcerto mala opa q̄ hic in tenebris ꝛ obscuritate celanē finaliter revelabūt. ꝛ potissime in iudicio ꝛ in morte. Iuxta illud Eccl. xj. In fine bois denudatio opeꝝ ei⁹. Et merito. q. s. ex talib⁹ opibus sequit mors eterna. ps. In ope. ma. sua. comp. est pec. Et alibi. Da illis ꝑm opera eorū. ꝛ ꝑm neq̄tiam adinuētionū ipoꝝ tribue ipis. Et ꝓpter hoc prudēter loq̄batur Job dicens dño Job. ix. Verebar omnia opera mea. sciēs q̄ nō ꝑceres delinq̄nti. Et sic bñ patz generalr q̄ inueniūtur. s.

Opera impij. Impij dico que sunt fugienda.
Opera iusti. Iusti etiam que sunt facienda.
Opera dei. Dei insuper que sunt intuenda.

Sufficit. Vide vbi Facere. vbi fructus. ꝛ in diuersis alijs partibus huius operis.

Operire. Opertus. Cū operire idem sit q̄ Abscondere. Celare. Possum⁹ notare q̄ opire multis mōis sumit in scriptura. In bono. s. ꝛ in malo. ꝛ ꝓmo dico q̄ in bono inuenitur Operimentum

Decoris. Primū operimentuz facit bona operatio ꝛ honesta conuersatio
Laboris. ista. n. operit oēs mētis ꝛ carnis defectus. Et isto operimento potissime debem⁹ esse operti nos ecclastici. iuxta illud Exo. xxviij. Facies feminalia linea aaron ꝛ filijs eius vt operiant carnē turpitudinis sue ꝛc. Secūdū opimentum facit pnia ꝛ cōfessio. Ista. n. feditatem ꝛ horroꝝ viciorum nostroꝝ solet a dei visibus abscondere. ꝛ ne amplius coꝝ deo appareāt operire. ps. Operui in ieiunio aiam meā. et oratio mea in sinu meo ꝙuertet. Tercū operimentū facit virtutū aggregatio. Istud ē. n. operimentū quo nos debemus ꝓparare ꝛ ornarevt cuilibet nostrū possit dici illud Ezech. xxviij. Omnis lapis ꝓciosus operimentum tuū Ubi aduerte q̄ istud operimentum debet esse.

Virtutum multitudinis cōtentiuū. Omis inquit lapis.
Mirande sanctitudinis ostensiuū. Prociosus inquit.
Horrende turpitudinis ꝓtectiuū. Operimentum inquit.
Est dico virtutū multitudinis cōtētiuū. Dis inquit lapis.
Sicut. n. videm⁹ q̄ multa sunt genera operimentoꝝ. q. s.
Pues operiuntur lana ad caloris conseruationem.
Celum operitur nubibus ad humoris expressionem.
Miles operitur armis ad corporis defensionem.
Terra operitur herbis ad decoris ostensionem
Paupes operiūt saccis ad carnis bonoris cōtectionem.

Sic vere dico charissimi q̄ hō debet spūaliter operiri oibus istis operꝺijs spūaliter intellectis. Opiatur ergo hō operimento laneo ꝓ charitatē. Ista. n. ē q̄ calorē feruoris ꝛ deuotōnis inducit. ꝛ q̄ frigus corpis ꝛ pctōrum exducit. Quia sicut dr. j. Pe. iij. ꝛ puer. x. Charitas operit multitudinē peccatoꝝ. Istud opertoriū hñt aliq̄ nimis simplices q. s. cū deberent diligere deū. primū ꝛ seipos. ipi ꝓcerto nō nisi se diligūt. de deo ꝛ ꝓximo non curātes. Et isti sunt illi de q̄bus dr Aggei. j. Operuistis vos ꝛ nō estis calefacti. Figurati in dauid. de quo dr. iij. Reg. j. Cūq̄ operirēt vestibus non calefiebat. Item operiat homo operimēto nubeo ꝓ pietatem. Sicut. n. ex nubibus venit pluuia qua solet terre siccitas humectari. sic ex opimento. i. ex virtute pietatis solet pluuia elemosinaꝝ defluere. q̄ solet aridita-tem terre. i. miseriā pauperꝝ releuare. ps. Operit ce. nu. ꝛ pa. ter. plu. Figuran Gen. vij. vbi dr. q̄ aquis operti sunt oēs mōtes excelsi. Item operiat homo operimento ferreo ꝓ firmitatē. q. s. sicut milites solent se ferro operire ꝛ tegere vt ab hostiū se possint iaculis defensare. Sic ꝛ nos virtute ferree ꝛ solide cōstantie debem⁹ esse operti. vt cōtra temptationuz iacula simus muniti ꝛ expediti. Ezech. xxvij. Iaciuctus ꝛ purpura facta sunt operimentū tuum Figurati in illo equo de quo dr. ij. Macha. iij. Apparuit illis q̄dam equus optimis operimentis ornatus. ꝛ qui secum debat sup eū videbat arma habere. Item operiat homo operimēto herbeo seu floreo per honestatē. Quia. s. sicut terra operit herbis ꝛ floribus vt exterius possit pulcritudinē ꝛ decorē hre. ꝛ tandē bonos fructus ꝓducere. Sic ꝛ nos debemus herbis ꝛ floꝛib⁹ honeste cōuersationis esse operti. vt deo et boibus simus exterius magis grati. Un Exo. xxxvj. dr. q̄ moyses fecit operimentū tabernaculi de pellibus arietū. Item operiat hō sacceo operimento penitentiam et asperitatez. sicut Judith. iij. dr. q̄ operuerūt altare cilicio. Et Jone. iij. Operiant saccis boies et iumenta. Patet ergo quō operimētū gre debet esse virtutū multitudinis cōtentiuū. Deinde dico q̄ istud operimentuz debet esse moralis sanctitudinis expressiuū. preciosius inquit. Sicut. n. nō solū decet reginā q̄ in lecto suo habeat vt possit habere multa et varia operimēta. immo etiā q̄ illa operimenta esse debeāt ꝑciosa. Sic aia non solū debet eē operta multis virtutib⁹. immo etiā nobilib⁹. ꝑciosis ꝛ excellentibus. sicut dr Apoca. xix. q̄ vxor agni. i. aia parauit se ꝛ datum ē illi. vt se cooperiat bysso splēdēti et cādido. Preciosus inq̄t. Lu. vij. Ecce q̄ in veste ꝑciosa sunt ꝛ delicijs in domib⁹ regū sunt. Denicq̄ dico q̄ opimētū gre dr esse turpitudinis cōtectiuū seu celatiuū. Opimentū inq̄t. Sicut. n. opimentū celat ꝛ abscondit q̄cq̄d ē subt⁹ positū. Sic ꝺe q̄uis hō bēat multos nāles defect⁹ si tñ operimentū gre ꝛ sctitatis bēat totū absconditē ꝛ opit. totū etiaz apud deū ꝛ apud boies excusat. Ezc. xvj. Expādā amictū meū sup te ꝛ operui ignominiā tuā. Et nota q̄ principaliter tres turpitudines sunt a nobis operiēde. s. Turpitudo

Interne prauitatis. Opiat ḡ turpitudo prauitatis iter
Fraterne nuditatis. ne. q. s. vicia nra secreta nulli sunt
Paterne vilitatis. dicēda vel revelanda nisi solummō cōfessori q̄ scit remediū adhibē vel dr scire ꝺ magr opiēda ꝛ abscōdēda ꝛ ne scādalū generēt ꝓtegēda. Exēplo catti q̄ stercora statim opit p⁹ secessum. Figura Deut. xxiij. Filij israel ꝑcipiūt pallū secū deferre ꝛ egesta humo continuo opire. Item opiat turpitudo nuditatis frne. vñ Esa. lvij. Cū videris nudū opi eū. ꝛ carnē tuā ne despexeris. Item opiat turpitudo vilitatis pne. q. s. q̄cq̄d in nris spūalib⁹ prib⁹. platis supioꝝib⁹ ꝛ maioꝝib⁹ videm⁹ reprēsibile ꝛ puēdū. statim nos dēm⁹ opire. excusare ꝛ celare. ꝛ ne alijs appeat. ꝓ virib⁹ impedire. Exēplo filioꝝ bonoꝝ noe. sem scz ꝛ iaphet q̄ pre suo noe ꝓ ebrietatē nudato operuēt vestēda ei⁹ sic dr gen. ix. Patz ḡ qliter dēmus nos operire. s. Operimēto turpitudinis ꝓtectiuo. Operimēto sctitudis expssiuo. Operimēto multitudis ꝓtētiuo. Et hꝫ de operiri i bono sufficiūt. Sed adhuc dico q̄ operimentum solet significare in malo. Et sic in scriptura inuenit operimētū

Prosperitatis exteriorꝭ.
Iniquitatis interiorꝭ.
Fallacitatis callidiorꝭ.
Penalitatis asperiorꝭ.
Aduersitatis inferiorꝭ.

Dico ergo q̄ aliqui operiũ tur prosperitate exteriori. Job.xv. Operuit faciē ei⁹ crassitudo.ꝛ de lateribꝰ ei⁹ aruina dependet.ꝛ Esa.lx. Inundatio camelorꝭ opiet te dromedariꝫ madian ꝛ effa. Itē aliqui operiũtur iniquitate interiori vel deteriori. Et isti sunt peccatores de quibus dicit in ps. Operti sunt iniquitate ꝛ impietate sua.ꝛ Abacuc.ij. Iniq̄tas lybani operiet te. Item aliqui operiuntur fallacitate callidiori. sicut sunt hypocrite ꝛ pditores.qui sub quibusdam operimentis palliationis celāt ꝛ operiũt prauitatē sue interiꝭ intentionis.de quo in ps. Labor labiorꝫ ipoꝝ operiet eos. Contra illud Zach.xiij. Non operiet vltra pbeta pallio saccino vt mentiat. Item aliqui operiũtur penalitate asperiori.i.tribulatione ꝛ miseria huius mūdi. de q̄bꝰ dr mat. viij. Motus magnus factꝰ ē in mari ita vt nauicula operiret fluctibꝰ. Itē aliq̄ operiũt aduersitate exteriori ꝛ inferiori. ꝛ isti sunt dānati.q̄ ꝓculdubio bñt in inferno optoriũ

Confusionis.
Remorsiõis.
Afflictionis.

Confusionis dico. vñ in ps. Operiat sicut diployde cōfusione sua. Remorsionis etiā. vñ Esa.xiij. Operimentū tuū erūt vermes. Afflictionis insup. vñ in ps dicit. Inimi cos eoꝝ operuit mare. Et non mirū si isti habeāt talia operimenta.qꝝ ipi sunt in terra tenebrosa ꝛ operta mortis caligine.vbi vmbra mortis ꝛ nullus ordo tē. Sic igit patet quomō in scriptura inueniũt varia operimenta tam in bono q̄ in malo. Sed si adhuc vis aliq̄d tangere notabis q̄ in scriptura repit quadruplex operimentū. ꝑm q̄ sunt quatuor genera personarum.vicz. Operimentum boim

Perfectoꝝ.
Beatorum.
Impiorum.
Dānatorū.

Primo ergo dicamus q̄ in scriptura reperit operimentum hominū ꝓfectorum Et istud ꝓcerto est velamen ꝛ ornamētū virtutū.quo.s.iusti operiũtur.ꝛ q̄ spūaliter ornātur ꝛ ꝓtegunt. Juxta illud Esa.iiij. Apprehendēt septem mulieres virū vnū dicentes. Panem nostrū comedem⁹ ꝛ vestimentis nostris operiemur.tm̄mō inuocet⁹ nomen tuū sup nos. Septem.n.mulieres significant vniuersitatem animaꝝ sanctaꝝ.q̄.s.virum vnū.s.xpm p fidem ꝛ charitatē solent apprehendere.ꝛ panē eucharistie deuote sumere ꝛ comedere.ꝛ vestimentis virtutū se operire multipliciter ꝛ ornare.ꝛ nomini ꝛ virtuti xpi se spāliter cōmēdare. Sicut.n.videmus q̄ terra operit herbis ꝛ floribus. Arbores operiũtur ramis ꝛ fructibꝰ. Homines operiuntur honestis vestibus. Sic reuera spūaliter. iusti operiũt pfectis moribꝰ.ꝛ multis bonis operibꝰ ꝛ virtutibꝰ. Figurati in illo celesti vindice qui.s.apparuit operimētis optimis adornatus.ij. Macha.iij. Et in illo pbeta belya Sylonice q̄ obuiauit hieroboam opertꝰ pallio nouo.ij. Reg. xj. Et possumus notare q̄ in scriptura reperiũtur diuersa operimenta corpalia p que certe denotari pñt operimēta iustoꝝ spiritalia.vicz operimenta virtutū ꝛ morꝝ. Igitur dicam q̄ in scripturis reperitur.s. Operimentum

Nubeum.
Sacceum.
Laneum.
Pelleum.
Umbreum.
Aqueum.
Terreum.
Aureum.
Lineum.
Ligneum.
Purpureū.
Puluereū ꝛ
Lapideum.

Nubes est misericordia ꝛ compassio.
Saccus est penitentia ꝛ afflictio.
Lana est amicicia ꝛ dilectio.
Pellis est honeste vite conuersatio.
Umbra est timor domini ꝛ turbatio.
Aqua est lacrimarum inundatio.
Terra est future mortis meditatio.
Aurū est splēdens ꝛ clara contemplatio.
Linum est continentie depuratio.
Lignum est diuine crucis cogitatio.
Purpura est xpi sanguinis rubricatio.
Puluis ꝛ cinis ē humilitatis exinanitio.
Lapis est stabilitatis confirmatio.

Ista.n.sunt.xiij.nobilia ornamenta q̄bus.s. iusti in hac vita operiũtur vt digne ornati finaliter dño ꝓsentēt. Igitur opiamur operimēto nubee cōpassionis. similes.s.ipsi celo q̄ anteq̄ pluuiā terris fundat solet nubibꝰ opiri.quia reuera tūc pluuiā clynaꝝ paupibꝰ fundim⁹. qñ nube rori de ꝓpassionis nos ꝑmit⁹ opim⁹.ps. Operit celū nu.ꝛ pater.pln. Figura Exo.xix.ꝛ.xl.c.dr.q cū moyses legem assumpturus ascēdisset in montē operuit nubes mōtē. Ut testatur dū q̄ nullus terrenus dign⁹ ē legē diuinā recipere.nisi is quē nubes ꝓpassionis ꝛ pietatis ꝓsequent opire Nume.ix. Operuit nubes tabernaculū federis. Operiamur ergo operimēto nubee cōpassionis. Item operimento saccee afflictionis. Saccus.n.ꝛ alitiū q̄ sunt pungentia ꝛ aspera vestimenta.pūcturā pnie signant.qua.s.se in mūdo operiūt viri sancti. Jone.iij.operiāt saccis boies ꝛ iumenta.ꝛ.s. Macha.ij.operuerūt se aliqs ꝛ planxerūt. ꝛ iiij. Reg.xix. Rex ezechias opertꝰ ē sacco. Item operimēto lanee dilectōnis. Lana.n.ꝛ laneū operimentū calorem fouent.sic charitas feruorē deuotionis ꝛ dilectionis custodit ꝛ accendit. Eze.xxxiij. Lac comedebatis ꝛ lanis operiamini. Item operimēto pellee puersationis. Pellis cū carnis ꝛ sanguinis vilitatē ꝛ horrorē operit.sic cōuersatio bona. Figura Exo.xxvj.vbi ꝑcipitur q̄ tabernaculū federis iacinctinis pellibus opiatur. Nume. etiā.iiij.ꝑcipit q̄ in archa testamenti operimentū iacinctinaꝝ pelliū supi⁹ ꝛ exterius apponat. Jacinctus aūt colorē celestē ꝓtendit. ad denotandū q̄ tabernaculū ꝛ archa federꝭ.i.viri sancti debēt pellibus iacinctinis.i.celesti et honesta puersatione vestri.ꝛ exteriori honesta pulcritudine operiri. Musi.iij. dr. Qd̄ rursus operient velamine iacinctinaꝝ pelliū. Itē operiamur operimēto vmbre turbationis.i. vmbra ꝛ caligine diuini timoris ꝛ virtuose ꝓtristationis. Caligo.n.vmbra ꝛ tenebre mētis timorose tristiciā ꝛ turbationem designant.ꝓ eo.s.q̄ tenebre timorē ꝛ tristiciā naturaliter generant. Esa.lx. Tenebre operiēt terrā ꝛ caligo populos. sup te aut̄ oriet dñs.ꝛ in ps.dr. Operuit montes vmbra eius.ꝛ arbusta.ei⁹ cedros dei. Item operiamur operimēto aquee cōpunctionis similes.s. piscibus q̄ operiũt aq̄s ꝛ in ipis nutriũtur ꝛ viuūt. Sic ꝛ nos debem⁹ operiri lacrimis flebilibus ꝛ deuotis. Job.xxxviij. Impetus aquarum opiriet te.ꝛ Eze.xxvj. Operuerūt te aque multe. Et Malach.ij. Operiebatis lacrimis altare.ꝛ Exo.xiij. Reuerse aque operuerūt currus. Item operimēto terree cōdusionis.i.considerationē nostre terrestreitatis ꝛ mortis. ꝛ nostre terree cōdusionis ꝛ finis. Deutr.xxiij. Egesta bumo operies. Et Josue.vij. Argentū quoq; humo operui. Item opiamur operimento auree discretionis. qꝝ sicut oīa q̄ erant in tabernaculo ꝛ in tēplo auro cooperto fulgebāt.sicut dr Exo.xxv.ꝛ.xxvj.ꝛ.iij. Reg.vj. Sic vere oēs quotquot sum⁹ in tomo eccie debem⁹ ee operti ꝛ tecti auro.i.splendore fidei ꝛ sapie.ꝛ claritate discretionis ꝛ prudentie.vñ.iij. Reg.vj.dr. Qz cherubin q̄ interꝑtāt plenitudo scie operti erāt auro. Ideo ibidē dr. Qz salomō operuit oīa laminis aureis. Itē opiamur opimēto linee purgationis.i.puritate caste ꝛ mūde pditōnis.q̄.s. denotatur p linū.vñ Josue.ij.dr.q raab operuit exploratores israel sub lini stipula ꝛ saluati sunt ne occiderent. Itē opiamur opimento lignee deuotōis.hoc ē dictu.deuotōis ꝛ memoria ligni crucis.sicut.iij. Reg.vj.dr. Qz salomon opuit tēplū lignis cedrinis intrinsecus. Item opiamur opimento purpuree affectōnis.hoc ē dictu.memoria sanguinis xpi. vñ.j. Macha.xiij. Operiat purpura ꝛ auro. Item opiamur opimento puluereę seu cinereę dejectionis. qꝝ.s.pulueris ꝛ cinis humilitatis debz nos principaliter opire. Job xvj. Operui cinere carnē meā. Item opiamur finalit opimento lapidee stabilitatis ꝛ durationis. Juxta illud pdictum Eze.xxviij. Dis lapis ꝑciosus opimentum tuū. Sapbirus Topasius ꝛ Smaragdus tē. Uide.s. Sic ergo pz q̄ in scriptura repit multipler opimentū boim pfectoꝝ

Scdo do dico q̄ repit opimentū boim beatoꝝ. qz pro certo bti in ptia opiūt glia infinita. Esa.lx. Glia dñi sup te orta ē. Sedt. Inundatio camelorꝭ opiet te .ꝛ marb.vj. dr. q̄ salomō in glia sua coopt⁹ ē.ꝛ Adacuc.iij. Opuit celos glia ei⁹ ꝛ laudis ei⁹ plena ē tra. Tercio d co q̄ inuenit opimentū boim pctoꝝ.q̄.s.in b mūdo multiplici operimēto tegūtur.sicut supius bñ dictū ē. Isti.n. nūc opiuntur.s. Substātia tempali. Fallacia cordiali. Meditia criminali. Letitia mūdiali. Operiūtur dico diuitiis tpalib⁹. Iste sūt eis spine que lacerant cor humanū. vñ puerbio .xxiij. dr citur. Per agrū hominis pigri transiui.ꝛ ecce operuerant faciē eius spine. Iste etiā compant vmbre ꝛ itercipit claritatē. vnde in ps. Operuit mōtes vmbra eius.vt de auro dicat illud Ezeb.xij. Facies eius opietur vt non videat. Istud tamē est operimentum valde frigidum.nunq̄ cū

generat charitatis calorem .vñ.iij.Reg.j.Cunctꝫ operirēt vestibus nō calefiebat.Et Aggei.j. Operuistis vos ⁊ non estis calefacti. Item opiunt fallacijs pectoralibus. Constat eñ q̄ mali multis fallacijs operūt fraudes suas ⁊ alia mala sua.iij.Reg.xix. Operuit vultū suū pallio.Et puer. xxvj.Qui operit odiū fraudulēter ⁊c.Et tñ isti deberēt attendere ad illud qđ dicitur Lu.xij.q̄.s.nihil opertū quod nō reuelet.Corpus.n.humanū quodammō est de natura cristalli.q̄.s.ita est pervia q̄ illa que opta sunt cristallo exterius apparent.sicut patet in reliquijs. Sic vere mala q̄ interius operiūtur in corde.apparent vt cōmuniter exterius in exemplo ⁊ in ope.Job.xxvj. Nullū est operimentū perditioni. Item mali operiūtur nequicijs criminalibus. Hiere.iij.Operiet nos ignominia nostra. Itē operiunt leticijs mūdialib⁹.vñ ciuitati peccatrici.s. tyro dr Eze.xxvij Jacinct⁹ ⁊ purpura facta sunt opimentū tuū. Jacinctus eñ ⁊ purpura leto colore radiantes.leticiā ei⁹ indicāt qui bis opiē. Istud est igit opimentū boim pctōr. Quarto ꝺo dico q̄ inuenit opimentū boim dānator. Isti.n.operiunt ⁊ inuoluūt oi miseria ⁊ dolore.vñ nota q̄ ipi Opiūt

Timore. Timore dico Ezech.vij. Operiet eos formido.
Pudore. Pudore etiam Abdias. Operiet te
Dolore. confusio ⁊ peribis.Dolore insuper. Un de
Meroꝛe. de anima damnata dici potest illud Hiere. lj. Multitudine fluctuū operta est.Et meroꝛe etiā.ij. Reg.xv.dr de dauid.q̄ flens ⁊ plorās operto capite ⁊ nudis pedibus incedens ⁊c.Et hoc de opimento sufficit.

Opes. Nota q̄ opes in plurali idem sunt q̄ diuitie. In singulari ꝺo idem sunt q̄ auxiliū.sicut cū dicit Ope vel opem.Dicūtur aūt ab obs q̄ frm potas fuit vtor saturni. Sic dico q̄ opes sunt que opem ferūt mortalib⁹.Igitur breuiter dico q̄ nos inuenim⁹ opes

Virtuales. Primo dico q̄ sunt opes virtuales excel
Literales. lentie que sunt appetēde.vñ de Booz di
Tpales. cit Ruth.ij.q̄ ipe erat vir p̄diues ⁊ ma
Eternales. gnarum opū.Ur eñ dr a vtute.⁊ Judic. xviij.Viderūt populū quiescentē magnaꝝ opum. Secūdo sunt opes tpalis sapientie.q̄ sunt acquirēde. Scientie.n.sunt opes animi q̄bus.s.mens ditata pollet ⁊ p̄valet vniuersis.dicēs illud .puer.viij.Mecū sunt diuitie ⁊ gloria.opes supbe ⁊ substantia. Un de sapientia dicit .puer. iij.Or p̄ciosior ē cūctis opibus.⁊ cōcta q̄ desideranē.huic non valēt compari. Tercio dico q̄ sunt opes tpalis opulentie q̄ sunt contemnēde.de quibus dicitur Eccli.ix. Non zeles gloriam ⁊ opes peccatoris.nescis.n.que ventura sit ipius subuersio.⁊ .pueri.xxiij. Me erigas oculos tuos ad opes.Et merito.quia .p certo iste sunt que

Justiciam subuertunt. Solent igit mūdi opes iudi
Plurimos in se vertūt. cia iusta subuertere. vñ illi p
Possessores euertunt. uerse ciuitati dicit Ezec.xiij.
Deum a se diuertunt. Opes ⁊ precium acceperūt in te.supple mali iudices p iusticia subuertēda. Item solent viros malos in se cōuertere.Quia.s.raptores ⁊ impij facliter vertūtur contra illos quos vident opibus eē plenos. Ideo bene dī Eccls.v.Or vbi multe sunt opes multi sunt q̄ comedūt eas. Item solent possessores cito euertere.sicut Job de seipo dicebat Job.xvj.Ego ille quondā opulentus.repente contritus sum. Item solent deum a se prorsus diuertere.Unde dominus est qui dicit Amos.vj. Ve qui opulenti estis in syon ⁊c.Et Zacha.j. Ira magna ego iratscar sup gentes opulētas. Iste sunt ergo opes tpalis opulentie q̄ sunt contemnende. Quarto ꝺo dico q̄ sunt opes eternalis affluentie q̄ sunt eligende. De q̄bus dicit.ij.Paralip.ix.Or regina saba. in qua figurat aia beata.intrauit hierusalem cum apparatu magno ⁊ magnis opibus.Ut sic de beatis qui sunt in patria dicat dom⁹ illud Esaie.xxxij.Sedebit populus meus in pulcritudine pacis.in tabernaculis fiducie.in requie opulenta.Et Judicū.xviij.Vidimus terram valde opulentā.s.paradisum Et hoc sufficit gratia breuitatis.Quia supra ad plenū dixi de diuitijs ⁊c.

Opidum. Cum opidū sit locus ordinat⁹ ad manendum ⁊ habitandum. sicut est ciuitas seu castrum.⁊ potissime sicut est villa parua non munrata vel clausa.notari potest q̄ nos inuenimus Opidum

Execundum. Primū opidū est mūdus a quo debem⁹
Subeundū. exire.Et merito.q̄ procerto hostes no
Affectandū. stri posuerūt ignem auaricie.ire.⁊ seui
Formidādū. cie in isto opido.⁊ ideo fugiendū est ne forte in eo comburamur. Numeri.xxj. Ignis egressus de opido seon.Et tñ prochdoloꝛ multi sunt q̄ hoc nō obstante opidū mundi frequentāt.⁊ in bijs ignibus se habitare delectāt.j.Reg.ix. Descenderūt de excelso in opidū. Secūdū opidū est religio quā debem⁹ subire.Gen.xiij.Loth ꝺo moratus est in opidis circa iordanē.Aduerte tñ q̄ ille leuita de quo fit mentio.Judic.xix. Noluit hospitari i opido gentis aliene.ꝺ venit ad opidū vbi habitabāt filij beniamin.⁊ tñ vxor eius ibi stuprando fuit extincta.Quia reuera sepe contingit q̄ in opido religionis plura mala fiūt. q̄ in opido gentis aliene.i.in statu mūdano. Tercium opidum est paradisus quē debemus optare. Juxta illud quod scribitur Josue.viij.Surge ascende in opidū hay.

Quartū ꝺo opidū ē infernus quē debemus vitare.q̄.s. istud ē illud opidū.de quo dicit Tre.ij. Or defecerūt paruulus ⁊ lactans in plateis opidi. Parvulus ē ille q̄ ē vtutib⁹ diminut⁹.Lactās ꝺo ē ille q̄ delicijs ē delibut⁹.q̄.s.in opido ifernali deficiūt.vbi i eterna miseria semp viuūt ⁊c.

Oportet. Nota q̄ illud dicit oportere quod nec esse est sustinere.vel facere. vel habere.vñ nota q̄ multa sunt nobis necria ⁊ q̄ nos oportz exequi ⁊ pati ad salutē ppetuā obtinēdā.Oportet.n.interdū

Operari. Oportet dico exercere opationē.Et de hoc
Tribulari. Lu.xiij.dr. Sex dies sunt in q̄bus operari
Consolari. oportet. Itē oportet sustinere tribulatōem
Speculari. Lu.xxiij. Oportuit pati xp̄m ⁊ sic intrare i
Augmētari. gloriā suā.Act.xiij. Per multas tribulatō
Minorari. nes oportz nos intrare in regnū dei. Item oportet obtinere cōsolatōnem.Lu.xv. Epulari ⁊ gaudere oportebat.q̄ frater tu⁹ mortu⁹ fuerat ⁊ revixit. Itē oportet freq̄ntare speculatōem.Act.xix. Oportet me romam videre. Item oportet vendicare augmentationē.Job.xij Oportet exaltari filiū hois. Itē oportet tolerare minorationem.Unde Joban.iij.Illum oportet crescere. me aūt minui. Item dico adhuc q̄ oportet nos.s.Per sanctitatem pollere.Infirmitatē manere.Oratōni studere. Habeam⁹ ergo sanctitatem ⁊ perfectionem.Tytū.j.Oportz episcopum'esse sine crimine.Item firmitatem ⁊ duratio nem.j.Corinth.xv. Oportet corruptibile hoc cinduere incorruptionem. Item charitatem ⁊ orationem.Luc.xviij. Oportet semper orare ⁊ nō deficere.Et nota adhuc si vis q̄ boni habent suū oportet.Et ideo si ipi querūt dicentes illud Actuū.xvj.Quid me oportet facere vt saluus fiam? Certe dici potest ipsis illud Luce.xij. Spūssanctus docebit vos que oporteat.Igit dicatur ipis q̄ Oportet

Credere fideliter. Ista enim sunt viginti genera
Sistere stabiliter. operum bonorum.que.s. oportet q̄ faciamus ⁊ in ipis nos de
Agere viriliter. center ⁊ iugiter occupem⁹. Igitur dicam q̄ oportet fidelit credere.Hebre.xj. Credere oportet ascendentem ad dominum.
Surgere sublimiter.
Sapere modaliter.
Viuere moraliter.
Dicere veraciter.
Parcere benigniter. Item oportet stabiliter sistere.
Eligere cōmuniter. id est perseuerāter in bono manere ⁊ stare dicendo.s.xp̄o illud
Arguere seueriter.
Instruere ꝺbaliter. Luce.xix. In domo tua oportet
Precari humiliter. me manere. Item oportet viriliter agere. Joban.ix. Oportet
Sedari mentaliter.
Tristari flebiliter. me operari opera eius qui misit me. Item oportet sublimiter
Couersari nobiliter.
Gloriari simplicit. surgere.scz terrena contemnendo ⁊ celestia cōtemplando ⁊ affec
Famulari huiliter. tando. Job.xij. Oportet filiuz
Fatigari penaliter. hois exaltari. Et Joh.iij. Illū
Negociari vtiliter. oportet crescere. Et Joban .xx.
Peregriari agiliter.

Oportz eñ a mortuis resurgē. Itē oz modalit sape. Rom.vi. Nō pl⁹ sapē q̄m oz. Itē oportz moralit viuere. Jo.iij. Oportet vos nasci denuo.⁊.j.Thi.iij. Oportz eñ irrēprehensibilē esse.oz illū testimoniū bñ bonuz. Item oportet

ver aliter dicere. seu vera z vtilia p̃dicare z ostẽdere. Luce xij. Lintantibus oportet me euãgelizare. z Apoc. x. Oportet te iterũ ꝓphare. Item oportet beniguiter p̃cere. matth. xviij. Nonne oportuit z te misereri cõserui tui. sicut z ego tui misertus sum. Actu. xx. Oportz suscipe infirmos. Itẽ oportet cõiter eligere. s. qñ casus ꝓtingit. Actu. j. Oportet ex his viris q̃ nobiscũ sunt eligere vnũ. Item oportet seueriter arguere. s. malos. Tyt. j. Sunt. n. multi quos oportet argui. Item oportet verbaliter instruere. Colos. iiij. Oportet vos vnicuiq; rñdere. z Actuum. xxiij. Te oportet rome testificari. Item oportet humiliter p̃cari. Joh. iij. In spiritu z veritate oportet vos adorare. Item oportet vos mentaliter sedari. Actu. xix. Oportet vos sedatos esse ꝛc. Item oportet flebiliter tristari. j. Pe. j. Modicum nũc si contristari oportet in varijs tribulatõnibus ꝛc. Itẽ oportet sinceriter conuersari. j. Thimo. iij. Scias quomõ oporteat te conuersari. Item oportet simpliciter gloriari. ij. Cor. xj. Si gloriari oportz in his que infirmitatis mee sunt gloriabor. Item oportz seruiliter famulari. s. deo obediendo. Quia sicut dicit Actu. x. Obedire oportz deo magis q̃ hominibus. Item oportet penaliter fatigari. i. pati z tribulari. s. ꝓpter deum. Mar. viij. Oportet filiũ homis pati. Et Matth. xxvj. Si oportuerit me mori tecũ nõ te negabo. Item oportet vtiliter negociari. Matth. xxv. Nõne oportuit pecuniã meam committere nũmularijs ꝛc. Item oportz oportet agiliter peregrinari. s. loca sancta amore dominici sitando. Matth. xvj. Oportet eũ ire hierosolimã. z Actu. xix. Oportet me z romam videre. Item oportet finaliter diuidicari. s. coram deo. vnde. ij. Cor. v. Omnes nos manifestari oportet ante tribunal xpi. vt recipiat vnusq; ꝓut in corpe gessit. Et sic patet quomõ multa sunt q̃ oportz fieri ad hoc q̃ possimus eternam gloriã adipisci. Apoca. iiij. Ostendã tibi q̃ oportet fieri cito. Istud ẽ igit oportet instor. Adhuc dico q̃ inuenit vnũ oportet qd ẽ impiorũ. Impij. n. bñt suũ oportet z suã iniquã regulã quã impossibile ẽ variari. cũ ad hoc stringant p obstinatõem mẽtis q̃si necrio more sati. Ñ nota q̃ mali bñt vnũ oportet

Luxurie. De incontinẽtia seu luxuria videtur dicere illud. ij. Esdre. iiij. Scire inquit o viri vos oportet quoniã mulieres dominantur nostri. De stulticia vo videt dicere illud Apoca. xx. Oportet illum. s. sathanã solui modico tempe ꝛc.

Stulticie.

Ignorantie. De ignorantia añt dici põt illud. Roma. viij. Nam quid oremus sicut oportet nescimus.

Ydolatrie. De ydolatria etiã potest dici illud. j. Corin. xj. Nam oportet hereses esse.

Auaricie. De auaricia vo dicit Sap. xv. Oportet vnũquemq; ex malo acquirere. Sufficit.

Oportunitas. Nota q̃ oportunitas idem est q̃ modus cõuenientia et cõgruitas. Est autẽ oportunitas illud qd̃ summe necessarium est in omni re. Oportunitas igitur sumitur pro congruitate. Unde dico q̃ est Oportunitas

Verbalis. Verbalis dico. quia sicut dicit ꝓuerb. xv. Sermo oportunus optimus est.

Localis. Localis etiam. vnde. ij. Macha. viij. Diligent cõposuerũt omnia in locis oportunis.

Realis z Tpalis. Realis insup. quia sicut dicitur Eccls. viij. Omni negocio tempus est z oportunitas. Tempalis nibilominus. Quia sicut dicitur in p̃s. Oculi oim in te sperant domine z tu das escam illorum in tempore oportuno.

Oppressio. Opprimere. Cã opprimere idem sit quod extinguere. destruere. vel sub pedibus conculcare. Possumus notare q̃ in scriptura inuenit multiplex oppressio

Oprimitur enim homo Spũaliter per temptationes. Tempaliter per vexationes Eternaliter per damnationes

Prio ergo dico q̃ oprimitur homo p interiorem temptationẽ. Prouerbio. xj. Innue stigat or malorum op pmetur ab eis.

Prima oppressio fit interius. Secũda oppressio fit exterius. Tercia oppressio fit inferius.

Et ista oppressio figurata fuit in oppressione Job. De quo dicit q̃ venit ventus a regione deserti z cõcussit quatuor angulos domus z oppressit omnes filios eius. sicut dr Job. j. Qñ eñ super vnum cordis nostri flat aliqñ fortis ventus temptationũ. sepe fit q̃ quatuor anguli domus. i. cordis desideria penitus opprimuntur. Dicere eñ videntur demones illud quod dicebant de filijs israel egipti. quando videbant eos multiplicari. Exo. j. Venite ergo z opprimamus eos sapienter. Et aduerte q̃ anima opprimitur a triplici tẽptatione. s. Carnali. Mũdiali. z Dosthli. Carnali dico. Et sic opprimitur sicut puer illi? mulieris meretricis que dormiendo oppressit filium. sicut dicitur. iij. Reg. iij. Quia. s. quando meretrix caro nostra indiscrete dormit in delicijs. sepe fit q̃ incaute. ad immũda desideria se cõuertit. z filium. i. spũm per peccatũ luxurie oprimit z subuertit. Ideo bene docet sapiẽs ꝓuer. xx. Noli diligere somnũ ne te egestas opprimat. A mũdiali etiã temptatione opprimitur. Unde etiam de Aman crudelissimo p quem intelligit mũdus. dicit Hester. vij. Sed z reginam vult opprimere. Regina eñ est anima quã mũdi temptationibus opprimit. qñ tempaliũ affectionib? ipam premit vel pulsat. Beñ. xlvij. Oppserat eñ fames terram z maxime egypti. Ab hostili etiam temptatione opprimit Uñ sicut thamar filia regis dauid a fratre suo fuit oppssa sicut dicit. ij. Reg. xiij. sic anima filia regis xpi a fratre suo lucifero seu diabolo p temptatones sepissime fit corrupta Treno. j. Virgines eius squalide z ipa oppssa amaritudine. Patet ergo q̃ opprimit homo p interiorem temptationem. Secũdo opprimit homo per exteriorem vexationem vel tribulatõuem. Et sic opprimit homo dum viuit. Job. xvj. Nũc añt oppressit me dolor. Et Jaco. ij. Nõne diuites p potẽtiam opprimũt vos. Isti. n. sunt qui opprimũt mansuetos. pegrinos. z se defendere nõ valẽtes. Job. xxiij. Oppresserunt pariter mansuetos terre. dicentes illud Sapien. ij. Venite opprimamus pauperem iustũ ꝛc. Contra illud Job. xxvj. Non superet te ira vt aliquẽ oprimas. Et istis ꝓuerbijs dubio ex dei ꝓcepto est subueniẽdũ. sicut dicitur Hiere. xxj. Eruite vi oppressum de manu calũniatoris. Et Esa. j. Subuenite oppresso. defendite vidua ꝛc. Tercio dico q̃ opprimitur homo per inferiorez damnationẽ. Et ista est illa oppressio quã damnati sustinent in inferno. De qua Judicũ. vj. dicitur. q̃ filij israel fẽ malum coram domino. z tradidit eos dominus in manu madian z oppssi sunt valde. Et sic ergo patet quomodo est oppressio triplex. s. temptationis. Tribulatõnis z Damnationis ꝛc.

Opprobrium. Nota q̃ obprobrium idem est q̃ vituperium. confusio. iniuria. vel preiudicium. Et ideo nota q̃ ẽ obprobriũ Euitandum iniquitatis. Tolerandum aduersitatis. Formidandum infernalis penalitatis. Euitandum est obprobriũ iniquitatis. Josue. v. Hodie abstuli obprobrium egypti. Quia egipt? interꝑtat tenebre z pcũ dicit opa tenebrar. Pctm. n. ẽ id qd̃ facit hoiem obprobriosum z cõfusibilẽ. et deo z hoibus abhominabilẽ. Psal. Ego autẽ sum vermis z non hõ. obprobrium hominz z abiectio plebis

Tolerandum est obprobrium aduersitatis. Paupertates enim. miserie. ꝓfusiones. contemptus z derisiones mũdi. sunt quedam obprobria que a viris perfectis debẽt ut patientia sustineri. sicut de seipso dicebat Dauid in Psal. Or ipe erat obprobrium abundantibus z despectio superbis. De xpo etiam dicitur Treno. iij. Saturabitur obprobrijs. Boni enim sustinent obprobria z derisiones malorum immo ipi sunt abhominatio z obprobrium ipis malis. ps. Facti sumus obprobrium vicinis nostris. subsannatio et illusio his qui in circuitu nostro sunt. Formidandum vo est obprobriũ infernalis penalitatis. Et de hoc dicitur Dan. xij. Or p resurrectionem euigilabunt alij in vitã. alij in obprobriũ vt videant semp. Et in ps. dr. Percussit inimicos suos in posteriora. obprobriũ sempiternũ dedit eis ꝛc. Vide. s. de Contemptu. Et abhominari.

Optare. Vide vbi Desiderare

Optimates. Nota q̃ optimates in scriptura dicuntur illi qui sunt in fama et potentia maiores. et in dignitate et eminentia excellentiores. Tales enim optimates dicebantur eo q̃ optimi esse tenebantur. et eo quod in optimis officijs ponebantur.

Uerūtamen teste scriptura isti optimates in quatuor p̄ ceteris hominibus relinquebant. videlicet. In superbia z pōpositate. In proteruia z fatuitate. In accidia z tepiditate. In castrimargia z gulositate. Dico igit̄ q̄ tales sunt vt cōmuniter in superbia pomposiores. vñ Amos. vj. dicit. Ue qui opulenti estis in syon. z cōfidētis in monte samarie. optimates. capita populoꝝ ingredientes pompatice domū israel. Item sunt in stultitia, pteruiores. qz. s. nolūt hodie corrigi nec ab aliquo reprehendi. Hiere. v. Ibo igit̄ ad optimates z loquar eis r̄c. Ecce hij magis cōfregerunt iugum ruperūt vincula. Item isti sunt in accidia tepidiores vñ Naum. iij. Omnes optimates eius confixi sunt cōpedibus. Item isti sunt in gula seu castrimargia voratores. vñ Dañ. v. dr. q̄ balthasar rex babilonis fecit cōuiuium optimatib⁹ suis. z q̄ ipe z optimates sui biberūt i vasis dom⁹ domini. Sed istud ꝓcerto non debet esse. Quia illi q̄ sunt optimates ꝑm naturam sui nominis deberent esse optimi magnates. Unde nota q̄ isti debent esse ceteris

Humiliores. Humiliores dico. Ideo dr Hiere. xxv.

Clemētiores. Aspergite vos cinē optimates gregis.

Timidiores. Et maxime correctiones p̄dicatorū humiliter audiendo. sicut Neemie. xiij. dr. Obiurgaui optimates iuda. Clementiores etiā vñ Hiereñ. xxxix. dicit q̄ optimates regis babilonis tulerunt Hieremiā de lacu. Et Neemie. x. dr q̄ optimates sposponderūt ꝑ fratrib⁹ suis. Timidiores insuper. vñ Dañ. v. dr q̄ visa manu scribēte in pariete optimates regis cōturbabantur. Et sic patet q̄ optimates inueniūtur aliqui boni z aliqui mali.

Optimus. Nota q̄ ille dr optimus q̄ ē in suo genere summe bonus. Et qz supra satis est dictū de bono z meliori. hoc solū est notandus q̄ in scriptura inueniūtur aliqua q̄ sunt optima. scilicet

Tempaliter. Primū signat mūdi ꝓsperitatē. Secū dū designat mor vtilitatem. Tercīū de

Eternaliter. signat celi felicitatē. Primo dico q̄ q̄ est optimitas tempalis z exterior. Et sic ꝑm mūdi opinionem illi dicūtur optimiores qui sunt in mūdo feliciores q̄ uis in moribus sint peiores. Sic loquit̄ scriptura Amos vj. vbi dr q̄ bibentes vinū in fialis. z vnguētis optimis de libuti nihil patiebātur sup contritionē ioseph. Isti. n. cōparant̄ vnguēto optimo. qz. s. sicut vnguenta leniūt dolores. Un etiā vnguentū vbi ē iusquiamū appositū. in plaga nō sinit sentire aliaꝝ speciem corrosionez z vstionem. Sic mūdi ꝓsperitas ita lenit z oblectat corda boīm mūdanorum q̄ corrosiones aduersitatū q̄ mūdi prospera comitātur. z maxime miserias alienas nō vident̄ sentire. nihil. n. patiūtur super ꝓtritionē ioseph. Ista optimitas bñ videt̄ figurata. iiij. Reg. ij. vbi de ciuitate Hiericho q̄ interptat luna dr. Qr habitatio bui⁹ ciuitatis optima erat. sed aque erāt pessime. z terra sterilis. Quia habitatio ciuitat⁹ hiericho. i. mūdane prosperitatis que more lune fluit z refluit optima a fatuis dr. q̄uis a spūalibus pessima z sterilis diiudicat̄. Ista ē igit̄ optimitas mūdana qua etiā ipi pessimi peccatores optimi reputant̄. Et certe bñ dicūtur optimi in genere suo. s. optimi vsurarij. optimi ribaldi. z sic de alijs. qz sicut dr Michee. vij. Qui optimus ē quasi paliurus. Et bene tales compant̄ paliuro qui est asper z spinosus ꝑm Isid. qz ꝓcerto tales ꝑ rapinas z exactiones. iniurias z detractiones sunt asperi z pūgentes. Aduerte tamē q̄ sicut optimis reb⁹ meli⁹ parcit̄ sic in tpe bui⁹ vite mundi diuitib⁹ amplius a diabolo indulget̄. Exemplo saul de quo dr. j. Regū. xv. Qr ipe pepercit optimis gregibus. Et certe bene parcit tanq̄ suis. Unde ipe est sicut ille rex Syrie qui dicebat regi achab pessimo. iij. Reg. xx. Filij tui optimi mei sunt. quia reuera q̄cquid tempaliter ē optimum est hodie diabolo z suo. vñ. j. Reg. ix. Et cuius erant optima queq̄ israel? Unū tamē restat. quia ꝓcerto sicut carnifex in optimis pascuis nutrit bouem. z cuz impinguat⁹ fuerit ipm̄ erinde eijcit z occidit. Sic diabolus qui nūc in optimis prosperitatis pascuis nutrit malos. ipos inde finaliter eijciet z in inferno occidet. Ista est igit̄ optimitas tempalis r̄c. Secundo dico q̄ est optimitas virtualis z interior. Et sic viri sancti dicuntur optimi. z bona spūalia dicūtur optima. Illa em̄ dicuntur optima q̄ a magro optimo fabricantur. per q̄ optima vtilitas generat̄. z que ad ultimum optimū ordinātur. Et ideo qz bona spūalia ab optimo principio sumunt originē. s. ab ipo deo immediate. qz sicut dr Jaco. j. Omne datum optimū z omne donū ꝓfectus desursum ē descendēs a patre luminū. Utilitatē etiam habēt optimā. videlicet. qz preseruant hominē a peccatis. et per cōsequens a tormentis. Et ideo dr Hebre. xij. Optimū est gratia stabilire cor. Ad finem etiā optimū pducūt. s. ad gloriam paradisi. vñ Deutro. xxviij. Promittit custodientibus mandata dei q̄ deus aperiet eis thesaurū suū optimū. Unde bene dico q̄ ista meliora z optima possunt dici. Et ideo virtutes z bona spūalia sunt illa munera optima quibus pōt deus placari. de quibus dr Gen. xliij. Sumite de optimis terre fructib⁹ z portate viro mūera. Optimi em̄ fructus quos possit portare terra nostra sunt gratie z virtutes. qz ista sola sunt q̄ homines faciūt optimos Et notem⁹ q̄ ille dr spūaliter optimus qui habet optimā

Intentionem. Et proculdubio tales sunt viri iusti.

Subiectionē. Isti em̄ habent optimā intentionem

Compassionē Canti. v. Caput eius aurū optimum.

Affectionem. Caput em̄ intentionem signat. Item

Conditionem. optimā subiectionem. Dicūt em̄ pla-

Locutionem. to z superiori suo illud Judicum. xij.

Cōuersationē. Quicquid illi placz erit mihi optimū

Item optimā compassionem. vnde Cantico. j. Meliora sunt vbera tua vino fragantia. vnguentis optimis. Item optimā affectionem. Lu. x. Maria optimā partem elegit scz affectionem ad dominica verbi auditionē. Item optimā conditionē sicut habebat ille de quo dicebat Thob. ix. Filius es viri optimi z iusti. Itē optimā locutionem. Cañ. v. Guttur tuū sicut vinū optimū. Et Prouer. xv. Sermo oportun⁹ optim⁹. Item optimā conuersationē. Unde. ij. Mach. iij. Apparuerūt duo iuuenes decori virtute. optimi gloria. Ibi aduerte q̄ illi dicunt̄ spūaliter optimi. s. qui per honestatem sunt picturati. Apparuerūt inquit. Claritatem sunt cōsecuti. Duo. Castitatem sunt deputati. Iuuenes decori. Firmitatem sunt roborati. Uirtute. Sanctitatem sunt nominati. Gloria optimi. De optimitate ergo honestatis dicitur Ezec. xxviij. q̄ in mūdinis tyri erant lane colozis optimi. Et. j. Esdre. viij. dicitur q̄ ad templum hierusalem reedificandum missa sunt vasa eris fulgentis optimi. Quis hodie plangat ecclesia. Treñ. iij. Quomō obscuratū est aurū. mutatus est color optimus. Apparuerunt inquit. Uide supra de Apparere. Et. ij. Machab. iij. Apparuit equus optim⁹ optime adornatus. De optimitate charitatis dicit̄ Job. xxij. Habete pacem z p hoc habebitis fructus optimos. Et hoc ostendit ibi duo. Uide supra de Duo. De optimitate castitatis que notat̄ in verbo. Iuuenes decori. Uide supra de Iuuene z allega q̄ castitas est illa optima pars quā post cōuersionem elegit sibi maria Magdalena Luce. x. Optimā partem elegit sibi Maria. De optimitate firmitatis que notatur cū dicit Uirtute. Uide supra de firmitate. Et infra de virtute. Et allega illud. j. Paralip. xij. Confugerunt ad dauid pugnatores optimi. De optimitate vo fame seu nominate sanctitatis que ostenditur cū dicitur. Gloria. Uide supra de gloria. Et allega illud Judith. x. vbi dicitur. q̄ Judith unxit se mirtho optimo. Mirtū em̄ est vnguētum summe odoriferum significans odorem bone fame r̄c. Ista est ergo optimitas virtualis que ē interior. Tercio dico q̄ ē optimitas eternalis q̄ est superior. Et ista nihil aliud ē q̄ gloria paradisi q̄ optima super omnia iudicat̄. Phares enim dixit Joseph Gene. xlvij. q̄ in optimo terre loco patrem z fratres suos faceret habitare. In figura q̄ deus pat̄ cōmisit ioseph id ē xp̄o q̄ in optimo terre loco. id est in optimitate glorie paradisi. fratres suos. id ē fideles faceret habitare. Et illud considerabat moyses dicebat Deutro. iij. Transibo igitur z videbo terram bāc optimā transiordanem. Ubi nota q̄ ista terra dicitur optima. Quia Luminosa. Transibo inquit. Spaciosa. Terram inquit. Copiosa. Optimā inquit transiordanē. Et si vis dilata sicut in titulis suis r̄c. Uide vbi Melius.

Oppugnare. Uide vbi Pugne z Expugne.

Ra. Ora est limbus seu terminus vestimenti seu panni: sicut consuevit fieri de alio filo qui sit pannus: et dicit gallice eur seu vale. Dicitur etiam quandoque ora terminus seu ripa fluminis seu maris: sicut etiam .j. Machab. ix. dicit quod venit die sabbati usque ad oram iordanis. Et Hebreo. xj. ca. dicitur. Sicut arenam que est in ora maris. Transeo quia pauce sunt auctoritates.

Oratio. Orare. Cum sit Augu. lib. de spiritu et anima. Oratio nihil aliud sit quam quedam conversio mentis in deum per pium et humilem affectum. Possumus dicere quod omnia que sunt solent libenter se vertere et convertere ad illud a quo possunt perfectionem aliquam adipisci. Sicut patet de solsequio quod se convertit ad solem: et de ferro quod se convertendo sequit adamantem. Sic procul dubio cum a deo solo possimus perfectionem gratie et glorie obtinere et acquirere: hinc est quod ad ipsum nos debemus convertere per mentis affectionem: et eius auxilium requirere per humilem et devotam orationem Figura Esaie. xxxviij. ubi dicit quod convertit Ezechias faciem suam ad parietem et oravit ad dominum. Sicut enim debitor qui multa debet nec habet unde satisfaciat et propter debitis est in carcere: nullum habet remedium nisi quod creditoris misericordiam humilibus precibus interpellet. Sic cum nos quotidie in multis offendimus omnes: multa peccatorum debita contrahimus: nosque carceri infernali obligauerim⁹: nec habeamus aliqua merita et virtutes de quibus de condigno satisfacere valeamus nihil habemus remedium nisi quod ad deum et ad sanctos per humilis orationis suffragium recurramus. Ita fecit illa Anna de qua dicit .j. Reg. j. Cuz esset anna amaro animo oravit ad dominum flens largiter. In quibus verbis ostenduntur multa que sunt ad orationem necessaria. videlicet

Subiectum. Debet enim ibi esse subiectus magni vigoris: quia .s. oras debet esse anna.
Iniectum. Iniectum magni feruoris: quia debet esse amaro animo.
Obiectum. Obiectum magni valoris. s. deus: oravit inquit ad dominum.
Adiectum. Adiectus magni doloris: quia debet flere largiter.

Si enim quereret de oratione. Quis. Quare. Cui et Quomodo. Posset responderi per predicta⁹ auctoritatem. Si quis querit. Quis vel qualis debet esse qui adorat? Respondet quod debet esse Anna. Si querit. Quare? Respondetur quod propter amaritudinem animi. Si queritur. Cui? Respondet quod debet orare ad dominum. Si querit Quomodo? Respondet quod debet orare flendo largiter. Dico ergo quod in oratione requiruntur quatuor. videlicet In orante actus proficiens. Anna inquit. In orando causa sufficiens. In amaro animo. In orato valor perficiens. Ad dominum. In orando modus conveniens. Flens largiter. Primo ergo dico quod in orante requirit virtus et perfectio que proficiat: quia. s. ille qui orat debet esse Anna. Anna enim fuit sancta et devota mulier: mater scilicet samuelis que a domino filium suis devotis precibus impetravit. Interpretatur enim anna gratia vel donatio seu donans vel respondens. Ad denotandum quod ille qui vult a deo aliquid orationibus impetrare: debet esse sanctus et devotus: gratia et elemosynarum donatione repletus: et samuelis mater. i. pauperum nutritius et alumnus. Cum esset in qua anna ut sic figuret in illa anna filia phanuelis que non discedebat de templo iciunijs et obsecrationibus intendens Luce. ij. Sicut enim videmus quod aduocatus debet esse persona sapiens et discreta: quia als si esset persona vilis: fatua et infamis non bene sederet in officio aduocati. Intercessor etiam debet esse amicus principis. quia teste Grego. Cum is qui displicet ad intercedendum mittit: irati animus ad deterius provocatur. Quia igitur ille qui orat: et aduocati allegatis suam necessitatem: et intercessoris implorantis dei benignitatem officium assumit: necesse est quod sit homo sanctus: bonus et iustus: et per virtutes et gratias dei amicus. Quia si est dicitur Johannis. ix. Deus peccatores non exaudit: quia scilicet illum audire dominus dedignat: qui sibi per mala opera invia salutis aduersat. Huc illud Esa. j. Cum extenderitis manus vestras auertam oculos meos a vob. Et cum multiplicaueritis orationes non exaudiam manus enim vie sanguine plene sunt. Sicut. n. vnicornis non capit nec sopit a catu mulieris corrupte: sed a catu puelle incorrupte virginis: pisces etiam non faciliter se capi et conduci permittunt in vase immundo sanguine aliorum mortuorum piscium humectato. Sic nec deus illorum catibus seu orationibus non capitur. nec eorum desiderijs inclinat qui sanguine pauperum per rapinam et seuiciam imbuunt. et qui peccato luxurie per immundiciam inquinant Unde dicit Ysid. Non potest habere certam fiduciam quod adhuc in preceptis dei pigritat. et que peccati recordatio delectat. quod enim a preceptis dei auertit. in orione quod postulat non meretur. nec impetrat ab illo quod poscit. cuius legi et iussionibus non obedit. Sic ergo patet quod in orante requirit virtus et perfectio que proficiat. Secundo dico quod in orione requirit causa vel occasio que sufficiat. Amaro inquit animo. Tunc enim est causa sufficiens. vel quia nos impellit amaritudo interioris tentationis. vel amaritudo exterioris tribulationis. vel amaritudo posterioris damnationis. Ista enim tria sunt sufficiens causa faciendi orationes. vel cum aliquis peccati tentatione impellit. aut per tribulationem vigetur aut timore damnationis turbat Eccl. xxxviij. Fili in infirmitate tua ne despicias teipsum. sed ora dominum et ipse curabit te. Et Job. x. dicit. Loquar in amaritudine anime mee dicam deo noli me condemnare. Aer enim timens iacula venatorum solet ventes suos ad arborem fricare et acuere. solet latus suum in luto mergere et inuoluere. solet tandem seipsum ad solem siccare et exponere. et sic in latere quasi osseam durciam protrahit. ita quod nunquam in illo loco venatoris iaculum ipsum ledit. Ita etiam quod illa pars corporis indurata vocat a venatoribus scutum apri. ubi vix potest gladius intrare. Sic vere charissimi si spicula tentationum timemus. et molliciem nostre fragilitatis pauemus. non restat nisi quod dentes nostrorum verborum acuamus et fricemus ad arborem crucis ipsius xpi per deuotam memorationem. et inuoluamus nos luto mortalitatis nostre per ipius iugem recordationem. Exponamus nos soli iusticie deo per deuotionem et orationem. et per nostri sue dispositioni commissionem et dimissionem. Sic enim si fecerimus indurabimur per constantiam ita quod a iaculis tentationum nec penetrabimur nec ledemur. j. Macha. xj. Oravit et reversus est in plium. Quia sicut dicit Greg. in omelia. Tanto magis orationi insistere tenemur. quanto a carne grauius impugnamur. Amaro inquit animo. Quia scz amaritudo timoris propter causas vigentes debet nobis inesse. amaritudo considerationis mortis debet nobis adesse Jaco. v. Tristatur quis in vobis oret equo animo. Sic oravit Jonas. qui cum in mari proiectus et in ventre piscis esset absorptus. oravit ad dominum et liberatus est. sicut dicit Jone. ij. et iij. Quia vere quia homo mare id est tribulationuz amaritudine sentit. quia in ventrem piscis diaboli per tentationem se transglutiri capit. tunc debet ad dominum recurrere et orare. ut ipse dignetur misericorditer liberare. j. Macha. iij. Congregatus est conuentus ut oraret et peteret misericordiam a deo. Requritur ergo in oratione causa vel occasio que sufficiant.

Tercio dico quod in oratione requirit valor et platio que perficiat. Ad dominum inquit. Quia scz frustratorium esset aliquid ab aliquo orare et petere. nisi esset potens id facere et concedere. Et ideo a deo debemus per orationem solum aliquid querere. cum ipse solus sit potens totum concedere et perficere Daniel. vj. Inuenerunt Danielem orantem et obsecrantem deum suum. Quod est contra illos qui non curant ad deum per orationem recurrere. sed undique in creaturis remedium querere. et in homine spem et fiduciam ponere. propter quod sepe contingit ipsos fraudari a proposito et deficere. Sules illi regi ocozie qui mittebat ad beelzebub deum acharon orandum et supplicandum. et dominum deum israel contemnebat propter quod votum suum non meruit obtinere. sicut dicitur. iiij. Regum. j. Oravit inquam ad dominum. pos. Subditus esto domino et ora eum. Ubi aduerte quod ad dominum orandum necessaria est Humilitas et subiacentia. Subditus. Stabilitas et permanentia. Esto. Sedulitas et diligentia. Ora inquit eum. De humilitate enim dicitur Ecclesiastici. xxxv. Oratio humiliantis se nubes penetrabit. De stabilitate seu de perseuerantia dicitur Eccl. xviij. Non impediaris orare semper. De sedulitate vo dicitur. i. Thessa. v. Sine intermissione orate. Quia procerto charissimi deus est orandus. supplicandus et rogandus scz

Cum humilitate ⁊ subiectione.
Cum stabilitate ⁊ psueranti duratione.
Cum sedulitate ⁊ diligenti executione.
pficiat. quod erat tercium requisitum.
Quia procerto in ipo deo est valor ⁊ platio. quarto dico q̄ in
oratione requiritur modus ⁊ conditio que conueniat. Fletus inquit
largiter. Fletus cū humiliato⁹ deus non despicit. Sicut
enim exalationes vaporum solent sursum de terra ad nubes
ascendere: ita q̄ pluuia solet vapores hmōi concomitari.
Sic vere quotiens vapor orationis a nobis sursum mittitur
necesse est q̄ lachrymarū pluuia subsequat. Fletus inquit
largiter Jacobi. v. Orauit ⁊ celū dedit pluuiaz. Et Joelis
.ij. Conuertimini ad me in ieiunio ⁊ fletu ⁊ planctu ⁊c. Dico
enim quādo est lachrymosa. solet esse mirabiliter fructuosa.
Exemplum de Ezebdia rege: qui cōuertens se ad parietez
fleuit ⁊ orauit dominū ⁊ sic vitā. xv. annoz a domino im-
petrauit: sicut dicitur. iiij. Regum. xx. Et Esaie. xxxviij. Et
igitur bene dico q̄ oratio debet habere modum debitum quē
comitet. finem indytum ad quem terminet. causam vr-
gentem per quam inchoetur. virtutem eminentem in qua
radicetur. Aduerte autem adhuc q̄ oratio est frequen-
tanda ⁊ sursum ad deum eleuanda. Et hoc quia ista est
Dei ⁊ angelorum letificatiua.
Pene ⁊ tormentorum lenificatiua.
Hostis ⁊ viciorum exterminatiua.
Dico ergo q̄ ora-
tio est letificatiua
dei ⁊ angelor. Si
enim ptz ad sensum. fumus aromaticus summe est suauis
⁊ delectatiuus. Vñ etiam dicit Plinius q̄ de arbore cyna-
momi rami fracti solent fumū aromaticū spirare. vñ solet
odor suauis ⁊ aromaticus exalare. Sic pcerto quādo san
cti per tribulationes fuerunt laniati ⁊ fracti: tunc fumum
sancte orationis emiserūt p quē deum ⁊ angelos suauit re-
crearunt. De incēsis enim legit. fumus aromaticus de thu-
ribulo aureo exiuisse. ⁊ vsq̄ ad altare dei superius adiuisse
Quia vere fumus orationis qui de thuribulo feruētis cordis
emanat. vsq̄ ad pspectū dei ꝑ impetrationē ascendit ⁊ ꝑ-
perat. Unde etiam angelus raphael dicebat Thobie. xij.
Cum orabas cum lachrymis ego obtuli orationem tuam do
mino. Deinde dico q̄ oratio est refrigeratiua seu impe-
ditiua pene ⁊ tormentor. Sicut enim fumus ⁊ vapor q̄ exit
a castanea ē causa q̄ ipsa castanea nō rumpit nec crepat.
qđ patet quia si castanea non scindit: ⁊ si via vapori exitu
ro non aperit statim facto tonitruo toto castanee suba la-
cerat. Sic vere vapor ⁊ fumus orationis impedit rupturam
⁊ destructionem eterne damnationis. Illi vo qui fumū ora-
tionis nō emittūt. rupturam eterne damnationis incurrunt
Thobie. xij. Bona est oratio cum ieiunio ⁊ elemosyna. ma
gis q̄ thesauros auri condere. Ann elemosyna a morte li-
berat: ⁊ ipsa est q̄ purgat peccata ⁊ facit inuenire vitā eter
nam. Denicq̄ dico q̄ oratio est exterminatiua culpe ⁊ vi
ciorum. Dulcis enim melodia dicit demones fugare. sputū
etiam de ore hominis ieiuni ꝓgrediens solet serpētem oc-
cidere. fumus etiam ab olla bullienti exiens solet muscas
longius fugare nec ipsas patit appropinquare. Sic vere
fumus ⁊ sputum orationis. ab olla cordis feruentis: ⁊ ab ore
hominis deuoti ꝓcedens: ⁊ in auribus dei suauiter cytha-
risans. muscas ⁊ serpentes tentationum effugat: et demo-
nes superat ⁊ cōturbat. Hm q̄ bene figurat Thobie. vj. in
fumo iecoris piscis q̄ potestatem habebat demonia effu-
gandi. Unde dicit. q̄ dicto iecore sup carbones posito alli
gatus est a raphaele demon asmodeus. Xps etiam de quo
dam demonio dixit Math. xvij. Hoc genus non ejicit ni-
per orationem ⁊ ieiunium. Quia pcerto quādo iecur quod
amare cogit. i. est virtus feruētis affectionis ponit sup car
bones feruētis dilectōis. ita q̄ eprinde fumus feruētis ora-
tionis exit. tūc pculdubio a nob dyabolus affugat. Sz ad-
uertendū ē q̄ ad orationē pfectā multa debēt pcurrere. vicz
Temporis aptitudo.
Pectoris mestitudo.
Localis sanctitudo.
Hominū solitudo.
De tpis aptitudine dicit in ps.
Pro hac orabit ad te omis sctus
in tpe oportuno. Dauid vo de se
ipso dicebat in ps. Et ego ad te
dne clamaui: ⁊ mane oratio mea pueniet te. De pectoris me
stitudine di Thobie. iij. Tunc ingemuit ⁊ cepit orare cuz
lachrymis. De locali sanctitudine di Esa. lvj. Et Job. ij.
Dom⁹ mea dom⁹ orationis vocabit. Et in ps. Adorabo ad
tēplū sctm tuū. De hoim vo solitudie di Mat. xiij. q̄ ibs
ascēdit in montē solus orare. Sic igit ptz de orōnē quō est
vtuosa. Si vo q̄rat q̄re dicat dns Matt. xxj. Quecūq̄
in oratione petieritis credētes accipietis. Cū de multis tñ vi-
dek q̄ multū orāt ⁊ tñ nihil impetrāt. Posset respōderi q̄
orōnē nō exaudiri ptingit multiplici rone. vicz Propter
Orantis iniquitatem.
Illius ꝑ q̄ orat indignitatē.
Illius q̄ orat dubietatē.
Illius qđ orat inutilitatē.
nuitatē. Impedit ḡ orō-
nē illius qui orat iniqtas
Esa. j. Cū mltiplicaueritis
orōnē vras nō exaudiam
Illius q̄ orat extorquendā pti-
te. filijs sceleratis. Itē illi? ꝑ q̄ petit indignitas Hiere. xiij.
Noli orare ꝑ pplo isto. neq̄ assumas ꝑ eis laudē. Itē illi
us q̄ orat dubietas. Ille ei q̄ orat dz certissime ꝛfidere de
obtētu Jaco. j. Postulet aūt in fide nihil hesitans. Itē rei
ꝑ q̄ orat inutilitas. qz. s. de? nūq̄ boi pcedit illō qđ ad suā
dānationē cedē pspicit. Jō multis orātib⁹ ꝑ tpalib⁹ ⁊ pro
hmōi dī Jaco. iiij. Propterea vos nō accipitis eo q̄ male
petatis. Quia sicut dicit Jsido. lib. iij. de sum. bono. Sepe
multos nō exaudit deus ad voluntatē. vt eos exaudiat ad
salutē ⁊ vtilitatē. Item impedit oratio vt extorqueat ora
tionis ptinuitas. Quia sicut diues non statim satisfacit io
culatori. immo solet diu salariū differre. vt melodiam in q̄
delectat valeat diutius extorquere. Sic deus q̄ in melodi
osa orōne bonoz delectat. gñq̄ differt qđ petitur. vt diuti
us ⁊ deuotius requirat. Un Aug⁹. dicit. Seruat tibi deus
qđ nō vult cito dare. vt discas magna desiderare. Hec igi-
tur de oratione sufficiant. Uide supra de Clamare. de Fu-
mo. ⁊ Jnuocare ⁊c.

Orbis. Nota q̄ orbis idē est q̄ rotunditas. Et ideo
mundus orbis dicitur eo q̄ ad orbiculares
figuram componitur ⁊ formatur. Jgitur cum orbis signi-
ficet mūdi rotunditatem diuersarum creaturarum aggre-
gationē constructā. Notabo q̄ moraliter loquēdo triplex
dicitur esse orbis. videlicet. Interior. Exterior. Superior.
Primus est moralis ⁊ virtuosus.
Secundus est letalis ⁊ vicios⁹.
Tercius est realis ⁊ seriosus.
Primo ergo di-
cam q̄ est darevnū
orbem moralem q̄
est intimus et virtuosus. Et sic dicam q̄ animus viri iusti
vel etiam ipse iustus orbis dicitur. eo scz q̄ diuersarū crea
turarum id diuersarum virtutum serie decoratus in vni-
tate fidei cōglobat. ⁊ in orbiculare figurā q̄ fine caret ⁊ pn
cipio. hoc est dictu. in naturam eternam ⁊ perpetuā termi
natur. Un breuiter de orbe morali. i. de boie pfecto pōt di-
ci illud Hiere. lj. Qui deus p̄parauit orbem in sapia sua. Et
si vis nota q̄ sicut iste temporalis et corporalis orbis
Solenniter fundatur.
Stabiliter firmatur.
Fertiliter cibatur.
Potenter subiugatur.
Patenter illustratur.
Prudenter gubernat.
Clementer visitatur.
Sic vere dico q̄ iste moralis
⁊ spiritalis orbis a deo funda
tur qđ facit pme gratie sancti-
tudo. A deo firmatur qđ facit
permanentie fortitudo. A deo
cibatur qđ facit opulentie ple-
nitudo. A deo subiugat qđ fa-
cit eminētie celsitudo. A deo illustrat qđ facit sapiētie lim
pitudo. A deo gubernat qđ facit prouidentie certitudo. A
deo visitat qđ facit sue pītie promptitudo seu gratitudo.
Dico ergo q̄ iste moralis orbis a deo fundatur solenniter.
Constat enim q̄ deus etiā in boie iusto prima ponit ⁊ ꝑfect
fundamenta. s. grām atq̄ fidem. ps. Orbem terre ⁊ pleni-
tudinem eius tu fundasti. aquilonē ⁊ mare tu creasti. Itē
a deo firmat stabiliter. Quia scz sicut orbis iste in suo sta-
tu ⁊ ordine immobiliter ⁊ ppetuo pseuerat. sic iustus per
pseuerātie ⁊ perpetue cōstantie firmitatē. ps. Etenim firma
uit orbem terre q̄ nō cōmouebit. Et. j. Para. xvj. Ipse enim
fundauit orbem terre im mobilem. Item a deo cibat fertili-
ter. Constat enim q̄ dei clemētia nutrit ⁊ cibat ⁊ replet etiaz
bonis orbem. Unde Sap. j. Spūs domini repleuit orbem
terrarum. Item deo subiugat valde potenter. Orbis enim
iste deo immediate subijcit. Unde ipse est qui dicit in ps.
Meus est orbis terre ⁊ plenitudo eius. Item a deo illumi
natur valde patenter. s. p discretionē ⁊ fidē. Unde in ps.
Illuxerunt fulgurationes eius orbi terre. vidit ⁊ commo-
ta est terra. Et alibi. reuelata sunt fundamenta orbis terre
rum. Item a deo gubernat valde prudēter. quia scz deus
regit et gubernat eum in iustitia et sapientia. Unde de iu-

stícia dicit ips. Judicabit orbem terrarum in iusticia. Et alibi. In equitate. De sapia vo dicit Hiere. ij. Prepat orbem in sapietia sua. Item a deo visitat valde clemeter. s. p beatā incarnationē. vl p eucharistie pfecationē. vñ Heb. j. Introducit primogenitū in orbē terre. Ptz igit q ē dare vnū orbē moralē q̄ est intim⁹ t vtuosus tc. Sco dico q est dare vnū orbē letalē q̄ est extim⁹ seu pessim⁹ t vicioſus. Et iste est corrupt⁹ t infectus mūdus. Iste em̄ habet contrarias conditiones orbi primo. Unde nota q iste Non est firma stabilitas. sed varia mobilitas singulorum. Non est plena fertilitas. sed famesces cupiditas animor. Non est dei regens auctas. imo crudelitas tyrannorum. Non est tuta securitas: sed trepidans debilitas infirmor. Nō est sincera veritas. sed defraudans fallacitas decepto, rum. Dic ergo q orbis iste est varius t mobilis et caret stabilitate. Nihil est em̄ ibi durabile seu firmum: sed totuz varium t ineptum Esa. xxiij. Defluxit orbis. Et in ps dicitur. Cōmoueant omes inhabitantes orbem. Item orbis iste est auarus t sterilis: t plenus cupiditate. vel carēs fertilitate Gene. xlj. In vniuerso orbe fames prevaluit. Unde de nabuchodonosor. dī Esaie. xliij. q ipse posuit orbem desertum. Quia sicut dicit Gene. xlvij. In toto orbe panis erat. Item orbis iste a deo non fit regibilis sed tyrannorum crudelitate. Unde ille rex assyrior dicit Hester. ix. q cuncte que in toto orbe erant potricie subdite sibi erant. Et ibidem. xiij. dicit. q vniuersum orbem sue subiugauerat dicioni. Et etiam ipse dyabolus dixit domino Luce. iiij. ostendens. s. sibi omnia regna orbis terre. Hec inquit omia tibi dabo si cadens ado. me. quia mihi tradita sunt t cui volo do ea. Item orbis iste non est tutus sed debilis t carens securitate: quia scilicet omnia sunt ibi dubia t trepida. vnde Luce. xxj. Pre timore inquit t expectatione que supueniet vniuerso orbi. Item orbis iste non est clarus sed nubilis t plenus obscuritate seu etiā fallacitate: quia. s. ibi abūdat copia mortalium t immortalium deceptor. vñ Apocalip. xij. dicitur. q descendit ad nos satbanas qui seducit vniuersum orbē. Inuidia em̄ dyaboli mors intrauit in orbem terrarum Sapien. ij. Et sic igitur patet q est dare orbem letalem qui est pessimus t vicioſus. Tertio vo dico q est dare orbem realem. qui est optimus t glorioſus. Et iste certe est orbis iste naturalis in quo. s. est vniuersarū creaturarum ordinatissima aggregatio: quivere glorioſus merito potest dici. Et hoc certe Quia hunc fecerunt man⁹ dominice que non fatigant. Quia hunc fixerunt vires angelice que non tediant. Quia hunc rexerunt leges tbearchice que non perturbant. Quia hunc vixerunt artes autentice que non dissoluunt. Iste enim orbis habet auctorem insuperabilem. s. ipsum deum. Quia sicut dicit. j. Regū. ij. Domini sunt cardines terre: t posuit super eos orbem Quia sicut dicitur in ps. Ipse fundauit orbez terre qui nō cōmouebitur. Item orbis iste habet cetum ministror infatigabilem. s. ordines angelorum. qui deo seruiunt in gubernatiōe orbis. sicut dicit Job. ix. Sub quo curuant q̄ portant orbem. Item orbis iste habet ordinem inuiolabilem. Ordo em̄ t cursus t dispositio creaturarum nunq̄ turbat aut violat Sapien. ix. Disponat orbem terrarum in equitate. Istum autē ordinem appetebat scire qui dicebat Sapien. vij. Ut sciam inquit dispositionē orbis terrarū. Itez orbis iste habet naturam incorruptibilem. semp em̄ pseuerat t durat. Unde illud. j. Paral. xvj. Deus fundauit orbem immobilem. Et sic igitur ptz q est dare triplicem orbem. scilicet Realem. Localem atq; Moralē. Vide supra de Mundo tc.

Ordeum. Nota q ordeum quod est granum interius medullosum. exterius vo palea seu stipula cooptū. signat tripliciter in scriptura. Sigt em̄ Scripturarum sensum bystoricum. Primo ergo dicit. Simplicicium moduz canonicum. q p ordeum intelligitur scriptura. Terre fructum grossum t rusticum. rum sensus bystoricus. Iste em̄ est exterius rudis t grossus. interius tn quādo frangit. inuenit alba t suauis medulla. hoc est dictu. intellectu t sensu spirituali plenus. Ad nutriendum spualem boiem aptus t sanus. Un de scptura dī. j. Paral. xj. Erat ager regionis illius plenus ordeo. Ager dico sacre scripture Hiere. xlj. Habemus thesauruz in agro frumenti t ordei. Aduerte tn q istud ordeū quando; leditur t corrūpit p falsas t hereticas oppositiones. ita q sanum nutrimentū extinde minime reportat Exo. ix. vbi dicit. Or linum t ordeum lesum fuit. s. per locustas. Ita q tunc pōt dici illud Job. xxxj. Pro frumento oriat mihi tribulus: t p ordeo spina. Frumentū em̄ subtilē doctrinam signat: t ordeum grossum bystoricam. Patz ergo q per ordeum designat scripturarum sensus bystoricus.

Secundo dico q per ordeum intelligitur simpliciū modus canonicus. Un em̄ humiles t simplices p ordeuz intelligunt: quia. s. isti exterius rudi. grossa t humili conuersatione tegunt. intus tamen in conscientia munda t pura medulla intentionis t deuotionis ditant. Unde talis figurat in illo pane subcinericio qui fuit ex ordeo. sicut dī Judic. vij. Unde dominus promittit se daturū filijs israel terram frumēti. ordei t vinearum. Quia. s. simplices t humiles sunt terra per subiectam humilitatem: t frumentum p suauem benignitatem. Ordeum p exteriorem ruditatē t vinee per spiritalem iocunditatem. Sume ergo frumentum t ordeum tc. Ezech. iiij. Tertio dico q per ordeuz intelligit mūdi fructus grossus t rusticus. s. substantia tēporalis: que. s. ad modum ordei rusticis t equis t asinis. i. secularibus hominibus est apta. iij. Regum. iiij. Ordeum quoq; t paleas equor deferebant. Et. ij. Paral. ij. Dabo in cibaria ordei choros tc. Sufficit.

Ordo. Ordinare. Cuz ordo nihil aliud sit q̄ debita rerum dispositio. Et ordinare nihil aliud sit q̄ aliquid debite statuere. dī sponere t locare. breuiter notare possum⁹ q moraliter loquēdo i scptura inuenit gñaliter triplex ordo. vicz Ordo Personalis. Primus est ordo morum et actuum. Temporalis. Secundus est ordo rerum et statuum. Supernalis. Tercius est ordo celi spirituum.

Dico ergo primo q est quidam ordo personalis t interior. Et iste ē ille ordo quo scilicet homo debet esse in se virtualiter ordinatus. q̄tum ad seipsum se debite regendo et gubernando. vt sic de nobis verificabit illud Roma. xiij. Que añt sunt a deo ordinata sunt. Homus enim dicit bene ordinata vbi quelibet persona prompte t bene seruit in officio suo: t ibi dominus debite dominat: t serui debite famulantur. Sic vere homus dei que homus sumus nos bene dicitur ordinata. quando vnumquodq; membrum ad dei laudem suo officio vtitur: t quando caro anime subiicitur t corpus spiritui subiugatur. De tali ergo ordine gaudere se dicit apostolus dicēs Col. ij. Gaudeo inquit videns ordinem vestrum t fundamentū fidei vestre. De isto ordine quo. s. debet bō esse spualiter ordinatus dī Job. xxxviij. Nunquid nosti ordinem celi t pones rōnez eius in terra? Ac si diceret. Sicut in celo omnia sunt ordinata: quia videlicet ibi sunt planete ordinati vnus super alterum: qui quidem ordo nunq̄ deficit neq; cessat. Quia scilicet

Primus est saturnus. Secundus iupiter. Tertius mars. Quartus sol. Quintus mercurius. Sextus venus. Septimus luna.

Sic spiritualiter in terra id est in nobis mores et vtutes nostre debent esse ordinate. Ut primo sit saturnus qui est planeta grauis tardus terreus et pondero, sus id est virtus humilitatis. De inde iupiter planeta beniuolus. qui suos et non suos iuuat. i. virtus amoris et charitatis. Deinde mars planeta feruens: igneus t deus belli. i. virt⁹ audacie cōtra vicia tentationis et opationes iniquitatis. Deinde sol planeta clarissim⁹. i. virtus sapientie prudētie t subtilitatis. Deinde mercurius deus eloquentie. i. virt⁹ orationis t debite grauitat⁹. Deinde venus solem sequēs aut precedens. i. virtus obedientie t prompte sedulitatis. Deinde luna plena humoribus que est mater rois. i. virtus benignitatis t pietatis. Ecce ergo quomodo ordo celi in terra ponit: quando naturales virtutes corpoz celestium. hominuz moribus applicantur. Et sic de nobis poterit dici illud Judicū. v. Stelle manentes in ordine in cursu suo aduersus syſaram pugnauerunt. Iste em̄ virtutes sunt quedam stelle spuales que animā faciunt relucere: et contra syſaram. i. cōtra dyabolum faciunt prevalere. Iste

est igitur ordo personalis ⁊ interior. Secdo dico q̄ inuenitur ordo virtualis ⁊ exterior. Et iste est ordo ecclesiastice discipline. De quo dicit Hiere.xxx. Templū iuxta ordinē suum fundabitur. Iste autē ordo consistit in debita personarum ꝓportione. Sicut em̄ ordo naturaliuz sic stat q̄ no bilioza et pulcrioza locum obtinent superiorem. grossioza vo ⁊ viliora locum tenent inferiorem. Sic ⁊ in ecclesia persone ordinate esse debent. j. Paral'. vj. Stabant iuxta ordinem suum in ministerio. ita q̄ perfecti meliorem habeant gradum. imperfectiores vo inferiorē teneāt statum Esaie. v. Pascentur agni iuxta ordinem suū. Sicut em̄ apes in suis cellulis ordinatissime locantur. fila in telis aranearum ordinatissime situantur. grana leguminum in suis thecis ordinatissime coniunguntur. teste in pineis ordinatissime disponuntur. Sic proculdubio boni in suis cellis ⁊ thecis id est in suis officijs ⁊ beneficijs ecclesiasticis ⁊ collegijs. religionibus ⁊ cōuentib⁹ ordinate ⁊ debite q̄uersant. j. Cor. xiij. Omnia honeste ⁊ p̄m ordinē fiant in vobis. Et vt breuiter trāseram⁹ possum⁹ notare q̄ multa sunt q̄ debēt in p sonis ecclīasticis fieri ordinate. Ipsi em̄ debent

Sursuz ascendere.
Uicia vincere.
Gras agere.
Stare ⁊ manere.
Lucere ⁊ docere.
Ministrare.
Militare.
Manducare.
Rutilare.
Currere.

Dico q̄ ordinate est sursum ascendendum: quia. s. gradatim ascendendum est ad bonores p̄m leges Mume. ij. Filij israel per loca ⁊ ordines suos p̄ficiscant. Item ordinate ē malum vincendum. Unde Mee. iiij. dicitur q̄ ipse statuit populū suuz per ordinem cum gladijs et lanceis. Et .ij. Machabeoz. xv. dicitur. q̄ exercitus erat ordinatus. Item ordinate est gratias agendum. Unde. ij. Paralip̄. xxxv. dicitur. Cantores steterūt in ordine suo. Item ordinate standum ⁊ manendum Judic. v. Stelle manentes ⁊c. sicut supra. Item ordinate est alijs lucendum. s. per bona exempla Exod. xl. Locatis p ordinem lucernis ⁊c. concorda si vis. Item dic q̄ iusti ordinate parent ⁊ seruiunt. j. Paralip̄. vj. Stabāt autem iuxta ordinem suum in ministerio. Item ordinate bellant ⁊ seuiūt. s. cōtra vicia. Unde Mee. iiij. Statuit populum in ordinem cum gladijs. Item ordinate edunt et hauriunt. Unde illud Esaie. v. Pascentē agni iuxta ordinē suum. Item ordinate splendorem faciunt Hieremie. xxxj. Dat ordinem lune ⁊ stellarum. Item ordinate currunt et redeunt. Unde d̄ filijs israel dicit Mume. x. Profecti sunt per turmas ⁊ ordines suos. O q̄ ordo cōmendatur in rebus: ⁊ defectus ordinis vituperat. Unde ꝑcerto Job. x. dicitur de illa patria. s. Terra miserie ⁊ tenebrarum. vbi vmbra mortis ⁊ nullus ordo: sed sempiternus horror inhabitans inuenit. Constat em̄ potissime in actibus prelioū q̄ debiliores fortiores vicerūt q̄n ipsi debitū ordinē tenuerūt. Isti vo ordine debito caruerunt. Constat etiaz q̄ inter impios ⁊ tyrannos est ordo: quia scilicet impossibile est communitatē stare que ordinem nō didicit obtinere. Un etiaz Dan. vij. dicit. q̄ illa crudelis bestia tres ordines dentiuz habebat in ore: cum q̄bus cuncta poterat deuorare. Patz ergo q̄ est ordo virtualis qui est exterior. sed de isto vide supra. vbi de ꝓmotione agitur. Quia in pluribus locis agit quomodo ordinate homines debent promoueri. Tertio dico q̄ est eternalis ordo ⁊ superior. Et iste est ordo celestium spirituum. De quo dicitur. iij. Regum. x. Or regina Saba id est anima veniēs ad salomonem. i. christū veniens mirabatur ordines ministroꝝ ⁊c. Omitto gratia breuitatis: quia in multis locis de ordine superius est tractatum.

Organum. Cum organum sit musicum instrumentum. Possumus dicere q̄ per organa potest intelligi triplex leticia. videlicet

Spiritalis ⁊ virtuosa.
Supernalis ⁊ gloriosa.
Mundialis ⁊ viciosa.

Per organum em̄ intelligitur leticia spiritalis. illa. s. qua mēs in deum spūaliter erigitur. ⁊ q̄ laus diuina solēniter decantat. Unde illud. In tympano ⁊ choro in cordis ⁊ organo laudate deum. Unde. ij. Paral'. xxix. dicitur. q̄ steterūt leuite tenentes organa dauid. Item per organum intelligit leticia supernalis. vicz sanctoꝝ et angeloꝝ ⁊c. De qua dicitur. j. Paral'. xxiij. Electi sunt psaltes canentes domino in organis. Item per organum intelligitur leticia temporalis. De qua scz dicit Job. xxj. q̄ filij mundanorum gaudent ad sonitum organi. Et eiusde. xxx. Uersa est in luctum cythara mea et organum in vocem flentium ⁊c.

Oriens. Orientalis. Nota q̄ cuz oriēs sit pars mūdi magis clara ⁊ a parte illa lux oriat: ⁊ celum ⁊ stelle ascendere super nostrum emisperium comprobent. Possumus notare q̄ oriens in bono sumit ⁊ in malo. In bono em̄ oriēs signat. Gratie claritatem. Sophie veritatem. Glorie voluptatem. Signat dico oriēs claritatem diuine gratie. Et sic p̄m istum modum significandi quilibet vir iustus ⁊ gratia plen⁹ pōt dici orientalis. sic de Job d̄i Job. j. q̄ ipe erat magnus inter omnes orientales. Item signat dei scientie veritatem: ⁊ sic de magis qui summi astrologi ⁊ sapientes erant dicitur Matth. ij. Ecce magi venerunt ab oriente. Item signat celestis glorie voluptatē. Et de b̄ Baruch. v. Hierusalem sta in excelso ⁊ circūspice ad orientem: ⁊ vide iocunditatem a deo tibi venientem. Sicut em̄ videmus q̄ plane habent suum ꝓpriū motū versus orientem q̄uis omni die per violentiam firmamenti versus occidentem currere comprobant. Sic viri iusti motus desideriozum ⁊ affectum suozum ad orientem gratie. fidei ⁊ glorie debent dirigere. ⁊ ad illam partem cōtinue se mouere p̄s. Qui ascendit super celum celi ad orientem: q̄uis versus occidentem id est versus bona mundi: vel versus delectationes carnis multoz affectus currere comprobent. Sed adhuc dico q̄ oriens potest sumi in malo. Et sic dico q̄ signat

Uoluptatem deliciarum.
Facultatem diuitiarum.
Uanitatem eminentiarū.

Dico voluptatem deliciarū. Partes em̄ orientales solent esse pinguiores ⁊ fertiliores q̄ partes occidentales. significantes statum deliciarū qui solet habere ampliorem pinguedinē voluptatis. Un Gene. iij. dicit. Or cayn post q̄ occidit abel fratrem suum habitauit ad orientalem plagam eden. Eden autē interpretatur delicie: quia ꝓcerto illi qui fratrem suū. i. spm̄ per peccatum occidunt. nichil aliud q̄ plagam orientalem mundi deliciarū querūt. Item oriens signat facultatē diuitiaz. Pars em̄ orientalis maiorē ⁊ citiorē recipit claritatem: et tamē in sero citius incurrit noctem ⁊ obscuritatem. significans q̄ status diuitiarū q̄uis claritatem ꝓsperitatis amplius in mane huius vite habere videatur. in sero tm̄ mortis obscuritate aduersitat⁹ ampliore grauat. Et de isto oriente loquit Ezech. viij. Ubi ipse vidit viros habentes dorsa cōtra templū ⁊ facies ad orientem. Quia vere bodie fit q̄ mali versum ꝓemptus ⁊ oblionis sue ad templū paradisi ⁊ ecclesie vertunt. faciem vo affectionis sue ad oriētem diuitiarum ⁊ mundane ꝓsperitatis cōuertunt. Item oriens signat vanitatē eminentiarū. i. appetitū ⁊ ambitionem dominandi. Quia sicut signa que sunt in oriente semper solent sursum ascendere ⁊ supra mundi emisperiuz se leuare. Sic illi qui sunt in isto statu semper solent sursum ascendere per ambitionem ⁊ super emisperium plationis se leuare p supbiam ⁊ p̄sumptionem. Et tales figurant in lucifero Esaie. xiiij. vbi dicitur. Quomodo cecidisti lucifer qui mane oriebaris ⁊c. Patet ergo quomodo oriēs in bono signat ⁊ in malo. Si aūt per orientem velis intelligere virum iustum: qui scilicet quotidie de vitute in virtutem oritur. solis xpi presentia decorat: ⁊ lumine gratie. scientie ⁊ glorie delectat. dic q̄ sibi potest dici illud Job. xj. Orieris vt lucifer: ⁊ babebis fiduciam ꝓposita tibi spe. Ubi nota q̄ iustus bic a quattuor commendatur. videlicet

Ab ingressu satis amoroso.
Al ꝓgressu satis luminoso.
Al suggressu satis fructuoso.
Al congressu satis virtuoso.
Ab egressu satis glorioso.

Primum ꝓbat nouitas oriens. Orieris inqt. Secdm claritas gradiēs. Lucifer. Sed tertium vbertas veniens. Habebis. Quartū vo iuuamen patiens. Fiduciam inquit. Quintū aūt solamen subiens. Proposita inquit tibi spe. Igitur dico q̄ oriēs noster. s. homo iustus habet seriosum ⁊ amorosum ingressum. Et hoc ostendit cum dicit. Orieris. s. de non esse in esse. de nibilo ad aliquid. de peccato ad gratiam de antiquitate ad nouitatē. Oriri em̄ de sua natura signat

honitatem Hester.viij. Nona lux oriri visa est. Sicut enī ab oriente sol ingredit in hunc mundū. sic vere homo per ortum diuine gratie ingredit in virtutis ꝛ pfectionis statuꝫ Ezech.xlij. Introitus ab oriēte. Et nota q ortus istius orientis. videlicet viri iusti. portat secuꝫ triplicem lucem. viz Lucem gratie. lucem fidei ꝛ scie. ꝛ lucē etiaꝫ finalis gloriē. Istas enī luces hic oriens secum trahit. ꝛ sic clarū ꝛ rutilū ad domū dñi xpi finaliter secum ducat. Un ipse dicit Eze. xl. Introduxit me ad portā domus dñi oriētalem. Ad istū igitur orientē. s. ad claritatē gre ꝛ glorie debet hō mētaliter aspicere ꝛ tibi cordit? ambulare Ezech.xlvj. Aperiet porta que respicit ad orientē. Pater igit q vir iustus habet senio sum ingressum. Orieris in q̄t. Hume.xxiij. Orietur stella ex iacob. Secūdo dico q ipse habet luminosum ꝓgressuꝫ. qđ ostendit eī dicit Lucifer: q̄. s. est stella valde clara: q̄. s. solem iugiter cōcomitat: ꝛ cuꝫ sole ptinue gradit ꝛ mouetur. Sic vere iustus solem iusticie xpm per gram solet concomitari: ꝛ cum ipso de virtute in virtutē ꝓgredi ꝛ moueri. Lucifer in q̄t. Petri.j. Oriat lucifer in cordib? vestris Lucifer in q̄t. Hoc est dictu. bonus ꝛ luminosus ꝓgressus aduerte tñ q multi sunt qui q̄q deficiūt in ꝓgressu. figurati in pmo angelo lucifero: q̄ supbiens cecidit de celo empyreo Esa.xiij. Quō cecidisti lucifer q̄ mane oriebaris ꝛc. vide ibi. Justus igit bz luminosum ꝓgressum. Tercio dico. q debet bre copiosuꝫ suggressum seu fructuosuꝫ. Habebis inquit. Habere.n. possessionē diuitiaꝝ signat: q. s. sicut orientales ptes plus abūdant in auro ꝛ spēbus q̄ cetere mūdi ptes. Sic vere illi q̄ dicunt ꝑ gram orientes sunt ceteris in auro. i. in virtutib? magis abūdantes Gen.xxviij. Dilataberis ad orientē. vñ Hume.xxxij. Habem? possionem nostram in orientali plaga. Habet igit homo iustus copiosum seu fructuosum suggressum. Habebis inquit.

Quarto vo dico. q iustus dicit oriens q̄ habet vir tuosum cōgressum. s. cōtra vicia ꝛ temēta qđ ostendit eī dicitur. Fiduciam. Air enī audax ꝛ fidēs fortior est ceteris paribus q̄ infidēs. Dic igit orientalis dicit. quia. s. sicut signa orientalia sunt ceteris fortiora ꝝm Aristo. ꝛ hoc quia sunt ignea atq; prima. Sic vere illi q̄ oriente gratie fidei statuuntur: fortes ꝛ audaces ptra hostes ꝛ vicia esse nosc̄untur Zach.vj. Ecce vir oriens nomē eius. Air enī dicit a virtute Fiducia in q̄t. Vide supra de Fiducia. ꝛ de Cōfidere: q̄ beati omes q̄ cōfidunt in dño ꝛc. Habet igit bō iustus vir tuosum cōgressum. Quinto vo dico. q ipse bz gloriosuꝫ egressum. quia. s. ipse habet in fine certaꝫ spem de vita futura. Proposita in q̄t tibi spe. Celū enī a pte orientali venit versus nos: ꝛ nobis etiā secum defert solem ꝛ lunā ꝛ stellas. Ad denotandū q illos q̄ sunt in oriente gratie: ꝛ q̄ etiam quotidie ꝑ gram oriunt. celum. i. celestis patria finaliter deuoluit. ꝛ sol ꝛ luna ꝛ stelle. i. xpi. beata virgo ꝛ angeli et sancti ad ipm accedūt ꝛ applicant. vt sic cuilibet in tali spe ꝓstituto dicat illud Esa.lx. Ecce in q̄t tenebre operient terram. ꝛ caligo pplos sup te aut oriet dñs ꝛ gloria eius in te videbit. Proposita in q̄t tibi spe ꝑ. Caro mea requiescet in spe. Ut sic de futura vita sic ꝓmissa ꝛ sperata dicat eīmibus iustis illud Mal.iij. Orietur vobis timētib? nomē meum sol iusticie. Quia deus pater sicut dī Matth.v. solē suum facit oriri sup bonos. Patet igit generaliter q iustus dicit oriens: vel etiā dicit esse in oriens: vel etiā esse in oriēte. q: ꝓsequit gloriosum egressum: q: exequit vtuosum cōgressum: q: assequit fructuosum successum: q: ꝓsequit vigoziosum ꝓgressum. q: subsequit seriosum ingressuꝫ. Sufficit. Vide de mari ꝛ de luna ꝛc.

Oriri. Ortus. Cū in scriptura inueniat multipler ortus seu processus. B solum possumus notare q in scriptura inuenitur Ortus

Ignobilis. Primus est ortus humane nativitatis.
Dānabilis. Iste enī est valde ignobilis atq; vilis. Et
Tristabilis. hoc rōne vilis materie de qua cōponimur
Mutabilis. Rōe vilis modi per quem ꝯcipimur. Rō
Mirabilis. ne vilis loci in quo cōcludimur. Rōne vilis status in quo ꝓgredimur. Et rōne vilis cibi ex quo reficimur. Et de tali orientē ortu dicit Ezech.xvj. ꝛ loquitur anime peccatrici vel etiaꝫ carni humane. In die ortus tui non est precisus umbilicus tuus: ꝛ aqua non es lota in salutem: nec sale salita: nec inuoluta pannis. q. dī. Ortus iste est naturaliter vilis ꝛ immundus: miser etiam ꝛ calamitosus. Unde Job.xxx. Ad vesperā orientis calamitatis mee

Secundus est ortus humane iniquitatis. Sicut enī in terra inculta naturaliter oriunt spine: sic in nostra natura corrupta naturaliter oriunt culpe Job.xxxj. Pro frumento oriat mihi tribulus. Figura Gen.xlj. vbi dicitur. Ort spice tenues pcusse vredine oriebant ex stipula. Tertius ē ortus mundane aduersitatis. Qđ diū enī sumus in vita ista pene ꝛ miserie non cessant nobis oriri Hume.xj. Ortum est murmur populi quasi dolentium pre labore. Unde de spinis miseriarum ꝛ tribulationum que oriuntur in nobis dicit Esaie. xxxiij. Orientur in dombus eius spine. vitice et paliurus. Quartus est ortus terrene prosperitatis. Mundi enim prosperitas oriens dicit: eo q̄ claritas mundane ꝛ inanis glorie ibidē reperitur. Et nota q in ista oriēte id est in statu prosperitatis mundane Viget

Asperitas ꝛ amaritudo.
Sterilitas atq; solitudo.
Obscuritas ꝛ incertitudo.
Crudelitas ꝛ ebetudo.
Calamitas ꝛ ineptitudo.

Et breuiter sicut videm? q stelle que in mane veniunt ꝛ progrediunt ab oriente in sero terminant et veniunt ad occidentem. Sic vere illi qui in mane presentis vite orientem ꝓsperitatis habitāt: in sero mortis ad occidentem tribulationis ꝓperant. Quia reuera iste oriens scilicet mundi prosperitas vt dictū est multas asperitates habz. Und Josue.xv. Ab oriente in q̄t erit initium ad mare sal salissimū. Item habet multas sterilitates scilicet: bonorum spūaliū ꝛ virtutum Josue.xvj. Ab oriente solitudo que ascēdit biericho. Item habet multas obscuritates. Quia. s. ibi non plene cognoscit deus. Unde Job.xxiij. Si ad orientem iero non apparet. Item ille habet multas aduersitates seu calamitates. s. in fine quādo claritas istius orientis ad occidentem declinat. Tunc eīm vermes corpus: ꝛ demones animā depredantur Esaie.xj: Predabunt filios orientis. Tunc diuites in valle inferi ꝓsternunt. vñ Judicū. vij. Orientales pōpuli fusi iacebāt in valle. Tunc potentes vagi ꝛ profugi dissipant. similes scz ipsi Cayn de quo Gene.iij. Habitauit ꝓfugus in terra ad orientalē plagam. Iste est igitur ortus terrene prosperitatis. Quinto vo dico q est ortus eterne diuinitat. Et iste est ille ortus quo dei filium per carnis nativitatem de matre virgine nosc̄it processisse. Et de hoc dicit in ps. Exortū est in tenebris lumen ꝛc. Et circa hec possumus aduertere Qz sicut sol in mane oritur: ꝛ tandē in die super emisperiū nrm di? currit ꝛ vertit. Finaliter tñ occidit ꝛ a nobis abscōditur. Sic procerto dei filius fuit a nobis ortus ꝛ natus tē poraliter: et in nostro emisperio conuersatus corporaliter. Fuit insuper in occasu mortis a nostris visibus absconditus visibiliter. Et de hoc Eccs.j. Oritur sol et occidit ꝛ ad locum suum reuertit. Et ideo de ipso potest dici illud Zacharie.vj. Ecce vir oriens nomen eius: et subter eum oriētur lux. Ubi aduerte q sicut in ortu solis. scilicet

Cuncta notificantur. Ecce.
Aires fortificantur. Air.
Aues letificantur. Oriens.
Fere tristificantur. Nomen.
Gentes illuminant. Orietur ꝛc.

Sic dico spūaliter loquēdo: q xpi ortus fuit. s. Celestiuꝫ notificatiuus. Ecce inquit. Fuit debiliuꝫ fortificatiuus. Air inquit. Fuit flebiliuꝫ letificatiuus. Oriens. Fuit hostium seu hostilium effugatiuus seu eliminatiuus. Nomen inquit. Fuit mentium illuminatiuus sub ipso inquit orietur lux. Dicamus ergo primo q iste ortus fuit celestium notificatiuus. Ecce inquit. Ecce est aduerbiū demōstrandi: quia. s. in isto ortu multa secreta celestia. multaq; mirabilia fuerunt demonstrata. de quibus bene poterat dici. Ecce. Ortus enī solis est declaratiuus omniū colorum. Ortus vo xpi est demonstratiuus omniū bonor. Un Esaie.lx. Quia ecce tenebre operient terram ꝛ caligo populos super te autem orietur dominus ꝛ gloria eius in te videbitur. Secundo dico q iste ortus fuit debilium fortificatiuus. Air inquit. Sicut enī vires naturales solent in ortu solis roborari: infirmi etiam solent alleuiari. herbe etiaꝫ ꝛ flores solent aperiri ꝛ virtute ꝛ efficacia plus repleri. homines insuper solent in suis operibus occupari. Sic vere ortus christi vel beate virginis fuit omniū virtutū in bene

operantibus augmentatiuus: ⁊ omniū dolorum in male sustinentibus mitigatiuus: quod notāt cum dicitur vir. q̄ dicatur a virtute: quia iste est vir qui dedit nobis virtutem benefaciendi ⁊ malo resistendi Job.j. Erat vir ille magn⁹ inter oēs orientales. Ut ⁊ ipse sit ille angelus qui ascendebat ab ortu solis ⁊ habebat signum dei vivi Apoc. vij.

Tercio dico. q̄ iste ortus fuit flebiliū letificatiuus: quod ostendit cū dicit Oriens. Quia. s. sicut in ortu solis aues modulant. herbe rident: ⁊ oīa iocūdant. Sic in ortu x̄pi pastores angelor̄ gaudiū audiuerūt: ⁊ angeli mūdo gaudium nunciauerūt: ⁊ fideles qui redimi meruerūt eternū gaudium finaliter receperūt p̄s. Lux orta est iusto ⁊ rectis corde leticia. Quarto dico. q̄ iste ortus fuit demonū seu hostium eliminatiuus ⁊ effugatiuus. Sunt em̄ in ortu solis animalia siluestria ⁊ aues immūde que de nocte gaudebant fugiūt ⁊ absconduntur Juxta illud P̄s. Ortus est sol ⁊ congregati sunt: ⁊ in cubilibus suis collocabunt. Et loquitur ibi de bestijs siluestribus ⁊ leonibus. Sic in ortu christi demones ⁊ hereticī qui prius nocebant deficiunt ⁊ superant. Et hoc ostendit cum dicit Nomen eius. Quia scilicet nomen christi est illud in quo omne genu flectitur celestium. terrestrium ⁊ infernor̄. Ideo de nomine istius ortus ⁊ orientis dicit Esaie. xlj. Ab ortu solis vocauit nomen meum. ⁊ adducet magistratus. i. demones quasi lutū. Et Numeri. xxiij. dicitur. Orietur stella ex Jacob ⁊ cōfringet duces moab id est demones. Quinto dico. q̄ iste ortus fuit mētium vel cordium illustratiuus. Quod ostendit cum dicit Subter eum orietur lux. Quia scilicet sicut in ortu solis lux oritur ⁊ diffundit: per quam homines illuminant vt in suis actibus debite dirigant. Sic in ortu christi lux vere fidei et vere scientie fuit orta. Quia tunc noua lux oriri visa est: gaudium ⁊ tripudiū. sicut habet Hester. viij. Ita q̄ tunc saluerunt homines in via salutis se regere: ⁊ peccatorū latebras ⁊ tentationū pericula precauere Esaie. lx. Surge illuminare hierusalem quia venit lumen tuum: ⁊ gloria domini sup te orta est. Et Eccl. xxiiij. Ego feci in celis vt oriretur lumen indeficiens. Et nota si vis q̄ in ortu christi orta sunt nobis omnia bona. Fuit enim tunc orta

Justicie rectitudo.
Fiducie fortitudo.
Scientie limpitudo.
Decentie pulcritudo.
Potentie magnitudo.
Clementie plenitudo.
Leticie gratitudo.
Eminentie celsitudo.

Ista em̄ oīa orta sunt in ortu x̄pi seu etiam in ortu virginis benedicte. Et quidem dico q̄ ibi orta est rectitudo vere iusticie P̄s. Orietur in diebꝰ eiꝰ iusticia ⁊ abūdantia pacis. Et Esaie. xlv. Et iusticia oriatur si mul: ego dominus creaui eum. Item orta est fortitudo spei seu fiducie. Et de hoc dicitur Job. xj. Cum te cōsumptum putaueris orieris vt lucifer: ⁊ habebis fiduciam ꝓposita tibi spe. Item orta est limpitudo fidei seu scientie. ij. Pet. j. Donec illucescat dies ⁊ lucifer oriat in cordibus vestris. Et in p̄s. Veritas de terra orta est ⁊ iusticia de celo prospexit. Item orta est pulcritudo cōuersationis ⁊ decentie Esaie. xxxv. In cubilibus in quibus habitabant prius dracones orietur viror iuncī ⁊ calami. Et in P̄s. A solis ortu vsq̄ ad occasum ex syon species decoris ei⁹. Item orta est magnitudo virtutis ⁊ potentie. Quia sicut dicit Numeri. xxiiij. Orietur stella ex iacob ⁊c. Et sequit. Percutiet duces moab id est demones: ⁊ vastabit omnes filios seth. Item orta est plenitudo pietatis et clementie. Quia sicut dicit Luce. ij. Per viscera misericordie dei nostri. in quibus visitauit nos oriens ex alto. Item orta est gratitudo iocūditatis ⁊ leticie P̄s. Lux orta est iusto ⁊ rectis corde leticia. Item orta est celsitudo dignitatis ⁊ eminentie: quia sicut dicit Hester. xj. Ortus est sol ⁊ humiles exaltati sunt. Patet ergo charissimi quomodo in ortu christi orta sunt pariter cūcta bona: ⁊ quomō ortus iste fuit. scilicet

Mentiū illuminatiuꝰ
Hostium eliminatiuꝰ.
Flebiliū letificatiuꝰ.
Debiliū fortificatiuꝰ.
Celestiū notificatiuꝰ.

Et hec de ortu ⁊ oriri sufficiant. Si aūt adhuc de ortu christi virginis vel baptiste: vel etiam de ortu iusti qui fit per gratiam seu etiam de promotiōe cuiusli bet boni prelati vis aliquid dicere: nota bis q̄ talis spiritalis ortus est Similis

Lumini clarificanti.
Numini iustificanti.
Semini fructificanti.
Carmini letificanti.
Agmini pacificanti.

Et breuiter dico q̄ in tali ortu inuenit lumen clarificans. Lux. ꝫ fidei sapientie ⁊ doctrine orta fuit in mūdo quādo fact⁹ est ort⁹ iste. Unde ort⁹ istius comparat ortui solis ꝓpter lumen scientie ⁊ glorie nūc nascentis ⁊ cum eo orientis P̄s. A solis ort⁹ vsq̄ ad occasum ex syon spes decoris ei⁹. Unde Esaie. lx. Ambulabūt gentes in lumine tuo: ⁊ reges in splendore ort⁹ tui. Ut sic omni pplo dicat illud ibidē. Surge illuminare hierm: qr venit lumē tuū: ⁊ gloria domini sup te orta est. Item dico q̄ in isto ortu inuenit numen iustificans. Unde etiam iste est ille angelus de quo dicit Apoc. vij. Vidi alterū angelū ab ortu solis ⁊c. Nunc enim sicut in p̄s. dicit. Veritas de terra orta est ⁊ iusticia de celo prospexit. Item in ortu isto inuenit semen fructificās qz scilicet iste est semen illud qd ortū fecit fructū centuplū Luce. viij. Item in isto ortu inuenit carmen letificans: q̄a scilicet talis ortus est omni homini gaudiosus. vnd in p̄s. A solis ortu vsq̄ ad occasum laudabile nomen dñi. Quia lux orta est iusto ⁊ rectis corde leticia. Item in tali ortu inuenit agmē pacificans: qz sc̄z in tali ortu consueuit fieri cō cordia ⁊ pax P̄s. Ortus est sol ⁊ congregati sunt ⁊c. Et alibi. Orietur in diebus eius iusticia ⁊ abundantia pacis. Sed heu procerto multor̄ ortus: promotiones ⁊ aduent⁹ sunt contrarie cōditionis. vt recte dicam⁹ illud Sapiēn. v. Ambulamus vias difficiles: ⁊ sol intelligentie non est ort⁹ nobis. Et Esaie. xxiij. Obtenebratus est sol in ortu suo. Non sic ⁊c. Sufficit.

Ornatus. Cum in scriptura fiat mentio de ornamentis corporis: ⁊ de ornamētis anime: notare possumus q̄ inueniunt in scriptura tria genera ornamentorum. scilicet Ornamentum

Necessitatis.
Pompositatis.
Congruitatis.

Primū est ornamentū virtutis ⁊ perfectiōis. Et de hoc. j. Macb. iiij. Ornauerūt faciē templi coronis aureis. Secūm est ornamentū supbe cōpositionis p̄s. Filie eor̄ composite circūornate vt similitudo templi. Tertiū est ornamentum honeste cōuersationis. De quo. j. Thi. ij. Mulieres in habitu ornato cū verecūdia ⁊ sobrietate ornātes se. Dicam⁹ igit de ornamētis anie q̄ sunt ornamēta valde vtuosa. Sicut em̄ videm⁹ q̄ regine ⁊ noue sponse diuersa deferunt in suis membris exteriorib⁹ ornamēta: vt cūctis intuentibus appareant magis grate. Sic anie q̄ regis paradisi sūt spōse ornamentis virtutū debent ornari: vt a deo ⁊ boib⁹ possint magis grate videri ⁊ maiorem complacentiā ꝓmereri Esaie. lxj. Indumēto iusticie circūdedit me tanq̄ spōsum decoratū coronauit: ⁊ tanq̄ sponsam ornatā monilib⁹ suis. Sicut em̄ corpus humanū tot habet turpitudines naturales q̄ per se nō est pulcrū videri nisi etiaz habeat aliq̄ exteri⁹ ornamēta. Sic etiā bō interior in aia ⁊ in ꝓscia tot vicijs naturaliter subiacet: q̄ nisi habeat ornamēta vtutū: nec deo nec boibus placet. Et sicut videmus q̄ tria genera ꝓsonarū solent ornari. s. Sacerdotes. Milites. Spōsi seu ꝓiuges. Sic vere tria genera spiritaliū ꝓsonar̄ spiritalib⁹ indigent ornamētis. vicz Sacerdotes. i. illi q̄ deo spūaliter volūt ministrare. Milites. i. illi q̄ volūt ꝓta dyabolū spūaliter triūpbare. Virgines seu cōiuges. i. illi q̄ sevolūt deo p charitatis ꝓiugiū spūaliter copulare. Oīnes em̄ isti ornamētis virtutū debent pollere: ⁊ vt cūctis appareant gratiosi gratijs ⁊ vtutib⁹ refulgere. Ut sic q̄libet sit tanq̄ vas auri solidē ornatū oīni lapide pcioso Eccl. l. Natura em̄ ita bene curauit de rerū ornamētis sicut de rerū naturis. Mullam em̄ creaturam dimisit sine ornamēto. Celum em̄ ornauit stellis. Terram ornauit plantis. Mare ornauit piscib⁹ Aerem ornauit auibus. Arbores ornauit folijs. Pecudes ornauit capillis. Sic ꝓculdubio charissimi natura naturās. i. deus vult nihil carere virtualib⁹ ornamentis. Vult em̄ q̄ in ornatu spūali nos habeam⁹ stellas. i. splendorem discretionis. Plantas seu herbas. i. virorem cōuersatiōis. Pisces aqueos. i. humorem deuotionis. Aues aereas id ē volatum ꝓtemplationis. Folia arbor̄. i. decorem bone locutionis. Capillos animaliū qui. s. causant interiorē in corpore calorem. i. feruorem dilectiōnis ⁊ affectionis. Et sic de nobis dicet illud Job. xxvj. Spiritus domini ornauit celos. Et fm Grego. Ornamenta celorum sunt virtutes. Et

breuiter de huiusmodi ornamētis videt loqui domin⁹ aīe xpiane: vel cuilibet persone ecclesiastice vel perfecte illud Ezech. xvj. vbi sic dicit. Ornata es auro & argēto: et vestita es bysso & polimito: & multis coloribus. In quib⁹ verbis ostendunt q̄ttuor genera ornamentor̄ q̄bus debemus spūalr adornari. s. Ornamētū

Sapientie discretioris. Auro inquit.
Eloquētie facūdioris. Argēto inquit.
Cōtinentie interioris. Bysso inquit.
Apparētie exterioris. Multis colorib⁹.

Primū est ornamentū valde virtuosum. Scdm est valde preciosum. Terciū est valde speciosum. Quartū est ornamentū valde gratiosum. Primū est ornamentū prelator̄. Secundū est ornamentū predicator̄. Terciū est ornamentū religiosor̄. Quartū est ornamentū clericor̄. Primo igitur dico. q̄ ornari debemus ornatu sapientie luminose: que. s. denotat in auro qd̄ summe fulget: & quod omnib⁹ alijs metallis p̄ualet. Quia sicut dicit Prouerb. iij. Beatus hō qui inuenit sapientiā: melior est acquisitio eius negociatione argenti & auri: primi & purissimi fructus eius. Sed de Auro vide supra in titulo suo. Et isto potissime debent esse ornati prelati & superiores: quia isti debent esse ceteris sapientiores. Qd̄ bene figurat in ornamento capitis pontificalis. s. in mitra q̄ est bicornuta: & auro & lapidibus circūtecta. Ad denotandum q̄ prelatus debet habere duo cornua: scz sciētiā duorum testamentor̄: & aurū sapiētie ad regimen sui & aliorū. Qd̄ etiā antiq̄tus in lege figurabat Exo. xxix. vbi in thyara sacerdotis lamina aurea cum nomine dei tetragrāmaton ponebat. Quia vz caput ecclesie. s. p̄latus debet habere thyarā honoris & excellētie: vbi lamina aurea splēdoris & sapiētie: & vbi insertum sit nomen dei p̄ incussionē timoris & reuerentie. Ornata es inquit auro. Et sic de qualibet anima vel p̄sona sic ornata dicat illud Ps. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circumdata varietate. Et .j. Macha. iiij. Ornauerūt faciem templi corōnis aureis. Prelati eñ facies templi vel ecclesie possunt dici. Ornemur ergo ornatu sapientie luminose. Secūdo dico. q̄ ornari debemus ornatu eloquētie seriose: que notat in argēto sicut supra de Argento apparet. Istud autem ornamentum debent habere illi qui sunt lingua eccl'ie. scz predicatores & dei laudatores: qui. s. ornate & ordinate debent p̄ferre verba sua Tytū. ij. Doctrinam saluatoris nostri dei ornent in oībus. Tercio dico. q̄ nos debem⁹ ornari ornatu cōtinentie p̄ciose: qd̄ ostendit cuz dicit. Vestita es bysso. Per byssuz. n. castitas denotat sicut supra in titulo suo dictum est. Unde Ezech. xvj. Cinxi te bysso. calciaui te iacincto & ornaui te ornamento. Et illud debent habere virgines & p̄sone regulares. Quia sicut dicit Hiere. ij. Nunq̄d obliuiscitur virgo ornamenti sui. aut sponsa fascie pectoralis sue. q. d. Nulla virgo. i. nullus homo virginitatē vouens vel tacite vel expresse: debet obliuisci ornamento castitatis: aut pectorali fascia charitatis. Sed quarto dico q̄ nos debemus ornari ornatu apparētie gratiose. i. ornatu honeste cōuersationis & bone. Que notat cum dicitur Multis coloribus. Color eñ qui immediate obijcit visui exteriorem cōuersationem designat que primo & principaliter obijcit visui & aspectui aliorum. Multis ergo colorib⁹ debemus ornari. i. multis p̄fectionib⁹ & virtutibus in conuersatione exteri⁹ colorari Ezech. xvj. Sumpsisti vestimēta tua multicoloria & vestita es eis. Vide supra de Colore Unde etiam ibidem. Vestiui te discoloribus indui te subtilibus: & ornaui te ornamento. Et isto ornatu debēt potissime ornari clerici & sacerdotes. Ad istos eñ summe p̄tinet habere ornamentum bone & honeste cōuersationis vt sint alijs in exemplum. Figurati in virginibus sponsum & nuptias expectantibus: que lampades suas ornauerūt: & oleum in vasis habuerunt. Sicut dicit Matth. xxv. Ad denotandum q̄ ecclesiastici qui ad nuptias agni sunt specialiter inuitati. debent lampadibus. i. claritate bone cōuersationis: & oleo. i. vnctura pie compassiōis esse p̄cipue adornati. Ista enim sunt duo spūalia ornamenta virorum ecclesiasticor̄. scilicet honesta cōuersatio: & misericordia seu compassio. Ut cuilibet dicatur ilud Ezech. xxiij. Sedisti in lecto pulcerrimo: & mensa ornata est ante te. Lectus. n. pulcerrimus est virtus honestatis. Mensa autem ornata pro nutriendis pauperibus est elemosyna pietatis. Sic ergo patet quomodo sunt quatuor genera bonor̄ ornamētor̄. Et quomodo ornamentū potest accipi in bono. Sz adhuc dico. q̄ ornamenta accipiunt in malo. Et sic per ornamenta intelligunt superfluitates p̄amentorum quas tā viri q̄ mulieres solent hodie deportare. Et iste ornatus p̄certo detestabilis est triplici ratione. videlicet Quia est

Superbie designatiuus.
Luxurie excitatiuus.
Malicie occultatiuus.

Est dico designatiuus superbie. Quia scilicet sup̄bi & vaniglorïosi semper volunt esse superflue ornati & parati. similes pauoni qui summe delectatur in pulcritudine plumarum: ita q̄ caudam in rotam erigit & fastum pre superbia circumducit. Cameleon etiaz colores circūiacentium parietum in pelle sua recipit: & ad formam color̄ omniū se cōuertit. Sic vere superbi in pulcritudine plume id est exterioris apparentie gloriant & ex hoc ad faciendum fastum. rotam & magnificentiā excitantur. Pre curiositate eñ ornatus colorem suū solent mutare: & quicquid curiositatis & nouitatis in alijs vident in se volunt recipere & habere. Et breuiter de isto ornatu superbie dicit Esaie. lvij. Ornasti te regio vnguento: & multiplicasti pigmenta tua. Et in ps̄. dicitur. Filie eor̄ composite. circūornate vt similitudo templi. Ista aūt sunt cōtra multos modernos ecclesiasticos: qui de bonis ecclesie ornant superflue equos: domos & lectos suos. Figurati in athalia impijssima. ij. Paralip. xxiiij. que de illis q̄ sanctificata fuerant in domo domini ornauit phanum baal. Et quod pei⁹ est sepe fit q̄ de bonis ecclesie ornant suas cōcubinas. Un de Baruch. vj. dicit. Quia vestimēta deor̄ suor̄ auferunt sacerdotes & vestiunt & ornāt inde vxores & filios suos. Iste ergo ornatus est designatiuus superbie. Deinde dico. q̄ iste ornatus est excitatiuus luxurie. Unde Iudith. x. dicit: q̄ quādo Iudith voluit holofernē decipere. ipsum scilicet ad luxuriam excitando: ipsa ornauit se omib⁹ ornamentis suis: & sic decepit & occidit eum. Cattus enim quādoq̄ p̄pter pulcritudinem pellis efficitur siluestris. Equa in iuba magna gloriat: & ex hoc ad luxuriam excitat. Quod patz: quia perdita iuba luxuriam deponit vt dicit Plinius. Sic vere sunt multe mulieres que in pulcritudine ornatus sui ita gloriant: q̄ discurrere nō cessantes quādoq̄ siluestres id est meretrices efficiunt. Maxime autem in iuba id est in crinib⁹ & capillis gloriant p̄pter quod sepe fit q̄ ad luxuriam excitant. De isto ornatu dicit Prouerbior̄. vij. vbi de mala muliere loquens dicit sic. Ecce mulier occurrit ei ornatu meretricio garrula & vaga &c̄. De talibus aūt mulieribus sic impudice ornatis dicit Hieronym⁹. Si vir siue quit vel mulier se ornauerit: & vultus hominū ad se p̄uocauerit. etiam si nullum inde sequat malum: iudiciū tamen meret eternum. Venenū enim obtulit dato q̄ qui biberet nō adesset. Et aduerte q̄ talis impudicus ornat⁹ signū est luxurie manifestū. Uinum enim vendendū & equus vendendus solet exteri⁹ aliquo signo significari vt vendēdus esse noscat. Illi etiam q̄ merces suas volūt vendere. solet eas parare exteri⁹ & ornare. Ornamentū ergo taliuz signa sunt: q̄ ei q̄ emere eas voluerit vendende sunt. Tales autem qui sic se ornant fatue sunt: quia sepe fit q̄ vnde credūt se esse formosiores: sunt apud deum & homines viliores. Unde dicit Innocentius. lib. de vilitate conditionis humane. Absit vt alteri⁹ color mirabilis sit nature. Quid enim vani⁹ q̄z crines pectere: cesariem tingere: faciem vngere. genas p̄ducere. Uana enim gratia est pulcritudo: et omis caro fenū. Patet ergo q̄ iste ornat⁹ est excitatiu⁹ luxurie. Deniq̄ dico q̄ iste ornat⁹ est occultatiu⁹ malicie. Sepe eñ fit q̄ sub ornatu honeste cōuersationis: occultāt ypocrite maliciā sue false intētiōis. Isti eñ sunt sic feretrū qd̄ pānis aureis exteri⁹ solet ornari. m[...]o tñ cadauere interi⁹ solet repleri. Quia q̄uis isti sint exteri⁹ ornati pannis siue p̄amentis bone cōuersatōis: interi⁹ tñ repleti sunt cadauere peccati & praue intentiōis Math. xxiij. Ue vob ypocrite: q̄ edificatis sepulcra & ornatis monumenta. Isti aūt qui sic student in ornatu sue exterioris cōuersationis fatui sunt: q: p̄culdubio apud recte iudicantes meliores nō reputant: sed falsiores sepi⁹ extimant. Un dicit Aug. de virgi. lib. j. Neglect⁹ decor plus placet: & hoc ip̄m quod

nos non ornamur ornatus ē. Et certe talis ypocriticus ornatus parū durat: quia dyabolus totū importat. Figuratus in Antiocho de quo dicit .j. Macha.j. Ornamentū aureum quod erat in facie templi. Sic ergo patz quomodo triplex inuenit malus ornatus. Et breuiter omnis ornatus est malus: qui non fit vel rōne necessitatis: vel ratione honestatis. Licitum ēn est honeste z nō superflue se ornare: sicut de sara exemplificat .j. Pet.iij. vbi dicitur. Ornate mulieres sperantes in deo ornabant se subdite pr̄is viris. Ad quod facit qđ dicit Ambrosius li.j. de offic̄is. Non sit ūquit decor corporis affectatus nec vestibus nitentibus adornatus: nil deest necessitative honestati: nil accedat pulcritudini vel nitori. Hec igitur de ornatu anime virtuoso: z de ornatu corporis superfluo z vicioso: nec nō de ornatu honestat̄ necessario z gratioso dicta sufficiāt.

Ortus.ti. Cum ortus sit locus in quo herbe z arbores ortenses z domestice plantant̄ notare possum⁹ q̄ in scriptura inuenit̄ multiplex ortus.s.

Ortus interior. Primus est ortus pscientie interius
Ortus exterior. latitantis. Secūdus est ortus religio
Ortus superior: nis z ecclesie exterius militātis. Ter cius est ortus celestis patrie superius triumphantis. Primo ergo dicamus aliquid de orto interiori: et dicamus q̄ sicut ortus debet aquis rigari. Herbis plantari. Muris vallari. Aeri bono exponi. vel vento cōgruo perflari. Sic spūaliter dico. q̄ ortus cōscientie debet esse rigatus p gratiam z deuotionem: z per lacrymarū irrigationem z bumectationē Esaie.lviij. Erit anima eorum quasi ortus irriguus cuius nō deficient aque. Item debet herbis id est doctrinis z documentis inseri z plantari per scientie studium et lectionem Eccs.ij. Feci ortos z pomeria: z cōseui ea cuncti generis arboribus. Item debet claudi z muris vallari per prudentiam z discretionem Cañ.iij. Ortus cōclusus: fons signatus. Item vento spūssancti perflari per interiorem inspirationem Cañ.iiij. Veni auster: perfla ortū meū: z fluant aromata ipsius. Secundo dicamus aliquid de orto exteriori. s. de ecclesia vel religione vel etiā de sacra scriptura. Et dicamus q̄ sicut ortus corpalis solet Causa spaciandi a bonis personis visitari. Solet insuper ortus auibus modulantibus iocundari. Ortus solet etiam fontib⁹ z fluminibus bumectari. Ortus nibilominus solet fructibus atq̄ floribus secundari. Ortus etiam solet munde et caute seruari vt a porcis z animalib⁹ valeat preseruari. Sic vere dico q̄ ortus religionis. ecclesie z scripture a deo z ab angelis spūaliter visitat̄ Cant̄.v. Veniat dilec.me. in ortū suū. Item in isto orto aues. i. viri contemplatiui z spūales deum laudando modulant̄ Cant̄.viij. Que habitas in ortis: amici auscultant te. Item iste ortus lachrymar⁹ fontibus z scientiarū fluminib⁹ irrigat̄ Cañ.iiij. Fons ortorū puteus aquar⁹ viuentium. Item iste ortus fructib⁹ bonorum operū: z floribus bone puersationis decorat̄ Cañ.v. Veni in ortum meum soror mea sponsa. messui mirrham meam cum aromatibus meis. Item iste ortus per diligentiā claudit̄: per correctionē purgat̄. p pniam colitur z per castitatem munde seruat̄: vt sic a bestijs. i. a demonib⁹ z a vicijs defendat̄: z vt soli deo seruet̄ z custodiat̄ Cant̄. iiij. Ort⁹ cōclusus soror mea spōsa. i. religio vel eccl̄ia. Ortus cōclusus fons signatus. Tertio de orto superiori possum⁹ dicere q̄ iste ortus Continet aromata omīs suauitatis. Continet flumina omīs prosperitatis. Continet delicias omīs felicitatis. De aromatib⁹ suauitatis dicit de quolibet beato. Dilectus meus descendit in ortum suum ad areolam aromatū. vt pascat̄ in ortis z lilia colligat Cañ.vj. De fluminibus psperitatis dicit Numeri.xxiij. Ornt pulcra tabernacula iacob: tanq̄ valles nemorose: z orti iuxta fluuios irrigui. De delicijs ꝺo felicitatis dicit Esaie.lj. Ponet desertum eius quasi delicias: z solitudinem quasi ortum domini. Si ꝺo per ortū vis intelligere virginem gloriosaz potes dicere q̄ ista fuit Ortus clausus per castitatē. Mūdus per puritatem. Fecūdus per gratiarū omniū vbertatem. Speciosus per bonor⁹ exemplor⁹ gratiositatem. De ista ēn dicit Ezech̄.xxxvj. Illa terra inculta facta est quasi ortus voluptatis ꝛc. Concorda sicut supra. Sed adhuc si per ortum vis intelligerere statum pfperitatis mūdane potes dicere q̄ iste est ortus In quo dyabolus colligit olera peccator. In quo christus relinquit a cetu discipulorum. In quo xp̄s afficit multitudine tormentor. In quo adorat̄ z colit̄ multitudo spūalium ydolor. De orto olerum babes.iij.Regum.xxj. vbi achab rex pessimus naboth occidit z vineam suam in ortum olerum cōmutauit Quia procerto dyabolus qui est rex super omnes filios superbie vineam domini sabaoth p posse suo destruit: ipam q̄ in ortum olerū peccator⁹ puertit. De orto ꝺo vbi dominus a discipulis derelinquit babes Joh̄.xviij. vbi dicitur. Ort in orto xp̄s captus est z in orto a discipulis derelictus. Ad denotandum q̄ illi faciliter xp̄m deserunt: qui in orto mundi deliciarū viuunt. De orto ꝺo vbi xp̄s crucifigit̄ dicitur Joh̄.xix. Erat autem in loco vbi crucifixus est ortus ꝛc. Quia procerto illi qui in ortu deliciarū viuūt: dominuz per peccatū iterum crucifigunt. De orto ꝺo vbi ydola adorabantur babes Esaie.j. vbi ydolatris dicitur. Erubescet̄ super ortis quos elegeratis. Ad denotandū q̄ illi qui in orto deliciarum volunt viuere. solent ydola id est vicia adorare. Sufficit.

Sculari. Osculū. Cuz osculari idē sit qđ osculi cumulari: possumus dicere q̄ cū osculū sit instrumētū ad denotādū amorē cordiū z feruorē. Amor ꝺo qñq̄ est verus z virtuosus. qñq̄ falsus z pditiosus: qñq̄ carnalis z voluptuosus: ꝑm q̄ pōt triplex osculuz inueniri. viz

Osculum charitatis. Primo dico q̄ in scriptura inuenitur osculum charitatis. Et
Osculum falsitatis. boc est illud osculuz. i. ille amor
Osculum voluptatis. z illud vinculum quo deus osculatus fuit humanū genus carnem assumendo: z se ei intime approximando z vnendo quando scilicet misericordia et veritas obuiauerunt sibi: iusticia z pax osculate sunt. Quod quidem osculum sume desiderabat humana natura Cant̄.viij. vbi ante christi aduentum dicebat. Quis mihi det te fratrem meum sugentem vbera matris mee: vt inueniam te solum foris: z deosculer te: z iam nemo me despiciat. Foris ēn. i. extra paradisum. i. inferius in mundo cupiebat dei filium inuenire: z eum osculari z sibi se vnire: vt sic sine despectu posset secum perpetuo cōuenire. Ita q̄ etiam ipse dei filius figurari potuit in narcisso qui imaginem suam tantum dilexit. q̄ eam in fonte respiciendo z osculando submersus fuit. Quia reuera dei filius imaginem suam id est hominez ad imaginem eius factum. in fonte vteri virginalis osculat⁹ est carnem. scilicet sumendo ita q̄ pr̄e nimia charitate mortem incurrit se pr̄pter hominem crucifixi permittendo. Unde Gene.xxvij. Accessit z osculatus est eum. Istud etiam osculum charitatis potest significare illud amoris vinculum quod nobis deus facit. quando per charitatem z gratiam se nobis intimat z cōiungit. Imago ēn in speculo vel in aqua talis est nature. q̄ si te elongaueris elongat̄. si aūt te sibi appropinquaueris appropinquabit se tibi etiam vsq̄ ad osculum. Sic vere deus elongat̄ ab illis qui per peccatum ab eo se elongant. Quia longe est dominus ab impijs Prouerb̄.xv. Illis aūt qui per penitentiam sibi appropinquant solet appropinquare: z vsq̄ ad osculum .i. vsq̄ ad perfecte charitatis vinculum eis per gratiaz copulari. Tale osculum petit deus a nobis dicens Gene.xxvij. Accede ad me z da mihi osculum fili mi. Ipse etiam nos osculat̄ nos ad indulgentiam recipiendo. nobis gratiam cōcedendo z cōferendo: z nos in gloriaz introducendo. Dico nos recipiendo ad indulgentiam: quia sicut dicit Lu.xv. Pater misericors cecidit super collum filij prodigi reuertentis z osculatus est eū. Dico etiam vobis gratiā cōicādo: et sic osculat⁹ ē rex dauid senē berzellai.ij.Reg.xix. Osculat⁹ est rex berzellai z benedixit ei. Dico insuper q̄ deus osculatur nos in celestem gloriam introducēdo. sicut de laban dicit Gene.xxix. q̄ audiens iacob sororis sue filium aduenisse. ruens in oscula duxit eum in domū suam. Item adhuc dico q̄ istud osculum charitat̄ potest significare illud pcordie vel amicicie vinculū qđ ē etiā inē bonos: qz. s. viri iusti solēt se spūalr osculari: z p charitat̄ amorē alter alteri colligari. Sicut de dauid z ionatha dr̄. j. Reg.xx. q̄ osculantes alterutrū fleuerūt pr̄ter. dauid aūt ampli⁹. De tbo.

via etiam dicatur Tho.vij.q ragnel cum lachrymis osculatus est eum. Sic ergo patet q in scriptura inuenit osculum charitatis. Scdo dico q in scriptura inuenit osculum falsitatis. t istud certe est osculum demonis decceptoris. mundi defraudatoris. hominis pditoris. Dyabolus em osculatur homines ipsos decipiendo. Figuratus in io ab qui tenens mentu amase quasi osculans eum. t sic qua si osculando occidit eum. sicut dicitur. ij. Reguz. xx. Quia se dyabolus primo fingit osculari hominem eidem mundi pspera conferendo. ipm tamen tandem pditiose occidit vitam t psperitatem subtrahendo. t ipm mortis eterne iaculis feriendo. De tali osculo dicit Prouerbio. xxvij. Melioza sunt vulnera diligentis q fraudulenta oscula odientis. Mundus etiam osculatur adulando et alliciendo. sicut de mundanis amicis dicit Ecci. xxix. Postq accipiant osculantur manus dantis et in pmissionibus humiliant vocem suam. quia scz tales non osculant nec applaudunt pter veram amoris charitatem. sed solum pter p priu lucri vtilitatem. Sicut de absalon dicit. ij. Reguz. xv. q ipse omnes illos qui veniebant ad curiam patris sui da uid osculabatur vt ab eis in regem pmoueret. Proditoz so osculat amorem fingendo et simulando. sicut de iuda dicit q ipse dixit iudeis Matth. xxvj. Quecunq osculatus fuero ipse est tenete eum. Quia pcerto pditores sub specie amicicie non cessant osculari et applaudere. vt hominem possint decipere. et secreta sua inuestigare et ipsa alqs reuelare. Sicut dixit xps iuda osculo filium hominis tradis. Istud est osculum falsitatis. Tercio dico q inuenitur osculum voluptatis. et istud est osculum luxuriosozum qui more canu non cessant osculari. t exinde ad carnis voluptatem t immundicia indinari t excitari. Unde de mala muliere t de fatuo iuuene dicit Prouer. vij. Apphensum deosculabat iuuenem. et procaci vultu blanditur dicens ꝛc. Et sequitur. q iuuenis statim eam sequitur quasi bos ductus ad victimam. et nescit q ad vincula stultus trahat. Sic ergo ptz quo triplex est osculu. s. charitatis et amicicie. falsitatis et fraudulētie. voluptatis t immūdicie ꝛc.

Os. oris. Nota q os scom diuersa officia habet plures virtutes in aia designare. Oris enim officia sunt quattuoz scz Cibos recipere t masticare ad corpis nutritionē. Aerem seu spm attrahere ad cordialis caloris refrigerationem. Verba formare ad animi manifestationem. Superfluitates corpis vomēdo ejicere ad corporis liberationem. Scom ergo istas pprietates possum? notare q os pro bonum significatum signat multipliciter in scriptura. Signat enim virtutem

Discretionis. Affectionis. Locutionis.

Signat dico virtutem discretionis. qz scz sicut os omnes cibos recipit. iposq masticat atq terit t inter cibozum saporem discernit. quod bonum est ad ventrem transmittit. quod malum est reiicit t expellit. Sic se virtus discretionis t cogitationis cibos exteriozum rerum debet masticare. discutere. t discernere. t anteq ad ventrē affectiois trāseant. vtrum bona vel mala sint debet caute discernere et videre. Bona autem debet intus in corde t affectione recipere. t pro nutrimēto spuali anime retinere. mala vo debet reicere. t ne aie nocumentum inferat refutare. Quia sicut dicit Prouer. xxj. Qui custodit os suum custodit ab angustijs aiam suam. Item os signat vtutem affectionis. Sicut enim os attrahit spm t aerem ex quo cordis caloz tempat. t cum ore etiam vermes se solent trahere et in anterius se mouere. Sic coz t affectio spmsctm per deuotionem attrahit qui calores tentationum refrigerat atq tollit. Cum ore etiam affectionis homo per bona desideria trahitur. t ad partem anteriozem bonozum eternozum cōtinue cōmouet. ps. Os meu aperui et attraxi spm. q mādata tua desiderabā. Item dico q os signat virtutē locutionis. Et sic dico q istud os dz esse apertum. et debet esse clausum. Apertum dico. videlicet Ad

Dām collaudandum. Populo pdicandum. Peccata confitendū. Discolos arguendū. Dām exorandum.

Dico q istud os debet ee apertum ad collaudandā dei maiestatē. ps. Ex ore infantiu et lactentiu pfecisti laudē. Et alibi. Immisit in os meu canticum nouum carmen deo nro. Item ad pdicandū oem veritatem Hiere. j. Ecce dedi vba mea in ore tuo. Et in ps. Os meu loquet sapiam. t meditatio cordis mei prudentiā. Item ad pfitendū culpe grauitatē Job. vij. Mo parcā inqt oz meo loquar in tribulatione spus mei. cōfabulabor cū amaritudine aie mee. ad Roma. x. Ore aut confessio fit ad salutē. Item ad arguendū moz prauitatē Job. xxiij. Ponam coram eo iudicium t os meu replebo increpationib?. Figura in asina balaam Mume. xxij. Cuius dns os aperuit. et balaam mgrm suu repbendit. vt sic dicat qlibet nrm illud Esa. xlix. Posuit os meu dns qsi gladiu acutu. Ut t sic figuret in illo filio bois q in ore suo babebat gladiu bis acutum Apoc. xix. Aduerte tu q multi sunt simles lampde q solo ore est ossea t dura. toto aute corpe mollis t carnea. Psitacus etiā in solo ore bz potentiā t vtutē. Quia renera isti solu potētes sunt in vbis t nibil in ope Apo. ix. Potestas equoz in ore ipsoz. Item ad depcandū dei pietatem Un in ps. Ad ipm ore meo clamaui. t exultaui sub lingua mea. Sz pcbdoloz multi sunt bodie qui tali ore videntur carere. qz scz nesciut loqui. nec pdicando nec pfitendo. nec deu laudando. nec primu arguēdo. Simules quibusdam monstris etbiopie. que ore dicunt carere t solo odore viuere. t quis alias formā bumanā babeāt. vocē tu dicunt penitus nō babere. Sic isti qtum ad vsum recte locutiois t discretionis ore carēt. t a pnūciatione humane vocis silent ppetuo atq tacēt. ps. Os babēt t nō loquent ꝛc. Mo sic ergo sed habeamus mō pdicto os apertū. De ore autem inqntu p ipm superfluitates vicioz euomunt die sicut prime. s. dixi ibi. Item ad pfitendum culpe grauitatē ꝛc. Sic ergo patz quo os qdrupliciter sumit in bono. Item illud os debet esse clausum. qz scz vir iustus debet loco et tpe claudere os suum scz per silentu taciturnitatem. t per prudentis consilu maturitatem. Ita claudebat illud ille q dicebat in psal. Posui ori meo custodiam cū cōsisteret peccator aduersum me. Homo em inter omia aialia respectu corpis sui valde bz os modicū. Ad denotandū q illi q sut boies. i. psone rōnales. dnt habere os strictū t clausuz qtū ad rarū t modestū vsum verboz. Juxta illud Ecci. xxviij. Verbis tuis facito staterā t ori tuo facito ostia. Sō apparet in ore qō duos bz circuitus seu muros. labia scz atq dentes. Ad denotandū q cū difficultate t deliberata maturitate loqui debemus. qū verba nostra p tot portas transitura esse videmus. Et ideo dī Ecci. xxj. In ore fatuoz cor illoz t in corde sapientium os illoz. Sic ergo patz quo os claudit in bono. Sed adhuc dico q os signat qnq in malo. t sic pōt per os intelligi omne genus male locutiois Aialia em mordacia t rapacia solēt bīe mlto maiora ora t latioza q aialia mitioza sicut patz de leonib?. vrsis. canibus. atq cattis. respectu boim ouiū atq boum. Quia pro certo illi qui sunt in mūdo isto bestie rapaces t mordaces id e pdores nocētes t siluestres. solēt pculdubio habere pre ceteris ora maiora. t ad inaniter loquendū pmptiora t ampliora. ps. Dilatauerunt super me os suum sicut leo rapiens et rugiens. Quia sicut dicit Prouer. xv. Os impioz redundat malis. Et nota q mali babēt os magnum pncipalr ad multa vicz Ad

Fallendum p deceptionem. Mordendū p detractionē. Lambendū p adulationem. Jurandū p blasphemationē. Clamandū per iniuriationē. Jactandū p inanē gloriationē. Mentiendū p falsaz locutionē.

Primo q dico q mali bnt os ad fallendū p deceptoz t isti se pditores t bypocrite. q vnū babēt in ore. t aliud i corde. de q? dī in ps. Os ore suo bndicebāt. et corde suo maledicebāt. Isti potissime se mlti in curia pncipū t magnatū q sb spe boni sp solet falsa psilia machinari. Silles cani rabido q sp gestat os aptū. t sp saliuā effūdit venenosaz. Quia. s. mali psiliarij t boies falsi sp bnt os aptū t pmptū ad vba venenosa i psiudiciū sbditoz emittenda. Et ad prava t venenosa psilia suggerēda. de qbus dī in ps. Os tuū abūdauit malicia. et lingua tua cōmentabat dolos Et Prouerb. vj. Simulator ore decipit amicū suū. t ducit eū p viā nō bonam. Scdo dico q mali babēt os ad mordendū per detractionē silles tortuce marine. q sm Pli. plus bz os magnū t durū qz quodcumq aliud aial. Duros em lapides solet frangere. et ora

fortitudine lacerare. Similes etiam manticore cuius os horribile tres ordines dentium dicitur in ore gestare. quibus dicit homines devorare. Similes insup serpenti q̄ dicitur p̄ster qui ꝑm Ysid. et lucanum patulo ore semper incedit. venenūq; continue diffundens membrū qđ mordet inficit et corrumpit. Quia procul dubio os detractorū valde est horribile atq; durum. et ad invehendū et diffamādum semp est patulum et apertū. p̄s. Os peccatoris et dolosi super me apertū est. et sermonib⁹ odij circūdederūt me et expugnaverūt me gratis. Ysti em̄ os habēt ita durum q̄ nullus est ita virtuosus et fortis quin ad dentes sue detractionis veniens confringatur. et quin per morsus sue detractionis per infectionē infamie corrumpat. Hoz em̄ os teste p̄s. Maledictione et amaritudine plenum est. sub lingua eorum labor et dolor. Tres em̄ ordines dentium in ore eorum homines isti dicuntur habere inq̄ntum scz suis verbis detractorijs solent tria genera personarum scz Superiores. Pares. et Inferiores. detractorie devorare. Figurati in illa bestia Dañ. vij. Que habebat tres ordines dentium in ore que dicebant ei. Surge comede carnes plurimas. Ystud est os gladij de quo fit totiens mentio in scriptura Josue. vj. Interfecerunt in ore gladij omnia. Lingua em̄ detractorum gladius est acutus. Quia vicz sicut gladius scindit et lacerat quicq̄d tangit. Sic os detractor bonos mordet. et devorat et corrodit. Unde de ꝺoech ydumeo. dicit. j. Regū. xxij. q nobe ciuitatem sacerdotum percussit in ore gladij. Tercio dico q mali habent os ad lābendum per adulationem. Os em̄ de sui natura suaue est et leue et labijs mollibus et teneris circūseptum. Sic isti habent os leue et suaue per adulationem et molliciem verborum. et circūseptum per fraudem et deceptionem. Similes sanguisuge que in ore portat fistulam qua sanguinez attrahit in sugendo. Quia scz tales cum fistula verboꝝ dulciū: attrahunt et acquirunt sibi sanguinem id est talem substātiā aliorꝝ. De quibus possent dicere ipsorū auditores illud Esaie. xxix. Populus iste in ore suo appropinquauit Et in p̄s. dicit. Postea in ore suo complacebunt ꝛc. Tale os etiam habēt male mulieres. que scz sunt similes illi serpenti qui dicit seps qui solet hominis et carnem et ossa liq̄facere. et in nihilum redigere et consumere. Similes etiaz sunt pisci qui dicitur fasten. In cuius ore aqua maris dulcescit. ita q̄ alios pisces ad sui oris dulcedinem attrahit et occidit. sicut dicit Jozat. Sic vere mala mulier ꝑ bis oris sui solet homines liquefacere. et suare et enervare. et sua attrahentie dulcedine per mala desideria occidere et per luxurie opera devorare Prouerbiorum. xxij. Fouea ꝓfunda os aliene. Unde Job. xlj. dicitur. In medium oris ipsius quis intrabit. Sequitur. De ore ipsius lampades procedunt. Ysti ergo habent os ad lambendum per adulationem. Quarto dico q mali habent os ad iurandum per blasphemationem. contra illud Eccli. xxiij. Jurationi non assuescat os tuum. Et isti sunt illi qui non cessant anathematizare. blasphemare et iurare. et contra deum verba nephanda ꝓlare. De quibus dicit in psal. Posuerunt in celum os suum et lingua eorum transiit in terra. Et isti figurantur in illa terribili bestia Apocal. xiij. De qua dicit. q datum est ei os loquens magna. et aperuit os suum in blasphemias contra deum. Quinto dico q mali habent os ad clamandum et iniuriādum. et isti sunt potissime iracundi. qui ex ore suo non cessant verba iniuriosa emittere et totam circūiacentem patriā conturbare. Figurati Apocalip. xiij. in bestia illa que ascendit de abysso que habebat os sicut os leonis ꝛc. quia vicz tales iniurijosi et iracundi solent ore suo alios conturbare. sicut leo solet ore suo bestias devorare Job. xlj. Flama de ore eius egreditur. Unde Prouer. xviij. Os eius iurgia prouocat os stulti cōtritio eius. Sexto dico q mali habent os apertum ad iactandum per inanem gloriationem. p̄s. Os eorum locutū est superbiam. Figurati scz Dañ. vij. in quodaz cornu modico de quo dicitur. q habebat os loquens grandia. Quia procerto illi qui sunt inter ceteros magis modici per virtutum tenuitatem. consueverunt magis loqui grandia ꝑ iactantie et superbie vanitatem Prouerb. xxij. Qui exaltat os suum querit ruinam. Et Matth. xij. Ex abundātia cordis os loquitur. Septimo ꝯo dico q quidā habēt os ad mentiendum per vanam locutionem. De quibus dicitur Sap. j. Os qđ mentitur occidit animam. Tales autē sunt illi qui multis verbis solent vti. difficile est enim quin cadant in stultiloquio vel mendacio. Unde de talibus dicitur Eccli. xx. Ex ore fatui reprobatur parabola. eo q̄ nō dicit eam in tempe suo. Et Eccli. xxj. In ore fatui verba inarrabilia. Ideo bene docet Eccl. xxiij. Indisciplinate loquele non assuescat os tuum. multi enim casus in ea sunt. Quod tamen est contra mulcos qui ita assueti sunt ad iurandum et mentiendum q̄ vix possunt aliqualiter abstinere. Et sic ergo patet quomō peccatoꝝ os septemplicit variatur in malo. Hec igit de ore sufficiāt. Vide. s. de loqui. de labijs. de lingua ꝛc.

Os. ossis. Cum ossa sint in corpore partes solidi ores et ad sustentationem fluxibilium carnium aptiores. inde est q̄ per ossa possunt intelligi illi qui ratione status et gradus in corpore ecclesie habent subditos et fragiles sustinere. sicut sunt iudices. principes. magnates. prelati religiosi. clerici. et alij qui inter alios debent esse virtuosi et perfecti siue boni fuerint siue mali. Dicam⁹ ergo q̄ ossa possunt significare in bono et in malo. In bono significant viros virtuosos et perfectos. In malo vero significant viros viciosos et infectos. Dico ergo q̄ per ossa significantur homines perfecti et virtuosi. et maxime ecclesiastici et prelati. quia scilicet isti in corpore ecclesie gerunt officium ossium alios scz fouendo et sustinendo et in bono ne deficiant adiuvando Roma. xv. Debemus autem nos firmiores imbecillitatem infirmorum sustinere. Ut sic possimus christo dicere illud. j. Paral. xj. Os tuum sumus et caro tua. Ubi aduerte q̄ viri perfecti possunt dici ossa. Sicut enim Ossa
Dura substantia componunt.
Nervis adinuicem coiungunt.
Carne exterius vestiuntur.
Medulla interius imbuunt.
Sic procerto viri perfecti debent Firmissime fundari per constantie fortitudinem.
Os. Fortissime ligari per concordie firmitudinem. Sumus. Exterius velari per modestie mititudinem. Caro. Interius rigari per clementie plenitudinem. Tua. Quia procerto charissimi ad viros ecclesiasticos pertinet q̄ habeant p̄cipaliter ista quatuor videlicet
Constantie stabilitatem. Os tuum inquit.
Concordie charitatem. Sumus inquit.
Modestie carnitatem. Caro inquit.
Clementie medullitatem. Tua inquit.
Dico igitur p̄mo q̄ in ossibus ecclesie debet esse constantie fortitudo. Et hoc etiam datur intelligi cum dicit Os. Quia scz sicut ossa de sua natura sunt alba. arida. insensibilia. dura. et inde est q̄ faciliter non corrumpuntur. nec aqua molliunt. nec igne etiam flectunt aut dissoluuntur. immo q̄libz in medio carnis sanguinis et humoꝝ habeāt locū suū. nunq̄ tñ ꝓpter hoc destruunt. Sic viri iusti in corpe ecclie. et maxie religiosi. ecclīastici et ꝓlati debēt esse albi ꝓ ptinentiā. aridi per abstinētiā. insensibiles ꝓ patietiā. fortes et duri per ꝓstantiā. Infirmos em̄ debēt sustinere. bona debēt fortiter facere. et mala fortiter tolerare. et nunq̄ corrupi vel deficere. nec igne aduersitatis. nec aqua ꝓsperitatis a bono immutari. vel desistere. sed in bono ꝓseueranter et iugiter ꝓmanere. Os inquit. Et si sic fecerim⁹. Xps de q̄libet nr̄m dicere poterit illud Gen. ij. Hoc nunc os de ossibus meis et caro de carne mea. Un etiam de ista durabili ossū spūaliū ꝓstātia pōt dici illud Ero. xij. Os illius nō ꝓfringetis. Qđ tñ est ꝯ multos qui ꝓ auaricia cōburunt. per invidiā corrumpunt. per tristiciam ꝓterunt. Comburunt dico ꝓ auariciam. iij. Regū. xxiij. Tulit ossa de sepulcris et combussit ea sup altare. Quia bodie ossa sepulcroꝝ. i. religiosi. et ossa altarium. i. sacerdotes et clerici. a dyabolo comburunt ꝓ auaricia Job. xxx. Ossa mea aruerunt p̄ caumate. Item corrumpunt ꝓ invidia. qz sicut dr̄ Prouer. xiij. Putredo ossium invidia. Item cōterunt ꝓ tristiciam et iracundiā. p̄s. Quasi leo sic ꝓtriuit omnia ossa mea. Nō sic charissimi. sed sit in nobis ꝓstātie fortitudo. Os inq̄t tuū. Sedo dico q̄ in nobis dz esse concordieꝝ affitudo. Qđ oñdit cū dr̄. Sumus. Sumus em̄ denotat multitudinē aggregatā. Quia sicut multa ossa in corpe ag

gregañ. ita etiam q̃ ossa quasi in omni membro plura simul & duplicata inueniunt. ista insup ossa neruis et tenaculis inuicem coniunguntur. Sic viri pfecti in ecclesia debent simul esse per pcordiã & vnitatem. et debent inuicem coniungi & ligari per veram amiciciam et charitatem. Ut sic dicat ecclesia illud Job.x. Pelle & carnibus vestisti me ossibus & neruis cõpegisti me. Et sic de charitate & concordia talium ossium dicat illud Ezech.xxxvij. Accesserũt ossa & ossa vnũquodq; ad iuncturã suã. Ñ etiã.iij.Reg.xiij.dr Ponute ossa mea iuxta ossa viri dei. Quod est ꝑ multos q̃ pculdubio nõ sunt ossa piũcta per concordiã & charitatẽ. sed magis ossa disiuncta per odium. diuisionem & ptrarietatem. De q̃bus dr Ezech.vj. Dispergam ossa vestra circa aras vestras. Non sic sed sit in nobis pcordie vicissitudo. Sumus inquit. Ut sic nobis dicat dñs illud.ij.Regũ.xix. Os meũ & caro mea vos. Et nos dicamus illud.ij.Reg.v Ecce os tuũ & caro tua sum⁹ nos. Tercio dico q̃ in nob dz esse modestie mititudo. qd notat cã dr. Caro. q: sicut videmus q̃ ossium duricia in omni parte corpis semp est carnis mollicie coopta. Sic vir pfectus q̃uis in se sit q̃q; durus. solidus. rigidus. & severus exterius. tñ in cooptura id est in apparentia scz in verbis & in modis semp dz habere carnẽ q̃ naturaliter est mollis. i. modestie & benignitatis teneritudinẽ & dulcorẽ. Ut sic possit dicere ecclesia. Adhesit os meũ carni mee. Q̃uis bodie ꝑculdubio de multis possit dici illud Job.xix. Pelli mee consumptis carnibus adhesit os meũ. Quia vere bodie ossa ecclesie scz ecclesiastici mali nõ adherent carnibus exteriorũ benignitatis. ꝫ magis pellibus foderaturarũ. vel subducturaꝝ & carnalis voluptatis. Vel pellibus q̃ inflata faciũt sonũ. i. turgedini superbie arrogantie & vanitatis. Nõ sic ergo. sed sit in nobis modestie mititudo &c. Quarto ꝺo dico q̃ in nobis debz esse clemẽtie plenitudo. & hoc ostendit cã dicit. Tua. Ossa eñ non seruiunt sibi solum sed etiam alijs mẽbris. quia scz oia alia membra habẽt sustinere. ita q̃ ossa magis ꝓprie possunt dici esse aliorum q̃ sua. In quo notat virtus dementie. que alios fouet. sustinet. & supportat. Vir enim pius non qd̃ suum est querit sed qd̃ alterius. Unde ꝓprie vir pius non est suus immo tuus. qz scz in bonis tuis vel aliox solet gaudere. & in malis aliox dolere. Ñ Esa.lxvj. dicit. Ossa vestra q̃si herba germinabũt. Ossa eñ interi⁹ sunt naturaliter plena medulla. que scz ipsox siccitatẽ temperat. & eox substãm nutrit pariter & humectat. Sic vere in ossibus spiritalibus. i. in personis ecclesiasticis & perfectis debet semp esse & abũdare medulla pietatis interius. que ipsos dz irrigare. & cordialiter humectare Job.xxj. Viscera eius plena sunt adipe. & medullis ossa ipsius irrigãtur. Quod est cõtra multos qui ꝓcerto non sunt medullis plena per pietatẽ. sed potius sunt ossa dura. sicca & arida ꝑ incõpassionis duriciã & siccitatem. De quo in ꝑs. Ossa mea sicut cremiũ aruerũt. Nõ sic ergo charissimi sed sim⁹ Ossa

Medullosa per pietatẽ.
Carnosa per benignitatẽ.
Neruosa ꝑ charitatem.
Dura seu ỹtuosa ꝑ con-

stantie firmitatẽ. Et sic patet quõ ossa signant viros perfectos & virtuosos. Sed ad huc dico q̃ ossa possunt significare viros infectõs & vitiosos. s. pctores & maxime illos q̃ in corpe dyaboli locũ obtinẽt ꝓcipalẽ. maiores. s. & potẽtes siue potẽtiores. Nota ꝫ q̃ pctores dicunt Ossa ꝓpter

Duram soliditatem.
Inanem vacuitatem.
Siccam ariditatem.
Carnis vicinitatem.
Sensus nullitatem.
Sonitus clamositatẽ.

Quia proculdubio pctores habẽt soliditatẽ obstinationis. Vacuitatẽ impfectionis. Ariditatẽ indeuotionis. Carneitatem delectationis. Insensibilitatem in discretionis. Clamositatem infamie & murmurationis. Dico ergo q̃ peccatores sunt ossa solida per obstinationem. Quia scilicet sicut ossa ꝓpter sui soliditatem et duriciam non facile penetrantur. sic nec peccatores ꝓpter duriciam sue obstinate voluntatis nõ facile ad penitentiam conuertuntur Exodi.xij. nec os iosus confringetis. Et sicut videmus q̃ ossa nec aqua molliuntur. nec igne dissoluuntur. sicut faciunt cornu & vngues sic peccatores obstinati aque dulcis monitionis non possunt molliri. nec igne aspere correctionis dissolui. Et ideo ꝓptie peccatores dicuntur ossa sepulta. quia scilicet in sepulcro male consuetudinis sunt inhumata Josue.xxiiij. Ossa ioseph que tulerant de egypto sepelierunt in sychem Item isti sunt ossa vacua per imperfectionem. Ossa enim interius concaua sant cõmuniter et vacua pro maiori parte. medulla enim que ibi est non solet concauitatem replere. ad venotandum q̃ ossei peccatores vacui sunt omni bono Job.xxiij. Ossa que tecta fuerant nudabuntur. Item isti sunt ossa arida per indeuotionem. Quia sicut ossa naturaliter arida sunt & parum habent de humore. Sic peccatores sicci sunt & aridi & humore deuotionis priuati. pẽ Ossa mea sicut cremium aruerunt Ezech.xxxvij. Ossa arida audite verbum domini. Et sic videmus q̃ res arida cito cõburitur. Sic isti sicci. aridi. & indeuoti. igne concupiscentiarum inflamantur faciliter. Similes ossibus leonis que ita sunt arida & solida q̃ ex sui collisione ignem dicuntur emittere. Ut sic de istis dicatur illud.iiij.Regum.xxiij. Decidit sacerdotes excelsorum & combussit ossa humana Item dico q̃ peccatores sunt ossa carni vicina per carnalem dilectionem. Sicut enim ossa ex omni parte carne inuoluuntur. sic peccatores ex omni parte carne id est carnis voluptate teguntur Job.xix. Adhesit os meum carni mee. Item isti sunt ossa insensibilia per indiscretionem et per incompassionem. Ossa enim nullam habent virtutem sensitiuam. Eorum enim dura substantia non est abilis ad hoc q̃ delectationem sentiat vel dolorem. Sic vere isti nõ habent sensum discretionis. nec etiam sensum pietatis vel compassionis. Nihil enim sentiunt de his que pertinẽt ad salutem. nec de miserijs aliorum Prouerb.xxiij. Verberauerunt me & non dolui. vulnerauerunt me & nõ sensi. Isti sunt ossa mortua de quibus dicitur Matthei.xxiij. q̃ sepulcra dealbata plena sunt ossibus mortuorum. Item isti sunt ossa clamosa per discordiam & murmurationẽ. Quia scz sicut ossa inuicem collisa faciunt strepitum. sic mali inuicem coniuncti faciunt et generant dissensionis & detractionis sonitum. De behemoth enim id est de dyabolo dicitur Job.xl. q̃ ossa illius velut fistule eris sonantia. Et sic ergo bene patet q̃ istis sex rationibus mali possunt dici ossa. Et sicut videmus q̃ ossa q̃uis in se non habeãt nec sensum. nec motum. in corpe tamen solent locum maximũ occupare. Sic mali q̃uis nec motum bone operationis. nec sensum discretionis. nec compassionis habeant. in corpore tamẽ ecclesie magnũ locũ tenent & occupant. Quod bene figuratũ est Ezech.xxxvij. vbi dicit. Dimisit me spũs in medio campi qui erat plenus ossibus aridis. Et dicitur ibidem q̃ extensa sunt super ea nerui. & carnes. & cutis. et spm̃ non habebant. Quia vere charissimi totus cãpus ecclesie plenus est ossibus. i. psonis duris & aridis. indeuotis & insensibilib⁹. qui ꝓculdubio neruis diuitiarũ. carnibus deliciarum et cute exteriorum opulentiarum bodie ꝑ ceteris in ecclesia sunt operti. spiritu tamen sancto et celestibus gratijs sunt priuati. Unde ibidem dicitur. Filij hominis. ossa hec vniuersa domus israel est. Sic ergo patet q̃ ossa signant homines malos et defectuosos. Si vis per ossa intelliguntur interiores virtutes carnem id est fragilitatem nram ne defluat sustinentes. et maxime virtus fortitudinis et cõstantie. De quibus Prouerbiorum.xvj. Dulcedo anime sanitas ossium. Vel si vis per ossa intelliguntur peccata. & maxime peccata dure obstinationis et incompassionis Luce.xviij. Palpate et videte quoniam spiritus id est homo spiritualis. carnem et ossa nõ habet.

Ostendere. Nota q̃ ostendere nihil aliud est q̃ aliquid alicui reuelare monstrare vel declarare. Unde breuiter possumus dicere q̃ ostendere põt sumi in bono & in malo. Et quidem in bono possumus dicere q̃ est q̃dã ostẽsio diuina q̃ deus hoib⁹ oñdit

Viam bonam quam teneamus.
Culpe piculũ qd̃ caueamus.
Vram suam quam timeamus.
Inferni tormentũ qd̃ fugiamus.
Gram suam quam diligamus.
Locum tutum quẽ cupiamus.

Sicut eñ videm⁹ q̃ sapiẽs medicus oñdit infirmo quid debeat facere. et a quibus debeat abstinere. et breuiter quicquic videtur sibi necessarium ad sanitatem recuperãdam ostendere sibi solet. Sic deus infirmis. i. peccatorib⁹ hui⁹

mundi vnam solennem receptam dictauit scz sacram scripturam. in qua proculdubio hominibus dilucide ostenditur quicquid est necessarium ad salutem. Ostendit em̃ nobis ibidē Quid Tenendum. Cauendum. Tumendum. Horrendum. Diligendum. Eligendum.

Primo ergo dico q̃ iste nobis ostendit quid debemus tenere. Quia scilicet iste est licut elephas qui hominem in nemore errantē inuenies solet eū precedere ⁊ ei viam ostendere. ⁊ eum si necesse sit a draccone defendere. Sic vere deus in silua huius mundi nos errantes a dyabolo defendit. ⁊ viam mandatorum suorū nobis enudeat ⁊ ostendit. Illud autem non solum ostendit in libro artificiali. sed etiam in libro naturali. hoc est dictum in sindonesi rationis. in qua deus descripsit nobis ⁊ oñdit de omnibus rebus mundi quid agendum. ⁊ quid fugiendum. et circa quod de necessitate salutis insistendū Ecclesiastici. xvij. Creauit illis scientiam spiritus. sensu implenit cor illorum. bona et mala ostendit illis. Et Eccli. xviij. dicitur. Ostendit illis viam equitatis. Ostendit ergo quid debemus tenere. Secundo dico q̃ iste ostendit quid debemus cauere. Sicut enim medicus ostendit infirmo cibos grossos et contrarios a quibus abstineat. Sic de⁹ oñdit que sunt mala et peccata vt ipsa homo fugiat et cauеat. Et istam ostensionem petebat Job. xiij. dicēs domino. Respondē mihi. quātas habeo iniquitates et peccata. scelera mea et delicta ostende mihi. Tercio ostendit nobis quid debemus timere. Quia scz nos debemus timere

Deū potentiam ⁊ auctoritatē.
Dei iusticiam et seueritatem.
Dei scientiā et subtilitatem.

Nobis igitur timēda ostenditur dei potentia que est insuperabilis Luce. xij. Ostendam autem vobis quem timeatis. Timete eum qui postq̃ occiderit. habet potestatem mittere in gehennam. Et Job. xiij. Contra folium quocꝫ vētо rapitur ostendis potentiam tuam. et stipulam siccam persequeris. Item dei iusticiam que est irrefragabilis. et maxime ille rigor et illa iusticia quam cottidie nobis ostendit in penarum ⁊ tribulationum immissione est timendus. q̃ scz signum est q̃ deus ꝓpter peccata nostra nobis irascit. vel quia ne peccemus ad nos terrēdum nobis talibus tribulationibus cōminatur. Quod bene figuratur Exo. xix. vbi deus ad terrorem incutiendum et ad timorem suū bo minibus imprimendū dando legem suā ostendit pplo istr multa terribilia scz

Ignem ardentem.
Montē fumigantem.
Tubam clamantem.

De quo dicitur Deutero. iij. De celo audire te fecit vocem suam. vt doceret te. de terra oñ dit tibi ignem suum maximum et in psal. Ostendisti mihi tribulationes multas ⁊ malas. ⁊ conuersus vinificasti me ⁊c. Item timenda est dei scientia infallibilis seu indeceptibilis Job. xj. Utinam deus loqueretur tibi. ⁊ ostenderet tibi secreta sapientie sue. ⁊ q̃ multiplex sit lex eius. Ostendit ergo deus quid debemus timere. Ipse em̃ est sicut auriga qui ostendit virgam equo pigro. vt timore ipsius celerius vadat. Sic deus virgam tribulationum ⁊ correctionum suarum nobis ostendit vt eū timeamus. ⁊ vt timore eius a malo abstineamus et in via mandatorum celerius ꝓcedamus. pſ. Ostēdisti populo tuo dura. potasti nos vino cōpunctionis. Quarto dico q̃ deus nobis ostendit quid debemus horrere. ⁊ hoc est quando ostēdit nobis periculū et eterne dānationis ⁊ pēnas ⁊ miserias dānatorū. Teste em̃ Plu. Spalū est gen⁹ aranee. cuius ictus acerbior est q̃ vippere. Est tñ remediū ꝯ morsus ipi⁹. q̃ vna alia talis aranea mortua ostendat. sic percussо. Et iō tales aranee mortue ex industria seruant vt percussis ab alijs ꝓ remedio oñdant. Sic ve loquēdo spūaliter. Cum aranee. i. mali homines nos ledāt. infestēt ⁊ percutiāt multipliter in hoc mūdo. summū nobis est remediū. q̃ vnā aliā aranеam mortuā videam⁹. i. q̃ mortē aliorū malorū ⁊ eorū dānationē ⁊ penā sagaciter attendam⁹. Et iō in scriptura de⁹ nobis mortuas araneas. i. mortes malorū oñdit ⁊ insinuat. vt dolore ductі ab eis vel eorū sociis sustinem⁹ in nob tpet ⁊ leniat Unde ipse dicit Apoc. xvij. Veni oñdā tibi dānationē meretricis magne. Oñdit ē de⁹ q̃d debem⁹ horrere. Sz ḳnto dico q̃ ipse oñdit nobis quō debem⁹ gaudere. ⁊ istud ē q̃ nobis oñdit bñficia sua. ⁊ maxime q̃ miam suā nobis dignatur oñdere. s. nos diligēdo. nos corrigendo. ⁊ de salute nr̃a curā gerēdo. Et istud petebat dauid in pſ. dicēs. Oñ de nob dne miaz tuā. ⁊ salu. tu. da nob. Ipse est ei sicut caladrion auis albissima. q̃ ostendēs facie infirmo signū ē q̃ sanabit. si vo dorsum ei oñderit moriet. Quia ve illi solū q̃bus deus oñdit facie sue gre ⁊ mie. sanabit ⁊ saluabit. pſ. Ostēde facie tuā ⁊ salui erimus. Illi vo q̃bus dorsum iue indignationis oñdit. illis. s. de quoꝝ salute nō curat. sed dimittit eos ire ſm desideria cordis coꝝ. tales dico dānant ⁊ moriunt Hiere. xviij. Dorsum ⁊ nō facie ostendā eis in die perditionis coꝝ. Et iō facie diuine mie ⁊ gre petebat. Moyses Exo. xxxiij. Si ḳ inueni gram in ꝓspectu tuo oñ de mihi facie tuā vt sciā te. ⁊ inueniā gram añ oculos tuos. Et illud Can. ij. Ostēde mihi facie tuā ⁊c. Unde supra de facie. Ostendit igit deus quō debemus gaudere. Secto dico q̃ ipse nobis oñdit quō debem⁹ ardere. Et istud est qñ oñdit nobis gaudia beatoꝝ. Ista em̃ nobis in scriptura oñdunt: vt ad ea percipiscēda ardor nr̃i animi accendat. Ideo ipe dicit Apoc. xxj. Veni ostendā tibi nouā nuptam spōsam agni. vñ Bap. r. Iustū deduxit dns ꝓ vias rectas ⁊ oñdit illi regnū dei. Unde. s. de Lucere Apoca. xxij. etiā di. Oñdit mihi angelus fluuiū aq̃ viue splendidū tāq̃ cristallū. Unde eā supra de Aq̃. Et sic breuiter dico q̃ de⁹ oñdit nobis oia necessaria ad salutē. Et ideo: vt ex ostēsione taliū bō deb⁹ ad bonū querti: ⁊ a malo se diuertere ⁊ auerti Hiere. xxxj. Postq̃ oñdisti mihi percussi femur meum ⁊c. Sic ergo ptz q̃ est quedam ostensio diuina. Sed adhuc possumus notare q̃ sicut ex scriptura habem⁹ res possunt ⁊ solent hoibus multis rōnibus ostendi videlicet Ad

Timorem incutiendum.
Amorem alliciendum.
Stuporem efficiendum.
Pietatem eliciendum.
Remedium adhibiendū.
Exemplū ꝓficiendum.
Omne dubiū ejiciendū.

Dico ergo q̃ res ostēdit vt timor incutiat. Et sic oñdit nobis deus seueritatē iusticie sue p mūdi tribulatiōes: et p peccatorū dānationes. pſ. Oñdisti pplo tuo dura. Itē vt amor alliciat: sicut de dyabolo legim⁹. q̃ ipse oñdit xpo oia regna mūdi dicēs. Hec oia tibi dabo si cadēs adorauer⁹ me. sicut dī Mat. iiij ⁊ Lu. iij. Sic etiā de⁹ oñdit nobis bona sua spūalia ⁊ eterna: vt ad ipa amāda ⁊ affectāda corda nr̃a alliciat ⁊ incucat Exo. xxxiij. Ego oñdā oēm bonū tibi. Uñ etiā Deute. xxxiij. dī. q̃ de⁹ oñdit moysi oem terrā galaad. vñ etiā Hester. j. dī. q̃ assuerus fecit grādes puiuiū ⁊c. vt oñderet oib⁹ diuitias regni sui. Itē vt stupor efficiat: sicut dī Hester. j. q̃ assuerus voluit oibus oñdere pplis pulcritudinē regie vasti: vt. s. ex tāta pulcritudine mirarent hoies ⁊ stuperēt. Sic etiā facit nob de⁹. qz. s. qtidie oñdit nobis vtutē mirabiliū suoꝝ: vt ex eoꝝ pſideratione in stuporē ⁊ admirati oñ veniamus Michee. vij. ſm diem egressionis eius de terra egypti ostendā eis mirabilia. Itē ostendit res vt pietas eliciat. Et sic ostendunt miseri vincula ⁊ viscera vt ad pietatem ⁊ cōpassionē possint corda intuentiū cōmouere. Sic ⁊ nos debemus ostendere ⁊ allegare deo miserias fragilitatis nostre: vt ipm ad miscōiam inclinem⁹: vt sic nos ostendamus ei nostrā miseriam ad finem: vt ipe nobis oñdat suam misericordiam: sicut petebat ille qui dicebat deo Hester. xiiij. Ostēde te nobis in tpe tribulationis. Itē oñditur res vt remediū adhibeat. Sic oñdere nos debemus sacerdotibus p confessionē. Exemplo infirmoꝝ qui laborantes ostendunt medicis verecūdas infirmitates vt ab ipsis percipiant curationē. Uñ dns pcepit Luce. xvij. Ite ostendite vos sacerdotibus. Item ostenditur res vt exemplariter perficiat. Et sic nobis ostenduntur facta antiquoꝝ bonoꝝ vt ad ipsoꝝ imitationem moueamur. vñ Job. x. Multa bona opa ostendi vobis. Exemplo elephantiuꝝ quibus sanguis ostēditur vt ad prelium animent. j. Macha. vj. Ostenderūt elephantibus sanguinem vue ⁊ mori. Item ostendit res vt veraciter esse sciat. Et sic dominus apparens Thome oñdit ei manus et latus sicut dī Job. xx. Et sic ḳ ptz quomō ostendere diuersimode in bono sumitur in scriptura. Sed adhuc dico. q̃ ostendere potest sumi in malo. Et sic ostendere signat scilicet

Hypocrisim ⁊ deceptionē
Jactantiam ⁊ elationē.

Dico ergo q̃ est vnum oñdere hypocrisis ⁊ decepti-

Waliciam ⁊ detractionem. onis. quia ſcz hypocrite ſemp volunt exterius bonam cõuerſationem oſtẽdere: vt cordis ſui nequiciã valeant occultare. Similes ceraſte qui oſtendit caput arietinũ ⁊ occultat corpus ſerpentinũ. vide ſupra de hypocrita. Jdo talibus dicit Hiere.ij. Quid niteris bonam oſtendere viam vt queras dilectionem. Item eſt oſtendere iactantie ⁊ elationis. Et iſto modo ſunt multi qui omnia bona ſua: ⁊ virtutes. ⁊ diuitias. ⁊ alia quecũq; aliis per iactantiã manifeſtant. ſicut de Ezechia legim? Eſaie.xxxix. Oz nũcijs regis oſtendit oẽs theſauros ſuos ⁊ quicquid ſecretũ erat in domo ſua. Jtẽ eſt vnũ oſtendere malicie ⁊ detractionis. Et iſto mõ detractores oſtendũt oibus ⁊ declarãt quicq̃d ſciunt in aliis eſſe mali Mañ.iij. Oſtendam cãctis gentibus nuditatez tuam ſufficit. Vide ſupra de Apparere.

Ostium. Nota q̃ oſtium idem eſt qđ porta vel ianua: hoc eſt dictu. illud cũ quo oſtium vel ianua claudit. veruntamẽ ſepe ſumit̃ ꝓ vtroq; ſcz ꝓ clauſura ⁊ ꝓ aptura. Eſt ergo ꝓprie illa pars domus p quam domũ ingredimur. vel illud a q̃ ingredi vel egredi impedimur. Notemus ḡ q̃ in ſcriptura inueniunt̃ generaliter loquẽdo

Ostia anteriora.
Anteriora.
Exteriora.
Interiora.
Poſteriora.
Inferiora.
Superiora.

Oſtia anteriora ſunt ſagaciter cuſtodiẽda. Et iſta ſunt oſtia ſenſuum que ſunt q̃tuor. ſ. oculi. os. aures ⁊ nares Danielis.xiij. Oſtia pomerij claudite. Oſtia exteriora ſunt aperiẽda. Et iſta ſũt oſtia domoꝝ noſtrarũ materialiũ: q̃ proculdubio gratia boſpitalitatis debẽt cũctis intrare volẽtibus aperire. vñ Job.xxxj. Foris nõ mãſit peregrinus: oſtium meum viatori patuit. Oſtia interiora ſunt manifeſtanda. Et iſta ſunt oſtia cordium que ſcz debẽt eſſe aperta de ꝰ per ꝓfeſſionem oꝛonem: laudem ⁊ gratiarum actionẽ. Quia ſi ſic aperiunt̃: dñs faciliter ſubintrat p ſue gratie infuſionem. vnde Apocal.iij. Ecce ſto ad oſtium et pulſo: ſi quis aperit ianuam intrabo ad illũ: ⁊ cenabo cũ illo ⁊ ille mecum. Oſtia poſteriora ſunt introeũda. Et iſta ſunt oſtia mortis que neceſſe habemus finaliter ingredi. Jſta eñ in pñti per conſiderationẽ debemus v dere: vt ipſa finaliter poſſimus ſecurius intreire. Et de iſto dicit Gen. xviij. Apparuit dñs abraam ſedenti in oſtio tabernaculi. Oſtia inferiora ſunt expauẽſcenda. Et iſta ſunt oſtia inferni: que ita ſtricta ſunt q̃ nulli poſtq̃ intrauerint pñt ampli us aperiri. Eñ de auaris damnatis dr̃ Job.xxxviij. Circũdedi mare terminis ⁊ poſui vectem ⁊ oſtia. Oſtia ſuperiora ſunt concupiſcẽda. Et iſta ſunt oſtia q̃, pauldubio ſummo debemus ꝓcupiſcere intreire. de quo Ezech.xlj. Duo oſtia erant in templo. Templũ eñ eccleſie duo habz oſtia vnũ ſcz in eccleſia militante: ⁊ iſtud eſt oſtium fidei. De q̃ Act.xiiij. dicit̃. Oz deus aperuit gẽtibus oſtium fidei. Vel etiam iſtud oſtium põt dici xp̃s vel p̃latus: per qđ oẽs debent eccl̃iam ingredi p iuſtam ⁊ debitam ꝓmotionẽ ⁊ vocationẽ. Quia ſicut dicit Joh.x. Qui non intrat p oſtium in ouile ille fur eſt ⁊ latro. Quod eſt ꝓtra illos qui p̃ce vel p̃cio intrauerũt. Xp̃s eñ eſt oſtium eccleſie. vnde Joh.x. Ego ſum oſtium: per me ſi quis introierit ſaluabit̃. Aliud oſtium eſt in eccleſia triumphante. De quo Cañ.v. Peſſulum oſtij mei aperui dilecto meo. Dicamus ergo breuiter ceteris generibus oſtiorũ dimiſſis q̃ duo ſunt genera ſpiritualium oſtiorum vicz cor qđ eſt interius: ⁊ ſenſus q̃ ſũt exterius. Jſtis ergo portis debemus oſtia facere. ne aliqđ peccatũ vel aliqua mala cõplacentia poſſit vſq; ad aiam tranſire. Jſtud añt oſtium debet eſſe virtus diſcretionis: q̃ ſcz ſenſus ⁊ corda debet taliter claudere: q̃ ibi nõ poſſunt aliqua nociua ſubintrare. Apes eñ oſtia aluearis ſui ſtricticant: et liniunt ea ſuccis amaris quando vident ea nimis larga: ⁊ hoc ne ſubintrent animalia venenoſa. Taxus etiam oſtium cauerne ſue per quod videt ventum flare cũ cauda villoſa ſolet obſtruere: ne ventus poſſit ingredi vel nocere. Diuites etiam cum vaſa argentea poſſident. currunt per domum ⁊ ſolent oſtia ſua optime claudere: neforte fures poſſint ſubripere vel auferre. Sic proculdubio cũ ad intrandum animam noſtram plures ſint ianue ſeu porte ſcilicet cor ⁊ ſenſus corporis: oſtium prudentie debem? ibi ponere: ⁊ clauſuraz circũſpectionis apponere. que nullum nociuum dimittat intrare: ⁊ nullum bonum dimittat perdere vel exire. Unde bene conſulitur Eſaie.xxvj. Vade populus meus: intra in cubicula tua: claude oſtia tua ſuper te. Ubi aduerte q̃ iſta oſtia debent Quandoq; Apertius aperiri: quia dicit Vade intra. Primo ḡ Aptius p̃parari. quia dicit Cubicula. dico q̃ iſta Attentius cuſtodiri. qz dicit Claude ⁊c. ſunt oſtia q̃ debemus interdum reſerare. quod oſtenditur ibi. Vade ⁊ intra. Vide ſupra de intrare ⁊ ingredi. Oſtium enim quod ſemper eſt clauſum nihil valet. neceſſe eſt enim q̃ aliquoties aperiat̃. Sicut de oſtrea marina que q̃uis in mari exiſtẽs clauſiſſimã ſe teneat ne aq̃ amara ipam ſubintret. interdũ tñ ad rorem celeſtẽ ſe aperit: ⁊ ipm in ſe recipit atq; haurit. Sic ⁊ nos ſz pro maiori parte oſtia cordis ⁊ ſenſuum debemus clauſa tenere p diſcretã cuſtodiã: neforte aq̃ amara bonoꝝ tpaliũ p aliquaz malam ꝓcupiſcentiã vſq; ad voluntatẽ ſubintret: ipa tñ q̃q; debemus aperire ⁊ ad bona opera dilatare. Vade inquit et intra. Aperiat̃ ḡ cor p dilectionẽ vt intret dñs gram infundẽdo Apoca.iij. Ecce ſto ⁊c. vt. ſ. Aperiat̃ oculus p cõpaſſionẽ vt intret miſeria pauperũ aim afficiendo Apoca.iij. Ecce dedi tibi oſtiũ apertũ: ſciens q̃m modicã habes virtutẽ. Jta debent diuites dicere pauperib?: qui oſtium oculoꝝ debẽt aperire ad miſerias pauperũ intuendas: vt duo oculi talium ſint iſta duo oſtiola de q̃bus dicit̃. iij. Reg. vj. q̃ ſalomon fecit in tẽplo duo oſtiola de lignis oliuarum. Jſtos tñ q̃q; claudit auaricia q̃ nihil poſſunt videre exemplo illius q̃ dicebat amico ſuo volenti accomodare tres panes Luce.xj. Moli mihi moleſtus eſſe: oſtia mea clauſa ſunt et pueri mei mecum ſunt in cubili. Jtẽ aperiat̃ os p bonã locutionẽ. oratonem ꝓfeſſionẽ ⁊ gr̃arũactionẽ. ad Coll.iij. Aperiat mihi ſermonis oſtium. Item aperiant̃ aures per oim bonoꝝ auditionẽ ⁊ p obedictie executionẽ Act.xiij. Aquit gẽtib? oſtiũ fidei. Jſtud aũt oſtiũ eſt audit?. Quia ſicut dr̃ Rom.x. Ergo fides p auditũ. Jſtud tñ oſtiũ mulꝰ claudit obſtinatio. ſ. illis q̃ aures cordis nolũt ad audiẽdũ vtilia apire Mar.xv. Aduoluit lapidẽ ad oſtiũ monumẽti. Lapis eſt̃ duricia obſtinationis ꝛeſignat. Jtẽ aperiamus nares p deuotionẽ Mathei.vj. Intra in cubiculũ tuũ: ⁊ clauſo oſtio ora pium tuum. Et ſic poterit nobis dici illud Actuũ.xvj. Apta ſunt oſa oſtia. Vade igit̃ ⁊ intra. Patet ḡ q̃ iſta ſũt oſtia q̃ debemus interdũ reſerare. Scdo dico q̃ iſta ſũt oſtia q̃ debemus interdũ ꝓparare. Et hoc oſtendit cũ dr̃. Jn cubicula. Cubicula eñ diuitũ honeſte parant̃. mũde ſeruant̃. ſecrete tenent̃ Sic cor ⁊ ſenſus noſtri q̃ ſunt oſtia ſpualia debẽt virtutibus ꝓparari. mũdiſſime ſeruari. ⁊ ſecrete ⁊ humiliter teneri Judith.xiij. Clauſit vagao oſtia cubiculi. Tercio dico. q̃ iſta ſunt oſtia q̃ debem? interdũ obſerare. Sicut eñ oſtia camere regis ⁊ pape diligẽter claudunt̃ ſeris ⁊ vectibus obſeranꝰ. Sic qz rex noſter xp̃us in camera p̃ctie dormit. neceſſe eſt vt oſtia ſenſuũ claudamus: ⁊ q̃ ipa p diſcretã cuſtodiã obſeruemus. Claude in q̃ oſtia ſup te. Dicit. ſ. de Claudere.iiij. Reg.iij. Claudit oſtiũ ſup ſe ⁊ ſup puerũ. Qđ bñ figurat̃ in arcba noe Gen. vj. vbi dr̃. Me aq̃ diluuij ſubintrarent: clauſit a foris oſtiũ dñs. Et nota q̃ per clauſurã iſtorum oſtioꝝ. i. ſenſuum exterioꝝ ⁊ affectuũ interioꝝ: ſecretius dñm exoramus. ſecurius demonem ꝓſternamus. virilius vicia fugiamus. De orando eñ dñm dicit̃ Matth.vj. Tu aũt cum oraueris intra cubiculũ tuũ: ⁊ clauſo oſtio ⁊c. De ꝓſternendo dyabolum dicit̃ Judicũ.iij. q̃ baot clauſis diligẽtiſſime oſtijs occidit eglon regem moab. De excludendo vo peccatum dicit̃. ij. Regum.xiij. Ejce eam et claude oſtium poſt eam Jſta tamen ſunt contra multos quorum oſtia ſenſuũ omnibus vicijs ſunt aperta: ita q̃ nullum malum deſiderium repellitur: ſed ſicut domus ſine oſtio omnibus malis cõplacentijs aperit̃. Et ideo ſicut caſtrum carens oſtijs ſtatim ab hoſtibus poteſt capi: et deſtrui et occupari. Sic cor et ſenſus noſtri: oſtijs et valuis diſcretionis carentes a demonibus capiuntur: et per diuerſa vicia diſſipantur Hiere. xlix. Mon oſtia: non vectes ſunt eis: ſoli habitant: ⁊ erunt cameli eorum in direptionem: ⁊ multitudo iumentorum in predam. Et Actum.xvj. dicit̃. Aperta ſunt omnia oſtia. Nõ ſic ergo: ſed habeamus oſtia prudentie que

custodiant bona interiora. ꝛ claudāt vicia exteriora. Et in quolibet ostio sit timor dei ostiarius: qui aliquod peccatū non dimittat intrare. Quia sicut dr Eccli. j. Timor dñi expellit pctm̄. Et. ij. Esdre. vij. Ostiarij erant per singulas ianuas. Patet ergo q̄ ostia cordis ꝛ sensuum sunt interdū observanda. Et hec de ostio sufficiant. Vide supra de Janua. Intrare. Ingredi. Exire. Claudere. Aperire. Et infra de Porta.

Vis. Nota q̄ oues cum sint animalia debilia: ꝛ omni astucia naturali carētia: vt breuiter me expediam. per oues possum significare bonos et malos. Bone em̄ oues sunt dñici gregis: mali vo sunt oues dyabolice societatis. Breuiter ergo dicamus q̄ per oues intelliguntur boni subditi et perfecti. Quis enim est animal valde subditum ꝛ viris bonis applicatiuum. Nunq̄ enim inueniuntur oues silue stres. sicut inueniuntur de alijs generibus animalium aliqua silucstria. Semper enim sunt Oues

Hominibus subiugate. Sic vere boni subditi alijs
In gregibus adunate. subiugantur per obedictiam
Domestice generate. Job. x. Oues mee vocē meā audiunt. In gregibus adunanť per cōcordiam Esaie. xj. Leo ꝛ ouis simul morabunť. Domestice cōuersanť p patientiam Esaie. liij. Sicut ouis coram tondente se obmutescet. Et possumus notare breuiter q̄ oues dñici gregis id est boni simplices ꝛ subditi sunt animalia timorosa: ꝛ animalia fructuosa. Sunt dico timorosa. Quis em̄ vltra modum timet lupum. timet etiam suorum pedum strepitum. quia fm̄ aliquos multum curreret: nisi audiens strepitum pedū suorum timeret. Sic vere boni subditi debent esse timorosi. Quia ꝓculdubio lupū infernalem valde debēt timere exterius: ꝛ strepitum pedum suorū id est inordinatū appetitū affectionum suarū debent timere interius. Non minus em̄ timent viri iusti strepitus cogitatuū interiorum q̄ temptationes insultuū exteriorum. Bellum em̄ domesticum ꝛ ciuile: citius destruit vrbem q̄ extrinsecum vel bostile. Et ideo vtrumq; timendū: ꝛ ab vtroq; quantū potcrimus est p̄cauendum. Quod bene Figurať Gen̄. xxx. vbi dicit̄. Or ad aspectum virgarū oues tales fetus ꝯcipiebāt quales pastor earum volebat. Quia vere dum virga furoris dei scz dyabolus per timorem respicit: fructus bonor operum concipit̄. Est etiam ouis vt dictum est animal fructuosum q̄uia scz in oue nihil est quin sit fructuosum ꝛ vtile. Ista em̄ vt cōiter omni anno fetum et quandoq; duplicem solet portare. Et breuiter fetus ei⁹ est vtilis ad comedendū: lana est vtilis ad vestiendum. Pellis est vtilis ad scribendum. Finus est vtilis ad terram impinguandum. Sic vere fetus ꝛ fructus operum ipsor simpliciū subditorum sunt vtiles vt ab alijs comedanť per imitationem: lana sue cōuersationis est vtilis vt ab alijs induat̄ per exēplarem conformationē. Pellis vo sue cōscientie vtilis est vt a p̄latis scribat̄ per informationē. Stercus vo bonorū suor temporaliū vtile est ad terrarū. i. ad pauperū impinguationē ꝛ nutritionē. Et ideo breuiter de talib⁹ ouib⁹ dr in p̄s. Oues cor fetose abūdantes in gressib⁹ suis: boues cor crasse. Et sic dñs poterit de nobis dicere illud quod dixit Jacob esau fratri suo Gen̄. xxxij. Nosti q̄ paruulos. teneras. oues. et boues fetas habeam mecum. Vbi ostendit̄ q̄ sicut oues sunt naturaliter ceteris animantibus

Corpore minores. Sic vico q̄ spūaliter debem⁹ esse
Carne molliores. scz Per humilitatem modiciores
Mente mitiores. Paruulos. Per pietatē humidio-
Fructu pleniores. res. Teneros. Per patientiam be
Gregis amantiores. nigniores. Boues. Per redundā
tiam fertiliores. Fetas. Per amicicia sodaliores. Mecū.

Dico ergo primo q̄ nos debemus esse p humilitatē modicissimi: quod ostendit̄ cum dicit̄. Paruulos. Sicut em̄ oues respectu alior animaliū que in adiutorium humano generi data sunt animalia corpe valde modica sunt: tm̄ ceteris magis vtilia sunt. Sic vere humiles in sui estimatione sunt valde modici: sunt tm̄ in vtilitate virtutū p̄ ceteris valde magni. Paruulos inquit. Jurta illud. Nolite pueri effici sensib⁹: sed malicia paruuli estote. j. Cor. xiij. Mā sicut oues p̄ ceteris animātib⁹ boi sunt subiecte: ita q̄ad voluntatē pastoris ducunť ꝛ vbi voluerit reponunť. Sic ꝛ nos ita debem⁹ esse humiles ꝛ subiecti. q̄ ad voluntatē pastoris vel p̄lati nri debemus duci: et sine rebellione sibi obedire ꝛ subijci. pō. Qui deducis velut ouē ioseph. vnde Job. x. vbi dr de pastore. Or cū ꝓpias oues emiserit ante eas vadit: ꝛ oues illū sequunť: qr sciūt vocē eius. Quia ꝓculdubio qñ pastor vel p̄latus gregē subditor p bona opa p̄cedit: grex ipm̄ p bona opa sequit̄ ꝛ succedit. Teste enim Greg. Cum pastor p abrupta vicior gradit̄. necesse est vt in p̄cipitiū grex labať. Simus igit̄ p humilitatē modicissimi. Paruulos inquit. Secdo dico. q̄ nos debem⁹ esse p pietatē humidissimi ꝛ cōpassibiles. Oues inquit. Nullū ē em̄ aial ita teneꝝ ꝛ passibile sicut ouis significās q̄ si oues gregis dñi esse volum⁹: humidi ꝛ teneres p pietatē ꝛ compassionē esse debem⁹. Faciliter em̄ debemus pati miserias alior eis cōpatiendo. Vñ de ista teneritudine pietatis dr ij. Reg. xvij. Obtulerūt ei boues. oues ꝛ pingues vitulos. Quia breuiter tales oues debēt habere pinguedinē pietatis p pauperib⁹ nutriēdis. vñ in p̄s. Dedisti nos tanq̄ oues escarū: ꝛ in gētib⁹ dispersisti nos. q. d. nos ad dispergendum alijs bona nra tpalia dispgimur. Oues em̄ q̄ niuem super se cadentē excutiūt: byemē trāsire p̄t. Ille vo q̄ niuē desup se nolūt excutere: solēt byemis frigora nō trāsire: ꝛ ibi mortis periculo subiacere. Sic vere illi q̄ niuē bonor tpalium a se reiciunt pauperib⁹ erogādo: byemē mortis eterne non timebūt. Illi aūt q̄ istam niuē nō excutiūt: sed p auariciam ipam reseruāt ꝛ custodiūt: byemē mortis eterne sine periculo nō transibūt. Oues em̄ iste debent pauperibus mīnistrare carnes ad comedendū: lanam ad vestiendū: lac cōpassionis ꝛ dulcedinis ad ipos benigniter ꝓlandum. Et sic eis dicēt illud Deut̄. xxxij. Or pauperes sugent mel de petra. oleumq; de saxo durissimo: butirū de armēto: ꝛ lac de ouibus. Simus igit̄ per pietatem humidissimi. Tercio dico. q̄ si volumus esse oues xp̄i nos debem⁹ esse p patientiam solicissimi seu benignissimi. Boues inquit. Bos em̄ est animal patientissimū: q̄uis em̄ sibi iniuriet: nunq̄ tm̄ ꝓsueuit ledere vel mordere. Sic ꝛ nos debemus esse patientes: nec otra mūdi iniurias reclamātes. Exemplo xp̄i de quo dicit̄ Esaie. liij. Sicut ouis ad occisionem ductus est: ꝛ quasi agnus coram tondente se obmutescet. Et sic nos computemur inter illos: de quibus dicit̄ in p̄sal. Propter te mortificamur tota die: estimati sumus sicut ouis occisionis. Et hoc notatur cum dicitur boues. Quia bos est animal patiens oneris ꝛ laboris. pō. Omnia subiecisti sub pedibus eius: oues ꝛ boues vniuersas. et Job. j. Boues arabant: ꝛ asine pascebanť. Vide supra de Boue. Quarto dico. q̄ nos debemus esse p abundantiā fecūdissimi. Quia scz in fetibus ꝛ fructibus bonor operū debemus esse abūdantes: quod notatur cum dicitur Fetas. Quia oues fete dicuntur ille que sunt prcgnantes ꝛ ad fructificandum parate. pō. Oues eorum fetose. Quinto vo dico. q̄ nos debemus esse per amicitiam concordissimi: quia scilicet sicut oues gregatim incedunt: et societatem diligunt. Sic nos debemus gregatim per charitatem viuere: ꝛ societatem cōcordiā ꝛ amicitiam diligere. pō. Mos aūt populus eius et oues pascue eius. Et hoc ostendit̄ cum dr Mecum: qō est vocabulum signans societatē. Pō. Qm̄ inter multos erat mecum. Et sic patet quinq; rationibus quō boni possunt dici oues. Sed adhuc dico. q̄ oues significare possunt in malo. Et sic dico q̄ inueniuntur in scriptura scz Oues

Segregate. Oues separat discordia Zach. xiij. Per
Dissipate. cutiam pastorem ꝛ dispergenť oues gre
Deuiate. gis. Oues dissipat auaricia Ezec. xxxiij.
Jugulate. Facte sunt oues mee in deuorationem.
Oues deuiat ignorantia Esaie. liij. Omnes nos q̄si oues errauimus: vnusquisq; in viam suā declinauit. Oues vo iugulat inuidia. pō. Facti sumus sicut ouis occisionis ꝛc. Et multa inuenies exēpla de ouibus supra in titulis diuersis ꝛc. Vide infra de Pastore.

Explicit littera. O.

Petri Berchory tom. 2.

A
25

I 5/5

